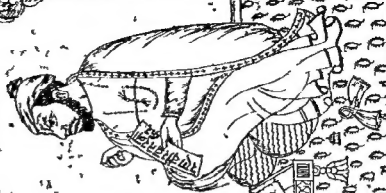

शिवशोकलता

1006

जीजानकीजी

हमारे हारे

शिवजीवालीजह्नीरनिबतहा

शिवजीवाली

प०	पृ०	पं०	सूचिसार
२	१	८	वैशाखकृष्णप्रतिपदिवन्दिहपूजा
१	२	६	ज्यैष्ठकृष्णप्रतिपदिश्रीप्रासित्रतम्
१३	१	२	आषाढकृष्णप्रतिपद्याश्वयुज्यव्रतम्
२	१	३	आषाढकृष्णप्रतिपदिचातुर्मास्यादिव्रता
			रंभः
२	११		भाद्रकृष्णप्रतिपदि मधुपायसलवणफा.
			णितदानम्
४	१२		आश्विनकृष्णप्रतिपदि वन्दिहपूजनमन्तक
			लदंचपित्तआढम्
४	११		कार्तिककृष्णप्रतिपदिका. नियमधारणव
			ह्निपूजाच
१	१६		मार्गश्रृष्णप्रतिपदि योगविशेषस्तत्रंग
			स्नानसूत्रग्रहणशतपुण्यदम्
११	५		पौषकृष्णप्रतिपदि कनकदानंशीलावाप्ति
			व्रतंच

प०	पृ०	पं०	सूचिसार
२	११०		माघकृष्णप्रतिपदि वन्दिहपूजनं व्रतारंभश्च
१	२	४	फाल्गुणकृष्णप्रतिपदि वह्निपूजादिकृत्यम्
७	२	८	चैत्रकृष्णप्रतिपदि नैकव्रतादिविधानम्
२	११०		वैशाखकृष्णद्वितीया समानकल्पादिस्त
			त्राद्द्वमन्तफलदम्
३	१११		ज्यै-कृष्णद्वितीयायां ब्रह्मवह्निगौरीपूजनम्
१३	१	८	आ ० कृष्णद्वितीयायां ब्रह्मपूजनं सुभगागौ
			रीपूजनंच
२	१	९	आ.कृ.द्वि.अशून्यशयनव्रतम्
२	१५		भा.कृ.द्वि-अशून्यशयनव्रतम्
४	२१४		आ.कृ.द्वि.ब्रह्मपू.आद्द्वमन्तव्रतद्विदंच
४	२११		का.कृ.द्वि-यमपूजा
१	११३		पौष.कृ.द्वि-गुरुवारविधिपूजाकार्या
२	१११		मा.कृ.द्वि.ब्रह्मपूजातद्व्रतंच
१	२	४	फा.कृ.द्वि.ब्रह्मपूजादिकृत्यम्

प० पृ० पं०

५८	१	३	चै-कृ-द्वि-ब्रह्मणः पूजनं कार्यम्	सूचिसार
२	११		वै-कृ-तृ-प्रतिदेव्याः पूजनं कंकोलप्राशनं च	
३	२	५	आ-कृ-तृ-कज्जली संज्ञातत्रदेवी पूजनं कज्जलादि सौभाग्यवस्तुसुवासिनीभ्यादेयम्	
२	१६		भा-कृ-तृ-विशालाक्षीयात्रा	
५	१	३	आश्वि-कृ-तृ-दृढहोरीव्रतं हस्तगौरीव्रतं च	
४	२	१	का-कृ-तृ-गौरीव्रतम्	
१	२	३	मा-कृ-तृ-सौभाग्यसुंदरीव्रतम्	
१	१५		पौ-कृ-तृ-गौरीपूजाव्रतं पुष्यस्नानं च	
३	११४		मा-कृ-तृ-सौभाग्यसुंदरीव्रतं गौरीपूजनं च	
१	२	४	फा-कृ-तृ-गौरीपूजादिकृत्यम्	
५८	१	३	चै-कृ-तृ-सौभाग्यसुंदरीव्रतांगतयारतिनामकगौरीपूजादिकप्राशनं च	
२	११२		वै-कृ-च-संकष्टचतुर्थीव्रतं शतपत्राशनं च	

प० पृ० पं०

१	१३		ज्यै-कृ-च-गणपतिपूजनं तद्व्रतं चंद्रोदयेऽर्घ्यदानमात्रप्राशनं च	सूचिसार
१३	१	९	आ-कृ-च-संकष्टचतुर्थीव्रतं हरनंदनगणपतिपूजनचंद्रोदयदानं च	
३	२	७	आ-कृ-च-सोमकल्पादिः संकष्टचतुर्थीव्रतविधिश्च	
३	१	२	भा-कृ-च-संकष्टचतुर्थीव्रतकथा बहुलाचतुर्थीव्रतंगोपूजातद्दानं च	
७	२	४	आ-कृ-च-संकष्टच-व-पितृश्राद्धपंचाशत्कल्पसिद्धिदम्	
४	२	१६	का-कृ-च-करकचतुर्थीव्रतं स्त्रीकर्तव्यतत्कथोद्यापनं च	
३	२	१५	मा-कृ-च-तिथीशत्वेन गणपतिव्रतं तत्पूजनं च	
२	१	१	पौ-कृ-च-मासचतुर्थीव्रतम्	

प०	पृ०	पं०	सूचिसार	सूचिसार
२	११६	२	मा-कृ-व-तिलचतुर्थीव्रतंतत्कथाच	४ मा-कृ-पं-नागपूजादिव्रतम्
१	२	११७	फा-कृ-च-विघ्नविनायकव्रतम्	५ फा-कृ-पं-नागपूजादिकृत्यम्
५८	३	११८	चै-कृ-च-संकष्टचतुर्थीव्रतंचंद्रोदयेऽर्घ्यदा	६ चै-कृ-पं-काश्मीरदेशीयेऽव्याश्रातंचवर्षे
			नंपंचगव्यप्राशनंच	नम्
२	११३	११३	वै-कृ-पं-नागपूजनम्	७ वै-कृ-प-स्कंदपूजनंव्रतंच
१	११४	११४	ज्यै-कृ-पं-शंखपालनागपूजनम्	८ ज्यै-कृ-प-स्कंदकुमारार्चाव्रतंच
१३	११०	११०	आ-कृ-प-नागपूजाव्रतम्	९ आ-कृ-प-गुहनामस्कंदपूजाव्रतंच
७	३	११३	आ-कृ-पं-अन्नव्रतंत्रापितृदेवार्थमन्न-	१० आ-कृ-प-स्कंदपूजनंव्रतंच
			दानंच	११ भा-कृ-प-कुशपलाशव्रतंचंद्रपृष्ठीव्रतकथो
८	१	३	भा-कृ-पं-नागपूजनम्	द्यापनंच
७	२	११०	आ-कृ-पं-आर्द्रपंचाशक्लपसहस्रतृसिद्धे	१२ आ-कृ-प-आर्द्रपण्डिकल्पसहस्रपितृहसि
			पितरूपदेवीपूजाच	प्रदंभौमयोगेकपिलापृष्ठीव्रतंतत्कथोद्या-
६	११५		का-कृ-पं-नागपूजाव्रतम्	पनंच
३	२१६		मा-कृ-पं-गणेशादिनागपूजा	१३ का-कृ-प-स्कंदपूजा
२०	१३	१३	पौ-कृ-पं-नागपूजनंव्रतंच	१४ मा-कृ-प-भविष्योक्तंसूर्यपृष्ठीव्रतम्

प०	पृ०	पं०	सूचिसार
१	२	१३	फा-कृ-स-अष्टकादिकृत्यम्
५८	२	३	चै-कृ-स-तिथिस्वामित्वेनसूर्यपूजनं व्रतं च
२	१	१४	वै-कृ-अ-शतिलाष्टमी व्रतं तत्पूजनं च
१	२	१५	ज्यै-कृ-अ-त्रिलोचनाख्यशिवपूजा
१	१	१६	आ-कृ-अ-दुर्गापूजा व्रतं च
१	२	१७	आ-कृ-अ-सुगतिप्रदनामक व्रतम्
१४	१	१८	भा-कृ-अ-कृष्णजन्मादिवहुविधसोद्यापनं व्रतवर्णनम्
१२	१	१९	आ-कृ-अ-माध्यावर्पसंज्ञकं श्राद्धगयानुत्प फलदम्
६	२	१	का-कृ-अ-पुत्रकामव्रतं दर्भमयहरगौर्योः पू जनमहोद्वै व्रतं च
४	२	१	मा-कृ-अ-कालभैरवोत्पत्तिरनेकविधोपवा सादिव्रतविधानं च
२	१	५	पौ-कृ-आ-अष्टकाश्राद्धं रुक्मिण्यष्टमी व्रतं च

प०	पृ०	पं०	सूचिसार
२	१	४	पौ-कृ-प-स्कंदपूजनं व्रतं च
३	२	५	माघ-कृ-प-विशोकपक्षी व्रतम्
१	२	१२	फा-कृ-प-स्कंदपूजादिकृत्यम्
५८	२	१	चै-कृ-प-एकभक्तादिव्रतं भारकरपूजास्कंद पुराणोक्तकथा च
२	१	१४	वै-कृ-स-सूर्यपूजा व्रतं च
१	२	१४	ज्यै-कृ-स-रव्यर्चनं व्रतं च
१	१	१९	आ-कृ-स-निक्षुभार्कसूर्यपूजा
१	२	१४	श्रा-कृ-स-रविपूजा व्रतं च
१२	१	३	भा-कृ-स-शतिला व्रतं तत्कथा च
१२	१	८	आ-कृ-स-सूर्यपूजा व्रतं च
६	२	१	का-कृ-स-वैकुण्ठकल्पादिस्तत्रसूर्यपूजनम्
४	१	१	मा-कृ-स-पक्षी व्रतमेवकार्यम्
२	१	४	पौ-कृ-स-उभयसप्तमी तत्रसूर्यपूजा व्रतं च
४	१	४	मा-कृ-स-सर्वाक्षिनामक व्रतम्

पं०	पं०	सूचिसार	सूचिसार
५८	८	मा-कृ. न. मांसेन आदंकार्यम्	पौ. कृ. न. नक्तव्रतं दुर्गापूजनं च
५९	९	फा. कृ. न. पित्राद्यर्थे पिंडनिर्वापणम्	मा-कृ. न. अन्वष्टकाश्चाद्विधानम्
६०	१०	वै. कृ. अ. रविभौमवारे काश्याभिरवयात्रा	फा. कृ. न. दुर्गापूजादिकृत्यम्
६१	११	दुर्गापूजनमशोकाष्टमीव्रतं च शीतलाष्ट-	चै. कृ. न. वाराहजयंतीव्रतम्
६२	१२	मीव्रतकथाशीतलाष्टकस्तोत्रम्	वै. कृ. न. यमपूजादिकपूजाच
६३	१३	वै. कृ. न. वंहीपूजनं व्रतं च	ज्यै. कृ. न. उभयदशमीव्रतं धर्मराजपूजाच
६४	१४	ज्यै. कृ. न. दुर्गासरस्वतीपूजनं व्रतं च	आ. कृ. न. धर्मपूजनं दिशंपूजाव्रतं च
६५	१५	आ. कृ. न. ऐंद्रीदुर्गापूजनं व्रतमपि	आ. कृ. न. यमपूजादिकपूजाच
६६	१६	आ. कृ. न. कौमारपूजनं व्रतं च	भा. कृ. न. यमपूजादिकपूजाच
६७	१७	भा. कृ. न. गोपालनवमीविस्मयातातत्रष्टप	आ. कृ. न. यमपूजादिकपूजाच
६८	१८	भगमिशिवपूजनं दुर्गापूजनं च	का. कृ. न. धर्मराजपूजादिकपूजाच
६९	१९	आ. कृ. न. रथनवमीव्रतं भविष्यं कंबिल्व	पौ. कृ. न. धर्मपूजाच
७०	२०	शाखायादिवीप्रवोधनं च	मा. कृ. न. उद्योतकल्पादिस्तत्र श्राद्धादिवि
७१	२१	का. कृ. न. दुर्गापूजाव्रतं च देवीप्रबोधनं च	फा. कृ. न. धर्मराजपूजनम्
७२	२२	मार्गकृ. न. नक्तव्रतम्	चै. कृ. न. धर्मराजपूजनं व्रतं च

पृ०	पं०	सूचिसार	पृ०	पं०	सूचिसार
२	२	वै.कृ.ए.हरिपूजनं व्रतं च	२	४	आ-कृ-द्वा.तिथिभ्रंतृनहरिपूजनम्
२	१	ज्यै.कृ.ए.अपरातत्कथाच	१	१	आ-कृ-द्वा.श्रीधरपूजनं कर्त्यम्
१	२	आ.कृ.ए.योगेनीतत्कथापुंडरीकाक्षपूज.	१	४	भा-कृ-द्वा.गोवत्सपूजापिष्टमयगोः पूजा
		नंच	१	६	आ-कृ-द्वा.संन्यासिनां महाल्लेपं श्राद्धं का
२	३	आ-कृ.ए.कमिकाव्रतं स्त्रीभिः कार्यं आत	१	१	का-कृ-द्वा.गोवत्सपूजा कथाच
		व्याचकथरोहिणीयोगेरोहिणीचंद्रपूजात्र	१	४	मा.गं-कृ-द्वा.कृत्यविशेषाभावेनैकादशी
३	२	भा.कृ.ए.अजातत्कथाच			त्यमेव
२	१	आ.कृ.ए.इंदिरातत्कथाच	१	१	पौ-कृ-द्वा.संप्राप्तिद्वादशीस्वरूपं द्वादशी
७	२	का.कृ.ए.रमातत्कथाच	२	८	मा-कृ.द्वा.तिलद्वादशी व्रतम्
५	१	मा-कृ.ए.उत्पन्नातत्कथाच	१	६	फा-कृ-द्वा.हरिपूजादिकृत्यम्
३	४	पौ.कृ.ए.सफलातद्गतं कथाच	१	३	चै.कृ.द्वा.वैराजकल्पादिस्तत्र श्राद्धं महा
१	१	मा.कृ.ए.षट्तिलातत्कथाच			लम्
२	३	फा.कृ.ए.विजयातत्कथाच	१	५	वै-कृ-त्र-गौर.कल्पादिस्तत्र श्राद्धादिकं दि
६	३	चै.कृ.ए.पापमोचनं तद्गतं कथाच	१	१	ज्यै-कृ-त्र.वटसावित्री व्रतारंभः
२	१	ज्यै.कृ.द्वा.हरिपूजा व्रतं च	२	४	आ.कृ-त्र-कामपूजा व्रतं च

सूचिसार

प०	पृ०	पं०	श्री-कृ-त्र-कामत्रयोदशीव्रतं च
१	११३	१	भा-कृ-त्र-कलियुगादिस्तत्रश्राद्धविधेयम्
३१	१	१	श्रा-कृ-त्र-गजच्छायायोगः
२२	१२	२	का-कृ-त्र-यमदीपदानव्रतं पंचाहोवर्धनं
११	२१६	३	१जनगोपीपूजाहनुमज्जन्मदिनकृत्यं
१	१	४	मार्ग-कृ-त्र-प्रदोषव्रतम्
११४	११४	५	पौ-कृ-त्र-पक्षप्रदोषव्रतम्
१	१	६	मा-कृ-त्र-पक्षप्रदोषव्रतम्
३	१	७	फा-कृ-त्र-पक्षप्रदोषव्रतम्
११३	११३	८	चै-कृ-त्र-शतभियायुनावारुणशनिवार
३	१	९	युतामहा-शुभयोगवर्तमिहामहावा
३	१	१०	वै-कृ-चतु-मासशिवरात्रिव्रतम्
३	२	११	ज्यै-कृ-च-माहेश्वरकल्पादिस्तत्रश्राद्धवि
२	२	१२	श्रा-कृ-च-मासशिवरात्रिव्रतम्
११४	११४	१३	श्री-कृ-च-मासशिवरात्रिव्रतम्

सूचिसार

प०	पृ०	पं०	भा-कृ-च-मासशिवरात्रिव्रतम्
३१	१	१४	आ-कृ-च-शस्त्रहतानालक्षकोटिकल्पसह
२८	१	१५	स्नानादिद्विष्टश्राद्धविधानम्
१३	१	१६	का-कृ-च-अनर्कचतुर्दशीतत्रचतुर्दश्यादि
१	१	१७	द्वितीयांतमभ्यंगस्नानम्
१	१	१८	मार्ग-कृ-च-देविकार्तिप्रादुर्भाबस्तत्रस्ना
१	१	१९	नदानादिकमननफलदम्
११५	११५	२०	पौ-प-कृ-च-मासशिवरात्रिव्रतम्
१	१	२१	माघ-कृ-च-यमत्तर्पणहोमः कृशरात्रदानं च
३	१	२२	फा-कृ-च-शिवरात्रिव्रतम्
६२	१	२३	चै-कृ-च-पिशाचमोचनीभौमवारणातिप्रश
११२	११२	२४	स्ताऽत्रशिवसन्निधौ स्नानदानाद्यनंतफल
२	१	२५	द्वंद्विकायात्रा च
२	१	२६	वै-अ-द्वादशमावस्याफलदायिनीतत्रश्रा
१	१	२७	द्वादशमावश्यकताऽकरणेप्रत्यवायोक्ति

प० पृ० पं०	सूचिसार	प० पृ० पं०	सूचिसार
२२	अथ	९१३	मा.अमा.पितृपूजनं गैरीतिपोव्रतं च
२३	ज्यै.अमा. वटमावित्रीव्रतं सौभाग्यस्थि	९१५	पा.अ. अर्धोदययोगः सचपौषमर्गयोगे
२४	रतार्थसौभाग्यस्त्रीभिः कार्यतत्रयमपू-अ		मास्योर्भध्यवार्तेदशैभवति
२५	रुंधतीपू- सुवासिनीपू.उदकुंभाबुदा.व्य	२१४	नाघाऽमायामर्धोदययोगस्तत्र सपायस
२६	जनदा.चंदनदा.त्रिविक्रमपूजनं च		कांस्यपात्रसुवर्णादिदानं स्कंदपुराणोक्त
२७	आ-अमा-वर्षसाध्यपितृमयशूलव्रतम्		मर्धोदयमाहात्म्यं च तिलपर्वतगोशय्या
२८	आ-अमा-पितृश्राद्धदानेहोमादिकंचवि-		दिदानं च
२९	भा-अ-कुंसाग्रह-अत्रसमंत्रककुशोन्मूल	१११	फा-अ-मन्वादिस्तत्रश्राद्धदानादिकृत्यम्
३०	नंसंग्रहश्च	११२	चै.अ.अत्रश्वभ्योऽन्नदानं महाफलमियमे
३१	आ.अमा- गजच्छायायोगस्तत्रश्राद्धम		वसोमभौमजीविशनिवारेण तत्तन्नामवती.
३२	नंतफलदं स्त्रीशुद्धादीनां श्राद्धकरणेऽधि		भवति यथा सोमवारेण सोमावती तत्कयो
३३	कारश्च श्राद्धकालं पठनीयोरु.चिस्तवश्च		द्यापनं च तत्रैवल्लिखितम्
३४	का.अमा. दीपावलिस्तत्कथाकौमुदीव्रतं	११५	वै-शु-आरोग्यप्रतिपदा तत्रधातुनामक
३५	प्रदोषदीपप्रज्वालनपूर्वकलक्ष्मीपूजाप्र-		सूर्यपूजाव्रतंचतिथीशक्वेन वह्निपूजाऽपि
३६	लक्ष्मीसूक्तपाठश्चात्रैवव्रतान्तराण्यपि	२१४	ज्यै-शु-प्रति.आरोग्यव्रतं वरुणसूर्यपूजा

प० पृ० पं०	सूचिसार	प० पृ० पं०	सूचिसार
२२	व्रतंचकरवीरव्रतंदशहरागंगापूजारंभश्च	३	दानंचव्रतांतरमपि
२३	आ.शु.प्रति.आरोग्यप्रति-व्रतंविद्याप्राप्तिव्रतांगतयाब्रह्मपूजनंसूर्यपूजनंच	३१०	वे.शु.हि.नीललोहितकल्पादिस्तत्रश्राद्ध
२४	आ.शु.प्रति.आरोग्यव्रतंविश्वेश्वरकव्रतंविद्याप्राप्तिव्रतंच	४	दानादिकर्तव्यंचतुर्मुखरूपसूर्यपू.व्रतंच
२५	भा.शु.प्रति.मौनव्रतंशिवार्चनंनाम्नांसहस्रपाठमाहा-मौनव्र.कथाचस्कंदपुराणे	२	ज्यै.शु.हि.कलियुगादिरत्रसूर्यपूजासोम
२६	आ.शु.प्रति.अशोकव्रतंनवरात्रव्रतारंभश्चविस्तरेणतिथ्यष्टककृत्यदेवीपूजनंच	२१६	पदाप्यस्थानामाऽत्रवेदायध्ययननिषेधः
२७	का.शु.प्रति.बलिपूजनंगोवर्धनपूजनंच	२	आ.शु.हि.अत्ररथयात्रोत्सवःपुण्यक्षेयु-
२८	मार्ग-शु.प्रति.धनव्रतम्	१२	तांचतत्रमहाराजयात्रोत्सवोऽपिसर्वपुरुषु
२९	पौ.शु.प्रति.भानुपूजनकनकव्रतंच	११५	कार्यः
३०	मा.शु.प्रति.बहिरूपशिवपूजाव्रतंच	११५	आ-शु.हि. विश्वकर्मशयनव्रतंश्री-
३१	फा.शु.प्रति.बहिरूपपूजादिकृत्यम्	४०	कांतपूजनंच
३२	चै.शु.प्रति.वत्सरारंभोविधेशोऽत्रयोवास	२१४	भा.शु.हि-शक्राख्यधातुपूजनंनवोदितंच
		६५	द्रुदर्शनेऽर्घ्यदानंच
		२६	आ-शु.हि-दानमनंतफलदम्
		२६	का-शु.हि-यमद्वितीयाकृत्यम्

पृ०	पृ०	सूचिसार	सूचिसार
११	११०	मा.शु.हि.पितृश्राद्धपूजनं च	विधानं च ललितादेवि पूजनं सौभाग्यशय
१२	११५	पौ.शु.हि.गौरीव्रतं शृंगादकप्राशनं बालेन्दु दर्शनमारोग्यव्रतं च	नव्रतं धृतप्राशनं मंदारपुष्पाग्राणभद्रगौरीपूजनं च
१३	१२०	मा.शु.हि.भानुरूपप्रजापतिपूजाव्रतं च	आ.शु.तृ.सश्रीकहरेः पूजनं सखीकहिनपूजनं च
१४	१२५	फा.शु.हि.फाल्गुणादिशिवपूजाव्रतं च	पूजनं च सौभाग्यसुंदरीव्रतं गौरीनतीयाव्रतं च
१५	१३०	वै.शु.हि.द्वादशवर्षात्मकशक्तिब्रह्मपूजनम्	आ.शु.तृ.स्वर्णगौरीव्रतं तदुद्यापनं च त्रैवाऽनतस्तृतीयव्रतं तत्कथा च
१६	१३५	वै.शु.तृ.गौरीव्रतं दधिप्राशनं गोमयप्राशनं त्रैतायुगादिरपि तत्र नित्यं काम्यं आढ्यच जनादर्दनपूजांगारस्नानं तत्पूजनं मोदकदानं चंदनदानं मुदकुंभदानं मक्षयतृतीयाव्रतं श्रीधरपरशुरामजयंती अक्षयतृतीयाव्रतं भविष्योत्तरविष्णुधर्मोक्तं विधानं कथापूजनम्	भा.शु.तृ.वासुदेवप्राणस्यैपायसदानं त्रैवै हरितालिकाव्रतं सविधिपूजनं तत्कथायापनं च त्रैवर्गौरीश्वरीहस्तगौरीहरितालि. कानां व्रतम्
१७	१४०	ज्यै.शु.तृ.रंभाव्रतं भविष्योत्तरोक्तं तत्कथा.	आ.शु.तृ.तृहद्गौरीव्रतम्
१८	१४५		का.शु.तृ.विष्णुगौरीव्रतम्
१९	१५०		मा.शु.तृ.आरभ्य भविष्योत्तरोक्तं रंभाव्रतं

सूचिसार

तद्विधानं च

पृ० पृ०

७ २१५ पो.शु.तृ.ब्रह्मगौरीव्रतम्

९ २१२ मा.शु.तृ.सौभाग्यसुंदरीपूजा तद्व्रतं भवि

ष्यन्तरोक्ततद्विधानं च इयमेव ललितान्तरी

या ऽत्रैवरसकल्याणिनोव्रतगौरीतृतीया-

व्रतंचात्रैवगुडलवणादिदानम्

२६ ११४ फा.शु.तृ.कुलसौरूप्यदाहृतीयाव्रतं भूमौ

काव्रतं

२३ २१२ चै.शु.तृ.बालवैधव्यनाशनं व्रतत्रयं तत्क

थोद्यापनं च तत्रैव प्रपंचितम्

५ २१३ वै.शु.च.अनिरुद्धपूजाव्रतमलवुपाव्रदा

नं च

६ १ ज्यै.शु.च.सतीदेवीव्रतम्

३ १ आशु.च.रथंतरकल्पादिस्तत्रकल्पादिग

णोक्तं श्राद्धदानादिविधेयम्

सूचिसार

पृ० पृ०

३ २ ७ आ.शु.च.सोमकल्पादिस्तत्रसंकष्टचतुर्थी

व्रतविधिः पार्थिवगणेशदूर्वागणेशव्रतं पू.

जाविधिस्तत्कथाचंद्रोदये ऽर्घ्यदानं च

४९ २१४ भा.शु.च.सिद्धिविनायकव्रतविधानं तत्र च

द्रदर्शनं तद्वापपरिहारार्थं स्यमंतकोपा

ख्यानं श्राव्योशवाचतुर्थीव्रतमपि हर्षणीदे

वीपूजनं च

९० २१० आ.शु.च.कपर्दीशविनायकव्रतं तत्तत्पूजा-

विधीकथा च

२८ १ ९ का.शु.च.नागव्रतम्

१६ १ ३ मा.शु.च.कृच्छ्रचतुर्थीव्रतमत्रैव वर्षचतुष्क

साध्यं सर्वार्थसाधकं चरचतुर्थीव्रतम्

८ १ पो.शु.च.विघ्नेशपूजाव्रतम्

१२ १ ५ मो.शु.च.शांतिचतुर्थीविरदचतुर्थीव्रतम्

२७ १ ६ फा.शु.च.कुंडिराजव्रतं मंगारचतुर्थीव्रतं त

५०. ११६

सूचिसार

दुद्यापनंतत्कथाचसुखचतुर्थीच

२७

११६

चे-शु-च-वासुदेवरूपिणेशपूजाआश्रम

व्रतं

कांचनवासुदेवप्रतिमाऽब्राह्मणाय-

देया

५

११८

११०

११०

११०

११०

११०

११०

११०

११०

११०

११०

११०

११०

५०. ११७

सूचिसार

स्तत्कथोद्यापनंच

१०

११७

११७

११७

११७

११७

११७

११७

११७

११७

११७

११७

११७

११७

११७

११७

११७

११७

११७

सूचिसार

स्तत्कथोद्यापनंच

१०

११७

११७

११७

११७

११७

११७

११७

११७

११७

११७

११७

११७

११७

११७

११७

११७

११७

सूचिसार

सूचिसार

प०	पृ०	पं०	प०	पृ०	पं०
५	२१५	३१	२१५	३१	२१५
६	११०	२७	२१६	२७	२१६
१	२१४	५	२१६	५	२१६
१६	२११	६	११२	६	११२
६२	२१४	१	२१५	१	२१५
९८	२	१६	२१३	१६	२१३
२९	१	६५	१	६५	१
१९	१	१८	२	१८	२
८	१	१८	२	१८	२
१३	१	१८	२	१८	२
१८	१	१८	२	१८	२

वै-शु. प. र. रं. द. पू. जा. व्रतं मातृसौख्यव्रतं च
 ज्यै-शु. प. स्कंदपुराणोक्तं दिननाथरविपू-
 आ. शु. प. स्कंदपूजाव्रतं च
 आ. शु. प. स्कंदपूजनं
 भा. शु. प. सूर्यषष्ठीयमेवल्लिताषष्ठीचात्रे
 वचंपाषष्ठीव्रतं विधेयम्
 आ. शु. प. विल्ववृक्षेदेवीबोधनंतच्चनवरा
 न्नप्रकरणेज्ञेयम्
 का. शु. प. भौमवारिचेत्तदादेवसेनान्वित
 स्कंदव्रतोत्सवः कार्यः
 मार्ग. शु. प. मल्लारिपूजोक्ताऽत्रैवफलषष्ठी
 व्रतमस्तत्रफलदानं विधेयम्
 पौ. शु. प. विष्णुरूपिसूर्यपूजाव्रतं च
 मा. शु. प. अरुणाख्याऽत्रारुणपूजनं विधेय
 म्

फा-शु. प. पशुपतिपू-ब्र. इधमेवदारिद्र्यहर
 षष्ठीआतोदारिद्र्यपरिहारार्थव्रतं विधेयम्
 वै-शु. प. स्कंदषष्ठीअत्रकुमारपूजनं व्रतं च
 वै-शु. स. गंगाप्रादुर्भावस्तपूजननादि व्रतं
 च विधेयम्
 ज्यै-शु. स. देवद्वारविपूजनं व्रतं च
 आ. शु. स. इंद्राख्याविवस्वदास्यसूर्यपू-
 जनं व्रतं च
 आ. शु. स. अष्टवंगस-व्र-कर्पाससूत्रमयस
 सवाहनसूर्यपूजनव्रतं कार्यपापनाशिसप्त
 मीव्रतं च
 भा. शु. स. अनंतसप्तमीव्रतं तत्कथाचोद्भावा
 मुकाभरणसप्तमीव्रतं तत्कथापूजा च
 आ-शु. स. शुभसप्तमीव्रतं नैवमासोपवा
 सव्रतारंभस्तत्प्रयोगश्च

प० पृ० पं०	सूचिसार
२९ ११६	का.शु-स. शाकसप्तमीव्रततत्रशाकभक्षणं
२० २	सुसवर्णेशाकदानंचविधेयम्
२० ४	मार्ग.शु-स-मित्रसप्तमीव्रतम्
८ १६	पौ.शु.स-उभयसप्तमीव्रतम्
१३ २	मा-शु-स-अचला.त्रिलाचना.जयंती-रथ
	स-रथांकस-आरोग्यस-विशोक-सिद्धार्थ
	का-हेमंस-विजया-अन्नोदकस. वराटिका
	स- १ २ मन्वादिरपीयमत्रतालकदा-रथ
	दा. विधानंउद्यापनकौमुद्युक्तमचलासप्त-
	विधानंरथसप्तमिकथातद्विधानंच
३२ १	फा.शु- स-अर्कपुटव्रततत्रार्कपत्रैःसूर्यपू०
२८ ११६	वै.शु-स-अत्राष्टदलकमलसूर्यपूजनमग्नि
	प्रतिष्ठापनं तन्नामभिर्होमउद्यापनंचअत्रे
	वहिरण्यमर्त्तिगोशय्यादिदानं दमनस-
	अन्नोदनस- नामसर्धविष्णुधर्म.कंसूर्यै

प० पृ० पं०	पूजनंच	सूचिसार
२ १० १४	वै.शु.अ.शोतलाष्टमीव्रतंतत्पूजनंच	
३ १ १६	ज्यै.शु.अ-शुक्लादेवीव्रतंपूजनंच	
३ २	आ.शु.अ- महिषघ्नवंडिपूजाव्रतंचतत्रपू.	
	हरिद्रातोद्यादिभिरेवकार्यम्	
१७ १	आ-शु-अ-दुर्गाष्टमीतत्पूजाव्रतंच	
६८ १	भा.शु-अ.ज्येष्ठाष्टमीव्रतं राधाष्टमीव्रतंत	
	तपूजाविधानंकथानकंचअत्रैवदूर्वाष्ट-दूर्वा	
	पू-मंत्रअश्रु	
६७ २	आ-शु-अ-तरुत्त्यंअश्वपूजनंलोहाभिसा	
	रिकादितत्रविस्तरंएणप्रपंचितम्	
२९ २	का-शु.अ-गोपा ८ तत्रचातुर्वर्ण्येनगोपू	
	नकार्यम्	
८ १	पौशु-अ.दुर्गापूजाव्रतंच	
१९ २ १२	मा-शु-अ-भीष्माव्रतत्रभीष्मतर्पणादिविधे-	

प० पृ० पं०	सूचिसार	प० पृ० पं०	सूचिसार
३३	विधेयम् फा-शु.अ.शु.का ८ शतिला-बुधाष्ट.सोमा ष्ट- अर्काष्ट. अशोकाष्ट. विश्वरूपाष्ट- व्रतं तदुद्यापनच अत्रैव शिवपूजनम् पिकार्यम्	२९	गवतीप्रीत्यर्थशय्यादा.वृषभदा-उभयतो मुखीगोदानंच
२९	चै.शु.अ.अत्रभवान्याउत्पत्तिराशोकक ल्लिकाप्राशनंलोहितनदेस्नानंचात्रैव दे. व्यामहापूजनंकार्यम्	१ ४	का.शु.न- कृतयुगादिरत्रकूष्माण्डदानंतुल सीविवाहादिकृत्यारंभो नगरप्रदक्षिणा तत्कथानुलसीविवाहकथाच
७	वै-शु.न.चंडिकादेवीपूजनंव्रतंच ज्यै.शु.न.उमादेवीपूजाव्रतंच	१ ४	मार्ग.शु.न.नंदिनीनवमी
३	आ-शु.न.ऐरावतनिपण्णेंद्रिदेवीपूजनम्	१ १६	पौ- शु- न. महामायापूजैकभक्तव्रतंचात्र दुर्गास्तवराजपाठोदेवी मंदिरेध्वजारोप- णंचविधेयम्
१७	आ-शु.न.कौमारीदेवीपूजनंव्रतंच	२०	मा-शु.न.नंदान-तत्रस्नानदानाद्यनंतफल दम्
७२	भा-शु.न.श्रीलक्ष्मणदानवमीव्रतम्	३५	फा-शु.न.नंदादिपंचनवमीव्रतानि
१०१	आ-शु.न.महान- अत्रभद्रकालीद्रव्यन- त्र.उत्कान-त्र.शौर्यव्र-अत्रोत्सवविधानंभ	२९	चै.शु.न.रामजयंतीव्रतंतत्रानेकविधव्रतो पयोगिकृत्यम्
		७	वै.शु.द.धर्मराजपूजनंव्रतंदिकपूजनंचदि

पृ०	पं०	सूचिसार
३६	१	फा.शु.द.आशाद.तत्रयमपूजनं व्रतच
४७	२	चै.शु.द.धर्मराजपू.व्रतं च
५	१	वै.शु.ए.मोहिनीतत्कथाच
८	२	ज्यै.शु.ए.निर्जलातत्कथाभविष्योत्तरपुरा णसंग्रहेब्रह्मवैवर्तेच
४	१	आ.शु.ए.देवशयनीतद्गतं भविष्यपद्मपुरा णोक्तातत्कथाचर्मैत्रक्षयोगे वासुदेवद्वादशी व्रतमपि देवस्य शयनोत्सवश्चातुर्मास्यत्र तारं भश्च
१७	१	आ.शु.ए.पुत्रदानतद्गतं कथाच श्रत्रैवबुद्धद्वा दशीव्रतं पवित्रारोपणं च कार्यं नृसिंहपरि, चर्योक्तं पवित्रलक्षणं च
७४	१	भा.शु.ए.पद्मा.तत्कथाश्रवणधुताचद्विज या.श्रत्रैववामनावतारः कटिदानोत्सव स्तपूजाविधिश्च

पृ०	पं०	सूचिसार
६	२	धेयम्
३	१	ज्यै.शु.द.दशहरांगंगापू.दशहरास्तोत्रं. चात्रारमेणसेतुबंधरामेश्वरः प्रतिष्ठापितः
१७	१	आ.शु.द.मन्वादिस्तत्रस्नानदानाद्यनंत फलदम्
७३	१	आ.शु.द.सर्वाशापुर्तिदा तद्गतम्
१०३	१	म.शु.द.दशाभारतारतविधानम्
३३	१	आ.शु.द.विजयादशमीविधानं विस्तरेण नवरात्रविधानेशमीपूजनच
२२	१	का.शु.द.सर्वभौमत्र.राव्यावाति.ब्रह्मा वातिव्रतच
१०	१	मा.शु.द.आरोग्यदशमिव्रतम्
२०	१	पो.शु.द.विश्वेदेवपू.व्रतं ईशानकल्पादिर पीयंतत्रदानाद्यनंतफलदम्
२०	१	मा.शु.द.आरोग्यद.धर्मव्रतत्रयं

सूचिसार

प० पृ० पं०

द्वादशीव्रतं च

४७ २

चै.शु.ए. कामदा.तत्कथाचदोलोत्सवः श्री

कर्त्तृकरुक्मिणीयात्राचकार्यसंक्षेपणवा

स्तुपूजादमनोत्सवश्च

८ १

वै.शु.द्वा.जामदग्न्यद्वा.व्रतमत्रैव वासर

नक्षत्रसद्योगेनव्यतीपातयोगे माधवपूजा

१३ १

ज्यै.शु.द्वा.राघवद्वा.व्र-अत्रयमुनास्नानादि

विधेयम्

१५ २

आ.शु.द्वा.विभूतिद्वा.तत्कथा मन्वादिस्त

कृत्यंलवणाचलदानंचानुराधायोगे पार

णविचारश्च

७७ २

आ.शु.द्वा.श्रवणयोगेव्रतपारणनिषेधः श

क्रध्वजोत्थापनंविधेयं वामनपूजाचनदीसं

गमलक्षणंतस्नानंचोक्तं श्रवणद्वा- कथाच

३ २

आ.शु.द्वा.पद्मनाभद्वा. तत्रविष्णुमंदिरेदी

सूचिसार

प० पृ० पं०

आ.शु.ए. पापांकुशातत्कथातत्रैवकार्तिक

१०५ ११२

स्नानव्रतादीनामारंभो मासोपवासव्रता

रंभश्च

३४ ११४

का.शु.ए.हरिप्रबो- पद्मस्कंदपुराणोक्तत

त्कथाचतत्रैवभीष्मपंचकव्रतविधानं ध्वजा

रोपणविधानं च

२२ २

मा.शु.ए.मोक्षदातद्व्रतंतत्कथाचौत्रैवनिह

पुराणोक्तनाभद्वादशीव्र. भविष्योत्तरोक्तंघ

रणिव्रतंचनारदोक्तंमत्स्यद्वादशीव्रतं-पि

१० १

पौ.शु.ए. पुत्रदा.पद्मपुराणोक्ततत्कथाम

न्वादिरपीयंतव्रदाक्षिणात्यानांमाघस्नाना

रंभस्तद्विधिश्च

२२ २

मा.शु.ए.जयाभैमसेनीश्रवणवराहद्वादशी

व्रतम्

३७ १

फा.शु.ए.आमईकी.तत्कथाऽवैवमनोरय

प० ए० पं०

सुचिसार

पदान्तन्माहात्म्यपुत्रप्राप्तिव्रत्रात्राशा
कव्रतंच

११८

का-शु-द्वा. अत्रनीराजनविधिस्तच्छांतिक
थाचतुर्मास्यव्रतसमाप्ति वराहोक्तप्रवा
धविधिश्च

२१२

मार्ग-शु-द्वा-नारदपुराणोक्तसाध्यव्रतंद्वा
शादित्यव्रतमखंडद्वाशीव्रतं चात्रैवतार.

कद्वादशीव्रतम्

१२५

पौ-शु-द्वा-सज्जन्मद्वादशीगोविंदद्वा.व्रतंच

२१५

मा.शु-द्वा-तिलद्वादशीभीमद्वाद-तत्कथाच

३८९

फा.शु.द्वा.नृसिंहद्वा-गोविंदद्वासुकुतद्वा-
व्रतम्

५२१

चै-शु-द्वा.मदनद्वा-भर्तृद्वादशीवाराहपुरा
णोक्तावामनद्वादशीव्रतकथाऽत्रैवसंकल्प

द्वादशीव्रतम्

प० ए० पं०

सुचिसार

२७

वै.शु-त्र-कामदेवपूजाव्रतंच

१३२

ज्यै-शु.त्र.दौर्भाग्यशमनव्रतम्

१८२

आ-शु-त्र.उमामहेश्वरव्रतंजयापार्वतीव्र

२१६

तंच

२८६

आ-शु-त्र-वैधव्यनाशनव्रतंसंतानवर्द्धन

८९१

भा-शु-त्र-गोत्रिरात्रव्रतंसोद्यापनमंत्रवा

१०८१

शोकत्रिरात्रव्रतंच

११९१

आ-शु.त्र-त्रिरात्राशोकव्रतम्

११९१

का-शु-त्र.शिवपूजनव्रतंनामाष्टोत्तरशते-

३२१

नसहस्रदीपदानंच

१३१

मार्ग-शु-त्र.अनंगत्रयोदशीव्रतंभविष्यो

१३१

तरोक्तमप्यन्यत

१३१

पौ-शु.त्र-अच्युनपूजाव्रतंबिप्रायधृतादि

दानंच

सूचिसार

प० पृ० पं०

१ २६ मा.शु.त्र.त्रिशत्रमाघस्नानव्रतारंभः

१ १३ फा.शु.त्र.धनदव्रतम्

१ २४ वै.शु.त्र.चद्रनामकमदनपूजाऽजटानंचय

८ मुदानकल्पादिस्तस्मैच

१ ९ वै.शु.च.नृसिंहजयंतोत्र-सोद्यापनतपूजा

विधानंचाकारेश्वरयात्रागारुडकल्पादिर

पीयम्

१ ३ २ १५ ज्यै.शु.च.पंचतपाख्यंपंचामित्रव्रतम्

२ ० १ १ १ आ.शु.च.शिवशयनव्रतम्

२ ८ आ.शु.च.देवीपवित्रारोपणव्रतम्

१ ४ २ १ ३ भा.शु.च.अनंतभगवद्गततपूजाविधानंत

त्कथोद्यापनंच नष्टदोरकप्रायश्चित्तमत्रैव

पालित्र.रंभात्र-अगस्त्यार्घ्यदानंच

१ ० ९ ३ २ १ ३ आ.शु.च.धर्मराजप्रतिमादानम्

४ ९ २ १ १ का.शु.च.वैकुण्ठवतु.तत्रहरिपूज-श्रद्धाकूर्च

सूचिसार

प० पृ० पं०

व्रतंकाश्यांविश्वेश्वरयात्रापाषाणचतुर्दशी

१ ३ १ १ १ व्रतंच

४ २ २ १ २ मार्ग.शु.च.मत्स्यपुराणोक्तोशिवचतुर्दशी

३ ३ १ १ ३ व्रतम्

२ ६ १ ८ पा.शु.च.विरूपाक्षशिवव्रतम्

२ ६ १ ८ मा.शु.च.यमतर्पणादिकृत्यम्

५ ५ १ ७ फा.शु.च.देवीपूजामहेश्वरव्रतंच

५ ५ १ ७ वै.शु.च.शिवपूजामहोत्सवोदमनोत्सव

श्रद्धाश्यांशुपतीश्वरयात्रा नृसिंहपूजा

व्रततद्दोलोत्सवश्च

१ ३ २ १ ० वै.पौर्णमासी. तत्रवैशाखस्नानव्रतोद्याप

नंगेदनादिरुष्णाजिनदानप्रयोगोब्रह्म

पुराणदानंच

१ ३ ३ २ १ ६ ज्यै.पौ. योगविशेषणमहाज्यैष्ठिक

जलपुर्णवटच्छत्रतालहंतचंदनानिधिवि

५०८० पं०

सूचिसार

५०८० पं०

सूचिसार

क्रमभगवत्सीत्येदेयानि

आ-पौ-गोपद्मत्र-कोकिलागौरीत्र-तल्लुजा

कशेग्यापनं दुर्गाशिवपूजासंन्यासिकृत्यं

व्यासपूजाप्रयोगेगजपूजा विष्णुपुराण.

धृतधेनुदानं च

आ-पौ. उपकर्मवि. रक्षावधोजयापूर्णिमा

व्रतमत्रैववायुपर. एजलगुडधेनुदानच

भा-पौ. कृत्यानिउमामहेश्वरव्रतसोद्यापनं

पू-कथानकंलोकप. लपू. कदलीत्र-नत्कथा

चवटसावित्रीत्र- कथाचभागवतदानमहा

लयश्राद्धप्रारंभः

आ. पौ. कांस्यपात्रदानमत्रैववास्त्रेष्टि. का

र्यानिकुंभपूजेत्सवोयुहशोभाचकार्यारुद्र

पूजच

का-पौ- अत्रस्वाभिकार्तिकदशोदि. ५५. निन

पूजच

का-पौ- अत्रस्वाभिकार्तिकदशोदि. ५५. निन

त्रिपुरोत्सवादिविधानं काम्यं दृषोत्सर्गव्रतं

मत्स्यावतारस्तुलसीपूजनंतत्प्रयोगश्च तु

लसीविवा. तत्कवचपा. यात्रापू-प्र- उद्याप

नं कथात्रिपुरदाहोत्सवमंत्रोमन्वादिरीय

मन्त्रक्षीरसागरलवभदा- संनानत्र- राशित्र

मनोरथत्र- सौभाग्यत्र. कार्तिकस्नानसुमा

सिर्गोदानविधिर्भोज्यमपंचक व्रतोद्यापनम

पि

मार्ग. पौ. अत्रलवणाढकदा. चंद्रपूजा सृग

शिरोनक्षत्रंचे. सप्तवर्णलवणंचदेयंचंद्रव्रता

रंभश्चकार्यः

पौ. पौ- लक्ष्मीपू. व्रतसविधानं पुण्यस्नानं भ

विष्योत्तरपुराणदानमत्रैव मकरसंक्रमणे

कर्मपुराणदानं च

मा-पौ. तिलकंवलादिदानं तिलपात्रदानं च

कर्मपुराणदानं च

मा-पौ. तिलकंवलादिदानं तिलपात्रदानं च

कर्मपुराणदानं च

वृत्तकैवल्यविधिर्मध्यस्त्रानोद्यापनं ब्रह्मवैव

तैस्त्वेकं पुराणदानं च

फा-पौ-सूर्यसोमपू. अशोकपू-लक्ष्मीनारा

यणपूजात्र. होलिकापू-तत्कथातदंतैव संत

महोत्सवः

चै.पौ.चित्रायुतामहापू. मंदार्कगुरुवारयो

गेमहापुण्यदाऽत्र सर्वदेवानां दमनोत्सवो

मन्वादिरेषीयमिन्द्रपू. निकुंभयात्रातृणम

यपिशाचपू- तदनंतरं ब्राह्मणभोजनं वारा

हपुराणदानं च

निधिपतिशोधितः सूचिसारः

समाप्तः

वृत्तकैवल्यविधिर्माघस्नानोद्यापनं ब्रह्मवैव

त्तरकंदपुराणदानं च

फा-पौ-सूर्यसोमपू-अशोकपू-लक्ष्मीनारा

यणपूजात्र-होलिकापू-तत्कथातद्वैवसंत

महोत्सवः

चै-पौ-चित्रायुतामहापू-मंदार्कगुरुवारयो

गेमहाणुष्यदाऽत्र सर्वदेवानां दमनोत्सवो

मन्वादेरपीयर्षिर्द्रुपू-निकुंभयात्रातृणम

यपिशाचपू-तदनंतरंब्राह्मणभोजनंवारा

हपुराणदानं च

निधिपतिशोधितः सूचिसारः

समाप्तः

प०	पृ०	पं०	सूचिसार	सूचिसार
२०	१११		क्रमभगवत्प्रतिदेयानि	त्रिपुरोत्सवादिविधानं काम्यं शुषोत्सर्गं व्रतं
			आ-पौ-नोपद्वय-कोकिलगौरीव्रतपूजा	मत्स्यावतारस्तुलसीपूजनंतत्प्रयोगश्च तु
			कथेयापनं दुर्गाशिवपूजासंन्यासिकृत्यं	लसीविवा. तत्त्वचपा. धात्रीपू-प्र- उद्याप
			व्यासपूजाप्रयोगे गजपूजा विष्णुपुराण.	नं कयात्रिपुरदाहोत्सवं त्रौमन्वादिरीय
			द्यूतधेनुदानं च	मन्त्रक्षीरसागरशृणुभदा-संतानव्र-राशिब्र
२८	२	६	आ-पौ. उपाकर्मवि. रक्षाबंधोजयापूर्णिमा	मनोरथव्र-सौभाग्यव्र. कार्तिकस्नानसमा
			व्रतमत्रैव वायुपुराणजलगुडधेनुदानं च	सिर्गोदानविधिर्भोज्यं च व्रतोद्यापनम
१०८	११२		भा-पौ. कृत्यानि उमामहेश्वरव्रतं सोद्यापनं	पि
			पू-कथानं केलिकपलपू. कदलीव्रत-तत्कथा	मार्ग. पौ. अत्रलवणाढकदा. चंद्रपूजा मृग
			चवटसावित्रीव्र- कथाचभागवतदानं महा	शिरोनक्षत्रं चै. ससुवर्णलवणं च देयं चंद्रव्रता
			लय आढप्रारंभः	रंभश्चकार्यः
१०९	२१६		आ. पौ. कांस्यपात्रदानमधैवनवात्रोष्टिः का	पौ. पौ-लक्ष्मीपू. व्रतं सविधानं पुण्यस्नानं भ
			र्यानि कुंभपूजेत्सर्वो गृहशोभाचकार्यारुद्र	विष्योत्तरपुराणदानमत्रैव मकरसंक्रमणे
			पूज्यं च	कुंभपुराणदानं च
५०	२	८	का-पौ- अत्रस्वाभिकार्तिकदर्शोद. पञ्चानेन	मा-पौ. तिलकंवलादिदानं तिलपात्रदानं च

दुर्लभैर्विधिर्मार्गस्त्रानोद्यापनं ब्रह्मैवैव

तेरकंदपुराणदानं च

४२ २ १ फा-पौ-सूर्यसोमपू. अशोकपू. लक्ष्मीनारा

यणपूजात्र. होलिकापू-तत्कथातदनेव संत

महोत्सवः

५६ १ ८ चै.पौ.चित्रायुतामहापू. मंदार्कगुरुवारयो

गेमहापूण्यदाऽत्र सर्वदेवानां दमनोत्सवो

मन्वादेरपीयर्भिद्रूप. निकुंभयात्रातृणम

यपिशाचपू- तदनंतरं ब्राह्मणभोजनं वारा

हपुराणदानं च

निधिपतिशोधितः सूचिसारः

समाप्तः

श्रीरणवीरस्वामीविजयतेतराम्

स्वस्ति श्रीगणेशाय नमः ॥ श्रीशंगणेशं शिवां च वाग्देवतामर्कमुखांश्च खेदान् श्रुतिस्मृतीनामपि संप्रणेतुं
 वृंदा महे देवमुनीश्वरांश्च ॥ १ ॥ विश्वसर्गो विसर्गादि तरंगादियथा बुधौ वितन्यते यथा यस्मिं स्तौ वंदे प्रकृतीश्वरौ ॥
 २ ॥ सकलदेवगणार्चितपंकजौ निजजनेप्सितदानसुरदुर्भौ कथमपि स्मरतां दुरितापहौ हरिहरौ निजचेतासि संश्र
 ये ॥ ३ ॥ त्वमेपां लोकानां सकलसुखहेतोरुदयसे निहं स्येव ध्वांतं प्रतिवसति नैशां धतमसं रवेर्यावद्भूमीतलकमल
 जालोत्तरभवं तमोनिघ्नैकं हृदयकनलं मेपि कलय ॥ ४ ॥ प्रसन्नतां या नगताभिपेकतस्तथानमम्ले वनवासदुःख
 तः मुखांबुजश्रीरधुनायकस्य सा सदास्तु मे नं जुलं गलप्रदा ॥ ५ ॥ श्रीलावण्येक्षणकृत रुचेरप्रमेयप्रभूते लीं लालो
 कप्रथितुरामितः सुप्तसर्वत्पि शक्तेः यस्मिन् कल्पे प्रथमभवच्छेतवाराहसंज्ञो विष्णोः शेषेशयितुरुद्धौ नाभिपद्माद्विधाता
 ॥ ६ ॥ तन्मानसान्मुनिरभूत्प्रथममरीचिर्भन्नादिरुर्वनिगमार्थविचारदक्षः प्रोवेदवो धितविधानविधात्रां कर्मो
 दि तं मुनिभिराकलय चकार ॥ ७ ॥ तेपेति दुष्करमसंस्कृतगानसानां सृष्टिविषयि पुरुग्रतमंतपोयः येनोच्यते सकृदि
 यं खलु काश्यपीसा तस्माद्बभूव भगवानथ कश्यपिः ॥ ८ ॥ आशाविभाजनकोऽखिललोकसाक्षी वर्षर्धनुमासादिवि
 धेरदित्यां हेतुस्ततोधिकतरः समभूद्विष्वान् दक्षप्रजापति तनूभिवासमानः ॥ ९ ॥ तस्माज्जातः सूर्यवंशोति
 पुण्योऽयस्मिन्भूपाः पुण्यपुंजावभूवुः सर्वान्वक्तुं तांश्च कर्मणि तेषां कोऽस्मिच्छकस्तत्प्रधानान्बुवेहम् ॥ १० ॥ तत्र प्र
 सिद्धाः खलु येन रं द्रा महेन्द्रद्रुस्साध्यतरार्थसिद्धेः संसाधका धर्मभूतां वारिष्ठा स्तेषां तु कांश्चिद्वक्तुं जानन्नधीमि ॥ ११ ॥
 रामायणेभारतादौ श्रीमद्भागवतोपि च महाकाविनिबन्धेभूज्ञेयो वंशस्य विस्तरः ॥ १२ ॥ विवस्वतोभूरियशामनस्वी वै-
 वस्वतोनाममनुर्वभूव आद्योऽनृपाणां मुनिमाननर्थो यथाश्रुतीनां प्रणवः पुरस्त्यः ॥ १३ ॥ इक्ष्वाकुर्भवत्तस्मात्पुत्रस्त
 स्य पुरंजयः इंद्रबाहः ककुत्स्थश्च ख्यातो यः कर्मभिस्त्रिभिः ॥ १४ ॥ महेंद्रमास्थाय महोक्षरूपं यः संयति प्राप्तापि नाकिली

लः वकारवाणैरसुरगणानां गंडस्थलीः प्रोषितपत्रलेखाः ॥ १५ ॥ उत्तंकस्थमुनेर्मुदेकुवलयांश्चोपिपिक्षितींद्रस्ततः स्थी-
तस्तंत्रचंधुधुमारद्वतितंधुं निहंत्यासुरं यः साध्यो न सुरैरेणन्दपसुताय द्रक्कजाताग्निना दग्धास्तत्क्षणेभो विशति सहस्रा
पयेव शिष्टास्त्रयः ॥ १६ ॥ सप्तद्वीपवतीं प्रशासति महीयास्मिन्नुपदेश्यो भीतस्तेयमपास्य पर्यंतगुहावासादशास्याद-
यः यस्य क्षेत्रमभूदुदेति तरेणियावच्च संतिष्ठते मांधाता समहीपतिः क्षितितले लंकारभूतो भवत् ॥ १७ ॥ वदान्यो भूदरिश्च
द्रः सुगरः सागरोपमः येन गंगां संमानीतां सवभूव भगीरथः १८ ॥ एवमन्येपि भूपालाः कृतेऽभूवन्महाबलाः अथैवमेव
भूपालां स्त्रितां तां न्रवीन्यहम् १९ ॥ सवभूवतदन्वयो धिजेताऽजितमेतत्त्वविचार्य योत्रातिष्ठन् अजयत्परलोकमप्य-
दारः भुवि खट्वांगन्दपोमुहूर्तमात्रे ॥ २० ॥ जातः कुले तस्य किल रुक्मीः कुलप्रदीपो नृपतिर्दिलीपः अतिष्ठदकोनश-
तं क्रतुं त्वं शक्राभ्यसूयां विनिवृत्तयेयः ॥ २१ ॥ यस्मिन्महोशासति नरैकनिर्वा विहारद्वयगतानां वातोपि नास्त्रिस-
यदंशु कानिः कोलं वयेदाभरणाय हस्तम् ॥ २२ ॥ सनादिनीं समाश्रय्य गां त्रिरात्र त्रेतनच पुत्रविश्वस्य जेतारं रघुनामान-
माप्तिवान् २३ ॥ स्वतीं रघुस्तं रघुपदं त्रशास्य महाक्रतोर्विश्वजितः प्रयोक्ता चतुर्दिगावजितसेभृतां यो मृत्पात्रशेषामक-
रोद्विभूतिम् ॥ २४ ॥ आरूढमद्रिनुदधीन् प्रतीर्णं भुजंगमानां वसतिं प्रविष्टम् ऊर्ध्वगतं यस्य न चानुवंधि यशः परि-
च्छेत्तुमिच्छां यालम् ॥ २५ ॥ रघुवंशतयावनीप्रसिद्धो रविंशोप्यधुनापियेनभूयः कुलिशत्रणवान् सविश्वजेता रघुना-
मांसतदात्मजो नृपोजः ॥ २६ ॥ अजोर्षादिमतीलब्ध्वा जित्वा शत्रुगणारेण पुत्रराज्यधुरं न्यस्य परनिर्वाणमीयिवान्
॥ २७ ॥ अजं सुतो वनिसेक रेथेन यो दशदिगंतपयोध्युपलक्षिताम् अजयदप्रतिपिद्वरथागमो दशरथो वरथोद्धत-
वैरिभः ॥ २८ ॥ सईजे पुत्रकामेष्वाचतुरात्मानमीश्वरम् तस्या विरासीत्पुत्रत्वे रमेशो माहिषात्रये ॥ २९ ॥ हत्वा वाल्येव य-
सि विकटां ताडकां कारयित्वा गाधेऽप्युध्वरमृष्टपिबधूं शापतो मोचयित्वा भंक्तां शंभोर्धेनुरवानिजां प्राप्य हत्वा खरादीन्

कृत्वासेतुदशकमवधीरसानुजोरामचंद्रः ३० सोपि कृत्वाश्वमेधांस्त्रीन्पुत्रान्दत्त्वाष्टधाधरां सौकेतंस्वपुंरनिन्येस्वपदं
 चापुनर्भवम् ॥ ३१ ॥ कुशेतरसत्तरयुप्रवीरा ज्येष्ठपुरोजन्मतयागुणैश्च चक्रुःकुशंरत्नाविशेषभाजं । सौभ्रात्रमेपाहि
 कुलानुसारि ॥ ३२ ॥ परितापवतीर्वीक्ष्यनिश्चयोध्यापुरेश्वरीं त्यक्त्वाकुशावतीसद्योभेजेयोध्यापुरीकुशः ॥ ३३ ॥ एवम
 न्येपिभूपालाद्वापरेर्कोन्वयोद्भवाः वभूवुस्तिप्ययुगजानानादिशनरेश्वराः ॥ ३४ ॥ विख्यातश्रीनिजभुजबलोत्सादितारा
 तिवर्गैर्युद्धाकांक्षीप्रतिदिशमगाद्यः प्रतिद्वंद्वभावात् चक्रेभूभद्ररुतराशिलाक्षेपणंतोलनंच सोस्मिन्दंशेनिखिलजगती
 पालकैरालदेव ॥ ३५ ॥ तस्यान्ववायेप्रथितप्रभावः कर्पूरदेवोऽजनिधर्मनिष्ठः राज्ञीषुसप्तस्वपिसुब्रतासु द्वाविंशति
 स्तत्तनयावभूवुः ॥ ३६ ॥ तदंशेप्रियसंग्रामोनीतिज्ञोपि नृपोभवत् संग्रामदेवइतियः संज्ञामान्वार्यकीमधात् ॥ ३७ ॥
 अप्रियत्रानिरुद्धधर्मिणीद्वे यमुपाशिश्चयनुश्रुशांतिशौर्ये अधुनाप्यवनीतलेध्रुवश्रीध्रुवदेवोधरणीश्वरोवभूव ३८ ॥
 तस्याऽपत्यचतुष्टयीस्त्वमहसाजज्वल्यमानासभा वेद्याविश्रुतायसाधुविहितास्वर्लोकापानामिव लोकैकवागम
 पंक्तिरेवरुचैसद्वर्णमालोहसत् सन्मंत्रादिविधानबोधकुशलाप्रज्ञाहिताधिप्रदा ॥ ३९ ॥ तत्राद्योरणजीतेदेवधरणी
 श्रुदेननीतावशे कुल्लूभोटबुसेहराधिपतयोजालंधरेशाश्रये येत्रगतं सुखे तभूमिपतयोमडीकलूहूरेश्वरा प्रत्यदं प्रद
 दुः प्रियायनियंतं च द्वापिकोपायनम् ॥ ४० ॥ तस्य श्रीघनसारदेवइति च श्रीसूक्तसिंहाभिधः पश्चात्त्योबलवंतसिंहइ
 ति पः सोदय्यवर्ग्योऽश्वमी जेतारैरण्डुः सहारिपुतनावीराग्रणीसंहते स्तत्सूनुर्जराजदेवइति यः काश्मीरमन्हा
 छिनत् ॥ ४१ ॥ योऽभूत्सूरतसिंहवर्मविदितोवीराग्रगण्योबली तस्य प्रौढमेतवैभूवतनयोगोविप्रसंरक्षकः श्रीजो
 रावरसिंहइत्यभिधयास्यातोभवत्तत्सुतो भूभाग्यायकिशोरसिंहधरणीपालोबलान्यानुधीः ॥ ४२ ॥ पुत्रास्त्रयोधिक
 रुचोबालिनोवभूवुः स्तस्यप्रतापनिधयोरिपुतापदक्षा ज्येष्ठोजिगायधरणीसगुलावसिंहः श्रेष्ठानसिंहचपतिश्चसुवे

तसिंहः ॥४३॥ एषाभूपवरत्रयीगुणमयीसर्वोत्पत्तित्रयी देवानां त्रितयीव यात्ममहसापठ्याप्तलोकात्रयी शक्ती
नां त्रितयीव साधुसकलसौराज्यधर्मत्रयी साधूनामवनायपुण्यनिचयै स्वैरतन्वयकित्रयी ॥४४॥ आसीद्यश्रुगु-
लावसिंहनृपतिर्भूमंडालाखंडलो भूयोयेनचनिज्जितानिजधराधीशावनिर्यावती तामासाद्यपदातिदुर्गममपिदंभाभ्र
त्यथंवाजिगं रम्यीकृत्यलदाखभोटविषयाधीशाञ्जिगायोद्धतान् ॥४५॥ देशारू सवनयुपारसमहाचीनावचीना
द्विकागांधारादितुरुष्कपूर्वविषयायेयावनीयाः परे रूमाद्याश्चपिशोरकावलमुखायेयारकंदादयो यस्मिन्मंत्रमुपाश्रि
ते सपतयोविभ्युर्निदेशाश्रिताः ४६ यंसन्नदमभीकमुद्यतमहाखड्गविलोकयाग्रतो दत्त्वाष्टमुपाद्रवन्महदपिस्नेच्छा
धिपानावलं उक्तेयेनापिशोरखेव्हरणेमेत्वतियत्कावलं मन्येतेनतदादितपुरमापिख्याताक्षितौकावलं ४७ मोद्राभद्र
तरोवभूवसुचिरं येनाशतद्रोरलं लावण्योपचितश्रियाजनपदं संस्पृर्धजान्तिदिवः यद्वाचोमृतशीलनंसुमनसांसर्वागम
द्योतकं यन्मंत्रननिजोपिवेदविधिवैकोन्योनिगूढजनः ४८ आदिस्वोल्बपुरं सवलंगरेजान्तितावशेमतिमतापथिये
नतेभ्यः साच्चाज्यश्रासनमवाप्यदुरापमन्यैस्थकहितञ्च सिकतालवतांप्रपेदे ॥४९॥ कृतोनीतिविदायेनपुरारिरपि
नामृतशंकरोदेविकातीर्थपुरमंडलमंडनः ॥ ५० ॥ गंडक्यानर्मदायाश्रगयायात्रापिसिच्छिलाः आनाय्यदेविकादेवी
सर्वदेवमयीकृताः ॥५१॥ काशीब्रह्मसरः प्रयागमथुरागंगावंगव्हरं वृंदादंगजवाजिगोभिरधिकवासोगृहेभूसुरा
ना रत्नाढ्यैर्वलयांगुलीयमुकुटैः केयूरसत्कुंडलैः सन्मान्योत्तमरांकवै समुवतीञ्छय्याभिरतोपयत ॥५२॥ शौर्य्य
यस्यतुरुष्कराजसुभटैरद्यापिजेगीयते धैर्य्यधीश्चतुः समुद्रधरणीपालैरलंस्तूयते औदार्य्यद्विजराजराजिभिरलंसं
श्चाध्यते प्रत्यहं प्रायोयत्प्रकृतिः परैरापेनिजैरन्यैरभिज्ञैरपि ५३॥ यस्संभाव्यधराधुरनिजधियावोदुंसमर्थनिजपुत्रं
श्ररिणवीरसिंहमाखिलप्रेमंरूपदंसद्गुणैः तस्मिन्नौरसैकनिधायसकलाराज्यश्रियंसन्मनाध्यायंश्रीरघुनाथमप्रक

टयं ह्योकेनिजात्मज्ञताम् ॥५४॥ सोयं श्रीरणवीरसिंहधरणीपालोगुणीयोधुना शास्तिक्षमांससुतः स्वधर्मविधिनाव
 णीश्रमस्थापकः वीरश्रीविलसद्भुजार्जितमहाराजतिशब्दोबली क्षात्रोधर्मइवात्मकर्मकलनासंसिद्धयेमूर्त्तिमान्
 ५५ येनात्मपिकुलप्रधानधरणीपालाप्तराज्याधिका राज्यश्रीः समुपार्जिताः प्रतीदिनं वृद्धिं प्रणीताः श्रियाः आपूर्वा
 परदक्षिणोत्तरपदयोराशोः समुद्राविताः सर्वत्रक्षितिपकुंदधवलाः श्लाघ्याः सतांकीर्तयः ५६ योसाविंगिलिजा
 धिभिरिपुकुलक्षमाजिद्विरभ्यर्थितो दिह्योदन्ततर्मानैरपिबलैरालोक्यरुद्धापरैः साहाय्येसवलोलप्रहितवांस्त
 स्त्रीतयेसोऽधिकं तैरप्याप्तपनोरथैरनुसदः संश्लाघ्यतेदीर्घदृक् ५७ प्रातः प्रत्यहमीश्वरार्थेन विधिदानं विधायान्दरा
 दां मध्याह्नं विधेयराज्यरचनानिष्ठाप्तगोष्ठ्युत्सवः मध्याह्नं होत्तरमप्युदाररधिपणः कृत्वा समाजं पुनः सायं पश्यति यो
 न्वहं स्वपूतनाड्युहंचसां ग्रामिकं ५८ आहतां कालिनां शंखासुरैरेव विभ्रात्यसौ उद्धर्तुं कामः सम्रद्धो हयग्रीवइव गमा
 न् ५९ उद्धृतः केवलो वेदो हयग्रीः एनापर उदारयति विद्वाद्भिरसौ पवेदागमानयम् ६० धेनाह्वयनिबंधकपविशद
 ग्रामोर्वराऽऽराधभूपाभिः परितो पिताः सविदुषा सर्वांगभक्षाद्विजाः सौराष्ट्रविडां ग्रजं रगयाकाशीकुरुक्षेत्रतः
 शास्त्रस्योद्वारणाय पंकुहरप्रार्थयि मंशोः कलौ ६१ नाऽनस्कृतः कोपिमदीयराष्ट्रे भवेद्विषणोऽस्त्विति भूरिदत्त्वा ध
 नं चतुर्वेदविदोपि विप्राः काशीपुरीयेन सतोपहृताः ६२ यस्मै वर्षणं विधिं विधि-सुरखिले राज्ये निजैर्नगमं प्रत्याह्वयचदुद्र
 वायं चतुरो विप्रांश्चतुर्दिनः प्रत्येकं शतमुद्रिकां रजतजास्ते पां विधायान्हिकं तेभ्यो न्नां वरं संशयादिरहितान् संपाठय
 त्यर्भकान् ६३ यः संध्याः समुपास्यतामुपदिशत्येवं द्विजैरायुधवन्नोधांतायादिपठयतां च कुशलावेदे विधेयाः सुताः एभ्यः पुं
 संवनादिकाश्चुतिभवांसपाद्यतां संस्कृतिर्यः कुर्यादधिकं प्रियोऽस्ति स हि मेनो चेदपां को हि सः ॥ ६४ ॥ न केपि मूर्खो
 विपये मदीये भवेत्कृतोपेन विदानिदेशः विधाय शास्त्राप्रतिशालमेकः सुपंडितोऽस्यापि सुपाठनाय ॥ ६५ ॥ ना

न शिख्य श्रोत शैलोसि रित्सु निष्णाताये संस्कृत प्राकृताब्धौ गोष्ठेति षोडशसिद्धाविधे प्रोक्तः प्रमणा प्रत्यहं पंडितानाम्
 ६६ - तर्कैर्नामिक ककुलैरसकर्म युक्तैर्वैज्ञैर्भिरग्वरजनैरथशाब्दिकैश्च वेशेषिकैर्वहुविशेषविचारदक्षैः सांख्यैः
 सुयोगानिपुणैर्नयनीतिविद्वैः ६७ सद्वादेकैः परिलसच्चतुरागमजैर्मामांसकैर्मिथुनकर्मकलापदक्षैः वेदांतिभिश्च
 विधिवादिद्वितात्मतवैः काव्यामृताद्रुतकथाकुशले कवीशैः ॥ ६८ पाराणिकैः प्राणयवाद्भिरुदारगाथासंकोचनैर्ग
 तिनैश्चास्त्यविशारदैश्च न्यैरुद्भयमिनरोनिमदन्धविद्यागंगैर्मलकैर्गलिशाकुनैश्च ६९ मंत्रप्रयोगनिपुणैः
 संभयस्वरजैः स्वपैः सुवर्णवलयांगदकुंडलाद्वयैः आगतैर्करनविशद्विरुपांजने शंखतृपुजं गृहं विशदनुश्रुतिभासेतलम्
 ७० श्रौतैः कर्मनैर्विदुषां विदुषां समाजं वर्णैः स्ववर्णविधिन कालिनावधूतान् संचित्य चोक्तमाखिलावदतिथिब्रता
 मंधर्मोदयायजगतीक्रियतां प्रबंधः ७१ तस्याज्ञया वीक्ष्य महानिबंधान्विद्वद्भिरग्वरैर्ननुमोदितेन विलिख्यते श्रौत
 एवीरसिंहरत्नाकरो यशिशंकरेण ॥ ७२ ॥ दास्यत्येव करावलंबमभितोरत्नाकरे ये बुधाः ये संतः सततोपकारनिर
 तादृक्पदं मेः स्वलत् ये तु ब्रह्मकुलायमानपटवाहास्यविधास्यति वै ते कुर्वतुन कुर्वतो किमहिं दृष्टा विवेको जिज्ञताः ७३
 सद्भेलोविधिसेतुस्तवमहोच्छाराः प्रकारोद्गमोदानां मिश्रतविश्रमा ब्रतकथा कल्लोलकांतांतरः पूर्णोद्यापननीः

सुपर्वणि महादानादि कल्पद्रुमो भूयाद्वर्मजलां चितोरघुपतेरत्नाकरो यमुदे ॥ ७४ ॥

अथोच्यते निबंधस्य साक्षिणोयमनुक्रमः अत्रादौ धर्मरूपस्य प्रथमोत्तरन संग्रहः द्वितीयः कालरूपाख्यस्तृतीयस्त्यथि
 वेधयुक्त्या बदेकादशीतुर्ये सामान्यतियिनिर्णयः पंचमो पौर्णमास्यतः षष्ठमासपर्वनिर्णयः सप्तमे पितृपक्षे षष्ठिपूर्वकालादि
 निर्णयः त्रैवर्णिकस्य शूद्रादिश्रोत्रोद्यापनमस्वोष्टमे नवमो वत्सरारंभप्रमुखश्चैत्रकृत्यवान् ततो वैशाखकृत्यानां दशमो रत्न
 संग्रहः ज्येष्ठमासब्रतादीनां विधानं रुद्रसंख्यके प्रोक्तं श्रावणकृत्यानां द्वादशे व्रतसंग्रहः त्रयोदशे श्रावणस्य व्रतादे

श्राप्येनुक्रमः ततः श्रौष्ठपदस्य पिचिधानं मनसाम्मितं श्राश्विनस्य व्रतादेः श्राविधानां तिथिसंख्यके षोडशे तूजमासीषु
 व्रतादेर्विधिसंग्रहः मार्गमासव्रतादीनां विधिः सप्तदशे खिलः ततश्चाष्टादशे पौषमासस्य विधिसंख्यः ऊनविंशतुमा
 र्धस्य समस्तविधिरुतमः विशेषतः परस्य कृत्यानां व्रतादीनां विधिः स्फुटः एकविंशे प्रकृत्याख्येऽधिमासादिसंकीर्णति
 थिकृत्यता आधिमासादिसंकीर्णतिथिकृत्यततोधिके द्वाविंशे सर्वसंक्रांतिपंचांगव्रतसंख्यः त्रयोविंशलक्षपूजावृक्षो
 द्यापननिर्णयः चतुर्विंशेतरुतस्य नारायणार्चनं पंचविंशेतुंगायाधरायां स्थितिर्निर्णयः एवमेतत्र संक्षेपं तत्क्षर
 नसमुच्चयाः धर्माज्जन्मकुलेशरीरपटुतासौभाग्यमायुर्धनं धर्मेणैव भवंति निर्मलयशो विद्यामहोसंपदः कान्तरे पुमहा
 भये पुस्ततंतं धर्मः परित्रायते धर्मः सम्यगुपासितो भवति हि स्वर्गपवर्गग्रहः १ यन्नागामदभिन्नगंडकतटास्तिष्ठति
 निद्रालवो द्यौरेहेमविभूषिताश्चतुरगह्वीर्धति यद्वर्षिताः वीणावेणुमृदंगशंखपणवैः सुस्तरतुषोऽभ्यते तत्सर्वसुरराजलो
 कसदृशं धर्मस्य विस्फूर्जितम् २ यावेदोऽयं गंगाचहरीनामजगत्त्रये तावत्सद्धर्मसंख्यं द्वाकीर्तिस्तिष्ठतु श्रीमताम् ३
 श्रीः॥ अथात्र ब्रह्ममाणवव्रताद्यनुष्ठाननिर्वंधे धर्मादर्थश्च कामश्च मोक्षश्च भूतप्रेते स्वर्गापवर्गादिपरमं पुरपाथं जन
 कत्वेनाऽभ्यार्हंत तत्वाद्गतादीनां तस्य मूल्यतमांगत्वाच्चादौ धर्मेति रूप्यते तत्र चोदनालक्षणोर्ध्वधर्म इत्याद्याभियु
 क्तस्मृतयः यद्यप्यपूर्वविशेषा एव धर्मास्तथापि तज्जनिकाः सुक्रियास्वपिशिष्टानां प्रयोगइति ता एव निरूप्यते तत्र तत्स्वरू
 पे मनुः विद्वद्भिः सेवितः सद्भिर्नित्यमेद्वेपरागिभिः हृदयेनाभ्यनुज्ञातो यो धर्मस्तन्निवोधत एवंपरुपः स धर्म इत्येको यो
 गस्तन्निवोधतेति विश्वामित्रः यमार्थ्याः क्रियमाणे हि शंसत्यागमवेदिनः स धर्मो यं विगर्हति तम धर्मं प्रचक्षते आर्याः
 शिष्टाः फलतो धर्मनिरूपणेति तिरियश्रुतिः धर्मो विश्वस्य जगतः प्रतिष्ठालोके धर्मोऽप्रजा उपसर्पति धर्मेण पापमप
 नुदति धर्मसंघं प्रतिष्ठति तस्माद्धर्मपरमं वदंति गौतमः वर्णाश्रमाश्च स्वधर्मनिष्ठाः प्रेत्य कर्मफलमनुभूयतः शेषेण

विष्ठादं शजातिकुलरूपाढ्याः श्रुताविचसुमेधसोजन्मप्रतिपद्यन्ति विष्वचो विपरीतानश्यन्ति शेषेण धर्मशेषेण मेधावी
 र्धदेशोभारतवर्षादिः जातिब्राह्मणत्वादिः कुलंकठादिः रूपसौंदर्यतदाद्यमौदाय्यादि एतदंतः विष्वचः सर्वतो गामिनो
 तिनिषिद्धाचाराः अतएव पूर्वोक्तविपरीतानश्यन्ति उक्तविपरीतफलभाजो भवन्तीत्यर्थः धर्मप्रमाणमनुवेदोऽखिलो
 र्भूमूलस्मृतिशैले च तद्विदां आचारश्चैव साधूनामात्मनस्तुष्टिरेव च स्मृतिविभागे शंखलिखितौ स्मृतयो धर्मशास्त्राणि ते
 पांप्रणेतारो मनुविष्णुयमदक्षगिरोऽत्रिदृहस्पत्युशन आपस्तंबवसिष्ठकाल्यायनपराशरव्यासशंखलितसंवर्गो
 तमशातातपहारीति प्रचेतसादयः आदिपदग्राह्यादेव लोमशजनदग्निप्रजापतिविश्वामित्रपैठीनासिपितामहवौधा
 यनछांगे लयजावालक्यवनमरीचिकश्यपनारददक्षाः एतेषामेव षट्त्रिंशन्मतमभ्याहृतम् स्मृत्यन्तराणि पुराणेषु तत्र वि
 ष्णुपुराणं अष्टादशपुराणानि पुराणज्ञाः प्रचक्षते ब्राह्मपाद्भ्यै वृषणवैशं वं भागवतं तथातयान्यद्भारदीयं च मार्कंडेयं च सप्त
 मं अत्रैतयमष्टमं चैव यमविष्णुनवमं तथा दशमं ब्रह्मवैवर्तेल्लैंगमेकदशं तथा बाराहं द्वादशं चैव स्कंदं चात्र त्रयोदशं च तु
 शत्रोमं न च कौर्म्मपंचदशं स्मृतं मात्स्यं यगुरुडैव ब्रह्मांडं च ततः परं कूर्मपुराणं ब्राह्मपुराणं प्रथमपाद्भ्यै चैव मनंतरशैवं
 भागवतं चैव भविष्यं नारदीयं कं मार्कंडेयं मथाग्नेयं गारुडं च ततः परं लैंगं तथैव वाराहं स्कंदं वामनमेव च कौर्म्ममात्स्यं च
 वैवर्तेनायवीयमतः परं अष्टादशं समुद्रिष्ठं ब्रह्मांडं भित्तिसंज्ञितं अत्र विष्णुपुराणवायुपुराणयोः पुराणत्वे विकल्पः न रासि
 हपुराणादीनि तदंतर्गतान्येव तदुक्तं मत्स्यपुराणे याज्ञेपुराणे यज्ञोक्तं नारसिंहोपवर्णनतदष्टादशसाहस्रं नारसिंहमि
 होच्यते नंदायाद्यं माहात्म्यं कार्तिकेयेन वर्णितं नंदापुराणं तल्लोकेनंदास्थामिति कीर्त्तितं यत्र साविंपुरस्कृत्य भविष्येपि
 ऋषीनकं प्रोच्यते तत्पुनर्लोकैसां वमेव मुनिव्रताः एवमादित्यसंज्ञेऽपि तत्रैव परिपठ्यते कालिकापुराणादीनि तत्तदुक्तत्वा
 तत्तदं ग्रहणं न गृहीतानि तथा च मत्स्यपुराणे अष्टादशभ्यश्च पृथक् पुराणं यत्तु दृश्यते विजानीध्वं तदेतेभ्यः पुराणैभ्यो विनि

गंतमिति चतुर्लक्षे तत्संख्यापूरकमित्यर्थः उपपुराणानि कूर्मपुराणे अन्यान्युपपुराणाः निमुनिभिः कथिताः निनु अष्टादश
 पुराणानि श्रुत्वा संश्लेषतो द्विजा पुराणफलमाप्नोति व्यासस्य वचनं तथा आद्यं सनत्कुमारोक्तं नारासिंहमनंतरं तृतीयं
 पाद्ममुद्दिष्टकुमारेण त्रभाषितं चतुर्थं शिवधर्माख्यं साक्षात्तं द्विप्रभाषितं दुर्वाससोक्तं नारदोक्तं मतः परं कापिलं वा
 मनवेचते यो योशनसां द्वितं तथैव विष्णुधर्माख्यं कालिकाह्वयं मेव च माहेश्वरं तथा सांख्यसौख्यसंश्रयं पराशरोक्तं मप
 रं मारीचं भार्गवाह्वयं इदं तु तत्पंचदशं पुराणं कौर्ममुच्यते एतानि तु धान्यानि स्मृतिकारेण शिष्टपरिगृहीतानि धर्मशा
 स्त्राणि अथ शीलं भारते अश्लोहः सर्वभूतानां कर्मणामनसापि वा अनुग्रहश्च ज्ञानं च शीलमेतद्विदुर्वुधाः आचारो लौकिक
 कावगीतः आत्मतुष्टिः नानापक्षसंभवे एकपक्षपरितोयः अत्रैव भट्टाः ते नैवेदिकानेकधर्मधीं संस्कृतात्मनां आत्मतुष्टेः
 प्रज्ञाणः खं सिद्धं धर्मप्रसिद्धये त्रय सकलानुष्ठानोपकारकत्वात् तत्र परिभाषानिरूप्यते तत्र जावालः श्रुतिस्मृतिविरोधे
 तु श्रुतिरेव गरीयसी आविरोधे सदाकार्थस्मात्तैवेदिकवत्सदापादितेनेत्यर्थः भविष्यपुराणे स्मृत्यर्थयोर्विरोधे तु ह्यर्थशा
 लस्य बाधनं परस्परविरोधे तु न्याययुक्तं प्रमाणवत् स्मृतिर्धर्मशास्त्रत्रयोऽर्थशास्त्रं तेन धर्मशास्त्रस्य नन्वद्वितीयं शास्त्रस्य
 दंडनीत्यादेर्विरोधे दंडनीत्यादिर्वाच्यते तस्य धर्मनभियोगात् तदुक्तं जैमिनिनापि तत्र तत्त्वमभियोगविशेषाः स्यादिति
 त्रयं शास्त्रयोर्विरोधेनियुक्तिकं वाच्यते स्मृतिशास्त्राविकल्पस्तु व्यवस्थासंभवे सति अदृष्टे धर्मशास्त्रे भिन्नविषये व्यव
 स्थासंभवे सति विल्यः शास्त्रार्थः यथा अग्नौ करणहोमस्तु कर्त्तव्य उपवीतिना प्राङ्मुखे नैवेदयेभ्यो जुहोतीति श्रुतिः श्रु
 तेऽपसव्येन वा कार्योदक्षिणाभिमुखेण तु निरूप्य हविरन्यसना अन्यस्मेन हि हूयते इति कात्यायनवचनेनाग्नौ करण
 होमे सव्यापसव्यधिरूप उक्तः स च शास्त्राभेदां न्नियतस्मृतिशास्त्राविकल्पस्तु आकांक्षापुराणसति यथासूत्रं कर्त्तव्य
 तया कर्मणुष्ठानेनैव कर्त्तव्यं तरेण तदर्थकसूत्रस्य न समञ्चयः अधिकस्य तु तदर्थस्य समञ्चय एव सर्वशास्त्राप्रत्ययमे
 कं कर्त्तव्यं न्यायात् मनुः त्रार्पणमापदेशं च वेदशास्त्राविरोधिना यस्तर्केणानुसंधत्ते स धर्मवेदेनैतरे इति तात्पर्यं भ

विध्यःपुराणे सम्यक्संसाधनं कर्तव्यमधिकारिणा निष्कारो नयदर्थेण कर्म्यं कामान्वितेन च आचारयुक्तः श्रद्धा
वान् देवोऽभ्यासचित्तकः कर्मणां फलमाप्नोति न्यायार्जितधनश्च यः अधिकारिणेति शुचिविहितकालजीविनेत्यर्थः आर्य
एवमन्तर्धनविदुषेऽप्यर्थः निष्कामेनेति एतच्च नित्यपरं मुमुक्षुपरं बान्यायेति तत्क्रियानुष्ठानोपयुक्तमपरं सामर्थ्यं च वि
हितकाले शुचिजीविनोऽनिपिद्धं शर्यानुष्ठानक्षमस्य तत्र देशाजवल्क्यः मिथिलास्थः सधोर्गाद्रः क्षणं त्वात्र बो
न्मूनीन् यस्मिन्दे शमृगः कृष्णस्तत्र धर्मनियोधत मनुः कृष्णसारो विचरति मृगयं त्रस्वभावतः स ज्ञेयो याज्ञिको देशो म्ले
च्छदेशस्तु तत्परः कालस्तु पूर्वोदिः स्नातोधिकारी भवति देवोऽपि त्र्येव कर्मणि पवित्राणां तया जप्यदाने च विविधदर्शनेऽपि
आणामंत्राणां पवित्रमंत्रमिति निरुक्तं भविष्यपुराणे स्नानानामिह सर्वेषां वारुणेनैव मानवः कर्तुमर्हति कर्माणि विधि
वत्स्मर्वदा द्विजः असामर्थ्याच्छरीरस्य कालदेशव्यपेक्षया मंत्रस्नानादयः पंचकेचिदिच्छंति सूरयः असामर्थ्यवारुण
स्नानसंयधि शरीरापाटवंतत्र च अशिरस्कं भवेत्स्नानं स्नानाशकौ तूकर्मिणां आर्द्रेण वा ससायापि देहिं कर्मार्जनं विदुः
मनुः प्रभुः प्रथमकल्पस्य यो नु कल्पेन वत्तयेत् न सांपरायिकं तस्य जायेत दुर्मतेः फलं सांपरायिकं मार्कण्डेयपुराणे
सूर्योदयं विनो नैव स्नानादनादयः क्रियाः श्रमो विकरणे चैव कर्तुं भावश्च लक्ष्यते अत्र सूर्योदयेन उपः कालो लक्ष्यते
तथा च त्रिहारात्रो न स्नानं प्रातः स्नाद्व्यरुणग्रस्तां त्राचीमवलोक्य स्नायादिति विष्णुधवनात् इदमनुदितहो मां त
स्परं तथा च स देवोऽपवीतिना भाव्य सदा बद्धशिखेन च विशिखेन्युपवीतश्च यत्करातिन तत्कृतं सदेत्यनेन शिखा
बंधनोपवीतधारणयोः पुरुषार्थतोक्ता ततश्चाधारणे प्रत्यवायकल्पनात् सदाधारणेऽकर्मकालेऽपि धारणेऽप
त्तिः तत्कर्मगतानां स्यैवं तदुक्तं विशिख इति न तत्कृतां विगुणितेन फलापार्थक्यमित्यर्थः केवलपुरुषार्थे वेहि
त्रधारणे हि कर्मनांगमेव न स्यात् पुरुषः परंप्रत्यवायी स्यात् न न्येवमिति कर्मो गत्वोपदेशप्रयोजनकतु
रुपापं त्वभयभाष्ययुक्तं अतएव पिवतो मिह तश्चैव भुंजतो नुपवीतिनः प्राणायामाभिपट्टं नक्तं त्रि

कयुनंक्रमादिति प्रायश्चित्तमुक्तं यज्ञोपवीते गोभिलः यज्ञोपवीतकुरुते सूत्रत्रयं कुशरज्जुमेव यथाश्रवैकरेण कुशर
 ज्ज्वोर्यज्ञोपवीतानुकल्पयोगोस्त्रिशरमित्यादिव्यवच्छेदः सूत्रं सूत्रविशेषः कात्यायनः ऊर्ध्वतुत्रियतंकार्यं यतंत्रयमधो
 मुखं त्रिवृन्चोपवीतस्यातस्यैकोश्रथिरिष्यते ऊर्ध्वमित्यादिवाभावर्तवलितात्रिगुणं कृत्वा तदेव त्रिगुणं स दक्षिणावर्तैका
 र्धं तदेव त्रिवृन्कार्यं तदेव त्रिवृत्तत्रिशरं स देकमुपवीतं तस्यैकोश्रधिः एकमेककौटेल्यं धर्मप्रवरानुसारेणेत्यर्थः मनुः
 कार्पासमुपवीतस्याद्विप्रस्योर्ध्ववृत्तं त्रिवृत् शणसूत्रमथराक्षोवैश्यस्याविकसूत्रकं त्रिवृत् नवगुणं नववैत्रिवृदिति श्रुतेः
 पैठोनसिः कार्पासमुपवीतस्यात्तत्पटतंकृतं त्रिवृत् ब्राह्मणस्य च क्षौमराजन्यस्य शणवैश्यस्य षडिति न वतंतु भवेत्कौ
 शंक्षौमं क्षुमा अतसीतदीयशणकृतं निगमपरिशिष्टे वाससायज्ञोपवीतं कुरुते तदभावै त्रिवृत्ताभावै कुशज्जुवालपरिसर
 रज्जुभिर्वा तदभावै यद्वस्त्राभावे सूत्रविधानं तच्चित्तं तु कमात्रपरप्रयत्नगोभिलविरोधः बालमन्त्रगोभिलः शणवत्कलका
 र्पासक्षौमवाल्लहणोद्भवम् सदा सभवतो धार्थ्यमुपवीतं द्विजातिभिरिति तृणमुलपादिपरिसरोप्य येनैव संभवत इत्य
 मिधानात् पूर्वं रूपाभावोत्तरोत्तरविधिः बोधायनः कोशं सौत्रं त्रिवृत् न यज्ञोपवीतिमानाभेः कोशं कृमिकोशोद्भवं पट्टमयमि
 त्यर्थः आनाभेरिति तैत्तिरीयपरं तस्य तत्सूत्रकारकत्वात् वाजसेनियनस्त्वन्यथैव तदुक्तकाल्यायेन नष्टये श च न भ्यां
 च घृतं यद्विदतैर्कटितद्धार्यमुपवीतस्यान्नातिलवनचोच्छ्रितमिति इदं च वामस्कधेयुत्वापरिधेयं वस्त्रे गौतमः वासांसि
 क्षौमवीरकुतपाः सर्वेषां कार्पासां सवाविकृतं धार्थ्यं विकृतमप्येकेरक्तं ब्राह्मणस्य मांजिष्ठहारिद्रैतरयोः शाणं शणमयं
 क्षौमक्षुमात्रतसीतकृतं चौरत्वगादिनिष्पन्नं कुतपः पार्वतीयच्छागरोमनिर्मितः अतिकृतरं जनद्रव्यासं करजनपक्षेतु
 ब्राह्मणस्य वृक्षकापायरक्तं क्षात्रियस्य मांजिष्ठ वैश्यस्य हारिद्रं वसिष्ठः ॥ शुक्रनहंतं वासो ब्राह्मणस्य हारिद्रं क्षात्रि
 यस्य पीतं कौशेयं वैश्यस्य सर्वेषां वा तांतवमरक्तं तांतवकार्पासं शंखः क्षौमदुकूलसौत्राणि वासां सित्रयाणां च

णीनां दुकूलं पटवस्त्रं यमः क्षौमकार्पासकुतपाश्वर्मकंबलदलकला सर्वेषां भवेच्छुक्लं वासस्तत्परिधानिकं मार्कण्डेयपु
 राणे नचापिरक्तवासाः स्याच्चित्रांबरधरोपिवा नचकुर्याद्विपर्यासं वाससो नचभूषणे विपर्यासमुरारीयादेरधरीयः च
 वज्र्यै च विदशं यस्त्रमस्यंतो पहतंचयत् आस्यंतो पहतंसुरादिलिप्तं नरसिंहपुराणे नरकमूलवणवासो ननीलं वप्रश
 स्यते मलाकंचदशाहीनंचर्जयेदंबरबुधः महाभारते अन्यदेवभवेद्वासः शयनयिसेदैवहि अन्यद्रथ्यासुदेवानां पूजा
 यामध्यदेवहि बौधायनः यत्किंचिदिज्यासंयुक्तं स्यात्तदरक्तैर्नैव वाससां कुर्यात् आपस्तंबः नीलरक्तं यदावासो ब्राह्म
 णैर्गोविधारयेत् अहोरात्रोषितो भूत्वा पंचगव्येन शुद्ध्यति उषितउषोपितः भृगुस्त्रीधृताशये नीलो ब्राह्मणस्य न दुप्य
 ति नृपस्य वृद्धवैश्यस्य पर्वण्येयं विधारणं कंवले पटवस्त्रे च नीली रोगो न दुष्यति नृपः क्षत्रियः बौधायनः काषायवासाः
 कुरुते जपहोमप्रतिग्रहान् नतद्द्वेधं संभवति हव्ये कव्ये यथा विधिका पायवासा वृक्षत्वः दिनारक्तवासा इति कल्पतरुः
 व्यासः आर्द्रवासारतुयः कुर्याज्जपहोमप्रतिग्रहं सर्वतद्राक्षसं विद्याद्वाहिनां न चयत्कृतं वहिर्जानु जान्वोर्वहिः स्थितह
 स्तोपयानस्यातः बौधायनः होमवेदाश्चेनाद्यास्तु क्रिया स्वाचमेन तथा नैकवासाः प्रवर्तेतद्विजवाचनिके जपे द्विजवाच
 निः कृत्स्नस्त्वयनादौ द्विवस्त्रत्वेप्येकवस्त्रत्वमाह शातातपः सव्यादंगत्परिश्रष्टं कटिदेशे धृतांबरं एकवस्त्रं विजानीया
 द्वेधपुत्र्यववर्जयेदिति स्कंधादधः पतिते उत्तरीये एकवस्त्रता भवतीत्यर्थः योगियाज्ञवल्क्यः परिधानाद्वाहिः कक्षानिव
 द्वाश्चासुरीभवेत् धर्म्यैर्कर्मणि विद्वाद्भिर्वर्जना प्रयत्नतः वहिः कक्षा असंवृतपरिधानोभयांतः असंवृतं पश्चादंचलमि
 न्येव सिष्ठः जपहोमोपवासेषु धौतवस्त्रधरो भवेत् असंवृतः शुचिर्भानी आद्धादौ विजते द्वियः शातातपः दानमाचमनं हो
 मो भोजनं देवतार्घ्यं त्रौढपादो न कर्वात स्वाध्यायं पितृतर्पणं आसनारूढपादः स्तुजानुनौ जघयो रपि कृतावसथि कथं
 स्तु त्रौढपादः स उच्यते कृतावसथि कथं कथं कात्यायनः आसीन ऊर्ध्वः प्रह्वो वा नियमो यत्र यादृशः सदा

सीनेन कर्तव्यं न प्रकृतेन न तिष्ठता प्रकृदोऽव न त कायः तथा च यत्रादिङ्नि य मो ना स्ति ज प हो मा दि क र्म सु ति स्त्रि स्त त्रि दि शे
 ज्ञेया ऐन्द्रि सौ म्या परा जिता सौ म्या उत्तरा अपरा जिता ऐशानी कर्मोपदिश्यते यत्र कर्तुरंगन चोच्यते दक्षिणस्तत्र कर्ष
 ण्यः कर्मणां पारगः करः लघु हरीतः जपे होमे तथा दोने स्वे ध्याये पितृ तर्पणे आशून्यं तु करं कुर्यात्सुवर्ण रजतैः कुशैः वहुन
 ज्वने मे कस्य सुवर्णस्य रजतसुवर्णैकस्य धारणे धूपपद्यते सुवर्णादि जाते र वयवा वयवि बल्यत तत्वात् बहु वचनं कपि जल
 न्यायात् त्रित्व परं अग्रान्यं मि त्यादि ना सुवर्ण रजत कुश त्रयाणां धारण विधानादयोऽसमुच्चयः तत्र दक्षिण करानामिकायां
 सुवर्ण धारणं अनामिकायां तद्वाग्यं दक्षिणस्य करस्य चेति हेमधारण प्रकरणस्य देवीपु राण वचनात् रजत धारण मपि त
 त्रैवं तः संसमि त्य ध्या हा रा दि ति क ल्प त रूः रजत धारण मपि तत्रैव तर्ज्ज्यारं जतं धार्य्य मिति पठति केचित्तर्ज्ज्यारं जत
 धारण माहुः तच्च निभूलं कुशे पु का त्या य नः हरिता यज्ञिया दर्भोः पीत काः पंचयज्ञियाः समूलाः पितृदेव त्याः कल्माषा वैश्व
 दैविकाः ह्रस्वाः प्रचरणीयाः स्युः कुशार्दीर्घास्तु वाह्रपः दर्भोः पवित्रमित्युक्तमतः संध्यादिकर्मसु सव्यः
 सोपग्रहः कार्यो दक्षिणः सपवित्रकः यज्ञिया दशां दियज्ञाहर्हाः पीतकाः पीतवर्णाः पंचयज्ञाहर्हाः समूलाः सात्राः पितृक
 र्म देव कर्मसु सात्राः समूलका इति ब्रह्मवैवर्त पुराण वचनात् कल्माषाश्चित्रवर्णस्ते च वैश्वदेव आढाहर्हाः ह्रस्वाश्च
 निन्यून परिमाणाः गौर्कर्ण परिमाणा दीर्घा हरिताः श्राद्धे सात्राः समूलका इति वायुपुराणात् ते च प्रचरणीयाः प्रच
 रण मनुष्ठानं तत्साधन भूता दीर्घा अत्यधिक प्रमाणा द्भ इति यज्ञादौ हरिता दयो विशेष विहिताः अतः संध्यादिपुद
 र्भमात्रं पवित्रं शुचि न तु पवित्र लक्षण मेतत् अत इत्यस्या न्वयात् न चात्रापीति पदान्वयः इत्यत इत्यन्वया विवक्षितत्वात्
 अत एव पवित्र लक्षण माह स एव अनंतर्गो भिणं साग्रं कौशं द्विले मेव च प्रादेशमात्रं विज्ञेयं पवित्रं यत्र कुत्रचित् तदेव वेधि
 जलिकालक्षणं समुदाहृतं आज्यस्योत्पन्नार्थयदप्येतावेदवतु अनंतर्गो भिणमिति गर्भोऽस्यास्तीति गर्भो अनंतर्गो

भविष्यत्तत्त्वार्थश्चाह्य द्विदलमिति । पत्रद्वयमित्यर्थः । तैनेतादृशपत्रद्वयमेकपत्रं भवति । एवं पित्रद्वयपि । एवं
 सर्वत्र वैधेकमेणि वामपाणौ कुशत्रयं दक्षिणेन च कुशपत्रद्वयधाव्यं । जपहोमदानस्वाध्यायपितृतृपणेषु दक्षिणकरे कुश
 त्रयधरः । एषापि पूर्वोलेखितं । हारीतवचनादिति याज्ञवल्क्यः । कनिष्ठतज्जैन्यंगुष्ठमूलान्यंगं करस्य तु पितृप्राजापतिब्रह्म
 देवैरीर्थान्मुक्तं भातः । मनुः । ब्राह्मेण विप्रस्तीर्थेनानित्यकः । लम्पस्पृशतः । कार्यत्रेदं शिकाभ्यां नानपित्र्येण कदाचन नृपे
 स्पृशेत् । आचमिन् । हारीतः । मां जनार्चनबालकर्म देवेन । पित्र्यार्थान्पत्रेणः । प्रतिग्रहमाभ्येन गृह्णीयात् । आभ्येयं करतलम्
 भ्रमं यथाभ्येयमिति वच्यमानः । कात्यायनः । आक्रियात्रिविधा । प्रोक्ता विद्वाद्भिः । कर्मकारिणां । आक्रिया च प्रोक्ता बद्धितीया च
 यथाक्रिया । आक्रियेति यथाक्ताक्रियाविरहः । सतुत्रेधा । क्रियाविरहात् । परोक्ता चरणत् । स्वोक्तकमुविधात् । अतन्नाद्ये स
 एवाहं । प्रधानास्यात्क्रियायवनंगतक्रियेत्येतेषु न । तदंगस्याक्रियायां तु नावृत्तिर्नापि तात्क्रिया तत्क्रिया तदंगमात्रक्रिया
 सापि नास्ति । किंतु तत्र योगि याज्ञवल्क्योक्तं विष्णुस्मरणमात्रं । द्वितीयेत्वाहस एव स्वास्वाश्रयमुत्सृज्य परशाखाश्रय
 न्तुयः । कर्तुमिच्छति दुर्मेधाभीधंततस्य चेष्टितं इदं नृत्तकर्मणः । स्वशाखीये वे सति द्विष्टव्यं । अन्यथा पारशाखिकं न पित्रः ह्य
 माह । स एव यन्नास्तीतं त्वशाखायां पारक्यमविरं धियत् । विद्वद्भिस्तदनुष्ठयमीभिर्होत्रादिकर्मवत् यत्र तु स्वशाखायां
 भूतोकाभिधानं । तदंगाकांक्षापरकं पारक्यमपि ग्राह्यं । तदाह स्मृतिशास्त्राविकल्पस्तु आकांक्षापुर एवेति यत्र कर्मवत्सू
 त्रेण न वोसामान्यविधिना स । किंतु परोक्तनकार्थमित्याह स एव बद्धवत्पंवास्वगृह्योक्तं यस्य कर्म प्रकीर्तितं तस्य ताव
 तिशास्त्राधिकृतं सर्वः कर्तो भवेदिति तृतीयेऽवाहस एव प्रवृत्तमन्यथा कुर्याद्यद्यदि मोहात्कथंचन यतस्तदन्यथाभूतं तंतं
 एव समं पश्येत् प्रारब्धकर्मयतः । पदार्थादन्यथा कृतमिति मध्ये ममयेते । पुनस्तत्त एवाभ्यं शेषं कुर्यादित्यर्थः । अन्यथा
 करणं यदि कर्म समाप्तं ज्ञातं तदा त्वाहस एव । समाप्तं यदि जानीयान्मयेतदन्यथा कृतं तावदेव ततः कुर्यान्नो वृत्तिः

सर्वकर्मण इति तावदेवेति अयं यथाकृत्यसन्मात्रमेव करणीयं ननु तदुत्तरपदार्थो अपीत्यर्थः इहमपि तदनुष्ठानं
 मकरत्वं सतिष्ठेत्तु दुष्करत्वे तु विष्णुस्मरणमिति तद्वक्तुं प्रमादात्कृतवतां कर्मप्रच्यवेताध्वरेपुत्रः स्मरणादेव तद्वि
 र्णोः संपूर्णस्यादिति श्रुतिः याज्ञवल्क्येन विधिदृष्टेयुक्तमकरास्यविधिनानरः फलनकिंविदां प्रोतिक्ते शमात्रेन तं
 स्मरन्तं अत्र प्रच्यवेताध्वः अकृतस्य पुनः करणाद्विष्णुस्मरणं च फलाभावं प्रत्यवायाभावं अथैव असेयं यते अपि च आसीनः
 प्राङ्मुखोऽर्धपाणिः पत्नीतिदुसरा मंत्राचांतो वदं शिखी सर्वकर्मस्वयं विधि वीर्युपशाने क्रियामाचारसेमो दादनाचम्ये
 हनीस्तिक्तं भवेति हविर्धातस्य क्रियाः सर्वानसंशयं तथादानं प्रतिग्रहो मोभोजनं वलिरैव वेः सांगुष्ठेन सदा कार्यं मसु
 रेभ्योऽन्यथा भवेत् एतान्येव तु कर्मणि तदनिविशेपतः अतर्जानुविशेपत इदं च मनं नृप अतर्जानु जानुमध्ये यथा
 हस्ते भवेतां तथा करौ च्यानीत्यर्थः वीधायनः कमेयुक्तो नरो नाभिरंधः स्पर्शं च बर्जयेत् कात्यायनः यथोक्तवस्त्वसं
 पत्तोऽप्राप्तं तदनुकारियं यवानामिव गोधूपां ब्राह्मिनीमिव शालपः स्वस्ति अरणवीर सिंह धरणीपालो वद न्याग्रणी
 नीनां शालाविचारसारं सवित्सद्वृत्तं संरक्षकः धर्माधर्मविभागं कृद्रुपतेः पादांबुजांचीरतो जीव्यात्पुत्रकलत्रमित्रसहि
 तः संपालयन् क्षोचिर्म १ रणवीरसिंह भूषे शकारिते कृत्ये सागरे आद्यः संपूर्णतामाप धर्मरत्नसमुद्रकः १ अत्रैवं स
 कलपुरुषार्थनिदानं भूतसांगं धर्मनिर्णयतस्य च कालनिधतत्वादादौ कालस्वरूपे निर्णयश्चोच्यते कालस्य रूपं च
 हेमाद्रौ कर्मपुराणे अमादिरं पभंगवानं कालो न तोऽजरोऽमर इत्यादि कालेन वा हि सृज्येत स एव असते पुनः तस्मा
 त्कालो त्मकी च विश्वस एव परमेश्वरः विष्णुधर्मोत्तरः अनादिनिधनः कालो रुद्रः संकर्षणः स्मृतः कालात्सर्वभूता
 नीसकालः परिकीर्तितः सर्वभूतं शमित्वा च संरुद्रः परिकीर्तितः कर्षणात्सर्वभूतानां मनुसं कर्षणः स्मृतः आनादि
 निधनत्वेन समहोत्परमेश्वरः तस्यैव सृष्टांति सृष्टमस्येत्यादि यद्यप्यपरिच्छिन्नसंज्ञां कवेनास्य दुर्विज्ञानस्य

क्रियानिगन्तव्यं न निर्णयत्वं तथापि सूर्यादिगंत्युपाधिपरीच्छिन्नस्य क्रियांगत्वात् निर्णयत्वं मुपपद्यते तस्यैव सूर्यादिग-
 तिपरिच्छेद्यत्वं विष्णुधर्मोत्तरेभिहितं तस्य सूक्ष्मातिसूक्ष्मस्य तथातिमहतो द्विज मानसं स्याद्वृक्षं याग्रहगत्यनुसा-
 रं तदिति प्रत्यक्षोपलब्ध्यमाननिमित्तक्रियापरिच्छेदश्च तवैव दर्शितः लक्ष्यक्षरसमावा निमित्तः परिकीर्तितः अतः स-
 क्ष्मतरः कालो नोपलभ्यो भूगत्तम नोपलभ्यं यथाद्रव्यं सूक्ष्मं तु परमाणुतः द्वौ निमित्तौ द्वौटिः प्रोक्ता प्राणोदशद्वौटिः स्मृतः
 विनाडिकः तु पटप्राणास्तत्पट्यानाडिका स्मृता अहोरात्रं च तत्पट्या नित्यमेवं प्रकीर्तितम् ज्योतिः शस्त्रेऽपि गुर्वक्षरैः स्त्री-
 दुर्मितैः सुतैः पटुभिः पल्लैः पल्लैः घटिका खपडभिरित्यादि विष्णुधर्मोत्तरे विंशन्महूर्त्तश्च तथा अहोरात्रेण कीर्तितः तत्र य-
 चं देशप्रोक्तरामनिध्नि दिवाचराः नक्तं च रास्तथैव हि महूर्त्तदशपंचय उत्तरांतु यदा कांठां क्रमात्संक्रमते रविः तथा तथा
 भवेद्द्विदिवसं स्य महाभुजदिवसश्च यदा रामयुद्धं समाधिगच्छति तदा श्रितमुहूर्त्तं नां तथा वृद्धिः प्रकीर्तितं तादिनवृद्धि-
 यारामदोपाहानि स्था तथा तदा श्रितमुहूर्त्तं नां हानिर्ज्ञेया तथा तथा दक्षिणाशायदारा मक्रमदा क्रमते रविः दिवसस्य
 पंचां निर्णयज्ञेया तावेदवतु क्षीयते तस्य हानौ तु तन्मुहूर्त्तं स्तथैव च - रात्र्या श्रिताश्च वृद्धेतरात्रिवृद्धिस्तथा तथा यदोमे प्र-
 हस्त्रांशुस्तुलवैव प्रवर्तते - संमरात्रिदिवः कालो विषुवद्वयवाचक इति ननु कालो न विधातुं शक्यः विधानापादनयो-
 रस्य चानुपादेयत्वात् - उच्यते - उपादानस्यानुष्ठानरूपत्वं नुप्यापारत्वाद् द्विधानस्य वा प्रवृत्तप्रवर्त्तमानानाम् -
 धर्मत्वाच्च विधानोपादानयोरैक्यं अतो विधेयप्राप्तविषयत्वात् प्राप्तासकर्मोपादेनाऽप्राप्तकालासंबंधविदध-
 त्वरूपतोऽनुपादेयं कालं तद्विशेषणतया स्पृशतीति भवति कालस्य विधेयत्व न न्यस्तु कालस्य विधेयत्वं कमा-
 -क्यं उच्यते प्रतिपदाद्याधिकरणन्यायेन लाघवादेकस्मादपूर्वमिति निश्चिते तत्र कर्मणस्तावेदकभृत्या-
 -रणत्वे निश्चितं येदकस्मादपूर्वं तदंतरत्तदर्थमिति न्यायेन कालस्य कर्मगतत्वं निर्णयः अतएव गार्थेणोक्तं

क्रियान्नगत्वं न निर्णयत्वं तथापि सूत्र्यादिगत्युपाधिपरिच्छिन्नस्य क्रियांगत्वाभिर्णयत्वमुपपद्यते । तस्यैव सूत्र्यादिग-
 तिपरिच्छेदात् विष्णुधर्मोत्तरेभिहितं तस्य सुक्ष्मातिस्फुटस्य तथातिमहतोद्भिज मानसं स्यादुद्भिज्याग्रहात्त्यनुमा-
 रतइति । प्रत्यक्षोपलभ्यमाननिमेषक्रियापरिच्छेदश्च तत्रैव दर्शितः । लब्धक्षरसमामावा निमेषः परिकीर्तितः । अतः स-
 क्षमतरः कालो नोपलभ्यो भूगत्तम नोपलभ्यं यथाद्रव्यसूक्ष्मतु परमाणुतः दौर्निमेषावुटिः प्रोकाशोदशवुटिः स्मृतः ।
 विनादिकानुपटप्राणस्तत्पृथानादिकस्मृता अहोरात्रं च तत्पृथानित्यमेवं प्रकीर्तितम् । ज्योतिःशः खेपिणर्वक्षरैर्ध-
 द्मितीरसु रतैः पृष्ठभिः पल्लैर्धटिकाखण्डभिरित्यादि । विष्णुधर्मोत्तरे दिशन्महूर्ताश्च तथा अहोरात्रेण कीर्तिताः । तत्र प्र-
 च्छदाश्रोकारामनित्यं दिवाचराः न कंचरास्तथैवं हि महूर्तादशपच च उत्तरांतु यदाकाशं क्रमात्संक्रमते भवितया तथा
 भवेद्वा द्विदिवसस्य महाभुजदिवसश्च यदा रामवृद्धिं समाधिगच्छति तदा । अतः महूर्तानां तथा वृद्धिः प्रकीर्तिता दिनवृद्धिर्ध-
 यारोमदोपाहानिस्तथा तथा तदा । अतः महूर्तानां हि जातया तथा दक्षिणाशायदारा मक्रमदा क्रमतरं विदिवसस्य
 तं पाहानिर्वाते पातावेव तु क्षीयते तस्य हानौ तु तन्महूर्तस्तथैव च । रात्र्या अतः अथ द्वैतेरात्रिवृद्धिस्तथा तथा यद्वा मेघं
 सहस्रांशुस्तुलाच्चैव प्रवर्तते । समरात्रिदिवः कालो विषुवद्द्वयवाचक इति । ननु कालेन विधातुं शक्यः । विधानापादत्तयोर-
 भेदात् । कालं स्पृशानुपादेयत्वात् । उच्यते । उपादानस्यानुष्ठानरूपेत्वं न पुंलयापारत्वाद्धिधानस्य वा प्रवृत्तप्रवर्तमानान्म-
 कत्वेन शब्दधर्मत्वात्त्रिविधानोपादानयो रकथं । अतो विधेयप्राप्तविषयत्वात्प्राप्तकर्मनुवादेनाऽप्राप्तकालासंबंधं विदध-
 दंयं विधिः स्वरूपतोऽनुपादेयं कालं तद्विशेषणतया स्पृशतीति भवति कालस्य विधेयत्वं न न्यस्तकालस्य विधेयत्वं कमा-
 र्णित्वनिर्णयस्तु कथं । उच्यते । प्रतिपदाद्याधिकरणन्यायेन लाघवादेकस्मादपूर्वमिति निश्चिते तत्र कर्मणस्तावेदेकश्रुत्या
 प्रत्येकभावनानाकरणत्वेन निर्णयितं । यदेकस्मादपूर्वतदेतरतदर्थमिति न्यायेन कालस्य कर्मणित्वनिर्णयः । अतएव गार्हपत्योक्तं

सौरमुत्तमत्रयं सौरतुल्यितयप्रदिष्टमयनमिति दीपिकोक्तेः सौरमानमधिकृत्य विष्णुधर्मोत्तरेऽपि ऋतुत्रयं चायनं स्यादिति
अप्यननिरुक्तिस्तुमाधर्वाये अनेयात्यनेन ऋतुवर्षेण सूर्योदक्षिणाशामुत्तराशावेत्युत्तमयनं तथा च वाजसने
यिनः पंचाश्विविधायां दक्षिणोत्तरमार्गयोः समागन्तियान्ध्रमासान् दक्षिणादित्यप्यति यान्ध्रमासानुत्तरादित्यप्यतीति
कचित्तु चांद्रमानेनायनद्वयमभ्युपगच्छति मार्गशिरमासादिकौस्त्रिभिर्ऋतुभिः कल्पितः कालः ध्रमासात्मकमुत्तराश
नं ध्रैष्ठ्यमासादिकैर्दक्षिणायनमिति तत्र प्रमाणं ज्योतिःशास्त्रादौ मृगं तच्च द्विविधं दक्षिणमुत्तरं चेति कर्कसंक्रांति
मारभ्य दक्षिणं मकरसंक्रांतिमारभ्योत्तरं अनयोर्बान्ति योगो मदनरत्ने सत्यव्रतनेोक्तः देवतारामवाप्यादिप्रतिष्ठोद
ह्मत्वेरवो दक्षिणाशामुखं कुर्वन्नतः फलमवाप्नुयादिति वैखानसः नातु भैरववाराहनाहनाहसिंहविक्रमः महिषासुरहं
व्यश्वस्थाप्यार्वोदक्षिणायने अत्र वैशब्देऽप्यर्थे निषेधप्रतिप्रसवोयं देवविशेषेरत्नमात्रायां गृहे प्रवेशं विदशप्रति
ष्टाविवाहवैलव्रतबंधपूर्वं सोमयायने कर्मशुभं विधेयं यद्गर्हितं तत्तत्त्वल्लुदक्षिणे चेति इत्ययननिर्णीतम् अथ ऋतुहेमाद्रौ
ऋतवश्च पटुहेमतशिशिरयोः समासेन पंचपट्वा ऋतवः पंचतवः हेमतशिशिरयोः समासेन ति श्रुतेः प्रयाजानुमंजणेऽप
येनितपच हेमतशिशिरयोरेकीकरणं वसंत ऋतूनां ग्रीष्म ऋतूनां वर्षा ऋतूनां शरदृ ऋतूनामिति चतुर्णामनुमंजणम
भिषाय हेमतशिशिराद्यूनानामिति पंचमस्यानुमंजणे ह नोर्द्धोपादानात् ऋतुशब्दार्थो माधर्वाये ऋतुशब्द ऋतावि
त्यस्माद्धातोर्निरूप्यन्न इति अशोकपुष्पविकासोऽदि असाधारणलिंगमिति वसंतादिकालविशेष ऋतुः तेनैव संतोष क्रमाः
मुखं वाप्यणाम्यनानां पट्संत इति श्रुतेः निरूपिता श्रुते क्रमेण श्रुतौ मधुश्च माधवश्च वासंतिकावृतं शुक्रश्च शुचि
श्च यैः पमावृतं नभश्च नभस्य श्वर्वायिकं वृतं इत्येवैर्ज्वरश्च शरदावृतं सहश्च सहस्यश्च हेमतिकावृतं तपश्च तपस्य
श्च शैशिरावृतं अत्र ऋतुइति द्विवचनं ऋतुवचनमासादित्वाभिप्रायेण मध्यादिशब्दाश्चैनादिवचनाः तथा चाहुः

श्रीमुखोभावाद्युवाधतेभ्वरस्तथाचित्रभानुःमुभानुश्चतारण पार्थिवोऽप्यविशतिब्रह्मविशत्यावत्सरःपरिकीर्तितः
२० सर्वजिस्सर्वधारेविविधोविकृतिःखरःनदनाविजयश्चैवजयमन्मयदुर्मुखाः हेमलवोविलंबश्चविकारोशर्वरोह
वःसुभकच्छोभनःक्रोधोविश्ववमुपराभवोवत्सरविष्णुविंशत्यामुनिभिःपरिकीर्तितः २० प्लवंगःकीलक सौम्य
रुतथासाधारणोमतः विरोपकृतमः प्रोक्तःपरिधाविप्रमायेनो आनदेराक्षसश्चैव नलपिगलसंज्ञकाःकालयुक्तश्च
सिद्धापरौद्रिद्रुभंतदुर्दुभी रुधिराहारिरक्तशोक्रोधनःक्षयकृत्स्मनः वत्सरारुद्रविंशत्यानामतल्पफलप्रदाः-२० त
दानयनंरत्नमास्त्रायांश्रोपतिरह शर्कद्रकालःपुष्पाकृतिप्रःशशांकनंदाश्वयुगैःसेमतःशराद्रिवोस्वदुहताःसलब्धः
पञ्चात्मशेषप्रभवादयोऽन्दाः एषांफलानि ज्योति शाल्विज्ञेयानि ऐतत्प्रारम्भक्रममाह श्रोपतिः तपसिखलुपदान-
सावुद्रमयातिमासि प्रथमलवगताःसन्वासवेवासवेज्यः निरखलजनहितार्थवपवृन्दवरिष्ठःप्रभवइतितदानीं
ज्ञापतेऽन्दस्तदानीं यद्यपि ज्योतिषेयुरासंध्यमराशिभोगेन प्रभवादीनामायादौ प्रवृत्तिरुक्ततथाप्यप्रभवादीनां
द्रवमप्यस्ति चांद्राणांप्रभवादीनां पंचक युगमितिमाध्वके. तानिच युगंमेवद्रवमप्यपंचकेनयुगःश्वतेद्वादशवर्ष
एषा भवतितेषामधिदेवताइचक्रमेणवक्ष्यामिमुनिप्रणीताः विष्णुर्जीवःशक्रःदहन. त्वष्टाहिर्बुध्न्यःपितरःविश्वेसां
मश्रुद्रज्वलनौनासत्यावंतकश्यपः इति द्वादशयुगदेवतानि युगस्यपंचवर्षाणानामान्याहयथाक्रम सएवसंवत
सरश्चप्रथमोद्वितीयः परिवत्सरःतरमादिडावत्सरश्चवत्तुषष्टवानुत्सरः इड्वत्सरः पंचमश्चफलमेषांप्रयाक्रम
मिति तेनचांद्रोऽन्दादिश्वैरसितेप्रवर्तते बाहस्पत्यस्तुमायादौ तथोर्नयोगोऽप्योतिर्नवंधे ब्रह्मासिद्धतिं व्या
वहारिकसंज्ञोपकालः स्मृत्यादिकर्मसुपोज्य सर्वत्र तत्रापिजैवोवानर्मदोतरे आर्षपेणः स्मरत्सर्वत्रकर्मदा
चांद्रसंवत्सरंसदा नान्यंपरमाद्वत्सरदौऽनृत्तिरतस्यकीर्तितेति इति संवत्सरनिर्णयः ॥ अथायनम् ॥ तच्च

सौरसुत्रप्रयं सौरतुं जितप्रयं दृष्टमयनमिति दोगिके केः सौरमानमधिकृत्य विष्णुधर्मोत्तरं पि ऋतुत्रयं चाप्यनं स्यादि
 ति श्रयननिरुक्तिरनुमाधर्वाये श्रमेनयात्यनेन ऋतुत्रयेण सूर्योदक्षिणाशामुत्तराशांचेत्यत्र प्रमपनं तथा च बाजसने
 यिनः पंचाग्नेविद्यायां दक्षिणोत्तरमार्गायोः समान्यन्तीतयान्ध्रमासान् दक्षिणादित्येतियान्ध्रमासानुत्तरादित्यतीति
 केचित् चांद्रमतेन यनद्वयमभ्युपगच्छति मार्गशिरमासादिकैस्त्रिभिर्ऋतुभिः कल्पितः कालः पणमासात्मकमुत्तरा
 न्ध्रैष्यमासादिकैर्दक्षिणायनमिति तत्र प्रमाणं ज्योतिःशास्त्रादौ मग्नं तच्च द्विविधं दक्षिणमृत्तरं चेति कर्कसंक्रांति
 मारभ्य दक्षिणं मकरसंक्रांति मारभ्योत्तरं अनयोर्बानियोगो मदनरत्ने सत्यव्रतनेक्तः देवतारामवाप्यादिप्रतिष्ठेद
 ङ्गुमत्तरवौ दक्षिणाशामुत्तरं कुर्वन्नतः क्रमं वा प्रयादिति वैखानसः आत्तुर्भैरववाराहनाहारास्त्रिहोत्रविक्रमाः महिषासुरहं
 द्यश्चर्याप्यावौ दक्षिणायने श्रवणं शब्दोऽप्यर्थं निषेधप्रतिप्रसवोयं देवविशेषेरत्नमालायां गृहे प्रवेशादिदशप्रति
 ष्ठाविवहवैलव्रतवधपूर्वं सौम्यायने कर्मशुभं विधेयं यद्गृहं तत्तत्त्वल्लुदक्षिणे चेति इत्ययननिर्णयतम् श्रयः ऋतुः हेमाद्रौ
 ऋतवश्च पटुः हेमंतशिशिरयोः समासेन पंचपट्वा ऋतवः पंचतवः हेमंतशिशिरयोः समासेन ति श्रुतेः प्रयाजानुमंत्रणे प्र
 योगितया च हेमंतशिशिरयोरेकीकरणं वसंत ऋतूनां ग्रीष्म ऋतूनां वर्षा ऋतूनां शरदः ऋतूनामिति चतुर्णामनुमंत्रणम
 भिधाय हेमंतशिशिराष्टतूनामिति पंचमस्यानुमंत्रणे ह्रस्वोद्वेपादानात् ऋतुशब्दार्थो माधर्वाये ऋतुशब्दः ऋगतावि
 त्यसमाह तर्हि षष्ठ्यद्वयं शोक्रपुष्पविकासोऽदि असाधारणलिंगमिति वसंतादिकालाविशेषः ऋतुः तेष्वसंतोपक्रमः
 मुखं वाप एषा मन्त्रानां पदसंतत इति श्रुतेः निरूपिता श्रुते क्रमेण श्रुतौ मधुश्च माधवश्च वासंति कावतू शुक्रश्च शुचि
 श्वश्चैष्मावतू नभश्च नभस्य श्वर्वाधिकं वतू इषश्चैर्जश्वशारदावतू सहश्च सहस्यश्च हेमंतकावतू तपश्च तपस्य
 श्वश्च शिशिरावतू अत्र ऋतुद्वयं द्विवचनं ऋत्ववयवमासद्वित्वाभिप्रायेण मध्यादिशब्दाश्चैवादि वचनः तथा चाहुः

चैवोमासोमधुः प्रोक्तो वैशाखो माघो भवेत् ज्यैष्ठमासस्तु शुक्रः स्यात् द्वाषाढः शुचिरुच्यते नभोमासः श्रावणः
 स्यान्नभस्योभाद्र उच्यते इष्यश्वाश्वयुजोमासः कार्तिकश्चार्जुनसंज्ञकः सहेमासो मार्गशिरः सहस्यः पौषनामकः
 माघमासस्तपः प्रोक्तस्तपस्यः फाल्गुणः स्मृत इति सौरवसन्तादयस्तु भीमादि सौरद्वयात्मका वा बौधायनेन र्मा
 नमेययो र्भयवृत्रयोर्वा वसन्त इत्याभिधानात् तदनुसारेणोत्तराभापि द्वैविध्यकल्पना एतेषां चतुर्णां वसन्ते ब्राह्मणो धीनाद
 धीतित्यादि वाक्येभ्यो वसन्तव्यः श्रौतस्मार्ता क्रियाः सर्वाः कुर्याद्वाद्रमसर्तुषु तदभावे तु सौरतुर्ब्रूवति ज्योतिर्वदामत
 मिति त्रिकाण्डमंडनः हेमाद्रौ यदा त्वधिकमासो भवति तदा चांद्रमानेन मासत्रयात्मकोऽपि कश्चिद्भ्रूतुः संपद्यते तथा
 च त्रिकाण्डमंडनेनोक्तं - चांद्रमानेन यदा चैव भासादिमलिनस्तदा शुद्धेऽपि मलिने च त्रैवैशाखेऽपि वसन्तता ननु सैवेयमा
 यतामासत्रयवसन्तता सत्यं गत्यंतराभावात्सैवान्नाभ्युपगम्यते मासस्त्रयो वसन्तः स्यात्पक्षायमथवा तिमं अत्रो
 च्यते विकल्पो हि सौरमासेषु पुण्यते न तु चांद्रपुण्यकोऽसौ मलमासानुवाति प्वित्याद्यांका षड्भाक्कृतवदित्येषां भ्रूतिः सप्तमचा
 रिकात्तस्मादधिकमासः स्यात्तेष्वेव तं पुं कुत्रचित् यदैषो भवेन्मासः सक्लृतुः सान्निभासिकः यद्वा पाठिदिर्नैर्मास ए
 क एवोभयात्मकः अतोऽत्रापि वसन्तत्वं स्यात्तयोरेवमासयोः ॥ इति वसन्तादिषु ऋतुनिर्णयः ॥ अथ मलमासनिर्णयो
 मदनुरत्ने सचमासो मस्यते परमिष्यते चंद्रवृद्धिक्षयादिनेति युः पक्षेन मासशब्देन योगरूढ्याभिधेयः मध्वीयेतु त
 त्रसंकारांतमासिति प्रातिपदिकचंद्रवाचितस्यायं काल इति मासः नासश्चतुर्धा सावनः सौरश्राद्धेनाक्षवश्रुति विंश
 दितः सावनः अर्कसंक्रांत्यवधिः सौरः पक्षद्वययुक् चांद्रः चंद्रस्य सर्वेन क्षवभोगेन नाक्षत्रः विष्टुधर्मोत्तरे सर्वक्षेप
 हिवर्ते रसुनाक्षवो मास उच्यते एतदुपयोगेनाक्षवसत्तत्रेष्टव्यः चांद्रस्तु चित्राद्यन्विनपौर्णमासी योगाच्चैवादि संज्ञा
 लभ्यते पकं नादिशब्दवत् चैत्रादिशब्दाप्योगरूढाः नक्षत्रेण युक्तः कालः सास्मिन्पौर्णमासीति सूत्राभ्यां पाणिना रूढि

बोधकसंज्ञायामित्यभिधानपूर्वकं कात्यायनेन चास्मिन्नेवार्थे चैत्रादिशब्दानां व्युत्पादनात् ननु चैत्रादीनां चैत्रादि
 योगव्यभिचारित्वात्कथंचिन्नादियुक्तचांद्रमासवचनात्वं चैत्रादिशब्दानामिति चेन्न चैत्रादिपदेन प्रथमार्थचित्वास्वा
 त्यादिनक्षत्रादिकविकोपलक्षणात्तद्योगस्य च सकलचैत्राद्यनुगतत्वेन चैत्रादीनां तदव्यभिचारात् चांद्रोमासोद्देशा
 शुक्लादिरमांतः कृष्णादिः पूर्णमांतश्च अन्ययोश्च चांद्रोऽपि शुक्लपक्षादि कृष्णादिर्देशात्तसिद्धिषेत्युक्तदेशे भेदेन व्यव
 रण्यमाहात्रिकांढमंडनः कृष्णपक्षादिकमासं नांगिकुर्वंतिकेचन येषीच्छतिनतेषामपीष्टो विध्यस्य दक्षिणइति विध्यस्य
 दक्षिणे कृष्णादिनिषेधादुत्तरतोद्देश्योरप्यनुगमः तत्रापि शुक्लादिर्मुख्यः कृष्णादिर्गौणः ज्योतिर्निर्वधे गमः पूर्णमास्यव
 सानः स्यान्मासोद्देशवद्भुत्स्तथा दर्शतो मानुषोद्देशतो विध्यादुत्तरयाम्यगौ आर्द्धिषेणः दर्शतो वैदिको मासो राकांतः
 स्मात्तद्वच्यते शास्त्रे चैत्रशुक्लप्रतिपद्येव चांद्रसंवत्सरारंभोक्तेः तथा च दीपिकायां चंद्रोद्देशमधुशुक्लप्रतिपदारंभइति
 नहि यैकृष्णादिमन्यते तेषां संवत्सरारंभो भिद्यते अतः शुक्लादिर्मुख्यः कृष्णादिना मलमाससंभवाच्च चांद्रादीनां व्यवस्थो
 क्ता हेमाद्रौ ब्रह्मासिद्धांते भ्रमावास्यापरिच्छिन्नो मासः स्याद्ब्राह्मणस्य तु संक्रांतिर्गौर्णमासीभ्यां तथैव न पूर्वैश्च योऽभ्य
 त्रवासादिनां यत्र कर्मविशेषवचनांतरेण वसंते ब्राह्मणो मीनादधीतेत्यादिवन्मास उक्तस्तत्र दर्शात्त्वमात्रं निय
 म्यते ननु सर्वकर्मसु दर्शात् एवेति वृष्ट्या र्थपर्यसौ भरेण महिपादिनिधन नियमवद्विधिलाघवाद्गौर्णकानां सर्वकर्मसु
 मासविशेषविधेः सावनादीनां शुभानुलोमादिपरत्वापत्तेश्च ज्योतिर्गमः सौरोमासो विवाहादौ यज्ञादौ सावनः स्मृ
 तः आर्वादि के पितृकार्यदौ चांद्रो मासः प्रशस्यते ऋष्यशृंगः विवाहव्रतयज्ञेषु सौरमानं प्रशस्यते पार्वणत्वे षष्ठाश्वा
 द्वाचांद्रमिष्टतपादिके स्मृत्यंतरे एकोऽष्टविवाहादवृणादौ सौरसावनो ज्योतिर्गमः आर्वादीयविभागश्च प्रायाश्च
 तत्क्रियातया सावनेनैव कर्तव्या शुद्धाणां चाप्युपासना विष्णुधर्म नक्षत्रसत्तत्राप्ययनानि चंदोर्मासेन कुर्याद्भग

णास्यकेनेति ब्राह्मेति धिक्त्वेच कृष्णादि ब्रतेष्कुकादिमेव च विवाहादा तु सौरादौ मासकृत्ये विनिर्दिशेदिति ॥
 इति शुद्धमास निर्णयः ॥ अथ मलमास निर्णयः ॥ तत्रोक्ते संक्रातिरहितश्चाद्रोमासो मलमासः संक्रातिद्वयवतः क्षयमास
 स्य संग्रहपेक इति सच द्विविधः अधिमासः क्षयमासश्च तदुक्तमदन्तरत्ने काठकग्रहो ग्रस्मिन्मासेन संक्रातिः
 द्वयमेव वा मलमासः सविज्ञेयो मासः स्यात्तत्र योदश इति न संक्रातिरित्यनेन अधिमासग्रहणसंक्रातिद्वयमेवेति क्षय
 मासस्य सत्यव्रतोपि राशिद्वयग्रमासिसंक्रमेतादिवाकरनाधिमासो भवेदेषो मलमासरतुकेवलमिति अथ च मास
 श्राद्ध एव अतश्च यत्राभावस्याद्वयमध्यसंक्रातिर्न स्यात्संक्रातिद्वयवा भवेत्स मलमास इत्यर्थः तदाह गार्ग्यः अत्रावा
 स्याद्वयं यत्र विसंक्रातिर्वाजितं मलमासः सविज्ञेयो मासः शुद्धास्य उत्तर इति अर्यैव मलिमलुच इत्यपि सद्वा तदुक्तं
 उपोतिः शास्त्रे रावेणालंघितो मास इवाद्रः स्यातो मलिमलुच इति चाद्रोपि शुद्धादिरैव विवाक्षितः तदुक्तं लघुहारीतेन इ
 दमो यत्र ह्रयेत मासादि सप्रकोर्तितं अग्रोपोमौ र्मुतौ मध्यसमाप्तौ पितृसामकौ तमतिक्रम्य तु यदारविर्गच्छेत्कदाचन
 आद्यो मलिमलुचो ज्ञेयो द्वितीयः प्राकृतः र्मुतः अधिमासस्य मलत्वं आधिकमासत्वात् तदुक्तग्रहपारिशिष्टे मलंबदांति
 कालस्य मासं कालविदो अधिकमिति कालाधिक्यं च विष्णुधर्मोत्तरे दार्शेयत सौरेणा वदन्तु मानेन यदा भवति भार्गव सावनं
 हितं दामानादिन पट्टकेन पुर्यते दिनरात्र्यश्च तारामप्रोक्ताः संवत्सरे ण पट्टसौरसंवत्सरस्य तिमानेन शाश्वजेन तु एकादशा
 तिरित्येते दिनानि भृगुनदन समाद्वये साष्टमासे तस्मान्मासोतिरित्येते सचाधिमासकः प्रोक्तो प्रोक्तकर्मसु ग्रह्यत इति
 अत्राधिकमासस्य उपोतिः शास्त्रेः संभवकाल उत्कः दिवसस्य हरत्यर्कः पट्टिभागमृतौ गतः करोत्येकमहश्छेदं तथै
 व कंच चंद्रमाः एवमर्द्धतृतीयानामब्दानामधिमासकं अस्यार्थं दिवसस्याहोरात्रस्य तिथेर्वा पट्टिभागदंडात्मकं अ
 कं प्रतिदिनं हरति न लंघयति अतश्च तौ पट्टिना इयाकर्षणातिथेरेकासुर्येण कष्टा भवति एवमिदुना
 पि चंद्रकोर्भा मृतं प्रातिदिनं दयापकर्षणाद्भूषणं द्वादशादिनानि लभ्यते एवं सार्धमब्दद्वयपर्यंतं तनाधिमासो

लभ्यते श्रयं न पुंसक इत्यप्युक्तं ज्योतिः शालेऽश्रमं क्रांती हि यो मासः कदाचित्तिथिबद्धितः कालांतरात्समायातिस
 न पुंसक उच्यते न पुंसकत्वं च मासपुंस्त्वप्रयोजकसूर्यस्याभावात् तदपि तत्रैवोक्तवरुणः सूर्यो भानुस्तपन इव द्रोराविर्गभ
 स्ति तत्र अर्थ्यमहि रण्यपरे तो दिवाकराभिजाविष्णुच एते द्वादशसूर्यार्मा धाद्यैः पूदयंति मासे पुनिः सूर्योधिकमासो मालि
 न्लुचार्यस्ततः पापः मासेषु द्वादशादित्यारतपते हि यथाक्रमं न पुंसके धिके मासि भंडलं तपते ररेति मालिन्लुचत्वं त
 र्प्यकर्मफलवोरैराक्षसादिभिराक्रांतत्वात् तदुक्तं शातातपेन वत्सरान्तगतः प्राप्रो यज्ञानां फलनाशकृत नैर्ऋतैर्यातुधाना
 द्यैः समाक्रांतो विनाशकैः मालिन्लुचैः समाक्रांतैः सूर्यसंक्रांतिवर्जित मालिन्लुचं विजानायाद्वा हितं सूर्यकर्म सुहृति श्रज्भु
 द्माना गता संक्रांतिरेवाधिमासत्वेन ग्राह्या ननु मध्यमाश्रमेन शुक्लप्रातिपदादिदर्शात्तदसंक्रांतमासरयविधनिर्षेधाप
 योन्याधिमासत्वं न्ययिगन्प्यते न च मध्यमाना गतसंक्रांतिनियमेन शुक्लप्रातिपदादिदर्शात् आरयहिनियतो भव न कालेव
 सिष्ठसिद्धादिदर्शित द्वात्रिंशद्दिगैर्मासैर्दिनैः षोडशभिस्तथा घटिकानां चतुष्केण पतत्येको धिमासक इति एतनुसंभवा
 धनतुनियमार्थं अन्यथा षोडशदिनाधिकद्वात्रिंशन्मासानंतरं कृष्णपक्षनियमेन शुक्लादित्वभंगापत्तेः तेन न्यूनाधिक
 काले मलमासप्राप्तौ पुनैव दोषः यान्यापि मासोऽत्र शतमे भवेदित्यादीनि विचनानि तान्यापि संभवाभिप्रायेणैव न तु नियमग
 भिप्रायेण व्यवभिचारस्य स्फुटत्वात् निर्णयाम्नेतद्विसंक्रांतिमासस्तु मलमास एव न र्वधिमासः तदाह सत्यव्रतः राशिद्वयं
 यत्र मासे संक्रमेतादिवाकरः नाधिमासो भवेदप्यमलमासस्तु केवलं त्रयं द्विसंक्रांतिमासः क्षयाख्योऽपि तदुक्तं ज्योतिः शा
 स्त्रे अंसंक्रांतिमासो धिमासः स्फुटः स्याद्द्विसंक्रांतिमासः क्षयाख्यः कदाचित्क्षयः कर्तव्योऽदित्रयेन न्यतः स्यात्तदावर्ष
 मध्ये धिमासद्वयं चेति स्फुटः स्फुटमानलभ्यः द्विसंक्रांतिमासो यदा भवति तत्र वर्षमध्ये मासद्वयमधिकं भवति तत्र परे दु
 षः आद्यः शुद्धः तदुक्तं तत्रैव एकत्र मासद्वितयं यदि स्याद्द्वर्षाधिकं तत्र परो धिमासः त्रयोदशं तु श्रुतिराह वेदं चतुर्दशः क्रा

पिनचस्तिदृष्टति जावालिरपिमासद्वयेन्दमभ्येतुसंक्रांतिर्नपदाभवेत् प्राकृतस्तत्रपूर्वः स्यादधिमासस्तथोत्तरः प्रा-
 कृतः शुद्धकर्माहर्हस्यर्थः उत्तर इति उत्तर एवाधिमासः कर्माहर्हस्यर्थः तथा स एव एकस्मिन्नापि वर्षे च द्वौ मासावधिनासंक्रा-
 पूर्वो मासः प्रशस्तः स्यादपरस्तुमलिभ्लुचइति अयं च नयोदशो मासश्चाद्र एव न सौरः तदुक्तं अस्ति त्रयोदशो मास एव
 भृत्यानि गद्यते असाचाद्राने सौरः स्यान्नास्त्यसौ हि चतुर्दश इति यत्तु ब्रह्मसिद्धांते चैत्रादवाहनाधिमासः परतरत्वाधि-
 को भवेत् यत्तु ज्योतिः सिद्धांते षट्कन्यागते सूर्यवृश्चके वा यथान्विनि मकरे वा यकुम्भे वा नाधिमासो विधीयत इति तद्
 दृष्टिकदि चतुष्टये मलमासे सति पूर्वतुलाकन्यागते सूर्ये क्षयात्पूर्वभाव्यधिमासस्य कालाधिक्यमात्रनिषेधार्थं न त्वधि-
 कमात्रस्य दशानां कालगुणादीनां प्रायोमापरस्य च कचित् न पुंसकत्वं भवतीत्येष शास्त्रस्य निश्चय इति हेमाद्रौ विष्णु-
 धर्मविरोधात् मलमासे षट्कादिनिषेधानुपपत्तेश्च मकरे यवाकुम्भे चैति द्विष्टार्थं प्राप्यभावात् अस्यानामनकाल उक्तः सिद्धां-
 तशिशरोमणौ गते लब्ध्याद्वेदे नैर्मिते शाककालेति र्थो र्भविष्यत्यथा गार्ग्यसूत्र्यैः गजान्धभिर्भूभिर तथा प्रायशो यं कुर्वदु-
 र्वैः कचिद्भोक्तुभिश्च १ - अस्त्यर्थः चतुःसप्तत्यधिक नवशत १७४ वर्षं शाककाले क्षयमासो गतः तथा
 पंचदशाधिकैकादशशत १११५ - वर्षमिदं शाके क्षयमासो भविष्यति तथा षट्पंचाशदधिकद्वादशश-
 तवर्षमिदं ११२५६ - शाके भविष्यति अप्रसतत्यधिकत्रयोव्यशतवर्षमिदं १३७८ शककाले भवि-
 ष्यति - अस्त्यसंभव एकत्रवारि शदधिकशतवर्षमिदं काले १४१ नियतः कचिद्भोक्तुभिश्च एकोनविंशतिव-
 र्षे पिसचाप्या नियत एवेति बोध्यम् एतावद्विर्वैः कचित् पूर्वोत्तरक्षयमासयोर्ध्ववधानं भवतीति न तु नियमेन सैः यं क्षय-
 मासो माससंज्ञाप्रयोजककालिद्वययुक्तत्वात्मासद्वयात्मकः स एवायं चाहं स्पृति संज्ञकः अस्मात्पूर्वभाव्यसंक्रांते
 मासः संसर्प्य - उत्तरभाव्यसंक्रांतिमासो अधिमासः एतदेवाभिज्ञेत्योक्तं बार्हस्पत्ये ज्योतिष्ये यस्मिन्मासे न

संक्रांतिः संक्रांतिद्वयमेव वा संसर्प्याह रूपतीमासावधिमासश्चानिदित्वेति अत्रपूर्वासंक्रांतद्विसंक्रांतयोः संसर्प्याह
रूपतिमाससंज्ञकत्वमुत्तरासंक्रांतमासस्याधिमासत्वं क्रमेणाभिधानादवगम्यते संसर्प्योऽसंक्रांतोपि नमलमासः किं
तु शुद्धतुल्यः उत्तरएवासंक्रांतो मलमास इत्युक्तं प्राक्। इति मलमासस्वरूपनिर्णयः॥ अथ ससंक्रांतमासे कश्चिद्विशेषः
निर्णयः प्रस्तूयते तत्रादौ तदुपयोगिवैजादिलक्षणं तच्च कमलाकरो के मे पादिसंक्रांतिपरिसमाप्तामावास्याकत्वमित्या
दितथा च माधवमते ज्योतिषवचनं मे पादिस्ये सवितरियो यो मासः प्रपूर्यते चांद्रः वैजाद्यः संहियः पूर्तिद्विवेधिमार्गो
त्यइति न चैतत्तत्पूर्वासंक्रांतव्याप्तमिति वाच्यं पृष्ठिभिर्देवसैरित्याद्युक्त्या पृथगेवलक्ष्यत्वात् अतएव मे पादनां शुद्ध
माससंज्ञां प्रत्येव प्रयोजकत्वं मलमासस्योत्तरमासोपत्यश्रवणादिति माधववचः संगच्छते यदा भाद्रपदोत्तरमधिकृत
तश्चाश्विनः ततः कार्तिकः ततो मर्गशीर्षो द्विसंक्रांतः ततः पौषः ततो माघः ततः फाल्गुणोऽसंक्रांतस्ततश्चैतद्वितीकृतः
तदमेव संक्रांतिपरिसमाप्तामावास्याकत्वं वैदव्यमित्यवरीत्या धनुः संक्रांतिपरिसमाप्तामावास्याकत्वं मर्गशी
र्षकत्वमन्यत्र मर्गशीर्षासिद्धं तस्यात्र द्विसंक्रांतरभावात् मर्गशीर्षोऽप्यतः अतएव अथ इति वचनं हि यते एवं
सातिमासपक्षतिथिरुपपद्यते। दिनात्तन्मासविशेषणपुरस्कारेणाबिहितप्रत्याब्दि कानि सांख्यिकालायाऽप्यग्रहाय
रमतामित्यादेरिव लोपप्रसंगः तत्र मृतानामागामिवर्षसंघितान्मासे लोपप्रसंगश्च यदि च मकरसंक्रांतिपरि
समाप्तामावास्याकत्वरूपोषत्वसद्भावेऽपि रविसंक्रमहर्तये वर्ज्यावर्ज्याविधिः स्मृतः स एव तु द्विसंक्रांते मलमासेऽप्यु
दीरित इति काठकग्रह्येण पौषप्रयुक्तानामपिलोपप्रसंगः यदि च पूर्वोक्तं तन्मलमासलक्षणं तदुत्तरसंक्रांते
ऽतिव्याप्तमित्युच्यते तदानीं तस्याद्यतिथिकत्वं चैत्रत्वं आधातिथिः शुक्लातिपत् तत्त्वं च प्रतिपदाद्यक्षणाव
च्छेदेनैव त्वेव परिपाठ्याद्विश्वकस्याद्यतिथिकत्वं मर्गशीर्षकत्वं धनुःस्याद्यतिथिकत्वं मिति विभाव्यते तदा पौषोऽप्युपपत्त

इति तत्पुरुषकृतपूर्वककार्यविलोपः अतिदेशतु मां शीर्षपुरुषकृतकार्यप्रसंगः न चैष्टापत्तिः प्रत्यवायश्रवणादि
ति श्रुतानुमेवतिथ्यर्द्धप्रयुधपूर्वाद्धितीयर्द्धतदुत्तरः सासाविति बुधैश्चैष्यमासरयमध्यगाविति ज्योतिषवचनात्
क्षयमासुदयत्वेति याततन्मासप्रयुक्तदोषरूपपरिहृतत्वात् तत्र लक्षणभेदेनान्यतरोमासाविशेषो गौणः मुख्यसंभ
वगौणपरिमहस्यावयुकेषु अन्यत्र प्रसिद्धे अतिदेशप्रयुक्तलोपोद्धारस्तु इत्थं तत्राद्यादिदिकस्य मलेषिविहितत्वादि
वनलोपः द्वितीयादेशस्तु मलेनान्यगतिः कुड्यात्रित्यामिति कीक्रियामितिकाठकगृह्ये पौषविधानात् मूलवृ
चरूप अहोरूपतिवत् एवंवाह्यपनाटकादावपियोज्यं तत्र तत्तत्तिथिपूर्वोत्तरार्धयोस्तत्कर्मकालाव्याप्तौ
व्याप्तौ च एकदेशव्याप्तौ वा कर्मकालाव्याप्तौ शासनमनुसर्तव्यं तच्चादिदिकविषये दर्शचपौर्णमासंचपितु सांव
त्सरदिनं पूर्वविद्धमकुर्वणो नरकप्रतिपद्यते इति नारदीयवचनं तद्ब्रह्मव्यापिनीचेत्स्यान्मृताहस्यचसातिथिः पूर्व
विद्धवकर्तव्यात्रिमुहूर्तैव या भवेदिति बृहत्मानवीयं आपरान्हव्यापिनीचेदादिदिकस्य यदातिथिः महतीयत्रताविद्धां
प्रशंसति मनो विण इति सारीचवचः ब्रह्मेति पठ्यापि नीचेत्स्यान्मृताहस्य यदातिथिः पूर्वविद्धाप्रकर्तव्यात्रिमुहूर्ता
च या भवेदिति सुमंतुवचः तमलाकरैरप्युक्तं अत्र मृताहस्येत्यनेन काक्षितमासप्रशङ्कति मृताहवल्गुद्वयो
धकवाक्यैकवाक्यतया तत्तन्मासविशिष्टत्वविधिविशेषाभावरूप अपराह्मद्वयेन वाधनात् विशेषव्याभावप्रयुक्तविशि
ष्टभावादाय तिथ्यन्तरे कर्तव्यतावोधनवत् विशेषणभावप्रयुक्तविशिष्टाभावमादाय मासांतरेपितद्वाधनात् इदं वा
वश्यकं अन्यथा यदा अमाचतुर्विंशतिघटिका प्रतिपत् अष्टादशघटिका तदा प्रतिपत् आह्वं मासांतरं तिथ्यन्तरसंबन्धप
राहेन स्यात्तन्नेचैष्टापत्तिः शिष्टैरनुष्ठायमानत्वात् अस्य च प्रकृतेरुदाहरणं यदा प्रतिपच्चतुर्विंशतिघटिका द्वितीयाष्टादश
तदामार्गद्वितीयाश्चाह्वं पप्रतिपदि कर्तव्यं पदं ताद्वितीयाऽस्मन्मनेन प्रवृत्ता तदात्रिमुहूर्ताभावात् पूर्ववाक्यभावात् मार्ग
द्वितीयाश्चाह्वं पप्रतिपदि कर्तव्यं तन्च यद्वा परवक्तुं तेहि सुंति वचनात् कर्तव्यामित्येवं सर्वत्र संयोज्यं वाह्यपन्नं अ

दित्येदमकालिकी । तदभावेयुग्मादिनानिर्णयइति नचेद्व्यर्थः । त्रिशतिथिसमूहात्मकमासस्यावयवभूतयात्र
 तिथीनांमार्गशीर्षव्यपौषवस्यचसत्वंनिर्वहति तत्रोक्तप्रकरणेन्यतरस्यारोपितत्वात् अरोपितानारोपितप्रो
 विरोधाभावात् विभागस्वीकारंविनैव सर्वतिथीनां प्रत्येकंतदुभयात्मकत्वेपपादनायकर्तुंशक्यत्वादिति
 त्वाद्यप्यं श्रवमृतस्यजातस्यचाग्रिमवर्षीयतन्मासद्वयेपि आदिकथाद्वाहार्त्वापनानुष्टापनापत्तेः तच्चानि
 दं श्रतएवतिथ्यद्वेप्रथमेपूर्वाद्धितियर्थेतदुत्तरद्वयमुक्तं श्रयभावः मासावित्येकविशेषणमासद्वयं विधियं
 द्यप्यविशेषणप्रतीयते तथापि यदप्रयेचप्रजापतयेचसायंजुहोतीत्यनेनमंत्रवर्णनात् विध्यनुवादेनप्रजाप-
 तिदेवताविधानवन्मुख्यमासानुवादेनपूर्वार्थावच्छेदकपुरस्कारेण मासांतरतादात्म्यातिदेशोविधीयते मुख्य-
 मासत्वात्नुवादावच्छेदकविधानार्थासमानांतरस्यावच्छेदकत्वंतत्पातिविशिष्टमिति श्रवयवांतरेतन्मासत्वाभावः
 मुख्यमासत्वंयद्यप्यवयवांतरेसंभवति तथापितदकिंचित्करं अतिदिश्यमानधर्मविरुद्धस्याश्रयप्रयुक्तकार्यभावा
 स्यात्तिदेशस्त्वभावसिद्धत्वात् यद्यपि श्रवच्छेदकभेदेनमासद्वयकल्पकवचनजातस्यकमलाकरेण क्षयंजातपुरस्का
 रेणाभिधानंकृतं तथापिमाधवेनापिविशेषणंतदुपन्यस्यद्वादशमासःसंवत्सरइत्यादिश्रुतिविरोधपरिहारस्यकृतत्वा
 द्दुपलक्षणं अन्यथातिथिपूर्वाद्धप्रसूतायाः पौषप्रयुक्तशंत्स्याद्यापत्तेः मलेसतिप्रसूतकर्णवेधस्य तिथिपूर्वाद्धं अनुष्ठा
 नेपिपौषप्रयुक्तप्रशारस्यापत्तेश्च किंचएकएवयदामासइत्यादिनातिरिक्तमासद्वयात्मकत्वस्य तिथ्यद्वेप्रथमेपूर्वमि
 त्यादिवचनमंतरेण मासद्वयात्मकविधायकवचनानुपलंभात् अनेनतु श्रवच्छेदकभेदेनैवतद्विधारयते उपलंभेवापूर्वा
 कर्वाचित्र्यसिद्धार्थपूतदेकवाक्यतयाअन्यायत्वाच्च एतच्चाग्रेविस्तरेणवक्ष्यते श्रतः सर्वत्रावच्छेदकभेदेनैवमासद्वया
 त्मकरूपग्रहीतुमुचितत्वात्संकोचोयुक्तः एतेनमार्गशीर्षगतंचादिकभेकस्मिन्नेवमासेतिथिपूर्वाद्धादिविभागंविनैव

कार्यमित्याचार्योक्तं यथाश्रुतकर्मलाकाराशयवर्णनमात्रबोधं विभागविभागाभावपक्षयोः क्वचित्फलैक्येपिक्व
चित्फलभेदात् तथाहि यदापूर्वदिनेप्रतिपद्वद्योष्टादश ॥ १८ ॥ द्वितीयावतरदिने त्रयोविंशतिदंडा ॥ २३ ॥ तदा
विभागभावपक्षे मार्गशीर्षद्वितीयाश्राद्धपौषद्वितीयाश्राद्धचपूर्वदिने कृत्स्नापराह्णव्यासे विभागपक्षे तु गतैष्ययोगेन
सर्वास्तिथिपट्यः ॥ ६५ ॥ तत्रसार्धद्वात्रिंशद्वटिकापर्यंतमार्गशीर्षः तदुत्तरपौषः मार्गशीर्षद्वितीयाश्राद्धपूर्वद्वित्रिपौ
षद्वितीयाश्राद्धतत्तरदिने एवंबहुशः स्थलेपुत्रबोधं अत्रजातानामृतानांचतत्तिथिपूर्वोत्तरार्धभेदेनाग्निमवर्षसंबुधितं
तन्मासानिर्णयः वर्षपूर्वतुल्यच्छाद्धमातापित्रोभ्येतहनि मासद्वयेपितत्कुटुम्बाह्व्याग्रस्यवचनंयथेतिगालवीयवचनं एक
एवयदाभासः संक्रांतिद्वयसंयुतः मासद्वयगतश्राद्धमलमासेपिशरयते इतिशातातपीयं तस्याकुसंड्याग्निमासकोयुदि
भवेत्तत्रत्यसांवत्सरं तस्मिन्शुद्धतयाक्षयेपिवचनात्कुटुम्बाह्वयोः कोविद इतिदीपिकावचनं वैकर्मूलकत्वकल्पनानुं
रोधात् क्षयव्यवहितपरं परंनुवक्ष्यमाणप्राकृतविविपयं तस्मिन्शुद्धतयेत्युक्तेः वटेश्वरीयचालनप्रकारोपिनात्र
तथाहि मासः संक्रांतिहीनोधिक इतिकथितः शीघ्रवक्रप्रचारैः संसर्पोहिरुपतिः स्यात्समविषमतयाचालनंतुत्क्षुप
रूपपूर्वश्वद्रार्कयोगोर्वरहितरविसंक्रांति तश्चालनंरयाद्वक्रश्यार्कोधिमासेयदिनचलतितदामासयुग्मंविधित्यभितित
इचनं माधवाचार्यैर्लिखितं अस्यार्थः संक्रांतिज्ञान्यः आधिकः अध्याह्नशब्ददात्यन्तारपदलोपश्चेति आधिक
भितिसूत्रेणनिपातः शीघ्रवक्रप्रचारैः शीघ्रप्रचारैर्वक्रप्रचारैरित्यर्थः शीघ्रप्रचाराधिकदिनोच्छ्रयनं वक्रप्राचारान्त्य
नदिनोच्छ्रयनं तत्रपूर्वणसंसर्पः द्वितीयेनअहिरुपतिः तद्विभक्तिप्रतिरूपकमव्ययं तयोर्मध्यइत्यर्थः क्षयरूपेयचालनं कर्त
व्यमितिशेषः तच्चसमविषमतरूपविवेचनं तत्रसमत्वंकृतेपचालनेपूर्वमासापरित्यागः विषमत्वं तत्त्यागः कैः
कर्तव्यमित्याशंकायां पूर्वैरित्यादिसंयात्पूर्वभावाभिरित्यर्थः चांद्रदिवसैरर्कदिवसैरस्य-अध्याह्नतर्कव्यमित्युपेना
न्यपः कर्तव्यमित्याशंकायामाहविरहितेतिविरहितारविसंक्रांतिर्यत्रारिमन्नर्थं सप्तम्यंतात्तासिः यच्चालनमुक्तंतत्र

तत्पर्यंतवाऽप्यादित्यनेनान्वयः सचकचिदव्यवहितः कचिदेकेनव्यवहितः कचिद्द्वयाभ्यां तच्चसाक्षरपरंपरयावा यदि
वक्रश्रुतः पूर्वोक्तविषमचालनेवैषम्यसिद्ध्यर्थमाह ॥ अर्कमासेहिससंक्रातिइत्यर्थः तच्चद्विसंक्राति एकसंक्रातिवान
चलतितत्रैवस्थिराभवतात्यर्थः मासपुनर्मतदाश्रयतदेत्यादिशेषः । तिथिपूर्वाधैकः अपरार्धे एकइतिमासद्वयबोधं
प्रकृते अनयारीत्याधनुः रणोऽर्को यथापिपूर्वञ्चलति तथापि दृश्रिकर्योर्कोनचलतीतिसाक्षरपरंपरयावा असंक्रांत
पर्यंतचालनेनसंभवतीति क्षयादव्यवहितसंक्रातिपिमधुवद्विमद्वैश्वसंभाव्यते क्षयादेकेनद्वयाभ्यावाव्यवहितस्त्वधर्म
ज्ञात्रेचोदाहृतएव तत्रक्षयसामान्यलक्षणं द्विसंक्रातित्वमात्रं तदुक्तंन्यातिःसिद्धांते असंक्रातिमासोधिमासः ॥ रफु
टःस्याद्विसंक्रातिमासःक्षयाख्यःकदाचित् क्षयःकार्तिकादित्रयेनान्यतः स्यात्तदावर्षमध्यधिमासद्वयंचेति तन्नियत
सहचारिरूपं तु तत्पूर्वमासत्रान्यतमासंक्रातिव्येसतिउत्तरमासत्रयान्यतमासंक्रातिर्यं अत्रवर्षमध्यधिमासद्वयंचेति
तुवैश्वानराधिकरणन्ययिनावयुत्यानुवादः अन्यथा द्यौर्द्वैश्वकेक्षयमासत्रासीत्तत्तद्विषया ॥ १६०३ ॥ प्रमितितुभा
वा वेदार्णवाद्यादि १७४४ युतेग्रगोत्यामविष्यतिखाट्टयुतिप्रमेत्यइति न्यातिःशास्त्रप्रसिद्धप्राकृतक्षयेअव्याप्यापत्तेः
मासद्वयेवमध्येतसंक्रातिर्नयदाभवत् प्राकृतस्वपूर्वरस्यादधिमासरतयोरस्यइतिजावात्यायुक्तप्राकृतत्वमपि प्रकृते
नृसित अत्रदमध्यैइत्युक्तेः नचेदमापिपूर्ववदवयुत्यनुवादः यस्मिन्मासेनसंक्रातिः संक्रातिद्वयमेववा संसर्पाहरूप
तर्मासावधिमासश्चनिर्दिष्ट इतिवचनवितरस्य त्रयाणांनिर्दिष्टत्वस्यैवैवार्थापत्तेः नचैवं संसर्पइतिसमाख्यावलदत्र
निर्दिष्टत्वानन्वयइतिवाच्यं तस्याः सर्वतोदुर्बलत्वाद्वाक्यादिप्रमाणप्राप्ततदन्यस्यवाधायोगात् नच साचरितार्था
पूर्वोक्तप्राकृतत्वेनवाधितानन्वयस्यलेचारितार्थादितिप्रकृतमूलप्रयुक्तदानादितुजिष्यपिमसेषुअनुषेयं अत्राश्विनपूर्वा
संक्रातिरूपमलत्वं यद्यपि न कालाधिक्यप्रयुक्तं अस्यासंक्रांतवत्तथापि बृहस्पतिर्नर्गतः प्रापोयज्ञानांफलनाशंकत

तेऽर्जुनैर्यानुयातये, समुक्तांतोवितायुक्तेः, मुलिभ्लुचैः, सभाकान्तरविसंक्रांतिवर्जितैः, मलिभ्लुचंविजानीयात्सर्वक
 नेभ्युगाहितं इति। प्रायवद्धे, शास्त्रातपेकद्रष्टव्यं क्षयस्यग्राह्यपतितत्वात्, ॥ शुकएवयदामास संक्रांतद्वयसंयुतः, ॥ मास
 द्वययतंशेऽहमलमासेपुनरास्यतइषयत्र मलइषयस्य क्षयमासइतिहेमादिप्रावधार्यातवाच्येति, ॥ प्रकृतेआद्यादिद्वकम
 संक्रांतद्वितीयाद्यादिद्वकृतुशब्दएव एवदाहिजपतिपच्छाहो नवरानन्दुर्गोत्सवादिश्च शुद्धेएवेति, ॥ नवेदं सर्वं प्रथकारेर्नोक्त
 सिद्धिवाच्यं, ॥ तत्र प्रक्रमवमस्तुपूर्वार्थोक्तंमुततपठ्यन्तोक्तं नाद्यः अतुपूर्वमेदस्याऽकिंचित्करत्वात् ॥ न द्वितीयं मा
 धवादितात्पर्यपूर्णवस्तुतद्वद्विद्विद्वक्, ॥ इयप्रसंगादेकादवयवसंक्रांतद्वये पूर्वस्यप्राकृतत्वं, ॥ तत्र कर्तव्यं कर्तव्यमिति
 श्रूय, ॥ तत्र प्राकृतेवद्वत्परिमृष्टमासोच्चाद्वेदकनन्तरावादिर्कंचालित्यानुष्ठेयं नतुसकृत्करणुःकारस्य, ॥ कृतार्थत्वमितिन्य
 श्वस्यवसतिश्राद्धाशोकीतादधीतेत्यद्विर्भासाश्वपणान्, ॥ अस्महिः मासप्रदाविधिस्पष्टेत्यनेनैकवाक्यता तथाच, ॥ त
 स्मिन्सुतस्मिन्स्वपुंश्रुसतिमतिद्वयके, प्रतियोगिद्वयाधिकरूपादनुष्ठानाभावस्य, ॥ त्वयवाच्यप्रयोजकत्ववत्, ॥ अहंवर्धततत्तना
 स्मैतद्वत्स्वैवश्रुतिविद्वक्कोच तादृशभावरूप प्रवचयप्रयोजकत्वमव्यवसासिद्धं, ॥ तस्यापि सन्वेनाहरहः, ॥ संध्यमा
 प्रसूतिरेव्यादिषट्पादत्वेदस्य, ॥ तन्वादिनस्वपुरस्करेणाविहितातामुत्तरं कर्माभ्यतुलादीनानुप्रभाकृते इति वैचित्र्यं
 ज्ञाविद्वद्भ्योपदेशिककृतवक्तुंशक्य, ॥ एतिभिर्द्वयसैरित्यादिना, ॥ एकमासत्वप्रशे, ॥ सुरुप्रतुंभैकमाश्विनत्वं, ॥ तदशेडकन्या
 सस्मृत् संवत्सपुनराश्विन किंशुद्धत्वाशेसर्वकं न्य तत्रतुलादीनामपिकाम्प्रयं कर्मनैकवनेति निषेधात्, ॥ शुद्धत्वापेक्षायोक्त
 न्यायसचरणान्तरं श्रौतानुष्ठानेप्राकृतवस्यवैयर्थ्यापत्त्याविनिगुमजाविरहस्य, ॥ भयवतुल्यत्वात्, ॥ यष्टिभिर्द्वयसैरित्यस्या
 भावेनतत्पूर्वस्यासंक्रातस्य, ॥ श्विनत्वादि कृतुः, ॥ श्विनत्वं प्रसूतकृतेणविहितानुद्दिर्गारिष्यापन्नादीनां प्रलमासाप्रकरणे निषे
 धे, ॥ एकस्मिन्नुपनिषत्प्रधानाश्वत्थेवतुनातत्रप्राकृते द्विप्रभुनष्ठानं विनानोपकारकवादिति, ॥ तत्रोत्तरं तत्रानुष्ठानाद्येति,

काम्यतुलादानादिरतु सकृदनुष्ठानेन कामनासिद्धेः उक्त्यायसंबन्धे उत्तरत्रैयानुष्ठानयुक्ते प्राकृतत्वेन ज्ञापकसिद्धाभिव्यक्त्या नत्वपुरस्कारेण विहितकार्यसंपादनेन कृतार्थमिति भाति यदनु द्विसंज्ञा । अद्वयवाहकपूर्वाऽसंक्रांतः संभाव्यते उत्तरत्वात्संक्रांतः एतदुभयमानवत्सरान्तर्गतस्तदा तस्य प्राकृतत्वं निर्ववादं उत्तरशेषत्वं च तथा तत्रोत्तरस्य तिथ्यर्थे प्रथमे ह्यनेन विभागेन मासद्वयपरमकत्वात्कार्यतिरेण विभागिनोभयपरमकत्वात् तत्रान्यतरामासोऽपि न भिन्नः अन्यतरं मुख्यः तत्र मुख्यशेषमुख्यप्रयुक्तकार्यकार्यस्तः उभयशेषत्वे उभयप्रयुक्तकार्यकार्यस्तः प्राकृतत्वं च तत्रोत्तरहृत्तिथ्यर्थे च स्वमुपदिश्यते अथवा स्वोत्तरहृत्तिशुद्धत्वं अथवा क्षयानधिकरणवत्सरान्तर्गतस्वरूपानां पक्षमासहृत्तिशुद्धत्वात् अथवा स्वस्वोत्तरयोरोभयोरपि मलेन न्यगतिः कुर्यादिति उभयत्र आद्यादिप्राप्तौ नदीपिकावचनमवकाशमर्हति द्वितीयेऽपि स्वोत्तरत्रयशुद्धत्वाभावात् पूर्ववदेव नावकाशमासादयेत् ततोऽप्येतु शुद्धत्वात् तत्रैवोभयशेषत्वं च मासद्वयप्रयुक्तं च द्विद्वि ननु क्षयेऽनन्यगतिरभावात् क्षयवचनादित्यस्यानवसरः एकएवेत्यत्र हेमाद्रिव्याख्या ननु मलेन न्यगतिमिदं तन्मूलकं मिति नाशसंचरति यदि स्थितिरासंक्रांतो भिन्नवत्सरान्तर्गतस्तदा प्राकृतत्वमेवेन स्तिति मलेन न्यगतिः कुर्यादित्येतन्मात्रविषयः एवं च मुख्यशेषत्वं च तृतीयप्राकृतत्वं गृहीतत्वाऽऽवहितदीपिकावचनस्यावकाशोवाच्यः तथा चार्थवत्त्वं विषयता तदपक्षपाठ्यवहितत्ववहितसाधारण्ययुक्तं किंच यत्रोत्तरामुख्यः तत्रैव च्छेदपत्त्यात् अस्य तत्र प्रयुक्तमत्र न्ययात् पूर्वप्रयुक्तक्षेपस्यादिति व्यययुक्तं विरुद्धमापद्यत ततोऽपि पिकावचनं व्यवंशेऽत्र विषयमिति युक्तं किंच तत्रागित्यस्य यथा व्ययवहितएव प्रयति रयात्ता हि संगित्यस्य व्ययस्य ता कृतततोऽस्मिन् स्तरत्रापि संगतिपठितं पुरुषेण एकैव व्यवहितमेव गृह्यमाण्यादिति व्ययवहितमेव प्राक्तसंगिवहणं तु स्पष्टं अत्र शुद्धतयातिप्राकृतत्वमूलकं न त्वनन्यगतिमूलं तथा सति तस्मिन् क्षये वचनादित्येव वदेत् न तु शुद्धतयाति एतेन प्राकृतत्वमपि अनन्यगतिमूलकमिति पारंत्वं किंच

[illegible]

पापसंज्ञितं वर्जितं पितृदेवाभ्यां सर्वकर्मसु ब्रजेयं देति वा पाठं साधुः मनुः एकशशिस्थिते सुखे यदादशद्वयं भवेत् हृदयं
कण्ड्यक्रियं हतावटं शिष्याधिमासकं शतातपः वत्सरं तर्गतं पाषाणं ज्ञानं फलनाशकं नैर्ऋतेषां तु यानां ध्ये समाक्रां
ताधिमासकं मलिभ्लुचैः समाक्रांतं सुपुंसं कांतिवर्जितं मलिभ्लुचं विजानोयाद्वा हितं सर्वकर्मसु गृह्यपरिशिष्टे मलिभ्लु
चस्तुमासो वैमलिनः पापसंभवः गर्हितः पितृदेवेभ्यः सर्वकर्मसु तं त्यजेत् ब्रह्मासिद्धिं यदाशशीयाति गभस्ति मंडलं दि
वाकरः संक्रमणं करोरपनु तदाधिमासः कथितो विरं चिना विवाहयात्रोत्सवपञ्चदशकृत् सिनीवालीमतिक्रम्य यदा संक्र
मंतरविः भानुना लंघितो मासो ह्यनहः सर्वकर्मसु ज्योतिः शास्त्रांतरे सवितु मंडलमेति यदाशशीतदनुसंक्रमणं कुरुते र
विः सत्त्वमहोत्सवनशकरस्तदामुनिवरैः कथितो धिक्मासकः पृष्ठो गभस्तिः श्यौतस्मात्तं क्रियाः सर्वाद्वादशस्त्वैव कीर्तितः
त्रयोदशेतुताः सर्वानि फलदा इति कीर्तितानि तस्माद्ब्रयोदेशमासिनः कुर्याताः कथंचन कुर्वन्नर्थं न वाशुकुर्यादादिमविना
शानमिति त्रयोदशत्वं च संक्रांतियुक्तत्वाद्दशमासापेक्षया अत्रानि फलदा इत्यभिधानात् फलकामनया प्रवृत्तं कर्म निषिध्यत
इति गम्यते तथा च स्मृत्यंतरम् इष्टादि सर्वकर्मभ्यं तु मलमासे विवर्जयेदिति यद्यपि पूर्ववचने पुनः सर्वकर्मकत्वे त्यतानि येषां
मलमासे प्रतीयते तथापि न कुर्यादधिके मासिकाभ्यं कर्मकं दत्तं च न मलवदंतिका लक्ष्यमासकालविदोधिकं न कुर्याद
धिके मासिक कर्मकं कथंचन मुक्त्वा नैमित्तिक कर्मत्वाद्देतत्रैव कीर्तितमिदं यादिशं सुभंतु वचनेभ्यो नित्यनैमित्तिके कुर्या
त्प्रपत सन्मलिभ्लुच इत्यादि प्रतिप्रसववचनेभ्यश्च काभ्यानामेव सः तत्राशं वचने कर्मकं मशब्देन काभ्यं कर्मकं च
तत्र द्विफलकमै क्रियमाणत्वात्कर्मैतदकाभेरक्रियमाणत्वाद्कर्म कर्मचतदकर्मैवेति कर्मधारयः नित्यनैमित्तिकानां
तु करणमेव नित्यनैमित्तिके कुर्याच्छाब्दं कुर्यान्मलिभ्लुचं त्रिपिनक्षत्रवारोक्तकर्मभ्यं नैव कदाचनेति जायालिवचनानां
तदप्यगातिकानामेव अत्र न्यगति को नित्यं कुर्यान्निमित्तकं तथेति स्मरणात् मलेऽनन्यगति नित्यं कुर्यान्निमित्तिकी क्रिया

मिति काठकवचनात्, अनन्यगातकचयस्यानन्यस्य मुख्यकालात् क्रमज्वन्यस्य कालात्तरस्याननुज्ञात् तत्त्वं तल्लेपे-
प्रायश्चित्ते प्रसज्येत, तत् मलमासेकाभ्युत्तिपथोप्यारंभसमाप्तिविषय एव, असुर्योनामयेमासानेतैषु मसंमतः, ब्रता-
नां वैषयज्ञानां मारभश्च संमापनमिति वेदसिद्धांतवचनात्, प्रारब्धा समाप्तं तु कान्यकर्म मलमासेऽपि भवत्येव प्रारब्धं
कर्म यत्किंचित्तु कार्यमस्ति मूल्य इति तत्रैव कल्पात्, चातुर्मास्यव्रतारंभानंतरं तस्मात्सिक्कालं द्रव्यं मध्यपतितेऽधि-
मासे त्रिभिर्मासिनाप्येतोपह्येप एव विधिक्रम इति वचनेन तद्व्रतस्याभ्यनुज्ञादर्शनेन कान्यकर्मोत्तरं विवक्ष्य पितृयाकल्प-
यितुमचित्तत्वात्, त्र्यार्षयकं तु कान्यकर्म मलमासेऽप्यारभ्य कर्तव्यं यथा तत्रैव वराद्याभिभवे तद्वा दृश्यं श्रीरुद्रजपाद्य-
नृषां न मलमास्युत्तमोत्तिवीक्ष्यामनर्थप्रसंगात्, तदाह मर्याद्विरागे चालभ्ययोगे च सीमतेषु सर्वेषु च यद्वा नादिसमुद्दिष्टं
पूर्वजापिनदुष्यतीति पूर्वजापि मलमासे पर्ययं तथा भिचरतः प्रतिचरतश्चेष्टादिकर्मप्यग्रावेष्टव्येन कादृशकपालं नि-
र्वपदभिचरति, प्रतिवैपरस्तादभिचरति इत्यादिवाक्यविहितं तदप्यवश्यकरं वा तत्र कार्यमेव तथा राजद्रोहादिनां
पशु-यो-प्रसक्तं रुतं जपो विभिध्वात्तरमा एतां प्राजापयं शतकृष्णलां निर्वपेदित्यादिना विहितेऽपि कर्तव्येव कृष्ण-
ला-सुवर्णशकलां निर्वपययपरिमितानि यस्यां निर्वपणीयानि सेष्टि, शतकृष्णला तथा यदा दृष्टभावात्सस्यानि शुष्पं
ति मलमासं शान्नस्तदा कर्षणीं दृष्टिकामोपजेत इति विहितेऽपि न कालविलंबं सहेते एव समाप्तं न्यप्यावश्यकान्पु-
दाहरणीयानि अनन्यगतिकानि तु नित्यानि शुद्धपरिशिष्टदृढाहतानि अवपट्कारहेमासश्च पूर्ववा मय एतथा मलमासे
पिकर्तव्यं कान्याह ट्ठिर्वैर्जयेदिति अवपट्कारहेमासश्च पूर्ववा मय एतथा मलमासे
आश्रय एकर्तव्यता च पुराणालापे तल्लोभवे कर्तव्यतैव अनेनैवाभिप्रायेण पैठानसिनपि संक्रांतिरहिते मासिकुट्या
टाप्रयणं न विविकल्प उक्तं नैमित्तिकान्यपि कानि च द्वावश्यकानि नियमेन दर्शयतीति चंद्रसूत्रग्रहस्तान् आह दान-

जपादिकं कार्याणिमलमासेष्वित्यनैमित्तिकं तथेति स्मर्यतरे चंद्रसूर्यग्रहेष्वुभयरेषु पुनर्जन्मनि मलमासेष्वेव स्यात्
इत्तमश्वत्थजोदिति चंद्रसूर्यग्रहणवकपिलपुष्पाद्यलभ्ययोगानामप्युपलक्षणं गत्यंतरयुतानितुनित्यतैमित्तिकान्य
पितवनकार्याणि दान्यापिकानिचिक्काठकग्रहपरिशिष्टे दर्शितानि सोमयागादिकर्माणि नित्यान्यापिमलिलुचेषु पृष्ठी
व्याघ्रपुष्पाधानचानुर्मास्यादिकान्यपि महालयाएकाश्राद्धेषु कर्माद्यापिकर्मयत् स्पष्टमासविशेषाख्याविहितं वर्जयेन्म
ल्लहसि सोमयागोवसंतविहितस्तस्य मलमासे वर्जनेषु शुद्धमासेऽनुष्ठानेव संतेऽनुष्ठितसंभवारंभगतिकत्वं पृष्ठीकाठ
कशाखादौ प्रासिद्धा पुनश्चिरित्यन्यत्र पाठः तत्र पुनर्भगतपूतत्वादिकलार्थादिरेव तस्य नैमित्तिकत्वात् निमित्तानंतरकरणे
प्रसक्तेश्च विशेषविरोधाद्विनिताजंतव्यर्थाधेन शौचकालरूपगोपसंग्रहव्यवस्थापूतनाशौचापभसेनानुष्ठानमिव मलमासे
व्यतीतिसंयनुष्ठानंतस्य न्याय्यत्वाद्दुपपद्यतइतिसगति काजातिर्दुर्भलमासेन क्रियते हेमाद्रौ पृष्ठीति पाठः तत्रापि पुनर्भ
ध्यर्थात्पुनश्चिरित्य अन्यस्या इदं दर्शनात् महालयोभाद्रपदस्याप्युपलक्षणं अतएव नानावश्यकनिषेधोऽप्युपरि
शिष्टे मलवदंतिकालस्य मासकालविदोषेकं नेहेतात्र विशेषेण न्यूनान्यवश्यकान्द्विधेरिति यच्च अतस्तमलमासास्त्रायत
कास्यमुत्सर्गापितं आगतमलमासेष्वितस्मात्प्यमसंशयमिति मलमासेषु कर्मणः समाप्तिप्रतिपादककाठकग्रह
तत्साधनमानोपजीविकच्छांद्रापणादिविषयभित्तिकेचित् हेमाद्रिरुत् अतस्तमलमासास्त्रायति समाप्रत्यभ्यनुज्ञानं
लभमासास्त्रायारब्धस्यानिपतकालस्यापि असूर्यादिति समाप्तिनिषेधस्तु मोहात्तत्रैव प्रकृतस्य कान्यस्य मलमाससमा
पतेदोपातिशयार्थोतनार्थइत्याह तदयुक्तं प्राक्प्रवृत्तस्यान्यनिपतकालस्य समाप्तेऽभुगतिर्येन मलमासेन चित्त्वात्प्रति
प्रसवस्याप्यगातकविषयत्वात् मलमासेष्वनुवर्त्तनेन च प्रयोगप्राशस्त्यभावाभावात् अतएव तिवचतस्य निपतका
लकर्मरूपविषयांतरसाध्यादिति तदेतदप्यन्यमप्युपलक्षणं अतस्तत्राने निपतकालनियतकालसाधारणशब्देनाभिधानात्

अमुद्यादिवचनद्वयवस्थायैमलमासप्राद्वयैव समासिस्तत्रनिधिव्यत इत्यत्राप्येवकारस्याप्यनर्थकत्वेन तुश
 व्दस्यचानुवृत्तिर्थातकत्वेनसर्वसंभतार्थकत्वेनैवव्याख्यातुंशक्यत्वञ्चेति तस्मादावश्यकमेवकार्थं अनन्यगतिर्काचिनि
 स्थतैमितिकानिचकर्माणिमलमासप्राद्वयैवसमाप्तिश्चनकर्तव्यं अनुवर्त्तनमात्रकर्तव्यमिति एवंसामान्यत्वेवर्ज्यवर्ज्यविवेकसि
 समापनीयानि तदितरेषांत्वारंभः समाप्तिश्चनकर्तव्यं अनुवर्त्तनमात्रकर्तव्यमिति एवंसामान्यत्वेवर्ज्यवर्ज्यविवेकसि
 द्वे विशेषतोवर्ज्यवर्ज्याणि संयत्यप्रदर्शयते तत्रपुंसवनसुमतेनयनजातकर्मसिप्रार्थनातानिकर्माण्येतरसर्वनिमित्तिका
 भ्युदयिकश्राद्धचंद्रसूर्यग्रहप्रयुक्तस्नानश्राद्धमजपादिके रोगशान्त्यर्थकर्मार्थोदयायालभ्ययोगानि निश्श्राद्धदानवत्तादि
 कर्मव्यतिद्विहोदकदत्तापिषिद्धानांस्थिसंययननवश्राद्धैकदद्यादिकल्पयेत्सर्गषोडशश्राद्धसंपिंडीकरणानि मयात्रयो
 दशाश्राद्धसंख्यावदनासिद्धोभातिपातगोचयादिनिमित्तप्राप्यश्रुतमद्यनाशादितिमित्तकं पुनराधानजतिमादिसंस्कार
 त्वाश्विहोतृकाद्यपुनःप्रातिष्ठापूर्वदृष्टव्यंश्राद्धगजच्छायाश्राद्धादिनिमित्तवशात्तुल्यमासेपिकर्तव्यानि तथाचस्थितिसंयुहे
 जातकर्मचपुंसतिः सुमितोत्पन्नंनवतं मलिमलुचपिपुर्वतनिमित्तंयद्विजायते पुंसतिः पुंसवनं द्रवशब्देन प्रलभ्ययोगादि
 निमित्तकद्रवतानामवश्यकत्रायाश्चैतरूपकृच्छ्रांजपशादीनांचयहर्षं शुभः गर्भेवार्धुपिकेभूये श्राद्धकर्मणिमासिके स
 पिंडीकरणेनित्येनाधिमासविवर्जयेत् तीर्थस्नानजपेहोमेषेवव्रीहितिलादिभिः जातकर्मैर्यकर्मणिनवश्राद्धंयैवच
 मयात्रयोदशीश्राद्धश्राद्धाद्यापिचषोडश चंद्रसूर्यग्रहेस्नानश्राद्धदानजपयादिके कार्याणिमलमासेपिनिरप्येनैमित्तिकं
 योति गर्भेगर्भसंस्कारेषुसवनदीर्घार्धुपिकेतत्कृत्वेद्विग्रहे भूयेज्जतकृत्वेभूतिग्रहे मासिकं श्राद्धकर्ममावास्या
 श्राद्धं षोडशश्राद्धानांष्टयगुणदानात् नित्यंनित्यदानं होमेषोपासनहोमः यवव्रीहितिलादिभिरित्यग्निहोत्रहोमोवि
 हितकरणद्रव्येषुपादानात् श्रुत्येकर्मणिद्विहोतृकापेक्षदानास्थिसंययनदिनिः कालादशंकारेपि द्वादशाहःसपिंडांतं

कर्मग्रहणजन्मनोः संसामंतपुंसवैश्वदेवितैजातकर्मचरिगणतिरलभ्यैवयोगिश्रद्धाव्रतानिचंप्रायश्चित्तनिमित्त
 स्वेवशास्त्रपूर्वपञ्चवाश्र्वदेदिकेभूमन्वादिमहालययुगादिमुश्रद्धदेशोत्पहरहःश्रद्धामुनवदमासिकंभलिम्लुचान्यमासि
 पुमृतानांश्रद्धमादिकश्रद्धतुपूर्वदृष्टुतार्थैवैवयुगादिपुमन्वादिपुतुपहानदनादनेदिनचयत्तिलेगेभूहिरण्यानांसं
 ध्योपासनयोःक्रियाःपूर्वहोमश्चाप्यणुसाक्षरिश्चिपूर्वणःनित्याग्निहोमश्चबलिद्वयतातिथिपूर्जनंज्ञानचस्त्रानवि
 धिनाश्रमश्रयापेयवर्जनंतेर्पणचानिमित्तस्थवादुभयञ्चैश्रानित्यमानिमित्तवदानंमनहंदादिकेश्रग्धनाधाना
 धरापूर्वतोथपञ्चामरेक्षणंद्वारामतडागादिप्रतिधमाजिवधनंआश्रमस्वकीर्तिःकाम्यवृषारत्सर्गश्चनिकर्मःश्रुजा
 निपेकःप्रथमश्चड्कार्कर्मव्रतानिचश्रज्जग्राशनमारभेग्रहाणांचनिवेशनंज्ञानविवाहानामातिपञ्चदेवमहोत्सवंव्रतारं
 मनसनासिचकर्मकान्यचपापमनःप्रायश्चित्ततुसर्वस्यमलमासिविजयेत्उपाकर्मैरसंजनेनचपविजदमनंपूर्णश्रवरी
 हरचहमंतसपाणांवलिरहुकाःईशानस्यवालिविष्णोःशायनंपरिवर्तनंदुर्गैरुखापनोरथानध्यजेथानचवज्जिणंपू
 वंअप्रतिपिद्वानिपरत्रान्यच्चद्वैविकमितिअत्रद्वादशाहद्वयारभ्यानित्यत्वादुभयञ्चैरयतेनंप्रथेनंकर्तव्यमग्रहःअंनि
 रयमनिमित्तवत्प्रायश्चयैवेदित्येतनवर्ज्यमग्रहःउपाकर्मैरप्रायश्चद्वैविकमित्येतनमलमासिवाजितानांश्रद्धमसि
 वरयकतैवमनसमग्रहःअत्रगर्भेय्यादिनिर्वाणवचनान्मुद्राहानिद्वैवितैजातकर्मचरयत्रएतौपुंसवनसामंताएतच्चग
 र्भाधानाद्यान्नप्राशनान्तसरकारेपलक्षणंतदुक्तंदापिकायांगर्भाधानमसंचचौलविधितःप्राणिजातप्राणिगोविनाकुच्छेदवा
 प्रयणंजैद्रपुरतश्छायामवागनयोःतीर्थदक्षययोश्चपित्यमविकेमारयैवमयाचरदितिःसुयतिसंग्रहपिपुंयगादिंक
 मासिकचश्राद्धचापरपाक्षिकमन्यादिकेतैथिकचकुर्यान्मासद्वयेपिचेतिअपरपाक्षिकंप्रतिकर्षणपक्षविहितश्राद्धंन
 तुमहालपापरपक्षश्राद्धातिपेधस्याग्रवक्ष्यमाणत्वात्महलपुराणिन्दशेवाहरहःश्रद्धादानचंप्रतिवांसरगोभूतिल

हिरण्यनामासिपरिणामलिभुवइति व्यासः जातकमणिपच्छाददशैश्च मलमसिपितत्कारिव्यासस्य
वचनपथति यत् सवसरतिरेकणमासि यस्यान्मलिभुवः तस्मिन्मयादेशे आर्द्धनकुट्यादिदुसक्षिप इत्थं यशुगवच-
नगोदग्रधुलिखत तत्कारित्वादिमासविशेषसंबद्धमास्याविहितफलविशेषार्थश्चादपरं प्रष्टुमांसविशेषांस्त्यं
विहितवज्ज्येन्मल इत्येतदेकवाक्यत्वात्सर्वकानार्थविहितकाम्यश्चाद्विषयच नकुट्यादधिकेमासिकाम्यकर्मकदा-
चनति स माभ्यवचनन तस्यापिनिषेधात् कचित्तुनकुट्यादिदुसक्षयइतिप्रमादपाठः नकुट्यान्नापतध्वतइतिबहु-
प्रथदृष्टपाठिज्यायानिर्याहुः स्मृत्यन्तरे आर्द्धजातकनामानिसंस्काराश्चैवसत्रताः मलिभुवेषिकर्तव्यार्द्धा-
काम्याश्चवर्जयेदिति संस्कारा अक्षप्रशाननिक्रमणादयः जनार्दनशयनादारभ्योत्थपनः यावद्धृत्वाग्निधारिणपार-
णादिकं करिष्यामीतिसंकल्पसाहिताः सत्रताः काम्या अपि इष्टिग्रहणं काम्यपशुबंधादिकमापलक्षणे सर्वेषामपि
काम्यानामावश्यकत्वेनवर्जनीयत्वात् हारीतोपि अधिमसेनकत्तव्यश्चादमभ्युदयतथा तथैवकाम्यं यत्कर्मैतिपरकः
न्यकर्मश्चादिकतत् मलमासेन कर्तव्यमित्यर्थः गमस्तिः एकोदिष्टतुवच्छादितश्चैमि तिकमुच्यते तत्कार्यं पूर्वमसि-
वकालाधिष्वपि यमर्तइति गौतमोपि जातकमणिपच्छादितवश्चाद्वतथैवच अहणेपुंसवादावतर्पुर्वत्रपरं वचेति निमि-
ततयादितिवक्तृशेषः आदिशब्दादसिमतोदिसंस्काराणामलभ्ययोगादिनार्वापसंप्रहः मरीचिः रोगिचालभ्ययोगेचसा-
मंतपुंसवेषिष्वध्वानादिसमुद्दिष्टपूर्वजापितदुष्यतीति ज्योतिःशास्त्रे तत्रदत्तमदत्तचहुतचाहुतमेवच सुजसमप्यजसस्या-
ज्ञोपवासः कृतमवेत् नयाज्ञानविवाह तुनववारस्तुनिवेशनं नप्रतिष्ठादवानाप्रासादग्रामभूरुहामिति भ्रजापतिरपि-
उपकर्मचहव्यचकव्यपवार्त्सवतथा उत्तरेनियतकुट्यात्पूर्वतानि फलभवेत् अन्यत्रापि अवरहश्चहसंतः सर्पाणां बलि-
रष्टकाः ईशानस्य बलिर्विष्णोः शयनं परित्वेव प्रायाश्चेत्तु सर्वस्य मलमासि विवर्जयेत् गोनयः अपूर्वदत्तताहं पूवांशुचः

स्तुनंष्टमार्गवे मलमासेत्यनादृत्तसर्तार्थयात्राविवर्जयेत् शातातपोपि अस्तंगतिगुरौशुक्रेवद्वेबालेमलिम्लुचे व्रतारम्भा
 पवर्भचनकुर्ध्यान्मौजिवधनमिति गार्ध्यापि नामान्नप्राशनचौलिविवाहमौजिवधनं निष्क्रमंजातकर्मादिकाम्यदुपवि
 सर्जनं अस्तंगतिगुरौशुक्रेबालेद्वेमलिम्लुचे उद्यापनमुपारंभं व्रतानां वैकारयेदिति नामतिस्वकालेऽकृतनामविवधं
 तद्वहगारर्धः नामकर्मचजतिटिण्यथाकालं समाचरेत् अतिपातेन कर्तव्यं प्रशस्ते मासि पुण्यमइति वासिष्ठापि वार्पाकू
 पतडागादिप्रतिष्ठां यज्ञकर्मच नकुर्ध्यान्मलमासिपिमहदानव्रतानि चेति मरीचिरपि गृहप्रवेशगोदानस्थानाश्रमम
 होत्सवान् नकुर्ध्यान्मलमासिपिशुक्रगार्वांरुपह्ववइति पराशरः अन्यधेयप्रतिष्ठां च यज्ञदानैश्च तानि च वेदव्रतद्वयो
 न्सर्गचूडाकरणमेखलाः मां गत्यमभिपेकं च मलमासि विवर्जयेत् अस्यापवादः चंद्रसूर्यग्रहे चैव मरणे पुत्रजन्मनि मल
 मासि पि देयं स्याद्व्रतमक्षय्यकारकमिति । अन्यधेयप्रतिष्ठां चेत्यज्ञानावश्यकत्वे सतीति शेषोद्गृह्यः तेन मलमासि पि प्राय
 श्चित्तभूतमन्याधेयमन्यनुगत्य नंतरं कर्तव्यं न प्रतिपिष्यते एवं प्रतिमासं स्कारनाथो पुनः प्रतिष्ठानप्रतिषिध्यते कौथ
 मिः अद्वयं बुधदं दद्यादन्नं चापि सुसंस्कृतं संवत्सरे विवृद्धे पि प्रतिमासं च मासिकमिति तथा च त्रिंशत्सोदकुंभाभ्रव
 दानानि एकमासिकवतदधिकं भवतीत्यर्थः अतएव वसिष्ठः संवत्सरमध्ये यद्यधिममासो भवेन्मासिकार्थं दिनमेकं वद्वेये
 दिति यत्तु उच्यते पराशरेणोक्तं उपाकर्मतयोत्सर्गप्रसवाहोत्सवाष्टकाः मासवृद्धौ पराः कार्यावर्ज्यित्वा तु पैतृकं पराः
 कार्यावर्ज्ये मासिकार्या इत्यर्थः तत्र प्रसवाहोत्सवशब्देन जातेति शिरेव गृह्यते न पुनराभ्युदयिकं जातकर्म च तयोरेपि ग्रहणे
 श्राद्धजातकनामानोत्पादिरुम्यतिविरोधापत्तेः पैतृकग्रहणमावश्यकविषयं न तु केवलसंवत्सरिकविषयं अमावास्यादि
 श्राद्धस्यापि मलमासे विधानात् काठकग्रहणेपि प्रेतमात्यादिमारभ्य श्राद्धं नैमित्तिकादृते मघात्रयोदशी श्राद्धं प्रत्युप
 स्थितिहेतुकं अन्यन्यागतिकत्वेन कर्तव्यं स्यान्मलिम्लुच इति प्रत्युपरि स्थितिहेतुकमित्यनेन संख्यावदनाद्यतिपात

निमित्तप्रायश्चित्ताग्निनाशादिनिमित्तपुनराधानादिरुपसंग्रहः दृढरूपतिः 'नित्यनैमित्तिके'कुर्यात्प्रयतः संभलिभुलुचै
 तीर्थश्राद्धं गजच्छायाप्रेतश्राद्धं तथैव श्रमगजस्ययापूर्वस्यादिशिच्छायां सा गजच्छाया परमात्रं तु यो दद्यात्पि पट्टांभु
 नासह छायायां तु गजेंद्रस्य पूर्वस्यादंशिणामुख इति विश्वामित्रोका मुख्यग्राह्या न तु यदैदुःपितृदैवत्येहं स श्रैवकरे स्थ
 तः यान्यातिथिर्भवेत्सा पि गजच्छाया प्रकीर्तिते तिते नैवोका पारिभाषिकी मलमासे तदसंभवात् मघाशुक्लत्रयोदश्यां
 करेहस्ते च सूर्यस्यावस्थाने सति भाद्रमासे कन्यासंक्रांतौ रवश्यं भावेन तस्य मलमासेत्यागसंभवात् नागरखंडे नभोवा
 यनभर्यो वामलमासे यदा भवेत् सप्तमः पितृपक्षः स्यादन्यत्रैव तु पंचम इति तत्र श्रापाद्धौ मघाधिकृतत्वात् सप्तमपंचमौ द्रष्ट
 व्यौ श्रापादयोः पंचमे पक्ष इति वचनात् श्रापादमासांतर्गतभागे कर्कसंक्रांतौ नभसोऽधिकमासत्वं श्रावणमास
 स्यात्तन्मते सिंहसंक्रांतौ नभस्य स्याधिकमासत्वं तयो रभयोरपि पक्षयोः कन्यायां वर्तमाने सवितारै यः कृष्णपक्षः
 सप्तमो भवति असातिद्विवेधश्च धिमासे तु पंचमः देवलः अर्कनभस्यैकन्यासश्चैव श्राद्धपक्षः प्रकीर्तितः सिनिवाली
 मतिक्रम्य द्वाकन्यां ज्ञजेद्रविः तदा कालस्य दृष्टत्वाद्दीर्घाति च पितृक्रियेति अतीते पंचमपक्षमतिक्रान्ते एवं यत्कैद्विव
 द्दुकं कन्यासंक्रांतिनिमित्तानां श्राद्धानां षोडशदिवसे पुनैमित्तिकस्य च श्राद्धस्य मलमासे निषेधाभावात्तानिकावर्षाणि
 तदुक्तं प्रजापतिना मुक्तानैमित्तिकं श्राद्धमिति ब्रह्मसिद्धांते सूर्येण लंघितो मासो न कर्मण्यः स्मृतो बुधैः तस्मात्तत्र न
 कुर्यात्तश्राद्धं नैमित्तिकादृते निमित्तत्वं श्राद्धं प्रति कन्यासंक्रांतिः पुराणोक्तं कन्यागते सवितारिया न्यहानि तु षोडश क्रतु
 भिरुत्तानि तुल्यानि पितृणां दत्तमक्षयमिति तन्निरस्तं काण्वाजिनिः नभस्य स्यापरे पक्षेतिथिषोडशकरतुयः कन्याग
 तान्वितश्चैतस्यात्सकालः श्राद्धकर्मणि प्रशस्त इति शेषः यतु जातूक एव वचनम् श्रापाद्धौ मघाधिकृतत्वायः स्यात्पक्ष
 स्तु पंचमः श्राद्धं तत्र प्रकुर्यात्तकन्यागच्छतुवानवा तत्पूर्वदर्शितवाक्यनिचयपर्यालोचनयापक्षोपक्रमोभिप्रायं तथा च

काष्णान्जिनिः श्रुतवायुदिशामध्येयत्रकन्यांरविर्ब्रजेत् पक्षस्तुपंचमः पूज्यः श्राद्धपौडशकंप्रति तेन कन्यागतस
 वितरिद्वयादिपुराणवचनंपक्षमध्येयस्मिन्नहनि कन्यासंक्रमणसति प्रतिपदादिपौडशाप्यहानि उपदिशानि इत्ये
 वंप्यास्पृष्टं नतुसंक्रमणपूर्वाणि हेयानीत्येवंशुद्धमासंमृतरूपप्रथमाब्दिकं मलमासमृतानां प्रत्याब्दिकश्राद्धं च
 तत्संवाधिमसंमृतरूपप्रथमाब्दिकश्राद्धंचतत्संवाधिमासस्य मलमासत्वे मलमासएव कार्यं तदाह लुद्धवसिष्ठः असं
 क्रातिपिकर्तव्यमाब्दिकंप्रथमंस्तुतैः तथैवमासिकं श्राद्धं संपिंडीकरणंत्येति यमः श्राब्दिकंप्रथमंयस्यात्कुर्वीतमलि
 न्मुचे त्रयोदशतुसंश्रुतैर्कुर्वीतपुनराब्दिकं द्वितीयादिवार्षिकं त्रयोदशमाससमाप्तिसति चतुर्दशप्रवेशदिने कुर्वीतैत्यर्थः
 लघुहारीतोपि प्रत्यब्दं द्वादशमासिकार्थापिंडीक्रियास्तुतैः कचित्रयोदशेपि स्यादार्थांमुक्त्वा तु वत्सरमिति द्वादशमा
 स्यतीतिऽनंतरदिने कचित्रमृतिमासे मलिने त्रयोदशेतीतिऽनंतरदिनेपि स्यात् किंवाद्यवत्सरमुक्त्वा श्राध्यवत्सरानंतर
 मृतिमासएव मलिने तु द्वादशेतीतिऽनंतरदिन एवेत्यर्थः अत्र प्रथमः संवत्सरस्य मध्ये तु यादिस्यादधिमसकः तदा त्रयोद
 शमासिक्रियां प्रतस्त्वयार्थकी इति विष्णुधर्मोत्तरात् त्रयोदशेतीति वार्षिक्युनाब्दिकसंपिंडीकरणरूपा मासपक्षति
 थिरुष्टेयोयस्मिन् विषये तेह नि प्रत्यब्दं तु तथाभूतं स पद्धतस्य तं विदु रिति व्यासवचनाच्च अन्यथा कार्तिकमृतस्याश्विने प्र
 थमाब्दिकप्रसंगः प्रथमवर्षेऽधिममासप्राप्तेऽधिकमासिकविधानाच्च यद्वा यथा तु दिवसैर्मस इति वचनाच्छुद्धा
 शुद्धमासयोरेकमासत्वमभिप्रेत्य तत्रापि द्वादशेतीति एवाब्दिकं एतादृशव्यवहारोपपादनार्थमेकमासत्वाभिधानात्
 तेन मलमासमृतानां कालक्रमेण यदा कदा चिन्मृतिमासएव मलमासस्त्वदानीं तनमाब्दिकं यदा च मृतिमासाश्च त्रयोदश
 एव मलमासस्त्वदा प्रथमाब्दिकं च मलमासएव मलमासे मृतानां तु यच्छ्राद्धं प्रतिवत्सरं मलमासे तु कर्तव्यं नान्येषां तु क
 दाचनेति भृगुवचनेन श्राब्दिकंप्रथमंयस्यात्कर्तव्यं तं मलि न्मुच्यइति स्मरणेन च मलमासएव कर्तव्यं शुद्धमासमृतानां

द्वितीयाद्यादिङ्कतु तन्मासोपेकेसति शुद्धमास एवकैतव्यमिति । पृथीनिस्तरपि मलमासेपिकैतव्यं श्राद्धयत्प्रातिवत्सरं
 सत्त्वरसनवद्धतश्राद्धतश्चतुहेति श्रवपूर्वाद् मलमासस्यतविषयं । मलमासे शुद्धमासस्येतत्प्रत्यादिदकश्राद्धनिषेधात्
 मलमासेपिपरिवधारणे उत्तरार्द्धशुद्धमासस्यतत्रयमाब्दिकविषयं सावत्सरं प्रथमाब्दिकं नवद्धतनाभयनकरणिय
 किंतु तत्रमलमासेकैतव्यमित्यनुपपद्यते यत्तस्यव्रतः वर्षवर्षेतुयच्छ्राद्धमातापित्रोभ्येतिहानि मलमासनतकार्थ
 व्याप्रसूयचनंपथेति तद्वितीयाब्दादिवाप्येकविषयं आदिदकप्रथमयत्स्यात्कुर्यात्तमलं ननु च हतिपूर्वाकवचनात् त
 नद्वितीयादिशुद्धमासएव । पृथ्वीचंद्रोदये दिवोदासीत्ये मदनपारिजातेवैवं श्रवकचित् मलमासेसावत्सरिकंश्राद्धं
 स्वापुनरुतदुत्तरमासेतदेवावर्तनीयं आदिदकं प्रथमयत्स्यादितिपूर्वोक्तयमवचनंति श्रवचत्रयोदशेतसतिचतुर्दशमासप्र
 वेयादिनेपुनरादिदककुर्वतेत्यर्थसावत्सरंनवद्धेतस्यस्यायमर्थः नवर्धतनविच्छियेतिति तेनैतदेवमासद्वयेपिश्राद्धमनुष्य
 यमितिप्रतिपादयतीति तदसुतु उभयत्र आहानुष्ठानेप्रमाणभावात् यमवचनस्यतु प्रथमाब्दिकद्वितीयाद्यादिदकविष
 यत्वेनव्यवस्थापितत्वात् ननवद्धेतस्यस्यजविच्छियेतैत्थर्थकवैच्छिष्टत्वापत्तेश्च यत्तु दृढवसिष्ठः श्राद्धोपाहृतिनप्राप्त
 ह्यपिमासोभवेद्यदि मासद्वयेपिकुर्वीतश्राद्धमवनमुह्यति यच्चव्यसः उत्तरदेवकार्याणिपितृकार्याणिवैभयोरिति
 तन्मासिकादिविषयं योगादिकंमासिकं चश्राद्धचापरपाश्विकं मन्वादिकेतौर्ध्वकं चकुट्यान्मासद्वयेपिचैतिचंद्रिकोक्त
 तैर्ध्वकुर्यात् श्राद्धपञ्चमासद्वयेपितत्कार्यमितिभिर्यत्नसितैमहा । कचित्तु प्रातिमासंमृतहेचश्राद्धंयत्प्रातिवत्सरं न
 न्वादीचयुगादांचतन्मासोत्भूयोरपि इतिमरीचिवचनात् वर्षवर्षेतुयच्छ्राद्धमातापित्रोभ्येतिहानि मासद्वयेपितत्कुट्या
 द्ब्रूमाप्रसूयचनंपथेति गालवोक्तेश्च प्रत्यादिदकमासद्वयेपिकार्यामिर्याहुः तत्तुच्छप्रतिमासंमृतहेक्रियमाणं मासि
 कंअतिसंवत्सरकिप्रमाणं कल्पादिश्राद्धमितिमरीचिवचसोमदनरत्नेव्याख्यानात् गालर्वायस्य च मासद्वयात्मके

क्षयमासइतिमाध्वेनव्याख्यानात् अतएवकौशुमिःश्रधिमासेनकर्तव्यंश्राद्धंसांवत्सरादिकं वर्षद्व्याभिमैकादिकं
 व्यमधिकेनत्विति यदपिनिर्णयाम्यते पूर्वोक्तकालादर्शवचनात्मलमासेश्राद्धदिनस्यबंध्यत्वनिरासार्थंपिङ्गुशेनब्राह्म
 णान्भोजयित्वा शुद्धमासेसपिंडकंश्राद्धंकुर्यात् पिंडवर्जमसंक्रांतिसंक्रांतपिंडसंपुतं प्रातिसंवत्सरंश्राद्धमेवमासद्वयेपिचे
 तित्द्वयराशरोत्तरिति तदपिचिंत्यं पूर्वोक्तवचनस्य क्षयपूर्वभाव्यधिकमासविषयत्वात् तत्रहिमासद्वयेश्राद्धमुक्तम तथा
 चसत्यतयाः एकएवयदामासः संक्रांतिद्वयसंपुतः मासद्वयगतेश्राद्धंमलमासेऽपिशस्यते मासद्वयगतं पूर्वापरसंक्रां
 तिलातक्षयमासगतं च मलमासेक्षयमासे अपिशब्दात्पूर्वाधिमामसेवेति हेमाद्रिदीपिकायामपि तत्राक्रसंहयधिक
 मासोयदिभवेत्तत्रत्यसंवत्सरं तस्मिन्शुद्धतयाक्षयेववचनात्कुर्याद्द्वयोः कोविदइति कालादर्शेऽपि कथंचिदेतद्विष
 यतयैवव्याख्येयइत्यहंएवमलमासेवर्ज्यावर्ज्येतिर्णयेकृते क्षयमासेऽपि मलमासत्वात्मलमासनिषेधप्राप्तौ रविसंक्रम
 होनोयोवर्ज्यावर्ज्यविधिः स्मृतः सएवतुद्धिसंक्रांतौमलमासेष्युर्द्वारितइति काठकशुद्धवचनादधिमामसप्रयुक्तनिषेधप्राप्तौ
 चविशेषोऽभिधीयते अत्रकाम्यव्रतादिकर्मणांप्रथमारंभमेवनकुर्याद्वितीयद्वारंभसमाप्तिं चकुर्यादेव अन्यथापौषमा
 र्गशीर्षयोः क्षयमासांतःपति चातुर्मास्यव्रतानामसमाप्तिः प्रसज्येत प्रारब्धकर्मणामसमाप्तौ पुनरनारंभेचसंकल्पवि
 रोधः श्रांरभानियमेदोषश्रासमाप्तौस्यादितिकार्यायनवचनविरोधश्च अधिमासेशुद्धमासांतरसद्भावादारंभसमाप्त्यो
 रतत्रोपपत्तेरधिमासे तयोः प्रतिषेधे न कश्चिद्विरोधः प्रथमारंभोपेक्षयशुद्धमासांतराभावात्कस्माद्भस्यादिति चेन्न न
 कुर्यान्मलमासेतुमहादानव्रतादिकंचेतिवचनविरोधात् अस्या प्रथमारंभव्यतिरिक्तरंभसमाप्त्यादिनिषेधपरत्वे
 संकल्पविरोधस्योक्तत्वात् काम्यव्रतादीनां क्षयमासे प्रथमारंभनिषेधपरत्वेऽपि रोधाच्चेति नन्वेवंसति यदिकार्तिकेऽ
 धिमासेभवतितदाकार्तिकव्रतानांश्राद्धाश्विनएवारंभः शुद्धकार्तिकेचसमाप्तौसांपवाप्तव्रतस्यापि मासद्वयएवानुष्ठानं

प्राप्नोति तच्चाऽशक्यं उच्यते पर्दाह मासोपवासव्रतस्याभिवनेप्रारम्भविधानं शुद्धकार्तिकेच समाप्तिविधानं न स्यात्स्यदेवं
 नत्वेवमस्ति किंत्वस्याभिनशुक्लद्वादश्यामाश्रमभिधायोपरितनशुक्लद्वादश्यां समाप्तिर्विष्णुरहस्येऽभिहिता आश्विन
 स्यामलेपसे एकादश्यामुपोषितः व्रतमेतनुग्रहेण याथावच्चिशद्दिनानितु अन्यनाधिकमेवंतुव्रतं त्रैशद्दिनैः कृतं कृत्वा
 मासोपवासंतु संयतात्माजितेन्द्रियः ततोर्चयेतवैपुण्यद्वादश्यांगरुद्धध्वजं पूजयेत्पुष्पमालाभिर्गंधपुष्पविलेपनैः वस्त्र
 दानादिभिश्चैवभोजयेच्चद्विजोत्तमान् दद्याच्चक्षिणोतिभ्यः प्राणिपत्यविसर्जयेत् श्रतः शुद्धाश्विनशुक्लद्वादश्यामेवतद्
 तमारभ्योपरितनकार्तिकशुद्धद्वादश्यां समापनीयं मासद्वयमनुष्ठेयं मासोपवासव्रतस्यचकाम्यत्वात्काम्यस्यच मलमा
 सात्प्रागारब्धस्यमलमासेऽपि समाप्तिविधानात्तत्रकश्चिदोपः मासद्वयसंबंधीनि क्षयाहादिश्राद्धान्यपि क्षयमासएवकर्त
 व्यानि तदाह सत्यव्रतः एकएवयदात्मासः संक्रांतिद्वयसंयुतः मासद्वयगतं श्राद्धं मलमासेऽपि सत्यतइति एवंमासद्व
 यसंबंधीन्यन्यपिकर्माणितत्रैवानुष्ठेयान्यगतिकत्वात् मासद्वयगतं कर्मतत्रकुठ्यर्थाद्विनिर्णयः एकस्मिन्मासिमासौ
 द्वौपदस्यातांतादयोः तावेवपक्षौताएवतिथयस्त्रिंशदेवहोतिरमृत्यंतरवचनाच्च क्षयमासस्यमासद्वयात्कमेकनक्षयमा
 सेयावतीयातिथिरुतस्याः पूर्वार्धं मृतस्य जातस्यच क्रमेणवर्धांतरक्षयाह आर्द्धवार्द्धापनोत्सवंच क्षयमासांतर्गतपूर्वमास
 संज्ञिकेकुठ्यर्थात् तदुक्तम् तिथ्यर्द्धप्रथमे पूर्वोदितोयेऽर्धेत्यंतरः मासावितिबुधैश्चैर्यौक्षयमासस्यमध्यगाविति इदंचक्ष
 यमासतिथिपूर्वोत्तरार्द्धयोः क्रमेण पूर्वोत्तरमाससंबंधीत्यस्य व्यवस्थापकंवचनं क्षयमासकर्तव्यमासद्वयसंबंधिआर्द्ध
 तादिविषयं श्रपराहणादिकालविधायकनेकवचनाबाधप्रसंगात् तस्मात्कार्तिकमार्गशीर्षयोःक्षयमासांतःपति कार्ति
 कसंबंधीनिमार्गशीर्षसंबंधीनियानि श्राद्धव्रतादीनियस्मिन्पक्षे यस्या त्रिगोयस्मिन्नपराहणादिकालेविहितानि तानि
 क्षयमासे तत्रैव कर्तव्यानि एवं क्षयमासांतरेऽपि द्रष्टव्यं ततश्चकार्तिकशुक्लप्रातिपद्युक्ते पितृक्षयाहैकोद्दिष्टमार्गशुक्ल

प्रतिपत्प्रयुक्तं मातृक्षया हे को हि ह्यक्षयमासशुक्लप्रतिपदि मध्यान्ह एव कर्तव्यं एवमन्यान्परीतिदिक् अत्र सौरमानेन तु
 लाट्टिश्चकधनुषां मध्ये एकतरराशिसंक्रांतिवशेन तत्पूर्वात्तरसौरमासयोः शुक्लरूपशौद्धावेव शिष्येते द्वौ च क्षीयेते एवं
 क्षयमासत्रयवस्था पूर्वाचार्यैः कृतादृश्यते अथात्र यानि मलमासे वज्र्यानि तानि सर्वाण्यापिशुक्रास्तादावापि प्रसंगाद् वज्र्या
 न्युच्यन्ते तथा चोक्तं बालेवायदिवाट्टक्षुके चारस्तमुपागते मलमासहवैतानि वर्जयेद्देवदर्शनमिति अत्र केचित् मलमा
 सदेवेति सिद्धवद्दृष्टांतीकराण्यन्यथानुपपत्त्या मलमासे प्रथमदेवदर्शननिषेधः सिद्धः अपरे तु मलमासदेवेत्युत्तरवचनो
 पात्तान्न्यायेयादिदेवयोजयंति यद्यामलमासे चंद्रसूर्यग्रहादिकालव्यतिरेकेण तेषां निषेधस्तथैव शुक्रवारंयादिभ्यपि
 यथास्यादिति तस्मिन्पक्षे मलमासे देवतादर्शनस्य न प्रतिषेधः वस्तुतस्तु अपूर्वदेवतां दृष्ट्वा शुचः स्रुयुर्नष्टमार्गव इत्य
 त्रैतार्यगतमलमासेपीन्यन्वयेन मलमासेऽपूर्वदेवतादर्शननिषेधो युक्त एवेति लह्योपि नीचस्थेवक्रसंस्थेऽप्यतिचर
 णगते बालद्वारास्तमेवा संन्यासे देवयात्राव्रतनियमविधेः कर्णवधस्तु दीक्षा मौर्जाबंधोयचूडापरिणयनविधिवर्षा
 स्तुदेवप्रतिष्ठा वज्र्याः सद्भिः प्रयत्नाच्चिदशपतिगुरौ सिंहराशिस्थिते चेति नीचस्थोमकरस्थः दीक्षा यागदीक्षा आगम
 दीक्षा च तथा उद्यानचूडाव्रतवधदीक्षा विवाहयात्राचवधूत्रवेशाः तडाभाकूपविदशप्रतिष्ठादृष्टरूपतां सिंहगतेन कठ्यर्था
 तद्विधेदासीये गुर्वादिते गुरौ सिंहे नेष्टशुक्रमलिलुचै गृहकर्मव्रतयात्रां मनसापि नाचिंतयेत् अस्यापवादस्तत्रै
 व ब्राह्मे मुंडनचोपावसंचर्गास्तन्यासिंहगे गुरौ कन्यागते तु कृष्णायान्तु तत्तीरवासित्वां तथा आयासानौतमीगंगाद्विती
 या जालह्वारमृता सर्वतीर्थफलं स्नानाद्वास्तन्यासिंहगे गुरौ शुक्रादीनामस्तज्जको ब्रह्मसिद्धिं रवि संयुतिरन्येषां ग्रहा
 णामस्तज्ज्यते ततोर्वाण्वार्द्धकं मोढयादूर्ध्वं बाल्यं प्रकीर्तयामिति वार्धकबाल्ययोर्मौनमपि तत्रैव पक्षं प्रादिदिशट्टद्व
 त्वं पश्चात्पंचदिनं कवेः शैशवं प्राकुपंचाहं पश्चाद्दशदिनं स्मृतं शैशवं वार्द्धकं पक्षं प्राकपश्चाच्चट्टद्वरूपतेरिति कविः शुक्रः

संहिताप्रदर्पे स्यात्सप्तरात्रंगुरुशुक्रदोऽथवा। लवमन्हादशकंचवार्धः । छद्मोऽस्तेन्यावशुभौ शिष्टौ चेशरतौ यतरतावुप
चायसातो हृतशते बालः शुक्रोदिवसदशकंपंचकंचैवदृढः पश्चादन्हात्रितयमुदितपक्षमेषां क्रमेण जीवोदृढः
शिशुरपि तथापक्षमन्यैः शिशूतौ दृढौ प्रोक्तौ दिवसदशकं प्राग्दिनान्यग्रवालः पश्चादस्तेपंचादिनानि दृढः पूर्वो
दये दिनत्रयं बालः परोदये दिनत्रयं बालः पूर्वारते दशादिनानि दृढत्वमर्थः जीवो गुरुस्तु पचदशदिनान्युभयत्रैवेति न
न्यत्रान्यपथोक्तं प्राक्पश्चादुदितः शुक्रः पंचसप्तदिनं शिशुः विपरीतं तु दृढत्वतद्द्वे त्रगुरोरपीति रत्नमालायामपि
प्रागुच्यतः शिशुरहस्त्रितयंसितस्यापश्चाद्दशाहमशपंचादिनानि दृढः प्राच्यांतुपक्षममर्द्धे गुरोस्तुपक्षप्रागप्यवाग
पिददंति वसिष्ठमुत्थाः श्रवविशेषः पक्षदृढोमहास्तेतु बालश्चात्रदशाहिकः पादार्स्तेतु दशाहानि दृढो बालोदि
नत्रयं सहस्तरपादस्तरलक्षणं तु दांश्शिष्टिनसाष्टयस्तेसमहान्पारिकीर्तितः न्यूनाः पादास्ते श्रवणवयस्थामाह
निहिरः बहवो दर्शिताः पदापेव ह्येवार्धकेपिवा माह्यास्तरत्राधिक्राः दोषादेशभेदादुत्तरपदिति देशभेदश्चगान्येणद
र्शितः शुक्रो गुरुः प्राक्पराक्बालो विभेदशवांति पुससारथ्यं चोपुह्येमुचपंचपट्टशेषे तु देकोच्चिदिनं वदंतीति दृढ
त्वमप्येतत्प्राणं दृढं सिहस्ये गुरौ विशेषपन्नाहमादव्यः अतिवेधजातकालप्राप्तान्बुद्धादिकंसर्वे रविभवनस्थे जीवे
कार्यं बर्ज्या विवाहस्त्विति तथा रविक्षेत्रगते जीवे जीवक्षेत्रगतैरथो बर्जयेत्सर्वकर्मणां छिन्नतस्य रत्ययत्नानि च तथा
गुरोर्दिव्ये गुरोर्सेरुशुक्रेशरतमुपगते त्यजेद्यान्मंशहृदान्त्रयत्रेद्व्यविलोकनं लब्धः गुरुक्षेत्रगते भानुर्भानुक्षेत्रगते गुरुः
गुरोर्दिव्यः सविज्ञेयः सर्वकर्मसुगर्हितः शौनकः भूकामिगतां भानुजीवौ स्यातां यदा पुनः अतर्वधविवाहादिशुभं
कर्मो विवर्त्यते राजमातैर्दे यान्त्रिबुद्धा विवाहं भुतिविवरविधिं शंखप्रदप्रवेशं प्रस्त्रादोद्यानहर्म्यसुरनरभवनरंभवि
द्याविधानं भोजीवंधप्रतिष्ठामाधिकनकराटाय ह्यं कर्तव्ये सत्यः स्निहन्ति यत्र ज्येष्ठा लटिनकरयोरेकशः शिशुश्चैतौ च तथा

गुधादित्यगुरोः सहेनष्टे शुक्रमेखिलं भूत्वे चाभ्यायने हरौ सुप्ते सर्वकर्माणि वर्जयेत् । सिंहरेथे गुरोर्विशेयमाह शा. तातप
 माध्यायदिमयानास्ति सिहे गुरुरकारणं अन्यत्रापि मृधाऋक्षं परित्यज्य यदा सिहे गुरुर्भवेत् तदा चेत्कन्यका ऊढाऽभूभ
 नासुप्रिया भवेत् तथा माधीमपर्धसंयुक्तामवायाचधुरुर्भवेत् महामाघस्तदा प्रोक्तो वृत्ते हाहौ परित्यजेत् वृद्धगार्ग्यः
 मतिधनुषि सिहे चरिष्यते स तुरंगमे क्षौरकर्भन कुर्वीत विवाहं गृहकर्म च तथा वर्षा कूपतडागयागगमनक्षौरश्रुतिषा द्र
 तं विद्यामंदि रकणैर्वधनमहाद्वालं वनासेचनं वीर्यज्ञानविवाहदेवभवनमन्त्रादिदेवक्षणं दूरैरेव जिर्जाविपुः परिहरेद्
 स्तंभेते भार्गव इति लल्लो जपुनर्विशेषमाह उपह्वये शीतलभानुभान्वोरर्धोदये वा कपिलास्य पद्भ्यां सुरासुरेभ्यास्तमेय चती
 र्धयात्राविधिः संक्रमणे च शस्तः गुरुशुक्रास्तमयादि निषिद्धकाले ग्रहादौ न द्रोपइत्यर्थः वसिष्ठः श्रुतिचारगतो जीवरतं
 राशिनैति चेत्पुनः लुप्तसंवरसरे द्विषः सर्वधर्मवदि ष्टुतः श्रयः पुत्रादः दृष्टमेव ह्यधिके भयद्यतीचारगो गुरुः न तत्र कालो
 पः स्यादित्यहं गालवो मुनिरिति राजमर्त्तं डित्व न्ये पावाधं कर्तुं तत्वेनाभिमतः संख्याकालोऽपि पृथगुक्तः भवेत्संख्या
 गतः पश्चादंत मेभ्यः निदं न प्रथं दिनानि पंचपूर्वेण तत्कृते कर्म वर्जयेत् बालदुद्धे च संख्या शेषतुः पंचत्रिंशत्सरान् जीवे च भा
 र्गवै चैव विवाहादिषु वर्जयेत् बालदुद्धे च संख्यायानं टे च भूगुनं दूने दुर्गता चासती वंश्याः स्रष्टुयुक्ता फलक्रमात् बाले यद्य
 दुर्भेगानासीदुद्धेन दृष्टा ज्ञा भवेत् नटचस्रत्पुमाशोति सर्वमेतद्दृशयतीति श्रुतं चतुःपंचायत्पकालकथननापद्धिपयं यस्तु
 दक्षिणाग्रये चातुर्मास्ये च कर्मनिषेधः समयेषु दग्धयन नियमस्तद्विषयः कान्ययज्ञादिविषयश्च यथा विष्णुधर्मोत्तरे
 ज्ञेते च चतुरे मासान्धावद्भवतिका र्तिकः विशिष्टान प्रवर्त्तते तदा यज्ञादिकाः क्रियाः नाभिपेक्ष्यो न पश्चैत्रे यावद्भवतिका र्ते
 कः भविष्योत्तरेपि सुप्ते वापि जन्माधिके शोभे गरुडध्वजे निवर्त्तते क्रियाः सर्वाश्चातुर्वर्गस्य भारत ताश्च विवाहव्रतवंधा
 दिचूडासंस्कारदीक्षाः गृहयज्ञप्रवेशादिदानार्चनप्रतिष्ठितिः पुण्यानि याज्ञिकमार्गिणो वर्जयेद्दक्षिणाग्रयन इति सर्वार्वत्र

परिगणितः भोजराज्ये सुसैर्हरैः प्रकटशेषफणोपधानैः लक्ष्मकावजपरिभाजितपादपञ्चे भौनेरवौधनुः पिचारस्त
 मितेचशुक्रेवास्तु क्रियाविधिरसौमुनिभिर्निषिद्ध इति एवंगुर्वतिचारसिंहस्थमकरस्थगुरुकेत्वं धृष्टतेतस्ससाहादिसर्व
 पांशुभानामावश्यकर्मणां अकाललट्ठया पुत्तरैकाहादिषुच परिगणितानामेवयात्रादीनां निषेधस्तत्रज्योतिःशास्त्रवचने
 भोज्येयइत्यलमन्यथाप्रसक्तानुप्रसक्तचितया प्रकृतमनुसरामः यदुक्तमनालतर्तार्थज्ञानमनादिदेवतादर्शनमलमासा
 दौनिकसैव्यमिति तस्थगयायाप्रतिप्रसवेवायुपुराणे गयायांसर्वकालेषुर्षिदद्याद्विक्षणः अधिमसेजन्मदिनेश्रस्ते
 चगुरुशुक्रयोः नस्थक्तव्यंगयाश्राद्धंसिहस्थेषिपिहहस्थतौइति अत्र आह्वस्ययात्रापूर्वकत्वाद्द्वयांप्रतियात्रापि ननिषिद्धेत्प
 र्यं तथा गोदावर्धनयायाचश्रीशैलेग्रहणद्वये सुरासुरगुरूणांचमौढ्यदोषोनविद्यते ग्रहणद्वये तस्मिन्नितिकुरुक्षेत्रक
 यात्राहादित्यर्थः अस्तुतदेरपवादः कारीखंडे नग्रहास्तोदयकरोदोषोविश्वेश्वरालये सदासौम्यायनंतत्रसदातत्रमहोद
 यइति एतानिकाशीस्तुतिपराणीतिमयूखे तत्रएतेपांकाशीस्तुतिपरत्वोपिउपरिहिदेवेभ्योधारयतीतिपावत् बलवत्तरवा
 धकासत्वेविधिकरपकत्वस्थयुक्तत्वादित्यलंबवदुपल्लवितेन इतिश्रीमन्महाराजाधिराजराजपुवंशतिलकश्रीरण्वारासिह
 महाराजकारिते कृत्यरत्नाकराभिधेये धर्मोदयनिवंधेऽविमसाक्षयमासभेदद्वयात्मकमलमासनिर्णयः

॥ अथासंक्रांतिमासनिर्णयप्रसंगात् संक्रातिनिर्णयश्चेत्यते ॥

तत्रमेयादिद्वादशराशिपुक्रमेणसंचरतः सूर्यस्य पूर्वस्माद्गोशेरुत्तरराशौसंक्रमणंप्रवेशः संक्रांतिशब्देनोच्यते तारुतरा
 शिसंस्थानुक्रमेण द्वादशप्राप्तिद्धाः तासांसंज्ञात्रापि द्वादशैव तदाहवसिष्ठः अयनेर्द्वेविषुवतीचतस्रः षडशीतयः चतस्रो
 विष्णुपयश्चसंक्रांतयोद्वादशरमृताः इत्यपकर्कटसंक्रांतिद्वैतदृग्दक्षिणायने तुलामेषौविषुवतीतयोर्मध्येततोपराः द्युप
 टाश्चिक्रुमेभुसिहेवैवयदारविः एताद्विष्णुपदनामविषुवादाधिकंफलमिति कन्यायांभिशुनेर्मानेषुनृपाणौरवेर्गतिः

पडशीतिमुखाः प्रोक्ताः पडशीतिगुणाः फलैः दांपकायामाप हव्याप्रवृत्ताः सहाश्रिकघटेष्वाकंस्पयः संक्रमः कन्यामनि
 धनुर्द्वयुक्षपडशीत्याख्यस्तुल्यमेवयोः प्रोक्तं तद्विषुवं हयेयनमुदकर्काटकेदक्षिणमिति हर्षार्धविष्णिपुपदं न्युक्मिथुनं
 आसामेव संक्रांतीनां वारभेदेन नामभेदे रत्नमालायां घोरारवौ ध्वाद्यमृतयुतांच संक्रांतिरारचमहदरीस्यात् मंदा
 किर्नोद्गेषु रौचमंदमि श्रामृगौराक्षसिकार्कपुत्रे इति तरफलान्यपि तत्रैव आसुच पुण्यकालउक्तः त्रिचतुःपंचमसाष्ट
 नवद्वादशएव च क्रमेण घटिकाद्विंशतस्तरुण्यं पारमार्थिकमिति आसुचस्तानादिकमुक्तं नागरखंडे रवेः संक्रमणं राशी
 संक्रांतिरित्युच्यते स्नानदानजपश्राद्धहोमादिपुनहाफला हेमाद्रौ विष्णुधर्मे श्राद्धसंक्रमणे भानोः प्रशस्तं दृष्टिर्वापते
 संवर्तः अमावास्याद्वादशी च संक्रांतिश्च विशेषतः एताः प्रशस्ताः स्तिययो भानुवारस्तथैव च अन्नस्नानं जपो होमो देवता
 नांच पूजनं उपवासस्तथादानमैकैकं पावनं रम्यतमिति देवीपुराणे विषुवेषु च यज्ञसंदत्तं भवति चाक्षयं एवं विष्णुपदे चै
 व पडशीतिमुखेषु च भरद्वाजः पडशीत्यांतु यद्वत्तयद्वत्तं विषुवद्वये दृश्यते सागरस्यांतरस्यांतो नैव दृश्यते वसिष्ठः अयने
 कोटिपुण्यं च लक्षं विष्णुपदे फलं पडशीतिसहस्रलक्षं तु पडशीत्यां रम्यतं बुधैः शतमिदं दृश्येदानं सहस्रं तु दिनक्षये विषुवेषातसा
 हस्रं वयतीपाते त्वनंतकमिति रकादिनागरखंडे यएते तेनया प्रोक्ताः कालाः संक्रांतिपूर्वकाः नैतेषु विद्यते विधायतश्चाक्षयसं
 क्रिताः अश्रद्धयापि यद्वत्तं कुपत्रिभ्योपि मानवैः अकालेऽपि च तत्सर्वं सत्यमक्षयतां व्रजेत् अन्न स्नानाकरणे दोषमप्याह हे
 माद्रौ शातातपः रक्संक्रमणे प्राप्तेन स्नायाद्यस्तुमानवः सप्तजन्मानि रोगीर्यान्निर्धनश्च प्रजायते संक्रांतौ यानि दत्तानि
 हव्यं कर्त्तव्यानि दातुमिः तानि निर्यददात्यर्कः पुनर्जन्मनिजन्मनीति पापक्षयकामस्य संक्रांतिनिमित्तं होरात्रोपवासो
 ऽयनविषुवयोस्त्रिरात्रोपवासश्च विहितो वसिष्ठेन उपोष्यैवं तु संक्रांतौ स्नातो यो भ्यर्चयेद्दरिं प्रातः पंचोपचारेण सकामं न्यफ
 लमभ्युते इति हरिः सूच्यै दृढवसिष्ठः अयने विषुवैव विरात्रोपोषिते नरः स्नात्वा यस्त्वर्चयेद्गानुं सर्वकामफलं लभेत्

अशकावाहापरतंवः अपनेनविषुवैवग्रहणेचंद्रसूर्ययोः अहेरानोषितः स्नातः सर्वपापैः प्रमुच्यत इति एतच्च पुत्रवृद्धरथ
 व्यतिरिक्तविषयं पुत्रवताग्रहस्थेन सकामिनापि संक्रांतिनिमित्ते पवासो नकार्यः आदिरेग्रह निसंक्रांतौ ग्रहणेचंद्रसूर्ययोः
 उपवासो न कर्तव्योऽग्रहिणा पुत्रिणा तथैव च न तू संक्रंत्यामुपवासं च कृणुकादिशिवसंरचंद्रसूर्यग्रहे वैव न कुटुम्बपुत्रः
 वानुग्रहितनारदवचनाच्च अत्र विहितस्य आह्वयनित्यत्वमाहाऽपरकैविष्णुः आदित्यसंक्रमणविशेषेण विषुवदयनद्व
 यं व्यतीपातो जन्मक्षेमभ्युदयश्च एतारुतुश्रद्धकालाद्वित्यानाह प्रजापतिरिति तच्च पिंडरहितकार्यं अयनद्वितये आहं
 विपुनाद्वितये तथा संक्रांतपुत्रसर्वासु पिंडनिर्वपणादहं इत्यपराकैमात्योक्तैः अत्र ब्रह्मदशादिनैरर्वागयनांशप्रवृत्तावपि पु
 रं पवक्तुमयनग्रहणं अन्वयासंक्रमणेन तत्सिद्धेरयनग्रहणव्यर्थं स्यादित्यपराकैः वस्तुतस्तु अयनांशाः पृथिव्याः स्फुटरवि
 नत्याभाजिताः लब्धेन दिनादिना तद्दिशं संक्रमात्पूर्वचलसंक्रांतिः एवं यनायनाशकाले ऋणायनाशकाले तु लब्धदिना
 दिना र्धचलसंक्रांतिर्भवति ऋणायनांशास्तु पूर्वस्थिताः तदुक्तं वेदांगज्योतिषे प्रपद्येते श्रविषादौ सूर्यार्चंद्रमसावदक् सा
 र्पाहं दक्षिणोर्कं स्तुमापश्चणयोः सदा एतादृशं संक्रमणं प्रयोजयति ऋणायनांशकाले महायुगादावयनांशाभावः तत्र
 रेवत्योगांतरामेषां देर्जापिका अन्यदा सर्वस्मिता राणां स्वस्वस्थानात् सौरवर्षेण चतुःपञ्चाशद्विकलाभिः पश्चिमतः
 पूर्वतश्चलनं भवति तत्र विषुवत्संक्रांतवृत्तसंपातात् पश्चिमतः क्रान्तिदृष्टेऽष्टादशशतसौरवर्षश्चलनमृणसंज्ञं भवति त
 स्य सप्तविंशत्यंशपर्यंतमुपचयः पुनस्तथैव यनसंज्ञानामुपचयापचयौ एवं द्विशताधिकसप्तसहस्रैर्योगेभ्यो भवति स
 एव पुनरयनांशाभावकालः पुनस्तथैवायनांशप्रवृत्तिः पूर्वतेभ्योः शुभेखारिभिताः ६०० भवति तद्वक्त सूर्य
 सिद्धतिं त्रिशत्योयुगेभ्यो नानां चक्राकारैरेलंबते तद्वद्विनाशं नैर्भेकादयुगणाद्यदाप्यते तद्विनाशं प्रादुर्भावां विज्ञेया
 अथ नाभिधाः त्रिशत्यैव शतानि भिस्तदगुणितैश्चिंशान्द्विरित्यर्थः स्फुटदृक्कृत्य तां गच्छेदयने विषुवद्वये प्राक्चक्रं फलितं

हीने लायाकार्करणागते अंतराक्षैरथावृत्तपृश्नाच्छेपेवथाधिके यत्पूर्वरुक्म संक्रातिरर्वाक्द्वादशादिनैरयनसंक्रां
 तिरुत्तद्वनद्वादशांशयनकाले इदानींतुशाके ॥ १७८९ ॥ सूर्यासिद्धांतानुसारिकरणमेतेन मकरंदास्येनसाधनंयथा-
 भूलाचनाविधिरहितः ॥ ४२१ ॥ स्वदिगंशहोनांशःकः स्वतर्का॥६०॥ विहतोयनभागकाःस्युरित्यनेन साधितेन विश
 र्पंशाद्वाजिशत्कलामिताअयनभागकइति मेयार्कात्पूर्वदशकलोनैकविंशतिभिर्दिनैर्विषुवदिनमितिसर्वसिद्धांतरहस्य
 करणमुंजालाद्यार्पमतनोक्तं तद्यथास्मिद्धांतशिरमेणौ अयनचलनंयदुक्तं मुंजालायैः सएवायं तत्पक्षेत्तद्गणाः कल्प
 गोंगर्तुनंदगोचंद्राः ॥१९९६६९॥ इति तत्साधनंमहलाघवे वेदाध्यधूनःस्वरसहृताःशकोयनांशाइति तेनद्वविंशत्वं
 शाः पंचविंशतिकलाअयनभागःसंति गालवः अयनांशकतुल्येनकालेनैवरफुटंभवेत् तत्तत्संक्रातिकालेस्युरुक्तविष्णु
 पदादयः अयनांशच्युतिरूपसंक्रांतिकाले विष्णुपदादयःप्रवर्तते तेनतत्प्रयुक्तंपुण्यकालादितनापिज्ञेयमित्यपरार्कः
 अस्याश्चसंक्रांतेः सूर्यमंडलनेमिरैवकदेशस्य तन्मध्यकेंद्रस्यवापूर्वराशिंसंवध्नस्यप्रिणोत्तरराशिप्रवेशरूपयाःकाल
 रयातिसूक्ष्मतायादुर्ज्ञानतयाचतर्बैकरयापिज्ञानादिकर्मणोऽनुधातुमशक्यत्वाद्दूनांसुतरां तथास्वास्मिहितकाले ता
 न्यनुधातव्यानि संधिसन्निहितकालइवदर्शपूर्णमासौ सचकालः किमुभवतः किंनान्यतरतः किंशश्चेत्याकांक्षायां हे
 तुपूर्वकं ग्राह्यकालोदेवलेतदर्शितः संक्रांतिसमयः सूक्ष्मोदुर्ज्ञेयःपिशितेक्षणेः तद्योगाच्चाप्यधश्चोर्ध्वंविंशद्वादशः प
 विजिताइति अधश्चविंशद्वादश ऊर्ध्वं च विंशद्वादशः संक्रांतिनिमित्तस्नानदानादियोरयाइत्यर्थइतिमाधवः हेमाद्रि
 रतु अधःपंचदश ऊर्ध्वंपंचदशेत्येवंमिलित्वात्रिशदित्यपिठ्याचरन्थौ यत्तकैश्चिदुक्तं अतीतानागतोभोगोनाडयःपंच
 दशरम्यताइतिदेवीपुराणविरुद्धं भुज्येतेपात्येतेविधिनिषेधाविस्मिन्नितिभोगः मुंजपालनाभ्यवहारयोरितिसमरणात्
 तत्प्रमाणत्वंविजृम्भेः सामान्यकालस्योक्तत्वात् विशेषकालस्यतु त्रिशत्कर्कटकेनाड्योयायाः सन्निहिताइत्यादिवक्ष्य

माणात्वात् तथाच सामान्येनानव्यायप्रकरणे हेमाद्रौ अक्षिवेद्रात्रिभुजमस्याद्रात्रौ वेदभ्रमरद्वयं संक्रांतिः पक्षिणी ज्ञेया
 दानाव्ययनकर्मस्त्वित्यादिवाक्यएव सामान्येन कालविधानात् माधवोक्तावपिनदूषणोद्भावनेयुक्तं इदं च सामान्यतः
 सर्वसंक्रांतिविषयं विशेषरतूच्यते कर्कटपूर्वास्त्रिंशन्नाड्यः पुण्याः मकरे तु माधवमते पुराविंशतिनाड्यः पुण्याः तदा
 ह दृढवसिष्ठः अतीतानागतेषु एवेददशपक्षिणायने त्रिंशत्कर्कटकेनाड्योमकरे विंशतिः स्मृता इति हेमाद्रिमते तु मक
 रसंक्रांतौ चत्वारिंशद् घटिकाः पुण्यकालः तदुक्तं ब्रह्मवैवर्ते त्रिंशत्कर्कटकेनाड्योमकरे तु दशाधिकाः भविष्यव्ययने पु
 ण्यात्रतीते चोत्तरायणे दशाधिकाश्चत्वारिंशदित्यर्थः दृढस्मृतिः श्रयने विंशतिः पूर्वोमकरे विंशतिः पराः वसिष्ठः मध्ये
 तु विषुवे पुण्यं प्राणिषणौ दक्षिणायने पडशीतिमुखे पुण्यमतीते चोत्तरायणे इति मध्ये उभयत इत्यर्थः विष्णो विष्णुपदे
 पुण्यमिति चतुर्ध्वयनूपनः प्रागित्यस्य दक्षिणायन इत्यनंतरमपि यत्तु नव्यैरुक्तं अत्र च शब्दादुत्तरायणेनागते पुण्यमि
 ति हेमाद्रिः तत्र मानं स्पष्टयति तत्र हेमाद्रौ संक्रांतिसामान्यकालाभिप्रायेण तथाभिधानात् अतीतानागतेषु एवे
 द्वेददशपक्षिणायने उत्तरे च यने पुण्यमतीते चोत्तरायणे इति वसिष्ठवचनं पूर्वोदिते दशपक्षिणायनयोरतीतानागतका
 लरूप पुण्यत्वमभिधायोपात्तरयेत्तराद्वैशेष्यस्यातीते चोत्तरायणे इत्यस्यानागतपुण्यत्वबोधकमेव सार्थक्यत्वात् हेमाद्रौ त
 धैवत्याख्यानाच्च विषुवयोरतु प्राक्पश्चाद्वशनाड्यः पुण्यायाथासएवाह वर्तमाने तुलामेपेनाड्यस्त्वभ्यथादशेति
 विष्णुपदी पुत्रप्राक्पेडशपश्चाच्चपेडशनाड्यः पुण्याः तदाह दृढवसिष्ठः पुण्यायां विष्णुपद्यां तु प्राक्पश्चादपि पोडशेति
 पडशीतिषु पश्चात् पाठिनाड्यः पुण्याः तदाह दृढवसिष्ठः पडशीत्याव्यतीतायां पक्षिरुक्तास्त्वनाडिकाः पुण्याख्यावि
 णुपद्याश्च प्राक्पश्चादपि पोडश स्मृत्यर्थसारे तु पडशीतिमुखे पश्चात्पेडशघटिकाः पुण्या इत्युक्तं अत्र हेमाद्रिः पड
 शीतिमुखानां चतसृणामेकैकरूपाः पंचदशपंचदशपंचदशपंचदशेति मिलित्वा पाठिनाड्यः पुण्या इत्यर्थः तथा च रक्तदि

पड्योतिमुखेऽतीतनाड्यः पंचदंशस्मृत इति कालतत्त्वविवचनेतुपरमाशतरत्त्वधिरिति पाठः अष्टिः षोडश तच्छंदसः षो
 षडशस्तरत्वात् विष्णुपद्याः पराः षोडशघटिकाः पुण्यतमा इति व्यवरथा इष्टव्या धान्यायेन विष्णुपदे तथादौ दानाद्य
 नंतं विपुवतुमध्वे वदत्यतीति पडशीतिविक्रमहर्षयः खल्वयने च सौम्ये पडशीतिमुखेऽतीति तत्तच्च विपुवद्वय इत्यादि लो
 नाक्षायने कवचने पूर्वकालस्य पुण्यत्वप्रतिपादनात् कचिदतीति विपुवद्वय इति पाठः कन्यायां मिथुने चैव मीने धनुर्नां वि
 द्विजः घटिकाः षोडशज्ञेयाः परतः पुण्यदायिकाः दृपमेव श्रिके चैव सिंहे कुंभे तथैव पूर्वमष्टमुहूर्तं तु ग्राहं स्नानजपादिपु
 इति वृहत्क्षरदीपवचनात् यमः विष्णुपद्यां धनुर्मानन्युक् कन्यासु वैयदा पूर्वोत्तरगतं राशौ भानोः संक्रमणं भवेत् पूर्वोह
 पंचनाड्यपरतु पुण्याः प्रोक्ता महर्षिभिः अपराह्ने च पंचैव श्रौतेस्मात्तच्च कर्मणीति न्युक् मिथुनं रक्कादि धनुर्मानावति क्रम्य
 कन्यां च मिथुनं तथा पूर्वापरविभागेन राशौ संक्रमते श्वः दिनांतं पंचनाड्यस्तु तदा पुण्यतमा स्मृताः उदये च तथा पंचदंश
 पित्र्ये च कर्मणीति ननु संक्रांतसामान्य विषयत्वेन परचादधरचं शिशा नाड्यः पवित्रा इत्युक्तं वाक्यांतरं तु षोडशादीनां
 पुण्यत्वमुक्तमिति परस्परविरोध इति चेन्न शिशुनाड्यानां पुण्यत्वं षोडशादीनां तदपेक्षया सन्निहितत्वात् पुण्यतरत्वं त
 तोपि सन्निहितानां पुण्यतमत्वमिति विरोधपरिहरात् तदाह वसिष्ठः यायाः सन्निहितानाड्यपरतारताः पुण्यतमाः स्मृताः
 इति संक्रांतानां पूर्वोत्तरकालौ पुण्यतया निर्णीतौ ताश्च संक्रांतयः कदाचिदनिह भवति कदाचिद्राशौ भवति तद्वेदादनुधा
 नभेदमाह वृद्धवसिष्ठः अग्निह संक्रमणे पुण्यमहः कृत्स्न प्रकीर्तितं राशौ संक्रमणे पुण्यदिनाद्वैज्ञानदानयोः अर्द्धरात्रादय
 रत्तस्मिन्मध्याह्नस्योपरिक्रियाः ऊर्द्धसंक्रमणे चोर्द्धमुदयात्प्रहर्द्धयमिति अर्द्धरात्रापूर्वरात्रौ संक्रमे पूर्वादिनार्द्धोत्तर
 पुण्यं अर्द्धरात्रादूर्ध्वसंक्रमे उत्तरदिनपूर्वार्द्धपुण्यं स्नानदानादियोन्यमित्यर्थः तथा च आसन्नसंक्रमं पुण्यं दिनाद्वैज्ञानदान
 योरिति यदासंपूर्णं अर्द्धरात्रे संक्रांतिः स्यात्तदा दिनद्वयपुण्यं तदाह वृद्धवसिष्ठः संक्रमस्तु निशाद्ये स्यात्पड्यामाः

पूर्वपश्चिमाः संक्रांतिकालिविज्ञेयास्ततः ज्ञानादिकरोदिति न्यातिर्वसिष्ठोऽपि. पुण्यैवैवाह्वरात्रेतुपदासंक्रमेतरविः. त
 दादिनद्वयं पुण्यमुक्त्वा मकारकटाविति मकारकटयोस्तु विशेषो वक्ष्यते गार्ग्यः काले न्यूनैर्द्वरात्रेतुपदासंक्रमणं भवे
 त् तदहः पुरयमिच्छंति गर्गा लवगाः तमाः देवापुराणे संपूर्णैर्वाह्वरात्रे चेतुदं पदास्तमयेऽपि च सानाह्वरात्रे पुरयम
 पूर्णशरदीदले संपूर्णैर्द्वरात्रे त्रिशीषा इत्यर्थः उदयः प्रातःसंध्यं अस्तमयः सायंसंध्यं मानाह्वं प्रहरद्वयं अस्त
 मये पूर्वदिनप्रहरद्वयउदयेतारदिनप्रहरद्वयं प्रत्यासतेः संपूर्णैर्द्वरात्रेद्वलद्वयसंधौ संक्रमणे उभयोः पूर्वोत्तरदिनयो
 रत्तरपूर्वाह्वं पुरये अपूर्णैश्चरदीदले सायंप्रातः संध्योरुत्तरपूर्वभागयोरित्यर्थः यो गेन लक्षणया वा भास्करो दिवसः दे
 वीपुराणे अर्द्धरात्रेतु संपूर्णैर्देवापुण्यमनागते संपूर्णैर्वाभयोर्द्वौ यमतिरेके परेहानि अत्रातं पूर्णैर्द्वरात्रा उदेन सायंस
 ध्या निशीथपूर्वभागश्च गृह्यते तत्र संक्रमणे न विद्यते आगतं आगमनं यस्य तत् अर्थातिमित्यर्थः न पुनः के भावेकः एव
 मर्द्धरात्रसंक्रमणे दिनद्वयस्याह्वरात्रयविकल्पेन ग्राह्ये वा सव्यस्याकृता देवीपुराणे आर्द्धपुण्यत्रिजानीयाद्यभिज्ञा
 तित्थिर्भवेत् अर्द्धरात्रे व्यतीतिर्तु विज्ञेयमपरेहानीति अर्धरात्रसंक्रमणे यदि संक्रमकालीनायाः स्थित्यैः पूर्वदिनसोत्तरा
 द्व्यस्ति नीतिर्यभिज्ञा भवति तदा पूर्वदिनोत्तराह्वरात्राहं यदि भिज्ञा भवति तदा पूर्वदिनार्धनरात्राहं किंतु परदिनपूर्वाह्वमित्य
 र्थात्सिद्धम् अर्द्धरात्रे व्यतीते तु संक्रमणे तत्कालीनातिथिर्भित्तत्वेऽपि परदिनपूर्वाह्वमेव पुण्यमित्यर्थः यदा तद्वर्धरात्रसंक्र
 मणे तत्कालीनातिथोर्देन द्वयेषु भवेत्तदा विष्णुपद्या पूर्वदिनोत्तराह्वरात्राहं षड्शान्तिमुखे तुत्तरदिनपूर्वाह्वरात्राहं विपुवे
 तपुर्वादिनार्धे तुत्तरदिनाह्वरात्राहं कौस्तुभे तु दिनद्वयवृत्तित्थ्यभेदेऽपि अयं न व्यतिरेकः सर्वसंक्रांतिसु पूर्वदिनार्धमेव पु
 ण्यमित्युक्तं मकारस्य तु रत्नोत्संक्रमे परदिनं पुण्यं कर्कटस्य तु रात्रोत्संक्रमे पूर्वदिनं पुण्यं अतएव गार्ग्यः यदा रत्तमनवे
 लायां मकारं याति भास्करः यदा पृथ्वीं रात्रे वा स्नातं दानं परेहानि अस्तमये ब्रह्मायां अस्तमयसन्निहिते तदुत्तरकाले

प्रदोषपूर्वरत्र भविष्यत्तरेऽपि कर्मुक्तवृत्त्यन्यस्य संक्रमतरेऽं पुनस्तत्रव । मधुना एकसक्रातयादस्यादशुभः ॥ ८
 नः प्रभातेयानि शीथेया कुर्यादहनि पूर्वतः । एवं मकरकंठयोरात्रौ संक्रमपूर्वोक्तवचननिघमेन दिवैव स्नानदानादिकर्तव्य
 ताप्रतिपादिता इदानीं रात्रावपितत्र स्नानदानादिकर्तव्यताप्रतिपादकानिवचना निलिरुप्यते भविष्यपुराणोरात्रौ स्नानं
 कुर्यात्तदानीं च विशेषतः नैमित्तिकं तर्कवार्तस्नानदानं चरात्रिषु दृढवसिष्ठः पुञ्जं न्मनियज्ञे च तथा संक्रमणे रवेराहोश्चदर्श
 ने स्नानं प्रशस्तं नान्यथा तिष्ठे । अथ ने विपुत्रे तु अन्नभ्यायो विशेषः स्मृत्यन्तरे श्रीह्रिचन्द्रात्रियुग्मं स्याद्वात्रौ चेद्वासरद्वयं संक्रां
 तिः पक्षिणी ज्ञेयादानाभ्ययनकर्मसुदानं वेदानं अभ्यापनमिति यावत् । अन्यत्रापि निशाद्वयं दिवा रात्रौ संक्रमेवासरद्वयं अ
 नभ्यायं प्रकुर्वीत अथ ने विपुत्रे तथेति संक्रांतिवत्तदयने पुरणकालमाह जगालिः । संक्रांतिषु यथा कालस्तद्विषयं यत्तथा
 अथ ने विंशतिः पूर्वामकरे विंशतिः पराहति अथ ने मकरायने पूर्वाः पुरयतमाः मकरमकरसंक्रांतौ तु पराः पुरयतमा इत्यर्थः माघ
 वोपि मकरव्यतिरिक्तैकदशसंक्रांतिसंवाधिनिरवयने संक्रांतिवत्पुण्यमिति । आदित्यस्वरश्चि संक्रमवत् नक्षत्रसंक्रमेऽपि
 स्नानदानादिकं काठ्यं तदाहर्जैर्मितिः नक्षत्रराशयो रविसंक्रमे स्मर्यावपरापरिसेदु ॥ १६ ॥ नाड्यः पुर्यास्तथै
 दोस्त्रिधरापलैर्गुणे एकैव नाडी ॥ ११३ मुनिभिः शुभोदिता नाड्यश्चतस्रः सपलाः ॥ ११४ ॥ कुजस्य बुधस्य तिस्त्रिंशत्तमनवः
 पलाः ॥ ३१४ ॥ ति सार्द्धाश्चतस्रः पलसप्तयुका ॥ ११३ ॥ गुरोश्च शक्रस्य पलाः ॥ ११४ ॥ ॥ इचतस्रः द्विनागना
 ड्यः पलः ॥ ८९१०७ ॥ सप्तयुकाः शनैश्चरस्याभिहिताः सुपुण्याः । आद्यंतमभ्येजपदानहोमं कर्तव्यं वा मोति सुरेन्द्रायाम
 ग्रहांतरस्य यदा संक्रमस्तदैवपुण्यकालः न तु दिवैव तत्रापवादभावात् । गार्ग्यः वस्यजन्मदर्शमाधारविसक्रमणं भवेत्
 तन्मासाभ्यन्तरे तस्य वैरहे शयनक्षयाः तगारसरोरुहपञ्जरजनासिद्धार्थलोभसंयुक्तैः स्नानं जन्मदर्शनं तरे विसक्रमणे दृष्ट्वा
 शुभं । अथ संक्रांतिकृत्यं हेमाद्रौ अथ नादौ सदा देयं द्रव्यमिष्टं ग्रहेषु यत् । षडशोति मुखे चैव विमोक्षे चंद्रसूर्ययोः ब्रह्म

पुराणे शुद्धपक्षे तु सप्तम्यां यदा संक्रमते रविः महाजया तदा सा वै सप्तमी भारकरा प्रिया ज्ञानदानं जगद्दिनाः पितृदेवादि
 पूजनं सर्वकोटिगुणं प्रोक्तं तपनेन महौजसा अस्यां धृतपयोभ्यारविं स्नात्वा अश्वमेधफलं प्राप्य सूर्यलोकं तप्यतीत्यादि
 तत्रैवोक्तं अथ संक्रांतिविशेषदानानि तिथितत्त्वे ददाति यो हि मेघादौ स कून्बुधटान्वितान् पितृनुद्दिश्य विभ्रभ्यः सर्व
 पापैः प्रमुच्यते मेघादौ मेघसंक्रमणे हेमाद्रौ विश्वामित्रः मेघसंक्रमणे भानोर्मेघदानं महाफलं ह्यपसंक्रमेण दानं ग
 वां प्रोक्तं यैव च ब्रह्माज्ञानपानानि मिथुने विहितानि तु धृतधेनुप्रदानं तु कर्केटपरिशरयते ससुवर्णैश्च दानसिंहे
 च विहितं सदा कन्याप्रवेशे ब्रह्माणसुरभीणां यैव च तुलाप्रवेशे धान्यानां वीजानामेव चोत्तमं कीटप्रवेशे ब्रह्माणं वैश्व
 नादानमेव च कीटोद्दिश्य कः धनुः प्रवेशे ब्रह्माणं धान्यानां च मह्यफलं इत्यप्रवेशे दारुणां दानमग्रे स्तयैव च कुम्भप्रवे
 शे दानं तु गवामंबुदण्डस्य च मीनप्रवेशे रथानां माल्यनामपि चोत्तमं दानं न्ययैतां निमया द्विजैर्द्राः प्रोक्तानि काले तु नरः
 प्रदत्त्वा प्राप्नोति कामं मनसि स्थितं च तस्मात्प्रशंसति हि कालदानं धेनुं तिलमयीं राजनदध्याच्चैवोत्तरायणे सर्वान् कामा
 नवाप्नोति विदते परमं सुखं विष्णुधर्मोत्तरे उत्तरे च यने विप्र ब्रह्मदानं महाफलं तिलपूर्णं मन इहं दत्त्वा रोगैर्विमुच्यते मं
 गलकृत्येभ्योतिर्निवधेनारदः त्याज्याः सूर्यरथसंक्रांतिः पूर्वतः परतस्तथा विवाहादिपुकार्येषु नाड्यः पौडशापौडशे
 ति एतत्पुण्यकालोपलक्षणे भानोः संक्रांतिमोगश्वकुलिकश्चार्द्धयामक इति उद्योतिः प्रकाशो वर्धयेत्पुसंक्रांतिमोगस्य
 परिगणनात् अथ संक्रांतीनां फलविशेषकथनाय पुनरपि ता एव सङ्ग्राह्येति ब्रूयत् परतः विपुत्रं मेघपतुल्ये रथयन्त्रं करे
 रवौ कुलरे च पडशोतिर्दिशरीरे विष्णुयदी सुरिथे रथौ अथ मेघविपुत्रतः पुरुषचक्रं शीर्षे सप्तमुखे त्रिणिहृदये पंचचैव
 हि हस्तयोः पादयोश्चिखिरे तद्विषुव लक्षणं रवि संक्रांति नक्षत्रं मुखे दत्त्वा स्वजन्म नक्षत्रं यत्र पतति तदंगं
 फलं द्रूयात् तद्यथा कपाले भूपालस्तदनुवदने पीडितवरो धनार्थ्य शो वक्षस्य धूर्ध्ववधूदक्षिण करे करे वा मिभिक्षाप्यट
 विगमनं दक्षिणपदे पदे वा मिभृत्य भवति निज नक्षत्रपतनान् अथ तुला पुरुषः रसशरव्रक्षानन

कर्कसंज्ञानी

मकरसंज्ञानी

नृत्तसंज्ञानी

मेघसंज्ञानी

हृत्सिंहकसंज्ञांत्यः

मिलंत्यंभीनसंज्ञा

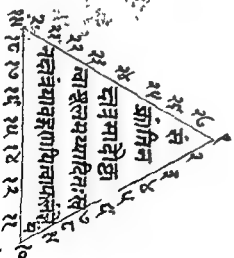
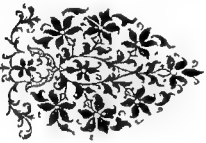
दक्षिणापनश्चः उन्नयाणापुरुषः

नृत्तविश्वपुरुषः मेघविश्वपुरुषः

मिथुनविश्वपरीपुरुषः द्वित्त्वभाववद्वर्णादिः

दशनेत्रेश्वरमुखं हृदयकरचरेण पुमानैवैरवहुमुखलाभं भोगं प्राप्तुं लविषुवे च अथोत्तरायणपुरुषः । कपाले हरेनेत्राणि व
दने च त्रयं तथा हस्तयोश्च द्वयं दद्यात्स्क्रंधयोश्च द्वयं हृदये शरसंयुक्तं नाभावेकं तथा गुदे पादयुग्मे वसून् दद्यात्तरायणपू
रुपे अर्धलाभं मिष्टपानमैश्वर्यस्थानमानं तथा अनुपद्रवसौर्यं च किंचिच्छाभश्च नाभितः ईहितं च तथा गुह्ये प्रवासश्च पद्रव
ये । दक्षिणापनपुरुषः । शीर्षे त्रैलोक्यमुखे त्रैलोक्यहृदये पंचकं तथा हस्ते पादौ कलाभौ दर्दक्षिणापनमरितं फले मतस्योत्तरा
यणपुरुषवत् । अथ पद्मशीतिपुरुषः मुखे चैकं करे पंचपदयुग्मे च द्वयं क्रोडे वाणास्तथा वेदाः करे सव्ये पिपंच च द्वयं
तथा निजे मस्तको शिवलोचनं एकं भवेत्तथा गुह्ये पद्मशीतिमुखे श्रुतिः मुखे दुःखं करे लाभः पादयोश्च भ्रमणं भवेत् कांतासौ

रूपं हृदि ज्ञेयं । महस्ते च वंधनं । सन्मानेनेत्रयोश्चैव शीर्षे चाधिक्यमायुषः । गुह्यै चैव तथा सत्पुः पट्टशान्तिफलश्रुतिः । अथ
 विष्णुपदं पुरुषः । ऋक्षे संक्रमणं भजत इह केविनो जयेत् । चत्वारिदक्षिणे वाह्ये त्रिणिषिणिपदद्वये चत्वारि वा महस्ते च हृद
 ये पंचनिर्दिशेत् । अक्षणेर्द्वयं द्वयोर्कोनाभौ द्वैचैकं भंगुदे । रोगो भोगस्तथा ध्यात्वा च वंधनं धर्ममेव च । एवमर्थं राजपूजा च अ
 पस्त्युरितिक्रमात् । इति द्वादशराशानां संक्रांतिक्रमानि । यस्मिन् दृक्षेरवि संक्रमणं स्यात्तत्र शत्रुकांकादिषु ध्यात्वा नोद
 द्वापस्य जन्म न क्षत्रं यदंगे पतति तदंगफलं गोचरे जातके च तस्मै दूयात् । अत्र च क्रमसारः संक्रांतिसंज्ञोक्तः चक्रसारं विलि
 ख्य ग्रहप्रतिरयनं संक्रमे चैकरोति यस्मिन् दृक्षे तदक्षं मरणं भयकरं शूलपाथ्यं धूलिभः । सौख्यं स्याच्चक्रगर्भे जयधनविभूता

राजसन्मानलाभः धर्मिभूद्वेरादिसंक्रमणं तत्रेवादिगणायनेवाभवेत् तत्रक्षेत्रप्रथमं शूलदत्वा ततो वचनानुसरिण फ
 लं ब्रूयादिति इति पट्सङ्गोर्कद्वादशसंक्रातिपुरुषफलज्ञानम् ॥ अथ चंद्रपुरुषः जन्मराशेश्च नक्षत्राक्षेत्रवर्तमानकं
 गणयेद्गणकः द्वादशस्यैव शुभाशुभं पडास्येष्टके पट्चत्रयं बाह्यं त्रयं गदे त्रयं पट्त्रयं केठदद्याद्देश्यं शुभाशुभं मुखे
 हानिश्च विज्ञेयाधनलाभो हिष्टके हस्ते राजभयं राजसन्मानं गृह्यके भवेत् स्थानं शोभेत्पादके ठेसर्वं मुखं भवेत् अथ
 त्रिकोणचक्रसंक्रमणे ज्ञेयं कोणे त्रयं पट्चत्रयं त्रिराहृत्यायथाक्रमं संक्रमणं परं द्वादशागणयेत् जन्मभावाधि प्रथमकोणे
 संक्रमनक्षत्रदत्वाक्रमेण त्रिराहृत्यायत्रैव जन्मनक्षत्रं पतति तत्फलं ब्रूयात् प्रवासो भोगलाभश्च ज्वरः अस्ति तापसंपदौ वि
 जयो मृत्युपुरर्थातिः फलमेतद्यथाक्रमं अथ सूर्यादीनां गोचरफलातिजयोतिः शास्त्रे सूर्यः शत्रुभयं शशी सदा शत्रुभौमो
 विवादं ऋणं सौम्यो वंचनमंगिरामति धनं शंभयं वैरितः हर्षद्वैत्यपुरोहितो धनहर्ति दैन्यं च सूर्यात्मजो राहुर्वितहर्ति
 करोति निधनं च जन्मराशिगतः १ सूर्यो मित्रजनैः कलिहिमरुचिः क्लेशक्षयं भूमिजो धर्मार्थक्षयं मिदुजो बहुसुखं लाभं
 सदा सर्वतः जीवो ज्ञानसुखे तत्परश्च बहुधा भोगं भोगो रात्मजो राहुः सूर्यसुतश्च वितहरणं यातो विधत्ते धने ॥ २ ॥ भानुर्भू
 रिधनं शशी रिपुकुलभ्रं शं कुजो र्धागं स्थानप्राप्ति धनं स्थिरं शशी सुतः संतापमंतर्गतं जीवो बंधुविदेशया न विभवध्वं
 संसितो रिक्षयं सौरिर्भूरि धनं तमश्च कुरुते नित्यं तृतीयस्थितः ३ सूर्योऽहः स्वपरं पराहिमरुचिः सूक्ष्मा मयं क्षमा सुतः शत्रो
 र्वैभवं वर्धनं शशिसुतो लाभं प्रसादं यशः जीवो बुद्धिर्हति भगवद्बुद्धिः भूजादिकाः संपदः सौरिर्वितहर्ति तमो रिपुभयं कुर्या
 दनुर्धनगतः ४ सूर्यः शोकवियोगरेगममृताधारश्च कार्यक्षयं भौमश्च चलता शुभं धनहर्ति रोगं बुधो वैशसं जीवो ज्ञानध
 नात्मजान् भगुसुतः पुष्टिं तथा क्षरिति शौरिर्वैधुशचित्तमो रिपुभयं कुर्याद्भूतः पंचमे ५ भारवानैभवं मत्तमं हिमरुचिश्चित्तप्र
 सादं परं भौमो वैरि विमर्दनं शशिसुतो मानं यशः सन्मतिर्जीवः शत्रुसमृद्धिर्मर्धं तुलं शुक्रो विपादं दशानिर्वित्तं शत्रुहर्ति तमो बहु

धनपेकरोतिस्थितः ॥ ६ ॥ उद्योगं दिननायकोहिमकरः स्त्रीरत्नवितोदयभौमोदुःखहतिशुचः शशिसुतरो गभयभूपतेः
 जीवः कांचनमानवातिविभवं शुक्रोत्सर्गसूर्यजो राहुश्चापि विदेशपापनमरणं कुर्याद्भूतः सप्तमे ७ भानुः शोकावियोगरोगम
 मृताधारो भूशब्दैर्भवभौमः परकवैरिभोतिमतुलं सौम्यः सुखं सर्वतः स्थानस्थानमये गुरुर्भूगुप्ततः पुनार्थलाभं
 शान्तिः पातश्चापि धनक्षयं नृपभयं यातो विधत्तेभे ॥ ८ ॥ सूर्यो विवति विनाशनं हिमकरो रोगभयं भूमिजो भित्तिवै
 रितृपाद्गं शशिसुतस्तापं सदा सर्वतः जीवो मानधना भित्तिविविभवं शुक्रोर्थलाभं शान्तिं विद्वेषं स्वजनैस्तमश्चिररुजं
 कुर्याद्भूतो धर्मभे ॥ ९ ॥ सूर्यो र्थापचयं गणाधिपतितां चंद्रः समृद्धिं परां भौमः स्थितिमनुत्तमां शशिसुतः शांतिं परां
 पदं जीवो र्वाधवा विग्रहं नृपभयं शुक्रः सुमित्रक्षयं सौख्यार्थाधि विनाशनं विधुरिपुर्विंति विधत्ते स्वगः ॥ १० ॥ भानुर्वै
 भवमुत्तमां हिमसाचिर्भट्टात्पानं कुजः स्थितिं चंद्रसुतो र्थलाभमतुलं जीवः परां निर्दति शुक्रो गीतकविवधर्मकुतुर्कसौ
 रिः परां संपदं । राहवैरि विमर्दनं बहुविधं कुर्यात्सदैकादशे ॥ ११ ॥ भानुर्वै धुवि योगशोकममृताधारो भयं भूमिजो बंधं
 चंद्रसुतो धनरत्नजयशोधर्मनगुरुः छिष्टतां शुक्रः सौख्यमर्हानं शं बहुधनं सौख्यं विदेशस्थितिं राहुर्ज्ञानविलोपनं बहुशु
 चः कुर्याद्भूतो द्वादशे ॥ १२ ॥ अस्यापवादः पशुपति संज्ञायां सुहृद्भूतः स्वोच्चगतीपि वास्यान्मित्रोक्षितो वा स्वयह
 गतावा आनिष्टसंस्थापि ध्रुवनं राणां सर्वो ग्रहः श्रेष्ठफलं ददाति ॥ १३ ॥ इति गोचरफलम् अथ गोचरफलप्र
 संगोदत्ते पां प्रहाणामनिष्टफलपरिहारार्थमुपचारो ज्योतिः शास्त्रे चेचां वरस्थाः खलगोचराद्यैर्दशाक्रमधौ रशुभाभवं
 ति दानादिना ते च यथा प्रसन्ना भवन्ति दानादिविधिं प्रवक्ष्ये ॥ १ ॥ कौशेयं त्यथ हेमताद्यकलशं चोर्णावरं कुंकुमं मा
 णिक्यं च गुडप्रवालममलं मध्वेलयावः क्षितिं प्रावारस नरकचंदनवृत्तं गोधूमनानाफलं सूर्याय लब्धजनं चरकवसनं
 धेनुं सवत्सां गृहम् ॥ २ ॥ इति सूर्यस्य शंखरफाटिकमौक्तिकं गजमदं वज्रधनुस्तंडुला दुग्धं दुर्यादिकारपट्टवसनं
 क्षौद्राज्यरोप्यं फलं कर्पूरं सितवस्त्रपांडुपुष्पं कस्तुरिका चंदनं प्रावारं लवणं क्षुणा चतुरंगं चंद्राय दद्यात्सुधीः इति चंद्रस्य

॥ २ ॥ ताञ्चामरमायुधक्षितिगुडकौशेयरकांबरं तिकरकमहोक्षरकुसुमंगोधूमकंकुमं प्रावारंचमसूरिकां
मृगमदंस्वर्णफलविद्रुमं वक्रायप्रवदंतिचासनमथोगोरककंकवलं इतिभौमस्य ॥ ३ ॥ दासीदासमहीफलानि
तुरंगगास्तम्भकंगोषृतं मुद्राचामरतडुल्लायुधगजकांस्यगृहहाटकं कर्पूरहरिचंदनंमरकतंचेत्तागदंतासनंदूर्वाभास्व
रपटसंमृगमदंसौरभ्यावेद्यमुदा इति वृषस्य ॥ ४ ॥ नागोनागमदंन्यातकनककौशेयपीतांबरं छत्रंचामर
पुष्परागतुरंगक्षोणीगृहशर्करा पीताक्षरजनीचमौक्तिकफलरौप्यंचकस्तूरिकां क्षौद्रंगोयुगलोर्णवस्त्रलवणसंदीयतेवै
नुरोः इतिजीवरस्य ॥ ५ ॥ वचंगोक्षितितंडुलाश्चरजतंशुभावरंमौक्तिकं करतूरुसितचंदनंसितहयः प्रावारम
र्णाविकं कौशेयान्लकंगंधपुष्पकमथोगंजीरथंकवलं शालिग्रामशिलां वगांचरजतंशुक्रायदधानमुद्रे इतिशुक्रस्य
॥ ६ ॥ माघात्राक्षितिभिर्दनीलमहिर्षादासः पतञ्जोशिला स्तैललेहधराश्चसीसकरभोदासः कुल्लथास्त्रपुः
स्यान्माघात्रमुपानहौमृगमदं गंकृष्णवर्णीतथा मंदायप्रवदंतिषोडशमहादानानिसत्कंकवलं इतिशनेः ॥ ७ ॥ गोमे
दंतिलकांस्वपाञ्चमहिर्षातैलतथाकंकवलं राजवर्तगोष्ट्रासमहिर्षीकौशेयनीलांबरं दासीहिगुफलास्त्रकामुकशराः
शय्यासनंगोमहर्षा दानंदेयमुपानहौसतुरगंदैत्यस्तुष्ट्रोसदा इतिराहोः ॥ ८ ॥ केतोदानमुदरितंहिलवणकौशेय
नीलांबरं वैदूर्यतिलकंवलोर्णवसनंसद्रंधतैलासनं कस्तूरीहरिचंदनंदशाविधंगादंतितंहयं खट्वांगायुधमन्त्रकं
चमहिर्षादासीचदासफलं इतिकेतोः ॥ ९ ॥ इतिनवग्रहदानानि । सौरमासस्वरूपेणारिखलसंक्रांतिनिर्णयः । सां
गोपांगंचतत्कृत्यसंप्रसंगानिरूपितं अथपक्षोनिर्णयते तत्रपक्षशब्दः पक्षपरिग्रहे इत्यस्माद्धातोर्निष्पन्नोदेवकार्या
थपितृकार्यार्थपरिरह्यते यः कालविशेषस्तंवदंति अथवाचंद्रस्यपंचदशकलामापूरणक्षयोवापरिशुध्यते यत्रसप्तप
क्षः सप्तद्विविधः शुक्लः कृष्णश्चंद्रकला दध्नुपलक्षितः शुक्लः चंद्रकलाक्षयोपलक्षितः कृष्णः एतौशुक्लकृष्णप

क्षोर्पूर्वापरपक्षावित्युच्यते पक्षौपूर्वापरौशुक्लकृष्णौमासस्तुतावुभावित्यमरसिंहेनाभिधानात् शुक्लपक्षश्चापूर्वमाण-
 इत्युच्यते अनयोश्चविनियोगोऽप्येतिःशास्त्रादौदार्ष्टितः उभौनियुक्तौखलुशुक्लकृष्णौशुभाशुभैकर्मणितौप्रशस्ता
 वित्यादिभिः इतिपक्षानिर्णयः ॥ अथदिवसानिर्णयः सचतुर्विधः चांद्रसौरमावनाक्षत्रभेदात् एतेषांस्वरूपमुक्तं
 विष्णुधर्मोत्तरे त्रिथिनैकेनदिवसरचांद्रेमानेप्रकीर्तितः आहोरात्रेणैकैकसावनोदिवसः स्मृतः आदित्यभागभोगे
 नसौरोदिवसउच्यते चंद्रनक्षत्रभोगेननाक्षत्रोदिवसःस्मृतइति त्रिथिभागयोर्लक्षणतत्रैवदार्ष्टितं त्रिंशंशश्चतधारा
 शर्मनाइत्यभिधीयते आदित्याद्विप्रकृष्टस्तुभागद्वादशकंपद। चंद्रमाः स्यात्तदारामतिथिरित्यभिधीयतइतिदिवसनि-
 र्णयः । अथतिथिनिर्णयः । तत्रतिथिरावृत्तवर्तनोत्पत्तिर्निर्णयः तनोतिविस्तरयति वर्द्धमानाक्षीपम।णांचंद्रकलामे-
 कंयः कालविशेषः यद्वायथोक्तकालपात इतितिथिः तदुक्तंसिद्धांतशेरेमणौ तन्यंतेकलयायस्मात्तास्तस्मान्ति-
 थयः स्मृतइति एतदभिप्रेत्यस्कांदेपठ्यते अमापोदशभागेनदेविशोकमहाकला संस्थितापरमामायादिहिनादि
 हधारिणी अमादिपौर्णमास्यंतायाएवशशिनःकलाःतिथ्यस्त्वाः समास्याताः षोडशैववराननइति अयमर्थः
 यामहामायाधारशाकिरुपादेहिनादिहधारिणी संस्थितासांचंद्रमंडलस्यषोडशभागेनपारिमिताचंद्रदेहधारिणी अ-
 मानाममहाकलेति प्रोक्ताक्षयोदयरहितानित्यानित्यसंज्ञकैव इतराऽपिपंचदशकलादिवसव्यवहारोपयोगिन्यः
 क्षयोदयवयः पंचदशतिथयोभवति तेनतिथयः षोडशेतिविरुद्धवचनं श्रुतिरपि तस्यरात्रयएवपंचदशकलांश्चि-
 वंवास्त्यषोडशकलेति एवंसत्यवसामान्यविशेषरूपेणतिथिर्द्वैविध्यमुक्तंभवति तत्रयेयमनेत्युक्ताक्षयोदयवर्जिताधुवा
 षोडशैकलतद्व्युक्तः कालस्तिथिसामान्यरूपस्त्ववशिष्टाष्टद्विक्षयोपेताः पंचदशकलास्तत्ताभिर्निविष्टाः कालवि-
 भगनास्तियिविशेषास्तासांपंचदशानामेकैकांकरांवन्यादयः श्रृज्जापत्यंताः पंचदशदेवताः क्रमेणपिबंति त-

ब्रवह्निरेकांपिवतिप्रथमेत्युच्यते तथामुकः कालः प्राथम्यवाचिनाप्रतिपच्छब्देनाभिधीयते एवंचद्वितीयादिपंच
 दश्यंतानांमान्यवर्गतव्यानिताएताः ऋणपक्षतिथयोभवंति पुनश्चताः पीतः कलाञ्चनेनैवक्रमेणवह्न्यादिदेव
 ताभ्योनिर्गम्यचंद्रमंडलंपूरयंति ताभिर्बुकाः कलाविशेषाः शुक्लपक्षगताः प्रतिपदाद्यास्तितथयोभवंति वह्न्यादि
 देवतानांकलापान्तंसेमातृसिवपथे प्रथमांपिवतेवह्निर्द्वितीयांपिवतेरविः विश्वेदेवार्त्ततीयांतुचतुर्थीसालिलाधिपः
 पंचमोचवपटकारः षष्ठाधिपतिवासवः सप्तमोमृषयोदिव्यामृषोभजएकपात् नवमोऋणपक्षस्य यमः प्राश्नाति
 वैकलां दशभीपिवतेवायुः पितृत्येकादशीपुमान् हेमाद्रौतु रुद्राएकादशीकलामितिपाठः द्वादशीपितरः सर्वेसमं
 प्राश्नातिभागशः त्रयोदशीधनाध्यक्षः कुबेरः पिवतेकलां चतुर्दशीपशुपतिः पंचदशीप्रजापतिः सतिष्यतिः क
 लाशेषश्चंद्रमानप्रकाशते कलापोडशिकायातुञ्जपः प्रविशतेतदा अमायातुसदासोमञ्जोपधिः प्रतिपद्यते तमौष
 धिगतंगावः पितृपंचबुगतंचपत् तत्क्षीरममृतंभूत्वाभंजपूतंद्विजातिभिः हुतमग्निपुद्गेषुपुनराप्ययतेशशी दिने
 दिनेकलावृद्धिः पौर्णमास्यांतुपूर्णतेति ॥ इतितिथिशब्दार्थानिर्णयः ॥ स्वस्तिश्रीरण्वरीसिंहधरणीपालोवदान्याश्र
 र्णानानाशास्त्रविचारसाररसवित्सहस्रसंरक्षकःधर्माधर्मोविभागकृद्रूपपतेःपादबुजचार्यरौजीव्यारपुत्रकलत्रमित्रसहितः
 संपालयन्धर्माचिरम् ॥ १ ॥ रण्वरीसिंहभूषेनकारितेकृत्यसागरे द्वितीयः परिपूर्णयंकालरत्नसमुद्रकः ॥ २ ॥
 इति श्रीमहाराजाधिराजश्रीरण्वरीसिंहकारितेकृत्यरत्नाकरेसंवत्सरादिकालनिर्णयः समाप्तः ॥ २ ॥ ० ॥
 अथसामान्यतः सर्वासांतिथीनानिर्णयः तिथिद्वैधासंपूर्णखंडाय तत्रसंपूर्णाः रकंदपुराणेदशिताः प्रतिपत्प्रभू
 तयः सर्वाउदयादुदयरवेः संपूर्णाहतिविरयताइतिव्योतिः सिद्धति सर्वाह्येताश्चसंपूर्णाश्चोदयादुदयरिथताः प
 ण्डितिकालमिकासंपूर्णातिथिरितिनारदाये अथघटिकासामानं निर्णयामृतेमहाभारतनिरूपितं कर्पेणाप्यधिकैः प

द्विः पल्लेस्ताव्यस्यभाजनं विशदंगुलविस्तारमुच्छ्रितं चतुरंगुलं स्वर्णमाषेणकृत्वाष्टचतुरंगुलकाष्टिका मध्यभागेतथा
 विदेनाडिकापाटिकारमृता तद्रंध्रेणाभसापत्र्यावत्कालेनपूर्यते सकालेनाडिकातस्याः षष्ठिभागविनाडिका नाडि
 द्वयमुहूर्तस्तुतेपंचदशवासरः एवरात्रिस्तथापक्षमासत्वंयनवत्सराः ॥ इति ॥ स्वर्णमाषादिमानं चागरस्येनेकं
 यवःस्यासर्पपैः पड्भिर्गुजाचस्याद्विभिर्वैः गुजाभिः पंचभिश्चैकोमाषकः परिकीर्तितः भवेत्पौडशभिर्माषैः
 सुवर्णरतैः पुनः स्मृतं ॥ पलंसुवर्णाश्चत्वारः पंचवापिप्रकीर्तितमिति कर्षस्तुपलस्यचतुर्थोभागः तद्विकं
 त्रिकांडयां मानंतुलंगुलप्रस्थैर्गुजापंचायमाषकः तेपौडशशः कर्षोत्सृपलंकर्षचतुष्टयमिति असंपूर्णातिथि
 दिनद्वयसंवाधिनीखंडा तस्यांदिनद्वयसंवाधिन्यांसस्यां वताथानुष्ठानेपूर्वापरवोपादेयेत्यादिसंदेहे निर्णयःकि
 यते तत्रप्रतिपदायाः सर्वाःखंडास्तितथैयामप्याह्लादिकालविशेषे विहितेष्वेकमकादिपुयास्मिन्यास्मिन्दिनेत
 व्रतव्रतकालव्यापिन्योलभ्यते , तत्तद्दिनगताएवग्राह्याः कर्मणोपरस्यःकालरतकालव्यापिनीतिथिः तथा
 कर्मणि कुर्वीतह्रासवृद्धानकारणमिति वृद्धगार्भवचनान् गार्भ्यः निमित्तकालमादापयुत्तिर्विधितिषधयोः विधिः
 पूज्यतिथौतत्रनिषेधःकालमात्रके तिथीनांपूज्यतानामकर्मनानुष्ठानयोग्यता निषेधस्तुनिवृत्त्यात्माकालमात्रमपेक्षते
 इति नचकेवलंवाचनिकएवायमर्थः किंतुन्यायोपीतिनिषेधस्त्वल्पेनसूचयति तथाहि विधिषुविधेयानुष्ठानस्या
 भ्युदयहेतुत्वंप्रमेयं सकृदनुष्ठानादेवत्वभ्युदयसेद्धस्तिथिद्वैकुञ्जानुष्ठेयमिति विधेयजायतेसंदेहः निषेधपुतुकालवि
 शेपेकर्मविशेषस्याननुष्ठानस्यानर्थहेतुत्वंप्रमेयं यदाकदाचिदापितत्कालेत्कर्मनानुष्ठानेऽनर्थप्रसंगात्सदैवत्कालेत्तद्व
 र्थभवतीतिनास्तिसंदेहः नन्वेवंवचनात्तत्रागतश्चकालविशेषः प्राणुकसर्वनिषेधानांतावत्कालिकत्वसिद्धौ श्रभ्यंगमै
 धुनदंतथावननिषेधेषु पुनरतात्कालिकत्ववचनैकमर्थमभ्यंगेचादिपित्तानेदंतथावनमैधुने जातचमरणैचैवतत्कालव्या

पिनीतिथिरिति सत्यं विधेयकर्मविशेषएवसाकल्पापवादार्थतस्मिन्वचनेतिप्रेधानांकिपांचिदुपादानं दृष्टांतवचनज
 नममरणयोरनुष्ठेययोः साकल्यवचनंप्रवर्ततेयेनतदपवादः साकल्यवचनेस्नानदानजपादिष्वित्यादिवचनेतदर्थकेन
 दानाध्ययनकर्मविति बहुवचनेनचानुष्ठेयानामेवकर्मणाम्ग्रहणात् अतएवनिषेधनानामप्यल्पसदृशयात्तजानुपादानं न
 वचननमरणाभ्यांताद्विभित्तकस्यानुष्ठेयकर्मणिएवोपादानं तद्विभित्तकश्चादादौसाकल्यरूपेष्टत्वादिवतदपवादसंभवात् त
 स्माज्जननमरणयोस्तद्विधेयनानामपिदृष्टांततयैवतत्रोपादानं अतएवतिथिविशेषाधिकरणकोपात्तादिनिमित्तानांसक
 लनिषेधनानांचोपलक्षणमेवतद्विधेयमिति नतुयुग्मादिवाक्यविरोधात् कथमयंनिर्णयः तथाहि युग्माभिपुगभूता
 नाप्यनुयोर्वसुरंधयोः रुद्रेणद्वादशीयुक्ताचतुर्दश्याचपूर्णिमा प्रतिपद्यप्यमावास्यातिथ्योर्युग्ममहाफलं एतद्व्यस्तं
 महादोषहतिपुण्यपुराकृतमितिनिगमवचन युग्मद्वितीया अग्निरतृतीया ॥ १ ॥ युगंचतुर्थी भूतंपंचमी ॥ २ ॥
 षट्षष्ठी भुतिः सप्तमी ॥ ३ ॥ वसुरष्टमी रंध्रनवमी ॥ ४ ॥ रुद्रएकादशी द्वादशी ॥ ५ ॥ अत्रद्वितीयातृती
 येत्येकयुग्मं अत्रद्वितीयादिप्रतिपदांतासुक्रमेणद्वयोर्द्वयोस्तिथयोः परस्परमेवयुग्मं अक्षय्यफलं नपुनर्वर्धरतं
 तिथ्यंतरयुग्ममित्यर्थः अस्मिन्युग्मसतके पूर्वातिथिरुत्तरतिथिविद्वान्नाह्या उत्तरातुपूर्वाविद्वेत्यर्थः ततश्चानेनव
 चनेन अमावास्याविद्वान्प्रतिपत्सर्वदाग्राह्यतिविधीयते कर्मणोयस्ययः कालइत्यनेनतु द्वितीयायुतायाः प्रतिपदः
 कर्मकालाख्यापित्वेसाग्राह्येत्यतइत्यनयोर्विरोधः तथा सर्वोदपूरुतथाहिंसा त्रिविधतिथिलक्षणं सर्वदपौपरो
 पूर्यौहिंसास्यापूर्वकालिकोतिव्याघ्रोशनसोर्वाकथं सर्वस्तिथेः साम्यं दर्पोद्विः हिंसाक्षयः एतेद्विद्विस्मान्यक्षयः पूर्व
 तिथ्यपेक्षया यथा एकापूर्वाह्नेभभ्याह्लादधिकारवर्तते अन्याप्यन्यस्मिन् तथैवपूर्वातिथेरधिका सर्वः समतिथिः पूर्व
 दिनेभभ्यान्हव्यापिनी अन्याप्यन्यस्मिन्तावत्पेवेति हिंसातिथेर्हिसः तद्योगात्तिथिरपिहिंसेत्युच्यते यथाएकापूर्वदि

नेमध्याह्नान्मृताश्रन्याप्यन्यस्मिन्तत्तथैवपूर्वतिथेन्यूनति ततश्चट्ठसाम्ययोरुत्तराग्राह्यादधोरंतुपूर्वेत्यर्थः प्रतिपादके
 तानेनकर्मकालव्यापिन्येवतद्विपरीतातिथिर्ग्राहेतिप्रतिपादकस्यकर्मणोपरयेत्येवमादेर्विरोधइति तथा शुक्लपक्षेतिथे
 र्ज्ञेयापरस्यामभ्युदितोरविः कृष्णपक्षेतिथिर्ग्राह्यापरस्यामस्तमितोरविरितिमार्कण्डेयवचनेनापिविरोधः तस्मात्परस्पर
 वचनविरोधात् कथंपूर्वोक्तनिर्णयइतिचेत् उच्यते तत्रखंडातिथिः पंचधाभवति अन्यतरस्मिन्नेवदिनेसकलकर्मका
 लव्यापिनी १ अन्यतरस्मिन्नेवदिनेकर्मकालैकदेशव्यापिनी २ दिनद्वयेपिसकलकर्मकालव्यापिनी ३ दिनद्वयेपि
 कर्मकालैकदेशव्यापिनी ४ तत्रव्याप्तौप्रकरद्वयंसाभ्युद्येतिदिनद्वयेपिकर्मकालसंवधरहिताचेति ५ तत्राद्यपक्षद्वयेन
 तदनादावेकोहिष्ठादिशब्देचकर्मणोपरस्ययः कालइत्यनेनैवनिर्णयः ननुगमवाक्यादिभिः १ तत्राहियुग्मवाक्येन
 निर्णयेकदाचिदभावास्यादिविद्धाः कर्मकालव्यापिन्यः प्रतिपदादितिथयोग्राह्याः स्युःतथास्वर्दपूर्वाक्येनाज्ञानिर्ण
 येकदाचित्तिथिद्वौकर्मकालव्यापिन्युत्तरविद्धाग्राह्यास्यात् ॥ तथाच तत्कर्मविशेषप्रतिपदादितिथिविधायकानेकवा
 क्यवाधः स्यात् संभवतिचवाधेवाधकत्वनमयुक्तं तृतीयपंचमपक्षयोरनुगमवाक्येनस्वर्दपूर्वाक्येननिर्णयः पूर्वोक्त
 दोषाभावात् तत्राप्येवंव्यवस्थायुग्मादिवोक्यंव्रतदानादिविषयमेव द्वितीयादिकयुग्ममानांपूज्यतानियमादिपुण्यकोहिष्ठा
 दिदृष्ट्यादीह्रासदृष्ट्यादिचोदनेतिव्यासोक्तः नियमादिषुव्रतदानादिदेवकर्मसु एकोहिष्ठादीत्यादिशब्देनाभ्युदयि
 कव्यतिरिक्तश्राद्धग्रहणंदृष्ट्यादिशब्देनाभ्युदयिकश्राद्धग्रहणं चतुर्थपक्षे यदादिनद्वयेपिकर्मपर्याप्तकालव्यापिनीत
 दाद्युग्मादिवोक्येननिर्णयः एकस्मिन्नेवदिनेकर्मपर्याप्तकालव्यापिनीतदासैवग्राह्याविहिततिथिग्राह्यात् यदोभयत्रा
 पेनकर्मपर्याप्तकालसंवदाकं तूभयत्रापिकर्मकालैकदेशसंवाधेनी तत्रन्यूनाधिक्येऽधिककालव्यापिनीग्राह्यानान्या
 योयस्यविहितः कालः कर्मणस्तदुपक्रमे तिथिर्याभिमततासात्कार्यार्थोपक्रमेऽज्ञितेतिवौधायनवचनात् रुकादिपि

यो यस्य विहितः कालः कर्मणस्तदुपक्रमे विद्यमानो भवेदंगतो ज्ञितोपक्रमेण तु सर्वथा कर्मकालव्याप्य भवेत्तु कर्मो
 पक्रमकालोऽवग्राह्यः कर्मोपक्रमकालगतु कृतिभिर्ग्राह्या न युग्मादर इति दीपिके केरिति निर्णयसिद्धौ अतएव याति
 थिसमनुप्राप्य उदययातिभारकरः सातिथिः सकलाज्ञेयास्मान्दानपादिषु यातिथिसमनुप्राप्य अस्तयति दिवा क
 रः सातिथिः सकलाज्ञेयास्मान्दानादिकर्मचिन्त्यादीनि देवलवचनानि दिनद्वयेपि कर्मकालव्यापित्थ्य भविष्युग्मा
 दिवा क्यविहिततिथेः संपूर्णत्वं प्रतिपादयति इदं च उदयास्तमयकालिकतिथेः संपूर्णत्वाभिधानं यदोदयादूर्ध्वं
 मुहूर्तत्रयं मुहूर्तद्वयं वा विहितातिथिर्भवति अस्तमयात्प्राक् मुहूर्तत्रयं तदावगंतव्यं तदुक्तं विष्णुधर्मोत्तरे उदि
 तदैवतं भानोऽपि त्र्यं चारस्तमि ते रवौ त्रिमुहूर्तां निरहश्च सातिथिर्हव्यकव्ययोरिति भानावुदिते सत्यहो मुहूर्तद्वयं देवतं अ
 रतमि ते तत्पूर्वकालीनमहो मुहूर्तत्रयं पित्र्यं अतस्तत्कालव्यापिर्नातिथिर्हव्यकव्ययोर्याह्या सातिथिरस्तदहोरात्र्यस्या
 मभ्युदितोरविः वर्धमानस्य पक्षरयह्ना सत्त्वस्तमये स्थितः त्रिमुहूर्तानकत्तव्ययातिथिः क्षयगामिनी द्विमुहूर्तापि क
 र्तव्ययातिथिर्द्विगामिनीति दक्षवचने द्विमुहूर्ताग्रहणं उदयसंविन्धन्यामेव अस्तगाथाश्च त्रिमुहूर्ताया एव ग्राह्य
 त्वात् तदुक्तं स्कंदपुराणे यातिथिसमनुप्राप्य त्यात्यस्तपश्चिर्नापतिः सातिथिरस्तदिने प्रोक्ता त्रिमुहूर्तानसाम्भवेदिति अ
 त्रिमुहूर्तानेति दक्षवचनात् इत्यस्य द्विवशेन तिथिर्निर्णयः ग्रामश्चाद्विषयः तस्यास्तु त्रिमुहूर्तायाः क्षयद्विवेका
 रणमिति स्कांदवचने ब्रतादिविषयं द्वितीयादिके व्यासनिगमवचनात् यानितु ब्रतोपवासस्नानादौ धाटिकैकापि या
 भवेत् उदये सातिथिर्ग्राह्या विपरीता तु पौतके आदित्योदयवेलायां यास्तोकापि तिथिर्भवेत् पूर्णा इत्यवगंतव्या प्रभूतानो
 दयविनेत्यादिनिरकंदपुराणेष्वैधा यनवचनानि मुहूर्तत्रयादल्पकालव्यापि न्यामपि तिथौ संपूर्णत्वप्रतिपादकानि
 तानि वैश्वानराधिकरणन्यायेन व्यवृत्या नवादरूपतया त्रिमुहूर्तव्यासातिथिप्रशंसापराणि युग्मवाक्यादिनिर्णयस्तु

नक्षत्रवारादिषोणप्रशस्ततिथिव्यतिरिक्विषयः श्रुतएकशोमिलः यातिर्थाऋक्षसंयुक्तायाचयोगेननारदमुहूर्तत्र
यमात्रापि सापि सर्वाप्रशस्यते द्वितीयोऽपिशब्दः भिन्नक्रमः सर्वापरित्यक्त्यः उदये त्रिमुहूर्तगायाश्रुतमये
चित्रमुहूर्तगाताः संपूर्णायाभिधानं वक्ष्यन्नाष्टाभ्यंगादिव्यतिरिक्विषयं तदुक्तंरक्तदपुराणे ॥ अभ्यगेचोद
धिज्ञानंइत्यादिमन्वादैवयुगादौवग्रहेष्वंद्रसूर्ययोः व्यतीपातेवैधृतौवतत्कालव्यापिनीक्रियेति मन्यादिपुस्ता
नदानश्राद्धादिक्रियामन्वादिफालएवकर्तव्या नकालांतरइतिमन्वादावित्यस्यार्थः नारदादौ पारणेमरणेन्द्रणां
तिथिस्तार्कालिकोत्सृता यदात्वेकैवातिथिः पूर्वाग्रहोत्प्रेषकवचनेनोच्यते उत्तरग्रहोत्प्रेषनेनतदालुक्पक्षेतिथिर्था
ह्येतिमार्कंडेयवचनंव्यवस्थापकंसर्वसमंजसम् इतिसामान्यतः सर्वातिथिनिर्णयः ॥ अथैकभक्तकालनिर्णयः ॥
ब्रह्मपुराणे वैश्वानरव्रतेपठ्यते प्रतिपद्येकभक्तार्थासमासेकपिलाप्रदइति तत्रादावेकभक्तत्रिविधं स्वतंत्रंअर्थागमु
पवासप्रतिनिधिरूपंवेति तत्रस्वतंत्रैकभक्तस्वरूपं तत्रिण्यथश्रुतं दिनार्द्धसमयेतीतेभुज्यतेनियमेनयत् एक
भक्तमितिशोक्तमतस्तस्माद्विवेकहीति देवल्योपि दिनार्द्धसमयेतीतेभुज्यतेनियमेनयत् एकभक्तंतुतत्रोक्तंयूनंयासत्रये
णत्विति तत्रैकभक्तंमध्याह्नव्यापिनीकार्थं तदुक्तंब्रह्मपुराणे मध्याह्नव्यापिनीग्राह्याएकभक्तव्रतेतिथिरिति वौधा
यनोपि उदयेतूपवासस्थनक्तस्यास्तमयेतिथिः मध्याह्नव्यापिनीग्राह्याएकभक्तव्रतेतिथिः अत्रमध्याह्नेनामपंचधा
विभक्तस्याहस्तर्तुयोभागः तत्रत्रयोरात्रयोस्त्रिंशन्मुहूर्ताः अह्निपंचदशरात्रौपंचदश एतेषामुहूर्तानांनानामानिज्या
तिःशालेकारयपेनेकानि गौरैर्वल्लभसर्पमित्रापितरोवस्वंबुविश्वाक्या ब्रह्मांभोरुहशंभुवह्निभ्रतिभूतेशानक्तंचरा
तोपेशार्चमयोनोदशतथापंचक्षणावासरे इत्यादि रुद्राणांहेर्बुध्न्यपूयाश्विनःऋतुःकीनाश्योम्रिर्धातुचंद्राश्विनज्याःवि
ष्णुर्भानुस्व्याष्ट्रवातामुहूर्ता रात्रौक्रूरस्वतंकालाग्नेरुद्राद्वति स्मार्त्तानिनामानिपुराणोद्देशतानि रौद्रः श्वेतश्चमैत्रश्च

तथासारमटः स्मृतः सावित्रो वैश्वदेवश्रगांधर्वः कुतपस्तथा रौहिणस्तिलकश्रैव विभवो निष्कृतिस्तथा शावरै वि
जयश्रैव भेदाः पंचदशस्मृता इति एते पंचदशसूर्योदयादारभ्यक्रमेण दिवा मुहूर्त्ताः तथा रात्रिमुहूर्त्ताः शंकरश्चाजपा
च्चैव तथा हि वैष्ण्वपूपकौ आश्विनो याम्यवाह्न्यौ वैधात्रवाद्रात्र्येव आदितेयो शर्जनश्च वैष्णवः सौरएव च ब्राह्मणयोरो
मरुतश्चैव मुहूर्त्ताः क्रमशो निशीति श्रज्जघाटिकाद्व्यात्मको मुहूर्त्तः तदुक्तं निर्णयास्ते महाभारते नाडीद्वयं मुहूर्त्तं
स्त्विति यदुक्तं रत्नमालायां दिनस्यः पंचदशो विभागो रेवस्तथा तद्दिमुहूर्त्तं मानमिति तल्लक्षणाभिप्रायेण ज्ञेयं
यथा पिश्रहो विभागः त्रैधा चतुर्धा पंचधा दृश्यते तथापि बहुसंमतत्वात् पंचधा विभाग एव गृह्यते पूर्वाहणे अपराह्णे इति
द्वेधा विभागः सचोक्तः स्कादि आवर्त्तनाच्च पूर्वाहणे ह्यपराह्णस्ततः पर इति तस्य च पूर्वनिर्णयादवुपयोगः त्रैधा विभा
गमाह शातातपः यस्मादहस्तपूर्वाहणे देवाश्चरन्तमभ्यवहरति मध्यदिने मनुष्याः अपराह्णे पितर इति श्रुताव
पि पूर्वाह्णे देवानां मध्याह्ने मनुष्याणां पराह्णे पितृणामिति एतस्य शब्दादवुपयोगः चतुर्धा विभागमाह गोभि
लः पूर्वाह्णः प्रथमं सार्द्धं मध्याह्णः प्रहरं तथा आतृतीयादपराह्णः सायाह्णश्च ततः परमिति एतस्य च यत्र कर्म
विशेषेण गमकसद्भावस्तत्रोपयोगः पंचधा विभागस्तद्व्यासेनोक्तः उदयादिमुहूर्त्तत्रयं प्रातः कालः तदनंतरं मुहूर्त्तत्र
यं संगवः ततः परं मुहूर्त्तत्रयं मध्याह्णः ततः परं मुहूर्त्तत्रयं पराह्णः ततः परं मुहूर्त्तत्रयं सायाह्णः ननु त्रिंशद्व
टिकात्मके दिवसे पंचधा विभागे सति एकैकस्य कालस्य मुहूर्त्तत्रयात्मकत्वं संभवति षडशीत्यादिषु दिनमानहोसैक्यं
त्रिमुहूर्त्तात्मकत्वेनायं विभाग इति चेत् उच्यते त्रिमुहूर्त्तार्त्तमकमित्यहः पंचमभागोपलक्षणं अतश्च ब्राह्मणस्यैव
नदीपः एवं च षट्षटिकात्मकमध्याह्नेन रात्रिर्मन्धाटिकात्रये एकभक्तं कर्त्तव्यम् ॥ अन्यथा दिनार्धसमयेतीति तद्वति
वचनस्यानर्थक्यं प्रसज्येत इत्यमेव निर्णीतं निर्णयामुते हेमाद्रौ मदनरत्ने च श्रजमध्याह्णशब्दो दिनार्धसमयेतीति तद्वति

तिवचनान्मध्याह्नेतरदलेपटदभ्यद्वतिवत् तत्रस्वतंत्रमेकभक्तं यस्यातिथौविहिततस्यामध्याह्नेतरदलं गापिन्यां
 कर्तव्यंदिनद्वयोपितद्वापिन्यांपुण्यमाख्यातिर्णयः दिनद्वयेपिमुख्यकालारूपेणपूर्ववद्ग्राह्या गौणकालव्यापित्वात्
 तस्याप्येकभक्तं मुख्यकालएवकर्तव्यं तिथ्यादिषुभवेद्यावान्हासोददिः परेहनि तावान्ग्राह्यस्तुपूर्वदुष्टापि
 स्वकर्मणीतिवचनेन पूर्वतिथेरपि तावतोद्हासस्यकल्पनेनमुख्यकालेपिएकभक्तादितिथिसंभवात् केचित्तु तिथ्यां
 परस्थाघाटिकाश्रयास्त्युर्ध्वनस्तथैवाभ्यधिकाश्रयतासां अर्द्धवियोज्यंचतथाप्रयोज्यंहासेचट्ठाप्रथमोदिनेस्यात् इति
 लौगाक्षिवचनेनोत्तरतिथिद्वासादंस्यपूर्वतिथौ योजनान्मुख्यकालेतरसंभवमहुः दिनद्वयेमुख्यकालैकदेशस्य
 तत्त्यकालव्याप्तौपूर्ववद्ग्राह्या गौणकालस्यापिव्यापनात् यदाचैकान्मुख्यकालैकदेशमधिकं व्याप्नोति तदाधिक
 मुख्यकालव्यापित्वेनसैवग्राह्या अथानिर्णयः स्वतंत्रैकभक्तविषयः अन्यगतैकभक्तप्रधानद्वतेनमध्याह्नेपूजये
 न्नृपत्यादिवचनान्मुख्यकालानुरोधेणुणविरोधेचतादर्थ्यादितिन्यायेनमुख्यकालात्प्रच्युतमपिगौणकालैकर्तव्यं यथाद
 क्षिणाघनेष्टः प्रधानसोमयागानुरोधेनोटिकालारूपवर्णः प्रच्युताकालांतरैरुच्यते उपवासप्रतिनिधिरूपत्वेकभ
 क्तमुपवासदिनेमध्याह्ने उपवासतिथेःसद्भावेऽसद्भावेपिवातत्रैवकर्तव्यं तिथिर्यथापवासेत्यादेकभक्तेपिसातथेतिस्मृतं
 वचनात् ॥ इति श्रीरघुवंशतिलकश्रीमहारज्यरणीवारीसिंहकारितेकत्परत्नाकरेएकभक्तकालनिर्णयः ॥

अथनक्तकालनिर्णयः ॥

नक्तानामाहश्चानंवर्जयित्वारात्रौभक्तव्यमितिनिषमादिवारात्रिद्वतं तस्मादेतद्विवारात्रिव्यापिन्यामिवतिथौकर्तव्यं
 तद्वक्तैरुक्तंपुराणे दिवारात्रिद्वतयस्मैकमेवतिथौरुदृतं तस्याभुमयव्यापिन्यांकुर्यादेवद्वतंव्रती अत्रोभयव्यापिन्या

अलाभे प्रदोषव्यापित्वाकाढ्यं तदाहवत्सः प्रदोषव्यापिनीयाह्यातिथिर्न कवते सदा एकादशी विना सर्वाः शुक्ले
 रुणसमाः स्मृताः एकादश्युपवासप्रातिनिधिरूपनकमेकादश्युपवासदिन एव कुढ्यं । न तत्रैकादश्याः प्रदोषव्या
 पित्वापक्षेत्यर्थः प्रदोषपरिमाणंस्कदपुराणि प्रोक्तम् उदयात्प्रातर्नीसंध्यादिकान्त्रयमिष्यते सायंसंध्यात्रिघटिका
 अस्तादुपरिभास्यतः प्रदोषस्त्रिमुहूर्तः स्याद्वावस्तंगते सतीति व्यासोपि , त्रिमुहूर्तं प्रदोषः स्याद्धानावस्तंगते
 सति नक्तं तत्र प्रकृतं व्यापिते शास्त्रस्य निश्चय इति विश्वदर्शं प्रदोषोस्तमयादुर्ध्वैघटिकात्रयमिष्यते ॥ अस्य
 च नक्तस्य कालद्वयमर्वाव्यपुराणेशीतं मुहूर्तौ नदिन नक्तं प्रवदंति मनीषिणः नक्षत्रदर्शनात्प्रकृतं नक्षत्रं नक्षत्राधिकमि
 ति अत्राधिकारिभेदे न व्यपस्थामाह देवलः नक्षत्रदर्शनात्प्रकृतं नक्षत्रं नक्षत्रस्य बुधैः स्मृतं यतोर्दनाष्टमे भागे तस्मिन् रात्रौ नि
 षध्यत इति स्मृत्यन्तरेपि नक्तं निशायां कुर्वीत गृहस्थो विधिसंयुतः यतिश्च विधवा चैव कुर्यात्तस्मादिवाकरं सदिवाकरं
 तु तस्योक्तमतिमेघटिकाद्वये निशानक्तं तु विज्ञेयं यामार्धे प्रथमे सदेति इत्थं व्यपस्थानककालद्वयस्य माधवेनोक्ता मदन्तर
 स्ते तु प्रकारान्तरेण व्यपस्थोक्ता अयं च प्रदोषो नक्तं तस्य मुख्यकालः अस्तमयात्प्राचीनो मुहूर्तौ नक्तः मुहूर्तौ नदिनं
 नक्तमिति मविष्यपुराणे शिवेन नक्षत्रदर्शनात्तरप्रदोषकालस्याहं मन्यइति स्वाभिमतत्वेनाभिधानात् इतरस्य तु परा
 भिमतत्वेनाभिधानाद्द्वौणत्वरस्याभिप्रतत्वात् अत्र व्यवनेन नक्षत्रदर्शनादितिल्यप् लोपेपंचमी अतश्च नक्षत्रदर्शनं प्रा
 प्य नक्तं विहितभोजनं विधेयमित्यर्थः अतथात्वे परस्परस्यादर्वागस्तंगते हि सति जावाल्लिवाक्येदिन द्वयेपि प्रदोषव्याप्य
 भावे स्यात् । अत्राह व्यासैराश्रयणाच्च यदानकतिथिः पूर्वदिने प्रदोषं व्याप्नोति अपरदिने अस्तमयादर्वाचीनां त्रिमुहूर्तैव व्याप्नोति
 किंचिद्वारपृथगिति तदा पूर्ववैवर्चनकं कालं तदुक्तं जावाल्लिना अहःसुतिथयः पुण्याः कर्मानुष्ठानतर्गादेवा नक्तं त्रयेषु सर्वेषु रा
 त्रिप्रागाः प्रशस्यत इति यदानकतिथिः पूर्वापरयोर्होः प्रदोषव्याप्नोति तदा परैव व्याप्नोति तदाह जा

चालिः यदि रथादुभयो रज्जोः प्रदोषव्यापिनीतिथिः तदोत्तरजनकं रथादुभयत्रापिसायत इति दिवारात्रावपीत्यर्थः यत्तु
 कर्मपुराणे प्रदोषकालस्य अस्तमयात्सार्चनमूहं तत्रयस्य न ककालत्वाभिधानं प्रदोषव्यापिनीयत्रिभुवृत्तीति वा यदि
 तदा तत्कद्रतकुर्यात्स्याध्यायस्य निषेधवत् तन्मुखगौणसाधारण्येनावगतव्यं यत्तु भविष्यपुराणादितिोपपत्तकाल
 ग्रहणम् तदमुस्य कलिपित्तप्राशस्य येति तेनास्त्यनविरोधः ननु उदयात्प्राक्तनीसंध्याघटिकात्रयमुच्यते सायं संध्या
 विघटिकाश्च स्तादुपरिमास्त्यत इति स्कंदपुराणे संध्याया घटिकात्रयात्मकत्वाभिधानात्तरयांच चत्वारिमानिकर्माणि
 संध्यायां परिर्वर्जयेत् ब्राह्मरंभैयुनंतिन्द्रास्वाध्यायंच यत्तुर्धकमिति वचनेन भोजनप्रतिषेधात्कथं नक्षत्रदर्शं नानंतरं नक्त
 भोजनविधानमिति चेन्न भोजनानिषेधस्य मुख्यसंध्याकालसंबंधेनैव वक्तुं शक्यत्वात् गौणात्रिघटिकात्मकसंध्यात्रयेका
 रणभावात् संध्यानामदिनरात्र्योः संधौ विहिता संध्योपासनादिक्रियासंधिश्च खंडमातैडमंडलोपलब्धिसमयः तस्या
 तपःश्रुत् क्रियायाश्च विरुद्धत्वेन तावत्तिकलेकतैमशक्यत्वात् मुख्यार्थवोधे सति संध्यासंबंधेन संधिसंबंधः पूर्वापरक्रि
 यापर्याप्तः कालो ह्यप्येते यायाः सन्निहितानाडयस्तारताः पुण्यतमानता इति संक्रांतिकालवत् अतश्च सर्वलोकप्रसिद्धः
 खंडमातैडमंडलोपलब्ध्यादितारकोदयांतोमुख्यः सायं संध्याकालः तथाच याज्ञवल्क्यः प्रातः संध्यां सप्तक्षत्रांसायं संध्यां
 संध्यां सभारुकरां जपपञ्चासितसाविर्वाप्रत्यंगातारकोदयात् पूर्वा संध्यां सप्तक्षत्रांतिषेदात्सूर्यदर्शनात् स्मृत्यंतरे च नक्षत्रदर्श
 नात् संध्यासायंतत्परतः स्थितं तत्परारज्जो ज्ञेयारात्रिधर्मान्निर्वर्जयेदिति त्रिघटिकात्मकसंध्याकालस्तु दैवादकृतानां स
 ध्योपासनादीनां घटिकात्रयपर्यंतकर्तव्यताभ्यनुज्ञानार्थः संध्यागार्जितादिनां विहितानध्यापनादिपरश्च हेमाद्रौ मदनर
 त्नेच अस्तु वा घटिकाद्वयं संध्याशब्दार्थः तथापि न तत्र निषेधः तस्य रागप्राप्तभोजनविषयत्वात् यत्तु निर्णयसिधौ गौ
 ढारस्तु प्रदोपोस्तमयादूर्ध्वघटिकाद्वयमिष्यते इति वत्सोक्तः प्रदोपः संध्याच दिनरात्र्योः संधौ मूहृत्तैः श्रद्धार्कास्तम

प्रात्संख्याव्यक्तभूतानतारकेति यावत् तेजोपरिहानिवशाद्भानोरर्द्धद्वययावदिति वराहेकेरित्याहुः तत्र अस्तसंख्यां
 दत्तातध्यायादिपरत्यादिति तत्प्रागल्भ्यविजृम्भितं शिवपूजनैकभोजने च तस्यैव प्रदोषकालस्य सर्वत्र विहितत्वात् य
 दध्युक्तं मदरत्ने न कस्यप्येवम्यादागप्राप्तभोजनगोचरो निषेध इति तत्र विधेर्निषेधा विरोधात् अन्यथा कपिजलानि
 त्यत्राग्निभ्योऽधिकानां हि सन्स्यादित तत्सर्वविधिसुष्टुनिषेधानवकाशादिति मर्मासां विरोधात् घटिकाद्वयत्रयप्रदोषप्र
 तिपादकमाध्वग्रथविरोधाच्चोपेक्ष्य कालतत्त्वविवेचेनपि घटिकात्रयसंख्याग्रहणेऽपि धेवनैकभोजनेन क्षत्रदर्शनानं
 तरं घटिकात्रयमध्योपक्रियमाणेन दोषः तद्विषयत्वे तु विधिप्राप्तो निषेधप्रवृत्तौ विहितनिषिद्धत्वेनादृष्टदोषदृष्टविकल्पा
 पत्तरेति अनेनैव न्यायेनादित्यवारसंक्रांषादिपुरात्रिभोजनानिषेधस्य रागप्राप्ताविषयादृष्टन्यादिनैकव्रतं रविचारदि
 योगेऽपि रात्रिवैकसंवेद्यं यदादिनद्वयेऽपि न प्रदोषसंबन्धः तदोत्तरदिने सायाह्निके संवेद्यं तदुक्तं सकादं प्रदोषव्यापिनीनस्या
 द्विधानैकविधीयते आरामनोद्विगुणच्छायामतिक्रामति भारुकरे तत्र कंनकमित्याहुर्नैकं निशिभोजनं एवं ब्राह्मणततो
 विद्वान्सायाह्ने तु भुजिक्रियां कुर्यान्नैकव्रतं नैकफलं भवति निश्चितमिति अतश्चात्रैव परत्र स्यादित्याद्युक्तमेव शब्देषु
 पक्षेऽप्येकमकवन्नैषोऽप्यदृष्टव्यः सौरनैकमपि यस्य सप्तमं रात्रिवारादौ विहितं तत्सायाह्न्येव कर्तव्यं तदुक्तं सुमंतुना त्रिमुहूर्त
 रैरप्युपेयाह्निनिशि चैतवर्तति तिथिः तस्यां सौरचरे ब्रह्मकमहन्त्येव तु भोजनमिति कूर्मपुराणपि नरस्यद्विगुणच्छायामति
 क्रामति भारुकरः तदा सौरचरे ब्रह्मकंनकं निशिभोजनमिति भविष्यपुराणपि देवादिष्वदिने ब्रह्मब्रह्मकं कुर्यात्तिमानवाः
 दिनतिते तु भुजोरात्रिपथोरात्रिभोजन इति हरिकैव विशेषः सकादं उदयस्यासदा पूज्याहरे नैकव्रतं तिथिरिति अन्यनैके
 तु संक्रांषादावपि रात्रिवैव निषेधस्य रागप्राप्तभोजनगोचरत्वेनैव ध्यायकत्वात् यानितु यदा तु द्विगुणांछायां कुर्वन्तपति
 भारुकरः तत्र नैकं विजानीयात् नैकं निशिभोजनमित्यादौ निसोऽथर्मादिवचना निदिवानकविषयाणि तानि यथायथं दिन

इयंप्रदोषव्याप्यभावविषयाण्यतिनकविषयाणिवाद्ब्रह्म्यानि अत्रमाधवः यत्वादिन्यदिनेब्रह्मादितिभविष्यपुराण
 मधिकृत्य अस्मिंश्चदिवातकभोजनेउत्तमोत्तिममुहूर्तमध्यमउपपत्त्यः ततःआर्चानोजघन्यः एवंचसत्यतिमभागत्रिभा
 गमुहूर्तवचनान्युपपद्यंतैरात्रिभोजनेपि घटिकात्रयमुत्तमःकालः घटिकाषट्कमध्यमःकालः एतदेवाभिप्रेत्यवचनंस्म
 र्यते प्रदोषोरत्तमयादूर्ध्वघटिकात्रयमिष्यते त्रिमुहूर्तःप्रदोषःस्याद्वावस्तगतसतीतिच निशीथपर्वतोजघन्यःकालः
 नक्तंप्रकर्वातइतिसामान्येनाभिधानादिति कालतत्त्वविवेचनकारारतु मुख्यकालेपि त्रिमुहूर्तात्मकेआद्यमुहूर्तद्वयंमु
 र्यतरं निशानक्तंनुविज्ञेययामार्घ्वप्रथमेसतीतिस्मरंयतरादित्युक्तवतः अर्नेनैवन्यायेनसौरनक्तंतुसामान्येनैवपम्येणवा
 दिनद्वयेप्रदोषैकदेशव्याप्तौपर्यधुरेवनक्तंकार्यंसायंकालस्यमुख्यतिथिव्याप्तात् सायंकालदेशव्याप्तौपूर्वातिथिर्भा
 ह्या प्रदोषकालस्यगौणस्यतुतिथिव्याप्तात्वात् एकभक्तनक्तयोरेकस्मिन्दिनेप्रसक्तौएकभक्तप्राथम्यात् एकभक्तमुख्य
 कालएवानुष्ठेयं नक्तंतुद्वितीयादिने नतिथिः सायंकालेगौणसत्वेद्वितीयादिनेअनुष्ठेयम् द्वितीयादिनेगौणकालेपितिथे
 रसत्त्वेतुभार्यापुत्रादिना तद्दिनेकार्यमिति नक्तंनैवमोल्यासेनदर्शितः मदनरत्ने हविष्यभोजनंस्नानंसत्यमाहार

लाघवम् आश्रिकार्यमधःशायनान्तकमौर्जाषडाचशेदिति ॥

इति श्रीमन्महाराजरणीवीरसिंहकारितेष्ट्यरत्नाकरेनक्तकालनिर्णयः ॥

॥ अथायाचितनिर्णयः मदनरत्ने निर्णयामृतव ॥

नावचितेयाचितंयस्मिन्नभ्यवहरणेतदयाचितं अहोरात्रेयाचितमन्नंनभोक्ष्येद्वत्येवरूपोऽयाचितोऽन्नभोजनाभावविषयः
 संकरपइतियावत् अतएवप्राजापत्यकृच्छ्रप्रकरणेगौतमेनोक्तम् अथापरंअह्नकंचनयाचेतेति अभ्यवहरणंचभक्ष्य

भोज्यलेह्यपेषचोपभेदेनपंचविधं तत्रदत्तैरेवावखंडयवखंडयपत्तिगोर्धतेतद्भक्ष्यंदावखंडनमंतरेणमुख व्यापरिणै
 वयत्तिगोर्धतेतद्भोज्यम् जिह्वयाग्रहीत्वायदंतगिर्यतेतच्छेदं पेषपयोजलादिप्रसिद्धं चोर्धनामयद्ग्र्यातंगतसारंरसं
 मुखं व्यापरिणैवग्रहीत्वातंगिर्यते असारमन्यत्प्यज्यतेतत् यथास्फलेक्षुदंडादितत् अस्यचोपवासवद्देहारात्रसाध्य
 त्वादयाचिततच्चतिथिर्दिवारात्रियोगित्वे तस्यामेवानुष्ठानम् दिवारात्रिव्रतयच्चेतिस्कंदपुराणवचनात् यदातुतिथिरे-
 कस्मिन्दिनेदेवैव अन्यस्मिनरात्रौवतदहं व्यापिन्येवग्राह्या अहस्सुतिथयःपुण्याइतिजाबालिवचनात् अया
 चिताब्रह्मभेतुदिवारात्रौवा अतिर्षद्विकालेसकृद्भोजनंकरंत्यंतथैवाशिष्टाचारात् ब्रह्माभेतूपवासएव तत्रापि या
 चिताब्रह्मभोजनपरित्यागनिर्वाहान्नलोपःश्रानमाधवः अयाचितशब्दस्यअर्थद्वयंप्रतिषेधः पृथुर्दासश्च प्रतिषेधपृथुं
 दासयोः प्रतिषेधपक्षंप्राजापत्यकृच्छ्रव्याख्यानैर्गतमव्याजहार अथापरंअहंनकंचनयाचेति पृथुर्दासंइहस्प
 तिर्व्याजहार अहंप्रातरअहंसायंअहमयादयाचितं अहंपरंचनाश्रीयारप्राजापत्यंचरान्निजइति स्मृत्यंतरेपि
 अयाचितशीमितभुक् परांसिद्धिमवाप्नुयादिति मितभोजित्वं दशग्रासमात्रं तदुक्तंचतुर्विंशतिमिते प्रात
 र्भुद्वादशग्रासादुक्तं पंचदशैवतु अयाचितेतुर्हौचाष्टौप्राजापत्येविविधिःस्मृतइति तच्चभोजनद्रव्यंपरकीयप्रयत्नो
 पनोतं अयाचिताहतंयाह्यमपिटुष्टकर्मणां अन्यत्रकुलटाषंडपतितेभ्यस्तथाहिपइति ॥ याज्ञवल्क्यवचनात् ॥
 तथायतिधर्मपूशनाः भिक्षाशनमनुयोगात्प्रोक्तेनाप्यनिमज्जितंअयाचितं तुतद्भैक्ष्यंभोक्तव्यंमनुरज्ज्वीत् यदिप्र
 तिषेधः यद्विवापथ्युदासः उभयथाप्येकभक्तादिव्रजकालोविशेषणीयः प्रतिषेधकालविशेषापत्तपक्षणात् पृथुं
 दासेपराधीनत्वात् असतितुकालविशेषविधौकर्मकालव्याप्तिवचनमत्रप्रवर्तते किंतु युग्मवाक्येनैवनिर्णयइति
 यत्तुमयूखे अयाचितेविशेषवचनाभावादुपवासानिर्णयइति केचित् तत्र एकभक्तायाचितयोर्द्वयोर्विशदघटिका

ग्रथि सातिथिः सर्वद्विजयानकेसयाह्रसंगतेति शार्ङ्गधरीयेनारदोकेरिति तच्चिदं एतद्वचनस्य हेमाद्यादिनिबं
 धादावदर्शनात् निर्मूलत्वं इत्यर्थाचितकालनिर्णयः ॥ एकभकादिब्रतानां खंडतिथौ प्रारंभसमाप्त्योः प्रतिपिद्धत्वात् खंडा
 स्वरूपमभिधीयते निर्णयाय ते यातिथिरुदयादारभ्य दिनाद्व्यापितो न स्यात्सा खंडा तस्यांब्रतानां प्रारंभसमाप्तिं
 च न कुर्व्यात् तदाह सत्यव्रतः उदयस्थितिधिया हि न भवेद्दिनमध्यागा साखंडा न ब्रतानां स्यादा रंभो न समापनमिति अ
 खंडायां तु प्रारंभसमाप्ती आह वसिष्ठः अखंडवर्त्तमानां त्रैलोक्याह्याखंडा भवोत्तिथिः ब्रतप्रारंभणं तस्यामनष्टे गुरुशुक्रयोरिति
 न न्यत्र वचने समाप्तिपदा श्रवणात् तत्र समाप्तिः कर्तव्येति कुतो वा गम्यते इति चेत् सत्यं खंडतिथौ निषेधबलादेवा खंडतिथौ
 विधानं प्राप्तं भावाभावा विहाय तृतीयावस्थायाः कचिददर्शनादिति । इति खंडतिथिस्वरूपनिर्णयः । अथैव प्रसंगात् नक्ष
 त्रगामिना क्षत्रं दिनद्वये प्यस्तमयकालव्यापि भवति तदार्धरात्रादार्वाक् च्छेद्युक्ते नक्षत्रेकार्द्यं तदुक्तं विष्णुयर्मोत्तरे उपो
 पितव्यं नक्षत्रं यस्मिन्नस्तमियाद्बिभुज्यते यत्रैव तारानि शीथशशिनोऽसिर्हति भ्रान्ति शीथशब्देनार्धरात्रादार्वाकान् कालो
 लक्ष्यते अन्यथा मुमंतुवचनविरोधः स्यात् यदुक्तं यदाहं रात्रादार्वाक नक्षत्रं प्राप्येति तथैतन्नक्षत्रं ब्रतं कुर्यादतीति पारणंत
 येति नक्षत्रोपवासस्यातिथिः सैव नक्षत्रविहितनक्षत्रेकभकयोरेव प्रमाणा तदुक्तं स्कंदपुराणे नवैवोपवसेऽहं नक्षत्रा
 दधी भवेत् उपवासेऽहं स्थात्तथानक्षत्रेकभकयोरेव इति नक्षत्रं ब्रतं ततिथिर्नैष्यः अथ तस्या एव तिथेर्दानहेमन्नता
 दिपुफलयत्नारतम्यविज्ञानार्थं देवमानुषराक्षसकालात्मकविभागनिर्णयः प्रोच्यते एते पांच पूर्वाहणः कालौ दैविकः पू
 र्वाहणौ वैदेयानामिति श्रुतेः तथा च पूर्वाहणौ दैविकः कालो मध्याह्नश्चापि मानुषः अपराह्णः पिच्छां च सायाह्नो रा
 क्षसः स्मृत इति व्यासवचनाच्च तेनैतानि हेमदानां च नार्दानि पूर्वाहणव्यापिन्यांति यैकः र्दयाणि अतएव याज्ञवल्क्यः ॥
 पौर्वाहणिकारतिथयो देवकार्ये फलप्रदा इति नन्वेकारि मन्दिनेति धिद्वयविहितस्यैकभकादेः कथमनुष्ठानं यस्य दान

हे मुक्तभक्तदेवि मधो न विरोधस्तत्कमेष्टानुष्ठेयं तत्रैकस्वधं कृत्वाऽन्यद्द्वयं दिना प्रतिनिधिनं कारयेदिति साधवमद
 नरदादयः । यवतु चतुर्दश्यादौ । एकभक्तादिना हि भोजनं प्राप्तं भूताष्टम्यां दिवा भुक्त्वा रात्रौ भुक्त्वा तु पूर्वाणि । एकादश्याम
 होरात्रं भुक्त्वा प्रातरेणु श्रेयसि । तत्रिरोधश्च तत्रैकभक्तदेवधत्वा द्विवैभोजनं निषेधस्तु रात्रां भोजनविषयं तत्र भो
 जनमुपवासानि प्रेष्येति वचनादनुकरोपेन कार्यं । एवं चतुर्दश्यां शिवरात्रि व्रतपारणायाम् निषेधत्वा द्विवैभोजनं । एवमष्ट
 म्यादौ नक्तत्रते संकरुद्वा रात्रौ संकटचतुर्थ्या रात्रौ भोजनं । पञ्चदश्यां दिवा भुजितिषेधः । संक्रमे च रात्रौ विवति निषेधद्वयं
 तत्रोपवासः कार्यः । यद्यपि पुत्रिण उपवासोपनिषिद्धः । तथाऽप्युपवासनिषेधे तु किञ्चिद्द्वयं प्रकल्पयेदिति वचनात् । किञ्चि
 द्दक्षयि चोपवासः कार्यः । यतु निषेयसि वैशाखाद्यणमध्ये एकादश्यादौ भोजनं कार्यमेव चाद्रायणस्य क्रान्त्येन नित्य
 बाधकत्वादिभ्युक्तं । तन्मध्यं फलाद्यश्ननेनापि चाद्रायणव्रतस्य तौ एकादश्यां भोजनं निषेधवाक्यानामानन्दयत्वेन बाधासौ
 चिर्यात् ॥ इति श्रीरघुवंशतिलकश्रीमहाराजराजविरसिंहकारिते कृत्यानिबन्धे सखडखंडाविक्रिविक्रितिथिनिर्णये होमादि
 रसविरसिंहदं सरक्षकः । धर्मधर्मविभागकृद्गुपतेः । प्राद्विजार्चारतो । जीयात्पुनः कलत्रमिजसंहितः । संप्रालयन्क्षमां
 रणविरसिंहभूषेनकारिते कृत्याविरथौ । तिथिरूपलसत्कांतिस्तुराघोरतनसंग्रहः ॥ २२ ॥

वाक्यानामितरेतरं विरोधपरिहारोन्नतिर्णयरतस्वदर्शनमिति तत्रादौशुक्लप्रतिपदः संवत्सरादिव्यप्रासिद्धेस्तावदादौ
तस्याएवनिर्णयःप्रतिपाद्यते अथसामान्यतःशुक्लाकृष्णा शुक्लायाप्रतिपदस्याध्यानं हेमाद्रौ तिथयोह्यधुनोच्यतेअ
तिपदद्विभुजारुणा मेघनाशकिपात्रासांसितपक्षादिममतेति अथकृष्णप्रतिपदानं धूसराकृष्णपक्षाद्याभाससं
स्थाचतुर्मुखा अक्षसूत्रध्रुवंपुरतंपाञ्चधत्तेचतुर्भुजोति । अथात्रप्रतिपत्सामान्यतोनिर्णीयते अस्याश्वनामनिरुक्तिर्भ
विष्योत्तरे तिथिर्नातंप्रवरायस्माद्ब्रह्मणाममुदाहृता । प्रतिपद्यापदेपूर्वंप्रतिपत्तेनसोच्यतइति तत्रशुक्लप्रतिपदमा
वास्याद्युतैवकार्यो गुरुमाग्नीत्यादिवचनात् पैठीनसिनाप्युक्तं पंचमीसप्तमीचैवदशमीचत्रयोदशी प्रतिपन्नवमीचैव
कर्त्तव्यासंमुखीतिथिरिति संमुखीसायाह्व्यापिनीतिनिर्णयामृतोक्तोर्थःप्रामादिकः उत्तरवचनविरोधात् हेमाद्रि
विरोधाच्च संमुखीपूर्वविवक्षितयुक्तं सांप्रियदापंचधाविभक्तस्यऋश्यतृधभागव्यापिनीतदैवपूर्वविवक्षाग्राह्या । तदभवे
सायाह्व्यापिनीग्रह्येतिमाधवमतं तदभवेतुसायानह्व्यापिनीपरिग्रह्यतामित्युक्तेः अपराहणोत्तरकलिम्बुत्तावुत्तरवि
द्वैवग्रह्येति मदनरत्ने प्रोतिपत्संमुखीकार्यायभवेदपराहणिकोतिस्कंदपुराणवचनात् नन्वेतद्वचनंप्रतिपन्मात्रविषय
मरतु विशेषाश्रवणात् नचप्रतिपत्सद्वितीयारयादितिवचनविरोधः तेपामपराहणिकान्यप्रतिपद्विषयत्वेनोपपत्तेरि
तिचेन्न अत्यकृष्णप्रतिपद्विषयत्वेन वचनांतराग्राह्यस्यपूर्वविवक्ष्यस्यापराहणिकत्वरयचाविधेयत्वेनोपपत्तेः शुक्लप्र
तिपन्मात्रविषयत्वेतु तस्य वचनांतरेणपूर्वविवक्ष्यस्यान्यथासावादपराहणिकमात्रस्यविवयत्वेनगौरवम् यत्तु प्रति
पत्सद्वितीयारयाद्वितीयाप्रतिपद्युत्तेत्यापस्तंबवचनं तत्कृष्णप्रतिपद्विषयं अपराहणोत्तरकालप्रदत्तशुक्लप्रतिपद्वि
षयंच पूर्वोदाहृतवचनविरोधात् तस्मादापराहणिकीशुक्लप्रतिपत्पूर्वव्याह्या अस्याशुक्लप्रतिपदुत्तरेवेति मदनरत्ना
दिसिद्धांतः कृष्णानूत्तराकृष्णानूत्तरतीखिलेतिदीपिकोक्तैः कृष्णापिपूर्वत्यनंतमुदहतिनिर्णयसिंधौ उभयथातुं शुक्ल

कृष्णप्रतिपत्पूर्वव्याह्रा प्रतिपत्पंचमीचैव उपोष्यापूर्वसंयुतेति जावालिचचनात् । प्रतिपत्पंचमीभूतसावित्रीवटपूणिमा
 नवर्मादशमौचैव तोषोष्याः परसंयुता इति ब्रह्मवैवर्तवचनेन च । द्वितीयापंचमीचैव दशमौचनयोदशी । ८ चतुर्दशीचोप
 वसेहृन्युः पूर्वोत्तरेशोः उपवाससप्तमांतेव वाढ्युत्तरदिनमिति तद्वचसि ध्वंचनेन च । द्वितीयाविद्यायाश्च नृपोष्यत्वमि
 धानाच्च वेधश्चपैठानसिनासर्वासुतिथिषु सामान्यतेर्दाशतः पक्षद्वये प्रतिथयस्तिथिपूर्वात्तथोत्तरां । त्रिभिर्महर्त्तौर्वेधं
 तिसामान्योपविधिः स्मृत इति । उदयात्ततश्स्थिता त्रिमुहूर्त्तपूर्वातिथिर्विध्यति । अस्तमयात्प्रकृस्थिता त्रिमुहूर्त्तान्तरा
 तिथिः पूर्वतिथिर्विध्यतीत्यादि पूर्वमुक्तमेवं निषिद्धपूर्वतिथिर्वेधस्तूपवासविषये स्वल्पोऽपि त्याज्यः । तथा च स्मृत्यन्तरे
 घटिकाभाजवेधोपि पटुपयस्तुत्तरांतिथिषट्त्रिंशन्मतेपि घटिकाद्विस्त्रिंशत्प्राप्तत्वे वाढ्यपयेति थिपंचगव्यघटपूर्वसुराया
 विट्टकोपेथेति । इदं च वाक्यमुपवासस्य दूषकमिति निषेधोभिधानात् । ११ अतएव बौधायननाथपुत्रासातिथेरुदयकाली
 नत्वेनियमजकः उदयेतूपवासस्य न कस्यास्तमयेति थिरिति भविष्योत्तरपुराणे ब्रतोपवासानियमेघाटिकेकायदाभवेत्
 सातिथिः सकलज्ञेयापि त्रयैवापराह्णिकीति । पाद्मस्कंदयोरभ्येवं प्रदातुं तदन्तेः उपवासतिथिः स्वल्पापिनलभ्यते
 तदानीं षड्पूर्वतिथिविद्याप्युपोष्या तथा च ऋष्यशृणाः श्रवद्वा निनिषिद्धैश्चैत्रलभ्येतेति नानितु मुहूर्त्तैः नच सिर्विद्धाया
 ह्यैकादिशीतिथिः । तदार्धविद्यान्यन्यातिदिनान्युपवसेन्नर इति श्रुणुदयमारभ्य पंचमुहूर्त्तैकैवेधः सूर्योदयमारभ्य
 साद्वसुहूर्त्तद्वयवेधोपि ज्ञातव्यः श्रवद्धानामलभेतुपयोदधिकलानिवा सकृदेवात्पमश्रीयात्तूपवासस्ततोभवेदिति श्र
 यसिद्धविरुद्धादिकलिरयते इयं शुक्रवारेण सिद्धोच्यते । तदुक्तम् शुक्रेण प्रतिपत्पक्षैकादशीच त्रयोदशी सिद्धाभ
 गोत्तरापाढाहस्तश्रवणरेवती श्रवसर्वाणि शुभकर्माणि सिद्धंतीति । भौमवारेण योवरुद्धा तदुक्तम् कुजेतु वैश्वदेवाद्राप्र
 तिपत्पूर्वमादिन्यादि । बुधवारयुक्ते चैतसर्वैकयोगोभवति । बुधे धनिष्ठाभरणीप्रतिपच्च विवर्जयेत् । अत्र तिथिपत्वेन

चक्षिः पुंश्च श्रम्यां धेनि निःसिं मस्य तर्पुर्वस्पायां ज्ञात्वा ज्ञंयं । इति प्रतिपत्सं माऽपानिर्णयः । अथ द्वितीया निर्णयते तत्रादौ
 शुद्धरूपेण द्वितीयापानं हेमाद्रौ द्वितीयाहं समाश्रद्धा पञ्चपुस्तकधारिणी । कृष्णा च कुमुदाभासा वृक्षस्यासाक्षकुण्डिकेति
 अथ द्वितीया समाप्य निर्णयः तत्र कृष्णा पूर्वा शुक्लेति रते हेमाद्रिः । कृष्णा द्वितीयादिमाः पूर्वाहणे यदिसां सितानुपरेतः स
 वतिर्दापिकोकेः सां द्वितीयापरोपोष्मा पूर्वा विद्धा ततो न्यथेति स्मृत्यन्तरं एकदश्यष्टनीषधी द्वितीया च चतुर्दशी त्रयोदशी
 द्वा मावास्या तपोष्माः स्युः परान्विता इति विष्णुधर्मोत्तराच्च । मदनरत्नेपि शुद्ध द्वितीया पराया ह्यायुभमानीति वचनात् । कृ
 ष्ण द्वितीया तु पूर्वा वैद्वया ह्या । द्वितीया प्रतिपद्युतत्यापस्तवं वचनात् । प्रतिपत्सं मुखी कार्या द्वितीया द्विजसत्तमेति । अहं व
 यतं वचनाच्च । प्रतिपत्सं मुखी प्रतिपत्सं गता तद्विद्वेत्त्यर्थः इत्युक्तं । नन्वेते पुन वने पुद् द्वितीया मात्रश्रवणात्कथं द्वितीया विशेष
 विषयत्वमप्यामिति चेदुच्यते । युग्मयां पथे प्रतिपदोऽमावास्या युक्त्वा संभवाच्छुद्ध प्रतिपदोऽमावास्या युक्तायां युग्मवाक्ये
 आहारत्वं युक्तं तत्राप्यशुद्ध प्रतिपद द्वितीया युग्ममेतच्छ्रुतमिति दोषानभिधानेन निषिद्धत्वाभावात्तेन मवाक्यस्याप्यविषयः
 एवं च प्रतिपत्सं द्वितीयेत्यादिवाक्यस्य शुद्ध प्रतिपद द्वितीया ततोऽप्ययुग्मविषयत्वेन गमवाक्यविरोधः । निगमवाक्यस्य
 च द्वितीयाप्यविषयत्वेनिरवकाशादात्परतं वचनविरोध इति प्रथमोक्तं विषयत्वमेव गणकतरेण । इति द्वितीया समाप्त्यनिर्णयः
 दृहस्पतिवारयुक्ता द्वितीया सुविधिपूजनमुक्तं ब्रह्मपुराणे । दृहस्पतौ द्वितीयायां विधिवद्विधिपूजनं कृत्वा नक्तं समश्नीयाच्छ
 भवेत् भूतिमुत्तमाभिति । विधिर्वर्द्धात्तत्पूजनं च गायत्र्या पुराणमंत्रेण वा । अस्थानकञ्चतविशेषतुल्यकालव्यापि न्येव द्वितीया
 आह्येति सिद्धांतः । अत्र सिद्धविरुद्धादिकं द्वितीयावधवारणसिद्धाज्योतिषे वधवारं द्वितीया च द्वादशी सप्तमी पुनः मृगेन
 राधाहस्तश्चक्रिका सिद्धिदापिकेति । अत्र कार्या रंभः सिद्धो भवति । इयं शुक्रवारेण विरुद्धा । अत्र शुभकार्यं नक्तं कार्यम् । मा
 गेवरोहिणी ज्येष्ठा द्वितीया सप्तमी पुनः । पुष्ये मघा तथा श्रुपः सर्वकार्येषु वर्जिता इति । श्रुथा च द्वितीयायां वैवाहिकं कर्म प्रपण

कर्मरथादीनां कर्ममार्गमन्तव्रतारं भूषैः कर्मचक्रवर्ततदुक्तं भास्करेण व्रतपौष्टिके द्वितीयाद्वा दश्योः सप्तमीपुर्णमास
 पत्न्युद्धनगृहासनशयनशकटयानाश्वकर्मणीति द्वितीयायां विट्शत्रियशूद्रैर्मलापहं स्नानं कर्तव्यं तदुक्तं भास्करेण
 त्रयोदश्यां द्वितीयायां दशम्यां च विशेषतः शूद्रविट्शत्रियाः स्नानं नाचरेयुः कथं च नोति स्नानुस्तनूजान्दशमीत्रयोदशीति
 द्वितीयाद्विद्यतिहं अन्नमलापहं स्नानं निषेध एव नान्यनैमित्तिककाम्यवाधः शत्रोत्तरस्यां दिशियात्रानकार्या धनु
 र्भूतिरथैरवौ द्वितीयादनुधाभवति इति द्वितीयानिर्णयः ॥ अथ तृतीयानिर्णयः तत्रादौ शुक्लकृष्णाभेदेन तृतीयाभ्यामस
 तृतीयादृपणागौरीशूलपात्रधरासिता तृतीयातादर्थ्यगानिलाशंखपात्रधराद्विदोः द्विमुजाद्विस्वर्थः तृतीयारंभाव्यति
 रिकं चतुर्थीयुतैवोपस्था एकादश्यऽष्टमीषष्टीपौर्णमासीचतुर्दशी अन्नावस्यातृतीयात्रतादृपोपस्थाः परान्विता इति वि
 षणुधर्मोत्तरवचनं युग्मवाक्यं रंभाव्रतविषयं रंभाख्यां वर्जयित्वा तृतीयां द्विजस्य रम अन्वेषु सर्वकार्येषु पुण्ययुक्ता प्रश
 स्यत इति ब्रह्मवैवर्तात् गणयुक्ता चतुर्थीयुक्ता आपस्तंबोपि चतुर्थीसंयुतायां च सा तृतीया फलप्रदा अथैधव्यकुरीष्टि
 णांपुत्रसौभाग्यदायिनीति अस्यां द्वितीयायै धनिषु धो ब्रह्मवैवर्ते द्वितीयाशेषसंयुक्तं याकरेति विमोहिनि सार्वधुव्यमवा
 द्वातिप्रवदंति मनीषिणः दीपिकायामधिरंभां विहाये तत्तत्तृतीयामित्यादि अन्यच्च द्वितीयावेधः स्वल्पोऽपि गौरीद्विते
 षु व्याज्योत्तमहूर्तत्रयपरिमित एव अत एव मदनरत्नेरकंदपुराणैकलाकाशांप्रवाचैव द्वितीयासंप्रदश्यते सा तृतीया न कर्त
 व्यकर्तव्या गणयंयुतोति तेनैव गौरीव्रतेषु तारदिने स्वल्पापि तृतीया ग्राह्या न त्रिमुहूर्तव्यकर्मकालव्यापित्वाद्यादरः मुहूर्त
 भात्रसत्वेऽपि दिने गौरीव्रतं तं रशुद्धाधिकायामभ्येकगणयोगप्रसंसनादिति माधववचनात्पदातूत्तरदिने स्वल्पापि तुल
 नुतेतदा द्वितीया विद्धापि ग्राह्या तदा च तद्वचसिष्टः एकादशी तृतीया च षष्टी चैव त्रयोदशी पूर्वविद्धापि कर्तव्या यदि न स्या
 त् तरेह न्नीतिरंभाव्रतविषये तु पूर्ववद्ग्राह्या कृष्णाऽष्टमी तद्वत्तपासा विधीवटपौर्विकी अन्नं त्रयोदशी रंभादृप्याः पूर्वसंयु

ता इति निगमवचनात् एवं च सर्वाणि तृतीयावतानि चतुर्थीयुतायामेव कार्यणीति सिद्धांतः पक्षद्वयगतस्वपितृतायास्तु
 तृतीयशब्देन गौरी पूज्या तदुक्तं चतुर्थीगणनाथस्य गौर्यस्तत्पूर्ववासरइति अत्रासिद्धिरुद्धादिकालिख्यते तृतीया
 भोमवारेण सिद्धा तदुक्तं भोमपठितृतीयास्यादष्टमीचत्रयोदशी मूलाश्विनिष्ठगोऽश्वपासिद्धा उत्तरभाद्रपदा तृतीया
 धवारेण विरुद्धा चूषेधनिष्ठभरणीदास्रमूलसमन्विता तृतीयानवमीप्रतिपद्नेवतीभिर्वर्जतेति विरुद्धयोगेषु शुभं क
 र्मेन कार्यं श्रवणकल्पानि जयासु संश्रामवलोपयोगिकार्यणि सिद्धांति विनिर्भितानि ति तृतीयायामोष्ययोगिनिष्ठेव
 संस्यतस्तत्समुद्योगाच्चानुकार्य इति तृतीयाप्रकरणं अथ चतुर्थीनिर्णयते तत्रादौ शुक्लाश्विभेदेन चतुर्थीध्यानं लीला
 रूपलक्षणं चतुर्थीमूषकस्थिता परशुविभ्रतीपादपीतवस्त्राहिसंयुता १ चतुर्थीकज्जलाभासामाहि परथा चतुर्थीज्जा
 श्वेक्षमालिकादंडचतुर्थीयाचदोहिणीति २ सा चतुर्थीति यि गणेशकुंडचतुर्थीवहुलाव्रतव्यतिरिक्तेषु पंचमीयुतैर्व्याख्या
 तं तथा च गणेशकुंडवहुलाव्यतिरिक्ताः प्रकीर्तताः चतुर्थीपंचमीविद्वद्वतान्तरयोगत इति मदनरत्ने ब्रह्मवैवर्तवचनानि
 तं चतुर्थमभूतं निमित्तियुग्मवाक्यं तं एकदशीतथापठि श्रमावास्या चतुर्थीकाळपोष्याः परसंयुक्ताः पराः पूर्वेण संयुता इति
 वृद्धवासिष्ठोक्तेः श्र गणेशव्रते चतुर्थीतृतीयायुतैवोष्या चतुर्थीगणनाथस्य मातृविद्याप्रशस्यत इति वृहस्पत्योक्तेः हेमा
 द्यौब्रह्मवैवर्ते चतुर्थीसाहिताया तु सा तृतीयाफलप्रदा चतुर्थीचतृतीयायामहापुण्यफलप्रदा कर्तव्याकृतिभिर्वस्त्रगुण
 नाथसुतोपिणीति गणनाथसुतरांतोष्यतीत्यर्थः तथा च स्कंदपुराणे कृष्णाष्टमी चतुर्थीचसावित्रीवटपैतृकीशुक्लत्रयोद
 शीरेभान्तोष्याः परसंयुताः श्रवणापि चतुर्थीगणेशचतुर्थ्येव वेदितव्याः अन्यथा युगभूतानामिति निगमवाक्यविरोधः
 स्यात् तनाथचतुर्थी तु मध्याह्नोष्यापि नीत्राहोतिनिर्णयामृते माधवीये चतुर्थीगणनाथस्य मातृविद्याप्रशस्यते मध्याह्न
 व्यापिर्नित्येत्स्यत्परतश्च परेहनीति वृहस्पतिवचनात् प्रातःशुक्लालैः स्नात्वा मध्याह्ने पूजयेन्नृपेति तत्कथामिधानुद्ध

[illegible]

णा। शांस्वमुद्रांतथापाशांविधाणापंचमीमता पंचन्योमाधवमतेसर्वाश्रतुर्थीयुताः कार्यः चतुर्थीसंयुताकार्यः पंचमीपर
 यानतु द्वैवेकर्मणिपित्र्येचशुक्लपक्षेतथासितइतिहारितोक्तैः स्कंदपुराणेषु पंचमीचतुर्थीसंहिताविभोदति तथाप्य
 पुराणभविष्योत्तरपुराणयोः पूर्वोत्तरविद्वान्विधौ विधौस्मर्यतेपंचमीचतुर्थीयुतपुष्टा युक्तनकारयेदितिमदन
 रत्ने-पूर्वविद्वान्नाह्येयुक्तं युगभूतानामितिपुन्यमवनात् पंचमीसंक्षमिचैवदशमीचतयोदशी प्रतिपन्नवमीचैवकर्तव्या
 संमुखीतिथिरितिपैठिनिसिचनान्च स्कंदोपवासव्रतेतु माधवमतेपुनराकार्यः स्कंदोपवासेस्वीकार्यःपुंच
 मीपरसंयुतेतिजावालिवचनात् ब्रह्मवैवर्तात् मदनरत्नेनिर्णयामृतैच स्कंदोपवासपंचमीव्यतिरिक्तसर्वापिपुंच
 म्युपवासपूर्वविद्वान्नाह्या प्रतिपत्यंचमीचैवउपोष्यापूर्वसंयुतेतिजावालिवचनात् नागव्रतेतुपंचमीपरविद्वान्नाह्या
 तदुक्तंरुद्रच्यंतरे श्रावणेपंचमीशुक्लासाप्तोक्तानगपंचमी तांपरित्यज्यपंचम्यश्रतुर्थीसंहिताहिता इतिहेमाद्रिमतेतु
 ण्णापूर्वापरसितइति दीपिकायामपि कृष्णपूर्वयुतासितापरयुतास्यत्पंचमीति यत्तु पंचमीतुप्रकर्तव्यापुष्टा युक्तानु
 नारदेत्यापुस्तंवीये तन्नागपूजाविषयमित्यनंतभट्टनिर्णयामृतदयः चमत्कारचित्तमणौच पंचमीनागपूजायांका
 र्यापयष्टीसमन्विता तस्यांतुविधानागाइतरसचतुर्थैकेतिनागपूजायांपरैवेति श्रथपंचम्यासिद्धिविरुद्धादिकं पंचमी
 गुरुवारोणासिद्धा गुरौदशमिपंचम्यौर्णोमासीविशाखिका भाग्यानुराधायासिद्धाःरुद्रतथापुष्यपुनर्वसूइति भाष्यं
 पूर्वोक्ताल्लुनी पंचमीशानिवारेणानिषिद्धा सौरहस्तोत्तराषाढारेवतीचित्रयासह पंचमीचैवपृष्टीचअर्यभूणासहवर्जिते
 तिपंचम्यादिपूर्णातिपुष्यमांगल्यविवाहयात्रापोष्टिकादिशांतिकर्मार्णिकायाणि तथाचश्रीपतिःपूर्णासुमांगल्यवि
 वाहयात्रासुपोष्टिकशांतिकर्मकार्यं सदैवदर्शापत्तकर्मभुक्तानान्यद्विद्वान्छुभमंगलादि पौष्टिकेनामायुर्वर्धयै
 क्रियमाणोहेमादिकुंकर्म शांतिकग्रहोत्पातादिशांतयेक्रियमाणं शुभंशांतिकादिमंगलंविवाहादिद्वयंपंचमीरिवि

शोभयतीनामन्यतमेकत्र हे मेपादिराशिचतुष्टयस्थितेदृष्टाभवति अत्रचेदक्षिणस्यांगोनिर्गतासुंख्यात्वाज्ञानका
र्यपक्षद्वयगतासुसर्वासुपंचमीपुतिथिपत्वेननागाःशेषादयःपूज्याःउक्तंचशेषादीनांफणिनांचपंचम्यांपूजनंभवदिति
श्रीमन्महाराजरणविरासिंहकारितेकत्परत्नाकोरपंचमीसामान्यनिर्णयप्रकरणम् ॥

अथपष्ठिसामान्यनिर्णयः तत्रादौशुक्लकृष्णभेदेनपष्ठोध्यानम् हेमाद्रौ मयूरगारुणापष्ठोपातकुक्कुटधारिणी १ कृष्णप
क्षे श्लक्ष्ममयूरगारकाशयिकुक्कुटधारिणी एकास्याद्विभुजापठिरक्तवस्त्रासुभूषणा नीलकुंडलकंठासज्जटाखड्गेंदु
भापताइति शुक्लपक्षेपठितिथिरुपवासव्रतादिपुरस्कंदव्रतातिरिक्तेषुसप्तमीयुतेवग्रहाः पञ्चम्योरितिद्युनवाक्यात्
दहरूपतिनाप्युक्तं एकदश्यष्टमीपठिद्वितीयाचचतुर्दशी भ्रमावास्यातृतीयाचताडपौष्याः पराश्रिताइति स्मृतिसमु
द्ययविष्णुधर्मोत्तरयोरप्येवमेव रक्तदंष्ट्रि नागाविद्वानकर्तव्यापठिचैवकदाचन सप्तमीसंयुताकार्यापठिधर्मार्थंक्षित
कैरिति नागाविद्वानुपापठिशिवाविद्वानुसप्तमी दशम्येकदशीविद्वानोपौष्याः रयुः कथंचनेति शिवरहस्यसौरपुराण
नचनेनपूर्वविद्वानुपापठिशिवाविद्वानुसप्तमी दशम्येकदशीविद्वानोपौष्याः रयुः कथंचनेति शिवरहस्यसौरपुराण
रूपचदशभिस्तथा भूतोष्ठादशनाडोभिर्दृश्यत्युत्तरातिथिमितितेनपञ्चम्युहर्तन्मूनपंचमीयोगे पूर्ववोपौष्या तदुक्तंस्कंद
पुराणे कृष्णपक्षे रक्तदंष्ट्रि शिवरात्रिश्चतुर्दशी एताः पूर्वयुताः कार्यास्तिथ्यन्तेपारणभवेदिति त्र्यस्यांसप्तमीमानुयोगे
पञ्चकार्ययोगाडकोनिर्णयामृतं पठिचसप्तमीयोगोवाचरेचंदशुमालिनः योगोऽयंपञ्चकोनामसूर्यकोटिग्रहैः समग्र
ति श्रवस्तानदानादिकृतमक्षयफलदंभवतीति सर्वप्यापिमासेसुविशेषादयंगोवोद्व्यइतिनिर्णयसिधौ अचलास
प्तम्यामित्यन्ये अस्यामेवरविवासरयोगोलोकयात्रिकाकाशीखंडे कृतानिधानिपाधानिनरैः संवत्सरादपि नश्य
तिक्षणातस्तानिपठ्यकैलोलदर्शनादितिवापैकयादाप्युक्ता तत्रैव मार्गशीर्षसप्तम्यापठ्यांवारविवासरै विधाय

धार्मिकपित्रानरः पापात्प्रमुच्यत इति पठीब्रवानां विशेषकृत्यैवादितावक्ष्यते अथानपष्टासिद्धिरुद्धादिकमुद्भू-
तं शुक्रिणप्रातिपद्यतीति प्रातिपक्षिण्यप्रोक्तप्राक्भौमेनापिसिद्धा भौमेषुष्ठित्वास्यादिति चोक्तमेव पठीशानिवारे
पार्विरुद्धा तदुक्तं सौरहस्तोत्तरापाडोर्वर्तिचित्रयासह पचमीवैवपठीचश्चर्मणासहवर्जितोति पष्टाशानिवारेणकक्र
शाभिधोयोगः तदुक्तंरत्नमालायां तिथेश्ववारस्यचयत्रसंख्ययात्रयोदशरयुर्मिलनेकृतेसाति स्मृतःसंयोगःकक्रवा
भिधानकोविर्वर्जनीयः शुभकर्मसुश्रवमिति अत्रादृतकाष्ठतैलाभ्यगस्तानचनिषिद्धं यथा दंतकाष्ठिकुलद्रव्यज्ञातिनाशो
यथाक्रमं जायतेपष्टामावास्याप्रातिपत्सुकृतेसाति तथाचरत्नमालाया पठीपुतैलपलमठमीपुक्षौरक्रियावैवचतुर्दशीष
स्त्विसिद्यतंनष्टकलासुप्तंसांसांमुःक्षयार्थंमुनयोवदतीति अत्रादृतकाष्ठादिनिषेधस्तात्कालिकतिथ्यामेव तदुक्तंज्ञानेज्ञा
भंसंजनैश्चवदंतुधावनमैशुने तिथिरुक्तात्कालिकोप्राह्यातयामरणजन्मनोरिति अत्रपष्टीपुतैलतैलतैलमेवनिर्निषिद्धं ननु
सर्वतैलैस्तदुक्तंरुद्रुतिसमुच्चये यत्रतैलनिषिद्धयुक्तिलैलनिषिध्यते आभ्यंगापनिषेधेनसार्पपादेरपीच्यतइति पुष्ट
धुंकेपुसर्वथाप्रयतिपेयः सार्पपंगंयतैलवयतैलपुष्पवासीतं अन्यद्रव्ययुततैलेनदुष्यतिकदाचतुतित्रचेतोवचनप्र
रविभौमशनिनामैकतमेकूरग्रहसिंहस्थितेपष्टीदुष्टाभवति परःपरेपामिद्युक्तंयत् तथाकर्मेपस्यैतूर्वपष्टीदराया
भवति त्वतशुभकर्मनकार्यं पष्टां पश्चिमेयोगिनीसामुख्याद्यात्रा न कार्या इति सर्वपष्टीनिर्णयः इति श्रीरघुवंशादि
ल्लकश्रीमहाराजरणविरासिंहकारितेकृत्यरत्नाकरेपष्टीसामान्यनिर्णयः ॥

अथसप्तमोऽसामान्यनिरूपः ॥

तत्रादांशुककणभेदेनसप्तमीध्यानम्

साववर्णाजपाभासाहयस्यासप्तमीमतीति कृष्णपक्षे नीलकुंतलकंठासज्जगदखड्गेदुर्मृषिता इभरथासप्तमीया
 श्रीदिभुजावज्जपात्रिणी हेमद्रौ शुक्लपक्षेसप्तमीतिथिरुवासादिपुष्येयुतैवम्राह्या यन्मवक्यातर्पण्यतासप्तमी

चकतं व्यासाचसर्वदा प्रष्टुमसममियत्रतत्रसन्निहितो हरिरिति मदनरत्नादयः स्कन्दवचनानां यथेष्टकादश्यमावा-
 रयत्पूर्वाविद्धा तथाऽपि सप्तमीपरविद्धावनोपेभ्यः तिथिपंचकमिति स्कन्दपुराणवचने परविद्धायाः सप्तम्या उपवासो-
 निषेधाच्च अत्रमाधवयत्पूर्वद्युरस्तमयपर्यन्तापष्टी परेद्युरस्ति यथेष्टेणास्तमयादर्वागपि सप्तमी त्रिमुहूर्ता तदा पूर्वाविद्धा
 याश्चलभाद्रतुरविद्धायाश्च प्रातिपदित्वात् कुत्रानुष्ठानमिति चेत् निषधमुद्धृत्याप्युत्तरविद्धायां मिति ब्रूमः यद्यप्यस्मि-
 न्नृपयवचनं नोपलभ्यते तथापि येषु पिलोपस्य न्याय्यत्वाद्दुत्तरविद्धागौलकालत्वेन रवीकादर्थ्येति इति सप्तमी सामान्या नि-
 र्णयः अथ सप्तम्यां सिद्धविरुद्धादिकमुच्यते सप्तमी विधवारणा सिद्धा तदुक्तम् ब्रुवन्नेति तृतीया च द्वादशी सप्तमी पुनरि-
 ति सप्तम्यां रविवारिणसंवत्तारव्ये योगो विरुद्धो भवति सप्तम्यां दिनकरवासरोयदिस्याद्धारश्चेत्यतिपदि चेदुनं न स्यु-
 र्भ्रवर्ते मुनिभिरुदीरितः सयोगः सत्याज्यभुभ्रसखकांक्षिभिः प्रयत्नादिति सप्तमी रवियोगादिविरुद्धयोगेषु काश्चि-
 यथा विरुद्धयोगास्ति यथैवारजातानक्षत्रवारप्रभवाश्च ये च हूणेषु वीरेषु रथेषु वज्र्याश्च न्येषु देशेषु ते विद्विषेणो लिख्यते
 रुद्धा इति सप्तम्यां चाद्वितीयायां व्रतपौष्टिकादिकर्मकार्यं व्रतपौष्टिके द्वितीया सप्तमी द्वादशी सप्तमीषु कुर्वतेत्यु-
 क्त्वात् सप्तम्यां मालकस्नानं लक्ष्मीनां शूलकरम् तदुक्तं सप्तम्यनिदुनवमीषु च संपदिच्छु स्नायात्कदाचिदपि नानु-
 लकैर्मनुष्यै रविमौमशनेनानान्यते मङ्गलप्रदं कन्याराशिस्थिते सप्तमी शुभकर्मसु निषिद्धा तदुक्तं परा परेषामित्या-
 दिसप्तम्यां वायव्ये गिनीसां मुख्या धावानकार्या वायव्ये शानयोगे रित्युक्तत्वात् इति श्रीमन्महाराजरघुवंशेति
 रुक्मिणीरणवोरसिंहकारिते कृत्यरत्नाकरे सप्तमी सामान्यनिर्णयप्रकरणम्

अथाष्टमीनिर्णयते

तत्र शुक्लाष्टमी धानम् घंटापात्रभरणोत्थागेक्षीरववलाष्टमी अथ कृष्णाष्टमी धनं चैतगाचाष्टमी रक्ताष्टमी अथ सि-

तांशुका श्रेक्षेवेटतथावङ्गपात्रं धत्ते चतुर्भुजेति अष्टमीतिपि सर्वमतपूर्वा सितापरा व्रतमात्रेऽष्टमीकृष्णपूर्वाशुक्ला
 एतमिपरेतिमाधवोक्तिः परयुक्तशुक्लाष्टमी पूर्वयुक्तकृष्णोतिदीपिकोक्ते श्वश्रुकपक्षेऽष्टमीर्चयेवशुक्लपक्षे चतुर्दशी पूर्वविद्वानक
 र्तव्याकर्तव्यापरसंयुतेति कृष्णपक्षेऽष्टमीर्चयेव कृष्णपक्षे चतुर्दशी पूर्वाविद्वैवकर्तव्या परविद्वानकुत्रचित् उपवासेपुराजं
 एष्वधर्मस्माननइति नैमाज्ज हेमाद्रिमाधवनिर्णयसिंधुकालविवेचनप्रवृत्तिसर्वमते कृष्णाष्टम्युपवासादिपु पूर्वविद्वै
 तिसिद्धांतः मदनरत्नेतपवासेपुपक्षद्वयेऽप्यष्टमीपरयुतैव ग्राह्या उपवासे सप्तमीर्चयेवाहंत्तुत्तरदिनं पक्षयोरुभयोरपि
 उपवासाविधिः स्मृतइति तारदीयवचनेन पक्षद्वयेऽपि सप्तमीविद्यायानिषेधात् एकादश्यष्टमीपठोतिपूर्वादाहृतभुज
 चत्राच्चोतिनगमवचनमुपवासग्रहेण रुद्रोपवासविषयं रुद्रव्रतेषु सर्वेषु कर्तव्यास्मंखीतिथिः अन्येषु व्रतकल्पेषु यथो
 ष्ठानुपायसिद्धिस्मृत्यतरवचनाद्वतेनास्यविरोधः शक्तिपूजायां लष्टमीरात्रिव्यापिनी ग्राह्या तदुक्ते देवीपुराणे निशांयां
 पूजिता देवी वैष्णवी पापनाशिनी तरमात्सर्वप्रयत्नेन अष्टम्यां निशि पूजयेदिति अतएव दुर्गाभक्तितरंगिण्यान्मयि रं
 त्रिपूजायामष्टमीरात्रिव्यापिनी ग्राह्येयुक्तं कालव्यापिशाल्नात् शुक्लपक्षे पूर्वाविदादरेण कृष्णपक्षे विचारभावाच्च
 द्विनद्वयरात्रिव्यापतावधिकरात्रिव्यापिनी ग्राह्या तुल्यव्यापतावतरैव प्रातरारभ्य कालपर्यंतं तस्मिन्नात् शिवाचूर्णच
 द्रिकायां कुलाण्ये नित्यार्चनं दिवा कुर्वाद्रात्रौ नैमित्तिकार्चनमित्यभिधानाच्च इत्यष्टमीसामान्यनिर्णयः अथाष्टमीक
 र्त्यानि तत्र सर्वास्वष्टमीषु भैरवयात्रोका शीतवदे अष्टम्यां च चतुर्दश्यं रविभूमिजवासरयात्रां च भैरवोक्त्या नरयापा
 र्त्यमुच्यते इति तत्रैव अष्टम्यां च चतुर्दश्यं भौमवारे विषेपतः श्रंपूज्यमतं तत्कार्श्यादुर्गोन्माता विनाशिनमिति इत्यष्टमी
 मंत्रसामान्यकल्पमे अथासिद्धविद्यादिकमुच्यते अष्टमीभौमेन सिद्धा भौमेषष्ठोत्तरीयास्यादष्टमीचत्रयोदशीति इयं गु
 र्वारेण विरुद्धा यथाजिवेष्टमीचतुर्थीचेति अत्रासंभ्रामवलोपयोगी निकाय्याणिकुर्व्यात् यथा जयास्तु विदधाति शुक्ल

कार्याणि निर्देष्टव्यं अत्रैतल्लान्मांसमक्षणांनारिकेलभक्षणं च निषिद्धं यथानाकारं दृष्ट्वा न च संक्रमे च नैव धृतौ न व्यति
 पातयोगे न पक्षमध्ये पितृष्वधोरेभ्यं गृह्येन च पूर्वसूक्तः पक्षमध्ये ऽष्टम्यां पलमष्टमिषु च ऽष्टम्यादिषु नाद्यादिषु
 तीच्छुः कदाचिदापि विद्वान् शीर्षकपालां त्राणि न खचर्म तिला निचक्रमश इति अयमर्थः ऽष्टम्यां शीर्षं नारिकेलं नाद्यात्
 न वन्यां कपालं ब्रालावुफलं दशम्यां भ्रांजनालं शाकमिति निर्णयामृतं पटोलमिति हेमाद्रिः एकादश्यां नखांश एषु पा
 णीति निर्णयामृतं निष्पावानिति हेमाद्रिः निष्पावशब्देन वज्राभाषणं बाला इति प्रसिद्धा शिबीफलानि वा द्वादश्यां च
 भवित्व फलं पौर्तार्यपि पञ्चशाकविशेषसंज्ञा त्रयोदश्यां तिलं द्रुताकमिव्यर्थः एतेषां भक्षणं प्रायं गरीषादिभक्षणं तु लय
 मिति भावः तथा ऽष्टम्यां दिवानभोक्तव्यं तद्वक्तुं भूताष्टम्यां दिवा भुक्त्वा रात्रौ भुक्तत्वं पूर्वाणि एकादश्यां दिवा रात्रौ भुक्त्वा द्वा
 यणं चरेत् तत्र पूर्वाणि चतुर्दश्याष्टम्यां चैव भ्रमवास्या च पूर्णमा पूर्वाण्येता निराजं दृष्ट्वा किं संक्रान्तिरेव च ऽत्र ऽष्टमिद्वयम
 षमं त्वेन चतुर्दशी द्वयं चतुर्दशी त्वेनैकोक्ष्य भ्रमावास्या पूर्णमासं क्रांतिश्चेति एवं च पूर्वाणि अन्नसर्वेषां पूर्वत्वेनैकत्वा
 द्भूताष्टम्योरपि पूर्वत्वेन प्राः पूर्वाण्यष्टयमुपादानं गोवर्तीवर्दन्यायेन च द्वा शुक्लाष्टमि कृष्णचतुर्दशी च दशोत्तराका
 रवि संक्रमश्चेति यथांतरं शुक्लकृष्णचतुर्दश्यां रेव पूर्वत्वाभिधानात् कृष्णाष्टमि शुक्लचतुर्दश्यां रेपि दिवा भोजनं निषेधप्रा
 प्यर्थं पूर्वाणि युक्ता भूताष्टम्याः पुनर्वचनं अथ पूर्वसुनिषिद्धानि स्नांसंभोगतैलाभ्यंगमांसं भक्षणं शौरदंतकाष्ठविरुत्तर
 च्छेदनं कुशच्छेदनानि वज्याणीति हेमाद्रिः पक्षद्वयगतासु सर्वस्वष्टम्यां पुतिथिषु च विच्छेदः पूज्यः ऽष्टम्यां च चतुर्दश्यामि
 त्याद्युक्तमेव ऽष्टम्यां दशम्यां क्रूरग्रहे तुलास्थिते सति शुभकार्येषु वज्यां मिथुनकन्यागते रेवा वष्टम्यां दध्या भवति ऽष्टम्यां मे
 शान्यां पात्रां विशेषतः नकार्थं इत्यष्टम्यां सामान्य निर्णयः ॥ इति श्रीरघुवंशतिलकश्रीमहाराजरेण्वारसिंह

कारिते कल्परत्नाकरे ऽष्टम्यां सामान्य निर्णय प्रकरणम् ॥ (३८) (७) ॥

अथ नवर्मानिर्णयः तत्रादौ शुक्लकृष्णानवर्माभ्यां नवर्मासिंहगामुष्णपाशपात्रपराशुभा इति कृष्णा अक्षयङ्ग
तथा खेटपात्रपत्तचतुर्भुजा सर्पगानवर्मानिलादांष्ट्रिणपात्रजर्जनी इत्येव सर्वमेव तेषां सादिष्वष्टमीयुतैव प्राह्या वसुरंध
योरिति पुनर्भवाक्रयात् अष्टम्यानवर्माविद्धाकृतैव्याम्लकांक्षिभिः न कुर्यान्नवर्मावावदशम्यांतुकदाचनेति ब्रह्मवैवर्ते
वचनाच्च नवम्येकादशौचैवदशविद्धापदभवेत् तदावर्ज्याविशेषेण गंगांभः सुरपाययेति यमपुराणञ्च इति नवर्मासामा
न्यनिर्णयः ॥ अथान्नसिद्धिविरुद्धादिकं नवर्माशनिवारेण सोमवारेण चासिद्धा तदुक्तं श्रौतौ चतुर्दशानवर्माति सोमे तु नव
र्मापुष्यः श्रवणो राहो हि णिष्ठमास्यता नि सर्वदा वः सा सिद्धिदानि स्वकर्मरिचति ब्रुध्वारेण चाविरुद्धा तृतीया नवर्मापुष्यकमे
वनवभ्यां शत्रुवधवधूनां श्यम्यकर्मकार्यं चतुर्थ्या च चतुर्दशपां नवभ्यां चारिमर्दनमित्यादि आज्ञामलकस्तान्तकार्यमित्या
द्युक्तमेव सप्तम्यानिर्दुनक्ष्मीषु चेत्यादि अत्र देतकाष्टमपेक्ष्यर्धमुक्तं व्यसेन प्रतिपत्तये पथी पुन नवभ्यां हरिवासरे देतानां
काष्ठसंयोगो देहव्याससप्तमंकुलमिति अत्र योगिनीनां सामुस्यात्पूर्वदिक्षियाजानकार्या दृश्चिकरथेकूरग्रहे नवर्मादश
मीचाशुभाभवति पराः परे पामित्यादि नवभ्यां तु शीफलमपि न भक्ष्यमिति इति श्रौतमन्महारजराजराखरीसिंहकारिते कृष्य
॥ रत्नाकरे नवर्मासामान्यनिर्णयप्रकरणम् ॥

॥ अथाद्भामोनिष्ठावते ॥

तत्रक्रमेणशुक्लकृष्णदशमीध्यानं हेमाद्रौ वीरमित्रोदयेच सिंहसन्निस्थताशुश्रादशमीपातकुंतला ज्ञानमु
द्राभयाचेयंपातवत्खान्धमाखिनी ॥ १ ॥ कृष्णवर्णालुलाभस्थोदशमीदंडपात्रिणीतिसापूर्वविद्वैवग्रहा ॥ तथा
च स्कंदपुराणे ॥ दशमीचक्रकर्तव्यासदुर्गाद्विजसतमेति यदा दिनद्वये कर्मकालव्यापिनो तदा पूर्वा
परावेति हेमाद्रिः संपूर्णादशमीकार्यापूर्वपापरयाश्वा युक्तानद्विषदाग्रमादतः सासर्वतमुखित्वगिरेवचनत्

कृष्णपूर्वात्तराशुक्लादशभ्येवं व्यवस्थितेतिमाधवः मदनरत्ननिर्णयाभ्युपगमादिपुनवमीविद्वद्ग्राह्या
 तदुक्तं पैठीनसिना पंचमीसप्तमीचैव दशमीचत्रयोदशी प्रतिपन्नवमीचैव कर्तव्या संमुखीति धिरिति श्रापस्तवोपि दशमी
 तत्र कर्तव्या सद्गुर्गाद्विजसतमेति यत्संपूर्णदशमीकार्येयं गिरिवचनं तत्तन्वर्मायुक्तायाञ्जलाभि उदयकालव्यापिनी
 ग्राह्येव परं अथवा एकादशीव्रतं गत्वेन क्रियमाणं दशम्यामेकभकादिपरं यत्तु नंदाविद्धेति कर्मपुण्यवचनमुत्तरवि
 द्धानिषेधकं तत्कृष्णपक्षविषयमिति कालतत्त्वविवेचने अत्र केचित् यत्तु हेमाद्रिः दिनद्वयकर्मकालव्यापित्वाभावे
 च्छिकोविकल्प इत्याह तत्राशास्त्रतोऽप्यवस्थासंभवे ऐच्छिकस्वार्थेणादिपूय तन्मध्यं दिनद्वये हेमाद्रिणा कर्मकालव्या
 प्यभावे ऐच्छिकविकल्पाभिधानेनानुकोपलंभप्रसंगात् इति दशमीसामान्यनिर्णयः ॥ अथ दशमीकृत्यानि तानि चैत्र
 शुक्लादितो वक्ष्येत् अथानसिद्धविरुद्धादिकलिरूपेते दशमीगुरुवरेण सिद्धा यथा गुरौ दशमीपूचन्याविति दशम्यां
 भीमवारेण ककचयोगे गुरौ दशम्यां पंचम्यां यन्मंगलयं विवाहयात्रादिकार्यमेव दुश्चिक्करूपे सर्वे दशमीदश्याभवति दश
 म्यां शत्रियादित्रयोवर्णाः श्रम्यंगत्तानं न कुर्युः उक्तं त्रयोदश्याद्वितीयायां दशम्यामित्यादि प्रागुक्तं श्रमनलीलाकां
 नाथात् उक्तं च श्रीपूकप्राज्ञांवाणि इति दशम्यामुत्तरदिशि गमनं योगिनीसामुद्रयात्राकुर्यादिति दशमीसामान्यनिर्ण
 यः इति श्रीमहाराजरत्नवीरसिंहकारिते कृत्यरत्नाकरे दशमीसामान्यनिर्णयः ॥

अथैकादशीनिर्णयते ॥

तत्र शुष्ककृष्णैकादशीभ्यां एकादशीति परश्यातुनीलशुक्लात्रिशूलिनी ताक्षवर्णवृषारूढापत्रखेटासिपंकजा १ एका
 दशीमहान्भस्या तुलाकर्तारिकायुता सिंहाननरुणगलातुंदिनीलासिर्नोपरेति अथैकादशीमहिमाद्रौ तत्त्वसागरे मा
 तेयसर्वबालानामौपधरेणिणामिव रक्षार्थं सर्वलोकानां निर्मातृकादशीति धिः तथा एकादश्युपवासीयः सधन्यः सच

वृद्धिमान् तथा एकादशीपरित्यज्योन्यत्रतमुपासते सकरस्थमहारत्नं त्यक्त्वा लोष्टं हि वाचते तथा एकमेकादशीं
 चापि समुप्यजनादंनं कामेनापि समभ्यर्च्य संसारान्मोक्षमाप्नुयात् तोयेनापि समभ्यर्च्यैति वा पाठः प्रसंगादथवा दं
 माहोभाद्राविदशाधिपं एकादश्यां नमस्कृत्वा संसाराद्दिप्रमुच्यते संसारस्थान्महाव्याधिर्दुःखिनां सर्वदेहिनां एकाद
 श्युपवासोऽन्तिर्भवतः परमौपधं संसारो रगदधानानं राणां पापकर्मणां एकादश्युपवासेन सद्यएव सुखं भवेत् नारदीय
 पुराणे वा सिद्धः एकादश्याः समुत्थेन वह्निना पातकं धनं मरुमतां याति रजद्रश्मिपि जन्मशतोद्भवं तावत्पापानि देहिस्मि
 स्तिष्ठंति मनुजाधिप यावन्नोपवसेजंतुः पद्मनाभदिनं शुभं श्रवमेधसहस्राणि बाजपेयशतानि च एकादश्युपवासस्य
 कलानां हंति षोडशीं एकादशेन्द्रियैः पापं कृतं यद्भवताप्रभो एकादश्युपवासेन तत्सर्वं विलयं ब्रजेदिद्यादि हेमाद्रौ द्रष्ट
 वं ब्रह्मवैवर्ते सर्वप्रायश्चित्तमिदं संसारोत्तरकारकं एकादशीव्रतं विप्रकुर्वन्मुक्तिमवाप्नुयात् नरोदिनैश्च शनिश्चतुर्भि
 र्श्वकरोत्ययं उपोष्य पंचदशमं दिनं विष्णोर्हि मुच्यते कलावस्मिन्नस्मिन्मन्त्रानामहिंसाया वितात्मनां एकादशीं विना विप्र
 न संसाराद्दिमोक्षणं पद्मपुराणे एकनः पृथिवीदानमेकतोहरिवासरः नसमः कविभिः प्रोक्तो वासरो ह्यधिको मतः भविष्य
 तपुराणे एकाविष्णुमयी शक्तिरन्तर्ह्यक्षयारिथता सत्येनान्याप्रद्रष्टव्या मुख्यैकैकदशी सती तिस्रस्तु कुमारप्रोक्तम्
 कृत्वा पापसहस्राणि ब्रह्महत्याशतानि वै एकादशीं नरो भक्त्या समुपोष्य शुचिर्भवेत् देवैरहस्यस्कंदपुराणयोः पापं च
 त्रिविधं प्रोक्तं पातकं चोपापातकं लघुपातकं सञ्ज्ञं च महापातकमेव च प्रकीर्णकं च तत्सर्वमेकादश्याः मुपोषणात् विलयं याति
 तोयस्थं यथा सृणमयभाजनं सौरधर्मेषु एकतश्चाग्निहोत्रादि द्वादशमिकतः प्रभुः तुलया तोलयत्तत्र द्वादशी चां वोशब्दयते
 देवैरहस्ये नायर्द्धिदयथा सर्वपापपञ्जरभेदिनी एकादशी तथा सर्वपापपञ्जरभेदिनी स्कंदपुराणेपि श्रमोज्यभोजना
 ज्ञातमगम्यगमनाच्च यत् श्रयाज्ययाजनाद्यच्च श्रमभ्यासाणां च भक्षणत् अरुष्टरुष्टरपरीनाद्यच्च परवितापहारतः ज्ञाता

ज्ञातकृत्यवच्चपातकंचोपपातकं तत्सर्वविलयं याति एकादश्यामुपोषणात् वैष्णवतंत्रे एकादशीमहापुण्याविष्णोरिश्वरस्य
 वल्लभा तस्यामुपोषितोपस्तुद्वादश्यापूजयेद्भरि तस्यपापानिनश्यतीत्यादि रुकंदंभविष्यत्पुराणयोः यद्वादशीमुपवसं
 त्यनिलं वृषभद्वयवाङ्मयैरसुकुसुमैर्हरिमर्चयति तेषां तपादुरपुण्योनिधिराजहंसाः संसारसागरजलस्यतरं तिपारं रुद्र
 पुराणे यः करोति नरो भक्त्या एकादश्यामुपोषणं स याति विष्णुसालोक्यं याति विष्णोः स्वरूपतां विष्णुपुराण उक्तेरः सर्व
 दयानां पथैवाद्याः प्रपूजितः तथा सर्वव्रतानां तद्वादशो व्रतमुत्तमम् इत्येकादशीमहिमा तत्रैकादश्युपवासोद्देशा निषेधप
 रिपालनात्मको व्रतरूपश्च तत्राद्यः न शंखेन पिबेत्तोषं न खादेत्कूर्मसूक्तौ एकादश्यां भुंजेत्तपक्षयोरुभयोरपीति क्रमो
 देवलाद्युक्तः अग्निपुराणेऽपि गृहस्थो ब्रह्मचारी च ह्याहिताग्निस्तथैव च एकादश्यां भुंजेत्तपक्षयोरुभयोरपीत्यादि व्रत
 रूपस्तु ब्रह्मवैवर्ते ब्राह्मे हरिदिने स न्यग्रिधाय नियमं निशि दशम्यामुपवासश्च प्रकुर्याद्द्वैष्णवं व्रतमिति शिवधर्मपि वै
 ण्णवोवाथशैवोवाकुर्यादेकादशीव्रतं इदं शिवभक्तादिभिरपिकार्यमित्युक्तं सौरपुराणेऽपि वैष्णवोवाथशैवोवासां रोगे
 तत्समाचरेदिति सोपिद्देशा नित्यः कान्यद्वच उपोष्यैकादशीं नित्यपक्षयोरुभयोरपीति पक्षपक्षे प्रकृतव्यमेकादश्या
 मुपोषणमिति नारदे किञ्च नित्यता यदीच्छेद्विष्णुसायुज्यं रिशरांस्तततिमात्मनः एकादश्यां भुंजेत्तपक्षयोरुभयो
 रपोषितैर्कौर्मदिपुफलश्वेतैश्च कान्यता उपोष्यमेकादशीव्रतं च गृहस्थानि रिकोनामेव नित्यं गृहस्थस्य तु शुद्ध्या
 मेव व्रतं नित्यं न कृत्वा यां एकादश्यां न भोक्तव्यं पक्षयोरुभयोरपि वनस्थयति धर्मोपशुक्रामेव सदा गृहीति देवलोकेः
 न चानेन निषेधकलने मेव वनस्थयति विषये उपसंह्रियते न तु व्रतमिति वाच्यं अत्र पश्यतु दृष्टिसिद्धि विधिरत्वात् अन्यथा
 पूर्वोक्तपुराणवचने निषेधपालने गृहस्थाधिकारोक्तिविरोधः स्यात् निषेधो निवृत्तमात्रफलकत्वेन न विशेषानपेक्षणात्
 उपसंहारायोगात् अभावस्य धर्मत्वाभावाच्च तस्मादेनेन सर्वोपभोक्तैकादशीव्रतविधायिनं सामान्यवाक्यानां वनस्थ

यतिविषये उपसंहारात् गृहस्थस्य कृष्णार्थानित्यव्रतसमाप्तिः कथं तर्हि संक्रांत्यामुपवासं च कृष्णैकादशवासरे चंद्रसू-
र्यग्रहे चैव न कुटुर्थात् पुत्रवान्तर्यामिना रदादि च चनेषु कृष्णानिषेधः प्राप्तभावादिति चेच्छ्रूयतां शयनीवोधिनीमध्यया-
कृष्णैकादशी भवेत् सर्वोपेया गृहस्थेन नान्पाकृष्णकदाचनेति पात्रे गृहस्थस्य आषाढीकार्तिकी मध्यस्थाय कृष्णा वि-
हिता पुत्रवतोनिति पिबते अन्यकृष्णार्थानुनविधिः सर्वविधानां वनस्थयतिषूपसंहारात् शयन्यादि वाक्यंतु पुत्रि गृहस्थगो-
चरमित्यनेतं भट्टहमाद्यादि ग्रंथाः दीपिकायामपि आसितासंशयनीचोद्धातरस्थाप्यर्थोत्तर्यात्तन्मज्जिनोत्तानिति मद नरने
भविष्येपि यथाशुक्लतथा कृष्णाद्वादिशमिसदाप्रियाशुक्लगृहस्थैः कर्तव्याभोगसंतानवाद्धिर्नो मम सुभिरुत्तथा कृष्णासाका-
न्यागृहिणां भवेत् पुत्रवांश्च सभार्यश्च वंधुयुक्तरथैव च उभयोः पक्षयोः कार्यं व्रतं कुटुर्भानुवैष्णवं मित्रानादौ केः एतस्-
वैकालादर्शं उक्तं विधवाया वनस्थस्य यतिश्चैकादशार्द्वे उपवासो गृहस्थस्य शुक्लायामेव पूर्वाभिः भुजैर्नैव धः कृष्णार्थां सि-
द्धस्तरस्य ततो व्रत इति प्राच्यारतुवैष्णवगृहस्थानां कृष्णापिनिरया नित्यं भक्तिसमायुक्तैर्नैर्वैष्णवप्रायैः पक्षे पक्षे च कर्त-
व्यमेकादश्यामुपेयां सपुत्रश्च सभार्यश्च सजनो भक्ति संयुतः एकादश्यामुपवसेत् पक्षयोरुभयोरपीति नादौ केरि रयाहुः
श्रद्धा पुत्रशब्दश्चापत्यमात्रवचनः नारायणवृत्तौ पुमांस एवमेव पुत्राजायेरहित्यत्रापत्यमात्रवचनवचिरोक्तेः जनयेद्बहुपुत्रा-
निति लिङ्गात् पौत्रो मातामहस्तेनेति मनूकेः पुत्र्या अपत्यमित्यर्थे तु स्त्रीभ्यो ढाकि पौत्रे पदस्यापत्तेः पुमान्पुत्रो जायत इति च उ-
पवासनिषेधविशेषो वाच्यो ये उक्तः उपवासनिषेधे तु भक्ष्यं कैविल्य कल्पयेत् न ह्यप्यप्युपवासश्च उपवासफलं भवेत् भक्ष्यं
चतत्रैवोक्तं नक्तं हि विष्यान्नमनोदनं वा फलं तिलाक्षीरमथांबुचाज्यं यत्पंचगव्यं यदि वापि वेपुः प्रशस्तमत्रोत्तरभुतरंचेत्तु
क्तं श्रवोपवासो निषेधव्यवस्थापुनरहमस्य पुराणे एकादश्यांतु कृष्णार्थामुपेयविधिवज्ञरः पुत्रानायुः सृष्टिचसत्युज्यं
ज्ञेयगच्छति दिनद्वयेपि पुत्रवतो गृहस्थस्योपवासो निषिद्धः मद नरत्वे व्यासः एकादशीषु नष्टासुरवौ संक्रमणे तथा पारणं चो

पवांसंवनकुप्यात्पुत्रवान्यर्हादिनक्षयेतुसंप्राप्तनोपोष्यादशमीयुता यदेच्छेत्पुत्रपौत्राणामृद्धिसंपदमात्मनः मरस्यपुरा
 णेपि दिनद्वयैकं संक्रांतौ ग्रहणे चंद्रसूर्ययोः उपवासंनकुर्वीतपुत्रपौत्रसमन्वित इति दिनक्षयलक्षण पञ्चपुराणे द्वौतिथ्यं
 तावेकवारयस्मिन्स्यात्तादिनक्षयइति वसिष्ठोपि एकस्मिन्सामनेत्वह्नि तिथीनां जितयं भवेत् तदादिनक्षयः शोकरत्तत्रसाह
 स्त्रिकं फलमिति फलमत्रपुत्रवत उपवासव्यातिरिक्ते विषयमिति द्रष्टव्यं अत्रात्रिरूपवर्णनं विष्णुधर्मोत्तरे प्रथमकाण्डे
 करगीतासुरांकरवाक्यम् दिवागता तु दशमी न्यवर्ताता स्यात्तिथिर्द्विज रात्रि शेषे तथा न्याच भविष्यारूपशततिथिं तिथित
 तयसंस्पर्शादहोरात्रिभूतम् अहसृष्टक्षा विनिर्दिष्टा पुण्यसत्ता स्तितयः स्मृताः तत्रोपोष्याशिरः स्नातैः कर्तव्यं देवतार्चनं
 जपहोमंतथादानं कामयागं हिर्महंफलं कर्मणां परिशेषाणामकर्मण्य च तादिनं श्रीविष्णुप्रीतये रामबाह्यांस्तत्र भोजयेदि
 त्वाप्यनुतुषेणवैर्भृहस्यैर्विष्णुप्रीतये पूर्वैकार्थेति तस्योपवासनिषेधः उपवासनिषेधेऽपि भक्ष्यं किंचित्प्रागुक्तमेव भक्ष्यं
 चाविद्याविषये वश्यमुक्तं अविद्यानामलभितुं पयोदधिघृता निच सकृदेवाल्पमश्रीयानुपवासफलं भवेत् भक्ष्यच न कंहवि
 द्यात्तमित्यादि अथैकादशी नित्यं यत्तसाधद्विविधा शुद्धा विद्या च या संपूर्णा सा शुद्धा अथोपवासं सानुष्ठानं सिद्धं शुद्धविद्यादि
 भेदेनैकादश्या अष्टादश भेदा उच्यंते पष्ठिदशः ६० ॥ समता ॥ ११ ॥ षष्ठितो न्यूना श्वेदघट्य रतदा न्यूना ॥ २ ॥ पष्ठितो
 ऽधिकः श्वेत्तदा ऽधिकत इत्या ॥ ३ ॥ अत्र शुद्धैकादशी समन्यूनाता ऽधिक्ययोगाच्चिविधा भवति सात्रिधापि द्वादशी सा
 म्यन्यूनाताधिक्ययोगात्त्रयेकत्रिधा भवति एवं नवभेदा भवन्ति तेषां शुद्धसमैकादशी ॥ ६० ॥ द्वादशी ॥ ६० ॥
 समा १ ॥ शुद्धसमैकादशी ६० द्वादशी ५९ । ५८ । ५७ न्यूना २ शुद्धसमैकादशी ६० द्वादश्य ६१ । ६२ । ६३
 धिका ३ ॥ शुद्धन्यूनाकादशी ५९ । ५८ । ५७ द्वादशी ६० समा ४ ॥ शुद्धन्यूनाकादशी ५९ । ५८ । ५७ द्वादशी
 ५९ । ५८ । ५७ न्यूना ५ ॥ शुद्धन्यूनाकादशी ५९ ५८ । ५७ द्वादश्य ६१ । ६२ । ६३ धिका ६ ॥ शुद्धाधिकैकादशी

६१ । ६२ । ६३ हादशी ६० समा ७ ॥ शुद्धाधिकैकादशी ६१ । ६२ । ६३ हादशी ५९ । ५८ ।
 ५७ न्यूना ८ ॥ शुद्धाधिकैकादशी । ६१ । ६२ । ६३ हादश्य । ६१ । ६२ । ६३ धिका
 ९ ॥ एवंदशम्याविद्धापिसाम्यन्यूनताधिक्ययोगाद्विधाभवति साविद्धापिहादश्याः समन्यूनताधिक्ययोगात्प्रत्येकीत्रया
 भवति एवंनयभेदाः तेष्वपि दशम्याविद्धैकादशीसमा ६० हादशी ६० समा १ दशम्याविद्धैकादशीसमा ६० हा
 दशी ५९ । ५८ । ५७ न्यूना २ ॥ दशम्याविद्धैकादशीसमा ६० हादश्य ६१ । ६२ । ६३ धिका ३ ॥ दशम्यावि
 ष्कैकादशीन्यूना ५९ । ५८ । ५७ हादशी ६० समा ४ ॥ दशम्याविद्धैकादशीन्यूना ५९ । ५८ । ५७ हादशी
 ५९ । ५८ । ५७ न्यूना ५ ॥ दशम्याविद्धैकादशीन्यूना ५९ । ५८ । ५७ हादश्य ६१ । ६२ । ६३
 दशम्याविद्धैकादश्यधिका ६१ । ६२ । ६३ हादशी ६० समा ७ ॥ दशम्याविद्धैकादश्यधिका ६१ । ६२ । ६३
 हादशी ५९ । ५८ । ५७ न्यूना ८ ॥ दशम्याविद्धैकादश्यधिका ६१ । ६२ । ६३ हादश्य ६१ । ६२ । ६३
 धिकान्यति ९ ॥ एवंमल्लिह्वाऽष्टादशभेदाभवति तत्रतावद्दशम्याविद्धायवैष्णवैरुग्धाऽप्य सप्तदशम्येधः प्रपंच्यते
 दशम्याविधिविधयः ॥ अरुणोदयवेधः सूर्योदयवेधः पंचदशनाड्येधश्चेति तत्रारुणोदयवेधोभविष्यपुराणे ॥
 अरुणोदयवेलायादिशानांभवेद्यदि दुष्टतत्तुप्रयत्नेनवर्जनीयेनराधिपेति दिशानांघः दशम्यसंवंधः गारुडेऽपि
 दशम्येधसंयुकोपदिस्थादरुणोदयः नौवोपेधवैष्णवेनतद्दिनैकादशीब्रतमिति वैष्णवलक्षणं च रुकादे पर
 मापदमापन्नोर्हर्षवासमुपस्थिते नैकादशीत्यजेधस्तुपस्यदोशास्तिवैष्णवा समात्मासर्वभूतेपुनिजाचारद्विभुतः वि
 ष्णवर्षिताखिलाचारः संहिवैष्णववृत्त्यतइतिवचनोक्तैर्वैष्णवइतिसिद्धंरुद्रवृत्तरपि वैखानसाद्यागमोक्तदीक्षायाकोपि
 वैष्णवइतितत्र यद्यपिपित्रादेरागमदीक्षायांतन्मात्रस्यैव वैष्णवत्वं नतरपुत्रादेस्तथाऽपि पारंपर्यमसिद्धमेववैष्णवत्वं

रुमात्तैवं च मन्यते बुधाः तत्त्वसागरे भविष्ये यथाशुक्ला तथा कृष्णायथा कृष्णा तथेतरा तु त्वेते मन्यते यस्तु सर्वेष्वप्युच्यते
 इति अरुणोदयप्रमाणं तु रस्कंदनारदाभ्यामुक्तं उदयात्प्राक् च तत्प्रातः पटिका अरुणोदय इति हेमाद्रौ च तत्प्रातः पटिकाः
 प्रातररुणोदय उच्यते यतीनां स्नानकालस्तु गंगां भस्मदशः स्मृत इति तथा निशि प्रातं तु यामार्द्धदेववादि वचनानि शास्त्रिणानां ह्य
 स्वतान्मध्यने चारुणोदय उच्यते तथा अरुणोदय वेधरातु सार्धं तु पटिका वयमिति एतेषां सर्वेषां वचनानां शास्त्रिणानां ह्य
 सद्युद्धिभ्यां मुहूर्तैर्द्वयपरतैव उदयात्प्राक् यदा विप्रमुहूर्तैर्द्वयसंयुतेति आदिप्योदयवेलायाः प्राक् मुहूर्तैर्द्वयान्विता संपूर्ण
 कादशी नाम तत्रैवोपवसेद्वतीति गारुडे सौरधर्मादिवचनम् यच्च भविष्ये आदिप्योदयवेलायाः प्राङ्मुहूर्तैर्द्वयान्विता
 एकादशी तु संपूर्णा विद्वान्यापरिकीर्ततेति तदप्युपसंहारन्यायेन दंडचतुष्टयपरमेव हेमाद्रावप्येवं यत्तद्वत्सर्वैर्वर्तं च
 तत्प्रातः पटिका प्रातररुणोदय निश्चयः चतुष्टयविभागोऽत्र वेधादीनां किलोदितः अरुणोदयवेधः स्यात्सार्द्धं तु पटिका वयं अ
 तिवेधो द्विपटिकाः प्रभातं दर्शनाद्देवः महावेधोऽपि तत्रैव दृश्यते कौलदृश्यते तुरीयस्त्वत्र विहितो योगः सूर्योदये बुधैरिति
 तदप्यवयवद्वारारुणोदयवेधविशेषपरमेवेति माधवीये मदनरत्नैश्च अन्यस्तूदयवेधः तु यान्येऽपि वेधां हेमाद्रौ माधवी
 ये गारुडे च उदयात्प्राक् त्रिपटिका वयमपि न्येकादशी यदा संदिग्धे कादशीनामवर्ज्यं यं धर्मकांक्षिभिः उदयात्प्राङ्मुहूर्तै
 नव्यापि न्येकादशी तु यामसंयुक्तैकादशीनामवर्ज्यं यं धर्मकांक्षिभिः हेमाद्रौ राज्ञेरप्याष्टमभागेऽप्यरुणोदय उच्यते निशा
 प्रातं तु यामार्द्धे इत्यादि अत्रैके एतेषां सर्वपक्षाणां मुहूर्तद्वयेन क्रोडीकाराग्निशः प्रात इति वचनं शास्त्रं राज्ञि मानवशारसार्द्ध
 त्रिदंडादयोऽनेकेऽरुणोदयाः हेमाद्रिः सार्द्धं त्रिपटिका रूपोक्तिरष्टाविंशति पटी मानरात्रि विषया महतराचारतुरात्रे
 ते च तत्प्रातः पटिका इत्युक्तमाहुः अतोऽरुणोदयशब्दस्यानेकार्थत्वापत्तेः न च मुहूर्तैर्द्वयमर्थः दंडद्वयैकमुहूर्तादिवेधानां तथा
 व्यनुपपत्तेः न हितेषां यामार्द्धे च मरुणोदयतैवार्थेति मुहूर्तैर्द्वयस्यामार्द्धस्य च च तत्प्रातः पटिका इत्यनेनैवोपसंहाराच्च न

तदर्थः नचसाहचर्यघटिकावयवमित्यनेनापितदपातिः शक्या तेनचतुर्दशवधैवचतुर्दशघटिकादशमीसत्त्वेहिबेधस्त
दर्थः द्विघटिकादौतदयोगाच्च यच्चमतं कियताऽरुणोदयइत्यपेक्षायांसाहचर्यघटिकातोऽन्यूनदशमीसत्त्वेनदोषइतियत
नुच्छिद्विदंदावपितदपत्तेः दशमीशेषसंयुक्तोपादिस्यादरुणोदयः नैवोभेधवैषण्वेनतद्दिनेकादशीव्रतामिति गारुडभ
विषयेचयोगमात्रानेपधात् नारदीयेपि लवेवेधेपिशर्जेंद्रशम्येकादशीत्यजेत् सुरायविदुनाऽस्पृष्टं गाम्भङ्गनिर्मलं स्कां
दपि कलाकाषादिगत्तैवदृश्यतेदशमीविभो एकादश्यांनक्तैवंव्रतराजन्कथंचनेति माधवोप्यहसौयंकलादिवेधोऽरु
णोदयवेधेसूर्यादयेवेधेचसमानइतिनिगमोपि सर्वप्रकारवेधोयमुपवासस्यदूपकइति अतएवमाधवेनारुणोदयाहर्दंडेऽ
ल्पदशमीस्पर्शसंयुक्ता कृत्स्नघटिकायोगेसंदिग्धामहूतैव्यातासंयुक्ता उदयेसर्कोणार्प्युक्ता अरुणोदयवेलायांदशमीय
दिसंप्रुता संपृक्तैकादशीतांतुमोहिन्यैदत्तवान्प्रभुरितिगोभिलाद्युक्तेः पूर्वोक्तगारुडहिंश्रसामान्यतोवैशेषतश्चारुणोदय
वेधोनिषिद्धः यत्त्वष्टमभागोरुणोदयइति हेमाद्रिणोक्तं पञ्चमहत्तरारुणिरितितत्परंस्वयमेवदूषितं अतैव्युक्तवेधतारतम्यं
चदेशतारतम्यादुपपद्यतइति दोषतारतम्यंचप्रायश्चित्तमिदंचरेत् कृच्छ्रपादंनरश्चोर्वाणामंदयात्सवत्सकांसुवर्णस्य। हर्कंदयं
हारकुर्वन्नेकादशीनरदशमीशेषसंयुक्तंप्रायश्चित्तमिदंचरेत् कृच्छ्रपादंनरश्चोर्वाणामंदयात्सवत्सकांसुवर्णस्य। हर्कंदयं
तिलद्वेणुसमन्वितं विधानांतरं तत्रैव ब्राह्मणान्भोज्यजिज्ञासांचदयात्सवत्सकां धरणस्याहर्कंदयंतिलहोममधापिवेति
अत्रवेधतारतम्याह्वरस्येतिहेमाद्रिः वैष्ण्वैः शंकरस्वामिनाजितैस्तज्जितैस्तत्कालेपुराणवाक्यालाभादेवअष्टमतप्रवृत्तै
रन्तिकैः पश्चारुणोपपुतत्तत्स्थलेपुस्वत्त्वेपयोगीनिवाक्यानिप्रकल्प्यस्वेच्छाचार्यवमतंक्षिप्तं तत्रत्यान्येवाक्यानीति
ज्ञापते सुवर्णाहकदानस्यैकादश्यर्थराज्ञोप्यसमर्थत्वात् एतत्करणेभोत्युत्पादकत्वाच्चाऽसतिनिशाप्रतिसत्त्यपिदोषाधि
क्यार्थमेव तस्माच्चतुर्घटिकात्मकएवारुणोदयइतिसिद्धतेनपटुपंचाशह्रद्वानंवरंदशमीप्रवेशश्चरुणोदयवेधउक्तेभवति

श्रृंगयोऽपि तत्रैव कथेनोक्तः उदयोपरिविद्धा तु दशम्येकादशी यदि दानेनैभ्यः प्रीणनायै दत्तवान्पाकशासनमिति स्मृत्यन्तरं
 पि दशम्याः प्रातमादाय यदेति दिवाकरः तेन स्पष्टं हरेदिनं तं जंभासुराण्यविति तत्रारुणोदये धौ वैष्णवाविषयः
 तद्वाक्ये पुनैष्णवग्रहणात् तत्स्वरूपं तु माधवार्थे स्फुटं वैष्णवलक्षणमुक्तं प्राक् केचित्तु दशम्यानामविषयमपित्यजंति तत्र
 मूलं मृगं उदये धस्तुपरिशेषार्द्धेष्णवगोचरः अरुणोदये धस्तुवेधः सूर्योदये तथा उक्तं द्विदशमीवैष्णवस्मात्
 योः क्रमात्तद्व्यादिवार्यैः स्मार्तस्म्यविधेरेव स्मृत्यन्तरावयानां पूर्वोक्तानां पूर्वानुमिति सिद्धिरिति हेमाद्रिस्तु केषां चिद
 धरात्रोऽपि दशमीवैषमाह अधरेण त्रैलोक्यां च दशम्यावेष इत्येते कपाले वेध इत्याहुराचार्ये हि रिप्रयाः न तन्मममेते
 यस्माद्विद्यमाना निरिष्यते इति ब्रह्मवैवर्तात् अस्यार्थः अन्धतनेऽर्तिलङ्घित्वातीत्यारात्रेऽपि श्रियमा मद्दयमाणा
 मिन्यारात्रेः पूर्वयामद्दयं दिवसरचसकलः एषोऽद्यतनः इत्युक्तं महाभाष्ये वर्तमानः कालः एकादश्यहोरात्रेऽपि
 तन्मध्ये दशमीप्रवेशे विद्वत्सात्याज्या अतएव हेमाद्रौ दशम्याः संगदेषेण अधरात्रात्परिणतं वर्ज्यं चतुरार्यामा न्दिव
 सरम्यत्तपोपण्डिते स्वमते तु रात्रिं विद्यामत्वात् ग्रहरत्रय पूर्वशेषः तेन चतुर्थं ग्रहरएवैव धौ युक्तं सोऽप्यरुणोदय एव
 सूर्योदय विना नैव स्तान्नदानादिक क्रममिति मार्कण्डेयपुराणवचनात् प्रत्युपोहं मुक्तं कल्प्यं इति कोशादरुणोदयमारभ्य
 सूर्यांशुप्रवृत्ते रतत्रैव निषेधः तेन मतभेदाद्व्यवस्थेति केचित् कैमुत्तन्मायेनारुणोदये वेधेऽप्यस्तुतिरिति तु माधवः यस्तुदि
 कृपंचदशमिस्तथेति वेधः स उपवासातिरिक्तविषय इति माधवः सर्वप्रकारवेधोयमुपवासस्यार्द्धपकः सार्द्धसप्तमुह
 र्त्स्वतु योगोऽप्यवतत्रतिमिति निगमादित्यलं माधवमेतैष्णवैररुणोदयविद्वत्सात्याज्या यदात्वेकादश्येव शुद्धाद्दशीवो
 भयं वा तदा परे पोष्या एकादशीद्वादशीवाधिका चेत्युच्यते इति पूर्वग्राह्यं तत्तस्यादिति वैष्णवनिर्णय इति माधवो
 क्तः सार्त्तस्वतु सूर्योदयविद्वत्सात्याज्या यदात्वेकादशी शुद्धा सती वैधत्तद्वादशी च समाप्नूना वा तदा गृहस्थैः पूर्वोपतिभि

रुतराकार्या प्रथमेहानिसंपूर्णाव्याप्याहोरात्रसंयुता द्वादश्याचतथातद्वश्यतेपुनरेव पूर्वकार्याग्रहस्यैवचयति
 भिरचोत्तराविभो इतिरुकादिकेः वर्द्धमानोप्याह उभयवृद्धौतुशुद्धायावासर्वपापरैव संपूर्णकादशीयत्रभतेपुनरेव
 सा सर्वैरेतराकार्यापरतोद्वादशीयदीति नारदोक्तेः द्वादशीमात्रवृद्धौशुद्धायापरैव नचेदकादशीविष्णोद्वादशीपर
 तस्थिता उपोष्यैकादशीतत्रयदोच्छेत्परमपदमिति नारदोक्तेः द्वादशीमात्रवृद्धौतुशुद्धाविदेव्यवरिष्यते शुद्धापूर्वा
 तराविद्धास्मात्सिर्णयईदृशइति माधवोक्तेः मदनरत्नेष्येवं यत्तु विद्याप्यविद्याविज्ञेयापरतोद्वादशीनचेत् अविद्यापि
 चविद्यास्यापरतोद्वादशीयदीति हेमाद्रौपान्नवचनं तदेकादश्यावृद्धौज्ञेयं तदुक्तंमाधवेन एकादशीद्वादशीचेत्युभेय
 वर्द्धतेयदा तदापूर्वदिनंर्याज्यंस्मार्त्तंग्राह्यंपरदिनमिति विदेकादश्याद्वादशीमात्रवृद्धौ च सर्वपापरैव तत्रचैकाद
 शीमात्रवृद्धौगृहिणः पूर्वायतेरुतरतिपूर्वाक्तपाद्योक्तेः एकादशीविवृद्धावेच्छुक्केष्टुविशेषतः उत्तरानुयातिःकुट्यात्पू
 र्वामुपावरे द्रुतीतिनचेतसोक्तेः एतच्छुद्धाविशुद्धातुत्यमितमाधवः त्रयोदश्यानोपलभ्येद्द्वादशीयदिकंचन उपोष्य
 कादशीतत्रदशमीभिश्चितापचेतिरुकादात् अविद्यानिनिषेधैश्चेन्नलभंतेदिनानितु मुहूर्तैःपंचभिर्विद्यायाह्याचैका
 दशीतिथिरिति ऋष्यशृंगोक्तेः मुहूर्तपंचकमरुणोदयमारभ्यज्ञेयं अन्यथोत्तराह्निकेकादश्यभवात्संभवात् तथाचस
 एव सर्वत्रैकादशीकार्याद्वादशीमिश्रितानरैः प्रातर्भवतुवामाभूयस्मान्नित्यमुपेयमिति यथापिमाद्रिणाशुद्धसमा
 शुद्धन्यूनाधिकद्वादशिकाचेत् सर्वपापरैवेत्युक्तं तदपिर्विष्णोऽविषयं स्मात्सिर्णापूर्ववत्यविरोधः हेमाद्रिमतरेषुच्यते तत्र
 शुद्धाविद्याद्वयानंदोत्रधान्यूनसमाधिकैः पट्प्रकारपुनस्त्रेधाद्वादश्यूनसमाधिकैरित्यष्टादशैकादशोभेदाः तत्रशुद्धाधिका
 न्यूनद्वादशिकाशुद्धाधिकासमद्वादशिकाचसकर्मैः पूर्वानिष्कर्मैरुतराकार्या प्रथमेहानिसंपूर्णेतिपूर्वांकरुकादात् उ
 नद्वादशिकायांतु विष्णुश्रौतिकर्मैरुपवासद्वयंकार्यं संपूर्णकादशीयत्रप्रभातेपुनरेवसा ह्युप्यतेद्वादशीयस्मिन्नपवासः

कथं भवेत् उपोष्येद्वेति शीतत्रयिष्णुना तत्परैरिति वृद्धवसिष्ठोक्तेः शुद्धन्यूनाशुद्धसमाविद्धसमावाधिकद्वादर्शिकाचेत्
 सर्वेषां परैरेवेति हेमाद्रिः मदनरत्नेतु शुद्धाधिकापरासंपूर्णकादर्शयन्नेति पूर्वोक्तेः अन्यापूर्वा शुद्धाद्यदासमाहीनाए
 कादर्शमुपवसे न शुद्धवैष्णवीमर्पातिरकादात् शुद्धाएकादर्शी उत्तराद्वादर्शिनचैवैकादर्शीविष्णुविति नारदोक्तेश्च
 यत्तुश्रविद्धापिचविद्धाभ्यादिति पादो तच्छुद्धाधिकपरं यत्तु संपूर्णकादर्शित्याभ्यापरोद्वादर्शीयदि उपोष्याद्वादर्शी
 शुद्धाद्वादर्शमेव पारणमिदयादि तद्वैष्णवपरं स्मार्तानां तु पूर्वैरेषुकं विद्धन्यूनासमद्वादर्शिका तु समुल्लंघांपरा अन्ये
 पां पूर्वा पुत्रवतोपि पूर्वैति मदनरत्ने विद्धसमासमद्वादर्शिको नद्वादर्शिका तु मुमुक्षुभिः पराऽन्यैः पूर्वार्काप्या दक्षमामिश्रि
 तापूर्वाद्वादर्शयदिलुभ्यते शुद्धैवद्वादर्शराजहोष्यामोक्षकांक्षिभिरिति व्यासोक्तेः मोक्षकांक्षिग्रहादन्येषां पूर्वैव
 तत्रैकादर्शिकावर्थाद्वादर्शमिश्रितानरैः प्रातर्भवतुवाभावाय तानित्यमुपोषणमिति पादोक्तेः विद्धाधिकासमद्वादर्श
 का सर्वेषां परैव पारणाहेनलभ्येतद्वादर्शकलयापि चेत् तदानीं दशमीविद्धाप्युपोष्यैकादर्शतिथिरिति ऋष्यशृंगो
 क्तेश्च माधवमते तु श्रत्रयहिणां पूर्वायतेरुत्तरा विद्धाधिका न्यूनाद्वादर्शिका मोक्षपापक्षयविष्णुप्रीतिकामैः पराका
 र्थ्या गृहस्थेन तु नक्तं कार्थ्यै एकादर्शद्वादर्शी चरान्निशेपेन योदर्शी उपवासनं कुर्वति पुत्रपौत्रसमन्विता इति कौन्त्ये दि
 नक्षपे उपवासतिषेधात् दशमेकादर्शीविद्धाद्वादर्शी चक्षयंगता क्षीणासाद्वादर्शीज्ञेयान्कतुर्गृहिणः स्मृतामिति वृद्ध
 शातातपोक्तेश्च गृहिणः पूर्वोपवासः एकादश्याः शुद्धन्यूनत्वे शुद्धसमत्वे वाद्वादर्शान्यूनसमत्वयोरैकादश्यामुपवासः या
 नितु दशम्यनुगतानि विद्वाद्वादर्शिकलं धर्मापत्ययनायुषिषत्रयोदर्शयानुपारणमिति कौन्त्यादीनां दशमीवेधे त्रयोदर्शी
 पारणयोर्निषेधकानि विहितानि भिन्नपराणि श्रत्रमूलवचनाति तद्व्यवस्थाचाकरेज्ञेयायतु कालहेमाद्रौ बहुवाक्यविरोधेन सं
 देहो जायते यदा द्वादर्शीतु तदा ग्राह्यात्रयोदर्शयानुपारणमिति मार्कण्डेयोक्तेः सदिग्धेषु च वाक्येषु द्वादर्शीसमुपोषयेत् तथा

विवादिपुत्रसर्वपुत्रादश्यांसमुपेष्टं पारष्टुत्रयोदश्यामाज्ञेयमामकीमुनेरिति पाद्मोक्तेश्च वेधसंदेहेऽप्येति विदंति प्राप्ति
 पत्तोच्चापराकार्येत्युक्तं तद्वैष्णवविषयमित्यलं बहुप्रचिंतनं आत्रोपयुक्तं किंचिदुच्यते तत्र दशम्येकादशीयोगे दशार्मा
 मध्यएवभोजनं कार्यमेकादश्यां न भुंजति तितस्याएव निषिद्धत्वात् तिपेधस्तु निवृत्त्यात्मककालमात्रमपेक्षत इति देव
 लोक्तेश्च केचित्तु एकादशीव्रतांगत्वेन पूर्वद्युरेकभक्तविधानाद्विधिरुष्टे च तिपेधानवकाशात्त्रकांम्यव्रतं तिभोजनतिपेधः
 प्रवर्तते तन्नैकादशीमध्यपूर्वादिनमित्याहुः आत्राधिकारी माधवीयैकाद्यापनेनेकः अष्टवर्षाधिको मर्त्यो ह्यशीतिन्यूनव
 रत्सरः एकादश्यामुपवसेत्पक्षयोः रुमयोऽपीति भविष्ये ब्रह्मचारी च नारी च शुक्लमेव सदा गृह्णीति यत्तु विष्णुः पर्योजीवति या
 नारी उपोष्य व्रतमाचरेत् आयुष्यं हरते भर्तुर्नरकं चैव गच्छति इति भञ्जननुज्ञाविषयमिति प्राणुक्तं उपवाससमर्थं तु मा
 कैड्यकोर्मयोः एकभक्तेन तेन तथैवायाचितेन च उपवासेन दानेन न निर्वादाशेको भवेत् अन्यैकभक्तयोर्मध्य उपवा
 सव्रतंचरेदिति एकभक्तादिषु उपवासशब्दस्तद्वर्मातिदेशार्थः तेन तत्प्रयुक्तः सर्ववर्माः तत्स्थानापन्नेन कदावापि भ
 वंति संकल्पनेत्रयैकभक्तादिपदेनोहः कार्यं इति मदनरत्ने तथाऽसामर्थ्यं प्रातिनिधिना कारयेदिति प्राणुक्तं व्रताकरणे
 प्रायश्चित्तमाह माधवीयैकाद्यापनः श्रुतेः पूर्वद्वयेरात्रौ चतुर्दश्यष्टमेषु वा एकादश्यामहोरात्रे नुक्ता चंद्रायणंचरेदिति अथ
 कान्यव्रतविधिः लघुनारदीये दशम्यादिदिने पशुनिदिने परिर्वर्जयेत् गंधतांबूलपुष्पादिर्घ्रासंभोगं न हव्यशातत्र दश
 म्याविधिः कौर्म्ये कांरम्यां समसूरांश्च कण्ठान्कोरदूषकान् शाकं मधुपराजं च त्यजेदुपवसन् स्थियम् तथा शाकं नांसं
 मसूरांश्च पुनर्भोजनमैधुनं द्यूतमत्युपानंच दशम्यां वैष्णवस्त्यजेत् मदनरत्ननारदीये अक्षारलवणाः सर्वहविष्यान्
 निषेविणः अवनतितपशयना स्त्रियाः संगमवर्जिताः आश्रयव्रतं न्याह हेमाद्रौ दिवलः असकृज्जलपानाच्च सकृत् तंबूल
 भक्षणात् उपवासः प्रणश्येत् दिवास्वापाच्च मैधुनात् आत्राशकौ मदनरत्ने दिवलः अत्यये चां वृषानेन नोपवासः प्रणश्यति

अत्रयये प्राणित्ययकटु वज्र्याण्याहविष्णुः गात्राभ्यंगशिरोभ्यंगतंबूलंचानुलेपनं व्रतस्थोवर्जयेत्सर्वयज्ञान्यत्र
 निराकृतं प्रायश्चित्तमुक्तं निर्णयामृतसंग्रहे रत्नेन हिंसकयोः सार्यं कृत्वा रत्नैर्न्यंच हिंसनं प्रायश्चित्तव्रते कुर्याज्जपेनाम
 शतत्रयं मिथ्यावादिदिवारवापे बहुशौचनिषेधे आष्टाक्षरं व्रती जप्त्वा श्रातमष्टोत्तरशुचिः डोनमो नारायणायेति मंत्रोष्वाक्ष
 रं रश्मिरितः तत्रैव पैठोनासिः तंबूलचर्वणैर्ब्राह्मिभोगेमांसानिषेधेण व्रतभंगो न चेत्कुर्यात्कृष्णावह्रतवर्जनमिति संभोगेऋतु
 कालादन्यत्र रेतःसेकारमसंभोगं मृतो नावक्ष्यः स्मृतइति दंतकाष्ठवर्जनं हेमाद्रौ वासिष्ठः उपवासितथाश्राद्धेन कुर्याद्वं
 तथा वानं दंतानां काष्ठसंयोगोदहरण्यसासतमंकुलमिति काष्ठग्रहणान्मृच्छेष्ठाकायनिषेधइति हेमाद्रिः विष्णुरहरये आ
 द्वीपवासदिवसेखादिवा दंतथावनं गायत्र्या शतसंपूतमंबुत्राश्रयविशुध्यतीति निर्णयामृतव्यासः वर्जयेत्पारणेमांसं
 व्रतहेतुपौषधंसदिति एकादश्यां श्राद्धप्राप्तौ कात्यायनः उपवासोपदानित्यः श्राद्धनैमित्तिकं भवेत् उपवासंतदा कुर्यादा
 द्रायपितृसेवितं मातापित्रोः क्षये प्राप्ते भवेदेकादश्यादि आभ्यर्च्यपितृदेवांश्च आजीवैरिपतृसेवितमिति हेमाद्र्या
 दिसर्वानिवेधेष्वप्येवम् एतेनैकादशीनिमित्तकं श्राद्धादश्यां कार्यमिति वदंतः परास्ताः किंच न महात्सवः सपक्षः सकलः
 पूज्यः श्राद्धपांडशकं प्रतीति श्रुतं पौडशकत्वं चैकादश्यां च मन्यादि श्राद्धं च क्षयाहारपरिहाराने च तत्पक्षैकादश्यां
 विहितं श्राद्धवाधितमेव स्यात् यदपरिभृतिचंद्रिकायां पठंति श्रद्धाश्रितानि पापानि तद्भोक्तुं दार्तुरेव वा मज्जातिपित
 रस्तस्य नरकेशाश्रुतीः समाः इति तस्यापिरागप्राप्तभुजिगोचरस्य वैषे श्राद्धकृतवतां महत्साहसमिदं यत् एकादश्यां तु
 यः पितृदेने च श्राद्धनिश्चयात् जलपिंडविनादानं कृत्वा नरकमाव्रजेदिति लघुनारदाये एकादश्यां श्राद्धनिषेधः समा
 तापितृभित्तविषयः पूर्ववाक्ये तदग्रहणात् यद्वा श्राद्धनिश्चयः श्राद्धे प्रातिग्रहः अथ व्रतघ्नान्याह मदनरत्ने देवतः स
 र्वभूतभयं व्याधिः प्रमादो गुरुशासनं हविर्ब्राह्मणकाभ्या च गुरोर्वचनमौषधं नारदीये अन्नकल्पानृणां प्राक्कः क्षीणानां च

रवाणिनि फलमूलपयस्तोयमुपभज्यंभवेच्छुभे नत्वेवभोजनकौश्रदेकादश्यावृथैःस्मृतं अस्यापवादः शयनेचमदु
 रथानेमत्पार्थपरिवर्त्तने नरोमूलफलहारोहदिशलयंममार्पयेत् इदंवातिसंकष्टविषयं व्रतेत्वविरोधिनीतिर्णयाम्बते
 सर्वव्रतेपुत्रेयाः तत्रैकादश्यासंकल्पः गृहीत्वोदुंबरपात्रंवारिपूर्णमुदङ्मुखः उपवासेतुगृहीयाद्यद्वावाचाभिधारयेत्
 इति माधवीयेवराहोक्तेःमंत्रस्तुविष्णुकः एकादश्यांनिराहारःस्थित्वाहमपरेहनि भोक्ष्यामिपुंडरीकाक्षशरणंभवाच्यु
 तेति शैवादीनांतुसौरागमे सावित्र्याप्यथवानास्त्रासंकल्पंतुसमाचरेत् शिवादीनांगायत्र्योपयजुर्वेदोऽप्रसिद्धाःवारहे इ
 त्युच्चार्यततोविद्वान्पुण्यांजलिमथार्पयेत् ततस्सतुजलंपिबेत् आष्टाक्षरेणमंत्रेणजिर्जपेदस्मिन्नितं उपवासफलप्रेप्सुः
 पिवेत्पात्रगतंजलमिति कात्यायनेनोक्तेः मध्यरात्रेउदयेवादशमीवेधिरात्रौसंकल्पइतिमाधवः दशम्याःसंगदोषेण
 अर्धरात्रिपरणु वर्जयेच्चतुरोयमानसंकल्पार्चनयोःसदा विद्वोपवासेनत्वंतर्दिनंरयक्कासमाहितः रात्रौसंपूजयेद्विष्णुं
 संकल्पंचतदाभवेत् इतिनारदीयोक्तेः तत्रैवपूजामभिधाय देवस्यपुरतःकुट्यांज्जागरंनियतोव्रता द्वादश्यांनिवेदनसं
 कल्पउक्तः कार्यायनेन अज्ञानातिनिरांधस्यव्रतेनानेकेशव प्रसादंसंमुखेदेवज्ञानटष्टिप्रदोभवेतिनारदीये ब्राह्म
 णान्भोजयेच्छस्यदद्याद्दक्षिणांततः स्कांदे कृत्वाचैवोपवासंतुयोश्चातिद्वादशादिने नैवेद्यंतुलसामिश्रंरूपाक्रोदि
 विनाशानं द्वादश्यांचवर्ज्यान्याहवृहस्पतिः दिवास्त्वापंपराह्णचपुनर्भोजनमैथुने क्षौद्रंकारयामिपंतैलंद्वादश्यामष्टवर्जये
 त् हेमाद्रौब्रह्मांडपुराणे पुनर्भोजनमध्यायोभारश्चायासमैथुने उपवासफलहन्पुर्दिवातिद्वादश्याचपंचमी स्कांदे पराश्रं
 कांस्यतांबूललोभंनितयभाषणवर्जयेदितिशेषः विष्णुधर्मेषु असंभाष्याह्निंसंभाष्यतुलस्यतसिकादलं आमलक्याः
 फलंवापिपारणेब्राह्मशुद्धाति वृहन्नारदीये राजस्वलांचचंडालंमहापातकिंनंतथा सूतिकांपतितंचैवउच्छिष्टंरजका
 दिकं व्रतादिमध्येषु पुण्यार्थेपांध्यनिमुत्तमः अष्टोत्तरसहस्रंतुलपेद्वावेदमातरं एतद्भूतंसूतकेपि कार्थ्यम् सूतकेभूतके

केवापिनत्याजं द्वादशीव्रतमिति तत्रत्यकंदानादिसूतकतिकार्यं सूतकतिनरः स्नात्वा पूजयित्वा जनार्दनं दानंदं च
 धियानेन व्रतस्य फलमश्नुत इति मात्स्योक्तेः एतद्गजोदशेनापिकार्यं एकादश्यां नभुंजीवनासीदृष्टेरजरूपपीति पुलस्त्यो
 क्तेः अथ पदाद्वादश्यां भवणार्थं तदा शुद्धामप्येकादशीत्यस्मात्त्रैवोपवासः कार्यः शुद्धावापदिवाहृणाद्वादशीश्रवणा
 न्विता तयोरेवोपवासश्च अथोदश्यां च पारणमिति नारदीयोक्तेः एतेच नियमाः काम्यव्रते नियताः नित्यव्रते सति संभवे
 कार्यः शक्तिमंस्तु पुनः कुर्याद्विषमं सविशेषणमिति कात्यायनोक्तेः अशक्तौ तु माघवर्षे व्रतस्यैवैवर्ते इति विज्ञापकुर्या
 तावश्यमंकादशीव्रतं विशेषानियमाशको होरात्रोपोषितो भवेत् अथ प्रसंगादष्टौ महाद्वादशयः तत्र शुद्धाधिकैककादशी
 युताद्वादशी उन्मीलनसिद्धा ॥ १ ॥ द्वादश्येव शुद्धाधिकवर्द्धते चेत् सावजुर्लो ॥ २ ॥ वासरत्रयस्य शिनीजिस्टं द्वा
 तापापनाशिनो ॥ ७ ॥ फाल्गुनशुक्लाश्चामलको ॥ ८ ॥ सैव आसर्दिको अथ द्वादशद्वादशयोजयती संज्ञकाः ॥ १२ ॥
 ताश्च सर्वाद्वादशमासि पुक्रमशो वक्ष्यन्ते तासामनुष्ठानविशेषोऽपि तत्रैवोच्यते एताभ्यश्चान्येषां पिद्वादशीभेदविशेषास्तेऽपि क
 त्वावस्तारएव वक्ष्यन्ते एताः सर्वा अपि पापक्षयमुक्तिकामो यथासंभवमुपवसन्ते अत्र मूलहोमाद्विषयं एकादशीद्वादशयो
 रैकत्वे चोपवासः पार्थक्ये तु शकस्योपवासद्वयं तथा एकादशीमुपोष्यैव द्वादशीसमुपां पयेत् इति विष्णुरहस्यात् अशक्तौ
 तु द्वेदश्यामेव एकामिकादशीस्तु व्याविष्णुचसमुपां पयेत् पूर्ववासराजं पुण्यं सर्वप्राप्तोत्पस्य संशयमिति तत्रैवोक्तेः यदा त्वत्पा
 द्वादशी तदोक्तं मात्स्ये यदा भवति त्वत्पापिद्वादशी पारणादिने उपकलिद्वयं कुर्यात्स्वातर्मव्याहिकं तदा नारदीये अ
 त्पपापमपि राजं द्वादश्यामरुणोदये स्नानार्चनक्रियाकार्यादानहोमादिसंयुता इति संकटोत्तमाधर्षावेदेवलः संक
 टे विषमे प्राप्ते द्वादश्यां पारयेत्कथं अद्विस्तु पारणं कुर्यात्पुनर्भुक्तेन दोषकटिति संकटे अथोदश्याश्चाप्येतानां च

केचिदहः अपकर्षाध्यानिपूनाधिकाहितामिति यथाणि आदिहेवादीनां श्रौतत्वेनापकर्षायोगादिति द्वादश्यांचप
थमपादमतिक्रम्य पारणकार्यं द्वादश्याः प्रथमः पादो हेरिवासरसंज्ञितः तमतिक्रम्य कुर्वीत पारणविष्णुतत्पर इति नि
र्णयस्यते मदनरत्ने च विष्णुधर्मोक्तेः अत्र कोचित्संगदत्ते यदाभूयसीद्वादशी तदापि मुहुर्तेत्रेयपारणकार्यम् सर्वेषामुप
वासानां प्रातेरवाहे पारणमिति वचनादिति निर्णयसिद्धौ तत्रैवोक्तं वस्तुतस्तु बहूनां कर्मकालानामपि नाकारणत्वापत्ते
प्रागुक्तवचनैश्चरपद्वादश्यामेवापकर्षविधानादपरहण एव कार्यमिति प्रातः शब्दस्तु सायंप्रातर्द्विजातीनामशानं श्रुतिचो
द्वितमिति वचनादपरहणवच्च्यप्युपपन्नः न च वाक्यवैयर्थ्यपुनर्भाजनत्वात् सायंपारणमिति न्यर्थत्वात् तस्यैत्याहुः ८ मदेन
एकादश्युपवासाति क्रमेऽपरहणे वाराहे एकादशी विस्तृतोत्तरपरतो द्वादशी स्थिता उपोष्याद्वादशीतत्र यदीच्छेत्परमं
पदमिति अत्राविरोधिनो नियमः सर्वव्रतेषु बोद्धव्यः अन्ये च न वरात्रेव दश्यते इति दिक् अथैकादश्यां सिद्धिरुद्धा
दिकलिरस्यते एकादशी शुक्रवारेण सिद्धा यदुक्तं शुक्लेण प्रतिपत्पथी एकादश्यपिसिद्धिर्वा इति चेद्रेचिजोत्तराषाढा पू
र्वाषाढा विशाखिका एकादशी त्रयोदश्यां त्रयोदश्याः प्रकीर्तिता इति एकादश्यां न तनादिकार्यं न दामुनर्तनं क्षेममि
त्युक्तमेव एकादश्यां शाणुष्यणि न सवदित् तच्चोक्तमेव न सवर्चमिति लानिति सर्वान्स्वेकादशीषुतिथिपत्वेन शिबः पूज्यः
तदुक्तं एकादश्यां शिवस्य चेति स्वस्ति श्रीरुणवीरसिंहधरणीपालो वदान्यप्रणीर्तनां शास्त्राविचारसारसवित्सहृद
संरक्षक. धर्माधर्मविभागः कद्रुपुत्रेः पादां वृजार्चरतो ब्रह्मव्याप्तपुत्रकलत्रमिजसहितः संपालयन् द्रुमं चिरम् १ २ ए
वारसिंहभूपशकारिते रुद्रयसागरे एकादश्यामभूदत्रपंचमोत्तरसंमहः २ अथ द्वादशी सामान्यनिर्णयः तत्रादौ कु
णशुक्लद्वादशी ध्यानम् द्वादशी गुरुद्वादश्यामेव वर्णाचर्यानिर्णी द्वादशी शुक्लवस्त्रधनं लकुलभूषितेति द्वादशी तूपवा
सादिषुपक्षद्वयेप्येकादशीयुतैव ग्राह्या रुद्रेण द्वादशीपुकेति युज्यमप्राधान्यात् द्वादशी तु प्रकर्तव्या एकादश्यायुताप्रभो

सदाकार्या तु विद्वद्भिर्विष्णुभक्तैश्च मानवैरिति स्कान्दवचनाच्च दानोर्चनानि विशेषकृत्ये पूतरेति इति द्वादशीसामान्य
निर्णयः अथ सिद्धावेत्तद्वदिकं लिख्यते द्वादशीचुषवारण्युक्ता सिद्धा तच्चोक्तं चुषवारद्वितीयाचसप्तमीद्वादशीति च
रविवारण्यकचार्ययोगो विरुद्धो भवति तदुक्तम् सूर्य्यविशाखाभरणे द्वादशीचचतुर्दशी मघानुराधा ज्येष्ठा च वर्ज
नीया इत्यनत इति द्वादश्यां व्रतपौष्टिकादिकार्यं तच्चोक्तं व्रतपौष्टिके द्वितीया द्वादशयोरिति अत्र विस्वफलं न भक्षयेत्
नरचर्म तिलानि चेत्यादि पूर्वमेवोक्तत्वात् तुलामकरस्थे सूर्य्यद्वादशीदभ्या भवति द्वादश्यां गिनीसां मुखायैर्ऋत्यां
दिये यात्रा न कार्या सर्वस्वापि द्वादशीपुतिथिपत्वेन विष्णुरर्चनीयः इति द्वादशीसामान्यनिर्णयप्रकरणम् अथ
योदशीसामान्यनिर्णयः तत्र कृष्णशुक्लत्रयोदशीभ्यां चापवाणधरागौरमकरस्थत्रयोदशीति अशोककलिका
वाणचापयात्रात्रयोदशी मंचासनस्थिता इयामाह रिद्धत्वा मदालसा गदापात्रधरागौरानिधिरस्यास्या ज्वयोदशीति शु
क्लात्रयोदशी सर्वमेते पूर्वाग्राह्या त्रयोदशीप्रकर्तव्या द्वादशीसहितामुने भूतविद्वानकर्तव्या दर्शः पूर्णार्कध्वजन वर्ज
नीयामुनिश्रेष्ठसावित्रीव्रत उच्यते इति ब्रह्मवैवर्ते पूर्वविद्वाविधानादुत्तरविद्वानिषेधाच्च त्रयोदशीकर्तव्या याभवेदाप
राह्णिकीति स्कान्दोच्च आपराह्णिकपूर्ववेद्वेत्तयर्थः पंचमीसप्तमीधैवदशमीचत्रयोदशी प्रतिपन्नवमीचैवकर्तव्या संमु
खीतिथिरिति पठानसिध्वनाच्च एतानि शुक्लत्रयोदशीविषयाणि यद्यप्यत्र शुक्लपक्षबोधो नास्ति तथापि कृष्णत्रयोद
श्याः परविद्वत्तायावाचनिकत्वात् विद्वतायाः शुक्लपक्षाविषयत्वं परिशिष्यते कृष्णत्रयोदश्याः परविद्वत्त्वमुक्तं निगमे
षष्ठाष्टमीश्रमावास्या कृष्णपक्षेत्रयोदशी एताः परपुताः पूज्याः पराः पूर्वपुतास्तथेति तस्मान्तु शुक्लात्रयोदशी पूर्वपुता कृ
ष्णात्रयोदशी परपुतेति सिद्धं शुक्लत्रयोदशीपूर्वापरकृष्णात्रयोदशीति माधवोक्तेश्च त्रयोदशीतिथिः पूर्वास्ति पश्चादि
ति दीपिकोक्तेश्च यदा तु कृष्णपक्षे परविद्वानलभ्यते तदा पूर्वविद्वाग्राह्या तदाह वसिष्ठः एकादशी तृतीया च पृथिवैव

त्रयोदशी पूर्वाविहान्तकर्तव्याऽथ दिनस्यात्परेहर्षति उपवासेऽप्ययमेव निर्णयः एकदश्यष्टमीपक्षाद्वितीयाच्चतुर्दशी त्रयोदशी श्रमावारस्यात्उपोऽस्याः स्युः परान्विताः द्वितीयापंचमीवेधाद्दशमीचत्रयोदशी चतुर्दशीचोपवासेह न्युः पूर्वात्तरं त्रयोदशी इति तद्वद्वसिष्ठवचनयोर्मध्ये विरोधपूर्वकं निर्णयमवचनेन क्रमेण कृणुशुक्लत्रयोदशी विषयत्वेन व्यवस्थापनात् इति सामान्यत्रयोदशी निर्णयः अथमिदं विरुद्धादिकं लिख्यते त्रयोदशी भौमवारं एतिसिद्धा तदुक्तं भौमे पक्षात्तृतीया तिसामान्यत्रयोदशी निर्णयः अथमिदं विरुद्धादिकं लिख्यते त्रयोदशी भौमवारं एतिसिद्धा तदुक्तं भौमे पक्षात्तृतीया त्रयोदशी च त्रयोदशीति स्मिमेतत्तिवरुद्धा त्रयोदश्यां क्षत्रियादिभिर्मलापहसंज्ञानेन कर्तव्यं तदुक्तं स्नातुर्जनस्य दशर्मात्तनयां स्त्रियोदशीत्यादिभलापहसंज्ञानेन निषिध्यत इत्याद्युक्तमेव त्रयोदश्यां दक्षिणदिशि योगिनी सांमुख्याद्याना नकार्या क्रूरग्रहे कुंभस्थिते त्रयोदशी शुभकार्येषु वर्ज्या त्रयोदश्यां दंताकानि न भक्षयेत् ॥

इति श्रीमहाराजराजराजसिंहरत्नाकरे त्रयोदशी तिथिसामान्य निर्णयप्रकरणम् ॥

अथ चतुर्दशी निर्णयते तत्र कृणुवतुर्दशी ध्यानम् अत्र जरापाटलाभासाफलयात्रासुगमता नौलकं ठींद्रगोपापलो चनेपंचतुर्दशी अथ शुक्ला खड्गभस्त्रधरा नौलकुनलाशुभभूषणा द्विभुजातुरगारूढा कृष्णवर्णा चतुर्दशी चतुर्दशी तशुक्ला परायाह्या चतुर्दश्या च पूर्णमिति युग्मवत्क्यात् एकादश्यष्टमीपक्षात् पूर्णमासी चतुर्दशी श्रमावारस्यात्तृतीया चतुर्थी प्रयाः स्युः परान्विता इति तद्वद्वसिष्ठवचनशुक्ला चतुर्दशी प्राह्या परविद्वांसदात्रत इति व्यासवाक्याच्च कृष्णचतुर्दशी पूर्वाविहान्तकर्तव्या पूर्वाविहान्तकर्तव्या परविद्वांसकुत्राचिन् उपवासादिकार्येषु एषधर्मः सनातन इत्यापस्तंबवचनात् मदनरत्नादिषु उपवासेषु शुक्लकृष्णेषु एव ग्रहो तदाह वसिष्ठः एकादश्यष्टमीपक्षात् भेषक्षे चतुर्दशी श्रमावारस्यात्तृतीया चतुर्थी प्राह्याः स्युः परान्विता इत्युक्तं हेमाद्रौ तु यदा तु शुक्लकृष्णचतुर्दश्यैर्पूर्वादिनां पराहणं व्याप्नुत तदा त्रयोदशीयु तै एव ग्रहो तथा च रक्तपुराणे चतुर्दशी नुक्तं व्यात्रयोदश्याया विभो मम भर्त्सेर्महाबाहो भवेद्याचा पराहणिकी

दर्शविद्वानकर्तव्याराकाविद्धाचनेति मदनरत्नकालतत्त्वविवेचनयोरनु शैवव्रतेपक्षद्वयगतायाऽपिचतुर्दश्याऽ
 पराहणिकथाः पूर्वविद्वानभिधायकमिदंवाक्यमुपन्यस्तं ममभक्तैरितीश्वरीकलिङ्गात् यदाचापराहणंनव्याभ्रुत
 स्तदापरयुतेग्रह्ये अष्टभ्येकादशीपथोऽष्टपक्षेचतुर्दशी अमावास्यातृतीयाचकर्तव्यापरसंयुनेतिब्रह्मवैवर्तचनान्त
 यत्तुपवासादिकार्येष्वरथापरस्तंवचने उपवासेऽष्टपक्षचतुर्दश्याःपूर्वविद्धवाभिधानं तदुद्ग्रेपवासाविषयमिति तत्रैव
 प्रपंचयते इतिचतुर्दशीसामान्यनिर्णयः अथसिद्धिरुद्धादिकलिरयते चतुर्दशाशनिवारणसिद्धा रविवारेणविरु
 द्धा सूर्यविशाखाभरणोत्पत्तमेव अत्रशत्रुवधादिककार्यं तदुक्तं चतुर्दश्यांचतुर्थ्यांचनवम्यांचारिमर्दनमिति अत्रश्री
 रंपात्रांचवर्जयेदिति अत्रविशेषतोयोगेनसिंभुमूल्यात् वायव्येयात्रानाकार्या अत्रपूर्वत्वाद्दत्तथायनंनवम्यं अत्रसर्व
 चतुर्दशीपुतिथीशत्वाच्छिवः पूज्यः इतिश्रीमन्महाराजरणविरसिहरत्नाकरेचतुर्दशीसामान्यनिर्णयप्रकरणम् ॥

अथपौर्णमासीनिर्णयते तत्रादौपौर्णमासीव्यानम् शशिंगापूर्णिमाशुधामौक्तिकामरणा निवृत्ता सुधापूर्णघटाधारावा
 मदक्षिणबाहुकेति पौर्णमासीतु वटसावित्रीव्यतिरिकसर्वव्रतेपुपराग्रह्या भूतविद्धेनकर्तव्येदंशपूर्णकदाचन वर्जयि
 त्वामुनिश्रेष्ठसावित्रीव्रतमुत्तममिति ब्रह्मवैवर्तत् पूर्वविद्धाऽवकर्तव्यासावित्रीव्रतभिन्नैः पौर्णमासीमहीपालपरैव
 निगममेतेतिमाधवार्थेपद्मपुराणवचनाच्च सावित्रीव्रतमंतरपौर्णमास्याःपराइतिदीपिकोक्तेश्च उपवासेपरैव एकादश्य
 दुर्मापधार्पणमासीचतुर्दशी अमावास्यातृतीयाचताउपोष्याःपरान्विता इतिनिर्णयास्ततःप्रवचनान्तं यत्तु पक्षेकाद
 श्यमावास्यापूर्वविद्धातथाष्टमी पूर्णिमापरविद्धाचनोपोष्यतिथिपंचकमिति ब्रह्मवैवर्तपुराणवचनं चतुर्दश्याचपू
 णिमेतिपुनश्चमाधयं तत्सावित्रीव्रतविषयं पूर्वोद्गाहकैकादश्यष्टमीति वचनविरोधात् सावित्रीव्रतेतुपूर्ववयाह्या
 प्रतिपरपंचमीभूतःसावित्रीवटपूर्णमा नवमीदशमीचैवनेपोष्याः परसंयुताइति ब्रह्मवैवर्तेपरविद्धायानिषेधात्

यदा चतुर्दश्यष्टादशनाडिकाभवति तदासावित्रीव्रतमपितत्रपरित्याज्यं भूतोष्टादशनाड्यभिर्दूषयत्युत्तरातिथिभि-
तिरस्मृतिरिति माधवः अन्धास्मिन्विषयेऽष्टादशनाडीवचनस्यवर्जयित्वेति विशेषवचनेनवाधाद्भूतविद्वेषाह्येति
निर्णयसिद्धौ सावित्रीव्रतंज्यैष्ठ्यपूर्णमासंवक्ष्यते सर्वास्वपिपूर्णमासुअमावास्यावच्छाद्वानित्यं अमावास्याव्यती-
पातपौर्णमास्यष्टकासुच विद्वांश्चमकुर्वाणोनरकंप्रतिपद्यत इतिपितामहेन अकरणेप्रत्यवायिकेः तच्चापिदकं
कार्यं तदुक्तं निर्णयप्रदीपेगोणे पौर्णमासीपुसर्वासुनिषिद्धिर्पिंडपावनं वर्जयित्वाप्रौढपर्दोवथादर्शस्तथैवसेति
इतिसामान्यपौर्णमासीनिर्णयः अथसिद्धिविरुद्धादिकंतिलक्यते पूर्णिमानुरवरेणसिद्धा गुरौदशमीपंचम्यापू-
णेमासीति पंचमीवाद्विवाहयात्रासर्वकार्यं अत्रापितिथिपत्वाच्चंद्रःभूज्यः तदुक्तं पर्वणीदिर्भवेत्पूजेति क्रूरग्रहधन-
राशिरुच्यतुष्केपूर्णिमाऽशुभाभवतिपूर्णिमायायोगिनीसांभुरयादैशान्यांवाजानकार्या ॥ स्वस्ति श्रीरण्वोरसिह
धरणीपालोवदान्याग्रणीनानाशास्त्रविचारसरसवित्सहृदंसंरक्षकः धर्माधर्मविभागकृद्रघुपतेःषादंब्रुजार्चनार्जो-
चारपुत्रकलत्रमित्रसहितःसंपालयन्क्षमांसदा १ रण्वोरसिहभूपेनकारितेकृत्यवारिधौ सामान्यनिर्णयजातःपौर्ण-
मासीतिधेरयम् २ इतिश्रीरण्वोरसिहस्मरनाकरेपौर्णमासीसामान्यनिर्णयः अथव्रताद्युपयुक्तोऽमावास्यासामान्यनि-
र्णयः प्रपंच्यते तत्रादावमावास्याध्यानम् स्वङ्गभञ्जधरानलकुंतलांशुकभूषणा अमावास्यावक्ष्यतेतन्वादिदोर्मरक-
तप्रभा द्विदोर्द्विभुजा दर्भांसनरिशताच्चैयदभौर्पिंडधराकशेति उपवासादिष्वमावास्याप्रतिपद्यतैवग्राह्या प्रतिपद्यमा-
वास्येतिपुन्रमावद्यात् अमावास्यातृतीयाचतुर्थीपञ्चापरान्विताइतिस्मृतेश्च पद्यपुराणेषु पञ्चम्यतीतथादर्शःकृष्ण
पक्षेजयोदर्शा भूतविद्वेषमवास्यानग्राह्यामुनिपुंगव उत्तरोत्तरविद्वारताःकर्तव्याःकाठकश्रुतेरिति सावित्रीव्रतेतु
पूर्वविद्वेषग्राह्या तथाचस्कंदपुराणे भूतविद्वेषासिनीवालीनवुतत्रव्रतंचरेत् वर्जयित्वातुसावित्रीव्रतंतुयिखिवाहनेति

भूतविद्वेनकर्तव्येदर्शपूर्णकदाचन वर्जयेत्त्वामुनिश्रेष्ठसावित्रीव्रतमुत्तममिति निर्णयसिधौ ब्रह्मवैवर्तकेऽथ इत्यमेव
मदनरत्नहेमाद्रिप्रभृतयःमाधव्येषुतुविशेषःयदाचतुर्दश्यष्टदशनाडिकाभवाति तदासावित्रीव्रतमपितत्रपरित्याज्यंभूतो
ष्टदशनाड्याभिरितिवाक्यमात्रं अमायायोगविशेषाणिअपरार्कव्यासःअमावास्याभवेद्वारोद्यदाभूमिसुतस्यैव जार्ह्वोत्ता
नमन्त्रेणोसहस्रफलंलभेत् तथा अमातुसोमवारैरणरविवारेणसप्तमी चतुर्थीर्भोमवारोविषुवसदृशफलं तत्रैवव्यासः
सिनीवाल्मीकुहर्षादिपयदिसोमदिनेभवेत् गोसहस्रफलंतेनदत्तंवेन्नोनिनाकृतं हेमाद्रौयहन्मनुः श्रवणाश्विपुष्यश्रद्धा
नगदैवतमस्तके यद्यभारविचारेणव्यतीयातःसञ्चयते नागदैवतमश्वेषा शिशुभृगगिरा अन्नश्राद्धंनित्यं अमावा
स्यांव्यतीयातपौर्णमास्यष्टकासुच विद्वाञ्छुद्धमकुर्वाणोनरकंप्रतिपद्यत इतिपितृमहोक्तेः श्राद्धीयाऽमावास्यानिर्ण
यत्वमेवद्वयते अस्याश्वपर्वत्वात्प्रसंगेनान्यानपिपूर्वाण्यत्रैवप्रदर्शयते तथाचावण्युपुराणे चतुर्दश्यष्टमीचैवअमावा
स्याचपूणिमा पर्वण्येतानिराजेंद्ररविसंक्रांतिरेवचेति अमाश्राद्धप्रसंगतः पण्णनवतिश्राद्धकालानाह तेषामयंसं
ग्रहः अमा १३ मनु १४ युग ४ संक्रांति ॥ १२ ॥ वैधृति ॥ १३ ॥ पात ॥ १३ ॥ महालयः ॥ १६ ॥ अ
न्यष्टक्यंच ॥ ४ ॥ पूर्वयुः ॥ ४ ॥ दृष्टिः ॥ १ ॥ क्षयहः ॥ १ ॥ निरष्टक ॥ १ ॥ पण्णवत्यष्टकास्तथेति अत्रार्थि
द्वदानविधिनियेधादिःप्रागुक्तः अन्नकृत्यविशेषोहेमाद्रौ सावित्राञ्छालिहोमांश्चकुर्वात्तपर्वंसुनित्यशइति सावि
त्रान्सावित्रीदैवतान् अस्मिंश्चहोमेषामाघत्रामंत्रः अयासिद्धविरुद्धादिकंलिरयते अमावास्यागुरुवारैणसिद्धा शानिवा
रेणविरुद्धा अत्रैशान्यांयोगोतोसांमुर्याद्यात्राविशेषतोऽन्यत्रापिनकार्थ्या अस्यांक्षीसेवन्नंकार्थं अथप्रातिपदःदिद
शातासुपर्वतिथिपुत्रह्यादयोदैवताःप्रत्येकंपूज्यत्वेनाभिहितास्तेच रत्नमालायामुक्ताः बह्निर्विरचिर्गिरिजानखेशो
नागोविशाखोदिनकम्भेशः दुर्गातकोविष्णुहरोस्मरश्चशर्बः शशीयेतिपुराणदृष्टाः कालादर्शेपि अग्निर्विरचिरि

द्याद्युक्ताः स्तनमालापामेकादशीद्वादशयोर्विष्णुर्वेदेवतोक्तः कालादर्शएकादश्याः शिवोद्वादश्याविष्णुरित्यान् विशेषः
 आसांप्रतिपदादिपंचदशयन्तानां तिथीनां निराहृत्या नंदाचमद्राचजयाचरिकापूर्यति सर्वास्तिथयः क्रमात्स्युः कनिष्ठम
 ध्यादिफलान्तुश्लेकणभयं स्युत्तममभ्यर्हनाः अथप्रतिपदादि सर्वतिथिपुसामान्यतः प्रत्येकं वर्ज्यवर्गमुक्तं मुहूर्तदीपि
 कार्या कूटमांड्यहर्ताफलां निलयणं वर्ज्यतिलाभं तं तथा तैलं चामलकं दिनप्रसवनं शौर्ध्वकपालांजकं निष्पावाश्चामसूरि
 काफलमद्योऽंताकसंज्ञमधुचूतं स्त्रीगमनं क्रमात्प्रतिपदादिष्वेवमाषोडशेति अथतिथिसामान्यनिर्णयप्रसंगात्कलपा
 दित्तिथयोऽप्युच्यते मत्स्यपुराणे कल्पानुकीर्तनं वक्ष्ये सर्वपापप्रणाशनं यस्यानुकीर्तनादेव वेदपुरेण्यन्युच्यते प्रथमः
 श्वेतकल्पस्तु ॥ १ ॥ द्वितीयोर्नाललोहितः ॥ २ ॥ वामदेवस्ततोयस्तु ॥ ३ ॥ तुरीयस्तुरथंतरः ॥ ४ ॥ रौरवः पंच
 मः शोकः ॥ ५ ॥ पठः प्राणइति स्मृतः ॥ ६ ॥ सप्तमोऽथ हृत्कल्पः ॥ ७ ॥ कंदर्पश्चाष्टमः स्मृतः ॥ ८ ॥ साध्योऽथ न
 व्मः शोकः ॥ ९ ॥ ईशानोऽथ मः स्मृतः ॥ १० ॥ ध्यानैकादशः शोकः ॥ ११ ॥ स्तथासारस्वतः परः ॥ १२ ॥ त्र
 योद्देशोऽदानस्तु ॥ १३ ॥ गारुडोऽथ चतुर्दशः ॥ १४ ॥ कौर्मः पंचदशः शोकः ॥ १५ ॥ पौर्णमास्यः प्रजापतेः ब्राह्मणः
 कौर्मकल्पस्वैव पौर्णमास्यइति संज्ञांतरं षोडशो नारासिंहस्तु ॥ १६ ॥ समानस्ततोपरः ॥ १७ ॥ आग्नेयोऽष्टादशः
 शोकः ॥ १८ ॥ सोमकल्पस्ततोपरः ॥ १९ ॥ वैकुण्ठस्वस्ततः शोकः ॥ २० ॥ लक्ष्मीकल्पस्ततः परः ॥ २१ ॥ मीनकल्पस्ततः शोक
 २२ स्तरपुमानिति वापरः ॥ २३ ॥ चतुर्विंशस्ततः शोकः सावित्रीकल्पसंज्ञकः ॥ २४ ॥ पंचविंशतमो घोरः ॥ २५ ॥ वाराहश्चततः
 परः ॥ २६ ॥ सप्तविंशस्तु वैराजो ॥ २७ ॥ गौरीकल्पस्ततः परः ॥ २८ ॥ माहेश्वरस्ततः शोक्तस्त्रिपुरेयञ्चातितं ॥ २९ ॥ पितृकल्पस्त
 तः शोक्तो वा कुहू ब्रह्मणः स्मृतः ॥ ३० ॥ इत्ययं ब्रह्मणो मासः सर्वपापप्रणशनः आदावेव हि महात्मन्यस्य यास्मिन् विधीयते
 तस्य कल्पस्तत्त्वानविहितं ब्रह्मणः पुरा यस्तु दद्यादिमानं कृत्वा हैमान् पर्वाणि पूर्वाणि ब्रह्मविष्णुपुरेकरूपं पूजितो मुनिभि

वंसेत् अथश्वादादिमहाफलमित्युक्तं हेमाद्रौनागरेखंडे अथकल्पपादयः पुण्याः कथ्यन्तेतिथयः शुभाः यासुश्वाद्धेकते
 तसिःपितृणामक्षयामयेत् चैत्रशुक्लप्रतिपदिथेत्कल्पःपूराभवत् १ तस्यशुक्लत्रयोदश्यामुद्रातःसमजायत २ कल्प
 स्तुनारसिंहाख्यःकृष्णायान्प्रतिपद्यभूत् ३ अथकृष्णत्रयोदश्यांगोरिकल्पोऽपिकल्पितः ४ वैशाखस्यद्वितीयायांशुक्ला
 यान्तिलोहितः ५ चतुर्दश्यांतुशुक्लायांप्रवृत्तोगारुडाभिधः ६ समानस्तुद्वितीयायांशुक्लायामुद्रपद्यत ७ महेश्वर
 श्रुतुर्दश्यांकृष्णपक्षेसमागमत् ८ ज्यैष्ठशुक्लद्वितीयायांवामदेवस्यसंभवः ९ पौर्णमास्यांतुतस्यैवकौर्मःप्रवृत्तेनृप १०
 कृष्णपक्षेद्वितीयायामग्नेयःसमपद्यत ११ पंचदश्यांतुकृष्णायान्पितृकल्पःसमागमत् १२ शुक्लांतुद्वितीयायांशुक्लायामुद्रपद्यत १३
 श्रुतशोभवत् १३ चतुर्थांतस्यकृष्णायान्तेमकल्पःसमापद्यत १४ श्रावणेशुक्लपंचम्यांरावणःसमवर्तत १५ तस्यैवशु
 क्लपंचम्यांसमानःप्रत्यपद्यत १६ पष्ठोऽष्टपदंशुक्लायांअथप्राणाभिधोभवत् १७ सितेतरायांप्रवृत्तितस्यतत्पुरुषाह
 यः १८ दृढकल्पस्तु नतम्यांशुक्लायामानेनस्यतु १९ कृष्णायामपिर्वैकुण्ठःप्रविवेशविशिष्टांपते २० कार्तिकस्यसि
 ताष्टम्यांकल्पःकंदर्पसंज्ञकः २१ असितायांपुनर्जैलक्ष्मीकल्पस्यकल्पना २२ मार्गेशुक्लनवम्यांतुकल्पःसद्योभ्यप
 द्यत २३ अस्सितायांवसाविश्रीकल्पःप्रारंभमभ्ययात् २४ पौषेदशम्यांशुक्लायामीशान्तःप्रादुरासह २५ अस्सिताया
 मघोरस्यकल्पस्यो मक्रमोभवत् २६ एकादश्यांतुशुक्लायामावेव्यानःप्रजज्ञिवान् २७ तस्याभिवर्तमिन्नायां
 वारहःसमपद्यत २८ सरास्वतरतुद्वादश्यांशुक्लायांफाल्गुनस्यच २९ कृष्णायामपिर्वैराजो विरराजमहामनाः
 ३० एताश्चमातृमासाभिप्रायेण ज्ञेया इतित्रिशदमीकल्पान्स्तिथयः परमोष्ठिनः तासुश्वाद्धेकतेपुण्यमकल्प
 रथाधिकल्पपतइति एतत्कर्तुमसमर्थप्रतिमात्स्ये ब्रह्मणोपादिनादर्वाकल्पस्य्यादिःप्रकीर्तितः वैशाखस्यतृतीया
 वाकृष्णायाम्फाल्गुनस्यच पंचम्यांचैत्रमासस्यतस्यैवाभ्ययात्परा तस्यचैत्रस्यैवपराकल्पादिरित्यर्थः शुक्लत्रयो

दशीमाघेकार्तिकस्वतसप्तमी मार्गशीर्षस्वतथासप्तैताः संस्मरान्यहं कल्पानामाद्योहितादतरयाक्षयकारिका
 इतिकल्पादिषु ब्रह्मणः पूजां विधाय दानश्राद्धादिकरणोऽक्षयफलमिति संप्रदायः अथमन्वादितिथयः मत्स्यपुराणे
 अथमुक्नुश्लेनवमी १ द्वादशीकार्तिकेतथा २ तृतीयाचैत्रमासस्य ३ तथाभाद्रपदस्य च ४ फाल्गुनस्यत्वमावास्या
 ५ पौषस्यैकादशीतथा ६ आषाढस्यापिदशमी ७ माघमासस्यसप्तमी ८ श्रावणस्याष्टमीकृष्णा ९ तथाषाढे
 तृपूर्णिमा १० कार्तिकी ११ फाल्गुनी १२ चैत्री १३ ज्यैष्ठ्यं च दशोतथा १४ मन्वंतरादयश्चैतादतरयाक्षयका
 रिकाः अथयुगादितिथयोऽप्युच्यन्ते ताश्चनारदेनेकाः कार्तिकेशुक्लनवमीचादिः कृतयुगस्य सा त्रेतादिर्माघवेशु
 क्ततर्तयापुष्यसंमिता कृष्णापचदशीमाघेद्वापरदिरुदीरिता कल्पादिस्थानथाकृष्णानभस्येचत्रयोदशी मन्वादि
 युगादितिथिषु श्राद्धंभारतादिषु प्रोक्तं यामन्वाद्यायुगाद्याश्चतिथयस्तस्मान्नवः स्त्वात्वाहुत्वाचजपश्वाचदत्त्वा नंत फलं ल
 भेत तथाचमनुः सहस्रगुणितं दानं मेव हतं युगादिषु कर्मश्राद्धादिकं वैवतथा मन्वंतरादिषु अत्रयुगादिप्रसंगात्पुगां
 ततिथयोपि हेमाद्रौ ब्रह्मपुराणे सूर्यस्यसिंहसंक्रांत्यामंतः कृतयुगस्य तु अयत्तश्चिक्रसंक्रांत्यामंतस्त्वैतायुगस्य तु ज्यै
 स्तुल्यसंक्रांत्यां द्वापरान्तस्तु संख्यया तथाकुंभस्य संक्रांत्यामंतः कलियुगस्य तु अत्रापि श्राद्धमुक्तं युगादिषु युगांतिषु श्रा
 द्धमक्षयमुच्यते तत्रैव युगाद्येषु युगांतपुस्तान्नदानजपादिकयार्त्तिकेचिक्रियेव तस्य युगांतफलमौरित अत्रसमुद्रस्नान
 प्रशस्तं पृथ्वीचंद्रादये सौरपुराणे युगादौ तु नरः स्नात्वा विधिवत्फलवर्णावधौ गोसहस्रप्रदानस्य कुरुक्षेत्रे जंहियत्फलं त
 ण्फलभते मत्स्योष्मि वेदांतरस्य च ध्रुवमिति आश्वलायनः समुद्रे पूर्वसुस्त्यायादमायां च विशेषतः यार्पैर्मुच्यते स वैरमाया
 स्नानमाचरेत् भृगुभूमिदिने स्नाना नित्यमेव विविर्जयेत् महाभारते अथत्थसागरी सेव्यौ नरः पृष्ठे ल्यो कदाचन अथत्थं मेद
 वरितुसागरे पूर्वसुरपश्येत् पृथ्वीचंद्रादये रकाद्रे पुनति पर्वाणि स्नानांतर्पणैः सरितापतिः कदाचिदपि नैवात्र स्नानं

कुर्यादपवाणि अस्यापवादस्तत्रैवप्रभाससंदेहः पर्वकालेचसंप्राप्तेनदीनांसंगमेतथा सेतुबंधेतथासिंधौतीर्थेष्वन्येषु
 संयतः एवमादिपुसर्वेषुमेधोन्यत्रतुपवाणि तथा विनामंजंविनापर्वश्रुकर्मविनारैः कुशाग्रैणापिदेवेशिनरुष्टट्टयो
 महोदधिः तथाच नकालनियमः सेतौसमुद्रज्ञानकर्माणि तद्विधिश्चतत्रैव पिप्पलादसमुत्पन्नेकयेलोकमयंकरि पा
 पाणेतमयादत्तमाहारार्थप्रकटप्यतामिति पापाणंप्राक्षिप्य विश्वाचीनुवुनाचीचविश्वयोनिविशांपते साक्षिभ्यंकुरुमेदेवस
 मुद्रेलवणंभसि नमस्तत्रैविश्वगुप्तायनमोविष्णोभसांपते नमोजलधिरूपायनदीनांपतयेनमःनमस्तेजगदाधारशंखच
 क्रगादाधर, देहिदेवममानुजांतवतीर्थनिपेयणे जितत्वाधिकर्माशानंनमोविश्वमपांपते साक्षिभ्यंकुरुदेवशसांगैरलवणां
 भसि आग्नेश्वयोनिरतिलश्चदेहेरतोधाविश्वममृतस्यनाभिः एवंरनुवणांडवसरयाकयंततवगाहेतपतिनदीनामिति
 भारतीकमंजान्पठिष्वं विषिवरस्नात्वा सर्वरत्नोभवान् श्रीमान्सर्वरत्नाकरोमतः सर्वरत्नप्रधानश्चग्रहाणाधर्मशुद्धे
 इत्यर्धदेव्यातर्पयेत् तथार्कं पृथ्वीचंद्रोदये रुद्रादि पिप्पलादंविक्कंठचक्रातंजीवकेश्वरं वासिष्ठंरामदेवंचपरशरामनाप
 तिं वालमीकिनारदंचैववालाखिलयंस्तथैवचनलंनलिंगवात्संयगवयंगंधमादन जांववंतंहनुमंतंसुग्रीवंचांगदंतथा मैदं
 चद्विविदंचैववृषभंशरभंतथा रामंचलक्ष्मणंचैवसीतांचैवपद्मशिवनीं एतारुतर्पयेद्विद्वान्जलमध्यविशेषतः आब्रह्म
 रुतंवपयंत्यैकचित्सूचराचरं मयादत्तेनतोयेनतस्मिन्वाभिगच्छतु इतिसमुद्रज्ञानम् स्वप्नितश्रीरण्यारीसंहपराणी
 पालिवदान्पात्राणिर्नानाशास्त्रविचारसाररसवित्सहृदसंरक्षकधर्मार्धमैविभागरुद्रशृपुतेःपादांजुजाचारते,जीयात्पुत्रक
 लजामिजसाहितः संपालयन्स्मांसदा १ रण्वीरसिंहभूपेनकारितेरत्नचारिणौ सामान्यपर्वविज्ञानःपद्येयं
 रत्नसंग्रहः ॥ २ ॥ इति श्रीरण्वीरसिंहरत्नाकरधर्मकुर्यान्निबंधेन्मवास्यादिसामान्यपर्वानिर्णयप्रकरणम् ॥

ॐ श्री परमात्मने नमः श्री गणेश शिवयोस्तनूजं सुरासुरैरर्चितं पादपीठं स्वर्गापवर्गादिफलप्रभु

त्यैवं दामहेति न्यमुदारासत्त्वम् १ श्रीरामचंद्राय नमः

अथ श्रीरामायणस्य निष्कर्षोक्तौ

सा च श्रद्धेः अपराह्णोपि दृष्टा मिति श्रुतेः शातातपोपि दर्श आर्द्रतुल्यस्योक्तं पार्वणतत्त्वकीर्तितम् अपराह्णेऽपि दृष्टा तु तत्र
दानं प्रशस्यते यमोऽप्याह पक्षतिर्निर्वपेत्तेभ्यो ह्यपराह्णे तु पतकमिति एवं चापराह्णे स्य मुस्य कालत्वात् पूर्व गुरे वाप
रे गुरे वापराह्णे न्यमावास्या यद्वा तस्या पूर्वातिथेरपराह्णे न्यमावास्या तमाह हरितः यस्यां संध्यागतः सो
मोऽस्य लालनिवदृश्यते अपराह्णे तु यातस्यां पिडानां करं शुभ्रमिति यत्तु कार्णाजिनिवचो भूतविद्वान्मावास्या मोहा
दज्ञानतोऽपि वा श्रद्धेर्कर्माण्ये कुर्मुस्तेषामाद्युः प्रहीयत इति तत्पूर्वादिने पराह्णे न्यमावास्या विषयं तथा भूतावा उत्तर
तिथेर्माहातामाह हरितः अपराह्णेऽपि दृष्टा तु यापराह्णे न्यमायेनो सायाह्यापि दृष्टा कर्तुं न पूर्वास्तानुयायिनीति
उभयत्र साम्येनैकदेशव्याप्तौ त्ववदयार्थादिवान्या विर्णयः समुद्यतरेपि तिथिष्वेति निर्वालीति थिदृष्टौ भूतासाम्ये
नैव कुहूद्वैवावदवेदागवेदिभिरिति पूर्वास्मिन्वाली उत्तराकुहूः तदुक्तं व्यासेन दृष्टचंद्रास्मिन्वाली नष्टचंद्राकुहू
मर्तेति शिवराघवसंवादेपि अमावास्या तु ग्राहस्य दपराह्णे द्रव्योपसा क्षये पूर्वैः पराह्णे दृष्टौ साम्येऽपि च पराह्णे मर्तेति वै
पन्येऽपि कदेशव्याप्तौ समुद्यतरे अपराह्णे द्रव्यव्यापिन्यमावास्या यदा भवेत् तत्रालपत्त्वमहत्त्वाभ्यां निर्णयः पितृकर्म
णोति याधिकव्यापिना सायाहोत्थः यदा दिनद्वये व्यपराह्णे न स्तदृशाति तदा साम्निकानिरक्षिकभेदेन व्यवस्था दृष्ट
व्या यदुक्तं जालिना अपराह्णे द्रव्यव्यापी याददर्शस्तिथिष्वेति आहिताग्नेः स्मिन्वाली निरदरेभ्यः कुहू मर्तेति आ
दिपदेन स्त्रीषु द्वयोरपि संग्रहः तदुक्तं लौगाक्षिणा स्मिन्वाली द्विर्जैः कार्यासाक्षिकैः पितृकर्मणि स्त्रीभिः शुद्धैः

कुहूँयातथावानन्निर्कोद्धिंजैरिति हेमाद्रौ तु यदा मादिनदयेष्य पराह्णव्यापिनी न भवति तदा तिथिस्थये पूर्वादिनसं
 वाधेनीसिर्नवात्येवमाह्या तथा च कात्यायनः यदा चतुर्दशीयामन्तुरेयमनुपुरयेत् अत्रावास्त्राक्षिपमाणा तदैव आह
 मिष्यते क्षीयमाणपरदिने पराह्णव्यापिनी नेत्यर्थः दिनद्वयेष्य पराह्णव्यापिनी निति फलितार्थ इति स्थितं अत्र यद्य
 पि पूर्वाह्णे वैवानामध्यदिनो मनुष्याणां अपराह्णः पितृणां मिति श्रुत्या लोचनया त्रिधा विभक्तं दिनं येषु भाग एवापराह्ण
 प्रतीयते पिंडान्वाहार्यकं आर्द्धं क्षीणं राजनिशस्यते वासरस्य तृतीयं शेनाति संख्या समीपत इति छंदोगपरिशिष्टादपि
 तथोऽपि षंडः पितृवज्ञातमनु आह्रियते क्रियते इति पिंडान्वाहार्यकं षंडा पितृवज्ञानंतरमावाति यावत् राजनिचंद्रे तस्मि
 नक्षीणेऽमावास्यायामित्यर्थ इति चंद्रक्षयकालश्चतुर्दश्यष्टमप्रहरादिको मावास्यासप्तमप्रहरपर्यंतः तदाह स एव अष्टमे
 शचतुर्दश्याः क्षीणे भवति चंद्रमाः अमावास्याष्टमं शेषपुनः किल भवेदणुरिति तथापि सायाह्नस्त्रिमुहूर्तः स्याच्छ्राद्धंत
 न्नकारयेत् राक्षसीनाम समाप्नोता गृहं ता सर्वकर्मस्त्विति यमेन सायाह्नस्य आढकालवे प्रतिपिद्धे र्थादेकादशद्वादशमुहूर्त
 तयोस्तत्कालः संसिध्यति यस्तु दीपिकाया हेमाद्रि सिद्धांत उक्तः त्रिधा सितदिनस्य तेषु पराह्णे च रेदिति सोऽप्येतत्परतयैव क
 थयिह यास्येयः माधवयिपे सायाह्नस्य प्रतिपे सस्य पराह्णकर्मकालेन परिशिष्यत इति मद नरत्ने तु सानान्निकैः स्व
 स्वाभ्याधानादिने अमावास्या आढकं तैवंप तथा च श्रुतिः तस्मत्पितृभ्यः पूर्वैद्युः क्रियते उत्तरमहर्द्धवान्यजंते पितृभ्य एव त
 द्यज्ञाने कामजपमानः प्रतनुत इति अत एव बोधायनः चतुर्दश्यां चतुर्थामे अमायजन दश्यते श्वोभूते प्रतिपद्यजभूते क
 ण्यादिको क्रियेति न दश्यत इत्यत्र नञ् अलपार्थत्वाद् लपादृश्यत इत्यर्थः निरादिकैस्तु यापराह्णव्यापिनी सैवमाह्या त
 दहशातातपः दश आद्धंत यस्त्रोक्तं पार्वणंतत्प्रकीर्तितं अपराह्णे पितृणां तत्र दानं प्रशस्यत इति हेमाद्रौ तु सकलापराह्
 णव्यापिनी सिर्नवात्याममावास्यायां आह्नविधानमग्निमाद्विषयं अग्निमिकानांतिकुतपकालव्यापिनी कुहूँनामावास्या

यांश्चाद्विविधानं तथा च हारीतः भूतविद्वाप्यमावास्याप्रतिपदिभिश्चितापि वा पितृकर्मणि विद्वाद्भिः कार्यं कुतपकालिकी
विकृतपलक्षणं तु मत्स्यपुराणे श्रद्धोर्मुहूर्तविस्थिता दशार्पणच सर्वदा श्रद्धाष्टमोर्मुहूर्तः सकालः कुनपः स्मृतः श्रान्यत्रापि
मुहूर्तार्त्तसप्तमादूर्ध्वमुहूर्तार्त्तत्रयमादधः सकालः कुतपे द्वितीयः पितृणां दत्तमक्षयमिति एवं सति दिनद्वयसंवाधिन्याममावास्या
यांस्त्वायां कुतपकालव्यापिर्नासैवानादिकैर्ग्राह्यैर्युक्तं भवतीति निर्णयामतेतु नोभयत्रापरहणव्यापिर्नितुपरैव कुत
पादिकालव्यापिर्नाश्रद्धा तदुक्तं हारीतेन भूतविद्वाप्यमावास्यायेति श्रवणकुतपशब्देन नाष्टमोर्मुहूर्तमात्रमुच्यते किं
तु कुतपरौ हि णविरच्यामुहूर्तार्त्तत्रयं तद्वक्तुमापस्तम्बेन कुतपाद्यान्मुहूर्तार्त्तान्यदाचरति भारकरः सकालः कुतपस्तत्र
पितृणां दत्तमक्षयमिति कालतत्त्वविवेचनेपि उभयत्रापरहणव्यापित्वाभाविस्थानं त्र्येण कुतपकालव्यापिर्न विधीय
तइति माधवोयेतु एतदेकोद्विष्टाविषयं तस्यैकोद्विष्टमभ्याहइत्यादिवचनेन कुतपकालव्यापिभानात् यद्वा प्रतिपान्मि
श्चितायाः श्रपराहणव्यापित्वाभावे निरर्थकैरपि हेयत्वांशकायां ग्राह्यैव कुतपव्यापिरनुकल्पस्तेनाभिधीयते अपराह
णव्यापिः पार्वाणमुत्स्यः कल्पः कुतपव्यापिरनुकल्पः यथा त्वमुत्स्यसंभवेन कल्पपरिपोषादियत्वात्त्रिग्निकैः प्रतिपान्मि
श्चिताग्रहीतुं शक्यत इति निर्णयसिंघावप्येवं मयूखे तु नारदवचनम् मध्याह्ने त्रिमुहूर्तैतु यदाचरति भारकरः सका
लः कुतपोनाभिपितृणां दत्तमक्षयमिति यदापि कुतपाद्यानि ति पूर्वोक्तमापस्तम्बवचनं तत्कुतपरौ हि णयोरेष्टमनवममुहूर्तं
योरारभ्य कुतपे श्रद्धेरौ हि णं तु नलं यद्येतेनैकोद्विष्टारं समभ्यानाधिकरणवया विनियोगो विशिष्टदशमं मुहूर्तं पार्वाणारं
भपरइति केचित् युक्तं एकोद्विष्टमभ्याहइत्यादिना मुहूर्तत्रयात्मकमभ्याहस्यैकोद्विष्टकालतया विधीतमनवममुहूर्तं
तं योरतत्कालतया विनियोगे वापि दस्य दशमस्योपयोगाकाक्षायां उत्तरमावितयागौ एककालतापरत्वमिति यत्तु मत्स्ये श्र
ष्टमभ्यास्करेयस्मान्मर्दो भवति सर्वदा तस्मादन्तःकलदमन्त्रारंभो विशिष्यते ऊर्ध्वं मुहूर्तार्त्तकुतपाद्यान्मुहूर्तं चतुष्टयं

मुहुर्त्तंपंचकं ह्येतत्स्वधाभवनमिष्यतइति तदेतदेकोहि एषार्णकालकोटिकाशमिप्रापं पार्श्वेणैवकादशद्वादशमुहुर्त्तयो
 रेवमुखकालत्वेनमुहुर्त्तं तत्रयस्यतदेवैर्निर्णीतायां शब्दोपयोगिन्याममावास्यायान्युच्चवचानिबहूनिवाक्यानिताजिस
 र्वाणिनिरूपितेष्वभाषेदेष्वन्यतमविषयत्वेनयथायोग्योर्जायानि तथाहि मध्याह्नपरतोपरह्णव्यप्यचतुर्दश्यनुवर्त्तते भू
 तविद्वात्साज्ञेयानसापंचदशीभवेदितिबोधायनवृहस्यस्तिवचसा मध्याह्नपरतोपरह्णव्यप्यचतुर्दश्यनुवर्त्तते म
 ध्याह्नानुर्ध्वंश्रपराह्णमतिक्रम्यपुरस्तादमावास्याप्रवर्त्तत इति व्याख्येयं परेद्युरेवापराह्णव्याप्तौ योजनीयेच यत्तु
 कालयायनवचः पिंडान्वाहार्यकर्मित्यादिपूर्वमलिखितेनपिपिंडान्वाहार्यकंपिंडपितृयज्ञोत्तरंक्रियमाणं दर्शं श्राद्धंतत्
 क्षीणेरजनिर्दंडैर्कृतं वंधास्तरस्यतृतीयांशइतिश्रुतेन किंच श्रालेपराह्णः सायुहसहितोभिधीयते तन्ननातिसं
 ध्यासमीपव इतिसायाह्नस्यप्रतिषेधेसत्यपराह्णः कर्मकालत्वेन परिशिष्यते तथाच कर्मकालव्यापिनीयाह्येति
 भंयतरेणोक्तंभवति यदपि प्रतिपत्स्वप्यमावास्यापूर्वाह्णव्यापिनीयदि भूतविद्वैवसाकार्यापिप्रेत्यकर्मणि सर्वदेति
 जायालिवचनं तत्रापिपूर्वाह्णव्यापिनीतिविशेषकश्चनाद्विशेषविधितिषेधौशेषानिषेधाभ्यनुज्ञाफलकावितिभययेनापरा
 ह्णव्यापिर्त्वेनास्तीत्यवगम्यते तादृशीचद्विधापूर्वेद्युरपराह्णव्यापिनीतरसाहेताचेति श्राव्यपक्षेस्वरूपिभूतविद्वाका
 र्या द्वितीयपक्षेसांशिकैरेवभूतविद्वाकार्येतिपञ्च पूर्वाह्णेचेदमावास्याश्रपराह्णेनचेत्तुसा प्रतिपद्यापिकर्तव्यं श्राद्धं श्रा
 द्धविदेतिवृत्तिजायालिवचनं तद्वैवसद्व्येप्यपराह्णव्यापित्वाभावेसति निरतिशयविषयं द्रष्टव्यं यदपि बोधायनेनो
 कं घटिकेकाप्यमावास्याप्रतिपत्सुनचेत्तदा भूतविद्वैवसाग्राह्यादौचपिप्रेत्यकर्मणीति तदपि प्रतिपत्सुघटिकेकाक
 र्मकालसंबंधेनीयदिनस्यात्तदाभूतविद्वैवसाह्येत्येवबोध्यं इतिपत्स्वप्यमावास्यातिजायालिवचनसमानार्थवत्लाभात्
 हेमाद्रौ यत्तुवृहसिष्यचनम् श्ररुणोदयवेलायाममावास्यायदाभवेत् सकालः परमोज्ञेयः पितृह्णान्दत्तमक्षयमिति

तपित्वत्तर्पणादिविषयं अतएवपद्मपुराणे अमायाप्रतिपद्युकासर्वपापहरातिथिः चंद्रसूर्यग्रहैरुत्पत्त्याज्ञानदानजपादि
पु यदपिप्रचेतोवचनम् घटिकैकाग्र्यमावास्याभवेद्यदिचतुर्दशी तदाग्र्यमातद्देवपित्र्येकर्माणिचोदितमिति तदपिदेवपि
तदप्रधानोपवासविषयं यत्तुहारीतवचनं कन्यामकरर्मानेषुतुलायामियुनेतथा भूतविद्वैद्वैतसर्वपापंभवतिपरत
इति तद्व्रतविषयं तथाचजाबालिः तुलायामियुनेर्मानिकन्यायामकरे तथा भूतविद्वान्ब्रतेग्राह्याशेषेनप्रतिपद्युतेति एवम
न्यान्यपिपुत्रचनानिपुत्रायोगेव्यवस्थयाव्याख्यानीत्यलं अमाश्राद्धातिक्रमेप्रायश्चित्तमुक्तमृग्विधाने न्यूपवाचंज
पेनमंत्रशतवारंतुतादिने अमाश्राद्धंयदनास्ति तदसंपूर्णमेतदिति ॥ इत्यमावास्याश्राद्धकालनिर्णयः ॥ अथात्रप्र
संगाक्षयाहश्राद्धकालनिर्णयोलिख्यते तत्क्षयाहरवचरूपंरुमृतावुक्तम् मासपक्षतिथिरुपेययस्मिन्निव्यतेहनि प्रत्य
वदंतुपथाभूतक्षयाहतरव्यतंविदुरितिमासश्चाद्रएवग्राह्यः आदिदैकेपितृकार्यचमासश्चाद्रमसः रुमृत इति व्यासव
चर्मात यतु यस्मिन्ग्राशौगतेसूर्येविपत्तियातिमानवः तद्ग्राशावेवकर्तव्यंपितृकार्यमृतेहर्नातिवचनं तदधिमासमृतवि
विषयं अधिमासमृतानांतुसौरमाससमाश्रयेत् सएवदिवसरतरयश्राद्धपिंडोकादिक इतिरुमृत्यंतरवचनात् ए
तच्चद्विविधं एकोद्दिष्टप्रायश्चित्तं च आद्यमाहयमः सपिंडोकरणादूर्ध्वप्रातिसंवत्सरंमृतैः मातापित्रोःपृथक्कार्यमैकोद्दिष्टमृ
तेहर्नाति अल्पमाहंज्ञातपः सपिंडोकरणात्कर्त्तव्यंकार्त्तव्यं सदा प्रति संवत्सरंश्राद्धंछागलेयोदितोविधिः यः
सपिंडोद्विप्रतंष्टकपिंडो नियोजयेत् विविधस्तेनभवतिपितृहोचोपजायतइति अनयोःपक्षयोर्दशाचारद्वयवस्थे
तिसर्वानिवंधसिद्धांतः तच्चक्षयाहश्राद्धमेकोद्दिष्टवेत् क्रियतेतदातन्मध्याह्नेकार्यंप्रायश्चित्तदापराहणेकार्यं मध्याह्न
व्यापिर्नोयास्यात्सैकोद्दिष्टेतिप्रभवेत् अपराहणव्यापिर्नोयाप्रायश्चित्तोत्तमवचनात् एकोद्दिष्टव्यम
ध्याह्नकालत्वं शिवरायवसंवादादपि मध्याह्नव्यापिर्नोयास्यात् सैकोद्दिष्टेतिप्रभवेदिति अरयचरवरूपमुक्तं व्यासेन

एकमुद्गिरय च्छाब्देवहीनविधीयते । एकोद्दिष्टतत्प्रोक्तमव्याहृतमकारितमिति मव्याहृतसप्तमाष्टमनवममुद्गर्तारम
कः तेचमुद्गर्तार्गाधर्वकृतपरौहिणसंज्ञकाः अस्यचपूर्वोत्तरभागव्येकेदिष्टप्रक्रमेइच्छयाविकरिपतौव्यासेन कुतपप्रथमे
भागएकोद्दिष्टमुपक्रमेत् आवर्तनसमीपेवातत्रैव नियतात्मवान् इति समासिकालश्रवणौत्तमनोक्तः आरभ्य कुतपाच्छाब्देकु
र्वादारौहिणव्युपः विधिज्ञोविधिमाराधयारौहिणुनलयेयेदिति कुतपशब्दनिरुक्तिश्चस्कंदवायुपुराणयोः कुंभत्रयीपति
र्गोभिः कारन्त्येन तत्प्रतिक्षेपे सकालः कुतपोज्ञेयस्तत्रदत्तमहाफलमिति तदेवं कुतपर्यैकोद्दिष्टश्राद्धकालत्वेनिर्णीतत्का
लव्यापिनीतत्रातिश्रुत्या तत्रान्यतरदिन एव तद्व्याप्तौ नकोपि संदेहः उभयत्र साम्येन तद्व्याप्तौ तदव्याप्तौ वा पूर्वद्युरेव त
दनुष्ठेयं अमावास्यान्नकरणे उदाहृतानां पार्ष्णश्राद्धप्रकरणे उदाहरिष्यमाणानां पराह साप्याहस्तमयव्याप्तिविषया
णव्यवधानात्मन्युदाहृत उभयत्र साम्येनैकदेशव्याप्तौ स्वर्वादिवार्यानिर्णयः तच्च सामान्यतिथिनिर्णयप्रस्तावेद्विज्ञेयं
स्यैषैकदेशव्याप्तावधिकव्याप्यमानैरेष्यइति तदेवं संक्षेपैषैकोद्दिष्टकालो निर्णीतः अथ पार्ष्णश्राद्धकालो निर्णीयते तत्रय
द्यपि पार्ष्णभवं पार्ष्णमिति तदुत्पत्त्युदाहरणं श्राद्धं तु यत्सोक्तं पार्ष्णं तत्सर्कः तितमिति शातातपवचनेन चात्रिपुरुषोद्देशेनामावा
क्रियमाणश्राद्धमेव पार्ष्णशब्देनाभिधातुं शक्यमथापि तद्विकृतरूपतया त्रानुद्गिरय तु यत्सिद्धिपार्ष्णं मुनयो विदुरितिक एव
वचनेन त्रिपुरुषोद्देशेन कर्तव्यादिकदादेरपि पार्ष्णत्वं व्यवहर्तुं शक्यं तच्च पार्ष्णश्राद्धमपराहणव्यापिन्यां कर्तव्यं अपरा
हणव्यापिर्नायाया पार्ष्णे सातिंष्टिः स्मृता पूर्वस्यानिर्वपेत्पिण्डमित्यादि ऋषिभाषितमिति वचनात् दर्शचपौर्णमासंचापि
तुः सांवत्सरं दिने पूर्वविद्धमकुर्वाणो नरकं प्रति पद्यत इति नारदीयपुराणञ्च अन्यत्रापि अपराहणः पिण्डाणां तु यापराहणा
नुयायिनी साकार्यापि तद्व्येपुनपूर्वाहणानुयायिनीति ननु उदिते दैवतं भानौपि भ्रंचारतमिति रवौ द्विमुद्गर्तस्त्रिमुद्गर्तश्चेत
सकालः पुण्यदायकः दिनतिपंचनाड्यस्तु पुण्याः त्रिकामनीषिभिः उदये च तथापि त्र्येदैवै चैव च कर्मणीत्यादिवचनैः साया

हस्यापि पितृकालत्वमुक्तं तत्कथमपराहणस्यैवपार्वाणश्चादिकालत्वमुच्यतइति चेन्मैवंतस्य प्रतिपिद्वत्वात् तथा हि रिकंद
 पुराणे उपसंख्यनकुर्वीतपितृपूजांकथंचन सकलआसुरभोक्तः श्रद्धतत्रविवर्जयेदिति मत्स्यपुराणे सायाहस्त्रिमुहूर्तः
 स्याच्छ्रद्धतत्रनकारयेत् राक्षसीनामसावेलगर्हीतसर्वकर्मस्विति वौधयनहारीतावप्येवं तर्हि सायाहविधायकपूर्वा
 कवचनानांकोविपयइति भेत्शृणु आर्द्धांत्वेन निषिद्धस्य सायाहगौणकालतयाभ्यनुज्ञानं श्रतएव न्यासः स्वकालातिक
 मेकुर्याद्रात्रिः पूर्वतयाविधिरिति न्यायप्रदादोपि विधिज्ञः श्रद्धयोपेतः सम्यक्प्राप्तनियोजकः रात्रेरन्यत्रकुर्वाणः श्रेयः प्रा
 पोत्यनुत्तमं पृथ्वः चंद्रोदयेतु पूर्वोक्तवचनेपुयत्रसायाहसमययोगिनिर्तिथिरुक्ततत्रापराहव्यापिनीज्ञेया सायाहस्त्रिमुहूर्तः
 तः स्यादिति मत्स्यादौ सायाहनिषेधात् यत्रात्रिमुहूर्तादिग्रहांतच्छ्राद्धार्हापराह रूपत्रिमुहूर्तपरमिति कालतरव
 विवेचने यच्च बायुपुराणवचनं शुक्लपक्षस्य पूर्वार्द्धे आर्द्धं कुर्वाद्दिचक्षणः कृष्णपक्षे परार्द्धे तु गौर्हिणं तु न लंघयेत् इति
 तदंशे धाविभक्तपूर्वाहणांतर्गतस्य कुतपूर्वभाषस्य तादृशापराहणांतर्गतस्य च तदुत्तरभागस्य पक्षभेदेनोपक्रमका
 लत्वव्यवस्थापनपरं एवं व्यवस्थायां न कस्यचिद्वाधोपेक्षितविधानं च लभ्यते विष्णुनाऽपि पूर्वाहणापराहण
 योः पक्षभेदेनोपक्रमोदर्थितः शुक्लपक्षस्य पूर्वार्द्धे कृष्णपक्षापराहणे विघ्नान्ज्ञातारुतुविधिवन्नत्वात्तानुपवेद्ये
 दिति हेमाद्रौ तु वायुपुराणवचनस्यैकोहिष्टविषयत्वमप्युक्तं एकोहिष्टमपि पक्षभेदेन कुतपूर्वोत्तरभागयोरुपक्रमणिय
 मिति ननु सायाहोपि यदा कथंचित्प्रचूहस्तदा श्राद्धस्य किलोपपूर्वाकैवारात्रावापिकर्तुं शक्यते श्रत्रमाधवः न तावद्वात्रौ
 सर्वात्मना श्राद्धस्य निषेधोक्तं शक्यते आपस्तवेनरात्रौ श्राद्धसमाप्त्यभ्युपगमात् न च नक्तं श्राद्धं कुर्वीतारव्येचभोजनस
 मापनामिति श्रद्धभोजनग्रहणं पिद्वदानोपलक्षणं नन्वेवमापिरात्रौ समाप्तिरेवाभ्यनुज्ञायते नत्वारंभइति चेत् मैवं
 श्रारंभस्यापि समाप्त्या उपलक्षणीयत्वात् आर्द्धिकश्राद्धपरित्योगप्रत्यवाधवाहृत्यस्मरणात् तानि च प्रत्यवायवो ध

कानिवचनान्यथेवश्यते कालतत्त्वविवेचनेन प्रारब्धशब्देद्वयमानुप्रतिबंधादसमात्येति रावरस्तीमया तदा प्रारब्धत्वा
 द्वात्रापितत्समाप्तेः प्रसक्तिः न च नक्तं आहं कुर्वतीति निषेधः तथा च अस्मात्सिद्धमेव स्यात्प्रापित्वा परेद्युः कृत्वा तत्स
 मापनीयं यजमानं नापितदुत्तरमेव भोक्तव्यं न तु पूर्वादेन इति श्रुतमेयोत्तरसूत्रं प्रारब्धे चाभोजनमसमापनादिति हरद
 तः प्रारंभश्च पूर्ववृत्तिर्वेदनामिति न च वेदं सति रात्रौ स्यन्नं कुर्वाणः श्रेयः प्राप्नोत्यनुत्तममिति स्मरणात् अपरहृण्यन्मु
 ख्यत्वेन सायाह्न्यवद्गौणत्वेन वा प्रातः संग्रहावापि कालौ प्रसज्येयतां नायंदोषः शिवराध्वसंवादे प्रातः कालस्य ति
 पिद्धत्वात् प्रातः काले पुत्र आह्नन कुर्यात्तद्विजोत्तमः नैमित्तिकेषु आह्ने पुन काले निवसः स्मृत इति यद्यपि संग्रहो न सा
 क्षाज्ञिपिद्धस्तथापि कुतपमुहूर्तं मुख्येऽपक्रमस्यार्धवर्गमुहूर्तं गौणोपक्रमस्य अभिधाने सति श्रयार्थे निषेधः परिशिष्यते उप
 क्रमद्वयं शिवराध्वसंवादे दर्शितं ग्रहादिव्यतिरिक्तस्य प्रक्रमे कुतपः स्मृतः कुतपादयथा धर्वादासंनक्तपेभवेदिति अ
 हग्रहणं आदिशब्देन संक्रांत्यादि निमित्तमुच्यते तस्य निमित्ताधीनत्वात् कुतपो नियंतुं न शक्यते इतरस्य च सांवत्सरिका
 देरस्ति कुतपनिवसः कदाचित्कार्थवशात् आह्नस्य सहस्रकरणोपत्वे सति कुतपादवर्चात्तोगांधर्वाद्युपक्रमः काल
 तयाभ्यनुज्ञायते कुतपस्य मुख्यत्वमेकवचनविहितत्वाद् वगतव्यम् तदेव पार्वण आह्नस्य पारहणः कुतपः प्रारंभ
 काल इति तदुभयव्यापिनीति श्रयार्था ह्या यदा कुतपापराह्णे भयव्यापिनीति संभवति तदा केवलपराह्णव्यापि न्ये
 वतिथिर्गृहीतव्या पित्र्ये चापराह्णिकीति भविष्यपुराणाभिधानात् यत्तु मध्याह्नव्यापिनीत्यस्यातिथिः पूर्वापरापि
 वा तत्र कर्माणि कुर्वीत हासस्यार्द्धेन कारणमिति वचनं तदेको हि ष्टं तु मध्याह्न इति वचनांतरसंवादे नैको हि ष्ठिपयं का
 लतत्त्वविवेचनेऽपि मुहूर्तपंचकं सार्द्धमुहूर्तं चतुष्टयं वा पार्वणप्रयोगकालः यदि च तावत्कालव्यापिनीति लभ्यते तदा उद्धारः
 कल्पः यदा च तादृशी न लभ्यते तदा प्रधानप्रयोगकालविमुहूर्तात्मकापराह्णव्यापिनीत्याह्येति तत्र यदैकारि मन्त्रेव

दिनेकारम्भेनैकदेशेनवोक्तकालव्यापिनी सैव दिनद्वयेवैषम्येण तदेकदेशव्याप्तौतदाधिक्यवतीग्राह्या तदाहमरीचिः
 ध्रुवपराह्णव्यापिनीचेदादिदकस्ययदातिथिः महतीयत्रतांष्टद्वांशसंतिमहर्षयइतिमदनरत्ने यदिदिनद्वयेऽपितुल्या
 पराह्णैकदेशव्याप्तिस्तदातिथिक्षेपपूर्वाकर्तव्यातृद्धौततरा तथाचक्षयाहप्रसंगेवौधायनः अपराह्णद्वयव्यापिन्य
 तीतस्वयदातिथिः क्षेपपूर्वानुकर्तव्यातृद्धौकार्यातथोत्तरेति विधिस्याभ्येतुपूर्ववग्राह्या दर्शचपौर्णमासंचेति पूर्वा
 दाहतनारदीयपुराणवचनान् यच्चसर्वोदयइतिवचनं तत्क्षयाहव्यतिरिक्तश्चाद्विषयं द्विरहव्यापिनीचेत्स्यादा
 दिदकस्य यदातिथिः पूर्वविद्वाप्रकर्तव्याभिमुहूर्ताभवेयदीति स्मृत्यंतरवचनविरोधात् कालतत्त्वविवेचनेतु दिनद्वये
 साम्येनतदेकदेशव्याप्तिस्तस्याएवतिथेः क्षेपेनसाम्येनतृद्ध्याचभवतितत्रसर्वोदयस्तथाहिंसेतिवचनान् निर्णयःस्व
 दैःसाम्यवशास्तिथिः दर्पोष्टद्विमान् हिंसाक्षयस्तद्वानित्यादिमुख्यवचनस्यापिसंप्रतिकलक्षणयाप्रयोगः अतएवलिंग
 रथागोशंगशाब्दवत् तिथिलक्षणतिथिस्वरूपभावपरत्वेनसर्वदिशब्दानां व्याख्यानपरंपूर्वकालिकीत्यनेनान्वया
 द्रुपेक्षितं अत्रसर्वदीनांपरपूर्वविभागेनग्राह्यत्वाभिधानात्स्पष्टमेवसर्वत्वादीनांग्राह्यतिथिगतत्वं अपराह्णद्वयव्या
 पिन्यतीतस्ययदातिथिरितिपूर्वाकर्तव्यायनवचनंतु दिनद्वयेसंपूर्णकर्मकालव्याप्तिविषयमेव द्यहेतुव्यापिनीचेत्स्या
 न्मृताहस्यतुयातिथिः पूर्वस्यानिर्वपेत्पृष्ठमिदयागिरसभापितमिति मनुवचनमपिकारम्भेन दिनद्वयेकर्मकालव्याप्तिवि
 षयं अत्रचवौधायनवचनेक्षयट्टिहिसाम्यानिदिनद्वयसंपूर्णकर्मकालव्याप्तिहेतुकनियतत्वात्तत्रातिथौचसंभवेनग्राह्यति
 थ्युत्तरतिथिगतानिग्राह्याणि दर्शचपौर्णमासंचपितुःसांवत्सरंदिनं पूर्वविद्वद्वक्तृर्वाणानरंकप्रतिपद्यतइति नारदीय
 पुराणमपिपूर्ववचनसंवादि अतएवतत्रतत्रोक्तम् यत्कालव्याप्त्यनिर्णयं तत्रपूर्वोत्तरविद्वाग्राह्यत्ववचनानिप्रवर्ततइति
 यत्रमूलतिथिःशोकाशाल्हाः कालकोविदैः यस्यामस्तरविधातिपितरस्ताभ्यासते पराह्णव्यापिनीयातुपार्वणेसा

उदाहरेत्त्यादीनिवचनान्यप्यत्रोपेहर्नयानि यदातुदिनद्वयेप्यपराह्णसंवधाभावरतदापूर्वप्राह्या तदाहमनुः नद्वय
हृदयापिर्नाचेरस्यान्वृताहस्यचयातिथिः पूर्वविद्वैककर्तव्यान्निमुहूर्त्तापिप्राग्भवेदिति यदापिठ्वाप्यभावाकदेशसन्धेपिसं
भयतितथापिन्निमुहूर्त्तापिप्राग्भवेदिति वाक्यशेषात्स्पर्शाभावप्राज्ञासः श्राद्धंतेकभक्तादिवत्स्वकालएव तत्र तसिध्य
भावेपिकर्तव्यं तिथ्यादौचभवेद्यावाह्नासोद्यद्दिःपरेहनि तावानप्राह्याःस्पूर्वदृष्टादपिस्वकर्मणीतिवचनात्तत्तिथिक्षप
स्यपूर्वतिथीप्रक्षेपणयातिथिसमनुप्राप्यश्रुतयार्तातिसाकल्यवचनेनच तत्र तत्तिथेः सत्वात् तिथ्यादावित्यदिपदेन
तक्षत्रयोगोपयते तदेतत्क्षयाहश्राद्धमवश्यकर्तव्यमित्युक्तं ब्रह्मपुराणे श्राद्धप्रकरणे प्रतिसंवत्सरकार्यमातापित्रो
मृतैर्हनि पितृव्यस्याप्यपुत्रस्यभ्रातृर्धर्मस्यचैवहि पितृव्यादिग्रहे मातामहर्दानामप्युपलक्षणं भाविष्यपुरा
णे सर्वेषामेवश्राद्धानांश्रेष्ठसांवरसरमतं क्रियतेतत्तत्रगश्रेष्ठमृतहनिवृधैःसदा मृतेऽहनिपितृव्यस्तुनकुर्वाञ्छाद्धमा
दरात् मातृश्रयगशादूलवरसरतिमृतेऽहनि नाहंत्स्यस्यगश्रेष्ठपूजांयह्णामिनोहरिः नब्रह्मानचवैरुद्रोनाचा
न्येद्वेवतागणाः तस्माद्यत्तेनकर्तव्यधर्मैर्मृतेहनि प्रतिवर्षेखगश्रेष्ठभोजकेनविशेषतः भोजकोयस्तुवैश्राद्धं
नकरोतिखगाधिप मातापितृभ्यांसाततवर्षवर्षमृतेऽहनि सयातिनरकयोरंतामिहंतामनामतः ततोभवतिदुष्टा
त्मानगरेशूकरःखगेति भोजकोभोजयितासंपद्युक्तइत्यर्थः एतत्क्षयाहश्राद्धं सूर्यग्रहणादिनेभोक्तुर्वाब्राह्मणस्यालामे
तद्दिन एवामात्रादिनाकर्तव्यं तदुक्तं गोभिलेन दर्शरविग्रहेपित्रोः प्रत्यादिक्कमुपरिधतं श्रद्धेनासंभवेहेजा
कुर्वाद्धमेनवासुत इति दर्शेपित्रोःसुसरवीतिचसर्वमविवक्षितमुपलक्षणं आमपदेनच वितुपतंडुलादिगृह्यतेनतुसतुपं
ससंक्षेपगतं प्राहुः सतुपधान्यमुच्यते आमंतुवितुपंप्रोकांस्वेवन्नमन्नमुदाहृतमिति विसिध्वचनात् प्रत्यादिक्कम
हणंच श्रद्धेनैवादिक्कं कुर्यात् हेजावामेननक्चिदिति वार्पिकेसर्वथासाधनत्वं ननिपिद्धस्यामादेः प्रतिप्रसवार्थ

एतच्चमासिकस्याप्युपलक्षणं यानितु ग्रहणात्तद्वितीयोहिरजोदेपात्तुपंचमे तथाग्रस्तोदयेचंद्रप्रत्यब्दं समुपस्थितं तद्वि
नचोपवासः स्यात्प्रत्यब्दतुपरेहानि तथा ग्रस्तावेवास्तमानंतुर्वाट्प्राप्तोयादि प्रत्यब्दंतुतदाकार्यपरेहर्न्येवसर्वदा चं
द्रसूर्योपरागेतु तथा आर्द्धपरेहानि इत्यादीनि वचनानि तानिमहानिर्बंधेषुकाप्यनुपलंभात् पूर्वोक्तवचनजातविरोधाच्च
निर्मूलानि अमावास्यादि आर्द्धतुत्राभेनैवमवति आर्द्धविघ्नद्विज्जतिनामाम आर्द्धप्रकीर्तितं अमावास्यादिनियतं
मासं संवत्सरादृत्यतिहारैतवचनात् आर्द्धरयपाक आर्द्धरयविघ्नश्च संभवेवामाससंवत्सरशब्दाभ्यां मासिकसांवत्सरि
कोपादानं सूतकेनादिदके आर्द्धतरिते सूतकानंतरदिनेतत्कुर्यात् तदाह ऋष्यशृंगः आदिदके चैव संप्राप्ते अशौचं जायते
यदि अशौचे च व्यति कर्तव्यं तत्र आर्द्धविधायत इति अशौचांतरदिनेपिकरणासंभवे अमावास्यायां कुर्यात् तदाह
गोभिलः दैवास्त्रयादिदके आर्द्धं च तत्रास्मृतसूतके अशौचांतरं कुर्यात् तन्मासं दुक्षयेऽपि चेति मर्याचिनेकादशप्युका
आर्द्धविघ्नसमुत्पद्येव विज्ञाते मृतेहानि एकादश्यांतु कर्तव्यं कृष्णपक्षे विशेषत इति तत्र विघ्नपदं सूतकात्तदितरविघ्नसामा
न्यपरं अशौचेतरविघ्ने एतदिति माधवीये पृथ्वाचंदोदये च केचित्त्वशौचानंतरं पुनः क्षयाहतिषावेवकार्थमित्याहुः
यथा तदहं श्रेयस्मन्व्यतकेनचित्सूतकादिना सूतकानंतरं कुर्यात् पुनस्तदहरेव चेति अत्र सूतकानंतरमिति सूतकपदं वि
घ्ननिमित्तरयोपलक्षणं तदहं इत्युत्तरमात्मगतोत्तिष्ठेवादिन इत्यर्थः अत्राशौचांतरं अत्राशौचं पक्षः मुरुयकालप्रत्यासत्तेः
ततोदयः ततः कृष्णैकादशी ततः शुक्ला ततः त्रयोमसे तदहरिति हेमाद्रिरिति मयूखे एतन्मासिकविषयमित्यन्ये यच्च
देवलवचनं एकोद्विष्टुसंप्राप्तेयदिविघ्नः प्रजायते मासेन्यस्मिन्तिथौ तस्मिन्नुच्छादकुर्यात्प्रयत्नत इति तदपि मासिकपर
मिति मदनरत्ने हेमाद्रौ चेति निर्णयसिद्धौ पत्न्यारजस्वलायां तु क्षयाह आर्द्धपक्षात्तेनैव कर्तव्यं पुष्पकस्त्वपि दशैषु विदे
शरथोप्यनधिकः अत्रैनवादिदं कर्तव्यं द्विज्जावामेनन कचिद्विलोपाक्षिवचनात् अत्र अत्रामरप्यप्यनुपादानाद्विज्ञेनैव

एवञ्जगत्सिद्धांतपरः तेनपत्न्यारजस्वलायामपि तदहरेवपकेनैवसर्वस्यापिसांवरसारिकश्चाद्वानुष्ठानमुच्यते मरी
 चिरपि अनामिकःप्रवासीचयस्यभार्यारजस्वला आमश्चाद्विजःकुर्यात्तत्कुर्यान्मृतेहनीति काष्ठीजिनिः आपन्नो
 प्यादिकेनैवकुर्यादामेनकुञ्चितश्चेन्नतदमयातुकृष्णवाहरिवासरे रजस्वलायामभार्याप्राप्त्याहंयःपरित्यजेत् सर्व
 नरकमाप्नोतिपावदाभूतसंश्रवं देवयाजिकनिबंधेपि भर्तुःश्चाद्वपंचमेलिकुर्याद्वाह्यारजस्वला पुत्रःपुत्रोःप्रकुर्यात्
 मृताहन्पशुचिर्यतः कालादर्शोऽपि विदेशकोवाविगताग्निकोवारजस्वलायामपिधर्मपत्न्यां श्रद्धामृताहेविदधीतपा
 केनामेनहेक्षानतुपंचमेलैएवंमासिकेपि यतु मृताहनिनुसंप्राप्तेयस्यभार्यारजस्वला श्राद्धंतद्वानकस्तेव्यंकर्तव्यं
 चमेहनीतिहेमाद्रिमाधवादिलिखितवचनं तद्यस्यमृतस्यश्राद्धकर्मभार्यारजस्वलेतिव्याख्येयं नतुपस्यश्राद्धकर्तुर्भा
 र्यारजस्वलेति पूर्वोक्तवचनजालविरोधात् अतएवश्लोकेगौतमः अपुत्रातुयदाभार्यासंप्राप्तेभर्तुरादिके रजस्व
 लाभवेत्सातुकुर्यात्तत्पंचमेऽहनीति नन्वशुचिच्चादेयाधिकारप्रतिबंधवचनंव्यर्थमितिचेत्सत्यं नार्भिणीसूतिकादिश्रकु
 मारंवायरोहिणी यदाश्राद्धातदानेनकारयेत्प्रयत्नस्त्वयमिति हेमाद्रिधृतभविष्यवचनेनाधिकारप्रसक्तेःसत्वात् य
 तु आपयानमौतीर्थेष्वप्रवासेपुञ्जन्मनि आमश्चाद्वप्रकुर्यात्तभार्यारजसिस्क्रम इतिकार्यायनवचनं तन्मासिका
 दिदकव्यतिरिकविषयं श्राद्धविश्वेद्विजातीनामिति पूर्वोक्तहारीतवचनात् हेमाद्रिस्तु पाणिग्रहणाद्विसहृत्वंकर्म
 श्रिवतिवचनेनयदहस्यस्यश्राद्धेपिभार्ययासहैवाधिकारत्तस्याश्चरजस्वलादशायामशुचिच्चेननाधिकारेव्यासज्यटुत्तेर्भ
 र्तृगतस्याप्यधिकारस्यविधातात्तस्यास्तदहशापगमएवाधिकारः एवमेवैकभार्यस्यश्राद्धमुचितमिति यस्यश्राद्धकर्तु
 रित्यादिरेश्वरमृताहनीतिवचनार्थः पुष्यवत्पर्यातिवचनंतु सहाधिकृतभार्यांतरसद्भावविषयमित्याह दीपिकायाम
 पि भार्यत्तांसातिपचमेचदिवसेस्याद्वापिकंमासिकं एकान्नैर्बहुभार्यकस्त्वधिकृतेपत्न्यंतरेरतिष्ठति कुर्यात्तद्विशेषस्वमु

रथदिवसद्विति पाणिग्रहाद्वातवचनस्याहं शब्दस्वरसादनुवादरूपत्वनन्यायमूलकत्वादुभयस्य भाष्यम् ॥ अस्या
 ध्यश्रोतस्मात्तर्कमर्थविषयत्वेनानुभयसाध्यश्चाद्विविपयत्वे प्रमाणाभावाच्चित्यमेतदिति कालतत्वाविवेचने निर्णयसिंधु
 मयूखादावप्येवं परमार्थतरु मीमांसकयुरीणस्य हेमद्रेभर्तयुक्तमेव यद्देवेभ्योयच्च पित्रादिकेभ्यः कुर्याद्भर्ताभ्यर्थं
 नंसत्क्रियां च तस्यार्द्धवैसाफलनान्याचितानारभुंकेभर्तृशुश्रूप्यैवति रुकादवचने अनागि साध्यदैवपित्राभ्यर्थं
 सत्क्रियादिसकलकर्मजन्यफलार्थभागित्वस्य प्रतीतेस्तदंतं शब्देऽपि सहविकाराविधातात्वाद्वापि पितृत्वतिसत्त्व
 वायपरिवारातिरिकायुरादिफलानां भवणाच्च प्रजासहत्वकर्मभ्यदिति श्रुतेः पूर्वोक्त रुकादवचनानुरोधेनागि साध्यक
 र्कमर्थविषयत्वेन संकोचे प्रमाणाभावाच्च आपस्तंबाधर्मसूत्रमपि ब्राह्मे विवाहेवंयुशीलश्रुतारोभ्याणि वधाप्रजासह
 त्वकर्मभ्यः प्रतिपादयेच्छक्तिविषयेणालं कृत्येति व्याख्यातवैतद्वदत्तेन प्रजार्थसहत्वकर्मार्थे चेति किंच मृतेहर्नी
 तिवचनस्यापुत्रातुयदाभार्येति गौतमीयवचनसमानार्थत्वाव्याख्याने अधिकारिण्याः स्त्रियाः शुद्धौ तदंतेश्चाद्धानुधा
 नस्य जननमरणशौचवभूत्यायाः देवसिद्धेरेतद्वचनवैयर्थ्यापत्तेः न च गार्भिणीति पूर्वोक्तवचनेनाधिकारप्रसक्तिः एतद्वच
 नस्यारव्यव्रतादिविषयत्वेन मृताहंश्चाद्विविपयत्वाभावात् तस्मान्मृतेहर्नीतिवचनस्य रजोदर्शनकालेश्चाद्धानुधानवोध
 कस्य पुष्पवत्त्वपीतिवचनस्य च तदनुष्ठानबोधकस्य परस्परविरोधे एकमर्थेण तस्यां रजस्वलायां श्राद्धन कर्तव्यं अने
 कमर्थेण तु त्र्यध्यायां रजस्वलायां तस्यां शुद्धायां तु कानि ध्यातां दृश्यमापिकर्तव्यं त्र्यध्याना विनैतरेतिवचनेन ज्येष्ठया एव स
 हाधिकारप्रतिपादनादिति सर्वसुरथं माधवस्तुमतद्वयमिदं लिखितवान् ननु किंच त्रिणीतवान् इति दर्शेश्चाद्धानुभार्यार
 जसि आमेन कर्म श्राद्धविशेद्विजातीनामिति हेमाद्रौ हारतिके अन्यत्रापि आर्त्तवेदेशकालानां विच्छेदसमुपस्थिते
 आमश्राद्धद्विजैः कार्यं शूद्रः कुर्यात्सदैव हीति दीपिकायामपि दर्शुभार्यात्तैवेत्यामश्राद्धविधिरित्यादिमयूखे श्राद्ध

विज्ञोऽजपत्नीरजोदर्शनं अपत्नीकः प्रवासिचयस्य भार्यारजस्वला । सिद्धतिननकूर्वातश्चामंतरयविधीयतद्वयशनेवा
 कथात् आमाभावेतुव्यासः द्रव्यभावोद्विजाभावेप्रवसेपुत्रजन्मनि हेमश्रद्धप्रकर्षात्तयस्यभार्यारजस्वलेति निर्णयसि
 धोतुहृदंचामहेमविधानंपाकासंभवे पाकाभावोद्विजातीनामामश्रद्धविधीयतइतिमुमंतूकः मासिकानिसिपिण्डेचश्रगावा
 रयातथादिदं आमात्तेनतुकर्तव्यंयस्यभार्यारजस्वलेति कालिकवचनञ्च कालादर्शेतु स्त्रियारजोदर्शनेदर्शश्चा
 द्रंप्रयमेहतीतिपक्षांतरमुक्तं पारिजतेष्वेवं एवंमहालययुगादावपीति वस्यतु क्षयाहोनज्ञायते मासरुत ज्ञाय
 तेतरयतन्मासस्याभावास्याधमिकादृश्यां क्षयाहश्रद्धकर्तव्यं तदाहदृहरपतिः नज्ञायतेमृताहश्चेत्त्रोपितेसंस्थ
 तेसति मासश्चेत्त्रतिविज्ञातत्तदर्थेस्यादश्रद्धिकमिति मदनरनेतु मृताहर्नातिपाठः मृताहेयत्कर्तव्यतदर्थेक
 र्त्तव्यमित्यर्थः ५०पितृइति मृततिथ्यज्ञानकारणोपलक्षणं अतएवसामान्यतोभविष्यत्पुराणं मृताहंयोनजानाति
 मानवोचिनतांरमञ्च तेनकार्यममावास्याश्रद्धसांवत्सरंनृपति श्रद्धविघ्नसमुत्पन्नइति पूर्वोक्तमरीचिवचनमपि यद्य
 पि वात्रकुणपक्षेविशेषतइत्युक्तयःशुक्लैकादश्यनुकरपस्तथापि शुक्लपक्षमृताहतिज्ञानेसैवग्राह्या पक्षस्याप्यज्ञाने
 तुसानुकरपइति द्रष्टव्यं मरणादिज्ञाने मासाज्ञाने मार्गशीर्षभाद्रमाघानामन्यतमेमासे तद्दिने कर्तव्यं तथाचम
 विष्यपुराणे ॥ दिनमेवाविजानातिमासंनैवतपोनरः मार्गशीर्षेवाभाद्रमाघेवाथसमाचरेदिति श्रुत्वापिशुक्लपक्षज्ञा
 नेतद्गतातिथिः नोचेत्तद्वृणपक्षगतैवतस्याः पित्येप्रशस्तत्वात् निर्णयामृतेतु आषाढोष्युकःयदामासोनाविज्ञातो
 विज्ञातंदिनमेवतु तदात्वापादकेमासिमाघेवातद्दिनंभवेदिति दृहरपत्युक्ते कालादर्शेपि मासाज्ञाने कार्यमापा
 दमाघयोरित्युक्तं यदोभयमपि न ज्ञायते तदा प्रवासमासदिवसोग्राह्यः तदाह दृहरपतिः दिनमासावविज्ञा
 तौभरणस्ययदापुनः प्रस्थानमासदिवसोग्राह्यौपूर्वोक्त्यादिशेत्प्रयथायमर्थः प्रस्थानस्यापिमासाज्ञानेचमार्ग

शीर्षादिषु तस्य। तिथौ तिथ्यज्ञाने तु मार्गमासंश्राद्धं कार्यं तदभावे प्रस्थानविधायिविति शुक्लपक्षेतदज्ञानयोः पूर्ववत्
 यदामरणप्रस्थानमासादिनज्ञातंतदामरणवार्ताश्रवणादिने तत्राप्यसंभवे चार्त्ताश्रवणमाभावाभ्यायां कुर्यात् तदुक्तं प्र
 चेतसा अपरिज्ञातेभावाभ्यायां श्रवणादिनेवेति भविष्यपुराणोपि नृत्तवार्ताश्रुतेर्गार्हादीपूर्वोक्तक्रमेण विवर्तिते पूर्वोक्तक्र
 मेण विवर्त्यभ्यायमर्थः मरणवार्ताश्रवणसंबन्धिमासनाम्रमरणे तदभावाभ्यायादिषु तद्दिनभात्रन्मरणे मार्गशीर्षादिसं
 बन्धिनितदिने शुक्लपक्षादि तदज्ञानयोः पूर्ववत् अस्य तु मरणान्तं श्रवणप्रस्थानानां सर्वेषामपि दिनमासपरिज्ञाने त
 दादिदकविषये प्रभाससंज्ञे नृत्तस्याहर्नजानातिमासंवापिकथंचन तेन कार्यमभावाभ्यायां श्राद्धं माघे धर्मार्थक इति कथं
 चेनेति मरणादिरूपेण केनापि जिह्मेत्यर्थः धर्म्यत्वात् तदंशगतस्य जीवन्मरणाय न्यतरशनिर्द्वारणारं च दशवर्षाणि
 प्रतीक्ष्य प्रश्यास्यति कतिदा ह्यर्थाध्यर्दोहिकं क्रियते तस्य दाहकालनिर्दिष्टावेवादि के कार्यं तथा च जातू कर्णः पितरिभ्योपि
 तेष्वन्यनवार्त्ता नैव चागतिः ऊर्ध्वपंचदशार्द्वर्षात्कृत्वा तत्प्रतिरूपकं कुर्यात्तस्य च संस्कारयथोक्तविधिना ततः तदानीमे
 व सर्वं णि प्रेतकर्मणि संचरेदिति पितरित्येतस्मात्पितृमात्रस्योपलक्षणमिति मदनरत्ने तदानीमिव तदानीं नृत्तस्येव च ने
 न सर्वत्र दाहदिनस्यावधिर्न भविष्येत्तरेतु तदादौ न्येवेति पाठः कालतया विवेचने तु पंचदशवर्षप्रतीक्षापितृविप
 र्यापितरिति वक्ष्यताम् यन्तु यस्य च श्रुते वार्त्ता प्रायान् दाहशब्दस्य कुशपुत्रकदाहेन तत्स्य स्यादवधारणमिति दृढस्य
 तिवचनं प्रोपितस्य यदा कालो नातश्चेत्तद्दाहश्राद्धिकः प्राप्तेन यदा शेषवर्षप्रतकार्याणि कारयेत् जीवन् यदि सञ्जाम च्येत्
 घृतकुंभे नियोजयेत् उद्धृत्य त्नापयित्वा स्य जातकर्मोदिकारयेत् दाहश्राद्धं व्रतं कुर्याच्चिराज्जमध्यास्यतु स्नात्वा द्वहेत
 तांभ्यार्मन्यां वा तदभावातः श्रमीनां धाय विधिवद्दाहस्य सतोभेन वा यजेत् अथैद्वाभेन पशुना गिरिगत्वा च तत्र तु इहिमायु
 र्माता कुर्वादी पिसिताश्च कर्तुं तत उति दृढमनवचने तत्पि ज्ञातिरि कविषयं ज्ञातिज्ज्ञायादि तु पितर्यापि मवत्पेव व्रतचर्याच्च

ह्यवयवेषु पापं चाशङ्कन् नूनवयस्कस्य पंचदशवर्षप्रतीक्षातदधिकवयस्कस्य द्वादशवर्षाणीति केचित् दर्शयत्पापैकादि
 आद्यप्राप्तौ कालादर्शो विशेषतः दर्शस्य चोदकुंभस्य दर्शमासिकयोरपि नित्यस्य चाब्दिकस्यापि दर्शकाब्दिकयोरपि
 इत्युक्त्वा संपादेवताभेदात् आद्युन्मत्समाचरेत् निमित्तानेयातिश्चात्र पूर्वानुष्ठानकारणमिति अन्नक्रमो निर्णयदीपउ
 कः नष्टवैद्यदाकाले क्षयादिवसोभवेत् वैश्वदेवंक्षयश्चादिकुर्यात्प्राक्दर्शकर्मणः वैश्वदेवामतिक्षयाहश्चाद्विशे
 षण्तेन पार्वण्यमितिलभ्यते एतच्चोपरञ्जनतव्यावर्तकं अमावास्यायां क्रियमाणस्याब्दिकश्चाद्वस्य नियतपार्वण्यरूपा
 त्वान् तदुक्तं शंखेन अमावास्याक्षयो यस्य प्रेतपक्षो यवापुनः पार्वण्यस्य कर्तव्यं नैको हि ष्ठकदायनेति ग्रामश्चाद्व्या
 नुपनीतोपि कुर्यात् तदुक्तं आद्वशूलपाणौ मातर्ये अमावास्याष्टकाकृष्णपक्षपंचदशीपुष्येऽप्युपक्रम्य एतच्चानुपनीतोपि
 कुर्यात्सर्वेषु पूर्वसु आद्वसाधारणानामसर्वकामफलप्रदं भार्याविरहितोऽप्येतत्प्रवासस्थोऽपि नित्यशः शूद्रोऽप्यमंत्रव
 त्कुर्यादनेन विधिनानुवृद्धति स्मृत्यर्थसारे तु अनुपनीतशूद्राश्च आद्वं ऋत्विजाकारयेयुः स्वयं वामंत्रवर्जकुर्युरिति
 आब्दिकदिदिने द्रव्याद्यभावात् आद्वकृष्णसंभवेऽपि द्वादशानामांशकुर्यात् तस्याप्यसंभवेऽप्युपवासं कुर्यात् तदुक्तं पिंड
 मानं प्रदातव्यमभावे द्रव्यविप्रयोः आद्वहानितुसंप्राप्ते भवेन्निराशनोपिवेति पात्राभावे तु विशेषः स्मृत्यन्तरे प्राकः पा
 त्राभावे परं कृत्वा पितृयज्ञाविधिं नरः निर्दिश्याप्यन्नमुद्धृत्य जपान्नभोजयेदिति पितृयज्ञविधिः आद्वविधिः अन्यत्रा
 पि सर्वाभावोक्षिपेदन्नो गवेदया तथाऽसुवा ननु प्रासस्थलोऽपेस्ति पतकस्य विशेषत इति सर्वस्यां कस्यानपि द्वस्य च
 पात्रस्याभाव इत्यर्थः अतिदूरिद्रस्य तर्पणमात्रेऽपि तिलाद्यभावे तु द्ववसिष्ठेन विशेषतः अग्निनावाद्देहकक्षं आद्वकाले
 समागतं तस्मिन्नुपवसेद्विज्ञेपेद्वा आद्वसंहितामिति कक्षं तृणसमूहं विष्णुपुराणेतु सर्वाभावे न गत्वा कक्षमूलप्र
 दर्शकः सूर्यादिलोकपालानामिदमुच्चैः पठेत्ततः न मेरितिवित्तनघनं न चान्यच्छब्दोपयोगिस्त्यपि पृच्छन्न ते स्मि तदुच्यते नम

तत्पापितरौमभौभुजोऽकृतैर्वर्मनिमास्तस्य इत्येतत्पितृभिर्गीतंभावभावप्रयोजकं यः करोति कृतं तेन श्राद्धं भवति पा-
 पिंवेति इत्यादिद्वेकश्राद्धतिथिनिर्णयः श्राधोष्टकालो निरूप्यते यद्यर्पोष्टप्रातिपदिकर्तव्यतया प्रातिपत्त्यकरण एव श्र-
 यमभिधायानुचितः तथापि पर्वचतुर्थांशस्यापि प्रातिपदइष्टिकालत्वेन संधीयजेतति श्रुत्या संधिकालसापेक्षत्वेन च पर्वनि-
 र्णयान्तरमस्यानिर्णयस्यावसर इति पर्वनिर्णयान्तरं निर्णयते यद्यपि संधीयजेतति श्रुतौ संधिकालमात्रस्य यागांग-
 त्वं प्रातिभानि तथापि तस्याति सूक्ष्मत्वेन तत्र सांगप्रयोगानुष्ठानानुपपत्तेः संधि शब्दो लक्षणाया कर्मानुष्ठानयोः संधि-
 पार्थद्वयार्त्तिकालविशेषलक्षयति श्रुत एव श्रुतिः संधिमभितो यजेतति वैवायनोपि सूक्ष्मत्वात् संधिकालस्य संधीर्वि-
 पय उच्यते सामीप्यं विपयं प्राहुः पूर्वोणाह्लापरेण वा वाशब्दश्चार्थं तच्च पर्वद्विविधं पौर्णमास्यामावास्या चेति तत्र शु-
 द्धापंचदशोर्चंद्रमंडलकलाभिः सर्वोत्तमापुंयेते सोममंडले परिपूर्णं पूर्णमेत्यनेन नास्तीति तदुक्तं ब्रह्मांडमत्स्यपु-
 राणयोः कलाशयेत्यति क्रांतिद्विपार्थं परस्परं चंद्रादियौ पराह्णे तु पूर्णत्वात् पूर्णमासमृतेति ब्रह्मः परोमानः पराह्णः
 सूर्यास्तमयकाल इत्यर्थः तत्र यथादिष्यः संपूर्णमंडलः सवस्तमेति तथोत्तरे शेषे चंद्रः संपूर्णमंडलः सन्नुदेति तिदृष्टां
 तदाष्टौ तिकभावस्याविवक्षितत्वात् द्वयोरादित्यचंद्रयोरुपन्यासः यथा मंडलपूर्णत्वाविवक्षया पौर्णमाशब्दः प्रयुज्यते
 तथा पूर्णत्वाविवक्षया पौर्णमासोऽशब्दः प्रयुज्यते तदुक्तं भविष्योत्तरे पूर्णमासो महाराज सोमस्य दयितव्यं तिथिः पूर्णो मा-
 सो मवेद्यस्मात् पूर्णमासीततः स्मृतेति पूर्णिमा मावास्यायोर्विकल्पो मासप्रस्तुतिदक्षितः श्रमावास्या इत्यनेन नास्तीति
 वहवोर्थाः कथ्यन्ते तत्राऽमाशब्दस्य चत्वारोऽर्थाः सूर्यरश्मिश्चंद्रकलाकन्यासहभावश्चेति वसुशब्दस्यापि चत्वारोऽर्थाः
 पितृविशेषः निवासश्चंद्र इंद्रश्चेति तत्राऽमाशब्दस्य सूर्यरश्मिवाचित्वे वसुशब्दस्य निवासवाचित्वे श्रमायां रश्मिरश्मौ वसु-
 र्वसौ चर्या इति तन्वचनं तथा च रस्कोदे नागरखंडे श्रमानामविधोरश्मिः सहस्रप्रमुखः स्मृता यस्य ज्ञाते जसा सूर्यः

प्रोक्तत्वेत्यदीपकः तस्मिन्न्यसति येनैतदुरभावात्स्याततः स्मृतेति अमाशब्दस्य सहभावाच्चित्तेव सुशब्दस्यानिवास
 वाचित्वे अमासहवभुर्निवासोपस्थामिति निर्वचनं तदुक्तं तस्य वायुब्रह्मांडपुराणेषु अमावसेतामृक्षेतुपदाचंद्रदिवा
 करौ एपापंचदशीरात्रिरभावात्स्याततः स्मृतेति अमाशब्दस्य चंद्रकलावाचित्वं स्कांदिदर्शितं अमाषोडशभागेन द
 विप्रोक्तमहाकलेति तत्कलाभुजोवतीति निर्वचनं भगवतीपुराणे दर्शितं कलावशिष्टो निष्कांतः प्रविष्टः सूर्यमंडलं
 अमायां विशते यस्मादमावास्याततः स्मृतेति अमाशब्दस्य कन्यावाचित्वे वसुशब्दस्य पितृवाचित्वे अमावसुं पृच्छत् अ
 र्यां रात्रावित्थमवास्वयेति निर्वचनं तथा च ब्राह्मपुराणे आग्निं वात्ताद्वतिरुपाताय ज्वानो यज्ञांसं स्थिताः अश्वेदानाम
 तैपांतमानसोऽन्यकानदी तमथामावसुं नाम पितरं वीक्ष्य संगतेत्यादि वसुशब्दस्य चंद्रवाचित्वे अमाशब्दस्य सह
 भाववाचित्वमंगीकृत्य अमाभिः ओषधीभिः सह चंद्रैव सत्यस्यां रात्रावित्थमवास्वयेति निर्वचनं अयमर्थः शतपथ
 ब्राह्मणात् तथेदं प एतां रात्रिभिर्हवसति तस्मादमावास्यानामिति वहदा एष्यके ष्येवम् अमाशब्दस्य सहभाव
 वाचित्वे वसुशब्दस्य इंद्रवाचित्वे अमासहवसुरिंद्रोद्यास्तीत्यमावास्थेति निर्वचनं अयमर्थः शतपथब्राह्मणे दर्शपूर्ण
 मासप्रकरणे श्रूयते ते देवाश्च ब्रुवन् अमावैतोद्यवसुर्वसतियोनः प्रावात्सीदिति तैत्तिरीयब्राह्मणे पुरुषमयमेवार्थः श्रू
 यते इंद्रो हि देवानां वसुस्तदमावास्यायां अमावास्यात्वमिति अमावास्याशब्दपर्यायेदर्शशब्दोऽपि दृश्यते सच द्विवि
 धः सूर्याचंद्रमसौ परस्परं पश्यतेति दर्शः आश्रित्य ताममावास्यां पश्यतः सुसमागतौ अन्योन्यं चंद्रसूर्यातौ यदासौ
 दर्शो दृश्यत इति मत्स्यवायुपुराणयोरभिधानात् ते च पूर्णमास्यमावास्थे द्विविधे राका चानुमतिश्चैव पूर्णमासी द्विधा
 रमुता सिनीवाली कुहूश्चैव अमावास्या द्विवैवास्ति पुराणवाक्यात् अत्रानुमतिः सिनीवाली च चतुर्दशीमिश्रे राका
 कुहूश्च प्रतिपन्मिश्रे तथा च काठकः श्रुतिः या पूर्वा पूर्णमासी सानुमतिर्योत्तरासां राका या पूर्वा मावास्या सा सिनीवाली

योत्तरासाकुहुरिति दृढवसिष्ठः राकाचानुमतिश्चैव पौर्णमासीद्वयविदुः एकसंपूर्णचद्रस्यात् कलोनानुमतिः स्मृ
 ता पौर्णमासीदिवाटदृशश्चिन्मनुमतिः स्मृता राजिदृष्टेभुनस्तास्मिन्सैवराकेतिकीर्त्तिता भगवतीपुराणे यदावस्त
 मियात्सूर्यः पूर्णश्चेदुरुपागमेत् युगपत्सोत्तराकातदाभवति पौर्णमा मरुत्पञ्चदशपुराणयोः यस्मात्तामनमन्यते
 पितरदेवतैः सह तस्मादनुमतिर्नामपौर्णमाप्रथमा स्मृता अर्च्युराजतेयस्मात्पौर्णमास्यां निशाकरः राजनाच्चेव चंद्र
 स्यराकेतिकयवेविदुः मरुत्पञ्चदशपुराणयोः सिर्नावालीप्रमाणस्तुक्षीणशेषो निशाकरः अमावास्याविशयकं
 सिर्नावालीततः स्मृता अवासेनेति यावत् अरपोवलोरप्यस्तीतिवालीसिर्नावासौवालीचेति सिर्नावालीसिर्नावालीप्र
 माणः वालाग्रमात्र इत्यर्थः कुह्वितिकीकेलिनोके यावत्कालः समाप्यते तत्कालसंज्ञिताहोप्राश्रमावास्याकुहूः स्मृता
 तथा अनुमतिश्चराकाचासिर्नावालीकुहूस्तथा एतासां द्विलवः कालः कुहूमात्राकुहूः स्मृता इत्येवपर्वसंघातकालो
 वेद्विलवः स्मृतः ननु पौर्णमास्यां पौर्णमास्यां यजेत अमावास्यायाममावास्यायां यजेतेति विचरनात् कुरुक्षेत्रेऽपि यगस्तुपर्व
 कालवेप्राप्ते तत्कथं संधिकालापेक्षत्वमिति चेत् उच्यते पूर्वैश्वर्येण गृह्णाति उत्तरमहर्षं जतीत्यादि श्रुत्यंतरादन्वा
 धानाद्यनुष्ठानेनोपक्रमेवप्राप्ते इतरसकललाभापेतप्रधानानुष्ठानंतु प्रतिपदीति ब्रह्मकालसाध्यत्वात्तरसापेक्षत्वं अ
 तएवगोभिलेनोक्तं पक्षता उपवस्तव्याः पक्षादयमपि यष्टव्या इति अत्रोपवास्त्रशब्देनान्यन्वाधानादिविवाक्षिततास्मि
 न्कीक्यमाणे यजमानसमोपदेवतानां निवासात् तथाचैतैस्तिरीयवाह्राण्डपास्मिन् श्रौच्यद्रुममाणे देवतावसंति य एवं विद्वा
 नभिमुपस्तृणातीति एवं पौर्णमास्योर्द्वयोः प्रयोगैकदेशान्वयेन संकोचः पौर्णमास्यां पौर्णमास्यामित्यादि श्रुतेः पौर्ण
 मारुच्यमावास्याशब्दयोरिति विशेषेण रूढत्वात् एवं संघौ यजेतेति श्रुतिरपि प्रसिद्धा भित्तो यजेतेति श्रुत्यंतरैकवाच्यत्वा
 त्पर्वत्रापि तस्मिन् दायलक्षणया कृत्स्नप्रयोगकालविधायिकैव एवं चक्षति पौर्णमास्यामावास्या श्रुतिरप्यमावास्यायाम

पराहणोपेष्टापितृयज्ञेनचरतोर्यादौवृत्तिकरादिभिःसंविधाचित्वेनव्याख्यानात् पौर्णमास्यमावास्याशब्दनिर्वचनार्थवादोपदार्थितप्रयोगाच्च पौर्णमास्यमावास्याशब्दयोरपिसंविधाचित्वादपरहणोदिशब्दसमभिधवाहारस्यचाहिरानलक्षणविजस्याभमावारपूर्वोक्तरीत्या पार्थक्यवर्तिततिष्ठियलक्षणयासंधैयर्जतेतिक्लृप्तप्रयोगेकालविधायिकेत्यपिवक्तुंशक्यं तत्रपूर्वस्मिन्पूर्वदिनेयागप्रारम्भःसवान्वाधानामिधमावाहैः संपादनमध्यर्पणगार्हपत्यादिपुसमान्नायत इत्यादिभिःसमिदाधानेक्रियमाणेयजमानेनाग्निगृह्णामितिमंत्रपठनरूपेणप्रतिग्रहउपस्तरणेष्वेवमदिः तथाचैतत्तिरीयब्राह्मणे श्रूयते पूर्वधुरिधमावाहैः करोति यज्ञमेवारभ्यगृह्णैवोपवसतीतिशतपथब्राह्मणेपि पूर्वधुरिग्निगृह्णाति उत्तरमहर्घजतीतिप्रतिपदिनतु कर्मण्येवदेवभ्य इत्यादिभिरध्यर्घ्युहस्तप्रक्षालनतंडुलनिर्वापपुरोडाशप्रदानादिलक्षणं प्रयोगकरोतितिदिदं पजनं तत्रापिनसंपूर्णपूर्वान्वाधानकालः नापिसंपूर्णः प्रतियागकालः किंतुपर्वणेशात्रयमन्वाधानस्यकालः पर्वचतुर्थीशसहितंप्रतिपदः आद्यमंशत्रयंचयागस्य तथाचलौगाक्षिः त्रीनंशानौपवस्तरस्ययागस्यचतुरोविटुः द्वावशावृत्सृजेट्त्वर्योयागेचव्रतकर्मणि औपवस्तरस्योपयागस्ययान्यन्वाधानाद्विज्ञानंशान्विदुः यागस्यचतुरोशांविदुः अस्यावंधौपंचदशीप्रतिपत्संवाधिनान्वृत्सृजेत् अस्यामंशंपंचदश्याः व्रतकर्मणि यागेच प्रतिपदश्चतुर्थमंशं अयंचप्रतिपत्पर्यवार्यचतुर्थीशभिन्नस्त्रीश्चतुरश्र्यतिपुर्बुदासाविधयापूर्वशेषेपवनतुल्यत्वंनस्यागाविधिः पर्वणोपश्रुतार्थाश्रयादिवाक्यांतरवशाद्वाक्यभेदापत्तेश्च अन्वाधानेपर्वचतुर्थीशवर्जनंचसद्यस्कालव्यतिरिक्तविषयस्यस्कालतायांतत्रैवतदनुष्ठानात् कथं तर्हि यागेचतुरहस्यपक्षेणैवापार्थ्यं पंचदश्याःपरःपदःपक्षादेःप्रथमास्त्रयः कालःपर्वणि यागेस्यादन्यथातुनविद्यते कात्यायनःनपठ्यंचतुर्थीशेयागैः प्रतिपदःकचित् रक्षांस्तिद्विलुप्यति श्रुतिरेयासना तर्ना तत्राप्यहनि यागः कर्तव्यः पूर्वधुराग्निं गृह्णाति उत्तरमहर्घं वतायजेत्यहर्वाधानात् तत्रापिपूर्वाह्नएवपूर्वाह्नेवैदे

यानभिनिश्चितेः तत्रापि प्रातरेव पर्वण्यश्च तृतीयः आद्याः प्रातिपदाश्च यः यागकालः सविज्ञेयः प्रातरुक्तो मनीषिभिरिति
 दृष्टवातातपयचनात् प्रातयेजध्वमश्वनेति भञ्जालिगाच्च प्रातःकालश्च पंचविधा विभक्तदिनस्याधाश्लिमुहूर्तो भागः ले
 र्नाप्रभृत्य धादित्ये विमुहूर्तो रथतेतुवे जातकाल इति प्रोक्तो भागश्चालः सपंचमः समुहूर्तो त्रितयं प्रातरित्यादिवचनाच्च
 यस्तु चतुर्द्धा विभागपदे सार्धं ग्रहरात्मके आधाभागे संगवाध्यर्द्धसंयुक्तः प्रातरित्यभिधीयत इतीदानीं तानानां प्रातः श
 द्दप्रयोगः सलक्षणया श्रुतार्थत्वस्यान्यत्पत्त्यात् पूर्वाह्नग्रहरं सार्द्धं भित्तिगोभिलेन तस्य पूर्वाह्णत्वोक्तेश्च ऋग्भिः
 प्रातार्द्धं विदेव इत्यत इति त्रिधा विभक्तदिनः यविभागविषयोऽपि प्रयोगस्तथा एवं गोभिलीयादौ पूर्वाह्नग्रहणयोगेनेदं शना
 तः परमेव पर्वण्यन्वाधानादिकं प्रातिपदितिरिति संधिपार्थव्योः आरंभसमाप्तिव्यवस्थिते एवं यागान्वाधानकालिरिष्यते
 यदा पूर्णं मास्यमाचार्ययोस्तदुत्तरप्रातिपदोऽश्वसूर्योदयास्तमयस्थांशत्वं तदा न कोपि संदेहः तयोः खंडत्वे तु निर्णयोभि
 धीयते तत्र गोभिलः आद्यतने यदा संधिः पर्वप्रातिपदो भवेत् तदहर्याग इत्येतपरतश्चेत्परहेहानि पर्वप्रातिपदोऽसंधिरवांगा
 वर्तनाद्यादि तस्मिन्नह्नियपठ्यं पूर्वधुस्तदुपक्रमः आर्वतनात्परः संधिर्थादितस्मिन्नुपक्रमः परधुरिति स्थे पर्वद्वयवि
 निश्चय इति मदनरत्नेपि यदारात्रौ अपराह्णे वा संधिदिने न्वाधाया परधुर्मुपठ्यं तदाहलौगाक्षिः अपराह्णे थावा रात्रौप
 दिपर्वसमाप्यते उपोष्यतस्मिन्नहनि श्वेभूते याग इत्यत इति यदा तु पूर्वाह्णमध्याह्णे वा संधिरस्तदा संधिदिने यागः पूर्वदि
 नेत्वाधानम् तदाहस्यैव पूर्वाह्णे वा प्रथममध्याह्णे यदि पर्वसमाप्यते उपोष्यतत्र पूर्वधुस्तदहर्याग इत्यत इति माधवोपे
 वचनेषु मध्याह्नादिशब्दायोगिकाः न तु पंचधा विभागमाश्रित्य वृत्तास्तथा सत्यह्णे मध्याह्न इति व्युत्पत्तेः संवर्त
 नमध्याह्नशब्देनाभिधीयते अतएव गोभिलेन वर्तनशब्दः प्रयुक्तः आतातेनेन मध्यमशब्दः प्रयुक्तः पूर्वाह्णे मध्यमेवापि
 यदि पर्वसमाप्यते तदोपवासः पूर्वधुस्तदहर्याग इत्यत इति अह्णः पूर्वभागः पूर्वाह्नः अह्नोऽपरोभागोऽपराह्णः

अतस्तान्भ्यांशब्दान्भ्यामावर्तनात्पूर्वोत्तरभागवाचको आवर्तनानुपूर्वाहोस्यपराहणस्ततःपरः मध्याह्नस्तुतयोःसं
 धिर्द्यदावर्तनमुच्यते इत्येतत्प्रकरणपठितवचनात् आवर्तनादिति आवर्तनात् आङ्मर्द्यादायतेनस्मूर्त्यादयमारभ्या
 वर्तनमर्द्यादाकृत्यपूर्वाहणइत्यर्थः अस्मादेववचनादेतत्प्रकरणमध्याह्नशब्द आवर्तनरूपदिनमध्यभागमात्रवचन
 इति निर्णयसिंघावपि अत्रद्वेधाविभागः आवर्तनानुपूर्वाकवचनादितिमाधर्वाये वाजसनेयिनांतुविशेषमाहमाध्या
 र्धसंग्रहकारः मध्यादिनात्स्यादहनोहयस्मिन्प्राक्पूर्वःसंधिरिवत्तृतीया साखार्वाकावाजसनेयिसत्यातस्याप्सुपो
 व्याधपरेद्युरिति आर्वातेनादूर्ध्वमस्नमयादर्वाभयदासंधिर्भवति तदहःसंधिमतीतिधिःप्रथमरात्रौसंधिश्चेत्साति
 धिर्द्वितीया उभेअपेक्ष्यपूर्वाह्नेसंधिमतीपर्वतिथिरुत्तरीयाभवतितस्यातिथौ पूर्वकालस्यालपत्वात्साखार्वाकेत्युच्यते
 च्यतेशाखांतराध्यायिनामीदृशोविषयेपूर्वेद्युरन्याधानादिकंसंधितथाविधिः वाजसनेयिनांतुसंधितिथावन्वाधानंतत्तर
 तिथाविधिः एवंसतिवाजसनेयिनां नकापिसंधिदिनात् पूर्वद्युरन्याधानादिकमस्तिसेयविशेषइति एतद्वचनंपौर्णमासी
 परमितिमदनरत्नेअपराहणं पौर्णमासंभावतरेद्युःप्रातःप्रतिपच्चतुर्थीश्रसंभवेतत्रयागकरणेपिनदोषः यदाहदृढशता
 तपःसंधिर्द्यपराहणेरस्याद्यागप्रातःपरेहनि कुर्याणःप्रतिपद्वागवतुर्थेपिनदुष्यतीति नयपठ्यंचतुर्थ्यश्रुतिकार्यायनव
 चनंतुपूर्वाहणेपर्वसंधौवेदितव्यं यदाह संगवादूर्ध्वमध्याह्नात्प्राक्वेदावर्तनाद्रवेः सापौर्णमासीविज्ञेयासद्यस्कालविधौ
 तिथिरितिज्ञापस्तंबोपि पौर्णमास्यामन्वाधानपरिस्तरणोपवासावासद्यस्कालायांसर्वीकृत इति संगवावर्तनयो
 मध्येपौर्णमासीप्रातिपदाःसंधौसतिपूर्वादाहर्तैवचनैःसंधिदिनात्पूर्वेद्युरन्याधानादिकंप्रातंत्रसद्यस्कालवाक्यैःसंधिदि
 नउत्क्रुध्यते ननुतथापिपर्वप्रातिपदाःसंधिरर्वागावर्तनाद्यदितिस्मिन्नह्नियपठ्यंचपूर्वेद्युःस्यादुपक्रमइति गोभिलवच
 नेनविरोधोभविष्यतीतिचेत्तत्संगवात्पर्वण्यपिसेधिरर्वाचीनत्वात्तद्विषयत्वंगोभिलवाश्रयस्य कार्यायनवाक्यंतु संगवो

दंभाविमध्यह्लादवाचनसंधिविषयत्वं यद्वा गोभिलवचनं पर्वद्वयसामान्यविषयकात्पायनमिति विशेषवचनेन सामा-
 न्यवचनवाधइत्यविशेषः यदाचावर्त्तनतत्पूर्वसंख्योः पूर्ववत्तुर्थीश्रियागानुष्ठानं तदा नयागप्रयोगः पूर्वमध्यसमापनी-
 यः किंतु प्रातिपदिविधायित्वात्समापनीयः प्रातिपद्यप्रविधायार्थविधेष्टिः समान्यते पुनः प्राग्विकृतेष्टिः कर्तव्याया
 भावित्तमैरिति भाग्यवचनेन्यथादोषस्मरणत्वात् प्राणीयाश्रमिति शेषः अत्र च प्रातरारभ्य सर्वकर्मनिर्वर्त्य विष्णुक्रमादि
 कः समाप्तिपदार्थः प्रातिपदं शो कर्तव्य इति मदन्तरत्वे प्रातिपदिविधार्थात्त्रास्रणभोजनमन्त्यपदार्थः समाप्तिः कर्तव्ये
 ति हेमाद्रौ परिशिष्टे तु पक्षादिवरोरुप्रक्रमोपपक्षे प्रातिपदं प्रातिद्वयैव कर्तव्य इत्युक्तं यथादाविव कर्तव्यं तस्य द्वापक्षादिकं चरु
 पूर्वाहण्यैव कर्तव्यं तद्विधेयमन्येन नृपिण इति विधेपूर्वविधे अमावास्यार्थविशेषमाह दृढश्रुतातपः द्वितीयाविमुहूर्ता
 चैस्त्रातिपद्यापरहणिकी अन्वाधानं चतुर्दश्यां परतः सोमदर्शनादिति बौधायनोप्येवं दृढवसिधेयि इन्द्रो निरुक्षेय
 यस्मिन् पुरस्तादुदिते विधौ यद्वैश्वदेव्यं हुते तस्मिन्पश्चादापि हितद्ववेदिति अयमर्थः संपूर्णचतुर्दश्याममावास्याभ्यां नवा
 धानं कृत्वा हविषि निरुक्षे उपसि पूर्वस्यां दिशि चंद्रोदये सति यद्वैश्वदेव्यं हुतं तदागदिने पश्चिमायां दिशि चंद्रोदये
 सति यद्वैश्वदेव्यं हुतं तदागदिने पश्चिमायां दिशि चंद्रोदये सति यद्वैश्वदेव्यं हुतं तदागदिने पश्चिमायां दिशि चंद्रोदये
 नदृश्यते तदहर्ज्येतेति अयमर्थः सिर्नवाल्यां पुरस्ताच्चंद्रोदश्यते द्वितीयायुकायां प्रातिपदि पश्चाच्चंद्रोदश्यते अत्र योऽरु
 भयोऽपि यागो न कर्तव्यः किंतु चंद्रदर्शनरहिततायाममावास्यायां प्रातिपदि च यागः कर्तव्यः चंद्रदर्शनेपेतायां शुक्लप्र
 तिपदियागानुष्ठानेनायाश्च तमाह कात्यायनः यजनीये ह्ये सोमश्च द्वास्वयादि शेटश्यते तत्र व्याहृतिभिर्ह्येत्वा दंडं दद्याद्
 द्विजतय इति दंडं दक्षिणां ब्रह्मदंडं मिति मदन्तरत्वे अत्र चच्छब्दो यजति निमित्तत्वं प्रतीतिं विशेषेण संक्रमदेवं निमित्तत्वा
 कथाभिर्व्यक्तिः चारुणो सोमदर्शनवद्दोष्यजनीयं यागसंघित्वान्मोहाच्चोभयज्येते तदव्याहृतिभिर्ह्येत्वा दंडं दद्यादिति

हविरात्तमादित्यस्यहविश्रेयदात्तप्राप्तिविशेषस्तस्ययादितिवचनेनयजनौयत्वाकिरभ्यनुपपन्नास्मृत्यन्तरे अर्वाणस्त
मयाद्यत्राद्वितीयातुप्रदृश्यते तत्रयागंनकुर्वीतविश्वेदेवाः पराङ्मुखाः यंतइत्यर्थः अत्राद्वितीयाऽत्रिमूहृतैतिद्रष्टव्यं त्रिमूह
र्ताद्वितीयाचेदितिवाक्यांतरात् अत्रायंच पठ्युदासःचंद्रदर्शनाहः प्रतिपद्दिक्षायांप्रतिपदीतसामान्यप्राप्त्युपजा
यानिषेधोवात्यपठ्यमितिवात् ननु यथाचंद्रदर्शनवतोदिनस्ययागे पठ्युदासः श्रुतस्तथान्वाधानेऽपि तस्माद्य
दैवैर्नपुरस्तात्परस्तात्परयेत्तर्ह्येवोपरमेदित्यादिसत्त्वंद्योरपि चंद्रदर्शनरहितकालः ससंपूर्णायाममावास्यायां प्रतिप
दिचादिनद्वयेऽपि चंद्रदर्शनाभावाद्बुभयत्राप्यनुगच्छते यदात्रेकस्मिन्नेवादिने चंद्रदर्शानंतदोत्तरयोः स्वकालत्वासंभ
वश्रंगगुणविरोधोभवतीतिन्यायेन चंद्रदर्शनदिनेयागस्यपूर्वार्हमश्वद्रदर्शनवत्यप्यन्याधानस्यानुष्ठानंयुक्तं अतएव
श्रुतिरपि तद्वैकैदृष्टोपवसंतीति गोभिलोप्याह दृश्यमानेप्येकदेति तैत्तिरीयब्राह्मणेन चंद्रदर्शनदिनेपि याग
उक्तः एपावैसुमनानामिष्टिर्वज्येजानंपश्चाच्चंद्रमाश्रभ्युदेत्यस्मिन्नेवास्मैलोकैर्द्वकंभवति अयमर्थः येयमिष्टिश्चं
द्रदर्शनदिनेपश्चाच्चंद्रमासिउदिते तस्मैयजमानायांस्मिल्लोकेसमृद्धिर्भवतीति अत्यंतरेऽपि यदहःपश्चाच्चंद्रमाश्रभ्युदेति
तदहर्जन्निमांलोका नभ्युदेति आपस्तंबवसूत्रभाष्यार्थसंग्रहकारेणापि तत्रैवयागइत्युक्तम् अपरहोषयारात्रौयदिपर्व
समाप्यते उपोष्यातत्ररकास्यात्सापूर्णात्सार्पिलक्षणे पूर्वाह्णेवाथमाह्वयदिपर्वसमाप्यते उपोष्यानुमति
स्तत्रसाध्यपूरितलक्षणा अपरहोषयथायांवायदिपर्वसमाप्यते उपोष्यात्तुकूहस्तत्रयदहर्नैतिलक्षणा पूर्वाह्णे
याथमप्याहोषपर्वसंधिर्दामवेत् तत्रोपोष्यासिर्नैवाहोष्येनद्रष्टारक्षणेति अत्रपदद्वये स्वस्वसूत्रानुसारेण व्यय
स्या ज्ञातव्येतिमदनरत्ने माधव्यायेपि सोयंविशेषोनाश्वलायनापस्तंबविपयइति हेमाद्रित्वपरहोषसंधावपि
परदिनेपि यद्यतुर्थोशो चंद्रोदयेच सतिद्वितीयादिपठ्यं नक्षत्रेसतिपूर्वद्युर्वागःकर्तव्यः नचंद्रदर्शनइत्याह

पर्वण्यं शतवर्षं पृथक् पृथक् द्विजातिभिः द्वितीया सहितं यस्मात्तदुपयत्याश्रयलपन इति वचनात् कितीयेति विपाठो मदन
रत्ने सोऽपके नूतिन्या येन चतुर्थी प्रापर एव भूते पंचदशी पूर्णा द्वितीया क्षयगामिनी चरुरिष्टिरमाया स्याद्भूते कव्यादकोक्ति
रेत्युक्तेश्च इत्थमेवा निर्णयामृतकालतन्त्रविवेचनयोः सिद्धांतिते वैधायनमतानुसारिणामन्वाधानवहर्षश्चादमपि स्व
रूपामावास्थोपेतायां चतुर्दश्यां कर्तव्यं यदा चतुर्दश्या मामित्यादिबौधायनवचनात् एवंते पापित्तयज्ञस्यापेतैवानुष्ठा
नं चंद्रक्षयवत्पराहणे तस्यापि विधानात् अपराहणे ददातीति स्मिन्शीले ददातीति कर्मप्रदर्शने तु पक्षांतं कर्मनिर्व
रणं वैश्वदेवं च साधिकः पिंडयज्ञततः कुर्यात्ततोन्वाहार्यकंबुधर्यादिवचनैरन्वाधानपिंडापिट गज्ञाश्चादानमेकदिनसा
ध्यत्वापि पटयज्ञाद्वयोश्चाहृत्य चंद्रक्षये विधानादन्वाधानकालवार्यगतमपि चंद्रादर्शनं चंद्रक्षयोपलक्षणमित्युक्तं य
दुक्ते यद्दहत्वे च दर्शनं नैति चंद्रमाः तल्लयापेक्षया ज्ञेयं क्षीणेरालजनिचेत्यपीति एतच्च परस्त्वशाखायामेकदिने नुष्ठेय
त्वमुक्तं तद्विषयद्रष्टव्यं संधिनिर्णयश्च तिथिसाम्ये यथा स्थित एव द्वादक्षययोरनुतन्नविशेषमाह लौगाक्षिः तिथेः परस्या
घटिकारतुयाः रूपुर्नूनस्तथैवाभ्याधिकश्च तासां अर्द्धवियोज्यं च तथा प्रयोग्यग्रहास्सिचद्वौ प्रथमे दिने तदिति ततश्च यदा
चतुस्त्रिंशत्तादीरूपपरमदिनसमये पीणमसीपोडशघटिकासप्तदशघटिकारूपपरमर्शाणि दिनसमये च द्वादशघटिका न
योदशघटिका एवं विपुवदादावप्यूहम् परमादिने च प्रतिपञ्चिमुहूर्तद्वत्तदव्यथा स्थितसंध्यालोचने आवाचनंतरपूर्वसं
धेः पूर्वचतुर्थीशरूपयागकालालाभाच्च संधिदिने यागः प्राप्नोति अर्धाद्विप्रक्षेपे णुतसंधिनिर्णये परदिने एव मन्यदप्यूहम्
मपरदिने प्रतिपञ्चिमुहूर्तन्यूना दाप्राहणसंधौ संधिर्धयपराहणे स्यादिति वचनात्प्रतिपच्चतुर्थीशरूपयापिके पांचिनमते
यागकालव्यतरदिने यागः प्राप्नोति यद्यास्थितसंध्यालोचने अर्धाक्षयप्रक्षेपे णुतसंधिदिन एवेति विशेषः श्रवकोचित् यदि
चतुर्दशी दशदंडा पर्वचपंचदशदंडमिति प्रतिपत्तु एकोनविंशतिदंडा प्रतिपद्वद्वैरदंदद्वयं पूर्वतिप्रोक्षपति एवं चतुर्दशी

यदि पंचविंशतिदंडा पर्वकोनविंशतिदंडं प्रातिपच्चतुर्दशदंडात् प्रातिपक्षासौधैषाटिकाद्वयं पर्वति प्राप्तिपति तदुक्तं ईदृश
विषये पर्वपक्षे प्रातिपदोद्ग्राह्यस्य वृद्धेर्वाभावात् प्रच्युतवृद्धदाहरेणोद्ग्राह्यस्यैवास्ति ह्रासोद्ग्राहरेण च वृद्धिरिति धाटिका न्यू
नाधिक्यभावे ह्रासवृद्धो भवतः किंतु चतुर्दश्युत्तरमभावस्याः पर्वधाटिकास्य च आधिक्ये नूनत्वे प्रातिपदोद्ग्राह्यस्य वृद्धीति
एवमाख्येयसंघिर्निर्णयः मयूखेयदाप्रातिपदिने पंचधा विभक्तदिनचतुर्थभागरूपपराहणव्यापि द्वितीया प्रवेशेन चंद्र
शर्तं तदा चतुर्दश्यामन्वाधानं संघिदिने च यागः तथा च वृद्धवसिष्ठः आदित्ये रतमि ते चंद्र इत्यादिकात्यापनः पूजनी
ये हि सोमश्चेदिति वृद्धशालातपः त्रिमुहूर्ता द्वितीया चेदिति यच्च तत्रोक्तं एतानि वचना न्यपराहणेऽस्मात् प्रातिपत्संधि
पराणीति हेमाद्रिः तत्र रात्रिसंधायापि न थापत्तेरिति तच्चित्यं तदा कैमुतिकन्यायेन तत्र संघीतथापत्तिविरहान् नवापरा
हणशब्देन योगवृत्त्या वर्त्तनोत्तरभागान्भिधाने रात्रिसंधौ कैमुतिकन्याया प्रवृत्तिरिति वाच्यम् दिनचतुर्थभागरूपा
पराहणे काले संघौ यदि उत्तरदिने यागरत्तारित्रीयपर्वं प्रातिपदोः संघौ उत्तरदिने याग इति किमुक्तकथमित्येवं रूपकै
मुतिकन्यायः प्रवृत्तो वाधकाभावात् तस्माद्विनिगमनाविरहादितानि वचना न्यायवत्तैततः पूर्वमुत्तरं वाऽस्मात् प्रातिपत्संधौ
प्रवर्त्तनापराहणसंधावेति युक्तमिति यदुक्तं तदेवायुक्तं यदपि मयूखे यत्तु केचिच्चंद्रशर्तमेव यागानि पंधकं नत्रि
मुहूर्ता द्वितीया प्रवेश इति तत्र त्रिमुहूर्ता द्वितीया चेदित्यादिवाक्यपाक्षिकानुवादतापत्तेरिति तदप्युपेक्ष्य परतः सोमद
शनादिति हेतुसंघैवित्रिमुहूर्तैर्यस्योपलक्षणप्रातीतेः ननु प्रकृते पंधो कालात्कालांतरं कचिस्मर्यते षोडशेह न्यर्भाष्टिभि
ध्यापंचदशेहानि चतुर्दशे जपन्येष्टिः पापासस्तदशेहनीति श्रयमर्थः पूर्वप्रातिपदिनमारभ्य गणनायामागमि प्रातिपदिन
पोडशं भवति तत्रैष्टिर्भाष्टी तमा ततः पूर्वस्मिन्नेवादिनेमध्यमा ततः पूर्वस्मिन्श्चतुर्दशेहानि जपन्यात्तदेव कालत्रये विहिता
उत्तमकालात्पोडशदिनादूर्ध्ववर्त्तितिसप्तादशदिने प्रातिपिद्धा वाढंतत्रोत्तममध्यमपक्षौ शास्त्रोच्यौति धीनां वृद्धिक्षयाभावे

ततः पक्षः प्राप्नोति एकरिमन्दिनेक्षीणसति मध्यमः प्राप्नोति जघन्यपक्षस्तु न शास्त्रोपदिष्टद्वयक्षयभावात् अतो
 जघन्यपक्षश्चेति त्रैविध्यक्षयाप्रयुक्तः न तु पक्षान्तरविवक्षया यदाप्योदशादिनेमावास्यादशषट्कारसप्तदशदिने प्रतिपद
 द्वैतदश्यादिप्रातिव्यक्तुर्थो नुष्ठानप्रसक्तं धारासप्तदशे च त्रिवचनेन निवार्यते तच्च न्याय्यं पूर्वाहणसंभ्रुपेतादिनेष्टः
 कर्तव्यश्चेति शोतव्यं यदा तु महर्ष्याष्टद्वयापोदशादिने प्रतिपद द्वैते तदा न प्रतिषिध्यते पवस्यं कर्मपजनोपाज्ज्यादश
 भ्रंवांसप्तदशेषित्तप्रयत्नेन वज्रैविति तत्र नयोदशी सप्तदशीति त्रैविध्यं नित्यानुवादिवैव दिनद्वयद्वैर्दिनद्वयक्षयस्य वा
 भवात् हिमाद्रिकालतत्त्वविवेचनयोस्तु पोड्येह न्यर्थोऽपि रितिवचनं प्रधानयागविषयतयावभासमानमपि द्विष्टयुक्तमा
 न्यायानपरमार्थपारम्पर्यात् अस्य वचनस्य पूर्वाह्नममावास्याविषयमुत्तरार्द्धौ णिमासीति पयमित्यपि पक्षान्तरहेमाद्रौ स्थितं
 यत्नयचनांतरं ऊर्ध्वपक्षदशायाज्यासमेयाज्यातु पोड्यं ऊर्ध्वपक्षे वापि न ज्यासप्तदशोक्तं विदितं सप्तमीति त्रैविध्यपर
 मन्वाधानयागविषयतया कथं विद्वद्वास्त्ययमिति दिक् त्रिणैयसिंघौ यत्तु माधवः यस्तु वाजसेनयो रियात्तरस्य संधिदिनारपु
 रानकाप्यन्वाहतिः किंतु सप्तसंधिदिने हि सत्यह यज्ञकालादर्शेष्युक्तं आवात्तेनादधः संधिर्द्यन्वाधाय ताहिने परेषु शिष्टि
 रित्याहुर्वैषवाजसनेनैव इति यच्च नदनरत्ने मध्यं दिनारस्यादहर्वाहयस्मिन्नित्यादितत्कर्मभाष्यं देवजानी श्रीमंतमा
 प्यादिसकलतन्त्रास्तोत्रप्रथमविरोधाद्वृत्तानादशोपेक्षयमित्युक्तं तदेतत्तद्वैषयर्वालोचनयावधातव्यं योयमिष्टिका
 लनिर्णयः सत्यान्तरस्यालं पाकेष्यवर्गंतव्यः तर्जित्यालं पाकान्वाधानपट्टप्रवेशनीयहीमान्तरभाविन्यार्णोमस्या
 मारंभणोपा ननुऽर्थं यद्यारंभकाले मलमासपौषशुक्रास्तादिभवतितदेष्टारंभः कर्तव्यः यानितु उपरागोधिमासश्च यदि
 प्रथमपक्षाणि तथामालिम्बुत्वे पांभेनान्वारंभणमप्यते गुरुमार्गवमौढ्ये चंद्रसूर्यग्रहेतयंत्यादिसंग्रहवचनानितान्या
 लस्यादिनातिक्रान्तुद्वकालाधारमविषयाणि चामकर्मचंद्रशोर्दिष्यकालं समाचरेत् अत्रियाते सति तयोः प्रशस्ते

मासिपुण्यमे इत्यपराक्रमं वचनादिति प्रयोगपारिजाते मयूखेन आधानान्तरे पौर्णमासी चेन्मलमासजा तस्यामरंभ
 णियाद्वा नकुर्वीत कदचिनेति मदनवचनादन्वारंभणीयामलमासोत्तरं शुद्धकाले कार्यं तत्रकालातिक्रमनिमित्ताद्यदि
 रव्यादौ कार्यं तिकेचित् तत्रपुरुषापरधकालातिक्रमरूपविश्राष्टिनिमित्ताभावादिति याज्ञिकारतुपूर्वोक्तविकांडमंडन
 वचनाच्छुद्धकालएवविश्राष्टिर्ह्यन्वारंभणीयंकुर्वीतकालादर्शसंग्रहे पित्रारंभदर्शपूर्णेश्वरभित्तस्यवादिमं प्रतिधाः
 पंचकूर्माद्यामलमासो विवर्जयेदिति एवं प्रकृतिकालो निर्णीतः अथ विरुक्तिकालो निर्णीयते सच श्रुतौ अभिहितः यदीष्ट्वा
 यद्विपशुनायदिसोमेन यजेत सोऽमावास्यायां पौर्णमास्यविति पौर्णमासी कालो निर्णीयते पांशुयाजाग्निपोमीयादिविकाराणां पौ
 र्णमास्यामेवामावास्या कालो न साक्षायादिविकाराणां चामावास्यायां मेवोत्पद्यस्याप्रमादव्यवस्थार्थमिदं वचनं पौर्ण
 मास्याममावास्यायामिति विधेयकालगतैकवचनस्य विवक्षितत्वेनैकस्यां पौर्णमास्याममावास्यायां सागत्रयो गोपादा
 नारसद्यस्कालो न त्वार्थेति निर्णीतं तं जरत्ने न चेदिष्टपशुसोमानामनेकेषामुद्देश्यत्वात्तितिमितोमावास्या पौर्णमास्योद्देश्यो
 तिमितत्वाच्च वाक्यभेदः स्यादिति वाच्यं इष्टिपशुसोमे च नुगतस्मयगत्वरस्यैकस्योद्देश्यतामावच्छेदकस्यामावास्या पौ
 र्णमास्यनुगतस्य च पर्वत्वरस्य विधेयतावच्छेदकस्य सद्भावात्तस्य परिहर्तुं शक्यत्वात् अत्र पौर्णमास्यामावास्या अत्रांत
 दं त्यक्षणेष्ट्यातेततद्वत्पहेर। अइत्यर्थमाह रामांडारइति निर्णयसिद्धौ सोमस्य वैराज्ञोर्हमासस्य रात्रयः पत्नियश्चास
 त्नासाममावास्यां च पौर्णमासी च नोपेदित्यर्थार्थादुक्तवैदिकप्रसिद्धेश्च तयोस्तिथिवाचित्वमेवेति कालतत्त्वविवेचने त
 त्रसंपूर्णपर्वण्यपरारहसंघौ तदा प्रकृतिप्रधानानुष्ठानाभावाद्धकृतिरूपप्रकृतिरुपक्रामितव्या यदीष्ट्वा कयविहितकालला
 भादिति मीमांसकानां याज्ञिकानां च विप्रतिपन्नमेव पूर्वारहसंघौ त्वौ दयिकपर्वणः प्रकृत्या वरुद्धत्वात्पर्वण्येवोपदिष्टपर्वका
 लत्वनुरोधेनातिदेशप्राप्तं प्रातः कालं द्वयाहकालं वद्धा धिक्त्वा विरुक्त्यनुष्ठानं युक्तमिति मीमांसकाः तदुक्तं जरत्ने एवं च पद्ध

तंस्याभ्यादिभिरुच्यते प्रागावर्तनाप्रतिपत्तचदशीसंधौसतिकृत्वाप्रकृतिःप्रतिपदिर्विकृतिःकर्तव्येति तदप्याद्यमन
 भिममतंभगवतोभाष्यकारस्येति नचपूर्वाहसंधिदिनएवविकृतिमनुष्यप्रकृतिरनुषीयतां तस्याः प्रतिपद्यप्यविरोधादिति
 वाक्यप्रकृतावुपदिष्टस्याप्रतिपत्तः कालस्यावाधितुमशक्यत्वात्पूर्वयुरनुष्ठानेनतूपदिष्टपूर्वकालत्वानुरोधेनविकृतावतिदिष्टतद्वा
 धरूपन्यायत्वत्वात् निशाद्यादिवदनन्त्यगतिकवचनाभावं, पूर्वयुरन्वाधानोपक्रांतस्यऽकृतिप्रयोगस्यमध्यकर्मतरा
 नुष्ठानस्यानुचितत्वाच्च अतएवसंपूर्णपूर्वएवपरःह्रसंधौचविकृत्यनुष्ठानानंतरमेवप्रकृत्यन्वाधानंयुक्तं अतिदिष्टविकृति
 प्रधानांगप्रतिपत्तः कालानुरोधाच्च प्रकृत्यन्वाधानस्यानुपदिष्टोपि प्रातःकालेयागकालत्वाद्वाध्यएवेति याज्ञिकमतानुसा
 रेणतुअतएवदासंपूर्णपूर्वतदपार्थणविकृतिर्यागं कृत्वातत्रैवपश्चादन्वाधायप्रतिपदिप्रकृतिः कर्तव्या खंडपूर्वाणितुआव
 र्त्तनतत्पूर्वसंध्योऽप्रकृत्यनुष्ठानंकर्तव्यं तदुक्तंकात्यायनत्रिकांडमंडनाभ्यां आवावर्तनारत्राभ्यदिपूर्वसंधिः कृत्वातुतस्मि
 न्नप्रकृतिर्विकृत्याः तदैवयागःपरतोयादिरस्यात्तस्मिन्विकृत्याः प्रकृतेः परेयुरिति आवावर्तनात्प्रकर्षसंधौप्रकृतिर्कृत्वाप
 श्यादिकृतिःकर्तव्येति आपरतवेनाप्युक्तं प्रकृतेःपूर्वोक्तत्वादपूर्वमतेस्यादिति अपूर्वविकृतिप्रकृत्योरितेप्रकृतेः समाप्तौ
 सत्यां तस्यात् प्रकृतेःपूर्वोक्तत्वाददेप्रथमतः सकलांगोपेतत्वेनोपदिष्टत्वादित्यर्थइति एतच्चहेतुवादेन श्रुतिमूलत्वा
 भावादांवास्मभिर्व्यवहरादिति वदप्रमाणमिति निर्णयसंधौकालतत्त्वविवेचनेतु श्रुतिमूलकवचनमेवतदित्यंभीक
 र्तव्याज्ञिकमतेश्चद्वतव्यमित्युक्तं मयूखेनश्रुत्रपइष्टेत्यादिश्रुत्यासांगायविकृतेः पर्याणि विधानादावर्त्तनपूर्वसंधावापि
 पूर्वणोपिकरणत्वश्रुतेः कर्मणोपस्यपः कालस्तत्कालव्यापिर्नातिथिरितिरभूतेश्चप्रकृतिविकृतिपर्यामपवास्तवेतद्विन
 एवोभयोः कर्तव्यत्वेप्राप्तक्रमः पूर्वार्द्धविधीयतेप्रकृतेः पूर्वोक्तत्वादपूर्वमतेस्यादिति वचनमप्येतरपरमेवनचसंधिमभि
 तोयजेतैतवचनात्प्रकृतिसमाप्तेः प्रतिपदिकर्तव्यत्वेननकर्मणिकर्मरंभइतिनिषेधेनचतन्मध्यविकृत्यनुष्ठानमनुचित

भित्तिवाच्यं नकर्मणि कर्मरं भद्रत्पस्य प्रयोगांशुभावाभंगप्रसंगमूलकत्वेन श्रुतिमूलकत्वात्तावान् प्रयोगांशुभावाभं
 गरस्य वाच्यप्रतिपत्ततीक्ष्णया विकृत्यनुष्ठानेन वावश्यकत्वादित्युक्तं अन्वारभंशोपातुचतुर्दृश्याकार्येति हि एष्यकेशिदृशोमा
 तदतीत्येव न्येपापं एवेककालांतरमभ्याहवौ वायनः आमावास्तेन वा न्नहविषेष्टानक्षत्रेति शुक्लपक्षे कृत्तिकादि विशाखां
 तेषु देवतक्षेत्रेष्वतिके शवस्य मीढ्या चरगौ च नृमस्येष्वापि दादशाहपथाप्रयोगपक्षयोर्नक्षत्रेष्वन्यारंभः यावज्जीव्यसाव
 त्तरप्रयोगयोरितुफारगुणयौ चैत्र्यां रंभः आग्रयणकालानाहापरतंत्रवः वर्षासु श्रम्यमकैर्यजेत शरदिवा हि भिर्वसंते यदैध
 यतुनेषु पूर्वैरिति श्रुतिरपि न्यहमेधोऽग्नीहि यवाभ्यां शरद्वसंतयोर्धजेत श्रम्यमकैर्न विरैर्वर्षापरकाले चान्येन पुराणैर्वेति वा
 त्तिककारोपि यजेत्पूर्वपूर्णमाहर्ष्यं दर्शत्रेवेज्याश्चाग्रयणेऽष्टिः दीपिकायां दर्शेष्टाः परमुक्तमाग्रणयकं प्राक् पूर्णमासाच्च
 तदिति श्रुतिरपि सायातास्मिन्काले मात्रास्योयं संपद्येत तयेष्टायेत यायजेत इति पूर्णमासेन यजेतेति आमावास्या
 दर्शेष्टिः तयाग्रमावास्याया एतयाग्रयणेष्टाग्रजयावा योत्तरं यवेदं पर्यवसन्नं पूर्णमास्यावास्यायेष्टांतरराग्रयणानुष्ठान
 एतच्च त्रीहिभिरिष्ट्यार्द्वाहीभिरेव यजेता येवभ्यो यवैरिष्ट्या पूर्वैरेव यजेतार्द्वाहीभ्य इति श्रुतिवलार्द्वाही यवाग्रयणरूपपूर्वो
 त्तरा यधिष्ठयवसिथत् प्रकृतौ येषांर्द्वाही यवयानुष्ठानं तद्विषयं पूर्णमासेकहं विष्कल्यानियमादर्थस्य तथा वा यदहश्चंद्रमानदृ
 श्येत ताममावास्यामिति गोभिलगम्यंतद्वाष्ट्यम् अथ शब्दः पूर्वप्रकृतपेक्षः तत्पूर्णेमास्यां यागार्थहविरुपकृत्तदभा
 वास्यायामभ्युपलक्षणीयमित्यर्थः दर्शांतं पूर्णमासायैककर्मैति वचनात् येन हविषा प्रकृतं तेनैव समापनीयमिति न्या
 याच्च हेमाद्रिरुतु पौर्णमास्यां पूर्वमाग्रयणानुष्ठानं सद्यस्कालप्रकृत्यनुष्ठानाविपगमिति पशौकालानिर्णयमाह गोविंदा
 णैवेकस्यायनः अर्द्धोद्वेगभवति निपतः पूर्वसांधिः परस्मात्कृत्वा तस्मिन् प्रकृतमथ तु स्यात्पशुः सद्य एव आविकार
 पशुत्त्वन्नीपोर्मणेषु सवर्त्तयेन वा समानतंत्रः कार्यद्वित्रिकांडमंडनः सौमित्रवाहा परतंत्रः आमावास्यायां दीक्षाजनीये

वासुत्यमहः पौर्णमास्यां दक्षान् नीयेवापौर्णमास्यां जनीये वासुत्यमरिति स्थापामसूत्रेऽपि पूर्वपक्षस्य प्रथमे निर्दि-
 क्षे तनक्षत्रयोगे वेति पूर्वपक्षः शुक्लपक्षयोगे वेत्यपमर्थः चैत्र्यादिपौर्णमास्याश्चित्रादिनक्षत्रयोगे दक्षेति कालतर-
 विवेचने संखण्डपर्वणि तु पशौ सोमि पि मांसकमतेति थरे वांगत्वेनोपदेशात्तरस्याश्च निष्कटयोरावर्तनंतत्पूर्वसंध्योः पूर्वं
 शुभंयः प्रयोगो कदेशादयथासिलाभात् किं वृत्तीध्यादिवत् तयोस्तत्रैवानुष्ठानं याज्ञिकमतं तु पौर्णमास्यामवास्या शब्दयोस्ति
 थिवचनबलदेवेष्ट्यादिवदेव पशुसोमयोरपि परेद्युरनुष्ठानं तयोः संध्योः तद्विषयमपि क्वचित्प्रामाणिक्यादिकं ग्रंथे खंडे प-
 देषु सोमश्चेत्ताति यन्मि श्रपर्वणि सोमसुर्याप्रयोगे कथं येत्याह कौपीतकी श्रुतिरिति त्रिकांडवचन एतेन गेन कालः प्राच्या-
 तद्वत्तिदं शर्पूर्णमासविकृतिकालनिर्णयप्रकारातिदेशकं सर्वकाणसूत्रवचनं लेखितं संधिवचनत्वाद्वादिनां तु याज्ञिकानां
 तद्वद्देहोरात्रलक्षणया आद्यद्वयकल्पा न्यायोप्येतद्वचनानुग्रहकोलभ्यतइति सुतरां यथानुष्ठानं युक्तं याज्ञिकाचारोप्येवमे-
 वेति आधानंतु पर्वणि नक्षत्रे पुत्रोक्तं तत्र पर्वनकगार्हपत्यमादधाति इत्यादिकर्मकालव्यापि ग्राह्यं दिनद्वयेव तत्प्र-
 हसंकलपपर्वणि लाभात् पूर्वनक्षत्रयोगे तदेव ग्राह्यं यत्र त्रीणि सन्निविता न्यजुर्नक्षत्रपर्वतरत्नमर्द्धविप्रतिपेधेन नक्षत्र-
 लीयइति हिरेण्यकेशिग्राह्यात्तरत्नवसंतेनाह्येष्ट्यानादधातेत्यादिः रेणुकारिकायां न मायादिपंचमसंपुश्रावणे चान्ध-
 ने तथा मार्गशीर्षशुद्धपक्षे आधानमथकारयेदित्युक्तं श्रवमूलं मृगं आधाननक्षत्राणि त्वापरस्तं च सूत्रे कृतिकारोहि-
 णि स्यात्पौर्णमस्य पूर्वोत्तराहस्तचित्राविशाखानुराधाश्रवणोत्तराभाद्रपदा इति उच्यतेऽश्लेषे तु पुष्यरेवत्यानप्युक्ते सो-
 मपूर्वाधो निविश्येपमाहापरस्तं चः सोमेन यक्ष्यमाणेन तून्मूर्खेन क्षत्रमिति न तुष्टेदित्याभ्यासं यत्र सूत्रे श्रवप्रकरणादा-
 धानकालवधत्वेन सोमस्य वसंतकालतानवाभ्यतइति रुद्रदत्ततत्तीनारायणतौ चोक्तं धूर्तरवर्भातु सोमस्यापि न तून्मू-
 र्खे इति लिखनं दुभयकालवाधमन्यते श्रीरामांडारस्तु कालांतरविधानं वा सर्वकालानां द्वादेवेति पक्षद्वयमुक्तवान् तत्रा-

यकृत्तिकादिकालांतरस्य यथानेवं संताद्यवाधेन विधानंतथा सोमेभ्युदगयनपूर्वपक्षपुण्याहसन्निपाते यज्ञकालो नादेश इ
 तिलं दंगसूकोदगयनावाधेन सोमाभिसंधिरूपकालांतरविधानादुदगयनं त्वपेक्ष्य तद्वत्पुनः द्वितीयपक्षेतु यदैवैनं श्रद्धाय
 नमेदिति सर्वकालानादर उच्यते इति भारद्वाजसूत्रात् सर्वशब्दस्य च विश्वजित् सर्वकालवाध इति तेन दक्षिणायनेऽपि भवती
 त्युक्तम् पङ्गुसुभाष्ये देवजातभाष्ये तत्रारलोच्य पटस्वपि ऋतुभवातीत्युक्तमिति किं पिंडपितृयज्ञस्तु कालायावन्नैर्वाग
 दिनाः पूर्वेषुः कार्यः पूर्वोवांगत्वात् पिंडपितृयज्ञ इति सूत्रात् सार्वथा तच्चैतत्कर्त्तव्यं कार्यः पूर्वएव दर्शादिपिंडपितृयज्ञो न
 पश्चात् कुतः श्रंगत्वात् तथा च स्मृतिः तस्मात्पूर्वेषुः पितृभ्यः क्रियत उत्तरमहर्द्वान्यजत इति तेन कर्मते च तद्वंशीयु
 कदर्शोऽपि पितृयज्ञ इति श्री अतंतभाष्ये तु परेद्युरित्युक्तं तत्र द्वेधा व्याचारे दृश्यते इदं कालायायनात् पिंडपितृयज्ञका
 लोतिर्णायेतः आपरंतवादिभिस्त्वमावास्यायामपराह पिंडपितृयज्ञेन चरंतीति श्रुतेः संधिमदहोरात्रापराह पिंडपितृय
 ज्ञानुष्ठेयः अन्नयः परमो विप्रकर्षः सूर्याच्चंद्रमसोः संपौर्णमासीयः परमः सन्निकर्षः सामावास्थितिर्गोभिलोके रमावा
 स्यात्पदं यथापि सूर्याच्चंद्रमसोः परमसंज्ञिकं पर्वत्यक्षेण शक्यं तथापि तत्र कर्मानुष्ठानां शक्ये स्तद्वदहोरात्रं लक्ष्यति अतएव
 यदहश्चंद्रमसं न पश्यंति तदहः पिंडपितृयज्ञं कुरुत इत्यापरंतव सूत्रं अस्म्यवैरुद्रं दीयाद्यास्या पिंडैर्युक्तः पितृयज्ञः पिं
 डपितृयज्ञः सच कर्मांतरं न तु दर्शोपः यथावक्ष्यति पितृयज्ञः स्वकालविधानादमंगस्यादिति तंच यदहश्चंद्रमसं न पश्यं
 ति पंचदश्यां प्रतिपादिता तदहः कुरुते यदहस्त्वयोः संधिस्तदहस्त्वर्थ इति श्रीरामांडारोप्याह पिंडपितृयज्ञस्तु पूर्वसंधि
 मदहोरात्रापराह इति अतएव यदैवैनं पुनस्तदादृशेन पश्चादथापि तु भ्यो निर्वपतीति शतपथश्रुतिरपि पूर्वसंधिदिने हि
 पूर्वतः पश्चाच्चंद्रो न दृश्यत एव अतो मावास्यातिथेरपराह व्याप्य भावेऽपि अंत्यक्षणावच्छिन्नहोरात्र एव पितृयज्ञः पूर्वादिना
 परालंब्यातिरस्य नादर इत्याश्रया यनापरंतव सूत्रादिति भाष्यकाराः अतएव मुहूर्तरूपमावास्याप्रतिपद्यपि चेद्वैतं तद्व

तप्तक्षयज्ञेयपर्वशेषानुपूर्ववदिति हेमाद्रौ वचनं पिंडा पितृयज्ञपरमुक्तं प्रयोगपारिजाते मयूखेतु अमावास्याशब्दस्य प्रयोगस्तथावात्तिथिशेषोऽसर्वजानां नोतिर्विवादः तत्र चैकदेशवर्तितोऽपि परमसत्त्विकपरंपर्यसंभवति प्रवृत्तिनिमित्तत्वं चाक्रियत इव विधेयं पिंडवानां यथापेति धि विधेयैः लक्षणा तथापि निकटत्वात्सैव युक्तानां होरात्रे आधुनिकी चंद्रदर्शनं तु अमायुक्ता पराह एव हेरात्रेऽप्यवशिष्टं दृष्टं गहोरात्रेऽप्यवशिष्टं दृष्टं गहोरात्रपूर्वाभां व्युषः कालीनं तु चंद्रदर्शनं पूर्वाहोरात्रिर्वात्तत्वात् विरुद्धं अथ पुरस्तात्पदसार्थकया च तदेव विरुद्धं तापरस्तात्पदसार्थकया यसंभ्युत्तराहोरात्रगतमपि तत्परात् अतोऽपराह युक्तं वामाग्राह्या न तु सेशेराग्रह इत्यपराह स्त्वत्रपंचधा विभक्तदिनोपात्यो भाग इति वृत्तिकारोक्ति एव दिनद्वये पराह स्तप ईमावेतु पूर्वदिन एव तत्र स्मृत्या ध्यापादितं चंद्रक्षयस्योत्तरदिने च तादृश्याश्चंद्रद्वेः सत्त्वात् यथाह हारीतः चतुर्दश्यष्टमे भागे क्षीणो भवति चंद्रमाः अमावास्याष्टमे भागे पुनः किल भवेदणुपूर्वाहो वैदेवानां मध्यं दिनो मनुष्याणां पराहः पितृणां मित्यस्य पितृयज्ञप्रकरणपाठात् त्रैधा विभक्तदिनं त्वं भागस्तु युक्तः हारीतवचनस्तूपासासपरं यदहरे वैपनपुरस्तात्पश्चाद्दृश्येत दहरुपवसेदिति श्रुतेः यायजूकारतु ततिमाध्याह्निकं भूमिमदहोरात्रप्रायः पंचधा विभागं चारुध्याचरंतीत्युक्तं अयंचरयात्ताभिमतत्वात् संपूर्णैर्दशैश्चाह्वयति षोण एकार्थं व्यतिषं गेनामो भवोः सहानुष्ठानं एतच्चरया लपि लो न सह पिंडार्थं भुङ्क्ते तिसृज्जेटि कृतोक्तं खंडपूर्वाणुतु पूर्वदिने केवलं आह्वं परदिने तु केवलं पितृयज्ञः कालभेदेन तत्र न्याया प्रवृत्तेः अतएवोक्तं वृत्तिकृतानां त्रैपूर्वस्थालीपाकश्चोच्यते सर्वं श्राद्धेषु प्रसंगादिति पिंडा पितृयज्ञाकरणे प्रायाश्चित्तमाह पराशरमाधवीये कात्यायन पितृयज्ञात्ययै वैवैश्वदेवात्ययेऽपि भोजने पतितान्नस्य चरुवैश्वानरो भवोदित्यलम् ॥

॥ इति श्रीमन्महाराजाधिराजश्रीरणुवोरसिंहकारिते कृत्यरत्नाकरे पूर्वसंधिनिर्णयः ॥

॥ अथेष्टिर्निर्णयफलायतेमग्निचैष्यफलम्

हलपुर्वायद्राह्मणसर्वस्ये तत्रपद्मपुराणम् त्रीनग्नीनथवाचैकचार्यैर्हन्यहनिसेवते सर्वभूतदयापन्नोनाप्रजोजाय
तेनरः तथाच दर्शचर्पोणमासंचयेयजतिद्विजातयः नतेपांपुनरावृत्तिर्ब्रह्मलोकात्कदाचन यमः नाग्निहोत्रात्परोध
मोनाग्निहोत्रात्परंतपः नाग्निहोत्रात्परंदानंनाग्निहोत्रात्परंदमः तथा स्वर्गान्तान्यग्निहोत्राणिनयतिपरमंगतिं अत्र
स्वर्गश्चमोक्षश्चयोयथागंतुमिच्छति जानातिः संतोपाभूतमासायततन्मनाधर्मवितुयः अक्रमेनाग्निहोत्रस्यहेतास्व
र्गतिमाप्नुयात् देवलः नाग्निहोत्रंस्मदायजीविकार्थपरिरयजेत् सर्ववेदारतदर्थाहिलोकाब्राह्मणजन्मच अस्या
करणेदोषःकुर्मपुराणे बयाणामिहवर्णानांयहस्थाश्रमवासिनां नास्तिक्वदादयबालस्याद्योग्निनाथातुमिच्छति यजे
तवानयज्ञेनसयातिनरकान्बहून् तामित्तमंयतामिस्त्रमहारैरवरैरर्वा कुर्भीपाकंवेतरणीमसिपन्नवन्तथा अन्यंश्चनर
कान्घोरान्संप्राप्यतेसुदुर्गतिं अरयजानांकुलेविप्रशूद्रयोर्नौचजायते तस्मात्सर्वप्रयत्नेनब्राह्मणोवैविशेयतः स्वा
ध्यायाग्निविशुद्धात्मनयजेतपरमेश्वरम् भविष्ये वेदैरुक्तेयर्थाविरस्वराज्यंसमुपेत्यवे अस्मान्येब्राह्मणभूमावभ्यस्य
तिहिनप्रिकाः क्षिप्र्यतेतसदासर्वमूढवैफलकाक्षया अन्तुधानविहीनानामस्मानभ्यस्यतांभुवि केशोर्हिक्वलेदेव
नारुमदभ्यसनेफलम् तथा अन्तुधानपददेवमस्मात्स्वभ्यसनात्सदा इत्येवरजशार्दूलवेदाऽऽचुर्हवैधसं व्यासशा
तातर्पो योग्यहोत्राविवाहाग्निग्रहस्थइतिमन्यते अन्नंतरयनभोक्तव्यदुथापाकोह्यसौभवेत् अथपक्षादिकालः ङं
दोगपरिशिष्टेकाध्यायनः पक्षादावेवकुर्वीतसदापक्षादिकंचतं पूर्वाहणकुर्वीतिविद्वप्यन्येमनीपिणः लघुहारतिः प
र्वणेशितुरीयेतुकार्यार्थादृष्टिर्द्विजातिभिः द्वितीयासाहितंयस्मादुपयस्याश्वलायनः अथपक्षादिकर्म तत्र पारस्करः प
क्षादिपुस्त्याल्लोपाकश्चपादित्वा दर्शचर्पोणमासेदवताभ्योहुत्वाजुहोति ब्रह्मणेप्रजापतये विश्वेभ्योदेवेभ्यो यावाप

धिवर्ध्नामिति विश्वभ्योदेवेभ्योवलिहरणं भूतपुद्गलभ्यः सत्त्वाहा आकाशाय वैश्वदेवस्याग्नौ जुहोति अग्नये सत्त्वाहा प्रजाप
 तये सत्त्वाहा विश्वभ्योदेवेभ्यः सत्त्वाहा अग्नये स्विष्टकृते सत्त्वाहा इति वाह्यतः स्त्रीवलिहरति पुंस्त्वसवेधस्य नमः शुक्लाय कृष्णाय द
 ताया पापिनां पतये नमो धेन्म प्रजामुपलभयति धोमवसंत उत आरयेते भ्यो नमस्तु वभेभ्यो हवाम्यस्तिभेस्तु प्रजान्मेद
 दाचेति शंखमद्भिः प्रपलाव्य ततो ब्राह्मणभोजनम् अन्नदर्शनं तं रप्रतिपदिदृश्यादेव ताभ्यः स्थालीपाकं हुत्वा पौर्णमास्य
 नंतरं प्रतिपदि पूर्णमासादेव ताभ्यः स्थालीपाकं हुत्वा ब्राह्मणादीन् अंशालीपाकेन होमो विधेयः तत्र दरीदेवता आग्निवि
 ण्णुरेद्राग्नौ च पौर्णमासे च देवताः अग्नीषोमौ च छंदोगपरिशिष्टे कार्यायनः यामताहोमः नैर्त्तिर्भवेद्वायनकोर्वित्वा इ
 पंथैव भवेत्किंचित्तावतु निर्वेत्तवर्त्त अथ सुवादिपत्रनिर्माणं नंतरं सामान्यधर्मकार्यायनः तेषां प्राक्काः कुंथैः का
 र्यं संमार्ग्यं ग्नौ जुहुयात्सत्तापंचालि सानां प्रक्षालयोष्णेन वारिणा यात्रासद्नेकार्यायनः अथ पृथग्पृथग्वाहुत्वरतो वित्यज्य
 च प्रांच्युदं चिकर्मणीति सामान्यपरिभाषा वचनात्साग्राह्ये वस्य जुर्वेदिना पात्राण्यासादीनि यज्ञपार्थः कंडसेत्तु चैव
 तथैवोच्छेद्य न क्रिया सकृदेव पितृहत्यादौ वैजित्वं विधीयते गोभिलः दक्षिणोत्तराभ्यां पाणिभ्यां जित्वोक्तं सतं हुत्वा
 स्त्रिद्वेभ्यः प्रक्षालयेदित्याहुः द्विर्ननुभ्यः सकृदपि तु भ्यः इति पवित्राहितास्तं हुत्वा नावपेत् कुशलश्चित्तमिव स्थ
 लीपाकं श्रपयेत् प्रदक्षिणमुदपुष्पनप्रदक्षिणमुदन्नरविंति दक्षिणावर्तेन स्थालीपाकेन समं त्रिविलोडयन्नित्यर्थः श्रि

तमभिषाव्योद्धारस्य प्रत्यभिधारयेत् इति पक्षादिकर्मप्रयोगः ॥

॥ इति श्रीमहाराजकारिते कल्परत्नाकरे पूर्वसंधिनिर्णयानंतरं प्रक्षादिकर्मविधिः ॥ ३३

अथामापित पक्षभूतानां क्षयहेरमुत्तिसुधाकरोकाव्यवस्था तत्र पूर्वसामान्यकोहिष्ठस्वरूपं एकोहिष्ठश्चादंतु एकपिष्ठक
 मेकाघकमेकपात्रकमेकपात्रकमेकत्राहणकमग्नौ कर्षणावाहना विश्वदेवराहितं कर्त्तव्यमिति तत्रैकोहिष्ठपदं योग्यतये

वेकोदिष्टवाचकमित्याह एकमुद्दिश्ययच्छाद्वंदेकोद्दिष्टमुच्यते औन्समुद्दिश्ययच्छाद्वं पावणं मुनयो विदुः इति वचनादि
 ति पिंडादीनामैकत्वं श्राव्याह नादि राहित्ये चकार्यापयनसूत्रप्रमाणयति अथैकोदिष्टमेकोवाक्ष्माणैकोर्ध एकं पवित्रं एक
 पिंडो नाग्नौ करणं नावाहनं न विधेदवा इति कार्यापयनसूत्रादिति सूत्रं बलादेव कतिपयदेशीयत्रिपुरुषस्याह आद्वंसंप्र
 दायदूषयति एतेनैकोद्दिष्टयद्दिष्टपिंडाचरणं सर्वथानिर्भूलमिति स्मर्त्तव्यं त्रिपिंडानिपेधत्वं तस्माह क्षयाहे पार्वाणकु
 र्वद्वाधेयातिमानवइति वचनात् वस्तुतस्त्विदमसंगतमेव तथा हि कार्यापयनसूत्रं हि यत्र एवोद्दिश्यते तत्रैतिकर्तव्य
 तामाह ननु त्रिपिंडानकर्त्तव्येति त्रिपेधः अतएव पतिव्रताधर्मपुर्त्तापितृपूजनतत्परा मध्यमंचततः पिंडमद्यात्स
 न्यकसुतार्थेनीतिमनुस्मरणात् मत्प्रमादादसंदिग्धशृणुचंदं मुंजंगम आद्यावसाने भुंजिरन्मध्यमं पिंडमात्मजाः तथा
 चकृतवान् आद्वंसनागकंबलानुजः पिंडचमध्यमंतद्वद्यथावदुपभुक्त्वानिति माकंदेयपुराणेऽथ तस्मिन् प्रतिशिववचश्चसं
 गच्छते न ह्येकोद्दिष्टादौ मध्यमन्त्वमेकरूपिडस्य संभवति लेपभाजश्चतुर्थ्याद्याः पित्राद्याः पिंडभागिन इति आद्ववि
 कतिबंधमपि वचनं त्रयाणामेव पिंडाधिकारमह किंच नैकमुद्दिश्य त्रिपिंडीमाचरति कश्चिदेन सूत्रविरोधः स्यात् किंतु
 त्रिपुरुषां मुद्दिश्येति तदोपः अपि च सर्वथा त्रिपिंडाचरणे निषेधे सापिंडाकरणादुभ्येयत्रयप्रवर्तयते तत्र तत्र त्रयं कु
 र्यादिति श्रुतात् तद्वचनं व्याकुप्यत यच्च त्रिपिंडानिपेधे क्षयाहे पार्वाणकुर्वन्निति वचने हेतुत्वेनोपन्यस्ततदत्यसंगतं य
 तस्त्विधेदेव पूर्वकपटपुरुषक आद्वं निषेधयति तत्रैव पार्वाणपददत्तेः सर्वसमतत्वात् तस्य क्षयाहरुथानीयं पदं पिंडकपार्थ
 एमेव पार्वाणनिषेधानेन देयमग्निमतासदेत्यादिवदन्ता स्यमापितथैव स्वीकारात् अन्यथा पूर्वापरविरोधात् तस्माद
 मावास्यातिरिक्तक्षयाहे त्रिपिंडानिपिद्धा वर्जयेत्त्वामृताहनीति वचनस्य पार्वातिरिक्तक्षयाहपरत्वात् अमायांचक्षयोप
 स्येत्यादि प्रतिप्रसवविपयातिरिक्तस्थलएव निषेधप्रवृत्तेः उत्सर्गस्यानिषेधविपयमिव निषेधस्य प्रतिप्रसवविपयपरि

त्वयैव प्रवृत्तेरिति ध्येयं प्रसंगात्साक्षिण्यहंनिर्णेतुमाह साक्षेस्तु इत्यादि इदानीं प्रेतपक्षादिक्षयाह विश्वेदेवपूर्व
 कमेकोद्विष्टसंप्रदायं दूषयति श्रमावास्यामाश्विनापरपक्षेवेत्यादिना तदुत्तरेयं तेन हेतुमाह निर्मूलत्वादिति तत्रापि
 हेतुः शक्तिलक्षणयो रभावादिति शङ्कते तत्वेति तत्त्वपरं न शाक्तिकल्पनं समाधत्ते कृष्णपक्षे इत्यादि अयमर्थः प्रेता
 नापक्षः प्रेतपक्ष इति व्युत्पत्त्यादिकल्पनात् साचकृष्णपक्षेऽपि समाना शुक्लेदेवानां कृष्णाऽपि तद्विषयमिति प्रसिद्धेः दूष
 णांतरमाह अशेषेति तत्प्रकृतिकत्वात्पार्वणप्रकृतिकत्वादित्यर्थः दृश्यभावादेव महालयपदमपि नाश्विनापरपक्षवा
 चकमित्याह महालय इत्यादि येयं दीपान्वितेत्यादौ तीर्थवाचकत्वेनाप्युपपत्तिरिति भावः तदेतदपि विचारपदवर्तिना
 रोहति तत्रानेकनिवधप्रथाप्रासिद्धस्य शाततपवचनस्य निर्मूलत्वोक्तिरेव निर्मूला अथवाक्यस्य पार्वणविधानां शानि
 मूलता एकोद्विष्टस्य योग्यत्वादिति चेन्न दर्शादिक्षयाहे पार्वणस्यैव सर्वसम्मतत्वात् औरसक्षेत्रजौ पुत्रौ विधिना पार्व
 णेन तु प्रत्यन्दमितरे कुट्युरेकोद्विष्टसु तदशेति शंखलिरितौ क्षयाहमात्रे पार्वणस्मरतः किंतु दर्शापि तपक्षयोः क्षयाहे
 पार्वणमिति वाक्यं दर्शयति रिक् परंपार्येण पार्वणस्य वाक्यं नरेणासिद्धौ वचनद्वयस्य नियमपत्त्वेन त्रिपिंडीपरत्वेनै
 वाप्युपपत्तेयञ्चोक्तं शक्तिलक्षणयो रभावादिति तदेवोदाहृतं पंक्त्यादिपदवत्प्रेतपक्षस्य योग्यरूढित्वात् कन्यागते
 सवितरियान्यहानितपोडश क्रतुभिरुत्तानितुल्यानिपि तद्विषयं तत्तमक्षयमित्यादि वचनबलादाश्विनापरपक्षस्यैव
 भयार्हितत्वे सामान्यकरणनायाश्रसंभवात् किंच वाक्येऽभावात्स्यादृष्टनिर्दिष्टानां हि सामान्यकृष्णपक्षपरत्वेऽप्यदृ
 निर्देशाहंतेति सैवाश्विनापरपक्षत्वे साक्षिणी यच्चाह महालयपदस्य तीर्थवाचकत्वेनापरपक्षवाचकतानुपपत्ति
 रिति तदप्यसंबद्धं न ह्येकवाचकत्वे परवाचकताक्षीयते अनेकार्थशब्दे बोधापत्तेः प्रत्युत कालप्रकरणे तीर्थवा
 चकतैवास्मात्ताप्रकरणविरोधात् तस्मादभावात्स्यांक्षये पर्येत्यतिशयात् तपवत्त्वनादौ रसक्षेत्रजौ पुत्रौ विधिना पार्वणेन तु

इति शंखवचनत्पर्वणि पार्वाण्यप्राप्तत्वाच्च क्षयहे पार्वाणि मितिवचनस्य पवातां रक्तक्षयाह परत्वपावणकस्य ५॥ अ
 धर्मपूतिति मनुस्मरणात् मत्प्रसादादसंदिग्धभिर्यादिमार्कण्डेयपुराणवचनाच्च उद्धृतास्ति वराहेण पृथिवीभया विव्ह
 ला तत्र स्थित्वा प्रकुर्वीत श्राद्धं पिंडं अर्पयतीति वराहपुराणात् पर्वणि पार्वाण्यन्यवाक्यैरेवासिद्धौ पुनर्विधानस्य त्रिपिंड
 परत्वात् क्षयाहे पार्वाण्यस्य हि निषेधानुरोधाच्च त्रिपुरुषकं वाक्यं त्वं व्यामिति निष्कं टकः पंध्याः अथ रभृति सुधाकरो मूलपाठा
 हिरण्यते एको हि पृष्ठश्राद्धत्वे कमेवावदं मकपात्रं मे कवात्स एमग्नौ करणावाहनविश्वेदेवरहितं कर्तव्यम् एकमुद्दिश्य पच्छ्राद्धं
 तदेको हि पृष्ठमुच्यते इति वचनात् अथैको हि पृष्ठमेको ब्राह्मण एको धर्पात्रमेकं पवित्रमेकः पिंडो नाग्नौ करणं नावाहनं नात्रि
 श्वेदेवा इति कारपायनसूत्रात् एतेनैको हि पृष्ठक्षयाहे त्रिपिंडाचरणं सर्वधानि मूलमिति स्मर्तव्यम् क्षयाहे पार्वाणं कर्तव्यं धोषी
 याति मानव इति वचनात् सामेस्तु क्षयाहनि श्राद्धं नास्त्येव न दर्शनं विना श्राद्धमाहितोर्गो जन्मन इति वचनात् अतएव
 तस्य वक्ष्याह स्थातारं पृष्ठपिंडकं पार्वाणमेव पार्वाणेन विधानेन देवमग्निमतासदिति श्रमायास्यायानाश्विना परपक्षे च नृ
 तस्यैको हि पृष्ठमपि सदैव कर्तव्यं श्रमायां वक्ष्यो यस्य प्रेतपक्षे यवापुनः सर्पिण्डो करणाद्धर्ध्वतस्थोक्तः पार्वाणो विधिरिति वा
 क्यमात्रं विश्वेदेवातिदेशात् विध्यंतरस्य प्रकृतिस्त्वेनैव प्राप्त इति प्राचीनैर्वधतत्कल्पनं कृष्णपक्षे एव कल्पनापत्तेः अथैष
 पार्वाणधर्मप्राप्त्यपत्तेश्च तत्प्रकृतिकत्वादिति महत्स्य पदस्यापि तीर्थविशेषपवाचकत्वेनाश्विना परपक्षवाचकत्वाभावादि
 तिवक्ष्यमाणवचनाच्च पार्वाणश्राद्धे च निषेधे अपराहो मनुस्मः कोलः तथा श्राद्धस्य पूर्वाह्नादपरराहो विप्रिष्यते इति मनुयच
 नात् एतत्समस्तं सविस्तः प्रागेव प्रपचितमित्यलं बहु पृच्छावितेन ॥ इति क्षयाह श्राद्धे पार्वाणैको हि पृष्ठत्वादि कर्तव्यता निर्णयः

॥

अथ ग्रहणकालनिर्णयः कल्पद्रुमे

॥ ॥

तत्र ग्रहणं नाम प्रति परसंधौ राहुः सूर्याचंद्रमसो ग्रहसंज्ञं तदा हस्तद्वयार्धः पूर्णिमा प्रति परसंधौ राहुः संपूर्णमंडलं अस्तवेवं

द्रमर्कचदशीप्रतिपदंतरइति तत्रपर्वणोत्तभागः रूपशैकलः प्रतिपदश्चाद्यभागोमोक्षकालः तदुक्तं ब्रह्मसिद्धिंति यावांका
 लः प्रवर्णोत्तमावस्यति पदादिभः रवौदुग्धहणानेहाः राहुद्ग्रहणकालः तत्रकर्तव्यमुक्तहेमाद्रौ माधवाद्युदाहृतायाम्स्मृतौ
 ग्रह्यमभिनभवेत्क्षान्मस्ततेहोमोद्विधीयते मुख्यमभिषेकवह्निमुक्तेक्षान्विधीयतइति तथाचब्रह्मवैवर्तेक्षानंस्यादुपरागा
 दौमध्यहोमः सुरार्चत्तं अन्यदपि कृत्यं महाभारते गंगाप्रक्षान्तुर्कुर्यात्तत्रहणेष्वंद्रसूर्ययोः महानदीषु चान्यामुक्तानंकुर्या
 द्यथाविधीति श्रवचग्रहणेष्वपि बापीकूपतडागेषु गिरिप्रपन्नवेषु च नद्यवरेदवस्यतिसरसीषूद्धतां वना इति उपोद
 केनवात्स्यादाग्रहणेष्वंद्रसूर्ययामिति शंखवचनेन सर्वजोक्तसामर्थ्यं च सर्वजलानां सर्वभूमिसमदानं सर्वब्रह्मसमाद्विजा
 सर्वगंगासमतोयराहुमस्तदिवाकरे स्वर्धुन्यंतः समानिर्युः सर्वाण्यंभांसिभूतले कूपस्थान्यपिसोमार्कग्रहणेना
 न्नसंशयइतिव्यसनेनोक्तं तथापितत्प्रशंसासात्रं तत्प्रत्यवावश्यकं श्रुतएवमार्कंडेयेनोक्तं भूमिषुमुद्धृतापुण्यंततः प्र
 त्यवशोदकं ततोपिसारसंपुण्यंततः पुण्यं नदीजलं तीर्थतोयंततः पुण्यं महानद्यं वृषावनं ततस्त्वतोपि गंगां वृषुण्यं स्याच्च
 ततोवृधिः शीतमुष्णोदकापुण्यसंप्राप्त्यं प्ररोदकादिति तत्रापि गंगां कुरुक्षेत्रं च सर्वदाग्रहणक्षानादींश्च तदाहटुद्वव
 सिष्ठः इदं लक्षणं पुण्यं भवेदंशगुणंततः गंगातोयंतु संप्राप्तिर्दोः कोटीरवर्दंश गवांकोटिसहस्रस्य संपन्नं तस्य यत्क
 लतफलं जाह्नवाक्षानेराहुमस्तदिवाकरे पुनस्तत्र कुरुक्षेत्रे दशसंख्यमुदाहृतं तथाच चंद्रसूर्यग्रहे चैव यो वगाहेतज्जाह्नवी
 स्यस्तातः सर्वतीर्थेषु किमर्थमस्ते महामिति अन्यकालीने तत्र तीर्थक्षाने यत्पुण्यं तर्दिदं प्रैह्येत तत्र क्षाने लक्षणं गुणं रवेः ग्रह
 षु दशलक्षणं कोटिदशकोटयः स्कंदपुराणे उपरागे कुरुक्षेत्रं पवित्रं भुनयो विदुरिति मत्स्यपुराणे दशजन्मकृतं पापं
 भंगासागरसंगमे जन्मांतरसहस्रेषु यत्पापं समुपाजितं तत्तत्र श्रेयस्सिद्धित्वां राहुमस्तदिवाकरे सन्निहत्यां कुरुक्षेत्रे अत्र
 गंगाशब्देन कृष्णविष्णोर्गोदावरीजाह्नव्युच्यंते तदुक्तं ब्रह्मपुराणे तिस्रो नद्यो महापुण्या गोदाविष्णोच जाह्नवी गार्हरी

शांतिप्रकाशांभगाद्विहर्कोत्तिता हरिश्चेशश्चहरिशीतधोरंभिः पादः कंशिरः अंघ्रिश्चकंचश्रंघ्रिकं हरेः पादादंश्वर
 स्थशिरसोगंभीमं आस्ताभंगायद्यं पिजाह्वयवतादृशी ननुवेणीगोदे तथापि छिन्न्यायेन जाह्वया सहतिर्द्विष्टधोरपिगं
 गाव्यमपिरुद्धं गंगायाश्चसंतिधाने अन्यनदीषु स्नानं कुर्व्यात् ताश्च ब्रह्मपुराणे दाशिताः गोदावरीभीमरथीतुंगभद्रा च
 वेणिका तापी पयोव्णी विध्वंस्य दक्षिणेतु प्रकोत्तताः भार्गरी धनर्मदा च यमुना च सरस्वती विशोका च वितस्ता च विध्व
 स्योत्तरतस्तथेति उष्णोदकस्यातुरविषयत्वं रूपाद्ब्रज्राह आदित्यकिरणैः पूतं पूतः पूतं च वह्निना श्रतो व्याध्यातुरः स्नाया
 द्ब्रह्मणेष्पुष्पावारिणेति अतएव पूर्वैर्गंगालोयमारभ्योष्णोदकोत्पत्तरोत्तरानुकल्पत्वं मुक्तं अतएव नानुराभिप्रोषेणैव त
 स्मिपयोऽसिहितः सृतेज नमनि संकोतोऽग्रहणे चंद्रसूर्ययोः अस्पृश्यस्पर्शनैश्चैनत्नायादुष्णवारिणोऽप्यादियमादिवचने
 पु एष्ट्वोद्धेदये प्रभासखंडे गावो नानागस्तिला धान्यं रत्नानि कनकं महौ संप्रदायकुरुक्षेत्रे यः फलं लभते नरः तदिदं ब्र
 ह्मणेभ्यो स्नानाद्वतिपङ्गुणं तत्रैव सौरपुराणं अंबुधि स्नानमुपक्रम्य दानानां मानिलोकेषु विरूपातानि मनीषिभिः ते
 पां फलमवाप्नोति ग्रहणे चंद्रसूर्ययोः ब्रह्मणविशेषेन दीविशेषस्तत्रैवाभिहितः गोदावरी महापुण्या चंद्रराहु समन्विते सूर्य
 चंद्रचराहुणा प्ररते तमो भूते महाभुने नर्मदा तोय संस्पर्शात्कृतकया भवति ते ये सूर्यसैहि के येन प्रस्ते रेवा जलनरः स्पृशं
 ति चावगाहंति न सा प्रकृतिमानवीति देवीपुराणे गंगा कनखले पुण्यं प्रयागं पुष्करं तथा कुरुक्षेत्रं महापुण्यं राहु प्रस्ते दिवा
 कर इति मास विशेषं प्रग्रहे तन्निमित्तस्नानादेरतीर्थविशेष संबंधे फलातिशय उक्तस्तत्रैव कार्तिके ग्रहणं श्रेष्ठं गंगायमुनसं
 गमे मार्गौत्तग्रहणं पुण्यं देविकायां महामुने पौषे तु नर्मदा पुण्यामांघ्रि सन्निहिता शुभा फाल्गुने चरणा पुण्या चैत्रे पुण्या सरस्व
 ती वैशाखे तु महापुण्या चंद्रभागा सरिद्धरा ज्येष्ठे तु काशिका पुण्या आपाढे तापिका नदी श्रावणे सिंधुनामा तु तथा भाद्रे च
 गोटिका श्राश्विने सरयुः श्रेष्ठाभूयः पुण्या तु नर्मदाति ब्रह्मवैवर्ते मकरे वर्तमाने तु ग्रहणे चंद्रसूर्ययोः दुर्लभं त्रिपुलके पुंगंगा

दां पेंडपातनामिति स्नानवत्स्मरणादिष्वपि पुण्यमाह मार्कण्डेयः स्मृत्याश्रितक्रतुफलं दृष्ट्वा सर्वानाशनः स्फुटवानामि
 धजं पुण्यं पीत्वा सोत्राभाणि लभेत् स्नात्वा दानजिमखपुण्यं प्राप्नुयादविचारतः रविचंद्रोपरगोचश्च अयने चोत्तरे तथा एवंगंगा
 पिंद्रष्टव्या तद्देवस्मरस्वतीति वारविशेषयोगेन च ग्रहणैः फलविशेषो व्याप्तेनोक्तः सूर्यवारैर्वर्ग्यासः सोमैः सोमग्रहस्तथा
 चूडामणिरिति स्मृतास्तत्रानतफललभेत् वारेष्वन्येषु पुण्यं ग्रहणैश्चंद्रसूर्ययोः तत्पुण्यकोटिगुणितं प्राप्ते चूडामणौ रभृत
 मिति अत्र स्नानमावश्यमेव ग्रहणैः संक्रमे चैव न स्नायाद्यदि मानवः तस्याशौचं भवेत्तावन्मयावदपरोग्रह इति सकांति
 प्रकरणोदाहृत इद्वयसिध्वचनेन अकरणे प्रत्यवायस्मरणात् 'काम्यमपि फलश्रवणात् तथा च दक्षः उपरमुपासितत्स्ना
 नं संध्यायामुदितेरवो चंद्रसूर्योपरगोत्राजान् पत्येन तत्सममिति तच्च स्नानमाद्यंतयोः कार्द्वयं प्रस्थमान इति वचनात् विमु
 के यदि न स्नायाच्च द्रसूर्यग्रहे तथा तस्य स्यात्तावदाशौचं यावदभ्यः परोग्रह इति तत्रैव मुक्तस्नाने दोषश्रवणाच्च उभयत्रापि
 सर्वैलं ग्रहणैश्चावमाशौचं विमुक्तौ सौतिकं रमृतं तयोः संपत्तिमात्रेण उपरमुपस्थाक्रियाक्रम इति ब्रह्मांडपुराणे शावाशौ
 चनिमित्तव्योक्तया विमुक्तेश्चाप्रसववत्त्वोक्तया तथा जननमरणयोः सर्वैलस्नानादेव नित्यं तत्तदुत्तरमेव च कर्माधिकार
 स्तथाभापीत्यर्थस्य प्रातिपादनात् सर्वेषामेव वर्णानां स्तकं राहुदंशेने सर्वैलं तु भवेत्स्नानं स्तूतकान्नाम च वर्जयेदिति दृष्टव
 सिधौ केच सचैलमिति मुक्तिस्नानांतपरमिति भदनरत्न उक्तं इदं च स्नानममंत्रकं कार्यमिति रभृतिरत्नावल्यां अत्र च दृष्ट
 वसिध्वचने स्तूतकमाशौचं बहुस्तूतके इति पाठे पूर्वस्तूतकशब्देनारुप्यत्वमुच्यते स्तूतकान्नाम ग्रहाशौचांतरित पूर्वपक्षं
 अतएव प्रष्टव्यं नमते सर्वस्यैव पूर्वाह्नस्योत्तरार्द्धस्य - 'स्नात्वा कर्माणि कुर्वीत भृतमज्ञं विवर्जयेदिति स्तूतं तदंतरितस्योपल
 क्षणम् नवश्राद्धेषु यच्छिष्टं ग्रहपर्युषितं च यदि तिमिताक्षरं वचनात् - केषुचित्प्रातिप्रसवः श्रारनालंतयाक्षीरं किं कटुघृत
 सकवः स्नेहपकचतैलचनकदाचिदभ्युप्यतीति तत्र विशेषो वचनांतरे श्रारनालचतकं च स्यादेवं घृतपाचितं उदकं च

कुशच्छन्ननदुष्यद्राहुदर्शनइति मणिकरुनोदकंवेतिपाठांतरं भञ्जमुकावरणं अत्रपकमिह व्याज्यंस्तान्सवसनंग्रहे वा
रितकारनालादितिलदर्भैर्नदुष्यतीति जलेत्त्वदोषो गंगाविषयः ग्रहेपितजलपीत्वापादकृच्छ्रसमाचरेदिति तत्रैवचतु
र्विंशतिमतेजलस्यापिदोषोक्तेः अत्रपानवत् श्राद्धमपिनिर्यकार्षी सर्वस्वेनापिकुर्वीत श्राद्धवैराहुदर्शने अकुर्वाणस्तुना
स्तिकयात्वंकेगौरिवमज्जतीतिमहाभारते नैमित्तिकतुक्तेर्वप्यग्रहेचंद्रसूर्ययोः बांधवानांचमरणेनारकोरयादितोन्यथेति
कूर्मपुराणोक्तप्रत्यवायश्रवणात् यत्तुमार्कंडेयवचनं विशिष्टं ब्राह्मणे प्राप्तेसूर्येन्दुग्रहायने जन्मर्क्षग्रहपौडासु श्राद्धकुर्या
त्तेच्छेद्येति तदपि दृच्छया चेत्त्यन्यथेन श्राद्धं प्रतिस्विचिश्चैवेत्येतरसमानार्थतया व्याख्यातं कान्यमपीह श्राद्धं तथाह विष्णुः
राहुदर्शनदत्तं हि श्राद्धमाचंद्रतारक गुणवत्सर्वकार्मायं पितृणामुपतिष्ठतीति ऋष्यशृंगोपि चंद्रसूर्यग्रहेयस्तु श्राद्धवि
धिवदाचरेत् तेनैव सकला पृथ्वी दत्ता विप्रस्य वैकरे इति शातातपो व्याहर्षे हि केयोपदासूष्यं प्रसते पर्वसंधिपु न जच्छया तु
सज्ञेया पितृणां दत्तमक्षयमिति तथा लिंगपुराणे व्यतीपातक्षणां व्यावाच्यवच्चंद्रग्रहेक्षणः राजच्छया तु साप्रोक्ता पितृणां दत्त
मक्षयमिति चंद्रग्रहणा निमित्तं स्नानश्राद्धादिरात्रावपि भवेदिति तदाह शातातपः स्नानं दानं ततः श्राद्धमनंतरं राहुदर्शने आ
सुरे रात्रि न्यत्र तस्मात्तापं र्वर्जयेदिति देवलोपि यथा स्नानं दानं च सूर्यस्य ग्रहणे च यथादिवा सोमस्यापि तथारात्रौ
स्नानं दानं विधीयत इति विष्णुरपि संध्यां नारात्रौ कुर्वीत श्राद्धं वै विशेषतः द्वयोरपि च कर्तव्यं यदिरयाद्राहुदर्शनमिति
अपरार्कव्यासोपि ग्रहणोद्वाहसंक्रांतियाज्ञातिप्रसवे पुत्र दानं नैमित्तिकज्ञेयं राजावपि तदप्यत इति इदं च श्राद्धमाभेन हे
स्वावाकाट्यं तदुक्तं शातातपेन आपयनं प्रौतीर्थ्यं च चंद्रसूर्यग्रहे तथा आमश्राद्धप्रकुर्वीत हेमश्राद्धमथापि वेति वौधायनो
पि आत्राभावे द्विजाभावे प्रवासे पुत्रजन्मनि हेमश्राद्धं संप्रहे च कुर्यात् राद्रः सदैव हर्ति इत्यभेयनिर्णयं ततो हेमाद्रिमाधवम
दनरत्नादयो निखिलनिबंधकाराः निर्णयसिधौ तु अपरार्कसंमतं प्रकारांतरमपि लिखितं ग्रहणे द्विजातीनामामश्राद्धं

पाकासंभेददृढ्यंतीर्थं आह्वत् पाकाभविद्विजातीनामामाह्वविधीयतइतिसुमंतुकेः संहिकेधोयदासूर्यमित्युपक
 न्य धृतेन भोजयेद्विप्रात् धृतंभूमौसमुरसृजेत् इतिवायर्वायोकेश्च विज्ञानेश्वरोप्याह ग्रहेणश्राद्धमेकुर्दोपोदातुश्चाभ्यु
 दयइतिसूतकेसूतकेभुंकेयहीतिशाशिभारकरेछायायाहंस्तित्रश्रैवनभूयःपुरुषोभवेदित्यापस्त्ववेनभोजननिषेधाच्च श्रयं
 चभोजननिषेधः आहभोक्तुर्हस्तिच्छायासाहचर्यात् ननुग्रहेणश्राद्धंसंप्रिडकमपिडकंवाकतंव्यामिति संशयः निर्णयसि
 धौस्मृतिरनावर्त्तया पुत्रेजातेवर्त्तयापतिग्रहेणचंद्रसूर्ययोः आहंकुर्यात्प्रयत्नेनपिडनिर्बणदृढइति आहकाशिकायां
 नमस्त्पपुराणं ततःप्रभृतिसंक्रांतावपुरागादिपर्वसु त्रिपिंडमाचरेच्छ्राद्धमेकेहिदृष्टतहनीति प्रजापतिरपि संक्रांता
 वपुरागेवचर्त्तस्वमहालयं निर्वपेदत्रपिंडांस्त्रिनितिग्राहप्रजापतिरिति श्रब्रग्रहणनिमित्तकश्राद्धेनैवमासंक्रांत्यादिनि
 मित्तकनासिद्धिः दर्शकालाप्ययोरप्रातिकालदर्शकिरिति किंचिद्वानंचात्रेतिश्रयनादौसिदांदयमितिशातावपीये स
 दाशब्दश्रवणात् नित्यवदिवचमलमसिपितद्ववतीत्युक्तंभारस्ये चंद्रसूर्यग्रहेचैवमरणेषुत्रयन्मनि मलमसिपिदेयंरयाह
 त्तमक्षयक्रांतामिति कान्धस्रद्धं भूमिर्गोवःसुवर्णैवाधायंवायद्यदीप्सितं तत्सर्वग्रहणदेयमात्मनः श्रेयइच्छतेतिभार
 तवचनत्ग्रहेणयद्यहानतःपात्रेकर्त्तव्यं तदुक्तंत्रैव अयनेविपुर्वैवग्रहणेचंद्रसूर्ययोः पात्रभूतयविप्रायभूमिद्वया
 त्सदक्षिणां पात्रलक्षणंतुंकेयाज्ञवल्क्येन नविद्ययाकेवल्ययातपसावापिपात्रता यन्नरयातामिमेचोभेदद्विपात्रप्रकीर्ति
 तमिति श्रवणानुकरपमाहर्वाधायनः श्रोत्रोत्रियःश्रोत्रियोवा पात्रंवापात्रमेववा विप्रभ्रवोपिवाविप्रोग्रहणेदानमहंतीति
 यथापुंपूर्वसर्वंव्याससमाहिजाइत्युक्तं तथापितद्ग्राहणस्तुत्यर्थदानस्यावश्यकत्वाथैव ननुपात्रत्यगिनयसैकस्मैविद्वा
 नप्रतिपादनार्थं अतएवपात्रांतरतम्येन फलतारतम्यमुक्तं दक्षस्मृतौ सममन्नाहणोदानंदिगुणंवाहणद्वये श्रोत्रिये
 शतसाहस्रमन्नेत्यानंतर्यमभूते इति श्रवणाहणोनातिमन्नाहणः संस्कारादिरहितः ब्राह्मणद्वयवस्तु उक्तश्चतुर्विंश

तिमते गर्भाधानादिस्त्वरूपवदेषु पनयैर्युतः नाध्यापयति नाधोते स भवेद्ब्राह्मणवृद्धति श्रोत्रियः सर्वस्वरूपपूर्वक
वेदाध्ययनवात् तुल्यपुरुषदानादिकालप्रक्रमे यच्चंद्रसूर्यग्रहे तत्र न ते पातान्नामितकत्वाय किंतु तत्कालकत्वाय
कालसंदर्शात् आदिसध्यावसाने पुष्यद्विहितं तत्स्वतः स्वफलतिथय उको ब्रह्मपुराणे उपमर्द्धलक्षणं ग्रहे चंद्रसू-
र्ययोः पुष्यकोटिगुणं मध्ये मुक्तिकाले त्वनंतकमिति ग्रहाण काले जननमरणशौचसत्त्वे पिस्त्रानादि भवयेव तदुक्तं लि-
गपुराणे चंद्रसूर्यग्रहे स्त्रायाः सूतके सूतकेऽपि च स्त्रायामिह सूच्यमाणं तस्त्रायोपापनार्थं वदति दृष्ट्वा सिद्धेनापि सूतके सूत-
के यैव न दोषो रह्यते तावदेव भवेच्छुद्धिर्था वन्मुक्तिर्न दृश्यते इति राहुलक्षितचंद्रसूर्योपरागनिमित्तस्त्रानादौ हेमा-
द्रौ दानं श्राद्धादिविषयमेतत् नैतु स्त्रानमात्रविषयं ग्रहेणैवावमाशौचं विमुक्तिसूतकं स्मृतं तयोः संपातमात्रेण उपरप-
श्यक्रियाक्षमइति ब्रह्मांडपुराणवचनविरोधात् स्त्रानहोमदेवपूजादानाक्रियानुष्ठाने हि क्रम उपपद्यते स्त्रानमात्रानुष्ठाने
स्त्रानस्य पूर्ववार्थेनैव सिद्धौ द्वितीयवार्थेनैव प्रसंगाच्च भवत्पक्षे द्वितीयवार्थेनैव स्त्रानासिद्धेः पूर्ववार्थेनैव प्रसं-
गइति चेन्न शस्त्रांतरस्यानिष्ठविशेषसंबंधप्रतिपादनार्थत्वात् यावत्तच्छब्दानुपपत्तिप्रसंगाच्च तावत्कालव्यापिकर्म
सुश्रद्धायामवधिधातव्यायाहितौ सार्थकौ स्त्रानमात्रं न तादृशं अतएवाविशेषेणैव जननमरणनिमित्ताशौचप्रयुक्तान
धिकाराभावो ग्रहणनिमित्तकर्मसु स्मर्यते सूतके सूतके यैव यदि स्याद्ग्राह्यसूतकं तावत्सूतकनास्ति यावद्ग्राह्यं न भू-
चर्तते स्मरं पुराणे सूतके सूतकं नैव सूतकराहुदर्थेन तावदेव भवेत् शुद्धिर्वा वन्मुक्तिर्न दृश्यते कालादर्शे श्र-
गिराः सर्वेषां विशुद्धाः स्युः सूतके राहुदर्थेन स्त्रात्वा श्राद्धं प्रकुर्वीरन् विचाराद्यविवाजं तामिति पट्विशन्मतोऽपि स्मा-
ते र्भूयः स्थगो राहो रन्यत्र नूतके श्रौतकर्मणि तत्कालं स्त्रातः शुद्धिर्भवति प्रयादिति सूतके श्रायां च राहोस्तदुपलक्षि-
ते धरागादध्यनिमित्तकानां समातर्कमणिरास्थगोन तत्त्रिभित्तकानामित्यर्थ इति हेमाद्रिः सूतकेयः स्मरं तर्क म-

परित्यागः सराहुसूतकान्तुकालाज्ञानतिपांथाभ्यत्यतेन तेन शब्दकिंचिदनेचोपरगतिमिति कर्मशौचिवश्यं भवति न
ज्ञानमात्रं संवत्सरप्रदीपादिपुचेदं स्मृतिवचनं लिखितं सूतके स्मृतके चैव न दोषो राहुदर्शने स्नानमात्रं तु कर्तव्यं दानं श्रा
द्धविवाजितं एतच्च पूर्वोदाहृतवहुश्रुतिविरोधाभिर्मूलम् मदनरत्नपारिजातेष्वेवं निर्णयसिंघावपि इयं च शुद्धिरविशेषा
तंत्रदीक्षापुरश्चरणादिसर्वस्मार्तकर्मभविष्येति मदनरत्नेन प्येवं रजस्वलायास्तु विशेषोभार्गवार्चनदीपिकायां सूर्यो
दयनिवंधे सूतकादिपुटोपेति तत्र ग्रहो मजपादिषु ग्रस्ते स्नायादुदक्याहतिर्यादृढत्यवारिण्येति अत्र च स्नानेनैमि
त्तिके प्राप्तेनारीयदिरजस्वला पात्रांतरिते येन स्नानं कृत्वा व्रतंचरेदिति मितशरोकोविधिर्दृढव्यः यत्तु ग्रहणानिमि
त्तमाशौचं तत्स्नानेन निवर्त्य तदुक्तं ब्रह्मांडपुराणे आशौचं जायते नृणां ग्रहणं चंद्रसूर्ययोः राहुरप्यर्थतयोः स्नात्वा
दानादौ कल्पते न रइति निर्णयाम्यते ग्रहणकालस्य सर्वस्यापि पुण्यत्वे रप्यर्शकालः स्नानादिकर्मसु ग्रहः मध्यकालो
मध्यमः मोक्षकाल इत्ययमः तदाह व्यासः त्रिदशः स्पर्शसमये तृत्यतिपितरस्तथा मनुष्यामध्यमे काले मोक्षकाले
तुराक्षसा इति एतच्च वचनमपिशेषात् सर्वदेवपितृदेवत्यकर्म परमिति केचित् स्नानं स्यादुपरागादौ मध्यग्रहो मसुरार्चन
भिरयादिभिर्बर्चनैर्होमदेवार्चनयोर्न भवे विधानात् अरयमाने भवे स्नानमिति पूर्वोदाहृतवचनाच्च नैतद्युक्तं किंतु होमदे
वपूजादयदिरिके विषयमेतदिति हेमाद्रौ एतानि च ग्रहणानि मितकानि कर्मणि संक्रांतियिव वततः पूर्वमुत्तरं वा भवति उ
त्तरग्रहणकाल इत्यपेक्षायां जावालिः संक्रांतौ पुण्यकालस्तु षोडशो भयतः कलाः चंद्रसूर्योपरगे तु यावद्दर्शनगोच
रा इति अत्र कल्पतरुकारप्रभृतयः दर्शनशब्दश्चाक्षुषज्ञानपरः न शास्त्रार्थज्ञानवचनः निमित्तरयज्ञात्तर्यैव नैमित्त
कप्रयोजकत्वेन निमित्तत्वबोधकश्रुत्यैव तल्लभेन दर्शनशब्दप्रयोगस्य वैयर्थ्यप्रसंगः तच्च दर्शनं स्वकीयेनैव निमित्तं प
रकीय यद्दर्शनस्य परकीयस्नानादिप्रयोजकत्वाभावात् एवं च स्वयं ग्रहणेष्टे स्नानादिकर्तव्यं न मे पाठ्यते इति पठ्यं च

सत्त्वं श्रवकेचित् गोचरशब्दो ब्रह्मतत्त्वलोपधानपरः तत्काले एकरस्यापिकर्मणः कर्तुमशक्यत्वात् किमुत बहूनां किंतु
योग्यतापरः साचप्रयत्नापनेयचाक्षुषज्ञानप्रतिबंधराहित्ये तथा च योग्यत्वाभावादपि नेमेधा च्छब्दे स्नानादीत्याहुः निर्ण
याभ्युत्प्रेयं तदेतत्तच्छब्दाक्षुषज्ञानविषयत्वविवक्षायां नैवेद्यं तमादित्यं नास्तं यंतं कदाचन नोपरकं न वारिस्थं नम
ध्यं नमसो गतमिति स्नानप्रकरणपठितमनुवाक्येन स्नातकानां प्रस्तादित्यदर्शननिषेधात् स्नानाद्यभावप्रसंगात् श्रं
धर्दानांतदभावप्रसंगाच्च न चेष्टापत्तिः सूर्यग्रहोपदाराबौद्धिचंद्रग्रहस्तथा तत्र स्नानं न कुर्वीत दद्याद्दानं तु न क्वचित्ति
निगमवचनस्य स्नानादिनिषेधस्य वैयर्थ्यप्रसंगात् चाक्षुषज्ञानाभावेन तस्याप्यभावात् निषेधस्य प्राप्त्यि पूर्वकत्वात् य
दप्येतद्वचनस्य यस्तस्मात्तत्परत्वेन व्याख्याने रविचंद्रयोरस्नानांतरं रात्रिदिवाग्रहत्वादिति तदपि तुच्छं यावददर्शनगोचर
इत्यनेनैवास्तीतरभागयोर्निमित्तत्वपर्युदासेन वैयर्थ्यपरिहारात् राहुदर्शनदत्तं हि श्राद्धमाचंद्रतारकं स्नानं दानं जपः
श्राद्धमन्तराहुदर्शन इत्यादिपुनर्कर्मविशेषवचनेऽपि दर्शनपदापादाने प्रस्तास्तीतरभागस्य दर्शनागोचरत्वेन निमित्त
त्वाप्रसक्तेश्च किंच दर्शननिमित्तानंतर्भावेतदावृत्तौ स्नानाद्यावृत्तिप्रसंगः प्रतिनिमित्तं नैमित्तिकावृत्तिरित्युच्यते इ
तिरहिते पुनर्बहुवचने पुनस्तदव्याहारप्रसंगश्च किंच निमित्तेषु निमित्तवत्त्वाधिकारादधिकारिणश्च तदकरणे प्रत्यवायद
र्शने सति स्नानाद्यकरणे प्रत्यवायप्रसंगात्तदभावेतदभावात् प्रत्यवायकश्च कर्मनुष्ठानान्यतरप्रयोजकं दर्शनं बुद्धि
पूर्वकारकोपिन कुर्वा देवतितन्निधोऽयकः स्नानादिविधिर्दृष्टिश्च तत्वात् नन्वेवमाधानाभ्यपनाभ्यामग्निविसर्जनमपि
कोपिनं कुर्वात् तस्मिन्सत्याग्निहोत्रादिकर्मकरणे प्रत्यवायस्य तत्परिहार्यकर्मकरणस्यापत्तेः श्राधानाभ्यप
नयोः कर्मविधिप्रसज्यत्वेन सिद्धाग्निविद्यावयस्य कर्माधिकाराभ्युपगमात् सत्त्वं ब्राह्म्यतानाहित्याप्रितयोरुपपातक
गणन्याद्योतकं किंचिदस्ति श्रथेतदपि परिहाराय दर्शनस्य स्नानाद्यं गत्वेन विधेयत्वेनैव न्मत्किञ्चने निधेयगन्तं गन्तव्यं

वरस्रप्रदीपिदाहृतमार्कडेयवचन उपवाससाहचर्यात्तस्य टुं प्रतीयते एकरात्रमुपो वैवराहुं दृष्ट्वा क्षणं नरः पुण्यमाशो
 तिरुवाच स्नानं श्राद्धविधानत इति निमित्तज्ञानत्वेन तस्य धिकारसंप्रादनेने पुत्रो गिनां श्रुं यमनाथानवस्रनाणाभावा
 तु तयोर्नागत्यं किं तूपकारकतमात्रं दर्शनस्य तु प्रमाद्यवशात्तापतेनैवोपकरेण श्रवच यद्यप्युपवासदर्शनयोः स्ना
 नश्राद्धयोश्चाक्षयंपुण्यमाप्नोतित्यनेन सर्वपातुरत्यरं भवति तथापि बहुपुत्रवचनेषु स्नानश्राद्धयोरिव फलसंबंधश्च एषा
 दत्राप्युपवासदर्शनपूर्वकस्नानश्राद्धविधायार्क्षयंपुण्यमाप्नोतीति योजनयोपवासदर्शनयोरंगत्वं द्रष्टव्यं विशेषविधि
 तां चार्क्षोपोमीयादिहिंसाविधिनैव न हिंस्यादिति निषेधस्य नोपरकांमत्यादिनिषेधस्य बाधेन रागप्राप्तेश्च विषयत्वकर
 णात्सर्वनैमित्तिकार्थत्वेण सकृदर्शनं कृत्वा सर्वकर्तव्यं एवं जन्मादिराशिरुथोपेता द्विपयत्वस्यापि दर्शनानिषेधस्य राग
 प्राप्तविषयत्वात् तस्मादर्शनविधिविषयत्वेन जन्मादिराशिरुथोपरगवता मितरवत्सकृदर्शनस्नानादिभवत्वेव श्रंया
 दीनानि वतदशकेरनधिकारात्तत्र भवतीति चेत् श्रवदामः श्रुतुदर्शनविधिः तद्वत्त्वादेव च पूर्वोक्तप्रकारेण त्वस्यां
 गत्वमपि तथापि सो पूर्वविधिरुता वन्नसंभवति निमित्ते ज्ञानतया दर्शनसापेक्षप्राप्तत्वात् किं तर्हि निमित्तज्ञानस्य धिका
 रसंप्रादकत्वनिकरूपस्य संभवात् पक्षे प्राप्तस्य दर्शनस्थानियमविधिरयं श्रवतादिभूत ततश्च नैमित्तिके पृथग्यशक्यां
 गहानेनाप्यधिकारस्य न्यायसिद्धत्वाद्दर्शनादिनामिवाद्यावरणे वा क्यदर्शननिग्रमरूपसंभवेपि स्नानादिपुक्तमेवेति नेष्टु
 सिद्धिः श्राधेकारसंप्रादकत्वेनारयंगस्य व्यभिचिद्यादिवत् नृपशाशकिन्याया विषयत्वमिति चेत् तैप्रसयात् श्रान्तिवि
 धादिपुहिकर्मप्रयोगविध्यप्रयोज्यत्वात्तत्राशक्तिन्यायपवत्वं नाधिकारसंप्रादकत्वात् उपरागदर्शनानियमस्तु प्रयोग
 विधिप्रयोज्यत्वेति भवति यथाशक्त्या वंधं स्वविषयः श्ररतुतार्हनिमित्तत्वभेदवित्तन्न दत्तेतरत्वात्किंच यद्विद्विष्ट
 ग्रहणं स्नानादिनिमित्तं तथासत्पुद्गेश्वरस्य ग्रहणस्य विशेषणं दर्शनमविवक्षितं स्यात् युरोभयं हविरात्तिमाच्छेदित्यने

रस्यान्प्रतितयोरपि दर्शनयोग्यत्वस्य चानिषेधबलदेवलाभात् अतिसूक्ष्मतरकालतया श्रानदेशयानांतुकस्यापि दर्शन
 योग्यत्वानाम् तद्योग्यताविशेषणादेव निमित्तत्वं पर्युदासः यदपि मुक्तिदृष्टानुभोक्तव्यस्नानं कृत्वा तत्परमित्यादिषु
 दृष्ट्यतिपदं तदपिशार्खायज्ञानपरं अत्र गौडनिबोधे रस्यति वचनम् मेघमालादिदोषेषु यदमुक्तिर्न दृश्यते आकल
 यततः कालं स्त्रावाभुंजीत वा भयत इति न च प्रत्वास्तमये चंद्रसूर्योदयात्प्रागपिशारखतो मुक्तिर्निश्चयास्तान्भोजनं दिप्र
 संगः प्रस्तावेवास्तमानं विधितव्यं यमाणाभुगवचनेन दिनान्तरे स्नानं भोजनं विधानान् अहोरात्रं न भोक्तव्यमिति वक्ष्य
 माणा विष्णुधर्मोत्तरवचनेन प्रस्तास्तमये चंद्रसूर्योदयात्प्रागभोजनं निषेधाच्च तस्माच्छास्त्रावगतं देशविशेषपावच्छेदेन
 चाशुपज्ञानयोग्यमेव वा प्रस्तास्तग्रहणं स्नानादिनैमित्तिकानुष्ठानप्रयोजकमित्याहुः योग्यता च स्वरूपैरेव न काल एव
 स्नानादिनतु सक्रांतित्वपूर्वापरयोः भोजनंतु तत्काले तत्पूर्वकाले च निषिद्धम् तथा च ब्रह्मपुराणे नाश्रियादयतत्काले प्र
 स्तयोश्चंद्रसूर्ययोः मुक्तयोश्च कृतस्नानः पश्चाद्रज्यस्त्ववैश्वमनीति अत्रावैश्वमनीति वाक्ये भेदेन तद्दिने परात्तभो
 जननिषेधः विष्णुधर्मोत्तरे चंद्रस्य यदिवामानो र्यस्मिन्नहनिभार्गव ग्रहणं तमेव तत्र न पूर्वभोजनक्रिया शिखलित्वितौ
 तस्मिन्नहनिनाश्रिया चंद्रसूर्यग्रहो यदि मुक्तिदृष्ट्या तु भुंजीत स्त्रावाच्चैव यथा विधीति पूर्वकालभोजननिषेधविशेषमा
 ह वसिष्ठः ग्रहणं तु भवेदिदोः प्रथमादधियामतः भुंजीतावर्तेनात्पूर्वपश्चिमप्रथमादधुः रवेस्त्यावर्तेनादूर्ध्वमर्वागेव नि
 शीयतः चतुर्ध्रप्रहरे रवे रस्याच्चतुर्थग्रहरादध इति राजौ प्रथमयामोत्तरचंद्रग्रहणं चैन्मध्यार्द्धात्पूर्वभुंजीत रात्र्यंतयामे
 चंद्राग्निप्रथमयामात्पूर्वभुंजीत दिनस्य तृतीयाग्रहरे चंद्रविग्रहस्तदा पूर्वादिनस्यार्द्धरात्रात्प्राक् भुंजीत अरुश्चतुर्थग्रहरे च
 द्रविग्रहणं तदारात्रेश्चतुर्थग्रहरादधो भुंजीत इदं च नराजिभोजनपरं किंतु सूर्यग्रहे पूर्वयाम चतुष्टयं तज्यम् चंद्रग्रहं या
 नत्रयमित्येव परमिति भावयः तदुक्तं दृष्ट्वा तमेन सूर्यग्रहे तु नाश्रियात्पूर्वयाम चतुष्टयं चंद्रग्रहे तु यामां स्त्रीन्वाल्लुहका

वहविविपठमपरं अतः केवलं ग्रहणमेव निमित्तमिति वक्तव्यम् तच्च ज्ञातमेव निमित्तं सर्वं निमित्तानां ज्ञातानामेव नैमिति
 कप्रयोजकत्वमिति विज्ञानेश्वरदिभिस्तत्रतत्रानिरूपितत्वात् तच्च ज्ञानं शास्त्रायमेव न लौकिकं न च शास्त्राय विज्ञान
 विवक्षया देशान्तरग्रहणेऽपि ज्ञानादिप्रसंग इति वाच्यं सूर्यग्रहोदाराच्चाविति पूर्वोक्तिनिगमवचनेन तत्र ज्ञानादिनिषेधात्
 ननु तर्हि बहुपुत्राय प्रयुक्तस्य दर्शनपदस्य कान्तिरिति चेत् अत्र दाक्षिणात्याः दशरुहेऽविषयत्वेन ग्रहैकत्ववद्
 द्विवक्षया आक्षिप्तज्ञानानुपादकत्वमेव प्रयुक्तश्च दृशिर्ज्ञानसामान्ये अष्टमीरेहि णीयुक्ता निश्चय ईदृश्यतेत्यदिषु म
 नसा पश्यतीत्यादौ लौकिकप्रयोगे च पश्यार्थश्चानालोचन इति व्याकरणसमूह्या दृशिर्ज्ञानसामान्यवाचित्वम
 नुमन्यते भवतु वा चाक्षुषज्ञानमेव तस्य वाच्यमितरत्र लक्षणे कत्व तथाप्यत्र तदाश्रयणेऽपि न दोषः चंद्रसूर्यग्रहेना
 धात्तास्मिन्नहनि पूर्वतः राहोर्विमुक्तिविज्ञाप्यत्वात् कुर्वीत भोजनमिति गौतमवचनस्य तात्पर्यं ग्राहकस्य सत्त्वात् वि
 धिलाघवार्थमनुवादत्वापेक्षणात् तस्याश्रदोषत्वाच्च श्रुत्वा पुत्रस्य जन्म चेत्पदिदत्त अन्यथा रजसे दर्शनेनारी नि
 रञ्जमशुचिर्भवेदित्यादावप्यथस्त्रीणामशौचाभावप्रसंगः यद्वा यावद्दर्शनगोचर इत्यादौ गोचरशब्दोऽप्यन्यताप
 रएव तेन पथं श्रद्धासूर्योपरागोऽयस्मिन् देशे यावत् कर्मपर्य्याप्तश्चाक्षुषज्ञानयोग्यः सतत्र देशतावत्सुकर्मसु निमित्तमि
 त्यर्थः पर्यवस्यति तादृशस्य च शास्त्रतो ज्ञानंतदनुष्ठानं प्रयोजकं तच्च तत्काल एव न तु संक्रांता विवतत्पूर्वोत्तरकालयोः
 अतश्चाक्षुषज्ञानयोग्येऽप्यकार्त्तये ग्रहणे ज्ञानपूर्वकं दानादिज्ञानमात्रं वा यावदेव तु प्रकृतैश्वर्यम् तावदेव कर्तव्यं वर्तमा
 नमेव ग्रहणात्तादृशमाशौचवर्त्तनमिति न नत्वतीतं न च भाविचेति पर्यवसितोर्थः देशविशेषणं च सूर्यग्रहे यदाराच्चा
 विति वचनेन दर्शनांतरस्थानिमित्तत्वपर्युदासोऽवगम्यते अतएव चाक्षुषज्ञानयोग्यतायानिमित्ततं गतत्वे रात्रिरविग्रह
 स्य दिवा चंद्रग्रहस्यातश्चात्वेतान्निमित्तत्वादप्रसक्तस्य ज्ञानादेस्तत्र निषेधः पर्युदासोऽवानतथैक इत्यप्यस्ते द्वीपांत

तुरैर्विना श्रधरात्रादपश्चैद्यदिचंद्रग्रहोभवेत्, पूर्वपूर्वग्रभोक्तव्यमुत्तरेचोत्तरेपिचेति श्रयोद्वितीयग्रहरे ऊर्ध्वतृतीय
 पूर्वग्रपूर्वाहे दिनप्रथमाद्वितीयग्रहरयोः उत्तरेपि एवं सति—सूर्यग्रहनिमित्तभोजननिषेधविषययामचतुष्टयस्याप्यवध्य
 पक्षरूपग्रहणयामएवावधिः चंद्ररूपग्रस्तोदयेविशेषमाह लक्षवसिष्ठः—अस्तोदयेविधौ, पूर्वनाहर्भोजनमहरेत्—ग्रस्ता
 रूचमयेविशेषमाहभृगुः—अस्तविवास्तमानंतुरर्वाट्प्राप्तोद्यदि—परंतुरुदयेस्तत्प्राशुद्धोभ्यवहरत्तरद्वाति लक्षगण्यो
 पि—संध्याकालेयदा राहर्धसतेचंद्रभास्करौ—तद्ग्रहर्नैवभुंजीतरात्रावपिकदाचनेति—यदा, सूर्यरूपग्रहणसमयसंध्यायां च
 द्रग्रहणप्रातःसंध्यायां तदासूर्यरूपग्रस्तास्तमयेपूर्वास्मिन्नहनिस्तरांरात्रौनचभोक्तव्यं चंद्रग्रस्तास्तमयेपूर्वरात्रौतन्-
 रस्मिन्श्राद्धिनभोक्तव्यमित्यर्थः विष्णुधर्मोत्तरेपि—अहोरात्रंनभोक्तव्यंचंद्रसूर्यग्रहयिदा मुक्तिदृष्ट्वाभोक्तव्यंस्तानंक
 त्याततःपरमिति तदपिग्रस्तान्स्तमयपरं—पूर्ववचनैकवाक्यत्वात्—तत्र सूर्यग्रस्तास्तमयेस्तमयमेव चंद्रग्रस्तास्तनु
 सायंहिदर्शनेतरमित्वात्राहरित्यहोरात्रंदृष्टव्यं—अमुक्तयोरस्तगयोर्दृष्ट्वास्तत्वापरहर्नातिवचनं—शातातपः—नाद्या
 त्सूर्यग्रहात्पूर्वमहिंसाशंशप्रहात्—ग्रहकलेंचनाश्रीयात्स्नात्वाश्रीयात्तमुक्तयोः—मुक्तिशशिनभुंजीनयदिनस्यान्म
 हानिशा—स्नात्वाहृत्वापरह्रयद्याद्रग्रस्तास्तमितयोरिति—महाजिशाचमार्कड्येनोका—महानिशाह्रयटिकेरान्निभयम
 यामयो—नैमित्तिकतदाकार्थकाम्यंतुनमनानापीति—अतियामंधाटिकाद्वयमेकैकावायाटिका—तेनमुहुर्तद्वयमेकोवामु
 हर्तैः—सार्द्धग्रहशानंतरंमुहुर्तंचतुष्टयंमहानिशेतिकत्पतंसुः—शिवरहस्यापि—नाचरेस्तग्रहंचेवतथैवास्तमुपगतिः—यावत्स्या
 न्नोदयस्तस्यानाश्रीयात्तावेदेवतु मुक्तिदृष्ट्वात्तुभुंजीतंज्ञानंफलंयथाविधीति—सग्रहेग्रहणसहितेतद्वर्तमानकालेतथैव
 रसुदयन्तरेपि संध्याकालेयदाराहर्धसतेचंद्रभास्करौ—तदादिवांनभोक्तव्यमातुरस्त्रिंशिशूचिनेतिदिवेत्त्यहोरात्रांपलं
 वालादीनामसमर्थानंतुमुहुर्तंचयात्तमकसायाह्लादिग्रहणकालंति—प्राचीत्तैकैकस्मिन्नैवतादृशेपराह्लादैर्भोजननिषेध

तथा च मात्स्यमर्कडेययोः सायाह्नेग्रहणं चेत्सयादपराह्नेन भोजनं अपराह्नेन मध्याह्नेन तु संगवे भुजति संगवे च
 तस्यान्नपूर्वभोजनक्रियेति सायाह्नादौ ग्रहणे क्रमेणापराह्नादौ बालवृद्धादौ रैर्न भोक्तव्यं । अपराह्नादि पूर्वकाले तु भोजने तं
 पानं दोष इत्यर्थः विशेषतिषेधस्य शेषांशे न दोष इत्यर्थः । विशेषतिषेधस्य शेषांशे भ्यनुज्ञाफलकत्वात् । कालतत्त्ववि
 चने तु । सूत्रयोपरागाविषयभेदे । बालादीनां भोजननिषेधप्रतिपादकं चंद्रग्रहणं । रात्रिद्वितीयं चतुर्थं ग्रहरागते । बालादि
 भिर्यामन्नमपितिषेधपरिपालनसंभवात् । तेषामपि उत्सर्गतः । सर्वस्यामपिरात्रौ भोजनं विनैवावस्थानात् । यदा तु ते
 पां रात्रिप्रथमद्वितीययामगते चंद्रग्रहे यामद्वयव्याप्तिनिषेधपरिपालनासंभवस्तदारात्रेरपि पंचभागान्कृत्वा ग्रहणका
 लभूतमागावधिकान्निमुहूर्त्तैर्मर्कटभागान्मर्कटैश्च रविग्रहवद्विजनं निषेधकालोद्गृह्यः यत्तु ग्रहणं कालावधिकभागद्वये
 भोजननिषेधप्रतिपादकं न स्यात्तदवचनं सायाह्ने संगवे शीयात्पराह्ने संगवादधः मध्याह्ने परतो शीयात्तिपादां सोरविग्रह
 इति शारदेग्रपरारह्ने इत्यर्थः यदपराह्ने यथाशक्ति श्रुतेः । रविग्रहः शशिग्रहस्याप्युपलक्षणः । एतच्च पुनरवद्वयह स्याद्विषयं आ
 दित्येह तिस्रं कर्तौ ग्रहणे चंद्रसूर्ययोः उपवासोन्नतकर्तव्योऽपि पुत्रिणा तथेति । न स्यात्तदवचनम् । कालतत्त्वविचने तु वं च
 नमिदं बालादिविषयमेव अस्मात् । स्तसूर्यस्तमयविषयं नोपवासो रविग्रह इति वाक्यशेषात् । तत्रैव चाहोरात्रव्यापि निषेधात्
 कोपवासप्रसक्तः अथ परारह्नात्परागो ग्रहस्तस्त्वमयः संभवत्येव । मध्याह्ने परतो शीयादित्युक्तं आपरागो ग्रहस्तस्त्वमयः संभ
 वात् । यद्यपि च तत्र पूर्ववाक्यादुपरागात् पूर्वसंभवमात्रं वर्जयित्वा प्रातर्भोजनं संभवति तथापि भागद्वयवर्जितस्यात्र वाक्येन प्र
 तिपादनं द्रव्यत्राप्रिषष्टिद्वयवर्जनं मुख्यः । पाकभागवर्जनं तु कल्पमद्वयं । इत्युक्तं । ग्रहणविधेः काले हि मादौ
 त्रयोदश्यादितो वर्यदिनां नानवकं भुवं मां गत्ये पुचं सर्वे पुग्रहणे चंद्रसूर्ययोरिति । अष्टम्यात्रापि । द्वादश्यादितृतीयां त्रयोविधं
 द्वादशैरभ्युतः । एकादश्यादिकः सोरैव तृतीयतः । प्रकीर्तितः । इदं संपूर्णग्रहे । खंडग्रहे तत्रियतं दिनत्रयं । व्यहं खंडग्रहे तयोरिति

वचनात् इदं प्रस्तावनादिना इदं वचनेन प्रस्तावति भिन्नग्रहणपुंज्येति निबंधे च्यवनः ग्रहणेऽप्यतमेत्याज्यं
सागर्ये पुष्कृतत्रयं यावच्चरविणामुक्तामकं भदंतकध्वत् अन्यदण्डविकारादितत्फलं च दैवज्ञेभ्यो ज्ञेयं अत्रकार्ये प्रवास
माह दक्षः अयने विषुवे चैव ग्रहणे चंद्रसूर्ययोः अहोरात्रोपितः क्षत्वासर्वपापैः प्रमुच्यत इति आदिकर्मणिकः केचित् भूते
कर्मभिः प्रत्यग्रहणपूर्वादिनेषु प्रवासमाहुः अतएव ग्रहणादौ आदित्यग्रहणसंक्रांतौ विविचनेन प्रारणानिषेध उच्यते अ
हमुराणे नित्यदयोरयनयोस्तथा विपुवंतादयोः चंद्रार्कयोर्ग्रहणयोर्व्यतीपतिपुकर्मसु अहोरात्रोपितः क्षान्तं श्राद्धं तानंत
थान्तं यः करोति प्रसन्नात्मा तस्य स्यादक्षयं हितं इति कालतत्त्वविवचने अयं चोपवासः सत्यामपि विधायामयनग्रहणा
दिमत्प्रहोरात्रएव नतु पूर्वस्मिन् अयनादि समभिव्यहारात् तद्ग्रहोरात्रस्यैव प्रतीतेस्तु ग्रहणस्यैव युक्तत्वात् तथैव शिष्ट
समाचारान्वक्तः पूर्ववत् एकारात्रमुपैष्येव क्षत्वा पादयाच्य शक्तिः कंचुकादिव संप्रस्य नित्यं प्रापकोशत इति लिङ्गपुराण
गतत्प्रयुक्तप्रयोगेऽपि समानकतृत्वमात्रे मुख्यत्वादाय त्वपि तिवत् तत्रैव चिरात्रोपवासो युक्तः चिरात्रं समुपैष्येव ग्रहणे
चंद्रसूर्ययोः क्षत्वा दत्वा चाविधिवन्मोदते ब्रह्मणा सहेति अत्रापि जितयमुपवाससहितमेव तद्व्यतिरस्यैव चिरात्रस्य परा
गादिनोपलक्षणात् पुत्रवद्ग्रहस्थस्य तु प्रापक्षयकर्मोपि ग्रहणानिमित्तोपवासं न कुर्यात् तदुक्तं नारदः संक्रांत्यामुपवा
सं च कृष्णैकादशे वासरे चंद्रसूर्यग्रहे चैव न कुर्यात् पुत्रवान्ग्रही यदातुरावेर्भस्मरंदापुष्पिणः प्रहृदयं हि त्वाबालादि
वज्रोजनकार्थ्यं न तप्यासः सायाह्ने ग्रहणेष्वेत्यादिति मार्कंडेयवचनत्सायाह्ने संगे शीयादितिरस्यते श्येति हेमाद्रिः मा
धवमतेतु पुत्रिणोपितत्रोपवासएव अहोरात्रं न भोक्तव्यमिति पूर्वार्कनिषेधस्य तेनापि प्राक्तनं निवृत्तात् उपवासानिषे
धस्तु तत्र तत्प्रकारोपवासपरः कृष्णैकादशी वादिति भदन्तनेष्येव युक्तेष्वत एतत्तत्र योकोपवासस्य निषेधोऽयमुदाहृत इति
वाक्यशेषेण विहितकाम्योपवासानिषेधानां नृपग्रासस्य नानृपग्रासायता नित्यमप्यपणमिदं निमित्तं

ब्रह्मसंकल्पपरमकवत्ररूपेणवासपरएवशकौनतमेजनिहृतैतस्म्यलक्षणिकत्वात् अन्यथेणवासवतचरेदितिव्रतश
 ब्रह्मसमाभिषेक्याहारसंकल्पसिद्धावपिकेवलपेवासशब्दघटितवाक्यपुसंकल्पसिद्धयप्रसंगात् तथाचोपवासनिषेधप्र
 गाणमरुपयेभिरेकेकार्थसंप्रत्ययइतिन्यायन मरुपयेवग्रहणोच्यमिति यदाचैवकारणांतरप्रयुक्तमेजनाभावमा
 ज्ञेयव्रतरूपेणवासप्रसक्तिरतदाग्रहणानिमित्तश्राद्धाधिकारिणा प्ररुवेचामोजनसामनापुनादितिविहितश्राद्धगर्भा
 जननिषेधपरिपल्लेनेपिनक्षति ग्रहणानिमित्तपेचश्राद्धपूव्यपरसुवाप्राथमिकेब्राह्मणनिवेदनं श्राद्धश्रमवेत्तु इयु
 रुगातंसंभवयेय नमुर्गेचत्राचनः श्राद्धधिकारिणोग्रहणादनेतत् पूव तस्मादसूर्यप्रस्तारेतपुत्रवृद्ध्याहोप्यहो
 रात्र्येजनिषेधः परिपालनीयएव व्रतरूपेकान्यउपवासपरनकार्थं चंद्रप्रस्तारतनूतरदितिसंध्याहोमादीनादौ
 प तदाहोशनाः यस्वेचास्तगतैर्विद्वैज्ञायास्तथाधारणं ज्ञानहोमादिकंकार्थभुर्जातदृश्येपुनः पुनर्दत्ताहिताभिवि
 पय अपराल्लेवर्तपतीयमश्नात् इतिकार्यायनेकेयत्तस्यश्रीतरेवविहितत्वेनचप्रावल्यात् श्राद्धैर्नतंकुट्यादितिनि
 णेयदोष एगनासभोजनेकालनियमेयं तेनुत्तरादविशभोजनमितिकर्कानुसारिणः ग्रहणांतरितस्यपूर्वैसकक्षिप्रत
 रयद्रव्यस्यादत्तरयद्रव्यैर्गुण्यंभवर्तातिशेष्टाः पठति तच्चग्रह्यवेवर्ते दातव्यमितिनोकारप्रायवक्तव्यकुञ्चित्कचित् दशो
 तंरपर्वसुस्याच्यतंचंद्रग्रहंभवत् सूर्यग्रहेसहस्रतनूरणेतकस्मत्प्रमिति श्रवमूलमित्यमितिनियासिधौ ग्रहणेत्पूर्व
 कालभोजनप्रायश्चित्तं पटविशन्मतमिहितं चंद्रसूर्यग्रहेभुक्प्राजापत्यंसमाचरेत् तस्मिन्नेवदिनेभुक्काशिरत्रैणैवशु
 द्यर्तानि त्रिरात्रेणत्रिरात्रोपवासेनतेनप्राजापत्याकर्ममेवति प्राजापत्यस्यपटुपवास्तुत्यत्वात् यस्मात्ततोत्तरंनिषिद्धं
 कालभोजनेपित्रिरात्रमेवतस्मिन्दिनइत्यविशेषाभिधानात् स्वावाल्लहृदादीनातदर्थं ग्रहणप्रसंगारकुरक्षेत्रप्रातिग्रहेप्रा
 याश्चिवमुच्यते अतएवस्मृतौ प्रातिग्रहीकुरक्षेत्रेनभूय पुंस्येभिवेत्त तद्यापिमनसःशुद्धैप्रायाश्चित्तंसमाचरेत् तत्सकच्छेद

धं कुर्याद्वेन समान्यत सत्रेणायजताथजपद्मालक्षसप्तकं वापिकपतद्गगादिव नैर्विसृजेद्वनमिति एतच्च यद्गर्ह
 तेनार्जयति ब्राह्मणाः कर्मणा धनं तस्योत्सर्गं शुद्धं विदत्तेन तपसा पिबेति मनुकैरुत्सर्गोत्तरं ज्ञेयमिति दिक् अथ ग्रह
 एषामान्यतो वक्ष्यामि न स्वपेक्षचभुजो तन कुर्यान्मजमेहने न मैथुनं चाभ्यंगं भोजनं च वधनं पत्रपुष्पतण्डु
 गाल्लवार्केशादशोधयेत् न निश्चयाभापणं कुर्यान्नकेशावधारणम् एतेषां फलातिरुस्यति सप्रहं विषया जायते व्याधि
 मंत्रेदुःखमवाप्नुयात् पुरीषे कृमि योनिः स्थान्मथुने ग्रामश्चकरः अभ्यंगेन भवेत्कृष्णभोजने स्यादधोगातिः वधने च भवे
 तसर्पवधे च नरकं व्रजेदिति कालमाधवे ग्रहणं दिनेति पिङ्गमाह गार्ध्वः नम्रगलं न प्रतिष्ठानप्रसारमसक्तियाः ना
 श्निहोत्रं प्रगृहीत न यज्ञारंभमाचरेत् न जातकादि संस्कारं न कथं न च विक्रयं ग्रहणं दानरूपं तु यत्र बहिरंतुलौकिकं
 दिवा करेति शानाथेरहुणा संधिते सति कुर्यात्तत्र दिने किंचित्तथैराभ्यंगमूलनं ग्रहणं जनरादयदौ निपिङ्गं तदुक्तं
 ष्यादिति त्रिपद्ग्रहायोपगतं नराणां शुभप्रदं स्यादग्रहणं र्वर्वाहोः द्विसप्तनंदेषु च मध्यमं स्याच्छेषे पृथग्विद्वि कथितं मुनी
 रैरिति आप्य एकदश नंद नव इपुपंचमं मदनु रत्ने गार्गः जन्म सप्ताधरि फांकदशमस्थे निवाकरे हृष्टेरिष्टप्रदो
 राहुर्जन्मक्षेति धने पिच रिफोद्वादश श्रको न वति धनसप्तमतरा एध्वी चंद्रोदये विष्णुधर्मोत्तरे यत्नक्षत्रगतो राहुर्भस
 ते चंद्रमारकरो तज्जातानां भवेत्पीडा यिनराः शांतिवर्जिताः अभिभवति सैहिके यश्चंद्रा कौयस्वजनमनक्षत्रे तस्य पात
 कादिव भयं विधादुःखं मनस्तापम् हेमाद्रौ येषां तु भारकरस्थाने राहुश्चंद्रमुपक्रमेत् कर्मक्षयपरिक्षेपान् प्राप्नुवति च तेज
 नाः पितृपक्षविनाशाय संप्रसरथाने भवेदग्रहः मातृपक्षविनाशाय चंद्रस्थाने भवेदग्रहः होरायां प्रसते यस्य नक्षत्रे वा नि
 शाकरं प्राणसं देहमाश्रोति स वामरणा मृच्छति एध्वी चंद्रोदये पुराणोत्तरे सूर्यस्य संक्रमे वापि ग्रहणं चंद्रसूर्ययोः यस्य
 त्रिजन्म नक्षत्रे तस्य रोगोपधा मृतिः तस्य दानच होमच दिवा चैनजपोपवा उपरागेभिपेकं च कुर्याच्छांतिर्भविष्यति

धं कुर्याद्वेदेन समन्वितं सत्रेण वा यजेतां यजपेद्बालक्षसप्तकं वा पीकपतद्गगादि ज्वननैर्वसृजद्वनमिति एतन्न यद्वा हि
 तेनाजं यति ब्राह्मणाः कर्मणा धनं तस्योत्सर्गेषु शब्दं विदत्तेन तत्र प्रसापिचति मनुकैरुत्सर्गोत्तरं ज्ञेयमिति दिक् अथ ग्रह
 णे सामान्यतो वक्ष्यामि न स्य पक्षचभुजो तन कुर्यान्मजमेहने न मैथुनं चार्यगंभोजनं च वंधनं यत्र पुष्पतण्डु
 गच्छेद्यत्के शाश्वशो धेयत् न निध्याभापणं कुर्यात्त्रकं शावरधारणम् एतेषां फलानि रस्यति सग्रहे विधायान्नायते व्याधि
 र्भवेद्दुःखमवाप्नुयात् पुरीषे कृमि योनिः स्यान्मृशेने ग्रामशूकरः श्रम्यगेन भवेत्कुष्ठीर्भाजने स्यादधोगतिः वंधने च भवे
 त्सर्पवधे च नरकवर्जो दिति कालमाधवे ग्रहणं दिनेति पिद्ममाह गार्ग्यः नमंगलं न शतिष्ठान प्रपारामसत्क्रियाः ना
 श्विहोत्रं प्रष्टुं तनयज्ञारं भमाचरेत् न जातकादि संस्कारं न कथं न चाविक्रयः ग्रहणं दातारूपं तु व्यग्रहं रंतुलौकिकं
 दिवा करे निशानाथे राहुणा साधिते सति कुर्यात्तत्रादिने किंचिन्नक्षत्राभ्युगमजनं ग्रहणं जन्मराश्यादौ निषिद्धं तदुक्तं
 ध्याति पे त्रिपद्ग्रहायोपगतं नराणां शुभप्रदं स्यादग्रहणं रवौ द्विः सप्तनंदेषु च सध्यमं स्याच्छेषेष्वनिष्टकथितं मुनी
 रैरिति आप एकदश नंद नव इपुपंचमं मद नरत्ने गर्गः जन्म सप्ताष्टरिफांकदशमस्थेति शाकरे दृष्टोरिष्टप्रदो
 राहुर्जन्मक्षेति धनेपि च रिफोद्वादश श्रकोनवति धनसप्तमतरा एध्वीचंद्रोदये विष्णुधर्मोत्तरे यत्नक्षत्रगतो राहुर्भस
 ते चंद्रमारकरो तज्जातानां भवेत्पीडा येन राः साति वर्जिताः अभिभवति सैहि केयश्चंद्रा कौयस्य जन्म नक्षत्रे तस्य त
 कादिव भयं विधादुःखं मनस्तापम् हेमाद्रौ येषां तु भारकरस्थति राहुश्चंद्रमुपक्रमेत् कर्मक्षयपरिक्षेपान् प्राप्नुवति च तेज
 नाः पितृपक्षविनाशाय संपरस्थाने भवेद्ग्रहः साह पक्षविनाशाय चंद्रस्थाने भवेद्ग्रहः होरायां प्रसते यस्य नक्षत्रे वा नि
 शाकरं प्राणसं देहमाश्रोति स वामरणा मृच्छति एध्वीचंद्रोदये पुराणोत्तरे सूर्यस्य संक्रमो वापि ग्रहणं चंद्रसूर्ययोः यस्य
 त्रिजन्म नक्षत्रे तस्य रोगोपवाप्नुतिः तस्य दाने च होमे च देवा र्चनं जपो यथा उपरागेभिपेकं च कुर्याच्छ्रुतिर्भविष्यति

[illegible]

यंकुर्धर्मादेवेन समान्वतः सत्रावायजतायजपद्मालक्षसप्तकः वायंकुपतद्गागादिव नर्तयिषमुज्ज्वलमिति एतच्च यद्वाहं
 तेनाजयंति ब्राह्मणाः कर्मणा धनं तस्योत्सर्गेण शुभं विदितेन तपसा पुत्रेति मनकैरुत्सर्गोत्तरं ज्ञेयमिति दिक् अथ ग्रह
 एषामान्यतो वक्ष्यामि नस्त्वपेक्ष्य भुञ्जते न कुर्ध्यान्न भुञ्जते न मेयुर्न चान्यगं भोजनं न च वधनं पञ्चपुष्पतृणैर्वा
 गालिधातुके शास्त्रशोधयेत् न निध्याभापणं कुर्ध्यान्नकेशां धारणम् एतेषां फलानि रस्यति संग्रहे विधायानां यते व्याधि
 मन्वेदुः स्वमवाप्नुयात् पुरोपेकमिषोति स्यान्मैथुने ग्रामशकरः अभ्यंगेन भवेत्कुष्ठीभाजने स्यादधोगतिः वधने च भवे
 त्सर्पवधे च नरकं व्रजेदिति कालमाधवे ग्रहणदिनेति पिबन्माह गार्ग्यः नमगलं न प्रतिष्ठानप्रपारमसत्क्रियाः ना
 शिहेजं प्रग्रहीत न यज्ञारं भमाचरेत् न जातकादि संस्कारेन क्रयं न चाविक्रयं ग्रहणदानरूपं तु न्यवहारे तु लौकिकं
 दिवा करे निशानाखराहुणा संधिते सति कुर्ध्यात्तत्रादिने किंचिन्नक्षत्रेभ्यो रभ्यंगमज्जनं ग्रहणं जननराग्र्यादौ निषिद्धं तदुक्तं
 ध्याति पृष्ठे त्रिपद्मदशापोपगतं नराणां शुभप्रदं स्यादग्रहणं रवीन्द्रोऽद्विसप्तनंदेषु च सध्वमस्य च्छेषेष्वनिष्टकधितं भुनक्ति
 श्रैरिति आपणकदंशं नंद नव इपुं च मम मद नरत्नगर्भाः जन्मससाधुरिफांकदशमरथे निशाकरे दृष्टोरिष्टप्रदो
 राहुर्जन्मक्षेपि यन्निषिच रिफोद्वादश श्रंकेतवति धनसप्तमतारा एध्वीचंद्रोदये विष्णुधर्मोत्तरे यन्नक्षत्रगतो राहुर्भस
 तेष्वंशभारकरो तज्जातानां भवेत्पीडयेन्नराणां तिर्वाजिताः अभिभवति सैहिकेयश्चंद्राकौयस्य जन्मनक्षत्रे तरयांत
 कादिव भयं विधाहुः खं मनस्तापम् हेमाद्रौ येषां तु भारस्करस्थनि राहुश्चंद्रमुपक्रमेत् कर्मक्षयपरिक्षेपान् प्राप्नुवति च तेज
 नाः पितृपक्षविनाशाय सूर्यस्थाने भवेद्ग्रहः मातृपक्षविनाशाय चंद्रस्थाने भवेद्ग्रहः होरायां यस्मिन् यस्मिन् क्षत्रे वा नि
 शाकरं प्राणसं देहनाशोतिसंवा मरणस्य च्छति एध्वीचंद्रोदये पुराणोत्तरे सूर्यस्य संक्रमो वापि ग्रहणं चंद्रसूर्ययोः यस्य
 त्रिजन्म न क्षते तस्य रोगोऽप्यवमतिः तस्य दानच हो भवेच्चार्त्तनजोऽप्यवा उपरगो भिषेकं च कुर्ध्यात्तिर्भाविष्यति

सदक्षिणं सवस्त्रं ब्राह्मणं ध्यातं वेदयेत् सौवर्णं राजतं वपुर्विजं कृष्णं रक्तं शकितं ॥ उपरागं भुञ्जेद्विषाद्यकल्पयेत्
मंत्रस्तु तन्मोक्षयमहाभूमिभो मसूर्यविमर्हन् हेमन्तगणद्वानि नमसु शान्तिप्रदो भव विधुतुदन्तमस्तु ॥ युसिहिकुतं दनाद्युतु
दानेनानेन तामस्य रक्षमविषजाद्रयादिति अत्र शान्तिरुच्युक्तं तामस्येष्टस्य राशिं समं साद्य भवेद्दण्डसंभवः ॥ यान्तस्वच
वक्ष्यामि सर्वोपाधि समन्वितं चंद्रो परागं संप्राप्य कृत्वा ब्राह्मणं वा जनां संप्राप्य चतुरा विप्रान् रक्तं सुहृत्वा तु लेपनैः ॥ पूर्वमेव
परागं रस्य समानार्थोपाधादिकं स्थापयेच्चतुरः कुंभं नयतः ॥ सागराग्निर्धानं राजाभ्य रथवल्मीकसंगमाद्भजगोकुलात् रा
जद्वारप्रवेशाच्च सदनात्तोयं निक्षिपेत् पंचगव्यपंचरत्नं पंचत्वक्पुत्रपुष्पं चान्नं शुचनपद्मकं शंखं कुंभं रक्तचंदनं शुकिरु
टिकं तीर्थार्थं वा सितसंपूगं गुल्लं मधुकंदं वदरुचि विष्णुक्रांतां शतवर्षं बलं च सह दैव्यं च विशाहितं वने वच एतत्सर्वं
निक्षिप्य कुंभेष्वावाहयेत् सुरान् सर्वसमुद्राः सारतस्तीर्थानि जलदानदाः ॥ आयातयन्मानस्य दत्तरक्षयकारकाः योसो
वज्रधरो देवश्चादिस्थानां प्रभुर्नतः सहस्रनयनश्चंद्रो ग्रहपांडित्यपाहृतु मखयः सर्वदेवानां मतां चैरभितथानि चंद्रो
परागसंभूता ग्रहपांडित्यपाहृतु यः कर्मसाक्षी लोकानां धर्मा हि पवाहनः यमश्चंद्रो परागो रथाग्रहपांडित्यपाहृतु
क्षीगणाधिपः स्यादक्षिणी लाजनसमप्रभः खड्गहस्तातिर्भमश्च ग्रहपांडित्यपाहृतु नागप्राधरो देवः सदा मकरवाह
नः सजलाधिपतिर्देवग्रहपांडित्यपाहृतु प्राणरूपो हिलाकानां सदा कृष्णसुगन्धिः वायुश्चंद्रो परागो रथाग्रहपांडि
त्यपाहृतु योसो निधिपतिर्देवः खड्गशूलभृताधरः चंद्रो परागकल्पधनदा वज्रव्यपाहृतु यास्यावद्वधरो देवः पनाकवि
पवाहनः चंद्रो परागपापानि सनाशयतु शंकरः त्रैलोक्यपानिभूतानि स्थावराणि चराणि च ब्रह्मविष्णुकैरुद्राश्च दह
तुममपातकं एवमावाहयेद्देवान् मंत्रैरभिश्च्यवाक्यैः एतान्वतयामजान् स्वर्णपद्मं विलसन्वत तस्मिन् पद्मे ध्यात्वा लिख्यन् ववस्त्रं
तथैव च मस्तके यजमानस्य निदध्मस्तं विजितमाः कलशान् द्रव्यसंयुक्तान् जातैरुपसमन्वितान् ॥ गृहं वा ज्ञापये

स्वर्णनवाष्ट्रपिष्टमकुत्वा संप्रत्यवाक्यते ब्राह्मणायदुदेतस्यनरोणादिश्चतुःकृतः जन्मनक्षत्रं तत्पूर्वात्तरं च द्विजन्मनक्ष
 त्रमिदमुच्यते जन्मदशमको नविंशतारा इति केचित् संप्रत्यतद्वाकारस्य राहो रित्यर्थः अद्भुतसागरमार्गः परस्य रा
 द्यस्य नक्षत्रे स्वर्गानुरूपरज्यते राज्यमगं सुहृन्नाशं मरणं वा विनिर्दिशेत् राज्यस्य नक्षत्रमभिप्रेक्ष्य नक्षत्रमिति तत्रैव व्या
 ख्यते मङ्गलाधिपदैवैर्यैर्मन्त्रमृत्युं यादिभिः होमैर्कुर्वन्त्यनेन तत्तन्मन्त्रान्जपेत्सुधीरिति मङ्गलाधिपानि तत्तत्र
 क्षणाणामेकान्यन्नेयवास्तथाप्यव्यशान्नाख्यानि तदापुत्राश्चाप्यादयस्ते होवत्ये रित्यर्थः नक्षत्रविशेषमहर्षेण दत्ता
 त्र्यापेति शास्त्रतो वगंतव्या राजभिरेतु प्रजाहितार्थं तत्तन्मङ्गलेषु तत्तच्छांतयेत्यर्थं वेदोक्तं करणीयाः ज्ञानेयकार
 येच्छांतिं याति कर्पाश्च वारुणो वा यव्याकारयेच्छांतिं वैशानीकारयेत्तथा निशपलस्त्वया द्वाभ्यां क्रवानां पाति नर
 विशन्मायमितानागहैर्मंतवचकारयेत् वल्लभमेनसं वेष्ट्या कारुण्यपात्रिनिधापयेत् तद्व्याजं तावप्येव विशपलमिति
 न्यसेत् घृतकुम्भोपरि न्यस्य दद्याच्चद्रसमौक्तिकं रूपं च वस्त्रं सहितं ब्राह्मणाय कटुविनेह सुवर्णदक्षिणं दद्यात् शान्ति
 मवाप्नुयादिति सारसग्रहे च तथानुर्थान्माहर्द्रांतञ्जकारयेदितिकथय पुनर्वचनात् न प्रयातेरप्रकारांतरमुक्तं ग्रहणे
 ग्रहपंडितनाडो नक्षत्रद्वये पशमनाय ॥ सहशतपुष्पैश्च स्वाध्यात्कालिनीफलं च दत्तौ शीरेः ॥ तावप्यत्र तिलैः पूर्णं
 पूर्णं वा गन्धसर्पिणा भुङ्क्ते ग्रहणे दद्यान्नाडिदोषोपशान्तिदितः घृतकुम्भोपरि निहितं शखं नवीत पारितदयात् नाड्या
 दिदोषशान्तिं यो ह्निजायदपि पाकरग्रहणं नाडी नक्षत्राण्यह दशमघोडशाष्टदशत्रयोविंश पञ्चविंशति भार्गवा च नदी
 पिकाया ज्योतिः सागरे सौवर्णैकं रेवता गन्धर्वपुलाहितः तदर्थेन तदर्थेन फणायामौक्तिकं न्यसेत् तावप्यत्र निधा
 यार्थवत पूर्णं विधेयत कांयेवाको तिलो हेवान्यस्य दद्यात्सदक्षिणं चंद्रग्रहे तु कथमस्या वैदद्यात्सदक्षिणं नागं रुक्मम
 यंस्य ग्रहे विवचे मज्जत्तरारश्मौ भूमिति लसुं प्रिथक्कांचनं कालतत्र विवकेपि सुवर्णं निमित्तं नागस्य तिलं कंरुवभाजनं

सदृशिणसवस्त्रं च द्राष्टव्यमिति चेदत्रैव सवस्त्रं भवेत् । सोऽपि राजतं वापि विंशं कृत्वा स्वशक्तिः । अत्र परागं भवेच्छेदं विप्रपद्यते ।
मंत्रस्तु तमोऽप्यमहाभूमिस्थोऽस्य सूर्याविमर्हन् हेमन्तगणद्वारेण नमस्तु । विप्रदोभवः प्रवृत्तुः तन्मस्तु भूमिं सिद्धिं कृतं नाऽप्यु-
दात्तं । नितेन नागस्य रक्षमवधजाद्वयादिति । अत्र शातिरप्युक्तं । मत्स्येन्द्रप्रभराशिं समं सायुज्यं वेदं शस्यमवः । तान्तरस्य
वक्ष्यामि सर्वौ पाधिसमन्वितं चंद्रोपरगं संप्राप्य कृत्वा ब्राह्मणं । संप्राप्य चतुरो विप्रान् । नरेकं मत्स्यानुले प्रैः । पूर्वमेवो-
पशंगस्य समानो यौ पाधादिकं रथाप्येष्टतु । कुंभं नयतः । सागराधिपान् । राजाभ्य रथवल्लोकसंगमं । हजगोकुलात् । रा-
जद्वारं प्रवेशाच्च मृदमानोऽयति क्षिपेत् । पंचगव्यं पंचरत्नं । पञ्चवक्त्रं । पञ्चपुष्पं । न रायनं । पक्षकं । शुककर्मरकं च । नृणां । किर-
टिकतीर्थां वासितसर्पं गन्गुलूत् । मधुकंदं । वदारुचिवणुकात् । शतवारि । बृहत्सहदं । च विशाहितं । यमेव च । एतं सर्वं वि-
निक्षिप्य कुम्भे च वाहयेत् सुरान् । सवसमुद्राः । सारतस्तीर्थं । निजलदानदाः । आयातं । पत्रमानं । स्पृष्टुं । रत्नक्षयकारकाः । योसौ
वज्रधरो देवश्चादित्यानां प्रभुर्भूतः । सहस्रनयनश्चंद्रोऽग्रहपांडाव्यपाहत् । सख्यः । सर्वदेवानां । सत्तां चिरमिति वातिः । चंद्रो-
परगं सभूतं । ग्रहपांडाव्यपाहत् । यः कर्मसाक्षी । लोकानां धर्मोऽहिः । पवाहनः । यमश्चंद्रोऽपरगोऽपि । ग्रहपांडाव्यपाहत् ।
क्षीगणाधिपः । साक्षात् श्रीलज्जनसमप्रभः । खड्गहस्तातिभोमश्च ग्रहपांडाव्यपाहत् । नागपादाधरो देवः । सदासकरवाह-
नः । सजलाधिपतिर्देवोऽग्रहपांडाव्यपाहत् । प्राणरूपोऽहिलोकात्मदाकृष्णसंगमियः । वायुश्चंद्रोऽपरगोऽपि । ग्रहपांडा-
व्यपाहत् । योसौ निति पतिर्देवः । खड्गशूलभदाधरः । चंद्रोऽपरगकल्पधनदात्रव्यपाहत् । योसाविदधरो देवः । पिनाकहि-
पवाहनः । चंद्रोऽपरगपापानि रनाशयतु शंकरः । जलधियेयानि भवानि रथावराणि चराणि च । ब्रह्मविषयकैरुद्राश्च दह-
तममपातकं । एवमवाहयेद्देवान् मंत्रैरभिश्चाराणैः । एतान् वतयामजानन्त्युपप्लविलं खयत । तामपट्टे धवालि रथनववस्त्र-
तथैव । मस्तके पजनानस्य निदध्नुस्ते द्विजोत्तमाः । कलशान् द्रव्यसंयुक्तान् । जातारूपसमन्वितान् । गृहीत्वा स्नापये-

द्रुपमद्रपीठेपरिरिस्थतं पूर्वरेवतुमंजैश्वयजमानंहिजोत्तमाः अभिपेक्षतः कर्तुमंजैवार्णसकः आचार्यवरपर
 आरस्वर्णपट्टनिवेदयेत् आचार्यदासिणाद्वाद्वाद्वात्तं चरवशाकितः होमचापिप्रकुर्वीतसप्तव्याहतिभिस्तथा दानं च श
 कितोदद्याद्यदीच्छदात्मनोहितं सूर्यग्रहे सूर्यनामयुक्तान्मंजान्प्रकीर्तयेत् अनेनविधिनयस्तुग्रहणेस्त्रानमाचरेत् नत
 स्यग्रहजोदोपः कदाचिदपिजायते ग्रहणदर्शनं तुगृहकार्यमिति शिष्टाः प्रत्यक्षदर्शनं यथानभवति तथावस्त्रादिना क
 तव्यवधानमित्यर्थः इतिभारस्योक्तप्रहशातिः ग्रथात्तरतु दुर्वाकुशोरिशमभीशिलाजिस्वार्थसर्वपधिपचमद्भिः
 स्नानं विदध्याद्ग्रहणेरर्वाद्भिः पीडाहरं शातिवहं हितस्य भार्गवार्चनं च द्विकायां ब्रह्मसिद्धतिं सर्वपट्टश्चित्तवद्व्यस्व
 च्यतैलां वदुर्ध्वैः ग्रहणं गुर्विण्यातुनपश्येतुपटं विना अग्रग्रहणादिसप्तदिनपथ्यंतरामगोपालाद्यागमदीक्षाकाशि
 दाचनं च द्विकायाम् ज्ञानार्णवे मंत्राचारं भण्णं कथ्याद्ग्रहणं चंद्रसूर्ययोः ग्रहणाद्वापि देवेशिकालः सप्तदिनावधीति र
 तनसागरे सतीर्थं कार्वा विधुप्रासेतथादमनपर्वणि मंत्रदीक्षाप्रकुर्वाणमासर्षादीन् शोधयेत् तत्र सूर्यग्रहे काले तु नान्यद
 न्वेषितं भवेत् सूर्यग्रहणकाले न समोनान्यः कदाचन मासतिथिवारो दिशोधनम् सूर्यपर्वणीति तत्रैव कालोत्तरवचना
 त चंद्रग्रहे तु यादीक्षायादीक्षाव्रतचारिणां व्रतस्थसूर्यचयादीक्षादारुह्यससजन्मस्त्विति तत्रैव योगिनीतं जे निषेधाच्च
 अथपुरश्चरणं च द्विकायुकोरहरस्य पुरश्चरणविधिः अथवान्यप्रकरणपुरश्चरणमिष्यते ग्रहणैकेत्यर्थे दोर्वाशुचिः पूर्व
 मूर्णोपितः नद्योसमुद्रगामिन्यानामिमांशोदकोरिस्थतः यद्वा पुण्योदके स्नात्वा शुचिः पूर्वमूर्णोपितः ग्रहणादिविभोक्षा
 तं जपेन्मंत्रं समाहितः अतंतरं दशांशेन क्रमाद्धोमादिकं चरेत् तदंतेमहर्तृपूजां कुर्याद्ब्राह्मणतर्पणम् ततोमंत्रप्राप्ति
 व्यर्थं गुरुं संपूज्यतोषयेत् एवं च मंत्रसिद्धिः स्याद्विवेकतः प्रसीदति अथवान्यः प्रकारोयुपुरश्चरणेकोविधिः चंद्रसूर्यो
 पराणे च स्नात्वा प्रयत्नमानसः स्यपूणिदिमोक्षपथ्यंतं जपेन्मंत्रं समाहितः जग्राद्दशांशतो होमंतथा होमाच्चतर्पणं एवं

कृत्वा तु मंत्रप्रयोजनोत्तिष्ठिरुत्तमा होमाशको जपंकुर्याद्बोमसंख्याचतुर्गुणं पृष्ठगुणं चाष्टगुणितं ग्रथासंख्यं द्विजातयः
 तेषां ह्यष्टांशं विज्ञेयस्तेषामेव समोजयः पंचाष्टमांशितः शुद्धस्तज्जयस्तस्य कर्त्तितः मूलमंत्रसमुच्चार्य तदेतदेवताभि
 धां द्वितीयां तामहंपश्चात्तर्पयामिनमोतकः तर्पणस्य दशशो नमोर्जनपरिकर्त्तितं तच्चैवं देवतारूपं ध्यात्वा तानं प्रपू
 जयन् नमोत मंत्रमुच्चार्य तदेतदेवताभिधां तौ चैरंजलिना शुद्धैरभिषिञ्चेत्तमूर्ध्वं तन्मार्जनस्य दशशो नमो ब्राह्मणानपि भो
 जयेत् विप्राराधनमन्त्रेण सर्वसांगं भवेद्यतः जपो चार्घ्यपूर्वको होमस्तर्पणं चाभिषेचनं भूदेवपूजनं पंचप्रकारैश्च पुरस्क्रिये
 रित्यदि तच्च रहस्यपुरश्चरणं अस्तारस्ते अस्तो देवे च भवति स्पर्शादिमुक्तिपथैस्तद्विरच्य भिधानात् तयोश्च यावद्दर्शन
 गोचर इत्युक्त्या दर्शनयोऽवस्थापेक्षणादित्यलम् इति ग्रहणकलिकार्यकार्यनिर्णयः त्वारित श्रीरणवीरसिंह
 धरणापालो ०१ ॥ एणवीरसिंहभूपेशकारितैक्यसंगरेपितृयज्ञोपरागादिद्योतको रत्नसंग्रहः रूढति श्रीरघुवंशतिल
 कश्रीमन्महाराजाधिराजश्रीरणवीरसिंहकारितैक्यरत्नाकरे समस्तपर्वणि निर्णयकः समाप्तो रत्नसंग्रहः ॥

उं श्रीगणेशाय नमः श्रीदंगणेशशिवयोरस्तनूजं सुरासुरैरर्चितपादपीठं स्वर्गापवर्गादिफलप्रभूयै वंदामहेतिरय
 मुदारसत्त्वम् १ एतावताप्रबंधेन व्रतानुष्ठानापयोगभूतकालसामान्यतोनिरूप्येदानींप्राधान्येन प्रतिज्ञाविषयीभू
 तं व्रतस्वरूपं तदुपयोगिचान्यदपिनिरूप्यते तत्र व्रतनामाभिषुक्तप्रसिद्धिविषयः संकल्पविषयः अभिषुक्तप्रसि
 द्धिविषयमंत्रवत्स्वकत्वेव्यविषयोनियतः संकल्पो व्रतमिति श्रीदत्तात्रयः तत्त्वभिहोत्रसंख्यावंदनादिविषये संकल्पेति
 प्रसक्तं न च संकल्पस्य व्रतत्वे व्रतं संकल्पयेदित्यन्यथा कपचतिदानं दद्यादिति वरप्रत्ययानुग्रहार्थप्रयोगापत्तेः न च
 कर्तव्यतया परसंकल्पिततत्तद्गतं संकल्पश्चात्राणं अन्येतुतादृशार्थविषयः संकल्प एव व्रतं नागृहीतविशेषेण न्यायात्
 उभयथापि संकल्पविना कर्मानुष्ठानदर्शितफलानन्वये विशिष्टकर्मासिद्धेः सच संकल्पः कालाद्यभिलाषपूर्वः संकल्पः
 कर्ममानसमिति निरुक्तेऽथ सच संकल्पः मानसकायिकोऽन्यनियमरूपतया कुशतिलजलरंदागदिरूपः संकल्प
 शास्त्रार्थः एतेन मानसकामाद्यभिलाषपूर्वाजपहेमाचर्चनदानोपवासादिशास्त्रविहितदेशकालनियमो धर्मो व्रतसा
 मान्यलक्षणम् उभयविधेः संकल्प एवास्ममुख्यमंगमिति अभुक्त्वा प्रातराहारं व्रतं संकल्पयेद्गृहीति तद्व्यमणा विधाना
 च व्रतनिज्ञासा नागरखंडे कलिकालकृतो किंचिद्गतं शंसमहाभुने स्वरूपाया संमहापुण्य सर्वपापप्रणाशनं ब्रह्मपु
 षः सदा मर्त्या ब्रह्मभूतयुगे यथा वेतायां द्वापरे वै वनते कलि युगे तथा तस्माद्वर्षव्रतं त्यक्त्वा किंचिदेकाहिकं वद श्वः कर्प
 मय कुर्वीत पूर्वान्हेचापरान्तिहेके नहि मृत्युः प्रतीक्षेत कृतमरप न वा कृतम् भर्तृयज्ञ उवाच अस्ति राजन् व्रतं पुण्यं शिवरात्रौ
 तिसंज्ञितं एकाहिकं महाराज सर्वपापप्रणाशनं तत्र यद्दीप्यते दानं हस्तं जेत्येतथैव च सर्वमक्षयतां यादिति शिवव्रतप्रभाव
 तः शिवरात्रौ पुण्यलक्षणं एवं सर्वव्रते पुण्यं श्रय व्रतप्रशंसा विष्णुधर्मोत्तरे व्रतोपवास्यैर्वा विष्णुर्नान्यजन्मनितोऽपि तः
 तेन रामुनि शार्दूलग्रहरोभादिवाधिताः तथा च रक्तपुराणे न पूजितो भूतपतिः पुराणैर्द्रवतं न चोष्णं च सत्यमुक्तं दारिद्र्य

शोकात्मयदुःखदग्धाः प्राथोन्नशोचन्ति त एवमर्थाः राज्ञ्यंश्च जगति साधुजनेोपभोगं प्राप्नोति चोपि शिवलोका मधामृतं
 त्वम् नानाप्यमस्ति भुवने पुटद्वयतानां तस्मात्सदा व्रतपरेण नरेण भाठ्यम् पद्मपुराणे नाश्विचक्षरकं याति न सत्पत्नी
 न सद्गती नाश्वमेधादियाजीच गोसहस्रप्रदो न च तथा गौराप्रतिशिववाक्यं देवदेवदेवताः प्राप्ता नियमैर्नियमानिवन्ते
 तारारूपाञ्चलं देवते नियमाद्वैतप्राधाने रुकदि नियमानां च दृश्यं ते समुद्धाः फलसिद्धयः यथा विनियमानां च योरादया प्रा
 दियेन पः तथा वायुपुराणे किंचिद्व्रतं वा क्रियते पूज्यते वा विलोचनः विप्रेभ्यो दीयते पूर्वमेतज्जन्म तरे फलम् न कंह
 विषयात्तमनोदन्वाह विस्ति लार्क्षारमथ विद्याञ्च यत्पंचगव्यं यदिव्यापि वायुः प्रशस्तमत्रोत्तरमुत्तरं च एतत्सर्वं शक्त्यनु
 सारेण किंचिद्व्रतविषयं अथ व्रताधिकारिणः रुकदपुराणे निजवर्णाश्रमाचारानिरतः शुद्धमानसाः अलुब्धः सत्यवा
 दो च सर्वभूतहिते रतः व्रतेष्वधिकृतो राजन्नन्यथा विफलश्रमः श्रद्धावान्पापभारिस्तुश्चमदं भविर्जितः पूर्वानियमनाश्रि
 त्यपथावर्कमर्कारकः अर्वेदं निंदको र्धामानधिकारी व्रतादिषु निश्चयो निष्ठा यस्य निजवर्णाश्रमाचरेत्यनेन वतुर्णाम
 पिवर्णानां वतेष्वधिकारः संकोचे मानाभावात् व्रतोपवासनियमैः शरीरोत्तापनंतप इति देवलं व्रतदेवतेषु हेतुः वा
 मिधानात् तपश्च आह्वकर्म तपश्चैव समकोष एव च स्वेषु दरेषु संतोषः शौचं नित्यं नित्यं संप्रयत्नात् आत्मज्ञानं तितिक्षा च
 धर्मः साधारणो नृपति महो भारते साधारणधर्मत्वं श्रवणात् शूद्रे वर्णश्चतुर्थोऽपि वर्णत्वाद् धर्ममर्हति वेदमंत्रस्वधा
 स्वाहा वपट्कारादिभिर्विनेति त्र्यसोक्तेः शूद्रस्तूष्णीं जपेन मौनमास्ते भोगविवाजैतद्विषयं विधानाच्च ब्राह्मणाक्ष
 त्रियाः वैश्याः शूद्राश्चैव हि ज्ञात्वा अर्थयति महदं वं यज्ञदानजपादिभिः व्रतोपवासनियमैर्होमस्वाध्यायतर्पणैः तेषां वै
 रुद्रसाधुज्यं सामीप्यं चाति दुर्लभं सालोभयता च सारूप्यं जायते तत्प्रसादत इति कर्मपुराणाच्च वैश्याः शूद्राश्चैव मोहा
 दुपवासं प्रकुर्वन्ति निराज्ञं चराजं व्रतेषां पुष्टिर्न विद्यते इति महाभारते विशेषेण निषेधाच्च कश्चिन्मलेच्छादीनामप्यधिकारः

वदयः श्रद्धां किमुक्तं मलच्छैरन्यैश्च मानवैरिति नयरात्रप्रकरणे भिधानात् स्वर्गकामादाविवाधिरिति शेषः
 स्य लिङ्गस्याविधिरितत्वात् स्त्रीणामप्यधिकारः अतएव नरोवायादिवानारोत्यादि तत्राभिधानम् यत्तु अनन्य
 रनुषेविप्रारुतेषां श्रेयसिजगते ब्रतोपवासनियमैर्नादानैस्तथातुपेति भविष्यवचनं तदनन्तीनादिष्टाद्यन
 धिकाराद्भनादिभिरिव तेषामेव श्रेय इति प्रतीयादित्यर्थं नतु सारन्याधिकारार्थं दत्तेष्वनधिकारापेक्षः निर्णय
 सिधौ अत्रानुग्रहणमुपवासविषयं अतएव देवलः आहिताग्निरनृणां ब्रह्मचारी च तेनैवः अश्वतथैव सिद्धिं
 तितेषां सिद्धिरनश्रतामिति एकादश्यां तु विशेषवचनेन तेषामपि उपवासधिकारो वक्ष्यते समर्तकस्त्रीणां भर्तृनुज्ञां
 विना ब्रतेष्वनधिकारः नास्ति स्त्रीणां पृथग्यज्ञानब्रतं नाप्युपोषणा मिति मनवचनत्वं भर्तुं समानब्रतचारिस्त्विति
 विष्णुवचनात् पर्यनुज्ञया तु पृथगप्यधिकारः यथाह व्यासः परमो पर्यनुज्ञाता ब्रतादिष्वधिकारिणीति ब्रंखलिखि
 तावपि कामं भर्तृनुज्ञातायां ब्रतोपवासनियमेज्यादीनामभ्यासः स्त्रीधर्म इति अभ्यासः पुनः पुनरनुष्ठानं तद्याज्यादि
 त्वपुराणे परपुरभ्यधिकं नारीनोपवासब्रतं चरेत् अनान्यप्यहजि श्रेष्ठगत्पुस्तस्यास्तद्व्यति देवताराधनं कुर्यात्कामं वा
 ब्राह्मणेनैव नारीययननुज्ञातामर्वापि ब्रासुतेन वा विकलं तद्भवेत्तस्यायत्करोर्यौ धैर्यं हि कस्यिति उभैर्देहि कंठो
 कांतरोपयोगिब्रतादिकं कारयानोऽपि भार्याभर्तृमेतैर्ब्रततादीनां चरेदिति यत्तु रुकदि नास्ति स्त्रीणां पृथग्य
 ज्ञानब्रतं नाप्युपोषणं भर्तुः शुश्रूषयैव तालोका निष्ठा नृजति हि धर्मार्थकामसं सिद्धौ नारीभर्तुः सहायिनी यदेवैभ्यो
 यद्यपि ब्राह्मिकेभ्यः कुर्याद्भर्तृभ्यर्चनं सत्किं वा तस्याधैव सा कुरु नान्यचितानारीभुक्ते भर्तृशुश्रूषयेवेति तद्भर्तृ
 नुज्ञाविषयं एवं च परमो जीवनिवानारोऽप्यप्यब्रतया चरेत् आयुश्च हरेत् भर्तुर्नरकैव गच्छतीति विष्णुक्तेः सासा
 न्यत् उपवासनिषेधोप्यननुज्ञातायाः पृथगुपवासविषयः अयं ब्रतमेदाः अहिंसा सत्यं नरतेयं वस्त्रचर्यमकलमपं

एतानिमानसान्ध्याहुर्व्रतानिब्रतचारिणां एकभक्तंथानकमुपवासादिकंचयत् तत्सर्वंकायिकंपुंसांव्रतंभवतिनान्य
 था कचिच्चैविध्यमप्युक्तं कायिकंवाचिकंचैवमानसंत्रिविधंस्मृतम् यज्ञोदानंतपथैववदत्तस्त्वच्छुप्यने अहि
 साब्रह्मचर्यव्रतपःकायिकमुच्यते वाचिकंस्त्वचनंभूतज्ञेहिविवाजितं मानसंमनसाशांतिःसर्वैराग्य दक्ष गुणिति
 श्रय ब्रतविकारिधर्माभविष्यत्पुराणे क्षमासत्पदयादानंशौचमिन्द्रियनिग्रहः देवपूजाहिहदनंसेतिप.रते
 यवर्जनं सर्वव्रतेष्वर्थधर्मस्तमान्ध्यादेशधास्थितः शौचपापंडादिसंसर्गविसर्जनं दृढदिनःस्नानमारुहनादि
 च इंद्रियनिग्रहोऽवलोकनादिवर्जनं देवलः ब्रह्मचर्यमहिंसाव्रतयमाभिपवर्जनं व्रतंवेगानिचर्यारिद्धिरिति
 व्यानितिर्यशः ब्रह्मचर्यं रुमरणंकीर्तनंकेलिःप्रेक्षणंगुह्यभाषणं संकल्पोध्यवसायश्चक्रियानिर्वृतिरेवच एत
 न्मैथुनमठानंब्रवदंतिमनीषिणइतिदक्षोकाठिविधर्मैथुनत्यागः देवलः स्त्राणांतुप्रेक्षणात्स्पर्शानाभिःसंकथनाद
 पि विषयतेब्रह्मचर्यंनदरेष्वृतसंगमादिति परदरेवितिपाठोनिर्णयाम्यते ऋतुशब्देनाजपोडशपोडशनिशा
 या अर्वाचीनः सावनःसावकाशःकालोविवक्षितइति तत्रव्याख्याने परस्त्रीणामपि मात्रादितुल्यदर्शनेनदोषः
 निषेधस्तुसरागविषयःपोडशदिवसात्मक ऋतुकालः तत्र सर्वथाअसंभवे व्रतदिनेऽपिऋतुर्द्वयः निर्णयाम्यते
 कार्यायनः रेकःसेकःरमकंभोगामृतेन्यत्रक्षयःरुह्यइति अतःस्वदाराणांस्पर्शनादिभिरपि ब्रह्मचर्यभंगोनास्ती
 ततस्तिस्त्रांतः आभिपंपांसं तथा आभिपटंतिपानांयगोवज्रैर्क्षीरमामिषं मसूरमामिषंसस्येफलेजंवीरमामिषं
 आभिपशुक्तिकाचूर्णमारनालंतयामिषमिति पृथ्वंचंद्रोदये अग्निपुराणे नित्यस्नायीनिराहारोनुदंवेद्विचारं
 कः क्षारक्षौद्रंवलवणंसांनिपरिवर्जयेदिति क्षाराणिजुतत्रैवोक्तानि तिलमुद्गाहतोसिधंयसर्येगोधूमकोद्रवौ धान्य
 कंदेवधान्यचशमीधान्यंतथैशवं त्विन्नधान्यंतथापण्ड्यमूलक्षारगणः स्मृतः गोा तंत्रैवप्रतिप्रसवः मदन

अष्टेनाप्यव्रतघ्नानि आपोमूलपयोदधि हविर्ब्राह्मणकाम्याचगुरोर्वचनमौपधं पयः पनाशेनामव्रतघ्नं स्त्रीवल्ला
 द्युर्यंतपीडितविषयं अन्येपि धर्माहरिवंशेऽप्रदर्शिताः अशाल्यविद्वंशयनमासनंचतथाविधं स्वयं प्रक्षालितंचापि
 पादयोरनुशविदंतं अनुशविदंतं व्रतोपयोगितया कथितं अश्रुप्रपातोरपश्चकलहस्यकृतिस्तथा उपवासाद्गताद्वापि
 सद्योऽंशयतिस्त्रियम् स्त्रियमित्युपलक्षणं शुक्लमेव सदावासः प्रशरतंचंद्रसंभवे अंतर्वासोऽपरंचैव उपवासेऽनेतथा ॥
 विशेषः जपहेमोपवासपुष्पैतवस्त्रधरो भवेत् अलंकृतः शुचिर्भूतो भद्रावा निवर्जितो द्विषः वौधायनः कापायवासाः
 कुंतेजपहोमपरिग्रहं सर्वतद्राक्षसं वेद्विद्वैपि अथैवर्जयेत् याज्ञवल्क्यः परिधानाद्बहिः कक्षानिवद्वा आसुरीभ
 वेन् धर्मकर्मणि बद्धिर्वर्जनीया प्रयत्नतः बहिः कक्षावहिर्विगतेत्यर्थः गोयानमृष्टयानंच कथंचिदापि नारुहेत् स्व
 रयानंच सततं व्रते चाप्युपसंकरमिति उपसंकरोऽरुष्टयस्पर्शः विष्णुधर्मोत्तरे व्रते पुतूपवासोऽपुष्पान्वाथ सुवासि
 नी धारयेदु कवत्त्राणि कुसुमानि सितानि च एतच्च मंगलादि व्रतविषयम् पादुकार्थं रुदुःकार्धं सर्वदा व्रतके सति
 उपवासोपि चाधिरप एव प्रकीर्तितः अंजनं रोचनं चापि गंधान् सुमनसस्तथा व्रतके चोपवासे च निरयमेव विवर्जयेत्
 रोचनं कुंकुमादिना मुखोज्ज्वलीकरणं दंतकां धारः स्नानमुद्धर्तनमथापि वा विवर्जितं मृदासर्वं शौचाथैतुविधीयते
 तिला मलफलैर्नित्यं श्रीफलैश्च विधीयते प्रक्षालनं तु शिरसः सदा मुनिभिश्चैर्जलैः शिरसोऽभ्यंजनं सौम्येनैव मन्त्र
 प्रशस्यते न पादयोर्न गात्रस्य स्नेहेनेति स्थितिः स्मृतेति अन्नगंधादि वर्जनाभिधानं पुण्यकव्रतविषयं व्रतान्ते तु
 समर्तकायानदीपः दंतधावनपुष्पादि व्रतेष्वस्यानदृष्यतीति व्यासवचनात् अंजनंच सतं धूलं सिंदूरं रक्वासां
 विभूषा रसोपवासापि श्रवैव ध्यकरं परमिति भाविः यपुराणाञ्च गंधालंकारवासां सिपुष्पमालयानुलेपनं उपवासेन
 दुष्प्रातिदंतं वा वनवर्जनमिति दुह्यशातातपवचनात् गंधः सौरभं अर्नुलेपनस्य पृथगुपादानात् उपवासेतथा

रत्नेऽभिपुशे वीहि पट्टिकमुद्राश्च कलायाः सतिलंपयः श्यामाकाश्च वनवारानां धुमाद्यावेतहितः कूष्मांडालाद्युवा
 तंकपालिकोऽप्येति स्त्रिकारस्त्रजेत् चरुभैक्षं शकुलः शाकदधिघृतंपयः श्यामाकाः शालिनीवारयाचकं मूलतंडुलं
 हविष्यं व्रतनकादावशिकार्यादिकोर्हं न मधुमांसविहायान्यद्रतेवाहनमीरतिमिति शमीधान्यं मापादिवात्तकः शाक
 विरवकइति रभसः पालिकीमध्यदेशे यौद्र इति प्रसिद्धा ज्योतिस्त्रिका कौशातकी मितक्षरायणां तमः वरुभैक्ष्यसक्तु
 णयावकशाकपयोदधिघृतमूलफलेदानि हर्वाण्युत्तरेत्तप्रशस्तानि पयोदधिघृतं गणयामिति मदनरत्नेष्टादिप्यप
 रिशिष्टे हविष्येषु यवामुरुयास्तदनुव्राहवः स्मृतः मापर्कद्रवगौरादाः सर्वाभवेपिवर्जयेत् भविष्योक्तं हैमंतिके चित
 त्विश्रं धान्यमुद्रा यवः रितलाः कलायंकं गुनीवारारानुकलीहमेचिकाः पट्टिकाः कालशाकं च मूलकं मुकतः कः
 धनात्तामुद्रे गवेषे च दधिसर्पिणी पयोनुद्धृतसारं यवनसाम्बहरीतकी पिप्पलीजीरकं चैव नगरं यवैर्वा तैरी कदलीलव
 लीयात्रीफलानि गुडभैक्षवम् अतैलपकं मनयेह विषयाणि प्रवक्षते इत्यगस्त्यसंहितायां हेमंतिकाधुक्ता नारिकेलफ
 लं चैव कदलीलवलीतया आश्वमासलकं चैव यवनसं च हरीतकी व्रतांतरशस्तं च हविष्यं मन्वते बुधाः सितं च अस्मितं चेति
 विश्वः कलायोद्विविधः ज्यस्त्रिवर्तुलश्च लोके यवाणोद्वितमहारष्ट्रभाषायां प्रसिद्धः कुलस्थ इति स्मृतिकौस्तुभे अभिहितं
 गौडपुहिलासोतिप्रसिद्धः केमुकं गौडपुर्कं च प्रसिद्धः मूलकं लवलारीजामलकीति केचित् लवलीस्थाने दाडिमीति केचि
 त्पाठः अतैलपकमिदमुकं हविष्याणां विशेषणं सर्वभूतभयं व्याघ्रादिसत्त्वेभ्यो भूतेभ्यो भयं व्याधिः प्रतिबंधक्षमः प्रमा
 दोगस्मरणं गुणशानं गुरोराज्ञासत्त्वाभिधानेष्वापि निमित्तेषु पुनः पुनस्त्यगोदोपपन्नं ब्रह्मपुराणे अंतरथः प्राणरक्षार्थं
 कश्चाचिदुदकं पिबेत् फलमूलेषु यक्षीरं यज्ञशिष्टं नथाहविः व्रतमध्ये चरोगासौ वैद्यप्रोक्तमहौषधं करोति च गुरोर्वैष्यं व्र
 तस्थस्तत्क्षणादपि ब्राह्मणस्याभिलषितं साधयेदविचारयन् एतान्यष्टौ व्रतस्थानानि व्रतज्ञानिकुञ्चित् पञ्चपुराणेपि

शृष्टेः नान्यत्र तन्नातिश्रापो मूलं पयोदधि हविर्ब्राह्मणकाम्याचगुरोर्वचनमौषधं पयः पानादिनामन्नन्नं स्त्रीचाला
 द्युद्यतपीडितविषयं अन्येषुपि धर्माहरिवंशेषदक्षिणतः अश्वत्थविद्धं शयनमासनं च तथा विधं स्वयं प्रक्षालितं च। प
 पादयोरेतन्नादितं अनुशब्दितं व्रते पयोगितया कथितं अश्रुप्रातरोपश्रकलहरूपकृतिरतथा उपवासो ह्यहताह्वापि
 सौम्यं शयति स्त्रियम् स्त्रियमित्युपलक्षणं शुक्लमेव सदावासः प्रशस्तं चंद्रसंभवे श्रुतं वासोऽपरं चैव उपवासो ह्यहताह्वापि
 वशिष्ठः जपहोमोपवासोपुष्पांतवस्त्रधरो भवेत् अलंकृतः शुचिर्मानोश्च द्वावा निविर्जितो द्विभ्यः वौधा यनः कापा यवासाः
 कृतैः जपहोमपरिग्रहं सर्वतद्राक्षसं विद्धि देवेषु प्रिये च वर्जयेत् यज्ञवरकथः परिधानाद्वा हिः कक्षानि द्वाभ्यामुरीभ
 वन् धर्मकर्मणि विद्वद्भिर्वर्जनीयाः प्रयत्नतः वहिः कक्षावाहिर्विगतेत्यर्थः गोयानमुपयानं च कथंचिदापि नास्तेह्यत् स्व
 रयानं च सततं व्रते चाप्युपसंकरमिति उपसंकरोऽरुण्यरूपशः विष्णुधर्मोत्तरे व्रते पुनरप्यसि पुनस्तान्वाथ सुवासि
 नी धारयेद्वृकवस्त्राणि कुसुमानि सितानि च एतच्च मंगलादि व्रतविषयम् पादुकार्यं रुद्रैः कार्यं सर्वदा व्रतके सति
 उपवासि पचि विधिरप्येव प्रकीर्तितः श्रृजने रोचनं चापि गंधान् सुमनसस्तथा व्रतके चोपवासो निरत्यमेव विवर्जयेत्
 रोचनं कुकुमादिना मुखोद्धवलीकरणं दंतकांधारिः स्नानमुद्धनं मयापि वा विवर्जितं सदा सर्वशौचा र्थं तु विधीयते
 तिष्ठामलफलैर्निर्यं श्रीफलैश्च विधीयते प्रक्षालनं तु शिरसः सदा मृन्मिश्रितैर्जलैः शिरसोभ्यं जनसौम्येनैव मत्र
 प्रशस्यते न पादयोर्न गान्त्रस्य स्नेहेनेति स्थितिः स्मृतंति अन्नगंधादि वर्जनाभिधानं पुनश्च कन्नतविषयं व्रतांतरे तु
 समर्तकपानादोषः दंतधावनपुष्पादि व्रतेष्वस्यानदुष्यतीति व्यासवचनात् श्रृजने च सतं वूलं सिद्धं रकवाससी
 विभूयात्सोपवासापि श्रवैष्यकं परमिति भविष्यपुराणाच्च गंधालंकारवासांसि पुष्पमारयानुलेपनं उपवासेन
 दुष्प्रातिदंतवाचनवर्जनमिति दुह्यशातातपवचनात् गंधः सौरभं श्रुतेषुपनस्य पुथगुपादानात् उपवासेतथा

श्रद्धिनखाददंतधावनं दंतानां काष्ठसंयोगोदहृत्यासप्तमंकुलम् अनेन कोष्ठेन दंतधावनं निषिद्धं न तु मृष्टोऽप्यत्रादिना
 पठानसिः क्रलाभेयानि पिबेद्वाकाष्ठानां दंतधावने पूर्णादिना विशुध्येत जिह्वो ह्येखः सदैव चेति क्रलाभे दंतकाष्ठानां
 निषिद्धायां तिथावपि अप्रांद्वा दशांगुलपूर्वैर्भूयादंतधावनम् रमृत्यर्थस्येति पूर्णोदकेनांगुलयावादंतान्धावयेत्
 प्रदक्षिणीवर्जमध्यमानामिकान्गुर्दंतधावने भवत्यपि प्रायश्चित्तमुक्तम् विष्णुधर्मोत्तरे श्राद्धोपवासदिवसे स्वादि त्वा
 दंतधावनं नाप्यश्रायतशः पूतं भृगुश्रायव विशुद्धतीति कौर्म-वहिर्गामां त्यजान् सूति पतितं चरजरवलानं रुरशेनाभि
 भोषते नक्षत्रतवासरे उपवासस्वरूपं विष्णुधर्मोत्तरे उपानृतस्य पापेभ्यो यस्त्ववासे गुणैः सह उपवासः स विज्ञेयः
 सर्वभोगविवाजितः निषिद्धानि सुमंतुराह विहितस्याननुष्ठानमिंद्रियाणामसंयमः निषिद्धसि वंजैस्त्वर्जनीयं श्रद्ध
 नतः हरीतः पतितपाखाडिनो ह्रितकादि संभाषणमश्लीलादिकमुपवासदिने वर्जयेदिति दिष्णुपुराणेषु तरमात्मा
 पाडिभिः पापैराह्यपरुषधेन रम्यजेत् विशेषतः क्रियाकाले यज्ञादौ चापि दीक्षित इति ५००००० इति पञ्चमि श्राध
 श्रितं विष्णुपुराण एवोक्तं रूषधेनेचनरः स्नात्वा श्राद्धं श्राद्धेयदर्शनात् संभाष्यत् ५००००० इति पञ्चमि श्राध
 धामालो कना रसूयं पश्येत्तमतिभाद्रपद इति श्राद्धे पदं शुद्धिपदं दिष्णुधर्मोत्तरे अस्मात्पश्यमाभाष्य तुलस्य तस्मिन्कादलं
 श्रामलकयाः फलचापि श्राद्धे प्राश्य शुद्धतीति गुणैः सह वा स हन्युक्तं तत्र गुणा विष्णुधर्मोत्तरे उक्ताः यथा तज्जप्य जप
 नं ध्यानं तत्क्रथा श्रवणादिकं तदर्थं च तत्रा मर्कतिन श्रवणादयः उपवासकृता मेते गुणाः प्रोक्तमहर्षिभिरिति च्छन्दे
 नात्राव्यवहितपूर्वा कत्वा हिष्णुरवेत्यते उपवासकृतानि यमा उच्यन्ते उपवासव्रतं दंतधावनं हिंसा मन्दतं चोर्ध्व
 मसकृजलपानं संकृता न्बूलभक्षणं स्त्रीसंयोगं दिवा स्वापमांसं च परिवर्जयेत् विष्णुधर्मोत्तरे अस्मकजलपानं चादि
 वारवापचमैशुनं तांबूलचर्वणमांसवर्जयेद्भतवासर इति यत्तु कैश्चिदुक्तमांसनिषेधः पारणांति पारणांतं व्रतं ज्ञेय

मित्युक्तेः नतु प्रधानदिने प्रसक्त्यभावात् तत्र तावृक्षचैव मांसं भक्षणनिषेधस्यैकवाक्ये पात्तत्वाद्भक्तदिन एव
 न्याय्यत्वात् रागप्रसक्तेः सत्त्वात् वर्जयेत्पारणमांसमिति पारणदिनेऽप्यग्निषेधस्यैवैष्यार्थः तावृक्षभक्षणे
 स्त्रीसंभोगमांसनिषेधेऽत्र तलोपो भवेत् कन्यवद्भुजिवर्जनमिति निर्णयामृतधृतव्रतलोपप्रायाश्चित्तप्रकरणे
 तपैर्ठानसिवाक्षये तावृक्षभक्षणद्विके प्रायश्चित्तान्नायाश्च अशकौतु अत्यये चावृणोचनोपवासः प्रणश्य
 तीति अल्पये प्राणायये हेमाद्रौ प्रवृत्तमन्यथा कुर्याद्यदि मोहात्कथंचन यतस्तदन्यथा भूततत एव समापयेदिति भ
 वंति हि दृश्यातस्य क्रियाः सर्वा ह्यसंशय इत्थं धर्मरत्नसमुच्चयेभिर्हितमन्त्राभ्युद्गम आचमनानि नित्याभ्यासः उतीर्था
 दकमद्यमेदवतीर्यतथैव चेति दृष्टरूपतिः अथोवायुसमत्सर्गोऽन्नाक्रंदे क्रोधसंभवे मार्जारसूषकरूपे प्रवासे न तमप्ये
 निमित्तेष्वेव पुसर्वेषु कर्मकृत्तपःस्पृशेदिति अथ द्विराचमनमिति नित्याभ्यासः स्नात्वा पीत्वा क्षुते सुप्ते भुंक्ते अथो
 पसर्पणे आचान्तः पुनराचमनद्वारो विपरिधाय चेति आचमना संभवे तु कूर्वा तालं भनं वापि दक्षिणश्रवणस्य विवति मा
 कैडेयो कदक्षिणकर्णालं मनं वेत्थ अथ हस्ततीर्थानि हेमाद्रौ हारितः शृंगुष्ठस्यान्तरतीरेखा ब्राह्मतीर्थकानि ध्यायः
 पश्चात्प्राजापरपमं प्रसर्वा गुल्लानां दैवमंगुष्ठप्रदेशिन्यो रन्तरापि च्यं यथाशेषं प्रतिग्रहमाश्रेये न दृष्ट्वा दिव्यभि
 हितवाक् छान्तेयः हस्तमध्ये बहिर्तीर्थं दक्षिणाग्रहणे तु तत्र ब्रह्मपुराणे मूलरेखा मुखं गुणमणिं वंशेषु म
 ध्यं प्राजापरचं महातीर्थं विप्रस्तेनाचमेत्सदा धनानुद्वारं रेखा तु सोमतीर्थं तु मध्यमं लाजादिह वनतेन कर्तव्यं
 त्रपन्तथा वपनमन्त्रादिनिर्वापः दधिप्राशनं सोमतीर्थेन कर्तव्यं स्नातोऽधिकारिभवातिदैवे पित्र्ये कर्म
 णि पवित्राणां तथा जप्येदानीं विधिनोदिति शाकटायनः दानमाचमनं होमं भोजनं देवताचनं प्रौढपादेन कूर्वा
 नस्त्राध्यायं पठ्यतर्पणम् आसने रूढपादस्तु जान्तेर्वाचं ध्यायेत्तथा कृतावस्य क्रियकोपश्च प्रौढपादः स उच्यते

श्चापस्तवः तस्मादोमित्युदाहृत्ययज्ञदानतपःक्रियाः प्रवर्तते विधानोक्तः सततं ब्रह्मवादिनां त्रिमात्रारूपप्रयोजकव्याः
 कर्मभिरेवमपसर्वशः त्रित्तः सार्द्धं स्तुतकर्तव्यमात्रास्तर्थावित्तकैः यमः पुण्याहवाहनदैवे ब्राह्मणस्य विधीयते
 एतदेव निरौकारं कुर्यात्सा त्रियवैश्वयोः मार्कण्डेयपुराणे सूर्योदयविना नैव स्तानदानादिकाः क्रियाः श्रमेर्विहरणे
 वैवर्कत्वभावश्चलक्ष्यते सूर्योदयश्च देन उपः काले लक्ष्यते तेन रात्रौ न कुर्यादिति तत्पर्यं दक्षः दैवकार्याणि पु
 र्वार्हेण मन्युष्याणां समुपस्थमे पितृहणामपराह्णेतु कार्याणीति विनिश्चयः श्रृंगिरः संध्ययोरुपमयोर्जप्येभोजने दंत
 धावने पितृकार्ये च दैवे च तथा मन्त्रपुरीषयोः गुरुणां सन्निधौ दत्तियागे वैवविशेषतः एषु भूतानुपपत्तिष्वस्वर्गप्राप्ति
 त्तमानवः व्रतांगलोपप्राप्य श्रितानि त्वेकादशीप्रकरणे वक्ष्यते गृहीतव्रतस्य भो दोषदत्तमदनरत्ने छागलेन पूर्वव्रतं
 गृहीत्वा तु नाचरेत्काममोहितः जीवन्मवति चांडाले मृतः श्वाचाभिजायते इति व्रतस्याग्रे प्राप्य श्रितमप्युक्तं पृथ्वीचंद्रो
 दये गारुडे क्रोधात्प्रमादाहोभाद्वा व्रतभंगो भवेद्यदि दिनत्रयं न भुंजीत मुंडनं शिरसो यवेति प्राप्य श्रितं तानंतरमुपक्रां
 तानुष्ठानकार्यम् प्राप्य श्रितमिदं कृत्वा पुनरेव व्रती भवेदिति वायुपुराणोक्तेः अन्योपिविशेषस्तत्रैव दानं प्रतिग्रहो हेमो
 भोजनं बलिरेव च सांगुष्ठेन सदा कार्यमसुरभ्योन्यथा भवेत् एतान्येव तु कर्माणि दानानां निविशेषतः श्रतर्जानुविधेयानि
 ततदाचमनं नृप याज्ञवल्क्यः शैवपि श्रान्तसुरा न्मंत्रांस्तथा होवाभिचारकान् व्याहृत्यालभ्य चात्मानमुपरुद्रयान्यदा
 चरेत् स्त्रीव्रतविशेषो हारिचंशे स्नात्वा स्त्रीप्रातरुद्यापयति विज्ञापयेत्सती तथा गृहीत्वौदुंबरपात्रं सकृशं साक्षतं तथा
 गोः शृंगं दक्षिणं सिन्धुप्रगृह्णीयाच्च तज्जलं दौदुंबरं तथा मयंसकुशं साक्षतं च यत् ततो भर्तुः सती दद्यात्स्नातस्य प्रय
 तस्य च आत्मनश्चाभिपेकं वमर्तुः शिरसितज्जलं त्रैलोक्ये सर्वतर्थांश्च पुस्तानभेत दुदाहृतं उपवासिपु कर्तव्यमेतद्धि
 व्रतकस्त्वचेति श्रयसर्वव्रतानामारंभे संकल्पविधिश्चोक्तो महोभारते गृहीत्वौदुंबरपात्रं वारिपूर्णं मुद्रं मुखः उप

वासं नृगृहीतायथासंकरूपयेद्वयः देवलः अभुक्त्वा प्रातराहं स्नात्वा च भ्यसमाहितः सूर्याय देवताभ्यश्च निवे
 द्य व्रतमाचरेत् अत्र प्रातर्व्रतमाचरेदिति संबंधः प्रधानक्रियात्वयस्याभ्यवहितत्वादिति वीरभित्रोदयः वर्तनिशा
 मुखे ग्राह्यवह्निस्तरकरदर्शनादिति विष्णुनोक्तं प्रकरणात्प्रायश्चित्तविषयम् अन्यत्र तेष्वापि यच्च पूर्वदिने व्रतग्रहणं
 श्रूयते तत्र पूर्वदिन एव व्रतग्रहणं अथ व्रतारंभकालः भदनरत्ने गार्ग्यः अस्तगे च गुरौ शुकेवालि वृद्धमलिम्लुचे उद्याप
 नमुपारंभं व्रतानां निवकारयेत् रत्नमालायां सोमसौम्यगुरुशक्रवासराः सर्वकर्मसु भवति सिद्धिदाः ॥ भानुभौमश्चानि
 वासरेषु च प्रोक्तमेव खलुकर्मसिद्ध्यति तथा विरुद्धसंज्ञाद्ग्रहये च योगास्तेषामनिष्टः खलु आद्यपादः सर्वैधृतिरनु
 तिपातनामा सर्वोप्यनिष्टः परिधर्म्यचार्यं तिस्रस्तु योगेष्वथ भवेत्सर्वव्यवधातसंज्ञिनवपंचमूले गंडेति गंडे च पदे वना
 ड्यः शुभे पुकार्यं पुणिवर्जनीयाः संग्रहे कण्ठे निदिशयो रूढ्यस्तस्मात्प्रतयोदयः शुक्ले वेदशयो रूढ्यमद्रागवसुपूर्ण
 यः श्रीपतिः न सिद्धिमायाति कर्तव्यविषया विपारिधातादिकमत्र सिद्धं व्यवहारस्तमुच्चये दशम्यामष्टम्यां प्रथमपाटि
 कापंचकपरं हारिद्युः सप्तम्यां द्विदशपाटिकां त्रिपाटिकं तृतीयां राकायां स्वयमपाटिकाभ्यः परं भवं शुभं विष्टुः पुच्छं शि
 वतिथि चतुर्थं रत्नविरमे तत्रैव सर्पिणी तु सितपक्षे कण्ठे चैव तुष्टाश्चिकी सर्पिण्यास्तु भूतं त्वयात्पं तुष्टाश्चिक्याः पुच्छमेव च
 माधवीये विष्टिर्दं दहति तिथेरपरार्धजाता पूर्वार्धजानि शितया शुभदच पुच्छे ब्रह्मयामले दिनभद्राय दारात्रौ
 रात्रिभद्राय दादिवा नत्पाल्या शुभकार्येषु प्राहुरेवं पुरातनाः टोडरानंदे देवीपुराणे व्रते च तार्थैः ध्ययने आर्द्धेऽपि च
 विशेषतः पराज्जभोजनाद्वे विषस्यान्नं तस्य तत्फलम् प्रतिमास्वरूपं भदनरत्ने भविष्ये अनुक्रद्व्यतत्संख्या देवताप्र
 तिमास्तु सौवर्णं राजतीतादीं वृक्षजामां तिकी तथा चित्रजानि प्लेखोत्थानि जाचितानुसारतः आमापातप्लपयैतं क
 तं व्याशाठ्यवर्जिता निजवित्तानुसारत इत्यपि पाठः अथ कुशपवित्रं कात्यायनः अंतर्गर्भकं साग्रकौशाद्विदलमेव च

प्राद्वान्मात्रं विज्ञेयं पवित्रं यद्रुद्राचिन्त्यं अयसमिधः पालाशाश्चरत्नदिररोहितोऽङ्गुरोद्भवाः तदभवि कंटकवर्जं
 सर्वं न रूपतो नास्ति यो द्राह्याः तस्यामानं कर्म प्रदीपे नाङ्गुलादधिका कार्यासमिन्तस्थूलतया कचित् न विद्युत्कात्वा चै
 वनसंकोचं न पादितः प्रादेशात्तापिकन्यूनानतथास्याद्विशारिका न सत्पुण्यसमिक्तकार्यार्होमकर्मणि जानता इति
 कत्यायनः यो नास्ति पुज्यो हेत्यसौ त्वयं गारिषि पावके मंदाग्निरामयावी च दरिद्रश्चोपजायते तस्मात्समिद्धो त्वयं
 नास्ति भिक्षे कथंचन न कुप्यदाशेषमनं कदाचिद्द्रव्यजनादिना मुखेनैव धमेदग्ने मुखे दग्निमिज्जायत तत्रैव ब्रह्मे ॥
 द्याऽप्यद्रव्यमनादियोजुहेति पविर्धायते भञ्जस्य देवतायाश्च प्रजापतिसिंति स्थितिः होमाहुतिर्संस्थामानं मन्त्रस्य श्रुत
 संस्थापयन्नस्थितमष्टोत्तरस्य त्रयाविंशतिरष्टौ वा यथाशक्ति धीयते इति मदनरत्ने ब्रह्मे यथा कवस्वसंपत्तौ
 प्राह तदनुकारियत् यवानामिव गोधूमाग्नीहीणां मिव शालय इति हेमाद्रौ दध्यभावेपयः कांश्चिन्मन्त्रमावेतथागुहः
 धृतं होमेन त्वं सुर्यं तदभविमाहिपमाजं वा तैले सार्पपंकौ भुंभवा भञ्जस्य देवतायाश्च विधिनै प्रजापतिर्देवतासमरु
 द्यादिति भञः रम्यं तत्रैपि न्व्याहत्यासमं हुतमिति गरुडे प्रणवादिनमो तं पयतुर्ध्वं च सत्तम देवतायाः स्वकं नाम
 मूलं भञः प्रकीर्तितः ब्रतोद्यापनानुक्तौ तु एधोचंद्रोदये नंदिपुराणे कुर्यादुद्यापनं तत्प्रसमाप्तौ यदुद्दिष्टं उद्या
 पनं दिनपानुत्तरं तन्निष्कलं भवेत् यदि चोद्यापनं नोक्तं ब्रतानुगुणतश्चरेत् वित्तानुसारतो दद्यादनुक्तोद्यापने ब्रते गार्ध्व
 यकां च नंद्याह तत्प्रपरिपूर्तये अशक्तो नारदीये सर्वेषामप्यलमेतु यथोक्तकरणं विना विप्रवत्प्रयं रस्यतं शुद्धं ब्रत
 स्वरूपं परिपूर्तये एधोविप्रवचोयस्तु गृह्णाति मनुजः शुभं अदत्त्वा दक्षिणां पापः स पातिका रं कंधुवम् अथ दानविभागनि
 षयः हेमाद्रौ अगिराः बहुभ्यो न प्रदेयानि गोयहं शयनं स्त्रियः विभक्तदक्षिणाहेतादात्तारं पातयेति हि एका एकरयदा
 तत्पानवहुभ्यः कथंचन सातु विक्रयमापत्ता दहत्याससमं कुलम् विक्रेतुरेवैतद्वोपप्रदर्शनं न दातुरिति कात्यायनोपि

कन्याशय्यागृहैवैकदेयं यश्चास्त्रियादिकं तदेकरमेप्रदातव्यं न बहुभ्यः कथंचनेति वैजवापः शिवनेशोद्भवं
 यस्माद्भजतं शिववल्लभं श्रमगतं तत्पत्नेन देवकार्थं पुर्वजयेत् कलशालक्षणं तदेव ताश्चोक्तोदयोपुराणे पंचाशान्गु
 ल्वैपुत्र्यमुखेऽधः पादशान्गुलः कलशानां प्रमाणं तु मुखमष्टांगुलं भवेदिति विष्णुधर्मोत्तरे च हेमरजतताम्बाश्च मृदमया
 लक्षणां न्विताः पात्रोद्वाहप्रतिष्ठादौ कुम्भाः स्युरभिषेचने तथा च पूर्णाः पूतेन तोयेन सितारुत्वेकांततोद्भवलाः सारिरसरः
 खातजेन ताडाभेन जलेन वा वापीरूपोत्थदिव्येन सामुद्ग्रेण सुखावहाः कलशाः सर्वमंगलयाः सर्वाकिरित्विपनाशनाः
 श्रमिषेकसदाग्राह्याः कलशाः सुदृढाः शुभाः यात्राविवाहादिकाले प्रतिष्ठापयज्ञकर्माणि योजनीया विशेषेण सर्वकाम
 प्रसाधकाः तथा कलशस्य मुखे ब्रह्माग्नीवापांचमहेश्वरः मूले च संस्थितो विष्णुर्मध्ये मातृगणाः रुमताः शेषारुतुदेवता
 रसर्वावेष्टयंति चतुर्दशं षष्टिव्यापानि तीर्थानि कलशे निवसंति हि ग्रहादेयाश्च शान्तिश्च पुष्टिश्च मतिरेव च ऋग्वेदश्च प
 र्जुर्वेदः सामवेद रतथैव च अथर्ववेद संहिता रसर्वे कलशमास्थिता इति श्रयपंचपल्लवाः ब्रह्मांडपुराणे अथर्वथोद्विवरल्लक्ष
 चूतन्यग्रोधपल्लवाः श्रयपंचरत्नानि कालिपुराणे कनकं कलिशं नीलं पद्मं चरणं च मौक्तिकं एतानि पंचरत्नानि शास्त्रे
 दृष्टानि सूरिभिः कुलिशं हीरः आदित्यपुराणे सुवर्णरजतं मुक्तारज्ज्वावर्तः प्रवालकं रत्नपंचकमास्त्यातामिति ॥
 श्रमविसर्गवत् रत्नानां हि मंसर्वत्र योजयेत् तथा मुक्ताफलं हि रण्यं च वैदर्भ्यं च रागकं पुष्परागं च गोमिदं नीलं गारुत्मतं तथा
 प्रवालं मुक्तान्मुक्तानि महारत्नानि वै न व मदनरत्ने तु हिरण्यस्थाने हीरकमिति पाठांतरम् अथ सौभाग्याष्टकं मत्स्य
 पुराणे इक्षवस्तरु रजं च निष्पावाग्निवधान्यकं विकारवच्च गोशीरं कुसुमं कुसुमंतथा लवणं चाष्टमं तत्र सौभाग्याष्टक
 मनुच्यते मितक्षरायां पराशरः गोमंज्जगोमयं क्षीरं दधि सर्पः कुशोदकं पंचगव्यमिति श्रोतं पावित्रं कायशोधनं गोमंजं
 तावद्यर्णयाः श्वेतायास्त्वथ गोमयं पयः कांचनवर्णानि लायास्त्वथ वैदधि घृतं वैकुण्ठवर्णयाः सर्वकापिलमेव या

श्रुत्याभिसर्ववर्णपाः पंचगव्येष्वप्यंविधिः गोमूत्रं मापकांस्त्वष्ट्रौ गोमयस्य तु गोदश क्षीरस्य द्वादश श्रोकादध्वरतुदश की
 तिताः गोमूत्रवद्वृतस्यापितदधैतुकुशोदकमिति नृसिंहपुराणे गोशब्दद्विगुणं मूत्रं सार्पिर्दद्याच्चतुर्गुणं क्षीरमष्टगुणं
 त्रैकं पंचगव्ये तथादधि वीरमित्रोदये स्कांदे ताभ्यारुण्येत कृष्णनीलानामहरेद्वर्वां गोमूत्रं गोमयं क्षीरं दधिसर्पिपि
 चक्रमात् विष्णुवह्निदुवाच कदैव तानियथाक्रमं विद्येतां नि कुशोदं च पितृराजाधिदैवताम् श्रोकाभावे ह्यथैतानि कापि
 लायाः प्रकल्पयेत् गोमूत्रमागस्तस्याधैशङ्कक्षीरस्य च त्रयम् द्वयं दध्नीघृतस्यैकमेकश्च कुशवारिणः गायत्र्या चैव गो
 मूत्रं गंधद्वारेति गोमयं आप्यायस्वेति च क्षीरं दधि क्रावणेति वैदधि तेजोसि शुकमित्रयाज्यं देवस्य त्वाकुशोदकम्
 एभिस्तु पंचभिर्भक्षैः पंचगव्यं प्रचक्षते एतदेव महत्पुण्यं ब्रह्म कर्चमिति रमृतम् इति पंचगव्यविधिः पंचामृतं शिवधर्मं
 पंचामृतं दधिक्षीरसितान्धुघृतं तथेति श्रथ सप्तधान्यानि ग्रंथांतरे ब्रीहयो यव गोधूमा मुद्गमापाः त्रियंगवः ति
 लाश्वसतमाः श्रोकाधान्यसप्तकमुच्यते तथाच यव गोधूमधान्यानि तिलाः कंगुस्तथैव च श्यामा कंदेवधान्यं च सप्त
 धान्यमुदाहृतम् अष्टादशधान्यानि माकंदेयपुराणे वीरमित्रोदये ब्रीहियव गोधूम कंगुसर्पप्रियंगुदारकोरदूपस
 तं त्रिकमापमुद्गमसूरानि व्यावकुलं दद्यादकीर्चाण कपणहैर्मतिकानि ब्रीहयः षष्टिकाः उदारो देवधान्यं कोरदूपः
 कोद्वयः सर्तानको वतुलकलाधः निष्पावो वल्लः मदन्नरत्ने स्कंदपुराणेतु यव गोधूमधान्यानि तिलकंगुकुलस्य
 काः मापमुद्गमसूराश्च निष्पावाः श्यामसर्पपाः गवेधुकाश्चर्नीवाराश्चाद्वयौ थसर्तानकाः चणकाश्चोणकाश्चै
 वधान्यान्पटादशैव तु श्यामश्यामाकाः सप्तधातवोऽभविष्यत्पुराणे सुवर्णरजतताम्रमारकूटं तथैव च लोहं त्रपु
 रतथा सोसं धातवः सप्तकीर्तितः श्रथ सुवर्णादिमानं पंचगुं जातमकोमाधरते सुवर्णरतुपोदश पलं सुवर्णं श्रव्वारः
 पंचचापि प्रकीर्तितम् धान्यमानं च पलं च कृद्वयः प्रस्थश्चादिकोद्गोऽष्टाष्टव च धान्यमाने पुत्रोद्धृत्याः क्रमशो मीचतुर्गुणाः

पेद्दशद्रोणाः स्वारीभवतीतिदिक् सर्वधातुगणो मत्स्यपुराणे तालकं च शिलावज्जमं जनं श्याममेव च काक्षीकांसी
 समाक्षीकं गौरिकं चादितः क्रमात् तालकं हरितालं शिला मन्निशिला वज्रं वज्राधकं अप्रतरं कठोरं गंगुलकजालस
 क्षिभं यत्नशब्दाद्येतेव न ह्येतैर्वोच्छूनं भवेदपि सदाकरसमुद्भूतं वज्रं प्रतिप्रयितं वतत् श्याममंजनं काक्षीसीराष्ट्र
 तिका कांसीकरं पं माक्षिकं माक्षीकं तत्रैव आपः क्षीरं कुशाग्राणि दध्यक्षत तिलास्तथा यवास्तिस्त्राधिकाश्चेतिह
 र्योष्टांगः प्रकीर्तितः पंचरात्रे रजसि पंचवर्णानि मंडलार्थं तु कारयेत् शालितंडुलं शुर्करं कौमुभसौ दुर्म् हरिता
 लोद्भवपिन्तृकृष्णदग्धयवोद्भवं रजसि पंचवर्णानि हरितं पीतं कृष्णयुगिति कौतुकास्यानि भविष्ये दूर्वायवांकुरा
 श्वेवनूतनाश्चूतपल्लवाः हरिद्राद्वयसिद्धार्थाः शिखिपञ्चो रगतवचः कंकणौषधयश्चैव कौतुकास्त्योद्भवाः स्मृतानि इति
 मत्स्यपुराणे अथ सप्तमृत्तिकाः गजाश्वरथवल्मीकसंगमाद्भर्गो कुलात् राजद्वारप्रवेशाच्च मृदमानीयानि क्षिपेत्
 चत्वरतिवापाठः इति सप्तमृत्तिकाः सर्वौषधयः छांदोग्यपरिशिष्टे कुष्ठमांसि हरिद्राद्वे मुराहोले यचंदनं वचाचंपकमु
 रताचसर्वौषधोदशस्मृताः अथ सर्ववर्जानां निदेवीपुराणे यवगोधूममुद्गाश्च शाल्याष्टिकमाढकं तिलाभापाः प्रसा
 तोचश्यामाकाशववालकाः आढकं आढकीफलं दाक्षिणात्यभापायां तुरेति प्रसिद्धम् प्रसातीतीवारः आशवं आशुधा
 न्यफलं बालकाः कंगुः मधुरजयं कात्यायनः आश्वं क्षीरं मधुतथामधुरजयमुच्यते अथ यक्षकर्दमोऽगस्त्यपुराणे कपूरं मगु
 श्वेवकरतूराचंदनं तथा कंकोलं च भवेदभिः पंचभिर्यक्षकर्दमः सर्वगंधं यथा गृह्यपरिशिष्टे कपूरं चंदनं दपं कुकुमं च
 चतुःसमं सर्वगंधमिति स्यात्तं समस्तसुरवल्लभम् अथ गंधाष्टकं शर्करेया चंदनागुरुकपूरचौरैकुं कुमरोचनाः जटामां
 सीकपिपुताः शर्करेगंधाष्टकं विदुः चौरः कृशटी कपि कठियाना गौसमीये चंदनागुरुहविरेकषट्कुं कुमरोचनाः जटामां
 सीमुरमिति विष्णोर्गंधाष्टकं विदुः इति विष्णोर्गंधाष्टकं ह्रीवैरवाला शैवं गंधाष्टकं शारदायां चंदनागुरुकपूरतमालजल

कुकुमं कुसीतकुष्ठसंयुक्तैर्गंधाष्टकं विदुः तमालं तमालपत्रं जलं चाला कुसीतं रक्तचंदनं गणेशं गंधाष्टकं संहि
 तापां स्वरूपचंदनं चौरं रोचनागुरुमेव च मदं मृगद्वयोद्भूतं कस्तूरीचंद्रसंयुतं गंधाष्टकं विनिर्दिष्टं गणेशस्य महारम
 नः भविष्यपुराणे अगुरुशिल्हकं मुस्ताचंदनं दृष्टं तथाः समभागचकर्तव्यं धूपोपममृतावहयः यथा कर्पूरचंदनं
 मांसित्वमपत्रजैलवंगकं अगुरुशिल्हकं धूपं प्राजापत्यं प्रचक्षते शिल्हकं शिलारसमिति निर्धटः दशांगधूपः प
 ह्मभागकं ध्वजगुणोद्भूतं शलाक्षात्रयं पंचनखस्य भागाः हरितकीर्णसर्पसः समांसीभागे कर्मकं त्रिलवं शिलाजं वन
 स्य च वारिमुस्स्य चैकोधूपो दशांगो गदितो मुनीन्द्रैः अथ व्रते सूतकादि निर्णयः तत्र शावसूत्या शौचयोः सर्वकर्मनिवृ
 त्तिः सूतके वसमुत्पत्तेऽवसरकर्मणि भूयते धूमोद्गारे तथा जातौ नित्यकर्मणि संत्यजेत् द्रव्यभुक्ते च वर्ज्यं च नैव भुक्त्वा
 पिकिचन कर्मकुर्यान्नरो नित्यं सूतके मृतकेत्येति कालिकापुराणात् गौडारतुक्षताशौचादावपि तन्माहुः पठंति
 च जानूर्ध्वं तत जेजाते नित्यकर्मन चाधरेत् नैमित्तिकं च तदथ स्नानद्रक्तो न वाचरेत् हेमाद्रौ पादौ गर्भेण सूतिकादि
 श्वकुमारी वा पयरोणिणी यदा शुद्धा तदान्येन कारयेत् प्रथमास्वयमिति पुंसोऽप्येवंविधिः लिङ्गरस्याविवक्षितत्वे त
 तेन यास्मिन् व्रते यत्पूजायुक्तं तदन्येन कारयेत् शारीरनियमान्स्वयं कुर्यादिति श्रुद्धितत्वे विष्णुः बहुकालिकसं
 लपोऽहं तत्तथापरायदि सूतके मृतके चैव व्रतं तन्नैव दृश्यतीति एतत्काम्यपरम् नित्यं त्वमास्वयमपि कार्यमिति गौडाः
 मदनरत्ने पूर्वसकलितपतयश्च व्रतं सुनियतव्रतैः तत्कर्तव्यं नरैः श्राद्धदानार्चनविवाजितम् माधवीये कौन्त्ये काम्यो
 पवासिभ्यः कर्तव्यं तत्रासूतके तत्र काम्यव्रतकुर्याद्दानार्चनविवाजितमिति ॥ सत्यव्रतः रत्नरत्नलायाव्रत
 विधिमाह ॥ श्राव्यदीर्घतपसां नारीणां यद्रजो भवेत् न तत्रापि व्रतस्य स्यादुपरोधः कदाचनैतत्प्रतिनिधिना का
 रयेदित्येतदपरं तदुक्तं मदनरत्ने मास्स्ये श्रवरातुरजो योगे पूजामन्यो न कारयेदिति प्रतिनिधयश्च निर्णयास्यते

पैठानसिनोक्ताः भार्यापत्युद्वर्तकुर्याद्भार्याश्वपतिव्रतं असामर्थ्यपरस्ताभ्यांव्रतभंगोनजायते कालितत्वाविवेचने
 ब्रह्मवैवर्ते उपवासासमर्थश्चेदकेविभ्रतभोजयेत् तावद्वनादिकंदद्याद्यद्भुक्काङ्क्षिगुणंभवेत् सहस्रसन्निमतादिर्वाजिपेक्षा
 प्राणसंयमान् कुर्याद्द्वादशसंख्याकान्यथाशक्तिव्रतेनर इति राज्यस्थक्षत्रियाद्यर्थएकादश्यामुपोषितः पुरोधःक्ष
 त्रियस्वयार्थफलप्राप्नोतिनिश्चितं पितामहर्दनुद्दिश्यएकादश्यामुपोषिते सुतेनतत्फलविप्राः समग्रंसमवाप्नुयुः
 कर्त्तादशगुणंपुण्यप्राप्तोदयन्नसंशयः यमुद्दिश्यकृतंसेपिसंपूर्णफलभाग्भवेत् स्कांदेऽपि पुत्रंवाविनयोपेतंभगि
 नींश्चातरंतथा एषानभावएवान्यंवाह्मणंविनियोजयेत् तथा आतरंभगिनींश्चिकारयेद्वाह्मणादिभिरिति हे
 माद्रौवारहपुराणे असामर्थ्येशरीरस्यव्रतेतुसमुपस्थिते कारयेद्धर्मपत्नीवापुत्रंवाविनयान्वितं भगिनींश्चातरं
 वापिव्रतमस्यतलुप्यते माधवीयेरुसृत्यंतरेपि पितृमातृआताशेष्यश्चश्रूगर्वादिभूमजां ब्रह्मार्थमुपोषित्वास्व
 यंतत्फलभाज्यमेतत् नारीचपातिमुद्दिश्यएकादश्यामुपोषिता पुण्यंक्रतुशतंप्राहुर्मनयः पारदर्शिनः कल्पयानः
 पितृमातृआतृपातिभुवर्धयविशेषतः उपवासंप्रकुर्वाणः पुण्यंशतगुणलभेत् दक्षिणानात्रदातव्याश्चश्रूवाविहि
 ताहिंसा मदनरत्नेप्रभासखंडे भर्तापुत्रःपुरोधाश्चआतापत्नीसखापिच यात्रायाधर्मकार्यंकरतंव्याः प्रतिह
 रतकाः एभिः कृतंमहादेविरस्ययमेवकृतंभवेत् स्वयंकर्तृमशकश्चेत्कारयेत्पुरोधसा दशरमृतौ स्वयंहंभिक्रलं
 यस्स्यान्नतदन्येनजायते ॥ ऋत्विक्पुत्रोऽगुरुर्धृताभागिनियोधविट्पतिः एभिरेवकृतंयत्ततद्व्रतंस्वययमेवतु
 शूद्रस्य ब्राह्मणः प्रतिनिधिर्पुनः जपस्तपस्तीर्थसेवाप्रब्रज्याभंजसाधनं ॥ विप्रैःसंपादितंयस्यसम्प
 न्नंतस्यतत्फलमितिमरीचिवचनात् यत्तुनिर्णयसिंघावुकं प्रब्रज्यादीनांशूद्रेऽसंभावाद्भेदंवनंवाह्मणस्यशूद्रप्रतिनि
 धिरवपरे किंतुसंपूर्णतावाचनपरमिततन्न प्रब्रज्यामात्रस्यशूद्रेऽसंभवेपि जपादीनांसंभवेनताद्विषयेसंकोचायोगात्

एतद्वचनस्य प्रतितिनिधिप्रकरणे पाठेन संपूर्णतावाचनपरत्वायोगाच्च हेमाद्रौ कात्यायनः पुरोधस्तु श्रि
योवाहयोः सममितिरितं उपवासफलं ताभ्यां समग्रं समवाप्यते वायुपुराणे उपवासे त्वशकस्तु आहिताग्निरथापि वा
पुत्राह्वाकारपेदाद्यं ब्राह्मणादपिकारयेत् अथवा विप्रमुख्येभ्यो दानं दद्यात्स्वशक्तिवः उपवासफलं तेन समग्रं समवा
प्यते तत्र भोजनदोषोपितक्षणादेवनश्यति द्रव्यदातोपवासस्य फलं प्राप्नोत्यसंशयं कर्ता तु न तदाप्नोति नात्र का
या विचारणा धृणया वा न्यमुद्दिश्य एकादश्यामुपपिबतः यमुद्दिश्य कृतं विप्रास्तस्य पूर्णं कृतं भवेत् अत्र विशेषमाह
त्रिकाण्डमंडनः कान्ये प्रतितिनिधिर्नास्ति नित्ये चोभित्ति केचनः कान्ये व्युपक्रमदूर्ध्वं केचित्प्रतितिनिधिविदुः तस्मा
त्प्रतितिनिधिर्न त्रस्त्यामिदेवाग्निकर्मसु स्वदेशकालयोर्नास्ति नारणेरग्निरवसा नापि प्रतितिनातव्यं निषिद्धं वरुक्र
चित् हरिकेशसूत्रेऽपि नस्त्यामिनोऽस्य भार्यायाः पुत्रस्य देशस्य कालस्य भेदे वतायाः कर्मणः शब्दस्य च प्रतितिनिधि
र्विद्यत इति स्वस्ति श्रीरज्यवारीसिंहधरणीपालो वदान्याग्रणी नानाशास्त्रविचारसारसरसवित्सद्वृंदसंर
क्षकः धर्मार्थनैविवारकद्रघुपतेः पादांबुजाचारितो जीव्यात्पुत्रकलत्रपौत्रसहितः संपालयन् द्दमां चिरम् १ ॥ र
णवीरसिंहभूपेशकारिते कृत्यसागरे परिभाषाभिधोज्ञातश्चाष्टमैरत्नसंग्रहः २ ॥ इति श्रीरघुवंशतिलकश्री
महाराजरणवीरसिंहकारिते कृत्यरत्नाकरे धर्मनिबंधे परिभाषाप्रकरणं नामाष्टमम् ८ अथ सर्वव्रते पुत्रेताधिष्ठा
नेवतापूजोपयोगी सर्वदेवतासामान्यपूजाक्रमोलिख्यते तत्रादौ पूजोपचाराः पदार्थादर्शज्ञानमालायां अष्टत्रिंश
त् षोडशवादर्शपंचोपचारकाः तान्विभज्य प्रवक्ष्यामि केतवैश्वकृतैश्च किम् अर्हयै च पाद्याचमने मधुपर्कमुपरु
शं स्नानं तीराजनं वस्त्रमाचमनं चोपवीतकम् पुनराचमनं चैव दर्पणालेकनं तथा भंधपुष्पे धूपदीपौ नैवंधं च ततः क्र
मात् पानोपेतोपमाचामहस्तवासस्ततः परं करोद्धर्तनमित्यर्थः ताम्बूलमनुलेपं च पुष्पदानं पुनः पुष्पांजलिदानं

लक्षपुष्पव्रतादिविवेनति यावत् ॥ गौतंवाद्यंतथानृत्यंरतुतिश्रैवप्रदक्षिणम् ॥ पुष्पांजलिर्नमस्काराश्चाष्टा
 त्रिंशत्समीरिताः इत्यष्टात्रिंशत् ३८ ॥ आसनंस्वामतंचार्धपाद्यमाचमनीयकम् मधुपर्कचमस्तानवसनाभ
 रणानिच सुगंधःसुमनोधूपदीपमन्त्रेनतर्पणम् माल्यानुलेपनंचैवनमस्कारोविसर्जनम् इतिषोडशोपचाराः १६ ॥
 अर्घ्यपाद्याचमनेवमधुपर्कचमान्यपि गंधाद्योतिवेद्यांताडपचारोदशक्रमात् इतिदशोपचाराः १० ॥ गंध
 पुष्पधूपदर्पणैर्वेद्यंपंचमंरसृतं इतिपंचोपचाराः ५ ॥ महानिवेधेषुचतुःषष्ट्युपचाराश्चपुनस्तैर्विस्तरभयादत्र
 नोक्ताः शारदातिलके षोडशोक्ताः तेषथाआसनस्तानवस्त्रभूषणानिपरित्यज्यद्वादशाप्युक्ताः कपि
 लपंचरात्रे गंधतैलमथोदयार्धैवरूपप्रतिमांततः दूर्वाद्यविष्णुक्रंताचश्यामाकंपद्ममेवच पाद्यांगानिचत्वारि
 कथितानिसमासतः इतिपाद्यं कर्पूरमगुरुपुष्पद्रव्याण्यामनीयकं सिद्धार्थमक्षतंचैवदूर्वापरितलमेवच यथा
 गंधफलपुष्पमष्टांगंत्वर्धमुच्यते इत्यर्घ्यः स्नानेवस्त्रेथभोज्येदयादाचमनीयकं उद्धर्तनमपितत्रैव रजनीस
 हदेवीयाशिरिषलक्ष्मणापिच सह्याभद्राकुशान्नाणिउद्धर्तनमिहोच्यते भञ्जतंत्रप्रकाशिकायां अक्षतान्गंधपुष्पाणि
 स्नानपात्रेतथात्रयं तत्रैव द्रव्याभवेप्रदातव्याःक्षालितारतंडुलाःशुभाः अगारूपसंहितायां तथाचमनपात्रैश्चद
 याज्जातोफलंमुने लवंगमपिकंकोलंशस्तमाचमनीयके तंत्रांतरे तंडुलान्प्रक्षिपेत्तैषुद्रव्याभवेपुतत्स्मरन् प्र
 योगपारिजाते व्यासः प्रतिमांपटयंत्राणांनिखंस्नाननकारयेत् कारयेत्पर्वदिवसेयदाचामलधारणम्
 ज्ञानमालायां नाक्षतैरर्घ्येद्विष्णुनतुलस्यागणाधिपं नदूर्वाययजेद्वीर्विल्वपत्रादिंवाकरं उन्मत्तमर्कपुष्पंचवि
 ष्णोर्वर्ज्यंसदावुधैः अक्षतारतुयवाःशोका इतिपदार्थादर्शो उक्तव्याद्यवानामेवायानिपेधोनतंडुलादीनां तंत्रांतरे
 महाभिषेकंसर्वत्रशंखेनैवप्रकल्पयेत् सर्वत्रैवप्रशस्तोवाजःशिवसूर्यार्चनंविनेति अन्यत्रापि कुंदंशिरिषंतुलसी

गणेशेषु तत्रैव त्वं गतं तर्था कं धत्तु रमकं क्षतमवजपाणौ वज्रं शिवे केतकं शंखवारिहति श्रयावाहनादिमुद्राः देव
 तानेन संतुष्टास्तर्धदात्तुमुखी भवेत् अंगुष्ठा निक्षिपेत्पाणौ मुद्रा चावाहनी रम्यता संक्षिप्य निक्षिपेत्संघं मुद्रा वास
 न संक्षिता अधोमुखी दिव्यं चैव रथापिता मुद्रिका मता अंगुष्ठा वुच्छितौ कुर्यात्संमुखी करणी भवेत् प्रसूतं गुलिको
 हस्तौ निधाय छिद्रौ तु संमुखौ कुर्यात्स्वदये च यं मुद्रा प्रार्थनं संक्षिका इत्येवं सर्वदेवानां पूजने षट्प्रदर्शयेत् शिव
 पूजायां लिङ्गमुद्रा उच्छिन्नं दक्षिणं गुणधामं गुणधेनवं धयेत् वामं गुलौ दक्षिणाभिर्गुलीभिश्चैव धयेत् लिङ्गमुद्रे
 वनारण्याता शिवसाक्षिभ्यकारिणीति श्रीकामः शीर्षिण् कुर्यात्तराज्यकाम रतुनेत्रयोः मुखे च ब्राह्मण्यकाम रतुपादयोः
 सुखकाम कृत् हृदये सर्वकामी च ज्ञानार्थानां भिमंडले राज्यकाम रतुगुह्ये वै प्रीतिवार्यारोगशान्तिं कृत् हेमाद्रौ स्रग्म
 खं कल्पहस्तौ द्वौ केचिदसंकुचिता इंगुलीति समारण्याता पंकजपंकज प्रसूतैवसा पूर्वाका मुकुलीया च प्रदेशे निःसृता
 गुलिः व्याकोशमुद्रा मुकुला पद्ममुद्रा प्रदर्शिता अंगुष्ठा वा वितानौ तु स्वर्कां पांगुलि वेष्टितौ उच्चौ चाभिमुखौ हस्तौ
 योजयित्वा तु निष्कुरा तर्जन्याकुंचितं कृत्वा तथैव च कनीयसी अधोमुखी दृष्टनखा स्थिता मध्ये कररपत्तु चतस्रश्चो
 दिभ्यताः पुष्टे अंगुलैरेकतः करे नालं व्यावारिथ्य नौ द्वौ तु व्योममुद्रा प्रकीर्तिता रामपूजने सप्तदशमुद्रा रामार्चनं चाद्रिका
 यामगाररूपः आवाहनं रथापनी च साक्षिर्धो करणीतया सुसन्निरोधिनी मुद्रा संमुखी करणीतया सकली करणी वैवम
 रा मुद्रा तथैव च आसां लक्षणा नि प्रागेवाभिहितानि शंखचक्रगदापद्मधेनुकौर तु गगारुडाः श्रीवत्सवनमाले च
 निःसृता प्रदर्शयेत् एताभिः सप्तदशभिर्मुद्राभिस्तु विचक्षणः यो राममर्चयेन्नित्यं मे हृदये रससुरेश्वरं द्वावप्येदं पि
 प्रेक्षततः प्रार्थितमाप्नुयात् मूलाधारद्वारा त्वमानो तत्कमुभांजलिः त्रिरथानगततेजोभिर्वनीता प्रतिष्ठादिपु
 ण्वाहनी यं मुद्रा रस्यादेवा र्चनं विधौ मुने एवैवाधोमुखी मुद्रा स्तपने शरपते बुधैः उन्नतं गुणधेनेन मुष्टीकृतकरद्वयं

सविधीकरणीमुद्रादेवार्चनाविधौमुने शृंगुधर्गभिणीसैवमुद्रास्यात्सन्निरोधिनी उत्तानमुष्टिगुणलासंमुखीकरणीमता
 शृंगैरेवांगविन्यासः सकलीकरणीभवेत् अन्योन्यकरसलभाविस्ताः रितकरद्वयी महामुद्रेयमाख्यातान्युनाधिकस
 मापनी कनिधानामिकामध्यान्तरयांगुधातदभ्रतः गोपितांगुष्ठमूलेनसन्नद्धमुकुलीकृता करद्वयेनमुद्रास्याच्छंखाख्ये
 यंसुरार्चने अन्योन्याभिमुखस्पर्शव्यत्ययेनतुयेष्टेत् शृंगुलीभिः प्रयत्नेनमंडलीकरणमुने चक्रमुद्रेयमाख्यातान्ग
 दामुद्राततः परम् अन्योन्याभिमुखाश्लिष्टाततः कौरतुभसंज्ञिता कनिष्ठेन्योन्यसंश्लिष्टे 5 भिमुखेहिपरस्परं वा म
 रयतर्जनीमध्येमध्यानामिकयोरपि वामानामिकसंरुष्टातर्जनीमध्येयोभिता पर्यायेणतान्गुष्ठद्वयीकौरतुभलक्षणा
 कनिष्ठान्योन्यसंलभाविपरीततुयोजिता अथस्तात्त्रापातान्गुष्ठामुद्रागारुडसंज्ञिका तर्जन्यंगुष्ठमध्येस्थामध्यामाना
 मिकाद्वयी कनिष्ठानामिकामध्यतर्जन्यग्रकरद्वयी श्रीवत्संज्ञामुद्रेयंवनमालाभवेततः कनिष्ठानामिकामध्यामुष्टिरु
 द्रततर्जनी परिध्वांताशिरस्युच्चैस्तर्जनीभ्यांदिवौकसः योनिमुद्रासमाख्याताद्योतकरद्वयाभिता तर्जन्याकृष्टमध्यां
 तरिथतानामिकयुभिका मध्यस्थलस्थितान्गुष्ठयेयंशरतामुनेचने इतिमुद्रालक्षणे अथसर्वव्रतेषु सामान्यतः पूजा
 विधिस्तत्रादौविष्णुव्रतेषु सामान्यतोविष्णुपूजाक्रमोलिख्यते व्रतदिवसे व्रतकर्ताकृताह्नित्यक्रियः संभूतपूजोपचारः
 धृतशुद्धिवासा यागमंडलमागत्य स्वेष्टदेवंनमस्कृत्य व्रतपूजासंकरपंकुर्यात् डोमयेत्यादिपंचांगस्मरणपूर्वकं स्व
 गोत्रनामस्मरणकृत्वात्मनः सर्वपापक्षयादिकामोविष्णुप्रीत्यर्थमेकादश्यादिव्रतान्भूताविष्णुपूजनमहंकरिष्यद्व्रति
 संकल्पः ततः कलशपूजनंकुर्यात् कलशजले गीचयमुनेचैवगोदावारिसरस्वति नर्मदे सिंधुकावेरिजलेरिमन्सन्निधि
 कुरु ब्रह्मांडेदरतीर्थानिकरैः स्फुष्टानितरेवे तेनसत्येनर्षदेवतीर्थेदेहिदियाकर गायत्र्यामूलमंत्रेणचदेवध्यातज्जलं
 संपूज्यस्ववामेपट्कोणमंडले शंखस्थापनंकुर्यात् त्रिपादिकायां बहिर्मंडलायनम इतिसंपूज्य तत्रशंखस्थापयित्वा

अर्कमंडलायनम इतिसंपूज्य त्वंपुरासागरेत्पन्नो विष्णुनाविधृतःकरे नामितःसर्वदेवैश्वपांचजनन्यनमोरुते
 इतिसंप्राप्तं तत्रकलयजलंदद्या चंद्रमंडलायनम इतिसंपूज्य ततोऽंधटापूजनंकुर्यात् आगमार्थेतुदेवानांगमना
 र्थतुरक्षसां कुर्वेदंधारवतस्मादेवताह्लादलक्षणं सर्ववाद्यमयीऽंधटाविष्णोश्चाख्यन्तवह्मभा यस्यवाद्याप्रभावे
 णजायतेभुविमंगलम् इतिऽंधटापूजनम् ततःस्वदेहेपुरुषसूक्तन्यासान्कुर्यात् तत्रादौविनियोगः सहस्रशीर्षित्यादी
 नांऽंध्याश्रुचानारायणश्रुतिः आद्यानां पंचदशानां श्रुतुष्टुपुष्टं श्रुत्यायाश्रुतिष्टुपुष्टं सर्वासांऽंध्याश्रु
 चां महापुरुषोदेवता जगद्बीजं न्यासे पूजायांच विनियोगः ॥ उंसहस्रशीर्षा पुरुषः सहस्राक्षः
 सहस्रपात् सभूमिश्चसर्वतरुत्वत्वायतिष्ठदशांगुलम् वामकरायनमः १ ॥ पुरुषएवेदं सर्वं यद्गतेयञ्चभाव्यम्
 उतामृतत्वरूपे शानो यदनेनातिरोहति दक्षिणकरायनमः २ ॥ एतावानस्यमहिमातीज्यायांश्चपूरुषः पादो
 स्यविश्वामृतानिजिपादस्यामृतदिवि वामपादायनमः ३ ॥ जिपादूर्ध्वदक्षेऽपुरुषः पादोऽस्येहाभवत्पुनः ततोऽपि
 इव्यक्रामत्सशानानशनेऽश्रुभिर्दक्षिणपादायनमः ४ ॥ ततोऽविराडजायतविराजोऽश्रुधिपुरुषः सजातोऽश्रुत्य
 रिच्यतपश्चाद्भूमिथोपुरः वामजानुनेनमः ५ ॥ वरमाद्यज्ञात्सर्वहृतःसन्भूतस्तृपदाजपम् पशूंस्तान्श्चक्रेवा
 यव्यानारण्याग्रान्याश्वये दक्षिणजानुनेनमः ६ ॥ वरमाद्यज्ञात्सर्वहृतःसन्भूतस्तृपदाजपम् पशूंस्तान्श्चक्रेवा
 श्लिसयज्ञिरतरमाद्यजुस्तरमादजायत वामोरवेनेमः ७ ॥ तस्मादश्वाऽश्रुजायंतयेकेचोभयादतः गावोहयाज्ञिरे
 तस्मात्तरमाज्जाताऽश्रुजायधः दक्षिणोरवेनेमः ८ ॥ तंयज्ञंवाहिं पिप्रोक्षन्पुरुषंजातमग्रतः तेनदेवाऽश्रुयजंतसाध्या
 ऽश्रुपयश्च ये नाभ्येनमः ९ ॥ यत्पुरुषं पंचदधुः कतिधाव्यकल्पयन् मुखं किमस्यासीत्किवाहू किमूरूपादाऽउच्येत
 हृदयायनमः १० ॥ ब्राह्मणोऽस्यमुखमासीद्ब्राह्मराजःन्यः कृतः ऊरुतदयद्वैश्यः पद्भ्यां शूद्रोऽश्रुजायत कंठायनमः

चंद्रमामनसोजातश्चक्षोः सूच्योऽञ्जजायत श्रोत्रोद्वायुश्चप्राणश्चमुखादग्निरजायत मुखायनमः ॥ १२ ॥
नाभ्याऽऽसीदन्तरिक्षंश्रीर्णोद्यौःसमवर्तत पद्भ्यांभूमिर्दशःश्रोत्रात्तथालोकांश्चकल्पयन् शिरसेनमः १३
यत्पुरुषेणहविषादेवायज्ञमतन्वत वसन्तोऽस्यासीदाज्यंघ्राणमदध्मःशरद्विः शिखायैनमः ॥ १४ ॥ सप्ता
स्यासन्परिधयास्त्रिस्सप्तसमिधःकृताः देवायद्यज्ञंतन्वानाऽऽश्वधन्तृरुपन्पशुम् कवाचायनमः १५ ॥ यज्ञे
नयज्ञमयजन्तदेवास्तानिधर्म्माणिप्रथमान्यासन् ॥ तेहनाकम्महिमानःसचन्तयन्नपूर्वसाध्याःसन्तिदेवाः
आयनमः १६ ॥ अथध्यानं शांताकारंभुजगशयनंपद्मनाभंसुरेशंविश्वाधारंगगनसदृशंमेघवर्णंशुभांजं ल
क्ष्मीकान्तंकमलनयनंयोगिभिर्ध्यानगम्यं वदेविष्णुमवभयहरं सर्वलोकैकनाथम् १ ॥ ध्येयःसदासादितमंडलमध्य
वर्त्तनारायणःसरसिजासनसन्निविष्टः केयूरयान्मकरकुंडलवानिकरोटीहारीहिरण्मयवपुर्धृतशंखचक्रः २ ॥ इति
ध्यात्वा पूजाभारभेत् आगच्छदेवदेवेशतेजोरशेजगरपते क्रियमाणामयापूजोग्रहाणसुरसत्तम सहस्रशीर्षेत्या
वाहनं १ ॥ नानारत्नसमायुक्तंकार्ततत्परविभूषितं आसनंदेवदेवेशप्रोत्पद्यर्थप्रतिग्रह्यतां पुरुषएवेत्यासनं ३ ॥
पाद्यंग्रहाणदेवेशसर्वक्षेमकरंविभो भक्त्यामयार्पितंदेवलोकनाथजगरपते एतावानस्येतिपाद्यम् ३ ॥ नम
स्तेदेवदेवेशनमस्तेधरणीधर नमस्तेजगदाधारश्चर्वनः प्रतिग्रह्यताम् जिपादूर्ध्वैरपधर्मम् ४ ॥ कर्पूरवासितं
तौषमंदाकिन्याः समाहृतं आचम्यतांजगन्नाथमयादत्तंहिभक्तितः ततोविशोऽित्याचमनम् ५ ॥ अथपंचामृत
स्नानं उपयः पृथिव्यांपयऽलोपधौपुपयोदिव्यन्तरिक्षेपयोधाः पयस्स्वतीःप्रदिशः सन्तुमह्यम् १ इतिपयःस्नानं
देवस्यत्वासवितुः प्रसवेथिनोवाहभ्यांपूष्णेहस्ताभ्याम् इतिशुद्धज्ञानं २ दधिक्रावणोष्णकारिपंजि
ष्णोरश्चरयत्वाजिनः सुरभिश्चोमुखाकरत्प्रणऽआयुष्पितारिपत् इतिदधिज्ञानं देवस्यवेतिशुद्धज्ञानम्

भक्ष्यभोज्यसमायुक्तैवेद्यप्रतिगृह्यताम् नान्याआसीदिति नैवेद्यम् १३ सर्वपापहरादिव्यंगानेयानिर्मलजलं पा
 नार्थं च मया दत्तं गृहाण पुरुषोत्तम पुनराचमनीयं १४ इदं फलं मया देवस्थापितं पुरतस्तव तेन मे स फलावाप्तिर्भवेज्जन्म
 निजन्मनि यत्पुरुषेणेति फलम् १५ पूर्णाफलं महादिव्यं नागवल्लीदलैर्भूतं कर्पूरलासमायुक्तं वूलं प्रतिगृह्यताम्
 इति तावूलं १६ अथ दक्षिणा हिरण्यगर्भगर्भस्थं हेमवर्जं विभावसोऽन्नं तपुष्यफलदमतः शान्तिं प्रयच्छ मे सतास्या
 सन्परीक्षयस्त्रिःसप्त सामिधः कृताः देवाय द्यज्ञं तन्वानाऽश्वधन् न पुरुषं पशुम् इति दक्षिणा द्रव्यम् १७ चंद्रादित्यौ च
 धरणीविबुद्धाश्चिरं सतथैव च स्वमेव ज्योतिषां ज्योतिरात्तिष्ठयं प्रतिगृह्यताम् ॥ १८ ॥ इति नीराजन्म् ॥
 नमस्ते पुद्गरिकाक्ष नमस्ते स्त्वमरप्रिय नमस्ते जगदाधारदेव देवनमोस्तुते यज्ञेन यज्ञमिति पुष्पांजलिः ॥ १९ ॥
 अथान्यानि देवसूकानि पठित्वा सहस्रनामस्तवादिभिरपि पुष्पांजलीसमर्पणं कुर्यात् ततः प्रदक्षिणा
 यानिकानि च पापानि जन्मान्तरकृतानि च तानि तानि प्रणश्यंति प्रदक्षिणायाः पदे पदे इति प्रदक्षिणा नमः
 सर्वहिता र्थाय जगदाधारहेतवे साष्टांगो यं प्रणामस्ते प्रयत्नेन मया कृत इति नमस्कारः यन्मया भक्तिर्योगे
 न पत्रं पुष्पं फलं जलं निवेदितं च नैवेद्यं तद्गृहाणानु कं पया इति सर्वपदार्थसमर्पणम् आवाहनं न जानांमि नैव जाना
 मि पूजनं विसर्जनं न जानांमि त्वंगातिः परमेश्वर एवं पूर्वभूजां समाप्य व्रतं तदेदक्षिणा ज्ञानदानादिभिर्ब्राह्मणान्पारितो
 द्य तैरनुज्ञातो व्रतपारणं कुर्यात् इति विष्णुव्रते पुसामान्यपूजाविधिः अथ शिवव्रते पुसामान्यपूजाविधिः तत्रा
 पि व्रतकर्ता कृतानि त्यक्रियः पूजोपचारसंयच्छंत्वा संकल्पं कुर्यात् ओमद्येत्यादिसर्वपापक्षयोत्तरधर्मा र्थकाममोक्षा
 र्थसांवसदाशिवप्रसादादिसिद्धयर्थं शिवपूजाव्रतमहं करिष्ये यथाविधिना कलशस्थापनं कृत्वा अर्घ्यपात्रस्थापनं
 विधाय पंचव्रह्म मंत्रं न्यासं कुर्यात् स्त्रीशूद्राभ्यां पंचाक्षरं न्यासो विधेयः उर्ध्वं अर्घ्यश्रीं शिवपंचाक्षरं मंत्रस्य वामदे

अथ धृतज्ञानं धृतं धृतपावानः पिवतवसां वसापावानः पिवतां तारिश्चर्यहविरसिस्वाहा दिशः प्रादिशञ्चादिशो
 विदिशऽउदिशोदिग्भ्यः स्वाहा इति धृतज्ञानं देवस्य त्वेति शुद्धज्ञानं अथ मधुज्ञानं मधुवाताऽ
 ऋताय ते मधुक्षरं तिस्रधवः मार्वाद्भिः सत्त्वोषधीः मधुन कञ्चुतोपसो मधुमत्पाथैर्वष्ट्रजः मधुधौरस्तुतः पि
 तामधुमाञ्जो वनस्पतिर्मधुमां अस्तु सूर्यः मार्वागार्वाभवन्तुतः इति मधुज्ञानं देवस्य त्वेति शुद्ध
 ज्ञानम् स्वादुपवस्वदिव्याय जन्मने स्वादु रिद्राय सुहवीतनासि स्वादूर्भिन्नाय वरुणाय वायवे षडहस्पतये म
 धुमांश्चदाभ्यः इति शर्कराज्ञानं देवस्य त्वेति शुद्धज्ञानम् ५ ततः पंचासुतद्रव्यमेकाकृत्य शर्करारससंयु
 कं पयोदधिधृतं मधु पंचासुतं समानां तं ज्ञानार्थं परमेश्वर इति पंचासुतज्ञानं पुनः शुद्धोदकज्ञानं तत आपो हि
 ष्ट्यादिभ्यः कल्पेन पुनः पंचोपचारैः संपूज्य महाभिषेकं कुर्यात् गंगाचयमुनाचैव नर्मदाचसरस्वती तामीपयोष्णीक
 ण्याचताभ्यः ज्ञानार्थमाह तम् तोयमेतत्सुखरूपं शीतानीयं प्रतिगृह्यताम् तरुमाद्यज्ञातसर्वहुतः सम्भूतऽष्टपदज्य
 म् पशुरांश्च क्रेवायव्या नारण्या ग्राम्याश्च ये इति ज्ञानम् ६ सर्वभूषाधिके सौम्ये लोकलज्जानिवारणे मयोपपादि
 तं तु भवं वाससी प्रतिगृह्यताम् त्र्यम्माद्यज्ञातसर्वहुतः ऋचेति वस्त्रं ७ सर्वदेवनमस्तेस्तु आहिमांभवसागरात् ब्रह्मसूत्रं
 सोत्तरीयं गृह्णाण परमे ^{स्त्रिभुम्भा} वाद्भ्याऽञ्जनाय तेति यज्ञोपवीतम् ८ श्रीखण्डचंदनं दिव्यं गंधाढ्यं सुमनोहरं वि
 लेपनं सुरश्रेष्ठरीत्यर्थं प्रार्थये दक्षिं तं यज्ञवर्हिषि प्रौक्षन्ति गंधम् ९ माल्यादीनि सुगंधानि मालत्वादीनि वैप्र
 भो मया हतानि पूजार्थं पुष्पाणि प्रतिगृह्यताम् यत्पुरुषं व्यदधुरिति पुष्पम् १० वनस्पतिरसोत्पन्नो गंधाढ्यो गंध
 उत्तमः आग्नेयः सर्वदेवानां धूपो यं प्रतिगृह्यताम् ब्राह्मणो रयेति धूपम् ११ आज्यं च वर्तितस्युक्तं वहिना योजितं मया
 दीपं गृह्णाण देवेश नैलोक्येति मिरापहम् चंद्रमामनसो जाता इति दीपम् १२ अन्नं च तु विधं स्वादुरसैः पद्भिः समन्वितं

भक्ष्यभोज्यसमायुक्तं नैवेद्यं प्रतिगृह्यताम् - नाभ्या आसीदिति नैवेद्यम् १३ सर्वपापहरं दिव्यगंगेयं निर्मलं जलं पा
 नाद्यैश्च मया दत्तं गृहाण पुरुषोत्तम पुनराचमनीयं १४ इदं फलं मया देवस्थापितं पुरतस्तव तेन मे स फलवाप्तिर्भवेज्जन्म
 निजन्मनि यत्पुरुषेणेति फलम् १५ पूर्णा फलं महादिव्यं नागवल्लीदलैर्युतं कर्पूरैः लासमायुक्तं तालवूलं प्रतिगृह्यताम्
 इति तालवूलं १६ अथ दक्षिणा हिरण्यगर्भगर्भस्य हेमवीजं विभावसोः अनंतपुण्यफलदमतः शान्तिं प्रयच्छ मे सप्तस्त्र्या
 सन्परिधयस्त्रिः सप्त सामिधः कृताः देवाय यज्ञं तन्वा नाऽश्रवन्नपुरुषं यशुम् इति दक्षिणा द्रव्यम् १७ चंद्रादित्यौ च
 धरणीविद्युदग्निरस्तथैव च स्वमेव ज्योतिषां ज्योतिरार्षिकयं प्रतिगृह्यताम् ॥ १८ ॥ इति नीराजन्म् ॥
 नमस्ते पुंडरीकाक्ष नमस्ते स्त्वमरप्रिय नमस्ते जगदाधार देव देवनमो रतुते यज्ञे न यज्ञमिति पुष्पांजलिः ॥ १९ ॥
 अथान्यानि देवसूकानि पठित्वा सहस्रनामस्तवादिभिरपि पुष्पांजलीसमर्पणं कुर्यात् ततः प्रदक्षिणा
 यानि कानि च पापानि जन्मान्तरकृतानि च तानि तानि प्रणश्यति प्रदक्षिणायाः पदे पदे इति प्रदक्षिणा नमः
 सर्वहितार्थाय जगदाधार हेतवे साष्टांगेयं प्रणामस्ते प्रयत्नेन मया कृत इति नमस्कारः यन्मया भक्तियेन
 न पञ्च पुष्पं फलं जलं निवेदितं च नैवेद्यं दत्तं गृहाणानुक्रं पया इति सर्वपदार्थसमर्पणम् आवाहनं न जानासि नैव जाना
 सि पूजनं विसर्जनं न जानासि त्वंगतिः परमेश्वर एवं पूर्वज्जांसमाप्य व्रतातिदक्षिणा ज्ञानादिभिर्ब्राह्मणा न्परितो
 ष्य तैरनुज्ञातो व्रतपारणं कुर्यात् इति विष्णुव्रते पुसामान्य पूजाविधिः अथ शिवव्रते पुसामान्य शिवपूजाविधिः तत्रा
 धिवातकर्त्ता कृतानित्यक्रियः पूजोपचारसंचयं कृत्वा संकल्पं कुर्यात् उमद्येत्यादिसर्वपापक्षयितारधर्मार्थकाममोक्षा
 र्थसांवसदाशिवप्रसादसिद्धयर्थं शिवपूजाव्रतमहं करिष्ये यथाविधिना कलयशस्यापनं कृत्वा अर्घ्यपात्रस्यापनं
 विधाय पंचव्रतमंत्रन्यासं कुर्यात् स्त्रां ब्राह्मण्यां पंचाक्षरन्यासो विधेयः उं अरुण श्च शिव पंचाक्षरमंत्रस्य वामदे

[illegible]

यक्रपरानुपुष्टदः श्रीसदाशिवोदेवान्यासपूजादौविनियोगः वामदेवऋषयेनमः शिरसि श्रानुपुष्टदसेनमोमुखे
 श्रीसदाशिवोदेवतायेनमोः हृदि सदाशिवश्रुतियेन्यासपूजादौविनियोगः सर्वांगेषु १ उर्गतत्पुरुषायनमो हृदि
 मश्वोरयनमः पादयोः शिसद्योजातायनमोगुह्ये वांवाग्देवायनमोमूर्धनि यईशानायनमोमुखे ओंश्रृंगभ्यां
 नः नतर्जनीभ्यांनमः मध्यमाभ्यांनमः शिञ्जनाभिकाभ्यांनमः वांकिनिष्ठिकाभ्यांनमः यंकरतलकरपृष्ठाभ्यांनमः
 एवंहृदयादिन्यासं कुर्यात् अथध्यानं सूयकोटिप्रतीकाशं त्रिनेत्रं चंद्रशेखरं त्रिशूलवज्रसङ्क्रपाशां
 कुशधरं विभुम् वरदाभयपाणिं च सर्वाभरणभूषितं उमालिं गतिवामांगं शातं ध्यायेत् सदाशिवम् इति ध्यानम् अथा
 वाहनम् आगच्छत्वं महदेव उभयसहशंकरं समपूजां गृह्णामां प्रसन्नो भव सर्वदा सद्योजातं प्रपद्यामीत्यावाहनम्
 १ भद्रपीठमिदं देवानां भरणभूषितं मयानिवेदितं भक्त्या आसनं प्रति गृह्यताम् सद्योजाताय वै नम इत्यासनम् ॥
 २ ॥ पाद्यं गृहाण देवेश गंधपुष्पाक्षतैर्भूतं कुशोदकसमायुक्तं प्रीत्यर्थं प्रति गृह्यताम् भवे भवेनातिभवे भवस्व मां पाद्यं स
 मर्पयामि ॥ ३ ॥ सदाशिव नमस्ते स्तुभक्तानामभयंकरं गंधपुष्पाक्षतैर्भूतं गृहाणा धर्ममोरुतते भवोद्भायनमः
 अर्घ्यं समर्पयामि ॥ ४ ॥ गंगाजलं समानीतं सुवर्णकलशस्थितं गृहाणा च मनो देव पार्वत्या सहितं प्रभो नमः शि
 वाय आचमनं समर्पयामि ॥ ५ ॥ मधुपर्कं गृहाणे मंदमिधमध्वारूपं संयुतं गृह्योक्तो न विधानेन जगदानंदकारकं वाम
 देवाय नमः मधुपर्कं समर्पयामि ॥ ६ ॥ आप्यायस्वेति शीरस्नानं १ देव रूपेति शुद्धस्नानम् ॥ २ ॥ घृतं घृतावान
 लः घृतैस्तस्नानं ३ मधुवतितं मधुस्नानं ४ रवाटुपवस्वेति शर्करास्नानं ॥ ५ ॥ असौ पयस्ताद्यो अरुणऽउत वभ्रुः सुमंग
 लः वेधेन श्रुद्रा अभितो दिक्षु श्रिताः सहस्रशो वै पाण्डुहृदईमहे शुद्धस्नानं ॥ ६ ॥ पट्टकार्पासं संभूतेनानारागसम
 न्विते मयोपपादिते तत्पंचवाससी प्रातिगृह्यताम् उपेष्टाय नमः वस्त्रं ॥ ७ ॥ कार्पासानिर्भूतं सूत्रं वस्त्रं ग्रंथि समन्वितं

भक्त्यादत्तमयाशंभोयहाणशशिदेश्वर श्रेष्ठायनमः यज्ञोपवीतम् ॥ ८ ॥ सुगंधचंदनंदिठ्यंकरतुरीकुंकुमान्वितं
 मयान्वेदितंस्वामिन्नयहाणजगतीपते कालायनमःगंधम् ॥ ९ ॥ अक्षताःपरमाःशुभ्राःरजनीचूर्णमिश्रताः मया
 पितायहाणेशसृष्टिरिथयंतकारक कलविकरणापनमःश्रक्षतात्समर्पयामि १० मल्लिकामालतीजातीचंपकःपाटली
 तथा मयाहृतानिपूजार्थपुष्पाणिप्रतिग्रहतां सर्वभूतदमनायपुष्पाणिसमर्पयामि ॥ ११ ॥ अथांगपूजां सद्यो
 जातायनमः पादौपूजयामि वामदेवायनमः गुरुफौपूजयामि जघोरायनमः जंघेपूजयामि तर्पुस्पायनमः जानु
 नीपूजयामि ईशानायनमः गुह्यपूजयामि महादेवायनमः नाभिपूजयामि विश्वकर्त्रेणमः उदरंपूजयामि सर्वतो
 मुखायनमः पार्श्वपूजयामि स्थाणवेनमः स्तनौपूजयामि नीलकंठायनमः कंठपूजयामि शंभवेनमः नेत्रत्रयंपू
 जयामि शूलपाणयेनमः श्रेष्ठपूजयामि पिनाकिनेनमः ललाटपूजयामि शिवायनमः शिरःपूजयामि पशुपतये
 नमः शिखापूजयामि महादेवायनमः सर्वांगपूजयामि ततश्चाष्टोत्तरशतनामभिर्विल्वपत्राणिसमर्पयेत् ततोऽरुद्र
 सूकादिभिर्महाभियेकंकुर्यात् वनस्पतिरसोत्पन्नोपाढ्यःसुमनोहरः आग्नेयःसर्वदेवानां धूपोऽथप्रतिग्रहताम्
 वलायनमःधूपसमर्पयामि ॥ १२ ॥ पंचवर्त्तिसमायुक्तंवल्लिनाज्वालितंमया दीपंग्रहाणदेवेशत्रैलोक्यतिभिरापह
 म् वलप्रमथनापदीपसमर्पयामिनमः ॥ १३ ॥ अन्नंचतुर्विधंस्वादुरसैःपटुभिःस्मान्वितं भक्त्यानिवेदितंचारु
 नैवेद्यंप्रतिग्रहताम् सर्वभूतदमनायनमःनैवेद्यसमर्पयामि १४ उत्तरापोशनंहस्तप्रशालनंउदकुंभंप्रदाराया
 मिशीतलोदकपुरितं कर्पूरचंदनाढ्यंचउशीराभृतसंयुतं मनोमननायनम आचमनीयंसमर्पयामि ॥ १५ ॥
 नानाविधफलश्रेष्ठपुत्रपौत्रफटप्रदम् सर्वैश्वर्यप्रदंनित्यंग्रहाणफलप्रदमितिफलम् ॥ १६ ॥ हिरण्यगर्भगर्भ
 रथंहेमवीजंविभावसोःश्रनंतपुण्यफलदमतःशान्तिंप्रयच्छमे इतिदक्षिणा चक्षुषप्रदंचलोकानांतिमिरस्यनिवारणं

ध्यातिर्यकलिपतंभक्त्यागूहाणपरमेश्वर शशिशेखरायनमःतीराजनंसमर्पयामि १७ विश्वेश्वरविरूपाक्ष
 विश्वरूपसदाशिव शरणंभवभूतेशकलणकरशंकर इति पुष्पांजलिंसमर्पयामितमः १८ हरशंभोमहादेव
 समस्तसुरवृद्धभ शिवशंकरसर्वोत्तमशैलकंठनमोस्तुते २० इतिनमस्कारः ॥ यानिकानिचपापानिजन्मां
 तरकृतानिच तानितानिप्रणश्यतिप्रदक्षिणपदेपदे ॥ इतिप्रदक्षिणा २१ नमस्तेपार्वतीनाथनमस्तेभ
 कवरसल ईदिसतेभफलेदेहिभवान्यनंदवर्धन २२ ॥ इतिप्रार्थना एकादशफलैर्भुक्तवेणुपात्रसमन्वितं वा
 यनंदेवदेवस्पर्शदामिगिरिजापतेः पार्वत्यानिर्भितेश्वरंछाणंसांभार्यदायकं वायनंद्विजवर्षाप्रश्रुतःशातिंप्रप
 च्यमे इतिवायनदानम् यस्यस्पर्श्याचनामोत्पत्तयोयज्ञक्रियादिषु ज्यूनंसंपूर्णतांयातिसद्योवंदेमहेश्वरम् अ
 नेनपोडशोपचारपूजनेन भवानीशंकरः प्रीयतामिर्युक्तापूजनंसमर्पयेत् गच्छगच्छसुरश्वेभवानीसहितप्रभो कै
 लासवासिन्दवेशपुनरागननायच इतिविसर्जनं इतिश्रीशिवव्रतेषु पूजापद्धतिःसमाप्ता अथाष्टोत्तरशतनामा
 नि एभिरेवशिवपूजनमभ्युक्तं उंशिवायनमः १ उंमहेश्वरायनमः २ उंशंभवेनमः ३ उंपिनकिनेन
 मः ४ उंशशिशेखरायनमः ५ उंवांमदेवायनमः ६ ॥ उंविरोपक्षायनमः ॥ ७ ॥ उंअर्चनेनमः ८
 उंलोहितायनमः ॥ ९ ॥ उंशंकरायनमः ॥ १० ॥ उंशूलपाण्येनमः ॥ ११ ॥ उंखट्वांजिनेनमः १२
 जुवृद्धभायनमः १३ शिपिविष्टायनमः १४ अम्बिकानाथायनमः १५ श्रीकंठायनमः १६
 भक्तवरसल्लायनमः १७ भवायनमः १८ शर्वायनमः १९ त्रिलोकेशायनमः २० शितिकंठायनमः २१
 नमः २२ उन्नायनमः २३ कपालिनेनमः २४ कामारयेनमः २५ अंधकासुरसूदनायनमः २६
 येनमः २७ ललाटक्षायनमः २८ कालकलायनमः २९ कृपानिधयेनमः ३० भीमायनमः ३१

परशुहरतायनमः ३२ मृगपाण्येनमः ३३ जटाधरायनमः ३४ कलासयासननमः ३५ कवाचिनेनमः ३६
 कठोरायनमः ॥ ३७ ॥ त्रिपुरांतकायनमः ३८ तृपांकायनमः ३९ तृषभारूढायनमः ४० भस्मोद्धूतविग्रहा
 यनमः ४१ सामप्रियायनमः ४२ स्वरमयायनमः ४३ त्रिमूर्तयेनमः ४४ श्रवनीश्वरायनमः ४५ सर्वज्ञाय
 नमः ४६ परमात्मनेनमः ४७ सोमसूर्याग्निलोचनायनमः ४८ हविषेनमः ४९ यज्ञमयायनमः ५० सोमायनमः ५१
 पंचवक्त्रायनमः ५२ सदाशिवायनमः ५३ विश्वेश्वरायनमः ५४ वीरभद्रायनमः ५५ गणनाथायनमः ५६ न
 जायतयेनमः ५७ हिरण्यरेतसेनमः ५८ दुर्धर्षायनमः ५९ गिरिशायनमः ६० गिरिशायनमः ६१
 श्रनघायनमः ६२ भुजंगभूषणायनमः ६३ भर्गायनमः ६४ गिरिधन्वनेनमः ६५ नि
 रिप्रियायनमः ६६ अष्टमूर्तयेनमः ६७ अनेकात्मनेनमः ६८ सात्त्विकायनमः ६९ शुद्धविग्रहायनमः ७०
 शाश्वतायनमः ७१ खंडपरशवेनमः ७२ अजायनमः ७३ पाशविमोचनायनमः ७४ कृतिवाससेनमः ७५
 पुरारातयेनमः ७६ भगवतेनमः ७७ प्रमथाधियायनमः ७८ मृदुयुंजयायनमः ७९ सूक्ष्मतनवेनमः ८० जगद्ब्या
 पितेनमः ८१ जगद्धस्त्रवेनमः ८२ द्योमकेशायनमः ८३ महासेनजनकायनमः ८४ चारुविक्रमायनमः ८५
 रुद्रायनमः ८६ भूतपतयेनमः ८७ रथाण्वेनमः ८८ अहिर्बुध्न्यायनमः ८९ दिगंबरायनमः ९० मृडायनमः ९१
 पशुपतयेनमः ९२ देवायनमः ९३ महादेवायनमः ९४ अठ्ययायनमः ९५ हरयेनमः ९६ पुण्डंतभिदेनमः ९७ अठ्य
 यायनमः ९८ दक्षाध्वरहरायनमः ९९ हरायनमः १०० भगनेत्रभिदेनमः १ अत्युग्रायनमः २ सहस्राक्षायनमः ३ सह
 स्तपदेनमः ४ अपवर्गप्रदायनमः ५ अनंतायनमः ६ तारकायनमः ७ परमेश्वरायनमः ८ इत्यष्टौ तिरशनानामपूजनम्
 विल्वपत्रैः प्रशस्तैर्वापुर्धैश्वरुलसीदलैः तिलाक्षतैर्ध्वजैर्देवैर्जिवन्मकोनसंशय इति फलरतुतावुकत्वात् अथ

धार्तिकयंकलिपतंभक्त्यागृहाणपरमेश्वर शशिशेखरायनमःनिराजनंसमर्पयामि १७ विश्वेश्वरविरूपाक्ष
 विश्वरूपसदाशिव शरणंभवभूतेशकरुणाकरशंकर इति पुष्पांजलिंसमर्पयामिनमः १८ हरशंभोमहादेव
 समस्तसुरवल्ग्वं शिवशंकरसर्वात्मर्वाल्कलकंठनमोरुतुते २० इतिनमस्कारः ॥ यानिकानिचपापानिजन्मां
 तरुत्वानिच तानितानिप्रणश्यंतिप्रदक्षिणपदेपदे ॥ इतिप्रदक्षिणा २१ नमस्तेपार्वतीनाथनमस्तेभ
 कवरसल ईधिसतेभेफलेदेहिभवान्यानंदवर्धन २२ ॥ इतिप्रार्थना एकादशफलैर्भुक्तेषुपात्रसमन्वितं वा
 यनंदेवदेवस्यददामिगिरिजापतेः पार्वत्यानिर्मितंश्रेष्ठंलिंगांसांभायदायकं वायनंद्विजवर्षाप्रश्रुतःशान्तिप्रप
 च्छमे इतिवायनदानम् यस्यसमृद्ध्याचनामोत्तपातयोयज्ञक्रियादिषु न्यूनंसंपूर्णतांयातिसद्योवंदेमहेश्वरम् अ
 नेनपोडशोपचारपूजनेन भवानीशंकरः प्रीयतामित्युक्तापूजनंसमर्पयेत् गच्छगच्छसुरश्रेष्ठभवानीसहितप्रभो कै
 लासवासिन्द्वेशपुनरागननायच इतिविसर्जनं इतिश्रीशिवव्रतेषु पूजापद्धतिःस्मात्ता अथाष्टेतरशतनामा
 नि एभिरेवशिवपूजनमप्युक्तं उंशिवायनमः १ उंमहेश्वरायनमः २ उंशंभवेनमः ३ उंपिनकिनेन
 मः ४ उंशशिशेशेखरायनमः ५ उंवाग्देवायनमः ६ ॥ उंविरूपाक्षायनमः ७ ॥ उंकपर्दिनेनमः ८
 उंमीललोहितायनमः ९ ॥ उंशंकरायनमः १० ॥ उंशूलपाण्येनमः ११ ॥ उंखट्ट्वांनिनेनमः १२
 विष्णुवल्ग्वभायनमः १३ शिविविष्टायनमः १४ अन्विकनाथायनमः १५ श्रीकंठायायनमः १६
 भक्तवरसलायनमः १७ भवायनमः १८ प्रार्थायनमः १९ त्रिलोकेशायनमः २० शितिकंठायायनमः २१
 कपालभूतेनमः २२ उभायनमः २३ कपालिनेनमः २४ कामारयेनमः २५ श्रंधकासुरसूदनायनमः २६
 गंगाधरायनमः २७ ललाटाक्षायनमः २८ कालकालायनमः २९ कृपानिधयेनमः ३० भीमायनमः ३१

परशुहरतायनमः ३२ मृगपाण्येनमः ३३ जटाधरायनमः ३४ कैलासवासननमः ३५ कवाचनेनमः ३६
 कठोरायनमः ॥ ३७ ॥ त्रिपुरांतकायनमः ३८ तृपांकायनमः ३९ तृपभारुढायनमः ४० भस्मोद्धूतविग्रहा
 यनमः ४१ सामप्रियायनमः ४२ स्वरमयायनमः ४३ त्रिमूर्तयेनमः ४४ श्रवतीधरायनमः ४५ सर्वज्ञाय
 नमः ४६ परमात्मनेनमः ४७ सोमसूर्याग्नेलोचनायनमः ४८ हविषेनमः ४९ यज्ञमयायनमः ५० सोमायनमः ५१
 पंचवक्त्रायनमः ५२ सदाशिवायनमः ५३ विश्वेश्वरायनमः ५४ वरिमद्रायनमः ५५ गणनाथायनमः ५६ स
 जापतयेनमः ५७ हिरण्यरेतसेनमः ५८ दुर्धर्षयनमः ५९ गिरिशायनमः ६० गिरिशायनमः ६१
 अनवायनमः ६२ भुजंगभूषणायनमः ६३ भर्गायनमः ६४ गिरिवन्धनेनमः ६५ नि
 रिप्रियायनमः ६६ अष्टमूर्तयेनमः ६७ अनेकात्मनेनमः ६८ सात्त्विकायनमः ६९ शुद्धविग्रहायनमः ७०
 शाश्वतायनमः ७१ खंडपरशवेनमः ७२ अजायनमः ७३ पाशाविमोचनायनमः ७४ कतिवाससेनमः ७५
 पुरारातयेनमः ७६ भगवतेनमः ७७ प्रमथाधिपायनमः ७८ मधुखंजायनमः ७९ सूक्ष्मतेनवेनमः ८० जगद्ध्व्या
 पिनेनमः ८१ जगद्धरवेनमः ८२ द्योमकेशायनमः ८३ महसेनजनकायनमः ८४ चारुविक्रमायनमः ८५
 रुद्रायनमः ८६ भूतपतयेनमः ८७ रथायनेनमः ८८ अहिर्बुध्न्यायनमः ८९ दिगंबरायनमः ९० सृढायनमः ९१
 पशुपतयेनमः ९२ देवायनमः ९३ महादेवायनमः ९४ अठ्ययायनमः ९५ हरयेनमः ९६ पुण्ड्रंतेभिदेनमः ९७ अठ्य
 यायनमः ९८ दक्षाध्वरहरायनमः ९९ हरायनमः १०० भगनेत्रभिदेनमः १ अत्युग्रायनमः २ सहस्राक्षायनमः ३ सह
 रूपदेनमः ४ अपवर्गप्रदायनमः ५ अनंतायनमः ६ तारकायनमः ७ परमेश्वरायनमः ८ इत्यष्टोत्तरशतनामपूजनम्
 विलेखपत्रैः प्रशस्तैर्वापुष्पैश्चतुलसीदलैः तिलाक्षतैर्ध्वजैर्ध्वजायनमकोनसंशय इति फलरतुतावुक्त्वात् अथ

व्रतभोगे संपूर्णताविधिः हेमाद्रौ भविष्ये युधिष्ठिर उवाच संपूर्णतामनुष्ठानं व्रतानां वदके शय कुरु प्रसादं गुह्यार्थमेतन्मेव
 कुमहंति श्रीकृष्ण उवाच साधुसाधुमहाभाग शृणुराजन् युधिष्ठिर रहस्यानां रहस्यं ते कथया मित्र तेन च संपूर्णताकृ
 त्तयव्रतस्त्वात्सम्यक्फलप्रदं यद्यौष्ठिनरनारीभिर्भवेत्संपूर्णकारकं श्रवणं तत्प्रकृतं वं संपूर्णफलकांक्षिभिः किं
 चिद्भोगेन यद्भोगं यत्तिनां स्थितं तत्संपूर्णभवेत्सर्वव्रतेनानेन पाण्डव उपद्रवे वहुविधे महामोहादिसंभवे यद्भ
 गं किंचिदेव स्वयद्भोगं विप्रविनाशकं तत्संपूर्णभवेत्पर्यसत्त्वं संशयः कावर्नं रूप्यकरूपं शिरिपना तुषटापयेत् भ
 ग्नव्रतस्त्वादेव तत्सत्स्वरूपं विनिर्मितं व्रतं लोपुंसयोश्चैव प्रारब्धं यद्भुतं किल न च निष्पादितं किंचिद्भोगात्सर्वतथास्थितं
 द्विभुजं पंकजारुढं सौम्यं ग्रहसिताननं निष्पादितं शालिपना च तस्मिन्नेव दिने पुनः व्रतं दिने इदमर्थः तन्मनेन तु पु
 नः प्रार्थनाया विधिना गृहे स्नापयेत्पयसा दध्ना घृतक्षौरं रसांशुभिः शंखचंदनपुष्पैश्च पूजां कुर्यात्समाहितः तोय
 पुष्पं स्वकुंभस्वमुखे विनयस्व देवता धूपदीपाक्षतैः पुष्पैर्वस्त्रैर्वहुं प्रकारकैः शर्धैर्ग्रहद्या तन्नास्त्राभंगेणानेन पाण्डव उ
 पासनस्त्वादनस्य प्रायश्चित्तं कृतं जले शरणं वै प्रपन्नाः स्मः कुरुष्वद्य दयां पुनः प्रसन्नो भव भीतस्य भिन्नाचार्यव्रतस्वयं च
 कुरु प्रसादं संपूर्णं व्रतं संजायतां मम यज्ञाच्छिद्रं तपश्छिद्रं यच्छिद्रं व्रतकर्मणि तत्सर्वदेवत्प्रसादेन संपूर्णं जायतां पुनः
 पुनर्देक्षिणपश्चाच्च उत्तरं पुनरालिहरेत् उपर्यपरं तत्सर्वं भयोदिकपालिभ्यो नमो नमः इदमर्थं मिदं पाठ्यं ते भ्यस्ते भ्यो
 नमो नमः पादौ च जानुर्नौ चैव कटिशीर्षं कक्षसीं कूर्शितुहदयं पृष्ठं वाक्पुच्छः सशिरोरुहान् पूजयित्वा स्वदेवस्य त
 तः पश्चात्क्षमापयेत् पूजितस्त्वं यथाशक्त्या नमस्ते रतुपुरोत्तम ऐहिकामुल्लेखिकार्थैव कथं सिद्धिं वदस्व मे एवं क्षमा
 पयित्वा तदेव रूपं विधानतः ॥ तन्मूर्त्तौ च द्विजातिभ्यो विधिवत्प्रतिपादयेत् ॥ स्थित्वा पूर्वमुखो विप्रो गृह्णी
 याद्देवपाणिना ॥ विप्रहस्ते प्रयच्छेत्तु दातां चैवोत्तरमुखः ॥ मंत्रेणानेन कौंतेय सोपवासः प्रयत्नतः

इदं व्रतं मया खंडं कृतमासीत्पुरा द्विज तत्सर्वं पूर्णमेवास्तु तव भूर्तिप्रदानतः ब्राह्मणोऽपि प्रयच्छेत्तमं त्रेणानि न तद् व्रतं वाक्यं
 पूर्णमतः पूजाव्रतेनानेन ते पुरा संपूर्णं स्यात्प्रसादेन तव पूर्णं मनोरथाः ब्राह्मणा यत्प्रभापते तन्ममंति दिवौकसः सर्वं
 देवमया विप्रानतद्वचनमन्यथा जलधिक्षारतानीतः पावकः सर्वभक्ष्यतां सहस्रनेत्रः शक्रोऽपि कृतो विप्रैर्महात्माभिः
 ब्राह्मणानां तु वचसा ब्रह्महत्या विनश्यति अश्वमेधफलसाग्रं लभ्येतां व्रतसंशयः व्यस्रवात्सर्मा किंच नारपराशरव
 शिष्ठयोः नारदस्य भृगोरुक्तया पूर्णं भवतु ते व्रतं यद्ब्राह्मणास्तु हतमावदति तदेव ताः कर्मभिराचरति तुष्टेष्टुष्टान्मुनयो
 वदंति प्रत्यक्षदेवपुत्रोऽक्षदेवान् एवं विधिविधानेन गृह्णीत्वा ब्राह्मणो ब्रजेत् दाता तत्त्रये पयस्सर्वं ब्राह्मणस्य गृहस्वयम्
 ततः पंचमहायज्ञां त्रिवेपेज्जो जनादिकं एवं यः कुरुते भक्त्या व्रतमेतद्भूपोत्तम तस्य संपूर्णं तां याति तद्भूतं पटुपुराकृतं
 खंडं संपूर्णं तां याति प्रसन्नं व्रतदैवते भग्ना निया निमदमोहवशाद्गृह्णीत्वा जन्मांतरेष्वपि नरेण गतस्मरेण संपूर्णं पू
 जनपरस्य पुरोभवति सर्वव्रतानि परिपूर्णं फलप्रदानि इति श्रीभविष्योत्तरपुराणखंडव्रतसंपूर्णताविधानम्
 स्वस्ति श्रीरण्वारसिंहधरणीपाले वदान्याप्रणीर्नानाशास्त्रविचारसारसरसवित्सहृदसंरक्षकः धर्माधर्मविभागकृ
 द्रधुपतेः पादंजुजार्चरतो जीव्यात्पुत्रकलत्रमित्रसहितः संपालयन्क्षमांसदा १ रणवीरसिंहभूपेशकारिते क
 रपसागरे व्रतसाभान्यपूजारूपेन वमोरत्नसंग्रहः २ इति श्रीरण्वारसिंहकृत्यरत्नाकरेन वमोरत्नसंग्रहः ॥ ९ ॥

अथ सर्वव्रते पुसामाप्य उद्यापनविधिः पृथ्वीचंद्रोदये नदिपुराणे कुर्यादुद्यापनं तस्य समाप्तौ पटुदीरितं उद्यापनं वि-
 लाप्य नृत्तव्रतं निष्फलं भवेत् यत्र योद्यापनं नोक्तं व्रतानुगुणतश्चरेत् । व्रतानुसारतोदयादनुकोद्यापने व्रते गां चैव कां-
 चनंदया हतस्य परिपूर्ये समात् । वृद्यापनमनुकोद्यापनविषयं उकोद्यापने तु आर्दौ मध्ये यवाचांते व्रतरु गोद्या-
 पनं भवेदिति वचनात् । त्रितयत्रापि व्रतानामुद्यापनं यथासंभवं कार्यम् । उद्यापनं विनापनुतव्रतं निष्फलं भवेदिति व-
 चनादुद्यापनस्य ५ वश्यकता विहितः । तत्रादौ मंडपप्रमाणं पंचरात्रे कनीयान्दशहस्तः स्यान्मध्यमोद्वादशो म-
 तः ततः षोडशाभिर्हस्तैर्मंडपः स्याद्विहीतमः । प्रतिधासारसम्यहेतु मंडपः स्यात्कलाहस्तः सर्वलक्षणसं-
 युतः दशद्वादशहस्तो वा द्विद्विद्वद्वा ततः क्रमादिति मंडपनिर्माणप्रकारः पंचरात्रे कुर्याद्वैष्णवयोगेषु चतुर्द्धा-
 रांश्च मंडपान् । सारदारुमयान्स्तंभान् दृढान् कुर्याद्विजूनसमान् । मंडपाधोर्च्छ्रितान् वेदसंख्यांश्चूडान्वितान्स्तथा पंचमां-
 शात्तृपसेद्धमावेपसाधारणो विधिः । वलिकारस्तूर्ध्वतस्ते पांस्तंभद्वादशकंपुनः वा ह्यपीठप्रमाणेन तत्रसूत्रविधानतः क-
 लपयेद्द्विकरं दारुचतुरंगुलद्विहितः मध्यमोत्तमयोर्वेदी मंडपस्य त्रिभागतः चतुर्धा शोधितस्तरस्यास्त्रिसप्तपंचमो-
 पिवा नवैकादशहीनं वा द्वौष्टिकाभिः प्रकल्पयेत् । इति द्वारदेहलयावहिर्हस्तमंत्रेण द्वारशालानिखेयः । द्वारेषु का-
 र्याणि च तोरणानि च त्वार्यपि शिरवन्तरपतीनां हरतं विहायेत्यादिमारस्ये व्रतखंडे तद्विहस्तं वा हि स्य क्त्वा तोरणानि
 निवेशयेदित्युक्तम् । मारस्ये पताकाश्चोकाः लोकेशवर्णाः परितः पताकामध्ये ध्वजः किंकिणिकायुतः
 स्यादिति लोकपालवर्णारस्तु इंद्रः पीतो यमः इयामोवरुणः स्फटिकप्रभः कुबेरस्तु सुवर्णभो ह्यग्निश्चापि
 सुवर्णमः तथैव निर्वर्द्धतिः श्यामो वायुर्धूमः प्रशस्यते ईशानस्तु भवेद्रक्त एवं ध्यायेदिमान् क्रमात् । सप्तहस्ताः
 पताकाः स्युः सप्तमं शो न विस्तृताः लोकपालानुवर्णैर्न नवर्भा तु हि न प्रभा पीतरक्ता दिवर्णाश्च पंचहस्ता ध्वजाः

रमताः द्विपंचहर्तैर्दृष्ट्यवंशजैः संयुतास्तथा ध्वजेषु पूर्वादि क्रमेणाटदिक्षु लोके शबाहनानि लिखेत् ॥
 तदुक्तं क्रियासागरे मातंगवस्तमहिषसिंहमत्स्येणवाजिनः लृपभंचयथान्यायं ध्वजमध्यक्रमाल्लिखेत् इति
 अथवादिभगजानटवैरावणपुरस्सरान् ध्वजेषु विलिखेदुक्तया तुमिश्रसलक्षणमिति पताकासुचल्लोके शानामखा
 णालिखेत् तानिच वज्रशक्तिदंडखड्गपाशांकुशगदात्रिशूलचरैर्युधैरुपेताः पताकाः क्रमेणकार्थ्याः अथकुंडा
 निभविष्ये वेदिपादांतरेत्येककुंडानिनवपंचवा वेदास्त्राण्येवतानि स्युर्वर्तुलान्यथवा कचित् कुंडकरणाशकैः स्थ
 ङिलमेवकार्यं तदुक्तं विथकर्मशास्त्रे स्वाताधिके भवेद्गोहिनिधेनुधनक्षयः भार्याविनाशनंकुंडप्रोक्तं न्यायविव
 र्जितं अपत्यध्वंसनप्रोक्तंकुंडयत्कंठवर्जितं सिद्धांतशेखरे मानहर्निभवेद्द्वयाधिराधिकेशुवर्धनं योनिहर्निवपस्मरो
 वाभर्धानः कंठवर्जिते तत्रैवस्थ ङिलंवापिकुर्वीतिसुसिद्धैः सिकतैः शुभैः हस्तमात्रं प्राविस्तारं सुसमंभ्यगुल्लोच्छ्रितं शार
 दातिलके नित्यं नैमित्तिकं हंमस्थ ङिलेवासमाचरेत् हस्तमात्रेण तत्कार्यं बालुकामिः सुशोभनम् अथसमिधः ब्राह्मे
 शमीपलाशान्यप्रोथक्ष्यैककतोद्भवाः अथरथोदुवरोविलवचंदनस्सरलस्तथा शालश्रदेवदारुश्रखदिदरश्चेति य
 द्विपाः तदभावेकंठकिवर्जसर्ववनस्पतीनांसमिधः कार्थ्याः कर्मप्रदापे नांगुलादधिकाकार्थ्यासमिरस्थूलतया
 कचित् नविशुकावचाचैवनसंकोचनपाटिताः प्रादेशात्राधिकानोनातथास्याद्विशालिका नसर्पणासमिक्कार्या
 हंमकर्मविजानता भविष्यपुराणे भूमौस्थितेनपत्रिणवित्तेनचपाणिना वामेनकुरुशार्दूलनांतारक्षेत्तद्वयते धना
 युर्दाररेखासुसोमतीर्थतुमध्यमं हवनं तेन कर्तव्यं कर्तव्यं पावनंतथा कार्यायनः यवाहुतिर्द्वादशपर्वपरिकारसादि
 नाचैस्तु कपर्वपूरिता दैवेनतीर्थेन च द्द्वयतेहविःस्वांगारिणिस्वार्चिषिसिद्धपावके योनिर्चिषिजुहोत्यग्नीव्यंगार
 णिचपावके मंदाग्निरामयार्वाचदारिद्र्योपजायते तस्मात्समिद्धेहेतव्यं नासमिद्धे कदाचन आरोग्यमिच्छतायुश्च

शिष्यमार्थतिकीपरां जुहवाच्चहविर्द्रव्यपाणिस्पर्शुवादिभिः नकुर्व्यादधिधमनंकदाचिद्व्यजनादिना मुखेनै
 वधमेदक्षिमुखदाग्निरजायत वह्नचपरिशिष्टे अथोवुधःसधुमेतजुहवाच्चहताशने यजमानोभवेद्वधःसपुत्रइतिशुश्रु
 मइति ग्रंथांतरे होमेमुद्राजप्रोक्तमगीहंसीचभूकरी शूकरीकरसंकोचीहंसीमुक्तकनिष्ठिका मृगीकनिष्ठातर्जन्या
 मृद्रास्तिस्त्रइतीरिताः शांतिपौष्टिककर्माख्यामृगीहंसीप्रकर्तितेइति अथादित्यादिग्रहरथापनं वर्णरूपगुणै
 र्मुक्तग्रहानावाहयेत्तान् मारुपे देवानांतत्रसंस्थाप्यार्वशतितर्दादशाधिका आदित्याभिमुखःसर्वसाधिभ्यः
 धिदेवताः ग्रहाणांक्षिणेपार्थ्वस्थापयेदधिदेवताः तेषामेवोत्तरेभागेन्यसेत्त्रय्यधिदेवताः विनायकादिरथापनं
 ग्रहांतरे इतिसंप्रदायः दक्षिणपश्चिमवायव्योत्तरपूर्वपुण्यक्रममित्यन्ये रहुमंददिनेशानामुत्तरस्यांयथाक्रम
 स् गणेशदुर्गावपुंचराहुकेतवोश्चदक्षिणे आकाशमश्विनौचितिपंचतान्स्थापयेद्बुधइति रुक्मदपुराणे जन्मभू
 गोत्रमेतेपांजनमस्थानमुखादिच योऽज्ञात्वाकुरुतेशांतिग्रहरतेनावमानिताः तत्रैव उत्पत्येकैःकलिंगेपुप्यमनायां
 चचंद्रमाः अंगारकरतुरेवर्यामंगधायांहिमंशुजः सैंधवेपुण्ड्रजितःशुक्रोभोजकटेतया शनैश्चरतुसौराट्टे
 राहुवैराटिकापुरे अंतर्वेद्यांतथाकेतुरित्येताग्रहभूमयः अथगोत्राणि आदित्यःकाश्यपगोत्रःअग्निपश्यद्रमाभवेत्
 भारद्वाजोभवेद्गौमस्तथात्रेयश्चसोमजः शक्रपूर्योदगिरोगोत्रःशुक्रोवैभर्गवस्तथा शनिःकाश्यपगोत्रीयोराहुःपैठी
 नसिस्तथा केतवोजैमिनीयाश्चग्रहलोकहितवाहः अथवर्णानि भानुरंगारकोरकौश्वेतौशुक्रनिशाकरौ सोम
 पुत्रोगुरुश्चैवतावुभौपीतवर्णकौ कृष्णशनैश्चर्वेद्यास्तथाचित्राश्चकेतवः वर्णरूपगुणैर्मुक्तान्ग्रहानावाहयेत्तान्
 भारक्षरमंडलाकारमर्धचंद्राकृतिविधुं अंगारकोत्रिकोणंतुवधवाणाकृतितथा पद्माकारंगुरुर्वेद्यच्चतुष्कोणंतुभार्गवं
 दंडाकृतिंशनिंरहूमकराकारमेवच खड्गाकारंतथाकेतुरथापयेदनुपूर्वशः अथस्थानानि मध्येतुभास्करंविं

धारसोमपूर्वोत्तरेणतु

दक्षिणेत्तपरापुत्रवधपूर्वोत्तरेणतु

उत्तरेणगुर्लिविचारपूर्वैवेतुभास्करं

शनैश्चरयाश्रमायारहंदाक्षिणपश्चिमे

पश्चिमोत्तरतःकेतुरन्ध्यापथेदत्तपूर्वशः

आदिद्याभिमुखः

सर्वसाधित्रयधिदेवताः

शुक्राकौषाङ्मुखौक्षिणैर्गुरुसैम्यवुदङ्मुखौ

प्रत्यङ्मुखः

शानिःशे

कः शेषादक्षिणतोमुखः इति अथाधिदेवताः प्रत्यधिदेवताश्रमारस्ये भास्करस्येश्वरंविद्यादुर्माचशशिनस्तथा

रुक्दमंगारकरुपापिबुधरुपापिहरितया ब्रह्माणचगुरोर्विद्याबुधकरुपापिशचीपतिं शनैश्चरस्यापिपमरहोःक

लंतथैवच केतूनांचिनगुप्तचसर्वेषामधिदेवताः प्रत्यधिदेवताश्चतैव आग्निरापः क्षितिर्विष्णुरिन्द्रश्चैद्रिश्चदेवताः

प्रजापतिःसर्पब्रह्माप्नोकाःप्रत्यधिदेवताः अथैषांसमिधः अर्कःपलाशःखदिरौह्यपामागोथपिपलः उदुंबरःश

मीढूर्वाग्रहाणांसमिधः क्रमात् अथहोमद्रव्यपरिमाणं सिद्धांतेश्चरे होमद्रव्यप्रमाणानिकथ्यतेच यथाक्रमम् क

र्पप्रमाणमाज्यचमधुक्षीरचतरसमं तंडुलान्नशुकिमात्रंपायसंप्रसूतेःसमं कर्पप्रमाणमक्ष्याणिलाजामुष्टिमितामता

प्रादेशमात्राःसमिधोब्रीहिणामंजलीसमाः तिलसुकुण्ठादीनां मूगीमुद्राप्रमाणतः पत्रपुष्पफलादीनांप्रमाणा

दुतिरिष्यते चंद्रश्रीखंडकरतूरीकुंकुमागुरुकंदमाः हरिभंथसमाःशोकागुग्गुलुर्वदरेपमः हरिभंथश्चणकः आ

हुतीनामिदंमानंकथितंवेदवादिभिः रयात्रिमूर्धामूर्गामुद्राहोमिसर्वफलप्रदेति मानांतरमत्रशारदातिलकटीका

यांपदार्थादर्शो कर्पमात्रमितंहोमेशुकिमात्रंपयःस्मृतं उक्तानिपंचगव्यानिशुकिमात्राणिसाधुभिः तत्समेदधि

दुग्धेनप्रसासमात्रमुदाहृतं दाधिप्रसूतिमात्रंस्याल्लजाःस्युर्मुष्टिसंमिताः पृथुकारतरत्प्रमाणाःस्युः सकवोपितयावि

धाः पलायैर्गुडमानचशर्करापितयाविधा आसार्यमात्रमज्ञानामिक्षुःपर्वप्रमाणकः एवंस्यात्पत्रपुष्पंचतथाधू

पादिकल्पयेत् मातुलंगचतुः खंडंपनसंदशधाकृतं अष्टधानारिकेलंचचतुर्धाकदलीदलं द्विधाकृतंफलंचैव

कपिरेयखंडितं द्विधा द्रीहयोमुखिमात्राः स्युर्मूढा मापायवारतथा तंडुलाः स्युस्तदर्धाशाः कोद्रवा मुखिसन्मिताः लव
णशुक्तिमात्रं स्यान्मरिचाऽप्येकविंशतिः घृतस्य कार्षिके होमः क्षीरस्य मधुन रतथा शुक्तिमात्राहुतिर्दध्नः प्रसूतिः
पादस्य तु खंडत्रयंतमूलानां फलानां स्वप्नमाणातः प्रासमात्रंतु हेतव्या इतरेषांच तंडुलाः
अततस्तु यवाः प्रोकाश्रमावेद्रीहवः स्युताः तदभावे तु गोधूमानतु खंडिततंडुलाः येषां किंचिदप्येपां द्रव्याणां म
धुसंभवे सर्वत्राद्यमुपादेयं भारद्वाजमुनेर्मतात् सर्वप्रमाणमाहुत्यापंचांगुलशृहीतयेति तथा इक्षुणां पूर्वकं मा
नंततानां मंगुलिद्वयं च द्रव्यं दनकारमोरकरसूरीयज्ञाकर्ममान कलापसंमिता नितान्गुगुलुं च दरास्थिवत् द्रव्यं स्त्रु
वेषु हेतव्यपाणिना कठिनं हविः स्त्रुवपूर्णं द्रवाः प्रोकाः कठिनायाः समात्रकाः द्रीहयो यवगोधूममग्निं यगुतिलशाल
यः स्वरूपेणैव हेतव्या इतरेषांच तंडुलाः ॥ अथ ऋत्विग्वायं एं हेमाद्रौ मास्ते वालाग्निहे विष्णो विप्रंसु रुद्रं च गुणा
न्वितं सपत्नीकं वसं पूज्य भूषयित्वा च भूपणैः पुरोहितं मुख्यकर्म कृत्वा न्याश्चतयार्चिजः चतुर्विंशद्गुणोपेतान्सप
त्नीकाग्निमंत्रितान् दृहतां वरसं छद्मान्ना विष्णुः शुचिभूपितान् अंगुलीयकभूषांश्च कर्णवेष्टान् प्रदापयेत् तत्रैवालं
गे वल्लयुग्मंतयोष्णीपंकुंडले कंठभूषणाम् अंगुलीभूषणं चैव मणिपंचयस्य भूषणं एतानि चैव सर्वाणि प्रारभे सर्व
कर्मणां पुरोहिताय दत्त्वाथ ऋत्विग्भ्यः संप्रदापयेत् पूर्वैकभूषणं सर्वसोष्णीपंचयस्य संप्रदत्तं दद्यादेतदप्रयो
कं च आच्छादनपटं तथा व्रतानां मधुपर्कमाह तत्रैव विश्वामित्रः संपूज्य मधुपर्के ण ऋत्विग्भ्यः कर्मकारयेत्
अपूज्यकारयन्कर्मकलियेनैव युज्यते ऋत्विक्संस्थामाह माह माहस्य हेमालंकारिणः कार्याः पंचविंशतिः ऋत्विजः
दीक्षयेच्च समं सर्वानाचार्यो द्विगुणं भवेदिति द्विगुणपादक्षिणया चार्धतोपयेदित्यर्थः अत्र कार्यानुसारेण पंचविंश
तिः षोडशाष्टौ चत्वारो वा ऋत्विजो भवन्ति नवग्रहमखेतु चत्वारः ऋत्विजः रुक्दि नवग्रहमखे कुर्वाद्द्विजश्चतुर

इशुमान् अथवाचैकमभ्यर्चयविधिनाब्रह्मणासह अत्राचार्यब्रह्मणोर्वरणादिकमावश्यकमितिनिष्कटोर्थः अथस
 र्वतोभद्रहेमाद्रौस्कांदे प्रागुदीच्यांगतारेखाःकुर्यादिकोनाविशतिः खंडदुस्त्रिपदःकोणेश्रृंखलाःपंचभिःपदैः एका
 दशपदावल्लीमद्रंतुनवाभिःपदैः चतुर्विंशपदवापिपरिधिर्विशतिःपदा मध्येषोडशभिःकोष्ठैःपञ्चमष्टदलंरसुतं
 श्वेतदुःशृंखलाकृष्णवल्लीनीलेनपूरयेत् भद्रारुणसितावापिपरिधिः पीतवर्णका परिध्यावेष्टितपद्मवाहोस
 रंवरजस्तमः तन्मध्येस्थापयेद्देवान्नाह्मणंश्रंसुरासुरान् इतिसर्वतोभद्रम् अथचतुर्लिंगतोभद्रम् रेखास्त्रिष्टाद
 शत्रोक्ताश्चतुर्लिंगसमुद्रवे कोणंदुस्त्रिपदः श्वेतस्त्रिपदःकृष्णशृंखलाः वल्लीसप्तपदानीलाभद्रकंचतुष्पदं भद्र
 पार्श्वमहारुद्रकृष्णेनकादशैःपदैः शिवस्यपार्श्वतोवापिकुर्यात्पंचपदंनशुभान् पदमेकतथापूतिंभद्रवाप्योरतुमध्य
 तः शिरसिशृंखलायाश्चकुर्यात्पीतपदत्रयम् लिंगानांस्कंधतः कोष्ठाविंशतिरकवर्णकाः परिधिःपीतवर्णस्तु
 पदैःषोडशभिःरसुता पदैस्तुनवाभिः पश्चाद्रकंपद्मसंकाणिकं इतिचतुर्लिंगतोभद्रम् अथाष्टलिंगतोभद्रम् आग्ने
 ये चतुर्विंशतिरालेख्या रेखाःप्राग्दक्षिणायताः ॥ कोणेषुशृंखलाः पंचपदवल्परस्तुपार्श्वतः पदैर्नैव
 भिरालेख्या श्वतुर्भिर्लघुशृंखलाः लघुवल्पर्यःपदैःषड्भिरस्ततोष्टादशभिःपदैः कृत्वाल्लिंगानिवाप्यःरसुख
 वोदशभिरंतरा ततोवीथिद्वयेनैवपार्श्वकुर्याद्विचक्षणः तस्याःपदाःपंचपदद्वाराण्यपितर्धैवच एकाशीतिपदंम
 ध्येपद्मंस्वस्तिकमुच्यते कोणेषुशृंखलाः कार्याःपदैस्त्रिभिरितःपरम् पदैश्चतुर्भिर्दक्षुरभ्युर्भद्राण्येषांसंमततः ए
 कादशपदावल्पर्योमध्मेष्टदलमालिखेत् पद्मंनवपदंहेवल्लिंगतोभद्रमुच्यते शृंखलाःकृष्णवर्णेनवल्लीनीलेनपूरयेत्
 रकेनशृंखलांलव्णीवल्लीनीलेनपूरयेत् लिंगानिकृष्णवर्णानिश्चेतेनाप्यथवापिकाः पीठसंपाद्यश्चेतेनपीतेनद्वा
 रपूरण मध्येनशृंखलारका वल्लीनीलेनपूरयेत् भद्राणिपीतवर्णानिपीतापंकजकार्णिका दलानिश्चेतवर्णानि

यद्वाचिवाणिकारयेत् तिस्रोरेखावहः कार्यः सितरकासिताः क्रमात् इत्यष्टलिंगतोभद्रम् अथद्वादशालिंगतो
भद्रनिर्माणम् तत्रैव द्वागुद्विधयायतारेखाः षड्विंशत्परिकल्पयेत् पदानिद्वादशशतपंचविंशतिरेव च खंडेन्दु
स्तिपदः कोणेशूखलाः पट्पदैः स्मृताः त्रयोदशपदवल्लीभद्रं तु नवभिः पदैः त्रयोदशपदावापिलिंगमष्टादशैः स्मृतम्
लिंगत्रयस्य पंचकौतुशुभाः कोषाश्चतुर्दश ते पामुपरि पंचकौकोषाः सप्तदशैव तु पूजापांक्तिस्तु विज्ञेयापरितः परिकल्पिता
पूजापंचपंतरापंचकौकोषाश्चाशीतिसंख्यया पारिधिः स तु विज्ञेयो मध्यमंडलयोर्द्वयोः परिधं त्रयोदशपदपुसवर्तोभद्र
मालिखेत् विशेषश्चात्र विज्ञेयः शूखलापट्पदाभवेत् त्रयोदशपदावल्लीभद्रं तु नवभिः पदैः पंचविंशत्पदावापि
परिधिः षोडशात्मकः भद्रवाच्यं ताले तु त्रिपदं चित्रवर्णकं मध्येन वपदं पञ्चकार्णिकाकेसरान्वितं स्रंवरजस्तमेव
र्णः परितो मंडलस्य तु त्रयः परिधयः कार्य्यस्तत्र द्वावाणिकारयेत् सितेन्दुः शूखलाः कृष्णवल्लीनीला प्रकीर्तिता
भद्रैव वारुणैव वापोर्याच्छेव तवर्णका लिंगानि कृष्णवर्णानि पार्श्वतोद्वादशैव तु परिधिः पीतवर्णा रस्याः एकमलंपंच
वर्णकं इति ह्वादशालिंगतोभद्रम् ॥ अथैकलिंगतोभद्रं गौरीतिलके तिर्यगूर्ध्वगता रेखाः कार्य्यः स्निग्धाल्पयो
दश कोणेषु स्तिपदः कार्य्यः शूखलाः स्तिपदः स्मृताः वल्लीतु पट्पदानीला भद्रं रक्तं प्रकल्पयेत् पदैर्द्वादभिः स्पष्टम्
तत्र पूर्वदक्षिणे पश्चिमायां महारुद्रश्चावशिष्टाति कोष्ठकैः लिंगपार्श्वे तथा मूर्ध्नि अष्टौ कोषाः स्पीतकाः लिंगमेकं तथा
गौर्ययाः स्निग्धतुरकमंडलं पूजयेत् तद्दुलैः श्वेतैस्त्वरस्य गौरीप्रसीदति इदं च गौरीव्रते पुपुजनीयं अथ सर्वतोभद्रं
डलं देवतापूजाक्रमः तत्राप्यसंग्रहः कल्पद्रुमे आसुनोपरि संत्रिंशद्विंशत्यासजालं विधाप्य शंखं
तपूजयेदग्रे गंधपुष्पाक्षतादिभिः कलशं वामभागस्थपूजाद्रव्याणि चोदरात् चिल्लिखेत् सर्वतोभद्रं वेदिकोपरि
सुंदरं सर्वव्रते समुदितं सर्वतोभद्रमंडलं तत्र देवताः मध्ये ब्रह्माष्टासदितश्च सोमाद्याश्चाष्टदेवताः वायुसोमहवयो

मधेयवसूनष्टौसमर्चयेत् सोमईशानयोर्मध्येरुद्रनिकादशैवतु इंद्रईशानयोर्मध्येआदित्यानृद्धादशैवतु इंद्राग्नि
मधेयचतथा आश्वितौद्वाप्रपूजयेत् आग्नेययमयोर्मध्येविश्वेदेवान्संपूतकान् यान्यनैर्ऋतयोर्मध्येसप्तयक्षा अष्ट
जयेत् नैर्ऋत्यजलयोर्मधेयनागान्सूतांश्चपूजयेत् आप्यवायुऋयोर्मध्येगंधर्वाप्सरसोयजेत् ॥ ब्रह्मसोमद्वयोर्म
ध्येमहादेवगणान्यजेत् ॥ स्कंदनंदीटिपंशूलंमहादेवंतथांविंकां ब्रह्मैशानयोर्मध्येदक्षदीनसप्तपूजयेत् ॥ ब्रह्मैन्द्रयो
रतथामध्येदुर्गाविष्णुंतथैवच ॥ ब्रह्माग्निमधेयचतथात्त्वधांतत्रप्रपूजयेत् ॥ ब्रह्मणोनिर्ऋतेर्मधेयगणेशंतुप्रप
जयेत् वरुणब्रह्मणोर्मध्येअपःसंपूजयेत्ततः मधेयवायोर्ब्रह्मणश्चमरुतःसंप्रपूजयेत् ब्रह्मणःपादमूलेतुमेदिर्नापरि
पूजयेत् कवेरीनर्मदाचैवयमनुाचसरस्वती गंगाकृष्णातथागोदापूज्याःसप्तचसागराः क्षारक्षीरमधुसर्पिर्मरे
क्षुदधिसंभवाः ब्रह्मयज्ञानमित्याद्यैर्मंत्रैःस्थाप्यारतुदेवताः गंधपुष्पादिभिःपूज्यादीपान्दद्याच्चसर्वतः सर्वत्रभद्रं
यस्मान्तरसर्वतोभद्रमुच्यते मंडलाद्वहिरस्त्राणिदेवैरेद्रादिभिःसह वज्रशूलंगदांशकिदंडंखड्गंतथैवच पाशं
ध्वजंचांकुशंचगदांचपरिपूजयेत् गौत्तमंचभरद्वाजंविश्वामित्रंचकश्यपं यमदक्षिवाशिष्ठानिनरंधतिपुतान्यजेत्
सूर्यादिकान्प्रह्मान्सर्वान्मेपादिराशिसंयुतान् माहेंद्रैर्मयकौमारैर्ब्राह्मणैर्वाराहरूपिणो चामुढांविष्णुवीर्देवींमहि
शोचवितान्पिकीं वेदमंत्रैःप्रतिष्ठाप्यप्रत्येकंसहपूजयेत् रथापनंप्रत्येकंकुर्यात् पूजनंसहमित्तितोपचारैः का
यमितिसुकरःपंथाः अथाग्निकार्थेकुशंडिकाक्रमोनारदार्थे कुशाःपरिसमूहायसप्तशाखाःप्रकीर्तितः गोमयेनो
पलिप्येयंतदर्थमितिनारद वंध्यादुष्टाचर्हीनांगोभूतवत्साचयाभवेत् यज्ञार्थंगोमयंतरूपानाहरेदितिभापितम् ये
भ्रमंतिसदाकाशेपतंगायामयंकराः तेषांप्रहरणार्थायमर्तप्रोद्धरणंद्भिज स्तुवेणचकृशेनापिकुर्यादुच्छेखनंभुवः अ
रिषकंटकशुद्धयधैब्रह्मणापरिभाषितं आपोदेवगणाःसर्वतथापिदगणाद्भिज तेनाग्निःप्रोक्षेणप्रोक्तंमुनिभिर्विधि

काविदैः अन्नेरानयनं शोकं सौभाग्यस्त्रीभिरेव शुभदंष्ट्रमये पात्रे प्रोक्ष्याद्विरुतं निधापयेत् अमृतस्य क्षयं दृष्ट्वा ब्रह्माद्यैः सर्वदैवतैः वेद्यां निधापितस्तस्मात्सामिन्द्रमोहताशनः दक्षिणस्यां दानवाद्याः स्थिता यज्ञस्य नारदतेभ्यः संरक्षणायां ब्रह्माणतद्विशिन्यसेत् उत्तरे सर्वपात्राणि प्रणीता यानि पश्चिमे यजमाना रपूर्वतः स्युर्द्विजाः सर्वे पितारद द्यूते च व्यवहारे च यज्ञकर्माणि चेद्भवेत् कर्त्तव्यासीनां चित्तस्तत्कर्मन स्यादिति स्थितिः ब्रह्माचार्यै र्वशास्त्री हि कर्त्तव्यो यज्ञकर्माणि ऋत्विजां नियमो नास्ति यथालाभं समर्थयेत् द्वैपयित्रे द्वयंगुले रतः प्रोक्षणी चतुरंगुला आज्यस्थाली त्र्यंगुला च चरुस्थाली षडंगुला द्वयंगुलं तूपयमनमेकं संमार्जनाकुरां स्तुवं षडंगुलं प्रोक्तं स्तुवं सार्धं त्रयंगुलं प्रादेशमात्राः समिधः पूर्णपात्रं षडंगुलं अत्र प्रोक्षय्यादि पात्राणां चतुरंगुलादिमानं मुखविरुत्तारदैवर्थातः स्थूलत्वादिमाने यथासंभवं वाच्यं पूर्णपात्रं षडंगुलमिति मुखविरुत्तारे ज्ञेयं तत्र तदुलमानं यथा अष्टमुष्टिभवेत्कुचः कुंचाष्टकमथाढकं चतुराढकं भवेद्द्रोणः स्वारीन्द्रोणचतुष्टयम् अन्यप्रकारेण वा अष्टमुष्टिभवेत्कुचः कुंचा अष्टौ तपुष्कलं पुष्कलानि च चत्वारि पूर्णपात्रा विदुर्वुधाः प्रोक्षय्याऽत्तरेभाने प्रणीता पात्रमष्टभिः यानि कानि च तार्थानि समुद्राः स्मरितस्तथा प्रणीतायां समासीनास्तस्मात्तां पूरयेज्जलैः वेदिका वस्त्रहर्तिना च न प्रासं प्रोक्ष्य ते द्विज परिरर्त्तयंतो दैर्भैः परिदध्यादिमां वुधः इंद्रवज्रं विष्णुचक्रं यमतु दंडं त्रिशूलकं दध्मरूपतया त्रीणि पवित्रं च्छेदना निच प्रोक्षेण च प्रकर्त्तव्या प्रणीतोदकसंयुता नेनातिपुण्यदं कर्मैव विजिगीषति कोऽन्ततम् आज्यस्थालीप्रकर्त्तव्या पात्रमात्रमात्रिका कुलालचक्रघटितमासुरं मृगमयं रंभृतं तदेव हस्तघटितं स्थाल्यादिदैविकं भवेत् स्तुवे च सर्वकर्माणि शुभान्यप्यशुभानि च तस्यैव पावनार्थं तु वृहता पानमरितं अग्नेहुतेन वैधव्यं मध्ये वैव प्रजाक्षयः मूलै च धियते होता तेन तापनमरितम् अग्नौ तस्माद्विशुद्धयर्थं तद्विचार्य प्रयत्नतः अग्निरसूयं श्रसोमश्च विरचिरनिलो

यमः स्तुवपडेतेदेवाः स्युः प्रत्यंगुलमुपाश्रिताः आदिभोगार्थनाशायसुसुर्गोद्याधिकरोभवेत् निष्फलस्तुरमृतः सो
मोविरेचिः सर्वकामदः अनिलोबुद्धिदः प्रोकोयमोमृद्युप्रदोमतः संमार्जनोपयमनं कर्तव्यं चकुशद्वयं सर्वतः स
वंशाखं स्यात्पंचशाखंतथापरं श्रीपर्णीचक्षुर्मातद्वत्त्वदिरश्वविकेकतः पलाशश्चैव विज्ञेयाः स्तुवैवैवतयास्तुचे हरतो
न्मितं स्तुवं शस्तं त्रिदशांगुलकं स्तुवं विप्र। णांचैतदाख्यात मन्येपामंगुलोनकं शूद्राणां पतिता न चिखरादीनां च ना
रद दृष्टिदोपाविनाशार्थपात्राणां शोषणं रमृतं अशृतं पूर्णपात्रं तु यज्ञाच्छिद्रं समुद्रवेत् तरिमन्पूर्णे कृते विप्रयज्ञसंपू
र्णता भवेत् अष्टमुष्टिभवेत् किंचित्पुष्कलं तच्चतुष्टयं पुष्कलं निचयत्वारिपूर्णपात्रं विदुर्गुहाः होमकाले च संप्राप्तेन दद्या
दशानं कथितं दत्तेऽतस्तोभवेद्वह्निहः सापंदद्याच्चद्वारुणं आधारौ नसिक्ते प्रोक्ते आज्यभागो च चक्षुषी प्राजापर्यमुखं
त्रोक्तं कटिर्याहातिभिः रमृता रीर्षहस्तौ च पादौ च पंचवारुणमरितं तथा रिष्टकृतं विप्रश्रोत्रे पूर्णाहुतिः रमृता
द्विमुखं चैकहृदयं चतुः श्रोत्रं द्विनासिकं द्विशार्पकं च पटनेर्त्रां गलं ससजिह्वकं सव्यभागो जिह्वस्तं च चतुर्ह्रस्वतं च द
क्षिणे स्तुक्स्तुर्बौचाक्षमालाचशक्तिर्दक्षिणके करे जिनेखलं निपादं च धृतपात्रं द्विचामरं नेपारुढं चतुः शृंगवाता
द्विर्यसमप्रभं उपर्वातसनायुकं जटाकुंडलमंडितम् ज्ञात्वैवमग्निदेहं तु होमकर्म समाचरेत् पयोदधिधृतं चैव स्नेहप
कंतथैव च जुहुयाद्यस्तुहस्तेन सविप्रोद्वह्यहाभवेत् यदन्नं पुरुषोश्चातितदन्नं तस्य देवताः सर्वकामसमृद्धार्थं तिला
धिक्यं हविर्भतम् होमेमुद्रात्रयं प्रोक्तं मृगीहंसी च सूकरी अभिचारे शूकरं रानान्मृगीहंसी शुभ्रान्तिमके सर्वांगुलिभिः
क्रोडीर्याद्वंसीमुक्तकानि धिका मध्यमानामिकांगुष्ठं मृगीमुद्राप्रकीर्त्तिता एवं प्रभाणया हुत्वा पंचांगुलिगृहीतया द
धिमेव्याज्यसंयुक्तैर्बर्हिविभिर्युहुयात्तिलैः कुशारस्त्वनामिका सक्ताः कार्थ्याः स्युः पुण्यकर्मणि ॥ चिनायकः कर्मवि
प्रशां पर्थे विनियोजितः गणानामाधिपत्ये च शिवेन ब्रह्मणा तथा इत्यादिनामे चिनायकशक्त्यादिकर्मोऽभिहितः

अथ कृतव्याजहलिखितः अथानंतरकृत्यं भविष्योत्तरे रामनामोद्यापने ततोऽग्रेसं प्रतिष्ठाप्य स्वशास्त्रोक्तविधानतः
 विष्णुसूक्तेन होतव्यं मूलमंत्रेण वा पुनः नवग्रहान्सदिक्पालान्मंत्रानुक्ता तु होमयेत् पुरुषसूक्तेन होतव्यं समिदांश्च
 चरुस्तितालाः पूजायै ततो वहिर्हवलिपूर्णाहुतिं तथा श्रेयःसपायादानं च अभिषेकसमाचरेत् आचार्यपूजयेत् पश्चात्सु
 वर्षां युतये नुभिः अतिमां दानमंत्रेण आचार्याय निवेदयेत् प्रतिमादानसिद्ध्यर्थं शस्त्रं यास्वधैर्तु शपयेत्
 दानं पश्चात् प्राद्वीतं तत्सर्वानि एकलं भवेत् ब्राह्मणान् शतसाहस्रं भोजयेन्मधुसर्पिणा पकान्नैः पायसैः खाद्यैः कदली
 शर्करांश्चितैः ब्रह्मिण्यभ्योदक्षिणादित्वाभूयसिर्दक्षिणां ददेत् तद्वत्तेषु तपज्ञं च तिलपात्रं च कचनं दध्या च वस्त्रदानादि
 दशदानं च शक्तिः अशकश्चेत्स्वर्णमेव दत्वा विप्राग्निभिरपुनः तिलकधारयेत् पश्चादभिषिचेत्स पल्लवैः पूर्वमाचार्य
 कृतोऽभिषेकः अत्र च विप्रकृतहतिविभेकः द्विजैस्तथा शिष्योदेयान् तत्वारुत्वा विसर्जयेत् इति श्रीमन्महाराजा
 धिराज श्रीरणवीर कारिते व्रतरत्नाकरे धर्मकर्मनिबंधे व्रतोपयुक्ता समान्योद्यापनकृत्यपरिभाषा समाप्ता
 अथोद्यापनसामान्यप्रयोगः तत्रादौ रविरिति वाचनं पुण्यहवाचनं च कृत्वा दृढिश्चाद्वं गणपतिपूजनं मातृकापूज
 नच कुर्वात् त्रिकांडमंडनः गर्भायानादिसंस्कारे विष्टापूर्णादिकर्मसु दृढिश्चाद्वं पुराकार्यं कर्मदौ रविरिति वाचनं च
 पनयनादि महत्सुकर्मसु एकवैशत्यहोयज्ञविबहेदं दशवासान् त्रिषट्चौलोपनयनेन नदीश्चाद्विधायित इति
 वचनात्पूर्वं अकार्थं स्वल्पकार्थं पुनर्दहरेव स्वल्पविधिना कार्थ्यम् अत्र व्रतकर्तृ एकादश्यादि व्रतोद्यापनं चिकीर्षुः पूर्वं
 शुः कृतहविष्यादि नियमो व्रतदिने प्रातः समुत्थाप्य कृतानित्यक्रियः सन् अहतशुक्लांबरधरः सप्रक्षालितपाणि
 पादोन्मिडपपश्चिमद्वारसमीपे ब्राह्ममुखो वा उद्दुग्धमुखो महतां ब्राह्मणानामाज्ञां प्राप्य तेभ्यो नमस्कृत्य देवेभ्यश्च तिल
 लकं विधाय आत्म्य तूर्यमृदंगादिभिर्गलवाद्देस्वस्ति वाचनं ध्वनीं प्रवृत्ते धर्मप्रत्यासह ग्रथिवंधनं कृत्वा कुश

त्रयतिलयवजलान्वादाय प्रोक्ताऽसकलंप्रकृतौ . तत्रैतत्सद्व्यामुक्तमासेऽमुकपक्षेऽमुकतिथावमुकवासरयविवृता
 याममुकगोत्रोहममुकशर्माहं सकलपापक्षयपूर्वकं श्रियज्ञपुरुषलक्ष्मीनारायणप्रोतये चैकादश्याद्यमुकप्रतोद्यापन
 सहकरिष्येति प्रोक्ताविधाय ततःकंकणवंधनंकृत्य भद्रं कर्णेभिः शृणुयामदेवाभद्रं परयेमाक्षिभिर्वज्रज्वाः
 स्थिरैरङ्गैस्तुष्टुवाङ्मस्तनुभिर्व्यसमदेवाहितं यदायुः इत्यनेन ग्रंथिबंधनम् ततो ब्राह्मणान्संपूज्य स्वस्तिवाचनं कु
 र्यात् व्यासः संपूज्य गंधमालयाभिर्ब्राह्मणान् स्वस्तिवाचयेत् आश्वलायनः वौदिकेतात्रिकेचादौ ततः पुण्याह
 इष्यते श्रीनाथिकान्नाह्मणस्तान्बूलादिभिः परितोष्योदङ्मुखानुपवेश्य पुण्याहं भवंतो ब्रुवन्ति ब्राह्मणान्यजमा
 नस्त्रिःश्रावयेत् ततो ब्राह्मणाः पुण्याहं पुण्याहं पुण्याहं तत्र वाक्यं ब्राह्म्यं पुण्याय महोयस्वस्त्युत्पादनकार
 कं वेदवृक्षोद्भवं पुण्यातरपुण्याहं भवति पुनंतु नादेव जनाः पुनंतु मनसा धियः पुनंतु विभ्या भूता निजा तवेदः पु
 नर्हि मां १ भो भो ब्राह्मणा अस्य यजमानस्य गृहे कल्याणं भवंतो ब्रुवन्ति त्रिःश्रावयेत् कल्याणं कल्याणं क
 ल्याणं वाक्यं च पृथिव्या मुहूर्तायां तु यत्कल्याणं पुरा कृतं ऋषिभिः सिद्धं गर्वैस्तत्कल्याणं ब्रुवंतु नः यथेमां वा
 चकल्याणीमावदानि जनेभ्यः ब्रह्मराजान्याभ्यां शूद्रा यचार्या यच स्वायचारणा यच त्रियोदेवानां दक्षिणयैदातु
 रिह भूयाः समये मे कामः समृद्धतामुपमादो न मतु २ भो भो ब्राह्मणा अस्य यजमानस्य गृहे ऋद्धिं भवंतो ब्रुवन्तु ऋद्धिः ऋ
 द्धिः ऋद्धिः सागरस्य च यच्छुद्धिर्मेहा लक्ष्म्यादिभिः कृता संपूर्णसंप्रभावा च तामर्द्धिं संब्रुवंतु नः मंत्रः सत्राय
 ऋद्धिरस्य गन्तव्योतिरमृता श्रभूम दिवं पृथिव्या श्वायारुहामाविदामदेवान् स्वर्ग्योतिः क्षत्रियः ऋद्धिः ३ भो
 भो ब्राह्मणा अस्य यजमानस्य गृहे स्वस्ति भवंतो ब्रुवन्तु त्र्यंस्वस्ति त्र्यंस्वस्ति त्र्यंस्वस्ति ३ मंत्रः स्वस्ति यथा श्रवि
 नाथा स्वापुण्य कल्याणद्विदा विनायक प्रियानिरयं तां स्वस्ति संब्रुवंतु नः स्वस्ति न इन्द्रो वृद्धश्रवाः स्वस्ति न पूषा

विश्ववेदाः स्वस्तिनस्तत्क्षयोऽरिष्टनेभिः स्वस्तिनोऽहं स्पतिहं धातु पयः पृथिव्यां पयऽऽपो यी पुष्यो दिव्यं तरिक्षे पयो
 धाः पयस्वर्ताः प्रदिशः संतुमह्यम् एतच्च ब्राह्मणान्ननेन परितोष्य पुण्याहं स्वस्ति ऋद्धिरित्येकारपूर्वकं त्रिस्त्रिरे
 कैरुमाशिपोवच्चित्रवेत्यादिना वौधायनेनोक्तम् यमः पुण्याहवाचनैव दं ब्राह्मणस्याविर्धायते एतदेव निरोकारं कु
 र्यादत्रियवैश्ययोरेति वहव्यपरिशिष्टे तु श्रवति कृतजानुमंडः कमलमुकुलसदृशमंजलिं शिरस्याधाय द
 क्षिणेन पाणिना सुवर्णपूर्णकलशं धारयित्वा दीर्घानागानयोगिरयस्त्र्यंशुविष्णुपदानिवर्तेनायुः प्रमाणेन पुं
 रथाहं दीर्घमायुरस्तु शिवाश्रपः संतु सौमनस्यमायुष्यमस्तु अक्षतं चारिष्टमस्तु गंधाः पांतु सुमंगलं चारस्तु अ
 क्षताः पांतु आयुष्यमस्तु पुण्याणि पांतु सौश्रयमस्तु तांबूलाः पांतु ऐश्वर्यमस्तु दक्षिणाः पांतु आरोग्यमस्तु
 दीर्घमायुः शांतिः पुष्टिरनुष्टिः श्रीर्यशो विद्या विनयो वित्तं बहु पुत्रं चायुष्यं ते रतु यं कृत्वा सर्ववेदयज्ञक्रियारंभा
 न्नाभाः प्रवर्त्तते तमहर्भंकारमादितः कृत्वा ऋग्यजुःसमाधर्वां शार्वाचनं ववहृषिम तं संमनुज्जातं भवाद्भिरनुज्जातः
 पुण्याहं वाचयिष्ये वाच्यताम् भद्रं कर्णेभिः शृणुयाम देवा भद्रं प्रयेमाक्षिभिर्भजन्नाः स्थिरैरङ्गैरनुष्टुवाक्षं सस्त
 नुभिर्धर्मसमदेवा हितं यदायुः १ द्रविणे दाद्रविणतस्तुरस्य द्रविणे दाः समस्तस्याप्रियं सत् द्रविणे दा वीरवती मि
 पंतो द्रविणे दा रासतर्दीर्घमायुः २ सविता पश्चात्सविता पुरस्तात्सवितोत्तरात्सविता धरतात् सवितानः सुवसु
 सर्वतात्सवितो रासम तर्दीर्घमायुः ३ नवो नवो भवति जायमानो न्ह किं तुरुपसो मेत्वयं भागं देवेभ्यो विदधात्वा यज्ञ
 श्रं द्रभास्तिरते दीर्घमायुः ४ उच्चादि विदाक्षिणावतोश्च सूर्ये श्रथदा स हते सूर्येण हिरण्यदा श्रमृतत्वं भजते वा सो दाः
 प्रतिरंत श्रायुः ५ पुण्याहं द्रव्यात् व्रतं नियमतपः स्वाध्यायकतुदमदानविशिष्टानां सर्वेषां ब्राह्मणानां मनः समा
 धीयतां समाहितमनसः स्मः प्रसिदं तु भवंतः प्रसन्नाः स्मः शांतिरस्तु पुष्टिरस्तु पुष्टिरस्तु अविघ्नमस्तु आरोग्य

मरुतु आयुष्यमरुतु शिवं कर्मांरुतु कर्मसमृद्धिररुतु पुत्रसमृद्धिररुतु धनधान्यसमृद्धिररुतु इष्टसमृद्धिररुतु आरिष्टानिर-
 सनमरुतु यत्पापं तत्प्रतिहतमरुतु यच्छ्रेयस्तदरुतु उत्तरोत्तरमहरहरभित्तिरुतु उत्तरोत्तराः क्रियाः शुभाः शोभनाः
 प्रवर्तते तिथिकरणमुहूर्तनक्षत्रसंपदरुतु तिथिकरणमुहूर्तनक्षत्रग्रह उन्नाधिदेवताः प्रीयंताम् तिथिकरणमुहूर्त-
 नक्षत्रे सग्रहे सदैव ते प्रीयेताम् अभिपुरोगाविश्वेदेवाः प्रीयंताम् इंद्रपुरोगामरुद्राणाः प्रीयंताम् वशिष्ठपुरोगाः
 पिनागाः प्रीयंताम् माहेश्वरीपुरोगामातरः प्रीयंताम् अरुंधतीपुरोगा एकपत्न्यः पतिव्रताः प्रीयंताम्
 विष्णुपुरोगाः सर्वे देवाः प्रीयंताम् ब्रह्मपुरोगाः सर्वे वेदाः प्रीयंताम् ब्रह्माचाराक्षणाश्च प्रीयंताम् श्रीसरस्वत्यौ प्रीये-
 ताम् भगवती कात्यायनी प्रीयताम् भगवती माहेश्वरी प्रीयताम् भगवती ऋद्धिकरी प्रीयताम् श्रद्धामेधे प्रीयेताम् भगव-
 ती लुद्धिकरी प्रीयताम् भगवती विभ्रविनायकौ प्रीयेतां सर्वाः कुलदेवताः प्रीयंताम् हताविष्णुद्विषः हताः परिपं-
 थिनः हताश्च विघ्नकर्तारः शत्रवः परामर्षं तु शान्धुतु चोराणि शान्धुतु पापानि शान्धुतु त्वयः शुभानि वर्धताम्
 शिवाश्रपाः संतु शिवाश्रमायः संतु शिवाश्राहुतयः संतु शिवावनस्पतयः संतु शिवाश्रतिथयः संतु आहोरात्रौ
 शिवे स्यताम् नित्यकामेतिष्कामेनः पर्जन्यो वर्धतु फलवत्यो न उोषधयः पच्यंताम् योगक्षेमो नः कल्पताम् शुक्रां
 गारकवुधवृहस्पतिशानिराहुकेतुसोमसहिता आदित्यपुरोगमाः सर्वे ग्रहाः प्रीयंताम् भगवान्नारायणः प्रीयताम्
 भगवान्पर्जन्यः प्रीयताम् भगवान्स्वामिमाहासेनः प्रीयताम् पुण्याहं वाचायिष्ये वाच्यतां उद्गाते वशकु-
 ने साम गायसि ब्रह्मपुत्रद्रवसवनेषु शंससि द्रुधेववार्तां शिशुमतीरपीत्यासर्वतो नः शकुनेभ्यः प्रमावह विश्वतो नः श-
 कुनेभ्यः प्रमावह पाण्ड्यायजति प्रातर्वैपाण्ड्यापुण्यैवलक्ष्मीः पुण्यामेव तल्लक्ष्मीं संभावयति पुण्यां लक्ष्मीं संरुक्ते
 यरपुण्येन क्षत्रं तद्वत् कुर्वीतो यच्छुप्रयदा वै सूर्य उदेति अथ नक्षत्रे उदेति यावत्ति तत्र सूर्यो गच्छेत् यजन् यन्

पश्येत् तावत्कुर्वीतयत्कारोऽस्यात् पुण्याहएवकुरुते पुण्याहंभवतोद्भवंतु उँपुण्याहं स्वस्तयेवायुमुपन्नुवामहे
 सोमंस्वस्तिभुवनस्यवरपतिः दहरुपतिसर्वाणस्वरतये स्वस्तयन्नादित्यासोभवंतुतः आदित्यउदयनीयः
 यथायँवेतःस्वस्त्या प्रयंति यथास्वस्तिमभ्युद्यंतिस्वस्त्येवेनः प्रयंतिस्वस्त्युद्यंति स्वास्तिनऽइन्द्रोवृद्धश्रवाः स्व
 स्तिनःपूषाविश्ववेदाः स्वस्तिनस्त्राक्ष्योऽश्रियश्नेमिः स्वस्तिनोवृहस्पतिर्दधातु अष्टौदेवाःवसवःसोम्यासःचतस्रो
 देयारजराश्रविष्ठाः तैवज्ञपातुरजसःपरस्तात् संवत्सरीणममृतंस्वस्तिस्वस्तिभवतोद्भवंतु आयुष्मतेस्वस्ति ऋ
 द्यामस्तोमंसतुमानवाजमानोमंत्रंसरथेहोपयातम् यद्गतेनपकंमधुगोपांतराभूतां अथिनैकाममघाः सर्वांमृद्धि
 मप्रयामिति तंवतेजसेवपुरस्तात्पर्य्यच्छंदोर्भिमभ्यतोक्षैरुपरिष्टाद्वायव्यासर्वतोद्वाद्वाहं परिभूय सर्वांमृद्धिमधो
 रसर्वांमृद्धिमधोतिवएवंवेद ऋध्यास्महर्ष्यैर्नमसोपसद्यामित्रंदेवमित्रधैयनोअस्तु अन्पूराधानहविषावर्धयंतःशतंजी
 वेमशरदः सर्वोराःश्रीणित्रीणिदैवानामृध्यानिर्वाणिछंदांसिर्वाणिसवनानि त्रयइमेलोकाःऋध्यामेवतद्वाप्येपुलोके
 पुप्रतितिषति ऋद्धिभवतोद्भवंतु ऋध्यातांश्रियेजातःश्रियश्चानिरेयायाश्रयेवयो जरितभ्योदधातिश्रियं वसान अ
 मृतत्वमायन्भवति सत्यासमियामितद्रौ श्रियएवैतंतद्विद्यमादधाति संतनमृचापट्कृत्यंसंतर्प्यैसर्वायते प्रजयाप
 शुभिर्न्यएवंवेद यस्मिन्ब्रह्माभ्यजयःसर्वमेतत् अमुंचलोकमिदमुतसर्वं तन्नो तन्नक्षत्रमभिजिह्विजित्यश्रियं दधात्व
 हर्णायमानन्नहेवुध्रियमंत्रेनोपाय यमपयस्त्रयीविदोविदुःऋचःसामानियजूष्ट्रिपसाहिश्रीरमृतासतांश्रीरस्त्विति
 भवंतोद्भवंतु अस्तुश्रीःपुण्याहवाचनसमृद्धिरस्तुभगवन्प्रजापतिः प्रियतामृतोर्नाराचनमभिपेकंचयथाशाखंकारपे
 दितिपुण्याहवाचनम् आदावंतेचमधेयंकुयोद्वाह्यणवाचनम् अथपुनःसंकल्पकुर्यात् उँतस्सब्रह्मेत्यादिदेशकालौसं
 कीर्त्यं नमकर्त्तव्यंकादश्यदित्त्रतोयापनकर्मणोनिर्विघ्नतासिद्ध्यर्थगण्यप्रतिदुर्गाश्रींसाहितगौर्यादिपीडशमातृकाम्

जनाभ्युदयिककलशस्थापनसूर्यादिनवग्रहेन्द्रादिलोकपालानहंपूजाविष्ये तत्रादौ गणपत्यादीनां स्थापनक्रमः । उंग
एतान्त्वा गणपतिं स्लह्वामहे प्रियाणां च प्रियपतिं स्लह्वामहे निर्धानं त्वानिधिपतिं स्लह्वामहे वसोममश्राह्मजानिग
र्भयमात्त्वमजानिगर्भयम् । उंगणपतिरसिगणपते इह गच्छ । उंगजान्स्थगणनायत्वं सर्वविघ्नविनाशन त्वोदरसुतेजा
त्रसमागच्छ गणाधिप १ गौरिदेविसमागच्छ वरदाभयशूलधृक् कलविकेकपाखण्डेशातिं कुरु ममाध्वरे हिमाद्रितन
यादेर्वीवरदां गौरवाप्रिया । त्वोदरस्य जननीं गौरिमावाहयाम्यहं । एहो हिर्नलोत्पलतुल्यवर्णेश्वरतां विप्रो ज्वलशूल
हरते न गेन्द्रकथ्ये भुवनेश्वरित्वं पूजां गृह्णितुं मत्समस्मदपिं । उंगर्भुवः स्वर्गौरिभगवति इह गच्छ इत्यक्षतरावाह्यपूज
येत् । उंगक्षेत्रपद्महरतां सिपद्मनाभसमोपमे पद्मनाभस्य ददिते एहि सौम्ये शुभं कुरु पद्माभां पद्महरतां च पद्मना
भोरसिस्थितां जगत्प्रियां पद्मवासां पद्माभावाहयाम्यहं । एहो हि पद्मेश शितुल्यवक्त्रे पंकेतहरथे शुभवक्त्रहरे सुरा
सुरैर्द्वरभिर्वदितोऽपि पूजां गृह्णितुं मम यज्ञभूमिम् ३ उंगर्भुवः पद्मे इह गच्छ इत्यवाह्यपूजयेत् । उंगपराशरस्य दुहिते
वज्रहस्ते भगामिति शिवेदेविहि नोपागोदृष्टारिमयानिःकले दिव्यरूपां विशालाक्षीं शर्वाकुण्डलधारिणीं रक्तमुक्तायालं
कारां शर्चीमावाहयाम्यहम् १ प्रतप्तकर्तारवरतुल्यवर्णं गजाधिरुढेन लिनाभनेत्रे सज्जप्रिये प्रोज्ज्वलवज्रहस्ते पूजां
हृत्तुं शिवेदेविशीघ्रम् ३ उंगर्भुवः शिवेदेवि इह गच्छ इत्यवाह्यपूजयेत् ३ मयेहं सगतां सित्वं चित्स्वरूपां हृदि
स्थितां श्रावारादौ नमस्तुभ्यमहे देवि जगत्प्रिये १ विश्वेश्वरीं विशालाक्षीं महापलप्रदायिनीं बुद्धिप्रबोधिनीं सौ
म्यां मिथामावाहयाम्यहं । एहो हि मेघेश भूभारवक्त्रे पीतांबरपुस्तकपाशहस्ते बुद्धिप्रदेहं ससमाधिखुरूपं गृह्णितुं म
खमस्मदीयम् ३ उंगर्भुवः मयेदेवि इह गच्छ इत्यवाह्यपूजयेत् ४ सावित्री सवन्देवानां ब्रह्मादीनां विशेषतः पू
जनीयाः सिदेवित्वमेहियज्ञे शुभं कुरु १ जगत्सृष्टिकरीं धार्वादीं प्रणवमातृकां वेदगर्भाज्ञानमयीं सावित्रीं पूजया

न्यहं एहोहि सा विजिजगदिधा निवहा प्रिये स्रक्तुव पाशहस्ते प्रतसजावूनदतुल्यवर्णे पूजां गृहीतुं नखमस्मदीयं
 उभूभूवः स्वः सा विविदे विइहागच्छइत्यावाह्यपूजयेत् ५ विजये विभ्वरूपात्वं विश्वात्मा विश्वतो मुखी महादं
 हेमहाकाये समगच्छ महेश्वरे १ सर्वास्त्रधारिणो देवाः सर्वाभरणभूषितां सर्वदेवैः स्तुतां रम्यां तां विजयं रथापया
 न्यहम् २ एहो हि सर्वास्त्रधरे कुमारि सुरासुराणां विजयप्रदा जि जैलोक्ययं वंशुभरत्नभूषे गृहाण पूजां विज
 येन मरते ३ उभूभूवः स्वर्विजये इहागच्छइत्यावाह्यपूजयेत् ६ जये देवि समगच्छ जगदे सिंहादिनि वज्रा
 सिवकैर्गदयारिपुनाशय मेध्वरे सुरारिमथनादेवी देवानामभयप्रदां जैलोक्ययं दितिर्दिवो जयामावाहयान्यहम् २
 एहो हि पंककहलोचने रवंजयप्रदे वंचलशक्तिहस्ते ब्रह्मादिदेवैरभिवंद्यमाने जयेन्न सिद्धिं कुरु सर्वदामे ३ उभूभूवः
 स्वर्जये देवि इहागच्छइत्यावाह्यपूजयेत् ७ देवसेने समगच्छ देवतानां पुरोगमे देवाधिदेवात्वं प्रोक्तानि हंसि रिपुमध्वरे १
 मयुरवाहिर्नो देवी खड्गशक्तिधनुर्धराम् आवाहये देवसेनातारकासुरमार्दिनीम् २ एहो हि चापासिधेन ये त्वमयूरवा
 हे कमलायतासि इंद्रादिदेवस्थितिहेतुभूते गृहाण पूजां मम देवसेने ३ उभूभूवः स्वर्देवसेने देवि इहागच्छइत्या
 वाह्यपूजयेत् ८ स्वये पितृमनुष्याणामेकात्वं जिगृणात्तिके कारणं हृदि सर्वेषामेहि देवि ममाध्वरम् १ अग्निकांतापि
 तृभ्यो हि कन्याथं याप्रयच्छति पितृणां तृप्तिदा देवी स्वधामावाहयान्यहम् २ एहो हि वैश्वानरवच्छभेत्वं कव्यं पितृभ्यः
 सततं ददासि स्वर्गाधिवासे शुभशक्तिहस्ते रवधे प्रतः प्राहि मखं नमस्ते ३ उभूभूवः स्वः रवधे देवि इहागच्छइ
 त्यावाह्यपूजयेत् ९ स्वाहे रवंलक्षणे युं कदिहियज्ञाभिवाहितं त्वमागच्छाध्वरे देशं समस्ता विहितक्रिये १ हविर्गृ
 हांस्व सततं देवभ्यो याप्रयच्छति तां दिव्यरूपां परमां स्वाहा मावाहयान्यहम् २ एहो हि वैश्वानरपत्नि देविति डिप्रभे
 शक्तिधरे कुमारि हस्ते गृहीत्वा सुरतसिंहे तो स्वाहे प्रसीद मखमस्मदीयम् ३ उभूभूवः स्वः स्वाहे देवि इहागच्छइत्या

बाह्यपूजयेत् १० ओंभूर्भुवः स्वर्मातरोऽत्रसमागच्छतलोकमातरोऽत्रसमागच्छत आवाहयान्यहंमातृः सर्वदांलि
 कपूजिताः सर्वकल्याणरूपिण्येव रदानैकभूषणाः १ आगच्छतागच्छतम, तरोऽत्राह्नीमुखाः सर्वजनैः प्रपूजिताः व
 रप्रदादिद्वयविभूषणादयाः पूजां पहीतुं मम यज्ञभूमिं ओंभूर्भुवः स्वर्मातरोऽत्रसमागच्छत ११ ओंभूर्भुवः स्वर्लो
 कमातर इह गच्छत इत्यावाह्यपूजयेत् हृष्टे संतोषयुकांसि सौभ्या चंद्रमसोदितः संसेव्या फलदासि त्वविपरीताभ
 यावहा १२ सर्वहर्षकरां देविभक्तानामभयकरीं हर्षोत्फुल्लस्वकमलाहृदिमावाहयान्यहम् १ एहो हि सर्वभय
 दैकुमारि समस्तलोकप्रिय हे तुभूते प्रोत्फुल्लपके रहतु त्वनेत्रे हृष्टमखपाहि शिवस्वरूपे ओंभूर्भुवः स्वः हृष्टिदेवि इह
 गच्छ इत्यावाह्यपूजयेत् पुष्टे गार्भविशुद्धार्थं पुष्टिप्रेषयसे नृणां रक्षदेविसमागच्छमंगकमलेक्षणो १ पोषयतीजग
 त्सर्वस्वदेहप्रभवैर्नयैः शाखामूलैः फलैः रत्नैः पुष्टिमावाहयान्यहम् २ एहो हि पुष्टिशुभरत्नभूषणं कांवरैरकविशा
 लनेत्रे भक्तिप्रिये पुष्टिकरी त्रिलोकियाः पूजां गहीतुं मम रत्नमर्दयिम् ३ ओंभूर्भुवः स्वः पुष्टिदेवि इह गच्छ इत्यावाह्य
 पूजयेत् १६ आनंदगुणसंयुक्ते रूपमन्यसमन्विते तुष्टिदेविसमागच्छमंगलं कुरु मे सदा भावैराराधितां देवीं सदा
 संतोषशालिनीं प्रसादसुमुखी देवी तूर्णमावाहयान्यहम् २ एहो हि तुष्टेखिललोकबंधैर्बलोकयसंतानविधानदक्ष
 पीतांबरशकिनादाजग्रहस्तोषिवावनः पाहि मखं नमस्ते ओंभूर्भुवः स्वः तुष्टिदेवि इह गच्छ इत्यावाह्यपूजयेत् १४
 आरमदेविसमागच्छ चित्स्वरूपमयिरिष्यते वरादिगुणसंयुक्ता आति कुरु ममाध्वरे १ पत्तनेन गेरे शोभे विपिने च र्भनिगं
 हे नानाजाति कुलेशानां देविमावाहयान्यहम् २ एहो हि चारमकुलदेवते त्वं शोभाप्रदेशो भितपादपद्मे कल्याणदे
 सर्वकुलस्वमातः पूजां गहीतुं मम रत्नमर्दयिम् ३ ओंभूर्भुवः स्वः चारमकुलदेवते इह गच्छ इत्यावाह्यपूजयेत् १५ इ
 त्येवं गणपतिसंहिताः षोडशमातृः प्रत्येकमंत्रैः प्रतिष्ठाप्यादौ गणपतिं षोडशोपचारैः पूजयेत् तद्यथा गणेशं

प्रथमं पूज्यततेमाहः प्रपूजयेत् नश्यंति सर्वदुःखानि कल्याणानि भवन्ति हि कृष्णेन भाषितं सर्वदेवानां ब्रह्मणेति के मं
 गलेषु ध्येयं पुष्पकिं च विनायके भूमिर्होदताशून्या र्वाजहीना यथा भवेत् गणायामि विहीनश्च तथा यज्ञो भविष्य
 ति अथ प्रतिमास गणपतिपूजाक्रमः मार्गमासे गणपतिः पौषपूजयेति नायकः भाद्रपदकृतथा माघे भालचंद्र
 अफाल्गुने उर्ध्वे श्रैत्रमासे तु वैशाखे विघ्ननाशनः ज्येष्ठेशिवसुतः पूज्यश्चापोदहरनंदनः हेरंबः श्रावणे पूज्यो भा
 द्रं त्योदरस्तथा आश्विने च कदंतश्च महर्षीरश्च कार्तिके विघ्नहा च अधिकमासि एवं पूजयेत् गणेश्वरः अथ पूजा
 आयाह्वान्य हे देवं गणेशिव नंदनं व्याघ्रचर्मैश्च रथरथालयज्ञोपवीतिनं गजवक्रगणध्वक्ष सर्वविघ्नविनाशन
 नास्मि न्यज्ञं समागच्छत्येदं नमोस्तुते गणानां व्यागणपतिं ह्वयामहे इति मंत्रेण अनागच्छ जगद्वंशसुराजा
 चितेश्वर आनाथनाथ सर्वज्ञ लोके श गणनायक इत्यावाहनं मौक्तिकैः पद्मरागैश्च नानारत्नैर्विराजितं रत्नसिंहा
 नं तं तत्र स्थोपतां सुरसत्तम इत्यासनं अथ ध्यानं ध्यायेद्गजाननं देवं तस्य कंचनसन्निभं चतुर्भुजं महाकायं सर्वार्थ
 रणभूषितं दंतमाद्यकरं दयादं द्वितीयकुलिशं तथा पाशं तृतीयके दद्याच्चतुर्थे मोदकं न्यसेत् कनकमटशयणैः सर्वल
 दर्भाप्रदंतं गजमुखमरुणाक्षं च ललकणं युग्मं दशनकुलिशपाशं मोदकं धारयंतं सुभग चतुरहररत्नैर्नामिसर्वार्थ
 सिद्धये इति ध्यानम् देवदेवस्त्वपूजार्थं पात्रं गंधाक्षतैर्पुतं गृह्णाणा धर्मयादत्तं सर्वार्थसिद्धिप्रदं हि मे इत्यर्घ्यं गौरा
 सुतचमस्तुभ्यं गंधपुष्पाक्षतैर्पुतं तव पाद्यं मया दत्तं गृह्णाण प्रणतप्रिय इति पाद्यं गंगाजलं समानीतं सुवर्णकलश
 स्थितं सुगंधेन समायुक्तं सन्ध्याचमनं कुरु इत्याचमनम् विश्वेश्वरविशालाक्षसर्वानामविशारद मधुपर्कं गृह्णा
 णत्वं मया स्थापितं विभो इति मधुपर्कं स्नानं पंचास्रतं दिव्यं पयोदधि द्यूतं मधु शर्करां च गृह्णाणत्वं सिद्धयर्थं सुरपु
 जिता इति पंचास्रतम् गंगाजलसमानीतं सुवर्णकलशस्थितं तोयमेतत्सुखरूपं स्नानार्थं प्रतिगृह्यतां इति शुद्धो

दकज्ञानं रक्तवलयुगंदिव देवांगसदृशनवं मयादत्तं गृहाणिदं सर्वप्रदानमोरतु इति वस्त्रं सुजातं ब्रह्मसूत्रं
 च कांचनयोत्तरीयकं उपवीतं गृहाणिदं भक्तानामातिनाशन इति यज्ञोपवीतं अनेकरत्नस्वचितं सर्वाभरणसंयुतं
 गृहाण भूषणं देवदंष्ट्रांसिद्धिप्रयच्छ मे इत्याभरणं भयंकरं रत्नैरनांगं वैश्वसंयुतं विलेपनं गृहाणिदं गणाध्य
 क्षायेनमः इति गंधं अक्षतानरुणाग्नेदेवसिद्धिगंधं पूजित मया हतानि मान्देव गृहाण सुरसत्तम इत्यक्षताः सु
 गंधानि च पुष्पाणि रक्तपत्राणि यानि च एकविंशतिपत्राणि गृहाण त्वं विनायक इति पुष्पाणि पत्राणि च दशांगु
 लानुल्लंघं पुंसु गंधं च मनोहरं उमासुतनमस्तुभ्यं गृहाण वरदो भव इति धूपम् सर्वज्ञ सर्ववरद सर्वपां विदुषां वर गृ
 हाण दीपकं देवसद्रश्मियनमोस्तुतं इति दीपम् सयुतं सफलं देवमोदकं घृतपाचितं नैवेद्यं गृहाण भो देवनमस्ते विभ्र
 नानाशन इति नैवेद्यम् सपूगच्छैकं पूरनागवल्लीदलैर्युतं भोगप्रदं श्रीकरं च तांबूलं प्रतिगृह्यतां इति तांबूलम्
 नीराजनं गृहाणिदं बहुदीपप्रकाशितं अज्ञानतिमिरातिघ्ननमस्ते विभ्रवारक इति नीराजनं इदं फलं मया देवस्थायि
 तं पुरतस्तव तेन मे सफलवाप्तिर्भवेज्जन्मनिजन्मनि इति फलं हिरण्यगर्भगर्भस्थं हेमवीजं विभावसोः अन्नं त
 पुरय फलदमतः शान्तिं प्रयच्छ मे इति दक्षिणा आस्तु वाहनं देवशविश्वं यगजानन प्रदक्षिणिकरो मित्रांमम त्वं स
 क्षिधौ भव इति प्रदक्षिणा नमस्ते देवदेव शनभस्ते विभ्रनाशन साष्टांगो यं प्रणमस्ते मया स्मर्यु योजित इति
 नमस्कारः न्यूनानि रिकानि परिरूपटानि यानि हिकर्माणिमया कृतानि क्षम्यानि सर्वाणि त्वया गणेशप्रयाहितुष्टुः पु
 नरागमाय इति विस्मर्जनम् एवं गणेशं संपूज्य ओं गौर्धनमः पद्मायै नमः शच्यै नमः मेधायै नमः सावि
 त्र्यै नमः विजयायै नमः जयायै नमः देवसेनायै नमः स्वधायै नमः स्वाहायै नमः मातृभ्यो नमः लोकमातृभ्यो
 नमः हृष्टयै नमः पुष्टयै नमः आत्मकुलदेवतायै नमः इति देवमातृकाः सर्वोपचारैः संपूज्य ओं भूर्भुवः स्वः गण

पति सहिताः पोडशमातृकाः पूजिताः स्थलम्यतां श्रीर्भगविरमतां उरूपदेहिजयदेहिभाग्यं भगवतिदेहिमे पुत्रा
 न्देहि धनं देहि सर्वान् कामान् न देहि मे इति ततो भित्तौ उत्तरोत्तरं क्रमेण पंचमसवारखाः कुर्यात् अनेन क्रमेण उं
 वसोः पवित्रमसिञ्जतधारां वसोः पवित्रमसि सहस्रवारं देवस्त्रासयिता पुनातु वसोः पवित्रेण शतधारेण सुप्याकाम
 धुश इति प्रतिष्ठां कृत्वा रक्तसूत्रवस्त्रसहितं पंचोपचारैः संपूज्य प्रार्थयेत् उल्लङ्घनीः श्रीश्रधृतिर्भयाप्रजारवाहासर
 स्वती सर्वपुष्टिदिकर्षेण पुंसैताद्युतमातर इति श्रवणां ललिताचण्डमार्गरीं ज्योतिष्कासलिलाश्रया भगार्हचम
 गार्हचमसैताद्युतमातरः यद्वा ब्राह्मीमाहे श्वरीचैव कोमारी वैष्णवी तथा वाराही च तथेन्द्राणी वामुंडाः सप्त
 मातरः इति मातृपूजाभ्युदयिकप्रयोगः श्रद्धाभ्युदयिकश्राद्धं तच्च सपिंडकमपिंडकं वाकार्यं तत्र सौकार्यार्थाऽ
 पिंडकमेव कार्थं तरुवरूपनारायणीये विशेषः अग्नौ करणमर्घ्यावाहनं चावनेजनं पिंडश्च अदिप्रकुर्वीत पिंडहीने
 निवर्तते यथा च पिंडनिर्वापरहितं वज्रश्राद्धं विधीयते स्वधावाचनलोपोस्तविकरस्तु न लुप्यते अक्षयं दाक्षि
 णास्वस्वितसौमनस्यं यथास्थितिर्वाति श्रद्धास्यसंक्षिप्तप्रयोगः उमद्यैकादश्यादि त्रयोद्यापनपूर्वाङ्गः वसंजतासिद्धि
 र्धञ्जाभ्युदयिकश्राद्धमहं करिष्ये उंसत्त्ववसुसंज्ञका विधेदेवा उं भूर्भुवःस्वः इदं वः पाद्यं मातृपितामहीप्रपिता
 मह्यो नादीमुखः उं भूर्भुवःस्वः इदं वः पाद्यं उं पितृपितामहप्रपितामहानादीं मुखः उं भूर्भुवःस्वः इदं वः पाद्यं
 यानामहप्रमातामहद्वयमातामहानादीं मुखः उं भूर्भुवःस्वः इदं वः पाद्यं इदं सर्वसंवेनैव कार्थं अत्र तिलार्थ
 स्तुपुधैरेव कार्थं इति शास्त्रसंप्रदायः सत्त्ववसुसंज्ञकानां विश्वेपादेवानां उं भूर्भुवःस्वः इदं मासं न सुखासनं नादीं
 श्राद्धं शोणिक्रियेतां तथा प्राप्नुतां भवंतां प्राप्नुवावः मातृपितामहीप्रपितामहीनां नादीं मुखानां उं भूर्भुवःस्वः इदं मा
 सं न सुखासनं नादीं श्राद्धं शोणिक्रियेतां पितृपितामहप्रपितामहानां नादीं मुखानां उं भूर्भुवःस्वः इदं मासं न सुखासनं

नादींश्चाद्वे क्षणीकियेतां तथा प्राप्नुतां भवंतां प्राप्नुयावः उंमातामहप्रमातामहदृढप्रमातामहानां नादींमु
खानां उंभूर्भुवःस्वइदमासनंसुखासनं नादींश्चाद्वेक्षणीकियेतां तथा प्राप्नुतां भवंतां प्राप्नुयावः ततो गंधादिदा
नं अन्नसर्वत्र युग्मब्राह्मणपूजनमतो द्विवचनो ह्येवः कार्यः सत्यवसुसंज्ञकेभ्यो विश्वेभ्यो देवेभ्य उंभूर्भुवःस्वइदं ग
ंधार्चनं स्वाहा संपद्यतां दृढिः मातृपितामहं प्रापितामहीभ्यः उंभूर्भुवःस्वइदं गंधार्चनं स्वाहा संपद्यतां दृढिः
उंपितृपितामहं प्रापितामहेभ्यो नादींमुखेभ्यः उंभूर्भुवःस्वइदं गंधार्चनं स्वाहा संपद्यतां दृढिः मातामहप्रमा
तामहदृढप्रमातामहेभ्यः सपरन्तिकेभ्यो नादींमुखेभ्यः उंभूर्भुवःस्वइदं गंधार्चनं स्वाहा संपद्यतां दृढिः ततः परि
वेषणं कृत्वा गायत्र्या प्रोक्ष्य उंष्टथिवीतेषां त्रयोरपि घानं ब्राह्मणस्य मुखे अमृतं ऽमृतं जुहोमि स्वाहा इति पात्रमालभ्य
इदं विष्णुर्विचक्रमेत्रे धानिदधिपदंसमूढमस्य पाद्वसुरे सत्यवसुसंज्ञकेभ्यो विश्वेभ्यो देवेभ्य इदं युग्मब्राह्मणभोजन
पठ्यार्त्तमन्नममृत रूपेण स्वाहा संपद्यतां दृढिः मातृपितामहं प्रापितामहीभ्यो नादींमुखेभ्य इदं युग्मब्राह्मणभोजन
पठ्यार्त्तमन्नममृत रूपेण स्वाहा संपद्यतां दृढिः पितृपितामहं प्रापितामहेभ्यो नादींमुखेभ्य इदं युग्मब्राह्मणभोजन
पठ्यार्त्तमन्नममृत रूपेण स्वाहा संपद्यतां दृढिः मातामहप्रमातामहदृढप्रमातामहेभ्यो नादींमुखेभ्य इदं
युग्मब्राह्मणभोजन पठ्यार्त्तमन्नममृत रूपेण स्वाहा संपद्यतां दृढिः उंस्वस्वस्वितन इदं द्रोणवृद्धश्रवाः स्वस्वितनः पूषा विश्ववे
दाः स्वस्वितनस्तार्क्ष्यो अरिष्टनेमिः स्वस्वितनो वृहस्पतिर्दधातु अनेन नादींश्चाद्वेन कर्माग्देवताः प्रियंतां
अत्र पुरुषसूक्तादिजपः कार्यः नादींश्चाद्वंसुप्रोक्षितमस्मत् शिवाश्चापः संतु सौमनस्य मस्मत् अक्षतंचारिष्टमस्मत्
नादींमुखोन्नातरः प्रियंतां नादींमुखः अपितरः पितामहाः अपितामहाः प्रियंतां नादींमुखा मातामहाः प्रमातामहादृ
ढप्रमातामहाः सपत्निकानां दींमुखाः प्रियंतां ततश्चाग्नीः प्रार्थनम् गोत्रं नो वर्धतां दातारो नो भिवर्धतां वेदाः संतति

रेवत्र श्रद्धाधनोमाठ्यगमत् बहुद्वेयचनोऽभ्यस्तु अन्नचनो बहुभवेदतिथ्याश्चलभेमहि याचितारश्च न सतु माचया
 चिप्रमङ्गचनेति सप्राभ्य ततोविधौ गोत्रं गोवर्द्धतांदातारोचोभिवर्धतां वेदास्मत्ततिरेवच श्रद्धाचवोमाठ्यगमत् बहु
 द्वेयचुवोऽभ्यस्तु अन्नचवो बहुभवेदतिथ्याश्चलभध्वयाचितारश्चव सतु माचयाचध्वङ्कचनेति प्रत्युक्ते द्वाक्षामलकादित
 त्त्रिःकृप्यवेनदक्षिणादयात् ओमर्थैकादश्यादिब्रतोद्यापनागभूतविश्वेषां देवानामभ्युदयिकश्राद्धप्रतिष्ठार्थमिमेफ
 लमूले वनरुपतिर्देवते ॥ तद्विष्कयभूतमिमां ॥ द्वाक्षिणा यथानामगोत्राय ॥ ब्राह्मणाय ॥ दातुमहमुत्सृजे
 जोमयकरिष्यमाणैकादश्यादिब्रतोद्यापनागभूतकृतैतन्मातृपितृमहौ प्रपितामहानां ॥ नादीमुखानां ॥ पितृ
 पितृमह प्रपितामहानां नादीमुखानां मातामह ॥ प्रमातामह ॥ दृढप्रमातामहानां ॥ नादीमुखानां ॥
 न्नप्रतीकानामाभ्युदयिकश्राद्धप्रतिष्ठार्थं मिदं द्वाक्षामलकादिनिष्कयरूपं द्रव्यं यथानामगोत्रेभ्यो ब्राह्म
 णेभ्यो दातुमहमुत्सृजे वाजैवजवतवाजिनोधनेषु विप्राश्चसताऋतज्ञाश्चरय पितृतमादयध्व यूयंयातरवसित
 न सदाभिविश्वेदेवाऽपीयतामिति विसर्जयेत् ॥ इति नादीश्राद्धप्रयोगः ॥ अथोद्यापनप्रयोगः तत्रादावाचा
 ध्वयादिचरणकुट्यात् ओमधेर्यादिदेशकालौ संकीर्य मुकगोत्रो मुकशर्महं सर्वपापशयार्थं चतुर्बर्णफलसिद्ध्यर्थं यथा
 कालसमाचारितैकादश्यादिब्रतोद्यापनकर्मणि श्रमकगोत्रममुकशर्माणं ब्राह्मणमाचार्यं वेनत्वा महं दृणे दतोऽस्मीति
 प्रतिवचनं यथाविहितं कर्मकुरुकरवाणीति आचार्योक्ते ततः प्रर्थना आचार्यस्तु यथारवौ गेशकादीनां दृहरूप
 तिः तथा त्वं मम यज्ञो हि मन्मवाचार्यो द्विजो तम मंत्रमूर्तिर्भवाज्ञाथ संसारागोच्छेदकारक देवपूजाविधानाहं कुरुध
 र्भ्यां गतिं च मे संसारभयभीतेन मया यज्ञप्रवर्तितं प्रारब्धपरत्वत्समादानेन निर्विश्रोयं भवेदिह अथापरं वेदवेत्तारं ब्राह्म
 णमादादिभिरेभ्यर्च्य ब्रह्मत्वेन दृष्टुयात् ओमर्थैकादश्यादिब्रतोद्यापनयागकर्मणि कृताकृतवेक्षणरूपब्रह्मकर्मकृते

समुक्तगोत्रमुक्तशर्माणत्वाद्ब्रह्मत्वेनाहं तु ए यथा च तन्मुखे । ब्रह्मा सर्वलोकपितामहः । तथा त्वं मम यज्ञोऽस्मिन् ब्रह्माभ्यव
 द्विजोऽयम त्वं नो गुरुः । पितामाता त्वं प्रभुरस्त्वं परायणं । त्वत्प्रसादाच्च देवाऽत्र सर्वमेभ्यः स्मरन् शोभनं । आपद्भिर्मक्षिणाथार्थक
 रुयज्ञमताद्वितः । ऋद्विग्भिः सहितः सर्वैः संयतैः सुसमाहितैः आचार्येण च संयुक्तः कुरु कर्म यथादितमिति प्रार्थ्य पु
 वां । देवि देवराज । पकान् हृणुयात् । तत्र मंडपस्य पूर्वद्वारे भूमिदेवाय नमः । इत्यर्घ्यं दत्त्वा भग्नादिभिः संपूज्य ब्रह्मालंका
 रादिकं हस्तेन गृहीत्वा । तामद्यास्मिन्नुद्यापनकर्मणि पूर्वद्वारे शांतिपाठार्थं द्वारपालत्वेन तत्त्वामहं तु ए । हतोऽस्मीति प्रति
 वचनं ते प्रार्थयेत् यजमानः ऋग्वेदः पद्यपञ्चाक्षोगो यज्ञ सोमदैवतः अग्निगोत्रश्च विभ्रं ऋत्विक्त्वं मे सखे भव । शां
 तिपाठमखंकुरु एवमन्यविप्रपूर्वद्वारे जापकत्वेन तत्त्वामहं तु ए प्रार्थनं पूर्ववत् २ ततो मंडपदक्षिणद्वारे शांतिपाठार्थं
 मेकं जापकत्वेनापरं चित्रं हत्वा प्रार्थयेत् २ कातराक्षो यजुर्वेदस्त्रैष्टुभो विष्णुदैवतः वैशंपायनविभ्रं द्रः शांतिपा
 ठमखंकुरु ततो मंडपस्य पश्चिमद्वारे सामवेदिनौ द्वाविप्रौ गंधादिभिः संपूज्य हृणुयात् शांतिपाठार्थमेकं जापक
 त्वेन चापरं २ हत्वा प्रार्थयेत् सामवेदस्तुर्पि गक्षो जागतः शक्रदैवतः भारद्वाजरनुविभ्रं द्रः शांतिपाठमखंकुरु २
 ऋत्विक्त्वं मे सखे भव २ ततो मंडपस्य उत्तरद्वारे द्वावयुर्वेदिनौ विप्रौ गंधादिभिः संपूज्य एकं द्वारपालत्वेन १ अ
 परं शांति काव्याय पाठार्थं हत्वा प्रार्थयेत् हृद्वेदे प्रोथर्ववेदे तुष्टुभो रुद्रदैवतः सुमंतु आपि विभ्रं द्रः शांतिपाठमखंकुरु
 १ ऋत्विक्त्वं मे सखे भव २ एवं सर्वत्र द्वौ द्वौ ब्राह्मणौ हत्वा संप्रार्थ्य ततश्चान्यविद्वांसं विप्रपूज्योपदेष्टृत्वेन हत्वा स
 दस्य त्वेनैकमपरमपि हत्वा ज्ञाननिष्ठान्कुलीनान् नयान् विहत्वा सर्वानेव कृतांजलिः प्रार्थयेत् अरय्यगारुय
 नि एपर्यै भवंतो न्यार्थतामया सप्रसन्नैस्तु कर्तव्यमेतत्कर्म यथादितं १ अस्मिन्कर्मणि येषु तु हता गुरुमुखा द्विजाः सा
 वधानाः प्रकुर्वन्तु स्वं स्वं कर्म यथादितं १ ततो वरणक्रमेण मधुपर्कं ण सर्वेषां विप्राणां यथाशास्त्रं पूजनं कुर्यात् आचार्य

ब्राह्मणोऽथ यद्देवोक्तविधानेनाऽथ श्रयमेव मधुपर्केण पूजनीयौ मधुपर्कविधानं चतुर्वेदविधानेन पृथक्कलित्वितं यथा संभव
 मत्र योजनीयं ततो यजमानः सप्तधा न्योपरिकलशं आजिघ्रकलशं महात्वेति वक्ष्यमाणमंत्रैः कलशस्थाय न वि
 धितो संस्थाप्य तदुपरि पूर्णद्वीपेति वक्ष्यमाणमंत्रेण धान्यपूर्णपात्रं न्यस्य तत्र ग्रहान्संस्थाप्य प्रतिप्रणवपूर्वकैर्नामं
 त्रैरावाह्यं ओं भूर्भुवःस्वः सूर्यादिनवग्रहान् ब्रह्मवरुणसहितान्सदैवतकान्सपरिवारानहमत्र संस्थापयामीति संस्था
 प्यसंपूज्य पुष्पाजलिदद्यात् ततश्चाचार्यो रकवस्त्रखंडैर्दूर्वाक्षतसर्वपदानाधिसुवर्णान्वितां पाटलिकारक्षाविधिं मंत्रेण
 यजमानहरते श्रध्ववोचदधिवकाप्रथमोदैव्योभिषक् अर्हेश्वसर्वाजं भयंत सर्वाश्रयानुदान्यो धरार्चः परासुव
 इति मंत्रेण वध्नीयात् ततो यजमानो यथाविहितं कर्म कुरुष्व मिति सर्वान्साचार्यान् ब्राह्मणान् ब्रूयात् ते च स्वस्वकर्म
 करवान्महति ब्रूयुः पुनर्यजमानः संसारभयमति न ह्ययं यज्ञः सुभक्तितः प्रारब्धस्त्वत्सदेन निर्विघ्नो भवति विहति
 श्चाचार्यसंप्राप्त्यै आचारोदचलश्राद्धं पत्न्या सह विधाय शंखरवेजायमाने सपरिच्छदो जलपूर्णकलशपुरःसरः सा
 चार्यैर्विवस्महामंडपं प्रदक्षिणीकृत्वा तं प्राविशेत् उभेभ्रं कर्णौभिः शृणुयाम देवाः भद्रं पश्येम। क्षिभिर्वज्रनाः स्थिरैर
 नैरनुष्टुबांश्च स्तनूभिर्व्यसेम देवाहितं यदायुरिति मंत्रेण तत्र यजमानाचार्यैर्विजानां पश्चिमद्वारेण प्रवेशः यजमान
 पत्न्या दक्षिणद्वारेण पूर्वद्वारेण मंडपमध्ये द्रव्यानयनं दानीयद्रव्यस्य दक्षिणद्वारेण पूजासंभाराणामुत्तरद्वारेण ए
 व यजमानो मंडपं प्राविश्य महो वेद्याः प्राङ्मुखो भद्रासने सपत्निक उपविशेत् ततश्चाचार्यः पूर्वसंपदितपंगवयेना
 पोहिष्ठामयो भुवइत्पृचा कर्णेन च मंडपं प्रोक्ष्य अपक्रामंतु भूतानि पिशाचाः सर्वतो दिशं सर्वेषामविरोधेन ब्रह्मकर्म
 समाप्ते १ यदन्नसंस्थितं भूतं स्थानमावृत्य सर्वतः स्थानं त्यक्त्वा तु तत्सर्वं यन्नरयंतन्नगच्छतु इति मंत्रेण श्वेतसर्वप
 विकरणेन भूतैस्सारणं विधाय देवाभ्यां त्रिधा नान्नाप्यपातु विष्णो देवयजनं रक्षस्वेति रक्षां कृत्वा पंचपल्लवा

धुपेति त्रिसुभ्या । कृणुष्वपाजइत्यादिरेक्षोभसूकर्मत्रेण मंडपं संवेष्ट्य ब्राह्मणैर्गंधादिकं ग्राहयित्वा मंडपमनुमंत्रयेत्
 विताने फलपुष्पाक्षतद्रव्याणि क्षिप्त्वा पूर्वोदारभ्य मध्यगतांश्च तत्तः रथूणाः पूजयेत् । उर्वमुदायै नमः १ । उर्व
 भद्रायै नमः २ । अर्द्धिदै नमः ३ । नंदायै नमः ४ । उर्वभूर्भुवः वसुदामावाहयामीत्यावाह्य उर्वमुदायै नमः ५ । इति पंचोपचारैः
 सर्वा एव पूजयेत् । ततो मंडपे प्रयेकोणादारभ्य उर्वभूमिमावाहयामि भूर्भुवै नमः ६ । पूर्वसंध्यै नमः ७ । मध्यसंध्यै
 नमः ८ । पश्चिमसंध्यै नमः ९ । गायत्र्यै नमः १० । वृहद्वै नमः ११ । अर्द्धिदै नमः १२ । विलम्बायै नमः १३ । पौर्ण
 मार्यै नमः १४ । सिनीवाल्यै नमः १५ । नंदायै नमः १६ । मंडपस्य ईशानकोणे प्रमथनायै नमः १ । देवहूतयै नमः २ ।
 शिवायै नमः ३ । लक्ष्म्यै नमः ४ । इति मध्यरतं भसाहिताः कोणस्थूणाः पूजयेत् । ततः सर्वेभ्यो वंचनेभ्यो नमः । इति शा
 खोद्वचनायै नमः । संपूज्य पश्चिमद्वारेण निर्गत्य पूर्वोदिते रणपूजाभारभेत् । इति मंडपानुमंत्रणं । अथ पूर्वं आधा
 हि वज्रसंकाशपूर्वद्वारे कृताधिप ऋग्वेदाधिपतेना ब्राह्मण्यो भिननमोरतुते । इति द्वारदेवतामालाभ्यः । अथ रथतो रणाय
 नमः । उर्वप्रिग्निहिंदिपुरोहित । यज्ञरथदेवमृद्विजहंतो तारं रत्नधातममित्यालभ्य ऋग्वेदं पूजयेत् । प्राचीं दिशं समार
 भ्य सुदृढं नाभतो रणं महाविधैर्महाकाया मद्राण्युवसमप्रथं । अस्मिन्महोत्सवे यज्ञैः कृत्वा नां प्रवरे शुभे १ । एह्ये हि अ
 थ रथतो रणं । मालयवत्पर्वतसाहित ऋग्वेदाधिधित इंद्रदेवस्य । एतं यज्ञं रक्ष सर्वविघ्नान्निवारय ऋग्वेदाधिधित । अ
 थ रथतो रणाय नमः । इति गंधादिभिः संपूज्य तस्य त्रिशूलशृंगेषु प्रादक्षिण्येन त्रिंशदि रयान् पूजयेत् । इंद्राय नमः १ ।
 धात्रे नमः २ । भगाय नमः ३ । इत्यादि त्रयं नाम मन्त्रैः संपूज्य द्वारशाखयोर्वसुद्वयं पूजयेत् । ध्रुवाय वसवे नमः । अथ राय
 वसवे नमः । तत्र शृंगेषु शाखयोश्च वस्त्राणि वद्भ्यां शाखा मूलयोर्धान्यपुंजोपरि वारिपूणै रत्नगर्भा वस्त्रयुगाच्छन्नौ प्र
 शांतिशिरनामाती कलशौ जातवीजं । कुरशरावपिहिताननौ । आजिप्रकलशमिति प्रतिष्ठाप्य प्रशांतकलशाय नमः ।

शिशिरकलशायनमः २ इतिगधादिनासंपूज्य स्तुक्चंदनादिनाऽलंकृत्य तजराहुदहरपती आवाह्य राहवेनमः
 उहरस्पतयेनमः २ एवगधादिनासंपूज्य दक्षिणतोरणपूजाभारभेत् इतिपूर्वतोरणपूजा अथदक्षिणतोरणपूजा
 नमस्तेयमरंजायत्रेतायुगाधिपाय च यजुर्वेदाधिदेवायसुनद्रारदाक्षिणे इतिद्वारदेवतामावाह्य उडुवरविकट
 नामतोरणपूजयेत् उडंवेत्वेर्जित्वायवस्थदेवोः सविताप्रार्पयतुश्रेष्ठमायकर्मणे आप्यायध्वमन्यदेवभा
 गभूर्जस्वर्ताप्रजापतिरनमीवा अथक्षमांभावस्थेतिईशतमाभ्यश्रुंरुद्रस्थहेतिः पारितोष्टणकुध्रुवाऽस्मिन्गोपतौ
 स्पातवहर्वर्जमानस्यपशून्पाहि इत्यालभ्य यजुर्वेदंसंपूज्य दक्षिणादिशमाश्रित्यविकटनामतोरणं महावीर्यं
 महाकायंभित्तानससमन्न अस्मिन्महोत्सवेयज्ञेकतूनांप्रवेशुभे एहोहिउडुवरमहातोरण गधमदनपर्वतस
 हितयजुर्वेदाधिष्ठितयमदैवस्य एतं यज्ञं रक्ष सर्वविघ्नान्निवारय यजुर्वेदाधिष्ठितायविकटनाम्ने उडुवरतोरणाप्यन
 मइतिगंधादिनापूजयेत्वा शूलशृंगपुञ्जीन् आदित्यान् आदित्यायनमः १ मित्रायनमः २ वरुणायनमः ३ द्वा
 शारवयो सोमायवसवेनम आप्यायवसवेनम २ इतिनाममंत्रैर्गधादिनासंपूज्य शृंगेषुशाखयोश्चवल्गाणिबद्ध्वा
 शाखाभूलयोर्धान्यपुंजोपरिशरिपूर्णापुर्जन्याशोकनामानौकलशौ जातवीजंकिंरक्षरावपिहितानतौ आजिघ्रकल
 शमित्यादिनाप्रतिष्ठाप्य पर्जन्यायनम अशोकयनमः एवंगंधादिनाभ्यर्च्य स्तुक्चंदनादिभिरलंकृत्य तोरणैस्सुदं
 धनम १ अगारकायनमइतिगंधादिभिरर्चयेत् इतिदक्षिणतोरणपूजा अथपश्चिमतोरणपूजा उर्ध्वमस्तेकामदेवाय
 पश्चिमद्वाराधिपाय सामवेदाधिपत्वंहिनाम्नाकृत्याणकारक इतिद्वारदेवतामावाह्य ह्यक्षसुभीमनामतोरणं उडंश्च
 आयाहिदेवतेष्टणानेहव्यद्वतयेनिहोतासस्तिवर्हेपीत्यालभ्यसामवेदंपूजयेत् प्रतीर्वादिशमाश्रित्यसुभीमनाम
 तोरणं महावायमर्हैकायसुंवणसदृशप्रभ अस्मिन्महोत्सवेयज्ञेकतूनांप्रवेशुभे उडंएहोहिह्यक्षतोरणविव्यपर्वत

सहितसामवेदाधिष्ठितवरुणदैवतएनंयज्ञरक्ष सर्वविघ्नान्निवारयसामवेदाधिष्ठितायहाक्षतोरुणायनमः इतिगंधादि
भिःसंपूज्य त्रिशूलशृंगपुष्पीन् आदित्यान्संपूजयेत् अर्यन्णेआदित्यायनमः १ अश्वेनमः २ विवस्वतेनमः ३
गंधादिभिरभ्यर्च्य द्वारशास्त्रयोः वसुद्वयंपूजयेत् अग्निंलायनमः अनलायनमः २ गंधादिभिःसंपूज्य शृंगेषुशा
खयोश्चवस्त्राणिवद्भ्यां शाखमूलयोर्धान्यपुजोपरि भूतसंजीवनश्रमृतनामानौकलशौ जातवीजांकुरशरावपिहि
ताननौ आजिघ्नकलशमित्यादिनाप्रतिष्ठाप्य भूतसंजीवनायकलशायनमः, श्रमृतनाम्निकलशायनमः २ इत्येवं
गंधादिभिरभ्यर्च्यत्सुकचंदनाऽलंकृतैतोरणे बुधायनमः १ शुक्रायनमः इत्यावाह्यपूजयेत् इतिपश्चिमतोरण
पूजा अथोत्तरतोरणपूजा नमस्तदिद्व्यरूपायअथर्वाधिपतेप्रभो कलेरधिपतेनाज्ञात्मगलंचोत्तरासन इतिद्वा
रद्वेतामावाह्य उत्तरांदिशमाश्रित्यसुप्रभंनमतोरणं महावीर्यमहाकायंशुद्धरफटिकसन्निभं अस्मिन्महोत्स
वेयज्ञेकतूनांप्रवरेशुभे वटदृक्षोद्भववाटंतोरणं ओंशन्नोदेवीरामिष्टये आपोमवंतुपीतये शंध्योरभिस्रवंतुन इत्या
लभ्य अथर्ववेदंसंपूज्य ओएहोहिअथर्वाधिपतेनैयप्रोधतोरण हिमवरपर्वतसहितसोमदैवत्यैएनंयज्ञरक्षसर्वविघ्नान्
निवारय अथर्वाधिष्ठितायन्यप्रोधतोरणायनमः इतिगंधादिभिःसंपूज्यशृंगेषुर्वाङ् आदित्यान् त्वष्ट्रेआदित्या
यनमः १ सवित्रेनमः २ विष्णवेनमः इतिगंधादिभिरभ्यर्च्य द्वारशाखयोः प्रत्यूषायवसवेनमः १ प्रभासायव
सहेनमः २ इतिवसुद्वयगंधादिनाभ्यर्च्य शृंगेषुशाखयोश्चवस्त्राणिवद्भ्यां शाखामूलयोर्धान्यपुजोपरिवा
रिपूणैरत्नगर्भावल्लयुगाच्छन्नौ जातवीजांकुरशरावद्वयपिहितमुखौ धनप्रदश्रीप्रदनामानौकलशौ आजिघ्नक
लशामित्यादिनासंस्थाप्य धनप्रदायकलशायनमः १ श्रीप्रदायकलशायनमः इतिगंधादिनाभ्यर्च्य
त्सुकचंदनादिनाऽलंकृत्य सोमशक्तिकेतुंचावाह्यपूजयेत् सोमायनमः शनयेनमः केतवेनमः ३ एवंगंधा
दिभिःपूजयेत् इत्युत्तरतोरणपूजा सर्वतोरणेपुस्वसजातीयकाष्ठनिर्मितशूलनित्यान् सर्वद्वारकलशानामुपरिषूत

पुरितर्दापरथापनं पूजनं च इति तोरणपूजा अथ द्वारपूजा तत्र प्रथमं पूर्वद्वारमागत्य आजिघ्रेति रथापिते कलशद्वये
 इंद्रमावाहयेत् एहो हि सर्वार्थरसिद्धसाध्यै रभिषुतो ब्रजधरामरेशे संवीज्यमानोऽप्सरसांगणे नरशाध्यरं तोभगव
 तमस्तु इत्यावाह्य उवाच तारमिंद्रमवितारमिंद्रं हवे हवे सुहृदं शूरमिंद्रमण्ड्यामिद्रं कं पुरुहूतमिंद्रं स्वस्ति
 नो मयवाधा विंद इति मंत्रेण गंधादिभिः संपूज्य इंद्रः सुरपतिश्चैव वज्रहस्तो महाबलः शतयागाधिपो देवस्तस्मै
 नित्यं नमो नम इति नमस्कृत्य इंद्र आसीने तावृहस्पतिर्दक्षिणायज्ञः पुरएतु सोमः देवसेनानामभिभंजर्तानां जयंती
 नां मरुतो यं रथमिति पताकामालभ्य योमेदंडः परापतद्वै हयसोधिभूम्यां तमहं पुनराददे आयुषे ब्रह्मवर्चसायेति
 दंडमालभ्य उवाच तारमिंद्रमिति पुनः पठेत् उवाच शिशुशानो वृषभो न भीमो घनावनः शोभणश्चरणीनां संकेद
 नो निमिष एकवारः शतश्रुसेनाश्च जयत्साकमिंद्र इति मंत्राभ्यां पीतौ पताकाध्वजावच्छेपेत् उवाच सां
 गाय सपरिवारायैव सधृतो दत्तवलिर्नमः उवाचो इंद्र इमं सदीपं धृतो दत्तवलिं गृहाण मम सपरिवारस्य
 पजनानस्य आयुः कर्ता क्षेमकर्ता शान्तिकर्ता वरदो भव लोके शेषां पताकां गंधपुष्पादिकं बलिं मया
 दत्तं गृहीत्या च पाहियज्ञमिह स्थितः इति बलिं समर्पयेत् अनयैव रीत्या तत्तद्देवानुवकेन सर्वत्र बलिर्देयः ततः शचीपते ग
 जारूढ ब्रजव्रतमराधिप पूर्वावकार्यपुष्पमभिरक्षणीयं प्रयत्नतः इति सांग्राह्यं तत्रैकलशद्वये ऐरावतं दिग्गजम
 प्यावह्य पूजयेत् ऐरावताय दिग्गजाय नमः द्वारशास्ययोः भूर्लोकं काय नमः भुवर्लोकं काय नमः २ पुनः आदि रथाय
 नमः सोमाय नमः २ ऊर्ध्वोर्द्वारे ऋग्वेदाय नमः १ अथोवास्तु पुनरुथाय नमः २ इति संपूज्य ध्वजे कुमुदाय नमः
 योमेदंडः परापतद्वै हयसोधिभूम्यां तमहं पुराददे आयुषे ब्रह्मवर्चसायेति ध्वजदंडमालभ्य दंडे हेतुकर्मैरवाय
 नमः क्षेत्रपालाय नमः ३ एवं नाम मंत्रैर्वादिभिरभ्यर्च्य ऋग्वेदः पद्मपत्राक्षो गायत्रः सोमदैवतः अग्निगोत्रश्च विंशेद्र

ऋत्विक्त्वेममेव भवेति ऋग्वेदं ध्यात्वा सां० सपरिवरं गंधाद्युपचारैः पूजयेत् भूयव्रतो ध्यापने तु पूर्वद्वारे वामभा
 गे नदिनेनमः दक्षिणभागे महाकालाय नमः इति द्वारपालावपि संपूज्य तत्र जपः श्रीसूक्तं १ पावमानं च २ सोम
 सूक्तं ३ सुमंगलं ४ पौरुषं ५ रुद्रसूक्तं च ६ वामदेव्यंतथैव च ८ आग्निमीलित्वा दीनैकविंशत्यनुवाकान् ९
 तथा ऋग्वेदोक्तशान्तिकाध्यायमिति पूर्वद्वारौ ब्राह्मणौ जपेतां इति पूर्वद्वारपूजा २ अथाऽऽग्नेयकोणे गत्वा आच
 म्य एकं कलशं तत्र प्राश्न्य रथापयित्वा तत्राग्निमावाहयेत् उ० एहो हि सर्वामरहं व्यववाहमुनिप्रवीरैरभि तोभि जुष्टः
 तेजो वतालोके गणैः सार्धं ममाध्वरं रक्षकवेन मस्ते १ इत्यग्निमावाह्य उ० अग्निदूतं तपुरे दधे हव्यवाहमुपब्रुवे देवां
 आसादय दिह १ इति गंधाध्वरुपचारैः संपूज्य सर्वदेवमयो देवोरको वनिर्महावलः सप्तजिह्वो महावीर्यो नमो वै
 श्वानरायते इति नमस्कृत्य अग्न आयाहि वीतयेत् गृणोति हव्यदातये निर्वृता सस्मिर्वाहं वि इति रुक्ध्वजपताके
 ब्रालभ्य उ० एवमो अग्नेवरुणस्य विद्वान् देवस्य हे हो अत्र यासि सोष्टाः याजिष्ठे वनिहितमग्नीं शुचानो विधा द्विपाळं सिप्र
 मुमुग्ध्यस्मत् उ० अग्निदूतं तपुरे दधे हव्यवाहमुपब्रुवे देवां आसादय दिह इतीमं नमः अयमुच्चार्य अग्नये सांगा य सपरिवा
 राय एव दीप्यते दानवा लिर्नमः भामो अग्ने एतं सदीप्यते दानवा लिर्गृहाण यजमानस्य ग्रातिकां क्षेमकर्ता तुष्टिक
 र्ता वरदो भव इति वालिदत्वा प्रार्थयेत् नमस्ते अग्निरुपाय नमो वै श्वानरायते चंडाय चंडरुपाय नमस्ते हव्यवाहन इति
 अत्राग्नेयकोणे पुंडरीकं दिग्गजं पूजयेत् उ० पुंडरीकाय नमः १ इति गंधादिना पूजयेत् इत्यग्नेयकोणपूजा ततो
 दक्षिणद्वारपूजा अथातो दक्षिणे गत्वा चम्य प्रतिद्वारकलशं पूर्ववत्स्थापित कलशद्वये धर्मराजमावाहयेत् एह्ये
 हि वैयस्वतधर्मराज सर्वामरै रर्चितधर्ममूर्ते शुभाशुभानंदशुचामधीशे वायनः पाहि मत्वं मदीयम् १ दंडहस्तो
 यमो देवो धर्माध्यक्षो महावलः आवाहये धर्मराजं तस्मै प्रेतपते नमः इत्यवाह्य उ० अस्मि यमो अग्र्यादित्यो अर्धव्रजासि

तत्तामहेन त्रैतेन आसिंसेमिनसनपाविष्टकआहुंरुतेर्वालिदिविधनानीतिगंधाद्युपचारैःसंपूज्य यमापत्वासुर्व
रूपज्ञातपसेदेवरूपसथितामध्यानकृष्टिष्ठयामसंस्तुशरपाहि इतिपताकालंभः योमेदंइतिदंडालंभनम् आर्यगोः
एभिन्नक्रमोदशदद्यात्तरंपुरःपितरंचप्रयत्स्वइतिभेज्जणशयमिध्वजपताके उच्छ्रयेत् सुगन्धुपंधाप्रदिशन्नएधिययोति
रमध्वंस्तजरात्रायुः श्रोपेतुस्तुचुरस्तन्मन्त्राणाद्वैवस्त्वतो नोऽभ्रमयंकृणोतु इतिभेजंपठित्वा यमायसांगाय एपस
दोपमापभक्तवर्तिनमः भोयमएनेसदीपमापभक्तवर्तिष्टहाण यजमानस्यशांत्यादिकर्त्ताभव एवंमापभक्तवर्ति
दशरात्रार्थयेत् वैवस्वतमहाबाहो नमस्तेयमसाक्षिणे शिवाज्ञापिहितोदेवदिशंरक्षमवानिति तस्मिन्नेवकलशद्व
यं वामनंदिग्गजं संपूज्य वामनायनमः १ द्वारशाखयोःस्वर्लोकं कायनमः १ महर्लोकं कायनमः २ भौमायनमः १
युधायनमः २ ऊर्ध्वं दिग्बरेयजुर्वेदायनमः १ द्वारशाखयोः गोदावर्येनमः १ कृष्णायै नमः २ उत्तरांगे गणेशा
यनमः १ त्रिपेनमः २ अधोवास्तुपुरुषायनमः ध्वजेपुंडरीकाक्षायनमः योमेदंइतिदंडमालंभ्य तत्राश्रगुन्या
रुचयेतालायनम इतिनामसंज्ञैर्गंधादिनासंपूज्य बलिदानांतंविधाय कातराक्षयिजुर्वेदंस्त्रिष्टु भोविष्णुर्देवतः वैशं
पायनविष्टेद्रक्ष्विक्त्वंमेमस्तेभवेति यजुर्वेदंध्यात्वा ईपेत्वाजैत्वेतिमंत्रंपठित्वा गंधादिनार्थयेत् ३ शैवोद्यापने
दक्षिणद्वारयामं गणेशायनमः दक्षिणभागोदृपमायनम इतिद्वारपालवपिसंपूज्य तत्रजपः श्रानोभद्रानुवाकश्च
१ आशुः शिशानकस्तथा २ यद्वेवाजीणिचपठेत् ३ ततोष्टौचपुनंतुमां ४ अभिधाश्रसिससैव ५ दीर्घायुरतेऋ
चंपठेत् ६ द्यौः शांति ७ रेकाप्यायस्व ८ पट्पयः एधिव्यामेकया ९ नमोऽस्तुसर्पेभ्यः १० आकृष्णेन ११
देवस्यत्वाष्टकष्टयक् १२ नमः शंभवे १३ इत्येकोऽग्निर्देवताक्रमात् १४ ज्ञातारामिद्रमित्येका १५ सोमंरा
जाननेकया १६ अत्रपते १७ महइंद्रः ऋचं वार्धंसमग्रकं १८ इतिदक्षिणद्वारपूजा अथनैऋतेगत्वा आचम्य

अर्थसंस्थाप्य पूर्ववत्स्थापितकलयोनिर्ऋतिमावाहयेत् उं एसिहिरशोगणनायकस्त्वं विशालयैतालपिशाचसंघैः म
 माध्यरपाहि शुभाधिनायलोकेश्वरस्त्वं भगवन्नस्ते १ सर्वत्रेताधिपोदेवो निर्ऋतिर्गौलाविग्रहः खड्गचर्मधरो निर्यन्
 ऋतायनमोनम इत्यावाह्य उं भो पुण इंद्राक्षपृष्ठमुदैवरस्तिवहिष्मातेषु धिमन्नवयः महिषियस्य मातुपोयव्याह वि
 धमतो वंदतेर्गा इति कृष्णपताका लभः उं एपते निर्ऋते भागस्त्वं जुपस्व स्वहिंति कृष्णे ध्वजपताके उच्छ्रयेत् उं अ
 सुन्वंत यजमानमिच्छस्ते नरेष्वेत्यामन्विहितस्करस्य अन्यमस्मदिद्वसात इत्यानमो देवि निर्ऋते तु भयमस्तु इति गंधा
 दिना निर्ऋतिपूजनं उं भो पुण इति संजपठिष्या सांगा य स परिवारायानिर्ऋतये इमं कृष्णव्रीह्यन्नं पुराणघृतसहितं
 बलिग्रहाण यजमानस्य शान्त्यादिकर्ता भव इति बलिदत्त्वा ध्वजे वामनायादिभगजायनमः १ यो मे दं
 ड इति ध्वजदंडमालभ्य तत्राग्निजिव्हायक्षेत्रपालायनम इति गंधादिना बल्यंतं पूजनं कृत्वा निर्ऋतिखड्गहरंतं
 च सर्वलोकैकनायकं आवाहयामं यज्ञोस्मिन् पूजेयं प्रतिग्रह्यतां राक्षसेभ्यो हिरक्षार्थं भवान्न प्रतिष्ठितः निर्वि
 द्वांपन्नभूमिर्वंकुरु ध्वजावशासन इति निर्ऋतिं संप्राप्य इति नैर्ऋत्यकलशपूजां अथपश्चिमद्वारपूजां
 पश्चिमद्वारे देशे पूर्ववत्स्थापिकलशद्वये वरुणमावाहयेत् एहो हि यादो गणवारिधीनां गणेन पर्जन्यगणेन सार्धं वि
 द्याधरेन्द्राभरणीयमाना पाहि त्वमस्मिन् भगवन्नमस्ते पाशहरतात्मको देवो जलराशयधिपो महान् निम्नगा
 मातिविश्रयतो वरुणाय नमोनम इत्यावाह्य उं तं त्वायामि भ्रणार्थं दमानस्तदा शस्ते यजमानो हविर्भिः
 अहेडमानो वरुणो हवो ध्युरुपश्रुतमानाः प्रभो पोरिति गंधादिना संपूज्य पाशहरतं च वरुणसंभसां प
 तिर्माथरं आवाहयामि यज्ञोस्मिन् वरुणाय नमोनम इति नमस्कृत्य उं इदमेव वरुणश्रुधीहवमध्यावमृड
 यत्वा मयस्पुराचके इति श्वेतपताकामालभ्य उं उदुत्तमं वरुणपाशमस्मदवाधमं विमधुपमं श्लथाय

अथावयमदिष्यन्नेतवानागसोऽदितपेरममइतिश्वेतौपताकाध्वनावुच्छयेत् उल्लंघोऽश्वेवरुणस्यविद्वान् देव
 स्यहेडोऽश्वयासिसीढः यजिष्ठेवाह्नितमः शोशुचानोविश्वहेपाष्ट्सिप्रममुभयस्मत् इतिपठित्वा सांगायसपरि
 वारायवरुणायनवर्जातयुतौदन्यालर्त्तमः भोवरुणइमंवल्लिगृहाण यजमानस्यशान्ध्यादिकर्ताभवेति पूर्ववत्सर्दा
 पचलिदानं अपांपतिरितिआधोवैदेवनिगद्यसेशमनयाशुविधानिनमोमकरवाहन इतिसंप्राथम्यं तस्मिन्नेव
 कलशद्वये अञ्जनंदिग्भजंसंपूज्य अञ्जनायनमः द्वारशारथयोः जनलोकायनमः १ तपोलोकायनमः २ पुनः
 बृहस्पतयेनमः १ शुक्रायनमः २ उर्ध्वोर्ध्वरेसामवेदायनमः द्वारशारथयोः नर्मदायैनमः १ तार्यैनमः २ उत्तरां
 ने गणेशायनमः १ अथैनमः २ अधोवारतुपुरुषायनमः ध्वजेशंकुकर्णायनमः योमदंडइतिध्वजदंडमाज्जभ्य-
 तस्मिन् कालायनमः क्षेत्रपालायनम इतिगंधादिवलयंतसंपूज्य सामवेदरतुपिंगाक्षोजागतः शक्रदैवतः भा
 रद्वाजस्तुविश्वेन्द्रऋक्वैक्वमेमेखेभव अन्नशैवोद्यापने प्रत्यग्द्वारेवामभागे भृंगारिटयेनमः दक्षिणैस्कंदायनमः
 इतिद्वारपालावपिसंपूज्य तन्नजपः इन्द्रायसामगायत १ अहस्मिप्रथमजा २ सेतूत्तरा ३ स्वादिष्ठ्या गायं
 तित्वांगायत्रिणः ५ करपतून्कतमस्यामृतानां ६ सशुक्तिर्बृहत्साम १ ज्येष्ठसाम ८ रथंतरं ९ तथाचसाम
 वेदेकंशांतिपाठपठेद्बुधः १० इतिपश्चिमद्वारपूजा अधवायवकलशपूजा ततोवायव्येनरत्वाः आचम्य पूर्वव
 स्स्यापितकलशेवायुमावाहयेत् एतेहिपद्मेद्वरक्षणायमृगाधिरुढः सहसिद्धसंघैः प्राणाधिपः कालगतैः सह
 यगृहाणपूजाभगवन्नमस्ते वायुमाकाशगंदिवंपवनंमेघवाहनं आवाहयामिज्येष्ठस्मिन्पूजेयंप्रतिशुभ्यतां इत्यावाह्य
 तववायवन्नरपतेत्वपुर्जामातरद्भुत अवालंस्यावृणीमहे इतिमंत्रेण गंधायुपचारैःसंपूज्य तस्मिन्नेवकलशेषुप
 दंतंदिग्भजमावाह्य पुष्पदंतायनम इतिसंपूज्य आनोनिपुद्भिः शर्तानामिरेध्वरश्चसहस्राणामिरुपयाहियज्ञं

वायोऽस्मिन्सदनेमादयस्त्वय्यंस्वास्तिभिः सदान् इति पताकालंभःत्रायोयेतेसहस्त्रिणोरयासस्तेभिरागहिनिधुःत्रा
 न्सोमपीतयेइति तववादयबृहतरूपतइतिवा धूम्योपताकाध्वजाबुच्छयेत् आतोनिमुद्गिरितिपठित्वा सांगा
 यसपरिवाराय वायवे यवोदनवालिनैमः भोवायोसदीपयवोदनवाल्युहण यजमानस्यशांत्यादिकर्ताभवेतिपूर्व
 वदत्वालिङ्गानं ततोध्वजे सावेभोमायनम इतिगधादिभिः संपूज्य यामेदंइतिध्वजदंडुमालभ्य तस्मिन्सर्व
 तेत्रायक्षेत्रपःलायनम इतिगंधादिनासंपूज्य प्राणिनांप्राणरूपोयामहाबलपराक्रमः महावेगमृगाकुट्टादिशं
 रक्षप्रभंजन इतिप्रार्थयेत् इतिवयव्यस्तभपूजा श्रयोत्तरद्वारपूजा ततउत्तरदेशेगत्वा आचम्य आर्ध्वंस्त
 रथाप्य पूजासकरपंविधाय पूर्ववत्प्रातिद्वारशास्त्रपितकलशद्वये सोममावाहयेत् एतेहिचक्षेत्रश्रययज्ञरक्षां
 विधस्त्वनक्षत्रगणनसाई सर्वाप्यधीभिः पितृभिः सहैवग्रहाणपूजांभगवक्षमस्ते नक्षत्राणांचसर्वेपांसोमिरा
 जाप्रकीर्तितः रत्नगंगीचमहाहस्तसोमराजायतेनम इत्यावाह्य उंआप्यायस्वसमेतुतेविश्वतःसोम वृण्यंभवा
 षाजरूपसगद्ये इतिगंधादिनासंपूज्य सर्वनक्षत्रमध्येतुसोमोरजाप्रतिष्ठितः तस्मैदेवायसोमायनक्षत्रपतयेन
 मः उंसोमोधेनुष्टंसोमोश्रवैतमाशुष्टंसोमोवोरकर्मण्यददाति सादन्यविदश्वयुष्टंसमेपंपितृश्रवणंयोददायादस्मै
 इतिपताकालभः उंवयुष्टंसोमव्रतेतवयनस्तनुपुविधतः प्रजावंतः सचेमहि ॥ इतिसुवर्णवणेध्वजपताके
 उच्छ्रयेत् वयुष्टंसोमतेमत्रेणगंधादिनासंपूज्य प्रियंगववालिसांगायसपरिवारायसोमायएपप्रैयंगववालिनैमः
 भोसोमइमंसदीपप्रैयंगववाल्युहण यजमानस्यशांत्यादिकर्ताभव इतिवालित्वाप्रार्थयेत् प्रालेयांशोमहारूपनक्ष
 त्राणामधीश्वर श्रोपार्थानांप्रभोरक्षदूर्वांचत्वसमाहितइति तस्मिन्नेवकलशेसर्वभोमंदिग्गजमावाह्य सार्धभोमाय
 नम इति नाममंत्रेणसंपूजयेत् ततोद्वारशाखयोः सत्पलोकायनमः ध्रुवलोकैकायनमः २ पुनःशतेश्वरायनमः

राहुकेतुभ्यां नमः ऊर्ध्वोर्दुवरे अथर्ववेदाय नमः द्वारशाखयोः वेणुयैनमः पयोष्णयैनमः उत्तरांगिणेशाय नमः श्रिये
 नमः २ अथोवास्तु पुरुषाय नमः अजो सुमुखाय नमः यो मे ददति मे त्रैलोक्यं जदं डालं भः तस्मिन्नेकपादाय क्षेत्रपाला
 य नमः इति नाममन्त्रेण ग्रंथादिना पूजयित्वा सुवर्णनयनो र्वार्जुनां नुष्टुपुच्छं दस्तथाऋषिः वेदो वैतानगोत्रस्तु ऋत्विक्त्वं मे
 मरेव भवेत्यथर्ववेदं ध्यात्वा उवाच त्रैलोक्येश्वर भूषणाय नमः इति द्वारपालावपि पूजयेत् तत्र जप. अथ
 ब्रह्मोवापनेतु उत्तरद्वारे वामभागे उमायैनमः दक्षिणे चैश्वरय नमः इति द्वारपालावपि पूजयेत् तत्र जप. अथ
 वर्गगिरि संघैव १ अथ वर्गशिरसंतया २ तथैव शातिकाध्यायं ३ पठेत् उत्तरतः स्थित इत्युत्तरद्वारपूजा अथैशा
 नकलशपूजा तत ईशानरतं मसर्मापमानाय अचम्य पूर्ववत्स्थापितकलशे ईशानमावाहयेत् उवाचो हि विश्वे
 श्वर नालि शूलकपालखट्वांगवरेण सार्धं लोके शयश्चेश्वर यज्ञासिद्धौ गृहाण पूजां भगवन्नमस्ते सर्वविद्याधिपो देव ईशा
 नो नामनामतः शूलपाणिर्महादेव त्रैलोक्यपतये नमः इत्यावाह्य उक्कटुद्राय प्रचेतसे मीढुद्रमाय तपसे वो
 चेन्मशंत मे हृदे इति गंधादिना संपूज्य उैनमः शंभवाय चमयो भवाय च नमः शंकराय चमयस्कराय च नमः शि
 वाय च शिवतराय चोति पताकामालभ्य उेतर्भीशानं जगतस्तस्मिन् पुरति विराजित्वमवसेहमहेवयं पूजानो
 यथा वेदसामसंह्ये परशितापुरदंध्यः स्वस्तये इति श्वेतौपताका भवजातुच्छयेत् कटुद्रायेति मंत्रं प्रठित्वा सांभाय सप
 रिवाराये शानाय सदीपंगवे धुक्कवल्लिं समर्पयामि भो ईशान इमं सदीपंगवे धुक्कवल्लिं गृह्ये यजमानस्य शांत्यादिक
 तर्भव इति बलिदत्त्वा प्रार्थयेत् रक्षणं कुरु मे देव जितेन्द्राय जिह्मालिने वृषध्वजाय यज्ञाय नक्षत्रपतये नम इति तस्मि
 न्नैवकलशे सुप्रतीकदिग्गजमावाह्य सुप्रतीकाय नमः इति संपूज्य अजो सुप्रतीक्षिनाय नमः यो मे ददति त्रैलोक्यं
 दंडमालभ्य तस्मिन्भीमाय क्षेत्रपालाय नमः इति गंधादिना चंदयंत पूजनां र्वध्याय प्रार्थयेत् उपरं कंधं समाखुड

शूलहस्त्रं त्रिलोचनं आवाहयामि यज्ञैस्त्रिभूजैर्यज्ञतिष्ठतामितीशानकलशपूजा ततो नैर्ऋत्यपुश्चिन्मयोर्भवे
 कल्पिताय प्रदक्षे अन्तर्मावाहयेत् ओं ऐहो हि पातालधरामरेंद्रनागानां किन्नरगीयमान यक्षोरगेन्द्रामुरलो
 कसधरन्तरिक्षाध्वरमस्मदीयम् १ पद्मगाधिपतिर्देवो यानते नीलविग्रहः पाताले वसते नित्यमनन्ताय नमो नमः इ
 त्यावाह्य ओं नमोस्तु सर्वभोग्ये केचपृथिवीमतु ये तरेक्षेयं दिवितेभ्यः सर्वभोग्ये नम इति पताकालंभः ओं तद्विष्णो
 परमं पदं द्रुं सदा पश्यति सूरय दिव्यवचसुराततं इति मेघवर्णपताका ध्वजावच्छयेत् आयंगौरिति भञ्जेषु वा ओं
 विष्णोर्नुकवीर्यार्णो प्रबोधेयं पार्थिवानिधि मे मेरुजांस्तु सियो अस्कभाय दुत्तरं द्रुं सधस्यं विचक्राम एखिधोरुगायो वि
 ष्णवेत्वा इति पठित्वा सांगा य सपरिवाराय अन्ताय एषमाधमकबलिर्नमः ओं नो अन्तर्द्वानं मापमकबालि सदीप
 गृह्ण यजमानस्य सपरिवारस्य शान्त्यादिकर्त्ता भव इति बलिदत्त्वा प्रार्थयेत् यो सावन्तरूपेण ब्रह्मांडं सचराचर
 पुष्पवद्धारयेद्व्रतस्मै नित्यं नमो नम इति नमस्कृत्य अन्तर्त्वादन्तर्त्वरूपेण शाधिपते हरे त्वया बरक्ष एकादर्थं कु
 ष्णनेत्राय ते नम इति ध्वजे यो मे दंड इति दंडमालभ्य तस्मिन् भैरवाय क्षेपणालाय नम इति नाम भञ्जेषु गंधादिव
 रत्नं तं पूजयेदिति इत्यनंतकलशपूजा तत पूर्वैकानयोर्भेदकं लिप्यतोर्ध्वं प्रदेशे प्राग्वत्स्थापितकलशे ब्राह्मणभापाद
 येत् ओं ऐहो हि सर्वाधिपते सुरेंद्रलोके न साधं पितृदेवताभिः सर्वस्य धातारयामित प्रभावो रक्षाध्वरं नो भगवन्नमस्ते १
 पद्मयोनिश्चतुर्भिर्दवा वास पितामह आयाहि ब्रह्मलोकान्तं तस्मै ब्रह्मात्मने नम इत्यावाह्य ओं ब्रह्मयज्ञानं प्रथमं
 पुरस्ताद्वितीयां तः सुरुचो वेन आचः सवुभ्या उपमा अरुचि विष्ठाः सतश्च यो निमसतश्च विवः इति भञ्जेषु स पूज्य यदेवा
 देवहेडन देवासश्चक्रमावयं अग्निमार्तस्मादेन सो विश्वान्मुच्यं वहसः इति पताकालंभः ब्रह्मयज्ञानं भञ्जेषु वरकोपता
 का ध्वजावच्छयेत् ततः सांगा य सपरिवाराय ब्रह्मणो य सवर्त्तु दद्यात् भो ब्रह्मन् द्रुमं पाय सवर्त्तु दद्यात् यजमानस्य

सपारिवारस्य शान्तिादिकर्त्तव्य इति विलिङ्ग्या प्रार्थयेत् ब्रह्मयोनिर्यत्तुर्न तैर्वदवांसः पितामहः यज्ञाध्यक्षचतु
 र्वक्त्रस्मै नित्यनमो नम इति पाठेत्वा पितामहं जगत् श्रेष्ठकृष्णेशाव्यो मरुपिणो व्योमस्थायनमस्तुभ्यं रक्षस्व मेम
 लंप्रभो इति प्रार्थये ध्वजे सुप्रभायनमः यो मे ददति ध्वजालंभुः ध्वजदंडे भूतनाथायक्षेत्रपालायनम इति गंधा
 दिना बलवतं पूजयेत् इति ब्रह्मपूजा ततश्चाचम्यमहपस्यमध्ये ब्रह्ममर्षिपेवा किंकिणीचामरमपूरापिच्छयुतोऽस्तु
 शोपोदशहस्तदंडोदशहस्तदंडोवा विचित्रगणो महाध्वजस्थायः मंत्राः इंद्रस्य वृणो वरुणस्य राज्ञादिद्यानां न
 स्तां क्षुशार्धउग्रम् महामनसां भुवनच्यवानां यो यो देवानां जयतां मुदरयादिति संस्थाप्य ततोः गणानां वानाणपतिष्
 ट्वा महे इत्यादि मंत्रेण गणपतिं संपूज्य डॉनमोरु रुद्रभ्यो ये दिवि येषां वर्धमि पय तेभ्यो दशार्चादि दक्षिणादश
 प्रतीचीर्दशोदीचीर्दशोर्ध्वाः तेभ्यो नमोऽस्तु ते नो वंतु ते नो मृदयंतु ते नो यद्विष्णो यश्चेन्नो द्वेष्टि ते मे पालं मे दध्म इत्यादि
 मंत्रत्रयेणादि क्षुविदितुरुद्रान्संस्थाप्य तेभ्यो विलिङ्ग्या ईशानभागे सार्वभौतिक विलिङ्ग्यात् भूमौ त्रिकोणवृत्तं चतुर
 स्त्रं मण्डलं विधाय तत्र फलपुष्पाद्युपेतकृष्णशरादि विलिनिधाय हस्ते जलं गृहीत्वा अयं श्रैव तपेलोकां ब्रह्मसुराश्चैव प
 न्नगाः सपत्नीपारिवाराश्च प्रातिगृह्णां विमबाले २ येकीचिद्विहलोके पुत्रागतवालिकाक्षिणः तेभ्यो बलिं प्रयच्छा
 मिनमस्करय पुन पुनः ३ बलिं गृह्णां विमदेवा आदिना वसवस्त्रया मरुतो याभिन्नो देवाः सुपर्णाः पन्नगाग्रहाः
 असुराद्यानुयानाश्च पिशाचामातुरे नगाः शाकिन्यो यक्षवेताला यो गिन्य पुतना शिवाः जंभकाः सिद्धगंधर्वा माला
 विद्याधरा खगाः दिक्पाला लोके पालाश्च ये चाविघ्ना वनायकाः जगतां शांतिकर्त्तारो ब्रह्माद्याश्च सहर्षयः माविघ्नं
 माचु मे पापं मा संतु परि पाथेनः सौम्या भवन्तु मे तत्सदेवा भूतगणास्तथा ७ इति विलिं समुर्पयन् पठेत् अथैवं पूर्वभा
 गे वार्त्तदद्यात् त्रैलोक्ये यानि भूतानि स्थावराणि चरानि च ब्रह्मा विष्णु शिवैः सार्द्धै रक्षं कुर्वंतु तानि मे देवदानवगंधर्वाः

यक्षराक्षसपन्नगाः ऋषयोमनवोगावोदेवमातरएव च सर्वममाध्वरेरक्षः प्रकुर्वंतुमुदान्विताः । ब्रह्मापि एणश्च रुद्र
 अस्त्रेऽत्रपालगणैः सह रक्षतुमंडपं सर्वं ब्रतुरक्षांसि सर्वत इति रक्षोघ्नं न जान्युषित्वा संक्षेपेण बलिदानं कुर्यात् यथा
 पूर्वदिग्भासिदिक्पथतिदिग्भूताधिपदिमुद्रादिभूतादिकक्षेत्रपालेभ्यो नमः इति बलिदत्त्वा तथैव मंडपदाक्षिणे दक्षि
 णदिग्भासिदिक्पथ्यादिभ्यो बलिदानम् २ तथैव पश्चिमदिग्भासिभ्यो बलिदानं एवं चोत्तरदिग्भासि सर्वभूतेभ्यो ब
 लिदानं एवं सर्वतो बलिदानं विधाय आचम्य मंडपस्य पोटशस्तुं भेदं देवभ्यो नमः वंशेषु किन्नरेभ्यो नमः छेप
 द्रगेभ्यो नमः इति नमस्कृत्य अथ विता नारोपणं प्रचराज्जागमे नवेन धिञ्च वक्षेण वितां नकारयेच्छुभं अथ वा शुक्ल
 वक्षेण वितां नकारयेदपि उत्तमाधममध्यं नृप्रमाणं तस्य कीर्तितं मंडपस्य प्रमाणं न श्रेष्ठतस्याद्वितानक मध्यमं वेदिमा
 नृतकानिष्ठमंडलस्य तु ततो यजमानः साचार्यो हस्तौ पादौ प्रक्षाल्याचम्ये प्राग्रहारेण मंडपं प्रविश्य दाक्षिण्यं रस्य
 पश्चिमत उपविश्य यथा विहितं कर्म कुरु इत्याचार्यं प्रेषयेत् इति मंडपप्रतिष्ठा ततश्चाचार्यो महावेद्युपरि फलपु
 ष्पसंविती विता नंदत्वा पश्चिमत उपविश्य आचम्य आर्घ्यं संस्थाप्य प्राणानामुभयमहं वेद्युपरि सर्वतो भद्रं वा पाद
 शारंतु नंदलं पंचयणैः पूर्वोदितक्रमेण संपाद्य शैवशाकादि व्रतोपापनेतुं लिंगतो भद्रं संपादयेत् तत्र सर्वसाधारणं
 चतुर्लिंगतो भद्रं सर्वतो भद्रं देवस्थापनं कुर्यात् उभये ह एकदश्यादि व्रतोपापनकमंणि पूर्वांगत्वेन मंडलदेवतानां
 मावाहनं स्थापनं पूजनं चाहकारेण्ये इति संकल्प्य उभयैव स्य ब्रह्मा ऋषिर्देवी गायत्री छंदः परमात्मदेवतात्रि
 ष्णो हर्तानां विश्वामित्रजमदग्निभरद्वाजा ऋषयः गायत्र्युणिगनुष्टुप् छंदः स्यान्निवायुसूर्यादेवता मंडलदेवतानां मावाह
 नेति नियोगः तत्र मध्ये ब्रह्माणं स्थापयेत् उभयं ब्रह्म यज्ञानमिति गौतमो वा मदेव ऋषिर्ब्रह्मा देवता त्रिष्टुप् छंदः ब्रह्मरथा
 पनेति नियोगः उभयं ब्रह्म यज्ञानं प्रथमं पुरस्ताद्विर्सीमत् सुतचोदुनेन श्रावः सुबुध्या उपमा आरय विष्टाः सतश्च योनिं प्रसत

अविषः उवाच एतेनमः ब्रह्माण्डस्यापयामि ततोमंडलद्वहिः प्रागादिक्रमेणलोकेशान्स्थापयेत् तत्रप्रथमंपूर्वं
 वाप्यां उवाच तारमिन्द्रमिति गीत्तन् ऋषिः त्रिष्टुप्छंदः इंद्रोदेवता इंद्रावाहने विनियोगः जाता रमिन्द्रमवितारमिन्द्रं
 हवेहवेसुहवधूरभिंभ्रमावहयामयार्कं पुरुहूतमिन्द्रं स्वस्ति नोमघवाधार्त्विन्द्रः इंद्राय नमः इंद्रमावाहयेत् २ ततः
 आग्नेयं त्रिपदेखंडद्वौ त्वन्नोऽग्ने इत्यस्य हिरण्यस्तूपक्रुपि त्रिष्टुप्छंदः अग्निर्देवता अग्न्यावाहने विनियोगः उवाचन्नो
 ऽग्नेवरुणस्य विद्वान् देवस्य हेडांश्च यथासि सीष्ठाः यजिष्ठांश्च न हतमः शोशुचानो विष्वद्विपांस्तु प्रसममुभयमस्तु अग्न
 ये नमः अग्निमावाह्य ततो दक्षिणरथां वाप्यां यमायत्वेति विवरुवत ऋषिः त्रिष्टुप्छंदः यमोदेवता यमावाहने वि
 नियोगः उवाच यत्वा मत्वा यत्वा सूर्यस्य त्वातप सो देवस्त्वासवितामध्यानं कृष्टा धियोऽस्य सूर्यस्तु शरणाहि अर्धिरसि
 योचिरसितपोसि यमाय नमः यममावाहयामि ४ ततो नैर्ऋत्ये त्रिपदे असुन्वतमयजमानमिच्छस्तेत्यस्याम
 निवहितस्करस्य अन्यमस्मदिच्छसा तद्वत्प्यानमो देवीति ऋते तु भयभरतु निर्ऋतये नमः निर्ऋतिमावाहयेत् ५ तत्वाया
 मीति शुनः शोक्रुपिः त्रिष्टुप्छंदः वरुणे देवता वरुणावाहने विनियोगः उवाच त्वायामि ब्रह्मणा वंदमानस्तदा शारते
 यजमानो हविर्भिः अहेडमानो वरुणो हवोऽयुरुपं शमान आधुः प्रमोषीः वरुणाय नमः वरुणमावाहयेत् इति पश्चिमे
 वाप्यां ततो धात्यत्रे त्रिपदे खंडद्वौ उवाच नो निधुर्द्विरिति प्रजापति ऋषिः त्रिष्टुप्छंदः वायुर्देवता वायवावाहने विनियोगः
 उवाच नो निधुर्द्विः शतितानि भरिध्वरं संहस्त्रिणीभिरुपयाहियज्ञं वायो अस्मिन्सर्वे नमादयस्त्वयूयं यातस्वस्तिभिः स
 दानः वायवे नमः वायुमावा ७ तत उक्तेरे वाप्यां वायुसोमेत्यस्य सुबंधुक्रुपिणार्थं त्रिखंडः सोमोदेवता सोमावाह
 ने विनियोगः उवाच यं सोमव्रते तव मनस्तनपु विषतः प्रजावंतः सवेमहि सोमाय नमः सोममावा ८ तत ऐशान्यां त्रि
 पदे खंडद्वौ तमो शान्तिरस्य गीत्तम ऋषिः जगती छंदः ईशानोदेवता ईशानावाहने विनियोगः उवाच मीशानं जग

तस्मिन्पुरुषस्यार्तिविधौ जिन्यमवशेन हमेवयं पूषन्तियथावेदसामसद्वृत्ते रक्षितायायुरदव्य.स्वस्तये ईशानाय
 नमः १ ततर्ईशानमध्ये भद्रे उँसुगावोदेवा इत्यस्य प्रजापति ऋषिः त्रिष्टुप् छंदः वसवो देवता वसूनामावाहने
 विनियोगः उँसुगावोदेवाः सदना अकर्मज आजमेदः ईसव नंजुषाणाः भरमाणाहवमानाहवींष्ट्यस्मेधतवस
 वोवसूनि स्वाहा वसुभ्योनमः १ ० इंद्राग्निमध्ये भद्रे रुद्राः स ईं सज्येति प्रजापति ऋषिः त्रिष्टुप् छंदः रुद्रा देवता रुद्राणां
 वाहने विनियोगः उँरुद्राः सलंसृज्य टाधिर्वाँ वृहज्योतिः सामिधीरतेषां भानुरजस्रह च्छुक्रोदेवपुरोचते रुद्रेभ्योनमः
 रुद्रानां ११ अग्निपममध्ये भद्रे द्वादशादित्यान् यज्ञोदेवानामिति कुरुस ऋषिः त्रिष्टुप् छंदः द्वादशादित्यादेवता
 आदित्यानामावाहने विनियोगः यज्ञोदेवानां प्रत्येति मुन्मथमादित्या सोभवतासु ड्यंतः आर्वावार्था सुमतीर्वृत्त्याद
 ईं हो श्रियावावा रवो वितरासदादित्येभ्य स्त्वा द्वादशादित्येभ्योनमः द्वादशादित्यानां १२ यमनि ऋति भद्रे मरुतः
 मरुतो यस्येति गोत्तम ऋषिर्गाँ यञ्जी छंदः मरुतो देवताः मरुताणां विनियोगः उँमरुतो यस्य हर्षये पाथादि
 वो विमहसः समुगीपतमोजनः मरुद्भ्योनमः मरुत आवा १३ नि ऋति वरुणयोर्मध्ये भद्रे विश्वान् देवान्
 उँमासश्चर्षणीत्यस्य मयुच्छंदं ऋषिः नायत्री छंदः विश्वेदेवा देवता विश्वेदेवानामावाहने विनियोगः उँमासश्चर्ष
 णां धृतो विश्वेदेवा स आगतदा भ्राष्ट्रो सोदाशुपः सुतं विश्वेभ्यो देवेभ्योनमः विश्वान् देवानां १४ वरुणा युमं ये
 भद्रे साध्या न्देवान् यज्ञेन यज्ञमिति नरा य ण ऋषिः त्रिष्टुप् छंदः पुरुषो देवता साध्यानामावाहने विनियोगः यज्ञेन
 यज्ञमयजंत देवास्तानि धर्माणि प्रथमान्यासन् तेहनाकं महिमानः संचत यत्र पूर्वसाध्याः संति देवाः इति साध्येभ्योन
 मः साध्यानां १५ वायु सोममध्ये भद्रे अश्विनो चार्वाक इत्यस्य मेघातिथि ऋषिः यजुर्गाँ यत्री छंदः अश्विनो
 देवता अश्विनो रावाहने विनियोगः अश्विनौ यावां कश. मधुमत्पश्विनस्तुतावातेतया यज्ञाति रमीक्षताम् अश्विनो

तेजसाचक्षुः प्राणेनसरस्यतर्वाध्वयचंद्रोवलेनेंद्रापदधुराद्विषं अश्विभ्यांनमः अश्विनाआवाहयामि १६ सोमे
 शानमभ्येभद्रेस्कंदम् यदकंदः यथमंजायमानउद्यन्तसमुद्रादुतवापुर्गिघातुं येनस्यपक्षाहरिणरयवाहूः उपरंतुत्य
 माहिजातैश्चर्वन् रुकंदायनमः दुपमायनमः रुकंदमावाहयामि दुपममावाहयामि १७ ब्रह्मद्रमध्वेवल्लयांविष्णुं
 इदंविष्णुरेतिमेधातिथिब्रह्मपिः भाष्योच्छदः विष्णुर्देवता विष्णोरावाहनेविनियोगः इदंविष्णुर्वचक्रमेजेषानि
 दधेपदंसमूहमरयपाश्वनुरे विष्णवेनमः विष्णुमावाहयामि १८ ब्रह्माग्निमध्वेवल्लयां गणपतिं गणानांविोति
 प्रजापतिऋषिः त्रीणिपञ्चक्षुपिच्छंदांसि गणपतिर्देवता गणपत्यावाहनेविनियोगः गणानांविगणपतिस्त्रिहवामहे
 त्रिपाणांविप्रपतिस्त्रिहवामहे निर्वाणानांविपतिस्त्रिहवामहे वसुमममज्जामजानिगर्भमज्जामज्जामिगर्भम
 गणपतयेनमः गणपतिमा १९ ब्रह्मयममध्वेवल्लयां पितृन् आयांतुनइत्यस्यप्रजापतिऋषिः त्रिष्टुप्छंदः पितृ
 रदेवता पितृणामावाहनेविनियोगः उँआयांतुनःपितरःसोम्यासोश्चिच्छात्ताःपथिभिर्देवयनैः अस्मिन्पद्मेस्वध
 यामदंतोधिब्रुवतुनेवंस्वत्मान् पितृभ्योनमः पितृनावाहयामि २० ब्रह्मनिर्ऋतेमध्वेवल्लयां गंधर्वाप्सरसः
 ऋतापाडित्वरयवामदंवऋषिः गायत्रीछंदः गंधर्वाप्सरसोदेवता गंधर्वाप्सरसामावाहनेविनियोगः उँऋतापाडि
 तथानाग्निर्धर्वस्तस्योपययोऽप्सरसोमुद्रोनामताभ्यः गंधर्वाप्सरसोभ्यो नमः गंधर्वाप्सरसज्जवाहयामि १२
 ब्रह्मवरुणमध्वेवल्लयां सतमादृढः श्रैवेश्रैवेकैवत्यस्यप्रजापतिऋषिः अनुष्टुप्छंदः सतमातरोदेवताः सतमादृढ
 णामावाहनेविनियोगः उँश्रैवेश्रैवेकैश्रैवालिकेनभानयतिकश्चनसमस्तयश्वक्रःसुभाद्रिकांकांपीलवांसिनी सत
 मातभ्योनमः सतमादृढरावाहयामि २२ ब्रह्मवायुमध्वेवल्लयांसर्पान् नभोरतुसर्पेभ्यइत्यस्यप्रजापतिऋषिः
 अनुष्टुप्छंदः सर्पादेवताः सर्पाणामावाहनेविनियोगः उँनभोरतुसर्पेभ्योयकेचष्टाश्विमानु यंतरिश्वेयदिवितेभ्यः

सर्पभ्योनमः सर्पानामावा. २३ ब्रह्मसोममध्यवल्यां दुर्गा जातवेदसं इत्यस्य कश्यपऋषिः त्रिष्टुप् छंदः जातवे
 दामिन्द्रवतादुर्गावाहने विनियोगः उं जातवेदसे सुनवामसोममराति यतो निदहाति वेदः । सनः पर्पदति दुर्गाणि वि
 श्वानावेव सिंधुं दुरितारयतिः दुर्गार्थे नमः । उं दुर्गा मावाहयामि. २४ ब्रह्मेशानुमध्यवल्यां पंचनदीः पंचनद्य
 इत्यस्य ऋत्सेमदऋषिः अनुष्टुप् छंदः गंगादिनद्यादेवताः गंगाद्यावाहने विनियोगः उं पंचनद्यः सरस्वतीमपि
 यंति देवस्त्विति सः सरस्वती तु पंचया सो देशे भवत्सरितः पंचनदीरावाहयामि. २५ ततो मंडलांतः ब्रह्मेशानदलादा
 रभ्यदलाया ठकेषु ऐशान्यादलाग्रे अदितिर्यौरित्यस्य गौतमऋषिः त्रिष्टुप् छंदः दक्षाद्यादेवता दक्षाद्यावाहने
 विनियोगः अदितिर्यौरदितिरंतरिक्षमादिति मार्तासापितासपुत्रः विश्वेदेवा अदितिः पंचजनाऽअदितिर्जातमादिति
 र्जातिर्यं दक्षादिभ्योनमः दक्षादीनामा. २६ पूर्वदलाग्रे पुरुषं सहस्रशीर्षं तिनारायणऋषिः अनुष्टुप् छंदः पुरु
 षो देवता पुरुषावाहने विनियोगः उं सहस्रशीर्षा पुरुषः सहस्राक्षः सहस्रपात् स भूनिष्स्वर्तः रष्टव्यारयति ध्रु
 शां गुलम् पुरुषाय नमः पुरुषमावाहयामि. २७ आग्नेयजातवेदस इत्यादिना दुर्गार्थे नमः दुर्गामावाहयामि नमः
 २८ दक्षिणस्यां दलाग्रे स्वधः । उर्दीरितामिर्यस्य शंखऋषिः अनुष्टुप् छंदः स्वधादेवता स्वधावाहने विनियोगः
 उं उर्दीरितामवरउत्परास उन्मध्यमाः पितरः सौम्यासः असुर्वर्द्धं पुरुषं कऋतज्ञास्ते नो ब्रतु पितरो हवेषु स्वधार्थे नमः
 स्वधामावा. २९ नैर्ऋत्यां दलाग्रे सृष्ट्यं परं सृष्ट्यो इत्यस्य कोशिकोऋषिः त्रिष्टुप् छंदः सृष्ट्युदेवता सृष्ट्योरवाह
 ने विनियोगः उं परं सृष्ट्योऽनुपरे हि पंचायस्तेऽन्य इतरा देवयानात् चक्षुष्मते शृण्वते त्रैवर्गिभिः । प्रजाश्चारी
 पामोतवोरान् सृष्ट्यवे नमः सृष्ट्युमावाहयामि इति पश्चिमे दलाग्रे शेषं आर्यगौरित्यस्य विश्वेदेवाऋषयः अनु
 ष्टुप् छंदः शेषो देवता शेषावाहने विनियोगः उं आर्यगौरैः पृथिविरक्रमीदृशदन्मातरं पुरु पितरं च प्रयंत्यः शेषाय नमः

शेषमावाह. वायव्यादंलाघे इभमेदस्यस्थानः शेषः क्रियः गायत्रीछंदः वरुणोदेवता सप्तसागरावाहिनेष्विनि
 योगः इभमेवस्तुल्यः श्रुर्वाहयमभ्याचमृद्धरामवस्युराचके सप्तसागरेभ्योनमः सप्तसागरानावाहयामि
 ॥ ३२ ॥ उत्तरेदंलाघे मरुतः ॥ मरुतोयस्येति गौतमः ऋषिर्गायत्रीछंदः मरुतोदेवता मरुतामावाहनेविनि
 योगः ॥ मरुतोयस्येतिमंत्रः पूर्ववत् मरुतश्चा. ॥ ३३ ॥ ब्रह्मणःपादमूलेगणपतिं ॥ गणानांवेति
 मन्त्रापातिः ऋषिर्घञ्छंदः गणपतिदेवता गणपत्यावाहने विनियोगः गणानांवेति मंत्रः पूर्ववत्पठनीयः
 गणपतये. गणपतिना. ॥ ३४ ॥ कर्णिकार्याभिमिनावाहयेत् स्योनाष्टिर्वीनेभवान्क्षरानिविद्यन्तियच्छान. शर्भसप्रथाः
 श्रीछंदः एषिर्वादेवता एषिव्यावाहनेविनियोगः स्योनाष्टिर्वीनेभवान्क्षरानिविद्यन्तियच्छान. शर्भसप्रथाः
 एषिविनेनमः एषिवीमावाहयामि ३५ तदुपरिभरेवेनमः मरुमावाहयामि तत्परितःपूर्वादिक्रमेण पूर्वः
 वेदं श्रिभर्मलेपुरोहितेयज्ञस्यदेवमृत्विजं होतारं रत्नयातमं ऋग्वेदायनमः ऋग्वेदमावाहयामि ३६ दक्षि
 णस्यांयजुर्वेदं उं ह्येष्वोर्जैस्वावायवस्यदेवोव. सविताप्राभर्पयतु श्रेष्ठतमायकर्मण आध्यायध्वनघ्न्याहं द्रायभा
 णं प्रजावतीरिन्मर्मावाऽश्रयदंभासावस्नेनईशतमावशस्ते सोध्रुवाऽश्रिन् गोपतोरस्यातववर्होयं जमानस्यपशून्पाहि
 यजुर्वेदायनमः यजुर्वेदमावाहयामि ३८ ततः पश्चिमेसामवेदम् उं अग्न आयाहिर्वतयेगुणानोहव्यदातये
 निहेतासस्तुवाहिं पाति सामवेदायनम सामवेदमावाहयामि उत्तरेऽथर्ववेदं उं शन्नोदेवीरभिष्टय आपोमव
 तुर्योतये शंथोरेभिन्नवतुनः अथर्ववेदायनमः अथर्ववेदमावाहयामि ४० मंडलाद्वाह्ये प्रागादिक्रमेणलो
 कपालायुधानि ८ पूर्ववज्रायनमः शक्रयेनमः दंडायनमः खड्गायनमः पाशायनमः शंक्रुशायनमः
 गदायेनमः त्रिशूलायनमः ४८ इत्यष्टादिशुक्रमेणपूज्यानि पुनःपूर्वादितः लोकपालानांवाहनानि अष्टौ ८

ऐरावतायनमः मेपायनमः महिपायनमः द्वेतायनमः 'भकरार्थेनमः' हरिणायनमः शिविकार्थेनमः तु
 पमायनमः ५७ पुनःपूर्वाधिक्रमेणतद्वाह्ये गौतमायनमः भरद्वाजायनमः विश्वामित्रायनमः कश्यपा
 यननः अनयेनमः जमदग्नेयनमः वसिष्ठायनमः अरुणवर्चयेनमः तद्वाह्येपूर्वाधिक्रमेण आदित्यायनमः सोमा
 यनमः 'बुधायनमः' तुह्यरूपतयेतमः शुक्रायनमः यज्ञेश्वरायनमः 'राहवेनमः' पूर्वशांभुरालेकेतुभ्यानेनमः
 तद्वाह्येपूर्वाधिक्रमेण ऐन्दवेनमः कौमर्येनमः ब्रह्माण्येनमः 'वाराह्येनमः' चामुण्डार्थेनमः माहेश्वर्येनमः
 वनायक्येनमः लिङ्गतोभद्रेऽपि एनादेवता 'अनेनैवक्रमेणावाह्यप्रतिष्ठपूजनीयाः इयानत्रविशेषः पूर्वे
 अस्मितागौमरायनमः १ अग्नेयार्कभैरवायनमः ३ दक्षिणैवन्दभैरवायनमः ३ नैर्ऋत्येर्क्रोधभैरवायनमः
 ५ पश्चिमेऽन्ततभैरवायनमः ५ वायव्येकपालिभैरवायनमः ६ उत्तरेभेऽपणभैरवायनमः ७ ईशानेसंहार
 रभैरायनमः ८ पुनःपूर्वादिदिक्षु पूर्वभेदायनमः १ अग्नेयार्कभैरवायनमः ३ दक्षिणेऽपणभैरवायनमः ५
 नैर्ऋत्येर्दशानायनमः ४ पश्चिमेऽरुद्रायनमः ५ वायव्येऽपुनः ६ उत्तरेभेऽपणभैरवायनमः ७ ईशानेसंहार
 नमः ८ पुनःपूर्वादिदिक्षु अन्तर्तायनमः १ वासुकयेनमः २ तक्षायनमः ३ कुलिकायनमः ४ कर्कोट
 कायनमः ५ शखपालायनमः ६ केवलायनमः ७ अश्वतरायनमः ८ ईशानेन्द्रयोर्भेदे-उडिशूलायनमः
 १ इंद्राश्वयोर्भेदेचंद्रमालयेनमः २ अग्निप्रथमयोर्भेदेचंद्रमसेनमः ३ उड्यमनैर्ऋत्येर्नयेऽप्येवपुनः ४ अयनमः ५
 ननः ७ सोमेशानयोर्भेदे शूलपाणयेनमः ततोवहिः ऐरावतादिवाहनानि ८ तद्वाह्येगौतमादिऋषीन् ८
 तद्वाह्यैःसूर्यादीन्प्रहान् ९ पूर्वादिदिक्षु गणेशं दुर्गां २ क्षेत्रालं महाकालं च ४ पूजयेदिति लिङ्गतोभ

द्रमंदलेदेवतापूजाविशेषः अथाग्निरथापनं तद्यथा तत्रादावग्निकायार्थं यथोकलक्षणेनार्थविलिखिधाय ओमर्च्य
 हकारतव्येस्मिन्नेकादश्यादिवतोद्यापनेकर्मागत्येनकुंडेरथविलेवा अग्निरथापनं पूजनंचकारिष्ये इति संकल्प्य पंच
 भूसंस्कारान् कुर्यात् त्रिभिर्दग्धैः रथविलस्यपरिसमूहनकृत्वा दग्धनैशान्यात्यक्वा गोमयेदकेनोपलेपनम्
 स्तुवमूलेन त्रिरुह्येव न अनामिकां गुष्ठाभ्यां रेखाभ्यः पांशुद्वरणं प्रतिरेखंजलेनाभ्युक्षणम् तत्राकास्यपात्रेण अ
 क्षिरयापनम् एवं संक्षिप्तसंस्कारान् विधाय संक्षेपेनैवाग्निपूजांकुर्यात् ओं भूर्भुवः स्व अग्ने इहा गच्छ इहा तिष्ठ अत्र
 शतमंगलानामावरदोवाग्निः संपूज्यः अन्नयेन म इति गथादिदक्षिणांतपूजां विधाय अग्निप्रज्वलितंवदेजातवेदं हु
 त्वायानं सुवर्णवर्णममलं स्मिद्धसर्वतो मुखं मिति प्रणम्य अथ ग्रहस्थापनकुर्यात् ओमर्च्येकादश्यादिब्रह्मोद्याप
 नकर्मणि कर्मागत्येनार्यां वयां नूयां दिग्गहाणामाधेदेवताप्रत्यधेदेवताविनायकादिपंचलोकपालसहितानां रथाप
 नपूजनंचकारिष्ये ओं प्रणवम्य परब्रह्म ऋषिः परमात्मा अग्निर्देवता त्वपाहतीनां क्रमेण विभ्यामिजजमदग्निन्नरद्वाजा
 ऋषयः अग्निवयुस्सूर्यादेवता गायत्र्युष्णिगनुष्टुप्छंदांसि सूर्यादिग्रहदेवतानां रथापनं पूजनंचकारिष्ये आकृष्टे
 तिमयं मंत्रस्य हिरण्यरतूप ऋषिः सवित्रादेवता त्रिष्टुप्छंदः सूर्यावाहने विनियोगः ओं आकृष्टेन रजसावर्तमानो
 निवेशयन्नमृतमर्च्यं च हिरण्ययेन सवितारथेनादेवोयाति भुवनानि पश्यन् ओं भूर्भुवः स्वः कलिगदेशोद्भवकाश्यप गोत्र
 सूर्यइहा गच्छ इहा तिष्ठेति रथापयेत् इति मध्ये आग्नेये आप्यायस्वेति गौत्तम ऋषिः गायत्री छंदः सोमो देवता सो
 मावाहने विनियोगः आप्यायस्व समेतुते विश्वतः सोमं दृष्ट्वं भद्रावाजस्य संगथे ओं भूर्भुवः यमुनातीरोद्भव अत्रिय
 गोत्र अधिदेवता प्रत्यधिदेवता सहितसोम इहा गच्छेत्यावाह्य इहा तिष्ठेति रथापयेत् ओं भूर्भुवः अग्निर्मूर्धति भौ
 मुमंत्रस्य विरुपांगिरस ऋषिरगारको देवता गायत्री छंदः भौमावाहने विनियोगः ओं अग्निर्मूर्धादिवः क्रकुरपति

एथेत्वाऽथ यथाऽप्येताऽसिजिन्वति उ० भूर्भुवःस्वऽअंतीसमुद्भवभारहाजगोत्र अधिदेवताप्रत्यधिदेवतासहित
 भौमइहागच्छ उ० उद्बुधस्वतिवुधऋषिःसौम्योवुधोदेवता त्रिष्टुच्छंदः बुधावाहनेविनियोगः उद्बुधस्वऽप्रेप्रति
 जाग्रहीत्वमिष्टापूर्तेसंस्तुजेथामयं च अस्मिन्स्वधस्येऽभ्युत्तरस्मिन्विषेदेवायजमानश्चसीदत उ० भूर्भुवःस्वःमग
 धदेशोद्भवऽत्रेयगोत्रऽअधिदेवताप्रत्यधिदेवतासहितवुधइहागच्छ उ० उद्बुधस्वते इतिमंत्रस्व गृत्समदऋषिः
 एहस्वपतिर्देवता त्रिष्टुच्छंदः एहस्वस्यावाहनेविनियोगः उ० एहस्वपतेऽतिअदर्योऽर्हाहुमद्विभातिकेतुमज्जनेपु
 यदीदपच्छवसऋतप्रजाततदस्मासुद्रविणोधेहिचित्रं उ० भूर्भुवःस्वःसिधुदेशोद्भव आंगिरसगोत्रऽअधिदेवताप्रत्यधि
 देवतासहितएहस्वपतेइहागच्छ उ० अन्तारपरिस्तुतइतिभरद्वाजऋषिः शुक्रोदेवता द्विपदाविराट्छंदःशुक्रावाहने
 विनियोगः उ० अन्तारपरिस्तुतोरसं ब्रह्मणोऽप्यपिवक्षत्रंपयःसोमंप्रजापयति ऋतेनसत्यामिद्रियावियान्द्रुशुक
 मधसः इन्द्रस्यैद्वियमिदम्ययोऽमृतमधु उ० भूर्भुवःस्वःभोजकटदेशोद्भवभार्गवगोत्रऽअधिदेवताप्रत्यधिदेवतास
 हितशुक इहागच्छ उ० शन्नोदेवतिशानिमंत्रस्वसिधुदीपऋषिः शानिर्देवतागायत्रोछंदः शन्यावाहने
 विनियोगः उ० शन्नोदेवीरभीष्टयऽआपोभवंतुपीतयेऽष्टयोरभिस्रवतुनः उ० भूर्भुवःस्वःसौराष्ट्रदेशोद्भवकाश्यपगो
 त्रऽअधिदेवताप्रत्यधिदेवतासहितशनेइहागच्छ उ० कयान इतिमंत्रस्व वामदेवऋषिःराहुर्देवतागायत्रोछंदः
 राहोरवाहनेविनियोगः उ० कयानाश्चित्रऽअभुवदूतीसादवुधः साखाकयाशाचिष्टयावृतः उ० भूर्भुवः
 स्वःराटिकापुरोद्भव पैठानसिगोत्र अधिदेवताप्रत्यधिदेवतासहितराहोइहागच्छइहतिष्ठ कर्तुंएवन्नोतिकेतुमं
 वस्व मधुच्छंदऽऋषिः केतवोदेवता केतूनामावाहनेविनियोगः कर्तुंएवन्नकेतवेषेयो मर्याऽअपेक्षसेसमुपदिश्रजा
 थाः उ० भूर्भुवःस्वः अतर्वेदीसमुद्भवजैमिनिगोत्रऽअधिदेवताप्रत्यधिदेवतासहितकेतोइहागच्छइहतिष्ठ इतिग्रहा

एतस्यापनंविधाय गंधपुष्पाक्षतैर्वर्जेत् ओंसूर्यायनमः १ ओंचंद्रमसेनमः २ ओंभौमायनमः ३ ओंवृथायनमः ४
 बृहस्पतयेनमः ५ ओंशुक्रायनमः ६ ओंशनैश्वरायनमः ७ ओंराहवेनमः ८ ओंकेतवेनमः ९ इतिनाममंत्रैर्गंधपु
 ष्पाक्षतधूपदीपनैर्वेद्यदक्षिणावासोभिर्यथासंभवंपूजेत् अथाधिदेवताः श्वेतपुष्पाक्षतैः क्रमात्सूर्यादीनां दक्षिणतः
 रथापयेत् त्र्यंबकमित्यस्य वासिष्ठऋषिः रुद्रोदेवता श्वेतपुष्पछंदः रुद्रावाहने विनियोगः ओंत्र्यंबकं यजामहे सु
 गांधिपुष्टिवर्धनं उर्वारुकमिव बंधनामस्त्योर्मुक्षीय मामृतात् ओंभूर्भुवःस्व ईश्वर इह गच्छ श्रीश्वते इत्युत्तरनामा
 यणऋषिः उमादेवता त्रिष्टुप्छंदः उमावाहने विनियोगः ओं श्रीश्वेतलक्ष्मीश्वरपत्न्यावहेरजोपाशर्वेनक्षत्राणि
 रूपमद्विनोदयातं इच्छामि पाणामुममदयाणसर्वलोकममदयाण ओंभूर्भुवःस्व उमे इह गच्छ ओंयदकंद इतिमाः
 गैवजमदग्निर्दीर्घतमसऋषयः स्कंदोदेवता त्रिष्टुप्छंदः स्कंदावाहने विनियोगः ओंयदकंदः प्रथमं जायमा
 न उद्यत्समुद्रादुत्तवापुरीपात् श्येनस्य पक्ष्माहरिणस्य वाह उपरतुत्पमहीजातं तेज्ज्वलन् ओंभूर्भुवःस्वः स्कंद इ
 हा गच्छ ओंविष्णोरराटमिति प्रजापतिऋषिः विष्णुर्देवता यजुः छंदः विष्णोरावाहने विनियोगः विष्णोरा
 राटमसि विष्णोः सप्तभ्यो विष्णो रस्यसि विष्णो ध्रुवोसि वैष्णवमसि विष्णवेत्स्व ओंभूर्भुवःस्वः विष्णो इह ग
 च्छ. ४ ओंब्रह्मयज्ञानमिति ब्रह्माऋषिः त्रिष्टुप्छंदः ब्रह्मादेवता ब्रह्मावाहने विनियोगः ब्रह्मयज्ञानं प्रथमं पुरस्ता
 द्द्विर्सीमतः सुरुचो वेनश्रावः सुबुध्या उपमाश्रय विष्टाः सतश्च योनिमसतश्च विव ओंभूर्भुवःस्वः ब्रह्म इह
 गच्छ. ७ ज्ञातारमित्यस्य गर्गऋषिर्द्रोदेवता जगतीछंदः इंद्रावाहने विनियोगः ओंज्ञातारमिन्द्रमवितारमिन्द्रं
 हवे हवे सुहवः शूरमिन्द्रमावहयामिशक्रं पुरुहूतमिन्द्रं स्वस्ति नोमधवाधा विन्द्रः ओंभूर्भुवःस्वः इंद्र इह ग
 च्छ. ६ यमापत्त्वा इति भार्गवजमदग्निर्दीर्घतमसऋषयः त्रिष्टुप्छंदः यमोदेवता यमावाहने विनियोगः ओंयमाय

त्वांगिरसेस्वाहा स्वाहा धर्मायस्वाहाधर्मपित्रे ओंभूर्भुवः स्वः यमइहागच्छ. ६ ओंकार्पाँरसिइतिदध्वंगाथर्वण
 ऋषिः अनुष्टुप्छंदः कालोदेवता कालावाहनेविनियोगः ओंकार्पाँरसिसमुद्रस्यव्यक्षित्याउन्नयामि समापो
 अद्रिरमत्समोपधीभिरापधीः ओंभूर्भुवः स्वः कालमावाहयामि कालइहागच्छ- चित्रावसेइतिप्रजापतिर्ऋषिः
 जगतिछंदः चित्रगुप्तोदेवता चित्रगुप्तावाहनेविनियोगः ओंवित्रावसोस्वस्वितेपारसशीय स्तव्यमन्नैसूर्यस्यव
 र्चसागथाः समुर्पाणस्त्वतेन ओंभूर्भुवः स्वः चित्रगुप्तइहागच्छ- ७ अथप्रत्यधिदेवतानांस्थापनं ओंअग्निदूत
 मितिविरुपाक्षऋषिःअग्निर्देवता अनुष्टुप्छंदः अग्न्यावाहनेविनियोगः ओंअग्निदूतंपुरोदधेहव्यवाहमुपन्नवे
 देवांआसादयादिह ओंभूर्भुवः स्वः अग्नेइहागच्छ. १ ओंअप्सुमेतिमेधातिथिर्ऋषिः आपोदेवता अनुष्टुप्छंदः
 आपामावाहनेविनियोगः ओंअप्सुमेसोमोअन्नवर्दंतविश्वानिभेषजा अग्नेचाविश्वसंभवमापश्वविश्वभेषजीः ओं
 ओंभूर्भुवः स्वःआपइहागच्छत २ ओंरूपोनाष्टिविर्वाचस्य मेधातिथिर्ऋषिः भूमिर्देवता गायत्रीछंदः भूमेरा
 वाहनैविनियोगः ओंरूपोनाष्टिविर्वाचोभवानृक्षरानिवेशनायच्छानः यर्मसप्रद्या ओंभूर्भुवः स्वः भूमेइहाग
 च्छ. ३ इदंविष्णुरितिमेधातिथिर्ऋषिः विष्णुर्देवता गायत्रीछंदः विष्णोरावाहनेविनियोगः ओंइदंविष्णुर्विंश
 क्रमे त्रेधातिदधेपद समूढमस्यपाशूंसुरे ओंभूर्भुवः स्वः विष्णोइहागच्छ. ४ इदंश्रेष्ठाणीतिगृह्यसमदंऋषिः इ
 दंदेवता विष्टुप्छंदः इदंवाहनेविनियोगः ओंइदंश्रेष्ठाणिद्रविणानिधेहिचित्तंदक्षरस्यसुमगतत्वमस्मै ओंभूर्भुवः
 स्वः इदंइहागच्छ. ५ ओंइंद्राणीतिष्टपाकपिर्ऋषिः इंद्राणोदेवता षंकिच्छंदः इंद्राण्यवाहनेविनियोगः ओंइंद्रा
 णामासुनारिपुसुभगामहश्वं नहस्वयाअपरंनजसामरतेपतिविश्वस्मादिंद्रजतरं ओंभूर्भुवः स्वःइंद्राणिइहागच्छ ६
 ओंप्रजापतेरितिहिरण्यगर्भऋषिः प्रजापतिर्देवता त्रिष्टुप्छंदः प्रजापत्यावाहनेविनियोगः ओंप्रजापतेनत्वदेता

न्यन्याविश्वरूपणिपेरितावभूव यत्कामास्तेजुहूमस्तन्नोऽशस्त्वयमनुष्यपितावयुष्टस्यामपतयोरयाणिं उँभूर्भुवः
स्वः प्रजापते इहगाच्छ ७ उँनमोरतुसर्पेभ्यइतिदेवाऋषयः सर्पादेवता अन्तुष्टुष्टदं: सर्पाणामावाहनेधिनि
योगः उँनमोरतुसर्पेभ्योयेकचष्टयिर्वामनु येऽन्नतरिक्षयेदिवितेभ्यः सर्पेभ्योनमः उँभूर्भुवः स्वः सर्पाइहा
गच्छत ८ उँब्रह्मयज्ञानमिति प्रजापतिर्ऋषिः ब्रह्मादेवता त्रिष्टुष्टदं: ब्रह्मावाहनेविनियोगः उँब्रह्मयज्ञा
नंप्रथमंपुरस्ताद्विर्त्तमतः सुरुच्येनश्चावः सुवुच्योऽपमाश्रयाविष्टा सतश्चयोनिमसतश्चविवः उँभूर्भुवः स्वः ब्र
ह्मन्इहगच्छ इहतिष्ठ ९ इतिप्रत्यधिदेवतानामावाहनंस्थापनंच नाममंत्रैस्सर्वेषुपूजाकार्यै ईश्वरायनमः
उँऽडमयैनमः उँस्करंदायनमः उँविष्णवेनमः उँब्रह्मणेनमः उँइन्द्रायनमः उँयमायनमः उँकालायनमः
उँविजगुप्तायनमः १ इत्यधिदेवतापूजनम् अथप्रत्यधिदेवतानां उँऽश्रमेनमः उँऽश्रमेनमः उँभूर्भुवैनमः
उँविष्णवेनमः उँइन्द्रायनमः उँप्रजापतेनमः उँसर्पेभ्योनमः उँब्रह्मणेनमः इतिप्रत्यधिदेवतापूजनं न
धनुष्यश्वतथूपदीपनैवेद्यदक्षिणाभिकार्यं अथविनायकादिपंचलोकपालानांस्थापनं उँगणानांवेतिप्रजापतिः
ऋषिः गणपतिर्देवता यजुः छंदः गणप्रत्यावाहनेविनियोगः उँगणानांत्वागणपतिर्ल्लह्वामहे प्रियाणांत्वाप्रियप
तिर्ल्लह्वामहे निधीनांत्वानिधिपतिर्ल्लह्वामहे वसोममश्रहमजानिगर्भधमात्वमजासिगर्भधम् उँभूर्भुवः स्वः
गणपतेइहगच्छ. उँऽश्वेऽश्विकेइतिप्रजापतिर्ऋषिः दुर्गादेवता अन्तुष्टुष्टदं: दुर्गावाहनेविनियोगः उँऽश्वे
अविकेऽश्वालिके नमानयतिकश्चनसमस्यथकः सुमद्रिकाकांपीलवासिनीम् उँभूर्भुवः स्वः दुर्गेइहगच्छ. २
उँवातोवामनोवेतिगंधर्वाऋषयः उँष्णक्छंदः वातोदेवता वायवावाहनेविनि० उँवातोवामनोवागंधर्वाः सप्तवि
ष्टश्रुतिः तैश्चप्रथमपुत्रंरुते अस्मिन्जवमादधुः उँभूर्भुवः स्वः वायोइहगच्छ ३ ऊर्ध्वंऊपणइतिप्रजापति

ऋषिः शत्रुघ्नपुत्रः आकाशोदेवता आकाशावाहने विनेयोगः ऊर्ध्वऊपणऊपथिष्टादेवो न. सवितो ऊर्ध्वो व
 जस्वत्तानितापदंतिभिर्माद्यदिर्दिक्तामहे उर्भूर्मरुत. आकाशाद्भागच्छ. ४ पावांशोऽपस्वमेवातिथिर्ऋषिः अ
 थितो देवते यजुर्गोवर्गोऽयः त्रायिनोरावाहने विनेयोगः उपावाकशामधुमर्त्यथिनीमृततासोत्तयायज्ञमिमि
 क्षितम्. उर्भूर्मरुत. आथिनौ इहागच्छन् ५ इत्यावाह्यस्थापनं वेवाय उर्विनायकाय नमः १ उर्दुर्गायै न
 मः २ उर्गोपायै नमः ३ उर्गोऽत्र काशाया नमः ४ उर्गोऽत्रिभुवनमः ५ इति गंधादिदक्षिणांतं पूजयेत्. अथ सदा
 चारत्रासमवापिदिकृप. लभ्यापनं लिखन्ते पूर्वात्तराभिद्रमिति गंधं ऋषिरिद्रोदेवता त्रिष्टुष्टदः इद्रावाहने विनि
 योगः उर्गोऽत्र तारिर्द्रमातेतारिभद्रश्चैव हे सुहवश्चक्षुरभद्रमाकृतामिश्रकंपुरह्वतर्निद्रश्च रुसिनामववाधिरिवद्रः उर्
 भूर्मरुत. इन्द्र इहागच्छ. १ उर्गोऽत्रिभुवनमतिविरूपाक्षरूपेण दुष्टुष्टुष्टुः अग्निदेवता अग्न्यावाहने विनेयोगः
 उर्गोऽत्रिभूर्मरुदेवो हववाहमुनन्नेवेवांशासादयादिह उर्भूर्भुव. रम. त्र्यम्भे इहागच्छ. २ उर्गोऽत्रिभुवनमतिविरूपाक्षरूपेण दुष्टुष्टुष्टुः
 मन्त्रिभूर्मरुतसमस्तमथ लिष्टुष्टुष्टुः यमोदेवता यमावाहने विनेयोगः उर्गो यमानरम. गिरसस्वमपि विनूतं रत्नं इहागच्छ. ३
 हाधर्नयस्व हावाधर्नयिने उर्भूर्मरुत. यम इहागच्छ. ३ उर्गोऽत्रिभुवनमतिविरूपाक्षरूपेण दुष्टुष्टुष्टुः अग्निदेवता अग्न्यावाहने विनेयोगः
 निरुत्तयावाहने विनेयोगः उर्गोऽत्रिभूर्मरुतसमस्तमथ लिष्टुष्टुष्टुः अग्निदेवता अग्न्यावाहने विनेयोगः उर्गो यमानरम. गिरसस्वमपि विनूतं रत्नं इहागच्छ. ३
 दं नैर्भोदक्षिणासद्रय स्याहा विथेदेवनेत्रेभ्योदेवेभ्यः पश्चात्सदभ्यः स्याहा मित्रावरुणेनेत्रेभ्योदेवेभ्योवामसुतेनेत्रेभ्यो
 वादेनेभ्योऽनंतरासद्य स्याहा सोमनेत्रेभ्योदेवेभ्योऽनंतरापरिसह्योदेवेभ्यः स्याहा उर्भूर्भुव. स्वः निरुत्तं इहागच्छ. उर्गो यमान
 रम. गिरसस्वमपि विनूतं रत्नं इहागच्छ. ३ उर्गो यमानरम. गिरसस्वमपि विनूतं रत्नं इहागच्छ. ३ उर्गो यमानरम. गिरसस्वमपि विनूतं रत्नं इहागच्छ. ३
 दं नैर्भोदक्षिणासद्रय स्याहा विथेदेवनेत्रेभ्योदेवेभ्यः पश्चात्सदभ्यः स्याहा मित्रावरुणेनेत्रेभ्योदेवेभ्योवामसुतेनेत्रेभ्यो
 वादेनेभ्योऽनंतरासद्य स्याहा सोमनेत्रेभ्योदेवेभ्योऽनंतरापरिसह्योदेवेभ्यः स्याहा उर्भूर्भुव. स्वः निरुत्तं इहागच्छ. उर्गो यमान
 रम. गिरसस्वमपि विनूतं रत्नं इहागच्छ. ३ उर्गो यमानरम. गिरसस्वमपि विनूतं रत्नं इहागच्छ. ३ उर्गो यमानरम. गिरसस्वमपि विनूतं रत्नं इहागच्छ. ३

वाद्यावाहनेविनियोगः ॐ वाते वामनो वागंधर्वाः सती विश्वं शतितेऽग्ने अथ मधुर्जस्ते अस्मि ब्रजवमादधुः ॐ भूर्भुवः स्वः
 वायो इहा गच्छ ६ ॐ वंपयच्छं सोमवतेति वंधुः ऋषिर्गौयर्जी छंदः कुबेरो देवता कुबेरावाहने विनियोगः ॐ वंपयच्छं सोमव
 तैतवमनस्तनुपुविभ्यतः प्रजावतः सचेमहि ॐ भूर्भुवः स्वः कुबेरो इहा गच्छ ७ ॐ तर्भाशानामिति गौतमः ऋषिर्जगत
 छंदः ईशानो देवता ईशानावाहने विनियोगः ॐ तर्भाशानं जगतस्तरशुपरपतिपियं जिन्वमवसेह्महेवयम् पूयानो
 यथा वेदसामशार्दधेरक्षितापायुरदध्यः स्वरतये ॐ भूर्भुवः स्वः ईशान इहा गच्छ ८ ॐ ब्रह्मयज्ञानमिति ब्रह्मा ऋषिः
 जिप्पु छंदः ब्रह्मा देवता ब्रह्मावाहने विनियोगः ॐ ब्रह्मयज्ञानं प्रथमपुरस्ताद्विसीमत्ः स्तुचो वेन श्रावः सुबुध्या उप
 माश्रय विधाः सतश्च योनिमसतश्च विवः ॐ भूर्भुवः स्वः ब्रह्मनु इहा गच्छ ९ ॐ तमोस्तनुसर्पेभ्य इति देवाः ऋषयः अ
 नुष्टुप् छंदः सर्पावाहने विनियोगः ॐ तमोस्तनुसर्पेभ्यः केचपुष्टिर्वीमनु ये श्रतस्ते ये दिवितेभ्यः सर्पेभ्यो नमः ॐ भूर्भु
 वः स्वः अनेत इहा गच्छ १० इति प्रत्येकमवाह्य प्रतिष्ठायाः प्रणवादिनभौतैर्नामभिः प्रथमं पृथक् पृथक् पूजयेत् ॐ इंद्राय
 नमः १ ॐ अश्वेने नमः २ ॐ यमाय नमः ३ ॐ निष्कृते नमः ४ ॐ वरुणाय नमः ५ ॐ वायवे नमः ६ ॐ कुबेराय नमः ७
 ॐ ईशानाय नमः ८ ॐ ब्रह्मणे नमः ॐ अनेताय नमः १० इति गंधादिदक्षिणादानात् पूजयेत् प्रार्थना ॐ ब्रह्माग्निरा
 रित्रिपुरांतकारी भानुः शशी भूमिस्तुतिबुधश्च नुरुश्वशुक्रः शनि राहु केतवः सत्येकपालाः शुभदा भवंतु इति प्रार्थना नम
 रुकारः अथ कलशस्थापनम् ततो वेदिकाया ईशानादिमन्त्रे दध्यः तविभूयेतं चूतं अथ यवतं मुद्गरं लवणं लवसं
 पुष्पं फलं वस्त्रं पुगानि च अंतःप्रक्षिप्तं चरत्नं शुभं निर्मलं तर्थाचारिपरिपूष्यं सप्तमूर्तिकासवौषधि सभेतः ॐ कलश
 मक्षतानामुपरि स्थापयेत् तत्र क्रमः आपो हि षेति ऋक् च प्रसर्गार्थं जी छंदः आपो देवता कलशार्चनार्थं
 भूमिप्रोक्षणं विनियोगः ॐ आपो हि षामयो भुवस्तान् कर्जदधातान् महैरण्यचक्षसे योवः शिवतमो रसस्तस्य भोजय

तेहनः उयातीरिवमतिरः तरमात्ररगमामवो धरयक्षयायजिन्विष आपोजनयथावनः ३ इतिभूमिप्रोक्षणं ओं
 महीध्याःपृथिवीतिमेधातिथिऋषिर्गायत्रीछंदः धावापृथिव्यौदेवतेभूमिरुपशेनोविनियोगः ओंमहीध्याःपृथिवीचन
 इमंयज्ञमिमक्षताम् पिपूतानोभरीमभिः २ इतिभूमिरुपर्यनम् ओपधयःसमवदंतसेमिनसहराज्ञायस्मैऋणोतिवाहणरतक्षराजन्पारया
 ओपाधेदेवता यदप्रक्षेपणोविनियोगः ओंओपधयःसमवदंतसेमिनसहराज्ञायस्मैऋणोतिवाहणरतक्षराजन्पारया
 मसि इतिवयप्रक्षेपः ओंधान्यमसिधिनुहिदेवात्राणाद्वोदानायत्वाव्यनानायत्वादीर्घायत्वामनुप्रसितिमापुपधा
 न्देवोवःसविताहिरण्यपाणिः प्रतिगृह्णात्वेष्ट्रेणपाणिनाक्षुदेवामहीनांपयोसि इतिथान्यप्रक्षेपः ओंआजि
 प्रकलशेतिकुसुमविदुऋषिर्महापांकिःछंदः गौर्देवता कलशस्थापने विनियोगः ओंआजिप्रकलशंमह्यात्वा
 विंशतिवद्वयः पुनरुज्जानिवर्तस्वसानःसहस्रंधुक्ष्वोरुधारपयस्वतीः पुनर्माविशताद्रविः इतिकलशं निधाय
 ओंइममे गंगे यमुने सरस्वतिशतद्रुतोमंसचतापुरुष्या आशिकन्यामरुद्वधेवितरतयार्जकीरेयुण्वयशिषोम
 या इतितीर्थोदकेनपरिपूर्यम् ओंवरुणस्योत्तंभनमसिवरुणस्यस्कंभसर्जनीस्थोवरुणस्यऋतसदन्यसिवरुणस्य
 ऋतसदनमसि वरुणस्यऋतसदनमासीद इतिजलेनापूर्यम् ओंभंधवारंदुराधर्षानित्यपुष्टांकरीषिणी ईश्वरा
 सर्वभूतानांतामिहोपह्वयेत्रियं इतिगंधं याओपधीःपूर्वाजातादेवेभ्यस्त्रियुगंपुरा मनैर्नृवृणामहर्क्षजंतधामानिसत्त्व इति
 सर्वोपाधिप्रक्षेपेविनियोगः याओपधीःपूर्वाजातादेवेभ्यस्त्रियुगंपुरा मनैर्नृवृणामहर्क्षजंतधामानिसत्त्व इति
 सर्वोपाधिप्रक्षेपः ओपधयःसमवदंतइतित्रंजणसर्वबीजानिप्रक्षिपेत् तत्सदितुर्वैश्वानिऋषिर्गादत्रोछंदः सावि
 त्रीदेवता पंचगव्यनिक्षेपेविनियोगः ओंतरसदितुर्वरेण्यंभगोदेवस्यधर्माहिधियोऽनःत्रयोदधात् इतिपंचग
 म् ओंआप्यापरवेतिगौतमऋषिः सोमोदेवता गायत्रीछंदः क्षीरप्रक्षेपेविनियोगः ओंआप्यापरवसनेतु

विश्वतः भोमदृष्टं भगवान् स्वसंगये इति क्षीरप्रक्षेपः - उदैदविकाण्ड इत्यस्य ॥ इति किकाण्ड ऋषिः ॥ अश्वेदेवता
 अन्तुदुष्टं इति प्रक्षेपे वि ० उदैदविकाण्डाकारि पंजि एणश्चरयव गाजिनः ॥ सुमिन्ने मुवाकरत्प्रणान्नायुष्पिता
 रिपत्ते - इति दधिप्र ० उदैवत्तवती मुवनानामभिः श्रेयोधा ॥ एष्ट ॥ न धुद्वेषु मेऽसः ॥ द्यावापृथिवी वृक्षान् स्वधर्मैः ॥
 विकमिरे अजरेभूरिरेतसा ॥ इति द्याप्रक्षेपः ॥ उदैधुज्जवाताहरनरप्रभा ॥ तमऋषिः ॥ विश्वेदेवादेवता ॥ गायत्री छंदः
 नधुप्रक्षेपे ॥ वि ० उदैमधुज्जवाताहृत्यायते मधुशरं तिसिधः ॥ साध्वीनः ॥ तुरवोयधिः ॥ मधुनक्तमुतेपसोमधुमरपाथु
 वक्षरजः नधुधौररतनः पिता ॥ मधुमन्निवेनरपातिर्भधुमां ॥ २ ॥ नारत्तुमूर्धः माध्वीनां विभवं ननः ॥ इति मधुप्रक्षेपः
 उंश्रप ॥ स्तरसमुद्रयसष्टं ॥ सुभुसंतष्टममाहितं ॥ श्रपारसरययोरसरतवेष्टहणान्भुतम् ॥ उपग्रामग्रहीतोसिद्रायत्वा
 जुष्टं ग्रहणात् नपतेवोतिरेद्रायत्वा जुष्टतमम् ॥ इति शर्कराप्र ० उदैकांडाकाडादित्याग्निऋषिरनुदुष्टं इति द्यादेवता
 दुर्वाप्रक्षेपे विनियोगः ॥ उदैकांडाकाडात्तरेहंति परयः परुपरपरि ॥ एवातोदैर्नतनुमहसि एयतेन च ॥ इति दुर्वाप्रक्षेपः
 उंशरासः कुशरासोर्भासः सौर्यार्जुत्तमोजा ॥ अट्टाधौरणा सर्वसाकतिजस्य च ॥ इति कुशाप्र ० उंशश्चरयवो नि
 पदनं पथेवो वसतिः कृतः ॥ गोभाजइ निकलासथयत्स नवधपुरुषं ॥ इति पंचपल्लवप्रः ॥ स्योनापृथिवीति मेधातिर्भर्गुषिः
 पृथिवीदेवता ॥ गायत्री छंदः ॥ सप्तम्यस्तिकाप्रक्षेपे ॥ वि ॥ स्योनापृथिवीतो भवान् नक्षरानि च यानीयच्छानः शुभं सूर्यः ॥
 इति म्यस्तिकाप्रक्षेपः ॥ उंषाः कलिर्नार्थाश्च फलायाश्च पुण्यायाश्च पुष्टिणीः ॥ लहस्पतिप्रसूतस्तज्जो भुवत्त्वष्टसः
 इति पूर्णाकलमदानं ॥ उंषादिवाजपतीत्यस्य तोमऋषिः ॥ अग्निदेवता ॥ गायत्री छंदः ॥ पंचरत्नप्र ॥ वि ० उंषीराजप
 तिकः कविर्गर्भदेवपान्यक्रमेति द्रवद्रवनातिदाशो ॥ इति पंचरत्नानि ॥ उंः हिरण्यगर्भः समवर्ततां शुभूतस्य जातः
 पतिरेक आसीत् ॥ सद्भावारपृथिवी द्याभुतमां कस्मै देवाय हविषा विधेम इति ॥ हिरण्यम् ॥ उं सजातो

न्येतिपासहशम्भ्वरूपासदस्त्वः वासेऽश्वेविश्वरूपंस्त्वपुस्त्वविभावसी इतिकलशस्यकंठेवासीवशीयात्
 उँपूर्णदिविपरपतसुपूर्णनरापतवस्त्रेवविक्रीणावहाइषमूर्जंशतकतो इतिधान्यपूर्णपात्रकलशोपरिनिदध्या
 त् उँतत्वायामितिमंत्रस्यशुनःशेफऋषिः त्रिपुष्टदः वरुणोदेवता कलशेवरुणावा वि उँतत्वायामिब्रह्मणा
 वंदमानरतदाशारतेयजमानोहविभिः अहेडमानेवरुणोह वेधुसृष्ट्समानश्चायुःप्रभोषीः इतिकलशेवरुणमा
 वाह्यपूजयेत् तत्रादौगंगादिगोर्थानामावाहनं गंगययमुनेवैवर्गोदावरिसरस्वति नर्मदेसिधुकावेरिजलेस्मिन्स
 क्षिधिकुरु उँसर्वसमुद्राःसरितरतीर्थानिजलदानदाः आयातुयजमानस्यदुहितक्षयकारकाः इतिगंगाद्यावाहनम्
 ततःकलशामिभञ्जणम् कलशस्यमुखेवैष्णुःकंठेरुद्रःसमाश्रितः मूलेतस्यस्थितोब्रह्मामध्येमातृगणाःस्मृताः
 कुक्षौतुसागराःसप्तसप्तर्दीपावसुवराःअरुवेदोययजुर्वेदःसामवदेह्यधर्वण अंगैरुत्सहिताःसर्वैरुत्सह्यतुत्सनाश्रिताः
 अस्मिन्कलशे उँवरुणदेवतायैनमः इतिगंगादिभिःसंपूज्य गंगादितीर्थेभ्योनमः एततीर्थानिचसंपूज्य तनःकल
 शंप्राथयेत् उँदेवदानवसंजादेनभ्यमनिमहोदधौ उत्पन्नोसितदाकुम्भविधृतोविष्णुनास्वयं स्वतोयेसर्वतीर्थानि
 देवाःसर्वैर्यसिधाताः स्वायेतिष्ठतिभूतानिस्वयिप्राणाःप्रतिष्ठिताः शिवःस्वयंस्वमेवासिविष्णुस्त्वंचप्रजापतिः
 आदिर्यावस्योक्तशिवेदेवाःसपैतकाः रथयतिष्ठतिसर्वोपेयतःकामफलप्रदं त्वत्प्रसादादिमंत्रयज्ञंकरुमीहेजलो
 ह्रव साक्षिभ्यंकुरुमेदंप्रसन्नोभवत्तवंदा इतीशानकलशपूजा अथैवमेवसर्वतोमद्रादिमंडलेपिकलशस्यपानंपूज
 नंचविधाप तदुपरिदुग्धपूर्णं सौवर्णंराजतंताम्रमृण्मयान्यतमंलघुकलशंस्थापयेत् तदुपरिन्नतोद्यापनदेवता
 मूर्तिस्थापयेत् तस्यामानंच आमापात्यलपयंताकर्तव्याशोऽथयजैतैः अंगुष्ठपर्वादारभ्यवितस्त्वयधिककृतेति
 प्रथमतस्याश्रमन्युत्तरणंकुर्यात् तत्रमंत्रः अस्यैप्राणाःप्रतिष्ठतुअस्यैप्राणाःक्षरंतुच अस्यैसुरत्वमर्चायैमामहैति

एकश्चेति प्राणप्रतिष्ठां कुर्यात् । उं अस्य श्रोत्राणप्रतिष्ठा मंत्रस्य ब्रह्मा विष्णुमहेश्वराः ऋषयः । ऋषयः सामानि छंदा-
 सि प्राणशक्तिदेवता श्रवणिं ह्रीं शक्तिः कौकीलकं अस्पाद्यत देवतायाः प्राणप्रतिष्ठायां विनियोगः इति स्मृतवान् ।
 संकुर्यात् । उं ब्रह्मा विष्णुमहेश्वरैश्च श्रियते । शिरसि ऋषयः सामानि छंदोभ्यो नमो मुखे प्राणशक्तिदेवतायै नमो हृद-
 ये श्रोत्रांजलिपनमो गृह्ये ह्रीं शक्तये नमः पादयोः कौकीलकाय नमो नाभौ प्राणप्रतिष्ठापने विनियोग इति सर्वांगे-
 रूपाय कुर्यात् । उं श्रद्धां कौं शक्तं तं वंदे । एषि देव्ये जीवाभ्यां काश्यात्मने श्रोत्रं गुहाभ्यां नमः । उं श्रद्धां कौं इच्छे-
 जं शंजं शब्दस्पर्शरूपरसगंधात्मने नैर्गर्जनीभ्यां नमः । उं श्रद्धां कौं टं ठं डं णं । श्रोत्रं च कुक्षु शिरोहास्राण्यस्मिन् ऊं मध्य-
 माभ्यां वपुः । उं श्रद्धां कौं तं वंदं यन् एणं कृपाणि पादपाशूपाभ्यां तस्मै ऐश्वर्याय नमिष्यामि । उं श्रद्धां कौं पूं प्रवं मं । उं वचना-
 दानां नमिष्यामि । नन्दस्मिन् । उं कनिष्ठिकाभ्यां वपुः । उं श्रद्धां कौं यं रं लं वं शं प्रसंहं लं शं प्रनीवु बहं का । इति तत्रेति ज्ञाना-
 रमने श्रोत्रं करतलकरतलभ्यां । उं एतन्नेत्रद्वयाय नमः । शिरसि स्नाह्वा शिखायै वपुः कवचाय हृन्नेत्रत्रयाय वपुः । अस्या-
 यपुः इति पूर्वोक्तं न्यासने भैरवः । उं न्यासाय नमः । योः काटर्ध्वः ध्यानम् । इकां भोगेधिरयपीतो ह्यसदृशसरीजो धिरुदा-
 करः । योः पाशो कोटोऽनूश्रुत नमस्तत्र मया । उं कुर्यात् । पंचबाणान् । विशाखास्तक्ष्णालं । विनयनविलसत् । पीनवक्षोरुह । दया-
 देयी बालकवर्णाभवतु सुखकरि । प्रणशक्तिः प्रदानः । इति ध्यात्वा । प्राणप्रतिष्ठा संज्ञाणि पठेत् । उं श्रद्धां कौं यं रं लं वं शं प्र-
 संहं लं । हे सः श्रमक देवस्य प्राण इति पठत् । उं श्रद्धां कौं यं रं लं वं शं प्रसंहं लं । हे सः श्रमक देवस्य जीव इति पठत् । उं श्रद्धां
 कौं यं रं लं वं शं प्रसंहं लं । हे सः श्रमक देवस्य सर्वोन्निद्रयाणि । इति पठत् । उं श्रद्धां कौं यं रं लं वं शं प्रसंहं लं । हे सः
 श्रमक देवस्य । वा इमन् श्रद्धां श्रोत्रबाणपाणिपाशूपाभ्यां प्रसथा इहैवागच्छ सुखं चिरं तिष्ठतु स्वाहा । चत्वारिंशति
 तिरुचं पठेत् । श्रद्धां प्राणदा श्रपानदा इति पठेत् । ततो गर्भाधानादिपंच संस्काराः सिद्धयर्थं पंचदश १५

प्रण गद्यतिकरिप्ये

नृण्यरूपचदशाद्यतिगणनयाकुपितं

सतोरकांभोधिरथपेत

इति ध्यानं

पूर्वांतां पठेत् ततः सर्वतोभद्रस्थपूर्णपात्रोपरि सौवर्णदेवं तस्मिन्काशकमूलमंत्रेण वेदमंत्रेण तद्रूपव्यावांसं स्थाप्य पूजयेत् तत्र पूजाविधिर्व्रतोद्यापनांगत्वेन धुनर्लिख्यते ओमयैकादशो ब्रवतोद्यापनांगत्वेन श्रीपरमेश्वरदेवतापूजामहं करिष्ये उां सहस्रशीर्षं व्यावाहनं आगच्छेद्वेदवेषाते जोरिशेजगत्पते गृहाणार्चामया इत्तां कृपया परमेश्वर १ पुरुषप्रदेव्यासनम् नात्वारत्नसमायुक्तं कर्त्तरश्चरयिभूषितं आसनं देवदेवेशाग्रीयधैप्रतिगृह्यतां २ एतावान् रूपेति पाद्यम् गंगादिसर्वतोर्ध्वं भ्योमया प्रार्थनया हृतं तोयमेतत्सुखरूपं पाद्यार्धं प्रतिगृह्यतां नमस्ते देवदेवेश नमस्ते पराधिप नमस्ते कमलाकांत शर्भनः प्रतिगृह्यतां त्रिपादूर्ध्वं रथं ४ ततो विराडित्याचमनीयं कर्पूरवासितो तोयमंदाकिन्याः समाहृतं आचम्य तं गंगानाथमयादत्तं सुभक्तितः ५ परंपुरुषमित्रयाचमनम् गंगाचयमुनायैव नमंदाय सरस्वती तार्पाय पोषुरिवावताभ्यः स्नानार्थमाहृतम् तोयमेतत्सुखरूपं स्नानार्धं प्रतिगृह्यताम् इति स्नानम् पंचाश्रुतं समानोक्तं पंचोदधिद्वान्धु शर्कराजलसंमिश्रं स्नानार्थं प्रतिगृह्यताम् पंचाश्रुतस्नानम् तं यज्ञमिति वस्तं सर्वभूपाधिके देवदो कलज्जातिगारणे मयोपपादिते तु भ्यं वाससी प्रातिगृह्यताम् इति वस्त्रम् तस्माद्यज्ञः सर्वहृतः समुत्पन्नः शब्दमिति च ज्ञोपवीतं देवदेवनमस्ते स्तुत्राहिमांभवसागरात् ब्रह्मसूत्रं सोत्तरीयं गृह्णाणामुरसत्तम तस्माद्यज्ञः सर्वहृतः शब्दमिति च ज्ञोपवीतं इति गंधम् श्रीखंडचंद्रनंदिनं गंगादयं सुमनोहरं विलेपनं मुरस्तेष्टो र्थं प्रतिगृह्यताम् ६ तस्मादभ्युक्षितं पुष्पं मल्लिकामालतीजातं किंतु कर्चं पकानि च मया हतानि पुष्पाणि पुत्रार्थं प्रातिगृह्यताम् ७ परंपुरुषमिति धूपम् वनरपतिरसो दिव्यो गंधाढ्यः सुमनोहरः आध्रयः सर्वदेवानां धूपो यं प्रतिगृह्यताम् ८ गृह्यताम् ९ परंपुरुषमिति धूपम् वनरपतिरसो दिव्यो गंधाढ्यः सुमनोहरः आध्रयः सर्वदेवानां धूपो यं प्रतिगृह्यताम् ९ १ ब्राह्मणोऽस्येति दीपम् ब्राह्मण्यवर्ति तं पुत्तं वह्निना योजितं मया द्वाप्यं गृह्णाण देवेश शैलोऽक्यति निरापहं २ चंद्र

मा मनस इति नैवेद्यम् आश्रयतु विधेः स्थादुरसैः पटुभिः स्वमन्त्रितम् । भक्ष्यभोज्यसमायुक्तं नैवेद्यं प्रतिगृह्यताम् १३
 इदं फलं न वा दंय स्यात् । भित्तपुरतस्तत्र तेन मे स फलवाप्तिर्भवेन्नमनिजन्मनि इति फलम् १४ नाभ्यान्नासीदिति वा
 दूलम् पूर्वाफलं न ह्यदिव्यं नागवल्लीदलेयुतं कर्पूरादि समायुक्तं त्रूलं प्रतिगृह्यताम् १५ सत्तारया सन्निविदक्षि
 णा हिरण्यगर्भं गर्भं स्वहेमपीठं विभावसोः अन्ततु पुण्यफलदमलः शान्तिं प्रयच्छ मे १६ चंद्रादिव्यौ च धरणीविद्युदग्निस्तथै
 व च सप्तपांशोति गन्धोति रातं यं प्रतिगृह्यताम् १७ इति निराजनं यज्ञेन यज्ञमिति पुष्पांजलिः नमस्ते पुंडरीकाक्ष नम
 स्तेस्तु सुरप्रिय नमस्ते रुक्मलाकां तथा सुदेव नमोस्तु ते यानिका निचपापानि ब्रह्महत्या समांनयता नि सर्वाणि नश्यंतु
 न दक्षिणपदे पदे इति प्रदक्षिणा श्रद्धयै नैगृह्यतादिव्यभाके मे ह्यवलकुरु ब्रतं संपूर्णं यातु स फलाः स्युर्भनोरथा इति
 फलपुष्पाक्षतदक्षिणा युतनर्धप्रदानं कुर्यान् नमः सर्वहितार्थं यजगदाधारहेतवे साष्टांगो यं प्रणामस्ते प्रयत्नेन मया
 कृतः इति साष्टांगप्रणामं कृत्वा आवाहनं न जानामि नैव जानामि पूजनं विसर्जनं न जानामि क्षम्यत परमेश्वर इति प्रा
 र्थना श्रद्धाहोमः प्रणीता पात्रं पुरतः कृत्वा जलेनापूर्य कुर्यैराद्यां ब्रह्मणो मुखमवलोक्य श्रद्धेरुत्तरतः कुशोपरिति
 दध्मात् ततः परितरणं वर्हिषश्चतुर्थभागमादाय आग्नेयादीशानां तं ब्रह्मणोऽग्निपर्धनं नैर्ऋत्या द्वायव्यातं अग्नि
 तः प्रणीता पर्धनं ततोऽग्रे उत्तरतः पश्चिमदिशि पावि जेदनां र्धं कुशत्रयम् पवित्रकरणा र्धं साग्रमन्तरगर्भं कुश
 पत्रद्वयं प्रोक्षणी पात्रं श्राव्यस्थालीं स्तुत्रसंमार्जना र्धं कुशत्रयं उपयमना र्धं वेणीरूपकुशत्रयं समिधा स्ति
 तः पालाशयः श्राव्यं स्तुवः पटुर्पंचाशदुत्तरयजमानमुष्टिशतद्वयावच्छिन्नतंडुलपूर्णपात्रसंपूज्य पवित्रजेद
 नकुशानां पूर्वपूर्वादिक्षिके मे णासादनीयानि ततः पवित्रजेद न कुशैः प्रादेशा भित्तिपावित्रकरणं ततः स पावित्रकरेण
 प्रणीतोदकं त्रिः प्रोक्षणी पात्रे निधाय अना निकां गुणान्भ्याद्वि पावित्रजेद उत्तराग्नेयहोत्वा जित्यवनं प्रोक्षणी पात्रस्य स

व्याहृतकरणं अतोमिकागुष्ठाभ्यां पवित्रेभ्यहीत्वा त्रिसद्विद्भानं प्रणीतोदकेन प्रोक्षणीजलेन
 यथासादितवस्तुसेचनं आग्निप्रणीतयोर्मध्ये प्रोक्षणीपात्रनिधाय आज्यस्थाल्यामाज्यनिर्वापः ततोऽधिश्रयणं
 ततोऽवत्यरदृणादिनाहविर्बैष्टयित्वा प्रदक्षिणक्तेण अग्नीतत्प्रक्षेपः इदं पर्यग्निकरणं ततः स्तुवप्रतपनं कृत्वा सं
 मार्जनकुशानामग्नैरंतरतोमूर्त्यैर्वाह्यतः इति श्रुवसंमार्जनं प्रणीतोदकेनाभ्युक्ष्य पुनः प्रतप्य स्तुवंदक्षिणतोनिद
 ध्यात् ततश्चाज्ये प्रोक्षणीवदुत्पवनं त्र्येक्ष्य सत्यपद्रव्ये तन्निरसनं पुनः प्रोक्षिष्युत्पवनं ततश्चाज्यमग्नैरव
 तार्य उपयमनकुशान्वामहस्तेनादाय उत्तिष्ठन् प्रजापतिमनसाध्यात्वा तूष्णीमग्नीधृताक्ताः समिधस्तिस्त्रः
 प्रक्षिपेत् ततश्च पवित्रं सपवित्रप्रोक्ष्य पुनः केन प्रदक्षिणक्तेन आग्निपर्युक्षणं प्रणीतापवित्रविबेनिधाय पा
 तितदक्षिणजानुः कुशेन ब्रह्मणोत्वारव्यः समिद्धतमेऽग्नौ त्र्युक्तेण च दहतीर्जुह्वयात् तत्राधारादारभ्य द्वादशाहुतिपुतस
 द्वाहुरनंतं स्तुवावरिथतद्भुतशेषपृथुतस्य प्रोक्षणीपात्रिप्रक्षेपः ततो होमः तत्रान्वाधानप्रयोगः देवताः विनायका
 धाद्वतराश्च पर्यगदेवता इन्द्रादिदिक्ष्यति देवताश्च त्रतोद्यापनकर्मणः प्रधानदेवताः सांगसपरिवाराः समिदाज्यति
 लादिह विर्निमित्तं ब्रंसांगकर्मणा सद्यो हं यक्षे इति द्वेसामिबे अग्नौ निःक्षिपेत् तत्राप्यंशयोगः सूर्यादिद्वात्रिंशदेवता
 भ्यो गृह्योक्ता आधारादिदेवताभ्यः परिरस्तरणादि आज्यसंस्कारानंतरं यजमानो यद्वच्यदेवता होमी यद्रव्यत्वा
 नं कुर्यात् उमसधसूर्यादिदेवताभ्यः प्राच्यश्चिदाहुतिदेवताभ्यः स्विष्टकृदग्नये इदं संपादितं समिदाज्यादिद्रव्यं मया
 त्यक्तं नित्यभिलषेत् तत्तदिधममादाय उं प्रजापतये स्वाहा इदं प्रजापतये इति मनसा इन्द्राय स्वाहा इदं मि
 त्राय इत्याचार्यो उं अग्नये स्वाहा इदमग्नये सोमाय स्वाहा इदं सोमाय इत्याज्यमग्नौ ततोऽग्रहहोमः उं

अकृष्टेनेति सूर्यमंत्रस्य हिरण्यस्तूपश्रुषिः सविता देवता विष्टपृष्ठदः अर्कसमिदात्पचरसंपादिनद्रव्येण सूर्यप्रो-
 तये होमे विनियोगः उक्ताकृष्टेन रजसा वर्तमानो निवेशयत्तं सत्तमर्थं च हिरण्येन सविता रथेनादेवोपाति भुवनं त्रिप-
 श्यन् स्यात् १०८ इदं मूर्ध्याय अनेन होनेन शीसूर्यो देवता प्रीतो रतु ततः प्रार्थना सहस्राक्षैः शीमान्संसा-
 न्य लोक्यां यः भक्तानां यद्वा भानुः प्रीतो भवतु भारकरः १ उद्दमं देवोति सोममंत्रस्य प्रीतमश्रुषिः द्विपदा विराद्
 छंदः सोमो देवता पलाशा समिदादिसंपादितद्रव्येण सोमप्रीतये होमे विनियोगः इमं देवा अस्पृष्टं सुवध्वं मह-
 तेक्षत्राय महतेष्वेष्टाय महतेजान रज्यायै रस्योद्विषाय इदं मधुष्यपुत्रममुष्यै पुत्रमरस्यै विरा एषवो नीराजा
 सोमास्माकं ब्राह्मणानां क्षराजा इदं सोमाय १०८ अनेन होमेन सोमं देवता प्रीतो रतु उद्द्विषस्य सैते प्रक्षेपुरा-
 णामस्तु तयः संपूर्णमंडलो बालः सोमोमः प्रीयतां मम २ उद्द्विषमूर्धातिभौममंत्रस्य विरुपाक्षश्रुषिः मौमो देव-
 ता गायत्री छंदः मौमप्रीतये खदिरसमिदादिसंपादितद्रव्येण मौमप्रीतये होमे विनियोगः उद्द्विषमूर्धातिदेवः ककु-
 रपतिः पृथिव्या अयं अयाध्वरेतां श्रुतिं न्यतिस्वाहा इदं मौमाय १०८ अनेन होमेन मौमो देवता प्रीतो रतु उद्द्विषमूर्धा-
 पुत्रो महतेजा व हिरुपीमहाबलः प्रहाणामधिपः श्रेष्ठः सोमोमः प्रीयतां मम ३ उद्द्विषा रेवति युधमं अरुपुष्यश्रुषिः
 त्रिष्टुप् छंदः युधो देवता युधप्रीतये उद्द्विषसमिदादिसंपादितद्रव्येण होमे विनियोगः उद्द्विषा रेवति युधमं अरुपुष्यश्रुषिः
 इय मिष्टापूर्ते सश्रुषे जेयामयं व अस्मिन् सधस्थे अथुत्तरास्मिन् विश्वदेवा यजमानश्च सिद्धतस्वाहा इदं युधाय अनेन
 होमेन युधो देवता प्रीतो रतु सिंहासनस्थो वरदः कर्णिकारं समधुतिः खड्गचर्मगदापाणिः संधुधो वरदो रतु नः ४ द-
 हरपते द्वातिमंत्रस्य यत्तसमदश्रुषिः दहरपतिर्देवता त्रिष्टुप् छंदः दहरपतिप्रीतये अथ यत्तसमिदादिसंपादितद्रव्ये हो-
 मे विनियोगः उद्द्विषस्येति अथ यत्तसमिदादिसंपादितद्रव्ये अर्हो यमा द्विभक्तिं कृतुमज्जने पुष्यद्विद्विषस्य अतः प्रजाततदं समाश्रुद्रविणुषे
 हि चित्रं स्वाहा १०८ इदं दहरपतये अनेन होमेन दहरपतिर्देवता प्रीतो रतु इन्द्राक्षसूत्रधारी चक्रमंडलधरः

सदा पीतवर्णश्चतुर्बाहुःपातुनोवाक्पतिर्भूः ५ अज्ञात्परिस्त्रुतेतिशुक्रमंत्रस्यभरद्वाजःऋषिर्जगतीछंदः...शुकोदिव
ता शुक्रमार्त्तवैदुंदुवरसमिदादिसंपादितद्रव्यहोमविनियोगः अज्ञात्परिस्त्रुतेरसोब्रह्मणाव्यपिबर्क्षेत्रपयःस्वोमं
प्रजापतिःऋतेनसत्पमिंद्रिधंविषानलंशुक्रमंधसः इंद्रभ्योद्विधमिंद्रपयोमृतंमधुरवाहा १०८ इदंशुक्राय अनेन
होमेनशुकोदेवताप्रीतोस्तु श्वेतवर्णश्चतुर्बाहुःसाक्षसूत्रकमंडलुः सरस्वत्याःपरंधामशुकोभूयाद्वरप्रदः ६ उंवा
सोदेवीतिशानिंमंत्रस्यसिधुर्वापऋषिः शानिर्देवता गायत्रीछंदः शानिंप्रीतयेशमीसमिदादिसंपादितद्रव्यहोमे
विनियोगः शज्ञोदेविरभिष्टव आपोभवंतुतत्स्येशंदयोरभिस्तवंतुनः इदंशानैश्वराय १०८ अनेनहोमेनशानिर्देव
ताप्रीतोस्तु भिन्ननीलांजनप्रसूयोवरदोष्टधवाहनः धनुःशूलशरैर्भीमःसदाशत्रुप्रमर्दनः १ मुनीर्द्रैर्ऋषिभिः
साधैर्देवैश्चानमस्कृतः पातुनोर्कसुतःश्रीमान्प्रहैःसर्वैःप्रपूजितः७कयानश्चितिमंत्ररपवामदेवऋषिः रहुर्देवता
गायत्रीछंदः राहुप्रीतये दूर्वासमिदादिसंपादितद्रव्यहोमविनियोगः उंकयानश्चित्रआभुवदूतीसदाद्युःस
खा कयाशाचिष्ठयाद्यत स्वाहा इदंराहवे १०८ अनेनहोमेनराहुर्देवताप्रीतोस्तु गेंद्राकौंभ्रसतिपरतुर्भीमःप
र्वाणिपर्वाणि राहुःसदानवश्रेष्ठःसर्वदाप्रीयतामम ८ कर्तुंश्रुण्वन्निति कर्तुमंत्रस्य मधुछंदःऋषिः केतवोदेव
ता गायत्रीछंदःकेतुप्रीतयेकुशासमिदादिसंपादितद्रव्यहोमविनियोगः कर्तुंश्रुण्वन्नकेतवेषोऽभ्यर्च्यःअपरासे स
मुपहिरजापथा स्वाहा इदंकेतवे १०८ अनेनहोमेनकेतुर्देवताप्रीतोस्तु पीडयंतेषीड्वयाप्ररपदेवगंधर्वाकिन्न
राः सकेतुर्धमवर्णःभीतोभवतुसर्वदा ९ अथाधिदेवतानानाममंत्रैर्होमःकार्यस्तेषांश्रीतमंत्राः संथापनक्रमेणा
क्लृप्तिस्त्रितास्तेषथार्समवमत्रापिपठनीयाः उंरुद्रायस्वाहा १ उमायैस्वाहा २ रकंदायस्वाहा ३ विष्णवे
स्वाहा ४ ब्रह्मणेस्वाहा ५ इंद्रायस्वाहा ६ यमायस्वाहा ७ कालायस्वाहा ८ विजगुसायस्वाहा ९ अथप्र

एधिदेवतानां हिमः उँ अश्वेस्वाहा १ अश्व-स्वाहा २ एधिर्वैस्वाहा ३ उँ नारायणायस्वाहः ४
 इंद्रायस्वाहा ५ इंद्राण्येस्वाहा ६ जनापतयेस्वाहा ७ सूर्यभ्यःस्वाहा ८ उँ ब्रह्माण्येस्वाहा ९ श्रौतमंत्राश्च
 स्याएन ऋग्वेद्याः प्रायविनायकादिपंचलोकपालनाममंत्रैर्होमः उँ विनायकायस्वाहा १ दुर्गायै
 स्वाहा २ वायवेस्वाहा ३ आकाशायस्वाहा ४ अभिभूत्याहा ५ ततोदिक्पालानां नाममंत्रैर्होमः उँ
 इंद्रायस्वाहाः १ अश्वयेस्वाहा २ यमायस्वाहा ३ निर्ऋतयेस्वाहा ४ वरुणायस्वाहा ५ वायवेस्वाहा ६
 सोमायस्वाहा ७ ईशानायस्वाहा ८ ब्रह्मणेस्वाहा ९ अनंतायस्वाहा १० इति सर्वसाधारणोर्होमक्रमः
 वैष्णवप्रतीयापनेषु सहस्रशीर्षांपुरुषद्वयदिभूक्तानां रतिमंत्रो नो विधेयः अष्टाक्षरादिमंत्रेण अंगदेवतापरि
 वारदेवतानां मणिनाममंत्रैर्होमः कार्यः शैवप्रतीयापनेषु त्र्यंबकमंत्रेण रुद्रसूकादिमंत्रैः शिवपंचाक्षरादिमंत्रैः परिवा
 रदेवतानां अंगदेवतानां च नामपञ्चैर्यथासंभवहोमकार्यं कुर्यात् एवमन्येषूप्यनुक्तानां मधिद्वदेवतानां मंत्रैस्तदं
 रदेवतानां नाममंत्रैर्वितीयापनेषु होमं कृत्वा सर्वतोभद्रलिङ्गतोभद्रमंडलदेवतानां नाममंत्रैः श्रौतमंत्रैर्वीयासंभवं
 रोमकुर्यात् तत्रायंक्रमः ब्रह्मणे नमःस्वाहा १ इंद्रायस्वाहा २ अश्वयेस्वाहा ३ यमायस्वाहा ४ निर्ऋतये
 स्वाहा ५ वरुणायस्वाहा ६ वायवेस्वाहा ७ उँ सोमायस्वाहा ८ ईशानायस्वाहा ९ अष्टवसुभ्यःस्वा
 हा १० एकादशरुद्रेभ्यःस्वाहा ११ दुर्गायैस्वाहा १२ गंगादिनीर्भ्यःस्वाहा १३ दक्षायस्वाहा १४
 नारायणायस्वाहा १५ दुर्गायैस्वाहा १६ स्वर्वायैस्वाहा १७ सूर्यवेस्वाहा १८ शेषायस्वाहा १९
 समुद्रेभ्यःस्वाहा २० मरुद्भ्यःस्वाहा २१ गणपतयेस्वाहा २२ एधिर्वैस्वाहा २३ मेरवेस्वाहा २४ ऋग्वेदा
 यस्वाहा २५ यजुर्वेदायस्वाहा २६ सामवेदायस्वाहा २७ अथर्ववेदायस्वाहा २८ वज्रायस्वाहा २९

शक्तयेस्वाहा ३० दंडायस्वाहा ३१ खड्गायस्वाहा ३२ पाशायस्वाहा ३३ अंकुशायस्वाहा ३४ नादा
 येस्वाहा ३५ त्रिशूलायस्वाहा ३६ ऐरावतायस्वाहा ३७ मेघायस्वाहा ३८ महिषायस्वाहा ३९ प्रेता
 यस्वाहा ४० मकरायस्वाहा ४१ एणायस्वाहा ४२ शिविकायैस्वाहा ४३ टुपमायस्वाहा ४४ गौत
 नायस्वाहा ४५ भारद्वाजायस्वाहा ४६ विश्वामित्रायस्वाहा ४७ जमदग्नेयस्वाहा ४८ अश्वमेधायस्वाहा ४९
 वसिषायस्वाहा ५० ब्रह्मर्षेयस्वाहा ५१ सूर्यायस्वाहा ५२ सोमायस्वाहा ५३ भौमायस्वाहा ५४ बु
 धायस्वाहा ५५ गुरवेस्वाहा ५६ असुरगुरवेस्वाहा ५७ शनैश्चरायस्वाहा ५८ राहवेस्वाहा ५९ केतवेस्वाहा
 ६० इंद्रयैस्वाहा ६१ कौमार्यैस्वाहा ६२ ब्राह्म्यैस्वाहा ६३ वाराह्यैस्वाहा ६४ चामुंडायैस्वाहा ६५
 वैष्णव्यैस्वाहा ६६ माहेश्वर्यैस्वाहा ६७ वैन्याययैस्वाहा ६८ उषश्चतुर्भिश्चतुर्भिश्चद्वाभ्यां च भिरेव च
 ह्यते च पुनर्द्वाभ्यां तस्मै यज्ञात्मने नमः स्वाहा ७० भूस्वाहा ७१ भुवस्वाहा ७२ भूर्भुवःस्वाहा ७३
 जपुरुषायस्वाहा ७४ ततर्वांश्च भवेत्स्वाहा ७५ ततो यजमानः देवाय वायुं निवेदयेत् अनेन मंत्रेण त्वभिकमाद्यं
 पुरुषं पुराणं नारायणं विश्वसृजं यजामहे मयैषसांगो विहितो विधेयो गृहाण हव्यं जगतामधीश शैवोद्यापने सदा
 शिवं विश्वसृजं यजामहे एवमन्यत्र तोद्यापनेऽपि देवतानां हिमःकार्थं इति निवेद्यति चेत् ततश्च त्रिंशत्वारं चतुर्वा
 रं वा प्रदक्षिणीं कृत्य जानुभ्यां धरणीं गत्वा प्रार्थयेत् देवदेवाय वंद्याय पराय परमेश्विने कर्त्रे विश्वकर्मणे स्वे च तत्सहजं न
 मो नम इति नत्वा देवाय निवेदितं वायुं मूर्ध्ना स्पृष्ट्वा केशैर्वा हस्त्युच्चैर्वदेत् वयं वैष्णवा वयं शैवा इति प्रतिवचः श्रु
 त्वा हविः शेषमपि दत्त्वा ७० नमो भगवते वासुदेवाय ७१ नमो भगवते रुद्राय इति मंत्रेण स्वयं हविः प्राश्या च मय प्रा
 णायामं कृत्वा ततो यजमान आचार्यो वा ७२ सिद्धये स्वाहेति ७३ श्रीं आर्जुनं हुयात् ततो यजमानः यत इन्द्र

भयमहेतुतो नोऽभयकृषिमघवज्जन्धित तवज्जतिभिर्विधिषोविमृधोजहीति आःमानमभिः नयेत् ततश्चा
 र्धः प्रायश्चित्तादि होमयोपसमापयेत् ओंस्वन्नोऽन्नमेदयन्ऋषिः अग्निवरुणौदेवते त्रिष्टुप्छंदः प्रायश्चित्त
 हंमार्वा नियोगः सत्स्वन्नोदित्यामदेवऋषिः अग्निवरुणौदेवते त्रिष्टुप्छंदः प्रायश्चित्तहंमैविनियोगः ओंअया
 श्नाग्नेवामदेवऋषिः अग्निदेवता त्रिष्टुप्छंदः सर्वप्रायश्चित्तहोमैविनियोगः येतेशतमिति यामदेवऋषिः वरुणः
 अविताविश्वेमरुतः स्वर्कादेवताः त्रिष्टुप्छंदः सर्वप्रायश्चित्तहोमैविनियोगः उद्धुतममिति शूनः शोफऋषिः वरु
 णौदेवता त्रिष्टुप्छंदः सर्वप्रायश्चित्तहोमैविनियोगः १ ओंस्वन्नोऽन्नमेववरुणस्य विद्वान्देवस्य हेडो अयमासि सांघाः
 यजिधेयः हितमः शोऽयुचानो विश्वदिनेऽंस्ते प्रममग्धस्मन्स्वाहा इदमग्निवरुणाभ्यां ओंमत्स्वन्नोऽन्नमेवमोभयोती
 नंदिधोऽस्य उपसोऽमुष्टौ अयपश्येणो वरुणोऽंस्ते राणोऽंस्ते हि सुडोऽंस्ते सुहवे न एधि स्नाह २ ओंअयः श्वः प्रेत्य न
 भिशस्ति पश्यत्सव्यमिष्यमयाश्वासि अयानो यज्ञं वहिस्वयनो यो हि भेषजंऽंस्वाहा ३ ओंते शतं वरुणे सहस्रं यज्ञि
 यः पाशा विवततामहांतः तेषिर्न्नोऽयमसवितो त विष्णुर्विधेयं वृत्तमरुतः स्वर्काः स्वाहा इदं वरुणा य स विधे विष्णोर्वि
 धेयः यो देवेभ्यो मरुतः स्वर्केभ्यः ४ ओं उद्धुतमं वरुणाशमस्मदवधमं विमध्यमऽंस्त्वया य अथ वयमादिरव्यव्रतेतवा
 नानासोऽश्रितवैरयात्स्वाहा ५ इदं वरुणा य ततश्चावस्य डोमद्यास्मिन्नेकादश्य त्रिद्वतेद्यापनहोमकर्मणि कृ
 ता कृतावेक्षणरु न ब्रह्मकर्मवतिदार्धमदं पूर्णपात्रं सदाक्षिणं जपापातिदेवतममृकगोत्राया मुकशर्मणे ब्राह्मणा य ब्रह्मणे
 दक्षिणां दानुन ह मुःसु ने इति पूर्णपात्रदानसं कल्पः ततः पुन विप्रं गृहीत्वा ओं सुमोर्जो ज्ञान आ पटो य धयः संतु इति
 प्रणाला जलेन शिरः समुद्धन ओं दुर्भेजियास्तस्मै संतु योस्मन्नेष्टि न च व महिष्य इति प्रणाला मेषान्यान्पुच्छं जीकुर्ध्वं त
 ततः परित्स्वरणक्रमेण व हंसुः स्वाप्य घृतं कंठ्या तस्य होमः तन्नमन्नः देशगात्रविदो गान् विध्वगान् मितमनसरुपत

इमं देवयज्ञं त्वाहावाते धारयन्वाहा इत्यत्रौ वहेर्होमं कुर्यात् ततो यजमान आचार्यो वा भंडप्रस्यमंडले वा प्रागादिदिक्षु
 लोके शानां बलिदानं क्रमेण कुर्यात् पूर्वजातारभिद्रमिति गर्गऋषिः इंद्रदेवतावेष्टुपुच्छदः इंद्रप्रीत्यर्थं बलिदाने वि
 नियोगः ज्ञातारभिद्रमिति इंद्रसंपूजन इद्राय सांगापसपरिवाराय सायुधाय साशकिकायाऽमुंसदीपं मापभक्तवलि
 समर्पयामिनमः इति बलिद्रव्याभो इंद्रदिशं क्षवल्लिभक्ष मम सकुटुंबस्यायुःकर्त्ताक्षे न कर्त्ता शुभकर्त्ता शांतिकर्त्ता पु
 ष्टिकर्त्तारदोभव १ आग्नेये आग्नेदूतमिति विरूपऋषिः आग्नेर्देवता नावत्रोच्छेदः आग्निप्रतिपदे बर्त्तदानीं वि
 नियोगः आग्नेदूतमित्यग्निसंपूज्य अग्नेयं सांगाय सपरिवाराय ८ स ० सश ० अमुंसदीपं मापभक्तवल्लि स ० भो अग्ने
 दिशं क्षवल्लिभक्ष मम सपरिवारस्येत्यादि वरदोभव २ यान्मये यमाय वेति मंत्रस्यायुर्पादिकं रसृत्वा यमं संपूज्य यमाय
 सांगाय सपरिवारयेत्यादि अमुंसदीपं मापभक्तवल्लि स ० भो यमदिशं क्षवल्लिभक्ष मम सपरिवारस्येत्यादि ० वरदो
 भव ३ एष ते निऋत्यस्यायुर्पादिकं रसृत्वा निऋतये सांगाय सपरिवारायेत्यादि अमुंसदीपं मापभक्तव
 लि स मर्पयामि भो निऋते इमं सदीपं मापभक्तवल्लिभक्ष दिशं क्ष मम यजमानस्य सपरिवारस्य सकुटुंबस्यायुःकर्त्ता
 क्षेमकर्त्ता शांतिकर्त्ता पुष्टिकर्त्ता वरदोभव इमं मेवरुण इति शुनःशफऋषिर्वरुणो देवता यज्ञुःछेदः वरुणभीतये बलिदा
 नं विनि ० इमं मेवरुण इति संपूजन वरुणाय सांगाय सपरिवाराय इमं सदीपं मापभक्तवल्लि स ० भो वरुणादिशं क्ष ०
 मम यजमानस्यायुःकर्त्ता वरदोभव वायव्ये वातो वामतो वा इत्यस्यायुर्पादिकं रसृत्वा वायुं संपूज्य वायवे सांगाय स
 परिवाराय सशकिकाय सायुधाय इमं सदीपं मापभक्तवल्लि स मर्पयामि भो वायोदिशं क्षवल्लिभक्ष मम यजमान
 स्य सपरिवारस्य आयुःकर्त्ता वरदोभव उत्तरे वयस्त्र्यंसेम इति भुवंधुऋषिः सोमो देवता अन्नपुष्टदः सोमप्री बलि
 दाने वि वयस्त्र्यंसेमिति संपूज्य सोमाय सांगाय इमं सदीपं मापभक्तवल्लि स भो सोमदिशं क्षवल्लिभक्ष मम

यजमानस्य सपरिवारस्यायुः कर्त्ता. वरदोभव. तर्माशानामिति गौतमऋषिः ईशानोदे. जगतीछंदः ईशानप्रतिपे
वलिदानेति. तर्माशानामितोशानसंपूज्य ईशानायसांगाय. इमंसर्दीपमापमकबालिस- भोईशानदिशंरक्ष बलि
भक्ष ममयजमानस्य सपरिवारस्य. आयुःकर्त्ता. वरदोभव ८ नमोस्तुतेर्पभ्य इतिदेवाऋषयः अनंतोदेवता अनु
पृच्छदः अनंतप्रीतेयवलिदानेति. अनंतायसांगायस. इमंसर्दीपमापमकबालिस. भोअनंतदिशंरक्ष बलिभक्ष
ममयजमानस्यायुःकर्त्ता. वरदोभव. ९ ब्रह्मयज्ञानमितिप्रजापतिऋषिर्ब्रह्मादेवता यजुश्छंदः ब्रह्मप्रीतये बलिदाने
वि० ब्रह्मयज्ञानमिति संपूज्य ब्रह्मणोसांगाय इमंसर्दीपमापमकबालिसम-भोब्रह्मन्दिशंरक्ष बलिभक्ष ममयजमानस्य
सपरिवारस्यायुःकर्त्ता. वरदोभव- ततोग्रहान् अधिदेवताप्रत्यधिदेवतासाहितान् पूर्वोक्तदेवमंत्रैर्गार्गसप्रणवव्या
दतित्रयपूर्वकनममंत्रैर्वसंपूज्य ग्रहेभ्यः सांगेभ्यः सपरिवारेभ्यः सायुधेभ्योऽधिदेवताप्रत्यधिदेवतासा
हितेभ्य इमंसर्दीपमापमकबालिनैवेधंसमर्पयामि भोभोग्रहा अधिदेवताप्रत्यधिदेवतासाहिताः सर्वतोसर्वादेशो
रक्षत बलिनैवेधंभक्षत ममयजमानस्य सपरिवारस्य सकुटुंबरयायुःकर्त्तारः क्षेमकर्त्तारः शांतिकर्त्तारः पुष्टिकर्त्तारो
भवत एवंविनायकदुर्गावाद्याकाशाश्रित्यसंज्ञेभ्यः पंचलोकपालेभ्य इमंसर्दीपमापमकबालिसमर्पयामि ममयज
मानस्यायुःकर्त्तारः शांतिकर्त्तारोभवत १ क्षेत्रस्यपतिनावयमिति क्षेत्रपालसंपूज्य सिंदूरकज्जलादिवतबलिद्रव्यं
सर्दीपमादाय क्षेत्रपालाय डाकिर्नाशाकिर्नाभूतप्रेतपिशाचादिसहिताय इमंसर्दीपमापमकबालिसमर्पयामि
भोक्षेत्रपाल इमंसर्दीपमापमकबलिभक्ष ममयजमानस्य सपरिवारस्यायुःकर्त्ताक्षेमकर्त्ताशांतिकर्त्तापुष्टिकर्त्तावरदो
भव इतिबलिदानं ततोयजमानस्य साचार्यऋषिर्कटकोभिषेकः सचस्वशाखोक्तैर्वेदिकमंत्रैः पौराणिकमंत्रैश्च
कार्त्तैः श्रवणैराणिकमंत्रायाथा सुरास्त्वमिभिर्विचंतब्रह्माविष्णुमहेश्वराः वासुदेवोजगन्नाथरुतथासंकर्षणोविभुः

[illegible]

नादिकोऽप्युच्यते पितृवृत्तकुंभमधोमसजलपूर्णकुंभां स्वीच्छीर्षकं प्रदेयशरणापितृवृत्तपूर्णनिद्राकलशां हंसा
लीप्रच्छन्नांशभण्डोपधानकां प्रच्छादनपटीसप्तधाव्यतांबूलादर्शकुंभक्षीटकपूर्वागुरुचंदनदीपिकोपानच्छत्रचाम
रदंडासनरीतिपात्रकांस्यपात्रताद्यपात्रलोहपात्ररजतगयभाजनजलपात्रादियुतां दंपतीपरिवेषस्वर्णरजतम
यमणिगणखचितभूषणसमस्तवस्त्रोपस्करादिसहितां राजोपयोगिराज्यचिन्हैरलंकृतां लक्ष्मीनारायणयज्ञपुरुष
प्रीतिकामनयामुकगोत्रायामुकशर्मणेत्राहाणायतुभ्यमहंसंप्रददे पात्राप्रामाण्येव यज्ञपुरुषप्रतिपद्यैदातुमहमृजु
शय्योपरिस्थितलक्ष्मीनारायणमुद्दिश्यभूमिस्थितकुशकल्पितविष्टरोपरि संकल्पजलमुरमुजित् लक्ष्मीनारायण
प्रार्थन। लक्ष्म्यापथावदीयाहिनशून्याक्षिरिसागरे शय्याममाप्यशून्यारतुतपालनमनिजन्मनि अशून्यंकृष्णशय
नंयथासागरजातया प्रभोमम तथाभूयद्दशून्यंभवसागरे लक्ष्मीनारायणौदेवौयथागौरागिराश्वरौ शचीपुरंद
रौयुक्तैतथैतौद्विजदंपती ततःशय्यां प्रदक्षिणोक्त्य हिरण्यदक्षिणां उभयकृतैतदेकादश्यादिव्रतोद्यापनहोनादि
कर्मणःसांगफलायंशय्यादानप्रतिष्ठार्थमिदंस्वर्णमप्रिदैवतं तन्मौल्यभूतंरजतताम्रमुद्रादिद्रव्यं व्रतोपदेशेविप्राय
तुभ्यमहंसंप्रददे इतिदानप्रतिष्ठादयात् अथगोदानं ततोयजमानस्तिथ्यादिसंकीर्णं उभयकृतस्यैकादश्यादि
व्रतोद्यापनहोमादिकर्मणःसांगफलावाप्तये साचार्यऋत्विजोन्यांश्चसद्विप्रान्गोदानतांबूलवस्त्रावदानदक्षिणादिभि
रहंपूजयिष्ये तत्रप्रधानगोदानमहंकारिष्ये तत्र आचार्यं दक्षिणावस्त्रादिभिर्गोदानप्रतिग्रहार्थं त्वामहं हृणे इति
संपूज्य उभयैकादश्यादिव्रतोद्यापनपूर्विकामः श्रीलक्ष्मीनारायणप्रीत्येवाचार्ययोमंगलमहंप्रदत्तये इतिसंक
ल्प विधाय गोपूजां कुर्यात् नदिनी सुनंदा सुमंगलां भद्रकरां गामावाहयामि इत्यावाहांगन्यासंकुर्यात् शृगमूल
यार्ज्वलविष्णुभ्यां नमः ललाटे महोदेवाय नमः नासावंशे एमुखाय नमः कर्णे योराश्विभ्यां नमः चक्षुषोः शशि

भारुकराभ्यांनमः ॥ दंतेषुमरुद्वेषेभ्योनमः॥नासिकायांवरुणायनमः॥हुंकारेसरस्वत्यैनमः॥गंडयोर्यमलभ्यांनमः
उधियाःस्वंप्राद्वयायनमः ॥ प्रियायाइंद्रायनमः ॥ कुक्षिदेशेछंदेभ्योनमः ॥ उरसिसाध्वेभ्योनमः
चतुर्पुपादिपुचतुर्पादधर्मायनमः ॥ स्वरमध्यपुगंधर्वेभ्योनमः ॥ स्वरपार्श्वेषु
एष्टेएकदशरुद्रेभ्योनमः ॥ सर्वसंधिपुवसुभ्योनमः ॥ श्रोणितटेपितृभ्योनमः ॥ लंगुलेसीमायनमः
बालेषुश्रादिरयरशेमभ्योनमः ॥ गोमूत्रेगंगायैनमः ॥ क्षीरेसरस्वत्यैनमः ॥ दध्निनिर्मदायैनमः ॥ सर्पि
पिहृताशनायनमः॥ गोमयेलक्ष्म्यैनमः॥ रोमसुदेवानामष्टाविंशतिकोटिभ्योनमः॥ उदरेष्टधिव्यैनमः॥ पयोधरेषु
चतुःसागरेभ्योनमः ततःपूजाक्रमः सौरभेयिसर्वहितेपवित्रेपापनाशिनिरुहणीध्वेनमयादत्तपाद्यंनैलोक्पवदिते
इतिपाद्यं डोभूर्भुवःस्वःरुद्ररूपिण्यैपाद्यंनमः सर्वदेवमयेदेविसर्वतीर्थमयेशुभे गृहाणार्घ्यमयादत्तपाद्यंनैलोक्पवदिते
नैरुतुते इत्यर्घ्यं देहास्थितांसिरुद्राणांशंकरस्वसदांप्रये धेनुरूपासादेविममपापंव्यपोहतु इतिलानम् आच्छा
दन्मयादत्तंनैविसन्धयकुसुशोभनं सुरभैरुसर्वदानेनप्राप्यतांपरमेश्वरः इतिब्रह्म श्रीखंडंचंदनंदिव्यंसर्वगंधैःस
मन्वितं विलेपनंसुरश्रेष्ठेगृहाणपरमेश्वरि ततो जलकारान्दद्यात् शृंगयोः सुवर्णैर्नैप्रयोरनद्वयं कंठवटांपु
रुपमालांच सर्वांगेषुपष्टदुकूलम् एष्टेतावां पुच्छेमुक्ताफलस्त्रजं कुंकुमकरतूरिकादिसुगंधितद्रव्याणि सप्तथान्यानि
मादयानिचसुगंधानिमालस्यादीनियानिच सुरभित्वंजगन्मातःपुण्याणिप्रतिगृह्यतां इतिपुण्याणि वनरूपतिर
सोद्विपोगंधाढ्योगंधजतमः श्राद्धेयःसर्वदेवानांधूपोयंप्रतिगृह्यतामितिधूपं श्राव्यंत्रिवर्तिसंयुक्तंवाहिनायोजि
तमया दीपगृहाणसुरभितुभ्यंभक्त्यासमाधृतम् इतिदीपम् सुरभित्वंजगन्मातादेविविष्णुपदेस्थिता सर्वदेवस
न्नेत्रासमयादत्तमिमंग्रस सौरभेय्यःसर्वहिताःपवित्राःपापनाशनाः प्रतिगृह्णान्विमंश्रासंगावस्त्रैलोक्यमातरः

इति गोप्राप्तं वैश्वं पंचगावः समुत्पन्नामध्यमानान्महोदधेः तासां प्रधेतुयानंदं तत्स्थैर्येन मोक्षम इति नमस्कारः
 इत्येवमर्गमस्त्वं हंमर्वाजं विभावसोः श्रान्तपुण्यफलमतः शान्तिप्रयच्छ मे इति दक्षिणं गावो ममाग्रतः संतुगावां
 न संतुष्टयतः सव्यदक्षिणयोर्गविगावां मध्ये वसाम्यहं इति प्रार्थना ततो विप्रपूजा रुद्ररूपेण ब्राह्मणाय नमः
 एव संपूज्य गोदानप्रतिग्रहार्थं त्वामहं इति वरणासामर्थ्येनैव दत्त्वासजलतिलकुशाक्षतंगोपुच्छं हस्ते गृहीत्वा
 तामध्यामुक्तगोत्रोऽमुक्तशर्महं सर्वपापस्यार्थं धर्मार्थं कामोक्षरूपचतुर्विधपुरुषार्थसिद्धये कर्तव्यं तदेकादश्यादिब्र
 तोद्यापनफलप्राप्त्यर्थं ममांशुगादिस्थानेषु सुवर्णचालकं सावत्स्रं क्रुद्धं वतां यथानामगोत्राय ब्रह्मणे ब्राह्मणाय
 चानुभयमहं संप्रदद्रे इति विप्रहस्ते दद्यान् तेषु ज्ञसाधनभूताया विश्वस्याधौषानाशोनी विश्वरूपधरो देवः प्रीयता
 मनपागवेति मंत्रः घृतक्षीरप्रदाग वीघृतयोन्ये घृतोद्भवाः घृतनद्यो घृतावतारताम संतु सदा गृहे घृतं भूद्वये नि
 र्युतं तान्भ्यां प्रतिष्ठितं घृतमे सर्वतश्चैव घृतमेव वहिः स्मृतं ततोदानप्रतिष्ठां दद्यात् त्र्यम्बकं तैत्तिरीयान्स्तु
 सिद्धयर्थं नदं दक्षिणाद्रव्यं तुभ्यमहं संप्रदद्रे इति दानप्रतिष्ठां दत्त्वा ब्राह्मणं धेनुच नमस्कृत्वा गोमर्तं विधिपूर्व
 गावः सुरभयो नित्यं गावो गुग्गुलुगंधिकाः गावः प्रतिष्ठाभूतानां गावः स्वस्वययनं महत् श्रद्धमेव परं गावो देवानां ह
 विरुत्तम पावनं सर्वभूतानां गावः शरणमुत्तमं गावः पवित्रं परमं गावो मंगलमुत्तमं गावः सर्वस्वयुक्तो कल्यणो कोष
 प्रतिष्ठिताः सर्वपापे भवभूतानां गावः शरणमुत्तमं गावः पवित्रं परमं गावो मंगलमुत्तमं गावः सर्वस्वयुक्तो कल्यणो कोष
 न्याः सुवाहनाः तन्नो गोभ्यः श्रीमर्ताभ्यः सौरभेयीभ्य एव च नमो ब्रह्मसुताभ्यश्च यावेज्भ्यो नमो नमः ब्राह्मणाश्च
 वगावश्च कुलमेकं द्विधा कृतं एकजं मंत्रास्तिष्ठति हविरेकं प्रतिष्ठति इति यमोक्तं गोमर्तं विधिपूर्व सहाभारते पि
 सुरभ्यः सौरभेयश्च सति सागरं यथा गावः पृथगाभ्यहं नित्यं गावः पश्यंतं मांसं दाता गावो मम भक्तं नमो नमो नमो

स्ततोवयं गावोममाग्रतः संतुगावोमेसंतुष्टतः ततोयजमानएकादशीव्रतोद्यापने शुक्लैकादश्याः रुधिरैकादश्या
 उद्यापनेकृते द्वादशकुमान् यथाविभवपकात्रदक्षिणासहितान् प्रतिभावस्त्रपादुकादिसहितान् उभयैकादशीव्र
 तोद्यापनेतुचतुर्विंशतिपद्विंशतिवात्राह्मणान्केशवादिदेवस्वरूपान् केशवादिनामभिरव संपूजदद्यात् तत्रमंत्रः
 पकात्रपूरितान्कुंभान्दक्षिणावस्त्रस्युतान् ददामिद्विजवर्यैभ्योदेवोमेप्रोयतामिति प्रत्येकंपूजनेतु पकात्रपूरितं
 कुंभंदक्षिणावस्त्रसंयुतं ददामिद्विजवर्योयकेशव प्रोयतामिति शिवरात्र्यादिशैवव्रतोद्यापनेचतुर्दशब्राह्मणान् अ
 नैकपात्रहिर्बुभ्योभव शशर्वटनायतिः रुद्रः पशुपतिः शंभुर्वरदः शिवर्द्धभरः महादेवोहरोभमिनामान्यवचतुर्दश
 इतिप्रत्येकनामाभिः संपूज्यकुंभान्दद्यात् तत्रमत्र पकात्रपूरितान्कुंभान्दक्षिणावस्त्रसंयुतान् ददामिद्विजवर्यैभ्य
 शिवोमेप्रोयतामिति प्रधानकुंभदानेमंत्रविशेषः शोभोप्रसाददेवैश्च सर्वलोकैश्चरप्रभो तवरूपप्रदानेनमम
 संतुमनोरथाः ततः पीठं सर्वोपरकरसंयुक्तं सर्वतोभद्रोपरिरथप्रधानदेवताप्रतिमासहितं पूर्वोक्तमंत्रेणावा
 र्योप्यदद्यात् उतैतत्सत्त्वश्रयकृतैतदेकादश्यादिब्रतोद्यापनस्य सांगफलावाप्तये इमां प्रधानदेवताप्रतिमा
 सर्वैः परस्करसहितपीठसमन्वितां श्रीपरमेश्वरलक्ष्मीनारायणश्रीरथ्यं मुमामहेभ्वरप्रोतये वा श्रमकगोत्राया
 मुकशर्मणे आचार्यायतुभ्यमहंसंप्रददे ततःकृतिभ्यः गोदक्षिणाः दद्यात् उभयकृतरूपोद्यापनकर्मणः द्वारपालत्वजा
 पकत्वविवेचः सांगफलावाप्तये इमांदक्षिणानामातामगोत्रभ्योयथासुर्यमृदिविभ्योदातुमहामृतमृजे ततस्सितलपात्र
 दानं उभयास्मिन्नुद्यापनकर्मणिज्ञाताज्ञातन्यनातिरिक्तदोषपरिहरारथमिदंतित्रयत्रयजापतिदैवतं सुवर्णादिदक्षि
 णाद्रव्यसहितममुकगोत्राया मुकशर्मणेब्राह्मण्यतुभ्यमहंप्रददे मंत्रः तिलाः स्वर्णपुतारस्तुभ्यंप्रदत्ताह्यवनाशनाः
 विष्णुश्रीतिकरानिःप्रमत्तः शान्तिप्रपच्छमे ततः पूर्णाहुतिकुर्ध्वात् उभौमूर्धानुसितपरम्भरद्वाजक्रोपिस्त्रिष्टुप्छदः

वैश्वानरोदेवता पूर्णाहुतिहोमविनियोगः रक्तवस्त्रादृतपुष्पाक्षतसहितं श्रीफलमादाय उर्मूर्धान्दिवोऽग्रेतिष्ठ
 पितृवार्वाभ्यनरमृतभ्राजातमाग्निं कविष्ट्सञ्जामतिष्ठिजनानामासन्नापाभोजनयतदेवाः स्वर्गा इदमन्नमे ततो
 यसोः पवित्रमिति वसोर्धारां स्तुवोपरिदद्यात् उोऽभ्युर्दामन्नहविषेजुषाणो घृतप्रतीको धृतयोनिरेधि धृतपीत्वाम
 भिचारुगव्यं पितेवपुत्ररक्षतादिवमातरवाहा ततः स्तुवेणभस्मानोय आयुपकराणामिति स्तुवेणहोमीयवाद्दिमं
 डलात् भस्म गृहीत्वा आयुपंजमदग्नेः इतिललाटे ॥ १ ॥ कश्यपस्यभ्यायुपमितिप्रोवापां ॥ २ ॥ यद्दि
 वानांभ्यायुपमितिदक्षिणसि ॥ २ ॥ ततोऽग्नस्तुभ्यायुपं तत्तेऽग्नस्तुभ्यायुपमिति हृदये ततोऽधोः शान्तिरंतरिक्षं
 तिः आपोहिधामयोभुव इत्यादिसंज्ञैरत्राप्यभिप्रेकः ततोयज्ञातदक्षिणामाचार्यार्पदद्यात् हवनदक्षिणांचब्रह्म
 णेदद्यात् ततोयजमानोऽग्निप्रदक्षिणोक्त्य धर्मदेहिधनं देहिपुत्रपौत्रांश्च देहिमे अग्नुरारोभयमैश्वर्यं देहिमे हव्य
 वाहन ॥ १ ॥ श्रद्धां धान्यं शः ब्रह्मा विद्यां बुद्धिं यशो वलं आयुष्यं तेज आरोग्यं देहिमे हव्यवाहन यान्तु देवगणाः
 सर्वेषु जामादाय याज्ञिकीं इष्टकार्यं प्रसिद्ध्यै पुनरागमनाय च प्रमादात् कुर्वतां कर्म प्रचयेतां ध्वरेषु च स्मरणादि
 वतद्विष्णोः संपूर्णस्यादिति श्रुतिः ॥ १ ॥ परस्परमृत्वा च नानोक्त्या तपो यज्ञा क्रियासु च न्यूनं संपूर्णतां याति सद्यो
 वंदे तमच्युतम् ॥ २ ॥ ततोयजमानः कनस्योद्यापनकर्मणः सांगतासिध्यै ब्राह्मणान्यथाशक्तिपकान्नपायसादि
 भिरहंभोजयिष्ये तथाच यथाशक्तिभूयसीदक्षिणां दत्तमहमृत्सृजे कृतेनानेनकर्मणा कर्मांगरूपी श्रीभगवान्परमे
 श्वरः प्रीयतां ततः सदन्नदक्षिणादानादिभिरन्यानपि शिष्टां ब्राह्मणान्संतोष्य आशिपोयहोत्वा व्रतसंपूर्णतां वाचयेत्
 जपच्छिद्रंतपः छिद्रं यच्छिद्रं व्रतकर्मणि सर्वं भवतु चाच्छिद्रं ब्राह्मणानां प्रसादतः १ ब्राह्मणायानिभाषंते न न्येतानि देव
 ताः सर्वदेवमाविशान्तद्वचनमन्यथा २ ब्राह्मणजगंमंतैर्यैर्निर्मलं पापशोधनं येषां वक्रियोदकैर्न वशुद्धतिनलिनं

जनः ३ द्राह्मणानां तु वचसा ब्रह्महत्या विनश्यति सर्वतीर्थभिषेकश्च ते पावाकपोदकेन हि ४ उदधिः क्षारतानीतः
 पावकः सर्वभक्ष्यतां सहस्रनेत्रः शक्रोऽपि कृतो विप्रैर्महात्मभिः ५ व्यासवाल्मीकिवचनात्पराशरवशिष्टयोः नारदस्य
 भृगोरुक्त्याऽसंपूर्णैश्चास्तुतेव तस्मै ६ उपवासो ब्रतं तीर्थं जपहोमादिकं वयत् विप्रैः संपादितं यस्य संपन्नतस्य तत्फलम्
 ७ यद्वा ह्यणारतुष्टतमावदंति तद्देवताः कर्माभिराचरन्ति तुष्टेषु तुष्टान्कवयो वर्दन्ति प्रत्यक्षदेवेषु परोक्षदेवान्
 ८ समस्तसंपदसमवाप्तिहेतवः समुत्थिताः पङ्कलधूमकेतवः अपारसंसारसमुद्रं सेतवोरक्षतुमां ब्रह्मणपादरेणवः
 ९ आपद्भक्तसहस्रभानवः सर्माहिताः धोर्पणकामधेनवः समस्ततीर्थैर्बुधविजमूर्तयोरक्षतुमां ब्रह्मणपाद
 पंसवः १० आधि व्याधिहरं नृणां दुःखदारिद्र्यनाशनं शोकोत्तिष्ठदं देवि प्राणापादपंकजम् ११
 अथ नियमविशेषोऽप्यपनं एकमासं द्विमासं चात्रिमासं चार्धमेव च दिनातिदशपंचादिनमेकं दिनार्धकं चार्कं चि
 णि ततो ब्राह्मणैराशेषो देवाः मंत्रार्थाः सफलाः संतु पूर्णाः संतु मनोरथाः शत्रूणां बुद्धिनाशो रतुभिर्ब्राह्मणमुदयोस्तु वः
 ततो यजमानः सर्वान्सदन्नदक्षिणादिभिः परितोष्य हैराज्जतः स महोत्सवं हृष्टोजनैः सह भुंजीत ॥ इति श्रीरघु
 वंशतिलकश्रीरणवीरसिंहकारिते कुर्यरत्नाकरे त्रैवर्णिकानां सर्वव्रतानां सामान्योऽप्यापनम् ॥

अथ शूद्रस्य वर्णवैद्यार्णसामान्यधर्मा उच्यन्ते महाभारते श्राद्धकर्मतत्पत्रे वसत्यमक्रोध एव च स्वेष्टुदरेषु संतोषः शौचं नि
 द्यानसूयता आत्मज्ञानं तितिक्षा च धर्मः साधारणो नृपेति नाधारण धर्मस्य श्रवणात् तज्जादौ निषिद्धधर्माः वेदाक्षरविचा
 रणब्राह्मणीगमनेन च कपिलाक्षीरपात्रेन शूद्रश्रद्धालतां ब्रजोदिति पराशरकेः जपस्तपस्तीर्थसेवा ब्रह्मचर्या मंत्रसा

धनं देयना राध नैवैव ज्योत्स्ना पतनानि गृह्णिते ननु निश्च अथ शूद्राः स्वविहितधर्मश्च शूद्रेष्वर्थश्च तु येषां विवर्णत्वाद्धर्मम
हं ।। वेदं न ब्रह्म स्वधा स्वहा । वषट्कारादिभिर्वर्णैर्नतिव्यसोक्तैः शूद्रस्तूष्णीं जपेन्मौनमास्तु ते भोगिविर्जिन इति विशे
पविधानाच्च तथा च अस्य देवपूजाव्रतोपवासयज्ञदानशमादित्यमूर्हो मतर्पणादिभिश्च रुद्रसायुज्यादिफलाभिधा
नमुक्तं कर्मपुराणे ब्राह्मणाः क्षत्रियवैश्याः शूद्राश्चैव द्विजोत्तम अर्चयन्ति महादेवं यज्ञदानशमादिभिः ब्रतोपवास
नियममूर्हो मरुत्वाद्यापतर्पणैः तेषां वै रुद्रसायुज्यं समीप्यं याति दुर्लभं सालोक्यतत्त्वसारुप्यं जायते तत्प्रसादत इति
वेदमंत्रसंख्या स्वहा वषट्कारादिभिर्वर्णैर्नति तदुक्तं निर्णयाम्ने तथा च तथितस्वेरुकादि स्व हा प्राणवसंयुक्तं शूद्रे मं
त्रं वेदं द्विजः शूद्रो नित्यमाप्नोति ब्राह्मणः शूद्रतामियात् एवं च पौराणविष्णुसहस्रनामचंडीसतोत्रादिपठेभ्य
नधिकारः श्रवणमात्राधिकारेण पाठाप्रसक्तेः तथा यद्देवशृणुयान्नित्यं यथापि परिकीर्तयेत् नाशुभं प्राप्नुयादिक
चित्संभवे ह च मानवः वेदांतगो ब्राह्मणः स्यात्क्षत्रियो विजयो भवेत् वैश्याय न समृद्धः स्यात् शूद्रः सुखमवाप्नुयात्
इत्यत्र श्रवणस्य पूर्वपादान्नप्राधान्यात् शूद्रः श्रवणेनैव तिसंकराचार्यैर्व्याख्यातं किं बहुना शूद्रकर्तृकत्वात् न आ
द्धादौ वै प्रत्येव पौराणमंत्रपाठः शूद्रस्य तु श्रवणमात्र श्रावयच्चतुरोवर्णान् निपादस्य पतिं याजयेदिति वत् शृणुपुरेऽय
र्थेन शूद्रप्रतिश्रवणजन्यज्ञानस्यैव कर्मभिर्भेद इत्युक्ता पुराणपठनपाठाभावे तत्तन्मंत्रेषु पाठाप्रसंगश्च वा राहोपि अथ मे
यविधिः प्रोक्तः शूद्राणामंत्रवर्जितः श्रमंत्रस्य तु शूद्रस्य विशेषेण गृह्यते अन्नः शूद्रकर्तृकदानश्राद्धादौ अर्थ
प्रकाशनार्थं सर्वत्राविशेषेण मंत्रपाठः कार्य इति शूलपाणिः वैदिकोपि विशेषेण पठनीय इत्याचार्यचूडामणिः श्राद्धे
परस्यां शाखायां विप्रस्य मंत्रपाठ उक्तः स शूद्रस्यापि आव्यः स्यादिति कौमुद्यामृदनापालः अमंत्रस्येति विशेषेण
शूद्राणां स्त्रोत्राणां तत्तत्पुनांचेति शूलपाणिः यत्तु तेनोक्तं मंत्रजन्यनियमादृष्टसिद्धिर्न परस्करेणैव पतते जिज्ञातो न परस्कार

मन्त्रइति गीतमोपि कल्पतरुस्तुपौराणकमैण्डिलीशूद्रान्प्रतिविधिष्यविधानात्पञ्चमं प्रविशिष्टानामुत्पत्त्यातथैव
 विनियोगात्पौराणमंत्रपाठोभवेदेवेत्याह तत्र नमस्कारेणवाधात् अन्ये तु देवानादेवनः स्नातुपिच्छाणांमगोजतः
 आवाहनादिकर्तव्यं यथाशूद्रेणतच्छृणु इतिभविष्योक्तेः सर्वजदेवेभ्योनमः पितृभ्योनमः इतिनाममंत्रमाहुः न
 मस्कारेणमंत्रेणपंचयज्ञात्तहापयेत् तेनशूद्रकर्तृकतुलादानादिष्यपिशूद्रस्यनमस्कारोमंत्रः पौराणस्तुविप्रपठनी
 यइत्यविरोधः अतोनुमतोस्यनमस्कारमंत्रइति गीतमोपि अत्रकोविदाहुः विप्रोमंत्रेणगृह्यते इत्यत्रवैदिको
 मन्त्रोविप्रस्य पौराणस्तुशूद्रपठनीयः नवेदेव्यधिकारोहिक्विच्छूद्रस्यविद्यते पुराणेष्वधिकारोभेदाशतोवाह्ये
 रिति शूलपाणौपाञ्चोक्तिः तिथितत्त्वे वैदिकेतरमंत्रपाठशूद्रस्याधिकारः श्रोतव्यमेवशूद्रेणतथेतव्यंकदाचन
 इतितत्पुराणमंत्रपरा नमस्कारेणमंत्रेणिति ब्रह्मक्षत्रविशाचैवमंत्रवत्त्वानामिष्यते तूष्णीमेवतुशूद्रस्यसनमस्का
 रकमतइति याज्ञवल्क्येनापि अयमेववर्धिः प्रोक्तः शूद्राणामंत्रवर्जित इत्यनुमतौनमस्कारमंत्रोवैदिकपुराणयोर्नि
 वेधाच्च कर्मपुराणे नाध्येतव्यमिदंशाखंड्यपलस्यचसन्निधावितिपौराणानिषेधनेवेदस्यदूराक्षातत्वात् अध्येतव्यं
 ब्राह्मणेनवैश्येनक्षत्रियेणच श्रोतव्यमेवशूद्रेणनाध्येतव्यंकदाचन श्रोतस्मात्तैचवैधर्मप्रोक्तमस्मिन्नूपोत्तम तस्मा
 त्शूद्रैर्विनाचिप्रंनश्रोतव्यंकदाचनेतिशूलपाणौ पुराणधिकारे भविष्योक्तेः अतएवविप्रोमंत्रेणगृह्यते इति सर्वा
 र्थपरनआह्वमात्रमितिशूलपाणिः नन्वेवं अथएविविधौ सति आवयेच्चतुरेवर्णानित्युक्तेर्द्विजानामपितुलादानादौ
 अथएवमेवस्याज्ञपाठ इतिचेदत्रद्रुमः अध्येतव्यंब्राह्मणेनवैश्येनक्षत्रियेणच श्रोतव्यमेवशूद्रेणनाध्येतव्यंकदाच
 नेति एवंव्रतोपवासादावपिशूद्रस्याधिकारः अथएवविधिसिद्धविषयत्वद्विदिकमंत्राभावाच्च याच्यास्तु वैश्यशूद्र
 योर्द्विरात्राधिकोपवासानिवेधमहाः वैश्यः शूद्राश्चयेमेहाहुपवासंप्रकुर्वते त्रिशंत्रपंचरात्रंवातिपांज्युष्टिर्नविद्यते

सु सर्वकर्मगतं पुण्यहवाचनमाचारानुसरणेत्येते व्यासः संपूज्यगंधमात्यह्यर्द्राक्षिणास्वस्तिवाचयेत्
 कान्पकर्मणिमांशत्वे संश्रामाद्भुतदर्शने यमः सांकारैर्बुद्धिजः कुर्यान्निराकारमहिपतिः उपांशुचत्तथावश्य
 स्वस्तिश्रेष्ठकोत्तिथे तत्र कर्त्तादावाचन्य सुमुखश्चकृतश्चेत्यादिविधैः पठ्यमानं श्रुत्वा उभयेत्यादि
 देशकालौ संकीर्णं श्रुत्वा भोमुकदासोह्यतामनस्सर्वपापक्षयसकलभिष्टासिद्धारा श्रीपरमेश्वरश्री
 त्वयं यथाकालसमाचारितैकादश्यादित्रितय सांगफलास्ये तदुद्यापनकर्मकरिष्ये तदंगतया गणेशपूजेन
 पुण्याहवाचनं च करिष्ये इति संकल्प्य गणेशं पूजयेद्यथा हेहेरं वत्वमभ्येहि श्रविकाश्रं वकात्मज सिद्धिबुद्धि
 युतश्चक्षुः सर्वलोकपतिः पितः नागास्थानागहारत्वं गणनाथ चतुर्भुज भूपतिः स्वायुधैर्दिव्यैः पाशांकुशपरश्व
 धैः श्रावाहयामि पूजार्थं रक्षार्थं च मनकतोऽहं हागच्छ गृहाण त्वं पूजार्थं रक्षचक्रं तु मित्यावाह्य षोडशोपचारैः संपूज्य पात्रे
 सफलमर्घ्यमादाय रक्षरक्षणगणभ्यक्षभ्यक्षत्रैलोक्यरक्षक भक्तानामभयं कर्त्ता जातामभवभवाणैवात् द्वैमातुरकपा
 सिंघोपा एमातुराग्रजप्रभो वरदस्त्वं वरदेहि वांछितार्थं दानेन फलदानेन फलदानेन भवेत्प्रभो इत्यर्घ्यं दत्त्वा व
 रतुं उमहाकपेति प्रार्थयेत् यद्वा विश्वेश्वराय वरदाय सुरप्रियाय लंबोदराय सकलाय जगद्धिताय नानाननाय
 सतसर्पविभूषणाय गौरिस्तुत्यागणनाथ नमोनमस्ते १ भर्त्ता नाशान परायणेश्वराय सर्वेश्वराय शुभदाय सुरेश्व
 राय विद्याधराय विकटाय च वामनाय भक्तप्रसन्नवरदाय नमोनमस्ते २ नमस्ते ब्रह्मरूपाय विष्णुरूपाय तेनमः नमस्ते
 रुद्ररूपाय करिरूपाय तेनमदिति संप्रार्थ्य ततः स्वाग्नेयान्यराशिद्वये कलशं संस्थाप्य तत्र दूर्वापंचपल्लवफलैर्हमपंचरत्ना
 भिदत्त्वा धान्यपूरुणपात्रद्वयं न्यस्य तत्र पाशहस्तं च चरुणमभसांपातिमिश्रं श्रावाहयामि यज्ञोस्मिन् पूजयेन्नति गृह्य
 धर्ममिनिबलुणमाचार्यसंपूज्य कलशस्य मुखे विष्णुः कंठे रुद्रः समाश्रितः मुखे त्रयस्य त्रयो ब्रह्मा मध्ये मातृगणारिथताः

मंत्रइति गौतमोपि कल्पतरुस्तुपौराणकभण्डांशोऽशूद्राऽप्रतिविशिष्यविधानात्तेषां चर्मप्रविशिष्टानामुपस्थातयैव
विनियोगादपौराणमंत्रपाठोभवेदेवेत्याह तन्न नमस्कारेणवाधात् अन्येन तु देवानादेवनः स्मृतिपट्टणानामगोत्रतः
आवाहनादिकर्तव्यं यथाशूद्रेण तच्छृणु इति भविष्योक्तेः सर्वत्र देवेभ्यो नमः पितृभ्यो नमः इति नाममंत्रनाहुः न
मस्कारेण मंत्रेण पंच यज्ञांस्तदापयेत् तेन शूद्रकर्तृक तुलादानादिष्वपि शूद्रस्य नमस्कारो मंत्रः पौराणस्तु विप्रपठनी
य इत्यप्यविरोधः अतो नुमतस्य नमस्कारमंत्रइति गौतमीयेपि अत्र केचिदहोः विप्रो मंत्रेण गृह्यते इत्यर्थवैदिको
मन्त्रो विप्रस्य पौराणस्तु शूद्रपठनीयः नवेदेव्यधिकारो हि कचिच्छूद्रस्य विद्यते पुराणेष्वधिकारो भिदः शीतो ब्राह्मणै
रिति शूलपाणौ पाद्योक्तिः तिथितत्त्वे वैदिके तर्मंत्रपाठे शूद्रस्याधिकारः श्रोतव्यमेव शूद्रेण नाभ्येतव्यं कदाचन
इति तत्पुराणमंत्रपरा नमस्कारेण मंत्रेण इति ब्राह्मक्षत्रविशाखैव मंत्रवत्तानामिष्यते तूष्णीमेव तु शूद्रस्य स नमस्का
रकमतइति याज्ञवल्क्येनापि अयमेव विधिः शोक्तः शूद्राणामंत्रवर्जित इत्यनुमतो नमस्कारमंत्रो वैदिकपुराणयोर्नि
षेधाच्च कर्मपुराणे नाभ्येतव्यमिदं शास्त्रं पलस्य च सन्निधाविति पौराणनिषेधने वेदस्य दूरास्मात्त्वात् अभ्येतव्यं
ब्राह्मणेन वैश्येन क्षत्रियेण च श्रोतव्यमेव शूद्रेण नाभ्येतव्यं कदाचन श्रोतस्मात्तैव वैधर्म्योक्तमस्मिन्ननुपेतम् तरमा
नुशूद्रैर्विना विप्रं न श्रोतव्यं कदाचन इति शूलपाणौ पुराणाधिकारे भविष्योक्तेः अतएव विप्रो मंत्रेण गृह्यते इति सर्वा
र्थपरं न आह्वनाजमिति शूलपाणिः नन्वेवं श्रवणविधौ सति श्रावयेच्चतुरवर्णानिर्युक्तेर्हि ज्ञानामपि तुलादानादां
श्रवणमेव स्यात्त्रपाठ इति चेदत्र भ्रमः अभ्येतव्यं ब्राह्मणेन वैश्येन क्षत्रियेण च श्रोतव्यमेव शूद्रेण नाभ्येतव्यं कदाच
न इति एवं ब्रतोपवासादावापि शूद्रस्याधिकारः श्रवणविधिसिद्धविषयत्वाद् वैदिकमंत्राभावाच्च प्राच्यस्तु वैश्यशूद्र
योर्हिराजधिकोपवासानिषेधमाहुः वैश्याः शूद्राश्च येमेहाहुः उपवासं प्रकुर्वते त्रिरात्रं पंचरात्रं व्रतं तेषां च्युतिर्नैविद्यते

धनदेयना राधनेयवर्त्तायूः प्रयतनानि गृह्णन्ति ननु केन अथ शूद्रः स्वविहितधर्मंश्च शूद्रेष्वर्थंश्च भूषिष्येत्वाद्धर्मं
 हंत वदन्नत्र स्वधारस्वहा वपट्कलादिभिर्विनीतव्यासोक्तैः शूद्रस्तु पूर्णजपस्म्यौ न मारुते भोगविवर्जिन इति विधे
 पविधानाच्च तथा चारूप्य देवपूजादतोपवासपूजादानशमादिनियमैर्होमतर्पणादिभिश्च रुद्रसायुज्यादिफलाभिधा
 नमुक्तं कर्मपुराणे ब्राह्मणाश्चित्रियावैश्याः शूद्राश्चैव द्विजोत्तम श्रार्चयन्ति महर्देवपूजादानशमादिभिः ब्रह्मोपवास
 नियमैर्होमस्वार्थाय तर्पणैः तेषां वै रुद्रसायुज्यं समीप्य याति दुर्लभं सालोक्यता च सारूप्यं ज्ञायते तत्प्रसादवद्वाप्ति
 वेदमंत्रस्वधारस्वहा वपट्कलादिभिर्विनीतं तदुक्तं निर्णयस्यै तथा च तथितत्वे रुद्रकांदि स्व हा प्रणवसंयुक्तं शूद्धं
 वददेष्टु द्विजः शूद्रो निरयमाप्नोति ब्राह्मणः शूद्रतामिधात् एवं च पैराणविष्णु सहस्रनामचंडीरतो आदिपठेन्य
 नधिकारः अवणमात्राधिकारेण पाठाप्रसक्तेः तथा यद्दं शूणुयादित्यंश्चापि परिकीर्तयेत् नाशुभं नानुयादिकं
 चिरसो मुञ्जेह च मानवः वेदांतगो ब्राह्मणः स्यात्क्षत्रियो विजयो भवेत् वैश्यो यनसमृद्धः स्यात् शूद्रः सुखमवाप्नुयात्
 इत्यत्र अवणारूपपूर्वोपादानाधान्यात् शूद्रः अवणेनैव तिशंकराचार्यैर्व्याख्यातं किं बहुना शूद्रकर्तृकज्ञानश्चा
 द्वादीवै प्रत्येव पौराणमंत्रपाठः शूद्रस्य तु अवणमात्रं आवयेच्चतुरोवर्णान् निपादरुष्यपति याजयेदिति वत् शूणुयुरित्य
 र्थं न शूद्रं प्रति अवणजन्मज्ञानस्यैव कर्मभिर्गृह्यता पुराणपठनपाठानां वे तत्तन्मंत्रेषु पाठाप्रसंगे च वाराहपि अयमे
 व विधिः शोक्तः शूद्राणां मंत्रवर्जितः श्रमं न स्य तु शूद्रस्य विप्रो मंत्रेण ग्रह्यते अत्रः शूद्रकर्तृकदानश्चाद्वादी अर्थ
 प्रकाशनार्थं सर्वत्र विप्रेण मंत्रपाठः कर्तव्य इति शूलपाणिः वैदिकोपि विप्रेण पठतो यद्दं चार्यचूडामणिः आदि
 यस्वार्थात्वार्या विप्रस्य मंत्रपाठोक्तः स शूद्रस्यापि आठ्यः यदादितिको मुद्यां न दनपालः श्रमं न स्येति विशेषणत्
 शूद्राणां शोकाणां तत्तत्प्रयत्नां चैति शूलपाणिः यत्तु तेनोक्तं मंत्रजन्यनियमादृष्टादिभिर्मरुतैरेवैवत्येते नुज्ञातो न मरुकार

मंत्रइति गीतमपि कल्पतरुस्तुपौराणकमैणान्तांशूद्राऽप्रतिविशिष्यविधानात्तेषां चर्मप्रविशिष्टानामुत्तरयातयेव
 विनियोगात्पौराणमंत्रपाठोभवेदेवेत्याह तत्र नमस्करेणवाधात् अन्येतु देवानादेवनः स्नातुपिच्छांनानमोजतः
 आवाहनादिकर्तव्यं यथाशूद्रेणतच्छृणु इतिभविष्योक्तिः सर्वज्ञदेवभ्योनमः पितृभ्योनमः इतिनाममंत्रमाहुः न
 परंकरेणमंत्रेणपंचयज्ञाज्ञहापयेत् तेनशूद्रकर्तृकतुलादानादिष्वपिशूद्रस्यनमस्कारोमंत्रः पौराणस्तुविप्रपठनी
 यइत्यविरोधः अतोनुमतोस्यनमस्कारमंत्रइति गीतमप्यपि अत्रकेचिदहुः विप्रोमंत्रेणगृह्यते इत्यत्रवैदिको
 मंत्रोविप्रस्य पौराणस्तुशूद्रपठनीयः नवेदेव्यधिकारोहिक्वाचिच्छूद्रस्यवियते पुराणेष्वधिकारोभिदार्शितोब्राह्मणे
 रिति शूलपाणौपाद्योक्तिः तिथितत्त्वे वैदिकेतरमंत्रपाठशूद्रस्याधिकारः श्रोतव्यमेवशूद्रेणनाध्येतव्यंकदाचन
 इतितत्पुराणमंत्रपरा नमस्करेणमंत्रेणिति ब्राह्मक्षत्रविशांश्चैवमंत्रवत्त्वानामिष्यते तूष्णीमेवतुशूद्रस्यसमनमस्का
 रकमतइति याज्ञवल्क्येनापि श्रयमेवाविधिः शोकः शूद्राणांमंत्रवर्जित इत्यनुमतोनमस्कारमंत्रोवैदिकपुराणयोर्नि
 र्वेधाच्च कर्मपुराणे नाध्येतव्यमिदंशास्त्रंषलस्यचसन्निधावितिपौराणनिषेधनेवेदस्यदूरास्त्रातत्वात् अध्येतव्यं
 ब्राह्मणेनैवैष्येनक्षत्रियेणच श्रोतव्यमेवशूद्रेणनाध्येतव्यंकदाचन श्रोतंस्मात्तैर्वैधर्म्येनोक्तमस्मिन्नूपेतम तरमा
 तुशूद्रैर्विनाविप्रंनश्रोतव्यंकदाचनतिशूलपाणौ पुराणाधिकारे भविष्योक्तिः अतएवविप्रोमंत्रेणगृह्यते इति सर्वा
 थपरंनशाब्दमात्रमितिशूलपाणिः नन्वेवं श्रवणविधौ सति आद्येच्चतुर्येवणानित्युक्तेर्द्विजानामपितुलादानादौ
 श्रवणमेवस्याप्तपाठ इतिवेदत्रयमंत्रः अध्येतव्यंब्राह्मणेनैवैष्येनक्षत्रियेणच श्रोतव्यमेवशूद्रेणनाध्येतव्यंकदाच
 नति एवंव्रतोपवासादावपिशूद्रस्याधिकारः श्रवणविधिसिद्धविषयत्वाद्वैदिकमंत्राभावाच्च प्राच्यास्तु वैश्यशूद्र
 योर्द्विरात्राधिकोपवासानेपथममाहुः वैश्यः श्राद्धश्रयेमेवाहुपवासंमंत्रकुर्यते त्रिरात्रंपंचरात्रंव्रतंषांन्युष्टिर्नैवियते

यत्तु पंचगव्यं पिबेच्छुद्धे ब्राह्मणस्तु सुरां पिबेत् उभौ तौ तु लयकर्मणौ पूयस्थे नरके स्थितौ तत्र प्रायश्चित्तं विना ते
नायं विशेषः प्रायश्चित्तरत्ने ज्ञेयः एवं पूर्वोत्पि जलाशयोत्सर्गो प्रासादप्रतिष्ठा महादानादिषु शुद्धस्याधिकारः अथि
कारभिर्वेच्छुद्धः पूर्वधर्मनवौदिके पूर्वचाह हेमाद्रौ मदनरत्ने जातु कर्णः वार्पाकूपतटानादिदेवतायतनानि च
अन्नदानप्रपादानमाराधनं पुत्तमुच्यते नारदः गृहोपरगे यद्दानं मूर्धसंक्रमणादिषु द्वादशमादिषु यद्दानं
तत्पूर्वोत्पि मुदाहतं शंखादिभिरप्येवमुक्तं यत्र महादानादौ शुद्धस्य होमदावाधिकारस्तत्र द्वेधा गतिः द्वैदिक
संज्ञा रहितं विप्रैः कारयमित्येकः पक्षः मंत्रवर्जं न दुष्प्रतिक्रियाणां पीठिकी क्रिया भिति गन्वादिभिरप्येवमु
दाहृतं अन्येत्वाहुः विप्रैर्वैदिकमंत्रैश्च होमादि कारयेत्पक्षमा माणपाराशर्यकेः माधवीत्येवमेवं पौराणमंत्रेण चार्थ
कर्तुं के पुर्णोत्पि यजमाने पुतेषां श्रवणमात्रमुक्तम् श्रवणविधिजन्यज्ञानस्यैवांगत्वात् वैदिके तु याजमाने नमस्कार एव
श्रुतमतीत्य नमस्कारो मंत्रादतिगौतमोक्तिः व्यासमन्वादिवाक्यान्यप्येताद्विषया एवैव अस्मिन्ति पक्षे श्रुत्या तत्संबंधि
त्वात् पौराणोपि विप्रस्यैव अमंत्रस्य तु शुद्धस्य विप्रो मंत्रेण गृह्यते इति पूर्वोक्तं पाराशर्यकेः एवं शुद्धस्याह्नुरेगशाति
कर्मविषाककुलादानादावपि ह्यौ शुद्धाश्च सधर्मण इति स्मृतेः अत्र एव शुद्धकर्तृकहोमो विप्रद्वारं वपराशरेणोकेः त
था दक्षिणार्थतो विप्रः शुद्धस्य जुहुयाद्विद्विः ब्राह्मणस्तु भवेच्छुद्धः शुद्धस्तु ब्राह्मणो भवेदिति अन्नमाववाच्यार्थः यो
विप्रः शुद्धादक्षिणामादाय तदीयं हविः शान्तिपुष्ट्यादिसिद्धये वैदिकमन्त्रैर्जुहोति तत्र विप्रस्यैव दक्षः शुद्धस्तु हेम
कलं भवेत्तेति व्याचक्षते एतच्च निरूपयति शुद्धकनलाकरशुद्धवर्नस्मृतिको मुयादिति नथे पुस्तवि रनरमुक्तमत्र दि
द्मानमपि तेन समेन शूद्राणां वैदिकमंत्रहोमो द्वैपक्षो विप्रद्वारा मंत्रः अमंत्रकेनास्त्रायेति पौराणिकोपि विप्रद्वारा
श्रवणमात्रमित्येव प्रागुक्तमेव अथ शुद्धस्येष्टापूर्तादिकर्मभूगर्भाधानादिसंस्कारेषु महादानव्रतैश्चापनादिकर्म

इति हेमाद्रौ भविष्योक्तैः नवरात्रेण गन्धर्वेन ब्राह्मणैः क्षत्रियैर्बैश्यैः शूद्रैरन्यैश्च मानवैः स्त्रीभिश्च कुरुशादुल्लताद्विधान
निर्दिष्टं इति भविष्ये शूद्रस्याप्युक्तं एवं प्रायाश्चितं शूद्रे जपहोमादिरहितं देयं तस्माच्छूद्रं समासाद्य सदा धर्मपथे
स्थितं प्रायश्चित्तं प्रदातव्यं जपहोमविवर्जितमिति भित्ताक्षरायामगिरसोक्तं अत्र जपहोमवर्जं प्रायाश्चित्तं दत्तं त्री
र्धया त्रयो न शूद्रसंबंधविधेरुपसंहारः हविरुभयत्वं वा द्विशिष्टे द्विशेषवाक्यभेदाद्द्विजानां तदभावापत्तेः किंतु शूद्रसं
बन्धि प्रायश्चित्तो देशेन जपहोमवर्जः स्वविधिवर्जो भवतः अत्र केचित् प्रधानभूतयोज्यहोमयोर्निषेधो न त्वंगभूतयोः अत्र
एव महाण्वे लौकिकाग्रौ स्त्रीशूद्रयोः प्रायश्चित्तांगभूतव्याहृतहोमो विप्रद्वारे किं इत्याहुः तत्र आरंभे सर्वकृच्छ्राणां
समाप्तौ च विशेषतः श्राद्धे नैव तु शालाग्रौ जुह्याद्वाहतीः पृथक् श्राद्धं कुर्याद्वा तस्मिन् गोहिरण्यादिद
क्षिण। स्त्रीणहोमो न केतैव्यः पंचगव्यं तथैव चेति जावालितं गृह्याग्निं नियमात् न च आग्नेः प्रतिनिधि र
क्ष्माद्युक्तम् अथ शूद्रस्य देवपूजाधिकारः शिवसर्वैरवे भविष्ये च यस्तु पूजयते लिङ्गं देवादिमांजगरपतिं ब्राह्मणः क्ष
त्रियो वैश्यश्च द्विवा मत्परपणतस्य श्रुतः प्रदास्यामि शुभां लोकाननुत्तमान् पूजान्न रूपशरीरहिताभिरथ लोभतौ स्त्राणा
मनुपनीतानां शूद्राणां वनरेथ्वरस्थपनेन अधिकारो रिति विष्णोर्वशं करस्य च यः शूद्रः संस्कर्तुं लिङ्गं विष्णुं गायत्रिनेन
रः इहैवायं तदुत्सा निपश्यत्यामुल्लिखे किमु शूद्रो वा नुपनीतो वा नरी वा पतितोऽपि वा कुशत्रे वा शिवं वा पिरष्टुवान्
कमश्नुते अथ शूद्रस्य महादानावप्यधिकारः मातर्ये हि रण्यगर्भदाने नरी वा यद्विवातारी एतन्न ह्यस्मत्संभवं यः कुरो
ति मह। पुरयं शृणु न स्यात्पि यत्फलं कामधेनुं दानेनैव आग्नेये ब्रह्म विदुः क्षत्रशूद्राणां कर्तव्या यत्नतो नैव पतितथा वा न्यत्राप्यु
क्तञ्चाधिकारो भवेच्छूद्रः पूतैर्धर्मनैवैदिके मोक्षधर्मपिमं ब्रह्म न द्रव्यं तिकुर्वाणाः प्रौढिकी क्रिया मिति पंचगव्यविधाने स्त्री
शूद्राणां विकल्पः स्त्रीशूद्रस्य विशुद्ध्यर्थं प्राजापत्यं समादिशेत् पंचगव्यं तु कुर्वीत स्त्रावापीदं शुचिर्भवेत् इति पराशरोक्तैः

यत्तु पंचगव्यपिवेच्छूद्रेऽत्राह्यणस्तुसुरांपिवेत् उभौतौतुल्यकर्मणौ पूयारुधेनरकंस्थितौ तत्प्राप्यश्चित्तिनाते
नायंविशेषः प्राप्यश्चित्तरत्नेज्ञेयः एवंपूर्तेपि जलाशयोत्सर्गं प्रासादप्रतिष्ठा महादानादिषु शूद्रस्याधिकारः श्रद्धि
कारिभवेच्छूद्रः पूर्वैषभनवौदिके पूर्वचाहहेमाद्रौ मदन्तरत्ने जातूकर्णः वापिकूपतडागादिदेवतायतनानि च
श्रद्धदानप्रपादानमाराधनं पुंतेमुच्यते नारदः गृहेपरगेपदानं मूर्धं संक्रमणादिषु द्वादश्यादिषु यद्दानं
तत्पूर्वैः चमुद्राहृतं क्षेत्तादिभिरप्येवमुक्तं यत्र महादानादौ शूद्रस्य होमदावाधिकारस्तत्रेदध्यागतिः वैदिक
मंत्राहितं विप्रैः कार्यमित्येकः पक्षः मंत्रवर्जानन्दुर्भूतं किंचाणः पौष्टिकिकया भित्ति गन्वादिभिरप्येवमु
द्राहृतं अन्येत्वाहुः विप्रैर्वैदिकमंत्रेणैव हेमाद्रिः कार्येदध्यागमाणापाराशरिकः माधवग्रेप्येवं पौराणमंत्रेणैवार्क्य
कर्तृकेषु पाठेन यजमाने पुते पाश्र्वेणमात्रमुक्तम् श्रवणविधिजन्यज्ञानस्थिवांगत्वात् वैदिकेतु याजमानेन मरुकार एव
श्रुतमतोऽस्य न मरुकारो मंत्रादिति गौतमोक्तिः व्यासमन्वादिवाक्यान्प्येताद्विषया एवैव अस्त्येति पृथग्श्रुत्या तत्संबन्धि
त्वात् पौराणोपविप्रस्यैव अमंत्रस्य न शूद्रस्य विप्रो मंत्रेण गृह्यते इति पूर्वोक्तचारहातेः एवं शूद्रस्याह्नुरागशान्ति
कर्मविषाकमुलादानादावपि स्त्रीशूद्राश्च सधर्मण इति स्मृतेः अतएव शूद्रकर्तृकहोमो विप्रद्वारे वपराक्षरेणोक्तिः त
था दाक्षिणां धत्तु गोविप्रः शूद्रस्य जुहुयाद्वा विः ब्राह्मणस्तु भवेच्छूद्रः शूद्रस्तु ब्राह्मणो भवेदिति श्रुतमाधवाचार्यः यो
विप्रः शूद्राहस्त्रिणामादाय तदीयं हविः शान्तिपुष्टयादिसिद्धये वैदिकमंत्रैर्जुहोति तत्र विप्रस्यैव वदोपः शूद्रस्तु हेम
मल्लं भवेत्वेति व्याचक्षे एतच्च निर्णयसिद्धयुक्तं नलकरशूद्रवर्गस्मृतिकोभुयादिनिवेयुमाधिरारमुक्तमत्रादि
ङ्मात्रमपि तेन सर्वत्र शूद्राणां वैदिकमंत्रहोमोऽप्यसौ विप्रद्वारा मंत्रकः अत्र च कोनास्त्रायेति पौराणिकोपविप्रद्वारा
श्रवणमात्रमित्यस्य प्रागुक्तमेव श्रद्धाशूद्रस्येष्टापूर्तादिकर्ममुगर्भाधानादिसंस्कारेषु - महादानाद्यपनादिकर्म

सु सर्वकर्मगतं पुण्याहवाचनमाचारानुसारं च्यते व्यासः संपूज्यगंधमाह्वयैर्द्रव्याणां स्वरितवाचयेत्
 काम्यकर्मणि मां त्वत्प्रेममाश्रुतदर्शने यमः संकटं तु द्विजः कुर्यान्निराकारमहिपतिः उपशुचतया वैश्य
 स्वस्तितुष्टे प्रकीर्तयेत् तत्र कर्त्ता दावाचम्य सुमुखश्चैकदंतश्चैत्यादिविधैः पठ्यमान श्रुत्वा, उोमधेयादि
 देशकालौ संकीर्त्य श्रुत्वा कर्त्ता सोहृतात्मनः सर्वपापक्षयसकलमिष्टानां सिद्धिरा श्रीपरमेश्वरं श्री
 त्वं यथाफलसमाचरेत्तैकादश्यादित्रयस्य सांगफलासये तदुद्यापनकर्म करिष्ये तदंगतया गणेशपूजनं
 पुण्याहवाचनं च करिष्ये इति संकल्प्य गणेशं पूजयेद्यथा हे हे रं वत्समभ्येहि श्रविकाश्रयं कार्मज सिद्धिबुद्धि
 धुन्यक्षसर्वलोकपितः पितः नागारयनागहारत्वं गणनाथ चतुर्भुज भूषितः स्वायुधैर्दिव्यैः पाशांकुशपरश्व
 धैः श्वाहावामिपूजार्थं रक्षार्थं च मम कर्त्ताः इह गच्छ गृहाण त्वं पूजार्थं रक्षचमत्कृतमिदमाह्वयं षोडशोपचारैः संपूज्य पाशै
 सफलमर्घ्यमादाय रक्षरक्षणाय ध्वक्षत्र्यक्षत्रैलेकपरक्षक भक्तानामभयं कर्त्ता जातामवभवाणं वात् द्वैनातुरक्या
 सिधोपायमातुराग्रजप्रभो वरदस्त्ववरदेहि वांछितं वांछितार्थं अनेन फलदानेन फलदो भवमेव प्रभो इत्यर्थं दत्त्वा
 कर्तुं महालायेति प्रार्थयेत् यद्वा विश्वेश्वराय नमस्त्वं ददाय सुरप्रियाय त्वं वोदराय सकलाय जगद्धिताय नागाननाय
 सितसर्पे च भूषणाय गौरैः सुताय गणनाथमनमस्ते १ भर्त्ता नाशानपराय गणेश्वराय सर्वेश्वराय शुभदाय सुरेश्व
 राय दिवाधराय विकटाय च वामनाय भक्तप्रसन्नवरदाय नमो नमस्ते नमस्ते ब्रह्मरूपाय विष्णुरूपाय ते नमः नमस्ते
 सद्गुरुपाय कारे रूपाय ते नम इति संप्रार्थ्य ततः स्वाग्नेयान्यराशिद्वेयकलशं संस्थाप्य तत्र दूर्वापंचपल्लवफलैर्मपंचरत्ना
 निदत्त्वा धान्यपूर्णपात्रद्वयं न्यस्य तत्र पाशहस्तं च वरुणमंभसां पातिमिश्रं श्वाहाव्यानि यज्ञे हिस्मिन् पूजयेन्नति गृह्य
 तामिदं वरुणमावाह्यं संपूज्य कलशस्य मुखे विष्णुः कंठे रुद्रः स्वमाश्रितः मुखे तस्य स्थितो ब्रह्मा मध्ये मातृगणारिपताः

ईष्याधः सत्राधः पातद्वयम् । पातद्वयम् आचार्यद्वयम् आशिषः प्राथयते एताः सत्याशिषः संतु
 श्रवणिकृत्तान् मंडलः कमलमकुलसदृशमंजलिं शिरस्याधाय दक्षिणे न्याण्डिना सुवर्णपूर्णकलशधारान् विद्वान्
 गान् योगिरत्नानि विष्णुमदा निच तेनायुः प्रमायेन पुण्याहं दीर्घमायुरस्तु शिवाश्रयः संतु भीमनस्यमस्तु श्रुतं चारि
 एमस्तु गंधाः पातुं मुनंगत्तयं चारुतु श्रुतः पातं वायुधमस्तु पुण्याणि पातु सौम्यमस्तु तालवृक्षानि पातु वैश्वधर्मस्तु दक्षि
 णाः पातु बह्विधं चारुतु इति विग्रहस्तद्वत्पातं कृत्वा सर्वेभ्यः प्राणिकृत्तयः कर्मभारः शुभाः शोभनाः प्रवर्तते तमहं न
 त्वामवद्विरनुज्ञातः पुण्याहं वाचाधिपं वाच्यतामिति तैत्तिरीके माविंशमाचमेपापं मासंतु गरिपं धिनः सैः स्यात्प्रवृत्तसु
 खिनः सर्वलोकाः सुखावहा इति कर्ता वदेत् ॥ विप्रस्तथास्ति त्र्युक्ता करोतु स्वस्ति ते ब्रह्मा स्वस्ति चाग्निहोत्रातयः
 सरीसृपाश्च ये दुष्टास्ते भयस्ते स्वस्ति सर्वदा ययानि नहुं पश्वधुधुनारो भगिरथः तुभं न राजर्षयः सर्वस्वस्ति कुर्वतु
 नित्यं यथाः स्वस्ति ते स्तुतिपादेभ्यश्च तुभ्यश्च स्वस्ति नस्त्वपादकेभ्यश्च मूर्ध्नि त्वस्ति ते सदा त्वाहारं च
 धारावीधेयं स्वस्ति कुर्वतु ते सदा लक्ष्मीं श्रुतं धर्तुं चैव स्वस्ति ते कुरुतं सदा आसितो देवलोऽथैव विधाभिन्नस्तथागिराः
 वसिष्ठः काश्यपश्चैव स्वस्ति कुर्वतु ते सदा धाता विधाता लोको देशो दिशश्च सदिग्धिभराः स्वस्ति ते यप्रयच्छु
 तु कर्मात्तैकेयश्च एतद्वत्स्विद्वान्भगवान् स्वस्ति करोतु तव सर्वदा देवगजाश्चैव चत्वारः दक्षिणश्च गगनं ग्रहः श्रुतं
 स्तद्धरणां योसौ नागो धारयते सदा शेषश्च वपुनागश्चैव स्वस्ति ते भयं प्रयच्छतु इति ब्राह्मणवद्वयः तत्कर्त्ता ब्राह्मण
 मनः समाधीयत मसमाहित मनसः स्मरति तेनैव यः प्रसीदंतु नंतः प्रसन्नः स्मरन् पुके कुंभाज्जठपातयन् वदंतु श्या
 तिरस्तु पुष्टिरस्तु तुष्टिरस्तु दृष्टिरस्तु अग्निमस्तु आयुधमस्तु आरोग्यमस्तु शिवं कर्मस्तु कर्मसमृद्धिरस्तु
 पुत्रसमृद्धिरस्तु धनधान्यमस्तु क्षैरस्तु इष्टसंपदस्तु अनिष्टनिवसनमस्तु यत्पापं तत्प्रतिहृत्तु नस्तु यच्छ्रेयस्तदस्तु

[illegible]

तैरुक्ते वधेश्वरपुण्यमस्तु शिवमस्तु वंशाभिष्टुदिरस्तु प्रजापतिः प्रीयतां ततो विप्रः सुरास्त्वामभिषेचं विवरा-
 यः ॥ मारो धर्मैर्मभिषेचयुः तत्र पत्नी बने श्रुतांतं रं करोतु स्वस्ति ते ब्रह्मेति पूर्वैर्भजमानस्य नीराजनम् तिलक-
 मशोर्वादां श्रद्धा रितिसर्वज इति शूद्रकमलाकरे केशूद्रस्य पुण्यहवचनं श्रय शूद्रस्य मातृकपूजनं तत्र कर्ता तं दुलपुने
 पुण्यारोपद्वाहाय मेधासा विजयि जयाया देवसेनास्वयाराहामातरो लोकमातर धृतिः शुद्धिस्तथा तु टिरामनः कुल-
 देवता गणेशेनाधिक होत्राः दृष्ट्वा पूज्यारस्तु गोडश ब्राह्मं माहेश्वरैश्चैव कोमारी वैष्णवीतथा वाराही च तथेन्द्राणां च मुह्य-
 सप्तमातर इति च गणेशे युता गौर्योर्द्विषोडशमातरो ब्राह्म्यादिसप्तमातरश्च सर्वोद्दहानं च्यंतु सुप्रतिष्ठिता वरद-
 भवतु इत्येवं नामभिः पृथक् पृथक् गवाह्यं पौडशोपचारैः संपूज्याः ततः कुडये धुमेन सप्तवारः करुणा वसुधाराधैः
 मः इत्यावाह्यसंपूज्य ललितचंडमार्गैरीश्वैकासलिलाशया भगार्हाचमगाशीच सैताद्या तमातर इति पौड-
 शोपचारैः संपूज्य ततो नादीश्वं कुर्वाणं अन्नसंकरपादौ विशेषः संप्रहे शुभाय प्रथमां तं न दृष्ट्वा सकलपमाचरेत् तन्म-
 ध्याय दिवा कुर्यान्महान्दीपो भिजायते अन्नसंबंधशब्दानामरूपानामरोगिणा अन्नास्नाचा तिलाधैश्च नादीश्व-
 क्वसंन्यवत् कारिका च संबधनामरूपणि वर्जयेदत्र कर्मणि त अन्नसंन्यवसुं द्वाकौ विधेद्वयो तस्त्वनदीनां
 मात्रादीनां च प्रत्येकं द्वौ द्वौ एवं विंशतिर्ब्राह्मणाः यद्वा मात्रादीनां त्रयाणो द्वौ द्वौ एव मष्टौ मात्रादीनामिति मानपिताम-
 हीनां पितामहीनां पितृपितामहप्रपितामहानां मातामहप्रमातामहदृष्टप्रमातामहानां सपरनीकानां ह्येवं नैवेद्यं
 ह्येकं द्वौ द्वौ विधेद्वेवानां द्वौ एव मष्टावेव अन्ननापसन्नगतिलकाद्यैर्पुण्या एव स्वधारास्थाने रवाहाशुद्धः विंशतिनां
 नशूद्रस्य संपूजनातिपातनाभावः आमातादिदानं प्राङ्मुख एव कुर्यात् ऋजुदन्तः क्रियात्तर्वाभेदां इत्याह यो

दृष्टिश्चाद्वैमहावाहिकलं वमनं वेदयतु पिंडदाने निशेषोऽसिष्ठेनोक्त दधिकर्कधुवदरीकलंतच्छ्रुतं तथा एकैकस्मिन्
 इदं पदेयं एकं नाम्नः परंतु पूर्णं दद्यात् पिंडद्वयं वधुः पिंडद्वयदानं दृष्ट्यर्थं यद्वा विवाहव्रतचूडः सुवर्णमर्धतदर्थकं पिंडदानं
 स्वदेष्टुमानं न कुर्व्यात्तिलतर्पणमिति पित्रादिश्रयाह श्रद्धाते क्रमदोषपरिहारार्थं देयं तत्र एकनाम्ना परंतु पूर्णानिति पिंड
 दानपक्षे अत्रापराविशेषोऽरूपतः रयणीये श्रद्धाकारणमर्थं चावाहनं चावनेजनं पिंडश्चाद्वै प्रकुर्वीत पिंडहर्नो निवर्तते
 यथा पिंडनिर्वाणं परहितं यत्र श्रद्धा वेधीयते स्वधावाचनलोपांस्ति विकरस्तु नाले रजते अश्वदं यदक्षिणस्त्वस्ति सौमिन्न
 रं पंपयारिथतिरितिकर्तव्यमेव अथ शूद्ररूपा पिंडकवृद्धेऽश्वद्वै संक्षिप्तप्रयोगः सत्यधुसंज्ञका विधेदेव इदं वः पाथं
 मातृपितामही प्रापितामहयोनादीमुख इदं वः पः पां २ पितृपितामहप्रपितामहानां दीमुख इदं वः पाथं ३ मातामह
 प्रमानमहवृद्धप्रमातामहानां दीमुखः सपत्नीका इदं वः पाथं इदमासनम् ततो गंधादिदानं एव गंधः इमानि
 पुण्याणि एषधुपः इदनाच्छादनं सत्यवसुसंज्ञकेभ्यो विधेदेव भ्यः १ मातृपितामही प्रापितामहो नादीमुखेभ्यः
 २ पितृपितामहप्रापितामहेभ्यो नादीमुखेभ्यः ३ मातामहप्रमातामहवृद्धप्रमातामहेभ्यो नादीमुखेभ्यः ४
 इदं गंधापाचनं संपयतां दृष्टिः इति रथा ३ चतुर्धेयथा क्रमदं रथा नतः परिनेयणार्थं मंडलमभ्युक्ष्य तत्र परिर्वेषां वि
 धाय सत्यवसुसंज्ञकविधेदेव भ्यः १ मातृपितामही प्रापितामहीभ्यो नादीमुखेभ्यः ४ पुनमब्रह्मणेभ्यो जनपथ्यासमन्नममृतं
 नादीमुखेभ्यः मातामहप्रमातामहवृद्धप्रमातामहेभ्यो नादीमुखेभ्यः ४ पुनमब्रह्मणेभ्यो जनपथ्यासमन्नममृतं
 पेषु संपयताम् दृष्टिः रतिरथान्नचतुर्धेयथा क्रमदं यं अत्राक्षं सद्दिग्गणेव देयम् अत्रापि रतिरथा ३ यमिति सप्रदं
 यः अनेन नादीश्वदेन कर्मादेव ताः प्रापतां दृष्टिः नादीश्वदं सुप्रोक्षितमस्तु शिवाऽत्रापः संतु सौमनस्यमस्तु अ
 क्षतं चारिष्टमस्तु नादीमुखो मातरः प्रीयतां नादिमुखाः पितरः प्रीयतां नादीमुखा मातामहाः प्रीयताम् गोत्रेनोर्वधताम्

दातारो नो भिवथैतद्विदः संततिरेव च अद्धाचनो मातृगन्तुः बहुद्वैपचने अस्तुः अत्रंचने बहुभवेदतिथीं श्रुलमेम
 हि याचितारश्चनः संतुमाचयां च भमकंचनेति संघार्थः विगैस्तथास्ति तिवाच्यः गोत्रं नो ब्रूताम् वेदः संततिरेव
 च अद्धाचयो नाव्यगमन् बहुद्वैपचने अस्तु अत्रंचने बहुभवेदतिथीं श्रुलमर्थः याचितारश्चनः संतुमायां चिध्यनुकं
 चनेति नरपुत्रं तते दक्षिणादानं तद्यथा कुरैतन्नादींश्चाद्धकर्मणः सांगतासिद्धयै द्रक्षामलकारतिनिःकंपदाक्षि
 णां अदरे कंददामि विश्वेदेवाः प्रीयताम् नदीं मुखाः देवताः प्रीयताम् मातापितामहं चैव तथैव प्रपितामहीं पिता
 पितामहश्चैव तथैव प्रपितामहः मातामहस्तपिता च प्रमातामहकादयः एतेभ्यः तु नृजाताः प्रपच्छंतु वमंगलमिति
 नयाविसर्जयेत् इति शुद्धस्य दृष्टिश्चाद्धम् ॥ अथोवापनप्रयोगः सवस्त्रैः शुद्धयोः समानधर्मत्वाद् वैदिक एवेति
 श्रुताः पौराणं न प्रपुनरुक्तो भिद्यते तत्रादौ स्वावायर्थोपि दृष्टेयास्तरेण धिद्विमं दंपवायुशक्ति संपाद्योद्या
 पनसंभूतिवादाय आसने उपविश्या च मयप्रतिज्ञासंकरं कुर्यात् देशकालौ संकीर्त्या मुकगोत्रौ मुकदासिंहस्त्रीचै
 दमुकगोत्रा मुकदासां वाहं सर्वपाप्रक्षयपूर्वकसकलामोष्ठपादयुत्तरं विष्णुप्रभृतिस्वामीं यदेवता प्रीत्यर्थं यथा विद्या
 चरितैकादश्यादि व्रतसांगलावाप्तये तदुद्यापनं करिष्ये तत्पूर्वागत्वेन गणेशादि पूजार्थं मां चाय्यदि वरं च करि
 ष्ये अथावायै वरणं अथास्मिन्नेकादश्यादि व्रतोद्यापनं कर्मायुवायै र्वेन स्वाप्तमहं दृष्टे अथायै र्वनयथा स्वर्ग
 याकार्दानां दहरूपतिः तथा त्वं मम यज्ञोस्मिन्मया चार्यं द्विजोत्तमेत्याचार्यं वृणुयात् साति विभवचतुर्हरे पुजापूकान्
 द्वारपालाश्चैव दृष्टुयात् ऋग्वेदः पद्मपत्राक्षो गायत्रः सोमदैवतः अग्निगोत्रस्तु विंशद्भक्त्युक्तिवमेमे स्तुमेव १
 काचराक्षो यजुर्वेदं स्तुभो विष्णुदैवतः कश्यपपुत्रस्तु विंशद्भक्त्युक्तिवमेमे स्तुमेव २ सामवेदस्तु पिगाक्षो जागतुः
 यजुर्वेदतः भारद्वाजस्तु विंशद्भक्त्युक्तिवमेमे स्तुमेव ३ दृष्टेवैश्वदेवस्तु विंशद्भक्त्युक्तिवमेमे स्तुमेव ४

त्वनेमखेभव ५ यदांत्वाचार्यएवैकस्तदाऋत्विगादिवरणंकुर्थात् अथाचार्योयजमानस्यवस्त्रफलाधातादिकं
 चदध्या अभिषेकंकृत्वा रक्षामुत्रंकरेवदध्या स्वरितवाचनंकृत्वा तिलकंकारयित्वा दूर्वाक्षतादिकं दद्यात् तत्रमंत्रः करो
 तुस्वरिततेजस्रहास्वस्तिचापि द्विजतपःसरोसुपाश्रये श्रेष्ठस्तेभ्यस्तेस्वस्ति सर्वदा १ ययातिर्नहुषश्च धंधुमारोभर्गो
 रयः तुभ्यंरजर्षयः सर्वेस्वस्ति कुर्वंतु तित्यशः २ स्वास्ति तेस्तु द्विपादेभ्यश्चतुष्पादेभ्य एव च स्वस्य स्वपादकभ्यश्च तव
 नित्यं महामखे ३ स्वाहास्वधा शर्चा चैव स्वरित कुर्वंतु तित्यशः लक्ष्मिरं रं धर्ता वैवकुलतां स्वरिते सदा ४ आसिते देवल
 श्वेवाविश्यामि बरत धांगिराः वसिष्ठः कश्यपश्चैव स्वस्ति कुर्वंतु ते सदा ५ धाता विधाता लोके शोदिशश्च सादिर्गोभराः
 दिग्गजाश्चैव चत्वारः क्षितिश्च स नवग्रहाः ६ स्वास्ति ते संप्रयच्छंतु कार्तिकेयश्च पण्डितः विवस्वान् भगवांश्चैव करो
 तुस्वस्ति सर्वदा ७ अथ रताद्धरणो यो सौ नागो धारयते सदा शेषश्च पन्नगश्चैव स्वस्ति तुभ्यं प्रयच्छतु ८ इति स्वरित
 वाचनम् पठित्वा पुण्याक्षतादिकं सर्वेदधुः अथ चार्घ्यं भूतोत्साराणं कुर्यात् अपसर्धतु ते भूता ये भूता भूतिरिचिताः ये
 भूता विघ्नकर्तारस्ते न इदं तु शिवाज्ञया १ यदन्नं स्थितं भूतं रथानमाहृत्य सर्वतः स्थानं त्यक्त्वा तु तत्सर्वं यन्नस्येत नग
 च्छतु अथ तोरणपूजनम् पूर्वं सुदंष्ट्र तोरण एनं यज्ञं रक्ष सर्वं विघ्नां निवारयेत्यावाह्य ऋग्वेदाधिष्ठिता य सुदंष्ट्र तोरण
 यनम इति संपूज्य दक्षिणे विकट तोरण एनं यज्ञं रक्ष सर्वं विघ्नां निवारयेत्यावाह्य यजुर्वेदाधिष्ठिता य विकट तोरणाय नम इति
 संपूज्य पश्चिमे सुकर्म तोरण एनं यज्ञं रक्ष सर्वं विघ्नां निवारय सामवेदाधिष्ठिता य सुकर्म तोरणाय नम इति
 संपूज्य उत्तरे सुहोत्र तोरण एनं यज्ञं रक्ष सर्वं विघ्नां निवारय इहारेषुकलशान् संस्थाप्य संपूज्य सर्वं च कलशेषु दर्पादे
 यः ततो द्वारपूजनम् पूर्वद्वारे यजेनमः विधाजेनमः द्वारश्चैव नमः गणपतये नमः वास्तुपुरुषाय नमः दक्षिणे वला
 यनमः सुवलाय नमः द्वारश्चैव नमः गणपतये नमः वास्तुपुरुषाय नमः पश्चिमे जयाय नमः विजयाय नमः

द्वारश्रेयैनमः गणपतयेनमः वास्तुपुरुषायनमः उत्तर चंडायनमः प्रचंडायनमः द्वारश्रेयैनमः गण
 पतयेनमः वास्तुपुरुषायनमः मंडपपूजायाव्रतोद्यापननिबंधेषु प्रायशोनकत्वद्वेदमंत्रैरेवानुष्ठेयत्वाच्च स्त्रीशु
 द्राश्चसधर्माण्डित्युक्तिमाश्रित्यात्रपरित्यागञ्चितः अप्रसर्वतोभद्रपूजाप्रारभ्यते तद्यथा कारयेत्सर्वतोभद्रंवे
 दिकोपरिसुंदरं तिर्यग्भूर्ध्वगतारेखाः कुर्यादिकोनविशतिः खंडेद्वुस्त्रिपदः कोणेशंखलाः पंचकोष्ठाः ए
 कादशपदवल्लीभद्रं चनवाभिः पदैः चतुर्विंशत्पदवापिपरिधिः विंशभिः पदैः मध्येपोडशभिः कौष्ठैः पद्ममष्टदलं
 रम्यतं सिंतेदुः शूललंकृष्णवल्लीनीलेनपूरयेत् भद्राकृष्णसितावापिपरिधिः पीतवर्णका शुक्लवायदिवारकंपद्म
 कार्भसुशोभनं बालांतरादलाभेताः कर्णिका पीतवर्णका खंडेद्वुः शूलवल्लीवापिभद्रं तु रेचमं परिध्यावेष्टितं
 पद्मवाह्यित्स्वचंजरत्नमः सर्वव्रतं समुद्दिष्टं सर्वतोभद्रमंडलं कारयेत्सर्वधान्यैर्वावर्णकैरुपशोभितं पीतहारिद्राचूर्ण
 स्यादस्मिततंडुलसंभवं कौस्तुभचूर्णमरुणकृष्णदग्धपुलाकजं विलवादिपत्रैर्हरितमेवं रम्यारपंचवर्णकं तन्मध्ये रथा
 पयेद्देवान्ब्रह्माद्याश्चतुरासुरान् अथस्यानप्रकारः मध्ये ब्रह्मातथाष्टासुदिक्षुसेमादिदेवताः वायुसेमद्वयोर्मध्ये
 दसत्तष्टौतुपूजयेत् सोमईशानयोर्मध्ये रुद्रानेकादशैवतु इंद्रईशानयोर्मध्ये आदित्यान्द्वादशैवतु इंद्राग्निमध्ये च तथा
 अश्विनौपूजयेत् तथा आग्नेयमयोर्मध्ये विवेदेवान्सप्तैतकान् वान्यनैर्ऋतयोर्मध्ये सप्तयक्षांश्चपूजयेत् नैर्ऋत्यां
 वृषयोर्मध्ये नागान्भूतांश्चपूजयेत् आप्यवायुज्योतिर्मध्ये गंधर्वांस्तरसोपजेत् ब्रह्मसेमद्वयोर्मध्ये रुद्रानेकादशार्चयेत्
 रुद्रं नंदीवृषशूलं महादेवं चपूजयेत् ब्रह्मेशानद्वयोर्मध्ये दक्षदीनसप्तपूजयेत् ब्रह्मातकादिशोर्मध्ये रेवधांचैव प्रपूजयेत्
 ब्रह्मणो नैर्ऋतैर्मध्ये गणपंतु प्रपूजयेत् वरुणब्रह्मणोर्मध्ये अपः संपूजयेत् तथा मध्ये वायोर्ब्रह्मणश्चमरुतः संप्रपूजयेत्
 ब्रह्मणः पादभूलेतमे दिर्नोतत्रपूजयेत् कवेरीनांदीवैवद्यमुनाचसरस्वती गंगाकृष्णातथा गोदापूज्यः सप्तचत्वारिंशः
 क्षारशीरमधुसूतपुष्पैर्भस्त्रद्वयैः संभवः तद्ब्रह्मेवास्त्रपत्राणि दिगोशानामनुकमात् पत्राणि वाहनानि सप्तपयोग्रहा

भैवमार्हं शीघ्रमुत्तमं ॥ १ ॥ स्थापनयुक्तक्रमः सर्वतोभद्रमभ्ये कर्णिकायां ब्रह्मणेनमः ब्रह्माणमावा
 हनामि १ पूर्ववापराङ्गावयननः इंद्रनावाहयामि २ अग्नेर्यां खड्गे शूरावरोपरि अग्नेनेनमः अग्निमावा
 हयामि ३ दक्षिणेवाप्यां नमयनमः यन्ममावाहयानि ३ नैर्ऋत्य खड्गे शूरावरोपरि निर्ऋतयेनमः निर्ऋ
 तिमः ० ४ पश्चिमेवाप्यां वरुणावयनमः वरुणमा ५ नायकं खड्गे दौ शूरावरोपरि नायकेनमः वयुजावाहयामि ६ उत्तरेवा
 प्यां सोमावयनः सोममा ७ ईशाने खड्गे दौ शूरावरोपरि ईशानायनमः ईशानमा ८ ईशाने द्रुमभ्ये भद्रवसुभ्योनमः
 वसुनवा ५ इंद्राग्निमभ्येभद्रे रुद्रेभ्यानमः रुद्रानावाहयामि १० अग्निवममभ्येभद्रे आदित्येभ्योनमः आदित्या ११
 यमनिर्ऋतेभ्येभद्रे मरुत्येनमः मरुतश्चावा १२ वायुसोममभ्ये अश्वेभ्योनमः अश्विनावा १३ सोमेशानमभ्ये रुक्मद
 पम १४ ततो ब्रह्मेद्रमभ्ये वर्यां विष्णवेनमः विष्णुमावाहयामि १५ ब्रह्माग्निमभ्ये वर्यां गणपतयेनमः गणपति १६
 ब्रह्मयममभ्ये वर्यां पितृभ्योनमः पितृना १७ ब्रह्मनिर्ऋतेभ्ये वर्यां गंधर्वाभ्योनमः गंधर्वा १८
 ब्रह्मवरुणमभ्ये वर्यां सत्यमातृभ्योनमः सत्यमातृरावाहया १९ ब्रह्मवायुमभ्ये वर्यां सप्रेभ्योनमः सर्पानावाहयामि
 २० ब्रह्मसोममभ्ये वर्यां दुर्गाभ्योनमः दुर्गामा २१ ब्रह्मेशानमभ्ये वर्यां गंगादिपंचनदीभ्योनमः पंचनद्यश्चावा २२
 ततो नंदलंतः पद्मस्याष्टदलेषु ईशानदले दक्षायनमः दक्षमा २३ पूर्वदले पुरुषाय पुरुषमावा २४ अग्नेयदले
 दुर्गांमावाह २५ दक्षिणदले रवयायै नः रवयामा २६ नैर्ऋतदले मृत्युवेनमः मृत्युमा २७ पश्चिमदले
 शेषाय नमः शेषमा २८ वायव्यदले सप्तसागरभ्योनमः सप्तसागरानां वा २९ उत्तरं मरुतो नमः मरुतश्चा
 ३० ब्रह्मणः पादमूले गणपतयेनमः गणपतिमा ३१ कर्णिकायां नभेष्टथेनमः एष्टथीना ३२ मेरुवे
 नमः मेरुमा ३३ पूर्वं ऋग्वेदाय नमः ऋग्वेदमा ३४ दक्षिणे यजुर्वेदाय नमः यजुर्वेदमा ३५ पश्चिमे सांमवेदाय नमः

सामवेदमा. ३६ उत्तरश्रयवेदायनमः श्रयवेदमा. ३७ पूर्वोदितः वज्रायनः ३८ शाक्येनमः ३९ इंद्रायनमः
 ४० खड्गायनमः ४१ पाशायनमः अंकुशायनमः ४२ गदायैनमः ४३ शूलायनमः ४४ पुनःपूर्वादितः ऐराव
 तायनमः ४५ मेघायनमः ४६ महिषायनमः ४७ भेनायनमः ४८ मकरायनमः ४९ एणायनमः ५० शिव
 कायैनमः ५१ हयमायनमः ५२ पुनःपूर्वादितः गौतमायनमः ५३ भरद्वाजायनमः ५४ विश्वामित्रायनमः
 ५५ कश्यपायनमः ५६ जमदग्नयेनमः ५७ श्रवणेनमः ५८ वाशिषायनमः ५९ अरुण्येनमः ६० पुनःपू
 र्वोदितः आदित्यायनमः ६१ सोमायनमः ६२ भौमायनमः बुधायनमः ६३ गुरवेनमः ६४ शुक्रायनमः ६५
 शनयेनमः ६६ राहवेनमः पूर्वशानयोर्मध्यकेतुभ्यानमः ६७ तद्वाह्यपूर्वादितः ऐंद्रिशक्येनमः ६८ कौमार्येन
 मः ६९ ब्रह्मायैनमः ७० वाराह्येनमः ७१ चामुडायैनमः ७२ वैष्णवेनमः ७३ महेश्वर्येनमः ७४ वैनायक्येनमः इति
 सर्वदेवतासाधारणसर्वतोभद्रपूजनं भगवत्पुष्पाक्षतैर्विधेयम् शिवशक्तिवत्पुलिंगतोभद्रमंडलविशेषणोक्तम् तस्यो
 द्धारक्रमोल्लिख्यपुराणे रेखास्त्रष्टादशाः कार्यर्यालिंगतोभद्रमंडले कोणद्विस्त्रिपदः श्वेतास्त्रिपदः कृष्णशंखला वल्लोस
 सपदानालामद्गरकचतुष्टयदं भद्रपार्थमहल्लङ्कणमिकादशैः पदैः शिवस्यपार्थतोवार्थिकुट्टयार्त्तपंचपदांसिता पदभे
 केतयार्पितं भद्रवाच्यो रतुमभ्यत. शिरसि शंखलायाश्च कुर्यात्पितं पदत्रयं लिंगानां संकंदतः कोष्ठार्धं शतीरकचर्णकः
 पदविधिः पतिवर्णस्तु पदैः षोडशाभिः स्मृतता पदैस्तु नवभिर्मध्येरकं पद्मं संकर्णिकं अत्रापि सर्वतोभद्रमंडलदेवतापूज
 नं शक्तिपूजांतं कृत्वा अष्टनैरवानां कार्यं पूर्वश्रुतितां भैरवायनमः ॥ १ ॥ आग्नेयान्तरुभैरवायनमः ॥ २ ॥ द
 क्षिणचंद्रभैरवायनमः ३ नैऋत्यं क्रोधभैरवायनमः ४ पश्चिमेऽन्तर्महेश्वरभैरवायनमः ॥ ५ ॥ वायव्ये कपालिभैरवायनमः
 ॥ ६ ॥ उत्तरे भाग्येश्वरभैरवायनमः ॥ ७ ॥ ईशानसंहारभैरवायनमः ॥ ८ ॥ पुनः पूर्वोदितः भवायदेवायनमः

॥ १ ॥ शर्वोपदेवायनमः २ पशुपतयेदेवायनमः ॥ ३ ॥ ईशानायदेवायनमः ॥ ४ ॥ रुद्रायदेवायनमः ॥ ५ ॥
 उग्रायदेवायनमः ॥ ६ ॥ भीमायदेवायनमः ॥ ७ ॥ महतेदेवायनमः ॥ ८ ॥ इतिमंडलदेवतापूजनं कृत्वा व्रतो
 यापनदेवतापूजार्थं कलशस्थापनं कार्त्तुं तच्च ग्रहवेद्यां ग्रहपूजापूर्वकं कार्त्तुं अथ करिष्यमाणैकादश्यादि व्रतो यापन
 कर्मणो यथोक्तफलप्राप्त्यर्थं सूर्यादि नवग्रहाणामधिदेवताप्रत्यधिदेवतासहितानां स्थापनमहं करिष्ये कलिनादेशो
 द्रवकारपपगोत्रं ईश्वराधिदेवताश्रमिप्रत्यधिदेवतासहित सूर्यपद्महागच्छ १ यमुनातीरोद्भवश्रान्नेयसगोत्रं उग्रमधिदे
 वताश्रापप्रत्यधिदेवतासहित चंद्रहागच्छ ॥ २ ॥ श्रवतीसमुद्भवभारद्वाजगोत्रं स्कदाधिदेवताभूमिप्रत्यधिदे
 वतासहित भौमहागच्छ ॥ ३ ॥ मगधदेशोद्भवश्रान्नेयगोत्रं एष्यधिदेवताप्रत्यधिदेवतासहित वृषपद्महागच्छ ४
 सिंधुदेशोद्भवश्रान्नेयसगोत्रं ब्रह्माधिदेवताइंद्रप्रत्यधिदेवतासहित वृश्चिकपद्महागच्छ ॥ ५ ॥ भोजकटदेशोद्भव
 भार्गवगोत्रं इंद्राधिदेवताइंद्राणीप्रत्यधिदेवतासहित शुक्रपद्महागच्छ ॥ ६ ॥ सौराष्ट्रदेशोद्भवकाश्यपगोत्रं यमश्रिदेव
 ताप्रजापतिप्रत्यधिदेवतासहित शनैर्हागच्छ ॥ ७ ॥ राटिकापुरोद्भवपैथीनासिगोत्रं कालाधिदेवतासर्पप्रत्यधिदेव
 तासहित राहोर्हागच्छ ॥ ८ ॥ श्रंतर्वेदीसमुद्भवजैमिनिगोत्रं चित्रगुप्तश्रिदेवताब्रह्माप्रत्यधिदेवतासहित तर्कतो
 इहागच्छ ॥ ९ ॥ आदित्यादिग्रहभ्यश्च श्रिदेवताप्रत्यधिदेवतासहितेभ्योनमः इति सर्वोपचारैः पूजयेत् अथ प्रार्थ
 नां श्रादित्यश्चंद्रमाभौमेव धोर्जावः सितोर्कजः ग्रहाः सर्वे प्रसीदंतुराहुः केतुश्च पूजिताः १ ततो गणेशादिपंचलोक
 पालपूजनं शनैरुत्तरभागे गणपते इहागच्छ १ शनैरुत्तरभागे दुर्गे इहागच्छ ॥ २ ॥ रवैरुत्तरभागे वायो इहागच्छ ३
 राहोर्दक्षिणभागे आकाश इहागच्छ ॥ ४ ॥ केतोर्दक्षिणभागे श्रिभिनौदेवौ इहागच्छतां ॥ ५ ॥ गणपतयेनमः १
 रहोर्गैयनमः ॥ २ ॥ वायवेनमः ॥ ३ ॥ आकाशायनमः ॥ ४ ॥ श्रिभिनौदेवौ ॥ ५ ॥ एवं सर्वोपचारैः संपूज्य

॥ ६ ॥ ततोऽग्रहमंडलात्पूर्वादितः इंद्र इह गच्छ इंद्राय नमः ॥ १ ॥ अग्रे इह गच्छ अग्रेय नमः ॥ २ ॥ यम इह गच्छ यमाय नमः ३ निर्ऋते इह गच्छ निर्ऋतेय नमः ४ वरुण इह गच्छ वरुणाय नमः ५ वायो इह गच्छ वायो नमः ६ सोम इह गच्छ सोमाय नमः ७ ईशान इह गच्छ ईशानाय नमः ८ ब्रह्मन् इह गच्छ ब्रह्मणे नमः ९ अन्तर्ह गच्छ अन्तर्हय नमः १० इत्यावाह्यसर्वोपचारैः संपूज्य प्रार्थयेत् आखण्डलोद्भिर्भगवन् न्यमो वै निऋतिरतथा वरुणः पवनरथैव धनाभ्यक्षः सदा शिवः ब्रह्मणा सहितः शेषो दिक्पालः पातु सर्वदा इति समस्तमंडलदेवतापूजनम् सर्वतोभद्रादिमंडले व्रताधिषादेवतापूजायै कलशं स्थापयेत् भूभयं नम्र इति भूमिरप्यर्थः यवगोधूमधान्या नितिलाः कणुस्तौ यै च यथामाकारचणकाश्चैव सप्तधान्या मितिरमृतं सप्तधान्यैभ्यो नमः इति सप्तधान्या कलशाय नमः इति कलशस्थापनम् गणेशयमुने च गोदावारिसरस्वति नर्मदे संधु कविरजले रिमन्सन्निधिक्षुर इति तीर्थजलेनापूर्य्य कपूरचंदनदूर्पकुंकुमचवतुःसमं सर्वगंधमिति रूपातं समस्तसुरवल्गुमं इति गंधद्रव्यनिक्षेपः कुष्ठमांसहिरद्वेदे मुराशौ लेपचदनं यथा चंपकमुरताय सर्वैषाधिगणैः स्मृतः सर्वौषधीभ्यो नमः इति सर्वौषाधिनिक्षेपः अश्वत्थोद्वरः क्षतरचूतन्यग्रोषपल्लवाः पंचपल्लवैभ्यो नम इति पंचपल्लवप्रक्षेपः गजाश्वरथवल्मीकसंगमाद्भद्रगोकुलात् राजद्वारप्रवेशाच्चमृदः सप्तविनिक्षिपेत् उद्धृतासि 'वराहेण कृष्णेन शतबाहुना' नृत्तिके हरमे पापं यन्मया दुष्कृतकृतमिति सप्तमृत्तिकाभ्यो नमः इदं फलं महं दिव्यं समस्तफलदं मतामिति फलं हिरण्यगर्भं गर्भस्त्वहेमर्वाजं विभावसोः अन्नतपुण्यफलदमतः शांतिं प्रपद्यतु इति हिरण्यं कनककुलिशं नीलं पद्मरागं च मैत्रिकं पचरत्नमिति रूपातं कलशे पुनियोजयेत् पंचरत्नेभ्यो नमः दुर्वासि शतपत्रासि शतमूलाशतांकुरा शतहरसि पापानि शतमायुः प्रवृद्धये दुर्वायु नमः इति दुर्वाक्षेपः शरण्यं सर्वलोकानां लज्जायाः

परिरक्षां यस्मात्सुखं लघापरित्वं वासः शान्तिप्रपच्छतु इति रक्तवस्त्रेण वेष्ट्य पूर्णाग्नाः पूर्णसंकाशाः पूर्णाः संतुमनोरथाः
पूर्णकुम्भस्य पूर्वार्धे पूर्णपात्रं प्रदीपयते पूर्णपात्रापनमः इति पूर्णपात्रं कलशोपरिदध्यात् ततः सर्वसमुद्राः सारितरती
र्थानि जलदानदाः आयांतु यजमानस्य दुरितक्षयकारकाः वरुणकलशं यनमः इति सर्वोपचारैः संव्यप्रार्थयेत् कल
शस्य मुखे विष्णुः कंठे रुद्रः समाश्रितः मूले तस्य स्थितो ब्रह्मांशश्चेमातु गणाः रुमताः कुक्षौ च सुगन्धः सततसतीपावसु
धरा देवदानवसंवाधे मध्यमनिमहोदधौ उत्पन्नो सितदाकुम्भविधृतो विष्णुना स्वयं त्वत्तोये सर्वतीर्थानि देवाः सर्वैव
धिस्थिताः स्वयिति धृतिभूतानि त्वयि प्राणाः प्रतिष्ठिताः शिवः स्वयं रमेव आसि विष्णुस्त्वं च प्रजापतिः आदित्यावसर्वा
रुद्रा विवश्वेदेवाः सपैतकाः स्वयिति धृति सर्वोपयतः कामफलप्रदः स्वप्नसादादिमयं जकृतुं मां हे जलोद्भव
साक्षि धं कुरु मे देव प्रसन्नो भव सर्वदा इति कलशस्थपापनं विधाय शान्ताकारं भुजंगशयनं पद्मनाभं सुरेशाभिध्यादिवि
ष्णुव्रते पुष्पानाम् कर्पूरगौरं करुणावतारं संसारसारभुजगद्गहारं सदावसंतं हृदयारविदेभवं भवानीसहितं नामाभि इ
ति शिवरात्र्यादिव्रते पुष्पानाम् आगच्छ देव देवेश तेजोराशो जगत्पते क्रियमाणानामया पूजां गृहाण सुरसत्तम इत्यावाह
नं नानारत्नसमायुक्तं कर्तारं चरविभूषित आसनं देवदेवेश श्रीद्वैतार्थं प्रतिगृह्यतां इत्यासनं पादं गृह्णाण देव शस्त्रं वैश्व
करं प्रभो भक्त्या समर्पितं देवलोके नार्थनमोस्तुते इति पाद्यम् नमस्ते देवदेवेश नमस्ते धरणीधर नमस्ते जगदाधार
अर्धैनः प्रतिगृह्यतां इत्यर्घ्यम् कर्पूरवासितो धं मं द्वाकेन्याः समारुतं आचम्य तां जगन्नाथमया दत्तं हि भक्तिः
इत्याचमनम् शंकरारससंयुक्तं पयोदधिघृतं मधुपंचामृतं समानीतं स्नानार्थं प्रतिगृह्यतां इति पंचामृतस्नानम् गंगा
चपमुना चैव नर्मदा च सरस्वती तार्पाण्योष्णैरेवाचताभ्यः स्नानार्थमाहृतं तोये मतस्सुखरुपं शंस्नानीयं प्रतिगृह्यतां
इति शुद्धस्नानं सर्वभूषाधिके सौम्ये लोके लज्जानिवारणे मये प्रपादिते तु भगवत्सर्वाप्रतिगृह्यतां इति वस्त्रं ॥ ८ ॥

सर्वदेवनमस्तेस्तु ब्राहिमंभवसागरात् ब्रह्मसूत्रं सोतरीयं गृह्णाण परमेश्वर इति यज्ञोपवीतस्थाने पीतसूत्रादिकदेवम्
 १ श्रीखड्गचंदनं दिव्यगंधाढ्यं सुमनोहरं विलेपनं सुरश्रेष्ठ गृह्णाण परमेश्वर इति गंधः १० मारुत्यादीनि सुगंधानि मोल
 त्यादीनि वैप्रभो मयानीतानि पूजायै पुष्पाणि प्रतिगृह्यताम् इति पुष्पाणि ११ यनरूपतिरसो दिव्यगंधाढ्यो गंध उत
 मः आध्रैः सर्वदेवानां धूपो व्रति गृह्यतां इति धूपं १२ साज्यं त्रिवर्तिसंयुक्तं नहनाघोजितं मया दीपं गृह्णादेवैशं
 लोक्यति मिरापहं भक्त्या दीपं प्रवच्छामि देवाय परमात्मने ब्राहिमानरकादधोरहि पृथ्वाति निर्मोस्तुते इति दीपम् १३
 अन्नं च तुर्विधं रवादुरसैः षड्भिः समन्वितं भक्ष्यभोज्यसमायुक्तं नैवेद्यं प्रतिगृह्यतां इति नैवेद्यम् १४ समस्तदेवदेव
 शसर्वतृप्तिकरं परं अखंडानंदं संपूर्णपानीयं प्रतिगृह्यतां इति जलम् १५ इदं फलं मया देव रथापितं पुरतस्तव तेनेमस
 फलावाप्तिर्भवेज्जन्मनि जन्मनि इति फलं १६ पूर्णफलं मह्यं दिव्यं नागवल्लीदलैर्भुतं कर्पूरलासमायुक्तं ताम्बूलं प्रति
 गृह्यतां इति ताम्बूलम् १७ हिरण्यगर्भगर्भस्थं हेमवीजं विभावसोः अनंतपुष्पफलदमतः शान्तिप्रवच्छमे इति दक्षिणा
 द्रव्यम् १८ इंद्रादित्यौ च धरणीविद्युदग्निस्त्वमेव च त्वमेव सर्वज्योतीषि आत्तं यं प्रतिगृह्यताम् इति नीराजनम् १९
 नमस्ते पुंडरीकाक्ष नमस्ते रत्नमरप्रिय नमस्ते जगदाधारदेव देवनमोस्तुते इति पुष्पांजलिः २० यानि कानि च पापा
 नि जन्मान्तरकृतानि च तानि सर्वाणि नश्यंतु तद्दक्षिणपदे पदे इति त्र्यदक्षिणा २१ नमः सर्वहि तार्था यजगदाधारहेतवे
 साष्टांगो यं प्रणामस्ते प्रयत्नेन मया कृतः इति नमस्कारः २२ यन्मया भक्तिं संयुक्तं पुष्पं फलं जलं समर्पितं च नैवे
 द्यं तद्गृह्णाण जगत्पते इति प्रार्थना २३ आवाहनं न जानामि न जानामि विसर्जनम् पूजामहं न जानामि क्षमस्व पर
 मेश्वर परस्परसूच्या च नामोक्त्या तपो यज्ञक्रियादिषु न्यूनं संपूर्णतायां तिस्र्यो वेदे तमच्युतं इति सर्वसाधारणपूजा
 विधानं अथैकादशी व्रतोद्यापने कश्चिद्विशेषो भिधीयते अत्र द्वादशमासस्थैश्चतुर्विंशत्येकादशी व्रतदेवतानां मूर्तयः

कलशेषपूज्याः सर्वतोभद्रस्यपरितः प्रागादिक्रमेण अथवा द्वादशकमलादौ पूज्याः श्रियासहिताय आदिकेशवाय
 नमः १ रुक्मिणीसहिताय केशवाय नमः २ कांत्यासहिताय माधवाय नमः ३ मोहिनीसहिताय चाक्रिणे नमः ४
 शक्त्यासहिताय विष्णवे नमः ५ त्रियासहिताय वैकुण्ठाय नमः ६ विभूतिसहिताय मधुसूदनाय नमः ७ मोहिनी
 सहिताय जनार्दनाय नमः ८ इच्छासहिताय त्रिविक्रमाय नमः ९ लक्ष्मीसहिताय उर्ध्वदाय नमः १० प्रीत्यास
 हिताय वामनाय नमः ११ कीर्त्यासहिताय यज्ञपुरुषाय नमः १२ रत्यासहिताय श्रीधराय नमः १३ पद्मासहिता
 यवासुदेवाय नमः १४ मायासहिताय हर्षकेशाय नमः १५ प्राप्तिरसहिताय हरये नमः १६ राधासहिताय पद्म
 नाभाय नमः १७ सुशक्तिसहिताय योगीश्वराय नमः १८ महिमासहिताय दामोदराय नमः १९ प्राकान्त्यस
 हिताय पुंडरीकाक्षाय नमः २० अंजनीसहिताय कूर्माय नमः २१ मंगलासहिताय पृथ्वीधराय नमः २२ वरदा
 सहिताय त्रिहाय नमः २३ शुभासहिताय उर्ध्वदाय नमः २४ सर्वोपचारैर्यथाशक्तिसंपूज्य अथ त्रैवचतुर्विंशत्ये
 कदशीनां पूजापिकार्या तत्रादौ शुक्लाः कृष्णाश्चैकदश्येनाममत्रैः संपूजयेत् एकदशीष्टपस्थानुनीलशुद्धात्रिशूलि
 नी ताम्रवर्णारथारुढा पात्रसेटासिपंकजा १ एकदशोमृगावजस्थतुलाकर्तारिकायुता सिंहाननारुणालातुंदिनीला
 सिनीपरा २ मतेव सर्ववालानामौषधरेणिणा मिव रक्षार्थं सर्वलोकानां निर्मितेकादशीतिथिरतिध्यात्वा तासां नाम
 मंत्राणि चैत्रकृष्णपापमोचिनी १ चैत्रशुक्लाकामिका २ वैशाखकृष्णावस्थिनी ३ वैशाखशुक्लामोहिनी ४ ज्ये
 ष्ठकृष्णपरा ५ ज्येष्ठशुक्ला-निर्जला ६ आषाढकृष्णयोगिनी ७ आषाढशुक्लाशायिनी ८ श्रावणकृष्णाका
 मदा ९ श्रावणशुक्लापुत्रदा १० भाद्रकृष्णाभ्रजा ११ भाद्रशुक्लापद्मा १२ आश्विनकृष्णादंडिरा १३ आ
 श्विनशुक्लापापाकुशा १४ कार्तिककृष्णारमा १५ कार्तिकशुक्लाहरिवोधिनी १६ मार्गशुक्लाउत्पदा १७ मार्गशुक्लानो

क्षदा १८ पौषकृष्णसफला १९ पौषशुक्लपुत्रदायिनी २० माघकृष्णपक्षतिला २१ माघशुक्लजया २ फाल्गुण
 कृष्णविजया २३ फाल्गुनशुक्लआमलकी २४ एताश्चपिचतुर्विंशतिकलशेषुनामभंत्रैस्तत्रैवसंपूज्याः ततः कृतजलिर्द्व
 द्यमाणमंत्रैः प्रार्थयेत् धृतोस्मिन्मावाभक्त्या प्रत्यब्दयावद्व्रतप्रसिद्धदेवदेवेशसर्वाकामान्प्रदोहि मे अज्ञानाद्ज्ञान
 तेषां पिबतं न्यूनाधिकं च यत् दीनस्य ममनाथस्त्वं क्षमस्व पुरुषोत्तम एतत्कालं व्रतं चोर्णमगव न्यन्मयाहरे व्रतं त
 र्णुणं तां यत्तु वत्ससादाज्जनादेन मार्गशीर्षमया देवयत्कृतं व्रतमुत्तमं भवेत् तन्मे प्रीतिं सजया कृष्णकेशवो १ पौष
 मास्यपि देवशयद्रतं कृतमच्युत तेनानंतः सपत्नीकः प्रीतोनारायणोऽस्तु मे २ माघशिवतः सपत्नीको माघश्याच्यु
 तो मया व्रतेन तोषितो वयः प्रीतो स्यात्तज्जनादेनो ३ फाल्गुणशयद्रतमक्त्या विहितं तेन मे हरिं विश्वेशचक्रिणो देवो प्री
 वेतां पापमोक्षदो ४ चैत्रैकं ठविष्णुतैसजया पूर्णजितै मया येन व्रतेन तेनाद्यसुप्रीतो शर्मयच्छतां ५ जनार्दनश्च
 वैशाखतथैवमधुसूदनः आर्चितो यौमया पूर्वप्रीतो स्यातां ममाद्यतो ॥ ६ ॥ ज्येष्ठैर्वितैसपत्नीको मयोपेद्रजिविक्
 र्मो तुष्येतां मिह तेनाद्यदेवेशो सपरिच्छदो ॥ ७ ॥ आषाढे पूजितो यो तु यज्ञपुरुषवामनो अद्यमेतो सपत्नीको सुप्री
 तो शर्मयच्छतां ॥ ८ ॥ वासुदेवः श्रीधरश्च श्रावणे पुनमया र्चितो व्रतेन देवदेवेशो प्रीतो तौ मेयकेशवौ ॥ ९ ॥ अ
 र्चितो देवदेवेशानभरये मासि यौ मया तौ मे हरिहरीकेशौ प्रीयेतां सपरिच्छदौ ॥ १० ॥ योगीश्वरः सपत्नीकः पद्म
 नाभस्तथैव च यौ मया श्रवणे मासि प्रीयेतामद्यतौ मम ११ कार्तिके पुंडरीकाक्षस्तदादा मोदरो विभुः अद्यमेतो स
 पत्नीको सुप्रीतो पापशान्तिदो १२ एवं देवो जगद्यो निश्चतुर्विंशतिरूपधृक् चतुर्विंशत्सपत्नीकः प्रीयतां मे जगत्प्र
 भुः ममेच्छीत्वं मया मे दासभावो मामूर्खत्वं मया कुदेशे भुजन्म मिश्रादृष्टिर्मां च मे स्यात्कदाचिज्जातो जातो विष्णुभक्तो भवे
 यम् इति पूजाविधानम् अथ होमविधानम् अथ शूद्रकर्तव्यकर्मकाष्ट्यं शूद्रकमलाकरादिनिबंधोक्तविवाहसंस्कारा

रा॥ हिरण्यते तत्राचार्यो हस्तमात्रं स्थण्डिलं विधाय रथं दिलादक्षिणे ब्रह्मासनं दत्त्वा ब्रह्मणो वरणपूजादिकं वि
 धाय यथाचतुर्मुखो ब्रह्मा इत्यादि संप्रार्थ्य तमुपवेश्य मृगमये पात्रे जलपूर्णे कुशान् विधायोत्तरतः कुशेषु निधायान्नि
 दमैः पूर्वोदितः परिरितीर्यासादनं कुर्यात् त्रीणि तृणानि द्वे पवित्रे प्रोक्षणीं आज्यस्थाली च रुस्थाली सान्नाः कुशाः
 उपयमन कुशास्ति तल्लः सन्निधः स्त्रुव आज्यपूर्णपात्रं ततः प्रादेशमात्रेण विज्ञेयत्वा प्रोक्षणीं संस्कृत्य पवित्राभ्यामु
 त्पूय तत्र ते पवित्रे निधाय दक्षिणेन सठ्ठं कृत्वादिगनं कृत्वा पात्राणि प्रोक्ष्य निधाय आज्यस्थाल्यां निरुप्याशौ दक्षिणे
 धिशृत्वा पठ्यर्धे निष्ठे कृत्वा स्त्रुवंप्रतप्य कुशैः संसृज्य प्रोक्षणीभिः प्रोक्ष्य पुनः प्रतप्य दक्षिणे निधाय आज्यमुद्रास्थौ
 तपूयावेक्ष्य स्त्रुवैरिरस्थ पुनः प्रोक्षणीं वदत्पूयावेक्ष्योपयमन कुशानाद्यान्नात्राति तल्लः सन्निधोभ्यां धाय प्रोक्षणीभिः प
 र्युक्ष्य यजमानो नवारब्धो दक्षिणं जान्वा च्य ब्रह्म दक्षिणहस्ते नवारब्धः स्त्रुवेणाज्यं जुहुयात् प्रजापतये नमः इंद्राय न
 मः इत्याचारौ इदं प्रजापतये इंद्राय नमोति अग्नये नमः सोमाय नम इत्याज्यभागौ अग्नये नमः वायवे नमः
 सूर्याय नमः अग्निवरुणाभ्यां नमः द्विः अग्नये वरुणाय सवित्रे विष्णवे विश्वेदेवमरुत्स्वर्केभ्यो वरुणाय दित्या
 य अदितये प्रजापतये नमः इत्याज्याहुतीर्हुत्वा ततो धृताकयवतं डुलतिलानां होमः गणपतये नमः सूर्याय नमः
 चंद्रमसे नमः भौमाय नमः बुधाय नमः दृहस्पतये नमः शुक्राय नमः शनये नमः राहवे नमः केतुभ्यो नमः इ
 त्यादि अत्र ब्राह्मणकर्तृकः स्वाहाकर्मप्रयोगः नमो नम इति शुद्धकर्तृकप्रयोगः शुद्धेवैर्णश्चतुर्थोऽपि वैश्वदेवोर्ध्वमर्ह
 ति वेदमंत्रस्वधास्वाहावपट्टकारादिकं विनोति नृसिंहतापिर्नयो कवचनात् अधिदेवताहोमः ईश्वराय नमः ॥ १
 उमायै स्कंदाय- विष्णवे- ब्रह्मणे- इंद्राय- यमाय- कालाय- विजगुप्ताय नमः अथ ब्रह्मधिदेवतायै नमः अग्नये
 नमः ॥ १ ॥ अग्नो नमः ऐश्वर्ये विष्णवे नमः इंद्राय नमः इंद्राण्यै प्रजापतये सर्वभ्यो नमः ब्रह्मणे- पंचलोके

पालनाममन्त्रहोमः गणपतये दुर्गायै वायवे ॥ आकाशाय अभिभ्यां अथशुक्लकादशीदेवताहोमः केशवा
 य नमः माधवाय गोविदाय विष्णवे मधुसूदनाय त्रिविक्रमाय वामनाय श्रीधराय हृषीकेशाय पद्मनाभाय
 दामोदराय गरुडध्वजाय अथकृष्णकादशीदेवताहोमः संकर्षणाय वासुदेवाय प्रद्युम्नाय अनिरुद्धाय पुरुषोत्तमा
 य अधीक्षजाय नरासिहाय अच्युताय जनार्दनाय उपेन्द्राय हरये कृष्णाय नमः एताश्चैकादशीदेवताः द्वा
 ताकपयसेनहोतव्याः केवलान्येनहोमः स्त्रीवतुःसहस्रसंहितायै रुक्मिण्येनमः स्त्रीवतुःसहस्रसंहितायैसत्य
 भामायैजांबवत्यै स्त्रीवतुःसहस्रसंहितायैकाल्येनमः शंखाय नमः चक्राय नमः गदायै पद्माय गरुडाय इंद्रा
 य अग्नये यमाय निर्ऋतये वरुणाय वायवे सोमाय ईशानाय नमः ततोब्रह्माद्याः सर्वतोभद्रमंडलदेवताः
 केवलान्येनहोतव्याः ब्रह्मणेनमः इंद्राय इत्यादिदशलोकपालाः पुनरपिहोतव्याः अष्टवसुभ्यो नमः एकादश
 रुद्रभ्यः दुर्गायै गंगादिनदीभ्यः दक्षाय नारायणाय दुर्गायै स्वधायै मृत्यवे शेषाय समुद्रभ्यः मरुद्भ्यः
 गणपतये ॥ १ ॥ एधिर्वै मेरवे ऋग्वेदाय यजुर्वेदाय सामवेदाय अथर्ववेदाय वजाय शक्ये दंडाय
 खड्गाय पाशाय शंकुशाय गदायै त्रिशूलाय ऐरावताय मेघाय महिषाय जेताय मकराय मृगाय शिवि
 कायै वृषाय गौतमाय भरद्वाजाय विश्वामित्राय जमदग्ने अत्रये वसिष्ठाय अरुंधत्यै सूर्यादिभ्यो ग्रेहभ्यः
 ॥ ९ ॥ ऐंद्र्यै कौमार्यै ब्राह्म्यै वाराह्यै चामुंडायै वैष्णव्यै माहेश्वर्यै त्रैनायिक्येनमः अथयैस्त्रिष्टुतेनमः सं
 स्तवप्राशनप्रणीतापवित्राभ्यामर्जनं तयोरेतौ प्रक्षेपः प्रणीताविमोक्तः पूर्णप्राज्ञदानं अमंत्रकपूर्णहविदानं अ
 भयेजातवेदसेनमेनमः ततोयजमानोऽग्निमुपविधेत् तत्रमंत्रः त्वमेकमायं पुरुषं पुराणानारायणं विश्वसृजं यजाम
 हे मयै प्रसांगो विहितो विधिर्योऽहं एहं व्यंजगतामधिशा ततोऽग्निभिः प्रदक्षिणीकृत्य देवमुपतिष्ठेत् कृष्णाय वासुदे

वायहरयेपरमात्मने शरणयायाप्रमेयायगोविंदायनमोऽनमः ॥ तमः स्थूलसूक्ष्माद्यव्यापकाद्युपाकाय च ॥ अन्नं तं
 यजगाद्विवेकब्रह्मेणेतन्मूर्तये ॥ अथकमप्राप्तेशायचिद्रूपप्राप्तुणात्मने ॥ नमोमूर्तयसिद्धायपरायपरमात्मने ॥ शरणया
 याप्रमेयायगोविंदायनमोऽनमः ॥ देवदेवायवृंदायपरायपरमेष्ठिते ॥ कर्त्रे विभक्त्यगोप्ते च तत्सर्वज्ञे नमोऽनमः ॥ इति स्तु-
 त्वा देवायवायनं विनिवेदयेत् ॥ ततो यजमानस्तिष्ठत्यादि संकीर्त्य ॥ कृतस्यास्यैकादशो ब्रह्मोद्यामनस्य सांगता सिद्धयः ॥
 यो विधिनानादात्ताचार्यादीनि ॥ ब्रह्मतां ब्रह्मक्षिणादिभिः ॥ पूजयेत् ॥ इति संकल्पं ॥ विधाय ॥ सोमकुरणशु-
 द्यादिदानं कुर्यात् ॥ आचार्यायगोदानं दद्यात् ॥ तत्राष्टा ॥ अथ कृतस्यैकादशो ब्रह्मोद्यामनस्य संपूर्तं कामिनारयणश्री-
 तये श्राव्याचार्यायगोदानमहं करिष्ये ॥ गवामंगेषु देवार्तान्यासं कुर्यात् ॥ शृंगमूलयोर्ब्रह्मविष्णुभ्यां नमः ॥ ललाटे महो-
 देवाय नमः ॥ नासावंशे परमुखाय नमः ॥ कर्णयोरेश्विभ्यां नमः ॥ ब्रह्मणे ॥ शशिभास्करभ्यां नमः ॥ देवेषु चायुभ्यः
 नासिकेयां वरुणाय ॥ हुंकारे ॥ सरस्वत्यै ॥ गंडयोर्धूमलाभ्यां ॥ जोषयोः ॥ सुह्याद्व्याम ॥ ग्रीवायां ॥ इंद्राय ॥ कुक्षि-
 देहोष्ठदेभ्यो नमः ॥ उरसि साव्येभ्यो ॥ चतुष्पदेषु चतुर्गर्धभ्यो ॥ सुरभ्यो ॥ गंधर्वभ्यो ॥ सुरपाथैषु अश्वसरो-
 भ्यो ॥ पृष्ठे एकादश रुद्रेभ्यो ॥ सर्वसंधिषु ॥ वसुभ्यो ॥ शोणितटे ॥ पितृभ्यो ॥ लंगूले सोमाय बाले ॥ प्लादित्परा-
 श्विभ्यो नमः ॥ गोमूत्रे ॥ गंगायै ॥ क्षीरे ॥ सरस्वत्यै ॥ दाक्षि ॥ नर्मदायै ॥ सर्पिषि ह्युताशनाय ॥ रोमकेपुंदवाना-
 मष्टाविंशतिकोटिभ्यो ॥ उदरे पृथिव्यै ॥ पयोधरेषु चतुःसागरेभ्यो न ॥ सौरभ्ये स सर्वहिते पवित्रे पापनाशिनि ॥ गृह-
 णीष्वेभ्यो नमः ॥ तंत्रासंजैलोक्य वंदिते ॥ सर्वदेवस्वरूपिषु यै नमस्तु रुद्ररूपाणि ॥ तव पाथं मया दत्तं गृहाण ॥ सुरवदिते सर्व-
 देवं मये देवि सर्वार्थं मये शुभे ॥ गृहाणा धर्मं मया दत्तं सौरभ्ये नमोऽस्तुते ॥ देहस्थिता सिरुद्राणां शंकरयसदाप्त्रये ॥ धेनु-
 रूपेण सा देवी नमः ॥ पापं व्यपीह तु ॥ आच्छादं नमया दत्तं सभ्यकशुद्धं सुशोभनं ॥ सुरभ्यै ब्रह्मदानेन प्राप्यतां परमेश्वरः ॥ श्री-

खंडचंदनं दिव्यं सर्वगंधसमन्वितं । पट्टाणपरयाभतयामयादत्तं सुरेश्वरि । ततोश्चलं कारान्दधात् । मारयानि च सुगंधानि गतिपुष्पं । वनस्यातरे सो दिव्या धूपं स्तुतिं । शृंगं स्रजं च तिसंयुक्तं दर्पं । सुरभिं त्वं जगन्माता । नैव रुद्रप्रदुस्त्रिभुवता । सर्वदेवमथैवास्मया दत्तमिदं प्रसन्नं इति गोप्राप्तं । पूर्णाफलं महादिव्यमिति त्रिवलं । हिरण्यगर्भं त्रिदक्षिणां । पुञ्जगावः समुत्पन्ना मध्यमानमहोदधेः । तासां मध्ये तु यानं दातारै र्येन्येनैव नमो नमः । इति नमस्कृत्यः । ब्राह्मणमाग्रतः । संतु गवो भिसंस्तुष्टु तः । गवो मे हृदये संतु गवां मध्ये वसाम्यहं । इति प्रदक्षिणा । इति गोपूजां कृत्वा स्वर्गो जादिकमुद्भात्य विप्रस्य । पि गोत्रादिकं समुच्चार्य । इनां गांसवत्सां यथाशक्ति भूयितां । एकादशो ब्रूते यथापन्नपूर्णां तां सिद्धये श्रीविष्णु प्रीत्यर्थं तु भ्यमहं सप्रदं । इति सतिलजलकुशयुतं पुच्छं विप्रहस्ते निःक्षिपेत् । नमो त्रिदिव्यां कुर्व्यात् । यज्ञसाधनमूलायां विश्वस्याधो घृणां शितीं विभ्ररूपधरो देवः । प्रीयतामनया गवा । अनेन गोदा ज्ञेयं श्रीविष्णुः । प्रीयतां । ततो गोदानं सांगतां सिद्धये । हिरण्यगर्भं तिसंज्ञेण सुवर्णं दक्षिणां दधात् । गवो ममाग्रतः । संस्तु । इति संज्ञेण प्रदक्षिणां कृत्वा विसर्जयेत् । ततो यजमानः । शुद्धैकादशो कृष्णैकादशयो रित्यापनसं पूर्तिकामो द्वादशसं स्त्र्याकाम् । ब्राह्मणान् । केशवादि द्वादशानामभिः । संकर्षणादि द्वादशानामभिश्च यथाविभवं पक्कात्तादिभिः । संपूज्य पक्कात्तपूरितां वस्त्रतां बूलप्रतिमावलसहितां द्वादशकलशान् । प्रत्येकं विप्रै रभ्यो दधात् । तत्र मंत्रः । पक्कात्तपूरितं कुम्भं दक्षिणां वस्त्रसंयुतं । ददामि द्विजवर्याय विष्णुर्भे प्रीयतामिति । केशवः प्रीयतामि त्यादि मंत्रपाठः । प्रत्येकं कलशदाने कार्श्यं । तत इदं सोपस्करं प्रीठं । सोपस्करां श्रुत्वा च श्रीलक्ष्मीनारायणप्रतिमां च श्रीमहाविष्णु प्रीतये तु भ्यमाचार्याय संप्रददेत् । ततश्चाचार्यः स्त्रीठं देवतां मुखे । यत्तत्तद्वत्कलशोदकेन यजमानमभिषिंचेत् । श्रयामिपेकमंत्राः । सुरास्त्रादिभिः पिबत ब्रह्मविष्णुमहेश्वराः । वासुदेवो जगन्नाथः स्वर्ग्यां संकर्षणो विभुः । प्रद्युम्नश्चानि रूद्रश्च भवंतु विजयाय ते । आखंडलोचिर्भगवानन्यभो वैतिर्भूतिस्तथा । वरुणः । पवनश्चैव धना

ध्यक्षस्तथा शिवः ब्रह्मणा सहितः शेषो दिक्पालः पार्त्तुने सदा कीर्तिलक्ष्मार्थं तिर्भेयापुष्टिः श्रद्धाक्रियारतिः बु-
 द्धिल्लज्जावपुः शान्तिः पुष्टिः कांतिश्चमातरः एतास्त्वामभिर्षुचतु देवपत्न्यः समागताः आदित्यश्चन्द्रमाभौ मो-
 वुधोजीवः सितोर्कजः ग्रहास्त्वामभिर्षुचतुराहुः केतुश्चतर्पिताः देवदानवगंधर्वायक्षराक्षसपन्नगाः ऋषयो मनवो
 गावो देवनातर एव च देवपत्न्योऽप्युमाना गौर्नयश्चाप्सरसांगणाः श्रद्धाणि चैव शस्त्राणि शतशो वाहना निच डौपधानि
 चरन्तानि कालस्यावयवाश्च ये सारितः सागराः शैलास्तीर्थानि जलदानदाः एते त्वामभिर्षुचतुर्वर्त्मकामार्थासिद्धये मंत्रा-
 र्थाः सफलाः संतु पूर्णाः संतु मनोरथाः शस्त्राणां बुद्धिना शोस्तु मित्राणामुदयोस्तु वः इत्याभिषेकते स्म तेषां यजमानः मंत्रही-
 ना क्रियाहीनविषेहीनचपःकृतं तत्सर्वं क्षम्यतां देवप्रसादपरमेश्वर यांतु देवगणाः सर्वे पूजामादाय मामकीं इष्टकाम-
 प्रसिद्धार्थपुनरगमनाय च इति विसर्जनम् ततः कृतरूपकर्मणः सांगता सिद्धयै ब्राह्मणान्यथा संन्यापरिमितान्यथा श-
 किमोजयिष्ये यथाशक्ति भूयसां दक्षिणां दातुमहन्नुत्सजे श्रनेन कर्मगन्तव्यरूपी श्रीपरमेश्वरः ज्ञीयतां ततः सदा क्षि-
 णेन सदन्नेन ब्राह्मणान् संतोष्य आशिषो यद्दीक्षां दातुमहन्नुत्सजे श्रनेन कर्मगन्तव्यरूपी श्रीपरमेश्वरः ज्ञीयतां ततः सदा क्षि-
 भवतु वाच्छिद्रं ब्राह्मणानां प्रसादत इति प्रार्थ्य सर्वं भवतु तेच्छिद्रं यज्ञविष्णुप्रसादत इति वेदेषु ततस्तत्तन्मन्त्रकृत्यवि-
 सर्जयित्वा इष्टजनैः सह समहोत्सवो यजमानो भुंजते ११ इति शूद्रकर्तृक एकदादृश्यादि व्रतयोग्यापनप्रयोगः इव रित-
 श्रीरण्वीरसिंह वरणीपालोददान्याप्रणानां शास्त्राविचारसारसवित्सिद्धदं संरक्षकः धर्मार्थमन्विना गच्छदुपपतेः
 पादाब्जपुजारतो ज्ञीयते पुत्रकलत्राभिन्नसहितः संपालयन् लक्ष्मां चिरम् एण्वीरसिंह भूपेशकारिते कृत्यसागरे शु-
 द्धैर्देवतनिष्ठायाश्च भूद्रन्तसमुच्चयः २ इति श्रीमत्सूर्यवंशावतंसरघुकुलभूषणश्रीमहाराजरण्वीरसिंहकारिते क-
 र्तव्यरत्नाकरे शूद्रकर्तृक व्रतयोग्यापनरत्नसंग्रहः दशमो रत्नसमुच्चयः ॥ १० ॥

॥ श्रीरघुनाथमुद्रायनाम ॥

लालाशिन्वामल्लाधिकारदेशमरत्नसमुच्चयस्समाप्तः

सम्बत् १९४१ वैश्व स. ११

ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥ श्रीकृष्णाय नमः ॥

चवमासप्रारम्भः

ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥ श्रीकृष्णाय नमः ॥

उं श्रीगणेशाय नमः श्रीगुरुगणपदुर्गावटुकं शिवमच्युतं ब्रह्माण्डगिरिजालक्ष्मीवर्णवदे विभूतये अथर्वमसदिना
 दिविशेषकथं निरुप्यते तत्रादौ त्वत्सरारंभस्य प्रथमोपरि श्रुतत्वात्संस्कारं प्रप्रतिपदानि र्णीयते सा च वैत्रशुक्लप्राति
 पदा तस्यामेव त्वत्सरारंभः कार्यः अत्र प्रति सूर्योदयव्यापिना ग्राह्या तदुक्तं ब्राह्मे श्रीभगवानुवाच वैत्रेमासि जग
 द्ब्रह्माससर्जप्रथमे हनि शुक्लपक्षे सप्तमं प्रतुतदा सूर्योदये सतीति भविष्योत्तरेपि प्रवृत्तमधुमासे तु प्रातिपद्युदिते रवौ ब्र
 ह्मा प्रवर्तयामास कालस्य कलनामपरिह्यादि दिनद्वये तदव्यासावव्यासावौ पूर्ववत् तदुक्तं ज्योतिर्वेदे वैत्रेऽसितप्रातिपदि
 यो वारो कौदये सर्वपेशः उदयादितये पूर्वो नोदयगुणलोपि पूर्वः स्यात् यस्माच्चैत्रासितादेरुदयाद्भानोः प्रवृत्तिरब्दे रपि व
 सिष्ठेनाप्युक्तं वत्सरादौ वसंतादौ बलिराज्ये तथैव च पूर्वविवेकवर्तव्या प्रातिपत्सर्वदावुधैरिति पूर्वदिने सूर्योदया विद्वा प्र
 तिपदिरूपः यदा चैत्रे मासि मलमासो भवति तदादेव कार्यस्य तत्र प्रातिपद्वत्वाच्छुद्धे मासि संवत्सरारंभः कार्यः वैत्रशुक्ला
 दितो वत्सरारंभः सर्वसंमतः मलमासस्तु कृष्णप्रातिपदादितो भवति तस्य पूर्ववर्पेणातर्भावः उदयसंबंधाभावो संवत्सर
 रंभप्रभुक्तकार्यलोपप्रसक्तौ पूर्वतिथि विद्वा ग्राह्या वचनं न तु सर्वयामा युक्तग्राह्यत्वं अत्र तैलाभ्यंगो नित्यः वत्सरादौ व
 संतादौ बलिराज्ये तथैव च तैलाभ्यंगमकुर्वाणो नरकं प्रतिपद्यते इति वृद्धवसिष्ठवचनात् कौरंतु मेऽस्यामेव प्रातिपदिवत्स
 राधिपपूजोक्तोऽप्योतिर्नैवेद्ये यश्चैत्रशुक्लप्रातिपदि नवारो ह्यप्येति हि सः तस्य पूजाविधातव्यापताका तोरणादिभिः प्रतिगेहं
 ध्वजः कार्यः शोक्तया ग्राह्या एतर्पणी निरीक्षणं कर्तव्यं शकुनां शृंगभेषु भिरिति भविष्ये वैत्रे मासि महाबाहो पुण्याया प्र
 तिपत्परग्राह्या वैतिवपत्राणि प्राश्य संश्रुयावात्तिथि मिदिशकादिश्रवणमप्यत्रोक्तं रुयोतिः शास्त्रेशक वत्सरभूपंजि एतं र
 सधन्ये पथरे मेव पादिनां श्रवणारपठनाच्चैत्राणं भतां यात्य शुभं सहाश्रयेति अस्यामेव न वराजत्रतारंभः तत्र प्रातिपत्प
 रमुतैव ग्राह्या अमायुक्तान कर्तव्या प्रातिपच्चंद्रिका चने मुहूर्तमात्रा कर्तव्याद्वितीयादिगुणान्वितेति देवीपुराणात् तिस्त्रो

हेताः पराः कार्यरिते धयः कुरुनंदन कार्तिकप्रयुजोर्मासि श्रैश्वमासि च भारते तिहे माद्रौ ब्राह्मणेः पराः पर्युताः का
 र्याश्च विशेषपरतु शारदनवरात्रेवक्ष्यते अत्र प्रपादानमप्युक्तं भविष्ये अतीते फाल्गुने मासि प्राप्ते वैश्वमहोत्सवे पु
 ण्ये हि विप्रकथिते प्रपादानं समारभेत् तत्र मंत्रः प्रपेयं सर्वसामान्यभूतेभ्यः प्रतिपादिता अस्याः प्रदानात्पितरस्त
 व्यंतु प्रपितामहाः अनिवार्यतते दयं जलं मासचतुष्टयमिति प्रपादात्तुमशकेन विशेषाद्धर्मोपसता प्रत्यहं धर्मघट
 को वस्तुसंघटिताननः ब्राह्मणस्य गृहे देयः शीतामलजलः शुभः तत्र मंत्रः एष धर्मघटो दत्तो ब्रह्मविष्णुशिवात्म
 कः अस्म्यप्रदानात्सकलाममसंतुमनोरथाद्विति अनेन विधिनारुतु धर्मं कुंभं त्रयच्छति प्रपादानफलं सोऽपि प्रा
 पोर्ताहनसंशयवति इयं प्रतिपत्त्येव कल्पदादिः अत्र आद्धानादिमहाफलं तदुक्तं हेमाद्रौ नागरखंडे अथ कल्पदा
 यः पुण्याः कथ्यंतेति ययः शुभाः यासु श्राद्धकृते दृष्टिः पितृणामक्षयाभवेत् वैश्वशुक्लप्रतिपदि श्वेतकल्पः पुराभवदिति
 अत्र ब्रह्मपूजोक्ता हेमाद्रौ विष्णुधर्मोत्तरे वैश्वमासस्य यापुण्याशुक्लाप्रतिपदाभवेत् तदहि ब्रह्मणः कृत्वा सोपवास
 स्तु पूजनं संवत्सरमवाप्नोति सौख्यं निभृगुनंदनोति स्मृति कौरुते विषयं मत्स्यजयंतीत्युक्तं कृते च प्रभवं वैश्वे प्रतिप
 द्बुहपक्षगारे वरयायोगविष्णुभेदिवाद्वा दशनाडिकाः मत्स्यरूपं कुमार्यानुभवतीर्णो हरिः स्वयमिति मातरयादिर्युक्तं
 कल्पभेदादत्र न्यवरथाद्विया अथात्र ब्रतान्युच्यंते संवत्सरां भविष्यति रूप्यते श्रीभगवानुवाच वैश्वमासि ज
 गद्ब्रह्माससर्जप्रथमे हनि शुक्लपक्षे समग्रं तदासूर्योदये सति प्रवर्तयामास तथा कालस्य कलनामपि ग्रहान
 व्दावृत्तमासा नपक्षान् संवत्सराधिपान् ददौ स भगवान् ब्रह्मासर्वदेवसमागमे ब्राह्म्यां सभायां ब्रह्माण्मनिर्देश्य त
 नंततः यथोक्ते स्तेनमस्वतः स्तुवंतश्चाप्युपासते ततस्ते कृतशुश्रूषा गत्वा चैव स्वमालयं स्वानि स्वान्यथकार्याणि
 निरवयुकारुतुचक्रिरे ब्राह्मीसभा कामरूपा विशेष्ण तदाज्ञया धारयत्यमलं रूपमनिर्देश्य मनेहरा ततः प्रभृति यो

धर्मः पूर्वः पूर्वतरैः कृतः अद्यापि रूढः सुतरां कर्तव्ये सौ प्रयत्नतः तत्र कार्थ्या महाशान्तिः सर्वकलमपनाशिनो सर्वो
 रपातप्रशमनी कालिदुःखविनाशिनो आद्युःप्रदुष्टिकरधनसौभाग्यवर्द्धिनी मंगलयाचपवित्राचलोकद्वयसुखाव
 हा तस्यामादावसंपूज्यो ब्रह्माकमलसंभवः पाद्यार्घ्यपुष्पधूपैश्च खालंकारभोजनैः हौर्भोर्वलयुपहारैश्च तथा ब्राह्म
 णातर्पणैः ततः क्रमेण देवेभ्यः पूजाकार्थ्या पृथक् पृथक् कृत्वा कारनमस्कारैः कुशोदकतिलाक्षतैः पुष्पधूपप्रदीपा
 द्यैर्भोजनैश्च यथाक्रमं मंत्रसंपूजनार्थं तु बहुरूपं परिरुशेत् मंत्रमिति जातावेकवचनं नानारूपान्मंत्रान्परिशृङ्ख
 यादित्यर्थः तेषु उक्तमो ब्रह्मणे उक्तं विष्णवे नमः उक्तं परमात्मने नम इत्येवं मंत्रद्वंद्वोपाताद्देवताशब्दाश्चतुर्थ्यताः प्र
 वादयोनमोताः मंत्रत्वेन ग्राह्याः उक्तं मो ब्रह्मणेतुभ्यं कालाय च महोत्तमने नमस्ते रतुनिमिपाय इत्येव नमोरतुते लवा
 यचनमस्ते तुभ्यं नमस्ते रतुक्षणा यच नमोनमस्ते काष्ठा यैकलायैते नमोनमः नाडिकायै सुसूक्ष्मायै मुहूर्ताय नमोनमः
 नमो निशाभ्यः पुण्याभ्यो दिवसेभ्यो नमोनमः पक्षाभ्यां चाष्टमसेभ्यः ऋतुभ्यः षड्भ्य एव च अयनाभ्यां च पंचभ्यो वत्स
 रेभ्यः श्वसर्वदा नमस्ते रतुयुगादिभ्यो ग्रहेभ्यः श्वचनमोनमः आष्टाविंशतिसंख्येभ्यो नक्षत्रेभ्यो नमोनमः राशिभ्यः
 करणेभ्यः श्वचतुर्वर्तीपातेभ्य एव च अतिवर्षाधिपेभ्यः श्वच विज्ञातिभ्यो नमोनमः नमो रतुकुलनाभेभ्यः सानुयात्रेभ्य एव च
 सानुयात्रेभ्यः सानुचरेभ्यः नमश्चतुर्दशभ्यः श्वचमनुभ्यो रतुनमोनमः नमः पुरंदरेभ्यः श्वच तत्संख्येभ्यो नमोनमः
 पंचाशद्भ्यो मरुद्भ्यः श्वच दक्षकन्याभ्य एव च नमो देव्यै सुमद्राये जयार्थे चाथ सर्वदा भूशाखाय नमस्ते तुभ्यं सर्वास्त्रजनका
 यच नमस्ते बहुपुत्राय परतामिः साहिताय च नमो ब्रह्मैतथा दृष्ट्या निद्रायै धनदाय च नलकवरयक्षाय गुह्यकस्वामिने
 नमः नमो रतुशेखपद्माभ्यां निधिभ्यामथानित्यशः भद्रकाल्यै नमो नित्यसुरभ्यै च नमोनमः वेदवेदांगवेदांगविद्या
 संस्थेभ्य एव च नागयज्ञसुवर्णेभ्यो नमो रतुगरुडाय च सप्तभ्यः श्वच समुद्रेभ्यः सागरेभ्यः श्वच सर्वदा उत्तरेभ्यः करुभ्यः श्वच

नमो हरे एमपाय च भद्राभ्यकेतुमालाभ्यां नमः सर्वत्र सर्वदा इलाहताय च नमो हरिर्वर्पाय चैव हि नमः केपुस्तेभ्य
 श्वभारताय नमो नमः नमो भारतभेदेभ्यो नवभ्यश्चाथ सर्वदा पातलिभ्यश्च सप्तभ्यो नरकेभ्यो नमो नमः काला
 ितद्रथोदाभ्यां हरये कोटरपिण्डे सप्तभ्यश्चाथ लोकेभ्यो महामूर्तेभ्य एव च मनसे युद्धे चैव नमः प्रकृतये तथा पुरुषा
 यामिमांताय नमो रत्नचक्रमूर्तये हिमवत्प्रमुखेभ्यश्च चपर्वतेभ्यो नमो रत्नचक्र पौराणीभ्यश्च गंगाभ्यः सप्तभ्यश्च न
 मो नमः नमो रत्नचक्रमूर्तिभ्यश्च सप्तभ्यश्चाथ सर्वदा नमो रत्नचक्रादिभ्यस्तीर्थेभ्यश्च पुनः पुनः निम्नगाभ्यो
 नमो नित्यं वितस्तादिभ्य एव च चतुर्दशभ्यस्तीर्थेभ्यो धरणीभ्यो नमो नमः नमो धाने विधात्रे वड्ढोभ्यश्च
 नमो नमः सुरभ्यै रावणाभ्यां च नमो भूयो नमो नमः नमो रत्नचक्रैः श्वसेधुनाय च नमो नमः नमो रत्नचक्रं तररे
 यास्त्रालाभ्यां नमः सदा विनायककुमारभ्यां विद्महेभ्यश्च नमः सदा शाखाय च विशाखाय नेगमेयाय वै नमः नमः
 रकंदमहेभ्यश्च रकंदमातृभ्य एव च ज्वराय रोगपतये भरतप्रहरणाय च अप्सरोभ्यः सोमपेभ्यो देवेभ्यश्च नमो
 नमः अस्मिन्पेभ्यश्च नमो रत्नैतिभ्यो नमः सदा आदित्येभ्यो नमो नित्यं द्वादशभ्यश्च सर्वदा एकादशभ्यो रुद्रे
 भ्यस्तपस्विभ्यो नमः सदा सदैकेन पंचाशच्चोमरुह्यश्च नमो नमः शिल्पाचार्याय देवाय नमस्ते विश्वकर्माणे
 अष्टभ्ये लोकापालेभ्य रसानुगेभ्यश्च सर्वदा आयुधेभ्यो बाहनेभ्यो वर्मभ्यश्च नमः सदा आसनेभ्यो द्वादभिभ्यो देवेभ्य
 श्च नमः सदा देवराक्षसगंधर्वपिशाचेभ्यश्चानित्यशः पितृभ्य रससनेदेभ्यो मातृभ्यश्च नमो नमः सुसूक्ष्मेभ्यश्च देवेभ्यो
 भावगभ्येभ्य एव च नमस्ते बहुरूपाय विष्णवे परमात्मने अथार्कवहुने केन मंत्रेणानेन चार्चयेत् प्राङ्मुखः दक्ष
 मुखो विप्रान् देवान् दिश्व पूर्ववत् ब्राह्मणान् देवतोद्देशेन पूर्ववत् मंत्रोक्तक्रमेणार्चयेदित्यर्थः अत्रालं वितरेण अर्धैः पु
 ण्यश्रद्धेयैश्च वल्लैर्मार्त्यैः सुहृदकं सरोमां च पूजयेदित्यर्थः धनधान्यानां भवभैर्दक्षिणाभिश्च सर्वदा इति हासपुराणानां

नवकट्टंश्चद्विजतिमान् कालज्ञानं वेदवेदज्ञानं भूतज्ञानं संविधाध्वान् अन्तेनैव तु मन्त्रेण स्वैर्हतिनपुष्पपृथक् प्रविष्टार्था
 शयुर्होमः कृतव्यः स्वर्गदत्तये वेदविश्वशुभेद्वारयाने प्राधानिके समति प्राविष्टाय श्रेष्ठाय वेदवेदज्ञाय वेदोक्तविधिज्ञावेदं
 र्थः मदनरत्ने तु वेदवदति पठित्वैव वेदोक्तविधिनेति व्याख्यातं चक्षुषीञ्चाज्यभागौ प्राधानिके स्थाने प्रधानहेमा रंभे
 मुरभे ततः कुट्यार्त्तमगलामनं नरः मदनरत्ने शाले होमस्ततः कार्यमंशालं भेनूततः भोजयित्वा द्विजान् सर्वान्
 हस्तविधाध्वान् विशेषेण तु भोक्तव्यकार्यं श्रयिष्यते तस्यैव नवसंस्वत्सरा रंभुः सर्वासिद्धिप्रदायकः इति ब्रह्मपुराणे
 कृतसंस्वत्सरा रंभविधिः ॥ इयं च पूजा दमनकेन कार्येति स्थितिकौरतुभे यथोक्तदेवीपुराणे ब्रह्मोवाच ॥ वैवादीकार्ये
 त्पूजां मम वत्स यथाविधि गंधधूपार्चनार्चनैर्भात्यैश्च दमनोद्भवैरिति दमनभावे दूर्वयाकुशाक्षतैर्वा अन्नकार्यामहा
 शातिरित्युक्तं वा दन्नमहाशातिलैरुपयते भविष्योत्तरे श्रीकृष्ण उवाच ॥ बहुशातिं प्रवक्ष्यामि महादेवेन भाषितां त्वया भि
 यंके साकार्याया ज्वाकाले नृप रथ तु दुःस्वप्ने हृनिमित्तं च ग्रहवैगुण्यसंभवे विद्युदुत्कानि पतयजन्मर्क्षग्रहभेदनेः केतुद
 येव निर्वाते चतुर्थे चाष्टमे तथा च दारपुर्गुरुमंदाराः सूर्यश्चैव विशेषतः युद्धे ग्रहाणां सर्वेषां सूर्यशीतां शुकीलके ब्रह्मायुध
 गवाधेषु भास्मि तेश्वनासने यदाग्निः परित्यजेत राजा विद्वधनुस्तथा वेधमनश्चतुल्लभं नेगुर्भे आश्वतरीषु च रविर्विवद्व
 यदष्टमे महाशातिः अश्वत्थे रवौ द्वोरुपराने च महोत्कापतनेषु च उर्यते पुतथान्येषु तिमितेषु च सर्वतः सर्वा रिरिष्टो पशुमजी
 महाशातिर्निगद्यते सर्वाणि हृनिमित्तानि प्रशमंयंति सर्वथा तां कुर्वन् ब्राह्मणः पंचकुलशालसमान्विताः चतुर्वेदास्त्रि
 वेदाश्च द्विवेदाश्चापि पांडेव आर्धवर्णविशेषज्ञा बह्वृचश्च सुसंयुताः शुचयः श्रुतसंपन्ना ज्ञपहोमपरायणाः क्रुद्धे प्रवृत्ता
 नकार्यैः कृतकायविशोधनाः पूर्वमारभ्य मंत्रांस्तु शारभेयुस्ततः क्रियाः मन्त्रान्नयोनिवक्ष्यामि ॥ दशहोदशहस्तं वा
 मण्डपं कार्येच्छुभंतं नमः पर्येदिकं कुट्यार्त्तं तु हस्तं प्रमाणतः आग्नेयं कार्येच्छुद्धं हस्तं मात्रं सुशोभनं मेखलात्रयसंयुक्तं

योन्यावापिसमन्वितं चारुचंदनभास्त्रेयतेषुणां कतेतया । शोभयेनोपलक्षितं च भद्रपते दिवा तयः शुक्रं वरधराः स्नाताः ।
 शुक्रमाल्यानुलेपनाः कर्मकुरुं पुरिति शेषः । ततश्च पंचकलशो रतस्या । वेद्यानि धापयेत् । आग्नेयादिपुकोणेषु पंचमं मध्यमं त
 था श्रष्टपत्रकृतं पद्मचतुः प्रच्छवधारिणं । ब्रह्मकूर्चविधानेन पंगव्यंतुकारयेत् । ब्रह्मकूर्चविधानं यथा । गोमूत्रेतात्पर्यार्णवा
 इत्यादिपरिभाषाककार्ष्ण्येऽप्यधीऽप्यवरत्नातिरेचना चंदनंतथा सिद्धार्थं कं रतथादूर्वाकुशान्त्रोहि विवारतथा । अपा
 मार्गफलवतीः न्यग्रोधोद्विजरोतथा लक्ष्मिश्चक्रपितृयश्चक्रियंगुश्चतुः प्रच्छवान् । हस्तिदंतमदं चैव कोणकुं भुजिनिशिपेत् ।
 लवतीं यथा प्रियंगुः । पुष्पयतीर्थं दिकेपेत् पंचगव्यं तु मध्यमेऽक्षुं वा । यामितीदं हि वह्निकुं भाभिर्मन्त्राणां शिशां । शिशां नो
 ऋत्यां यद्देवावायुगोचरे । ईशावास्यामितीशान्त्रां कुं भस्यत्वाभिर्मन्त्राणां मध्यमेऽवयवजलसंध्या रुद्राः कुं भेयजुर्भवाः शंघपुरं पा
 क्षतैर्वैष्णवैर्धृतपाचितैः । फलैश्च नारिकेलैर्दीर्घैः । कुं भपूजन् । स्वस्तिवाचनिकं चैव कारयेत् । तदन्तरं क्रमेणा
 नेन शान्तकैराग्निकां धर्मप्रयोजयेत् । अनेन वक्ष्यमाणेन । अग्निदूतामिहार्थं प्रपूर्वमेव ति धापयेत् । पूर्वकलशस्यापनत्
 अग्निरस्यापनान्तं तं कलशस्यापनं । कुर्वादिदर्थः । हिरण्यगर्भः समिति ब्रह्मा । स तन्निजो जने । कृपानद्याप्रणीताश्च
 मेज्जणविनिपोजयेत् । कृत्वा चारुतरशुं वं हेराक्ष्यसंस्कारमेव च । अथ द्वासादयेद्वज्रद्वयं पुरस्य प्रयोजनं । तत्र पुरुषसूक्तेन
 प्रायसं श्रयणं भवेत् । अभिधार्याधिसं सिद्धं प्रायसं स्यात्पेयद्रुवि । आष्टादश्याप्रमाणेन दद्यात् । यथा श्रीमयात् । पालाशसि
 निधः सप्तसप्ततैर्दत्तं । पयस्त्रे । आधारावप्यभागात्तु जुहुयात्तु क्रमेण तु । जुहुयादाहुतीः सप्तत्रात्तु वेदसहस्रयुवाः । स्यात्की
 याकस्य जुहुयात्पूर्वैर्जातिवेदसे । तत्सप्तमूर्त्तसूक्तेन च तत्तु जुहुयात्ततः । यथा येति च सप्तान्याः । स्वहा । तत्तु जुहुयात्ततः । इदं
 विष्णुस्ततः सप्तजुहुयादाहुतीर्नृप । जक्षेत्रेभ्यस्ततः । स्वाहा । सप्तविंशतिरहुतीः । नक्षत्राहुतयः । स्वहेत्यादिभिर्भैः । काट्यः ।
 तत्रोहि शीर्षाद्रूपमुपहरत्तादि जघान् । प्राभिर्जिह्वपराभिः प्रक्षेपेत् । पुनर्बसुप्रागुगीहयविशाख । अग्नीषु

द्विवचनं शेषेषु बहुवचनं परकुर्मणे नृपुत्राः स्विष्टकृते पुत्रः बृहद्भो मरुतः कार्यस्ति लेशः प्रप रिशुनीः अत्र तिलविषा
 तैव कल्पिकं यथादिनिवृत्त्यर्थं मिथ्यार्थः प्रायश्चित्तं ततो हुत्वा होमकर्मसमापयेत् ततस्तु त्वयं निधौ धिः शिवकालानि
 स्वनीः यजमानस्य कर्तव्यो ह्यग्निप्रेको द्विजोत्तमैः कृष्णमर्ष्यदक्षसंभूते समे भद्रासनो स्थिते काङ्क्षमर्ष्यदक्षः श्रौण्णी भद्रा
 सनं वेदिमध्यगतं कृत्वा दुर्निमित्तप्रशान्तयेः प्रजभिः कलशैः पूर्यैर्भैरवैर्भुशकर्म सहस्राक्षं तृप्तप्रभृततश्चैव यथा
 यथा सजोषसां द्रव्यं विविधैश्चैव रुतिच द्रुपदादिवैतचिततः स्नापयेयुः समाहिताः ततो दिशां वलीनदया द्विचि
 श्रान्तसमाश्रितान् नमोस्तु सर्वदक्षे भयदसंभ्रमदुर्येत स्नातस्य ब्राह्मणाः सर्वपठेयुः शांतिमुचमां शांतिं येन
 धारां च पातयित्वा समंततः पुण्याहवाचनं कृत्वा शांतिकर्म समापयेत् तीर्थदेवालयैवैव गोदोहं कारयेद्बुधः क्षिति
 हिरण्यवासां शिष्यान् न्यासुनां चिबः विप्रभ्यो दक्षिणां दद्यात्तथा दासया विमरसरः दीनानां श्रविश्विभ्यो दद्याद्भै
 वयुधिधिरभोजनं चानि शद्वत्वा ततः सर्वप्रसिद्धाति आयुश्चलभवे दीर्घशत्रूश्च जयते क्षणात् दुर्गाणि चास्य सिध्य
 तेषु ब्राह्मणैश्चलभते शुभान् यथा शास्त्रप्रहाराणां कवचं भवति वारणं तद्वद्देवोपपातानां शांतिर्भवति वारणं अहिंसकस्य
 दातारस्य परमांल्लतधनस्य च द्रव्यादां शिष्ययुक्तस्य सर्वसानुग्रहादाहः ॥ अश्वीनसमर्पयति वर्द्धयति धर्मकामं समर्द्धय
 तितरस्य पिण्डि पापं यः कारयेत् सकलदोषहरां महार्थां शांतिं प्रशान्तकृद्वयः पुरुषरस एव अयमहाशांतिप्रयोगः तत्रादौ
 विदिसंस्कारादिभंडप्रभावपक्षकार्यं तत्रेवेष्टुं श्रमिको णि श्रमि रथाः सुनाथैः हस्तमात्रं कुंडं रथं दित्वं कार्यं वैद्यारच
 च्चारिद्वारणि सतोरणानि परिकरपञ्चानुबंदनपुष्पमालावस्त्रादिभिर्हलं कृत्य यथोक्तं पंचगव्येन आखापल्लवं नृगापय्य
 भंडपर्वे दिवा प्रोक्ष्या सने उपविश्य श्राव्यं यश्च विज्ञः पवित्रो वा सर्वान् रथां तां विवाद्यः स्मरेत् पुंडरीकाक्षं स वा ह्यभ्यतरः
 शुचिः ततो दिशाश्चारात् सूर्यादं पूजनं विधाय संक्षिप्तसंकलपं कुर्यात् ॥ इति श्रामुकगोत्रोऽश्रमकर्मार्माश्रमकर्मार्ह

दद्यादिलुभाः सतसमुद्राः ससधृतधारवसोर्धाराः कर्तव्याः उँ लक्ष्मीः श्रीश्रधृतिर्मेधाप्रज्ञास्वाहासरस्वतीसर्वेषुष्टादि
 कार्यपुससैताधृतमातरः लक्ष्म्यादिसप्त मातृकाइहागच्छेत्त्यादिश्रावाह्यपूजा लक्ष्म्यादिसप्तमातृभ्योनमइतिगंधा
 दिनैवेपदक्षिणार्तपूजनंरक्तवस्त्रमंगलसूत्रादिद नंअथाभ्युदयिकश्राद्धं उँ श्रपवित्रः पवित्रोवा देवताभ्यः पितृभ्यश्च
 उँ सत्यवसुसंज्ञकाविश्वेदेवाः उँ भूर्भुवः स्वइदं वः पाथं १ मातृपितामहीप्रापितामहोनादिभिरुसुभ्यः उँ भूर्भुवः स्वइदं वः पाथं
 संपद्यतांवादिः २ उँ पितृपितामहप्रपितृ महानांद्भिमुख उँ भूर्भुवः स्वइदं वः पाथं संपद्यतांवादिः ३ उँ नातामह प्रमाता
 मह दृढप्रमातामहा नांदीमुख उँ भूर्भुवः स्वइदं वः पाथं संपद्यतांवादिः ४ इदमासनं वः संपद्यतांवादिः ५ इदं गंधार्थं नमः
 संपद्यतांवादिः ६ मंडलं २ परिषेवण २ विधापटुधिवर्तेपात्रं धारिपिधानं ब्राह्मणस्य मुखे श्रमृतं श्रमृतं जुहोतिस्त्वाहाइदं
 विष्णुर्वैचक्रमेशधानिदधेपदं समूढमस्य पात्रं नुरेविष्णुहोत्रं रक्षनं दायं उँ सत्यवसुसंज्ञकाभ्योविश्वेदेवभ्योपुनम
 ब्राह्मणभोजनपर्याप्तमिदमन्नं सोपकरणं सदैवः संपद्यतांवादिः ४ एवं स्थानचतुष्टये द्वादशधादत्त्वा उँ श्रमहीनां कि
 याहो नमं ब्रहीनिवधिहीनं च यज्ञे तत्सर्वं भिक्षुद्रमस्तु इति जप्त्वा सत्यवसुसंज्ञकाविश्वेदेवा दत्तैतदन्नपानादिभिः
 प्रायतां १ मातृपितामहीप्रापितामहो दत्तैतदन्नपानादिभिः श्रियतां २ मातामहप्रमातामह वृद्धप्रमातामहा दत्तैतदन्न
 पानादिभिः श्रियतां ४ महामहप्रमातामह दृढप्रमातामहा दत्तैतदन्नपानादिभिः श्रियतां ततः गोत्रं नो बर्हतां द्वा
 तारो नो भिषर्हतां विद्वाः संततिरेव च श्रद्धाचनेमावगममद्वदुदं यंच नो ऽस्तु श्रान्नेच नो बहु भवेदतिथीश्रुलमेमहि याचि
 तारश्च नः संतुमाचयाचिष्मकंच न इति संप्राश्यं एताः सत्याश्रियेवः संतुइति विप्राणां प्रतिवृचनं उँ मयेत्यादि महाशां
 तियागकर्मणः पूर्वागत्येन कृतरूप विश्वेपां देवतां नादिभिरुखश्राद्धस्य प्रतिषर्था मिदं द्राक्षामलकफलमूलादिद्रव्यं निष्क
 मभूतं दाक्षिणाद्रव्यं यन्नानाम गोत्राप्यब्राह्मणाधदातुमहमस्तु जे एवं मातृपितामही प्रापितामहानां पितृपितामह

प्रापितामहानां मातामह प्रमातामहद्वप्रमातामहानां नांदीमुखानां कृतेतदाभ्युदधिकश्राद्धस्यप्रातिधार्थमिफल
 मूलवनरुपतिदैवतदक्षिणाद्रव्यमहितेयथानामगोत्रायब्राह्मणायदातुमहभुस्सुजेइतिद्विश्वादिविधाय ततोयदाआ
 चार्यद्वारामहाशांतियागादिकार्यं तदन्वैवपुनर्ऋत्विगादिवरणसहितमाचार्यवरणंकार्यंतत्रक्रमः पुष्ट्यचुंदनतंबूल
 फलवत्खदक्षिणाद्रव्यमादाय कुलशीलवेदविधिसंपन्नब्राह्मणमाहूय गार्हपत्यमुपदिष्टरवयंवद्वांजलिःप्लवस्मिन्मन्त्रक
 तंक्रमहाशांतियागकर्माणित्वंमगुरुभैवभयानातितेनोके ततोवरणसंभूतिमादाय उमद्यास्मिन्महाशांतियागकर्म
 णिमत्प्रतिनिधित्वेनसमग्रविधिकारयितुममुकगोत्रममुकशर्माणत्वामेभिः पुष्ट्यचंदनतंबूलवस्त्राभरणकमंडलुदक्षि
 णादिभिराचार्यत्वेनत्वामहंवृणु वृतोस्मीतिप्रतिवचने यथाविहितंकर्मकुरु करवाणीतिप्रतिवचने ततःप्राधान्याच्चा
 र्यस्तुयथारुच्यैर्गैः भञ्जमूर्तिर्भवाश्नाथसंसारोच्छेदकारक देवपूजाविधानार्हिकुरुयन्मार्गातिचन इतिसंप्राप्त्यै ततःस्व
 स्तिवाचनपुण्याहवाचनऋद्धिवाचनशांतियाठार्थं चाग्नेयनैर्ऋत्यवायव्यैशानमध्यस्थकुंभेषुऋचवाचमाशुः शिशान
 यद्देवदेवहेडनरुद्रपाठादिमन्त्रैः कुमाभिमंज्रणार्थमन्यान् ब्राह्मणान्वृणुयात् ततोवरणसंभूतिमादाय उमद्यास्मि
 न्महाशांतियागकर्मणानांतामगोत्रान् ब्राह्मणान्स्वस्तिवाचनऋद्धिवाचनशांतियाचनार्थमग्नेयनैर्ऋत्यवायव्यै
 शानमध्यस्थकुंभेषुऋचवाचमाशुः शिशानयद्देवदेवहेडनमृचवाचंप्रपद्येतत्र शांतिपाठं कारयितुमुत्मानहृदणोदताः
 रुमइतिप्रतिवचनेयथाविहितंकर्मकृतकरवामहवितैरुके ततः स्वस्तिवाचनं उंस्वास्तिनः इंद्रोदहृदश्वाः स्वस्ति
 नःपुण्याविश्ववेदाः स्वस्तिनस्ताक्षर्योऽरिष्टनेभिः स्वस्तिनोदहृत्स्यतिर्दधातु १ इत्यादिस्वस्तिवाचनेनक्रियमाणेभ्यश्चा
 र्य्यादिसहितोयजमानःसपत्नीक. उंभद्रंकोणंभिः शूण्यामदेवाः भद्रंपश्येमाक्षिभिर्यजत्राःस्त्रिधैरैर्गैः तृष्ट्यांस्तु
 न्भिर्धर्मसेमदेवाहितंपदायुरितिभेजेणमंडपप्रविशेत् ततोयजमानाज्ञायत्सऋत्विक्त्रिचार्च्यः मंडपाकरणेवेदिंप्रविशेत्

तत्रवेदि संस्कारं कुर्यात् तत्रादौ सर्पपविकरणेन भूतानुत्सारेयेत तत्रमंत्राः यदत्रस्थितं भूतं स्थानमाहृत्य सर्वतः स्थानं त्यक्त्वा तु तत्सर्वं यत्र स्थतं जगच्छतु १ अथ क्रामंतु भूतानि पिशाचाः सर्वतोदिशं सर्वेषामुविरेधिनमहाशां तस्मिन् न संभूताः प्रेताः पिशाचाद्याह्यपक्रान्तराक्षसाः स्थानादस्माद्भ्रजं त्यदिह शान्तिकरेभ्यः ३ ततो गोमंत्रं गोमयं क्षीरं दधिः सर्पिः कुशोदकं स भञ्जं कुर्यात् तत्रमंत्राः तत्सवितुर्वरेण्यमित्यादि गायत्र्या गोमंत्रं गंधर्वारुद्रावर्षा निरयपुष्टां करीपिणी ईश्वरं सर्वभूतानां मिहोपवह्यो अथ इति गोमयं आप्याय स्वसमेतु तं विधत्तः सोमवृणं यमुवावाजस्व संगथे इति क्षीरं दधिक्रावणो अकारि णिर अश्वस्य ब्वाजिनः सुरभिन्नो मुखी किरं प्रणश्याय ध्वंषितारि पत् इति दधि घृतं मिमिक्षे घृतमस्य यो निर्वृते भेनौ घृतमस्य धाम अन्नुष्वध्वमावह मादयस्व स्वाहा घृतं दृष्यं भव क्षिहव्यं इति घृतं डो अत्रापो हिष्ठा मयो भुवस्तान ऊर्ध्वं दधात न महेरणा य चक्षसे यविः शिवतमो रसस्तस्य भाजयते हनः उशतीरिव मातरः तस्माद्भरं गमामवो यस्य क्षयायाजिन्विथ आपो जनयथा च न इति कुशोदकं गृहीत्वा गायत्र्या सर्वाण्येकीकृत्य प्रणवेनालोडय पचगव्येन परिकल्पितां भूमिं प्रोक्षयेत् ततो वेदं रूषेत् तत्रमंत्राः डो वैधावेदिसमाध्वं क्षेवर्हं पावर्हि रं द्विष यूपेन यूपश्चाप्यते प्रणेतो अग्निरग्निना इति संस्कारः अथाचार्यः वंदिकायाद्धारचतुष्टये तोरणचतुष्टयपूजामारमेत् डो अग्निमीले पुरोहितं यज्ञस्य देवमृत्विजं होतारं रत्नघातम् भित्तिपूर्वा तोरणं गत्वा प्राङ्मुख उपविश्य आचम्य धाम तोरणमूले पुष्पाक्षतान्घ्रादाय डो भूर्भुवः स्वः मेरो इहा मच्छ इति मेरुमावाह्यस्य पथित्वा मेरवे नमः इति पाथासनगधार्घ्यपुष्पयूपैर्वेद्यवस्त्राक्षिणादिभिः संपूज्य ततस्तोरणदक्षमूले मंदरमावाह्य पूजयेत् मंदराय नमः तोरणवाभागे विष्णुमावाह्य पूजयेत् डो विष्णवे नमः तोरणोपरिमध्यभागे डो शिवाय नमः शिवमावाह्य पूजयेत् तोरणदक्षभागे डो ब्रह्मणे नमः ब्रह्माण

मावाह्यपूजयेत् तोरणायः प्रद्वेजे उभूतापत्वा नारातयेस्वरभिर्विरूपे पद्मच्छंहंत्वा श्राव्यां पृथिव्याम्भुवैतरिक्षे मन्वे
 मिष्टाधिक्यवास्त्वानाभोगादयागदि-गार्ध उग्रस्थगेहं रक्ष इत्यनेन पंचभूतानि निहागच्छते हतिष्ठतेत्यवाहा प्रतिष्ठा
 प्य गंधादिभिरभ्यर्च्य सुभद्रं त्रिकटवा चक्रांकितपंचभूतानि पूजयेत् द्वारमध्ये अक्षतादिभिः कुमुदाक्षमावाह्यपू
 जयेत् इति पूर्वद्वारपूजा १ ततो देशिणद्वारे पूर्वार्धे मुख उपविश्य उर्ध्वेष्टेर्जैत्वा वायव्यदेशे देवोक्तं सविता प्रार्पय
 तु श्रेष्ठतमायकर्मण आचयाय ध्वजमद्याद्राय गजवातोरनर्मावाभ्यर्क्षमावास्तेन ईशतमाय शशं सोऽधुवा अस्मि
 न्नगौपतौ स्यात्तव हव्यार्धजमानस्य पशून्पाहि इति मन्त्रेण दक्षिणद्वारे तोरणं कृत्वा ततः पूर्ववत् क्रमेण मेरुं १ मंदरं २
 विष्णुं ३ शिवं ४ ब्रह्माणं ५ तारणस्य वायव्यमूलैवाग्रमध्यदक्षिणाग्रायः स्थानेषु पंचभूतपदं तान् पूजयेत् द्वार
 मध्ये पुंडरीकं वासनं च पूजयेत् ततः पश्चिमद्वारे उज्ज्वलश्राव्याहि वीतये शृणोति हेव्यदातये निहेता
 सत्सिखर्हिषि इति मन्त्रेण पश्चिमद्वारे तोरणं कृत्वा तोरणदक्षमूले मेरुं उत्तरमूले मंदरं दक्षायो विष्णुं मध्ये शि
 वम् उत्तरार्धे ब्रह्माणं अग्रः पंचभूतानि द्वारमध्ये शक्रकर्णं सर्वे नम्रं च पूजयेत् ३ तत उत्तरद्वारे शन्नो दि
 वीरभिष्टयं श्रापो भवंतु पीतये शंभो रभिन्नवतु नः इत्यनेनोत्तरद्वारे तोरणं कृत्वा पश्चिमतोऽरणमूले मेरुं पूर्वमूले
 मंदरं पश्चिमाग्रे विष्णुं उपरि शिवं पूर्वार्धे ब्रह्माणं अग्रः पंचभूतानि द्वारमध्ये मुखं सुप्रतिष्ठं च पूजयेत् त
 तोयजमान आचार्योवा पश्चिमद्वारे रविश्य आसने चोपविश्य शुचिराचम्य महाशांति यागस्य प्रधानसकलपं
 क्ठयत् उतं तस्य श्रयाभिन्वये दुः स्वप्नदुर्गिनि त्विष्टुलकानि पातकेतुदयानि पार्तसूर्या चंद्रमसो वैवतातर्गतकलि
 कदर्शनानि शीघ्रधनुर्दशानभूकपमूलगंडांतप्रभृतिष्टननयप्रसवयुग्मप्रसवविकृतप्रसवकाकोलकादिवेश्म प्रवेशक
 र्स्मिकभञ्जच्छत्रवेश्म तूलाभगाश्वतरीगर्भसंभव शय्यासनगवाश्यादिष्वग्निदर्शनमास्मितादिदर्शनादिसर्वोत्पात

जन्मसर्वारिदृशांतिराहित आत्मनोजन्मराशिनामराशिजन्मलश्रवणंलगादिषु जन्मस्थानचतुर्थाष्टमद्वादशस्थाने
पुनरुत्पन्नादिद्यशानिराह्लाददुष्टग्रहादिजन्योत्पातमयपीडादिनित्यन्तरनिजदेशदेहपारिवारादौधनधान्यसंप
त्यरोगादिसदभीष्टसिद्ध्यर्थं महाभातिद्यागमहंकरिष्ये केचित्तु आचार्यादीनिांवरणमन्त्रैर्वच्छति तत्रैवाचार्यत्वेन
त्यामहं दृष्टादितिदृष्ट्वा आचार्यस्तुयथान्वर्गेइत्यादि प्रार्थना ततोब्रह्मवरणं चोब्रह्मत्वेनत्वामहदृष्टे एवंदृष्ट्वा यथा
चतुर्मुखोब्रह्मासर्वलोकापितामहः तथात्वंममयज्ञोस्मिन्ब्रह्माभवद्विजोत्तम इतिप्रार्थना यथाश्रेयसैर्ऋत्यवायव्यै
ज्ञानकोणस्थकलशेषुमध्यकलशेष ऋचवाच आशुशिशान ईशावास्ययद्वेवदेवेहडनरुद्रपाठकटंन ब्राह्मणान्
पूर्वमेवदत्तान् प्रार्थयेत् ऋग्वेदः पद्मपत्राक्षोगापत्रः सोमदैवतः अग्निगोत्रस्तुविश्वेन्द्रऋत्विक्त्वंमेमस्वेभव १
काचराक्षोयजुर्वेदश्चेष्टुभोरुद्रदैवतः भारद्वाजस्तुविश्वेन्द्रऋत्विक्त्वंमेमस्वेभव २ सामवेदस्तुपिंगाक्षोजागतः शक्रदै
वतः कश्यपःस्तुविश्वेन्द्रऋत्विक्त्वंमेमस्वेभव ३ दृहतेजोयववेदेनष्टुभोरुद्रदैवतः वैतानगोत्रविश्वेन्द्रऋत्विक्त्वंमेम
स्वेभव ४ ऋत्विजस्तुयथापूर्वशक्रादीनामस्वेभवन् यूयंतथामेभवितुमवित्वोहंयसोमपाः यूयमेऋत्विजः स्वस्थाः
स्वस्थाःस्मद्वयुक्ते पूर्वमाराधयमंत्रांरतुकर्मकुर्याद्विजातयइतिपूर्वमुक्तत्वात् तेच स्वस्वेवस्थाने स्थिता मंत्रानावर्तये
युः आग्नेयकोणेरिथितोवाह्मणः ऋचवाचप्रपद्येमनोयजुः प्रपद्ये सामप्राणंप्रपद्येचक्षुः श्रोत्रंप्रपद्येवागोजः सौहजो
मयिग्राणापानौ १ यन्मेछिद्रंक्षुपेहृदयस्यमनसोवातितृणंवृहत्स्वरूपतिमर्मेतद्वधातु शन्नोभवतिभुवनस्ययस्वतिः
२ गायत्रीय ३ इत्यादिमध्यायंवाजपेत् १ अथनैर्ऋत्ये आशुः शिशानेवृषभोत्तर्भीमोघनाघनःक्षोभणश्चर्यापीनां
संकेदोनोतिमिपएकवारःशतश्लेसेनाऽञ्जयत्ताकमिन्द्रइतिमंत्रवासमग्रमध्यायंजपेत् अथवायव्ये यद्वेवदेवेहडनंदे
यास्तश्चक्षुमावय आग्निर्मातस्तरमादेनसोविश्वान्मुच्येत्सः १यदिदिवायदिनकमेनांसिचक्रमावय वायुर्मातरमा

देनसो विभान्मुचत्वंहसंभ्यदिजाग्रद्यदिस्वप्रजोत्तमसिचमेमावयं सूर्योमातरमादेनसो विभान्मुचत्वंहसंभ्यद्ब्रा
 मेवदत्तएवत्सभायां यद्विद्विद्येणवर्माणा यदेनश्चक्रमावययदेकरयाधिधर्मणितास्यावयजनमासिष्टयद्वाञ्जयद्वाह
 तिवरुणोतिशयामहेततोर्नोवरुणोर्मुचश्चभूषानिचुपणामिचेरुरसि निचुपणः अवेवैवर्द्धकृतमेनोयक्ष्णवमर्देत्यकृतं
 पुरुरावणोदेविरपरुपाहि ३ अथैशानैर्दशावारयमिदं श्रुत्वा चिगज्जत्वा जगत्तेनत्यकेनभुजीयामागुधाः करुया चि
 ह्ननंइतिभञ्जसमग्रमभ्यायवाजपेत् ४ अथमभ्यकलयो उर्गेनमस्तेरुद्रमन्यवउततइषवेनमःवाहुभ्यामुतेतनमःइतिभं
 षोदशऋचोवासमग्रमभ्यायजपेत् अथाजवेदिकायामपि गणपतिपूजनमादौ कर्तव्यतथा उर्गणानांत्वागणपतिकं
 हवामहे श्रियाणांत्वाप्रियपातिष्ण्वहवामहे निर्धनान्त्वानिधिपतिष्ण्वहवामहे वसोममआहमजानिगर्भधमात्वमजासि
 गर्भधम् नमोगणेश्येगणपतिभ्यश्चवो नमोनमो ब्रातभ्यो ब्रातपतिभ्यश्चवो नमोनमो गृत्सेभ्यो गृत्सेपतिभ्यश्चवो
 नमोनमो विरूपेभ्यो विरूपेभ्यश्चवो नमः २ उर्गभर्भुवःस्वर्गणपतेइहागच्छइहतिष्ठेत्वावाह्यप्रतिष्ठाप्य उर्गेगणप
 तयेनमद्वाति भञ्जेण पाद्यासनादर्थत्तानवस्त्रगंधपुष्पधूपदीपनैवेद्यतांबूलफलदक्षिणाभिः संपूजयेत्ततःस्वरहितवाचनं
 पुण्याहवाचनं च कुट्टयैत् तदाह आश्वलायनः वैदिकेर्तांश्चैकादैततः पुण्याहवाचनं तच्चरूपनारायणीये इत्थं श्री
 नदिकान्ब्राह्मणान्दक्षिणावासोब्रदानादिभिः परितोष्य पुण्याहं भवतु ब्रुवंतु इति प्राङ्मुखः श्रावयेत् उर्गपुण्याहं
 पुण्याहं पुण्याहं ब्राह्मं पुण्यमहोयच्चंसंष्टुत्पादनकारकेवेदक्षोद्रवं नित्यं तत्पुण्याहं ब्रुवंतु नः ब्राह्मणाः पुण्याहं इति
 चिर्ब्रूयुः ततोयजमानस्यस्वयं वा पुनंतुमादेव जनताः पुनंतु मनसा धियः पुनंतु विश्वाभूतानि जातवेदः पुनीहि मां भो
 ब्राह्मणा अरय पयजमानस्य गृहे ऋद्धिं भवंतु ब्रुवंतु सागरस्य च यान् ऋद्धिं मेहा लक्ष्म्यादिभिः कृता संपूर्णा संप्रभा
 वा च ताम् ऋद्धिं संब्रूयंतु नः ऋद्धतां ऋद्धतां इति चिर्ब्रूयुः मंजः सन्नस्य ऋद्धिरस्य गन्मज्योतिरिभ्यता अश्रुमदिदं

एषिष्याऽऽपारुहामाविदामदेवान्स्वर्ग्योतिः क्षत्रियऋद्धिः ३ भोब्राह्मणा अस्ययजमानस्य गृहे स्वस्तिभवंतो
 ब्रुवन्तु स्वस्तिर्वाग्भविनाशास्यापुण्यकल्पाण्युद्धिदा विनायकप्रियातिव्यंतास्वस्तिसंब्रुवन्तुः ॐ स्वस्तिस्वस्तिस्व
 स्ति इति त्रिर्द्वयुः स्वस्तिन इन्द्रो वृद्धश्रवाः स्वस्तिनः पूषा विश्ववेदाः स्वस्तिनस्तार्क्ष्यो अरिष्टनेमिः स्वस्तिनो वृहस्पति
 र्दधातु ॥ १ ॥ पयः पृथिव्यां पयजोषधीषु ॥ २ ॥ विष्णोरराटमसि ॥ ३ ॥ अग्निर्देवता ॥ ४ ॥ द्यौः शान्तिरित
 रिक्षल्लशांतिः ॥ ५ ॥ अतो भद्रा इति दशर्चसूक्तस्य रङ्गणपुत्रो गौतमऋषिः विश्वेदेवा देवता त्रिपंचायाः सप्तमीज
 गरः पट्टविराट्स्थानाशिष्टास्त्रिष्टुभः पाठविनियोगः ॐ आनो भद्राः क्रतवो यंतु विश्वतो दधासो अपरीता स उद्धि
 दः देवानां यथा स दभिवधे आसन्नप्राप्नुवोरक्षितारो देवे दिवे ॥ १ ॥ इति दशर्चसूक्तपाठः ततः कनिक्कद इति दशर्च-
 शाकुनसूक्तपाठः तस्यापमाद्यमंत्रः ॐ कनिक्कदंतनु प्रं ब्रूवाण इयात्तैवावमरिते वनवं सुमंगलश्च शाकुने भवामिमा-
 न्वाकाचिदभिद्राहिदन्तु ॥ १ ॥ इत्यादि ततः स्वस्तिनो सप्तर्षीनामश्वनाभगः स्वस्ति देव्यदिति रनर्वाणः स्वस्ति पू-
 षाश्वसुरो दधातनः स्वस्ति द्यावापृथिवी संचंताम् ॥ १ ॥ इत्यादि पंचर्च स्वस्य यनपाठः ततः ॐ हिरण्यवर्णा हरिणो-
 सुवर्णरजतस्त्रजं चंद्रां हिरण्यमयी लक्ष्मीं जातवेदो मनावह इति पंचदशर्च श्रीसूक्तपाठः ॐ स्वस्तिन इन्द्रो वृद्धश्रवाः
 स्वस्तिनः पूषा विश्ववेदाः स्वस्तिनस्तार्क्ष्यो अरिष्टनेमिः स्वस्तिनो वृहस्पतिर्दधातु व्रतनियमतपः स्वाध्याय-
 क्रतुदमदानां विशिष्टानां सर्वेषां ब्राह्मणानां मनःसमाधीयतां समाहितमनसः स्मः प्रसीदंतु भवंतः प्रसन्नाः स्मयजमा-
 नस्य गृहे पुत्रकलत्रमित्रगुरुस्वसृभ्राग्रेनेयसर्वाधेवा धवानां दीर्घमायुरस्तु पुष्टिरस्तु तुष्टिरस्तु वृद्धिरस्तु भविष्यमस्तु
 आरोग्यमस्तु शिवकर्मास्तु कर्मसमृद्धिरस्तु पुत्रसमृद्धिरस्तु धनधान्यसमृद्धिरस्तु इष्टसमृद्धिरस्तु अरिष्टानिरस-
 नमस्तु यत्पापं तत्प्रतिहतमस्तु यच्छ्रेयस्तदस्तु उत्तरोत्तरमहरहरमिष्टद्विरस्तु उत्तरोत्तराः क्रियाः शुभाः शोभनाः प्र

वर्तते तिथिकरणमुहूर्तनक्षत्रसंपदस्तु तिथिकरणमुहूर्तनक्षत्रग्रहलभाधिदेवताः तिथिकरणमुहूर्तनक्षत्रेसग्रह-
 सदैवतेप्रीयेतांअग्निपुरोगाविश्वदेवाःप्रीयेतांइंद्रपुरोगामरुद्राःप्रीयेतांवसिष्ठपुरोगाऋषिगणाः प्रीयेतां महेश्व
 रीपुरोगाऽभामातरःप्रीयेतां अरुंधतीपुरोगा एकपत्न्यःप्रीयेतां विष्णुपुरोगाःसर्वदेवाःप्रीयेतां ब्रह्मपुरोगाः सर्व
 वेदाःप्रीयेतां श्रीसरस्वत्यौप्रीयेतां श्रद्धामेषेप्रीयेतां भगवतीकाल्यायनोप्रीयेतां भगवतीमाहेन्द्ररीप्रीयेतां भग
 वतोऋद्धिकरीप्रीयेतां भगवतोदृद्धिकरीप्रोयेता भगवतोविश्वविनायको प्रीयेतां सर्वाःकुलदेवताः प्रीयेतां हता
 यज्ञद्विपः हताः परिपंथिनः हताश्चविघ्नकर्तारःशत्रवःपरामवयांतु शान्मंतुवेराणि शान्धंतुपापानि शान्मयवी
 तयः शुभानिवर्द्धतां शिवा आपः संतु शिवा अन्नप्रयः संतु शिवा आहुतयः संतु शिवा वनस्पतयः संतु शिवा अ
 तिययःसन्तु अहोरात्रेशिवेस्पयातांआब्रह्मन्ब्राह्मणोब्रह्मवर्चसीजायतामारुष्टिराजन्यः शूरऽऽप्येनिव्याधिमाहा
 रथोजोयतान्दोऽग्नीध्रैर्नुवौढान इवानाजुःसाक्षिः पुरंधियोपाजिष्णुरथेधः सभैषेयुवास्त्ययजमानस्यवीरोजायता
 द्विकामे निकामेनः पर्जन्योवर्षतु फलवत्येनजोषधयः पृथ्वतां योगक्षेमोनः कल्पतां शुक्रांगारकबुध
 वृहस्पतिशनिराहुकतुर्भूमसहिता आदित्यपुरोगाः सर्वेग्रहाःप्रीयेतां भगवान्नारायणः प्रीयेतांभगवान्पर्जन्यः
 प्रीयेतां भगवान्स्वामीमहासेनःप्रीयेतां पुण्याहकालंवाचयिष्येवाच्यतां पुण्याहंभवतोब्रुवंतुपुण्याह ॥ ३ ॥
 स्वस्तिभवतोब्रुवतु आयुष्यतेस्वस्ति ॥ ३ ॥ ऋचः सामानियजूर्ध्विषसाहिश्चरमतांस्ततां श्रीरस्त्वितिभव
 तोब्रुवतु अस्तुश्रीः पुण्याहवाचनसमृद्धिरस्तु भगवान्प्रजापतिःप्रीयेतां इतिपुण्याहवाचनं आतोभद्रा स्व
 स्तिनोमिमीता कनिकेद श्रीसूक्त इत्येषंत्वतुर्णसूक्तानांवाजपाठःकार्यः प्राक्प्रमादेनलिखिताः ततोयजमान
 आचार्योवा अस्पयागस्वतिष्पत्यैभवतोभ्यर्थांमया सुप्रसन्नैस्तु कर्तव्यज्ञांति कंविधिपूर्वकं गणपतिपूजा

मातृकापूजा वसोर्द्वारं तिमकाससमात्पूजा अत्रपद्धतौ प्रागेवल्लिखितां अथग्रहरूपं वेदिकाया मीशानको
 ए ग्रहरथापनार्थमंडलं विरच्य ग्रहरथापनं कुर्यात् ओं प्रणवस्य ब्रह्मा ऋषिः देवीगायत्री छंदः परमात्मा अग्निर्देवता
 व्याहतीनां किमेण जमदाग्निभरद्वाजभृगवऋषयः अग्निवायुसूर्यादेवताः सूर्यार्थावाहने विनियोगः ओं भूर्भुवःस्वः क
 लिंगदेशोद्भवकथ्यपणोत्र ईश्वराधिदेवता अत्रत्यधिदेवतासहितं वायुविनायकदुर्गाकाशाशिवपंचदेवतामध्ये वायु
 देवतासहितसूर्य इहागच्छ इहतिष्ठ उदयंतमहतेजं तेजसाचाभयं करं सर्वदुःखहरं देवसूर्यमावाहयाम्यहं श्रीसू
 र्याय ईश्वराधिदेवताग्न्याधिदेवतासहिताय नमः इमानासनपाद्यार्थाचमनस्नानगंधपुष्पधूपदीपनैवेद्यतबूलवा
 सोदक्षिणात्मकां सर्वोपचारपूजां समर्पयामि नमः प्रार्थना भो भो सूर्यग्रहाध्यक्षकलिंगविषयोद्भवः रक्तः काश्यपगो
 प्रस्त्वद्विभुजः पद्मलोचनः सप्ताश्ववाहनगच्छ पद्ममध्ये वरप्रदः ॥ १ ॥ उदयस्त्वं महाभाते तेजसाचाभयं करं स
 हस्तरश्मिदीप्तश्च ह्यादिरयः प्रीयतांमम ॥ १ ॥ अथ चंद्रपूजा ओं भूर्भुवःस्वः यमुनातीरोद्भव अत्रेयसुगोत्र उमा
 धिदेवता अत्रत्यधिदेवतासहितं सोमइहागच्छ इहतिष्ठ द्विजराजसमुत्पन्नस्तरागणसमन्वितः ओषधीनां च यो
 राजा सोमनावाहयाम्यहं ओं चंद्रमसे उमाधिदेवताजलप्रत्यधिदेवतासहिताय नमः आसनं पाद्यादिदक्षिणांतं सं
 पूज्य प्रार्थयेत् अहो चंद्रजगत्प्राण्यमुनाविषयोद्भव सुश्र्वेता त्रियगोत्रेयगदाभयवरप्रद द्विजराजो महपुण्यस्तरा
 रापातिर्विशेषतः ओषधीनां महाराजः संसोमः प्रीयतांमम ॥ २ ॥ अथ भौमपूजा ओं भूर्भुवःस्वः अर्वती समुद्भवभार
 द्वाजसगोत्र रुक्मिणीधिदेवता भूमिप्रत्यधिदेवतासहितं भौमइहागच्छ इहतिष्ठ भूमिपुत्रो महकायस्तेजस्वी चाभ
 यं करः ऋषिभिः रतं यमानस्तु भौममावाहयाम्यहं ओं भौमायाधिदेवता प्रत्यधिदेवतासहिताय नमः आसनपाद्या
 दिदक्षिणांतं सर्वोपचारपूजां समर्पयामि प्रार्थना उज्जपिन्यां समुत्पन्नभो भो भौमचतुर्भुज भारद्वाजकुलेजातः शूलश

किं गदाधरः वरदैर्भेषमालुढः रुक्मं प्रियतडित्तमः स्म्योताष्टाधिवीतिभ्रुव्रेणुदलेर्याभ्युपतिष्ठितः ॥ येनाजिताङ्गत्वा
तिर्भूमिपुत्रेण शाश्वती शत्रवश्च हता येन भौमेन महतात्मना ॥ स प्रीतये भौमो मोक्षो तुष्टो भूयाद्वरप्रदः ॥ ३ ॥ अथ वृष
पूजा ॐ भूर्भुवःस्वः मगधदेशोद्भवश्चाजिपसगोत्रविष्णुनारायणविदेवता प्रत्यधिदेवतासहितवृषहृगच्छ इह तिष्ठ
मेरुमूर्ध्वसदा तिष्ठदेवतानां पुरोहितः ब्राह्मणानां हितार्थाय गुरुमावाहयाम्यहं ॐ वृहस्पतये ब्रह्मैन्द्राधिदेवता प्र
त्यधिदेवतासहिताय नमः आसनपाद्यादिदक्षिणांतपूजां समर्पयामिनमः दंडाक्षसूत्रवरदकमंडलुधरप्रभो महो
इंद्रेति संपूज्यो वीधिवच्चेतरेदले मेरुमूर्ध्वसमाक्रांतो देवरजपुरोहितः ज्ञातायः सर्वशास्त्राणां सगुरुः ॥ प्रीयतांमम ५
अथ शुक्रपूजा ॐ भूर्भुवःस्वः भोजकटदेशोद्भव इन्द्राधिदेवते द्राणी प्रत्यधिदेवतासहितशुक्रहृगच्छ इह तिष्ठतादी
तेजाः प्रभाशूरेदानवानां पुरोहितः तेजोहासर्वशत्रूणां शुक्रमावाहयाम्यहं ॐ शुक्रार्थेन्द्राण्यधिदेवता प्रत्यधिदेव
तासहिताय नमः परिधाक्षावलीहस्तकमंडलुधरप्रभो शुक्रवत्पूर्वपुत्रे तु शुक्रो ज्योतिः स्वरूपकः सोमतुलया प्रभा
यस्य चासुराणां गुरुस्तथा जेतायः सर्वशत्रूणां सकावयः प्रीयतांमम ॥ ६ ॥ अथ शनिपूजा ॐ भूर्भुवःस्वः सौराष्ट्रदे
देशोद्भवकाश्यपसुगोत्रपमाधिदेवता प्रजापत्यधिदेवता दुर्गादेवतासहित शने इह गच्छ इह तिष्ठ कृष्णाक्षः कृष्ण
वर्णश्च कृष्णगंधानुलेपनः शनैश्चरन् नरीक्षश्च शनिमावाहयाम्यहं ॐ शनैश्चराय नमः आसनादिदक्षिणांतपूजा
प्रार्थना कृष्णवर्णः कृशांगश्च नीलजंभूतसन्निभः शनैश्चरः सूर्यपुत्रः स्रगौरिः प्रीयतांमम त्रिशूलिन्समगच्छ वरदो
यधवाहनः प्रजापतेति संपूज्यो यमवद्वारुणेदले १ इति शनिपूजा ७ अथ राहुपूजा ॐ भूर्भुवःस्वः स्वराटिकापुरा
द्रवपैठनसिगोत्रकालाधिदेवता सप्रत्यधिदेवतासहितविनायकाकाशोदेवतासहितराहोद्भवा गच्छ रक्तवर्णमहाक्रूर
रकाजिनधरतथा सिंहिकागर्भसंभूतराहुमावाहयाम्यहं ॥ आसनादिदक्षिणांतपूजनं प्रार्थना रक्षार्थं धृच्छवर्णाभिर्भो

विजितारिर्महावलः श्रवाहश्चांतरिक्षस्थः सराहुः प्रायतांमम २ अथकेतुपूजा उर्भूर्भुवः स्वः श्रतर्वदेत्समुद्र
 वर्जोमनिसुगोत्र चित्रगुप्ताधिदेवताब्रह्मप्रत्यधिदेवता अश्विनैर्देवतासहित केतोद्दहागच्छ क्रूराचैर्गमिनोद्द
 ह्याशुभाशुभफलप्रदान एकधिकसहस्रतर्कतृतावाहयाम्यहं आसनादिदक्षिणांतपूजा प्रार्थना अग्निपुत्रोमहा
 तेजाःकेतुः सर्वजहातक क्षेभमेवः प्रजाः सर्वाः सकेतुः प्रायतांमम अथइंद्रादिदिकपालपूजन उर्भूर्भुवः स्वः इं
 द्रइहागच्छ अग्नेइहागच्छ यमइहागच्छ निर्वृतेइहागच्छ वरुणइहागच्छ वायोइहागच्छ कुबेरइहागच्छ ईश्वरइहाग
 च्छ इहतिष्ठेत्वावाह्य पूजयेत् एषामत्राणिवलिदानपूजायामग्निलिख्यते ततोभिरथापनं त्रिभिर्देवैः कुंडस्थंडिलवाप
 रिसमूह्यगोमयेनोदकेनोपलिप्य स्नुमूलेनचिरुह्मिस्त्वश्वनामिकांगुष्ठाभ्यांरेखाभ्यः पांशुमुद्धृत्य तत्राग्निं समाधा
 यश्राप्तिरथापनमंत्रः अग्निदूतमित्यस्यमेधातिथिर्ऋषिः गायत्री छंदोऽग्निर्देवता अग्निरथापनविनियोगः अग्निं
 दूतवृणोमहे होतारंविश्ववेधसश्चरययज्ञस्यसुक्रतु श्रवापरेमंत्रश्चाग्निदूतपुरेदधेहव्यवाहमुपब्रवेदेवानसादया
 दिहश्रथाग्नेरावाहनंआयाहिदेवपुरुषंमहत्सुरासुरैर्वह्महरीश्वराद्यैः ब्रह्मादयोपस्य मुखवसंतिप्रविष्टकुंडसुरलोकेना
 यत्रयभ्यामंत्राह्मुखोवसतेवन्हि आह्मुखस्यद्विजस्य च प्राक्प्रणीताश्चयेमंत्रास्तेश्चप्रत्यङ्मुखोभवेत् इदमेकद्विवक्त्र
 कद्विनासिकचपटदक्षिणत्रिमखलत्रिपादंचससजिब्वहामि रन्वितंमेपाखण्डंचतुःशृंगजटामुकटमण्डितदक्षिणेत्तुष्वतुर्हस्तंवा
 मभागोजिह्वस्तकंशक्तिरेभ्रेस्तथाचैवस्रक्स्तुवदक्षिणेकरे तोमरव्यजनचैवधृतपात्रंचवामतः तवरूपमिदंवल्लेभ्यामंत्रस
 र्वार्थसाधक ततश्चाग्निपूजा अग्नेयस्त्वाह्यासहितायपाद्यादिनमः ततोब्रह्मस्थापन हिरण्यगर्भइतिमंत्रस्य ब्रह्माऋषिः गा
 यत्रीछंदः ब्रह्मादेवताब्रह्मस्थापनेविनियोगः जोहिरण्यगर्भः समवर्तताग्नेभूतस्यजातः पतिरेकश्चासीत्सदाधारष्टधि
 र्वाधामुतेमंकरंभेदेवायहविपाविधेम इत्येवब्रह्माण्मासनेपरिनिधाय आसनादिदक्षिणांतं संपूज्य ततोब्रह्मणेवरण

डोतस्तत्तथास्मिन्वर्षेजतिप्यमाणदिव्यांतरिक्षभूमौत्पातवर्गदः स्वप्रदूर्नमित्तादिसकलग्रहवैगुण्यकृतसर्वारिष्ट
 निवृत्तिपूर्वकस्वदेशदेहकुटुंबपरिवारवर्गादौघनधान्यसंपत्त्यारोग्यादिसदभीष्टसिद्ध्यर्थकर्तव्येस्मिन्महाशांति-याग
 होमकर्मणि कृताकृतावेशणरूपब्रह्मकर्मकर्तुममुकगोत्रममुकप्रवरममुकवेदशाखाध्यायिनममुकशर्माणभिःपुष्पचंद
 नतांबूलोपवीतपवित्रवासोदक्षिणादिभिरभ्यर्च्यब्रह्मत्वेनत्वामहंतृणे वृत्तोरमीतिप्रतिवचनं यथाविहितकर्मकुरुक
 रवाणीतिब्राह्मणवेदेन अथकलशस्थापनम् तेषपट्कलशाःएकोत्तरशांतिकलशाः १ एकोवाह्निकोणे २ एको
 नैर्ऋत्ये ३ एकोवायव्ये ४ एकेशानै ५ एकश्चमधेय ६ तत्रउषधीपंचरत्नानिरोचनं चंदनंसिद्धार्थकान्श
 भीदूर्वा कुशान्पयवव्रीहिश्चामार्गफलवतीत्रियंगुन्यग्रोधोदुंबरलक्ष अथस्थापल्लवान् सकषायान् कपिरथप्रियं
 शुचूतपल्लवान् हस्तिदंतगजमदं सप्तमृत्तिकाश्च कोणचतुष्टयकुम्भेपुनिक्षिपेत् मध्यकलशेमंत्रवत्पंचगव्यविशेष
 तोतिक्षिपेत् अथैतेषांस्थापनक्रमः : डोमहीधौःपृथिवीचनद्रमंयज्ञमिमक्षतापिपृतान्नोभरीमभिः इतिभूमिरुष्टशेत्
 धान्यमसिधुनिहिदेवान् प्राणायत्त्वोश्नानायत्त्वानायत्त्वा दीर्घामनु शसिति म.पुष्या देवोवःस्वित्ताहिरण्यपा
 णिःप्रतिपृष्णात्त्वच्छिद्रेणपाणिनाचक्षेपत्त्वामहीनांपयोसि इतिसप्तधन्यप्रक्षेपः तस्योपरिकलशंस्थापयेत् आजि
 श्रकलशंमह्यात्वार्षादिवंदयः पुनरुज्जानिवर्तस्व सानः सहस्रधुश्चोरुधारपयस्वतीपुनर्मविशताद्रापिः इतिकलः
 शसस्थाप्य कलशोत्पतिपठेत् उत्तरोहिमवत्पृष्ठक्षीरोदोनामसागरः उत्पन्नःकलशस्तजसर्वतीर्थसमन्वितः कलं
 कलोहिदेवानांदातवानांतथैवच कलाभिः सकलादेवाःसौम्यमंगल्यकर्मणि निर्भतोयंतदातत्रकलशस्तेनउच्यते
 धारितोविभ्यरुपणकलशःकामरूपिणा कलशस्यमुखेविष्णुःकंठेरुद्रःसमाश्रितः मूलेतरयस्थितोब्रह्मामध्येमातृग
 णाःस्मृताःकुक्षौतुसागराःसप्तसप्तद्वीपावसुधरा अर्जुनीगोमतीचैवचंद्रभागानासरस्वती कावेरीकुण्डण्वेणीचर्गंगाचैव

महानदी सिन्धवेव्रवती पूर्णा चर्म एवती च देविका तां पूर्णोदावरी चैव नर्मदा च महानदी पराशरीय योष्णि च सरयुर्भीड
कैतथा ज्वालाक्षिन्नामहातीर्थीणामारकंटकं । केदारचप्रयागं च यमुनावाराणसी तथा विंध्यप्रदिषुतीर्थानि
श्रीपादयानिसंतिवै प्रभासपुंष्करचैव गंगासंगरसंगमं । पृथिव्यायातितीर्थानि पातालसंस्थिता निच तानिसर्वा
णितोयानिकलशेति वसंतिवै सहिरण्यं संवत्स्रं । पुष्पमालासमन्वितं ऋग्वेदोद्ययजुर्वेदः सामवेदस्त्वैव च
अथर्ववेदश्च तथा कलशे सुप्रतिष्ठिताः ईशानकोणिसंस्थान्यपुरुद्रकुंभसुशोभनं चूताश्च दृष्टक्षन्मृगोर्द्वरपृष्ठवान्
पंचपृष्ठवसंयुक्तं दधिचंदनचार्चितं तंडुलोपरिसंस्थान्यसर्वतोयूपदीपनं तथैव नारिकेलं च कलशोपरिविन्यसेत्
श्राजिद्रकेति मंत्रेण कलशे तां प्रतिष्ठयेत् इति कलशोत्पत्तिप्रभावं च रसुखा उर्वरुणस्योत्तमनमस्तिवरुणस्य रक्तं
भसर्जनरिष्या वरुणस्य ऋतसदन्यसि वंरुणस्य ऋतसदनमस्तिवरुणस्य ऋतसदनमासीद इति जलेनापूयं
पंचपृष्ठवमंत्रः अथ रथेवानिपद्यन् पणैवो वसतिः कृता गोभाज इति कलापत्स न वयपूरुषः अथ दूर्वाप्रक्षेपः कांडा
त्कांडात्प्ररोहती परुषः परुषपरि एवां नोर्दुर्वै प्रतनुं सहस्त्रेण शतेन च अथ पूर्णाफलमंत्रः याः फलिनीर्या अफला अणुपु
याश्च पुष्टिणीः दृढरूपतिप्रसूतास्तानो मुंचत्वं हसः अथ पंचरत्नमंत्रः कनकं १ कुलिशं २ नीलं ३ पुष्करांगं ४ सौ
क्तिकं ५ त्रिकानि पंचरत्नानि नारदेन महर्षिणा उर्वरि राजपातिकविरभिर्देव्या न्यकमीत दधद्रत्नानि दाशुषे अथ हिरण्य
मंत्रः हिरण्यगर्भः समवर्त्ततामि भूतस्य जाताः पतिरेक आसीत् सदाधारः पृथिव्याद्यामुत्तमं कस्मै देवाय हविषा विधेः
अथ गंधद्रव्यमंत्रः गंधधारद्वारा धर्पान्ति पृष्ठं करीपिणी ईश्वरं सर्वभूतानां तानि हौ पृहव्ये अथ यम् अथ सर्वोपधि मंत्रः
या उोपधिः पूर्वाजाता देवेभ्यस्त्रियुगं पुरा मनैनुवश्चणसहस्रं शतं धामानि सप्त च अथ सप्तमृतिकामंत्रः अथ रथानां द्वज
रथानां इदमर्कारसंगमाद्दधत् राजद्वारा द्विकुलाच्च मृदमानिया निक्षिपेत् रथो नाष्टाधि रथो भवान्तरान्ति वशनि य

च्यानः शर्मसप्रथाः श्रधकुशपवित्रमंत्रः पवित्रेस्थो वैष्णव्यासवितुर्वैः प्रसवउत्पुनान्याच्छिद्रेणपवित्रेणसूर्यस्वरश्चिम
 भिः तस्यतेपवित्रपतेपवित्रपूतस्ययकाम. पुनेतच्छकेयं कलशोपरि तंडुलपूर्णपात्रं पूर्णाद्विपरापतमुपूर्णपुनरापतव
 स्तवविक्रीणावहा इपमूर्जश्रुतकतो कलशोपरि श्रीफलं निधाय श्रीश्वतेलक्ष्मीश्वपत्न्यावहोरात्रेपार्थेनक्षत्राणि
 रूपमाश्विनौठयात् इर्णानिपाणामुभमइपाणसर्वलोकमइपाण 'उमनोजूर्तिर्जुपतामाज्यस्यवृहरपतिर्विश्वामितनो
 व्वरिष्टयज्ञश्रंसमिमं दधातुविश्वेदेवासइहमादयतामोप्रतिष्ठोभूर्भुवःस्वः गणेशवरुणइहागच्छ इहतिष्ठ गणान्तिवा
 गणपतिः ह्रस्वामहे इतिगणपतिमावाह्य उतत्वायामिब्रह्मणावंदमानस्तदांशोस्तयेयजमानोहविभिः श्रहेडमानोव
 रुणाहवोऽधुरुशश्रंसमानश्रायुः प्रमोषो इतिपोडशोपचारैः संपूज्य 'कलशैषुगंगाद्यावाहनं सर्वसमुद्राः' स्मरि
 तस्तीर्थानिजलदानदाः श्रायांतुयजमानस्यदुरितक्षयकारकाः ततः कलशानामामिमंत्रणकलशस्यमुखेविष्णुरित्या
 दिपूर्वाकामंत्राः कलशंतुसमाश्रिता इत्यंतं पठनीयाः ततः पुनरेवंप्रार्थयेत् 'दिवदानवसंवादेमध्यमानेमहोदधौ
 उत्पन्नोऽसितदकुभविधृतो विष्णुनास्त्वय वयिसर्वाणितीर्थानिदेवाः सर्वेत्वायिस्थिता. त्वयितिष्ठतिभूतानित्वयिप्राणाः
 प्रतिष्ठिताः शिवः स्वयत्त्वेमेवासि विष्णुस्त्वं च प्रजापतिः आदित्यावसवोरुद्रा विश्वेदेवाः संपैतकाः त्वयितिष्ठतिसर्वे
 पियतः कामफलप्रदः त्वत्प्रसादादिमं यज्ञं कर्तुमहिजलोद्भव सान्निध्यं कुरु मे देव प्रसन्नो भव सर्वदा इति कलशानां प्रार्थ
 नांतं सर्वसर्वार्हाणैरसिकोणादिवेदिकामध्यस्थश्चकार्यं कलशानामुपरिसूक्तदेवानां सूर्तिस्थापनं पूजनचकार्यं ऋ
 चंवाचंप्रपद्ये इति पठित्वा वह्निकोणकुंभाभिमंत्रणं १ आशु-शिशानइति नैऋत्यकुंभाभिमंत्रणं २ 'यदेवादेव हेडन
 वायव्यकुंभाभिमंत्रणं ३ ईशावास्यमितीशानकुंभाभिमंत्रणं ४ 'उमनमस्ते रुद्रमन्यव इति मध्यकुंभाभिमंत्रणं का
 र्यं ततः सर्वपाकलशानां गंधपुष्पाक्षतैर्वृतपाचितनैवेद्यैः नारिकेलादिफलैः वस्त्रैर्द्वीपकैः पुष्पमालादिभिः । पृथक्

पृथक् पूजनं कार्यं कुम्भपूजानंतरं स्वस्वयनपाठ सर्वैरेव कार्यः अथाचार्यः कुशंडिकाक्रमकुर्यात् ब्रह्मवरणं पूर्वं
 नकृतंचेदत्र कार्यं तत्रादाय जमानोपपठ्य देवपूजानंतरं होमद्रव्यपात्रं कुर्यात् ओमधारिणमहाशान्तिहोमकर्म
 णिमया संपादितमिदं होमद्रव्यं पृथ्व्यसमस्तदेवताहोमार्थमयात्यकमित्यभिलषेत् ततश्चाचार्यः अग्नेर्दक्षिणतः
 शुद्धमासनं दत्त्वा तदुपरि प्राग्गन्धान् कुशानां सतीर्थं ब्रह्माणमग्निप्रदक्षिणक्रमेणानीय अन्नत्वेन ब्रह्माभवेति कटिप
 तासने उपवेशयेत् ततः प्रणीतापात्रं पुरतः कृत्वा जलेनापूर्य कुशैराच्छाद्य ब्रह्मणो मुखमवलोक्य अग्नेरुत्तरतः कुशो
 परिनिदध्यात् ततः परिरुत्तरं वर्हिपश्चतुर्थभागमादाय अग्नेयादर्शानां तं ब्रह्मिणोऽग्निर्पर्वतमैर्ऋत्या द्वाप्यव्यातं
 अग्नेतः प्रणीतापर्वतं कुशानां परिरुत्तरं ततोऽग्रे उत्तरतः पश्चिमदिशि पवित्रच्छेदनार्थं कुशत्रयं पवित्रकरणार्थं सा
 यमनंतरं गर्भं कुशपत्रद्वयं प्रोक्षणीपात्रं आज्यस्थालौ स्तुवसंमार्जनार्थं कुशत्रयं उपयमनार्थं ऐणीरूपकुशत्रयं प्रादे
 शमाचारितस्तः समिधः स्तुव आज्यं पदपंचाशदुत्तरमुष्टिशतद्वयावाच्छिन्नाम तंडुलपूर्णं पूर्णपात्रं पवित्रच्छेदनकुशानां पू
 र्वपूर्वदिशिक्रमेण सादनीयानि तस्य मेवादिति असाधारणवस्त्वुपकरणानीयानि ततः पवित्रच्छेदनकुशैः पवित्र
 करणकुशद्वयं छित्त्वा प्रादेशमिति पवित्रद्वयकरणं सपवित्रहस्तेन प्रणीतोदकत्रिः प्रोक्षणीपात्रे निधाय अनामिकां गु
 धाभ्यां पवित्रे गृहीत्वा त्रिरुत्तरं प्रोक्षणीपात्रस्य सव्यहस्तकरणं तथैव प्रणीतोदकेन त्रिः प्रोक्षणीप्रोक्षणीप्रोक्षणीज
 लेन यथासादितवस्तु सेचनं अग्निप्रणति योर्भ्यो प्रोक्षणीपात्रे निधाय आज्यस्थाल्यामाज्यं निर्वपः ततोऽधि शयणं
 ते कथानरिचत्राभ्युवदूर्तसदादृधः सखाकयाशचिच्छया दृता ततोऽवल्लक्षणदिनाह विवैष्टयित्वा अग्निप्रदक्षिणं कृत्य
 अशौतस्य क्षिपेत् इत्याज्यभस्करं कृत्वा ततः स्तुवप्रतपनं कृत्वा संमार्जनं कुशानामग्नैः स्तुवरूपांतरतोयातं मूर्द्धैर्वाह्य
 तो मूलं तं मध्येन मध्यं पुन स्तुवप्रतपनं कृत्वा प्रणतोदकेनाभ्युक्ष्य स्तुवंदक्षिणतो निदध्यात् ततः आज्यस्याग्नेरव

तारणं ततः पुरुषसूकेन पापसश्रयणं कुंभ्यान्तं ।
 त्र्यतिष्वदशांगुलम् १६ इति षोडशश्रुचां पाठः ।
 पायसं भुवि रंथापयित्वा ततः पायसे श्रावयेच्च श्रोत्राणीव दत्तपवनं सत्यं
 पदव्येतान्नेरसनं पुनः प्रोक्षेत्पुन्यपवनं तत उपयमनकुशान्वाप्तं हस्ते कृत्वा उत्तिष्ठेन् प्रजापतिं ।
 मनसा ध्यात्वा तूर्णं
 धृताकाः समिधस्तितस्तः क्षिपेत् तत उपविश्य सपवित्रं प्रोक्षेत्पुनः केन प्रदक्षिणे क्रमेणाग्निपथ्यं क्षणं कृत्वा ।
 त्रैष्टुभ्याः पयोऽसितस्य तैर्क्षीयमानस्य अपि एवमानं निर्वर्णामि पंचानां वा देवांभ्यः गृह्णामि गृहीत्वा यजुर्नामं गूणां सोम
 राश्मिरिति ऊर्जं त्यग्नावधि श्रयति तत उत्तार्य दर्भं पवित्रेण उत्तानद्वयस्य गंधानामिकाभ्यां गृहीतेन ।
 त्रैष्टुभ्यां धाम्निधास्ते वा यजुर्पुन्यज्वनं इति सकृन्मंत्रेण हि स्तुष्टुं प्रणीतापि त्रिपवित्रे निधापयति तदक्षिणाजानुः कुशाग्ने
 ब्रह्मणान्वारव्यः समिध्वतेन प्रौ स्तुवेण भ्याहुतेर्जुह्वयात्तत्राचारं दारभ्य द्वादशाहुतिपुतत्तदाहुत्यनंतरं हुतशेषवृत्तस्य
 प्रोक्षणीपात्रे निक्षेपः कार्यः श्रय होमः प्रथमं केवलं ज्येष्ठेन ।
 प्रजापतये स्वाहा इदं प्रजापतये इति मनसा १ इन्द्रा
 यस्वाहा इदं मिन्द्राय इत्याचारौ २ त्रैष्टुभ्ये स्वाहा इदं त्रैष्टुभ्यः ३ सोमाय स्वाहा इदं सोमाय ४ इत्याज्य
 भागौ त्रैष्टुभ्यः स्वाहा इदं त्रैष्टुभ्यः त्रैष्टुभ्यः स्वाहा इदं त्रैष्टुभ्यः ५ त्रैष्टुभ्यः स्वाहा इदं त्रैष्टुभ्यः ६ एतामहा व्याहृतयः ।
 त्रैष्टुभ्योऽश्व
 मेवरुणस्य विद्वान् देवस्य हेडोऽश्वयासि सिंहाः यजिषो वाहितमः शोशुचतो विश्वदे पाक्षं सि प्रमुमुभ्यस्मत्तस्वा
 हा इदं मग्निवरुणाभ्यां ८ त्रैष्टुभ्योऽश्वमेव मोभवो तानि दिष्टोऽश्वस्या उपसोऽप्युष्टौ श्रवयश्च नो वरुणं रराणो वीहि स
 र्जकं त्वं सुहो न एधि स्वाहा इदं मग्निवरुणाभ्यां ९ त्रैष्टुभ्यां श्रवयश्च नो वरुणं रराणो वीहि स
 वहस्य यानो यो हि मे पजं त्वं स्वाहा इदं मग्ने १० त्रैष्टुभ्योऽश्वमेव तं वरुणये सहस्रं यं द्विषाः पाश्रावितानां हतः तेभिर्ज्ञोऽश्व
 सवितो तत्र विष्णुर्वैश्वं मुचतु मरुतः स्वर्काः स्वाहा इदं सवित्रे विष्णुर्वैश्वं भ्यो देवभ्यो मरुद्भ्यः स्वर्कं भ्यः १२ त्रैष्टुभ्योऽश्वमेव तं

वरुणप्राशमस्मदवाधमंविमभ्यमंल्लथापश्रथावयमादित्यव्रतेतवानागसोऽदितयेस्यामस्वाहा इद्वरुणाप १२
 अथप्रोक्षणमंत्रः-उंञ्जाप. शिवा. शिवतमाः शांताःशांततमास्तारतेकृषंतुमेपजम् इत्याधाराज्यभागाप्रापयश्रिताहुती
 वरुणसंज्ञकाश्चहुत्या ततः पुरुषसूक्तसिद्धेनचरुणाससतेऽश्वइतिमंत्रेणसतपालाशीः सामिधोजुहुयात् उंससते
 अश्वइतिमंत्रस्याग्निऋषिः जगतीत्रिष्टुष्टदःसप्तवार्न् अग्निदेवता होमेविनियोगः उंससते अश्वेसामिधः सप्त
 जिवहाः सप्तऋषयः सप्तधामप्रियाणिसप्तहेतासप्तधात्वायजंति सप्तयोतीराष्टणरवधृतनस्वाहा इतिसप्ताहु
 तीहुत्या ७ जातवेदसेइतिमंत्रेणच सप्ताहुतीर्जुहुयात् जातवेदसे इतिदुर्गामंत्रस्य कश्यपऋषिः त्रिष्टुष्टदोऽग्निर्दु
 र्गादेवताहोमेविनियोगः उंजातवेदसेसुनवामसोमभरातीयतोनिदहातिवेदः सनःपर्वदतिदुर्गाणिविश्वानावेवासिं.
 धुंदुरितात्यग्निःस्वाहा इतिसप्ताहुतीःपालाशीःसामिधोहुत्या ७ पुनरपिजातवेदसे इतिमंत्रेण अष्टादशप्रमाणाः
 यार्मासमिधोजुहुयात् १८ स्थालीपाकचरणैर्नार्थसर्वोहेमकार्थः ततस्तरत्समंदीसूक्तेनचतस्रश्चाहुतीर्जुहुयात्
 उंतरत्समंदीधावतिधारसुतस्यांधसः तरत्समंदीधावति उत्तोदेववसूनामर्त्यस्यदेव्यवसः स्वाहा १ तरत्समं
 दीधावतिसुतस्यांधसः तरत्समंदीधावतिअत्ययोः पुरुषयोरासहस्राणिदशहेस्वाहा २ तरत्समंदीधावतिधार
 सुतस्यांधसः तरत्समंदीधावति आययोस्त्रिशतंतनासहस्राणिचदशहेस्वाहा ३ तरत्समंदीधावतिधारसुतस्यां
 धसः तरत्समंदीधावतित्रिविष्टेवसवितर्वर्षिष्यैःसौमयामभिः अश्वेदस्यैः पुनीहिनःस्वाहा ४ इत्यपिशमीसमित्यौ
 रुपसूकचरुणाहोमः यमायेतिवससान्याःस्वाहातांजुहुयात्ततः उंयमायसौमइतिमंत्रस्य यमऋषिःयमोदेवता.
 त्रिष्टुष्टदः होमेविनियोगः उंयमायसौमरवधतययमायजुहुयाद्विः यमेहयज्ञागच्छत्यग्निदूतोऽश्वरंकृतःस्वाहा
 ७ इदंविष्णुस्ततःसप्तजुहुयादहुतीर्नष्टु इतिसप्ताहुतीर्जुहुयात् उंइदंविष्णुरितिसोमऋषिर्गायत्रीछदः विष्णु

दंवताहेमिविनियोगः उद्वदंविष्णुर्वचक्रमे ब्रधा निदधे पदं समूढमस्यालुमुरेस्वाहा ८ नक्षत्रेभ्यस्त
 तःस्वाहा सप्तविंशतिराहुर्तिः २७ जुहुयात् उक्तीक्तिकाभ्यस्वाहा १ रोहिण्यैस्वाहा २ मृगाश
 रस्सेस्वाहा ३ आर्द्रायेस्वाहा ४ पुनर्वसूभ्यांस्वाहा ५ तिष्यायस्वाहा ६ अश्लेषायस्वाहा ७ मघाभ्यःस्वा
 हा ८ पूर्वाफाल्गुनीभ्यांस्वाहा ९ उत्तराफाल्गुनीभ्यांनमः १० हस्तायस्वाहा ११ चित्रायस्वाहा १२ स्वा
 त्यैस्वाहा १३ विशाखाभ्यांस्वाहा १४ अनुराधायैस्वाहा १५ ज्येष्ठायैस्वाहा १६ मूलायस्वाहा १७ पू
 र्वाषाढाभ्यःस्वाहा १८ उत्तराषाढाभ्यःस्वाहा १९ श्रवणायस्वाहा २० धनिष्ठाभ्यःस्वाहा २१ शतभिषेस्वा
 हा २२ पूर्वभाद्रपदाभ्यःस्वाहा २३ उत्तरभाद्रपदाभ्यःस्वाहा २४ रेवत्यैस्वाहा २५ आश्विनीभ्यःस्वाहा
 २६ भरणीभ्यःस्वाहा २७ चत्कर्मणाहुतं तत्कर्मणास्वाहा उश्रमयेस्विष्टकृतेस्वाहा ग्रहहोमस्ततः कार्यास्ति
 लैराज्यपरिभ्लुतैः अथग्रहहोमः तेषांसमिधः अर्कःपलाशः खदिरश्चपामागेश्वपिप्लुः । इदंवरः शमीदूर्वाकुशा
 श्वसमिधःक्रमात् १ आर्कीनाशयतेव्याधिपालाशोसर्वकामदा खदिरौचार्यलाभायश्रुपामार्गोवहुभुजा आश्व
 र्याचशुभंदाह्रतव्याहुदंवरौ शमीशमयतेपापदूर्वाभंगलवर्द्धनी कुशाश्वपितृतृप्त्यर्थमेवताःसमिधुनर्व ३ अ
 र्कसमिधःआकृष्णेनरजसावर्तमानोनिवेशयन्नभृतमर्त्यं च हिरण्येयनसवितारथेनादेवोयातिभुवनानिपश्यन्स्वा
 हा पालाशोसमिधः इमन्देवाअसपत्न्यंमुवद्ध्वमहते क्षत्रायमहते ज्यैष्ठ्यायमहतेजानराज्यायेन्द्रस्येन्द्रियायइ
 मममुष्यपुत्रमस्य विशऽएपवोमीराजासोमोस्माकं ब्राह्मणानांराराजास्वाहा इदं चंद्रमसे २ खदिरस
 मिधः अग्निर्मूर्धादिदिवः ककुपतिः पृथिव्या अथ अपांश्च रेतांश्च सिजिन्वतित्स्वाहा इदंभौमाय ३
 अपामार्गोसमिधः उद्धुभ्यस्वान्नेप्रतिजारहीत्वामिष्टापूर्येसं सुजेयामयं च अग्निमनसधस्ये अभ्यत्तरास्मिन

विश्वेदेवाय जमानश्चसीदतस्वाहा १ इदं वुधाय २ अश्वस्यसमिधः ३ उँहहस्पते अतिपदर्थोऽर्वाद्युमहि
 भातिकृतमज्जनेषु यर्हादयच्छवसऋतप्रजाततदस्मासुद्रविणोर्हिचित्रध्वस्वाहा ४ इदं हहस्पतये उदुवरसमिधः
 उँश्चत्वार्यसुतो रसं ब्रह्मणो व्यापिवत्सन्नपयः सोमं प्रजापतिः ५ ऋतेन संधर्मिन्द्रियं विष्णुः तत्सु क्रमं धत्सु इन्द्रस्य
 द्विपमिदं पयो मृतं मधुस्वाहा इदं शुक्राय ६ शमीसमिधः शन्नो देवीरभिषयन्नापो भवंतु पीतये शंयोरभिस्त्रवंतु नः
 इदं शनैश्चराय ७ दूर्वाः उँकथानिश्चिन्नान्नाभुवदूतौ सदा वृषः सत्वाकयांशविषया दत्तास्वाहा इदं राहवे ८ कुशस्य
 समिधः उँकेतुं रुक्मकैतवे योमिदं यन्मध्यांशपेयसं समुपद्रिरजायथास्वाहा इदं केतवे ९ अनेन होमेन सूर्यादयो
 नवग्रहाः प्रीयतां ज्यघ्रार्थना सहस्यकिरणः श्रीमानससाश्वो लोकवाधवः भक्तानां वरदो भानुः प्रीतिं भवतु भास्करः १०
 हृद्विधस्य सिते पक्षे सुराणाममृतं तु यः संपूर्णं मंडलोवालः स सोमः प्रीयतां मम २ भूमिपुत्रो महति जावह्निरूपी महा
 बलः ग्रहाणामधिपः श्रेष्ठः समीनः प्रीयतां मम ३ सिंहस्य नरशोवरदः कर्णिकारस्य मद्युतिः खड्गधर्मगदापाणिः
 सवधोवरदस्तु नः ४ दंडाक्षसूत्रधारी चक्रमंडलधरः सदा पीतवर्णश्चतुर्बाहुः पातु नो वाक्पुतिर्ध्रुवम् ५ श्वेतवर्णः
 श्वतुर्बाहुः साक्षसूत्रकमंडलुः सरस्वत्या परं धाम शुक्रो भूयाद्भरप्रदः ६ कृष्णवर्णः कृशांगश्च नीलजीमूतसुखिभः सशः
 निःसर्पुषश्च सर्वदा प्रीयतां मम ७ चद्राकौ प्रसते यस्तु भीमः पर्वणि पर्वाणि राहुः सदानवश्च श्रेष्ठः सर्वदा प्रीयतां मम
 ८ पीडयंतो पीडया यस्य देवगंधर्वकिन्नराः सकेतुर्ध्रुववर्णश्च सर्वदा प्रीयतां मम ९ उँरुद्राय स्वाहा १० उमायै स्वाहा
 २ रुक्मदाय स्वाहा ३ विष्णवे स्वाहा ४ ब्रह्मणे स्वाहा ५ यमाय स्वाहा ६ कालाय स्वाहा ७ विष्णुसाय स्वाहा
 ८ इत्यधिदेवताहोमः उँश्चत्वार्ये स्वाहा १ अन्नः स्वाहा २ पृथिव्यै स्वाहा ३ उँनारायणाय स्वाहा ४ इंद्राय
 स्वाहा ५ इंद्रायै स्वाहा ६ प्रजापतये स्वाहा ७ सूर्य्येभ्यस्वाहा ८ ब्रह्मणे स्वाहा ९ इति प्रत्यधिदेवता

होमः उँविनायकायस्वाहा १ दुर्गायैस्वाहा वायवेस्वाहा ३ आकाशायस्वाहा ४ आश्विभ्यांस्वाहा ५ इति
 विनायकादिपंचदेवताहोमः उँइंद्रायस्वाहा १ अग्नयेस्वाहा २ यमायस्वाहा ३ निर्ऋतयेस्वाहा ४ वरुणायन्वा
 हा ५ वायवेस्वाहा ६ कुबेरायस्वाहा ७ ईशानायस्वाहा ८ अन्तायस्वाहा ९ उँब्रह्मणेस्वाहा १० इतिदि
 कपालहोमः प्रायश्चित्ताहुतयोमहोवाहतीनामाहुतयश्च अत्रापिदेयादितिपद्धतिकारः ततः संस्त्रवंप्राश्य पुनराचम्य
 पूर्णपात्रदानं उँमद्यकृतेस्मिन्महाशांतिपागकर्मणि कृताकृतविक्षणरूपब्रह्मकर्मप्रतिष्ठार्थमिदं पूर्णपात्रंसदक्षिणं
 जापतिद्वैतं यथानामगोत्रापञ्चाचार्याचार्यतुभ्यमहंसंप्रददं ततः प्रणीताविभेकः ततोभिभेकः कार्श्मर्ययुक्षसंभवम
 द्रासनस्थस्ययजमानस्यपंचकलशोदकैः साचार्यैर्ब्राह्मणैः कर्तव्यः तत्रमंत्राः सहस्राक्षमिति मंत्रस्य प्रजापतिर्ऋषि
 इन्द्रो देवता बिष्टुपृच्छदः यजमानाभिषेके विनियोगः उँसहस्राक्षशतधारऋषिभिः पावनं कृतं तेनत्वामभिषिचामि
 पावमान्यः पुनंतुते १ भगतेवरुणो राजभगं सूर्यो वह्निरुपतिः भगनिंद्रश्च वायुश्च भगं सप्तर्षयो दधुः २ यत्के
 शेयुर्दौर्भाग्यं सीमते पञ्चमूर्धनि ललाटे कर्णयो रक्षणे रापरसत्वं तत्सर्वदा ३ सजोषा इंद्रसगणो मरुद्भिः सोमं पिब
 वज्रहाशूरविद्वान्जलिहिशं नृपस्य धेनुदध्यामयंकणुहि विभ्यतो नः ४ सजोषा इंद्रसगणो विश्वानिवरुणे न तु शूर
 विद्वान्जलिहिशं नृपस्य धेनुदध्यामयंकणुहि विभ्यतो नः ५ हुपदादिव ममुचानः स्विन्नः स्नातो मलादिव पूतं पवित्रेणे
 वाच्यमापः शुं धंतुमैनसः ६ आपो हि धामयो भुवस्तानजं जैदधातन ७ महेरणाय चक्षसे ३ यो वाः शिवतमोरसः
 ४ तस्य भगजयते हनः ५ उशतीरिव मातरः ६ तस्मा अरंगमा मवः ७ यस्य क्षयायाजि निवद्य इति भूमौ ८ आपो
 जनयथा चनः ९ ॥ अर्ण्यैरपिवेदमंत्रैरभिषेकः अथ पौराणिकमंत्राः सुरास्त्वामभिषिचंतु ब्रह्मा विष्णु महेश्वराः वासु
 देवो जगन्नाथस्तथासंकर्षणो विभुः प्रद्युम्नश्चानिरुद्धश्च भवंतु विजयाय ते आखंडलोक्षिर्भगवान् यमो द्यौर्निर्ऋतिस्तथा

वरुणः पवनश्चैव घनाध्वस्तथाशिवः ब्रह्मणा सहिताः शेषो दिव्यल्लाः पातितसदा कीर्तिलक्ष्मीर्धृतिर्भधा तु
दिः श्रद्धाक्रियारतिः बुद्धिलज्जावपुः शांतिः पुष्टिः कर्तिश्रमातरः एतास्त्वामभिषिचंतु देवपत्न्यः समागताः आदि
त्यश्रद्धमाभीमोवधोजिविः सितोर्कजः ग्रहास्त्वामभिषिचंतुराहुः केतुश्चार्तिताः देवदानवगंधर्वायक्षराक्षसपन्नगाः ऋष
यो मनवोगावो देवमातर एव च देवपत्न्योद्भुमानागा देव्याश्चाप्सरसांगणाः अस्त्राणि चैव शस्त्राणि राजानो वाहनानि च
उपैष्यानि चरन्तानि कालस्यावयवाश्च ये सारितः सागराः शैलस्तथार्थानि जलदानदाः एते त्वामभिषिचंतु धर्मकामा
र्थसिद्धये इत्यभिप्रेकः होमावसने कृततर्प्यनादौ गुरुर्गृहं त्वावलिपुण्ड्रं आवाहयेह्येकपतीन्क्रमेण मंत्रैरमी
भिर्जन्मानयुक्तः उँ एहे हि सर्वा मरसिद्धसाधेय रभिष्टो वज्रधरा मरेश सर्वे ज्यमेना अप्सरसांगेन रक्षाध्वरं
नो भगवत्तमस्ते उँ ज्ञातारमिन्द्र भवतारमिन्द्र ह्येव हेव हेव सुहवस् शूरमिन्द्रम् हवयामिशक्रपुरुहूतमिन्द्रश्च स्वस्ति
नो मधवा धातिवद्रः भौ इन्द्र इहा गच्छ इह तिष्ठ इन्द्राय नमः इत्योसनादीनि दत्त्वा पूजयेत् एवमिन्द्रसांगं सप
रिवारं सायुधं सशक्तिकं पूजयेत् इह गच्छ इह तिष्ठेत्यावाह्य इन्द्रैरावतारूढो वज्रपाणिर्महाबलः देवतानां च यो
राजा इन्द्रमावाहयाम्यहं गंधाद्युपचारैः संपूज्य इन्द्रः सुरपतिर्नैषो वज्रपाणिर्महाबलः इतयज्ञाधिपो देवस्त्वस्मै
निर्यन्तमेतमः इति नत्वा इन्द्राय सांगाय सपरिवाराय सायुधाय सशक्तिकायामुंसदीपं मापनकवलिं सम
र्पयामिनमः भौ इन्द्रे मं सदीपं मापनकवलिं भक्ष मम यजमानस्य आयुः कर्ता क्षेमकर्ता शुभकर्ता पु
ष्टिकर्ता तुष्टिकर्ता वरदो भव ततः आर्धना इन्द्रस्तु महसादीप्तः सर्वदेवाधिपो महान् वज्रहस्तो महास्वस्तस्मै
नित्यं नमो नमः १ अथोत्तरावाहनं उँ एहे हि सर्वा मरहव्यवाहमुन्निप्रवारैरभिषेतो भिजुष्ट तेजोवता लोकग
णेन सार्द्धं ममाध्वरं रक्षकवेन मस्ते उँ अग्निदूतं पुरोदधिहव्यवाहमुपद्रुवे देवा आसादयादिह भो अग्ने इहा गच्छ ह

तिवत्वावाह्य अग्रे सपरिवापय नमइतिपाद्यादिभिःसंपूज्य ततोवालिदद्यात् अग्रेसायुधायसश
 कायसपरिवारायामुसदीपंमापभक्तवालिसमर्पयामिनमः भोअग्रेमसदीपंमापभक्तवालिभक्षमयजमानस्यसप
 वारस्यआयुःकर्ताक्षेमकर्ताशुभकर्ता पुष्टिकर्तातुष्टिकर्तावरदोभव वालिदानात्पूर्वपुठनीयोमंत्रः सर्वतेजोधिपदेव
 कवर्णोमहाबलःशक्तिहरतोमहावीर्योवैश्वानरनमोस्तुते वालिदत्वाप्रार्थयेत् अक्षिरत्नपुष्पोरकः सर्वदेवमयःअ
 ध्वकेतुरनाध्वप्यस्तस्मै नित्यनमोनमः २ यमपूजा यमश्चमाहिषारुढोदंडपाणिर्महाबलः सूर्यपुत्रमहाकायधर्मगाव
 हयान्पहं डोएहिहि वैवस्वतधर्मराजसर्वाभरैर्वतदिव्यमूर्तशुभाशुभाचारविचारसाक्षिन्शिवायतःपाहिमखनमस्ते
 भोयमसपरिवारइहागच्छ डोंयमायसपरिवारायनम इतिसंपूज्य डोंयमायसपरिवारायःइमंसदीपंमापभक्तवालि
 सः भोयमइमसदीपनापभक्तवालिभक्ष ममयजमानस्यायुःकर्ताक्षे- वरदोभव दंडहरतःकृष्णवर्णोधर्मोध्यक्षोमहाव
 लः प्रेताधिपतयेतुभयधर्मराजनमोस्तुते १ डोंयमश्चोत्पलपत्राक्षःकिरीटीदंडभूस्सदा धर्मसाक्षीविशुद्धात्मातरमै
 नित्यनमोनमः २ अथनिर्ऋतिपूजा त्वमागच्छमहाभागखड्गपाणेनहावल दितिपुत्रमहावेगनिर्ऋतिपूजयान्पहं
 निर्ऋतेसपरिवारइहागच्छ इत्यावाह्यसंपूज्य योवैरक्षोधिपोदेवोनिर्ऋतिर्नालविग्रहः महाखड्गधरोनित्यतस्मै
 नित्यनमोनमः १ डोनिर्ऋतयेसां इमंस- मापभक्तवालिसः भोनिर्ऋतेइमंसदीपंमापभक्तवालिभ- ममयज
 मानस्यस-आयुःकर्तावरदोभवःडोंनिर्ऋतिस्तुपुमान्कृष्णःसर्वरक्षोधिपोमहान् खड्गहरतोमहासत्यस्तरमै नित्यं
 नमोनमः ४ अथवरुणपूजनं आवाहयान्पहंदेववरुणलोकपूजितं प्रतीर्वाकर्मलेपजेदेवमावाहयान्पहं १ डोएहि
 हिद्यादोनाणवारिधिनागणेनपर्जन्यगणापसरोभिः विद्याधरेन्द्रात्मरगीयमानपाहिहवमरमान्भगवन्नमस्ते १ भोवरुण

इहागच्छ इत्यावाह्यवरुणाय नमः इति स पूज्यशार्किपाशधरो नित्यजलराजो महो बलः निम्नगः शुक्लवर्णस्तु नमो रतुवरु
 णाय ते उंबरुणाय - इ नं स - बालि स - भोवरुण बालिभक्ष - मम यजमानस्य आयुः कर्तुः वरदोभव वरुणः स जुलो
 विष्णुः पुरुषो निम्नगाधिपः पाशहस्तो महो बालिस्तस्मै नित्यं नमो नमः ५ अथ वायोरावाहनं पवनं सर्वगं देव सर्वदेव
 नमस्कृत्य पवित्र सर्वकार्ष्णिपुत्राय मावाहयाम्यहं ॥ ओ एहो हि यज्ञो मम रक्षणाय मृगाधिरूढः सहसिद्धसंघैः समिरण
 प्राणगतिः सहायलोके शपूजाभगवन्ग्रहाण १ भो वायो इहागच्छ आवाह्यपूजयेत् सर्वप्राणाधिपे देवः सर्वजंतुष्व
 वरिष्ठतः ध्वजहस्तो मे ववर्णस्तस्मै वातात्मने नमः वायवे - सर्दापमापभक्तवलि नमः भो वायो - सर्दापमापभक्तव
 लिभक्ष - मम यजमानस्य - वरदोभव वायुरतु सर्ववर्णाय सर्वगं धवहः शुचिः पुरुषो ध्वजहस्तश्च तस्मै नित्यं नमो नमः
 ६ अथ रुक्मैरपूजा दिशुत्तरसेदाराश्यायोपरमात्मन पदं परं धनादिसंग्रहवित्तं कुबेरपूजयाम्यहं १ ओ एहो हि य
 क्षेधरयज्ञरक्षां कुरुष्व यथादिगणेन साधैः सर्वैर्धर्मैः सह भूतसर्वैर्ग्रहाण पूजाभगवन्नमस्ते १ भो कुबेर इहागच्छ
 इत्यादिपूजा सर्वनक्षत्रमध्ययः सोमो राजा व्यवस्थितः शुक्लवर्णो गदाहस्त रतस्मै नित्यं नमो नमः ॥ ओ सोमाय कुबे
 राय इममर्दीप - बालि स - भो सोमकुबेर - बालिभक्ष - यजमानस्य वरदोभव गौरो यस्तपुमानसोमः ॥ सर्वोपधि
 समन्वित - नक्षत्राधिपति - सोमस्तस्मै नित्यं नमो नमः ॥ अथ शिवपूजा शिवं शंकरमीशानं द्वादशाब्दीं ह्येति च न
 उमयासाहितं देवं शिवमावाहयाम्यहं १ ओ एहो हि विश्वेश्वर नमो शूलिन कपालिखटगिगणे न साधैः भूते शूलोके
 श्वरयज्ञासिद्धे गृहाण पूजाभगवन्नमस्ते १ भो शिव इहागच्छ इत्यावाह्यपूजयेत् सर्वदेवाधिपे देव ईशान - शुक्लविग्रह -
 शूलपाणिर्दृष्टा रुद्राधिपते नमः १ ईशानाय - बालि स - भो ईशान - सदीपं मापभक्तवलिभक्ष - मम यजमानस्य -
 वरदोभव ईशानः पुरुषः शुक्ल - सर्वविद्याधिपो महान् शूलहस्तो विरूपाक्षस्तस्मै नित्यं नमो नमः ८ अथ शान्तपूजा

एह्यहि पातालधरामेन्द्रनागांगानाकिन्नरगीयमान रक्षो गणैर्द्रामरलोकेयुकोह्यनंत क्षाध्वरमस्मदीयं भोजनंत इ
 ह गच्छन्नन्ताय नम इति पूजा पन्नगाधिपतिर्देवो यो नतो नीलविग्रहः पातालवसतिर्नित्यं तस्मै नित्यं नमोनमः श्रुतं
 ताय सान्सर्दीपं मापं वल्लिंस-भोजनंत इमं सर्दीपं मापमकवल्लिभक्ष यजमानस्यायुःकर्ता वरदोभव यो सावनंत रूपेण
 ह्यहिसचराचरे पुष्पवद्धारयन्मूर्ध्नतस्मै नित्यं नमोनमः १ अथ ब्रह्मणः पूजा प्रणम्या शिरसा देवमष्टनेत्रं चतुर्भुजं गायत्रीसा
 हितं देवं नित्यमवाहयान्पहं १ एह्यहि विश्वाधिपते मूर्तिद्रलोके न साद्धिपितृदेवताभिः चतुर्मुखस्त्वेभ्य नः शिवाया पिता
 महस्त्वं भगवत्तमस्ते भोजस्यन् इहा गच्छ इति संपूज्य पत्न्या शकुन्तुमाकारे ब्रह्मा चैवाक्षसूत्रधृक् सर्वयज्ञपतिश्चैव ब्रह्मणे
 तेन मनो नमः ब्रह्मणोसां इदं सर्दीपं मापमकवल्लिंस भोजस्यन् इमं सर्दीपं मापमकवल्लिभक्ष मम यजमानस्यायुष्क
 र्ताक्षमकर्ता शुभकर्ता पुष्टिकर्ता वरदोभव पद्मयोगिनि श्वतर्मूर्तिर्देवावासः पितामहः यज्ञाध्वक्षश्चतुर्वक्त्ररत्नै
 र्नित्यं नमोनमः श्रय न वयं हवलिः ग्रहेभ्यः सभिः भ्यः सपरिवारेभ्यः सायुधेभ्यः सशक्तिभ्यः इमं सर्दीपं मापमकवल्लि
 सप्तपद्याभिर्भोज्यह्रा इमं मापमकवल्लिभक्षत मम यजमानस्यायुःकर्तारः क्षेमदिकर्तारो वरदाभवत उं दुर्गायै एषम
 कवल्लिर्नमः भो दुर्गे इमं सर्दीपं मापमकवल्लिभक्ष-मम यजमानस्यायुःकर्तारः क्षेमदिकर्तारो वरदाभवत उं दुर्गायै एषम
 लिः दधिमापं सैर्दूरकज्जलं सर्दीपं वलिमादय उं क्षेत्रपालाय सपरिवाराय डालिनी शालिनी भूतप्रेतपिशाचवेवा
 लसहिताय इमं सर्दीपं मापमकवल्लिंसमर्पयामि भोज्येन पालइमं सर्दीपं मापमकवल्लिभक्ष मम यजमानस्यायुः
 कर्ताक्षमादिकर्ता वरदोभव पुनरपि शान्तिपाठः शान्ति तोये नमंततः क्षीरनारयारां पातयेत् ततः पुण्याहवाचन
 भूमिसुवर्णवस्त्रशय्यासनादिदानं यथारुचिकृत्वा पूर्णाहुतिं कुर्यात् तत्रादौ प्रणीता पात्रात्पवित्रे यद्हीत्वा
 मुमित्रियानन्नापटोपधयः संतु इति प्रणीता जले निशिरः संमाज्यं दुर्गमित्रियस्त्वं रमै संतु यो रमान् द्वेष्टि यं च वयां द्विष्टिनः

इति प्रणीता पात्रमैशान्यां युवर्जा कुर्यात्ततः परिरतरणक्रमेणार्हिरुत्थाप्य घृताकं कृत्वा तत्स्थहेम उदेवागातिवि
देगा तु विद्यागा तु मितमनसस्पतद्भेदे वयङ्गस्वाहा वातिधाः स्वाहा श्रवणपूर्णाहुतिर्भजः उर्मूर्द्धानमित्यस्य भूरक्षाजम्भ
पि वैश्वानरो देवता त्रिष्टुप्छंदः श्रवणपूर्णाहुतिर्होमो विनियोगः उर्मूर्द्धानिदो अरतिष्टिष्यव्यैश्वानरस्तज्जाजात
मर्त्तकविष्टसद्याजमतिथिजनानामासनापानं जनयंत देवाः स्वाहा पूर्णाहुत्यनुतरं वसोर्द्धारां जुहुयात् ततः स्तुवेण
भस्मान्नापयत्यायुर्पजमदग्ने इति ललाटे कथय पस्यत्यायुषं इति श्रीवायं यद्वानां व्यायुषं इति दक्षिणाम्बुते अस्तुत्या
युष्मिति यजमानस्य व्यायुषं कथय आत्मनश्च तन्नो अस्तुत्यायुष्मिति पाठः ततो वारुणकलशादिभिर्देवैः कार्द्वैः
पचपल्लवैर्दूर्वाकुशैः तत्र आपो हिष्टामयो भुवः १० श्रौः शांतिरित्यादिका अपि सुरास्त्वामभिपिबंतु इत्यादि पौरा
णिकाश्च ततो ऋग्विष्णोर्दक्षिणादानं उत तस्मात् श्रवणकृतैर्नमहा शांतिवागकर्मणि कृतकृता वक्षणा रूपव्रह्मकर्म
तिषासहितस्वस्तवाचनपुण्याहवाचन ऋद्धिवाचनान्नेत्यादिकुर्मेषु यथा विहितशांतिस्तुक्तपाठादिसकलकर्मणः सां
नकलप्रात्ययार्थनिर्मादक्षिणानाना विधवत्प्रभूषणानि द्रव्यसहितानाना गोत्रेभ्यो ब्राह्मणेभ्योऽमुकामुकशर्मभ्यो यथा
विधिविभज्यदातुमहमुरुजैस्वस्त्यरितेति प्रत्येकं सर्वेभ्यः ततो गोदानकुर्यात् श्रवणैरिदक्षिणासंकरपः उर्मयकृतं
रथास्यमहाशांतिवागहोमयानस्वन्पूनातिरिक्तोपपरिहारपूर्वकसमग्रफलप्रात्ययार्थनिर्मादक्षिणां विष्णुदैव
तानानानामगोत्रेभ्यो वा लट्छात्तुरदीनानां चोभ्यो यथा विभज्यदातुमहमुरुजैः ततो यज्ञांतदक्षिणादानं उर्मयक
तैर्दहुरस्त्वप्रदूर्निर्मातसर्वोत्थातजन्मसर्वारिष्टफलनिवृत्तिपूर्वकस्वदेहदेशापरिवारादौ धनधान्यसंपत्त्यासिंघ्यादिसम
ग्रप्रभूपलप्रात्ययार्थमहाशांतिवागांगसमस्तदेवताष्टदशोत्थार्थनिर्मादक्षिणां विष्णुद्रव्यकल्पितां विष्णुदै
वतादक्षिणां यधानामगोत्रायां चार्थार्थपुरोधसे च दातुमहमुरुजैः ततो ब्राह्मणेभ्यो दक्षिणासहितं भोजनं दानसकरप

कृत्वा आग्नेमुखवल्केनतेछायापात्रदानविधायाग्निप्रदक्षिणीकृत्यप्रार्थयेत् धर्मदेहिधनदेहिपुत्रपौत्रांश्चदेहिमे
 आधुरारोमयर्मैश्वर्यदेहिमेहव्यवाहन १ श्रद्धामिधांयशः प्रज्ञांविद्यांबुद्धिमयोधंन देहिमेपुत्रपौत्रांश्चप्रीत
 स्त्वंहव्यवाहन २ इत्यग्निमडलदेवतारचनमस्कृत्य प्रमादात्कुर्वतां कर्मप्रच्यवेताध्वरेषुपत् स्मरणादेवताद्विष्णोः
 संपूर्णस्यादिति श्रुतिः १ यस्म्यस्मृत्याचनमोत्थयतपोयज्ञाक्रियादिषु नूनं संपूर्णतमितिसद्योवेदेतमच्युतम् ॥ १ ॥
 इति श्रीमहाशांतिप्रयोगः ॥ इति श्रीसूर्यवशावतंसरघुवंशतिलकश्रीरणवरीसिंह

महाराजकारितेकृत्यरत्नाकरमहाशांतिविधानंसंपूर्णम् ॥

अथास्यामेवचैत्रशुक्लव्रततिपदि भविष्योत्तरेकं तिलकव्रतमारभणीयम् युधिष्ठिरउवाच ब्रह्मेशकेशवादिनांगी
 र्द्यगणपतेस्तथा दुर्गासोमाग्निसूर्याणां व्रतानिमधुसूदन शास्त्रांतरेणदृष्टानिमवद्वाङ्मिगतानिच तानिस्वर्गाणिने
 देवयेनदेवकिन्दन प्रतिपत्कमयोगेनाविहितायस्ययातिथिः देवस्ययस्ययत्कार्यतद्देशेषणमेवद श्रीकृष्णउवाच
 वसंतैकिशुक्राशोकशोभितेप्रतिपत्तिथिः शुक्लतरुयांप्रकुर्वीतस्नानंनियममारिथतः नारीनरोवारजेंद्रसंतर्प्यपितुदेव
 तानधारातीरेतडणेवागृहवातदलाभतः पिष्टातकेनविधिवद्भस्मरंपुरुषाकृतिम् पिष्टातकेगणधद्रव्यचूर्णविशेषःपिष्टा
 तकपदवाच्यः ततश्चंदनचूर्णेनपुष्पधूपदिनार्चयेत्मासर्तुनामभिश्चवनमस्कारतयोजितैः मासर्तुनामभिश्चैववसं
 तादिकनामाभिः पूजयेद्वाह्मणोविद्वान्मंत्रैर्वेदोदितैःशुभैः सवत्सरोसीतिपठन्मंत्रेदेदितंबुधःमनस्कारेणमंत्रेणशुद्धो
 पार्थिवपूजयेत् आपिशब्दाह्मणामप्यत्रपरिग्रहः तासांविशेषविध्यमावे वैदिकमंजानाधिकारात् तत्रवैदि
 कमन्त्रः सवत्सरोसी परिवत्सरोसि इडावत्सरोसीद्वत्सरोसिवत्सरोसिवत्सरोसिवत्सरोसि नमस्कारेणमंत्रेण
 सवत्सरायनमहत्यादिना मासर्तुनामभिर्वेदोदितैरित्युक्तमासर्तुनावेदोदितैरित्यर्थःतेषामपिमंत्राः मधुश्चमाधवश्च

वासंतिकावतू अग्नेरतः श्लेषोस्तिकल्पतां यावाऽथिर्विकल्पतामापउपधयः कल्पतामन्नप. एषा इममनैष धायुसुव्रताः
 अन्नपः सुमनसोतरायावाऽथिर्वा इमेवासंतिकावतू अभिसविशंतुतयादेवतयां गिरस्वध्रुवेसीदतं १ शुक्रश्च शु
 चिश्चैष्ममावतू अग्नेरतः श्लेषोसि इमेष्ममावतू अभिकल्पमानातयादेवतयां गिरस्वध्रुवेसीदतं २ नभश्चनभस्पर्श
 वार्धिकावतू अग्नेरतः श्लेषोसि. इमेवार्धिकावतू अग्नेरतः श्लेषोसि. इमेवार्धिकावतू अभिकल्पमाना. देवतयां
 गिरस्वध्रुवेसीदत ३ इपश्चोर्जश्चशारदावतू अग्नेरतः श्लेषोसि ३ इमेशारदावतू अभिकल्पमाना. देवतयां गिर
 स्वध्रुवेसीदतं ४ सहस्वसहस्पर्शवैभंतिकावतू अग्नेरतः श्लेषोसि. इमेहैभंतिकावतू अभिकल्पमाना. देवत
 यां गिरस्वध्रुवेसीदतं ५ तपश्चतपस्पर्शशैशिरावतू अग्नेरतः श्लेषोसि. इमेशैशिरावतू अभिकल्पमाना
 देवतयां गिरस्वध्रुवेसीदत ६ वसतायनमः १ र्शोष्मायनमः २ वर्धयैनमः ३ शरदेनमः ४ हेमतायनमः
 ५ शिशिरायनमः ६ इतिनामभि. पूजा. वैशायनमः १ वैशाखायनमः २ ज्येष्ठायनमः ३ आषाढायनमः
 ४ श्रावणायनमः ५ श्रौष्ठपदायनमः ६ आश्विनायनमः ७ कार्तिकायनमः ८ मार्गशीर्षायनमः ९ पौ
 षायनमः १० माघायनमः ११ फाल्गुणायनमः १२ एवमभ्यर्च्य विधिवत्पश्चात्तमाभिवेष्टयेत् कालोद्भवैर्म
 लफलनैवेद्यमोदकादिभिः ततश्चपूजयेत्पार्थपुरःस्थित्वाकृतांजलिः प्रार्थनामन्त्रः भगवत्स्वरूपसमादेनवर्धेशमनिहा
 रतुमे सवत्सरोपसर्गोमेविलयंयात्वंशेषतः एवमुक्त्वायाथाशक्त्यादित्वाविप्रायदक्षिणां ललाटपट्टं तिलककुर्याच्चद
 नपंकजं ततः प्रभृत्पुनर्दिनं तिलकालकृतं मुखं धार्ढ्यं सवत्सरां यावच्छिशोरेवनभस्त्रल एव नरोवा नारी वा ब्रतमेतत्स
 माचरेत् सदैवपुरुषव्याघ्रभोगान्भुविभुनक्तयसौ भूतप्रेतपिशाचाद्यादुर्वारयैरिणोग्रहाः निरर्थकामवत्वेतिलकं
 वक्ष्यतः क्षणात् निरर्थकाः प्रयोजनं शून्याऽन्ननिष्टकरेणऽसमर्थ इत्यर्थः इति ब्रतविधिः अथ कथा श्रीकृष्ण उवाच

कृत्वा आग्नेयमुत्तमलकनतिथ्यापात्रदानविधायाऽभिप्रदक्षिणीकृत्यप्रार्थयेत् धर्मदेहिधनं देहि पुत्रपौत्रांश्च देहि मे
 प्राप्नुयारोग्यमभ्यर्चयेद्देहि मे हव्यवाहन १ श्रद्धाभिधांशः प्रज्ञां विद्यां बुद्धिं मया धनं देहि मे पुत्रपौत्रांश्च प्रीत
 रत्नं हव्यवाहन २ इत्यादिमंडलदेवताश्च नमस्कृत्य प्रमादात्कुर्वतां कर्मप्रच्यवेताश्च रेपुपत् स्मरणादेवताद्विष्णोः
 संपूर्णेऽस्यादिति श्रुतिः १ यस्मिन्मृत्याचनामोत्थातपोयज्ञाक्रियादिषु नूनं संपूर्णतामिति सद्यो वेदे तमच्युतम् ॥ १ ॥
 इति श्रीमहाशक्तिप्रयोगः ॥ इति श्रीसूर्यवंशावतंसरघुवंशतिलकश्रीरणवोरसिंह

महाराजकारिते कृत्यरत्नाकरे महाशक्तिविधानं संपूर्णम् ॥

प्रधास्यामेवैत्रशुक्लप्रतिपदि भविष्योत्तरोक्तं तिलकव्रतमारंभणायम् युधिष्ठिरउवाच ब्रह्मेशके श्रवादीनां गौ
 र्यगणपतस्तथा दुर्गासोमाग्नि सूर्याणां व्रतानि मधुसूदन शास्त्रांतरेण दृष्टानि भवद्बुद्धिगता निच तानि सर्वाणि मे
 देवयेन देवकिं नदन प्रतिपत्कर्मयोगेन विहिता परमया तथि देवस्य यस्य यत्कार्यं तद्दोषेण मेवद श्रीकृष्ण उवाच
 वसंतं किं शुक्राशोकशोभिते प्रतिपत्तिथिः शुक्लतरुयां प्रकुर्वीत स्नानं नियममास्थितः नारीनरो वाराजेंद्रसंतर्प्य पिठदेव
 तान् नद्यारतैरितडगेवागृहे वा तदलभतः पिष्टातकेन विधिवद्हरसरं पुरुषाकृतिम् पिष्टातको गंधद्रव्यचूर्णविशेषः पिष्टा
 तकपदवाच्यः ततश्चंदनचूर्णेन पुष्पधूपानां दिनाचयेत् मासर्तुनामभिश्च वनमस्कराशतं योजितैः मासर्तुनामभिश्च ब्रवसं
 तादिकनामाभिः पूजयेद्ब्राह्मणो विद्वान्मंत्रैर्देवितैः शुभैः संवत्सरोत्सविति पठन्मंत्रं देवोदितं बुधः मनस्करेण मंत्रेण शूद्रो
 पार्यं प्रपूजयेत् आपिशब्दात्स्त्राणामप्यत्र परिग्रहः तासां विशेषविध्यभावो वैदिकमंत्रानाधिकारात् तत्र वैदि
 कमंत्रः संवत्सरोत्सविति परिवत्सरोत्सविति इडावत्सरोत्सविति सवत्सरोत्सविति सवत्सरोत्सविति सवत्सरोत्सविति सवत्सरोत्सविति
 संवत्सराय नम इत्यादिना मासर्तुनामभिर्देवोदितैरित्येकमासर्तुना वेदोदितैरित्यर्थः तेपामपि मंत्राः मध्यश्च मासगतश्च

वासंति कावूत अग्नेरतः श्लेषोसिकल्पतां चावापि धीर्कल्पतामापजोषधयः कल्पतामग्रयः पृथङ्ममजैषधायुस्रताः
 अग्रयः सुमनसोतराद्यावापि धीर् इमे वासंति कावूत अभिसंविशंतु तया देवतयां गिरस्वध्रुवेसीदतं १ शुक्रश्च शु
 चिश्चैषमावूत अग्नेरतः श्लेषोसि इमे धैषमावूत अभिकल्पमाना तया देवतयां गिरस्वध्रुवेसीदतं २ नभश्च नभस्परश्व
 वार्षिको वूत अग्नेरतः श्लेषोसिक इमे वार्षिको वूत अग्नेरतः श्लेषोसिक इमे वार्षिको वूत अभिकल्पमाना देवतयां
 गिरस्वध्रुवेसीदत ३ इषश्चोर्जश्च शारदावूत अग्नेरतः श्लेषोसि ३ इमे शारदावूत अभिकल्पमाना देवतयां गिर
 स्वध्रुवेसीदतं ४ सहस्रयसहस्रश्च हैमंतिको वूत अग्नेरतः श्लेषोसि इमे हैमंतिको वूत अभिकल्पमाना देवत
 यां गिरस्वध्रुवेसीदतं ५ तपश्च तपस्परश्वशैशिरावूत अग्नेरतः श्लेषोसि इमे शैशिरावूत अभिकल्पमाना देवतयां गिरस्वध्रुवेसीदत ६ वसतायनमः १ द्यौषमायनमः २ वर्षार्येनमः ३ शरदेनमः ४ हेमंतायनमः
 ५ शिशिरायनमः ६ इति नामभिः पूजा वैज्ञायनमः १ वैशाखायनमः २ ज्यैष्ठ्यायनमः ३ आषाढायनमः
 ४ आषाढायनमः ५ श्रौष्ठ्यायनमः ६ आश्विनायनमः ७ कार्तिकायनमः ८ मार्गशीर्षायनमः ९ पौ
 षायनमः १० माघायनमः ११ फाल्गुणायनमः १२ एवमभ्यर्च्य विधिवत्पश्चात्तमाभिवेष्टयेत् कालोद्भवैर्मू
 लफलनैर्वेद्यमोदकादिभिः ततश्च पूजयेत् पार्थपुरःस्थित्वा कृतांजलिः प्रार्थनामंत्रः भगवंस्त्वं प्रसादेन वर्षक्षेममिहा
 रतुमे सवत्सरोपसर्गो मे विलयं पात्वशेषतः एवमुक्त्वा पथाशक्त्या दत्त्वा विप्राय दक्षिणां ललाटपट्टे तिलकं कुर्याच्च द
 नपंकजं ततः प्रभृत्पुनर्दिनं तिलकालकृतं मुखं धार्यं सवत्सरावच्छिन्नेन वनभस्मत्तलं एव नरो वानारी वा व्रतमेतत्स
 माचरेत् सदैव पुसपत्न्या प्रभोगान् भुवि भुनक्तयसौ भूतप्रेतपिशाचाद्यादुर्वार्याश्चैरिणो ग्रहाः निरर्थका भवत्येतत्तिलकं
 वाक्ष्यत क्षणात् निरर्थकाः प्रयोजनशून्या अतिष्ठकरणेऽसमर्था इत्यर्थः इति व्रतविधिः अथ कथा श्रीकृष्ण उवाच

पुनमासोऽमर्हपालोनाम्नाशत्रुंजयेज्यं चित्रलेखेति तस्याभूद्धार्याचारिभूषणाः । तथा व्रतमिदं चक्रे गृहीतं हिजस
 त्रिधा वत्सरपूजायित्वा च ध्यात्वा ह्यदिजनादनं हतुमाक्षेप्तुमावाप्तुमागच्छति यः पुरा प्रयाति प्रियकृतस्याद्वैतुति
 लकनरः स परतनादपहं रावशो कृतमर्हते तला भर्तुर्हृष्टाग्रहदृशा सुखमाप्सते निराकुला यावज्जरेणाभिभूतो भर्ता
 पुत्रः स वेदनः शिरोर्तिना संप्रयातः सुहृदां सुखदायकः धर्मराजपुरात्प्राप्ताः प्रविष्टा गृहमंतरा शत्रुजयं समाने तु काल
 सत्पुपुरः सराः पार्थरिषतां चित्रलेखां तिलकालं कृताननां दृष्ट्वा प्रणष्टसंकटपाः परादृगताः पुनः भर्तुपुत्रं पुनः पुन
 एषहभरत सानुजोऽयमुजो भोगान् पूर्वकर्माजितान् शुभान् अक्रूरं एवमाख्यातं व्रतमेतद्युधिष्ठिर एतच्चित्रको तिल
 काख्यायै भूषणं च पुण्यव्रतं सकलदुष्टहरपरं च इच्छं समाचरति यः स सुखं विहृत्य मर्त्यः प्रयाति पदमद्वयमिदमौलेः इ
 ति भाविष्योत्तरको तिलकव्रतम् अथस्यामेव प्रतिपादिसमारभ्यं विष्णुधर्मोत्तरोक्तमारोग्यव्रतपद्धतम्

माकंदेय उवाच स वत्सरावसाने तु पचदश्यामुपोषितः प्रातः प्रतिपदि स्नात्वा कुड्यार्द्रतमनन्यधीः पूजयेद्भास्करं
 देवं वर्णकैः कमलेकृतं वर्णकैरकथ्यतपोतनीलादिभिः शुक्लेन गंधमालेन चंदनेन सितेन च । तथा कुंदुरुषूनेन दूतधू
 पेन भार्गव कुंदुरुः सलको नित्यासि अर्पूयैः सैकतैर्दध्ना परमाक्षेपनभूरिणा सैकतैः शर्कराविकारैः उदनेन च शुक्लेन सता
 लवणसर्पिणा क्षीरेण च फलैः शुक्लैर्वाहिवाह्यैः पूजयित्वा जागृद्धास्मादिनभागे चतुर्थके आहारं प्रथमं कुड्यार्द्रसधूर्त
 पुरुषोत्तम सर्ववमनुज श्रेष्ठदुर्हर्तानं विवर्जयेत् भूकाचसकृदेवाज्ञाभाहारं न समाचरेत् पानीयपानं कुर्वीत ब्राह्मणानु
 मते पुनः प्रथमनाहार एकप्रासमात्रं प्रथमं भक्षयेत् द्वेपमन्नं परित्यजेत् ब्राह्मणानुमत्या शेषमन्नमुंजीत पानीयपानं
 च कुर्वीदित्यर्थः ब्राह्मणानुमत्या भुंजानोऽपि दूतर्हर्तानं भुंजीत दूतर्हर्तानं विवर्जयेदिति निषेधात् संवत्सरमिदं कृत्वा

ततः साक्षाद्वाप्येदं पञ्चदेवदेवस्य तस्मिन् ब्रह्मनिर्माणं स्वतः सरथावतु सुवांसु शुक्लं प्रातिपदासु ब्रतं काठ्यं । त्रयो
दशोऽध्यापनीयं त्रयोदशेभिरिति । सर्वत्र सा हिरेण्यं च ततो दद्याद्द्विजातये । पूजे पकरणे सर्वं भारकरप्रतिमा
नितं । ब्रतनातेन धर्मज्ञेन गमैर्वैव्यपेहति । आरोग्यमाप्नोति गतिं तथान्यायशस्तथाश्रयाविपुलाश्रमो गान् । ब्रते
न सन्ध्यकपुरुषोऽथ नारिसि पूजयेद्यस्तु जगत्प्रधानं । जगत्प्रधानं सुखं । अथास्याध्यापनं । तत्रादौ ब्रतविधानं । सं
वत्सरात् पचदश्यामुपोषितः प्रातः प्रातिपदित्वात्वा कृतान्हिकः पूजासामग्रिमादाय । पचवर्णराजो भिरष्टलकमलं
विरच्य तत्र अष्टाष्टेन तिमन्त्रेण सूर्यपूजां कुर्यात् । तत्रादौ उमद्यत्यादिदेशकालासकीर्य आत्मन आरोग्यादिस
र्वक्रामाऽर्थैः सूर्यं प्रीत्यर्थमा रोग्य प्रातिपद्वत्करिष्ये । ततः सर्वापचारः सूर्यसि पूज्यपायसादिनैवेद्यदत्त्वा । ब्राह्मणात्
सद्वेन सततं दिवसस्य चतुर्थभागे सधृतमेकमेव यासं भक्षयेत् । श्रवणेष्वन्तं परित्यजेत् ब्राह्मणानुमत्या सधृतमेवा
वाशिष्ठमन्नं भुज्जति । एवं प्रतिमासे शुक्लप्रातिपदं ब्रतं कुर्यात् । वर्षाते त्रयोदशे चैतच्छुक्लप्रातिपदिने । उद्यापनं कुर्यात् । त
त्रादौ उमद्यमया आरोग्यादिसदमीष्टसिद्धयर्थमाचारितस्यारोग्यप्रातिपद्वत्स्यसागफलान्तवृत्त्यापनं करिष्ये । आचार्य
धर्मब्राह्मणचतुर्त्वा । ततः आचार्यो गणपतिपूजां स्वस्वयनादिविधाय । सर्वतोभद्रं साहितान् सर्वान्मण्डलं देवतां संपूज्य
अग्निस्थापनं विधाय आत्मा धानातमन्निकाठ्यं विधाय सर्वतोभद्रं सावैरासुयप्रातिमां संपूज्य । वाक्पाद्वाद्वाशकमुपप्राति
मां पूजां विधाय । उमन्मः सहस्रकिरणं सर्वं व्याधिविनाशनं । गृहं ण्यमयादत्तं सत्रयासाहेतप्रभा । इत्यर्थं देव्यासुयं
मन्त्रेण ब्रह्ममालाधिपनामभिः । होमविधाय । सूर्याय नमः । धात्रे नमः । वरुणाय नमः । माधवाय नमः । हरये नमः । रवये
नमः । रुद्राय नमः । भर्गाय नमः । हिरण्ये रते से नमः । अर्थ्यं ण्ये नमः । भानवे भारकराय नमः । स्वाहा । संज्ञाहिताय सहस्र
किरणाय नमः । स्वाहा । एवं पायसेन हुत्वा । सर्वतोभद्रं मण्डलं देवताश्रयकया हुत्वा । ब्राह्मणान् ब्राह्मणानामभिः पू

उपहृदशप्रतिमाश्वस्त्राक्षकुम्भदक्षिणधुतादधात् आचार्यापपाठंगांशव्यादिकंदत्वा पूणहुतमाभ्यपक्य कारय
त्वात्राह्मणान्पायसाद्यन्तेतर्पयेत् इतिसोद्यापनमारोच्यप्रतिपद्धतम्

अथास्यामेवविष्णुधर्मोत्तरोक्तविद्याप्राप्तिव्रतम्

मार्कंडेयउवाच अष्टपञ्चंतुकमलंविन्यसेद्धर्कैःशुभैः ब्रह्माण्काणिकायांतुन्यस्यसंपूजयेद्विभुं ऋग्वेदंपूर्वपत्रैतुयजु
र्वेदंतुदक्षिणे पश्चिमेसामवेदंतुदक्षक्याथर्वणंन्यसेत् आग्नेयेचतथागानिधर्मशास्त्राणैर्नैर्भुते पुराणैर्ववायव्ये
शान्त्यान्यायविरुत्तरं एवंविन्यस्यधर्मज्ञःसोपवासस्तुपूजयेत् वैश्वश्रुकमथारभ्यसोपवासोजितोद्भिदः सदाप्रतिपदं
प्राप्यशुक्लपक्षस्ययादव संवत्सरंमहाराजशुक्लगंधानुलेपनैः भूरिणापरमज्ञेनधूपदीपैरतंद्रियः संवत्सरतिगाद
धातव्रतैर्चाणोर्नरेत्तम इदंव्रतंपरतुकरोतिराजन्सवेदविस्मद्भुविधर्मनिष्ठः कृत्वासाक्षाद्दशवत्सराणिविरचिलो
कंपुरुषःप्रयाति इतिमदनरत्नेविष्णुधर्मोत्तरेविद्याप्राप्तिव्रतम्

अथगरुडपुराणोक्तमस्यामेवविद्याप्राप्तिव्रतम्

सनत्कुमारउवाच अथत्वंप्रतिपत्कृत्वंशृणुसंवत्सरंव्रतं यत्कुर्वाणःश्रियंविदेदुल्लभानुपैरिह शालितंडुलसंसिद्ध
मंडलंचतुरस्तकं श्रीशंश्रियमथोब्रह्मपूजयेत्सपुरःसरंअप्राच्छिन्नदलैःपाद्यैर्युतैरुतंप्रपूजयेत् सहस्रैर्वापथापोन्यं
पयसापायसेनच ततश्चविधिनाभ्यर्च्यपार्थेद्वीसरस्वतीं अग्रतःपूजयेदिन्द्रंशुक्रंपृथग्वादनन्यधीःपरिवारनियोगेन
तांस्तुसंस्कारयेद्यथा अन्नमंत्रः ममविद्याप्रादिशतुर्दीवागांश्चरोहृरिः विद्याधिदैवतदेवीविद्यादिशतुर्मेदश सरस्व
तीप्रादिशतुर्वाग्यद्विमेतिशालिनी सितांशुरपिमिपुष्टिसर्वभोगप्रपूरिणी पूजातुप्रणवादिनमोर्तानममंत्रैरेवकार्यया
इत्येवंकारयेत्साध्यंप्रसन्नःपूजितोभुरुः साध्यशिष्यं विधिनाचोपवासंतुकारयेद्विधिनान्वितं समभ्यर्च्यद्वितीयायां

देवदेवं श्रियः पति भुञ्जीयात्पायसाध्वतुश्चिराचभ्यसन्निधौ साध्यइति शेषः आचार्याय वरं दर्शनाकुर्यात्सुग्रीणं पुनः व
रं हिरण्यमित्यर्थः श्रनर्थात्तमनारब्धं तदानीमिरभेदुरुः विद्याव्रतमिदं प्रोक्तं गुरुद्वैवतमित्यपि तन्मुखाद्धितदातरस्य
तिः श्रेयससमागमः सदा तदुक्तकारीत्याक्षरया तच्छासनातिगः तिष्ठेति षष्ठ्यगुरुचनचासिततदग्रतः न शयीत तदा
सीन कुर्वीत वचनान्यपि न लघयीत वचनगुरोक्त्येयतेत च निवेद्यगुरोर्वैकुण्ठ्यादादाहितं एवमाचार्यनिष्ठ
स्तुमतिमान्प्राज्ञसन्मतः उत्पन्नज्ञानैराभ्योदीर्घमायुराभ्यच यशश्च विपुललब्ध्या तदाचारप्रवर्तन पुत्रपौत्राश्रया
जुष्टपुण्यां गतिमवाप्नुयात् एवं समापयेद्धिद्वान्विद्याव्रतमुदारधीः दद्यात्फलानि विप्रैर्भयो ह्युक्कृष्टानिवहून्यपि कद
लीचूतपनससंघानि शीर्षान्यपि यस्त्वेवं कुरुते विद्वान्विद्याव्रतमनन्यधीः समस्तविद्यानिपुणो वैष्णवं पदमुच्छति ॥

॥ इति चैत्रशुक्लप्रातिपदिकृत्यम् ॥

अथ चैत्रशुक्लद्वितीया कृत्यानि नारदीये चैत्रशुक्लद्वितीयायां ब्रह्माण्यसशक्तिकं हविष्यत्वेन गंधार्थैः रतोऽप्यसर्वकृतो
द्रवं फललब्ध्या खिलान्कामान्तत्रेक्ष्य पदं व्रजेत् श्रमिन्नेव दिने विप्रबाले दुमुदितं परं समभ्यर्च्य निशारं भुक्तिमु
क्तिफलीभवेत् अथ वारिमिन्दने भक्त्या दस्त्रावभ्यर्च्य भक्तिः सुवर्णरजते तदेष्टं प्रदद्यात्तु द्विजातये प्राणयान्नाव्रतंह्य
ब्रध्नायापि धृतैः न चैत्रव्रतं द्वादशवत्सरं ते कृत्वा भवेद्भूमिपतिर्दिवेन्द्र सुरुप रूपो रिगणप्रतापी धर्माभिरामो नृपवर्ग
मुरूपः निर्णयमूर्तेऽप्युक्त चैत्रशुक्लद्वितीयायामुमापूजाचकार्या तदुक्तं भविष्यपुराणे चैत्रशुक्लद्वितीयायामुमापूज्या फला
र्थिभिः शिवपूजां त्रिपूजाचकर्तव्या मुनि सततं देवीपुराणे उमां शिवं हुताश्रयद्वितीयायां प्रपूजयेत् हविष्यमन्नं वै
द्यदेयं गंधार्चनान्वितं फलमाप्नोति विभेद्र सर्वकृतसमुद्रवं अस्यामेवारभ्यवाले दुव्रतं विष्णुधर्मोत्तरे मार्कण्डेय उवाच
इमं तथा न्यां वक्ष्यामि द्वितीयां सर्वकामदा यामुपोऽप्यनरकामान्सर्वानाप्नोत्यभीष्टिसतान् चैत्रशुक्लद्वितीयायां

सप्राप्य नृपमानयः दिनावसानिकुर्यात्सम्यक्ज्ञानं नर्जले दिनावसाने संध्यासन्निहितकाले बालदुग्धं
लंकृत्या पूजयेच्छेत्तवर्णकैः चन्द्रदर्शनकाले तु चन्द्रमावाह्यपूजयेत् श्वेतपुष्पैः फले श्वेषपरमाक्षेप्तभूरिणा इक्षुण्णैश्च
कारैश्च शुद्धनलवर्णेन च दिनावसाने देवेशपूजयेद्दानि शाकरं अन्नचन्द्रदर्शनविनापि गगनस्थचन्द्रमण्डलमनासि
कृत्रा पूजयेदित्यर्थः घृतेन हवनं कृत्वा न कर्मुर्जातवाग्वतः प्रणवादि नमोर्तेन स्वाहातेन कर्मणोर्तु नाममन्त्रोऽपूजा
होमौ तत्तैलैः पाचितं तु भक्षयेत्सर्वदेवतु अतैलपाचितं यावद्भस्माचरणं तावत्तैलपाचितं न भुंजीतित्यर्थः एतद्भस्म
नरः कृत्वा सम्यक्स्वदेवसंशुचिः सौभाग्यमहदाप्नोति त्वर्गलोककर्मच्छति सर्वस्वस्वरूपपथं तत्रातिमांसशुक्लदि
तया यापूजा होमन कर्माजना निकायाणि एतत्प्रविज्जरिपुनां शकारि सौभाग्यदरोगहरं च राजन् प्रोक्तं
तया देववंशमुख्यकार्यप्रयत्नेन कुलस्त्रियापि इति विष्णुधर्मोत्तरकाले दुर्हृतायां ब्रतं

अथ सर्वा सुशुक्ला हितोयासु अभिनवचन्द्रार्घ्यदानविधिः भविष्योत्तरे श्रीकृष्ण उवाच पार्थ पार्थिव राजश्री
मुख्यपंकजसद्वे शृणुष्व अभिनवस्य द्रोस्तदग्नेर्ध्याविधिपरं रवेर्हृद्ग्राभिर्भागे वा रूपाद्विच्यते शशी अतोपसमये
राजजर्घ्ये दद्यात्तदा विधोः द्विताया यासितपक्षे संध्याकाले ह्यपस्थिते स्मरथाऽप्याभि नवचन्द्रभूमौ गोमयमण्डले राहि
णोऽसि हितं च द्रवदनेन सुशोभनं राजतवायकस्थिवाभाजने श्वेततट्टले पुष्पचंदनधूपैश्च दीपाक्षतजुः शुभैः
दुर्वाकुरैरत्नवरैः दध्ना वस्त्रेण पांडुरैः मंत्रेण तेन राजर्षेः क्षत्रियैः सपुरोहितैः त्वेवान्नोमांसि मांसि जायमानः पुनः
पुनः आप्यायस्व स्वमेवैव सोमराज नमस्तुते अनेन विधितं चार्घ्यं सर्वकामफलप्रदं यः प्रयच्छति कौतयेयमांसि मा
ंसि समाहितं सकोर्याय शसां कस्याधृत्या च भुवि मानवः पुत्रः नौत्रः परितुष्टो गोत्रान्यधनसंकुलः स्थितवावर्षश
तमैवैव ततः सोमपुरव्रजेत् तत्रास्ति दिव्यवपुषा भुजं तभोगान्मनोरमान् वरस्त्राभिः सहां त्वयैवावदान्तं तसं प्लवं

धर्म्यासमृद्धिमतुलायादिवांछासित्वंमासानुमासिमहमद्रचनं कुरुष्व सोमस्य सोमकुलनंदनपुष्पधूपैरर्घ्यं प्रपच्छविधि
नामिनवोदितस्य इति भविष्योतरेभिनवचंद्रार्घ्यदानविधिः अस्यामेव विष्णुधर्मोत्तरोक्तेन ब्रतम् ॥
माकंडेय उवाच नासत्यैदेवमिषजावश्विनोपरिकीर्तितौ तवेव प्रयितौ लोके सुयतराभिधीनप सूयचंद्ररूपावि
त्यर्थः अश्वयानरतौ यस्य मादाश्विनोपरिकीर्तितौ चैत्रशुक्लद्वितीयायां सोपवासो जितेन्द्रियः नासत्यैदेवमिषजो पूज
येऽप्यतः शुचिः श्रेयमेवात्यनमस्करोर्ध्वपदीपात्रसंपदा कृत्वा च मूर्तनिर्माणेनासत्यै पूजयेन्मृप नासत्यमूर्तिरु
विश्वकर्माका द्विभुजो देवमिषजौ गौरांगौ चारुलोचनौ तयोरोपधीः कार्यादिव्यादक्षिणहस्तगाः सपुस्तककरीका
र्यादर्शनीयौ तथा द्विज दीपमाला तथा दद्यात्तयोर्निशि विशेषतः कनकरजतंचापि दद्याद्विप्रेषु दक्षिणां संपूज्य नेत्रयु
गलं विष्णोः संवत्सरं नृप प्रदीप्ततेजा भवति वक्षुष्मं श्रैव जायते प्राणयात्रां प्रकुर्वीत दक्षाघातयुतेन च नेत्रव्रतद्व
दशवत्सराणि कृत्वा भवेद्भूमिपतिः प्रदीपः स रूपरूपोरिगणप्रमार्थधर्माभिरामो नृपवर्गमुरुषः ॥

इति विष्णुधर्मोत्तरोक्तेन ब्रतम् इति चैत्रशुक्लद्वितीयाकृतम् :

अथ चैत्रशुक्लतृतीयाकृतं नारदीये चैत्रशुक्लतृतीयायां गौरैरुत्वासमर्तकां सौवर्णीं राजर्तवापितास्त्रजां मृण
मीं द्विज अभ्यर्च्य गंधपुष्पाद्यैर्वस्त्रैरामरणीः शुभैः दूर्वाकांडैश्च विधिवत्सोपवासोत्तुक् नृपका वृशार्थिनी तु सौभाग्यपुत्रभ
र्त्रार्थिनी तथा द्विजमार्थार्भर्तृमर्ताः कन्यकावासुलक्षणा सिंदूररजतवस्त्राद्यैः प्रतोष्य प्रीतमान्सा राज्ञौ जागरणं कु
र्याद्भ्रतसंपूर्तिकाम्यया ततस्तान्प्रतिमां विप्रगुरोरेव प्रतिपादयेत् धातुजां मृणमयीं वापि निक्षिपेच्च जलाशये एवं द्वादश
वर्षाणि कृत्वा गौरैर्व्रतं शुभं धेनुर्द्वादशसंकरष्य दद्याद्दुस्तर्गसिद्धये किमत्र बहूनां केन गौरौ सौभाग्यदायिनी स्त्रीणां
यथा तथा नान्या विद्यते भुवनत्रये धनं पुत्रान्पुति विद्यामाज्ञासिद्धयश्च सुखं लभेत सर्वमेवेष्टं गौरिभ्यः पूज्यं भक्ति इ

तिसौभाग्यगौरीव्रतं अथारघ्यमेवसौभाग्यशयनव्रतं मारस्ये वसंतमासमासाद्यव्रतीयायांजनाप्रिये सौभाग्यपयस
 दात्रीभिः कार्यपुत्रसुखेष्टुभिः शुक्लपक्षस्यपूर्वाह्नेतिलैः स्नानसमाचरेत् तस्मिन्नह्निसादेवीकिलविश्वरम
 नासती पाणिप्राहणिकैर्मंत्रैरुदयावरणिनीं तयासहैवदेवेशव्रतीयायांसमर्चयेत् फलैर्नानाविधैर्धूपैर्दीपैर्नैवेद्य
 संयुतैः प्रतिनांपंचगव्येनतथागंधोदकेनच स्नापयित्वाचैत्येद्रौर्मिदुशेखरसंयुतां नमस्तुपाटलायारतुपादैर्दे
 व्याः शिवस्यतु शिवायेतिचसकीर्त्ये १ जयार्थेगुरुफ्योस्तथा १ त्रिगुणयितिरुद्रस्य २ भवान्यैजघयोर्धु
 गंशिवेरुद्रेश्वरायेति ३ जयायैद्विजानुनीं संकीर्त्यहरिकेशाय ४ तद्योक्तवरदेनमः ईशार्थेशंकरं ५ रत्यै शंकरा
 येतिशंकरं कुक्षिद्वये ६ चकोट्यै शूलिनः शूलपाणये ७ मंगलार्थेनमस्तुभ्यमुदरंचापिपूजयेत् ८ सर्वस्मनेनमो
 रुद्रर्माशानैपचकुचद्वयंशिवंवेदात्मनेतद्गुद्राण्यैकठमर्चयेत् १० त्रिपुरशायविश्वेशमनतायैकरद्वय ११ त्रिलोच
 नायेतिहरैवाहूकालानलप्रिये १२ सौभाग्यभवनयेतिभूषणादिसमर्चयेत् ततोर्ध्वनारीशहरमसितांगीतिनासि
 कां १३ 'नमउघ्रायल्लोकेशंललितेतिपुगंधवोः शिवायपुरहंताखमुद्रेव्येत्यालिकं १४ नमःश्रीकठनाथायशि
 वंकेशांस्तथाचंयेत् १५ भूमिप्रसौम्यरूपिण्यैशिर सर्वस्मनेनमः १६ शिवमभ्यर्च्यविधिवत्सौभाग्याष्टकमि
 त्यतः स्थापयेतव्रतानिशांघकुसुंभाजिजरीरकतालरजसुलवणकुस्तंबुरुमयासुमं दत्तसौभाग्यकृद्यस्मात्सौभाग्याष्ट
 कमित्यतः एवंनिवेदयेत्सर्वमग्रतः शिवयो.पुनः चैत्रेशुगोदकंप्राश्यस्वपेद्भूमावारिदंम पुनःप्रभातेतुतथाकृतःस्नान
 जप शुचिः संपूज्यद्विजदंपरंमालयवस्त्रविभूषणैःसौभाग्याष्टकसंयुक्तसुवर्णप्रतिमाद्वयप्रीयतायत्रललिताव्राह्मणा
 यनिवेदयेत् एवसंवत्सरंयावत्तृतीयायांसदासुवे प्राशनेदानमन्त्रेचाविशेषोयंनिर्वाधमे गोशुगोदकमाद्यैस्वर्गाईशारेव

गोमयंपुनः उपेष्टमंदारकुसुमविल्वपत्रं शुचौ रमृतं श्रावणेदधिसंप्राश्यं नभस्ये च कुशोदकं क्षीरमाश्रयजेमासि
 कात्तिकेष्टपदाज्यकं मार्गशीर्षेतु गोमूत्रं पौषे संप्राशयेद्वृत्तं माघे कृष्णतिलांस्तद्वत्पंचगव्यं च फाल्गुने ललिताविजया
 श्राद्धाभयानिकुमदाशिया वसुदेवोत्थानगौरोमगलकमलासती उमाचदानकाले तु प्रीयतामि तिकीर्तयेत् महिका
 शोककमलं फोलानीतिमालती कुव्जकं करवीरं च वालुममल्लतुकुसुमं सिंदुवारं च सर्वेषु मासेषु क्रमशः स्मृतं वालुनी
 लकंठः जपाकुसुमकुरुतं भमालती शतपत्रिका यथालाभं प्रशस्त्वा निकरवीरं च सर्वदा एवं सवत्स्रं यावदुपोष्य वि-
 धिवन्नरः स्त्रोवाभिकाकुमारीवाशिवावभ्यर्च्य भक्तिः व्रततिशयनंदद्यात्सर्वोपरकरसंयुतं उमां महेश्वरहैमं हृप
 भं च गवासह स्थापयित्वा च शयने ब्राह्मणाय निवेदयेत् गोयुगैर्हैमं अन्यान्यपि यथाशक्त्या मिथुनान्यवरादिभिः धा-
 न्यालंकारगोदानै रभ्यर्च्य धनसंचयैः वित्तांशेन रहितः पूजयेद्ब्रतविस्मयः एवं करोति यः स भयक् सौभाग्यशयनं
 व्रतं करोति स सवाष्टौ वा श्रीकंठभुवने मरैः पूज्यमानो वसेत्स भयवत्कल्पायुतत्रयं नारीवाकुरुते वापि कुमारीवानरे
 श्वर सापितफलमाप्नोति देव्यनुग्रहलालिता इत्युद्यापनाविधिः इति मत्स्यपुराणे सोद्यापनं सौभाग्यशयनं गौरीव्रतं
 श्रवणगौरीदोलोत्सव उक्तः

हेमाद्रौ देवपुराणे तृतीयाध्याये जेदेव शंकरेण समन्वितां कुकुमागुरुकस्तूरीमणिवल्लभगर्भितां सुगंधीपुष्पधूपैश्च द-
 मनैः समालिना श्राद्धोदोलये द्वरसाशिवो मातुष्टये सदा शत्रौ जागरणं कार्यं प्रातर्देया तु दक्षिणा सौभाग्याक्षयदा
 स्त्रीभिः कार्दम्यपुत्रसुखार्थिभिः हेमवत्प्राप्तपानां नितांबूलां स्त्रजस्तथा सौवर्णां तु ह्युमाकार्दम्यराजतः शंकरस्तथा
 चतुर्भुजस्तु देवेशो द्विभुजो माप्रकीर्तिता इयमहूर्तमात्रापि पराग्राह्या गौरीदेवतत्वात् महूर्तमात्रसत्त्वे पि दिने गौरीव्रतं
 परे इयमन्यादिरपि श्राद्धेऽपराह व्यापिनी प्राज्ञास्त्राज्ञाहौ पण्डिताः ॥

इतिदेवापुराणोक्तगौरादोलोत्सवतृतीयायांमन्वादींश्चाहमुक्तं मात्स्ये

कृत्याश्चाद्विधानेनमन्वादिपुत्रुगादिपुहयनानांद्विसाहस्रपिटृणांतिदंभवेत् वैत्रशुक्लतृतीयायां श्रीरामचन्द्रदोला
रत्सवः श्रीरामार्चनचंद्रिकायां गारुडे मधौशुक्लतृतीयायांजानकीरमणंप्रभुं राजोपचारैःसंपूज्यमासमादोलयेत्क
लो दक्षिणाभिमुखंदेवदोलमानंतसुरेश्वरं सुपूजितंसकृद्व्यासवर्पापैःप्रमुख्यते वैत्रमासिसितेपक्षेतृतीयायांरमा
पतिं दोलारूढंसमभ्यर्च्यमासमादोलितंभुवि दोलारूढंप्रपश्यतिप्रेक्षणंमधुमाधवे अपराधान्प्राह्मिन्वा
शुमुकारतेनात्रसंशयः दोलारूढस्यतस्यैवयेप्रकुर्वतिजगत् सर्वंपुण्यफलदासिनिमिपेनिमिपेभवेत् निरयं
चेतद्भ्रतमूर्जमधौदोलितिवचनात्

दोलानिर्माणं वैत्रमासकपेवोभ्यम् इयमेवगौरीतृतीयोत्पद्यते तत्रमुहू

र्तमानापरयुताग्राह्येयुक्तं अथास्यामारभ्यगौरीव्रतं शिवउवाच गौरीव्रतमथोवक्ष्येस्त्रीणांसौभाग्यवर्द्धनम्
चैत्रशुक्लतृतीयायांव्रतंगौर्यमासमाचरेत् उपोष्यतुप्रयत्नेनविधानमिदमाचरेत् रकांवरधरोभूत्वाक्रोधलोभवि
वर्जितः स्थंडिलेहस्तमात्रेभक्तवर्धनंघर्मंडलं कुकुमंदुसुशतितेनचतुर्लंपरिवर्तयेत् इंदुःकर्पूरःसुशीतंचंदनं तत्र
मध्वेपूजितव्याघ्रतिमाहेमसंभवा मधुजातदम्भवेत्तुराकेनापिनिर्भता रकचंदनजावाधकर्तव्यासाप्रमाणतः पं
चदत्ताधवापूज्यातत्रमासविधानतः पंचदत्तापंचापिडमयीत्यर्थः रकपुष्पैरुत्तुसंपूज्याजातीचंपकसंयुतः पाटलाक
रवोरैश्वरकपद्मैर्यथातथा कुडलाभरणान्यत्ररसनादीनिदापयेत् रसनाक्षुद्रघटिका भक्ष्याणिदंष्ट्रुस्तानि
निघृतखंडयुतानिच शीतलंचवनंदुग्धंमध्वंचदाधिपिच्छिलं मुग्धंमनोहरंपिच्छिलं विकणं करंभनवनतीतंचतथाशिख
रिणीपुनः करंभोदधिसक्तवःशिखरिणोरसाला मध्वदेशेप्रसिद्धा पानकैवैवपानियंसचंद्रंदापयेत्ततः पानकं

हितस्त्रयीमार्गातिर्भोयथा । सुप्रसिद्धजगत्त्रयत्रह ॥ पतकनहतुना । अंकुषणउवाच भवानधर्मार्थंकुशलः सर्वज्ञ इति मे म
 तिः । व्रतवैतज्जाद्व्यासनाख्यातितेन ते मया यथास्ति श्रवणे बुद्धिः श्रूयतां पांडुनंदन । कोन्यः श्रोता जगत्यास्मिन्भवता
 सहशोमम जयाचविजयाचैव पार्वत्याः परिचारिके आगत्य मुनिकन्याभिः पृष्ठेर्भीष्टफलेच्छया भवत्यै सर्वदा देव्या
 श्रित्तदृत्तिविदेकिल केन व्रतोपचारेण कस्मिन्नहनि पार्वती पूजिता तोयमायातिमंत्रैः कैश्चरानने तासां तद्वचनं श्रु
 त्वा जयाप्रोवाच सादरं श्रूयतामभिधायामि सर्वकामफलप्रदं व्रतमुत्सवसंयुक्तं नारीमनोरमं चैत्रे मासितृतीया
 यादं तथावनपूर्वकं उपवासस्य निमग्नं गृह्णीयाद्भक्तिभावतः श्रृंजनं च सतां वृत्तं सिद्धरं रक्ताससी विसर्जयेत् सोपवा
 साप्यवैधव्यकरं परं विधवापतिमर्गोणकुमारिवायदच्छया कुर्यादार्थाचनविधिं श्रूयतामज्ञचक्रमः विचित्रपटवस्त्रै
 रनुकुर्यान्मंडपिकांशुनां कारयेत्कुसुममोदवासितां भाषितांशुनां प्रवालालं वितप्रातामंता दिव्यवितानकां विन्य
 स्तपूर्णकलशां पठिस्थितलसद्द्विजां पुरतः कारयेत्कुंडं हस्तमात्रसमेखलं ततः स्नात्वा शुचिर्भूत्वा परिधाय सुवास
 सीं देवान् । पितृन् समभ्यर्च्य ततो दीवी गृहं व्रजेत् । नामाष्टकेन संपूज्य गौरां शंकरवल्गुनां नामाष्टकेन वक्ष्यमाणेन भोम
 देवल्गुनामिति पाठे उपभक्ष्य जवल्गुनामिदं यः तत्कालप्रभवैः पुष्पैर्गंधादालिकुलाकुलैः कुकुमेन समालभ्य कर्पूरा
 गुरुचंदनैः एवं संपूज्य विधिवत्सुधूपना विधासयेत् पार्वतीललिता गौरीगायत्रीशंकरादिनामा उमासतीसमुद्दिष्ट
 नामाष्टकमिदं शुभं लङ्घुकैः खड्गवैद्यैश्च गुणकैः सिंहकेसरैः सोहालकैः श्वेदुरसैर्दधिभक्तैः सपूपकैः घृतपक्वैर्बहुवि
 धैः शुचाभिः परिकल्पितैः दृष्टिप्राणाप्रियैर्हृदयैर्नैवेद्यैः पूजयेद्दुर्गां सिंहकेसरैः सिंहकेसरवद्गलाकृतैः धान्यकंजोरिकंभ
 वं कंकुमं लवणं गुडं विकारवृक्षयत्नैर्हरिद्रां च पुरान्यसेत् भव्यमुत्कृष्टं नारिकेलं सुनारं गंधीजपूरं सदादिभं कूपमा
 डन्नपुंसं तदतिदधिरथपनसंतथा घनं घनवत् । नातिपकमिदं यः त्रयसंवाल्कं दधिरथं कपिरथं कालोत्तवादिना जगज्जि

शर्कराद्यादिफलरसः स चंद्रसकपूर् रक्तवह्नाणि देयानि संभारार्थानि चाग्रतः आचार्यश्चैव पूजति पूजनीयः प्रयत्नतः
 हेमवह्नादपानैश्चित्तशान्तिं विना सुत रात्रौ जागरणं कर्तव्यं कुमारिभोजये तथा देवीनामनि वक्ष्यामि मासि
 यथाक्रमं प्राशनं तु विशेषेण यथावदनुपूर्वशः गौराडमाचललितासुभगाभगमालिनी मनोन्मनी भवार्ति च कामदा
 भोगवर्द्धनी श्रधकाचतथा कृष्णास्त्राणी पूजयेत् क्रमात् इत्येताः सितपक्षे तु कृष्णपक्षे तथा ह्यु रतिः प्रीतिर्धृतिर्वुद्धिः
 भूतिः पुष्टिश्च कीर्तिता प्रज्ञामेधा तथा चार्य्यश्रीरकार्कातिरेव च सितासिताभ्यां पक्षाभ्यां व्रतयत्नात् समाचरेत् अशक
 त्वाद् भगवाच्च द्रव्याणां तु स्थितं हितं प्राशनं तत्र कर्तव्यं शास्त्रिकेन च वर्त्मना ततन्मासोक्तं द्रव्यालम्भैरागदिजनक
 र्वेन च प्राशनाशर्का चक्रमेष्टादशमासेषु यत्स्थितं यल्लब्धं यच्च हितं तत्प्राशनीयमित्यशकदोरित्यर्थः प्रतिमासं प्रव
 क्ष्यामि शृणुष्वेकमेष्टु क्षीरं दधि धृतं चैव गोमूत्रं च कुशोदकं विल्वपत्रोदकं चैव तथा न्यच्चंदनोदकं जातीपत्रोदकं
 चैव पद्मकेसरमेव च नागकेसरसंज्ञं च लवंगं चंद्रमेव च शुक्लपक्षे तु कथितं चैव आत्मभूति परमसुखं प्राशनं कृष्णपक्षे तु क
 थ्यमानं शृणुष्वतत् वलां कं कोलकं चैव प्राशयेत्तु शतावरीं घनतायु मुरं दारुसारिणां शंखपुष्पिकां शैरीषं सुरभीयु कं
 रक्तचर्मौक्तिकं तथा तथोदकं दारुशकं प्राशनं कथितं तव इदं गौरीव्रतं सौभाग्यस्त्रीपुत्रदं आयुरारोग्यदं स्त्री
 णामिह लोके परत्र च इदं व्रतं वरं यच्छास्त्रिषु नान्यव्रतं हितं तस्मात्सर्वप्रयत्नेन गौरीव्रतमुपाचरेत् श्रृज न रक्तवत्स
 र्चतां वलं कुंकुमं तथा दर्पणं व्यजनं छत्रमासनं यानमुत्तमं गृहोपकरणं सर्वैर्होमजं वा यथास्वजं व्रतं तैवैव दातव्यमा
 चार्य्याय प्रयत्नतः स्त्रीणां चैव कुमारिणां वत्साण्याभरणानि च दातव्यानि प्रयत्नेन यदीच्छेद्भूतिमात्मनः इत्येतत्स
 रहस्यं तु गौरीव्रतमुदाहृतं ॥ इति कालांतरं कं गौरीव्रतं ॥ अथ चैत्रभाद्रपदमाषशुक्लतृतीयासु भविष्योक्तं गौरीव्रतं
 युधिष्ठिर उवाच चैत्रभाद्रपदे माषे रूपसौभाग्यसौर्यदं तृतीयात्रयमेतन्मे कृष्ण कस्मात्तर्कोर्तितं किमहं भक्तिर

फलानि पुरतो न्यसेत् पत्रकौल्लखलशिलाशूर्पाणां ततिभिः सह नेत्रांजनं शलाकांचनखसाधनकानि च दर्पणानि मलं धं
 टां भवान्प्रीतिनिवेदयेत् शंखतूर्यानिनादैश्च गीतमंगलानिःस्वनैः भक्त्या शक्त्या च संपूज्य देवीं शंकरवल्लभां ततो रत्नस-
 मये मानो कुमार्थः करकैर्नैवैः स्नानं कुर्यात्सुमंदायुक्ताः सौभाग्यपारोभयसिद्धये कुमार्यद्भुतिव्रतचारिणीनामुपलक्षणं वा
 भयानि गते स्नानं देवीपूजनमेव च तैरेव नामभिर्होमं रित्वा ज्येन प्रशस्यते पञ्चासनस्थिता साऽवीतेनैवार्द्रैः एवाससा
 गौरवैश्च क्लृप्ता रात्रिंतामतिवाहयेत् काश्चिद्रायंति संहृष्टाः काश्चिन्तुर्यांति हार्पिताः कथयंति कथाः काश्चिद्भक्तकामार्थ
 संश्रयाः गीततालानुसंबद्धमनुद्धतसमाकुलं नृत्यंति च पुरोदेव्याः काश्चिद्विलसितभ्रुवः नृत्येन तुल्यतिहरो गौरी गीते
 न तुल्यति सद्भवेनाथवासर्वेषु ह्यतिप्रिदिवैकसः सुवासिनीभ्य रतां वलं कुकुमं कसुमानि च प्रदेयं जागरवता मन्येया
 मप्यविरितं नटैर्वैभटैर्भटैः पूरणैः प्रोक्षणेत्सवैः सखीभिः सहितारविर्गीतनृत्यहसैर्नयेत् एवं श्रमात्तसमये स्ना-
 त्वासंपूज्य पार्वतीं शक्त्या तुलां समा रोहद्वा लंकारभूषितां तोलयति सतयात्मानं गुडेन लवणेन च स्नितया शर्क-
 रया कुकुमेनाथवाशक्त्या कपूरगुरुचंदनैः पर्वतानामपीच्छति दानं केचिच्च सूरयः कुंडमंडपसंभारमंत्रैरपि व
 सेच्यत लवणेन तथात्मानं तोलयन् गाडनेन च कयपि शक्तिरतया सौभाग्यमनुल्लिखतं शक्तिरतया देवीरतया एवं
 देवीं प्रणम्यार्चासमाप्य गृहमाविरोत् आभंग्यद्विजदां पर्वं वा सोभिर्भूषणैस्तथा संपूज्य भोजयित्वा धत्वा तं
 भ्योऽथ दक्षिणां पथदात्माभिर्दत्तमं शयनं यानमेव च वस्त्रमाभरणं गावः सर्वतैर्भ्यो निवेदयेत् हेमपत्रैरनफलं
 मुक्ताचूर्णावचूर्णितं तां वलं केचिदिच्छति दीपमानं सखीजने पत्रस्थाने सुवर्णैरुपपत्राणि पूज्यथाने रत्नानि
 चूर्णस्थाने मुक्ताफलानि एवं विधं तां वलं सर्वाजने देयं आभंग्यमधुरप्रायं भोजयित्वा सुवासिनीः स्वयं भुज्जा
 तसाहिताज्ञातिवंधुजनैः स्वकैः यच्च देव्याः पुरोदत्तैर्नैवैद्यैः सुशोभनं प्रतिगोहं नयेत् सर्वं विभज्याभ्यां तमानसा

दत्तवाचनकाष्टाकृतकृत्याभवेततः विधिर्भाद्रपदेहोपःसौरपसंपरप्रदायकः सप्तधाचविरूढश्चशूर्पस्थीपु
 जयेदुमां पूर्णकलशस्थानेशूर्पइतिविशेषः गोमूत्रप्राशनंयस्मात्तस्माद्रामूत्रसंज्ञिता माधवासत्ततोपायाविशेषः
 श्रुयतामयं पूर्वोक्तसकलकृत्याप्रभातेयत्रसंस्तरे स्थापयित्वाकुंदपुष्पैः पूजयेत्ससुतामुमां एतेनकारणेनोकाचतु
 र्यङ्कुंदसंज्ञिता पूर्वोक्तसकलतृतीयायां कृत्वाप्रभाते चतुर्थीदिवसेससुताविनायकसाहितामुमापूजयेदित्यर्थः उ
 मारूपंतु कर्तव्यं गोधासनगतं शुभ सौवर्ण्यमहाराजसाक्षसूत्रकमंडलुं विनायकश्च कर्तव्यो गजवक्त्रश्चतुर्भुजः त
 तीयात्रयभूततेकायतंसर्वकामदं जययामुनिकन्यानांयत्पुरासमुदाहृतं एवयाकापिकुरुतेनारीव्रतानिदंशुभं सारु
 पसौभाग्यंयुतामृतास्वर्गमर्हायते नदुर्भगाकुलेतस्याःकुलेभवतिभारत नदुर्वीनीतश्चसुतो नमृत्योविघ्नकृद्भवेत्
 नदारिद्र्यन्दहेतस्मिन्नव्याधिरुपजायते यत्रासारमतेनारीधौतचामीकरप्रभा अन्याश्रया करिष्यतिब्राह्मणानुम
 तेव्रतं संपूज्यवाचकंभक्त्याभूषणाच्छादनाशनैः तारुताःस्युःसुखसपत्नाश्रविपन्नमनोरथाः भविष्यतिकुरुश्रेष्ठ
 कुलज्येष्ठनमोस्तुते माधेमहर्हिमाणिमंडितपादपीठवैभोविचित्रकुसुमोत्करचार्चितांगी शूर्पप्ररूढनवशष्पमर्धो

नभरयेसंपूज्यशुभदयितांप्रभवतिनार्यः

इतिभविष्योत्तरोक्तगौरातृतीयाव्रतत्रयम् अथैवशुक्लतृतीयायामरुंधतीव्रतम्

तत्रस्त्रीणामेवाधिकारः अथैवव्यादिकलश्वणात् अत्राद्रौपूजा अष्टपञ्चकाणिकयांमंडलेपूजयेद्भुवं अरुंधतीम
 हादेर्वावसिधसंहितासतीं उमथचैत्रशुक्लतृतीयायांसर्वपापक्षयपूर्वकावैधव्यादिसदर्भासिद्धये अरुंधतीव्रतंगं
 त्वेनवासिष्ठसाहितारुंधत्याःपूजनमहंकारिष्ये आगच्छवरदेद्विमंडलेस्मिन्नास्थिरामव वसिष्ठेनसमायुक्तापूजास्वी
 कुरुस्फुला इत्यावाहन अरुंधतिमहादेविसर्वसौभाग्यदायिनिदिध्यंमुचारुवेपथ्वमासनंप्रतिगृह्यतां इत्यासनं

सुचारुशीतलदिव्यनानागंधसुधासितं पाद्यं गृह्णाण देवेशि अरुंधतिरतिमोस्तुते इति पाद्यं अरुंधतिमहाभक्तेशि
प्रियवादिनि शार्दूलगुह्यकल्याणिमर्ज्यासहपतिव्रते इत्यर्घ्यं गंगातीर्थसंगानाति सुवर्णकलशो रथितं आचम्यतां
महाभागे यस्य सिद्धसाहिते नये इत्याचमनं गंगासरस्वतीरेवापयो ण्योनर्मज्जालैः स्नापितासिमयादेविसदाशांतिं कुरु
एवमेव तिलानं नानारंगसनायुक्तं दिव्यचारुमनोहरं वस्त्रं गृह्णाण देवेशि अरुंधतिरतिमोस्तुते इति वस्त्रं कर्पूरकुम्भं युक्तं ह
रिद्राद्रिसमन्वितं करतूरिकासमायुक्तं चंदनं प्रतिगृह्यतां इति गंधं अक्षताश्वसुरश्रेष्ठकुंकुमागताः सुशोभनाः भालालंकार
सिद्ध्यर्थं प्रीत्यार्घ्यं प्रतिगृह्यतां इत्यक्षताः मालयानि चै सुगंधानि मालयदीपानि वैपुनः मया हतानि पुष्पाणि पुजार्थं प्रति
गृह्यतां इति पुष्पाणि गुग्गुलागुरुकरतूरचंदनादिविभिन्नैः तैः शः प्रयः सर्वदेवानां धूपेयं प्रतिगृह्यतां इति धूपः आरुंध
तिर्वर्तिसंयुक्तवाहिनो योजितमया दीपं गृह्णाण देवेशि अरुंधतिमिरापुहं इति दीपः अरुंधतुर्विधं स्वर्वादुरसैः
पद्मभिः स्वमन्वितं नैवेद्यं गृह्यतां दिवि प्रसादं कुरु सर्वदा इति नैवेद्यं पूर्णफलमिदं दिव्यं नगवर्ष्मादलैर्भूतं कर्पूरलासमा
युक्तं तांबूलं प्रतिगृह्यतां इति तांबूलं इदं फलमयादेविरुपाधितं पुरतस्तव तेन मे स फलावाप्तिर्भवेन्नमो निजन्मनि
इति फलं हिरण्यगर्भगर्भस्पर्शं हेमवीजं विभावसोः अनंतपुष्पफलदमतः शांतिं प्रयच्छ मे इति दक्षिणा पुत्रान्दे
हि धनदेहि सौभाग्यं देहि सुप्रते अन्यांश्च सर्वकामांश्च देहि देवि नमोस्तुते इति प्रार्थना अरुंधतिमहाभागे यस्य सिद्धि
यवादिनि सौभाग्यं देहि भेदे विधनपुत्रांश्च देहि मे इत्यर्घ्यं द्विभुजां चाकसर्वीं गोसाक्षसूत्रकमंडलुं प्रतिमां कांचनीक
त्वा नामभिः परिपूजयेत् देवदंष्ट्रायै नमः पादौ पूजयामि लोकं दायै नमः जानुनीपू- सपत्तिदायि नमः कटिपू- ग
र्भरत्नाभये नमः नाभिपू- लोकपात्र्यै नमः स्वनौपू- जगद्धात्र्यै नमः कंठपूज- शांत्यै नमः वक्षःपू- वरदायै नमः हस्तौपू- धृत्यै
नमः मुखपू- अरुंधत्यै नमः शिरःपू- सकलप्रियायै नमः शिखापू- वसिष्ठप्रियायै नमः सर्वांगपूजयामि ततो नीराजनं

कुण्ठं च पुण्यां जलं च दद्यात् वंशपत्रं स्थितं पूर्णं वा येन द्रव्यं संयुतं अरुंधत्याः श्रीणनाथं ब्राह्मणाय दद्यान्मयुहं इति वा
 यनं सुवर्णप्रतिमायुक्तां वसिष्ठेन सुभोगितां अरुणतीं वारुणं च ब्राह्मणाय दद्यान्मयुहं इति मूर्तिदानमंत्रः गच्छेद्विषय
 धारणानसर्वालंकारभूषिते अरुंधतिनमस्तुभ्यं देहि सौभाग्यमुत्तमं इति विसर्जनं अथ कथा हेमद्रौ रूकादि ईश्वर उ
 वाच अरुंधती व्रतं वदस्व ये सदा सौभाग्यदायकं येन चार्णवै सन्मयङ्गनारी सौभाग्यभाजनम् जायते रूपसंपन्ना पुत्रधौ
 व्रतसमन्विता वसंतं तु समासाद्य तृतीयां पुरुषं मे स्नानं कृत्वा तु वै सन्मय कृत्रिणो पोषिता सती निधुनानि तु चत्वारि
 समद्वयपतिव्रता पूजयेत्पुण्यां तालू श्रद्धेनैश्वर्याश्रितैः कुंकुमागुरुकर्पूरैः सैन्दूरैर्मृगनाभिभिः शिलापट्टनसंभ्रा
 प्य र्जिरकं लवणान्वितं लोष्टकेन समायुक्तं च खयुग्मेन यो टितं आवाहयेन्महादेवां वसिष्ठेन समन्वितं पतिव्रतानां स
 र्वासां मुख्या देवभागिनि द्विभुजां चारुसर्वांगां साक्षसूत्रकमंडलुं प्रतिमां कांचनीं कृत्वा नाम भिस्तं प्रपूजयेत् देव
 वंद्येनमः प्रादौ जानुभ्यां लोकावदिते कटिं संपूजयेत्तस्याममसंपत्तिदायिनी नाभिं गभीरनाभिं तु लोकाधायैतथारत
 नौ जगद्धात्रैतथा रूकं धौ वाहुशो रथैनमस्तथा हस्तौ तु वरदाभ्यं तु मुखधूयेन मोनमः अरुंधतिमहापूजा शिरस्तु सकल
 त्रिषा एवं संपूज्य तर्पित्वा गोपधूपोपचारकैः पूजयित्वा सतीर्पितं तत्राध्वं प्रदापयेत् अरुंधतिमहाभागो वसिष्ठ
 त्रिषवादिनि सौभाग्यपदे हि मे देवि धनं पुत्रांश्च सर्वदा उत्तराध्वं मंत्रः पुत्रान् देहि धनं देहि सौभाग्यं देहि सुव्रते अन्य
 श्च सर्वकामांश्च देहि देवि न मे रतुते इति प्रार्थना सुवासिनो यश्च संपूज्या समासि दिवसेतथा शुभे गधाक्षतैः पुष्पैर्द
 द्यात्सु पूर्णसमोदकान् हेमैर्धवतथा कुर्वात्समिद्धिश्चातिलैः पृथक् अष्टोत्तरशतं संख्या प्रार्थनां मंत्रतः सुधीः मिथुना
 निच संपूज्य भूषणाच्छादनादिभिः नानाविधोपचारैश्च चतुर्विंशति संख्याया आचार्यो यस्य सभाट्यं यस्य सुवस्त्राभरणानि च
 शय्यांसोपस्करांदद्यात् कार्पासपात्रं सदीपकं आदर्शचामरं च वेधेन दद्यात्पयस्विनीं शक्या च भोजयित्वा यस्त्रियः सु

पान्समोदकात् मोदकान्कांचनेवैवतथावस्त्रंयाविधि पोलिकाधृतपूपांश्वपूरिकाश्वविशेषतः सोहालिकाश्वदात
 व्वाएकैकंदिगुणंतथा भोजनद्वयपद्व्यासर्दानानाथांश्वतर्पयेत् एवव्रतंसमाप्याथपश्चात्त्रकंक्षमाचरेत् अनेनैववि
 धानेनमानिनीकुरुतेव्रतं श्रवैष्यमवाप्नोतित्राजन्मसहस्रकं पुत्रपौत्रसमायुक्ताधनधान्यसमन्विता जीवेद्वर्ष
 शतंसाध्रंसहभर्त्तापतिव्रता एवमभ्यर्चयित्वातुपदंगच्छत्यनामयं देवभार्यायथार्वर्गभद्रपिभार्यातिथैव राज
 भार्यामहाभागानासर्वकामफलप्रदा पुराहृतभिर्दंवित्राःशृणुध्वंव्रतमुत्तमं आसीद्विप्रःपुरावित्राःसर्वशास्त्रविशारदः
 तस्यैकान्यकाजानांरूपेणाश्रतिमाभुवि ततोविवाहसम्यग्वैपतातस्याकरिद्विजः बालरंडातुसांजातानिर्वदाद
 गमदृष्टहात् यमुनातीरमासाथ्यचकारविपुलंतपः एकभकाशनैश्चैवकृच्छ्रचांद्रायणैरुतथा मासोपवासानियमैरा,
 त्मानपावयन्सती कदाचिदागतस्तत्रभ्रमन्गौर्यासदाशिवः यमुनातीरमासाथ्यपार्वतीतादृशह कपयाचशिवा
 गौरीमहादेवमुवाचसा पार्वत्युवाच देवकेनेदशींआसायालवैष्यतेदशां वदेभ्यरमहदेवकृपां हत्वाममोपरि महा
 देवजयाच श्रयंविप्रःपुरगौरिरिकुलशीलयुतोभुवि तेनकन्यापरिहृतासुरूपायुगतीसती एतांविवाह्यत्ररुणीविदेशमग
 मद्विजःशापपश्यवहुतिथिकालमपश्यत्पुनरागमनगतस्तुमहाविश्रायावर्जितुसजितस्याजन्मानगमत्सर्वविनाप
 त्यातुनिष्कलं तेनपापेनाविशोसौनारीत्वंआसायानाशिवे त्वनारीयःपरित्यज्यनिर्दोषांकुलसंभवां यातिदशांरचाथ
 आगयिमदनाणवे परदाररतोवास्यादन्यांवांकुरुतेस्त्रिवं सोन्यजन्मनिर्देवेदोस्त्रिभूत्वाविधवाभवेत् यानारतुपतिं
 त्यक्त्वमनोवाक्कायकर्मभि रहःकरोतिवैजारंगत्वाचपुरुषांतरं भोगान्भुक्त्वाथसावित्रिसादीनाप्रमदासतो तेनकर्म
 विपाकेनसानारीविधवाभवेत् स्वपत्नीकुलसंभूतांपतिव्रतरतांसती अनुकूलंपरित्यज्यपरंपर्यापातिस्वेच्छया स
 पापोजायतेन्यस्मिन्नस्त्रीहिनीविप्रजन्मनि अनेनसदृशंलोकंसदृशेनारतिपातकं नवैवव्याहृत्यरेव्याघ्रिनैवैवव्या

तपरिचरः नवैष्यत्परः शोकोत्तैष्यत्परं कुशः नरकेन चैष्यत्परं कुशः नरकेन चैष्यत्परं कुशः नरकेन चैष्यत्परं कुशः नरकेन चैष्यत्परं कुशः
 यत्वा लरेडिका सत्तदवाच इति देववचः श्रुत्वा सागौरी विस्मिता भवत् पद्मच्छन्महादेवंगौरी साकरुणा निवृत्ता केनेट
 शंनहापापं वा लवैष्यत्परं नद्वत्तकर्मणा येन तन्मवां दकृपां कुरु श्रीमहादेव जवाच शृणु मे विप्रदक्ष्या भिवा लवैष्य
 दपनाशन श्रुतं धर्तव्यं पुण्यं नारी सोभाग्यदायकं यत्कृत्वा वा लवैष्यत्परं नमुच्यते न जन्म शयः श्रुतं भवतदा विप्रागौर्ध्या
 शंकरा द्विजाः यमुनातीरमासाय उपदिष्टं तदा द्विजाः तस्येनार्थमहादेव गच्छतमेव व्रतं तया तेन पुण्येन महाव्रतं ज
 नमुनीश्वराः श्रुतं धर्तव्यं तद्विदं तस्मात्कार्यं सदा स्त्रिया नारी वैष्यत्परं मुच्ये न सौभाग्यप्राप्त्या पर इति हेमुद्रौ रकाद
 वा लवैष्यत्परं नानं सोद्यापन श्रुतं धर्तव्यं ततो यावत् अस्या विधानं डेमया हं सर्वपापक्षये स्तरजन्म जन्म तरे एव वै
 धव्यस्थिरसौभाग्यरूपसंपत्तिपुत्रपौत्रसंतति संप्राप्ति धनधान्यसंपत्त्या दिसमस्ता भां दकामना सिद्धार्थं मरुतं धर्तव्यं तस्मा
 नपाति ब्रह्ममहिमप्राप्तिकामनया श्रुतं धर्तव्यं ततो यावत् करिष्ये इति संकल्प्य चत्वारि द्विजदपत्यं मिथुना नि समाहूयते
 भ्यो यथाशक्ति सौभाग्या दृष्ट्वा ददत्वा श्रुतं धर्तव्यं ततो यावत् सौवर्णं वा सिद्धं श्रुतं धर्तव्यं ततो यावत् सौवर्णं वा सिद्धं श्रुतं धर्तव्यं ततो यावत्
 ततो यावत् पुत्रास्तमाचरेत् चतुर्थ्या द्विजदापत्या नि यथाशक्तिसौभाग्यद्वन्द्वः परितोष्य भोजयित्वा तामूर्तिमाचर्य यद्
 द्यात्तत्र मन्त्रः स द्वाप्यति मायुक्तं वासिष्ठेन सुशोभितं श्रुतं धर्तव्यं ततो यावत् वासिष्ठं ब्राह्मणाय ददान्य हं एवमाचार्यं यमूर्तिं दत्वा
 स्वयं भुञ्जीत एवं यथाशक्ति त्रिचतुःष्वर्थाणि ब्रतं कृत्वा श्रुतं धर्तव्यं ततो यावत् पूज्यं दितं संकल्पति श्रुतं धर्तव्यं ततो यावत्
 द्यापनं करिष्ये सर्वतो भद्रं परिभूतिं प्राप्तिं प्राप्य मंडलदेवता पूजनं ति श्रिभिरुपापनं विधाय श्रुतं धर्तव्यं ततो यावत्
 द्योर्नाम मन्त्रं गायन्त्या चाष्टोत्तरशताहुतिं हित्वा मंडलदेवता श्रुतं धर्तव्यं ततो यावत् हत्वा चतुर्विंशति मिथुना नि भोजयित्वा
 इत्परं धर्तव्यं ततो यावत् चैत्रशुक्ल चतुर्थ्या कल्पं नारदीये चैत्रशुक्ल चतुर्थ्या तु वासुदेवस्वरूपिणं गणपं सन्मग्न्यर्च्य

दत्वाकांचनदक्षिणां तिथिकल्पप्रकरणे गणेशकारयेत्पूजांलङ्घुकादिभिरादरात् चतुर्थ्यादिघ्ननाशापसर्वकामस
 मृद्धये श्रवैवविष्णुधर्मोत्तमाश्रमव्रतंचतुर्भुर्त्तिव्रतंच चैत्रस्यामलपक्षेतिपवासासोर्जितेद्विधः चतुर्थ्यावासुदेवंसक
 त्वासंपूजनंशुभं कांचनदक्षिणांदाद्याद्विजपयब्रह्मचारिणे इत्याश्रमव्रतं श्रयचैत्रशुक्लपचन्यादतीयादिपंचम्यतंनि
 राजसाध्यहेमाद्रौ विष्णुधर्मोत्तरोक्तंश्रीव्रतं मार्कण्डेयउवाच अथातः सप्रवक्ष्यामिश्रीव्रतंनामतेःव्रतम् चैत्रशुक्लतृती
 यायांक्षानिमभ्यंगपूर्वकं कृत्वाशुक्लंवरोरराजन्शुक्लमालयात्तुलपनः तिष्ठेद्यूतोदनाहारोभूमौस्वप्याग्निशांचताम् चतु
 र्ध्यांचतथाक्षानंवहिरवसमाचरेत् पंचम्यांचविशेषेणशुक्लंवरधरःशुचिःलक्ष्मींसपूजयेत्पद्मेकृतकेकृतकेपिवा श्रकृत
 केपद्मत्वजःप्राकृति शुक्लेनगंधमालयेनपूतदीपेनचाप्यथ हरिद्रयाचधान्येनश्राद्धंकेनगुडेनच इक्षुण्शुविकारैश्चल
 वणेनचभूरिणा स्वशक्त्याचमहाराराजभूरिणावलिकल्पनम् श्रीसूक्तेनव्रतोवाह्निजुह्यात्कमलानितु तदलभेचवि
 दवानितदलभेतथापूतम् ब्राह्मणान्नारसप्रायंपूतभूयिष्ठमादायेत् आशयेद्वैजयेत् सुवर्णमाषकंद्याह्मणायच
 दक्षिणाम् अनाहारस्ततःस्वप्यात्शुचौदशेयथाविधि ततस्तुपंचमर्भाप्राप्यपूर्वाह्णेपश्चिनीजले स्नात्वासंपूजनकु
 र्यात्प्राग्वदेवतथाश्रयः भूयएवद्विजेदद्यात्पूर्वं कनकमापकम् पूर्वदक्षिणात्वेन पूर्वोक्तं पद्माक्षमथवाविल्वंप्राश्री
 यातदन्तरम् ततोहविष्यमश्रीयाद्वायतोमानवोत्तमः सवरत्सरमिदं कृत्वाव्रतंपार्थिवस्तम फलमाप्नोतिविपुलं
 राजसूयाश्वमेधयोः विनाकनकदानेनव्रतमेतस्माचरन् व्रतंतेमापकस्वर्णमग्निष्टोमफलंलभेत् संपूज्यसोपवास
 स्तशुक्लपक्षस्यपंचम्याम् नित्यमेवाश्रयेद्वर्षिश्रयमाप्नोत्यनुत्तमाम् धनमुत्तममाप्नोतिरूपमारोग्यमेवच जगत्प्रधा
 नांवरदांचपुण्यांविभावर्यसर्वगतांतरेद्वा

श्रद्धान्वितःपूजयतीहयस्तकामानवाप्नोतिसर्वकालम्

अत्रैव प्रसंगारसंस्वरपर्यंतं पद्योक्तशुक्लपचम्यां लक्ष्मीव्रतं लक्ष्मीमभ्यर्च्य पंचम्यामुपवासिभिवेतुषः
 समतिहेमकमलंदद्याद्विमसमन्यितम् स्वैष्णवपदंयातिमानवः कुलनंदनि एतल्लक्ष्मीव्रतं नामदुः खशोकविनाशान
 निति प्रथमपुराणोक्तं लक्ष्मीव्रतं अथास्यामिव पंचम्यांचंद्रपूजनपृथ्वीपूजनंचोक्तवीरमित्रोदये विष्णुधर्मोत्तरे, पंचम्यां
 पूजनकृत्वा तथा चंद्रमसोनरः आयुश्च विपुलां लक्ष्मीं सर्वश्रद्धयच विन्दति ॥ इति विष्णुधर्मोत्तरोक्तसौभाग्यव्रतं
 पंचम्यां पृथिवीचैव तथा स पूजयेत्तरः तामेवागोचययत्नेन नात्र कार्यं विचारणेति विष्णुधर्मोक्तं पृथिवीव्रतम् अस्यामेव
 चैत्रशुक्लपंचम्यां पद्मपुराणोपपातालखंडोक्तं हयपंचमीव्रतम् अथ राडमृतो जाता वा न रहोमनोजव उच्चैः भवा, पूजनी
 यः पंचम्यांचैत्रशुक्ले तत्रैव पूज्यां धर्वास्तुरंगाणां तु वांघवा इत्यादि इयमेव मत्स्यपंचमीचोक्तानारदीये। प्रोक्ता मत्स्य
 जयंतीति पंचमीमधुशुक्ला अस्यां मत्स्यावतारभक्तैः कर्षोमहोत्सवः श्रीपंचमीति चैवोक्ता तत्र कर्षो श्रियोर्वनं ग
 धार्यरुपचारैस्तु नैवेद्यैः पायसादिभिः परं तां संपूजयेत्तत्र तवैलक्ष्मी नैमुच्यति पृथ्वीव्रतं तथा चंद्रहयप्रीवव्रतं तथा
 कर्ष्यतत्तद्विधानेन तत्फलमभीप्सुभिः तथा च ब्रह्मपुराणे शुक्लायामथ पंचम्यांचैत्रे मासि शुभानना, श्रीब्रह्मलोक
 न्मनुष्यसंप्राप्तकेशवाज्ञया तस्मात्तां पूजयेत्तत्र यस्तल्लक्ष्मी नैमुच्यति एषा श्रीपंचमीकार्या विष्णुलोकगतिप्रदा चैत्र
 स्य शुक्लपचम्यां पूजयित्वा तथा श्रियं सकृदेवाभुयादेतत्फलं संप्रदास्य रौद्रवामिति हेमाद्रौ विष्णुधर्मोत्तरे इयंचैत्रशुक्लपं
 चमी कल्पादिः हेमाद्रौ मात्स्ये ब्रह्मणोयादिनस्यादि कल्पादिस्सा प्रकीर्तता वैशाखस्य तृतीयायां कृष्णायां फाल्गुण
 स्य च पचमीचैत्रमासस्य तथा न्या तथा परा शुक्लत्रयोदशो मासो वैकार्तिकस्य तु सप्तमी नवमी मार्गशीर्षस्य सप्तमी, स
 स्मराम्यहं कल्पानामादयो ह्येतादत्तस्याशयकारकाः, अत्र सर्वोपि आह्लादिनिर्णयो मन्यादिवद्भेदः ॥
 अथ चैत्रशुक्लपक्षांस्कंदपूजाब्रह्मपुराणे अमावास्यां समुद्भूतः स्कंदः पूर्वहुताशनात् जातः परं णिषात्तत्राह्ला

याञ्चैवनामति सेनापत्येभिषिकरुदेवानां ब्रह्मणा पुराजितवांस्तारकदैत्यक्रौंचशक्तया विभेद च तस्मात्स तत्राविधिना
 रुक्दंभार्यैः सुगधिभिः दीपालकारवस्त्राजकर्मैः पूज्य एव हि अक्षक्रीडनकैर्मयैर्धटाचामरदर्पणैः सर्वसुशुक्ल
 पृष्ठीपुण्ड्रयोवाश्रद्धयानरैः आराग्यकर्मैर्वालिनां पुजवद्भिर्विशेषतः नारदीयेषु चैत्रे मासि शुक्लपक्षा कुमारत्र
 तमुत्तमं तत्रेष्टवाप एमुत्तं देवतानां पूजाविधानतः पुञ्चसर्वगुणोपेतं प्राग्भयाच्चिरजीविनं भद्रनरत्नं चैत्रशुक्लपृष्ठीमार
 भ्यप्रारभ्य कुमारव्रतं ईश्वर उवाच चैत्रशुक्लात्समो रभ्यव्रतार्थमयुनोत्पद्यते उपोष्याविधिर्नाष्टध्यां विशेषात् एतन्स्वयं
 त् नृएन योऽतिमो रभ्योऽतदा कुर्याद्विशेषतः एतन्स्वयं द्वादशभुजं द्योतत्कांचनसुभ्रमं मयूरवाहनं देवं सौमं यलावं एतपूरै
 र्त् शर्किर्धटापताकांचपाशं कुक्कुटभूषितं दंडाभयसवरदंखड्गेषु धिशरासनं स पूज्य परयाभक्त्या शुक्लपुष्पैः पचार
 कैः नैवेद्यं गंधवस्त्राणि शुक्लान्येव प्रदत्तयेत् ब्राह्मी रसं समाधाय कापित्याज्यफलं तथा सरस्वत्यणुना मंथ्य सहस्रं ज्ञाष्टोत
 रेण तु सरस्वतीमंत्रेणानुमंत्रणं कृत्वेत्यर्थः आचार्यपूजयेद्ब्रह्मवस्त्रहेमाज्जवाहनैर्ब्राह्मी रसं स्रुतं चांते प्राशयेत्साक्षिनिहि
 तं मासिमासि प्रकर्तव्यं यावत्सर्वस्वरावधिं ब्रह्मचर्येण शुचिना श्राद्धमेकसमाचरेत् महाकविर्भैरवसोऽपि भुवि वाचस्प
 तिर्यथा सकृद्ग्रहणातिशयाऽपि वादिनां मुद्ध्यति धति रशो विनायकास्तस्मिन् न हि संतिकदाचन रुक्दंभग्रहामहाविरा
 स्तथाप्यमरदुर्ग्रहः न हि संतिमहासेनव्रतस्यारूपप्रभावतः इदं व्रतं तत्तमश्रेष्ठकर्तव्यं भूमि वर्द्धन एतन्मुखपार्वतीपुत्ररुक्
 दंभग्रहकुमारं कर्तव्यं केयं तथा बालित्वा न्यक्रौंचसूदनं तारकाराति संहं च नथान्य कृतिकासुत वैशाखवधिशखं च
 मासिमासि प्रपूजयेत् सूर्यसूर्यकलायुक्तशशिना मुद्ध्यति भूषितं क्रमेण भंजाबोद्धव्याद्वादशानां शिखिष्वज इति चैत्रा
 दिद्वादश शुक्लपृष्ठीपुष्पकुमारपूजाव्रतम् ॥

अथ चैत्रशुक्लसप्तम्यां सूर्यपूजाव्रतं तत्रैव नारदीयेषु चैत्रे तु शुक्लसप्तम्यां ज्ञानं गृहीतं भस्माचरेत् रथं डिले गोमया लिते

गोरस्यतिकयासितं लिखित्याष्टदलंपद्मकाणिकयाविभावसुं विन्यसेत्पूर्वपञ्चेतद्वादेवौकृतघातकौ अग्नेयेचन्यसे
 त्वेवेद्वादेवौकृतकारकौ दक्षिणेचन्यसेत्तत्रतथैवाप्सुरसद्वयं अकृतौदोन्यसेत्पञ्चैर्ऋत्येमुनिस्तम काद्रवेयामह
 नागौपाश्र्विमकृतकारकौ वायव्येयातुधानौवानूत्तरेचक्रापिद्वयं ऐशान्येचन्यसेत्तत्रत्रयहमेकं द्विजोत्तमते पांसंपूजनं
 कार्यं गंधमालयानुत्पन्नैः धूपदीपैः सन्नैवेद्यैस्तान्बलक्रमकादिभिः एवं संपूज्य होमं तु घृतेनाष्टशतं चरेत् सूर्यरथा
 षाचचान्येपांश्वदद्यादाहुतीः क्रमात् नाममन्त्रेणमघावीततः पूर्णाहुतिं ददेत् दक्षिणाचततोदियाद्विजोभ्यः शक्तितो द्विज
 एव कृत्वा विधानंतु सर्वसोऽस्त्यमवाप्नुयात् देहांतेमडलं भानोर्भित्वा गच्छेत्परपदं अस्याविधिः सप्तम्यां वहिः स्नानं गौर
 मृदागोमयलिहैस्त्रयस्तेऽष्टदलंपद्मकृत्वा मध्ये विभावसुं संपूज्य दलेषु क्रमेण कृतघातकादीन् संपूज्य अग्निस्थापनं विधा
 य अन्वाधानांते सर्वपांनाममन्त्रैरष्टोत्तरशताहुतीर्घृतेन दद्यात् सर्वतोभद्रमंडलादिपूजापरिभाषोक्तक्रमेण कुर्यात् य
 तंते पूर्णाहुत्यादिविधाय द्वादशब्राह्मणस्महिरण्यमूर्तिकुंभदानादिभिः परितोष्य आचार्यार्घ्यमूर्तिं शय्यगोदानादि
 कंदयात् इत्युद्यापनविधान ॥ अग्नेवेष्टुक्लृप्तम्यादमनकादिभिः सूर्यपूजाकर्तव्या तदुक्तं निर्णयासुते दूर्वापुराणे
 भारकरस्य तु सप्तम्यापूजादमनकादिभिः कृत्वा प्राप्नोति भोगादीन् विगतारिर्महायश इति अस्यामेव भविष्योत्तरेक
 मनेदमसप्तम्यां व्रतं हेमाद्रौ चैव शुक्लसप्तम्यां वहिः स्नानं समाचरेत् अथैवं मंडलेष्टदलं विधाय तस्मिन्नेव सूर्यपूजां विधाय
 दध्यापायसेन द्वादशब्राह्मणसंतर्प्य स्वयमनेदं द्विजभुक् शेषंप्राश्नीयात् आचार्यपूजाहोमादिकंप्रावत् चरेत् इत्य
 नोदनसप्तम्यां व्रतं अस्यामेव भविष्योत्तरेक नामसप्तम्यां व्रतं तदुक्तं हेमाद्रौ चैवात्प्रभृतिकर्तव्या सर्वदानामसप्तमी
 त्यादि ॥ अन्नचेत्रादारभ्य शुक्लसप्तमीषु द्वादशादित्यान् क्रमेण पूजयेत् घाता १ अर्घमा २ मित्रः ३ वरुण ४
 इन्द्र ५ धिक्स्वान् ६ पर्जन्यः ७ पूषा ८ अश्वः ९ भगः १० त्वष्टा ११ जिष्णु १२ रेतान प्रतिमासमेकैकताम्रा

पूजेयत् वत्सरति सर्वतोभद्रमडले देवतापूजनभाषकापचकृत्वा अन्याधानात् नाममन्त्राकृणुनत्यादमन्त्रहम
 संपाद्यपूर्णाहुत्याचार्यादिपूजां यथाविधिसमाचरेदिति त्रामससमीव्रतं॥ अथास्यामेवविष्णुधर्मोत्तरेकं सूर्यव्रतम्
 चैत्रस्य शुक्लपक्षे तु सप्तम्यक्षपष्ठानुपोषितः सप्तम्यामर्चनं कुर्वादेव देवस्य गोपतेः वहिरस्तानसदा कृत्वा पूजनं सर्वदा चरे
 दिति सर्वदेतिसर्वास्यशुक्लपक्षीषूपोषणः सप्तमीषु सूर्यस्य पूजनं कुर्वादिति सूर्यसप्तमीव्रतं यावज्जीवनं तावत्कार्द्वयं
 नरयेयाद्यापनादिविधानं नित्यपूजावादित्यर्थः ॥ अत्र चैत्रशुक्लाष्टम्यां भवान्या उच्यते तन्नवम्यायुताष्टमीयाह्या
 अष्टमीनवम्यायुक्तानवम्यां चाष्टमीयुतेति ब्रह्मवैवर्तात्॥ अत्र भवानीयात्रिकाकाशीखंडे भवानीयस्तु पश्येत् शुक्लाष्टम्यां
 मर्धौ नरः नजातुलभतेशोकं सदानंदमयो भवेदिति तथा च नारदीये शुक्लाष्टम्यां चैत्रमासे भवान्याः प्रोच्यते जनिः प्र
 दक्षिणशतं कृत्वा कार्द्वयं यात्रामहोत्सवः दर्शनं जगदंवायाः सर्वानंदप्रदं नृणामिति अत्रैवाशोककलिकाप्राशनम्
 कं हेमाद्रौलिंगे अशोककलिकाश्चाष्टौ येष्विति पुनर्वसौ चैत्रमाससिताष्टम्यां नतेशोकमवाप्नुयुः नारदीयेपि अत्रै
 वाशोककलिकाप्राशनं समुदाहृतं अशोककलिकाश्चाष्टौ नतेशोकमवाप्नुयुरिति पूर्वपाठ एव महाष्टमीतिसात्रिकादेव्याः
 पूजाविधानतः अशोककलिकाप्राशनमंत्रस्तु त्वमशोकहरानिष्ठमधुमाससमुद्भवं पिबामिशोकसंततिमान्मशोकं स
 दाकुरु इत्यत्र पुनर्वसुयोगोऽनावश्यकः किंतु त्राशस्त्यातिशयार्थः तिथिः शरीरं देवस्य तथौ नक्षत्रमाश्रितं तस्मा
 त्तिथिंप्रयासंति नक्षत्रं तिथिर्विनेति उच्यते शास्त्रात् तथा चातिथितत्वे रकादिर्भीनेमयोः शुक्लपक्षे अशोककस्यांतथा
 एर्धौ पिवेदशोककलिकाः स्त्राया लोहित्यवारिणि अत्र मधुश्चांद्रः पृथक् भीनग्रहणात् अत्र विंशपः पृथ्वी च
 द्वादये विष्णुः पुनर्वसुवधोपेता चैत्रेमाससिताष्टमी लौहित्ये विरजेत् स्त्रायाम् सर्वपापैः प्रमुच्यते पृथिव्यां पानितीर्थं
 निशरितः सागरादपः सर्वलौहित्यमायां तिचैत्रेमाससिताष्टमी अत्र स्नानमंत्रः ब्रह्मपुत्रमहाभागशतनोः कुलव

दत्तं अमोघागर्भसंभूतपापं लोहितमेहरेति कालिकापुराणेषु चैत्रमासिसिताष्टम्यां योनरे नि यतैर्द्रियः स्नायाद्द्वौ
 हित्यतो ये पुसयाति ब्रह्मणः पदं लोहितात्सरसो जातो लोहितारूपस्त्वतो भवत् चैत्रं तु सकलं मांसं शुचिः प्रयतमानसः
 लोहितवर्तो येयः स्नायात्सकैवल्यमवाप्नुयात् ॥ इति अस्यामेवाष्टम्यां देव्या महापूजाकार्यं तद्वक्तुं मां कं डेयं
 पुराणे देवो माहात्म्ये शारत्कालि महापूजा क्रियते याचवार्पिको तस्यां ममैतन्माहात्म्यं श्रद्धाभाकि समन्वितः सर्वा वा
 धा विनिर्मुक्तो धनधान्यसमन्वितः मनुष्यो भक्त्यसादि न भविष्यति न संशयः श्रवयाचवार्पिको देयनेन सैव वत्सरस्यादौ
 वैभवं शुक्लपतिपदमारभ्याष्टमोपर्यंतं क्रियमाणं पूजा विधीयते ततश्चेश्वरद्वसतयोस्तुल्य एव दुर्गोत्सव इति संप्रदायविदः
 प्राहुः ॥ अथ चैत्रशुक्ल नवम्यां श्रीरामजयंती व्रततत्त्वाद् ॥ रामनाममहिमात्स्कादिर्मोक्षखंडे रुद्रगीतायां श्रीराम
 प्रति रुद्रवाक्यं मुमुक्षोर्माणिक्यैर्वाते श्रद्धादकनिवासिनः अहं दिशामिते मंत्रांतरकस्योपदेशतः श्रीरामरामरामेति
 तत्सारकमुच्यते अतस्त्वं जानकीनाथ परब्रह्माभिधीयतेति भविष्योत्तरे श्रीपार्वत्युवाच धन्याः स्यन्नुपहृताः सिद्धता
 योस्मि जगत्प्रभां विच्छिन्नो मोतिसंदेहं प्राथिर्भवदनुग्रहात् त्वन्मुखोद्गलितं रामतत्त्वास्तु तस्मात् पवित्रं यामिमनो देव
 नतु भ्यति भवापह श्रीरामस्यास्तु तन्नाम श्रुतं सक्षेपतो मया इदानीं श्रोतुमिच्छामि विस्तरं एतस्मिन् शीमहदिव उवाच
 शृणु देवि प्रवक्ष्यामि गुह्यं ह्यहतरं महत्प्राप्नोति परमासुखं दिव्यं पुत्रसंपदं रामनामलिखेद्यस्तुलक्षकोटिज्ञतावाधि
 र्कैकमक्षरं पुंसां महापातकनाशनं सकामोऽपि लिखेद्यस्तु निष्कामो वापि योलिखेत् इहैव सुखमाप्नोति मोक्षवर्तिसमाप्नु
 यात् रामरामेति रामेति सर्वं स्वप्नमवच्छिन्ने अथातः संप्रवक्ष्यामि परैरश्वराणैर्कावैधिः विना येन न सिद्धः स्यान्मंत्रो वपुः शतै
 रपि प्रणवं पूर्वमुच्चार्य लिखेन्मंत्रसदाप्रिये अत्रे प्रणवमुच्चार्य लिखेन्मंत्रसदाप्रिये अत्रे प्रणवमुच्चार्य नैवेद्यं सीतापातीद्वि
 ये अद्रावति च मध्यं च व्रतस्योद्यापनं चरेत् उद्यापनं वनानैव फलैः सिद्धिं भवाप्नुयात् तस्मात्सर्वं प्रयत्नेन सन्मनसा

पनंचरेत् श्रीपार्वत्युवाच नतास्म्यहमहादेवभक्तानुग्रहकारक उद्यापनिविधिब्रूहि विस्तरेणममप्रभो श्रीमहादेव
 उवाच शृणुदेविप्रवक्ष्यामिधिरस्तरेणयथाविधि नास्त्रामुद्यापनंचात्रभक्त्याभवदनुग्रहात् सुवर्णप्रतिमांकुर्यात्तसो
 तारामसलक्ष्मणां हनुमत्प्रतिमातत्रचतुर्थीशनहाटर्को सुवर्णस्यप्रमाणं तुपल्लष्टकमुदीरितं अशकश्चेत्पलनैवतद
 र्द्धांक्षेनवापुनः श्रीरामस्यप्रतिकृतिवितशाठ्यंनकारयेत् रजतेनासनकुर्यात्तनायैःषोडशाभिरततः पीतवस्त्रेणस
 वेष्ट्यस्थायुयेतंडुलोपरि तंडुलानांप्रमाणंतुभवेद्द्रोणचतुष्टयं शुचादेशेयद्वेतीर्थेमण्डपकारयेद्बुधः तोरणानिचद्वारेषु
 बंधयेदास्त्रपृष्ठैः भूमौगोमयास्तियासर्वतोभद्रमंडपं रचयेत्सप्तधान्यैर्वानानरगैःसुशोभन कुंभानलौचपूर्वादी
 रूपापयेद्वरणानपि कुंभमेकमध्यदेशेरथापयेतंडुलोपरि शुद्धादिकेनसंपूर्णपचरत्नैःसपृष्ठैः नारिकेलफलान्य
 द्यैएकरामायदापयेत् आचार्यैर्वरयेतत्रवेदशास्त्रविशारदं ब्रह्मादिऋतिविप्रगणान्करयेत्ततः मधुपर्केणसंपू
 जयत्त्रालंकारभूषणैःऋत्विजःषोडशाष्टौवावरयेद्वेदपरमान् स्नात्वातिर्धविधापादौपूजयेद्गणनायकं पुण्याहवा
 चायित्वादीपूजयेद्गामभद्रकं ततोऽग्निचप्रतिष्ठाप्यस्वशाखोक्तिविधानतः विष्णुसूक्तेनहोतव्यंमूलमंत्रेणवापुनः नव
 यष्टीश्चद्विपालान्मंत्रान्कृत्वाचहोमयेत् पुरुषसूक्तेनहोतव्यंसमिदाज्यंचरुस्त्रितलान् अष्टोत्तरसहस्रतुराममंत्रेणहे
 मयेत् होमतिपूजयेत्सर्वारामंचद्रादिदेवताः पूजयित्वाततोहत्वाद्वापूर्णाहुतिंतथा श्रेयःसंपाद्यदानचश्रानिपेकंस्
 माचरेत् रामंनत्वाचैयित्वाचप्रार्थयित्वापुनःपुनः आचार्यपूजयेत्पश्चात्सुवर्णवावरधेनुभिः प्रतिमांदानमंत्रेणआचा
 र्यापयतिवेदयेत् दानमञ्जः नतोस्मिदेवदेवेशवहुबुद्धिमहात्मभिः यार्थ्यस्यसकर्मपाशाद्धदितित्यंभुमुश्रुभिः माय
 यानुष्णमद्यत्वंसुजस्यवसिलुंपसि अतस्त्वरूपादभकेपुत्रवद्भक्तिस्तुश्रियोधिका भक्तिमेवाभिवाळितित्वद्भक्ताःस्मारये
 दिनः अतस्त्वरूपादभकेपुमंकिरेवसदास्मृतमे संसारमयमीतानामैपूजंभक्तिरेवते रामसीतास्सखौमित्रिहनुमद्भक्तिव

त्परःदानेनानेनरामत्वंभुक्तिमुक्तिप्रदोभव प्रतिमादानसिद्ध्यर्थंशतथास्त्वर्णतुदापयेत् दानंयदक्षिणाहानंतत्सर्वनिष्क
 लभेवेत् ब्राह्मणान्शानसाहसंभोजयेन्मधुसार्पिणी पक्वाक्षैःपायसैःखाद्यैःकदलीशर्करानिवृतैः ऋत्विग्भ्योदक्षि
 णांदत्त्वाभ्युसार्पेदक्षिणांयजेत् तद्वेदेवृत्पात्रंचतैलपात्रंचदापयेत् शय्याभ्यरथदानानिदशदानानिशाकितः अथा
 कश्चेत्स्वर्णमेकंदत्त्वारामंनमेत्पुनः तैलककारयेत्पश्चादभिषिंचेत्सपल्लवैः द्विजैरनुचाशिपोर्दियानत्वारतुत्वाविस
 र्जयेत् उमामहेश्वरौपूज्यौपूजयेद्दृढकंठथा कुमारीणांत्रयंभोज्ययोगिराजंचपूजयेत् क्षेत्रपालवर्दिदत्त्वाध्यात्वार
 मंसदाजपेत् ब्रह्मादिभिरनुतरपुण्यवक्त्रशक्यनार्केचन अश्वमेधसहस्राणिवाजपेयशतानिच एकेनरामनाम्नातुत
 फ़ललभतेनरः नारीवापुरुषोवापिशूद्रोवाप्यधमोनरः रामनाम्नैवमुकारतेसत्यंसत्यंव्रानने अथध्यान मूलैक
 दपट्टमस्याखिलमणिविलसद्भक्तसिंहासनरथ कोदंडद्वंद्वपाणिललितकरयुगेनार्पितलक्ष्मणेन वामाकेन्यरतसी
 ताधृतभरतमहामौक्तिकच्छत्रकांतिं शत्रुघ्नचामराभ्यांवेलासितमनिशरामचंद्रभजेहम् ॥

इति श्रीमविष्योत्तरेपुराणे उमामहेश्वरसवादेरामलेखनोद्यापनंसंपूर्ण

अथास्यप्रयोगः उमद्येत्यादितिध्यादिसकीर्त्यात्मनेनिकपापक्षयपूर्वकसकलमनोरथावातिवासनया श्रीराम
 प्रीत्यर्थं नयालिखितंयत्कोटिलक्षमुकवाधिरामनामतत्संपूर्णतासिद्धयेतदुद्यापनारूपंकर्मकरिष्ये इतिसकलपट्ट
 ताचार्यः सर्वतोभद्ररथकलशेसाक्षतपूर्णपात्रोदशमाषातमकराजतासिंहासनेसुवर्णरथपत्नेनतदर्वाद्धैनवानिर्भतरा
 मंवामतः सीतांदाक्षिणतोलक्ष्मणंपुरतोहनुमंतंचसुवर्णप्रतिमामरतुसंपूज्य नाममंत्रैःपुरुषमुक्तेनच परितोष्टकलशे
 पु लोकेशान्संपूज्य प्रात रत्नैप्रतिष्ठाप्य अन्वाहुतिर्विदध्यात् अत्रलेखनदशांशेनहोमः तत्रप्रधानरामंसाज्यद्र
 व्येणलेखनदशांशेनमूलमंत्रेण परिवारदेवताब्रह्मादिदेवताश्च एकैककपाल्याहुत्यायद्व्ये एवंपूर्वोक्तविधिनाहोमं

सपाद्य आचार्यं वस्त्रादिभिः स्नानं दक्षिणपुंठप्रतिमां च आर्घ्याभ्यां यदद्यात् तन्नमंत्रः सीतासौमित्रिहनुमद्यु-
 तंरामसदक्षिणं ददामिद्विजवर्यभ्योरामोमेप्रोषतामिति ततो ब्रतपूर्वप्रेसालं कारांगोदानविधिना दत्त्वा धृतपुरत-
 कां स्य पात्रं स सुवर्णतिलपात्रं च दत्त्वा यथाशक्ति दशदानानि दत्त्वा योगिराजं वटुकत्रयं कुमारीश्वरभोजयित्वा सदन्ने-
 नान्यानां पित्रा ह्यष्टान् दक्षिणादिभिः भरितोष्प आशिषो गृहीत्वा इष्टजनैः सह भुंजति इति रामनवम्यारामनवमी-
 व्रतसंहितं रामनामलेखनोद्यापनम् ॥

तदुक्तमगस्त्यसंहितायां अगस्त्य उवाच सर्वानुष्ठानसारते सर्वदा नोत्तमोत्तमं रहस्यं कथयिष्यामि सुतीक्ष्णशृणु
 सत्तम वैश्वेनवम्यां प्राक्पक्षे दिवा पुण्ये पुनर्वसौ उदये गुरुगौराश्वोः स्वोच्चस्थे ग्रहपंचके भेषूपणिसंप्रोक्षलभेकं
 टकावहये आविरासीत् स्वकलयाकौस्तल्यायां परः पुमान् तथा चोक्तं रामार्चनदीन्द्रिकायां उच्चस्थे ग्रहपंचके सुरगुरो-
 र्सेदौ नवम्यां तिथौ लभेकं केटके पुनर्वसुयुते मे पंगते पुपाणि निर्दग्धुनि खिलाः पलाशसमिधो मध्यादयो ध्यारणे रावि-
 भूतमभूतपूर्वविभवं यत्किंचिद्वेकमहः पलाशासमिध इति पलं मांसं तदभ्यतिथेते राक्षसास्त एव समिधस्तानिर्दग्धुं श्रयो-
 ध्येवाराणिरग्निमथनकाधत्तं नमध्यादा विभूतं यत्किंचित् अनिर्वचनीयं महस्ते जाविशेषः श्रीराममन्त्रा विर्वभूवेत्यर्थः तथा
 च वैश्वेनासिनवम्यां तु शुक्लपक्षे रघूत्तमः प्रादुरासीत् पुरा ब्रह्मन् परं ब्रह्मैव केवलं तस्मिन्दिने तु कर्तव्यमुपवासव्रतं सदा
 तत्र जगार णं कुर्याद्ब्रधुनाथ परो भूवति अन्यत्रापि तस्मिन्दिने महापुण्ये राममुद्दिश्य भक्तितः यत्किंचित्क्रियते कर्मभवं
 त्यक्षयकारकं उपायं पुण्यजगार णं पितृनुद्दिश्य तर्पणं तस्मिन्दिने तु कर्तव्यं ब्रह्मप्राप्ते रमीप्सुभिः राम एव परं ब्रह्मतत्त्वं
 रामतोपकमिदयादि श्रधैतस्य ब्रतस्य नित्यत्वं प्रतिपाद्यते रामार्चनचंद्रिकायां नित्यं तेनैव नितिकं काम्यं व्रतं चेति विचा-
 र्यते निःकामानां विधानात् तद न काम्यं तच्चादिष्यते मुमुक्षुचोपि हि सदा श्रीरामनवमीव्रतं न तप्यंति मुरश्रेष्ठादेवे

शोषिविशेषतः अन्नसदापदश्रवणात् यावज्जीविरामनवमीव्रतं कर्तव्यमिति तात्पर्यम् न हि नैमित्तिकं चैव सदेति
 श्रयतेततः नित्यमेव भवेत्तरमात्श्रीरामनवमीव्रतमिति नत्वस्य न च नित्यत्वं प्रत्यक्षत्वात्फलश्रुतेः सूर्यग्रहे कुरु
 क्षेत्रमहादानैः कृतैर्मुहुः यत्फलसमवाप्नोति श्रीरामनवमीव्रतादिति नारदीयेऽपि चैत्रस्य शुक्लपक्षे तु श्रीरामनवमी
 व्रतं सविधूयेह पापानि ब्रजेद्विष्णुपदं परं भवैकफलश्रुतेर्नित्यं लक्षणाभावतोऽथवा न नित्यता तत्र नाद्यो निग्रहो बा
 विरोधतः नात्योप्यकरणे तस्य महादोषश्रुतेः स्फुटं आसे श्रीरामनवमीदिने मर्यादो विरुद्धीः उपोषणं न कुरुते कं
 भां पाके पुपच्यते अकृत्वा रामनवमीव्रतं सर्वव्रतं तन्मं यो व्रतान्यानि कुरुते न तेषां फलभाग्भवेत् यस्मिन् रामनवम्या तु
 भुक्ते मोहाद्विमूढधीः कुर्मापाकेषु चोरेषु पच्यते नात्र सशय इति अतश्चाकरणे दोषविधानादित्यता स्थिता कुर्याद्वा
 मनवम्यां य उपोषणमर्तद्वितः न मादुर्गर्भप्राप्नोति सर्वैरामो भवेत्स्वयं तस्मात्सर्वारमना सर्वैकवैव नवमीव्रतं मुच्यते
 सर्वपापेभ्यो याति ब्रह्मसनातनमिदं विवचनैः पापशयद्वारा मोक्षार्थं स्वमग्न्यते संयोगपृथक्त्वाच्च न फलनित्य
 त्वयो विरोधः अत्र केचित्तदुपासकानामेव दंतत्वन्ये पामित्याहुः अन्ये त्वकरणे दोषश्रवणात् तस्मात्सर्वारमना
 सर्वैः कार्यै नवमीव्रतमिति पूर्वोक्तवचनाच्च न्माष्ट्रम्यादिवदिदमपि सर्वेषां नित्यमन्यथा जन्माष्ट्रम्यादावपि तदु
 पासकानामेव नित्यतां वक्तुं को बाधयेतेत्याहुः इति नित्यत्वकथनं शुद्धाविदेति भेदेन नवमीसाद्विधामता समान्यना
 धिका चेति शुद्धापिनवमीत्रिधा पुनर्नक्षत्रसंयोगवियोगाभ्यां तु षड्विधा समापि क्रुक्षभेदादिभेदैर्विद्धापि षड्विधा
 एवं द्वादशधा भिन्नानवमीतत्र निर्णयः महाफलप्रदा शुद्धा पुनर्वसुलक्षयोगतः चैत्रमासिनवम्यां तु ज्ञातो रामः स्वयं हरिः
 पुनर्वसुलक्षसंयुक्ता सा तिथिः सर्वकामदा श्रीरामनवमीशोको कोटिसूर्यग्रहाधिका चैत्रशुद्धा तु नवमी पुनर्वसुतायदिसै
 वमभ्याह्वयोगेन महापुण्यतमा भवेत् केवलपिसदोपोष्या नवमीशब्दसंग्रहात् तस्मात्सर्वारमना सर्वैः कर्तव्यं नवमी

ब्रतम् सर्वरिति सर्वेषामधिकारः प्रकाशयते विद्वेद्वेददशयुता ब्रततत्रकथं भवेत् विद्वानिषेधश्च एतन्नवमचेति वा
 क्यतः नवमं वा छर्मा विद्वत्प्राज्या विष्णुपरायणैः उपोषणं नवम्यां तु दशम्यामेव पारणमिति वैष्णवानां विशेषात्तु तत्र
 विष्णुपरैरिति दशम्यादिपुट्टद्वित्वाद्द्विद्वत्प्राज्या ज्यैवैष्णवैः तदन्येषां तु सर्वेषां ब्रततत्रैव निश्चितं दशम्यामेव शब्देन
 दशमर्नैवल्लयेयत् निश्चित्यैवं विचारेण नवमं ब्रतमाचरेदिति श्रुत्वा विष्णुपरायणैरिति वदतां प्रातस्त्रिमुहूर्तां नवमं
 च तस्मिन्नेव दिने समाप्यते तदारमार्तानामुत्तरदिवस एकादशीतिमितोपवासेन नवमं ब्रतगणपारणालोपोमाभूदिति
 तन्नरमात्तरैः षमं विद्वेद्वन्न ह्या वैष्णवानां त्वरुणोदयप्रसंग इति द्वितीयवतैः कार्यते सूचितं दशमं दृढ्यभावे षमं विद्वत्
 प्राः क्षये च वैष्णवैरपि विद्वेद्वोपोष्येत्यर्थसिद्धं तद्वं द्वितीयदिवसे नवम्यामध्याह्न्यापिन्यभावेऽप्यष्टमं विद्वत्प्राः
 सर्वथा त्याज्यत्वाद्द्वैष्णवैर्द्वितीयोपोष्येति रामार्चनचंद्रिकामतं हरिभक्तिविलसे दशम्यां पारणाय श्रान्तिश्च याद्वन्न
 मीक्षये विद्वत्पिनवमं प्राह्या वैष्णवैरप्यसंशयमिति मदनरत्नादौ तु इयंतिथिर्वैध्यामध्याह्न्यापिर्नासैव प्राह्यालक्ष्मे
 कर्कटकाह्न्य इत्यनगरस्य संहितायां नमध्याह्नरूपजनमकालत्वाभिधानात् सर्वमध्याह्नयोगेन महापुण्यतमा भवेदिति
 वचनात्तच्च उभयत्र मध्याह्न्यपि त्वेव मध्याह्न्यापिन्यभावे वा यापुनर्वसुयुतसैव प्राह्या पुनर्वसुक्षसंयोगः स्वरूपोपि
 यादिदृश्यते तत्रैव शुद्धनवम्यां तु सापुण्या सर्वकामदेत्यनगरस्य संहितावचनात् यद्वा दिनद्वयेपि पुनर्वसुयुग एवात्र मध्या
 न्हौ उत्तरत्र मध्याह्न्ये विहाय तदा मध्याह्नपुनर्वसुयुगमाह्या मुरुये श्रीरामजनमकालयोगनरपलाभात् यदा तु परदिने
 पि मध्याह्ने नवमं पुनर्वसुयोगः यदा वा दिनद्वयेपि मध्याह्न्ये विहाय मध्याह्नरपुनर्वसुयुगः यदा वा दिनद्वयेपि पुन
 र्वसुभावरतदा तत्रैव प्राह्या नवमं चाष्टमं विद्वेति वचनादिभ्युक्तं निर्णयसिद्धौ तु दिनद्वयेपि मध्याह्न्यासौ तदभावे वा
 पूर्वदिने पुनर्वसुक्षयुगमापि त्यक्त्वा परैव कार्यं यत्तु तदर्थः पुनर्वसुयुतामपि नवमं त्यक्त्वा नवमं चाष्टमं इति वाक्य

चलत् परैवकायंति सिंधुकारमतममंजसं नयमी चाधमीविद्धेति वाक्येऋक्षपदाभावेपिनवमी
 चाधमीविद्वानिपेयस्यसंकेधमानाभावात् पुनर्वस्तुक्षसंयोगइत्यगस्त्यसंहितावचनस्यपुनर्वसुयोगेनाशस्त्यबोधक
 तेनसंकोचकत्वमितिदिक्॥इतिकल्पद्रुमोक्तोरामनवमनिर्णयः॥अत्रप्रसंगाद्विष्णुवलक्षणेमुच्यते सांगं समुद्रं सन्या
 संसम्पदिच्छेददेवतं सदाक्षाविधिसंस्थानं संप्रब्रं ददाक्षारं अष्टाक्षरमथान्यंबधे मंत्रं समुपासते । इति स्ते वैष्णवा
 लोके वैष्णवधनरताः सदा सदाक्षाविधिसांगं वामं अक्षराक्षरसंयुक्तं सहस्राक्षरसंयुक्तं मूलं व्यूहादिभेदतः पंचायतन
 रूपंचये विद्वाः समुपासते महावैष्णवसंज्ञास्ते महाविष्णोरतिप्रिया इति विष्णुपुराणे नवलतिनिजवर्णधर्मतोयः स
 नमति रात्मसुहृदि पक्षे नहरति न च हति कंचिदुच्चैः सितमनसंतमवेहि विष्णुभक्तं श्रीभागवतेपि त्रिभुवनविभवहे
 तवेऽप्यकुंठस्ततिराजितात्मसुरादिभिर्विभूभयात् न चलति भगवत्पदारविदाह्मवानि मिपाद्वं मपीह वैष्णवाभ्य इत्यादि
 इति वैष्णवलक्षणं अथ कविपथे प्रतिनिध्यादिकं तु परिभाषायां द्रष्टव्यं रामाचं न चंद्रिकायां सुतीक्ष्णमाह चागरवयः
 प्रकारः सोमिधियते क्रमेण योजयेत् सर्वसौकर्याथैव तार्थिनां पडक्षरादिकैराममंत्रैः स्यात् पूजनं यथा सर्वपां रानमंत्राणां
 मंत्रराजः पडक्षरः तारकं ब्रह्म चैत्युक्तेन पूजाप्रशस्यते यद्वा पुरुषसूक्तेन दीक्षाविधिमजानतः वैदिकस्याप्यभवेतुना
 मनमंत्रैर्भवेद्भुवं अष्टम्या चैव नारासत्पशुपक्षे जितेन्द्रियः दंतधावनपूर्वतु प्रातः स्नायाद्यथाविधि नद्यांतडागे कूपे वा ह्रदे
 स्तवणेतथा ततः संध्यादिकं कुर्यात्संस्मरन् नराधवं हृदि गृहमागत्वा विश्वेश्वरोसौ कुर्यादौपासनादिकं दानं तं कुटुंबिनं चिं
 वेदशास्त्रतंसदा श्रीरामपूजानिरतं सुशालिदं भवजितं विधिज्ञं रामं ब्राह्मणं राममंत्रैकसाधनम् आहुय भक्त्या सं
 पूज्य तृणां प्रार्थयन्निति श्रीरामप्रतिमादानं करिष्ये हं हि जितम् तत्राचार्यो भवप्रोतः श्रीरामोपित्वमेव च इत्युक्त्वा
 त्वचं ये हि भ्रंस्तपयित्वा ततः स्वयं दैलेनाभ्यं ग्य च्छायां चितयन् नराधवं हृदि श्वेतांबरधरः श्वेतगंधमात्स्यानि धारयेत्

अर्चितो भूषितश्चैव कृतमाध्याह्निकक्रियः आचार्यभोजयेत्पश्चात्स्नात्विक्कान्नैः सुविस्तरं भुञ्जीत स्वयम्पयेवं हृदिराम
 मनुस्मरन् नवभ्यामकमकेन श्रंगभूतेन राघव इदं वा कुवंशतिलकप्रोतो भवरूपतम इत्येकभक्तानिवेदनमंत्रः ए
 कभक्तुनवममुहूर्तमकमध्याह्नेतरं सार्धमुहूर्तमधेयकर्मव्यं एकभक्तव्रती तत्र सहाचार्योर्जितेन्द्रियः शृण्वन्नामकथं
 दिव्यामहःशोषं नयेन्मुने सायं संध्यादिकाः कुर्यात्क्रियाराममनुस्मरन् आचार्यसहितो राजा वधः शार्प्योर्जितेन्द्रियः
 स्वप्रेतस्वयंतैकांते श्रीरामार्पितमानसः आचार्यकरणेशकः स्वयं भुक्त्वा स्वप्रेतसुखं इत्यलुमीकृत्य अधुनवमक्रियं म
 तत्रैव ततः प्रातः समुत्थाय स्नात्वा संध्याविधाय च प्रातः सर्वाणामेकमणिशोषमेव समापयेत् उपोष्या नवमी त्वद्यामेष्व
 दसुराष्वेव तेन प्रोतो भवत्वं वै संसारतज्जाहिमाहरे इत्युपवासनिवेदनमंत्रः ततः स्वस्थमना भूत्वा विद्वद्भिः सहितो नद्य
 स्वयमेव चोत्तरे भागे यागमण्डपमारभेत् चतुर्दशपताकाढयं सुवितानं सुशोभनं मनोरममहोत्सं धूपपात्रैः समलंकृतं
 शोखचकहनूमाद्भिः प्राग्द्वारे समलंकृतं गुरुत्नच्छाड्गवाणैश्च दीक्षेण समलंकृतं गदाखट्वाङ्गैश्चैव पश्चिमे समलंकृतं
 पद्मस्थितिकमानैश्च कौबेरसमलंकृतं मधेयहस्तचतुष्काढ्येवेदिकायुक्तमायतं विचित्रनृत्यगीतैश्च वाद्यैश्चैव सुसंयु
 तं पुण्याहं वाचयेत्तत्र विद्वद्भिः प्रोतमानसैः तत्र संकरपयेच्चैव राममेव स्मरन् हृदि श्रुत्या रामनवम्यां तुरामाराधनतत्प
 रः उपोष्या दसुयामेषु पूजायै त्वायथाविधि इमां स्पर्धुमर्थं रामप्रतिमां सुप्रयत्नतः श्रीरामप्रीतयेदारुण्ये रामभक्ता
 यर्धमांते प्रीतो रामो हरत्वा शुपापांतिमुबद्धानि मे अनेकजन्मसंसिद्धान्यभ्यस्तानि महातिथि इति त्रिभिः प्रतिमा
 दानसंकरपः शकाशकात्पश्चकस्य मूर्तिनिर्माणमुच्यते ततः स्पर्धुमर्थं रामप्रतिमां पलमानितः निर्मितं
 द्विभुजां दिव्यां चामां कस्थितजानकीं विधत्तं दक्षिणकरे ज्ञानमुद्रां महामते चामेनात्मकरे णारादेवीमां लिख्यं सं
 स्थितां सिंहासने राजते त्रपलद्वयविनिर्मिते अश्रकोपे महाभागतस्य विज्ञानसारतः पलेनार्द्धतदर्शनतदर्द्ध

द्वेनवामुने ततोऽप्यशकोरौऽप्येणकारयेद्रघुनंदनं लोहेननिर्मितंकुर्वात् । शिलयादारुणापिच यद्वालेर्यविले
 प्यंवाभातुरेकगतंहरे' कोमलांगिवशालाक्षमिंद्रनीलमणिप्रभं दक्षिणदिशरथपुत्रान्वेषणतत्परम् ॥८४॥
 लक्ष्मणदेवसहस्रच्छत्रंसचामरं पार्श्वभरतशंभुघ्नौतालद्वंद्वकरावुभौ' अग्र्येऽप्यग्रहनूमंतरामानुग्रहकाक्षिणं ॥
 वितशाठ्यमकुरैवभूतंकुर्वात्प्रपन्नतः प्रतिमाविशेषःकौरुभैल्लो' सयःप्रमूर्ताकौशल्यपांपितरंभ्रातृभिःसह
 सुवर्णेनपृथक्कृत्वाश्रीरामंसीतयासह लक्षणािकाः सरूपास्ताःपूजयित्वापयाविधि सहेय्यनेनश्रीरामंवामांकरिथ
 तत्वंज्ञायते अतएवचंद्रिकायां' ततःस्वर्णमयीमित्यादिनाप्रतिमानिर्माणमित्यमुंकमिति' भविष्ये विभवेसतिपो
 मोहात्नकुर्वाद्विधिविरुतरं नतःफलमवाप्नोतिदेवद्रीहीसउच्यते इतिमूर्तिलक्षण आसन्नोपरिसंविद्यन्यासजा
 लंविधायच शंखप्रपूजयेदग्नेर्गंधपुष्पाक्षतादिभिः कलशंवाभभागरुधं' पूजाद्रव्याणिवादरात् पात्रंचप्रोक्षयेद्ब्र
 ह्मयाचारमानमंत्रमुच्चरन् विलिखेत्सर्वतोभद्रंवेदिकोपरिसुंदरं तिर्यग्भ्रूयगतरेखाःकुर्यादेकीनविशतीः खड्गेदुःखि
 पदःकोणेशूखलाःपञ्चकोष्ठकैः एकादशपदावल्लीभद्रंतुनवाभिःपदैः चतुर्विंशत्पदावापिःपरिधिर्विंशतिःपदैः' मध्ये
 पौडशाभिःकोष्ठैःपद्मबाह्वदलंरुस्यते सिर्तेदुःशूखलाकृष्णवर्णनीलेनपूरिता' भद्राक्षुणासितावाप्यःपरिधिःपीतवर्ण
 कः बाह्यांतरदलश्चेतार्काणिकापीतवर्णिका खड्गेदुःशूखलावापीवल्लीभद्रंतुपचम परिध्यावोटितंपद्मबाह्वेसत्स्वरज
 रुतमः सर्वव्रतेसमुद्दिष्टंसर्वतोभद्रमंडलं मध्येब्रह्माण्मष्टासुदिक्षुसोमाधिदेवताः वायुमोमद्वयोर्मध्येवसूनष्टचका
 रयेत् सोमईशानयोर्मध्येरुद्रानेकादशैशानु इंद्रईशानयोर्मध्येआदित्यानद्रादशैवतु इंद्राग्निमध्येचतथाश्विनौपू
 जयेत्तथा आग्नेयमयोर्मध्येविश्वान्देवान्सप्तैतकान् याम्यनैर्ऋत्ययोर्मध्येसप्तपक्षांश्चकारयेत् नैर्ऋत्यजलयोर्मध्ये
 नागभूतांश्चकारयेत् आऽप्यवाप्यव्ययोर्मध्येगंधर्वाप्सरसःकुरु ब्रह्मसोमद्वयोर्मध्येरुद्रानेवचकारयेत् रुक्मदंनदी

वृषं शूलं महादेवं चकारयेत् ब्रह्मे शान्तद्वयोर्मध्ये दक्षादीन्सं प्रपूजयेत् ब्रह्मेन्द्रयोस्तथामध्ये दुर्गां विष्णुं तथैव च ब्रह्माग्नि
 मध्ये च तथा स्वर्वांश्चैव प्रपूजयेत् ब्रह्मष्णोति ऋतेर्मध्ये गणपंतं प्रपूजयेत् वरुणब्रह्मष्णोर्मध्ये अग्नः संपूजयेत् तथा मध्ये वा
 यो ब्रह्मष्णश्च मरुतः सं प्रपूजयेत् ब्रह्मष्णः पादमूलं तु मेदिनीं तत्र कारयेत् कावेरी नर्मदां चैव यमुना च सरस्वतीं गंगां कृ
 ष्णालयां गोदां पूज्याः सप्त च सागराः क्षारदीरि मधुरस्पर्धिमैरक्षुद्राधिसम्भवाः ब्रह्मयज्ञानमिच्छा धर्मैर्भैरुथाप्यारुतु देव
 ताः शंघपुण्यादिभिः पूज्या दीपान् दद्यात् सर्वतः सर्वजभद्रं यस्मात्तत्सर्वतो भद्रमुच्यते ॥ इति सर्वतो भद्रं ॥ अथ मंड
 लेतत्तन्मन्त्रेण तत्तद्देवता रूपा यन्पूजा प्रयोगः तत्र मध्ये ब्रह्माणं ब्रह्मयज्ञानमिति गौतमवामदेवो ब्रह्माग्निषु ब्रह्म रूपा यन्
 पूजने विनियोगः एवमग्रे पि ब्रह्मयज्ञानं उदीचीमारभ्य च यवी पर्वतसोमादयो वद्वता अष्टौ लोकपाला रूपा यन्नियोगः त
 न् आरुपायस्व गौतमः सोमो गायत्री ओं आप्यायस्व स- अभित्वा धी गतिः शुनः शेफर्ड शानो जगती अभित्वा देव
 सवितः इंद्रं वो मधुच्छद इंद्रो गायत्री ओं इंद्रं वो विश्वतः ओं अग्निं एवामेधातिथिरग्निर्गायत्री अग्निं दूतयमाय सो
 मं यमो नुष्टुप् यमाय सोमो षण्णो चौराः कएगोति ऋतिर्गायत्री ओं सो षण्णः तत्वायामि शुनः शेफो वरुणस्त्रिष्टुप्
 उतत्वायामि वायो शतं गौतमो वायुरनुष्टुप् वायो शतवायु सोममध्ये अष्टौ वसून् तथान्नमैवावरुणिर्वा सिद्धो वसवा ह्निष्टुप्
 पु उमया अन्नसोमेशानमध्ये एकादश रुद्राः आरुद्रासः श्यावाश्व एकादश रुद्रा जगती ओं आरुद्रासः ईशां नेंद्रमध्ये
 द्वादशादित्यान् त्र्यानुंतां मंदोमरुयमैत्रावरुणिर्मान्यो वावहवो वामरुयक्षपयः द्वादशादित्या गायत्री ओं त्र्यानुंक्ष,
 त्रिपान् इंद्राग्निमध्ये अश्विनराहुगणो गौतमो अश्विनारुणक् ओं अश्विनानां त्रिं अग्नि यममध्ये विश्वदेवान्संपैतृकान्
 शोना सोमपुच्छो विश्वदेवा गायत्री उमसः यमनि ऋतिमध्ये सप्तयज्ञान् अभित्यंदेव वामदेवा सप्तपक्षा प्रकृतिः अ
 भित्यंदेवं सवितारमो एपोः कविकृतमर्चामि सत्य सर्वरत्न धामभिः प्रथमं तिकविमूर्ध्या यस्यामतिर्भा आदि द्युत सर्वान्

निहिरण्यपाणि रभिर्मातसुकर्तुं रुपास्व. निर्ऋति वरुणमध्ये भूतनागान् आरुण्यगौः सार्पराज्ञी स र्पागायत्री ईश्वरारुण्यगौः
वरुणवायुमध्ये गंधर्वाः परसः अप्सरवातरशनमार्गंधर्वाः परसोऽनुष्टुप्. ओं अप्सरसार्गंधर्वाणां धत्तान्यग्रं ये पुञ्ज
परसार्मातशक्रपृथुगङ्गायुक्तं नसावानुक्रमविरोधादुपेक्ष्य ब्रह्मसोममध्ये स्कंदं नदीश्वरशूलमहाकालान् कुमारं
कुमारस्कंदस्त्रिष्टुप्. ओं कुमारमाः ऋषभं ऋषभो वैराजाः ऋषभोऽनुष्टुप्. ईश्वरं ऋषभं ब्रह्मेशानमध्ये दक्षार्दिनां सप्तश्रद्धि
तिर्लोभयो वृहस्पतिर्दत्तार्त्तुष्टुप्. आदितिर्ह्यजनिष्ठब्रह्ममध्ये नदुतामन्निवर्णसौभारिदुमात्रिष्टुप्. इति तामन्निवर्णं इदं
विष्णुः कएवमेधातिथिर्विष्णुगायत्री ओं इदं विष्णुर्वेदं ब्रह्माग्निमध्ये स्वधां उदीरतां शंखः स्वधात्रिष्टुप्. ईश्वरीरतामव
रउत्तरास ब्रह्मयममध्ये सृष्टुरोगान् परं सृष्ट्योः संकुशकोऽसृष्टुरोगास्त्रिष्टुप्. ईश्वरं सृष्ट्योऽन्नपरे हि ब्रह्मनिर्ऋति
मध्ये गणपतिगणानां त्वामृतमदगेणपतिर्जगती ईगणानां त्वामृतं ब्रह्मवरुणमध्ये अपः शन्नो दिवात्खरीः पः सिधुर्दीप
आपो गायत्री शन्नो देवीः ब्रह्मवायुमध्ये मरुतः मरुतो यस्य राहे गणो मरुतो गायत्री ईमरुतो यस्य ब्रह्मणः पाद
मूले कर्णिकायां पृथ्वीरस्योनामेषातिथिभूमिर्गायत्री ईस्योनाष्टुथिवि तत्रैव गंगादिनद्य इमं मे सिधुक्षित्रे प्यमेधादयो
नयो जगती इमं मे गेयमुने तत्रैव सप्तसागरान् धाम्नो धाम्नो राजन्नि तो वरुणोऽनुष्टुप् यदापोऽप्यप्य इति वरुणेति श
पामहे ततो वरुणोऽनुष्टुप् भैवायो मोषधीर्हि सीरतो विध्वन्य भूरुत्वे तो वरुणोऽनुष्टुप् परि मे रेवे नम इति नास्त्रा मे रुम्
ततो भंडलाद्बहिः सोमादिसमीपे तु क्रमेणायुधानि गदां त्रिशूलं वज्रं शक्तिं दंडं खड्गं पाशं शं कुशं तद्वह्निं पुनरपि ते नैव क्र
मेण गौतमं भरद्वाजं विश्वामित्रं कश्यपं जमदग्निं वसिष्ठं आत्रिं शक्रं धर्मातं दक्षं ह्येन्द्रां कौमारार्दिनां मुंडं वि
ष्णुं शार्ङ्गं माहे श्वरीं विनायकं नाममंत्रैः पूजयेत् अथ मंत्रः ओं ब्रह्म यज्ञानं प्रथमं पुरस्ताद्वि सीमतः सुरुचो वेन आवाः स
वुः स्यात् उपमाश्च स्य विष्ठाः सतश्च योनिमस्रतश्च विवः १ आप्यापस्व स मे तुते वि श्वतः सोमदृष्ट्यं भवाद्वाजस्य

सगधे २ अभिवादेवंसवितरोशानवायाणां सदावन्भगमीमह ३ ईन्द्रवोविश्वतस्यरिहवामहेजनेभ्यः अ
 रुमाकमस्तुकेवलः ४ अग्निदूतदृष्टीमहेहेतारंविश्ववेदसं अस्वयज्ञस्यसुकृतम् ५ यमायसोमंसुनतः ६
 सोपुणः परापरानिर्ऋतिर्दुर्हणावधीत यदाष्टदृष्ट्यासह ७ तत्वायामिन्द्रहणावदमानरतदाशारतेयजमानोह
 विभिः अहेडमानोवरुणेहवोऽधुरुशंसमानायाः प्रभोपीः ८ वायोः शतहरीणांयुवस्वपोऽयाणां उतवाते
 सहस्रिणोरथआयातुपाजसा ९ उभयाअत्रवसवोरतदेवाडरावंतरिक्षेभर्जयंतशुभाः अर्वाकपथः उरुज्वयः
 कृणुध्वं श्रुतादूतस्यजन्मयोवोअस्य १० आरुद्रासइन्द्रवंतः सजोपुणो हिरण्यरथाः सुवितायनांतन इयं
 वोअस्मत्सतिहयंतेमतिस्तृणजेनंदिवः उत्साडदन्यवे ११ त्यानंक्षत्रियांश्चवश्चादित्यान्वाचिपामहे समु
 र्दिकांशमिष्टये १२ उोमास्मश्चर्पणीधृताविश्वेदेवास्तऽआगतदध्याह्नं सोदासुपःसुतं १३ अभिरयंदेवंसवि
 तारमोएयोः कविक्रतुमर्वामिसत्प्यसर्वरत्नधामभिप्रियंमर्तिकविं ऊर्ध्वायस्यामतिर्भांअदिद्युतस्सर्वामनिहिरण्य
 पाणिरुमिर्मातसुकृतं-कृपारवः १४ आयंगौःपूश्चिरकमीदसदन्मातरंपुरःपितरंचप्रयंरवः १५ अप्सरसां
 गंधर्वाणांमृगाणांचरणेचरन् कोशिकेतस्यविद्वारसखास्वादुमदितमः १६ कद्रुद्रायप्रचेतसेमिदृष्टमायतव्यसे
 वौचैमयातमंददि १७ कुमारंमातायुवतिःसमुधंगुहाविमर्जिनददातिपिञ्जे अर्त्तकमस्यनमिनज्जनामःपुरःपथं
 तिनहितमरुतौ १८ ऋषभमासमानासपत्नोनांविपसाहिं हंतांरंशत्रूणांक्रंधिविराजंगोपतिगवां १९ आदिति
 स्तेनिष्टदक्षयादृहितातव तद्विवाञ्जवायंतभद्राअमृतवंधवः २० तामप्रिवर्णांतपसान्वलंती २१ इदंविष्णु
 विंचक्रेमे २२ उदीरतामवरडरपास २३ परंस्तयोअनुपुरेहिपयांपस्तेस्वदूतरादेवयानात्चक्षुःमतेशूएवतेव
 धामिमानःअजारीरिपोमोतवीरान् २४ गणानांवागणप्रतिह्रैहवामहेकार्ष्णिनिनामुपअवरवनं उपेठराजं ब्रह्म

णां ब्रह्मणस्पतिं आनश्नवंतोतिभिर्संदिशादनं २६ शत्रोर्देवीरभिष्टयं २६ मरुतोयस्य हि क्षेपे पाथा दिवो विम
 हसः ससुगोपातमोजनः २७ स्थोनाष्टाधि विनो भवा २८ इमं मे गंगयमुने सरस्वती शतद्रुस्तोमस च तापरुष्या आसि
 क्न्वामरुदधे वितस्तयार्जिकं ये शुण्णहाशिपोमया २९ धाम्ना धाम्नो राजन्नि तोवरुणो मुंच यदापो अह्न्यावरुणोति
 राधामहेततोवरुणो मुंच ३० इति सर्वतो भद्रमञ्जातदुक्तं तत्र सरि अनुके कल्पयेद्यत्र लिखेत्पद्मं दलाष्टकं पट्कोणांतर्गतं
 तत्र वेदद्वारोपशोभितं कमलरचनाकारस्तु आद्या तृतीयं तत एव भूतं भूतात् द्वितीयं तनयश्चतुर्थं चतुर्थमाद्यं पुनरवेमवे
 यो गोभवेदष्टदलं च पद्मानिति श्रयोदकैः पूर्णं कुम्भं पंचरेखोदरं शुभं चूतपञ्चवपुष्यैश्च युक्तं संस्थाप्य चार्चितं सौवर्णैराजते
 ताक्षिपात्रिपट्कोणमालिखेत् ब्रह्माभिवेत्स्वपीठं वा कलशोपरि संस्थिते स्थाप्योपरिवस्त्रयुग्ममच्छिन्नं स दशशुभं
 दिव्यसिंहासनं तत्र स्थापयित्वा च ये रसुधीः उैनभो भगवतो विष्णवे सर्वभूतात्मने वा सुदेवाय सर्वस्वसंयोगपद्मपीठा
 रमनेनम इति तन्मंत्रेण तन्मध्ये कुर्यात्पुण्यांजलिं पुनः इति पीठार्चा श्रद्धया आद्यादिकं दद्यात्स्नानं पंचासृतेन च लेप्या
 द्वौ नाभिपेकः स्याद्दद्याद्ब्रह्मोपवीतकम् ततः संस्थाप्य पीठं तं पूजां कुर्याद्यथाविधि आवाहनं स्थापनं च सन्निधापनमेव चा
 सन्निरोधनमेवं स्यादवरोधनमंजसा तत्तन्मुद्राभिरवस्थ्या देवसेनां धर्मकितः नानारत्नविचित्राणि दद्यात्प्रणानि च
 हिमां वृषद्वारचिरपनसारसमन्वितं भंधं दद्यात्प्रयत्नेन सागुरुं च सकुंकुमं कलहारकेतकीजालीं पुंनागाद्यैः प्रपूजयेत्
 चंपकैः शतपत्रैश्च चंदनैः सुमनोहरैः चूतपञ्चवपुष्यैश्च दूर्वाभिरुत्तुलसीदलैः कोमलैर्विल्वपत्रैश्च शोकाकुसुमैस्तथ
 रामस्थजननीचासिरामात्मिकमिदं जगत् आतस्त्वां पूजयिष्यामि लोकमातर्नमोस्तुते इति कौसल्यायां नमोदशर
 थायेति पूजयेत्पितरं तथा इति पितृपूजनं ततो नृणां प्यदेवेशं परिवारान्समर्चयेत् पूर्वपट्कोणकोणे पुहदयादीनि च
 क्रमात् तथा वरुणं हनुमंतं च सुग्रीवं भरतं सविर्भाषणं लक्ष्मणं गदशत्रुघ्नजानं च वतं दले विभान् द्वितीयां धां टिजयंतं

विजयं सुराधुराष्टवह्नं शक्रोपधर्मपालं च सुभतंदलमध्यतः तृतीयदलाधेलोकपालांश्च इति चतुर्थं तदस्त्राणि ततो वाहिः
 पंचमं नाम मंत्रैर्नमस्कारचतुर्थं भ्यां प्रपूजयेत्तथैव दत्तं च वा दयत्नं धूपं दीपं चारमैर्निवेदयेत् भक्ष्यभोज्यादिना भक्त्या नैवेद्यं वि
 धिना चरेत् आचमनवसतं बूलं महानिराजं ततः तमस्कुप्यंततः स्तोत्रैः स्तुत्वा च पूजयेन्मनुशृण्वनृजयं तीमाहात्म्यं दि
 व्यं शिरस्य कथां तथारामभक्तैः समं ध्यामं न येद्ब्रामन् स्मरन् शंखाद्यावाहनाचार्यचकुर्याद्यामेष्वतं दितरामो द्वितीयः संपूज्यो
 मध्याह्ने जन्मभावयेत् उच्चरयेद्ग्रहपंचके सुरगुरौ इत्यादि मन्त्रैर्ववादे यद्वाद्यादधर्भजगत्पतेः फलपुण्यां विसृणुर्गर्हा
 त्वा शंखमुज्ज्वलं शशोकचूतकुसुमैर्भुक्तं च तुलसीदलैः दशाननवधार्थं यधमसंस्थापनापच दानवानां विनाशाय देव्या
 नां निधनय च परित्राणा यसाधूनां जातोरामः स्वयं हरिः गृहाणा धर्ममया दत्तं आत्माभिः सहितो न च इत्यर्धमंत्रः
 पुनः पुण्यां जलं दत्वा यामेयामे ह्यतं द्रितः पूजयेद्विधिवद्भक्त्या दिवारान्ननयेद्बुधः इति रामनवमीविधायकसंग्रहः
 अथ व्रतपद्धतिः तत्राद्याष्टम्यादंतथावनपूर्वकं नद्यादौ स्नात्वा नित्यं निर्वर्त्य चार्यावरणं कुर्यात् तत्र मंत्रः श्रीरामप्र
 तिमं दानं कारयेद्येहं द्विजोत्तम तत्राचार्यो भव प्रीतः श्रीरामो पितृत्वमेव चेति आगतं स्नापयित्वा स्वयंतैलेनाभ्यंज्य
 विप्रं सादिकान् भोजयित्वा स्वयं भुंजीत ततो नवम्यामेकमकेन श्रंगभूतेन राधय इक्ष्वाकुवंशतिलकप्रीतो भवरघू
 द्वहेत्येकमकेति वेद्यसायं संध्यां कृत्वा आचार्यं सहितो राजा वधः शयनं कुर्यात् इत्यष्टमीकृत्य पद्धतिः ततः नवम्यां प्रातः
 समुत्थाय पण्यां दिभिर्गौर्द्वैपश्यमुखं संशोष्य नद्यादिपुस्त्यात्वा संध्यां विधाय नित्यपूजनादिशीघ्रमेव निर्वर्त्य ततः सूर्यः सो
 मयमः कालः संध्येभूता न्यहः क्षयापवनोदिकपतिर्भूमिराकाशं स्वेचरानराः ब्राह्मशास्त्रनमस्तथायकत्पथ्यमिह सन्नि
 धिमिति मंत्रेण सूर्यादिदेवताभ्यो व्रतं निवेद्य अपसर्पन्तु ये भूता ये भूता भुवि संस्थिताः ये भूता विघ्नकर्तार रतेन शयंतु शिवा
 ज्ञयेति मंत्रेण भूतान् पुरस्तात् यजोमद्यसोपवासरामनवमीव्रतमहं कारये उषोष्या नवमीत्वेद्ययामेष्वष्टसुराधव तेन श्री

तामवत्वमेतत्संसारब्रह्माहिमाहरे इत्युक्त्वाह्यपात्रस्थसमुष्णक्षतजलंक्षिपेत् ततःचतुर्द्वारपताकाद्वयमित्यादिनापूर्वं
 मुक्तशंखचक्रादिभिरलंकृतं चतुर्हस्तवंदिकायुक्तं हस्तमात्रवेदिकायुक्तं चामंडपं विधाय तन्मध्ये सर्वतोभद्रं कमलवाचि
 लिख्य तत्र कुमरस्यापनं कुर्यात् तत्रक्रमः आदौ गणपतिपूजनं मातृकापूजनं पुण्याहवाचनं च कृत्वा महीधरैरिति भू
 मिरष्टुष्ट्वा डंडोपध्वयद्विधवाग्निक्षिप्य तत्र आग्निघ्नोति कलशं संस्थाप्य इममेगमादिति जलेनापूर्य्य गंधद्वाराभिनि
 गंधयाञ्जोपधारेरिति सर्वौपधौः कांडादिति दूर्वा अश्वत्थे चोपचपल्लवान्स्थानाः पृथिवीतिसप्तमृदः पाः फलिनीरिति फ
 लं सहिरत्नानीति पंचरत्नानि हिरण्यरूपद्विहिरण्यचनिक्षिप्य युवासुवासाम्नादिति वस्त्रेणावेष्ट्य पूर्णादूर्वाति पूर्णपात्र
 निधाय तत्र तत्वायानीति वरुणं संपूज्य कलशस्य मुखद्विपठेत् इति कलशस्थपनविधिः ततः कलशोपरिसौवर्णो दि
 पञ्चिपट्कोणमालिख्य तदुपरिसदृशमहत् वस्त्रयुग्मं सुवर्णसिंहासनं स्थापयेत् ततः श्रीरामरमणं कृत्वा अस्वारा म
 नवभ्यां तुरा माराधनतत्परः उपोष्याष्टसुयामिपुपूजयित्वा यथाविधि इमांस्वर्णमयैरामप्रातिमां सुप्रयत्नतः श्रीरामधौ
 तयेदास्थिरामभकायधीमते श्रीतोरामोहरत्वा शुपापानि सुबहूनि मे अनेकजन्मसंसिद्धान्यभ्यरतानि महति च इति नि
 भिर्व्रतसकलपंकुर्यात् अशक्तरुतु इमां धातुमयानि पठेत् स्वर्णोदिमयामन्युत्तारणं लेख्यादौ तु नास्ति तत आसने पृ
 थ्वीति मंत्रेण उपविश्य तस्याधः कूर्मयानमः आधारशक्त्येष्टुष्टुविद्रावणाय नृसिंहाय नम इति पूजयेत् अप्रक्रमं दिवि
 ति पाठित्वा पार्थिणघातत्रयं कृत्वा भूतसंघान् रसायं डोरः शस्त्राण्यफद् इत्युक्त्वा कशरफालनेन छोट्टिकाभिश्च सर्वो दिव्यं ध
 नं कृत्वा स्ववामे गुरुभ्यो नमः दक्षिणे गणपतये नमः मध्ये स्वेष्टदेवतायै नम इति नत्वा तालत्रयं कृत्वा पुनः डोरः शस्त्राण्यफ
 ट् इत्युच्चार्य दक्षिणहस्ते जलं गृहीत्वा स्वात्मनां परितः शोभयन् अग्निप्राकारमुद्रया अग्निप्राकारमावेप्य ततः
 भूतशुद्धिं प्राणप्रतिष्ठां केवलमातृकान्यासं च कृत्वा केशवादिमां त्रिकान्यासं कुर्यात् इति केशवान्निय नन्मां गगनात्

[illegible]

की श्री ह्रीं उ। ह्य के श। प्र ह र्मायै नमः वाम गे ड उ ह्रीं श्रीं क्लीं ऐं क्लीं श्री ह्रीं उ। ऐं पद्मानाभाय श्रद्धायै नमः ऊर्ध्वो प उ ह्रीं श्रीं क्लीं ऐं क्लीं
श्री ह्रीं उ। दामोदराय लज्जायै नमः अथ रो प उ ह्रीं श्रीं क्लीं उ। श्री ह्रीं क्लीं उ। वासुदेवाय लक्ष्म्यै नमः ऊर्ध्वं दंत पं कौ उ ह्रीं श्रीं
क्लीं श्रीं क्लीं श्री ह्रीं उ। संकर्षणाय सरस्वत्यै नमः अथो दंत पं कौ उ ह्रीं श्रीं क्लीं श्रीं क्लीं श्री ह्रीं उ। प्रद्युम्नाय प्रीत्यै नमः मूर्धनि उ।
ह्रीं श्रीं क्लीं श्री ह्रीं उ। अनिरुद्धाय रत्यै नमः मुखे उ ह्रीं श्रीं क्लीं क्लीं श्री ह्रीं उ। चाक्रिणायै नमः दक्षबाहु मूले उ ह्रीं
श्रीं क्लीं श्री ह्रीं उ। गदिने दुर्गायै नमः दक्ष कूर्परे उ ह्रीं श्रीं क्लीं गंकलीं श्री ह्रीं उ। शार्ङ्गिणेरमायै नमः दक्षमणि
बंधे उ ह्रीं श्रीं क्लीं बंधीं श्री ह्रीं उ। खड्गिने सत्यायै नमः दक्षगुल्लि मूले उ ह्रीं श्रीं क्लीं डं. क्लीं श्री ह्रीं उ। शंखि
ने व द्राप्यै नमः दक्षगुल्लय प्रेषु उ ह्रीं श्रीं क्लीं बंधीं श्री ह्रीं उ। हरितेन वाण्यै नमः वाम बाहु मूले उ ह्रीं श्रीं क्लीं डं. क्लीं श्री
ह्रीं उ। सुमालिने विलासिन्यै नमः वाम कूर्परे उ ह्रीं श्रीं क्लीं जक्लीं श्री ह्रीं उ। शूलिने विजयै नमः वाम मणिरूपे उ।
ह्रीं श्रीं क्लीं श्री ह्रीं उ। पाशिने विरजायै नमः वामांगुलि मूले उ ह्रीं श्रीं क्लीं बंधीं श्री ह्रीं श्रीं क्लीं श्री ह्रीं उ। नंदजाय सुनंदन्यै नमः
प्र उ ह्रीं श्रीं क्लीं टं. क्लीं श्री ह्रीं उ। मुकुंदाय विमदायै नमः दक्षोरु मूले उ ह्रीं श्रीं क्लीं टं. क्लीं श्री ह्रीं उ। नंदजाय सुनंदन्यै नमः
दक्षजानुनि उ ह्रीं श्रीं क्लीं डं. क्लीं श्री ह्रीं उ। नंदिने रसुरत्यै नमः दक्षगुल्ले उ ह्रीं श्रीं क्लीं डं. क्लीं श्री ह्रीं नरायण रुद्ध्यै नमः दक्षपा
दांगुलि मूले उ ह्रीं श्रीं क्लीं ऐं क्लीं श्री ह्रीं उ। नरकाजिने सप्तद्वयै नमः दक्षगुल्लय प्रेषु उ ह्रीं श्रीं क्लीं तं. क्लीं श्री ह्रीं उ। हरये श
द्धायै नमः वामोरु मूले उ ह्रीं श्रीं क्लीं थं. क्लीं श्री ह्रीं उ। कृष्णाय रुद्ध्यै नमः वामजानुनि उ ह्रीं श्रीं क्लीं दं. क्लीं श्री ह्रीं उ। सत्याय
भुक्त्यै नमः वामगुल्ले उ ह्रीं श्रीं क्लीं धं. क्लीं श्री ह्रीं उ। सात्वताय मर्त्यै नमः वामपादांगुलि मूले उ ह्रीं श्रीं क्लीं नं. क्लीं श्री ह्रीं
उ। शौरयक्षमायै वामांगुल्लय प्रेषु उ ह्रीं श्रीं क्लीं पुं. क्लीं श्री ह्रीं उ। शूराय परमायै नमः दक्षपाथ्ये उ ह्रीं श्रीं क्लीं फं. क्लीं श्री ह्रीं
उ। जवादेनाय उग्रमायै वामपाथ्ये उ ह्रीं श्रीं क्लीं बं. क्लीं श्री ह्रीं उ। मधुराय कुट्टिन्यै पृष्ठे उ ह्रीं श्रीं क्लीं भं. क्लीं श्री ह्रीं उ। विष्णवे

लघुकिञ्चिन्नापे. नामोर्तोर्होर्श्रीर्कोर्मर्होर्श्रीर्होर्तुर्ध्विकुंठायवमुदायै नमः जठरे उर्होर्श्रीर्कोर्मर्होर्श्रीर्होर्तुर्वागात्मनेपुरुषो
तमायवसुधायै नमः हृदये उर्होर्श्रीर्कोर्मर्होर्श्रीर्होर्तुर्आसगात्मनेवलिते परायै नमः दक्षांते उर्होर्श्रीर्कोर्मर्होर्श्रीर्होर्तुर्मां
सात्मनेवलानुजाय परायणायै नमः ककुदि उर्होर्श्रीर्कोर्मर्होर्श्रीर्होर्तुर्मेधात्मनेवलाय सुदमये वामासे उर्होर्श्रीर्को
र्मर्होर्श्रीर्होर्श्रीर्होर्श्रीर्होर्श्रीर्होर्तुर्महादिदक्षकराय परयैतं उर्होर्श्रीर्कोर्मर्होर्श्रीर्होर्तुर्महादिदक्षपादां तर्होर्श्रीर्कोर्मर्होर्श्रीर्
संघायै नमः हृदादिवात्मकरपर्यंत उर्होर्श्रीर्कोर्मर्होर्श्रीर्होर्श्रीर्होर्श्रीर्होर्तुर्शक्त्यात्मनेविमलं यश्चमोवायै
ह्रीं प्राणारमने वराहाय निशायै नमः हृदादिवात्मपादांतं उर्होर्श्रीर्कोर्मर्होर्श्रीर्होर्श्रीर्होर्तुर्शक्त्यात्मनेविमलं यश्चमोवायै
नमः हृदादिनाभ्यंतं उर्होर्श्रीर्कोर्मर्होर्श्रीर्होर्श्रीर्होर्तुर्परमात्मने नृसिंहाय दिद्युतायै नमः हृदादिमूर्दांतं यद्वा प्रणवादि
कामबीजपूर्वकमातृकाक्षरादीन्वा केशवादिकादीन्वा तान्यसेत् इति केशवादिन्यासः अन्ये च वैष्णवमंत्रन्या
साराचार्यनरनाकरे होवाः अथ शंखस्थपानं तत्रातिसूक्ष्मप्रकरणौ तर्निये अखेण शंखं प्रक्षाल्य हन्मन्त्रेण प्रपूरये
त् पूजयेत्प्रणवेनैव सामान्यार्थमिदं स्मृतं अथ विस्तरेण शंखप्रतिष्ठा सामान्यार्थोदकेन स्त्वपुरतः त्रिकोणपट्को
णचतुरस्रमंडलं कृत्वा आधाराशकये कर्माय अन्तर्ताय एधिठ्यै नम इति स पूज्य शंखमुद्रां प्रदर्शयं धपुष्पाक्षतैः अग्नेये
हृदयाय नमः नैर्ऋते शिरसे स्वाहा वायवे शिखायै वपट् ऐशानिके वचाय हुं मध्येनेत्राभ्यां वैपट् पूर्वादिदिक्षु
अस्त्राय फट् इति मंडलसंपूज्य मूलेनाविदिकां प्रक्षाल्य रश्मिमंडलाय दक्षकलात्मने श्रीरामार्चपात्रासनाय नमः
इति मंडलोपरि आधारां प्रतिष्ठाप्य तत्र पूर्वार्थाद्यदिक्षु उपर्यधश्च अग्नेदक्षकलाः पूजयेत् पूर्वयधूच्यां चैपे नमः अग्नेये र
उपमायै नमः दक्षिणे लब्धालि न्यै नमः नैर्ऋत्ये वज्रालि न्यै नमः पश्चिमे शंखि रफुलि न्यै नमः वायवे पर्यायै नमः उ
त्तरे संसु रूपायै नमः ऐशान्ये हं कपिलायै नमः पूर्वैशान्ये मध्ये लंघ्ये स्वाहायै नमः पश्चिमे नैर्ऋत्ये मध्ये क्ष कठ्ये वा

[illegible]

विदुनादप्रणवनाहतादिकद्वयततः पूजाहमादिकद्वयत्वदनुग्रहात् तन्मात्रात्प्रवृत्तमाः शुद्धममानसकु
 इतिमंत्रेणश्वासमार्गगततेजइत्युक्तात्मानंनसमर्पयेत् तत्तत्तन्मयः सच्चिदानंदमयोभूत्वाक्षणातिष्ठत् इत्येतर्थाः
 अथपठपूजास्वयामभागे श्रीगुरुभ्योनमः दक्षिणेगणपतयेमध्येस्वेष्टदेवतायैपीठमध्येद्विभुङ्काग्रनमः कालागिरु
 द्रायकूर्मयः आधारशक्त्यै अन्नताष्टथिव्यै क्षीरसागराय रत्ननदीपायनरत्नमंडपाय कल्पलक्ष्म्यै रत्नवेदि
 कायै रत्नासिंहासनायनम इतिउर्ध्वपरिसंपूज्य धर्मायनमः आग्नेयज्ञानाय नैर्ऋत्यै वैराग्याय वायव्यै ऐश्वर्याय
 ऐशान्यै अथर्माय पूर्वज्ञानाय दक्षिणेऽथैराग्याय पश्चिमेऽन्नैर्ऋत्याय उत्तरेतौमथ्ये आनंदकुंदाय संविज्ञानाय स
 र्वतत्त्वकमंलासनाय प्रकृतिमयपञ्चभ्यो विकृतिमयकेसेरभ्यो पंचाशद्वर्णायैकार्णिकायै अन्नकर्मंडलाय दशकला
 र्मने, उत्तोममंडलाय पण्डशकलात्मने मंवाहिमंडलाय दशकलात्मने संसर्वाय ररजसे तंतमसे आश्विनमे
 अश्वतरात्मने पंपरमात्मने ह्रींज्ञानात्मने मायातत्त्वाय कलातत्त्वाय विद्यातत्त्वाय परतत्त्वाय ओंकाराद्या मोता
 योगपीठाएकैकोपरिपूजयेत् ततः पूर्वादिप्रादक्षिणेनवशक्तीः पूजयेत् विमलायै पूर्वद्वैकायै ऐश्वर्यायै अज्ञानावैद्वि
 शि एतक्रियायै नैर्ऋत्यै योगायै पश्चिमेप्रार्थ्यै वायव्ये सत्यायै उत्तरेईशानायै ऐशान्ये अन्नग्रहायै संध्यायै ततः पुण्यांजलिं
 गृहीत्वा पीठं मंत्रेण पुण्यांजलिं दद्यात् ओं नमो भगवते विष्णवे सर्वभूतात्मने वासुदेवाय सर्वार्थसंयोगपद्मपीठात्मने
 नमः ततो मध्याह्ने जन्मभावयेत् उच्चस्थे ग्रहपंचके सुरगुरोर्सेदौ नवम्यातिथौ त्वमेककंदके पुनर्वसुयुते मध्याह्ने पुण्यां
 निर्दग्धनिखिलाः पलांशसमिधो मध्याह्नादयोध्यारण रात्रिर्भूतमभूतपूर्वविभवं यत्किंचिदेकमहः ततः पूर्वोक्तमूर्तौ अथो
 ध्यानगोरेरभ्येरत्नमंडपमध्याह्ने स्मरेत्कल्पतरोर्मूलैरत्नासिंहासनं शुभं तन्मध्याह्नेष्टदं यन्मनात्तरत्नप्रतिष्ठितं मातुरं
 कृपांतरामभिद्रितिलमाणि प्रभं कोमलांगं विशालाक्षं विद्युद्वर्णं वराजं न भानुकोटिप्रतीकांशं किरीटं निविराजितं रत्नधे

वेयकेपूररत्नकुंडलमांडितं रत्नकंकणमंजीरकाटिसूत्रैरलंकृतं श्रीवत्सकौस्तुभोरस्कमुक्ताहारपशोभितदं क्षिणां
 गोदशरथं पुत्रान्वेषणतत्परपार्श्वभरतशत्रुघ्नौतालवृत्तकरावुभौ श्रमेण्यग्रहन्मंतरामानुग्रहकांक्षिणं एवंविधं सतीतरा
 मं ध्यात्वा पुण्याजालिं यहीत्यामूलमुच्चार्य श्रामसंस्थमजं शुद्धत्वामहंपरमेश्वरश्ररण्यामिव हव्याशंभूर्तावावाहयान्यहं
 इति मंत्रं पठेत् सहस्रशार्धेरयावाह्यावाहर्नामुद्राप्रदर्शयेत् ततः तवेयं नहि मामूर्तिस्तस्यात्वांसर्वंगप्रभो भक्तिस्नेहसं
 माकण्ठदीपसंस्थापयान्यहमिति पठित्वा स्थापनोमुद्राप्रदर्शयेत् सर्वांतर्यामिणं देवं सर्ववीजमयं शुभं स्वामिस्थमपरं
 शुद्धमासनं कल्पयान्यहमिदमुक्तापुरुष एवेत्यासनं श्रमिन्वरासेन देवसुखसिनीक्षरात्मकं प्रतिष्ठितो भवेत् शक्यं प्रसी
 दपरमेश्वरेत्युक्तेपवेशनं श्रयसन्निधापनं श्रानन्यातवदेव शर्मांति शक्तिरयं प्रभो साक्षिभ्यं कुरु तस्यात्वं भक्तानुग्रहतत्परे
 त्युक्तामूलतिसन्निधापनं सन्निधापनोमुद्राप्रदर्शयेत् श्रयसन्निरोधनं श्रज्ञयातवदेव शक्रुपांभो वेगुणां वृधे श्राम।
 नंदैकलसंत्वां निरुण्णिमपितर्गुरो इत्युक्तामूलतिसन्निरोधनोमुद्राप्रदर्शयेत् श्रज्ञानाहर्मेनस्त्वद्वावैकल्यात्साधन
 स्य च यदपूर्णं भवेत्कल्पंतथाप्यभिमुखो भवेत्युक्ताभिमुखीमुद्रया सन्मुखीकरणं दृशापीपूयवर्षिण्यापूरयन्पद्माविष्टरं
 भूर्तावायज्ञसंपूर्त्तां स्थितो भवमहे श्वरेति प्रार्थनामुद्रया प्रार्थना अभक्तवाङ्मनश्शुः श्रोत्रदुरंतरे वृते स्वतेजः पंजरेणा
 शुवोष्ठितो भव सर्वत इति श्रवणुठनमुद्रया श्रवणुठनं ततो देवदेहे पडगेन सकलं करणं धेनुमुद्रया धुःस्मृतीकरणं
 महामुद्रया परभीकरणं ततो दीपिन्या विधया दर्पणं साच यथा मूलमंत्रं पठित्वा एवं देवदेवाग्वादिनिर्देहे किं
 त्वेकेदिनि केदयमहाक्षोभं कुरु कुरु सौः ह्यै इति आकारादिशकारान्तानां मातृकानामुच्चार्य
 श्रवणं देकेन देवैः प्रोक्ष्य देवस्य हृदयं स्पृशन् प्राणप्रतिधां कुर्यात् सायथा उो श्रह्मिं क्रोपं रंलं वंशः पसं हं हंसः सोहं श्री
 भगवतः प्राण इह प्राणा उो आह्मिं क्रोपं रंलं वंशः पसं हं हंसः सोहं भगवतो जीव इह स्मिन् तः उो आह्मिं क्रोपं रंलं वंशः पसं हं हंसः

सेह भगवतो वा इमनश्चक्षुः श्रोत्रप्राणप्राणहाराण्यसुखं चिरं तिष्ठन्तु स्वाहा परमपदं शानमिच्छति देवाः स्वामी धीसिद्धये
 तस्मै ते परमेशाय परमाय स्या गतनमः कृतार्थो नुग्रहीतोऽस्मि सफलं जीवितमम आगतो देवदेवेश सुरागतमिदं पुनः मू
 लं ते श्रीरामसुखं गतो भव ततः शंख १ चक्र २ भाद्रपद ३ धनु ४ पुनः ५ श्रुति ६ श्रुति ७ श्रुति ८ श्रुति ९ श्रुति १० मुद्राः प्रदर्यपुष्पां
 जलिग्रहीत्वा मूलं ते श्रीरामाय सवाहनाय सपारिवाराय स्वशक्तियुक्ताय पुष्पाजलिं पारिकल्पयामि नम इति समर्प
 येत् यद्वक्तिलेशसपर्कपरमानंदसंभवः तस्मै ते चरणवत्त्रयाय पादं शुद्धाय कल्पयते एतावानस्येति मूलं ते श्रीरामाय
 पादं पारिकल्पयामि नम, पादपादयोर्दद्यात् तापत्रयहरदिव्यपरमानंदलक्षणं तापत्रयविनिर्मुक्तं त्वामर्धकल्प
 याम्यहं त्रिपादूर्ध्वः मूलं ते रामाय इदमर्धस्वहा इत्यर्धं शिरसि दद्यात् वेदानामपि वेदयदेवानां देवतात्मने
 श्रावमनकल्पयामीशशुद्धानां शुद्धिहेतवे ततो विराट्मूलं ते श्रीरामाय इदमाचमनीयं सुधा श्रावमनं मुखे दद्यात्
 सर्वकालेष्वहीनाय पारंपूर्णसुखरामने मधुपर्कमिदं देवकल्पयामि प्रसीद मे मूलं ते श्रीरामाय मधुपर्कं सुधां न धुप
 कं मुखे दद्यात् उच्छिष्टेषु शुचिर्वर्षिपयस्परमाणमात्रतः शुद्धिमाप्नोति तस्मै ते पुनराचमनीयकमिति पुनराचमनं दद्यात्
 स्नेहग्रहाण स्नेहेन लोकनाथमहायशः सर्वलोकपुशुद्धारमनंददामि स्नेहमुत्तममिति स्नेहसमर्पणं ततः सुगंधद्रव्यादि
 नाड्यहर्तनं कारयित्वा उष्णेदकेन शुद्धावनवास्त्रांपत्येत् आधपंचास्रतस्तानं आप्यायस्वेति पयः दधिक्रावण इति दधि
 घृतं मे भिक्षु तद्वति घृतं मधुवाता इति मधु स्यादु पवस्वेति शर्करा ततः परमानंदवोधालिधे निमज्जन्निजमूर्तये सा गोपां
 गमिदस्तानं कल्पयाम्यहमं शिते द्रविणेन च शुद्धेन सर्वगंधजलेन च सर्वोदकस्तानं ततो मूलेन शखेदकेनाऽभिषि
 च्य पुनराचमनीय चरमशक्तियुक्ते दंसप्रोतमखिलजगत् यज्ञसूत्राय तस्मै ते यज्ञसूत्रप्रकल्पये तस्माद्यज्ञात्स
 वहुतः संभूतमिह्युपवीतं रवभावा सुदरं गायनानां शक्त्या श्रयायते भूषणानि विचित्राणि कल्पयाम्यभराचिंतेति

भूपणानि हिमाव्वेनसारगुरुकुम्भघटगंधकनिष्ठयासमर्पयेत् परमानन्दसौभाग्यपरिपूर्णादिगंतं च गृह्णाण
 रमणघटपयापरमेश्वर तस्माद्यज्ञात्सर्वहुतइतिगंधं दत्त्वा तुरीयवनसंभूतनानागुणमनोहरं च अमंदसौरभं पुष्पं
 गृह्णातामिदमुत्तममितिपठित्वा तस्मादयथाइति पुष्पदत्त्वा पुष्पाजलिजघंदद्यात् ततश्चंदनाक्षतपुष्पादिभिर्भिता
 सकौशलपुष्पजयेत् रामरयजननीव्यासीरामात्मकमिदं जगत् अतस्त्वं पुजयिष्यामिलोकमातर्नमोस्तुते - ततो न
 मोदशरथायेतिदशरथसंपूज्यलक्ष्मणभरतशत्रुघ्नोचसंपूज्यहनुमंतं पूजयेत् ततश्चावरणपूजार्थमनुज्ञाप्य अष्टशुभ्रज
 नंकुर्वात् इतिप्रथमावरणम् हनुनंतं च सुग्रीवं भरतसंविर्भाषण लक्ष्मणागदशत्रुघ्नान्जामवंतंदले विवृतान् द्वितीयं
 धृष्टिजयतिविजयंसुराष्टराष्ट्रवर्धनं अक्रोषं धर्मपालं च सुमंतं दलमभ्यतः तृतीयं दलाग्रे लोकपालांश्च चतुर्थं तदस्थ
 णिततोवाहिः पंचमं तत पुष्पाजलिदत्त्वा वनरपतिरसोपेतो गंधाढ्यः सुमनोहरः आघ्रेयः सर्वदेवानां वृत्तौ यो यं प्रति
 गृह्यतां यत्पुरुषं व्यवदधुरिति धूपं दद्यात् सुप्रकाशो महादीपः सर्वतरितमिरापहः सवाह्याभ्यंतरे ज्योतिर्दीपो यं प्र
 तिगृह्यताम् ब्राह्मणो स्थेति दीपम् अथ नैवेद्यम् भूलेनास्त्राय फट्ठिति च संप्रोक्ष्य चक्रमुद्रयाभिरक्ष्य भूलेनापि धामिभ्य
 धेनुमुद्रां च प्रदर्श्य भूलेन अभिमंत्र्य दक्षिणहस्ते उदकमादाय शालीभकं शाशिकरसितं पायसापूयसंप्लेह्यपेयसुचोऽयं
 सितमसृत् फलं धारिकां च सुखायं आज्यप्राज्यं सुभोज्यं नयनचक्रं रराजिकैलाभरीं च स्वादीयः शुक्रराजो प्रिकर
 ममृताहारजोपजुषस्व हेमपात्रागतं दिव्यं परमाक्षंसं संस्कृतं पंचधा पट्टं सोपेतं गृह्णाण परमेश्वर चद्रमाप्तसहस्रं तैवे
 द्यम् अमृतोपस्तरणमसीनिजलदत्त्वा प्राणायत्वा हेत्यादिपंचासां न्विकचोत्पलमुद्राभिः आहोयित्वा नमस्ते
 देवे देवेश सर्वतृप्तिकरपरं अखंडानंदं संपूर्णगृह्णाण जलमुत्तममिति मध्येपानीयं दत्त्वा मध्येजवनिकं कृत्वा ब्रह्मेशायेः
 परित्तत्पराभिः सुपविष्टैः समेतोल्लङ्घ्या शिजद्वलयकरासादरवीज्यमानानर्मकोडाग्रहसनपरोहासयन् प्रांकिभो कदहन

भुंकेपत्रिकनकघटितेपट्टसान् श्रीरमेशद्वंतिपाठत्वा - यांश्चतारत्तकामद्रुमांभवभुवांमंडनंमंडलानां सर्वांसां
 संपदांयन्निजगतिजगतामंगलमंगलानां हेमामन्नरथदूर्वादधिमधुलवणैष्टमुत्तार्यचार्यै - नारायणो रामचन्द्रोदिन
 करकरजिद्रत्नदीपावलीभि रितिभ्यात्वाधयात्राकिजपकृत्वा अमृततापिधानमसोत्थुत्तरापोशनदत्त्वा विश्वकसेना
 यनम इति जञ्चिष्ठशेषदत्त्वा हस्तौप्रक्षाल्यकरोद्वर्तनं दद्यात् इदंफलमितिफलं पूर्णफलमितितालूलहिरण्यग
 भैतिदक्षिणां मुकुटाद्याभूषणानिछत्राचमरादीनिपरिकल्प्य महानाराजनंकुर्यात् नाभ्यान्नासीदितिनमस्कारान्स
 त्स्वस्यासन्नितिप्रदक्षिणां यज्ञेनेतिपुष्पांजलिंदत्त्वा भगवन्प्रसीदितिनमस्कृत्यस्तुवीत ध्येयंसदापरिभवन्नमभीष्टदो
 हर्तार्यारूपदंशिवविरिचिनुत्तरारण्यभूषणार्तहंप्रणतपालभवाढिधपोतवंदेमहापुरुषतेचरणारविंदं त्यक्त्वासुदुरत्यजसु
 रेश्वितराजमलक्ष्मीधर्मिष्ठन्नार्थवचसायदगादरण्यमायामगदयितवेपिस्वतमन्वधावद्वंद्वेमहापुरुषतेचरणारविंदम् र
 श्रीरामचंद्ररघुपुंगवराजवर्धराजेंद्ररामरघुनायकराधवेश राजाधिराजरघुनंदनरामभद्रासोहमद्यभवतःशरणाग
 तोस्मि यस्यामलंघ्यपसदस्सुयशोधनायगायंत्यजस्तमपयोदिनिर्भेद्रपत्न्यः तत्राकपालवमुपालकिरीटजुष्टपादां
 बुज्जरघुपतेःशरणप्रपद्ये ३ नमोब्रह्मण्यदेवायरामायाकुठमेधसे उत्तमश्लोकधुर्ययन्यस्तदंडार्च्यतांप्रपद्ये इदंवि
 रदलश्यामोराभोजावलेचनः वर्ततेमानसेयस्यास्तसीतांप्रणमाम्यहंततःपुष्पांजलिंदत्त्वाकपिमुद्रांविधायप्रार्थ
 येत् यदात्रपासर्वगतहातातेभ्यानेनचेत परितेहितते स्तुत्यानवावाफपरतहातातेक्षमस्वसर्वममद्वेदेव आज्ञानादथ
 वाज्ञानादशुभंयन्मयाकृतं क्षतमहंसितस्त्वैदास्येनचग्रहाणमां श्रीगोविंदमुकुटकेशवाशिवश्रीवल्लभश्रीनिवे श्रीवैकुं
 ठसुकुंठकुंठिनखलत्वाभिन्नकुठोदय शुद्धयेयविधूर्तवर्तव्यलश्रीमाधवाधोक्षजु - श्रद्धावद्विवेहिनिस्त्वविविधिय गी
 राधरित्रीधर त्वमेवमार्किजनयस्त्वमेवमामुद्धरास्मात्पतितमवाधेः छिष्टकृपालेनदयारितचित्तेवत्तिहंहाकर्मवशो

हतोस्मि गजस्मादित्यपंचास्यशक्तिर्निहास्यरूपवान् ममकृतेनसर्वत्माभ्यः श्रीणातुचिद्वपुः ततउत्तरार्धे
 दद्यात् फलपुष्पांयुसपूर्णैर्यहीत्याशंसमुज्ज्वलं अशोकचूतकुसुमैर्युक्तचतुलसीदलैः अर्घ्यमंबरतु दशाननवधार्था
 यधर्मसंस्थापनायच परित्राणायसाधनाजातोरामः स्वयंहारिः गृहाणार्घ्यमयादत्तंभ्रातृ भे सहितोनघेतिततो
 यमियामेपुष्पांजलिदत्त्वायथाशक्तिपूजयित्वारात्रौजागरणंकुर्यात् इतिरामनवमिपूजाविधिः अथदर्शार्कृत्यततः
 प्रातःसमुत्थायस्नानसंभवादिकाः क्रियाः समाप्यविधिवद्गार्भपूजयेत्पूर्ववन्मुने ततोहोमप्रकुर्वीतमूलमंत्रेणमंत्रवित् पु
 र्योक्तप्रीठेकुंडेवास्याडिलेवासमाहितः लौकिकेभ्योविधानेनशतमष्टोत्तरततः साधयेनपायसेनैवस्मरन्नाममनन्य
 धाः अथविस्तरेणहोमविधिः तत्रयजमानः कृतिनित्यक्रियः शुचि परिहितवासादर्भपाणिः पीठोपविष्टः प्राङ्मु
 खोवाचंयतोहिराचभ्यप्राणनयन्पदेशकालौसंकीर्त्य रामनवमीव्रतांगसाज्यपायसहोमकरिभ्येइतिसंकरप्य तद
 गस्थडिलादिककरिभ्ये इतिसंकरप्य शुद्धगृहेऐशान्यांचनुरंगुलेव्रतमष्टादशांगुलविरुतंतहोमानुसरिणतद
 धिकंवाभयोव्रतस्थडिलकुर्यात् स्थडिलगोमयेनोपलिप्य यज्ञियशकलेनउदगायतां पश्चादग्नायतां
 तयोर्मध्ये उदकसंस्थाः प्रागायताः प्रादेशसमितास्तिस्त इत्युल्लेख्य तासुतच्छकलंडगप्रानिधायस्थं
 डिलमद्भिरभ्युक्ष्यशकलमात्रेभ्यां निरस्यापउपरुक्ष्य ततस्तैजसेनसृणमये नवापात्रयुग्मेन संपुटीकृत्यसुवा
 सिन्याः श्रोत्रिवागारास्त्वष्टहाद्वासामिदमाग्नेमाहृत्य स्थडिलादहिरात्रेभ्योनिधाय एह्यग्नेरुहगणैर्गोत
 मोन्निहिष्टुप जुष्टोदमूनाअग्नेयोवसुअनोग्निोस्त्रिष्टुप अग्न्यावाहनोर्विनिर्योगः एह्यग्नेरुहहोतानिपीदादब्धः
 सुपुरएनाभवानः अथतात्वारोदसीविश्वमिन्वेयजामहे सौमनसायदेवान् जुष्टोदमूनाअतिथिर्दुरोणइभ
 तेष्वन्नमुपयाहिविद्वान् विश्वाअग्नेअभिधजोविहत्याशक्रयतामाभरभोजनानि इत्यक्षतैरावाह्याच्छादनं

दूरं क्रूरं समस्त व्याहर्तॄणां परमेष्ठीं ० प्रजापतिर्देही ० अग्निप्रतिष्ठापनेविः ० उ० भूर्भुवः स्व रित्यात्मभिः
 स्वपाणिभ्यां पटसुलेखासुतत्कर्मसुतज्ञानकमग्निप्रतिष्ठापयामां रयग्निप्रतिष्ठाप्य प्रोक्षिते धनानि प्राक्षिप्य वेणुधम
 न्याः प्रबोध्य ध्यायेदैवं चत्वारिंशुं गावामदेवो भिक्षिषुप् अग्निमूर्तिं ध्याने वि चत्वारिंशुं गावो अस्य पादो द्वे शीर्षे सह
 स्तासो अस्य त्रिधा वद्वोऽपभरो रवीति महो देवो मर्त्या आ विवेश सप्तहस्तश्चतुःशृंगी सप्तजिह्वो द्विशीर्षकः त्रि
 पादप्रसन्नवदनः सुखासीनः शुचिः स्मितः स्वहातुं दक्षिणे पाशे र्देवीं वाभे स्वधां तथा विभद्वक्षिणहरे नरतुशकिमनं स्तुवं
 स्तुवं तोमरव्यजनं वा मेघतपाञ्च भारयन् आत्माभिमुखमासीन एव रूपो हुताशनः ण्षोहि देवः यदि शो नु सर्वाः पूर्वो ह
 जातः स उगर्भश्चतः स एव जातः स जनिष्यमाणः प्रत्यङ्मनस्तिष्ठति सर्वतो मुखः अन्नैवैश्वानरशान्दित्यगोत्रमेप ध्वज
 प्राङ्मुखममसन्मुखो भवेति ध्यात्वा ततो न्याधानं दध्यात् क्रियमाणे रमनवर्मा जतो यापनहोमे देवता पारं ग्रहार्थमन्या
 धानं करिष्यति संकल्प्य समिद्धयमादायास्मिन्नन्याहिते भौजातवेदसमाग्निमध्वेन प्रजापतिं वायारदेवते श्राज्येना
 गोधीमौ चक्षुषी श्राज्येनात्र प्रधानं श्रीराममणैस्तरशतसंख्याकाभिः साज्यपायसाहुतिभिः सीतां रामरम्यजननीं दश
 रथं रुद्रमणभरतं शत्रुघ्नं हनुमंतद्वयं शिरःशिखां कवचं नेत्रं अस्त्रं सुग्रीवं भरतं विभीषणं लक्ष्मणं श्रृगदं शत्रुघ्नजामवंतं
 धृष्टिं जयतं विजयं सुराष्ट्रं राष्ट्रवर्द्धनं शक्रोपं धर्मपालं सुमंतं इन्द्रं आग्निं यमं निर्ऋतिं वरुणं वायुं कुबेरं
 ईशानं ब्रह्माणं अनंतं वज्रं शर्कं दंडं खड्गं पाशं अकुशं गदां शूलं पद्मं चक्रं एताः प्रधानदेवताः
 प्रत्येकमष्टाविंशतिसंख्याकाभिरष्टाभिरासाज्यपायसाहुतिभिः श्रेष्ठेण स्विष्टकृतमग्निमध्वेन सन्नहनेन रुद्रमध्वेन
 श्वेदेवान्विषणुं अग्निं वायुं सूर्यं प्रजापतिं च एताः प्रायश्चित्तदेवता आज्यद्रव्येण ज्ञाताज्ञातदोषान्तिवर्हेणाथैत्रिवारमाग्नि
 सकृन्मरुतश्चाज्येनांगदेवताः प्रधानदेवतास्सर्वाः सन्निहितास्तु सांनित्रकर्मणा सद्यो यक्ष्ये व्याहर्तॄणां परमेष्ठीं

प्रजापतिर्दहती अन्वाधानसामिहोमेवि-
 तत्रायक्रमः प्रादेशमात्रान्पटुंशेद्वर्मान् रज्जुकरणाध्यगृहीत्वा तत्र दादशदर्भैः संधितपवनारंजं प्रादक्षिण्ये
 नक्तुः शपुनरन्वारं रज्जुं पुरं रज्जुद्वयं गृहीत्वा तद्वज्जुद्वयं सप्रादक्षिण्येन समन्था पुनरन्था रज्जुपूर्ववत्कृत्वा प्रादक्षिण्येन
 त्रिवर्तं समस्याये प्रादक्षिण्यं अधिकृत्वा तां रज्जुमुदगन्थां चित्त्यतत्र प्रादेशमात्रान्मुष्टिपरिमितान्दर्भां निधाय तया
 रज्ज्वा तान्दर्भान् द्विरावेष्ट्य रज्ज्वयेण तद्वज्जुमूलसकृदवेष्ट्य तद्वज्ज्वग्रशेष पूर्वमावेष्ट्य रज्ज्वधस्तत्र त्रिवीथान्मि
 दं मे सदा यत्तत्तत्पयश्चाद्रागत्परिनिदंभ्यात् ततः पूर्ववदन्यां त्रिवर्तारं रज्जुं कृत्वा दगन्थां वितरय तत्र पलाशखदि राधन्य
 तनयुष्टियत्तदशरुयद्विप्रादेशप्रमाणं पंचदशसमिदात्मकमिध्मं प्रागग्रं निधाय तयारज्ज्वत्सकृदावधुः पयतनस्य
 पश्चाद्वा गोदपरिनिधाय ततश्चाग्रिमपयतनाद्वाहिः सोदकेन पाणिना ग्रेयमारभ्य शानपथं तं परिसमूह्य ततः प्राच्यामुदग
 भेदक्षिणरथां प्रागग्रैः प्रतीच्यामुदगग्रैरुदीच्यां प्रागग्रैर्दर्भैः परिरुत्तुणयात् पूर्वपश्चिमपरिरुत्तरणमूलयोरुपरिदक्षिण
 परिरुत्तरणान्वाहोरथरुतादुत्तरपरिरुत्तरणं एवमग्निपरिरुत्तीर्थं कांश्चिदुत्तरतो दर्भानास्तीर्थान्मेरेशानि मारभ्य पूर्ववत्प
 र्दं पदं भेषूत्तरतः पात्राणि न्यचिसादयेत् दक्षिणसव्यपाणिभ्यः क्रमेण चरुरथाली प्रोक्षयौदवीं ज्वर्यौ प्रणीता ज्यपात्रे
 इहमावर्हिर्पोशुर्पृष्ठपात्रिने उलूखलमुसले प्रोक्षणीपात्रं च मानिकृत्य प्रादेशमात्रानधायान्निः पूरयित्वा गृष्टोपक
 निष्टिकाभ्यामसंसृष्टे गृहीत्वा त्रिरूपय पात्राण्युत्तानानि कृत्वा दर्भैर्विस्त्रस्यन्निः प्रोक्षयेत् प्रणीता पात्रमग्नेः प्रत्यङ्मुनि
 धाय तत्राप्यवने निधायोदकं पूरयित्वा गंधपुष्पाक्षतानि दक्षिण्य अस्मिन्कर्मणि ब्रह्माकृताकृतावे- यजमानस्तत्प्रणीता
 पात्रानासिकासमीपे नीत्वा ततो ग्रेर्दर्भेषु निधाय अन्वैर्दर्भैराच्छादयेत् तेषां त्रिवर्तयुर्निधाय श्रीराममुद्दिश्य तत्प्रणीच
 तुरोमुष्टी त्रिरुप्येतरदेवताभ्यः सीतां पुरं वा जुष्टिर्नैव पातीत्यादि चतुरश्वतुरमुष्टी त्रिवर्तयेत् श्रीरामाय जुष्टं प्रोक्षामीति

तथैवसीतायैत्वाजुष्टप्रोक्षामीतिमंत्रेणप्रतिद्वैतंचतुः संसृष्टं प्रोक्षं पश्चात्प्रत्यगुर्ध्वं वेत्तुः प्रोक्षं लोभिकं कृष्णान्जिन उलूखलं
निधायोलूखलनिरुतर्वाहीन्मुसलेन चिरवहतात् त्रिःफलिकृतं स्तंडुलान्प्रपासि श्रपयेत् असंस्कृताग्नौ श्रपणपक्षे
सूर्यादीनां चतुर्णामेवापदिनांच निवृत्तिः पर्याग्निकरणस्य तु तेषां विज्ञेयं त्रिधा जप्यं त्रिधा प्राजप्यं पुरतः संस्था-
प्य तत्र विलीना जपं निक्षिप्य ततः परिरस्तरणाद्वाहिरुत्तरतोन्निरंगायानपोह्य तेष्वजपपात्रं निधाय वामहस्ते दर्भाग्रद्वयं धृ-
त्वा ज्वलता दर्भात्तमुकेनावज्वाल्य दर्भाग्रद्वयमंगुष्ठपर्वमत्र प्रक्षालितं तत्र निक्षिप्य ज्वलता तेनैवोत्तमुकेन चरुसहि-
तं त्रिः पर्याग्निकुर्यात् उत्तमुकं निरस्याप उपरपृश्य जपं कर्पसं विबोदमुद्धारस्यांगारानग्नौ प्रक्षिपेत् ततो गृष्टेपकनिष्ठिका-
भ्यामुत्तानाभ्यां पाणिभ्यां पावित्र्यं असहते धृत्वा सवितुष्टाहिरण्यसूतपः सविता पुरज्जलिष्क आजप्य स्योत्पवने वि-
वितुर्वः प्रसवद्वह पुनान्मयाच्छिद्रेण पावित्र्येण वसोः सूर्यस्य रश्मिभिः प्रागुत्पुनति सकृन्मंत्रेण द्विरुत्तरं पावित्र्ये अग्निः
प्रोक्षयाग्नौ प्रहरेत् अग्नेः पश्चात्परिरस्तरणाद्वाहिरात्मनोऽग्नेभ्यः प्रोक्ष्य भुवि वा हिः सन्नहर्नारज्जुमुदगाग्रावितरयतद्वाहिः प्रा-
गप्रमुदगापवर्गमास्तीर्य तत्राजप्य पापनं कृत्वा सकुशौ दर्वास्तु वाग्नौ प्रताप्य भूमौ दर्वा निधाय स्तुवा विलग्न दर्भाग्नौ प्रागप-
वर्गं विःसृज्य स्तुव पृष्ठदर्भाग्रोत्तरमाभिमुखं त्रिः संसृज्य कुशमूलेन पृष्ठादारभ्य विलपयंतं दंडं त्रिः संसृज्य प्रोक्ष्य प्रताप्य
धृतादुत्तरतः स्थापयेत् तथैव दर्वा संसृज्य स्तुव स्योत्तरतो निधाय तान्दर्भानाग्निः प्रोक्ष्याग्नौ प्रहरेत् ततः स्तुवेण जप्य यद्वा
शतं हविरेभिषार्थं दुग्धास्यां गन्ध्या जपयेन्मन्त्रेण तत्त्वादि क्षिण्वार्हं ध्यासाद्य पुनरभिषार्थं सहस्रपणपेक्षं पात्रांतरं च मुह-
येदं श्रीरामायण्यादिव कर्तां पृष्ठयाग्नौ संसृज्य गंधपुष्पाक्षतैरग्निमर्चयेत् त्रिधा निध्यानि न इत्यनयोर्वसुश्रुतोऽग्निश्चिदुप-
श्रयर्चने वि-विध्यानि नोदुर्गं हाजातवेदः सिंधुननावादुरिता तिसर्पिः अग्ने अत्रि विनमसाग्रहणा न्नास्माकं बोध्यवितानूना-
यस्त्वाद्वा कारिणामन्यमानो मर्त्यैर्मर्त्यो ज्योहर्वा मि जातवेद्यो यशो आरुमा सुधेहि प्रजाभि रग्ने अमृतत्वं मर्यामि न्य

भयं प्रतिपादं प्रातिदिशं प्राचरभ्यर्च्य यस्यैवं सुकृत इत्यस्य वसुशूनोऽग्निष्टिष्टुप् अग्न्युप्रस्थाने विधेयं स्मैत्वं सुकृते
 जातवेद उलोकमन्नेकणवस्येतं अभिनंसपुत्रिणं वीरवतं गोमंतं रथिप्रशस्ते त्वस्ति इत्युप्रस्थायारमानं चालं कृत्य ह
 स्तं प्रक्षालयेधमसन्नहर्निरजुतजैव निधायेधममादाय मूलमभ्येभिध्वभिध्यायेयंत इधम इत्यस्य मंत्रस्य वाग्मदेवो जातवेदाश्च
 ऽग्निष्टिष्टुप् इधमहवने वि इयंत इधमश्वात्मा जातवेदस्तेनेधमस्त्वर्द्धय चारुस्मान्न जयापशुभिर्ब्रह्मवर्चसेनावाधेन ममेध
 यस्त्वाहेति दुर्वा जातवेदसे मय इदं अथ स्तुवेणाज्यं गृहीत्वा परितरणा यवकोणमारभ्याग्निघ्नी पर्यंतं प्रजायतये इति म
 नसारमरन्त्वाहेत्युद्यार्थं चिच्छेदेनार्जवेनार्जवेनाज्यधारापद्मौ इधमौ इधमदारुणिष्ठा वयन्हुत्वा पुनराज्यं गृहीत्वा
 परितरणं नैर्ऋत्यकोणमारभ्यैशानी पर्यंतं तथैव बहुत्वा उभयन्न प्रजापतये इदं नममेति यथा क्रतेण यजेतः पुनराज्यमदायाद
 येत्स्वाहेत्युत्तरपार्थं पुनराज्यमादाय सोमाय स्वोहेत्यग्नेर्दक्षिणपार्थं मय इदं सोमायेदं नममेति यथा क्रतेण यजेतः पुनराज्यमदायाद
 तोयजमानश्चोत्तरशतसंख्याहति पर्याप्तं सज्यपायसं द्रव्यं श्रीशमाय तथा प्रातिदैवतं मष्टा विशतिसंख्याहति पर्या
 ससाज्यपायसं द्रव्यं चतुर्थ्येतेभ्यः सीताप्रभृतिभ्यो नमोति साक्षत जले नृणां कुर्यात् ततो राममंत्रस्य ऋष्यादिरमर
 णं पूर्वकैतेनाष्टोत्तरशतसंख्यः साज्यपायसहोमः कार्यः करणीयो वा आचार्यहस्ते नदीक्षारहितस्तु पूजामिव होममपि
 द्विकमंत्रेण वा कुर्यात् वैदिकपक्षे तद्विष्णोरिति मंत्रस्य मेधा तिथिर्विष्णुर्गार्ग्यग्रीरामनवमी व्रतं गसाज्यपायसहोमे वि
 तद्विष्णोः परमं पदं सदा प्रशयति सुरयः दिवी वचश्चरत तं स्वाहेति होमः कार्यः द्वितीयपक्षे उर्ग्रीरामाग्रस्त्वहेति ततः
 उर्गसीतायै स्वोहेत्येवं प्रणवादि स्वाहाकारं तमैत्र्यैः अत्येकमष्टा विशतिसंख्यासाज्यपायस्य स्वाहर्तुं हेत्वा स्विष्टकृदो
 मं कुर्यात् द्रव्यामुपस्तीर्या हविष उत्तरार्द्धात् पूर्ववदा ततो भूत्वा न्युज्यामिरं गुळीभिः सैविवष्टकतमवदाज्य
 र्ध्यालो रिश्वतमनभिधायं दैवैर्हिरभिधायं पदस्वेत्पूरय हिरण्यगर्भं ऋषिः अग्निर्विष्टकृदेवताः

अतिधृतिः छंदः । स्वष्टकद्विमावांनियोगः यदस्यकर्मणो न्यारीरिवयद्वा न्यूनमिहाकर । अग्निष्टुप्स्विष्टकृद्विद्वाः सुर्वस्विष्टकृतंसहृतं करोमे । अन्नयोस्विष्टकृते । सहृतहुते सर्वप्रायश्चित्तार्हृतीनां कामानां । समर्द्धयित्रे । सर्वाज्ञः । कामान्समर्द्धयत्नाहा । अग्नेरीशानदेशे जुधात् । अग्नोरिवष्टकृददं पंचादताप्रधानहोममभ्यापूर्वार्द्धात्पेथा । र्द्धाद्विभिरवयति । स्विष्टकृतउत रार्द्धात्पूर्वार्द्धाद्विष्टरपनिदद्वत्यमानं । तत्तद्वधमवंधनरज्जुं विस्त्रस्य रुद्रायपशुपतये स्वाहोतिहिरवा । रुद्रायदंतममेति त्वत्पापउपसृष्टय । स्तुवेणाभ्यमादाय । अयाश्चेत्यस्य विमदोया अग्निः पकिः । प्रायश्चित्तहोमे विनियोगः । अयाश्चाभ्यस्य नभिश्रास्तिपाश्चसत्यमित्यमय । अपसाचपसाकृतोया ह्वंयमहिपे । यान्ते धोहिभेषजं रवाहा । अन्नये अयसहृद अतो देवा इति द्वयोर्मेधातिथिराध्यायदेवदेवता द्वितोयाया विष्णुर्गार्ग्यर्वाप्रायश्चित्तहोमे विनियोगः । उं ततो देवा अत्रंतु नोपतो विष्णुर्विचक्रमेष्टयिष्यः । सप्तधामभिः स्वाहा देवेभ्य इदं । इदं विष्णुर्विचक्रमेष्टयानिदधेपदंसमूहमस्य पा॥ सुरे स्वाहा विष्णवे इदं । ऽयस्वतसमस्वतसस्तंवाहतीनां । विश्वामित्रजमदाग्रिभरद्वाजभगवन्नुपयः । अग्निवयुसूर्यं प्रजापतयो देवता । गायत्र्युष्णिगानुष्टुप्पुष्टहृत्पंछंदांसि । प्रायश्चित्तज्यहोमे विनियोगः । उं भूः स्वाहा । अन्नय इदं । उं भूवः स्वाहा । वायव इदं । उं स्वः स्वाहा । सूर्याय इदं । उं भूर्भुवः स्वः स्वाहा । प्रजापतये इदं । अहोपेताः सताज्याहृतीर्जुह्यात् । मवधिपर्यासादिनिमित्ते प्राप्ते दांपे । अनाज्ञातमिति मंत्रस्य हि रण्यगर्भं ऋषिः । अग्निर्देवतानुष्टुप्छंदः । प्रायश्चित्तज्यहोमे विनियोगः । अनाज्ञातं यस्य क्रियते भिक्षुः । अग्नेतदमाकल्पयत्वं हि वेत्थ यथा तथ स्वाहा । अन्नय इदं । पुरुषसंमितो यज्ञो यज्ञः । पुरुषसंमितः । अग्नेतदस्य कल्पयत्वं हि वेत्थ यथा तथ स्वाहा । अन्नय इदं । पत्याकन्येयापत्यास्त्रितो मिस्त्रिष्टुप् । प्रायश्चित्तज्यहोमे वि० पत्याकन्यामनसादानदक्षायजस्यमन्वेते मर्त्याः । अग्निष्टुक्ता ऋतुर्विद्वज्जानानां यजिष्ठदेवाः ऋतुशोयजातिस्वाहा । अन्नय इदं यद्वा देवा अभितयामरुतास्त्रिष्टुप् प्रायश्चित्तज्यहोमे वि० यद्वा देवा अतिप्राधान्यानिवाचा यत्रय

तोदेवहेलातडनं श्ररायोश्रमंश्रभिदुलनायेन्यत्रास्मन्मरुतरतातेधेतनुस्वाहामरुद्भयइदं सर्वप्राप्यश्चितंकरिष्ये
 भूर्भुवःस्वःस्वाहाप्रजापतयइदं ततोयजमानश्रस्यकर्मणः सपूर्णतासिभ्यर्थपूर्णहृतिहोष्यमिनिसंकल्प्यदादशय
 हतिनाष्टयहतेनचतुर्थहतेनवाज्येनस्त्रवंपुरयित्वा तदुपरि वस्त्रादिपुतं चंदनादिभूषितंफलंनिधाययजमानान्वार
 ष्यःश्राचार्थस्तिष्ठन्पूर्णहृतिजुह्यात् समुद्रादूर्भिरित्येकादशर्वस्यसूक्तस्यगौतमोवामदेवश्राद्यास्तिष्टुप्श्रंत्त्याजगत्
 पूर्णाहृतिहोमेवि० उ०समुद्रादूर्भिमधुमंडारदुपाळंशुनासमसृतत्त्वमानट्यतस्थनामगुह्यंयदरिताजिह्वादेवानाममृन
 स्यनाभिः वयंनामप्रवृत्तामाधृतभयास्मिन्यज्ञेधारयामानमोभिः उपब्रह्माशृणुबुधस्यामानंचतुः शृंगोदमीद्वौरएतत्
 चत्वारिंशुगास्त्रयोश्रस्यपादाद्देशीर्षसतहस्तासोश्रस्य त्रिधावद्धेष्टुधभोरैरर्वातिमहेदिवोमर्त्याश्राविवेशात्रिधाकृतं
 पाणिभिरुग्रहामानंगविदेवासोवृणमन्वविदंन् इद्रएकक्षुर्मृएवंजपानवेनादेकक्षस्वधयानिष्टतक्षुः एताश्रर्षतिहद्या
 त्समुद्राच्छतव्रजादिपुणानाचचक्षुवृतस्यधारश्रभिचकशोमिहिरएययोवेतसोमभ्यश्रासांसंभ्यक्रुस्तुवंतिसरीतोनि
 धेनाश्रंतर्हदामनसापूयमानाः एतेश्रर्षैर्युर्मयोधृतस्यमृगाइवक्षिपणोर्गपमाणः सिंधोरिव प्राध्वनेशुयनासोवात
 प्रमियः पतपतियह्लाःधृतस्यधारश्ररुपोनवाजीकाष्टामिदूर्मभिः पिश्वमानः श्रभिप्रवंतसमनेवेयापाःकल्पया
 एयःस्मयमानसोश्रिशेधृतस्य धाराःसमिधोनसंतताजुपाणेहर्षति जातवेदाः कन्याइव वहतु मेतवानुश्राव्यंजा
 नाश्रभिचाकशोहिष्यत्रसोमस्यूतेयत्रयज्ञोधृतस्यधारश्रभितन्यवते श्रभ्यशत सुष्टर्तिगव्यमाजिमस्मासु भद्राद्रिवि
 णानिधतइमंयज्ञंनयतदेवतानिधृतस्यधारश्रभ्यमन्यवतेधामतेविश्वंभुवनमपिश्रितमंतः समुद्रहृदंतारायुपिश्रपाम
 नीकेसामिधेयदाभूतस्तदश्याममधुमंततदूर्मिस्वाहा श्रपरिमितधारांस्त्रवताद्रव्याघ्रेणसावशेषहुताह्यइदंनममेतित्य
 क्कोविज्योतित्येन्यस्यजातोवशाक्कविः श्रग्निर्देवताजिह्वप चंदःहोमेविनि० विज्योतिषावृताभान्यग्निरविर्विंध्यानि

निरपदशपूर्वदेशावरैः रामदूर्वादलश्यामंपद्माक्षपीतवाससं रतुवतिनानभिर्दिव्यैर्नतसंसारिणोजनाः रामाय
राममद्भाषरामचंद्रायवेधसे रघुनाथायनाथायसीतायाःपतयेनमः इमंमंत्रमहादेविजपन्नेदिवा निशं सर्वपापवि
निर्मुक्तोविष्णुसायुज्यमाप्नुयात्

॥ इति श्रीपद्मपुराणेउत्तरखंडेहरगौरीसंवादेश्रीरामचंद्रस्याष्टोत्तरशतनामस्तोत्रम् ॥

श्रीरामचंद्रायनमः

अस्यामेव नवभ्यां कालोत्तरो कंभातकाव्रतं चैत्रशुक्लनवम्यां तं मातृव्रतं समाचरेत् चतुःषष्टिरतुसंपूज्याभिरवेणुसम
न्विताः स्नानाधवल्लनैर्वेद्यैः प्रभृतैः सुसितैः शुभैरित्युपक्रम्य नवभ्यां पूजयेद्यरतुनासिचाश्वयुजे सदा अरुद्धितप्रभा
वरतुभवेदेवनसशयइत्यादिहेमाद्रौ स्पष्ट इति मातृव्रतं अस्यामेव भद्रकालीपूजनमुक्तं कल्पतरौ ब्राह्मे चैत्रे नव
भ्यां शुक्लायां भद्रकाली महावला योगिनीनां तु सर्वसा माधिपत्ये भिषे चिता तस्मात्तां पूजयेत् तत्र सोपवासो जितोद्दिपः
विधिर्त्रैर्वलिभिर्मत्तया सर्वासु नवमिषु वेति चैत्रशुक्लनवभ्यां चतुष्पाट्टियोगिनीपूजा तासां नामानि आगमशास्त्रादौ
उल्लिख्यार्थेनमः १ मंगलयै. २ भद्रायै. ३ धूर्व्यै. ४ शार्व्यै. ५ क्षमायै. ६ शिवायै. ७ सिद्ध्यै. ८ पुष्ट्यै. ९
उमायै. १० ध्रियै. ११ रत्यै. १२ दीप्तायै. १३ कांत्यै. १४ यशस्विन्यै. १५ लक्ष्म्यै. १६ ईश्वर्यै. १७
दुर्ख्यै. १८ सिद्ध्यै. १९ जयायै. २० ब्राह्म्यै. जयंत्यै. २१ अपराजितायै. २३ जितायै. २४ मानस्यै. २५
श्वेतायै. २६ दिव्यै. २७ मायायै. २८ महामायायै. २९ मोहिन्यै. ३० रतिलालसायै. ३१ तारायै. ३२
विमलायै. ३३ गौर्यै. ३४ शरण्यायै. ३५ कौशिक्यै. ३६ मर्त्यै. ३७ दुर्गायै. ३८ क्रियायै. ३९ अरुंधत्यै. ४०
घंटायै. ४१ कर्णायै. ४२ कापालिन्यै. ४३ रौद्र्यै. ४४ काल्यै. ४५ मयूर्यै. ४६ त्रिनेत्रायै. ४७ मुरुपायै. ४८

वहुरुपायै- ४९ रिपुहायै. ५० अंकिपायै. ५१ चर्चिकायै- ५२ सुरपूजितायै- ५३ वैश्वरवत्यै. ५४ कौमार्यै- ५५ महालक्ष्म्यै. ५६ कार्तिक्यै. ५७ शिवदूत्यै. ५८ चामुण्डायै. ५९ ब्रह्माण्यै- ६० दम्पायै- ६१ माहेश्वर्यै- ६२ वैष्णव्यै. ६३ वाराह्यै. ६४ उर्मैरवायनमः एताभैरेणसहपूज्याः इतिमातृनवमीव्रतं ॥ चैत्रशुक्लदशम्या धर्मराजपूजानारदीये चैत्रशुक्लदशम्यानुधर्मराजंपूजयेत् तत्कालसंभवै.पुण्यै.फलैर्गंधादिभिरतथा सोपवासश्चैकभक्तोपूजयित्वादिजोतमान् चतुर्दशततस्तेभ्यःशक्त्यादयाच्चदक्षिणां एवं.कुरुतेविप्रधर्मराजस्यपूजनं सधर्मस्याज्ञायागच्छेदेवै.साधर्म्यमच्युतः धर्मराजमुद्दिश्यचतुर्दशविप्राणांपूजाकार्यं तत्रमंत्रः यमायधर्मराजायसुखवेवांतकायच वैश्वरवतायकालायसर्वप्राणहरायच उद्दिंशायनीलायदधायपरमेष्ठिने वृकोदरायचित्रायचित्रगुतायवैनमः पाशहरतायदेवेशसपरिवारायतेनमः अथचैत्रशुक्लदश्यादौलोरेसवडकीब्राह्मे चैत्रमासस्यशुक्लपामेकादश्यांतुवैष्णवैः श्रांदोलनीयोदेवेशःसलक्ष्मीकोमहोरसवैः अस्यांनुसिंहपरिचर्ययामपिगालद्वेषेयः चैत्रेमासिसितेपक्षे दक्षिणाभिमुखंहरिं मासमादौसमभ्यर्च्य मासमांदोलयेत्कलौ दोलारुदश्चभगवानवश्यंसांलोक्याधिभिः प्रपक्षयार्थमिश्चालोकनीयः तथाचोक्तंत्रैव ' ' दोलासंस्थं चयैकगुणं पश्यंतिमधुमाधवे क्रीडतिविष्णुनासाद्धैवेकुठेदेववंदिताः दोलारुदचपश्यांतकृष्णकलिमलापहं अपराधसहस्रैस्त्वमुक्तास्तेष्वर्णेनकेते पूर्णमश्रांदोलने दोलारुदस्यपुरातानगरणमपिकुर्यात् तथाचतत्रैव दोलारुधितस्य कृष्णस्ययेमेकुर्वंतिजागरं सर्वपुण्यफलावाप्तिर्निर्मेपैकैणजायते पद्मपुराणे क्षणंतुयज्ञफलदंघाटिकातुचतुर्गुणाः ग्रहरःकोटिगुणितच्चतुःसंख्यानंदंयते इयचैकादशी कामदा पद्मललितास्याच । तदुक्तेनारदीये चैत्रस्यशुक्लैकादश्यांसोपवासोजितोद्विद्यः कृत्वाचनियमान्सर्वान्वक्ष्यमाणान्द्विजत्रये द्वादश्यामर्चयेद्भक्त्यावासुदेवं

सनातनम् उपचारैः पोडशाभिस्ततः संभोज्ययाडवान् दत्वा च दक्षिणां भ्यो विसृज्या शीतं चरवयं इयंतुकाम
 दानामसर्वपातकनाशिनी भुक्तिमुक्तिप्रदाविप्रभक्त्या सम्यगुपोषिता अथास्या कथा वाराहपुराणे पद्मपुरा
 णे च युधिष्ठिर उवाच वासुदेवनमस्तु भयंकथयस्व ममाश्रितः चैत्रस्य शुक्लपक्षे तु कानामैकादशी भवेत् श्रीकृष्ण
 उवाच शृणुष्वैकमनाराज न कथा मे ता पुरातनी वासिष्ठेयाम कथय तं प्राग्दिलीपाय पृच्छते दिलीप उवाच
 भगवन् ह्येतुमिच्छामि कथयस्व ममाश्रितः चैत्रे मासि सिते पक्षे किं नामैकादशी भवेत् वासिष्ठ उवाच शृणुष्वैक
 थयिष्यामि व्रतानामुत्तमं व्रतं पापघनघयं शुष्कमाद्रौ वै बहु जन्मजं सकलं दहते सोयं हरिवासरपावकः चैत्रस्य वि
 श्वे पक्षे तिथिरेकादशी तु पात्रेया कामप्रदानां सा सा मह पापनाशिनी शृणु राज न कथा दिव्यां पापघ्नीं श्रुति सौख्य
 दां पुराणागपुरेभ्यः हे मरत्न विभूषिते पुंडरीक मुखानां गानि वसति मदैकदाः नागरत्नं पुंडरीकाख्यो राजा रज्यं
 चकार च गंधर्वैरप्सरसोभिश्च सेव्यमानो दिवानिशं वराप्सरसोऽपि ललितापद्मरागोपयोगी भूता ललितोऽपि स गंध
 र्वोयुवाकामो मदैकदाः उभौराभेण स पृथगैव पतोकामो हितौ रमते तौ तु स्य गृहे धनधान्यसमाकुले ललिता च
 त्सल्येनो ह्यसा सीरसललित रत्नदा ललितस्य च रत्नाते सालाशां सा ह्यललिताभूषां पुंडरीकादयो नागावर्तते सदसि रफु
 ट ललित रत्नं तु रश्मि वक्रु रतां गानमुत्तमं गान कर्त्तुं सललितः स स्मारललितोऽपुनः कामबाणवशात्त पुंडरीकस्य चा
 श्रुतः गानं कर्त्तुं न सरखलितो ललितो भवेत् संस्मरन् गंधर्वकुलरत्नं स सर्वविद्याविशारदः तस्य भावं तु तत्र रथः कर्को
 टो ज्ञातवांस्तदा कर्कोट उवाच शृणुष्व पुंडरीकाख्यमवाक्यं तु सांप्रतं ललितस्य च वयाभाधो विज्ञातो गानवाप्र
 भो कर्कोटकवध श्रुत्वा पुंडरीकोमहोरगः ललितं भर्त्सयामास ललितागतमानसं रौद्रो भूत्सतदानागो दुर्निरी
 द्यो भयंकरः शयापललिततूर्णैको धिसरकलोचनः राक्षसो भवदुर्वृक्षे कव्यादः पुरुषादकः यतः पतुर्विशो जाता

नायमानेममाग्रतः ललितायावशंप्राप्तः किञ्चएनरत्वयाकृतं वचनातस्म्यनागरस्यराक्षसः सोभवत्क्षणात्
 रौद्रानतोविरूपाक्षोदीर्घकायोभयंकरः योजनायतकायश्चकंधरांसमुखस्तथा चंद्रसूर्धनिभाक्षश्चपर्वतोपमम
 स्तकः गुहाप्रतिमगंधीरनासारंध्रभयंकरः चपलोष्ठस्तीक्ष्णदंतोयोजनानायामविग्रहः ईदृशोराक्षसोभूत्वाक
 द्रेणविपिनगतः चिंतयामासललितापतिराक्षसविग्रहं ध्यायमानातेमाभूमहादुःखान्निधमधगगा किंकरोमिकेग
 द्धामिपतिशापेनमोहितः इतिसंचित्यललितासौरुच्यंनलभतेस्मसा राक्षसःसविरूपाक्षोनागराज्ञासयोजितःआम्य
 माणोदिवारात्रंनसुखंलभतेस्मसः ललितातंवियोगार्तावर्तयतीपातिमुहुः वञ्चामविपिनेयोरुरदंतीकरुणशर्नैः ए
 कादातुश्चपर्वतोसाधैवपर्वतमस्तके रम्यमाश्रममासाद्यदर्शतपसिस्थित शृंगिसंशंमुनिं तजसर्वभूतहितेरतं दृष्टातु
 तंमुनिं तंचतत्पार्श्वेसावयौशर्नैः मुनिर्दृष्ट्वाथतरयाग्रेविनयावनताभवत् तामुवाचमुनिः शृंगीकात्वंकस्यसुताशुभे
 किमर्थमिहसंश्रान्ताकथयस्ववरानने ललितैवाच गंधर्वोवीर्यधन्वाख्येयोरिततस्यसुतास्म्यहं ललिताख्य
 मुनिश्चेष्टपत्यर्थमिहचागता पतिर्नैललितोनास्मामदासकमना कुधीःपुंडरीकाख्यनागेनशशोरिक्षसतांगतः तदा
 प्रभुतिमेवब्रह्मन्नसुखंजायतेकचित् तद्वर्तमुनीशार्दूलकथयस्वप्रसादतः यस्यप्रभावात्तरयापिराक्षसद्वंप्रपा
 स्यति मुनिरुवाच चैत्रमासस्यचाद्यैवशुक्लापक्षेहिजायते नाम्नासापद्मललिताकथितैकादशीवधैः त्वयासै
 कादशीभद्रेक्रियतांपतिमुकये कृत्वाचतत्पुण्यफलं संपूर्णैतस्यदीयतां दत्तेपुण्येक्षणादेवप्रेतत्वंयास्यतिक्षयं इ
 ति श्रुत्वा मुनेर्वाक्यविनयावनतास्थिता शक्ररोहिधिनोसम्यगललितैकादशीव्रतं विप्रस्यैवसर्मापेतुमुरारेरग्रतो
 मुदा इतिवाक्यंजगादासौपत्युःसंतारणाय च मयाचयकृतपुण्यपत्येदत्तददध्युत तेनगोविंदमेपत्सुरोक्षस
 त्वप्रणश्यतु दत्तपुण्येत्तयापद्मललितैकादशीभवं इतिज्ञात्वातुरार्जुनोऽर्कतव्यासाप्रयत्नतः राक्षसत्वंगतस्य

कृणुते महिंस्वाः प्रादेर्विमायाः सहते दुरापाः शिशोतिष्ठंगिरक्षसे विनिक्षिप्य हाः अनेनावाशिष्टं सर्वं दुःखाग्रय इदं नममे
 त्यक्त्वा विश्वभ्यो देवेभ्यः स्वहिंते संस्तुवाह्वत्वा विश्वभ्यो देवेभ्य इदं अथ पूर्वमासादितं पूर्णपात्रं आस्तीर्णवाह्निं पिदाक्षिण
 पाणिना निधाय तत्र गंगादिपुण्यनदीः स्मृत्वा दक्षिणपाणिना भिमशान् पूर्णमसिपूर्णं भूयाः सुपूर्णमसिपूर्णं
 भूयाः सदसि सन्ने भूयाः सर्वं नसि सर्वं भूयाः आक्षितिरसि मा मे दृढतिजा पित्वा प्राच्यादिपंचदिक्षुकुशाग्रैः प्रादक्षि
 ण्यक्रमेण उदकमुद्धक्षेत् प्राच्यादिशि देवाद्भ्यो विजो मार्जयतां दक्षिणस्यादिशि मास्यः पितरो नार्जयतां प्रतीच्यादि
 शिग्रहाः पश्चादेव मार्जयतां उदीच्यादिश्यापञ्चोपधेयवन्नस्पतयो मार्जयतां उर्द्ध्वादिशि यज्ञः संवत्सरः प्रजापतिर्मा
 र्जयतां ततः स्वर्वाशरीरकुशाग्रैरभिषिच्येत् भिर्भैः आर्घ्यान् आस्मानि त्यस्य देवश्वाङ्गापस्त्रिष्टुप् मार्जने विनिर्योगः
 आर्घ्यान् आस्मान्मातरः शुधयतु वृते नमायत ध्वः पुनंतु विश्वं हरिप्रप्रवहंति देवी रुदिदाभ्यः शुचिरापूत एमि इदमाप
 इत्यस्य सिधुर्द्वापञ्चो नु पुमान्मार्जने विनि. इदमापः प्रवहता यत्किंचिद्दुरितं माये यद्दामभिर्दुद्वाहयद्वा शोफ उता न्यून
 सुमिन्नि यान् आपञ्चोपधेयः संतुः दुर्मित्रास्तस्मै संतु योस्मान् दोष्टेयं च वयं द्विष्मः ततो यजमानो वा मर्त्यो स्थित पत्न्यं ज
 लौ स्ववामकरे च पूर्णपात्रस्थं जलं माहं प्रजापरा सिधयानः ममावरीरस्थान समुद्रं वो निनयानि सं पाथो अपथिभ्यः कं भु
 द्योत्तया प्राच्यदुमुरां निषिच्य तज्जलं वर्हिषि निषिच्येत् ता आपः समुद्रं गच्छंतीति ध्यात्वा ततो यजमानो नैवायं वदं शं
 स्थितः उच्यते स्वरश्च मं यज्ञोपचते नमश्च यते न्यूनं त उपयज्ञोतिर केतस्मै तेन महत्पुण्यं प्रयाय परितरणा निविमूज्य परि
 समूह्य पर्वुर्य विधा निवद्वत्यग्निमलं कृत्य मानसतो केकुत्सोरुद्रो जगती विभूतिग्रहणे वि. मानसतो केतने यमान
 आयापेमानो गोपुमानो अश्वपुरिरिषः मानो वीरान् रुद्रभाभि नो वधोर्हं विष्मंतः सदभित्वा हवामहे इत्यनेन वि
 भूतिं ग्रहीत्वा उच्यते पुंजमदग्नेर्ल्लोटे कश्यपस्य अयः पुषमिति केठे अगस्त्यस्य आयापुषमिति नाभौ यदेवानां आ

युपमितिदक्षिणस्कंधेतन्मश्रस्तुभ्यायुपमितिचामस्कंधे शतायुषमितिशिरसि ततःस्थापितानांदेवतानांउत्तरपू
 जनंकृत्वाचाधैयांघादिभिः संपूज्यप्रतिमादानतस्मैकुर्यात् आचार्यायदक्षिणां ब्राह्मणभोजनभूयसीचदत्त्वा यस्य
 रमयेतिपटिक्वाकर्मेश्वरार्पणंकुर्यादिति इतिहोमविधिः समाप्तः ॥ ततोभक्त्यासुसंतोष्यआचार्यपूजयेन्मुनेकु
 ङलाभ्यांसुरत्नाभ्याभंगुलीयैरनेकधा शंघपुष्पाक्षतैर्वस्त्रैर्विचित्रैःसुमनो हरैः ततोराभंस्मरन्दद्यादेतंमन्त्रमुदीरय
 न् इमांस्वर्णमयोरामप्रीतिमांसमलकृतविचित्रयस्त्रयुगच्छन्नांरामोहंराधवायते श्रीरामप्रीतयेदास्वयेतुष्टोभवतुराधव इ
 तिदत्त्वाविधानेनदद्याद्दक्षिणभुवंग्रन्थेभ्यश्चयथान्यायंगोहिरण्यादिशक्तितः दद्याद्वासेयुगंधान्धयथाविभव
 माहतः ब्राह्मणैःसहभुंजाततेभ्येदद्याच्चदक्षिणां ततःपारणंकुर्यात् इयंचपारणायदापूर्विद्वयानुपवास
 स्तदापिनवमीमतिक्रम्यदशभ्यांकर्तव्या दशभ्यामेवपारणमित्येवकारेणान्ययोगव्य वछेदपरेणनवभ्य
 पारणस्यनिवर्त्तित्वात् तदनंतरंपारणनिवदन तवप्रसादस्वीकारत्कृतंयत्पारणंमया ब्रतेनानेनसं
 तुष्टःस्वस्मिन्मार्कप्रयच्छमे इतिपारणं कृत्वैवब्रह्महत्यादिपापेभ्योमुच्यतेध्रुवं तुलापुरुषदानादिकलंप्राप्नोतिमा
 नवः श्रुतेकजन्मसंसिद्धःपापेभ्योमुच्यतेध्रुवं बहूनाकिमिहोकेनमुक्तिस्तस्यकरेरिष्यता कुरुक्षेत्रेनहापुण्यसूयपर्व
 एयनेकशः तुलापुरुषदानाद्यैर्कृतैर्यच्छभ्यतेफलं तत्फलंलभतेमर्त्याब्रतेनानेनसुब्रत ३ इतिदशमीकृतं श्रुतिकेच
 नोपिनियतमुपायनवमीदिने कृत्वाजगारणंभतथापूजयेद्विधिवन्मुने जपन्राममन्त्रंमाया रमानंगसमन्वितं
 ह्रींश्रींछोरामावतमः एकाक्षरंवाविधिपस्सर्वेन्यासकृतोन्नतिःप्रातःसंध्यांचविधिवद्विवांसंध्यादिकाःक्रियाः गोभूति
 लहिरण्यादिदद्याद्वितानुसारतः श्रीरामचंद्रभक्तेभ्योविद्वज्यःश्रद्धयान्वितः पारणंचप्रकुर्वीतब्राह्मणैःसहभक्तिःए
 वयःकुरुतेभक्त्यासर्वपापेष्वमुच्यते गंगायांचक्षिपेच्छेप्पलिरूपांमूर्तिंग्रहन्त्यसेतद्गर्ह्यकिंचनब्रतं शकस्ययद्ब्रतंप्रोक्तमश्र

कोऽप्यर्पितं च तत् तदपि स्याद्यथा शक्त्या सांगतु सकले सदा एकामपि नरो भक्त्या श्रीरामनवमीं मुने उपोष्य कृतकृत्यः
 स्यात्सर्वपापैः प्रमुच्यते अपि सकादशक्तस्य मूर्ते दानं तु स्वार्थं तस्मिन्त्येके च न ब्रतं तथापनं वर्षे वर्षे समर्थस्य ब्रते नैव
 प्रपूर्णता न तस्योद्यापनं किंचिद्भगवान्प्राप्यते सर्वव्रतस्य पूर्णार्थं मिदं रामव्रतं चरेत् नान्येनास्यास्ति यत्पातितं नैव
 तैव प्रपूर्णं इत्यसमर्थोद्यापनं इति रातनवमीव्रतं इदं ब्रतं दिनद्वयं त्रयं च कल्पेन नवमीमलमासैर्नवकार्यं सुज
 तमप्यजतं स्यान्नोपवासः कृतो भवेदिति न कुर्यान्मलमासं तु महादानं ब्रतानि चेति च माध्वोपसंग्रहवचनात् इति
 दीक्षितप्रभृतयः वस्तुतस्तु त्रयस्यैव रूपत्वात् मदनरत्नपुत्रहृदयप्रयोगोदानस्य नाश्रममहोत्सवात् न कुर्यान्मलमासे
 पि गुरौ शुक्रेतथास्तगदिति मरीचिवचनात् नवमीव्रतं तिवक्तुं युक्तम् ॥ उ० श्रीरामायनमः अत्र रामनवमीव्रतप्रसंगान्तरा
 मष्टान्तरशतनामस्तोत्रं पद्मपुराणोत्तरखण्डे ईश्वर उवाच रामरभितिरभेति रामे नो रामे सहस्रनामभिरतुल्यं राम
 नाम वरानने रकारादीनि नामानि शृण्वतो मम पार्वाति मनः प्रसन्नताभितिरामनामाभिर्शक्त्यारोमस्य कामहर्दि विशंभुना
 सहसंस्थिता पप्रच्छ तं महर्दिवं प्रोति प्रवणमानसा श्रीदेव्युवाच सहस्रनामभिरतुल्यं रामनामभिरतुल्यं राणं
 नामानि सति चैद्रावणद्विपः कथ्यतां मम देवशतत्रये भक्तिरुचिता श्रीमहर्दिव उवाच शृणु नामानि विदध्यामिरामं च
 द्रस्य पार्वाति लौकिकवैदिकाः शब्दवैकेचिः सति सुन्दरि नामानि रामं द्रस्य सहस्रनामसहस्राणि रामनामसममत्तं जपतः सर्वदेवाश्च
 हिनास्मान्मथोत्तरं शतं विष्णोरैकैकनामैव सर्वदेवाधिकं मतं तादृङ्नामसहस्राणि रामनामसममत्तं जपतः सर्वदेवाश्च
 सर्वमन्त्राणि पार्वाति तस्मात्कोटिशुण्णं पुण्यं रामनामैव लभ्यते नामानि शृणु रामस्य मुख्यानि शुभदर्शने ऋषिभिः
 पारंगीतानि तानि वक्ष्यामि ते प्रिये उ० श्रीरामो रामचन्द्रश्चरामभद्रश्च शाश्वतः रार्जवलोचनः श्रीमान् राजेंद्रो रघु
 पुंगवः ८ जानकीवल्लभे जैत्रोजिताभिर्ब्रोजनार्दनः विश्वमित्रात्रियोदातः शरण्यः जगतात्परः १५ वाल्मीकिप्रमथ

तो वाग्भीसत्स्ववात्सत्त्वविक्रमः सत्स्वव्रतोव्रतफलः सदाहनुमदाश्रयः २२ कौशलेययः स्वरध्वंसी विराधवधपंडितः
 विभीषणपारिजातादशम्यविशिरोहरः २७ ससतालश्रमेतावहारकोदंडखंडनः जामदग्न्यमहादर्पदलनस्त
 ढकांतकृत ३१ वेदांतसारवेदात्मभववधैकमेपजं दूषणनिशिरोरिश्वात्रिमूर्तित्रिगुणश्रयः ३७ त्रिविक्र
 मखिलोकात्मपुण्यचारित्र्यकर्तृनः त्रैलोक्यरक्षकोधन्वादिङ्कारणपुण्यकृत ४३ अहल्यापावनश्रैवपितृभक्तो
 वरप्रदः जिर्दोद्भिजितक्रोधोजितलोभोजगद्गुरुः ५० ऋक्षवानरसंघातीचित्रकूटसमाश्रयः जपतत्रस्तवरदः
 सुत्रिजपुत्रसेवितः ५४ सर्वदेवाधिदेवश्चमृतवानरजीवनः मायामारीचहंताचमहाभागोमहाभुजः ५९ सर्वदे
 वस्ततः सोम्योब्रह्मण्योमुनिसत्तमः महायोगीमहोदारः सुग्रीवरथिरराज्यकृत् ६६ सर्वपुण्याधिकफलः रुमृतस
 र्वाधनाशनः आदिपुरुषोमहापुरुषः परमः पुरुषस्तथा ७१ पुण्योदयोमहोदारः पुराणपुरुषोत्तमः स्मितवक्रोनि
 तमार्धापूर्वभार्पाचरायवः ७८ अन्नंतगुणगंभीरोधीरोदारगुणोनरः मायानानुष्यचारित्र्योमहादेवाधिपूजितः ८३
 सेतुकृत्जितवारीशः सर्वतीर्थमयोहारिः श्यामानः सुंदरः शूरः पीतवासोधनुर्धरः ९२ सर्वयज्ञाधिपोयज्ञोजरामरण
 दर्जितः शिवालिंगप्रतिष्ठासर्वाष्टगुणार्जितः ९३ परमात्मा परब्रह्मसच्चिदानंदविग्रहः परंज्योतिपरधामप
 राकाशः परात्परः परेशः पारगः पारः सर्वभूतात्मकः शिवः १०८ इति श्रीरामचंद्रस्य नामान्नान्नोत्तरं शतं गुह्याहु
 स्मात्तदेवितवस्त्रोहात्मकीर्तितं यः पठेच्छृणुयादपि भक्तिप्रदहेणुचेतसा समसर्वमुच्यते पापैः कल्पकोटिशतोद्भवैः
 जलानिरुधलतायांति शत्रवायांति मित्रतां राजानोदासतायांति वादिनोयांति सौम्यतां सानुकूल्यं च भूतानिरुधैर्दया
 तिविलाः श्रियः अनुग्रहं ग्रहायांति शांतिमायां पृथग्दवाः पठतो भक्तिभावेन नरस्यागिरिसंभवे यः पठेत् परयाभक्त्या
 तत्पवश्यं जगद्वपं यथात्कामं प्रकुरुते तत्तदाप्नोति कीर्तनात् कल्पकोटिसहस्राणिकल्पकोटिशतानि च वैकुण्ठोद्भवे

गं धर्वत्त्वमभूत्पुनः ततस्तौर्दं पतीहृष्टौललितोल्लितातदा पूर्व रूपं पुन प्राप्तीविमानवरमास्त्रितौ गतौ स्वर्गं
 तदा पद्मललितैकादशीव्रतात् इति मन्त्रमहाराजकस्तेन्यासामहाफला लोकानां तु हितायैव कथितासामयातव
 इह लोके जिवर्गश्च परलोकैश्च मुक्तिदा ब्रह्महत्यादिपापघ्नो महाकल्याणकारिणी कुरुत्वंतश्च शार्दूलदिलीपैका
 दशीव्रत श्रीकृष्ण उवाच दिलीपो पितदा चक्रे स्वर्गैर्ब्रतमत्तमम् वासेष्ठवचनात्सौर्यं प्राप्य लेभे परंपदम् ॥

॥ इति श्रीवाराहपुराणे चैत्रशुक्लाक्षमदैकादशीव्रतकथा ॥

अस्यामेवैकादश्यां स्त्रीभि रक्षि मणीया जाकार्या तदुक्तं निर्णयाम्यते ब्रह्मपुराणे एकादश्यां तत स्त्रीभिर्देवा पूज्या च
 रुक्मिणी पुष्पालंकारधूपात्नवस्त्रब्राह्मणतर्पणैरिति ॥ अस्यामेवैकादश्यामपराह्णे वास्तु पूजा कार्या तथा चो
 क्तं निर्णयाम्यते पद्मपुराणे तत्रापराह्णे वास्तुश्च वंशयानां वंशधारकः अर्धैर्माल्यैश्च वस्त्रैश्च पूज्यो रगैः सुचि
 त्रितैरिति अथात्र संक्षेपतो वास्तु पूजा भि विक्रममतानुसारेण तत्रादौ अर्धैः सस्थाप्या च मय द्राणानाम्य उो
 दैकादश्यातिथौ आरमनो बंधयानावशष्टद्वे वास्तु पूजनं करिष्ये प्रणवस्त्रब्रह्माङ्ग विर्णाय जी छदोभिः परमात्मा
 देवता व्याहृतीनां प्रजापतिर्ऋषिर्गर्ग्यश्च णिगनुष्टुभं दं स्याद्विर्वाणुः सूर्यो देवता वास्तुमंडले शिखाद्यावाहने
 विनियोगः उो भूर्भुव स्व शिखिब्रिहागच्छ इति पीतपदे ईशानो शस्त्रिने नमः १ पीतपदे पर्जन्याय नमः २
 पीतपदे जयंताय ३ पीतपदे कुलिशायुधाय पूर्व ४ रके सूर्याय ५ श्वेते सत्याय ६ कृष्णे
 भूशाय ७ आग्नेये धूमे वायवे ८ रके पूष्णे ९ पुनारके वि तथाय १० पीते गृहक्षताय ११
 कृष्णपदे यमाय १२ दक्षिणे रके गधर्वा १३ कृष्णे भृंगराजाय १४ पीते मृगाय १५
 वायवे रके पितृगणाय १६ पुनारके दैवारिकाय १७ शुक्ले सुग्रीवाय १८ रके पुष्पदत्ताय १९

पश्चिमे श्वेतवस्त्राय. २० पीतेश्वसुराय. २१ कृष्णे शोषाय. २२ पीते पापयक्ष्मणे. २३ वायव्ये रकेरोगाय. २४ पुनारके श्वये. २५ पुनारके मुख्याय. २६ कृष्णमल्लाटाय. २७ शुक्ले उत्तरेसोमाय. २८ कृष्णसर्पाय. २९ पीतेश्वदित्यै. ३० पुनः पीतेदित्यै. ३१ पर्जन्यायः श्वेते अणाय. ३२ जयतापः श्वेते अपवत्साय. ३३ कलिशायः कृष्णे श्वर्यम्णे. ३४ सत्याधरके सवित्रे. ३५ भृशायः शुक्लेसावित्राय. ३६ सावित्रायः शुक्ले विवरवते. ३७ तस्मादधः श्वेतजयताय. ३८ तत उत्तरे रके विबुधाधिपाय. ३९ ततोप्युत्तरे श्वेते मित्राय. ४० ततोप्युत्तरे रके रुद्राय. ४१ ततोप्युत्तरे रके रुद्राय. ४२ रुद्रपरिरके पृथ्वीधराय नमः. ४३ मध्ये श्वेते पीतेवाज्रह्मणे नमः. ४४ ततोवाह्ये ईशानकोणे ध्रुवचरक्य नमः. ४५ पूर्वैरके रकंदाय नमः. ४६ आग्नेये रकपदे विदारिकायै. ४७ दक्षिणे कृष्णपदे श्वर्यम्णे नमः. ४८ नैऋत्ये हरितपदे पूतनाय नमः. ४९ पश्चिमे रकपदे जंभकाय नमः. ५० वायव्ये कृष्णपदे पापरक्षस्त्र्यै नमः. ५१ उत्तरे पीतपदे पिलिपिच्छाय नमः. ५२ ततोवाह्यतः पूर्वकं सार्वभौतिकवर्लिदयात् तद्यथा उभूतेभ्यो नमः उऽपि तूभ्यो नमः उऽराक्षसेभ्यो नमः उऽपि शचिभ्यो नमः उऽमातृभ्यो नमः उऽगणेशेभ्यो नमः उऽदिदं यातारक्षिभ्यो भूतेभ्यो नमः देव्यो देवा मुनीन्द्रश्रयै चान्ये वालिकाः क्षिणः तैर्वालप्रतिगृह्णतु तृष्टाय तं स्वमंदिरं ततः प्रार्थना पूज्योऽसि जिष्णुलोके ध्रुवज्ञादृशो देव त्वेवा विनाना हि सिद्ध्यति यज्ञदानान्यनेकशः १ श्रयोनिगवन्मर्गललाटस्विदसंभव गृहाणा धर्ममयादत्तं वास्तोरवाभिन्नमोरनुते २ मंत्रहर्तानि क्रियाहो नंभक्तिश्रद्धाविवर्जितं यत्पूजितं मया देव परीतं तदस्मिन् भक्तमस्ते देवदेवेश सर्वविघ्नहरो भव शान्तिकुरु सुखं देहि सर्वान्कामान् प्रदेहि मे ४ इति वास्तुपूजनं ग्रहयागसाहितं कार्यम् भगवादिपूजनं पायसादिवलिदानं ॥ इति च बभुक्ते कादश्यां ब्रह्मपुराणोक्तं वास्तुपूजनं आस्थामैवैकादश्यां दमनोत्सवः कार्यः तदुक्तं मद्भक्त्यै नित्यं यस्मिन्नेव

ब्रह्मपुराणे चैत्रेमास्यशुक्लपामित्युपक्रम्य दमनेनार्चयित्वाथरात्रौजागरणेचरेदिति नृसिंहपरिचर्यया
 मध्येवं रामार्चनचंद्रिकायांतद्वादश्यादमनोरत्सवः कार्यम्व्युक्तं द्वादश्याचैत्रमासस्यशुक्लपदमनोरत्सवः वीधाय
 नादिभिः शोकः कर्तव्यः प्रतितत्सरतत्रस्यात्स्वोपातिथिपुनः ह्यादेर्दमनार्पणः वः ह्यादयोदेवतारत्नमालायां
 वनिहार्वरच्योगिरिजागणेशः फणीविशाखोदिनकृन्महेशः दुर्भातकोविष्णुहरिस्मरश्चर्यः शशीचेतिक्रमेणउका
 श्रवेदेवताविशेषेणतिथिविशेषोऽप्योतिर्नवमे भविष्योत्तररेपि चतुर्थीगणनाथस्यदुर्गायानवमीतथा विष्णोस्तुन
 वमीपुण्यातथैवद्वादशीशुभा त्रयोदशीयुतस्यैवश्रेष्ठारण्यनिवासिनः भैरवरुदकदेवाराधाज्ञेमाभूतक लिप्तदा भू
 ताचतुर्दशी पूर्णमासवदेवानां श्रेष्ठोदमनकार्पणम्व्युक्तं श्रकरेणप्रत्यवायस्तत्रैव पद्मपुराणे ऊर्जोव्रतंमधौदेहिंश्रा
 वणेऽनंतपूजनं चैत्रेचदमनारोपमकुर्वणोब्रजत्ययइति शिवमकादिभिश्चतुर्दश्यादौकार्यं तत्तस्याहस्वात्मातिथि
 द्वित्युक्तेः श्रयानगमर्द्धाक्षावतोदमनकारोपणविधिः रामार्चनचंद्रिकायामुक्तः अस्याप्रयोगः प्रातःस्नानादिनि
 र्वाचनैर्वर्षे प्रार्थनां कुर्यात् क्रियालोपविधातार्थ्यत्त्वयाविहितंविभो नमोविघ्नोभवेदञ्जकुरुनाथदयामयि सर्वथास
 वंदः। विष्णोममस्त्वंपरमगतिः उपवासेनत्वादेवतोपयामिजगरपते कामक्रोधादयो हितेनमेत्युन्नतघातकाः अथ
 प्रभूतिदेवेशपावदशैपिकदिनं तावद्रक्षारवयाकार्यार्सर्वस्यास्यनमोरतुते एवंविज्ञाप्यदेवेशगुरुंनत्वाप्रपूज्य च त
 तःसंपूज्यविधिवद्देवेशंप्रयतःशुचिः गच्छेदमनकारण्यमेकादश्यांसुशोभनं क्रमेणत्वापतीकृत्यपूजयेच्चंदनादिना
 नेत्यामिरामपूजार्थमिति संप्रार्थयंतंनमेत् सांस्तरिकपूजायाः परिपूर्णत्वसिद्धये दमनत्वंसमायाहिक्षमस्त्वचन
 मोरतुते विष्णुकार्पसमुद्दिश्यछेतव्योसि शिवाज्ञोयति दमनमामंजयेत् अन्यदेवतापूजनेतन्नामाञ्जहनीयं उत्तरपाद्य
 पंचगव्येनशोदयप्रक्षालयवारिणा ततोऽशोकमूलेदेवग्रेस्यद्विलिङ्गत्वा तदुपरिकञ्जोपप्रक्षतपूजेवा अशोकदक्षक।

लवस्तकामान् क्रमेण्यतुभिर्मन्त्रैः प्राणप्रतिष्ठापूर्वकंप्रजयेत्तत्र अशोकायनमस्तुभ्यंकामस्त्रीशोकनाशनशोकार्ति
हरमोक्षियमानंदंजनयस्वमे कालपूजामन्त्रः ब्रुवादि कल्पपथैः कालरूपो महाबलः कलते वैवयः सर्वतरुमं काला
त्मनेनमः वसंतपूजामंत्रः वसंतायनमस्तुभ्यं वृक्षगुल्मलताश्रय सहस्रमुखसवाहकामरूपनमोस्तुते कामपूजामंत्रः
नमोस्तुपुष्पवाणायजगदाह्लादकारिणे मन्मथायजगन्नेत्ररतिप्रीतियुतायते इति दमनमुपस्थाप्य कामभस्म
समुद्भूतरतिवाष्पपरिष्कृत ऋषिगंधर्वदेवादि विमोहकनमोस्तुते इति स्रग्दमनं प्रजयेन्मनुनामुना नमोस्त्विति पू
र्वोक्तमंत्रेण दमनं संपूज्य तस्मिन् दमने रक्वत्वा भरणमात्मानुलेपनं वा मदक्षिणयोरति प्रीतियुतं पाशां कुशेषु चापवाण
धरं कामदेवं ध्यात्वा प्राणप्रतिष्ठापूर्वकं ह्रीं कामदेवाय नम इति मंत्रेण गंधादिभिः पंचोपचारैः संपूज्य कामदेवस्य वामतो
रति गौरवार्थं रक्वत्वा परिधानं सर्वाभरणभूषिणं पद्मद्वयकरं ध्यात्वा श्रीं श्रीं श्रीं क्रौर्यै नम इति मंत्रेण गंधादि
भिः संपूज्य कामस्य दक्षिणभागे प्रीतिं श्यामवर्णीं सर्वाभरणभूषितां रक्वत्वा परिधानं तांबूलकरं ध्यात्वा श्रीं
श्रीं श्रीं क्रौंधै नम इति मंत्रेण पंचोपचारैः संपूज्य पूर्वोक्तनमोस्तुपुष्पवाणायेत्यनेन कामप्रायेणं कुर्यात् ततो दमन
स्य भागद्वयं कवैकस्मिन् भागे ओं ह्रीं कामाय नम इति मंत्रेण दमनं संपूज्य द्वितीयभागे दमनाय नम इति दमनं संपूज्य
नये पटले निधाय धौतेन वा ससाक्षाद्यधंटाभ्यानि पुरुषसूक्तादिरवर्नैः स्वग्रहमानयेत् इति दमनस्य ग्रहानयनं ततो
रामाग्रे पुरतः स्थंडिलमुपलिप्य तत्राष्टदं कृत्वा सितकण्ठपर्णांतरकवर्णैः संपुष्टं तद्वहिं श्वतु कोणं कृत्वा पर्णांतवर्णैः संपू
र्यं तद्वहिं वर्तुलमंडलत्रयं विधाय श्वेतरकर्पांतवर्णैः संपुष्टं तद्वहिं श्वतु कोणं संपाद्य रक्वत्वा पूर्वोक्तमंडले क
र्वकानिकं मंडलं यद्वासर्वतो भद्रमुद्धरेत् उपरि पचवर्णैः वितानं कुर्यात् ततो देवस्य महापूजनं कृत्वा पूर्वोक्तमंडले क
लशंस्थाप्य तदुपरि दमनाधिवासनं कुर्यात् तत्र मंत्रः पूजाधै देवदेवस्य विष्णोर्लक्ष्मीपतेः प्रभोः दमनत्वं मिहा गच्छ

सान्निध्यं कुरुते नमः ततो दमननकपूजां कृत्वा क्रीकामदेवाय नम इति कामसंपूज्य श्रीश्रीश्रीकौरवै नम इति रति
 श्रीश्रीश्री कौं प्रीत्यै नम इति प्रीतिचंपोपचारैः संपूज्य पदंगपूजां कुर्यात् क्रीं दद्याय नमः क्रीं शिरसेस्वहा
 क्रीं शिखायै वष्ट क्रीं कवचाय हूं क्रीं नेत्राभ्यां वाँष्ट क्रीं शिखाय फट् ततोऽष्टदलेषु देवाय मारभ्य प्रादक्षिण्ये नमस्म शरी
 राय नमः अन्तर्गाय नमः २ मनसाय नमः ३ कामाय नमः ४ वसंतसखाय नमः ५ स्मराय नमः ६ इक्षुचा
 पाय नमः ७ पुष्पास्त्राय नमः ८ इति संपूज्य चतुरस्त्रे इंद्रादीन् लोकपालान् वज्रादीन्यायुधानि च संपूज्य
 पुनः कामतन्त्रेण भ्यर्च्य प्रणम्य ओं सत्स्वरूपाय विद्महे कामदेवाय धीमहि तन्नो नंगः प्रचीदयात् इति कामगाय
 त्राष्टोत्तरशतं दमनकमभिर्भंज्य धूपदीपाद्युपचारानुपकल्प्य हृदयाय नम इति पुष्पांजलिं दत्त्वा ओं नमोस्तु पुष्प
 वाणायेत्यनेन कामदेवनमस्कारं कुर्यात् ततः स्वेष्टद्वंसंपूज्य हरते पुष्पांजलिं गृह्णीत्वा आर्भञ्जयेत्
 आर्भञ्जितो सिद्धे देवशपराण पुरुषोत्तम प्रातस्त्वापूजयिष्यामि सान्निध्यं कुरु केशव क्षीरेदधि महानागशय्याव
 स्थिता विग्रह प्रातस्त्वापूजयिष्यामि सन्निधौ भवते नमः निवेदयाम्यहंतुभ्यं प्रातर्दमनकं शुभं सर्वथा सर्वदा वि
 णो नमस्ते रत्नप्रसीद मे इत्थं मामंज्य देवेशं दत्त्वा पुष्पांजलिं पुनः पूजितं तद्दमनकं कुंभस्थो पारि संस्थित अस्त्रे
 ण सर्वतो रक्षेत् कवचेनावगुंठयेत् रक्षेद्वाचकमंत्रैश्च नारासिंहे ण वै पुनः ओं सहस्रारहं फट् इति चक्रमंत्रः नारासिं
 हमंत्रो यथा उग्रवीरं महाविष्णुं ज्वलंतं सर्वतोमुखं नृसिंहं भीषणं भद्रं मृत्योर्मुच्युनमान्य हं ब्राह्मणेभ्यो नमस्कृ
 त्य गुरुपादौ प्रणम्य च गीतमंगलनिर्वापे कुर्याज्जागरणततः सद्यो धिवास्ते जाति चतत्र जागरणं न हीति दक्षिणामूर्तिं
 संहितावचनात् इति दमनाधिवासनम् अथाधिवासोत्तरदिनकृत्यं प्रातर्नत्वा च देवेशं कुर्यात् स्नानं यथाविधिः नित्य
 पूजांततः कृत्वा कुर्यान्नैमिर्तिकर्ततः दमनदूर्वायुक्तं गंधाक्षतमथापूयेत् तत्र मंत्रः देवदेव जगन्नाथवांछितार्थप्रदायक

कृत्वाऽनूपरयमेकमानपद्यकामेश्वरीप्रिय इदं दमनकदेवगृहाणमदनुग्रहात् इमांसांस्वत्सरीं पूजां भगवन्परिपूरय मूल
 संपुटतिरोह्यपदमनारोपणे मनुः नृसिंहपरिचर्ययाति ततो दमनमंजरीं गृहीत्वा हृदयेनाभिमंथ्य च सर्वरत्नमयीं दं
 वसवं गंधमयीं शिवां गृहाण देवदेशनमस्ते स्तुतुके स रित् इति मंत्रेण देवस्य शिरस्यारोपयेत् रमापते इत्युहो जज्ञेयः
 ततस्तत्त्वपरिभावनया दमनकमंजरीं वनमालां कृत्वा हृदयमंत्रेणाभिमंथ्य सर्वरत्नमयीं देवदामनीं वनमालिकां गृहा
 ण देवपूजार्थं सर्वगंधमयीं विभो इति मूलमंत्रेण देवस्य मुकुटं समर्प्य गदेवताभ्यः स्वस्वमंत्रेण समर्पयेदित्युक्तं एवं स
 मर्प्य देवाप्यप्रार्थयेद्विष्णुमन्त्रं मणिं विद्ममालाभिर्भैदारककुसुमादिभिः इयं सांस्वत्सरीं पूजां तवा स्तुतुं गुरुद्वयज वन
 मालां यथा देवकौस्तुभं व ह से ह दि तद्द्वामनको मालां पूजां च हृदये व ह जानता जानता वापि न कृतं यत्तवा च नं तत्सर्वं पू
 णं तां या तु त्वत्प्रसादाद्भ्रमापते जितं तं तु डरी काक्षनमस्ते विश्वभावन नमस्ते स्तु हृषीकेशमहापुरुषपूर्वज भंजहीनं कि
 यद्वा नं भक्तिहीनं जनार्दन यत्पूजितं मयारामपरिपूर्णं तदस्तु मे एवं संप्राप्य देवशं निपते हं द्रवद्भुवि अथ संपूजयेद्भ
 त्तया गुरुं वल्लादिकां च नैः स्वयंपूज्याभ्यर्च्य ध्वं धूनां विप्रान्सं पूज्य धारयेत् 'स्यादश्वमेधजं पुण्यमित्याह भगवान्निशिवः
 पारणाहेन लभ्येत द्वादशी घाटिकापि चेत् तदा त्रयोदशी ग्राह्यापि विजदमनार्पणे निरयंचेदं ऊर्जं ब्रतं मधौ दोलं श्राव
 णेन तं पूजनं चैव विजदमनारोपमकुर्वाणो ब्रजत्पथ इति पाश्चात् माधवे दमनारोपः स्यान्मधौ विरस्युतो यदि वैशाखे श्रा
 वणे माद्रिकर्तव्यं च तदर्पणमिति वचनेन गौणकाले तद्विधानात् दुर्दृशिणामूर्तं संहितायां मपि चैनादयस्त्रयोमासाः प्रोक्ताः
 पक्षौ सिते तरौ एतेषां पूर्वपूर्वस्तु कालः सर्वोत्तमो भवेत् आग्रहावधि शुक्रास्ते कर्तव्यमिति नारद इति पाठांतरं इदं च
 मलमस्तेन कार्थं उपाकर्मात्सर्ज्जनं च पवित्रं दमनार्पणे इति कालादर्शमलमासवर्जं पुत्रपतिपादानात् उपाकर्मात्तद्वत्त्वं
 च कर्तव्यं पर्वोत्सवं तथा उत्तरे नित्यं कुर्यात् पर्वोत्सवं च फलं भवेत् इति माधवीये प्रजापतिवचनाच्च शुक्रास्वादौ तु कार्थ

भवेत्तत्पूर्वकारत्वात् उपाकर्मैरसज्जनंचपवित्रदमनापेण ईशानस्यबालिविष्णोःशायनंपरिवर्तनं कुर्याच्छुक्रंरस्यचमु
 र्ध्वादिद्योषोतिविधिनश्चय इतदमनकपूजनरपणविधिः अथसंक्षिप्तदमनकपूजनं प्रातःज्ञात्वा नित्यपूजांतिनि
 वर्त्य दमनकारामंगत्वा क्रमेणतमादाचचंदनादिनातत्रैवपूजयेत् श्रीरामपूजार्थंत्वांन्येव्यामीतिप्रणमेत् अन्यदेवता
 यांतु अमुकदेवतापूजार्थमित्यहः ततःपंचगव्येनाभिर्पिचम शुद्धोदकेनप्रक्षालयाशोकमूलं केवलंरधाडिलेवास्था
 पयित्वा तत्राशोकेअशोककालवसंतकामान्गधादिभिःअपूजयेत् ततःशर्वादंशेकाममात्रंपूजयेत् पूजांति अशोका
 यननस्तुभ्यमित्यशोकः त्रुट्यादिकल्पपर्यंतःकालरूपोमहाबलः कालात्मन्नेनमइतिकालंवसंतापयनमस्तुभ्यमिति
 वसंतं नमोस्तुपुष्पवाणाय. इति कामं-कामभस्मसमुद्भूतइत्यादिदमनमुपतिष्ठेत् ततःकामायनम इति सपरिव
 रंरमन्मथरूपिणंदमनकंगंधादिनाभ्यर्च्य ततएवसमुद्भूतदमनंनम्रपूजयेत् ततोर्ध्वगतगाससाख्यवैणवपटलेनिधाय
 गीतमंगलपुरुषसूकादिस्त्रिर्नैर्ग्रहमानयेत् तत्रात्रौदेवंसंपूज्य तदाज्ञयादमनमविधारयदेवस्यपुरतःस्थंडिलमुप
 लिभ्य तत्राष्टदलंसितर्पातकृष्णरकवर्णैःकृत्वा तद्वाहिश्रुतःकोणर्पितेनपूर्य्य तद्वाहिर्वर्तुलमंडलत्रयंश्वेतरकपीतैःपूर्य्य
 तद्वाहिश्रुतःकोणरकवर्णेनपूरयेत् सर्वतोभद्रंधाकारयेत् तदुपरिपंचत्रणंवितानंकृत्वा उक्तमंडले शुद्धोदककुंभं हेम
 रत्नफलपल्लवयुतंसंस्थाप्य पूजार्थदेवदेवस्यविष्णोर्लिङ्गमर्पितोर्विभोः दमनत्वाभिहागच्छसाक्षिभ्यंकुरुतेनम इतिद
 मनकपूजनं क्लींरामदेवायनम इतिकामपूजनं श्रींश्रींश्रींरघुनमः श्रींश्रींश्रीं क्रौंश्रींरघुनम एवंपरतिप्रोतोपूजन
 क्लृंहृदययानमःक्लींशिरसेस्वाहा क्लूंशोखयैवपट् क्लैंकवचायहुं क्लौंनत्राभ्यांवोपट् क्लःअस्त्रायफट् इतिपडंगमभ्यर्च्य
 ततोदेवात्प्रादक्षिण्येन भस्मशरीरायनमः १ अन्नंगायनमः २ मन्मथायनमः ३ कामायनमः ४ वसंतसखा
 यनमः ५ स्मरायनमः ६ इक्षुचापायनमः ७ पुष्पास्त्रायनमः ८ इतिसंपूज्यवहिश्रुतस्त्रिंश्रायनम इत्यष्टौलोके

शान् वज्रायनम इति ते पाप्मायुधानि चान्भ्यर्च्य तत्पुरुषाय विद्महे कामदेवाय धोमहि तन्नोऽन्तः प्रचोदयादिति
 कामगायत्र्याष्टोत्तरशतवारमभिमन्त्र्य गंधादिभिः संपूज्य हृदयाय नम इति पुष्पांजलिं निवेद्य नमो रतुपुष्पवणाय जग
 दां लहादकारिणे मन्मथाय जगन्नेत्रे रतिप्रतिप्रदायते इति नत्वा क्षीरोदधिमहानागशय्यावरिथत विग्रह प्रातरत्वां
 पूजयेत्पामिसाक्षिधौ भवतेनम इति देवं संप्राथ्य पुष्पांजलिं दत्त्वा दमनमल्लेण सर्वतोरक्षेत् कवचेनावभुंठयेत् ततो
 गीतादिनाराजिमतिवाहयेदिति दमनाधिवासनं कृत्वा प्रातर्नित्यपूजति पुनरनेकोपचारैः संपूज्य सङ्घर्वागधाक्षतफ
 लां दमनमंजरीं मूलेनाभिमन्त्र्य कार्भ्यां गृहीत्वा जयजय श्रीरामचंद्रेभ्युच्चार्य मूलं पठित्वा देवदेवजगन्नाथवांछिता
 धैः प्रदाय क हस्त्यान्पूरय मे विष्णो कामान्कामेश्वरप्रिय इदं दमनकंदिवभृहाणमदनुग्रहात् इमांसां वरसरे पूजां भग
 वन्परिपूरयेति त्वत्त्वा मूलेन भगवंतं समर्पयेत् ततो यथाशोभं दमनकमारोपय भगवंतं प्रार्थयेत् मणिविद्रुममालाभि
 र्नेंदारकुसुमादिभिः इयं सां वरसरे पूजा तवारुण रुद्रध्वज वनमालां यथादेवकौरुतुभं वहसेहदि तद्ब्रह्मामन्कीमालां
 पूजां च हृदये वह जानता जानता वापिन कृतं यत्तवार्चनं तत्सर्वं पूर्णं तां यातु रत्नप्रसादाद्ब्रह्मापते जितं ते पुंडरीकाक्ष नम
 रते विश्वभाव नमस्ते रतुहर्षी केशमहापुरुष पूर्वज मंत्रहीनं ततो देवं नमस्कृत्य गुह्यं दमनेन वस्त्रादिना संतोष्य
 भगवते कर्मनिवेद्य स्वयं वतः प्रसादत्वेन दमनशेषं धृत्वा द्विजान्संपूज्य भोजयेत् स्वयं वंधुभिः सह भुंजीतेति इति सं
 क्षेपतोदमनोत्सवविधिः अस्त्येदं क्रमद्वयं जयासिंहकल्पद्रुमके श्रीमन्महासिंहदेवस्य परिचर्यासकै रस्तुभां रामार्चा
 चंद्रिकां चैव दष्टुं ये पद्धतिः कृता इति चैत्रशुक्लद्वादश्यां दमनव्रतमाचरेत् रथापयेदब्रणं कुभं सिततंडुलपूरितं नानाफल
 युतं तद्वादिशुद्धं समन्वितं सितवस्त्रयुगच्छन्नं सितचंदनचर्चितं नानाभक्ष्यसमोषितं सहिरण्यं स्वशक्तिः ताद्यपांशुः
 गुह्योपेतं तत्स्योपां निवेद्या येत् तत्र संपूजयेद्देवं कामरूपिणमच्युतं गंधाढ्यैरुपचारै रनुसोपवासः परहनि पुनः प्रात

समुत्थाय द्राक्षाणाया निवेदयेत् द्राक्षाणाम्भोजयेच्चैव तेभ्यो दद्यात्तदक्षिणां वर्षमेवं व्रतं कृत्वा धृतयेन समन्वितं राश्यां
च दद्याद्भुवे सर्वोपरस्करसंयुतां कांचनकामदेवं च शुक्लां च पयस्विनीं वा सोमिर्द्विजदां परं पूजयशस्तया तदप्येत श्रीय
तां कामरूपी मेहरिरित्येव मुञ्चरन् यः कुर्याद्विधिनानेन मदन् द्वादशो व्रतं स सर्वपापनिर्मुक्तः प्रयाति हरिः सम्यक्
भर्तृदादशो व्रतं श्रयामिव समुद्धिष्टं भर्तृदादशिका व्रतं स्वार्ततांतत्र शय्यांतु कृत्वा तन् श्रीयुतं हरिं संस्थाप्य मंडपे पुष्पै
स्वतदुपर्यपिकल्पयेत् ततः संपूजयं धार्थी व्रती जगतां शी - नृव्यादिजगतां धैर्यस्ततः प्रातः परे हनि सस्थाप्य
श्रीं हरिं द्विजाग्रयापय निवेदयेत् द्विजांसं भोज्यविभुजं द्वादक्षिणाभिः प्रतोपितान् एवं कृतव्रतस्यापि दाप्यंजयाते
रिथरं सप्तजन्मसु भुंक्ते च भोगान् लोकद्वयेभ्यस्तान् अथ यैश्च शुक्लदश्यां मदन् द्वादशो व्रतविधानं मरुत्पुराणे ॥
रुतजवाच ॥ पुरादिवा सुरेषु द्वे हेतु हरिणा सुरैः पुत्रपौत्रपुत्रशोकार्ता गत्वा भूलोकमुत्तमं स्य मंतपंचकेतीर्थसरस्वरयास्त
ं शुभं भर्तुराराधनपरातप उग्रं चकार ह तदादितिदैत्यमाता ऋषिरूपेण सुव्रता फलाहारतपस्तेषु कृच्छ्रं च द्वा
या ॥ अथ ह्यनया वद्वर्षातं सांजराशोकसमकुला ततस्मात्तपसा तत्तावत्सिष्टादीनि पृच्छत कथयंतु भवतो मे
पुत्रां भर्तृनामानं व्रतं सौभाग्यफलदमिह लोके परत्र च ऊचुर्वासिष्ठप्रमुखा मदन् द्वादशो व्रतं सुताने को न पंचाशद्ये
न लोके भिक्षुः ॥ रुतजवाच ॥ यद्वसिष्ठादिभिः पूर्वदितेः कथितमुत्तमं विस्तरेण तदेवेदं मरुत्सकाशाक्षि बोधत
वैजमासि तं पदं द्वादशं यत्ति पतव्रतः स्थापयेद्व्रणं कुंभं सिततंडुलपुरितं नानाफलयुतं तद्वदिदं द्वादशसमन्वितं
रितपत्रपुष्पाच्छ्रं रितभद्रनर्थाचतं नानाभक्ष्यसमोपेतं सहिरण्यं स्वशक्तितः तां च पात्रां गुडोपेतं तत्स्योपरि नि
षेधं प्रत् तदभावे कथं कुटुम्बार्थं कामं कथावर्णनैः कामना द्वाहरे रच्चां स्नापयेदुष्णवारिणा शुक्लपुष्पाक्षततिलै रच
" ॥ १ ॥ पुष्पं पुष्पं कामाय पादौ संपूरय ज्यैष्ठ्ये मास्य द्वापच उरौ स्मरयेति पुनर्मन्मथायेति वैकटिं स्वच्छोदरे येन च दर

मन्त्राद्यैतदुरोहैः सुखंपद्ममुखयेतिवाहूपचशरायवै नमःसर्वस्मिन्मैत्रिभर्चयेदितिकेशवं एवंजागरणं कृत्वा शुक्ल
मारयां वरोव्रती ततः प्रभाते तं कुंभं ब्राह्मणाय निवेदयेत् ब्राह्मणान्भोजयेद्भक्त्या स्वयं भुजितवंधुभिः भुक्त्वा तु दक्षिणां
दद्यादिमं ब्रह्मदीरयेत् प्रीयताम ब्रह्मगवान्कामरूपं जनार्दनः हृदये सर्वभूतानां पञ्चानंदो भिधीयते अनेन विधि
ना सर्वमासिमासि समाचरेत् उपवासो ज्योदश्यामर्चयेद्विष्णुमन्त्रं फलमेकं च संप्राशयेद्वा दश्यामूतलेस्वेपेत् तत
स्त्रयोदश्यां सधृतधेनुसमन्वितं शब्दां दद्याद्द्विजैर्द्रव्यसर्वोपस्करसंयुतां कांचनकामदेवं च शुक्लां पांचपयस्वनीं वा
सोभिर्द्विजदंष्ट्रं पृथं यशस्तया विभूषणैः सर्वशरयादिकंदत्वा प्रीयतामित्युदोरयेत् होमं शुक्लतिलैः कुर्यात्कामना
मानिकीर्तयेत् गन्धेन सार्पिषा तद्दत्वा यसेन च धर्मवित् विप्रेभ्यो भोजनं दद्याद्विज्ञां ठ्यां विवर्जयेत् इत्युदंडां श्रयोद
द्यात्पुनः मालां रुचशः कितः यः कुर्याद्विधिना नेन मदनद्वादर्शमिमां सर्वपापविनिर्मुक्तः प्राप्नोति हरिं सांप्रदां इह
लोके वरान्पुत्रान्सौभाग्यं सुखमश्नुते यः स्मृतो विष्णुरानंददाता स च महेश्वरः सुखार्थं कामरूपेण यजेत्तं जगदीश्वरं
तद्गृह्णत्वा च चकारासौ दितिः सर्वमशेषतः कश्यपो व्रतमाहात्म्यादात्पपरया मुदा वरेण छंद्यामाससातुर्वने सुतं वरं
ततः सा व्रतमाहात्म्याच्छेभेर्भर्मनूतमं कदाचिच्छब्दसंचारं श्रुत्वा ज्जठरादितिः प्रविश्यैकोनपंचाशत्कृत्वा शक्रो ज
घानतं तावतो बालकाभूत्वारुरुदुर्नसृतिगताः ततो वै चित्पाप्मासकिमेतदिति तृत्रहा धर्मस्य कस्य माहात्म्यात् पुनः
संजिविताश्रमी कदाचिद नयानूनं मदनद्वादर्शो कृता तत्प्रभावेन जीवति तनया निहता अपि नूनमेतत्परिणतम
धुना तत्कृतं व्रतं वज्रेण निहताः संतो न विनाशमवाप्नुयुः एकोऽप्यनेकतामापवद्धानिहतोऽप्यलं अहो माहात्म्यमेत
स्मिन्मदनद्वादर्शो व्रतं जीवपुत्रावहुसुतायेन नारी प्राजायते ॥ इति मत्स्यपुराणोक्तं मदनद्वादर्शो व्रतं अस्या भवे भर्तु
द्वादशी व्रतं नारदाय सरसं वा दमधिकृत्य चारुहपुराणे नारद उवाच ब्रह्मसंते शुक्लपक्षस्य द्वादशी या भवेच्छुभा तस्या
सुपौष्पविधिवत्सश्रीकं हरि मर्चयेत् पर्यंकारतरणं कृत्वा ज्ञानास्तरणं संपुनः तत्र लक्ष्म्या युतं देवरी पंक्तुः वा निवेशयेत्

तस्योपरिततः पुट्यैर्मंडपंकारयेद्बुधः नृदयवादित्रयोपैश्च जागरतत्र कारयेत् मनो भवायेति सिरस्स्वत्तं गायेति
वैकटि कामायवाहुमूलचक्रसुमाश्रायचोदरं मन्मथयेति वैपादौ हरयेद्वा तिसर्वतः पुट्यैः संपूज्य देवेशं महिकाजा
तिभिस्तथा पश्चाच्चतुरादाय द्वुदंडान् सुशोभनान् चतुर्दिक्षु न्यसेत् तस्य देवस्य प्रणतो बुधः एवं कृत्वा प्रभति तदप
येन्द्राक्षणा यतं वेदयेदांगयुकाय संपूर्णगार्धमाते श्राह्मणां श्रवतथा भोज्यव्रतमेतत्समापयेत् व्रतस्वतितथा वि
ष्णुभर्ता वो भवितो भुवं अकृत्वा मत्प्रणामं तुष्टं गर्वणशोभनाः व्रतेनानेन देवेशं परितो लब्ध्वा भिमानतः श्रवसानेपह
रणगोपालैर्वोभविष्यति एवमुक्त्वा तु देवर्षिः त्रययौ नारदः क्षणात् ताभ्यामेतद्व्रतं चक्रुस्तुष्टश्चात्सरसां हरिः इति भर्तु
द्वादशीव्रतं श्रवधरणीव्रते पुत्रैश्च शुक्लद्वादश्यां वामनद्वादशीव्रतं वाराहपुराणे दुर्वासी वाच एवमेव मुनेनासिचैत्रे
कटपद्वादशीं उपोष्या राधयेद्भक्त्या देवदेवं जनार्दनं वामनयेति पादां तु वेणुवेकटिमवंधेत् वासुदेवाय जठरमुरः
संकर्षणापच कंठीवश्वभूते पूज्य शिरोवैद्यो मरुपिणे बाहू विश्वजिते पूज्य स्वनाश्राशं खचक्रके अनेन विधिना भय
व्यं देवदेवं जनार्दनं शारवद्रत्नोदरं कुम्भं सयुग्मं पुरतो न्यसेत् वल्लयुरमेन च कुम्भयुग्ममिति वर्यः प्राणकपात्रं संस्था
प्य वामनं कांचनं बुधः यथाशक्त्या कृतं हस्वमित यज्ञोपवीतितं कुडिकारुथापयेत्पार्श्वे छत्रिका पादुके तथा अक्ष
मालांच संस्थाप्य पादिकां च विशेषतः एतैरुपसरैर्युक्तं ब्राह्मणाया न वेदयेत् दापयेत् श्रीयतां विष्णुर्दृस्वरूपी तिकर्त
येत् मासनाम्ना तु संपुक्तं प्रादुर्भावाभिधानकं श्रीयतामिति सर्वत्रा विधिरप उदाहृतः मासनाम्ना मार्गशोभके शवादिनां
क्षा प्रादुर्भावाभिधानकं मत्स्यरूपी कुम्भं रूपां सिंह रूपी तिकर्तयेत् श्रूयते च पुराराजा हर्षयः पृथिवीपतिः श्रु
तश्च तपस्तेपे पुत्रा मिच्छंस्व पोषन तस्यैवं कुर्वतस्त्विष्टिपुत्रार्थं मुनिस्तम आजागम हरिर्देवो द्विज रूपधरः स्वदा स
चोवाच नृप राजन किं ते व्यवा सित विभो पुत्रार्थमिति प्रोवाच स च तं श्रुत्वा च तं इदमेव विधानं तु कुराज नृप रत्नतः स

विप्रएदमुक्ताचक्षणादंताहैतरततः राजाचतस्रकाराथमंत्रवितंदिजातये दरिद्रायतथाप्रादाज्ज्योतिर्गर्भायधीमते म
 न्वियथादिहरेपुत्राया इत्यादिमंत्रविज्ञः तं वामनं अनेन विधिना केन तस्य पुत्रो भवन्मुने उभाश्वदिति विख्यातश्चक्र
 वर्ती महाबलः अपुत्रोऽलभते पुत्रान्धनर्हिनो लभेद नं अष्टराज्यो लभेद्राज्यमते विष्णुपुत्रं व्रजेत् ॥ इति वाराहपुराणे
 धरणीव्रतपुत्रैश्च शुक्लदश्यां वामनद्वयाव्रतं ॥ चैत्रशुक्लत्रयोदश्यां चंदनारामकामदेवपूजनं नारदीये चैत्रशुक्ल
 त्रयोदश्यां मदनं चंदनारामकं कृत्वा संपूज्य यत्नेन वीजयेद्यजेन न तु ततः संक्षिप्तं कामः पुत्रपौत्रविवर्धनः अनं ग
 याव्रतत्रोकातां निबोध मुनीश्वर सिंदूररजनीरंगैः कलकेन गमालिखेत् रतिप्रोतिष्ठतं श्लक्ष्णं पुष्पयापे पुधारिण क।
 मदेव वसंतं च वाजिवक्रं पृथ्वजं मध्याह्ने पूजयेद्भक्त्या गंधस्तम्भपुष्पांशुकैः भक्ष्यैर्नानाविधैश्चापि मंत्रैः निनारद
 नमो रामाय देवाय कामदेव स्य मूर्तये ब्रह्मविष्णुशिर्वेन्द्राणां मनःशोभकराय वै ततस्तस्याग्रतो भक्त्या पूजयेद्गताप
 तिं ब्रह्ममात्मविभूपायैः कामोयमिति चिंतयेत् पूजयेद्देवि जदां पर्यंगंधवस्त्रविभूषणैः एवयः कुरुते विप्रवर्धये म
 हे रसवं वसंतसमये प्रासेह पुष्टः सदैव सः प्रतिमा संपूजयेद्वा यावदर्थसमाप्यते मदनं १ हृद्वं २ कामं
 ३ मन्मथं च ४ रतिप्रियं ५ अनंगं ६ चैवकंदर्प ७ पूजयेन्मकरध्वजं ८ कुमुतायुध
 सज्जं च ९ ततः पश्चान्मनोभवं १० विषमे पुंतथा विप्र ११ मालतीप्रियमिदं १२ अजानां नमप्युक्तं
 स्तात्वा नद्या विधानतः अजापयस्विनर्दिप्यादरेद्राय कुटुंबिने भूयस्त्वेन दानेन यमलोके न गच्छतीति श्रवैवाजा
 दानां गत्वेन न कद्रतारंभः कार्यः तदुक्तं भविष्योत्तरे चैत्रिचित्राक्षनकाशीनद्यां स्तात्वाददाति यः अजारतत्रपयस्वि
 न्योदरेद्राय कुटुंबिने न जायते पुनरसौ जीव लोके कदाचनेति अथाजानं तत्र सुमंतः अजापालो महोपालो ह्यजा
 दा नोर्दिवं गत इत्यादि विधितस्य प्रवक्ष्यामि विध्याभिज्ञेण भाषितां सर्वरत्नोपसंपन्नं सप्तधान्योपरिस्थितां वस्त्र

मालयोपमालयांतुमुपितांपशुजानकीं वज्जेनर्वाहेभशृणांसदोहनसमन्वितां ससुतारोप्यपादांचकुशौदयात्कुशोदकं
 गोदानवत्प्रयुजोतमेत्रेणानेनसंपतः मंत्रश्च अत्रवतेश्रजेश्रद्धेष्वज्ञसंपत्करंशुभे स्फुटस्वंदहनेपापंजन्मांतरशतैः
 कृतं एवंसमुच्चरेद्रतयाद्विजहस्तेजलक्षिपेत् प्रायतांपद्मनाभायवासुदेवायवैनमः एवंप्रदक्षिणीकृत्यसूर्यसमवलोक्य
 कथेत् ततश्चल्यग्रहंभगव्यहारेसरंसमस्त्यमानवः येवाल्लवेकृताःपापाःकामतोवाप्यकामतः दौघेनेवाह्निकोन्नदिप्रस
 र्गनापिपातकं अजादानस्त्यमाहाभ्यानिष्पापोजायतेनरः पुत्रपौत्रसमायुक्तःसदाचारगतिभिरं विष्णुप्रभोत्तरे
 पिनंत्रः त्वंपूर्वब्रह्मणासुष्टापवित्राभवतीपरं त्वत्समूर्तोस्थितायज्ञास्तस्मच्छांतिकरंभय प्रतिग्रहोः ॥ ८४ ॥
 श्रेष्ठोक्तः इयंवेदानकल्पादिरितिकल्पादितिद्यिनैर्षेयभागुकम् श्रुत्रआह्वदानादिअनंतकृतं अथवैभशुक्ल
 तुर्दशेत्तापूर्वाग्राह्या नयोःश्रावणमासस्ययाचशुक्लचतुर्दशी सारात्रिव्यापिनीग्राह्यानान्याशुक्लकदाचनेति इ
 माद्रौवौधाद्यनोक्तेः परापूर्वाह्नव्यापिनीतिवापाठः अत्रकेचिद्यथाश्रुतेमत्पठति निश्चिन्मतेभूतानि शक्तयजुल
 धारकाः अतस्त्वत्रचतुर्दश्यांसत्यंतत्पूजनंभवेदितिब्रह्मवैवर्तात् हेमाद्रिनाथवादिलिखिततत्पद्येवं उप्रदायाविद
 स्त्वाहुः चतुर्दशीतुकर्तव्याजयादृश्यायुताविभंइतिस्वादिमुत्सर्गः तदपवादश्च नयोःश्रावणमासस्येति तत्रापवा
 दाभावे पुनस्तत्सर्गस्थितिरित्यन्यायनपूर्वविद्वेषग्राह्येतिस्वित्यति ब्रह्मवैवर्तेतु सानान्यरूपमन्धशसावकाशान्तिव
 चनेनपूर्वदिनेत्रिमुहूर्तवेषपूर्वा अन्यथोत्तरेति नारदोपेपि वैभशुक्लचतुर्दश्यांकुंकुमागुरुचंदनैः गंधाधैर्वैभ्रमणिभिः
 कार्पाचार्महतीशिवे विमानभ्यजछत्राणिदत्वापूज्याश्रमातरः एवंकृत्यार्चनंविप्रसोपवासोभयैकभुक् अथ्वेनधा
 धिकंपुण्यलभतेमानवोभुवि श्रवणंवनानार्वाचकारयेद्वधपूर्वकैः समर्पयेच्चपुर्णायशिवायशिवरूपिणे देवागमे न
 धुमासेतुसंप्रातेचैत्रशुक्लचतुर्दशी ख्यातामदनभुंजीतिसिद्धासुरमहेत्सवा तत्रयेमूलमंत्रेणसमूलंदमनोद्ययं नि

वेदवृत्तिगौरीशतेपांशुवाचनेफलमिति । श्रवलिङ्गपुराणविशेषदृक्कः भदनंतुत्रयोदश्यातालवृत्तानिलेनतु हंस
 चानसमारुढः कामोभंजविचार्यतः नारीभिर्वाजितश्चैत्रैलोक्योन्मादमाचरेत् तन्निर्वापणकामेनचतुर्दश्यामहा
 मुने ततोदयमयाप्रोक्तानार्थश्चाथनरास्तथा कुर्वतिकर्दमेनैव आत्मनस्त्वनुलेपनं निर्वापितानंगपिडाभवत्ये
 वममाज्ञया एतदर्थसदाकार्यक्रोडिनंकर्दमेनच प्रातःप्रहरमात्रंतेतैर्व्यक्रोडिनंनरैः प्रक्षालयानंततः कृत्वागंध
 मारयानुलेपनं वस्त्रतांबूलगीतादिरथ्याहद्रेषुचाचरेत् वादित्रयोषितैपैवनिर्घृत्वाशिवप्रातः सर्वकामसमृद्ध
 स्तुत्यसंछिन्नपुरेनरः स्वयंतुल्लिङ्गमेकतुंदृष्टास्मिन्दिनेनरः ज्ञानलव्यशिवः सम्यग्भवेदेवनसंशयइति तथाच
 मधुमासेतुसंप्रातेतथाशुक्लचतुर्दशी प्रोक्तमदनपूजातुसिद्धिदातुमहोत्सवइति अत्रदमनोत्सवविधिः रुक्ंदपुरा
 णे चतुर्दशीतुदननांवदयानिहितकाम्यया लोकानांपुण्यजनकोंसर्वसौख्यप्रदायिनीं यस्माद्वमनकैः पूजाचतु
 र्दश्यांविधानतः क्रियते शांकाशीतस्माद्वमनस्याच्चतुर्दशी चैत्रशुक्लचतुर्दश्यांयथावत्पूजयेच्छिवं प्रासादशोभा
 कृत्स्वैवसम्यक्संमार्जनादिभिः संस्त्राप्यावाधिवदेवंक्षीरेणेश्वरसादिभिः श्रीखंडागुरुकूर्पूरकुंकुमैश्चानुलेपयेत् ततोद
 मंनकैर्विरहैः पद्मैर्मलवकैः शर्भैः आलिंभापीठपर्यंतं पूजयेद्ग्राथैस्त्वया अगुरुदेवदारुचं श्रीफलान्यथासिलहंकं तगरं
 महिपाक्षचधूपवानिर्दहेत्ततः शालिपिष्टेद्वैर्दोषैः पंचभिर्नवाभिस्तथाः कुर्यादारार्तिकं शोभोः कांस्यपात्रे समुज्ज्वलै
 विचित्रवत्पूजाचकर्तव्यामहतीशिवे पुष्पमंडपिकांचिब्रांसवितानोज्ज्वलंशुभां महोत्सवेनाविधिवद्देवंतूर्परवेण्यः
 विविधैर्भक्ष्यभोज्यैश्चैत्रैवद्यंचोपकल्पयेत् संभवेसतिकाव्यास्याद्रथयात्रापिनाकिनः प्रोक्षणीयैस्त्वयान्द्वैर्वाद्यप
 त्रैश्चभोजनैः पूजयेच्छिवभक्तांश्चविप्रानन्यांश्चशक्तितः प्रियतांशिवइत्युक्तानकंभुंजीतचस्वयं वर्षेवर्षप्रकर्त
 वयमेतच्चैत्रोत्सवमहत् शिवभक्तैस्तथान्यैश्चकर्तेश्रयोभित्त्वये ॥ इतिचैत्रशुक्लचतुर्दश्यांशिवदमनोत्सवविधिः

अस्यामेवचतुर्दश्यांकाश्रीवासिभिः पशुपतीश्वरयात्राकार्यार्त्तदुक्तंकाश्रीखंडेः ॥ चैत्रशुक्लचतुर्दश्याप्रपणपराय
 णः पूजयित्वापशुपतिराजौजगत्तुं चरेदिति हेमाद्रौ चैत्रशुक्लचतुर्दश्यांशिवसंपूज्यमाकितः ॥ रौचनापलमात्रेण
 ततोर्लिंगाविलेपयेत् नैवेद्यपाचसंप्रशंखंलड्डुकसंयुतं सद्यतंगुगुलुंद्यापयलानांतुशतपुनः ॥ निवेदयेत्पिष्टालेगं
 तिलप्रशंसहेमटुक् शिवदक्षिणदिग्भागेस्थापितव्यंप्रयत्नतः ॥ भवक्रुष्यानिर्द्वैतंश्रावार्धपूजयेत्ततः ॥ एवंकार्यं
 चरेत्तन्मोक्षमक्षयतिच्छेतेति अस्यामेवचतुर्दश्यांतुर्लितोत्सवःकार्यः ॥ उदुक्तंकारुडे चैत्रशुक्लचतुर्दश्यांतु
 र्हिंहंजगतःप्रभुं राजोपचारैःसंपूज्यमात्ममांदोलयेन्नरः ॥ तत्रैव मर्धौजुक्लचतुर्दश्यांतुर्लितोत्सवंजगतां प्रति दक्षिणा
 भिमुखदेवदोलमानंसुरेश्वरं संपूजितंसकृदष्टवासर्वाप्यैःप्रमुच्यते ॥ इतिचैत्रशुक्लचतुर्दशी ॥ चैत्रपूर्णिमास्मान्मा
 न्यनिर्णयेपरैव आज्ञविशेषो निर्णयःकृतोविष्णुस्मृतौ चैत्राचिजायुतचिरस्यातस्याचिब्रवसुप्रदा तेनसौभारश्चमा
 प्रतीति तथाच ब्राह्मे योगविशेषेणकलाविशेषः भंदेवार्कंगुरौवापिचारोच्यतेपुनैत्रिका तत्राश्वमेधजंपुरवत्तान
 श्राद्धादिभिर्भवेत् आज्ञसर्धेयानांदमनपूजोका तत्रैववायव्याये संवत्सरकृतार्पायाःसफलायाखिलास्सुरान् द
 मनेनार्द्धयेद्यैव्याविशेषेणसदाशिवमिति आज्ञसर्वाप्यस्त्रोपतिथ्यादेवतानांदमनारोपविशेषः स्वर्गयतिथादकरणे
 चैव्यांसर्वेग्रामेव इत्यप्येर्दाक्षिततरविषयमेवव्यवस्थेत्यपरे इयंमन्वादिस्तुका नन्वादिगणनायां अत्रापिश्राद्धदा
 नापनंतपुण्यकरं तथाचपुण्यकरं नरदायैसनानतनः चैत्रेपूर्णतुविष्वेद्रमन्वादिःसमुदाहता अस्यांसात्रोदकंकुं
 भंप्रदद्यात्सोमस्तुष्टये मन्वादितिथिःश्राद्धे पराहव्यापिनोग्राह्या उत्तरांस्त्रानदानादिवित्युक्तः आज्ञश्राद्धमुक्तंमास्त्रे
 कृतंश्राद्धविधानेनमन्वादिपुण्यागादिषु हावनानांदिसाहस्रपिष्टालांसिद्धंभवेदिति इदंचाधिकमात्रेपिविधेयं मन्वा
 दिकंचौपायिकंकुट्यान्मास्त्रक्षेपेवेतिस्मृतिर्वाद्रिकोक्तेः ॥ अत्रापिपिंडदानंनस्ति तथाचकालादर्थे धिप्रावजनसं

कांतमन्वादिपुनगादिषु विहायपिपडनिर्वापं सर्व आदिसमाचरेदिति अकंष्टिशांयश्चितं ऋषिप्राधाने त्वभुदः इति
 भवत्यतवारंजलेजपेन मन्त्रादयो वदान्मूनाः कुरुते नैव चापदि एवं पुनरवति आद्या एयाभिनिव्यानि तेषामयं स
 मः श्रमास्तनुयुगक्रांतिधृतिपात्रमहालयः अन्वटकं च पूर्वैः पुनरवत्यः प्रकीर्तितः इयं पूर्णा विज्ञायो गेहार्थे श्रीभ
 वति तदुक्तं ब्रह्मपुराणे नास संज्ञयदः ऋक्षपौर्णमास्यां भवेत्काचित् महर्तो सातिथिः प्रोक्तान्नदानं बुधाक्षया अक्षयं च
 कल्पान्तरायाः पिफलजनकत्वं अस्माभ्यो वैद्रे पूज्यः तदुक्तं निर्यामृते देवपुराणे चैत्रविधिप्रक्रमे पौर्णमास्यातया
 दित्यपुराणे सनत्कुमार उवाच उपोष्य च चतुर्दश्यां पौर्णमास्यां हरिपूजेन पौर्णमास्यां निकुंभपूजाकार्या तदुक्तं हेमाद्रौ आ
 नियोढं पिशाचां श्रसिकताद्वापवा सिन इति अत्र स्पष्टं च तदुक्तं यथा पिशाचकृत्वां धमात्वा दोनं मध्याह्ने पूजायित्वा रव
 रितवाचनं कृत्वा ब्राह्मणां निवसुं स्यादिति यादिवसे समीपस्थ पर्वतमास्तस्य तत्पकरणी विस्मृत्य मृह मागत्य वादित्रविशे
 र्पूजनं कोलाहलैश्चमहोत्सवं कृत्या दृढकायैः सुवेष्टितं तुल्यमयं सधृत्वा सर्पापमर्पशमनं तच्च खंडयद्देह्ये पूजनं चं शुभं
 नराक्षितव्यं च द्रवरमिरप्येतेन श्रयं न महावैभवादीनां लक्षणं गार्भ्येणोक्तं नाससंज्ञे च नक्षत्रं चंद्रः संपूर्णोऽडलः गुरुणाया
 तिसंयोगसातिथिर्महर्तोऽस्मृतेति शंकरगीतायां देवीं प्रति एकराशिगतौ बाले यदगुरुनिशकारोऽसापौर्णमासी मह
 र्ता सर्वपापहरा मता तथा पौर्णमासी पुसर्वासुमाससंज्ञे संहिता सुच दृढतामिह दानानां फलं दशगुणं भवेदिति अत्र्यः पु
 राहपुराणदानमुक्तं नारदायै इत्येतत्तव वारहं प्रोक्तं पापप्राणाशने पठते जायता वैवमगवद्भक्तिवर्धनं फांचने गरुड
 कृत्वा तिलधेनुसमाच्चितं लिखित्वा तच्च योदयाच्चैश्यां विप्राय भाकितः सलने द्वेष्णवंधमादेवार्पणं वा दितः ये दानुक्त
 मणीमेतां शृणोत्यपि चादरं सोऽपि भक्तिभेदिविष्णोः संसारोच्छेदकारिणी ॥ अथैवञ्च शुक्लपक्षे तिथिगुणान्मुच्यते ॥

तिथिकृत्येचकृष्णादिद्रतेशुक्लादिमेव च विवाहादौ च सौरादिमासंकृत्वा विनिर्दिशेदिति ब्राह्मण्यप्राथम्येन सूच्य
चैत्रशुक्लप्रातिपदमारभ्य तिथिकृत्यनिरूपणमुचितं द्रतादिनिरूपणैश्चैत्रशुक्लप्रातिपदमारभ्य वरसरारंभारोभ्य
व्रतविधाप्रातिव्रह्मपूजादिद्रतकृत्यनिरूपणमुचितमतः चैत्रशुक्लादितोज्ञव्रतानिरूपणारंभः सकलनिबंधकृतसंप्रदा
यसिद्धः सौरैणमासेन संक्रांतोरारभ्याद्विशद्विर्दिनैरशैर्वाभुर्कैर्भवति स च पूर्वचान्द्रमासस्य शुक्लादितोभवति, न क
दापि प्रकृतचंद्रमासशुक्लादितः प्रकृतसौरमाससंक्रांतौ भवत्यतो ब्रह्मण्यपक्षद्विव सौरमाससंक्रांतेः पुण्यका
लदिनिर्णयः प्रपञ्च्यते तत्रादौ भो न संक्रांतौ पश्चादप्योडशघटिकाः पुण्यकालः रात्रौ तु निर्गोधात्त्रागूर्द्धतश्च संक्रमे
पूर्वादिनपरदिनयोः परभागपूर्वभागौ पुण्यकालयुक्तौ सामान्यनिर्णये नारदः याम्यायने निश्चरेत्वाद्याः पराः सौ
म्येद्विमासिभे मध्याविषुवतिप्रोक्ताः पुण्यः षोडशनाडिकाः याम्य, यनेकर्कटे संक्रांतौ तिथराराशौ दृष्यंति ह दृष्टाश्चि
कुरुंभसंक्रांतिषु संक्रांतिकालादाद्याः पूर्वानाडिकाः पुण्यः सौम्यायने मकरसंक्रांतौ द्विमासिभे हिस्वभावराशीनां
मिथुनकन्याचापमर्नराशीनां संक्रांतिषु च पराः षोडशनाडिकाः पुण्यः विषुवतिमेषु तलराशयोः संक्रमे मध्याना
डिकाः कतिचिः पुण्यद्वयतिसामान्यनिर्णयः श्रथचैत्रशुक्लप्रातिपदिकृत्यविशेषः पद्मपुराणे चैत्रे मासि महावाहिपुण्य
प्रातिपदा परा तस्यां यं श्वपचंरूपट्टवाहानं कुर्यात्तरेतमः न तस्य दुरितं कीं चित्राधयोऽयाधयोऽन्य भवति कुरुशार्दूलत
रमास्तानं समाचरेत् नारी नाराज नंत ब्रह्मवैरगे विनाशनं गोमाहि व्यादियत्किंचित्सर्वतद्भूषयेन्नृपतैलवस्त्रादिभिः सर्वा
रते रणाधस्ततो नयेत्तद्वस्त्राणां तांतो भोज्यकुर्यात्कुरुकुलोद्भवेति श्रवणप्रातिपदादयिर्कंप्राह्या प्रवृत्ते मधुमासे तु
प्रातिपद्युदितेरवाविति मयि व्योत्तरवचनात् श्रवणोलिकादीपनाऽप्यहितोत्तरादिर्न प्राह्यामिति युक्तं श्रतएव दृष्टव्यं सिधे,
न पूर्ववविहिता वरसरदीव संतादौ बालिराजनेतयैव च पूर्वविद्वैक कर्तव्या प्रातिपत्सर्वदावुधैरिति पूर्वादिने सूर्योदयवि

दाप्रतिपदित्यर्थः अत्रतैलभ्यगोतिर्यः वत्सरादीवसंततद्वैवालि राज्येतथैवच तैलभ्यगामकुर्वाणोनरकांप्रतिप
 द्यते अकरणप्रत्यवायोत्थातैलाभ्यगर्यनिर्यत्वंतद्ववसिष्ठेनोक्तं अथकृष्णपक्षादिवैज्रमासस्यकृत्यमहामारते
 वैज्रतुतिपतोमासमेकभकेनयःक्षिपेत् सुवर्णमणिमुकाढयेकुलेमहतिजायते रक्तदपुराणे यःक्षिपेदेकभकेनवैज्रमासं
 नरोत्तमः धनधान्यसमृद्धेत्कुलेमहतिजायते वामनपुराणिदानमप्युक्तं वैज्रेविचित्रवस्त्राणिशयनान्यासनानिच
 विष्णोः प्रीत्यर्थमेतानि देयानिब्राह्मणेभ्यश्च अन्नदेयानिब्राह्मणेभ्यविवहुत्वांत्रित्वमात्रपर्यवसितं कपिंजलान्यायात्
 भरस्यपुराणवर्जयेवैज्रमासेतुपरतुंगयानुलेपनं शक्तिगंधभृतांदद्याद्विप्रायसितवासमी वारुणपदमाप्नोतिदृष्टव्रतमि
 दंरश्मत्तमिति गंधपूर्णशक्तिसितवासोयुगमतेदेयमित्युद्यापनं वैज्रादिवतुरोमासान्जलंदद्यादयाचितं व्रतंतेमणिकं
 दद्यान्नववस्त्रसमन्वितं तिलपात्रहिरण्यं च ब्रह्मलोकेमर्हयते कल्पयतेभूषतिनूनमानदन्नतमुत्तनं वर्जयित्वामधौय
 स्तुग्धिर्शरघृतैशुकान् दद्याद्वस्त्राणिमुक्ष्माणि रसपात्रैर्युक्तानि च संपूजयिष्यमिश्रुनंगौरामे प्रीयतामिति एतद्गौराव्रतं
 नाममधानीलोकदायकं भविष्यपुराणे मासिचैत्रेत्तुसंप्राप्तेय कुर्यान्न्यक्तभोजनं शालयन्नंपयसायुक्तं भुजानःसं
 यतैर्द्वयः भानवेपाटलांदद्याद्वैष्णवैतरुणैर्नृप पुष्परागमधैर्यान्नैर्नाहसानुयायिभिः नक्तभोजनमिदंमासव्या
 प्यिव्रतातेतरुण्यागाःप्रदानरोगेविष्णुदेवतत्वेन भानुलोकप्राप्तिःफलं तथाचात्रप्रपादानमुक्तंभविष्यपुराणे अती
 तेफाल्गुनेमासिप्राप्तयेवैज्रमहेत्सर्वे पुरोहितैश्चकथितेप्रपादानंसमारभेदिति तत्रमंत्रः अविचार्यतनेदेयंजलं
 नासचतुष्टयं तथाच प्रपादात्तमशकेनविशेषाद्धर्मलिप्सुना प्रत्यहंधर्मघटकोवस्त्रसंवेष्टितानतः ब्राह्मणस्यगृहंदे
 यःसात्राःशीतजलःशुचिः तत्रमंत्रः एषधर्मघटोदत्तोन्नतविष्णुशिवात्मकः अस्यप्रदानात्सकलाममसंतमनोरथाः
 अत्रेनविधिनापरतुधर्मकुंभं प्रयच्छति प्रपादानफलं सोऽपि प्राप्नोतिहिनसंशयइति इदंचैत्रकृष्णप्रतिपदानारसिंह

करपादि अत्रापि श्राद्धदानादि महाफलमिति त्रिशदमी करपा रिति ध्यः परमेष्ठिनः आरमति ययस्ता सुयुक्ताः पूरयत मा
 मताः तासु श्राद्धे कृते पुरन्त करपां तस्थापिकल्पयत इति नागरखंडात् अथ वैजनु कृष्णायां प्रातिपद्यापि सर्वदा मल्लम
 छनदानां तु द्रष्टव्यको तु कमहदिति चैत्रकृष्ण द्वितीयायां तिथिपत्नेन ब्रह्मण पूजा कर्त्तव्या चैत्रकृष्णतृतीयायां सोमाय
 सुदरीव्रतांगत्वेन रतिसंज्ञा गौरी पूजा बलाया उदकप्राशयेत् चैत्रकृष्णचतुर्थी श्रावण कृष्णादिक्रमेण संकष्ट
 चतुर्थीव्रतं तत्राण्यपति पूजने चंद्रोदये च द्राया दर्शनं पंचगव्यप्राशनं चैत्रकृष्णपचम्यां काशमीरदेवी पूजा
 देवीपुराणे चैत्रे तु कृष्णपचम्या काशमीरातुरजस्वला नित्यं नवतितस्मान्तां कृत्वा शौष्णय्यां स्त्रियं २ अभ्यंगवस्त्रे
 वैद्यैः पूजयंति दिनत्रयं पुष्पालकारवस्त्रैश्च गोरसवर्जयंति च कृष्णाष्टम्यां द्विजैः स्नाप्य सर्वौषधियुतैर्जलैः स्नापयित्वा
 चतुर्दिवीं गंधपुष्पैश्च पूजयेत् स्विष्टा पिष्टैस्त्रिकोणैश्च तथा भक्तैश्च शालिले जेतं जीवाद्यं सुमधुरं श्रोतव्यं च सदाद्वारतन्निवेदि
 तपुष्पचयायितव्यमहमेहे अतः परमं तुल्यतागर्भं गृह्णाति मेदिनी चैत्रकृष्णपक्षां स्कंदपुराणोक्तं दारिद्र्यहरपृष्ठा
 नाम तिथिः पूज्या सामान्या देवतैरपि एकभक्तेन केन तर्थावायाचिनेन वा उपवासेन दानेन तैलक्षारविर्जितः
 अथ यमगवान्देवो भारकरः सः परद्युतः येन शैवेण दृश्येत तद्गुह्यकथयामनहं गोपेनोपव्रतं दिव्यभि-
 हलको मुखप्रदं चरिमनूते व्रतं चैव दारिद्र्यं न भवेत्कुले षष्ठीं तिथिं समुद्दिश्य ब्राह्मणस्य तु भोजनं शास्त्रोद्भूतं
 च पयसि कृत्वा शर्करया युतं वर्तुलं व्रतं संयुक्तं वर्धने कं प्रदापयेत् कुलतस्यैव ये जाता ये भविष्यति नानायाः अक्ष
 यास्ते महात्मानो व्रतेन पुण्यपावनाः ईहितं च वगच्छंति तद्वारिद्र्यं प्रणश्यति षष्ठीमात्रे सप्तमीमानुयोगपञ्चकार्यो
 योग उको निर्णयामृते षष्ठीच सप्तमीयोगो वारे च दं शुभालिनः योगोऽप्यद्य क्रानामसूयं कोटिप्रहैः सम इति अत्र
 स्नानदानादि यच्छेत्तदक्षयफलदं भवतीति सर्वेष्वपि मासेष्वपि विशेषादप्ययोगो बौद्धव्य इति निर्णयसि यौ अथानैव प

धर्मात्रातिथैरेवासासयोगोलयात्रा काशीखंडेप्रोका कृतानियानिपापानिनरैः संवत्सरादपि नश्यतिक्षण
 तत्तानिपक्षर्कलोहदर्शनात् अब्रलोलोनामलोलार्कः तत्रवार्पिकयात्राप्युक्ता काशीखंडे सामार्गशीर्ष
 काठर्या पक्षद्वयनातामसर्वमासपष्ठेपुतिथिपत्वेनस्कंदपूजा तदुक्तं पष्ठां पूजागृहस्यचेति चैत्रकृष्णसप्तभ्यां
 तिथिपत्वेनसूर्यपूजाव्रतं उक्तंचसप्तभ्यांभारकरूपचेति चैत्रकृष्णाष्टभ्यां काश्यांभैरवयात्रोकाकाशीखंडे अ
 ष्टभ्यांचचतुर्दश्यांरविभूमिजवासरे यात्रांचभैरवोक्त्वा नरः पापैःश्रमुच्यते तत्रैवदुर्गापूजाप्युक्ताअष्टभ्यांचव
 तुर्दश्यांभौमवारेशिवतःसंपूज्यसततंकाश्यादुर्गादुर्गातिनाशिनीमिरयाष्टमीसामान्यकृत्यंअथभविष्योत्तरोक्तं सो
 माष्टमिव्रतं अरूपसामरयचाष्टभ्यांपक्षयोरुभयोरपि विधिवच्चंद्रचंडंतुसोमंसंपूजयेन्निशि सोमं उभयासाहितमित्य
 धःपूजयेदितिशेषः इतिसोमाष्टमिव्रतं अशोकाष्टमिव्रतंचादिपुराणे भानुरुवाच अष्टमीपुत्रसर्वासुपूजनी
 यापयशोकिंका अशोकिंकाअशोकातिलका गंधमालयनमस्कारधूपदर्पावात्रसंपदा तस्मिन्नहनिषोभुंकेनक
 भिदुविवर्जिते इंदुवर्जितेकृष्णपक्षे भवत्यत्रविशोकासापुत्रपौत्रमुखात्त्विता भविष्योत्तरोक्तंचंडिकाव्रतं यो
 वंदमेकनभुंजोतंचंडिकाराधनेरतः सयातिपरमंस्थानयत्रसांचंडिकारिष्यतेति अथाष्टम्युद्यापनं तत्रव्रतकर्ता
 अथाष्टभ्यांव्रतःज्ञानादि नित्यनैमित्तिकंविधाय मंडपशोभांविधाय पुनःसंध्यायांसायंसंध्यादिनिर्वर्त्य उद्या
 ननसंकल्पविधाय गणपतिपूजादिकलशरथापनांतंक्त्वा तदुपरितामपञ्चिरक्तवस्त्रोपरिमंडूकादिपरतत्वात्
 शीठंसंपूज्य सौवर्णीमिष्टदेवप्रतिमांसांशानीराजनातोपचारैः संपूज्यरात्रौजागरणंक्त्वा नवभ्यापुनःपूजयित्वा
 श्राज्येनवैदिकमूलमंत्रेणवाष्टोत्तरशतरं स्ययाहोमंविधाय आचार्यायगोस्वर्वादिसहितं देवदत्त्वादंपर्तकुमारी
 अश्रसंभोज्यस्वयमपिभुंजोत चैत्रकृष्णाष्टभ्यांविष्णुधर्मोत्तरोक्तंसेतानाष्टमिव्रतम् हेमद्रौ कृष्णाष्टभ्यांचैत्रमासेज्ञातो

निपतमानसइह्यादितत्रकृष्णदेवकीचान्प्रत्येषोभ्योतरदिनेपारण्कुर्यात् इति संतानाष्टमीव्रतं इयमेवशीतलाष्ट
 मी रुकद्वयाच्च भगवन्शीतलास्तोत्रवद्वैद्यामहत्फलम् श्रतोवभक्तिर्भजताव्रतवापित्रवीहिमे ईश्वरउवा
 च साधुवत्समहाभागपट्टच्छसिद्रतोत्तमम् कथयामियथापूर्वपार्वत्यात्क्लृतेकृतम् सर्वोपद्रवनाशायसर्वरोगो
 पशान्तये वैत्रमासितेपक्षेयाष्टमीशीतलाह्वया तामारभ्यप्रकर्तव्ययावन्मासचतुष्टयम् पतिपुत्रसमेताभि
 र्योषिद्भिः श्रद्धयान्वितं विधानशृणुमेवत्सयैनसम्प्रपूजयेत् सुशीतलजलैः स्नात्वा स्नानेगोमयलेपिते सु
 गन्धैः शीतलैस्तोयै कलशालक्षणां न्वितं श्रापूर्वाधिव्रतं च तथाप्येतन्नशीतलां लिखित्वा वा ह्यनामूर्तिपूजयेद्वि
 धितानुना पुष्पचंदनकर्पूरवांसितं शीतलं जलम् पाद्यार्घ्याचमनं यंच शीतले प्रतिगृह्यतां सर्वसंतापघ्नमनं सुगन्धि
 मनसः प्रियम् गृह्यतां वंदनं देवि मत्कुलं शीतलं कुरु भद्रं खरवानसमारूढे निवपल्लवयारणि शीतले कुरु क
 र्पणपूजे यंप्रतिगृह्यताम् सपूज्य विधिवद्देवी शृणुयाच्छीतलाष्टकम् पूर्वमभ्येव संप्रोक्तच्छृणुवंसमाहितः उैन
 मामिशीतलं देवी रासभरथादिगंवरं मार्जनं कलशोपेतां शूर्पालकृतमस्तकाम् रक्तं उवाच भगवन् देवदेवेश
 शीतलारतो ज्ञेयुत्तमं वक्तुमर्हस्य शेषेण विस्फोटकमयापहम् ईश्वरउवाच वंदे ह शीतलं देवीं सर्वरोगभयापहं
 यामारामं निवर्तयितुं विस्फोटकमयं महत् शीतले शीतले च तियां ब्रूयाद्वाहपीडितः विस्फोटकमयं पापं क्षिप्रं तस्य प्र
 एशयति यस्त्वा मुदकमध्ये तु ध्यात्वा पूजयेत्तेनरः विस्फोटकमयं घोरं कुले तस्य न जायते शीतले ज्वरदं भयस्य पू
 त्रिगंधहतस्य च प्रणटचक्षुषः पुंसस्त्वा माहुर्जीव नौपयम् शीतले तनुजात्रो गान्नाहं रासिद्रुस्त्यजान् विस्फोट
 कविशीर्षानां त्वेमेका मृतवर्षिणी गलगंडमहारोगाये चान्येदारुणान्त्वा त्वदनुध्यानमात्रेण शीतले याति सक्ष
 यम् नमंत्रं नौपधं किंचित्पापरोगस्य विधत्ते त्वमेका शीतले धात्री नान्यां पश्यामि देवताम् मृणालतंतु सदृशानां

भिन्नमध्यसंस्थिताम् । परस्वार्थितयेति वितस्य मध्यमुज्जाग्रते । शीतलेत्वंजगन्माता शीतलेत्वंजगद्विपुता । शीत-
 लेत्वंजगद्विशितलाप्यनमोनमः । शीतला एकमेव दर्शनं देयं परस्य कथञ्चित् । तातव्यं हि सदा तस्मै अद्याभक्तिमुता,
 यच्च श्रोतव्यं पठितव्यं च अद्याभक्तिसमन्वितैः । उपसर्गविनाशाय परं स्वस्य यनं महत् । रासभोगार्दभश्चैव स्वरेवै
 शाखदाहनः । शीतला वहनैवैव दर्वा कदनं दनः । एतानि स्वरनामानि शीतला प्रचयः पठेत् । तस्य देहचगेहं
 शीतलारुज्जाग्रते । शीतला एकम् ॥ ततश्चाप्यतर्दीदद्याद्विप्राय दक्षिणाम् । सचयते ततो येन तत्त्वात्मानपति
 पुत्रकम् । भोजनं परप्रकर्तव्यं तच्छृणु पठानन । भक्षयेद्वटकान् पूर्णश्रीवै शीतलान्वितान् । वैशाखे सक्नुकापाय
 साऽप्यशर्करयान्वितम् । ज्येष्ठशकुलिका शीता । पुरिकाश्च तथा विधाः । आपादे पायसं सा ज्यसितशर्करयान्वितं
 एतन्मासविधानं ते कथितं पार्वतीसुत । एवमाकुरुते नारी त्रैलोक्यवर्चस्तुष्टयम् । ततश्चापनविधिर्वर्णितफलमाप्नुयात् ।
 तत्कुलेनोपसर्पति गलगडग्रहादयः । न च व्याधिभयं तस्य पतिपौत्रसमन्वता । पति सौख्ययुता सा ध्वजिचिरकालं
 प्रमोदते । इति स्कन्दपुराणे शीतलास्तोत्रसमाप्तम् । अथ यैश्च शुक्लनवभ्यां । वाराहजयंती व्रतं । चैत्रशुक्लनवभ्यां तु
 हरिवरं राह रूपयानेति पुराणोक्तेः । अत्रैव दशावतारजयत्योऽन्या अपि निर्णीयते । पुराणसमुच्चये न रस्यो भूद्वतभूक
 दिने मधुसूतिते कूर्मो विधौ माधवै । वाराहो गिरिजासुतेन भसि यद्भूते सिते माधवे । सिंहो भाद्रपदे सितहरि तिथौ श्रीवा
 मनो माधवे । रामो गौरिति थावतः परमभद्राभो नवभ्यां मधौ । कृष्णोऽन्योन्यं भसितपरे वा श्वने यद्दशभ्यां । बुधः का
 र्तिकेर्नभसि सप्तमं च्छुक्लपञ्चाक्रमेण । अथैषां प्रादुर्भावादिकालाः । । अहो मध्ये चाजनीरामरामौ । मरस्यः कोडश्च
 पराह्णविभागे । कूर्मः सिंहो वैदिकलकी च सायं । कृष्णो रारित्रेः कालसायं च पूर्वे । इति अत्र केचित् स्फुटान् श्लोकाः नप
 ठन्ति । चैत्रे तु शुक्लापंचम्यभगवान्मनिरूपधकः । ज्येष्ठे तु शुक्लादश्यां कर्मरूपधरो हरिः । चैत्रशुक्लनवभ्यां तु हरिः ।

वाराहरूपभूत नारसिंहश्वतुर्दशवैशाखशुक्लपक्षके । राधशुक्लतृतीयायामोर्गवनामधूक् वैत्रशुक्ल
 नवम्यांतरामोदशरधारमजः नमस्येतुतृतीयायांवलभद्रोभवद्वरिः श्रावणवहुलेष्टम्यांकृष्णभूहोकरक्षक
 ज्येष्ठशुक्लतृतीयायांवदकल्कीप्रविष्यतः कौण्डस्तुवाराहपुराणतत्त्वेनवांक्यानिपठति आपातशुक्लपक्षेत्तएक।द
 र्यामहातिथौ जयंतीमस्यनास्तीतिस्वयंकार्यमुपोषणं नभोमासितृतीयायांहारिःकमठरूपभूत् वैशाखस्य
 षतुर्दश्यांतुसिंहसमपद्यत वैशाखेतुतृतीयायांशुक्लपक्षेभूद्रहः मासिभद्रपदेशुक्लकाठर्यायामनेह्रिः
 वैत्रेनवम्यांरामोभूत्कौण्डालायांपुरःपुमान् श्रावणवहुलेष्टम्यावासुदेवोजनार्दन पौषेतुशुक्लसप्तम्यांकुर्याहुव
 स्यपूजने माघशुक्लतृतीयायांकारिकेनः एतेपांपूजाकालनियमः प्रातःप्रातरनुमध्यान्हेसप्रायांतथाभिज्ञि
 मध्याह्नेमध्यरात्रेवसांप्रातरनुक्रमादिति तत्रसमूलत्वनिषेधेविकल्पभेदेनव्यवस्थाद्रष्टव्या एताश्चतस्रुपा
 सकानांतिरयाः अन्नेषांतुक्रान्त्याः एषांविशेषमग्नेवक्ष्यामः धरणीव्रतेपुरुफुटीभविष्यति वैत्रशुक्लदशम्यातिथि
 पत्वेनधर्मराजपूजाव्रतं देवीपुराणे धर्मराजदशम्यांतुपूजायित्वासुगांधर्के विगतारिर्निरातंकइहचातेपरंपदमिति
 वैत्रशुक्लकादशी पापमोचनिका भविष्योत्तरपुराणे मांघातेवाच आरमनश्चाहितार्थायलोकानांचहितायच
 पृच्छामिलोमशाहत्वात्सदयंमुनिसत्तम वैत्रस्यप्रथमेपक्षेनामैकादशीभवेत् किनामकोविप्रिरतरयाः कथ-
 यस्वममाश्रतः लोमशउवाच वैत्रस्यप्रथमेपक्षेनामावैपापमोचिनी शृणुराजन्कथादिद्वयांपवित्रांपाप्तांशिनी
 पुरावैत्रप्रथनाप्रवनंकोकिलनादितं मयूरनादसुभगंकिन्नराभिर्विराजितं देवकन्यारुतत्रैवनिवसंतिमनोरथाः न
 मरुप्यदंकिंचिद्वनंचैत्रश्राद्धनात् तस्मिन्वनेहिमनयस्त्वर्धतिपुरमंतपः तत्रासीन्मुनिशार्दूलोमेधावीनामनामना
 तपोरतंमुनिश्रेष्ठमंजुषांप्राभिधाप्सुराः इंद्रेणश्रेष्ठेताव्रततपोहृतमाययौ तस्यशापमयाद्गीताकोशमंत्रेचसाजर्गो

कामोऽपि विजयाथोपाशिवभक्तं भुजितं दा जघान कुसुमैर्धातुः । शिववैरादनारत तस्याश्रुधौ धनुः कृत्वा तत्पद्मणिगुणं
 तथा नयनाभ्यां तुवाणाभ्यां जघान मद्भक्तो मुनि गार्धतीतां पुरोदृष्टव मेधाविमुनिपुंगव । कामवाणवशं प्राप्तं शङ्खैर्व
 शशाकसः मंजुघोषा पितृदृष्ट्वा सुदंरमुनिपुंगवं कामवाणाहतमना मंदं मंदं तदा जगौ मंजुघोषानमागत्य पुरो मेधावि
 नमुनि-मोहयामासवामोरुर्हो वभावैः शुचिस्मितः । अथ संस्थाप्य सावोणापरिरंभे मनोदयो बल्लोवपार्थ्वदृष्टेण मि
 लितः । मुनिना तदा मेधाव्रचितयारे मे सतयामंजुघोषया तथा सार्धं गतस्तत्र यत्रासीद्विजनं वनं शिवतत्त्वगतं तत्पदं
 मार्त्तस्यानुशासिणः । रात्रिं दिनतया साकरवाश्रमे रमातिस्मसः एव गतो महान् कालस्तस्य मेधाविनो मुने मंजुघोषोऽपि
 देवाचारमंततमनीश्वर आज्ञां मे देहि मेधाविनस्वर्गस्थगमनाय मो महान् कालोऽव्यतीतो मेव स्वस्मैप्रेमनिश्वर मुनि
 रुवाच अथैव त्वं सनायाता नृदूषयां पुरातने प्रात संस्थासनायातितावरं सुस्थिराभव इति श्रुत्वा मुनेर्वाक्यभयभी
 ता तदा भवत् पुनः सारमया समुनि मेधाविनं मुदामुनेः शापमया द्वाता बहुकालं वसारमत् पंचाशत्पञ्चवर्गः । एतन्वमासं
 दिनत्रयं रमित्वा मंजुघोषासामुनिं प्रोवाच वैश्वैः मंजुघोषो वाच प्रसादं कुरु मे ब्रह्मन्ममादेशः प्रदीयतां त्वत्प्रसादा
 न्मुनि श्रेष्ठस्वर्गे यास्यामि सत्वरं मुनि रुवाच प्रातः कालः समायाति शृणु भव वचनमम प्रातः संस्थायावटं हं कुर्वेताव हि स्थ
 राभव इति वाक्यं मुनेः श्रुत्वा मंजुघोषाभया वह हसित्वा सा तदा विप्रं प्रत्युवाच शुचिस्मिता मंजुघोषो वाच किं प्रमा
 णं विप्रं प्रेतवसं ध्यामि विष्यति मयि प्रसादं कृत्वा तु पश्चात्सर्वविचार्यतां इति श्रुत्वा वचरतस्या विस्मयोऽपि फलं च न
 सुचिरं मनसि ध्यात्वा विचारमकरोन्मुनिः सप्ताशोऽतिश्रवर्षाणि जातानि वर्फला निभे ततश्च कुपेत्तस्यै समुनिः क्रो
 धाश्रुणोक्षणः नेत्राभ्यां तस्य विप्रवर्षेत्तुर्वहिकणाभूशं एव विचारयामास मेधाविमुनिपुंगव चिरार्जितं तपो हतपदकप्र
 भयानया काष्ठवद्भस्म तानीतकणातिर्मे भविष्यति स्फुरदोदृष्टवैरोपापप्रत्युवाचा कुलेंद्रियः मंजुघोषोऽपि जमे शापाद्

भूयास्त्वंवैपिशाचिनी धिक्कंपापेदुरांचारंमत्तपोनाशितंत्वया भुक्तेःशोपेनसांजस्तंविनयावनताव्रवीत् प्रसादंकुरु
 मे ब्रह्मन्शापांतं च वदस्व मे सतांसिगेभुनिश्रेष्ठनैतद्युक्कंदंवाचनं त्वया सह मया ब्रह्मन्नीताश्ववहयःसमाः मेधा
 ऽनुवाच भंजुषोपेमममुखात् शृणुशापांतमात्मनः वैज्रमांस्यसितेपक्षेपिशाचत्वविनाशिनी पापमोचनिकानां
 कादशीपापहारिणी यदासायातिचोपेप्यातवनश्येतिपशांचता इत्युक्तांमुनिश्रेष्ठःश्राजगामनिजाश्रमं आ
 यातंतंमुतदृष्ट्वाच्यवनोवाक्यमब्रवीत् यत्तेपापं कृतं वत्सजानेत्तन्नाशंशयः किमर्थं यत्कृतं पुत्रवप्यासितुष्यसंचयः
 इतिवाक्यं पितुःश्रुत्वा मेधावीवाचयनब्रवीत् मेधाठ्युवाच बहुपापं कृतं तात ह्यप्सरोरमतामया यत्कहेनार्जितं पु
 ण्यं तत्सर्वमिक्षयं गतं उपायः कथ्यतां तन्नमुच्येयमेनपापतः द्यवन उवाच वैज्रमांस्यसितेपक्षेनाज्ञावैपापमोचनी
 कर्तव्यासास्त्वया यत्नात्ततो नश्यते त्वय्यं इति श्रुत्वा पितुर्वाक्यं कृतं ब्रतमनुत्तमं कृतं पापं मुने रतस्य तत्क्षणात्प्रलयं
 गतं शोपेनं भंजुषोपायादिवसावहवोगताः नष्टं पापं च तस्यापि पापमोचनिकाव्रतात् दिव्यरूपधराजानता
 स्वर्गवराप्सरा लोमश उवाच एव न न्योपियः कश्चित्पापमोचनिकावतं कुर्यात्तस्म्यतुराजैर्द्रुपापं नश्यति तत्क्षणात्
 कामदा विहलोकसापरलोके च मोक्षदा गाहास्य श्ववणादस्यागोसहस्रफलं लभेत ब्रह्महाचैव गोघ्नश्च सुराणि गुरुत
 लपाः स्वर्णचौरश्च पूतस्याप्यपमोचनिकाव्रतात् ॥ इति भविष्योत्तरे वैज्रकृष्णपापमोचनिके कादशीमाहात्म्यम्
 वैज्रकृष्णद्वदशी दशी तमासस्त्वेन वैराज कटपादिश्रद्धापि आद्याय नंत फलं भवति इति कटपादिति धिनिर्णयः वैज्रशु
 क्तयोदशी शतभिषानक्षत्रयुतावारुणोत्तजंगगास्नानमुक्ते रकादि वारुणेन सम्युक्तमधौ कृष्णज्योदशी गंगायां
 यदिलभ्येत सूर्यग्रहशतैः समेति इयमेव शनिवारशतभिषानक्षत्रोपिता महावारुणी तथा धौकं तत्रैव शनिवारसमायु
 क्ता समाह्वारुणी मता गंगायां यदिलभ्येत कोटि सूर्यग्रहै रसमेति इयमपि शुभयोगयुता महावारुणी संज्ञा तदप्यु

केतत्रैव शुभयोगसमायुक्ताशनौशतभिपायदि महामहेतिविस्थतात्रिकोटिकुलमुद्धरेत् इति अथास्यांवारुणपर्व
 योगस्यवरुणदेवत्वाद्भवारुणमंत्रैर्होमदानादिकादर्थैस्समादत्तसप्तसागरदानकंठव्यमुक्तमस्त्यपुराणे अथातःसंप्र
 वक्ष्यामिमहादानमनुत्तमं सप्तसागरकंतामसर्वपापप्रणाशनं पुण्यंदिनमथसाध्यकृत्वाब्राह्मणवाचनं तुलापु
 रुषवत्कुर्याच्छेकेशावाहनंततः अश्विहर्मंडपसंभारभूषणालादनादिकं कारयेत्सप्तकुंडानिकांचनानिविक्षणः
 प्रदिशमात्राणितथारत्नमात्राणिवैपुनः कुर्यात्सप्तपलादूर्द्धमासहस्राब्जशक्तिःसंस्थाप्यानिचसर्वाणि कृत्वा
 जिनितिलोपरि कृत्वाजिनामोवसकुशवस्त्रतिलोपरिरस्थाप्यानि प्रथमकारयेत्कुंडलवणेनविचक्षणः द्वितीयपय
 सातद्वतृतीयसर्पिपाततः चतुर्थतुण्डेनैवदक्षापंचममेवच षष्ठ्यंशकरयातद्वत्सप्तमर्तधवारिणा स्थापयेच्छवरूप्यंतं
 ब्रह्माण्कांचनंशुभं केशवदीरमभ्येतुद्युतमभ्येमहेश्वरं भास्करंगुडमभ्येतुदधिमध्येसुराधिपं शर्करायान्यसेच्छर्मा
 जलमभ्येष्यवावर्तीमसर्वेषुसर्वरत्नानिधान्यानिचसमंततः तुलापुरुषवच्छेषमात्रापरिकल्पयेत् ततोवारुणहोमति
 श्रापितोद्विजपुंगवै त्रिःप्रदक्षिणमावृत्यमंत्रानेतानुदाहरयेत् भञ्जाभ्यगोज्ञेयाः इतिदत्तातिरसामृतसंयुतान् शुचि
 रविरमचसागरान् अखिलकाषनवर्णमयान्सौम्यदम्पैतिहेररमराचैतः १ सकलपापविधौतविराजितः
 पितृपितामहपुत्रकलत्रकं नरलोकसमाकुलमप्ययंझाटितिनेतुमलशिवभंदिस्मिति अथदानकतौवर्षदिनपूर्वं
 दिनेपर्वदिनेवाडो मयमहामहावारुणपर्वदिनेवाश्रात्मनः सकलकुलपक्षयसभावितनरकनि वासिपितृ
 पितामहपुत्रकलत्रादि रसगोत्रजत्रिकोटिकुलाशिवमंदिरप्राक्षि पूर्वकरामतस्त्वविशिष्टसर्वयहरिपदप्राप्ति
 कामः सप्तसागरदानंकरिष्ये ततोगोविंदपूजादिगुणविनियोगांतं प्रकृतवत्कृत्वाक्रमासादितसकुशकृत्वाजि
 नवस्त्रादिपुरितलद्रोणैलपण्डुदग्धपूतगुडदाध शर्करादीधवारिभिः कांचनसप्तकुडानि सप्तकलशान्वावरुण

कलशसंहितान्संस्थाप्यतेपुत्रहस्तकेशवमहेश्वरभास्करसुराधिपलक्ष्मीं पार्वतीसूतीःस्थः व्यपारितोदशधान्यानिवि
 तानकंचोपरिष्ठव्यव्रह्मादीन्सपरिवारान्सपूजयेच्च तत कुडसर्मापरस्थकलशस्थापनवनरपतिहोमांतकुडपुश्रष्टावि
 श्वद्यष्टांतरशताष्टसहस्रान्यतमसंस्थयास्वशाखीयैर्वारुणमंत्रैस्तिलान्हुत्वास्विष्टकृदादिपूर्णाहुत्यंतमभिषेकतप्त
 कृतंहुत्वाभिषेकतेसतसागरांस्त्रिः प्रक्रम्यमंत्रान्पठेत् नमोवःसर्वसत्त्वानामाधारेभ्यःसनातनः जन्तूनांष्टादे
 न्यश्रयसागरेभ्योनर्गोनमः क्षीरोदकाल्पदधिमाधुरालावणेषुधारस्मृतेनभुवनत्रयजीवसधान् आनंदधतिवसुभिश्च
 यतोभवंतस्तस्मान्ममाप्यवविद्यातमलंविदग्धं यस्मात्समस्तभुवनेपुभवतएवतीर्थामरासुरनिवहमणिप्रदानं पा
 पशयाश्रुतविलेपनभूषणायलोकप्रययिभ्यतिदस्तुममापिलक्ष्मीः इत्यनुमंत्र्य पुण्याणिनिक्षिप्यनरवाचवेदीयश्चि
 मतउपविश्य डंतस्सत् अथेत्यादिपूर्वोक्तेदशकालादिकीर्तनंति सकलकलपक्षयेत्यादिनहासकल्पमुज्जाइमानि
 वारुणदैवतलवणदुग्धघृतगुडदधिशर्करातीर्थैवारिभिः पूरितान्कांचनादिकुंडकलशादिरूपान्सतसागरान् विष्णु
 दैवतान्तुलापुरुषोक्तमरस्यपुराणीयव्यवस्थयानानामगोत्रेभ्योब्राह्मणेभ्योयुध्नभ्यमहस्यप्रदेनसमेतिदानांतेसु
 वरैर्दक्षिणां द्यात् स्वल्पेध्वेकाग्निविधिरितिकेचित् सतकलशदानमाद्युर्यायथासंस्वमपिस्वशक्त्याकार्यनिरया
 हुः श्रान्नाशकौश्रीगोविदभंगवत्तुल्यमूर्तित्रयं कलशत्रयसंहितयथाशक्तिपूजातिदेयमित्यावश्यकदानम् ततःपुण्या
 हवाचनप्रहादिविसर्जनब्राह्मणादिवयाशक्तिकुर्यादिति वारुणपर्वानुष्ठंयसतसागरदानम् भैरवकृष्णचतुर्दशीं पिशा
 चमोचनीं पुराणसमुच्चये चैत्रकृष्णचतुर्दशाय स्नायाच्छिरसन्निधौ गंगायांयविशेषेणनसंप्रेतोधिजायते चैत्र
 शुक्लचतुर्दश्याभंगारकदिनंयदि पिशाचत्वंपुनर्नस्याद्रंगायांक्षानभोजनात् भोजनंवाज्जलपानं अन्नान्यदपि
 कुर्यं तत्रैव धवलितकलशान्यस्तांरकपताकान्वितास्तुर्होभवने चैत्रासितभूतदिनेयापरुजदूरतोयत्ते अन्नब्रह्मपुरा

ए तस्यानिशायांकतेऽप्येनैरेतदं प्रजानरः शंभुः पूज्यो नि कुंभश्चापि शाचेभ्यो बालिहरेत् मत्स्यमांसानि भूरीक्षित
 धामापो दत्तशुभं दक्षमले पुनोष्टे पुनया शून्यये हे पुत्र चतुष्पथे पुरश्चर्या सुचरैरे पुनर्दीपुत्र देवा लये पुपुष्ये पुराजमा
 नं पुनित्यशः तस्यानिशायां रक्षया श्रुपिशाचेभ्यो यवालकाः द्रष्टव्यं पुंश्चर्यो लोत्तयं न कुर्वात्स्त्रिनिधेय एवमिति चैत्राम
 वास्वयायां कृत्य विशेषस्तत्रैव अमायांचेव चैव स्वसारभयैश्चकारुष्यैः वासुदेवाद्धरे लब्धः प्रभूतभोजनं विवति तस्मा
 तत्र पिष्टद्वेवांस्तर्पयित्वा द्विजैः सह शूनामन्नप्रभूतं च पश्चाद्देयं यथेष्टितं तत्र मन्त्रः श्वानौ द्वौ श्यावश बलौ वैवस्वत
 कुलोद्भवौ ताभ्यामन्नं प्रदास्यामि स्यतामेतवार्हसकाविति इयममावास्या मन्वादि कालशुनस्यत्वं मावास्यायेति म
 न्वादिगणात् साचश्राद्धे अपराह्निकी ग्रह्येति दर्शात् तमासत्वं नेयं कालशुनस्योका अथामाद्ययोगविशेषेण कृ
 त्यविशेषो हेमाद्रौ यातति पेनोकाः अनायातुं भवेद्वा रोयदाभूमि सुतरस्य वै जगृहीत्स्नानमन्त्रिणो सहस्रफललभेत्
 इति भोमावास्या महाभारते अमासो मेच भोमेच गुरुत्वारये दभवेत् तरप्यं पुष्करनामसूर्यं पर्वशताधिकं इति सोम
 भोगुत्सवारोप्यमायोगः तथा शान्तिवारयोगोप्यगयां फलाधिक्यमुक्त रक्तंदपुराणे अर्वातीमाहारमये शान्तवार
 यदामावै जायते सर्वकामदा तरयां स्नानं तथादानं श्राद्धं च कारयेत् तरस्य हस्तगतालक्ष्मीर्जायते सर्वदा भुवति
 अथामायां विशाखानुषाधा ऋक्षयोगेन श्राद्धकरणे फलमुक्तं अमावास्यायदा मूत्रविशाखा ऋक्षयोगेनी श्राद्धे पितृ
 गणारुहसितदात्रेत्यष्टयार्पिको अन्यश्च अमावास्यायदा पुष्पैरौर्ध्वैर्वा पुनर्वसौ ह्यदशाब्दे तदा तृप्तिप्रयांति पि
 तरोर्वताः अत्रैवाप्यदप्युक्तं वासवायैकपादक्षेपिष्ट एतृप्तिमिच्छतां वारुणे चाप्यद्वेदेवानामपि दुर्लभा अमा
 इति शेष संबंधः मैत्रमनुराधारौर्ध्वैर्माद्रौ वासवं धनिष्ठा अर्जैकपात् पूर्वाभाद्रपदा वारुणं शतभिषा अप्यं पु
 र्वापादा इति तक्षत्रयोगविशेषामावास्या अथामायां पारिभाषिकयोगविशेषेण च्यतीपातयोगोऽत्र कोभारते

अथ एषा भिषग्निष्टाद्रिजागदैवतमस्तकैः श्रमाचिद्विवारेण नतीपातः स उच्यते । अत्र दंतं हनंतं ससर्वकोटिगुणं भवते
 नानदैवतमश्नेयमस्तकं शीर्षकं सोमावारादिषुता । अनावारनाससन्मयदन्मयः सूर्यग्रहसमानाटकः । तद्वक्तं यत्वेन
 अमावास्यातु सोमेन ससर्माभानुनासह चतुर्थीभौनपुत्रेण सोनपुत्रेण चाष्टमी चतस्रस्तथयेति ताः सूर्यग्रहणसन्नि
 भाः स्नानं दानं तथा श्राद्धं सर्वतज्जाक्ष भंभवेदिति इयं सोमवारादिषुता । अनाथाः स्तितथयः कपिलधरातीर्थे अद्विष्टां
 द्वादावतिप्रशस्नातद्वक्तं कार्शाखंडे । अनासोमसमायोगे श्राद्धं यद्यत्र लभ्यते तौर्धकपिलधरेरस्मिन्नाययापुष्करेण
 किं दिव्यं तद्विशेषोऽस्मानिवा नितीर्यानि सर्वतः तान्यत्र निवासिपत्यतिदरांसोमदिनान्विते । अयं च योगो दिव्यशस्त्रः
 इति शिष्टाः । अथ सोमवयमावास्याव्रतकथाभविष्ये युधिष्ठिर उवाच । हतेपुक्कुरुमुखेपुर्भाससेनकोपिता । तथाप
 रेपुसर्वेषु हतेषु युर्विजिष्णुना । दुर्योधनकुन्नेजिष्णुनाः सोऽस्माकं कुलक्षयः । न सति भुवि भूपा लालवल्हद्वारा हते । अथासि
 ष्ठावयं पंचवशेभारतसंज्ञके । एकातपत्रनापेमेनरः पंचभुविरोचते । दृष्ट्या संततिविच्छेदं । संतापो हृदये निशं जीवितेपि
 जुगुप्सामेनयागेपुरतिः क्वचित् । अथ रथमाजिनिर्दण्ड उत्तरगर्भसंभव । अतो मे द्विगुणदुःखं । पिंडाविच्छेददर्शनात्
 किं करोमि कगच्छामि पितृमहविह्वलान् । येन संपद्यते सद्यः संततिश्चिरजीविनी । भीष्म उवाच । शृणु राजन् प्रवदं
 मित्राः नामुत्तमव्रतं । यस्याचरणमन्त्रेण संततिश्चिरजीविनी । अमावास्यायदापार्थसोमवारयुता भवेत् । तस्यामश्व
 रथमागवपूजायै स्वाजनादंनं । अष्टोत्तरशतं कुर्यात्तस्मिन् दक्षे प्रदक्षिणाः । तावत्संस्थान्युपादाय रत्नधातुफलानि
 च । व्रतारजमिंदराजन् विष्णुप्रीतिकरं परं । उत्तरांकारय श्राद्धगर्भेर्जावमवाप्सति । भविष्यति गुणीपुत्रास्त्रिपुल्लकेषु वि
 श्रुतः । श्रुत्वा पितामहवचः प्रत्युवाच युधिष्ठिरः । युधिष्ठिर उवाच । तद्व्रतं व्रतराजास्वयं विस्तरेण प्रकाशय । केन प्रकारेण
 तं सर्वं केन दं च कृतं विभो । भीष्म उवाच । अस्ति या सर्वा विस्मया ताकांची संज्ञा महापुरी । ब्रह्मक्षेत्रियविद्यूद्धैः स्वकुर्भन्ति र

तैर्दत्ता रजताचलसंकाशैः सौधशृंगैर्विराजिता सुवेपेनांगरजनैर्नारीभि रुरशोमिता रूपचातुर्यवध्याभिर्वैद्यभिः
 समलंकृता श्लोकैककुबेरस्य शक्रस्यैवामरावती तेजोवतीवरत्नाढ्यापावकस्यमहापुरी तन्नराजारत्नसेनोवभूवा
 मितविक्रमः तस्मिन्नासातिभूयस्कंश्रद्धमासादतिवहि तस्यदेशेवसद्विजोवेदवेदांगपारगः देवस्वामीतिनाम्नावै
 देवतातिथिपूजकः तस्यभार्यातुविप्रस्यनाम्नाधनवतीशुभा यथार्थनामधेयासात्क्ष्मीरिवसविग्रहा तस्यां
 सजनयामाससप्तपुत्रान्शुभान्निवान् एकाद्विहतरंभ्यानाम्नागुणवतीनृप कृतदारश्चतेपुञ्जाविहरंति
 ययामुखंकन्याकुमारिकाचासादतुरुपप्रियार्थिनां श्रान्तरेद्विजः कश्चिद्विश्वार्थीसमुपागतः दीप्यमानं
 स्वतेजोभिर्भूतिमानिवपावकः द्वारदेशमथगत्यप्रयुजो जाशिषंतदा देवस्वामिरनुधाः सप्तसमुत्थायसंसं
 धमं भिक्षांप्रत्येकमर्तापददुस्तस्मैद्विजन्मने श्रवैधव्यशिशिषः प्रादात्ताभ्यः सौभाग्यसंपदांततो
 गुणवतीमात्राप्रहितासहभित्तया विप्रायभिक्षांप्रददौकृत्पादाभिर्वदनं आशिषंप्रयुजोविप्र शुभेधर्मवती
 भव स्ववैलक्ष्यंगुणवतीश्रुत्वाश्रव्याययौगृहं मात्रेनिवेदयामासआशिषंतनयोजितां श्रुत्वाधनवतीपुर्वाकरेधू
 त्वात्समाययौ प्रणतभ्योरनुपाभ्योमेत्त्वयादत्तावरशिशिषः श्रवैधव्यकरः पुत्रसुखसौभाग्यदायकः सुतायां प्र
 णतायांविपरीतस्त्वयोदितं भद्रेधर्मवतीभूयाद्वल्युदीर्यपुनः पुनः आशीःप्रयुक्ताविप्रर्पेकारणंवदस्वरं द्विजउ
 वाच धन्यासित्वंधनवतिप्रस्तुतातचःरिताभुवि यथायोग्याप्रयुकेयंमयाशीर्दुहितुस्तव इयसस्तपदीमधेयैधू
 रंरसमवाप्स्यति धर्माचरणमत्यधैकर्तव्यंपरमेतया यदागताभवेत्सोमागृहेचेत्तर्हि सुंदरि तस्याःपूजनमात्रे
 णभवेद्देधव्यनाशनं श्रतोमयाशीर्दत्तयेपंशुभेधर्मवतीभव श्रुत्वाधनवतीजाताचित्ताकुलितलोचना उवाचवचनं
 दत्तिंश्राणिपत्यपुन पुनः धनवत्युवाच सोमागमनमात्रेणभवेद्देधव्यभंजन कासासोमात्त्वयात्रोकाकाजातिः कुत्र

संस्थितिः तस्यावदमहाभागनकालो विस्तरस्य मे द्विजउवाच सासोमारजर्कजातिः स्थितिस्तस्याश्च
 सिंहले सायदायातितेष्वरमतदावैधव्यभंजनं इत्युक्त्वा ब्राह्मणो न्यजगतीमिक्षाप्रतीक्षया धनवच्यपि पुत्रेभ्यः
 प्रोवाच वचनं तदा धनवच्युवाच इयं हर्षल्लिता पुत्राः स्वसागुणवती शुभा सोमानयनमन्त्रेण मे वैधव्यभंजनं
 अस्ति यस्यापि तुर्भाकिर्मानुर्वचनगौरवं सप्रयातु सह स्वस्त्रासोमामानधि तद्भुतं पुत्रा ऊचुः ज्ञातं मातस्तव स्वर्गात्
 पुत्रोऽस्ति हव्यं वदं यतो देशांतरं पुत्रान् प्रस्थापयसि दुरतरं अंतरादुरतरः सिंधुः शतयोजनविस्तरः अशक्यं गमं
 नंत जनक्षमागमने वयं देवस्वान्युवाच अपुत्रः सताभिः पुत्रैरहं यास्यामि सिंहलं आनयिष्यामि तां सोमां पुत्री वैध
 व्यनाशिनी एवं वादिनि सक्रोधे देवस्त्रामि नितक्षणे शिवस्वामी कनिष्ठपुत्रः प्रोवाच सन्नतः भैवं वदमहाभा
 गरोपावेश वशं गतः मयि तिष्ठति कश्चो गंतुं द्वीपं हि सिंहलं समुद्रः सहस्रोत्थाय प्रणम्य शिरसागुरुं प्रतरथेसि हितः
 स्वस्त्राद्वीपं सिंहलं संज्ञकं किमद्भिर्देवसैर्गत्वा तीरं प्राप्य सरिरपतेः तंतर्तुं ननु धैतत्र प्रयासमकरोद्द्विजः स दद
 र्शस विस्तीर्णं न्यग्रोधं ध्रुममंतिके तत्कोटरे सुखासीना गृधराजसुतास्त्रयः तत्पादपे ततः स्थित्वा ताभ्यं निर्गता हि
 नं प्रावकानां कृते मांसं गृहीत्वा शिशुभोजनं भोजनं दत्तमपि तैर्भुजते स्म नशावकाः पद्मच्छयाप्रतो गृधराशावका
 न्नर्यानि हविर्वहलः गृध्रउवाच कथं न भुंजे न पुत्राः भवंतः क्षुधिता अपि आनीतं कोमलं मांसं भवत्यो न्यमिदं मया द्वात्र
 का ऊचुः एतद्वत्सलेतः तमानवौ चाजतिष्ठतः अरवीकृते योस्तात कथं भुंजामहे वयं एतच्छ्रुत्वा समुद्रतः कुरु
 णाहतयेतनः तयो रति कभागत्पवचनं प्रत्यभापत गृध्रउवाच ज्ञातस्तु पुत्रयोः कामो भोजनं क्रियतामिदं पार
 मुत्तारधिभ्यामिजलधेः प्रातरेव तु ततो रात्र्यां वयं तां पाप्मां दितुं दिवाकरे पारमुत्तारितौ तौ गृधराजने वे गिनासि
 हलद्वीपमागत्य स्थितौ सोमपृथगिति के ततः प्रत्युपसमये समुद्रं गंगनमंडलं लेपनं च कुरुत च तद्वापसिद्धिं न प्रति

एवंविद्वत्तेस्तित्रपुणैः संवत्सरोपयो रनुपाः पुत्राः सनाह्वयसोमापप्रच्छविस्मिता मार्जनं लेपनं कोवाकरोतिमम
कृत्यतां एकदेवाध्वजगदुःसर्वाः कार्यार्थोपदेहिनः एकद्वारजकोसोमानिभूतांसंस्थितानि शो ददशं ब्राह्मणीकन्या
मन्त्रं यतोऽयहंगनं लिपंतमंगनं प्राप्तं भ्रातरं च सुदुर्गतं सोमापप्रच्छतौ गत्वा कौपुवंकथ्यतां मम ऊचतु रतौ तदाऽष्ट
नानां ब्राह्मणपुत्रास्तौ सोमोवाच दध्यास्मि वतनष्टास्मि ब्राह्मणौ गृहमार्जकौ कां गतिं वतयास्यानि पायादस्मादसंश
यं पापनादया स्म्यहं रयाना रजकोस्त्वं निदिता कथं वा ब्राह्मणो भूत्वा विरुद्धं मे चिकीर्षय शिवस्वान्युवाच एषा
गुणवती नाम स्वसामन्सुमध्यमा इयं सप्तपर्दामध्ये वै धृत्यं संप्रपस्यते तव सा द्विभ्यमात्रेण भवेद्द्वैधव्यभंजनं अतो
हेतोः सदृशत्वादासकर्मकरोमिति सोमोवाच अतः परनकर्तव्यं यास्यामितवशास्मनात् इत्युक्तः गृहमागय रनुपा
न्यः प्रत्युवाच ह पः कश्चिन्मम राजपेस्मिन्निधयेते मानवः कथित तथैव रक्षणीयो सौ यावदागम्यते मया कस्यचिद्
चनास्कोपेन दग्धः कथंचन तथेयुकारनुयाभिः सा सोमायातामहां वधिं पारमुत्तरायामासक्षणेन द्विजपुत्रकोऽस्व
यनाकाशयानेन सा तारमहां वधिं प्रासाः कर्वापुर्त्सर्वेति मे पातत्रभावातः सोमां धनवती दृष्ट्वा तत्र पूजाभ्यां कं
रोत् अत्रांतरोऽधिवरगानीत दद्रेयांतरारस्वसुः ब्राह्मणं रुद्रशर्माणं गुणेन सदृशं स्वसुः ततः स रजको सोमा वै
वाहिकनयाकरोत् सुलभेयमुनक्षत्रेदेवस्वानीतुकन्यकां ददौ तस्मै गुणवतीं गुणिने रुद्रशर्माणे ततो वैवाहिकं म
वेह्वयमाने हुताशने अथ सप्तपर्दामध्ये रुद्रशर्माणं मृतो भवत् रुद्रवर्षाधवाः सर्वे स्थिता सोमानिराकुलाश्चाक्रंदः सुम
हानासीह्यो कानांतत्र पश्यतां धनवत्यै वसतान् औन्नतराजप्रभावं पूषं संकल्पय विधिवद् ददौ मृतिविनाशनं रुद्रः
शर्माणं पितृमन्त्राव्रतराजप्रभावातः आससाद तदा जीवं भुक्त्वा स्वसहसो स्थितः एवं विवाहं निर्वर्य ब्रतराजं निवेद्य च
आमंत्र्यत्वां धनवतीं सोमा प्रायाद्गृहं प्रति एवं सारजको सोमा जीवा विच्छाद्य तं द्विजं च चालहर्षं संपूर्णं पूर्णं कामास्वमं द्विरं

अत्रात्रेयहेतुस्याः प्रथमतः पुनः स्वामीभूतस्तस्याजामाताचततोभूतः आगच्छत्यास्तदातस्याः
 सामवारान्वितातिथिः अमावास्यावभूथाथभूतसंजोविनीतिथिः साददशैतत्पार्त्तिकाचिद्वृद्धांस्त्रियतदा तूल
 भरभराक्रान्तिदमानांसुदुःखितां दृष्ट्वाथ अवातरयमेपुत्रितूलभारंशिरःस्थितं एतद्भारभराक्रान्तिदमानां
 सुदुःखितां सोमोवाच अमावास्यायहेपुत्रिसोमवारयुतातिथिः तूलराशिनरुष्टशामिनियमोयंनयाकृतः पुनर्द
 दर्शसायार्त्तमूलभारवर्त्तस्त्रियं साप्युवाचततः पुत्रिमूलभारोमहानिति अवातर्यदंष्ट्रतिष्ठसंगेयारुपान्यहेतव
 सोमोवाच अथमूलं तथातूलंनरुष्टशामिकथंचन ततोऽथयत्तलैव नदीतीरमवंपयि स्नात्वाविष्णुं समभ्यर्च्यश
 कंराभिः प्रदक्षिणां साचकारमहाभागतेदेवाष्टितरंशतं भीष्मउवाच यदाप्रदक्षिणावचैकृतंशकरहस्तया
 तदाजिवितवृत्तस्तेजामातापतिपुत्रकाः नगरं श्रीसमाकीर्णैतद्गृहंचविशेषतः अथायातामहाभागसोमास्वभवनं
 प्रति जिवितवीक्ष्यमर्त्तंरुर्भोजामातरंतथा अतुलंस्तान्समासाद्यजगामकृतकृत्यां प्रणिपत्यस्नुपाः सर्वाः प
 रच्छ्रुत्वातपस्विनीं स्नुपाकृचुः मृतास्तेतनयादेविपतिजामातवांधवाः जीवितारस्तेकथंदेविमृतास्तेचकथंवद
 सोमोवाच गुणवर्यमयादत्तं व्रतशजप्रभावकं मृतास्तेतद्विपाकेनपतिजामातपुत्रकाः तूलकंतमयारुष्टमूल
 कंचतथैवच अथरथेविष्णुमभ्यर्च्यतदातत्रप्रदक्षिणां शंकराहस्तयामूयःकृतमष्टोत्तरंशतं जीवितारस्तत्प्रभा
 वेणपतिजामातपुत्रकाः सर्वाभिः क्रियतामद्यव्रतराजंविधानतः भविष्यतिनैवैधव्यंसौभाग्यंसंभविष्यति स्नुपा
 स्याः कारयामास्तथासोमाव्रतेभ्यरं भुक्ताभोगान्वहंस्तत्रपुत्रपौत्रादिभिः सह तैश्च सर्वैः परिवृताविष्णुलोकमवाप
 सा इत्येतत्कथितं पार्थविरस्तरंणमयातव युधिष्ठिरउवाच माहात्म्यं व्रतराजस्य कोविधिवदविरुनरात् कर्तव्यंके
 नर्भवेमंदनारीभिः पुरुषेणवा भीष्मउवाच अमावास्यातिथिः पार्थसोमवारान्वितायदा तदापुण्यवतमः कालोदेवा

एवंविद्वत्तेरितत्रपूर्णेऽसंवरसरोचयो रत्नुपाः पुत्रान्स्नाह्वयसोमापप्रच्छविस्मिता मार्जनलेपनंकोवाकरोतिमम
 कथ्यतां एकदैवाद्यजगदुःसर्वाःकार्यमिदंदिनः एकदाएजर्कसोमानिभूतांसंस्थितानिषि ददशंब्राह्मणिकन्या
 मार्जयतीत्यहंगतं लिपंतमंगनंप्राप्तंभ्रातरंचसुदुर्गतं सोमापप्रच्छतौगत्वाकौयुवांकथ्यतांममऊवतुस्तौतदाष्ट
 चयांब्राह्मणपुत्रकौ सोमोवाच दशधास्मिवतनष्टास्मिब्राह्मणौष्टहमार्जकौकांगतिवतयास्यानिपायादस्मादसंश
 यं पापजगत्या स्म्यहंरुपाता रजर्कस्त्वौनेदित्वा कथंवाब्राह्मणोभूत्वाविरुद्धंमेचिकीर्षय शिवस्वाम्युवाच एपा
 गुणवर्तनामरवसामन्सुमध्यमा इयंसतपदीमभ्येवैधव्यंसंप्रपस्यते तवसाक्षिभ्यमज्ञिणभवेद्वैधव्यभंजनं अतो
 हितोऽसदस्वस्नादासकर्मकरोमिती सोमोवाच अतःपरनकर्तव्यंयास्यामितवशासनात् इत्युक्तःष्टमागदयस्नुया
 भ्यःप्रत्युवाचह यःकश्चिन्ममराज्येस्मिन्म्रियतेमानवःकश्चित् तथैवरक्षणीयोसौयावदगगनयतेमया कस्यचिद्व
 चनाःकोपिनदग्धव्यःकथंचन तथेच्युकारनुषाभिःसासोमायातामहांवुधिंपारमुत्तरयामासक्षणेनैद्विजपुत्रकैस्व
 यनाकाशयानेनसाततारमहांवुधिं प्राप्ताःकांचीपुर्तिसर्वेनिमेषात्तत्रभावातः सोमांधनवतीदृष्ट्वातत्रपूजामथाकं
 रोत् ब्रजान्तरोशिवरुग्नामतिददित्वांतरास्त्वसुः ब्राह्मणंरुद्रशर्माणंगुणेनसदृशंस्वसुः ततःसरजर्कसोमावै
 दाहिकमथाकरोत् सुलभेचसुनक्षत्रेदेवरवामीतुकन्यकां ददौतस्मैगुणवर्तीगुणेनरुद्रशर्माणे ततोवैदाहिकैर्भ
 वैह्वयमानेहुताशने अथसप्तपदीमध्येरुद्रशर्माणोभूतोभवत् रुद्रदुर्वाधयाःसर्वेस्थितासोमानिराकुलाश्चक्रंदःसुम
 हानासीह्लोकानांतत्रपश्यतां धनवत्पैवसतलूँव्रतराजप्रभावजं पूरणंसंकल्पविधिवददौमृतिचिनाशनं रुद्रः
 शर्माणपुत्ररुमाच्चवतराजप्रभावतः आससादतदाजीवंमुत्तवरुसहसोरिथतः एवंविवाहंनिर्वर्त्यव्रतराजोनिवेद्यच
 आभंभ्यत्तांधनवर्तसोमाप्रायाद्ब्रह्मप्रति एवंसारजर्कसोमार्जोवायित्वामृतांदिजं चचात्लहर्षंसंपूर्णंपूर्णकामास्वमंदिरे

अत्रांतरे गृह्येत स्याः प्रथमतः नयो मृतः पुनः स्वामी मृतस्तस्याजामाता च ततो मृतः आगच्छन्त्यास्तदा तस्याः
 सामवारा निवृत्ता तिथिः अमावास्यावभाषमृतसंज्ञा विनीति तिथिः साददर्शततो यती कांचिद्द्विस्त्रियंतदा तूल
 भारभराक्रांतां क्रंदमानां सुदुःखितां दुद्धेवाच श्रवतारयमे पुञ्जितूलभारं शिरःस्थितं एतद्भारभराक्रांतां क्रंदमानां
 सुदुःखितां सोमोवाच अमावास्याय हे पुञ्जि सोमवारयुता तिथिः तूलराशिनरुष्टशामि नियमोचं मया कृतः पुनर्द
 दर्शसायती मूलभारवती स्त्रियं साप्युवाच ततः पुञ्जि मूलभारो महानिति श्रवतार्यक्षणांतिष्ठसंगेया स्यान्मयंहंतव
 सोमोवाच अथ मूलंतथा तूलं न रुष्टशामिकयंचन ततो श्रवतार्यक्षेव नदीतीरभवंपथि स्नात्वा विष्णुं समभ्यर्चयैश
 कैराभिः प्रदक्षिणां साचकार महामागाते देवाष्टोत्तरं शतं भीष्म उवाच यदा प्रदक्षिणावत्तैर्कृतं शर्करहस्तया
 तदार्जावितवंतस्ते जामातापतिपुत्रकाः नगरं श्रीसमाकौण्ठहृहंच विशेषतः अथापातामहाभाग सोमास्वभवन्
 प्रति जीवितवीक्ष्य भर्तारं पुत्रो जामातरं तथा अतुलं स्नात्समासाय्य जगाम कृतकृत्यां प्रणिपत्य स्नुपाः सर्वाः प
 प्रच्छुस्तं तपस्विनीं स्नुपाः कवुः मृतास्ते तनयादेवि पतिजामातृवाधवाः जीवितास्ते कथं देवि मृतास्ते च कथं वद
 सोमोवाच गुणवर्यै मया दत्तं द्रतराज प्रभावकं मृतास्ते तद्विपकेन पतिजामातृपुत्रकाः तूलकेन मयारुष्टं मूल
 कयतयैव च अथ रथे विष्णुमभ्यर्चयंतदा तत्र प्रदक्षिणां शर्कराहस्तया भूयः कृतमष्टोत्तरं शतं जीवितास्तत्र सभा
 वेण पतिजामातृपुत्रकाः सर्वाभिः क्रियतामद्य द्रतराजं विधानतः भविष्यति न वै धव्यसौभाग्यं संभविष्यति स्नुपा
 स्वाः कारयामास तथा सोमा द्रते श्वरं भुक्ता भोगान्ध हूंस्तत्र पुत्रपौत्रादिभिः सह तैश्च सर्वैः परिहृता विष्णुलोकमवाप्स
 सा इत्येतत्कथितं पार्थविस्तरं एमया तव युधिष्ठिर उवाच माहात्म्यं द्रतराजस्य कोविधिर्वद विस्तरात् कर्तव्यं के
 न भोऽमेदं नारीभिः पुरुषेण वा भीष्म उवाच अमावास्या तिथिः पार्थसोमवार निवृत्ता यदा तदा पुण्यतमः कालो देवा

नामपिदलेभः प्रातरुद्यायव्रतिना त्रानंकार्जलाशये स्नात्वाभौनेनकौशयपरिधापव्रतीततः प्रायादश्वत्थ

दक्षस्थसर्मापंकुलनंदन अश्वत्थमूलैकतंव्याविष्णुपूजासमंत्रका विष्णुपूजामंत्रः ऋषकाव्यकरवर्तुपायमु
ष्टिरिष्टयंतकारिणे आदिमध्यातर्हीनायविष्टरश्वसेनमः एवंसंपूज्यगोविंदपीतवस्त्राक्षते.फलैः कुसुमैर्विवि
धैश्चैवभक्ष्यमोज्यैरतथाविधैः अश्वत्थपूजनंकार्यप्रौक्तमंत्रेणपांडव अश्वत्थपूजामंत्रः अश्वत्थाहुतमावास
गोविंदरूपसदाश्रय अशेषहरमेपापं वृक्षराजनमोस्तुते इतिसोमायनमः सोमवारायनमः सोमार्चनमः एवं
पूजाविधिं कृत्वा ततः कुर्यात्प्रदक्षिणं मौक्तिकैः कांचनैरौषधैर्हरिकैमणिभिरतथा कांस्यपात्रैस्ताम्रपात्रैर्मक्ष्यपूर्णाः
पृथक्पृथक् गृहीत्वाश्रमणकार्यप्रादक्षिण्येनपिपपले तावत्प्रदक्षिणं कार्ययावदष्टोत्तरं शतं तद्वस्तुजातं विप्रा
यपुरंध्रीभ्यः प्रदीपयते ततो निरामिषाहारं कुर्यात्तारीजनैः सह एष्यते कथिते भूयो व्रतराज विधिर्मया द्रौपदी च सुभद्रां च
कारयस्व तथोत्तरांडतरागर्भं संस्थास्तु जैवितलभते चिरात् युधिष्ठिर उवाच यत् चालपविभवानारीकांचनायैर्विना कृता
सा कां थलभते पूर्णव्रतराज फलवद भौष्म उवाच फलैः पुष्पैस्तथाभक्ष्यैर्वस्त्राद्यैरपि पांडव कुर्यात्स दक्षिणावर्त्तं सापि
पूर्णफलं लभेत् व्रतमिदमखिलं न रं द्रविष्णोः श्रुतमनपापि पराक्रमं न वयापि पतिमुत धनामिच्छती पुरंध्री सपदि क
रोतु न चात्र चित्रमस्ति भीष्म उवाच शृणु पार्थ प्रवक्ष्ये ह मुद्यापनविधिं शुभं विनायेन व्रतस्यास्व न पूर्णफलं भज्यते
सर्वतो भद्रमध्वेतु रथापयेत्कुंभमक्षतं दक्षराजं सुवर्णरूपं चरनसमन्वितं तन्मूले प्रतिमां विष्णोः सौवर्ण्यं च चतुर्भु
जां लक्ष्म्या वाहनसंयुक्तामामापात्तपलावायि उपचारैरनेकैश्च यथाविभव विस्तरैः नैवेद्यैः पुष्पपूर्पुष्पैश्च दीपैश्च य
रितः शिथैः राजौजागरणं कुर्यात्प्रभाते होममाचरेत् सामिद्विपैः पपलाभिस्तु पायसेन तिलैस्त्रया पूर्णाहुतिं च
जुहुयाद्वाह्नां च दद्यात्पयस्विनीं द्वादशब्राह्मणाभोज्या धृतपायसमोदकैः उपवीतानि वस्त्राणि तेभ्यो दद्याच्च दक्षिणां

प्रणम्य दंडवद्भूमौ प्रायश्चित्वा विसर्जयेत् ॥ इति भविष्योक्तं सोमवत्यमावास्याव्रतं अथोद्यापनप्रयोगः तिथ्या
 दिसंकीर्त्यात्मनश्च वैष्वपुत्रपौत्राणां सिर्पूर्वकानुलसौ मान्य सिद्धिद्वारा अथ यरूपीनारायणप्रतिपद्यर्थाचारित सोमव
 त्यमावास्यासांगता फलसिद्धये तदुद्यापनारंभकमहंकरिष्य इति संकल्प्य वृताचार्यः सर्वतोभद्रस्थकलशे रोप्य
 यपीठस्थसौवर्णाथस्थदृक्षाधस्थहैमं लक्ष्मीनारायणं इदं विष्णुरिति मंत्रेण पूजयेत् अथ रथसोमादिपूजामपि
 कुर्व्यात् तत्र मंत्राः पूर्वोक्ता एव ज्ञेयाः कथाश्रवणादिनाराजिनयेत् प्रातः अग्निं प्रतिष्ठाप्य अन्वादाध्यात् तत्र प्रधानं
 लक्ष्मीनारायणमथ रथसमिप्याय सतिलद्रव्येण प्रत्येकमष्टोत्तरशतं संख्याकाहुतिभिः ब्रह्मादिदेवताभ्यै कथाजप
 हृत्पापक्षे एवं होमं समाप्य द्वादश ब्राह्मणान्वत्थादिनां संपूज्य लङ्कुकपायसमंडकादिपक्वाभैः संतर्प्य अथ रथ
 प्रतिमादिकमाचार्याय दत्त्वा गांयसोपरकरां दत्त्वा शिपश्च गृहीत्वा भुंजीत इति सोमवत्यमावास्याव्रतोद्यापनम् ॥
 अथ सर्वमासेष्वमावास्यासाधारणव्रतानि हेमाद्रौ अमायांतु निराहारश्चन्दमेकं सुयंजितः शूलं पिष्टमयं कृत्वा वर्षी
 तं विनिवेदयेत् अनेन भूणहृत्पादिपातकहानिराशश्च शिवलोकप्राप्तिश्च भवतीति शिवधर्मोक्तममायां शूलव्रतं
 अथ पितृव्रतं हेमाद्रौ अगस्त्यपञ्चम्य सर्गादौ ब्रह्मणामुष्टास्तमचूः पितरस्तदा व्रतिनो देहि भगवन् यथावर्तामहे
 वयं ब्रह्मोवाच अमावास्यादिनं वेत्नुत स्यां कुशातिशोदकैः तर्पितामानुषैस्तृप्तिं परांगच्छत नान्यथा तिलदिद्या
 स्तथैतस्यामुपोष्य पितृभक्तितः चिरायत रथसंतुष्टावरे यच्छतमाचिरं तस्मादस्यातिथो विद्वन्नेतरसर्वैरमावरेत्
 इति वाराहपुराणोक्तममायां पितृव्रतं भविष्योक्तोक्तं पितृव्रतं यथा ब्रह्मोवाच पितरः स्वदिनेषु देहिरिष्टाः कुर्वन्ति स
 र्वदा प्रजावृद्धिं धनं रक्षामायुष्यं वस्तुमेव च मूलमंत्राः स्वसंज्ञाभिरंगमंत्राश्च कर्त्तव्याः यं यपुष्योपहृरैश्च यथा
 शांतिं विधायते पूजातु वितशांटे येन कृता पितृफलप्रदाः आज्यधारासामिद्विश्चदधिशीराक्षमाक्षिकैः पूर्वोक्तफलदो

इतिभवेत्पुनराणि किमनायां पुन्रगतं व्याख्यां पयोवतं ब्रह्मपुराणि वपमेकमेव यस्तुं
 द्दशदां प्रमते पश्यदशयानमावास्यायां यत्सरातेजलकुंभयुतानि वासांसि दद्यात् तेन विष्णुलोकं प्राप्तिर्भवति
 एतन्नक्षत्रपुराणि किमनायां पयोवतम् त्वारित श्रारण्वारसिंहधरणि पांदावदान्यामणिर्नाशास्त्र
 विचारत्ताररसिंहसिंहदंशरतकः पुनर्धर्मविभागद्वयपतेः पादां युजाचारिर्तोज्ज्वल्यतु पुन्रक्त
 तद्विभक्तसहितः संपाद्य पद्मं चिरं १ राण्वारसिंहं नृपेशकारिते कृत्यसागरे अभव
 द्ब्रह्मरूपानां नृप्योरत्नसमुच्चयः ॥ २ ॥ इति श्रीमत्सूर्यवशावतं
 सरयुकृतितटक श्रीरण्वारसिंहमहाराज
 कारिते कृत्यरत्नाकरे च

मासकृत्यरत्न

समुच्चयः ॥

ॐ

॥ श्रीरघुनाथमुद्रायंजालये ॥

लालाशिवामहाधिकारेचैत्रमासोमुद्रितस्समाप्तिमणमत
संवत् १९४१ ज्येष्ठ श्र. २०

वेद्याख्यसप्रारम्भः

॥ डोस्वस्तिश्रीगणेशायनमः ॥ अथवैशाखमासेकृत्यनिर्णयः ॥ मेषसंक्रमणेपराः प्राक्चंद्रशष
 टिकाः पुण्यकालः राज्ञैवेत्प्रागुक्तो निर्णयः मध्याविषयतिथी कदाचित्सामान्यनिर्णयेनार्द्रा यवचनात् अत्रथ
 मघटादिदानम् पृथ्वीचंद्रोदये तीर्थेष्वनुदिनस्नानं तिलैश्चपितपणम् दानं धर्मघटादिनां मधुसूदनपूजनम् माध
 वेमासिकुर्वीतमधुसूदनतुष्टिदम् रक्तदपुराणे वैशाखे यक्षेण्मासे मकेन मानवः सयाति श्रेष्ठनालोके पूजितो
 धनवानपि मत्स्यपुराणे वैशाखे पुष्पलवणवर्जयेत्वातु गोप्रदः भूत्वा विष्णुपदे कल्पं स्थित्वा राजा भवेदिह विष्णु
 पदे विष्णुपुरे भविष्यपुराणे वैशाखे मासि राज्ञेन्द्रयक्षुर्धातकभोजनम् दध्योदन्तं भुञ्जानो जितक्रोधो जितद्विषः गो
 हृसाय मधः शायी निशाया मेक वस्त्रधृक् नियमेन वयशो हिंसा मायं यस्य सर्वदा चरेत् महाभारते निरतरे देकभकेन वैशा
 खयोजिते द्विषः आयुष्यं ब्रह्मचर्यं च महापातकनाशनम् निरतरे दत्तिवाहयेत् ब्रह्मचर्यं च ब्रतानाम् महापातक
 नाशश्चात्र फलम् विष्णुधर्मोत्तरे हेमाद्रौ यक्षे देकभकेन वैशाखे पूजयेद्द्वारिम् नरो वायुदिवानारीज्ञातीनां श्रेष्ठ
 तां ब्रजेत् तत्रैव मार्कंडेय उवाच यस्यां तु समतीतायां यावन्मासं दिने दिने पूजयेद्देवदेवेशं तं सिंहमपराजितम् हो
 मांसि द्धार्यैः कुर्यात् प्रत्यहं प्रयतो नरः वैशाख्ये कनकं दद्यात् तत्रिरात्रोपोषितो नृपज्ञानावाप्तिकरं ह्येतद्व्रतं बुद्धिवि
 द्नमिति तथा चात्रापूर्वदानम् तत्र च अपूपानां प्रदानेन वैशाखे सुखमश्नुते राजमातैर्द्विषि तुलामकरमेषे पुत्रातः
 स्तार्यासदा भवेत् हविष्यं ब्रह्मचर्यं च महापातकनाशनमिति पृथ्वीचंद्रोदये विष्णुस्मृतिपादयोः ॥ अथ वैशाख
 स्नानविधिः ॥ अत्र सौरिमास उक्तः अन्यत्र पक्षद्वयपादौ मधुमासस्य शुक्लायामेकादश्यामुपोषितः पंचदश्यां तु
 भोर्वारमेष संक्रमणे पिवाः वैशाखस्नानानि यमब्राह्मणानामनुज्ञया मधुसूदनमभ्यर्च्य कुर्यात्संक्रतपूर्वकम् तत्र मं
 नः वैशाखसकलमासे मेषसंक्रमणे रवेः प्रातः स्नियमः स्नाने प्रीयतां मधुसूदनः मधुहंतुः प्रसादेन ब्राह्मणानामनु

ग्रहात् निर्धनस्तुमेपुण्यैशास्त्रज्ञानमन्वहम् प्रार्थनाच माधवेमर्गेभानौमुरारेमधुसूदन प्रानःस्त्रानेनमेनाथ
 फलदेभवापापहन्ति तीर्थविशेषोपि तत्रैवोक्तः भेषसंक्रमणंभानौमाधवेमासिद्यन्ततः महानद्यानदीतीर्थेनदे
 सरसिनिर्झरे देवखातेतथास्नापादथप्रासेजलाभाये दीर्घकूपवापीपुनियतरमाहरेस्मरन्इति स्मकल्पेचती
 र्धनामग्राह्यम् अज्ञातेतुविष्णुतीर्थमितिवदेत् तथाच तत्रैव यदानज्ञायतेनामतस्यतीर्थस्यभोहिजाः तत्रेयुञ्चार
 णकार्यविष्णुतीर्थमिदंत्विति तीर्थस्यदेवताविष्णुसर्वत्रापिनसंशयः अथान्योपिविशेषपरतत्रैवपादौ तुलसीकृष्ण
 गौरास्पातयाभ्यर्च्यमधुद्विपं विशेषेणतुवैशाखेनरोनारायणोभवेत् माधवसकलमासंतुलस्यायोर्वयेन्नरः त्रिसं
 ध्वमधुहंतास्तरस्यास्तिपुनर्भवः तथाच प्रातःस्नात्वाविधानेनमाधवेमाधवाप्रिये योश्चस्थमूलमासिचैतोयनवहं
 नासदा कुर्यात्सदाक्षिणंतंतुसर्वदेवाप्रियततः पितृदेवमनुष्यांश्चतर्पयेत्सचराचरं योश्चस्थमूलमासिचैतदेवमुदकेनसमं
 ततः कुलानामयुतंतेनतारितस्यान्नसशयः कंडूयपृष्ठतोगांतुस्त्रात्वापिजलतर्पणम् कृत्वागोविदमभ्यर्च्यनदु
 र्गतिमवाप्नुयात् तथाचाब्रवतविशेषोपि एकभक्तमथोक्तमयाचितमतंद्रितः माधवेमासिःकुर्याच्छ्रभतेपुण्यमा
 रिसितम् वैशाखेविधिनान्ज्ञानंदेवनयादिकेवहः हविष्यंब्रह्मचर्यधर्मभूशययानियमस्थितिः व्रतदानंदमोदेवमधु
 सूदनपूजनम् अहिजन्मसहस्रोत्थंपापंहरतिदारुणमिति मदनरत्नेरकांदे प्रयाकार्यविवैशाखेदेवदेयानालंति काः
 उद्यानद्वयजनच्छत्रसूक्ष्मवासार्सिचंदनम् जलपात्राणिदेयानितथापुण्यग्रहाणिच यानिकानिर्विचित्राणिद्राक्षारंभफ
 लानिच देयानितानिर्वैशाखेमधुसूदनप्रीतये तिथितत्वेच ददातियोहिमेपादौशकून्वुषटान्वितान् पितृदनुद्विश्य
 विभेष्य सर्वपापैःप्रमुच्यते तथा वैशाखेयोषट्पूज्यसंभोज्यवौहिजन्मने ददातिसुरराजेंद्रसयातिपरमांगतिम् एवं
 संपूज्यज्ञानांशकोऽप्यहवास्त्रापात् तदुक्त तत्रैवपादौ त्रयोदश्यां चतुर्दश्यां वैशाख्यां वादिनत्रयम् अपि सन्त्यग्विधानेन

नारीवापुरुषोपिवा प्रातःस्नातःसंनिपमः सर्वपापैःप्रमुच्यते इति तथा च तत्रैव निश्चित्य जलपात्रे च प्राक्षिमाधेवं
मासके माधवे चैव यत्ति देवतास्तेन राभुवि स्वर्णपात्रे च वारौप्येतां क्वा मृगमये पिवा तोयस्थयोर्धवे देवशा
ग्रामाशिलोद्भवम् प्रतिमां वामह्वाभागतस्य पुण्यमन्नंतकमिति हेमाद्रौ वामनपुराणे च वैशाखे पुण्यलवणवर्जयित्वा
च गोप्रदः एतत्कांतिव्रतं नाम कांति सौभाग्यदायकमिति विष्णुरेवाच्चेदेवता यदा वैशाखे मलमासो भवति तदा का
न्यानां तत्रैव समाप्तिर्निर्वधानमास इयम् तत्रियमांश्च कर्तव्याः मासोपवासचंद्रायणादिसमाप्तिरनुमलमास एव
तद्दुकंदीपिकायां नियतो ज्येष्ठदिनत्वाच्छुभे मास्यारभ्य समापयेत् मालेने मासोपवासव्रतमिति श्रवदानाविधौ पठको
ऽपरार्क्यमनपुराणे गथाश्रमालया न्तिथावैशाखे सुरभीणि च देयानि द्विजमुन्येभ्यो मधुसूदनतुष्टये एव स्नानादि
नियमं विधित्वा विधाय तरुयोद्यपनम् तदुक्तं तत्रैव मासमेवं वा हि स्नात्वा नद्यादौ विमले जले एकादश्या च
द्वादश्यां पूर्णमास्यामद्यापिवा उपोष्य नियतो भूत्वा कुर्याद्द्यापनं च वइत्युद्यापनविधानम् तत्रैवाभिधास्यते अ
थ वैशाखस्य कृष्णप्रातिपद्यां तिथिपत्वेन बह्विपूजाविधानं ब्रह्मपूजा वैशाखस्नानादिविधिः वैशाखकृष्णद्वितीयाम्
मानकलपादि श्रवकलपादिविधानां कं श्राद्धदानादिकार्यं तिथिपत्वेन ब्रह्मपूजापि वैशाखकृष्णतृतीयायां गौरी
व्रतं गत्वेन प्रोतिदेव्या पूजनं कंकोलदेकप्राशनं वैशाखकृष्णचतुर्थ्यां श्रावणादिसंक्रष्टव्रतं गत्वेन गणपतिव्रतस्य
तत्पत्रप्राशनं वैशाखकृष्णपंचम्यां तिथिपत्वेन नगानां पूजनं वैशाखस्य कृष्णपक्षे तिथिपत्वेन स्कंदपूजनं वैशाखकृ
ष्णसप्तम्यां च तिथिपत्वेन सूर्यपूजनं वैशाखकृष्णष्टम्यां चैत्रकृष्णादित्वेन शीतलाव्रतविधानम् वैशाखे शक्रसंघावं
सायं शंकरस्यान्वितमिति स्त्रीभिः कार्यम् चैत्रवैशाखकृष्णशुक्लनवम्योश्च द्वापूजनमुक्तं भाविष्योत्तरे निर्णयास्तं वै
शाखे मासिराजेंद्रनवम्यां पक्षयोर्धयोः उपवासपरे भूत्वा पूजयान् श्यचिदिक। हेमकुरेऽंभकायतेजसा ध्रुवसन्निभम् वि

नानवरमारुह्य देवलोके महीयत इति वैशाखकृष्णदशम्यां मार्गशीर्षादारभ्यो भयदशमीं ब्रतं त्रयंगिनेन धर्मराजपूजा
 दिश्यां पूजायै कार्या इति विष्णुधर्मोत्तरे वैशाखकृष्णैकादशीं वरुथिनीं तथा च भविष्योत्तरे युधिष्ठिर उवाच वैशाख
 रम्यां सितेपक्षे कैनामैकादशीं भवेत् महिमानं कथय मे वासुदेवनमोस्तुते श्रीकृष्ण उवाच सौभाग्यदायिनी राजन्
 इह लोके परत्र च वैशाखकृष्णपक्षे तु नान्नायैव वरुथिनीं वरुथिन्या ब्रते नैव सौख्यं भवति सर्वदा पापहानिश्च भवति
 सौभाग्यप्राप्तिरेव च दुर्भगाया करेत्येनां सास्त्रासौभाग्यमाप्नुयात् लोकानां चैव सर्वेषां भुक्तिमुक्तिप्रदायिनी सर्वपाप
 हरणदृष्टा सर्वपापनिर्धृती वरुथिन्या ब्रते नैव मां धातास्वर्गातिगतः धुंधुमारादयः सर्वे राजानो बहवस्तथा ब्रह्मकपा
 लनिर्मुक्तिबन्धुभगवान्भवः दशवर्षसहस्राणि तपरतस्तंति ये नराः सते पांफलमाशोति वरुथिन्या ब्रतादपि श्रद्धावा
 न्कुरुते परतु वरुथिन्या ब्रते नरः वांछितं लभते सोऽपि परत्रेहापि मानवः पवित्राया विनीह्येयमहापातकनाशिनी भुक्ति
 मुक्तिप्रदाहिषा कर्तृणां राजसत्तम अश्वदानात्परदानं नृपश्रेष्ठं राजस्य तु गजदानाद्भूमिदानं तिलदानं ततोधिकं ब्रह्म
 दानात्परदानं न भूतं न भविष्यति पितृदेवननुष्याणां तिस्रश्चेन जायते तत्समं कविभिः प्रोक्तं कन्यादानं नृपोत्तम येन
 दानं च तत्तुल्यमित्याह भगवान्स्वयम् एतेभ्यः सर्वदानेभ्यो विद्यादानं विशिष्यते तत्फलं समवाप्नोति नराः कृत्वा वरु
 थिनीं कन्यां विजेत जगति ये नराः पापमोहिताः पुण्यक्षयतिगच्छंति निरयं यातनायुतम् तस्मात्सर्वप्रयत्नेन नान्नाहं
 कन्यकाधनम् कन्यां पुण्येन यो दद्याथ शाकिरलं कृताम् तत्पुण्यसंख्यानं पुनैचि जगुतो नैव त्यल मृतं तुल्यं पुण्यमाप्नो
 तिनरः कृत्वा वरुथिनीं कांस्थं मांसं मसूरं ज्ञं चणको द्रवार्स्तथा शाकं मधुपरा ज्ञं च पुनर्भोजनं मैथुने वैष्णवो ब्रतकर्ता
 च दशम्यां दशवर्जयेत् द्यूतं क्रीडां च निद्रां च तबूलं दंतधावनम् परापवादपैशून्यं स्तेयं हिंसां धारतिम् क्रोधा
 यत्नतवाक्यं च एकादश्यां विवर्जयेत् कारयं मांसं मसूरं ज्ञं क्षौद्रं तैलं विभाषणम् व्यायामं च प्रयासं च पुनर्भोजनं मैथुने

स्फुटारुष्टाटिपरब्रह्मं द्वादश्यांपरिवर्जयेत् अनेनविधिन,राजन्यिहितेयंवरुथिनी राज्ञीजागरुर्कुर्यात्पूजितो
 मधुसूदनः सर्वपापविनिर्मुक्तस्तेषांतिपरमांभतिम् तस्मात्सर्वप्रयत्नेनकर्तव्यपापपार्श्वभिः आदित्यत
 नयाद्गीतैर्नरैर्दववरुथिनी पठनाच्छृणुद्वाजनगोसहस्रफललभेत् सर्वपातकनिर्मुक्तोविष्णुलोकेमहोयतेइतिमधि
 व्यपश्रयोवैशाखकृष्णवश्येन्येकादशीव्रतकथा वैशाखकृष्णद्वादश्यांतिथीशपूजात्वेनहरिपूजाभोजनदक्षि
 णादिभिर्वैष्णवद्विजानांपरिचर्याकार्या वैशाखकृष्णत्रयोदशीगौरीकलपादि भ्रजापिकलपादिकृत्यत्वेनश्राद्धदानादि
 रक्षपफलकलपादिगुणप्रातिपादनात् वैशाखकृष्णचतुर्दश्यांमासशिवरात्रिचतुर्दशीव्रतांगत्वेनवर्षशिवरात्रिव्रतव
 दुपवासजागरणप्रहरचतुष्टयपूजादिविधानसर्वैकृष्णचतुर्दशीषुकार्यम् वैशाखस्यामावारयायां श्राद्धदानादिक
 विधेयम् अकरणेष्वप्रत्यवायः आमास्याव्यतीपातपौर्णमास्याष्टमीषुच विद्वान्श्राद्धमकुर्वाणोनरकप्रातिपद्यत
 इतिवैशाखकृष्णपक्षकृत्यनिर्णयः अथशुक्लपक्षकृत्यनिर्णयः वैशाखशुक्लप्रातिपदायाम् अश्विनयप्रातिपदा
 व्रतांगत्वेन धातुनामानंसूर्यम् पूजाव्रतंचकुर्यात्तज्जतिधिपत्वेनवन्हिपूजामपिकुर्यात् वैशाखशुक्लद्वितीयायांनी
 ललोहितकलपादि तत्रकलपादिश्राद्धदानादिविधानंकुर्यात् अत्रविशेषो नारदीये राधशुक्लद्वितीयायांभास्करभवन
 धिपंचतुर्वक्त्रस्वरूपवसमभ्यर्च्यविधानतःभोजयित्वाद्विजान्भक्त्याभास्करलोकेमधुयात् वैशाखशुक्लतृतीया अक्ष
 यतृतीया इयंगौरीव्रतेपूजार्काकार्या रंभास्यांवर्जयित्वातुतृतीयाद्विजसत्तम अन्येषुसर्वकार्येषुगणयुक्ताप्रशस्येत
 इतिब्रह्मवैवर्तान्त गणेशगणेशःतदेवाहचतुर्थीतृतीयाविद्वोतृतीयाचतयापुनः कर्तव्याव्रतिभिस्तत्तधर्मकमाद्येतरपर
 रितिरकटपुराणे द्वितीयाविद्वानिपेयप्रयोजकस्त्वत्रद्वितीयाविधानिमुहूर्तपर किंतुकलाकाटादिरूपेपि अतएवतु
 र्तीयाहगौरीव्रतेस्वरूपापिपरार्काकार्याव्रतांतरेषुतुजिमुहूर्तवैधनस्याज्यत्वं द्वितीयायापि त्रिमुहूर्ताया पृथग्माह्यत्वंमि

तिपदानुवर्तते। अत्रापि न लभ्यते। न गौरीव्रतं। न मुहूर्तलभे। न च तत्र तेष्वपि द्वितीया विद्यापि। अस्या एकादशी त
 तं पाचपटं। चैव चतुर्दशी पूर्वविद्यापि फलं व्यापदिनस्याप्यरेहर्नाति। तद्वत्सिधवचनात्। अत्र सौभाग्यगौरीव्रतं। गत्वेन
 उभादयामुजादयि। आश्रयं केवलं गौरीव्रतं। गत्वेन विजयागौरीपूजा। गोमयप्राशनं च इयं व्रतायुगादिव न श्राद्धं। नित्यं
 स्नानं च युगादीन्। अकन्यपानीयवप्यत्राति। लोर्वैमिश्रं दद्यात्। पितृभ्यः प्रयतो मनुष्य इति विष्णुपुराणत्। अर्द्धदिवस
 परान्हरन्। पानीयाह्य। तस्या परान्हरकालवचनात्। कालव्याप्तिशस्त्रस्य सर्वापेक्षया व्यापकत्वात्। अत एव अमांवास्या
 श्राद्धमुक्तं। लादशं एवं मन्वन्तरादीनां युगादीनां विनिर्णयः महालयस्य पक्षस्य स्यादृकानामपि स्मृत इति। यत्तु द्विशुक्ले
 दत्तथाष्टपुगादीकवयं विदुः शुद्धे पूर्वोन्निह कथास्यैकपुण्ये वा पराहिक इति वचनं तदपि उपक्रमकालपरं शु
 कपक्षस्य पूर्वाह्णश्राद्धकुर्याद्विचक्षणः कृष्णपक्षे परान्हेतुरौहिणुत्तलं यमेदिति वा यथा यवचनान् रौहिणमुहूर्तं नलं यमे
 दित्युक्तं यद्वा शुक्लपक्षगातायुगादिति विधेः पूर्वस्मिन्दिने कुतपोत्तरादारभ्य प्रवृत्तौ तत्रादिने तु ह्यत्र परान्हेर्पिकेचित्तवत्
 तत्तदात्तपूर्णमा अपरान्हरन्। व्यापित्येन पूर्वदिने नुगतया एव ग्राह्यता प्राप्तिः तदपवादत्वेन कुतपद्वयविद्वत् रूप एव पूर्वाह्ण
 व्यापिनी अपरान्हरनस्याशेषं युतरादिग्राह्येति विधीयते न च तदा परान्हरनशस्त्रस्य त्वं तवायः अपरान्हरनेपिकेचित्तस्या
 विषयान्न त्वत्वे हेमाद्रिस्तुभन्यादिविधानिर्णयः समतयामन्यथायुगाद्याश्चतिथयस्तत्ता सुमानवः स्नात्वा हृत्वा च
 दत्तपञ्चनक्षत्रान्तफलं लेभेदिति भारते किं स्नानादौ तत्तराकेचित्तु वैशाखस्य तृतीयायः पूर्वविद्वत्करोति वै हठं यदेवा
 नमुहूर्तं। तिकटपंचपितरस्तथेति गोमिदवचनाच्च आद्वेपि पूर्वाह्णव्यापिन्युत्तराकर्तव्यं तिवदंति तत्कालादशोदिविरुद्धा
 नमुक्तं च अपरान्हरः पितृणां अपरान्हेतुपूतकं अपरान्हेतुपितृक्रियेत्यादिवचनैरपरान्हरकालस्याभिधानात्। कर्मणोः
 नस्तथा कालस्तत्कालव्यापित्वेति विधिः तया कर्मणि कुर्वीत ह्यसत्तर्धानकारणमिति वाच्यम्। अपरान्हरन् व्यापिन्या एव अथ।

द्वे प्राज्ञत्वात् पूर्वलिखितगोभिलवचनं रचनाकरे साकरत्वेऽपि शुद्धेशोताक्रियमाणतर्पणादिविषये व्याख्येयं नारद
 वचनं तु हेतुके इति वचनादेव व्याख्येयं इदं च युगादिकृत्य युगादिति श्रिमद्व्याख्यवक्तृत्वं मन्वादी च युगादी च ग्रहणे च
 इत्यर्थः ऽथ तीर्थात् वैधृतौ च तत्कालव्यापिनोक्तिरप्येति स्कन्दपुराणात् अत्र कृत्यमुक्तं ब्रह्मपुराणे वैशाखेनासि
 शुक्लायां तृतीयायां जनादन्तः यवानुत्पादयामास युगं चारं यवान्कृतं ब्रह्मलोकाद्विषयगांष्टिष्य व्यामवतारयत् तस्यां
 कालार्थे यवैर्होमो नवैर्विष्णुसमर्चयेत्तत्र नद्याद्विजातिभ्यः स्वयं च प्राशयेद्यवान्पूजयेच्छंकरं गङ्गाकैलासं च हिमाल
 यं भर्गुरयं च नृपतिममराणामुत्पन्नं हंस्त्वं नन्दानतपः आर्द्रजपहेमामादिकं च यत् श्रद्धया क्रियते तत्र तदन्त्यायकलपनोक्तिं
 धोऽस्तीरे विंशे शेषेण सर्वमक्षयमुच्यते होमश्चायं विष्णवे स्वयाहा उग्रक्रमे तथा दर्शनात् यवप्राशान्तद्विकार इति वृद्धा
 विष्णुः वैशाखस्य तृतीयायामुपपितोऽस्तैर्वास्तु देवमभ्यर्चयत निवदत्याच पापेभ्यः पूतो भवति यच्च तस्मिन्नहनि प्र
 यच्छाति तदक्षयत्वात् प्रोति अभ्यर्चयत तृतीयायामित्यन्वयः तन्नोपचासो द्वितीयायामित्यर्थः अक्षतार्थः अक्षता
 रतु यवाः प्रोक्ता इत्यादिकोशात् भविष्येयमः वैशाखे शुक्लपक्षे तृतीयायां तथैव च गङ्गातोये नरः स्नानात् सर्वपापैः
 प्रमुच्यते भविष्यपुराणे इत्येवातिथिरित्येवं तृतीयायां कविश्रुता सदा विशेषतः पुण्यार्थे शाखेनास्मिन्वाभनेत्वार
 दानप्रशस्तं रमान्मोदकानां च भारत वैशाखेनासि रजोद्वितीयायां चन्दनस्य च चन्दनस्य दानं प्रशस्तमित्यनुपगमः देवी
 पुराणे तृतीयायां वैशाखे रोहिष्यर्क्षे प्रपूज्य च उदकुम्भप्रदानेन ब्रह्मलोके महीयते कलधौतं तथा चाज्ञायत्वापि विशेषे
 पतः अस्यां दत्तमक्षयं स्यात्तेन यं त्वक्षयारम्भता पूजयेत्ति देवोद्गोमिति क्रमात्तेन रोहिणी नक्षत्रयुक्तायामक्षयतृतीयायां
 दुर्गापूजया पूर्वोदितकुम्भदानस्य ब्रह्मलोके महितत्वं फलमित्यर्थः कलधौतं हि रण्यदानस्याप्यत्राक्षयत्वं कलधौतं जघन
 दात्तमर्चयत् प्रशस्तमित्यर्थः तथा इत्येवाप्युक्ता राज्ञो तृतीयायां तिथिरुत्तमा तृतीयायां तु वैशाखे ब्रह्मलोके महोच्यते व

दनोपघटाभक्ष्यलङ्घकादिभोज्यशक्यत्वादिभविष्यन्तरे वेशांस्वरूपतृतीयायां श्रीसमेतजगद्गुरुनारायणं पूजये
 त्पुष्पधूपविलेपनैः वस्त्रालंकारसद्भावैर्नैवेद्यैर्विवैधैस्तथा तत्स्तरस्याग्रतो धेनुं लवणस्य ढकेन तु कुर्यात्कुल
 श्रेष्ठचतुर्भागेन वरसकरुचमर्पणैरेस्थाय्यकल्पयित्वा विधानतः श्रीधरः श्रीपतिः श्रीमान् श्रीशः संप्रीयतामिति अ
 नेन विधिनान्दत्त्वा धेनुं वेधाय भक्तितः गोसहस्रं दशगुणं प्राप्नोति दिनभक्षयः नारदयिषि तत्रराधातृतीयायामिच्छुप
 क्रम्य पुष्पधूपविलेपनैः यद्वा गंगां भसिरस्नातो मुच्यते सर्वकिर्त्तव्यैः शक्तैः पूजयेद्द्विष्णुस्नायादप्यक्षतैर्नरैः सकृन् संभो
 जयेद्द्विप्रान् स्वयमभ्यवहरेच्चतान् एवं क्त्वा व्रतं विप्रनरो विष्णुपरायणः विष्णुलोकमवाप्नोति सर्वदेवनमस्कृत इति
 श्रवदानविशेषस्तत्रैवैवमाविष्ये इमामक्षयतृतीयां प्रक्रम्य उदकुंभान्सकनकान्सान्नान्सर्वरसैः सह यवगोधूमचणका
 न्सकुन्दधैर्यदन्तयाग्नौ टिमकं सर्वमेवात्र सरयदा नेप्रशस्यते देवीपुराणे तृतीयायां तु वैशाखरोहिण्यर्क्षे प्रपूज्य च उदकुं
 भप्रदानेन शिवलोके मर्हयते भञ्जरतु एष धर्मपादोदत्तो ब्रह्मविष्णुशिवात्मकः अस्य प्रदानात्तुल्यतुषितरोऽपि पतिमहा
 गंधोदकतिलैर्मिश्रैः साक्षं कुंभं फलान्वितं पितृभ्यः संप्रदद्यात्स्यामि अक्षय्यमुपतिष्ठतु अन्नश्चाहोपि न हितं कार्द्व्यं अप्यन
 द्वितये आहृतथा च विपुवद्वये युगादिपुवसर्वासुर्षिर्दनिर्वपणादहतिहेमाद्रौ पुलस्त्यवचनात् अन्नरात्रिभोजने प्राय
 श्चित्तमुकस्य विधानेन त्रिभुंके वरसरे तु न्वादिषु युगादिषु अग्निस्त्रयष्टिमं च जपेदशनपावनमिति अपरार्के यमः कृतो
 पवाससालिलं युगादिषु दिनेषु च त्रयं यज्ञादिसहितं तेषां लोकमहोदया इति वैशाखे मलमासे सति तत्रैव युगादिदिनं
 कार्द्व्यम् तथा च हेमाद्रौ त्र्यप्यशुभाः दशहराः स्वतोत्कर्षः चतुर्ध्वपि युगादिषु उपाकर्त्तव्ये च रसो ह्येतद्दृढं दृढपादित इति
 कालादर्शेऽपि श्रवदेदकुंभमन्वादिमहालययुगादिष्वतिमलमासकल्पेषु गणनात् महालयशब्देन मन्यन्वादित्रयेद्द्रु
 त्यते इति माघवरमृतातिचाद्रिकायां तु मासद्वयेऽप्यकर्त्तव्यमित्युक्त्यैर्गादिभक्तिकं च आह्वाचापरक्षिकं मन्वादिभक्तं

तथैकं च कुर्यान्मामद्वयेपि वेति अपरपक्षोपेकणपक्ष न तु महालय तस्य तन्ननिषेधात् मदन्तरत्ने मरीचिरपि प्रतिमा
 समुत्ताहे च श्राद्धं तस्यति वासरं मन्वादी च युगादी च तन्मासोरुभयोरपीति वरसरीक्रियमाणं कल्पेति श्राद्धमिति स
 वल्यपचर्योऽश्वश्राद्धकरणे प्रायश्चित्तमृद्विधानेन यस्वपावामंत्रचशतवारतदाजपेत् युगादयोऽपदान्यूनाः कुरुते
 नैव चारपयइति अत्र समुद्रे स्नानं प्रशस्त तदुक्तं पृथ्वी च द्रेदये सौरपुराणेषु गादी च नर स्नावा विधिवल्लवणे दधौ गोस
 हस्य प्रदानस्य कुरुते ने हि यत्फलं तत्फलसमवाप्नुोति भूमिदानस्य च ध्रुवा भिति इयमेव तृतीया परशुरामजयति सा प्र
 देपठ्यापि तीया ह्या तदुक्तं रकादिभार्गवा च नदीपिकायां वैशाखस्य सिते पक्षे तृतीयाया पुनर्वसौ निशायाः प्रथमे यामे रा
 मस्य समये हरिः स्वौ च गौ षड्यहैर्युके मिथुने राहुसंस्थितेरेणुकायस्तयोगार्भदवतीर्णो भुवि स्वयमिति दिनद्वये तद्व
 सां वशतः समं यामौ च परा अन्यथा पूर्वं तदुक्तं तत्रैव च मादिष्ये शुक्लतृतीया वैशाखे शुद्धे पोष्यादि नहये निशायां पूर्वया
 भवेत्तु तरान्यत्र पूर्वकेति अथाक्षयतृतीया व्रतविधिः भविष्ये श्रीकृष्ण उवाच वैशाखस्य तृतीयायां श्रीसमेतं जगद्गुरुं
 नारायणं पूजयेथा पुष्पधूपाविलेपनैरिति योऽस्यां ददाति करकान् वारिवीजसमन्वितान् प्रयाति पुरुषो वीरलोका न्वै हे म
 मालिनः वीजमन्नं हेममालिनः सूर्यस्य वहुना ब्रह्म किमेतन्किं वक्त्रशरमालया वैशाखस्य सितामेकां तृतीयां मक्षयां श्रु
 णु अस्यां स्नानं जपे होमः स्वाध्यायः पितृ तर्पणं दानं चाक्रियते तस्यां स्वल्पं वा यदि वा बहु तत्सर्वमक्षयं प्रोक्तं तस्मात्सा
 ह्यक्षयारमृता आदिकृतयुगस्येयं युगादिस्तेन कथ्यते सर्वपापप्रशमनी सर्वसौभाग्यदायिनी पुरा महोदये पार्थव ए
 गासीत् सतिर्द्वेनः तेन श्रुता वाच्यमाना तृतीया रोहिणीयुता यदा स्याद्द्विधस्युक्ता तदा साह महाफला तस्यां यद्दीप्यते
 किंचिदक्षयं स्यात्तदेव हि इति श्रुत्वा तु गंगायां संतर्प्य पितृ देवताः गृहमग्नयं करकान् सा ज्ञानदकसंयुतान् अन्नपू
 र्णान्वृहत्कुम्भान् जलेन विमलेन च यवगोधूमलवणान्सकुन्दध्यादन्तं तथा द्वाक्षाक्षीराविकरांश्च सहिरण्यं स्वयं कृतः

सुविशुद्धेन मनसा द्रष्टुं श्रेयः देवैर्वाणिकं भाष्यं वा वायं भाषाणि विकृतं वा स कचित्तया तया तस्यास्थिरे सत्वे मत्वा सर्वविन-
 भयं धर्मासकमतिः पार्थक्यालेन बहुना ततः जगाम पंचत्वमसौ वासुदेवमनुस्मरन् ततः स क्षीय योजातः कुशावल्यां
 प्रायश्चित्त्रं बभूव चाक्षया तस्य स भृद्धिर्धर्मसंयुता इयाजसमहायज्ञैः समासवरदक्षिणैः सद्वीर्यगोहिरण्यानिदानान्य-
 न्यान्पुनर्हर्तिरा वृत्रजेकामतो भोगानदीनां धांस्तर्पयन् शनैः तथाप्यक्षयमेवास्यालये यतिन तद्धनं श्रद्धापूर्वतया
 यायां यद्वर्तते विभवं दिनम् इत्येतत्तस्मात्स्यात् अथ तामत्र यो विधिः तृतीयांतां समासाद्य संतर्प्य पिबेद्वेवताः एकमा-
 वतदक्रु पांद्वासुदेवं प्रपूजयेत् उदकुंभान्सकरकान्सामान्सर्वरसैः सह श्रेष्ठमिदं सर्वमेवांशं स्मरन् यदा ते जगन्पते छन्दो-
 पान्तसमायुक्तं गोभूकांचनया ससां यथादिष्टमंवा न्यत्तद्वयमविशं कथा एतत्तत्सर्वमास्यात् किमन्यच्छेत्तुमिच्छसि
 अनास्येयं न मे किंचिदस्वास्ति ते स्तु सदानप्य अस्यांति योक्षयमुपैति कृतं तु दत्तं तेनाक्षयतिक्रियते मुनिभिरुत्तीया-
 उद्दिश्य ददेवतापितृक्रियते मनुष्यैस्तच्चक्षयं भवति भारत सर्वमेव अथ विष्णुधर्मोक्तमक्षयतृतीयाव्रतं वैशाखशुक्लप-
 क्षेत्तु तृतीयायामुपोषितः अक्षयं फलमाप्नोति तेन साप्यक्षयामता यदा सा कृत्तिकोपेता विशेपेण प्रपूजिता तत्र दत्तं हृतं ज-
 सं सर्वमक्षयमुच्यते अक्षयमासातिथिस्तस्मात्तस्यां स्मृतमक्षयं अक्षयैः पूज्यते विष्णुरेतन्साप्यक्षयामता अक्षयैस्तु
 नरः स्त्रोतोर्विष्णोर्दत्त्वा तया क्षतान् सक्तुं अस्मरन् कृतं श्रेयदत्त्वा च भूगर्भं दत्त एवमेव तृतीयायां सर्वासां तु फलं भवेत् इति
 वैशाखशुक्लचतुर्थी कल्पमन्तरदिने वैशाखस्य चतुर्थ्या तु संप्रपूज्या निरुद्धकं यतिभ्यो लोचुपात्राणि दत्त्वा भांष्टलभेज्जरः
 चतुर्भांते व्रतान्येवं कृत्वा द्वादशवरसं उद्यापना विधानेन कर्तव्यं फलमिच्छता वैशाखपंचम्यां शिवपूजोक्ता तत्रैव
 अथ वैशाखपंचम्यां शिवचाम्प्यर्च्यमाकितः सर्वनागगणैर्भुक्तं सोमिष्टलभते फलमिति वैशाखशुक्लपष्टौ कृत्यं च तत्रैव
 वैशाखशुक्लपक्षांते पुनर्यदिच्छा च कार्तिके लभते मातृजं सौर्यनामकं यो विचारणो वैशाखशुक्लसप्तम्यां गोहिरण्यानिदानं

रदीये वैशाखशुक्लसप्तम्यां जन्तुना जाह्नवीपुरा क्रोधात्प्रीता पुनस्त्यकाकर्णैर्धत्तुं दाक्षिणात् तां तत्र पूजयेत्स्नात्वा
 प्रत्युपविमलेजले गंधपुष्पाक्षताद्यैश्च सर्वैरेवोपचारकैः ततो घटसहस्रतुदं यं गताव्रतं त्विदं भक्त्या कृतं सप्तकुलं न
 वेत्स्वर्गमसंशयः गंगा पूजनप्रकारस्तु दशहराप्रकरणे द्रष्टव्यः अत्र सप्तमी पूर्वाह्नव्यापिनी प्राप्तिरिति समयमव्युत्थे
 निर्णयसिधौ तशिष्टाचारान्मध्यान्हव्यापनी प्राप्तिरिति प्राप्तिरिति समयमव्युत्थे
 प्रोक्तं द्विधिरुच्यते तिलपात्रे तु सौवर्णविधायकमलं शुभं वल्ल्युभमाद्युतं कृत्वा गंधपुष्पादिना चर्येत् नमस्ते पद्मं ह
 रतापनमस्ते विश्वधारिणे दिवाकरनमस्तु भ्यं प्रभाकरनमस्तु ते इति संप्राथ्यं देवेशं सूर्यं चारतमुपागते सोऽिकुं भं
 तुत्तत्पाञ्चकपिलं विधायेत् तद्विनेतृपवासस्तुभो कथं वपरेह नि संभोज्य ब्राह्मणान्भक्त्या द्वातसाफल्यमाप्नुयात्
 पाश्चेतु वसंतामलसप्तम्यां ज्ञातः सन्गौरसंपदैः तिलपात्रे तु सौवर्णविधायकमलं शुभागित्युपक्रम्य एवं संवत्सरं कृ
 द्याश्रिते सुवर्णकमलान्वितं सूर्यशयनादियदद्यात् सर्वसौभाग्यान्वितो भवतीति कमलसप्तमीव्रतम् अस्यामेव सप्त
 म्यां निवसतमीव्रतं भाव्योत्तरे नारदीयेपि निव्रतं च तत्रैव तद्विधानमिदं शुणु निवपन्नैरुसृता पूजाभारकरस्य
 द्विजोत्तम खखोलकायेति मंत्रेण प्रणवाद्येन नाराद उखखोलकाय नमः श्रुतेन सूर्यपूजनीतिवपन्नभक्षणं कुर्वात् निव
 पन्नंततोऽप्युक्तात् स्वपेद्रुमौ च वाग्यतः द्विजान्परे हि संधीभ्यस्वयं भुंजतं बंधुभिः निवव्रतमिदं चैतत्कर्तव्यं सां सर्वसौ
 रूप्यदं भविष्योत्तरे च वैशाखशुक्लसप्तम्यां जितक्रोधो जितेन्द्रियः निवपन्नंततोऽप्युक्तात् सप्तम्यां भवतो नरः मंत्रस्तु
 निवपल्लवभद्रं ते सुभद्रं ते रतु सर्वदा ममापि कुरु भद्रं वै प्रशानाद्भोगहा भवेति इत्यं प्राश्य स्वपेद्रुमौ देवस्य पुरतो नृप
 ञ्चट्भ्यां भानुं पूजयित्वा ब्राह्मणान्भोजयेत्स्वास्वयं भुंजति इति निवसतमीव्रतम् अस्यामेव शर्करासप्तमीव्रतं पद्मपु
 श्णे-पुलस्त्य उवाच वैशाखे शर्करानामसप्तम्यां श्रद्धयान्वितः प्रातः स्नात्वा तिलैः शुक्लैः शुक्लनाल्यनुलेपनैः

रथं दिले पद्ममालिरूपकुंकुमेनसकार्णिकं तस्मै नमःस्त्विति पुष्पधूपं निवेदयेत् रथापयेद्वपुःकुंभं शर्करापात्र
 समुत्तं शुद्धवस्त्रेण संवेष्ट्य शुद्धमालयानुलेपनैः सहिरण्यं यथाशक्तयामत्रेणाननूपजयेत् विश्वदेवमयोयस्माद्देववा
 दिति पठ्यसे त्वमेवास्मत्सर्वस्वमतः पाहिसनातन पचगन्धर्वततः पीत्वा स्वपेतत्पार्श्वतश्चितौ सौरसूक्तं जयं स्मरित्वा
 राणश्चरणेन वा अहोरात्रे गते पश्चादष्टम्यां कृतनिरूपकः तत्सर्वं देवदुपेन्द्राह्मणाय निवेदयेत् भोजयेच्छक्तिं तं वि
 द्वांश्चैकराघृणपायसैः भुञ्जीतां तल्लवणं स्वयमप्यथवा ज्यतः अनेन विधिना सर्वमासिमासिमासिमाचरेत् वरसरातिपु
 नर्द्धयात् ब्राह्मणाय समाहितः शयनं ब्रह्मसंवातं शर्कराकसरान्वितं सर्वोपरकरसंयुक्तं थैकां पां पयस्विनीं गृहं च
 शक्तिं तदद्यात्समस्तं परस्करान्वितं सहस्रेणायनिष्काणं कृत्वा दद्याच्छतेन वा दशभिर्वात्रिभिर्वापि निष्केणैकेन
 वा पुनः पद्मं च शक्तिं दद्याद्विंशत्याथवा विवाजितः पद्मं सौवर्णं अन्नं च अमृतं पिबतावकात्सूर्यस्यामृत
 विद्वद्वाग्निं पेत्तुर्धुः समुत्पन्नाः शालिमुद्गपयवेश्वरः शर्कराचपुनस्तस्मादिक्षुसारा मृतोपमा इष्टारवे रततः पुण्यां श
 र्कराहव्यकठययोः शर्कराससर्मा चैवावाजिमेधफलप्रदासर्वदुःखोपशमनी पुनस्तं ततिवर्द्धनी अस्यां तु शर्क
 रादानशर्कराभोजनं तथा कर्तव्यं हि प्रयत्नेन ब्रतमेतद् विधियं यः कुर्यात्परया भक्त्या सर्वसद्गतिमाप्नुयात् कल्प
 मेकं च सेत्स्वर्गोत्तरो राजा भवेत्परम् इदमपि च श्रुणोति यः स्मरं द्वापठति स याति सुरेश्वरस्य लोके मतिमपि च ददाति
 चो जनानां ममरवधूजनकिन्नरैः ससेव्यः इति पद्मपुराणेनारदीये च शर्कराससभी ब्रतम्

वैशाख शुक्लाष्टमी कल्पम् नारदीये वैशाखस्य सितारष्टम्यां समुपोष्य च वारिभिः स्नात्वा पराजितं दिव्यो
 मांसीवा लकवन्दनैः स्नापयित्वा चर्यगंधाद्यैर्नैवेद्यं शर्करामयं कुमारं भोजयेच्चापि नवम्यां पारणाश्रतः ज्योति
 र्भयविमानेन धाजमानो यथारविः लोके पुविचरेद्देवदंष्ट्रांश्चैव प्रसादतः देवीपुराणेतु सहकारफलैः क्षान्तिं वैशाख

स्पाष्टमीदिने आत्मानं देवतां स्नात्पुष्पांसीवालुकवारिभिः लेपनं फलं कर्पूरं धूपं पुष्पं सुगंधिकं फलं जातिफलं पंचसुगं
 धिकं कंकरोलपुष्पं कर्पूरं जालीफलं लवंगकैः सुगंधपंचकं प्रोक्तमायुर्वेदप्रकाशकैः देव्याः पुजां च कुर्वीत केन तथाः पंचके
 न च शर्कराक्षीरनैवेद्यकन्याविद्वेषु भोजने आत्मानः पारुषेण श्राद्धसिणाशक्तितोददेत् सर्वतीर्थाभिषेकं वा तेन प्रा
 णातिभावं विवेकाखे शुक्ला कृष्णा नवमीद्वयकृत्यम् नारदीये राधेन वनम्यादं लयोऽश्राद्धिकां पारतनुपूजयेत् विधिना
 सविमानो देवतैः सह मोदते तथा च निर्णयामृतं भविष्योत्तरे वैशाखे मासि राजेंद्रनवम्यां पक्षयोर्द्वयोः उपवास
 परो भवत्यपूजयानरतुर्वाडिकाहं सकुंदं दुसंकाशस्तेजसाधुवसान्निभः विमानवरमारुढो देवलोके महीयत इति वैशाख
 शुक्लदशम्या कृत्यमुक्तं नारदीये दशम्यामांधवे विप्रधर्मराजस्वरूपिणं प्रपूज्य शुक्लैर्वाधैर्विष्णुनभ्यर्चयमान
 वः गंधाद्यैरुपचारैस्तु भवेत्तत्पुष्पैः सुगंधिभिः शतं प्रदक्षिणाः कृत्वा विप्रान्संभोज्य भक्तिः लभते वैष्णवल्लोके नात्र का
 प्यविचारणा वैशाखशुक्लकादशीमाहिनी तदुक्तेनारदीये वैशाखशुक्लकादश्यां समुपोत्पन्नमोहिनीम् स्नात्वा परे
 हिंसं पूज्य गंधाद्यैः पुरुषोत्तमसंभोज्य विप्रान्मुच्येत पातकेभ्यो न संशयः आस्यां कथाः कौन्तेय पादं युधिष्ठिर उवाच
 वैशाखस्य सति पक्षे कावाह्निकादशी भवेत् किं फलं को विधिस्तस्याः कथयस्व जनार्दन श्रीकृष्ण उवाच कथया
 भिक्कया मेतां शृणुष्व धर्मनंदन वसिष्ठे यामकथयत्पुरा रामायणुच्छते श्रीराम उवाच कथयस्व व्रजसादेन वसिष्ठमुनि
 सतम मया कृतानि पापानि सीताहरणकालतः केन व्रतप्रभावेन तानि यास्यंति संक्षये तद्भक्तं मुनिशार्दूलं त्वमास्त्यातुं
 मया हंसि श्रीवसिष्ठ उवाच साधुसाधु महाराज त्वत्समीनास्ति मानवः त्वन्नामोच्चारणं देवपूतो भवति नारको स भ
 वाष्टुच्छतिव्रतं पापघ्नं सर्वकामदं मनुष्यतां त्वमापन्नः परमात्मा सिमांततः तद्भक्ते राजराजेंद्र कथयिष्यामि विस्तरसा
 त् येन पापानि नश्यंति ब्रह्महत्यादिकानि च वैशाखस्य सति पक्षे राधयैकादशी स्मृता मोहिनी नाम नाद्यावै सर्वपा

पहरापर। अस्याप्रतप्रभावेनभस्मसाधातकंभवेत् शृणुष्वराजशार्दूलकथांपापहरांपरां यस्याः श्रवणमत्रिणप्र
 पानातिःकृतिर्भवेत् सरस्वत्यास्तटेराजन्पुरिमद्रावर्तीपुरा द्युतिमात्रामराजवैतस्याराज्यचकारहरसोमवंशसमुद्भू
 तोराजापरमधार्मिकः धनपातिनाम्नावैतस्याभूत्पुष्कलधनं सकृणुप्रोतयेत्यर्थमकरोद्धर्मसंचयं पुण्यान्याय
 तनापेवविधिधानिषकारसः पंचैवपुत्रास्तस्यासन्सुरूपाश्चित्रसन्निभाः सुमनाद्युतिर्माश्चैवमेधार्थमातिरेवच पं
 धमेषुष्टबुद्धिश्चमहापापरताःसदा वारस्त्रीषुचमध्येषुमांसेषु विवेधधत्तं पितृस्तेनक्षयनीतमन्यायात्पितृसंचितंम
 हापापरतोद्भुटःसोभूद्रास्त्राणानेदकः अभक्ष्यभक्षकोनिर्यपापासकमनाः सदा वैश्यारकंधेक्षिष्यबाहुर्वैश्यास्वयंप
 । जनेद्विपधंप्राप्तिलज्जामकरोत्खलः आतुभिःसतदात्यक्तः स्वजनैर्जनैकनच गणिकाभिश्चसंस्थकोध
 णातादरः सर्वैर्यदापरित्यक्तस्तदाचितापरोभवत् किंकरोमिकगच्छामिकेनोपायेनसंप्रति जीवान्पहंद्
 व्पहंनिभापठन्त्रोलुपुस्ततः सत्यकर्मकरिष्यामिस्वपितुर्नगरधुना इतिसंचित्यतेनेत्यमुपिपतंनगरंपितुः ज्ञात
 राज्ञस्तुगौरवात् एकदासन्पस्यायेनीतोनगररक्षकैः संप्रेष्यराज्ञाकार्कष्यतंक्रियतानगराद्ब्रह्मिः
 प्रापितोनगराद्ब्रह्मिः पुरपारैस्तवोरएयंगहनंप्राविवेशह क्षुधितस्तपितश्चैववभ्रामसइतरुततः
 । भारभेमसंज्ञाविविभूवसः शरांस्तीक्ष्णान्करेण्यस्यनृणोरुष्टभागतः निर्दयत्वात्पापकर्मस्वाणैरेन
 न्मृगान् तत्रैवमनिवर्त्योभूत्कौण्डिन्योप्यचरत्तपः प्रत्यहंजाह्नवीतीरेस्नानार्थंसमुपाययौ वैशाखेमासिसस्नानंदातंच
 । स्नानंजगामाशुमार्गोण्म्याश्रमंप्रति मार्गमध्येषुष्टबुद्धिदुःखितंसंदर्शयः कौण्डिन्यःकृपया
 गांगवारिणाततस्त्वयंयदास्पष्टेषुनिनागांगवारिणा तद्वैपुण्यवान्जातो भूष्टबुद्धिःप्रहर्षितः कौ
 निशार्दूलंविनयावनतोब्रवीत् व्रतंकथयमेस्वामिन्विनावित्तेनयद्भवेत् कौण्डिन्यउवाच व्रतंकथयिष्यामिपे

नपापक्षयोमवेत् वैशाखस्यसितेपक्षेमोहिनीनामनामतः एकादशीमहापुण्यानराणां पापनाशिनी मेरुतुल्यातिपापा
निस्यंनश्रपातितक्षणात् पातकानि क्षयंयांति पंचाशच्छजन्मनां तमस्यर्कोदयेनैवमोहिन्यैकादशीव्रतात् इति
त्वामुनेर्वाक्यं विधिदृष्टयथाविधिः भक्तपाकरोद्धृष्टबुद्धिर्भोहिन्यैकादशीव्रतं सर्वपापक्षयनीतं व्रतेन तेनैव जन्मतिमो
क्षपापश्रोत्रभूवनास्तडासनः इदं शक्यं तं रामोहिन्यैकादशीव्रतं माहारन्यश्रवणादस्यागोसहस्रफलं भवेत् इति
कर्मपुराणे पापश्रेयश्च वैशाखशुक्लामोहिन्यैकादशीव्रतकथा - वैशाखशुक्लद्वादश्यां धरणीव्रतेषु जामदग्न्यद्वादशीव्रतं दु
र्वासादवाच वैशाखे ध्येयमेवंतु संकल्पयिषिनामरः तद्वत्स्नानमृदाकृत्वा ततो देवालयं व्रजेत् तत्र राधयर्हि भक्त्या
मंत्रैरेभिर्दिवक्षणः जामदग्न्यापपादौ तु उदरं सर्वधारिणे मधुसूदनायेति कटि मुरः श्रीवरमधारिणे क्षत्रांतका
यवाहुवमणिकटाय कंठकं स्वनाम्नां श्रवयन्नेति शिरो ब्रह्मं उचारिणे एवमभ्यर्च्य मेधावी प्राणवैतस्याग्रतोऽपट विन्य
सेद्धाट्टनंतत्रयुग्ममेतच्च विशेषतः वैष्णवेन च पात्रेण नस्मिन्नसंस्थापयेद्धरे जामदग्ने न रूपेण कृत्वा सौवर्णमग्रतः दक्षि
णे परशुं च वहस्तेतस्य वकारयेत् सर्वगंधैश्च संपूज्य पूर्णानां विधौ स्तथा ततस्तस्याग्रतः कुर्याज्जागरं भक्तिमात्मरः प्र
भागे विमले सूर्ये ब्राह्मणाय निवेदयेत् एवं नियममुक्तस्य परफलं तं विवेधमे आसीद्ब्रजामहाभागो वैरसेनो महाबलः
अपुत्रः स पुनरतीव्रं न पश्यति पे महाबलः चरतस्तुतपो यो रया इत्यलक्ष्यो महा मुनिः आजगाम महायोर्गीतं द्रष्टुं चाभिधीगतः
राजो वाच कथं भविता पुत्रः स्वरूपाया सेनवैद्विज एनमेक ययप्रोत्था भगवन् प्रणतस्य वै एवमुक्तो मुनिस्तेन पार्थिवे
न वशास्विना आचरुषौ द्वादशीं चेमां वैशाखे स्तितपक्षजां सहिराजा विधानेन पुत्रकामो विशेषतः उपोष्य लब्ध
वान् पुत्रं तेन परमार्थिक यो योऽपि को र्यते लोके पुण्यश्लोको नरोत्तमः प्राप्तज्ञा फलं ह्येतद् व्रतस्यारूपमहामुने परं पु
त्रो जायते तेन विद्यावाङ्मोर्तिरुत्तमा इह जन्मनि कीचित्रं परलोके शृणुष्व मे कल्पमेकं ब्रह्मलोकेऽपि रवाप्स रसांगणैः

पहरापर। अस्याप्रतप्रभवेनभस्मसात्पातकंभवेत् शृणुष्वराजशार्दूलकथांपापहरांपरां यस्याःश्रवणमंत्रेणप्र
 पानानिःकृतिर्भवेत् सरस्वत्यास्तटेराजपुरीमद्भावतीपुरा द्युतिमाद्यामराजवैतस्यांराज्यं चकारहरसोमवंशसमुद्भू
 तोराजापरमधार्मिकः धनपालितिनान्नावैतस्याभूत्पुलकलंघनं सकृण्णप्रतिपेत्यधर्मकरोद्धर्मसंचयं पुण्यान्याय
 तनान्येवविविधानिचकारसः पंचवपुजास्तरयासन्सुरूपाश्रित्यसश्लिभाः सुमनाद्युतिमांश्चैवमेधावीमतिरेवच पं
 धमोऽष्टबुद्धिश्महापापरताःसदा वारस्त्रीपुत्रमध्यपुत्रसिषुर्विवेधधत्तं पितुस्तेनक्षयं नीतमन्यायात्पितृसंचितंम
 हापापरतोऽदुष्टःसीमूढाक्षणानिदंकः अभक्ष्यभक्षकोनिर्यपापासकमनाः सदा वैश्यारकंधेक्षिष्यबाहुर्वैश्यास्यं प
 रिवृंचति जनेदंष्ट्रिपथंप्राप्तिनलज्जामकरोत्बलः आत्तुभिःसतदात्यक्तः स्वजनैर्जनैकनच गणिकाभिश्चसंर्यकोऽप
 नहीनोगतदरः सर्वैर्धदापरित्यक्तस्तदाचितापरोभवत् किं करोमि कगच्छामि केनोपायिन संस्रामि जीवान्पहं द्र
 व्यहतिभाःपहानोलघुस्ततः स्तेयकर्मकरिष्यामिस्वपितुर्नगरं धुना इति संचित्य तेनैतथं मुचितं नगरं पितुः ज्ञात
 श्वरैर्गृहीतोपि मुकोराज्ञरतुगौरवात् एकदा स नृपस्यायेनीतो नगररक्षकैः संप्रेष्य राजा कीयतं क्रियतां नगराद्वाहिः
 राजाज्ञया तदैवाशुभापितो नगराद्वाहिः पुरपातैस्ततो रण्यं गहनं प्रविवेश ह क्षुधितरतुपित श्रैववभ्रामस इतस्ततः
 सुगया कर्तुं मारभे मांसं र्जावीव भुवसः श्रांस्तीक्ष्णान्करेन्पस्पत्तृणैरंष्टभागतः निर्दयन्वारपापकर्मस्वाणैरहं न
 नृगान् तत्रैव मुनिवर्यो मूर्कोऽडिन्योऽप्यचरत्तपः प्रत्यहं जाह्नवीतीरे स्नानार्थं समुपाययौ वैशाखे मासि स स्नानं दत्तं च
 विधिन करोत् कृत्वा स्नानं जगामाशु मार्गेण स्वश्रमं प्रति मार्गमध्येषुष्टबुद्धिदुःखितं संदर्शयः कौडिन्यः कृपया
 सयः स्फुष्टवान्गंगावारिणा ततस्त्वंधं दास्फुटे मुनिना गांगवारिणा तदैव पुण्यवान्जातो भूष्टबुद्धिः प्रहर्षितः कौ
 डिन्यं मुनिशार्दूलं विनयावनतो ब्रवीत् ब्रतं कथय मे रचा विनिना वितेन यद्ब्रूवेत् कौडिन्य उवाच ब्रतं कथयिष्यामि ये

नपापक्षयोभवेत् वैशाखस्यसितेपक्षे मोहिनीनामनामतः एकदशी महापुण्यानराणां पापनाशिनी मेरुतल्यानिपा-
निक्षयं न प्रयति तत्क्षणात् पातकानि क्षयं याति पंचाशच्छजन्मनां तमस्पर्कं दधे नैव मोहिन्यैकादशीव्रतात् इति
त्वामुनेर्वर्चं विधिदृष्टं याविधिः भक्तपाकरोद्धृष्टबुद्धिर्भोहिन्यैकादशीव्रतं सर्वपापक्षयनी तं व्रतेन तेन वै जन्मते मो-
क्षपापत्रोवभूवगरुडासनः इदं शक्यं तं रामो हि न्यैकादशीव्रतं माहारम्यश्रवणादस्यागोसहस्रफलं भवेत् इति
कर्मपुराणे पाद्मे च वैशाखशुक्लामोहिन्यैकादशीव्रतकथा वैशाखशुक्लदश्याधराणीव्रते पुजामदभ्युद्गादशीव्रतं दु-
र्वासादवाच वैशाखे ध्येयमेवंतु संकल्पय विधिनानरः तद्वत्सलान्मुदाकृत्या ततो देवा लयं व्रजेत् तत्र राधयर्हि भक्त्या
मंत्रैरेभिर्विश्रुताः जामदग्न्यापयादौ तु उदरं सर्वधारिणे मधुमदनयेति कटि मुरः श्रवस्सधारिणे क्षत्रांतका-
यवाह्वना एकिठापकंठकं ह्वनास्त्रांश्च चक्रेति शिशो ब्रह्मंडधारिणे एवमभ्यर्च्य मेधावी जायैतस्याप्रतोषट विन्य-
सेर्द्धाठनंतत्रपुग्मेतत्र विशेषतः वैष्णवेन च पात्रेण नस्मिन् संस्थापयेद्धरे जामदग्नेन रूपेण कृत्वा सौवर्णमग्रतः दक्षि-
णे परशुवैवहस्ते तस्य वकारयेत् सर्वगंधैश्च संपूजयेत् पूर्वा ना विधौ स्तथा ततस्त्रयाग्रतः कुर्याज्जागरं भक्तिमात्मरः प्र-
भो भविमले मूर्धे आश्रयाय निवेदयेत् एवं नियमपुक्त्स्य परफले तं विवेधे मे आसीद्वाज्जामहाभागो वै रसेनो महाबलः
अपुत्रः स पुनरुत्तं व्रतं परस्ते पे महाबलः चरतस्तु तपो विरयाज्ञा वलक्यो महा मुनिः आजगाम महा योगी तं द्रष्टुं चाभियोगतः
राजोवाच कथं भवितु पुत्रः स्वल्पायसेन वै द्विज एनमेकपथप्रोत्थामगन्धर्वाणस्तस्य वै एवमुको मुनिस्तेन पार्थिवे
न यशस्विना आचरन् प्रोद्गादशी चैमां वैशाखे सितपक्षजां सहिराजा विधानेन पुत्रकामो विशेषतः उपोष्य लब्ध-
वान् पुत्रं तेन परम धार्मिक योद्यापि कर्तव्यं तेलोके पुण्यश्लोको नरोत्तमः प्राप्तं ज्ञा कफले होतव्रतस्यास्य महा मुने यत्पु-
त्रो जायते तेन विद्यावान् कोर्तुस्समा इह जन्मनि कींचिच्च परलोके शृणु वने कल्पमेकं ब्रह्मलोके उषि त्वाप्सरसां गणैः

कीटित्वेति पुनः मृष्टौ जायते च क्रयः तिनः शिशकलपसहस्राणि जायते नात्र संशयः इति वाराहपुराणे धरव्रते पुनै
 शाखशुक्लानन्दभ्यद्वादशीव्रतकथा अस्यामेव द्वादश्यां योगविशेषो हेमाद्रौ पंचननस्थौ गुरुभूमिपुत्रौ मेरविः स्या
 दिह शुक्लपक्षे मासाभिधानाकरभेण युकातिथिर्वती पातइतीह योगः अस्मिन् गोभूमिहिरण्यवस्त्रदानेन पापं
 परिहाय सर्वं सुखमिन्द्रत्वमनामयत्वं मर्याधिपत्वं लभेत मनुष्य इति पंचाननः सिंहमासाभिधानामास
 संस्थाभिधानातिथिर्द्वादशी करभेण हस्तश्रुक्षेण युका अस्यामेव माघवपूजनमुक्तं नारदीये वैशाखशुक्ल
 द्वादश्यां सौपवासे जितेन्द्रियः संपूज्य माघवं भक्त्या गंधाधैरुपचारकैः पकान्नतु सिजनकं नद्युरंसोदकुंभकं
 विधाय दद्याद्द्विविधमाधवः प्रीयतामिति वैशाखं शुक्लत्रयोदश्यां कामदेवपूजाव्रतम् नारदीये राधाशुक्ल
 त्रयोदश्यां कामदेवव्रतं रम्यं तत्र गंधादिभिः कामं पूजयेदुपवासवान् प्रतिमासं ततः पश्चाच्च त्रयोदश्यां सितेदले
 एव भवेव व्रतं कार्यं वर्धाते नामलंकृतं दद्याद्द्विधा यस्तच्छ्रुतसंगत्वात् सिद्धये वैशाखशुक्लचतुर्दश्यां नृसिंहजयंती व्रतं
 तदुक्तं वाराहपुराणे वैशाखस्य शुक्लपक्षे चतुर्दश्यां महातिथौ जयंती तत्र कर्तव्या नृसिंहस्य द्विजोत्तमैरिति गोविंदायै
 ब्राह्मे चतुर्दश्यां शुक्लपक्षे मासि माघसंज्ञके प्रादुर्भूते नृपचारस्य रतस्मात्तां समुपेययेदिति इयं व्रदोपव्यापिनी ग्राह्या
 तदुक्तं मदनरत्ने हेमाद्रौ नृसिंहपुराणे वैशाखे शुक्लपक्षे तृचतुर्दश्यां निशामुखे मज्जनसंभवं पुण्यं व्रतं पापप्रणासनं
 वर्षवर्षे तु कर्तव्यं मम संतिष्ठिकारकमिति टोडरानदेस्कदि वैशाखस्य चतुर्दश्यां सोमवारैर्निलक्षके श्रवताशो नृसिंहस्य
 व्रदोपसमये द्विज तथा च नृसिंहप्रसादोदाहृतं नृसिंहपुराणे वैशाखशुक्लपक्षस्य चतुर्दश्यां विवस्वति अस्तंगा
 भिनिसर्वेषां पुरतस्तं भमभ्यतः प्रवभूवमहाविष्णुर्नरसिंह इति तृप तस्यां व्रतं नरैः कार्यं महाविष्णोरतिप्रियमिति कू
 भसिंहौ वैष्णवकलकीषसायनिति पुराणसमुच्चयाच्च दिनद्वये व्रदोपव्याप्तावप्येकदेश-संकल्परूपव्रतोपक्रमकाल

सत्वात् शुक्लपक्षगतत्वाच्चैषम्यनैकदेशयोगेऽधिकव्याप्तिर्भावात्कृत्यरत्नानां वलयां मध्येवं दीक्षितोयनुदिनद्वये
 ऽप्यासावव्याप्तौवापूर्वापूर्वादिनेगौणकालव्याप्तिः सत्वात् परदिने चैतदभावादित्युक्तं यत्तुर्कोऽश्विदुक्तपूर्वादिने प्रदोषका
 लव्यापिनीचतुर्दशीसमर्द्धवे उत्तरदिने प्रदोषकालात्प्रदोषपिपितृतरविद्वाग्ग्राह्या अन्तेनसमंयुक्तौवोपोऽप्याचतुर्दशी
 धनापर्यव्युत्पन्नतस्मात्तांपरिवर्जयेदितिवचनेन पूर्वविद्वाग्निषर्धादिति - तत्र एतद्वचनस्यहेमाद्रिमदनरत्नादि
 सकलमहानिबन्धेष्वल्लिखितत्वेनानादृतत्वात् अस्याएवंयोगविशेषणप्राशस्त्यमुक्तं नृसिंहपुराणे स्वातीनक्षत्रयो
 गेचशानिवारेमहद्भूतं सिद्धयोगस्यसंयोगेवाणिजेकरणेतथा-पुंसांसौभाग्ययोगेनलभ्यतेद्वययोगतः सर्वैरैरतुसंयु
 कंहस्त्याकोटिविनाशनं एतैर्योगैर्विनाशिरयान्मद्दिनेपापनाशनमिति आरुमन्त्रेते सर्वेषामधिकारः सर्वेषामपिब्र
 णानामधिकारोऽस्तिमद्भूते मद्भक्तैरनुविशेषेणकर्तव्यमत्परायणैरितितत्रैवोक्तैः इदंचसंयोगपृथक्त्वन्याभ्येन स ल-
 ष्ठेऽपिदिनद्वये प्रदोषकाले समव्याप्तिसत्त्वे पूर्वविद्वाग्यानिषेधकत्वाच्च वैष्णवानां तुस्मरविद्वाग्यानिषेधात्सर्वथाशुद्धे
 वोपोऽप्या तथाच हरिभक्तिविलासे बृहन्नारसिंहे वैशाखशुक्लपक्षस्यचतुर्दश्यां समाश्रितं मज्जनमसंभवं पुरयं व्रतं
 पापप्रणाशनं रवातिनक्षत्रयोगेनलभ्यतेद्वययोगतः सर्वैरैरतुसंयुक्तहस्त्याकोटिविनाशनं केवलचक्रकर्तव्यम-
 द्दिनेफलकांक्षिभिः वैष्णवैरतुनक्तर्तव्यास्मरविद्वाचतुर्दशीति आगमोपि त्रिषेचतुर्दशीभौमकर्तव्याकिरवपापहा-
 कामविद्वानकर्तव्यास्वातीभौमयुतायदाति इदं व्रतं निरत्यकाम्यच वर्षे वर्षे तु कर्तव्यमिति वीभसाश्रवणात् तथाच
 विज्ञायमद्दिनेयस्सुलयेत्पापकृत्तरः सयातिनरकं योरयावच्चद्रदिव्यकरावित्यकरेणदोषश्रवणञ्च अपुञ्जोऽलंभ
 तेषुत्रानित्यादिफलश्रवणाच्च इति नृसिंहजन्मरत्नाग्राह्यातिथिनिर्णयः अथोऽनकृत्यमुच्यते कृत्यरत्नानां वलयां अथा-
 स्याः सोऽपानोऽव्रतविधिः अस्यां प्रातः कृत्यं विधाय मय्यादिदेवताभ्योऽव्रतं निवेद्या मन्त्र-प्राणानां यद्भ्योऽद्वन्द्वं सुखे वा रि

पूर्णतावपात्रं गृहीत्वा संकल्पकुर्यात् तदुक्तमादा नृसिंहपुराणं नियमं च प्रकुर्वीत दंतधावनपूर्वकमिति दंतधावन
 ग्रहणं प्रातः कुर्यात्पलशणं दंतधावनं चतुर्णामुपार्णदिनाद्वादशगंडूर्ध्वार्कपर्यं उपवासदिने दंतकाष्ठनिषेधात् निर्णयसि
 धौ दीक्षित एव संकल्पं रूपं व्रतकर्म समाभेदिति नृसिंहपुराणोक्तिरिति मदनरत्नेष्वेवमेव वस्तुतस्तु संकल्पः प्रातर
 यकुरुर्मुचितः प्रातः सकल्पपेक्षितानुपवासव्रतादिकमित्यादिवचनात् व्रतकर्म समाभेदिति नृसिंहपुराणोक्तिरु
 व्रतरूपपूजादिरूपस्योपयोगिनमंडपादिसामग्रीसंपादनंतत्परत्वात् तित्यकर्म समाभेदिति पाठस्यैव बहुशोऽष्टत्वे
 नतत्र व्रतप्रारम्भानुके भ्रमः सकल्पमंत्रस्तत्रैव श्रीनृसिंहो ग्रहदृष्टत्वं दयां कुरुमन्नोपारे अथाह च विधास्याभिन्नतानिर्विश्र
 तानयेति निर्णयसिधौ तु नृसिंहदेवदेवशतवज्रमग्निनेत्राभे उपवासं करिष्यामि सर्वभोगिविर्जित इति संकल्पमंत्र उक्तः
 ततो व्रतस्थनमिष्यालापपाखड्यादिसमापणवर्जनकार्ष्यं ततो मध्याह्नेन यादौ मृद्वे निपतिलोदकैः स्नात्वा नित्यक
 र्मनिर्वर्त्य गच्छेत् ततः सायकाले गोमयोपलिते भूषणेषुऽष्टदंशं कृत्वा तत्र कलशं सस्थाप्य सर्वतोभद्रं वा विरच
 य्य आचार्यादिवरणं च विधाय कलशोपारे हैर्मसुवर्णनृसिंहप्रतिमां पलपलायार्थादिमिति लक्ष्मीप्रतिमां च सं
 स्थाप्य अक्षुण्णोत्तरपूर्वकंप्राणप्रतिष्ठां कृत्वा मूलमंत्रेणैवैकेन वचनत्वापेक्षया तीक्ष्णदंष्ट्रापेक्षया नहि तन्नो नारासि
 हः प्रचोदयात् इति गायत्र्या नाम मंत्रेण च षोडशोपचारैः पूजयेत् तत्रादौ पूजोपयोगित्वेन नृसिंहमंत्रं न्यासादिकमु
 त्पद्यते उक्तं नमः उपवीरं महाविष्णुं ज्वलतं सर्वतोमुखं मध्यमाभ्यां वपद् नृसिंहं भीषणं अनामिकाभ्यां हूं मद्रं मृत्युं मृत्युकानि
 पिरनुष्टुप् छंदः श्रीलक्ष्मीनृसिंहदेवता हं वीजं हैशकिं न्यासे विनियोगः ब्रह्मणे ऋषये नमः शिरसि अनुष्टुप् छंदसे
 नमो मुखे श्रीनृसिंहदेवतायै नमो हृदये हं वीजाय नमो गुह्ये ईशकये नमः पादयोः उपवीरं शृंगुषाभ्यां नमः महा
 विष्णुं तज्जनीभ्यां स्वाहा ज्वलतं सर्वतोमुखं मध्यमाभ्यां वपद् नृसिंहं भीषणं अनामिकाभ्यां हूं मद्रं मृत्युं मृत्युकानि

धिकाभ्यांवापट् नमाम्यहंकरतलकरपृष्ठाभ्यांपट् एवमेवहृदयादिध्वगभ्यासंकुर्यात् ततोऽभ्यानंकुर्यात् नृर्हिभ
 जेजानुविन्यरतवाहुंजिनेत्रभुजेप्रोष्ठसख्यचकंकशानूपमज्योतिषादीनामभ्याशिरःशोभिदप्रासुदीप्तोप्रजिवहम् १
 वामाकेन्दुरेःपूज्यालक्ष्मीभूषणभूषिता वामेपञ्चपरदक्षबाहुनातद्वारेविभुम् २ आह्विप्रतीशातिमूर्तिमर्तोगानिप्र
 कल्पयेत् ध्यानान्तरचानमे मणिप्रयादिसमप्रभानिजरासांजस्तारक्षोगणं जानुन्यस्तकरांबुजंजितनयनरत्नो
 ह्रस्वभूषणं बाहुभ्यांधृतशंखचक्रमनिशा दंष्ट्रोप्रवकोष्ठसन्जालाजिवहमुदयकेशानिचयंवदेनसिंहविभुम् १
 एवंभ्यात्वामानसैरुपचारैः संपूज्य शंखस्थापनपट्कोणमंडले विधाय पूजांकुर्यात् अगच्छदेवदेवेशप्रह्ला
 दवरदायक यावत्पूजांकरेभ्यज्जवावत्स्वस्थिराभव सहस्रशार्पित्यावाहनं नानारत्नसमायुक्तंकार्त्तस्वरविभू
 पित नृर्हिदेवदेवेशस्वासानंपरिगृह्यतां पुरुषएवेदमित्यासनं २ गगादिसर्वार्थैर्भयोमयाप्राधन्याहृत तो
 यमेतत्सुखरुपार्थपार्थपरिगृह्यताम् ३ नृर्हिहान्युतदेवेशलक्ष्मीकांतनमोऽस्तुते अर्धैर्गृह्णाद्वेदेशभक्तानां
 रदायक त्रिपाटुर्ध्वैर्यव्यम् ४ कर्पूरवासिततोषमंदकिन्त्याःभ्रमाहृतं आचम्यतांत्वयादेवमयादत्ताहिभक्तिः त
 स्माद्विराडित्याचमनम् ५ पंचामृतनक्षत्रपनंकरिष्येसर्वसिद्धिदं पयोदाधिधृतगण्डयंमाक्षिकशर्करातथा पंचामृते
 नक्षत्रपनं गृह्णाणसुरसतम् ६ आप्यायस्वेतिपयसा १ दधिकाण्डेतिदध्ना २ घृतमितिघृतेन ३ मधुव्वातेतिमधु
 ना ४ स्वादुपवस्वेति शर्करया ५ एवंपंचामृतस्नानम् गगाचयमुनाचैव नर्मदाचसरस्वतो तापीपयोणीक
 णाचताभ्यस्नानार्थमाहृत तोयमेतत्सुखरुपार्थस्नानार्थमितिगृह्यतां यत्पुरुषव्यदधुरितिस्नानम् ७ स्नानानं
 तरमाचमनीयम् पीतांबरयुगद्वैवसर्वकार्यार्थसिद्धये मयानिवेदितमत्तयानृर्हिहवरदायक तंयज्ञमितिद्वेष्टम् ८
 लक्ष्मीकांतनमस्तेरतुनाहिमांभकवत्सल ब्रह्मसूत्रं सोत्तरीय गृह्णाणसुरनाशक तस्मात्पूज्यात्संभूतमितिपद्मोपवी

तम् १ शीतलंचंदनदिव्यंचंद्रकुंकुममिश्रित ददामितवतुष्टायैनासिंहप्ररमश्वरे तरुमायज्ञात्सर्वहुतइति
 गधम् १० शशताश्चसुरश्रेष्ठकुंकुमाकाःसुशोभनाः नृसिंहदेवदेशप्रोक्त्यात्वंस्वीकुरुप्रभो इत्यश्वताः कालो
 ब्रह्मानिपुण्याणितुलस्यादीतिवैप्रभापूजयामि नृसिंहत्वां लक्ष्यासहनमोरतुते तस्मादश्वा इतिपुण्या
 णि ११ कालागुरुमयदिव्यंसर्वदैवतवह्मं धूपंयहांएदेवेशसर्वकामसमृद्धये यत्पुरुषेणितिधू
 पम् १२ दीपःपापहरःप्रोक्तस्त्वमोराशिविनाशनः दीपेनलभतेजस्तस्मादिपददामिते ब्राह्मणस्ये
 तिदीपम् १३ नैवेद्यंसुखदंवारुमध्यभोज्यसमन्वितददामितेरमाकांतसर्वपापक्षयंकुरु चंद्रमानन
 सइतिनैवेद्यम् १४ इदंफलंमयानांतामितिफलम् पुनोफलमहादिद्वयमितितौल्यं हिरण्यगर्भगर्भ
 स्थानितिदक्षिणा पंचवर्तैसमायुक्तंसर्वमगलदायकनोराजनीतिरीक्षस्वरमाकतनमोरतुते इतिनोराजन मा
 लतीमल्लिकापुष्पैर्नागचंपकसंयुतैः पुष्पांजालैश्चहाणेमंपादांबुजयुगोपित इतिपुष्पांजलिसमर्पयेत्नृसिंहदेवदेवे
 शसर्वकामफलप्रद लक्ष्मीकांतनमस्तुभ्यंपुत्रपौत्राभिरुद्धये नमस्तदेवदेशनमस्तसुरनायक नमस्तिकमलाकां
 तनमस्तैभक्तवरसल नमस्तैसर्वभूतेशवासुदेवनमोरतुते नाभ्यांआसीदिति प्रार्थनानमस्कारंचकुर्यात् सता
 स्यात्सन्निवतिप्रदक्षिणांचकृत्वा उत्तरार्धंचदद्यात्तत्रमंत्रः नृसिंहश्च्युतदेवेशलक्ष्मीकांतनमोरतुते अनेनार्धंप्रदा
 ननसफलाःस्युर्मनोरथाः ततोयज्ञेनयज्ञाभितिमंत्रेणपुष्पांजलिदत्त्वा शत्रौणीतवाद्यपुराणश्रवणादिभिर्जागरणकु
 र्यात् इतिव्रतविधान उद्यापनेपिसर्वतोभद्रेसर्वमंडलदेवतापूजांते कलशोपरिनारसिंहभंत्रेणयथाविधिपूजनं पू
 र्णोक्तमत्रैर्विधायप्रातःपुनरपिदेवतापूजांमंडलदेवतासाहितांविधायकुंडेर्याडिलेवाब्रह्मवरणचाक्षेसरथापनंविधाय
 विधाधानतिव्याहृतिभिर्हुत्वा नरसिंहभायप्राप्त्वा ज्येनचरुणाहुत्वाब्रह्मादयोमंडलदेवतामहादियाग्नेदेवताश्चैकैकया

हृत्पद्मत्वा नृसिंहैश्चैनवतुर्दशाधिकान् ब्राह्मणान् प्रतिमाकुम्भवस्त्रपवित्रादिभिरभ्यर्च्य स्वर्णमयीसहस्रि
 तां श्रीमद्वासिहप्रधानप्रतिमां गोमूहिरण्यतिलपात्रशङ्खपासहितमाचार्यापदत्वाप्राथम्येत् मद्भशेयचराजानिजिष्य
 तित्रयेपरे तान्समृद्धदेवेशदुस्तराद्रवसागरात् पातकर्णवमग्रस्य व्मपिदुःखान्वारिभिः जीवैरनुपरिभूतस्यम
 हादुःखगतस्य मे करावलम्बतंदेहि शेषशायिन् जगत्पते श्रीनृसिंहस्माकं तमकानां भवनांशन क्षीराब्धिनिवास
 शक्रकपाण्डनार्दन व्रतेनानेन देवेशभुक्तिमुक्तिप्रदो भव एवं संप्राथ्य प्रतिमां सौपरकरानां चार्घ्यपदयान् तन्नम्रः
 पीतांबरमहाबाहो प्रह्लादभयनाशकन् अनेनार्थप्रदानेन यथोक्तफलदो भवेति ततः पूर्णाहुतिविधाय दक्षिणादि
 भिर्ब्राह्मणान्सतोष्य मध्याह्नैर्बधुभिः सहभुंजतेति इति नृसिंहचतुर्दश्याः सोद्यापनापूजा अथ नृसिंहपरिचर्य
 यामस्याः कथा हेमाद्रौ नृसिंहपुराणे हिरण्यकशिपुहत्वादेव देवजगद्गुरुं मुख्यां सिनितदुत्संगे शतकोपरमापति
 प्रह्लादो ज्ञानिनां श्रेष्ठः प्रालयनराज्यमुत्तमं एकाकीचितदुत्संगे प्रियंवचनमंत्रवात् प्रह्लाद उवाच नमस्ते भगवन् वि
 ष्णो श्रीनृसिंहस्मापते त्वद्भक्तो हंसुरेशैकत्वाष्टच्छासिततत्त्वतः स्वाभितव्यमिमांसाभिन्नाभ किं ज्ञाता त्वनेकधा कथंच
 तेषि योजातः कारणवदमेव प्रभो श्रीनृसिंह उवाच कथं यमिमांसाज्ञाशुण्णैकप्रमानसः भक्तैर्यत्कारणवत्सप्रिय
 त्वस्य च कारणं पुराकाले ह्यभूद्विप्रः किंतु तं नाप्यर्थातवान् नान्मास्त्वामुदेवो हि वैश्यास्त्वास्माकमानसः तस्मिन् ज
 न्मानेनैव त्वचकार सुकृतं किपत् मुक्ता तु मद्भक्तवैकेश्यासंगतिलांसः मद्भक्तस्य प्रभविनमो किं ज्ञाता तवानप्य प्रह्ला
 द उवाच श्रीनृसिंहो ज्यतां तावत्करस्य पुत्रस्य किं व्रतं वैश्यया व्रतं मानिनं कथं तच्च कृतं मया येन तदिष्टुमाहात्म्यं वक्तु
 मर्हसि संप्रवृत्तं नृसिंह उवाच पुरा वंति पुरे ह्यासीद्ब्राह्मणे वेदपारंगः तस्य नाम सुशर्म तच्च हलुकिपुत्रश्चतः ब्रह्माक्रि
 यासु निधतं सर्वसु किल तत्परः तत्परश्चासक्तः ब्राह्मिष्टो भ्रादिभिर्पद्मैरिष्टः सर्वसुरोत्तमाः तेनापि विद्यमानेन कृतं ना

दुष्टकृतं किपत् तस्य भार्या सुशीला च विरप्यता भुवनत्रये पीतव्रता सदा चारापतिभक्तिपरायणा जज्ञिरस्य सुताः
पंचतरुमाद्विजवरात्तथा सदा चाराः सुविद्वांसः पितृभक्तिपरायणाः तेषां मध्ये कतिष्ठस्त्वेव श्यासंगतितत्परः तयानि
पिथ्यमानेन सुरापानं त्वया कृतं सुवर्णैश्चाप्यपहतं चौरैः सार्धं त्वया बहु विलासिन्या गृहे निरयं वसतोऽप्यविचारतः विला
सितो वेश्या एकदा तद्गृहे ह्यासीत् तया सह महकलिः ततः कलहभवेन मोजनं न त्वया कृतं अज्ञानान्मद्वतं कृत्वा व्रताना
मिदमुत्तमं त्वया विरहयोगेन रञ्जो जागरणं कृतं वेश्याया वल्लभं किंचित्प्रज्ञातं न तया सह राज्ञो जागरणे र्वाणैरप्यक्ता भो
गमने कथाः व्रतेनान्तर्वाणैर्न मोदतेति विद्वताः सुधर्मा हि पुरा ब्रह्माचके ह्येतदनुत्तमं भद्रतरप्यप्रभावेन निर्मितं स
चराचरं ईश्वरेण पुरार्वाणैर्विपुराणां वधारिणामाहात्म्येन व्रतस्यास्य त्रिपुराविनिपातिताः अन्त्यैरनुबहुभिर्देवैर्ऋषि
भिश्च पुरा न य राजभिश्च महामाज्ञा विहितं व्रतमुत्तमं एतद्व्रतप्रभावेन सर्वसिद्धिमुपागताः वेश्यापिमिदं यज्जाता
ब्रह्मोक्त्ये सुखचारिणी ईदृशं मद्रतं त्वस्मै लोके चतिविश्रुतं कलहेन विलासिन्या व्रतमेतदुपस्थितं प्रह्लादतेन ते
भक्तिर्मेयिजाता ह्यनुत्तमा भूतं याच विलासिन्या ज्ञात्वा व्रतमिदं महत् कलहश्च कृतो येन मद्रतं च कृतं भवेत् सा वेश्या
त्वत्परा जाता भुक्ता भोगाननेकशः भुक्ता कर्मविहीनस्त्वं प्रह्लादादविशसि मयि कार्या धैर्यमवानास्तेन च्छरीरपुथ
कया विधाय सर्वकार्याणि शीघ्रं चैवागमिष्यसि यद्दं व्रतमावश्यं प्रचारिष्यति मानवाः न ते पापुनराद्युतिर्भूतः कल्प
यत्तरपि अप्रज्जो लभते पुत्रान्मद्रकांश्च सुवर्चसः दरिद्रो लभते लक्ष्मीं धनदस्य च यादृशी तेजस्कामो लभते जोराज्या
धीराज्यमुत्तमं आपुः कामो लभेदायुर्पोदशेति च्छिवसा च स्त्रीणां व्रतमिदं साधुपुत्रदं भाग्यदं तथा अथैव व्यकरं तासां
पुत्रशोका विनाशानं धनान्यकरं चैव ज्ञाति श्रेष्ठकरशुभं स्त्रियो वा पुरुषो वापि कुर्वीति व्रतमुत्तमं तेभ्यो ददान्यहं सौख्यं
भुक्तिमृत्तिसमन्वितं बहूनां केनैकैव त्वस्मद्व्रतस्यास्य फलं महत् मद्रतस्य फलवर्कं नाहं शक्नोति शंकरः ब्रह्माचतुर्भिर्व

कैश्चनलभेन्महिमावर्धिं प्रह्लादउवाच भगवंत्स्वप्नसादेनश्रुतं व्रतमनुत्तमं व्रतस्यास्य फलं साधुवयिमेभक्तिका
 रणं स्वामिन् ज्ञातिविशेषेण त्वत् प्रापानि कृतं न अधुना श्रोतुमिच्छामि व्रतस्यास्यास्य विधिपरं कस्मिन्मासे भवेद्व्रतक
 र्तिमन्वावासरप्रभो एतद्विस्तरतो देवकुमहसि संप्राप्तं विधिना येन वैस्वामिन् समप्रफलभागमेव त् मनोपरिकृपा
 कृत्वा द्राह्मिन्त्वं सकलं प्रभो श्रीनृसिंह उवाच साधुसाधुमहाभाग व्रतस्यास्यास्य विधिपरं सर्वकथयतीमिदं त्वमेकाग्रमतिः
 शृणु वृथा संशुक्लपक्षे तु वतुर्दृश्यां समाचरेत् मज्जनमसंभवं पुण्यं व्रतं प्राप प्राशनं वर्षे वर्षे प्रकर्तव्यममसंतुष्टिकारण
 महानुतामिदं श्रेष्ठमनुर्ध्वं भवभीरुभिः कर्तव्यमिति शेषः तेनैवैकियमाणेन सहस्रद्वादशीफलं जायते मत्सखा एवम
 नुपाणां महान्मानं मानुपाणां मध्ये जायत इत्यन्वयः मत्सखा श्रुत इति शेषः स्वातिनक्षत्रयोर्भेदशानिवारे महद्ब्रतं सिद्धि
 योगस्य सयोगेव णिजे करणेतथा पुसां सौभाग्ययोगेन लभ्यते देवयोगतः सैवैरेतस्त्वस्युक्तं हृत्या कोटि विनाशानं एत
 दन्यतरयोगो तद्विनाशपापनाशानं केवलोपि प्रकर्तव्यमहिने व्रतमुत्तमं अन्यथानरकं याति यावद्ब्रह्मादिका रौ यथा
 यथा प्रवृत्तिः स्यात्प्रातः कल्पकलौ पुगे तथातथा प्राणश्रयति सर्वे धर्मानसशायः मद्भक्तस्य प्रभवेन मतिर्न स्याद्दुरात्मतः
 विचार्यैर्यप्रकर्तव्यमाधवे मासिमद्भक्तं नियमश्च प्रकर्तव्यो दंतथावन पूर्वक श्रीनृसिंहमहोदय रुद्रैरुपां कुरु मर्गे परि
 श्रवाहं च विषयाभ्यामिद्वर्तनं तद्व्रतं न य इति व्रतग्रहणमत्रः अतरेभ्येन न कर्तव्या संगतिः पापिभिः सह मिश्रयालापो न
 कर्तव्यः समप्रफलकांक्षिभिः स्त्रीभिर्दुष्टैश्च आलापान् व्रतस्थेनैव करयेत् स्मर्तव्यं भेमहा रूपं महिने सकलेभ्युभिः ततो
 मध्याह्नवेलायां नद्यादौ विमले जले गृहे वा देवखाते वा तडागविमलोदके वैदिकेनैव मंत्रेण स्नानं कृत्वा विचक्षणः स्मृति
 कागोमयेनैव तथा प्राची फलेन च तिलैश्च सर्वप्रापशैः स्नानं कृत्वा महामतिः परिधाय शुचिवासीनत्यकर्म समारभेत्
 ततो गृहं समागच्छ स्मरन्मभिः कियोगतः गोमयेन प्रालिप्या यक्षकुर्याद्दृष्टुं शुभम् कलशं रूपापयेत्तत्र रत्नपल्लवग

भित्तम् तस्योपरि न्यसेत्पात्रतद्वलैः परित्तम् हैमताञ्जवमन्मूर्तिरथाप्याभ्यर्चयेत्तथैव च - पलेन च तद्वदनतदर्थं
 द्धनवापुनः यथाशक्ति स्तथाकार्यावित्तशाठ्यविवर्जिता पंचामृतनसंज्ञाप्य पूजनचक्रसमाचरेत् ततो ब्राह्मणमा
 ह्वयतमाचार्यमलोलुपं संदाचारसमायुक्तं शांतं दत्तं जिह्वयम् तेनैव कारयेत्पूजां द्विधा शास्त्रानुसारतः आचार्य
 पठनाद्विमानपूजां कुर्याद्यथाविधिः मंडपं कारयेत्त्रयं पुण्यस्तवकशोभितम् ऋतुकालोद्भवैः पुष्पैः पूजयेद्यतमान
 सः उपचारैः षोडशाभिर्भैरवैर्नामभिरंकितैः ततः परैराणिकैर्भैरवैः पूजनीयं यथाविधिः चंदनं शीतलं दिव्यं चंद्रकुंकुमं नि
 श्रितं ददामितवत्तु द्वयं तसि ह परमेश्वर इति चंदनमंत्रः कालोद्भवानि पुण्याणि तुलस्यादीनि वैभभी पूजयामि तदसि
 ह खलक्षमा सहनमोरतुते कालागुरुमयं धूपं सर्वदेवसु वल्लभं करोमि ते महाविष्णो सर्वकामसमृद्धये दीपः पाप
 हरः शोक्तस्तमोराशि विनाशनः दीपेन लभ्यते ते जस्तस्माद्दीपं ददाम्यहम् नैवेद्यं सौरभ्यं देवमक्षयमोज्यसमन्वि
 तम् ददामि ते रमकांतं सर्वपापक्षयं कुरु नृसिंहाद्युतदेवेश लक्ष्मीकान्तं जगत्पते अनेनार्घ्यं प्रदत्तेन सफलाः स्युर्मे
 नोरथाः पीतांबरमहाबाहो प्रह्लादाभयदायक यथाभूतार्चनार्थाय यथोक्तं फलदीभवं राजाज्ञागरणं काठ्यं गीत
 ब्रादित्राणिः स्वर्गैः पुराणपठनैर्नरैः श्रोतव्या च कथाशुभाः ततः प्रभातसमये स्नानं कृत्वा ह्यतर्द्रितः पूर्वोक्तैर्निविधा
 नैर्न पूजयेन्मंत्रं प्रयत्नतः वैष्णवं तु चरेच्छ्राद्धं मद्ये स्वरथमानसः ततो दानानि देयानि वक्ष्यमाणानि चानेयानि च फले
 स्तुतिं जेभ्यश्च लोकद्वयजिगीषया सिंहः स्वर्णमयो देयाममसतोपकारकः गोभूतिलहिरं एषानि देयानि च फले
 प्लुभिः शय्यासतुलिकादेयाससधान्यसमन्विताः अन्नं यानि च यथाशक्त्या देयानि मम तुष्टये वित्तं शाठ्यं न कर्त
 व्यं यथोक्तं फलमिच्छता ब्राह्मणान्भोजयेद्भक्त्योतभ्यो देयार्चदक्षिणं निर्द्धनैरपि कर्तव्यं देयं शतयनुसारतः सर्वेषां
 भववर्णानामधिकारो रितम इति मद्रकैरनुविशेषेण कर्तव्यं मन्त्रपर्यायैः मद्रकैश्चैव चराजानि जनिष्यति च मन्त्रपराः

तानसंमुद्धरेद्देशदुस्तान्नवसागरात्, पातकाण्यमशस्यव्याधिदुःखाविराशिभिः । जीवैस्तुपरिभूतरूपमहादुःख
गतस्त्वच करावलंबनदेहिशेषशायिन्जगत्पते । श्रीनृसिंहरमाकांतमकानांभवनान्न क्षीरांबुधिनिरासस्त्वं
चक्रपाणोजनार्दन ब्रतेनान्तदेवेशभुक्तिभुक्तिप्रदोभव । एवंशार्धतदेवविमृज्यचयथाविधिः उपहारादिकंसर्व
माचार्ययानिवेदेयत् । मध्याह्नेतुसमायुक्तोभुंजितबंधुभिःसह यद्दंशुयाद्रक्तयाद्रतंपापप्रणशानं तस्यश्रवण
मात्रेणब्रह्महत्याव्यपेहति । ब्रतनामब्रतास्थानमित्यर्थः पवित्रपरमगुह्यकीर्तयेद्यस्तुमानवः सर्वाकामानवाप्नो
तिब्रतस्थारपफलंलभेत् इतिनृसिंहचतुर्दशोब्रतकथा । अस्यामेवचतुर्दश्यां । उंकारेश्वरयात्रापुनः काशीखंडे, रा
धशुक्लचतुर्दश्याममापिक्षेत्रवाःसिनः तत्रयात्राकरिष्यंतिमहीत्सवपुरःसरं । तत्रजागरणंरुग्वाचतुर्दश्यामुपेक्षिताः
प्राप्नुवंतिपरंज्ञानंयत्रकुत्रापियेस्यताः ब्रह्मांडोदरमध्येतुयानितीर्थानिसर्वतःतानिवैममभूयासुरागरत्याकृतिदृशेनाइति
अस्यानिवकालांतरोक्तिर्लिगब्रतम् । तदुक्तेमाद्रौ चतुर्दश्यांशुक्लपक्षेवशाखस्यप्रयत्नतः शिवंपूज्यविधिनैनुमहस्त्राप
नपूर्वकम् । विलिप्यकुंकुमैर्नैवचंदनैश्चाव्येच्छिव्मलिगंपिष्टमयकृत्वाहेमपूपविलेपनं तिलप्ररुग्धरवर्णयुतंगुग्गुद्व
गुरासिरहकंधूपंदत्वा दमनपुष्पैः संपूज्यभवापरद्रव्येतिनाम्नादद्याद्ब्रतकूर्तुस्तद्विप्लवांश्चाशिवलोकप्राप्तिर्भवतीति
अस्याःसर्वमेवकृत्यनारदयिष्युक्तम् । वैशाखस्यचतुर्दश्यांश्रीनृसिंहब्रतंचरेत् । उपवासविधानेनशकेशकस्तथैकभक्त
नियोगमेतुसंपूज्यन्तृसिंहदैत्यसूदनउपचारैःषोडशभिःस्नानैःपंचामृतादिभिःततःश्रमापघ्नेद्वैवंभजणानेननारद । तस्य
हाटककेशांतज्वलत्पावकलोचनवज्राधिकनखरुपश्यादित्यसिंहनमोरतुते । इति संप्राप्त्यर्धदेवेशावतीरुयारुखंडिलेश
यः जितोद्विगो जितक्रोधःसर्वभोगविधार्जितःएवयःकुरुतेविद्वान्निविधिवद्भक्तमुत्तमं वर्षेवर्षेसलभतेभुक्तभोगोहरेःपदंउं
कारेश्वरयात्राचकार्योत्रैवमुनीश्वर । दुर्लभंचागसंचात्रदर्शनंपापनाशनं । किमब्रवहनेकेनपूजाध्यानजनप्रेक्षणात् । य

ज्ञानमेक्षप्रदं तूष्णम् ब्रजालिगन्धतंचापिकर्तव्यंपपनाशनं पंचाशतेन संस्तान्प्यालिगमालिष्यकुंकुमै
 र्द्यैर्दोषावालिबिभूषणैः एवंपःकुरुतेपैष्ठलिगंसर्वार्थासिद्धिदं भुक्तिमुक्तिसलभतेमहादेवप्रसादतः इय
 दिः तत्र करपादिविधानोक्तं आह्वदानादिसर्वमेवाक्षयफलदमुक्तंभवति इतिवैशाखशुक्लचतुर्दशी
 वैशाखपौर्णिमायां वैशाखज्ञानं प्रातरवश्यमेवकार्यं तथाचमविष्ये वैशाखीकार्तिकेमाध्यातिथयो
 ज्ञानदानविहीनासानकार्यापांडुनंदन अर्यादानप्रकारेनारदीये वैशाख्यामपिपूर्णायां दानं सर्वः
 यद्गोवंददद्दिशेत तदाप्नोतिनिश्चितं धर्मराजगन्धतंचात्रकयितंतत्रिशामय घृतानमुदकुंभंचवैशाख्यां
 स्तुक्कृष्णान्जिनंदयास्सत्कृत्यविधिपूर्वकं सर्वशास्त्रविदेससद्वीपभूमिप्रदःसर्वै मोदतेविष्णुलोक
 रकं कुंभान्स्वच्छतिलैः पूर्णान्हिरण्येन समन्वितान् यः श्रद्धया ददद्दिजान्प्रवेभ्यः सनशोचति कीर्तिं हि च
 विधिवत्स्नात्वाभोजयेद्ब्राह्मणान्दश कुशं सर्वपापेभ्यो मृच्यतेनात्र संशय इति विष्णुधर्मोत्त
 मब्राह्मणान्सप्तपंचवा क्षौद्रयुक्तेरितलैः कृण्वैर्वाचयेयादिवेत्तरः प्रीयतां धर्मराज इति यद्वा
 र्दत्तैरिति शेषः वाचयेत्स्वस्तिवाचयेदित्यर्थः यावज्जीवकृत्स्नारपापात्तत्क्षणादेवमुत्तत इति य
 र्थः ॥ १ ॥ राजः प्रीयतां विष्णुः प्रीयतामिति वा तथा प्रपाकार्याप्रयत्नेन गोहिजार्थं प्रयत्नत इति
 नारयान्तसुष्टाः कमलयोनिना तिलाः कृष्णाश्च गौराश्च तुष्टेयसर्वदेहिनां तरुमाकार्यं तिलैः
 तन् निवेदयेच्च विधिवत्तिलात्रांचविष्णवे तिलतैलेन दद्यात्पाश्र्वेदयादेवेभ्य एव च मोदताश्च
 धीपतत्तर्पणम् तिलैः समधुभिर्मुक्तं ब्राह्मणेभ्यश्च भोजनं दातव्यमादक्षिणाचारिपितिलैर्मधुचुत्तैः
 राण्यारं पर्यक्रम्यात् तिलारतुसोमदैवत्याः सुरैः सुष्टारतुभोसवे स्वर्गप्रदाः स्वतंत्राश्च ते मारंक्षंतु

निर्ययः दद्यादनेनमंत्रेणतिलपात्राणित्रय एवंकृतेसमुक्तः स्यात्पापैर्जनमशताङ्गितः महाभारतेपि वैशाखा
 पाणिनास्यातिलान्दद्याद्विजातिषु तिलामक्षयितव्यारतुतथैवालंभनंतिलैः कार्यंसततमिच्छद्भिः श्रेयःसर्वात्मन।
 यहि शालंभनमुद्धतं जालिः सुवर्णतिलसंपुकेः ब्राह्मणारपंचसत्वा तर्पयेदुदपानैश्चब्रह्महत्यांयपेह
 ति तर्पणमत्रतिलानांदानमुक्तं वैशाखमधिकृत्यदेवोपुराणे इंद्राग्निदेवतेऋक्षेर्पाणिमास्यांतथैवच पूजांकृत्वाभ
 वेद्ब्रह्मनिगताद्योनसंशयः इंद्राग्निदेवतंविशाखा पूजादुर्गायाः देवोपुराणोपक्रमात् तेनविशाखायुकाप्यैशा
 खपौर्णिमायांदुर्गायाःपूजांकृत्वा समुवर्णतिलदानेनसकलावनायाःफलं सुवर्णनभिकृत्वातुसखरंभृगुमार्गकतिलैः
 प्रच्छाद्यपोदद्यात्तरयपुण्यफलंशृणु ससमुद्रगृहातेनसशैलवनकानना चतुरंताभवेद्वत्ताष्टिधिधीनात्रसंशयःकृष्ण
 मार्गकृष्णमृगचर्म एवमेवनिर्णयाम्यते पुराणासमुच्चये वैशाखापौर्णिमास्यांतुविशाखासुविशेषतः परतुकृष्णा
 जिनदद्यात्सखरंशृगसयुतमित्यादिना अथास्यांसोमव्रतं सुमंतुरुवाच सोमव्रतंतथाचात्रशंकरप्रीतयेशृणु तच्च
 पात्रंपयःपूणैकत्वातत्रचशंकरं प्रच्छाद्योपरिवस्त्रेणंधपुण्याक्षतमहत् महताक्षपात्रमित्यन्वयः पट्टीत्रशदंनु
 लपात्रमुत्तमपरिकीर्तितमितिप्रतिपादितं शिवमकेद्विजेदद्याद्भोजयित्वाविधानतः प्राच्यांसमुद्धतेसोमप्रती
 द्याचगतेरथौ पाणिमारयांतुवैशाखाप्यहपञ्चिवाग्रतः प्रीयतांतेमहःदेव सोममुत्तैर्जगत्पतिः तस्मैवि
 प्रायतरपात्रमर्पयेद्राकितःशनैः एतस्मोमव्रतंनामकृत्वासोमांतिकंव्रजेत् रुद्रलोकादिहायातोभवेज्जातिरुम
 रोनरः पूर्वाभ्यासेनतेनैवपुनःशिवपुरं व्रजेत् इतिवैशाखास्यांसोमव्रतम् वैशाखाकार्तिकोमायातिथित्रयमधिकृत्य
 वैशाखापौर्णिमाविधानम् भविष्योत्तरे द्युधिष्ठिरउवाच संवत्सरेपिपाः कारिच्यतिथयःपुण्यलक्षणाः तांमेवद
 यदुश्चक्षुस्तानिदन्तिमहाफलाः श्रीकृष्णउवाच वैशाखाकार्तिकोमायातिथयोतीवपूजिताः स्नानदानविर्हानारतान

द्रवे तस्समुद्दिष्टज्ञानमोक्षप्रदं ह्येषाम् आबलिगवतंचापिकर्तव्यं पापनाशनं पंचामृतैर्न संस्नाप्य लिंगमालिप्य कुंकुमैर्नैवेद्यै रसफलैर्हर्षैर्वापावलि विभूषणैः एवं यः कुरुते पृथङ् लिंगं सर्वार्थसिद्धिदं भुक्तिमुक्तिसलभं तेन महादेव प्रसादतः इयं च गारुडकल्पदिः तत्र कल्पपादिविधात्कोकं आह्वयानादिसर्वमेवाक्षयफलदमुकं भवति इति वैशाखशुक्लचतुर्दशी कल्पयानि अथ वैशाखपूर्णिमायां वैशाखस्तनं प्रातरवश्यमेव कार्थं तथा च भविष्ये वैशाखी कार्तिकी मार्गतिथयोऽतीव पूजिताः स्नानदानविहीना सानकार्था पण्डितान् अस्यां दानप्रकारेनारदीये वैशाख्यामपि पूर्णार्थानां सर्वः स्वसर्वदम् यद्यद्भूयंददद्भिषेत तदा शोति निश्चितं धर्मराज ब्रतं चात्र कथितं तन्निशामय द्यूतास्त्रमुदकुम्भं च वैशाख्यां वैद्विजातये यस्तु कृष्णाजिनंदया स्मरकृत्य विधिपूर्वकं सर्वशास्त्रविदे सप्तद्वीपभूमिप्रदः सर्वे मोदते विष्णुलोकं हि पावचंद्राकर्तारकं कुमानस्वच्छतिलैः पूर्णान्हिरण्येन समन्वितान् यः प्रदद्याद् द्विजान् प्रयेभ्यः सनशोचति कर्हि चिदिति पाश्चे वैशाख्यां विधिवत् स्नात्वा भोजयेद्वाह्यपादश कशरं सर्वपापेभ्यो मुच्यते नात्र संशय इति विष्णुधर्मोत्तरं वैशाख्यां पूर्णिमा स्यात्तु ब्राह्मणान्सप्तपंचवा क्षौद्रयुक्तैस्सितलैः कृष्णैर्वाचयेद्यदि चेन्नरः प्रीयतां धर्मराजति यद्वा समनसि वसति तिलैर्दत्तैस्सितिशेषः वाचयेत्स्वस्ति वाचयेदित्यर्थः यावज्जीवकृत्तरापात्तत्स्य पादे वमुद नत इति यत्कालः स्यादित्यर्थः धर्मराजः प्रीयतां विष्णुः प्रीयतामिति वा तथा प्रयाकार्था प्रयत्नेन गोद्विजार्थं प्रयत्नत इति ब्रह्मपुराणे वैशाख्यां पूर्णिमा स्यात्तु सृष्टा कमलया निना तिलाः कृष्णाश्च गौराश्च तुष्टये सर्वदेहिनां तस्मात्कार्थतिलैः स्नानं तथा शौचं जुहुयात्तिलान् निवेदयेच्च विधिवत्तिलपात्रं च विष्णवे तिलतैलेन दीपाश्चेदयादेवेभ्य एव च मोदकाश्च तिलैः स्नानं कर्तव्यमिति तर्पणम् तिलैः समधुभिर्युक्तवाह्यपात्रेभ्यश्च भोजनं दातव्यादाक्षिणाचापि तिलैर्भयुचुतैः सह भोजयेच्च पौराण्यपर्यक्रमायतं तिलारजुसोमदैवत्याः सुरैः सुष्टारजुसोमदेभ्यः स्वर्गप्रदः स्वतंत्राश्च ते मरिचं तु

निरयशः दद्यादनेनमत्रेतिलपात्राणितत्रच एवंकृतेसमुक्तः स्यात्पार्थैर्जनमशताभिर्जैतः महाभारतेपि वैशाख्यां
 पार्थमास्यांतुतिलान्दद्याद्विजातिषु तिलाभक्षयितव्यारुतुथैवालंभनंतिलैः कार्यसततमिच्छद्भिः श्रेष्ठः सर्वोत्तमना
 गृहे आलंभनमुद्धतं न जायातिः सुवर्णतिलसंयुक्तैः ब्राह्मणारूपचसतवा तर्पयेदुदपात्रैश्चब्रह्महत्यां वयंप्रेह
 ति- तर्पणमत्रतिलानां दानमुक्तं वैशाखमधिकृत्य देवीपुराणे इन्द्राग्निदेवतेऋक्षे पार्थमास्यांतर्पेयव- पूजां कृत्वा भ
 वेद्वह्मनिगताघोनसंशयः इन्द्राग्निदेवतं विशाखा पूजादुर्गायाः देवोपुराणोपक्रमात् तेन विशाखायु कापार्थशा
 खपार्थिमायादुर्गायाः पूजां कृत्वा ससुवर्णतिलदानेन सकला वनाशः फलं सुवर्णनभिकृत्वा तु सखरं रङ्गमार्गकतिलैः
 प्रच्छाद्य यो दद्यात्तरप्यपुण्यफलं शृणु ससमुद्रगुहतेन सशैलवनकानना चतुरंताभवेदत्ताष्टाथिवीनां त्रसंशय कृष्ण
 मार्गकृष्णभृगुचर्म एवमेव निर्णयाभ्युते पुराणसमुच्चये वैशाख्यपार्थमास्यांतु विशाखा सुविशेषतः परतु कृष्णा
 जिनदद्यात्सखरशृगसयुतानि द्यादिना अथास्यांसोमव्रतं सुमंतुरुवाच सोमव्रतं तथा चात्र शंकर प्रीतये शृणु तद्य
 पात्रं पयः पूर्णं कृत्वा तत्र च शंकरं प्रच्छाद्योपरिवस्त्रेण गंधपुष्पाक्षतमहत् महत्ता क्षपात्रमिदं न्वयः पट्टीं त्रिशदं शु
 लपात्रमुत्तमं परिकीर्तितं निति प्रतिपादितं शिवमकोद्विजेदद्याद्भोजयित्वा विधानतः प्राच्यां समुद्धते सोमप्रती
 द्यां च गते रौ पार्थमास्यांतु वैशाख्यां गृहपञ्चशिवाग्रतः प्रीयतांति महदेवः सोमसूक्तं जगत्पतिः तस्मै वि
 प्रायत्तस्यां जमर्पयेद्भक्तिः शनैः एतत्सोमव्रतं नाम कृत्वा सोमांति कं व्रजेत् रुद्रलोकादिहायातो भवेज्जातिरम
 रो नरः पूर्वाभ्यासेन तेनैव पुनः शिवपुरव्रजेत् इति वैशाख्यां सोमव्रतम् वैशाख्यकार्तिकीमाषातिभिश्चित्रयमधिकृत्य
 वैशाख्यपार्थिमा विधानम् भविष्योत्तरे द्याधिधिरुवाच संवत्सरिपयाः कारिचत्तथयः पुण्यलक्षणः तासेवद
 यदुश्चेष्टस्तानेदनिमहाफलाः श्रीकृष्ण उवाच वैशाख्यकार्तिकीमाषातिथयोतीवपूजिताः स्नानदानविह्वितरतान

नयः पाण्डुनंदनतर्थास्तानंतथाशस्तेदानीं वितानुसारतः वैशाख्यां पाण्डुवैश्वपुण्यां चोजयिनीमिता कार्तिक्यां पुष्क
 रेश्वरमाघवाराणसीमता स्नानेनोदकदनेन तारयन्त्या विलापित्व कुम्भाच्छुद्धजलैः पूर्णं हिरेण्यान्नासगन्धितान्
 वैशाख्यां वासुदेवचानशोचतिकृताकृतो मधुरान्नरसैः पूर्णं भाजेन कनकोज्ज्वले बहूनि धनधान्यानि भक्त्या परमया
 पृतः गोमहिरण्यवासांसि विप्राय विधिनार्प्य माघ्यां स्नात्वा तथा सन्ध्यां संतर्प्य पितृदेवताः तिलपात्राणि देयानि
 तथा सफलमोदनं कार्पासदानमन्त्रेण नृदानं प्रशस्यते केवलं जिनरत्नानि मोचकौपापमोचकौ उपानदानमन्त्रैव
 तद्वयमभ्यर्थेन तु प्रत्युपेतव्यास्त्रां दानं विज्ञानुसारतः काले कालोद्भवसर्वशस्यते पाण्डुनंदन कार्तिक्यां तु दूर्वास
 भविवाहं पुरपलक्षणम् कुर्यात्कुरुकुलश्रेष्ठहरेर्नाराजनंतथा गजाश्वरश्च दानानि दूतधेन्यादिकानि च अर्घ्यानि द्वि
 ज्ञातिभ्यस्तस्तः संस्मृत्य देवताः फलानि यानि विद्येते सुगंधीन्यगदानीं च अगदान्यौषधानि एलाखं गादीनि तानि
 च केकोलकं फलं जालिलवं गोलवलं फलं खजूरं नारिकेलं च कदलीफलं मेव च दाडिमं मालिगं च कर्कोटं उपसंतथा
 दंतार्कं कारवेच्छचिंचाकूष्माण्डमेव च फलानामप्रदानेन येषां तु तिथयो गताः व्याधिताश्च दरिद्राश्च जायंते भुवि मान
 वाः न केवलं ब्राह्मणानां दानमत्र प्रशस्यते भगिनीभागिनेयानां मातुलानां पितृभ्यः दरिद्राणां च धूनां दानकोटि
 गुणोत्तरं मित्रकुलीनश्चापन्नो बंधुर्दारिद्र्यपीडितः अभ्यगता हि दुःखः सोतिथिः स्वर्गसंक्रमः वनं प्रस्थापिते
 रामे सतीते सहस्रमण्ये मातामहकुलादेव्यविशुद्धेनांतरात्मना शपथैः श्रावितः कौशल्याभरतेन वै यदानुप्र
 स्य यथा ताकदा चिकौशलः तमजा तदा सा शुचिभावेन तिथयः श्राविताः पुनः वैशाखी कार्तिकी मार्गतिथयो मरू
 जिताः अग्रदानवतो यांतु यस्यार्थो नुमते गतः अंक्रमनीयभरतं सत्त्वयामास दुःखितं एतत्तिथीनां माहारम्यकथि
 तं बहूनि स्तरं भूपरुतसं प्रवक्ष्यामि तव भारत सत्तम वैशाखकर्तृकमघासिहितानरेन्द्रया पूर्णमाभूति पूर्णेशां कचिहा

तस्याजलात्रकरकान्वरमासपञ्चदत्त्वाप्रयतिपुरुषः पुरुहूतलोके इतिभविष्येतिरे वैशाखीकार्तिकीमाथीवि
धिः अथवैशाखकृत्योद्यापनं अपराकैवामनपुराणे मासमेवबहिः रनात्वानद्यादौविमलेजले एकादश्यांचद्वा
दश्यापीणिमायामथापिवा उपोष्यन्ति यतोभूत्वाकुर्यादुद्यापनंबुधः षडपकारयेदादौकलशंतत्राविन्यसेत् निष्केण
वातदर्धेनतदर्थार्धेनचापुनः शस्तयातुकारयेदेवंसौवर्णैलक्षणाश्रितं लक्ष्मीपुर्तजगन्नाथपूजयेदासनेबुधः भूपर्णे
श्वदनैःपुष्पैर्दोषैर्नैवेद्यसंचयैः एवसंपूज्यविधिवद्रात्रौजागरणंचरेत् श्येभूतेकत्वमैत्रोष्यप्रदेवद्याग्रहान्यजेत् होमकु
र्यात्प्रयत्नेनपायसेनाविचक्षणः तिलाभ्येनयवैर्वापितैलैर्वापिस्वशक्तितः आद्योत्तरसहस्रंवाशतमष्टांतरतुवा प्रत
विष्णुतरेणैवद्वद्विष्णुरेननवा व्रतसंपूर्तिसिद्ध्यर्थेनुमेकापयस्विनी पादकोपानहौलजगुरवेव्यजनंतथा शय्या
सोपस्करांदद्याद्दीपिकांदर्पणंतथा ब्राह्मणान्भोजयेज्जिज्ञासेभ्योदद्याच्चदक्षिणां कलशंरतीयसंपूर्णस्तेभ्योदद्याद्यंवा
स्तथा एवंकृतेमाधवस्यडद्यापनविधौशुभ फलमाप्नोतिसकलंविष्णुसायुज्यमाप्नुयात् एतावत्यशकौ तत्रैवंकं
वैशाख्याविधिवदस्तात्वाभोजयेद्ब्राह्मणान्दश कृशरंसर्वपापेभ्योमुच्येतान्नसंशयः इतिवैशाखाद्यापनम् अथ
होममंत्रौ प्रतविष्णुरनुवतेर्वार्येणमृगनिभीमःकुचरोनारिष्टः यस्यारुणुर्वैत्रामणैर्विधियंतिभुवना निविश्वा १ इदं
विष्णुर्विचक्रमेधयानिदधेपदंसमूढमस्यपाङ्गसुरे २ अथगोदानरयविभिः तत्रादौदेशकालौ संकीर्यश्रात्मना
सह एकविंशतिपुरुषतारणार्थसर्वैष्टधिवदानफलप्राप्त्यर्थेन वैशाखमासस्यस्तानदानजपहोमब्राह्मणपूजतदक्षि
णादानादिसमस्तफलप्राप्तिभूतगोदानमहंकरिष्ये ततोगणधतिपूजनपूर्वकगोदानप्रतिग्रहीतारं ब्राह्मणंष्टणु
यात् श्रात्मनोगोत्रप्रवरनामादिकमुच्च्येवंब्राह्मणस्यगोत्रप्रवरनामादिकंतिर्थातमुच्चार्ये अस्मिन्गोदानप्रतिग्र
हकर्माणित्वामहंष्टणे एवंकृत्यापयथामिलितोपचारैर्विप्रसंपूज्य गवेनमद्वतिसवत्सागांसंपूज्य तदेहेदेवानावाहयेत्

शुंगमूलयोर्द्रक्षविष्णुश्चावाहयामि १ शिरोमध्येमहोदंवंश्चावाहयामिललाटाग्नेर्गौरीमा० नासावंशेषणमुखमा० ४ ना
 सापुटयोः कंवलश्चतरोनाभावा- ५ कर्णयोराश्विनवा ६ नेत्रयोः शाशेमास्करावा- ७ दंतपुत्रायुमा.. ८ जि.
 ल्हायांवरुणमा ९ हुंकारेसरस्वतीमा १० गंडयोर्धक्षानावा- ११ जोषयोः संध्याह्वयमा. १२ श्रीवायामिंद्र
 मा, १३ कुक्षौरक्षांरफा. १४ उरसिसाध्याना- १५ खुरायेषुश्रुत्सरोगणाना १६ पृष्ठएकादशरुद्राना. १७
 सर्वसंधिपुत्रसूना. १८ श्रोणीतटपिट्टना. १९ लांगूलेसोममा. २० बालसमूहेश्चादिरपरदमीन् २१ गोमू
 त्रैंगामा. २२ गोमयेयमुनामा- २३ क्षीरेसरस्वतीमा. २४ क्षुधिततर्मदामा. २५ सर्पिषिहुताशनमा- २६
 रोमसंधिपुत्रसूना- २७ समस्तसंधिपुत्रदेवकोटीरवाहयामि उदरेपृथिवीम. स्तनेपुत्रतुरः सागरानावाहयामि
 इत्यवाह्य सर्वानेवानिति पंचोपचारैः संपूज्य आच्छादनंमयादत्तंशुद्धंदेविविनिर्भतं सुरभैवत्तदानेनप्रीयतांरम
 श्वर इतिमंत्रेणवत्संतिवेद्य स्वर्णशृंगरौप्यसुरताम्यपृष्ठमुकलालंगूलनियथास्थानंतिवेशयनैवेद्यंरवा कांस्यदो
 हनंनिधाय प्राङ्मुखोदातापुष्पांजलिंशर्हार्त्वा त्रिभद्रक्षिणोक्त्य यालक्ष्मीः सर्वभूतानांयाचदेवैश्चकरिष्यता धेनु
 रूपेणसादेवीममपापंव्यपोहतु १ देहस्थाय्याचरुद्राणांशंकरस्यसदाप्रिया धेनुरुपेणसादेवीममपापंव्यपोहतु २
 विष्णोर्वक्षसियालक्ष्मीःस्वहायाचविभावसौ चंद्राकंशक्रशक्तिर्याधेनुरुपास्तुसाश्रये चतुर्मुखस्यपालक्ष्मीर्याल
 क्ष्मीर्धनदस्यच लक्ष्मीर्यालोकपालानांसाधेनूर्वरदारतुमे स्वधायापितुमभ्युषांस्वहायाज्ञभुजांतथा सर्वपापह
 रायेनुरतस्माच्छातिंप्रयच्छमे इतिपुष्पांजलिंदत्वागोपुच्छोदकेनदेवर्षिपितृतर्पणंक्रुर्यादितिकेचित् तत्रमूर्त्तिर्चय
 ततस्ताम्रपात्रिकांस्यपात्रेवाधृतदधितिलकुशोदकसुवर्णादिद्रक्षिणांस्त्वितं गोपुच्छंरुत्वाजोमयेत्पादिदेयकालौसंकी
 र्ण्यास्मिन्श्रमोत्रप्रवरनामादिकमुच्चार्य पूर्वोक्तफलंविधिर्विचर्य भुक्तिस्सुक्तिप्रदसर्वयज्ञान्यफलप्राप्तिं सर्वपापक्षयकामो

वैशाखमासस्तानदानादिपथोकफलेवाप्तये इमांगारुद्रदैवत्यांसुवर्णशृंगरीपयलुरतावपुष्टादिसर्वोपरकरसंयुतांश्च
 मुकवेद्यंतर्गताममुकशालितेनयथानामगोत्रप्रवरायामुकशर्मणेब्राह्मणायतुभ्यमहंसंप्रददेनममइतिगोपुच्छं विप्रकरे
 दत्त्वा यज्ञसाधनभूतायाविश्वस्यापविनाशिनी विश्वरूपधरोदेवः प्रीयतामनयान्वेतिपठित्वा दृतशीरप्रदागा
 द्योषतपोन्योऽस्तोद्भवाः दृतनद्योषुतावर्तैस्तमिसंतुष्टेसदा गावोममाग्रतः संतुगावोमिसंतुष्टतः सव्यदक्षिणयो
 गांवोगावामभ्येवसान्यहं कइदंकोदात् इतिपाठित्वा स्वस्त्यतिवदेत् ततोऽगोप्रतिष्ठार्थमिदंहिरण्यपदंशमापमिति
 तुभ्यमहंसंप्रददेइत्युक्तादयात् विप्रोगोप्रतिगृह्यगोमर्ताविद्यापठेत् गावोमामुपतिष्ठतुहेमशृंगभ्यः पयोमुचः सुरभ्यः
 सौरभेय्यश्चसरितः सागरास्तथा गावः पश्याभ्यहंनित्यंगावः पश्यंतुमांसदा गावोस्माकंवयतासांप्रतो
 गावस्ततोवयं गावः सुरभयोनित्यंगवोगुगुलुसन्निभाः गावः प्रतिष्ठाभूतानांगावः स्वस्त्ययनमहत्
 श्रवमेवपरगावोदेवानांहविरुत्तमं पावनंसर्वभूतानांरक्षतिचवहतिच सर्वेषामेवभूतानांगावः शरणमुत्तमं गावः
 सर्वस्वलोकरुप्यगावोधन्याः शुभावहाः नमोगोभ्यः श्रीमतीभ्यः सौरभेर्याभ्यएवच नमोब्रह्मसुताभ्यश्च
 पवित्राभ्योननोनमः ब्राह्मणाश्चैवगावश्चकुलमेकद्विधाकृतम् एकत्रमञ्जारितिधंतिहाविरेकत्रानिधति ततोब्राह्म
 णेभ्योभोजनं भूपर्सी दाक्षिणांच संकल्पयेत् इतिगोदानविधिः अथकृष्णजिनदानप्रयोगः तत्रादीदे
 शकालौसंकीर्णं ममपुत्रभार्याद्यावियोगवहुधनत्वस्वदेशापरित्यागसमग्रभूमिदानफलसर्वलोकजयकामचारित्वा
 भूतसञ्चवंस्वर्गवासादिसकलभीष्टप्राप्तिकामः कृष्णजिनदानमहंकरिष्ये इतिसंकल्प्य गोमयोपलिसभूमौ
 कुशोपरिकंवलयमारतीर्ष्यं तत्रसखुरं सशृंगं कृष्णजिनमारतीर्ष्यं तत्रशृंगयोः सुवर्णदंतेपुरीष्यं लोणलेमकाः
संनिवेशयत्प्रसमतिर्लेरापूर्युं वासोयुगलेनाच्छाद्य सुवर्णनाभौ निवेशयथाशक्तिरत्नैर्गंधैश्चालंकृत्य चतु

दिक्षुपूर्वादिकमेणस्तनपूर्णा निचत्वारिकोऽस्य पात्राणि द्रुतक्षैरदाधिमधुपूर्णानि चत्वारिमुद्रपात्राणि च संस्थापयेत् दा-
 नत्रदेशाद्वहिर्गोमयाविरचितमंडले चंपकशाखायुक्तमर्जाणिपीतवत्सहितं जलपूर्णकुंभंस्थापयेत् ततस्त्रिलपूर्णं
 लेहपात्रपश्चिमपदिमधुपूर्णं कांस्यपात्रदक्षिणपदि १ मधुपूर्णं तत्पत्रात्रं अग्रिमदक्षिणपदि त्रिलपूर्णैरजतपात्र-
 अग्रिमवामपदि अक्षतपूर्णैः सुवर्णपात्रं नाभिदेशे ५ वक्ष्यमाणपंचमंत्रैः प्रत्येकं न्यसेत् त्रैचमंत्राः यानिकान्यपि
 पापानिमया लोभात्कृतानि वै लेहपात्रप्रदानेन प्रणश्यंतममाद्यै यानि पापान्यकामानि कामोत्थानि कृतानि च कांस्य
 पात्रप्रदानेन तानि नश्यंतमेतदा २ परापवादपैशुन्याहुष्टमांसस्य मक्षणात् तत्रोद्दिष्टतंचनेपापं तावपात्रप्रणश्य-
 तु कन्याचूतंगवांचैव परदारप्रधर्पणम् रौप्यपात्रप्रदानेन क्षिप्रं नाशं प्राप्नुते जन्मजन्मसहस्रेषु कृतं पापं कुबुद्धिना
 सुवर्णपात्रदानात्ताशयाशुजनार्दन ५ एवं पंचपात्राणां पंचमंत्राण्युक्ता ततो हेममुक्तविट्पुमद्रादिभर्वाजपूरसर्वशा-
 कसर्वफलानि निकटे संस्थाप्य श्रवणयोः प्रशस्तपत्रे सुखे पुशुंगाटकानि संस्थाप्य समस्तगुणोपेतं स्नातमाहिनाग्नि-
 पात्रं वत्सपुत्रमेनद्वत्वायथाशक्त्या लंकारैश्च संपूज्य डोतस्त्र पूर्वोक्तफलकर्तृनां ते इदं कृष्णजिनिंगोमपोषलि-
 तास्तत्तत्कुशोपरिकंबलवत्त्रोपरि स्थितं सुवर्णशंखौप्यदंतमुक्तालंगूलं वत्सपुगाच्छ्रं चतुर्दिक्षुरनपूरितकांस्यपात्र
 चतुष्टयं द्रुतदधिक्षैरमधुपूर्णैः सुद्रव्याजयुतं चतुर्गुणैः त्रिलमधुद्रव्यशर्करापूर्णं लेहकांस्यताव्रजतपात्रयुतं ना-
 भिदेशोऽक्षतपूर्णं सुवर्णपात्रयुतं हेममुक्ताविट्पुमद्रादिभर्वाजपूरसर्वशाकसर्वफलयुतं कर्णयोः प्रशस्तपत्रयुतं सुखे पु-
 शुंगाटकयुतं मुवर्णनाभिं यथाशक्ति रत्नगंधादिभूषितममुक्तगोत्रायामुक्तशर्भं ऐ अमुक्तगोत्रो मुक्तनामशर्भं तुभ्यम-
 हं संप्रददं न मे मृत्युक्तासजलं पुच्छं विप्रदस्तोक्षिपेत् तत्रमंत्राः कर्ता कृष्णो विभुर्देवः कृष्णजिनधरस्तथा त्वदानहतपाप-
 स्य प्रोपातं भिनमो नमः त्रयस्त्रिंशत्सुराणां त्वमाधारस्त्वेव्यवरिथतः कृष्णोऽसि मूर्तिमान् साक्षात्कृष्णजिनमोस्तुते

एषधुजः श्रीयतामिह पुत्कादानसद्गुणार्थं शतनिष्कादिदक्षिणां यथाशक्ति दद्यात् विप्रो यथाशास्त्रं कामस्तुतिं पठित्वा
 देवस्येति यजुपागृह्णीयात् ततो विप्रं स्वग्रहात् विमृज्य गोमयादिरचितं मण्डले यजमानः पूर्वस्थपित च पकशाखा
 युतकुंभस्थान्दिराप्यायस्व त्वष्टाभिर्ऋग्भिः समुद्रज्येष्ठेत्यादिभिरष्टभिर्ऋग्भिराभिमन्त्र्यतामिरद्विश्रंपकशाखायुकु
 भस्थान्दिराभिपक्तः स्नायात् ततः पूर्वस्थपिता जौर्णपातवस्त्रेण श्रगप्रोक्ष्य कृत्वा आहोत वाससं परिधाय आचात श्रं द
 नादिना अलंकृतः शुद्धो हस्मि तं भावयेत् श्रगप्रोक्ष्य वस्त्रं कुंभसहितं च तुष्टपथे प्रक्षिपेत् ततश्च न्येभ्यो ब्रह्मणेभ्यो यथा
 शक्तिं दक्षिणां दत्वा अचिच्छद्रमस्त्विन्वाचयेत् ततो ब्राह्मणेभ्यो भोजनं संकल्पयित्वा कृतस्वकर्मण ईश्वरार्पणं कुर्यात्
 त इति वैशाख्यं कृष्णजिनदानविधिः ॥ अस्यां ब्रह्मपुराणानुक्तं नारदीये एतद्ब्रह्मपुराणं तु भागद्वयसमन्वितं वर्णितं
 सर्वपापघ्नं सर्वसौख्यप्रदायकम् सूतशौनकसवादंभुक्तिमुक्तिप्रदायकम् लिखित्वैतत्पुराणं यो वैशाख्यमाहिमं संयुतं जल
 धनुयुतं वापि भक्त्या दद्याद्द्विजातये पौराणिकायसंपूज्य ब्रह्मभोज्या विभूषणैः सवसे ब्रह्मणो लोके यावच्चंद्राकर्तारकमिति
 नेपसंक्रांतौ गरुडपुराणदानमपि तत्रैव इत्येतद्गारुडनामपुराणं भुक्तिमुक्तिदम् कीर्तितं पापशमनं पठतां शुश्रूवतां नृ
 णाम् लिखित्वैतत्पुराणं तु विप्रे यः प्रयच्छति सौवर्णहंसयुग्ममाढयं विप्राय सदिवं ब्रजेत् इति गरुडपुराणदानं ब्रह्मै
 वमत्स्यपुराणदानमपि नारदीये लिखित्वैतत्पुराणं तु हंसमत्स्यसमन्वितम् विप्रायाभ्यर्च्य यो दद्यात्सयाति परमं
 पदम् मत्स्यपुराणेपि विपुष्वैमनस्येन धेन्वा वैवसमान्वेनम् यो दद्यात्पृथिवी तनूदात्ता भवति चाखिला इति मत्स्य
 पुराणदानम् ॥ स्वर्हित श्रीरघुवीरसिंहधरणीपालो दद्यात्प्राथम्येन शास्त्रविचारसाररसावितसद्गुदसंरक्षकः प्रभा

धर्मेविभागकद्रुपतेः पादांबुजार्चरतोजीयात्पुत्रकलत्रमित्रसाहितःसंपालयन्धर्माचिरम् १ रणवीरसिंहभूपेनका
 रितेकल्पसागरे अभूद्देशाखकल्पानांरन्धोर्दत्तसमुच्चयः २ इति श्रीसूर्यवंशावतंसरघुकुलतिलकश्रीरणवीरसिंह
 महाराजकारितेकल्परत्नाकरवैशाखमासकल्परत्नसमुच्चयस्समाप्तः ॥ समाप्तोपवैशाखमसः ॥ । ❀ ❀ ❀ ॥

६

॥ तत्सब्रह्म ॥

॥ श्रीरघुनाथमुद्रायनाम ॥

लालाशिवमल्लाधिकारवैशाखमासोद्भूतस्समाप्तिमगत्

संवत् १९४१ आषाढ प्र. २१

अथैश्वर्यासप्तशतकम्

॥ श्रीगणेशायनमः । अथ ज्यैष्ठ्यमासकृत्यनिर्णयः तत्रादौ वृषसंक्रांती ॥ पूर्वाः षोडशघटिकाः पुण्यकालः रात्रौ सक्रमणे सति प्रागुक्तो निर्णयः । अथ नासकृत्यं महाभारते ज्येष्ठामूलचर्यामासमेकमेकनसंक्षिपेत् । एवं मन्तुलं श्रेष्ठपुमान् स्त्रीचाधितिष्ठति संक्षिपेदधिवाहयेत् तथा च निदाघकालेष्वर्ना नयस्यतिष्ठत्यवारितं संसर्गाविषमं कच्छन्तकदाचिदवाप्नुयात् छत्रदाना तथा ज्यैष्ठ्ये सर्वान्कामानवाप्नुयात् छत्रोपानहयोर्दानतरस्मात् श्रेष्ठद्विजोत्तमाः अक्षयफलमाप्नोति न कलोकसंगच्छति अक्षयफलं छत्रादिदानेन भवेदित्यर्थः । वामनपुराणे तरुमाज्ज्यैष्ठ्ये सदाभूपतो यस्थयोर्वयेद्वरिर्वाततापो नरस्तिष्ठेद्यावदाभूतसंश्रवं विष्णुधर्मोत्तरे अखिलज्यैष्ठ्यमासव्यापि श्रीप्रासिन्नतमुकं वैशारूपांसमतीतायां प्रतिपत्प्रभूतिक्रमात् पूर्ववत्पूजयेद्वै श्रीसहायं दिने दिने पुण्यैर्मूलफलैश्चैव जुहुयादक्षतांस्तथा विलवाश्च वह्नीसततंगोरसैर्भाजयेद्विजान् त्रिरात्रोपापितो ज्यैष्ठ्याकनकप्रतिपादयेत् वस्त्रयुग्मं च राजेंद्रतेन साफल्यमाप्नुयात् इति श्रीप्रासिन्नतं भविष्योत्तरे पिष्टेन कजजकृत्वा ज्यैष्ठ्यमासि सवेदकं पुण्यं संपूज्य गंधार्घ्यैर्नानावस्त्राविभूषणैर्वर्षकोटिपुंगवसाम्रसूर्यलोकमहीयते कजजो ब्रह्मा वामनपुराणे उदकुंभां वधेनून् श्वतालवृत्तं सचदनं त्रिक्रमस्य श्रीव्यर्थादात्तव्यज्यैष्ठ्यमासि च ज्यैष्ठ्यकृष्णप्रतिपदमारभ्य श्रीप्रासिन्नतरं भोज्योक्तः ज्यैष्ठ्यकृष्णद्वितीया समानकल्पपादिः तत्र श्राद्धादिकल्पपादिकृत्योक्तं ज्यैष्ठ्यकृष्णतृतीया पांगारो ब्रतगत्वेन धृतिगोष्ठ्योः पूजनं शतावरीपूजनं ज्यैष्ठ्यकृष्णचतुर्थी ब्रतगत्वेन गणपतिपूजनं च द्रोदये अर्घ्यदानं नूतप्राशनं च कार्थ्यं ज्यैष्ठ्यकृष्णपंचम्यां शंखान् गणपूजनं ज्यैष्ठ्यकृष्णषष्ठां स्कंदकुमारपूजा ब्रतं ज्यैष्ठ्यकृष्णसप्तम्यां उभयसत्तमी ब्रतगत्वेन मित्रारव्यसूजा ब्रतं ज्यैष्ठ्यकृष्णष्टम्यां त्रिलोचनाख्यशिवपूजारभिनारदीये ज्यैष्ठ्यमासि द्विजश्रेष्ठकृष्णष्टम्यां त्रिलोचनं य. पूजयति लोके शानाकलोकं ब्रजे नारः भविष्योत्तरेपि ज्यैष्ठ्यमासितथामादौ अवणे च तथापरे अग्रे भाद्रपदे मासि

पूजयेच्चतुराभोसादीलितपलकदंढकैः त्रिपुरांतकरंशभुंशिवलंकेवसेनारः ज्यैष्ठकृष्णनवम्यां दुर्गासरस्वतीपूजा ज्यैष्ठक
 ण्णदशम्यातिथिपत्वेनधर्मपूजेत्युभयदशमीव्रतं ज्यैष्ठकृष्णैकादशीअपरा युधिष्ठिरउवाच ज्यैष्ठस्यकृष्णपक्षेचकावा
 ह्येकादशीभवेत् एतदाचक्ष्वमेकृष्णयावैपापस्यमोचनी श्रीकृष्णउवाचसाधुष्टवंत्याराजन्त्र्लोकानांहितकाम्यया
 ज्यैष्ठस्यकृष्णपक्षेतुल्यपरानामनामतः एकादशीमहाराजमहापातकनाशिनी ब्रह्महामयपःस्तेय्यागोब्रह्माशूणहा
 तथा अपरासेवनाद्राजन्पूतोभवतिमानवः कूटमानीकूटसेवीकूटसाक्ष्यवदेन्नरः तुलाकूटकरः पापीकूटभापारतश्च
 यः ज्योतिषांकूटगणकः कूटयुवैदिकोभिक्षक् कूटशास्त्रप्रवकाचविज्ञेयानरकौकसः अपरासेवनादेषांपापंनश्य
 तिनान्यथा क्षत्रियोयः क्षात्रधर्मैत्यक्त्वायुद्धात्पलायते सगच्छेन्नरकंधोरयावदिंद्राश्वतुर्दशादीप्यः शास्त्रं पाठित्वायो
 गुरुंतिदतिनित्यशः चतुराशीतिकल्पांतरैरेव नरकेवसेत् स्वभर्तारपरित्यज्ययासेवेत्परपूरुषं - सानारिन्नरकं
 गच्छेद्यथावदाभूतसंख्यं अपरासेवनादेषांपापंनश्यतिनान्यथा कथयिष्यामिमाहात्म्यमपरायात्पूजितम् - शृणुष्व
 परयाभक्त्यासर्वपापप्रणशानं पुष्करचप्रयागेचकाश्यांचतुपसत्तम - त्रिष्वरप्येपुराजेंद्रनदीनांसंगमेषु च केदारि
 चविशालायां जंबूमागेतथैव च हरिद्वारेकनखलेकुशावर्ततथैव च - ॥ कोटितिर्यप्रभासेचकुरुक्षेत्रेचपांडव द्वारिका
 यांचगोमर्यांगारासानगरसंगमे तीर्थेष्वेतेपुराजेंद्रसेव्यमानिपुण्यफलं तत्फलसमवाप्नोतिह्यपरैकादशीव्रतात्
 रविग्रहेकुरुक्षेत्रेभद्रानहोमनिषेवणात् गयायांपिण्डदानेनप्रयागेस्नानमात्रतः यत्फलमुनिभिः प्रोक्तमपरासेवनात्तत्
 नातः परतराकाचित्पुण्याशुभफलप्रदा श्रद्धाप्रसूतांगाराजन्योददातिद्विजन्मने तेनैवष्टादश्यादत्ताससत्तद्दीपसागरा
 तरमाच्छतगुणं पुण्यामपराव्रतसेवनात् लोकानांचैव सर्वेषांहिताय कथितव माहात्म्य श्रवणादरूपादशगोदानजं
 फलं ह्यर्पुमात्समवाप्नोतिनात्रकार्ष्याविचारणा इतिब्रह्मांडपुराणे पद्मपुराणेषु ज्यैष्ठकृष्णपूरैकादशीव्रतकथा

उयैष्ठकण्डादश्यांतिथिपत्वेनहरिपूजाकार्थं उयैष्ठकण्डत्रयोदश्यांवटसावित्रीव्रतारंभः कार्थः पक्षप्रदोषव्रतम
 विकार्यम् अत्रसावित्रीव्रतारंभे श्रमावास्यां पूर्णिमानुरोधेनयथानिरात्रसंपत्तिस्तथात्रयोदशीकार्थैतिकथायामु
 कं कृत्परत्नावल्याममापूर्णमयोः प्राधान्याभिधानात् - उयैष्ठकण्डचतुर्दशीमहिश्वरकल्पयादितत्रश्राद्धं कल्पा
 दिकृत्योक्तकार्थम् अस्यामेवमासतजन्मदिनव्रतं ह्योभिः सौभग्यासयेकार्यम् तथोक्तं नारदयै - उयैष्ठकण्डच
 तुर्दश्यांजातापूर्वमुमासतो तस्मात्सातवसंपूज्यास्त्राभिः सौभाग्यद्वयेऽपहारैश्चविविधैर्गौतनुद्योतसवदिभिः
 होमैः पर्योभिर्ब्रह्मश्वपत्रपुष्पैः सुगंधिभिरिति अथउयैष्ठकस्यामावास्यायांसावित्रीव्रतम् उयैष्ठमास्यामावास्या
 सावित्रीव्रतमुत्तमं श्रवैधव्यायकुर्वन्तिस्त्रियः सर्वाः समन्विताइतिराजुमातैर्देवकंचनिर्णयास्तुतेभविष्ये उयैष्ठमायां
 तद्याज्यैष्ठवटमूलेमहामतिः शिरात्रोपोषितानाराविधिनानेनपूजयेत् अशकौतुत्रयोदश्यांनक्तंकुट्यांजितेद्रिया
 श्रयाचितंचतुर्दशनाममायांसमुपोषणम् अथव्रतविधिः उद्यापनेच नद्यादौ तिलामलकरजनीविलेपनपूर्वकंस्ना
 त्वाचार्यकत्वात् पूजादिकंनिर्वर्त्य उद्यापनपूजादिसंकल्पकुर्यात् तद्यथा तिथ्यादिकमादावुच्चार्यममभर्तुः पुत्रा
 दीनांचापुरारोषयैश्वर्यादिप्राप्तिपूर्वकमिहजन्मनि जन्मतुरेव आत्मनश्चावैधव्यप्राप्तये आचरितवटसावित्री
 व्रतोद्यापनपूजादिकमहंकरिष्ये इतिसंकल्प्य दत्ताचार्यैर्वटमूलेग्रहेवात्रेदिकांविधाय तत्रसर्वतोभद्रंविरेच्यतत्र
 ब्रह्मादिदेवताः संपूज्य तत्रकलशद्वयंप्रतिष्ठाप्य एकस्मिन्कलशेहैमं-ब्रह्माणं ब्रह्मयज्ञानमितिमंत्रेण गायत्रीमंत्रे
 णसावित्रीहोमीप्रतिष्ठाप्य तदुत्तरद्वितीयकुम्भे पलादधिकराजतपर्वके हैमोसत्यवत्सावित्रीयमनारदप्रतिमाः
 संस्थाप्यनाममंत्रैरावाह्य पुरतः काष्ठभारं कृष्टारं वहैमंराजतंचनिधायपूजयेत् अत्राशकौ एकस्मिन्कलशे एकस्या

मेवमत्तासर्वपापजनः पुण्यपूजोत्तरनामभेदेरेणपूजा । सावित्रीप्रदादीपु-सावित्री ज्ञानुनीकमलयन्नार्धये कटिभूतथा
 रिष्येउदरं पु-गायत्र्यैकटिपु-ब्रह्मप्रियायैशिरःपु-पञ्चपुण्यपूजानंतरं त्र्यर्धं दद्यात् । रजतादिपात्रेणइषोरपिउक्ताकार
 पूर्वकेदिविगीणापुस्तकधारिणि वेदमातर्नमस्तेस्तुत्र्यैवध्वं प्रयच्छमे पतिव्रतेमहाभगेभर्तुश्याप्रियादिनि-त्र्यै
 धर्धं प्रयसौभार्यंदेहिद्वंममसुव्रते पुत्रान्पौत्रांश्चसौभार्यं गृह्णाणार्धं नमोस्तुते अथब्रह्मसत्यवतोरर्धं दत्तं त्वया
 सुष्टजगरसर्वसदेवासुरमानुषं सत्यव्रतधरादेवब्रह्मरूपनमोस्तुते अथयमयाग्रार्धं दत्तं त्वधर्मसाक्षीलोकानां शु
 भाशुभविवेककृत् वैवस्वतगृह्णाणार्धं भर्ताजनमोस्तुते । ततो नारदीयार्धं दत्तं नारदाय नमस्तुभ्यं सुरेशादिभिर
 र्वित गृह्णाणार्धं मया दत्तमवैधर्धं प्रयच्छमे अथ सर्वपापार्थना सावित्रीब्रह्मगायत्रीसर्वदाप्रियभाषिणी तेजस
 र्वेनमापाहिदु खसंसारसागरात् मया कृतं महाघोरजन्मांतरशतैरधं भस्मीभवतु तत्सर्वमवैधर्धं प्रयच्छमे ब्रह्मस
 त्यवतः । प्रार्थना अविद्योगोपधदेवसावित्र्या सहो विभो-अविद्योगस्तथास्माकभूयाज्जन्मनिजन्मनि सावित्र्याः
 प्रार्थना सावित्रीत्वयथादेवि चतुर्धं शतायुषं पतिं प्राप्तासि गुणिर्नममदेवितथा कुरु यमप्रार्थना कर्मसाक्षिन ज
 गरूप्यसर्वंध्यप्रसेदने संवत्सरव्रतं सर्वपरिपूर्णं दत्तमे ततः सुवासिनीः संपूज्य वायनादि दद्यात् कथाश्रवणा
 दिना रात्रिनेयेत् प्रातः श्राद्धे प्रतिष्ठाप्य श्रवणं दद्यात्-सावित्री गायत्री मंत्रेण पापसद्युतदूर्वातिलश्रीहि यवद्वयैः प्र
 त्येकमष्टोत्तरशतसंख्याकहुतीभिर्ब्रह्माण्डधर्मरंजनारदं च न्याहति मंत्रेण तिलश्रीहि यवद्वयैः प्रत्येकमष्टोत्तरश
 तसंख्याहुतिभिर्ब्रह्मादिदेवताश्चैकैकया ज्वाहृत्या पक्षे सत्यव्रतसावित्र्यै ब्रह्मसावित्र्येश्च यवाहुत्वाहु
 त्वा एथक् होमादिकान् रतीति पूजादौ तन्नाममंत्राभ्यामेव तयोः पूजाइत्युक्तत्वात् एवं होमसंपाद्य तत
 र्वचतुर्विंशतिर्द्वादशा श्रद्धैवाचत्यारि मिथुनानि वस्त्रादिना संपूज्य पुरिकामोदकमंडकादिकूर्मांडनारिकेल

सातलुगदादिमर्वाजपूरादिफलहरिद्राकुंभकेसरविचूर्णैकजलकंठसूत्रकंकणमौक्तिकपादभूषणवस्त्रकंचुकीआदर्श
 पात्रादिदक्षिणातांबूलादियुतं सूर्यस्थनवंसूर्यसाहितंवायनंदयात् तत्रमन्त्रःसोपस्करं द्विजश्रेष्ठव्रतसंपूर्तिकारकं वाय
 तंतप्रयच्छामिसावित्रीप्रियतामिति ततःपीठव्रतपूर्तयेगांचदत्त्वा सदन्नेनब्राह्मणान्संतर्प्य आशिषोऽगृहीत्वा इष्टज
 नैः सहभुंजति इयानत्रविशेषः राज्ञोऽश्रुंयती दृष्ट्वा संपूज्य अर्घ्यदद्यात् अश्रुंयतिनमस्तुभ्यंवासिष्ठस्याप्रियेभ्योमे
 पुत्रान्देहिमुखंदेहिग्रहाणां ध्यैनमोस्तु इत्यर्घ्यं दत्त्वा भुंजति अथात्रपंचतपोव्रतं मारुत्ये ऽर्घ्येष्टपचतपाःसाधेहम
 तुर्दृश्यांसायंकालेव्रततेहैस्त्रोधेनवाश्रदानादिवंयातीत्यर्थः हेमधेन्वोरितिपर्थासमासः पृथगर्थलक्षणाप्यते तथाचा
 न्नये ऽर्घ्येष्टपचतपाःसायचतुर्दश्यष्टमीपुत्र य.करोतिसुवर्णस्यधेनुदानं द्विजातये सयातिशांकरंलोकंरुद्रव्रतमिदं
 स्मृतम् धेनुसौवर्णीशेषपूर्ववत्प्रति इंद्रव्रत ऽर्घ्येष्टशुक्लपक्षेकर्तव्यं सदाहमाश्रमांश्च अत्राशक्तौशुक्लपक्षे अष्टमी
 चतुर्दशीमन्त्रोपिवाकार्यम् तत्रैवात्यसमाप्तिदर्शनात् अष्टमीचतुर्दश्योःप्रत्येकदिनसाध्यंवा अरम्य समाप्तिश्चतुर्द
 श्यामिवोकासायंकालएवेत्युक्तत्वात् वामनपुराणे शुक्लपक्षदानमुक्तम् उदकुंभांधेनुंचताल्लवृतंसचंद्रनं त्रिवि
 क्रमस्यप्रोत्पद्यंदातव्यंसाधुभिःसदेति ऽर्घ्येष्टप्रकरणात् सदाऽर्घ्येष्टशुक्लपक्षेएवेददानं प्रतिवर्षंप्रदेयमिति सदापद
 द्योतनाभिप्रायः शिष्टाश्चाप्युदाहरति योऽप्यवर्तानिसवितरिशिरीषवरबीजमश्नाति सनरःखगपतिसदृशोनाग
 कुलं दृश्यते सततमर्वाजवरेण कोटद्याविद्वता ऽर्घ्येष्टशुक्लंप्रतिपद्यामारेज्यप्रतिपद्भ्रातृणां त्वेन वरुणाख्यसूर्यपूजा
 व्रतं कार्यं नारदीये अत्रकरवीरव्रतमुक्तं अथऽर्घ्येष्टशुक्लपक्षेपक्षत्यां दिवसोदये देवोद्यानभवहृदयं करवीरं समर्चयेत् रक्त
 तंतुपरीधानं गंधधूपविलेपनैः प्रभूतसप्तधान्यैश्च नारीर्वाजपूरकैः अभ्युक्ष्याभ्युक्ष्यतेत्येतन्मन्त्रेणेत्यक्षमापयेत्

ग्रहाः । तद्वत्तयातथारंभासावित्रोवटपटकी कृष्णाष्टमीचैभूताचकसंव्यासंमुखीतिथिरितिस्कांदीकेऽश्रयाः कथाविधा
 नंच भविष्ये युधिष्ठिरउवाच स्त्रीणांसंपद्यतेयेनमृत्पर्यलोकैर्यदेषुभ पतिप्रेमतथात्यतंतन्मद्रूहिन्नतशुभ श्रीकृष्ण
 उवाच एकदापार्वतीशमूरस्थितौमुनिमुरादृतौ कैलासशिखरेरन्ध्रेनानाधातुविचित्रिते नानाद्रुमलताकीर्णनाना
 पुष्पोपशोभिते शंकरः पार्वतीप्राहकिंत्वयासुद्वतंकृतं वामोरुयेनमेत्यंतप्रियासिवरवर्णिनि आगच्छजानुदंशंमसुप्र
 सन्नाननाप्रिये ब्रूहिचावितथंसर्वत्वयापार्वद्विरक्तं इत्युकाप्रणताभूत्वागौरप्राहशिवंशुभा तृतीयायांसमाची
 णंमयारमाव्रतंशुभ तेनमेवंमनोहरिभर्ताभूतोसि शकईश्वरेचाप्यहंस्त्रीणांतवदेहाधंहारिणी ईश्वरउवाच कादृशं
 तद्व्रतंभद्रेसर्वसौरूपप्रदायक ब्रूहिपार्वतियत्तेनयद्योर्णपितुरतिके गौर्युवाच पुराहदेवतिष्ठामिकुमारीभवनेपितुःहि
 मवहहुरेररयेसर्वगणसमादृता ततोहमेनयाप्रोक्तस्त्वपिजाचहिमाद्रिणा पुत्रिरंभाव्रतंचीर्णचिरसौभाग्यवर्धन
 येनप्रारब्धमात्रेणसर्वसंपत्स्यतेतव । सौभाग्यक्षिणीश्वर्यमहदेवीपदंततः एवंकरोमिवेतातमयाचोक्त्वचःपितु
 मनोभिलषितंकांतयेनप्राप्तोमिश्रकर-मेनोवाच । अथशुक्लतृतीयायांस्त्रात्वा नियमतत्पर । कुरुपार्थेषुपंचाग्नीनृच
 लमानानुहताशनात् गार्हपत्यंदक्षिणांज्ञमानायाहवनयिकं पंचमंभारस्करंतेजइत्येतंपंचवह्नयः एतेषामंभ्यमाभू
 त्वातिष्ठपूर्वमुखाचिर सर्वाभरणसंयुक्तादेवीमभिमूर्तिकुठ महालक्ष्मीमहाकालीमहामायांमहामहीं चतुर्भुजांभ्या
 नपरांपंकजोपरिसंस्थितां मृगाजिनच्छन्नकुचांजटावलकलधारिणीं मृगाचयमुन्नासंधुःशतदुर्नमदानदी सरस्व
 तीवैतरणीसैवत्रेकमहासती तस्याश्चप्रोक्षणपराभवतद्भवमाविता होमंकुर्युयतात्मानोज्ञह्यणाःसर्वतोदिशं । इ
 त्याःपूजाप्रकर्तव्यापुष्पपूयादिनाततः बहुभकारैर्भक्ष्यैश्चनैवेधैर्धृतपाचिवैः स्यापयत्पुनरतोद्व्याः पृथक्सौभाग्यमेव
 चजीरकंतेणराजरचकुसुंभंकुमंतथा निष्पावाःपावूनतरालवणंशर्कराशुडं पुष्पमंडपिकाकार्यार्णधपुष्पाधिव्यासि

मातुलुगदाडिमवीजपूराटिफलहरिद्राकुंकुमकेसरविचूर्णैकजलकंठसूत्रककणमौक्तिकपादभूषणवलकंचुकीआदर्श
 पात्रादिदक्षिणातंबूलादिद्युतं सूर्पस्थनवंसूर्पसाहितंवायनंदयात् तत्रमन्त्रःसोपस्करं द्विजश्रेष्ठव्रतसंपूर्तिकारकं वाय
 नंतप्रयच्छामिसावित्रीप्रीयतामिति ततःपीठव्रतपूर्तयेगान्चदत्त्वा सदत्तेनब्राह्मणान्संतर्प्य आशिषो गृहीत्वा इष्टज
 नैः सहभुंजति इयानञ्जविशेषः राज्ञोऽन्नरंधती दृष्ट्वा संपूज्य अर्घ्यं दद्यात् अरंधतिनमस्तुभ्यं वासिष्ठस्य प्रियशुभे
 पुत्रान्देहिमुखं देहि गृहाणा र्घ्यं नमोस्तु इत्यर्घ्यं दत्त्वा भुंजति अथान्नपंचतपोव्रतं मारुत्ये ऽर्घ्येष्टपचतपाः सायं हेम
 धेनुप्रदो भवेत् वात्यष्टमीचतुर्दश्योरुद्रव्रतमिदं स्मृतं ऽर्घ्येष्टश्रष्टम्यांचतुर्दश्यांच शुक्लायां पचतपाः प्रैचाग्निव्रतधृक्च
 तुर्दश्यां सायंकले व्रतति हेमो धेनवाश्च दानादिवयार्तित्यर्थः हेमधेनोरिति पृथीसमासः पृथ्व्यर्थलक्षणपते तथार्चा
 न्नये ऽर्घ्येष्टपचतपाः सायचतुर्दश्यष्टमीपुच यः करोति सुवर्णं स्वये नृदानाद्विजातये सयाति शांकरं लोकं रुद्रव्रतमिदं
 स्मृतम् धेनुसौवर्णं शेषं पूर्ववत् इति इंद्रव्रत ऽर्घ्येष्टशुक्लपक्षे कर्तव्यं सप्तहमात्रसाध्यं अनाशकौ शुक्लपक्षे अष्टमी
 चतुर्दशी मन्त्रोपि वाकार्यम् तत्रैवारयसमातिदर्शनात् अष्टमीचतुर्दश्याः प्रत्येकदिनसाध्यं वा अस्य समाप्तिश्चतुर्द
 श्यामेवोकासायंकाल एवेत्युक्तत्वात् वामनपुराणे शुक्लपक्षे दानमुक्तम् उदकुंभं धेनुचत्वा लुटतंसं वंदनं त्रिवि
 क्रमस्य प्रीत्यर्थं दातव्यं साधुभिः सदेति ऽर्घ्येष्टप्रकरणात् सदा ऽर्घ्येष्टशुक्लपक्षे एवेददानं प्रतिवर्षं प्रदेयमिति सदापद
 योतनाभिप्रायः शिष्टाश्चाप्युदाहरति योऽप्यवर्तिनोऽस्यितारेशिरीषवरबीजमभ्याति सनरः स्वगपति सहशोनाग
 कुलं दृश्यते सततं सर्वाजवरं कौट्याद्या विद्वता ऽर्घ्येष्टशुक्लं प्रातिपदायामारोचय्य प्रतिपद्गतं गत्वेन वरुणाख्यसूर्पपूजा
 व्रतं कार्यं नारदाये अन्नकरवीरव्रतमुक्तं अथ ऽर्घ्येष्टशुक्लपक्षे पक्षत्यां दिवसोदये देवोद्यान्मभवहृद्यं करवीरं समर्चयेत् रक
 तंतुपरीधानं गंधधूपविलेपनैः प्रभूतसप्तधान्यैश्च नारैर्बौजपूरकैः अभ्युक्ष्याभ्युक्ष्यन्ते यो नमो जेणोऽथक्षमापयेत्

ग्राह्य। वह तयातथारंभासा विजोवटपूतको कृष्णाष्टमीचे भूताचक तैव्यासंभुतातिथिरितस्कंदिके अस्याः कथाविधा
 नंच भविष्ये युधिष्ठिरउवाच स्त्रीणांसंपद्यतेयनमर्त्यलोकेयद्देशुभ पतिप्रेमतथात्यतंतन्मद्रूहिब्रतशुभ श्रीकृष्ण
 उवाच एकदापार्वतीशमभिरथतीभुनिसुरावृत्तो कैलासशिखररन्मनेनानाघातुविचित्रिते नानाद्रुमलताकीर्णानाना
 पुष्पोपशोभिते शंकर.पार्वतीप्राहर्किंत्वयासुद्वतंभूत वामोरयेनमेत्यंतिप्रियासिखरवर्णिति आगच्छजानुदेशंमसुप्र
 सन्नाननाप्रिये ब्रूहिचावितथसर्वंत्वयापार्वतियत्कृतं इत्युकाप्रणताभूत्वारौरीप्राहजिह्वंशुभा तृतीयायांसमाची
 र्णमथारम्भाब्रतशुभं तेनमेत्वंमनोहारोभूतोसि शकरईश्वरीचाप्यहंस्त्रीणांतवदेहार्धहारिणी ईश्वरउवाच कीदृशं
 तद्व्रतंभद्रैःसर्वसौख्यप्रदायक ब्रूहिपार्वतियत्नेनयत्रोणीपितुरातेके गोठ्युवाच पुराहदेवतिष्ठामिकुमारीभवनेपितुःहि
 मवद्ब्रूहेररन्मयेसर्वगणसमावृता ततोहेमेनयाप्रोकास्वपेन्नाचाहिमाद्रिणा युञ्जिरंभाब्रतंर्चाणीचिरसौभात्यवर्धन
 येनशारब्धमात्रेणसर्वसंपत्स्यतेतव सौभाग्यक्षीणौश्वयंमहादेवांपदंततः एवंकरोमिवेतातमयाचोक्तवच पितुः
 मनोभिलषितंकातंयेनप्राप्तोमिच्छंकरं मेनोवाच अद्यशुक्लतृतीयायांस्त्रात्वा नियमतत्परा कुरुपार्थेषुपंचाग्नीन्ज्व
 लमानानहताशनान् गार्हपत्यं दक्षिणाग्निमानायाहवनीयकं पंचमंभस्करंतेजइत्येतंपंचवह्नयः एतेयान्भयमाभू
 द्वातिष्ठपूर्वमुवाचिर सर्वाभरणसंपुकादेवीमभिमुखीकुरु महालक्ष्मीमहाकालीमहामायांमहामहिं चतुर्भुजांया
 नपरांपंक्तोपरिसंस्थितां मृगाजिनच्छन्नकुचांजटावलकलधारिणीं गंगाचयमुन्नासिधुः शतद्वर्तुर्मदानदी सरस्व
 तीवैतरणीसैवत्रेकामहासती तस्याश्चप्रोक्षणपराभवत्तद्भावमाविता हेमंकर्तुर्धृतात्मनोब्रह्मणाः सर्वतोदिशं दे
 व्याः पूजाप्रकृतैव्यापुष्पपूपादिनाततः बहुप्रकारैर्भक्षैश्चनैवैवर्धुतपाचितैः स्यापयत्पुत्रतोदेव्याः पृथक्सौभाग्यमेव
 चजीरकंतेणराजश्चक्रसंभंकुमंतथा निष्पावापावुनतरालवणंशंकरगुडं पुष्पमंडपिकाकार्यागंधपुष्पाधिवासि

करवोरदृपावासनमस्तेभानुबल्लभ दंभोलिभूस्दुर्गादिदेवानां सततं प्रिये आकृण्वेति वेदोक्तमंत्रेणैर्यक्षमापयेत्
 एवंभक्त्या समभ्यर्चयेदत्वा विप्रापदक्षिणां प्रदक्षिणतः कृत्वा पश्चात्स्वभुवनं ब्रजेत् इदं करवोरपूजाव्रतं भविष्योत्तरे
 पितृव्रतं पुरापाठसूर्याराधनकाम्यया श्रुतिष्ठितं विक्षुभयासावित्र्या सत्यभांभया दमयंरया सरस्वत्यागायत्र्या
 गंगया तथा अन्याभिरपिनारीभिर्मर्त्यलोकेष्वनुष्ठितं करवोरव्रतं पार्थिवसर्वसौख्यफलप्रदं संपूज्य रक्तकुसुमार्चितं
 सर्वशाखनीलैर्दलैस्तततनुकरवोरदक्षं भुक्तामनोमिलधितान्भुविभूयभोगांस्तेवैप्रयाति भवनेभरताग्रभातोः श्र
 यस्पाभेवज्यैष्ठशुक्लप्रतिपदि दशहराव्रतान्गत्वेन गंगापूजास्तवादिभारंभः कार्यः तदुक्तं कार्याखंडे ज्यैष्ठ
 मासि सितपक्षे प्राच्यप्रतिपदि तिथिं दशाश्वमेधिके स्नात्वा मुच्यते सर्वपातकैः एवं सर्वासु तिथिषु क्रमस्नायी नरोत्तमः
 आशुक्लपक्षदशमीदशजन्माषमुत्सृजेदिति दशहरागंगास्नोत्रं दशहरादशमीविधाने वक्ष्यमाणं ज्ञेयम् ज्यैष्ठशु
 कृद्धितीयायांचतुर्वक्ररूपमनुपजा नारदीये ज्यैष्ठशु कृद्धितीयायां भास्करं भुवनीधिपं चतुर्वक्रस्वरूपं च समभ्यर्चयेत् वि
 धानतः भोजयित्वा द्विजान्भक्त्या भास्करं लोकमाप्नुयात् इयं ज्यैष्ठशु कृद्धितीया कलिजनयती तदुक्तं ज्यैष्ठशु कृद्धितीया
 यां वैद्वः कल्किर्भविष्यतीति नमस्ये च द्वितीयायां बलभद्रो भवतदेत्यादि इयं द्वितीया सोपपदा इति कालादर्शे सि
 ता ज्यैष्ठशु द्वितीया च आश्विने दशमी संसिता चतुर्थी द्वादशी माघे एता सोपपदाः स्मृता इति श्रवणेदाध्ययननिषेधो नार
 दीये युगादिषु च सर्वासु तथा भन्वंतरादिषु श्रान्त्यायं प्रकुर्वीत तथा सोपपदास्वधीति ज्यैष्ठशु कृद्धितीयायां रंभाव्रत
 मुक्तं नारदीये भविष्ये च अथ ज्यैष्ठशु कृद्धितीया तु शुक्लारंभेति नामतः तस्यां स माघ्यै विधिवत् पूजयेद्वा ह्यणोत्तमम् गन्ध
 पुष्पांशुकार्यैस्तु नारीसौभाग्यकाम्यया रंभाव्रतमिदं विधिवत् स्मृणोषितं ददाति चित्पुत्रं श्रवमतिं धर्मं शुभाव
 हा माघयोये भविष्ये ऽपि भद्रे कुरुष्व यत्नेन रंभास्त्वं व्रतमुत्तमं ज्यैष्ठशु कृद्धितीयायां स्नातानि यमत्तं परेति सा च विद्वा

ता पद्मासनेनसातिष्ठेद्यावत्परिणतोरविः ततः प्रणम्य सङ्गार्णमञ्जभेतदुदीरयेत् वेदेषु सर्वशास्त्रेषु विविभूमौ धरात
 ले दृष्टः श्वतरचबहुशोनशतयारहितः शिवः त्वशक्तिस्त्वं स्वधास्वाहात्वं सा विब्रिसरस्त्वती पतिगृहे देहि देवि विसु
 देहि नमोस्तुते एवक्षमापयेद्देवी प्राणिपत्यपुनः पुनः देहि भक्त्या गृहं रम्यं विचित्रं बहूभूमिकं छायां काटारकेदारक
 पोतालि विभूषितं कडूपरतभगवाक्षद्वयमणिमण्डिततोरणं 'पद्मरागमहानीलवज्रवैदूर्यभूषितं गृहदानविधाने
 न ब्राह्मणाय तपस्विने सपरनीकायसंपूज्यसर्वोपरकरसंयुतं सुवासिनाभ्यस्तद्वर्जनैवेद्यं सूर्पसंस्थितं निर्वर्णविधि
 नानेकततः पश्चात्क्षमापयेत् दांपत्यनिचपूज्यानि चतुर्थ्यामधुरैः सैः इत्युक्तयामयार्चार्णहरं भाद्रतपरं व्रतति
 गरम्यमुनयेदतगृहवरं शुभं लोपामुद्राप्रियापत्नितस्य वेश्मने पूजिता तेन धर्मैण देवैश्च भर्ता लब्धोऽस्ति शंकर उर्ध्व
 काये स्थितो न स्त्रीणां ज्येष्ठपित्रे च श्वरी श्रान्ततद्भ्रतरं मया श्चरिष्यति योषितः कौतेय पुरुषोवापि स्यात्तत्र ब्रह्मव्रतं भुवि
 तासां पुत्रा गृहभोगाः कुलद्विर्भविष्यति स्त्रीणां चातुलसौभाग्यं गार्हस्थ्यसर्वकामिकं बालद्वन्द्वं रथमभ्यानारूपलव
 एष्यदं हण सपत्नीदपुं दलनं वशीकरणमुत्तम श्रनेन व्रतधर्मेण परलोकयोधिष्ठिरं चिंतितावापि संपूर्णः पिंडवधः
 प्रजापते मर्त्यलोके कुशभेदेशे शुभे प्राप्ते शुभे पुरे हिमवदिभ्ययोर्मध्ये चार्यावर्त्तमनोहरे उत्पद्य च शुभे वासे
 पूर्वोत्पन्नं धनं कुले सतः स्रक्तपुरयति ततो विष्णुपुरं व्रजेत् ततः शिवपुरयाति व्यासस्य वचनं यथा यद्गंभ
 यामलभया श्वहरे रतश्च गौर्या हिमद्रिभवनस्थितायापि चार्णं तस्या व्रतं भुविकरोति रतास्वधर्मं ब्रह्मे
 शके शवपतिं सुखदं लभेत्सा इति भविष्योत्तरे यंचान्नि साधनं रभा व्रतं उर्ध्वशुक्लतर्तायायां कार्यं श्रयो
 धापनं यथाशक्ति गृहदानसाहितं कार्यं गृहदानं कूर्मपुराणे शक्तिः सर्वसंपूर्ण गृहं रम्यमथापि वा सदक्षिणां द्विजे
 दत्त्वा ब्रह्मलोकं व्रजेन्नरः गारुडे च ऐहिकेदारवं वापि स एमयं वापि शक्तिः सर्वोपरकरणीयं तददाति विपुलं गृहं

ब्राह्मणपदरेद्रायविदुषेचकुटुंबिने कीर्तिर्वासुचिरं कालं भानुष्यलोकमागतं भवत्यव्याहृतैश्वर्यं सर्वकामसमन्वितः
 द्रयगृहदानप्रयोगः गृहमभ्येदक्षिणभागे पंचवर्णरजोभिः पद्मविलिख्य तदुपरि प्रस्थमात्रान्तिलान्तदुपरिशय्या
 स्थापयित्वा शय्योपरि सौवर्णालक्ष्मीनारायणं च संपूज्य प्रतिग्रहं तारं सपत्नीकं प्रतिग्रहार्थं कृत्वा तं च करे गृहीत्वा स
 मंत्रयोपवक्ष्यमाणं मंत्रं गृहं प्रवेशयेत् तेजमन्त्राः एहं हि नारायण दिव्यरूपसर्वामरैरर्चितपादं पद्मशुभाशुभानंदशुभा
 मयीशालक्ष्मीपुतरत्नं च गृहं गृहं नमः कैस्तुभनाथाय हिरण्यकचाय च शरीरदण्डसुप्ताय जगद्धात्रिभोजनमः भू
 र्लोकप्रभु बालोकास्तव देहे व्यवास्थिताः नंदंति यावत्कल्पं तं तथोस्मिन्भवमेतद्देहवत्सदादेन देवेश पुत्रपौत्रैर्भुंते गृहे
 पंचपद्माक्रियायुं केवसेदाच द्रतारकं ततस्तत्पूर्वरथापितशय्योपरि उदहमुखमुपवेश्य स्वयमासने प्राङ्मुख उपविश्य
 उमद्येत्पादिदेशकालकीर्तनानंतरं मुक्तगोत्रायां मुक्तशर्भेण ब्राह्मणाय देयं कृष्टिकादि रचितयथोपपातिसंयादितं कंस्य
 ताद्यादिभोजनसर्वधान्यलवणगुडशर्करादिविविधरसोपेतं गोबलीवर्दं दासीदासमंत्रतूलिकावितानादिसर्वोपकरण
 युतसर्दीपप्रमोक्षपात्रं सर्वद्वंद्वं गृहं सर्वपापक्षयपूर्वककल्पकोटिशतावधि नारायणसमीपक्षीराण्यनिवासकामइति
 यातुभ्यमहंसप्रददे शिलाकाष्ठपेठिकाश्चित्रं गृहे तु कल्पकोटिशतावधि नारायणसमीपक्षीराण्यनिवासकामइति
 मष्टमयगृहं दत्तेनैपि एकैकमन्वंतरावच्छिन्नप्रतिलोकपालपुरनिवासकामइति इह तु भक्तो भिलाषितमहेश्वरप्रणिममर्तुर
 तिस्रे मान्वितश्चिरसौभाग्यप्राप्तये रंभातीत्याव्रतं चोपनसंभतावाप्तये इदं तु भ्यमहंसं प्रददे ततः प्रार्थना इदं गृहं
 हाण्यत्सर्वोपस्करसंपुतं तव विप्रप्रसादेन मम रत्नं भिमतं फलं गृहं मम विभूत्यै गृहाण्यत्सर्वद्विजोत्तम प्रीयतां भिजगता
 योवास्तु रूर्पाजनर्दनः ततः प्रतिग्रहं तादेव रूपं लेवति यजुप्राप्रतिग्रहं शर्णायातु कामरतुति च पठेत् ततः स्वर्णसहस्र
 मारंभ्यैकमुवर्णं पर्वतं दानदक्षिणा यथाशक्ति प्रदद्यात् पादुकोपानच्छत्रां चामरादिकं दद्यात् संपन्नं वाप्यसंपन्नं

ग्रहेऽपस्करभूषणं सर्वसंपूर्णमेवास्तुत्वत्प्रसादाद्विजोतमेतिप्रार्थयेत् अस्यफलं मास्ये यएवंसर्वसंपन्नपकेष्टंविनिवे
 दयेत् कल्पकोटिशतंयवह्नस्तलकेमहीयते शैलजदारुजंवापियोदयाद्विधिपूर्वकं वसेत्क्षीराण्वरेभ्येनारायणसमी
 पतः शुभमयवापियोदयादग्रहंसुपस्करशान्वितं पुरेतुल्येकपालानां प्रतिमन्वतरं वसेत् अत्रवास्तुपूजनमधिकार्यं मंड
 पवेदिपूजासर्वतोभद्रमंडलदेवतापूजाग्रहहोमादिकं वाचार्थानुमत्तयायशाशक्तिकुर्यात् चतुर्दिक्षुचचारिकुंडानिवि
 धायतक्षिणाग्निप्रमुखान्निपूजाहोमादिकं ब्राह्मणैकारयित्वा दक्षिणावस्त्रभादनादिकयथाशक्तिकुर्यात् इतिस्तिथा
 पनंतरमावृतोपाव्रतम् अस्यासौभाग्यशंपनव्रतंयत्नेनललितोदेवपूजाघृतप्राशनं गौरीपूजाव्रतंमदारुपुष्पप्राशनं च
 इतिउपैष्टशुक्लवतीपाव्रतानि उपैष्टशुक्लचतुर्थ्यां सतीव्रतमुक्तं नारदीये उपैष्टशुक्लचतुर्थ्यांतुजातापूर्वमुमासती तस्मा
 कृत्वामाणपतमांतुल्यैकेमोदतत्तस्मिन् निर्णयामृतेअस्यामुमाजन्मोक्तं उपैष्टशुक्लचतुर्थ्यांतुजातापूर्वमुमासती तस्मा
 रसातनसंपूज्यात्थामिसौभाग्यवृद्धये उपचारैश्चावविधैर्गोतत्त्वयोगसवादिभिः होमैः पयोभिर्वैलैश्चपत्रपुष्पैः सुगं
 धिभिरिति उपैष्टशुक्लपंचम्यांपितृपूजनं नारदीये तथाउपैष्टस्यपंचम्यांपितृभ्योऽभ्यर्चयेत्सुधीः सर्वकामफलावाप्त्यै
 वायनैर्वैश्रभैजनैः उपैष्टशुक्लपष्टांदिननाथपूजाव्रतम् उपैष्टमासेशुक्लपष्टांविधिनेष्ट्वादिवाकरंलभतेवांछितान्कामांसत
 सादाव्रतसंशयः उपैष्टशुक्लपष्टांमेवस्कंदपूजाव्रतमपिकार्यम् उपैष्टशुक्लसप्तम्यांमिंद्रविपूजाव्रतंनारदीये उपैष्टशुक्ल
 सप्तम्यांजातहंद्भोरविःस्वयं तंसंपूज्यविधानेनसोपवासोर्जोतद्विधःस्वर्गांतिलभतेविप्रदेवैद्रस्यप्रसादतः उपैष्टशुक्ल
 न्यादेर्वीपुराणोक्तंशुक्लदेवपूजाव्रतं शुक्लपष्टम्यांपुरंदेवशुक्लदेवोभहाशानि वधायदान्तर्वेद्राणांशुक्लशुक्लपूजयेत्
 अशानिजग्राहतिशेषः नारदीयेष्टपंच उपैष्टशुक्लपष्टम्यांपुरंदेवपूजयेन्नरःसविमनिनचरतिगंधर्वाप्सरसांगणै
 र्उपैष्टशुक्लनवम्यामुमाव्रतंनारदीये उपैष्टशुक्लनवम्यांतुसोपवासोऽनरोत्तमःउर्मांसंपूजयविधिवत्कुमारोर्भोजयेद्विजान्

स्वशास्त्रादक्षिणादत्वाशाल्यन्नपयसाहृतं । ससावतमिदंविप्रय कुप्याद्विविधैः । समकवेहमरानभोगान्तेस्वर्ग
 यातिलभेत् । अथैवंमविद्योत्तरेषि उपवासपरोभवत्तत्रभ्रातृजयेदुमां । ब्राह्मणमिति वैनाम्ना । श्वेतरूपेण रूपिणी । इयं
 धर्मासिद्धप्रेषकत्वात्कस्युर्वैविधिं । शाल्यन्नपयसोपेतंस्वयंभुंजितवानयवः । कुमारोर्भोजयेद्भक्त्यास्वशाक्याब्राह्म
 णास्त्वयति । उयैशुक्लदशमीदशहारास्मात्तदुक्तंनारदयि । उयैशुक्लदशम्यात्तुजाह्वीसतिर्वरा । समायाताधरास्व
 गात्स्मारासापुण्यद्रुमता । अत्रदशयोगविशेषस्तत्रैव । उयैशुक्लदशम्यात्तुजाह्वीसतिर्वरा । समायाताधरास्व
 ताःकर्णदुर्दृषभारकरः । दशयोगःसमास्यातोमहापुण्यतमोमतः । हरतेदशपापात्तितस्माद्वशहरास्मृता । अस्मयंयो
 जान्हर्वाप्यपुस्तानि संश्रितमानसविधिनाजान्हर्वातिषेसयातिहरिमंदिरं । हेमाद्रौभविष्ये । अस्याःकैवल्यदशम्याएव
 हस्तमात्रयोगोदशहारावमुक्तम् । उयैधेमासितपक्षेदशमीहस्तसंयुता । हरतेदशपापात्तितस्माद्वशहरास्मृता ॥ बारा
 हेतु । गंगायाएवदशहरेतिनामविशेषः । दशम्यांशुक्लपक्षेतु उयैधेमासिकुजेहनि । अत्रर्वाण्यायतस्वर्गाद्भक्त्यैवसुरिद्वरा
 हरतेदशपापात्तितस्माद्वशहरास्मृता । तस्यात्मानप्रकुर्वीतदानंनैवविशेषतइति । स्कादंप्रदशयोगाडकोयथा । उयैधेमा
 सितितपक्षेदशम्यांवृषहस्तयो । गरानंदव्यतीप्रातिक्रियाचेद्वेपुरवौ । दशयोगेनरत्नात्वासर्वपापैःप्रमुच्यते । अत्र
 वृषभौमयोर्योगोत्कृष्टपक्षेदेनव्यवस्था । इयं च यत्रयोगवाहुरप्येतत्रैवकार्या । योगाधिक्यश्रवणात् । उयैधेमलमासेसति
 योगविशेषेण तत्रैवकार्यानांतुशुद्धे । दशहरात्वात्कर्पुश्चतुरध्रुवापिपुणादिप्रिवतिवदितिहेमाद्रौ । अत्रप्यसुगोकेः । तथाच
 ब्रह्मपुराणेऽयं पक्षशुक्लदशमीसर्वसूरमुखीरम्यता । तस्यांत्तानंप्रकुर्वीतदानंनैवविशेषतइति । इयंचपुगादिवस्वतत्रैव
 योगविशेषविनापिदशपापहरति । तथाचरकादेः । यांकांचित्सरितंभाप्यदद्याद्भर्तितलोदकं । मुच्यतेदशभिःपापैर्महा
 पातकसमैव । एवंपुष्पेशुक्लदशम्यां नर्दाज्जातमात्रस्यदशविधपापानिहन्ति । फलं । एवदानस्यापि । तथाच । उयैधेमासि

स्तिप्रसदशमीवधसंयुता हरतेदशपापानितरमादशहरमता अत्रवधयोगत्राभापं अत्रहरतयोगोऽधिकः
 सर्वत्रितलतपुतिर्योगस्यतुरपायुत्वमपेक्षते नदीमानस्तनिदशत्रिधपापनिवृत्तिरितिफलविशेषः तथाज्यैषशुक्लद
 शम्पुतुभुवैत्रादित्रयदि नैषाहरतक्षंसंयुकासर्वपापहरातिथिः तथाच गंगास्नानात्सितज्यैषदशमीहरतसंयु
 ता हरतेदशपापानितरमादशशरुमतेतिकल्पमहापुण्येगणियारूपेयोगनिवधेन नैषधमासिक्षितिमुतदिनेशुक्लपक्षे
 दशम्याहरतेशैलान्निभमयदिव्रजान्हरवामत्यलके पापंतस्याहरतिहितिथीसादशेत्याहुरार्याः पुण्यदद्यादपिदशगु
 णवजिनेधायुतस्य एवंचात्र हरतभूमयुतायाज्यैषशुक्लदशम्या गंगास्नानरुदशविधपापनाशवान्जिनेधायुतस्त
 गुणपुण्यप्राप्तिः फलं दशविधपापानितु परिभाषितानि अविष्यत्पुराणि स्कंदपुराणि काशीखंडेन परद्रवैष्वभि
 र्यातंमनसा निवर्चितं वितथाभिविशशश्मानसंविधिवंरुतम् १ पारुष्यमवतंचापिपुशुन्युचापिसर्वशः
 अस्वद्वजलप्रश्नवाह्ममयंस्याच्चतुर्विधम् २ अदस्तातामुपादानेहिंसाचैवाविधानतः परदारोपसेवाचकादिकंविधिवं
 रुस्तम आभिमयानं निवृक्षा अत्रविशेषः काशीखंडे ज्यैषमासिसिवेपक्षेपाप्यप्रतिपदंतिथिं दशाश्वमेधिकेस्नात्वा
 ज्यैषेसर्वपातकैः एवंसर्वासुतिथिपुरुषमस्नायानरोत्तमः स्नापादशुक्लवर्माश्रितजनमादिमुत्सृजेदिति ज्यैषशुक्
 लप्रतिपदमारभ्यपादशुक्लनक्षत्रयंतं कार्यादृशाश्वमेधिकेस्नानं दशाश्वमेधेत्वरदर्शनं तथाच लिगांदशाश्वमेधेश
 दृष्ट्यादृशहारातिथी दशजनमार्जितेः पापैरुपयुज्यतेनाज्ञसंशयः दशहरादशमीविधानं भविष्योत्तरकाशीखंडयो
 निथायांजागरेष्ट्यासमुपेष्ट्यचभाकितः मुष्ट्यैष्ट्यश्चनैवेष्ट्यैः फलैश्चदशसंस्तुया तथादीपैश्चवत्तुलैः पूजयेच्छुद्धया
 निवतः स्नात्वाभक्त्यातुजाह्वयंदशकृत्वाविधानतः दशप्रसूतिभिश्चैवतिलारसमिश्रवैजले सकुण्डिनमुद्रापि
 डान्दशोच्चदशसंस्तुया ततो गंगातटंरुदहंसारोम्येषवातथा गंगायां प्रतिसांक्रवत्तदयमाणस्वरूपिणीं संस्था

त्वपूजयद्वत्तदलाभमुदापच न्यतत्राप्यशक्तश्चाह्लात्पृष्टनवाभाव वक्ष्यमाणमन्नएकमुद्रात्पूजावशपतः
 नारायणमहेशं च त्रसांभारकरंतया भगीरथचवारीशंहिमवंतं नगेभरं शंधपुण्यादिभिः सम्यग्यथाशक्तिप्रपूजये
 त् दशप्रस्थतिलान् दद्याद्दशप्रस्थान्यवानपि प्रस्थः षोडशपलानि भूटिमात्रं पलं रसुतमिति महार्णवेभिधानात् म
 त्स्यकच्छपमंडुकमकरादिजले चरान् कारयित्वा यथाशक्तिस्वर्णेन रजतेन वा तदलाभमुत्तमयांश्वसंपूज्यकुसुमादि
 भिः गंगायाप्रतिपेदां च यदीशश्चैवात्र दाययेत् पूजयेद्गंगामंत्रेणानेन भाकितः गंगामंत्रश्च नमः शिवायै प्रथमं ना
 रायणैपदततः दशहरायै पदमिति गंगायै मंत्र एवै स्वाहातः प्रणवादिश्रमवोद्दिशाक्षरोमनुः उत नमः शिवायै नारा
 यणैपदशहरायै गंगायै स्वाहा मुनिर्व्यासो रयवैलंढः कृतिर्गंगा रस्य देवता त्रिवेदवन्निवाणाग्निनेत्रवर्णैः पङ्ककं अ
 रूपगंगामंत्रस्य वेदव्यासश्चपि कृतिः छंदो गंगादेवता गंगामंत्रस्यार्थविनियोगः ऋष्यादीन् शिरासिमुखे हृदये क
 नेण न्यसेत् विनियोगश्च सर्वांगे व्यापकत्वेन न्यस्तव्यः त्रिवर्हि वेदं वाणाग्निनेत्रवर्णैः पङ्ककं उत नमः १ शिवायै २
 नारायण्यै ३ दशहरायै ४ गंगायै ५ स्वाहा ६ इति पङ्कगन्यासः अथ ध्यानं उरुफुल्लामलपुंडरीकनिलया
 रुण्यै शिव्यात्मिका कुम्भे द्युभयतो यजानिदयतीश्वरी वरांलं कृता हृदयस्याशिशोखराखिलनदीशो णादिभिः से
 विता इयथापापविनाशितानकराभागीरथी साधकैः १ लक्ष्मणे दशशोनेन जुहुयात्सप्ततैस्त्रिलैः जयादि श
 किर्भयुक्तेषां त्रैमागीरथी यजेत् यजेच्च वसरे र्वगदले रुद्रं हरिं विधे सूर्योद्दिमाचलं मेनां भगीरथमपां पाति दलाभ
 तोमनि कुम्भं मंडुकमकरानपि हंसकारं दवांश्च क्रवाकान्सारसकानपि चतुरस्त्रैश्च ककुभसुर्यानायुधैः संयुतान्यजेत् एवं
 संसापितो मंत्रो भीष्टयच्छति मंत्रिणां वैष्णवशुक्लदशान्यातां विधेयै पणभजेद्दुधः दद्याद्दशान्यो विप्रभ्यो दश प्रस्थमिती
 स्त्रिलान् प्रस्थाः षोडशपलानि मुद्रिष्यान्ने पलं रसुतमिति इति मंत्रमहोदधौ अस्यागायत्री च नमः शिवाय विद्महे

नारायणैर्धामाहि तन्नो गंगाप्रचोदमात् अन्नगंगास्तोत्रमपि दशवार्ष्णेन तदुक्तं भविष्ये तस्यां दशम्यामेतच्चरतो ब्र-
ह्मगंजलोस्थित यः पठेद्दशकृत्स्नस्तु दुरिद्रो जापि चक्षमः सोऽपि तत्फलमाप्नोति गंगां संपूज्य भक्तिः इदं स्तोत्रं च प्रविप-
दादि दशमर्पयैतं दिनं द्वादस रूपपापघ्नीयं मतिशीलः । अथ दशहरा गंगास्तोत्रं काशीखण्डे तमः शिवार्चनं गार्धिशि-
वदार्चनमोत्तमः नमस्ते विष्णुरूपिण्यै ब्रह्मभूर्धनो नमः नमस्ते रुद्ररूपिण्यै शाकट्यै ते नमो नमः सर्वदेवस्वरूपि-
ण्यै नमो भेषजमूर्तये सर्वस्य सर्वव्याधौ नाभिपक्षे श्रेष्ठे नमो स्तुते रथाणुजं गमसंभूतं विषहं श्रेष्ठे नमो स्तुते सत्सारा वि-
पनाशि न्यै जावनायै नमो स्तुते तापञ्जितयमहं श्रेष्ठायै ते नमो नमः शांति संतानकारिण्यै नमस्ते शुद्धमूर्तये सर्वसं-
शुद्धिकारिण्यै नमः पापारि मूर्तये भुक्ति मुक्तिप्रदायि न्यै भद्रदायै नमो नमः भोगार्थैर्भोगदायि न्यै भोगवर्धयै ते नमो स्तु-
ते भद्राकि न्यै नमस्ते रतु रवर्गदायै नमो नमः नमस्ते लोकप्रभूपायै त्रिपथायै नमो नमः नमस्ति शुक्लसंस्थायै चक्षमावर्धये-
नमो नमः त्रिहुताक्षानसंस्थायै तेजोवर्धये नमो नमः नंदार्थैर्लिंगधारिण्यै सुधाधारारामे नमः नमस्ते विभ्वभु मृत्युयै-
रेवर्धये ते नमो नमः बृहर्धये ते नमस्ते रतु लोकधात्र्यै नमो नमः नमस्ते विश्वमित्रायै नमो नमः पुरावरयाताढ्या-
यै तारायै ते नमो नमः पूष्यै शिवायै च मुदपायै नमो नमः ॥ पाशजालनिकंतिन्यै अभिजायै नमो स्तुते शांतायै च-
वरिषायै चरदायै नमो नमः उत्सायै सुखजग्धै च संजीविन्यै ते नमो स्तुते ब्रह्मिषायै ब्रह्मदायै दुरितायै नमो नमः प्रणता-
र्तप्रभजिन्यै जगन्मात्रे नमो स्तुते सर्वापह्यतिपक्षायै मंगलायै नमो नमः शरणागतदीनार्तपरित्राणपरायणे सर्व-
स्यांति हेरे देवि नारायणि नमो स्तुते - निर्लेपाये दुर्गहं श्रेष्ठं दक्षायै ते नमो नमः परात्परपरायै च गंगो निर्वाणदायिनि गंगे-
ममाग्रतः पाहि गंगे मे देवि पृथतः गंगे मे पाश्र्वे योरे विगंगो त्वय्यस्तु मे स्थितिः आर्द्रौ त्वमेतमभ्ये च सर्वैर्द्वगंगं तं शिवे-
त्वं मे वमूलप्रकृतिस्त्वं पुमान् पर एवाहि गंगो त्वपरमात्मा च शिवस्त्वं जननः शिवे यद्ददं पठति स्तोत्रं शृणुयाच्छ्रद्धयापि

यः दशधा मुच्यते पापैः कायवाचिकमानसैः . रोगस्थो रोगतो मुच्ये त विप्रहृष्टश्च विपद्रतः . मुच्यते बंधनाद्वद्धो भीतो
भीते . प्रमुच्यते सर्वान्कामानवाप्नोति प्रेत्य चात्र दिवं जेतुं दिवं विमानमारुह्य दिव्यस्त्रं . पुरिर्वाजितः गृहे पिलिखितं
पस्य सदाति धति धारितम् नाहि चौरमभयं तस्य न सर्पादिभयं क्वचित् . ज्येष्ठमासि सिते पक्षे दशमी हरतु संयुता साहरे
द्विधियं पापं ययारेण संयुता तस्य इदं शान्ध्यामेतत्त्वस्तोत्रागाले रिष्यतः यः पठेदशकृत्वरतुदरिद्रो वापि चक्ष्मः सो
पितृफलमाप्नोति गंगां संपूज्य भक्तितः उपवासी वक्ष्यमाणैर्दशपापैः प्रमुच्यते सर्वान्कामानवाप्नोति प्रमुद्राणि ली
यते इति दशहरनांगस्तोत्रं अस्यां सितं वंधरामेश्वरस्य प्रतिष्ठापितत्वात् तत्र विशेषेण पूजाकार्या तदुक्तं स्कान्दे
तुमाहास्म्ये ज्येष्ठमासि सिते पक्षे दशम्यां बुधहस्तयोः नारायणं त्र्यम्बकं दशम्यां दशहराविधिः ज्येष्ठशुक्लैकादशी
गरुडपरहरम् रामो वै स्यात्पपा मासा शिवालिंगमनुत्तमम् इति ज्येष्ठशुक्लदशम्यां दशहराविधिः ज्येष्ठशुक्लैकादशी
निर्जला तत्र निर्जलमुपोष्यैव विप्रैः योजलकुंभान् दद्यादिति निर्णयः . उक्तं मदनरत्ने स्कान्देऽपि ज्येष्ठमासि त्र्यंशे
षया शुक्लैकादशी शुभा निर्जलं समुपोष्या जलकुंभान् सशर्करान् प्रदाया वे प्रमुच्ये ज्येष्ठमासि त्र्यंशे विष्णुलोकसमेतं तथा च
नारदीये ज्येष्ठशुक्लैकादशी च निर्जलं समुपोष्य तु उदयान् उदयं यावद्भस्करस्य हविर्जितम् प्रभाते कृतानिरयस्तुष्टौ
दशमामुपचारकैः इषीकेशं समभ्यर्च्य विप्रान्संभोज्य भाकितः चतुर्विंशैकादशीनां फलं यत्तरत्नमाप्नुयात् . अथास्याः
कथा भीमसेन उवाच भगवन् देवदेवेश वासुदेव जनार्दन एकादश्यां नभोक्तव्यमिति वेदविदो विदुः एकभक्तं नरा
क्रांमि चोपवासस्तु द्दुरतः शुक्रनामा तु यो वह्निर्हवर्तते जठरे मम प्रतिशंखं मुहूर्तं भोजनं क्रियते मया उपवासेन शक्रो
मिकर्तुं देव किनंदन तदहं किं करोमि हजपहेमादिकं हरे एतद्ज्ञात्वा कृपां कृण्वाममग्नये कृपया प्रभो धेनाखिलैकाद
शीनां त्रयेन फलमाप्नुयात् तद्भक्तैः समभाचक्ष्वभकोत्सितवमाधव श्रीभगवानुवाच सत्यं सत्यं त्वया वीरमभाये

कथितवेत्रः तद्वत्त्रिमितेयेनवत्सरकादशफलं उपपत्तिस्तुतासत्त्वभर्येदिवकरे अथवा मधुनरुथं कयाशुके
 कादशीभवेत् निर्जलानामसाधोकामहापातकनाशिनी उपवासस्तथस्तस्यां करोति जलवर्जितं तेनैवाश्रितिसन
 रावत्सरकादशीफलं दशम्यां नियमः कार्यादंतवाधनपूर्वकं एकादश्यां निराहारवर्ज्यामिवैजलं द्वादश्यां पा
 रण्यैव करिष्यामि जनार्दन व्रतेनानेन गोविंदशरणमिवाच्यते एकादश्यां निराहारशरवर्ज्यां गतरत्परः
 द्वादश्यां पूजयेद्वत्सयादेवं नारायणं हरिं मादाचदाक्षिणहस्ते खड्गश्चैव तदक्षिणं शयश्चामहस्ते तु वामे
 चक्रतपोमुखं निर्जलायां हर्षो केशो भक्तिभावेन पूजितः इह लोके शुभाभ्युत्पत्तिप्रदो भवति जलं यो वर्जयेन्मर्यादं नि
 र्जलैकादशीदिने फलं कोटिगुणं तस्य सुवर्णस्योपजायते यानारां कुस्ते भूतयानि जलैकादशीव्रतं चारुपुत्रप्रसूः सारुपा
 दूनं जन्मनि जन्मनि पूजयेत्परया भक्त्या गंधपुष्पादिभिः सदा देवदेव हर्षो केशसंसारार्णवतारकं उदकं भद्रदातव्यं द्वा
 द्वापय प्रयत्नतः नानावस्त्राभसंयुक्तः खोपा नहसंयुतः हेमरत्नैस्तथामुक्तमालयालंकृतो गले सितशर्करया युक्तस्तत्रै
 नमंत्रमुच्चरेत् सितशर्करया युक्तो हेमरत्नादिसंयुतः उदकं भद्रदानेन प्रयुतं भिक्षिकम् इमं भक्ष्यं समुच्चयं पटं दद्याद्वि
 जन्मने धेनुदानं तथा कुर्याद्यथा कविधिनारः योषिद्वा श्रद्धया भूमिपथेष्टफलं प्राप्नुयात् द्वादश्यां भोजयित्वा तु विप्रा
 न्दत्त्वा यदक्षिणां सकलैर्वायवैः सार्धं पश्चाद्भोजितवैस्वयं यद्दं कुरुते भीमानिर्जलैकादशीव्रतं स प्राप्नोति त्रैलोक्ये स न
 रैकादशीफलं माहात्म्यं श्रवणादस्य गोसहस्रफलं भवेत् तस्मात्कुरु सदा भोमनिर्जलैकादशीव्रतं इति पुराणसंग्र
 होक्ता निर्जलैकादशीव्रतकथा ॥ उं श्रयन्नेष्टुं क्लैकादशीव्रतकथा युधिष्ठिर उवाच श्रुता भोमानवाधर्मैर्वादि काश्च श्रुताश्च ते
 श्वमया श्रुताः द्वैपायनपथो द्विष्टान्वैष्णवकुर्महर्षि १ व्यास उवाच श्रुतास्ते मातवाधर्मैर्वादि काश्च श्रुताश्च ते
 कलौ पुगेन शक्यं ते वै कर्तुं जनाधिप सुखोपायमरूपे शंभुर्मैकं महाफलं ॥ पुराणानां च सर्वेषां सारं भूतं वदामि ते

एकादश्यां न भुंजीत पक्षयोः रुमयोरपि . एकादश्यां न भुंजेत्येनयाति नरकं तु सः . व्यसस्य वचनं श्रुत्वा किं पितोश्च पत्र
 वत् भीमसेनो महाबाहुर्भाति वाक्यमभाषत भीमसेन उवाच . पितामह न शकोह मुपवासकरोमि किं श्रतो बहु फलं ब्रूहि
 तमेकमपि प्रभो . व्यासं उवाच . दृपस्थे भिक्षुनस्थे केशु शक्ये कादशी भवेत् . ज्यैष्ठ्यासि प्रयत्नेन सोऽपोऽप्यजलवाज्जिता स्ना
 न्वाय मनैवैव वर्जयेन्नोदकबुधः . उपभुंजीत नैवाप्यद्वत भंगोऽप्यथा भवेत् . उदयादुदयं यावद्दर्जापि र्वोदकबुधः श्रम्यत्ना
 दवाप्नोति द्वादश्यादर्शान्नरः . ततः प्रभाते विमले द्वादश्यां स्नानमाचरेत् . जलं सुवर्णं दत्त्वा तु द्विजातिभ्यो यथाविधि भुं
 जीतकृतं कृत्यं स्तुत्राह्मणैः सहितो वशी . एवं कृते तु पुण्यं श्रीमसेन शृणुष्व तत् . संवत्सरस्य मध्ये तु एकादश्या भवति याः
 तासां फलमवाप्नोति नास्ति मे चात्र संशयः . अथ ब्रूतस्य यत्पुण्यं तस्मै प्राह जनार्दनः . एकादश्यां सिते पक्षे ज्यैष्ठ्ये द
 कर्वाजितं . उपोष्य फलमाप्नोति तच्छृणुष्व उकोदरः . सर्वव्रतेषु यत्पुण्यं सर्वतीर्थेषु यत्फलं . सर्वहोमेषु यत्पुण्यं तदस्याः समु
 पोषणात् . उपोषितास्तु ताः सर्व एकादश्या न संशयः . धनधान्यवहाः पुण्याः पुत्रारोग्यप्रदास्तथा . उपोषिता नरव्याघ्र
 इति सर्ववदामि ते यमदूता महाकायाः करालाः कृष्णपिण्डाः . दंष्ट्राश्च शरीराणि द्वाभ्यां चराः . न प्रयाति नरव्या
 घ्र एकादश्यामुपोषणात् . पीतांबरधराः सौम्याश्च क्रूररूपा मनोजवाः . श्रतकालेन यन्म्रेत वैष्णवा वैष्णवर्धितानुं . तस्मा
 रसर्वप्रयत्नेन उपोष्य जलवर्जितं . जलधेनुं तथा दत्त्वा सर्वपापैः प्रमुच्यते . इति हेमाद्रौ महाभारतके . निर्जलैकादश्यामा
 हात्स्य . अथ ब्रह्मवैवर्तपुराणे निर्जलैकादश्यामाहात्स्यं . भीमसेन उवाच . पितामह महाबुद्धिशृणु मे परमवचः . युधिष्ठिरश्च
 कुंतो च तथा द्रुपदं नदिनी . श्रुजुं नो न कुलं चैव सह देव रतैश्चैव . एकादश्या न भो कव्यं कदाचिदपि सुव्रत . ते मा ब्रूवति न
 त्पंहि मा भुंक्ष्व एवं उकोदर . श्रद्धां तान ब्रूवता तव भुक्षानुः सहा मम . दानं दास्यामि विधिवत् पूजायै . प्यामि केशवं भीमसेन
 वचः . श्रुत्वा व्यासो वचनमब्रवीत् . व्यास उवाच . यदि रवर्गो ह्यभीष्टस्ते नरकरत्याज्य एव च . एकादश्यां न भो कव्यं

पक्षयोरुभयोरपि भूमिसेन उवाच पितामहमहाज्ञा इकथयामितवापतः एकमकेन शकोह मुपवासंकुतो मुनेयेन वै प्राप्य
 तत्त्वगीतन्मेवदपथातथा दृकनामा तु योवाहिहिरसर्वदा जठरे मम अतीवा ब्रयं दशामितदा समुपशान्भ्यतितदेकं वदानि
 श्रिययेन भयोहमाश्रुपां व्यास उवाच उपस्थमिथुनस्थेयायदा चैकादशो भवतु व्यष्टेभ्यः सिप्रयत्नेन सोषोष्योदकवर्जि
 तातत्र स्नानाचमनादन्यद्वर्जयित्वोदकं बुधः माषकस्य सुवर्णस्य यत्र मज्जति वैमणिः एतदाचमनं प्रोक्तं पवित्रं कायशो ध
 नं उपयुजितान्यनुव्रत भंगो न्यथा भवेत् उदयादुदयं यावद्वर्जयित्वोदकं ततः अथ लनस्ममवाप्नोति ह्यदश द्वादशो फलं
 यत्र तदेव मिलेनातिदादश्यां स्नानमाचरेत्समुवर्णजलं दत्त्वा हि जातिभ्यो यया विधिं भुञ्जति कृतकृत्यस्तु द्वादशोः सहितो
 वंशी एवं कृते तु परपुण्यं भूमिसेन शृणुष्व तत् संवत्सरे तु यावत्प एकदशयो भवति वै तान् फलमवाप्नोति त्रैमेनास्ति
 संशयः इति मां के शवः प्राह शंखचक्रगादाधरः सर्वधर्मान्परित्यज्य मामेकशरणं ब्रज एकादश्यां निराहारः सर्वपापा
 ल्पमुच्यते इत्यथ शुद्धिकलीनास्ति संस्कारः स्मृता एव च वैदिकश्च कृतश्चास्ति प्रांसिद्धे कलौ युगे किंतु ते बहूनां केन
 वायुपुत्रपुनः पुनः एकादश्यां न भुञ्जीत पक्षयोरुभयोरपि एकादश्यां सिते पक्षे ज्येष्ठे नारयुदके विना पुण्यं फलं वाप्नो
 तितच्छृणुष्व ह कोदर सर्वार्थं पुनरुपसर्वदाने पुनरफलं तत्फलं समवाप्नोति ह्येकादश्यां एकादश्यां संवत्सरोपि याश्च
 र्मुः शुक्लः कृष्णः एकादश्यां उपोषितास्ताः सर्वाः स्मुरेकादश्यां न संशयः धनधान्यवहाः पुण्याः पुत्रारोग्यफलप्रदाः भूम
 दूता महाकायाः करालाः कृष्णपिंगलाः दंढया शस्त्रा रौद्रानां तप इयं तितेनरं पीतांबरधराः सौम्यद्रवकहस्ताः भवता
 जवाः श्रतकालेन येन मानवैर्बुधैर्वापूरैर्तस्मात्सर्वप्रयत्नेन सोषोष्योदकवर्जिता जलधेनुं तदादत्त्वा सर्वपापैः श्रमुच्य
 ते इति श्रुत्वा तदाच कुरुपांडवा जनेन य दयात्वमापि भूपाल सोपवाप्तोर्वैनहरेः कुरु सर्वप्रयत्नेन सर्वपापप्रशां
 तये स्वप्रेतदृश्यमानं यन्मदंतरगतं यत् न तस्य मम दोषोस्तु प्राप्योत्त्वामहं प्रभो भोदये परे हि देवे शानिर्द्विकुरु मे

द्युत इत्युच्चार्येत तेषामत्रमुपवासपरो भवेत् सर्वपापविनाशाय श्रद्धाभक्तिसमन्वितः मेरुमंदिरमात्रं स्थितो वा पुन-
 रस्य वा सर्वतद्ग्रसतां याति एकादश्याः प्रभावतः न शक्नुवतीत्येदं तु जलधेनुनराधिप सकां च नः प्रदातव्यो घटको
 वस्त्रसंतुतः तोषस्य नियमयोः स्यात् कुरुते वै स पुण्यभाक् पलकोटि सुवर्णस्य यामेयमेशनुते फलं स्नानं दानं जपहेमिन्द
 स्यात् कुरुते नरः तत्सर्वं चाक्षयं प्रोक्तमेतत्कण्ठेन भाषितं किंवापरे णधर्मणिर्जलैकादशीं नृप उपोष्य सम्यग्विविधै
 षण्वपदमाप्नुयात् सुवर्णमन्त्रं वा सांक्षियदस्यां संप्रदीयते तत्तस्यैव कुरु श्रेष्ठ सर्वं चाप्यक्षयमवेत् एकादशीं दिने चाक्ष-
 भुंके पापं संकेवलं इह लोके संबंढालो मृलोदुर्गतिमाप्नुयात् ये प्रदास्यंति दानानि द्वादश्यां यैरुपि पाता विशेपं
 स्मिन्ने पक्षे प्राप्स्यंति परमं पदं ब्रह्महामयप रतेपीणुरुद्वेष्टा सदा व्रती मुर्यते पातकैः सर्वे द्वादशीं यैरुपि पाता विशेषं
 द्राष्टुं कौतयेतिर्जलैकादशीं दिने यः कर्तव्यो नरैः स्त्रीभिः श्रद्धाभक्तिसमन्वितैः जलशार्पातुसंपूज्यो देवायै नु श्रुतं नमर्या प्र-
 त्यक्षवाकुरु श्रेष्ठ दूतये नुरथापि वा दक्षिणाभिश्च पुष्टाभिर्भिक्षाद्यैश्च पृथग्विधैः तोषणीयाः प्रयत्नेन द्विजधर्मभूतां वरं तु
 द्युभवंति वै क्षिप्रै रतुष्टैर्भोक्ष्यो हरिः आत्मद्रोहः कृतस्मै रतुष्टै रधानद्वयुपेक्षिता पापात्मानोदुराचारादुद्वारितेनात्र स-
 थयः कुलानां शतकचापि कुलातीततया शत आत्मना साहितं नीतं वा सुदेवस्य मंदिरं कूर्ध्वं द्विर्जगत्तरात्रौ यैरेपास्य-
 योपिता अन्नपानतथागावो वस्त्रशय्यासनशुभं कमंडलुतया क्षिन्नं दातव्यं निर्जलादिने उपानहौ यो ददाति पात्रभू-
 भिक्षिजोत्तमे समौ वर्णं नयनेन स्वर्गलोके मर्हयते यश्चेदृशुण्या द्रव्यया यश्चापि परिकर्तयेत् उभौ तौ स्वर्गं नीतार-
 नात्र कार्या विचारणा यत्फलं तन्निहत्या यां रद्वयस्ते दिवाकरे कृत्वा श्राद्धं लभेन्मर्त्यस्तदस्याः श्रवणादपि नियमश्च
 प्रकृतं व्योदितं पावनपूर्वक एकादश्यां निरहारां वर्जयिष्यान्मिषैः जलं केशवप्रोणनार्थाय अन्यदा च मनो हते द्वादश्यादेव
 देवेशः पुनर्नोपास्त्रि वि क्रमः गन्धपुष्पैस्तथ दीपैर्वारिभिः प्रियदधैर्नैः पूजयित्वा विधानेन मन्त्रमेतदुदीरयेत् देवदेव हयो

केशसंसारार्थवतारक उदंकमप्रदानेनयमपंरमाणति । ततःकुम्भःप्रदातव्याद्वाक्षुण्यःस्वशक्तिः साभवत्स
युगार्थमच्छन्नोपानयुगान्वितः दानानिचात्रदयानिजलधेनुर्विशेषतः भोजयित्वाततोविप्रान्स्वयंभुञ्जीत्वाऽन्यतः
एवंयःकृतेर्भामहादशीपापनाशिनी सर्वपापविनिर्मुक्तोपदणच्छननामयं ततःप्रभृतिर्भोनेनकृतंक्षिकोदशीशुभं
पांडवहादशीहोपालोकेन्यातावभवह इतिवह्नवैवर्तेऽप्यैषाहानिर्जलैकादशीमाहात्म्यम् अत्रनिर्जलमुपोष्यवि
श्वेभ्योजलकुम्भान्दद्यादितिनिर्णयाम्ते उक्तमदनरत्नेरैकादिकं ज्यैष्ठमासितपश्चध्याशुक्कादशीशुभानिर्जलसमुपो
ष्यान्नजलकुम्भान्सशर्करान् प्रदायविप्रमुस्त्येभ्यस्तापत्रयविवर्जितः विष्णोर्लोकमवाप्येहमोदतविष्णुसान्ध्यावि
धि एवमेतस्यामेकादश्यापुराणपुजलधेनुदानचोक्तं तत्प्रकारस्तुच्यतेहिमाद्रौ वसिष्ठवाच जलधेनुं प्रवक्ष्यामिभोय
तैदवयाप्रया देवदेवोहंपीकेशःसर्वेशःसर्वभावतः जलकुम्भेनरव्याप्रसुवर्णैरजतान्वितं रत्नगर्भमशेषैरुतप्राप्त्यै
र्धान्यैःसमन्वितं सितवस्त्रयुगाच्छन्नं दूर्वापल्लवशोभिं कृष्टमांसीमुरोशिरवालकामलकैर्युतं त्रियंगुपत्रसहितं सितव
स्त्रोपवीतिनं छन्नोपानत्समायुक्तं दर्भाविष्टरसंस्थितं चतुर्भिःसंयुतंभूपतिलपात्रैश्चतुर्दिशं स्थापितं दधिपात्रेष्वृत
क्षौद्रयुतंमुखे उपोषितःसमभ्यर्च्यवास्तुदेवंजनेश्वर पुण्यधूपेपहारैश्चयथाविभवमादतः संकटंष्य जलधेनुंचतंकु
भमभिपूज्यच पूजयेद्दत्तकं दत्तं जलमयं वधुधः पूज्यं संपूज्य गोविंदं जलधेनुं सवत्सकां सितवस्त्रधरः शान्तो वीतरागो
विमत्सरः दद्याद्विप्राय रज्जं दधीतये जलशायिनः जलशायी जगद्योनिः प्रीयतां मम केशवः इति चोच्चार्य भूना
यविप्राय प्रतिपाद्यतां अपकावाशिनास्थेयमहोरात्रमतः परं अत्रायं प्रकारः जलकुम्भमित्यादिकुम्भोजलकंलशः
सुवर्णरत्नयोः सुवर्णस्य शुगाकृतिस्त्वं रजतस्य च पुराकृतिस्त्वं तिलपात्राणां च मयत्वं दधिपात्रस्य कां रमयत्वं अग्नि
यतपरिमाणतयशोकिविधानं पंचरत्नानि धान्यानि यपरिभाषायामुक्तानि अत्र यद्यपि सामान्यतोपदेशः तथापि त

रसामान्यादिनरेपुतथात्वमिति न्यायादितरधेनुवदविरुद्धमर्थानुष्ठानं वेदितव्यं यथासुवर्णैर्यशुंगाकतिल्वरजतस्य
 सुराकतित्वं तिलपात्राणां ताभ्यमयत्वं दधिपात्रस्य कांस्थमयत्वं चानुसंधेय तथा धान्यानि पार्श्वद्वये कुष्ठादीनि द्राण
 देशे प्रियंगुपात्रं श्रवणे यज्ञोपवीतेशिरःस्थाने स्थोपयेत् वरसोपि चतुर्थीशेन धेनुवत्कार्थः क्वचित् पूजयेद्भस्मकत
 द्रव्यकृतघृतमयवुध इति पाठाद्बलघृतयोर्विकल्पविवागभ्यस्तं कृष्णाजिनचतुर्हस्तं प्राग्भवीवधिन्यसिद्धवि गोमयेनोपलि
 सायां दर्भानरतीर्य सर्वतः लब्ध्वेण कान्तिनंतद्भद्रस्य परिकल्पयेत् प्राङ्मुखीं रथापयेद्धेतुमुदक्पादांस्वत्सका एण
 कान्तिनकृष्णाजिन प्राङ्मुखीं प्राक्शिरसमिदं यथः तदुत्तरेण वत्सोपित्वैव परिकल्पनीय इति मत्स्यपुराणे प्राग्बहु
 डधेनुवदभद्रव्यं परिमाणोऽथ तच्च उत्तमानुडधेनुः स्यात्सदाभारचतुष्टय वत्सभारेण कूर्वातभाराभ्यामभ्यमस्मृ
 ताः श्रधंभारेण वत्सस्यादयह वित्तानुसारत भारस्तु तुलास्त्रियां पलशत भारः स्याद्विशतिस्तुला इति वचनाद्विशति तु
 लापरिमितयह वित्तानुसारत इति श्रद्धोत्तममभ्यमादिकल्पनानि जवित्तानुसारतः कर्तव्येत्यर्थः अथ प्रयोगः कर्त्ता
 देशकालौ संकीर्त्य मुक्तधेनुदानमहं करिष्ये इति संकल्प्य गणेशपूजनं पुण्याहवाचनमाचार्यवरणं ब्रह्मवरणं वक्
 त्वाचार्यः स्वयं भूशुद्धादिकुर्यात् तत्रक्रमः यद्वज्रसंस्थितं भूतमिति स्तितसर्पपान् विकीर्तय शुचीवोहवैत्यभिभूमे
 संशोध्य समे भूजदेशे गोमये पलितायां भूमौ दर्भानरतीर्य तदुपरि श्रीहि यवगोधूमकं गुप्तसर्पपमापमुद्रकृष्णाणि ग्रान्य
 दान्यानि यथाप्रमाणपार्श्वद्वये निवाप तत्र कुंभं सजलं दर्भं विधरिष्यत् सुवर्णं रजतं चितरत्नगर्भं दुर्वापलवशोऽभितं
 सितवस्त्रपुगाच्छन्नं चतुर्दक्षितलपात्रोपेतं सच्छन्नं सोपानतर्कं संस्थाप्य मुखव्रदेशे दधिघृतक्षौद्रं सहितानि श्रीणि पात्रा
 णि विन्यस्य द्राणदेशे कुष्ठमंसीमुरोशीरामलकादीनि न्यस्य प्रियंगुपात्राणि श्रवणयोर्विन्यस्य शिरसि यज्ञोपवीतानि
 धाय द्राक्षां फलेक्षणं सितकंबलं गलकंबलां तांश्च ककुषुष्ठांसितचामररोमांश्च विद्रुमश्च युगोपेतां इंद्रनीलतारकां नव

नैतस्त्वनां किं तं शोभनं पुच्छां कां स्पृहां स्वर्णशृंगाभरणेषु तं नानाफलरूपवतयुकां गंसि वत्सं संपाद्य
आगावोऽत्रासन्नितिसूकपठनेतरं सवत्सायैव नेनम इत्यत्राप्यत्राप्यतिष्ठं कृत्वा मनोज्ञ्यतिरिति त्रिधा तेषां पूर्वकं संपूज्य
पुष्पांजलिं गृहीत्वा त्रिः प्रदक्षिणीं कृत्वा प्रार्थयेत् यालक्ष्मीः सर्वभूतानां यावदेवेष्ववशिष्यता धेनुरूपेण सादेवी मम प्रापं व्यपेह तु विष्णोर्वंशसि यालक्ष्मीः
प्रपच्छतु देहस्थया पाच रुद्राणां शक्ररयसदा प्रिया धेनुरूपेण सादेवी मम प्रापं व्यपेह तु विष्णोर्वंशसि यालक्ष्मीः
स्वाहा याच विभावसौ चंद्रां केशकशकिर्ध्या धेनुरूपेण सादेवी मम प्रापं व्यपेह तु विष्णोर्वंशसि यालक्ष्मीः
पार्थिवोऽप्यलानां साधुनंदरदास्तु मे स्वयात्त्वपितृमुरुपाणां स्वाहा यज्ञभुजं तथा सर्वपापहरा धेनुरस्तस्माच्छातिं प्रय
च्छ मे एवमाभं ज्यता धेनुं ब्राह्मणाय निवेदयेत् अत्रैव दानप्रयोगः अथ अमुकस्मिन् काले अमुकगोत्रोऽहममुकशर्मा
ऽमुककामः अमुकगोत्रायामुकशर्मेण ब्राह्मणाय इमां जलधेनुं सर्वोपरस्करणवर्त्ता यथोक्तवरससाहितं विष्णुर्देवता
तुभ्यं संप्रददेनमम देवस्य दारुद्राय गामित्यादि ब्राह्मणस्तु पुच्छदेशे गृहीत्वा त्वत्स्वित्कुर्यात् कश्चिदकस्माद्भद्रात्का
मः कामायादात्कामो दाता कामः प्रतिगृहीता काम समुद्रमाविशत्कामेन त्वया प्रतिगृह्णामि कामैतत्तदृष्टिरसि ध्या
स्वात्तदा तुष्टां धीं देवा प्रतिगृह्णातु इतः का पस्वतु तं पठेत् ततोऽक्षिणादानं ततो गोपुच्छे तं पृण कृत्वा गोस्वतं कुर्या
त् गवामगोपुतिष्ठं ति भुवनानि चतुर्दश यस्मात्तस्माच्छिवमेतस्यादिह लोके परञ्च गार्वांशे अग्रतः संतुगावो भे संतुष्ट
तः गावः शिरसि मे नित्यगवांसं धेव सां स्पृहं पंचगावः समुत्पन्ना मध्यमाने महोदधौ तासां मध्ये च यानं दातारूपे देव्यै
नमोनमः कर्मपरमेध्वरार्पण कृत्वा ब्राह्मणाणां भोजयित्वा स्वयं भोजनं कुर्यात् इति जलधेनुं दानाविधिः अथ घृतधे
नुं दानाविधिः वासिष्ठवाच तिलाभावे त्र्यधृतधेनुं प्रयत्नतः येन भूपविधानेन तदिहैकमनाः शृणु वासुदेवं जगन्नाथं
घृतक्षीराभिषेचनैः संपूज्य पूर्ववत्पुष्पैर्गंधैः प्रपूयादिभिर्नैवैः श्रोत्रोरात्रोऽपि तोभत्वाऽत्राभिः प्रयत्नतः चैवं घृतां चिपजगन्नाथ

देवदेवनमोस्तुते इतिस्तुतिः गव्यस्यसार्पिषकुम्भेषुप्रमालाविभूषितं कंस्यपिधानसंयुक्तं सितवस्त्रयुगेनच हिर
 प्यगर्भसहितंमणिविद्रुममौक्तिकैः श्वन्नपलसहस्रपरिमाणः कुम्भः द्वादशपलाधिकानि पचशतपलानीतिकेचित्
 कंस्यपिधानसहितं कंस्यपात्रपिहितं मध्यवार्त्तनाहिरण्येनसहितमित्यर्थः मणिविद्रुममौक्तिकैः सहि
 तमितिशेषः इक्षुवाष्टिमयान्पादानुरानुरौष्यमयांस्तथा सौवर्णेचाक्षिणीकुड्यातृशृणोषागुरुकाष्ठके श्वन्न
 सुवर्णादेरनुदितसस्त्रपतयापयाशक्तिविधानं सप्तधान्यमयेपार्थिवजोर्णनचकवलं कुड्यातुरुष्कपूर्वैर्द्राणफल
 मयान्स्वतनान् तद्वच्छर्करयाजिह्वानुडक्षरिमग्रभुखं पत्रोर्णधौतक्रौक्षेयम् तुरुष्कः सिलहकः सिलारसतिप्रसिद्धक्षौ
 मसुश्रेणलंगूलैरमाणि सितसर्पपैः ताव्यपात्रमयं पृष्ठकुड्याच्छब्दास्मान्वितः इदंस्वरूपांसं कल्प्यवृत्तधेनुंनराधिप
 तद्वत्कल्पनया विद्वान्वृत्तवरसंप्रकल्पयेत् तद्वद्देनुवत्खरशृणादियुक्तिमित्यर्थः सचेधनोश्चतुर्थमंगानकचैवः तद्यवि
 ब्रम्भहामांगमनसैवधृताधिपं कल्पयित्वाततस्तरमैप्रपतः प्रीतिप्रादयेत् एतांमनोपकारायग्रहणोपबद्धिजसत्तम
 द्रीयतांसमदेवेशोवृताधैः पुरुषोत्तमः इत्युदाहृत्यविप्रायदद्याद्वितुंनराधिप स्फेदपुराणेष्वंशमंत्रः धृतगावःप्रसूयते
 धृतभूमौ प्रातिष्ठितं धृतमग्निश्चदेवाश्चधृतंमैसप्रग्रहतामिति विष्णुधर्मोत्तरेतु धृतमग्निधृतं सोमस्वनमयाः सर्वदेवताः
 धृतधेनुप्रदानेनसर्वास्तुष्यतुदेवताः धृतरत्नसुवर्णानां सम्यक्कल्पनपाकृतां दत्तैकरात्रिरिषत्वातुष्टवाहारोत्तराधिप
 मन्वते सर्वपापेभ्यस्तथादानफलशृणु धृतक्षीरवहानयोयत्रपायसकर्ममाः तेषुल्लेकेषुसर्वेषुसुपुत्रेषूपज्जा
 यते पितृनुर्धनयेत्स्वर्भापुरुषारतस्ययेष्यधः तांस्तेषुतृपल्लेकेषुसंनेय्यइस्तकल्मषः सकामानाभि
 भंत्युष्टः कथिताह्यसत्तम विष्णुलोकनरायातिनिष्कामां धृतधेनुदाः धृतमग्निधृतं सोमस्वनमयाः सर्वदेवताः
 धृतप्रपच्छतां तृक्षाभवंः पल्लिल्लदेवताः सुवर्णमजदक्षिणा श्रुक्तदक्षिणेपु तस्यप्रयाशाकि चिहितत्वांश्च कृष्ण

जिनादि साधनकं तु जलधेनुवत्कार्थं शोभति पूर्ववदेव अस्याऽप्योगादिकं जलधेनुवत् इति विष्णुधर्मकोष्ठतथेनुवि
 धिः अस्यामेव राघवदादशीव्रतं तत्र द्वादशीशब्देन एकदशेयवग्राह्या दुर्वासोऽववाच उग्रैर्मन्त्रेभ्यमेवमवसक
 र्त्तव्यविधिनानरः अर्चयेत्परमदेवं पुष्पैर्नानाविधैः शुभैः ह्येनमोराघवयेति पादौ पूर्वप्रपूजयेत् त्रिविक्रमायेति कटि
 धृतविभवाय चोदरं उदरं संवत्सरायेति कटि संवत्सकाय च सर्वास्त्रधारिणे वा ह्युभयमवजराङ्गके सहस्रशिखरसंभ्यर्च्य
 शिरस्तस्य महात्मनः अञ्जराङ्गके शंखचक्रे एवमभ्यर्च्यैव विधिवत् प्राग्वत्कुम्भं प्रकटयेत् प्राग्वद्वस्त्रयुगाच्छौभौसौ
 वर्णौ शमलक्ष्मणौ प्राग्वन्मन्त्रस्य प्रतिमावत् अन्त्योऽस्वरूपं तथा च विष्णुधर्मोत्तरे रामोदाशरयिर्मौलीराजलक्ष्मणल
 क्षितः मौलीमुकुटवान् भरतोलक्ष्मणश्चैव शत्रुघ्नश्च धनुर्धरः तथैव ननं कर्तव्याः कर्तुर्मौलिविवर्जिता इति अर्चयित्वा
 विधनिनम्रमतिब्राह्मणा यतौ द्वातव्यैर्मनसा कामनीहता पुरुषेण तु प्रीयतामिराघवो यरामो लक्ष्मणसंयुतः अपुत्रे
 ण पुराष्टशेराज्ञादशरथेन तु वसिष्ठः पुत्रकामाय प्रोवाच परमादृतः इदमेव विधानं तु कथयामास तं हि जाः प्राग्रहरयं
 विदित्वा तु स राजां कृतवानिदं तस्य पुत्राः स्वयं जातो रामास्यो मधुसूदनः चतुरंशोऽप्यभूद्विष्णुः परितोषान्महामुने
 तद्वैहिकमास्याते पारत्रिकमन्तः शुण्ण दिव्यान्भोगान्भुञ्जते स्वर्गसंस्थो पावोच्चद्रादशचद्विद्वि संस्थाः अतीत्य कालं पुन
 रेत्यमर्यै राजाराज्ञा जायते यज्ञयाजो दशचद्विद्वि संस्थाः पश्चतुर्दशद्रादित्यर्थः नश्यति पापा निवतस्य पुंसः कामानवाप्नो
 नियथासमीहन् निःकाम एतद्भूतमेव चार्त्वा प्राप्नोति निर्वाणपदं स्थिरं तव इति वारहाहपुराणे धरणीव्रते पुण्यैष्ठशुक्का
 दशराघवदादशीव्रतं इति निर्जलैकादशीविधिः समाप्तः उग्रैश्च शुक्लादशराघुमुनाज्ञानं भविष्यपुराणे यमुनास
 लि लेखात्वा पुरुषो मुनिसत्तम उग्रैश्च मास्यमलेपे द्वादशराघुमुपासकत्वं समभ्यर्च्यैव्युतं सन्त्यक्मथुरायां समाहि
 तः अश्वमेधस्य पञ्चरात्रोत्पत्तिकल्लं अत्रैकादशराघुमुपासो द्वादशराघुमर्चनमिति नारदीये द्वादशराघुयैष्ठ

शुद्धापां पूजायित्वा त्रयक्रमेण ध्यात्वं मधुरावाद्यकरकां वानवदधत् दद्याद्वा द्वे जायतत्पृश्नादं कर्मकं समाचरत् त्रतना
 नेन संतुष्टो देवदेवास्त्रिविक्रमः ददाति विपुलान्भोगान्स्वतो मोक्षं च नारदः ज्यैष्ठ्यशुक्लत्रयोदश्यां दौर्भाग्यशमनं व्रतं नार
 दीये ज्यैष्ठ्यशुक्लत्रयोदश्यां दौर्भाग्यशमनं व्रतं तत्र सत्त्वात्वा न दीतो ये पूजयेच्छुभे देशे श्वेतमंदारमकैवाकरवीरचरकं
 निरीक्ष्य गगने सूर्यं प्रार्थयेन्मंत्रतस्तथा मंदारकरवीरार्का भवतो भास्करां शशाः पूजिता मम दौर्भाग्यं नाशयंतु नमो
 स्तुतुवः इत्यर्थो च यने भक्त्या वर्षे वर्षे दुष्प्रजं नश्यति तस्य दौर्भाग्यं नाशकार्यं विचारणा भविष्योत्तरेऽपीदं व्रतमुक्तं
 धिषिर उवाच ब्रूहि मे षट्शार्दूलव्रतं गंधविनाशनं कृतं यद्वतिरेगं च दौर्भाग्यशमनं तथा श्रीकृष्ण उवाच इमं प्रश्नं पु
 रापार्थजातं कर्णमहामुनिः षष्टेरान्न्यामहामत्यासम्प्रापि कालं मंदया कथयामास सप्रश्नमुपविष्टा शृणोति सा देवी
 कृतं जालिपुटजातं कर्णवद्व्रतं ज्यैष्ठ्यमासि सितपक्षे त्रयोदश्यां युधिष्ठिर गत्वा पुण्येन दीतो ये पूजयेच्छुभे देशे श्वेत
 मंदारमकैव करवीरचरकं निर्वच सूर्यदेवस्य वक्त्रं भद्रं तं तथा दीपनैवेद्यपुण्याद्यैर्मंत्रेणानेन पांडव निरीक्ष्य गग
 ने सूर्यं जालात्वा हृदि समुच्चरेत् सूर्यं च श्वेतमंदारश्वेतार्काकं समप्रभं करवीरनमस्तुभ्यं निवदुक्ष नमोस्तुते इति योभ्य
 च येन तया वर्षे वर्षे षष्ट्यब्दं नरः वर्षं व्रतं नृपश्रेष्ठ नारी वा भर्तुं संयुता तस्याः शरीरे दौर्गन्ध्यं दौर्भाग्यं च न जायते न सा पत्यु
 भवेच्छोकेन वंध्यात्वं ध्रुवं लभेत् जायते तीव्रसौभाग्यं मर्त्यं खिदुर्लभं नृप कथितं याश्चरिष्यंति गंधदौर्भाग्यं नाशनं स
 र्वपापविनिर्मुक्ताः सुखं वत्स्यंति मातरः निर्वंः सिता कंकरवीरलताः स पुण्यायाः पूजयति कुसुमाक्षतदीपदातैः तः सर्वं
 कामसुखवृद्धिं स सृद्धिं भाजो दौर्भाग्यदो परहिताः सुभगा भवन्ति श्रवदुक्षत्रयाश्चिद्वक्षोऽधिक इति नारदायादिशेषः
 ज्यैष्ठ्यशुक्लत्रयोदश्यां पंचतपस्त्वं रुद्रव्रतं नारदीये ज्यैष्ठ्यशुक्लत्रयोदश्यां दिवा पंचतपस्तिशा मुखे देदेह्ये मधुं रुद्रव्रत
 मिदं स्मृतं ज्यैष्ठ्यपूर्णमासमन्वादिः सा च पूर्वार्द्धे णिकीया ह्येति मन्वादिर्निर्णये आदिष्वपुराणे ज्यैष्ठ्यमासि तिलान्

दद्यात्पौर्णमास्यां विशेषतः अश्वमेधस्य यत्पुण्यं तन्नाश्रयते न स शयः विष्णुरपि ज्यैष्ठ्येष्टायुतांचित्स्याच्छ्रौत्रोपान
 हदानतः नरो नराधिपत्यमाप्नोतीति हेमाद्रौ ज्योतिषे श्रत्रयोगविशेषः ऐन्द्रे गुरुः शशः चैव राजापत्येयविरस्तथा
 पौर्णिमा ज्यैष्ठ्यमासस्य महज्यैष्ठ्यप्रकारिता अपरं केवामनपुराणे ज्यैष्ठ्याकिं भवदुर्निचताल्लवतंस च दन त्रिविक्रमस्य
 श्रौत्यर्थं दत्तव्यं ज्यैष्ठ्यमास्यापि अथास्यां पौर्णिमायां वटसा विजोव्रत इयं च पूर्वविद्धा कार्या पूर्वविद्वान्कर्तव्या श्रमाव
 स्याच्च पौर्णिमा वज्रं यित्वा मुनिभ्येष्ठसा विजोव्रतमुत्तममिति ब्रह्मवैवर्ते वैजयिंस्त्विति पर्वदासादृष्टादशनाडीवधो वटसा
 विजोव्रतातिरिक्तपरः इयं च यद्योदशीमारभ्य पूर्णिमांतं यावच्चित्राक्षरूपं तथा च स्कादभविष्ययोः ज्यैष्ठ्यमाससि ते पक्षे
 ब्राह्मण्यं राजर्नमुखे व्रतं विराजन्मुहिर्यत्वं होराश्रयतो भवेत् इत्युपक्रम्य श्रौत उपलब्धं तं ज्यैष्ठ्यमाससि ते पक्षे पूर्णि
 मायांतथा व्रतं चार्णपुरामहाभक्त्या कथितं ते मयानयेति धर्म उवाच नाराया विधवावापि स पुत्रा पुत्राजिता सम
 तु कास पुत्रावाकुट्या हतमिदं शुभं ज्यैष्ठ्यमासितु सं प्राप्ते पौर्णिमास्यां पतिव्रता स्नात्वा चैव शुचिर्भूत्वा नियमं कारयेत्
 तः निर्णयाम्यते भविष्ये च अमायां च तथा ज्यैष्ठ्ये वटमूले तथा सती विराजो योगिता तत्र व्रते नानेन पूजयेत् इति
 अथ व्रतविधिः आचम्य मासपक्षशुद्धिरूपं मम भर्तुः पुत्राणां च पुरारोम्य प्राप्ते जन्म जन्म न्यवैधव्यं प्राप्य धैचसां वि
 शोव्रतमहकरीष्ये इति संकरूप्य वटसेवनमंत्रः वटसि चामिते मूलं सलिलैरुपहतोपमैः सूत्रेणैव ध्वं दभं तथा गंधपु
 टपाक्षतैर्धजेत् डोममो वै वटायोति धामयंती प्रदाक्षिणं भक्त्या दत्तं धर्मराज सा विजि प्रातिष्ठत्तां पायं भक्त्या म
 याह ततो यं फलपुष्पसमन्वितं अर्घ्यं गृह्णाण सा विजि ममास्य व्रतसिद्धये अर्घ्यं सुगंधिसहक पूर्णसुरभिस्त्वा दुशीत
 ल स्वपत्न्या सह सा विचि कुरु पद्माचमनीयकं श्रद्धेः पंचाभ्युतः स्नानं मया भक्त्या प्रकल्पितं मंदाकिन्याः समानीतमुदकं
 च सदा प्रियं सा विज्यैनमः धर्मराजाय च नमः इति सर्वत्र पूजामंत्रः आचमनं सूक्ष्मतंतुमय वस्त्रं कार्पासेन विनि

मितं सावित्रिसत्यवत्कर्मयादत्तप्रगृह्यतां इतिवस्त्र सावित्रिसत्यवत्कर्मराजसुरेश्वर सावित्रिब्रह्मणासा
 द्मुपवीतं प्रगृह्यतां इत्युपवीतं कुंकुमगुरुकर्पूरकरतुरीरोचनान्वितं चंदनेतमयादत्तं सावित्रिप्रतिगृह्यता चंदनं अ
 क्षताश्चसुरश्रेष्ठंकुंमकाः सुशोभनाः मयानिवेदिता मत्प्रागृहाण परमेश्वर इत्यक्षताः मात्प्रादीनि सुगंधीनि मा
 ल्यप्रादीनि वैश्रभो मया हतानि पुष्पाणि पूजार्थं प्रतिगृह्यतां पुष्पाणि अशंगपूजा सावित्र्यै प्रादीपूजयामि प्रसा
 वित्र्ये जेय. कमलायताश्चैकटिभूतधात्र्ये उदरं पू- ब्रह्माप्रियाधेश्वरः. अथ ब्रह्मसत्यवतोरंगपूजा धात्रे नम. प्रादी
 ज्येष्ठा यदरं- परमेश्वरिने गृह्यतां. अक्षिरूपाय कटिपू. वेधसे ऊरू. पद्मनाभाय हृदयं. सुमेधसे कट. हिरण्यगर्भा
 यमुखं. ब्रह्मणो गिरः विष्णवे सर्वगं पूजयामि देवदुमसमुद्भूतः कालगुरुसमन्वितः आद्वेयोयं महाधूपः सावित्रि
 प्रतिगृह्यतां धूपं चक्षुदं सर्वलोकानातिमिरस्य निवारणं आर्त्तकथं कलितमत्प्रागृहाण परमेश्वर. दीपं अन्नं च तु
 विधत्वा दुरसै. पद्मभिः समन्वित भक्ष्यभोज्यसमायुक्तैर्वेधं प्रतिगृह्यतां नैवेद्यं पूर्णफलं महादिव्यं नागवल्लीदलै
 र्धृतं खदिराचूर्णसहितं तांबूलं प्रतिगृह्यतां तांबूलं हिरण्यगर्भगर्भस्थे मर्जीर्जविभावसोः अन्नं तु पुण्यफलदमतः
 आर्त्तप्रयच्छ मे इति दक्षिणा सावित्री च प्रसावित्री सततं ब्रह्मणः प्रपे जगत्पूज्ये जगत्प्रातर्वेद्याः त्रिवरदे नम. सावि
 त्रित्वं यथादिविचतुर्धं प्रतापुषं प्रतिगृह्यासि गणितं नमदेवितथा कुरु सावित्री च प्रसावित्री सततं ब्रह्मणः प्रपे पूजि
 तां सिद्धिर्जैः सर्वैः स्त्रीभिर्भुनिगणैरतथा त्रिसंध्यं देवि भूतानां वेदनीयासि सुव्रते मया दत्ता च पूजेयं त्वं गृहाण नमो रजते
 इति पुष्पाजालं दत्त्वा ततोऽर्घ्यं दद्यात् उक्तां पूजं केदं विस्वर्दुःखनिवारिणि देवि मातर्नमस्तुभ्यमवैधव्यं प्रयच्छ मे प
 ति व्रते महामागे चाद्रिजातेशु चिरमिव दृढव्रते दृढभवे सर्वदा प्रियवादिनि श्रवैधव्यचसौ भाग्यं देहि त्वममसुव्रते पु
 जायैः त्र. श्रमोऽस्त्यच गृहाणा र्घ्यं नमो नम इत्यर्घ्यं दत्त्वा प्रार्थयेत् सावित्री ब्रह्मगायत्री सर्वदा प्रियभाषिणि तेन

सत्त्वेनमांपाहिदुःस्वसंसारसागरात् त्वगौरेत्वंशुचिगौरेत्वंप्रभचंद्रमंडले त्वमेवचजगन्माताः।।मुद्धरवानने
 यन्मयादुःकृतंपूर्वकृतजन्मशरीरपि भस्मीभवतुतत्सर्वमवैधव्यचंदेहिमे अविद्योगोयथादेवसावित्र्याः।।सहितस्त्वव
 अविद्योगस्त्वधारमाकंभूयाज्जन्मनिजन्मनि इतिप्रार्थना इतिपूजाविधिः 'अथकथारुकांदे सनत्कुमारउवाच कु
 लश्रीणांश्रुतंदेवमाहात्म्यंचतथैवहि अर्धैष्यथकरंश्रीणांपुंजपयैत्रप्रदं वद ईश्वरउवाच आसिन्महैपुधर्मज्ञः।।नपिपर
 नधार्मिकः नाल्माचांथपतिर्वीरैर्वेदवेदांगपारगः अनपत्योमहात्राह्नुःसर्वैश्वर्यसमन्वितः।।सपत्न्योकरत्नपूरुतेपेसस्मना
 राधतेतंपः सावित्रीचप्रसावित्रीजपन्नास्तेमहामनाः जुहोतिचैवसावित्रीभक्त्यापरमयायुतः तत्तरनुष्ठानसावि
 त्रीसादेवीद्विजसन्तम 'सावित्र्यहवतदिदेवोतस्य।।दर्शनमागता तांनुदृष्ट्वाजगद्दंष्ट्रांसावित्रीचनृपोत्तमः प्रणिपत्यनु
 पोभक्त्याप्रहृष्टेनंतरांमना तंदृष्ट्वापतितभूर्मातुष्टादेवीजगादह तुष्टाहंतवरार्जुंद्रवरंवरयसुन्नत एवमुकस्तया
 राजाप्रसन्नांत।।मुवाचह अतपर्येहहंदेविपुत्रामिच्छामिशोभनं तान्यंदृष्ट्वामिसावित्रीपुत्रमेवजगन्मये अन्यद
 स्तितसमर्थमेक्षितौयश्चापिदुर्लभं प्रसादात्तवदेवेशितत्सर्ववियतेष्टहे एवमुक्तातुसादेवीप्रत्युवाचनराधिपं पुत्रस्ते
 नास्तिराजेंद्रकंथैकतेभविष्यति कुलद्वयंतसार।।जगुंद्धरिष्यतिभामिनो नन्नास्माराजशार्दूलतस्यानामभविष्य
 ति इत्युक्तांतुनिश्रेष्ठराजानंद्रक्षणाप्रिया अंतर्धानंगत।।देवीससंतुष्टोमहीपतिः ततः।।कतिपयाहरसुतस्यराज्ञी
 मर्हिभुजः ससत्त्वासुपुत्रेकन्यांपूर्णैकालेमुखायच रावित्र्यानुष्ठयादत्तासावित्र्याजसयातथा सावित्रीतेनवरदात
 स्यानामवभूवह राजतेदेवगर्भाभाकन्याकमललोचना ब्रह्मतेवमुनिश्रेष्ठचंद्रलेखेवचांधरे सावित्रीब्रह्मणोवैसाश्री
 रिवायतलोचना तांदृष्ट्वाहेमगर्भाभारजाविंतामुपेधिवान् अयाच्यनानाचवरैरूपेणाप्रतिमाभूवि तरुयारुपेण
 तैसर्वैसत्तिरुद्धामर्हिभुजः ततः।।सराजासंचित्यउवाचकमलेक्षणां पुत्रिप्रदानकालस्तेयाचतेनैवकेचन स्वयंवर

यद्वयत्वं पतिर्गुणसमन्वितं मनः प्रलहादनकरं कुलेनाभिगुणेन च इत्युक्तात्। स राज्ञेन्द्रोद्वहामार्यैः सहैव तां वस्त्रा-
 लकारसहितं। धनरत्नैः समन्वितां विसृज्य च क्षणं तत्र यावत्तिष्ठति भूमिपः तावत्तत्र समागच्छन्ना रदो भगवान्। धिः सं-
 पूज्य च ततो राजान्। अर्घ्यपाद्येन तं मुनिं आसने सुखमासीनं प्रोवाचेदं द्विजोत्तम पावितो हं वया विप्रदर्शनं नाद्य नारद-
 यावदेवं वदन् राजा तावत्सामलं क्षणा आश्रमादागता देवी वद्वामार्यैः समन्विता आभिवाद्य पितुः पादौ वदं-
 सामुनिततः नारदेन तुष्टा सा हृष्टवा प्रोवाच भूमिपम् कन्येयं देवगर्भाभाकिमर्थं न प्रयच्छसि वरायत्त्वमहावा-
 हो वरयोग्यापि सुंदरी एव मुकुरत इतो न मुनिनाराजसत्तमः उवाच तां मुनिवाक्यमुनिनार्थेन प्रेषिता आगते यं वि-
 शालाक्षी मया से प्रेषिता सती अन्यथा च हृतो भर्ता पृच्छत्वं मुनिसत्तम सा पृष्टा तेन मुनिना तस्मै ठया च हृभामिनी आश्र-
 मे सत्यवाश्रामद्युमत्सेन सुतो मुने भर्तृत्वेन मया विप्रहृतो सौर जनंदनः नारद उवाच कष्टकृतमहाराज दुहिजातव-
 सुवतः श्रजानं पृष्टतो भर्ता सत्यवानिति विश्रुतः सत्यं वदत्यस्य पिता सत्यं माता प्रभाषते स्वयं सत्यं प्रभाषते स-
 त्यवानिति तेन सः तथा चाश्र्या प्रियास्तस्य श्रथैः कीदृति मारमयैः चित्रेषु च लिखत्यश्र्यां श्रिजा श्रद्धति चोच्यते
 रूपवान् गुणवान् श्रैव सर्वं श्रास्त्रविशारदः न तेन सदृशो लोके कियते चेह मानवः सर्वैर्गुणैः संपूर्णो रत्नैरेव महार्णवः
 एकोदं पोमहान स्य गुणानां वृत्त्यतिष्ठति संवरसरेण क्षीणा पुद्गल हं गकारिष्यति अश्रय पतिरुवाच अन्यं वरभद्रं ते
 वरं सा विजिगम्य तां विवाहस्य तु कालोप्यं वसति शुभलोचने सा विप्र उवाच नान्यमिच्छाम्यहं तत्तमनसापि वरं विभो
 यो मया वृत्ततो भर्ता समेनान्यो भविष्यति विचित्य मनसा पूर्वं पृथ्या द्वाचं समुद्धरेत् क्रियते च ततः पृथ्यात् शुभवायादि-
 वा शुभं दत्तमन्यं पुमानं संचकथं चान्यं वृणोम्यहं सकृज्जलपतिर राजानः सकृज्जलपतिर्पुंड्रिताः सकृत्कन्याः
 प्रदे। यत्ते त्रीष्वेतत्पुनिसकृत्सकृत् पतिमत्त्वानमेव दुर्द्विर्वचलं तीकथं च न सगुणो निर्गुणो वापि मूर्ख पादित एव च दीर्घाय

रथवानाऽपुःसचभर्ताममप्रभो नान्यं वृणोमिभर्तारं यद्वास्याच्छर्वापतिः इति मत्त्वामयातातपत्कर्तव्यं सुखेन च नारद
 उवाच स्थिराबुद्धिश्चरार्जुनद्रसाविभ्याः सत्यवान्पतिः वरयस्व विवाहाय भर्त्रा सह कुरु स्थिति ईश्वर उवाच निश्चितं तु म
 तिज्ञात्वा स्थिरबुद्धिश्चरान् श्रयात् स्वल्पानुगोमहाराजः प्रतस्थे सौवन्प्रति गृहीत्वा तु सुतारं राजा युमत्सेनस्य स
 तिर्धौ नारदस्तुततः खैवैतवैवांतरं यीपत् सगत्वा राजशार्दूलोद्युमत्सेनवन्गतः दृढश्रं धश्च राजा च दक्षमूलमुप
 श्रितः तथा यधति राजा सीपादौ जग्राह वीर्यवान् स्वनामचसुमच्चार्थ्यतस्थौ तस्थसमीपतः उवाच राजा तं भूर्पाकिमाग
 मनकारणं पूजयित्वा धर्मदानेन वन्यमूलफलैश्च सः वतः पप्रच्छ कुशलं सराजामुनिसत्तम श्रयपतिरुवाच कुशलं
 दर्शनेनाद्यत वराजन्ममाद्य वै दृष्टितानामसावित्रोतवपुत्रमभीप्सतां भर्तारं राजशार्दूलप्राप्तो विद्यमनिदिता ममे
 दंकाक्षितं पूर्वभर्तारमनया विभो श्रावये श्रैवसंवंधो भवत्वद्यममपि सः द्युमत्सेन उवाच दृढश्रं धश्चरार्जुनद्रफल
 मूलाशनोत्प राज्याच्छ्रुतश्रमेपुत्रेव नैनाद्यच जीवति साकथं सहते दुःखं दृष्टिता तव कानने अनभिज्ञा च दुःखा
 नां प्रत्यहं साभिकाक्षते अश्रपतिरुवाच अनया च दृते भर्ता जान्त्याराजसत्तम श्रनेन सह वा सस्तु तव पुत्र एषानन्द
 स्वर्गात्तु योमहाराजमविष्यति न संशयः एवमुक्तस्तदा तेन राजा राजर्षिसत्तमः तथेति स प्रविज्ञाय च कारोद्वाहमुत्तमं
 कृत्वा विवाहं रार्जुनः संपूजय विविधैर्धनैः अभिवाद्य द्युमत्सेनं जगाम नगरं प्रति सावित्रोत्पतिर्लब्ध इन्द्राप्यश
 र्वायथा सत्यवानपित्रह्रस्वैतयापत्याभिर्नदितः क्रोडतेन गृहे द्वे श्रेष्ठौ लोभ्यामपयवानिव नारदस्य चतद्वाक्यं हृद
 येन मत्तास्विनी वहतीति यमचक्रैकत्र तस्यास्य च भाभिर्नी गणयंतीति नान्येन लेभे तोपुत्तमं ज्ञात्वा च दिवसं विप्र
 भर्तुर्मरणकारणं अत्रांतरं च नियमं विदित्वा स्य मनस्विनी तस्मिन् दिने निजगमिपावने सत्यवतो भवत् कुठारं स पारिष्ट
 ह्यर्पाठं कथेयमन्तमं प्रस्थितश्च वनार्थैव सा विजिवाकपुमन्नवति नान्तं वं वने त्वद्यममवाक्येन मानन्द श्रयवागमयति

साधोमयासहवनंदज संवत्सरश्चसंपूर्णह्यशर्मोर्मन्ममप्रभो तद्वनंदधुमिच्छामिप्रसादंकुरुमेप्रभो सत्यवानुवा
 च नाहंस्वतंत्रः सुश्रेणिष्टच्छर्यापितरौमम ताभ्याप्रस्थापितागच्छमयासह्यविनिश्चिता एवमुक्तातदातेनभर्त्रासा
 कमलक्षणा श्वश्रूश्चशुरयोःपादावभिवाद्येदमब्रवीत् वनदधुममेच्छयमाज्ञामहांप्रदीयतां उवाचवचत्साध्विवरमे
 कंप्रयच्छत भर्त्रासहवनंगतुमेतद्वरयतेमनःतस्यास्तद्वचनश्रुत्वायुमत्सेनोब्रवीदिदं व्रतंकतंत्वयामंद्रैपारणकुरुसुब्र
 ते पारणातिर्भरुततोगतुतावत्त्रमहर्षिं सावित्र्यावाच नियमश्चकतोरमाकर्त्रोचंद्रोदयेसति जातेमयाद्यकर्वंयं
 पारणतातेमदृष्टु वनदर्शनकामोस्तिभर्त्रासहममाद्यै नमेतन्नभवेद्वानिर्भर्त्रासहनराधिप इत्युक्तस्तुतदारालाबु
 मत्सेनोमहर्षतिः व्रतेभिलषितंतन्वितत्कुरुत्वसुमभ्यसे नमस्कृत्वाथसावित्रीश्वश्रूश्चशुरयोरथ सहितातेनसा
 साध्विविनंसत्यवताययौ श्रवलोकेयंतीभर्तारंवकालंमनस्विनी व्रतेचफलितंदृष्ट्वापुष्पितदुभसंकुलं दुमा
 णावैवनामानिहृगाणावैवभामिनी पश्यर्तामृगयूथानिहृदयेनप्रवेपती तत्रागत्वासत्यवान्वैश्रलान्यादायसत्वरः
 काष्ठानिचसमादायववंधभारकतदा कठिनंपूरयामासकृत्वाटुक्षावलोकतं वटदृक्षरयसासाध्विउपविष्टामह्य
 सती काष्ठान्याददतरस्तस्यजाताशिरसिवेदना जलानिश्चमहर्तेजातायाजानावैपथ्युत्तदा आगत्यदृक्ष
 सार्भायंसावित्रीमिदमब्रवीत् जलानिश्चमहर्तेजाताशिरसश्चाप्रिवेदना कंटकैर्भियतेभद्रेशिशोर्मेशूलसार्मे
 तैः उत्संगतवसुओणिस्त्वत्तुमिच्छामिसुब्रते श्रमिज्ञानाद्विशालाक्षीतस्यमृगोर्मनस्विनी प्रासकालंमन्य
 मानातरुथातत्रैवभामिनी सत्यवानपिस्तुस्तुक्रुवोत्संगेशिरस्तदा तावत्तत्रसमागच्छत्पुरुषः कृष्णपि
 गलः जाड्वत्पमनोवपुषातंददर्शाथभामिनो उवाचत्ताक्यंवाक्यज्ञाकरत्वंलोकभयंकरः यमउवाच ॥
 क्षीणापुस्तुवरारोहेभर्तातवमत्तस्त्विनि विनाकेनापिमानेतुंनशक्यस्तुत्वंदतिर्के द्वेविदुर्विमहोजः सोदृशकयंनते

शुभे इतिज्ञात्वा महामार्गेस्त्वयमागमेनमम इत्युक्तातोवरसिर्होतस्य देहान्महात्मनः शृणुषामंत्रपुरुषं ब्रह्वापासेन
 सत्वरं विचकषततो विगादयद्दीप्तिं प्रास्थितः पुरीं सा विज्जीयततः पश्चादनुयातिरुमतं प्राति यमउवाच निवर्तस्व महामा
 ने एवं दूरं समुपगता गत्वा स्वभवनश्रीं प्रकुरु वैवोर्ध्वदैहिकं पूज्यमुक्तानुसातेन प्रत्युवाच यमंतदा न श्रमो नैव च गलानिः
 सकाशो तवमानदः विशेषतश्च भुक्तुं न कृतो भलानिः सुरेश्वर धर्मं पण्यपालय से धर्मं पण्यं विवर्द्धसे नाफले दर्शनं देवमती
 मुक्तं कदाचन आहुः सप्तपदीर्मर्त्राभिति वेदविदो विदुः ईश्वर उवाच संतुष्टस्तव वाक्येन धर्मं राजो यमस्तदा वराणां मि
 श्वरे दाता वरं तस्यै दिदेशाह सा पश्चादात्मनः पुत्रानि पितुः पुत्रान् शतं तथा वक्षुः प्राप्तिं च सा वद्रे श्वश्रूश्च शुरयो रपि राजप्य
 प्राप्तिं तथा ब्रह्मज्जीवितं च तथा विभोः भर्तुः कमलपत्राक्षीनिहता सा सुमध्यमा प्रदक्षिणतः कृत्वा धर्मं राजस्य मुञ्चता त
 थेत्युक्त्वा धर्मं राजा गामचरन्मालयं सा गत्वा वटसामिष्यं कृत्वा रसें गोशिरस्तथा प्रवृद्धस्तुततो ब्रह्मन्सत्यवानिदमब्र
 वीत् मया सुसंवरा रोहिदृष्टमद्यैव मामिति तत्सर्वं कथितं तस्यायद्ब्रह्म सर्वमेव त तथा च कथितं सर्वं सवाद् श्रयमेन हि
 अस्तं गतं ततः सूर्यं द्युमन्सेनोमर्हापतिः पुत्रस्यायमनाकांक्षी इतश्च तश्च यावति आश्रमादाश्रमगच्छन् पुत्रदर्शनं कांक्ष
 या आचर्यो रधयो र्यं छिन्नगतोऽसि विना वयोः एव स विविधं क्रोशन् स पत्नी कोमर्हापतिः चकार दुः खमत्युग्रं पुत्रपुत्रेति
 चासकृत् अकस्मादेव राज्ञो ब्रह्मो वचश्चुर्महीश्वरः तददृश्वामहदाश्चर्यं वक्षुः प्राप्तिं द्विजोत्तम तच्च पूर्वैतदावाक्यमुच्यते
 तापसाभ्यशक्षुः प्राप्तिं च ते राजन्सूच्यते तु महासते पुत्रेण च सुसयोगं प्राप्स्यसे नृपसत्तम ईश्वर उवाच यावेदवदत्वेनं
 तापसा द्विजसत्तमाः सा विभ्यासहितः प्रातः सप्यवान् द्विजसत्तम नमस्कृत्य द्विजान्सर्वां निपतरमातरं तथा सा विज्जी
 चततो ब्रह्मन्वदं चरणाविति श्वश्रूश्च शुरयो ब्रह्मन्सा विज्जीकमलक्षणा मुनय ऊचुः किंतु सा विज्जीनासि कारणं वरव
 णिति दृष्टयो रश्चक्षुषोः प्राप्तिः श्वश्रूश्च शुरयोस्तव सा विभ्या च न जानामि द्विज श्रेष्ठ श्वक्षुषोः प्राप्ति कारणं चिरसुप्त

स्तुतेभक्तैर्तेनकालव्यातिक्रमः सत्यवानुवाच अस्याऽप्रभावात्संजातनदृष्टंकारणंपरं तत्सर्वंविद्यतेविप्राःसावित्र्या
 स्तपसःफलं व्रतस्यैवतुमाहारम्यद्रष्टुमेतन्मयाधुना ईश्वरउवाच एवंतुवदतस्मात्सत्यवतोविभोः पौरास्समा
 गतास्तत्रश्रवक्षुर्नपतिर्यतः येनराज्यंवल्लाङ्गजन्मदत्तंक्रूरैर्गुणभञ्जिणाम्प्रेनहृतःसोऽपिद्विपौराःसमानताःपौराऽऽचुः
 उतिष्ठराजशार्ङ्गंस्वराज्यपालयप्रभो अग्निपिचस्वराजंद्रपौरैर्भञ्जिपुरोहितैः ईश्वरउवाच सगत्वारजशार्ङ्गलः
 स्वपुञ्जनसदृशः पितृपैतामहंराज्यंसंप्राप्तश्चमहामनाः सावित्रोसत्यवांश्चैवपरामुदमवापतुः जनयामासपुत्रा
 णांशतवैवाहुशालिनी व्रतस्यैवतुमाहारम्यातस्याऽपितुरजापत पुत्राणांचशतब्रह्मन्प्रसन्नाद्यमराजतः एतत्तैकथि
 तंसर्वव्रतमाहारम्यमुत्तम क्षीणापुर्णवितोभर्ताव्रतस्यास्यंप्रभावतःकर्तव्यंसर्वनारीणामैधव्यफलप्रदं सनत्कुमा
 रउवाच विधानंब्राह्मदेवेशव्रतस्यास्यचब्रंशकं क्रियतविधिनार्येनस्त्रीभिः पुरानिषूदन ईश्वरउवाच वर्षैकानि
 यमंकृत्वाएकभक्तेननानदं नकाहारेणवाविप्रभुक्तंप्राप्य द्विजर्षभ त्रिदिनंलघयित्वातुवतुर्धेदिवसेशुभे चंद्रायार्धप्र
 दयाच्चपूजयित्वासुवासिनीः सावित्रीचप्रसाविर्गंधधूपानिवेदनैः मिथुनानियथाशक्त्यभोजयित्वापथसुखं भो
 जयेहंजगद्धात्रिनिर्विघ्नकुरुमेशुभे दिनप्रतिदिनंश्रेष्ठंकुर्यान्नन्यग्रोधसेवनं कृत्वावंशमयेपात्रिचाक्षतप्रस्थमेवच सप्त
 धान्यादृतंपात्रप्रसूकैर्नद्विजैस्मि कारयेन्मुनिशार्ङ्गलवस्त्रपुरमेनवेष्टयेत् तस्योपरिन्यसेद्देवींसावित्रीब्रह्मणासह सा
 वित्रीसत्यवांश्चैवकाठ्यारौप्यमयाविभो पीठकश्चकुठारश्चकृत्वारौप्यमयौद्वैज फलैःकालेऽर्घ्वैर्देवीपूजयेद्ब्रह्मणः
 त्रिधां हरिद्रारजितैश्चैवकंठसूत्रै समर्चयेत् सखीनांकंठसूत्राणित्रिदिनंप्रातिपादयेत् पक्वाणानिचंदेयानितित्यमे
 चद्विजोत्तम माहारम्यचैवसावित्र्याः श्रोतव्यंमुनिसत्तम पुराणश्रवणकाल्यंसतीनांचरितविभो पूजयेन्नित्यमे
 वैहमत्रेणानेनसद्व्रत सावित्रीचप्रसावित्रोसततंब्रह्मण त्रिधा पूज्यसेहृदयसेदेविद्विजैर्मुनिगणैःसदा त्रिसंव्यदेवि

भूतानां विदितारं जगन्मये मया दत्ता च पूजयेत्कण्डहाणमस्त्रुतं नमः सांख्यपादां पुंजयामां तया दं प्रजन सा वि
त्री च प्रसा वित्री द्विधा सूता सि शोभने जगज्ज्ये स्थिता देवि विस्मयेत्स्वतथानवे जित्वे देवि विस्मयेत्स्वतथानवे जित्वे देवि विस्मयेत्स्वतथानवे जित्वे देवि विस्मयेत्स्वतथानवे
पुत्रान् देहि यन् देहि सर्वजन्तुसं सर्वदा रूपे देहि यशो देहि सौभाग्य देहि मे शुभे व्यापितं सकलं लोकमते मां पाहि सर्वदा
यथा तेन विप्रो गस्तु भर्ता सहसुरेश्वरि तथामे मुग्धा भागे कुरुत्वं जन्म जन्मानि एवं संपूजयेद्देवी कमलासन संस्थिता
एवं दिनत्रयं नीत्वा चतुर्थे ह निसत्तम भियुना निच संपूज्य षोडशौ च द्विजोत्तम पूजयेद्दसुंदानैश्च भूपणैश्च द्विजोत्तमान् अ
र्चयिष्यता तथा चार्घ्यं सपत्नीकं सुसन्मतं तस्मै संकल्पितं सर्वहै मसा विभिसंयुतं भोजेणानेन दातव्यं द्विजमुखपायसत्तम
सा वित्री कल्पविदुः प्रप्राणपत्यतथामुने सा वित्री जगतां माता सा वित्री जगतां पिता मया दत्ता च सा वित्री ब्राह्मणप्रतिभृ
हृता अथैषं वचनं निरयं पावज्जन्म निजन्म नि मृत्वा च वसते लोके ब्रह्मणः पतिना सह तत्रैव चाचिरं कालं भुंक्ते भोगा
ननु तमान् अनेनैव विधानेन कर्तव्यं व्रतमुत्तमं सर्वान् मनोरथान् प्राप्य श्रुते रुद्रो यजायते इति रकादि सा वित्री व्रते अ
था द्दसां व्यहं माद्रौ रकादेव धर्मं राजवरदानानंतरं सा विष्णुवाच यामदीं यं व्रतं देव भक्त्या नारी करिष्यति भर्त्रा
सा सहिता सा धीसि दारुयात्सुखभाजना धर्मं राजवाच नारी वा विधवा वा पित्र्य पुत्रा पुत्रवर्जिता समर्तुं का स पुत्रा
वा कुर्याद्भक्तमिदं शुभं व्येषे मासितुं संप्राप्ते पूर्णमस्यां पतिव्रता स्नात्वा चैव शूचिर्भूत्वा वटं सिंघे द्दहृदकैः सुज्जेष्वेष्टये
द्रक्त्यां गंधपुष्पाक्षतैः शुभैः नमो वै वस्वतायेति क्षमयतीति प्रदक्षिणं राज्ञो कुर्वीत न केचन भुंक्ते च समाहिता तथैव वटदृक्षं
च पक्षे पक्षे प्रपूजयेत् संप्राप्ते च पुनर्बुधेल्लघुभुक् द्दहृदशनि येत् दंतानां धावनं कृत्वा नि यमं कारयेत्ततः त्रिरात्रं लघयि
त्वा तु चतुर्थे दिवसे गृहं चंद्राया ध्वं प्रदाराभ्यामि पूजयित्वा शुभाः सती मिष्टान्नासि यथाशक्त्या भोजयित्वा द्विजोत्तमान्
भोक्ष्येदं तु जगद्वाजिनि विंशं कुरु मे शुभे इति नि यममंत्रः कुरु वां वंशमये पात्रे बालका प्रस्थ मे व च स स्थान्ययुत पात्रं प्रस्थ

केन द्विजोत्तम वसुधोपरि संस्थाप्य सावित्री ब्रह्मणा सह हर्मो ततस्तथोऽधीत्यै त्रिरात्रमुपवासतः न्यग्रोधस्य तले
 तिष्ठेत्पावञ्चैव दिनत्रयं सौवर्ण्यैव सावित्री सत्येन सह कारयेत् रोप्य पर्यंकमारोप्य परथोपरि निवेशयेत् पलाद्वृद्धं
 यथाशक्त्यपरार्थं रोप्य मयं शुभं काष्ठभारं कुठारं च वटं चैव मुक्तिरतं एवं च मिथुनं कृत्वा पूजयेद्गतमस्तुरः वतुलं मङ्गलं का
 द्यं गोमये ततः पोथनं पंचास्तेन स्तूपं नगंधपुष्पादेकेन च चंदनानुरूपं रौमाल्यवस्त्राविभूषणैः नमः सावित्र्यै पादौ नुप्र
 साधि श्रेयतु जानुनां कटिकमलं पञ्चाक्षर्यै उदरं भूतधर्मिण्यै उरोगाग्रयण्यै कंठे शिरसि ब्रह्मणः प्रिये अथ ब्रह्मसत्यवन्त्यै
 पादौ पूजयेत्प्रयतस्तदा धात्रेण मइति पूज्या वरुण्ये यथायवेनमः परमोष्ठिने तथा मेरुं शङ्करं पायवै कटिं वेधसे चोदरं पूज्यं
 पद्मनाभाय वै हृदिकं ठं सुमेधसे पूज्यं मुखद्विरेण गर्भं जे ब्रह्मणे वै शिरः पूज्यं सर्वांगं विष्णवे नमः शब्दच्यै वै क्रमेणैव शास्त्रो
 कविधिना शुभं ततो रजतपात्रेण अर्घ्यं दद्याद्द्वयोरपि अथ अर्घ्यमञ्जुः उरुकारपूर्विकां चैव वीणापुस्तकधारीणि वेदमातर्न
 मस्तस्त्वश्वं वयं प्रयच्छमे प्रतिव्रते महाभागे वानि जातिशुचिस्मि ते दृढव्रते दृढमते भर्तुं श्य प्रियवादिनि श्रवैव वयं
 मे देहि देवि त्वं मम सुव्रते पुत्रान् पीत्रांश्च सौख्यं च गृहाणा धर्मं नमो नमः अथ ब्रह्मसत्यवत्योरर्घ्यमञ्जुः त्वयानुष्ठजगत्सर्वस
 देवासुरमानुषं सत्यव्रतधरादेवे ब्रह्मरूपनमस्त्वित्येमां र्घ्यदानं त्वं कर्मसाक्षि लोकानां शुभां शुभमिवैककृत् वैश्वस्वतनू
 हाणा र्घ्यधर्मराजनमस्त्वित्ये धर्मराजः पितृपतिः साक्षि भूतश्च जतुषु कालरूपगृहाणा र्घ्यमवैवंधं प्रच्छमे नंधपुटपैश्च
 नैवैधैः फलैः कुसुमदर्पापैः रक्तवस्त्रै रत्नकारैः पूजयेद्गतमस्तुरः अथ सावित्री प्रार्थना सावित्री ब्रह्मगायत्री सर्वदा प्रियमा
 पिणीति न सत्येन मां पाहि दुःखं संसारसागरात् त्वं गौरी त्वं शुचो लक्ष्मीस्त्वं प्रभा चंद्रमंडले त्वमेव जगतां माता मामुदरभ
 वाण्येवात् सौभाग्यं कुलटुङ्गि च देहित्वं मम सुव्रते यन्मया दुष्कृतं सर्वं कृतजन्मशरीरं भस्मीभवतु तत्सर्वं मे वैध
 र्यं च देहि मे अथ ब्रह्मसत्यवत्योः प्रार्थना श्रविणो गोपयाद्देवसावित्र्या सहितस्य तौ श्रविणो जगत्प्रभारमकं भूयाज्ज

नमनि जन्मनि यमप्राथना कर्मसाक्षिजगत्पूज्यसर्वव्याप्रसीदमे अथसावित्र्याः सावित्रे त्र्ययदेवितुर्वयं यः
तायुपपतिप्राप्तासिगणितंमदेवितथाकुरु सावित्रोचप्रसावित्रीसततं ब्रह्मणः प्रिया पूजितां सिद्धिजैः स्वैः स्त्रीभि
र्मुनिगणैस्त्वया त्रिसंध्यदेविभूतानां वंदनीयासिमुव्रते मया दत्ता च पूजेयतां गृहाण नमोस्तुते जागरतं ब्रकुर्वीत गीतं नृ
त्वादिमंगलैः सुवासिन्यस्तथा पूज्यादिवसेदिवसे गते सिद्धरंकुं क्रमचैवता बूलंचस पूगकं तथदद्याच्च पूषाणि भद्रं सौ
भाग्यमष्टकं सौभाग्यमष्टकं परिभाषोक्तं यातिष्ठेच्चदिवारात्रौ कामक्रोधा विवर्जिता दिनत्रयेपि कर्तव्यमेव मध्यादिपूजनं
ततश्चतुर्थ्यादिवसे कर्तव्यं तच्छृणुष्व मे मिथुना निचतुर्विंशत्योद्गृहादंशाष्टवा पूजेयद्भुगोदानैर्भूषणाच्छादनासनैः
श्राचां प्रचतः पश्चाद्भूतस्यधिकारकं सर्वलक्षणसंपुर्णं सर्वशास्त्रार्थपात्रं वेदविद्यात्रातज्ञातं शांतिदांतिं तैर्द्रियस्य
ज्जैकंसमभ्यर्च्य वल्लालं कारकुडलैः शय्यां सोपरकरां दद्याद्गृहं वैवातियोभनं शशकस्तु यथाशक्त्या स्नोके स्तोके प्र
कल्पयेत् सौषणीं प्रतिनापुं प्रगतिना सह द्रापयेत् दानमंत्रः सावित्रं वयथादेवि चतुर्गुणं शतायुषं सत्यं तं पतिलब्धं म
या दत्ता तथा कुरु सावित्री जगतां माता सावित्री जगतां पिता मया दत्ता च सावित्री ब्राह्मणप्रतिग्रह्यतां प्रतिग्रहमंत्रः
मया गृहीता सावित्री त्वया दत्ता सुशोभने यावच्चंद्रश्च सूर्यश्च सहर्जो सुखी भव गुरुगुरुपत्नी च ततो भक्त्या क्षमापयेत्
यन्मया कृतं वैकल्पं तस्मिन् दुरधिष्ठितं सर्वसंपूर्णं ताया तु पुत्रपुत्रपुत्रार्चने कृते अथ यदसे च नमंत्रः धर्मराजो यमो धर्मा
तानि लोका लोकोऽययः वैवस्वतश्चित्रगुप्तोऽहो मृत्युः क्षयेवटः मासिमासितया तैस्तैर्नामभिः सिंचयेद्वट इति
द्वादशनामभिर्द्वादशमासेषु वटसेचने द्वादशमंत्रा ज्येष्ठादितो ज्ञेयाः ॥ १२ ॥ न्यग्रोधे हवसे नित्यं तं रमाद्वयत्ने न से
चयेत् इति सावित्री प्रतिधर्मराज वचनं ततो गुरुं संपत्नीकं पूजयेद्भद्रतविस्मया भूपैश्च सुवस्त्रैश्च कुंकुमैश्च मनोह
रैः न्यग्रोधस्य समर्पितुं हे वासुधैलिशुभे सावित्र्या नृचैवमंत्रेण वृत्तहोमं तु कारयेत् पायसं जुहुयाद्भक्त्या धृतं न स

हमामिनि व्याख्याचैवमन्त्रेणतिलव्रीहिव्यंस्तथा होमतिदक्षिणादद्यात्तिलश्रोत्र्याविवर्जितां क्षमापयेत्ततो
विप्रवद्यपादौप्रयत्नतः भुर्जावासासर्तितुनकेशांतायशस्विनी अर्ध्यदद्यादरुंधर्यै द्रुवाचैवप्रणम्यच अरु-
धतिनमस्तेस्तुवसिधस्यप्रियेशुभे सर्वदेवनमस्कृत्यपतिव्रतेनमस्तुते अर्ध्यमेतन्मयादत्तंफलपुष्पसमन्वितं
पुत्रान्देहिधनंदेहिगृहमाणत्वशुभमम सखीभिर्ब्राह्मणैःसाहैर्भुर्जातविजितेन्द्रिया एवंकरोतियानासीद्व्रतमेतदनुत्तमं
भ्रातरः पितरौपुत्राश्वशुरौस्वजनस्तथा धिरयुधस्तथारोग्याःस्युरवजन्मशनत्रय भर्त्रावसहितासाध्वीब्रह्म
लोकेमर्हयते इतिस्कन्दपुराणसोद्यापनंवदसावित्रोव्रतं अथार्यप्रयोगः संक्षिप्तप्रकारेणइदंव्रतंत्रयोदशोमार
भ्यपचदश्यांकार्षं कृष्णपक्षेभ्रमंतंशुक्लपक्षेपौर्णमास्यंतंकार्यं तंब्रविधिः नद्यादौ तिलामलकरजनीविलेप
पूर्वकल्लात्वा व्रतस्यवार्धिकत्वात् पूजादिकनिर्वर्त्योद्यापनंसंकलपंकुर्यात् तद्यथा तिथ्यादिसंस्कारं ममभर्तुःपु
त्रादीनांचपुरारोभ्यैश्वर्यादिप्रातिपूर्वकंहजन्मनिजन्मातरैवात्मनोः वैधव्यफलप्राप्तये आचरितवदरविब्रीह
तोद्यापनंकरिष्य इतिसंकल्प्यआचार्यवरणविधायवदमूलेग्रहेवा वेर्दाविधाय तत्र सर्वतोभद्रविरज्ज ब्रह्मादिदेव
तासप्रहादिकाः संपूज्यतत्रकलशद्वयंप्रतिपाद्य तत्रैकस्मिन् कलशेब्रह्मयज्ञानामितिमंत्रेणहैमंब्रह्माणगायत्रीम
ंत्रेणहैमासाविर्त्राचप्रतिष्ठाप्य तदुत्तरेद्वितीयकलशेपलादधिकाराजतपर्यंकैर्हैमीःप्रतिमाः सत्यवरसाविर्त्रायमनार
दानाग्निसमंभैरावाह्य पुरतःकाष्ठभारकुठारचहैमराजतंचतिपायपूजयेत् अत्राशकौ एकस्मिन्कलशे सर्वेषांपू
जा पुष्पपूजातिं सावित्र्यैपादौपूजयामि प्रसावित्र्यैजानुर्ना कमलपत्राद्व्यैकटिः भूतधारिण्यैउदरंगावय्व्यैकठ-
ब्रह्मप्रियायैशिरःपुः मंत्रपुष्पार्चनानतरं अर्ध्यदद्यात् राजतादिपात्रेण द्वयोःकलशयोरुपरि उकारपूर्विकेद-
विधिणापुरतकधारिणे वैधातयेनमस्तेस्तुअवैधव्यंप्रयच्छमे पतिव्रतेमहामन्त्रेभर्तुश्चप्रियवादिनि अर्धव्यव्य

चसौभारयदेहिद्वंममसुव्रते पुत्राण्यौत्रांश्चसौभारयंगृहाणाव्यनमोस्तुते अथब्रह्मसत्यवतोः त्वयासृष्टंजगत्स
 र्वसदेवासुरमानुषं सत्यव्रतधरोदेवब्रह्मरूपनमोस्तुते यमस्य त्वंकर्मसार्थलोकांनाशुभाशुभाविवेककृत् वैवं
 रवतग्रहाणार्थधर्मराजनमोस्तुते नारायणनमस्तुभ्रंशुरेशाद्यभिषदित गृहाणार्थमयादत्तमवैध्वंयप्रयच्छमे
 ततःसावित्रीप्रार्थयेत् सावित्रीब्रह्मगायत्रिसर्वदाप्रियभाषिणी तेनसत्येनमाप्नाहिदुःखसंसारसागरात् मयाकृ
 तंमहाघोरंजन्मान्तरशतैरपं भस्मीभवतुतत्सर्वमवैध्वंयप्रदेहिमे ब्रह्मसत्यवतोः अविद्योगोयथादिवसाविद्ययास
 हितस्तव अविद्योगस्तथास्माकंभूयाज्जन्मनिजन्मनि सावित्र्याःसावित्रित्वंयथादेवीचतुर्वर्षशतायुषं पतिप्राप्ता
 सिगुणिनमदेवितथाकुरु यमस्य कर्मसार्थीजगत्पुण्यसर्ववद्यप्रसीदमे संवत्सरव्रतसर्वपरिपूर्णतदस्त्वमे ततः
 सुवासिनीः संपूज्यवायनानिदद्यात् कथाश्रवणादिनाराज्येनयेत् प्रातरग्निप्रतिष्ठाप्य अन्वाद्भ्यात् सावि
 त्रीगायत्रीमंत्रेण पायसंपूतदूर्वातिलव्रीहियवैःप्रत्येकं अष्टोत्तरशतसत्यकाहुतिभिर्हुत्वा ब्रह्मादिदेवतादेवैकैकयाहुत्या
 च वषाहतिपूर्वकनाममंत्रेण प्रत्येकमष्टोत्तर १०८ शतसंख्याकाहुतिभिर्हुत्वा ब्रह्मादिदेवतादेवैकैकयाहुत्या
 हुत्वा पक्षे सत्यवत्सावित्र्यो ब्रह्मसत्यवतो ब्रह्मसावित्र्योश्च पृथक्पृथक्होमोनास्ति तत्तन्मंत्रैस्तयोःपूजाप्रार्थ
 नैवेद्यकृत्वात् ततश्चतुर्विंशतिद्वादशाष्टौचत्वारिंशानिधुनानिवस्त्रादिनासंपूज्य पूरिकामोदकमण्डकादिकूपमाडिना
 रिकेलमातुलिंगादादिमर्वाजपूरादिकहरिद्रा कुकुमकेसरकरुतूरविचूर्णितकज्जलकंठसूत्रककण्ठैकिकपादभूष
 णयस्त्रकंचुर्चोआदशेषत्रादिदक्षिणातांबूलादिपूतनवसूर्पविहितंवायनंदद्यात् तन्नमंत्रः सोपरकरंद्विजश्रेष्ठव्रत संपू
 र्णकारक वायनंतप्रयच्छामिसावित्रीप्रार्थनाम ततःपीठंव्रतपूतयेगाचदत्त्वा ब्राह्मणानंसंतप्य आशिषोऽगृही
 त्वाहृष्टजनैःसहभुञ्जीत इयान्नतत्रविशेषः रात्रौश्चरंघर्ताहृष्ट्वा संपूज्यश्राद्धंदद्यात् अरुधतिनमस्तेस्तुवाशिष्टस्यप्रिये

शुभे पुत्रान्देहि सुखदेहि यथा ह्यर्थं न मे स्तुते इति वटस्या विनोब्रतोऽप्यपुनं श्रमयामि वज्रैर्धूपैर्णिमारायां पुत्रकामव्रतं
 पद्मपुराणे सुहितदे भीष्म उवाच श्रोतुमिच्छाम्यहं ब्रह्मन् ज्यैष्ठ्यपूर्णमाव्रतं सुतानेको न पचाशद्येन लेभे पुनर्दितिः
 पुलस्तक उवाच यद्वा सिद्धादिभिः पूर्वैर्दित्यैकमथितपूर्वकं विस्तरेण तद्देवं दमस्तकाशान्निशामय ज्यैष्ठ्यमासि सिते पक्षे
 पूर्णिमास्यां यत व्रता रथापेदब्रह्म कुम्भसितितंडुलपूरितं नानाफलभृततद्दक्षिणदंडसमन्वितं सितवस्त्रयुगच्छन्नं सित
 चंदनचार्चितं नानाभक्ष्यसमोपेतं सहिरण्यं तु शकितः ताद्यपान्गुडोपेततस्योपरि निवेशयेत् तस्मादुपरि ब्रह्माण्सी
 वर्णकलशोपरि कुर्यात्तर्करयोपेतांसां विज्ञातस्त्वन्नामतः गंधधूपतयोदंयाद्भित्वा चकारयेत् तदभावे कथां कु
 र्याद्यथा तु द्येपि पतानहः ब्रह्मणः रथाप्यप्रतिमां कृत्वा गुडमयीं शोभां शुक्लपुष्पाक्षततिलैरर्चयेत्पद्मसम्बद्धह्येषादौ
 संपूजयेत्तं पसौ भान्यदाय च विभ्या यत्रोक्तं युग्मं च मन्मथायेति वै कटिं स्वच्छेदरायेत्पुदरमतंद्रोपेत्पुरोदितं मुखं पद्म
 म्नायायेति वा ह्रुवैदपाणये नमः सर्वतमनेमौलिमर्चयेच्चापि पद्मज ततः प्रभाते तत्कुंभं ब्राह्मणाय निवेदयेत् ब्राह्मणा
 ऽभोजयेद्भक्ष्यास्त्वय तु लवणं विना भक्त्या तु दक्षिणां दद्यादिति मंत्रमुदरिरेत् श्रीयतामन्नमगवान्सर्वलोकापितामहः
 इदं देयं समा लोभ्यतश्चानदोभिर्धायते श्रननविधिना सर्वैर्मांसिमांसि समाचरेत् उपवासी पौर्णिमारायामर्चयेद्ब्राह्मण
 व्रतं फलमेकं वसत्राशयशायवर्ध्याभूतलेखयेत् ततश्च योदेशमासेष्वतथेन स मन्विता शठ्यां दद्याद्द्विरुच्ययसर्वोपरक
 रसयुतां ब्रह्माण्कांचनं कृत्वा सा विज्रीरजतैस्तथा पद्मात्मकः स्रष्टिकर्ता सा विनोमुपलभ्यतु वस्त्रैर्द्विजं सपत्नीकं पू
 ज्य भक्त्या विभूषणैः शठ्यासनादिकं दद्यात्शीयतामित्युदरिरेत् होमशक्त्या तिलैः कुर्याद्ब्रह्मनामादिकं तं यन् ग
 र्धेन सार्धं पातद्वत्पायसेन च वर्धयित् विप्रैर्भ्यो वा यन्नं दद्यात्पुष्पमाला च शकितः यः कुर्याद्द्विधिनान्तेन पौर्णिमारायां
 लिखेत्पिवा सर्वपापविनिर्मुक्तः प्राप्नोति ब्रह्मसाम्यतां इह लोके यन् पुत्रान्सौभाग्यं धुवमन्नं यो ब्रह्मास्तरमृतो वै

प्रपुरानदात्तमामहेश्वरः एकार्थस्वरूपेणस्मरेद्देवंपितामहं एव शुल्वाचकारासौदितिः सर्वमशेषतः कद्रपपात्रत
 माह। स्यादागत्यपरयामुद्रा चकारकर्मशांभूयोरुपलवण्यसंयुतां वरैस्तांछदयामाससात्रवज्रेवरवरं पुत्रशक्रव
 धार्थायसमर्थचमहौजसं वरया। मिमाह। तमानं सर्वामरानिपूदनं उवाचकश्यपोवाक्यमिद्रहं तारमूर्जितं प्रदास्याम्य
 ह्रमेतनर्कितच्चाक्रियतांश्रुते आपरतंभांकुरुत्वितिपुत्रीयामियशस्विनि विधास्यामितेगेगर्भगर्भस्येष्टस्तनौशुभे ॥
 भविष्यतिशुभोगर्भादिंविशक्रानिपूदनः आपरतंभाततश्चकेपुत्रेच्छद्विष्णाधिकां इद्रशत्रोभवस्वेतिजुहाववहुविरत
 र देवाश्चमुदुर्दैयादानवामुमुदुरतदा दिव्यागर्भमयाधत्तकश्यपः प्राहतापुनः मुखंतेचंद्रप्रतिमस्तनौविल्वफलोप
 सौ श्रधरंविदुनाकारौवर्णश्चातिवशोभनः द्वाहृष्टाहंविशालाक्षिविस्मरामिस्वकांतं तथैवगर्भः सुश्रोणिहस्तेरुष्ट
 द्यौरतनौतव त्वयायत्नोविधायतव्योह्यस्मिन्गर्भेवरानने एवंसवस्सरशतसस्मिन्नेवतपोवने संध्यायानैवभो कव्यं
 गर्भेय्यावरवाणीति नरथातव्यंनगंतव्यंक्षमूलेपुसर्वदा नोपरस्करेपुनिविशेर्मुशालोल्लखलादिपु जलंनैवावगाहेथाः
 ह्यन्यागारचवर्जयेः नशयानासदातिष्ठेर्व्यायामंचविवर्जयेः ननुपांगारभरमरारिष्यकपालेपुसमाविशेत् वर्जयेकल
 हंरतेकंगान्नाभ्यगंतयेवच नमुककेकातिष्ठेतनाशुचिः स्यात्कथंचन नक्षयेतोल्लरशिरानवैवाधाशिराः कचिन् नवख
 हिनानोद्विशानयाद्रंचरणसती नामंगत्यावेद्वानेनवकस्याधिकभवेत् कुर्याच्चगुंभिर्निरंधपूजांगमलतत्परां स
 धौपथिभिःसृष्टेनवारिणालानमाचरेत् कृतरक्षासुशुश्रूषावाचापूजनतत्परा तिष्ठेत्प्रसन्नवदनामर्तुःप्रियहि तेरुता
 नतर्जयेच्चमर्तारं सर्वपरमपिकचित् कृशाश्रादुर्वलाच्चैवाह्निकंप्रममचगतां स्तनौमेचलितैरस्थानान्मुखंचवलि
 भिवुतं एवंविधात्वयाचाहृष्टताहिनवदेकचित् स्वरस्परतुतेगमिष्यामितेपेद्युक्तरतयापुनः पश्यतां सर्वभूतानां
 तर्जयांतर्योपत ततःस्वमर्तुवाचोक्तविधिनस्मतिष्ठत श्रध्नात्वातथेन्द्रोपिदितेः पार्श्वमुपगतः विहायदेवसदनंतां

शुभे पुत्रान्देहि सुखदेहि ग्रहाणां धर्मनो रतुते इति वटसा विधीयते या पुनं शस्त्राभिवर्ज्यैर्घृणीं मास्वां पुत्रकामव्रतं
 पद्मपुराणसहिते भोगमजवाच श्रोतुमिच्छाम्यहं ब्रह्मन् ज्यैष्ठ्यपूर्णमाश्रितं सुतानेकेन पंचाशद्यनेले भेषु नर्दति.
 पुलस्त्यजवाच यद्वसिष्ठादिभिः पूर्वोदित्यै कथितपूर्वकं विस्तरेण तदेवेदं मरुतकाशाग्निशामय ज्यैष्ठ्यमासि सिते पक्षे
 पौर्णमास्यां यतव्रता रथापेदवृणुकुम्भसिततंडुलपूरितं नानाफलमृततद्वदक्षुद्रहसमन्वितं सितवस्त्रयुगच्छन्नं सित
 चंदनचर्चितं नानाभक्ष्यसमोपेतं सहिरण्यं तशक्तिः ताक्षपात्रगुडोपेततस्योपरि निवेशयेत् तस्मादुपरिव्रज्याणं सौ
 वर्णकलशोपरि कुर्यात्तशर्करयोपेतां सावित्रीं तस्य वामतः गंधधूपंतयोदं द्याहीतं वाचं च कारयेत् तदभावे कथां कु
 र्याद्यथा तु त्वेति पातमहः ब्रह्मणः रथाप्यप्रतिमां कृत्वा गुडमयीं शुभां शुक्लपुष्पाक्षततिलैरर्चयेत्पद्मसमं ब्रह्मणे पादौ
 संपूजयंत्ये सौभाग्यदाय च विश्वायचोरुयुग्मं च मन्मथायेति वैकटिं स्वच्छेदराशेर्युदरमतं द्रव्येत्पुरेदितं मुखं पद्म
 मुखायेति वा ह्रूवैदपाणये नमः सर्वात्मने मां लिमर्चयेच्चापि पद्मज ततः प्रभाततर्कुं भ्राह्मणाय निवेदयेत् ब्राह्मणा
 ः भोजयेद्रक्ष्यास्वयंतुलवणं विना भक्त्या तु दक्षिणां दद्यादिमं भ्रमुदरयेत् प्रीयतामन्नभगवान्सर्वलोकपितामहः
 हृदये यस्य मालोक्यतच्चानंदो भिधीयते अनेन विधिना सर्वमासिमासि समाचरेत् उपवासी पूर्णमास्यामर्चयेद्ब्राह्मण
 त्रयं फलमेकं च स प्राशय शवर्च्यो भूतले स्वपेत् ततस्त्रयोदशमासे धृतधेनुसमन्वितां शययां दद्याद्द्विरचयाय सर्वोपरक
 रसयुतां ब्रह्माणकं च नं कृत्वा सावित्री रजतैस्तथा पद्मात्मकः सृष्टिकर्ता सावित्री मुपलभ्यतु वस्त्रैर्हजसपत्नीकंपू
 जय भक्त्या विभूषणैः शय्यासनादिकं दद्यात्प्रीयतामि त्युदरयेत् होमं शक्त्या तिलैः कुर्याद्ब्रह्मनामादिकं कर्तव्यं न
 देवनसर्पपातहृत्पायसेन च पर्मावित् विघ्नेभ्यो वायवं दद्यात्पुष्पमाला च शक्तिः धः कुर्याद्द्विधिनानेन पौर्णिमास्यां
 स्त्रियोपि धा सर्वपापवितिर्मुक्तः प्राप्नोति ब्रह्मसाम्यतां इह लोके धने पुत्रान् सौभाग्यं धुवमन्नं यो ब्रह्मासरमृतो वै

एषुरानदात्तामहेश्वरः एकार्थस्वरूपेणस्मरेद्वैतं पितामहं एव भुत्वा चकारासौदितिः सर्वमशेषतः कश्चन पात्रतः
 साहाय्यादागत्य परमा मुदा चकार कर्मशांभूके पलायण्य सयुतां वरैस्तां छिदयामास सा। अवब्रूव रवरं पुत्रशक्रव
 धार्थाय समर्थं च महौजस वरया। मिमहात्मानं सर्वान्मरानि पूदनं उवाच कश्यपो वा कथमिदं हतारमुर्जितं भद्रास्यास्य
 हमेतेन किं तच्चाक्रियतां श्रुतं आपस्तंभं कुरु विष्टिपुत्रियाभिषया शस्त्रिणि विधास्याभितो गभंभस्वेष्येऽस्तनौ शुभे ॥
 न विद्यति शुभो गभंदि विशक्रति पूदतः आपस्तंभा ततश्च के पुत्रो ह्रिदि विष्ठाधिकां इद्रशोभवसेयति नृहाववहु विरत
 र देवाश्च मुदुदं दयादानवा मुमुदुस्तदा दिव्यां गभंमया धत्तकश्यपः प्राह तां पुनः मुहंते चंद्रप्रातिमरतनौ विल्वफलोप
 मौ अथ रौ विद्रुमा कारौ वर्णश्चातीव शोभनः र्नां दृष्टुं हविशालाक्षि विस्मरामि स्वकांतं तथैव गभंभः सुओणिहरते रुरु
 धौरतनौ तव त्वया यत्नो विधातव्यो ह्यस्मिन् गर्भं वरानने एवं सवत्सरश्चातमस्मिन्नेव तपो वने संभ्यायानैव भोक्तव्य
 गर्भे एयावरवाणिनि नरथा तव्यं न गतव्यं दृक्ष मूलेषु सर्वदा नोपस्करेण निवेशे मुंशाले लखलादिषु जलं नैवावगाहेथाः
 भूत्वा गारच वर्जयेः न शयानासदातिष्ठे र्ण्यायां भंवा विवर्जयेः ननु पां गारभस्मादिथ कपलेषु समाविशेत् वर्जयेत्कल
 हस्ते कंगानाभ्यगंत्यैव च नमुक्तकेशातिष्ठेतां शुचिः स्यात्कथंचन नश्येत्तोत्तरशिरानवैवाधाः शिराः क्वचित् नवख
 हं नानोद्विधानाद्वा द्रवरणा सती नाभंगल्यं विद्वद्वाचं नवकस्याधिकं भवेत् कुर्याच्च गुलंभिर्निर्यं पूजामंगलतत्परा स
 र्वौपधाभिः सुष्ठु नवारिणालानमाचरेत् कवरक्षा सुशुश्रूषावाचा पूजनतत्परा तिष्ठेत्सत्तव दत्तामर्तुः प्रियहि ते रता
 नतर्जयेच्च भर्तारं सर्वावस्थमपि क्वचित् कृशाशा दुर्बलाच्चैव वा हिंश्यं मनचागतं स्तनौ मेचलितौ स्थानान्मुखं च वलि
 भिर्युतं एव विधात्वा चाह कृताहि नवदेकाचित् स्वस्त्यस्तु ते गमिष्यामि ते येऽयुक्तस्तया पुनः परयतां सर्वभूतानां
 तन्नैवांतरधीयत ततः स्वभर्तृवाचो कविधिनः समतिष्ठत अथ द्वाह्यात् घेद्रेऽपि दितेः पार्श्वमुपागतः विहाय द्रुवसदनं तां

शुश्रूपरवास्थितः दितेः छिद्रांतरे प्रसुरभवत्पाकशासनः विपरीतोदरव्यग्रः प्रसन्नवदनो वहिः अजाननिकचतर्काद्यर्था
 रत्मनः शुभमाचरत् ततो वपश्चतस्ते सान्धूने तु दिवसौ स्त्रिभिः मेनेकतार्थमात्मनं प्रीत्या वरिश्यत मानसा अरुत्वा पादयोः
 शौचं शयाना मुक्तमूर्धजा निद्राभारसमाक्रांता दिवा परशिराः कचित् ततस्तस्यांतरं लब्ध्वा प्रविश्यातः शचीपतिं
 वज्रेण सप्तधा चक्रे तद्गर्भं विदशाधिपः ततः सप्तचेजातः कुमारः सूर्यवर्चसः रुद्रतः सप्ततेवाहानि पिद्वा जंभमेदिना
 भूयो पिरुदमानां रतनेकैकं सप्तधा चिच्छनत् एवमेकोनपचाशद्भूतस्ते रुद्रर्भुशं इंद्रो निवारयामास मारुदभ्यपुनः पु
 नः ततः सर्चितयामास वितर्कमातिवृजहा कर्मणः करग्रमाहारम्यारपुनः संजीविता स्त्वमी विदिवा पुण्ययोगेन
 पैर्णमासी फलं विदं नूनमेतत्परिणतमथवा ब्रह्मपूजनात् वज्रेण अभिताः संतो न विनाशमवाप्नुयुः एकोऽप्यनेक
 तामाप्यपरमादुदरगोप्यय श्रवभ्या नूनमेवैते तस्माद्देवा भवन्ति यस्मान्मारुद इत्युक्तं ततो गर्भं संस्थिताः मस्तो
 नामतेनाद्या भवंतु सुखभाणिनः ततः प्रसाद्य देवेशः क्षमस्वेति दितिपुनः अर्थशास्त्रं समारथाय मन्यैतद्भुक्तं कृत्वा
 मरुद्गणैर्देवः समेतो ह्यमराधिपः क्षिति विमानमारोप्य संयुक्तान् गमदिवं यज्ञभागभुजो जातामस्तस्ते ततो भवन्
 नजगमुरैश्यमसुरैस्तस्ते सुरवच्छमाः इति पाश्चात्त्येष्टव्येषु पूर्णमायां पुत्रकामव्रतं अथास्यामेव ज्येष्ठां विल्व
 त्रिराजव्रतं ब्रह्मोवाच ज्येष्ठे मासितु संप्रोक्षणीं मास्यां द्विजोत्तम ज्येष्ठ्या कुजादने कुर्यात्सिद्धार्थैः स्नानमुत्तम आदितु
 क्षं सितयेद्वक्त्या गधपुष्पैश्च पूजयेत् वत्सरं तेव कभक्तु हविष्यान्नेन कारयेत् श्वशूकरखरादीनां दंष्ट्रीने भोजनं त्यजे
 त् अनेन विधित्वा सभ्यकुमसिमां सिसमाचरेत् ततः संवत्सरे पूर्णं गत्वा विल्वसर्भापतः गृहीत्वा बालुकां पात्रे प्रस्थमा
 त्रामहामुने अथ दाधान्यमादाय यवशालितिलादिक ततो र्वशमये पात्रे वस्त्रयुगेन नेष्टयेत् उन्मामहे श्वरहैमश
 तया कुर्याद्विभूषितं रकवस्त्रयुगं दद्यान्नैवेयं फलसंयुतं पुष्पैर्बहुविधैश्च आपि फलैर्नानाविधैस्तथा गुह्यं क्षुरिकैस्तत्र लव

ऐतद्विरुद्धैः सप्तधा न्यैस्तथादीर्घैर्वशाजप्रकल्पितैः राजनीकंठमूत्रैश्च शुभैः कुंकुमकैः संसरेः श्रवतारं करो-
 त्येषाजमदेवाहरप्रिया श्रीनिकेतनमस्तुभ्यो शिवप्रियनमोस्तुते श्रवैषव्यचमेदेहि श्रियं जन्मनि जन्मनि श्रियं य-
 नपतिपुत्रानारोभ्यकुलसंततिं सौभाग्यरूपसंपत्तिपूजितस्त्वं प्रयच्छ मे सहस्रं विल्वपत्राणां हिमये तु यथाविधि-
 पयसंतं ब्रजुयाद्विप्रभाति यमं जवित् राजतं श्रीतरुत्वा सुवर्णफलशोभितं श्रष्टेत्तरशतं पावर्षीत वज्रेण वेधयेत् अ-
 योदश्यां समारभ्य पावर्ष्या भवोत्तिथिः त्रिराजगारं कृत्वा पाठवासीजितेन्द्रियः उमापते पशुपते त्रैलोक्यधाधिपते
 प्रभो गृहाणार्धमहादेव गौर्धर्या सह महेश्वर ततः प्रभाते सप्ताहं स्नात्वा च तिलसर्पैः वस्त्रालंकारयुगैश्च गुरु-
 दांपत्यमर्चयेत् पादुकोपानहच्छत्रशय्यां च सुभूषितां गुरुसंपूज्य भक्त्या तु दद्यादेतत्प्रयत्नतः षोडशाष्टौ तु चतुरो-
 द्विजान् दांपत्यभूषितान् वस्त्रालंकारभोगदानैस्तस्मिन्नहनि पूजयेत् मिष्टान्नभोजनं देयमात्मनः श्रेय इच्छता याना-
 रीकुरुते चैतद्भूतपापप्रणाशनं सर्वसिद्धिकरं पुण्यं शिवलोके मर्हायते कल्पकोटिशतं यावदास्थाय शिवसन्निधौ ततो-
 राज्ञो भवेन्मर्त्येषु त्रयो वसमान्विता इति रुकंदपुराणोक्तं सोपापं न विल्वत्रिराजवतं अस्यामेव पाणिमास्यां तिलदानं च
 त्र्योपानहादिदानं च कुर्यात् तदुक्तं निषेधायुते उष्येमासितिलान् दद्यात् पाणिमास्यां विशेषतः श्रद्धेयस्य स्य च पुण्यं
 तस्याप्तोति संशयः विष्णुधर्मोत्तरे सोपावासस्तथा उष्येष्टं पुण्यं तु शालक्षणे उपानहौ तथा छत्रं दत्त्वा येन सुखी भवेत्
 तत्र मंत्रः उपानहौ प्रदास्यामि कंठकादिनिवारणे सर्वस्थाने पुसुखदेवतः शांतिप्रयच्छ मे छत्रदानं मंत्रः इहामुजातप-
 आणं कुरु मे शिवप्रभो छत्रत्वस्यैतेषु दत्त्वा ह्यष्टाण्यमया सह मया लक्ष्म्या सह विष्णुरमृतौ उष्येष्टे षष्ठाया त-
 च छत्रोपा नह प्रदानेन नरो नराधिपस्य भागोति ति तथा वामनपुणे उदकुंभां बुदानं त्रिविक्रमस्य प्रदत्तं यदा तव्यं उष्येष्टमा-
 सित्विति इयं चरौ च्यमन्वादिः तत्र मन्वादि कार्यत्वेन श्राद्धदानादिविधेयं तथा च कौर्मकल्पादि रपिकल्पादिकार्यं

मापिकाट्यं श्रवणपद्मपुराणदानमुक्तं सत्स्यपुराणे एतदेव यदापद्मभूद्वर एमयं जगत् तत्कथां ता श्रयेत द्वयपद्मि
 त्पुच्यते बुधैः पादगतं पंचपंचाशत्सहस्राणि तु पठ्यते ऽथैषमासितिल्युक्तं सोऽथ मेधफलं लेभेत् नारदीये च एतद्वै
 पंचपंचाशत्सहस्रं पद्मसंहितं पुराणैस्त्वयि त्वयैषां रत्नवर्णसंयुतं यः प्रदद्यात्सुसंस्कृत्य पुराणज्ञायमानवः
 स प्रातिवैष्णवधाम सर्वदेवनमस्कृतः इति पद्मपुराणदानं ॥ स्वस्ति श्रीरणवीरसिंहधरणीपालो वदान्याप्रणीतः
 नाशास्त्रविचारसाररसवित्तुहंद संरक्षकः धर्मधर्मविभागकृद्घुपतिः प्रादुर्बुजार्चरतो ज्ञायारपुत्रकलत्रमित्रसहि
 तः संपालपद्मभां चिरम् १ रणवीरसिंहभूपेन कारिते कृत्यसागरे अभवद्भयैषकृत्यानां रन्योरत्नसमुच्चयः २ इति
 श्रीमत्सर्ववशावतसरघुकलितलक्ष्मीरणवीरसिंहमहाराजकारिते कृत्यरत्नाकरेऽथैषमासकृत्यरत्नसमुच्चयः ॥

॥ श्रीरघुनाथमुद्रायनालये ॥

लालाशिवमहाधिकारेज्यैष्ठ्यासोमुद्रितस्समाप्तिमगमत्

संवत् १९४१ आषाढ प्र. २४

आपादमासप्रारम्भः

॥ उर्ध्वाणिशासनमः ॥ अथाष्टमासकृत्यनिर्णयः ॥

तत्रमिधुनसंक्रांतीपराः श्लेष्टशषटिकाः पुण्यकालउक्तः राजौतुपूर्वोक्तव्यवस्थाज्ञेया अथकृत्यंस्कंदपुराणे
 आषाढाचपियोमासमेकभक्तसमाचरेत् राज्ञोसौमान्यतांप्राप्यकामानोतिपुष्कलान् महाभारते आषाढमेकभ
 केनरिथव्यामासमतंद्रितः बहुधान्यो बहुधानो बहुमान्यश्च जायते आषाढकृष्णप्रतिपदाभारभ्य बहुभोगबहुधान्यप्रा
 तितत्रांतरंभः कार्यः तदुक्तं विष्णुधर्मोत्तरे ज्यैष्ठ्यांतुसमतीतायांप्रतिपदप्रभृतिक्रमात् पूर्ववत्पूजेयदेवंविद्विथरूपधरं
 हरिं पूर्ववत्रूपावातिव्रतवत् कृत्वा व्रतंतिचतयाचिरात्रंदत्त्वाभ्युक्तं शयनं द्विजाय लब्ध्यायनधान्यममुजभूमौ
 स्वर्लोकमासाद्यचभोगवान्स्यात् इदमेव भोगावातिव्रतं अचारोगयप्रतिपद्गतंगत्वेन माधवनामधेयमूर्धन्यपूजाव्रतं
 आषाढकृष्णाद्वितीयायां तिथिपत्वेन ब्रह्मणः पूजाव्रतं कार्यं आषाढकृष्णतृतीयायां गौरिव्रतंगत्वेन सुभगगौरिपूजा
 व्रतं इयं चान्नेयकरुपादि तत्रापिकरुपादि आह्वदनादिकृत्यं कल्पान्तरथायिकलक्ष्मकं आषाढकृष्णचतुर्थी
 संकटचतुर्थीव्रतंगत्वेन हरनंदनगणपतिपूजादिकमुपवासव्रतं कार्यं पंचम्यां नगपूजा आषाढकृष्णपक्षा गृह
 नामधेयस्कंदपूजाव्रतं आषाढकृष्णसप्तम्यां निक्षुभार्कपूजा माघकृष्णाद्विंशत्वेन भविष्यपुराणे यानादुर्ध
 पवसेद्वंकृष्णामेकांतसप्तमीं सागच्छेत्परमंस्थानं निक्षुभार्कं प्रपूजयेत् एकांतिथिवर्गे मूर्धन्यं कृष्णसप्तमीं निक्षुभार्कं
 सप्तमिव्रतं तत्रादित्यस्य भगवतः पूजोपवासव्रतं स्त्रीभिरनुष्ठेयं आषाढकृष्णाष्टम्यां कृष्णाष्टमिव्रतं तदुक्तं
 बालिपुराणे प्रतिमासंचते पूजामष्टम्यां पश्चिम्यति मम चैव खिलान्कामान् ससंप्राप्नोत्यसंशयमिति आषाढकृ
 णनवम्यां भद्रोद्देवीपूजाव्रतं तदुक्तं मदनरत्ने उपवासपुरोभक्त्यानवम्यां पश्यदेहयोः आषाढमासिरार्धे द्रव्यकु
 र्यान्नक्तभोजनं पूजयेच्छुद्ध्यादुर्गार्भेर्निर्नाशितनामतः ऐरावणगतां शुश्रूष्ये तव स्वरूपिणीं ऐरावणसमारु

ढ इन्द्रस्यानुचरो भवेत् आषाढकृष्णदशम्यां धर्मराजस्य पूजनं भविष्यपुराणोक्तं यमव्रतं दशम्यां यमउद्दिष्टः
 सर्वव्याधिहरो ध्रुवं मूलमन्त्राः स्वसंज्ञाभिरंगमन्त्राश्च कीर्तिताः मूलमन्त्राः प्रधानमन्त्राः अंगमन्त्राः परिवारमन्त्राः प
 द्मपत्रेषु परिवारदेवतासहितं कार्णिकस्य तिथीशंगवादिभिः पूजयेत् सातलक्षीरात्रमक्षिकैर्होमं कुर्यात् तत्रादौ
 यमयधर्मराजोपेत्यादिपरिवारदेवतापूजा ततो घृताकधाना होमस्तत आभ्यधारदि होमः ॥ इति भविष्यतपु
 राणोक्तं यमदशम्यां व्रतं इन्द्रशर्मामन्त्रे सर्वमासेष्वनुष्ठेय आरोग्यव्रतमपि दशम्यामात्रे सर्वदा तुष्ठेय आषाढकृष्णैकाद
 शी योगिनी तदुक्तं नारदीये आषाढकृष्णैकादशी योगिनी समुपोष्यतां सर्वदानफलं प्राप्य भो देत विष्णुमंदिरं अ
 स्याः कथा युधिष्ठिर उवाच आषाढकृष्णपक्षे तु कवाह्ये कादशी भवेत् किं नाम कोविधिस्तस्या एतद्विस्तरतो वद
 श्रीकृष्ण उवाच व्रतानामुत्तममिदं लोकानां चाहि ताय च कथयिष्यामि राजेंद्र भुक्तिमुक्तिफलप्रदं आषाढस्य कृष्णपक्षे यो
 गिनीनामनामतः तस्या व्रतप्रभावेन पूतो भवति मानवः तस्मात्सर्वं प्रयत्नेन कर्तव्यैकादशी तिथिः कामप्रदे हलौके च
 परलोके च मोक्षदा महत्पातकहर्त्रा च महत्पुण्यफलप्रदा योगिनी नाम यस्य स्मात्तु तस्मात्सर्वोत्तमस्तनूता सप्तरदुरतरं
 राजन्सर्वैकादशी व्रतं जगन्नाथमसारवैसारवैयोगिनी व्रतं कथयामि तवाग्रे हं कथा पौराणिकी शुभां ब्रूल कथां
 राजराजः शिवमकिंपरायणः तस्या सीरपुष्पवटुको हेममालीति नामतः तस्य पत्नी सुसूया च विशालाक्षीति नाम
 तः स तस्यां स्निह्य संपुक्तः कामपाशवशंगतः मानसारपुष्पानि च यमार्त्तं यस्व गृहे स्थितः पत्नीं प्रेमसमायुक्तो न कु
 रेरालंघयतः कुवेरो देवसदनैकेति शिवपूजनं मध्याह्नसमये राजन्पुष्पागमसमीक्षकः हेममाली स्वभवने रम
 तैकांतपासह यशराट् प्रत्युवाचा यथा कालातिक्रमकोपितः कस्मात्त्रायाति भो यक्षो हेममाली दुरात्मवान् मिथ्ययः क्रिय
 तांमस्य इत्युवाच पुनः पुनः यक्षोऽकचुः वनिता कामको गेहि रमते स्वेच्छयान्तप तेषां वाक्यसमाकर्ण्य कुवेरः कोपपूरितः

भ्रानयामासतंतुवटुकहेममालिनं ज्ञात्वाकालात्ययंसीभिर्मयव्याकुललोचनः अस्त्रातएवचागतयकेवरस्या
 धतःस्थितः तद्वधूधनदःक्रुद्धकोपसरकलोचनः प्रत्युवाचरुमाविष्टः स्फुरदोष्ठपुटद्वयः धनदडवाचं आःपा
 पट्टपट्टतकृतंभेदेवहेलन अष्टादशाश्वजकुष्ठोवियुक्तःकांतयातया अस्मात्स्थानादपथ्यस्तेतागच्छस्थानमयाधमं
 इत्युक्तोधनद्वेधेनतस्मात्स्थानात्पूपातसः महादुःखाभिभूतश्चक्रुष्पीडितविग्रहः तैवतोयनमक्षयंचवनेरैद्रालभद
 दसौनमुखदिवसेतरुयननिद्रालभतेनिशि यातुकेनाभिभूतोपिपूर्वकर्मस्मरत्यसौ छायायापिडिततनुर्निदाधितपूरी
 ढितः शिवपूजाप्रभावेनरमृतिरतस्यनलुप्यते अममाणस्ततोगच्छद्विमाद्विपर्वतोत्तमं तत्रापश्यन्मुनिवरंमार्कंडेयं
 तपोनिधिं यस्यापुर्विद्यतेसप्तब्रह्मणोदिवसान्यूय आश्रमंतगतस्तस्यऋषेर्ब्रह्मसदःसमं वंदेचिरणौतरस्यदूरतः
 पापकर्मकृत् मार्कंडेयोमुनिवरोदृष्टवातकुष्ठिर्नतदा परोपकरार्थायसमाहुयेदमब्रवीत् कस्मात्कुष्ठाभिभूतस्त्वंकु
 तोनियतरोल्लासि इत्युक्तःसप्तयुवाचमार्कंडेयमहामुनि हेममालयुवाच राजराजस्यानुचरोहेममालीतिनामतः
 मानसात्पुण्यनिचयमानीयप्रत्यहंमुने शिवपूजनेवलायांकिंवेरायसमर्पये एकारमन्त्रिवसेकुललोपश्चविहितोम
 या पत्नीसौख्यप्रसक्तैनकामव्याकुलचेतसा तत क्रुद्धेनरासोहराजराजेनर्वैमुने कुष्ठाभिभूतःसजातोवियुक्तःकां
 तयातया अश्वनातवसाग्निध्वंशसोस्मिभुभकर्मणा सतांस्वभावतश्चित्तपुरोपकरणक्षमं इतिज्ञात्वामुनिश्रेष्ठमांश
 शाधिक्रान्तं मार्कंडेयउवाच इव्यासत्यभिदशोक्तनासत्यभाषितंपतः अतोवत्तोपदेशोत्कथयामिशुभप्रदं आ
 पाठेकृष्णपक्षेत्तुयोगिनीव्रतमाचर अस्याव्रतप्रभावेन कुष्टनश्यतितेनय इतिवाक्यंमुनेःश्रुत्वादंडवत्पतितः क्षि
 तौ उत्थायदिष्टेमुनिनावभूवार्तावहर्षितः मार्कंडेयोपदेशेनकृततेनब्रवीन्नमं तद्गतस्यप्रभावेनदेवरूपोवभूवसः
 संयोगंकांतयालेभुवभुजेसौख्यमुत्तमं ईदृग्विषयपुश्रेष्ठकथितंयोगिनीव्रत अष्टादशसहस्राणिद्विजान्भोजयते

तुपःतत्फलं समवायोति यो गिरिर्नो वलकन्नरः सहापापप्रशमनी महत्तुल्यफलप्रदा शुचौ कृष्णैकादशोत्तेकथिताया
निनिन्य पठनाच्छ्रवणान्मर्त्यं सर्वपापैः प्रमुच्यते इति ब्रह्मवैवर्तपुराणे ॥

पद्मपुराणे च आषाढकृष्णयेगिन्येकादशीमाहात्म्यं

अस्यां पुंडरीकाक्षनाम विष्णुपूजनं आषाढकृष्णद्वादश्यांतिथीं शब्देन हरेः पूजनकार्थं आषाढकृष्णत्रयोदश्या
त्रयोदशीमात्रव्रतत्वेन कामत्रयोदशीव्रतं हेमाद्रौ भविष्योत्तरे काममूलज्यत्रयोदश्यामूल्योजायते शुभ इष्टारूप
वर्तमानार्थालभेत् कामांश्च पुष्कलान् मूलमन्त्रागसंज्ञाभिस्त्र्यंभजाः प्रकीर्तितः पूर्ववत्पद्मपत्रस्य कर्त्तव्यश्चातिथी
श्वरः त्रयोदश्यापहा रैश्च यथाशक्ति विधीयते पूजाभावितं शाठ्येन कृतं पि न फलप्रदा अज्यधारासमिद्धिश्च दधेदी
राक्षसाक्षिकैः पूर्वोक्तफलकोहोम कृतः शान्तिनचेतसा अन्नमूलमन्त्रः कामगायत्रीसिंघैः त्रिशुक्लत्रयोदश्यां अन्नं यत्र यो
दश्यां अन्नं गन्तव्यं अपि तत्रैव होमाः आषाढकृष्णत्रयोदश्यां मासि शिवरात्रि व्रतं गत्वे न शिवचतुर्दशीव्रतं तदुक्तं मदन
रत्ने स्कंदपुराणे यतः कृष्णचतुर्दश्यां पूजायत्नेन मे कृता तद्याज्ञा गार्ग्यं रात्रौ सन्निधौ मे कृतं तथेति आषाढा मावास्यामे
तत्कलमादिः कलपादिकृत्य मधिकृत्या त्रिश्रद्धादि विधेयं अमावास्यायां सकलमावास्या साधारणं शूलव्रतं हेमाद्रौ शि
वधर्मेषु अमायां तु निरहा रो यो ब्रह्मेकमुयं व्रतं शूलपिष्टमयं कृत्वा वर्षांत विनिवेदेयत् अनेन भूषणं हृदयं दिपायानि सक
लान्यपि नश्यन्त्यरि विनाशश्च शिवलोके गतिर्भवेत् अथाषाढशुक्लप्रतिपदायां मार्गश्रयस्ति पद्धतं विद्याप्राप्तिव्रतं ग
त्वेन सूर्यपूजनं ब्रह्मण पूजनं च संवत्सरमिदं कृत्वा ततः साक्षात्त्रयोदशं पूजनं देवदेवस्य तस्मिन् ब्रह्मनिर्माणे वेति विष्णु
धर्मोत्तरे कमारो न्यव्रतं सदा प्रतिपदं प्राप्य शुक्लपक्षस्य यादव संवत्सरं महाभाग शुक्लं गंधानुलैपनैरित्यादि शुक्लप्र
तिपदि सविस्तरं होमं आषाढशुक्लद्वितीयायारयया जोत्सवः तदुक्तं तिथितत्त्वे रत्नादि आषाढस्य सिते पक्षे द्वितीया

पुण्यसमुत्ता - तस्यांरथेसमारोप्यारमंभमद्रयासह नारदांयापश्चात्तस्यास्तुतेपक्षोद्वितीयायुप्यसंपुतेत्यादि द्विजा
 तिभिर्द्रतस्यार्थपरिक्रम्यपुरोदितं जलाशयातिकंगत्वाकारयेच्चमहोत्सवं तदंतेदेवभुवनंप्रवेश्यचयथाविधि ब्राह्म
 णान्भोजयेच्चैवव्रतस्यास्यप्रपूर्तेष्वेति आषाढशुक्लतीयायां सलक्ष्मीकेशवपूजा नारदीये आषाढस्यतृतीयायां
 शुक्लपक्षेचवाससा केशवंतुसलक्ष्मीकंसखिकिवृद्धिर्जोर्वेयत् भोजनैःसुरभीदानैर्वस्त्रैश्चैवविभूषणैः प्रियैर्वाभ्यर्च्य
 श्रीयानारोसीभारयवांछया समुपास्यव्रतचैतद्वनधान्यसमन्विता देवदेवप्रसादेनविष्णुलोकगवाप्नुयात् आषाढ
 शुक्लचतुर्थी रथंतरकल्यादिः तस्यांकल्यादिश्चाद्वदानादिकमनंतफलदमित्तिवाक्यप्रवृत्तम् आषाढशुक्लपंचम्यां पं
 चवर्णध्वजग्राभाद्वह्निर्धरोपातितियायवायुपूजासर्वलोकपालपूजा तदुक्तंनारदीये आषाढशुक्लपंचम्यांवायुंसर्वगतंमु
 नेनामाद्वह्निर्विनिर्ययरोपातेसमारुप्यतः ध्वजपंचवर्णैस्तुवंसादृढाग्रसंस्थितं संमूर्च्छितंनिदध्यातुकल्पितास्तनमध्य
 नः, ततस्तन्मूलदेशेतद्विक्षुसर्वानुनारद लोकपालान्समभ्यर्च्यकुर्याद्वायुपराक्षणे तस्मैतस्मैमदिर्भाशायपूजांसम्य
 कप्रकल्पयेत् एवंस्थित्वातिराहारस्तत्रायमचतुष्टयं सायमागत्यभोहस्वभुक्त्वास्वयमवस्थितः लोकपालात्त्रमस्कृत्य
 सुप्याद्भूमितलोत्थितः यःस्त्वमोजायतेतस्यारात्रौयामेवतुर्थके सएवभवितानूनसस्यमित्याहवैशिवः अशुभेनसम
 प्यन्नैःशिवपूजापरायणः सोपवासोयजेदेवयामंतद्दिनेमववा भोजयित्वाद्विजानद्वैततःशुभफलंलभेत् एतमेतत्स
 मुद्दिष्टशुभाशुभनिदर्शनं नृणांसीभार्यजनकमिहलोकेपरत्रच इतिसौभग्यजनकपंचमिव्रतं आषाढशुक्लपक्षात्
 दव्रतं नारदीये आषाढशुक्लपक्षात्तरकदव्रतमनुत्तमं उपोष्यपूजयित्वैवशिवोमाप्रियंमातृजं लभतेवाछितान्का
 मान्पुत्रपौत्रादिसंतति आषाढशुक्लसप्तम्यां सूर्यपूजाव्रतं नारदीये आषाढशुक्लसप्तम्यांजातहृद्रोरविःस्वयं सं
 पूज्यविधिधानेसोपवासोर्जितोद्दिपः स्वर्गीयंभलतेविप्रदेवैर्द्रस्यप्रसादतः निर्णयाद्यनेऽपि आषाढशुक्लसप्तम्यां

करपपाद्विस्वात्तामसयोजातः तत्रवर्तुलमंडलस्थितसूधूपदीपानुलेपनादिभिः संपूज्यनैवेद्यं दद्यात् तदुक्तं ब्रह्म
 पुराणे आपादशुक्लसत्स्यां विवस्वत्तामभारकरः जातः पूर्वतत्तस्मात्तत्रापौष्ययजेत्सदा रथचक्राकृतौ रम्यमंडल
 सर्वकामदः भक्ष्यभोज्यं स्तथाप्यैः पुष्पैर्धूपैर्बलेपनैरिति आपादशुक्लाष्टम्यामहिषघ्नदेवीव्रतं नारदीये शुक्लाष्टम्या
 तथापादस्तराद्यैश्चानिशावना तेनैव स्नापयेद्वापूजयेच्च विधानतः ततः शुद्धजले स्नाप्यविलिप्ते सैष्टुचंदनैः नैवेद्यं शर्क
 रीपुतंदत्वाचमनमर्पयेत् भोजयेत्वाततो विप्रान् दत्वा स्वर्णचदक्षिणां विसृज्य च ततः पश्चात्स्वयं भुंजीत वाग्यतः एतद्ब्र
 तनरः कृत्वा देवा लोकमवाप्नुयात् तथा च देवीपुराणे अष्टम्यां व्रतथापादनिशातो येन स्नापयेत् ततो देवीजले कुठ्वैर
 दासुदकेन च स्नात्वा विलिप्य कूर्पूरचंदनं रचनं बूभि रिति पाठांतरं धूपचंदनकूर्पूरबालकैः सिद्धसिद्धकैः भक्ष्यान्ना
 कैर्यापूष्पांनिकानि शुभानि च द्वापयेत्कन्यका विप्रारभोजनं चात्मनस्तदा शक्तिर्यो दाक्षिणां दद्यान्महिषघ्नोचकी
 र्त्तयेत् दीपमाहोतुतैव सर्वकामाभ्यर्चयेच्छति सर्वयज्ञमहादानसर्वार्थफलभेत् एतद्ब्रतवरं शुक्रमया रुद्रेणावि
 ष्णुना जगतां हितमिच्छद्दिश्वर्णो दुर्गाव्रतमहत् भानुना ग्रहविध्यं समसमरे च कृतं पुरा देवासुरैर्यक्षनागाकिन्नैर्मानवै
 रस्तथा आप्सरोभि र्व्रथास्त्राभिः सोमाग्नयस्य विबुद्धये कृतं वैद्यहशाद्वलयुश्च कूर्पूराद्यथाविधि श्रवणादस्य चाशोतिस
 वकामसुखानि च इष्टानि लभते मर्त्यैर्वैद्यैः पुत्रं प्रसूयते इति महिषघ्नदेवीव्रतं आपादशुक्लनवम्या भैर्द्रादेवीपूजा
 व्रतं नारदीये आपादस्य नवम्या च यः कुर्यात्पुत्रपौर्णिजं नक्तं धर्मासमभ्यर्च्य सितामैरावणिरश्वतां समुपेक्ष्य बलो
 क्तुभोगमाग्नेययानगः आपादशुक्लदशम्यामन्वादि का नारदीये आपादशुक्लदशम्यापुण्यामन्वादि कामतां तरयां स्ना
 नं दानजपोहोमिवास्वर्गातिप्रदः अथात्त्रापादशुक्लैकदशीदिनशयनीकरणं नारदीये आपादशुक्लैकदश्यायाद्विधान
 व्रतच्छृणु तर्पण्यतस्मिन् दिवसो विधिवन्महदपुशमे स्थपयेत्त्रातिमां विष्णोः शंखचक्रगदां वनेः लसच्चतुर्भजां सोम्यां

कांचनींवापिराजतीं पीतांबरधरांशुधैर्यैकेस्वरुततेदिज-ततःपंचाभूतस्नानंमंदी शुद्धजलेनच, पौरुषेणचसूकेन
 उपचारान्प्रकल्पयेत् नीराजनांतान्पाद्यादिस्वित-संप्रार्थयेद्दरैः सुप्तेस्वपिजगत्त्राध्वजगत्सर्वचराचरं इतिसंप्रार्थ्य
 देवात्रेचातुर्भास्वव्रतोदितात् त्रिधर्मास्तुयथाशक्तिगृह्णीयाद्भक्तिमान्नरः ततःप्रभातेद्वादश्यांसमर्चयेच्छेषशायिनें उ-
 पचरैःगोडशभिस्ततःसंभोज्यवाडवान् व्रतेष्वदक्षिणाभिस्तुस्वयंभुंजीतवान्यतः ततःप्रभूतिविप्रेर्द्वगंधार्थैःप्रत्यु-
 ह्यजेत् कृत्वाविधिनाविप्रदेवरथशयनव्रतं मुक्तिमेतयतेमर्त्येभवाद्दिष्णुप्रसादतः श्रवैवदेवशयनोऽप्यपन्नव्रत
 नक्तं भविष्योत्तरे मिथुनस्थेसहस्रांशौस्वापयेन्मधुसूदनं तुलराशिगतेतस्मिन्पुनरुत्थापयेद्दरिं श्रापाढस्युस्मिते
 पक्षेएकादश्यामुपोषितः इत्यादिकृत्यकलापोऽप्रेवश्यते अथदेवशयनोकादशौकथा भविष्योत्तरे पद्मपुराणेच सु-
 धिधिरडवाच श्रापाढस्यस्वितेपक्षिकावाहोकादश्यांभवेत् किंनामकोविधित्तस्याःकिंपुण्यंचवदस्वमे श्रीकृष्णउ-
 वाच शृणुपार्थप्रवक्ष्यामिगोविंदशयनव्रतं कटिदानंसमुत्थानंचतुर्नरुभव्रतकर्म युधिष्ठिरडवाच किदेवशयनं
 नामकिंवैदेवःस्वपित्यहो देवःकिमर्थस्वपितिकिविधानंचतदहं केनचःकेचतिपमब्रूतान्यप्रकृतिश्चक्राः किंयाह्यं
 किचभोक्तव्यंसुप्तेदेवजनार्दने श्रीकृष्णउवाच मिथुनस्थेसहस्रांशौस्वापयेन्मधुसूदनं तुलराशिगतेतस्मिन्पुनरु-
 त्थापयेद्दुतं अधिकमासिपतितएवविधिक्रमः नान्यथास्वापयेदेवंतथोऽप्यपयेद्दरिं श्रापाढस्य
 स्वितेपक्षेएकादश्यामुपोषितः स्वापयेन्नृतिमांषिष्णोःशंखचक्रगदाधरां कांचनींराजनींताड्यमर्थापूतैर्लिखीतंश्रा-
 पीतांबरधरांसौम्यापयैकेस्वरुततेशुभेस्वितवस्त्रयुगाच्छलेसोपधानियुधिष्ठिरइतिहासपुराणद्वाह्याह्योर्वेदपारंगःस्त्रा-
 पयित्वादिधिसीरघृतक्षौद्रजलेनवा समालभ्यशुभंभौधैःपुष्पैर्धूपैःसुधूपितां पूजितकुसुमैः शुद्धैर्भेषाणेननपाद्भव सु-
 सेखपिजगत्त्राध्वजगत्सुसमवेदिदं विदुर्देवविदुर्देवतजगत्सर्वचराचर एवंतांश्रुतिमांषिष्णोःश्रापापयित्वापुधिष्ठिर

तस्मैवाग्रस्वयारथत्वाग्रहणायाज्ञायमानरः चतुरावापकान्मासाद्वरस्यात्थापनावाधं गृहता॥ नयमः शुद्धानावध
संघानुमे स्वीवानरोवामद्रकोधर्मज्ञोयद्वद्वतः गृहणेयान्निधमनितान्दंतथावनपूर्वकं तेषां फलानिवर्ध्यामिक
हंते एषमयुधम् मधुरस्वरोभवेद्राजन्मपुरुषो गूढवर्जनात् लुभेच्चसंतीर्दीर्घा पुत्रपौत्रादिर्वाङ्मनो तैलरयवर्ज
नतपार्थसुंदरांगः प्रजायते कटुतैलपरित्यागादिपुनाशमवाप्नुयात् मधुतैलपरित्यागास्तैभ्यो नयममूलं भवेत् पुष्पा
दिभोगानियमात्स्वर्गो विद्याधरो भवेत् योगान्ध्यासीभ्येयस्तु स ब्रह्मपदमाप्नुयात् कटुकतिकमधुरकपायक्षारजात्र
सान् वर्जयेत्स वैरुप्यं दीर्घधनाभ्यात्सदा तां बलवर्जनाद्देगीरककंठश्चायते शाकपत्रशानाद्देगीचापाकृतमलो
भवेत् पदाभ्यागपरित्यागाच्छिरोभ्यागविवर्जनात् दीप्तिमान्दीप्तकण्ठोयक्षोद्भवपतिर्भवेत् लुभेच्चसंतीर्दीर्घा तैल
पक्वविवर्जनात् भूमौस्तरशार्दीषहरेरनुचरो भवेत् सदा मुनिः सदा योगीष्कसरयमभोजनात् निर्वर्ध्याधिर्ना
रुजो जलमयमांसविवर्जनात् एवमादिपरित्यागात्तर्भ्यः स्याद्वर्भनंदन एकांतरोपवासेन ब्रह्मलोकमही
यते धारणां ब्रह्मलोभां गंगास्नानदिने मौनव्रतीभ्येयस्तु तस्याज्ञां स्वास्तिता भवेत् भूमौ भुक्तेनरो
यस्तुष्टिष्वधिविपतिर्भवेत् डो नमेनारायणयतिजपित्वानंतकफलं पादाभिवंदनाद्विष्णोर्लभेद्भोदानजफलं
कलपरश्यायीभवेद्वाजन्सनरो नात्र संशयः विष्णुपादां वृजस्य शार्कृतकृत्यो भवेन्नरः विष्णोर्देवालयकुर्वा
दुपलेपनमार्जनं कलपरश्यायीभवेद्वाजन्सनारो नात्र संशयः प्रदक्षिणया तं परस्तु करेति स्तुतिपाठकः हंस
युक्तविमानेन सतु विष्णुपुरं व्रजेत् त्रिरात्र भोजनाच्चैव मोदतेति विदेववत् षडहर्भोजनाद्वाजन्देवो वैमानुषो भवेत्
प्राज्ञापारं चरं श्रेयश्चात्तुर्मास्य व्रतं नरः मुच्यते पातकैः सर्वैस्त्रिविधैर्नात्र संशयः तस्य कच्छ्रुति कच्छ्रुत्वाभ्यां यः क्षिपेत् शयनं
हरः स याति परमं स्थानं पुनरावृत्तिवर्जितं चाद्रायणे नरो राजन् क्षिपेन्मास चतुष्टय दिव्यदेहो भवेत्सोऽथ सोऽमलो क

चगच्छति शुक्लपक्षेनरोयोर्वैष्येदन्नादिभक्षणं तेनपक्षेपवसिनप्रतिपक्षंहरिश्रियः सगच्छेदरिसापुत्रं नभूयस्तु
 प्रजायते भिक्षाभोजीनरोयोहिसमभवेद्देदपारगः नलिष्यतेसपापेस्तुपद्मपञ्चमिवांससा कृष्णविष्णौ हवीकेशेप्रसुते
 मधुसूदने पराश्रवर्जयेद्यस्तुकृतकृष्णेभवेद्विजः पराश्रवर्जनात्पार्थवाद्रायफललभेत् सर्वपापविनिर्मुक्तः सो
 मल्लिकमहीयते श्लाकाहारतुयःकुर्याद्भ्राजन्मासचतुष्टयं तस्यवंशसमुच्छेदकदाचिन्नोपजायते लवणवर्जयेद्यस्तु
 भूपमासचतुष्टयं भिजन्भोपाजितपापसर्वनाशमवाप्नुयात् शतथादानंतुयःकुर्याद्यावन्मासचतुष्टयं विष्णुमहिरयरा
 जेद्रसेदवत्ववानुयात् पंचगव्याशनःपार्थवाद्रायफललभेत् निर्मलं देहमाप्नोतिगंगास्नानंदिनेदिने कांश्यमांसिन
 तंद्युतंठयापानंक्रोधमैधुने हिसातैलंविवादंचनिद्रनिर्नात्यलंघनं द्वादश्यांद्वादशैतानि विष्णुभक्तोविचर्जेत् उपवा
 संतयानकमेकभक्तमयाचितं श्रशकस्तुमान्कुर्यात्सायं प्रातरांघ्रितः स्नानं पूजादिसंयुक्तं सनरोहरिलोकभाक्
 गीतवाद्यकरोविष्णोर्भाधर्वलोकमाप्नुयात् लोकान्प्रवोषयेद्यस्तुसंततिविष्णुपुरं व्रजेत् .. कृत्वा भक्षणं कदिवयं लोकम्
 परस्माद्व्रजेत् कृत्वा भक्षणं कदिवयं लोकम् निर्यज्ज्ञापीनरोराजन्नरकं नैव प्रदयति भोजनं वर्जयेद्यस्तु स
 स्नानं पौष्टकरं लभेत् तीर्थं जम्बूद्वारिस्नानाद्विर्मलं देहमाप्नुयात् एकभक्त्याशनान्निर्यमसिंहो जफललभेत् अयाचितं न
 चाप्नोति वार्पाकूपप्रपाफलं पण्डितः कालभोगेन रथार्थारवर्गेन रोभवेत् भोगेन भोजनेनैव यथः पत्रे पुपोनरोभुंके
 कुरुक्षेत्रे फललभेत् शिलापां भोजनेनैव प्रयागज्ञानफलं मुत्तेनापेजगताथेकशवेगसुखं च - निवर्तते क्रियाः
 सर्वाश्चानुर्मासयेद्यभारतं यामद्वयजागरणाक्षरं गौरभिमूयते क्षणं तु पद्मफलदं घटिकानुवर्तुं गुणा प्रहरः कांदिगुणै
 तस्ततः संख्यानां विद्यते ॥ इति पद्मपुराणे जागरणफलमुक्तम् ॥ एवमादिब्रतैः पार्थतुष्टिमायातिके शयः विवाहव्रत
 वंधादिक्रियाः संस्कारलक्षणाः क्षौरग्राम्भवेद्यादिगोदानादिप्रतिष्ठितं पुण्यानि यानिकर्माणि वर्जयेद्दक्षिणायने अ

संक्रांततथामासंदेवैपित्र्यविवर्जयेत् मल्लिभुजमशौचवरविसंक्रांतिवर्जिते प्राप्तेभाद्रपदेमासिष्कादश्यासितेहानिक
 टिदानंभवेद्विष्णोर्महापूजाप्रवर्तने कृष्णकृष्णजगन्नाथयोगिगन्धमिरंजन कटिदानंकरुण्वाद्यप्राप्तेभाद्रपदेशुभे क
 टिदानपार्थपरिवर्त्तनम् मदेतदेवश्रापनंतत्रमेकारंशृणु पुरातपःप्रभवेष्णतोषयित्वाहरिप्रभुं यचितमुखसंवास
 संस्थानंयोगनिद्रया निरीक्ष्यचातमनोदेहंरुद्धंलक्ष्म्याउरःस्थलंश्रावचक्रासिशार्ङ्गेश्रवाहवोप्यथपरशमे नाभे
 रयोनिरुद्धमेवेनतेयनपक्षिणमुकुटेनाशेरुद्धकुंडलैःश्रवणेतथाःद्वान्मूहंततस्तुष्टोत्रयोःस्थानमादरात् चतुरोवा
 र्षिकान्मासाव्यसंप्राप्तामविष्यसि योगनिद्रापितद्विष्यंश्रुत्वाप्रौराणिकंशुभं चकारलोचनावासमतोर्थेन्युधिष्ठिर
 ब्रह्मतुतावदश्यामिमानयामिमनस्विनीं योगनिद्रामहानिद्रांशेषाहिश्रापनस्वयं क्षीरोदतोयवोच्यथैवातपादंसंन
 हितं लक्ष्मीकरांबुजैःस्थितुर्भुजमानंपदद्वय तत्रकालेत्योमासान्मद्रकश्चतुरक्षिपेत त्रैतरेनैकैर्नवमैःपाद्वैश्वेष्टमा
 नवः करपरस्थाप्यविष्णुलोकेवसतेनात्रसशायः ततोविवोधयेद्देवंशस्त्वकगदाधरं कार्तिकेशुक्लपक्षरप्यष्कादश्या
 एषसुत भञ्जणानेनरजेंद्रदेवमृत्पापयेततः उत्तिष्ठोत्तिष्ठगोविंदयोगनिद्रांविहाय च लक्ष्मींविसृज्यलोकंभवमल
 क्ष्मींमुदंकशाय समुत्थितेतदाविष्णौक्रिया सर्वाप्रवर्तते तत्रैवदेवदेवरूपंपूर्ववत्स्थानमाधेत् । महानूर्ध्वरथैरात्री
 श्यामयेत्स्वयंनोस्थितं दर्शयेत्सर्वलोकांश्चउत्थितधरणीधरं भस्मदेशोपिरजेंद्रसर्वं स्वर्गायिक्त्वपते राजौजानराण
 कार्थ्यमेकादश्यामुरालये प्रभातेविमलेस्नात्वाद्वादश्यांविष्णुमर्चयेत् जुहुयाद्वयवाहं चहविर्द्रव्यैर्घृतादिभिः ततो
 विधान्शुभाचारान्मेजयेदन्नविसृज्यैः घृतक्षीरदधिक्षौद्रकपायगुह्यमोदकैः पुजमानोभूतस्थित्वावाद्वादस्याखिविजिताः
 एकादश्याष्टौवाभोजयेत्करुसतप्तमश्र्वयेचंदनैश्चूर्णैः पुष्पैर्गंधैर्द्विजोचमानम् । शास्त्रोक्तं विधित्वापार्थभोजयेद्भगवद्भ
 तान् श्राव्हातेपथस्ततोद्वाह्यं कंयकिंचिदेव च स्वभावाद्यदभोद्वेदुत्तपुष्पफलादिकं चतुरोवर्षिकान्मासास्त्रिपथो

यस्य पः कृतः अथ चित्वा द्विजभ्यस्तद्व्याहृतं याचदक्षिणां दत्त्वा विसर्जयेद्विप्रान्तर्गतं भुञ्जीत च स्वयं परमं कंचतुरो मांसा
न्यातितस्य समुद्धरेत् एवं यथा चरेत्पार्थसो नंत फलमाप्नुयात् अवसाने तुरार्जुद्रवामुदेवपुरं व्रजेत् यस्याधिष्ठानमाप्येत
चतुर्मारप्यव्रतं नृपः समवेत्कृतं कंरुत न पुनर्मानये मेवेत् यो देवशयनं चापि कटि शनं सनाचरेत् उन्म्यानं चापि हृणस्य
सहर्षं कामाप्नुयात् शृणोति ध्यायति स्तौति जुहोत्यारुणतियो नरः हरिभक्तिकरः पापैः स गच्छेद्देवपदम् दुरवा
विधिमोगिनायने भगवानन्ततो दोस्मिन्दनं स्वापि तचापि विबुध्यते वा तस्मिन्ननन्यमनसा मुपवासमाजां पुसां ददाति
सुगातिं गरुडाग्रगामि ॥ इति श्री भविष्योत्तरपद्मपुराणोर्विष्णोः शयनकटिदातो रथापनैकादशीमाहात्म्यम्
अस्या भवैकादशं वा वसुदेवद्व्यादशी व्रतं वा राहपुराणे दुर्वासा उवाच आपादोप्येवमेवंतु संकरप्या विधिनानरः अर्धये
स्परमं देवं धनुर्ध्वानतः वासुदेवाय पादौ तु कटि संकर्षणा यचं नयुजायति जठरमति रुद्धाय चैतुरः चक्रपाणये
तुभुजैर्कंठं भूयतयेतथा स्वनाम्ना शंखचक्रे तु पुरुषयेति वैशिरः एकमभ्यर्चयेन्धात्रीं द्रवत्तरस्याप्रतोषट् विन्यसेद्
खपुर्नंतु तस्योपरिततो न्यसेत् कांचनं वासुदेवं च चतुर्बाहुं सनातनं तमभ्यर्चय विधानेन गंधपुष्पादिभिः क्रमात्
शान्दयत्तद्वाह्मणो दद्याद्देवादिनि सुव्रते एवं नियमयुक्तस्य पुण्यं तस्य फलं शृणु वसुदेवो भवद्वांजाय दुर्वयं शक्तिवर्धनः देव
की तस्य भार्या सोऽस्मिन्नानव्रतचारिणी सात्वपुत्रा भवत्साध्वीपति धर्मपरायणा तस्याः कालेन महता नाशदेभ्यानां
हृद्दे वसुदेवेन भक्त्या सा पूजितो वाक्यमब्रवीत् कथं यामास यमज्ञो देवकी वसुदेवयोः तावप्येवं विधं भक्त्या चक्रेतुः श्रद्ध
यान्ति तौ वयो रतुष्टः स्वयं विष्णुः पुत्रार्थं संजगाम ह एवमेवापापहरा इन्द्रादशी पुत्रदारुमृता इमामुभोऽप्यचसुता निवधं वि
त्तुभंति च राजवं च भद्रराजं पारतुपापिनः पापसंक्षयं यथाभारोपनीतस्तु परयाः केशेन नयैः ऋतो विष्णुपुरे रभ्ये मा
दत्तकालसंक्षेपे मन्वन्तराणि पट्टाक्षिततः काला इत्येते पुनः ब्रह्मलोकं भवेद्ब्रह्मजन्मतवर्षाणि तांति तु दाताय त्रैलोक्यमायक

स्ततो निर्वाणमपनुयात् ॥ इति वाराहपुराणे धरणि व्रतेषु आपादशुक्लैकादश्यां वसुदेवद्वादशी व्रतमाहारम् पद्मपुरा
 णे श्रीमहर्षि उवाच अश्वमेधसहस्राणि वाजपेयशतानि च एकादश्युपवासस्य कलानां हीति षोडशी ज्ञानदा
 नंजपुर्हि म स्वाध्यायदेवतार्चनं चातुर्मास्येकृतं यच्च सर्वहीचार्थं सम्यक्तम् एककालं द्विकालं वा पुराणशृणुते नरः स
 र्वपापं विनिर्मुक्तो विष्णुलोकं समाश्नुति हरीं सुते विशेषेण हरेर्नामपठनं पठनं तत्फलं कोटिशृणुते तलभते द्विजसत्तम
 देवगोब्राह्मणो यस्मिन् पुजनं प्रकरोति हि स एव सर्वधर्मात्मनः पूज्य एव न संशयः चातुर्मास्यमिदं पुण्यं पवित्रं पापनाशनं
 श्रुत्वा तु लभते पुण्यं गतात्मानसमुद्भवं व्रतं कृत्वा महभागयदि नोद्यापनं चरेत् सकर्तृकर्मणां तानसम्यक्फल
 भाग्भवेत् व्रतं वैकल्पमासाद्य कुक्षिनामप्रजायते एतस्मात्कारणैश्चैव कुर्याद्दद्याप नं द्विज गृहीत्वानियमनि
 तान्पालयित्वा यथाविधि सुतो विधेजगन्नाथे गत्वा ब्राह्मणसन्निधौ क्षमापयेद्देवदेवं यथाविधिसंविस्तरम् यस्य
 किंनियमेनाजतं तद्व्याससद्विष्णुं शय्यां सोपस्करादद्याद्वासोदद्याद्विजातये गोभूहिरण्यवासांसि यद्गोपकरणा नि
 च अशक्तौ तु यथाज्ञा किं ब्राह्मणानेव भोजयेत् यथाशक्ति प्रपूज्याथ सर्वसंपूर्णतां मिमात् इत्युत्तरखंडे आपाद
 शुक्लैकादश्यां स्नानपमहोत्सव उ कोमदनरत्ने ब्रह्मपुराणेऽपि एकादश्यां तु शुक्लायामाषाढे भगवान्हरीः भुजगज्ञा
 यन्नेते क्षीराण्यं जले सदा ततस्तरन्नातिमाकार्यां सर्वलक्षणसयुतां सुसातुं शेषपथं कैशैलमृद्विरुत्वारिभिः तां क्षां
 रकूटराजतैस्तथा चित्रप्रदेधवा लक्ष्म्याऽऽत्सगहं स्तेच विन्यस्त चरणान्बुजा उत्संगहस्तेऽऽत्संगारिथतहस्ते नाना
 विधोपकरणैः पूजां च विधिपूर्वक उपवासश्च कर्तव्ये रत्नौजानगरं तं तथा तस्यां रात्र्यां त्यतीतायां द्वादश्यां पूजयेत्त
 या त्रयोदश्यां तथागीतान्तर्यं चाद्यं निवेदयेदिति टोडरान्देऽपि आपादशुक्लैकादश्यां कुर्यात्स्नानपमहोत्सवमिति
 अथ च द्वादश्यां मपिकार्यं अंभाकाद्यैः पुमानेऽपि भुजेनाध्वस्य च द्वादश्यां शुक्लपंचम्यां प्रस्वापावर्तने नोत्सवः ॥

इति निर्णयसिधौ भविष्योक्तेः आपादशुक्लददश्यां क्षीराद्विषयान्तरस्यः कार्योन्मथावनादाद्यभेदत्वात् प्राणिक
वते इति राभाचनचंद्रिकोक्तेः अ द्वादश्यामित्यत्र पारणाहमात्रं विवक्षितं पारणाहेपूर्वरात्रे घटादतिवादन्यमुहुरि
तितत्रैवोक्तेः नृसंहपरिचर्यायामपि यद्यपि आपादस्य सितपक्षे एकदश्यामुपोषितः नर्कद्विजवरश्रेष्ठदृष्टीया
क्षिपमंत्रतो कार्तिकशुक्लपक्षस्य एकदश्यांसमाहित इत्यादिवचनैरेकदश्यामेवानुष्ठेयतागम्यते तथापींच
द्वादशादेव प्रबोधार्थं विनितेति नत्राल्लिगानुग्रहीता शिष्टाचारोद्वादश्यां न्यनुष्ठेयतानिर्धार्यत इत्युक्तं यत्तद्वादश्यां
शंयनादिकमुक्तं नमिथुनार्कस्य आभाकाद्येषु मसिचिती भविष्योक्तेः स्वापकालविशेषपरुति शि स्वाप्नोदिवोत्थानं
संख्यायां परिवर्तनमिति ब्रह्मपुराणवचनेन विशिष्योक्तेः एताश्च द्वादशयोगानि संख्यादिनेष्वनुराधाश्रवणरेवतीनां
मादिसंख्यांतमागडकाः क्रमेण प्रस्थापादिषु प्रशस्ताः तथा च नारदीये भैजाद्यपादे स्वपितीह विष्णुः श्रुतश्च मधु
परिवर्तमेति पौष्णवसानेन सुरिहंता प्रबुध्यते मासचतुष्टयेनेति भविष्येपि आंभाकासितपक्षेषु भैजश्रवणरेवती
रेवतीत्यत्र सप्तमोलोपः आदिमध्यावसाने पुनस्त्वापावर्तनोत्सवः यदा तु द्वादशी पुराभ्यादिभागेषु तत्तत्तत्र भगो
नास्ति तदा द्वादश्या नक्षत्रमात्रयोगे पुराभ्यादिगतो ग्रहः पादयोगो यदेतत्स्थानद्विशेषाणापि तदा भवोदिति वा राहुपु
राणां विष्णुर्दिवानस्य पितृनचरात्रोच्यते द्वादश्यां मुरुपसंयोगे पादयोगो नकारणमिति विष्णुधर्मोत्तराच्च य
दा तु द्वादशी पुतामिनक्षत्राणि न सत्येव किंवेकादशी पुत्रयोदशी पुत्रा तत्रात्रापि तत्तद्वैभवागएव निशादिवेला ना
दरेण प्रस्थापादिकार्थं आश्रासिद्वादशीं मृक्षे उत्थानशयने हरेः पादयोगेन कर्तव्येनाहोरात्रं विचिंतयेदिति जौम
तवाहनधृतवचनात् पादयोगादन्यतयोद्वादश्यामृक्षसंगममादिति वचनाच्च कौस्तुभे तु आश्रासिद्वादश्यादिवचनं म
रुपकाले केनापि निमित्तेनाकृते रसवेन पुंसि च योदश्यादिगौणकाले केन च उत्सवः पादयोगवशेन दिवैव वा कार्थ्योरा

प्रयोधेति संदेहं निषमार्थं ननु नक्षत्ररहितत्वादशोवाधेन प्रयोदश्यादौ पादयोगोऽप्राप्तकर्तव्यतायाः प्राप्तापूर्व
 रात्र्यादिनिषेधार्थं अर्धपूर्वयोर्गोत्रस्यादितिवन्तरात्रात् एवंचन्द्रादश्यां निशाद्यादरेऽन्यतिथौ च नक्षत्रपादयोगा
 दयानि जते सति यद्वा द्वादर्शपुनित्यादेरन्यत्र तदक्षमगोयोऽन्यतिथौ च तदितर नक्षत्रस्यैव योगः तद्वा द्वादर्शपुंसं
 ध्यायां प्रत्यासादि द्वादश्यां सिधिसन्नेय नक्षत्राणामसंभवे आभाकासितपक्षे पुशयत्नवर्तनादिकमिति वाराहवचनात्
 सिधिस्यपयदिति श्रमनादावन्वयेति सिधिसमयश्च सायं संभवे रेवः यादेरलभिना द्वादश्यां च विमानभवेत् उभयोरप्यभा
 वे तु संध्यापांचमहोरसयः ॥ इति हरेरभि किं विलासे रेवत्यां तोयदाराजौ द्वादश्यां च समागतः तदा प्रबुधं ते विष्णुर्दि
 नातिशाय परवतीमिति जीमूतवाहनवचनात् अत्र बहवचने पुत्रतुर्धमागवा विषादग्रहाणां चतुर्विभक्तानुराधारेव यो
 रायां पयादयो रेवत्यापयो धोरसयौ कापौ नचादिमध्यावसाने प्रवित्वा यं ये समं रुग्ं द्वाद्भुजत्वादिति त्रया विभागा
 यत्रात् एवमध्याग्रहणमप्युपयत इति वाच्यं वचनांतरे पुपादग्रहणेन विशेषश्च एणाद्भुतत्वादिति हेतोरासिद्धेः श्रवणं
 स्य तु त्रेधा विभक्तमध्याग एव साह्यः ॥ आपादकार्तिकपौर्णमासयोरापि स्वापप्रवोधवाहाहयमः क्षीराब्दाधोपपदैकं
 आपाद्व्यां खविशे हरेरिति द्वां पञ्चतिका र्तिकयं तयोस्तं पुनर्यसदेति अत्र त्रया पादोक्तौ त्रिको द्वे आपादस्य यकार्तिकस्य य
 भित्तिपुनर्यस्यैकादश्यापरे न च द्वा द्विर्यस्य आमादेरिति द्वादसं ज्ञाय लज्जा पादो यमिति स्यादिति वाच्यं कचिदपवाद
 विषये च पारसर्गिकप्रवृत्तिरित्यप्येता एष प्रत्ययेनेष्टमिद्विरिति लक्ष्मीधरमट्टाः यत् आपादशुक्लपक्षेति भगवान्मधुसू
 दनः भौगिभोगे निजामायायोगे निद्रां समाप्नुयात् शेतसौ चतुरमासान् यावद्ववति कार्तिकेति वचनं तदपि पौर्ण
 मास्यां शयनप्रवोधस्वकारोचितेय न तद्विषयं ध्याय श्रौत्वा दयस्तु आपादशुक्लैकादश्यामारभ्य पौर्णमासी पदैव
 विष्णोर्निद्राग्रहणरूपज्ञानसमयः अतएव एकादश्यां शयनमभिधाप्य तदादिदिनं च के कर्मकथनं ब्रह्मपुराणे वाराह

पुराणे च निद्राग्रहणं नंतरमापादमासे द्वादश्यामित्याभिधानं । वामनपुराणे वा । अनुज्ञां ब्राह्मणेभ्यश्च द्वाद-
 श्यां प्रयतः श्रुचिः लब्ध्वा धीतां वरधरः स्वस्तिनिद्रां समानयेदित्याभिधानं च । अंगसंस्तौत्वा पादोपदस्योपाधेस्तद्वै-
 वप्रवृत्तेः पूर्णिमायां शयनाभिधानं च संगच्छते विष्णुधर्मोत्तरेऽप्येवम् । केचित्तु भगवतः शयनकालविकल्प एव । कथम्-
 न्यथा श्रौतैश्चास्माद्भुजगवनितां बुधनायासस्त्रिभो देवोदैन्यप्रवरपरशुर्पावदैकांतसुसः श्रंतः शय्यापरिणतवतु-
 र्योगनिद्रां भूयैति तावद्धृष्टैः समयउदितो ब्रह्मणो भाषितेनेति गणकशास्त्राद्वैशाखादिमसिहरिशयनं मिश्राहुः । एते
 पांचपक्षाणां यथासंप्रदायं व्यवस्था शीरामस्य तु पारणोत्तरं द्वादश्यामध्यत्रयोदश्यामध्यैवापूर्वरात्रे स्वापोत्सवः पार-
 णोदपूर्वरात्रद्वितिरामार्चनं चंद्रिकोक्तैः शिष्टारतुसर्वदेवानामपि पारणोत्तरमेव रात्रौ कुर्वतीति केचित् । यत्तु मोहचूडोत्त-
 रं मिथुनस्तथा यदा भानुरनायास्यद्वयं स्पृशेत् द्विरापादः स विज्ञेयौ विष्णुः स्वपिपितृकं कटद्वति तदुत्तरवर्धनतर्काकं
 स्वापपरमिति माधवः । मेपादिमिथुनं हि पुष्यदादशद्वयं भवेत् । अत्रातिरेतद्वयं मिथुनाकं हरिः स्वपेदिति व-
 राहमिहिरिक्तैः एतस्य चावश्याऽनुधेयतोका रामार्चनं चंद्रिकायां गारुडैः मिथुनस्तथा सहस्रांशान् स्वापयति यो हरे-
 र्वैष्णवैः सह संभूय स्यात्तदुत्तरदा भवेदिति । अथ रामार्चनं चंद्रिकोक्तैः । इवापमहोत्सवविधिः पारणोदपूर्वरात्रे घंटा
 दौ न्वाद्येन मुहुः विधाय महतीं पूजां विष्णुनभ्यर्च्य वैष्णवान् । तीक्ष्णतरयात्तरामसरोप्य वैष्णवैः । गीतवादिभ्य-
 योपेण देवं । त्वजलाशये पुष्पांजलिं प्रदाया यथानाहुत्तारयेत् प्रभुः । तीरे पुन्याक्षमाशास्यं हस्तं दत्त्वा प्रवेष्टायेत् धौतां
 प्रिपाणिश्रावातः कर्पूरसंकल्पमादृतः न्यासं कृत्वा च देवे च सर्वं धर्मं निवृत्तं कतः । तत्रापुरुषं कुमेनि । तस्मिन् रायणेन च
 पचास्यते न संस्तु । अयं संपूज्याय रयूतमं । अतो देवोतिभेज्जलेन स्नानं यत्प्रभुः । शिंपयैकवर्गं स्निग्धं फणामणिगणसले-
 श्वतर्होपांतरे देवकस्तनिद्रानंभेरिति तत्र अश्वत्थामहापूजां धंस्तनूयं पदपिकैः । अश्वत्थं ब्रह्महं ध्यायौ राश्याः । नम्रहं हरेः

सुतेरपि जगत्प्रभृतास्तु सभवाद्देव विबुद्धे च विबुद्धे तत्प्रसन्नो भवेत्तथाप्य इति संप्राथम्यं तस्याग्रे गृहणीया श्रियमाप्ति
मान् भवतद्दिष्टं भोगिनाथे योगनिद्रास्थिते च यि चातुर्मार्यव्रतेऽनुज्ञां देहि लक्ष्मीपते मम लब्ध्या तद्ज्ञां शंखहस्तो य
थाप्रोषितः शतं का चतुरो वापि कान्मासात्रा यथोत्थापनावाधि इमं करिष्ये यानियमं निर्विघ्नं कुरु मे न्युत इदं व्रतं मया दं व
गृहोऽत्र पुरतस्तव निर्विघ्नं सिद्धिमाया तु प्रसादात्तेरमापते गृहैतेस्मिन्नेते देवपंचत्वं यदि मे भवेत् तदा भवतु संपूर्ण
प्रसादात्तेरप्युत्तम इत्यभ्यर्थयार्थं देवाय शंखेनार्थान्वेदयेदिति श्रद्धाप्रयोगः एकादश्यां नित्यं नै
मित्तिकं पूजनं कृत्वा नरयानेन रथेन वा भीतवादि त्रयोपेण देवं जलाशये नीत्वा पुण्यां जलं धत्वा यवानां दुता र्वरव
हरते हस्ते दद्यात्तीरं च पवेशयेत् ततः स्वयधौ तां ध्रिपाणिं राचातः संकटं पकुर्यात् ततो विष्णुमंत्रं स्मर्य चंदनं पिन्या स
पूर्वकं ध्यानं कृत्वा केशवादिना तु कंस्वदेहे देवे च न्यसेत् ततः सुवर्णं चर्मं नुवा कपुरुषसूक्तं तारना रायणानुव. कान्त्य सेतु
तेन यथा सुवर्णं धर्मं परि वेदेवंतं इंद्रस्याऽनानंदं शयाचरंतं शतः समुद्रं मनसा चरन्तम् ब्रह्मा न्वविंद ह श होतारमणं
शतः प्रवेष्टुः शास्ता जनानां एक स न्यहृथाधिचारः शतशुक्राणि यन्नैक भवंति सर्वदेवा यन्नैक भवंति सर्वदेवो तारो यन्न संपदं ग
धति समानसान्नात्मानां जनानां शतः प्रविष्टुः शास्ता जनानां श्रुं सर्वं श्व प्रजायन्नैक भवंति चतुर्होतारो यन्न संपदं ग
च्छति देवैः स नानासो आत्मा जनानां ब्रह्मेन्द्रमग्निं जगतः प्रविष्टां दिव आत्मानं श्रुं सविता रं व ह स पति चतुर्होतारो यन्न संपदं ग
तेन श्रुं सं वाचो दीर्यत पसान् वदिदुःश्रंगः प्रविष्ट कर्तारं नेतं त्वह रं श्रुं रूपाणि विकुर्वंतं विपाश्व अमृतस्य प्राणं यज्ञमेतं
चतुर्होतृणां नात्मानं कवपो निश्चिन्तुः शतः प्रविष्ट कर्तारं नेतं देवानां धंधुनिहितं गुहामु अमृतं नलकृतं यज्ञमेतं चतुर्हो
तृणां आत्मानं कवपो निश्चिन्तुः शतं निपुनः परि वेद विष्ववारं विष्वभिदं दृष्टांति इंद्रास्त्यतमानिहितः पंचहोता अमृ
तं देवानां पुः प्रजातां इंद्रांश्च राजानं श्रुं सविता रं नेतं वायो रात्मानं कवपो निश्चिन्तुः शतं श्रुं रूपाणि विकुर्वंतं विपाश्व अमृतस्य

पदेकवयोनियति यथाङ्कोशंभुवनंविभर्ति अनिर्विण्णःसद्यलोकान्विचछे यस्याङ्कोशश्शुष्ममाहुः प्राणमूलं
 तेनकृतोमृत्युतेनाहमस्मि सुवर्णकोशश्चरजसापारितुतं देवानांवसुभार्गाविराजं ४ अमृतस्यपूर्णतामुकलांविच
 क्षेत पादश्चेष्टातुर्नैकिलाविविरेसे येनर्तवः पचयेतकृताःउतवापद्वाभनसोतकृताः तंश्लयद्धेतारस्युभिःफलप
 मानंश्रुतरूपपदेकवयोनियति श्रुतःप्रविष्टकर्तारमेतञ्जतश्चन्द्रमसिमनसाचरतं सहैवसंतनविजानतिदेवा इन्द्रस्या
 स्मान्श्लेशतथाचरत ॥ ५ ॥ इन्द्रोराजाजगतोपदेशो सप्तहेतासप्तधाविकृषःपरेणतंतुपरिविच्यमानःश्रंतरादिरवेम
 नसाचरतं देवानांश्लेशदयंब्रह्माचर्विदत ब्रह्मैतद्रणजजभार अर्कश्चेततश्लेशरिरस्यमध्ये अयस्मिन्तसपेरवःनेहंव
 हुलाश्लिंश्रियववह्वाभिर्द्रगोमर्तो ॥ ६ ॥ अच्युतांवहुलाश्लिंश्रिय सहारिर्वसुवित्तमः पेरुरिद्रायापिन्वते ववह्वाभि
 र्द्रगोमर्तो अच्युतां बहुलाश्लिंश्रियम् मह्यभिर्द्रोनियच्छतु यातश्लेशताअस्ययुकाहरीणां अर्थाडात्तुवसुभीरशिम
 रिद्र प्रमश्लहमाणोवहुलाश्लिंश्रियं रश्मिरिद्रःसवितामेतिपच्छतु ॥ ७ ॥ घृततेजोमधुमारिद्रिय मध्ययममग्निर्दधातुह
 रिपतंगः पठरीसुपर्णविक्षयोनमसापएति सनइद्रःकामवरंददातु पंचारचक्रपरिवर्ततेष्टु हिरण्यज्योतिःसरि
 ररथमध्ये अजसुंज्योतिर्नमसासर्दति सनइद्रःकामवरंददातु सतयुंजितिरथनेकचक्रं ८ एकोअश्वोवहतिस्स
 नामा त्रिनाभिवक्रमजरमनर्व धेनेमाविश्याभुवनानितस्युः अद्रंयपयंतउपसेउरयेतयोदीक्षासुपयः सुवार्धदःततः
 क्षत्रंवलभोजश्रजातं तदरमैदेनांश्रमिसतवमंतुश्वेतश्लेशरिमन्भुज्यमानं अयन्तितरंभुमागलाएकरूपाःशतश्लंमहस्ता
 णिप्रयुताति ताठनानांजगंय येतोरहिमःपरिसर्वाभिर्दजगत् प्रजापशून्धनानिअस्माकंददातुश्वेतारारिमःपारस
 वैदभूव भुगनाह्यपशून्धरुपात् पतगकमकमसुरस्यमायया १९ इदापश्यतिमनसामनोपिणःसमुद्रंश्रनः
 ऊवयोविचक्षते मरीचैर्लांमद्विच्छेतिचक्षुसः पतंगोवाचंमनसाविभर्ति तासांघुर्वोवदद्रभेज्रतःतायोतगामश्लंस्वय

मनीषां श्रुतस्वपदेकवयानि यं ते ये प्राभ्याः पशवो विथ्वरूपाः । वरूपास्तो बहुधंकरूपाः श्चात्र तांश्च शत्रुभक्षुषा
कुदेवः प्रजापतिः प्रजया संविदानः धीतश्चरतुके रतुके युवनस्मा सुमिषं च्छतं । प्रप्रयज्ञपति निरये प्राभ्याः पशवो वि
थ्वरूपाः विरूपास्तो बहुधैकरूपाः । ते पृष्टपत्ताना निहरति रस्तु रायस्थो धाय सुवीर्यो यः यश्चारण्याः पशवो विथ्वरूपा
वयुस्तांश्च शत्रुप्रयुका देवः प्रजया संविदानः इडा यैः स संयुनवच्चराचरं देवाश्च विदिन् मुहाहितं यज्ञारण्यः पशवो वि
थ्वरूपाः विरूपास्तो बहुधैकरूपाः । ते पांश्चिनस्ताना मिहरति रस्तु रायस्थो धाय सुप्रजा रत्नाय नवीर्यो यः ॥ १३ ॥ सह
स्वशीर्षा पुरुषः सह स्वाक्षः सहस्त्रयात् स भूमिं स्रुतः स्फुल्वात्यतिष्ठ शानुलम् १ पुरुषवेदं द्रुसर्वं द्रुतं यच्च मातृ
उता स तत्त्वस्थि शानो यद्वेनातिरोहति ५ एतावानस्य महिमा तो ज्यया याश्च पुरुषः पदोऽस्य विश्वभूतानि विपादं स्या
सृतं दिवि ३ त्रिपादुर्ध्व उदैः पुरुषः पादोऽस्येहाभवत्पुनः ततो विश्व इव्यक्रामत् साशानानशनेऽभि ४ ततो वि
राट् जगयन्न विराजोऽभिपुरुषः स जातोऽन्यरिच्यत पश्चाद्भूमि यो पुरः ५ यः पुरुषेण हविषा देवा यज्ञमतन्वतः वसंतो
स्यासीदाज्यं ग्रीष्म इधमः शरद्वयिः ६ सतास्या सन्पारिधयस्त्रिः सतासमिधः कृताः देवा यद्यज्ञं तन्वानाः श्रवध्न पुरुषं
पशुं तं यज्ञं वहिषि प्रौशन पुरुषं जातमग्रतः तेन देवाऽन्नमजंत साध्या ऋधं यश्च ये ८ तस्माद्यज्ञात्सर्वहृतः सन्भूतं
उपदाज्यं पशूस्तांश्च क्रेवा यव्या नारण्याऽग्राभ्याश्च ये ९ तस्माद्यज्ञात्सर्वहृत ऋधः सामानि जाहिरे छंदांश्च सिजाहिरे
तस्मात् यजुस्तस्मादजायत १० तस्मादश्वाश्च जगयंत ये केवो भयादतः भावो हजज्ञिरेतस्मात् तस्माज्जाता अजावयः
११ यः पुरुषं वयदधुः कतिधा व्यकल्पयन् मुखं किमस्याः किं कवहू किं मूर्खपादां उच्यते १२ द्राक्ष्योऽस्य मुखमासीत्
बाहू राजन्यः कृतः ऊरुतदस्य यद्वैश्यः पद्मांश्च शूद्राऽग्राजायत १३ चंद्रमामनसो जातश्चक्षोः सूर्योऽग्राजायत ॥ मुखं दिद्र
श्वाग्निश्च प्राणाद्वायुरजायत १४ नाभ्या आसीदंत रिक्षं शीर्ष्णो योऽसमवर्ततः प्रज्जां भूमिर्दिशः श्रोत्रा तत्थालोकांश्चकः

लपयन् १५ वेदाहमेतंपुरुषमहंत आदित्यवर्णतमसस्तुपरे सर्वाणि रूपाणि विचित्रयैरनामानि कृत्वाभिद यद्
 स्ते धाता पुरस्ताथमुदाजहार शक्रः प्रविद्वान्प्रदिशश्चतस्रः तमेवंविद्वानमृतइह भवति नान्यः पंथाः श्रयनं यद्विद्यते
 यज्ञेन यज्ञमयजतं देवास्तां निधर्माणि प्रथमान्यासन् तेह नार्कमहिमानः सचेतयञ्पूर्वसाध्याः संति देवाः १७ अथ
 संभूतः पृथिव्यैरसाच्च विध्वकर्मणः समवर्ततेत्येतस्य स्वच्छा विदयद्भूषमेतितत्पुरुषस्याविश्रमां जातमग्रे वेदाहमे
 तंपुरुषमहंत आदित्यवर्णतमसः पुरस्तात् तमेवंविद्वानमृतइह भवति नान्यः पंथाः विद्यते यनाय प्रजापति
 रथरतिगर्भे अतः प्रजापमानो बहुधा विजायते तस्मधीराः पूजान्तियोनितमरीचानां पदमिच्छति वेधसः यो दे
 वेभ्यश्चातपति यो देवानां पुरोहितः पूर्वयो देवेभ्यो जातो नमो रुचाय ब्राह्मणे रुचब्राह्मं जनयंत देवाश्च येन तदब्रुवन् ॥
 यस्वैव ब्राह्मणो विद्यात् तस्य देवाश्च सन्वयो अश्चितलक्ष्मीश्च ते पत्न्या बहो रजपाश्चैनक्षत्राणि रूपं श्वेतौ वयांसं
 द्वानि पाणमुभर्द्धवाणसर्वलोकमइषाण ॥ २१ ॥ पुरुषसूक्तं न संपूज्य श्रतो देवैरिति मंत्रेण जले यानं कुर्यात् शेषपथं
 कवचैर्मस्मिन् कणामणिगणामले श्वेतद्वीपांतरे देवकुरुनिर्धनमोस्तुते इति मंत्रेण तत्रापि न ह्यपूजां कृत्वा अस्मिन्
 हरेरनुग्रहमश्रास्य सुते त्वयि जगन्नाथे जगत्सु तं भवेदिदं विबुधैश्च विबुधैश्च तन्न सन्नो मे भवा वयमेति संज्ञा धर्म श्वेतद्वीपे
 गिनाथे योगिनाथे स्थिते त्वयि चातुर्मास्य व्रताऽनुज्ञादि हि लक्ष्मीपूतमेति भगवत्कृपा कटाक्षदत्तामाज्ञां लब्ध्वा शंख
 हस्तं तदेव स्या धोनि यमर्क्षाकारं कुर्यात् तन्मकारस्तु हेमद्रौ भविष्ये एवं तं प्राप्तिमा विष्णोः पूजां चित्वा स्वयं नरः प्रभापे
 ताशतो विष्णोः कृताजलिपुटरतथा तत्र मन्त्रं चतुरोवापिकान्मासात् रात्रौ चोदयापनावधि इमं करिष्येति यमं नि
 र्दिष्टं कुरुमच्युत इदं व्रतं मया देव्यर्हति पुरतस्तव निर्विघ्नसिद्धिमाया तु प्रसादात्तेरमापते यद्देवो वै च व्रते देवपंचत्वं य
 दिमे भवेत् तदा भवतु मे पूर्ण प्रसादात्तेरयत्ने मेति ततो देवा लये देवशंखिना ध्यानं निवेदयेत् तत्र मंत्रः ॐ नमो वाङ्मनः

तेषां फलपुष्पसमन्वितं श्रव्यं गृह्णादेवेशरमाकांतरप्रदेति श्रव्यं दानोत्तरं भगवतः स्तुतिं कुर्यात्साम्यथा यः
 पृथ्वीभरवारणायदिविजैः संप्रार्थितश्चिन्मयः संजातः पृथिवीतलेरविकुलेमायामनुभूयोऽप्ययः निश्चक्रहृतरक्षसः
 पुनरगाद्ब्रह्मत्वमाद्यं स्थिराकांतिं पायाहराविधाय जगतस्तं ज्ञानकशिंभजे १ विश्वेन्द्रवस्थितलयादिषु हेतुमैकना
 यां श्रयं विगतमायमस्ति च्यमूर्तिं ज्ञानदसांद्रममलं निजबोधरूपसीतापतिं विदिततत्त्वमहं नामि २ भजे हंसद्वाराम
 सिद्धिवरभंभवारण्यदावानलाभाभिधानं भवानीन्द्राभा वितानंदरूपे भवाभावहेतु भवादिससत्त्वं ३ सुरनिकटुः
 सौधनाशैकहेतुं नराकारदेहं निराकारमिदं परेशपरातदरूपवरेण्यं हरिराममर्शं भजे भारतीशम् ४ प्रपन्नाश्चिता
 नंददेहं प्रसन्नं प्रपन्नातिनां शोभुताशाभिधेयं तपोयोगयोगीश्वरभावाभिभाव्यं कपीशदिमित्रं जेशराममिजम् ५ सदा
 भोगभाजांसुदुरेयभातंसदायोगभाजामदुरेयभावं विद्वानदकदंसदारायवेशीवदेहात्मजानंदरूपं प्रपद्ये ६ म
 ह्वायोगमायाविशेषानुमुको विभासी शलीलानराकारवृत्तिः विद्वानदलीलाकषापूर्णकर्णः सदानंदरूपभवंतीह लोके
 ७ ब्रह्मानपानाभिमतः प्रभक्तो वेदेदाखिलेशाभिमानाभिमानः इदानीं भवत्यादपद्मप्रसादाच्चित्तोक्षिपत्याभिमा
 नो विनष्टः ८ स्फुरद्भक्तकेयूरहाराभिरामं धरामभूताभिरानीकदावं शरच्चद्रवकलसत्पद्मेनेवंदुराचरपारभंजे
 रायवेद्यम् ९ सुरार्थी शनीलाश्मनीलंगकातिविराधादिरक्षोणलोकशांतिं किरीटादिशोभं पुररातिलाभं भजे
 रामचंद्रं पूजामर्धाशम् १० लसच्चद्रकोटिप्रकाशादिपीठसमासीनमर्कसमाधायसीतां स्फुरद्भिमवर्णैतडिपुंजभासं
 भजे रामचंद्रं निवृत्तातिं तद्रम् ॥ ११ ॥ इत्यध्यात्मरामायणोत्तरांशश्चंद्रस्तोत्रम् ॥

इति स्तुत्या प्रजापाल राजवाद्याभ्यमंगलं शंखतीर्थचसंशोध्य भोगीतनृत्यादिना हरिं परितोत्पाद्य संपूज्य वैष्णवाक
 रयानकं भगवतसमासेऽप्यगीतवादित्रयोपकैः आगारयमदिरेकत्वा महानोरब्जने प्रभोः विसृज्य वैष्णवान् देवभूर

येषमुत्तरं स्वपेत् इति शयनोत्सवः मदनरत्नेन हामारेते आपादिते पक्षे कदादृश्यामुपोषितः चानुर्मास्य ब्रतं
 कुर्याथा किंचित्प्रयतो नरः सनत्कुमारस्तु चानुर्मास्य ब्रतरं भस्वकालांतरं मप्याह एकदश्यातु गृहणीयादशकौ
 कर्कटस्य वा आपादित्यां चानरो भक्त्या चानुर्मास्योदितं ब्रतमिति अस्वयंप्रारंभो भुर्वस्तादावपिकार्यः तथा च दृग्गा
 र्यः न शैशवं न मोढ्यं च शुक्रगुर्वोर्न्यातिथेः खंडत्वं चित्तमेवादा चानुर्मास्य विधीनरः तच्चाविशेषाग्निमय ब्रतानां प्र
 यमारंभविषयमपि यदपि हेमाद्रौ ब्रतप्रकरणे भविष्ये अस्मत्कृतं तथा मासं देवीपित्र्यै च कर्मणि मलमासमशौचं
 च वर्जयेन्मतिमात्र इति तच्छ्रावणे वर्जयेच्छाकमित्यादिना श्रावणादिमासविशेषविहित ब्रतानुदृश्यर्धं स्पष्टमासं
 विशेषास्त्र्याविहितं वर्जयेन्मल इति वचनात् चानुर्मास्य ब्रतानि त्वंतरामलमासेऽप्यनुवर्तत एवेत्यपर इति मयूखे ए
 तद्वचनं चानुर्मास्य प्रकरणेऽपि ठितमपि अस्मत्कृतं द्वायत्तु मंत्रं प्रणयनाजोत्कृष्टं यमिति ज्ञेयं प्रकरणे निवेशोऽपि वा प्र
 षमारंभविषयं ज्ञेयमिति निर्णयसिधौ वस्तुतस्तु अधिमासनिपातेऽपि हेमपरावधि विधिवत् क्रम इति वचनेन चानुर्मास्य ब्रता
 रमानंतरं समाप्ते प्रागतरामलमासपातेऽनुवृत्तिं विधाय तेनैतद्वचनं तत्प्रकरणेऽपि ठितमपि तादृजं विषयं एकाद
 श्यामाशौचे पूर्णमासा कर्कसंक्रांतौ वारं भेत् प्रितयेऽप्यशौचे प्रथममतो नारंभ एव आरब्धे सुतकेन स्यादनारब्धे तु सुत
 कमिति विष्णुक्तेः द्वितीया रंभस्तु भवत्येव प्रतियर्थे च यः कुर्यात्तु देवैस्संस्मरन् हारिं देहति ते प्रदीप्तेन विमानेना
 कं वर्चसा मोदते विष्णुलोके सौम्यावदाभूत संस्तुत्रा भिति हेमाद्रौ भावेऽप्यवचने न प्रतियर्थी क्रियमाणस्यैकफलसंबंधेनै
 कव्रतत्वेन प्रथमारंभस्य वृत्तत्वादिति यत्त्वं नदीपिकायां स्कांदे अशुचिर्वाशुचिर्वापि यदित्स्त्रा यदित्स्त्रा पुमान् ब्रत
 मेतन्नरं कुर्यान्मुच्यते सर्वपातकैरिति तदारभोत्तरं बोध्यम् ॥ चानुर्मास्य ब्रतानि भविष्योत्तरं विहितं हासप्रसंगेन पर्यने
 वोक्तानि अथ चानुर्मास्य वर्णानि भविष्ये श्रावणे वर्जयेच्छाकदधिमाद्रपदे तथा दुर्गयगायत्रयुजे मासिकात्तिके चानि

परपञ्चेत् द्विदलपञ्चेत्यपि पाठः प्राण्यंगचूर्णचर्मवृज्वीरवीजपूरकं श्रयज्ञशिष्टमन्त्रार्थ्यद्विष्णोरनि
वेदित दुग्धमन्त्रमसुरचमांसमष्टविधमतं रुच्यतन्नेदं शलभ्यफलमूलादिवर्जयेत् ॥ पात्रेकार्तिर्कर्महान्त्ये द्वि-
जर्कोत्तरसाः सर्वलवणभूमिजंतया ताम्रपात्रस्थितगव्यं जलपल्वलसंस्थितं आत्मार्थपात्रित्वात्त्रयमशितं तस्मै
तंवृधैः ज्वीरं राजभाषांश्च मूलकं मृजन्तं तथा कूपमांडवेक्षुदंडं च चातुर्गार्थैत्यजेद्वृधः तथा विशेषाद्दरीधार्जिकू-
ष्मादंति तिष्ठति पञ्चेत् जर्ण्यार्थे फलं ग्राह्यं कथंचित्कापयो धनमिति तथा निष्पावान्तराजमाषांश्च मसूरान्संवि-
तानि च दृताकंचकलिगंचसुरदेवेन भक्षयेत् रुकादे चत्वार्येता नि निरयानि च तुराश्च मवाक्षिनां प्रथमे मासिकर्तव्यं
निरयं शाकव्रतं नरैः द्वितीये मासिकर्तव्यं दधिव्रतं मनुजं पयोव्रतं तृतीये तु चतुर्थे पित्रा मय द्विदलपञ्चवीजं च
लताकंचैव वर्जयेत् निरयान्येतानि विषं द्रवतान्याहुर्मनीषिणः रुकादे चार्धिकांश्च तुरोमासान् प्रसुप्तैवैजनादने मंचय
दवादि शयनं वर्जयेद्वा किमाक्षरः अन्यतौ वर्जयेद्वा र्ध्यामांसं मधुपरौदनं पटोलं मूलकं चैव दृताकंच न भक्षयेत् शाकशब्द-
श्च दशाधारुढः मूलपत्रकरं राशय फलकांडाधिकुटकाः त्वक्पुष्पकवकं चैव शाकदशाविधं स्मृतं मित्रमुक्तेः अधिकुटंश्च
कुरः स्मृतिकौरुत्तमे मूलपञ्चेत्यभियुक्तैः कौशाकशब्दस्य व्यंजनतया प्रसिद्धे चैव फलमूलदिद्रूपसंहारः लोकव्यव-
हारदिदित्युक्तं तत्कारणोद्भवाः शाकावर्जनीयाः प्रयत्नतः बहुवीजमवीजं च विकारि च विवर्जयेदिति भविष्यवचनं तस्मै
यत्ननात् इति विशेषग्रहणान् एतेषां शाकानां दोषाधिक्यज्ञापनार्थं बहुवीजमिति च द्वाधिकवीजवत्फलमिति पर्यर्थः अथैजं
विकारंति पद्मद्वयेन कालादि विकृतं विकारवशेन विनष्टं फलमुच्यते च कारुद्रयमेकारि मन्धार्मणि विशेषद्वयसूचनार्थं
आचारप्रदीपे दृताकंचकलिगंचविल्वे दुवरभिरसटाः उदरे यस्य जीर्णं तिवस्य दूरतरो हरिः भिरसटादयथाक्षं भिरस
दोर्द्विषपठनर्भाः सदांश्छेत्तुमांतकमिति धनं च तिरिषैटः चतुर्दसिहपरिचर्यार्थां दृताकंसदावैष्णवैर्वर्धं ये भक्षयंति ते

ताकंतेपद्मरतरोहरिरेत्यादिनिदश्रवणादिति तत्थेतद्वृत्ताकपरंतथाचपरशरः पलांडुश्चेतद्वृत्ताकं कुसुमं वनकट
 कं नालिकाचालुपुष्पचमुक्तादिनमभोजनं श्रद्धापपलांडुमिति श्वेतपलांडवेवोपसंहियतइति माधवः ॥ देहर्ली
 दीपकन्यायेन तथैव युक्तमिति तदाशयः एतान्यातुररूपमपेक्षुकक्रियापाझयतिषिद्धनाति सुमतुः तथाचतुर्थ्यपि हि मा
 सेपुहविषयाशनिपपभागेति हविष्येणैव परिभाषायाद्रष्टव्यानि महाभारतेदानधर्मेषु कचिद्धर्मप्रवक्ष्यामिमानं
 पाणांसुखावहमिति प्रकृत्य चतुरेवार्पकान्नासांन्योद्ददातितिलोदकं भोजनं च यथाशक्ति ब्राह्मणैवेदपारमे श्र
 मिकार्थं च कर्तव्यं परमाज्ञेन भोजनं दीपकश्चापि कर्तव्यः पितृणां सतिलोदकः एतेन विधिना मर्यः श्रद्धा न भू
 माहितः पशुपशयतस्येह फलश्रद्धातिपुष्कलमिति श्रद्धा कनेण पैतृकाद्येव तर्पणश्राद्धदीपदानानि विधी
 यंते श्रमिकार्थं मशोकरं परमाज्ञेनेत्यस्य मध्यमणिन्यायेनान्वयः श्रद्धेयचचातुर्भारस्य निग्रमाभविष्योत्तरं किंति
 हासेद्रष्टव्याः ॥ १ ॥ श्रद्धाचातुर्भारस्य व्रतसमाप्तौ विशेष उच्यते चातुर्भारस्य तु यत्कर्म भक्ष्यमोद्यादिकं च
 चतुर्चतुरेवार्पकान्मासां द्विप्रमोयस्य यः कृतः कथापि रवद्विजेभ्यस्तदद्याद्रक्तयासदक्षिणम् दत्तवाविसर्जयेद्विप्रान्
 ततो भुर्जतश्च स्वयमिति श्रद्धातत्तद्वस्तु व्याघ्रतसमाप्तौ देयद्रव्याणि काशीखड्गे पञ्चभोजीभवेत्तुर्जकारं यद्रव्यं
 श्रद्धाततः कांस्यस्य नियमे दद्यात्कांस्यसर्पिः प्रपूरितं ऊर्जनभक्षयेत्तदौद्भूतमिति क्षुद्रं तत्तद्भद्रम् मधुर्यागेषु तदद्यात्पा
 यसं च सर्गार्करं श्रद्धागोभ्यवहारैश्च तैलमूर्जैर्विवर्जयेत् तैलस्यागोतिलादद्यात् ॥ द्रोणमुञ्जात्सकांचनान्
 वाहुलेकां रूपमोजीयः सकृन्मिः प्रयशोणेते मांसांशिनोऽपि ये भूतास्त्वजेषु स्तेपि कर्तुं के ॥ निग्रमे मत्स्यमां
 सानां दद्यात्कांस्यैकैव त्रीकूष्मांडानि सभाषानि र्वशस्त्वर्णयुतान्यपि ॥ विशादितिकूष्णांडविशेषेण कार्तिके मा
 नमोजीयः सोश्रव्यमृतमेव हि स्रष्टां सवलां भौती सहिरष्टां प्रदापयत ॥ कार्तिके नवरात्रिं क्रीडन्तं नयन्

परपञ्चेत् द्विदलरपञ्चेत्यपि पाठः

प्राण्यंगचूर्णचर्मवृज्वीरजपूरकं

अथज्ञप्तिष्टमज्ञाप्यद्विष्णोरनि

वेदित दुग्धमन्त्रमसूरचर्मांसमष्टविधमत् रुच्यतन्नेदृशलभ्यंफलमूलादिवर्जयेत् ॥ पाक्षिकातिंकरमाहारभ्ये द्वि-
जक्रोतारसाः सर्वैलवणंभुमिजंतथा ताभ्यपानस्थितगन्धंजलपल्वलसंस्थितं आत्मार्थपार्चित्वाज्ञमशितंतस्म-
तंबुधैः जंघीरराजपापांश्चमूलकं गृजंततथा कूर्मादंश्चक्षुदंढचचातुर्मारुत्येत्तद्वुधः तथा विशेषाद्दरिंधार्जार्ज-
कृष्णटितितिष्ठात्यजेत् जीर्णधानीफलं ग्राह्यं कथञ्चित्कायशोधनमिति तथा निष्पवान्नराजमापांश्चमसूरान्सं-
चि-
तानि च दंताकंचकलिगंचसुप्तदेवेनभक्षयेत् रुकादे चत्वार्येतानि निर्यानि चतुराश्वमवर्तिनां प्रथमेमासिकर्तव्यं
निरपंशाकव्रतंनरैः द्वितीयेमासिकर्तव्यदधिव्रतमनुत्तम पयोव्रतंतृतीयेतुवतुर्थेपिनिग्रामय द्विदलवहुवीजं च
लताकंचैववर्जयेत् निर्यानयेतानिचिर्षेद्भ्रतान्याहुर्मनीषिणः रुकादे चार्षिकांश्चतुरोमासान्प्रसुप्तैवैजनादने मंचख-
ट्यादिशयनवर्जयेद्वाकिमाक्षरः श्रुतौवाजयेद्वाट्यर्ष्यामांसंमधुपरोदन पटोलंमूलकंचैवदंताकंचनभक्षयेत् शाकशब्द-
श्चदशाधारुढः मूलपत्रकरैराग्रफलकांडाधिरुढकाः त्वक्पुष्पकवकंचैवशाकदशाविधंरुमृतमित्युक्तेः अधिरुढंश्च
कुरः रुमतिकौरुभे मूलपत्रेतरपभियुक्तैः शाकशब्दस्यव्यंजनतयाप्रसिद्धेभ्येव फलमूलदिपूपसंहारः लोकव्यव-
हारादितियुततत्कालोद्भवाः शाकावर्जनीयाः प्रयत्नतः बहुवीजमवीजंचविकारिचक्षिवर्जयेदितिभविष्यवचनतरम्
यत्नत इतिविशेषग्रहणान् एतेषांशकानां दोषाधिक्यज्ञापनार्थं बहुवीजमितिचब्राह्मिकवीजवत्फलमित्यर्थः श्रवो-
जं नितिपटद्वयेनकालादिविकृतंचिकारवशेनविनष्टजंफलमुच्यते चकारद्वयमेकारिमेत्तुर्धर्मिणिविशेषद्वयसूचनार्थं
॥

अथचविल्वोदुवरभिस्सटाः उदरेपरपञ्चेत्तद्विषयद्वारोहारिः भिस्सटादग्ध्यान्नं भिस्स

अग्निहोत्रं यथाऽहं यदेव दस्याऽयं यत्तथा ब्राह्मणस्य तथानिर्देयं तत्तचक्रं कथारणम् इति पात्रे एतत्प्रकारस्तु रात्रिर्वन
 चाद्रिकातो ज्ञेयः पृथ्वी च द्रेदयदि ग्रंथेषु तु यस्तु संततशंखादिलिङ्गाच्चिह्नतनुर्नरः स सर्वयातनाभिर्गोच्छालो ज्ञानमका
 टिपु द्विजंतु ततः शंखादिलिङ्गां किततनुं नराः संभाष्य रौरवं याति यावदिन्द्राश्वतुर्दशोतिष्ठ ह्यारदीयोक्तेः शंखचक्राद्यं
 कनं यगीतन्त्यादिकतथा एकजतिरयं यर्मनजातु रूपाद्द्विजभूमनः शंखचक्रं मुदा यस्तु कुटुर्वाससापसेनवा सशूद्रव
 दहिः कार्थः सर्वस्माद्द्विजकर्मणः यथाश्मशानजं कष्टमनर्है सर्वकर्मसु तथा चक्रां किं तो विप्रः सर्वकर्मसु गार्होततथा
 शिवे कशययोरं काज्जुलचक्रादिका द्विजः न धारयेत मतिमान् चैदिके च र्भनिरिथ तद्वति विश्वाश्वलायनादिवचनात् ऋ
 ग्वेदादिश्रुतीनां तु यर्मनादिरतुति परत्वात् अन्यश्रुतीनां च तथा विधानाभनूपलंभाद्दुदाहृतपादावचनस्य चाकरग्रये पदे
 नूपलंभाच्चक्रादिधारणं शूद्रविषयमेवेत्युक्तं यथापि निषेधस्य अतिसापेक्षत्वा द्विधिविना च तदयोगाद्दुपजीव्य विरोधे
 न एकजतिरयधर्म इत्यनेन सामान्यवाक्यानामुपसंहारो द्विजातनिषेधो निरंशो नूदाहति तदाशय इति निर्णयसिंधौ
 यथापि विश्वाश्वलायनादिवचनेन पुमुदापि शंखचक्रादिधारणनिषेधः प्रतीचते तथापि शंखचक्रां किं तो विप्रः श्मशानो द्वि
 यतोपवेत् प्रयगेनागतिः प्रोकासागनिरतस्थ नारदोति विष्णवायुधां किं तो चिन्हं गोपी चंदनमृत्स्वया प्रयानादिपुतीर्थे
 पुसगह्वाकं करिष्यतीत्यादिवाराहपुराणवचनैर्भूदाकर्तव्यतावगम्येन विहितप्रतिषिद्धत्वादिक्रमोऽवनीयत इत्यलम
 नयाप्रसक्तचित्तया यतः प्रचरात्रागं मुद्राधारणस्याधिकारिविशेषमपु ररुक्त्यविहितत्वा न्मुद्राधारणं सर्वपुरुष
 धर्म इति केचिदाहुः ॥ तथा हि प्रचरात्रागं तद्वारणविधिवद्वेपमहापातकनाशनां शंखचक्रं संनाराऽयं ग्रंथपुष्पा
 दिभिः शुभैः इत्युपक्रम्याग्नेनैव सुसंयुक्तं चक्रमादाय मामकं दक्षिणं वाहनूलं सर्वं दहं द्विजतसाधकः उच्चारयाज्ञि मं
 त्रं यदेतेश्यां विचितयन् सुदर्शनमहाज्वालकोटिस्त्वं स मप्रभं ब्रह्मानां धरप्यभेनेत्येव विष्णोर्भाषो प्रदर्शय इमं भजे

सदा रथकात् सर्वैरसास्तेन तत्स्वगणिगप्रदापयेत् भूषण्यकार्तिके कुर्वन्नमंचं संस्पृश्येद्भती पर्यंकभूशो दद्यात्सु-
लं सोपधानकम् फलव्यगो फलदेय रसव्यगो च तद्रसम् धान्यव्यगो च तद्वान्यमयवाशालयः स्मृताः धेनुर्दद्यात्प्रयत्नेन
सालङ्कारः सकाञ्चनी एकतः सर्वदानानि दीपदानं तथैकतः कार्तिके दीपदानस्य कलानाहंति षोडशी तथा दी-
पय कार्तिके दद्यादखंडं धृतवर्तकं मोहांधतमसंप्राप्त्यनसगच्छति दुर्गातिमिति ॥ चातुर्मास्यव्रतासंभवे किंचिद्भूतम-
वश्यकार्द्वं चतुर्थ्यपि च मासे पुनसमाभ्यर्च्य व्रतयादि तदोर्जाव्रतिनाभाव्यमव्यर्थफलमिच्छता अव्रतः कार्तिके यथागतो
मूढधिया मिह तेषां पुण्यस्य लेखोऽपि न भवेत्सुकरात्मना भित्तिका शीखडात् अर्धवदेवाये स्वस्तिकादिकमपि कर्तव्यमि-
ति पाद्ये इदं च कार्तिक शुक्ल दश्यावकव्यमपि प्रसंगादालिखितं तथा भार्गवार्चनद्वारिका पांश्व शयनीवाधि-
नो मध्ये शर्माद्वर्षा पमार्भकैः भूगाराजेन देवांस्तुनाचं यत कदाचनेति हेमाद्रौ पाद्ये आषाढादि चतुर्मासानभ्यर्गवर्जयेत्
१ः समाप्तौ च पुनर्दद्यात्तिलैल धृतं घटम् आषाढादि चतुर्मासं वर्जयेत्सर्वकृतं हुताकं भृंजनं चैव मधुसंधिर्धृता निवृत्तं
कार्तिकयानु पुनर्हेमव्राह्मणा यानि वेदमेत अन्यान्यपि वर्जनसंकररूपाणि अन्यभ्यो ग्रथे भ्योज्यानि । ॥ ०

आषाढशुक्ल दश्यात् तस्मुद्राधारणमुकरामार्चनचंद्रिका पांशौ न केन तस्मुद्रां कधारणं कर्तव्यं वैष्णवैरेतत्संप्रदायानु-
रोधतः शयन्याचैव गोविन्द्याचकतीर्थतथैव च शंखचक्रविधानेन वह्निपूते भवेन्नर इति तथा पवित्रते विवृतं ब्रह्म-
णस्पते प्रभुग्राणि पर्षिषि वेधतः अतस्तत्तनुर्न तदोमो अश्रुते शूताः स इह तस्त्वं समासत ॥ तपौष्यचिन्ने वितं दिव-
से वेदशोचते अस्वतंतवाच्यवशिष्यन् इति ऋग्वेदे सहेवाचयाज्ञावल्क्यस्तत्पुमानात्मा हिताय प्रमणाहं रिभजेत् सु-
श्लोकमौलेर्वर्मा एवाग्निना स ध्वन इति शातपायिकश्रुतौ प्रतेहिष्णो ब्राह्मचक्रे सुतसे जन्मं भोधितं तैवेव णाद्राः मुखे वा-
व्हो दिधते न्ये पुराणा लिगान्यगेता वकान्य पर्ययति इति सामवेदे उरुक्रमस्य चिन्हैरुकिता लोके सुभगा भवाम इत्यर्थवैदे

शान्तिः। अथ ध्यातुं वेदभ्याभ्ययतं यथा ब्राह्मणस्य तथा निर्यतस्तत्र कर्माधारणम् इति पाद्ये एतत्प्रकारस्तु भवेत्
 चंद्रिकातीक्ष्णः पृथ्वीचंद्रेदि पादप्रयेषु तु यस्तु संस्तसंश्रयादिलिगाचिह्नतनुर्नरः स सर्वयातनाभिर्गीचंडाले जिह्मको
 टिषु द्विजंतुतसंश्रयादिलिगांकिततनुं नरः संभाष्यरैरवंध्याति पावदिंद्राश्वतुर्दशोति वृहत्तारदंयोकेः शंखचक्राद्यं
 कनं चर्गातत्त्यादिकतथा एकजतिरयधर्भोजातुस्याद्द्विजन्मन शंखचक्रमृदापस्तुभ्यर्थासतायसेनवा सशूद्रव
 द्रष्टिः कार्दभः सर्वस्माद्द्विजकर्मणः यथाश्मशानजकाधुमनर्हसर्वकर्मसु तथा चक्रांकितो विप्रः सर्वकर्मसु गार्हस्त्यः तथा
 शिवेकशयपोरकाब्रह्मलचक्रादिका द्विजः नधारयेतमातिमान्वादि केवर्त्तनिरिथतइति विश्वाभ्यलायनादिवचनात् भ्रं
 गवेदादिश्रुतीनांतुवर्म्मादिस्तुतिपरत्वात् अन्यश्रुतीनांच तथा विधानामनुपलंभादुदाहृतपाद्मवचनस्य चाकरप्रयेषव
 नुपलंभाच्चक्रादिधारणं शूद्रविषयमेवेत्युक्तं यद्यपि निषेधस्य प्रतिसापेक्षत्वा द्विधिविन चतदयोगादुपजीव्यविरोधि
 न एकजतिरयधर्भइत्यनेन सामान्यवाक्यानामुपसंहारद्विजातनिषेधो नित्यामुवादन्नति तदाश्ववहति निर्णयसिंधौ
 यद्यपि विश्वाभ्यलायनादिवचने पुमृदापि शंखचक्रादिधारणनिषेधः प्रतीयते तथापि शंखचक्रांकितो विप्रश्मशानो द्वि
 यतपिचेत् प्रयोगे प्रागतिः प्रोकासागनिरस्तस्थनारदोति विष्णवायुधांकितं चिन्हं गोपीचंदनसुस्त्रया प्रयागादिपुतीर्थ
 पुसगाद्या किकरिष्यतीत्यादि वाराहपुराणवचनैर्मृदाकर्तव्यतावगम्येन विहितप्रतिषिद्धत्वादिकरणेऽवसीयत इत्यलम
 नवाप्रसक्तार्थतया वत पंचरात्राभिममुद्राधारणस्याधिकारविशेषमपुनरुक्त्यविहितत्वान्मुद्राधारणस्यैव पुरुष
 धर्मइतिकेचिदाहुः ॥ तथा हि पंचरात्रागमे तद्वारणविधिवत्प्रेमहापातकनाशनं शंखचक्रं संनाराभ्यर्गंधपुष्पा
 दिभिः शुभैः इत्युपक्रम्याग्निवैवसुप्तकचक्रमादायनामर्कं दक्षिणं वाहुमूलस्वंदहेहिनत्साधकः उच्चारयाग्निमं
 ब्रध्दशेषां विधितयन् सुदर्शनमहाबालकोटिसूर्यसमप्रभं ब्राह्मनांधस्य भेतिर्यविष्णोर्भागीप्रदर्शय इमं भजे

समुच्चार्थदक्षिणार्धमुक्तयेत पांचजन्यनिजध्यानस्य स्तपातकर्मचय पाहिमं पापि नंघोरं ससारार्णवतारण इति
मंत्रं समुच्चार्थदहेत्संघमुजंतयेति उक्ते एव सनत्कुमारसंहितादिष्वपि साधारणयेन चक्रादिधारणविधायकानिवचना
निर्दिष्टव्यानि एवं सति पुराणादिवचनान्यपि चक्रादिधारणविधायकान्युपलभ्यते यामनपुराणे लीलयापिलिखे
द्यस्तु वाहुमूले सुदर्शनम् कुलकोटिसिमुद्धृत्य सगच्छेद्देवाण्यं वदमिति कूर्मपुराणे चक्रां कितधराः कश्चित्कुले विष्णुपरि
ग्रहादिति महाभारते भीष्मपर्वणे ब्राह्मणैः क्षत्रियैश्चैव शूद्रैश्च कृतलक्षणैः अर्चनीयश्च संघश्च नित्ययुक्तैः स्वकर्म
स्त्रियति चिह्नैलक्ष्मचलक्षणमित्यभिधानकोशादत्र लक्षणशब्देन तस्य चक्रादिचिह्नमेव विवक्षितं यज्ञोपवीतादीनां सर्वं
साधारणत्वाभावात् विष्णुधर्म्यमार्कण्डेयसंवादे भवतां ध्यमतामत्र विष्णुसंश्रयमुद्रया आक्रान्ते गोचरो नेव भविष्यति
नरः कश्चित् इति हाससमुच्चये पुंडरीकाख्यनिके चिह्नकां कितत्र प्रमाणेनो विचरंति हि विचरंति यथायाजुष्यपतिर्धि
प्रशंसिन इति तस्मिन् द्वे चक्रादिधारणसर्वपुरुषधर्म इति श्रुते तु पंचरात्रागमविहितं सुदर्शनादिधारणं शूद्रादीनां त्रैवर्णी
कानां च धर्मः तं जनार्णश्च वैदिकमार्गान्मागौतर एव वैदिकं तु पुरस्कृत्य यथा तं त्रैसमाचरेदिति वचनेन वैदिकतां चिकर्मा
णं क्रमविधायकैर्न वैदिककर्म न तु ध्यानं तं तं त्रैकसंभवेन यत्नादिपेडशकर्मणा विलक्षणरोऽप्याविहितत्वात् एवं च तां
त्रिकोपनयनादिसंस्कृतस्यैव गुरुलघुकृत्पाश्र्वयेन तानि नूतनमुच्चावच फलार्थं यथाविधीयते संस्कारैर्वैष्णवैः शूद्रः
पूजाहो भवति ध्रुवमिति पांचरात्रवचनेन तान् चिकपूजाधिकारिसंस्कारकत्वेन तेषां विधानात् अत्र च प्रकरणवलात् पूजा
शब्देन तान् चिकपूजैव गृह्यते तान् चिकमार्गस्य च वैदिककर्म न तु ध्यानं न सहनित्यवदनुष्ठानानियमः वैदिकानां तान् चिक
कर्म न तु ध्यानं प्रत्यवायि शोधकवचनाभावात् किंतु तं त्रैमार्ग्यं श्रेयः प्राप्तुमिच्छतः स्वच्छं यातव्यमार्गं प्रवेशः एवं चैतादृशं तं
अमार्गं प्रविष्टानां प्रत्येकशस्त्रचक्रार्थं कर्नाशास्त्राध्वजोपवीतादिधारणवत्तां चिककर्म कर्तुं संस्काररूपतया विधीयते न तु

स्वतंत्रफलसाधनपापफलवत्तांत्रिकपूजाविधिसन्निधिपठितस्य प्रधानकर्मत्वायोगेनांशत्वरूपेवौचित्यात् फलव
 रसतिधावफलतदंगमितिन्यायात् अतएवपांचरात्रोद्वयसिद्धांतोपादिदेवं तत्तत्तंत्रप्रवेशाद्यंततत्रोक्तवर्मना दी
 क्षाधिह्लादिककाट्यैवैष्णवाद्यौपयाविधिः यथाकृप्यादिसंस्कारात्क्षेत्रसस्यफलोदयः तथातापादिसंस्कारात्पु
 रुषस्यफलोदयः भगवच्चिन्हसतसोभगवच्छास्त्रचोदिते धर्मेयदिनवर्ततयातयेत्तमहीपतिरिति सनत्कुमारसंहि
 तायामपि तत्रसंस्कारयुक्तरुतंत्रमार्गमनाश्रयन् केवल्यैदिकमार्गैरेव्यमानःपतत्यधःउपवीतादिवह्यार्थाः शंखच
 क्रगदाध्वजाःतंत्रमार्गप्रवृत्तस्यवैष्णवस्ययथाविधि अप्रसन्नप्रवृत्तानांचिन्हमबध्वजोयथा तंत्रमार्गप्रवृत्तानांत
 यायक्रादिधारणचक्रादिधारणपुंसांहारिसंवधवेदनं यातिब्रह्मानिमित्तंहिकलयोहिविभूषणमिति एवंच सुदर्शनधार
 यित्वावाहितसंहिजोतमःउपनीयविधिनपश्चात्कर्मसुयोजयेदितिवचनेनसुदर्शनादिधारणस्यतांत्रिकोपनयनार्ग
 वचनप्रदीपते उपवीतादिवह्यार्था इतिसनत्कुमारवचनेनैवकुप्यार्त्त उपवीतीशिखीविप्रश्चक्रलांछनसंप्रुतः
 चक्रलांछनहीनस्यविप्रस्यविफलाक्रियेति यमवचनेनापि लांछनहीनस्य तांत्रिकक्रियावैकल्यमेवप्रतिपाद्यते
 पूर्वोक्तप्रमाणैश्चक्रादिलांछनस्यतांत्रिकक्रियायसिवांगत्वावगमात् चक्रांकितपदतानिहोव्यकठयानियानिवै रक्षां
 सितानिगच्छन्तिनपितृभक्षचदेवताइत्यादिवचनैःकेवल्यैदिकानामुक्ताचारस्यनिषेधाच्च अथपूर्वोक्तरीत्यातत्समुद्राधा
 रणस्यतांत्रिकविषयत्वमस्तुगोपीचंदनादिकृतसुदर्शनस्यसर्वस्वरूपसाधारणस्यात् गोपीचंदनतोलित्वंलांछितंय
 स्यविप्रहस्म शंखचक्रगदापद्मैर्देहेतस्यसदाहरिः कृष्णपुष्पांकनंपुष्पगोपीचंदनमृत्स्तया प्रयानादिपुर्तार्थेषुस
 नत्वाकिकरिष्यति ललाटेनगदाधार्याभूर्ध्वपाशदरौतथा भूमध्वनेदंकेचैवशंखचक्रौभुजद्वये इत्यादिपद्मपुराण
 वचनेषुपुरुषविशेषाश्रवणादितिचेन्न अनारभ्याधीतस्याग्निष्टोमप्रवृणकीत्यादिवार्क्यादग्निष्टोमार्थवद्वत्पत्तिवा

कथसंनिधायधूपमाणयजमानसंयंधस्यापि गोपीचदनादिकृतचक्रादिधारणस्य गोपीचंदनस्तोयैः शस्त्रचक्रा
 दिलाछितःस्वग्रहेपूजयेद्वंपांचरात्रविधानतद्वतिवाक्यातांत्रिकपूजांगत्वावगमादित्याहुः - परेतु वैष्णवसंस्काराः
 सर्वेपिष्णुवालयपूजार्थाएव ननुग्रहेविष्ण्वाराधनार्थाः श्रीशास्त्रेसंक्षेपाद्युत्सवांतानामालयपूजाप्रकाराणा
 मेयवहुशः प्रपंचमानतयाशालयपूजायाएवप्रकरणवैचित्यात् ग्रहराधनस्यकाचिकविधानप्रकरणेयत्वायो
 गात् तथाचसुदर्शनधारणमालयपूजकदेवलकादिविषयमेवेत्याहुः वस्तुतस्तु पांचरात्राद्यागमांतर्गतानाद्विजा
 र्यादिपदघटितवचनानांपांचरात्राद्यागमोक्तर्दक्षासंस्कृतद्विजातिविषयत्वेन प्रामाण्यवयवस्यापित द्विजत्वादि
 पदघटितस्वनिषेधशास्त्रस्यापितद्विषयत्वमेवयुक्तं तथाचविहितप्रतिषिद्धत्वाद्ग्रहणं ग्रहणस्यागावाज्यभागवद्वि
 कल्पेमुद्राधारणस्यवैदिकतांत्रिकदीक्षासंस्कृतानां नचशुद्धवैदिकानामेवश्रांत्यादिप्रसक्तचक्रादिधारणनिषिध्यत
 इतिवाच्यं बहूनानिषेधवाक्यानांविधायकत्वेसंभवति नांतरिक्षेनदिवेत्यादिवदनुवादकर्यानांचित्यात् नचाष्टदोषदु
 ष्टविकल्पापत्तिःश्रामामाण्यवपर्यायानुवादकर्वापेक्षयाफलमुखत्वेनाविकल्पस्यस्वीकर्तुमुचितत्वात् निषेधवाक्या
 निबहुनिपुराणादिप्रपलभ्यन्ते स्वशरीरेऽन्यदेहेवाअनंककरणाद्द्विजइति इदंहिमनुवचनेनब्रह्मविष्णुरुद्राणांचिन्ह
 भेकस्यधारयेदितिवचनानुरोधेनद्विजशब्दप्रतिपाद्यानांब्राह्मणक्षत्रियवैश्यानां ब्रह्मविष्णुरुद्रचिन्हकनरूपनिषेध
 परशातातपरमृतौनाकेषन्नदेहद्रावंदेवतायुधलांछनैः श्रंकयेयादिवाभोहपतयेवेनसंशयइतिप्रमस्मृतौनांकयेन्नदेह
 द्रावंदेवतायुधलांछनैःदहनास्त्रिखनादिप्रपातिर्यथातितत्क्षणात् इतिवैधायनस्मृतौनांकनायदहेदहेदहेदहेदहेदहेदहे
 रतनाधिकुर्वतिदग्धागान्श्रौतस्मार्तेषुकर्मस्त्विति अन्यत्रापि ततश्चक्रधराश्चैवपंचायुधधराश्चपि पास्वडासर्वएवैते
 सर्वकर्मवहिर्भूनाडितस्मृतिसारसंग्रहे चैडालंपतितवंगततत्तचक्रधरद्विजं स्तुतिकामाभिदंदृष्ट्वास्ववासालमविशेदि

तिग्रथांतरं कुकुटश्रयराहश्चतस्रचक्रधरस्तथा रजस्वलाचपंडश्रपंचैते श्रीहृदयकोः चक्रांकितापदतानिहव्यक
व्यानिघानिचै रक्षांसितानिगच्छन्तिनपिद्वन्नचदेवताः पाल्खंडिनश्चपतितायेचचक्रांकिताद्विजाः पुण्यकर्मणितेपां
वेसान्निधिनैष्यतेकचित् तसचक्रांकितांविप्रनपश्येत्पुण्यकर्मणि तदष्ट्वाचद्विजोभूमावशुद्धिसहसामुप्रात् अज्ञाना
दधवालोभादंकितावासुदर्शनम् धत्तेकुलघ्नतंदष्ट्वासावासाजलमाविशेत् भुजायेसलिलेनैवविलिखेद्यः सुदर्श
नम् वेदशास्त्रविनीतोपिदहहस्याससमंकुलमिति चक्रांकितातनुर्वापिराजन्लिंगांकितापिवा माधिकारोसाविज्ञेयः श्री
तरमार्तैषुकर्मसु शंखचक्रचलिंगचयोमूढोधारयत्यसौ पाखंडःसहिविज्ञेयः सर्वकर्मभवहिःकृतः पाल्खंडिनंपा
शुपंतैविकर्मस्थानीरोश्वरम् विद्यासयेत्स्वरष्टानुसर्वांनेतानवैदिकानिति ताम्भरौष्यमुवर्णादिकृतचक्रादिलिखन्
विधीयतेहिशूद्राणांतिद्विजानांकिंयंचनेति नारदवचनं आदित्रयपुराणे वेदेषुयज्ञभागेषुयस्यनास्त्यधिकारिता स
तापयिवाचक्रादिधारयेत्स्वभुजद्वयमिति शंखचक्राद्यंकनंचन्यगीतादिकतथा एकजतिरथंधर्मो न जातु स्याद्
द्विजन्मनः पथाश्मशानजकाष्टमनहंसर्वकर्मसु तथाचक्रांकितांविप्रः सर्वकर्मसुगर्हितः शंखचक्रं सुदाय
रत्नकुट्यात्तसायसेनवा सशूद्रवद्वहिःकार्यःसर्वस्माद्विजकर्मणइति किंच लीलययापिलिखेद्यस्तुवाहुमूलेसु
दर्शनम् कुलकोटिसमुद्धृत्यसगच्छेद्द्वैष्ट्वावपदमित्यादिमानवादिवचनैः स्वतंत्रफलार्थवचिहितरूप सुदर्शनधारण
रूपपांचरात्राद्यागमविहितदीक्षाकार्तैस्तत्कारकत्वेप्रमाणभावाः नचप्रकरणात्तदयममः प्रकरणापेक्षयावर्लियसा
वान्येनफलाप्यतयाविनियुक्तस्यदुर्वलेनप्रकरणेनविनियोगासंभवात् किंचात्रप्रकरणमेव न संभवति परस्परकां
क्षालक्षणादिप्रकरणं नचफलार्थत्वेनविनियुक्तस्यमुशलधारणस्यरूपकार्याकांक्षारित नचचक्रलंछनस्यविक्रमि
क्रियते पूर्वोक्तवचनेनतां विक्रजंगत्वेव्यस्त्वितिवाच्यं अतःकिंचाशब्देनफलसाधनपंचरात्राद्यागमविहितहोमदि

क्रियायाः अभिधानेन पूजादेः क्रियाशब्देनाभिधेयत्वेन तदंगत्वे प्रमाणाभावात् न च वैष्णवत्वरयसिद्ध्यर्थमित्यादि
 वचनेर्दीक्षांगत्वावगमः तत्र वैष्णवत्वरयसिद्ध्यर्थसंभवेन वैष्णवत्वरयविष्णुभक्तेर्धर्मजकत्वस्यैव प्रतीतिः न चोपनी
 तादिवद्धार्याः शंखचक्रगदादयः संवर्माणप्रवृत्तस्य वैष्णवस्य यथाविधीति वचनेन तां चिकर्माणगत्वावगमः
 तद्वचनस्य शंखचक्रादियारणे संवर्माणप्रवृत्तवैष्णवरूपकर्तृविधायकत्वात् शुद्धतां चिकविषयत्वेन मिश्रमा
 णप्रवृत्तवैष्णवविषयत्वाभावाच्च एवं च मुदर्शनधारयित्वा धनिहृतसंदिजोत्तमः उपनीयविधानेन पश्चात्कर्म
 मयोजयेदिति वचने त्वाप्रत्ययः कालमात्रविधायकः न च रंगरवयोधकोपि दर्शपूर्णमासाभ्यामिष्टासोमेन यजे
 तेति वत् वस्तुतरतुचक्रांकिततनुर्वापिराजन्लिंगांकितोपि वा नाधिकारिपरिज्ञेयः श्रौतस्मार्त्तपुक्रमंस्त्विति
 दृढदार्ष्टिकवचने चक्रांकिततनोः श्रौतस्मार्त्तकर्मस्त्वधिकारनिषेधः प्रतीयते चक्रांकिततनुश्च तद्विज्ञासंस्कृतएव
 तस्य च वैदिकतुपुरस्कृत्वा पश्चात्तसंभ्रंसमाचरेदिति वचनेन वैदिकधर्माधिकारप्रतीतिर्मिश्रमार्गप्रवृत्तानां स्फुटविकल्प
 सिद्धान्तिन च केवलतंत्रमार्गप्रवृत्तानामपि विकल्पस्यादिति वाच्यं वैदिकाधिकारिणामेव निषेधविधिविषयत्वेन
 तत्रैव विकल्पोचित्यात् वैदिककर्मधिकारशून्यानामेव केवलतंत्रमार्गाधिकारात् एव तां चरौप्यसुवर्णादिकृतं चक्रा
 दिखंडनं विधीयते हि शूद्राणामेव द्विजानां कथंचनेत्यादित्यप्युपराणवचने कथमपीति कथंचनेति पदेन यदिते तां चिक
 दीक्षासंस्कृतत्वेऽपि चक्रादियारणनिषेधापत्तेः तस्मात्केवलवैदिकैः शंखचक्रादियारणं न कार्यं प्रापकप्रमाणाभावा
 त् मिश्रमार्गप्रवृत्तैः पूर्वोक्तदिशादिविकल्पेनानुष्ठेयं केवलतंत्रमार्गप्रवृत्तस्य तु त्रियमेनानुष्ठेयमिति समाप्ता प्रकृता
 नुकृतिपरपरयेत्यलं व्यवरथा अथमस्य पुराणोक्तं विभूतिद्वयावतं नंदिकेश्वर उवाच शृणु नारद वक्ष्यामि
 विष्णोर्ज्ञातमनुत्तमं विभूतिद्वयावतीनामसर्वोपरविभूतिनां कर्तृत्वेत्यवैजात्ये मर्गशीर्षतुफालगणे श्रापादेवैदशस्य

तु शुक्लायां लघुमुद्गरः कृत्वा साधनं सध्याष्टौ ह्यायात्रियमवुधः एकदश्या निरं हारः मम भ्यर्च्य जनार्दनं द्वाद
श्याद्विजसंयुक्तं करिष्ये भोजनततः तद्विघ्ने नमयात्तु साफल्यं मधुसूदन ततः प्रभतिवोरयापकृतस्तानजपः शुविपूजये
रं पुंडरीकाक्षं भामालया नुलेपनैः विभूतिदेनमः पादौ विशोक्रायेति जानुनो नमः शिवायेत्यूरुयंकटिर्वै विश्वरूपिणे कं
दर्पाय नमो भद्रमादित्याय नमः करो दामोदरायेत्युद्गरासुदेन्याय वस्तुनो माधवायेत्युरोविष्टाः कंठमुत्कटिने नमः ॐ
धराय मुखे केशां केशायेति नारद षष्ठं शार्ङ्गं धरायेति श्रवणो वरद पाण्डुर शिरः सर्वात्मने ज्ञानमहदयमिपूजयेत् न
रस्य मृत्पलसंयुक्तं हंसकृत्यानुशक्तिः लङ्कुभसमायुक्तं ह्यं प्रतस्थाय पद्विभो गृहपत्रात् तैर्द्युक्तं सितवस्त्राभिषेचि तं रा
त्रौ जागरणं कुर्यादिति हासकथादिकं प्रभातायां नृशर्वर्ध्या ब्राह्मणाय कटुविने सकांचनोऽपलं देवसोदकं भनि देवते
यथानमुच्यते विष्णुः सदा सर्वविभूतिभिः तथामासुद्धरां शेषदुःखसंसारकर्हं नात् दशावताररूपाणि प्रतिमासं कम
न्मुने दत्तात्रेयं तथा ब्रह्मासंमन्त्रेन समन्वितं प्रतिमासतु कर्तव्यमासतं यकाचनेन वै कांचनस्यैव पद्मस्य स रथापयोपरि
पूजयेत् पुष्पधूपादिर्नैवेद्यैर्मक्षपुष्पैः सदीपकैः वस्त्रैरभरणैश्चैव यथाविभवसारतः २ रात्रौ जागरणं कुर्याद्वाति नृ
त्यादिभिर्नरैः ततः प्रभाते विमर्कृतं स्नानादिकं क्रियः उपदेष्टुं दत्तात्रेयं सर्वभूतसमाहृतं प्रतिमासं पुराणत्रिवेदेदीपं ग
पारगे ततः संवत्सरं त्रिविधं शशशक्तिपूर्वकं शक्तिपूर्वकमिति सविभूतिपुरःसरं कृत्वा संपूज्य लवणपुष्पैर्नमसमान्धि
तैः लवणपर्वतदानविधिरस्तु दानसखे उच्यते पापः शय्यासेऽपरकरां श्रेष्ठानां वै वैष्वक्करां चिन्तां ३ प्रातः देशपतिर्दद्यात्
क्षेत्रग्रामपतिरुत्तथा निवर्तनक्षेत्रपतिर्भवनं त्वसहृद्विमत्पूर्वं विभवसारं पुष्पाधिरवेष्टयंगुलं ४ अंवां नपि यथाशक्त्या
तर्पयेत्त्वा द्विजोत्तमान् वस्त्राक्षगोहिरण्यादिसत्त्वमारुधाय चोत्तनं यज्जलं च ते बहिरस्तोमं भ्रांत्यसंशयं यथातिनिः
स्वः पुरुषो भक्तिमात्मा धवं प्रति पुष्पार्चनविधानेन सत्कुर्याद्वात्सरयाय अनेन विधिर्नृपरां विभूतिदादृशी यत्कुर्यात्स

पापनिर्मुक्तः पितृणां तारयेच्छते स सजन्मन्यसौमर्याविभूतिं प्राप्नुयात्परां रोगदौर्गत्यपापानां भोजनं नोपजायते म
 किश्च यज्ञपुरुषेतस्य जन्म निजन्म नि प्राप्नुयादच्युतं स्थानमच्युतस्य प्रसादतः इयं ब्राह्मिणं कर्पाधिभूतिं द्वादशो न
 रः सर्वपापप्रशमनी सर्वफलप्रदायिनी इति कलुषविदारणजनानां पठतिसदा ध्याश्रुतिवैभक्त्या मातिमपि च ददाति
 देवलोके वसतिचिरंचसपूज्यतेऽमरैर्धैः इति मत्स्यपुराणे कविभूति द्वादशीव्रतं ॥ ३० ॥ अथ स्कंदपुराणे स्कंदे वश्य
 यन्प्रेकादशीव्रतं तथा च पद्मपुराणे युधिष्ठिर उवाच आ पाठस्य सिते पक्षे किं नामैकादशी भवेत् कोविधिः केन वार्ध्या
 किं पुण्यं च वदस्व मे श्रीकृष्ण उवाच कथामि कथां पुण्यां स्वर्गमोक्षप्रदायिनीं कामिकानामनाशितिसर्वपापहरा प
 रा यस्याः श्रवणमात्रेण वा जपेन फलं भवेत् सत्यं सत्यं मया प्रोक्तं नातः परतरं तुलां पापिनां पापनाशाय तु एतावान
 लोपमा श्रुतः परं नरश्रेष्ठ नैव मोक्षप्रदायिनी यस्मात्तत्कारणं द्राजन् श्रूयतां गतिरुत्तमा वैष्णवैर्मम भर्केश्वर सततं श्रुति
 योपकैः आ पाठे वामनोपैरनुपूजितस्तैर्जगन्नयं वामनः पूजितो येन कमलैः कमलेक्षणाः तेनार्चितं जगरत् सर्वत्र ये देवाः
 सनातनाः एतस्मात्कारणं द्राजन् कर्तव्यं हरिवासरं युधिष्ठिर उवाच संशयोऽस्ति महाभाग श्रूयतां मे जनार्दन कथं
 सुते सिद्धेश्वर कथं त्वं वलिमा नदः संतुष्टः एभिर्वा देवा किं कुर्वति जनारुतदा किं व्रतं केविधिश्चैव वातुर्मास्ये समगते एत
 द्विस्तरतो देव संशयं छिधि मे प्रभो श्रीकृष्ण उवाच श्रूयतां राजशार्दूल कथां पापहरां परां वलिर्वैदानवः पूर्वमासीत् त्रैतायु
 गे तथा पूजयंश्चैव मानि त्वं मद्रकोमत्परायणः यज्ञैस्तु विविधैः सुकैर्जपनारेत सति रपशः द्विजानां पूजको नित्यं यज्ञक
 र्मकृत्ततः परं सत्विद्रविद्विधादिद्रलोकमजीजयत् महतीं भिद्रलोकं तज्जिततेन दुरात्मना एवं विधौ बहू धारस्तु तं द्रेष्टु
 सूक्तिभिः गुरुणा देवतैः सार्धैर्बहुधा पूजितो ह्यहं ततो वामनरूपेण श्रवतरे तु पंचमे अत्युग्ररूपेण तदा सर्ववह्नां डरु
 पिणा बालकेन जितः सोपि सत्यमालंघयतस्त्रिधा न मया त्रयास्तं च तत्सर्वत्रैलोक्यं सप्तसागरं एत्वरूपतदा कृतवा

अथताराजसतम सकल्पमात्रेणकृतपदत्रयमिदंक्रमत् प्राथम्यमानमयितदासंकल्पः प्रतितःकरात् भूलोकेतुपदंन्य
 स्वभुवर्लोकेतुजानुनी स्वर्लोकेतुकाटिन्यस्थमहर्लोकेतद्योदरं जनलोकेवहदयंतधोलोकेचकटकम् सत्यलोकेमुखं
 रथाप्यउत्तमांगंतद्वध्वके सर्वेचद्रग्रहाःसर्वनक्षत्रायोगासंयुताः देवाःसैद्वाश्वनागाश्वममतृशुस्तथोदरे स्तुवंतोवे
 दसंभूतैःसूक्तैश्चविविधैस्तदा करेग्रहोत्थातुबालेनिपादैःपूरितामही अर्धतृत्स्यष्टध्वंतदान्यस्थपदत्वहं क्षितीरसा
 तलेराजन्दातवोममपूजकः क्षिप्तेतुदातवैयैवकर्मकुरुतैततःपरं विनयावनतोसातुप्रसवोहंजनादंतः आपादशु
 क्कपक्षेवैकामिकाहरेवासुरः तस्यामेकाचमेमूर्तैर्बालिमाश्रित्यतिष्ठति हितोवाशेषपदर्थकेभीरावर्धोसांगरोत्तमे सुते
 मयिहर्षीकेशेयावच्चायातिकार्तकी तावदेतद्भवेत्पुण्यं सर्वपुण्ये तमेतत्तम् एतस्मात्कारणाद्राजन्कर्तव्यसाप्तय
 रततः नातःपरतराकाचिरपवित्रापापनाशिनी यस्यांप्रसुप्यतेदेवःशंखचक्रगदाधरः श्रीयुक्तपूजयेद्देवैर्बैलैर्ययस्य
 पितामहं राज्ञाजानारण्यंरुक्वामस्तथायुकोविशेषतः एवंयःकुरुतेराजनेक्रादश्याविधानकं सर्वपापहरंरवैश्चमुक्तिमु
 क्तिप्रदायकं शृणुयाच्चैवयोमर्त्यःकथांपापहरांपरां अथ्यमेधस्ययज्ञस्तुफलेन्द्राभोतिमानवः ॥ ॥

॥ इति श्रीस्कंदपुराणेदेवशयनीकामदंकादर्शोद्गतकथा ॥

अस्यामेवापादशुक्लैकादश्यामन्वादितीथिस्त्वत्रः आढंकर्तव्यं रत्रैकादशीमध्याह्न्यपिपीत्राह्येति ॥ २ ॥
 शक्रमन्वादिहस्त्येभिधानात् आपादशुक्लैकादशीकृत्यनिर्णयः श्रजापादशुक्लद्वादश्यामनुराधायोगरहितायांपारुणं
 कुर्यात् तदुक्तंहेमाद्रिभिष्ये आभाकासितपक्षेपुनैत्रश्रवणरेवती संगमेतहिभोक्तंयद्वादशीभ्रतमाचरेत्॥अस्या
 र्धः आपादभाद्रपदकार्तिकशुक्लद्वादशीष्वनुराधाश्रवणरेवतीरा एकादशीभ्रतस्वपारारुणंकुर्यात् आसुविम
 प्यप्येकादशीपूषास्त्रातकर्तव्यतेका तथात्तमावद्वर्चनं मच्छयनेत्तुमदुराधनेमरपार्थपरिवर्तने ज्ञेयंमूलफलाद्वा

शोऽन्ति शर्यं मापति यदा पादद्वादश्यामैवेणाटया मास्मको यो भस्वतो यथा सद्व्यप्रसंगादशकादि भर्तेनाद्यपादयो
 गप्यपाराणिवर्धं; तदुक्त्विएणुवर्मोत्तरे मैत्राद्यपादेस्वपतीहाविष्णुः पौष्णत्पपादे प्रीतिवोधमिति श्रुतेश्च मध्येप
 रित्वर्तेमतिमुत्तप्रवोद्यपरिवर्तनेभववर्धमिति इदं वनुराधायोगे पारणवर्जनकृतादि युगांतरविषय तथा च ज्योतिर्नि
 वंधमहाभारते आभाकानासितपक्षे मंत्रांश्च श्रुतिरोहिणी संगमेनैव भोक्तव्यं द्वादशद्वादशहरेत् मैत्रक्षीतुं कृतेत्याज्यं
 ज्ञेतायारिवर्तित्वे ज्ञेत् अथ पुनरपि देवशयनमुपक्रम्य सर्वपादैवतानां शयनकालः प्रदश्यते वामनपुराणे एकादश्यां
 जगत्स्वामी शयनपरिकल्पयेत् शेषहि भोगार्थं केकृत्वा स पूज्यकेशवः स्वपावित्रकंधैव स न कसं पूज्यच द्विजान् ॥
 अनुज्ञाद्वा ह्येष्वथ द्वादश्यां प्रयतः शुचिः लब्ध्वा पीतांबरधरः स्वस्तिनिद्रां समापयेत् त्रयोदश्यां नतः कामः स्वपि
 तेशयने शुभे कद्वानां संग्रधानाकुसुमैः परिकल्पिते चतुर्दश्यां तथा यथाः स्वपति सुखशीतले सौवर्ण्यकज्जके सु
 खास्तीर्णपिधानके पौर्णमास्यामुमानाथः स्वपिते चर्मसमवे वैद्यांसजटाभारं समुदग्रध्याय चर्मणा यदा दिवा क
 रोराशिसमाधातिञ्चकं कंठं ततो मरणां रजनी भवति दक्षिणाघनं नीलोत्पलमये शुभे ब्रह्माप्रतिपदितथा तत्रैव
 पितिलोकानां दर्शयन्मार्गमुत्तम विश्वकर्मा हितयायां तृतीयायां गिरेः मुता विनायकश्चतुर्थीतु पुंचम्यानापि धुर्भ
 राद् पश्चात्कंदः रथपिति हि सप्तम्या भगवान् रविः कल्पयन्ती तद्याट्म्या नवम्यां कमलालया दशम्यां भुजेश
 रश्च स्वपतिवामोजना एकादश्यां तु कृष्णयां साध्या ब्रह्मस्वपति च ॥ एवमेकादश्यां शयनपरि कल्पनं ह्युश्या
 निद्रोदयः इति वामनपुराणात् अथ विभुद्वादश्या लवणपर्वतदानमुकपाद्भ्य उत्तमः पौण्ड्रशद्रौः कर्तव्यो लवणचलः
 मध्यमस्या तद्दर्शनं चतुर्भि रधमः समुद्रं विवर्तनीत्यथा शान्त्याद्रोणादध्वेतुकारयेत् चतुर्थी शैलविष्कुंभपर्वतान्कारये
 तष्ट्यक्तं त्र्यनष्ट्यभिः पुके प्रनेके मेरुद्रव्यचतुष्टाः सप्तः सन्ति तेन लवणेन विष्कंभपर्वतं चतुःक्रमय धानं च पर्वतवत्

विष्कुम्भश्चतुष्टयमिति मदनः श्रवविधानं धान्यपर्वतवृद्धेयं मंत्राश्च सौभाग्यरससंभूयेयतोऽंलवणोरसः तदा
 त्मकत्वात्मां पाहि पापात् तस्मान्नमोनमः यस्मादन्नरसाः सर्वे नोऽकृष्टालवणं विना प्रियं च शिवयोर्नैव तस्माच्छा
 तिप्रयच्छ मे विष्णुर्देहसमुद्धृतं यस्मादरोगयवर्द्धनं तस्मात्पर्वतरूपेण पाहिसंसारसागरात् अनेन विधिन। य
 स्तुदद्याच्छ्रवणपर्वतं उमालोके वसेत्कल्पततोयाति परंगतिं सकल्पश्च कल्पपर्वतमुमालोकाग्रां तिस्रमनन्तरपरम
 गतिं त्वकामर्द्धश्वरप्राप्तिकामो बालवणाचलदानमहं करिष्ये एवमेव दानविधानं इति लवणाचलदानम् ॥ अथ चातुर्मा
 स्येधारणापारणाव्रतविधानं भविष्येत्तरे श्रीकृष्ण उवाच शृणु कौंतेय वक्ष्यामि धारणापारणाव्रतं वांघवादिबध्
 दोपसर्वोपद्रवनाशकम् चातुर्मास्येति धावादीमासिकौतेयमुव्रतं पुण्याहंकारयेत्पूर्वमेकादश्यां शुभे दिने पश्चात्स
 कल्पयति यमन्तदारभ्य व्रतं चरेत् आदौ मासितथा चोत्तमांस्त्वमथापि वा एकस्मिन्धारणंकादर्थपारणं च तथा
 परं उपवासिधारणं रयारणं भोजनं भवेत् धारणाद्यादिने प्राप्ते अर्धपूर्वा निवेदयेत् पारणं तु ततः कादर्थमन्नमष्टांश
 रंजयेत् श्रद्धेत्तरशतं दद्यादर्थदेवाय तन्मनाः समाप्ते मासि रोजद्रुकर्यादुद्यापनयुधः चातुर्मास्यव्रतं चाथमा
 सैमासेतु कारयेत् उपवासिदिने प्राप्ते पुण्याहंकारयेत्पुरा आचार्यवरयेत्पश्चाद्ब्रह्माण्डतनः परं कुर्यात्तु प्रतिमां
 बलदमीनारायणस्य च पूर्णकुम्भं तूर्तारघ्याप्य पूजयेत्त्रिशिभूमिपुं चामृतैस्तथा पुष्टैस्तुलसीदलसंयुतैः ॥ माल
 त्रिकैतकीभिश्च मल्लिकाकुसुमैस्तथा रात्रौ जागरणकुर्यात्पुराणपठनादिभिः प्रातःकाले तु सप्ताष्टब्राह्मणारतुनिभवेत्
 मासे विप्राः पंचदशदिमासे हि गुणान्पु चातुर्मास्ये तथाराजन् तथा त्रिंशत्भूसुरान् आनीय मर्यादं पारान्नब्राह्म
 णं रताग्निमन्त्रयेत् पश्चात्पूजादिकं कुर्यादेव पूजां समाचरेत् पश्चादग्निं समांघायहोमं कुर्याद्यथाविधि निषसीदिति
 मंत्रेण जुहुयाच्चातिलोदकं श्रारजिकेशां मंत्रेण जुहुयाच्चातिलोदकं ब्रह्माक्षरं एमं मंत्रेण धर्मं संजुह्वयाततः लक्ष्मीनारा

यथादेवः स्थानजयेतिदेवता। पूर्णहृतिं ततो ह्रत्वा होमशेषं समापयेत् । ब्राह्मणान्भीजयेत्पश्चात् प्राचार्थं पूजयेत्ततः एवं
कृत्वा महाभागब्रह्महत्यादिपातकैः मुच्यते नाजसेदहस्तस्मात्कुरु महाव्रतं । सुभीवस्तु पुरा राजन् कृत्वा वालिनमा
हवे नारदोऽपि पुरा राजन् पूर्वजन्मनि शूद्रजः द्विजेभ्य उपदेशात्तु स कृदारण्यपात्रं । होमादिकं विना चापि व्रतस्यास्य
प्रभावतः । जितेन्द्रियस्ततो भूत्वा ब्रह्मा भूद्वा शीतांबरः तस्मात्सर्वप्रयत्नेन धारण्यपात्रं कुरु । इन्द्रियाणां वशा र्थाय सर्वं
पापापनुत्तये । तस्मात्त्वमपि राजेन्द्र कुरु भवेद्व्रतं तत्तमं । किं दानैस्तपसा साधुः । के मन्यैश्च व्रतैर्यमैः धारण्यपात्रं कु
र्याद्भ्रतानामुत्तमं व्रतं सर्वयज्ञे पुरीषेषु सर्वदा निपुणरुलं । तत्फलं समवाप्नोति कृत्वा धारण्यपात्रं । इदं व्रतं महापुण्यं त
पसा मुत्तमं तपः । यज्ञानामुत्तमो यज्ञो व्रतानामुत्तमं व्रतं । तस्मात्त्वमपि राजेन्द्र कुरु ध्वविधिपूर्वकं । वांधवादिबन्धैर्दोषै
र्मुच्यसे नान्न संपश्यः । इति तत्संज्ञमाध्यायकृष्णः स्वां च पुरीषयौ । दृश्यमानः पौरजनैः समस्तैः पांडुपुत्रकैः युधिष्ठिरा
पिराजपिश्वकारेदं महाव्रतं । विमुक्तैः सर्वपापेभ्यो वंशपश्यत यामवत् । इति भविष्योत्तरे धारण्यपात्रव्रतम् । अस्या
मेव द्वादश्यां कृत्यांतरं नारदीये । आपादशुक्लद्वादश्यां विप्रात्तद्वादशमेजयेत् । मधुराग्नेन रं पूजय पृथग्गंधादि
भिः क्रमात् । तेभ्यो वासांसि दंडांश्च ब्रह्मसूत्राणि मुद्रिकाः पात्राणि । वदद्ब्रह्म तया विष्णुर्भर्ग्यतामिति । महाभारते द्वा
नधर्भेषु । आपादश्यां सिद्धान्दश्यां वा मन्येति च पूजयेत् । नरमेधमवाप्नोति पुण्यं चलभते महति । आपादशुक्लत्रयोद
श्यां शारभ्य पंचदिनात्मकमुष्माभे श्वरसूत्रं पूजाव्रतं नारदीये । शुचिशुक्लत्रयोदश्यां मेकमकं समाचरेत् । पूजयेत्तत्राज
गन्नाथादमामाहे श्वरीतनुं हे न्यौरौष्यैश्च एमयौ वा यथाशक्ति विधाय च । सिंहोक्षरयोर्द्वयहे गोपेन्द्रा ह्यण्ये शमनि । स्या
पयित्वा प्रतिष्ठाप्य देवमंत्रेण तारद । ततः पंचदिने पूजा चैकमकमकव्रतं तथा स्त्रीयापि दिवसे प्रातः स्नान्वात्सं पूजयत्तौ पुनः । सम
पण्यां यौधि प्रापयेत्तदेवागच्छति । वर्षे वर्षे ततः परचा द्विषेधं पंच वर्षेकं । तदेते धेनुयुग्मेन सहितौ द्वौ प्रजापयेत् । इत्येकनरो

वानारीवाक्यव्रतमिदं शुभं नैव दंपत्यविच्छेदं लभते स तजन्मसु ॥ इति श्रीथापनमुमार्गहेश्वरव्रतं आपाढभेदा
 श्यांजयापावर्तयितुं भविष्योत्तरे श्रीलक्ष्मीसुखाय देवदेवजगन्नाथभुक्तिमुक्तिप्रदायक कथयस्व प्रसादेन लोकानुप्र
 हकाम्यथा नारीणां यद्गतं वैवश्ववैधव्यकरं शुभं येन चोर्णनारीणामसङ्गफलदं भवेत् श्रीभगवानुवाच सत्यमुक्तं च
 यादेविनचमिथ्यास्वयोदितं तद्भक्तकथायै व्यामिनाख्यातं कस्यचित्पुरा येन चोर्णनारीणामवैधव्यं प्रजायते अकथं
 परमं गृह्येपवित्रं पापनाशनं आपाढे वैवक्यं तं वं शुक्लपक्षे जयोदशौ शृङ्खणीया ज्ञेयमन्तव्रतं धावनपूर्वकं तव्रतं
 धावनमंत्रः आयुर्वैल्यग्रीवचैः प्रजापशुब्रह्मनिच ब्रह्मप्रज्ञां च मेधां च तत्रोदेहि वनरूपते नियमात्फलमाप्नोति नि
 फलं तिथिर्मादिना तस्मात्सर्वप्रयत्नेन व्रतं नियमपूर्वकं एवं कव्रतं वैवकारिभ्यो विधित्वा धुना स्वादुरहितधाधेन
 तेन पापं वयोहेतु उन्नामहे श्वरौकार्थं सुवर्णरजतादिभिः अथवा मृदमयौ सिंहदुपदेहौ परिस्थितौ गोष्ठे वा
 लये वा पितृधात्रा ह्यणवेशमनि स्थापयेद्देवं त्रैलोक्यप्रतिष्ठातृकारयेत् तदिदं तकाष्ठं च मूर्ध्नि यथावरानने कुंकुमा
 मुरुकस्तूरीसिंदूरैरष्टगंधकैः चंपकैः सप्त त्रैश्वयूथिकाया मृतोद्भवैः ग्रीवासूत्रेण दूर्वायाः पूजयित्वा विधानतः अर्च्य
 णचातिशुभेण चोत्तरीययुगेन वै श्रीलक्ष्म्यादादिभैस्तथाजातिफलेन च आद्यादेवी च शर्वाणि शंकररूपसदा प्रियं
 अर्थैर्यद्वा एतदेव शिमतोपरि कुरु इति पूजाप्रकर्तव्या कथां शुणु द्विजोत्तमात् श्रीलक्ष्मीसुखाय अच्युताय नमस्तु
 न्यं पुरुषादिरवदरूपिणे व्रताध्यक्षमहाप्राज्ञस्त्वं तु द्वितीयकारक कथयस्व प्रसादेन व्रतानां व्रतमूलं केन वा दौ पुरा र्चा
 णमर्चलोके प्रकाशितं एतत्सर्वप्रसादेन ब्रूहि मे जगदीश्वर श्रीभगवानुवाच अथातः संप्रवक्ष्यामि पार्वत्यास्ते क
 थामिमां यांश्चत्वासर्वपापभयोमुच्यते नान्यं संशयः आसीत् पुरा कृतयुगे कौण्डिन्यनगरे वरेन्द्राक्षणे वसते तजसत्परा
 चपरायणः गुणावाब्जोऽलसतोपीवामनो नामनामतः तस्य भावार्थं प्रिया सत्या रूपलक्षणसंयुता धनाढ्या विदुर्वि

दुपायद्वयैर्वसवसपदः केनकर्मविपाकेनसंतानरहितोभवत् अपुत्रस्यगृहशून्यंश्मशानसदृशंभवत् दंपतीतिनहुः
 खनक्षामांजातोऽरौरतः एकदाकाल्योगेननारदोऽगृहमागतः श्रद्धयंपादयंकुर्वतेनकथांचकेमुनासह वामनउवाच
 नारदःखंमुनिश्रेयासर्वज्ञानपरायण कथयस्वप्रसादेनकथंदुःखंप्रशाम्यति दानेनकेनदेवर्षेव्रतेननियमेनच तीर्थे
 नकेनदेवर्षेसंतानंभविष्यति नारदउवाच शृणुविप्रप्रवक्ष्यामिसंतानंतुभविष्यति वनस्यदक्षिणेपार्श्वेविलवट
 क्षरयमध्यतः विधुलिंगंचविरूपातंभवानीसाहितंपरं सपर्य्यंकुरुयत्नेनतुष्टोदास्यतिसंतति अपूजयल्लिंगमभ्य
 र्दपूज्यस्यचप्रदीपेन जनाश्रयेतसंस्कारंकोटियज्ञफलंलभेत् इत्युक्त्वा नारदःस्वर्गगतोवैमुनिपुंगवः वनमध्यग
 ताद्वातोदंपतीपुत्रकाक्षिणौ विल्वमभ्यगंतदृष्ट्वाशिवलिंगंपुरातनं विल्वपत्रेणज्जीर्णंनलिंभंतत्रैवछातिं विहायवि
 ल्वपत्राणितदादायविलेपनं पंचाश्रुतेनप्रक्षाल्यपूजांक्त्वामनोरमां नित्यंनियमसंयुक्तंपूजयन्परमेश्वर पंचा
 श्रुदंपूजितस्तेनपार्वतीसाहितोहरः एकदातुगतोसौहिपूज्यार्थंब्राह्मणोत्तमः कुसुमशुद्धतेयावत्तावद्वहश्नुपन्नगैः
 पतितस्त्वद्वेनेपारेसिंहंयाप्रसमाकुले तर्तयेनमुहूर्तेनतद्भार्याधिंयत्तदा केनापिकारणेनायकथनायातिमेप
 तिः पार्वतीतुस्मायाताम्यवतिष्ठतेब्राह्मणी ऋदमानांचतादृष्ट्वापार्वतीवरदाभवत् सुधाशीकरहरतेनविप्रवक्त्रं
 प्रसिंचती हरितोब्राह्मणरतबनिशियेन्द्रयायथा तावेत्यचरणौदेव्याशुहीत्वाविनयांभित्तौ पार्वत्योत्तमिदंवाक्यं
 वरवरयसुव्रते ब्राह्मणयुवाच त्वत्प्रसादेनरुद्राणिलब्धंतुवांछितंमया संतानचैवभेनारितएतदुःखंचमेनद पार्व
 त्युवाच व्रतंकुरुविधानेनममनास्त्राचविश्रुतं जयाममव्रतंतामत्रैलोक्येपावनंपर जयापार्वतीव्रतंचैतदापादेषारु
 लोचने नवाट्टुहितधान्येनलवणरहितेनचभो कवधंपचकटिनंकर्तव्यतुदृढव्रतं त्रयोदश्यांसमारभ्यतुर्तीयायांसमा
 पुन शुष्ठपञ्चममारभ्यकृष्णपक्षेसमापनं पंचाश्रुदंपावनाः स्तुवतंकार्यंप्रयत्नतः पंचाश्रुदंतुयवैश्वेवव्रतं

तुल्यगुणिनः पंचाब्दं तद्दुरैः कार्यमिधुरसविवर्जितं पंचाब्दं च वमुद्रस्त्वएवं हाप्य नार्थशान्तिः विश्रान्तमेततो वेदतुत्र
तोद्धारं समाचरेत् दंपत्योः परिधाने हि प्रदद्याद्भूषितये भोऽयं मुखासिनीनां च तृतीयाया यथोचितं विश्रान्तिः प्रथमे
पक्षे वित्तशाल्यमतः परं वधकंपंचके कार्यपरिधानं समाभोजनं नान्तरसैः समायुक्तं दृढं खड्गसमन्वितं संभर्तुकापेदा
तत्पंभोऽयं सोमाय हते वै कुंकुमं च जलं देयमब्दे देवस्वशक्तिः राज्ञो जागरणकुर्भ्यादं खड्गफलं भवेत् श्रानेन विधि
ना परस्मिन् कुरुते व्रतमुत्तमं जागरणे कृते याति व्रतं संपूर्णतो सदा व्रते न रहितानां रीतिविधवा जन्मजन्मनि शोचतद्दुःखसंयु
क्तानवसोभानयभाभवेत् नारीणां च व्रतैर्दानैः परिभक्त्या ततः परं सौभाग्यमतुलं याति पतिसंतोषदानतः एवमुक्ता
व्रतवरं तत्रैवांतरधीयत पश्चाद्ग्रहं समागत्य सापत्न्या च समन्वित्वा पूर्वाकेन व्रतकृत्वा प्राप्तिं पुत्रसुखतयोः भर्तारं च विशेषे
षेण ब्रह्मवैधं परं सुखं भुक्त्वा च विविधान् भागान्ते प्राप्सौ शिवालयं श्रीमगावानुवाच एवं या कुरुते नारी न च भर्ता विद्यु
ज्जपते कुलत्रयं समुद्रं नयते शिवमंदिरं सान्निध्यं सुखमाप्नोति शिवलोके महीयते कथां श्रुत्वा विधानेन सर्वपापैः प्र
मुच्यते ॥ इति भविष्योत्तरगर्जराचारप्राप्तं जयापार्वतीव्रतं आपादशुक्लचतुर्दश्यामपि शिवपूजाव्रतं नार्दीये
शुचि शुक्लचतुर्दश्या शिवं संपूज्य मानवः देशकालोद्भवैः पुण्यैः सर्वांसं पदमाप्नुयात् आपादपौर्णमास्यां गोपय्य व्रतं को
किलागौरो व्रतं नारदीये चतुर्भुजं महाकायं जंघानदसमप्रभं शंखचक्रगदापद्मरमाण्डशोभितं सुवितं मुनिभिर्द
वैर्दक्षार्धवर्कितरैः एव विधं हरेर्ध्यात्वा तत्र पूजां समाचरेत् पौरुषेणैव सूकेन गंधार्घ्यैरुपचारकैः आचार्यैश्च भूपायै
रुतोऽप्येतन्न प्रथमानसः भोजयेन्मिष्टपकान्नां द्विजानन्यांश्च शक्तितः एवं कृत्वा व्रतं विप्रप्रसादात् एकमुत्पापतेः ऐहिकान्मु
क्तिकान् कामान् मूलभूतेनात्र संशयः को किला व्रतमप्यत्रोक्तं द्विधिरुच्यते पूर्णिमायां संभारभयव्रतं तत्तायाद्वा हिर्जले
पूर्णतश्चावणेशिगौरीमभ्यर्च्य को किलां स्वर्णपत्रां रत्ननेत्रां प्रवालमुखपुंकजां कुरतूरीवर्णसंयुक्तामुत्पन्नानंदनेवने

चतुर्धनपकटदशरथाकलगर्भारनादिर्नो चितयेत्पर्यवर्तदेविकोकिलारूपधारिणी गोधन्यः प्रत्यहं प्र चोच्छ्रितार्णवर्कैः
 पटं ततोऽत्रततेहैर्भवातिलपिष्टमधीद्विज न्यायादिप्रायश्चेणम तथा सस्वर्णदक्षिणाः देविवैभरथोत्पन्नकोकिलेहर
 वल्लभे सपूज्यदत्ताविप्रायसर्वसौख्यकर्तृभव द्विजसुबासिर्नास्त्रिशदेकावाभोजयेत्ततः वस्त्रादिदक्षिणां शान्त्या दत्त्वा
 नत्वा विमर्जयेत् एवयाकुरुतेनारीकोकिलव्रतमुत्तमं सालभेत्सुखसौभाग्यं सप्तजन्मसुनादद ॥ अष्टगोपश्चव्रत
 पूजाक्रमः नञादौतिथ्यादिसर्कोत्तर्यात्मन एहि कामुषिकसर्वकामावाप्तिकामो विष्णुप्रार्तर्धगोपश्चव्रतकरिष्वे ध्यान्तं
 चतुर्भुजं महाकायजातं नन्दसमप्रभ शंखचक्रपादापद्मरमाणरुद्रशोभितं सेवितमुनिभिर्देवैर्धक्षगंधर्वाकिन्नरैः एवं
 विधं हरिभ्याम्यावततोयजनमारभेत् आवाहयामि देवेश भक्तानामभयश्रद्धं स्त्रियकोमलकेशं च मनसा वाहयेद्भुवं स
 हस्तशोर्पेयावाहनं १ सुवर्णमणिभिर्दिव्यैरचितं देवनिर्जितं दिव्यस्त्रिहासनविष्णोऽपविश्य प्रसीद मे पुरुष पुत्रेत्या
 सनं २ पादोदिकं सुरश्रेष्ठमुवर्णकलशोर्पितं गंधपुष्पाक्षतैर्धुकं पाद्येन प्रार्ति यद्दत्तां एतावानस्येति पाद्यम् ३
 श्रेष्ठद्रव्यसमायुक्तस्वर्णपद्मोदिकशुभ आभयकरभक्तानां गृहहाणाचमनीयक तस्माद्विराडित्याचमनम् ४ गणगोटाव
 रीपुण्यापमनाचसरस्वती नर्मदासिंधुकावेरीत, भयः स्नानार्थमाहृतं पटपुरुषेणेति पंचासृतादिस्नानम् ५ वल्लयु
 गमंसमानांतपटसूत्रेण निर्मितं सुवर्णरचिर्षोडशग्रहहाणावमुरेश्वरं तं यज्ञाभितो वल्लम् ६ कार्पासतंतुभिर्धुकं त्र
 हाणानिर्भितं पुरा श्वनेकरत्नवचितमुपवीतं गृहहाणे तस्मादित्यिदं प्राचीतम् ७ चदनं मलयोद्भूतं कस्तूर्योगुलु
 संयुतं कर्पूरेण च समुक्तं त्रिकुलपद्मं तुलेपनं तस्मादिति पाद्यम् ८ शतपत्रैर्कोणिकारैश्च पंचकैर्भस्त्रिकादिभिस्तुलसी-
 मुक्तपुष्पाणि गृहहाणपुरुषेत्तम तस्मादश्वाहति पुष्पम् ९ दशम्रिगुणगुलं धूपं स्रग्धं च मनोहरं कृत्वा गुह्यसमायुक्तं
 धूपदेवग्रहाणमे पटपुरुषाभितो धूपम् १० आन्ध्रसुवर्तसंयुक्तवह्निना योजितं च यत् दीपग्रहाण देवेना जैलोमय

तिमिरापहं ब्राह्मणोऽस्येतत्पुष्पं १७ अन्नचतुर्विधस्य ब्राह्मणस्य मानवतं भक्ष्यमोत्तममायुक्तं नवद्यप्राप्तं
ग्रह्यतां चंद्रमादतिर्नैवेद्यं १८ इदं फलमिति फलं नाभ्या आसादिति तांबूलं १३ हिरण्यगर्भमिति सुतास्या
सन्निति दाक्षिणा १४ यज्ञेन यज्ञमिति मंत्रपुण्याजलिः १५ अथ तत्संज्ञार्थं कंवायणं सपकाशमिदं विप्रवायणं
परिग्रह्यतां स्वल्पसादाद्बृहत्सर्वव्रतस्य फलमाप्नुयां यानिकानीति प्रदक्षिणा मंत्रहीनमिति प्रार्थना इति पूजा अथ
कथा सनत्कुमार उवाच नाथैकं परिच्छिन्नामिधुतुर्वगं फलप्रदं नाथीणामथवा पुंसामुक्तिमुक्तिफलप्रदं ब्रूहि चेदस्ति दे
वर्षकमंष्ट्रयागमोपरि नारद उवाच भगवन् सर्वमात्रं यामि यच्छेदुपात्तवया गोपञ्चकव्रतनाम ब्रतानां निदनुत्तमं
कार्यमिदं करं लोकविख्यातं भुवनत्रये सनत्कुमार उवाच भगवन् भूगर्भदेव शस्यं शास्त्रविशारदं तद्भक्तं ब्रूहि मे सर्वं क
थमुपाश्रितं भवेत् पुरंदकेन वाचीर्णदेवर्षिकं थयस्व मे नारद उवाच आषाढं कार्तिकौ मासौ व्रतग्रहणसिद्धिदौ आषाढ
पौर्णमास्यां तु तथा ठम्याहरेर्दत्ते नारभेद्भक्तमेतत्तु कार्तिकावधिततिथौ तिलमलककरं देवस्तं नानिर्वायं विधाय च
नदीतीरं तथा गोधे शिवानां रहरेर्गृहे शुभे गृहवासे च नैवेद्यं पालिखेद्गोपञ्चकपदे त्रयास्त्रिंशत्पुद्गानि कुटुर्वाद्भक्त्या दिनेदि
ने तत्संस्तुय पापप्रकर्तव्या अर्घ्यप्रदक्षिणानतीः बालकृष्णसमादिश्य लक्ष्म्या सह जगद्गुरुं नैवेद्यं धैरुपचारैस्तु यथाश
क्त्या प्रपूजयेत् ब्राह्मणं व्रततः पूजयथा संस्तुय प्रपूजयेत् प्रथमे बदे च वटकैर्द्वितीये पुष्पैर्द्वितीये तथैवाकाभिष्टान्ने
श्वतुर्थे पुरिकादिभिः पंचमे परमाद्भौस्तु सन्नगं पूजयेद्भगो अथैवैदाहरेतीममिति हासं पुरातनं ऋषीणां पृच्छमानां
नामूतेनांकं मया श्रुतं ऋषयः ब्रूयुः केन वा दौ पुराचार्यैर्मर्त्यैकं नम्रकाशिरं कथमुपायं तत्स्युक्तिफलं सतकथ्यतां सुत
उवाच पुराशक्रो मया वर्यादेव दानवकिन्नरैः रुद्रैरादित्ययशस्यैर्वायवैस्त्वाभिः सह रंभादित्यसमारभे श्रीकौण्डिन्ये
न विबुहला एवं च त्वेसमरं देवज्जटितं चर्ममंडलं क्षणमात्रं विचार्यार्थं धर्मं रंजयस्व मकं वानं यमज्जवाच जन्ममहोत्त

तैयैश्चनकृतं प्राणिभिः कचित् तच्चर्मस्त्राद्याभिः शक्यं कर्तव्यं छादनं तयोः नारदेन श्रुतं तत्र जगाम यदुनंदनं अर्चयि
त्वाथ तं कृष्णो वचनेन दमयतीति श्रीकृष्ण उवाच सर्वलोकेषु देवेषु भुवनेषु च रतासदा किमाश्रयं द्रव्यं दृष्टं सत्त्वं मे ब्रूहि
नारद नारद उवाच शक्यं भवने दृष्टमाश्रयं देवसंसादि तत्र सर्वसमाधृताः सुराश्चंद्राश्चतुर्दश रुद्रा एकादशैव
धाश्चादित्या द्वादशापि च वसवो द्यौतथानागा यक्षराक्षसपन्नगाः रंभयाचसमरं ध्वं नृत्यं शक्रस्य पश्यतः श्रुतिं चर्मवा
द्यानामनुवंस्तस्य साधने यमः प्राह तदा दूतान्सुभद्राह्लादतांस्तिभोः तामानयध्वं तच्चर्मवाद्यं यो रंभ्यं सदा स्त्विति तच्छ्रु
त्वा च रथाभद्रर्भार्यासर्वनिर्वाहं सूनववाच इति नारदवाक्यं श्रुत्वा कृष्णस्त्वरान्वितः सुभद्रायागृहं गत्वा पूजि
तं तामुवाच ह किंचिद्व्रतं वयमाभद्रैर्कर्तव्यमिति शंसमे सुभद्रावाच सर्वव्रतानि मे कृष्ण कृतान्येव न संशयः नोचेतव स
होदय्यातं स्यामर्जुन बल्लभः पुत्रो भिमन्युश्च कथं कथयस्व जगत्पते श्रीकृष्ण उवाच तथापि त्वं महाभागो ब्रतमेकं समा
चर नोपेक्षति च विरुगा तं त्रिपुलोकेषु विश्रुत इति कृष्ण उवाच श्रुत्वा सुभद्रा ततदा करोत् कृष्णोपदिष्टा विधिनोऽसत्वरं
तत्समापित संस्थापने ब्रतं पूर्णं काले यममभटायुधैः दूता ऊचुः सुमद्रेतव देहस्य चर्मार्थं त्वानागतं वधं तच्चर्म देववाद्या
श्च येन न पारिकल्पितं इति दूतवचः श्रुत्वा स ब्रतारमर्षितो सा ब्रवीत् ततं यममभटाः सर्वे ददृशुः सा दूरं स्तदा पश्चान्नि च
धृतस्यागृहे गावसवस्सकां स्यं डिलेहस्त्वमात्रं तु सुसामिदं हुताशनं कृष्णोपदिष्टं वाक्ष्ये वमभटा जग्मुर्धर्माति कं प्रापन्न
तत्र भवेन सुभद्रा पदमच्युतं इति सूतवचः श्रुत्वा मुनयश्च क्रिद्व्रतं सनत्कुमार उवाच भो भो नारद देवैर्भर्त्स्यं ज्ञानसु
धानि धे शीघ्रं ब्रूहि स रे महं ब्रतं रघोऽपाने विधिं नारद उवाच पूर्णं तु प्रचर्मेव ब्रतं रघोऽपानं करोत् श्रीविष्णोः प्रति
मां काठ्यो सुवर्णस्य पलं नवै पुष्पमंडपिका काठ्यार्चितुर्दशैः सुशोभना तन्मन्त्रेण पूजयेद्रक्तभारमया स्मृतिं हारं त्रयस्त्रिं
शः शततो विधानां ब्रह्मं समारभेत् शतदेवैर्भोजेण जुहुयात् तिलपायसं रक्तवस्त्रयुतं धिनमाचार्यं पश्येत्

ब्राह्मणां श्रयसपत्नीकान्भोजयेच्च यथाक्रमं^१ एव याकुरुतो विप्रतस्या शीरचला भवेत् यथा चित्तयते कामंततं प्राप्नो-
 त्यसं शयं श्रुतिविष्णुपदंगच्छेत्सर्वपापविबर्जित इति नारदोक्तसोद्यापनगोपद्भ्रतं अन्नमूलशिष्टाचार एव अस्या
 भवापादपूर्णमायाकोकिलाव्रत तस्या विधानं ज्ञात्वा आचम्य प्राणानायम्य मासपक्षावुच्छेद्यमभेदजन्यमनिर्ज्वला
 पक्षयपूर्वकपुत्रपौत्रस्त्रिरश्वत्थमित्रैवैधव्यसपत्नीनाशसौभाग्यासिद्धिद्वाराकोकिलरूपगौरीप्रोत्पद्यकोकिलाव्रतक
 रिये इति संकलप्य आपादपौर्णमास्यांतु संभवाकलिह्यप्रस्थिते संकल्पयेन्मासमेक आचारे प्रत्यहं ह्यहं ज्ञा-
 नकरिष्ये देवेशकोकिलप्रतिभेतव जले स्मिन्पावने पुण्ये सर्वदैवजलाशये इति मंत्रेण तिलामलफलैः सर्वैषधि-
 जलेन च पिष्टेन चाष्टौ दिनानि प्रत्येकतिलामलकपिष्टेन चोषधियुतेन च पङ्क्तिना न्येवं मासावधि स्नानक्रमः एवं
 ज्ञात्वा रात्रिभ्यां रात्रिभ्योऽर्घ्यं दद्यात् ततः आदित्यभास्कररवे च अर्कसूर्यादिवाकर प्रभाकरनमस्तुभ्यं गृह्णाण्यर्घ्यं
 नमोस्तुते इति सूत्र्याप्यर्घ्यं दद्यात् ततः स्वर्णपक्षारौष्यपादां मौक्तिकेन त्रां प्रवालमुखारत्नपट्टां च त्र्यं पकटक्षर्या
 गौरीरूपिणीकोकिलालिखित्वा पूजयेदित्युक्तेः भयानं कुर्यात् स्वर्णपक्षारकनेत्राप्रवालमुखपंकजां करतूरीवर्ण-
 संयुक्तामुत्पन्नानंदनेवने चूतचपकटक्षरयापुष्टरवरसमन्वितां चितयेत्पार्वतीदेविको किलारूपधारिणी श्रीसू-
 केन गौरीमिमायेति मंत्रेण पूजा आगच्छकोकिले देवि देहि मे वांछितं फलं चंपकद्रुममारुढा क्रीडसे नंदनेवने इ-
 त्यवाहनं आसनं शौभवेक्षणनिर्मितचानयेतव गृह्णाणोऽंमया दत्तकोकिले प्रातिवर्द्धिनि सौभाग्यं धनपुत्राश्च देहि मे को-
 किले नमः तिलपुष्पफलैर्धुं कं पाद्यं प्रयति गृह्णाणां इति पाद्यं रत्नचंपकपुष्पैश्च प्रयति चंदनसंयुतं हेमपात्रस्थितं तोय-
 गृह्णाण्यर्घ्यं नमोस्तुते इत्यर्घ्यं निर्मलं सलिलगंगं कोकिले पशिरूपिणि वासि त्वं च सुगंधेन गृह्णाणां च मनीयकं इत्या-
 चमनं पंचाशतेन जपनं कोकिले कलकठके मया दत्तेन सुप्रीता भवत्वं परमेश्वरि इति पंचामृतं मुदा किं नो जलं पुण्यं सर्व-

तीर्थसमन्वितं स्नानार्थं ते मया दत्तं को किले गृह्यतां नम इति स्नानं यस्मात्कर्पाससूत्रेण वा सांसि विविधानि च पा-
 तवत्यप्रदानेन प्रीता भवनमायिके इति वखं कंचुकं मया दत्तं नानावर्णैर्विनिर्मितं को किले गृह्यतां दिवि प्रसीद पर-
 मेश्वरि कचुकं हरिद्रा रजितं देविकं ठसूत्रं मया पितं को किले सुभगे देवि वरदा भव मेविके कंठसूत्रं यानिरत्ना-
 निसर्वाणि गार्ध्वं परगे पुत्र तैर्युक्तं भूषणैर्हैमको किले प्रतिगृह्यतां इत्याभरणं श्रीखंडचंदनं दिव्यं मलयार्द्रि समुद्र-
 वं विलेपनं सुरश्रेष्ठे गृह्यतां परमेश्वरि इति गंधं आश्रिताः कुकुमाक्ताश्चर्कपिनी भूषणारूपदं सौभाग्यदे गृहाणे-
 ह नमस्ते हरवच्छभे इत्यक्षताः शतपञ्चजातिपुष्पैश्चर्कैर्भस्मत्रकैः पाटलैश्च वदूर्वाभिर्युतं पुष्पं गृहाणे इति पुष्पाणि
 तिलस्नेहे तिलमुखे तिलसौख्ये तिलम्रिये सौभाग्यं धनपुत्राश्च देहि मे को किले नमः पुष्पोत्तरमंगलपूजा शिवायै शिर-
 पूजयामि वनवासिन्यैः ललाटपूजयामि २ सुरुपायैश्च मध्यं पू. पार्वत्यै च बु-पू. तिर्यक् रूपिण्यै कंठपू. को किलायै.
 हृदयपू. पक्षिरूपिण्यै गुह्यं पू. पद्मावत्यै-पादौ पूजयामि कृष्णवर्णायै सर्वाभंगपू. वनरूपतिरसो धूमेति धूपं आङ्ग्यसद्व-
 र्त्तिसंयुक्तमिति दीपं शर्कराखंडाद्यानि दधि शीरष्वतानि च आहारार्थं मया दत्तं नैवेद्यं प्रतिगृह्यतां निति नैवेद्यं पाटलो-
 शीरकपूरयुतं रवाद्गुसुर्गोतल पानीयं ते मया दत्तं को किले प्रतिगृह्यतां निति वलं च दानाभुक्तकपूरकरतूरीकुंकुमान्वितं
 करोद्धर्तनकंदविको किले प्रतिगृह्यतां इति करोद्धर्तनं कूर्ममंडनारिकेलं च पनसं कंदलदिलं लंबूचमातुलगंचफलं गृह्य-
 एतन्मोस्तुते इति फलं पूर्णाफलं महोदिव्यमिति तं वं हरिण्ययमर्थेति दक्षिणा को किले कृष्णवर्णं च सद्वससि कानने
 भवान्यै हरकांतायै को किले त्र्यै नमो नम इति नीराजनं पूजिता परयाभक्त्या को किले हरवल्लभा पुष्पैर्नानाविधैस्तुष्टाव-
 रदास्तु सदा मम इति पुष्पांजलिः को किले रूपधारिण्यै नमो नमोस्तुते शरणागतदीनार्तनाहि देवि सदायै विके इति
 नमस्कारः गंधपुष्पफलैर्युक्तं तोयहेमफलांजिवितं को किले त्वं गृहाणा धूर्वां छितार्थं त्रयच्छभे आपादस्य सिते पक्षे मध-

वृणोहरप्रिय कोकिलेवर्जगन्मातभृहाणा धर्मनोरतते इतिपुनरर्थं ततः प्रार्थना रूपेदेहिजयं देहि सौभाग्यं देहि
 मेसदम पुत्रान्देहि धनं देहि सर्वान्कामान्प्रपच्छ मे कामवन्ध्याविवत्सांचमृतवत्सातिदुःखिता ताः सर्वाः फलितः
 संतुकोकिलेवत्प्रसादतः त्वया लब्धः पतिर्देवः शंकरो लोकशंकरः अतोहं वत्प्रसादेन लभेयं पतिमुत्तममिति प्रा
 र्थना अतोहं भीतिलपि पृज्जां वा कोकिलं कृत्वा विप्रापदघातं देवि चैत्ररथोत्पन्नो विध्वंशपर्वतवासिनि अर्चिता पूजि
 तासि त्वं कोकिले हरवल्गु मे कोकिले कलकंठासि माधवे मधुरस्वरे वसंते वससे देवि गच्छस्व नंदने न इति विसर्जनं
 इति कोकिलाव्रतपूजा अथ कथा युधिष्ठिर उवाच स्वभर्तुरतिसंवंधे महस्नेहो यथा भवेत् कुलस्त्रीणां तथा च द्व
 व्रतं समजगद्गुरो श्री ण उवाच यमुनायास्तत्पूर्वमश्रुरास्ति महापुरी तस्यां शत्रुघ्ननामा भद्रा जाराघववंशजः त
 रयभार्या कौर्तिमाला नास्ति प्रथिता भुवि तथा प्रणम्य भगवान् वशिष्ठो मनि सत्तमः पृष्टः कथं मुनि श्रेष्ठः सौभाग्यम
 तुलं भवेत् एवमुक्तस्तया ज्ञानविसिष्ठः कौर्तिमालया ध्यात्वा मुहूर्ते माचरुष्यौ कोकिलाव्रतमुत्तमं वसिष्ठ उवाच आपा
 दपूर्णमास्यां तु संध्या काले ह्युपरि श्वते संकल्पयेन्मांससेकं श्रावणं प्रतिष्ठ्यात् स्नानं गरिष्ये नि यता ब्रह्मचर्यं स्थिताः सती
 मोक्षयानिनः कंभूशय्यां करिष्ये प्राणिनां दयां इति संकल्प्य पुरुषो नारी वा ब्राह्मणां तिके प्राप्या तु ज्ञातः ततः प्रातः स्व
 सामि प्रिसंयुतः पुरुषः प्रच्युतः काले दत्तं धावन् पूर्वकं स्नानं कुर्याद्भर्तृपार्थमुभयामलकौ स्तिलैः पिष्टाष्टकंततः पश्चात्तस्यै
 पंध्याः पुनः पुनः स्नात्वा ध्यात्वा रात्रिं संध्यां तर्प्य रत्नापि दत्तं तथा पूजापि रत्नालिखेत्पिष्टैः कोकिलां पक्षिरूपिणीं कलकंठा
 शुभः पुष्टैः पूजयेच्च पकोद्भवैः पञ्चैर्वापुष्यैर्नैवेद्यदीपा लककचंदनैः तिलतंडुलदूर्वाद्यैः पूजयेत्तां क्षमापयेत्तिलचंदनतिलव्रती
 भक्त्या भिजेणानि पांडव तिलस्नेहे तिलमुखे तिलसौख्ये तिलभ्रिये सौभाग्यं यनपुत्रांश्च देहि भो कोकिले नमः इत्युच्वा
 द्यते ततः पश्चाद्गृहमागत्य संयतः कृताहारः स्वपेत्पार्थयावन्मांसः समाप्यते मांसं तेषां पात्रं तु कोकिलां तिलपिष्ट

जां रक्तेनारवर्णपक्षांवाहाणानिवेदयेत् बलैर्गुहैःसमायुक्तं प्रावण्यंकुलजातिका श्वश्रुश्वशुरवर्णवाद्देवदेवा
 पुरोहिते व्यासेचसंप्रदातव्याव्रतिभिःशुभकाक्षया तिलस्नेहहृद्यादितिलदानमन्नः एवंयःकुरुतेनारीकोकिलाव्रत
 मादरात्सतजन्मानिसौभाग्यसाप्राप्तोतीतिनिश्चिन्तःसापत्नपतिमव्यसस्नेहंप्राप्यभूतलेमृतानौरीपुरयातिविमा
 नेनार्कवर्चसा तयाचानुष्ठितपार्थसम्यक्तोर्तिमालया तस्याश्वसर्वसंपन्नवासिष्ठवचानादिह पुत्रसौभाग्यसत्कारंशत्रु
 दस्यप्रसादञ्च एवमन्यापिकैतेयकोकिलाव्रतमादरात् चरिष्यतिव्रततस्यःसौभाग्यचमविष्यति यकोकिलांकल
 रवांकलकंठपीठांघ्रच्छातिसाज्यतिलपिष्टमयीह्रिजेभ्यः तेनंदनादिपुत्रनेपुविहृत्यकामंमर्दंसेभेदयमधुरध्वनयोभवति
 ॥ इतिहेमाद्रौभविष्योत्तरेकोकिलाव्रतकथा ॥ अथवारहेकोकिलाव्रतं कीर्तिमालोवाच वदमेवंमुनिश्रेष्ठसौ
 भाग्यप्राप्तिद्वंद्वतं पूज्यःकथंचभगवान्शिवःकेनव्रतेनवै वसिष्ठउवाच यदिपुच्छसिसत्संहिव्रतानामुत्तमंव्रतंर
 णंसर्वपापानांकथयामिनिबोधतत् दशप्रजापतेर्भृतेपुरादेवाःसमागताः ऋषयश्चतयासर्धविद्याधुरगणारतथा
 ब्रह्माविष्णुरचवायुश्चदेवरजस्तथैवचवरुणोऽग्निर्ऋहाःसर्वेचान्येचदिवौकसः वसिष्ठोवाग्हिकोनाभयोर्विश्वामित्रोम
 हामुनिः एतेचान्येचवहवःसर्वेयज्ञार्थमागताःअपश्यन्नारदस्तत्रसंतिकेजगताइति ईश्वरेणविनासम्यगृह्णत्सर्वा
 न्समागतान् शिखांसरुष्टयपाणिभ्यांननर्तकलहप्रियः ज्ञात्वाकलहमूलंचततःकैलासमावयौसर्वायनाशनस्थानं
 कैलासायिखरंशुभं तत्रदृष्ट्वासमासीनगौरीसहितमीश्वरं कृतजालिपुटोभूत्वाप्राणिपत्यमुनिःस्थितःईश्वरस्तमुवाचा
 यनिःश्वसंतमनकथा किमागमनकृत्येतमदीयसदनप्राति निश्वासेच्छाससयुकरत्नमेव्रहितपोधन ईश्वरस्त्ववचःशु
 ब्वाशिरासंसंरुष्टयपाणिना दुःस्वयुकइवोवाचनारदःकलहप्रियःनारदउवाच यन्निमित्तमहंदेवमर्त्यलोकात्समागतः
 एवदतिकंदुःस्वयुक्सरतच्छृणुष्वजगत्पते द्रक्ष्यमज्ञमहंद्रष्टुमश्रुदेवार्समागताःतत्रयज्ञोत्थिताः सर्वेदंशजाभातरःप्रजाः

दृष्टास्तेन च तन्मध्येन दृष्टत्वं त्रिलोचनतवावज्ञाकृतानेन दृक्षेणापुण्यकर्मणा तेन निश्वाससंयुक्तश्रागतीरेमत्त्वदंतिकं
 ईश्वरेण विना किंचिद्वर्मकार्यं न सिध्यति श्रुतोऽस्य दिफलः सर्वः प्रयासः स्वमर्त्यं प्रति तस्य तद्ग्रापितं श्रुत्वा न तन्मिथ्येति
 चिंतयन् स कोऽयस्तु ततो जातर्ह्यश्रो जगदीश्वरः गौर्यार्थासंगार्थिते देवः श्रुत्वा तत्तारदिरित्वं तस्य यज्ञस्य वा तार्थं देव
 देवव्रजान्मयहं इत्युक्त्वा त्वरितकोपादीश्वरेण निवारिता जगदीशानमस्तुभ्यं व्रजामिपि तु वेष्टमनि नारदेनाथसहि
 ता गणनाथेन संयुता यज्ञार्थमागता चैव दक्षद्वारेण विप्रिया वरहो दृष्ट्वा वसोर्द्धरां लज्जिता च शिवप्रिया तित्थर्तो द्वारितां
 दक्षो न ददर्श महासती क्षणमेकं च सा तिष्ठद्यदादभोन पश्यति तर्दैवोचितं तदेव प्राजो वितदं यमया कथं धावितकुंड
 निकटं दृष्ट्वा हाकृत्वा च सा ततः वनहौक्षितं तदगौर्यार्थापदत्त्वा सुदारुणं दृष्ट्वा तच्च गणेशेन पाशाः पंशुरुच्यतः शुब्धो ह्य
 सौ तदाप्यर्थगौर्याश्रयं गणाधिपः पाशेन बद्ध्वा कतिचित्कोपाग्निह तवान्सुरान् दक्षेणो दितदेवाः सर्वे युद्धाय निर्ध
 युः महदयुद्धमभूत्तत्र सहदैवैर्गोणैः शितः तददृष्ट्वानारदः शीघ्रं पुनः कैलासमाययौ निवेदयामास च तमुदंतं सर्वमर्
 श्वरे तच्छ्रुत्वा रफालयामास जटाकिपाटुमापतिः ततो जातो तिविकटः पुरुषोरकलोचनः सवभापेमहादेवं स्वर्
 भित्ताज्ञाप्रदेहि मे वीरमद्वेति नामारम्य कृत्वा चाज्ञातमादिशत् दक्षयज्ञविनाशाय गच्छ वीरति सत्वरम् श्रुत्वा तदी
 श्वरवचः सर्वप्रमथ संवृतः आययौ यज्ञसदनमसुगवह्निपुनिक्षिपन् तत इन्द्रादयो देवास्तद्वधा य विनिर्धयुः
 क्षणरपरजितास्तेन विदुतास्ते दिशो दश श्रुतुतां श्रुतान् सोऽपि पुणो दंतान पातयत् भगस्य ते त्रिनासां च सहसा
 विनयकृतं एवं विद्वां वितान् सर्वांश्चिरेण पक्षस्य चिच्छिदे कृत्वा यं यज्ञयातं स श्राजगामा शिवांतिकं नमस्कृत्य
 पुरं स्तरथो कृतं कार्यमिति ब्रुवन् तथा प्रशांतः कोपोऽस्य ज्ञात्वा वैवंज्ञानचक्षुषा प्रसादयितुमीशानं ब्रह्म विष्णुसमीयतुः
 नमस्कृत्य रतु तत्ताभ्यां प्रसन्नो भूत् स द्वाशिषः नारदस्तु वरुश्वैर्गतीः शिवमतोपयन् प्रसन्नो वीक्ष्य तं विप्रः शिखांसं

सृष्ट्यपाणिना ननर्तनरदस्तत्रतोपयज्ञाधिकंशिवं एतस्मिन्नंतरेब्रह्माविष्णुश्चप्रमथाधिप व्यजिज्ञपस्वंदक्ष।
 दीर्घपादद्वयायलोकय कृतांगान्कुरुपूर्णंगान्मृतान्संजीवयप्रभो विलोकितास्तेदेवेनरुपाद्व्याविलोकिताः यथापूर्वं
 सुराःसर्वेऽभूवस्तत्प्रसादतःउत्थायपादमूलंययौदक्षःपिनाकिनः अणराधंक्षमस्वेतिपुनःपुनरुवाचह उत्थापितं
 करेणासौततोदक्षःपिनाकिना उक्तश्चमपुनःकार्पांरेवर्माज्ञावमाननं विचरस्वसुखेनेतिभूयरतंकोपञ्चाविशत् शशाप
 चतदागौरियज्ञविघ्नकरोशिवःयज्ञेविघ्नकृतवतीदक्षस्यैषाततश्चिरात् तिर्यग्योनिंसमापन्नाविचरिष्यतिभूतले ततो
 गौरैवभापतं प्राणिरप्यसदाशिवं कथयस्यामितिर्यैकंभूतलेवास्थितिःकथं अन्यथानैवभवितशापाएष्वययोदितःको
 किलानांस्वरंरूपंनारीरूपपतिव्रता विद्यारूपकूरूपाणांक्षमारूपंतपरिचरानां अचिरादेवचपुनःकुलेमहतिजन्मानि
 भूयास्त्वमेवमर्ताचनवियोगश्चनैष्यतःवरयेत्कुलजांश्रान् कुरुपामपिकनपकां दुःकुलेषासमुत्पन्नाभर्तुःपातयतेकुलं
 नदीपातयतेकुलंनारीपातयतेकुलं नारीणांचनदीनांयस्वच्छंदललितागतिःततस्तुष्टिमहादेवश्चकेशापाविमोचनं द
 क्षवर्षसहस्राणिकोकिलारूपधारणी नंदनेदेवविपिनेचरिष्यसिजतःपर हिमालयमुताभूत्वामदिप्रयात्त्वमुपैष्यसि दे
 वानांचयथाविष्णुःसहकारोमहीरुहां गगाचसर्वतीर्थानांभव्यातिर्यक्षुकोकिला आपादौदौपदास्यातांकोकिला
 यारतदार्चनं सदायाकुरुतेनारोनसावैषव्यमामुयात् वशिष्ठवाच एतद्वाक्यावसानेतुगौरासकोकिलाभवत् त
 द्वाभ्यादिशुचेर्द्वैवेकोकिलायाव्रतंशुभं यानारोनैवकुरुतेमेहात्साविधवाभवेत् कुरुवेमेतकलयाणिकोर्तमालेव्रतंशु
 भं कीर्तिमालेवचं कथमाराध्यतेगौरिकोकिलारूपधारिणी विधानंद्रुहिमेवब्रह्मन्स्वरप्रसादाकरोम्यह वसिष्ठउ
 वाच कोकिलाव्रतमाहान्यविधानचवदान्यहं शृणुदेविप्रवक्ष्यामिमंत्रैःपोराणिकैर्युतं मलमासेत्त्वतिक्रान्तिशुद्धा
 पादिसमागतं आपाद्व्यापीर्णमार्याजुसंभ्याकालिह्यपरिच्यते सकल्पयेन्नानासमेकंश्रावणेषुप्रतिग्रह्य च ज्ञानसमाचरे

त्रिरयद्रक्षचर्यरिष्यतासते। भोद्वेनर्केचभ्रशर्याकरिष्ये प्राणिनां दयां सौभाग्यधनधान्यादिप्रातये शिवतुष्टये इति
 सानतवायासंकलप्यविप्रायेन। रीविप्रेभ्यएव च प्राप्यानुज्ञां तृप्तं पाद्यसामर्थासंकलामपि प्रच्युपेचप्रतिदिनं दत्तयाव
 नपूर्वकं नद्यां गत्वा थवाप्यां वा ताडगोगिरिनिक्षरे स्नानं करो। भिदेवोशकोलिले प्रतिवेतव जलेरिभन्पावने पुण्ये सर्वदेव
 जलाश्रये स्नानं कुर्याद्भर्तृदेवि सुगन्धामलकैरितलैः दिनाष्टकततः पश्चात्सर्वैष्वप्यापुनः पृथक् ततः पिष्टेन च स्नानं दिना
 न्यष्टौ समाचरेत् तिलामलकपिष्टेन सर्वौषधिपुतेन च पट्टदिनानिततः स्नानं संपूर्णफलैः प्रसादा स्नात्वा ध्यात्वा चारितं
 रुमैदवादर्धप्रयत्नतः आदिभ्यसास्कररवे ह्यकसूर्यार्द्राकार प्रभाकरनमस्तुभ्यं गृहाणा र्धनमोस्तुते इत्यर्धमंत्रः
 कारयेत्कोकिलो देवीसौवर्णीसर्वकामदां रौप्यचरणयोश्च वनेत्रयोश्चापि मौक्तिक रत्नानि पंच पुष्टे चूतदक्षसमाधि
 तां श्रयवातिलपिष्टेन कोकिलोपक्षि रूपिणीं निधाय ताम्प्रयात्रेतां पूजयेत्सुसमाहिता उपचारैः षोडशभिर्घथावस
 त्रिविधं श्रावाहयामि र्वादेवी कोकिलारूपधारिणीं श्रवतारं कुरुष्व। जप्रसादं कुरु सुव्रते श्रावाहनं श्रागच्छ को
 किले देवि देहि मोखिलवां छितं चूतदक्षं समाकृत्य हरमसे नंदनेवने आसनं तिर्यग्योगिनसमुद्भूते कोकिले वल्लठके ति
 लपुण्याक्षतैरर्धगृहाण रत्नमोस्तुते अर्धं श्रावाढरयसिते पक्षे मेघवर्णस्वरूपिणि कोकिले नमः देवे स्नाना
 यं प्रातिगृह्यतां स्नानं कोकिले कलकंठे च माधवे मधुरस्वरे वसंते वससे देवि वस्त्रं च प्रातिगृह्यात् वस्त्रं श्रीखंडचंदनं दि
 उषं गंधाढ्यं सुमनोहरं विलेपनं मया दत्तं प्रीत्यर्थं प्रातिगृह्यतां गंधं हरिद्राकुंकुमद्रव्यैः कोकिले कामसंभवे कुंकुमेना
 र्चितं। सित्वनतः शान्तिं प्रयच्छने हरिद्रा कृष्णशुक्लचरं कंठावासां भिविधानि च पीतवस्त्रं दानेन प्रीताः भूयुः सर्व
 देवताः वस्त्रयुग्मं शतपत्रं जीति पुष्पैरुपैकैर्मरुपत्रकैः पाटलैर्यैश्च चंदूर्वाभिर्घुतं पुष्पगृहाणने इति पुष्प वनस्पत्यु
 द्गृह्यति धूपं आरंभं सद्रत्नैः संयुक्तमिति दीपं सर्वभक्ष्यसमायुक्तं सैः सर्वैः समन्वितं सर्वदेवसमाहारं नैवेद्यं प्रतिगृ

लताभित्तैर्नैवेद्यं कूष्माण्डैर्नरिरेकलैश्च खजूरैर्दण्डिमैः फलैः चूनज्वारजंबूभिः श्रीफलामलैश्चरतथा द्राक्षाद्यादामवदरै
 र्मातलुंगैः सशर्करैः फलानि नागवल्लीदलं शुद्धं कर्पूरैः लासमन्वितं पुष्पाफलं सखदिरं तांबूलं प्रतिग्रह्यतां तांबूलं हिर
 एयगर्भमिति दाक्षिणा भिन्नानि कंटसूत्राणि दद्यादापि दिने दिने कुंकुमं पुष्पं तांबूलं मक्षतांश्च दिने दिने कुड्यं देवं विधां
 जपुर्जांश्चाव एषां तच्च सुव्रतो विसर्जयेत्तु पश्चात्तां सौवर्णीकौ किलां यदि यदा ततिलपिष्टरयाक्रियते को किल यदि कुड्यं
 तनुपयहं पूजां भिन्नायास्तु विसर्जनं रम्यं वनसमागत्य श्रुत्वा को किल कूजितं यदान श्रूयते शब्द उपयासरतु तद्विने
 को किल कृष्णवर्णं वसुधावासो वनेषु ते सोमं न्यमतुलं देहि गृहाणा धर्ममोस्तु ते इत्यर्घ्यं दत्त्वा विसर्जनं तत्र भद्रं देवि
 चैत्रयोरप्येवं विधयः परवर्तयामिनि गच्छ गच्छ महद्गुर्गेन वरपतिर्नंदनेव ते प्रार्थना नमस्कारमंत्रः रूपं देहि धनं
 देहि सर्वसौख्यं च देहि मे पुत्रान् देहि यशो देहि सौभाग्यं देहि संपदः इत्युक्तं च ततः परवाहविष्यात्वेन सुव्रती नक्त
 भोजिभवेत्तावद्यावन्मासः समाप्यते मासांते तावत्तु को किलां स्वर्णनिर्गतां वस्त्रयान्यगुडैर्पुष्पांश्चाव एषां कुंडलं
 तथा दद्यात्सदाक्षिणां चापि देवज्ञेयापुरोहितं एवमाषाढमासस्य द्वैविध्यं समुपस्थिते सधवा विधवा वापि यानारी
 को किलाव्रतं करोति स स जन्मानि सौभाग्यं लभते तु सा सृता गौरी पुरं याति नमानेना कंते जसा भविष्येत्तरे श्री
 कृष्ण उवाच एतद्भक्तं वसिष्ठेन मुनिना कथितं पुरा तथा कृतं सुतस्त्वयै विधिना कर्तुं मालया तस्याः सर्वं च निष्पन्नं
 वसिष्ठ वचनं यथा एवमन्यापि कैतेय को किलाव्रतमुत्तमम् करिष्यति ततस्तस्याः सौभाग्यं च भविष्यति आषाढौ द्वौ
 यदा रयाता को किलाव्रतमाचरेत् न करोति यदानारीत्यालीभवाति कानने एकतः सर्वदानानि को किलाव्रतमेकतः कृ
 तं पुराणसरोभिश्च ऋषिपुत्रनीभिरादरात् ब्रह्मत्यया च संज्ञात्वा कृत्वा शेषा विमुक्तये अरुं धत्वा सदा स्नात्वा पूजिता
 को किलात्प सीतया पूजिता सा पिसर्वकामार्था सिद्धये गीतं न्यादंडकार एषे स्नानं कृत्वा यथाविधि नलान्वेषणकामाय

दमयन्त्याचपूजिता रुक्मिण्याचततः स्त्रात्वपूजिताकांकेलांशेवा विरेणोः पत्युरवाः पत्यर्थं तच्चजातं न संशयः
 कुवेलामित्तिनादीनापरकर्मरता तथा एवं व्याकाकं व्याकन्यावत्सविवत्सकाः सर्वोस्ताः फलभाजः स्युर्ब्र
 तस्यास्यप्रभावतः आयुरारोग्यमैश्वर्यं सुखदुःखियशः सुनान् सौभाग्यं सुंदररूपं नारीप्राप्नोति नान्यथा एवं
 ब्रतं मधार्यातं कार्यं वारत्रयं त्यज्य ततो याति च विधिवत्कार्यं भूयापनं शुभं एकरमाल्जायते द्रव्यं द्वितीयच्छभते सुता
 न् ततो याद्यापि सौभाग्यं प्राप्नुयात्तात्र संशयः ॥ इति वारहं कोकिलाव्रतम् ॥ अथोद्यापनं भविष्योत्तरे
 युधिष्ठिर उवाच उद्यापनविधिं ब्राह्मव्रतस्यास्य मम प्रभो येन विज्ञातमात्रेण सौभाग्यं च भविष्यति ॥ श्रीकृष्ण
 उवाच ॥ आद्य एवंपौर्णमास्यां तं शुक्लपक्षे विधेयतः द्वितीयायामेकमकंदं तथावन पूर्वकम् उपवासस्य निवयं
 कर्तुं ब्रतपरायणं तृतीयापुण्यफलदामध्याह्ने सुप्रापिता उपलिप्य शुचौ देशे मंडलं तत्र कारयेत् लिखेदष्टद
 लपद्मं चतुष्कोणोपशोभितम् सप्तधान्यभूतं पात्रं प्रस्थेनैकेन पूरितं तदभावे तदूर्ध्वं कुडवेनाथ पाण्डव ऊर्ध्वं प
 ङ्कट्पणवर्ध्नुभमं दयारस्वशक्तितः तस्योपरि न्यसेद्देवीं कोकिलां पूजयेत्ततः अन्नगंधपदानि नक्षुपर्दीपप्रदानं कं
 नैवेद्यं मोदकाद्यं च पकाक्षं सपृतं बहु अर्घ्यं चैव प्रदातव्यं तां बूलं फलमुत्तमं रात्रौ जागरणं कार्यं वाद्यनृत्यसमन्वितं
 पूजापितैकाचित्तनफलं प्राप्नोति चाक्षयं प्रभाते विमले जाते स्त्रानं कृत्वा विधानतः निरयं निर्दर्यं विधिवद्बोमं च विधि
 नान्निजः तिलपंचकपुष्पैश्च तंडुलैर्धृत पायसैः अष्टोत्तरशतं हुत्वा दुर्गामं वैश्वदेविकः कोकिलां प्रातियेत दद्रुं व्याहती
 नां शतत्रयं ब्राह्मणान्भोजयेत्पश्चात्सपत्नीकांश्च पंचय अशको ह्येकयुग्मं च भोजयेच्च तथामुहं स्त्रीभ्यश्चैव प्रदा
 तव्याः करकाः पंचवैवतु मोदकाश्च ससूत्राश्च वंशपात्राः सपन्विताः कृष्णवर्णैः समायुक्ताः पञ्चविनैव पूरयेत् सर्वोपरक
 रसंयुक्तं त्रिस्त्रीभ्यश्च प्रदापयेत् आचार्यं पूजयेद्देवतथामां कृष्णां च सवत्सकां उपानहति तथा शय्यां चामरं लज्जमेव च

मधुरस्वरे वसंतवससेद्विषाच्छ्वेनंदमचर्नइतिमन्त्रेणविसर्जयेत् तंत.सद्वन्नेनब्राह्मणान्सतोष्य आचार्याय कोकि
लाप्रातिमांसोपरकरांशद्यगंगांचदत्त्वा भूरिदानेनान्यानपि संतोष्याशेषेष्टह्णियादिति कोकिलाव्रतेषापनं
श्रूयामेवाविकान्नतं ब्रह्मपुराणे आषाढस्यपौर्णमास्यायौर्वेदेदविकानरः सोपवासोमहाभागसयातिपरमांगतिं
सोपवासःकृतेपवासःपरमगतिर्मांसः अन्नाशिवपूजोकाभविष्यपुराणे आषाढस्यपौर्णमास्यांविधिवदपूजयेच्छि
व सोश्रमेधमवाप्नोतिविष्णुलोकमर्हयते अन्नाभियुक्ताः पठन्ति शुचिसितदिनकरवारकरमूलैश्चमूलस्य नागारिर
वनागाः प्रयांतिकेलदूरतस्तस्य तथा आर्द्रायाःश्रमेपादेशीरमश्रान्तियोनरः अपिरोपान्वितस्तस्तस्यतक्षकः किं
करिष्यति क्षीरपरमात्मनश्चाःययंचलादितिब्रतिहस्तकाः तथा मूलंतंडुलवारिणापिवतियः प्रार्थगिरारसंभवं
नितिपुष्टशुचिभद्रयोगादिवसेतस्याहिर्भोतिःकुतः कुर्यादेवयदाफणीदशतितंमोहान्वितोमूलयं स्थानेनसएव
यातिनिपतंचक्रंयनस्याचिरत् शुचिराषाढःप्रत्यंगिराशिराषः अन्निवश्वेदेवपूजोकाब्रह्मपुराणे आषाढयतेवैश्व
देवेनक्षत्रेसतिशोभने दशतान्पूजयेत्तत्र विश्वेदेवान्महाबलान् वैश्वदेवउत्तराषाढानक्षत्रतेचदश क्रतुर्दक्षोवसुः
सरपःकालःकामस्तथैवच धीरश्चलेचनर्देवतथाचैवपुरुखाः आश्वरश्चदशैतेतुवैश्वदेवाःप्रकीर्तिताः इतिवृ
हस्पत्युक्तेः भविष्यपुराणे आषाढ्यांज्ञानपूजेच श्रावण्यासततंनरः आषढ्यामथकीर्तयमांस्यांप्राशयचपादपान्
पनयेदिपत्पूर्वतुदत्तनक्षयमुच्यतेइति अन्नादिष्णुपुराणदानमुक्त नारदाये एतद्विष्णुपुराणंतुसर्वशास्त्रार्थसंग्रहः
वाराहकल्पटत्तांतंवासेनकाथितंविह योनरःपठनेभक्त्यायःशृणोतिचसादरं तावुर्भौविष्णु लोकंतुब्रजेतांभुक्तभौ
मको तस्मिन्सित्वाचपेदयादाषाढ्यांवृतयेनना सततंविष्णुभक्त्यायपुराणार्थाविदेद्विज स्रगातिवैष्णवंधामविमा
नेनार्कचैसाहति धृतेनेतुदानंविष्णुधर्मोत्तरेद्वियम् अस्यांशिवशयनमुक्तं हेमाद्रौवामनपुराणे पौर्णमास्यामुमा

नाथः स्वपतेचमसंस्तरं वैयाध्रेचजदाभारंसमुद्भूयाहिवर्मणेति इयंरुद्रजन्मत्वात्पूर्वविद्याग्राह्या अत्र वैष्णुश
यनमप्युक्तं प्रागेकादशीप्रकरणे अत्रैव आपादोऽशयात्रापूजाचोकाकाशीखंडे उद्दीष्यभारभूतेशमादीशंसमर्चयेत्
आप द्यापंचदशराधैनपापैःपरितप्यते कृत्यासांवरसर्पात्रामनेनाजायतेनरइति अस्यांकिंचिद्वानंकार्यमापादो
कालिकेत्यादिनावैशाखाप्रकरणेद्वयम् अस्यामेवशिवपवित्रारोपणमुक्तं हेमाद्रौ शिवधर्मपुराणमविवचयोः
पौर्णमास्यां तथा पादयोः शिवसंपूज्यपरततः उपवीतं शिवेदया स्तिवभक्तं श्रृपूजयेत् पुनरेवचकार्तिभ्यां पूज्यशंभुं
क्षमापयेत् यतिभ्योऽक्षिणोदयारसूत्रवत्यादिपूर्वकं यः कुर्यात्सकृदप्येवंचातुर्नारथेपवित्रकं करपकोटिशतं
दिव्यंरुद्रलोकमहीयतइति अत्रैव फालांतराधिपूर्वकनिरप्यचमुक्तं फालगुने आयाद्व्यतेचतुर्दशयानभस्वनभसो
स्तथा अष्टम्यांचतुर्दशपक्षयोक्तुमयोःसमं पवित्रारोपणंकार्थं सप्तम्यांवात्रयोदश्यांतत्रगंधपवित्र
शिवेकार्थं पौर्णमास्यामनुष्ठानपक्षेचतुर्दश्यामष्टम्यांवाचाधिव्यासनंकार्थं सप्तम्यांवात्रयोदश्यांतत्रगंधपवित्र
कमितिहेमाद्रिवचनात् पवित्रारोपणंशं भोःकुर्यात्तमसिवाशुचौ चतुर्दश्यामष्टम्यामधिवारयविवधानतः
श्रावणेपौषपयांचपवित्रारोपणंतुयः कुरुतेनापवित्रः स्यात्सतुसंवरसंनरइति शिवरहस्यवचनाच्च प
वित्रारोपणंशुचौ आप द्यामाधिमामसत्वेतत्रनेदंकार्थं आपादोऽनुनकर्तव्यमुसस्तेदेवेजनादैन इतिवचनात्तदभि
प्रायेणनिबंधकाद्विः प्रत्याख्यानात् उक्तमासत्रयं तदकरणे कन्यागतेऽपि सूर्यं तत्कार्थं उक्तमासत्रये
यस्तुतत्कुर्यात्सूत्ररोहणं असौकन्यागतेभार्यया दशाष्टुनाकृतं कुर्यात्पवित्रंशंभोरस्तु तुलायांनकथं
चनतिवचनादक्षाष्टुना श्रवोरभंत्रेणेति व्याख्यातं हेमाद्रिणा सहकालासंभवेसद्योपिनत्कर्तव्यं यद्वातदे
वकर्तव्यं यदिप्रश्रयतयातदागोदोहांतरितंरुद्रास्याधिवारिकंपवित्रकमिति वचनांतरात् नञातिरिक्त्वधिरस्तु

विष्णुपवित्रारोपणवद्वैधः अस्यामेव पौर्णमास्यां संध्यासिनामौत्सर्गिकसंचरेण चातुर्मास्यगतापवादस्य परेपालन
 संकल्पगन्धेन शौर्यं तथा संपूजादिकविहितं उत्सर्गशास्त्रं चाह भवेतां श्वतरये एकरात्रं वसेद्द्वेष्टे पतन्तु दिनत्रयं पुरेदि
 नद्वयभिक्षुर्नगरे पंचरात्रकम् वर्षास्त्रैकजतिष्ठेतरस्थाने पुण्यजनाश्रिते आरामवत्सर्वभूतानि पश्यान्भिक्षुरचरेन्महीमिति
 अरुणस्य तौ वर्षासु भुवशीलस्तुमाः स्वकाकियति श्वरेत् दावे वाचरेदिति अत्र वर्षासुमाः स्विता कर्त्तव्यतां श्वत्वारो
 मासा उच्यन्ते - द्वाविति द्वयोर्वा श्रावणमाद्रपदयोरित्यर्थः भुवशीलः एकस्मिन् चरेदिति भिक्षाटनाद्यनुवादः मे
 धातिभिः आपादृपां पौर्णमास्यां चकार ये द्वपनयतिः चातुर्मासस्य मध्ये तु वर्जयेद् द्वपनं यतिरिति तथा च वपनं तं तु पु
 नः स्नानमद्भिर्द्वादशभिर्धतिरिति द्वादश्यां च प्रकुर्वीत शौरांते प्राणसंयमनिति अत्रिः वपनानंतरं स्नात्वा पूजयेत् पुरुषो
 त्तममिति यतिधर्मसमुच्चये देवकृष्णमूर्तिव्यासं भाव्यकारं गुरोर्गृहं गुरुदेवगणाध्यक्षदुर्गादेर्वीसरस्वतीं गणेशे
 शश्रवक्षेक्षत्रपालं अत्र शौरादिसंकल्पकर्मणि औदधिकार्त्तमहूर्ता पूर्णमाग्राह्या विमहूर्ताधिकग्राह्यं पूर्वशौरं प्र
 णमयोरित्यभियुक्तोक्तैः कृत्वरत्नावलयां दौ तु मध्याह्नव्यापिर्नाग्राह्या दिनद्वये तादृशीं चैरपरैर्वेद्युक्तं केनापि प्रणिधा
 नेन पौर्णमास्या अस्यासंकल्पविधेरसंभवे द्वादश्यामेवातुष्टवं द्वादश्यां पौर्णमास्यां वा कुट्टयै रसंकल्पमात्मविद्वेषा
 दिवचनादिति अथ व्यासपूजाविधिरुच्यते आपादृपां पौर्णमास्यां यतिः प्रातरुत्थेयमृच्छौचादिद्वेषां अष्टोत्तरशत
 स्नानपूर्वकशौरस्नानसंभ्यादिपर्वतर्पणात्कट्यं ततो व्यासपूजं रक्षापनंगत्वेन हरतौ पादौ प्रक्षालय प्राणायामं च कृ
 त्वा ब्राह्मणैः सह तिथ्यादिसंकीर्त्य व्यासपूजां करिष्येद्वतिसंकल्प्य श्रीपण्डितृभपीठं तिथ्याय तदुपरि सदृशं धौत
 वस्त्रं निरुसाद्य तत्र संन्यासपीठं गधादिना लिखेत् तत्रायं क्रमः प्रागायताद्वादशरेखा उदगायता उदकसंस्थाद्वादशरे
 खालिखेत् ततः पृथिव्यामेरुष्टभ्रमृषिः सुतलछंदः कूर्मो देवता आसनोपवेशनविनियोगः पृथिव्येव त्ति पठित्वा आधारा

नाथः स्वपतेचर्मसंस्तरं वैद्यप्रेचजदाभारसमुद्भूयादिवर्धमणेति इयंरुद्राभवत्पूर्वविद्याभ्यासात् अत्र वेष्टुं श
 यन्मध्युक्तं प्रागेकादशीसकरणे अत्रैव आपाद्धोशयात्रापूजाचोक्तकाशसिंहो उदीच्यांभारभूतेशमादीशंसमचयेत्
 आपद्वापंचदशमवैनपापैःपरितप्यते कृत्वासांस्तरियात्रामनेनाजपतेनरइति अस्यांकिंचिद्वानंकार्यमापादी
 कर्तितेनादिनावैशाखप्रकरणेद्रव्यम् अस्मान्मेशिवपवित्रारोपणमुक्तं हेमाद्रौ शिवधर्मपुराणमवित्ययोः
 पौर्णमास्यांनयापाढ्यांशिवंसंपूजयत्ततः उपवीतंशिवेदद्याच्छिवभक्तंश्रपूजयेत् पुनरेवचकार्त्तिकयांपूजयशंभु
 क्षमापयेत् यतिभेदोदशिष्टांदिद्यात्सूत्रवत्यादिपूर्वकं यः कुर्यात्सकृदप्येवचातुर्नास्थेपवित्रकं कल्पकोटिशतं
 दिव्यंरुद्रलोकमहीयतइति अत्रैव गालांतराधिपूर्वकानित्यद्वमुक्तं कलांशरे आपाढ्यतेचतुर्दश्यांनभस्वभभसो
 रतया अष्टम्यांचतुर्दश्यांपक्षयोऽभयोःसमं पवित्रारोपणंकार्यंसप्तम्यांचाधियासनपूर्वकं गंधपवित्रारोपणं
 शिवेकार्दं पौर्णमास्यामनुष्ठानपक्षेचतुर्दश्यामष्टम्यांवाचाधियासनंकार्दं सप्तम्यांवाजयोदश्यांतत्रगंधपवित्र
 कर्मतिहेमाद्रिवचनात् पवित्रारोपणंशंभोःकुर्यात्तमसिवाशुचौ चतुर्दश्यामष्टम्यामधिवारम्यविधानतः
 श्रावणेपौषपद्यांचपवित्रारोपणंतुयः कुरुतेनापवित्रः स्यात्सतुसंवत्सरंनरइति शिवरहस्यवचनाच्च प
 वित्रारोपणंशुचौ आपद्दयामधिमाम्स्वेतत्रनेदंकार्दं आपाढेनुनकर्तव्यंमुसुदेदेवेजनादेन इतिवचनात्तदामि
 प्रायेणनिबंधकट्टिः प्रत्याख्यानात् उक्तमासत्रयं सदकरणे कन्यागतेऽपि सूर्यं तत्कार्दं उक्तमासत्रये
 यस्मिन्कुर्यात्सूत्रोहणं असौकन्यागतेभानौ यथादक्षाणुनाकृतं कुर्यात्पवित्रशंभोरस्तु तुलायांनकथं
 चनेतिवचनादक्षणा अथोरमत्रेणेति व्याख्यातं हेमाद्रिणा सहकालासंभवेसद्योपिनत्कर्तव्यं यद्वातर्द
 वकर्तव्यं यदिप्रत्याग्रतयातदगोदोहंतिरित्यत्वासाधिवारिकपवित्रकर्मतिवचनांतरात् मंत्रातिरिक्तविधिरु

विष्णुपवित्रारोपणवद्वेध्य अस्यामेव पौर्णमास्यां सन्धासिना भौत्सर्गिकसंचरणे चातुर्मास्यगता पयादस्य पारेपालन
 सकलपागतेन क्षौरं व्यासपूजादिक विहित उत्सर्गशास्त्रं चाह भेदाभ्यतरपि एकरात्रवसेद्वेष्टेपत्तने तु दिनत्रय पुरेदि
 नद्वयभिक्षुर्नगरेपचराजकम् वर्षांस्तत्र तेष्ठे तस्थने पुण्यजनाश्चिन्ते आत्मवत्सर्वभूतानि पश्यान्नेक्षुरचरेन्मही भिति
 श्रुणुस्मृतौ वर्षांस्तु ध्वशालस्तुमा स्वेकाकीयति श्वरेत् द्वावेवाचरेदिति अत्र वर्षासुमास्तिवितर्कार्त्तिकाताश्चत्वारो
 मासा उच्यन्ते द्वाविति द्वयोर्वाश्चावणमाद्रपदयोरित्यर्थः ध्वशालः एकस्मिन् चरेदिति भिक्षाटनाद्यनुवादः से
 धातिभिः आपाद्वापौर्णमास्याचकार्येद्वपनयति चातुर्मासस्य मध्ये तु वर्षजेद्वपनयति रिति तथा च वपनांते तु पु
 नः रनानमिद्विद्वदशभिर्धतिरिति द्वादश्याचप्रकुर्वीत क्षौरात् प्राणसंयमानिति अग्निः वपनानंतरं स्नात्वा पूजयेत् पुरुषो
 त्तममिति यति धर्मसमुच्चये देवकृणामुतिव्यासभाष्यकारगुरोर्ग्रह गुरुदेवगणाध्यक्षदुर्गादेवोत्तरस्वती गणगणे
 शश्चध्यक्षे अपालं अत्र क्षौरादिसं कल्पकर्मणि औदयिकी जिमूहता पूर्णिमा आह्या जिमूहताधिक आह्यं पर्वक्षौरप्र
 णानयोरित्यभियुक्तोक्तैः कुर्यरत्नवलयादाँ तु मध्याह्नव्यापिर्नो आह्यादि न द्वे प्रतादृशांचेत्परैर्वेत्तुर्क केनापि प्राणिधा
 नेन पौर्णमास्या अस्य सं कल्पविधेरसंभवे द्वादश्यामेवा तुष्ठेयं द्वादश्यापौर्णमास्यां वा कुर्वीत सं कल्पमात्मविदिद्व्या
 दिवचनादिति अथ व्यासपूजाविधिरुच्यते आपाद्पौर्णमास्यायति प्रातरुत्थेयमृच्छौचादिकृत्वा अष्टेतरशत
 स्नानपूर्वकक्षौरस्नानसंभ्यादिपर्वतर्पणात्कार्यं ततो व्यासपूजास्नानांगत्वेन हस्तौ पादौ प्रक्षाल्य प्राणायामं च क
 र्त्वा ब्राह्मणै सहतिभ्यादिसंकीर्त्य व्यासपूजाकरिष्येद्वतिसं कल्प्य श्रीपणीदृशपीठं ति ध्याय तदुपरि सदशं ध्यौत
 वस्त्रं निस्सार्य तत्र सन्यासपीठाधादिना लिखेत् तत्रायंक्रम प्राभायता द्वादशरेखा उदगायता उदकसंस्था द्वादशरे
 खा लिखेत् तत एयि व्यासैरुष्टकृषिभुतलछंदः कूर्मदेवता आसनोपवेशने विनियोगः पृथिव्येति पाठित्वा आधाराश

कथेनमः वेदव्यासायनमः अनंतायनमः इत्यासनमावाह्य पूर्वैरक्षतुर्गोविन्देष्टान्नेयान्गरुडध्वजः यान्धारक्ष
 तुवारहोनारासिंहस्तुर्भक्तैः केशवोवाकुरिक्षेद्याव्यामधुमदनः उत्तरेश्रीधरोरक्षेदेशान्यातुंगाधरः ऊर्ध्वगोव
 र्देनधरोह्यधस्तातुमर्हाधरः इतिदिग्बन्धः प्राणायामत्रयकृत्वाङ्गकरन्यासौकृत्वा प्रणवस्यऋष्यादिरसृत्वा पादादि
 न्यासाभ्यानंकृत्वा सलिलंभृशेत् आधाराशक्तिमारभ्य साक्षतपुष्पैः पिठदेवताआवाहयेत् आधाराशकथेनमः वै
 राभ्यायनमः ऐश्वर्यायनमः वेदव्यासायनमः अनंतायनमः वराहायनमः पृथिव्यैनमः रत्नदर्पायनमः रत्न
 प्रासादायनमः दिव्यसिंहासनायनमः धर्मायनमः ज्ञानायनमः वैराग्यार्यनमः ऐश्वर्यायनमः अधर्माय
 नमः अज्ञानायनमः श्रवैराभ्यायनमः अनैश्वर्यायनमः संसरत्वबोधात्मनेनमः रंरजसेप्रकृत्यात्मनेनमः तं
 तमसेसोमात्मनेनमः ऊंमूलायनमः कंदायनमः ऊंनालायनमः पद्मायः पद्मेभ्यो- केसरेभ्यो. काणैकार्यै. द्वा
 दशकलात्मनेसुवर्ग्यय. षोडशकलात्मनेसोमाय. दशकलात्मनेशान्निमंडलाय. आत्मने. अंतरात्मनेनम इतिपु
 ठदेवताआवाह्य ततोमुरूपदेवताऽऽवाहनं तत्रकमः गंगाणपतये दंडुर्गायै क्षंक्षेत्रपालाय . इंइंद्राय संसर
 त्वयै. त्रिनिर्ऋतये- इत्याग्नेयवापुर्वैशाननैर्ऋत्यकंणेपुस्तथापयेत् मध्येश्रीकृष्णायंकृष्णपूर्वं वामुदेवाय- दक्षि
 णेसंकर्षणायनमः पश्चिमेप्रद्युम्नाय- उत्तरेश्रानिरुद्धाय- इतिकृष्णपंचकम् कृष्णदक्षिणमग्रेव्यासपंचकंसंस्था
 प्य मध्येवदव्यासाय. व्यासपूर्वसुमंतवे व्यासदक्षिणेजैमिनये व्यासपाश्चिमेवैशपायनायनमः व्यासोत्तरेपैला
 य- इतिव्यासपंचकन्या- कृष्णवामभागेशंकराचार्यपंचकम्. मध्येशंकराचार्येभ्योनमः पूर्वैविश्वरूपाचार्ये
 भ्यो-दक्षिणपद्मपादाचार्येभ्यो- पश्चिमेहस्तामलकाचार्येभ्यो. उत्तरेजोतकाचार्येभ्योनमः इतिशंकराचार्यपंचक
 मावाह्य कृष्णपार्श्वयोर्वह्मरुद्रौ पश्चिमादौ सनकादीन्स्थप्य सनकायनमः सनंदनायनमः सनत्तनायनमः

सनत्कुमारायनमः सनत्सुजातायनमः पं परमशुरुभ्योनमः परमेष्ठिशुरुभ्योनमः अन्याश्च ब्रह्मविद्याचार्यः
 जयेत् तेषु ब्रह्मब्रह्मविमिश्रदशशक्तिष्वेव पराशरः व्यासः शुक्रगौडपादोगोविन्दस्वामिशंकरः इडविद्याचार्य
 भ्योनमः समस्तब्रह्मविद्यासंप्रदायप्रवर्तकाचार्यभ्योनमः तत इन्द्रादिदिक्पालान् स्वैस्वस्थानि स्थापयेत्
 तत्रायंक्रमः पूर्वं इन्द्रायनमः अग्नये नमः यमायनमः निर्ऋतयेनमः वरुणायनमः वायवेन
 मः सोमायनमः इंशानायनमः ब्रह्मणेनमः अन्नतायनमः आत्मनेनमः अंतरात्मनेनमः परमात्मनेनमः इ
 त्तिदिक्पालानावाह्य ब्रह्मन्वैप्रतिष्ठाप्य तत्सत्त्वमैवावरुणौ ततः षोडशोपचारैर्वेदमर्थं पूजयेत् सहस्रशोर्ष
 त्रिषोडशोर्षस्य नारायणऋषिः पुरुषोदेवता अन्नष्टुपूछंदः अंत्याग्निष्टुपूछांशोपचारपूजायां विनियोगः
 सहस्रशोर्षेयावाहनं पुरुषधेयासन एतावानस्थितिपाद्यं त्रिपादूर्ध्वमित्यर्थं तस्माद्विराड्विराद्यमन आ
 प्यायस्वतिमैवै पंचासु न यत्पुरुषेणेतिज्ञानं तयज्ञाभेतिवत्यः तस्माद्यज्ञात्सर्वहुतः सभूतमित्यज्ञोपवर्तिः हि
 रण्यरूपपद्मरूपलकारान् तस्माद्यज्ञात्सर्वहुतः ऋचः सामानांति अक्षताः तस्मादश्वेतिपुष्टपाणिः परिमलद्रव्यम्
 यत्पुरुषं यदयुरितिपुष्पं ब्राह्मणोऽयंतिदीपं चंद्रमामनसइति तैवेद्यम् मध्येपानांयं उत्तरापोऽशानं करेभिर्युद्धर्त
 नम् नान्याऽपिदितिफलम् तांवलंच सप्तास्यासति तदक्षिणा नीराजनंच यज्ञेनयज्ञमिति मन्त्रपुष्ट्यः अथवा
 सर्वानेव तत्तन्नास्मायति पूजयेत् पथ्य दंतकाष्ठवत्खंडेनोदकचंदयात् व्यासयुक्तानिमान् सर्वान् पूजयेच्च यथा क्रमात्
 अथपुष्ट्यांजलिः लक्ष्मीकलत्रल्लिताऽवनेजपूष्णैर्दुवक्कंपुरुहूतमित्रं कारुण्यपात्रंक्रमनीयगात्रवेदेषु विभंगं मुदेवपुत्र
 म् १ उतमोभगवतेश्च सुदेवय शुक्लवृद्धस्वरूपिणे हिरण्यरेतसेतुभ्यं प्राधान्यवल्कापिणे २ नमोऽस्तु नृताय
 नैल्लोऽपलदलश्यामपीताय रघुरहरिम् शैलचक्रगदापद्मधारिणं प्रणमाम्यहम् १ इति वैशंपायनपुष्ट्यांजलिः

सचंशायाधत्तत्वंज्ञं परमानन्दरूपिणम् । ब्रह्माण्डशंकराचार्यप्रणाममिविवेकिनम् २० परात्परतरं शांतयोगीन्द्रयोगि
 सेवितं यातं । इत्यजितक्रोधसाधोप्यप्रणामान्मह इति शकराचार्यपुष्पांजलिः । पदे पदे महापापसंघान् हृत्य सकृत्कृतान्
 प्रदक्षिणात्मानं हत्तयाम्यह । एतज्जगदीश्वर इति प्रदक्षिणा ततः पूर्वात्सन्तोपरि स्थित्वानमस्तकारकुर्यात् । त्वत्काव्यकरं मूलं
 सुदमं तिगुणसगुणभूमम् विश्वव्यापिनमीशानवदे देवराभापतिम् १ इति नमस्कारः । उज्ज्वैरुज्ज्वैर्वापि प्राणिभिर्य
 एव ते महती मूढमासद्वैर्धर्मिक्युक्तैर्नानारूपैः समतत एतेषां रक्षणाय । हमापाद्यदिवसान्वयत अस्मिन् प्रतिवर्तुमासां न्वै
 वार्थिकातिह निवर्त्तमानाति सकल्प्य मनसा विविपूर्वक वाचिकसकल्पे सन्ध्यासि वक्तव्यान्मन्त्रानाहानि । नांधव
 शत्रुरेमासान्सर्वभूतहिताय वै । निद्रापारयन्ति शेषाके लक्ष्म्या सह जगत्पति । सुप्तश्चैवोत्थितो यावन्नभवेत्स सनातन
 अहंतावन्निवत्स्यामि सर्वभूतहिताय वै १ इदं व्रतमया दैवगृहीतपुरतस्तव निर्वैश्वसिद्धिमायानुप्रसादात्तरमापते २ प्राह
 ट्काहेतुत्रायेण प्राणिभिर्यथाप्यतमही रथाऽप्यामि चतुरेमासान् तस्ते पाहिताय वै ३ रथापयिष्यामि शेषांकेलक्ष्म्या
 सह जगत्पति शेषपथं कथयैस्मिन्फणाभाणि गणान्विते भूतर्क्षापातरैवैव कुरु निद्रां जगत्पते ४ सुप्ते त्वदिजगन्नाथे
 जगत्सुप्तभवेद्द्रवि विबुद्धच विबुद्धतः प्रसन्नो न भवा त्वय श्वेतर्द्धीपयोगिनाथे भोगिनाथे स्थिते त्वयि चातुर्मास्य व्रतान्
 ज्ञादं हिलक्ष्मीपते नम चतुरोवापैकान्मासान् दैवस्योत्थापनाय वि । इति ज्ञातुर्मास्यसंकल्पः । ततः उक्तव्यं तयातिवृषु पार्थ
 रथायै द्विजातयः निवसतु सुखेनात्र गमिष्यामः कृतार्थता दर्शनात्सहवासोच्चभापुणादपि भवदनात् भिक्षादानाह
 खदानाद्रमिष्याम कृतार्थता त्वयि भुके लक्ष्म्यायै भुक्ते भवति सर्वदा त्वयि सुखे देवगणाः सतोपयाति सर्वदा ५ अतो
 भवद्भि रथा त्वयं चातुर्मास्यव्रताय वि शूश्रूषां व यथाशक्तिकरिष्यामो ह्यहर्निश नूहस्यै प्राथितो भिक्षुः । त्रैवरथा
 रथाभिः ति प्रतिवदेत् । ततोपति यस्मिन्सुहृद्वैर्तार्थान्वा । अनेन परमेश्वरः । रथायतामिति वदेत् ततोऽप्यहस्यैरासनः ।

केषीनां तर्वासां विहिर्वासां प्रावरणीयवस्त्रैर्गंधाक्षतपुष्पधूपदीपसाधनैः च फलनीराजनमंत्रपुष्पप्रदक्षिणाः नम
 रकरैर्यद्विस्तोषणीयः पूजानिवेदनं कृत्वा ब्राह्मणान्संपूज्य यथाशक्ति दक्षिणां दत्त्वा श्रीपरमेश्वरः प्रीयतां सिति यथाश
 ि ब्राह्मणान्मेजयेत् इति ग्रहस्थयधर्माः प्राग्दृष्टं दमदाय शुद्धां किंचिदपीडयन् प्राग्दृष्ट्यैष्ठाषाढमासयोः एवं स
 तिकांसं ग्रहोदं वकाशदंडोदकपात्रादिकसंग्रहं प्रदर्शनार्थः तस्य सर्वस्य समानत्वात् स्मरन् यज्ञेश्वरं विष्णुं चामनं क्रोड
 रूपेण येनोद्धृतसिदिवत्वं क्रोडरूपेण दध्या त्वया सह समायातुं केशवो धराधीश्वरः इति मत्संग्रहः इति शंकराचार्य
 र्कृता ह्यासपूजा समाप्ता ॥ * अस्यामेव गजपूजा काव्रते हिमाद्रौ एव भरिष्वति देवेश रतमुवाच मंतगजं आ
 षाढ्यां च तथा भार्यासमभ्यर्च्य गजाधिपं तव पूजां करिष्यामि तदस्मिन् भोवरस्तवेति तद्विधिरु तत्रैव ब्रह्मण्यः विस्तरम
 याज्ञेह प्रतन्यते इयं मन्वादिः अस्मिन्मेव दिवि विशेषायुसंज्ञाफलविशेष उक्तोऽयतिः शास्त्रे आषाढ्यां भारकरास्ते
 सुरयति निलये वातिवते सुदंष्ट्रिः सस्याहंसं प्रकुट्य पाददहनं दिशिमदं दृष्टिर्धमेन नैर्ऋत्ये सस्मना शोवरुणादि वि
 जलं चापुकोणेन प्रवायुः कौवेर्यासस्य पूर्णं सकलवसुमती तद्वीशानवायौ १ अन्नक्षत्रयोगवशादमिफलविशेष
 इतः साहित्यां आषाढ पूर्णिमा यातु यज्ञक्षेत्रे विचारयेत् पूर्वाषाढसु भिक्षं रयान्मूले दुर्भिक्षमुच्चकैः उत्तराषाढकेश्चा
 नार्षाढावच्छेदकसहतिरिति अस्यां विष्णुपुराणद्वारेण तस्मिन्निखिलवाच्योदयादाषाढ्यां घृतधेनुनेत्युक्तम् घृतधेनुदानं वि
 ष्णुधर्मोत्तरे तिलाभावे तथा दद्यात् घृतधेनुं प्रयत्नतः वा सुदेवं गन्नाथं घृतक्षीराभिषेचनैः संपूज्य पूर्ववत् पुष्पैर्गंधधू
 पादिभिर्नरः अहोरात्रोषितो नास्त्रा अभिपूज्य घृतार्वपं गव्यं रससर्पिषः कुंभं पुष्पमालाविभूषितं कांस्योपधानसं
 युक्तं सितवस्त्रधुनेन च हिरण्यगर्भं सहितं भाषि विदुर्ममोक्तिकैः कुंभः पलसहस्रपरिमाणो वा दशपलादिकानि पंचश
 तपलानि दानकुम्भः दशपलं द्विमासं पादान्तरात्तुरार्यमयास्त्रेधा सौवर्णे चाक्षिणी कुट्यार्पात् शुभे चागुरुकाष्ठजे स

सधान्यमयेपाश्वपञ्चोणनचकंवलम् पञ्चोणवातकौशेयं कर्पातुरुष्कपरैर्प्राणफलमयान्तरनान् तुरुष्कःसिंह
 केशिलारसइतियावत् पुच्छंभीममयंकर्परौमाणिसितसंघैः तांब्रुवविचित्रैर्हृदकरूपमनोहरां विधिनाक
 तवत्सावकुर्ध्वल्लक्षणात्क्षेत्ता एवकृत्वातथानन्नापजयित्वाविधानतः तद्भकायप्रदतव्याभगलाशास्त्रपारग एतां
 नयोपकारायगृहाण त्वंक्षितम प्रायताममदेवशोषनाच्चैःपुरुषोत्तमः इत्यदाहृत्यविश्रायद्यद्दिनंरक्षिप रक्ता
 देवयमशः घटंमाग्निश्चदेवाश्चयुतमेदीयतामितिफलं घृतक्षीरवहानयायनपायसकंदमाः त्रिपुलकेपुसवपुसख
 भार्गवभक्षः सकामानांविषयंव्युष्टिः कथितान्पुससत्तम व्याष्टिःफलं विष्णुलोकनरोयातानिष्कामायद्विदयते
 इत्यादि दक्षिणात्वेकसुवर्णप्रभुतिग्रशाशकीतिहरण्यमितियुतयेनदानविधिः ॥ स्वर्हितश्रीरणवीरसिंहपरणीपा
 लोवदःप्रायणानांशास्त्रविचारसारसर्वसर्वस्वहृदसरक्षकः धर्मायर्माविभागकद्रुपतिःपादबुजार्चनो जीया
 त्पुष्कलत्रयिजसहितरसपालयनदंभांचिरम् २ रणवीरसिंहभूषकारितिकृत्यसागरे श्रुभूदाषाढकृत्यानिर्नयोइ
 रत्नसमुच्चयः॥ ३ ॥ इतिश्रीमत्सूर्यवंशावतसरघुकुलतिलकश्रीरणवीरसिंहमहाराजकारितिकृत्यरत्नाकरे व्याघ्र
 त्रयामंकरप्रचनसमुच्चयः समाप्तेऽप्यमाषाढमासः ॥ ॐ

॥ श्रीरघुनाथमुद्रायं नमः ॥

लाला शिवमहायिकारे आषाढमासोदितस्सभासिमगमत्

संवत् १९७१ भाद्रपद म. २८

श्रीवत्सलानुसारम्

श्रीगणेशायनमः श्रीरघुनाथोजयति

अथ श्रावणमासकृत्यनिरणयः तत्र कर्कटसंक्रांती पूर्वाश्लिष्टघटिकाः पुण्यकालः सूर्योदयोत्तरं संक्रमेत्तु परदिनं
एव पुण्यकालः राशौ तु निशायात्प्राक् परतश्च संक्रमे अपरांके हेमाद्र्यन्तं भद्रादिभूते पूर्वोत्तरयोर्दिनयोः पंचपं
चत्वाद्द्वयः पुण्यकालः धनुर्भांनयति कन्यकन्याचमिथुनंतथा पूर्वपरविभागेन राशौ सचरत्तरविः दिनानि पंचना
डपरतु तदा पुण्यतमामताः उदये प्रितथा पंचद्वेपे त्र्यं च कर्मणि इति रकां दोकेः पूर्वापरविभागेनेति न करक
दभिन्नसंक्रांतिपरं वक्ष्यमाणावचो विरोधात् इत्युक्तं मदन्तरने तेनायमर्थः राशौ पूर्वविभागो न करपंचनाडयः पुण्य
कालः र राधर्षपरविभागे कर्कटसंक्रमे पूर्वदिनानि पंचनाडयः विपुवर्ता पूर्वदिने पंच परदिनेति वाक्यांतरानुरोधोत्ते
न हेमाद्रिमाधवयो सर्ववचनानां च विरोधः माधवमते तु आर्धरात्रे तदूर्ध्वतु संक्रांती दक्षिणायने पूर्वमेव दिनं ग्राह्यं या
व श्लेदिधत्तरं वेरिति वृद्धगणोक्ते मिथुनात्कर्कटसंक्रांतिर्दक्षिणायानं शुभाप्रलिनः प्रभातिर्वा निशयैवातदा पुण्यतु पूर्व
वत् इति भविष्योक्ते श्रुत्वा पूर्वदिनपुण्यं दक्षिणात्परास्वेतदेवाद्रियते आर्धरात्रावापि स्नानदानादिभ्यो तत्पुण्यं
ब्राह्मणब्रह्मणोपवाराद्याप्युक्ते तथा ज केशादिधिकर्तनं निषिद्धं कुम्भे च कर्कटे वापि तथैव कर्मुके पिवा रोमखंडं गृहं
रथरयपि वृष्ट्या तपवेत्तु इति सुनंतु धवनादिति विशेषस्तु तूर्जोवति पृथुविपये अत्र नदीनारजोदोषः हेमाद्रावभिः
सिंहकर्कटयोर्गर्भे सर्वान् धारजस्वलाः तासु स्नानं न कुर्वीत वर्जयित्वा स मुद्रगाभिः व्याघ्रोक्ते श्रु इदं शद्र नदीवि
ध्याहात्स्वमे त्वभारत्येदं यावधि त्वमुक्त यावत्तोदिति भगवान् दक्षिणाया विभूपाणं तावद्रजोवहानयः करतोयाः प्रकी
र्तिताः करतोयाः स्नानोदकाः तथा च कात्यायनः याः शेषमुपगच्छ तिम्रीधने कस्य रितो भुवि तासु प्राष्टपिनस्तायाद

पण्डितशवासरे रम्यतेसम्यहे धनु सहस्राण्यष्टौचगतिर्यासानविधते नतानदीरः बभ्रवहेभ्रतारतेकोथिताभुवं म
 हानदीपुमविष्योके आदौककंदकेदेविमहानद्योरजस्वलाः त्रिदिनेतुचतुर्थोद्दिशुद्धाः स्पर्जोद्भवोयथा महानद्यश्च
 ह्ये गोदावरीभिमर्यातुगमद्राचवेणिका तार्पापयोष्णीविध्याचदक्षिणेपरिकीर्तताः वेणिकाकृष्णवेष्टा भर्गोर
 धीनर्मदाचयमुनाचसरस्यतीविशोकाचवितस्ताचर्विभ्यस्योतरतः स्थिताः दादरीतामहानद्योदेवश्रीक्षेत्रसभवाः म
 दनरत्नेपुराणातरे महानद्योदेविकाचकवेरीचजरः तथा रजसातुप्रदुष्टास्तुंककंटादौभ्यहंनृप कः स्यायनः कर्क
 टादौरजोद्दिष्टाभोमर्तोवासरत्रय चंद्रभागासर्गासिंधुससरयुर्मर्दतथा इदंभागाद्यतिरिक्त्वपयं गगाचयमुनाच
 यक्षक्षतचसरस्वती रजसांताभिभूयंतेयेचान्येनदसंज्ञकाः शोणः सिंधुर्हिरण्यभ्यः कोकिलोहितवर्धराः श
 ब्रद्धश्चतथाऽसत्पावनाः परिकीर्तता इतिदेवलोकैः यतु प्रथमककंदेदेविभ्यहंगंगारजस्वलेतिजान्दवीभिन्नागोदाव
 द्यादिगंगानरपरमितिमदनरत्ने अन्येन नतुर्गानिवासिताभितानिगमोकेः नूतनकूपादौयोगेयाइवलभ्यः अजा
 गावोमहिषपश्चद्राह्मणोचप्रसूतिका दशराट्पुण्यभ्यतिभूमिरयंचनवोदकमिति कचित्तुदोषाभावमाह व्याघ्रपा
 दः अभावकूपवापोनामन्येनापिपुयोभूतं रजोदुष्टेपिपयसिग्रामभोगोनदुष्यति तेनोद्धतेनदीषः तथा तासुस्तानन
 कुर्वीतइत्याहुः वसिष्ठापि इत्याकर्मणिवोरसर्गेभूतस्तानेतयैवच सूर्यचंद्रग्रहेचैवरजोदोषानविध्नते इत्यल्विस्त
 रेण अथश्रावणैकृत्यविशेषाश्चाग्नेयपुराणे यथैधनददेद्विवर्पाद्विचतुरोक्तूतं घृतधेनुप्रदेतिचपरंब्रह्मादिगच्छ
 ति यातातपश्चयनादिदानमाह अयनादौसुतादयंद्रव्यमिष्टग्रहपुयत् यदातुककंदयातिभगवार्चचंददीधितिः त
 तः प्रभृतिकालः स्यादक्षिणाम्नसंज्ञकः तत्रप्रादुत्सुसंप्लवफलपुष्पाणिभिरतथा गोरसाकोरतथासकून्ब्राह्मणे
 भ्योनिवेदयेत् हिमंचशर्करांचैवशकभूलफलानिच उपानच्छन्नमालयानितिलघेनंतुचज्ञास्त्रवत् तत्रककंदसंक्रांति

दिनेहिमंकपूर अत्रवर्गायफलंविश्वजिन्यायात् भविष्ये नैरंतर्यम्येमास्विदिनाचयजेद्रवि पुण्यंतदेवसकलं
 भवेद्विषुवदचनत् एवमेवचविज्ञेयग्रहेणोत्तरायणे संक्रातिदिवसेष्वेवपडशीतिमुखेपुच तर्कार्तिकयाभवेत्पुण्यं
 समाराधयदिवकर पुण्यमेवचफाल्गुण्यामाषाढ्यामेवमेवच मत्स्यपुराणान्निपुराणयोः आषाढ्यादिचतुर्मासा
 न्प्रातः स्नानाभिषेकान्न वित्रेपुभोजनदद्यात्कार्तिक्यां गोप्रदोभवेत् सर्वेष्ववपदयातिविष्णुव्रतमिदंरुमृतं आपा
 ढीतिवहुद्रोहिरुतद्रुणसंविज्ञाना आरभ्यचतुरोमान्कार्तिक्यां गोप्रदोभवेदिति श्रवणात् आग्नेयपुराणे अयनादयन
 यावद्दर्जेयेत्पुण्यसर्पिणी तदंतेपुण्यदानानिपूतयेन्वासहैवतु दद्याच्छिवपुरंयातिविप्रायद्युतपायसं एतच्छीलव्रत
 नामशीलारोरयप्रदायकं महाभारते श्रावणंनियतोमत्स्यमेकमेकनयक्षिपेत् यत्रतत्राभिषेकेनयुज्यतेज्ञातिभि
 र्धनैः यत्रतत्रेति कर्त्तव्येजलाशयेऽपीति श्रावणकृष्णप्रतिपदायां श्रावणमासनिपमानांप्राशमः आपाढ्यानुपौ
 षणंसकलपरचविधेयः अत्रतिथिपदेनवह्निपूजाऽपिकार्यं श्रावणकृष्णद्वितीयायामशून्यशयनव्रतं मर्दपपुराणे
 श्रीभगवानुवाच श्रावणस्यद्वितीयायांकृष्णायामधुसूदनः क्षीराण्वेसलक्ष्मीक सदृशगणितिकेशवः तरयासपू
 ण्यगोविंदसर्वकामानवाप्नुयात् गोमहिरण्यदानानि शतकल्पशतायुषं अशून्यशयनीनामद्वितीयासप्रकीर्तित
 तरयांसपूज्यगोविंदमन्त्रैरभिर्विक्षणः श्रीवत्सपारिन्श्रीकांतश्रीवासशान्तिकेतन गार्हस्थ्यमाप्रणाशंभेयानुधर्मार्थ
 कामद अन्नयोमाप्रणश्यतुदेवताःपुरुषे तम पितरोमाप्रणश्यंतुतत्रोदांपत्यभेदतः लक्ष्म्याविषुज्यतेदेवोनकदाचि
 द्यथादिवि तथाकलत्रसंबधोदेवमामेविषुज्यतां लक्ष्म्यानशून्यंवरदययातिशयनसदा शय्याममाप्यशून्यारुतत
 थामेमधुसूदन गीतवादित्रनिर्घोषदेवदेवरूपकारयेत् घटाभेदशकस्पर्शवाद्यपर्यायत एवसंपूज्यगोविंदंभोज
 नैतिलवर्जित सशकुशारलवणयावन्मासचतुष्टयं ततःप्रभातेक्षजातेलक्ष्मीपतिसमान्विता दीपान्नभोजनैर्यकाश

रयादिद्याद्विचक्षणः पादकोपानहच्छत्रचामरासनसयुतां श्रीमष्टोपस्करैर्युक्तां शुक्लपुष्पां वराहतां सापधानकाव
 श्रामां फलैर्नानाविधैर्युतां तथाभरणपात्रैश्च यथाशक्त्या संमन्वितां अर्च्यं गायत्रिवायवैष्णवायकुटुंबिनि दात
 व्यवेदविदुपेनचकुर्येतत्सर्वं चित् तत्रोपवेश्य दांपत्यमलंकृत्य विधानतः पत्न्यास्तुभज नंदद्याद्दक्षयज्ञेयसमान्वि
 तं ब्राह्मणस्यापि सौवर्ण्यैर्भूषणैश्च स्नानं चित् प्रातिमां देवदेवस्य सोदकाविनिवेदयेत् एवं यस्तु पुमान् कुर्याद्दशून्यशयनं
 हरे वित्तशोभ्येन रहितो नारायणपरायण न तस्य पत्न्या विरहकंदादिदपजायते नारी वा विधिवद्ब्रह्मन्यावच्चद्रार्क
 तारकं न विरूप्य विशोकां च दपत्त्यमभिजायते न पुत्रधनं रत्नानि क्षयं याति पितामह सप्तकल्पसहस्राणि सप्तकल्पश
 तानि च कुर्वन्नशून्यशयनविष्णुलोके महीयते विष्णुपूजयेद्विष्णुं श्रेष्ठकर्मैतथा कर्त्ततात् स्त्रिया अपि एतद्भक्तक्रियमा
 णेकलज्जपदेपतिपदेह पुरुषस्य स्त्रियश्चेति प्रक्रमं यथावन्नर्याच्चतुष्टयं रयादित्यर्थः एवं संपूज्य गोविंदमश्रीयात्तैल
 वर्जितमिति पूजानंतरमत्रात्तैलाशनप्रतिपादनात् यत्रैव दिने पूजा तत्रैव दिने ऽतैलाशनं पूजनं च कृष्णद्वितीयाया
 मेव तस्यां संपूजयेद्विष्णुमिति कर्त्तनात् अतो यावत्तृतीया भवति तावत्कृष्णद्वितीया तिथिर्गोविंदपूजनं न कर्मश
 रत्तैल्लवणे भोजनमित्यर्थः ततः प्रभातइति चतुर्थकृष्णद्वितीयां तंतरं प्रभाति शरद्यादिदानमित्यर्थः लक्ष्मीपतिसमन्वि
 तामिति लक्ष्मीपतिना धिवासितां शरद्यादिद्यादित्यर्थः न ततः प्रातिमान्वितां प्रतिमया आश्रयेदानकथनात् इति म
 त्स्यपुराणे अशून्यशयनद्वितीयां व्रतम् भविष्यपुराणे श्रीभगवानुवाच अशून्यशयनानामद्वितीयां शृणु भारते श
 तेजगत्पतिः कृष्णः श्रिया साईर्महोपते अशून्यशयनानामसदाकार्या हि सातिथिः कृष्णपक्षद्वितीयायां आचोणमासि
 भूपते इदमुच्चारयेत्प्रातः प्रणम्य जगत पतिं श्रीवत्स धारित् श्रीकांत श्रीवास श्रीपते ऽव्यय गार्हस्थ्यमाप्रणाशमेधातु
 धर्मैर्धर्कामद शुचयेन्माप्रणम्य नृपाप्रणम्यं तु निर्जरा जामयोन्माप्रणम्यं तु यतोदापत्त्यमेव च लक्ष्म्या द्विपूजयेत्तेव

नकदा चिचिषामवान् तथा कालत्रयसंघोदेवमामो विरुज्यतां लक्ष्म्या नशून्यं वरदं यथातिशयनं सदा । शब्दयाममाप्नुः शुभम् ।
रुततैवमधुसूदन एवं प्रसाद्य पूजां च कृत्वा लक्ष्म्या सत्प्राहरेः फलानि दद्याच्छ्रद्धया यामर्भाटानि जगत्पतेः नक्तप्रणम्या
यतने हरिर्भुंजीति वाप्यतः ब्राह्मण्यद्वितीये निहशयं दद्यात्सदा क्षिणां शतानीकञ्च वाच कानिका निरुधभीष्टानि फला
निकशयस्य तु योजयानि शयने विप्रदेवे देवस्य कथ्यता किंचिद्दानं द्वितीये निहदा तत्पद्मब्राह्मणस्य च भुक्तैर्नरो द्विजश्चे
ष्टदेवे देवस्य शक्तिनः सुमंतुरुवाच यानि तत्र महत्बाहो कालसंति फलानि च मधुराण्यतिर्ब्रानिनचान्तिकटुकानि च
दातव्यानि सृष्टेष्टस्वशक्त्या प्रायनेतदा मधुराणि च दत्त्वा तु मनोवह्निमतमिवात् तस्मात्कटु कती ब्राह्मणिष्विह गानि च
र्जयेत् खर्जूरमातुलुंगानि स्थितानि शिरसा सह द्वितीये हि प्रदेयानि भक्त्या शक्त्या च भारत वासोदानंतथावात्पु
दानं चाक्षरस्य शस्यते एवं करोति यः सम्यङ् नरो मांसयत्तुष्टयं तस्य जन्म त्रयं वीर्यहर्भंगो न जायते अशून्यशयन
श्च स्याद्धर्मकामार्थसाधकः भवत्यव्याहृतैश्चर्यैः पुरुषो नाम प्रसंशयः । नारी वारजार्थमैश्वर्यं तत्रैव तत्रैव तथा विधिः याक
रोति न शोच्या सौवधुवर्गस्य जायते वैषयं दुर्भगत्वं च भर्तृत्यागं च सत्तम नाशो तजन्म त्रितये कुरुवैतद्व्रतमुत्तमं इदं ये पा
कथिताराजन् द्वितीयातिथिरुत्तमा यामुपोऽयनरोराजन् दुहिमद्विभिधं लभेत् भागधेयं श्रिया सह प्रणम्यैत्यर्थः
उपोष्यैत्यत्र उपवासनमुपासनं श्रये नक्तं भुंजीतेत्याभिधानात् शुचयोऽप्रयः शिरसा विषमन्नव्रतेत्यर्थः नादिकेरेणे
त्यनेन यज्ञभागहरो विष्णुर्गोमिषमन्नमुत्तमं मांसयत्तुष्टयं तत्तन्मांसं कृण्वतुर्थं च तद्व्यभिचर्यः स्त्रिकटिकपक्षकल
त्रसंबन्धो माने विरुज्यतामिदं त्रपदरथानेपतिपदीहपूर्वदेवफलानि दद्याच्छ्रद्धया यामिति धारणमात्रं अश्रेदानाभि
धानात् नक्तप्रणम्यैव नक्तं प्रणम्य भुंजीतेत्यन्वयः इत्येवमकथितेत्यादिना कर्मरंभफलान्तरार्थं आपादयन्तरं य
समाचारः । तद्वत्पुण्यशयनाद्वितीयाव्रतम् इदं श्रावणादिमासयत्तुष्टयं कृष्णपक्षद्वितीया रातुकादयै द्वितीयाव्रतं च द्रव्यं

उपनिषाद्वा । एकमकेदिवानकेनिशिचद्रोदयेव्रते तिथिस्ताः कालिकीप्राह्णतिमदनरत्नरभ्युतिसग्रहवचनात्
 चद्रोदयव्रतव्यवहारस्य चद्रोदयेऽर्घ्योदात्तव्योदभ्यक्षतविभूषित इतिचद्रोदयेऽर्घ्यविधानात् । दिनद्वयेतत्सत्त्वेऽसत्ये
 यः पूर्वाचतुर्थसितपक्षेपुमासेषु श्रावणादिषु अशून्यास्त्वयव्रतकुर्याज्जाययात्तुफलाधिक्यमितिमदनरत्नोदाहृतवचनात्
 तत्रापुर्णमातोजासोप्राह्य दिनद्वयेतथात्वेपूर्वाञ्चत्रयोपूजायवनां प्राशनमितिविशेषोऽङ्घ्रिगोदासीये श्रावणकृ
 ष्णतृतीयाकज्जलीसंज्ञेतिदिवादार्सीये कृत्स्नरत्नावल्यां तत्रश्यामवर्णपुण्यादिभिः सांजनाक्षतैश्चदेवीपूजाः कज्ज
 लादिर्सांभाभ्यद्रव्यसुवासिनीभ्योदेयमिति शिष्टाचारान् अस्याभ्यद्रव्यश्रावणयुक्ताया विष्णुपूजा तदुक्तेहेमाद्रौ विष्णु
 धर्मसूत्रे तृतीयाश्रावणकृष्णायामाश्रावणसंयुता तरुणांसपूज्यगोविन्दतुष्टिमग्रामवामुयादिति श्रावणकृष्णचतुर्थी
 सोमकल्पवादि तत्रश्राद्धादिकल्पपातरुथायिफलप्रदमुकल्पपादिप्रबंधे श्रावणकृष्णचतुर्थीसंकटचतुर्थीव्रतम् तच्चंद्रो
 दयव्यापिभ्याकार्थं श्रावणेवहुलेपक्षेचतुर्थीतुविधुदये गणेशपूजयित्वाचचंद्रायाऽर्घ्यप्रदीयते इतिकथायां तत्रच
 पूजाविधानात् । दिनद्वयेतद्वासावयवसौवापुर्दां मातृविद्विगणेश्वरइतिवचनात् । गणेशगौरिवहुलाप्यतिरिक्ता प्रकी
 र्तिताः चतुर्थ्यः पंचमीविह्वदेवतातरुयोगत इतिमदनरत्ने ब्रह्मवैवर्तवचनाच्च नंचतृतीयाविह्वदिविधायकवचनात् दिवा
 त्रिमहूर्तवधेऽसत्येवप्रवृत्तिर्नरात्रावितिश्चामितवयं अहं सुतिययः पुण्याः कर्मानुष्ठानतोदिवा नकादिब्रतयोगेपुरा
 त्रियोगोविशिष्यतइति नरात्रिवधस्यापिरात्रिसाध्यकर्मसुहेमाद्रिमाधयाद्रिभिरुक्तत्वात् श्रयव्रतविधिः मासप
 क्षाद्युल्लिख्य विद्यापनपुत्ररोगमुक्तिसकटनाशकाम स्त्रीतुभर्तादिविरहसंकटविमुक्तिकामात्मकटचतुर्थीव्रतपूजादिकं
 करिष्य इतिसंकल्पः सौवर्णरौप्यताम्रभूषणयाद्यन्यतमा गणेशमूर्तिरुत्वा जलपूर्णवस्त्रयुतं कुभंतरुयाञ्चनेरथापि
 त्वापेक्षशोपचारैः पूजयेत् तत्रादौभ्यान लेबेदरचतुर्बाहुभिर्नजरकवर्णैक नानारत्नैः सुभेषाद्वयप्रसन्नास्यविधितयेत

ध्यायेद्भजान्तदेवतसकांयनसन्निभं चतुर्भुजमहाकांथमुपकांठिसमप्रभं आवाहनं आगच्छस्वजगन्नाथसुरासुर
 नमस्कृत्य अनाधुनाथसर्वज्ञविघ्नराजनमोरुतुते गजारुणायनमः १ आसनं गार्गात्वंसर्वलोकानामिन्द्रादीनां विशेपतः
 भक्तदरिद्रविच्छेदिकदत्तनमोरुतुते विघ्नराजायनमः २ पादयामभेदकानामर्पणनभक्तानां वरदायक देवदेवनमस्ते
 स्तुभक्तानां वरदेभिव लंबोदरायनमः ३ आर्द्रयममहाकायमहारूपश्रोतंतफलदायक देवदेवनमस्तुभ्य सर्वपापापनाश
 न शंकरमूनवेनमः ४ आचमनं स्नानपत्राभुतेन वगृहाणानायक अनाधुनाथसर्वज्ञनमोभूयकवाहन उमासुता
 यनमः स्नानं कुरुष्वायचमनदेवसुरवधभूषवाहनं सर्वायदलनस्वामिशैलकर्तुनमोरुते वक्रतुंडायनमः ५ चण्ड
 खकपुभं चदानामाभिर्दुर्लभं गृहाणमंगलदेवलवादनमोरुतुते शौर्पकाणायनमः ७ यज्ञोपवीतम् ब्रह्मसूत्रं सोत्तरीयं
 गृहाणगणनायक आरक्तं ब्रह्मसूत्रं चकनकरभोत्तरीयकं कुवजायनमः ८ चंडनम् गृहाणेश्वरसर्वज्ञदिद्वयचंदनमु
 तनम् विनायकनमस्तुभ्यं शिवसूनो नमोरुतुते विघ्ननाशनायनमः ९ अक्षताः शालितड्डलसंभूता वक्रकुमाकां
 रुत्वस्त्राडिता अक्षतान्गणनाथस्त्वंगृहाणवरदेभिव पुनर्विघ्ननाशनायनमः १० पुष्पं सुगंधिद्रव्यमालयचंगृहा
 णरत्नमभानत विनायकनमस्तुभ्यं शिवसूनो नमोरुतुते विकटायनमः ११ धूपं दशांगुलगुलं धूपमुत्तमं गणना
 यक गृहाण देवदेवशत्रुनामोत्तमोरुतुते विकटाक्षायनमः १२ दीपं सर्वज्ञसर्वज्ञानां सर्वशिवविधायिण गृहा
 णमंगलदीपं धूतकर्पूरसंयुतं वामनायनमः १३ नैवेद्यम् नैवेद्यगृह्यतादेवेनानामेदकसंयुतं सर्वान्नफलसंयुक्तं
 सर्वभक्तिसमन्वितं सर्वदेवायनमः १४ फलं फलान्भ्यभुततुल्यानिसुगंधीन्यधनाशत आनीतानियथाशक्त्या गृ
 हाणोमनिमानद सर्वाङ्गिनां शिनेनमः १५ तांबूलं तांबूलगृह्यतादेवनागवल्लीदलेयुतं कर्पूरगंधसंयुक्तं सुगंधिसुखम्
 पणं विघ्नहर्त्रेणमः १६ समस्तपूजापिणम् सर्वदेवादिदेवाय सर्वसिद्धिप्रदायक भक्त्या फलमिमां पजां गृहाणोमान्तर

प्रभां सर्वदेवायनमः १७ एवंपूजाप्रकर्तव्यापाठशैरुपचारकैः मोदकान्कारयेत्प्रातस्तिलजानन्दशपावति-दे-
 वाप्रस्थापयेत्पंचविप्रायकल्पयेत् पूजयित्वातुंविप्रभक्तिभावेनदेववत् दाक्षिण्यपथादत्त्वाशक्त्यापंचैवमोद-
 कान् भक्षयेन्नाशिचंद्रस्यश्रयंदद्यात्पथाविधि चंद्रार्घ्यमंत्रः क्षीरसागरसंभूतसुधारूपनिशाकर गृहाणार्घ्यमयाद-
 तंगणेशप्रतिवर्धन मोदकदानमंत्रः विप्रवर्धनमस्तुभ्यमोदकान्वैदद्यान्महः मोदकान्सकलान्देवदेवदत्तिणया
 न्वितात् आपदुद्धारणार्थायगृह्णाद्द्विजसत्तम प्रार्थना श्रुद्ब्रह्मतत्तिरिक्वाद्ब्रह्मवर्हानमयाकृतं तत्सर्वपूर्णतां पातु वि-
 प्ररूपगणेश्वर ब्राह्मणभोजयेदेविपायसेनयथासुखं स्वयंभुजीतपंचैवमोदकान्फलसंयुतान् अशक्तश्चक्रमर्ग-
 चाभुंजातदधिसंयुतं अथवाभोजनंकार्यमेकवारहिमाद्रिजे प्रतिमांगुरवेदद्यादाचार्यायसदक्षिणावलकुंभसमायुक्तं
 त्रयमभिमंजयेत् यमामर्तविविश्वेशविश्वनाथमुमासुतं विघ्नेश्वरंक्षिप्रवरतुभ्यंदास्यान्मयीष्टदं विसर्जनमंत्रः गच्छग-
 द्यसुरश्रेष्ठस्वस्थानेतदंगणेश्वरः व्रतेनानेनमेतियंपथाकफलदोभेव इति श्रावणकृष्णचतुर्थ्यांस्कष्टचतुर्थीव्रतम् अ-
 संगान्दत्रपार्थिवगणेशपूजाव्ययते अथपार्थिवगणेशव्रतविधिः शमीगर्भाच्चवल्मीकान्मूलादभ्यर्च्यतोषिवा कुलाल-
 चक्रयंत्रोत्थानंदाकुलगतांमुदं आनीयविशेषः तीर्थदेवकुलेचापिगृहवापिसमाचरेत् प्रतिमाभितिशेषः गणेशा-
 यनमः मृदाहरणं गणपतयेनमः सेचनं हेरवायनमः संघटनम् धरणीधरायनमः प्रतिष्ठापनं महानगणपत-
 येनमः श्रावाहनं लक्षलामकर्त्रेनमः स्नानं शिवांग्रियायनमः पूजनं क्षिप्रायनमः क्षमापनं अमोघसिद्धयेनमः
 विसर्जनं अन्नैर्नैवविधानेनभौनेनप्रतिमांयजेत् वामहस्तेतिस्थतां दिव्यां सपूज्याय विसर्जयेत् प्रथमादि विभेदेनविशे-
 पाः स्युरिमेरमृताः रुक्मंदनगंधोवैकरवीरचंपुष्पकं दशगोमूलाधूपानैवेद्यतुगुडोदनं जातीपुष्पद्वितीयेतुनैवे-
 द्यशर्करातथा तृतीयेपंचकंपुष्पनैवेद्यंलडुकेतथा चतुर्थैवकुलंपुष्पनैवेद्यंतुल्यपूष्पकं पंचमेशतपत्रतुनैवेद्यंवटकंतथा

पञ्चकद्वारकपुष्पवैद्यपूरिकासता । सप्तमवैद्यमदारनैवेद्यघोरिकारस्यता । अष्टमहर्कपुष्पचमकनैवेद्यमुच्यते नव
 गस्तिपुष्पचनैवेद्यपायसरुसृतं दशभोरिणीपुष्पदुग्धनैवेद्यमुच्यते । एकादशेकदंबचनैवेद्यपंचखाद्यकं द्वादशेकुंदपु
 ष्पचनैवेद्यकदलीफलम् । त्रयोदशेमालतीपुष्पनैवेद्यदाडिर्फलं । चतुर्दशेश्वेतपुष्पनैवेद्यजामनफलं । पौडशेविल्वप
 ञ्चद्राक्षानैवेद्यमुच्यते । विष्णुक्रांतं सप्तदशेकालिंशचनिवेद्येत । शतावर्यष्टादशकेमधूकफलेयवच । एकोनाविंशेत
 धामुंगराजं चक्षुरिका । विशकेचक्षुर्भाषं प्रियालं च निवेद्येत । एकविंशेचदूर्वावनैवेद्यचघृतोदन । दिनेदिनेतथादूर्वा
 दृढिः कार्यप्रयत्नतः । एकविंशतिमूर्तीर्वाप्रत्यहंपूजयेत् । त्रिसप्तदिनपर्यंतं शिः प्रसिद्धिः । प्रजायते रक्तचदनगंधोवा
 सर्वाभावेतथाक्षताः । पुष्पाधेयतथादूर्वानैवेद्यं पंचखाद्यकं । एकात्राहारशालः स्याद्भूमिशाधिर्जितोद्भिप । भाद्रमासि
 चतुर्थ्यां तु उद्यापनविधिं चरेत् । चतुर्थ्यां वारणहैमपलेनापितद्वर्कं । सौवर्ण्यगणपंचापि विधिना पूजयेन्नरः । तद्वत्समा
 हरेत्सम्यगेकविंशतिपुञ्जिकाः । रात्रौ जागरणं कुर्व्याद्भोतयाद्यादिभंगैः । सहस्त्रनामस्ते । त्रयप्रभाते हरणोदये । क
 ण्वा नित्याविधिं सर्वमगमो कविधानतः । अष्टद्वयैर्गणेशस्य भोदकैः पायसेन वा । रंभाफलैः सलज्जैश्च श्रद्धेतरसहस्रकं
 अष्टोत्तरशतवर्षपततः पूर्णहृतिहुनेत् । आगमो कविधानेन नैवेदिकेनाथवाप्यजेत् । दिक्पालेभ्यो बलिं दद्याद्भिषेकं सना
 चरेत् । आचार्यपूजयेत्पश्चाद्ब्रह्मालंकारभूषणैः । तस्मै तां प्रतिमं दद्यात्सपूज्यविधिं च नरः । दानमन्नः यन्माप्नोति विविश्वे
 शं विधनाथमुमासुत । विशेषश्चरंक्षिप्रवरंतुभ्यं दारस्याभ्यर्च्य । विघ्नेश्वरः प्रीयतां भिक्षुप्रकारो शिवप्रदः हैमवारणदा
 नेन सर्वविघ्नविनाशयत् । ततो गांदिक्षिणां दद्यादेकवर्ण्यपयस्विनीं । सहस्रं वा ज्ञातं वापि एकविंशतिमेव च । ब्राह्मणान्भोजं
 यत्पश्चात्पायसैः साज्यशर्करैः । एवं केतुदेवैर्पैर्सर्वसिद्धिः प्रजायते । इति चिताभाणिकल्पे पाण्ड्यगणपतिपूजाविधिः ।
 समाप्तः । उक्तं च हेमाद्रौ विष्णुपुराणे । चतुर्थ्यां वारणहैमपलाद्ब्रह्मं शुभं । कारयित्वा कुशयुतं तिलद्रोणे परिच्यते ।

यत्पुनः पूजयित्वा न वेद्यं विनिवेदयेत् तत्तत्तु श्लाघेदद्याद्गणेशः प्रीयतामिति काठ्यारैरेषु सर्वेषु तस्य विघ्नं
 जायते राज्ञः कामस्तथा राज्ञ्यं श्रीकाम श्रेयमाप्नुयान् वारणां सप्तजन्मानि भवन्ति मदविह्वलाः इदं चैव श्रावणेका-
 त्तिके कार्वा मिति हेमाद्रिः अपट्टवर्गणपतिव्रतकथा सौरपुराणे ईश्वर उवाच "शृणुस्व प्रवक्ष्यामि त्रयानामुत्तमं द्र-
 तम् अस्मिन् दुर्गणपते व्रतं जैलेष्य विश्रुतं भगवत्पापुर्वाचीर्णार्वाचार्यमहं सरस्वत्यामहं देवा विष्णुनाथन
 देव च अथैव श्रेयः पदार्थं मुनिभिः किन्नरैर्नरैः चाणैस्तद्ब्रतं सर्वैः पुरा कल्पपट्टानन चतुर्थायामवेच्छुक्तां मोनास
 रूपमुपपत्ता तस्याव्रतमिदं कुर्यात्कार्तिके माघपञ्चमिना न गजाननं चतुर्वाहमेकदं तद्विधानं विधाय हेस्त्राविघ्ने शहेम
 पठामास त्रिपथं तथ हेम नमो दुर्वीतदाधारं देववस्थितं संस्थाप्य विघ्नहर्त्रां रंकलशेतां क्षमाजने वेष्टि नैरक्तवस्त्रेण
 सर्वतोभद्रमंडले पूजयेद्भक्तकुसुमैः पत्रिकाभिश्च पंचभिः किल वपुः प्रणम्यार्ग्यं गर्भमादूवाह रिप्रियां तुलसीमित्रपथं अन्नैः
 सुगंधिकुसुमैः पत्रिकाभिर्विशेषतः फलैश्च मोदकैः पश्चादुपहारं प्रकल्पयेत् यथा वदुः पचारश्च पूज्यं यद्गिरिजासुतं उमा
 सुतनमरतुभ्यवेभ्यः पाप्मनातन विघ्नोघां छेदिसकलमर्थं पार्यदं दामिते अर्थं पायमन्त्रो गणेश्वराय देवाय कु-
 मारगुरवे नमः लंबोदराय देवाय सर्वविघ्नापहाराणि पूजामन्त्रः 'उमांगमल' संभूतोदानं वां वायव्ये अनुग्रहं पदं
 दानां सदेवः पातु विश्वधूक धूपमन्त्रः परं ज्योतिः प्रकाशाय सर्वोत्सिद्धिप्रदाय च दीपंतु मन्त्रदास्यामि महोदेवारमनेन
 मः दीपमन्त्रः गणानां गणपतिं ह्रदे इत्युपहारमन्त्रः गणेश्वरगणायैव क्षमो रीणुत्र गजानन व्रतं संपूर्णनाया
 तुल्यं प्रसादादिभानन प्रार्थनामन्त्रः पूर्वसंपूज्यविघ्नशं यथाविभव विस्तरैः सोपस्करगणायैव क्षमाचार्यं यन्निवेदयेत्
 ग्रहाण भगवन् ब्रह्मन् गणराजं सदाक्षिणं व्रतं च द्रवचानादयं संपूर्णया तु सुव्रत दानमन्त्रः पूर्वपः पंचवर्गाणि कृत्वा या-
 पनमारभेत् ईदृशितान् लभते कामान्तिहंति शंकरपदं अथ वा शुक्लपक्षस्य चतुर्थ्यां संयते द्विपः कुर्याद्वश्यं नयत्येवं

सर्वासिद्धिमवाप्नुयात् उद्यापनं विना पस्वतु करोति तत्र भुक्तं तेन णुक्तिलैः कार्यं प्रातः स्नानपठानन हेन्नावार
 जतेनापि कृत्वा गणपतिं पुषः पंचगव्यं स्नानं च दूर्वाभिः संपूजयेत् मंत्रैस्तु दशभिर्भक्त्या दूर्वापुष्पैः शिखिध्वज
 दूर्वापुष्पैः स्नानं प्रातिमं ब्रह्मचर्यं तिरनुज्ञापते मंत्राश्चनामात्मकाः स्कंदपुराणे गणाधिप नमस्तस्मै नमस्तस्मै नमस्तस्मै नमस्तस्मै
 नाशत विनायके शुभे वा तस्य सर्वसिद्धिप्रदायक एकदंते भवको तितथामूपकवाहन कुमारगुरवे तुभ्यमेभिर्नामपदैः
 यमिति इत्येवं कथितवरस सर्वसिद्धिप्रदं शुभं व्रतं दूर्वागणपतेः किमन्यच्छेत्तुमिच्छसि इदं व्रतं श्रावणे कार्तिके वा
 रं मणीपं चतुर्थ्या भवेच्छुक्लानभो मासस्य पुण्यदा तस्यां व्रतमिदं कुर्यात् कार्तिके वा पठानन कार्तिकशुक्लचतुर्थ्या
 मारं मणीपं कार्तिकशुक्लचतुर्थ्या व्रतं कुर्यादिति शुक्लचतुर्थ्या समाभिव्यहाराच्च श्रान्तदूर्वाक्षणे सप्तपत्रास्तु
 हरितादूर्वाः प्रादेश संमिताः यद्वा पंचशाखाः स्युर्ध्वस्तथाः पटभिरंगुलैः प्रत्येकं मूलमंत्रैः लक्षपूजा समाचरेत् समासीतु
 महापूजा हेमदूर्वासमर्पयेत् प्रथमं दिनानुसरणक्रमेण पुण्यानि वेदनक्रम उच्यते करविरपुण्यादिविष्णुक्रांतं पुण्या
 णिपत्राणि चेति श्रथश्रावणकृष्णवतुर्थ्या संकष्टचतुर्थ्या व्रतकथा हेमाद्रौ स्कांदे ऋषय ऊचुः दारिद्र्यशोककष्टाद्यैः पी
 डितानां च वैरिभिः राज्यभ्रष्टैर्हृत्पैः स्वैः क्रियते किं सुखायैभिः यनर्हानैर्जनैः स्कंदसर्वोपद्रवपीडितैः विद्यापुत्रग्रह
 भ्रष्टैरोगपुष्पैः शिवायैभिः कर्तव्यं किं वदोपायं पुनः क्षेमार्थां सिद्धये स्कंद उवाच शृणु ध्यं मुनयः सर्वे व्रतानां व्रतमु
 तमं संकष्टतरणनाम पुत्रादि सुखदायकं येनोपायेन संकष्टतरति भुवि देहि नः यद्ब्रतं देवकी पुत्रः कृष्ण पुत्राय दत्त
 वान् श्ररण्ये किं यमानाय पुनः क्षेमार्थं सिद्धये यथा कथितवान् पूर्वगणे शोमातरं प्राति तथा कथितवान् श्रीशोद्भाप
 रं पांडवान् प्राति ऋषय ऊचुः कथं कथितवान् पाण्डवार्थं गणेश्वरः तथा पृच्छंति मुनयो लोकानुग्रहकांक्षिण स्कंद उ
 वाच पुरा कृतपुण्ये हि माचलसुतासती तपस्तप्तवती भूरि नट्टः शंकरः पतिः तदा सरमारहेरं वराणे शं पूर्वजं मुत

[illegible]

यथा शक्त्यात्र कर्तव्यं तद्विद्याभावाभिच्छ्रुता एकविंशतिविधैर्भोजयेद्भानामभिर्भम गजस्योविघ्नराजश्चलवादेर
शिवारमर्जो वक्रतुंडः शूर्पकर्णः कुब्जश्चैव गणेश्वरः विघ्ननाशो हि विप्रकटो वासनः सर्वदेवतः सर्वातिनाशो भगवा
नि विघ्नहर्ता यधुश्चक्रः सर्वदेवाधिदेवश्च सर्वपोहश्चैस्मृतः एकदंतः कृष्णरूपो भालं चंद्रगणेश्वरः गणपत्यैकविंश
श्वसर्व एते गणेश्वराः एकव्रतविधानेन प्रसन्नो हनं सशयः द्वादशभिर्वालिताः कामान्तरमव्रतं मन्त्रियकुरु श्रीभगवानु
वाच एवंतु कथितं पूर्वगणेशेन स्वयं नृप पार्वत्या तत्कृतराजन्व्रतं संकटनाशनं ब्रतं नानेन सालेभेमहोदधे पतितस्वकं
दं कुरु नृप महाराज ब्रतं संकटनाशनं चतुर्थीसंकटानामरकंदं न कथिता मूर्तिं ऋषिभिर्लोकपालैश्च लोके कृतमिदं ब्रत
सूत उवाच एवं युधिष्ठिर राजारज्यं कामनया द्विज ब्रतं शत्रून् निहरयान् श्वराज्यं प्राप्तवान् स्वयं तरुमात्स्यं त्रयैनेन ब्रत
काटर्षी विचक्षणैः ब्रतं कुरुते विज्ञेयः येन धर्मार्थकामाश्च मोक्षश्चापि भवो रिकल करोति यो ब्रतं विप्रसं व कामार्थसिद्धिदं स
वाहितफलयाति पश्चाद्दणपतां ब्रजेत् यदा यदा पदं विज्ञात्तरः प्राप्नोति संकटं तदानदा प्रकर्तव्यं ब्रतं संकटनाशनं त्रिषु
रंहंतुं कामिनः कर्तुं देव न शूलिना त्रैलोक्यभूतिकामेन मेहेद्रेण च तत्कृतं रावणेन कृतं पूर्वबालिबंधनभक्तं स्वकीयं प्राप्
यान्तराज्यं गणेशस्य प्रसादतः सीतान्वेषणकोमिनः कृतं वायुसुतेन च संकल्पदृष्टवान्सौम्यं सीतारामप्रियापूरं दमय
त्याहृतं पूर्वबलान्वयपणकारणात् सापत्तिनैपथ्यं लेभे पुनरश्लोकं द्विजोत्तमाः अहल्यापि पतिलेभे गौतमं प्राणवच्छ्रमं वि
द्याधालं भते विद्यावनार्थी धनमाप्नुयात् पुनार्थी पुंजमाप्नोति रेगिरोगात् प्रमुच्यते ब्रतमेतद्विशेषस्वसर्वकामफलप्र
दं येन चोत्थेन देवेश नरो राजपंचविदति राज्ञि च जायते नारीञ्च पिदासकुलोद्भवा राजपुत्रो जयच्छन्नगरुडः पन्नगानिव
द्वास्त्रणो ब्रह्मचर्यं रक्षन् प्राप्य सर्वोपि धियो भवेत् वर्णाश्रमविहीनोपि सोपि सिद्धिं च विंदति इति संकटचतुर्थी ब्रतकथा तथैव
नारदीये श्रावणस्य न सुश्रुतुं जाते चंद्रोदये मुने गणेशाय प्रदद्याच्च ह्यर्घ्यं विधि विद्वांश्च वंद्योदये अर्घ्यं दद्यात् प्राप्नुयात्

कृष्णपञ्चचतुर्थ्यभिधानं तत्रध्यानं लंघोदरंचतुर्बाहुं त्रिनेत्रं कवणैकं नानारत्नविभूषाढांप्रसन्नास्यं विंचितयेत् आ
 दाहनादिभिः सर्वैरुपचरैः समर्थयेत् तैवेद्यमोदकान् दद्याद्गणेशपदमाप्नुयात् नानेन सदृशचान्यद्गतमस्ति जगज्ज्वे
 तस्मात्कार्यं प्रयत्नेन सर्वान् लोकमानभोप्सता आवाण्कृष्णपंचम्यामन्नव्रतम् नारदीये आवाण्कृष्णपंचम्यां व्रत
 मेतत्समुद्धिदं चतुर्थ्यादिनशेषेतु सर्वाण्यन्नानि नारद एवमप्यग्रेषु सस्थाप्य जलेनाप्लवायेत्सुधीः ततो यामातरे
 तत्तु निष्कारयान् विधापयेत् प्रातर्भानौ समुदिते पिण्डश्चैव तथा ऋषान् देवाश्चान्यैर्यसु स्नातः कृत्वा नैवेद्यमन्नतः तद
 द्वायाचकेभ्यश्च प्रयच्छेत्प्रातर्मानसः सर्वदिने शिष्यदेवप्रदोपेतु शिवालये गत्वा सपूज्य देवेशालिग रूपिणमिथ्वरं गंध
 पुष्पादिभिः सम्यक् पूजयित्वा महेश्वरं यजेत्पंचाक्षरीं विद्यां शतचापि सहस्रकं जपन् निवेद्य देवाय भवाय भवरूपिणे
 स्नात्वा नैवेद्यैर्दिकैश्च पौराणैश्चापि नाकुलः प्रार्थयेद्देवमांशानशश्च सर्वार्थसिद्धये शारदीयानि चास्नानि तथा वा
 संतिकान्यपि यानि स्युरस्तैः समृद्धो ह भूयाजन्मानि जन्मानि दत्त्वा न्नान्नान्नादिभ्यः स्वयभुजितवान्मृतः एतदन्नं
 तनामिव विना चरितवान्भिः सर्वान्नमपूजनकपरलोके गतिप्रदं श्रद्धैव आवाण्कृष्णपंचम्यास्तुही विटपदेवी पूजा
 तत्राशुष्टाः सुतेजनाहं नैवेद्यं च भ्यामवनागणे पूजयेन्मनसा देवैस्तुही विटपसंस्थितां करवीरैर्जातिपुष्पैः शतपत्रै
 सचंदनैः स्नापयेद्गन्धपयसा तथा शीतोदकेन च स्रष्टुं तं पयसा पूर्णं दीपं दद्यात्सगुणुलं मनसा देवीं विपहरा इति
 भोजेण भौनव्रतेनारयः पूजाकार्यं संप्रैष्टुं शक्यादिविपशातिर्भवतीति श्रद्धां आवाण्कृष्णपञ्चास्कंदपूजानुहस्य च
 तिस्मरणात् श्रद्धासर्वमाससप्तमीप्रातिथिपत्वेनादित्य पूज्यः उक्तं च सप्तम्याभास्करस्य चेति श्रद्धां ज्ञात्वा न्यसुगति
 प्रदव्रतगत्वेन नकाशीत्वं दृष्ट्वा पुनर्यादत्तसराते च गोप्राद पौरुषं पुरं याति सुगतिं व्रतमुत्तममिति पद्मप्राणचचनात्
 श्रद्धावाच्येण मासिकं कृष्णशुक्लचर्मयोः कोमारीपूजा तदुक्तं निःयास्यते भविष्योत्तरे आवाण्कृष्णपञ्चास्कंदपूजा कुर्वाणकभा

जन्तं दारपाष्टकभक्तस्यभूताहतरतः उपधास्तथरावापनवन्धाप्रलयादधा-
 डि कांपूजयेत्सदा कृत्वा रौप्यमर्थाशक्त्या दुर्गावैपापनाशिनो कर्त्तारस्य पुण्यैश्वर्ये आगुरुचंदनैः धूपेन च दशां
 गेन मोदकैश्च आपि पूजयेत् कुमारो भोजयेत्पश्चात्स्त्रियो विप्रश्च यथा कृतः भुञ्जीत वागयतः परवाहिल्वपन्नकृताशनः
 एवं यः पूजयेदर्थ्यां श्रद्धाभाक्सि मन्त्रितः स याति परमं स्थानं यत्र देवो गृहः स्थित इति श्रद्धा श्रावणकृणुदशम्यां
 तिथिपत्वेनातंकपूजाद्वतं तदुक्तं दशम्याभंतकस्येति श्रुतकोपमः तस्य पूजा कार्या श्राव
 णकृष्णिकादश्यां रोहिणीयोगान्वितायां रोहिणीचंद्रव्रतं भविष्योत्तरे युधिष्ठिरउवाच धनादुर्वैवरे देववर्पाकाल
 उपस्थिते मयूरके काकुलिते देवदुर्गरावपूरिते कुलस्त्रियः प्रयच्छतिकस्यार्द्धकान्नदेवता किं व्रतं कस्य विख्यातमिदं क
 स्याति यौ भवेत् श्रीकृष्ण उवाच प्रवृत्ते श्रावणे मासि कृष्णपक्षे ह्युपस्थिते एकादश्यां शुचिर्भूत्वा स्नात्वा सर्वां षधीजलैः
 मापचूर्णनरजं द्रकुर्याद्विदुरिकाशतं भोदकांश्च तथा पंचघृतप्रस्थं सुनिर्मलं नरानेकैकमुद्दिश्य ततो गत्वा जलाशये
 दृष्टपानीय रहितेन वसे पजलैर्भूते तस्यैव पुलिने रमेजलं ति गोमयादिना कृत्वा मरुडिकं तु तं पिष्टकादिभिरावृतं चर्वि
 तं मधुकुसुमैर्धूपदीपाक्षतैर्जलैः तत्र चंद्रालिखेदेव रोहिण्या साहितं विभुं शर्चयेत्तस्य भार्यो हिमं त्रेणानेन भावितः
 सोमराज नमस्ते रतुरोहिण्यै तेन मोनमः महासति महादेवि संपादय ममोष्टितं इत्थं संपूज्य तस्याग्नेनैव दद्यात्त
 तं तत्रैव ब्राह्मणे दद्यात्सोमो मीमांसायां भवति प्रीयतामिति भद्रो रोहिणीशशिनः प्रियेति एवमुच्चार्य दत्त्वा च ततो त
 जलमाविशेत् कंठांतं कटिमात्रं वा गुल्फांतं वा जलाशये दध्ययेत्तमनसा चंद्ररोहिणीसहितं तदा यावत्समस्तं यद्भुक्तं भूत्वा
 चांतरतटे स्थितः निवेदय वसनं प्राप्य ततो विप्राय भोजनं दक्षिणा सहितं दयं निष्पावं वापि कल्पयेत्तमस्तथा शक्त्या यथा
 वित्तं यथा चित्तं तथा तथा-यः करोति नरो राजन् नरां वाचकुमारिका वर्षे वर्षे विधानेन यद्येदं रोहिणीव्रतं दहलोके चिरं

रिषत्वाधनधाम्यसंभक्तुले गृहं श्रमे शुभं लक्ष्मीं पुत्रपौत्रादिसंतातिं तत्र स्तुतीर्थमरणं ततो ब्रह्मपुरं ब्रजे तस्माद्दिग्गुण-
 रं परार्थतोलोत्तमं पुरं शुभं हेरोहिणीशशधराभिमतं गीताचर्किं कारुणं शुणुनरेन्द्रं निवेदयामि संस्पृष्टमाषवरं विदुषिकासि-
 तं पटुं कंजं श्रेष्ठं धृतं न फलं तदेव इति भविष्योत्तरो हि एष च द्रवत् इयं आवणकुण्डिकादशी कामिका अस्याः कथा ब्रह्म-
 देवैर्ते पद्मपुराणे च युधिष्ठिर उवाच आवणस्यासिते पक्षे किना भैकादशी भवेत् तमेकथय गोविंद वा सुदेव न मारु-
 ते श्रीकृष्ण उवाच शृणु राजन् प्रवक्ष्यामि कथां पापप्रणाशिनीं यात्रोका ब्रह्मणा पूर्वं पृच्छ्यते नारदाय च नारद उवा-
 च भगवन् श्रोतुमिच्छामि त्वतो हं कमलासन आवणस्यासिते पक्षे किना भैकादशी मता को देवः को विधिस्तस्याः
 किं पुण्यं कथय प्रभो ब्रह्मोवाच शृणु नारद त्वेवाभिलोकानां हितं कान्यया आवणैकादशो कृष्ण कामिकानां मनानां
 तः परं यथाऽश्वत्थमत्रिणवर्जिपेय फलं लभेत् अस्यां पूजयेद्देवं शंखचक्रगदाधरं श्रीधरं स्यमहाविष्णुमाधवं मधु-
 सूदनं पूजयेत् स्यायते यो वै तस्य पुण्यफलं शृणु न गयायान्काश्यांचनैर्मिषेन च पुष्करे तत्फलं समवाप्नोति पत्तलं कृ-
 ष्णपूजनात् गोटावर्ध्यां गुरौ महेन्द्रवती पाते च दंडके न तत्फलं मवाप्नोति पत्तलं कृष्णपूजनात् ससागरवतोपेता यो
 ददाति वसुधरां कामिकाव्रतधारिण उभौ समफलौ स्मृतौ प्रसूयमानां यो धेनुं दत्त्वा सोऽपस्करान् प तत्फलं समवाप्नो-
 तिकां कामिकाव्रतकृत्तरः श्रवणे श्रीधरं देवपूजयेद्यो नरोत्तमः तेनैव पूजितं दिवा गंधर्वो रराज किन्नराः तस्मात् सर्वप्रयत्ने
 न कामिका दिवसे हरिः पूजनीयो यथा शाकिमानुषैः पापभीरुभिः ससारार्णवमशेषपापपंकसमाकुलाः तेषामुद्धर-
 णार्थाय कामिकाव्रतमुत्तमं एव नारद जानीहि पुरा प्राह हरिः स्वयं ॥ अथ धारम विद्या निरैर्तैर्पत्तलं प्राप्य तेन रैः ततो बहु-
 तरं विद्विकां कामिकाव्रतसेवनान् राशौ जागरेण कृत्वा कामिकाव्रतकृत्तरः न पश्यति यमं रं द्रं नैव पश्यति दुर्गातिं
 न पश्यति कुयोनिं च कामिकाव्रतसेवनान् कामिकायाव्रतं कृत्वा कैवल्यं योगिनिगताः तस्मात् सर्वप्रयत्नेन कर्तव्यं नित्यं

तांमभिः तुलसीप्रसवैः पञ्चैर्नारः पूजयेद्वरिं नसालिप्यतिपापेनपञ्चपत्राभिर्वाभसा स्वर्णभारसहस्रतुरजतंचचतुर्गु
 णं तत्फलं समवाप्नोति तुलसीदलपूजनात् रक्तमौक्तिकैर्दृढप्रवालादिभिरर्चितः ननुप्यतितथाविष्णुस्तुलसीपूज
 नायथा तुलस्यामंजरीभिरस्तुपूजितोयेनकेशवः आजन्मकृतपापस्यतेनसंमार्जितालिपिः पादद्वानिखिलावसंयशम
 नीरुष्टावपुःपवनारोगानामभिवर्दिता निरसनीसिकांतकत्रासिनीः प्रत्यासत्तिविधायिनी भगवतः कृष्णस्य संरोपिता
 न्परस्तातच्चरणौ किं फलदा तस्यैतुलस्यै नमः दीपं ददाति यो मर्थो दिवारत्रौ हरेर्दत्ते तस्य पुण्यस्य संख्यानं चित्रगु
 षो न वेत्यल कृष्णो मे दीपकोय स्य ज्वलत्येकादशी दिने पितरस्तस्य तप्यति ह्यमृतं न दिविरिष्यताः द्यूते न दीपं प्रज्वाल्य
 तिलवैलेन वा पुनः प्रयाति सुर्धले को स दीपकोऽतिशयैर्वृतः इयंतवाग्नेकथेता कामिकामहिमामया अतो न रश्मि कर्त
 न्या सर्वपातकनाशिनो ब्रह्महत्याप्रशमनी भूण्ड्रया विनाशिनो शिदिवस्थानदात्री च महापुण्यफलप्रदा श्रुत्वा
 माहात्म्यमेतस्या नारः श्रद्धासमन्वितः विष्णुलोकमवाप्नोति सर्वपापैः प्रमुच्यते इति ब्रह्मवैवर्ते पञ्चपुराणेषु आवण
 कृष्णकृत्तयो कामिका ब्रतम् अथ श्रीधरनाम्नो विष्णोः पूजनं नारदीयेषु आवणकृष्णपक्षे तु एकादश्या नरोत्तमः कामि
 कां समुपैष्यैव नियमेन द्विजोत्तमः दत्त्वा च दक्षिणां भ्यो विसृज्या श्रीतवांधवैः एवं यः कुरुते विप्रका मिका ब्रतमुत्तमं स
 सर्वकामान् लभते याति विष्णोः परं पदमिति अथ द्वादश्यां श्रीधरपूजादिकं विधेयम् तदुक्तं महाभारते दानधर्म अ
 होरात्रेण द्वादश्यां श्रावणे मासि श्रीधरं पंचपद्ममवाप्नोति विमानस्थः समोदते हति अथ त्रयोदश्यां कामत्रयोदशी ब्रत
 हमाद्रौ ब्रह्मोवाच कामं पूज्य त्रयोदश्यां सुरुषो जायते नरः इष्टारूपवर्तो मायार्थं कामं श्रलभतेऽधिकं त् पक्षत्रयोद
 शी ब्रतमपि कार्द्व्यं आवणकृष्णचतुर्दश्यां पक्षचतुर्दशी ब्रतं शिवरात्रि ब्रते वक्ष्यते आवणानावास्यायां श्राद्धादिकृत्प
 मं कं नारदीये ॥ श्रुचौ नभसि भाद्रे च मासे पूर्णसितेति श्रौ पितृश्राद्धं न होमसुरार्च्यो नैव मश्नुत इति ॥

अत्रैव अमाधार्यापि ठोरावतं मध्ये देहे तु पालावति प्रसिद्धं सा प्रदोषव्यापिनी ग्राह्या यदा पूर्वरात्रौ प्रदोषव्याप्यमा
 यस्तदा पराकाया अथ व्रतविधिः मासपक्षाद्युल्लिख्य मम इह जन्म निजन्म तरेव पुत्रपौत्रफलावाप्त्यर्थं पिठोरान्नं क
 रिष्य इति संकल्प्य देवीपूजां कृत्वा संध्याकाले स्नात्वा प्रदोषसमये देवीसंपूज्य पोदशोपचारैः ब्राह्मणसुत्रासिनीसमो
 ज्य पश्चात्स्वयं भुंजीत इति विधिः नमो देव्यै इति मंत्रेण पोदशोपचारैः पूजनं कर्तव्यं अथ कथा इन्द्राण्युत्राच अपु
 त्रालभते कामं परञ्च महत्फलं व्रतानां परमं श्रेष्ठं कथयत्वा हि प्रवर्तते पार्वत्युवाच प्राचीन श्रीधरो विप्रञ्जि गोत्रो य
 नेश्वरः तस्य भार्या सुमित्रा च यदहर्भणवते ते श्रीधरस्य सुगोत्रेष्ठः शंकरो नामनामतः तस्य भार्या विदेहा च मृता म
 त्याभवत्तदा श्रीधरस्य पितुः श्राद्धे विदेहा च प्रसूयते दुःख्युक्ताः सुमित्रा च विदेहा परिवर्जयत् दुःख्युक्ता वनं प्राप्ता म
 ठमेकददर्शसा सरिच्च प्रचला यत्र विदेहा तत्र सागता मठमध्ये स्थिता तारिपश्यती च पुनः पुनः कुत्रेयमधुना प्राप्ता लक्ष
 णान्वितसुंदरी मठाधिपा विचार्यैव विदेहामाह सत्वरं लोकि नोपश्वेत तालैरनेकै र्स्थायते शुभं त्वां प्रसिद्ध्या नमं क
 लान्छुशीघ्रं यथागतं विदेहोवाच दुःख्युक्तां यमां चात्र क्रामंती च वनांतरं मायसेयुश्चापि गच्छति क्षेमं मम भवेत्कथं न
 ठनार्पुवाच अत्रागारय चतुःषष्टिदिव्ययोग्यादयस्त्विमाः पूजनार्थं समायाता निशा मध्ये शुभा स्थिताः तव कामं प्रकु
 र्वंति जीविष्यति च बालकान् विल्वपत्रेषु गृह्णात्स्व न धुना भवमानि नो लुप्ता तत्र विदेहा च विल्वपत्रेषु संस्थिता क्षणेनै
 केन क्षोण्डिना मठमध्ये समागताः स्नात्वा मनोऽप्यगंधं च मठनारीमप्यच्छन् कुतो मनुष्यगंधश्च मठगेहसमाश्रितः निशा
 मध्ये चतुःषष्टि दिव्यन्तव्रतसमागताः अनेकैश्च महारतैः फलैर्नानाविधैरपि निविष्टा मठदेवतामाह्वयं कुर्व
 ते स्महि श्रावणस्य तु मासस्य कृष्णपक्षे कुट्टिते यौ पूजां कृत्वा चतुःषष्टिरतिथीन्द्रवते स्महि वदते स्म मनुष्यासा
 लुप्ता यप्रकटा भवतु ममाशुचित्वमापन्नं मातर्मे बालकं मत तवाग्रे मृतमादाप्यस्थितारुग्मिति च बालकं पश्यन्

श्वतुःपष्टाःसर्जित्वाश्वमवाहितःतत्रस्थित्वेनैवधनारिकेप्रतिष्ठतां चतुःपुष्टिस्त्वत्तत्तुष्टाददौतस्वैशुभवरं श्रीधर
 स्वस्त्युपाहित्वंशकस्वचवल्भमा पुत्रपौत्रपुताराज्यंभुक्तापूज्यासुरालये ब्राह्मणानामववाशुविदेहेगन्धतांपुरं आग
 तायेनमार्गणतेनैवपुनरेव हे पुरांतरिस्थितात्वाप्राविशेस्वमंदिरं श्रीधरश्चमुष्मिन्नाचशकरेबांधवैःसह विदेहाचा
 हंपुत्रैश्चयुक्तासामंगलैस्सर्वैः प्रापुर्मंदमहामागादेवतांचप्रसादतः द्विजमंत्रादिनिर्वापैर्दुर्दुर्भाःपटहध्वनैः मृगा
 क्षिमंगलारावैर्मृदंगनृत्यघोषकैः तथासंपूजितदेवमश्वतुःपटिःप्रकीर्तताः तद्वत्तदृणुर्धद्राणिपठिराख्यंकुहृतिर्धो
 त्रासांस्मरणमन्त्रेणपुत्रपौत्रधनान्विता नारीभवतिर्चंद्राणिशृणुस्वंनामपूजनं दिव्ययोगिमहायोगिसिद्धयोगिना
 एश्वरी प्रेतादीडाकिनैकालीकालरात्रिर्नशाचरी ह्रींकारैरौद्रवेतालीह्रींकारीभूतढामरी ऊर्ध्वकेशीविरूपाक्षी
 शुटकंगानिरभोजना भराडीवीरभद्राचधूचाक्षीकलहप्रिया राक्षसीघोररकाक्षीविश्वरूपाभयंकरा वंडिकावीरकौ
 मारीवारहामंडधारिणी भारवरीरौद्रवेतालीश्रीपणीत्रिपुरातका भैरवीध्वंसिनीकोधीदुर्मुखीप्रेतवाहिनी स्वर्गा
 गीर्दीर्घलंबोर्ध्वमालिनीमंत्रयोगिनी कालाप्रिग्रहणीचर्ककंकालीभुवनेश्वरी कटकीकोटिनीरौद्रियमदूर्तिकरालि
 नी घोरार्क्षीकामुर्कालीकोकाकटिठिरघोमुखी मुंडाग्रधारिणीव्याघ्रीकिंकिणीप्रेतभक्षिणी कालंरूपाचकामारव्या
 डप्राणीयोगिपीठिका महालक्ष्मीरेकवीरकालरात्रीचपीठिका नमोस्तुवश्वतुपट्टिदेवीभ्यःशरणं ब्रजे पुत्रपौत्रिश्च
 द्विकामोहंभक्त्यासंपूजिताःशुभाःएवमिद्राणिकथितंपिठेरारख्यंमहाव्रतं भक्त्याकुर्वन्निधानार्थःकृतकृत्याभवंतिताःसु
 खसौभाग्यसंयुक्ताश्चतुःपष्टाःप्रसादतः इतिभविष्योत्तरपुराणेपिठेरान्व्रतसंपूर्णम् ॥ व्रतविधिःस्कादि प्रातःस्ना
 नादिनिर्वर्त्यवार्पिकवपूजामुद्यापनसंकल्पचक्रुर्ध्यातुं तिथ्यादिसंकीर्त्यञ्जामनःस्वकुलस्वचसंततिविच्छेदाभावपू
 ष्णक्षमसिखाद्यभित्तद्वपेसतवर्पावध्याचरितापिठेरान्व्रतसंपूर्णतासिद्धयर्थं चतुःपट्टियोगिनिरस्वरूपसप्तमा

तृकाभिर्यथैतदुद्यापनाख्यं कर्म करिष्ये तृताचार्येऽतः प्रकरणस्य वतामद्ग्रन्थाकलशान् प्रातिषाप्य सप्तकलशेषेषु
 क्रमेण हैमः सप्तप्रतिमानामन्त्रेण ब्राह्मी महेश्वरी - कौमारी. वैष्णवी- वाराही. इंद्राणी- चामुण्डा.
 ब्राह्म्यं य ज्ञानांसप्तमातरैश्च त्र्यनेन पूजयेत् तदुत्तरे सुवर्णादिपूर्णपात्रयुते कलशे चतुःप्रहियोगिनीः हैमप्रति
 मासुऽश्वत्थपुत्रेषु ब्राह्मणेन दिव्ययोगिनी १ महायोगिनी २ सिद्धयोगिनी ३ गणेश्वरी ४ प्रेताक्षी- ५ ङाकि
 नी. ६ काली ७ कालरात्री ८ निशाचरी ९ ह्रींकारं १० रुद्रवेताली ११ ह्रींकारः. १२ भूतडामरी १३ ऊ
 र्वकेशी १४ विरूपाक्षी १५ शुक्लांगी . १६ नरभोजनी १७ भराडी १८ वीरभद्रा. १९ धूम्राक्षी. २० क
 लहत्रिणी- २१ राक्षसी. २२ घोररक्षाक्षी २३ विश्वरूपा. २४ भयंकरा २५ मास्वरी २६ रौद्रवेताली २७
 श्रीपणी २८ त्रिपुरांतकां २९ भैरवा ३० ध्यासिनी ३१ क्रोधिनी ३२ दुर्मुखी ३३ प्रेतवाहिनी ३४ कटकी ३५
 क्रोन्तिनी- ३६ यमदूती ३७ कराली ३८ खट्वांगी ३९ दीर्घलंबोष्ठी. ४० मालिनी. ४१ मंत्रयोगिनी. ४२ कालांभि
 योहिणी- ४३ चक्रा. ४४ कंकाली. ४५ भुवनेश्वरी- ४६ रुक्माक्षी- ४७ कामुकी. ४८ लौकिकी ४९ काकादहि. ५० अघो
 रमुखी- ५१ भक्षणी. प्रेरणी. ५२ उमाघ्नी. ५३ कंकणी. ५४ प्रेतभक्षणी- ५५ कालरूपा ५६ वीरकौमारिका ५७ चंडा. ५८
 वाराही. ५९ मुंडधारिणी ६० कामाक्षी ६१ उष्ट्राणी ६२ जालंधरी ६३ महालक्ष्मी ६४ ततः सुवर्णपात्रेण फलपुष्पयु
 तमर्घ्यनामन्त्रेण प्रत्येकं दद्यात् रात्रिं निनयेत् प्रातः पीठदेवताः संपूज्य शशिप्रतिष्ठाप्य श्रद्धायात् सप्तमाहः श्र
 द्धेन शतमाज्याहृत्या योगिनीश्चैकैकया ज्वाहृत्या ब्रह्मादिदेवताश्चैकैकया ज्वाहृत्या पश्ये पूजासंज्ञाहेमः होमस्तु
 कृतः ततः सप्तमिधुनानि वस्त्रादिना सांपूज्य वस्त्रदक्षिणाप्रतिभायुतान्सप्तकलशांस्तेभ्यो दद्यात् तत्रमंत्रः सो
 परं करं च कलशं यद्वा ण्डिजसत्तमं प्रीयतां मातरेमह्यं कानां स्थितिहेतवे ततो योगिनी पीठमाचार्या यद्वा त्रयतपुर्ते

ये श्रुष्टीणास्तेभ्योदत्त्वासदन्नेनसंतर्प्य आशिषोयद्देवास्त्रयंभुजीतइतिपिठोराव्रतम् आचण्डुह्रप्रतिपदमारभ्य
 चारप्रातर्विल्वरोटकद्रतम् युधिष्ठिरउवाच हर्षिकेशमयाकारिव्रतदानायत्नेकथा श्रोतुमिच्छामिदेवेशव्रतसंपात्तिका
 कारकं येनव्रतेनदेवेशपुनराज्यंलभामहे तथाव्रतमुदेहिपांडवानांकृपाकर श्रीभगवानुवाच वक्ष्यामिशुभदंपार्थ
 लृद्धमालुद्धिप्रदायक धर्मार्थकामोक्षाणानिदानंपरमव्रतं राजोवाच केनचादौपुराचीर्णमर्त्यकेनप्रकाशितंविधिनाके
 लकतैर्वपंतरसर्ववदकेशव श्रीभगवानुवाच आसीत्सौम्यपुरेराजासोमोनामितिविश्रुतः क्षात्रधर्मातिकुशलःप्रजापाल
 नतत्परः तस्यराज्येप्रजाःसर्वाःसौम्याधर्मपरायणाः तरुपरराज्ञस्तुचामारत्यःसोपिसौम्यःशुभावहः तस्मिन्सररुतसौ
 म्यंचसदासौम्यांनुनालुतं अभूत्सोमेश्वरोदेवोलोकानांपालनायच तत्राभवत्सोमशर्माब्राह्मणोवेदपारगः वेदार्थवि
 द्छास्त्रविद्यशुद्धाचारोतिदुर्लभः तरुभार्याशुभाचारपुंशीचारुमापिणी भर्तुशुश्रूषणरताकृत्याणांप्रियवादिनां सौ
 करोहकुटुम्बार्थकण्णज्जिदेनेदिने नलभ्यतेधिकंतेनवनधान्यतथैवच .अतीवखेदखिन्नस्तुविचार्यचपुनःपुनः किंक
 रानिकगच्छामिमंभात्येवहमहीतले केनकर्मविपाकेनलभतेचेदृशफलं श्रयवार्थकरधर्म्यदेवपूजादिकंतथा ससौ
 भेश्चकरोद्भक्तिर्देन्यनाशायपार्थिव कदाचिखेदखिन्नोसावाजगामसरोवरं अभूत्सोमेश्वरःसाक्षात्स्मिन्तदृष्टः सरो
 वरे दृष्ट्वाहास्येणकृपयापरयायुतः तेनसंदुःखितोदृष्टःसोमशर्माद्विजोत्तमः दुःखंकिमर्थंसजातंत्वन्यथाचरणेन
 च किंचिद्वर्त्तनास्तिपूर्वतदर्थमीदृशफलं तस्यतद्वचनश्रुत्वाब्राह्मणस्त्वदमब्रवीत् मोभोविप्रवरश्चेष्टव्रतमंकवदा
 भिते तेनदिदं व्रतंचदपूर्णसंपात्तिकारकं सोमशर्मागात्र भोभोब्राह्मणशाट्टलव्रततद्वदमेप्रभो यस्यानुष्ठानमात्रे
 णलक्ष्मीलुद्धिःप्रजायते कस्मिन्मासेचकतैर्व्यंकटानिर्किंचभोजनं धनलाभायकर्तव्यकरयदेवंरूपपूजनं कस्तुपुष्टिः
 प्रकर्तव्यापूजाचारुतराशुभा नैवेद्यंकटशुदेयमध्यैकर्तुफलैर्भवेत् यदितिष्टासिचिद्व्रतसर्वव्रद्धिमेप्रभो ब्राह्म

एतयाप साधुविप्रव्यापृष्टव्रतं ह्यिप्रदायकं विधा नंतरयवक्ष्यामि सर्वांसि द्विप्रदायकं श्रावणरायसिते पुत्रे प्रथ
 मे तोमरासरे प्रकृतं च व्रतं विप्रशुभं नियमपूर्वकं स विमासत्रयं विप्रकर्तव्यं विधिपूर्वकं विप्रवदलैरुक्तकर्तव्यं भूत
 दंश्यातुं कार्त्तिके व्रतारनरत्नकर्तव्येनियमश्च विचक्षणैः श्रावणभ्यव्रतदेवरोटकान्ननोहर. करोमि परधामन्त्या
 पाहि मागतानुरो दिने दिने प्रकर्तव्या पूजादेवस्य शूलिनः कथां विना नभो कल्पं प्रत्यहं च पुनः पुनः उधे पण्यवतुं
 रयां कर्तव्यं विधिपूर्वकं शुचिर्भूत्वा दिने तस्मिन् कर्तव्यं गेटकव्रतं चतुर्दशानिराहार स्थिराच्यैव परे हनि भोक्ष्णामि
 पार्वतीनाय सर्वसिद्धिप्रदायक इत्युपोपणमञ्जः कृत्वा माभ्यान्हिक कर्मनिरय पूजादिकं नयातस्या रात्रौ तु कर्तव्यं पूजा
 देवस्य शूलिनः शुभे चैतत्प्रदेशे तु कर्तव्यं पुष्पमण्डप पूज्यस्तत्राशिवो देवो धर्मकामार्थसिद्धये क्षीराक्षिपनं कुड्यार्
 चं दनादि विधिपुनं कृष्णानुरासकं पूर्णमग्नौ भविमि शितं पुष्पैर्नानाविधैरभ्यैः पूजयेद्देवो महेश्वरः धनकामेन कर्तव्यं
 पूजादेवस्य शूलिनः विप्रवपेत्रखड्गैश्च तुलसीपत्रकैस्तथा नीलोत्पलैश्च। उत्तरं कर्तव्यं पाण्ड्यवाह्निनी कलहारकर्म
 लैरेव च कुमुदैश्चातिशोभनैः वपकैर्नालतीपुष्पैरकुंरविदैः शुभावहैः मदिरैरर्कपुष्पैश्च पूजाभ्यान्नैः शिवप्रियैः अन्यैर्ना
 नाविधैः पुष्पैर्नैतु कालोद्भवैः शुभैः धूपैर्नानाविधैः पार्थैः पुण्यवर्धनसाधकैः दीपास्तत्र प्रज्ञातव्या घृतपूर्णान्नो रमाः
 लहैः पयैस्तथा भोज्यैः स्वादुभिश्च विधिविधैः अन्यैर्नानाविधैरस्यैस्तथा विप्रवरैस्तु त नैवेद्यं तु प्रकर्तव्यं रोटकानां
 विशेषतः कर्तव्यं रोटकाः पंचपुरुषाहरमानतः द्वातुर्धेयापदातव्यौ द्वाभ्यां च भोजनं शुभ एको देवापदातव्यो नैवे
 द्याप्यै सदा बुधैः महेशाप्यप्रदातव्यं तावूलं सुमनोहरं अर्घ्यदानप्रदानव्यं धनसपत्तिकारकं गुर्जरीचशुभाद्राक्षामातु
 लिंगमन्नोरम श्राद्धोदानि दाडिमवनारगानि शुभानि च कर्कटीचशुभाग्रोकाश्चर्घ्यदाने मनोहरा अन्यैर्नानाविधैः
 पाथ्यैः नुक्तकालोद्भवैः शुभैः यः कैरोत्पर्वदानचतस्य पुण्यवद्गन्त्यहं इत्याय सागरेर्पुकारं रत्नैश्चान्यैर्भक्तैः रमैः दत्त्वा

यत्फलमाप्नोति तेन तत्फलमाप्नुयात् अनेन विधिन तेन तत्कार्यं व्रतसिद्धये पंचवर्षप्रकर्तव्यमनुलभनलिप्सुभिः प
 रचाटुद्यापनं कुड्याद्रोटकस्य व्रतस्य च उद्यापने तु कर्तव्यं हेमरीष्योत्तरोटकौ इति शिवपुराणे विस्वरोटकव्रतम् ना
 रदीयेऽप्येवं नमः शुक्लप्रतिपदि तद्दर्शनाद्विप्रदायकं धर्मार्थकाममोक्षाणां निदानं परमं व्रतं सोमवारं समाख्या
 यान्त्यासन्नपद्विज कार्तिके सितभूतायामुपोष्य व्रतकृत्तारः पूर्णयां शिवमभ्यर्च्य सौवर्णैः वस्त्रसंयुतं दद्याद्विप्र
 यसं कल्पयन् तद्वैष्णवैर्नाथैश्च श्रावणशुक्लद्वितीयायां विश्वकर्माशयनम् तत्र चंद्रायाऽर्घ्यदानं नारदीये नमः शुक्लद्वि
 तीयायां विश्वकर्माप्रजापतिः स्वपते सातिथिः पुण्याहशोकशयनावहया सशक्तिकंतुशय्यायां पूजयित्वा चतुर्मुखं
 इममुच्चारयेन्मंत्रं प्रणम्य जगतां पतिं चंद्रार्घ्यदानमत्रोक्तं सर्वसिद्धिप्रदायकं श्रीवत्सधारिन् श्रीकांत श्रीवास श्रीपते
 वयं गार्हस्थ्यमाप्रणाशं मेया तु धर्मार्थकामददति श्रावणशुक्लतृतीयायां स्वर्णगौरीव्रतं नारदीये नमः शुक्लतृतीया
 यां स्वर्णगौरीव्रतं चरेत् उपचारैः षोडशभिर्भक्तानां भक्तिर्भवेत् पुत्रान्देहि धनं देहि सौभाग्यं देहि सुव्रते अन्यथा
 सर्वकामान्मेदेहि देवि न भोस्तुते एवं संप्राप्त्यर्घ्यं देवेश भवार्ना भवसंयुतां व्रतसंपूर्तकामानुवायन्तं दापयेत्तथा एवं
 षोडशवर्षाणि कृत्वा नारीशुभं व्रतं उद्यापनं चरेद्भक्त्या वित्तशायि विवर्जिता मंडपे मंडले शुद्धिगणेशादिसुरार्चनं
 कृत्वा तात्काल्यमप्यत्र कलशोपरिविन्यसेत् सौवर्णीं प्रतिमां तत्र भवान्याः परिपूजयेत् भयपुण्यादिभिः सम्यक्तो हो
 मं समाचरेत् वेणुपात्री षोडशभिः प्रकान्नपरिपूरितैः समर्प्य देवैर्नैवेद्यां द्विजेशं तां निवेदयेत् वायनं च ततः पश्चाद्
 द्यात्संवां धिष्वपु प्रतिमानुरवेदत्वा द्विजभ्यां दक्षिणां तथा पूर्णलभेत्फलं नारीव्रताचरणतत्परा अथास्यां श्राव
 णशुक्लतृतीयायां स्वर्णगौरीव्रते पूजा देवि देवि समगच्छ प्रार्थये हं जनमये इमं मया कृतां पूजां गृहाण सुरसत्तमे आ
 वाहनम् १ भवानित्वं महदेवि सर्वसौभाग्यदायके अनेकरत्नसंयुक्तमासनं प्रति गृह्यतां आसनम् २ सघारुशी

तलं दिव्यं नानागंधसुगंधासितं पांशुं गृह्णाण देवेशि शिवे तस्य हितो शिवे पांशुः २ अर्घ्यं गृह्णाण देवेशि फलरत्नसमन्वितं
 अष्टांगं कटिपतं भक्त्या शिवेन सह मुन्नते अर्घ्यम् ३ गंगातोयं समानीतं सुवर्णकलशे रक्षितं । आचम्य तां महादेवि शं
 करप्रियवादिनि आचमनं ४ गंगासरस्वतीरे वापयोष्णीधमुनाजलैः स्नापितासि मया देवि सदाशान्तिं प्रयच्छ मे
 तानं ५ सर्वभूषाधिके सौम्यलो कलज्जानि वारणे मयोपपादिते देवि वाससी प्रातिगृह्यतां वस्त्रं ६ कर्पूरकुम्भेषु कं
 हरिद्रादिसमन्वितं करतूरिकासमायुक्तं चंदनं प्रातिगृह्यतां चंदनं ७ अक्षतान्धवलान् देविकुक्कुमाकान् सुशोभनान्
 भालालंकारसिद्धयर्थं गिरजे प्रातिगृह्यतां अक्षताः ८ माल्यानि च सुगंधीनि मालरत्नादीनि यानि च मया हतानि पु
 ष्पाणि पूजार्थं प्रातिगृह्यतां पुष्पाणि ९ देवदुमरसोद्भूतः कालागुरुसमन्वितः आदीप्य ते मया धूपो भवानि प्राणत
 पंथः १० आर्घ्यं च वर्तिसंयुक्तं वह्निना योजितं मया दीपं गृह्णाण देवेशि त्रैलोक्यतिमिरापहं दीपं ११ अन्नं च तुर्विधं
 रथादुरसैः पट्टभिः समन्वितम् नैवेद्यं गृह्यतां देवि प्रसादं कुरु सर्वदा नैवेद्यम् १२ कर्पूरैः लालवंगादि तांबूलदलसंयुतं
 क्रमुकरूपफलं देवितं तांबूलं प्रातिगृह्यताम् तांबूलं १३ इदं फलं मया देवि रथापितं पुरतस्तव तेन मे सुफलं तानि भैवेज
 न्मनि जन्मनि फलं १४ हिरण्यगर्भगर्भं रथे हर्मवर्जं जिविभावसोः अन्तर्पुण्यफलदं मतः शान्तिं प्रयच्छ मे दाक्षिणा १५
 पुत्रान् देहि धनं देहि सौभाग्यं देहि सुव्रते अन्यांश्च सर्वकामांश्च देहि देवि न मोस्तुते प्रार्थना भवान्याश्च महादेव्या ब्र
 तसंपूर्तं हेतवे वायनं द्विजवर्या यर्षा तथेहं ददामि ते १७ वायनदानमंत्रः १८ नानापोडशप्रक्रान्तिर्वैष्णवाणां णि पो
 दश कुपर्वा द्विस्त्रादिभिर्मुक्तान्याह्वय द्विजदंपतीः ब्रतोद्यापनपूर्यर्थं ब्राह्मणेभ्यो ददान्यहं स्वलंकृताः सुवासिन्यः पा
 तिव्रत्त्येन भूषिताः मम कामसमुद्बर्धय प्रातिगृह्यंतु मोदिता इति स्वर्णगौरीव्रतपूजा अथोद्यापनं युधिष्ठिर उवाच
 उद्यापनविधिं ब्रूहि तृतीयायाः सुरेश्वर भक्तितः श्रोतुमिच्छामि ब्रतसंपूर्तं हेतवे श्रीकृष्ण उवाच उद्यापन

विधिं वक्ष्ये सावधानेन वैश्रुणुं त्रिंशद्विंशमण्डपानि विस्तारं दक्षिणोत्तरं प्रत्यङ्मूर्ध्ना वैतुराजं द्रव्यं गोचर्भमुच्यते गोचर्भं
 मात्रं संलिप्य गोमयेन विचक्षणः मण्डलकारयेत् सज्जनानां वर्णैः सुशोभनं ग्रहं मण्डलपार्श्वे तु यश्च मण्डलं लिखेत् तन्म
 ध्ये स्थापयेत् कुम्भमद्रणं मृत्पत्रं शुभं ताम्रपात्रं प्रकुर्वीत पलैः षोडशभिस्ततः तदर्धार्धेन वा कुटुर्धार्द्राद्विंशतिशार्द्राद्विंशति
 यत् कर्पमात्रं सुवर्णेन प्रातिमांकारयेद्बुधः तदर्धमध्यमं प्रोक्तं तदर्धतुल्यं कनिष्ठिकं कुत्वारूपं प्रयत्नेन पार्श्वे स्थाप्य च
 श्रवताश्च नये पात्रे प्रातिमांतञ्च विनयेत् श्वेतवस्त्रयुगच्छन्नं श्वेतयज्ञोपवीतकं भाजनं च तिलैः पूर्यैकलशोपरिविन्ध्य
 सेत् पार्श्वे स्थाप्य संयुतं कृत्वा स्थापयित्वा विधानतः वेदोकेन प्रातिष्ठाचकं तं व्याचययान् विधिं पंचाश्रुतेन स्नापनं कृत्वा दे
 वस्य चोत्तमं स्नानं च कारयेत् पश्चात्ततः पूजां समाचरेत् चंदनेन सुगंधेन सुगंधैश्च प्रपूजयेत् धूपं च कटपे ध्वं ध्वं दना
 नुसंयुतं नाना प्रकारैर्वेद्यंतथादिपंचकारयेत् अर्घ्ये पूजयेद्भक्त्या गंधपुष्पैः फलाक्षतैः श्रावाहनादिकं तं वंपु
 राणां नाम संभवैः कार्या विधानतः पूजां भक्तिश्च समाप्तिवैतैः देवदेव समागच्छन्नार्थयेह जगदपते इमां मया कृतां
 पूजां गृहाण सुरप्रसन्न एवंपूजां प्रकर्तव्या राजा जगत्ततः गीतं नृत्यं दिसें युक्तं कथापुस्तकवाचनं अर्घ्ये परपूर्वं
 वह्नैर्देवपरयाद्धोमं समाचरेत् स्नायत्यो कविधानेन कृत्वाग्निस्थापनंततः प्रारभेत्ततो होमं नवग्रहपुरःसरं तिला
 श्वययवसंमिश्रानां धेनवपरिहृतान् स्विष्टकृद्धो मपदर्थं तं कृत्वा विधिवदाचरेत् एवं समाप्य होमं तु तत्राचार्यं प्रपूज
 येत् अर्घ्यं पुष्पप्रदानेन वस्त्राढं कारभूपणैः शक्त्या तु दक्षिणां दद्यादोकरेण समन्वितं धेनुं सदक्षिणां दद्यात्सुशी
 लां च पयस्विनीं स्वर्णशृंगीरौ पयसुराकांस्त्रयोदोहनसंयुतां रत्नपुच्छं वस्त्रयुतां ताम्रपट्टीमलंकृतां सवत्सामद्रणं
 द्राघेनुं दद्यात्प्रयत्नतः सुवर्णेन समोपेतमाचार्याय च साधवे षोडशभिः प्रकरैश्च पकान्नैः प्रोणयेत्सदा षोडशप्राति
 मां दद्यात्साण्डेभ्यः प्रयत्नतः वंशपात्रे स्थितैः पश्चाद्व्याद्विंशतानुसारतः वंधुभिः सह भुंजितं निपत्य परंपरे हति एतं क

त्वाभवेत्पार्थपरिपूर्णव्रतौ तमम् इति भविष्योत्तरे स्वर्णगौरीव्रतः पद्यापनं अथ कथासूत्र उवाच कैलासीशिखरे
 रम्ये सिद्धगंधर्वसेविते उभयासहितः स्कंदः प्रपद्यच्छशि वमव्ययम् स्कंद उवाच करुणासागरे शानलोकानां हितका
 न्यया द्रतकथय देवेश पुत्रपौत्रप्रवर्धनं शंकर उवाच साधुष्टं महाभाग कथय मामिषडाननं स्वर्णगौरीव्रतं तामस
 र्दसंपत्करं नृणां पुरासस्वतीतीरे विमलास्यामहापुरी तत्र चंद्रप्रभोनाम राजा भूद्वन्दोपमः तस्य श्रीरूपलावण्य
 सौंदर्यस्मरयिष्ये महर्दोर्वादेशालाभ्ये द्वेभार्ये च मृगक्षणे तयोः प्रेयतराज्ये धातस्यासि शृपते भूता सकदा चिद्वनं
 भेजे मृगयासक्तमानसः तत्र शार्दूलवाराहवनमाहिपकुंजरान् हत्वा बभ्राम तदृणातः सरसीविपने महत् चको
 रचक्रवाकावहपुंडरीकशतकुलं उत्फुल्लमल्लिकोद्दामकमुदरेऽपलमंडितं समासाद्य सरस्तीरेर्षात्वा जलमनुत्तमं
 भक्त्या गौरीमर्चयंतं ददर्शाप्सरसांगणं किमेतदिति पप्रच्छ राजा राजीवलोचनः स्वर्णगौरीव्रतमिदं क्रियते
 रमाभिरुत्तमं सर्वसंपत्करं नृणां तत्कुरुष्व नृपो तम राजोवाच विधानं कीदृशं व्रतं किं फलं विस्तारान्मम ताजघूर्णोपि
 तः सर्वानभोमासि नृतायिके प्रारब्धव्यं व्रतमिदं गौर्यः षोडशवत्सरान् तच्छ्रुत्वा सोऽपि जग्राह व्रतं नियतमा
 नसः गुणैः षोडशभिर्मुक्तंदोरकंदक्षिणेकरे वध्नाभ्यनेन भोजनकरिष्ये हं व्रतं तव ततः कृत्या व्रतं देव्यामदिरामदम
 तया प्रभृतंदोरकं हस्ते दृष्ट्वा पत्न्यति कोपिता ज्ञोत्वा सा च चिंक्षे पवाह्यशुष्कतरूपरे न कर्तव्यं न कर्तव्यमिति रज्जि
 वदत्पि तेन संस्पृष्टमाज्जिणततः पल्लवितंगकः तं हित्वा याततो दृष्ट्वा भक्तिव्याकुलितो भवत् तन्मूले दोरकं छिन्नं गृह्ण
 त्वा सा वचं धत्वा ततस्तद्गतमाहाभ्याः प्रयुः प्रियतराभवत् देवीकृतापचारणसात्यकादुःखिता वने प्रययौ सा तु महर्षि
 ध्यायंती विस्मयाकुला भूर्जीनामाश्रमे पुण्ये निवसन्ती सतीक्रादौ निवारिता भुवि वैर्यं चक्षुषार्थं ध्याम्य स्वं धावंती वि
 पिने घोरे गणाध्वंशं ददर्श तं दृष्ट्वा पि सगौरी तं दृष्ट्वा ज्येष्वपमनोपिता ततो ददर्शाग्नातंगच्छती तु सरः श्रियं ततो

वनश्रियं चाग्रेसर्वं भरणभूषितां पश्यतीशकुनैरतत्तद्रजंतीं चैव मानुषीं तैस्तैर्निराकृतदृष्टानिर्वणानि व्यपातह नत
 स्तत्कृपया गौरी प्रादुरासीन्महासती तां दृष्ट्वा दंदवद्भूमौ नत्वा स्तुवान्प्राणना जयदेवि नमस्तुभ्यं जयमकवरप्रदे
 जयशंकरा मांगे मंगलैः सर्वमंगले ततो लब्ध्वा वरं भक्त्या गौरीमभ्यर्च्य तद्रतं चक्रदेवीपदं तस्यैव ददौ सौभाग्यसंपदः
 इति गौर्यः प्रसादेन सर्वान्कामानवाप्स्य च अतो शिवपुराणसः कंताभिः सहितो नृपः यः शोभनं व्रतमिदं कथितं शिवा
 याः कुर्यात्स चाप्रयतरो भवेता च गौर्यः प्राप्य श्रियं समधिकं भुवि शत्रुसंघं निर्जित्य निर्मलपदं सहसा प्रयाति इ
 तिरकंदपुराणरवणगौरीव्रतकथा इयमेव तृतीया मधुसूतवेति नाम्ना गुर्जरदेशे पुत्रा सिद्धा परयुताग्रस्थितिदिवादांसः
 एतस्याचारविधिरपि तत्रैव अस्यामेवाऽनंततृतीया व्रतं भविष्योत्तरे युधिष्ठिर उवाच सौभाग्यारोभ्य फलदं विद्वा
 धिक्षयकारकं भुक्तिमुक्तिप्रदं किंचिद्ब्रतं ब्राह्मिजनार्दन श्रीकृष्ण उवाच यदुमांथाः पुरा देव उवाचासुरसूदनः कथासु
 संप्रवृत्ता सुललितारधनं प्रति तदिदानीं प्रवक्ष्यामि भुक्तिमुक्तिफलप्रदं नराणामथ नारीणामारधनमनंतमं शु
 ण्ण उवाच हितो भूत्वा सवर्षा पप्रणाशनं नभस्येव यथैशाखे पुनर्मागं धिरेतथा शुक्लपदे तृतीयायाः स्नात्वा सहैरसुपुं
 गोरैश्च न च गोमूत्रं मुरता च गोशकृतथा दधि चंदनसंमिश्रं ललाटे तिलकं न्यसेत् सौभाग्यारोभ्य कथं रमात्सदा च ल
 लितान्प्रिया प्रतिपक्षं तृतीया सुवद्व्यावार्पा तवा ससीं धारयेदथ वारके सितानि कुसुमानि च विधवा पांडुरकानि कु
 मारी शुक्लवाससीं दध्यर्धपंचगव्येन ततः क्षीरेण केवलं तर्पयेन्मधुना तद्वरणपुष्पगंधोदकेन च पूजयेत्तु शुक्लपुष्पैश्च फ
 लैर्नानाविधैरपि धान्यकाजानित्यवणगुदक्षीरघृतादिषु शुक्लाक्षतैस्त्रिलैरर्घ्यैर्ललितायाः सदा च येत् आपादादर्वेन
 कुर्याद्गौर्यः स न्ययसमासतः वरदायै नमः पदौ तथा गुल्फौ श्रिये नमः अशोकायै नमोजिषे भवान्ये जानुर्नानथा कु
 रू मंगलकारिण्यै वारुदेव्यै वतथा कटिं पद्मे द्विवायै जठरमुरः कामप्रिये नमः करे सौभाग्यवा सिन्धौ हृशः शिमुखे श्रि

यं मुखं दर्पणवासि न्यैस्मिन् गीर्ध्वतमस्तथा तथानासंस्तिन्नायैर्जिने आयैर्विलोचने तुष्टयैललाटफलकं काट्याय
 न्यैशिरस्तथा नमोर्गीर्ध्वनमः सुष्ट्यै नमः काट्यै नमः शिथे रभायै ललितायै च वासुदेव्यै नमो नमः एवं संपूज्य विधि
 वदन्नतः पद्ममालिखेत् पद्मैर्द्वादशाभिर्युक्तं कुंकुमेन सकार्णिकं पूर्वेण विन्यसेद्गौरीमपणीचततः परं भवानिदं शिष्येणैतद्
 द्रुद्रार्णवतः परं विन्यसेत्पाश्चिमे सौम्या ततो भद्रनासिर्ना वायव्यां पाटला मुष्णामुत्तरेण ततो ह्युमां लक्ष्मीं त्वाहा
 स्वधा तुष्टिर्मंगला कुमुदासतो रुद्रार्णवमध्यतः स्थाप्या ललिता कर्णिकोपरि कुसुमैरक्षतैः शुभैर्नमस्कारेण विन्यसेत् गी
 तमंगलघोषैश्चकारयित्वा सुवासिर्ना पूजयेद्दक्षवासोभिरकमारयानुलेपनैः सिंदूरं कुंकुमस्नानमिष्टं शिरसि पा
 तयेत् नभस्पूजयेद्गौरीमुत्पलैरसितैस्तथा वंधुजीवैराश्वयुजे कार्तिकेशतपत्रकैः कुंदपुष्पैर्गौरीरेपौषैर्वैकुं
 क्ठमेन च माघतृपूजयेद्देवीं सिंधुवारैण भक्तितः जात्यात्तु फाल्गुणे पूज्या पार्वती पाण्डुनंदन चैत्रे तु नल्लिकाशो कर्कशेशे
 गंधपाटलैः ज्यैष्ठिके मलमंदारैराषाढे च जपानुजैः कर्द्वैरथ माल्यैश्चावणेषु जयेद्दुर्गां गोमूत्रगोमयं क्षीरं दधिसर्पिः कुशो
 दकं विलवपत्रा कर्पूरेष्वगवांशं गोदं कंतथा पंचगव्यं तथा विलवं प्राशयेत्तुल्यैः दक्ष एतद्वा द्रुपदाद्यां तु प्राशनं समुदाहृतं
 प्रतिपक्षं लतीयायां मया प्रोक्तं वरानने ब्रह्मण ब्राह्मणैश्चैव शिवं गौरीं प्रकल्प्य च भोजयित्वा च ये हस्तया वस्त्रमाल्या नुले
 पनैः पुंसः पीतांबरं दद्यात् स्त्रियः कैः संभवाससी निष्पावाजाने लवणमिक्षुदंडसमन्वितं स्त्रियै दद्यात्फलं पुंसः
 सुवर्णोत्पलसंयुतं यथानंदे वदेवेशस्त्वां परित्यज्य गच्छति तथा मां संपरित्यज्य पतिर्नान्यत्र गच्छतु कुमुदा विमला
 नंता भवानी वसुधा शिवा ललिता सुकला गौरी सर्वैरभा च पार्वती नभस्यादिपुमसि पुश्रीयतामि त्युदीरयेत् व्रतते वा
 यनं दद्यात्सुवर्णकमलान्वितं मिथुनानि चतुर्विंशतद्वैसकदर्वयेत् श्रावण वृषा वथ पुनश्चातुर्नारस्य समर्चयेत् तथोषदे
 हारमपि पूजयेच्च तथा गुरु न पूजयेत् गुरुर्धनसर्वास्तत्रा फलाः क्रियाः उक्तानंतत्ततो यैषा सदानंत फलशदा सर्वपापहरा

देवीसौभाग्यवरवर्धनी नचैनवितशाठ्येनकदाचिदपि लघयेत् नरोवायादिवानारीवितशाठ्यरूपतरयधः गर्भि
 णीसूतिकानकेकुमारीवाथरोगपृक् यदाकदाचिदन्येनक्रियमाणानुसारयेत् इमामनंतफलदातृतीयांशःसमाचरे
 त् कल्पकोटिशतसाध्यांशिवल्लोकेसंपूजयेत् वितहीनोपि यः कुर्याद्वर्जयमुपेपणैः युक्तमवधिधानंनसोपितःफल
 माप्नुयात् नारीवाकुरुतेयातु कुमारीविववातथा सापितरुफलमाप्नोतिगौर्यर्पनुग्रहमायिता इतिपठतिशृणोत्यपप
 मिच्छन्गिरितनयाव्रतमिद्वल्लोकेसंस्थःमतिमपिचददातिसोपिदेवैरमरवधूजतकिर्धरैश्चपूजयइतिभविष्योत्तरभाद्र
 शुक्लानंततृतीयाव्रतं अथश्रावणेकार्तिकेशुक्लचतुर्थीद्वर्वाणपतिव्रतं मदनरत्ने सौरपुराणे रुकंदडवाच केनव्रते
 नभगवत्सौभाग्यमत्तुलंभयेत् पुत्रपौत्रवर्धनैश्चदुर्भनुजःसुखमश्नुते तन्मेवदनहदिवव्रतानामुत्तमंव्रतं श्रीमहदिवड
 वाच अस्तिदूर्वागणपतेव्रतंत्रैलोक्यविश्रुतं भगवत्यापुरार्च्योपार्च्ययाश्रद्धयासह सरस्वरयामर्हद्रेणविष्णुनाथनदे
 नच अन्यैश्चदेवैर्मनुजैर्गंधर्वाकिन्नरैरनया र्वाणेनतद्ब्रह्मसर्वैःपुराकल्पेयडान्न चतुर्थीपामवेच्छुक्कानभोमासस्य
 पुरुषदा तस्यांब्रतमिदंकार्यकालिकथावापडान्नन कार्तिकशुक्लचतुर्थ्यामित्यर्थःचतुर्थीविग्रहर्तारंफलशेताद्यभा
 जनेवेष्टितंरक्तवलेणसर्वतेभद्रमडले पूजयेद्रक्तकुसुमैर्पत्रिकाभिश्चपत्रभिः विल्वपत्रमपानार्द्रांशमीदुर्वाहरिप्रेया
 हरिप्रियातुलसी अन्यैःसुगंधकुसुमैर्मथालव्यैःसुगंधिभिः फलैश्चमोदकैःपश्चादुपहारंप्रकल्पयेत् यथावदुपचा
 रैश्चपूजयेद्द्विरजासुतं गजाननंयतुर्वाहुमेकदंतंरविप्रभं विधात्येहस्त्राविघ्नशोहेमपीठसन्नरिधतं आगाच्छुद्धदेवे
 शगणनाथजगत्पते विनायकनमस्तुभ्यंगौरिमलसमुद्भव आवाहनं अनेकरत्नस्वचितं मुक्ताफलाविभूषितं
 स्वर्णसिंहासनचारुश्रीरथैर्प्रतिगृह्यतां आसन उमासुतनमस्तुभ्यंविश्वरूपापिंस्नानात्तन विघ्नीर्वाछिंधिस
 कलंतुभंपपाद्यसमर्पितं राक्षं गणेश्वरपदेवापडनापुत्रायवेद्यसे पूजामयाप्रयच्छामिगृहाणभगवन्मम इत्यर्च्य

स्तानपंचामृतदिव्यपयोदधिघृतमधु सितयाचसमायुक्तं पूजार्थं प्रतिगृह्यतां इति पंचामृतस्नानं गंगादि सर्व
 तीर्थेभ्यो मया प्रार्थनया हतं गृहाण विभ्रज्जेद्रमया दत्तं मुभाकित इति शुद्धेद्रकस्नानं विनायकाय शूराय वरदा
 यगजानन उमासुताय देवाय कुमारगुरो नम इति गंधं लंबोदराय देवाय सर्वविघ्नाय हरिणे उमांगमलजाता
 यद्गानवानां वायव्ये इति पुष्पाणि दशानंगुग्गुलं धूपं सुगंधं समुनेहर उमासुतनमस्तु भयं गृहाण वरदाय क इति
 धूपं परं योतिः प्रकाशाय सर्वसिद्धिप्रदाय च दीपं तुभ्य प्रदास्यामि महोदेवारमने नम इति दीपं गणानां व्यागणपति
 श्रेष्ठ वामहे इति दीपं लड्डुकापूपपक्वान्नफलैर्नानाविधैर्युतं नानाभक्ष्यं पायसं च नैवेद्यं प्रतिगृह्यतां इति नैवेद्यं
 पूनीफलं महादिव्यं गितितंबूलं हिरण्यगर्भगर्भस्थभित्तिदक्षिणा गणेश्वरगणाभ्यक्षगौरिपुञ्जगजानन व्रतसंपूर्ण
 तां यातुर्वत्प्रसादादिमानन इति प्रार्थना एवं संपूज्य विघ्नेशाय थाविभव विस्तरैः सोपस्करं गणाभ्यक्षमाचार्यार्
 यनिवेदयेत् गृहाण भगवन् ब्रह्मन् गणराजं सदाक्षिणं व्रतं वदं च नादयः पूर्णतां यातुमुन्नत इति मूर्तिदानमंत्रः एवं
 यः पंचवर्षाणि कुर्यात्पुनराचरेत् लभते सर्वकामानां देहां देशां करं प्रदं अथवा शुक्लपक्षस्य चतुर्थ्यां संयते द्विद्यः कुर्या
 हर्षत्रयत्वेवं सर्वसिद्धिं मवाप्नुयात् उद्यापनं विना यस्त्वुत्करोति व्रतमुत्तमं तेन शुक्लतिलैः कार्दमैश्चातः स्नानं पडानन हे
 स्नाधारजतेनापि कृत्वा गणपतिबुधः पंचगवैरनुसंस्तवाप्यदूर्वाभिः संपूजयेत् अथ दूर्वालक्षणे सप्तपत्रास्तु हरिता
 दूर्वाः प्रदेशसंमिताः यदि वा पंचपत्रास्तु विरतूनाः पडभिर्गुलैः प्रत्येकं मूलमंत्रेण लक्षपूजां समाचरेत् समाप्तः तु महा
 पूजा हिं भो दूर्वासमर्पयेत् इति दूर्वाप्रकारः इदं दूर्वापूजनं पार्थिवगणपतिपूजायामपि कार्दमं तथा चैकविंशतिपञ्चिका
 पूजापिकादर्पा पुष्पपूजापि करवीरपुष्पं १ कलहारपुष्पं २ कदंबपुष्पं ३ शतावरीपुष्पं ४ जाती. ५ मं
 दार- ६ कुंदपु. ७ भृंगराज. ८ चंपकपु- ९ कर्कटपु. १० माळतीपु. ११ शमीपु. १२ वकुलपु. १३

अगस्तिपु- १४ दाडिमपु. १५ दूर्वापुष्पं १६ कर्कटपु. १७ सिंगिणीपु. १८ अप्रामागं पु. १९ विल्वपुष्पं २०
चिणुकान्तपु. २१ अत्रदूर्वागणपतिपूजायतुर्द्वयुक्तैः पंचगव्यैर्दशभिर्नाममंत्रैः पूजाकार्यं तत्रप्रयानं

स्नानमात्रमेव दशनाममंत्रः कर्कटपुराणोक्तः। गणाधिपनमस्तेस्तुतमापूजायनाशन विनायकेश

पुत्रेति सर्वसिद्धिप्रदायक एकदंतेभवक्रेतितथामुत्रकवाहन कुमारगुरवेतुभ्यमेभिर्नामपदैः क्रमत्तद्व्येवंकथितं वत्स
सर्वसिद्धिप्रदं शुभं व्रतं दूर्वागणपतेः किमन्यच्छ्रेतुमिच्छसि इति सौरपुराणोक्तं दूर्वागणपतिव्रतं नारदीयेच॥ अथ
स्मिन्नेव दिवसे दूर्वागणपतिव्रतं केचिदिच्छतिदेवपर्वतद्विधानमिदं शृणु हैमनिर्वाणगणपतेश्च नारदीयेच वोटि
तं रक्तवस्त्रेण सर्वतोभद्रमंडले पूजयेद्रक्तपुष्पैश्च पञ्चिकाभिश्च पंचभिः विल्वपत्रमयामार्गशमीदूर्वाहरिद्रिया एभि
रन्यैश्च कुसुमैरभ्यर्चयेत्फलमोदकैः उपहारप्रकल्पयाद्यदद्यादधैयसमुत्थितः ततः संप्राथम्यं विभ्रं शंभूतौ सोपस्करां
मुने आचार्यपवित्रिज्ञापनमस्तुत्यनिवेदयेत् कृत्वा पंचवर्षाणि सप्तपञ्चाध्यायपञ्चाध्यायिभुक्तेह भोगानस्त्रिच्छां
गणपतेर्ब्रजेदिति दूर्वागणपतिव्रतं अथ शुकपंचमीनागपंचमी स्नानागपूजादौ पूर्ववैतिथिपिसामान्यनिर्णये
प्रागुक्तं चमत्कारचिंतामणाय च येन पंचमीनागपूजायां कार्यार्थं सन्निविता तस्यानुतुषितानागव्रतरासु च
तुर्धिकाव्रतराः पंचम्यः श्रावणे पंचमी शुक्लसाप्तमीनागपंचमीतां परित्यज्य श्रेष्ठप्रास्तुचतुर्थी संहता हिता इति मद्
नरत्नविधानाच्च तैर्नामपूर्वैव अत्र विशेषो हेमाद्रौ भविष्ये श्रावणे मासि पंचम्यां शुक्लपक्षे नराधिप द्वारस्योभयतो
लेख्यागोमयेन विरोधव्याः पूजयेद्विधिवद्दीर्घाङ्गैः कुशैः गंधपुष्पोपहारैश्च ब्राह्मणानां चतुष्टौः एतस्यां
पूजापेक्ष्यतिनागान्भक्तिपुरस्सरः नतेपांसपर्वतोर्वारभ्य भवति कुञ्चिदिति नागाश्च वास्तुकितक्षकालियमणि
भद्रैरावतकर्कोटकधृतराष्ट्रधनंजयः नारदीयेऽपि श्रावणे शुक्लपंचम्यां नृभिरास्तिक्यतत्परैः द्वारस्योभयतो लेख्या

गोमयेनविषोत्तवणाः गंधार्थः पूजनते पातयेद्ग्राणीमन्तरं संपूज्यस्वर्णैरुप्यादिद्व्यक्षतकुशांबुभिः गंधैः पुष्पैस्त
 धातुपैर्दापैर्नैवेद्यसंयुतैः ततः प्रदक्षिणीकृत्य तद्द्रव्यं संप्रणम्य च संप्राथम्यं भाकिभावेन विप्राग्नेषु समर्पयेत् यदिदं स्व
 णैरोप्यादिद्रव्यैर्वैविप्रसात्कृतं तदनंतरं फलं भूषां नमजन्मनिजन्मनि इत्येवं दत्तोद्द्रव्यं भाकिभावेन नारद प्रसन्नः
 स्याद्दनाध्यक्षः स्वर्णादिकफलप्रदः एतद्भूतं नरः कृत्वा विप्राः संपूज्य भाकितः पश्चात्स्वयं च भूर्जीतदारापत्यमुहृत्
 श्रमस्य मित्रं च न्यावासुकिं कुंडस्थानं यः स्नातो नागपंचभ्यां कुंडवासुकिं संहके नतरस्य विपसंसंगो भवेत्सर्पसमुद्भवः
 नागाः प्रसन्ना जायंते कुलेतरस्यापि सर्पदेति अत्रैव विपापहर्षं चर्माव्रतं नास्त्ये नागाश्चैव तु कर्तव्याः खड्गखेटकपा
 णयः श्रधः सर्पाकृतिस्तेषां नाभिरुद्धं तु मानुषा कृणाश्च मुहूर्तिकर्तव्या द्विजिह्वाहिनीसमाः असमाः विपमसंख्या तथै
 व स्कंदपुराणेऽपि श्रावणे मासि पंचम्यां शुक्लपक्षे वरानने द्वारस्योभयतोलिख्या गोमयेन विषोत्तवणाः कृत्वा कौस्तुभि
 कान्नागानि द्राणी च प्रपूजयेत् घृतोदकाभ्यां पयसा स्नापयित्वा वरानने गोधूमैः पयसा पूषैर्लाजैश्च विविधैरपि पूजयेद्दि
 विवद्देवित्पिदूर्वाकुरैः क्रमात् गंधपुष्पोपहारैश्च ब्राह्मणानां च तर्पणैः येतस्यां पूजयतीह नागान् भाकिपुरस्सरं नतेषां
 सर्पतोदे विभयं भवति कुत्रचिदति सर्पाभयं पंचमीव्रतम् ॥ श्रावणशुक्लपक्ष्यां स्कंदपूजनं नारदीये श्रावणशुक्लपक्ष्यां तु
 शारजन्मानमर्चयेत् उपचारैः षोडशभिर्भक्ष्या च परया न्वितः लभते भीषिता नार्थान् पृथुस्य स्वप्नप्रसादतइति श्रावण
 शुक्लसप्तमी श्रवणगसप्तमी नारदीये श्रावणे शुक्लसप्तम्यामव्यंगसप्तमीव्रतं कार्पासं तु चतुर्हस्तं साग्रं वस्त्रं हि गोपतेः
 पूजाते प्रीतयेदं व्रतमेतच्छ्रुत्वा भवहं अस्यामेव सप्तम्यां विशेषो भविष्योत्तरं श्रावणे मासि सप्तम्यां देवाग्र्यं सप्तवाहनं
 शुक्लपक्षसप्तम्यं चर्चुपुष्पगंधादिभिः शुचिः प्राप्येह विपुलं भोगं धर्मानंतरं मक्षयं अनुज्जलोकमायाति दिव्यं दिनपतेः
 पुरं समर्प्या च्यगमप्यत्र कार्थ्यैर्नक्तभोजनं श्रवणं शब्देन कार्पासमृज्जनिर्भितः सर्पनिर्माकाकृतिरन्तरः सुचि

रोवस्त्रविशेषः स च द्वाविंशत्यधिकशतंगुलपरिमितउत्तमः विंशत्यधिकशतंगुलिर्ध्वमः अष्टोत्तरशतंगुल
 स्तब्धमः इतिबोधः ॥ अस्यामेवपापनाशनीसप्तमीव्रतं हेमाद्रौ शुक्लपक्षस्यसप्तम्यांपद्यशंतुकरोभवेत् तदा
 स्यात्सुमहापुण्यासप्तमीपापनाशनी तस्यांसंपूज्यदेवेशचित्रभानुंदिवाकरं सप्तजन्मकृतं पापं व्रतेनानेन नश्यति
 नारदीयेप्येवमुक्तं पदिचेद्रहस्युक्तंयतदारस्यात्पापनाशनी अस्यांदानंजपोहोमस्सर्वमक्षयतां व्रजेदिति ॥ अत्र
 एणुक्लृष्टम्यां देवोपूजा नारदीये नभःशुक्ले तथाष्टम्यां देवो वैविधानतः क्षीरेण स्नापयित्वा यमिष्टान् विनिवेदयेत्
 ततो द्विजान्भोजयित्वा परे हि स्वयमप्युत भुक्ता समापयेदेतद्व्रतं सतातिवर्धनं अन्नैव देवापुराणोक्तं दुर्गाव्रतं देवी
 व्रतं प्रवक्ष्यामि सर्वकामप्रसाधनं आवणेशुक्लपक्षे तु अष्टम्यां वा युभोजनः स्नात्वा सार्द्रपटोभूत्वा देवीं क्षीरेण स्नाप
 येत् दद्यात्पायस नैवेद्यं स्वयं भुजितवर्हतीति ॥ आवणेशुक्लनवम्यां कौमारीव्रतं नारदीये आवणेशमस्ति विभ्रं
 दनवम्यां नक्तभुक्तरः पक्षयो रूपवास्वाकौमारीचण्डिकायजेत् रौप्यां पापहरांगंधैः पुष्पैर्धूपैश्च दीपकैः नैवेद्यां विवि
 धैश्चैव कुमारोभोजनैस्तथा एवंयः कुरुते भक्त्या कौमारीव्रतमुत्तमं स विमानेन गच्छेद्देवीं लोकांस्तनूतनं ॥ आव
 णेशुक्लदशम्यां शिवार्चनव्रतं नारदीये आवणेशुक्लदशमीसर्वाशापरिपूर्तिदा अस्यां शिवार्चनं शस्त्रं ध्याये
 रुपचारकैः तत्रोपवासेन कंवा द्विजानां भोजनं जपः होमोदानं च येन चादेः सर्वपापप्रणाशनं ॥ आवणेशुक्लकादशी
 पुत्रदा तदुक्तं नारदीये एकादशी नभःशुक्ले पुत्रदां समुप्यवै द्वादश्यां निषतोभूत्वा पूजयेच्च जनार्दनं उप
 चारैः षोडश्यामिस्ततः संभोज्य वाडवान् दद्याच्च दक्षिणां तैभ्यः पुत्रं प्राप्येह सहस्रं यतिविष्णोः पदं साक्षात्सर्वदेवनम
 रकृतः अस्यां कथां भविष्योत्तरे पाश्चैव युधिष्ठिर उवाच आवणस्यासितपक्षे कैनामैकादशी भवेत् कथमन्य
 प्रसदेन ममाग्नेमधुसूदन श्रीकृष्ण उवाच शृणुष्व वाहितो राजन् कथं पौराणिकैः शुभां यस्य शिवपूजया

जेपयफलंभेत् दापरस्युगारयादीपुरीमाहिष्मतीशुभा तस्यामहीजिदास्यातोराज्यपालयतिस्वक पुत्रहीन
 स्यतरयैवनत्तद्राज्यं सुखावहं अपुत्रस्यमुखंनारितइहलोकेपरत्रच ततोस्यपुत्रहीनस्यकालोवहुरेगतः नप्रा
 तइयस्तोराज्ञः सर्वसैरूपप्रदोत्थां दृष्ट्वात्मानं प्रवयसंराजाचितपारोभवत् सदेगतःसमामधेइदं वचनमब्र
 नीत् इहजन्मानिहेलोकानमयापातकं कृतं अन्यायोपाजितं वित्तं शिखं शोभयानहि ब्रह्मस्विदेवद्विष्टं नम
 यापहंतं कथितं न्यासापहारो न कृतः परस्य बहुपापदः सुतवत्पालिता लोकाधर्मैश्चैव जितामही दुष्टेषु पातितो
 दृढां बंधुमित्रप्रियेष्वपि शिष्टास्तु पूजिता निरपह्नव्या अपि मया जनाः इत्येवं ब्रजतो मार्गधर्मयुके हि जितमाः कस्मा
 न्मम गृहे पुत्रो न जातस्तद्विभ्रष्टतां इति वाक्यं द्विजाः श्रुत्वा सप्रजाः सपुरोहिताः मंत्रयित्वा हि तैर्वज्रमुरते गहनं
 गतं इतरथेतश्च पश्यंत आश्रमान्मानिसेवितान् नृपतेर्हितमिच्छंतो ददृशुर्मुनिसत्तमं तप्यमानं तपोघोरं निरानंदं
 निरामयं निराहारं जितात्माना जितक्रोधं सनातनं लोमशं धर्मं तत्त्वज्ञं सर्वशास्त्रविशारदं दीर्घायुधं महत्मानम
 नेकब्रह्मसंभितं कल्पे कल्पे गते यस्य ह्येकं लोमारयणीयं ते श्रुतो लामशनामास्य जिकालज्ञं महामुनिं तं दृष्ट्वा हर्षि
 तः सर्वे आजाज्भुस्तस्य सन्निधिं यथान्पायं यथाहर्तं नमश्च कुर्याच्चितं विनयावनताः सर्वे ऊचुश्चैव परस्पर
 स्मद्भाषयवशादेव प्रातोयं मुनिसत्तमः लोमश उवच किमर्थमिह संप्राप्ताः कथय ध्वं वकारणं महर्शनं लहादने
 नस्तुवंत इव मार्गके मु जना ऊचुः संशयच्छेदना र्थाय आगतस्तव सन्निधिं पद्मयोनेः परतरस्त्वत्तः श्रेष्ठेन विद्यते अ
 तः कार्यं वशात् प्राप्ताः सर्मायं भवतो वपं मही जिज्ञाम राजानः पुत्रहीनोऽस्ति सांप्रतं वयं तस्य प्रजा ब्रह्मन् पुत्रवत्तेन पा
 लिताः तं पुत्ररहितं दृष्ट्वा तस्य दुःखेन दुःखिताः तपः कर्तुमिहायातामूर्तैर्दृष्ट्वा तु नैष्टिको तस्य भारयवशाद् दृष्टो ह्य
 स्माभिस्तं तपोधन महतां दर्शनैव कार्यं सिद्धिर्भवेत्तथां उपदेशवदमुनेः राज्ञा पुत्रोपययामवेत् इति तेषां वचः श्रुत्वा

महर्षिः पानमास्थितः ॥ प्रचुवाप्तमुद्रिर्वाह्योऽनस्य जल्पपुरातनः ॥ लोमशोऽवबोधः ॥ पूर्वजन्मनिवेशयोसौ धनहीनो
नशंसकृत्यैष्ठेमासितितेपक्षेदमासीदिवसेतमा ॥ मध्वेगद्यमणौ प्राप्तेमासोऽसिजलशये ॥ वापिकांसजलं दृष्ट्वा
जलप्रानेनोदधौ ॥ सद्यःसूतामध्वरसा च धेनुस्तद्वसमागता ॥ नृत्यितायेभिर्द्रवातीतरस्यमापः पपौ तं सा ॥ पिवती वार
पिरेवातामसौ तोयं स्वयं प्रभो ॥ कर्मणस्तस्य पथेन पुत्रहर्ता लपो भवत् ॥ कस्य मिनन्मनः पुण्याश्वाक्षराज्यमकटकं
जाड्युः ॥ पुण्यात्पापं क्षमयाति पुण्ये श्रेयते मनो ॥ मुष्णिपेक्षं कथममेतमाप्रस्थो भवेत् ॥ १ ॥ यथा वि
वति भूपतेः ॥ लोमश उवाच ॥ अश्वेणोक्ते पक्षेन पुत्रद्विजामिव श्रुता ॥ एकदा श्रीर्वाहितदिकुर्वन्तं द्रवतं जना ॥ यथा वि
धियथा न्यायं यो किं जापारं विवृतं ॥ नृपतस्य पुण्यं विपुलं द्रव्यं यत्पतेर्जनः ॥ २ ॥ एवं कृते सुनिधतराहोः पुत्रोऽसि विध्यति ॥
श्रुत्वा तेलोमश वचस्तं प्रणम्य द्विजो लममा ॥ ३ ॥ सत्य इत्युवाच ॥ इह जगन्महर्षिः कुरु विप्रो विनाः ॥ ४ ॥ श्रावणं तु ससांसाधस्तु
इह लोमश मापितम् ॥ ५ ॥ ॥ ६ ॥ इह द्रवतं कुरुः सर्वे अहस्तुमन्विता ॥ ७ ॥ ८ ॥ इह द्रवती प्रियसे पुण्यं ते ददन् पतेर्जनः ॥
एवमेवानुपशेषपुत्रदानात्सु विश्रुता ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ ४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ ५० ॥ ५१ ॥ ५२ ॥ ५३ ॥ ५४ ॥ ५५ ॥ ५६ ॥ ५७ ॥ ५८ ॥ ५९ ॥ ६० ॥ ६१ ॥ ६२ ॥ ६३ ॥ ६४ ॥ ६५ ॥ ६६ ॥ ६७ ॥ ६८ ॥ ६९ ॥ ७० ॥ ७१ ॥ ७२ ॥ ७३ ॥ ७४ ॥ ७५ ॥ ७६ ॥ ७७ ॥ ७८ ॥ ७९ ॥ ८० ॥ ८१ ॥ ८२ ॥ ८३ ॥ ८४ ॥ ८५ ॥ ८६ ॥ ८७ ॥ ८८ ॥ ८९ ॥ ९० ॥ ९१ ॥ ९२ ॥ ९३ ॥ ९४ ॥ ९५ ॥ ९६ ॥ ९७ ॥ ९८ ॥ ९९ ॥ १०० ॥

पोषिता शुद्धोदनस्य बुद्धोभूत्स्वयंपुत्रो जनार्दनः । महती चाश्रयं प्राप्तः पुत्रपौत्रसमन्वितः ॥ भुक्त्वा राज्याश्रयं सोऽथमा
 तं परमिकमातः इति वारहेधरोऽपि ब्रूते पुत्रावणशुक्लबुद्धादशीवर्तं नारदीयेतु ॥ बुद्धोदश्यां तु नभःशुक्लोऽश्रयं पूजये
 द्ब्रूती गंधार्धैस्तत्परो भूत्वा दधिभक्तौर्द्धिजोऽचमानः । संभोजयद्दक्षिणारौ प्रयद्व्याजत्वा विसर्जयेत् । ब्रूते नानि न देवेशः
 श्रीधरः श्रीयतामिति ॥ अथ श्रावणशुक्लद्वादश्यां पवित्रारोपणमुक्तं विष्णुरहस्ये । श्रावणस्य सिते पक्षे कर्कटस्थे दि
 दाकरे द्वादश्यां वासुदेवस्य पवित्रारोपणं स्मृतं । द्वादश्यां श्रावणेषु वापि मंचदश्यामथापि वा ॥ अनुकूले पुकर्तव्यं पंच
 म्याम श्रवापि वेति । नारद उवाच श्रुता मया विधानो का विष्णुराधुन क्रिया । त्वत्ससादात्सुरश्रेष्ठ जन्मदुःखक्षयप्र
 दा भूयोऽपि श्रोतुमिच्छामि स न्यक् पूजां फलप्रदां । अल्पश्रेष्ठे न देवेश महानुपुष्य फलप्रदां । पवित्रारोपणं कृत्वा विष्णो
 भक्तिसमन्वितैः किं फलं प्राप्यते देवनरैस्तद्गतमानसैः । यस्मिन्काले च कर्तव्यं विधानं च तथा भवेत् । तथैकस्यापि यथा
 सूत्रप्रमाणं च यथा विधिं यावत् स्ततः तत्वरता स्मिन्स्तन्न तन्नानुमंत्रणं । तद्वन्म्यासविधानं तु तथा वैवा विवासनं । आरोपणवि
 धानं च उपर्वात् तस्य चाक्रिया विसर्जनं च देवस्य पवित्रारोपणादिकं । किं कृत्वा फलमाप्नोति हि । यतः किं न कुर्वतः एतत्सर्वं समा
 चक्ष्वे विधानं त्रिदशे शब्दे ब्रह्मेवाच शृणु वत्स परं गुह्यं विधानं देवनिर्मितं मया श्रुतं पुरा स न्यक् सुकशाशास्त्रकपाणिनः पवि
 त्रारोपणं विष्णोर्भुक्तिमुक्तिप्रदायकं । आद्युःकीर्तय शः पुण्यं संप्रतु भोग्य धनं वाहं पुण्यं । नानुपुष्य सर्वं प्राप्य हरं शुभं । प
 वित्रारोपणं तत्स्थायं विप्रं परमं स्मृतं । संवत्सरं नरो भक्त्या समभ्यर्च्य जनार्दन । पक्षे फले समवाप्नोति पवित्रारोपणेन तत्
 न करोति विधानेन पवित्रारोपणं तु यः । तस्य सांवत्सरी पूजा निष्फला मुनिसत्तम । तस्माद्भक्तिसमयुक्तैर्नैर्विष्णुपरा
 यणैः । वर्षे वर्षे प्रकर्तव्यं पवित्रारोपणं हरिः । श्रावणस्य सिते पक्षे कर्कटस्थे दिवाकरे । द्वादश्यां वासुदेवस्य पवित्रारो
 पणं स्मृतं । सिंहस्थे वारवौ कार्थ्ये कन्यायां तु भवेद्यथा । तस्यामेवेति धौ स न्यक् कृतुलास्थे न कथं च न । विष्णो रुद्रस्य

सुखस्य विरंचेः परमुत्तरस्य च । देव्यानां धिनाथस्य मादृशं धनदस्य च । पवित्रारोपणं कार्यमन्येषां च यथाविधि । अ
कृत्वा फलहानिः स्यात्संस्कारकृतार्चनात् । सर्वेषां महत्पुण्यं पवित्रारोपणे कृते । तिथयस्तत्तु विन्यासाः पृथगुक्तास्त
पोषनाः । प्रतिपद्वनदस्येकाप्रवित्रारोपणे तिथिः । श्रियो देव्याद्वितीया तु तिथीनामुत्तमा तिथिः । ततो ध्यातुमवा
न्यास्तु चतुर्थतिरसुतस्य च । पंचमेशेषराजस्य । षष्ठीप्रोक्ता गृहस्य च । सप्तमभारकरस्येका । दुर्गाया अष्टम
स्मृता । मातृणानं वमिप्रोक्ता । दशमीवासुकेः स्मृता । एकादशी अर्धपाणिता । द्वादशी चक्रपाणिनः । त्रयोदशी
ह्यनं गुरुर्य । शिवस्योक्ता चतुर्दशी । ममेदेवमुनिश्रेष्ठ । प्रौढासासतिथिः । अस्मृता । यथोक्तशुक्लपक्षेति तिथयः
श्रावणस्य च । सर्वेषामेव देवानां कार्यता सुयथाविधि । नारद उवाच । अस्मिन्सूत्रं कर्तव्यं । पवित्रं चक्रपाणिनः ।
प्रमाणैर्वैतनानां पुण्यं वैवेहिकं । कनिष्ठे मध्यमे वैवदत्तमे च पवित्रं । यथा कृते फलं कर्तुं रतद्दत्तं पितृमहं ब्रह्मो
वाच । शृणु वत्स पथाकार्थं यत्सूत्रं यत्प्रमाणं । विधानं च यथा तस्य फलं तस्य यथा भवेत् । अथ मंदं सूत्रं च प्रदूषयंत
तः परं शुचिकार्यासूत्रेण निर्मितं वा शुभावहं । शुचिर्भूत्वा शुचौ देशे कारयेत् प्रयत्नतः । तद्विधानेऽप्युक्तं तु यथा
कफलदायकं कन्या तु कर्तव्यं सूत्रं न रीतिरिति प्रवृत्ता । विधवा साधुशालावासवमेतत्कर्तव्यं । केशयुक्तं शतं दण्डा
मध्यरकादिद्विधं । मलिननीलरंजं वा प्रयत्नेन विवर्जयेत् । यथोक्तसूत्रमादाय त्रिगुणैः प्रयोजयेत् । पवित्रं ते
न कुर्वीत कनिष्ठोत्तममध्यमं । कनिष्ठं तु विज्ञेयं ससाविशतिभिः शुभं । मर्त्यलोके तु तत्कीर्तिं सुखायुर्धनपुत्रदं । च
तुः पंचाशताब्जैर्यतं तूनां मध्यमं परं । अष्टोत्तरसहस्रं ततूनां प्रारिसस्यया वनमालारम्यता विष्णोर्दत्ता मुक्तिप्रदा हि सा
कनिष्ठेनाभिमात्रं स्याद्दुरुमात्रं तु मध्यमं । पवित्रं चोत्तमं प्रोक्तं ज्ञानुमात्रं प्रमाणतः वनमालाप्रमाणेन । प्रतिमायाः । प्र
णीयते । नराणां जन्मसंसारस्य दुःखप्रणाशिनी । कनिष्ठे द्वादशैवोक्तमध्यमे द्विगुणः । स्मृताः । त्रिगुणास्त

[illegible]

यथा विष्णुतथागुरुं श्रान्देनार्थयेद्यत्तुसमुक्तिफलमाप्नुमात् यथा विष्णुस्तथा विप्रायथा विप्रारुतथागुरुं त्रिस
 ध्यं पूजयेद्यत्तुसमुक्तिफलमर्हति निः क्रम्यदेवतांशारारसंपूजयिष्यदेवताः मूलमन्त्रेण जुहुयाद्ब्रह्मैसद्युतपापसः । त
 तोनुं पूजयेद्दिशान्दध्याच्छतयाचदक्षिणां । तांबूलं पुष्पं पुष्पांश्चैः । पुष्पांश्चैः पुष्पांश्चैः पुष्पांश्चैः । ततो वधुं न्यविष्टां श्रद्धातिभिज
 समाश्रितान् भोजयेदां गतां श्रान्यान्भिर्भुक्तं धर्मं शक्तिनः । पुष्पांश्चैः पुष्पांश्चैः पुष्पांश्चैः पुष्पांश्चैः । ततो वधुं न्यविष्टां श्रद्धातिभिज
 यमप्राप्नोति पुनरावृत्तिवर्जितं स्थंडिले देवदेवं स्पर्धयन् । पुष्पांश्चैः पुष्पांश्चैः पुष्पांश्चैः पुष्पांश्चैः । ततो वधुं न्यविष्टां श्रद्धातिभिज
 यां वन्मानसमायुक्तभावयेत जनार्दनं । तांबूलं गुलकं तस्य पवित्रमाजवस्मृतं । यावत्तं ग्रथयः शोकाः । स्वतस्ते श्रा
 न्तमन्त्रेण तन्नैवमूलमन्त्रेण दद्याद्दिष्णोः पवित्रकप्रतिमायां स्थंडिले वा कृत्वा विष्णोः पवित्रककुलानां शतमुद्धृत्य विष्णु
 लोकं ब्रजेत्तरः । एवमप्याद्याविधिना पवित्राग्रोपणुहरेः श्रार्चयित्वा विधानेन हरिं च सपवित्रकविसर्जनस्य मन्त्रेण श्रने
 नैवपवित्रकं सांवरणीं शुभां पूजां सर्पाद्याविधिवन्मन्त्रेण दत्तं पवित्रार्चयेत् । पुष्पांश्चैः पुष्पांश्चैः पुष्पांश्चैः पुष्पांश्चैः । ततो वधुं न्यविष्टां श्रद्धातिभिज
 वनार्थं पद्याविधि उत्तार्थं ब्राह्मणे दद्यात्तोये चार्थविसर्जयेत् यावत्पुष्पपरस्मृतस्य कृपविचारोपेकृते उपर्याकृते
 भक्त्या तत्फलं चाप्नुयात्तरः श्रानेनैव निधानेन तत्स्य पूजाविसर्जनं प्रार्थनात्वा ह नंदानं समस्तं विधिना चरेत् नरवमं
 धैः समवेष्टा विसर्जनविधिक्रियाः श्रार्चयेत् च सुरेन्द्राणां सर्वकामानवाप्नुयात् श्रापुर्वलं धनं विद्यामारोग्यं कर्तिम
 न्ययां प्रयच्छति यथाशक्त्या प्रसन्नारतुदिवौकसः श्रार्चयेत् देवदेवेशं शंखचक्रगदाधरे श्रार्चिताः सर्वदेवाः स्यु
 र्यतः सर्वगतो हरिः श्रार्चयेत् सर्वलोकेषु सुरासुरनमस्कृते केशवकेसकोशिद्वेनयातिनरकनरः प्रार्थयेत् पराहणे
 च सुरासुरगुरुहरि येन मतिनरानिदं यत्तेन रकगाभिनाः तपस्तपत्त्वानसो बोधो रम्येय विजिते द्विषः परफलसमवाप्नो
 तिरमुखात्तद्गुरुद्वयं इति गुह्यतमं विष्णोः पूजाः कल्पमयोदितं समाचरति यो मर्त्यः स्याति परमां गतिं इ

त्रिहंसपुराणोक्तः पवित्रारोपणविधिः शिवगर्भेशिवपवित्रलक्षणं एकाशीत्यथवासुत्रैः विश्रुताचाष्टमुक्तया । प
 चायातावाकत्तव्यतुत्तपग्रन्थतरालकं द्वादशांगुलमानानिर्धमासादष्टांगुलानिवाऽलिंगविरतरमानानिचतुरंगुलिका
 निवाऽतथैवपिडिकासुपशैथतुर्ध्वसावदैवतं गोगावतरककार्यपवित्रमातिसुंदरं शोभः शिवऽअर्थाविष्णुरहंस्वो
 कः पवित्रारोपणविधिः नारदउवाच भगवन्नदेवदेवशुभंकरौतुहलंदिभेष्यवित्रारोपणंपुण्यप्रसादाङ्ककुम्हसि र्पवि
 त्रैतिकथंस्ज्ञाकुतोरुपज्ञकिमुच्यते कृतेवाकिंफलंप्रोक्तं पविधानंतस्यकोटशः द्रव्येनैकेनवाकुर्ध्याकिंप्रमाणंहित
 रस्मृतं किदैवतचार्किकेष्टदः कोवातस्यऋषिःस्मृतः आर्थात्मचाधिभूतंचआधिदैवकंयभवेत् केनमंत्रेणतत्कुर्वाद्दिधानंत
 स्यकीदृशः कस्मिन्कालेतुक्तत्तव्यं नष्टत्रैप्रतिथैकथं क्रियेतपिधितेकालमेतद्ब्रह्मसुरेश्वर श्रीभगवानुवाच साधुनारद
 धर्मज्ञतोपिहंस्वयानंघ्रशृणुष्वतववक्ष्यामिपवित्रारोपणंक्रमात्पावयत्येवग्रविरयं जायतेभवबंधनात् पवित्रेतेनवि
 रूपांतद्वाहतेजोहिर्गायतेविषयवाम्ययंतुविरयंतितदालोकेनिगद्यते तदेवसूत्ररूपेणयज्ञेशः कर्मणः प्रभुः तदेवत्रिगु
 णाभूतमेतन्नास्मात्स्वया विदेवास्मांनिवेदास्मांश्चक्षरः पण्डितस्मृतः तैतंतवः समद्भूतावराहार्धगामिश्रिताः कुतश्च
 त्पञ्चमिति यत्तं प्रश्नस्यैवेदमुतरं संपातेनचसंभूतात्रात्मपरिकर्तितः तैतूनांप्रथमोदेवोवांसुदेवोजगद्गुरुः हस्तां
 युधोद्वितीयश्चप्रद्युम्नश्चततीयकः अपरस्त्वंनिर्द्वंद्वस्तु ततोन्नारायणः प्रभुः ब्रह्माविष्णुस्तथैवाग्निर्देवहि
 णसमाश्रितः अग्निदेवेनरूपेण आर्थात्मयानिवाधमि मनोबुद्धिरहंकारस्तन्मात्राणि तथैव च । जीविश्रुति
 नैवावग्रहं ध्यात्तिसंत्तपवसिधताः शौरतैरिहंपृथिव्याभूभुवस्वस्तं धैवं च । अकारश्चउकारश्चमकारश्चाधिभू
 तके अग्नित्रयत्तथाकर्मत्रयचसदनत्रयं ज्ञियं पवित्रं तद्ब्रह्मानां पितृवमुदाहरते । इदं श्रैवाजगायत्राप्रद्युम्नऋषि
 उच्यते वासुदेवः परस्तरस्य देवतापरिकर्तितता योगोरयसर्ववेदानां ब्राह्मणानां विशेषतः अलं

कारहिजातीनां कर्तव्यप्रतिपत्तिर ॥ शरद्वर्षासुकुर्वीतपवित्रारोपणशुभं ॥ यावच्चधारयेत्ततस्तावत्कुर्वीतवैव्रतं ॥ तथाप
वित्रकंकलान्नामासामासमेवर्वा ॥ पक्षद्विमासमर्द्धं वात्रिरात्रं प्रपद्येत् ॥ अर्द्धविचकार्त्तिकं कृत्वा सितपक्षाद्यनुक्रमा
त् ॥ यथाशक्त्या यजेदेवकालसंकल्पनात्तथा ॥ पावित्रे धियमाणवैर्नैव्याज्यं देवतांतिर्कं ॥ अत्रपवित्रकृते पश्चाद्येष्टविच
रेदुधः ॥ सुगन्धशोभनं रुद्रविजयचक्रतुर्यकं ॥ आर्षाढस्य क्रमेणैव देवतामानिधारयन् ॥ द्वादश्यां श्रवणे वाथ चाष्टम्या
मथवा द्विजा ॥ अत्रनुकल्पेन कर्तव्यं प्रचदं श्यामुष्णां प्रिव ॥ सुव्रतसन्निकं कृत्वा तृणवत्कलसंभवं ॥ कर्पासिकृतधाकाष्ट्यं
दार्भिकं वापिकारयेत् ॥ ब्राह्मणी कर्त्तितं सूनमन्यद्वा तु यथास्व ॥ अग्निगुणं जिगृषीच्छुषसाऽप्युद्विर्मलं भसाऽप्यस्तेजशोऽथ
वेदेष्वान्केशाद्यांश्चरवत्तं दुग्धः ॥ अष्टोत्तरशतं कुर्याच्चतुःपंचाशदेवताः ॥ सप्तविंशतिरेवाष्टाद्विंशमभ्यकनीयसाः ॥ अष्टाद्व
पर्वमात्रास्तु यथुभ्योत्तमाः रमताः ॥ तद्वर्धमः प्रमथैव तद्वर्धमधमाः रमताः ॥ अष्टमं नाभिसात्रं स्याद्दूरुमाऽनर्द्धितं प्रिकं
हत्तमं जालुमात्रं च प्रतिमुत्पातिगद्यते ॥ एवं हि रूपातः कुर्यादध्वमोत्तममध्वमेष्टुषाशोभं प्रकुर्वीत प्रथमो विपमाऽरमताः
सैव शोकाभवे देवग्रंथिर्देवतविग्रहा ॥ आरुणमर्द्धं द्विजाशेष एव विद्याद्विचक्षणः ॥ अरुणं हिलेवाथ वक्ष्यामि प्रथमकणिकं तरे
दलाः शगेद्वितीयं च दिशापालांतं शोभं प्रमथ्याशुत्तयातु कर्त्तव्यं प्रमथ्याशोह्यति क्रमात् ॥ प्रिततो मातृतः शुद्धात्तमशुद्धरतथै
व च सदाचारस्थितो भंजीवेदवेदांगपारागः ॥ अलुब्धोऽपिशुतः सौम्यः सर्वभूतहिते रतः ॥ आचार्यः सत्तु विज्ञेयः सर्वकर्मभरता
हिंसः ब्राह्मणः क्षत्रिये वैश्यपरतयास्त्रीशूद्र एव च ॥ स्वधर्मं वास्थितः सर्वभूतहिते रतः ॥ पूर्वोक्तं गुरुमासाऽग्रासं तत्रा
संतोषयेच्चतं यज्ञार्थं प्रार्थयेत् ॥ पुनश्चादुक्तां कुरुमेव प्रभो ॥ पवित्रैश्च स्रजैस्तम्रजैर्मम धूसूदनं ॥ करिष्याम्यवमिह्यु के संभारं ॥ अश्व
समाचरेत् हरेः पूजादिपत्सर्वगुरवे तन्निवेदयेत् ॥ यथाशक्त्या प्रावित्रं च शुश्रूषे ॥ कुर्वीदतं द्रितं ॥ अष्टादशरेणामेव अष्टमं प्रपद्येत् ॥
यथस्वतया ॥ कुंकुमरोचनाचैव कपूरेण समन्वितं ॥ आदिव केन मन्त्रेण ॥ वृषस्तेनार्घ्यं विनिक्षिपेत् ॥ समस्तेन ततो मन्त्रो मन्त्रयेत् ॥

विचक्षणः उक्तैर्नयतुमञ्जेषाद्यर्थैतपावित्रकं इतिकुंकुमन्तिः क्षिप्यनमइतितदुपरिकपूर्वमिति षपरतेनमलाधिरा उं
 नमोत्तारायणायतिसमस्तेनमञ्जेषाभिर्भन्त्यः समस्तेनैवपवित्रमलकुर्ध्यात् इतिविष्णुरहरस्योक्तपवित्रारोपणविधिः
 स्मृतिकौरुमेहेमाद्रौ कालोत्तरेपवित्रारोपणप्रकरणे कृतेमणिमयंकर्षयैत्रतायाहंसमभयं पङ्कजापरसूत्रकर्मसं
 तुकलौस्मृत यतेर्मानसकार्यमिति अथनृसिंहपरिचर्या रामार्चनचद्रिकोक्त पवित्रारोपणविधिः भावणमयसिते
 पक्षेद्वादशपाशौनकादिभिः उक्तस्वदाप्रकर्तव्यः पवित्रारोपणोत्सवः तथाचवहट्यचपरिशिष्टे सस्नातः सर्वतर्पणसर्व
 यज्ञेपुर्दाक्षितः हरेश्चातिमात्रोति यः पवित्रंसमाचरेत् विधिनान्शस्त्रद्वेनयोनकुर्यात्पवित्रक हरतिराक्षसारतस्य
 वर्षपूजादिनंफलम् पाक्षेत् ऊर्जं ब्रतंमर्षोदोलांशवाणातितुभूजनां वैत्रेदमतकारोपमकुर्वाणोब्रजव्यधः पवित्रारोपणं
 विद्वात् भावणेनभवेद्यदि कार्तिकावाधिसिंहैर्कैर्कनंयमितिनिरद इतिपवित्रानित्यता प्रयोगासारादुत्पत्तिपवित्र
 रूपप्रतन्यते कनीयान्वासुकेर्भातापवित्रोनामनागरादुत्पत्तिरत्रतोभूत्वाद्विविक्रारादांशतं तपस्तेप्रेसमाश्रित्य
 देवदेवंमहेश्वरं प्रसन्नस्वतपसातस्यपुरतः पुरुषोत्तमः ॥ १ ॥ तर्हिहरश्चभूराधिरासिद्धिमाधवः प्रसादाभिमुखं
 दृष्ट्वादिवेशंभुजगंभरः कंठाभरणतांघ्रास्तंघ्नैवदुष्टमुत्तुभुं तदुष्ट्याभाप्यतकठेदवारत्रिपुरातकः ॥ २ ॥ पादाङ्गसमैव
 यान्यपपवित्रायात्मयोगिने यत्वात्नवहृन्मयंतेयशुसांभवित्रोमया ॥ ३ ॥ जपहोमादिजतेपापफलत्वाभूतनिश्चयात्तत्रैव
 भावणेनमसिनक्षत्रेषांपिवैष्णवे - तस्मादाराधयन्तुत्वात्तत्पत्नीमितिकेवतः ॥ ४ ॥ ध्वौदिकाः सकुहोमेनपूजांकुर्वतुतेनह
 त्वत्सादृश्यानुकारेणतिवीतेनैवतांत्रिकः ॥ ५ ॥ आध्यात्मोध्यपूज्यर्ष्यदेवताधूपविभक्तं नावागुप्तोक्तमार्गेणतुस्यकर्त
 व्यतौच्यते हेमरौप्यताम्रशौभैः सूत्रैः कौशेयजैः शुभैः काशैस्तथाचकार्पासैर्जर्दणैः पाकैः तैः शुभैः कन्यपायापवित्र
 स्पाक्षपुष्पवत्पादिभिः कृतैः स्नात्वात्रिपुणितसूत्रं ॥ ६ ॥ त्रिपुणिकल्पशोधयेत् अग्निर्धूपेत्पंचगव्यैरङ्गैः प्रक्षालयेत्ततः

मूलेनाष्टोत्तरशतं नायथा रात्रिमसंज्ञया । अभिमज्जोदिति शेषः । शंखोदकेनाभिपिच्यपवित्राणि विनिर्भवेत् । दुग्धद-
व्याज्यविष्मृद्वैः पचगव्यक्रमं विदुः । आप्यायस्वदधिक्रावणस्तेजोसिपचगव्यके । गधद्वाराचगायत्रीकमाद्देश्यं वि-
चक्षणैः । इतिसूत्रशुद्धिः । तत्रोत्तमपवित्रं तु पद्यासहशौखिभिः । सप्तत्यासहितद्वाभ्यां पवित्रं मध्यमस्मृतं । साशीति-
नाशोत्तमैव कनिष्ठं तस्माच्चरेत् । अष्टोत्तरतदर्द्धार्द्धेन वसूत्रे कमेणव । जानूरुनाभिपर्वतमुत्तमादित्रयं भवेत् । अष्टोत्त-
रसहस्रेण वनमालां प्रकल्पयेत् । उत्तमस्य प्रवित्रस्य द्वैगुणेनाभिमावयेत् । आरभ्य मुकुटं प्रातस्तसूत्रेण रचिता शुभा-
या प्रादलं विनीमाला वनमालां प्रकीर्तता । यजमानपवित्रज्वाधिवत्सनपवित्रक कनिष्ठेन समकर्ममध्यमेन समंगुरोः शु-
र्वीतायेपवित्रवमध्यमेन समशुभं । साधारणपवित्राणि त्रिभिः सूत्रैः समाचरेत् । उत्तमं तु शतग्रंथिग्रंथाद्ग्रंथिमध्यमं
कनिष्ठं तु पवित्रं स्यात् । पटत्रिंशद्ग्रंथि शोभितं । पटत्रिंशच्चतुर्विंशतद्वादशोतिचके चतुर्विंशतद्वादशाष्टाद्विर्यके मुन-
यो विदुः । अंगुष्ठपर्वमजंतुकुट्यादग्रथिमद्योत्तमे तदर्थेन तदर्थेन मध्यमेन च कनिष्ठके ग्रंथीन कुर्वीत सर्वत्र सुदृत्तान् अनुमनोह-
रान् । नवैव विपमसंख्याकान् ग्रंथान् कुर्वीत कर्हिचित् । विशेषेण प्रदानेन कर्तुः । रयादशुभं फलम् । पवित्रं परयाभक्तया त-
स्मात् कुर्वीत शोभनं । कुकुशो च तत्रैव कपूरेण च मिश्रितं । तेन संपूजयेत् सजमष्टाधुरचिंजितं । ततो अभिमंज्य कुर्यात् । इदं
विष्णुश्रमं बतः । द्वादशाक्षरमंत्रो वा सर्वसाधारणः स्युत इति पवित्रलक्षणं । । ततस्तानि पवित्राणि वैष्णवे पटले शुभे सं-
स्थाप्य शुचिवस्त्रेण विधाय पुरतो न्यसेत् । अतस्ति संमितवर्णं कुर्यात् । पटत्रिंशता कुशैः मंत्रेण मूलमंत्रेण प्रचगव्येन शो-
धयेत् । तां तु कक्षां तरेकत्वामानसं ज्ञानमाचरेत् । ततस्तत्सर्वतो रक्षाकृत्वा सोहो ममाचरेत् । महाज्ञानं प्रकुर्वीत उपचार-
स्तथैव च । देवस्य सर्वतः स्यात्प्यादंत कक्षां लकुशाः । मृत्तिकां च हरिद्रां च कुष्ठगोरेचनानि च । पादकोपानहच्छत्रं च ।
मरव्यजन्त तथा । श्रीह्यादीनि च धान्यानि पुरतः स्थापयेत् तथा । दडवस्त्रेण पातैश्च स्तोत्रैर्नानाविधैरपि । वैदिकैश्च ज-

पदैवंपथावत्प्रतिबोधयेत् क्रियालोपविधात्। ध्यस्वप्राविहितं प्रभो मयैतत्क्रियते देवत्वतु ध्यै च पात्रिकं नहि
 विघ्नो भवेदञ्कुरुतात्संदयां मयि सर्वथा सर्वदा विष्णो मम त्वं परमा गतिः उपवासो न त्वां देवतोपया मिज गतपते काम
 त्रोधादयोऽप्येते न मे स्युर्ब्रतघातकाः अथ प्रभूतिदेवे शयावद्वैशेषिकं दिने तावद्ब्रह्मा त्वया कार्यं सर्वस्यास्य न मोरतुते
 एवं विज्ञाप्य देवेशं गुरुपादौ प्रणम्य च कुर्यात्तु वैष्णवैः सार्धं पवित्रारोपणं हरेः कुंभं पुण्यां वृना पूर्णं सर्वतोभद्रं केशुभे
 रथा पर्यंतुरतो विष्णोरतश्च सूत्राणि पूजयेत् संवत्सरस्य गणस्य पवित्रां करणाय भोः विष्णुलोका र्थं विब्रज्ज्वमानच्छह
 न मोरतुते श्रुतेना ग्राहयेत्सूत्रं मूलमंत्रयुतेन च उत्तमादित्रयोविद्वान्स्मरेद्देवत्रयं तथा गुणान्वेदत्रयैव ध्ययेत्सोऽकत्रयं
 तथा प्रकृतिं वनपूर्वायां मालायां निखिलात्मिकां शुलोकं कमकुटं सूत्रे ध्यायेत्तद्वाजशालिनि सर्वाभरणचित्रांगसर्वदेवनम
 रकृत लावण्यरूपविश्वराम नृपेष्ठसूत्रं समाश्रय सर्वलक्ष्मीकरश्रीशसर्वज्ञानमयात्मकं नित्यं तत्तु विश्वराम नमः ध्येत्सू
 त्रं समाश्रय श्रुतिवैजगद्योने पुरुषात्मनो दिवस्पते कर्नायो मे प्रभो देवते जसा सूत्रमाश्रय सर्वधा रथारूप सर्वकर्तः
 प्रजापते सर्वधा रमे शसूत्रे रिमन्सां निधं कुरुते नमः सर्वरत्नो ज्वलाकार ब्रह्मांडे ब्रह्मरोचिष मुकुटोत्तमसर्वांगेश्वरः
 सूत्र इहै हि भोऽभकृतिर्जगतः कर्त्रो सर्वलावण्यदायिनी श्रीसूत्रे नित्यकल्याणि सा निधं कुरुते नमः उत्तमादिनि सूत्राणि
 क्रमोदात्तभ्या पाणिना मनुभिर्भजयेदभिः पूजयेन्मूलमंत्रतः ब्रह्मविष्णुमहादेवाः श्रीसूत्रिदेवताः रम्यताः ओंकारसोमव
 ह्ना च ब्रह्मानागः शशीरविः शिवश्च विश्वेदेवाश्च नवसूत्राधिदेवताः क्रियाचर्यै रपीर्या विजये शपा राजिता मने नम
 नीजया भद्रा मुक्तिश्च धीश्चेद्वताः ध्यात्वा वा ह्यमृती कृत्य गंधपुष्पाक्षतां कुरैः धूपदीपां तां बूलैः पवित्राणि वृधो च येत्
 अथ देवकरो विद्वान्पटुसूत्रसमुद्रवं वितस्तिमानकंडोरवधीयाः मंगलात्मकः संवत्सरकृता र्चायाः संपूर्णफलदो सि
 यत् पवित्रा रे। पण्यते तत्कुरु कथं रे नमः ते ह्यपि पाठः उं विष्णुते जो ह्रवरं मयं सर्वपातकनाशनः सर्वकामप्रददेव

तवांगेधारयाम्यहं मूलसंपुटितादस्माद्व्याङ्ग्यपवित्रकं नीराजयेत्ततोदेवंमंगलाघोषपूर्वकं नैवेद्यविविधदद्यात्तां
बृलमनुलेपनं उपतिष्ठेत्ततोदेवंजितमिष्यादिभिः स्तवैः मन्त्रेणाश्वसुरेशान्देवदेवंनिमजयेत् । आर्मात्रितोसिदेवेश
पुराणपुरुषोत्तम प्रातस्त्वांपूजयिष्यामिसान्निध्यं कुरुकेशव क्षीरोदधिमहामागशय्यावस्थितविग्रहप्रातस्त्वांपूज
यिष्यामिसान्निधौ भवतेनमः निवेदयाम्यहंतुभ्यंप्रातरेतत्पवित्रकं सर्वथासर्वदा विष्णो नमस्तेस्तु प्रसीद मे निपते
इदं बद्धमोक्षिषेत्पुष्पांजलिपुनः पूजिताभ्यन्नसूत्राणिकुम्भचपुरतः स्थितं ॥ अस्त्रेण सर्वतो रक्षेत्कवेन वगुं ठेयु
रक्षेद्वाचक्रमञ्जेण नृहरेर्मनुनाथवा ब्राह्मणांस्तु नमस्कृत्य गुरुपादौ प्राणम्य च गीतमंगलनिर्घोषैः कुर्यात्कान्गर
एततः अधिवासे विधिः प्रोक्तः कपिलैर्नारदादिभिः अधिवासनकालश्च दीपिकायामुक्तः गोदोहांतरिते
काले पूर्वैद्युर्वाधिवासनामिति इति पवित्राधिवासनं ततः प्रातः समुत्थापयध्यात्वा देवं यथोदितं निरयपूजां
ततः कृत्वा पवित्राणां तथैव च नीराजयेच्छर्नैर्घोषैर्मंगलाघोषपूर्वकं स्तुत्वा च विविधैः स्तवैर्महादेवं सुरा
धिपतं ततो मंगलनिर्घोषैः शंखतूर्यादिभिः स्वनैः गंधर्वाक्षतैर्युक्तं दद्याद्देवाय सूत्रकं उरामरामनमस्तुभ्यं
हाणेदं पवित्रकं पवित्रीकरणा र्थाय पर्पूजाफलप्रदं पवित्रं तत्कुरु ध्यायन्मया दुष्कृतं कृतं शुद्धो भवाम्यहं देव
त्वत्प्रसादात्सुरेश्वर मूलसंपुटितो ह्येष पवित्रारोपणे विभुः श्रंगाद्यादिति देवेभ्यस्ततो दद्यात्स्वनामभिः नैवेद्यं तु
महापूजैस्ततो दद्याच्च भक्तितः नीराजयेत्ततो देवं मक्तां सुमंगलं संवीज्य चामरैः पुष्पैर्दर्पणं दर्शयेत्ततः विविधानि
च पुष्पाणि दद्यात्पुष्पांजलिं ततः प्रार्थयेद्देवदेवेशं मञ्जरीभिर्यथा विधि मणिविद्रुममालाभिर्मंदारकुसुमादिभिः इ
धंसं च त्सरीपूजा तवांस्तु गुरुद्वयं वनमालायथ देव कौस्तुभः सततं हृदि पवित्रमस्तु ते तद्वत्पूजां च हृदये व ह
जानताऽजानता वापि न कृत्य तवार्चनं केन चिद्विघ्नदोषेण परिपूर्णैतदस्तु मे अपराधसहस्राणि कियंतर्हानं शमया

दासिपमितिनामरवाक्षमस्वमधुसूदन निपत्यदद्वतभूमाभाकेयुकनचतसा प्रणमद्वदवशरामामटाथद्वयुधः
 ततःपवित्रंगुरवे . दद्यात्तथादिपूर्वकं अर्थेनूजमेष्टयार्वर्णवृक्षानुलेपनैः . . . ब्राह्मणानिपुणमेकान्वैयथ्यपुष्पा
 दिनाचयेत् भक्त्याप्रतोपयेत्तारुतुवल्गभोजनकांचनैः मासंपक्षमहेशत्रात्रिश्रात्रवारयेतथा . देवेनसूत्रसंभेदेदेश
 कालविवक्षया प्रत्यहंज्ञानकार्य्यादिसूत्राण्युत्तार्यकारयेत् . अभिषिच्यार्घुतोयेनपुनर्देवेनिवेदयेत् . अथातिदेव
 मभ्यर्च्यविशेषात्पुष्पचंदनैः नैवेद्याविषिद्वत्त्वातःसूत्रंविसर्जयेत् . सावत्सरीशुभांभूजांसंपाद्यविधिवन्ममब्रज
 दार्तापविब्रत्विष्णुलोकेविसर्जितः यावदेवपवित्राणितावतिष्ठस्वमाहितः ब्रह्मचारीहविष्याशीदेवपूजापराश्रमः
 पवित्रारोपणं कालेनकरोतिकथंचनं तदाभुतजपेष्टमंत्रस्तोजवापिसमाचरेत् इतिपवित्रारोपणम् . अथसर्वसा
 धारणप्रयोगः पवित्राणितु . . . स्वरणंजतताम्यपटसूत्रपद्मसूत्रकुशकाशमुजशणवत्कलकार्पासमूत्रेचन्यतम
 सूत्रैःकुर्यात्तत्रनिषिद्धसूत्राणि केनयुक्तंशतंभृशं मद्यरकादिदूषितं मलिनंनीलरंकेवाप्रयत्नेनविवर्जयेदिति क
 र्पाससूत्रं चैरसुवासिनीभिः कर्तितंतथा . लवंगवाण्डहृत्वा . . . त्रिगुणैरुक्तं नवसूत्रस्यैकरसत्वेनकल्पितैः सूत्रैः
 पवित्राणिकुर्यात् स्वर्णादिस्मृजकतपवित्रेपुष्पाकृततंतुमाद्रूपवद्वपमाणसंस्पर्शाननीयेति शिवार्चनचंद्रिका
 रत्नमालाकारयोरशयः तत्रादौसूत्रशुद्धिक्रमः तत्सूत्रंपूर्वगतयेनाभिषिच्यद्विः प्रक्षाल्य मूलेन रामगायत्र्या
 वाष्टोत्तरशतवारमष्टवारंवा शंखोदकेनाभिमंज्य शुचौदेशे निधाय . पवित्राणिकुर्यादिति सूत्रशुद्धिः तत्रउत्तम
 पवित्रेपुष्पाधिकविशतसूत्रैर्भधर्म साशीतिशतसूत्रैः कृतिष्ठ . अथवाष्टोत्तरशतेनोत्तमं मध्यमंतदर्थं सप्तविंश
 त्याकृतिष्ठ तच्चदेवस्वजानुपयंतमुत्तमं ऊर्ध्वपयंतमध्यमंनभिपयंतंकृतिष्ठ . वनमालावष्टोत्तरसहस्रसूत्रैः कार्या
 उत्तमपवित्रसूत्रप्रमाणार्पणेनवकार्या . मुकुटमारभ्यपादपर्यन्तमालावत्तमाला . यजमानपवित्रमाधियासनप
 वित्रंवाशीर्यधिकशतसूत्रैः सप्तविंशतिसूत्रैर्वाकार्यं गुरुपवित्रं . द्विसप्तत्यधिकशतद्वयसूत्रैः चतुः पंचशता

सूत्रैर्वाक्यैः पञ्चसिंहपरिचर्यायां तु भूतपवित्रसंविशतिभिः पट्टविशयानां वसूझ्यानां कर्तव्यमित्युक्तं - अथिपवित्रं
 तृणरूपविशेषसंविशयसूत्रैर्वाक्यैः शिवपवित्रं तमेकं शीर्षां मुखैः - काष्ठं - पंचांशं तासूत्रैर्मध्यमं - अ
 ष्टविंशत्सूत्रैः - कतिपयं तत्पवित्रप्रमाणं - द्वादशांगुलं मानानि - त्र्यासं दंष्ट्रांगुलं निधाय - लिङ्गविस्तरां रमानां निच
 तुरंगुलकानि चेति - अत्र्याति साधारणपवित्राणि त्रिभिः - सूत्रैः कर्तव्यानि - क्रमज्ञानां शिष्याणां च र्कधार्दिनां
 निषर्धतैर्धर्मसूक्तं नृसिंहपरिचर्यायां तु परिचारदेवतानां पवित्राणि सविशति धाडश - द्वादशानां वसूत्रिसूत्राभिः - क
 तैव्यानीत्युक्तं - उत्तममध्यमकनिष्ठपक्षत्रयानुसारेण पवित्राणि - कुट्यादिति शिवाचनं च द्विकंकारं - अथपवित्रपु
 ग्रंथः - अष्टाक्षराभिर्भजितैः - कुकुमगोरोचनैः - कर्पूरैस्तस्मिन् ब्रजयिरेव - विष्णुरिति मंत्रेण - द्वादशाक्षरं मंत्रेण वा
 भिमध्य ग्रंथो न कुर्यात् - तत्रोत्तमपवित्रे शतग्रंथयः - पट्टविशद्व्याचतुर्विंशतिर्वाक्यैः कर्तव्याः - मध्यमपवित्रे तु पंचांशं च
 तुर्विंशतिर्द्वादशवाग्रंथयः - कार्यः कनिष्ठपवित्रे पट्टविंशतिरष्टादशाष्टवाग्रंथयः - कार्यः शिवाचनं च द्विकंकारं वा
 तानि सर्वाणि द्वादशग्रंथयुक्तानि कर्तव्यानीत्युक्तं वनमालायामष्टोत्तरं शतग्रंथयः - कार्यः - अथपवित्रं द्वादश
 नवसूत्राभिर्द्वादशग्रंथयुक्तमरतिनमात्रं ग्रंथशहितं विरचितमत्रैवाकाष्ठं - अथग्रंथैरेवनाप्रकारमाह - अंगुष्ठपूर्वमा
 त्रग्रंथैरुत्तमे तदर्धेन मध्यमे तदर्धेन कनिष्ठे - एवं द्वादशानां शोभनानां संसमानं ग्रंथानां - नारायणोष्टाक्षरं कवचं ब्रवाज
 पनकुर्वीत शिवाचनं च द्विकंकारं तु ग्रंथेषु सूत्रवेषु न संख्यात्तका उत्तमपवित्रे पट्टविंशत् - मध्यमे पुचतुर्विंशति - कनिष्ठे पु
 द्वादश इति ततोश्चरति संमितां पट्टविंशताकुशैर्वा कृत्वा तावतीं मूलमंत्रेणाभिमध्यः पंचगव्येन संशोध्य - कक्षांतरे
 कृत्वा मानसं स्नानं कुर्यात् तद्यथा - सुस्थितं पुंडरीक्षं भ्रूमूर्तिं प्रभुं रम्यं - अर्चयत्वा दिव्यसंकाशां सुदेवं च तं भुजं - शं
 श्य चक्रादाप्यधमकुटं वनमालिनं - दिव्यचंदनलिप्तां चारुहासं शुभेक्षणं - नारदाद्यैः - सेव्यमानं वास्वद्विपुलकं कण

सांकिणीककेयूरहारिणमणिनूपुर ध्वजच्छत्रांकुशालक्ष्मपादपंकेरुहद्वय तरुणादिकजांघाराणिपतंतास्त्रिमूषा
 नि चितयेद्रहस्तरध्रेणप्रविशतस्त्रिकान्तु तपासंशालयेत्सर्वभर्तुर्देहगतंमलं तत्क्षणाद्विरजामंत्रिजायतेरुफ
 टिकोपमः इदमांतरकंस्तानंसहस्रादधिकंरुमृतम् ततः सर्वतोरक्षणं कुर्यात् तद्यथा जलपुष्पाक्ष
 तान्हरते गृहीत्वा डोंद्रः अस्त्रायफट्टइति उच्चार्यात्मनः परितः प्रक्षिप्य अस्त्रायफट्ट इतिछोटिकाभिः
 सर्वदिग्बंधनकृत्वा अग्निप्रकारमुद्रां स्वमूर्धानं परितः प्रादक्षिण्येन त्रिधामयेत् तन्मध्यगतमात्मानंसं
 र्धित्य संक्षेपेणभगवत्पूजांकृत्वा मूर्धमंत्रेणवैदिकेनवाहोर्मांधिषाय महापूजांकुर्यात् तत्रानित्यपूजनात्पंचामृत
 दिद्रव्यंत्रिगुणितंयाह्यं ततोभंधैर्लदानानंतरमुद्रतैर्नकुर्यात् तत्प्रकारोमहाकापिलपांचरात्रे रजनीसहदेवीच
 झिरीपलक्ष्मणापिप सहामद्राकुशायाण्डिद्वर्तनमिहोच्यतइति एतदनंतरं शंखजलेन देवायाभिषेकं कुर्यात्
 तदाहुः शतंसहस्रमनुतंशतयावाप्यभिषेचयेत् शंखसंपूर्वतैर्नैवसपुष्पेणचदेवतानिति अन्यत्रापि स्वशक्त्या
 नंधतयेनसंस्तार्यजगदीश्वरं महामिषेकंसर्वशंखेनैवप्रकरयेदिति ततोदेवंसर्वोपचारैःसंपूज्य देवरयपुरतो
 दंतकाष्ठजलंकुशान्मृत्तिकांहरिद्रांकुष्ठगोरोचनंपादुके उपानहौ ह्यंत्रं चामरंज्वजनं व्रीह्यादिधान्यानिचरुष्टापयेत्
 तानि चोक्तानि विष्णुपुराणे व्रीहयःसयवामाषाणोधूमाञ्जणवस्तिलाः त्रिगुणसप्तमाह्येतेऽष्टमाश्चकुलत्पकाः
 श्यामाकास्त्वयर्नवारजानिलाःसगवेषुकाः तथाविष्णुयवाःप्रोकास्तथामर्कटकामुने ग्राम्यारण्याःरुमृताह्येताडो
 पध्यश्चचतुर्दशेति ततः साष्टांगंप्राणेष्वप्य नानाविधैःस्तोत्रैर्वैदिकैरचदंवरंरुत्वाविज्ञापयेत् क्रियालोपविधा
 तांध्यत्तयाविहितंप्रभो मयैतत्क्रियतेदेवत्वचुष्टौष्यविजक नहिषिघ्नोभवेदन्नकुरुतारत्वदयामपि सर्वथासर्व
 दाविष्णोममत्त्वंपरमाप्रतिः उपवासेनत्वादेवतोषयाभिजगत्पते कामक्रोधादयोऽप्येतेनमेरुवर्तवातकाः

अथ प्रभृतिदेवेशयावद्देश्येपिकदिनं तावद्रक्षस्त्वयाकायैसर्वस्यास्यपनमोस्तुते । त्वय्यांगकरिष्येहंपवित्रमयमच्यु
 तं आर्म्भितोसिसपरिवारः श्रीरामभोमया । रामराममहारामरक्षमूर्शरणगतं । त्वद्भक्तिरुत्तिसंपूर्णतवतोपकरं
 परं इतिनिजाराधनायदेवंविज्ञाप्यस्वगुरुपादौप्रणम्य देवाग्रेसर्वतोभद्रमंडलं पद्मवा विरचय तत्र फलपुष्प
 मालालंकृतं वितानमावधय मंडलोपरि जलपूर्णकुंभं महीधौरित्यादिविधिनो संस्थाप्य तदुपरिसमृच्चैषण्वं
 पाञ्चयसरथाप्य पवित्रपूजनंच कुर्यात् सांवत्सरस्ययागस्यपविर्त्राकरणाद्यर्भोः विष्णुलोकारपवित्राद्यन्नाग
 च्छेहनमोस्तुते इत्यनेनमूलमंत्रयुतेनावाहयेत् उत्तममध्यकनिष्ठेषु ब्रह्माविष्णुरुद्रः सत्वरजस्तमांसि वेदत्रयंच
 ध्यात्वा वनमालायांप्रकृतिमुकुटसूत्रेद्युलोकध्यात्वा ओं सर्वभरणाचित्रांगसर्गदेवनमस्कृतं लावण्यरूपविध्या
 रमन्त्येष्वसूत्रसमाश्रय सर्वलक्ष्मीकरश्रीशसर्वज्ञानमयात्मकं निवृत्तिरूपविध्यात्मन्मध्यरूपसमाश्रय २ । अ
 तिवेगजगद्योनेपुरुषात्मन्दिवस्वपते कनीयोमेप्रभोदेवतेजसासूत्रमाश्रय ३ सर्वाधारधरारूपसर्वकर्तः प्रजा
 पते सर्वथात्मेशसूत्रेहिमन्साक्षिधंकरुतेनमः ४ सर्वरत्नोज्ज्वलाकारसमस्तब्रह्मरोचिषं मुकुटोत्तमसर्वांग
 शिरस्सूत्रब्रह्महिमोः ५ प्रकृतिर्जगतः कर्त्रासर्वलक्षणदायिनी श्रीसूत्रसर्वकल्याणसाक्षिधंकरुतेनमः ६
 उत्तमादिनिसूत्राणि क्रमात्पाणिना एभिर्भैरवालभ्यत्रिसूत्र्यांब्रह्माविष्णुरुद्रान् ओं कारसोमंवाह्मनागान्शशिनं र
 विशिवं विश्वान्देवान्नवसूत्र्यां क्रियां पौर्णवारां विजयां शान्तिं श्रपराजितां मनोन्मनीं जयां भद्रां भुक्तिं प्रथिषुध्यात्वा
 यावदर्थोयिसंस्थाभावत्वमानैरेवनामभिरावाह्यपूजयेत् ततश्चावाहनादिमुद्राः प्रदर्श्य चक्रमुद्रया संरक्ष्य धे
 नुमुद्रया अमृतोक्त्य गंधाक्षतपुष्पपुष्पदापिनैवेद्यफलतांबूलादिभिः पवित्रदेवता अभ्यर्च्य गंधपवित्रोचितस्तिडोर
 कात्मकं गृहीत्वा हृदयमंत्रेण प्रणवेन चाभिमंत्र्य देवं नमस्कृत्य संवत्सरकृताचार्याः संपूर्णफलदेसि स्यत् पवित्रारो

पणधैतत्करकंधरकेनमः विष्णुतेजोद्भवंरर्यसर्वपातकनाशनं 'सर्वकामप्रदं देवतां गोधारयाम्यहमिति । मूल
 सप्तदंतं श्लोकद्वयपटित्वा देवकरेव धीयात् ततो भंगालारत्रिकेन देवनीराज्यपुनर्नैवेद्यस्तांबूलादिभिः सपूज्य - 'येयं
 सदापरिभवधमभीष्टदाहे' तीर्थारपदं शिवाविरंचिनुत शरथ भूयः सिंहप्रणुतमालं भवा विधयेतं 'वदेमह । पुरुषते
 चरणारविदम् १ 'त्यक्त्वा सुदुरुत्पजसुरेभिसतराज्यलक्ष्मीर्धर्मिष्ठश्राव्यवचसाग्रदादरादरयं । 'मया मृगं दयितये
 भिसतमन्वधावद्देमह । पुरुषे चरणारविदम् २ श्रीमत्सरोरुहयवाकुशचक्रं चापमृत्ना किंतं नवविलोहितपङ्कजाम
 लक्ष्म्यालपं प्रममगलमात्मयेयवदेमह । पुरुषते चरणारविदम् ३ 'ददावनान्तरमगादनुगोकुलान् संचारि सर्वपशुभिः
 सुविद्विहकामि संचितयद्भजगिरो भृगपक्षिणायद्देमह । पुरुषते चरणारविदम् ४ 'यद्गोपिकाविरहजोऽग्निपरीतदेहा
 रतसस्तनेषु विजहूः परिरभ्यताप रासेत दीयकचकमपकलितं वदेमह । पुरुषते चरणारविदम् ५ 'ज्ञानालपं शु
 तिविमृग्यमनादिमर्च्य ब्रह्मादिभिर्हृदिविचित्रमगाधबोधैः ससारकूपपतितोऽस्मिन्नावलं ध्रुवं वदेमह । पुरुषते चरणार
 विदम् ६ 'येनांगचालनवयात् स्तनपानबुद्धाक्षिमाः शिवाहतमनो विपरीतचक्रं विध्य स्तभंगमप्रतद्भुवि गोपमूर्ते
 वदेमह । पुरुषते चरणारविदम् ७ इत्यष्टकं पठति यः । परमरूपं सो नारायण रुमनरकाणं वतादराय ८ 'सर्वादि
 माशुहृदियः कुरुते मनुष्यः संपाद्य न देहविलयं लभते च मोक्षम् ९ । योतं प्रविश्य मम वाच्यमिमां प्रसुसां स जीवत्य
 श्विलशक्तिधरः स्वधाता अन्यांश्च हस्तचरणश्रवणत्वगादीन् प्राणान् भुजयते पुरुषाय तु भयम् १० 'इत्युदि
 भिः स्तुतवदिवीनमंत्रयेत् 'आमजितो सिद्धे देशपुराणपुरुषोत्तम । प्रातस्त्वां पूजयिष्यामि सन्निधौ भवते नमः ॥ त्रिदे
 द्याम्पहंतुं भयघाते रत्नविभक्तं 'सर्वथा सर्वदा विष्णो नमस्ते स्तुतप्रसीद मे ॥ इति संश्राव्य साष्टांगं श्रुतिपदं ॥ पुण्यां
 नालिं दत्वा 'श्रुत्रा एष खेण संरक्ष्य 'कवचेनावभूय 'दृष्टिहमभेष्टेण रक्षणकुर्यात्' 'तद्विहमन्नरतु' 'उद्योगीरं महाविष्णु'

न्वलंत सर्वतो मुखं नृसिंहीभिर्पणभद्रं मुख्यमृत्युनमामपहं ततो ब्राह्मणवदनं गुरुवदनं च कृत्वा राजाजागरणकुपयत् सद्यो धिवासने तु जागरणमस्ति ततो जागरणकुपयत् सद्यो जागरणमहतिं दक्षिणामूर्तिं सहितं वचनात् इत्येकादश्यां धिवासनं ततो द्वादश्यां निरप्ये नैमित्तिकं च देवं पूजनं कृत्वा पवित्राणि च कृत्वा संपूज्य देवं नीराज्यपरां वैस्तुत्यां यथा दूर्वाक्षतैर्पुष्पैः पुष्पैश्च हस्ते पट्टां कृत्वा मूलं मंत्रेण ध्वजं रमभिर्यज्य मूलं संपुटितेन श्लोकद्वयेन प्रविजमर्पयेत् उग्रं मराम सतमस्तुभ्यं गृह्णादिं प्रविजं कं मवित्री करणार्थं यथा पुष्पां फलमदं पवित्रैः तत्कुरुष्वायाम् नृपुण्ड्रं कृतं भूतं शुद्धं भवान्महद्देवत्वसमृद्धात्सुरेश्वरति ततो गार्हपतिदेवतास्तत्तन्नामभिर्दद्यात् ततो महानैवेद्यं समर्प्य नीराजनं कृत्वा चामरैः सर्वो जगदादौ दक्षिणैः पुष्पां जालिं समर्प्य मणिविद्रुममालाभिर्नंदारु कुसुमादिभिः इयं सारवसरी पूजा तवास्तु गुरुद्वयं वनमाला यथा देवकौस्तभं सततं हृदि पवित्रमस्तु ततः हतपूजां च हृदये व हजानताऽजानतावापिन कृतय तवाचनं कनाचिद्ब्रह्मापणपरिपुणैस्तदस्तु म अग्रराधसहस्राणि कियं तद्निशमयादासो यामिति मामत्वात्मस्वमधुसूदन इति संप्राथम्याष्टागप्रणम्य देव प्रसादाभिमुखं विरिच्य मंत्रहोनां क्रियाहिनमकिर्हानसुरेश्वर पूजनं पूर्णतः मतु प्रविज्जाणां पतिनत इति पठित्वा गुरवे गंधादिपूर्वकं पवित्रं दत्त्वा सुगणैर्वस्त्रादिभिः पूजयेत् ततो ब्राह्मणान्समो ज्य स्वयं भुजति पवित्रधारणैः देवैस्वदेहैः मांसपक्षादियथ संभवकार्यं स्नानादिकाले तत्तदुत्तार्य देवं रनापयेत् तथैव स्वयं स्नायात् अथ यथायनाभिं विच्य देवाग्ने रयानि च तद्वारयेत् विसर्जनसमये देवं सर्वार्थविशेषेण गंधादिभिः संपूज्य विसर्जयेत् विसर्जनं मंत्रस्तु उवासावसरीं शुभां पूजां संपाद्या विधेयं मम ब्रजं दत्तां पावनं च विष्णुलोकं विसर्जितः यावद्देवपवित्राणि तावद्ब्रह्मचर्यादि नियमेन रथेय एव यः कुरुते विद्वान् च पव पनस शयः स याति परमस्थानं यत्र रामः सनातनः यावत्तु पवित्रं तावत्स्वर्गं म

हीयते आपुरारोभमभयविपुलतस्यवधते अथसक्षेपणविचारोपणविधिः दशम्याहेमरोप्यादिसुत्रपवित्राणि
 कुर्यात् कापाससत्रचतस्यनवसत्राविधायपचगठ्यनप्राप्य अण्वेनप्रक्षाल्यमलनाद्योत्तरशतमभिमन्त्र्याचदेश
 अष्टोत्तरशततदर्धगणितनवसत्रा देवस्यजाननाभिपयूतानि पटानश्चतुर्विंशतिदादशत्रयिकान्युत्तममध्यमक
 निधनि पवित्राणिविधायद्योत्तरसहस्रनवसत्रा अष्टोत्तरशतत्रयिकवनमालाविधाय द्वादशनवसत्राभिः ताव
 द्यधिकगंधपवित्रसप्तविंशतिनवसत्रागुरुपवित्रचक्रवाग्रधानकमनरजयित्वापामर्गविल्वान्यतरकाधिनदता
 न्संशोभ्य क्रियल्लेपविधातथ्यत्वयाविहितप्रभा मयतात्क्रियतेदवतवतश्चपावत्रक नमेविष्टोभवेदत्रकरुनथदया
 नयि सर्वथासर्वदाविष्णुममत्वपरमागतिरित्वा श्राव्यकमकेनतादिनमतिवाह्यकादश्याकृतनिर्याक्रयः शिरा
 ममहामंडपराजोपचारः संपूज्य हरः पुरतःसर्वतोमद्रुपादकुम्भेणवपटलनिधाय तत्रपर्वनिमित्तसकलसत्रा
 णिनिधाय त्रिस्रयाद्वह्यविष्णुशिवान् नवनव्या उकारसोमवाहिव्रह्मनागशशिसप्तसदाविबिधैश्चदेवानग्रथि
 पुक्रियापौरुषीराज्यापराजिताविजयासुकिदासदाशिवान्नानेनमर्तुसर्वतुमुखी प्रणवादिनमोत्तरैव पावदश
 छिंसंरूपमावर्त्यमाननामभिरवाह्य गंधादिभिरभ्यर्च्य गंधपवित्रंयूपितमादायः प्रणवेनाभिमन्त्र्या विष्णुतेजो
 इवैरस्यसर्वपातकनाशनं सर्वकामिप्रददेवतवाग्नेधारयान्यहमितिमेतेषः मूलसंपुटितेन अग्नेवेत्यादयोःसमर्प्यार्थ
 वेष्ट्यामांजितोसिदेवेशपुरुषोत्तम आतस्त्वापूजयिष्यामिसिद्धिर्धौमवतेनमइति तत्कथंजगरेण तारां
 त्रिमतिवाह्य द्वादश्यां कृतनिर्याक्रयश्चराम पावत्राण्य संपूज्य गंधद्विंशतयुक्तकनिष्ठपवित्रमादायद्यत्
 मन्त्रः देवदेवनमस्तुभ्यगृह्येदंपवित्रकं पवित्रोकरणाधायवर्षपूजाफलप्रदः पवित्रकंकुर्ववाययन्मयादुष्कृतं

त शब्दोभयान्पहं देवत्वस्य सादात्सरेश्वर इति एवं मध्यमान्तमवनमालाः एतन्मन्त्रादित्या समर्प्याः श्रग्देवताभ्या
पि यथासमवसमर्प्यनिराज्यप्राथम्येन उमाणि विद्रुममालाभिर्मन्दारकुसुमादिभिः इयसावत्सरोपजातवारुणै
लुब्धज वनमाला यथादेवकोरनुभसततहादि तद्वत्पवित्रतत्तत्स्वपूजाचहदयवह जानताऽजानतावापि यत्क
तनतवाचन केनचिद्दिद्रदापिणपरिपूर्णतदस्तुमे अपराधसहसाणि क्रियते हर्निशं मया दास्यमिति मामन्वा
क्षम्यतां परमेश्वर ततानुरक्षसपूज्यसमर्प्यब्राह्मणेः सह पारणाविधाय निरात्रवह्यचर्यादिनिपमवात् देवप्रवि
जसदमर्मानपेकान्यकाले सरथाप्य निरात्राते देवसपूज्यः पवित्राणि विसर्जयेदिति इति संक्षिप्तपवित्रारोपण
विधिः ब्रह्माप्यसमर्थश्चेत् तित्यपूजाते पवित्रपूजनं कृत्वा मूलेन देवाय पवित्रसमर्प्याऽऽ वरणदेवताभ्य एकैकं स
मर्प्यगुरुसंपूजनं पवित्रं समर्प्य स्वयंपवित्रं धृत्वा ब्राह्मणभोजयेदिति इति संक्षिप्तपवित्रारोपणविधिः पञ्च
पुराणे महादेव उवाच श्रावणेमासिसंश्रापे पवित्रारोपणविधिः मूर्ध्ने सति देवे शिदिष्यभाकिः प्रजायते पवि
त्रारोपणविधिः कर्तव्यं यद्वयवुधैः संपूर्णजायते तत्स्वपूजाभवति वार्षिकी पवित्रारोपणविधिः प्रत्येकसुखमा
त्मनः संपूजिते सदा विष्णौ नाना सुखमवाप्नुयात् मन्त्रैश्चाश्रयमातीमुद्राह्मण्य कर्तितं शुभं रुद्रेनैव कर्तितं सज्ज
तेनैव च प्रकारयेत् न शूद्रा कर्तितं सूत्रतद्ब्राह्मणैर्वैवत् श्रम्यथा विक्रमेणापि ब्राह्मणा यथा यथा क्षौमेनैव प्रक
र्तव्यः पवित्रारोपणविधिः रुप्येणैव तथा कर्प्यं पवित्रं विष्णुदेवतः सौवर्णेनापि देवे शि कर्तव्यं विधिपूर्वकं श्रमव
सर्वथा तत्तद्ब्राह्मणं तत्तथावुधैः कृत्वा तु विद्यते सन्तं प्रशस्त्वा मुदकेन च लिङ्गे लिङ्गमाणुवन्ति मायायथा निव पा
दां तं जानुपर्वतं धानानि समं रस्यते येषु मध्यमं कतिष्ठं च पवित्रं प्रकरयेदुबुधः स्ववत्सरे न यद्वत्तदधार्धेन संप्रप
सन्नेषु प्रप्रकर्तव्यं येषु मध्यमं शिरेण तु तदर्धं संप्रयेकेनापि यत्तथावातत्रपर्वति लिङ्गे वैलिङ्गसंज्ञा तु गंगानामभिरन्वितं

प्रतिमाधातयदिविपवित्रवनमालिकं यथाशोभितथाकायैर्नविष्णुः प्रसीदति एकवैसुप्रवित्रतुंगारूपकारय
 त्सदा तंतुनामेवसयुक्तं कर्तव्यवेषणैर्नरैः देवानांचतथैकोत्पवित्रविष्णुदैवतं ज्वरीषाप्रमकाप्रध्वयेचद्रुवा
 दयः पवित्राणिततः पश्चाद्वातव्यार्नाहृपावति प्रतिपद्नुदस्योकापवित्रारोपणतिथिः लक्ष्म्यादिव्याद्वितीया
 तुतिथीनामुत्तमतिथिः तृतीयातुतवप्रोकाचतुर्थीगणपस्यत पुंचमस्यचांद्रमसः षष्ठीवैकार्तिकस्यत सूत
 मोचरविः प्रोकादुर्गायाश्चाष्टममिता नवम्यात्रैवमाहृष्टमस्यदशममिताथा एकादशीतुरुद्राणाद्वादशीमिधव
 स्यतु त्रयोदशीतुकामस्यशिवस्योकाचतुर्दशी तद्वत्त्रयोदशीस्थितायातुवैपूजनेपुनः एतावैतिथयः प्रोक्ताः
 पवित्रारोपणैकमात् कनिष्ठेद्वादशप्रोकामध्यमेदिगुणामताः त्रिगुणाश्चतमेचैवमध्यमश्चपवित्रके कर्पूरकेस
 राभ्यांचचंदनेनहरिद्रया रंजयित्वातत्सर्वस्थानंपनवकरंडके देवस्यापुतनयनस्थान्यतत्रचदेववत् आदौदि
 वार्चनं कृत्वाधिवारस्यचपवित्रकं श्रद्धिवासितपवित्रैतु ततोवैपूजनंरुमतं पवित्रेषुचप्रेदचारतेप्रातिकटमाचरेत्
 ब्रह्माविष्णुश्चरुद्रश्चत्रयोवैसुत्रदेवताः क्रियाचपारुषारिचतुर्थापराजिताः जयाचविजयाचैवमुक्तिदांचस
 दाशिवामनोनमर्नातुनवमदिशमिसवतामुखी श्रद्धीनादेवताश्चैवसूत्रेषुविनिवेशयेत् श्रद्धाहर्नमुद्रयावैशा
 स्त्रोकाविधिनाततः श्रावाहृतत्रताः सर्वाः सन्निधीकरणाततः संसरक्षेक्षमुद्राभिर्धनुमुद्रांस्तोक्रियां प्राणे
 वदेवताभेदगृहीत्वाकलशोदक आणमाकेनमंत्रेणप्रोक्ष्यकृष्णमंत्रतः कृष्णायनमइतिप्रोक्षणमंत्रः गंधपुष्प
 धूपदीपनवद्यः कलसंयुतैः ताबुलदक्षिणादानैस्तत्तादवाग्रतः पुनः धूपयित्वापवित्रतुतिमुद्रासमाचरेत् एवमन्य
 चर्यमंत्रेणामंत्रपेतपवित्रकं श्रामञ्जितोसिदेवेशसाधैर्देव्यागणादिभिः मंत्रैर्वालोकपालेश्रसाहितः परिचारकैः

आगच्छभगवन्विष्णोविधिसंपूर्णहेतवे प्रातरुत्थापूजाविष्यामिसान्निध्यंनियतंकुरु ततोऽप्यपवित्रं देवस्य चराचरगु-
 रारः श्रीविष्णोश्चरणयोर्निक्षिप्य प्रार्थनैत्यक्रियाविधाय पुण्याहं स्वस्तिवाचनं विधाय जयशब्दैर्धृष्टावादित्र-
 योपैः पवित्रं समर्प्य पूजां कुर्व्यात् प्रथमं ज्येष्ठं ततो मध्यमं पश्चात्कनिष्ठं नोभिर्भैः सर्वैर्यथाक्रमेण पूजां कुर्व्यात् उ-
 वासुदेवाय विद्महे श्रीविष्णु चर्यामहि तत्रोद्देवः प्रचोदयात् इति पवित्रदानम् अथ वा स्वभैः ततोऽन्जमहर्तो पूजां
 विष्णोश्चैव प्रसाधिनीं यथाचैवार्चितो देवो विष्णुरत्नमाप्नोति समंताद्दीपमालात्कर्तव्यं विधिना ततः चतुर्वि-
 धं तथा श्रवणैवेत्यकारयेद्बुधः पवित्राणि ततो दद्यात्प्राक्सुजाति सुशोभनं भक्त्या चैव विधेयं श्रीधरं पूजयेत्ततः व-
 द्यालंकारविधिना पूजनीयो गुरुर्महान् पूजयित्वा गुरुं तत्र पवित्रं चारयेत्ततः अथवा वैष्णवाः सति तेभ्यस्तं वृत्ता-
 दिकंदत्त्वा पूर्णाहुतिं नम्रयेत्पश्चाद्वा श्रीनिवासाय श्रीकृष्णाय कर्म निवेदयेत् मंत्रहीना क्रियाहीनं भक्तिहीनं तु
 केयव यत्पूजितो मया सन्त्यक् संपूर्णया तु मे ध्रुवम् तत उद्धारं यद्दृष्टं ध्रुवभिरुत्थाविभैर्वा साहतः
 सन्मिष्टमन्नं स्वयं भुंजीत एतत्पूजनकं दिव्यं येषु श्रुतं ति द्विजोत्तमाः सर्वपापानि विमुक्ता यानि विष्णोः परंपदं मया व-
 द्ब्रह्मो जगत्स्मिन्मया वत्तपति वैरविः पवित्रारोपक रत्ना वन्मोदते नान्नसंशयः पृथिव्यां यानि दानानि नियमाश्च तथा
 पुनः सर्वसंपूर्णतां याति पवित्रारोपणे कृते अयमुत्सवरजो वै पवित्रारोपको विधिः ब्रह्महा शुद्धये तन्नान्नका-
 र्या विचारणा सत्यं सत्यं पुनः सत्यं यदुक्तं न भानादिनि पवित्रारोपणे पुण्यं दर्शनेन तथा रमृतं अथवा यमहा
 भागे पवित्रारोपको विधिः कृतो वै भक्तिभावेन सर्वैष न्यतमः स्मृतं धन्यो हे कृतकृत्यो ह्यसुभाभयो धरणी त्रले मया यातु-
 क्ता भक्तिर्ब्रह्मण्यो मुक्तिदायिका इति पद्मपुराणे उत्तरखंडे पवित्रारोपणं आवाण शुक्लत्रयोदश्यां रतिकामघ्नं तं शुभं वै-
 धव्यं चारणं ह्यणितां धासं तानवर्धनं कृतोपवासः गुरुशो नारी च गृह्णिता न तांश्चैव मुपनयौ वा पिसौ वैष्णो रानजनी

तथा रतिकामौ प्रविन्यसंगं धावौः सम्यगर्चयेत् सकृद्यभोज्यप्रतिभेदघाताभ्यां सदाक्षिणे एवं चतुर्दशाब्दं तु
 कृत्वा व्रतमनुत्तमं धेनुयुग्मादिवैदेयव्रतसंपूर्तिहेतवे श्रावणशुक्लचतुर्दश्यां देवीपवित्रारोपणं नारदीये नभःशु
 कचतुर्दश्यां पवित्रारोपणं मतं तत्स्वशाखोक्तिविधिनार्त्तव्यां द्विजसत्तम शताभिर्भोजितकृत्वा ततो देवैः समर्पयेत्
 पवित्रारोपणं कृत्वा नरो नार्थ्यथादरात् महादेव्याः प्रसादेन भुक्तिभुक्तिमवाप्नुयात् शिवपवित्रमपि तत्रैव कालांतरे
 श्रावणं चतुर्दश्यां नभसोरथा अष्टम्यां च चतुर्दश्यां पक्षयोरभयोरपि आधवासनं तु दीपिकायां गोदेहांत
 रिते काले पूर्वसुवीधिया सनमिति अथ श्रावणं पूर्णिमायां रक्षाबंधनमुपाकर्म्मं च नारदीये अथ श्रावणपूर्णायां वै
 दीपाकरणं स्मृतं यालुपैरुतत्र कर्त्तव्यं देवार्पितं तत्पर्णं ऋषीणां पूजनं चापि स्वशाखोक्तिविधानतः बह्वृचैरुत च
 तुर्दश्यां साभगैर्भाद्रके रे रक्षाविधानेन तथा कर्त्तव्यं विधिपूर्वकं सिद्धार्थाक्षतराजिकाश्च विधुनारकांशुकारोपि
 ता कौस्तुभेन च तंतुनाथसलिलैः प्रक्षाल्य कार्त्तयेधृता गंधार्थैरभिपूज्य देवतानि करान्संप्रादयं विष्णवादिकान् वध्नी
 याद्विजहस्ततः प्रमुदितो नत्वा प्रकोष्ठे स्वके ततरतुदक्षिणां दत्त्वा द्विजेभ्योऽध्यायमाचरेत् विसृज्य च ऋषीन्सप्त
 धारयद्ब्रह्मसूत्रकं रंजितं कुंकुमाद्यैः तु नवीनं निर्मितं स्वयं शक्त्या संभोज्य विप्राश्चानेकमर्त्तसमाचरेत् कृते ह्य
 रिभ्यश्च तैर्विप्रवार्धिकं कर्म्म वैदिकं विस्मृतं विधिहीनं च न कृतं तु कृतं भवेत् इत्यभिधानादत उपार्कमपि रक्षाबंधादि
 कर्म्मपथा विधानमाचरेति शिष्टाः अथ श्रावणकृत्यं तत्र रक्षाबंधनं कालार्थं तदुक्तं नदनरत्ने भाविष्योत्तरे युधिष्ठिर
 उवाच सर्वे रोगोपशमनं सर्वांशुभाविनाशनं सकृत्कृते नाबुदमेकं येन रक्षान्वितो भवेत् श्रीकृष्ण उवाच शृणु
 ब्रह्मशास्त्रं लङ्घितं हासं पुरातनं इंद्राण्यप्यकृतं पूर्वशकस्य जघद्वदे देवासुरमभयुद्धं पुराद्वा दशवार्धिकं तत्रासुरैर्जी
 तः शक्रः सहस्रैः सुरैस्तमः सहस्रपातैः समामंभ्यद्ब्रह्म देवचनमब्रवीत् नरशार्तचैव शक्रो विनशोर्ननेन भिन्नः ॥ १ ॥

योद्धामच्छामगुरुस्त्वचमपवारयत् तयोःसंवदतोरेवशर्चाग्राहसुरेश्वरं अथभूतमिदं देवप्रातःसर्वभावेत्यति अ
 हरक्षाविधारयामियेनतेजोभाविष्यति इत्युक्त्वापौर्णमास्यांसापौलोमिकृतमंगला ववंधदक्षिणेपाणौरक्षापोटलि
 कांततः वद्धरक्षरततः शक्रः कृतस्वरूपयनोद्विजैः जघानदानवानांकक्षणात्कालइवप्रजाःशक्रश्चविजयीभूत्वापुनरे
 वज्रगज्यं प्राप्येतिशेषः एषप्रभावोरक्षायाः काथितस्तेयुधिष्ठिर जयदः सुखदश्चैव पुञारो नयधनप्रदः पु
 धिष्ठिरउवाच कियतेकेनविधिना रक्षाबंधः सुरोत्तम कस्मिंस्तिथौकददेव एतन्मेवकुर्महसि यथायथाहिमग
 वन् विचित्राणिप्रभापसे तथातथान्मेतृतिवैह्वर्याःशृण्वतः कथाः कृणुजवाच संभ्रातेभावणरूपंति पौर्णिमा
 रयादिनोदये स्नानंकुर्वीतमतिमान्शु तिरमृतिविधानतः ततोदेवान्पिण्डैश्चैव तर्पयेत्परमांससा उपार्कमर्दिने
 प्रोक्तंश्रुपांचैवतर्पणं कुर्वीतब्राह्मणैःसार्धवेदानुद्दिश्यशक्तितः शूद्राणामंत्ररहितंस्नानंदानंचयारयते ततोपर
 हसमयेकुर्यात्पोटलिकंजुभां कारयेद्वाक्षतैरतद्रत् सिद्धयैर्हैमचार्यतां बल्यैर्विचित्रैः कार्पासैः शैर्भैर्गामल्यार्जतैः
 विचित्रतंतुप्रथितंस्थाययेद्गजानोपरि कार्यागृहस्यरक्षा गोमयरक्षितैःसुवृत्तैस्तु दूर्वावर्णकसहितैर्भक्तौदुरितो
 यशमानाय उपालेसेगृहमधेयवृत्तचतुर्केन्यसेकुंभं पीठं दत्त्वोपावेशेद्गजानामर्यैर्घृतश्रुमुहूर्तवेप्रयज्जेननसहितो
 मंगलसहितैः समुत्थितैश्चिह्नैः रक्षाबंधः कार्यः प्रशांतिदः सर्वविघ्नानां देवाद्भिजातिशालान्वस्यैरक्षाभिरर्चये
 त्रयमं तदनुरोधान्नृपते रक्षाबंधीतमंत्रेण येनबद्धोवलीराजादानवैर्द्वेमेहावलः तेनत्वामपिबध्नामिरक्षेमाचल
 माचल ब्राह्मणैःशत्रिपैर्वैश्यैः शूद्रैश्चान्यैश्चमानवैः कर्त्तव्योरक्षिकाबंधोद्भिजान्संपूज्यभक्तिः अनेनविधिना
 यस्तुरक्षबंधनमाचरेत् ससर्वदर्शपरहितः सुखीसंवत्सरंभवेत् यःशत्रोणविमलमासिविधानदक्षोरक्षाविधानमि
 दमाचरेत्तमनुष्यः आस्तेसुखेनपरमेणुसर्वर्पमेकं पुत्रप्राप्तौवसहितःससुहृज्जनःस्यादिति अत्रपौर्णिमाश्रावराहण

उपाधिनेप्राप्तः ततोपराहणसमेतरक्षोपेटलिकांशुभामित्युक्तेः दिनद्वयेतद्यासौश्रव्यासौचपूर्वाग्राह्या श्रावणी
 दंतोन्नयमतिहृदयमवचनात् स्मृतिकौस्तुभेन अस्मिन्कर्मण्यौदधिकर्तित्तिथिर्ग्राह्या पौर्णमास्यादिनोदयइत्यु
 पक्रमान् उपक्रमोपलक्षितोत्तरकालताप्रतीत्येतत्पूर्वरूपान्मद्रासत्वेतत्तरग्राह्या भद्रायादैनकर्तव्ये श्रावणीका
 र्गुणीतया श्रावणीनपार्तिहतिपुण्यंदहतिफाल्गुनीतिवचनाच्च अन्नसर्वपामप्यधिकारः ब्राह्मणैः क्षत्रियैर्वैश्यै
 रितिभविष्यवचनात् इतिरक्षावंधनविधिः ॥ अथोपकर्मकालनिर्णयः तत्रवह्वयानामुपाकर्मकालमाहभ्यलाप
 नः अथातोऽप्रायोपाकरणभोग्धीनांप्रादुर्भावे श्रावणेनश्रावणरयपंचम्याहस्तेनवेति श्रापध्नीनांप्रादुर्भावे अंकु
 रोदयइतिव्याप्त श्रावणसंयोगेन्याहस्तेयुक्तपंचम्याकेवलपंचम्याहस्तेवाकतंयनितिरग्राह्यातारः यजुर्भेदगो
 पमेपारस्करः अथातोऽप्रायोपाकर्मश्रावणेनश्रावण्यांपौर्णमास्यांपंचम्याहस्तेनवेतिर्वापयनः श्रावण्यांपौर्णमा
 स्यांधोपाहृत्यछंदांस्यधीर्यतीति एवमन्यान्यपि यजुर्वेदिकानांपृथक्सूत्राण्युदाहार्यानि छंदोगविषयेगार्ग्यः सिंह
 रवोत्पुच्छं पूर्वार्हणेविचरेद्ब्रह्मिः छंदोगामिलिताः कुटुम्बुरुत्सर्गसर्वछंदसां शुक्लपक्षतुहस्तेनउपाकर्मपरग्राहणिक
 मिति श्रावर्ववेदिनांतुपाकर्मकालउक्तः कौशिकमृत्ते अथर्ववेदस्याध्ययनविधिवक्ष्यामः श्रावण्यांप्रौष्ठपद्यांवापाकृ
 त्याह्वपंचमासानवपरिणन् अर्धमासवोपाकृत्यक्षेत्रेन अहमृतसूत्र्यश्रावः श्रावण्यामुक्तपौष्ठ्यामृतसर्गइतिगोभिलः
 पर्वण्यौदधिकेकुरुः श्रावणोत्तितिरायकावहृत्याः श्रावणैस्तुहस्तेक्षंसामवेदिन इति मनुः श्रावण्यांप्रौष्ठपद्यांवाउपाकृ
 त्यपद्याविधि युक्तः छंदारूपधीर्योतमासान्विप्रोद्धपंचमानिति अर्धेनयुतः पंचमेयेपातेऽर्धपंचमाः शाकपार्थिवदि
 यद्वात्तरपदलोपिसमासः सार्धाश्चतुरोमासानित्यर्थः दृढस्त्रयेताः भवेदु गकतिः पौर्णमास्यांपूर्वार्हण्यवतु ब्राह्म
 णान्भोजयेत्तद्यापिद्विनुहिरप्रदेयता इति याज्ञवल्क्यः अध्ययानामुपाकर्मश्रावण्यांश्रावणेनवा हस्तेनौपविभविवा

पंचम्यांश्चावणस्यविवति औपधानां प्रादुर्भावश्चावणस्थित्यसर्वत्रसंबध्यते हस्तेनयु कायां पंचम्यामिति स्मृतिवैचित्रि-
 कायां दिनांतरेपि हस्तेनयु कइति हेमाद्रिः । एवंमेव संसृत्यर्थं सारं पि । अत्रियं व्यवस्थां बहवैरौषधीनामुर्भावसति
 शुक्लप्रतिपदादिश्चावणमासस्य अवणानक्षत्रेवौदिककर्मत्वात् पूर्वाह्णे उपार्कमर्कं कर्तव्यं यजुर्वेदिभिरनुश्चावणमासं पूर्वा-
 ह्णे कर्तव्यं छंदोगैरनुस्मिहस्यसूयहस्तेनक्षत्रे अपराह्णे कर्तव्यं मृगाश्रमाह संक्रांतिदृष्ट्वेव बहवैरौषधीनामुर्भावसति
 श्रावणशुक्लपंचम्यां कवलपंचम्यां वा हस्तेनयु केश्चावणशुक्लतिथ्यंतरे वा कार्थ्यं यजुर्वेदिभिर्भाद्रपदपंचम्यां पाशुत्ये श्रावा-
 कतिरापाढ्यां कार्थ्यं वाजसनेयिभिरनुश्चावणमासं तदुक्तं स्मृत्यंतरे उपार्कमर्कं प्रकुर्वीत क्रमात्सामर्थ्यजुर्विदः ब्रह्मसंक्रां-
 त्यदृष्टे पुहस्तेन अवणपर्वसु तथा संक्रांतौ ब्रह्मेणैव सतके मृतके तथा गणेशाननकुर्वीत नारदस्य वचोपया ब्रथे च होप-
 संयुक्ते पर्वणि स्यादुपक्रमः दुःखशोकामयग्रस्ताद्याहेतास्मिन् द्विजातयः तथा यदि स्याच्छ्रवणं पर्वं ब्रह्मसंक्रांतिद्विपि-
 तं स्यादुपकारणशुक्लपंचम्यांश्चावणस्य तु स्मृतिमहाण्वे संक्रांतिर्ग्रहणं वापि यदि पर्वणि जायते तन्मासे हस्तेन पं-
 चम्यां कार्थ्यां जासनेयिभिरिति श्रवणं चर्मतन्मासगतैव गृह्यते नान्यमासगतः अत्र कृतत्वात् वाजसनेयिग्रहणं
 तेषां गृह्ये पंचम्युकास्तेन पामुपलक्षणं चेपां गृह्यसूत्रे पंचमर्मानोका तेषामेवधि प्रादुर्भाव इव अवणगतकालस्य ग्रहादि-
 दृष्टवेपि भाद्रपद एवोदितश्चावणादिकाले पूषा कर्मोचित एतद्वापि कर्मित्या च क्षत इत्यादि वाक्यानामौषधग्रहादुर्भावप-
 र्वसंक्रांतिदोषोपि भाद्रपद प्रापकतायास्तुल्यत्वात् वौधापनीयानांतु श्रावण्याः पौर्णमास्याग्रहादिदृष्ट्वेव श्रावाढ्यां
 तदनुष्ठानमुचितं श्रावण्यां पौर्णमास्यामापाढ्यो चापाकृत्य छंदो स्यधीयेति तिवौधापनवचनात् ग्रहसंक्रांति-
 दोषश्चाप्युपाकर्मसर्वं धिन्यहोरात्रे भाव्यार्धरात्रौ पूर्वैर्नक्षत्रपर्वणो वैद्यमान एव दूषको नाप्यन्यथा तथातीतादर्थं रा-
 त्रात्परतो विद्यमानो दूषको न तत्पूर्वः नाप्युपाकर्मो गम्यतातिथिर्नक्षत्रयोः पूर्वोत्तरकालीनोति तिथ्यंतरे नक्षत्रांतरैवा

विषयमानः अर्धरात्रादपस्तश्चैरसंक्रांतिर्ग्रहणं तथा उपाकर्मनकुर्वीत परतश्चैतदोपाकृत इति मदनरत्नधृतभा
 रणपंचनान् यद्यर्धरात्रादवर्कस्याद्ग्रहः संक्रांतिरेव तु ६ नोपाकर्मतदा कुर्याच्छ्रावण्यां श्रवणेषु चैतिशास्त्रांतराच्च
 यच्छ्रवणः श्रवणैकधर्मग्रहसंक्रांतिवर्जिते इत्यादौ श्रवणादिसामानाधिकरण्येन ग्रहणादिपर्युदास श्रवणाच्च यानितुत्रयो
 दश्यादितो वर्युर्धादिना नानवकं भ्रुवं मां गत्पे पुसमस्ते पुग्रहणे चंद्रसूर्ययोः तथा द्वादश्यादितृतीयांतो वेध इदुग्रहे
 स्मृतः एकादश्यादिकः सौर श्रुतुर्धृतः प्रकीर्तितः खंडग्रहे तयोः शोक उभयत्रादिनत्रयमिदयादीनितुर्पाण्मासी
 व्यतिरेकदिनानामपि दोषव्यतिपादकानिवचनानि तान्युपाकर्मदिद्व्यतिरिक्तकर्मविपयाणि निरर्थेनैमिति
 केन व्यहेमपद्माक्रियासु च उपाकर्मणि चोत्सर्गग्रहवेधो न विद्यत इति वाक्येन उपाकर्मणि वेधोपाभावरूपो
 कत्वात् पर्याणिग्रहणसति पूर्वत्रिंशद्वादि वेधाभाववत्कुमिदं तेन पर्याणिग्रहणेषु चतुर्दश्याश्रवणकार्य
 मिति हेमाद्रिः यदापि गोष्णकालेषु श्रौषधिश्राद्धादिर्भावाभावः ग्रहसंक्रांतियोगो वा निमित्तांतरेण केनचिदन्यतिर्वाभव
 तितदावर्तुमभ्ये यदा कदाचित्कार्यं न तु श्रावणसंबंधनियमः तदुक्तं शौनकेन तद्वाप्यैकमित्याचक्ष्यत इति वर्षा
 सुभवं वाप्यैकमित्यर्थः अतएव बह्वचकार्याम् श्राद्धश्रौषधयस्तस्मिन्मासे तु न भवति चेत् तदा भाद्रपदे मासि अथ
 यणेतत्तदप्यत इति गोभिलः श्रौष्टपदीं हस्तेनोपाकरणमिति श्रौष्टपदीं प्राप्येति शेषः वसिष्ठोपि स्थितं रवावु
 पाकर्म कर्तव्यं सिंहयुक्ते इति वचनं तु नर्मदोचरभागविषयं नर्मदोत्तरभागे तु कर्तव्यं सिंहपुराणोक्तं कर्कटसं
 स्थिते भानावुपाकुर्यात्तु दक्षिण इति वचनात् कथं तर्हि नर्मदोत्तरभागतानां शिष्टानां कर्कटस्थे रवावुपाकर्मनिष्ठ
 न अत्र कोषित् अस्ववचनरूपसामगविषयत्वात् तद्व्यतिरिक्तानां कर्कटस्थे रवावुपाकर्मनिष्ठ
 त्वस्यापुनस्तथादितस्य वचनस्य प्राप्यर्धपुद्गाक्षिणत्वाच्चानि विधेयत्वाद्दृष्टत्वादनकारत्वं माहुः एतच्च शुक्रास्त्रा

दावापिकायं उपाकर्मोत्सर्जनचपविब्रदमनापर्णमिति । इमनारोपेलिखितवचनान् । यज्ञोपवीतकन्तव्यं श्रावणे
 गुरुशुक्रयोः मौढ्येपि वार्धकेवात्येनित्यवत्कर्मनोदित मितिरुमृतिसारसमुद्ययाच्च प्रथमारंभस्तु न भवति गुरु
 भार्गवयोर्मौढ्येवात्येवावार्धकेपि वा तथाधिमससं संप्रमलमासादिपुद्बिजाः । प्रथमोपाकृतिर्न स्यात्कृतकर्मवि
 नाशकदितिसंयमहवचनात् श्रवणादिशब्देनासिंहस्थगुर्वाणिदिग्रहणं द्वितीयादिप्रयोगोपि श्रधिमसोऽतर्क
 बालवृद्धैर्यातुपाकर्मोदिकर्मणि श्रमिपेकादिदृष्टानान्तकर्मोपगुगादिष्विति कारयायनेनेकेश्च यत्तु दशह
 रासुनोत्कर्षश्चतुर्विपुगादिषु उपाकर्मणि चेत्सर्गोद्देशाद्दिनचतुष्टय इति ऋष्यशृंगवचनं तत्सामगविषयं
 तेषां सिंहार्कोपजीवनेन विहितस्योपाकर्मणोऽग्रिममाससंभवात् एतानि हस्तश्रवणपूर्वादिनद्वयेपि कर्मकालप्राप्ता
 वैदिकानि ग्रहाणि उक्तं गृह्यपरिशिष्टे धनिष्टाप्रतिपद्युक्तं त्वाष्ट्रशसमन्वितं श्रावणकर्म कुर्वीरन् ऋग्यजुः
 सामपाठका इति व्यासः श्रवणेन तु यत्कर्म उत्तरापाढसंगतं संवत्सरकृतो ध्यापयस्त्वक्षणादेव नश्यति धनिष्टा
 संयुतं कुर्वात् श्रावणकर्म यद्रवेत् तत्कर्म सफलं विद्यादुपाकरणसंज्ञितं निगमे ग्रहयोगो गुरुहंति संक्रांतिः शिष्टम
 धातिनी तपोहं पुत्तरापाढा उपाकर्मणि वैष्णवे धनिष्टामि श्रिते कर्षं मुपाकरणसंज्ञितं कालिकापुराणे चतुर्द
 श्यां संमुच्यन्नावसुरौ मधुकैटभी वेदान् सर्वो कुर्वतः प्रद्योने रसौ जहंतुः श्रुतीः हत्वा तावसुरौ देवः पातालतलवांसि नो भ्रा
 हरयताः श्रुती रससमैर्ददौ लोकगुरुः स्वयं अभ्युत्थ्य श्रुतिं ब्रह्मापवर्ण्यौ दायिके पुनः श्रुतो भूतपुते तस्मिन्नेपाकरणमि
 द्यते आसुरवर्जयेत्कालं वेदाहरणशंकयेति श्रौदायिकानि च पूर्वार्दानि प्रातः सांयात्रामकय एमुहर्तव्यापि निग्रा
 ह्याणि श्रावण्यां प्रौष्टपद्यां प्रातिपत्य एमुहर्तकैः विद्वारुणाच्छ्रुदसातत्रोपाकर्मोत्सर्जनं भवेदिति निगमवचनात्
 पूर्वग्रहणं हस्तश्रवणयो रप्युपलक्षणं श्रत एव पृथ्वी चंद्रोदये श्रावणी पूर्णिमासि तु संप्रवातरतो यदि तद्देवोदयि

कोप्राप्तानां यदौदयिको भवेदिति गार्थवचनं लिखित्वा उदये संगवत्परं श्रुतौ पर्वणि वाक्ये कुर्यन्मभरूपकर्म
 मभ्युज्जः सानगाः क्रमादिति वचनां तरमपि लिखितं स्मृतिकौस्तुभेत् । एवमिदं द्रष्टव्यं दाहवचने संगवत्परं
 दृष्टान्तं गच्छेदव्याप्तिः प्रतीयते निगमवाक्ये तु परममूहं तत्कइति पूर्णभागे द्रव्याप्तिः तदधिकव्याप्तिरपि
 गार्थवचनात्प्रतीयते एपां वचसां यथा श्रुतार्थं परत्वे समवति नान्यतरस्यानुवादवचमुच्यते नापि विकल्प
 परत्वं तथाप्यदोषदृष्टत्वात् अनेकश्रुतिकल्पनाप्रसंगाच्च किं नु येषां शास्त्रिणां परममूहं तं साध्यमेवोपाकर्म तादृशति
 परममूहं तेषां तिरेवात्राह्यत्वनियामिका एव मितरे अपि व्याप्तीति तच्छास्त्रिणां प्रतिग्राह्यत्वनियामके बोधे अतएव
 द्रष्टुं दृष्टव्यं यस्तारोकिः तेष्विच्छेत्सह्यदव्यापिनी प्रयोगपर्याप्तिरपि रूपाकाराणि ग्राह्येति एव चनेकवचनेषु क
 पिरुवा र्थव्यागः नाप्यनेकश्रुतिकल्पनाप्रसङ्गः सर्वेषां कर्मकालव्यापिशास्त्रप्रपञ्चक रूपत्वादिति सिद्धाभट्टीये आ
 वणः श्रवणं पूर्वसंगवत्पटव्यदाभवेत् तदेवौदयिकं कार्यं नान्यदौदयिकं भवेदिति निर्णयसिधौ तु उदयव्यापि
 नित्यैव विषयक्षेपटिकादय तत्कर्मसंकलङ्घये 'तस्य पुण्यत्वनन्तकमिति गार्थवचनविरोधा देतानिवचना निग्रा
 शस्यमानपराणीत्युक्तं परमार्थतस्तु बहुना वचनानां प्राशस्त्यपरत्वस्यानुचितत्वादिकस्योदयव्यापिनीति गार्थ
 वचनस्यैवैवैथानराधिकरणन्यायेन परममूहत्वं एककुलवैयव्यमूहत्वं तस्मै एककुलस्तुतिद्वारा परममूहत्वं तस्मै पूर्वोक्त
 लस्तावकत्वं युक्तमिति प्रतिभाति हेमाद्रि मदनप्राशजितादुपस्तुतं पूर्वएवौदयिके कुर्युः श्रवणतैतिरायकाः बह्व
 चाः श्रवणे कुर्युः ग्रहसंक्रांतिवर्जितद्विब्राह्मणे बह्वर्तुतिरीपकग्रहणात्तरैवौदयिके कार्यं दधानिष्टा प्रातिपद्युक्ता
 मिति ग्रहपरिशिष्टवाक्ये । सामान्येन श्रुतौपि युज्यते शब्दस्य तद्वचनानुरोधेन । तैति १० । त्रयिकपुरः श्रवो
 वाजसनेयिभिः श्रवणीर्दुर्गन्धमतीत्यदुर्गन्धमिच्छया पूर्वाविज्ञातु कर्तव्या शिवरात्रिर्वैलेर्दिनमिति वचनात्पूर्वाविज्ञा

पार्श्वमाख्यामिदंकार्थमित्याह । मदनरत्नरत्नं पर्वण्यौदयिकद्वतिवचनस्य बह्वचपरिशिष्टायत्वेन तान्प्रत्येव कर्माविधा-
 तं प्रवृत्तत्वाद्बह्वच । आद्येण कुर्युर्भित्यनने बह्वचकर्तृकउपाकर्माणं । अत्रान्वितकाले विहिते कालिकापुराणादौ प्राश-
 रत्यपूर्वकयजुर्वेदादिविशेषमनुपादाय सामान्येन विहितं । हितयदौदयिकं पर्वतद्बह्वचैः कर्मानुष्ठानयोः पर्वौदयिक-
 पर्वलाभिप्रायस्य युद्धाभ्यां परिस्थितिना मायाहीरयेन दर्शयति । प्रतिष्ठां प्रतिपद्युक्तमित्यादि वक्ष्यते । प्रासौदयिकपर्वणो-
 यजुर्वेदिसंवाधपर्वण्यौदयिके कुर्युः । आद्यणोत्तोरियका । इति वाङ्मयं प्रतिपादयति । रयेतदनुनादकं । अत्रनुवादस्य च
 प्राप्स्यधर्निनत्वादौदयिकपर्वप्राप्तेऽर्थः । यजुर्वेदिमात्रसाधारणत्वात्तदनुवादवक्ष्यमाणतत्तोरियपदस्य यजुर्वेदिमा-
 त्रपलक्षकत्वात् । आद्यणिदुर्गनवमीति वाक्यस्य पवित्रारोपणादौचित्यत्वाच्च । सर्वैरपि यजुर्वेदिभिरौदयिके पूर्व
 एषु पाकर्मकर्तव्यमित्याह । सृष्टिकौस्तुभेन । तैत्तिरीयशब्दस्य प्रसिद्धार्थवाधप्रसंगात् । गोभिलवाक्यस्य बह्वच-
 न्प्रतिश्रवणविधानमात्रपरत्वेन । नेतुमशक्यत्वाच्च । अथ तदपि सामगामिति स्तुतिमात्राधिपरमिति चेत् । न होला-
 धिकरणेऽस्मृतीनामृह्यग्रथानां चाभ्यापनव्यवस्थया प्रामाद्यव्यवस्थानां प्रासादहरीकृत्य । सर्वान्प्रतिप्रामाण्यस्य स्थ-
 पितत्वेन तत्परिशिष्टे तत्तच्छास्त्रीयपुरस्कारेण प्रवृत्तविधौ वैवक्ष्याम गीकृत्येतरशास्त्र्यान्प्रति । प्रतिपमानविधेयविवक्षां
 गोकारस्य निर्हेतुकत्वादिति । इदं ब्रह्मचारिगृहस्थवनस्थौ हि भिरपि कार्यं । अतएव नारायणवृत्तौ । अथ तोभ्या-
 योपाकरणमिति सूत्रव्याख्याने । परमाद्ब्रह्मव्रताभ्ययनं नित्यं । अत उपाकर्मवश्यकमित्यादिना । ब्रह्मपद्मांगनायुक्तां । अ-
 तएव जर्णिप्रयोगरत्ने । गोभिलः । उपाकर्मोत्सर्जनं च वनस्थानामर्पण्यते । धारणाभ्ययनांगत्वाद्गृह्णहिणां ब्रह्मचा-
 रिणामिति । ननु गृहस्थस्य समावर्तनोत्तरं । ग्रहणाभ्ययनांगतया वा एतस्य कर्मणोऽनुष्ठानं कथं युक्तमिति चेत् । उ-
 च्यते । समावृत्तब्रह्मचारिकरेण यथान्यायमिति रेजायामपीत्येके । इत्याश्रयायनसूत्रे व्याख्यातं स्यात्तद्विधं । तिका

रण ब्रह्मचारिकल्पेन ब्रह्मचारिधर्मैरित्यर्थः स्वाध्यायकाले विहितोपधर्माः मधुमांसस्त्रीगमनखट्वादि
 वाशयनादिवर्जनादयः तैर्मुक्तोपाधीतसमावृत्तः मेखलादयस्तु न भवति अस्वाध्यायधर्मत्वात् इतरे ब्रह्म
 चारिण इत्यर्थः अत्राध्यायने ब्रह्मचारिणमपि प्रवृत्त्यर्थमिदं इतरथा समावृत्तानामेवेति शंका स्यात्समावृत्तौ जायां
 गच्छेदित्येकश्राहुः ऋतवेव गच्छेन्नाऋताविति वेदव्रतानि वापारंतीत्वाहुः भयमेव चेत्यादि श्रुतिरपि वेदसमाप्यभा
 वेऽपि समावर्तनविधानेन गृहस्थानामपि वेदाध्ययनसूचनाच्च अत्र च सायुज्यकामयोरानजपुरोहितयोः कुलापय
 ज्ञइवाधेयमाणोऽध्यायैरन्वारब्धव्याथलायनसूत्राच्चतुरवतपचावतास्यभिन्नकल्पनायामप्यधिकारः अत्रापि
 समावर्तनकल्पयोरैवाधिकारोऽस्त्विति चेन्न एतदधिकरणस्य तुल्यकल्पादिकाराधिकरणपवादतायाभावाद्दौप्रतिपदित
 त्वात् स्मृतिकोरितुभेत् प्रधानभूतोऽध्याचार्यो बहूभिरपि चतुरवर्तभिः सहोपाकर्मकुर्वन् एकस्यापि जामद
 ग्न्यस्यानुरोधेन पंचावतमं वक्तुं शक्यं आश्रयेण यन्धे एव यावापृथिव्यनुरोधेन मूर्ध्नि केन्द्राग्न्यादीनां प्रसूतमपनि यम
 साधकतया द्वादशाध्यायोक्तस्य कार्त्तमार्त्तजिन्यायस्य प्रकृतेऽपि तुल्यत्वात् लङ्कहिचतुरवर्तिनं प्रत्यपि पाक्षिकपचावत
 नुष्ठानं कात्यायनेन तस्य द्विरवर्तिभिर्जामदग्न्यानां सर्वेष्वपि भयविरोधादिति व्याख्यातव्यं तत्रैतत् कर्त्तव्यं देवयाज्ञिकैः
 स्वशास्त्रातिरेपचावर्तजमदग्नीनामित्युक्तेस्तेषां पंचावनमेव अन्येषां चतुरवर्तपंचावर्तवैतिसत्यामप्यत्राव्यवस्थितवि
 कल्पप्रसक्तौ जामदग्न्यानुज्ञैवा जामदग्न्यंशकां कुर्यात् अथ जामदग्न्यो मामग्न्यमचावर्तं कुर्यात् इत्यापत्तवोक्तैः अत्र
 एव तन्नूनपाद्भरंशस्येति रवचतुरवतपचावतयोर्व्यवस्थाभावात् अजामदग्न्यानां जामदग्न्यैः सहानाधिकारशंकाते
 न राजपुरोहितौ सायुज्यकामौ यजेतामिति वचनात् कुलापयज्ञइवोपाकर्मणि चोत्सर्गहृत्कारिणां निवचनादिहापि

सहाधिकार इति तदुभयमप्यभुक्तवांतिमेवपुपक्षणीयं नचकुलायदृष्टान्तसमाध्यातमप्युचितम् . वसिष्ठशौन
कादिगोत्रोत्पन्नेनपुरोहितेनसहैवराज्ञोधिकारप्रतिपादयतोवचनस्योपपत्तौ सत्रवत्कुलापेक्षिप्रयाजगोचरभिन्नक
ल्याहर्णां सहाधिकारकल्पनानुपपत्तेः सोमचमसाकलचमसाहृत्वेनभिन्नकल्पयोर्वैप्रक्षान्निययोः सहाधिकार
प्रतिपादकज्ञयाचारस्याधिकरणस्य तुल्यकल्याधिकारणवशादलंसमवत्पाल्यालोकपितृभुचिर्तविद्वाद्भिरि
ति श्रयान्नकर्तव्यमुच्यते कारणजिनिः, उपाकर्मणिचोत्सर्गपथाकालंसमेत्यतु ऋधीन्दर्भमयान्कृत्वापूजयेत्त
पयेत्ततइति व्यासः ऋषीणामर्चनपूर्वकर्तव्यचानिर्वातिनेति कारणजिनिः वेदारभणनःपूर्वैस्तुक्प्राशानतः परं
तत्रयज्ञोपवीतानिदध्याद्वैधारयेत्ततइति गालवः कृत्वायज्ञोपवीतानि नवानिवसुधाधिपहुत्वाभौगुरयेद्गवापितृभ्यो
धारयेत्ततइति पितृभ्यइत्यत्रापिदरेवत्यनुपज्यते वायवीये उपाकर्मणिविविधेभ्योदद्याद्यज्ञोपवीतकं आयुष्मान्
जायतेतेनकर्मणामान्वोभुवि ब्रह्मचारिणोविशेषः कालादर्धं मौर्जायज्ञोपवीतंचनवदण्डचधारयेत् अजिनकटि
सूत्रंचनवयज्ञतथैवच श्रत्रविशेषः कारिकायां पश्चादग्नेपुद्भैषप्रागग्नेपुपविश्यच आसिच्यपः शशवादी
दर्भैरुत्तत्रानिधायच प्रागग्रदर्भगर्भारतेकुर्युर्ब्रह्माजलिस्तथा सव्याहर्तिजपंस्तुष्टैः सावित्रोब्रह्मयज्ञवन् त्रिरभ्यसे
त्पुरोकारं व्याहृतोश्चात्रकर्मणीति गोभिलः उत्सर्जनचवेदानामुपाकरणकमेव श्रुत्वावेदजपेनफलं नाप्नोतिमान
व . अतएवचोपाकर्मोत्सर्जनयोर्नैवत्यवमित्युपाकर्मकालनिर्णये श्रयोत्सर्जनप्रयोगः श्रयार्थश्चात्रभ्यप्राणानायन्य
देशकालौसर्कार्यं श्रधीतानांलदसामाप्यायनद्वारा श्रीपरमेश्वरप्रीत्यर्थेणभिर्ब्राह्मणैः सहश्रंतिरितमःसर्जनार्यंक
र्भकरिष्ये तदंगहोमकर्तुरैवश्रिडलादिकरिष्ये स्थंडिलमुपलिष्योच्छिरुपाभ्युक्ष्य कलशमाग्नेय्यां निरस्यपाणिप्र
क्षाल्य एहमेवराहुणोभौतमोक्षिष्टुप जुष्टेदमनाश्रयेयेवसुश्रुतेभिस्त्रिष्टुपश्चप्रयायाहनेविनियोगः उर्गृह्य

ग्रहहोता। निरीशदग्धः सुपुरएताभवानः अवतांत्वारोदसी विश्वमिवेयजामहे सौमनसायदेवान् जुष्टौ
 दम्भनाथोतिथिदुरोणइमन्नेयज्ञमुपयाहि विद्वान् विश्वान्नमन्नेभिभुजो विहत्याशन्नूपतामाभराभजनानि इत्य
 क्षतेरावाह्य व्याहृतीनां परभेर्धप्रजापतिः प्रजापतिर्देहती अग्निप्रतिष्ठापने विनियोगः उर्भूर्भुवः स्वः
 अग्निप्रापकनामानं प्रतिष्ठापयामीति प्रतिष्ठाप्य प्रोक्षितेनानि निक्षिप्य वेणुधमन्याप्रबोधय ध्यायेदेवं च
 त्वारिशृंगायामदेवोऽनिस्त्रिष्टुप् अग्निमूर्तिध्याने विनियोगः उर्वरत्वारिशृंगात्रयोऽस्य पादद्विर्षोऽसहस्रतासोऽस्य
 त्रिधावद्वेष्टुपभारे रथोतिमहेदेवो मर्त्या आ विवेश समहस्तश्रुतः शृंगः सराजिवह्नाद्विर्षोऽपकः त्रिपाप्रसन्नव
 दनः सुखासीनः शुचिस्मितः स्वाहातुदक्षिणे पायुर्देवीवामे स्वधांतथा विश्वदक्षिणे हस्तैस्तु शक्तिमन्नं कुचं
 क्षुवं तोमरं वजनं वामे दूतपाञ्चधारयन् आत्मानमिषत्त्वमासीन एवंप्रकृतो हुताशनः एवंध्यात्वासमिद्धयमादा
 य अस्मिन्नाक्रियमाणोत्सर्जनहेमिदेवता परिग्रहार्थमन्वाधानं करिष्ये अस्मिन्मन्त्रवाहितेऽग्नौ जातवेदसमग्निमिधमेन
 प्रजापतिं चापारदेवते आग्नेयनाग्निप्रेमौ चक्षुर्वा आग्नेयनाग्निप्रधानं सा विर्वा ब्रह्माणं भद्रां मे धां प्रज्ञां धारणां सदस
 रूपं ति अन्तुमाति छंदं स्मर्यमान् एताः प्रधानदेवता आग्नेयद्रव्येण पुनरत्र प्रधानं अग्निश्च स एव अग्नि
 शक्तं अग्निमेवावसृणो अग्ने अग्नेः प्रधानपतिर्देव ब्रह्माणं अग्निर्इंद्रासोमो इंद्रश्च अग्निमरुतः पवमानं सो
 मं अग्निं संज्ञानं एताः प्रधानदेवता गृहसिद्धां नद्रव्येण स्विष्टकृत्तमग्निमिधमसवहेतेन रश्मयसासमग्नि
 देवान्यिष्टुमग्निं वायुं सूर्यं प्रजापतिं चैताः प्राधांश्च तदेवता आग्नेयं ज्ञाताज्ञाते दापयनिवर्हणार्थं त्रिवारमग्नि
 मरुतश्चाग्नेयं नसां गोपां गेन कर्मणा सद्यो यक्ष्ये व्याहृतीनां परमेषां प्रजापतिर्देहती अग्न्याधानसमिद्धमे विनियोगः

उं भूयः । स्वः स्वाहा । प्रजापतयइदं नमः ॥ अग्निपरिमह्यः । प्ररितृणीयात् । अग्नेरष्टगुलपरिमिते
 देशे ऐशानिदिशमारभ्य दक्षिणां सभंतात् सोदकेन पाणिना । त्रिः । प्ररिमह्यः । इमैर्दशांगुलमिते देशे प्राच्यादिपुपरि-
 रतृणीयात् तत्र प्राच्यां प्रातिच्यं चोदगमादभार्त्र्या ज्यमुदीच्यां च प्राग्गमाः । पूर्वपश्चात्परितरणमूलये रुद्रिद-
 क्षिणपरितरणं । उपरिपरितरणं तु तदग्रयो र्यस्वात् । एकैकर्यादिशित्त्वात् एव पोडशः उत्तरतः । पात्रासाद-
 ार्थं कांश्चित्प्राग्गमादभार्तात् रतृणीयात् अग्नेरैशानिदिशिरभंसा प्राश्विपिच्यदक्षिणमव्यपाणिभ्रंशं क्रमेण च रुस्यां ली-
 प्रोक्षयेत्तर्ध्वं त्रिवै । प्रणीता ज्यपात्रे इध्मावर्हिणी । इति द्वे प्रक्ष्यात्प्रासादयेत् । ततः प्रोक्षणीपात्रमुत्तानिकृत्वा । त-
 ज्ञानं तर्गाभितसा यत्नमरुथलप्रादेशमात्रे कुशद्वय रूपे उत्तराग्नेपवित्रे निधाय शुद्धाभिरक्षितत्पात्रं परयित्वा । गंधपु-
 ष्पादिक्षिप्य अंगुष्ठोपकान्तिष्काभ्यामुत्तानाभ्यां प्राणिभ्यामुदगग्रेष्ठ्यक् । पवित्रेषूत्वा अपस्त्रितूप्यपात्राण्यु-
 सानानिकृत्वा इध्मग्रं धिक्स्त्रस्य सर्वाणि त्रिः प्रोक्षयेत् । प्रणीता पात्रमग्नेः प्रत्यङ्गनिधाय तत्र पवित्रे निधायोत्त-
 ताभिरग्निः परयित्वा गंधपुष्पादिनिक्षिप्य पूर्णपात्रं प्राणिभ्यामादायाग्नेः प्रादक्षिण्येनानामिकुशं नीत्वा मेरुत्तर-
 तोदभेपुनिधाय पवित्रे गृहीत्वा न्यैर्दभैराच्छादयेत् गृहसिद्धान्त्यद्रव्यं च रुस्यात्पामादाय तेषु वित्रे अज्यपात्रे निधाय
 तत्पवित्रपुरतः संस्थाप्य तस्मिन्नाज्यमासिच्योत्तरतः स्थितां गारान्मस्मना सहोत्तरदक्षपरितरणाद्वा हिर्निरूह्य ते
 प्याज्यपात्रमधि श्रित्य ज्वलतादभौलमुकेन प्रज्वालयां गृहपर्वमानं प्रक्षालितं दर्भाय इव मज्जे प्राक्षिप्य पुनर्ज्वल-
 तातेनैव दर्भौलमुकेन सिद्धाद्वा द्रव्येण सहो ज्यं त्रिः पर्याग्निकृत्वा तदुत्तरमुकमपास्यापः रुष्ट्वा ज्यपात्रं तु विकर्षेन्न दग्-
 द्वास्यां गारान्नशौ प्रत्यस्य (पः रुष्ट्वा । तत्र रुध्रमेवाज्यं सुवितुष्ट्वा हिरेण्यरतूपः सवितुपुराणि कञ्चाज्यस्योत्पन्न-
 ध्रुनियोगः सवितुष्ट्वा प्रसव उत्पन्नाभ्यां चिद्धेण पवित्रेण वसोऽसूर्यस्यारश्मिभिः इति मंत्रेणैकं श्रुत्योच्चारितेनैकवारं

द्विस्त्वर्णोऽर्तपूतपवित्रे अद्भिः प्रोक्ष्यान्मौ प्रहरेत् अथाग्नेः पश्चात्परितरणाद्वाहिर्भुवं प्रोक्ष्य तत्रवाहिः सप्तहर्नार
 ज्जुमदग्नांप्रसार्य तदुपरिवर्हिः प्रागग्रमुदगपर्वगमविरलमास्तीर्य तस्मिन्नाज्यपात्रं निधाय दक्षिणं करे स्तुक् स्तुवौ गृ
 होत्वा सव्येन कांश्चिदभर्त्नादाय सहैवाग्नीप्रताप्य स्तुवां निधाय दक्षिणहस्तेन स्तुचस्य विलम्बैर्नृत्तुष्टमभ्या
 रम्भमयतः आरभ्य षष्ठोऽप्यवदुपरिष्ठाद्विलम्बयेत्कुशानां मूलतोदंडमेकैकं निर्मृजति त्रै प्रोक्ष्य प्रताप्य चासाधवर्हो
 व्युत्तरतोऽप्यसेत् सूचमेव दर्वीमपि संसृज्यताङ्कुशान् कृतसमन्त्रं प्रोक्ष्यान्मौ प्रहरेत् ततो गृहसिद्धात्तमश्रयाज्य
 योर्मध्ये न नीत्वा आज्यादक्षिणतो वाहिं पिप्सांतरमासाध्याभिघार्याग्निं गधादिभिरभ्यर्चयेत् विश्वानि न इति तिसृषु
 मात्रे योर्वसुश्रुतोऽग्निश्चिष्टपुद्गाभ्यामर्चनैरेवोपरयाने विनियोगः विश्वानि नो दुर्गहा जाता वेदः सिंधुजनावाद्दुरिता नि
 पर्पिषन्नग्नेश्च विवत्तमसा गृणानोस्माकं वोऽप्यविततनूनां यस्त्वाह दार्कीरिणामन्यमानो मर्दं मर्दोर्जो हवी विजात वेदो
 पशो अस्मासु यो हि प्रजाभिरे अमृतत्वमश्वां यस्मैत्यं सुकृते जात वेद उलोकमग्नेः कृणवस्यो नश्च श्विनं सुपुत्रिण
 वीरमंतं गोमंतरं पित्रशतेस्वस्ति आद्यमंत्राभ्यामष्टसु दिक्ष्वर्चयेदष्टभिः पदैः अंत्योपरयानं आत्मानं चालं
 कुर्यहस्तं प्रक्ष्यात् इधमं वधनरज्जुभिर्मस्थाने निधाय पाणिनेधममादाय मूलमध्याग्नेषु स्तुवेणाजिरभिघार्य अयं
 तेषामदेवो जात वेदाश्चाग्निश्चिष्टपु इधमहवने विनियोगः अयंत इधमश्चात्मा जात वेदस्तेनेधस्य स्ववर्धस्वचेद्धर्षय
 चारमानप्रजया पशुभिर्ब्रह्मवर्चसेनात्नायेन समेधयस्वाहा जात वेदसेधय इदं नम्रम ततः स्तुवेणाज्यं गृहीत्वा
 वायव्यादिशमारभ्य अग्नेयीदिकूपर्यंतमाज्यधारामाहरेत् तथैव नैर्ऋतं दिशमारभ्य शानीपर्यंतं जुहुयात् प्रजापतिं मन
 साध्यापन्नस्य हेति जुहुयात् उभयत्र प्रजापतय इदं नम्रम ततोऽग्रे स्वाहा अग्नय इदं उत्तरतः सोमाय स्वाहा सोमा
 वेदं दक्षिणतः ततः सावित्र्यादि नवभ्यः सावित्र्यै स्वाहा सावित्र्या इदं उर्व्वक्षणे स्वाहा ब्रह्मणे इदं ऊं अद्भ्यो स्वाहा

अद्वायइदं उंमिधायैस्वाहा मेधायइदं प्रज्ञायैस्वाहा प्रज्ञायइदं उंधारणायैस्वाहा धारणायइदं उंसदस
 रूपतेयस्वाहा सदरूपतयइदं उंश्रुतुमतेयस्वाहा श्रुतुमतयेइदं उंछंदेभ्यऋषिभ्यःस्वाहा छंदोभ्यऋषि
 षिभ्यइदं आण्यह्वयंतेचतुरव्यप्यायार्थः पचावतिन्निशिष्यमामंभ्य विंशतिक्रवः पंचावतंकुर्वीत शि
 ष्टाचारश्चेत्थंपंचावतिनउत्थायार्थः स्वयंचप्रसूतइतिमन्त्रेणनिवेदयति प्रसूगोभक्षमकरंचरावपिस्तोमंप्र
 थमः सूरिरुन्नुजेसुतेसातेनपद्यागमंवांप्रतिविश्यामिन्नजमदग्नोदमे ततः हुवेणस्तुत्र्याज्यमुपस्तीर्य गृहसि
 द्वात्त्रमभ्यादगुधमभ्यमानामिकाभिरुदगयाभिर्नखसंस्पर्शनमकुर्वन्नवदायदर्व्यामर्ष्य ततोन्नपूर्वार्धात् पश्चि
 मार्धाभिस्तथैवावदायदर्व्याप्यपान्नस्थमन्नमभिघार्य दर्वोरस्थमवर्त्तवाभिघार्य अग्निमीलेविश्यामिन्नोमभु
 छंदोऽग्निर्गोपत्री उत्सर्जनप्रधानगृहसिद्धात्तद्वहोमेविनियोगः उंअग्निमीलेपुरोहितंपज्ञरूपदेवमृद्विजं हो
 तारंरत्नधातमंस्वाहा अन्नयइदं नमोतिसर्वत्रयागमार्चार्पणकुर्व्यात् प्राक्संस्थान्पुदकंसंस्थानिचावदाना
 निजुहुयादितिजयंतः कुसुमकोमैत्रावरुणिरगरस्वोपतृणसूर्या श्रुतुष्टु उत्सर्जनप्रः उंकुषुभकंरुतदब्रवी
 द्विरेः प्रवर्त्तमानकः दृश्चिकरयारसंविपगरसंष्टिश्रिकतेविपंस्वाहा अप्तृणसूर्येभ्यइदं एवमग्नेशौनकोष्ट
 रसमदोऽग्निर्जगती उत्सर्जन. उंत्वमग्नेद्युभिस्त्वमाशुशुक्षाणस्त्वमद्वास्त्वमश्मनस्परि एवंनेभ्यस्त्वमोपधीभ्य
 स्त्वंनृणांतृपतेजायसेशुचिःस्वाहा अन्नयइदं उंआवदज्जैन्नकोष्टरसमदः शकुंतोजगताउत्सः आवइंस्त्व
 शकुन्तेमद्भमावदत् एवमासीनः सुमतिंचिकिद्धितः यदुत्तमवदसिकर्करिर्पयादृहद्वेमविदथेमुवीराः स्वाहा
 शकुंतायेदं सोमस्वमागाधिन्नोविश्यामिन्नोऽग्निस्त्रिष्टुप् उत्स. उंसोमस्यमानवसवदथ्यग्नेवाल्लिचकथं विद
 थ्ययजभ्यैदेवांश्चच्छादीद्यद्युजेअर्द्रिशमायैश्रग्नेतवंजुपस्वाहा अन्नयइदं गृणानामागोवोऽजमदग्निर्मैत्राव

लणोपायवो उरसः उंमणानां जागदं निनावत्तस्य सीदतं पतं सोमममृतावुधा स्वाहा । मित्रावरुणाभ्यामिदं । त्वा
 ह्यग्नेर्गौतमोयामदेवो विनराष्टिः उरसः । त्वाह्यग्नेसदं सिरसमन्यते देवांसो देवमरतिन्ये रिहति कृत्वा न्येदुन्ये । अ
 मर्यैव जतमर्यैव दिव्यादेव जतमप्रचेतसं विश्वमादेव जतमप्रचेतसं स्वाहा । अथ यइदं धामते गौतमवामदेव आ
 पो जगती उरसः । उं धामते विश्वं भुवनमधि श्रतमंतः । समुद्रं ह्यधः १ । तरां पुं पित्रा मनीकसि मिषपत्रा मतरतम
 यमामधुमंतं तं कर्त्तुमस्वाहा । अथ यइदं प्रवो ध्यां जेयो वुधगविं छिप्यं निस्त्रिदुप् । उरसः । उं प्रवो ध्यां अग्निं तसामिधा ज
 नानां प्रातंधेनुमिरनापती सुपासं पव्ह इव प्रययामुज्जिहानां प्रमानवः । सिरसं तेनाकमच्छ स्वाहा । अग्नयइदं गतान
 आत्रेय एरुतपामरुमरुतोऽ विजगती उरसः । उं गतानि पतंत्यति पासुशामि श्रोता इव सरक्षे एव पामरुतज्येष्टा सोम
 पर्वतासां व्यामनिरूपतस्य प्रचेतसः स्यात्तदुर्ध्वं तं वानिदः स्वाहा । मरुथ्यइदं त्वं ह्यग्ने वाहं रपयामरद्वाजो विनिस्त्रिदुप्
 उरसः । उं त्वं ह्यग्ने न प्रथमो तास्याधिपो । अमावादे रमहो तातुं सीदं पत्नकृणोर्दुष्टमहो विश्वरुमै सह ध्येन्वाहा । अग्नयइदं
 योनस्त्वोभरवातः पायुर्देव ब्रह्म एयनुष्टुप् । उरसः । योनस्त्वो अरएयेप अग्निष्टि जिघ्रादनि देवास्तसर्वे धैतु ब्रह्मवर्ममसात
 रं स्वाहा । देव ब्रह्मभ्यइदं अग्निन्नरो मीत्रावरुणिवेसिष्टो निर्वीरः । उरसः । अग्निन्नरो दीधि निभिरएयो हरतं च्युती जनयं
 तप्रशस्तं । दुरेदं यो यहाति मध्वर्यु स्वाहा । अग्नयइदं अति चक्षुर्मे जावरुणिवेसिष्ट इद्रा सोमो वाननुष्टुप् । उं प्राति चक्षु
 विचक्षेद्र अस्मौ मजाप्रतं रक्षोभ्यो वधमस्य तमश्राति प्राजुमुद्रः । स्वाहा । इद्रा सोमोभ्यामिदं मां चिकाएवः । मृगायइदं देव
 हती उरसः । उं मां विदं न्यद्विशः सनुसखा योमादिपयत इद्रमिरतो द्रपणुं सवासुभे मुहुरुपाचशंसत स्वाहा । इद्रा येदं
 अग्नेर्पाहिका एवः सौभिरग्नेनामरुतानुष्टुप् । उरसः । अग्नेर्पाहि मरुत्सं शरुद्रेभिः सोमप्रीतये सोमर्षा उयस्युष्टाने मादाय

स्वर्णरेखास्वाहा आनामरुद्रादं स्वादिष्टयवैश्वामित्रोमधुच्छंदः पवमानः सोमोनायत्रो उत्स. उँस्वादिष्ट प
 मदिष्टयापवस्वसोमथारयाइंद्रायपातवेमुतः- स्वाहा पवमानायसोमयेदं पतेराजन्मारीचः कश्यपः सोमपवमा
 नः सोमः पंक्तिः उत्सर्ज- उँपतेराजच्छतंहविस्तेनसोमाभिरक्षतः अरातीवामानरतारनिमोचनः किंचित्नामम
 दिंद्रयेंद्रेपरिस्त्रवास्वाहा पवमानायसोमयेदं अग्नेवृहन्नारयस्त्रितोमिस्त्रिष्टुप् उत्स. उँ अग्नेवृहन्नृषामूर्वा अरया
 त्रिर्जगात्वाद्भमसोऽप्योतिपागात् आग्निर्मानारुपनास्वंगश्चाजातो विश्वासप्रान्यत्राः स्वाहा अन्नयइदं समानी
 वश्चागिरसः संवतनः संज्ञानमनुष्टुप् उत्स. उँ समानीवश्चाकृतिः समानाहृदयाविवः समानमरतवोमनोय
 थावः मुसहासतिस्वाहा संज्ञानायेदं स्त्रुवेणाऽयंदर्वाभुपस्तीर्य गृहसिद्धामुत्तारमगतोभूयानुवानाभिरैवांगुली
 भिरवदायदंर्वामपात्ररथंहविरभिधायै यदस्यकर्मणोहिरण्यगुर्भोभिरतिभूतिः स्त्रिवृद्धोमोविनियोगः उँय
 दस्यकर्मणोरिचंचद्वानूनमिहाकरं आग्निष्टस्त्रिवृद्धद्विद्वान्सर्वस्त्रिवृष्टुसहृत्करोतुमे अन्नयेस्त्रिवृष्टते सुहृत्तह
 त्सर्वप्रायश्चित्ताहुतीनाकामानांसमर्द्धयिनेसर्वाद्भः कामान्समर्धयस्वाहा अन्नयेस्त्रिवृष्टकृतइदं रुद्रायपशुपतयेस्वा
 हा पशुपतयेरुद्रयेदं ततः प्राणायामकृत्वा पृथ्वीत्यस्यमंत्रस्यमेरुष्टकृत्पिः कूर्मोदेवता सुतल्लेखं दः आसनेवि
 नियोगः पृथ्वीत्ययाधृतालोका देवित्वविष्णुनाधृता एवंचथारयमादेविपवित्रंकुरुयासनं अपसर्पैतवामदेवो
 भतान्यनुष्टुप् भूर्तत्सादनेविनियोगः अपसर्पैतवेभूतायेभूताभुविंसस्त्रिष्टुताः येभूताविश्वकर्तारस्तेनृष्यतुशिवाज्ञा
 या अनेनभूतानुरसाय शरावेजलंकुशाश्चाध्यायविद्युदारमेविधमेपाप्मानमृतास्सत्यमुपैमि तज्जलमभिस्मृद्योप
 रेश्कृते दर्भगर्भद्रह्रांजलिंविधाय प्राणवादिस्वयमुच्चारयन्नभ्येवमेवोपविष्टान्वाचयेत् प्राणस्यपरब्रह्मकृत्पिः
 परमात्मदेवता देवीनायत्रीछंदः व्याहृतीनांपुरमेधीप्रजापतिः अजापतिर्वृहतीगायत्र्यागाधिनोविश्वामित्रः स

चितागायत्री अग्निमीलइत्यादीनिछंदसां वैश्वामित्रमधुच्छंदादपक्रुषयः आन्यादयो देवताः गायत्र्यादीनि छंदाः स
 सर्वेषामुत्सर्जनविधौ गः ओं भूर्भुवः स्वः तत्सवितुर्वरेण्यं भर्गो देवस्य धीमहि धियो यो नः प्रचोदयात् ओं भूर्भुवः स्व
 वत्स ० महिधियो यात् ओं भूः स्वः तुत्सः हि धियो प्रचोदयात् अग्निमीलेपुरोहितं यज्ञस्य देवमृत्विजं होतारं रत्न
 धाम अग्निः पूर्वेभिर्ऋषिभिरीड्यो नूतनैरुतसदेवा एह वक्षति अग्निना रयिमश्वत्पोषमेव दिवो दिवे यशसं वीरवर्तनं
 अग्नेयपज्ञमध्वरविश्वतः परिभूरसिसुहृदेवेषु गच्छति अग्निर्होता कविक्रतुः सत्यश्चित्रश्रवस्तमः देवो देवभिराग
 मत् यदंगदाशुपेत्वमग्नेमद्रं करिष्यसि ते वेतस्त्वय मंगिरः उपवाग्ने दिवे दिवे पावस्त्वधि यवयनमभिरत एमसि रा
 जतमध्वराणां गोपास्यतस्य दर्शदिविर्वयमानं स्वेदमेसनः पितेव सूनवेग्नेसूपाय नो भवसचस्वानः स्वस्तये अग्निर्वैदे
 वानात्मवमो विष्णुः परमः शशमहाव्रतम् एष पथा एतत्कर्म अथातः संहिताया उपनिषत् विदामपवन्निवदाम
 हाव्रतस्य पंचविंशतिसामधेन्यः इपेत्त्वोर्जोत्वा अन्न आयाहि वीतये शन्नो देवीरभिष्टये अर्थैतस्य समाप्तायस्य स
 माप्तायः समाप्तातः स्य रसतजमनलगभं मितं गौः नमा पंचसवत्सरमयं अथ शिवां प्रवक्ष्यामि दृढिरा
 दैव् यदि द्रोदाशराज्ञोदं जनोऽप्यश्रुतं योगीश्वरं यज्ञावल्क्यं नारायणं नमस्कृत्य अथातो धर्मोऽन्धस्यामः
 अथातो धर्मजिज्ञासा अथातो ब्रह्मजिज्ञासा तच्छं योरादृणीमहे गातुं यज्ञाय गातुं यज्ञपतये देवीं स्वस्तिर
 रतुतः स्वस्तिर्मानुषेभ्यः ओं ऊर्ध्वजिगातु मे पञ्चशब्दो अस्तु द्विपुदं शं चतुष्टुदेः। ओं नमो ब्रह्मणे नमोऽस्त्यग्नये नमः
 धार्ष्ट्यै नमश्चोषधीभ्यः नमो वाचे नमो वाचस्पतये नमो विष्णवे महते करोमि इमा मृचं त्रिः पठेत् भद्रं नो आपि वा
 तपमनः। ओं शांतिः शांतिः शांतिः दृष्टिरसि दृष्ट्ये पाप्मानमृता रसत्यमुपागांततः सर्वैर्दृष्टुं दावैवेदा इत्युक्तां जलिस्था
 ऋशानां चार्घ्याय दधुः आचार्यः स्तुवेण प्रायश्चित्ताभ्यां हर्तुं जुह्यात् तत्र मन्त्रः अथाश्विमदोपाग्नेः पाकिः

प्रायाश्च स्तंज्यह। भावो नियोगः । उं श्रयाश्च श्रं स्यतमि शस्ति याश्चेत्स्त्वमित्यमयाश्रसि श्रयासावयसा कृताया सहव्य
 माहिपेयातो वेहिभेषजं स्याह। अयासेभनयइदं अतोदेवाइति दयोः-का एवेमेधातिथिऋषिः पूर्वोद्देव्युत्तरावैष्णवाणा
 यजीहदः मापः श्लेष्टानिजापित्वा कुशाग्रैः प्राच्यादिपचादिक्षु प्रादक्षिण्यक्रमेणोदकमुदक्षेत् प्राच्यादिशिदेवा
 ऋत्विजो मार्जयतां दक्षिणस्यां दिशिमासाः पितरो मार्जयतां प्रतीच्यां दिशिग्रहाः पशवो मार्जयतां मुदीच्यां दिश्याप
 श्रोषधयो वनस्पतयो मार्जयतां मूर्ध्व्यां दिशि यज्ञाः संवत्सरः प्रजापातिर्मांजयतां मार्जयतां भित्तिवा र्स्वाशि
 रसिकुशाग्रैरधिपि वेदेतैर्भञ्जैः आपोश्चरमान् देवश्च वा आपास्त्रिष्टुप्मार्जने विनियोगः आपोश्चरमान्मातरः शुभ
 यतुष्वर्तनोऽपृतश्चः पुनंतु विभ्यं हि रिप्रं प्रवहंति देवीरुदिदाभ्यः शुचिरापूत एमि इदमापः सिधुद्वीपश्चापोनुष्टुप्
 मार्जने विनियोगः इदमापः प्रवहतायात्किंचिद्दुरितं मायि यद्वाहमभिदूद्रोहपद्माशोपउतानृतं सुमित्र्यापश्चोषधयः
 संतुर्दुर्मित्र्यास्तस्मै संतुषो रमान्द्वेष्टिधं च वयद्विष्मइति तत आचार्यः स्वयामकरे प्रणीतायाञ्च माहं प्रजापरासि च
 पानः सयावरीस्थानसमुद्रे वेति नयानि सपाथोऽप्रीथेत्येकश्चरया पठन्प्रच्युदमुखमवाङ्मिनीयतञ्जलेनाभ्या
 प्यान्मार्जयेत् विभ्यान्निनइति ऋचेन। गने रुत्तरपूजनोपस्थानकुड्यात् मानस्तोकश्चांगिरसः कुरसोरुद्रो जगती वि
 भूतिग्रहणे विनियोगः । उं मानस्तोकेतनयेमानश्चायुषिमानो गोषुमानोऽश्वेषुरेति यः वरिण्मनोरुद्रभाभिर्नोवधी
 हैविष्मंतः सदा मित्वाह्वामहे इति स्तुवावैलष्टुन विभूर्तग्रहीत्वा । उं आयापुषंजमदभेरितिललाटे कश्यपस्य आया
 पंकंठे अगस्त्यस्य आयापुषं नाभौ ऋदेवानां आयापुषदक्षिणांसे तन्मैश्चरतु आयापुषं वामांसे सर्वमरतु शतायुषं शि
 रसिधारयेत् आचार्यार्भो नैर्वायत्तदशोऽस्मिन्तं । उं चमेस्वरश्चमे यज्ञोपवीतं च तेनमश्चयेत्तन्यूनतस्मै तउपपतेति रिक
 तस्मै तेनमः स्वरस्ति श्रद्धां मिधां यशः प्रज्ञां विद्यां बुद्धिं श्रियं वलं आयुष्यतेज आरोग्यं देहि मे हव्यवाह नइति

पूर्वपरिसमहृत्पुर्वक्षेत् गच्छगच्छसुरश्रेष्ठस्वस्थानेपरमेश्वर यत्रब्रह्मादयोदेवास्तत्रगच्छहुताशन इत्यादिनि
 विसृज्य चांतुदेवगणाः सर्वे पूजाभादायपार्थिवी इष्टकामप्रसिद्धयर्थं पुनरागमनाय च ततउदकतीरंगत्वा
 शरीरशुद्धयर्थमुत्सर्जनांगत्वेन सर्वैः सहस्त्रानानिकुर्यात् तथा प्राणानायम्य देशकालरमृद्वौ उत्सर्ज
 नांगत्वेन गणैः स्नानमहं करिष्यदिति संकल्प्य स्नात्वा च मय उत्सर्जनांगत्वेन भस्मगोमयस्नानानि करिष्ये भस्मा
 दाद्यर्शानायनमइति शिरसि तं पुरुषाय नमइति मुखे अघोराय नमइति हृदये वामदेवाय नमइति गुह्ये स
 द्योजाताय नमइति पादयोः प्रणवेन सर्वगो यद्वा अग्निरिति भस्मजलमिति भस्मस्थरामिति भस्म त्रयोमे
 ति भस्म सर्वहवाद्भवस्म मानस्तो कइति सर्वांगे विलिप्य स्नात्वा च मय शंखद्वारादुराधर्पा निरिष्य पुष्टां करीषिणी
 ईश्वरसिर्वभूतानां मिहोपहृत्वेयश्रियं अन्तेन गोमयमादाय श्रेयमग्रचरं तानामोषधीनां वने वने तासामुबभ
 पत्नीनां पवित्रकायशोधनं यन्मे रोगांश्च शोकांश्च पापांश्च नुद गोमयः सर्वदेति शिरः प्रभृदंगानि विलिप्य स्नात्वा
 च मय वालित्थापर्वतानां छिद्रं विभर्षेष्टां धौ प्रयामुमिन्द्रचत्वनिमल्लजन्तोपिमहिनि इति भूर्भिः प्राथम्यं मावोरिर
 त्स्वनिताय रुमैव कंस्वनामिव द्विपदचतुष्पदस्माकसर्वसत्त्वनात्वरम्- इति स्वनिरवा स्योनाष्टयि विनोभवानुक्ष
 रानिवेशनी- यच्छातः शस्मसप्रथाः इति मृदमादाय आपनेति परायणोदूर्वा रोहं तु पुष्पिणीः हृदाश्रुपुंडरीकाणि समु
 द्रस्यावहादमे इति दूर्वामादाय गायत्र्या सर्वां मुद्रामभ्युक्ष्य भूमौ निधाय आतारमिन्द्रमावितारमिन्द्रहवे हवे सुहवशूरमिन्द्रं
 हवयामि शक्रं पुरुहूतमिन्द्रं स्वस्ति नो मयवाधातिवद्रः इति पूर्वतः यमाय मधुमत्तमं राज्ञे हव्यं जुहोति न इदं नमः ऋषिभ्यः
 पूर्वजैभ्यः पूर्वभ्यः पथिकभ्यः इति दक्षिणतः तं दवायामिन्द्रहस्त्राणां वंदमानस्तदाशारते यजमानो हविर्भिः अहेदमानो
 वरुणे हवोऽपुरुशं समात आयुः प्रमोषीः- इति पश्चिमतः वयं सोमव्रते तव मनस्तूतुं विभ्रतः प्रजावंतः सचेमाहि

इत्युत्तरतः तत्सूयैरोदसीउभेदोपावस्वोरुपव्रवे भोजेयुस्मांश्चभ्यचारसदा इत्युत्तरिष्टात् अथः पश्यस्वसोमंत
 रांपादकौहरमातेकरपत्यकौटशास्त्रोहिब्रह्मावभृथिशा इत्यधोमुदंशिप्रव्वांगेपुमुदंलिपेत् सहस्रशार्पापुरुषः सहस्रा
 क्षः सहस्रपात् समुभिर्विधत्तत्वात्वात्यतिष्ठदशांगुलम् इतिशिरसि अक्षीभ्यातेनासिकाभ्यांकर्णाभ्यांत्रिवृकाद
 धि यदंमंगोर्पणमस्तिष्काजिक्वायावितहामिते इतिमुखे ग्रीवाभ्यस्तदूरिमह न्योश्चनुकयात् मुदंमदोपप्यमंसा
 भ्यांवाहुभ्यांवितहामिते इतिग्रीवायां श्नातुरेभ्यस्तेगुदाभ्योवातिष्ठेदंयदपिपृक्षंमतस्त्राभ्योवितहामिते इतिहृ
 दये नामानामिनश्चाददेचक्षुश्चिरसूयैसचुः कवेरपत्यदुहे इतिनाभौ त्वमिंद्रसजोपसमकंविभर्षंवावहोः वज्रंशि
 यानजोजसा इतिवावहोः सोमातंरुद्ररणरुणहिरन्नस्यारुपतेक्ष्णंवंतश्रौंशजः इतिकक्षयोः यः कुक्षिः सोम
 पातमः समुद्रइवचिन्वते कूर्वीरापोनकाकुदः इतिकुक्षौ वह्नीतापितावहुरस्यपुत्रश्चिश्चक्रुणोतिसमनावभारपा
 सैकाः एतनाथ्यसर्वा एष्टेतेनहेतवतिप्रसूनः कुरुभ्यातेष्टार्थवत्त्वांपार्णिभ्यांप्रपदादाभ्यांपक्ष्मश्रेणीभ्यांभासदा
 हंससोवितहामिते इत्यूर्वोः मेहनद्वलंकरणलोमभ्यस्तेनरेचभ्यः यक्षंसर्वरमादारसनस्तमिदंविटहामिते इ
 तिजान्योः एतावानस्यमहिमातोऽयायांश्रुपुरुषः पादोन्यविश्वभूतानिप्रियादस्यास्युतंदिवि इतिपादयोः श्रगादं
 गाल्लोत्रोलोत्रोजातंपर्याणिपर्याणियक्षंसर्वरमादारसनस्तमिदंविटहामिते इतिपुरुषस्यकेनचसर्वांगे अथक्रांते
 रथक्रांतेविष्णुक्रांतेचसुंधरे शिरसाधायपिप्रद्यामिरक्षस्वमांपदेपदे इतितिलदूर्वामुदंशिरसिनिधायमृत्तिकास्त्रांमंत्र
 क्षारप हिरण्यशृंगंवरणंपयवर्षार्थैर्मदेहिधाचितः यन्मयाभुक्तमसाधूनांपांपेभ्यश्चप्रातिग्रहः यन्नेमनसावाचाक
 र्मणावाहुष्टवत् तन्नइंद्रोवरुणोऽहस्वपतिः सविताचपुनंतुपुनः पुनः इमंमेगंगेयमुनेसरस्वतिशतद्वुस्तेमंसच
 तापरुष्ण्या अस्तेत्यामरुह्वये वितरतुयार्जकेपेपुणह्याशिपोमया इदंतेन्यामिसमानमद्विर्पादकाश्चसिंधुप्रव

हंतिनयः सर्पेर्लोमिवत्वं जहाति पापं स शिरस्कोन्मुपेत्य गंगागतीति यो द्विधा योजनानां जतैरपि मुच्यते सर्व
 पापेभ्यो विष्णुलोकं गच्छति सुमित्र्या न आपश्चोपधयः संतु दुर्मत्स्यास्तस्मै संतु गोष्माद्वेष्टि यत्र यं द्विष्मः स
 मुद्रयेधः सलिलस्य मध्यात् पुनानां यत्न विषमानाः इंद्रो यवर्जा विषमोरारदात् आपो देवीरिह मामवंतु या
 आपो दिव्य उत वास्तवन्ति खनिभिर्भाजतवापाः स्वयं यः समुद्रायाः शुचयः पावकास्ता आपो देवीरिह मामव
 तु यासां राजा वरुणो याति मधेयस्यानृत्ये श्रवणं जनानाम् मधुरश्रुतः शुचयो या पावकास्ता आपो ० यासुराणां
 वरुणो यासुसे नो विधे देवा यासुसूर्यो मंदं विवैश्वानरो यास्वप्नो स्त्रिविष्वानराः एतोर्विद्रंस्तवाम शुद्धं शुद्धं न साप्ता शुद्धं
 रुच्येर्वा दृष्टांसं शुद्धां शीर्वां नमकु इंद्रः शुद्धो न आगाहि शुद्धः शुद्धा मिरुतिभिः शुद्धोरपि तिधारय शुद्धो मम द्वि
 सोन्मयः इंद्रः शुद्धो हि नोरपि शुद्धो रत्ना निदा शुषे शुद्धो वजाणि निद्रसे शुद्धो वाजं सिपासति तरस्ममदीधावनि
 रासुतरयांधसः तरस्ममदीधावति उत्स्रावेदवसुनां मर्त्यस्य देव्यसवः तरत् ० इत्ययोः पुरुषं यो रासहस्राणि द
 धमहे तरत् आपयो स्त्रिशतं तनासहस्राणि च दधमहे तरत् त्रिभिष्टेदवस्वितर्वाग्रैः सोमधामाभिः अग्ने दक्षैः पुनीहि
 नः पुनंतुमादेव जनानां पुनंतुवसवो धियः विश्वे देवाः पुनीतमाजातवेदः पुनीहि मा प्रधावस्व प्ररथं वस्व सोम विश्वेभि
 रंशुभिः देवेभ्य उत मंहविः उमप्रियं पानि प्रतं युवावा नमाहुर्वा दधं अगन्मविश्वतो नमः अलाप्यस्य परशुनं मा
 पयस्व देव सोम आबुचि देव सोमयः पावमानो रथे त्यधिभिः संतरसं सर्वसर्वसूतमाश्रति स्वदिनं मातारि श्वना प
 दमानी यो अध्येति ऋषिभिः संभृतं संतरस्मै स रस्वती उहेशीरं सर्पिर्मधूदकं पावमानोः रचरत्ययनीः सुतुवाहि धृ
 तश्रुतः ऋषिभिः संभृतोरसः ब्राह्मणेभ्य मृतं हित पावमानो दिशंतुतः इमं लोकं मयो अमुं कामान्समर्धयंतुतः दे
 वीर्देवैः समाहिता येन देवाः पवित्रेण आत्मानं पुनते सदा वेन सह स्यारेण पावमान्यः पुनंतु ना प्राजाप

त्वंपवित्रं वातोद्यामं हिरण्यमयं तेन ब्रह्मविदो वयं पूतं ब्रह्म पुनीमहे इन्द्रः सुनीतीसहमा पुनातु सोमः स्वस्यावरु
 णः समिध्या यमो राजा प्रमृणाभिः पुनातु मा जातवेदामां जयं च या पुनातु आपो हि घेतितिसुभिर्मार्जीयित्वा इ
 ममेगो न्युदकमालोदयं कृतं चेति तस्मै च नो घमो र्पणं कृत्वा प्रवाहाभिमुखं स्त्रीन् मार्जीयित्वा च न्य स्नानांगतर्पणं
 कुर्यात् तद्यथा ब्रह्मादयो ये देवास्तदिवांस्तर्पयामि भूर्देवांस्त० स्वर्देवांस्त० कृष्णद्वैपायनादयो ये ऋषयस्तान्
 नृर्पांस्त० भूऋषींस्त० भुवर्ऋषींस्त० स्वऋषींस्त० सोमं पितृमा यमार्गिरस्वनाभिकव्यवाहनादयो यं पितरस्ता
 नि पृष्टंस्त० भूः पितृंस्त० भुवः पितृंस्त० स्वः पितृंस्त० भूर्भुवः स्वः पितृंस्त० अग्निदग्धाश्वयेजीवाये च
 दग्धाकुलेमम भूमौ दत्तेन तोषेन तृतायां तु परांगतिमिति जलांजलिं तटे निक्षिप्य यन्मया दूषितं तोषं शरीरमलसंम
 वात् तद्वोपपरिहारायै यद्मणो तर्पय प्यहं यक्षमतर्पणं कृत्वा ऋषीन् पूजयेत् तच्चैतद्यज्यम्य प्राणाना यम्य
 देशकालौ संकीर्य ऋषीन् पूजयिष्यद्भूति संकल्प्य करग्रयो जिर्मरद्वाजो विश्वामित्रो योत्तमः जमदग्निर्वसिष्ठ
 श्वसत्तैत्तैऋषयं रस्युतः अरुंधतीसहितान्ससऋषीनां वाहयामि तदस्तु मित्रावरुणा गुहावैत्रतिष्ठा अरुं
 धतीसहितैऋषयः सप्त ऋषीभ्यः सप्त ऋषिभ्यो नमः आवाहनं सं आसन्नं पाद्यं अष्टर्षे आचमनीयं
 स्नानीयं पुनराचमनं वस्त्रं आचमनं यज्ञोपवीतं अथ गंधः पुष्पाणि धूपं दीपं नैवेद्यं आचमनं कर्तुं
 तांबूलं दक्षिणा अरुंधतीसहितैऋषयः सप्त ऋषिभ्यो नमः मंत्रपुष्पांजलिं समर्पयामि मंत्रहो न क्रियाहीनं आ
 वाहनं न जानामीति चक्षमाप्य ततः सावित्र्यादींस्तर्पयेत् सावित्री तर्पयामि ब्रह्माणत श्रद्धा तर्प० मेधां त-
 प्रज्ञां त- धाराणां त० सदसस्त्वपतित० अनुमतिं त० छंदांस्त्वर्धांस्त० अष्टपुणसूयांस्त० अग्निं त० श
 कुंत० अग्निं त० मित्रावरुणां त० आश्विनौ त० अपस्त्वर्पयामि अग्निमलतस्त० अग्निं तर्प० देवब्रह्मा

एत० अनेतर्प०० इन्द्रसोसौत०० इन्द्रतर्प०० अगनामस्तसत्०० पवमानसोमंतर्प०० आर्भित०० संज्ञानतर्प०० ब्र
 ह्मपञ्चांगसंयुक्ततर्पणस्यादिहापितत् इतिकारिकोक्तः, प्रजापतिस्तृप्यतु ब्रह्मातृप्य० वेदास्तृप्यंतु देवास्त
 त्र्यम्भस्तृप्यतु सर्वाणिछंदासितृप्यंतु, उर्कारस्तृप्यतु वषट्कारस्तृप्यतु ऽप्याहवस्तृप्यतु
 सावित्रीतृप्यतु यज्ञास्तृप्यंतु द्यावापृथिवीतृप्येतां अतारिक्षंतृप्यतु अहोरात्राणितृप्यंतु सार्वभृत्
 तृप्यंतु सिद्धास्तृप्यंतु समुद्रास्तृप्यंतु नद्यस्तृप्यंतु क्षेत्रौषधिवनस्पतिगंधर्वसप्तसप्तृप्यंतु नानास्तृप्यं
 तु वयांसितृप्यंतु गावस्तृप्यंतु साध्यास्तृप्यंतु॥ विप्रास्तृप्यंतु यक्षास्तृप्यंतु रक्षांसितृप्यंतु भूता
 नितृप्यंतु एवमेतानितृप्यंतु, अथऋषयः, उपर्वातीशतीर्थिनस्तृप्यंतु मध्यमार्तृप्यंतु गृहसमदस्तृ
 प्यंतु विश्वामित्रस्तृप्यंतु वामदेवस्तृप्यंतु भरद्वाजस्तृप्यंतु वसिष्ठस्तृप्यंतु प्रगाथारत्तृप्यंतु पावमान्य
 रत्तृप्यंतु क्षुद्रसूक्तारत्तृप्यंतु महासूक्तारत्तृप्यंतु प्रार्चनावीती अत्रजीवादिद्वैतस्थपसवेनविशेषमाह अथ
 सव्यं द्विजाश्रयाणां प्रियेभ्यस्वर्ध्वकोर्त्तिन आश्रक्रेष्ठाभ्यः कर्तव्यं मातापित्रेभ्यस्तृप्यंतु जीवतोरिति शिष्टाचारत् सुमंतु
 जैमिनिवैशंपायनपैलसूत्रमाप्यभारतमहाभारतधर्मत्राहर्षारत्तृप्यंतु जानति वाहविणार्यगौतमशकल्यवा
 श्वप्यमांडव्यमांडकेयारत्तृप्यंतु गार्गीवाचकग्रीवृत्तृप्यंतु बृहदाश्रतीर्थेयीतु० सुलभमैत्रेयीतु० कहलितर्प्याभि
 कौपीतकंत० महाकौपीतकतर्प०० पुर्यंतुर्प्यामि महापूर्यंतुर्प्यामि सुयज्ञंतर्प०० साह्यपायनंतर्प्या०
 एतरेयंत० महैतरेयंतर्प्यामि ॥ शाकल्यतृप्या०॥ वाष्कल्यतर्प्या०॥ सुजातवकं तर्प्यामि ॥ अथ
 द्वादहर्तर्प्यामि महैदवादहर्तर्प्यामि ॥ सौजार्भितः ॥ शून्कतर्प्या०॥ आश्वलायनत- येचान्पञ्चाचार्या
 रत्तसर्वेत्तृप्यद्विति, अत्रकारिका, त्रिषाद्विरेकेनैस्तुद्वादशैश्वर्याभावेत्, त्रयोविंशतिवर्षैरुद्देवर्षीश्वरपितृन्

क्रमात् । अस्मत्पितरममुकशर्माणमुकगोत्रं वसुरुपस्वधानमस्तर्प्यामि एवं पितामहं प्रापिनामहं मा आदीरिति स्वा
 मातामहादीन्सपत्नीकान्पत्नीसुतादीन्पितृव्यमानुलंभानरं पितृस्वसारं । मातृव्यसारमात्मस्वसारयथायोग्यं स
 धवाः सतनयाः श्वशुरगुरुशिष्यानां श्रुतर्पयेत् आब्रह्मस्ववर्षतदेवर्षिपितृमानवाः । तृप्यंतु पितरः
 सर्वे भूतमातामहादयः अतीतकुलकोटीनां सप्तर्षीपतिवासिनां आब्रह्मभुवनाल्लोकादिदमस्तु तिलोदकं ये के
 चास्मत्कुले जाता अपुत्रा गोत्रिणो मृताः ते शृङ्खलामया दत्तं वस्त्रं निष्पीड्युदकं इत्युत्तरीयं तटं निष्पीड्य सव्येन वा
 यमार्दीरुतर्पयेत् यमंतर्प्यामि धर्मराजतर्प्यामि ब्रह्मतर्प्यामि ततो यमो निहंता पितृवर्मराजो वैवस्वतो दंड
 धरश्च कालः भूतधिपो दत्तकृता नुसारी कृतमेतदंशाभिर्जपति इति दशवारजपेत् ततः शार्प्यं आनिभ
 द्राः १० शन्नद्राप्नो १५ त्यमूषवा ३ महिर्गोणं सुदृष्ट्यर्थं तिष्ठो वाचः पर्जन्यापुत्रः ३ अच्छावद १० व
 लिंथापर्वतानां ३ प्रदेववा ब्राह्मणे ५५ दहरूपते प्रतिमे १३ एतानि पर्जन्यस्तुतिभूक्तानि ऋषयो वैसरस्व
 द्यां सज्जमासते तित्राह्मणखंडद्वयचरैदिकाः पठति ततो वेदार्थं ब्राह्मणान्भोजयेत् विश्वे ताते सवने पुत्रवाच्या
 याचकं यमवति द्रुसुव्रते परावतमन्युरुत्तमं भतं वत्स पाटुणोः शरभापशरवंधवे इत्यपीन्जले उद्वासयेत् इत्युत्स
 र्जनप्रयोगः अथोपाकर्म्मप्रयोगः सचोत्सर्जनवद्ज्ञेयः विशोषो लिख्यते नूतनब्रह्मचारिणा उपाकर्म्मार्थतया नू
 तनकटिसूत्राद्युपकल्पनं स्वस्तिपुण्याहवाचनं नां दीश्राद्वचकार्यं तादृशब्रह्मचार्यं भवेत्तूपकल्पनमात्रं कृत्वा च न्य
 प्राणानां यम्य देशकालौ संकीर्तयं अवीतानामभ्येद्यमाणानां छेदसांघतयमता निरासेनाप्यायनद्वाराः शीपर
 मेश्वरश्रीत्यर्थं एभिर्ब्राह्मणैः सहोपाकर्म्मकारित्वे अन्वाधाने क्रियमाणे उपाकर्म्महेतुमेवेता परिग्रहाथैश्च सिद्धावस्थे
 न दधिसकुट्टे पेषणस्विष्टकृताग्निमभ्यसन्नहेतुन रुद्रं प्रहोष्यतीति न परमात्मानमयामः इधमसन्नहन्तं हिमानंतरं

दधिसकुप्राशनोपवीतहोमदानधारणानिच दधिक्राव्णोवामदेवोदाधिक्रावानुष्ठ दधिसकुप्राशनेविनियोगः उांदि
 धिक्राव्णोअकारिपंजिष्णोरश्वस्यवाचिनः सुरभिनीमुखकर्त्तृप्राणशायुधितारिषत् इतिभञ्जणप्राङ्मुखाः प्रत्ये
 कं दधिसकुप्राश्याचामेयुः शशेः पश्चादंकधारणया एकैकः प्राङ्मुख उपविश्य मार्जनं च कुर्यात् कृत्वा यज्ञोप
 वीतानिनवानिवसुयाधिप हुत्वा शौगुरवेदत्वापितृभ्यो धारयेत्तदिति गालववचनात् वेदारंभेन ऋष्यादिस्मरणा
 तैसर्वेषामुपाकरणो विनियोगः श्रुते उपकृता वैवेदाहृत्युक्ताञ्जलिस्थान्कुशादक्षिणकटीनिवेश्यापउपरुपशेयुः वे
 दारंभणतः पूर्वं सकुप्राशनतः परं नवयज्ञोपवीतानि दद्याद्द्विधारयेत्तदिति कार्ण्यजिनिवचनात् पितृभ्य इत्य
 रूपापि पदत्वेत्यनेनान्वयः हेमिधारणे च यज्ञोपवीतमिति भिन्नं स्य परब्रह्म परमात्मा त्रिषुप्यज्ञोपवीतहोमविनियोगः
 यज्ञोपवीतं परमं पवित्रं प्रजापतेर्वैत्सहजं पुरस्तात् आयुष्यमग्रं यप्रतिमुंचयशुभं यज्ञोपवीतं बलमस्त्वतेजः स्वाहा परमा
 रमन इदं ब्रह्म चारी नूतनमेखलादिधारयेत् आजिनं कटिसूत्रं च नववस्त्रतयैवेति कालादशौदाहृतवचनात् एषां
 धारणे क्रमेण अत्र प्रकारश्चोपनयनवद्द्वैधः अन्यदुत्सर्जनेन समानं इत्युपाकर्मप्रयोगः अथान्नकश्चनेपयुक्
 शाखाथोलिरूपते दृष्टिक्रमते उत्सर्जनप्रकरणस्य देवताग्रहणेनाग्रयादीनां सावित्र्यादिभिः सह तेनोक्तत्वात् जयं
 तमते सावित्र्यादीनां प्रधानदेवतागत्वेन तस्य कल्पश्रद्धा ज्यसेवास्विष्टकृतेन वेधाति सावित्र्यादीनां गत्वादि
 तितदुक्तेः श्रवकारिकाः आज्यसंस्कारपूर्यतमुपलेप्तादि पूर्ववत् आज्येन दधिसक्तानां त्रिः पुर्यानि करणं भ
 वेत् उन्पतसातमाज्यचेते पांश्विः प्रोक्षणं भवेत् इत्यममिधारणांतं स्यादाज्यस्योद्भासनादिकं अनुवारं
 भोद्युनादिभ्यः स्वयमेव न संतिचेत् प्रकुर्वाताज्यभागांतामिधमाधानादि पूर्ववत् इहाज्यभागात् अस्तरुतयैवा
 त्सर्जनोपवीतौ हुत्वा ज्यं नवभिर्भिन्नीः सावित्र्याद्यैरतः परं हुत्वा च दानार्थं भूषणान् सकृन् दधिसंयुतान् हुत्वा शि

मीलहत्याद्यैर्भौवशक्तिभिः क्रमात् शाकलानां समानीव इत्युच्चार्या, उंती भवेत्, वाक्कलानां तु तच्छ्रयैरित्युच्चार्या
 उंती भवेत् योनः स्वतिमत्रे व ब्रह्मते देवता इति सदापः देवानां ब्रह्मणश्च देवतात्वमिति तु युक्तं अस्य
 ऋचो देवा ब्रह्मचदेवेति भाष्यकृताभिधानात् ब्रह्ममंत्रः समेश्रुतं शराणां निवारककर्मविद्यत इति व्याख्या
 नदशायामपि भाष्यकृतैव वर्मणो ब्रह्मतत्त्वगुणभिधेयत्वेन स्वातंत्र्यनिराकरणाच्च एव च ऋष्यादि रुमरणाकाले पि देव
 ब्रह्म एव नष्टवित्त्वेव पतितुमुचितं त्यागश्च देव ब्रह्मण इदमिति पंचायतिसत्वे द्विरवदाय तथैव दधिसक्तुन् सकृद्विर्वा
 वदाया द्विरभिधारयेद्वा त्ति कृन्मते जयतमते तु नाज्वावदानं ततोऽस्यावशेषः कारिकायां अथ रिव दृष्टं तद्वत्त्वा
 दधिसक्तुभिरेव दधिसक्तुन् स्वयं शिष्यान् प्राशयाचम्य ततः परं परितरणादभैरैतदर्थं धतिवाजलीन् अ
 न्येन सेचयित्वा पस्ताभिः कुर्वीत मज्जनमिति वेदार्भेकारिकाः पश्चादग्नेषु दर्भेषु प्रागाग्नेषु पविश्य च आ
 पि च्यापः शरावादीं दर्भांस्तत्र निधाय च प्रागाग्नेर्भगर्भांस्तु कुर्यात् ब्रह्मं जलीनं यः स वयाहतिवदं रयुधैः सा
 वित्री ब्रह्म यज्ञात् त्रिरभ्यसेत् पुरोकारव्याहती शचात्र कर्माणे अग्निमीले इदं मूक्तमनुवाक्यं यथाविधिः प्रारभे
 रत्नचंवापि पत्वध्याप्याह्वाचयेद्गुरुः प्राथमि श्वादि सकलं होमशेषं समपयेदिति उत्सर्जनं ज्ञाने याः कारिकाः
 अथतीरमयागत्वातिवगाह्य ततो जलं सावित्र्याद्यास्तथा न्याद्या देवतास्तर्पयति च सावित्री तर्पयाम्य
 श्रितर्पयामाति तर्पयेत् जपं स्तत्त्वमिर्मर्यादादि मंत्रैस्तर्पणमवधीत् ब्रह्म यज्ञां गमुकं यत्तर्पणस्यादिहापि चेति
 अथ ग्राह्येन भस्म गोमय मृत्क्षानानि शास्त्रांतरसिद्धानि विहितानि ति शिष्टव्यवहारः अतएव विवाहादु
 र्ध्वकाले प्रासिद्धस्य पिडनमृदाक्षानं न कुर्यात् तिलतर्पणमित्यादि तेष्वेव स्थानात्र प्रवृत्तिः न चात्र नदीनारजोदोष
 प्रसक्तिः उपाकर्मणि चोत्सर्गे रजोदोषेन विद्यत इति गार्ग्यवचनं तु वेदाः खंडाः सिसर्वाणि ब्रह्माद्याश्च दिव्यैकसः

जलाधिनाथपितरोमरन्ध्यायामहर्षयः उपार्कमर्णिवोरसर्गस्तानार्थब्रह्मवादिनः पिपासवीनुगच्छतिसंहृष्टाः
स्वशरैरिणः समागमस्त्वयैपातब्रह्मत्यामलानिच नूनं सर्वस्वयं॥ति किमुनैकं नदीरजः इति छंदोगपरिशिष्टा
ञ उरसर्गानंतरं ऋषिपूजातर्पणैर्कार्प्ये उपार्कमर्णिवोरसर्गैर्यथाकालं समेत्य च ऋगीन्द्रर्मयान्कृत्वा पूजयेत्तर्पे
त्तन इति स्मृतिचद्विकोदाहृतमवनात् तत्र यजलोपरुपर्शनपानाभ्यामाभ्युदयप्रातिः ऋषीणां सिद्धमाना
नामंतरालं समाहितः संविषेयः शरैरेण स्पृशन्मुक्ताजलच्छट्टः विद्यादीन् ब्राह्मणः कामान्वरादीन् कन्यकास्तथा
श्रामुत्तिकान्यपि मुखान्याभ्यारसनं शययति छंदोगपरिशिष्टात् ततः प्रकृतदेवतातर्पणं ब्रह्मयज्ञानातर्पणं स्वपि
ब्रह्मदितर्पणं च कार्यं ततो यमतर्पणं कर्षादिति शिष्टाः वाष्कलानां तु नच्छं यो शयुविश्वे देवाः शकरी उज्जतं यो देवराहा
विश्वेभ्यो देवेभ्य इदं इत्युपाकर्मांतरसर्जनप्रयोगः अत्रैव प्रसंगादुत्सर्जनकालो निर्णीयते तत्र याज्ञानिकयः पौषमासस्य
रोहिण्यामष्टकायामथापि वा जलतिष्ठदंसां कर्षादुत्सर्गा विविधहृदिः पौषमासस्य रोहिण्यां कृष्णधर्म्यां जलसनि
धौ ग्रामाद्वहिर्द्वानामुत्सर्जनं कर्षादित्यर्थः अतयोः पक्षयोः स्वस्वग्रह्यानुसारेण व्यवस्था मनुः पुरुषे तु छंदसां कु
र्षाद्वहिरुत्सर्जनं द्विजः माघशुक्लभयवाप्राते पूर्वार्हे प्रथमे हनि तथैव स्थितश्चायं विकल्पः श्रावण्यां प्रौष्ठपयवा
द्युपाकृत्य यथा विधियुक्तं छंदस्य धीर्यातमासां निचोद्भूतं पंचमासं नितितेनैवोक्तं वात् तेन श्रावण्यां यदो प्राकर्म तदा पौ
षशुक्लप्रातिपदित् उरसर्जनं कार्यं यदा प्रौष्ठपयां तदा माघशुक्लप्रातिपदिकार्यामित्यर्थः यत्तु हारुतिः अर्धपंचमभा
सानधीर्योर्ध्वमरुजैन् पंचार्द्धपष्टावैव तितदा पाठ्यामुपाकर्म विपुं यत्तु कार्याय नः उपार्कयोदगयने ततो
धीर्यातधर्मवत् उरसर्गैरेव केषु पाते पां प्रौष्ठपदे विवति श्रवणप्रौष्ठपदं सिद्धोपलक्षकं सिद्धेरवाविति गार्ध्ववचनात्
वोधाय नस्तु पोर्यां माठ्यां वा कुपुः श्रावण्यां पूर्णिमास्य माघादयवोपाकृत्य पौष्यां माठ्यां वोरुजैदिति

तस्मिन्नात् तैत्तिरीयारु तेषांकार्योप्यांर्णमभ्यारोहिण्यांवाविरमेदितितस्मन्नात् वहवैरुत माध्याकाठ्यं अ
 ध्यायोरसर्जनं चाध्यायपीर्णमास्यां विधीयत इति कारिकोक्तः मध्यमाष्टकायामिताभ्यो ज्ञेनहुत्वाभ्यर्चयति ए
 ता एव देवतास्तर्पयति आचार्यो न ऋषीन् पितृंश्चैतदुत्सर्जनमित्याश्रलायनसूत्राच्च व्याख्यातवैतद्वृत्तिकारे
 ण मध्यमाष्टकाग्रहणपणमासांतलक्षणाभ्यंततस्याः समीपेमाध्यापीर्णमास्यामित्यर्थ इति काटीयारुतमाद्रपदेकुर्युः
 उत्सर्गश्चेत्तदिति ध्यतिथ्यंतं प्रौढपदेवैतिकार्यायनोक्तः अत्र कातीयसूत्रं अर्धप्रधानमासानधीत्योत्सर्जपुर्यसस्त
 मावैति तथा पौषस्यरोहिण्यां मध्यमायां वाष्टकायां अध्यायानुत्सर्जयुरिति अत्र हरिहरः पौषे उत्सर्जन
 कर्तव्यतामाभिधायाह ततस्त्रिरात्रानंतरं शुक्लपक्षे पुष्यं द्वां स्य धाया रित् कृष्णपक्षे च गानि ततः पुनरर्द्धप्रधानं
 सप्तमान्वाधीत्योर्ध्वमेवोत्सर्गं विधाय निरात्रमेकरात्रव्यवस्थायप्यष्टविप्रतिष्ठेरन् ततः पुनरुपाकृत्य अथ यनं
 यावदुत्सर्गमिति अनेनोत्सर्गद्वयं कातीयानां कर्तव्यमिति प्रतीयते अपरे तु एकस्मैवोत्सर्गस्य कालवतुष्टयं
 मन्यते तेनोत्सर्गद्वयमिति अत्राद्वितीयमतमेव सूत्रस्य रसानुसारोति प्रतीयते सामगारुतु सिंहाके पुष्ये कुर्युः
 सिंहे रथैविति पूर्वोक्तगार्भ्यवचनात् सर्वरुपाकर्मदिने वा कार्यं पुष्ये तदुत्सर्जनं कुर्यात् उपाकर्मदिनेष्वेति
 हेमाद्रौ स्वादिरग्न्योक्तैः स्वाध्यायमधीतेषामिति श्रुतेष्वय यत्तुतिथ्यर्के इदानींतनैराश्रलायनैरप्ययमेवोत्सर्जनं
 कालाद्वा द्विपते तत्रमूलंतजानहत्पुक्तं तद्वृत्तिविजृम्भितं पुष्ये तदुत्सर्जनं कुर्यादुपाकर्मदिनेऽथवेति स्वय
 मेववादिरेग्न्यस्य मूलत्वेनोक्तत्वात् नचग्न्यसूत्राणां तत्तच्छास्त्रेणान्मत्वेन व्यवस्थितप्रामाण्यकत्वमिति वाच्यं
 अविरोधित्वात्वेकत्वेन परशास्त्रायां विग्रहात् यदासिंहस्थे सूर्योऽसितन्मध्यस्थहरश्चनक्षत्रात् प्राक्पुष्यः क
 रंस्थो भवति तदा तस्मिन्पुष्ये उत्सर्गं कुर्यात् तदुत्तरहस्तेऽप्युपाकर्मसामग्राः कुर्युः मासि प्रौढपदे हरतात्पुष्यः

पूर्वाभवेद्यदा तदा तु अवशेषे कुर्यादुत्सर्गं छंदसां द्विज इति तत्परिशिष्टोक्तैः अत्र श्रीषु पद आचणशब्दैर्मिनादिसौरमासा
 भिन्नायेण छंदो गाना मुत्सर्जनोपाकर्मणोः सौरमास एव विधानात् एतच्च कर्म द्वयं प्रत्यब्दं कार्यं तदुक्ते माद्रौ का
 त्यायनेन प्रत्यब्दं करणकर्म गोत्सर्गाविविधद्विजैः क्रियते छंदसातेन पुनराप्यायनं भवेत् अथातयामैश्छंदो
 भिवर्तकमक्रियते द्विजैः क्रीडमानैरपि सदा तत्ते पांसिद्धिकारकमिति अत्राद्विजैरिति त्रयाणामाश्रमिणामवर्णना
 माधिकारसिद्धिः यत्तु मासां निर्विशेषार्थं पञ्चमानित्युदाहृतशास्त्रे विप्रग्रहणात् ब्राह्मणस्यैव सतोऽधिकारः क्ष
 त्रिपदैश्च योस्तदन्वारं भमाजयमेवेति ज्ञापनार्थं अध्येष्यमाणोऽप्यैषैरन्वारब्ध इत्याश्वलायनसूत्रे अभ्यापकपरेणा
 ध्येय्यमाणपदेन अभ्यापनाधिकृतब्राह्मणस्यैव स्वतंत्राधिकारप्रतीतिरिति उत्सर्जनेोत्तरं कार्यं मनुराह अत ऊ
 ध्वं तु छंदसि शुक्ले पुनि यतः पठेत् कारिकाया तु विशेषः अत आरभ्य पयमासान् पठन् गानित्वार्थायते शुक्ले वेद
 मध्यायात्तत्कृष्णो गानातिक्रियतेति अत्र न दीनां दोषो नारतीत्याह वसिष्ठः उपाकर्माणि चोत्सर्गजो दोषो न विद्यत इति उपाकर्मात्स
 चंद्रसूर्यग्रहे चैव रजो दोषो न विद्यत इति गार्ग्येऽपि उपाकर्मणि चोत्सर्गजो दोषो न विद्यत इति उपाकर्मात्स
 र्गानंतरं विरान्नं पक्षिणीमहोरात्रं वा अभ्ययनं न कार्यं तदुक्तं निर्णयसिंधौ मितक्षरायां उपाकर्म एषुत्स
 र्गेष्वनिरात्रं पक्षिणीमहोरात्रं वा न भ्याय इति एतच्च कर्म द्वयमध्येष्यमाणोऽप्यैरन्वारब्ध इति सूत्रात्मा शिष्यते तद
 धिकारिकस्य कर्मणश्चाचार्यान्ना न्यस्याभावन्या जुहुयादिति निषेधात् कर्म द्वयमिदं केचिच्छौकिकाद्यावै प्रकु
 र्वात इति कारिकोक्तेश्च लौकिकाद्यावेव कर्तव्यं तदभावे तु अभ्यायोपाकृतिं कुर्यात्तत्रोपासनवाहनेनेति वचनात्
 र्स्मार्तद्वितीयांशः इत्युत्सर्जनम् अस्यामेव आश्वलायनैः श्रवणाकर्म कार्यं आचणपापांश्चैव मास्यां श्रवणाकर्मोति
 सूत्रात् सामवेदिनामप्यत्रैव - श्रवणाकर्मसंप्रवक्षिष्य आयातः श्रवणाकर्म पांश्चैव मास्यां मित्यादिना अ

वणाकर्मविधायग्रहरहस्तूष्णीवल्लिहरेत् साधंप्राप्तोमादाग्रहायण्यइतितदीपग्रहसूत्रात् अत्रपौर्णमासी
 मानान्नेस्तावपिग्रंथांतरवशेनपूर्णमासीविशेषतदुपसंहारसंभवः कातीयसूत्रेऽपि अथातः श्रवणाकर्मश्रावण्यापौ
 णीमास्यांश्रवणकर्मत्वात्तदतेसर्पवालिरप्युक्तः अस्यामेवरात्रौतैत्तिरीयकैः स्थालीपाकः कार्यः श्रावण्यां पौर्ण
 मास्यांस्थालीपाकइतिसूत्रात् अस्मिन्कर्मद्वये प्रदोषव्यापिनीपौर्णमासी ग्राह्या अस्मिन्नेतस्थालीपाकंश्र
 पयित्वेति अस्तमयकालविधानात् कर्मणोयस्ययःकालइतिवचनात् पौर्णमासीशब्दस्य पूर्वान्यक्षण
 वचनत्वात्पर्वसाधिदिवसे रात्रौ श्रवणाकर्मानुष्ठानं वदति अस्यचश्रवणाकर्मणोमुख्यकालेदेवादकरणेऽपि
 मुख्यकालेऽपि सकृदेवकरणमितिकेचित् यद्योक्तमेतत्तुल्यन्यायाष्टकाप्रकरणेकेशसकृत्करणंवाभ्यस्यश्रवणा
 दिति अन्येत्वीदृशपाकयज्ञानां प्रत्यब्दमाहृतिसंन्यते उक्तं हि रेणुकाकारिकायां अथातः श्रवणाकर्म
 शाल्मल्यप्रयोगेच्यते श्रावण्यामेवतत्कार्यमभावाद्गौणकालतः वचनात्सूत्रकारस्यसकृदस्यक्रियाभवे
 त् एवमेवेतरेषांस्यादाहृतितोषास्तुतेर्वलत् सकृत्करणमिच्छतिपाकयज्ञेचकेचन आहृतिकेचिदिच्छतिनन्त्र
 हातिः सतामतेति अस्यांभवहयग्रीवपूजोकाकटपतरौ ब्राह्मे श्रावण्याश्रवणेजातः पूर्वहयगिराहिर
 जगादसामवेदंतुसर्वकलमपनाशनं सिंधुर्नदीवितस्तापांश्रविष्टतत्रचैवहि अतोत्रश्रवणेनब्रह्मानसर्वार्थसिद्धिदं
 तत्रसंगमे कृत्वासंपूजयेदित्युक्तस्यचक्रगदाधरं ओतवान्यथसामानिपूज्याविप्राश्चसर्वदा क्रीडित्वयं
 मोकव्यंतत्रैवस्वजनैः सह जलक्रीडातुर्कतेनानारीभिर्भट्टिलब्धयइति शुक्लसर्वदेवानांपवित्रारोपणमुक्तं नि
 णेयायुते मत्स्यपुराणे आषाढयामशचाष्टम्यांचतुर्दश्यामुमापतिं पवित्रैरर्चयेद्ग्राह्यांश्रावण्यांचितरान्सुरानि
 ति अस्यामेवपौर्णमास्यादिर्वापुराणोक्तंज्याव्रतं हेमाद्रौ अगस्त्यउवाच ब्रह्मण्योविधिः शक्नेकथितोविज

पातहः जयेति पूर्णिमा तातश्रावणस्य शुभावेत्यादि श्रवणं कुरादियुक्तायां वेद्यां देवीं संस्थाप्य रोचनाचंदनं
 धैरुपलब्ध पृष्ठादिभिः संपूज्य यवगोधूममुद्रशालिपटिकाढकीतिलमापादीन् वित्वादीनि फलानि
 चान्तिदेयेत् इति जया पूर्णिमावत्म् श्रवणलघेनुदानमुक्त्वा विष्णुः श्रावण्यां श्रवणयुतायां जलधेनुं सा
 लंकरां यत्नयुगाच्छादितो दत्त्वा स्वर्गलोका मवाप्नोतीति विष्णुधर्मोत्तरे श्रावण्यां शुक्लपक्षे तद्वादश्यां प्रीत्येन्युप गो
 प्रदानेन देवेशो वरपूर्वलिखितं तव कृतोपवासः संप्राश्य पंचगव्यं नरेश्वर द्यूतक्षीराभिषेकचक्रत्वा विष्णोः स
 माहितः सन् भयदर्पचगोविंदं पृष्ठादिभिररेदम उद्धर्मुखां पूजायि स्वातयागृष्टिपयान्विर्त्ता सपुत्रां वल्लसं वी
 नां सितयज्ञोपर्यातिर्त्ता स्वर्णशूर्पाशुभाकारां हिरण्योपरि संस्थितां हिरण्यवाचयित्वा प्रेक्षाणां योपपादयेत् इमां
 वंद्यति गृह्णीष्व गोविंदः प्रीयतां निति सन्मग्नश्चायं तं विप्रं गोविंदं नृपकल्पयेत् शत्रुघ्नं च गोविंदं पदान्यष्टौ नराधिप
 श्रानेन विधिनयेन् विप्राय यः प्रयच्छति गोविंदं प्रीणनाद्राजं विष्णुलोकं स गच्छति सतावरं स्तथा पूर्वान्ससा
 त्समानवमानवः सप्तजन्मकृता एताप्यभोचयेदवनेपते पदे पदे तु यज्ञस्य गोसवस्य तु मानवः फलं प्राप्नोति राजेद्र
 दत्तायै वज्रगौहारेः सर्वकामफलसात्कारसर्वकाले पुणार्थिव भवत्ययौ पापहरा यावदिंद्राश्चतुर्दश सर्वेषाम्
 पिपापानां कृतानामविजानता प्रायश्चित्तमिदं प्रोक्तमनुतापोपवृंहितं गृष्टिरेकवारप्रसूतागौः इमां तं वप्रतिगृ
 ह्णीष्वैत्यस्य समुच्चार्यैत्यन्ययः तं विप्रं गोविंदं कल्पयेत् गोविंदं रूपतया चैतयेत् दत्त्वा च गोविंदः प्रीयत
 मिति विप्रवाचयित्वा तस्मै ब्राह्मणाय हिरण्यमुपपादयेत् दद्यादित्यर्थः पदे पदे इत्यादिना श्रुतं न फलेदं हि
 रण्योपापरि संस्थितां हिरण्यपार्थित्यसुरचतुष्टयाभित्यर्थः जलधेनुदानं विशेषो विष्णुधर्मोत्तरे जलकुंभं न रव्यां प्र
 सुवर्णरजतशृंगसुरां न च तामितिसांप्रदायिकाः रत्नगर्भमशेषैस्त्वग्रान्धैर्धान्यैः समन्वित सि

। वस्त्रयुगच्छद्वैतपञ्चवशाभितं कुहमांसिभुरेशीरबालकमलकैटवं त्रियंगुपञ्चसहितं सितवस्त्रोपवीतिन
 सद्यस्त्रसदुपानक्तदंभविष्टरसंस्थितं चतुर्भिः संभूतं भूपतिलपात्रैश्चतुर्दिशं स्थगितं दधिपात्रेण घृतक्षौद्रवता
 मुखे तिलपात्राणि ताम्रस्य दधिपात्रं कांस्यस्येति दानं विवेके उपोषितः समभ्यर्च्य वासुदेवं जलेशयं पुष्प
 भूषोपहारैस्तुभ्यां विभवमादतः संकल्प्य जलधेनुकं भूतमभिपूज्य च पूजयेद्भस्मकृतं द्रव्यं नलमर्घ्ययुः एव
 संपूज्य गोविंदं जलधेनुं सवत्सकां सितवस्त्रधरः शांतिं वीतरागो विमत्सरः दद्याद्द्विजाय राजेंद्र प्रीत्यर्थां जलशायिनः
 जलशायी जगद्योनिः प्रीयतां मनकेशवः इति चोच्चार्य भूनाथाविप्राय प्रतिपाद्यतां आपकानां शिनास्थेयमहो
 राज्ञमतः परं तथा धान्यानि पार्श्वद्वये कृष्णादीनि द्राणदेशे त्रियंगुपञ्चश्रवणे यज्ञोपवीतं मूर्ध्नि श्रयार्पयेत्तत्वरस
 श्यतुर्गोशेनैव दक्षिणाशक्तितः सुवर्णेन अनेन विधिन दत्त्वा जलधेनुं नराधिप सर्वान्कामानवाप्नोति सर्वदा भ
 किमाप्नोति इति श्रयश्चावर्ण्य वायुपुराणदान् नारदयि संहितेयं महापुरुषाशंकरस्य महारमनः नर्मदाचरितं य
 ज्ञवायुनापरिकीर्तितं लिखित्वेदं पुराणं तु गडधेनुसमन्वितं श्रावण्यार्पयेद्देद्रत्तया ब्राह्मणाय कुटुंबिने रुद्रलोके वसे
 त्ति त्वया वादिन्द्रा श्यतुर्दशेति श्रय गडधेनुः मास्ये उत्तमा गडधेनुः स्यात्सदा भारवतुष्टयं वत्सं भारेण कु
 र्वीत भाराभ्यां मध्यमा रस्यता श्रार्धं भारेण वत्सः स्यात्कनिष्ठा भारकेण तु चतुर्थ्यां शेन वत्सः स्याद्गृहवितानुसारतः
 भारः पलसहस्रमिति धेनुवत्सौ घृता स्यात्तु सितसूक्ष्मां वराष्ट्रतो शुक्तिकर्णां विक्षुपादौ शुक्तिमुक्ताफलैश्च
 सितसुत्रां शिरालौ तु सितकंवलकं वलौ ताम्रगंडकपृष्ठां तु सितचामररोमकौ गंडकः कफुरप्रदेशः विद्रुमाक्षयु
 गोपतौ नवनतिस्तनान्निवर्तौ क्षौमपुच्छौ कांस्यदेहा विद्रुनां लकतारकौ सुवर्णशृंगाभरणौ राजतैः सुवत्संयुतौ ना
 नाफलमर्घ्यैर्दत्तैर्घ्राणगंधकरुंडकौ इत्येवराचरित्वा ताम्रपदपूरैश्चार्पयेदिति इति वायुपुराणसहितं गडधेनुदानविधि

अथमंगलागौरिव्रतोद्यापनपूजनविधिः युधिष्ठिरउवाच । उद्यापनविधिं ब्रूहि व्रतराजस्य केशव । यतो नित्योद्यापन
 कंदर्वातिफलमुच्यते कृणु उवाच । वदामि व्रतराजस्य स्त्रीणां कर्तव्यमुत्तमम् । आवण्णो मासि भौमे पुचतुर्पुत्रतमाच
 रेत । प्रातरुत्थाय सुस्नाता स कंठ्य व्रतमुत्तमं । दीपमहातं प्रज्वालय मंगला पूजयेच्छुचिः । अथ पूजाविधिः । अथ
 त्वादिदेशकालोसंकोचार्थं । मम पुत्रपौत्रादिद्वये ज्यैष्ठ्यायुरादिसकला सिद्धिद्वारा । श्रीशिवमंगलागौरी प्रीत्यर्थं पुंच
 वर्पयंत श्रीमंगलागौरिव्रतमहं करिष्ये । प्रथमे वत्सरे मातुर्गृहे कर्तव्यमेव च । ततो भर्तुर्गृहे कार्यमवश्यं स्त्रीभिरादरात् ।
 पंचमेव वत्सरे प्रासक्तु र्यादुद्यापनं शुभम् । आचार्यवर्ये तत्र वेदांगपारंगं । आवण्णो मासि भौमे षुद्ध्यापनविधिचरे
 त् । प्रातरुत्थाय सुस्नाता स कंठ्य व्रतमुत्तमं । चतुस्संभंचतुर्द्वारकदलोस्तं भर्माडितं । घंटिकाचामरयुतं कमलैरु
 पशोभितं । मधे वितानवर्धनीयारूपं च वरुणैरलंकृतं । तन्मध्ये रथापयेत्पाठदण्डपदं च । रात्र्येण कारयेत्पाठं
 दः । काचनानिर्मितः । रौप्यहस्तैरभवेत्तु पाषाणस्य विधीयते । पाठोपरि न्यसेद्वा ततो घेदपदं तथा । तस्याग्रलि
 गतो भद्रं लिखेद्गैत्र्यपचभिः । हरिद्रा पिष्टकृत्वा तन्मध्ये ऽष्टदलं लिखेत् । तस्योपरि न्यसेद्वा ततो घेदपदं तथा । तस्याग्रलि
 न् । सौवर्ण्यं राजतं तांब्रं कलशं विन्यसेद्बुधः । पंचरत्नानि निक्षिप्य सर्वौषधिसमन्वित । तस्योपरि न्यसेत्पात्रतांब्रं
 एव संभवं । उमामहेश्वरीं मातृकाचनेन चानिर्मितां । तस्योपरि न्यसेद्वा जन्पूजयेच्छिवमंगलां । महावैद्यतिमंत्रेण इ
 ति भूतैर्पाठोपरि स्थापयेत् । तदस्तरुमिवावरुणैरुपचावाहनमाचरेत् । गोभूमोद्भवपिष्टेन कारयेद्दीपमुत्तमं । कृत्वा
 प्रज्वालितो दीपो घृतवर्तिसमन्वितः उपचारैः । षोडशभिर्गैयपुण्यादिभिस्तथा । पत्रैः पुष्पैः षोडशैश्चना ताजाति
 समन्वितैः । तंडुलैर्धान्यकैश्चैव स्वच्छैः पोदशसंज्ञकैः । आपमार्गस्य पत्रैश्च दूर्वाधनूरसंज्ञकैः । षोडशैर्दूर्वैस्तस्याकै
 र्विल्वपत्रैश्च पंचभिः । नौराजनततः कुर्याद्दीपं । षोडशसंख्यकैः । अथ पूजा । कुकुमागुललिशानां सर्वभरणभूष

तां नलिकंठप्रियांगोरिवेदहंमंगलावहयां ध्यानम् आत्रागच्छमहादेविसर्वलोकसुखप्रदे यावद्गतमहं कुर्वं
 ज्ञपौजादिद्वये आवाहनं रौप्येण वासनं दिव्यं रत्नमणि कथशोभितं मयानतिगृहाण त्वंगारिका मां रिवल
 मे आसनम् गंधपुष्पाक्षतैर्धुक्तपाद्यसंपादितं मया गृहाण मंगले गौरि सर्वाङ्कामान्प्रपूरय पाद्यम् गंध
 पुष्पाक्षतैर्धुक्तमर्धसंपादितं मया गृहाण पुत्रपौत्रादीन्प्रसन्नाभवसर्वदा अर्घ्यम् कामारिवल्लभेदेविकुर्वावम
 त्तमं विके निरतरमहं वेदचरणैतवपार्वाति आचमनम् पयोदधिघृतचैवमधुशर्करया समं पंचामृतैर्नक्षत्र
 नाभ्युषतां परमेश्वरी पंचामृतज्ञानम् जाह्नवीतोयमानीति शुभं कर्तुं संयुतं स्नपयामि सुरश्रेष्ठैः पुत्रादिक
 लप्रदं स्नानम् आचमनम् वस्त्रचसोमदैवयलजायास्तु निवारणं मयानि वेदितं भक्त्या गृहाण परमेश्वरि
 वस्त्रम् कंचुकीमुपवस्त्रं च नानारत्नैः समन्वितं गृहाण त्वं मया दत्तं पार्वती जगदीश्वरि कंचुकी वस्त्रम् कुंकु
 मगुरुकपूरं च दनं कर्तुरेतथा विलेपनं महादेवि गंधं दत्त्वा मम भक्तिः गंधम् रजिताकुंकुमैश्चैव नक्षत्राश्चा
 तिष्ठोभना ममैषां दिवि दानेन प्रसन्ना भवपार्वाति अक्षताः समर्पयामि हरिद्राकुंकुमैश्चैव सेंद्रं कज्जलां निव
 तं सौमन्यद्रव्यसंयुक्तं गृहाण परमेश्वरि सौभाग्यद्रव्याणि समर्पयामि सेवांतिकावकुलचंपकपाटलाब्जपुष्पा
 गजातिकेरीरं रत्नाल्लुपुष्पैः विलवप्रवालतुलसीदलमालतीभिरत्वां पूजयामि जगदीश्वरि मे प्रसीद पुष्पाणि
 आपामार्गस्य पत्रेश्वरार्वाधनुरसंज्ञकैः पौडशूर्द्वसंस्था कौर्विल्वपत्रादिपंचभिः पत्रपूजा अथांगपूजा उ
 साधै नमः पादौ पूजयामि गौर्य नमः जघे पू० पार्वत्यै जगन्नीपू० जगद्धात्र्यै ऊरू पू० जगत्प्रतिष्ठायै कंठे
 पू० शान्तिरूपिण्यै० नाभिपू० देव्यै नमः उदरे पू० लोकबंधायै स्तनौ पू० काटयै न कंठपू० शि
 वायै न मुखपू० भवान्यै नः नेत्रे पू० रुद्राण्यै कण्ठपू० महादेव्यै ललाटे मंगलदात्र्यै शिरः

पु० पुत्रदायिन्यैनमः सर्वगंपूजयामि देवदुमरसोद्भूतः कृष्णानुरुसमन्वितः आश्रयेः सर्वदेवानां धूपेयं
 प्रतियह्यतां धूपं त्वञ्योतिः सर्वदेवानां तेजसातेजउत्तमं आरमज्योतिः परधामर्दपोष्यप्रतियह्यतां
 दीपं अन्नचतुर्विधं स्वादुरसैः पद्मभिः समन्वितं भक्ष्यभोज्यसमायुक्तनैवेद्यप्रतियह्यतां नैवेद्यम् आचम
 नैय० करोद्देतेन० फलं तांदूलं दक्षिणां वज्रमाणिक्यवैदर्पमुकाविदुममंदिनं पुष्परानसमायुक्तं भूषणं
 प्रतियह्यतां भूषणानि नीराजनम् नमो देव्यै पुष्पांजलिं प्रदक्षिणां नमस्कारः पुत्रान्तेहि धनं दे
 हिसौभाग्यदेहि मंगले अन्धश्वसर्वकामांश्च देहि देवि नमोस्तु ते इति प्रार्थना ततो वैष्णवपात्रे तु सौभाग्यद्र
 व्यमाक्षिपेत् अन्नं कुंकुमसंयुक्तं सबल फलदक्षिणं वापनं गौरिविप्राय ददामि प्रीतिं येतव सौभाग्यारोचक
 मानां सर्वसंपत्समृद्धये गौरि गिरिशतुष्टयै वापनं ते ददाम्यहं इति मंत्राभ्यां वापनं तस्मिन् वावैष्णवे पात्रे सौभा
 ग्यद्रव्यमाक्षिपेत् लड्डुकुंकुमसंयुक्तं सबल फलदक्षिणं मात्रे सुवर्गासिनीश्यापितं भावस्त्रालंकारभूषणैः पूजयेच्च ततः प
 रं धास्त्रियः पोडशभोजयेत् नीराजनं नतः कुर्याद्दोषैः पोडशसंस्पर्कैः भोक्तव्याः पूर्णिकाश्चाथस्त्राभिः
 सहस्त्रयंततः अन्नलवणवर्जितुर्मानेन भोजयेत्स्वयं सुवर्गासिनीश्यापितं भावस्त्रालंकारभूषणैः पूजयेच्च ततः प
 श्यात्कुर्याद्गौरैरिवि सर्जनं विप्राय प्रतिमा देयारत्नवस्त्रादिभूषिता एवं कृते विधाने स्मिन्नाथैर्ध्वज्यमाश्रयात्
 इति मंगला गौरिपूजायापनविधिः अथ कथा युधिष्ठिरउवाच नंदनं दं न गोविंदं शृणु वतो बहुलाः कथाः कथयो
 र्कृष्टपुत्रायुः करं मम शुभं व्रतम् श्रीकृष्ण उवाच अर्धैर्ध्वज्यं कर्त्तव्यं व्रतं चारिनि सुदन शृणु त्वं सावधानः स
 न्कथां वक्ष्ये पुरातनीं कुण्डिनं नाम नगरं रथातस्तत्राद्विजाप्रियः आसीद्वाणिगधर्मपालो नाम्ना बहुधनोपि सः स प
 त्नीको ह्यपुत्रो सौ नारतीति वयः कुलोद्दि तस्य गेहे भस्मलिप्ते देह रुद्राक्षधारकः जटिलो भिक्षुको नित्यमागच्छत्

प्रियदर्शनः नस्वीकुर्वन्सद्वृत्तिदृष्ट्वाऽवदत् स्वामिन्नपंसदापातिभिक्षुकोजटिलेभ्यः नस्वीकरोत्यस्म
द्वामितिदृष्ट्वाभमाधिकं दुः खं प्रजायतेतिरूपं श्रुत्वाभार्यावचोऽब्रवीत् धर्मपेल्लववाच प्रियेकदाचिद्भवा
त्वंसुसुवर्णीगणभवं यदाभिक्षार्थमायातिभिक्षोर्वस्त्रांतरत्वंया वद्भवात्स्यप्रदेयानिसुवर्णानिप्रियेनवे अन्तरं
त्स्यभार्याऽर्चोकरस्वामिनोदितम् जटिलेनतुसाशसापत्यतेनभविष्यति अर्वाभिक्षोरिदंवाक्यं दुःखं सि
तातमुवाचह स्वामिन्शसात्स्वयापापाच्छापाद्दुःखसंश्रितः इत्युक्तात्स्यचरणैववदेदीनमापिणी जटिलदवा
च भर्तुः तस्मापेवकव्यंस्वपापुञ्जिममज्ञिया नीलवस्त्रःसंसारहं नीलाभ्यंगच्छकाननं खनन्तत्रकर्तुं
यज्ञाभ्यस्तेस्सखलिष्यति रस्यंपक्षिभिरांभुकेमगसंपदुमाकुलं सुवर्णरचितंरत्नमाणिकयादिविभूषितं नानापु
ष्पैः समायुक्तंदृश्यंदेवालयततः वसैतत्त्रभवतीभवतीभक्तवत्सला आराधयस्वमनसायथाविध्युद्धरिष्यति
त्वांभवानीतिवचनंश्रुत्वाभिक्षोः सुखप्रदं वंदेत्स्यचरणौपुनः पुनरुवाचह तदैवकालेजटिलस्वतर्भूतो
वभूवसः साऽवदत्यतिभैहिशृणुभिक्षुकमादरात् यथोक्तमवदन्ततच्छ्रुत्वावाक्यमग्रहीत् नीलवस्त्रः स
मारुह्यनीलाभ्यंश्रियतोवनं गच्छन्नानाविधान्दृष्ट्वाभ्याधिपश्यन्भयाकुलः मगान्तिहान्दंशुकान्तथान्य
नपिपक्षिणः ददर्शासौतडागंवचहृत्पेनावरानजितं रकनेलोत्पलंश्रकवाकद्वैश्वराजितं स्नानचकारतत्रा
सैतर्पणाद्यापिभूरिशः पुनरभ्यंसमारुह्यजगामगहनंवनं स्वखलितंवाजिनंपश्यदश्वादुत्तैर्पण्यव चखानष्ट
धिर्वोत्त्रयावद्देवालयगतः ददर्शचमहारूपलदेवालयमसौततः रत्नैर्मुक्ताफलैश्चैवमाणिक्यैश्चापि सर्वतः पू
जयामासजटिलवाक्यंरस्यद्वान्तिविरसितः सुवर्णयुक्तवस्त्राणिचंदनान्यक्षताञ्जलमान् चंपकादिनिपुण्याणिधूप
दीपविशेषतः नानापकान्नसंयुक्तैः पद्मभिः समन्वितं नानाशाकैःसमाक्रांतं सद्गन्धघृतशर्करै

नैवेद्यं करशुद्धयर्थं च दनं मलयाद्रिजं संपाद्य तुष्टद्वयः । फलतांबूलद्रक्षिणाः । जजापुमंत्रानुपुष्टोसौ सगुणश्चानपूर्वकं
 देवो भक्तगृहादैर्यलोभयामास सादरं प्रसन्नावददनेयं पूजासंपादिता कथं येन संपादितारम्भे ददामिव रमद्वैतम् ॥ इति
 शुद्धार्धमपालेदेव्यग्रे प्राजलिः स्थितः भगवत्पुत्राच्च धर्मपालत्वं ध्यासम्यक् पूजासंपादितानघ्रवरं याचयमुन्नक्तददा
 मिव हृत्पुत्रं धर्मपाल उवाच बहुला धनसंपातिर्वर्तते त्वत्प्रसादतः अपरं यथासुमिच्छामि पिच्छेणांतरकं शुभं श्रायातिभि
 क्षुको गेहे गृहणाति नमदन्नकं तेन मे बहुलं दुःखं समीपं स्योपर्जायते ॥ इति दीनवचः शुद्धादेवी बुचनमब्रवीत् देव्युवाच
 धर्मपाल कतेऽदृष्टेऽपरं नास्ति सुखप्रदं तथापि कयाचयसि कन्याविगतं भर्तृकाम् पुत्रमरुपयुपवाधाप्यर्थं दीर्घायुषं
 सुतं धर्मपाल उवाच पुत्रमरुपयुषं देहितावता कस्य कथं तं प्राप्नोमि श्रेष्ठरिष्यामि पितरो मम धीराणां देव्युवाच
 मरुपाश्चैव तमानरुपनाभावारुह्य शुद्धिनः तत्पार्श्ववार्त्तिचतस्य गृहं हिवा फलमद्भुतं ॥ परमैदं यतः पुत्रो भविष्यति न
 संशयः इति देवीवचः शुद्धागतात्वात् पार्श्वे एव च नाभिर्गजमुखस्याधारुह्य जग्राह मोहतः फलान्पुत्रार्थं चतुतः फ
 लमेकं ददर्श सः एवं पुनः पुनः कर्त्तुं न फलमेकं ददर्श सः श्लेष्मो गणपतिश्राय धर्मपालां यशस्तद्वान् प्रोडशे ब्रह्मरे
 प्राप्ते सः पुत्रदशिव्यति धर्मपालः फलसम्पक्वः ॥ बलिबद्धं धातुमद्गृहं ॥ फलपरम्यै ददौ सापि भक्षयित्वा घातिव
 ता गार्भसाधारयामास परयासहसु संगता ॥ संपूर्णनवमेमासि प्रासुत सुतमुत्तमं ॥ जातकर्मचकारा रुपापुत्रास्तुष्ट
 मानसः पृष्ठापूजां च करारस्य पृष्ठे तु दिवसे ततः ॥ द्वादशेऽहनि संप्राप्तं शिवनाम्ना जुह्वयत् ॥ पृष्ठे मासि च कारोसावन्न
 प्राशनमद्भुतं ॥ ततो ये वरसरे च दामष्टमे बद्धे सुतम् ॥ कृत्वोपनयनं पार्थिवो भूतं शुभांतसः ॥ दशमे ब्रह्मरे प्राप्तेऽब्रवी
 द्गार्थापतिव्रता भार्यावाच बालकस्य विवाहोऽपि कर्त्तव्यः ॥ समुहं तर्के ॥ धर्मपाल उवाच मया संक्रान्तिमंतं कुरुष्वं प्रा
 मन्त बालकस्य तत् कृत्वा समायातु ततो विवाहोऽरं भविष्यति ॥ पुत्रोऽसि प्राप्य तस्तेन शस्त्रालकेन समन्वितः ॥ वार

एतस्य प्रारुष्यतः सो गृहत्वा बहुलधनं कुर्वती पथिसद्धर्मप्रतिष्ठापुरमापतुः । क्रिडित्यः । कर्न्यकादृष्टारतत्रदेशे मनोरमे
 तासांसमाजिगौरांगी सुशीलानामकन्यका । तया सह सखीकाचिच्चकार कलहं भूरी । गोलनं वददौ तस्यै रं डमा
 न्यमहुं नहुः सुशीलावाच । सखिस्वयागालने मे वषट् तशुभाजने । जनन्या मे मातव्याश्च । स्तिगौरीव तं शुभं । त
 स्य प्रसादात्सकलाः । संवधि न्याऽपियाः खिपः । आजन्मा विधवा जाताः । किंपुनः । कन्यकां प्रुवं । वदयेत्
 स्य प्रभावं किन्नतराजस्य भामिनि । पूजनेषु पदीपोऽप्यवतज सुखं भवेत् । इति शुभं ततो वाक्यं विरमयेत्कुल
 लोचनः । मातुलाश्चेतयामास बालकस्य प्रियततः । शतजो विभवे देषु एतद्वस्तु क्षराय दि । पतं च मुपु शिरसि
 इति मातव्यपुनः पुनः । सुशीला मे वपश्यन्स विरमयेत्कुललोचनः । मुशीला प्रस्थिता गेहे तदनुप्रस्थिता वुधौ
 स्वगृहं प्राप गौरांगी निकटे तद्गृहं स्यता । तदगारस्य देशे वासं कर्तुं रादरात् । विवाहकाले संप्राप्ते सुशीला जनको
 हरिः । विवाहोद्योगवान्जातो विचचार हरिः । असमर्थं हरदृष्ट्वा तन्माता प्रितरा वुधौ । यथा चतुः शिवं बहुलं
 लविनययुक्तकौ । वरपितरवुचतुः । उपरिष्ठतो विवाहो नो पुत्रस्य शुभं यं हरिः । सुशीला यं कन्यया यमसमर्थश्च
 दृश्यते । अतो देयः शिवः श्रीमान् लक्षकाले स्वयां विभो । लक्षं मे विष्यति ततो देयो रं मंभिः शिवस्तत्र मातुल्यद्वया । अत्र
 प्रयत्नकालेऽसौ शिवो प्राह्यः प्रियंवदः । ततो मुहूर्तं संप्राप्तं विवाहमकराच्छिन्नः । तत्रैव शयनं च के स सुशीलः । प्रि
 यंवदः । स्वप्ने स भगलगारो मातृरूपेण भस्वता । सुशीला मे वदत्साध्वी हितं वंचनमेव च । गौर्युपवाच । सुशीले तव
 गौरांगि भर्तुर्दशार्थमागतः । महान्भुजगतस्तिष्ठन्धनस्थोऽप्यतः पुरः । घटचस्थोऽप्यथा शुभं वतन्महद्वैसर्गमिष्यति । स्व
 वस्त्रमंगाक्षिकास्य वधनीयस्त्वया घटः । प्रातरुत्थाप्य देहि त्वं मन्त्रे वापनकं शुभं । इति गौरीवचः श्रुत्वा । सुशीला
 क्षणमुत्थिता । ददशो भोनिः श्वसतं कण्ठसंभमहामयं । ततश्चकार गौर्युक्तं प्रदत्ता निद्रितु ततः । उवाच वरश्चासुतः

'क्षुल्लामहतमम भक्षणायाद्वादेहिवल्लङ्कादिकमुत्तमं - श्रवणविकल्पपत्यसाददौल्लङ्कमुत्तमं भक्षयित्वा शि
 वहेनतस्मिन्पञ्चगुल्यायकं दद्यात्तस्यापयामासस्थलेगुप्तेशुभाननां - सुखेनशयनं चक्रेष्टधियां सर्वकोविदः ततः
 प्रभातसमये शिवश्रागादग्रहं स्वकं स्नानशुद्धासुशीलासामन्त्रेण यत्नकंददौ माताददर्शतन्मध्यमुक्ताहारमनुत्तमं
 दद्यात्प्रियार्थेकन्यायै सहसा तुष्टमानसा क्रोडाकाले सुसंप्राप्ते हरश्रागात्तुमदपे आदेशयत्सुशीलातां क्रोडार्थं
 जननेततः सुशीलोवाच नायं वरो मे जननि येन पाणिग्रहः कृतः अनेन सह मनसा क्रोडनेच्छातया न मे इ
 ति श्रवत्समाक्रांतौ च तथा पितरौ ततः श्रद्धदानमुपायं चाविवेचयन् नृरिति द्रुतं तदारभ्य च कर्तुं स्तौपुराणोक्तविधानत
 मुशीलापादयोश्चक्रेशालनं मुद्रिकां चिता जलधारां ददौ माता चंदनं पुत्रकेहरेः हरिर्ददौ च तां बालं बुभुजस्तत्रमाः
 नयः इति रीत्या वदानंतत्प्रवृत्तं भिक्षुसौर्यदं तावुर्भ्रात्रस्थितौ काश्यां प्राप्तौ काशीं मुखप्रदां निर्मलां भसिगं
 गायाः स्नानं च कर्तुरादरात् स्वर्गद्वारं प्रास्थितौ तैर्कुर्वता धर्ममुत्तमम् पीतांबरपाणिदत्तुर्भक्षकाणां गृहे गृहे श्राशि
 पश्चद्वत्तस्मै चिरं जीवो भवेति च विश्वेश्वरं समायातौ नत्वा पुनः पुनः स्वयं गृहं प्रास्थितौ तौ शिवो मां द्रुतं वदन्
 शिव उवाच काये मे किंचिदस्त्वास्वधं मातुल्य प्रतिभाति हि ततः प्राणोत्क्रमेतस्य यमदूता उपस्थिताः मंगलागौरिकावा
 पिते पांशुद्वमभून्महतं लिखता न मंगलाप्राणत्वं ददौ तस्मै शिवाय च शिवोऽकस्माद्दृष्टिं तौ सौ मातुल्यं प्रयुवाच ह स्वये
 युद्धं मया दृष्टं मंगलायमभूत्पयोः जितास्ते मंगलागौर्या तौ हे शयनच्युतः मातुल्य उवाच यज्जातं शिवतज्जातं न स्मर्त
 वयं स्वयापुनः भच्छिवश्रावां नगरेष्वितरौ द्रष्टुमुत्सुकौ प्रास्थितौ ततस्तस्मात्प्रतिष्ठापुर्नापतुः - 'सुमये तद्वनेतत्रैतौ
 पाकं रंभविचक्रतुः दृष्टौ तौ हरिदासीभिर्धर्मार्थं दार्पणैश्शुभौ दास्यकचुः - श्रद्धादत्तं हरिर्गोहे प्रवृत्तं जगन्पतां उभा ब्रूवतुः
 भो दास्ये पात्रिकाया पात्रं च्छायेन कचिद्गृहे - इति श्रुत्वा तयोर्वाक्यं दास्यो जगन्मुत्स्य कर्तुं गृहम्

स्वरत्वाभिनिकटेवाक्यमवदन्सादरं तदा स च दासीवचः श्रुत्वा तदर्थं प्रभुरादरात् प्रेषयामास ह स्त्यादिरत्नवस्त्राणि
 भूरिशतं दृष्ट्वा विस्मिता तावागच्छतश्च हरेर्गृहं हरिर्मातुलमभ्यर्चयं शिवं पूजितुमागतः क्षालयंती च सा कन्या चरणौ
 तस्य सत्रपा अभूदरोपभित्तिव जननीं प्रत्युवाच ह हरिः पप्रच्छ सा श्रद्धयै शिवं मंगलदर्शनं हरिरुवाच किंचिच्चिह्नं
 तवास्त्यत्र द्रुहिर्मेव रदर्शनं शिव उवाच ममेदं चिह्नमस्तीह इत्युक्त्वा गृहमागतः ततश्चार्नीय तत्पात्रं दर्शयामास सादरं
 तत्पात्र च हरिर्दृष्ट्वा कन्यादानं चकार सः ददौ रत्नातिवस्त्राणिसुवर्णानिवहून् अपि तामादाय प्रस्थितौ तां ददातेव ह
 लं धनं श्रावणेमासि संप्राप्ते व्रतं भौमैव कारसा भुक्ता सर्वप्रस्थितास्ते योजनं जग्मुरुत्तमः सुशीलोवाच गौरी विसर्जनं
 चापि दीयमानं करिष्यते ततो गंतव्यमस्माभिः पितरौ द्रष्टुमादरात् इत्युक्त्वा आगतास्त्वन्नगौर्वाञ्छावाहनं कृतं ददृशु
 रतत्र सैव ण्दृष्ट्वा लयमनुत्तमं गौरी विसर्जनं दीयमानं सा च वयं चोकरत् ततः सर्वे प्रस्थितास्ते पितरौ द्रष्टुमनुसुकाः कुंढि
 नासन्नदेशे तां दृष्ट्वा विस्मयि नो जनाः आब्रुवंस्ते धर्मपालं सोऽहं कंठं प्रियदर्शनाः जनाज्जुः धर्मपालाद्यते पुत्रस्स
 भार्यं श्यालकस्तथा समायातो वयं दृष्ट्वा आब्रुन्निवसमागताः यावज्जनावदंस्तत्र तावत्सोऽपि समागतः न
 मरुकारांश्च कारसौ पितृभ्यां पितृवल्लभः मातुलोऽपि नार्तिवक्रे भगिनी धर्मपालयोः सुशीलाश्च शुरायापि श्वश्रून् तत्वा
 स्थिता तदा श्वश्रून् उवाच सुशीले तद्व्रतं ब्रूहि यद्व्रतस्य प्रभावतः आयुर्दुहिः शिशोर्मोऽपि जाता कमललोचने
 सुशीलोवाच न जने हं व्रतं श्वश्रुजनिमानवती हरौ श्वशुरं धर्मपालं च श्वश्रून् च भवती तया मंगलं दिवतां जने वरं तु
 युवयोः सुतं इत्युक्त्वा च सुशीला सा बभूजे रत्नां तर्हि वा कृष्ण उवाच तस्माद्भ्रतमिदं धर्मस्त्रीभिः कार्यं सदैव तु
 युधिष्ठिर उ- फलमस्य श्रुतं कृष्णविधानं ब्रूहि के शव कृष्ण उवाच श्रावणे मासि भौमैषु च तु पुत्रं तमाचरेत् प्रातरुत्था
 य सुस्नाता संकल्प्य व्रतमुत्तमं उपचारैः षोडशभिः पर्जन्ये मंगलं तथा नीराजन्ततः कुट्यर्घ्यादिभिः षोड

रासरूपया पात्रे सुवासिनीभ्यश्च देयं वापनमुत्तमं भोक्तव्याः कन्यकाश्चापि भ्रतृलवणवर्जितं विसर्जनं मंगला
 यार्दायमानंततः क्रमात् पंचसंवःसरैर्वेवं कर्तव्यं प्रतिमिच्छुभिः इति श्रीमद्विष्णोत्तरपुराणे मंगलागौरित्रताद्या
 पनंसंपूर्णम् स्वस्ति श्रीरणीरासिंहधरणीपालोवदान्यायणीरित्यादि १ रणिरसिंहभूपेशकारिते
 कल्पसागरे श्रुभूच्छावणकृत्यानां रभ्योरत्नसमुच्चयः २ इति श्रीमत्सूर्यवशावतंसरघुकुलतिलकश्रीरिणवारि
 सिंहमहाराजकारितैकूपरत्नाकरे श्रावणमासकृत्यरत्नसमुच्चयः समाप्तः ॥
 समाप्तोऽयं श्रावणमासः शुभमस्तु सर्वजगताम्

॥ श्रीरघुनाथमुद्रायंजालये ॥

लालाशिब्बामह्माधिकारे श्रावणमासोमुद्रितस्सभासि भगमत
संवत् १९४१ आश्विन न. २६

भाद्रपदमासप्रारम्भः

श्रीगणेशायनमः

अथमाद्रपदमासकथ्यतिष्ठेयम् ॥ तत्रादौ सिंहसंक्रमणे आद्याः षोडशनाडयः पुरयकालः नारदीये याम्यायनस्थितेत्वा
याः पुराः सौम्येद्विभूतिभे मध्याविषुवतिप्रोक्ताः पुरयनाडयस्तु षोडशेति तथाचात्र समुवर्णैश्चदानं हेमाद्रौ दानखंडे
विश्वामित्रः मेघसंक्रमणानोर्भयदानं महाफलाभिष्टुपक्रम्य समुवर्णैश्चदानं सिंहपिविहितं तथा अत्र सिंहसंक्रांतौ
कलियुगस्यांतः ब्रह्मपुराणे सूर्यस्य सिंहसंक्रांत्यां भंतः कलियुगस्य तु अत्र श्रद्धादिकमक्षयफलदमिति धुगाद्ये पुगुगां
तेषु श्राद्धमक्षयमुच्यते तच्चार्पिणादिभूत्ये निष्ठां तं अथात्र सिंहसंक्रांतौ तुलसीयवतं विंशतिदिनरत्नकंप्रारभ्य तथा
च सिंहसंक्रांतिदिनमारभ्य दशदिनावधितुलसीमूले प्रत्यहं सूत्रप्रक्षेपः पुनर्दशमदिने तदादाय दशगुणं दशग्रथियु
तंचक्रत्वा पुनान्दक्षिणेनार्यामभुजे धत्वा तच्च दशदिनावधितुलसीमंत्रेण स पूज्य एवं च तिमोचयेत् कथायामुक्तं दा
नविसर्जनादिकं कुर्यात् अत्र पूजामंत्रः तुलसीश्रीसखिशुभेपापहारिणि पूज्यदे नमस्ते नारादनुते नारायणमनाभि
ये अथ तुलसीकवचं रक्तपुराणे तुलसीकवचस्यास्य ऋषिर्विष्णुरदिरितः छंदो नृपुंसमास्त्यतं तुलसीदेवते
रिता धर्मार्थकामलोक्षार्थे विनियोगः तुलसीमेश्वरपातु भूखं वसुभूषामम जिह्वामिपातु समदाकंठं विद्यामयामनस्कं
धौकरहारिणी पातु भूजौ नैपापहारिणी करौ पद्मकरपातु हृदयं विष्णुवह्मभा पूज्यदामध्वमं पातु नाभिं सौभाग्यदा
यिनी कर्तिकुण्डलिनी पातु रुक्मिनारदपूजिता ज्वालिनी जानुनी पातु जघने सकलवंदिता नारायणप्रिया पादौ सर्वा
ंगसर्वरक्षका संकटे विपमद्गुर्णे भये वादे महाहवे निद्रयान् सिंहसंध्ययोः पातु तुलसीसर्वतः सदा इतीदं परमं गुह्यं
तुलस्याः कवचादृतं तुलसीकाननेति धनासीनो वा जपेदिदं सर्वोत्कामानवाप्नोति विष्णुसायुज्यमाप्नुयात् इति
रक्तपुराणे तुलसीकवचं अथ तुलसीव्रतकथा भविष्योत्तरे श्रीकृष्णउवाच एकदा देवदेवेशो लक्ष्मीं प्राण

सन्निधयं सनुः परपाम्भयारहरस्यविष्णुरब्रवीत् श्रीविष्णुरुवाच लक्ष्मिलक्ष्मिप्रदेवि वरं वरय सुब्रते
 प्रनतस्वाददाभ्यपपत्तं मनसि विपत्ते लक्ष्मीरुवाच यदि तुष्टोसि देवेश यदिते वल्लभास्मयहं ऐहिकामुदिसि
 कन्दलायं ततोऽस्म्यप्रदापकं तद्वत्तद्ब्रूहि निश्चित्य व्रतानां चोत्तमोत्तमं केन चादौ पुराधीनैः कुठुब्रूहि विस्तरात् श्रीविष्णु
 रवाच दण्डादिममहाभागं कुरु त्वत्तुलसीव्रतं येन व्रतप्रभाषेण सर्वसिद्धिर्भवेन्नृणां श्रवते कथयिष्यामि कथां पाप
 प्रणाशिनां भुक्तिमुक्तिप्रदां पुण्यां सवधानावधारय पुराकृतपुण्यस्यार्द्धेदक्षिणस्यां महापुरीमाहिष्मतीति विख्याता सर्व
 संपः सन्निवता तत्रासौ द्रुभूतां शेषेऽपमंदताभिर्धोवर्त्ता सौदर्यकामतुल्ये सौवाण्यां दिवगुरोः स्मः दाने बलि
 सन्नेलक्षिमुद्रपां द्रुसुतं पथा निदं भो विष्णुभक्तश्च सर्वशाल्वविशारदः तस्य पत्नी मदादेवी नामास्त्रयाता जगज्जये
 गुप्तेभ्यस्तमादं योपतिभक्तिपरायणा पमंदतस्य साराज्ञीयाण्योऽपि गरोयसी कदाचिदसुपुत्रकन्यां सर्वलक्षण
 संपुत्रां विष्णुदासो त्वेति स्मृयाता विष्णुपूजनतत्परा तत्र कश्चिन्महायोगो विष्णुभक्तिपरायणः रागद्वेषविहीन
 श्रयः सांसारिकं तद्रूपः सदा तस्य गृहं याति सेवाधनं पञ्चभूमिहादेवो प्रसंगेन विष्णुदास्यपि सायमी कदाचिन्मृत्यु
 मदासायासीमुक्तिमवाप साकन्यापिशुभाचारात् ^{तत्परा} प्रत्यहं तद्गृहं गत्वा समाजं न परायणा द्वेषेण
 शपराशयस्तस्यार्द्धं पमं यपयन् एतन्नासिद्धलोकेषु विमता नैव तु व्यती सपत्नी सतातिदृष्ट्या द्वेषयुक्ता हिनित्ययाः
 नृपां प्रदधि तंताभिः कर्षे पाठय भिचारिणी प्रयाति प्रत्यहं श्रतः कुत्राचिन्नैव विग्रहे अस्यास्त्यागः प्रकृतं योपतोना
 याति तेऽहं श्रुतितासां वचः श्रुत्या राजा चितातुरोऽभवत् एकांते च निवासाय कन्यायै प्रददौ गृहं कन्याविप्रगृहं ग
 राशरूपोऽन्तांतमादितः तुष्टेन तत्तत्र विप्रैः तुल्यः काऽपि तं व्रतं कन्योवाच यदि तुष्टोसि विप्रं द्रवतं वदस्यिस्तर येन
 व्रतं न भवेत्तन्मित्रं न पकारो न सादा विप्रदवाच तुल्योऽब्रवीत् विधानं हि दृष्ट्वा पुण्याय हितासती यस्मिन्निदने समायाति

सिंहराशिदिवाभाणिः तदादशादिनयावतुलसामूलकेशिपेत् सूत्रंकार्पासिकशुद्धंयह्नीयादशमेदिने तत्सूत्रंदशधाकृ-
 त्वादशग्रंथिसमन्वितं पुंसातुदक्षिणैकाध्वनार्थ्यावानितथाभुजे यावदशाहंवर्ध्यावावतवैपरिमेषेयेत् तस्यार्चातु-
 प्रकर्तव्याग्रंथपुण्यादिभिःशुभैः जलपूर्णैषट्दद्यात्सपकाशंसदक्षिणं सवत्सकंतुविप्रायवतसंपूर्तिहेतवे तत्रमंत्रः
 तुलसिश्रीसखिशुभेपापहारिणिपुण्यदे नमस्तेनारदनुतेनारायणमनःप्रिये एवंत्वयाप्रकर्तव्यंव्रतसंकष्टनाशनं
 सर्वसिद्धिप्रदंयैवसर्वसौख्यप्रदायकं भद्रतेस्तुशुभाचारेगच्छशीघ्रस्वर्कंयह ततोऽष्टेनिवासंयकुरुयत्तेपिताददौ
 श्रांतातव्यंनमोहेकिचित्कालंव्रतैर्यवविप्रादिष्टासमागत्यप्रविष्टाभिर्दिरतदा सर्वसंपत्समायुक्तमसहायाहरिप्रिया
 तुलसैतन्नसारोपहारिपूजनतत्परं व्रतचकारविविधदिप्रदिष्टशुभार्थिनी तेनव्रतप्रभावेण वाचःसत्यमवाच्य
 सा एकदण्डुःखितासासीत्सूर्यप्रोक्तवतीसर्ता मदीयाज्ञाविनादेवनोदयंयाहिभस्कर तथास्तिस्तिरविः प्राह-
 ततोत्तेकोतिदुःखितः निरव्यनैमित्तिककर्मसर्वनष्टंरविंविना ततोत्तेकःसमागत्यराज्ञःसन्निधिमवर्वात् किमस्मा-
 भिःप्रकर्तव्यंसंकटेसमुपस्थिते इतितेषांयवःश्रुत्वारजाचितानुरोऽभवत् सुमंत्रिणं समाहूयराजावचनमब्रवीत् सां-
 प्रतंकेप्रकर्तव्यंलोकोह्यस्यंतदुःखितः शृणुराजन्परंशुभकन्यातेशुभलक्षणत्वयातस्याःकृतस्ययागोनरीवचनका-
 रणात् सापदातुष्टिमायातितदासूर्यउदेत्यति राजाभंत्रिवचःश्रुत्वाकन्यायामंदिरगतः ततःसंप्रार्थयामासकन्यकां
 शुभलक्षणां पुत्रिपुत्रिमहाभागेममोपरिकृपांकुरु क्षंतव्यश्रपराधोमेकुरुलोकसुखादिवतं इतिसंप्रार्थितापित्रासू-
 र्यस्याप्रेसुमानसा उदयंयाहिभोस्वामिन्येनलोकःसुखीभवेत् इतितस्यावचःश्रुत्वाश्रीसूर्यश्चोदयंगतः ततःकर्मा-
 णिसंचकेलोकःसूर्योदयेसति राजाष्टुष्टातदाकन्याशुभाचारसुसंयता राजोवाच पुत्रिपुत्रिमहाभोवज्जाताममवे-
 श्मन्ति सात्वंवहिमहाभागोव्रतदानंतपश्चात् त्वयाकृतंमहाभागेतदेवाद्यकरोम्यहं संपत्नीकःसलोकश्चपितहते

सुपुत्रिके पुन्याय रामादितमनाभूपवचनेनमचशृणु अत्रैव नगरे विप्रो विष्णुभाकि परायणः महादेवीति मातामेतस्य
 सेवा परायणा अहं तस्य हि विप्रस्य सदाभाकि परायणा उपदिष्टं ब्रतेन तुलस्यामुकि दायकं यथापदिष्टं विप्रेण पित्रे
 कं यथा तया प्रजापय कारयामास ब्रतं च केन पश्यय ततः प्रभृतिलेकि स्मिन् ब्रतविष्यति मागत यथा योऽयं वरं लब्ध्वा
 राजा कन्याशुभेदये कलैवैवा हि के लक्ष्मि सुप्रसन्नो नरे श्वरः स्त्री वापि पुरुषे वापि करोति ब्रतमुत्तमं एहि कं सुखमाप्नो
 तित यैवा मुनि कफल यशूणोति कथमंतं यतचितः समाहित सर्वपापविनिर्मुक्तो विष्णुलोकं गच्छति विधिवत्कुरुते
 नारी तुलस्या ब्रतमुत्तम विष्णुदासी समाज्ञेया सत्यसत्यं वरानने इति भविष्योत्तरे तुलसी ब्रतकथा अथा जसिंहर्के गो
 प्रसवशान्ति कथया ब्रह्म तसागरे नारद भानौ सिंह गते चैव यस्यागौः संप्रसूयते मरणं तस्य निर्दिष्टं बडुभिर्मा
 सैर्न संशयः तत्र शान्तिव्रतक्षयाभियेन संपद्यते सुख प्रसूतां तक्षणादेव गावि प्राप्य प्रदापयते ततो होमप्रकुर्वीत
 दृताकै राजसर्पैः अहृतीनां दृताकानामयुतं जुह्याततः अथ होमोत्प्राहतिभिः कार्द्व्यः सोपवासः
 प्रयत्नेन दद्याद्विप्राय दक्षिणामिति अथर्ववेदिना गृह्यपरिशिष्टे माघे बुधे च महिषी श्रावणे वडवादिवा सिंहे
 गावः प्रसूयंते स्वामिनो मृदुदायका इति अत्र तत्रोका अमृता शान्तिः कार्द्व्या भाद्रकृष्ण प्रतिपद भारभ्य भा
 द्रमासौ कदा न ब्रतं नियमादीनामारभ कार्द्व्यः मासि भाद्रपदे दद्यात्प्रायसं मधुसर्पिषी हर्षाकेशाणि नार्थं
 लवणं सगुडोदनमिति अत्र फाणितदानमपि विष्णुधर्मोत्तरे प्रौढपादे तथा मासि प्रदाता फाणितस्य च फाणितं खं
 दमडकीति प्रायसविशेषारथं महाभारतं प्रौढपादं तु यो मासमेकमेकं संधिषेत् नवाद्यं रफोतकमलं मे
 श्वर्यं प्रतिपद्यते भाद्रकृष्ण द्वितीयायामशून्यशयन ब्रत तथा च चतुर्धा सितपक्षे पुमांसेषु श्रावणादिषु अशून्या
 रथं ब्रतं कुर्याज्जपयत् फलाधिकमिति अत्र जपया तृतीयाया विद्वा द्वितीया कार्द्व्यस्यर्थः भाद्रकृष्ण तृतीयायां

विद्यालाक्षीयात्रोक्ताकाशीखंडे भाद्रकृष्णतृतीयायामुपवासपर्यन्तं कृत्वाजागरणं नोविशालाक्षीसमीपतइ
 ति अत्रतृतीयारात्रिचण्ड्यापिनीग्राह्यारात्रौजागरणविधानादिति भाद्रकृष्णचतुर्थ्यासंकष्टचतुर्थ्याव्रतस्कादे श्राव
 णेवहुलपक्षेचतुर्थ्यातुविभूदये गणेशपूजयिः वातुचंद्रायाऽर्घ्यप्रदीपयते श्रावणेजामतोग्राह्यः व्रतेशुक्लादिभवे
 तिवचनात् इयंचंद्रोदयचण्ड्यापिनीग्राह्येति प्रागभिधानात् चंद्रोदयव्रतः स्यात् चंद्रोदयव्रतेचैवतिथिरस्तात्कालि
 कीरुतेतितिदिनद्वयेचंद्रोदयचण्ड्यापित्वे पूर्वा चतुर्थ्यासंतृतीयाचमहापुण्यफलप्रदा कर्तव्याव्रतिभिर्बस्त्रगणनाय
 सुतेपिणीतिब्रह्मवैवर्तवचनात् गणेशगौरीबहुलाश्रितिरकाः प्रकीर्तिताः चतुर्थ्यः पंचमीविद्वादेवतान्तरयोगतइ
 तिवचनाच्चनचतृतीयाविद्वाविधायकानिवचनानिदिवात्रमुहूर्तवेयसत्प्रेवप्रवर्तते तेनरात्रिगणमात्रतइतिवाच्यं रा
 त्रिसाध्यकर्मसुरात्रावपिवेषस्य जन्माष्टमीप्रकरणे माधवादिभिः प्रदर्शितत्वात् अतएवमहालक्ष्मीव्रतसमापने
 दिनद्वयेअष्टभ्याश्वद्वेद्वयकालचण्ड्यापित्वे कृष्णपक्षेऽष्टमीचैवकृष्णपक्षेचतुर्दशी पूर्वविद्वाकर्तव्यापरविद्वात्कुत्र
 चित इतिवचनात् पूर्वविद्वाग्रह्येयुक्तं हेमाद्रौमदनरत्नेच ज्ञानि चतुर्थ्यागणनायस्यमातुर्विद्वाप्रशस्यते मध्या
 ह्न्यापिनीग्राह्यापरतश्चपरेहनीत्यदिवचनानितु सिद्धिनिनायकादिव्रतविषयाणि तेषुमध्याह्नस्यकर्मकालविषय
 परवात् प्रातःशुक्लतिलैः स्नात्वाभयार्द्धेपूजनंसेदतिवचनात् अतएवमाधवेन मध्याह्नस्यकर्मकालत्वसंगीकृतं च
 विनायकव्रतेमध्याह्न्यापिनीग्राह्येयुक्तं तस्मादभयचंद्रोदयकालेसर्वथापूर्वैवेतिन्याय्यः पंधाइत्यलंबहुना अथ
 व्रतविधिः उांमद्येत्यादि विद्याधनपुत्रारोग्यादिकामः संकटचतुर्थ्याव्रतकरिष्य इतिसंकल्पः स्वीतुमर्तादिभीतिद्वा
 रासर्वकामावाप्तये सकष्टचतुर्थ्याव्रतकरिष्ये सौवर्ण्यौघ्यज्ञास्त्रमयाद्यन्यतमांगणपतिमूर्तिभूत्वा जलपूर्णैर्वस्त्र
 युतकुंभैतरुपाग्रश्यापयित्वायोद्धोपचरैः पूजयेत् ध्यान् लंबोदरचतुर्बाहुं विनेत्रकवर्णकं नानारत्नसुवेषाढयं

प्रसत्तास्य विधितयेत् ५ य। येद्भजानन्देव तसकांचनसन्निभ चतुर्भुजमहाकायसूर्यकोटिसमप्रभं अधव्रताविधिः श्रा-
 तः कृत्वा दिक्कृत्वा सूर्यादिदेवताभ्यो व्रतं निवेद्या च न्योद्ग्रमुखो वारिपूर्णताम्रपात्रं गृहीत्वा मासाद्युल्लिख्य-मम सर्वकर्म
 निर्द्वन्द्वसिद्धिपुत्रपौत्रसौभाग्यादिसिद्ध्यर्थं संकटहरणाय प्रतिश्रीत्यर्थं संकटहरणवतुर्था व्रतमहकरिष्ये ॥ इति संक-
 टपुत्रमौनेन दिनमतिवाह्यसंभ्यासमये तैलाभ्यग्नपूर्वकं स्नानं कृत्वा सार्यसंभ्यादिकृत्वा भूतशुद्धिप्राणप्रतिष्ठाकेवलमातृ-
 कान्यासवकृत्वा सर्वसंकटतरणार्थं चतुर्थ्यां मणपतिपूजनमहं करिष्ये इति संकटप्याहर्ग्यादिरुथापनं कृत्वा पौष्टि-
 ट्कादिपरतरयातंसंपूजयतो व्रायैनमः ज्वालिन्यैनमः नंदायैनमः भोगदायैनमः कामरूपिण्यैनमः उग्रायैनमः
 तेजोवर्यैनमः सत्यायैनमः दिक्षु विदिक्षुच मभ्ये विव्रविनाशिन्यैनमः सर्वशक्तिकमलासनयनमः इति पूजयेत्
 ततः पीठमभ्येसूतौ फलके वा स्वेष्टदेवतागमोक्तप्रकारेण पूजयेत् अथ भ्यानं कोटिसूर्यप्रभं देवगजवक्त्रं चतुर्भुजं पाशां
 कुशधरं देवं भ्यायेत्सिद्धिविनायकं इति भ्यात्वा आत्मसंस्थमजं शुद्धं चामहं परमेश्वरं अरण्यामिव हठ्याशं मूर्तौ
 वा वाहयान्पदमिति पठित्वा सहशीर्षेऽथावाहनं आगच्छ देवदेवेश गणनाथ नमो रघुते विनायक नमस्तुभ्यं गौरी
 नलममुद्भव ॥ आवाहन १ अनेकरत्नसंयुक्तं मुक्ताफलविभूषितं स्वर्णसिंहासने देवप्रोत्यर्थं प्रतिगृह्यता पुरुष
 एवेति विव्रविनाशेनेनमः ॥ इत्यासनं समर्पयामि २ तवेयमहिमामूर्तिस्तस्यात्वा सर्वगं विभो भक्तिस्नेहसमा
 कृष्टदीपवत्स्थायपयाम्यहमिति १ अनन्यातवदेवेश मूर्तिः शक्तिर्महाप्रभो सान्निध्यं कुरुतस्यात्वं भक्तानुग्रहतत्पर इति
 सन्निधापनं २ आज्ञया तव देवेश कृपां भोगेणुं बुधे आत्मानंदैकतत्तत्त्वा निरुणा हिमसदानुष्ठेति सानिरोधनं ३ अ-
 ज्ञानाद्दिमनस्याद्वा वैष्णव्यात्साधनस्य च यदपूर्णं भवेत्कृत्य तथाप्यभिमुखो भवेति सन्मुखो करणं ४ अमकवा-
 द्मनश्चक्षुः श्रोत्रदूराय तयुते स्वतेजो वंजरेणाशुवेष्टितो भव सर्वत इत्यवगुठन ५ ततो मूलमंत्रेण सकली

करणं ६. अमृतीकरणं ७ परमीकरणं ८ ऐवदवदवाग्वादिनिर्णयकं ९ महोक्षोभंकुर्होसो महोभोहं
 कुरुसोऽहोः अश्वत्थ्यादिप्रोक्ष्य प्राणप्रतिष्ठं कुर्यात् उँ अँ हँ क्रौँ मित्युच्चार्य देवस्य जीवहस्तिपतः उँ अँ हँ क्रौँ
 मित्युच्चार्य देवस्य सर्वत्रिप्रोक्ष्य इति प्राणप्रतिष्ठा ततः पाद्यं गौरीपुजनमस्तु गणानामीश्वरप्रभो भक्त्या पाद्यं मया द
 त्तसर्वसिद्धिप्रयच्छ मे एतावानस्थितिलंबोदराय नमः पाद्यं समर्पयामि नमः व्रतमुद्दिश्य देवेश गंधपुष्पाक्षतैर्पुतं
 गृहाणार्घ्यं मया दत्तं भक्तिस्नेहेन पूजितं त्रिपादूर्ध्वं त्वर्घ्यं चंद्रधारिणे नमः आचम्य तंगणार्घ्यां श्रीशर्वसिद्धिप्रदायं
 कं अनायनाय सर्वज्ञगीर्वाणवरपूजितं तस्माद्विराडिति विश्वप्रियाय नमः आचम्य नीयं सं गठ्यं धिसमा
 नीतं मधुना च समन्वितं गृह्योक्तविधिना दत्तं मधुपर्कं गृहाणामीः गणपतये नमः मधुपर्कं स- मधुपर्कानंतरं पुनरां
 चमनीयं सं पंचाशतं मयान्तरं तं पयोदधिपूतं मधुं सितयाच समायुक्तं स्नानार्घ्यं प्रतिगृह्यतां पंचाशत् स्नानं स- गंगा
 दिसर्वतां भ्योऽपि चार्घ्यार्थं नयाहृतं गृहाण विभ्रजेंद्रमया दत्तं हि भक्तिः परंपुरेणैति सर्वास्त्रधारिणे नमः शुद्धोदक
 स्नानं सहाचं ननं रकवलं महोदधिं पदं ध्यायित्वा विद्यासितं भक्त्या दत्तं गृहाणेशलंबोदरात्मज तं यज्ञमिति कुमार
 गुरवे नमः आच्छादय न स- राजतं ब्रह्मसूत्रं दत्तं चोत्तरीयकं गृहाणेश्वर सर्वज्ञ भक्तानां वरदायक तस्माद्यज्ञात्सर्वहुतः
 संभूतमिति शिवात्मजाय नम इत्युपवाते सं गंधं गृहाण देवेश दिव्यचंदनमत्तं कर्पूरं गुरुसंयुक्तं गणार्घ्यं च सुसुरा
 र्घितं तस्माद्यज्ञात्सर्वहुतः श्रुचरसा- रुद्रप्रियाय नमः गंधं स- अक्षतां शसुरश्रेष्ठं कुमाकः सुशोभनाः गृहाण विभ्र
 राजेंद्रदयां कृत्याममोपरि विभ्रहर्त्रे नमः अक्षताः स- सिंदूरगृह्यतां देवबालार्कसदृशयुते सर्वसंकटनाशार्घ्यं दत्तं पर
 शुभारिणे परशुपारिणे नमः सिंदूरं स- विनायक नमस्तुभ्यं सुरसुपूजितं सुगंधिनिचपुष्पाणि गृहाण परमेश्वर तं स्ना

दन्वद्विति गुणशालितेन पुष्पाणि स- दशान्गुणगुलं धूपं सुगंधं सुमनोहरं उभासुतं नमस्तुभ्यं गृहाण धरणीभव यत्पुरुष
 मिति भवानी प्रीतिकर्त्रेण स इति धूपं स- गृहाण भंगलं दीपं धूर्वातिसप्त- निवतं भासं न सर्वं वस्तुनां तजोराशे जगत्पते द्रा
 ह्मणो रयेति गजकर्णाय नमः दीपस- लड्डकालिचपकान्नानाभक्ष्यचपायं स गृहाण विघ्नराजेंद्रफलैर्नाना
 विधैर्धृतं च द्रमामनस इति नैवेद्यं स- श्रवणाशितेनमः पंचप्राणाहर्ता मुख्यः कारयेत् नमस्ते देवदेवेश सर्वत
 त्तिकरं परं श्रद्धां निवेदितमन्त्रया प्रकृतिरश्मि सुशीतलं परमानंदसपूर्णगृहाण जलमुत्तमं मध्ये पानीय उत्तरापो
 शान दत्वा करोद्वर्तनीयादि च दत्वा तांबूलं दद्यात् मूगकपूरसंयुक्तं नागवल्लीदंलैर्धृतं तांबूलगृह्यत इव
 सर्वभंगलदायक सिद्धिदायनमः तांबूलं सम- नारिकेलसनारंगं कदलीमातुलंगकं इक्षुदंडगृहाणे शासर्वप्रियमो
 रतुते संकष्टनाशे नमः सफलमिदं दंडं स- हिरण्यगर्भगर्भरथहेमवीजविभावसोः श्रान्तपुण्यफलदमतः शांति
 प्रागच्छमे सर्वभोगदायिने दक्षिणां . ततः पुष्पांजलिदानायैकविंशतिर्दूर्वाकुरानादाय वक्ष्यमाणानामभिः पूजां
 कुर्यात् गणाधिपायनमः उभापुत्राय श्रवणाशनाय एकदंताय- ईश भवक्राय- भूपकवाहनाय- विनायकाय- ईशपु
 त्राय- सर्वासिद्धिप्रदायकाय- कुमारगुरवे नमः एकां दूर्वां गृहीत्वा गणाधिप नमस्ते स्तुतुमा पुत्राय नाशन एकदंतिभ
 वक्रोति नमो भूपकवाहन विनायकेश पुत्रोति सर्वासिद्धिप्रदायक कुमारगुरवे तुभ्यं पूजयामि प्रयत्नतः एभिर्नामभिः
 संपूज्य प्रत्येकनामभिर्दूर्वायुग्मद्विराट्स्थ्यासमर्पयेत् ततः पुष्पांजलिं दत्त्वा नीराजनं कुर्यात् कपूरवर्तिकायुक्तः सर्व
 वस्तुप्रकाशकः नीराजनायार्थं मानीतो दीपो यं प्रति गृह्यतां सर्वविघ्नविनाशितेनमः नीराजनं समर्पयामि पुनः पुष्पां
 जलिदत्त्वा संकष्टहरणकृत्वा हस्त्यात्कामान्त्र्यपूरय विघ्नान्नाशय मे सर्वदा शायोपस्थितान्त्रयो ल्वरप्रसादेन कार्या
 णि सर्वाणीह करोम्यह इति विज्ञाप्य देवेशं प्राणिपत्य पुन- पुन- नमस्कारकरोमीश सर्वकामार्थसिद्धये प्रीत्यानु

गृह्यदेवेश प्रसादमुमुखोभव नाभ्याश्चासादातनमस्कारः ततः प्रदक्षिणाकरामांशसर्वकामायास्तद्वय सर्वकामप्रद
 स्त्वहिसर्वविघ्नहरोभव सत्तास्यासन्निति उमास्तथाय नमः प्रदक्षिणा पुनर्नत्वाप्रार्थयेत् त्सारपीडाव्यथितंहि
 मांसदासकष्टभीतंमुमुखप्रसीदत्वंवाहिमभिवचयकष्टसंघातमभोगेविघ्नविनाशनाय त्वामुद्दिश्यकृतंमेवयथाशक्त्या
 तपूजन तत्सर्वपूर्णतामेतत्त्वत्प्रसादाद्गंजनन अथवायनदानं श्रीविद्यायनमस्तुभ्यंसाक्षाद्वस्वरूपिणे गणेशप्रो
 तयेतुभ्यमोदकान्वैदाम्यहं मोदकान्सफलान्मौद्गक्षिणामिःसमान्वितान् आवयोस्तारणार्थमगृह्यमाणेमात्र
 मोनमः आवयोर्द्विपरयोर्वादात्प्रतिग्रहीत्रोरित्यर्थः एवंवायनं दद्यात् ॥ ततश्चंद्रपूजनकृत्वाचंद्रायार्घ्यं दद्यात् शखे
 दुग्धदूर्वाक्षतफलानिदत्त्वा ज्योत्स्नापतेनमस्तुभ्यंनमस्तेज्योतिषांपते नमस्तेरेहिहिणीकांतगृहाणार्घ्यं नमस्तुते सौ
 म्यायदेवदेवायग्रहराजायशालिते अर्घ्यं गृह्याणदेवेशाद्विजराजनमोस्तुते क्षीरोदार्यैवसंभूतश्रवनेत्रसमुद्भव गृहा
 णार्घ्यमयादत्तं रोहिणीसहितप्रभो गंगतार्णवमाणिक्यक्षीराब्धिमथनोद्भव जानासित्वंमदीयांतः सोमराजायते
 नमः क्षीरोदार्यैवसंभूतलक्ष्मीवर्धोनिशाकर गृहाणार्घ्यमयादत्तगणेशप्रतिवर्द्धन समस्ततारकाधीशराजगदाह्लाद
 कारक गृहाणार्घ्यमयादत्तबालचंद्रनमोस्तुते इत्यनेनार्घ्यं दत्त्वा नमस्कारं कुर्यात् शंकररम्यललाटरथांतिलकतुम
 नोहरं श्रवनेत्रसमुद्भूतनमामिशक्षिनंसदा नमोमंडलदीपायशिरोरत्नायधूर्जटेः कलाभिर्वर्द्धमानायनमश्चंद्राय
 चारवे इतिचंद्रार्थनांकुर्यात् ततो गणेशायार्घ्यं गणेशशेषविघ्नेशसर्वसिद्धिप्रदायक संकष्टहरमेदेवगृहाणार्घ्यं न
 मोस्तुते गौरीसुतनमस्तेरतुसततंमोदकोप्रिय सकृदनाशनायार्घ्यमगृहाणार्घ्यं नमोस्तुते कृष्णपक्षेचतुर्थ्यातुपूजितो
 सिंहाभातये गृहाणार्घ्यमयादत्तममकामान्प्रपूरय इत्यर्घ्यं दत्त्वातिथ्यर्घ्यं दद्यात् तिथीनामुत्तमेदिविगणेशस्यचवच्छ
 भे गृहाणार्घ्यमयादत्तसर्वसिद्धिप्रदायिके इतिचतुर्थ्यां अर्घ्यं दत्त्वा गणेशप्रार्थयेत् यद्वत्तंमक्तिमात्रेणपुष्पपत्रफलं

जलं निवेदितं च तैवेद्यं तद्द्रव्याणामनुकंपया आवाहनं न जानामि न जनेन पूजयित्वं न जानामि त्वंगतिः पर
मेश्वर कर्मणा मनसा वा चात्त्वतो नान्यास्ति भेगतिः श्रंतश्चरसि भूतानां द्रष्टव्यं परमेश्वर देवयोनि सहस्रेषु ये पुत्र
जान्मह ते पुते च खलामकिरच्युतारतु सदा त्वये देवो दाता च भोका च देवः सर्वमिदं जगत् देवो जयति सर्वं अस्य देवः स
र्वमेव तत् ततो र्धपात्रमुद्धृत्य साधुवाकर्मदंष्ट्रं वा यद्यदाचरति मया तत्सर्वं भगवन् देव गृह्णाणारोधनं परं इतः पूर्वव्राणवु
द्धिर्देहधर्माधिकारजाग्रत्स्वप्नसुषुप्त्यवस्थासु मनसा वा चा कर्मणा हं स्ताभ्यां पद्मामुदरेण शिश्राय कृतं यदार्थितं तत्स
र्वं श्रीगणाधिपिरूपरत्नक्षार्पणमस्तु श्रीगुरुदेव तासमर्पणमस्तु रश्मिरूपगणेशाय प्रजितायाश्च देवताः गणेशानि
विहीनास्तः संतु तर्वास्तु तावहा इति पुण्याजलिं दत्त्वा ततो दंतपाशां कुशविभ्रारशुलटुकबीजपूरारूपाः सप्तमुद्राः
प्रदश्यं ब्रतसमर्पणकृत्वा ब्राह्मणेभ्यः प्रदेयभोजनसं कल्पं कुर्यात् सुवर्णमूर्तिंश्च तद्दानं कृत्वा द्वासायेत् फलकादात्रावा
हनं चेतदा विसर्जनमात्रं दानमत्रस्तु सुवर्णनिर्मितं देवं रक्तवस्त्रेण वोष्टितं ददाम्यहं द्विजं द्राघप्रीयतां गणनायकः ततो
विसर्जनं आयातस्त्वमुमापुत्रममानुग्रहकाम्यया पूजितो सि मया भक्त्या गच्छस्थानं स्वकंप्रभो उत्तिष्ठ ब्रह्मणस्पत इ
ति विसर्जनं कृत्वा ब्राह्मणान्भोजयित्वा स्वयमपि वाग्यतो भुंजित इति संकष्टचतुर्थी व्रत पूजाविधिः ॥ अथ कथा सुत उ
वाच अरण्ये वसमानं तु पांडुपुत्रं युधिष्ठिरं सञ्जातरं सुखासीनमाययौ व्यासश्चादरात् तं दृष्ट्वा मुनिशार्दूलं व्यासं प्रत्याय
यौ नृपः मधुपर्कं तया र्धैकृत्वा तस्मै ह्यवोचत् युधिष्ठिर उवाच अथ मे सफलं जन्म भवदागमनं यतः संकष्टं प्रेतु मे जा
तवने च वनवासिनः ते सर्वे विलयं याता भवतां दर्शने न हि आत्मानं साधुमन्ये हरारज्यं तद्व्यापराद्भुक्त्वं दुःखितं मां
कथंस्वामि न्नाज्यं तद्व्यापि वेतसं इमे भो मादयः सर्वे बांधवा वपययंति मां दुराधर्षास्वीर्यार्था हि मच्छासनविधौ हता इ
यं तु द्वौ पदौ सांश्चिराजपुत्रीपतिव्रता राज्यभोगोपयोभ्या हि सापिदुःखोपभोगिनी मया च किं कृतं व्यासपूर्वकर्मो नु

वर्तिना दायार्द्धैर्वितरं जप्यतच्छ्रारैस्तथा पराजितावयवब्रह्मसुहृद्भिर्वधुभिः सह वनं प्रस्थापितादुष्टैरेत्यामुं
 चकौरवै इर्थानिरुक्ताः सर्वतदा तु वनमागताः अहतदाप्रभृत्यासातद्रक्ष्यामिमावहशान् यद्यस्ति व्रतेन कंहि सर्व
 संकटनाशनं राज्यदं राज्यसकाचादुःखितानां सुखप्रदं पुराकृतं केन भूमौ फलदं दुःखनाशनं तत्सर्वं कथय यवहस्र
 ग्राह्यो भिमेते मुने इत्युक्तं तं राजानदुःखसकष्टभाजनं उवाच कृपया व्याप्तो धर्मपुत्रं धरापतिम् व्यास उवाच नास्ति भू
 मंडलेश जातवत्समो धर्मतः परः कथयामि ब्रतं तु भयशुभदं फलदं भुवि यत्कृत्वा सर्वकार्याणि निष्पत्तिर्जायते भुवि य
 स्तु कुर्याद्भ्रतवरसप्राप्तोति फलपुमान् विद्यार्थो लभते विद्याधनार्थो लभते धनं योगे द्विपि पुमान् चापि करोति ब्रतमुत्तमं
 ईदृशित फलमाप्नोति पतिना सह मोदते संकष्टेषु सदा क्षितो मानवो ग्रहणीडितः सदा कुर्याद्भ्रतमिदं सर्वं संकटनाशनं य
 त्कृत्वा सर्वपापेभ्यो मुच्यते नात्र संशयः आसीत् पुरा कृतयुगे च द्रसेतो महिषातिः सा व्याज्यदीक्षितो निरयमाजिभिः परिवा
 रितः सुहृद्भिर्वधुभिश्चैव तथा पुत्रैश्च संयुतः तस्यापि हितकर्त्रा च पर्त्नी गुणवती प्रिया नाम्ना रत्नावती चासीत् पाति ब्रह्म
 परायणा तयोपरस्परं प्रीतिरभवच्च गुणाधिकं कदाचिद्वैद्ययोगेन हतं राज्यं च वैरिभिः कोशो बलं चापहृतं विध्वस्तं वैधु
 भिः स च रत्नावत्यातया सार्द्धं निर्गतो भूमिवल्लभः वनं क्षुधातपः कृतो हेतुः कवासास्तपार्द्धतः इतरैश्च तश्च विचरन्नात
 पच्छमि तेक्षण एकाकी वनमासाद्य तया सार्द्धं महिषातिः तदा सूर्यास्तसमये रणेशिवातिनादिते व्याघ्राश्च चक्रुः शु
 रतत्र पर्जन्यो वैवर्षह एतस्मिन्नंतरे राजा कुच्छेणात्यंतदुःखितां तां विलोक्य नृपश्रेष्ठोः खेनात्यंतपीडितः ततः प्र
 भातसमये नार्कं देयमहामुनि ददर्श राजा तत्रैव विस्मया कृष्टमानसः उपगम्य शनैस्तत्र दंडवत्पतितो भुवि
 उवाच पदवाद्भूयोसौ मार्कंडेयं महामुनि राजोवाच किं कृतं हि न्यायब्रह्मदुःकृतं कथय स्वमे
 विपाकेन राज्यलक्ष्मीं पराङ्मुखीं मार्कंडेय उवाच शृणु राजन् प्रवक्ष्यामि यत्त्वया पूर्वजन्मनि कृतं हि लुब्धक

आसीत् निर्गतस्त्वमहावनमृगशार्दूलशशकान्हनस्त्वयनेतदा तस्योत्थोभयन्नराजाचतुर्धा आवाहयति । दृष्टु
 भयकृष्णायांतडागेषु पुनिर्मितं तत्तीरेनागकन्यानांसमूहं रक्तवाससां गणेशपूजयतीति । दृष्ट्वा तन्नियमशुभं उपगम्य
 शोनेस्त नष्टध्वान्तिसर्पार्थं च आह्वयः किमेतत्सर्वहिकथयध्वंममाग्रतः नागकन्या उवाच पूजयामो गणेशहि सर्वसिद्धि
 प्रदायकं शान्तिदं पुष्टिदं तिर्यं सर्वसकटनाशन पुनः पृष्ट्वा स्वयं रतारतु किं दानकोत्रपूज्यते कन्या उवाच यदा चोत्पद्य
 ते भाकिस्तदा पूज्यो गणधियः कृष्णया वा चतुर्धा वै रक्तपुष्पैः प्रपूजयेत् भयैः पुष्पैस्तथा धूपैर्नैवेद्यैर्भाकिभावतः विवि
 धान्मोदकान् कृत्वा पूरिकां नूतना चितान् निवेदयेद्गणेशाय प्रह्वयंकुट्योद्भूतं त्विदं ततो गृहीत्वा राजेन्द्र व्रतसंकषणाशन
 निर्गतस्त्ववनात्तस्माद्वायन्देव गणेश्वर तत्प्रभावेण राजेन्द्र गृहं लब्ध्वा युतं वभौ जातं हि यनयान्यादि पुत्रपौत्रैः समाकु
 ल । नानाविधै रन्तर्गणैर्गोपनैश्च समन्वितं कस्मिञ्चित्समये राजन्धनलोभेन माहेतः विरम्यतो ब्रतराजो हि खयामने
 न भूतिदः ततः प्राप्तिं पंचरत्नं यथा प्राणविनाशनं तत्प्रभावाद् राजकुले जातस्त्वं विमलेन पद्मयाजन्म प्रभूतिं तिराज्यं
 प्राप्सि महिप्रभो सुहृन्मित्राश्चि युकं प्राप्सि हि विपुलं वपुः कृत्वा वज्रा ब्रतस्य तितप्सां फलमिदं ॥ राजा यात्रां श्रुत्वा
 नातकारिष्ये ह व्रतकथय सुव्रत यत्कृत्वा सकलं राजं प्रवहन् प्राप्स्यामि वे पुनः ॥ मार्कण्डेय उवाच ॥ व्रतसंकरपपूर्वैश्च कु
 रुराजार्पितं तम प्राप्स्यसि त्वनिजराज्यसंदेहं मा कुरुष्व हि ॥ व्यास उवाच ॥ ॥ ऋतेरुतं ह च न श्रुत्वा तदा दृष्टो महिप
 तिः अकरोत्तद्व्रतं भक्त्या मुनिश्च तद्विधेन पञ्चाया तास्तत्क्षणं सर्वमणिगणसहस्रैः निकः वभूव्रतैः परिवृतः साक्षा
 द्वांखल्लोचयथा लब्ध्वराज्यं स्वर्कायैव गणेशस्य प्रसादतः वभूजेमदिर्नो सर्वां पूजयौत्रसमन्वितः तस्मात्स्वमापि राजेन्द्र
 कुरु संकटनाशनं व्रतं सिद्धिप्रदं दृष्ट्वा तस्मात्पुत्रपौत्रसमन्वितः तस्मात्स्वमापि राजेन्द्र
 विधां यनार्थं लभते यनं योपि द्वयै पतिवताकरोति व्रतमुत्तम ईप्सितं फलमाप्नोति पत्न्या सह विद्यां सिनो कुमारो

वतसामर्थ्येऽस्मिन्नेति पतिमुत्तमं विधयापदिवाकुर्यद्वाह्यं न पुनर्लभेत पुत्रार्थं लभते पुत्राऽनुव्रतस्यास्य प्रभावतः यु-
 धिधिरुद्रवाच सविस्तरं व्रतं ब्रह्मि कृपया कष्टनाशनं दातुं विधिं च विधिवत् सर्वं ब्रूहि तपो धनम् ॥ न्यस्य उवाच ॥ यदा संछि-
 श्रितो मर्यादा नादुःखैश्च दारुणैः तदा कृष्णचतुर्भुवी पुनर्न योगाधिपतैर्लाभ्यं न कुर्वीतरन्ने पुनः समाचरेत् रक्त-
 पुष्पैश्च धूपैश्च एभिर्नामपदैः पृथक् श्रावाहनं गणेशाय श्रासना विघ्ननाशिने पाद्यं लब्धेदरायेति श्रुत्वा ह्यथारिणे वि-
 श्वप्रियायामनं ज्ञानं वै ब्रह्मचारिणे भवतीतीति कर्त्तव्यं प्रदद्याद्यथाविधि गजकर्णाय वै दीपनैवेद्यमयनाशिने तां-
 वूर्त्तं सिद्धिदायेति फलसकष्टनाशिने ततो दूर्वाकुरैः पूज्य एकविंशतिसंख्यया दशभिर्नामभिर्द्वाद्वैकं सर्वनामभिः ग-
 णाधिपनमस्ते स्तुतुमा पुत्राधानाशन एकदंतैकवक्त्रेति तथा मूषकवाहनं विनायकेशपुत्रेति सर्वां सिद्धिप्रदायकं कुमा-
 रगुरवे तु भूय पूजयामि प्रयत्नतः एवं पूजाप्रकर्तव्या प्रार्थयेद्गणायकं संसारपीडाचकितं हि मांसदं संकष्टमूर्तं सुमुख-
 प्रसिद्धं त्वं पाहि मां च यकष्टसंघातमोनमो विघ्नविनाशनम् यत्तत् स्तुतुं दानं यतो दद्यान्मोदकं न्यतपाचितान् विभ्रायदश-
 संख्याकान् दशचारामनि योजयेत् तनस्तु मण्डले चंद्रं संपूज्य विधिवद्ब्रूती मंडले राजते तं तु लपिष्टेन वाराचते चंदनलिखि-
 तं वा कारय पात्रे श्रुत्वा ह्येदं दद्यात् चंद्रात्पूर्वगणेशाय दुग्धेनाहर्निवेदयेत् पूजां जपंतथा होमं कुर्यान्मूलेन मन्त्रं चित्वा
 वणेशि बल्लुकालभस्येदं धिभोजनं श्राध्वने चोपवासं च कार्त्तिके दधिभक्तं मार्गमासे निराहारं वैश्वे गोमूत्रभक्ष-
 तिलं श्वभक्षयेन्माघे फाल्गुणे घृतशर्करां चैत्रे मासे पंचगव्यं पामाघे शतपत्रिकां घृतस्य भोजनं चैव श्रावाढं मधुभक्ष-
 इति मासव्रतं कृत्वा नरो मध्ये तं संकटात् भुंज्याद्वा स्वयं विधैः सह स्वस्थस्तु सुव्रतपूर्वकेन विधानेन पूजयेद्भक्तिमात्र-
 चंदनेन सुगंधेन पुष्पैर्नानाविधैः शुभैः ७ योऽस्नापते नमस्ते स्तुतनमस्ते न्योतिषां पते गृहाणाहं मया दत्तरोहिण्या सा हि-
 तं शशिन इत्यादि सप्तमंत्रैरेकेन वा चंद्रायाहं सप्तवारं देय नमो मंगलदीपाय शिरो रत्नाय धूर्जटेः कलाभिर्वर्द्धमानाय

नमश्चंद्राय चारवे इति प्रणामः गजानन नमस्तुभ्यं सर्वासिद्धिप्रदायक गृहाणा धर्ममया दत्तं सकष्टं नाशदाशु मे कृष्णपक्षे
 चतुर्थी वै पूजितोसि शुभोदये गृहाणा धर्ममया दत्तं प्रभकामान्नपूरय ॥ अथ चतुर्थी अर्घ्यम् ॥ तिथी ताम्रत
 मेदेवि गोशरयातिवल्लभे सर्वसंप्रददेवि गृहाणा धर्ममो रतुते एवं पूजाप्रकर्तव्या भक्तया विप्रांश्च भो
 जयेत् स्वयमेव तु भूर्जा तवागयतो वधुभिरसह राजौ जागरणं कुर्याद्यथाशक्त्या जिते द्विषः भूमि शायी जितक्रो
 धो लोभदंभ विवर्जितः ॥ प्रतिमासं तु यः कुर्यात्पंचाढं त्र्यब्दमेव वा अथवा जन्मतः कुर्यात्त्रिदशं ज्ञायते भुवं दारिद्र्यं
 न भवेत्तरयसकटारस प्रमुच्यते शूराश्च तिथे व्रतमिदं स्वयमीदृशं हितैर्बुखं भविमनोरथ पूर्णचित्तः निरयमवतिल
 लनाः पुरुषे सुखिन्यः पुत्रप्रपौत्रधनधान्ययुताष्टाये व्याम् ॥ सूतश्वाच एवमुक्ता ततो व्यासस्तत्रैवांतरधीयत युधि
 धिरस्तु तत्सर्वमकरोद्भूतमुतः ॥ वेनेव्रतप्रभावेण धर्मो रज्जमवाप्नोह हत्वारणैरिपून्सर्वान्मुहद्विजुनै सह यज्ञानाना
 विधान्कृत्वा तत सुखमवाप्तवान् प्रद्युम्नेन कृतपश्चाद्रणनाथस्य तोषं कृत्वा वाणासुरं युद्धजयं प्राप्नोत्यथोक्षजः आ
 सीने ह्युपयासाद्धमनिरुद्धमर्हापते आर्यैर्देवासुरनरैः कृतविघ्नशतपुटे ऋषिभिर्दानवैश्चान्यैर्दशगंधर्वकिन्नरैः इति
 भविष्योत्तरपुराणे व्यासयुधिधिरसंवादे सकष्टचतुर्थी व्रतकथा ॥ एवमेव प्रतिमासं संक्रुष्टहरणचतुर्थी व्रतं भाद्रकृष्ण
 पक्षे बहुला चतुर्थी व्रतं इदमभ्यदेशे प्रसिद्धं व्रतचतुर्थी सायंकालं व्यापिनीया ह्या दिनद्वये च द्वादसत्वेऽसत्वे च पूर्वैव
 ति उक्तं च गौरीयाश्चतुर्थीसितधेनुपूज्यादुर्गार्चनं दुर्भरहो लिका च वत्सरय पूजा शिवरात्रि रताः परान्विता धोतिद्विपं
 सराश्रमिति अत्र धेनुपूजामात्रमेव व्रतविधानं बहुलेति श्वेतागौरेव पूज्या नान्यपूजादिविधानं तथा च तारदीये अ
 यमद्रिऋणपक्षे चतुर्थी बहुला व्रत धेनु संपूजनीयात्रावल्लगधयवादिभिः तत प्रदक्षिणी कृत्वा शकश्चेद्वा नमाचरेत्
 अशक्त पुनरेनातु नमस्कृत्य विसर्जयेत् पचाद्वादं दशाद्वादवापोडशाब्दमथापि वा व्रतकृत्वा समुत्पाद्य धेनुं दद्यात्

पयस्विनी । प्रभविणवतरयास्यमुक्ताभोगान्मनोरमान् सत्कृतोदेवतादुर्दैर्गोलोकसमवाप्नुयात् । भाद्रकणपंच
 म्यामानवकल्पदि श्रवणुगांतचपूजाश्राद्धादिविधेयं श्रंवनगानांपूजोक्तानारदीये भाद्रतुकुलपंचम्याना
 गान्दीरेणतर्पेयत् परतरयांपूजेयज्ञागांकुलेतरयास्तानिभरे निर्भरनामानवच्छिन्नं भाद्रकणपञ्चकुलप
 लाश्रावततत्रपट्टमभ्याह्वयापिनीग्राह्य पूजाव्रतेषुसर्वेषुमभ्याह्वयापिनीतिथिरितिसमरणात् सखिभिः सहंम
 भ्याह्वेगवाचराहिलितिकामित्यादिनाकथायांकर्मकालव्यापित्योक्तेः । दिवद्वये सत्वे ऽसत्त्वेवापराकुशपलाशव्रत
 स्यैववहुलापटीतिसहोक्ता ॥ तत्र रकंदपूजामुपक्रम्यवहुलासितवर्णागौरवपूज्येति श्रुत्यामेवचद्रपटी
 व्रत सायं चंद्रोदयव्यापिनी ग्राह्या उभयत्र तथात्वेपूर्वातदुक्तमेविव्ये तद्वद्भाद्रपदेमसिपण्यापक्षे
 सितेतर चद्रपटीव्रतं कुर्यात्पूर्ववैषः प्रशस्यते चंद्रोदयेयदापटीपूर्वैर्ह्रिवापरहानि सप्तम्यामुदितेचंद्रे
 नाध्वंयथाऽकटाचन कदापिद्याददेन्नारी सानारीनरकव्रजेदितिकथायामप्युक्तैरियं • सर्वथापूर्वैर्काठ्यर्घ
 चद्रपण्यासितेपक्षेस्वोपोष्याप्रयत्नतइति श्रुत्याः कथा भविष्योत्तरे ॥ श्रवरीपडवाच ॥ देवराजकर्मखर्जा
 णापातकयातिदुरतः भुक्तिमुक्तिप्रदब्रह्मव्रतधर्मकरं परम् ॥ इन्द्रउवाच ॥ पुराकृतमुगरुयादौदेवार्धनारदोऽभ
 वत् तेनष्टष्टेमर्हपात्रब्रह्माविदावरः ॥ नारदउवाच ॥ रौरवेणाधतमसात्रैलेषयपरिवेष्टितं तपोदानं चहोमंत्र
 द्रतं किंचिदप्रकाशय धेनासौमुच्यतेजतुर्नरकात्पापसंभवात् नरेवायादिवानारीतद्रक्तकषयरवने ॥ ब्रह्मोवाच ॥
 शृणुवत्सपुंमुह्यवतानामुत्तमव्रत निश्चितसर्वधर्मेषुमहापापप्रणाशनं विदेहनगरंरभ्यचतुर्थेणसमाकुले गृहप्रा
 कारशोभाढ्येवेदिनः पुरमडिने गृहधर्मेणसयुक्तायव्रतार्थोत्तरैः सह भृगुश्चेत्समुपज्ञोवाह्मणोवेदपारगः कदापिरत
 त्रैव नगरेह्यवसद्भवेत्तमः एकदातरयचपितुः क्षयाहः समुपागतः । ज्ञातः पाकेः प्रकृतेर्यपरत्वंयापूतातरत्तना

द्यन्तादिनिधिरिक्तैर्कर्मैर्द्व्यपुतसादित एतदुक्तं स्वप्रिया नैतथेयं गीकृतं तथा सभाकाले च तेनैव द्विजाश्रमं वि-
 तारतथा रात्रौ देवक्या रसाथसंभवभूय रजस्वला आत्मानं रजसाक्रान्तिनां ज्ञासि रसाद्विजांगना रजसाक्रतया सर्व-
 कृतं तत्तद्व्यजनादिक तेन कर्मप्रचारेण देवतापितरस्तथा नि श्वासमुष्णमुन्मुच्य निराशानिर्गतास्तथा अथका-
 लेन संप्राप्तकेन चिन्मृत्युगोचरं तेन द्वेषेण सानारी चंडालीयोनिमागता मृतमादर्शवसौ विप्रो निजकर्मरतः
 सदा सुतापचग्रहेतस्य ग्रहकर्मरता सदा अपचस्य ग्रहं जाता ब्राह्मणापापसमुता जातिरमराभवस्तातु पाति
 ब्रतप्रभावतः जाता बंडालभयनेवर्द्धते रमादिनेदिने अष्टवर्षा यदा जाता गता सा प्रतिमंदरं देवार्चनविदेरतिग्रहद्वारं
 ह्युपरि श्रिता त्रिषामदिनशेषे तु वैश्वदेवप्रकुर्वता बलिचदंता स नृवपसे भयो द्विजन्मना तस्मिन्काले तु संप्राप्ता त-
 स्यारतुमुखदर्शनात् हाहाकारकृतस्तेन सूर्पस्य च निरीक्षणं स्मरणं वा मुदेवस्य भोजनं च विवाजैतं पुन स्नानं कृतं ते-
 न दानदत्तचशक्तिः त्रिरात्रोपोषणकृत्वा चतुर्थं ऽह्नि पारणं चतुर्थं ऽह्नि पुनः प्राप्ता मातंगस्य च कन्यका मातंगस्य ग्रह-
 गत्वा ब्राह्मणस्य सुतस्तदा तमवर्धस्स मातंगं कुपितो वीक्ष्य संगमात् किमर्थमागता पुत्री तवारमाकंचवेशमनि श्रव-
 दत्तप्रमातंगः सग्रहणमिह पुत्रिकां तूर्णग्रहं ब्रजस्यामि न प्रसादं कुरु मे प्रभो द्वितीये दिवसे तत्र मातंगी पुनरागता कु-
 पिता ब्राह्मणा सर्वमातंगस्य च कन्यकां तत्पित्रैकधयामासुर्मातंगः पुनराह तस्माद्यध्वं मां द्विजाः सर्वैर्केरो-
 मिसुतां प्रति इत्युक्त्वा ग्रहमागय कोपमा विष्टचेतनः रज्जुभिः सादृढं बद्धा ताडिता लुगुडेन ह मुकासा दिवसस्य ते
 मातंगेन दुरात्मना रात्रौ स्वप्रांता पुत्रा के सुप्तो सिमवान्सुत आगता हंतुं जननीमहत्कष्टं समाश्रिता ॥ पुत्रउवाच ॥
 वदमान कथकष्टमाप्रतंतव वर्तते केन कर्मविपाकेन मातंगी योनिमागता ॥ मातोवाच ॥ तव द्वारे स्थिता तत्र
 मातंगस्य च कन्यका तामाविष्टि स्य कर्मता विपमा गतिमास्थिता सहितापितृवशेन भगता च डालता मह स्त्रोधर्म-

मविजानं यः कृतकर्ममयां पृष्टे तेन कर्मविप्राकेन नरके पातितारभ्य हं । तथा कार्थवत्यापुत्रयथाहं मोक्षमाप्नुयां इति
तस्यावचः श्रुत्वा तस्मिन् शोककर्मिणः शोच्यविलोकि यतेन वर्गाशंसावाद्मोक्षितं । अतश्च दनपञ्चाख्यशोकमोहप्रणाश
नं । मातुर्विमाचनयैव चकार विधिपूर्वकं नमस्यस्यासिते प्रक्षेपदापथीजलभ्यते । तस्यामुपेक्षणकार्थं चंद्रमालोत्प्रे
भोजनं रक्तचदनलेपेन लिखत्सुष्ठु ससोमकं । गंधैः पुष्पैस्तथा धूपैर्दानैर्वेद्यसयुतैः । मनोरमैश्च विविधैः । पूजये
त्सुसमाहितः कथानकचं श्रुतिबंधाह्वाणान्परिभोजयेत् । चद्रेदये सदा दद्याद्दर्भैश्च वकलैः शुभैः । सप्तभ्यामुद्विजे चंद्रो
नार्थं दद्यात्कदाचन । कदाचिद्यादृष्ट्वा रेसिधुर्वनरकं व्रजेत् । चद्राया दर्भदानमन्नः ॥ क्षीरेदसागराज्जित्वा जितेन त्रस
मुद्रव पृष्ठाणां धर्मिभिर्यद्वनमोस्तुरजनीपते । अनेन विधिर्नितं विधौ ब्रह्मकृतं । तेन पुण्यप्रभावा गतो सौभिक्षमव्य
धृष्टश्च दनपञ्चाख्यं व्रतस्वर्गप्रदं तुलां गोशतस्य प्रदानं नयत्फलं प्राप्नुयात्परः । तं फलं समवाप्नोति व्रतमेतत्करोति यः सु
वरसंस्कृतं पापं शोणितं शयितं क्षणं तं शुद्धं ह्यभयेन व्रजेत् । व्रतमेतत्समाचरेत् । चद्रलोके वसति त्वया वा चद्रदिव्या करविति
भविष्योत्तरे । ब्रह्मोक्तं चंद्रपथीव्रतकथानकम् ॥ अथ व्रतविधिः ॥ पूर्वदिने निरामिपमेकवारं हविष्यभोजनं कुठर्थं । अ
तदिने प्रातः संकल्पं कुर्यात् । 'होमर्थाहं मनो ज्ञातरजो भावकृतपाकाद्देसपकं जपापक्षयपूर्वकचद्रलोकप्राप्तिरूपमोक्ष
कामनया चंद्रपथीव्रतं करिष्ये ततो नद्यादां गत्वा पंचगव्यसहितेन जलेन स्नानं । तत्र मंत्रः आपस्वमपि देवे शज्योतिषां
पतिरेव च । पापनाशय देवाश्च मन्त्रे वां । कायकर्मजः इति स्मर्यापानमस्कारः ॥ पंचपल्लवैर्मार्जनं कृत्वा । ततो मृतिकया स्ना
नं । भुक्तिः केवलं प्राप्ता । सिकश्य पेनाभिं भोजिता । पवित्रां कुस्मानित्य सर्वपापात्समुद्धर । ततो वरुणं प्रार्थयेत् । पापशत्रुहरं व
वरुण न दानामीश्वर प्रेमा । अद्याहं प्रार्थयामि त्वं पूर्तं कुरु मे हे श्वर । इत्येवं ज्ञात्वा ॥ - तिलकं विधाप्य सूर्यापरक्तचदना
क्षतपुष्पैर्दर्भैश्चातुर्नमो विवस्वते ब्रह्मन्भारवतीं विष्णुं लपिणे । जगत्पवित्रं शुचये सवित्रे कर्मसाक्षिणे । इत्यर्धं दत्त्वा

सदात्मापूजाकीर्तनादिभिर्दिनं सत्पाप्यराजौ चंद्रे द्वये चंद्राया र्ध्वं दद्यात् श्वेतचंदनपुष्पफलाक्षतयुतमर्घ्यं पात्रमादाय
क्षीरेदसागरोद्भूतहृत्विनेत्रसमुद्भव गृहाणार्धमिर्मंदेवतमस्तेरजनीपते इत्यर्घ्यं दत्त्वा निरामिषमक्षारलवणं भोजनं
कुर्यादिति व्रताविधिः ॥ अथोद्यापनं ॥ यथोक्तलक्षणं मंडपं वेदिकां वा विधाय तत्रोद्यापनसंभूतिमादाय संकल्पं कुर्यात्
उत्तमाद्याहमात्मने ज्ञाता ज्ञातरजोभावकृतपाकादिपंचकजनितपापक्षयपूर्वकचंद्रलोकप्राप्तिरूपमोक्षकामनया यथा
कालसमाधिरितचंद्रपथो व्रतोद्यापनं करिष्ये ततश्चाचार्यवरणादिग्रहमंडलसर्वतोभद्रमंडलपूजास्मान्मन्यपद्धतिक्र
मं विधाय सर्वतोभद्रस्य कलशे व्रताधिषातुं देवताप्रतिमां सरूपाप्यपूजाभारभेत् द्विभुजपंकजारूढं सदाग्रहसंज्ञितान
न निष्पादितं शिल्पिना च तस्मिन्नेव दिने पुनः ॥ अथ ध्यानम् ॥ ध्येयं सदा सवितुर्मंडलमध्यवर्ती नार
यणः सरसि जासनसन्निविष्टः केयूरवाक्कनककुंडलवान्किरीटीहारी हरणमयवपुर्धृतशस्त्रचक्रः ॥ १ ॥ आगच्छ देव
देवेश तेजोराशे जगत्पते गृहाणार्धमया दत्तं कृपया परमेश्वर ॥ इत्यावाहनं नानारत्नसमयुक्तं कार्त्तस्वरविभूषि
तं अस्मिन् देवदेव शरीरार्थं प्रतिगृह्यतामित्यासनं ॥ गंगादिस्वर्तरेभ्यो मया प्रार्थनया हतं तोयमेतत्सुखरूपं पा
थार्थं प्रतिगृह्यतां इति पाथम् ॥ नमस्ते देवदेवेश नमस्ते धरणीधर नमस्ते कमलाकंठे अर्धे नः प्रतिगृह्यतामित्यर्घ्यं
कंपूरं वा ॥ सितं तोयं मंदाकिन्या रसमाहृतं आचम्य तां जगन्नाथमया दत्तं सुभक्तित इत्याचमनं पंचाश्रुतं समानीतं पयो
दधिघृतं मधु शर्करारससंयुक्तं स्नानार्थं प्रतिगृह्यतामिति पंचाश्रुतं स्नानं गंगाचयमुनौ चैव नर्मदा च सरस्वती तापी
पयोष्णिरेवाचताभ्युक्तानां र्धमाहृतं तोयमेतत्सुखरूपं शंस्तानां र्धं प्रतिगृह्यतां ॥ इति शुद्धस्तन ॥ सर्वभूयाधिके देव
लोके लज्जानिवारणे मयोपपादिते देवद्वारा ससी प्रतिगृह्यतां ॥ इति विसोयुनं ॥ देवदेवनमस्ते स्तुत्राहि मां भवसागरा
त् त्रस्य सुत्रसोत्तरं र्धं गृहाण सुरसत्तम ॥ इति यज्ञोपवर्तः ॥ श्रीखड्गचंदनं दिव्यं गंधाढ्यं सुमनोहरं विलेपनं सुरश्रेष्ठ

प्रीत्यर्थं प्रतिगृह्यता ॥ मितिर्गंधं ॥ अक्षताधवलाः श्रेष्ठाः कुंकुमाकाः सुशोभनाः भस्मयामयाप्यता
 देवपूजार्थं प्रतिगृह्यतां इत्यक्षताः महिका मालती जाती केतकी चपकानिव मयाहतानिदेव
 यपूजार्थं प्रतिगृह्यतां इतिपुष्पाणि वनस्पतिरसोदिव्येगंधाढ्यः सुमनोहरः आश्रियः सर्वदेवानां पूजयेत्यति
 गृह्यतां इतिधूपः आल्यं च वार्तिसंयुक्तं वह्निना योजितं मया दीपगृहाण देवेश त्रैलोक्यातिभिरापहं इति दीपम् इ
 दं फलं मया देवस्थापितं पुरतस्तवं तेन मे सुफलवाप्तिर्भवेज्जन्मनिजन्मनि इति फलं पूर्णफलं महादिव्यं नगव
 ह्निदलैर्युतं स्वादिरासारसहितं त्रैलोक्यं प्रतिगृह्यतां इति तांबूलं हिरण्यगर्भगर्भस्य हर्मवीजं विभावसोः अक्षतपुष्पफ
 लदमलः शान्तिप्रयच्छ मे इति दक्षिणा चंद्रादिर्यौ च धरणीविजुदभिरतथैव च सर्वपांड्योतिषाज्योतिर्दीपोऽयं प्रतिगृ
 ह्यतां इति नाराजनं नमस्ते पुंडरीकाक्ष नमस्ते रत्नमाश्रिय नमस्ते कमलाकांत वासुदेवनमोस्तुते इति पुष्पांजलिः या
 निका निवपापान्निजन्मन्तरकृतानिव तानि सर्वाणि नश्यति प्रदक्षिणापदेपदे इति प्रदक्षिणं अर्थोऽयं गृह्यतां
 देवभक्तिमैत्र्यचलं कुरु व्रतं मे पूर्णं गंधांतुसकलः स्पर्धुर्नोरथाः इति पुष्पफलाक्षतमर्घ्यं प्रदानं कुर्यात् नमः
 सर्वहितार्थाय जगदाधारहेतवे साष्टांगोऽथ प्रणामस्ते प्रयत्नेन मया कृतः इति साष्टांगप्रणामः आवाहं नैव जानामि नैव
 जानामि पूजनं विसर्जनं न जानामि वं गतिः परमेश्वर इति प्रार्थना ततः कलशेषु मासदेवतानां पूजनं तांश्च मां इपद
 मारभ्या जपूजनीयाः उभंगवते योगेश्वराय प्राकन्यास इतिाय नमः इति गंधादिभिः संपूज्य प्रार्थनां कुर्यात्
 मामिमांश्च पदेपापमज्ञानादज्ञानात्कृतं प्राकन्यास इति रत्नमात्पातु योगेश्वरः प्रभुः १ उभंगवते पुंडरीकाक्षाय
 लघिमास इतिाय नमः आश्विमे मासि धरण्यापमज्ञानादज्ञानात्कृतं तस्मान्मां पुंडरीकाक्षो लघिमास इति वतु २ उभंग
 वते कृष्णाय रुक्मिणीसाहिताय नमः कार्तिके मासि धरण्यापमज्ञानादज्ञानात्कृतं तस्मान्मां गवन्कृष्णाय रुक्मिण्यै नमः ३ पा

हि मां ३. उं भगवते माहि नो साहि ता यन्न तं ता यन नः मां शीर्षे कूर्म पापं ज्ञानाद् ज्ञानतो यत माहि नः साहि तान त भगव न पा
त्रि सा यद् ३. ४. उं भगवते न्य च्यु ता यन्ती तं हि ता यन नः प्रीये मां सि क्तं पाप मज्ञानाद् ज्ञानतो पि वा , प्रीया सु हा च्यु
तां दे वं तं तान नं पात तर्वाद् ५. उं भगवते वा कि ऐ शा कि स्म हि ता यन नः मा वि ना सि मया पाप मज्ञानाद् ज्ञानतो पि वा क
त मरु त्प न्ना तु व को श त्त य । स्म त्ति यतः ६. उं भगवते गो र्धि र्वा वा क्रि या सा हि ता यन नः फा ल्गु ने मा सि यत् पाप मज्ञाना
द् ज्ञानतो पि वा स्तस्मै त्कि य प्यु गो दे गो र्धो मा सा द्वा तान् ७. ८. उं भगवते जना र्दन य श्री सा हि ता यन नः वै न्ने
दा ज्ञे मया पाप मज्ञानाद् ज्ञानतो पि वा कृतं जनार्दन रूत रु मा च्छे स्म ते तो व ता र्त्स दा , उं भगवते उषे द्रा य मा हि ना स्हि ता
य न नः - वै शा खे न म सि यत् पाप मज्ञानाद् ज्ञानात् कूर्मै र्वा त रु मा न् मा हि मा यु क उ र्ध्वे वि तु त र्वा द् ९. उं भगवते यज्ञ रू
रु मा य लक्ष्मी सा हि ता यन नः उर्ध्वे र्वा मा सि मया पाप मज्ञानाद् ज्ञानतः कृतः तरु मा च्छे र्ध्मी स मे तो व ता र्त्स र्वा द् न ज्ञा पू रु पः
१०. उं भगवते वा मु दे र्वा त्र का ति सा हि ता यन नः ५. उं प्रा दे मा सि यत् पाप मज्ञानाद् ज्ञानतः कृतं तृ त्या र्का ति स मा यु को
दा रु दे वः पु न तु नः ११. उं भगवते प्रा ति सा हि ता यन् ह र दे न मुः श्रा व णे मा सि यत् पाप मज्ञानाद् ज्ञानतो पि च त् रु मा त्त्रा ति स
मा यु को हि र्भा र्त्स र्वा द्वा त् १२. उं भगवते कर्ज वा य ह्री स मे ता यन नः ५. म ल गुा सि पि यत् पाप मज्ञानाद् ज्ञानतः कृतं तरु मा
न नं के शा र्वा दे व ह्री स मे तो व ता र्त्स दा १३. इति व्रता धि ष्ठा त् च ज्ञा पू रु प पू जा ॥ अथ तत्रैव ॥ ता न्न पत्रे य दे वा इन्द्र शा रं
पद्म वि धाय - तर्ज सौ व र्णै र्धु र्वा वि र्धु म् जये त्ते - पूर्वा दि दल मर्भ्य उं भगवते अग्नि दे वा य प्र मा स्म हि ता यन नः इति मा र्ग
शीर्षे मारु त्त य न्य व्र ते पू जा ॥ १. अथ भू म् इ प द मारु त्त य व पू जा कार्त्त य उं भगवते य मा य सं ग्र म नो सा हि ता यन नः मा सि म्भू
इ प दे पा पं दि वा य च्छा रि त मे या त र्त्स मा त् सं ग्र म नो यु क्रो य मे मां पा रि र क्ष त् १. १. उं भगवते त्वे प द्म ग र्भा सा हि ता यन नः
अग्नि ये न च हि त्रा पाप मज्ञानात् ज्ञानतः कृतं पद्म ग र्भा र्त्स मे तो नः व द्या त स्मा त् स द्वा य त् २. उं न मी भगवते रू प र्त्त य रु र्ध्व

तिसंहितायनमः कार्तिकेमासिपृष्ठापमज्ञानाद्ज्ञानतः कृतं तस्मान्मास्यर्पतिर्देवः स्वर्गाद्यासहितो वतु २. उभगवते
 आदिप्रायश्चित्तसंहितायनमः मार्गशीर्षे दिवा पापमज्ञानाद्ज्ञानतः कृतं तस्माच्च प्रभया सांक्रमादिप्रोहिपुनातुमा
 ३. उभगवते दीप्ति संहितायं रवये नमः पौषे मासि दिवा पापमज्ञानाद्ज्ञानतः कृतं तस्मान्मासि दीप्ति संहिता पुनातुमा
 वानरविः ४. उभगवते गभस्ते प्रकाशासहितं यनमः माघे मासि दिवा पापमज्ञानाद्ज्ञानतः कृतं तस्मात्प्रका
 शयासादीं गभस्ते रव्यपुनाहिमां ५. उभगवते मन्वे मरीच्यासहितं यनमः फाल्गुने यद्विवा पापमज्ञानाद्ज्ञानतः कृतं
 कृतं तस्मान्मरीच्यासहितो भानुर्मासि सर्वदा वतु ६. उभगवते प्रभाकराय तत्पत्न्यासहितं यनमः वैश्वे प्रियद्विवा
 पापमज्ञानाद्ज्ञानतोपिवा तस्मात्प्रभाकरो देवस्तत्पत्न्यासहितो वतु ७. उभगवते दिवा कारयर्पिर्मासहितं य
 नमः वैशाखे मासि पृष्ठापमज्ञानाद्ज्ञानतः कृतं तस्मादिवाकरो देवः पश्चिन्यासहितो वतां ८. उभगवते धर्मार्पिर्ह
 र्यवाहासमेतायनमः ज्येष्ठे मासि दिवा पापमज्ञानाद्ज्ञानतोपिवा हर्षवाहासमेतो मासस्माद्धर्मः सदा वतु ९. उ
 भगवते तपनाय तेजोवती संहितायनमः आषाढे मासि पृष्ठापमज्ञानाद्ज्ञानतः कृतं तेजोवर्यासमेतो वै तस्मान्मासं तप
 नाय वतु ११. उभगवते वरुणाय सत्यभामासहितं यनमः श्रावणे मासि पृष्ठापमज्ञानाद्ज्ञानतः कृतं तस्माद्रपु
 नातुमा वरुणसंयुतस्सत्यभामया १२. ततः श्रवणेन कांस्यपात्रे द्वादशपत्रं पञ्चानिर्मायतत्राजतं चंद्रविंशं
 धाय पूजां कुर्यात् उभगवते द्विजराजाय पूर्वभाद्रपदासहितं यनमः मासि भाद्रपदे पापमज्ञानाद्ज्ञानतः कृतं
 पूर्वभाद्रपदायुको द्विजराजो वतातः १. उभगवते विधवे श्रध्वेर्मासहितं यनमः मासि चाश्वयुजे पापमज्ञाना
 द्ज्ञानतः कृतं विधुर्मासं गार्ग्यस्तस्मादश्विन्यासहितो वतु २. उभगवते कुंजराधराय कृतिकं साहितं यनमः कार्ति
 के मासि पृष्ठापमज्ञानाद्ज्ञानतः कृतं तस्मान्मासं कृतिकायुक्तः पुनातु कुंजराधरः ३. उभगवते मृगाकाय सुगर्शा

पांनिवायनमः मार्गशीर्षे नवापापमज्ञानादज्ञानतः कृत तस्मान्मृगाशिरयुक्तमृगाकत्वंपुनोहिमां ४ उभग
 वतसुधाशेषेषु प्यसहितायनमः पौषमासि च यत्पापमज्ञानादज्ञानतः कृत तस्मात्सुधांशुर्भगवान्पुण्ययुक्तः पुनानुमां
 ५ उभगवते इदं वेमयासहितायनमः मार्घमासि च यत्पापमज्ञानादज्ञानतः कृत तस्मान्मघासमांयुक्तं इदं मघवता
 त्सदा ६ उभगवते कुमुदबांधवाय पूर्वाफाल्गुणीसहितायनमः फाल्गुणमासि यत्पापमज्ञानादज्ञानतः कृत तस्मा
 त्पूर्वाफाल्गुणीत पायां कुमुदबांधवः ७ उभगवते चंद्राय चित्रासहितायनमः वैशमासि च यत्पापमज्ञानादज्ञानतः
 कृतं चित्रयासंयुतस्तस्मान्माचंद्रः सर्वदावतु ८ उभगवते उषधीशाय विशाखासहितायनमः वैशाखमासि य
 त्पापमज्ञानादज्ञानतः कृतं तस्माद्विशाखासहित उषधीशः पुनानुमां ९ उभगवते निशाकराय ज्येष्ठासहितायन
 मः ज्येष्ठमासि यत्पापमज्ञानादज्ञानतः कृत तस्मान्निशाकरो ज्येष्ठयासहितोवतु १० उभगवते सुमनेस पू
 र्वाषाढासहितायनमः आषाढमासि यत्पापमज्ञानादज्ञानतः कृत तस्मान्मासुमनादेवः पूर्वाषाढायुतोवतु ११ उभ
 गवते हिमांशवे श्रवणसहितायनमः श्रवणमासि यत्पापमज्ञानादज्ञानतोपि वा हिमाशुर्भगवस्तस्मान् श्रवणानयु
 तोवतात् १२ उभगवते पुरुषोत्तमयासि स हितायनमः मलिमल्लवे च यत्पापमज्ञानादज्ञानतः कृत यस्यात्प्रा
 तिसमायुक्तपातुमां पुरुषोत्तम १३ ततः पृथगतिथिः पूज्या इत्येवंपूजाविधाय स्तोत्रपाठादिनाहः शेषर्नीत्वारत्रौजा
 गरणं कथाश्रवणादिकवविधाय प्रातःस्नात्वा मंडलदेवतापूजां विधाय गृह्योक्तविधिना भिरुथायन विधाय
 ब्रह्मणो वरणं कृत्वा अन्यधानांतमन्निकार्यं यथाविधि कुर्यात् ततो मंडलदेवतामंत्र्यहमंत्र्यश्रवणमसपाद्य इदं
 विष्णुरिति मंत्रेणाष्टोत्तरशतमाहुर्तोः पायसाज्यद्रव्येण तैलाज्यद्रव्येण आहुतेन तिसत्रेणाष्टोत्तरशताहुतीर्हुत्वा
 पुन पापसाज्यद्रव्येणाप्यायस्वेति च द्रव्येण हुत्वा ततः सकलहेमशेषं समाप्य स्थिरकूर्द्धोमांने अग्निदेवं

पूर्णाहुतिं च कृत्वा आचार्यैः संपूज्य सर्वतोभद्रस्थकलशप्रतिमादिकर्पाठं वाचाचार्योदत्त्वा व्रतपूर्तये शययादानं
 गोदानं च विधाय यथाशक्ति ब्राह्मणान्संदधदक्षिणादिभिः संतोष्या शिष्यगृहीत्वा .. भूमसिं दक्षिणां दत्त्वेष्टजनेः स्म
 हर्भुजतिष्ठति सोऽप्यपन चंद्रषष्ठीव्रतस्य अथ शुक्लादि-भावणमसिकृष्णसप्तम्याशीतलाव्रतं तच्च मध्याह्नं पान्तिन्यां
 कार्पयम् तथा च माघवीये हारतिः पूजाव्रतपुसर्वेषु मध्याह्नं व्यापिनीति यिरिति अथ व्रतविधिः पासंपञ्चाद्युल्लिख्य
 समवैषं यदा रिद्रयामावभृत्तुं विद्योगतिरसप्तपूर्वकबाधानिदुत्तरार्धं शीतलाव्रतं करिष्ये तथा च भित्तितो गचारैः
 शीतलापूजविधेय इति संकल्पं विधाय कलशं संस्थाप्य तदुपरि शीतलां पूजयेत् ॥ तत्र ध्यानं ॥ वृद्धे
 शीतले दिव्यो रासमरथादिगंबरं मार्जनीकलशोपेतां सूर्पां लंकृतमस्तकां कुंभे संस्थापयेद्द्विपूजयेद्भामं मंत्र
 तः शीतले दहमेपापं पुत्रसौख्यफलव्रदे धनधान्यप्रदे देवि पूजां गृह्णान्मोस्तुते इति संप्राथम्यं शीतले शीतलां कां
 रे श्रवैषं व्यसुतप्रदं श्रावणस्यासिते पक्षे श्रवणमोस्तुते इत्यर्थं दद्यात् शीतले त्रिपक्वा निदध्ना चैवान्वि
 तानि च नैवेधसर्वा प्रकुर्वीत द्यूतमिधं च सुदरि कुमारैः सुभागाः सप्तपूजनीयाः श्रयस्ततः इति पूजाविधिः ॥ अथ
 कथा हेमाद्रौ भविष्यत्पुराणे श्रीकृष्ण उवाच प्रसिद्धं श्रयतारं न्यूनगरं हस्तिनापुरं इंद्रद्युम्नश्च राजभञ्जपति
 लोकापालक धर्मकर्मविधानां यतस्य भार्या यशस्विनी क्रियानाम्नीच सा सा ध्येदिनशीला प्रियंवदा बभूव प्र
 थमः पुत्रो महाधर्मतिनामतः वर्द्धते पितृवात्सल्यत्वात् काले कन्यामर्जजन्तं द्वितीया च तया पुत्रो तस्या जाता गणोत्तमा
 पुत्री लक्ष्मणसंपन्ना शुभकरातिनामतः वदुर्वेसापितुर्गोहे सवर्गा गणसुंदरी नास्त्रारूपेण सीवाला स्वर्गोत्तमं गुणाधिकं
 सामुद्रिकगुणोपेता पद्महस्ता प्रियंवदा वरांहि देहमानेन लक्ष्मीवान्मरूपवान्गुणैः समाप्य यै च जग्राह पाणिग्रहणपूर्व
 कं कदाचित् सापितुर्गोहे जामातान् यत्नापच श्राजगामपरिजनैः स्वपुत्र्यान् यत्नोत्सुका प्रणम्य चापितुः पादौ स्नेह

रितंचारुहः। सितो तरुर्जोनयनायापिजामताकृतिप्रहः ततः साकन्यकाप्रोतापितरं वाक्यमब्रवीत् रथमारुह्य
 हेतातयस्त्रयासिरयपुरेग्रहं तरुयापितरेयुवाधेदंदपरयोः शुभहेतवे पुत्रित्वसुरिथराभूत्वादिनमेकंवदंरथमे कन्यो
 यय तातर्नन्नपरिज्ञातपदुक्तेपद्मयोनिना पातिन्नयसमोधर्मो नारतीहभुवनत्रये करिष्यामिन्नतयच्चत्त्वयोक्तमति
 शोभनं ततस्तांकारयामासर्वातलाव्रतमुत्तमं पूर्वाचप्रेषयामासब्राह्मणेवेदपारगः न्नतोपकरणेषुत्रोमार्गप्रासासरो
 यरं शीतलापूजनाद्वेतोर्गतासाध्वीसरोवरं तत्रदृष्ट्वातदामोहात्तडागंविधिसाधनं बभ्रामसावनेशुन्यैरनरं शीतला
 व्रतश्रुतिश्रुताययौ मोहादभयेनविपिनंमहत् समरंतीशोतलावृद्धानारोरूपाददर्शसा सुवासिनिविजानीहिसाध्वी
 मंवरवाणिनि भविष्यतिचिरंजीविभर्तातेभर्तृवत्सले आगच्छपूजनीयार्थपदर्शयामिसरोवरं तयासहगतसाध्वीत
 डागंविधिपूर्वकं पूजयामासशार्वाणोत्तरेपयामासशीतलां पूजयित्वाचतार्देवसुपथगतमुद्यता शीतलायाव
 रंरुद्रह्यसहस्रस्यावप्रस्थिता ययौसादृदृशेरण्येस्वभर्ताकेनूवक्ष्यति सरोवरं समायातोन्वेपयन्शतविग्रहः नान्स
 णोतिद्रयासुतः पूर्वकर्मस्वभावतः दृष्टोभुजगरूपेणसंयुक्तः पूर्वकर्मणा दृष्टापतिविषदतं शीतलायाः पतिव्रता वरसं
 ग्रहशालायांरुद्रकरुणं वहु तयोस्तरुणदंपत्योर्भाग्यसौभाग्यदर्शनात् रुदंतीकरुणं बालायाचयामासतद्व्रतं याव
 त्पुनरलांकायजनसंधैः सुसंस्कृते कृशाणोतुसहैवावगतुमिच्छामिबाहेना तस्मात्साहंप्रवेशयामिपावकं पतिनासह श्र
 नयिष्ये सुसंदिव्यमक्षयं द्रवांतरे तावददृशतां देवी शीतलां वरदां शुभां शीतलोवाच ॥ वरसो किमिदं भित्युक्तं भूतं
 धरवाणि शीतलाव्रतकारिष्यावैधवंधनैवजायते स्वममूष्याप्यकटयाणिपतिसुसंगहनय बोधयाशुत्त्वय चोष
 न्तवैधव्यनानाशन इत्युकाबोधयामास भर्तारं सापतिव्रताः तथैत्युत्थाय तद्गर्जाभ्युतेजो विमवाप्य च भर्तापुमुदितं
 दृष्ट्वा तं प्रियां धीतकर्मणा दृष्ट्वा तमहदाश्रयं तदस्यासस्यापिनो जनाः सर्वे ते तस्मिन् जन्म ब्रह्मणैः परिवारिताः ब्राह्मणा

हा धृतांष्ट्रवाणिपत्यपातिव्रता पाचयामासमाभूयोवैषण्यंचवियोगिता अन्यापिश्रीतलायास्तुतत्रनारीकरिष्यति
 श्रवैषण्यमदारिद्र्यमवियोगंरवभर्तृतः इत्युत्कांतद्वैधेर्वीशीतलाकामरूपिणीशीतलायावरलब्धवाजगामाथरववे
 रमन्तिप्रधानिवात्सप्रभविष्णुवंध्या समर्हेणासाधितसर्वमंगला प्रसादमासाध्यचशीतलयानिरयोत्सवापार्वतिवदभूव
 इतिमविष्योत्तेशीतलासप्तमीव्रतं अथशीतलामंत्रजपविधिर्भर्यतीत्रे अस्यश्रीशीतलदेवीमंत्ररम्यउपमन्युऋषिः
 छहतीछंदः श्रीशीतलादेवता उंवांजं ह्रींशक्तिः श्रीकालकंश्रीशीतलदेवीप्रैरपर्थेजपेविनियोगः अथन्य
 सः ऋषिः शिरसि छंदोमुखे देवताहृदि वीजंगुह्ये शक्तिः पादयोः कीलकंनभौ विनियोगः सर्वंगि
 न्यापकत्वेनन्यस्तव्यः अथकरपडंगन्यासः ह्रांथां १ ह्रींथी २ हूंथू ३ हूंथै ४ हूंथौ ५ हूंःश्रंः ६
 ॥ ध्यानम् ॥ दिव्याससंमार्जनिकांचसुपूँकरद्वयेसद्वर्तांविनेत्रां श्रीशीतलांसर्वरंजजप्रशरंरपैरकागरागस्त्रजम
 चंयामि १ उंह्रींश्रीशीतलायैनमः इतिदशलक्षजपेत् पापसेतदशांशहोमः तद्वशांशेनतर्पणं तद्वशांशे
 नमार्जनं कुमारिविप्रभोजनंचकार्थं विस्फोटकशान्तिर्भवति अस्याःपूजायंत्रं अष्टदलं पञ्चं चतुर्द्वारेपेतविर
 चय कर्णिकायाषडंगानिसंपूज्य मध्येमूलेनशीतलदेवींसंपूज्य पत्रेध्वेतादेवताःपूजयेद्यथा उंह्रींश्रीसुतंदायाः
 श्रीपादुकापूजयामिनमः १ उंह्रींश्रीचंडिकायाःश्रीपा. २ उंह्रींश्रीसुमालायाःश्रीपा. ३ उंह्रींश्रीसुधायाः
 श्रीपा. ४ उंह्रींश्रीमद्विवहलायाःश्रीपा. ५ उंह्रींश्रीश्रीमोदायाःश्रीपा. ६ उंह्रींश्रीप्रमोदायाःश्रीपादु- ७
 उंह्रींश्रीसुखदायाःश्रीपा. ८ चतुरस्त्रेपुद्गारेषुच इंद्रादीन् ८ पूजेयेत् तद्वाह्ये वज्रादीनिआयुधानि ८ पूजेयेत्
 अथमंत्रांतरमुच्यते उंह्रींतेनमःशीतलायैविस्फोटकान्विनाशाय- २ वातछेदय. २ दाहंरतंमय २ उंह्रींतेनमः
 शीतलायैस्वाहा ४८ इत्यनेनमंत्रेणापिजपेयथाशक्तिकार्यःअथशीतलावाहनस्यनामानि रासभोगर्द्धभश्रैवस्वरो

वैशाखवाहनः शीतलवाहनचैवद्वारकंदनमंदनः एतानिखरनामानिशीतलमेतुयः पठेत तत्सर्वदेहचगेहेशशीतलारु
 कनजायते अथशीतलाकवचंभैरवतिंत्रे देव्युवाच भगवन्सर्ववेतात्वंलोकानांहितकारकाः देवादिदेवदेवशस
 र्वलोकनमस्कृतः श्रीमान्सर्वकलाभिज्ञः सर्वतंत्रविचक्षणः देव्याः श्रीशीतलायाश्च कवचंब्रूहिभैरव ईश्वरउ
 वाचशृणुदेविप्रवक्ष्यामिरहस्यंसुहृदुर्भं कवचंशीतलदेव्याजगन्मंगलकाभिधम् पठनाद्वारणाद्यस्यशुभंभवतिस
 दतः श्रीजगन्मंगलस्यास्यकवचस्यश्रुतिः शिवः उंदौनुष्टुप्समाख्यातदेवताशीतलैरिता लक्ष्मीर्वाजंपराश
 किः कामराजस्तुकोलकं बालानांदेवि रक्षार्थं विनियोगः प्रकीर्तितः उंअस्यश्रीशीतलदेवीकवचराजस्यसदा
 शिवः श्रीशिविरनुष्टुप्छंदः श्रीशीतलादेवीदेवता श्रीवीजं ह्रींशक्तिः क्लींकोलकं बालानांविस्फोटकरोगशान्तये
 पाठविनियोगः ॥ ध्यानं ॥ उवादिद्वन्द्वनांघतुर्भुजांशक्तिपाशपरिघां कुशाग्रं हारिणींशिवगतांसितां वरांश्री
 तलभगवतीं हृदिस्मरेत् एवंध्यात्वाकवचंपठेत् उं ह्रीं श्रीं शुभं करीपातुमस्तकंचंद्रशीतला ललटं सुकुमारां
 गीधुर्वैश्रवाण्डचारिणी नेत्रेमेपातुमातंगीश्रुतीमेच्छिन्नमस्तका नासंमेपातुचामुंडा पायादो धौसुरेश्व
 री मुखं मेपातुसुमुखं दंतान्मे रकदंतिका जिह्वां ज्वाला मुखीपातुकं ठं कालीममावतु रुकदं माताचमे रकं
 धौवाहूमे वगला मुखी हस्तौ कं मलहस्तां ग्यात्राखन्मे भैरवेश्वरी वक्षो मेपातु वाराही रुतनौपातु मनोन्मना
 पाण्डुरीपीतां वरीपातु छंदी लस रस्वती शिश्रुमे भगमालां व्यान्मे हूं महिषघातिनी गुह्यं मे गुह्यं केशानी ऊरु मे भुव
 नेश्वरी जान्मे विजयापातु जंघे मे पातु भैरवी गुल्फौ मे पातु वोरेशीपादौ चिपुरं सुंदरी विरुमारितं च पदस्थानं य
 रं स्थानं नाम वर्जितं तत्सर्वं पातु मे निरन्ध्रं विद्येयं श्रीदशाक्षरी पादादिमूर्धपर्यंतं सर्वाभिसंधिसंयुतं शिरसः पादप
 र्धंतको तलापातु मे वपुः रणे राजकुले द्यूते विवादेशात्रुविग्रहे मारीभये च दुर्भये श्री ह्रीं क्लीं शीतलावतु पूर्वसांपातु ब्रौ

ब्राह्मणैर्देवैर्ब्रह्मण्यतः ॥ दक्षिणेऽर्धे महेशानोऽर्धे देवैर्नैतवेर्भुतः पश्चिमेऽर्धे चर्कोमारी वायव्ये देवैर्नैतवेर्भुतः ॥
 रेणुदशायां पादादेशानेऽर्धे शिवाय वज्रकर्ध्वर्धे त्रैलोक्यभारपात्रवधो मे पराजिता ॥ प्रभाते पातु मां बाला मध्याह्ने त्रिपुरावतः
 सायं सरस्वती पातु निशीथे भद्रकालिका ॥ सर्वत्र शुभदा पातु उर्ध्वे देवि श्रीर्हृदशाक्षरी ॥ इतीदं कवचं गुरुं जगन्मन्त्रं
 गलकाभिधं ॥ शीतलायाश्च सर्वस्वरहस्यं मया पार्वति ॥ सर्वमंत्रमर्धं दिव्यं सर्वसिद्धिप्रदायकं ॥ पठेद्वा पाठयेद्वापि
 कवचं देवदुर्लभं ॥ रोगो वमुच्यते रोगाद्वैमुच्येत कवचं नात् ॥ नाभिर्भोर्ध्वरेण्डाच जायते परमेश्वरि ॥ बालानां पूर्ण
 हितानां च पठेद्वा पाठयेद्वादि ॥ सस्यो रोगमुक्तरतुजलयते सुभगः शिवे ॥ कुकुमालककरतुरीरसैर्दिविरवेदिने ॥ विलि
 रय कवचं दिव्यं पूजायै च शीतला ॥ भवतं च दनपुष्पैश्च सितवस्त्रेण पार्वति ॥ धूपदीपादिनैवेद्यैः क्षीरेण तर्पयेत्ततः
 धारयेद्योपिकवचं मृत्युं प्राप्सोपि जीयति ॥ शतावर्तं पठेत् शतदशावर्तं ब्रवीत् शुचिः ॥ तस्य देवी रुद्रवन्देवमतिवर्धितक
 रिणी ॥ इतीदं कवचं पुण्यं शीतला पारहस्यकं ॥ गोपनीयं गुह्यतममर्धेयं यस्या कस्याचित् ॥ ७ ॥ इति श्रीभैरवतीतं

त्रैलोक्यालकवचम् ॥ इति भाद्रकण्डसप्तम्यां शीतलासप्तमीव्रतम् ॥

अस्यामेव वाराहपुराणे कं पुत्रप्राप्तिव्रतं तत्र विष्णुसंपूज्य गोपालमंत्रेण सद्यैः कृष्णतिलैरष्टम्यां होमं कृत्वा ब्राह्म
 णाः संमोऽथ विल्वपत्रप्राशनपूर्वकं स्वयमपि पङ्कजसंभोजित एवं सर्वसुकृष्णपक्षसप्तमीपुत्रतत्कुर्यात् वरसरतिगोपुष्पं
 दद्यात् पुत्रप्राप्तिर्भवतीति ॥ पुत्रसप्तमीव्रतम् ॥ अथ भाद्रकण्डाष्टम्यां दशाफलव्रतं नारदीये नमस्वस्याऽऽसेताष्ट
 म्यां दशाफलमिति व्रतं उपवासं च संकल्प्य ज्ञात्वा कवाचनित्यकं तुलस्याः कृष्णवर्णाया दलैर्दशभिरर्चयेत् कृष्णं
 विष्णुतथानंतं गोविंदं गरुडध्वजं दामोदरं हृषीकेशं पद्मानं महर्षिभुं ॥ एतैश्च नामभिर्नित्यं कृष्णदेवं समर्चयेत् नम
 रकारततः कुर्वाद्भक्तानां व्रतमुत्तमं ॥ आदौ मध्ये तथा च त्रितोमं कुर्याद्विधानतः ॥ कृष्णमंत्रेण जुहुयाच्च कृष्णोद्योतं रंशं

होमांतविधिनासम्पन्नाचार्यपूजयेत्सुधीः सौवर्णोत्तमपात्रमपमयेवेणुपात्रके तुलसीदलं सुवर्णेन कारयित्वा सुल-
 णं हेमावाप्रतिमां कृत्वा पूजयित्वा विधानतः विधाप्रतिमांतञ्ज्याचार्याय निवेदयेत् दातव्यगौः सवत्साय वस्त्रा-
 लंकारभूषिता दशाईकृष्णदेवाय पुरिकादशचार्ययेत् तच्च दद्याद्विधिज्ञायस्वयं वामक्षये ह्वती वायनं च प्रदातव्यं य-
 थाशक्तिश्चोत्तम दशमेन्द्रिततो मातृसद्गन्धं गुरवेर्पूजेत् ज्ञाते तदशविभेभ्यः प्रत्येकं दशपूरकाः दद्यादेवं दशादं तु कृ-
 त्वा व्रतमनुत्तमं उद्याध्यविधिनाभूयस्सर्वकामसमन्वितः श्रुते कृष्णस्य सायुज्यं लभते न, जसं शयः इदं शुक्लादिश्रव-
 णकृष्णहृन्पादशफलव्रतं तत्रास्थविधिः ॥ ध्यान्म ॥ तमद्भुतं बालकमंबुजे क्षणं चतुर्भुजं शंखगदाद्युदायुधं
 श्रीवत्सलक्ष्मंगलशोभिकोरुतुभं पीतांबरसांद्रपयोदसौभगं महाहैवं दूर्यकिरिटकुंडलविपापरिवक्तसहस्रकुतलं
 उद्दामकाच्यं गदभूषणादिभिर्विरोचमानं वसुदेवैश्वर्यं ॥ १ ॥ श्रीगोपालकृष्णपूजनमः ध्यायामि चारुदेवाय श्राव-
 हयामि शेषशायिने आसनं तीर्थपादाय पाद्यं नंगाजनकाय श्रद्धं यमुनाविगसंहारिणे आचमनं नित्यमुक्ताय पं-
 चाभूतस्नानं कृष्णाय शुद्धोदकस्नानं पीतवासिने वस्त्रं यज्ञप्रियाय यज्ञोपवीतं सर्वेश्वराय गंधं आर्घ्यक्षजापाक्षतः क-
 लाप्रियाय पुष्पाणि तुलसीदलानि च तर्पणपूजां कुर्यात् कृपयापनमः शिरःपूजयामि विष्णवे नमः
 मुखपूजः हरये नमः कंठपूजः शेषशायिने नमो वाहूषू० गोविंदाय नमो हृदयपू० गरुडध्याजाय नमः नाभिपू०
 दामोदराय नमः गुह्यपू० हृदये कथाय नमः कुरुपू० पद्मनाभाय नमः पादौपू० दर्पे द्राय नमः सर्वानंगपूजः
 पारिजाताः हरकाय धूपं ज्ञानप्रदाय दीपं चक्रिणे नैवेद्यं पद्मनाभाय नीराजनं पूर्णफलं तांबूलं
 इदं फलमिति फलं हिरण्यगर्भगर्भरश्मिभित्तिं दक्षिणा देवदेवनमस्ते रतुभकप्रियकृपानिधे शुहाणां धर्ममया द-
 तं देवक्यासां हतप्रभो द्रव्यधर्मं त्रिलोकनाथो देवयारसर्वभूतदायानिधिः दानेनानेन सुप्रीतो भव्यदिवह सदानम

वायनं श्रीकृष्णः प्रतिग्रहणीति श्रीकृष्णो वैददाति च श्रीकृष्णस्तारको भूम्पां श्रीकृष्णापुनर्मानमः संसारार्णवमन्ना
 नांतराणां पापकर्मणां इह मोक्षफलत्वावाप्तिं कुरुष्व पुरुषोत्तम इति ॥ अथ कथा सूत उवाच ॥ ब्रह्म
 सृष्टः सर्वतो निपारण्यवासितः पुराकृतयुगस्यादौ कृष्णदेवेन भाषितं तद्गतं प्रवक्ष्यामि सांगोपांगं मुनीश्वरः
 पुरा वैदपारस्यति पांडवाः कौरवास्तथा सूतप्रचक्रिरे सर्वेषां मनो नमो हिताः निर्जिताः पांडवा दुःखाद्वनं प्राप्नुर्मही
 श्वराः कुंती विदुरो हेतु संस्थिता सुमहायशाः तच्छ्रुत्वा कृष्णदेवोपि कृपया परमायुतः आश्रयौ गच्छा रूढो विदुरस्य
 ग्रहं प्रति तत्रापश्यन् महातेजाः कुंतीं पुरमदुःखितां विदुरेणार्चितः कृष्णः कुंतीं च बाह्मकितः नत्वा ह कुंतीं च द्वा
 र्दोपद्रवाम्यथा विडं वयन् त्वपुत्रास्तु महादुःखं प्राप्नुते गहने वने तवापि सुमहद्दुःखं सर्वदा तन्ममाग्निं कुरु
 वाच इषीकेश महत्वाहो महादुःखेन कर्षिताः कृपया परया देव रक्षितो वयमोदशाः समचैव महादुःखं त्ययिष्यात्
 ज संस्थिते मत्पुत्रास्ते महादुःखात् प्राविष्टा गहनं वने कृपया विदुरेण सह्यं भोजनं प्रथमं मितं ददाति प्रवहं कृष्णजी
 वनं मम दुःखदं ग्रहस्य पश्चिमे भागे वसाम्यं वं जनार्दन दधीता कौरवाणां हि सर्वेषां कुंमतिरुपधा इति तस्यावचः
 श्रुत्वा कृष्णः परमधर्मावित दशाफलमिति रमा ततः तद्गतं कुरुमुद्रते कुंभयाच कस्मिन्काले प्रकटीयत इति केशव
 भो वद मां प्रातिवेद्यमुको जगद्दसां च ते श्वरः कृष्ण उवाच श्रावणस्यासितपक्षे कृष्णाष्टम्यां निर्यायके दिवस्य ब्रह्म
 देवाद्यादुर्भवति केशवः तदग्ने दशगुणितं सूत्रं श्रावणप्रपूजयेत् हस्ते वद्ध्वा तु तत् सूत्रं दशाहं व्रतमाचरेत् संसा
 रार्णवमन्नानांतराणां पापकर्मणां इहामुत्र फलावाप्तिं कुरुष्व पुरुषोत्तम ज्ञानेन हरेर कं वद्ध्वा दशवर्षं व्रतं चरेत् देव
 स्य पुरतो निवेद्य दशपद्मानि कारयेत् ततश्च शृणुयात् पुरायां कथं भितां शुभावहां तुलस्याः कृष्णवर्णायां दलैर्दशभि
 रचयेत् कृष्णविष्णुं तथान्तर्गा विदं परुडध्वजं दामोदरं रूपां केशं पद्मानां भंडरिप्रभुं एतैश्च नामाभिर्निवेद्य कृष्णदेवं सम

चंपेत नमस्कारं प्रकुर्वीत प्रदक्षिणसमन्वित एवं दशादिनं कृत्वा ब्रतानामुत्तमं ब्रतं आदौ मध्ये तथा चांते होमकु
 र्याद्विधानतः कृष्णमंत्रेण जुहुयाच्च रुणाष्टोत्तरं शतं ततो होमार्तविधिना आचार्यैर्पूजयेत्सुधीः सुवर्णताम्रपात्रे
 वा मृदमये वेणुपात्रके तुलसीदलं सुवर्णेन कारयित्वा सुलक्षणं प्रतिमां च ततः कृत्वा पूजायित्वा विधानतः विधाय प्र
 तिमं तत्र आचार्यार्यानि वेदयेत् दातव्या गौः स्वत्सा च बत्तालंकारभूषिताः दशाहोमे तु कृष्णाय पुरिका दश
 चाप्येत् दापयेत् ब्राह्मणाय स्वयं भुक्तयैव च वायन्तु गृहणीष्व सर्वा परस्करसंयुतं ससारार्णवमन्नानां पाहि
 देवकिनंदन श्रानेनोपापनं कृत्वा नमस्कृत्य क्षमापयेत् दक्षिणाभिर्घुतादेवि दातव्या कृष्णसन्निधौ दशोत्तेदश
 विभेभ्यः प्रत्येकदश पुरिकाः एव दश सुवर्षे पृथक् कुर्यान्नरोत्तम एवं ब्रतव्ययादेविकर्तव्यं कृष्णसन्निधौ एव मुक्ता तु
 ण्येन कुंती शुक्लामुदा निवता उवाच कृष्णदेवं तं मम वित्तं न विच्छेत् प्रयुवा च हर्षी के शस्त वा वित्तमविष्यति एवमुक्त्वा यया
 णः कर्णो द्रष्टुमुदान्वितः कर्णोऽपि सुमहार्मानं कृष्णं दृष्ट्वा प्रहर्षितः सिंहासनं ददौ तस्मै पायामध्वयं तथैव च कर्णोऽप्युवा
 च देवेश किमर्थं तव चागमः उवाच कृष्णदेवो धृतवमाता तदुःखिता कर्णे उवाच दुर्योधनभयात् कृष्णमातरं यान्यहं क
 थं कथं वा दुःखिता माता प्रमुच्येत वदस्व मे श्रीकृष्ण उवाच सुवर्णे पात्रं संपूर्य पायसक्षीरसंयुतं प्रत्यहंत ब्रततव्यं
 चार्घ्यपुत्रके तव माता तथा प्रीता भविष्यति न संशयः एवमुक्त्वा तदा कृष्णे जगाम हारिकं मुदा सकृदप्युवाच
 शतानि भक्तं तु वाप्यतः ततः श्रुत्वा कथां कर्णश्चक्रैः सर्वमहाशयः पंचमभ्यसमायुक्तं पात्रं स्वर्णेन कारितं शतानि
 भक्तसमायुक्तं विप्रहस्ते प्रदाय सः प्रत्यहं वै तथा कुंती पुत्रं दृष्ट्वा त्रिहर्षिता देवस्य सन्निधौ कुंती ब्रतं च केतुमकितः कृष्णे
 न कारितं सर्वमभ्याचार्यैश्च कृष्णपूजां ततः कृत्वा कथां श्रुत्वा च पूर्ववत् उवाच पत्ने द्वादश ब्राह्मणेभ्यो यथाक्रमं तु
 लसीदलसुवर्णेन कारयित्वा सुलक्षणं प्रतिमां विष्णुभक्त्या परवर्णपत्रे निधाय च गोदानेन समायुक्तमाचार्यार्ययमह

सती कुटीरद्वैतदातविविष्णुर्नः प्रीयतामिति व्रतं दशसुवर्षपुत्रकारोद्यापन्नततः तद्गतस्य प्रभावेण तन्जाः समुपा-
गतः हत्वा शत्रुनम्ये सर्वान् कृष्णस्य च प्रसादतः पुषिष्ठिरः सर्वमर्त्तमारवराण्यं प्राप्तासवान्सुधीः प्रोवाचेद्व्रतं कुटीरौ-
पदीचपतिव्रतं दशाफलमिति रम्यतं कृष्णदेवेन भाषितं एवं सर्वमहादुःखान्निस्वर्गदुर्मस्वपुर्णिगतः व्रतस्यास्य प्र-
भावेण कृष्णस्य च प्रसादतः सर्वापि चक्रे महाभागान्द्रौपदीव्रतमुत्तमं तस्मात्सर्वप्रपन्नतेन कर्तव्यं व्रतजैः प्रभ-
स्यचक्रुते नारीव्रतानामुत्तमं व्रतं सर्वान् कामानवाप्नोति विष्णुलोकमर्हति यते इदं व्रतं महापुण्यं व्रतानामुत्तमं स्मृतं
च दत्ताष्ट्राय तान् वै विष्णुलोकप्रदं ध्रुवम् ॥ इति भाविष्येति रेदशाफलव्रतम् ॥ अथारम्यमेवमाद्रुकृष्णजन्मा-
ष्टर्या श्रीकृष्णजन्माष्टमीव्रतं ॥ तदुक्तं नारदीये ॥ कृष्णजन्माष्टमी चैषा स्मृता पापहरा तृणां केवलेनोपवासनेन त-
स्मिन्तजन्मदिने हरिः सप्तजन्मकृताः पापान्मुच्यते नात्र संशयः उपवासो तिलैः स्नानाद्यादौ विमले जले सुदेशे मण्डपे
कुम्भे मण्डले खये सुधीः तन्मध्ये कलशं रथाप्यनाम्यं वापि मुण्यं तस्योपरि न्यसेत् पान्ताम्रतरुपर्णस्थितं हे-
र्मावल्लभगान्धर्वान् कृष्णस्य प्रतिमां शुभां पाद्याद्यैरुपचारैस्तु पूजयेत्स्निग्धमानसः देवकौवसुदेवं च यशोदां तं देववच-
लंगोपांस्तथा गोपीर्नाश्च दिक्षु समर्चयेत् ततश्चारात्रिकं कृत्वा क्षमाप्यं नम्यभक्तिः तिष्ठेत्थैवाह्वरं त्रिपुनः संस्नापये-
द्धरिं पंचाभूतैः शुद्धजलैर्गंधार्घ्यैः पूजयेत्पुनः धान्याकंचयवार्णचिनागरं शर्करां तथा सजीरकं घृतं पात्रेनैवैद्यविनिवेद-
येत् पुनराारात्रिकं कृत्वा दशधारापथारिणं विचित्रं यन् शशांकापद्व्यादर्थं समुपयते क्षीरोदसागरोत्पन्नह्यजिनेजसमुद्र-
वमृष्टाणां धर्ममया दत्तरोहिण्या सहितः शशिन् ततः क्षमाप्यदेवेशं शरात्रिशेषं नयेद्भर्ता पौराणिकैः स्नेहपाठैर्गीतवाधै-
रनेकधा ततः श्रमाते विप्राम्पूजयेन्मधुराजकैः दत्त्वा च दक्षिणां ते योगे विमुञ्जेत्तुष्टमानसः ततस्तं प्रतिमं विष्णोः स्व-
र्णधेनुसमन्वितं गुरवे दक्षिणां दद्याद्द्विसृज्याश्नीत च स्वयम् दारापत्यसुहृद्गुरोर्वै कृत्वा विधानतः साक्षाद्गोदेकमा-

शीतिविमानवरमारिधतः नैवेनसदृशान्यन्नतमस्तिजगत्त्रयेकतेनयेनलभ्येतकेटिरेकादर्शफलम् अन्नप्रतिभादा
 नैस्य एधेनुसमान्वितंगोदानमुक्तं सुवर्णधेनुतिलधेन्यादिदानप्रकरणेकं अथवासुवर्णदक्षिणास्त्रिवधेन्युन्नाप्रति
 मादेवइति अथजन्माष्टमीनिर्णायतेसाचामातमासपक्षेभावणकृष्णाष्टमी पूर्णिमातमासपक्षमाद्रकृष्णाष्टमी उभय
 थाप्येकेव उभयविधोपिस्मर्तव्यवहरोदर्शयिष्यते साचद्विविधाशुद्धाविद्धाच तत्रशुद्धायामष्टौतत्रसप्तमीयोग
 रहिताशुद्धा सप्तमीयुकाविद्धा शुद्धाच त्रिविधासमान्यूनान्नाधिकत्रिति तत्रसूर्योदयादुदयपर्वतस्थितासप्तततेर्वा
 इतिदत्ता न्यूना तमतिकन्यग्रहताअधिका विद्धापिसमन्यूनधिकमेदन त्रिधा तत्र शुद्धसमारोहिणीसहितातद्र
 हिताचेतिद्विविधा शुद्धाधिकतत्पूर्वदिनएवरोहिणीसहिता उभयत्ररोहिणीसहिता उभयत्ररोहिणीरहिताचेतिचतु
 र्विधा एवंशुद्धाप्यष्टविधा एवविद्धसुमापिरोहिणीसहितातद्रहिता विद्धन्यूनापिरोहिणीसहिता उभयत्ररो
 हिणीरहिताचेतिचतुर्विधा एवंविधाप्यष्टविधा उभयेषांशुद्धविद्धभेदानां मेलनेषोडशप्रकाराभवति द्वावन्यावांतर
 भेदौपथा अर्धरात्रेरोहिणीयुकाष्टमीजयंतीरयेके द्वितीयानवमीयुकाष्टन्यावंधवारसोमवारयोरन्यत्रेणयोगे एव
 नष्टदशप्रकाराजन्माष्टमीतत्रसक्तमौर्तिकसैश्वर्यप्रवासः कर्तव्यः नृधर्मासंस्मरणं कर्येनचमनिसत्तमं बैलो
 धयजनितंपापंभुक्तेननसंशयः येनकुर्वतिजानांतः कृष्णजन्माष्टमीव्रतं तेमवंत्रिमहाप्राज्ञव्यालामहत्तिकानर्त्तं आ
 वणेष्वहुलेपक्षेकृष्णजन्माष्टमीव्रतं नकरोतिनरोपरस्तुभवतिब्रह्मराक्षसः अर्कवर्ज्जरकंयातियावर्दिद्राश्चतुर्दश अर्वा
 तानागतंतेनकुलमेकोत्तरंशतं पातितंनरकेघोरेयोभुंकेकृष्णवासरे रटतीहपुराणानिभयोभयोमहामुने तथा कृष्ण
 जन्माष्टमीत्यक्तयेन्यन्नतमुपासते नामुवंतिशुभंकेचिदिष्टापूर्तमयापिवा भावणेष्वहुलेपक्षेनकरौतिपुदाष्टमीकुरासु
 धाःकुरमुखाहिंसतिपमार्किकराः इत्यादिवाक्यैरकरणेनत्यवाय अन्नप्राप्तिं चर्वेष्वपंतुयानासिककृष्णजन्माष्टमीव्रतं

नकरोतिमहाप्राज्ञव्याल्यभिवातिकानने वर्षवर्षे तु कर्तव्यं तु द्वयैश्चक्रपाणिन इत्यादि रुकंदादिव। कथेषु वीर्याश्रुते श्वव
क्ष्यमाणजयतीव्रतमपिनित्यं यद्वालेपयच्चकौमारेयौवनेवाहंकेतया बहुजन्मकृतं पापं हंति से। पोषितातिथिः सप्तजन्म
कृतं पापं राजन्यद्विविधं नृणां त्रैशाल्यतिगोविंदस्तिथौ तस्यां समाच्यतः उपवासश्च तत्रोक्तो महापातकनाशनः त्रयं व्यां
जगतां पालविधिनानात्र संशय इति विनिहपुराणवचने तथा शूद्रास्त्रे न तु यत्पापं श्रावहस्तस्य भोजने तत्पापं लभ्यते न र्भ
र्जयं व्याभोजने कृत इति रुकंदपुराणवचनेन तथा ब्रह्मस्रश्चसुराप्रश्रयो वधे स्त्रीवधोपि वा नलोको मुनिशार्दूलजयंती
विमृशस्य च नकरोति यदा विष्णोर्जयंती स भवंचतं यमस्य वशमापन्नः स हते नारकीं व्याधां जयंती वासरे प्राप्ते करो
त्युदरपूरणं स्वाद्यते तिलमात्रं तु यमद्वैतैः कलेवरम् जेभुंजति विमूढः समाजयंती वासरे नृप नरकोत्तरं नास्ति द्वादशी
मपि कुर्वत इत्यादिवचनैश्च तदकरणैर्होषश्च वणात् श्रावहस्तस्य भोजने श्रावहस्तस्य भोजन इत्यर्थः जन्माष्टमीव्रतं
कान्यमपि फलश्रवणात् तथा च रुकान्दे व्रते नाराधये देवेश देवकोसहितं हरिं त्यक्त्वा यमपथं योरयाति विष्णोः परंपदं
जन्माष्टमीव्रतं यैश्च कुर्वति नरोत्तमाः कारणं त्यथवा लोकाच्छर्मस्तेषां सदस्तिथता स्मरणं वा सुदेवस्य मृदुका लेभ
वे न्मुने सिध्यति सर्वकान्यानि कृते जन्माष्टमीव्रते इत्यादि तथा जयंतीव्रतमपि कान्यं महाजयार्थं कुरुतां जयंतीं
मुक्तेऽनघ धर्ममर्थकामं च मोक्षं च मुनिपुंगव ददाति वां छितानर्थान् ये चान्येऽप्यतिदुर्लभा इति रुकंदादौ फलश्रुतेः
तथा भविष्येति जयंती कल्पेऽपि प्रतिवर्षं विधानेन मद्भक्तो धर्मनंदन नरो वा यदि वा नारी यो कं फलमाप्नुयात् पुत्रसं
तानमारोग्यसौभाग्यममृतं तुल्यं भूत इह धर्मरतिर्भूत्वा मृतो वै कुठामाप्नुयादित्यादि तत्रादौ जयंतीस्वरूपं तावन्निरूप्यते
माधवीये विष्णुधर्मोत्तरे रोहिणीचपदा कृष्णपक्षे षष्ठ्यां द्विजोत्तम जयंतीनामसाप्रोक्तं सर्वपापहरातिथिरिति सन
त्कुमारसंहितायां शृणुष्व। वाहिनीराजं कश्यपानंतं मयानघ श्रावणस्य यमासस्य कृष्णपक्ष्यां नराधिप रोहिणीयादि

लभ्येत जयंती नाम सा तिथिः र्स्कांदे प्राजापत्येन संयुक्ता अष्टमी तु यदा भवेत् श्रावणे बहुलं सा तु सर्वपापप्रणाशिनी जयं
 पुर्यंचकुरुते जयां पुर्यांचतां विदुरिति शिवपुराणे पित्रिववाक्यं शृणुवत्स प्रवक्ष्यामि अष्टमी भेदनिर्णयं श्रावणे कृष्ण
 पक्षस्य यदा ह्यष्टिर्धर्दा भवेत् तदा जन्माष्टमी स्याता स न पूर्णा सा प्रकीर्त्ता रोहिणी ऋक्षसंयुक्ता जयंती सा तु कथ्यते
 वसिष्ठ उवाच श्रावणेवानमस्यैव रोहिणी सा हिताष्टमी यदा कृष्णानरैर्लब्धा सा जयंती तिकीर्त्ता श्रावणेन भवेद्योगो
 न भस्येत्तु भवेद्भुवं तयोरभावयोगस्य तस्मिन्वर्षे न स भवद्वाति अत्र श्रावण इति मुख्यः कल्पः नभस्योऽनुकल्पः
 यद्विधा श्रावणे यद्विधानमस्यैव सर्वथा पुरोहिणी कृष्णजन्माष्टमी योगजयंतीत्येतद्विवादं पुराणांतरेषु रोहिणी च य
 दा कृष्णपक्षे षट्म्यां द्विजोत्सव जयंती नाम सा प्रोक्ता सर्वपापहरा तिथिः अत्र च यद्यपि सामान्यतः कृष्णाष्टमी रोहि
 णी योगजयंतीत्युक्तमिति तथापि पूर्वोक्तवचनविषयपर्यालोचनपात्रत्वाष्टमीपदस्य जन्माष्टमी परतया नैनापि वच
 नेन जन्माष्टमी रोहिणीयोगस्यैव जयंतीत्वमुक्तं अत्र केवलेनोपवासेनैति वाक्ये केवलोपवासस्य फलसंबंधप्र
 तीतिरुपवास एव प्रधानं पूजादिः स्फुटफलसंबंधानवगमनात्तदंगत्वं तस्यामभ्यर्चनं शौरैर्हतिपापं द्विजन्जमि
 त्यादिरुततिमात्रमिति प्राग्भवः उपवासः पूजा चैव मुख्यं प्रधानं जन्माष्टमी दिने प्रासद्वति र्स्कांदात् अर्द्धरात्रतुरे
 हिरयां यदा कृष्णाष्टमी भवेत् तस्यामभ्यर्चनं शौरैर्हतिपापं द्विजन्मजं सोपवासो हरेः पूजां कृत्वा तत्र न सर्वादी
 ति भविष्यत्पुराणाच्च तयोरैव फलसंबंधावगमनादितिकालतत्त्वविवेचने अत्र कोचित् यत्तु मयूखं सोपवासो हरेः पूजा
 मित्यत्र मासि भाद्रपदे षट्म्यां कृष्णपक्षे ऽर्धरात्रके आशांकेंद्वपराधिरुषे ऋक्षरोहिणीसंज्ञके योगे स्मिन् च सुदेवादिदे
 यको नामर्जा जन्तु तस्मान्मां पूजयेत्तत्र शुचिः सम्यग्गुणोपेतः इत्यादावुपवासस्य गुणत्वप्रतीतिः सदंतो धाव
 तीत्यादि वक्त्रलसंस्कारः पूजैव प्रधानमिति तदापाततः केवलेनोपवासेन तस्मिन् जन्मदिने शुभे सप्त जन्म

कृतत्वापान्मुच्यतेनात्रसंशयइतिवचनेन केवलोपवासस्यफलसंबंधश्रवणात् अर्द्धरात्रेतुरो हि एषांयदाकृष्णाष्टमा
 भवेत् तस्यामभ्यर्चनंशौरैर्हृतियाभिजिन्मज्जमित्यत्रपूजायाः केवलायाएव जपंत्यामुपवासश्चमहापातकना
 शनः सर्वकार्यमहाभागपूजनयिश्चकेशवइतिभिर्व्याहृणधर्मयोरप्येकवाक्ये फलसंबंधश्रवणाच्च अतएव
 प्रयोगभेदकल्पनापत्तिरपिपरारुता यत्राप्येकैकस्यश्रवणं तत्राप्यपरस्योपलक्षणीयत्वाच्च सोपवासोहरेः पू
 जामित्यत्रशुचिः सन्ध्यापूजितइत्यत्रचोपवासस्यविशेषणत्वेनोपादानेऽपि प्राधान्यंनविहन्यते यजतवहेशवत्
 एवंचसति वासुदेवसमुद्दिश्यसर्वपापप्रशान्तये उपवासंकरिष्यामि कृष्णाष्टम्यांनभस्यके इतिभिर्व्योक्तैसंक
 ल्पवाक्ये यदुपवासमानप्रवृत्तं तत्पूजाया अप्युपलक्षणं विध्यनुसारित्वात्संकल्पः एवंसतिवासुदेवंसमुद्दिश्यैव
 व्यांजस्वेनोक्तमिति पूजायात्तस्योद्देशत्वाद्युपवास उद्देश्यानपेक्षणात् वासुदेवशब्देन तत्प्रीतिलक्षणायाव तदेपक्ष
 याजघन्यउपवासपदएव यथाश्रुततदन्वयायै पूजालक्षणायामुक्तत्वात् उपवासोपसर्जनकपूजालक्षणायांच व
 सुदेवंसमुद्दिश्यैवस्यविशेष्यपूजान्वयोपपत्तेः अतएवद्वितीयसंकल्पवाक्ये अर्चयित्वोपवासेनभोक्ष्यहमपरेहृनि
 इतिपूजायाश्चाप्युल्लेखः तस्मादुभयमपिप्रधानं स्मृतिकौरुमेतु मदनरत्नाद्युदाहृतमविव्योत्तरस्य जन्माष्टमीशा
 स्त्रे तावदालोच्यमाने कौटशतहृतदेवसर्वदेवैरनुष्ठितमित्युपक्रम्य प्रसंगेनापिभक्त्याव्रतंपश्येज्जनाकुलभिर्यु
 पसंहारात् जन्माष्टमीसप्तकव्रतस्यैव प्राधान्यमितिप्रतीयते व्रतशब्दश्च मानससंकल्पवाचित्वेन स्नातकव्रत
 प्रकरणेभिर्मुक्तैर्वारुयातः किंविषयक. ससंकल्पइत्याकांक्षायां यावत्थोतरालउपवासपूजादयः फलसंबंधित
 यानिर्दिष्टाः क्रियारतावरयोविषयत्वेनसंबध्यते तावद्विषयकसंकल्पस्य फलसंबधो ज्ञायत एव सकलश्रुतीन
 जालोष्टिफलश्रुतीनामिवतात्पर्यायमात् संभवति चैवंसतिसंकल्पगामंत्रउपवासशब्देनप्रधानाक्रियाप्रकाशना उ

पवासोनामसेतिकतैव्यताकोभोजनसकल्पइतिहेमाद्रयादिभिरुक्तत्वात् तस्मात्सकल्पस्यैवप्राभान्यमिति ए
 तेनजयतीव्रतमपिठ्याभ्यर्पते तत्रापिब्रतशब्देनैवोपक्रमोपसहारादिति नचैवमष्टमीरोहिणीतिवस्तिध्वचनेद्वरा
 न्नस्यमुख्यकालत्वाभिधानमनुपपत्तामितिवाच्यं मुख्यस्यकालइतितत्पुरुषापेक्षया मुख्यः कालः इतिकर्मधार
 यस्यस्यपत्त्याधिकरणन्यायेनौचित्यात् कालस्यमुख्यत्वं च स्वव्याख्यात्रसाधारणेननिर्णायकत्वमतो नानुपपत्ति
 रित्युक्तं अस्याश्च पूजायाः कालउक्तोविष्णुधर्मोत्तरे रोहिणीसहिताकृष्णामासिमाद्रपदेष्टमी सप्तम्यामर्द्ध
 रात्राधः कलयापिपदाभवेत् तत्रजातो जगत्तापः कौरुनुभीहरिरेश्वरः तमेवोपवसेत्कालंतत्रकुर्याच्चजागरं
 श्रद्धंरात्रेतुयोगोयतारपत्त्युदयेतथा नियतात्माशुचिः स्नातः पूजांतत्रप्रवर्तयेदिति वसिष्ठस्तु रूपमर्द्ध
 रात्रस्य मुख्यकालत्वमह अष्टमीरोहिणीयुक्तानिष्टमर्द्धदृश्यतेयदि मुख्यकालः सविज्ञेयस्तत्रजातोहरिः
 स्वयमिति मुख्यस्य प्रधानस्य कालोमुख्यकालः श्रीभागवते दशमस्कंधे तृतीयाध्यायेऽपि ॥
 अथसर्वगुणोपेतःकालः परमशोभनः यर्ह्येवाजनजनमक्षं शांतक्षेत्रहृत्तारकमित्युपक्रम्यनिशीथेतमड्डूनेजायमाने
 जनर्दने देवक्यादेवरूपिएयांविष्णुसर्वगुहाशायःआविरासीदित्यादिभ्रजनजनमक्षैरोहिणी यद्यपि त्रिकांडपूजये
 हर्वादेवारात्रौविशेषतःश्रद्धंरात्रेपिवतथाप्यर्द्धरात्रकालावाच्छेदैव पूजा प्रधानं तथाचभविष्योत्तरे मासिमाद्रपदेऽ
 एभ्यांनिशीथेरुपपक्षगे शाशंकैष्टपरशिस्थेऋक्षैरोहिणिसंज्ञके योगेस्मिन्वसुदेवाद्धिदेवर्कं मामजीजनत् तस्मा
 न्मांपूजयेत्तत्रशुचिः सभ्यगुणोपितः ब्राह्मणान्भोजयेद्भक्त्याततोदयाच्छदक्षिणां हिरण्यमेदिर्निर्गावावासांसि
 कुसुमानि च यथादिष्टतमंतत्तत्कृष्णोभेप्रोयतामिति नारदपि संहितायामपि उपोष्यजनमचिह्नानिकुर्याज्जागरणं
 तुयः श्रद्धंरात्रयुताष्टभ्यांसोऽथमेवफलेलभेदिति एवंसत्यर्द्धरात्रेऽष्टमीसद्भव एवाचकार्यकालव्याप्तिरित्याभिधीयते

यत्तदेवाभिप्रेतं विष्णुरहरूपं पठयते अर्द्धरात्रेतिरोहिण्यामिदं यादितस्मिन्नर्द्धरात्रे पूर्वापरयामयोः कियत्प

रिमाणमपेक्षितमिदं पक्षायामादित्यपुराणे दर्शितं अर्द्धरात्रादधश्चोर्ध्वकलयापि यदा भवेत् जयतीनामसाधोका
सर्वपापप्रणाशिनीति वराहसंहितायामपि सिंहैर्कोरोहिणीयुक्तानभः कृष्णाष्टमियदि रात्र्यर्द्धपूर्वापरगा
जयतीफलयापि चेति रात्रे अर्द्धरात्र्यर्द्धपूर्वश्च परं च पूर्वापरे रात्र्यर्द्धवत्ते पूर्वापरे च योर्गच्छति वर्तते इति रात्र्यर्द्धपूर्वा
परगा योरोहिणीश्चोरोहिणीसहितकृष्णामासे च श्रावणेऽष्टमी अर्द्धरात्रादधश्चोर्ध्वमित्यदिकलयाभ्याति
सूक्ष्मत्वेन दुर्लक्षणात्वात्स एव पक्षान्तरमाह अर्द्धरात्रादधश्चोर्ध्वमैकार्द्धवर्षाटिकान्वता रोहिणीचाष्टमी प्राह्या उपवा
सव्रतादिष्विति एकाच्चार्द्धवर्षाटिकान्ताभ्यामन्विता कलाद्यपेक्षार्द्धवर्षाटिकारूपा तामपेक्ष्य वर्षाटिकारूपा तत्राप
मर्थः पूर्वभागवत्सानएकाघटिका उत्तरभागदौर्ध्वैकेति मिलित्वा तन्निर्गोलादधश्चोर्ध्वमैकार्द्धवर्षाटिकारूपा तत्राप
क्षयत्वात् मुख्यः कल्पः तदसम्भवे वर्षाटिकार्द्धवर्षाटिकाऽन्वेष्टव्या तस्याश्च पक्षसंभवे कलेति तत्र मुख्यपक्षमभिप्रेत्य
विष्णोत्तरे निशीथे कृष्णपक्षगङ्गायुक्तं तच्च वचनं साकारेण पूर्वमेवोदाहृतं अत्र जयत्पां चंद्रादधश्चोर्ध्वमैकार्द्धवर्षाटिका
त्वात्स एव चंद्रोदयकालीनत्वात् निशीथयोगः प्रशस्तः एतदेव माधवयोगे विष्णुधर्मोत्तरेऽभिहितं अर्द्धरात्रे तु योगो
यमित्यादिसोयमर्द्धरात्रयोगो मुख्यः कल्पः यस्तु कृत्स्नाहोरात्रयोगः सोयं मुख्यतरः यश्च यदा कदाचि
दीपयोगः सोऽनुकल्पः स च वसिष्ठसंहितायां दर्शितः अर्द्धरात्रे तयोर्गोलादधश्चोर्ध्वमैकार्द्धवर्षाटिकाऽन्वेष्टव्या तत्राप
त्रेयोनाश्चेत्तामुपोषयेदिति वासरेवानिशायां वायव्यस्वरूपापि रोहिणी विशेषेण नभोमासे सर्वोपोष्यामतीषिभि
रिति योयं जयतीव्रते योगनिर्णयः स एव जन्माष्टमीव्रतेऽपि द्रष्टव्यः यस्मिन् वत्सरयोगो नास्ति तस्मिन् वत्सरे ज
न्माष्टमीव्रतमेकमेव प्रवर्तते यदा च पूर्वैद्युः पुरेद्युर्वारोहिणीयोगस्तदा जन्माष्टमी जयत्यामंतर्भूता ज्ञेया न तु ज

न्माष्टमीव्रतपृथक्कार्थं तदुक्तं भाष्ये नैव यस्मिन् चर्षजयं चारुयोषो जन्माष्टमी तदा श्रंतर्भूता जयं चारुयादक्षयो गः प्र
 रास्तता इति मदनरत्ननिर्णयामृतं गौडैर्भैषित्यमतेष्वेवं निर्णयसिधौ हेमाद्रिरुत रोहिणीसंयुतोषोष्यासर्वा
 यौषधविनाशिनो श्रद्धंरात्रादधश्चेध्वमिच्यमिपुराणादधंरात्र एव रोहिणीयोगस्य प्राशस्त्यान्मुहूर्तमपि ल
 भ्यतेत्यादिना चार्द्धंरात्रयोगेषु पपत्तेर्न जयंतीव्रताभिन्नं किंच रोहिण्यामर्द्धरात्रेवेति विष्णुधर्मोक्तः समायुगेतु
 रोहिण्यां निशीथराजसत्तम समजायतगोविंदो वासरूपी चतुर्भुजः तस्मात्तं पूजयेत्तत्र यथावितानुरूपत इति
 बह्निपुराणाच्चार्द्धंरात्रस्य कर्मकालत्वमवसीयते श्रतः कर्मणो यस्य यः काल इत्यादिवचनारपूर्ववैव प्राप्तिः परदि
 नैस मेपि रोहिणीयोगस्य न प्रयोजकता श्रन्यथा युधवारान्देरपितत्वापत्तेः किंच जयंती शब्दे रात्रि विशेषवचनः श्र
 भिजिज्ञामनक्षत्रं जयंतीनामशर्वरा मुहूर्तो विजयोनाम यत्र जातो जनाईत इति ब्रह्मांडपुराणात् तेन तद्योगिरोहि
 ण्यागौणत्वात्तत्र भेद इत्युच्यते चिदान्तिरिथ तं यत्तु निर्णयसिधौ रोहिणीयोगश्चाहंरात्रे चेतानामुपोषयेदिति वसिष्ठसंहि
 तोक्तेरित्याद्युक्तं तत्तच्छंभाधवाचार्यधृतवसिष्ठसंहितोकाष्टमीरोहिणीयुक्तेऽतिमुख्यत्वबोधकवचनविरोधात् पूर्वोक्त
 नाधवग्रंथविरोधाच्चेयत्वं तदेवं कर्मकाले निरूपिते वक्ष्यमाणव्यवस्थापयोगित्वेनैव बोधो निरूप्यते सचात्राति
 धृतं तद्वदष्टम्यादिवा प्रवेशस्यैव न किंतुरात्रिमात्रसर्वोपभवत्येव पूजारूपस्य प्रधानस्यार्द्धरात्रसाध्यत्वात् श्रद्धः
 सुतिथयः पुण्या इति वचनाच्च श्रन्यत्रापि अष्टमीशिवरात्रिश्रद्धार्धरात्रादयो यदि दृश्यन्ते घटिकायारतुसर्वविद्याप्र
 कांतितेति इदमर्द्धरात्रात्पूर्वघटिकासद्भावे वचनं सर्वकृष्णाष्टमीसाधारणं जन्माष्टम्यात्तु कलासद्भावोपि पूर्वोक्त
 विष्णुधर्मोत्तरादिवचनेष्वभिहितः तदेव बोधे निर्णयिते संप्रति पूर्वोक्तभेदेषु व्यवस्थेयते तत्र शुद्धयोः समन्दूनयो
 रोहिणीसहितयोस्तद्वाहिनयोर्धानविवादः उत्तरदिनेऽष्टम्यभावात्तत्पूर्वविद्ययोरपि समन्यूनयोर्न विवादः शुद्धान्तिका

विद्वाधिकाधायदान्यतरारिमन्त्रेयदिने रोहिणीसहिता तदा सैव ग्राह्या जन्माष्टम्यामवेदत्रकैलकारोहिणी
 तप जयतीनामसहोपाजपोष्यासाप्रयत्नतः सत्तजन्मकृतं पापं राजन्यद्विविधं नृणां तत्क्षालयति गोविं
 स्त्रितथीतस्यां सुभावित इति वन्निह पुराणवचनात् कृष्णाष्टम्यां कृष्णजन्माष्टम्यां कालतरविवेचने उत्तर
 दिनस्य रोहिणीयोगे निशीथव्यापिर्नामपि केवहुना शुद्धमपि पूर्वापरित्यज्योत्तरैव जन्मष्टमी व्रते ग्राह्या ननु
 चार्द्धरात्रयकर्मकालत्वतावास्थितं कर्मकालव्याप्तिशालस्य च सर्वपेक्षया बलवत्त्वमुपादितमेव रोहिणीयो
 गे तु प्राशस्त्यात्कलातिशयमात्रं न तु तस्यानेर्णयोगाभिता नवर्भावध्वारादियोगवत् अन्यथा प्रेतयोनिगता
 नांतु प्रेतत्वं नाशितं नरैः यैः कृताश्चावेषेमासिञ्च्यष्टमीरोहिणीयुता किंपुनर्नृववारेण सोमेनापि विशेषतः किंपुनर्न
 र्वर्मायुकाकुलकेऽथारतुमुक्तिदेति पद्मपुराणवचनात्पूर्वच्युर्धरात्रे रोहिणीयुका मध्यष्टमीं विहाय वृधवारोदि
 युकापराकर्तव्यस्यादिति श्रवणेन कर्मकालव्याप्तिशालादेव प्रधानभूतायाश्चार्द्धरात्रसत्त्वेन प्राप्तग्राह्यं दिवावाय
 दिवा रात्रौ नास्ति चेद्गोहिणीकला रान्निष्कां प्रकुर्वति विशेषेण दुर्मयुतामिति वचनेन रोहिणीयोगाभावविषयं क्रियते
 एवहितस्यार्थः दिवावच्छेदे न रात्र्यवच्छेदेन वा कलामात्रापि चेद्गोहिण्यष्टम्यानास्ति तदवच्छेदस्य संप्रुता मर्द्धरात्रव्या
 पिनोमिति यावत् प्रकुर्वीत दिनद्वयेऽपि तादृश्याश्रमावेबहुरात्रिसमुत्तमत्तरां प्रकुर्वीतिति विष्णुरहस्योदिपदमर्द्धरात्र
 गततत्परा मिति त्वयं तां शुद्धं तथा त्वेव न्यस्यैवानर्थक्यप्रसगात् यदा हि शुक्लाप्यष्टम्यर्द्धरात्रवर्तमाना ग्राह्या तदरोहि
 णीसहितामुत्तरामिति किंच वचनेन मुहूर्तमध्यहोरात्र इति जयनेतु रपदैवाहोरात्रसंवाधिया किंचिन्मुहूर्तप्रतीतिः उदये
 चाष्टमी किंचित्तवर्मासकलादीत्यत्र य सूर्योदयप्रतीतिः तेन रोहिणीरहितया न निशीथव्यापिन्याश्रयवादेन निशीथ
 कएव रोहिणीयोगेन तु वृधवारोदिवत्प्राशस्त्यमात्रे तु प्रतीतिरित्यपि युक्तं रान्निष्कां प्रकुर्वीततामुपावसेदुपोष्यासा

प्रयत्नः स्यादिति भूनिर्णयकस्यैव प्रतीतिः शुधवारदि योगवाक्येषु तु प्राशस्त्यमात्रप्रतीतिरिति मयूखेतु यदा पूर्वद्वारे
 दिर्णारोहता निशोऽयमाचतिथिः परे चुरोहिणीसहितानि शोषासृष्टकृत्वदा पूर्ववग्नाह्या कर्मकालशास्त्रस्य सर्वपेक्षया
 प्राक्तरपरमपर्यग्रंथसिद्धत्वात् रोहिणीयोगे तु प्राशस्त्यात्फलतिशयमात्रं तु तस्य निर्णयोपयोगिता नवमीवृद्ध
 वारयत् नान्यथा प्रेतयोनिगता नामिति पाश्र्ववचसा पूर्वचरद्वरत्रिभूतानां सरोहिणीमन्यठमीत्यक्का बुधन
 यमं युता परेव कार्येत्यापयेनेति निर्णयसिधावपि यदा पूर्वचुर्निशोऽथेष्टमी परेहिराहिणी तदा परेचुर्जयतीयेगस्य स
 रारपरैवतिमाधवः तदुक्तेनैव यस्मिन् वर्षे जयं त्याक्येति पूर्वविद्धाष्टमीयातुह्युदये नवमीदिने मुहूर्तमपि
 संयुक्ता संपूर्णसाष्टमी भवेत् कलाकाषामहर्नापि यदा कृष्णाष्टमीतिथिः नवमीसैव ग्राह्या स्य रसतमी संयुगानही
 ति पाश्र्वोक्तेश्च केचित्तु हेमाद्रौ श्राष्टम्याः प्राधान्यात्तरयाश्च पूर्वचुर्कर्मकालव्यापित्वात् पूर्वव पाश्चितु पूर्वोहिति शी
 धेय्याष्टम्यभावस्तत्र तद्वैयं श्रुतं भवोक्तिरनुमूलप्रतिदर्शनमात्रमित्याहुः नत्वष्टम्याः कर्मकालव्याप्तौ विवायादिवेति
 वाक्ये रोहिणीयुताया ग्राह्यत्वे केवंचन, कर्मकालव्यापिनीत्यक्का पूर्वापरावाह्यापि रोहिणीयुताया ह्येति वस्तुतस्तु
 पवासद्वयं कार्यं नैव त्वेति स्थितं शुद्धाधिका यदा पूर्वस्मिन्दिने निशोऽथेरोहिणीयुका उत्तरदिनेऽपि तदुक्तदा
 पूर्ववग्नाह्या रोहिण्यामर्द्धरेत्रे यदा कृष्णाष्टमी भवेत् सोपवासोहरेः पूर्वाकृत्वा तत्र न सीदति विष्णुधर्मोत्तरवच
 नात् यदा तु शुद्धाधिका कार्यादि न ह्यस्याद्धरात्रं विहाय रोहिणीयोगस्तदापि पूर्ववग्नाह्या तरयाः सर्वाहोरात्रव्यापि
 वत्प्रथमति क्रमेण भावाच्च यदा तु शुद्धाधिकादि न ह्यपि रोहिणीरहिता तदाप्यहोरात्रव्यापित्वात् पूर्ववग्नाह्यादिव
 वेति यच्च नात्र विद्याधिका तु यदा पूर्वस्मिन्नेव दिने निशोऽथेरोहिणीयुका दिनान्तरे तु निशोऽथ विहाय रोहिणीयुका तदा पू
 र्ववग्नाह्या सतमी संयुताष्टम्यां निर्णये रोहिणीयदि भविता साष्टमीपुण्यायावच्चंद्रादिवकराविति वहिपुराणवचनात्

पद्मपुराणेपि कार्याविद्धापिसप्तम्यारोहिणीसहिताष्टमीतत्रोपवासं कुर्वीततिथिभातेचपारणमिति आदिष्यपुराणे
 चिनाश्वत्थनकर्तव्यं रातवमीसंयुताष्टमी कार्याविद्धापिसप्तम्यारोहिणीसहिताष्टमी तत्रोपवासं कुर्वीततिथिभातेचपारण
 मिति विष्णुधर्मोत्तरे जयंतीशिवरात्रिश्रकार्थमद्राजयान्विते कृत्वापवासंतिथ्यंततथा कुर्यात्तु पारणमिति जन्माष्ट
 मंजयंतीयाशिवरात्रिस्तथैवच पूर्वविद्धैवकर्तव्यातिथिभातेचपारणमिति जयंत्यापूर्वविद्धायामुपवासं समाचरेदिति
 गारुडाश्च यदातुविद्धाधिकोत्तरस्मिन्नेवदिनेति शीथेरोहिणीसहितापूर्वदिनेतुनिशीथंविहायरोहिणीतदोत्तरैवया
 ह्या मासिभाद्रपदेष्टम्यां कृष्णपक्षेर्दरात्रके शशांकं दृष्ट्वा शिश्वेभ्राजापत्यर्क्षसंयुते उपोषितोर्ध्वे द्विष्णुपश्योद्विं
 क्तयेति भविष्योत्तरवक्ष्यात् यदन्तिविद्धाधिकोदिनद्वयेष्वर्द्धरात्रे रोहिणीयुकादिनद्वयेष्वर्द्धरात्रां विहाय रोहिणीस
 हितवातदोत्तरैवग्रह्या अविद्यायां तु संज्ञायां जातो देवकेन दनहतिवचनात् वर्जनीया प्रयत्नेन सप्तमी संयुताष्टमी सं
 भ्रंशापिनकर्तव्या सप्तमी संयुताष्टमी ब्रह्मवैवर्तेवचनात् हेमाद्रौ यदा र्द्धरात्रां र्द्धकलामात्रमप्यतिक्रम्याष्टमी प्रवृत्तारो
 हिणी च द्वितीयेति ह्यमुहूर्ते ह्यमुहूर्तं सत्वा तदा द्वितीयेव ग्रह्या तथा च रुक्मपुराणे सप्तमी संयुताष्टम्यां भूत्वा ऋक्षं द्विजोत्तम
 ब्राजापत्यं द्वितीयेति मुहूर्तार्थं भवेद्यदि तदाष्ट्यामिकं ज्ञेयं प्रोक्तं व्यासादिभिः पुराणे पाश्चात्पि मुहूर्तनापि संयुका सप्तम
 यां साष्टमी भवेत् किंपुनर्नैव मयुका कुलकोटयस्तुभ्युक्तिरिति तत्रैव पूर्वविद्धाष्टमी या तु उदयेन वमीदिने मुहूर्तं नापि संयुका
 संपूर्णा साष्टमी भवेत् कलाकाष्टमुहूर्तं प्रियदा कृष्णाष्टमी तिथिः नवम्यासैव ग्रह्या रस्या रसप्तमी संयुता नहीति यदा शु
 द्धाधिकया विद्धाधिकायां वा द्वितीयादिन एव रोहिणी योगः तदा ब्राजापत्यर्क्षसंयुकेति विष्णुरहस्यवचनादुत्तरस्या
 ग्रह्यं ब्राह्मणं तस्या एव बुधवारोदियोगेन प्राशस्यातिशयोपि पूर्वोक्तः प्रेतयोनिगतानामिति पद्मपुराणे प्रदर्शितः
 निर्णयश्चेति यदा रवत्पुंसि पूर्वोदयेष्टमी साचरोहिणीयुका उपरिसकलान्वमी बुधवार एवायुता भवति तदा सं

पूष्णमप्यष्टमीपरित्यज्यसेवस्वल्पाप्युपोष्या तदुक्तं ब्रह्मपुराणे उदयेचाष्टमीकिंचित्सकलानवमयादि भवेद्दुषे
 नसंयुक्ताप्राजापत्यर्क्षसंयुता अपि वर्षशतेनापिलभ्यतेवानवाविभोइति केचित्तु यत्तुमयूखे सोमेनेत्यत्रयुक्तं
 तु यद्गोदपयुतेत्युक्तं तन्मयं बुधवारसांनित्यात्सोमवारग्रहणौचित्यान्माधवमदनरत्नानिर्णयाभ्युतादिषुसोमपदेन
 सोमवारग्रहणाच्च नृसिंहपरिचर्यायामपि सोमपदस्यसोमवारत्वमुक्तं निर्णयसिधौतु उदयेत्यादिवचनं दाना
 दिविषयं उपवासाश्रवणादित्यनंतमद्वः उदयेष्वनद्वेदये इति दीक्षिताः श्रुत्येवंगौडारतु नवमं क्षयपरमिदं वचनं नव
 मसकलापदोतिभिष्योक्तेः एवंतत्पूर्वादिनेजयंत्यभावपरमित्याहुः जयंत्यादिसर्वापवादोयमित्याचार्यबूडाम
 एयादयः वयंतु सत्यं व्रतभेदः जन्माष्टम्युपवासः पूर्वद्युरेवं परेद्युर्यंतीव्रतत्वादुपवासद्वयं कार्यमित्याधिरित्यंतं यातु
 विद्वाधिका दिनद्वयेऽपि रोहिणीयोगरहितासायतुर्विधा पूर्वस्मिन्नेवदिनेनिशीथेवर्तमानोत्तरस्मिन्नेवदिनेनिशीथेव
 तंमाना दिनद्वयेऽनिशीथेवर्तमाना दिनद्वयेपितत्रावर्तमानाचेति तत्राद्ययोः पक्षयोर्यानिशीथव्यापि नोसैवग्राह्या
 दिवावायदिवारः ज्ञावितिवचनात् ततोयचतुर्थयोरुत्तरैवग्राह्या बहुतरसंकल्पादिकर्मकालव्यापित्वात् वर्जनी
 यः प्रयत्नेन सप्तमीसंयुताष्टमीत्यदिवचनैः सप्तमीसाहितायाश्चाष्टमीतिषेधाच्चैतिकृतमलं विसररेण यद्यप्यत्राद्वि
 तीयचतुर्थभेदोमाधवाद्युदाहृताष्टमीशिवरात्रिश्चेतिवचनप्रतिपादितार्द्धरात्रात्पूर्वसप्तमीसद्भावरूपेवधमहणेऽनुप
 पन्नोतथापि विद्वापदेन प्रकृते सप्तमीमिश्रमात्रोपदानेनानुपपन्नौ श्रयन्तसिंहपरिचर्यामतालिरूपे सुयौदयानुपरि
 पल्लमाणाष्टमीनिर्गमे सत्यामसत्यांवारोहिएयाद्वितीयादिनएवजन्माष्टमीव्रतं कर्तव्यं उदयेचाष्टमीतिरकंदवचनात्
 ब्रेतयोनिगतानामिति पाश्र्ववचनाच्च सप्तमीविद्वातु सर्वथात्पद्वैवजन्माष्टमीपूर्वविद्वांसंश्रुतांसकलामपि विहाय नव
 मीशुद्धामुपोष्य व्रतमाचरेत् शुद्धांश्रुशहीनां पल्लवेवेतुविष्वेद्रसप्तम्याश्चाष्टमीत्यजेत् सुरायाविहृतास्पर्ष्टगंगाभः

कलशयथेति वर्जनीयाप्रयत्नेनेत्यादिपूर्वोक्तस्कादवचनाच्च अष्टम्यनिर्गमेतत्तप्तमीविद्धाप्युपोष्या एकादश्याञ्चि
 र्गर्भपिदशमीविद्धापरित्यगेनशुद्धद्वादश्युपवासविधानवच्छेदनवन्मुपवासविधानाभावात् रोहिणीयोगस्तुबुध
 सोमवारदियोगव्याश्रय्यातिरेकपरोनोपवासप्रयोजकः तथात्वेनदभावेव्रतलोपप्रसंगात् कालनिर्णयका
 रास्तुभयाद्वारात्रेरोहिण्यष्टमीयोगउभयाद्वारात्रेरोहिण्यष्टमीयोगाभाव उत्तरार्द्धरात्रएवरोहिण्यष्टमीयोगेपूर्वाह्नरा
 त्रेरोहिणीमात्रयोगेचोत्तरैवोपोष्याभ्युदापूर्वा दिनद्वयेऋक्षाभयोपिउपवस्थापयिष्यद्वयेचेत्यस्यदिनद्वयेप्यर्द्ध
 रात्रेरोहिण्यष्टमीयोगपरस्ववर्णयांबुधुः तत्राष्टमीयोगातिरेकस्यऋक्षादियोगस्योपवासविधानायेदृश्यविशे
 षण्णतयाविवक्षितत्वेहविरुभयस्ववदपाततोयामयभेदस्यपरिहारादेव्यह्यष्टयाशिष्टैरन्वेष्टव्यः हरिभक्तिविलास
 मते श्रीजन्माष्टमीव्रतदिननिर्णयः ॥ तथाचकारिका कृष्णोपोष्याष्टमीमाद्रोहिण्याढ्यामहाफला निशो
 धजापिकेचेन्दौज्ञेयापिनवमीयुता अत्रयोगवाहुल्ययोगशशस्ववोपवासानियामकं तथैवाहने दुःपूर्वहनि
 ज्ञोवापरचेद्रोहिणीयुता केवलावाष्टमीवृद्धासोपोष्यानवमीयुता वृद्धावृद्धिगाभिनीसतीस्वलपापीत्यर्थः तयो
 क उदयेवाष्टमीकिंचिदित्यादि मुहूर्तेनापिसंयुक्तासाम्पूर्णष्टमीभवदितिच ननुपरेचेद्रोहिणीयुतेत्यनेनपूर्वह
 निरोहिणीयुतत्वंनसतीतिज्ञापनात् परेहनिरोहिणीनवमीयुततिहेतुगर्भविशेषणं युतेनवमीयुतातः सैवोपो
 ष्येत्यर्थः नवमीयोगस्यप्राशस्त्यात् तच्चकिंपुनर्नवमीयुकेत्यादौकिमुक्तिकन्यायात् मासिमाद्रपदेकृष्णाश्रष्टमी
 नवमीमवेत्त पूज्याष्टमीततःपुंभिःस्त्रीभिश्चापिविशेषतइतिसूत्रोक्तश्रमैःतमीतंत्रेव अष्टमीनवमीविद्धाउमामाहेश्च
 रीतिथिः सैवोपोष्यासदापुण्यकाक्षिभीरोहिणीविना अन्नकारिका अन्नकेवलमित्यादाउमामाहेश्चरेतिथिः
 प्रोक्तारैवपरमादृपोष्यत्वेननिश्चेतेति तत्तद्योगाभावेतुकेवलाष्टम्युपोष्या तथाचकारिका रोहिण्यद्विचियु

कापि सोपाप्यां कवलपुर्मा तत्तस्यो गस्तु वैशिष्ट्ये ब्रतलोपो न्यथा भवेत् इत्थं शुद्धं बलिखिता योगाद्बहुविधापुष्पित्या
 ज्यावेदाचसतन्यासा विद्वै कदशी यथा ननु भवत्वष्टमी निर्गमपरदिनोपवासः अष्टमीक्षयेतदतिर्गम काठ्यव
 रूपं पाशं यत्तत् तदेवमष्टमीहानौ ब्रतलोपः प्रसज्यते तन्निरस्तं पूर्वमेवस्कंदवाक्यानुसारतः जन्माष्टमीपूर्वं
 विद्धाभित्यायं यदुदीरितमिति रुकादी यवचनद्वयपूर्वं लिखितं यथा जन्माष्टमीपूर्वं विद्धाभित्यादिसकलापिस
 प्रज्ञापिनवर्मासंयुतापि च जन्माष्टमीपूर्वं विद्वान्तकर्तव्या कदाचनेति नवमीसंयुतापरिग्रहने क्षयाभिप्रायेण
 तदेवमेकादश्यातिर्गमेशुद्धादश्युपवासवद्व्यापिनवर्माशुद्धाभुपेय्यव्रतमाचरेदिति वचनवलात्तादृशस्थले शुद्धनव
 मीव्रतमेव विधेयं विद्धाव्रतंतु सर्वथैवत्याज्यमोक्षकांक्षिभिर्वतिविधवाभिश्च सकामैस्तु पूर्वविद्धावाशुद्धाष्टम्यानिशी
 थव्यापिन्यामेव कार्यमिति दिक् स्पष्टतिकौरुभेपि पूर्वदिने सप्तमीवेवेन निशीथव्यापिन्याश्चापि ग्राह्यत्वापवा
 दावैरण्ययः यथोक्त्योतिर्नैवेद्ये सर्वथा सप्तमीयुका संस्थाप्या सर्वैरण्यैः उपोष्या नवमीयुका तदुक्तं पुष्करे
 स्फुटं वज्रं नीयाप्रयत्नेन सप्तमीसंयुताष्टमी सक्कृशापिनकर्तव्या सशल्यासाप्रकीर्तितेत्यादि तदलमतिप्रसंगेन
 इति जन्माष्टमी जयंती निर्णयः ॥ श्रावकस्थविशेषः ततोष्टम्यातिलैः स्नातो नद्यादौ विमले जल इत्यादि विदक्ष्यमाणम
 विप्रयेकेतिहासे द्रष्टव्यः श्रावप्रयोगः तत्रकर्तव्यं कवज्जन्माष्टम्युपवासपूर्वादिने लघुभुक्त्राजौ जितेंद्रियः सुखेप
 वासदिने प्रातः स्नातादिनित्यकृत्यं विधाय सूर्यः सोमो यमः कालः संध्ये भूतान्यहः क्षया पवनोदिकपतिर्भूमिरा
 कायोत्तेचरा मम ब्रह्मशासनमास्थाय कल्पध्वमिह संनिधिमिच्छुक्ता सूर्यादिदेवताभ्यो नमस्कृत्वा च नमः प्राणा
 नापन्य प्रादुमुख उदङ्मुखो वा दर्भहस्तः फलपुष्पाक्षौर्वापूर्णताद्यादि पात्रं दक्षिणहस्ते नादायमासपक्षवारनक्षत्र
 मुहिरूपामुक्कफलकामः पापक्षयकामो वा श्रीरुण्णश्रीतेये जन्माष्टमीव्रतमहं करिष्ये तथा वसुदेवं समुद्दिश्य सर्वपाप

प्रशान्तये उपवासंकरिष्यामि कृष्णाष्टम्यां नभस्य हं अथ कृष्णाष्टमौ देवानमभ्यर्द्रं सरोहिणीं अर्च
 यित्वोपवासेन भोक्ष्ये ह म परे ह नि एनसो मोक्षकामोऽस्मि यद्गोविंदं विगोतिजं ॥ तन्मे मुच्यतां ग्राहि पति
 तं शोकसागरे आ जन्म मरणयावद्यन्मया द्रुष्टुं कृतं न स्रष्टा शय गोविंदं प्रसीद परमेश्वर इति पठि
 त्वा जलभृतं जेत नृसिंह परिचयोपांत अथ स्थित्वा निराहारः श्वोभूते परमेश्वर भोक्ष्यामि पुंडरीकाक्ष अस्मि
 न्जन्माष्टमी जते ॥ इति संकल्पवाक्यं पठितं ॥ सप्तम्यां वैकमकांतरे संकल्पं कुर्यादिति वोक्तं ततो मध्याह्ने कृष्ण
 तिलैः स्नात्वा देवक्याः सूतिकाग्रहादिकुर्यात् ॥ तद्यथा ॥ सूपलितसुदंशे कङ्कलीरतं मनानावर्णवासः शोभितं
 समतास्थोपितैरक्षपल्लवादिद्युतैर्जलपूर्णवकलशैर्दांपावर्जभिः पुष्पमालाभिर्पुनं च दानागुरुधापितं अग्निखड्ग
 कृष्णछागारक्षामाणि द्वारन्यस्तमशालादियुतं गीतवादिजन्तुव्यादिमगलेपितं पञ्चादेव्याधिष्ठितं देवक्याः सूतिकाग्र
 हं विधापयत्स्य समंताद्भित्तिषु सकुसुमालालीनदेवगंधार्दान् खड्गचर्मधरं वसुदेवदेवकीर्णगर्भगोपान्कंसानिपु कान्
 गोधेनुकुंजरान्यमुनांतर्जलस्थं कालियश्च स कलं न कालीनं गोकुलचरितं यथासम्भवं लिखित्वा सूतिकाग्रहमध्य
 मंचकं स्थापयित्वा तदुपरि सर्वतोभद्रमंडलेपरिकलशे सिंहं हासनेवाहैर्मीराजतीं तार्वापैतलीं लण्ठिमां वाक्षीं मृन्म
 यैलेख्यरूपां वायथासंभवं तां श्रीकृष्णप्रतिमां देवकीरतनधर्मप्रसूतां देवक्याश्चरणौ संवाहयतीं लक्ष्मीं प्रतिमां च
 प्रसूतां देवकीप्रतिमां च संस्थापयेत् तथैव कचिद्विशेषे स कन्यकां यशोदां सरोहिणीं वसुदेवं नंदं वलभद्रं गोपीगोपांश्चोप
 कल्पयेत् देवकीसर्मापेखड्गहस्तं कंसं पूतनाराक्षसादींश्चावस्थापयेत् तत्र प्रतिमायाश्चरन्त्युत्तारणं कृत्वा देशकालाद्य
 नुसृत्य सपरिवारं श्रीकृष्णपूजां करिष्य इति संकल्प्य ॥ हस्ते पुष्पांजलिं दृष्ट्वा त्वागायद्भिरिति मंत्रं अपुरःसरं देव
 ययां क्षिपेत् सा च गायद्भिः किन्नराद्यैः सततं परिदृता वै पुवीणा निनादैः भृंगारादंशुकुंभप्रवरकृतकरैः किन्नरैः सेव्यमाना

पथं के स्मिन् तत्तेषामुदिततरमुखीपुत्रिणी सन्पगारते सा देवी देवमाता जपति सुवदना देवकी दिव्यरूपेति विश्वे
 भूरापदेवापतया विश्वभरापच विश्वस्पतयेतुभ्यं गोविंदापनमो नम इति श्रीकृष्णाय पुष्पांजलिं दधात् श्रीकृष्णा
 विभां वयं परिभा व तमद्भुतं वालकमं वृजे क्षणं चतुर्भुजं शंखगदाद्युदायुधं श्रीवत्सलक्ष्मंगलशोभि कौस्तुभं पीता
 न्वरं सान्द्रपयोदसौ भग महाहैवैर्द्वर्किरैटकुण्डलविषापरिभक्तसहस्रकुंतलं उदामकांचनं गदकंकणादिभि
 धिरै च मानवमुदेव ऐक्षन सविरुमयोत्फुल्लविलोचनो हरिं सुतं विलोक्य न कटुदुर्मिस्तदा कृष्णावतारोत्सवसंभवे
 रष्टशन्मुदा द्विजभ्यो युतमाहुतोगवां अथैनमस्तौ देवधार्यं पूरुपपरं न तांगः कृतधीः कृताजलि रिति ॥ जन्मभोका
 न्पठेत्ततः श्रीकृष्णमंत्रं न्यासान् विदध्यात् ते च यथा शिरसि नारद ऋषये नमः मुखे गायत्री छंदसे नमः हृदि श्री
 कृष्णपरमात्मदेवतायै नमः क्लीं बीजाय नमः गुरुं श्रीशक्ये नमः पादयोः ततः पङ्कगन्धासः क्लीं अगुष्टाभ्यां नमः
 क्लृप्तं जर्जनीभ्यां न्वाहा हूं मभ्यमाभ्यां वषट् क्लृप्तनामिकाभ्यां हुं क्लीं कान्तिकाभ्यां वौषट् क्लृप्तकरपृष्ठाभ्या
 कृत् एवं क्लृप्तया यनमदस्यादिततो मुद्रादिकप्रदर्श्य श्रव्याद्याकोशनीलं वृजस्यिररुणां भोजनेत्रो वृजस्योवालो
 जयाकटीरस्थलकालितरणां किकिणीकोमुकुंदः दीर्घाहैर्मगर्वानंदयदतिविमलं पायसाविश्वबंधो गोपीगोपाल
 गोतीरुणसखिलसत्कंठभूषश्चिरं व्रतिहृदि भ्यात्वा पूजनं कुर्यात् प्रतिमापूजनं च सर्वत्र प्राणा प्रतिष्ठापुरःसरं कर्तव्यं
 प्रतिमायाः कपे लौघैरुष्ट्रवादासिष्णपाणिना प्राणप्रतिष्ठां कुर्यात्ततस्पां देवस्य वाहरेः श्रुतायां प्रतिष्ठायां प्राणानां
 प्रतिमासु च यथापूर्वतथा भावः स्वर्णादीनां न देवता अन्येषामपि देवानां प्रतिमास्वापि पार्थिव प्राणप्रतिष्ठा कर्त
 व्या तस्यां देवचसिद्धये वासुदेवस्य बीजेन तद्विष्णोरित्यनेन च तथैव हृदये गुणद्वयाशब्दमंत्रं च वित् एभिर्मंत्रैः
 प्रतिष्ठां तु रदयेपि ममाचरेत् अन्ते प्राणा प्रतिष्ठित्वा अन्ते प्राणा क्षरन्तु च अन्ते देवत्वसंस्थाप्यैस्वहेति यजुरित्यन

अगमत्रैरंगिमत्रैर्वैदिकैरित्यनेन च प्राणप्रतिष्ठासर्वत्रप्रतिमासुसमाचरेदितिकालिकापुराणात् बीजेनमूलभेदेण च
 दंकर्मसमाचरेत् इद्वतंकणमाध्यायपूजनंवेदेष्वनरूपमिभ्यप्रपिण यदास्वहृदयेपूजाक्रियते तदाहृदयेगुणंदत्वा
 मंत्राःपठन्त्याः प्रातिमाया कपोलौहृदयंवास्फुट्येतिविशेषः वैदिकमूलमंत्राभावे प्रणवादिचतुर्भ्यंतनमंतानाम
 भिरित्यनेनसंयुह्येतांनि अस्मैइत्यस्यस्थानेतत्तदेवतानामयुक्तमस्मादित्यादिस्वाहातिमंत्रपठन् प्राणप्रति
 ष्ठां कुर्यात् ततोनायद्विरित्यनेनदेवको मांवापिवालकमुसपथैर्केस्तनपाप्येन श्रीवत्सवक्षसंशांतीनीलोत्पलदल
 च्छविमिति उॉनमोदेष्यैश्रियैइतिश्रियंचसन्पूजयेत् प्रणवादिनमंतंचपृथक्कनामानुकीर्तयन् कुर्यात्पूजांवि
 धिज्ञाश्वसर्वपापापनुत्तये देवकयैवसुदेवायवासुदेवायचैवाहि बलदेवायनंदाययशोदायैपृथक्पृथक्कृति नमोदे
 वयैश्रियैइतीतिचभविष्योत्तरवचनात् एवंतंदयशोदावलभद्रचंडिकादीन् षोडशोपचारैः प्रत्येकमंत्रेणपूजयेत्
 भविष्योत्तरं केपुचिदुपचारेषु विशेषमत्राश्रयुक्ताः तत्रज्ञानमंत्रः योगेश्वरायदेवाययोगानांप्रत्येविभो योगे
 ज्ञवायानिर्यायगोविदायनमोनमइति नृसिंहपरिचर्यायात् योगेश्वरायदेवायदेवकीर्तयित्वाय च योगेन्द्रवा
 येतिपूर्ववक्षीरेणस्तपयेत् गारुडेण योगेश्वराययोगेनाययोगिनांप्रत्ययेनमः योगगम्याययोगीन्द्रैर्गोविंदायन
 मोनमः इतिशुद्धोदकस्तपनं यज्ञेश्वरायदेवायतथायज्ञोद्भवाय च यज्ञानांप्रत्ययेनाथर्गाविंदायनमोनमः अ
 थर्तवेद्यमंत्रः विश्वेश्वरायविश्वायतथाविश्वोद्भवाय च विश्वस्यपतेयुतभ्यर्गोविंदायनमोनमः इतिफलदक्षि
 णादिसर्वदेवा देवकयैश्चार्थंदद्यात् प्रणमेदेवजननीत्यतोजातरतुवामनः वसुदेवात्तथाकृष्णोनमस्तुभ्यंनमोन
 मः सपुत्रार्थंप्रदत्तंमथहाणेमनमोरतुतइति ततःश्रीकृष्णायार्थंदद्यात् तत्रमंत्रोगारुडे यज्ञाययज्ञेश्वराययज्ञ
 पतयेयज्ञसंभवायगोविंदायनमोनमइति नृसिंहपरिचर्यायात् जातःकंसवधार्थायभूभारोत्तारणाय च देवताना

हितार्थाय धर्मसंस्थापनाय च गृहाणाऽयं मया दत्तं देवक्या सहितो न धेति ततो देवकी प्रार्थना देवक्यै तु न मरुत्तु भंघक
 णोरपः। न तत्परे पापस्य कर्तृदेवतां हिंयात्तु मयार्चितं तान् अदिते देवमातस्त्वं सर्वपापप्रणाशिनि अतस्त्वं पूजिता
 देवमातो हं भवसागरात् पूजितासि च यदेवैः प्रसन्नास्त्ववसाने पूजितास्तु मया भक्त्या प्रसदं कुरु सुवते यथा पुनं
 हरिं लब्ध्वा जातासि त्वं च निर्वृता परीता देवि निर्वृतं स्वपुत्रात् न दर्शयस्व मम इति ॥

अथ श्रीरुद्राचार्यनां श्रवतारसहस्राणिकरोपि मधुमदन न संख्यामवताराणां कश्चिज्जानाति वैभुवि देवाग्रहमादयो वा
 पिरिव रूपं न विदुस्तव अतस्त्वं पूजायिष्यमिमांस्तु रसंगसंस्थितं वांछितं कुरु मे देवदुःकृतं चैव नाशय कुरु ध्वमेदं य
 देवसंसारान्तिभयपहेति ततः श्रीरुद्राचार्यपुण्यं जलिदयात् ॥ गारुडं ॥ धीयधर्मेश्वराय धर्मपतये धर्मसंभवाय
 गोविंदाय नमो नमः इति स्वाहा तां घृताकातिलहोमे भञ्जयतः ततो गव्यघृतं नवसो धारं कार्या कचिद्गुडपुनैर्यु
 क्तं तोजात कर्मनलच्छेदनं यष्टीपूजनं नाम कर्म च संक्षेपेण कार्यं तत्रादौ जात कर्म प्रयोगः मासपक्षाध्याह्निर्यास्यकु
 मारस्य वीजगर्भसमुद्भवैर्नो निवर्हेण द्वारेण गर्भावुज्जितो दोषपरिहारार्थं यथायुर्दध्यर्थां जात कर्म माहं करिष्ये तन्नानिर्धि-
 म्नतासिद्धयै गणपतिपूजनं स्वस्तिपुण्याहवाचनं मातृकापूजनं वसो धारनां दीश्राद्धं करिष्ये इति संक
 ल्प्य ॥ गणानां रवेति पंचोपचारैर्गणेशपूजयेत्-ततः पुण्याहं कर्याणं ऋद्धिः स्वस्ति श्रीः पुनंतु मां यथेनां
 सन्नं यऋद्धिः स्वस्ति नः श्रीश्च ते इति पुण्याहवाचनं ॥ अथ भातृकापूजनं ॥ गौरौ पद्माशर्वाभेधौ सावि
 त्रं विजयाजया देवसेनास्वधा स्वाहा मातरे लोकमातरः हृष्टिः पुष्टिरतथा तुष्टिरात्मनः कुलदेवतः ज्ञाह्यो मा
 हे श्वरे चैव कौमारी वैष्णवी तथा वाराहो च तथेन्द्राणि चामुद्रासप्तमातर इति वसोपवित्रमसि ॥ इति वृत्तवाराः ॥
 पंचसप्तवाकुड्ये क्त्वा संपूजयेत् ततश्चापुष्यसूक्तजपः आपुष्य चर्चस्य रथरपो यमोद्भिदं इन्द्रां हिरण्यं चर्चस्य

जेशायाविशतादिमां नतद्रक्षः॥सिनपिशाचाश्चरतिदेवानामोजः प्रथमहेष्ट्यतत् योविभातिदाशायण्डं हिरण्य
 ऽसदेवेषुष्टुतेर्दार्धमायुः समनुष्येषुष्टुतेर्दार्धमायुः ॥

॥ इतिमातृकापूजनम् ॥

अथानांदिश्राद्धं सत्ययसुसंज्ञकाविश्वेदेवानांदिमुखा भूर्भुवःस्वःइदं वपाद्यं पादायनेजनं पादप्रक्षालनं दृद्धि
 गोत्रादिमुख्योमातृपितामहीप्रपितामहाःइदं वपाद्य पादा० पितृपितामहप्रपितामहाः नांदिमुखाः भूर्भुवः
 स्वः इदं पाद्य पादा० द्वितीयगोत्रा मातामहप्रमातामहदृद्धप्रमातामहा भूः इदं पादा० नेजरूपर्षीः मासपक्षाद्यु
 हिरण्यश्रुस्मिन्कर्मणीसाकरयेनविधिनानांदिश्राद्धमहकरिष्ये सत्ययसुसंज्ञकानांविश्वेषांदेवानांभूर्भुवःस्वः इमे
 आसनेवोनमोनमः नांदिश्राद्धेक्षणाैक्येतातथाप्राप्तौ भवंतौआयुतांगोत्राणामातृपितामहीप्रपितामहीनां इमे
 नांदिश्राद्धेगोत्राणपितृपितामहप्रपितामहानानांदिः इमं० नांदिश्राद्धक्षताःपातुपुण्याणिपांतु सत्ययसुसंज्ञ
 केभ्योविश्वेभ्योदेवेभ्योवः गंधार्चनंस्वाहा सपद्यतादृद्धिगोत्राभ्योः मातृपितामहीप्रपितामहीभ्योनांदिमुखी
 भ्योवः इव्याणिपुनर्गंधादिदत्त्वा गोत्रेभ्यः पितृपितामहप्रपितामहेभ्यः नांदिमुखेभ्यः वःगं० द्वितीयगोत्रेभ्यो
 मातामहप्रमातामहदृद्धप्रमातामहेभ्यः वःस्वधानमः सत्ययसुसंज्ञकेभ्योविश्वेभ्योदेवेभ्यो दास्यमानब्राह्मणयुग्म
 भोजनायपायसाद्यंश्रुतंश्रुत्यतस्वरूपेणस्वाहासंपद्यतां दृद्धिगोत्राभ्योमातृपितामहीप्रपितामहीभ्योनांदिमुखेभ्यः
 दास्यमानब्राह्मणभोजनयादीत्युक्तदृद्धिद्वितीयगोत्रेभ्यो मातामहप्रमातामहदृद्धप्रमातामहेभ्यो दृद्धौसत्ययसुसं
 ज्ञकाविश्वेदेवाः श्रीयतां दृद्धिगोत्रानांदिमुख्योमातृपितामहीप्रपितामहः श्रीयतादृद्धिगोत्रानांदिमुखाः पितरः श्रीय
 तां द्वितीयगोत्राः नांदिमुखाः मातामहाः श्रीयतां सत्ययसुसंज्ञकेभ्योविश्वेभ्योदेवेभ्योनांदिमुखेभ्यः कृतै

अत्राति धासिभ्यश्चैत्राक्षमलकपयमूलनिष्कपर्णी दक्षिणादातुमहमुत्सृजे दृद्धिगोत्राभ्योमातृ
 हेभ्योनादीश्चाद्धस्यदक्षिणादातुमहमुत्सृजे दृद्धिगोत्रेभ्यः पितृपितामहप्रपितामहेभ्यः कृ
 णादातुमहमुत्सृजे द्वितीयगोत्रेभ्योमातामहप्रमातामहद्वप्रमातामहेभ्यः कर्तृतत्तादींश्चा
 तुमहमुत्सृजे उपारम्भेमायतानरः पयमानार्थेद्वेभ्योभिदेवार्थेक्षते नादीश्चाद्धसंपन्नसुसपन्नंभनेन
 नैकर्मदेवताः प्रीयतां दृद्धिः अनामिकयासुवर्णातईतयामधुघृतेप्रशयेत् भूः त्वयिदधानि
 विदधानि त्वस्त्वयिदधानि भूर्भुवः न्यः सर्व्वयिदधानि आथारयाः पुष्पं करोति ताभ्या
 दिष्टेष्वमेवाकर्णेजयति अग्निरायुष्मान्स्वन्नस्पतिभिरायुष्मान् तेनत्वा युषायुष्मंतं करोमि सोमश्चायुष्मा
 न् सश्रौषधीभिरायुष्मान्तेनत्वायुषायुष्मंतं करोमि ब्रह्मायुष्मान्तेनत्वा यज्ञायुष्मान्स्वन्नस्पतिभिरायुष्मान्तेन इति
 तैरायुष्मंतंस्तेनत्वा देवाः आयुष्मंतंस्तेनत्वा यज्ञायुष्मान्स्वन्नस्पतिभिरायुष्मान्तेन इति
 त्रिः त्र्यायुषंजमदग्नेः कश्यपस्यव्यायुषंयज्ञेनात्र्यायुषंतन्मे अस्तुआयुषं इति त्रिः सयस्मिन्दे शेजातोभव
 तितमभिर्नत्रयेत् वेदतेभूमिहृदंयद्रमसिश्वाः तंवेदाहंतन्मांतत्विद्यात् परंयमशरदःशतंजीवेमशरदःशतंशुणुमा
 मशरदःशतमिति अयैनमभिभूयति अश्वामभवपरशुर्भवाहिरण्यमस्तुते आत्मावैपुञ्जनामासिजीवत्वंशरदःशतमि
 तिततेनल्लेखेदंनंषधीपूजनं चकुर्यात् ॥ तत्रषधीपूजनविधिः पंचम्याषष्ठां चरात्रौपितादेशकालौरमृत्वास्थिरिपो
 सूतिकायाश्च सर्व्वार्हश्च शांतपूर्यमायुरारोभयसिद्धयर्थंविघ्नेशस्त्वजन्मदानां षधीदेव्याः जीवंतिकायाः रुकंदस्वराका
 दीनांचण्डिकांकारिष्य इतिस्त्रैकलप्यगणेशं सन्पूजयकलशं संस्थाप्य तत्रप्रतिमास्त्वक्षतपुजेयुवागणेशजन्मदाः जीवं
 तिकारुक्दंशकामन्नुमतिं सिनीवालोकुहकुडये लिखितं षधीभगवती च आवाह्यततस्त्वुग्रहात्त्रैप्रतिष्ठाप्य पिच्छोपचा

रैः सम्पूज्यदधिभक्तनिवेद्यदीपात्प्रमाणमकवलीन्दत्वाप्रार्थयेत् गौरीपुत्रोयथास्कन्दः शिशुश्चेरक्षितः पुरा तथा
ममाप्ययं बालः पट्टिकेरक्षयतां नमः ॥ ३ ॥ अथ नामकरणं तब दशरात्रे व्युष्टेनामकरणमिति गोभिलसूत्रात्
अहर्न्येकादशेनामेति याज्ञवल्क्यस्मृततेः ॥ दशम्यामुत्थाप्य ब्राह्मणभोजयित्वा पिता नामकारीति ग्रहसूत्रात् ए
कादशे न्हि ब्राह्मणेन कर्तव्यं तत्र भद्रवैधृत्य भावास्त्यादिकालाशुद्धौ ददधे पूर्णमासे दशरात्रे वर्षकार्प्यं क्षत्रादिस्तु
स्वरस्याशौचांतिकुर्यात् तत्र निपतकाले गुरुभर्गवयोरस्तथाधिमसादिदोषानास्ति अतीतकाले तु सोऽस्त्येव अतीत
कालश्चेत् अश्विनीराशिणि मृगपुनर्वसु उत्तराश्रय हरतत्रयानुराधाश्रवणत्रयरेव तीषु शुभवारैरिकाष्टमी वर्जितति
थौ कार्यं तत्र पूर्वाह्ने पित्रादिभूतानि हकः प्राणानाप्यन्यदेशकालकर्तव्यं तत्र अस्त्यकुमारस्त्यवैजिकगार्भिकैर्नो निवर्हणाप्यु
रभिष्टुल्लिख्य वहारासिद्धिद्वारा परमेश्वरप्रीतये नामकरणमहं करिष्ये इति संकल्पयता निष्कृत्वा ॥ नामकरणपूर्वग
त्वेन विहितब्राह्मणत्रयाय भोजनं संप्रदास्य इति च संकल्पयानुच्छिष्टपाकेन त्रोनधिकान्वा ब्राह्मणभोजयित्वा प्रश
स्तपत्रे तं दुष्टोपरि श्राद्धौ लक्ष्मीनृसिंहभक्तद्वयं च स्वकुलदेवतानामलेख्यम् ॥ ततो मार्गशीर्षादेः ॥ कृष्णेन
तो व्युत्तश्च कर्त्तव्यं कुठारेण जनार्दनः उर्वेद्रो यज्ञपुरुषो वासुदेवस्तथा हरिः योगेशः पुंडरीकाक्षो मासनामन्य
क्रमत् ॥ इति क्रमादायागतं मासनामकृष्णहत्यादिलेख्यम् ॥ ततो वक्रहडचक्रानुसारेण जन्मनक्षत्राश्विन्य
दिप्रथमद्वितीयतृतीयचतुर्थपादप्रयुक्तायक्षराणि जन्मनामानि लेख्यानि ॥ तथा ॥ तत्राश्विनिनक्षत्र
स्य चूचोलाश्राश्विनी चूडामणिः चेलयतिः चूलभद्रः लाडिका इति भरणीनक्षत्रस्य लिखलू
लोमरणी ललाधरः लूतारिः लोकाप्रियः लोकनाथः कृत्तिकानक्षत्रस्य आर्द्राङ्गरुक्ताका आतमार
मः ईश्वरभङ्गः ऊर्ध्वारभङ्गः एकनाथः रोहिणीनक्षत्रस्य श्रोवा विवरोहिणी श्रौंकारेश्वरः वाचस्पति

चरेश्वरः बृहन्नमः भृगुशिरनक्षत्रस्य वैवोकाकीमृगाशिरः वेशिभट्टः वासनापतिः कालभट्टः की
 र्युद्धलक्ष्मणादीनिबोध्यानि ततः काचवर्गाणांघोषसंज्ञकं , तृतीयचतुर्थपंचमाक्षरंकारार्थंश्रुतरथसंज्ञकंय
 रलयाद्यन्वतमन्धमक्षरंदीर्घाक्षरंपितामहादिनामकृत्प्रत्ययतत्तद्धितांतवर्ज्यद्व्यक्षरंवाशर्मब्राह्मणान्य सुखधाच
 कस्यवदंतंलक्ष्णस्ययथा हरदत्तशर्माहरिशर्माहृत्यादिलक्षणियस्यतुत्रर्मा यथाहरदत्तवर्मा हरनर्माहरदत्तसि
 हहरसिंहहृत्यादि वैश्यस्यतुहरिगुप्तहृत्यादि शूद्रस्यतु हरिदासहृत्यादिलेखन नामदेवताभिरितितनूप
 न्य गातुरुत्संगस्याशिरोर्दक्षिणकर्णे कुलदेवता लक्ष्मीनृसिंहभक्तोसिरित्यादि तथर्नयं मासनाज्ञाकृष्ण
 हृत्यादि नक्षत्रगान्ना भूडानाणिरसिरित्यादि व्यावहारिकनाज्ञाहरदत्तशर्मासिरित्यादिनामचतुष्टयंकथनीयं विप्रैर्मनो
 ज्ञैर्निपुतामाज्यरथदहरपतिथंज्ञामिमतनोत्वरिष्टयज्ञैर्मासिमंदधातु विश्वेदेवासहहमादयतामोप्रतिष्ठ इतिमं
 प्रांते नाममुप्रातिष्ठितमरत्तुद्वतिवकण्यं उत्थितोवह्नांजलिः कर्ता कुलदेवतानाज्ञा लक्ष्मीनृसिंहभक्तनामायंभव
 भिवादयते इतिवदेत् तेवज्यायुष्मान्भवतुलक्ष्मीनृसिंहभक्तइतिवदेयुः एवमेवकर्त्तामासनाज्ञाकृष्णनामायं
 ततोभिवादयते इतिवदेत् तेवज्यायुष्मान्भवतुकृष्णशर्माइतिवदेयुः पुनः कर्त्तानक्षत्रनाज्ञाचूडानाणिश
 र्मायंभवतोभिवादयते इतिवदेत् तेवज्यायुष्मान् भवतु चूडानाणिशर्मा इतिवदेयुः पुनः कर्त्ताव्याव
 हारिकनाज्ञा हरदत्तशर्मायं भवतोभिवादयते इतिवदेत् तेवज्यायुष्मान्भवतुहरदत्त शर्मा इतिवदेयुः ॥
 इतिवस्ययथागतंनामचतुष्टयं आभिवादनप्रत्यभिवादिनपूहं ततः कर्त्ताविप्राज्ञत्वा कृतैतन्नामकारणान्तया वि
 हितंदशसंख्याकब्राह्मणेभ्योभोजनसंप्रदास्ये ॥ इतिसकटप्यब्राह्मणान्दशभोजयेत् ॥
 विप्रान्संपूज्यत्वाबृहदक्षिणाभिस्तेभ्यश्चाक्षिपोष्टहणियाह कन्यायास्तु अयुताक्षरमकारांतत्तद्धितप्रत्ययांत कायं

मासानामरवापि कृष्णानंतच्युतचकिण्वैकुण्ठाजनार्दना-उपेक्ष्यज्ञपुरुषावासुदेवीहरियोगेशी पुंडरीकाक्ष इति
नामकरणप्रयोगः ॥ ॥ इति कार्तिकीनां जातकर्म नामकर्मच ॥ ८

ततः प्रतिमादीर्मण्डलेवासोमायसोमेभ्यरायपतये सोमसम्भवाय सोमाय नमोनम इति गारुडोक्तमंत्रेण चंद्रं संपूज्य

॥ शंखेति यस्मादायसपूज्यकुशचंदनं जानुभ्यां धरणीं गत्वा च दद्याद्भ्यं निवेदयेत् क्षीरोदाण्वसंभूतश्रजिने

त्रसमुद्रय गृह्णाण्यर्घ्यं शोभां केमरोहिण्या सहितो मम ज्योत्स्नापते नमस्तुभ्यं नमस्ते ज्योतिषां पते नमस्ते रोहिणी

कान्तश्रद्धैर्मैश्रतिष्ठतामिति मंत्राभ्यां ततो ज्योत्स्नायाः पतये तुभ्यं ज्योतिषां पतये नमः नमस्ते रोहिणीकां

तसुधावासानमोरुते नमो मण्डलदोषाय शिरोरत्नाय धूर्जटे कलाभिर्बद्धमानाय नमश्चंद्राय चारवे इति मंत्रा

भ्यां प्रणमेत् ॥ ततो भगवत्स्तुतिं कुर्यात् श्रनववामनं शौर्यैकुंठं पुरुषोत्तमं वासुदेवं हृषीकेशं माधवं मधुसूदनं

चाराहं पुंडरीकाक्षं नृसिंहं दैत्यसूदनं दामोदरपद्मनाभं केशव गरुडध्वजं गोविंदमच्युतं कृष्णमनंतमपराजितं श्र

धोक्षजं जगद्बीजं सर्गस्थिस्थवतकारिणं श्रानादिनिधनं विष्णुं बिलोके शं बिलिक्रमं नारायणं चतुर्बाहुं शं

खचकगदाधर पीतांबरधरं निःश्वं नमालाविभूषितं श्रीवत्संकं जगत्सेतुं कृष्णं चक्रधरं हरिं प्रपद्ये उद्दंसदा

देवं सर्वकामप्रसिद्धये प्रणमामि सदा देवं वासुदेवं जगत्पति मिति आहिमां सर्वलोके शहरं संसारसाग

रात् आहिमां सर्वपापघ्न दुःखशोकार्णवात्प्रभो सर्वलोके श्वर आहिपति तं मां भवाण्ये ॥ देवकी

तदनः श्रीमान् हेरं संसारसागरात् आहिमां सर्वदुःखघ्न रोगशोकार्णवाद्धरे दुर्गातां ब्रह्माय सेवि

ष्णोप्येस्मरंति स कृतसकृत् सौहृदेन दुर्दृष्टत्वा हि मां शोकसागरात् पुष्कराक्षनिमग्नो हं मायाविज्ञानसागरे आहि

मादेव देवेश त्वतो नात्थो रस्तरक्षिता यद्वात्प्रेयश्च कौमार्ये यौवने यश्च वार्द्धके तत्पुण्यं वृद्धिमाप्नोतु पापं हरहला

युधेतिमंत्रः प्राथमेयत् ततः स्तोत्रपुराणपठनादिभी रात्रिशेषमतिवाह्य परादिनेप्रातः स्नानादिनित्यकृत्यं विधाय
पुनः सपरिवारं श्रीकृष्णं यथासंभवं संपूज्य चंडिकायाश्च यथाविभवं महोत्सवं कृत्वा यथाशक्ति ब्राह्मणान्भी
जयित्वा तेभ्यः सुवर्णमेदिनीधेनुवह्नादियथादिष्टं ततः कृष्णमेघीयतामिति दत्त्वा धेनुदेवकीदेवीवसुदे
यादजीजनत् भौमस्य ब्रह्मणो गुप्येतस्मै ब्रह्मात्मने नमः सुजन्मने सुदेवाय गोब्राह्मणहिताय च शांतिरस्तु शिवं
चारित्र्यव्यक्ताप्रतिमामुद्धारयतां ब्राह्मणा यदद्या ब्राह्मणान्विसृज्य इष्टैः सह स्वयंपारणकुर्मादिति गारुडेणु सर्वा
यस्यैश्वराय सर्वपतये सर्वभवाय गोविंदाय नम इति पारणारंभे भूताय भूतपतये भूतेश्वराय भूतसंभवाय गोविंदा
य नमः इति समापनेन मंत्रजपः इदं च प्रतिमासं कृष्णान्न्यामप्युक्तं मदनरन्ते बह्निपुराणे प्रतिमासं च तेषूज्याम
ह्न्यायः करिष्यति मम चैवाखिला न कामान्सं प्राप्स्यति न संशय इति अथ पारणनिर्णयः पारणानुपूर्वात्सपर
दिने पूर्वह्णे कर्तव्यं उपवासेषु सर्वेषु पूर्वाह्णे पारणं भवेदिति देवलस्मरणात् एवं सामान्यतः पूर्वाह्णे पारण
प्राप्तौ पारणदिने केवलान्नमसद्भावो तदंतर्कतं तदाह भृगुः जन्माष्टमीरोहिणीयशिवरात्रिस्तथैव च पूर्वविदै
वकर्तव्यातिथिभाति च पारणमिति अन्नरोहिणीव्रतोपवासेभाति कर्तव्ये इतरोपवासे तिथ्यंते पारणमिति विवेकः
॥ विष्णुरहस्ये ॥ कृष्णान्नमसं दृष्ट्वा शिवरात्रिश्चतुर्दशी एताः पूर्वयुताः कार्यास्तिथ्यंते पारणं भवेदिति
॥ निगमेऽपि ॥ पूर्वविद्धास्तुतिथिषु भेषु यश्रवः शिवना उपोष्य विधिवत् कुर्यात्तत्तदंतरे च पारणमिति ॥ विष्णुध
र्मोऽपि ॥ जयंतो शिवरात्रिश्च कार्यं भद्राजयान्विते कृतोपवासास्तिथ्यंते तथा कुर्याच्च पारणमिति ॥ यदा तु पारण
दिनेऽष्टमीरोहिण्योः संभवस्तदोभयं तं पारणं कर्तव्यं तदुक्तं पद्मपुराणे कार्या विद्धा तु सस्तन्यरोहिणीसहिताऽ
भी तत्रोपवासासं कुर्वातुतिथिभाति च पारणमिति ब्रह्मवैवर्तेषु अष्टम्यामथ रोहिण्यां न कुर्यात् पारणं कश्चित् हन्यात्

पुराकृतकर्मउपवासार्जितफलं तिथिः शुभं हितनक्षत्रं च चतुर्गुणं तस्मात्प्रयत्नतः कुर्यात्तिथिर्भाति च पारणमिति
 रुकंदपुराणे तिथिनक्षत्रनियमोतिथिर्भाति च पारणं अतो न यथा पारणे तु ब्रतभंगमवाप्नुयादिति निर्णयः सत्वे अत्रा
 दृश्यते पारणं कार्यं रोहिण्यतो नापेक्षितः भाति पारणविधानस्य रोहिणी अवणतिरिक्तनक्षत्रविषयत्वात् याका
 श्रित्तिथयः शोकाः पुण्यानक्षत्रसंयुताः अक्षति पारणं कुर्याद्विना श्रवणरोहिणीमिति वचनं तु केवलनक्षत्रोपवासविषय
 चतुर्गुणमिति प्रत्यवायस्योदाहृतत्वात् मैवंयुक्तं विना श्रवणरोहिणीमिति वचनं तु केवलनक्षत्रोपवासविषय
 मनुकल्पविषयव्यवगतव्यभिच्युक्तं ननु यदा पूर्ववेद्धे पारसपरिदेर्नक्षत्राजतद्वैवातिथ्यतो भवति तदा महं
 निशाया भोजननिषेधात् द्वितीयदिन उपवासः प्रसज्येत सच नयुक्तः पारणस्यावश्यकंगत्वात् यदि पारणं
 भोजनस्यातदाप्रतिनिधिविधानं नोपपद्येत तद्विधानं च द्वादशी प्रस्तवि देवलेन दर्शितं संकटसमनुज्ञासिद्धादश्यां पार
 येत्कथं अत्रिस्तु पारणं कुर्यात्पुनर्भक्तं न दोषकदिति अतः पारणशब्दबलात्प्रतिनिधिवल्लाच्च पारणस्यांगत्वं द्र
 दृष्टं अतएवादिष्यपुराणे पारणातिं ब्रतं ह्येवं ब्रतं तत्तद्विभोजनं असमाक्षेत्रत्वे पूर्वैर्नैव कुर्याद्ब्रतांतरमिति पारणशब्द
 स्य पारकर्मसमाप्तायेति धातोर्नैव ब्रतत्वेन ब्रतसमाप्त्यर्थत्वात् तदभावे ब्रतस्यासमाप्तिः स्यादिति चेत् सत्यं तिथि
 भातकालः पारणस्यांगं पारणं च गिरिं न ह्यंगभावे गिरि एव लेप इति त्रिसिद्धिरस्ति अतश्च तिथ्यंताभावेऽपि दिवैव पारणं
 कर्तव्यं तदुक्तं तिथ्यक्षयोर्थादाहोदनक्षत्रं तमवाप्यवा अर्द्धरात्रोऽपि वा कुर्यात्पारणं ह्यपरोऽहनीति अस्य आयमर्थः
 तिथ्यक्षयोः छेदद्वयोः परिसमाप्तौ दिवैव पारणं कर्तव्यं अयं मुख्यः नक्षत्रातिद्वयनुकल्पः नक्षत्रपदंतिथेर
 व्युपलक्षणं अन्यतरंतिवा पारणं कुर्यादित्यर्थः अर्थे चार्धरात्रे यद्युभयांतरतदादिवसे मुख्यानुकल्पयोस्तमयोऽप्य
 संभवाद्वात्रौ च पारणस्यातिपि बलत्वाच्चाध्यातत्राप्युपवासप्राप्ति पारणप्रतिप्रसवः क्रियते अर्द्धरात्रोऽपि वा कुर्यादिति

निर्णयाम्नेतु अर्द्धरात्रेतिपिभूतः स्यात्तद्वा ऽनरेहनि परदिनेपारणकुर्वात् दिवसपारणच सर्वोपवाससाधारणं
 तदुक्तं ब्रह्मवैवर्ते सर्वेष्वेवोपवासेषु दिवापारणमिष्यते अन्यथापुण्यपहानिः स्याद्वेद्यारण्यपारणमिति गरुड
 पुराणऽपि अन्यतिथ्यागमोरात्रौतामसस्तैजसोदिवा तामसेपारणकुर्वन्तामसीं गतिमश्नुत इति अन्य तद्वा सिद्धि
 ति स्मृतिकोरनुभवे शास्त्रांतरादेवास्यार्थस्यासिद्धत्वेन वाक्यद्वयवैयर्थ्यापत्तेः अपिशब्देन प्रतिप्रसवतात्पर्यस्यो
 तनाच्च अन्यतरांतपारणान्मनुजानं नारदयेऽपि तिथिनिश्चयसंयोगेऽपवासाप्यदाभवत् पारणतुनकर्तव्ययाव
 तैकरूपसंक्षयइति बह्निपुराणे जयंतीमुत्क्रम्य भक्तिकुर्यात्तिथेर्वापिशस्त्वंभारतपारणमिति तथा रोहिणी
 सहिताद्येयंविद्वद्भिः समुद्योयिता वियोगेपारणकुर्यार्याब्रह्मप्रवादिनः सांयोगिकव्रतेप्राप्तेपक्षेकोपिविपुञ्ज्यते
 तत्रैवपारणकुर्वादेवैवेदविदोविदुरेति मदनरत्नेऽपि यदादिने नैकतरस्याप्यंगः किंतुरात्रावेव निशीथदर्वाणुम
 यांतोन्यतरातोवातदारत्रावप्युभयांतोऽन्यतरांतवैकर्तव्यं यदनुनिशीथव्यवहितपूर्वज्ञाणवोभयांतएकतरांतोवा
 तदा निशीथे पारणं कर्तव्यं तिष्ठक्षयोरिति वचनादिति निशीथोरत्रेष्टमे मुहूर्त्तं यत्तु नरात्रौ पारणकुर्वाद्
 तैर्वैरोहिणीव्रतात् तत्र निश्चयपितृकुर्वाद्दर्जयित्वामहानिशा मिति गौडोदाहृतभाविष्योत्तरत्रयनेन महानिशायां
 पारणनिषेधः समहानिशातो ऽर्वाक् पारणकाललाभेऽवगतव्यः निर्णयसिंधावापि महानिशातोर्वागन्यतरांत
 लोभेमहानिशानिषेधः महानिशायामेवान्यतरांतलाभे तत्रैवपारणमिति अत्र केचित् यत्तु मयूखडकं पारणं रां
 औत्तुकुर्यात् किंतु दिवैवेति तत्रौटिवाद्मन्त्रं अर्द्धरात्रेपुत्राकुर्यादित्याद्यने कवचनानर्थक्यप्रसंगात् प्राचीनहेमा
 द्रयादिसर्वप्रथमविरोधाच्च यदप्युक्तं माधवेन अर्द्धरात्र्याब्देन रात्रिमात्रंगृह्यत इति तदपि माधवग्रंथे तादृशार्थानुपलं
 भान्मुग्धं महानिशासाह्वयामादुपरितोयामः तदुक्तं महानिशातुविज्ञेयामध्यमं मध्ययामयोः तथा मध्यमः

प्रहररात्रिवैज्यातुमहानिशितिरसृष्टतरमिति इदमेवहेमाद्रिमदनरत्नमाधवादीनामतं कामधेनौ गार्गस्तु म
हानिशातुविज्यामध्यमप्रहरद्वयमित्यादि दृढशातातपरतु महानिशद्विघटिकेरात्रामध्यमयामयोरित्याह वेद
पाठपरतदित्यन्ये अशकरतु गौणमुखकालालभिपिदिवैवपारणकुर्वातु जयन्त्यापूर्वविद्यायामुपवाससमाचरे
त् तित्यतेचोरसवर्तव्यव्रतकुर्वीतपरणमिति कालादर्शादिनिवधवचनत् उत्सवाते जागराद्यत्सवाति द्वितीय
दिवसेप्रातरित्यर्थः अन्नकचित् यत्तु कमयुक्षं उद्यापनंत्वनुकत्वात्प्रास्तितितदप्यपेयालं उद्यापनंविनापयतुतद्व्रतं
निष्कलंभवेत् यदिचोद्यापनंनोक्तव्रतानुगुणतश्चरेत् वितानुसरतोदद्यादनुकत्वापनेव्रते गार्ग्यैवकांचनदंद्याद्व्रत
स्यपरिपूर्तये ॥

॥ इति पृथ्वीचंद्रोदयेनंदिपुराणोक्तेस्तस्मात्सर्वथा उद्यापनं कर्तव्यम् ॥

॥ तत्प्रकारश्चमविष्योत्तरके जन्माष्टमीति संहंचपवित्रं पापनाशनं येन त्वं तुष्टिमाय ॥

॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ कीदृशतद्ब्रतं देवदेवैः सर्वैरनुष्ठितं जन्माष्टमीति संहंचपवित्रं पापनाशनं येन त्वं तुष्टिमाय।
सिर्चाणं प्रभवाय यत्नमेतत्पतौ ब्रह्मि सा विधानं स विस्तरं ॥ श्रीकृष्ण उवाच ॥ मासिमाद्रपदेष्टुभ्यां नि
शीथे कृष्णपक्षगे शशांकं दृष्ट्वा शिरस्थे ऋक्षे रोहिणीसंज्ञके योगेस्मिन्नुसुदेवाद्ब्रह्मदेवकीर्णामर्जीजनत्

भगवत्प्राश्रितं त्रयैकियते स्म महोत्सवः योगेस्मिन्कस्य अष्टभ्यां सिंहराशिगतिर्यौ सप्तम्यालव्यं भुक्कुर्या

द्वैतधावनपूर्वकं उपवासं स्य नियमं रात्रौ स्वप्याजितं द्विधः केवलेनोपवासिनतस्मिन् जन्मादिने मम सप्त

जन्मकृताः प्यापान्मुच्यते न त्रयं शयः उपपद्यत स्य पापेभ्यो परतु वासो गुणैः सह उपवासः स विज्याः सर्वभोग

विवर्जितः ततोऽष्टम्यां तिलैः स्नातान् दद्यात् तैर्विमले जले सुदेशे शोभनं कुर्याद्वैवश्याः स्मृतिकाग्रहं सितपीतैस्तथारक्तैः

कर्तुं हरितः पृथक् वासोभिः शोभितकृत्वा समंतात्कलशैर्नवैः भद्रैः फलैरेनैकैश्चर्दपात्रिभिरत्ततः पुष्प
 मालाविनचितचंदनागुलधूपितं श्रुतिरन्मप्रनौपमं यूरनजालादिभूपितं हरिवंशस्य चरितंगोकुलचविलेखपत्रवती
 वादित्रनिनर्दवाणवणुरवाकुलहृत्पगीतक्रमेपंतमगौलश्चसमंततः, वहिहारिलिहसद्वैः कृष्णच्छापान्धरादिभिः
 द्वारविन्ध्यस्तमसुलंरक्षितरंक्षपालकैः पद्यादेव्याधिष्ठितं वस्त्रीभिश्चस्वजनैस्तथा एवैवभवसारेण कृत्वा तत्सूति
 कागृहत्तन्मयेप्रतिमास्थाप्यासात्राप्यष्टविधास्मृता काचनीराजतीताधीपैतलीमुन्मयीतथा वार्धामणिमयी चै
 वयणैर्कोलिंखिता तथा सर्वलक्षणसंपूर्णैः पर्यैकेचावृतास्मृते संतसर्काचनामासांमयासह तपस्विनीं प्रसूतां च
 प्रसूतां च स्थापयेन्मंचकोपरि मांतत्रवालकुंगुहप्रप्यैकेरत्तनपायिनं श्रीवत्सवक्षसंशांतनीलिरपलदलच्छविं यशो
 दातत्रचैकारि मन्प्रदेशे सूतिकागृहे तद्वच्चकनपयेरपार्थप्रसूतवरकन्यकां तथैवममपाश्चर्याः कर्ताः लिपुटान्तप
 देवाग्रहस्तथानागायक्षाविद्याधरा नटाः प्रणताः पुष्पमालाप्रचारुहस्ताः सुरासुराः संयरंतश्चकाशेन हारैरुदितो
 दितैः वसुदेवोपितत्रैवल्लहचर्मधरः स्थितः कश्यपो वसुदेवश्च अदितिश्चैव देवकी शेषोऽपि वलभद्रा यं यशोदादि
 तिरन्वभूत् नदः प्रजापतिर्दक्षो यमश्चापि चतुर्मुखः गोप्यश्चाप्सरसस्सर्वे गोपाः सर्वोदिवैकसः एवो वतारो राज्ञे
 द्वकसोऽयं कालनेत्रिजः तत्रैकसोऽनियुक्ताश्च मोहिता योगनिद्रया गोधेनुकजराश्चैव दानवाः अस्त्रपाणयः तुर्यंतश्चाप्स
 रोभिश्च गंधर्वाणां तत्तत्पराः रन्मपिर्वा विधां कृत्वा देवकी तत्र सूतिकां लेखनीयश्च तत्रैव कालिधो यमुना हृद्देहत्वेव
 मादियात्किंचिच्छमये चरितं मम लेखयित्वा प्रयत्नेन पूजयेद्भक्तिरूपरः ततस्तान् पूजयेद्भक्त्या गंधपुष्पाक्षतैः फ
 लैः कृष्णमोडैर्नारिकेलश्च खजूरैर्दण्डिनीफलैः वीजपूरैः पूगफलैर्लंकुचैश्च पुंसैस्तथा कालदेशोद्भवैः पुष्टैः पुष्पैश्चापि युधि
 शिर पायार्धैः पूजयेद्भक्त्या गंधपुष्पाक्षतैः फलैः मंत्रैश्चानेन कैतव्यैर्देवकैः पूजयेन्नरः नाप्यद्रिः किन्नराद्यैः सतत

परितृतावेणुर्वाणानिनादै भृगा रादशकुम्भप्रवरुतकर्ः किन्नरैः सेव्यमाना पर्थकेस्वास्त्यैषामुदिततरमुखीपु
त्रिणिासम्यगास्तं सदैर्वादेवमाताजयतिसुवदनदेवकीकातरुपा पादैर्स्वाहवर्तीश्रिदैर्वृक्याश्चरणातिके नि
पण्णापकजेपुत्रयानमोदेव्यैश्रयैइति प्रणवादिनमोतंचपृथक्नामानुकीर्तयेत् कुत्वापूजाविधिज्ञश्च सर्वपापापनु
त्तये देवक्यैवसुदेवायवासुदेवायचैवहि वलदेवायनंदाययशोदायैपृथक् पृथक् क्षीरायैः स्नपनं कृत्वा च दत्तेनानुक्रुप
येत् पूजांतरमपि कृतिकेचिदन्नैवसुरयः चद्रोदियेशांकायश्च ध्वं दद्याद्वरि रमरेत् अनयं वामनं शौरिर्वैकुण्ठपुर्या
त्तमम् वासुदेवं हृषीकेशं नाथवमधुसूदनं वारहपुंडरीकाक्षं नृसिंहं दैत्यसूदनं दामोदरं पद्मनाभं केशवं गरुडं च
ज गोविंदमच्युतं कृष्णमनंतमपराजितं श्रयोक्षजं जगद्भिजं सर्गारिहरं वंतकारकं अनादिनिधनं विष्णुं त्रिलोकेशां
विक्रमं नारायणचतुर्बाहुं शखचक्रगदाधरं पीताम्बरधरं तिर्यं वनमालाविभूषितं श्रीवत्सांजगत्सुतं श्रीधरं
श्रीपतिं हरिं योगीश्वराय देवाय योगिनां पतये नमः योगोद्भवाय तिरयाय गोविंदाय नमो नमः स्नानमंत्रः यज्ञो
भ्वराय देवाय तथायज्ञोद्भवाय च यज्ञानां पतये चाथगोविंदाय नमो नमः धूपादिमंत्रः विधेव श्वराय विधाय तथा
विधोद्भवाय च विश्वरूपपतये तु भृंगो विंदाय नमो नमः पूजा मंत्रः मंत्रेण नित्यं नैमं च दद्याच्चंद्रम तेनरः तथैवा
ध्वं च मंत्रेण श्रुतेनैव वदुदापयेत् क्षीरोदाणं वसंभूतश्रुतिनेत्रसमुद्भव गृहाण धर्मं शशांके मरौ हि एषा स हि नो मम
उयो रक्षापते नमस्तुभ्यं नमस्तत्तु योति पां पते नमस्तत्तरोहिणीकात आर्चनं प्रतियह्यतां रथांडिले स्थपापये देवशशां
करोहिणीधुत देवक्या वसुदेवं च नंदं चैव यशोदया वलदेवं मया साक्षैर्मन्यापरमयानूप सपूजयिष्यि गेहर्वीकेना
मोतिवदुर्लभं शर्वरा नेवसो धारं पातयेद्भक्त्यसर्पिणा ततो वार्द्धां पयैस्तालपुष्पानामादिकं मम कर्तव्यं तत्क्षणाद्वा
त्रोन्नयार्तेन वसीदिने यथामयितथाकार्यो भगवत्यामहोत्सवः ब्राह्मणान्भोजयेद्भक्त्या तेभ्यो दद्याच्चन्द्रिणिां

हिरण्यमेदिनीं गावो वासांसि कुसुमानि च यद्यदिष्टतमं तत्कृणोमि प्रीयतामिति चंदेवंदेव कोदेवी वसुदेवा दजीज
 नत् भौमस्वब्रह्मणो गुप्यै तस्मै ब्रह्मात्मने नमः सुजन्मने सुदेवयगो ब्राह्मणहिताय च शान्तिरस्तु शिवचारस्तु इ
 द्युक्ता मां विसर्जयेत् ततो वं बुजनीं घं च दीनानाथ जनंतथा भोजयित्वा सुशांतात्मा स्वयं भुज्जीत भाग्यतः एवं य
 कृते देव्या देवक्या सम होत्सवं प्रतिवर्षं विधानेन मद्रकोष भर्न दत्त नरो वायु दिव्यात्तरीयथोक्त फलमाप्नुयात् पुत्र
 सत्तानमनघं सांभान्यमतुलं लभेत् इह धर्मं रतिभूत्वा मृतो वै कुंठमाप्नुयात् तत्रादिव्येन भानेन वर्षलक्षं पुत्रविधिरे भो
 गाक्षानां विधानं भुंक्ता एव शेषादिहागतः सर्वकामसमृद्धे तु सर्वा सुखा विवर्जिते सर्वरत्नयुते पार्थसर्वगो कुलमंड
 ले महान् पवारिषा नाजायते हृदयो मम यस्मिन्सदैव देशे तुलिखितवापटार्पितं मनजन्मदिनं पुण्यं सर्वलंकारभू
 पितैः पूज्यते पाण्डव श्रेष्ठ जनैरुत्सवसंयुतैः परचक्रभयं तन्न कदाचित् भवेत्पुनः पर्जन्य कामवर्षा रथाद्वीतिभ्यो
 नमयं भवेत् गृहे वा पूज्यते यस्मिन् देवक्या श्रुतिमम तत्र सर्वसमृद्धिः स्यान्नोपसर्गादिजभयं पशुनो न कुलघ्ना
 लात्पापरेणाग्राह्यता कालाजत श्रौतश्रापिन कदाचिद्रूप भवेत् प्रसोतापि यो भक्त्या ब्रतं पश्येज्जनाकुलं सोपि
 पापविनिर्मुक्तः प्रयाति हरिर्मंदिरं जन्माष्टमी जन्मनो नयनाभिरामां पापापहासदिति नंदित नंद गोपायो
 देवर्को सुतयुतां यजती हतस्यां पुत्रान्नायसुसुपति पदं सा विष्णोः ॥

॥ इति श्रीजन्माष्टमी ब्रतकथा समाप्ता ॥

अन्यथा पद्मपुराणे ॥ ॥ शौनक उवाच ॥ कृष्णजन्माष्टमी सुततस्यामाहात्म्यमुत्तमं कथयस्व महाप्राज्ञ
 चोद्गरस्व भवार्णवात् सुत उवाच कृष्णजन्माष्टमी ब्रह्मन्मत्तया करोति यो नरः श्रुते विष्णुपुरयाति कुलकोटि युतो द्वि
 जः श्रद्धर्मावुधवारैश्च सोमैर्वा द्विजोत्तम रोहिणी श्रद्धासयुक्तः कुलकोट्याश्च भुक्तिदा ३ महत्पातकसंयुक्तः करोति

ब्रतमुत्तमं सर्वपापाविनिर्मुक्तश्चातयेयातिहरेर्ग्रहे कृष्णजन्माष्टमीं ब्रह्मन्नकरोति नराधमः इह दुः खमवाप्नोति स
 श्रेयनरकं ब्रजेत् ५ नकरोति ययानारी कृष्णजन्माष्टमीं ब्रतं वर्षे वर्षे तु सामूढानरकं याति दारुणम् ६ जन्माष्टमीं दि
 ने यो वै नरोऽश्नाति विमूढधीः महानरकमश्नाति सत्यसत्यं वदाम्यहं ७ दिलीपेन पुराष्टो वि सष्टौ मुनिस्तमः त
 च्छृणुष्व महाराज्ञां सर्वपातकनाशनेम् ८ दिलीप उवाच - भाद्रमास्यसिताष्टम्यां यस्यां जातो जनार्दनः तदहं श्रो
 तुमिच्छामि कथयस्व महामुने १९ कथं वा भगवाञ्जातः शंखचक्रगदाधरः देवकाजिठरे विष्णुः किं कर्तुं केन हेतुना
 १० वसिष्ठ उवाच शृणु राजन् प्रवक्ष्यामि कस्माज्जातो जनार्दनः पृथिव्यां त्रिदिवं त्यक्त्वा भवनकथयाम्यहम् ११ पु
 रावसुधराह्यासीत् कंसादिनृपपीडिता स्वाधिकारप्रमत्तनकसद्वृत्तेन तं ङिता क्रदंती रुदती क्षमा तु यमौघाणि तलोच
 नां यजति प्रतिदेव शडमाकांतेष्टपथ्यजः कसेन ताडितानाथ इति तस्मै निवेदितम् १४ क्रदंती तां समा लोके यकोपेन
 रज्जुरेताधरः उमयासहितः सर्वैर्देवदुर्दैरनुदुतः - आ जगाम महो देवो विधातु भवन्नरुपा गत्वा चोवाच ब्रह्माणं
 कंसध्वंसनिमित्तये १६ उपायः - सृज्यतां ब्रह्मभ्रवती विष्णुना सह ऐश्वर्यतद्वच्चः श्रुत्वा गंतुं च प्रोद्यतो विभुः
 क्षीरोदयं वैकुण्ठः सुतोऽस्ति भुजगोपरि - हसत्यष्टं समा रुह्य हरेरतिक्रमाय गौ तत्र गत्वा समं धात्रा देवदुर्दैरा
 दिभिः समुक्तैः स्तूय त्रैवाग्निभिः कोमलैर्वान्निवदंवरैः १९ नमः कमलनेत्राय हरये परमात्मने जगतः पालयित्री
 च लक्ष्मीकांतनमोस्तुते २० इति तेभ्यः स्तुतिं श्रुत्वा प्रत्युवाच जनार्दनः देवान् क्रिमुखांस्सर्वान् भवाद्भिरागतं कथम् २१
 ब्रह्मोवाच शृणु देवजनाया यस्मादस्माकमागतं कथयामि सुरश्रेष्ठ तदहं लोकाभावन २२ शूलिदत्तवरो नमस्तः कं
 सराजोदरासदः वसुधाताडितो तेन करादानेन पीडिता २३ पूर्वतपः कृते तेन द्रुष्करं भुवि मानवीः तस्माच्च कम्पिरे
 दैवाः शूलिनः शरण्यपुः ततः शूलितस्सर्पिर्गत्वा वाक्पथमुवाच ह - वरं वरयमद्भुतं दास्यामि सुरदुर्लभम् त

तोवनेवरकंसोमाययतुप्रवंचितः भगिनेयांविनाशंभोमरणंभवितान्वे २४ तस्माद्ब्रह्मस्वयंदेवकंसहंतुदुरासदं
 देवकोजठरेजन्मलब्धवान्वात्रागोकुलम् २५ ब्रह्मणाप्रोषितोदेवः प्रत्युवाचचशूलिनं पार्वतींदेहिवेशभोश्रवदंरिष्य
 त्वामागमिष्यति २६ उभयारमयासाद्वैशंखचक्रगदाधरः उद्दिश्यमधुरांचक्रे अयाणंकमलासन २७ देव
 कोजठरेजन्मलेभेतत्रगदाधरः यशोदाकुक्षिमध्यास्तेशर्वाणीमृगलेचनां नवमासांश्रविश्रम्यकुक्षौनवादिनाधि
 कान् भाद्रमास्यासितेपक्षेचाधर्मासङ्गिकेतिथौ रोहिणीतारकायुक्तारजनीयनयोरितौ तस्यांजातोजगन्नाथः
 कंसारिवसुदेवजः ३० वैराटीनंदपत्नीचयशोदाऽर्जजिनत्सुता पुत्रपद्मकरंपद्मनाभिंपद्मदंलेशणं ३१ तदाह
 रितुमारोभेदृष्ट्वाचानकदंडुभिः कंसामुरमयभ्रस्ताप्रोवाचेदेवकीतदा ३२ विराटंगच्छभोनाथसुतंप्रप्यपितुंकिल
 पुत्रदत्त्वायशोदायैसुतांतरयाःसमानय तस्यावचःसमाकर्ण्यसुदेवोपिदुःखितः श्रकेकुमारमादायविर
 टाभिसुखोपयै ३४ यमुनाजलसपुष्पांतत्पथोमध्यावर्तनी आसीत्प्रतिमहादीर्घांगंभीरोदकपूरभाक् ३५
 एवंदृष्ट्वातटेरिष्यत्वायमुनामवलोक्यच वसुदेवोऽपिदुःखार्तोविललापातिंचितया ३६ किंकरोमिकगच्छामिव
 धिनाऽपिहिवांचितः कथमयंगमिष्यामिविचाटनंदमंदिरम् ३७ हरिणातत्रसानंदमाययावचितः पिता क्षण
 मात्रंतेरिष्यत्वायमुनांमवलोकयत् ३८ तेनदृष्ट्वापुनः सापिशृणान्जानुवहाऽभूवत् तांदृष्ट्वाहृष्टचितः सप्र
 स्थानमकरोत्तदा ३९ मायांकत्वाजगन्नाथःपितुरंकाब्जलेऽपतत् तंपुत्रंप्रतिदृष्ट्वाहाहाकृत्वासुदुःखितः म
 हापापंपुनः कर्तुंचिधिनातेनवांचितः ब्राहिमंजगतांनाथसुतरससुरोत्तम ४० जनककंदितंदृष्ट्वाकसारिः कृप
 यामुहुः जलक्रीडांसमार्चयंपितुः कोटमगात्पुनः पयातेनद्विजश्रेष्ठजगामनंदमंदिरं सुतंदत्त्वायशोदायैसु
 तांतरयाः समानयत् निजगारंरत्नःप्राप्यपत्न्यंभ्रत्यपिबालसुताः ४१ देवकीचयसूतेतिवात्तांयासासुशरिणा

आनेतुं प्रेषिता दूताः सुतां दुहितरतदा आगत्य कसदुत्तरं ते सुताने त्वं प्रचक्रमुः ४६ वलाद्वरतात्समाकृष्य देवकी वसुदे-
 वयोः कंसदूताग्रहीत्वा तामपि च्वातुं सुरारये ४६ स धृत्वा तामहाराजं सन्मयो भूदुरासदः शुद्धकांचनवर्णाभां पूर्ण-
 दुवदनां हसन् दृष्ट्वा कसो हसंतीतां विद्युत्स्फुरितलोचनां आदिदेशा सुरश्रेष्ठे जहि नीत्वा शिलोपारि आज्ञां लब्ध्वाऽ
 सुरास्ते वीनिष्येष्टतां प्रवर्तताः विद्युच्छिन्नतरंगैर्जगाम स्वकं कारांतिकात् ॥ शौर्यं वाचं शृणुराजन् प्रवक्ष्यामि य-
 आस्ते शत्रुरत्नमः नंदरूपनिलये गुप्तस्वहंता सुरोत्तमः ॥ वासिष्ठ उवाच ॥ एवमक्ता तस्य दिव्यजगामानि जमदिर-
 श्रुत्वा बाभ्रुयंत तौ देवयोः कंसो राजा सुदुःखितः भगिनीपूतनामा हगच्छत् तदमदिरं छद्मना तत्सुतं हत्वा गच्छत् त्वं
 वा छितं बहु दास्यामि शासने तैर्ब्रजयोः प्राशुभं कुरु आज्ञां प्राप्य राक्षसीसागो कुलाभिमुखगता मायया तग्रह-
 द्वां प्रविष्टा सुरमर्दनं स्तनपानेन तद्राणानाकृष्य नंदगोकुले केशिनं च कदैव धिनु कंरासं भपुनः जुंभणं चामि-
 व्हं यद्वहं वा गोवर्धनं दधत् कालीयमर्दनकृत्वा गतो मधुपुरीततः दृष्ट्वा कंसो हतः क्रूरः कसमह्जानजो जयत् पित-
 रौ तोपयामास सुप्रसहैरसुसंरुहतः एतत्ते कथितं राजन् विष्णोर्जन्मदिनव्रतं श्रुत्वा पापानि नश्यति कृत्वा किं न भ-
 विष्यति यद्वंदं कुरुते मर्त्या याचना रीहरेवर्त ६१ ऐश्वर्यमतुलं प्राप्य जन्म न्यत्र यथेति सत पूर्वाविद्धा मकर्त-
 र्वात् तृतीयापधरेव च अष्टम्येकादशीभूता धर्मकामार्थां छिभिः वर्जयित्वा प्रयत्नेन स तर्मासं युताष्टमीं विनाऋक्षे-
 णाकर्तव्यं न वर्मसयुताष्टमी उदये च अष्टमी केचित्सकलानवमी यदि मुहुर्तरोहिणीयुका संपूर्णा साष्टमी भवेत् अ-
 ष्टमी बुधवारो रोहिणी सा हितायादि सोमनवा भवेद् राज्ञां कर्तव्यं ब्रतकोटिभिः नवम्या मुदयातिक चित्सोमवापि पुन-
 पिच अपि वर्षशतेनापि लब्ध्वा ज्ञापि न लभ्यते विनाऋक्षं तु कर्तव्यं नवमी संपुताष्टमी कार्या विद्धापि स तन्मया रो-

रिणोऽभ्युताष्टमी कलाकाष्ठामुहूर्तापिषट्कण्ठाष्टमीतिथिः नवम्यासहिताग्राह्यासप्तमीसंयुतानहि किंपुनर्बुध
 मरेणमग्निनापिथिगेपतः किंपुनर्नवमीयुकाकुलकेटथारतमुकिदा पलदेवेनराजेंद्रसप्तम्याश्रष्टमीत्यजेत् सु
 राधावेदुनारष्ट्रगेगाभःकलशाथया दिलीपडवाच केनचादौकृतचेद्वाकेनवातत्प्रकाशितं किंपुण्यकिफलदेवः
 कथयस्वमहामुने यसिष्ठडवाच चित्रसेनीमहारजामहाप्रपपरोमहान् अगम्यागमनं कृत्यास्वर्णैरेतयद्विज
 रयच सुरयाचसशतहोतृयानांसेसद्वारतः एषपापसनायुकोनित्यप्राणिमवेरतः चांडालैःपतितैःसार्द्धमा
 लाभं सर्वंशकरोत् एकदैवविधेयाराजामृगयायामनोदधे अरण्येद्वीपिनेजागवेष्टवित्वाचसर्वतः सावधानंभ
 टान्सर्वान्वाक्यमेतदुवाचह सचवध्वः पुरोयस्वगच्छेद्भ्राज्ञो जगामह सलज्जोपिततोरजांवयप्रंयश्चाज्जगामह अ
 नेकछेशदुखेन व्याघ्रहंतुं समाहितः श्लाघिपासाकुलः प्राप संध्यायामुनातदम् अष्टमीरोहिण्युकांतद्विनज
 न्मवासरं स्वकथायमुनायावैव्रतं वक्रुर्नराधिप नानोपहर्षैर्द्रवैश्चयूपदीपै सुशोभनैः गंधपुष्पतथाद्रव्यं
 कुंकमादिमनोहरम् ॥ अन्नं बहुगुणदृष्ट्याभोजनेमानसकृतम् श्रीराजोवाच अन्नाभावान्ममाद्याशुप्राणायामंयति
 तिश्चित स्त्रियक्रयुः जन्माष्टम्याहरेरयनभो कल्पंत्वदानय गृध्रमासंखरं काकं गोमांसं मत्तमेव च भुक्वान्नत्रसं
 देहोपभुंकेच्छृणु जन्मनि किंकिछिद्रं न संजातं संसारं वसतान्गुणं पुनर्देहैरिष्यतप्राणैर्जन्तुनि कृतान्प तत्राकृतो
 पवासस्याकठिनं यममदिरं यद्वात्पितरो नित्यं न गृह्णति यथाविधि पितरं पातिता सर्वैर्ययं यामो जने कर्तुं इ
 ति श्रुत्वा ततो राजन् व्रतवक्त्रेन राधिपः किंचित्पुष्पं किंचिद्रवंच खचानि यर्हार्धितः एतद्भस्तेसमायुक्तस्तिथिमतपराण
 ॥ सूत उवाच ॥ यत्फलमयुरीनात्वा दृष्ट्या कृष्णमुखं वृजत् फलं प्राप्य ते पुंसां कृष्णजन्माष्टमी व्रतात् यत्फलं हारिकां
 णत्वा दृष्टविन्वचरेहरी तत्फलं प्राप्य ते दीनैस्तस्य जन्माष्टमी व्रतात् ॥ इति श्रीपद्मपुराणे हरिजन्माष्टमी व्रतकथनम्

॥ अथमविष्णुराणोक्तं नृमाष्टमंत्रतोयापनम् ॥

याधोऽधरुवाच उद्यापनविधितत्रब्रूहिदेवदयानघे येनसंपूर्णतायातिव्रतमेतदनुत्तमम् । श्रीकृष्णउवाच पूर्णा
 ताधिमतुषाभ्यश्रद्धाचितादिसंयुतः पूर्वैश्वरेकमक्तशीरस्वपन्मास्वहृदिरमन् प्रातस्तृषासस्तृप्त्यपुष्ट्याका
 न्तसमाहित निर्वर्त्त्यवरपक कर्मब्राह्मणान्स्वस्तिवाचयेत् गुरुमानीषधर्मज्ञैर्देवदांपारगम् दृष्ट्यादृ
 त्विजश्रैववस्त्रालकरणादिभिः पलेनवातदद्धेनतदद्धेनवापुनः शस्तयादाकारयेत्तत्रविन्नेशः ठयविर्वाजितः सौ
 यणीप्रतिमाकार्यपाद्याध्याचमनादिकं एतस्पाद्याविधिवर्जोपकरणादिकं गोचर्ममात्रसलिप्यमभ्येमंड
 पमाचरेत् ब्रह्माद्यादेवतास्तत्रस्यापयित्वाप्रपूजयेत् महपरचयेत्तत्रकदर्लीरुभमंडितं चतुर्द्वारसमोर्षतफ
 लपुष्पादिसुयुत वितानंतत्रवध्रीयाद्विचित्रैवशोभितं 'मङ्गपेस्थापयेत्कुमताव्वाप्तुएमयशुचिः तस्मोपरि
 न्यसेत्पात्रंराजतंवैणवंतुवा वाससाच्छाद्यकैतेयपूजयेत्तत्रमावुध । उपचारैः षोडशभिर्भैरविसमाहितः ध्या
 त्वावाह्यामूर्तीकृत्स्नवागतादिभिरादरात् ध्यात्वाचतुर्भुजदेवंशंखचक्रगदाधर शुद्धेह्यस्मिन्नाधिष्ठानेसिधेहि
 कृपाकुरु आवाहनं देवदेवजगन्नाथगरुडासनसन्निधितः गृह्णाणासनकदिव्यंजगद्धातनंमोरुतते ॥ आसनं ना
 नातीथाङ्कतंशुद्धनिर्मलंपुष्पसिधितं पाद्यंगृह्णाण्देव्यारेविश्वरूपनमोरुतते पाद्य गगादिस्वर्वातीर्थैर्भोगमया
 नीतसुशोतलं गृह्णाणाचमनंरुष्णविश्वकापनमोरुतते आचमनीयं गंधपुष्पाक्षौश्रैवफलेनचक्षुसमन्वितं आ
 र्धंगृह्णाण्देवेशमयादत्तहिभक्तितः आर्घ्यं दधिदक्षौद्रघृतशुद्धकपिलापाःसुगन्धिपत्र सुखादुग्धमधुरंशौरिमधुपर्कं
 हाणमे मधुपर्कंआचमन पंचामृतैस्तुत्तपनंकरिष्यामिसुरोत्तम क्षीरोदधिनित्वासायलधर्माकतायतेनमः
 मंदकिर्नगीतमविद्यमुनाचसरस्वती तारुण्यः स्नानार्थमनर्तंगृह्णाण्यशि रंजलं स्नानं पुनराचमनं शु

दृजान्नदप्रस्वेतद्विद्रास्वररोचिपी मयोपपादितैर्भवासर्गप्रतिग्रहतांवल्लं पुनराचमनीयं यज्ञोपवीतंपर
 ममित्यज्ञोपवीतं किरोटकुंडलदीनिकांचीवलपयुग्मक कैस्तुभंवनमालांचभूषणानिभजरुक्मे भूषणानि
 मलयाचलसंभूतंगंधसारमनोहरं हृदयानंदनंचारुचंदनंप्रतिग्रहतां चंदनं मालतीचंपकादीनियूयिकावहु
 लानिच तुलसंपत्रमिश्राणिग्रहाणसुरसत्तम पुष्पाणि देवकीवसुदेवचरोहिणीसबलांतथा सारथिकीचो
 दयाकूरायप्रसेनादिपादवान् नंदयज्ञोदांतकालप्रसूतांगोपेकास्तथा कालिंदीकालिंध्यैवपूजयेताममंत्रतः
 वनस्पतिरसोद्भूतकालागुरुसमन्वितं धूपग्रहाणगोविंदगुणसानारगोपते धूपं आङ्ग्यचवर्तिसंयुक्तमितिदो
 षं नैवेद्यग्रहातांदेवतेनैवेद्यं शास्त्रोदन्तपायसंचसितायतविमिश्रितं नानापक्वाप्तसंयुक्तनैवेद्यं प्रतिग्रहतां नैवे
 द्यं तदतिपुनराचमनीयं पूर्णफलमहद्विष्यन्पावल्लीदलैर्युतं कर्पूरादिस्मायुक्तंबूलंप्रतिग्रहतां तांबूलं इ
 दंफलमितिफलं हिरण्यगर्भगर्भस्थमितिदक्षिणा नीराजयेततेभक्तयानंगलंसमुदीरयन् जयमंगलाध्या
 पदवदेवंसमर्चयेत् दत्त्वापुष्पजालिंचाद्यदक्षिणादिपुरःसरं प्रणमैहृद्वद्भूमौशक्तिप्रवहःपुनःपुनः स्तु
 त्वानानाविधैस्तोत्रैः प्रार्थयेत्तज्जगत्पतिं नमस्तुभ्यंजयन्नाद्यदेवकीनंदनप्रभो वसुदेवात्मजानंतयशोदानं
 दद्वर्द्धन गोविंदगोकुलाधारगोपकान्तनमोस्तुते तवस्तुदाप्येदध्यामिंदोरुदयतः शुचिः कृष्णायप्रथमंद
 द्यादेवकीसाहितायच नारिकेलेनशुद्धेनदद्यादध्यावेच्चक्ष्णः कृष्णायपरयाभक्तयाशंखकृत्वाविधानतः जा
 तः कंसवधार्थापभूमारोत्तारणायच कौरवाणांविनाशायदैत्यानांनिधनायच ग्रहाणार्घ्यमयादत्तेदेवकीसाहितो
 हरै कृष्णार्घ्यमंत्रः शंखकृत्वातवस्तोयंसपुष्पफलचंदनं ज्ञानुभ्यामवर्नीगत्वाचंद्रायाध्यामिन्निवेदयेत् क्षीरो
 दाण्येषसंभूतश्रिचित्रेनत्रसमुद्रव ग्रहाणार्घ्यमयादत्तेरोहिणीसाहितोविधो ज्योत्स्नपूजेनमस्तुभ्यंनमस्तेजोतिपांपते

नमस्तेतोहिणीकांतग्रहाणाध्वनमोरुते चंद्रार्धमंत्रः इत्थं संप्रार्थ्य देवेशं राजागणचरेत् गीतनुयादिना च
वपुर्गणश्रवणदिभिः प्रत्युपेक्षिमलेखात्वापूजयित्वा जगद्गुरुं पापसेनतिलाज्यश्चमूलमंत्रेण भक्तितः श्रष्टेत्
शतं हृत्वा ततः पुरुषसूक्ततः इदं विष्णुरितिशोक्ता जुह्याद्देवताह्वताः हेमिशेषं समप्याथ पूर्णाहुतिपुरस्सरं आ
चार्यपूजयेद्भक्त्या भूषणाच्छादनादिभिः गामेकं कपिलां दद्याद्भक्तसंपूर्तिहेतवे पयस्विनीं सुशीलां च सवत्सासगु
णां तथा स्वर्णशृंगीरौ पयसुरां कांस्यदेहानिकायुतां रत्नपुच्छांतां च धृष्टीं स्वर्णघटां समाधित्वा श्रवणं गां वल्गुसंछन्ना
मेवं संपूर्णं तां व्रजेत् कपिलायाश्च भावेतु गौरन्यापि प्रदीयते ततो दद्याच्चक्रस्त्रिभयोऽन्येभ्यश्चैव यथार्हतः ब्राह्म
णान्भोजयेत्पश्चाद्दद्यात्तेभ्यश्च दक्षिणां कलशान्नसंपूर्णान् दद्याच्चैव समाहितः प्राच्यानुज्ञां तथा तेभ्यो भुञ्जी
त सह वधुभिः एवं कृते महाराज व्रतोद्यापनकर्मणि निःपापस्तत्क्षणादेव जायते विबुधोत्तमः पुत्रपौत्रसमा
युक्तो धनधान्यसमन्वितः भुक्ता भोगान् चिरं कालमन्ते मम पुरं व्रजेत् इति भविष्येत्तरोक्तं जन्माष्टमी व्रतोद्यापनं
अथ स्मृति कौस्तुभोक्तं जन्माष्टमी व्रतोद्यापनं ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ त्वत्प्रसादाद्दुर्धर्माके शश्वते भवतु भूतमं इदं
नीरुपयाद्वा हि व्रतोद्यापनकर्म च १ उद्यापनं चिनात्तैव व्रतस्य फलमश्नुते कर्त्तव्यं तु कथं भक्तैरसंख्य फलभोक्ताभिः २
श्री कृष्ण उवाच १ शृणु पांडव दध्यामि व्रतोद्यापनमनुत्तमं व्रतं कृतेन राजर्षेद्रसफलं विपुलं भवेत् ३ यथा तथा च त
त्कुर्याद्विदुः शाठ्यं न कारयेत् सर्वपर्वतथाऽष्टम्यां कुर्याद्भक्तमनुत्तमम् ४ सप्तम्यां पंचगव्येन विधित्वा पशोधनं
कुर्याद्भक्तैः तथाऽष्टम्यां मध्याह्नं चेष्टे वधुभिः ५ इष्टवंधवोऽपि तन्न सहाया भवेयुरित्यर्थः सर्वोपदेः सर्वगंधैः स्नानं शु
क्लतिलामलैः वेदोक्तविधिना स्नात्वा तर्पयेत्पितृदेवताः ६ ततोपशेकविधिना कुर्याद्दाराधनं हरेः एह्येहि
कृपया कृष्ण क्षीरिदोषां वसंस्थित ७ पद्मचक्रमहासंखलधर्मगुरुदशोभित श्रीवत्सकौस्तुभोरररकफणासुता

नित्यतन्मयो

८

व्रतस्योद्यापनेन सर्वकामप्रदोभव इत्यावाहनमंत्रः इति प्रार्थ्यते तौ देवमर्चितं सनकादिभिः

९ आगतानर्थयेत्सर्वान्गंधपुष्पादिभिः क्रमात् पुण्याहवाचनं कुर्यात्संकल्पं वचनाविधि १० आचार्यमर्चयेद्दि

क्षान्त्र्योविधंचकुटुंबिनं श्रुतिरमृतिसमायुक्तं ब्रह्माण्डवर्यततः ११ धर्मश स्त्रार्थतत्त्वज्ञानन्यांश्च वेदपारगान् वरये

द्यजतां हि द्राक्षाणां च सतकं २ आशीर्वादं यद्देवाय स वै द्रजवरोत्तमैः शुचौ देशे तु संलिते गोमयेन विचक्षणः १३ मं

डलं कारयेत्तत्र पंचवर्णैः सुशोभनं नवनामं सारविंदं सर्वतोभद्रसंज्ञकं १४ मंडलं कारयेन्मध्यमेन सौहार्दकंपरं मंडपं

कारयेत्तत्र सुतोरणसमन्वितं १५ चतुर्दशान्वितं ह्येतत्स्थाययेद्दिष्टदेवताः प्रथमेन द्वारमार्गानुसरुणं स्थापयेद्द्वयः १६ अत्र

तैहलमंत्रेण नैवेद्यांतं प्रकल्पयेत् द्वितीयद्वारदेशे तु कुर्वेत्स्थाययेद्दिष्टदेवताः प्रथमेन द्वारमार्गानुसरुणं स्थापयेद्द्वयः १६ अत्र

सुपूजिते तत्र मंडले पंकजादिभिः १८ मध्येऽवस्थापयेत्कुंभं सौवर्ण्यं राजतंतथा अभवेत्तत्पूजयेत्तथा पि सृष्टमयं वापि कारये

त् १९ सुधाधवालितं कृत्वा चंद्रसूर्यनिमंशुभं नामांकितं तत्कृत्वा जलपूर्णं सरनकं गंधपुष्पादिसंयुक्तं सपञ्चन

फलतथा २० पाञ्चकारयेत्पश्चाद्वेद्यावारजतेन वा अभवेत्तत्स्वपाञ्चतुंभस्योपरिविन्ध्यसेत् २१ सर्वैः समुद्रात्स

रितरतीर्थां निजलदानदाः आयांतु यजमानस्य दुरितक्षयकारकाः २२ इति जलावाहनं स्थितं च यिजग

त्सर्वसदेवा सुरमानुषाश्चात्मनः कार्यसिद्ध्यर्थं स्थापयित्वा घटोपरि मूर्तिचकारयेत्तत्र कृष्णस्यैवं विचक्षणः २३

अष्टमापप्रमाणं तु वितशाठ्यं न कारयेत् तदर्थं नाथवाहं न शतयावाकारयेद्द्वयः २४ आवाहयेत्प्रयत्नेन मूर्तिं कलशसं

स्थितां चामरछत्रशट्पांचपीठिकां वाथे पात्रकम् २५ सूपस्कारसमायुक्तं देवस्याग्नौ निवेदयेत् २६ देवस

नीपे स्थापयेत् एवं चामृताद्युपकल्पनविधानम् पंचामृतेन तत्क्षानं कुर्याद्वैद्यस्थमंत्रतः स्नानं च कारयेत्पार्थश्या

त्पूजांसमर्चयेत् ततस्तत्पूजयेद्देवं विष्णुं तं विश्वरूपिणम् २७ वस्त्रयुग्मं न संस्वातं पीतयज्ञोपवीतितं चंदनेन सुगंधेन

चंदनेन सुगंधेन

कर्पूरगुग्गुलुधनं विलेपेन भोगाय प्रोषणं धनुः २८ उक्तेन लेपनेन सह भोगाय पदपेक्षितं वैयतं वृत्तादि
 तस्याशुप्रकल्पनं कार्यमित्याशयः अथ पूजाप्रकर्तव्यमभैर्वेदपुराणिकैः ३० आगच्छ देवदेवे शतेजो राशे
 जगत्पते पूजयिष्याम्यहं देवप्रसादमुभयोभवे सहस्रशोर्वैरावाहने देवा ब्रह्मादयो ये च स्वरूपं न विदुस्तव
 तस्त्वां पूजयिष्यामि मातुरसंगवाप्तिं यस्मावताररूपाणि समर्चति तैर्वैकसः अपश्यत स्वरूपं तस्मै
 श्रीब्रह्मणे नमः पुरुष एवेदं श्वासन श्रवतारसहस्राणिकरोपिमधुसूदन न ते संस्थावताराणां काश्चिज्जानाति
 तत्त्वतः एतावानस्येति पाद्यं जातः कंसवधार्थाय भूभारोत्तराण्यव देवानां च हितायार्थं यधर्मसंस्थापनाय च
 कौरवाणां विनाशाय पाण्डवानां हिताय च गृहाणा धर्मं यादत्ते देवक्या सहितो हरि त्रिपादूर्ध्व इत्यर्धं सुरासुरनरेशा
 यक्षैरादिभ्यश्च नमः यो गे श्वराय देवाय योगितां पतये नमः योगोद्भवाय नित्याय गोविंदाय नमो नमः कृष्णाय चासु
 देवाय दद्यादाय मनःशुभं तस्माद्विराज्जाय मनोयं नारायण नमस्ते ऽस्तु नरकार्णवतारक गंगोदकं समानीत
 स्नानार्थं प्रतिगृह्यतां तस्माद्यज्ञात्वा तस्नानं पयोदधिधृतसौद्रशर्करास्नानमुत्तमं तत्पथं देवदेवेश गृह्यतां
 देवकोऽसुत पांचासुतस्नानं शुद्धोदकस्नानं श्रावमनं क्षौमचपटसूत्राढ्यमयानीतां शुक्रशुभं गृह्यतां
 देवदेवेश मया दत्तं सुरोत्तम तस्माद्यज्ञात् द्वितीयवत्सं नमः कृष्णाय देवाय शश्वचक्रधराय च ब्रह्मसूत्रं
 जगन्नाथ गृह्णाण परमेश्वर तस्मादभ्यर्च्युपवीत नानागंधसमायुक्तं चंदनं चारुचर्चितं कुकुमाकाक्षतैर्पुष्पैर्गृह्यताप
 रमेश्वर तं यज्ञमिति गंधं पुष्पाद्यपेतानि दिव्यानि पारिजातोद्भवानि च मालती केसरदीपानि पूजार्थं प्रतिगृह्यतां य
 स्तु रूपमिति पुष्पं अष्टांगपूजा श्रीकृष्णाय नमः पादौ पूजयामि संकर्षणाय नमः रिकुजौ पू. कालात्मने
 नमोजानुनो पू. विश्वकर्मेणे. जयनंपू. विश्वनेत्राय- कर्तिपूजयामि विश्वकर्मेणे मेरुपू. वाचस्पते

नित्यप्रभो

८ व्रतस्योद्यापनेन सर्वकामप्रदोभव इत्यावाहनमंत्रः इति प्रार्थ्यते देवमार्चितं सनकादिभिः

९ आगता नर्घयेत्सर्वान्गंधपुष्पादिभिः क्रमात् पुण्याहवाचनं कुर्यात्संकल्पं च यावापि १० आचार्यमर्घयेद्दि

क्षान् श्रोत्रिध्वकुटुबिनं श्रुतिरमृतिसमायुक्तं ब्रह्माणं वरेयतः ११ धर्मेश स्त्रार्थं न त्वज्ञानन्यांश्च वेदपारगान् वरेय

यजतार्थं हि ब्राह्मणानां च सतकं १२ आशीर्वादग्रहीत्याथ सर्वैर्द्विजवरोत्तमैः शुचां देशेतुं सिलसेगोमयेन विचक्षणः १३ मं

डलं करयेत्तत्र पंचवर्णैः शोभनं नवनामं सारविंदं सर्वतोभद्रसंज्ञकं १४ मंडलकारयेन्मधेमनसोऽहोदकं परं मडपं

कारयेत्तत्र सुतोराणसमन्वितं १५ चतुर्दशान्वितं हेतवस्थाययेदिष्टदेवताः प्रथमेन द्वारमर्भोत्तरं रुद्रं स्थाययेद्द्वयं १६ अत्र

तं हेतुमंत्रेण नैवेद्यांतप्रकल्पयेत् द्वितीयद्वारदेशे तु कुबेरं रथाययेत्ततः १७ गणानां वैतिमंत्रेण चतुर्थं गणनायक एवं

सुपूजितं तत्र मंडले पकजादिभिः १८ मध्येऽथ रथाययेत्कुंभसौवर्णैराजततथा अमोवेतस्य नंवापि मृगमयं वापि कारये

त् १९ सुधाधयालितं कृत्वा च द्रसूर्यनिमंशुभं नामांकितं तत्कृत्वा जलपूर्णं सरत्नकं नाथपुष्पादिसयुक्तं सपल्लव

फलं तथा २० पात्रं च कारयेत् रथद्विस्त्रावारजतेन वा अमोवेतां स्त्रपात्रं तु कुंभस्योपरिविध्यसेत् २१ सर्वैः समुद्राः स

रितरतीर्था निजलदानदाः आयांतु यजमानस्य दुहितश्च कारकाः २२ इति जलावाहनं स्थितत्वा विजग

त्सर्वं स देवा सुरमानुष आत्मनः कार्यसिध्दयै रथाययेत्वाघटोपरि मूर्तिं च कारयेत्तत्र कृष्णस्यैवं विचक्षणः २३

अष्टमापप्रमाणं तु वितशाठ्यं न करयेत् तदद्वैनाथवर्दनशक्त्या वा कारयेद्द्वयः २४ आवाहयेत्प्रयत्नेन मूर्तिकलशसं

स्थितां चाभरच्छत्रशरयाचपीठिकां चाथ पात्रकम् २५ सूपरकरसमायुक्तं देवस्याग्नेनि वेदयेत् २६ देवस

नीपेरथापयेत् एवं चामृतताद्युपकल्पनविधानम् पंचामृतैस्तत्तत्स्नानं कुर्याद्देवस्य मंत्रतः स्नानं च कारयेत्पार्थपश्चा

त्पूजां समाचरेत् ततस्तत्पूजयेद्देवविष्णुतं विश्वरूपिणम् २७ वक्ष्यन्मनसर्वां वीतयज्ञोपवीतिन चंदनेन सगंधेन

कर्पूरगुरुगंधिना विलेपनेन भोगाय प्रोयतां मधुसूदनः २८ उ क विलेपनेन सह भोगाय यदपेक्षितं नैव यतं ब्रूयादि
 तस्याशुप्रकरपनं कार्यमित्याशयः अथ पूजाप्रकर्तव्यं मंत्रैर्द्वेष्टुराणिकैः ३० - आगच्छ देव देव शतेजो राशे
 जगत्पते पूजयिष्याम्यहं देव प्रसादं मुमुखो भव सहस्रशोर्षेरया वाहनं देवा ब्रह्मादयो ये च स्व रूपं न विदुरतव अ
 तस्त्वं पूजयिष्यामि मातुरुत्संगावाप्तिनं यस्मावताररूपाणि स मर्चति दिवौकसः अपश्यत स्वयं रूपतस्मै
 श्री ब्रह्मणे नमः पुरुष एव दे आत्मन अवतारसहस्राणिकरो धिमधुसूदन न ते संस्थावताराणां कांश्चिज्ज्ञानाति
 तत्त्वतः एतावानस्येति पाद्यं जाताः कंसवधार्थं यभूमारोत्तारणा य च देवानां च हितायार्थं यधर्मसंस्थापनाय च
 कौरवाणां विनाशाय पांडवानां हिताय च गृहाणा धर्मं यदत्ते देव न्यासहि तोहरे त्रिपाटूर्ध्वं देव्यर्धं सुरासुरनरेश
 पक्षीरारि विधवाय नाय च योगेश्वराय देवाय योगिनां पतये नमः योगोद्भवाय नित्याय गोविंदाय नमो नमः कृष्णाय वासु
 देवाय दद्यादाय मनं शुभं तस्माद्विराजामनयं नारायण नमस्ते ऽस्तु नरकार्णवतारक गंगोदकं समानीत
 स्नानार्थं प्रतिगृह्यतां तस्माद्यज्ञात्वा तस्ति स्नानं पयोदधि धृतत्वाद्द्रव्यं शर्करा स्नानमनुत्तमं तदभ्यर्धं देव देव शतगृह्यतां
 देवको सुत पंचाभुत स्नानं शुद्धोदक स्नानं आचमनं क्षौमचपटसूत्राढ्यमयानीतां शुक्रशुभं गृह्यतां
 देव देव देशमयादत्तं सुरोत्तम तस्माद्यज्ञाद् द्वितीयं ब्रह्मं नमः कृष्णाय देवाय शश्वचक्रधराय च ब्रह्मसूत्रं
 जगन्नाथ गृह्णाण परमेश्वर तस्मादभ्यर्चयु पवीतं नानागंधसमायुक्तं चंदनं चारुचर्चितं कुकुमाकाक्षतैर्धुं कं गृह्यतां प
 रमेश्वर तं पद्ममिति गंध पुष्पा एवेता नि दिव्यानि पारिजातोद्भवा नि च मालती केसरार्दीनि पूजार्थं प्रतिगृह्यतां य
 त्पुरुषा मिति पुष्पं अष्टांग पूजा श्री कृष्णाय नमः पादौ पूजयामि संकर्षणाय नमः सिक्किजौ पू- कालात्मने
 नमोजानुनो पू. विश्वकर्मेणे. जयनंपू- विश्वनेत्राय- कटिपूजयामि विश्वकर्मेणे - मेरुं प्र. वाचस्पते

नमस्तुभ्यमितिसंपूजयेन्मखं ललाटेकेशवायवल्लटपुं सर्वामने शिरःपुं कालात्मनविश्वरूपात्मन
नारायणनमोत्तमः इतिसर्वाङ्गपूजा वनस्पतिरसोदित्योर्गंधाढ्यः सुमनोहरः आग्नेयः सर्वदेवानांधूपो
यन्प्रतिगृह्यतां ब्राह्मणस्थितिधूपं त्वञ्ज्योतिः सर्वदेवानां तजस्त्वतिजसांपरं आत्मज्योतिर्नमस्तुभ्यंदीपोयं प्र
तिगृह्यतां चंद्रमामनसइतिदीपं नानागंधसमायुक्तं भर्धनो ज्यंचतुर्विधं नैवेद्यार्थमयादत्तगृहाणपरमेश्वर
नाभ्याभ्यासोदितिर्नैवेद्यं तांबूलंचसकपूरं पूगीफलसमन्वितं मुखवाकरं रम्यप्रीतिदं प्रतिगृह्यतां यत्पुरुषेणेति
तांबूलम् सुवर्णैरजततान्नाना रत्नसमन्वितं कर्मसांद्रयसिद्धार्थं दक्षिणाप्रतिगृह्यतां सप्तास्यासादिति दक्षि
णा इदं फलं यज्ञेन यज्ञमिति फलं १३ ततो वैदिकमंत्रैः पुष्पांजलिं दद्यात् इदं विष्णुरित्यादिभिः एवं
पूजां प्रकर्तव्यं नाराजीनां गणतया गीतवादिनसंयुक्तपुराणश्रवणतया प्रतिमायां विधायैवं पूजादिवरूपचक्रिणः
ततः प्रभातसमये स्नात्वा त्वशुचिजलाशये पूर्ववत् पूजयेद्देवं पश्चाद्दोभंसमाचरेत् त्वगृह्योक्तविधानेन प्रतिग्राह्यवरंततः
वीहीयवतिलैश्च घृतेन च परिहृतैः श्रौतदेविति मन्त्रेण शतमष्टाक्षरं क्रमात् जुटयेत्स्वाहा कालात्मने स्वाहा
अहोरात्राय स्वाहा अर्द्धमासाय स्वाहा मासाय स्वाहा संवत्सराय स्वाहा सर्वात्मने स्वाहा तत इदं वि
ष्णुरिति मन्त्रेण पंचसाधुहृतं रभृतं यथा संसृष्टवर्कतं वृद्धं तं संपूर्णमेव च ततो महाव्याहने यो होममंत्राः प्रकीर्तताः
जपेत्पुरुषसूक्तं तु रमरे हेवमन्तं कं पूर्णाहुतं ततो हुतवायव्यं व्रीहिघृतादिभिः आदित्यार्दान् प्रहान् सर्वान् शर्कोवा
राधयेदिह नवैधै रति श्रुतैर्वस्त्रैराभरणैः शुभैः कर्णानुलीभूषणैश्चरौष्यं कृत्वा पावित्र्यं अर्घ्यं पुष्पप्रदानेन
आचार्यैस्तु पूजयेत् आचार्यं पूजयित्वा च वस्त्रैर्नानाविधैः शुभैः वस्त्रं च ब्रह्मे मन्त्रनादिभि रलंकृतं सुकं
कं हारयुक्तं सपत्निकायदाप्य च मुद्रिकाकर्णभूषणैश्च तथा वस्त्रैः प्रपूजयेत् दद्यात्सदक्षिणां धेनुं सवत्सांच पयस्विनीं

स्वर्णशरीरं पुरां कांस्यदेहनसंयुतां तां अष्टां स्वर्णधृष्टां नासिकाभौक्तिकान्वितां । रत्नपुच्छां वस्त्रयुतां नि
 एकत्रपसमन्विता भक्त्या समप्येतस्यैव या विभवसारतः सुरभीवैष्णवीमात्रानित्यविष्णुपदे स्थिता । गोत्रास्तु
 मया दत्ते सुराभिप्रातिग्रहतां गावो ममाग्रतः संतु गावो मे संतु पृष्ठतः गावो मे हृदये संतु गावो मध्ये वसाम्पहं धे
 नुरुष्टृवानमस्कुप्यात्कुप्याच्चैव प्रदक्षिणां प्रदक्षिणीकृता तेन स सद्वापावसुंधरा । नमो गोभ्यः श्रीमतीभ्यः सौर
 भेयैभ्य एव च । नमो ब्राह्मसुताभ्यश्च पवित्राभ्यो नमो नमः नमस्कारः गावो भोगे पुतिष्ठति भुवनानि चतुर्दश
 रमा तस्माच्छिष्टं मे स्यादिदं हलैके परब्रह्म गोप्रार्थना । यस्मात्पृथिवीरूपा धेनु रूपेण संस्थिता इव दर्शनाद्दरिः प्री
 तो मम पापं वंधां हतुं मंत्रैरेभिस्तु संपूज्य आचार्याय निवेदयेत् । पदं चैव प्रदातव्यं वस्त्राद्यष्टकसंयुतं पादुकोपान
 हच्छत्रमुद्रिकादिभिरंकितं नामां कंसजलकुंभं तंडूलैः पूरितं तथा सोपस्करां च प्रतिमामाचार्याय निवेदयेत्
 रुद्राणां यानंतरूपाय दारयाभिप्रातिमानिमां द्रव्यविष्णुसमुद्भूतामतः शान्तिं प्रयच्छमे । प्रतिमामंत्रः मंडलं फल
 संयुक्तं ब्राह्मणाय निवेदयेत् अन्येभ्यो ब्राह्मणेभ्यश्च भक्त्या दद्याच्च दक्षिणां अभिषेकं ततः कुर्याद्यजमानस्य
 मंत्रतः समुद्रेति प्रतिमंत्रैः शर्करास्त्रितिमंत्रतः कोटितीर्थसमं पूज्यमाचार्यैस्तुल्यमापयेत् मंत्रार्हना क्रियाहो
 नं भक्तिहो नं जनार्दन संपूजितं मया देव परिपूर्णं तदस्तु मे क्षमापनमंत्रः इष्टमिच्छादिसंयुक्तोऽयं महामातृव्यसंयुतः
 ब्राह्मणभोजयेत्पश्चादप्याय विभववित्तैः मिष्टान्नपायसैर्भोज्यैः पश्चादद्याच्च दक्षिणां दीनानां यांश्च संपू
 ज्य ब्राह्मणांश्च विशेषतः भुंजीत वायवतो भूतवाचितयेत्तद्विनेहारिं एवं कते धर्मराज कर्मणा सौजनार्दनः सकृदप्य
 रूपीभगवान्निजयोमवाति सर्वदा सगरेण पुराचोर्णैराजभिर्जनकादिभिः मनुजैश्च दिलीपेन रघुणाभरतेन च तृपैर
 न्यैश्च चरितं राज्यं भुक्त्वा दिवं गताः यः करोति तत्प्रेषे ब्रतस्योपापनुमुदा । ब्रतस्य फलमाप्नोति विष्णुलोके मही

यते ॥ इति जन्माष्टम्यापनविधिरस्मात् ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ अथास्यामेव रोहिणीयुकायामग्नि
पुराणोक्तं जयन्तीव्रतम् ॥ वसिष्ठ उवाच कृष्णार्ष्टम्यं भवेद्यत्र कैलाशो हि णीत्युप जयन्ती नाम सद्भिषाडयोऽप्याव
प्रयत्नतः सप्तजन्मकृतराजत्वरपापं विविधं तृणां तत्कालयति गोविंदस्त्वित्येतस्यां प्रमादितः उपवास
श्च तत्रोक्तो महापातकनाशनः जयन्त्यां जगतीपालविधिनानात्र संशयः त्रैतायां द्वापरवैवराजं कृत्युगेपुरा रो
हिणीसंहिता ये धेयं विद्वद्भिः समुपदिष्टा विधौ गेपारणं च कर्म न यो ब्रह्मवादिनः सांयोगिके व्रते प्राप्ते यत्रैकोपि
वियुज्यते तत्र पारणकं कुर्यादयं विधि विदो विदुः श्रुतः परं महीपालसं प्राप्ते तामसे कलौ जन्मनो वा सु
देवस्य भवति व्रतमुत्तमं श्रादाधितः स देवकया विष्णुः सर्वेश्वरः पुरा समयो गे तु रोहिण्यां निशीथे राजसतम
समजायत गोविंदो बालरूपं चतुर्भुजः तं दृष्ट्वा जगतां नाथं प्रणम्य गरुडध्वजं देवकी प्रांजलिर्भूत्वा इदं वच
नम ब्रवीत् देवक्युवाच नहमेव विधेयो दुर्हर्षस्तु तलोचनं तवैकं रूपमालोक्य शक्रो मम धुसूदन वासुदे
व उवाच इदं मां द्रक्ष्यस्य सांदिग्धं दिने स्मिन्नेव तामसे तव दर्शनमेव यामि बालरूपेण देवकि येत्वां पुण्यादिभि
र्देवि पूजयिष्यंति मानवाः दिनेऽस्मिन् मां महाभागास्तवोत्संगे भवन्ति दारयन्ति ये निशीथेऽर्धे रोहिणीसंहिते
विधौ सुवर्णैर्न कृते पाञ्चरात्रतेवानरोत्तमाः सर्वान्कामानवाप्स्यन्ति इह लोके परं भव सप्तमी संयुताष्टम्यां नि
शीथे रोहिणीयदि भवित साऽष्टम्या पुण्याया वच्चंद्रादिवारौ प्रतिमासं च ते पूजामाष्टम्यां यन्करिष्यति भवमेवा
स्विलां कामान्स प्राप्स्यति न संशयः वशिष्ठ उवाच श्रौतेन विधिना यस्तु प्रतिमासं नरेश्वर करोति वत्सरं पूर्णं
यावदायामनं हरेः दद्याच्छ्रद्धया सुसंपूर्णं भोगैर्नैरलं कृतां ब्राह्मणाय नृपश्रेष्ठ तस्य पुण्यफलं शृणु यत्पुण्यं स न्यगि
ष्टेन राजसूयेन पार्थिव तत्पुण्यं सफलं लब्ध्वा विष्णोः सालोक्यतां व्रजेत् नापुत्रो ह्यथ नोदुःस्वीन वियोगी कुरुपवान

भवेत्ताकालतोऽस्त्युर्ध्वजन्मशतं नृप , शंखतोऽयं समादाय सपुष्पफलांचनं जानुभ्यांच धरांगत्वा चंद्रायाऽर्धे नि
 वेदयेत् क्षीरोदाण्वसभूतश्रजिनेव समुद्रव आर्धं गृह्ण शशाकं मरोहिण्य साहितो मम रोहिण्य साहितं चंद्रं कृत्वा
 रौप्यमयं वृषः द्वादशांगुलविस्तारं तत्रार्धसंनिवेदयेत् ततोऽनुपूजयेत् तां सकृच्छादिवर्कान् नृप गंधपुष्पैः सन्नैवेधैर्ध
 स्त्रालकारभूषणैः प्रणम्य देवजननीं त्वत्तो जातास्तु वामनः वासुदेवस्तथा कृष्णो नमस्तुभ्यं नमो नमः सपु
 ष्पाऽर्धं प्रदत्ते भग्नहोमं नमोस्तुते आदिर्तिर्देवमाता त्ववसुदेवस्तु कश्यपः श्रजो जनस्त्वमीड्ये ह्यहं नृप देवं सनातनं इ
 त्येवं पूजयित्वा तु पुनः सुकैः सुवैष्णवैः स्तुतवाद्यादिभिर्योषैर्गीतवाद्यैः सुमंगलैः सुकथाभिर्विधित्रा
 भिस्तथा श्रेष्ठैः कुर्यात् पुनर्वाहिः सौम्यः क्षपेत्तां शर्वरां नृप दद्यात्स्वशक्तितो राजन् प्रभातजितेर
 यो द्वाह्येभ्यो यथाशक्त्या धेनुवत्यादिकांचनं दाक्षिणांतु द्विजेभ्यस्तु सर्वतश्च क्षय भवेत् भातिकुर्यात्तिथेर्वापि
 शरतं भारतपारण कृते न तेन पूताः समा राजसूयफललेभेत् यः कुर्याद्भ्रतवे तनु पुण्यवान् शक्तिः सदा
 इहामुत्र सुखी विद्वान्परात्परतः भजेत् आदित्यपुराणे तमेतमेव विधिमभिधाय पूजाविशेष उक्तः गंधैर्भाल्यै
 रत्तथा यैर्धैर्वगोधूमसंभवैः सगो रसैर्भक्ष्यभोज्यैः फलैश्च विविधैरपि राज्ञैः प्रजागरः कार्थोऽनृत्यगीतसमा
 हुतैः श्रुणोदयवेलायां नवम्यां यततः स्त्रियः रक्तवस्त्रान्विताः सर्वाः पुष्पमालपैरलंकृताः नयतिप्रतिमां
 हं तानानां विभवसंभवाः नदीतीरं शुभं रम्यं विधेः प्रतिवत्सरं तत्र स्नानं प्रकुर्यात्स्नानपयति च ततः ततः प्र
 विश्वपच गृहपवित्रं भुंजते च ततः युक्तिमिष्टाधिकारे श्रमध्याज्यमरिचैः सह इति जयंतीं व्रतम् श्रथ व्रतोऽप्यापनकौ
 मुमुक्षु संक्षेपेण जन्माटमो व्रतोऽप्यापनं ॥ ॥ आतर्द्वैतधावनपूर्वकस्नात्वा देशकालौ संकीर्य ममारिखलप्रापक्ष्य पू
 वरूपमार्थकाममोक्षचतुर्विधपुरुषार्थसिद्धिद्वारा श्रमककामनया वा आचरितं जन्माष्टमी व्रतोऽप्यापनकरिष्ये तदंगं

पुण्याहवाचनादिकृत्वाहताचार्यः भोमयादिलिसशुद्धदेशेष्ववर्णपुष्पमालादिशोभितां विधां सर्वतोभद्रस्थितिलो
 परिरूपकलशोपरिपूर्णत्रैरौप्यपर्यर्केसौवर्णीदेवकीं तदुत्संगेवामस्तनपायिनसौवर्णीश्रीकृष्णमिदंविष्णुरिति
 त्रेणविष्णुर्नृकमितिवापरितः वासुदेवंवलदेवंतदंयशोदांसुभद्रांरौहिणींविधुमत्स्यादिदशरूपाणिश्लादित्यादिग्रहा
 न्शुश्रूथिन्यादिसप्तविंशतिनक्षत्राणिदेवान् नागान्यक्षान्विद्याधरान् उरगान्यमनां कालिवंकसंगां योगनिद्रां सा
 त्यकिंउद्धवंश्रक्रूरंउग्रमेनादियादवान् शंखचक्रं गदापद्मं त्रुटिकालत्मानं शहोराजं मासं संवत्सरं सर्वत्मानं द्वार
 पालान् पुण्यशीलं जयंविजयं पुरतोगरुडं एवंनामभैरवाह्य पुरुषसूक्तेनपूजयेत् कृष्णचतुर्भुजं देवशंखचक्रगदा
 धरं पीतांबरयुगोपेतं लक्ष्मीयुक्तं विभूषितं लसत्कौस्तुभशोभाढ्यं मेघश्यामं सुलोचनं ध्यायामि पुंडरीकाक्षं जगदा
 नंदकारकं श्रयांगपूजा कृष्णाय नमः पादौ पूजयामि संकर्षणाय गुरुफौ कालात्मने नमः जानुनीं विश्व
 कर्मणे जंघे विश्वनेत्राय कर्णौ पद्मनाभाय नाभिं परमात्मने हृदयं ओंकाराय कंठं सर्वस्त्रधारिणे
 वाहुं वाचस्पतये मुखं केशवाय ललाटं सर्वात्मने शिरसि० पूजां समाप्य स्वतोत्रं पठेत् अनघं वामनं शौरि
 श्रीकंठपुरुषोत्तमम् वासुदेवं हृषिकेशं माधवं मधुसूदनं वाराहं पुंडरीकाक्षं तृप्तिहृदयं सुदनं दामोदरं पद्मनाभं के
 शवं गरुडध्वजं गोविंदमच्युतं कृष्णमनंतमपराजितं श्रधोक्षजं जगदीजं स्रष्टुरिष्टाच्यंतकारकं श्रुतादिनिग्नं
 विष्णुत्रैलोक्येशं जगद्गुरुं नारायणं चतुर्वर्हं शंखचक्रगदाधरं पीतांबरधरं नित्यं वनमालाविराजितं श्रीवत्सं
 कंजगद्धेतुं श्रीधरं श्रीपतिं हरिं एवंस्तु त्वादेव रूप्यजातकर्मनमकर्मवधौ पूजादिकृत्वा पुरतः श्रमयावचाकुर्वन्
 द्रव्यैः पिप्पल्याश्लालाणि निक्षिप्याथैव दधात् चंद्रोदये जातः कंसवधार्थाय धर्मसंस्थापनाय च गृहाणाथैव म
 यादत्तं देवकीसाहितो हरिः ॥ इति कृष्णार्घ्यं ॥ अंगने भूमौ राजत चंद्रविंबं संपूज्य श्रद्धैर्जानुभ्यामवर्त्तयित्वा

यात् भवः क्षारोदाण्वसंभूतलक्ष्मीवधोनिशाकरः गृहाणार्धमयादत्तं रोहिण्यासहितः शशिनः ततः
 प्रार्थना ब्रह्मिमांसर्वगश्रीशयोरसंसारसागरात् ब्रह्मिमांसर्वपापघ्न दुःखशोकार्णवात्मो यद्वात्येयञ्च
 कौमार्यौवनेयञ्चवार्द्धके तत्पुण्यं दक्षिमात्रे पापहरहलायुधेति राज्ञां जागरणं कुर्यात् प्रातः स्नात्वा संपू-
 जयाग्निं प्रतिष्ठाप्या न्यादध्यात् प्रधानं विष्णुं इदं विष्णुरिति भजे णाज्यसतिलव्रीहिपवद्रव्यैः प्रतिद्रव्यं श्रद्धेत्
 रशतसंख्याकाहुतिभिः पुनः पंचस्रचयेन विष्णोर्नुकमिति भजे णाष्टोत्तरशतसंख्याकाः पुनः पुरुषसूक्ते
 न प्रयुज्यं एकैकयाज्याहुत्या महाठया हतिभिश्चाष्टाविंशतिसंख्याज्याहुतिभिः परिवारदेवताभ्यैकैकाज्याहुत्या शे-
 पेण स्विष्टकृतमित्यादि होमशेषसमाप्य तत आचार्यैः संपूज्य विभवे सति भूशय्यारौप्यवस्त्रकांचनासनं दत्त्वा
 पाठं दत्त्वा श्रीकृष्णः प्रतिगृह्णाति श्रीकृष्णो वै ददाति च श्रीकृष्णस्तारको भक्त्या श्रीकृष्णा यनमो नमः
 श्रीकृष्णानंतरूपाय दारया निप्रतिमामिमां द्रव्यं विष्णुसमुद्भूत मतः शांतिं प्रयच्छने व्रतपूर्तये गांच दद्यात् सु-
 रास्त्वा मित्यादिभिर्भजनमानमभिपिबेत् ब्रह्मि विमुज्य भूयसो दक्षिणां दत्त्वा शतमर्द्धशतं विशतिं दशवा-
 द्राक्षणा न संतर्प्य स्वयं भुंजतेति जन्माष्टमी व्रतं भविष्योत्तरे ॥ ॥ ॥ ॥ ॥
 अस्यामेव कृष्णाष्टम्या मुनामा हे श्वरं व्रतं हेमाद्रौ नमस्येमासि चाष्टम्यां यदद्राज्ञाय ते तदा व्रतमेतद्विधातव्यं
 मुनामा हे श्वरं भुवि त्यादि अस्यामेव मृगशिरस्येकायां कालाष्टमी व्रतम् हेमाद्रौ वामनपुराणे नमस्येमासि च
 तथा यास्यात्कृष्णाष्टमी जुभा मुक्तस्यानसुगशीर्षे ण सा तु कालाष्टमी नता तस्यामापि शिवपूजनं काठ्यं इयं मन्वा
 दिरापि भाद्रकृष्णनवमी गोगामिनवमी तिकचिन्नासिद्धा गोगामीष्टपमध्यव्रतं च नामानुसारेण कालाष्टमी व्र-
 तं कुर्यात्तिथेरेतच्च पारणम् शिवपूजैवात्र काठ्यादि शान्त्या मंतकस्य चेति वाक्यात् ॥ दशम्यां धर्मराजव्रतम् ॥

भाद्रकृत्तिकादशयजानामैकादशीं ब्रह्मांडपुराणे ॥ युधिष्ठिरउवाच भाद्रस्य कृष्णपक्षे तु किं नामैकादशी
 भवेत् एतदिच्छाम्यहं श्रोतुं कथं स्वजनादिना श्रीकृष्णउवाच शृणुष्वैकमनाराजन् कथयिष्यामि विसरान्
 अजेति नाम विख्याता सर्वपापप्रणाशिनी पूजयित्वा हृषीकेशव्रतमेतत्करोति यः पापानि तस्य नश्यन्ति महापा
 तकजान्यपि नातः परतराराजन् लोकद्वयहितवहा सत्यमेतन्मया शोकेनासत्यं ममापि न हरिश्चंद्र इ
 ति ख्यातो बभूव नृपति पुरा चक्रवर्ती सत्यसंधः समस्ताया भुवःपतिः कस्यापि कर्मणो योगाद्राज्यं
 ऐव भूवसः विक्रीतौ वनिता पुत्रौ सचकार रमविक्रयं पुक्कसस्य च सदा सत्यं गते राजा सपुत्रकः सोऽमनृप
 ति श्रेष्ठो न सत्याच्चालिनस्तथा एवं भूतस्य नृपतेर्वहो वत्स गताः ततश्चिन्तातुरो राजा सवभूवातिदिखितः
 किं करोमि कगच्छामि निष्कृतिर्भेद कथं भवेत् इति चिंतयत स तस्य मम स्य नृजिनार्णवे आजगाम मुनिः कश्चिद्ज्ञा
 त्वाराजानमातुरं परोपकरार्थं यत्र ह्यणानि भर्ता द्विजाः सतं दृष्ट्वा द्विजवरं नानामनृपसत्तमः कृतांजलिपुटो
 भूवागौतमस्याग्रतः स्थितः कथं मामास हतं तं मारमनोदुःखसंयुतं श्रुत्वा नृपतिविक्रयंतद्गतमो वि
 रुमयान्वितः उपदेशं नृपतयेव तस्यास्य ददामुनिः मासेमाद्रपद्मैराजन् कृष्णपक्षेऽतिशोभना एकादशी समा
 ख्यता साऽजानास्ति पुण्यदा अस्याः कुरुव्रतराजन्पस्यतां मे विष्यति तव भगव्यवशाद्देयासप्तमेऽह्नि स
 मागताऽउपवासपरो भूत्वा रात्रौ जागरणं कुरु एवमस्या व्रतार्थोत्तवपापक्षयो ध्रुव तव पुण्यप्रभावेण जागताहं नृ
 पोत्तम इत्येव कथयित्वा तु मुनिरंतरधीयत मुनेर्वाक्यं नृपः श्रुत्वा चकार व्रतमुत्तमं कृते तस्मिन् च तिराजन्पा
 पस्यांति भयक्षणात् श्रूयतां राजशार्दूलप्रभावीऽस्य व्रतस्य च निस्तीर्णो दुःखो राजा संहतस्यारूपप्रभावातः
 पत्न्या सह समायोगेन पुत्रेण च समागतः देवदुंदुभयोनेदुः पुण्यवर्मभूद्विरः एकादशीप्रभावेण प्राप्य राज्यं

मकंटकं स्वर्गैलेभहिरश्रंदः सपुत्रः सपरिच्छदः इदं विधं व्रतं राजन्यैः कर्तुं तद्विजोत्तमः सर्वपापविनि-
मुक्तास्त्रिदिव्यांति ते तपः पठनाच्छ्रवणाद्वापि अश्वमेधफलं लभेत् ॥ २० ॥

॥ इति ब्रह्मांडपुराणपद्मपुराणयोर्भाद्रकृष्णजैकादशीव्रतकथा ॥

भाद्रपदमासकृष्णद्वादशीवत्सद्वादशी ॥ सा च पांचनदादिदेशेऽज्ञासिद्धा अस्यामूलमृगं तत्र सवत्सा-
यागोऽपूजा पिठमयीं सवत्सा गां स्त्रियः पूजयंति तत्रोक्तं भविष्योत्तरे सवत्सां तु त्वय्यवर्णानां शीलिनं
च पयस्विनीं च दनादिभिरालिप्य पूज्यमालाभिरर्चयेत् सवत्सायै धनवे नमः ॥ इति संपूज्य ॥ ब्रह्मा-
ण्डाच्छायाऽर्धदद्यात् क्षीरोदाणं वसंभूते सुरासुरनमस्कृते सर्वदेवमये मातर्यै गृह्णानमोस्तुते ततः प्रा-
त्यक्षं गांसंपूज्य तस्यैवासादनमंत्रः सुरभिर्वज्रगन्मातानिरयं विष्णुपदे स्थिता सर्वदेवमयी प्रासंमया दत्त-
मिमं यम ॥ ततः प्रार्थना सर्वदेवमये देविसर्वरत्नैरलंकृते मातर्ममाभिलषितं सफलं कुरु नंदिनि भाद्रकृष्ण-
योदशीयुगादिः ॥ तदुक्तं भविष्योत्तरे कलिः कृष्णत्रयोदश्यां नभस्य मासि निर्गतः अत्र कल्पं युगादीं न प्र-
कल्प्य ॥ पानीयमप्यन्नतिलैर्विमिश्रं दद्यात्पितृभ्यः प्रयतोऽमनुष्यः श्राद्धं कृतं तेन समा सहस्रं रह-
स्यमेतत्पितरो वदंति ॥ विष्णुपुराणेपि ॥ युगादयः स्मृताः हिताः पितृणां तस्मिन्नेव ॥ भारतेऽपि
यामन्यायायुगाद्याश्चतिथयस्तस्मान्नवः स्नात्वा दत्त्वा च बहुत्वा च जप्त्वा नंतफलं लभेत् युगादिपुण्यांतेषु श्राद्ध-
मक्षयमुच्यते इत्यत्र श्राद्धमप्युक्तं पानीयमित्यादिना भाद्रकृष्णचतुर्दश्यां शिवपूजाविधीयत इति च
तुर्दश्यां शिवस्य चेति वचनात् भाद्रमासायां कुशाग्रहणं हेमाद्रौ हारितः मासेन भरयेमावास्या तस्यादर्भोच्चयो-
मतः अथा तथामासैर्दर्भा विनियोज्याः पुनः पुनः अत्रातिदेशमाह नभस्यैकादशीभूतदशार्ष्टम्यां समृद्धताः वर्षयो-

न्याः कुशास्तास्वित्यादि नारदीये शुचीनमसिमाद्रेचमासेपूणीतिकेद्विज पितृश्राद्धानहोम सुरार्चानंत्यमश्नु-
 ते भाद्रदर्शेऽपराह्नेतिलक्षेत्रसमुद्भवान् विरिचिमनुनामंज्यदंफट्छिन्नांकुशान्द्विजः सर्वदासर्वकार्येषुयाजयेदेक-
 दापरान् मंत्ररतु विरिचिनासहेत्पन्नप्रेरमेधिनिसर्गेज दहपापानिसर्वाणिदमैस्वस्तिकरोभव भाद्रशुक्ल-
 प्रतिपदाकृत्यं नारदीये भाद्रशुक्लप्रतिपदिजपेन्नाम्नांसहस्रकं व्रतमौनमथंकेचिदाहुरत्रशिवावर्चनं नैवेद्यंतुप-
 देन्मैर्नापोडशत्रिगुणानिच फलानिपिष्टप्रकानिदद्याद्विप्रायपोडश देवायपोडशान्यानिभुज्यतेपोडशात्मना
 सौवर्णशिवमभ्यर्च्यकुंभोपरिविधानवित् तत्सर्वधेनुसहितमाचार्यार्थयनिवेदयेत् इतिकृत्वाव्रतंविप्रदेवदेवरूपशू-
 लिनः चतुर्दशावर्देहातेभुक्त्वाभोगानिशिवंन्रजेदिति अथभाद्रशुक्लप्रतिपदि स्कंदपुराणोक्तं महत्तमाम्ब्यंशि-
 वव्रतं तदेवमौनव्रतमित्युच्यते इदं व्रतपूर्वविद्वयामेवकर्तव्यं तदुक्तंनिर्णयामृतब्रह्मवैवर्तेच पूजाव्रतेषु
 सर्वेषुकर्तव्यमासंस्थितिधिरिति मदन्नरत्नेस्कंदि नंदिकेश्वरउवाच देवकेनाविधानेनव्रतपुण्यमहत्तमं कस्मिंस्ति
 श्यैतत्कर्तव्यंविधानतद्वदस्वमे स्कंदउवाच नासेमाद्रपदेशुक्तेप्रश्नेचप्रतिपातियो नैवेद्यंतुपदेन्मौनोपोडशत्रिगु-
 णानिच फलानिपिष्टप्रकानिदद्याद्विप्रायपोडश देवायपोडशैतानिदातव्यानिप्रयत्नतः भुज्यतेपोडशतथा
 व्रतस्यानियमाश्रयात् सौवर्णकारयेद्वेवयथाशास्त्र्याहिरण्यं सौवर्णकर्पपरिमितसौवर्णयाटित यथाशक्तिव-
 नेत्रत्रयसमायुक्तंजटामंडलमंडितं पचवक्त्रचतुर्वाहुंपडस्यूज्यत्यभयमभयं त्रिशूलंयज्ञसूत्रचवहंतंदक्षिणेकरे क-
 णालंकुंडिकावमिश्रित्वायांचंद्रधारिणं मृचासृतेनस्त्रपनंकृत्वासंस्थापयेत्ततः कुमरस्योपरिदेवेशंशुक्लवस्त्रयुगा-
 न्वितं गंधपुष्पैः समभ्यर्च्यफलैर्नानाविधैस्तथा प्रसाददेवदेवेशयराचरणगद्गरो दृपध्वजमहादेवानेन
 त्रायन्मोक्षमः पूजामंज्र देवस्यचपरीधानंदद्याद्धेनुंपयस्विनीं अग्नेनतुविधानेनयः कुर्याद्भ्रतमूत्तमं सरा-

ज्यलभतेदेवदर्धमायुस्तथैव सर्वपापविनिर्मुक्तः शिवलोकेमहीयते भुक्तातुविविधान्भोगांस्ततः शिवपु
 रं ब्रजेत् इतिमहत्तमव्रतं अथास्यामेवस्कन्दपुराणोक्तं मौनव्रतम् पार्वतीप्रश्नानंतरं ईश्वरउवाच शृणु
 देविप्रवक्ष्यामिपटुष्टोऽहंव्याधुना व्रतमेतत्पुरार्चोर्णसीतयाराधयेण च अर्चयैरपिजनैः सर्वैरर्चोर्णव्रतमुत्त
 मं नभोमासेव्यतिक्रान्तेनमस्येवप्रवर्तिते नभसः श्रावणः, नभस्योभाद्रपदः तौचात्रपूर्णिमाती ग्रह्यौ ए
 वंकाष्ठक्रमेणैवश्रावणोपूर्णिमागता तद्दिनंप्राप्यविशेषेणेत्यग्रेतत्रैवाभिधानात् व्रतमेतत्कर्तव्यपेक्षैवदिना
 नितु एतच्छ्रुत्वाततोदेवोप्रहृष्टावाक्यमब्रवीत् पार्वत्युवाच विधानंचपुराप्रोक्तंव्रतमौनव्रतात्मकं तत्समं
 स्तत्समावक्ष्यप्रसादकुरुमेप्रभो ईश्वरवाच तद्दिनंचैवसंप्राप्यसमार्यः सहवाधवः गत्वाप्रभानसमयेस्तान्ध्रं
 जलसन्निधौ तद्गोबानदीतीरेगत्वाप्रस्नवणेऽथवा स्नानंकार्यं तदासर्वैः शिवध्यानपरायणैः दूर्वाः पो
 ढशसंयह्यपोढशग्रंथिसंयुताः तत्सूत्रंचकरेन्यस्यस्त्रियात्रामेनदाक्षिणे एवंविधानं कर्तव्यं यावत्स्यात्प्रतिप
 दिनं तद्दिनंचैवसंप्राप्तेसमाप्यैवतस्म्यतु मौनैर्नैवानयेतोयमौनद्वोभूमपेपणं मौनैर्वचकर्तव्यं नैवेद्यं भोज
 नादिकं सर्वोपरकरमादायगत्वाचजलसन्निधौ स्नानकार्यं तदातज्जित्यकर्मततः परं देवर्षिमनुजानां च
 पितृणांचैवतर्पणं पश्चाद्देवापदेवैश्चिमन्त्रैः संपूजयेत्ततः शूलपाणेष्टपारुहश्चंद्रचंद्रविभूषणं तेष्वेनत्सापितो
 देवपवित्रंकुरुमांसदा देवैरुतुवंदिताधेनुः सर्वपापप्रणशानो तत्क्षीरं स्नापितो देव नित्यं शोकहरो भव काम
 तोऽकामतो वापि यन्मया दुःकृतकृतं तत्सर्वं विलयं यातुदध्नः स्नानेन मे शिव रसानामुत्तमं त्वज्ज्यं देवानां च सदाप्रियं तेन
 ह्यं स्नापितो देव नित्यं किं त्रिप्रदो भव यस्योच्चारणमत्रेण तृप्तिं याति पितामहः मधुना स्नापितो देव नित्यं शोकहरो भव
 यमलोकाभयत्रयतः शरणं त्वान्तः शिव खड्गस्नानेन देवेश मां कुरु त्वत्स्वमानुषं यस्य दर्शनमात्रेण शुद्धिमायाति

जामितं तेनैवातमतोयेनस्तत्तादेहिप्रियंभ्रुवम् सुगंधिचंदनैर्द्वकुंकुमेनसमन्वितैः आर्चितोसिमयाभक्त्याशितलोफ
 प्रदीपय अक्षयान्वधुपुजादिज्ञानचैवातिवाङ्मनः श्रेयैवाक्षयलोफमक्षतरैरर्चितः कुरु सतानः परिजातश्रयेचा
 न्येसुरपादयाः तेषांपुष्पैर्मयादेवः सुंदरोगंधवान्शुचिः ईप्सितेमवरदेहिपरञ्चयशुभांगानि शुद्धशुक्लावरव
 र्तिराक्षयेनचसमन्विता दीपवार्तिप्रदानेनप्रीतः स्यादीश्वरोमम समन्त्रमयादत्तदेवानां वसदाप्रिय तेनैवा
 त्रप्रदानेनमुप्रीतोवरदोभय शाखाप्रशाखाचसिताचद्वार्तिस्तारभूताधरणीतलेयथा ममपि सतानवरंनया
 क्षयकुरुष्वदूर्वाशिवपूजनेन नानाविधफलंमुख्यसपुण्याक्षतचंदनं मत्तयापरमयादत्तं गृहणात्वंसुरेश्वर ज
 न्मजन्मतिरेष्वेवभावाभावेनयत्कृतं क्षतव्यं देवतत्सर्वशोभांवांशरणगतः एतत्सर्वं नमौनेनशुद्धोभूत्यास्माहितः शि
 वपूजाप्रकुर्वाणः कृतकृत्योभवेन्नरः एवंसंपूजयविधिनानासंकल्पः क्रियतेततः सुदासपूजपूजायां प्रीयतांममशंकरसं
 प्रीतोभवदेवेशभक्तिग्राह्यसदाचितः एवंपंचासुतस्तानयः कारयतिमानवः आजन्मोपाजितरूपापानुच्यतेनाज
 संशयः विभागेनप्रदातव्यब्राह्मणायाशेवायच आत्मनाचैवभोक्तव्यपकांविधिवच्छुभं एवंक्रमेणकर्तव्यस
 हृष्टजनवांधवै व्रतिनाहितकामार्थद्विजामोऽयाः सदाशिलाः दातव्यंप्रीतिपूर्वण्यचेताछिद्रकंजं ततश्चाशिवपू
 जादिभावाभावेनयत्कृतं तत्सर्वमपूर्णरूपाद्धर्मकामार्थसाधनं पूजयेन्नप्रदहेतत्सर्वकामप्रदं व्रत एतत्सर्वमया
 रूपातत्त्वदमेप्रीतिपूर्वकं श्रुतमात्रेणदेवेशिसर्वपापैः प्रमुच्यते इतिमौनव्रतम् ॥ ॥

भाद्रशुक्लद्वितीयायां शक्ररूपविधातृपूजा नारदीये भाद्रशुक्लद्वितीयायां शक्ररूपजगद्धिषे पूजयित्वाविधाने
 नसर्वकतुफलंलभेत् भविष्यपुराणे भाद्रशुक्लतृतीयायां अधिकृत्योक्तं माघेभाद्रपदेवापुस्त्रिणांघन्याः प्रचक्षते गुडापू
 यारतुदातव्यामासिभाद्रपदेतथा तृतीयायापायसंवावासुदेवस्यतुष्टये इयंमन्त्रं चतारादिः भारते यामन्वाय

चुगाद्याश्रतिथयस्तासुमानवः स्नात्वा दद्याच्च हत्वा च जप्त्वा चानत्यमश्नुते ॥ अथास्यां हरितालव्रतं नारदी
 ये भाद्रशुक्लतीर्थाया व्रतवैहारितालिकं कुर्याद्भक्त्या विधानेन पाद्यार्घ्याचमपूर्वकम् ततस्तुकांचनेपात्रे
 राजतेवापितायके वैष्णवमृगमेवापि विश्राण्यां सदाक्षिणं स्फुलंचसवस्त्रं च द्विजाय प्रतिपादयेत् तदंते पार
 एकुर्यादिति ध्वजं स ह एकैव व्रतानारीभुक्ता भोगान्मनोरमान् व्रतस्यास्य प्रभावेण गौर्याः सहचरी
 भवेत् सौभाग्यद्रव्यवस्त्राणि वंशपात्राणि पांडश दत्तव्यानि प्रयत्नेन ब्राह्मणेभ्यो यथाविधि श्रन्त्येभ्यो विप्रव
 र्धेभ्यो दाक्षिणाचप्रयत्नतः भूयसींचततो दद्याद्विभ्रेभ्यो देवितुष्टने एव याकुलते नारी व्रतसौभाग्यवर्धनं सा तु दे
 वी प्रसादेन सौभाग्यं लभते भुवं यदा तृतीयाभाद्रेतुहस्तक्षरं सा हिता भवेत् ब्रह्मगौरी व्रतनाम स मुहूर्तशौरी रणा धर्म
 ण हारिणा वेति बोध्यं तथा कोटीश्वरं नाम व्रतं प्रोक्तं पिनाकिना लक्षेश्वरीति चतथा तद्विधानमद्योच्यते अस्या
 व्रतं तु सप्ताहं यावद्वर्षं च तुष्टयं उपवासिन कर्तव्यं वर्षं तु नारद अस्त्रं दानां तिलानां तु तडुलानां च नारद ल
 क्ष्मणे कविशोभाया शिपेत्पयसि संश्रुते तत्प्रकेन विनिर्माणे देवोर्मातुसु शोभनां प्रकरैर्गंधपुष्पाणां पुष्पमालाविभू
 षितां संस्थाप्य पार्वतीं तत्र पूजयेद्भक्तिभावतः गंधैः पुष्पैस्तथा धूपैस्तथानैवेद्यविस्तारैः विविधैश्च फलैर्विप्रनमस्क
 र्यक्षमापयेत् सतो विसर्जयेद्दर्वजलमभ्येच दाक्षिणां दद्याद्विधिद्विभ्रेभ्यो भुंजीयाच्च परेऽहनि इति ते काथित
 विप्रलक्षकोटीश्वरी व्रतं गौरीलोकं प्रयात्यंते व्रतस्यास्य प्रभावतः श्रतो स्यां तृतीयायां गौरीदैवत्यं व्रतच
 तुष्टयमुक्त ॥ हरितालिकाव्रतं ॥ हस्तगौरी व्रतम् ॥ कोटीश्वरी व्रतम् लक्षेश्वरी व्रतं च ॥ तत्र
 शिष्टपरिग्रहीतं - हरितालिकाव्रतं तच्च परविद्यायां कार्यं मुहुर्तमात्रसत्त्वेऽपि दिने गौरी व्रतं परेऽहनि स्नाध्वंकिः

आधामधुआवणिकाक ज्जलहरितालिका चतुर्थीभिश्चितास्त्रीभिर्दिवानकेविधीयते तृतीयानभसः शु
 क्लामधुआवणिकारसृता रभारूपवर्जयित्वातुतृतीयां द्विजसत्तमः अन्येषुसर्वकार्थेषुगणेषुकाप्रशस्यत इति
 ब्रह्मवैवर्तात् द्वितीययातुयाविद्धातृतीयानकदाचन कर्तव्याभूरिभिरतातधर्मकामार्थतत्परैः विहायैकातु
 रंभारूपांतृतीयापुण्यवार्द्धनीमितिरुकादौर्केर्द्धीयाविद्धनिषेधप्रयोजकश्चान्न द्वितीयोनन्निमुहूर्तकः किंतुकला
 काधारमकोपि तदुक्तं रुकादे कलाकाशादिमांजाद्वितीयासंप्रदश्यते सातृतीयानकर्तव्याकर्तव्यागणसमुते
 ति अतएव स्वस्वरापि तृतीयाचतुर्थ्यभ्यां चारुपेधप्रयुक्तो निषेधोगौराव्रतविषयः विहायैकातुरभारूपांमितिपठ्यु
 दासेनरेवतत्सहशानामेवव्रतंतराणांप्रतीतेः इयमन्वादिः भाद्रस्पकज्जलीकृष्णाशुक्लाचहरितालिकेतिदिवो
 दासादाहृतवचनान् अथहरितालिकाव्रतविधिः मासपक्षाद्युल्लिख्यममसमस्तपादक्षयार्थसज्जनन्मारोमयसौ
 भाग्यादिदृष्टयेउत्तममेध्वरसायुभ्यतासिद्धयैहरितालिकाव्रतमहंकरिष्य तत्रादौ गौरायुक्तमहेध्वरसंपूजयिष्ये॥
 अथध्यान पीतकौशेयवसन्तहेमभांकमलासनां भक्तानांवरदंगीरिसंशिवांचितयान्पहम् १ मंदारमाला
 कुलितालकायैकपालमालाकिंतोश्वराय दिव्यांवरायैचादिगंभरायनमः शिवायैचनमः शिवाय २ इ
 तिध्यात्वा ॥ देवदेविसमागच्छप्रार्थयेहेजगन्मये इमांसयाकृतांपूजां गृहाणसुरसन्तमे शिवगौरोभ्यांनम
 इत्यवाह्न ॥ भवानिह्वंमहादेवि सर्वसौभाग्यदायिके अनेकरत्नसंयुक्तमासनंपरिगृह्यतां इत्यासनम् ॥
 सुचारुशीतलंदिवंनानागंधाधिवासितं पाद्यंगृहाणदेवेशिमहादेविनमोस्तुते पाद्यम् ॥ श्रीपार्वतिमहाभागो
 शंकरत्रिपदादिनि अर्घ्यंगृहाणकल्याणिभर्त्तासहपतिव्रते इत्यर्घ्यम् ॥ गंगाजलंसमातीतंसुवर्णकलशोरुच्यतं
 प्राच्यम्यतामहाभगेरुद्रेणसहितेऽनये इत्याचमनम् ॥ गंगासरस्वतीरेवाकावेरीनर्मदाजलैः स्नापितासिमया

देविस्दाशातिप्रयच्छमे स्नानम् ॥ आप्यायस्वेतिपयः दधिक्राव्णेतिदधि घृतमितिघृतं मधुवातेतिमधु
 स्वादुपवेतिशर्करा पंचामृतसमानितंपयोदधिघृतमधु शर्करांजलसंयुक्तंस्नानार्थंप्रतिगृह्यतां पंचामृतस्ना
 नं वरुणस्वेतिशुद्धस्नानं हरिद्रासर्पपद्मैरुद्धर्तनं पुनराचमनं शिवगौरीभ्यांनमः सर्वसत्त्वाधि
 केस्त्र्यलोकलज्जानिवारणे मयोपयादिदेदेविवाससीपरिगृह्यतां वस्त्रम् कर्पूरागुरुसंघृष्टंकुमादीसमान्वि
 तं करुतारिकासमायुक्तंचंद्रनंप्रतिगृह्यतां गंधम् रंजिताः कुंकुमाद्येन अक्षताश्चातिशोभनाः ममैषां
 देविदानेनप्रसन्नाभवसर्वदा अक्षताः मल्लिकावकुलचंपकपाटलापुलागजातिकरवाररसालपुष्पैः विलम्ब
 वालतुलसीदलमालिकाभिरुत्पांयूजयामिजगदीश्वरमेप्रसीद पुष्पाणि देवद्वुमरसोद्भूतः कृष्णगुरुसमन्वितः
 श्रान्तिोपमपाधूपोमवानिप्रतिगृह्यतां धूपः त्वज्योतिःसर्वदेवानां तेजसांतेजउत्तमं आरमज्योतिः परं
 धामदीपोपंप्रतिगृह्यतां नैवेद्यम् पुनराचमनं श्रीशिवारभ्यांनमः मलयाचलसंभूतंकर्पूरेणसमन्वितं क
 रोद्धर्तनकंचारुगृह्यतांजगदीश्वर करोद्धर्तनं इदंफलमितिकलं कर्पूरैरालवंगादितंबूलदलसंयुतं क्रमु
 कस्यफलदेवितंबूलंप्रतिगृह्यतां तंबूलं हिरण्यगर्भोतिदक्षिणाद्रव्यं वज्रमाणिक्यवर्देदुर्ध्वमुद्राविदुममंदि
 तं पुष्परागसमायुक्तंकंचनंप्रतिगृह्यतां सुवर्णमन्त्रपुष्पं चंद्रादित्यौवधरणीविद्युदग्निरतथैवच त्वमेवस
 र्वतेजांसि आर्तिक्यंप्रतिगृह्यतां नीराजनं अग्रनामपूजा उमायैनमः गौर्देयैनमः जगद्धात्र्यैनमः ज
 गत्प्रतिषाधैनमः शांतिरूपिष्यैनमः हरायनमः महेश्वरायनमः शंभवेनमः शूलपाणयेनमः पिना
 कधृतेनमः शिवायनमः पशुपतेनमः महादेवायनमः इतिपुष्पांजलयः यान्तिकानिचपापानि
 जन्मांतरकृतानिच तानिसर्वाणिनश्यंतिप्रदक्षिणपदेपदे इतिप्रदक्षिणा ॥ अन्यथाशरणंनान्स्तिरत्वमेवशरणं

मम तस्माच्छरण्यभावेनरक्षमां परमेश्वरि इति नमस्कारः ततो वैष्णवपात्रं श्यवायनं दद्यात् अन्नं सौवर्णपात्र
रुपं फलवत्सदक्षिणं वायनं गौरिविप्राय द्दामि प्रीति येतव सौभाग्यरोग्यकामाना सर्वसंपत्समृद्धये गौ
रीगिरिशतुष्यर्थं वायनं ते ददाम्यहं प्रतिग्रहाद्विजश्रेष्ठसंपूर्णफलदायक त्वम्यसादारसुरश्रेष्ठमुच्येह सर्वपात
कात् इति वायनदानं आचार्यपचगां दद्यात्सवत्सांचपयास्विनीं शक्त्या च दक्षिणां दद्याद्भक्तसंपूर्णहेतवे अथो
पवासनिवेदनं निराहारेद्यदेव शउमकातजगद्गुरो भोक्ष्यामि श्वोजगन्नाथास्मिन्हरितालिकावते कथां श्रु
त्वा तदन्तरप्रतिमानं अथ कथा नारायणं नमस्कृत्य सूत उवाच मदारमालाकुलितालकायै कपालमा
लांकितेशेखराय दिव्यांबरयै च दिग्बराय नमः शिवायै च नमः शिवाय कैलासाशिखरासिनिगैरीपप्रच्छशक
रं प्रपन्नास्मि जगन्नाथ तथैव ब्रूहि मम प्रभो केन व्रतप्रभावेण तपोदानेन शंकर अनादिमध्यनिधनो भर्तारवंज
गतः प्रभुः मया प्राप्तो सिद्धेश्वर शनर्जो नेतस्सदाशिव कथयस्व प्रसादेन यद्यहं तव वल्लभा ईश्वर-शुणु
देवि प्रवक्ष्यामि तव प्रेव्रतमुत्तमं येन व्रतप्रभावेण प्राप्तमर्द्धासनं प्रिये यद्गुह्यं मम सर्वस्वं कथयामि तव प्रिये यथा
चोद्दिगणेषु च द्वा प्रहाराणां भानुरेव च वर्णानां तु यथा विप्रो देवानां विष्णुरुत्तमः नदीनां तु यथा गंगापुराणां तु भारतं
वेदानां तु यथा सामर्द्धद्वियाणां मनीषया पुराणवेदसर्वस्वभागमेतु यथादितं तदेकप्रमाणमनसा शृणुष्वेदं सनातनं
येन पुण्यप्रभावेण प्राप्तमर्द्धासनं मम तत्सर्वं कथयिष्यामि त्वमम प्रिय सीयतः भोद्रेमासि सिते पक्षे तृतीयाहरतसो
मयुक् तदनुष्ठानमात्रेण सर्वान्कामानवाप्नुयात् शृणुष्वैव यथादेवि त्वया तत्सुयामनुष्ठितम् तत्सर्वं कथयिष्यामि
यथा ह्युत्तं हिमाचले ॥ पर्वत्युवाच ॥ कथं पूर्वमया चोर्ध्वव्रतानामुत्तमव्रतं तत्सर्वं श्रोतुमिच्छामि त्वत्सकारा
हृष्यज ईश्वर उवाच नानाप्राक्षिण्यैर्दुर्कोनानाम् गतिवैवित यन्नेदेवाः सगर्वा सिद्धचारणगुह्यका-

विहरति यथासौ रूपं गंधर्वा गीत तत्पराः रफाटिकैः कंचनेः शुभे भण्डि वैदूर्यमपितैः भुजौ लसन्निवाकाशं सुद-
 ठो मंदरो यथा हिमेनापूरितः स्वर्गो गंगाध्वजि विराजितैः नृत्यं च परस्मिन् यो भगवतो नरोत्थरः तत्र वंशं वीर्यं
 वात्ये आचरति महत्तपः द्वादशाब्दानि देवे शिषु मपानमधोमुखो भूत्वा त्यपतिरिधेयं मदराधन तत्परा संवत्सर चतुः
 पट्टपद्मं पण्डानं च यथा दृष्टा तातं स्तुते कष्टं दुःखिता श्रितो भूशं कस्मै देया मया कन्या पार्थिवता तुरोऽभवत् इत्येवं
 चितया विष्टे देवार्पणं रदोऽभ्यगतात् पांथा धर्मा च मनदा निनारदा यददौ गिरिः सुखासनं गतं तत्तु हिमवानिदं मन्त्रवर्धन
 हिमवानुवाच किमर्थमागतः स्वाभिन्वदस्व मुनिसत्तन महाभागे न संप्राप्तं स्वदीयागमनं प्रभो अद्य मे सफलं ज-
 न्म अद्य मे सफलाः क्रियाः गतं याद्यज्जलं च मे यज्जलं तत्तव दर्शनं गताद्यमानसी चिता यथा हं दुःखिता
 भूशं कन्यारत्नं मिदं कस्मै देयं त हि मे मुने नारद उवाच शृणु शैलं द्रमद्वाक्यं विष्णुना मे पितो ह्यहं यो
 नयं यो न्ययि दातव्यं कन्यारत्नं मिदं च यं वां सुदेव समेता रसि ब्रह्मसूयं शिशोऽपि चतुर्वर्गं प्रदध्वै वदीयतां मम
 संमतं हिमवानुवाच वासुदेव समेदेवः कन्यां प्रार्थयते यदि तस्मै न देयामया कन्या त्वदागमनं गौरवात् इ-
 त्येवं गदितं श्रुत्वा वैकुंठना रदो ययौ शीतः शीतांबर परशं खचक्रगदाधरं चतुर्भुजं वासुदेवं नमस्कृत्याभ्यभाषत
 नारद उवाच शृणु देवि विवाहार्थं गतं वंशैलजां प्रति तेन दत्तं प्रतिग्राह्यं कन्यारत्नं तं सुशोभनं हिमवांस्तुत
 दां गौरौ मया चाग्राह्यं पितः दत्तासि त्वं मया देवि देवाय गरुडध्वजे भूत्वा वाक्पुत्रितुं देवी सख्या सा दैवनांतरे गता
 ह्यनशनं कृत्वा तपस्तप्तु सुदुःखिता सस्युवाच किमर्थं न गपुजितं दुःखि तातप्यसे पुनः कोवाकां
 मो भिलषितः सखि जनेन वै शुभे पार्वत्युवाच सखि शृणु महान् कामि मनसा चितितो मया अंतपेन तप
 सा कसिं प्राप्य ते मादशैः खलु अतो मया सह पुन श्रुत्वा त्वपुत्रं नांतरे सस्युवाच कोवाकामो भिलषितो यो तपेन

तपसातरैः नप्राप्यतेतमेवैहि उपायंचितयामिवै ॥ पार्वत्युवाच ॥ कैलासाशिखरासीनदेवदेवंदृग्ध्वजम्
भर्तृत्वेनैवमनसाकामयेहेनसंशयः सोपकामोमहानद्यमेतातेनकृतोऽप्यथा तरमादेहपरित्यागंकरि
येहंनसंशयः पार्वत्युवाचनश्रुत्वासखीवचनमब्रवीत् नगपुत्रिमहद्भाग्यप्राप्तताविष्णुनायतः संसेव्योर्द
वतैः सर्वं भेहेद्रादिपुरोगमैः यस्मैकगुणलेशेनगुणवृत्तेभवातिहि सगुणानामनंतत्वादनंतइतिविश्रुतःदेवा
नांकन्यकाभेद्रत्नकर्पांचिष्टदेवतां संपूजयितुमिच्छतिप्रार्थयतिदिवानिशंश्रुतिभाग्यवशाद्देविमाहिध्वप्राप्यतेयथा
किंचयथाप्रापसंत्यक्ताभिक्षार्थगम्यतेन्यतः प्राप्यापिकामदंदेवप्राप्यतेकामदाहकः श्रितिकाचिकचिद्रम्या
त्रिलोक्यादेवादिना॥प्रिये नरोत्तमायदत्तासितवपित्राशुभंकृतं माशोचस्वनिवर्तस्वजानासित्वगुणांस्तयोः
स्वामितारम्यथकेनत्वंशृणुष्वैकमनानये किराटिकेशवनित्यंजटीमृत्पुंजयोऽनघे केशवः सुमुखोभद्रे सचर्भाम
मुखः सदा सुपंकिरत्नदत्तश्चविपंकिर्दोषदृष्टकः रत्नकुडलवान्निविष्णुर्नागकुंडलवान्निशवः विष्णुः कमल
नेत्रश्च ज्वलन्नेत्रः सदाज्ञिवः चतुर्भुजधरोविष्णुः सर्वदशभुजोमहान् श्रीवत्सलालोविष्णुः शिवस्य
ब्रह्मणःशिरः पातांबरधरोविष्णुः सचचर्भांबरः सदा पद्मपाणिर्पुत्राविष्णुः सवृद्धः शूलपाणिश्च
अमलानपद्ममालःस मुंडमालाप्रियः सच कठेऽस्यकौस्तुभंरत्नं तस्यकठेविपंसदा वाहनंगरुडोयस्य
जरठोत्ताशि वरस्यच शेषपर्वकाशार्थोस चिताभस्मशयः सच गंधर्वध्वनिनादो भूतानारोदनेनसः वि
ष्णुर्भोगविद्योगीच कथकामयसेशिवं पार्वत्युवाच नजानासिविभूढोत्तयोनिंशूलपाणिनं यस्याज्ञासाधको
विष्णुस्त्रिलोकोपातिनाम्यथा राजसेनस्वरूपेणब्रह्मासृष्टिविधातिच तामसेनस्वरूपेणरुद्रोतिसकलरूपा गु
णानात्सर्वेशोष्ठं महत्स्वोक्ति- शुभं यस्याज्ञावशगोभूत्वा विष्णुः पृथ्वीदधारवै पुनः समूकरां

भूत्वा तच्च दत्ते दधारवै यद्वतान्भुजते भोगान् विष्णुर्भोगीति कथ्यते सहस्रकमलैः पूर्वं विष्णुना राधितः शिवः
 वैकुण्ठसंश्रयतेज रतेन दत्तं निजं क्षणात् इंद्रादीनां तु यो दाता स देवो न श्रुतस्त्वया यद्वतं तन्नरः । यत्तु इंद्राद्याभुज
 ते सुखं कुबरेणापि महती श्रीरवासावराजने वरुणेन जले शृत्वं शेषः पातालसंस्थितः सूर्यरत्नपतिर्भीत्या वैवा
 युर्वाति दिवानिशं यमः संयमनी शत्वं तं देवं किं न वेत्स्यसि यस्याज्ञया स्वकाले च मे वा वर्षाति सर्वतः पावकः स
 र्वदेवानां वदनं वर्तते न मे पितरः पितृलोकत्वं मत्पिता पर्वते न्वरः चंद्रो ह्युडुगणेशः सर्वं समुद्रं वै गभीरतां सोमः
 प्रायोपधीशः त्वं च दनश्च सुगंधितां यस्याज्ञया स्वकालेऽपि भवत्प्रादेशवर्तनः दृष्टिः शीतं च धर्मश्च स्वकाले च ग
 मागमं शक्राद्याश्च पितृदिक्पालाः स्वादिशं पालयंति ते ये पुरुषे ये पुद्गे वा यो जितास्ते तु तत्पराः अन्यथा
 करुणेतो पांसवदंडं विधास्यति परस्परः सर्वदेवो निर्गुणः सगुणोऽपि वा निराकारश्च साकारो योगी भोगी
 स एव च केवलो निर्गुणः साक्षी क्षरश्चाक्षर एव च को वेद तस्य तद्रूपं यद्वसति प्रचक्षते ब्रह्माद्या देवताः सर्वा
 ऋषयश्च तपोधनाः योगिनो ज्ञाननिष्ठा ये यदर्थाय कवंधनाः तेषु तस्य न जानांति स्वरूपं सखिशूलिनः श्रुत
 रत्तं कामेयै वै विपतिपतिता शुभे ॥ सस्युवाच ॥ सप्तकान्मोभिलपितस्त्वदर्थाय कजीवितः यत्र वै नि
 श्रिता बुद्धिः सकामो भवति ध्रुवं ममापि च महद्भाग्यं यत्स्वकर्मकारिका किंचिद्विज्ञप्तुमिच्छामि त्वया चेच्छ्रूयते व
 चः श्रविका पूजनं कर्तुं नमया कामदं श्रुतं तवेष्टद्वात्राया देवी सापि पूज्या प्रयत्नतः तदिष्यन्ननुग्रहं देवि मयि प्र
 तिरनुत्तमा श्रुत्वा दानमत्रेणैतत्प्रसफलां नय करिष्याम्यहमप्येतद्गौर्याः पूजनमुत्तमं तथेति संमतं
 कृत्वा याताय त्रमहावनं पिता निरक्षयमासाहि मवां रतां यद्वहे ॥ केन नो तानुसामुर्वादेव दानव किन्नरैः सत्यं
 कृतं च ऋषये किं दारुपे ग रुडः च जे इत्येवं चितया विष्टो मूर्धितो निपपातह हाहा कृत्वा तालोका प्रधांतीति नि

रिशतिः प्रागत्यमुनयः सर्वे पप्रच्छुस्तंहिमात्त्यं किमर्थमूर्धतां प्रातः कथयस्वहदिरिथत्तम् ॥ हिमवान्
 वाच चदर्धेष्टुः स्वसंश्रुतः कन्यारत्नहंतमम, दृष्टवाकालसर्पेणासिंहव्याघ्रेण गहता पतितः शोकसंत
 तोयात्नैव यथातरुः निर्गतो गिरिराजस्तदुद्विष्टश्चपेपणे गराया विपिनं योर्मसिहशार्दूलसंकुलं व्याघ्रैः सिंहै
 श्चमल्लुकेर्धुधनार्धैर्महागजैः तस्मिन्वने महाघोरे गत्वा तां साखिभिर्धुतां, दृष्ट्वांतजनदीरन्यावनमधेगुहातरे उप
 विष्टालिभिः लाङ्गिगजाहरविर्जिता सस्थाप्य बालुकापेढया र्वत्यासहितमम हस्तनक्षत्रक्षयं कामासि मद्दे
 सिताजया तत्रावाधेनगीतिनरावोजागरणकृतं तेन ब्रतप्रभावेण आसनं चलितं नम प्रातोर्हृदवितत्रैव यन्त्रं साखि
 निः सह करोपि मनशीर्यर्थमदंगंधादिलेपनं गुरुषु दिष्टमार्गेण तेन तुष्टेभ्यः मुदा प्रसन्नोस्मि वरं ब्रूहि मन्नाप्रो
 कयानने ॥ पार्धव्युवाच ॥ प्रसन्नोऽसि यदा देवदत्तस्वमनसोऽपि सतं सर्वज्ञस्य न च ज्ञातां कंचिदस्ति महितले ॥
 महति वज्राच ॥ ब्रह्मभर्ता भवेयं वै हिते होतः कृतं ब्रत तत्प्राप्स्यसि त्वसुभगेन वृथाममदर्शनं ब्रतमेतत्करिष्यं
 तिवानार्थो दृढमानसाः प्राप्यापि सकलान्कामान् पुन्ये तत्र ह्यणासह इत्युक्त्वा च ततो देविकैलासमहमागतः ततः
 प्रभातसमये नद्यामेव विमुञ्च्यतां पारणंतुततः कंथाय प्राप्ते वनमभ्यर्च्य पुनरतत्रैव सुप्तोऽसि मरुत्यासाद्वैसरि
 तद हिमवानपि तत्रैव संप्राप्तस्त्वद्वेपणात् पश्यन् नर्पायतुर्दक्षश्च पानविधिर्भूतः सुप्तं दृढेन दतीरेदूरतः क
 न्यकाद्वयं उर्याप्योस्संगमानी यरुदंतो व्यामुवाच ह सिंहव्याघ्रादिभिर्जुष्टसेवितं हि महावनं पुत्रिप्राता किमर्थं
 त्वं श्रियं किं कस्याणि श्रीपार्धव्युवाच शृणु तात मया ज्ञातं त्वं मादाराय सिञ्जालिने तदन्यथा कृतं तातेनाहं वन
 मागता तथेष्टुके हि मवता त्वमानीता गृहं प्रति तेनाप्युक्त्वा हं दिवि विवाहार्थं न्यासह ॥ श्रीपार्धव्युवाच ॥
 किंकर्तव्यगिरिणा तत्राविवाहो भूत्कथमम त्वया चार्किं कननाथ श्रोतुमिच्छामि विस्तरात् ॥ श्रीनृहादेव उवाच ॥

ऋषयः सप्तभेदे वि वदर्थे प्रेषिता मया दृष्टस्तेन गाराजेन प्रपच्छमुदितानान् कुत आगमनं जातं भवतां ज्ञानच
 क्षुणा अन्यथा महता प्राप्तिर्जडानां वै कथं भवेत् ऋषय ऊचुः न गाराज वयता वच्छकरा ज्ञा वि गायिनः त्वत्समी
 पेत्त कन्यार्थं दीयतां यदितरोचते ॥ गिरिस्त्वाच ॥ महादेवो यदा मत्तः कन्यां प्रार्थयते तदा कन्या याच
 कृतसम्पत्क्यदर्थे दुश्चरतपः अतस्तेन प्रसादोऽस्याः कर्तव्यः शूलपाणिना ऋषिभिर्गीयते निर्व्यसदेवो भ
 क्तवत्सलः इति श्रुत्वा गता विप्रामहादेवस्य सन्निधौ तद्वृत्तं तन्मम कर्मेन्द्रा जगाम महेश्वरः आ जग्मुस्त्रयै
 सर्वदेवा इन्द्रपुरोगमाः पातालादागतः त्रेपः क्षीराब्धिशयनाद्विभुः यत्र तत्र स्थिता देवा गंधर्वाः सि
 ङ्घचारणाः तैत्तरथानां तस्माज्जग्मुस्तन्महोत्सवसंघमाः विष्णुना च युतल्लभं शतशालाकजं इंद्रो वै चा
 मरे दिव्ये कुबेरः कौशधारकः स्वफणमाणिभिः शेषो दीपमाला विभर्तिसः सहस्रयोजनायामतेनाक
 रिसुमंडप एकस्तंभमयं प्रोक्तं योजनानां शताधिकं ब्रह्माद्या देवताः सर्वे मंत्राणि पमर्चयन् जयदा वदन् कृतो देवा ऋष
 यश्च तपोधनाः नृचंत्यप्सरसस्तत्र गंधर्वा ललितं जगुः वाद्यानां स्वनिर्भयो मंदं मंदं च गर्जति विकिरंश्च चतुर्दिक्षु न
 पारकुसुमानिसः देवकन्यानां गकन्या लज्जैस्तु कृतमंगलाः सरस्वतीरमदा देवा शब्दव्याद्या देवता लिप्य स्वर्णपात्रे नि
 धाया शुपुष्पचंदनमक्षतान् दधिदूर्वाचा सिद्धार्थं हरिद्रारत्नदीपिकां नोरजतं प्रकुर्वति गिरिजाया शिवस्य च पुष्प
 टाष्टिप्रकुर्वति देवाः सव्यापसव्यत महोत्सवः प्रवृत्तो भूद्वि मालय गिरौ तथा गिरिणा च तदा तस्मै दत्तं जामातृ तोपकं
 गजानां दशसाहस्रमश्वानां निपुतं तथा अनर्घान्यपि रत्नानि ददौ तस्मै गिरीश्वरः सुकानां दशकोटयश्च दशकोटय
 श्वविद्धुमा हरिर्कंदशकोटयस्तु पारिवर्हदौ गिरिः अस्त्वया ताश्च वै दास्यो ममनः स तुष्टिकारिकाः मैनाकस्तत्प्रिया
 र्थवै गिरिं प्रेषितं स्वयं ए गिरिं जयासादकैलासमहामतः आगत्य दैवतान् सर्वान् स्वे स्वे स्थिते समं दिशम्

शिवउवाच ॥ तेनव्रतप्रभावेणसौभाग्यमतुलत्वया प्राप्तमर्द्धासर्तद्विसाधितं सुमहत्तरं श्रयारभ्यव्रतदेविनक
 स्यापनिवेदितं यद्वाप्यपरमदेवियज्ञोक्तं कस्यचिन्मया तदुक्तं त्वत्सर्भापंतुत्वं तसौभाग्यविमोहनात् वनराज
 रुयनामापिशृणुदेवि यथाऽभवत् आलिभिर्हरितायस्मात्तस्मात्साहारितालिका पार्वत्युवाच केन पूर्वकृतं नाश्र
 विधिचारस्य वद प्रभो किंपुण्यं किं फलं चारस्य कैश्वैश्वक्रियते नरैः ॥ महर्देव उवाच ॥ शृणु देवि विधिं
 यद्व्येनारीणां व्रतमुत्तमं कर्तव्यं तु प्रयत्नेन यद्विषौभाग्यमिच्छति तौरणादिव कर्तव्यं कदलीसर्तममंडितं
 आच्छाद्य पटवस्त्रैर्धानानावर्णविचित्रकैः वंदनान्वितसुगंधीनिलपयेद्गृहमंडपे शंखभेरीमृदंगैश्च वादित्रैर्वहुभिः
 स्वनैः नानाभंगलचारस्तु कर्तव्यो मम सद्धानि रथापयेत्प्रतिमां तत्र पार्वत्या सहितां मम पूजयेद्बहुभिः पुष्पैर्भा
 धधूपैर्मनोहरैः नानाकारैश्च नैवेद्यैर्नानाभक्ष्योपचारकैः नानोषहरातंबूलैरुपवासप्रजगारैः नारिकेलैः पू
 गफलैर्दार्ढिमैः कनकादिभिः वीजपूरैः सनारंगैरन्यैर्ऋतुभैरुतथा - कालदेशोद्भवैः सर्वैः फलैश्च विविधैः
 शुभैः गंधपुष्पैरुतथा दीपैर्भोजनानेन पूजयेत् नमः शिवाय शांताय पंचवक्त्राय शूलिने नंदिर्भंगिमहाकाल
 गणपुकाय शंभवे शिवायै हरकांतायै प्रकृत्यै सुष्ठु हेतवे शिवायै सर्वभंगरूपे शिवरूपे जगन्मये शिवे कल्याण
 देवित्यं शिवरूपे नमो नमः शिवरूपे नमस्तुभ्यं शिवायै सततं नमः नमस्ते ब्रह्मरूपिण्यै जगद्धात्र्यै नमो नमः संसारभ
 यसंतोपात्ता हि मांसिहवाहिनि येन कामेन देवित्वं पूजितासि मये श्वरे राजंयसौभाग्यसंपत्तिं देहि मामवपार्षति पूर्वो
 केन विधानेन पूजयेदुभया सह कथां श्रुत्वा चित्तनदयाद्ब्रानि भूरिशः आचार्याय प्रदातव्यं वस्त्रधेनुं हिरण्यकं श्र
 नेपपां दीपतदानं स्त्रीणां वा भूपणादिकं ततो वाद्येन गीतेन तानि शांतिं कर्तुं कादिना नयेदं तद्रितादेवि यदि सौभाग्यमिच्छ
 ति तस्मिन्महत्निपातारो भोजनं कुरुते यदि ससत्त्वन्मभवेद्दध्यादौ यद्व्येन च पुनः पुनः द्गारिद्र्यपुत्रशोकचकं केश -

दुःखमभिगता पतेरसानरकेषो नोपवासं करोति या कांचनं राजतं तां ध्वेणुजं वापि मृन्मयं संपुटीकृत्य तन्मये फ
 ला निविधायानिव हरिद्राकुंकुमैश्च श्रजानादि प्रकल्पयेत् वस्त्राणामरणादीनि तांबूलं सहिरण्यकं कृत्वा सं
 छाद्य वस्त्रेण प्रदद्याद्वा ह्यणस्त्रियै प्रसिध्यत इव देवेशि दाने देयं स्वशक्तिः इत्थानेन विधेनेन पारणतदनंतरं एवं
 विधिं या कुरुते च नारी भर्ता समसारमते सुखेन विनाशकाले मम तत्पुरुषं सा युज्यमुक्तिं लभते सुखं न श्रवभेषसहज्जा
 णिवाजपेयशतानि च कथाश्रवणमात्रेण तत्पुरुषं लभते नरः एतत्केचित्तदेविविधानस्य हरण्यकं कोटियज्ञक
 तंपुरुषमस्यानुष्ठानमात्रतः इति भविष्योत्तरपुराणे हरितालिकाव्रतं श्रयोद्यापनं ॥ पार्वर्युद्याच उद्याप
 नविधिं द्वाहिततीयायाः सुरेश्वर भक्तिः श्रोतुमिच्छामि व्रतसंपूर्तिहेतवे ॥ महादेव उवाच ॥ उद्याप
 नविधिं वश्ये येन सांगं फलं लभेत् प्राप्ते भाद्रपदे मासि तृतीयाहस्तसेमियुक् तस्यां रात्रौ प्रयत्नेन यथोक्तं सर्वमा
 चरेत् सर्वतोभद्रसंज्ञं धालिं गतो भद्रमेव च कारयेद्द्विधिवहे विमंडलस्य प्रपूजनं तस्याग्रे स्यापयेत् कुम्भं त्रणच्छिद्र
 विवर्जितं तस्योपरि न्यसेद्देमं पार्वत्यासहितं शिवं वज्रयुग्मेन संवेष्ट्य पूर्ववत् पूजनं चरेत् ततः प्रभातसमये
 पुनरान्यथा निमंत्रयेत् कश्चित्तु पौडशाद्विजयुग्मांश्च प्रकान्नाद्यैश्च पूजयेत् सौभाग्यद्वयवस्त्राणि वंशपात्राणि
 षोडशोत्पुके तच्छकपरातयाज्ञेयं आचार्यवरयेत्तत्र चतुर्भिर्ब्राह्मणैः सह रथादिलेन प्रकर्तव्यं हस्तमात्रं मुशोभन
 ततो होमं प्रकुर्वीत घृतदूर्वांसमिति लैः पृथक् पृथक् शतं कृत्वा मंत्रेण जातवेदसे पातयित्वा वसोधारिणं पुनः पुनः
 माचरेत् नमः प्रणतपालाय नमः कैलासवासिने नमो वेदांतवेद्याय उमादेहाईयारिणे उत्पत्तिस्थितिं
 हारकं त्रैलोक्यमोऽस्तुते येन कभि नमो देवपूजितश्चोमया सह व्रतं संपूर्णं तां यातुं च प्रसादाज्जगद्गुरो इति स्तु
 त्वा महादेवं प्राणिपत्य पुनः पुनः गोमूहिरण्यदानानि वस्त्रदानान्यनेकशः सहिरण्यं सवस्त्रं च तेभ्यो दद्याच्च भ

कितः उमानहेत्यरदेवः प्रापतामनमोममः ततः कयारस्वयदेविवधुभिः सहभोजनं सर्वान्कामा
 नवप्राप्तिर्सोभानयलभतेध्रुवं मृतवत्सालुपानारीपुत्रं प्राप्यचिरायुधं नपुनर्गर्भमायातिसर्गोपासहलीयते॥ इति
 स्कन्दपुराणेउमामहेभ्यरसंवादेसोद्यापनहरितालिकाव्रतकथासंपूर्णा॥ अथोद्यापनं पार्वत्युवाच उद्यापनाविधिं
 ब्रूहेतुतोयायाः सुरेश्वर भक्तितः श्रोतुमिच्छामिब्रतसंपूतिहेतवे ईश्वर उवाच ॥ उद्यापनविधिर्विषयैवव्रतराजस्यर्था
 भनं यस्यानुधानमात्रेणसंपूर्णोहिब्रतंभवेत् चतुःस्तंभंचतुर्द्वारंकरद्वलरुतंभमंडितं धंटिकाचामरयुतंकमलैरु
 दशोभिर्भतं चङ्गनागुरुकपूरैर्लपितंघृपितंशुभं मध्येवितानंवध्नीयारपंचवर्णैरलंकृतं तन्मध्येकारयेत्पद्मपं
 चवर्णैः सुशोभनैः तस्योपरिच्यसेद्वीहिनद्रोणेनपरिसंमितान् सौवर्णैराजतंतार्थकलशविन्यसेद्दुधः पंचर
 दनानितितिष्यसर्वोपधिसमन्वित तस्योपरिच्यसेत्पात्रंसौवर्णैराजतंहिवा दृषाकृढंमहादेवंरजतेनविनिर्मितं
 सर्वावयवसंयुक्तगौरैर्हिस्त्राविनिर्मितं पूजयेत्तत्रगंधाद्यैः पुष्पैर्नानाविधैः शुभैः राजौजागरणंकुर्यात्कथा
 वाचनपूर्वकं ततः प्रभानेविमलेकृत्वास्नानादिकर्मच पूर्ववच्चार्चयेद्देवंपश्चाद्धोमंसमाचरेत् त्वयुह्योकिविधा
 नेनकृत्वाग्नेरुपापयेत्ततः प्रारभेच्चततोहोमंनवग्रहपुरः सरं तिलांश्चयवसंमिश्रानाज्येनचपरिप्लुतान् जु
 हुयादधोरमंत्रेणगौरैरमंत्रेणमंत्रावित् अष्टोरशानंवापिअष्टाविंशतिरेववा एवंसमाप्यहोमंतुतत्राचार्यंप्रपूजयेत्
 सुवर्णैरत्नवासोभिर्गोचदद्याद्यथाविधि शय्यं सोपरस्करादद्यादाचार्यप्रायस्ततः पौडशदिजपुग्मश्वपक्रान्नाद्यै
 श्वभोजयेत् सोभारयद्रव्यवस्त्राणिवशपात्राणिपोडश दातव्यानिप्रयत्नेनब्राह्मणेभ्योयथाविधि अन्येभ्यो
 विप्रवर्षेभ्येदित्तिष्ठांचप्रयत्नतः भूयसोपरयामकत्पात्रद्रव्याच्छिद्यन्तुष्टये उद्दिश्यपार्धर्तशचसर्वकुर्यादतिद्वितं वं
 धुभिः सहभुजोतनियतश्चपरेऽहनि एवंपाकुरुतेनारीव्रतराजंसुमभ्यमे साभारयमनुलंत्तस्याः सप्तजन्मनसंशयः

इति श्रीभविष्योत्तरहरीतालिकाव्रतोद्यापनम् ॥ अस्यामेव तृतीयायां कोटीश्वरीव्रतं ॥ मदन्तरत्ने रंभोवाच
देवल्लोके महदेवि गणिकाः सौर्यसंयुताः मरुत्लोके तथा सर्वाः स्त्रियः सौभाग्यगर्विताः कथं भाग्यचमो

गां श्रद्धाभते परमेश्वरि ॥ पर्वरयुवाच ॥ शृणु भद्र परगुह्यं सर्वकामफलप्रदं दुर्भगाणां च नारीणां सौ
भाग्यकरणं परं लक्षेश्वरीति विख्यातं ततः कोटीश्वरीव्रतं तृतीया शुक्लपक्षे तु मासि भाद्रपदे भवेत् तस्या
व्रतं तु संप्राह्यं यावद्दर्पचतुष्टयं उपवासेन कर्तव्यं वर्षपूर्वतु सुन्दरं अखंडानां तंडुलानां वा तिलानां सुलोचने लक्ष्मिकवि
द्यायाति परयासि शोभने क्षीरसंमिश्रितैः कार्यादेव्यामूर्तैः सुलोचना कृत्वा तु पुष्पप्राकारफलपुष्प
सुमंडितं संस्थाप्य पार्वतीदेवीं पूजयेद्भक्तिसयुतः पूजयेद्विविधैः पुष्पैः कुंकुमागुरुचंदनैः गंधैः पु
ष्पैश्च पूरयन्तैर्वैवा विधैस्तथा वस्त्रेष्वैव रक्तेन पूजयेत्परमेश्वरीं उमादेवि नमस्तुभ्य कात्यायनि नमो रतुते न
मः शर्वाणि रुद्राणि अप्रपणं शंकरा प्रपेय सर्वभूतहिते देवि जाहि ससारसंभारात् ॥ अन्नपूजा मंत्रः ॥ न
मो लक्ष्मेश्वरी देवि कोटीश्वरि नमो रतुते गृहाणा धर्मं मया दत्तं शंकरेण समं मम इत्यर्धमंत्रः ॥ पुराव्रतभिर्दंभ
द्रैर्द्राण्यपायकृतं शुभम् विध्यावत्पाचसावित्र्या अरुंधत्या कृतं पुरा दमयंत्पाचरोहिण्या कृतं व्रतवरं शुभं गौरि
णीर्भोजयेच्छक्त्या इन्द्राण्यर्धमुदंक्षिता गौरिणी सुवासिनी एवं विधिविधिनैः करोति नियतव्रतं न तस्याः
स्याच्च दारिद्र्यं न चैवेष्टवियोजनं अष्टपुञ्जाभवेन्नारंभतारं च गुणाधिकं सुरुर्गुणैर्न कतं पंडितं प्रियदर्शनं ई
श्वरं चैव राजानं लभेद्दीर्घायुर्प्राप्यं दातारं चैव भोकारं समस्तजनवल्लभं सुशीलधार्मिकं शूरचंद्रवत्प्रियदर्शनं सु
रूपा सुभगा चैव सदा परमः प्रियामेव सदा पत्न्या वरा रोहिा कुरुते राज्यमुत्तमं अंतकाले समं तेन रमते जिह्वे
तथा पापि धर्मसहस्राणि पापि धर्मशतानि वा इदं कृत्वा पुरोद्राणी इन्द्रं लभेत्पतिं प्रियं रोहिणीपतिं लभेच्चंद्रव्रत

निषेवणात् संज्ञादेर्विश्वमर्तारमादित्यंप्राप्यसत्पातं इदंतेकथितंभद्रेव्रतंकोटीश्वरीमवं लक्षेश्वरीतिवि
 रूपातंकुरुभेयथादितं ॥ इति कोटीश्वरीलक्षेश्वरीव्रतम् ॥ ॥ अथारुण्यारतृतीयायाः संक्षि
 समुद्यापनमुच्यते तिथ्याद्युल्लिख्यममसकलपापक्षयपूर्वकसप्तजन्मसौभाग्यपटुद्धिभर्तृवियोगराहित्यादिभोग
 प्राप्तिद्वाराउभामहेश्वरप्रीत्यर्थंयथाकालाचारितहरितालिकाव्रतोद्यापनंकरिष्ये आचार्यैवत्वा उक्तविधिनालिंग
 तोमद्भेदेषुपरिमितग्रीहिस्यकलशेराजतंशिवहैमंगौरीपुरतोर्राजततृपमभुक्तमंत्रैः प्रतिष्ठाप्य संपूजयेत् तत्र
 मंत्रः मंदारमालाकुलितालकायैकपालमालाकिंनोखराय दिव्यांबरयैचदिगंबरायनमः शिवायैचनमः
 शिवाय इत्यावाहनादिषोडशोपचारैः पूर्ववत्संपूज्य प्रार्थयेत् नमः शिवायसोमायपंचवक्त्रायाशूलिने नं
 दिभूर्गोमहाकालगणपुक्तायशंभवे शिवायैहरकतायैप्रकटयैसुष्टिहेतवे नमस्तैरुद्ररूपिण्यैजगद्धात्र्यैनमोनमः
 येनकामेनदेवित्वपूजितासिहरात्रिये सपूर्णकुरुभेकामंसौभाग्यचक्रप्रयच्छमे ततः भुवासिनीः पूज्यरात्रितानि
 यतानयेत् प्रातः अस्तिप्रतिष्ठाप्य अन्वादध्यात् आधानं उभामहेश्वरचर्गौरीनिमायेतिमंत्रः गौरीमि
 मायसालिलानिर्यैकपदी द्विपदीसाचतुष्पदी अष्टापदीनवपदीबभूवासहस्राक्षरायहमेव्योमन्त्रं त्र्यंशकंयजा
 महद्वतिमंत्रः त्र्यंशकंयजामहेसुगंधिपुष्टिर्वदनं ऊर्ध्वारुकमिववंधनान्मृत्योर्मुक्षीयमास्तुतात् मंत्राभ्यांप्रतिमां
 च प्रतिद्रव्यंशष्टोत्तरशतसंख्याकाभिर्स्वितलपवसाज्ज्याहुतिभिर्घर्षये ब्रह्मादिदेवताः परिवारदेवताश्च एकैकया
 ज्याहुत्यापदयेएवंहैमंसमाप्य ततः संपूजितायाचार्यायगांदत्त्वा षोडशाष्टौवायुग्मा निसंपूज्य सौभाग्यद्र
 व्यवखट्वक्षिणापुतानिसिन्धुपाणिवायनानिदद्यात् तत्रमंत्रः सौभाग्यारोच्यकामानासर्वसंपुत्ससृष्टये भौ
 रोगोरीशतुष्यर्थंवायनंतनुदान्पहं इति संक्षिप्तहरीतालिकाब्रतोद्यापनम् ॥ अथानैवहरुतगौरीव्रतं ॥ सूतउवाच

कुंदांसुखापविधायां हस्तिनापुरमुत्तमं मानितायां तैरैश्वर्यतनयैः पंचभिः सह तस्याः कुशलमन्विच्छन्ना
 जगामाधमाधवः श्मिन्तयमुखासीनं देवदेवं जनार्दनं उवाच कुंते त्वानंदाह्यप्रगल्भमिदं वचः ॥ कुंतुवाच धन्य
 स्मिन्महत्कृत्या स्मिन्सनाथास्मिन्परंतप साहं संभावितायास्मिन्वया सर्वजगद्गुरो यदि मे सुप्रसन्नोऽसितदात्रं दं व्रतं ते
 भो यदि धाय सुस्तराज्यं प्राप्नुयां तनयैः सह कृष्ण उवाच कुंते ते कथयिष्यामि व्रतानामुत्तमं व्रतं यत्कृत्वा सुखसंता
 नं वनधान्यसमान्वितं विधूतदुष्कृतां पुण्यासपुत्रारज्यमाप्स्यसि हस्तगौरी व्रतं भद्रं कुरुष्व शुचिमानसा कुं
 तमुवाच यश्चोक्तं व्रतं नार्थाविधानंतस्य कीदृशं केन पूर्वकृतं देवतं मे ब्रूहि जनार्दन ॥ कृष्ण उवाच कैलासशि
 खरे देवी हस्तस्य चादिवाकरे दिवा प्रसुप्ता सा गौरी हरसाक्षिमानसा सा मुसा देवदेवेशं स्वप्ने शंभुं दर्शयद्ब्रूद्देहं
 दृष्ट्वा हं स्वमर्धं चंद्रकलां धरं उत्थाय सह सा गौरी प्रोवाच शंकरं प्रति किमिदं तन्ममाचक्ष्वत ध्यते मानसं मनम ॥ ई
 श्वर उवाच देवि पूर्वनिषिद्धासि हस्तभक्त्यगते रवौ नरस्य सवंधं दिवा तत्र तस्येदं विहितं फलं शृणु दिव्ययायेन
 खंडितो हं विलोकितः त्वयारवंधं व्रतं देवि मदारधनकामयया अपूर्णस्मिन् प्रसन्नोऽस्मिन् नरवयाच स मुह्यतं
 अपूर्णव्रतचारेण दृष्टोऽहं तादृशं स्वया तत्कुरुष्व ध्यायुना देवि हस्तगौरी व्रतं शुभम् पार्कयुवाच ॥ आदिश्यतां व्रतं ना
 र्थाविधानं नमो हे श्वर आरंभो न्यकदाकार्यः कोविधिः कस्य पूजनम् ॥ ईश्वर उवाच मंडपस्थापनं कुर्यात्सर्वा
 लंकारभूषितं श्रवणं हंकांचनैः पुष्पैः फलमुकान्वितैः शुभैः नैवेद्यैः पंचखाद्यैश्च शृणुयादप्रत्यहं
 कथां दिने च तुर्यं प्राप्तिरथाप्येत्प्रतिमां शुभां पूजयेच्च सुवर्णस्य पुष्पैश्चान्यैः सुगांधिभिः चंदनैर्धूपदीपै
 श्च तत्र ब्रूते च फलादिभिः ध्यायेच्च हृदये गौरी हरहरं वसंयुतां दक्षिणां च ततो दत्त्वा नरवादेवो विमर्जयेत् व्रतं स
 माचरेद्देवि वा वद्वर्षं नयोदशं स्वर्णमालनगौर्यादिप्रातिवर्षी विमर्जयेत् ततश्च तुर्यं शेषं तदुवाच पनमाचरेत् सं

रुधाऽप्यगणपंगौरीकांचनकांचनेगजे पूर्वोक्तविधिना पूज्यवासरानिचयोद्देश चतुर्दश्यादेवसेसंजातेप्रातरु
 तिष्ठता कृतोपवासनिषमाजंगौरीप्रपूजयेत् पक्वान्नस्वर्णपत्रेषुत्रयेदशसुनिक्षिपेत् स्त्रीभ्यश्च कंचुकीर्द
 र्वाभोजयिष्याविसर्जयेत् एवदेविद्यतं कृत्वा सर्वान्कामानवाप्नुयात् अशकौतुसशकार्थाप्रतिमामृतिकामयी
 पात्राणिषण्णवपेयपतपुष्पाणि वै गृहे ॥ श्रीकृष्णउवाच ॥ तत्राश्च केन तंगौरीप्रासासांछितं फलं इमं
 द्यतद्व्रतं कुंति कुरुश्रद्धासमन्वितः अथ भक्त्या व्रतं कुंतीसविधानतदाऽकरेत् गौरीचापितच्छ्रुत्वा व्रतं च केपयावि
 धिं तुष्टाचमिकिभवेन पुष्टागौरी ततोऽब्रवीत् ॥ पार्वत्युवाच ॥ कुंति नेपरे तुष्टास्मिन्नरवरप्रसुत्रे ॥ कुंजुनाच
 देहि मे सर्वसंपत्तिं सर्वसौख्यं सदैव यं प्रयच्छ मम पुत्राणामहं द्रव्यमनाम मम व्रतेनेतत्तु यः कुर्यात्तत्र लोके न भ
 प्स्यति न दारिद्र्यं न वैषम्यं न शोको नापि दुष्कृतं कृच्छ्रं नोपहतदेविकदाचिरसं भवेदिह तपेरपुक्तततो देवो तत्रै
 वांतरधीयत एतद्व्रतं सकलदुःखविनाशहेतुः सौभाग्यराज्यफलभावनयाचरति यथोचितः सुखमन
 तमिहापि पूज्य गौरीपतिपतिरतास्तु तत्तलभवे ॥ इति भविष्योत्तरके भाद्रपदशुक्लदशम्यां हरिगौरीव्रतसमाप्तम्
 अस्याद्याप नं हरितालिकाव्रतं ध्यापनवद्देयं विशेषश्चात्र गौरीहरगणेशपूजा त्रयोदश्याविधयश्च यमदानम् ॥
 तिथ्यादिसंकीर्तनं सकलदुःखदुःस्वप्ननाशसौभाग्यसुखवाप्तिद्वारः श्रीपरमेश्वरश्चेत्यर्थं त्रयोदश्यां चरितं
 हस्तगौरीव्रतपूर्णतासिद्धये तदुद्यापनं करिष्येति तत्राचार्यदत्तवालिंगतो भद्रैः कप्रकारेण कलशे कांचनगजे गौरीह
 रगणेशाश्च सुवर्णपुष्पादिना तत्तन्मंत्रैः संपूज्य सुवासिनीः पूज्यरात्रिनिषेत् प्रतराचार्यश्चाग्नेत्रतिष्ठात्पञ्च
 दध्यात् गौरीहरगणेशं च गौरीभिमायेति गौरीं तत्पुरुषाय विद्महे इति हरं गणानां चैति गणपतिं प्रत्येक
 मष्टोत्तरशतं तिलज्वाहूतिभिर्निर्झादिदेवताश्रयैकैकपालाद्गृहपायदेयेषु पेषण्डिगृहकृत्वा भिन्नादिहोमं समाप्य वायना

त्रयोदशविधत्रयोदशसंख्याकपकान्नपूरितं सौवर्णवेणवे वा पात्रेकत्वा त्रयोदश दंपतीः सुवासिर्नर्वा संप्र
त्यदद्यात् तत्रमंत्रः पकान्नपूरितंविषमव्रतसंपूर्तिहेतवे वायनेतेप्रयच्छानिगौरौगौरौशतष्टये तत्रआचार्यार्पणंश्रद्धया
दिकंवदद्यादितिहस्तगौरौव्रतोद्यापनम् ॥ ॥ ॥

अस्पर्शमिवनाद्रशुद्धतृतीयायांभविष्योत्तरोक्तहिरकालीव्रतम् ॥ ॥ ॥ युधिष्ठिरउवाच भगवन्हरिकालीतिकादे
वोप्रोच्यतेभुवि आर्द्रधान्यस्थितं कस्मैरप्युपेतंस्त्रीजननेनसां पूजिताकिंददातीहसर्वमेवार्द्रहिकेशत्र ॥ श्रु
त्वाउवाच पार्थपरौर्णिकोदिव्यामस्तः शृणुकथामिमां आसीदशंसदुहितकालीनास्मृतुकन्यका वरु
नः।पिचसाकृत्पणनवनीलोत्पलप्रभा अंबकायचसादत्तामहदिवायशूलिने विवाहिताविधानेनशंखतूर्पनिनग
दिना यज्ञयात्रागतैर्द्वैव्राह्मणानांचनिःस्वनैः निवर्तितेविवाहेतुकत्पसाधीजलोचनः क्रीडतेविविधैःकर्मै
र्मनसः प्रीतिवर्धनैः अथ देवसमाजतुकदाचिह्नप्रभवजः आस्थानमंडपेरन्येआस्तेविष्णुसहायवान् त
त्रस्यश्राद्धयामासनमृणात्रिपुरांतकः कालीनीलोत्पलश्रृंगामांशमहत्तमणान्विता एहोहिष्वमितःकालिभैरव
कृष्णजनप्रभे कालमप्यतिसौन्दर्यात्तव रूपंममाग्निं इत्येवमुक्तसदेवीश्रीश्रीश्रीकृष्णानामा निः श्वसोच्छ्वा
सताश्चक्षोवाःपगद्गदवागिरां ररोदसस्वरंवालाप्रोवाचस्फुरिताधरा किंदेवनाम्नायगौरीसामोरिरयमिधी
यते परमानममोपमादत्ताभिन्नकृष्णजनप्रभो समजिदेवसंयानांवासुदेवस्यसन्निधौ त्रसनाद्देहमिमं कृष्णं
जुहोमिज्वालितेऽनले इत्युक्त्वावर्पमाणापिहरिकालीरुपांन्विता मुमोचहरितांछायाकांतहरितशाद्वले चिक्षे
पदंहरौप्येणज्वालितेहव्यवाहने पुनः पर्वतराजस्यग्रहेगौरौभवसा महादेवस्यदेहार्धेस्त्रियतासंप्रज्य
तेसुरैः यामुकाशाद्वलेदेव्याकालकातिः स्वदेहजा सावभवमहावीर्यादेवीकात्यायनीपुनः तपान्कृतानि

भूयाणिदेवकार्याणिपांडव तुष्टेर्देवगणैर्देतोवरस्तस्यैषाणुष्वमे यत्वांशाद्वलसंस्थां वैकालोत्तेवरदायिनीं पूज
यिष्यंति पुरुषानार्थोवापिविशेषतः सर्वपापवितर्मुक्ताः सुखसौभाग्यगर्विताः चिरायुषोमयिष्यतिभर्तृपु
त्रसमन्विताः एवंसाहिरिकालीतिगौरैसाभ्येव्यवस्थिता ॥ श्रीकृष्णउवाच शुक्लभाद्रपदस्यैवंतर्त्यायां
समाचरेत् सप्तधान्यैस्तुवैरुढैः कृत्वाहरिताद्वलं सज्जुर्नारिकेलैश्चफलैश्चमधुरैस्तथा मातुलंगकुसुं
भैश्चधान्यकैर्जौरकैस्तथा भैः पुष्पैः फलैर्धूपैर्नैवेद्यैर्मोदकादिभिः प्रीयित्वा समाच्छाद्यपद्मरागेण भास्वता
घटावाद्यादिभिर्गीतैः शुभैर्दिव्यकथानकैः पूजनीयामहारजमंत्रेणानेन न कितः हरिनाम्नि सन्मुखे हरि
कालिहरिप्रिये सर्वदाशस्त्रमूर्तिस्थे प्रणतार्तिहरे नमः इत्थं संपूज्यतां देवां दद्याद्विप्राय दक्षिणां कृत्वा जागर
णं रात्रौ प्रभातौ किंचिद्ब्रूते रवौ सुवासिनीभिश्च सानेयातु जलाशये ततो जलाशये रम्ये मंत्रेणैव विस
र्जेत् श्रार्चितां सिमया भक्त्या गच्छेद्विमुक्तं मम दौर्भाग्यनाशाय पुनरगमनाय च एवं नः पांडव श्रे
ष्ठ हरिकालीव्रतचरेत् प्रतिवर्षं विधानेन नारीव भक्तितरपरा चोत्सवपरफलमाप्नोति तदन्येन न चाप्यते मर्य
लोके चिरजीवे सर्वकामैः सुपूजिता पुत्रपौत्रसहनिमज्जनपदौ हि विप्रैः कुले सा ग्रंथवर्षानंजीवित्ते गान्धुका
मर्हति ततोऽवसाने देहस्थे शिवलोके मर्हति यते वीरभद्रमहाकालनदीश्वरविनायकाः सर्वप्रसादसुमुखभ
वंति व्रतयोगतः संपूज्य संपूर्णतस्तु सविबुद्धसस्या देवा हि माद्रितनया हरिकालिकारुपां नैवेद्यजागरसमुद्धत
गीतवाद्यैः संप्राप्नुवति मनुजाः सुखैरसुखानि ॥ इति भाविष्योत्तरां कहरिकालीव्रतम् ॥ ॥ अथ
भाद्रशुक्लचतुर्थ्यां सिद्धिविनायकव्रतम् ॥ हेमाद्रौ स्कांदे तच्च मध्याह्नं ग्राहिण्यां कार्द्वयं प्रातः शुक्ल
तिलैः स्नातो मध्याह्ने पूजयेद्ब्रूयति गणपतिकल्पे तत्रैव पूजा विधानात् दिनद्वये तच्छास्त्रावन्वयात्तौ च पूर्वा श्र
न्यथापरा चतुर्थ्यां गणेशः प्रसन्नमावृत्विद्वा प्रशस्यते मध्याह्नं ग्राहिण्यां च परतश्चैतरेऽहनीति तद्वत्स्परत्पुकेः इत्यच

रविर्भोमयो रतिप्रशस्ता भाद्रशुक्लचतुर्थ्याभिर्भिनार्केणवापुता । महतीत्यत्राविश्रेशमर्चायैवेष्टमाभुयादिति वारा
 होक्तेः अथव्रतविधिः मासपक्षाद्युल्लिख्यजपपूजादिकामः स्त्रीसुतसौभाग्यादिकामसिद्धिविनायकव्रतेतत्पू
 जनमहंकरिष्ये इतिस्कल्पः ॥ योऽशोपचारैः पूजांकुर्यात् ॥ तत्रध्यानं ॥ एकदंतशूर्पकण्ठैर्गजवक्रंचतुर्भुजं
 पाशांकुशधरदंष्ट्रं ध्यायेत्सिद्धिविनायकं ध्यायेद्गजाननेदं वतसकांचनसन्निभं चतुर्भुजं महाकायं सर्वभरणभूषितं दंताक्ष
 मालापरशुपुष्पैर्दकधारिणं मोदकासकशुंडायमेकदंतं विनायकम् इति ध्यानं आवाहयामि विविश्रेशसुरराजा ॥
 तैश्चरः श्रानाश्रनाथसर्वज्ञपूजार्थं गणनायक सहस्रशीर्षेत्यादिपुरुषसूक्तमंत्रैः सर्वोपचारपूजा सहस्रशीर्षेत्या
 वाहनं विचित्ररत्नवर्चितं दिव्यारत्नरणसंयुतं स्वर्णसिंहासनं चारुगृह्णीष्वसुरपूजित इत्यासनं ॥ गणाध्या
 क्षनमस्तेऽस्तु गृहाण करुणाकर आर्धैकफलसंयुक्तं गंधमालयाक्षतैर्पुतं इत्यर्घ्यं सर्वतीर्थसमुद्भूतं पादगंधादिभि
 र्भिर्युतं विभ्रराजगृहाणेदं भगवन्भक्तवरसल इति पाद्यं दध्याल्यमधुसंयुक्तं मधुपर्कमया हतं गृहाण सर्वलोकेश
 गणनाथमोऽस्तुते मधुपर्कं विनायकनमस्तुभ्यं त्रिदशैरभिवर्दितं गंगोदकेन देवेश कुरु ध्यायामनं प्रभो इत्याच
 मनं ॥ स्नानं पाचामृतं दिव्यं सर्वतीर्थार्हं तं मया गंधतोयैरुमापुत्रगृह्णीष्वभिष्टायक स्नानं रक्तवस्त्रद्वयं देवदे
 वांगसदृशप्रभो सर्वप्रदं गृहाणेदं लंबोदरहरात्मज वस्त्रं राजतं ब्रह्मसूत्रं च कांचनं चोत्तरीयकं गृहाण चारुसर्व
 ज्ञभक्तानां भक्तवरसल यज्ञोपवीतम् नानाविधानि दिव्यानि नानारत्नोद्भवानि च भूषणानि गृहाणे शापावर्तानि
 यन्तं दान आभरणं गंधगृहाण भगवन् सर्वगंधं समन्वितं गणाध्यक्षनमस्तेऽस्तु भक्तार्भीष्टफलप्रदं गंधं श्रद्धातान्ध
 वलदेव गृहाणे हिरदानन श्रानाश्रनाथसर्वज्ञगर्वाणां सुरपूजित अक्षतः सुगंधी निचपुष्पाणि जातीकुंदं मुखान्
 न्यापे विविधानि च पुष्पाणि गृहाण गणनायक पुष्पाणि अश्रानं पूजा गणेशाय नमः पादौ पूजयामि १ विभ्रराजाय

नमः जानुर्नापू - २ आसुवाहनायनमः ऊरुपू. ३ हेरवाय- लटिपू- ४ कामारिसूनवे- नाभि- पू-
 ५ लवोदराय- उदरं पू. ६ गौरीसुताय-स्तनौपू. ७ गणनायकाय- हृदयपू- ८ रथूलकंठाय- कंठपू- ९
 स्कन्दायनाय- स्कंधौपू- १० पाशहस्ताय- हस्तौपू. ११ गजवक्राय- मुखं पू. १२ विघ्नहर्त्रेण- लला
 टं- पू. १३ सर्वेश्वराय- शिरः पू. १४ गणाधिपयनमः सर्वाङ्गपूजयामि . १५ अथपञ्चिकापूजा
 सुमन्त्रायकामार्चीपञ्चसमर्पयामि- १ गणाधिपयभृगराजंस. २ उमापूजायविल्वपञ्चस. ३ गजान
 नायदूर्वापञ्चस. ४ लवोदरायवदरीपञ्चस- ५ हरसूनवेधनुषपञ्चस ६ गजकर्णायनलसीदलंस- ७
 वक्रतुङ्गायशर्मापञ्चस. ८ गुहायनायश्रयामार्गपञ्चस. ९ एकदंतायहृहर्तापञ्चस. १० विकटायमधुपञ
 स. ११ विनायकायश्रमंतपञ्चस. १२ कपिलाय. शर्कपञ्चस- १३ गजदंतायश्रर्जुनपञ्चस- १४
 विघ्नराजायविष्णुक्रांतपञ्चस- १५ वटवेदाडिर्मापञ्चस- १६ सुराग्रगणायदेवदारुपञ्चस- १७ भा
 लचंद्रायनरुपञ्चस १८ हेरवाचासिंदूरपञ्चस. १९ चतुर्भुजायज्वात्तापञ्चस. २० सर्वेश्वरायश्रगस्तिप
 ञ्स- २१ इत्येकविंशतिनामभिरेकविंशतिपञ्चिकापूजा . ॥ ॥ कुमारगुरवेतुभ्यंपूजयामिप्रयत्नतः दु
 र्वायुर्मग्रहैस्त्वातुंगंधपुष्पाक्षतैर्घृतं एकैकेनतुनाज्ञातुर्द्वैकैकसर्वनामभिः श्रथैकविंशतिग्रहसमोदकानघृतपाचितान्
 रुध्रापवित्वागणायशसमर्पेकुकनदं नृदशविधायदातव्याः स्वयंवाद्यात्तथादश एकगणाधिपेदद्यात्सर्वैवेद्य
 नृपोत्तम जातरुपमयेदेवब्राह्मणायनिवेदयेत् कृत्वानैमित्तिककर्मपूजयेदिष्टदेवतां ब्राह्मणान्भोजयेत्पश्चा
 त्भुञ्जीयात्तिलवर्जितं विनायकस्यप्रतिमांवल्लयुरमसमन्वितां दद्याद्विप्रायविदुषेसर्वविघ्नोपशान्तये एवंक
 नेपमराजिविघ्ननाथस्यपूजने विजयसेतुभेदान्सत्यसत्यमयोदितं वैष्णवाद्यासुदीक्षासुश्राद्धौपूज्येगणाधिपः

तस्मिन्संपूजितेऽपि पुरोहितो माचतथारमा हव्यवाहमुखादेवाः । पंजितोऽस्युर्नसंशयः चंडिकायामादृग
 णाः परितुष्टाभवन्ति च तस्मिन्संपूजितेऽपि प्रापकया सिद्धिर्विनायकैः । ग्रहदंष्ट्राणामिन्द्रिय आवयेद्वासमाहितः
 सिद्धिर्हि सर्वकार्याणि सिद्धिदस्य प्रसादतः ॥ इति सिद्धिविनायकव्रतपूजा ॥ एवमेवोक्तं नारदीयेऽ
 पि ॥ अथ शुक्लचतुर्थ्यां तु सिद्धिवैनायकव्रतं श्रावाहनादिभिः सर्वैरुपचारैः समर्चयेत् एकग्रमानसो भूत्वा
 ध्यायेत्तसिद्धिविनायकं पाशाकुशधरं देवं तत्कंचनं सन्निभं, एकविंशतिपत्राणि चैकविंशतिनामाभिः । समर्पयेद्भ
 क्तिमुत्तस्तां तनामानि नेशूणां सुमन्त्राय काकमार्चं गणार्थोपायभंगं । उमापुत्राय विल्वरूपदूर्वागजमुखाय
 तु लंबोदराय वदरधरं धनुर्हरं सुतवे सूर्यकर्णाय तु लस्यैव कृतं दाप्य वैशर्भीं गृहाग्रजाया पा मार्गं मेकदंताय वाहंतं वि
 कटपाशं मत्पत्रं कपिलायार्कपत्रं गजदंतायार्जुनं च विष्णुक्रांतं विघ्नराजके । वटवेदाडिभीपद्मसुराग्रये सुरद्रुजं
 मरुपद्मं भालचंद्रं प्रदद्याद्भक्तिभावतः । हेराय च सिंदूरजालीपत्रं चतुर्भुजं सर्वेश्वरेऽगस्तिपद्मं दद्यात्प्रीतिविवर्धनं
 विंशतिरेव भवति नामानि विनायकेति नामपूर्वोक्तं जेनं दूर्वायुग्मं ततो गृह्यंगंधपुष्पाक्षतैर्वृतं । पूजां निवेदयेद्भक्ति
 युतो मोदकपत्रं च आचमय मनमस्कृत्य संप्राध्वं च विसर्जयेत् । विनायकस्य प्रतिमाहं मां सोपस्करां मुने । निवेदये
 द्य च गुरोर्द्विजोभ्यो दक्षिणां ददेत् एवं कृत्वाऽर्चनं भक्त्या पंचवर्षाणि नारद उवाच प्लभते कामानैहिकान् भूमिकान्
 शुभान् इति हेरादौ ॥ भविष्योत्तरे च मासि भाद्रपदे यान्याशिवलोके प्रपूजिता । तस्यां स्नानतथादानमुपवा
 सो चैतत्तथा क्रियमाणं शतगुणं प्रसादादिति नेत्यप चतुर्थीत्यनुपंगः ॥ श्रवणरात्रौ चंद्रं न पश्येत् तस्य दर्शनं न मि
 द्याभिशाप प्राप्तिर्भवति तदाहापारकं मार्कण्डेयः भद्रं मासि सति पक्षे चतुर्थीत्याति योगिनी मिथ्याभिशापं कुरुते दृष्ट
 च द्वाभ्यं संशयः पराशरोऽपि कन्यादिष्वेव तु तृतीयां शुक्लं च द्रस्य दर्शनं । मिथ्याभिषेदुपशं कुप्याद्वाचौ पश्येन्न तं सदा

पंचाननगतेभानौपक्षये।रुभयोरापि चतुर्थ्योमुदितःसोमोनेक्षितव्यःकदाचनेति तेनैवतुर्थ्योऽनपुंस्येतिर्यर्थः प्रधान
 क्रियान्वयलभात् तेनचतुर्थ्यामुदितस्यपंचम्यानिनेपथः अत्रराजिशब्दग्रहणारिवाचंद्रदशैनेननिपेधइति यत्तुके
 नचेदुक्तेराशिशब्दोऽहोरात्रपरइतितन्मृग्यंतादृशार्थप्रातिपादकवचनस्यमहानिर्बंधवदृष्टत्वात् कदाचित्प्रतिपदा
 दृष्ट्याविष्णुराणिकंश्लोकंपठेत् तथाचपुराणांतरततश्चतुर्थ्यारभ्यायःप्रमादार्द्धक्षमानवःपठेत्पौराणिकंवाक्यं
 प्रादुर्भूतेवाप्युदङ्मुख इतिनिर्णयाम्बते ब्रह्मपुराणेतु चंद्रदशैनेविशेषउक्तः वासुदेवोभिशतस्तुनिशाकरम
 रोचिषु स्थितश्चतुर्थ्यामांघायांमनुष्याणांपातिश्रयः ततश्चतुर्थ्याचंद्रतुप्रयत्नद्वीक्ष्यमानवः पठेत्पौराणि
 कंवाक्यंप्रादुर्भूतेवाप्युदङ्मुखः तद्वोपशांतयेसिंहः प्रसेनइतिवैपठेत् सिंहः प्रसेनमवधीर्त्सहेज्जाविव
 ताहतः सुकुमारकरोदीस्त्वह्येपरस्यमंतकइति सिंहः प्रसेनमितिमंत्रिणमिमंत्रितं जलंपेयं स्य
 मंतकोपारुपानंचश्रोतव्यमाचारोदितिरमाता इतिरूपरत्नावल्या ॥ ॥ अथस्यमंतकोपारुनाम ॥ इंदि
 केचरउवाच ॥ शृणुभैकाप्रचितः सन्ब्रतंभाषेथंशुभं चतुर्थ्याशुक्लपक्षस्यसदाकार्थप्रयत्नततः सन
 त्कुमारयोगेन्द्रवर्दादंडच्छुभमामनः नारीवापुरुषोवापिभः कुर्याद्भनमुत्तमं सोचापित्वाशुतंकष्टाद्विभ्रेद्रवति
 नंतरं अपवादहरचैवसर्वविघ्ननिवारणं कान्तारविपुमेवैवात्रिपुल्लेकेपुविभुतं अत्रेनविद्यतेचान्पयस्सर्गसकष्ट
 लक्षणम् ॥ सनत्कुमारउवाच ॥ केनचादीपुराचार्यैर्मर्त्यलोकेकथंभूतं एतस्मिन्संतविरतार्यपद्वृहिगाणेश्वरं
 तं ॥ नंदिकेश्वरउवाच ॥ चकेद्रतंजगन्नाथोवासुदेवः प्रतापवान् आदिष्टनारदेनैवदृष्टालंछनशांतये ॥ स
 नत्कुमारउवाच ॥ पट्टगुणैश्वर्यसंपन्नः सुष्टिंसंहारकारकः धीसुष्टैर्वैजनाद्याप्योसत्त्वानलालंछनंकयं एतदा
 श्वर्यमास्त्यांतद्वहिर्यनंदिकेश्वर नंदिकेश्वरउवाच ॥ भवोभारवत्प्रार्थयस्वदेवसत्त्वान्बुभे रामकृष्णोसमुत्ती

शीर्षधनामहलायुधौ जरासंधभयात्कृष्णोद्धारिकांसमकल्पयत् विश्वकर्माणमाह्वयपुरीहाटकनिर्भतां तत्र
 पांडवसहस्रंस्त्रीणां वैवशाताधिकं भुवनानिमनोज्ञानि तेषां मध्ये प्यकल्पयत् पादवानां गृहास्तत्र पटपंचाशच्च
 कोटयः अन्ये च वहो लोका वसंति विगता ज्वराः यत्किंचित्त्रिपुल्लोकेषु सौंदर्यं दृश्यते सत्राजितप्रसेनास्त्रै
 पुत्राद्यप्रस्य विश्वतौ अभोधेस्तरिमासाद्यतन्मनस्कतया च सः सत्राजितस्तपस्तेषु सूर्यमुद्गिरयदुद्धिमन् प्रत
 निरशानं गृहसूर्यं सवदलोचनः ततः प्रसन्नो भगवान्सत्राजितपुरःस्थितः सत्राजितोपि सृष्टावदृष्टादेवोदिवारम्
 तेजो राशेन मनस्तुभ्यं नमस्ते सर्वतो मुख विश्वठया पित्रमस्तेऽस्तु नमस्ते विश्वरूपेण काश्यपेय नमस्ते रतुहरिद
 श्वनमो रतुते अहराज नमस्तेऽस्तु नमस्ते चंडरोचिषे वेदत्रय नमस्तेऽस्तु सर्वदेवनमो नमः प्रसीद पाहि देवेश
 तुष्टयानां दिवाकर इयं संस्तुयमानोऽसौ देवदेवोदिवारः स्त्रिंशदंभीरमधुरं सत्राजितमुवाच ॥ सूर्य उवाच
 वरं ब्रूहि प्रसन्नोऽस्मि यत्ते मनसि वर्तते सत्राजितमहाभाग तदुष्टं हंतवानि श्रयात् ॥ सत्राजित उवाच ॥ सूर्य उवाच
 णि देहि यदि तदुष्टं सिंभास्कर ददौ तत्सु च तद्रत्नं त्वत्कंठादवतार्य सः ॥ सूर्य उवाच ॥ भारद्वाज उवाच ॥ सूर्य उवाच
 सोमहा माणि शुचिं प्रमत्ता सदा धार्य रत्नमेतन्महोत्तमं सत्राजितक्षणेनैतद्दशुर्धंतिमानव इयुक्तां तर्धेदे
 वस्तेजोराशौ देवकारः तत्कंठरत्नञ्च लभान रूपः पुरीं सकृदणस्य विवेश सत्वरं दृष्ट्वा तु लोकामनसा दिवाक
 रं संधितवन्तस्तिमिरास्तदृष्टयः समागतो यं हरिदश्च दार्धितोर्जनं दहनं द्रुमसंशयेन नायं सहस्रांशुरित्यहं लोका
 सत्राजितो धमाणि कंठमारयान् ॥ स्वर्भक्तं महारत्नं दृष्ट्वा तत्कंठमंडले स्पृष्ट्वा च केजगद्वायोनजहार माणितदा स
 त्राजितो जातमयोपाचयिष्यति महारिः प्रसेनाश्च ददौ धात्रो धार्पयंशुचिनात्तया एकदा कंठदेशे सौक्ष्मिण्यं तं
 णि मुत्तमं मृगया क्रीडनार्थाय गतः कृष्णेन संयुतः श्वश्वारुढोऽशुचिश्चासौ हतः सिंहेन तक्षणात् रत्नं नमादा

यासिंहोपि गच्छन् जावताहतः नीत्वा त्विवरे रत्नदंष्ट्रां प्रजां ववात्तु पुरीं विवेश कृष्णोपि स्वकैः सर्वैः समावृतः
 प्रसेनोद्यापि नापातिहतः कृष्णेन निश्चितः मणिलोभेन दहाकष्टं गंधवः पापिनाहतः द्वारिकावासिनः सर्वे
 जनाऽऽशुः परस्परं दृष्ट्वा पवादसंततः कृष्णोपि न गच्छन् नैः सहैव ते रोरणं दृष्ट्वा सिंहेति पाति तं प्रसेनं वाहनयु-
 तं तत्पदानुसरन्नातः ऋक्षेण निहतं सिंहं दृष्ट्वा कृष्णश्च तादृशं विवेश योजनशतमंधकारं स्वतेजसा निवारयन् ददर्शा-
 येन तस्मादं वद्भूमिक कुमारं जावन्तस्य शोलायामभितथार्तिः मणिमालं वसाणं च ददर्श न गवान्हारिः रूमुमैव
 न संपन्नां कन्यां जावन्तीं पुनः दोलादोलायमानां च ददर्श क मलेश्चः समहा विस्मयं च के दृष्ट्वा तां चारुहासिनीं सिंहुः
 प्रसेनमवधीत्सिंहो जावन्ताहतः सुकुमारकमरेदीरुतवह्ने परमंतकः मदनुजरादहार्ता दृष्ट्वा तं क मलेश्चऽथ
 वाचललितं वाक्पंगमप्यतांगमप्यतामिति रत्नं गृहीत्वा वेगेन यावच्छेतेतु जावन्तः इत्येका कर्णं हसन् शीरिः शंखं दध्नी-
 जतापवान् आकर्ण्य सह सोऽथाय ऋक्षः संयुयुवेततः तयोर्मुदमभूदधो रह रिजां ववतो रत्नदा द्वारिकावासिनः सर्वे
 गतास्ते सप्तमे दिने मृतः कृष्णे भाक्षेतावानिः संदिभ्या विचार्य च परलोका क्रियां चक्रुः परेत रूप्य च ते तदा ऊना वि-
 शदि तं पावद्वाहुग्रहरणो विभुः युयुवेतेन ऋक्षेण युद्धकर्मणि तोषितः जावन्तान् प्राकुने रस्य वा दृष्ट्वा देवबलं महत् जं-
 वयानुशाच श्रजेयोऽहंसुरैः सर्वैर्धक्षरक्षसदानवैः त्वया जितोऽहं देवः शदेव त्वमसि निश्चितं जानैत्वा विष्णुवर्ते जो-
 नः त्वया बलगीदृशं इति प्रसाये देवशं ददौ माणिक्यमुत्तमं सुतां जावन्तीं चाथ भायाथैव रवार्णोती पाणिचग्राहयान्
 आसन्नं मुदेयं च जावन्तान् मणिमादाय देवोऽपि जावन्तपात्रसंयुतं तद्गुतांते समाचष्टे द्वारिकावासिनां ततः सत्राजितस्य
 नाणिरयं दत्तवान् सदासि स्थितः मिथ्याभिशापसंशोद्धं प्राप्त्वा स्वान्मधुसूदनः सत्राजितोऽपि सन्नरतः कृष्णोऽयमददौ
 सुतां सत्यभासां महाबुद्धिर्ददौ सर्वगुणान्वितां शतवन्वाः क्रूरमरुपाया दवाद्दृष्टवानसः सत्राजितेन ते यैरं चक्रु-

रत्नाभिः। पिणः दुरात्मशतयन्त्राणि गतेऽपि कुत्रचित् सञ्जाजितं निहत्य शृंगण्डिग्रहाणां पथीः कृष्णस्य पुर-
 तः सन्नासमाचष्ट विवेष्टितं श्रुतं देवहिः कोपी कृष्णः कपटनायकः बलद्वयपुरे वा कस्मान्नाचनरणीधरः ह्नास,
 ज्ञाजितं हत्वा मणिमादापगच्छति निहत्य शतयन्त्रान् गृहीत्वा रत्नमावयोः ममयेति वचनं दत्तं भविष्यति न संशयः,
 एतच्छ्रुत्वा भयवस्तः शतधन्वाऽपि यादवः आहवाक्रान्तं मानमणिं न प्रददौ च सः आरुह्य बद्धवांशे गात्रिणां त-
 दक्षिणादिं शरस्य स्थावनुगच्छेत् तदा तदारा मज्जनादंनौ शतयेजनमन्त्रेण न मारयद्वा तदा पलायमानो निहतः पदाति-
 रनुपदातिना अट्टद्वा तत्र तद्रत्नं न लदेवं पुरे वदतु तदा कर्ममहारुष्टं गच्छन् बलः कपटे त्वसदा कृष्णगार्पा-
 ले भो सुनिश्चितं अर्थं रस्य जनं हंसिकं स्वयं वधुः समाश्रयेत् अनेकशपथैः कृष्णे बलदेवं प्रसादयन् सोऽपि धि-
 क्कृष्णमिदमुक्त्यर्थं वैदर्भमल्लं कृष्णेऽपि रथमारुह्य द्वारिकां प्रययौ पुनः तथैवोच्यते नारदः सर्वे न साधी ध्यातयं हरिः नि-
 च्कासितो रत्नलोभाज्जेन च ध्याता बलोलो तच्छ्रुत्वा दीनवदनः संततो नैव भाति च दृष्ट्वा मिश्राप्रसन्नो बभूव स जग-
 त्पतिः अक्रुरोऽपि विनिर्गन्धर्वार्थं यात्रां निपाततः कार्श्या गत्वा सुखेन साववसत्पुनोऽश्वरं तोपमुदपादयते न द्रव्यं
 णासौ च बुद्धिमान् सुरालयगृहैश्च जैनं नगरं समकल्पयत् नदुर्भिक्षं नैरोगार्हं न योनयवंशनं शुचिनाधार्येत तत्र म-
 णिः सूर्यस्य निश्चितं ज्ञानं त्रापेयं सर्वज्ञो मानुषं भावमाश्रितः लोकाचारं तथा मयामज्ञानं च समाश्रितः बंधुरैरसमुत्प-
 न्नं सांख्यं न समुपारिधत्तं दृष्ट्वा पवादा बहूलं ज्ञायमानं कथसह इति चित्तानुरूपं कृष्णानारदः समुपस्थितः गृहीत्वा त-
 द्दत्तं पूजासुखासीनरत्नतोऽनवति नारद उवाच किमर्थं खिद्यसे देव किं मातेरो ककारणं यथा दृष्टं समाचष्ट नारदा-
 यतु केशवः ज्ञानाभिकारणदेवपदार्थं लाडनंतव त्वया भाद्रपदे शुक्ले चतुर्थ्या चंद्रदर्शनं कृतं तेन समुत्पन्नं लांछनं
 तु दृष्ट्वैव हि श्रीकृष्ण उवाच वदनारद मे श्रीशक्रो दोषश्चंद्रदर्शने किं यत्तु द्वितीयायां कुर्वति तस्य द्रष्टुं नारद-

उवाच गणनाथेन शस्त्रचंद्रमरूपं दर्पितः स्वदेशेन नराणां हि दधानि दामं विष्यति श्रीकृष्ण उवाच ॥ किमर्थं
गणनाथेन शस्त्रचंद्रः सुधानयः इदमस्यानकश्रेष्ठं यावदकुर्महं नारद उवाच गणनामाधिपत्येन रुद्रे
ण ब्रह्मणोऽपि अणिगामिह मात्रेण गरिमालिषिमतया प्राकाम्ये शिल्पमित्रेयवज्रार्थकामावसापिता भार्थार्थप्रदो देवो
गणेशस्तज्जापतिः पूजयेत्वा गणध्वक्षस्तुतिं कर्तुं प्रचक्रमे ब्रह्मोवाच गजवक्रगणध्वक्षलंबोदरवरप्रद विद्या
धीश्वरदेवेशसाठिसंहारकारक पूजयेत्पुर्णध्वक्षमोदकाद्यैः प्रयत्नतः तेषां विजायते सिद्धिर्निश्चिनन संशयः अस्मि
पूज्यगणध्वक्षे येषां लंति नरास्तु न ते पांजायते सिद्धिः कल्पकोटिशतैरपि स्वद्वत्तया तु गणध्वक्षविष्णुपालय
ते तदा रुद्रोऽपि संहारया शुक्लच्युतये वसुजान् ग्रहं इत्यं सरतूयमानो सौंदर्यदेवो गजाननः उवाच परमप्रोतो ब्र
ह्माणं जगतां पतिम् गणेश उवाच वरं ब्रूहि प्रदास्यामि यत्ते मनसि वर्तते ब्रह्मोवाच क्रियमाणा तु मे सृष्टिर्नाम
क्षंजायतां प्रभा एवमस्ति त्वत्तदेवो यो गृह्णेत्यमोदकान्करे सत्यलोकस्समागच्छन्स्वेच्छया गगने यात्री चंद्रलोकं
समासाद्य रस्य कृतिगणनाथकः अथ हारं यमहवक्रे सोमो रूपमदान्वितः तं दृष्ट्वा कोपतां वाक्षो गणनाथः यातापह
दर्शनीयः सुरूपे हंसं दूरं आहन्ति यथा गर्वितोऽसि शशांकत्वं फलं प्राप्य सितस्वरं अथ प्रभृति लोकास्त्वानं हि
पश्यति पापिनं येष पश्यति प्रनादेन त्वानं रास्य गलं छवे मिथ्याभिप्रायसंयुक्तमविष्यति हि ते ध्रुवं हाहाकारो म
हान्जातः श्रुत्वा शार्पसुदारुणं श्रुत्वं तन्मलानवदने लोचं चंद्रः समाविशत् कुमुदे कौमुदीनाथः स्थितस्तत्र कृतालं यः
तत्र देवर्षिगंधर्वानिराशादीनमानसाः सुरासाहपुरे पायजन्ममुरस्ते त्रपिता महं दृष्ट्वा पितामहं देवं शशं सुभ्रं द्रचं
पितं दत्तया पोण्येन कथयमाना सुरादरात् विचार्य भगवान् ब्रह्मज्ञानसुरातिदमब्रवीन् गणेश यापो देवो देशा
रूपवत्केन चान्यथा कर्तुं भिद्यन्त मया विष्णुना पिवि चिश्चितं तमेव देवे देवो ब्रह्मध्वं शस्त्रं एतस्य स एव शास्त्र

मोक्षचक्रेष्यतिनसंशयः देवाऋचुः केतोपायेनवरदेगजवक्रोणेश्वरः पितामहमहाप्राज्ञातद्रुमकिंवदप्रभो
 पितामहउवाच चतुर्थीदेवदेवोऽसौपूजनीयःप्रयत्नतः कृष्णपक्षेविशेषेणनकेकुर्वाञ्चतत्प्रियं श्रुपूर्वैर्नसंयुक्तै
 र्भोदकेःपरितोपयेत् मधुराज्ञहविष्यचम्वयंभुंजितवाग्मतः स्वर्णरुंगणेशस्यदातव्यंद्विजसत्तम शक्त्याचदक्षिण
 दत्त्वावितशाढ्यंनकारयेत् गीष्पतित्रेपयामासुःसमेत्यन्निदशेश्वराः स्मगत्वाकथयामासवोब्रह्मोदितंतु गत्वा
 वक्रततश्चन्द्रोपयोक्तंवह्मणापुरा श्रविर्बभूवभगवान्गणेशोब्रततोपितः संक्रोडमन्गणनायकंचतुष्टावट्टवत्
 कलानिधानः चंद्रउवाच त्वंकारणकारणकारणानांवेत्तासिबेधंचविभोप्रसीद प्रसीददेवेशजगन्निवात्मगणे
 शालवेदरवक्रतुड ॥ १ ॥ विरिचिनारायणपूज्यमानक्षमस्वमेगर्वकृतंचहास्यं येऽवामसंपूजगणेशानूतंत्रा
 छंतिमूढाविहितार्थसिद्धिम् ॥ २ ॥ तदैवनष्टनिभूतंचलोकेज्ञातोमयातेसकलःप्रभावः धेचाप्युद्गसिनितरास्तु
 पापास्तेयानिपापंनरकंसदैव ३ एवंस्मरतूपमानोसौचंद्रेणाथगजाननः उवाचब्रह्मन्वक्यमेवगंभीरया
 गिरा तुष्टोहंतवदारुप्रभिवरंद्वाहेनिशाकर ४ चंद्रउवाच लोकानांदर्शनीयोऽहंभवामिपुनरेवहि विपापेऽहंवि
 शापोहंस्वप्नसादृशेष्वर गणेशउवाच वरमन्यप्रदास्यामिनेतदेयमयातव विश्वशवचनंश्रुत्वाब्रह्माद्यास्तुभय
 कलाः देवविज्ञापयाचक्रुर्गणेशमक्तवत्सलं देवाऋचुः विशापंकुरुदेवशप्रार्थयामोवयंतव ततोनुनीतोब्र
 ह्मायैःप्रसन्नोभूद्गजाननः विशापमकरोच्चंद्रकमलासनगौरवात् शुक्लपक्षेचतुर्थीतुयेपश्यतिसदैवहि विधमानि
 वादमायास्तेप्राप्स्यतिनसंशय मासादौपूर्वेभवेत्त्वयिपश्र्यंतिसदाजनः भद्रायांशुक्लपक्षस्यतेगद्गेपानजायने
 तदाप्रभुतिलोकोभंद्धितोपायंकगादरः चंद्रस्यदर्शनार्थार्थागणानाथस्यभारत माद्रशुक्लचतुर्थीतुयस्व पश्यगि
 पापधीमिध्याभिशापमालिन्यमवर्धेतस्यजायते पुनरेवतुप्रभच्छकलावान्गणनायकं केतोपायेनदेवेशउद्गम

वसितद्वद गण्डवाच , सदाकण्ठचतुर्थ्यतुमोदकोद्यःप्रपूजयेत् रोहिणीसहितंवाचसमभ्यर्च्यविधानतः य
 थाशक्त्यातुमद्वयस्त्वेनपरिकल्पित दत्त्वादिजायमकायकथांश्रुत्वाविधानतः सदातरयकरेभ्यानिस्कण्ड
 रयविनाशनं भद्रशुक्लचतुर्थ्यातुमृगमयीप्रतिमाशुभा हेमभावेतुर्कतैरनानातुपुष्पैःप्रपूजिता ब्राह्मणान्भोजये
 त्पश्याब्जाष्ट्याद्यविशेषतः स्थापयेदन्नकुंभयान्यस्योपरिशोभित यथाशक्त्यातुमद्वयंशातकुमेननिर्मितं वल
 द्वयसमाच्छन्नमोदकाद्यैःप्रपूज्यमा रकांबरवरोनर्दयैर्ब्रह्मचरैरतःमृगीः रोहिणीसहितंवाचपूजाप्राप्यचमत्पर
 रजतस्वतुतिरूप्यथाशक्त्यावितर्जितं वल्लंशिवप्रियायैनिगणायिपननोऽस्तुते गंधलंघोदरायेतिपुष्पंतिद्विप्रदा
 यच धूपगजमुखायेतिर्दापुंमपकवाहिने विघ्ननाथायनैवेधंफळसर्गार्यासिद्धिः तांबूलकामरूपायदक्षिणांयन
 दायच इक्षुदंडैस्तदःपूज्यंनान्नाशोभाकरंशुभं विसर्जनसमारंभैःसर्वासिद्धिप्रदायकं एतत्पूजनाविघ्नशक्यां
 श्रुत्वाविधानतः भन्नेणानेनतरत्सर्वब्राह्मणायनिवेदयेत् दानेनानेनदेवाग्रीनोभगणेश्वरं सर्वत्रसर्वदेवानि
 विघ्नं कुरु सर्वदा मानोद्वर्तिचराज्यं च पुत्रान्पौत्रान्प्रदेहि मे गाश्वधान्यं च वासांसि दद्यात्सर्वस्वशक्तिः दत्त्वातु
 दाह्येणैस्वयं भुजितकामतः मोदकापूपमधुरं लवणक्षारवर्जितं एतं करोति यश्चंद्रतरयाहंसं सर्वदा जपं सिद्धिं च
 धनधान्यच ददाति विपुलां प्रजां इत्युक्ता तर्धेदेवोगुणनाथो विनायकः तद्वन्न कुरु कण्ठव्रततः शुद्धिं न वाप्स्यसि न
 दिके चर उवाच नारदे नैवमुक्तश्च त्रतंच केहरिः स्वयं मिथ्या प्रवादसंशुद्धिं प्रापदेवो जनाहर्तनः ये शुण्णंति तवा
 स्यान्तं स्यमतकमणीयकं चंद्रस्य चरितं सर्वैरेवापो न जायते भाद्रे शुक्लचतुर्थ्यातु चंद्रस्य दर्शनं कश्चित् जातं
 तत्परिहारार्थं श्रोतव्यं सर्वमेव तु यदा यदा मनः कटसत्तद्दहमुपजायते तदा तदा च श्रोतव्यमस्मत्प्राप्तं कष्टनाशनं ए
 च मुक्ता तर्धेदेवोगुणेशः कृष्णतोषितः यदा यदा परपति कार्थं मुच्यत न रोनरश्चापि करोति सद्ग न सिद्ध्यति कार्थनाथे

समीक्षितानि किं दुर्लभं विप्रहरप्रसन्ने आचम्यस्यास्तिनेपक्षे चतुर्धर्मानेकभुजव्रता
सचतुष्टयम् इतिस्कन्दपुराणे स्वर्गमतकोपाख्यानम् ॥ ॥ ॥ अथान्यप्रकारोक्तिं सिद्धि विनायकव्रतम् ॥ तत्रप्रा
तःकृत्यादिकृत्वा ॥ सूत्र्यादिदेवताभ्यो व्रतं निवेद्य आचम्योदङ्मुखो वारिपूर्वात् प्राञ्चपात्रं गृहीत्वा मासपक्षाद्युहि
रूपममम सर्वकर्मनिर्वर्धनसिद्धिपुत्रपौत्रसौभाग्यादि सुखसिद्धयर्थं सिद्धि विनायकगणपति प्रीत्यर्थं च सिद्धि विनायकपूजा
महं करिष्ये इति संकल्प्य ध्यानम् एकदंतं शूर्पकर्ममिति आगाच्छ्रजगदाधारसुरासुरवराचार्यैः अनाथनाथ
सर्वज्ञा गीर्वाणपरिपूजित ॥ आवाहनम् १ स्वर्णसिंहासनं दिव्यं सर्वमंगलसंयुतं त्वामहं रथापयिष्यामि ग
णाध्यक्ष नमोऽस्तुते आसनम् २ गोरस्तुत नमस्तुत शंकरा प्रियसूनवे पाद्यं गृहाण देवेश गंधपुष्पाक्षतैः सह
पाद्यम् ३ अर्घ्यं गंधोदकं दिव्यं सर्वमंगलसंयुतं गृहाण देवेश भक्तानां वरदायक इत्यर्घ्यम् ४ गंगाजलं
समानांतं सुवर्णकलशे स्थितं आचम्य तं गणाध्यक्ष सर्वविप्रहराभव आचमनम् ५ दधि क्षीरघृतं चैव मधुखं
द्विभिर्मिश्रितं तृप्त्यर्थं देवेश मधुपर्कं दत्तामिति मधुपर्कं ६ स्नानं पंचाभ्युदयं गृहाण वरदायक अनाथनाथ सर्वज्ञस
र्वसिद्धिप्रदो भव पंचामृतस्नानं ७ सर्वतोर्थास्तु मुहूर्तगंधतोयैः कुशोदकैः फलतोयैर्जलैर्गीर्णैः स्नपयानि गणेश्वर शुद्ध
स्नानं ८ रक्तवस्त्रद्वयं देवदेवा गसदं शंप्रभो गणेश्वर गृहाण रंभकानां वरदायक वस्त्रं ९ राजतं वस्त्रं सूत्रं च कांचनं चो
त्तरीयकं गृहाण देवदेवेश गणाध्यक्ष नमोऽस्तुते यज्ञोपवीतं १० धीरांश्च दानं दिव्यं कर्पूरेण च संयुतं गंधं दत्त्वा मिदं
वैशगणाध्यक्ष नमो नमः गंधं १ अक्षतान्धवलान् देवगृहाण द्विरदानं सर्वदेवोत्तमस्त्वं हि चाक्षयं कुरु मे फलम् अक्षताः
१२ सुगंधीनि च पुष्पाणि गृहाण द्विरदानं विनायक नमस्तु सुरासुरसुपूजित पुष्पं १३ अथांगपूजा गणेशाय नमः
पादौ पूजयामि १ विप्रराजाय जानुर्नो २ आसुवाहनाय ऊरू ३ ३-॥ हेरं वाय कटिपू-
॥ ४ ॥ गणाधिपाय नामिदं लंबोदराय उदरं ॥ ६ ॥ गणनाथाय हृदयं ॥ ७ ॥ गुहाय जाय

स्कंधौपु० ८ स्थूलकठायकंठपू० १ परशुहस्तायहस्तान् १० गजवक्रायवक्रं ११ विघ्नराजाय नेत्राणि १२ स
 र्वथरः याशिरः पूजयामि १३ अथ यत्रिकापूजा समुखायनमः सार्चपत्रं समर्पयामि १ गणाधिपायभृंगराज
 पत्रं-२ उमापुत्राय विल्वपत्रं ३ गजाननाय दूर्वापत्रं ४ लंबोदराय वदरीपत्रं ५ हरमूने वत्सूरपत्रं ६ गज
 कर्णाय तुलसीपत्रं ७ गृहाग्रजाय अपामार्गपत्रं ८ एकदत्ताय कटकारिपत्रं ९ वक्रतुंडाय शमीपत्रं १०
 विकटाय करवीरपत्रं ११ इभतुंडाय अरुमत्तकपत्रं ॥ १२ ॥ कपिलाय अर्जुनपत्रं ॥ १३ ॥ भिन्नदत्ताय विट्पुं
 कताप ॥ १४ ॥ पत्नीहीनाय दाडिमीपत्रं १५ वटवेदेवदारुपत्रं ॥ १६ ॥ भालवेद्राय मरुत्तकपत्रं ॥ १७ ॥ सूर्प
 कर्णाय जातीपत्रं ॥ १८ ॥ सुराग्रजाय गांधारीपत्रं स ॥ १९ ॥ सिद्धिविनाय काय केतकीपत्रं सम
 र्पयामिनमः ॥ २० ॥ इत्येकविंशतिपत्राणि समर्पयामि ॥ २१ ॥ अथ दूर्वापूजा दूर्वायुग्मेन गृही
 त्वा तु गंधपुष्पाक्षतैर्युतं पूजयेत्सिद्धिविशेशं अत्येकं सर्वनामभिः एकं समर्पयामीति शेषः गणाधि
 पायनमः दूर्वायुग्मं ॥ १ ॥ उमापुत्रायनमः २ अथ नाशिनेनमः ३ विनायकायनमः ४ ईशपुत्रा
 यनमः ५ सर्वसिद्धिप्रदायकायनमः ६ एकदत्तायनमः ७ ॥ इभवक्रायनमः ८ ॥ मूषकबाहना
 यनमः ॥ ९ ॥ कुमारगुरवेनमः १० सर्वनामभिरेकं दूर्वादलं समर्पयामिनमः २१ दशगुणगुलो
 र्धुपुष्पाधिचमनोहरं गृहाणे श्वरसर्वज्ञ उमापुत्रनमोऽस्तुते धूपं सर्वज्ञसर्वलोके शसर्वपातिमिरापह गृहाण मंगलं
 दीपसद्मप्रियमनोस्तुते दीप नैवेद्यं गृह्यत दिव्यमर्कमेह्यवलांकुरु ॥ ईदिस तं भवरदं हि परत्र वपरांगति नै
 वेद्यं १६ तांबूलं गृह्यत दिव्यनागवल्लीदलैर्युतं कर्पूरेण च सयुक्तदेवतानां पारप्रियम् तांबूल १ ७ इदं फलमिति १८
 हिरण्यगर्भस्य मिति दिक्षिणा ॥ १९ ॥ त्रिश्वेश्वरविशालाक्षसर्वाभ्यां फलप्रदं प्रदक्षिणं करोति त्वांसर्वाङ्का

मानप्रपच्छमे प्रदक्षिणा २० नमस्कृतोसिदेवेशसर्वविघ्नहरोभव ईप्सितंमेवरदेहिनमस्तेभकवत्सल दे
 वदेवजगन्नाथभक्तानांवरदायक आविघ्नकुरुमेदेवसर्वकार्थपुसर्वदा नमस्कारः विनायकनमस्तेरुतुविघ्नेशसु
 रपूजित इप्सितंमेवरदेहिनमस्तेकल्याणकर प्रार्थनामंत्रः मल्लिकामालतीपुष्पनादाचंपकसंयुतं पुष्पांज
 लिगृहाणेभंपदां वज्रगुणाधितम् ॥ गणानांवेतिमंत्रेणवाग्नायाधिपनमस्तेरुतुसततंमोदकप्रिय अविघ्नकुरुमेदेवसर्व
 कार्थपुसर्वदा दाताविघ्नेश्वरदेवोप्रहृताचसविघ्नराट् तस्मादिदंमयादत्तंसंपूर्णैवतमस्तुमे गणेशःप्रतिगृह्णाति
 गणेशोवैददाति च दीयतेगणनाथायप्रार्थिताभिगणाधिपः सौख्यंसौमनसंनिर्व्यंकरोतुगणनायकः इतिमंत्रं
 मन्त्रार्थदशदाद्विजातये इतिनैवेद्यदानम् ॥ विनायकस्यप्रविभावस्त्रयुग्मसमन्विता ब्राह्मणायप्रदास्यामि
 सर्वविघ्नोपशान्तये इतिप्रतिमदानम् ॥ प्रार्थना विघ्नां नाशमायांतुसर्वाणि सुरनायक कार्याणि सिद्धिमा
 यांतुपूजितेस्त्वयिधातरे न्यूनातिरिक्ता निपरिफुटानियानीहकर्मणिमयाकृतानि क्षन्नाति सर्वाणि शुभप्रदायप्र
 याहितानि पुनरागमाय अथसंकटहरणचतुर्धनुकप्रकरेणरोहिणीसहितचंद्रपूजांकुठ्यांत अथकथा ऋषय
 ऊचुः ॥ निर्विघ्ननतुकार्थार्थैकधर्मसिद्धांतिसूतज अर्थसिद्धिकरं दृष्ट्वा पुंजसौभाग्यसंपदं दत्तपत्योः कलहं वैश्वं
 वंधुभेदेतथानृणां उदासीनेपुल्लोकेपुकपंसंमुखतामवेत् विद्यारंभे तथा दृष्ट्वा वाणिज्यार्थैकपौतथा नृपतेः पर
 चक्रस्य जयसिद्धिकरीनृणां सूत उवाच सप्तद्वयोः पुराविघ्नाः कुरुपांडवसेनयोः पृष्ठवान्देवकीपुत्रं च नृपत्रो
 युधिष्ठिरः ॥ ॥ युधिष्ठिर उवाच निर्विघ्नजनयो ह्येषां वदेवकथं भवेत् कादेवतानमस्कृत्य सन्ध्यां कुर्यात्पुंल
 भेमहि श्रीकृष्ण उवाच पूजयन्स्वगणाध्यक्षं विघ्नेशं सिद्धिदायकं तस्मिन्संपूजिते राजन् सर्वान्कामानवाप्स्य
 सि युधिष्ठिर उवाच देवकेन विधानेन पूजनीयोगाणाधिपः पूजितस्तुतिधौकस्यासिद्धिर्गणपते भवेत् श्रीकृष्ण उवाच

गजवक्रश्चतुर्थीतिसदापूज्योनराधिप यदाचोत्पद्यतेभक्तिस्तदापूज्योगेभ्यः शक्यपक्षेचतुर्थीतुमासि
 भाद्रपदेतथा प्रातःशुक्लतिःस्नात्वाभ्याह्नेपूजयेन्नृप निष्कमाश्रमवर्णेन तदर्द्धाह्नवापुनः स्वशक्त्या
 गणनाथस्वस्वर्णरौप्यमयाकृति श्रयव सृष्टमर्थाकुर्याद्विशशाठ्याववर्जित- कृत्वापूजाप्रयत्नेनस्नाप्यपंचासुतैःशु
 भैः वस्त्रसर्वप्रदरकपुनमदद्यात्सुभाषित गणाध्यक्षेतिनास्नावैगंधं दद्याच्चभक्ति- विनायकेतिपुष्पाणिधूपंचामसु
 तेतिच दीपंरुद्रप्रियायेतिनैवेद्यंविघ्ननाथिने ततोदूर्वाकुर न्यह्य विंशतिचैकमेवाहे पूजयेत्तुप्रयत्नेन एभिर्ना
 मपदैः पृथक् गणाधिपनमस्तेस्तु उभपुत्रावनाशन विनायकहरपुत्रेति सर्वासिद्धिप्रदायक एकदंतेभवक्त्रे
 तितथामूपकवाहन कुमारगुर्वेतुभ्य पूजनोपः प्रयत्नतः दूर्वापुरमगृहीत्वातु गंधयुक्तप्रपूजयेत् एकैकेनतु
 नास्नावैपूजाचैकेनसर्वतः एकेनदूर्वाकुरेणसर्वंनानाभिःपूजाकार्या दत्त्वैकसर्वनामभिरितिर्वारिभित्रोदये तथैकविं
 शतिगृह्यमोदकारवृत्तपाचितान् रथापायित्वागणाध्यक्षसमीपेकुरुनंदन दशविप्रायदातव्याः स्वयंचाद्यात्तथा
 दशएकगणाधिपेदत्तानैवेद्यचतुर्पोत्तम गणेश प्रतिगृह्णातिगणेशोर्वैददातिच दीयतेगणनाथायप्रोपयतामिगणा
 धिपः सौरूप्यसौमनसनिर्वंकरोतुगणनायक इतिमंत्रसमुच्चार्यदशदद्याद्विजातये गुरुं व्रतोपदेयारमलंकृत्यप्रय
 त्नतः दद्याच्चदक्षिणांसम्पक्वयाविभवविस्तरं जातरूपमयंदेवंब्राह्मणाया निवेदयेत् कृत्वा नैमित्तिकं कर्म पूज
 येदिष्टदेवतां ततःप्रार्थना विघ्नानिनाशमयांतुसर्वाणिसुरनायक कार्दणोसिद्धिमायातुपूजितेत्वयिधातरिविप्रा
 यभेजानंदयाद्गुर्जायातौलवर्जितं एवकृतेधर्मराजगणनाथस्वपूजने विजयस्तेभ्योन्निरूपंसत्यंस्वमयोदितं त्रिपु
 रदशुकभेनेनपूजितःशूलपाणिना शक्रेणपूजितःपूर्वतथाद्वत्रयधेतुप रामेणाराधितःपूर्वस्रीतामन्वेपनापुरा दृष्टा
 सीतामहामाया नरणहनुमता भगीरथेनतद्वच्चगणामानायतापुनश्चमृतोत्पादनार्थ्यां यथादेवास्मुरैरपि श्रम्यता

हरणारपूर्ववेनतेयेनपञ्चिण । आराधितंगणायक्षोह्यमृतंनरुतंवल्लतयदापूर्वतुदेयेनहतोरुमिणिन्दनः आरा
 धितोमयातद्वतरुमिण्यासहितेनचकुष्ठव्याधियुतेनाथसाधेनारिवेत.पुटा जयकामरतथात्वंहितमाराधयशक्तिरं
 प्राप्स्यसि त्वंनजरंश्रयंजित्वाशत्रुगणानुरणे । सिध्यतिसर्वकार्याणिनाञ्जकार्यविचारणा सूतउवाच, एवमुक्त
 रतुकृष्णेनसानुजःपांडुनदनः पूजयामासदेवेशंपुञ्जंत्रिपुरधातिनः "शत्रुसंघान्निहरत्यशुभासवान्नराज्यमोजसा
 सिध्यति सर्वकार्यं"णिमनसाचितितान्यपि विद्यारंभपूजनीयोविद्यालभोभवेदृणां विवाहेक्रियमाणितुपूज्यश्चा
 सौविनायकः सिध्यतिसर्वकर्माणेश्चर्थसिद्धिर्भवेदृणां । कथिप्रारंभसमयेकार्षिकेणविनायकः पूजनीयःप्रय
 त्नेनधान्यतस्याक्षयंभवेत् व्युष्टिकामैस्त्रयाङ्गैःपूजनीयोगणधिपः विद्याकामोलभेद्विद्याधनकामोलभेद्धनं
 जयचजयकामश्चपुत्रार्थीलभतेसुतः । पतिकामाचमर्तारंसौभाग्यवंतुमुवासिनी । विधवापूजयेत्त्वानिवेधवर्नानुया
 रपुनः यंयचितयतेकामतंतंनाराशोतिर्लया । वैष्णवादिपुदीक्षासुआदौपूजयोगणधिपः यस्मिन्संपूजितेवि
 ष्णुरीशोभानुस्तथाह्यम । हव्यवाहमुखदेवाःपूजितास्सुतंरंशयः । वाडिकाद्यामातृगणाःपरितुष्टाभवन्तिच य
 स्मिन्संपूजितेभक्त्याविश्रांसिद्धिविनायके । यद्दंशुणुयान्नित्यंश्रावयेद्वापिभक्तितः सिध्यतिसर्वकार्याणिसिद्धि
 दरूपप्रसादतः ॥ ॥ इतिस्कंदपुराणसिद्धिविनायकव्रतम् ॥ इयमेवचतुर्थीशिवानांनो ॥ ॥ सुमंतुरु
 वाच ॥ शिवाशांतासुखारान्नचतुर्थीशिविधामता । मासिभाद्रपदेशुक्लाशिवालोकेषुपूजिता । नायशुक्लरुसृ
 ताशांताभौमवारिसुखारसृता तस्यांस्नानंतथादानमुपवासोऽपस्तथा क्रियमाणंशतगुणंप्रसादादितिनेप इ
 तिनोविनायकरूपेत्थर्थः गुडलवणपुतांतादानशुभकरंरुसृतं गुडपूपैरतथार्वारपुण्यंवाह्यगुणभोजनं चतुर्थी
 नरशाईलपूजनीयाःसदाक्षिपुः गुडैलवणपूजाभिः स्वरुद्रःश्वश्रमातरः ताःसर्वोःसुभगाःस्वविधेशरस्यानु

मोदनात्कन्यकातुविशेषेणविधिननिनपूजयेत् ॥०॥ इतिभविष्यतिरोकंशिवाचतुर्थीव्रतम् ॥ ॥ अस्यामेवह
 र्पणीनास्त्रीपार्वतीपूज्या तत्रस्मृतिः ॥ भाद्रशुक्लचतुर्थीतुहर्षणीनामयामता पूजयेत्पार्वतीतस्यासौभाग्यं
 नविहन्यते ॥ अथभाद्रशुक्लपंचम्यानापूजा ॥ ॥ अत्रपंचमीपरयुतायाहा तदुक्तंचमत्कारचितामणी
 पंचमिनापूजायांयाहाषष्टीसमन्विता तस्यांतुपितानागाइतरायचतुर्थीकेतिवचनात्सूर्योदययुतांयाहोत्पथः प्र
 भातसंह ॥ शिवउवाच ॥ तथाभाद्रपदेमासिपंचम्यांश्रद्धयान्वितः यस्त्वालेश्वरनरोनगान्नीलप्रीतादिवर्णै
 र्कैः कुरुकुर्यातथावीथ्यांस्वयंहविर्लिखेद्बुधः कुरुकुर्यामंत्रेण ॥ ईकुरुकुरपेहंफटस्वाहा पूजयेद्बुधपु
 र्यश्वपयसापायेसेनच तस्यसंतुष्टिमायातिपन्नगास्तक्षकादयः आसत्समात्कुलात्स्यनमयंनगतोभवेत् अ
 ज्ञाप्योच्यतेमंत्रः सर्वासुखनिपेक्षकः क्षस्मिन्प्रजसमाजितुनविपक्रमतेतदा इत्येवकथितदेविनागव्रतमनुत्तमं
 यच्छुत्वाचपठित्वाचमुक्तस्यात्सर्वपातकैः नागाश्चान्नवासुकि तक्षक कालिय मणिभद्र ऐरावत कर्कोटक
 धनंजय धृतराष्ट्रसंज्ञाः इत्यलेश्वर्यापंचमीः अत्रैवनागदष्टव्रतमुक्तं सुमंतुरुवाच ॥ नागदष्टानिरराजन्
 प्राप्यश्वत्थुंजलत्पथः अथोगत्याभवेत्सर्पैर्निर्वृपोनात्रसंशयः ॥ ॥ शतानोक्तवाच ॥ नागदष्टःपितायस्य
 श्वात्वाहुहिताशवा सातापुत्रोयवाभार्याकर्तव्यतदवदस्वमे मोक्षायतस्यविश्वेद्रदानं व्रतमुपेक्षणं ब्रूहिमेद्विज
 शादूलयेनतैद्विकरोम्यहं सुमंतुरुवाच उपेक्ष्यपंचमीस्त्रय्यकुनगानांचलवाहिनो त्वमेकमेवतावच्च विधानंश्रु
 णुभारत उपेक्ष्येतिदिवसेभोजनाभावस्यातेनकव्रतामित्ययमेतथोक्तैः मासिभद्रपदेचैवशुक्लपक्षेनपंचमी सर्व
 पुण्याभाप्रोकोभाहासागप्यकन्यया चतुर्थ्यामेकभक्तंचतस्यांनकंप्रकीर्तितं तस्यांपंचम्यामित्यर्थः कृत्वारोप्य
 मयनात्तमयन्नाकलयेत्तत्र अथदारुमयंमन्त्रं मृगययंवायभाकितः ॥ पंचम्यामयंयेद्व्रतयानागंपंचकण्ठंथ

करवारेस्तथापक्षैर्जातितुष्यैः सुभिधिभिः ग्रधपुष्पैः सुनैवेद्यैः स्नापि क्षौरादिभिर्नृप ब्राह्मणान्भोजयेत्पश्चाद्दृ
 तपायस्सोदकैः अनंतवासुकिं शयपद्मं कंचलमेव च धृतराष्ट्रं शयालं कालियं तक्षकं तथा पिंगलं च तथा नाग
 मांसिं मासि प्रपूजयेत् पूजयित्वा प्रयत्नेनैव च न्यानं कभुग्मवेत् एवं द्वादशकृत्वा वै मासि माद्रपदे नृप वत्सरां वेष्य
 यत्नया महामौज्यं तत्कारयेत् ब्राह्मणान् यतीनां च नागानुद्दिश्य भक्तिः इति ह्यसविदंत्तां कंचनं रत्नसिञ्चितं
 गा च दद्यात्स वत्सवै सर्वोपस्कर संयुक्तं दानकाले पठेदेतं रमरक्षसायणं विभुं सर्वगं सर्वधातारं मनंतम पराजितं
 ये केचिन्मत्कौले सध्वं दैष्ट्याः प्राप्ताश्च योगातिं ज्ञेते चानेन गोविंदमुक्तिं भाजो भवतु ते इत्युष्ट्राध्याक्षतैर्धुं कं सितचंद
 नभिश्चितं वासुदेवं यातो भूप तोयंतो ये धानि क्षिपेत् अनने विधिन सर्वेषु मारिष्यंति ये मृताः सर्पतंस्तंभियां स्यं
 तित्स्वर्गातिं नृपसत्तम कृत्वा सर्वान्स्वमुद्धृत्य कुलजान् कुलनंदन श्रयाति चिण्णु सा निध्यंसे न्यमानोऽप्सरे गणैः वित
 शाठ्य विहीनो यः सर्वमेतत्फलं लभेत् न केन भुक्तिर्साहेतः किल पंचमीषु ये पूजयति सुभगाः कुसुमोपहारैः
 तेषां नृदेव भयद्राहि भवंति सर्पादं पूर्णान्विता मणिमयूषा विभासिता गाः इति दृष्टं पंचमीव्रतं अस्यामेव माद्रशुक्लपंच
 म्य। ऋषिपत्न्यमोव्रतं तत्र मध्याह्नं व्यापिनो पंचमीया ह्या पूजाव्रते पुसर्वेषु मध्याह्नं व्यापिनीति धारिती हाभी
 तोकेः दिनद्वये तथा देवे हे माद्रि मेते परा पंचमी तु प्रकर्तव्या पृथगुक्तान्तरादेति वाक्यात् सिता परयुता रत्नस्या द
 सिता पूर्वसंयुतेति दीपिको के अशुक्लपक्षेति श्रिया ह्यायस्या मभ्युदितो राविरिति वचनाच्च ऋषिपंचमी पृथगुतेति दिवोदा
 सीयेपि माधवमदन रत्नादि मते तु पूर्वासर्वेषु पंचमी पूर्वेषु कोः निर्णयसिंघौ कल्प रत्नवत्या मप्येव अत्र ऋ
 षिपूजनमुक्तं नारादीये भाद्रप्यशुक्लपंचम्यां विदिका कारयेन्मुदा गोमयेनोपलिप्याथ कृत्वा पुष्पोपशोभिर्ता
 तत्रा रतोर्धु कुशा विप्रऋषो न सससम चयेत् गंधैश्च विविधैः पुष्पैर्धूपैर्दोषैः सुशोभनैः कश्यपो जिर्भरद्वाजा विथा

मित्रोपयोगीतम जमदादिवीसिष्टश्वसतैश्चरुपयः । स्मृताः एतेभ्योचैवविधिवत्कल्पयित्वाविधानतः नैवेद्यकलये
 द्विद्वान्श्रयानाकार्थैरुष्टैः तान्निवद्याविसृज्यैतान्स्वयंचाध्यात्तदेवाहि ॥ अग्नेनविधिनासप्तपराणिप्रतिवत्सर
 कृत्वातानेववरयेदाचार्यान्सप्तवैदिकान् प्रतिमाससकृद्वैतमुर्वणैर्नस्वशक्तिः जटिलाःसाक्षिसूत्राश्चकर्मंडलु
 समान्विताः सरथाऽप्यकलशेष्टुमेतान्स्त्रेपुमृणयेयुवा । स्त्रापयोद्विधिवद्गतयाऽथकपचाऽमृतरपि उपचारैः
 षोडश भिरततःसंपूज्यभक्तिः अर्घ्यदत्त्वाततोह्यतांरितलव्रीहियवादिभिः सहस्तेमाद्रतिश्रुचानाममंत्रे
 स्तुवाऽष्टकं पुष्ट्यैर्मंत्रैस्तथैवान्यैर्ह्रस्वापूर्णाहृतिचरेत् ततस्तुसतगादद्याद्वालंकारसंयुताभ्याचार्यपूजयेच्चैववस्त्रा
 लंकारभूषणैः अन्नाद्यागुरोः । पश्चान्मूर्तीविधेपुचाप्येत् भोजयित्वाचतान्मत्तयाप्राणिपत्याविसर्जयेत् ततः
 शिष्टं सहस्नातःस्वयंब्राह्मणशेषतः एवंकृत्वाव्रतसांगंभोगान्भुक्ताव्रांछितान् सप्तर्षीणांप्रसादेनविमानवर
 गोभवेत् ब्रह्मपुराणेषु नभस्यशुक्लपक्षेनुयावैभवतिपचमी नयादिकेनदास्त्रात्वाकृत्वा नियममेवच ब्राह्मणी
 क्षात्रियवैश्यशूद्राचार्यापिवरानने । कृत्वा नैमित्तिकं कर्म गत्वा निजगृहं पुनः वेदोसम्भक्त्रकुर्वीतगोमयेनोपलेपि
 तां रंगवल्लीसमायुक्तांश्वेतपुष्पेषुपशोभितां तत्रसप्तश्रुधीन्दिद्यान्भक्तियुक्तःप्रपूजयेत् गोधैश्वर्यविधैःपुष्पै
 र्धूपदीपैः सुशोभनैः एतानैवेद्यसंपन्नमर्ध्वदशार्चुभैःफलैः तजार्घ्यमंत्राः कश्यपोत्रभरेद्वाजोविश्वामित्रोश्च
 गौतमः जमदग्निर्वासिष्ठश्चअरुंयत्यासमान्विताः षड्हाण्यर्घ्यमयादत्ततुष्टाभवंतुमेसदेति एवंपूजांविनिर्वर्य
 ऋषीन्ध्यात्वासमाहितः । अकृष्टपुष्टीसजातशाकाहारप्रकल्पयेत् । शयीतब्रह्मचर्येणऋषीन्ध्यात्वासमा
 हितः । अग्नेनविधिनासप्तवेददेवांगपारगान्तिर्यादिसर्वत्रपाठः । अनुज्ञायगुरोः पश्चाद्ब्राह्मणैर्भ्योनिवेदयेत्
 श्रीतिभावसमायुक्तोभोजयित्वापथाविधिं अग्नेनविधिनासन्ध्यव्रतंभितरसमाचरेत् सर्वव्रतपुण्यपुण्यसर्वतोर्ध्वं

यत्फलं सर्वदानिपुद्गेतपुद्गेतत्कलमाश्रयात् ॥ ॥ इति नरदप्येवमपुराणे च ऋषिपंचमीव्रतविधानम्

अथ कथा हेमद्रौ ब्रह्मंडपुराणे सिताश्रुदवाच ॥ श्रुतानि देवदेवेशाव्रतानि सुबहूनि च ॥ संप्र-
तमे समाचक्ष्व व्रतं पापप्रणाशनम् ॥ ब्रह्मोवाच ॥ शृणु राजन् प्रवक्ष्यामि व्रतानामुत्तमं व्रतं ऋषिपंचमीति कि-
रुवातं सर्वपापहरं परं येन चोपनिर्जद्रनरकैव परयति अत्रैवोदाहरतीममिति हासं पुरातनं वैदिशेभूद्विज-
वरजतंगोनामनामतः तस्य भार्यसुरीलेति पातिव्रतपरायणा अस्या अपत्य युगलं पुत्रो हि मुविर्भाषणः अर्धाति-
यान् सुतस्तस्य वेदान्सांगपदक्रमान् समानेन कुलीनेन सुताचापि विवाहिता विवाहितैव सदैव द्वैधव्यं प्रापसत्तमा
सर्वालं पालयतीति सा आरते निजापि नृपुद्गे तस्यादुःखेन संतप्तः सुतं संस्थाप्य वेदमनि गंगातीरे च नम्रासः सकल भ-
रतया सह सतत्र व्यापयामास यिष्यान् वेदं द्विजोत्तमः सुता च कुरुते तत्र पितुः शुश्रूषणं परं पितुः शुश्रूषणं कृत्वा परिश्र-
ता कदाचन निशीथे किल ससुसाकमिराशिरजापत तं तं तं धाविधां दृष्ट्वा विवस्त्रां प्रस्तररिथतां विष्यानि वे-
दपामासुस्तन्मातुः करुणस्थिताः मजानो मोवर्धकं चिद्वैसाध्यातधाविधा कमिराशिमयी जातामातः सपदि-
दृश्यते वज्रपातसदक्षं तत् श्रुत्वा शिष्यैरुदीरितं संयातमाना शीघ्रं तत्समीपमुपगता सुतं तधाविधां दृष्ट्वा वि-
ललाप सुदुःखिता उरश्चातडयामास सुतरां मे हि मापच क्षणेन प्राप्य वै तन्यमुन्मथाय प्यपरिमुज्य च समल-
भ्य च वाहुभ्यां निव्यातपितुरतिकं स्वाभिन्कथय मे साध्वी केन दुष्कृतकर्मणा निशीथे संप्रसुते पंजायते कमि सं-
क्रुञ्चा एतच्छ्रुत्वा ततो वाक्यं मुनिध्यानपरायणः ज्ञात्वा निवेदयामास तस्याः प्राग्जनमचेष्टितं ॥ ऋषिकवाच-
प्रागे पंसतमेतीते जन्मान्निवाह्यणि ह्यभूत् नोत्ससारस्व भण्डिभ्यः संजाता चरन्नरुवला अस्याः कृते न पापेन जा-

पतेऽस्मिन्नदृष्टः रजस्वलायां पापेन युक्तमवतिसानधे प्रथमेहनिघडालोद्वितीये ब्रह्मघातेर्ना तृतीये रजकी
प्रोक्ता यत्तुर्थः निशुष्यति तथैतपासर्वासंगाद्गतं दृष्ट्वा वमानेति दृढव्रतप्रभावेण जाता द्विजकुले मले श्रवमाना
व्रतस्यास्पृष्टमिराक्षिर्मातुसा एतत्तकथितं सर्वकारणं दुष्कृतस्य च सुशोले वाच ॥ दर्शनादपि यस्तस्या
विप्राणां निर्भले जन्म युष्मद्विधानां हि जायते ब्रह्मतेजसा श्रवमाना त्रजायंते विग्रहे क
निरादायः महाश्वयं करं नाथतद्गतं कथयस्व मे ॥ ऋषिरुवाच ॥ सुशीलेभू एतस्मिन् ब्र
तानामुत्तमं व्रतं येन चाणैः सह सा पापादस्मात्प्रमुच्यते दुःखत्रयाभिघातश्च जायते नान्नसं
शयः कल्याणानि प्रवर्द्धते संपदश्च निरापदः न भस्मये शुक्लपक्षे तु यदा भवति पंचमी नद्यादिपुतदा ज्ञानं क
ल्याणं यममेव विधाय निरप्यकर्माणि गत्वा हारवतीं श्रद्धां ब्रह्मालं स्नापयेद्विधिवद्ब्रतया पंचासृ
तरसैः शुभैः चंदनानुरक्तपूरैर्विलिप्य च सुगंधिभिः पूजयेद्विधेयैः पुष्पैर्गंधपूपादिदिपकैः समाच्छाद्य शुभैर्वह्निः
सोपवीतेर्मेया विधिः ततो नैवेद्यं संपन्नमर्घ्यं दद्याच्छुभैः फलैः श्वर्धमंजः जमदग्निर्भरद्वाज इति श्रोतव्यमिदमाख्यानं
शाकाहारप्रकल्पयेत् रथातव्यं ब्रह्मचर्यं ऋषिप्रेमया जपरायणैः श्रमेन विधिना सम्यग्ब्रतमेतत्समाचरेत् त
स्यापि जायते पुण्यं तच्छृणुष्व समाहिता सर्वव्रते पुण्यं पुण्यं सर्वतीर्थेषु परफलं सर्वदानेषु दत्तेषु तदस्य व्रतमाचरतः
दुर्लभं पाव्रतं चैतत्सानां रीसुखभागिनीं रूपलावण्यसंयुक्ता पुत्रपौत्रादिसंयुक्ता इह लोके सदैव रयात्परत्राप्यक्ष
यागातिः व्रतस्यास्य प्रभावेण जातिस्मरति पौर्विकी ॥ इति हेमाद्रौ ब्रह्मांडपुराणे ऋषिपंचमी व्रतकथा ॥ ॥
अथ पुजाविधिः ॥ उमासप्तश्लोकाद्युद्धिरूपमया ज्ञानतोऽज्ञानतो वा रजस्वला वरया यां भांडादि संपर्कजनितदोषपरि
हाराय शास्त्रोक्तं समस्तफलदा प्रत्यर्थं ऋषिपंचमी व्रतपूजनमहं करिष्ये इति संकल्प्य पीठिकलं शोभादयैर्भस्मयान्त्रं यज्जी

सहितान्सतऋषीन्पूजयेत् तत्रमंत्रः । मूर्तब्रह्मण्यदेवस्यवाह्मणोनिजमुत्तमं । सुयैकोटिप्रतीकाशंऋषिद्वंदं
 विधितयेत् इति ध्यानं आगच्छतुमहाभागश्रुतैर्देवस्वरूपिणः यावद्व्रतमहं कुर्वे कपया भवतां प्रभो आवाहनम् ऋषय
 जुः सामवेदानां स्वरूपेभ्यो नमो नमः पुराणपुरुषेभ्यो हि देवार्पेभ्यो नमो नमः । आसनं गंधपुष्पाक्षतैर्युक्तं
 पाद्यं गृह्णतु भो द्विजाः प्रसादं कुरु तर्पित्वा तुष्टाः संतु सदा मम पाद्यम् नमस्ये शुक्लपंचम्यामर्चिता ऋषि
 सत्तमाः दहतु पापं मे सर्वं मम हृदं तृणं नमः अर्घ्यं लोकानां सुष्टि कर्तारो युर्यसर्वतः प्रोषणाः नमो बोधर्मविज्ञे
 भ्यो मम हार्पेभ्यो नमो नमः आचमनं भद्राकिर्नीर्गौतमी च यमुना च सरस्वती गोमती नर्मदा तापी ताभ्यः स्ना
 नीयमाहृतं स्नानं सर्वैरेत्यंतपो निषाव्रह्मज्ञाः सत्यवादिनः ब्रह्माणिप्रतिगृह्णंतु मुक्तिं च छंदंतु सर्वदा वस्त्रं यज्ञो
 पवीतं परमं पवित्रं नित्यं यज्ञोपवीतं कुंकुमागुरुकपूरसुगंधैर्मिश्रितं शुभं गंधाढ्यं च दनं दिव्यं गृह्णंतु ऋषिसत्तमाः चंद
 नं रंजिताः कुंकुमोद्यनं अक्षताश्च सुशोभनाः गृह्णंतु मम संतुष्टाः प्रसन्ना ऋषिसत्तमाः अक्षताः माल्यानि वं कुला
 दीनि माल्यं दीनि वै द्विजाः मया हतानि पुष्पाणि पूजार्थं प्रतिगृह्यतां पुष्पाणि वनस्पतिरसो धूपो गंधाढ्यः सुमनो
 हरः आधेयः सर्वदेवानां धूपो यजति गृह्यतां धूपः आढ्यं च वर्तितं संयुक्तं बहिना योजितं मया दीपं गृह्णंतु मनयै लोकेष्य
 तिमिरा पहं दीपं नाना पक्वान्नसंयुक्तैः षड्भिः समन्वितं नैवेद्यमृष्यः सर्वे गृह्णंतु वसुधायकाः नैवेद्यं लोकानां
 नां सुष्टिकर्तारो युर्यसर्वतः प्रोषणाः नमो बोधर्मविज्ञेभ्यो मम हार्पेभ्यो नमो नमः आचमनं पुगीफलं मम हार्पेभ्यो नमो नमः गवह्यो द
 लैर्पुतं कर्पूरादिसमायुक्तं वातं वृक्षं प्रतिगृह्यतां तां वृक्षं इदं फलमिति फलं हिरण्यगर्भस्थमिति दक्षिणा यानि
 कानि च पापानि तिस्रदक्षिणा वायनं फलसंयुक्तं व्रतसंपूर्तिहेतवे भवंतः प्रतिगृह्णंतु भ्यो तीरुपास्तप्रोषणाः वायनं
 न्यूनानि रिकर्माणि मया यानि कृतानि च क्षमयन्तानि सर्वाणि युर्यसर्वतः प्रोषणा इति प्रार्थना इति पूजा ॥ ॥

अथ कथा युधिष्ठिर उवाच श्रुतानि देवे देशव्रतानि सुबहूनि च सांप्रतमेसमाचक्ष्व व्रतं पापप्रणाशनं श्री
 कृष्ण उवाच अधान्यञ्चापिरार्जद्रूपिपचमि संज्ञिता कथयिष्यामि वां कृत्वानारीपापात्समुच्यते युधिष्ठिर उवाच
 कीदृशी पंचमं कृष्ण कथयन्नुपि संज्ञिता पातकान्मुच्येत कस्मात्तारो यदुक्ते द्रव श्रीकृष्ण उवाच ब्रह्मानाज्ञाद्वनतो
 वाग्मि यास्तीजा तारजस्मला दुष्टा रूपातिभाङ्गानि गृहकर्माणि संस्थिता प्राप्नोति समहापापं सर्वघर्णं समुद्रवा शृणुष्व
 कारणं च त्स्माद्वर्जनीयारजस्वला प्रोत्सार्थ्युपहृतश्यापि चातुर्वर्ण्ये न भारत ब्रह्महत्यापराशको वृत्रहृत्वा ह्यवा
 सवान् तप्यैवार्जितो राजन् पीडितो वृत्रहा पुनः ब्रह्माणसमुपागच्छद्दरमनः शुद्धिकारणात् शुद्धिशक्रस्य
 रार्जद्रूपहृतेन तारामना विभज्य ब्रह्महत्यां चतुर्द्धा चतुर्भुजः प्राक्षिपत् राजशार्दूलं चतुःस्थानेषु वैतदा बह्वैत्र्य
 मजाता सुञ्जाला मुचनदीपुच पर्वते पुच रार्जद्रनारं रजसि वैवाहे अतो रजस्वलानारी प्रोत्सार्थ्यार्चयन् प्रयत्नतः
 ब्रह्मणः आसनात् पार्थवा त्वर्ष्ये न सर्वदा प्रथमं हनि चूडालीद्वितीये ब्रह्मपातिनी तृतीये रजकी प्रोक्ता चतुर्थे
 निशुब्धाति ब्रह्मानाद्वानतो वापि जातसंपर्कपातक तरपापसंक्षयार्थं हि कार्यं यमद्विपंचमी सर्वपापप्रशम
 नं सर्वोपद्रवनाशिनी ब्रह्मक्षत्रिपविट्शङ्खैर्हृदिभिः क्रार्यार्थं विधेयतः ॥ श्रीकृष्ण उवाच ॥ अथान्यदपि वक्ष्या
 मितवरजःकथानकं पुराकृतपुनराजन्ने विदमार्थां वभूवह रथेन जिन्नाम रार्जद्रश्चतुर्वर्णानुपालकः - तरपदेशे
 च सदिब्रोवेद्वेदांगपाराः सुमित्रो नाम रार्जद्रं सर्वभूतहिते रतः कपिपटुश्यासमासीनः कुटुंबपरिपालकः तस्य भा
 र्यसुसाध्वी च पतिशुश्रूषणे रता जयशोर्नाम विस्थाता वहुभूष्यसुहृज्जना क्षेत्रादिपुरातासाध्वी वयाकुलीकृतमान
 सा एकदा रथात्मनि प्रासम्युत्कालव्युल्लेक्य त्- रजस्वलापि सनादीपदहकर्म चकार ह भूङ्गानि सारुशद्राजं हृ
 तौ प्राप्ते पिभामि नो कालेन बहुना साध्वी पचत्वमगमत्तदा भार्या तस्य जयश्रीः सा ऋतुसपुर्कदोषतः शुभीयोनि

मनुप्राप्तास्तुमित्रोपि नरेश्वर तस्याः संपर्कदोषेषु बलीवर्द्धवन्माह । तद्वेषेण न हराजदुर्गातिर्तीयते तदा सुमित्रस्य
च पुत्रो भूतिपदशुभ्रपणरतः सुमतिर्नामधर्मज्ञादेवतातिथिपूजकः तस्य तौ पितरौ पाथं ऋतुसंपर्कदोषतः तिर्धनयो
निर्मुनप्राप्तावुभौ जातिस्मरौ नृप उच्छिद्यभोजितं सांभूत्स्मरती पूर्वपातके सुमित्रोपि पिता तस्य बलीवर्द्धवन्भवह
अथ तस्य हे संप्राप्तपितृशुभ्रपणरतः । माध्यां च वृत्तां प्राह सुमतिः श्रद्धयान्विता । तया त्वापाकशुद्धिः सुमतेर्भूतं राज्ञ
या मुक्तपापसम्प्राप्तस्यः संप्रणालं ततः दृष्ट्वा ब्रह्मवाद्भातिशुनीभांडान् स्फुरन्मुहुः द्विजमार्थां च तदृष्ट्वा उत्तु
केन जयानतां भोजिता ब्राह्मणस्वत्राहं कृत्वा प्रयत्नतः ततो भुक्तेषु विष्टेषु नोच्छिद्यं प्रददौ बहिः द्वारस्थायास्त
दाशुन्या उपवासस्वथाभवत् ततो रात्र्यां प्रदत्तायां साशुनी क्षुधिता नृप बलीवर्द्धनपुण्यमर्त्तारमिदमब्रवीत् व
भुक्षिताय नाथाहं न दत्तं भोजनं तु मे प्रासादिकवानलभक्षुधामावाधते बलत् अन्यस्मिन् दिवसे सपुत्रो मम लेह्यं दद
त्तसौ अयमह्यं किमप्येव उच्छिद्यमपि नोददौ पापसन्निपपाताय गलं संप्रसंभवं मया विधिं त्यमनसामरिभ्यंति
द्विजोत्तमाः संस्पृष्टपापसंशोषाद्वाहं तद्विदुर्भृशं दुःखितेन गात्रमेकटिर्भनाकरोमिकं ततः प्रहर्यैवैभर्त्ता
भद्रते पापसंस्पृहन् कथं हरात्म्यशक्यभारवाहव्यमागतः अथाहमात्मजैः क्षेत्रवाहितः सकलदिनं मारितश्चा
त्मजेनाहं मुखं बद्ध्वा कुम्भे दितः दृष्ट्वा श्राद्धकृतं तेन जातायाममकष्टता श्रीकृष्ण उवाच ॥ तयोः संवदतो रेवमातापि
श्रेष्ठश्च भारत श्रुत्वा वाक्यं तदा पुत्रो पदुके वतदोभयोः ततो रजन्या तत्कालं ददौ तस्यै सुभोजनं पि
तरौ तौ विदित्वा तु दत्तवान् सुमतिरुतदा तदा सोढुं खितः पुत्रः श्रुत्वा वरण्यां तदा तयोः मातापि त्रैश्वराजं हतदासौ प्रस्थ
ते वनं ज्ञातुमिच्छामिकं ठैवमातापि त्रैश्वभारत तज्ञात्वा ज्ञानद्वान् ऋषीन् सस्रवनां श्रितान् प्राणिपत्या ब्रवीद्वा
क्यं हे तौ वतदा तयोः सुमतिरुवाच कथय भवन्नाहं पर्यः प्रभमेतत्समाहिताः केन कर्मविपाकेन पितरौ मेतपोधनाः

इमामवस्थांसप्राप्तोद्भूतप्रातर्काकष्य ऋषय ऊचुः तवमातापुराविप्रस्त्वग्रहेवालभावतः ऋतुप्रासविदित्वा तु सं
 पर्यक्रमकरद्विज त्वेवकर्मविपाकेनशुर्वायानिमुपागता पिताचस्पशदोषेषुबलीवदोबभूवह एतयोर्भुक्तिकामार्थं
 कुरुत्वयापंचमी भार्ययासहविप्रैर्द्व्यर्धसंपूज्यधत्तवः आचरस्वव्रततत्रसप्तवर्षद्विजोत्तमश्रुतेचोद्या
 पनकुख्यादितिशालयचिर्जितः शाकाहारस्तुकर्तव्यः श्यामाकाहारएवच नोवार्यपि कर्तव्यः कष्टपच्यंनभक्ष्ये
 त् प्राप्यमाद्रपदेमासिशुक्लपक्षस्पंचमी तस्यांमध्याह्नसमयेनयादौविमलेजलेकृत्वापामार्गकपुनदंतधावन
 मादितः आयुर्वलयशोच्यः प्रजाःपशुवसूनिच ब्रह्मप्रज्ञाचमेधांचवनेदेहिवनरुपते संप्राथ्यानिनमंत्रेणकुख्याद्विदं
 तथायनं मुखदोर्भक्ष्यनाशायदंतानांचविशुद्धयेध्वनायमलानांचकुर्वेदंतधावनं अनेनदंतानंशोधयस्त्रायाहस्तस्त्रा
 नुपूर्वकं तिलामलककटकेनकेशानंशोधयन्नतः परिधायनवेष्टादेवाससीसुसमाहितः पूजयस्वऋषीर्नद्विष्यं
 नकंयद्यासमन्वितान् कश्यपोभिर्भरद्वाजोविश्यामित्रोयगौतमः जमदग्निर्वसिष्ठश्चसाध्वीचैवाप्यरुंधती भञ्जणेन
 नसप्तर्षीपूजयेत्सुसमाहितः व्रतेनऋषिपंचम्याकृतेनैवंद्विजोत्तमः ऋतुसंपर्कजोदोषैः क्षयंयातिनसुशयः
 िकण्डवाच शुक्लतलसुमतिर्वाक्यंपरमंऋषिभाषितं गृहमेत्यव्रतंचक्रसेभार्यः श्रद्धयान्वितः व्रतंतु
 ऋषिपंचम्याः सर्वपापविनाशनं कृत्वा सर्वपणिकंयमादापिर्वाः फलं देवो व्रतपुण्यप्रभावेणमातातस्यभ्वयोनि
 त्मुकातुष्टपशार्दूलविमानवरसारिथता दिव्यावरधराभूत्वागतास्वर्गोचमारत पितापिसोमृतो गच्छत्सुमतेः प्रशुभा
 नितः स्वर्गोप्राप्तोमहाराजव्रतस्यास्यप्रभावतः कायिकेवाचिकेवापिमानुसंयज्य दुष्कृतं तत्सर्वविलययतिव्रतस्यास्य
 प्रभावतः अस्ययज्ञायतेपुण्यपतच्छृणुष्वन्तुपोत्तमः सर्वव्रतेपुण्यसर्वार्थेषुपुष्टफलं सर्वदा निपुदत्तेपुवदेतद्ब्रतधराणा
 त् कुरुतेयाव्रतंनारिसामेवैरसुखभाषिणी रूपलवण्यपुकाचपुत्रपौत्रादिसंयुताः ब्रह्मलोकिसदैवस्यात्परवच्चपरंगति

एतत्केचितं राजन् व्रतानामुत्तमव्रत सर्वसुप्रसन्नैव नारीणां पापनाशनं धनं यशश्च स्वर्गश्च पुत्रानि पितृवमारत पठ
तांश्च एव तां वापि नारीणां पापनाशनम् ॥ इति भविष्योत्तरे ऋषिपुत्रमीव्रतकथा ॥

अथ येषां पुनं युधिष्ठिर उवाच किमयेषां पापनं प्रोक्तं व्रतपूर्णफलप्रदं सुमतिः केन विधिना चकार वदतस्वतः श्रीकृष्ण उ
वाच पूर्वस्मिन्देवसे कुर्यादेकमकं समाहितः शुचौ देशे समालिख्य सर्वतो भद्रमुदलं श्रृणु स जलकुम्भं तां च मृण्म
यमेव वा सरथाऽप्यन्नसंघातं कंठदेशे सुशोभने पंचरत्नसमायुक्तं फलं गंधाक्षतैर्घृतं सहिरण्यं समाख्यातं चोपहृत
जेन वा वंशमृण्मयपत्रेण यवपूर्णं चैव हि आछादयेच्चैलेन लिखेद्वद्वद्वततः सर्वेण्यः प्रतिमाः कादर्याः ऋषीणां
भावितारामनां पलेन वा तदर्धेन तदर्धार्धेन वा पुनः शक्त्या वा कारयेत्तत्र विंशत्यध्विंशत्यध्वसमन्वितः कश्यपो जिह्व
पसमन्वितः वक्षीयादुपरि श्रीमानसंविधाया ज्योतिषां मध्याह्ने पूजयेद्भक्त्या ऋषीन् श्रद्धासमन्वितः कश्यपो जिह्व
होत्रो विध्वामि ज्योतिषां तमः जमदग्निर्वसिष्ठश्च समाध्वौ चैवाऽप्युत्तरे वर्तते मंत्रज्ञानिन रजद्रुक्त्वा पूजां समाहितः राजौ
जागारण्कुम्भ्यामुराणश्च वणादिभिः कृतनिर्याकियः प्रातर्जुह्याति लसर्पिषा वैदेको वापि पौराणोऽधिकारान्म
नुरस्यतात् अन्नवैदिके मंत्रः सहस्त्रतोमाः सहस्रं दस इति ॥ सप्त ऋषय इति वा श्रुष्टोत्तरसहस्रं वा शतमष्टोत्तरं तु
वा पुनः पूजां ततः कृत्वा गुरुं संपूजयेद्भक्ती स्वरणीं गुलीयवा सोभिः कुंडलाभ्युतभोजनैः दद्यादेकास्य वस्तुं गुरवे
गां पयस्विनीं पूजयेद्विजः सप्त वा सोभिर्दक्षिणादिभिः कलशांश्च पवित्रांश्च दद्यात्तेभ्यः सुभक्तिः आचार्यं च
सपत्नीं कं प्रणिपत्य क्षमापयेत् लब्धानुज्ञो नुभुजी तद्वैध्वजैर्दृतः उद्यापनाविधिः प्रोक्त सर्वत्राप्यं फलाधिनां एवं यः
कुरुते भूप उद्यापनाविधिपरं सर्वपापविनिर्मुक्तः स्वर्गलोके महीयते इह लोके चिरं कालं मर्त्यसहस्रेण चिरं पुत्रपौ
त्रपरिहृता भुक्ता भोगान्मनोरमान् निष्पापा सुभगा निष्कलमते च क्षया गतिम् ॥ इति भविष्योत्तरे सोद्यापनस्य

विपंचमं व्रतम् ॥ ॥ ॥ अथ प्रयोगाः नद्यादौ समं च कदं तथा वनपूर्वकं ज्ञात्वा नित्यपूजां कृत्वा उोमयम
 मज्ञाततोऽ ज्ञाततो वारजस्वला वस्थायां कृतसंपर्कजातदुर्गो निर्वदोषपरिहाराय शुभं प्राप्स्यर्थं यथाशक्ति चरितं न
 पि पचमी व्रतपूजाया पनं करिष्ये आचार्यवरणं विधाय सर्वतोभद्रे सप्तकलशेषु एकस्मिन्वा अरुंधतीसहि
 ताः सप्तर्षिप्रतिमाः संपूजयेत् सप्तशः सर्वतोभद्रादि मंडलदेवताश्च ग्रहयज्ञविधिनः संपूज्य कश्यपो जिभर
 द्राजइति मंत्रेण वैदिकमंत्रैर्वा ऋषिपूजनकार्थं पूजति दायनं दद्यात् न्यूनानि तिरिकर्माणि मयायानि कृतानि च
 क्षमयंतति सर्वाणि प्रयुज्य सर्वतपोयनाः ततः कथाश्रवणादिनाराजिनयेत् प्रातरग्ने प्रतिष्ठाप्यान्वादध्यात् अत्र
 प्रयानं अरुंधतीसहितकश्यपादि ऋषिपूजामंत्रेण तिलव्रीहियवंसर्पिर्द्रव्यैः प्रतिद्रव्यमष्टोत्तरशतमष्टाविंशति
 संख्याहुतिभिर्ब्रह्मादिदेवतायैकैकया जपाहृत्यायक्षेप शेषेण स्विष्टकृतमिति होमं समाप्य पुनः पूजां कृत्वा सप्तर्षीका
 न्सप्तद्राक्षणांसपूजयेत् न्यः क्रमेण दक्षिणाप्रतिमायुतान् कलशान् दद्यात् तत्र मंत्रः प्रतिगृह्याद्देवं भृष्टाः प्रतिमादिस
 मन्वितान् कलशान् ऋषिसर्गैर्व्रतसंपूर्तिहेतवे यद्वत्कुम्भे प्रतिमापूजनतदा सर्वप्रतिमायुतकलशमाचार्यं य
 न्येभ्यः पक्षाक्षयत्नदक्षिणायुतान् दद्यात् ततः सः सः न्यः सप्तगाः आचार्याणां एकानां दत्त्वा प्रार्थयेत् सप्तर्षेभ्यः शु
 भाः भृष्टाः सर्वपांचफलप्रदाः सर्वपांचमं व्रतज्ञानतो ज्ञाततः कृतं एते सप्तर्षयः सर्वभक्ष्यासंयुजितामया यथोक्तफल
 दांसं व्रतस्य फलदायका इति ततश्चाशिषोऽप्यर्हत्वा ब्राह्मणान्संतर्प्य स्वयं भुञ्जीत ॥ ॥ इति ऋषिपंचमी व्रतोऽथा
 पनम् ॥ ॥ ॥ भाद्रशुक्लपर्वसूर्यपर्व ॥ सासप्तर्षीयुतविदिवोदासः शुक्ले भाद्रपदे पद्यां ज्ञानं भारकर
 पूजनं प्रारानं पंचगव्यस्य चाश्वमेधकजफलमिव विचनान् अत्र ज्ञानादिकृतमक्षयं भवति तद्वत्कुम्भे व्युत्तरे वैद्यभाद्र
 पदे मासि पक्षास्थान्द्वारतपेन दयं पापहरा पुण्या शिवास्ता शुभान् पुज्ञानं ज्ञानादिकृतं सूर्यमरुता मक्षयमुच्चयेत योरयां

पश्यति गतिं पदं क्षिणं पथवासिनं ब्रह्महत्यादिपापैस्तुमुच्यते नः असंशयः ॥ इयमेव ललिता षष्ठी ॥ तथा चोक्तं ना
 र्दक्षिणे ॥ भाद्रमासि शुक्लपक्षे चालिता व्रतमुच्यते ॥ व्रतः स्नात्वा विधानेन नारी शुक्लां वराहता शुक्लमा
 ल्यधराचापिनयोः संगमवालुकां गृहीत्वा वंशपात्रे तु कृत्वा पिंडाकृतिं वतां पंचपाल्लितां तत्र भयपेह न विंलसिनीं पं
 कजं करवीरं च नैर्पल्लिमा लिनीतथा नीलोत्पलं केतकीं च संगृह्यत गरीतथा एकैका दशतं प्राहृतं अभ्यर्चयेत् प्रपूज्य च प्रार्थ
 येद् भगवतः स्थित्वा देवतां गिरिशं प्रियां भंगादरे कुशावर्तं विलंबकेन लप्यते स्नात्वा कनखले तीर्थहरं लब्धवतीं पति-
 लिते सुभगे देवि सुखसौभाग्यदायिनीं ज्ञानं तदेहं सौभाग्यं मंहतुं भयं तं मोक्षमः मंत्रेणानं कुसुमैश्च प्रकम्य सुशोभनीः
 अभ्यर्च्य विधिवत् सत्यान्वैद्यं पुरतो न्यसेत् क्रमकैरपि कुण्डमांडिनीं रिकैलेश्वरं दाडिभीः वीजपूरैः स्तुज वीरैः कारवेल्लैः सु
 निभैः फलैः रत्नकालसंभूतैः कृत्वा शोभां दधतः विरूढधान्यां कुरकैः सदीपं वलिभिस्तथा सार्धं सुगुणकैर्धूपैः स्तो
 त्वा लिक करंजकैः गुडपुष्पैः कर्णवेष्टैः मोदकैरुपमोदकैः बहुभक्तैरनैर्वैद्यैर्यथा विभवमानतां एवमभ्यर्च्य विधि
 यद्वा त्रौजागरणोत्सवं गीतवाद्ययुतं नृत्यैः प्रसंगिष्वैरेन केशः सखीभिः सहिता सां धीं तां रात्रिं प्रयतान्ति येतुं एवं जा
 गरणं कृत्वा सप्तन्यां सारितं नयेत् गंधपुष्पैरभ्यर्च्य गीतवाद्यपुरःसरं तच्च दद्याद्दिनं द्वापय नैवेद्यादि हि जेतम स्नात्वा
 गृहसमागम्य हुत्वा वैश्वानरं ततः देवानि पटंश्च संतर्प्य पूजयित्वा सुवासिनीः कन्यकाश्चैव संभोज्या ब्राह्मणादशपंचचम
 द्यैर्भोज्यैर्वहुविधैर्दद्यादानान्भ्यनैकशालालितो भिस्तु सुप्रोता इत्युक्तां तां विं सज्जयेत् यः काश्चिदाचरेद्देवव्रतसौभाग्यदं प-
 रं नरो वापदिवा नारी तस्त्वनृपपुष्पफलशृणु यद्देवं श्रुत्वा पुमि श्रद्धान्वा नियमैरपि व्रते न निनलभ्येत किं बहु केन नारदः स्तुत-
 रं नरं तत्रापि पथि वलोकं सनातनं मोदते ललिता दिव्यां सहैव सा खिवाच्चिरम् ॥ इति नारी देवेल्लिता पट्टी व्रतम् ॥
 अस्यामेव च पापपट्टि व्रतमुक्तं करकदि ॥ पट्टी भाद्रपदे शुक्लपक्षे धृतं तेन समन्विता विंशति रात्रिं भूमिं यजेत् तत्र पापपट्टी ति वि

श्रुता राविवारेणायुक्ता राविवारेणसंयुक्तासाचपेतीहकीर्तिर्तिमदनरत्ने देवासुरमनुष्याणुदुर्लभापिद्विहा
 यनी कृतेव्रतायांपंचाशदायनीद्वापरेपुनः चत्वारिंशत्कलौत्रिशदायनीसफलामता श्रवरेभ्यसूर्यपूजा ॥
 द्वादशदलेनाममंत्रैः पष्टांकाष्टया अन्ननाममंत्राः आदित्यस्तपनः पूषाभानुमान्भानुरयं वा विष्णुः शर्कोरा
 मन्दैवः सहस्रांशुर्विनायकः सूरः सूर्यः वनादति पूजनीयः प्रयत्नतः श्रमादित्यः कौण्डिकापादत्पुत्रोपना
 मभिः पूजाकार्या ॥ रुक्मद्वयाच प्रासराज्यं च राजानं धर्मं पुत्रयुधिष्ठिरं कदाचिदागतो द्रुष्टुं द्रुवासानुनिसव
 नः ततो राजा तमभ्यर्चय पादाधौ र्दिमज्जवोत् तद्भक्तं श्रोतुमिच्छामि कर्तुं च मुनिसत्तम दुर्वासा उवाच शृणु राज
 नमहाभाग व्रतानामुत्तमं व्रतं अस्तीत्युद्योऽर्णमात्रं सर्वकामास्तु पूरयेत् यदि लभेत्तर्जनीवाद्भिर्देवैर्न तृप्तसत्तम पष्टां
 भाद्रपदे शुक्लार्धपूर्तेन स माचिता विशाखाभौमयोगेन साचपेर्तोहा विश्रुता तस्मादिदं च पापघ्निर्द्वाद्विधा ज्ञेया एकात्र
 धृतियोगवती भाद्रशुक्ला अपराविशाखाभौमयोगवत्येव पष्टांचेति देवासुरमनुष्याणां दुर्लभापिद्विहापिनी रु
 त्रेव्रतायांपंचाशदायनीद्वापरेपुनः चत्वारिंशत्कलौत्रिशदायनीदुर्लभाततः द्वादशैकतपुर्गे पूर्वपाचोर्णाचिभ्वक
 मंणा तत्फलद्विभ्यक्तं त्वं प्राजापत्यमवाप्तवान् एतुना कर्तव्यं पौर्णम्येनारायणेन च ईश्वरेणो न पसादं मि
 तरेतरलिभसया यश्चेनां विधिवत्कुर्यात्सो न तं फलमश्नुते युधिष्ठिर उवाच तादोषं श्रोतुमिच्छामि विस्ताराद् द
 तोमुने केमन्त्राः केचनियमाः साचकिलसाणभवेत् दुर्वासा उवाच द्विदेवत्यसंभोभेनैवैवृतेन स माचिता
 नभस्येयसितापष्टासाचपेति निगद्यते द्विदेवतक्षीविशाखा पंचम्या नित्यमंकुर्यादुपवासस्य च व्रतो उपवासा
 रपांगभूतं नियममेकमक्तंकुट्यादित्यर्थः चंपा पष्टाव्रतंकुट्यादित्यर्थः चंपा पष्टाव्रतंकुट्यादित्यर्थः चंपा पष्टाव्रतंकुट्यादित्यर्थः
 ततः प्रभते विमलेदंताय न पूर्वकं कृत्वा स न्यक् व्रतं तस्य सक्तत्वं कुरुते नरः कृत्वा तेन सक्तत्वांगोपेतं व्रतं स्वसाधव

दैनमनसिनिधायेदर्थः निराहारोयदेवेशत्त्वद्गकस्त्वत्परायणः पूजयेत्प्राप्त्यहंभक्त्याशरणंभवभारकर संक
 लपमंत्राः ततःज्ञानं प्रकुर्यात्तथादौ विमले जले मृदमालम्भमन्त्रैश्च तिलैः शुक्लैश्च मंत्रावित् सावित्रः परमस्त्वं
 हि परधाम जले मम त्वत्तेजसा परिच्छिन्ना पाया तु सहस्रधा प्रार्थनामंत्रः आपस्त्वमसि देवेश उच्यते ति पापतिरेव च ॥
 पापनाशये मे देव वाङ्मनः कर्मभिः कृतं ज्ञानमंत्रः ततः सतर्पये देवान् यन्निपत्तगणानपि तत्तश्चैव यद्दहंमौ
 नीपाखण्डाला पवर्जितः रथण्डलंकारयेच्छुभं चतुरस्तं सुशोभनं रथापयेद्ब्रह्मकुम्भं पंचरत्नसमन्वितं रकवस्त्र
 युगच्छन्नं रकचंदनचर्चितं तस्मै परिन्यसेत्पात्रं सैव धर्तुं तामिव च कुंकुमेन लिखेत्पद्मं द्वादशारं सकर्णिकं तस्मै
 परिन्यसेत्सुधैः सैव धैः सरदारुणं शक्त्या वा चित्तसारेण चित्तशान्ताय विवर्जितः तमर्चयेद्गन्धपुष्पैर्दिधि मंत्रपुरःसरं
 पंचामृतेन स्नपनं कुठ्यां देवस्मय संयुतः ततस्तु गंधतोयेन परां पूजां समाचरेत् शंखैर्नानाविधैर्दिग्दैः कर्पूरानुर
 कुंकुमैः फलेस्त्वदृतु संभूतैः रत्नैर्कैश्च सुगंधिभिः मंडपं कारयेत्तत्र पुष्पमाला विभूषितं यथाशोभेत्प्रकुर्यात्तत्र य
 श्योपरि स्रवंतः ततस्तु पूजयेद्देवं भारकरं कमलोपरि आदित्याय नमः तपनाय नमः पूष्टु नमः भानुमते नमः
 भानवे नमः अर्धं गे नमः विश्वकाय नमः अंशुमते नमः खनाय काय नमः सुराय नमः सूर्याय नमः
 रथगाय नमः एतन्नामोदश सुनामसु आदित्याय नम इत्यनेन मध्ये पूजनं इतरैर्द्वादशाभिः पूर्वोक्तिद्वलक्रमेण पू
 जनं जन्मांतरसहस्रेण दुष्कृत यन्मया कृतं तत्सर्वं नाशमाया तु द्विधा करतवार्चनात् प्रार्थनामंत्रः विनता तन
 यो देवः कर्मसाक्षी तमो नुदः सताश्वः सत्तरज्जुश्च ज्वरुणो मे प्रसीदतु ॥ अरुणपूजा मंत्रः ततः संपूजयेद्देवम
 च्चतुर्तुरथे स्थितं अष्टाक्षरेण मंत्रेण गंधपुष्पादिभिः क्रमत् अष्टाक्षरेषु धृष्टिरिति मंत्रः धृष्टिश्चादित्याय नमः काला
 त्मा सर्वभूतात्मा वेदात्मा सर्वतो मुखः जन्ममृत्युजरा रोग संसारमयनाशन इत्यर्थमंत्रः ॥ सूर्योदये पठनीयः

ततः संपूजयेच्छुक्रांसवत्संगांपयस्विनीसवत्सकंठाभराणां सुघंटाभिरलंक्रां ब्रह्मणेत्पादितदेविसर्वपापविनाश
निसंतापार्णवमंत्रांगोमातस्तुमहंसि स्वरूपाबहुरूपाश्चमातरालोकमातरः गावोमामुपसर्पंतुसरितः साग
रं यथा यालक्ष्मीः सर्वदेवानां पाचदेवी व्यवस्थिता धेनुरूपा सा देवी मम पापं लप्यो हतु यालक्ष्मालिके पास्ता
नत्पालक्ष्मीर्धनदस्त्वय चंद्रार्कशक्रशक्तिर्पासाधेनूर्गदाभस्तु मे ॥ धेनुपूजा मंत्रः ॥ तिलहोमं ततः कुंभ्या
रसाविध्याष्टोत्तरं यत ततस्तत्कल्पयेद्देतुमर्कोमिप्रीयतामिति आचार्याय ततो दद्याद्वा दित्यं सरधारुणं सकुंभर
त्तैर्बह्वैश्च सर्वोपकरणैः सह दद्यामि भानुं भवतां सर्वोपरकरं संयुतं मनोभिलषिता वासि मम योः कर्तुमहं सि प्रतिग्रह मंत्रः सर्व
दान मंत्रः गृह्णामि भारकरं रवेभवं तं विप्रतो मुखं मनोभिलषिता वासि मम योः कर्तुमहं सि प्रतिग्रह मंत्रः सर्व
दीर्घमधीधेनुं सर्वं यज्ञमर्थं शुभं सर्वदानमर्थं देवीं ब्राह्मणाय ददामि गं दानमंत्रः गृह्णामि सुरभिं देवीं सर्व
यज्ञमर्थं शुभं उभौ पुनीति वरदे उभयो रस्तारका भव धेनुं प्रतिग्रह मंत्रः ॥ ततस्तु भोजयेद्दिप्रात् नूदं दशैव स्वश
कितः दद्याच्च दक्षिणातिभ्यः प्राणिप्रत्यविसर्जयेत् श्वैकल्यव्रततस्य शंसेयुस्ते हि जंतवः अभिनं यत मा
शीर्भः परिरमु रानंदिताः ततस्तु स्वयमश्र्या द्द्विजानां शेषमिष्टकं सहपुत्रैः कलशैश्च अर्घ्यैर्बहुजैर्देवैः ए
वं यः कुरुते च पा सोऽयं तं फलमश्नुते प्रभूणां च प्रभुभ्यो कः सर्वं प्रभूणां च गोचरः सर्वैश्चैतद्गतकार्थैस्त्वशक्त्यदु
स्वभोरुभिः प्रभुः प्रथमकल्पस्य ग्रानुकल्पेन वर्तते ॥ विफलं तस्य ॥ तस्य आदनीशस्त्वनुकल्पकः पंचमयां न्यभं
कुंभ्या द्या चार्घ्यं च नान्द्रती पद्याज्ञानं प्रकुर्वीत स तं भ्यापि ददेवताः ॥ अर्घ्ये तस्य गृहं नौ नीः सूट्यै मना सिंचित
येन स्यात्पयेद्व्रणं कुंभं मृत्पात्रं च तथा परि तस्योपरि न्यसेत्सूट्यै फलेनैकेनातिर्भत सौवर्णं भक्तिसंयुको वि तसा
स्तथा रुणं तमर्घ्ये च जगदाध्यायं गृह्णित्वा ज्ञानं गुरोस्त्वं यं पद्धतरेण भवेत्पात्रं पुण्यानुसंभव दर्शनं सूट्यै येति पटक्षर

मंत्रः संपूज्यविधिवद्देवंफलपुण्यादिकंचयत् सूर्यायवेदेयत्सूर्य सूर्योमेप्रियतामिति ततः प्रभातेविमलेगरा
 गुरुग्रहं व्रतो सर्वोपकरणैःसूर्यं माचार्यायनिवेदयत् धान्यपुष्पफलवस्त्रंरत्नधन्वादिकंचयत् गवांकोटिसह
 श्रेणकुस्तैर्धर्मपर्वणि चपादानस्यरजेंद्रकलानाहर्तिषोडशां सर्वतीर्थप्रदानानितयान्यान्यपिषोडश. चंप
 यातलितानायाश्रंपैकावयतिरिच्यते आदित्यस्तपनःपूषाभानुमान्भार्गवर्षमा विश्वचक्रौशुमानंदेवः सहस्रांशु-
 खनायकः सूरः सूर्यः स्वर्गः पूज्यः पूर्वप्रादेवद्वयंशुभतोविशेषण पचन्यामित्यादिनापुनर्ब्रतविधिर्धनही
 नविषयः इतिस्कंदपुराणोक्तंचंपापधीव्रतम् ॥

ब्रह्मांडपुराणे महाारिमाहात्म्ये मार्गेपीयं धपाष्टयुक्तां मार्गभाद्रपदेशुक्लाषष्ठौधूतिसंयुता रवि
 वारेणसंयुक्तासाचपेर्वाहविश्रुता ॥ अथभाद्रशुक्लसंस्वामनतसप्तमीव्रत हेमाद्रौ विष्णुधर्मोत्तरे शु
 क्तपक्षेतुसप्तम्यामसिभाद्रपदेनृप तंत्रैसर्पैर्दिवापूज्यनक्तंभुंजितवत्सर स्वरयंपुराणेपि शुक्लपक्षेतुसप्तम्यांमा
 सिभाद्रपदेच्युतं प्रणम्याशिरसानित्यंपूजयेत्सप्तवासिरात् पुष्पपूजादिभिर्बार्कुकुतुपानांचतर्पणैः पाखंडादिभि
 रालापंचर्जनैस्त्रयतात्नना अन्नकुतपात्राह्मणाडकाः - विधायदक्षिणादधानकभुंजितवाग्यतः
 तिष्ठन्नजन्मरिपथश्चक्षुःप्रस्खलनादिपुं आदित्यनामस्मरणंकुर्वन्नुच्चारणतथा अनेनैवविधानेनमां
 सान्नाद्रशवैक्रमात् उपोष्यपारणेपूँसंमभ्यर्च्यजगद्गुरुं पुण्येनश्रवणेनेहश्रीलघ्नपुष्टिमच्युतां एवयःपुरुषः
 कुर्यादादित्याराधनशुचिः नारीवारवयमभ्येत्यश्रान्तंयफलमश्नुते ॥ अस्यामेवभाद्रशुक्लसप्तम्याममुकाभर
 णसप्तमीव्रतम् ॥ ॥ तंत्रपूजायांसप्तमीपूर्वाविद्यायाह्यापणमुन्योरितिपुनमवाक्यात् नारदीये ॥
 भाद्रस्पशुक्लसप्तम्याममुकाभरणव्रतं सोमरथतुमहेशस्यपूजनंचात्रकीर्तिने गुंथादिभिःषोडशभिरुपचारैःस

मर्चयेत् ॥ प्राथम्यविमूर्तत्वं सर्वकामसमृद्धये ॥ श्रवणं भविष्यति ॥ भूमौ लिखितो मासहितशि
वप्रतिमायाभावाहं एह्येहि भगवन् देव सर्वपापप्रणाशन तव पूजां करिष्यामि सन्निधौ भवशंकरेति भवार्नाशं
करावावाह्यपांडशोपचारैः संपूज्य नमस्ते भूतनाथाय नमस्ते शाशिशेखर नमस्ते दक्षयज्ञाज्ञानमस्ते कामनाशन
नमस्ते पार्वती देव्यै चण्डिकोपै नमः वरदायै नमस्ते रत्नभद्रकाल्यै नमः इति संप्राथम्यं ॥ शर्कराघृतमि
श्रतंडुलपिष्टमुपहारं निवेद्य एकादशतंतुवत्सूत्रमेकादशप्रथिविशिष्टं वामहस्ते ध्यापूजांतिकष्टां शृणुयात् ॥ अ
थ पूजाविधिः मासपक्षाद्युल्लिख्य सर्वपापक्षयपूर्वकं सर्वकामसमृद्धयर्थं उमासहितसोमशकरपूजनव्रतमहं करिष्ये ॥
भूमौ लिखितं भवार्नाशकरप्रतिमायाभावाहनादिसर्वोपचारपूजां कुर्यात् देवदेव महेशानपरमात्मन जगद्गुरो न
तिपादितया सोमपूजया पूजयाम्यहं ॥ इत्यावाहनम् ॥ अनेकरत्नखचितं सौवर्ण्यमणि संयुतं मुक्तां निवतं महादेव
यहाणासनमुत्तमम् ॥ इत्यासनम् ॥ पादं गृहाण देव श सर्वविद्यापरायण ध्यानगम्यसदाशोभो सर्वेश्वर नमो
स्तुते ॥ इति पाद्यम् ॥ इदमर्घ्यमनर्घ्यत्वममराधीश शंकर किं करीभूत सर्वेशमयादत्तगृहाण वै इत्यर्घ्यं ॥
गंगादिसर्वतीर्थेभ्यः समानीतं सुशीतल जलमाचमनीयार्थं गृहाण सोमया सह ॥ इत्याचमनम् ॥ मध्वाब्जप
थर्कराभ्यश्च सुधया परिकल्पितं शंकरप्रीतये तोहं मधुपर्कं निवेदये ॥ इति मधुपर्कः ॥ आदौ पंचास्रुतैः स्ना
नं पश्चाच्छुद्धेन वारिणा स्नानं कुरु महादेव निजप्रकाशं ॥ इति स्नानम् ॥ स्नानादूर्ध्वमहदेव प्रीत्या पा
पप्रणायान वस्त्रयुग्मं समानीतं महत्तं प्रतिगृहाताम् ॥ इति वस्त्रम् ॥ उपर्वतं सेतुरीयनानाभरणभूषितं गृ
हाण सोमविमलमया हतमिदं शुभम् ॥ इति यज्ञोपवीतम् ॥ मलयचलसंभूतं सुगंधिघनसारयुक् चंदनं पंचव
दनं गृहाण दीपितायुत ॥ इति दीपम् ॥ ज्योतिर्वाचं पकपुत्रागवकुलैः परिजातकैः शतपत्रैश्च कटहरैर्ययेह मुमा

पतिम् ॥ इतिपुण्याणि ॥ इतिव्यपावनानतपरमात्मनजगद्गुरो वंदनानुरक्तपूरैर्धूपदास्यामिशंकर ॥ इति
 धूपम् ॥ शुभवर्तितुतसर्पलोडितवह्निनायुतं दीपमेकमनेकार्कप्रतिमंकल्पयित्वमम् इतिदीपम् पायसापूपक
 शरदुग्धातंसगुडोदनं दिव्यान्नपद्मसोपेतं सुधारससमन्वितं समर्पयामिदेवेशार्किकरः शंकरायते नैवेद्यं पुनराचम
 नं शुद्धं कुरुसोमां वनामुना मुखशुद्धिकरं पूर्णैकपयस्त्वं गृहाण्वै ॥ पुनराचमनम् ॥ करतूरिकासुमयुक्तं मल
 याचलसंभवं गृहाणाचंदनसोम करोद्धतं नैवेद्यं ॥ इतिकरोद्धतं तम् ॥ नारिकेलफलं जंबूफलं नारंगमुत्तमं कू
 र्णमंडपूरतेभक्त्या कल्पितं परिगृह्य तमिति फलम् ॥ पूर्णफलमहादिव्यं ॥ इति तंबूलम् ॥ हिरण्यगर्भे गभैरस्य
 निदिदक्षिणा ॥ भक्त्या दीपायार्त्तदेव ॥ इति नीराजनं ॥ अथ पुण्यांजलिः ॥ यानि कानि च पापानि ॥ इति
 प्रदक्षिणा महादेवमहारजभक्तानां पापनाशन अस्माकं कुर्वतां पूजां साधुना साधुयोजितां ज्ञानतो ज्ञानतो वापि भव
 तो विहितं च यं संपूर्णैष तु विश्वेशा विमलकोमलस्तुतिं पापेहं पापकर्माहमिति प्रार्थना देवदेव जगन्नाथ सर्वसौ
 भाग्यदायक गृह्णीयां डोरकपूरं च पुत्रपौत्रप्रवर्द्धनं ॥ इति डोरकग्रहणम् ॥ सप्तसानीपगीतं तं वाधारया मिजगद्
 गुरो सूत्रार्थिस्थितं निर्वंधारया मिस्थिराभव ॥ इति डोरकोत्तारणम् ॥ ॥ अथ यपनम् ॥ मंडकविष्टका
 न्वायसघृता नदक्षिणा युतान् एकादशमितान् सान्नाह्यग्राह्याय कुटुंबिने ॥ वेदशास्त्रप्रवीणाय दद्यात् सोमस्य तुष्टये
 शंकरः प्रतिगृह्णाति शंकरो वै ददाति च शंकरस्तारकोरुमाकं शंकरापनमेतमः इति वायनदानम् एतत्पूजनं कुर्यात्
 त्तोमस्य सुखदस्य च सर्वान् कामानवाप्नोति पुत्रपौत्रैश्च नोदते ॥ इत्यमुकाभरणसप्तभिर्द्रोतसोमशिवपूजा ॥
 त्रयकथा हेमाद्रौ भविष्योत्तरे श्रीकृष्ण उवाच मुनेर्द्रोतोलोमशो नाम मधुरायां गतः पुरा श्रियं तो वसुदेवेन देवकया च युधि
 थिरं उपविष्टः कथाः श्रुत्वाः कथयित्वा मनोरमः ततः कथयितुं नृपः कथयितो प्राचक्रमे कंसेन ते हताः पुत्रा जाताः

पुनः पुनः मृतवत्सादेनाकिं पुनः खेन दुःखिता यथा चंद्रमुखोर्तना वभूवनहुपप्रिया पश्चाद्दीप्तता चैव वभूवक्ष
 तवात्काल्यमपि देवार्कतया भलेप्यसिनसशयः देवकृत्वा च कास चंद्रमुखी वक्षन् वभूवनहुपप्रिया किं वीर्णाहि
 वतद्व्यतथा संततिवर्धनं सपत्न्यादर्पशमनं सौभाग्यारोभयवर्द्धनं लोभप्रश्रववाच अग्रेऽप्यावां पुराराजा नहुपो
 नानभिश्चतः तस्यासीद्दृपसपद्मादर्वाचंद्रमुखी प्रिया तथा तत्रैव नगरे विष्णुगुप्तो भवद्विज आसीद्दृणवती तस्य पत्नी
 भद्रमुखी तथा तयोरासीदतिश्रीतिः रष्ट्रहोयापरस्परं अथ ते दयित सख्यौ ज्ञानार्थं सरयूजले प्राप्तिप्राप्ताश्च त
 ईव वा ह्यिवैनागरंगनाः तां ज्ञात्वा मंडलचक्रस्तन्मध्ये वपकरूपिणं लेखयित्वा शिवं सोममुमयामहशं कर गधपु
 त्रं तैर्भैरवपूजयित्वा यथाविधि प्रणम्य भंतुं कागास्ताः प्रपद्यन्तु वैरं स्त्रिय ता ऊचुः शकरोरमाभिः पार्श्वस्था सह पूजि
 तं गन्ध्यासूत्रमयतंतु शिवस्याऽन्तर्निवेदितः धारणीयमिदं तावदावत्प्राणविधारण तासां तद्वचनं श्रुत्वा सख्यौ च भो
 तदेवाहि कृत्वा तु समयत ब्रह्मादेर्भक्तुं डोरक ततरताश्च गृहजग्मुः स्वसखाभिः समावृताः कालेन महता तस्यास्त
 द्रवैरुत्तु शुभा चंद्रमुख्याः प्रसताया विरम्यतः सतुडोरक भद्रमुख्यास्तथा भद्रैरुत्तु सर्वमेव तत् मृता कैश्चिद्दहोरा
 त्रैः सायं भवविहगर्भा भद्राख्या कुक्कुटोजाता व्रतभगाच्छुभानने संभूय भूयः समर्थं प्राग्व्रतवक्रतुः सदा कालेन पंच
 तां शोके सत्त्वाभावात्सहैव ते अद्वैवमातुके वजातिपिकुलसंयुते ब्राह्मणी ब्राह्मणी जाता राज्ञी चंद्रमुखी पुरा नाज्ञा भद्रमु
 र्त्तोजाता भूषणानामसामता आश्रितैः ससादत्ता पित्रा तस्य पुरोधमा अतो ववच्छमावासीद्दृपणा भूषणप्रिया भू
 पिता भूषणवैरलुपेणालं कृतास्तनय तस्यावभूवरष्टौ च पुत्रा सर्वगुणान्विताः मातृवद्गुणसंपन्नाः पितृवद्बर्भशीलि
 नः सख्यौ ते तेन तद्वच ज्ञाते जातिस्मरे किल पुनर्निरतराश्रीतिस्तयो रसीधया पुरा काले वहुतिथे जाते
 त्पकासाधकयो वना मध्ये ययासिराज्ञी च पुत्रवैकमजीजनत् ईश्वरो रोगिणं भूकपज्ञादीन् च विस्वर तादृशो

पिमहं भागं सृते सैनववायिके- ततस्त्वं भूयं छंदुर्भीषरी पुत्रदुःखिनीं सखाभावादतिस्नेहात्पुत्रैः स्वैः परिचारिता
 ॥ अमुकामरणाभद्रास्वरूपेणैव भूयिषीता ॥ सहिभद्रां हि जस्य भूद्राभ्यर्भूयणत्वात्मिका ॥ पुरोहितरूपका
 लेन कुकटवहपुत्रिणी तां दृष्ट्वांतीं दर्शयिष्ये भद्रां प्रजं ज्वलित्थरीरुपा ततो यद्दृश्येयमित्युवाच ॥ तीव्रमरसरां ॥ चिं
 तयामास सार्धोऽप्येतस्याः पुत्रवधं प्रति ॥ निश्चित्य चेतसा क्रूराया तयामास तां सुतान् ॥ हा हा तारुचते पुत्राः पुनर्जायं
 स्य नामयाः तदद्भुततरं दृष्ट्वा सखीमाह गेभूयाणां ॥ उपविश्रयासने श्रेष्ठं बहुमानपुत्रैः सरं प्रपृच्छ हि रमया विष्टा रज्ज्वासा
 नृपवच्छमा ॥ ब्रूहि तथैव महामागे कित्वया सुकृतं कृतं ॥ दातुं व्रतं तं पोवापि शूश्रुपण
 सुपेपणं येन ते निहता पुत्राः ॥ पुनर्जीवर्यनामं यथाः ॥ तथा हि बहुपुत्रा वजीव वरसा शुभानना ॥ अमु
 काभरणा निर्ययं भर्तुं श्रेयसिवास्थितां ॥ अतो वशो भसे भद्रं विधुर्वर्मात्यये यथा ॥ भूयणो वाच ॥ शृणु देवि प्रव
 क्ष्यामि जन्मानरविचेष्टितं कितं तं हि रस्यं तं सर्वं योऽध्याया कृतं हि यत् ॥ आवाभ्यां व्रतवैकल्यप्रमत्ताभ्या वगानने ये
 न त्वं छत्रगोला जाता ता हा कुकटितथा ॥ तत्रापि व्रतवैकल्यं चापत्यतः कृतं मया तु सर्वं भवेन चेतस्याध्यायशंकरं
 तिर्ययोऽप्यनुसारेण मनोहरगहिं सुष्टितं ॥ एतं द्विकारं एतं भद्रं नान्यत्किंचित्करोम्यहं ॥ लोभशब्दाच्च ॥ इत्याक
 र्ण्यं च संसृत्य पूर्वजन्म विचेष्टितं ईस्यरीचं तया सा हि पुनः संन्यक् चकार ह व्रतस्या रूपप्रभेण पुत्रपौत्रादिसंभूतं
 भुक्त्वा च सौरूपमतुलं भूतां शिवपुरं गता ॥ तस्मात्त्वमप्येकं दयां एव व्रतमेतत्समाचर ॥ आरंभोऽस्मिन् व्रतो ददो यजीव
 पुत्राभिविष्यसि ॥ देवक्युवाच ब्रह्मज्ञास्त्वा हि मे संभूतं तमेतत्सुखप्रदं संतानमुद्विक्तराशिवलोकस्थिति
 प्रदं भद्रमाद्रपदे मासि सतस्यं सलिलाशये स्नात्वा शिवमंडलके लखयित्वा सहार्चिकं ॥ अथ संपूज्य समं कु
 र्याद्देवाकरुणं यत्पुत्रोऽयं यत्तु शोभस्व विनिवेदितः ॥ इत्येवं समं पूज्य ततः प्रस्थति द्वौ लोकौ ॥ सौ वै धीरा

जतवापि सौत्रवाधारेत्करं मण्डकान्वाष्टकैर्नन्द्यान्मासपक्षयवादिज स्वयंताश्चैवर्भक्तव्याव्रतभंगमयाच्छुभे
प्रतिमासतु सतम्यं शुद्धपक्षविशेषतः कुर्यादेवंव्रतमद्रं वधीते । पिचदेव के कारितः मुद्रतात्री हैहर्भिरूप्या
स्वशाकितः ताद्यप्ये परिस्थाप्य ब्राह्मणेभ्यो निवेदयेत् ॥ आचार्याय विशेषेण सौवर्णह्यगुलीयकं ॥ पुष्पकुं
कुमसंयुक्तं बूलं जनसूत्रकैः एवंत्पारयित्वा तु व्रतं संततिवर्द्धनं । सर्वपापविनिर्मुक्तभुक्तसौख्यमनामयं सं
तानं वर्द्धयित्वा वशिखले के महीयते एतत्ते सर्वमाख्यानं माख्यानं व्रतमनुत्तमं कुरुदेव किं वरेन न जीव पुत्राभिविष्यति
श्रीकृष्ण उवाच ॥ इत्युक्त्वा तु मुनिश्चैव स्वतत्रैवांतरधीयत । चंकार सर्वयतेन न यदुक्तेन धीमता । व्रतस्याख्यप्रभा
वेषादेव कर्मा मर्जा जनत् तस्मात्पार्थ नरैः कथ्यं स्त्रीभिः कथ्यं विशेषतः व्रतं पापप्रशमनं सुखसंततिवर्द्धनं
एवंयः शृणुयाद्भक्तया यश्चैतत्प्रतिपादयेत् व्रतमाख्यानं संहितं न हि पापैः प्रमुच्यते साख्यानकं व्रतमिदं सुतसौ
ख्यकामायास्त्रीकरिष्यति शिवं हृदये निधाय दुःखविहाय बहुशः । कृतकलमपौषात्सा स्त्री व्रताद्भवति शोभन्तर्जा व
वत्सा इति हेमाद्रौ भविष्योत्तरे ॥ भ्रमकाभरणसत्मीव्रतं अस्या निधिः हेमाद्रौ । नद्यादौ जलाशये स्नात्वा शु
हमनगरवगोमया दिलिसे शुद्धदेशे मण्डलं विधाय । तदुपरि चंदनादिना उमया सहितः शिवं लिखित्वा काविधिना पूज
येत् देशकालौ स कीर्तय नमो खिलपापश्रयपूर्वकं पुत्रपौत्रधनधान्यसौख्यमतिशयद्वारा श्रीसांवसदा शिवप्रीत्यर्थ
ममकाभरणसत्मीव्रतं करिष्य इति सकल ध्यं पूर्वोक्तप्रकारेण पूजा समाप्य प्रार्थयेत् महादेव महाराज प्रीत्या पापप्र
णशान् अरमा कं कुर्वतां पूजां साधुवाऽसाधु योजितां । ज्ञानतो ज्ञानतो वापि भवतो विहितं च यः । संपूर्णं तु वि
श्वेशो विमलां को न लरनुति ततो देवस्य पुरतः यावज्जीवं मया रत्नानां शिवस्यार्चनं विदितः इत्येवं सकलपुं कुर्यात्
सौवर्ण्यराजवंतसौत्रवाहोरकदेवा ये तत्संपूज्यन्ते न भवेत्तदपहृणीयात् । देवदेव जगन्नाथ सर्वसौभाग्यदायक गृह्णीयां

डोरूपत्वां पुत्रपौत्रविवर्द्धनं - ततो हस्ते वंधनभञ्जः सप्तसामो पर्णो तत्वां धारायां भिज्गुत्पत्ते नूत्रार्थे स्थितं
 नित्यं धारया भिरिथरे भवेति मे ज्ञे एह स्ते वन्धा नतः दह सर्वं णि पापानि कृपां कुरु दया निधे । प्रसन्नः सन्नमः का
 नी दीर्घायुः पुत्रदो भवेति जीर्णदोरको तारण कृत्वा सौवर्णराजतं पुत्राय विष्याय ब्राह्मणं वा दद्यात् स्त्रिया
 च द्रुहितुस्तु पादिभ्यो रयसौत्रस्य वेले विसर्जनीय - भित्तिसदाचारः ततो ब्राह्मणेभ्य एकदश शतं संख्याका
 न्मोदकान्वेषकान्वाधृतदक्षिणा युताम् वायन दद्यात् स्वयं च धूमिः सह भुंजीत - प्रतिमां संशुक्ल सप्तम्यामैवै
 तद्वत्कंठार्थं वर्षां तैर्होराजर्तौ गामुद्रिकां तां क्षयात्रोपरि स्थप्य ब्राह्मणेभ्यो यथाशक्ति दद्यात् आचार्यार्थं यद्वि
 शेषेण सौवर्णमगुल्यिक पुष्पकुमुदतां बूलजनसूत्रयुतं सदक्षिणं च दद्यात् ब्राह्मणभोजयित्वा स्नय भुंजीत
 संतानदुर्द्धिलब्ध्या शिवलोके मर्हो यते इत्यमुकाभ्य ए सप्तमो ब्रतः नारदीये शुक्लपटन्या नभस्य व्यकुर्ध्वा द्वाधा
 ब्रतनरः पूर्ववद्वाधिका देवी कलशस्थानं प्रपूजयेत् मध्याह्ने पूजयित्वैनामेकभक्तं समाचरेत् शको भक्त्यैषवा
 संपरैर्हिविधिना ततः सुवासिनीर्भोजयित्वा गुरवे प्रतिमार्पणं कृत्वा स्वयं च भुंजीत ब्रतमेव तत्समापयेत् ब्रतेन।
 नेन देवैर्षकृतेन विधिना ब्रती रहस्यगोष्ठे जलब्ध्या राधापरिकरे वसेत्

अथ कथाप्रारंभः ॥ शौनक उवाच कथयस्व महाप्राज्ञ गोलोके यातिकर्मणां सुमते दुस्तरात्केन जनः संसारसाग
 रान् राधायायाष्टमीसूततस्य माहात्म्यमुत्तम सूत उवाच ब्रह्माणानारद एष्टः पुरा यैव तन्महात्मेन तच्छृणुष्व समासं
 न ऊचि यं रं तं प्रतिद्विज नारद उवाच पितामह महाप्राज्ञ सर्वशास्त्रविदां गर राधाजन्माष्टमी ततः कथयस्व नमाय न
 तस्याः पुण्यफलं किंवा कृतं केन पुरा विभो अकुर्वत जनानां हि किं विवर्धं किं भवेद्विज केन नैतु विधानेन कर्तव्यं तद्वत्कं
 कस्माज्जाता च साराधातमे कथय मूलतः ब्रह्मोवाच राधाजन्माष्टमी वत्स शृणुष्व सुसमाहितः कथयामि समप्तेन सम

नहरिणोदितंकन्यादानसहस्रिण्यपुण्यप्राप्तेजनेः गंगादिपुत्रैर्धुत्वात्वायफलमाप्यतेसकदाथाठमंकृत्वा
 नरमाच्यतगुणलभेत् कृष्णप्राणप्रियाष्टम्या फलं प्रमेतिमानवः एतद्वनतपःगर्थःश्रद्धयाऽश्रद्धयापिवा क
 रोतिविष्णुसदनगच्छेत्कोटिकूर्त्तुं ज पुराकृतयोगेवत्सवरनारीसुशोभना सुमध्याह्निरिणेनाशुभगचारुहासिनी
 लुकेगीचारुकेशीचनामालाल वतीरभुना तथावद्वृत्तिपापानिकृतानिसुदृढानिचसैकदासायनाकशीनिसूत्रपुरतः
 स्वतःगतान्यनगरतत्रदृष्ट्वाचैवजनान्गृह्णन् राधाठमं ब्रतप्रान् सुनरदेवताभ्यं धपुर्धूर्धूर्गदीपैरस्त्रैर्नानाविधै
 र्भक्तिभावै पूजयंतोरात्रायामासैर्मुत्तमं भुंजिद्वायंतिनृच्यतिपठतिस्तवमुत्तमं तालवेणुसदगां श्रवादयतिवक्रमे
 दा जनांस्तथाविधं नृदृष्ट्वाकौतूहलसमन्वितं स्तस्यास्तुवचनंश्रुत्वापरकार्ठमंहितेरा आरिभिरेतदावक्तुं वैष्णवा
 ततत्परःराधाब्रतिनऊच भद्रेमसिस्तिनष्टम्यांजाताश्वाराधिकायतः श्रष्टनासद्यस्त्राप्ताकुर्वन्प्रयत्नतःगोदा
 नजनितापंस्तपयजं ब्रह्मपातक परस्त्रीहरणवैवतथाचगुरुत्पगं विश्वासयत्तजं धैर्यस्त्रीहत्याजनिता तथाएनानिना
 शयस्याशुक्रनाराधाठमं नृणां तेषां तुवचनं श्रुत्वा सर्वपातकनाशनं करिष्याम्यहमि त्वेव परासदृश्य पुनः पुनः तत्रैव ब्र
 तिभिः साद्वैकृत्यासाब्रतमुत्तमं दैवास्तापं चंगातासर्पयातेन निर्मलाः ततोयमाज्ञायादूताः पाशानुद्धरपाणनः आग
 तास्तत्समाने तुवधं धूरज्ज्ज्भिस्तदा यदा नेतुं ननश्चक्रुर्धुमस्य सदनं प्रति तदागता विष्णुदूता शश्वकगदाधराः हिरण्
 मयं विमानं च राजहंसयुनशुभं पाशस्य छेदनं कृत्वा चक्रेणातिविराजिताः रथे चारोपयामासुस्तं नारांगत किं हि नृपा
 न्युर्विष्णुपुरते च गोलोकास्त्रमनोहरं कृष्णेन रावयास्तत्र स्थिता ब्रतप्रसादतः राधाठमं ब्रतं तातयान् कुर्याच्चमूढ
 धीः नरकान्निष्कृतिर्नास्ति कोटिकल्पशतेरपि क्षिप्रश्रयान् कुर्यात्तत्र तमेव च्छुभप्रदं राधाविष्णोर्भौतिकं रस
 र्वपापप्रणाशनं श्रतेवमपुरीं गच्छापतति नरके चिरं कदाचिज्जन्मचासाद्याष्टाद्विचर्याधिपवधुवं एकदाष्टाधिपी

वत्सदृष्टस्यैश्वर्यादितः गौर्भूत्वाचमृशर्दानाचापयोसामर्मातिकं निवेदितानितेदु खंरुदतीचपुनः पुनः तद्वा
 कथंचसमाकर्ण्यगतोहंविष्णुसंनिधिं कृष्णोर्नोदेत्वाशुष्टिख्यादुःखसंचय तेनोक्तंनच्छभेन्नह्यन्तद्वै साङ्ख्यभूत
 ले अहंतत्रापिगच्छामिपश्चान्नमगणैः सह तच्छ्रवहसितोहंवैश्रगतःपृथिवीतल ततः कृष्णसमाहूयराधा
 प्राणगरीयसी उवाचवचनेद्वी गच्छेहपृथिवीतले - पृथिवीभारनाशायगच्छा भिमर्त्यमंडलं इतिश्रुत्यापिसारा
 धाप्यगतापृथिवीततः भद्रेमासितेपक्षेत्रपटमेसंज्ञिकेतिथौ वृषभानोर्ध्वज्ञम् मेर्जातासारधिकदिवायज्ञार्थेगो
 पुनार्यश्वकुक्कुस्तांदिव्यरूपिणीं राजानदमनाभूत्वातांप्राप्यनिजमंदिरं दत्तवान्महिषीर्निरासाच्चतंपरिपालयन्
 इतितेकथितंवत्सत्वयापृष्ठवयद्वचः गोपनीयंगोपनीयंगोपनीयंप्रयत्नतः सूनुदवाच यद्दर्शयुनाद्भक्त्याचतुर्वर्गक
 लप्रदं सर्वपापविनिर्मुक्तोप्यतेयातिहरेयहम् इतिश्रीपाद्मब्रह्मसूत्रेव्रतकथाइयमेवउपेष्टानक्षत्रयोगेउपेष्टाष्टमीत
 थाच नारदीये यदाज्येष्ठाक्षंस्युकाभवेज्येष्ठाष्टमीद्विजं ज्येष्ठानास्तीतिसाज्ञियापूजितापापनाशिनी अथैतत्तुसमार
 भ्यव्रतंपोडशावासरं महालक्ष्म्याः समुद्दिष्टसर्वसंपादिवर्धनं करिष्येहमहालक्ष्मिब्रतंतेवत्परंपरायाः तद
 विघ्ननमेयायात्तमासित्वत्प्रसादतः तद्विघ्ननमेयायात्तद्वोरकंदक्षिणेकरे षोडशपाथिसहितंगणैः षोडशभिर्मु
 तं ततोन्वहंमहालक्ष्मींयाद्यैरवयेद्वती यावत्कृष्णाष्टमीतत्तुचरेदुद्यापनबुधः अथज्येष्ठापूजा लिगपुराणे
 कन्यारुथाकर्षमीपातुज्येष्ठैर्महतीरुमता अलक्ष्मीपरिहारयज्येष्ठांतत्रपूजयेत् अत्रकन्यारुथाकर्षयोगेनप्राश
 रुच्यमात्रं मासरुतमाद्रपदश्चाद्रएव कालादर्शापे भद्रेशुक्लाष्टमीज्येष्ठानक्षत्रेणसमन्विता महतीकीर्तिता
 रस्यांज्येष्ठांदेवीप्रपूजयेत् यतुज्येष्ठानक्षत्रापेक्षं ब्रतं तत्तिथिब्रताद्भिन्नं तत्तस्यांतिथीज्येष्ठानक्षत्रारण्यांति

यौकाद्यं तदुक्तमाधर्वाधेरकादि सासिमाद्रपदेशुकेपक्षेऽप्येधर्षसंयुतेः परिमन्कारिनिदिनेकुर्याज्येष्टायाः
 रिपूजनमिति श्रुत्याखंडहेज्येष्टायोगवक्षेनपूर्वापरावाग्राह्या दिनद्वयेयोगे तदभावे वापरा पूर्वह्रिसन्नियोगे
 पूर्व नवम्यासहितकार्यासाधर्मानाजसंशयः सासिमाद्रपदेशुकेपक्षेऽप्येधर्षसंयुते रात्रिर्वास्मिन्दिनेतत्र
 ज्येष्टायाःपरिपूजनमिति तत्रैवोक्तेः अस्यापवादः यस्मिन्दिनेभवेज्येष्ठामध्याह्नादूर्ध्वमप्यग्रे तस्मिन्न
 दिहपूजाचपूनाधेरपूर्ववाररहतिज्येष्ठानक्षत्रे तस्यखंडवेद धर्मानुवारयुगन्यतरयवाज्येष्ठानक्षत्राहं तत्रा
 धर्म्याभानुवारोपदाज्येधर्षमेवमा लालज्येष्ठेति साप्राक्काटुलभावह्कालिकेतिरक्तदात्त अन्यतराग्निसाप्य
 भावेनध्याह्नादूर्ध्वमनुवर्तमानग्राह्यं पूर्वोक्तैरक्तदात्त तथा मैत्रेयावाहयेहैवाज्येष्टायांतुप्रपूजयेत् मूलेविसर्ज
 येहैवाग्निदिनं व्रतमुत्तममिति विशाखायै भोसतिज्येष्ठानुमंत्रणेन नुराधायां तद्योगरहितायां कादयं अंसं भवेपाद-
 मात्रं हित्वा रथापयोदिति निर्णयेद्धा रेडकं अत्र भद्रादिद्विज्जयित्वा ज्येष्ठानि भवेत्त अपरिहारयोगे तु भद्रा मुखभा
 तं रज्येष्ठं संपूर्णा वैधृतिश्चेत्तदा पाटकाः पांडशहं दं श्यावर्यकं मंत्रयेत् इदं व्रतं महाराष्ट्रेषु प्रसिद्धं निर्णयसिधौ इदं
 व्रतं केवलं त्रैलोक्ये लक्ष भवेत्तं मातरये प्रत्यादिदं कतिधा युक्तं यज्येष्टादिव तं व्रतं अतिज्येष्ठान्न तं यच्च विहितं केवलं दु-
 नि तिष्टावेवाचेरदाद्यदिति त्रैलोक्ये लोडुनि दक्षिणादिप्रांस्तु क्रूरक्षे एव कुर्याति अतएव मदमरने माविष्येडकं मा-
 सिमाद्रपदेशुकेपक्षे ज्येष्टायादासवेत् राज्ञोभरं शं कुटुर्मादोभिर्नैश्वपूजयेत् पूजामत्रो भविष्ये पूजदारं समृद्धार्थं ल-
 दं न्याश्रयं विदुदये अलक्ष्म्याश्रयिनां श्राय ज्येष्ठेष्टव पूजयाम्यहं मित्रिभिर्निष्पिपाडशोपचारैः पूजयेत् ततो नमस्कारमं
 जः ज्येष्टायेतेन मस्तुभ्यं श्रेष्टायेतेन मन्तमः शर्वायैतेन मस्तुभ्यं शां क्यैतेन मन्तमः अथ कथा क्लृप्तपूजां विधानं भवि-
 प्येष्टे मुधिष्ठिर उवाच अतुर्वंध्या तु यात्रा रीका कच्छपातयाधरा भर्तृप्रजा तृतीया च योर्मादोषैश्च हृदयिता निर्वन्ना

श्रजनायेचदारिद्रेमहतिस्थिताः कर्मणकेनमुच्यन्तेतन्मेवैवहिजनाईन कणउवाच मासिमाद्रपदेशुके
 पक्षेच्येष्टापदाभवेत् राज्ञाजगरणकुर्वाद्द्वितादिज्ञानिः स्वर्गैः एवंविधिविधानेनएभिर्मन्त्रैश्चपूजयेत् एते
 हिर्द्धमहाभागसुरामुरनमस्कृते ज्येष्ठत्वंसर्वदेवानांमत्सर्मापगताभव ॥ श्रवाहनं ॥ श्वतसिहासनस्थत्वंश्वे
 तवत्त्वरलकृता वरदंपुस्तकपाशविभ्रत्वेतेनमोनमः आसनम् ॥ ज्येष्ठश्रेष्ठपानिष्टेवक्षिधेवह्मवादिनि क्षीराब्धौ
 तुसमुद्वेत्तन्नर्द्धज्येष्ठनोरतुते ॥ अर्धेन शार्ङ्गावाणारचखड्गचक्रासतोमरदर्पणैश्चन्यैरप्यायुर्वर्धकज्येष्ठत्वाभं
 चयान्यह सुरसुरनरैर्वद्यायक्षकिन्नरपूजता पूजितासिमयादेविज्येष्ठत्वाभर्चयान्यहं विप्रप्रियेनहाभागसुरासुरसु
 पूजिते स्थूलसूक्ष्ममयेदिविज्येष्ठत्वं मर्चयान्यह एभिर्मन्त्रैः सर्वैरपचारपूजा त्वलक्ष्मीस्त्वमुमदीवीत्वंज्येष्ठत्वंसर्वदाम
 रैःपूजितासिमयादेविवरदाभवमेसदा इतिप्रार्थनामन्त्रःपुनदरविट्छायांलक्ष्म्याश्वेवाद्धिजोतमं गुरुसंपूजयेद्भक्तपाव
 तैरामरणादिभिः द्वादशैवतुवर्पाणिपूजनीयाप्रयत्नतः यावज्जन्मतयापूजयविविधिनानेनमानवैः ददातिवित्तपुत्रां
 श्रपूजनीयासदास्त्रियः श्रनेनविधिनापुकोयोहिपूजयतेनरः नारीवपूजयत्येनांतस्त्वलक्ष्मीर्वैवर्ते वंध्यातुलभेते
 पुत्रान्दुर्भगासुभगावेत् मृतवत्सार्जावपुत्राकाकवंद्याप्रजावती दुःखितोहिजरःकरिचस्सर्वदाससुखीभवेत् एवंवि
 धविधानेनज्येष्ठत्वयैवेत्सदा विद्मस्त्वस्यप्रणश्यतिप्रथाप्सुज्वलणंतथा यथाप्राप्यंकुरुश्रेष्ठज्येष्ठपायाःशोभनंव्रतं
 निराजनीकुनेपश्चाद्वीपोयाह्य सुभक्तितः नैवेद्यसहितप्राणाहुतेत्वंप्रयुधिषि गुरुहरतात्सदाप्राप्तोदीपः प्रज्वलि
 तेनहान् व्रतस्याभक्तिमुकरतुशुचिःप्रयत्नतःश्रनेनविधिनाचैवव्रतप्राप्त्युधिष्टिर ज्येष्ठानामपरादेवोभुक्तिमुकि
 फलादा यस्तुपूजयतेराजन्तस्मैत्वांगप्रच्छति तन्नैवस्कृदिमासिमाद्रपदेशुकेज्येष्ठक्षंसपुतेयस्मिन्कस्मिदिने
 कुर्ध्याज्येष्ठपायापरिपूजनं तत्राष्टम्यापदावरोभानोज्येष्ठक्षमेवचनोलज्येष्ठेतिसाप्रोकादुलंभावहुकालिकीकृतःस्तानां

नरः कुर्यात्तस्यामन्यन्यादिर्न भक्तिपुङ्कः शुचि कुर्यादर्थेष्टदेव्यास्तु पूजनं नयः पूर्वैश्वराहृत्य सिकताः शुद्धदेशजाः दे-
 वीरुपतुतभैरवत्वात्साल्लणैः सह - मण्डलेतानुमंस्थः पृथुदेवो हेममयीततः स्थापयेद्वाजतीर्ताम्बुलिस्थवापापटकुड्य-
 योः श्रावहयेतते देवीमथ पापुस्तकेपि वा त्रिलोचनान्जुक्लदंतीं राजर्जीविभ्रतीतनुं विवस्त्रारकनयनां जयेयान्वाह-
 याम्पहं भित्तिभेष्टादेवीमावाह्यसुश्रुतव्रती स्नानंदया तथा पांथापादयोर्द्विजपुंगवः श्रीखंडकूर्पूरयुतंदयादध्वैतथा-
 र्धनं भक्त्यामया प्रयत्नेन यद्वदंतीयते तव नट्टगृहाण सुरेशानि जनेष्टे श्रेष्ठे नमो नमः इत्युच्चार्य सुवर्णादिपात्रिणां जलिना-
 पिवा श्राद्धंदद्यात्स्मरहेर्देवांथपुष्पैस्तथार्चयेत् गोधूमयवशाल्यादितद्वह्वैरनुपारयेत् तनः प्रसृतमात्रैस्तु पुरिकादी-
 निसिर्पिपा निवेदयेच्च तैरेव दद्याद्देव्यै प्रयत्नतः ततस्तुत्यामहादेवी सर्वकामफलप्रदां जयेष्टयै तेन मस्तुभ्य श्रेष्ठार्थै तेन मो-
 नमः जयेष्टे श्रेष्ठतपोनिष्ठे ब्रह्मिष्ठे सत्यवादिनि गृह्यो हि त्वं महामाये श्रद्धं गृह्णानमोस्तुते अर्धंस्तुत्योस्तयास्तोत्रसंप्रत्या-
 गीतानि पुरतस्ततः सौवीरैरेव संयुक्ते दद्याच्छास्त्रेभ्य एव च सुवासिनीभ्यः शतयानुदद्याद्वस्त्रं कृतव्रती तत्र देवो मनुजा-
 प्यतते भुज्जीतवाभ्यतः भक्षयित्वा तदा च न्यदेषीत त्वपुनः पुनः शर्पयित्वा ब्रह्मचर्येण कुर्यात्स्नातार्विसर्जनं एवमेव प्रकु-
 र्याद्देवव्रतं प्रतिवत्स्मरं विसर्जनात्तु तज्ज्ञासिकतावारिणोक्षिपेत् अपूपवटकानंदद्याद्ब्राह्मणेभ्यस्ततो द्विजः कुर्यादेवं
 प्रयत्नेन सार्धं प्रातर्धै सर्जयेत् विद्यार्थी प्राशुयाद्द्विद्यार्थी कामः स्त्रियमाशुयात् शिवस्मरणकारो नृदेव्यै दद्यात्सौम्रियै सौ-
 वर्णै राजतं तांश्च कृतश्रयो भवेत्तदा व्रतस्वयं च कृतया कृतार्हणः देव्यामहत्त्वकथितं तदेवं विधिश्चिद्यत्रार्चनमप्युतस्तथा
 भोजोपि सायुज्यकरो व्रतस्तपस्तस्मान्मया ते कायित सदैवं उां श्रयोद्यापन उोमद्यममालक्ष्मीपरिहारपूर्वकं धनवाप्त्यपुत्र-
 सौभाग्यादिष्टुष्ट्येष्टाव्रतोद्यापनं करिष्ये सौवर्ण्यैरेष्टाव्रतमिति सर्वो भद्रस्त्यकलशोपरि स्रष्ट्यापमण्डलदेवतास-
 हितान्तरयापूजाकृत्वा त्रिलोचनशुक्लदंतामिति ध्यात्वा विवस्त्रारकनयनामिदयावाह्य जयेष्टे श्रेष्ठतपोनिष्ठस्त्यर्ध-

दत्वातामन्निवर्णां आपोहिष्ठेतिमभिः हिरण्यवर्णामित्यादिभिःसंपूज्य यस्याःसिंहेरधेयमुकोट्याप्रश्नापिमहा
 बलःउपेधामहमिमांस्वर्पय्येजरणंविभुं नतःप्रार्थना ज्येष्ठांतर्पयामि श्रेष्ठांतर्पयामि विद्यांतर्पयामि वैनायिकीं
 तर्पयामितापिनीतर्पयामि श्रृंक्लृणांतर्पयामिनमः तंतःश्रष्टवटुकानांवायनंद्यात् रात्रौजागरणंकुर्म्योत् प्रातःपु
 नःसंपूज्याग्निप्रतिष्ठाप्य अन्वादध्यात् ततोहोमंकुर्म्योत् तन्नप्रधानं गौरातामन्निवर्णांतपसाऽज्वलंतवैरो
 चर्नोर्कर्मफलैर्जुष्टं दुर्गैर्दर्वीशरणमहंप्रपद्ये इतिभेषज ॥ दधिमधुक्षीरघृतैःप्रत्येकमष्टोत्तरशतसंख्याहुतिभिः
 मंडलदेवताश्चैकयाश्राज्याहुत्यापवादिचरुहोमेनयक्षे एवंहोमसंपाद्य आर्यापपीठंप्रतिमावस्त्रगोदाना
 दिदत्वां सुवासिनीर्वाह्याश्चसंपूज्याःसिकतादिकं नद्यांत्यजेत् एवंद्वादशपर्वतंश्राजन्मपर्वतवाज्येष्टाव्रतं
 श्रावपूजा स्नानमाचमनंचैवमधुपर्कोपवीतकं गंधपुष्पतयाधूपदीपनैवेद्यमेवच पुनराचमनंचैवकारापित्वा
 विसर्जयेत् उज्येष्टायैनमः उस्तस्यायैनमः उंक्लियायैनमः उंविद्यायैनमः उंविनायकायैनमः उंताप्यै
 नमः - उंश्रियैनमः उंश्रीकृष्णायैनमः एभिरंष्टभिर्नामभिस्तर्पणंहोमंचकुर्म्योत् हविष्यंस्वयमभ्यर्चयाद्वा
 ह्मणस्तेनभोजयेत्श्रनेनविधिनयस्त्वब्राह्मणानांचतुष्टयं व्रततेप्रतिमांकुर्म्योत्सर्वर्णांफलसंमितां कृष्णवस्त्रे
 णसंपूज्यामाचार्च्यार्पयनिवेदयेत् ब्रह्माभरणमात्पादिलेपनैःपूजितोद्विजं प्राणिपत्यततःपश्चात्तरुमैसर्वनिवेदयेत्
 ब्राह्मणानुक्तवंतस्तेप्रकुर्म्योःस्वस्तिवाचनं एवंकृतेव्रतैःसम्यक्सर्वशान्तिःप्रजायते धनधान्यसमृद्धार्थश्रारोभ्यं
 वप्रजायते इतिउपेष्टाव्रतम् ॥ ॥ ॥ अत्रैवदूर्वाष्टमंत्राव्रतम् ॥ नारदीये ॥ दूर्वाष्टमंत्राव्रतंचात्रकथितं
 तत्रमेश्मणु शुचांदेशेप्रजातायादूर्वायाद्विजसत्तम रुष्टाप्यालिगंततोर्गंधैःपुष्पधूपैश्चदीपकैः नैवेद्यैरच्येद्भ
 तयादध्यातफलादिभिः आर्घ्यंपदयार्पूजतेमंत्राभ्यांसुसमाहितइति - इदंचपूर्वविद्धायामष्टभ्यांकार्यंश्राव

एतद्गोत्रयमीदृशं वैवृत्तं । शनी पूर्वविद्वानुक्तं व्याः शिवरात्रिर्बलैर्दानमिति दहयमवचनात् शुद्धाष्टमीति धि
 यानुमासिमाद्रपदे भवेत् दूर्वाष्टमीतु सज्ञियानोत्तरासाविधायते इति हेमाद्रौ नदनरत्नधृतपुराणसमुच्चयवचना
 य मुहूर्तैरहितेष्टभ्यां पूर्ववाप्यधियापरा दूर्वाष्टमीतु साकार्या ज्येष्ठां मूलं च वर्ज्ये दंतं ति परेऽप्युक्तं तत्पूर्वज्येष्ठाम
 लयोगे कर्मकालव्यापयमवेचदृढं दूर्वाष्टमीसंदाद्या ज्येष्ठां मूलं सयुता तथा माद्रपदे मासि शुक्लाष्टम्या
 वभारत दूर्वाभभ्यर्चयेद्भक्त्या ज्येष्ठामूलं विवर्जयेत् ऐश्वर्यपूजिता दूर्वाहं स्य परमानिना न्यथा भर्तुरायुहरामूलत
 रुमात्तं परि वर्जयेदिति मदनरत्ने रत्नादेशुक्ता माद्रपदे मासि दूर्वासंज्ञा च याष्टमी सिंहार्क एव कर्तव्या न कन्यार्क क
 दाचन सिंहस्थतृतीया मासु पूर्वदिने मुनिसत्तम तत्रैव आगत्य उदिते तानपूजयेदमृगोद्भवा वैधव्यं पुत्रशार्कं च
 दशजन्मानि पंच यदा तु माद्रशुक्लाष्टम्या मगरप्येदयस्तदा तत्पूर्वकृष्णष्टम्या कार्दमं शुक्लपक्षालं भिर्पूणिमां तमा
 नमाद्रपदलाभात् यदा तु माद्रपदोधिकस्तदा सिंहार्क एवेति उदाहृतवचनात् अधिमासे तु संप्राप्ते अगस्त्य उदि
 तं मुने अर्वाक्चेदं व्रतकार्यं परतो न तु कुत्राचिदिति निर्णयदोषे रत्नादाश्चाधिक एव कर्तव्यं इदं च स्त्रीणां नित्यं यानपूजय
 त्तेनारोमोहादिह यथाविधि स्त्रीणि जन्मानि वैधव्यं लभते नात्र सशयः तस्मात्सपूजनीया सा प्रातिवर्षं यजनीरिति पुरा
 वयात् यदा तु ज्येष्ठदिने क्विनासर्वथाष्टमी न लभ्येत तदा कर्तव्या चैकमकेन ज्येष्ठामूल्यदा भवेत् दूर्वाभभ्यर्चयेद्भ
 तं ध्वं दिवसं नयेदिति भविष्येत्तरादनुकृते पुनानुष्ठानं तत्सर्वथा व्रतलेपः ॥ अथ व्रतम् हेमाद्रौ भविष्ये ब्रह्मन्मा
 द्रपदे नासि शुक्लाष्टम्या मुपोपिनः पूजयेच्छकरं भक्त्या योनः श्रद्धयान्वितः सयाति परमं स्यात्तप्यज्जदेवास्त्रिलोचनः
 गोत्रापूजयेद्यस्तुद्वयं पासहितं मुने अन्नगणेषु शिवः ॥ फलाद्यैः सकलैर्देवैर्भीषणुष्यैर्विलेपनैः दूर्वापूजयत्ये
 शान्मस्त्यपते सर्वपातकैः युक्ते देशे प्रजावापादूर्वायाद्या ह्यष्टोत्तमस्याप्यलिङ्गं प्रतिष्ठाप्य पुष्पैः समर्चयेत् स्वर्जुरे

नारिकेलइक्षमातुलिनैः फलेस्तथा पूजयेच्छंकरंभक्त्यादूर्वायांविधिवद्विज दध्यक्षतार्द्धिजश्रेष्ठश्रद्धयंदद्याच्चित्तोचने
दूर्वाशमिभ्यांसंपूज्यमानवःश्रद्धयान्वितःसर्वैस्फुलजन्मास्थारसर्वदेवीर्नमस्कृतः वियांप्राप्नोतिविद्यार्थीपुत्रार्थीपुत्रमा
यात् धर्मार्थीधर्ममात्रोतिकन्यार्थीलभतेषतां मनसायद्यादिच्छेततत्तदप्राप्तिमानवः यएवपूजयेदूर्वाभूतेशमानवःफ
लैः सःससजन्मपापैर्धैर्मच्यतेन।त्रसंशयः कृतोपवासःससन्ध्यामष्टम्यांशिवमर्चयेत् दूर्वासमेतंविभ्रेद्रदध्यक्षत
लैः फलैःशुभैः ॥ अथदूर्वापूजामंत्रः त्वंदूर्वेष्टजन्मासिर्वदितासिसुरासुरैः सौभाग्यसंततिं

देहि सर्वकार्यकरीभव यथाशाखाप्रशाखाभिर्वैरुततासिमर्हत्तले तथाविरुततसंतानंदेहि विमजरामरं तच्छि
गमंभैरीशानमर्चयेत्प्रयतः श्रुचिः ततः संपूजयेद्दिप्रान्फलैर्नानाविधैर्द्विज अनाग्निपक्रमश्रीयाद्ब्रह्मदधिकर्ल
तथा अक्षारलवणैर्ब्रह्मसन्धीयान्मधुनान्वितं दद्यात्फलानि विप्रैःभ्यः फलाहारः स्वयंभवेत् प्रणम्यशिरसा
दूर्वाशिवशिवसुपाश्रुते यएवंकुरुतेभक्त्यामहादेवस्यपूजनं गणद्वंद्वारयसौब्रह्मन्मुच्यतेब्रह्महृदयया एवंपु
ण्यापापहरा अष्टमीदूर्वसंहिता चतुर्णामपि वर्णानांस्त्रीजनानांविशेषतः आदित्यपुराणे अत्रश्रीपूजनमप्युक्तं
शुक्लाष्टम्यांतुसंप्राप्तेमासिमाद्रपदेतथा दूर्वाप्रतानंसुश्वेतमतराद्याभिगामिनं पूजयेद्बृहमानीयगंधमालयानुले
पनीः फलपुष्पैरुतथाचैवदीर्घैर्धूर्पैर्विसर्जयेत् आग्निपकंतयासर्वाननिवेद्यकथंचन भोक्तव्यंवतथाब्रह्मसामि
पकविवाजितं दूर्वांकुरस्य।संपूज्यविधिनायावनेत्रियं यौवनंरिथरमात्रोतिपत्रयत्राभिजायते भविष्योत्तर
विशेषः अष्टम्यांफलपुष्पैश्चखजूरैर्नारिकेलकैः द्राक्षाभोदकापिष्टैश्चवदरैर्लंकुचैरुतथा नारंगैर्जवैरैर्वा
जपूरैश्चदाडिमैः दध्यक्षतैःसज्जोमिश्र धूर्पुर्नैवेद्यदीपकैः नंत्रिणनेनराजेंद्रशृणुवावहितोमम त्वंदूर्वेष्टज
जन्मासिःत्थादिपूर्वोक्तएवमंत्रः दत्त्वापिष्टानि विप्रैःभ्यः फलैश्चविधैःप्रभो तिलपिष्टकर्गंधमधान्यपिष्टानिप।

तुव भोजयिस्व। सुहृन्मित्रसंघीयमुज्जनांस्तथा ततोभुजोततच्छेपस्वयेथं शब्दासमन्वितः कर्तव्ययेकभक्तेन उपेष्टा
नृलेपद। भवेत् दूर्वाभभयचेद्वत्तथान् वंध्यदिवसनयेन पक्षेमाद्रपदस्वैवं शुक्र। एभ्यां युधिष्ठिर दूर्वाष्टमीव्रतं पुण्यं
करोतीह नानवनतस्य क्षयमाप्नोति संतानं सप्तपौरुषं नंदनेव धर्तते निरप्यथा दूर्वा तथा कुलं इति भविष्ये दूर्वाष्टमीव्रतम्

भाद्रशुक्ल नवम्यां श्रीवृक्षनवमीव्रतम् भविष्योत्तरे श्रीकृष्ण उवाच समुद्यते पुद्गेषु क्षीरोदमयने पुरादैर्या
नां मोहना र्थापयोपेद्भुते जनादर्ने विलयवृक्षेण आताकमला कमलालया ममेयमिति चानयो न्ययं युधुर्देवदानवाः
जिता सर्वपरापार्थयुधिष्ठिरणेन चाक्रिणा पातालंगमितदैर्याः सा श्रीशमाय यौतदा श्रीसमावासीता परमा
तु श्रीवृक्षस्तेन सरस्ततः तस्माद्भाद्रपदस्वैव शुक्लपक्षे कुरुत्तम नवन्यामर्चयेद्भक्त्या ईषत्समूर्पेदपेक्षतं श्रीवृ
क्षं विविधैः पुष्पैः रत्नान्निपाचितैः फलैः तिलमिष्टान्नगोधूमेधुपगंधस्नगंधैः ईषद्भानुकराताद्यताम्रे कृतमभ
स्तले मंत्रेणानेन राजेन्द्रश्रीकाकोलुकनर्याने श्रीनिवाशान्ममस्तेरतु श्रीवृक्षशंकरप्रिय ममामिह लिपितं कृत्वा स
र्वविघ्नहरो भव संपूज्यमां ततोभयर्चयेत् श्रीवृक्षं राणि परम च मंत्रेणानेन राजेन्द्रदत्त्वा ब्राह्मणभोजनैः ततोभुजोतन
कं वैतिलक्षारविवाजितं अनग्निपकमूपां नंदविषुष्यफलं शुभं एवंयः कुरुते पार्थ श्रीवृक्षभयर्वनेनरः नारीवा
तुः स्वशोकाभ्यां मुच्यते तावदंशपः सततजन्मातरं नावत्सुखसौभाग्यमान्यथा श्रीमती फलिनो धन्यामः र्यालोके
महीपते श्रीवृक्षभक्षतफलं सततनवन्या नैवेद्यपुष्पफलद्रव्यविरुद्धवान् पुण्याप्रभातसमये पुरुषोत्तमेष्टां सं
प्राप्नुवंति पुरुषाः श्रियमुत्तमां च ॥

इति श्रीभविष्योत्तरे श्रीवृक्षनवमीव्रतम्

अत्रैव नंदानवमी अत्र दुर्गा पूजा का नारदीये भाद्रे तृशुक्लानवमी नंदारूप्यपरिकीर्तिता तरपांयः पूजयेद्

दुर्गाविधिवञ्चोपचारकैः सोऽथमेधफलं प्राप्य विष्णुलोकमर्हायते मदन्तरत्ने भविष्योत्तरेपि सुमंतु रवाच मासि
 भाद्रपदे यातुनवमी बहुलेतरा बहुलः कृष्णपक्षस्तदितरा शुक्लानवमी तस्यां यः पूजयेद्दुर्गां विधिवत्कुरु नन्दन
 सोऽथमेधफलं विधा विष्णुलोकं गच्छति एकमकेतुसप्तम्यामष्टम्यां समुपविशतः पूर्वोपरिस्थितो देवो मिथ्यादिखर्ज
 रनारिकेलानां भिः पूजयित्वा राज्ञीजगणकृत्वा नन्दामंजयेत् उतंदायै न्याहा हुंस्वरिति ततः प्रभेति
 नवम्यां चांडिकां श्रीं णित्वा गुरुं शक्त्या कुमारं पूजयेत्ततः एवां चाश्वयुजे मासिकार्तिके कार्तिके उत्तरे पूजयेच्च तु
 रोमासाब्दाभागवर्ती विभो स्नानं कुशोदकं प्रोक्तं प्राशने च नराधिपेत्यादि इति नन्दानवमी व्रतम् ॥ १ ॥
 भाद्रशुक्लदशम्यां दशावतारव्रतं नारदीये अथ नमस्य शुक्लायां दशम्यां द्विजसत्तम व्रतं दशावतारां स्यं स्नानं
 तत्र जलाशये कृतसंख्यादिनियमो देवर्षिपितृतपं ततो दशावताराणि समभ्यर्च्यैस्समाहितः मत्स्यं कूर्मं च
 राहं च नरसिंहं भिविक्रमं रामं रामं च कृष्णं च वीरं कलिकं नमेव च दशमूर्तितु सौवर्णः पूजायित्वा विधानतः दद्या
 दशभ्यो विभेभ्यः पूजायित्वा तु नारद उपवासं चैकमकं कृत्वा संभोज्य वाडवान् विसृज्य पश्चाद्ब्रजं त्रस्यं स्वयं यैः
 माहितः भक्त्या कृत्वा व्रतं हेतुद्वयं भोगानि होत्तमान् विमानेन व्रजे देव विष्णुलोकं सेनानामिति दशावता
 रमूर्तयः पंचरात्रे वामे शंखं दादंक्षे द्विभुजो नत्स्य रूपधृक् नराधिर्नत्स्य रूपो वामत्स्य रूपो जनुर्दनः श्वर्धो
 धिर्नत्स्य रूपो बायुकायुधकरचरणो दिमान् नत्स्य रूप इति विकल्पः कूर्मस्तु कमठाकारो मत्स्यरूपो करुपवान् ॥
 नरांगं सुकारं स्य च मनारयं निसुर्भापणं श्रीवर्गमकूर्परं स्यात्तु धरानंतौ पदानुगौ एतद्वृषधरदेववाराहभुकि
 मुक्तिदं कूर्परं दंष्ट्रायामिति ॥ ३ ॥ ज्वलदग्नि सभाकारं सिंहवक्त्रं नरांगकं दंष्ट्राकरालवदनं लंजिकं सुभी
 पणं वृतास्यं कुटिलं कुक्षमानं द्वर्पानवक्षसं श्वमेधर्तुं क्षणखरमात्मसंहतं दानवतं दक्षिदा प्रयतं चकं राभ्यां न

खरैर्भूषं गदाचक्रधरदोर्भयानरासिंहचतुर्भुजम् ॥ ४ ॥ कुंडीछत्रधरोद्दिर्वात्मनः परिकीर्तितः द्विदोर्द्धभुजः ॥ ५ ॥ क्षत्रांतकरणधोरमुद्रहन्परशुंकरे जामदग्न्यश्रकर्तव्योभृशरोषारुणेक्षणः ॥ ६ ॥ युवाप्रसन्नवदनः सिं
 हरकथोमहाबलः आजानुबाहुः कर्तव्यो रामोबाणधनुर्धरः मधुपात्रंचसीरंचवामदक्षिणयोः क्रमात् गदा
 मुशलवज्रंचहलारामः प्रकीर्तितः शंखचक्रगदांपञ्चदधानोत्तिलमेघमः कृष्णः कमलपत्राक्षः कर्तव्यश्चतुर्भुजः
 द्विभुजोवापिकर्तव्यः पीतांबरविभूषितः शंखचक्रधरः श्यामोर्द्धभुजः कृष्णसङ्गकः ॥ ८ ॥ कषायवस्त्र
 सर्वातः रुक्मधंसंसकचोवरः पद्मासनस्थोर्द्धभुजो भ्यायीवधः प्रकीर्तितः खड्गोद्घातकरः कुब्जो-हयारु
 द्रोमहाबलः भर्त्तुच्छन्देकरः कल्की द्विभुजः परिकीर्तितइति ॥ १० ॥ अस्याविधानं भविष्योत्तरे ॥ युधि
 थिरउवाच दशन्यांशुष्कपक्षरूपयासौ प्रौष्ठपदेशुचिः स्नात्वा जलाशये स्नच्छेपितुं देवादितपणं कृत्वा कुरुकुल
 श्रेष्ठशृहमागत्यमानवः शर्हीत्वा धान्यचूर्णस्य स्वहस्ते प्रमातित्रधं क्रमेण पाचयेत्तनुपायसंघृतसंयुतं प्रथमे
 पूषकान्वर्षे द्वितीये घृतपूषकान् तृतीये पूषकसरश्चतुर्थे मोदकान् शुभान् सोहालकात्पंचमेव पण्डि वैखडवेष्टका
 न् सप्तमे द्वेकोकरात्मकं पुष्पांस्तथाष्टमे नवमे कर्णवेषांश्च दशमे मडकान् शुभान् दद्यात्स्वयं दशहरेर्दशवि
 प्रायदापेयत् क्रमेण भक्षयेद्दद्यायथोक्तविधिनान्तप अर्घार्द्धविष्णवे देव मर्धार्धं च द्विजातये ततोपरार्धं मन्त्रीया
 द्रव्यारम्येजलाशये मंत्रेण नितमे धामीहरेर्मन्त्रुक्षवारिणा मत्स्यकूर्मैवराहंच नरसिंहं त्रिविक्रमं रामं रामचक्रं
 च वीर्यं चैव सकलिक गतोस्मि शरणं देवं हरिनाशयणं विभु प्रणतोस्मि जगन्नाथं स मे विष्णु प्रसीदतु छिनत्तु
 वेष्णोमीमांसां भक्त्या प्रीतो जनादनः श्वेतवर्णं नेय तस्मात्तया तमासन्निवेदितः अत्रहोमीर्मत्स्यादिप्रतिमाः कृत्वा
 पुण्याः एव यः कुरुते भक्त्या विधिनानेनुव्रत दशावारनामाद्यवत्स्य पुण्यफलं भूयः श्रूयते यस्त्विह मालोके

मनुष्याणां दशशोः । तान्निनितिनसंदेहश्चक्रप्रहरणो विभुः । संसारसागरादघोरं रंसमुद्धरेत्पजगत्पतिः श्वेतद्वीपं
नयत्प्राशुव्रतेन न तोषितः । कितस्य न भवेच्छोकपश्यतु भुजनादैनः । यदुर्लभं यदप्राप्यं मनसि युन्न गोचरं । तदप्यप्रा
प्यं तदप्यतो ददाति मधुसूदनः । सोऽहं जनार्दनः । ब्राह्मः कालरूपधरोऽच्युतः । मर्त्यलोके स्वयं पार्थ भूभारोत्तारकारणात् । या
स्त्राव्रतमिदं पार्थ चरिष्यति मयोदितं । सालक्ष्म्या च लयुका रयाः । त्रुभ्रमर्तुसमन्विता । मर्त्यलोके चिरं स्थित्वा विष्णुलोके
महीयते । विष्णुलोकाद्द्रुल्लोकं ततो याति परांगतिं ये पूजयति पुरुषाः । पुरुषोत्तमस्य मरस्यादिकारुतदशमिपुद्गशावता
रान् । मनेषु दशत्त्वपि दशसु सुखविहरत्येयांति यानमधि रस्यसुरारिलोकम् । इति भविष्ये दशावतारदशमीव्रतम्
भाद्रशुक्लैकादशीपञ्चा । तदुक्तं । नारदो ये न भस्वैकादशीशुक्लपञ्चास्यांसमुपोष्य ये कृत्वा नित्यार्चनं तत्र कटिदानम्
याचरेत् । पूर्ववत्स्नापितायास्तु प्रतिमायाद्विजोत्तमः । समुत्सवाविधानेन नीत्वा तां सालिदाशये । कृत्वा चिरुपर्शनात्तरु
संपूजयति धिनाततः । श्रान्तीयमंडपे तस्मिन् पार्थेन च स्वपयेत् । ततः प्रभति द्वादशपरांगया धैर्यवान् । संभोज्य वा
द्वान्दत्त्वा दक्षिणां चाविसर्जयेत् । एवं यः कुरुते विप्रपञ्चाव्रतमनुत्तमं । भुक्तिमन्नामनुमूर्किलः । तेनाब्रह्मसंशयः । कटिदानं भग
वतः । पार्थेयपरिवर्तने शय्यादानमिति पर्थः । श्रय कथामविष्येत्तरे युधिष्ठिर उवाच । न भस्वस्यासिते पक्षे केनैकादशी
भवेत् । कथयस्व प्रसादेन केवाञ्च विधिरुतमः । कृष्ण उवाच । कथयामि महीपालः कथामाश्रयार्थकारिणी । कथ
यामासयां ब्रह्मानारदाय महारमने । नारद उवाच । कथयस्व प्रसादेन चतुर्मुख नमोस्तुते । न भस्वशुक्लपक्षे तु किना
नैकादशी भवेत् । एतदिच्छाम्यहं श्रोतुं विष्णोराराधनाय वै । ब्रह्मेवाच । वैष्णवोऽस्मि नु निश्चयः । शुष्टं कविप्रिय
नातः परतरं लोकपवित्रं हरिकीर्तितं । पद्मानभति विरूपातान भस्वैकादशीरसिता । हृषीकेशः प्रीतये स्यात्कर्तव्यं व्रतम्
तमं । कथयामितवाग्निहं कयां गौराणिकीं शुभां । यस्यः श्रवणमात्रेण महत्प्राप्यं विनश्यति । सांघातानामराजपिर्धैवस्व

दंरातंभयः चभूधक्कवर्त्तसत्पःसत्पप्रतापवान् धर्मतःपालयामासप्रजाःपुत्रानिवौरसान्तस्यदेशेनदुर्भिक्षंनध
 योत्पापपस्तथा निरातकाःप्रजास्तस्यधनधान्यसमेधिताः नान्यायोपार्जितवित्तकोशोतस्यमहापतिः रथस्य
 मातंगपर्वतप्रजाधर्मपरायेणाः कामधेनुसगामूमिस्तरयराज्ञोमहीपते तस्यैवकुर्वतोराज्यंयवहुवर्षगणगताः अ
 धनदाधिरसंजातेविपाकेकिलकर्मणः वर्षद्वयतद्विषयेनववर्षवलाहकः तेनोद्विष्टाःप्रजास्तस्ययभूतुःक्षुधापादितः
 अथप्रजाःसमागन्परजानामिदमब्रुवन् श्रोतव्यंतपशाद्वैलप्रजानांवचनंवया आपोनाराद्वतिप्रोकापुराणेषुम
 हर्षाभिः अप्रतंभगवांस्तस्मज्जारायणइतिरुसृतः पर्जन्यरूपमगवान्चिद्वन्सर्वगतःस्थितः सएवकुरुतेदृष्टिम
 न्नैववततःप्रजाःतदभावेननृपतिक्षयंगच्छंतिताःप्रजाःतथाकुरुनृपेष्टयोगक्षेमंयथाभवेत् राजोवाच सत्यमुकंभ
 यद्विस्तृतमिदयामिहितंवचः अत्रब्रह्मेतिपत्योक्तं सर्वमज्ञेप्रतिष्ठितं इत्येवंश्रूयतेलोकेपुराणेषुह्युविरतरे नृपा
 णामपचोरणप्रजानांपीडनभवेत् नाहंपश्याम्यपृकृत्यदोषंपश्चाद्विचारयन् तथापिपसाधावेत्यामिप्रजानांहितका
 न्यया इतिकृत्यामर्तिराजापरिमेयपरिच्छदा नमस्कृत्यविधातारंजगामगहनंवनं चचारमुनिमुस्तृपानामाश्र
 नांस्तपसाश्रितान् ददर्शाथतपस्तप्तमपिमांगिरसेनृपःतेजसाद्योतितदिशंद्वितीयमिवभास्कर तंदृष्ट्वाहर्षितो
 राजाप्रवर्तोर्यस्वचाहनात् नमश्चक्रेन्यपादुपरजानांजलिपुटीभवत् मुनिरुतमभिनवाथस्वरितवाचनपूर्वकंपप्र
 च्छकुशलंराज्येससस्वगेपुभूपतेः निवेदयित्वाकुशलप्रपच्छानामयंतृपःद्रस्तासोनोर्हताध्वं मुपविष्टस्वसाक्षिर्धो
 प्रत्युवाचमुनिराजाष्टोद्दिष्टागमकारणं राजोवाच भगवन्धर्मविधिनाममपालयतोमहो अनादृष्टिःप्रदत्तावै
 नाहैवदात्रकारणं संशयच्छेदनार्थापह्यागतोहंतवांतंके योगक्षेमविधानेनप्रजानांकुरुनिर्दृष्टिं अंगिराउवाच
 यत्तुस्तृपगंराजन्पुगानामुतंभंरुष्टं अत्रधर्मपरालोकाधर्मस्याद्यचतुष्पदःआस्मिन्पुगेतपोयुकात्रास्रणाचेतरेजनाः

विपयेत वराजं द्रष्टुं पलोहितं पश्यति विकर्मकरणात् तस्य न र्पाति बलाहकः कुरुत स्य विधेयत्वेन दोषः प्रशान्त्यति

॥ राजोवाच नाहमेतं विधिया मितं पश्यतमना गतं धर्मोपदेशं कथयद्वापसर्गाविनाशानम् ॥ ऋषिरुवाच ॥

ततः शृणु न प्रश्नं कुरु त्वेकादशी व्रतं नभस्य स्यात्सिते पक्षे पञ्चानां भेति विश्रुता यस्या व्रतं कुरु नृपसु प्रज-सपारिच्छद-

इति वाक्यमप्ये श्रुत्वा राजा स्वग्रहमागतः तस्या व्रतप्रभावेण सुष्टुष्टिरे भवतु दा सर्वसिद्धि करि ह्ये पासर्वापद्रवना

शिनो प्राप्ते भद्रपदे मासि पञ्चाव्रतमथाकरात् प्रजाभिश्चापसर्वाभिश्चातुर्वर्ण्यसमन्वितः एवं व्रते कृते राजान्

प्रववर्ष बलाहक जले न प्रावृता भूमिरवसरस्य शालिनी इष्यो केशप्रसङ्गे न लोकाः सौर्यप्रपेदिरे एतस्मा

त्कारणादेव कर्तव्यं व्रतमुत्तम भुक्तिमुक्तिप्रदं वै बलोकानां मुखदायकं पठनाच्छ्रवणाद्वा जन् सर्वपापैः प्रमुच्यते इ

ति ब्रह्मांडपुराणे भाद्रशुक्ला पञ्चैकादशी व्रतमाहात्म्य कथा अस्या भवैकादशी श्रवणक्षत्रसंयुतायां विजयैकादशी

व्रतं तद्वत्कं मदनरत्ने हेमाद्रौ च भविष्योत्तरे ॥ श्रीकृष्ण उवाच इदं श्यारत्ने विधिः प्रोक्तः श्रवणेन पुधिष्ठिरस

र्वपापप्रशमनः सौर्यप्रमोक्षप्रदायकः एकादशी पदाशुक्ला श्रवणेन समन्विता विजयासातिथिः प्रोक्ता भक्तानां

विजयप्रदाश्रमार्थाया सर्वदेवस्य सर्वदा विजयातिथिः एष वै फाल्गुणमासि पुष्येण सहितान् प विजयाप्रोच्यते स

द्भिः कोटिकोटिगुणोत्तरा एषैव शुक्लपक्षैकादशी पुरा मशते एकादश्यां सोपवा सोरात्रौ संपूजयेद्दरि सौवर्णे

रौ च पपविवादाशु वंश्यमयी पिवा सौवर्णैवा मनकुट्यारत्नस्य चित्तस्यानुसारतः शुभाननधारयंतं मक्षसूत्रंतं वैवच शि

र्वाकमंडलुपरच्छत्रो यज्ञोपवीतवान् एवं क्षणसंपूर्णं वा मनपूजयेद्दरि आछाद्य पात्रं वा सोमि रक्षतैः फलसमु

त्तं मार्गेण चर्मणा नापि भक्त्या वा शक्त्या पेक्षया तिलोदकेन संपूर्णं प्रस्थेन कुडवेन वा अलाभे यवगोधूमैः फलं मु

र्युपतिलैर्भवेत् पुष्पैर्गंधैः फलैर्धूपैः कालोत्थैर्यपैर्द्धारि नानाविधैश्च नैवेद्यैर्भक्ष्यैर्भोज्यैर्गुण्डोदतैः - मित्रवत्तच्छत

गुणभक्त्या कोटिगुणोत्तरं पूजां प्रदानं प्रवक्ष्यामि तान् प्राणेष्वयुधिष्ठिरः । पदौर्महस्याय च नमो नमः कूर्मो यजानुनी
 वारहाय नमो गुह्यं नृसिंहायेति नामाभितः उत्तरं तु वामनायेति भुजौरामाय वै नमः । मुखं रामाय च नमः कृष्णाय च नमः
 शिरः सरस्यः कूर्मो वराहश्च नरसिंहो ध्यामनः रामो रामश्च कृष्णश्च चर्यामि नमो नम इत्यर्थं नमः । मधुपुष्प
 फले र्वनैवेद्यो वै धिनार्चयेत् एवमभ्यर्च्य विधिवदेकादश्यां समञ्जकं । जागरितवकुर्वीत गीतवादि त्रिनिस्वनैः एवं
 सति यमं स्थित्वा प्रभाते विमले सति पूर्वोक्तविधित्वा तद्दर्चयेद्दामनं हरिं प्रदद्याद्दिद्विदुष्वक्षणे भजति नृपः । वा
 मनो बुद्धिदेदात्ताद्रव्यं शो वा मनःस्वयं वामनो स्थ्यप्रतिग्राहं वा मनो वै नमस्कृतः ब्राह्मणो भिरिति भजेण प्रतिगृह्णी
 तमन्विति वामनः प्रतिगृह्णीति वामनो वैददति च वामनस्तारको भूम्या वामनाय नमो नम इति प्रतिग्रहः भजः । ए
 वं दत्त्वा ततः आतर्भोजन एव दाज्यकं पूर्वदत्त्वा वामने भयः पश्चाद्भोजित च स्वयं भूयो यथेच्छयाराजन् सर्वत्रैव विधिः
 रम्यतः एवं कृतव्रतं ब्रह्मभ्यर्च्य एव तन्निबोधयेत् यावत्कल्पशतं पूर्णमेकसप्ततिसंख्यया प्राप्य विष्णुपुराजन् क्रीड
 तैकालमक्षयं इहा गत्य भवेद्ब्रह्मा प्रातिपक्षक्षयं करः हस्त्यश्चरथ दानानां दाता भोक्ता विमलसरीः । रूपसौभाग्यसं
 पन्नो दीर्घायुर्नोति जामेव तु पुत्रपौत्रपरिवृतो जीवे शरदांशतं एषा व्युष्टिः समाख्याता एकादश्यामयं तव व्यु
 ष्टिः फलं एव गेव समाख्याता द्वादशीं श्रवणा निवताः । उपोष्यैकादशीं पश्चाद्द्वादशीं मधुपुष्पे पथेत् न चान्विधितो
 पः स्यादुभयोर्दिवतं हरि रिति इदं श्रवणद्वादशीं ब्रतमुत्तरदिने । विजयैकादशीं ब्रतं चैकादश्यामिव श्रवणपुष्पायां
 कार्यं श्रवणपुष्पैकैकादश्यात्वरदिनेऽलभेदशर्मा विद्यायामपि श्रवणपुष्पैकैकादश्यामेव कार्यं दशम्यैकादशीं पुत्रेयेत
 द्रतप्रकरणारम्भवर्हिपुरणवचनात् विशेषस्तु द्वादशीं निषेधे प्रः एतत्प्राणतपरे हि श्रवणापेक्षया कर्तव्यं श्रवण
 स्याधिक्ये पारण निषेधे सति श्रवणमतिवाह्यत्रयोदश्यामेव कर्तव्यं तिथिगृह्यै तु द्वादश्यात् दुस्तरं पथात् दृढोक्त्या

अथोदश्यांतनदोपोनविद्यते इत्येतत्प्रकरणेण ठितवन्ति ह्युराणवचनतः ॥ ॥ इति विजयैकादशीव्रतनिर्णयः

॥ अस्यां श्रवणैकादश्यां मध्यान्हे वा मनोवता रश्मिनिर्णयं मृतेन एण्यसिधौ च भविष्योत्तरश्रीभागवतऽष्टमस्कंधऽष्टादशाध्यायतु वामनोत्पत्तिरुकासायथा श्रवणे श्रवणद्वादश्यां मुहूर्तं भिजिति प्रभुः सर्वनक्षत्रतारायाश्च कुरुत जन्म दक्षिणम् ॥ इदं श्यां सवित्तातिष्ठन्मध्यदिनान्तेन प, विजयानामसाधोकाय स्याजन्म विदुर्हरेः २ अस्याध्यायः श्रवणस्ये च हेतवापि श्रवणशिञ्जिभिजितिनक्षत्रतश्च श्रुत्युपदर्शितं अभिजिन्नामनक्षत्रमुपरिष्ठादुपानामधस्ताच्छेणाय इति एवं विधियुमुहूर्तं प्रादुर्बभूवैत्यर्थः यस्यां द्वादश्यां हरेर्जन्मतस्तस्यामेव विदुः तदा च मध्यदिनगतः सवित्तातिष्ठत्सा च द्वादशी विजयानामोतिप्रोक्तं मध्यम्यद्वितीयापरस्वामिनः अत्र कल्पभेदाद्व्यवस्थेति केन च वस्तुतस्तद्वादशीशब्देनैकादश्या एवाभिधानात् भविष्योत्तरभागवतयोर्नैवार्थस्य संगतिः सप्रवृत्तेऽपिरजसितया ऽप्यद्वादशीव्रतमित्यादिपुद्गादशीशब्देनैकादश्या एव नैकादश्या एव गृहीतत्वात् अथात्र भविष्योत्तरेश्वामनपूजाप्रयोगः तत्रात्रातः स्नानादि त्विवर्त्यमभ्यासे कलशस्थपनं कत्वा तदुपरि श्रावकादिपरमितिलयवादिपूर्वस्वर्णादिपात्रसौवर्ण्यमनुनिधाय शुभाननं धारयतमित्यादिप्रकारेण ध्यात्वा वामनाय नम इत्यनेन पौरुषसुकेन चावाहनादिपुण्याजालिपद्वर्धितं पूजयित्वा मत्स्यादिनामभिः पादादिपूजाविधाय गंधादिनातमभ्यर्च्य द्धमक्षतफलयुक्तमध्वर्युगृहीत्वा नमस्ते पद्मनाभाय नमस्ते जलशायिने तुभ्यमध्वर्यप्रयच्छामि बालवामनरूपिण इत्यर्थं समर्प्य नमः कलकिलकपीतनिर्मलवा ससेमहाहवारिपुस्कंधवृष्टचक्राय च क्रिणे इति स्तुत्वा पुण्याजालिदत्त्वा रात्रौ जागरणं विधाय व्रमते पुनः सपूज्य वामनो बुद्धिदत्तत्वादिभिर्जैणभूर्तिदत्त्वा इति पूजाविधिः अथाग्निपुराणे कविजयद्वादशीव्रतं भैरवेय उवाच विधानं

शृणु राज्ञेयथादृष्टमनापिभिः यथोक्तैः नयमुं कुर्याद्रेकादश्यामुपोषतेः दंतकाष्ठविग्रहादौवाभयतोविजितेन्द्रि-
 यः श्रवणद्वादशीमद्यसमुपोष्यजनार्दनं श्रवणित्वाविधानेन श्रहभोक्ष्ये परेहनि नदीनांसंगमस्त्रात्वाह्यर्चये-
 त्तत्रवाप्तं सौवर्णैरत्नसंयुक्तद्वादशांगुलमुच्छ्रितं पीतवस्त्रैः शुभैर्ब्रह्मंगारेन व्रणेन वे हिरण्ययेन पात्रेण श-
 र्द्यपात्रं प्रकल्पयेत् दध्यक्षतफलैश्चैः समहिरण्यसदक्षिण नमस्ते पद्मनाभयनमस्ते जलशायिने तुभ्यम्
 भ्यर्पयच्छामि बालवामनरूपिणे नमः क्रमलर्कजलकर्पातनिर्मलवाससे महाहविरिपुस्कंधपृष्ठक्रायचक्रिणे
 नमः शाङ्गासिंशखत्रजपाण्येवामनाय च यज्ञभुक् फलदात्रे च वामनाय नमो नमः देवे श्रय देवाय सर्वसंभूतिकारि-
 णे मत्स्यकूर्मवराहाय नमः सिंहस्वरूपिणे रामरामात्रिरामाय वामनाय नमो नमः श्रीधराय नमस्तुभ्यम् नमस्ते
 गरुडध्वज चतुर्बाहो नमस्ते रत्ननमस्ते धरणीधर संप्रभु देवविधानेन नरः स्वकंदनादिभिः राज्ञो जागरणकुर्वा-
 ण्पुरतो जलशायिनः ध्रुवाजलमयं रूपं देवदेवस्य चक्रिणः ब्रह्मांडमुदरे यस्य महद्भूतैरधिष्ठितं मायाविवामनः
 श्रीमान्सोत्राय नुजगत्पतिः एव संपूज्य विधिना द्वादश्यामुदधरेवे भूरे देवहितं पूर्ववत्संपूजयेत् वामनः प्रति
 यद्वाणानुवामनो हं ददामि ते वामनः सर्वतोभद्रं द्वाजयाथ निवेदयेत् जलधेनुं तथा दद्याच्छत्रं चैव तु पादुकां सहि-
 रण्यपां निवध्वा णिधेनुं स वरसांतथा यार्कचिह्नं यत्तद्वानंतं तदानीं तयाय कल्पयते श्रवणद्वादशीययोगे संपूज्य गरुडध्वजं
 दत्तवादानं द्विजातिभ्यो विधेयो गोपारण्यतः सिंहस्थे तु मार्तण्डे श्रवणस्येति शोचरे सोधेनुद्वादशीज्ञेयानस्य द्वाद-
 पदादिते दशम्येकादशीयत्रसानोपोष्या भवेत्तिथिः श्रवणेन तु संपूज्य कामशुभासर्वकामदा इत्येवाकथितारा-
 जन्द्वादशी श्रवणेन च कर्तव्या सा प्रायत्नेन हृदामुजफलप्रदा इयार्सिंहरूपे च द्वे च वेनुद्वादशो ज्ञेया सा द्वादश्यामेव
 कायर्वा श्रवणपूर्यैकादशी विजयैकादशी श्रवणादिना द्वादशी श्रवणद्वादशी इत्यादिपुराणे विजयैकादशी व्रतम्

श्रयन्तसिहपरिचर्याकोविजयाव्रतानुष्ठानविधिः । विजयाव्रतसंगमेऽनुष्ठेयं नदीसंगमालामे माकै
 द्वयोपदिष्टार्थसंगमेऽनुष्ठेयं तथा च शालग्रामशिलावारितुलसीजलमेव च संगमेष्वद्वेतत्रविजयाव्रतमाचरे
 दित्युक्ते तत्रादौगुरुप्रणम्यसंकल्पंकुर्यात् । तत्रमंत्रः द्वादश्यातुतिराहारः स्थित्वाहमपरेहति भोक्ष्ये
 विविक्रमानंतराशरणमेवाच्यतेति । साष्टाङ्गशरभुषणसौवर्णद्विकृत्वा ताम्रकलशोपरिवेषणपात्रपंचामृतस्त्रापि
 तं सवस्त्रेदमुपवेश्य सितचंदनेनानुलिप्य सितवस्त्रछत्रोपानहसमर्प्यवयवपूजांकुर्यात् गिरासिवासुदेवा
 पुनमः मुखे श्रीधरायनमः कंठे श्रीकृष्णायनमः वक्षसि श्रीपतयेनमः बावहोः सर्वास्त्रधारिणेनमः पादयोः
 सर्वस्मिनेनमः ततोविशेषार्घ्यं दद्यात् तत्रमंत्रः शंखचक्रगदापद्मसंशङ्खशरपूजितं नृदृष्टार्घ्यमयादत्तं
 शार्ङ्गपाणेनमोऽस्तुते इतिधूपद्वीपादत्त्वा धृतपक्वनेत्र्यफलतांबूलदीनैचसमर्प्य जागरणं कृत्वा प्रभातेस्नाना
 द्वा देव संपूज्य पुष्पांजलिं दद्यात् तत्रमंत्रः नमस्ते श्रुतगोविंदवुधश्रवणसंज्ञक श्रधौघस्यक्षयंकृत्वासर्व
 सौख्यप्रदो भवेति ततः सर्वमाचार्यार्पादत्त्वा पारणकुट्यादिति श्रम्यव्रतस्यवयवयोगं सति फलातिशयोऽवगतं
 व्योवुधश्रवणसंज्ञकेतिमन्त्रं लिङ्गात् ॥ इति तसिहपरिचर्याकारः ॥ अत्रदध्योदनदानादिकं कार्त्तुं तच्च द्वा
 दशयामनुष्ठेयम् ॥ इति विजयैकादशीव्रतम् ॥ ॥ श्रीत्रैकालिकद्वादशीव्रतं वाराहे धरणीव्रते पु-
 न्दुर्वासोऽववा तव द्वादपदेमासिशुक्लपक्षे तु द्वादशी संकल्प्य विधिनान् देवमर्चयेत्परमेश्वरं नमोऽस्तु कल्किने
 पादौ हृषीकेशाय वै कटिं मलेच्छप्रध्वंसनायो रूजगन्मूर्तं तथोदरं शोकं कथयेति वै कंठं खड्गपाणीति वै कटिं स्वना
 स्नाशं खचक्रे विश्वमूर्तं तथा शिरः सितवस्त्रयुगच्छत्रं गंधपुष्पपेशोभितं कृत्वा प्रभाते विप्राय प्रदेयं शाल्ववित्तमे श्री
 यतां मे हर्षं केशकालिक रूपातिमं व्रतः । पूर्वैराज्ञा विशालोभक्तशोपुर्णमहाबलः द्वादशीं कृत्वा तस्मै पित्र च कर्त्तव्यम्

वह यज्ञेश्वरविधेरिष्टापरां निर्वाणमाप्तवान् अथैतासां द्वादशीनां फलानां भेद उच्यते पूज्यते मत्स्वरूपेण सर्वज्ञ
 त्वमर्भाप्सुभिः स्वर्गशोद्धरणार्थाय कूर्मरूपीति पूज्यते नरसिंहस्वरूपेण सर्वपापभयातुरः वामनो मोहनाशा
 यो यो तां धंजमदग्निजः शूरशत्रुविनाशाय यजेद्वाश्वरथिबुधः वलकृष्णौ यजेद्धोमान् पुत्रकामो न संशयः रूपकामो
 यजेद्बुद्धं कल्किं न शत्रुघातनं इति धरणीव्रतेषु कल्किद्वादशीव्रतम् ॥ अथात्रैव कटिपरिवर्तनोत्सवः तथा च म
 विद्योत्तरे प्राप्ते माद्रपदे मासि एकदश्यां सितेऽहनि कटिदानं भवेद्विष्णोर्महापातकनाशनं कटिदानपार्थ्व्य
 रिवर्तनं रामार्चनचंद्रिकायां शयनोत्सववच्चैव देवनीखाजलाशये कटिदानोत्सवं कुर्वेद्भक्तिसंकरभ्यपूजयेत्
 देवदेवजगन्नाथयोगगम्य निरजनं कटिदानकरोन्मय्य प्राप्तमाद्रपदे शुभे अनेन कटिपरिवातिं दाक्षिणां प्रकरप
 येत् महापूजांततः कृत्वा पूर्ववत्स्वयं ब्रजेत् इति निर्णयसिधौ द्वादश्यां विष्णोः परिवातेन कृत्यमुक्तं तच्च
 संभवायां विष्णुसंपूज्यमार्थयेत् मन्त्रतुतिथितरे वा सुदेवजगन्नाथप्राप्तिं द्वादशीतव पार्थ्वेन परिवर्त्तयेत् स्वयं पि
 हिकेशव इति माद्रपदशुक्लैकादशीकृत्यं ॥ अथ माद्रशुक्लद्वादशीकृत्यं तत्र पारश्वं अवणयोगरहिताया कुठ्या
 त् आभाकासितपक्षे पुंभ्रमश्रवणं रवतीं संगमैर्नैव भोक्तव्यं द्वादशद्वादशीहरेरिति दिवोदासोदाहृतवचनात् उभो
 तिनोर्वधे तु आभाकापौ सौः पक्षे मंत्रादयश्च तिरौहिणीसंगमैर्नैव भोक्तव्यं द्वादशद्वादशीहरेरिति वायुपुराणोक्तैः पौषश
 क्कैकादश्याव्रतपारेऽरेहिणो द्वादशीयोगेऽपि पारश्वं निषेधकः तत्रैव कृत्यमुगादिव शादव्यवस्थाप्युक्ता महाभारते
 मंत्रैश्च यंतु कृतेत्याज्यव्रताय रवतीत्यनेन द्वापुरेरेहिणोर्याज्यकलौ त्रश्रवणं त्यजेत् अत्र श्रवणद्वादशीयोगे
 पारश्वप्रत्यवाचापात्तिरुक्ता उपोष्यैकादश्यामोहात्पारश्वं त्यजेद्यदि करोति हंतितत्पुण्यं द्वादशद्वादशीभयानिति
 रक्तदात्र अस्वतंत्रेयव्रतप्रसवः मार्कण्डेयः विशेषेण महोपाख्यं त्र्यवधयेन भोक्तव्यं द्वादशीलघवे

नर्हति इह यदा श्रवणद्वादशीयोगाबहुत्वंतद्वाश्रवणक्षेत्रेधाविभज्य मध्यमविंशतिघटिकायोगंरयकापारणकाष्टं
 तदुक्तंविष्णुधर्मश्रुतेश्चमध्येपरिवर्त्तमोतिसुसिप्रवोधिपरिवर्त्तनमेवज्यमिति केचित्तुश्रवणक्षेत्रेवात्रिभज्यमध्यमपाठ
 द्वयं वर्जयित्वापारणमाहुः अन्येवाभाकावित्यतिमैत्रायपादइत्यपिचिन्मूलमित्याहुःअत्रैवशक्रध्वजोस्थापनमुक्तं
 मपरार्के ॥ गर्गोण द्वादश्यातुसितेपक्षमासिमाद्रपदेतथा शक्रमुत्थापयेद्गजावैश्वश्रवणवाससे ब्रह्मपुराणे
 इंद्रोमाद्रपदेमासिपक्षेऽष्टाकेचविष्णुना नियुक्तःसर्वसस्यानिर्वाहैश्चैवफलानिच डौर्धर्वावजहस्तश्चजनर
 न्पालयत्यपि तद्वयातीनिसर्वाणित्रयंयत्यखिलंजगत् तस्मात्सतत्रसंपूज्यः सभाउर्ध्वश्चदिनेदिने सग
 एःसापुषश्चैवसानुपात्रःसवाहनःपटभित्तकृतोदेवोरद्वापूज्योविशेषतः भर्कैःफलैर्नैर्बैर्मूलैर्वल्लैश्चैवविशेषतः र
 मुद्धिरुपाचयेद्विभ्रांस्तथारंगोपजीविनः पटभित्तकृतइति पटभित्तौवाल्लिखितइति दिनेदिनेइतिवचनार्
 द्वादशीमारभ्यपावदवस्थानंप्रत्यहंपूज्यः ज्योतिःशास्त्रे द्वादशीतुपरित्यज्यतिथावन्यत्रशास्त्रतःप्रकृज्जथापि
 तोहंति राजानंराष्ट्रमेवयशक्रमुत्थापयेद्गजाउत्तरेणकदाचन श्रवणेवाधनिष्ठयानतुश्रुक्षांतरेणनुविश्वमुत्थित
 मथिन्यांश्रवणेयमदैवते वासवेतुयानिष्ठायानिदिशशक्रंयथासयेदिति अत्रैवश्रीपतिसंहितावचनम् हितापाठे
 तुकन्यापांशक्रमुत्थापयेयादि राज्ञोरार्ज्यंविनश्येतत्रजाधैवनिर्पाड्यते अथतत्पूजा तत्रावाहनमंत्रः एह्ये
 हिसर्वामरसिद्धसाधैरभिष्टतोवज्रधरामरेश समुत्थितस्त्वंश्रवणस्त्यापादेभृहाणपूजांभगवन्नमस्ते इत्यावाहनम्
 ऐरावतसमारुढोवज्रहस्तोमहाबलः शतयज्ञाधिपोदेवस्तरमैर्नित्यंनमोनमः वज्रहस्तसुरारिप्रवहन्नेत्रपुरंदर
 रक्षार्थं सर्वभूतानांपूजेयं प्रतिगृह्यतां इत्येतैर्भक्तैः संपूज्यप्रार्थयेत् नमस्तेदेवदेवशासहस्राक्षनमोरनुते आ
 खंडलनमस्तेस्वरूपदेहि श्रियंरिधरां इत्यष्टदिवसांतंन्रत्यहंसंपूज्यविसर्जयेत् अष्टमेदिनेभरण्यां विसर्जनं राज

मातं देवाभ्येतो देवपतेर्निशायां विसर्जनं शांति करं नृपाणां विसर्जने तु न्यासो को भव्यं भाद्वसुरासुरगणैः पुरंद
 रशक्तोऽप्यहं रघुर्देवैर्नमो ह्यद्रतिगम्यतां अथ मष्टमहानिभरणमेव विसर्जनीयः तदुक्तराजमातं
 डं श्रनकस्यादिमध्यां नयदित्यादष्टमेहानि शकं विसर्जयेत्तत्र नो विधिश्चाष्टमोपरि पातयेदष्टमे चाहि लोका
 लंतदतिकं निशायां सर्वसत्त्वानां करोति कुशलं भुवि नमस्तु दिनेष्टोराज्ञां शक्रो भयप्रदः ततो नादृशमायां
 निशेमुतो नृपातयेत् नवमा रपरतः शक मत्करयानुरोधतः यो रघोतिवज्रगणैः पाराप्रविनश्यति श्रं
 तकांतयमदैवतस्य भरणि नशत्रस्य सुस निशावसाते अत्रासावष्टमनिशावसाने भरणयुग्यस्य तन्मन्त्रं नश्यतं तस्य
 वालाभे शक्रविसर्जनं तदपि तदलभेत देवा रिव न्यामपि तद्विसर्जनं अत्र भौमशानि वारवर्धं विसर्जनं नुक्तं त
 थाव सौरभूमिजयोर्वारसूतके सप्तकोपि वा भूमिपालादिकोत्पत्ति शक्रं नैव प्रवासयेत् इयमेव श्रवणाद्वा दशी
 नारदीये नमस्य शुक्लादृश्यां त्रतीसं पूज्यवा भनं तदभे भोजयेद्वा प्रान्प्रादसैर्वा दश्यां तिथौ सौवर्णादक्षिणां
 त्वा विष्णुर्गोतिकरो भवेत् अत्रोपवासादिकं महाफलमित्युक्तं हेमाद्रौ न विद्योत्तरे मासि भाद्रपदे शुक्लाद्वा द
 शी श्रवणां निवता सर्वपापहरा पुण्ड्रादष्टमे महाफलेति शुक्लादृश्यां श्रवणाभावे कृष्णाद्वा दश्यामाघादौ स
 त्वे सर्वग्राह्या तदुक्तेनाध्वर्यो शुक्लावायुदिव कृष्णाद्वा दश्यां श्रवणां निवता ॥ तस्याभेवोपवासश्च त्रयोदश्यां
 तु पारणमिति एतच्च वचनश्रवणमुक्तद्वादशीसामान्याभिप्रायः ॥ भाद्रपदशुक्लाद्वा दश्यां निषेधेन श्रवणयोगस्य भास
 भवात् तत्रैकादश्यां दश्यां श्रवणयोगे सेवे पुण्या एकदशी द्वादशी त्रयोविंश्यां वमपितृभवेत् तद्विष्णुशृंगलनामवि
 ष्णुसायुज्यकृद्वेदिति षण्मर्कः यदा द्विनिह्येपि श्रवणद्वादश्यां गस्तदाप्येकादशी योगस्य प्रशस्तत्वात्तद्युक्ता
 याभयोपवासादिकं नैव तदुक्तेन नररत्नेनात्स्ये द्वादशी श्रवणरष्टम्येवैकादशीयादि स एव कृष्णयोगो

विष्णुशृङ्खलसंज्ञितः तस्मिन्नेषां विविधभारः संक्षीणकलमपः प्राप्नोति त्र्युत्तमोऽसिद्धिपुनरावृत्तिवर्जितामिति यदादेव
करिभन्तरेण श्रवणमकादशां सृष्ट्वा द्वादशां सृष्ट्वा । नदीफलं विक्रयं कनारदीयेः संसृष्ट्यैकादशराजनदाद
शिवदिस्सृष्टोत् श्रवणोवातिपां श्रवणहस्त्यान्वपहति इति अस्मिन्नुविष्णुशृङ्खलयोभा एकदशपुत्राश्चतस्र
णोत्तुष्टे एकदेवपत्न्या द्विरेषाभावाच्च श्रवणैकादश्याः श्रवणयोगाभावापतं दिनवच्छेदं श्रवणद्वादशायोगादेव
विष्णुशृङ्खलमिति हेमाद्रिमतं निर्णयते तु श्रवणस्यैकादशाद्वादशाभ्यां योऽभ्यां विष्णुशृङ्खलं नाप्ययति श्रवोदया
दुदयपथताऽस्तमयपथतावात्मनश्चयोगादंतरद्वादशावज्ञापोलितः । मासिभद्रपद इति भविष्योत्तरवाक्यात् । तथाच
मदनरनादिपुस्वरूपश्रवणयोगेऽपि संपूर्णपुण्यतमो भवति त्र्युत्तमो भवति त्र्युत्तमो भवति त्र्युत्तमो भवति त्र्युत्तमो
नस्युक्ता तावत्सर्वप्रशस्यत इति मत्स्यपुराणम् । निर्णयस्योद्देशितो यश्च यदातिथ्यनंतरं सूर्यादयः वाधिकलाभा
शमपिश्रवणक्षैभवतितदापि पूर्ववत्सुक्तं प्रकल्प्यतिथि नक्षत्रयोर्ध्यायोगं श्रवणं श्राद्धिपुत्रं द्विकलायादिलभ्येत सज्ञेयो
हृष्टया भिकइति नारदाय वचनात् । दिवादासीत्युक्तेऽत्र प्रथमयामे श्रवणयोगपूर्वाऽन्यथात्तराः प्राज्ञैः प्रथमपक्षे च
णहरेवासरे । तदा पूर्वामुपवसेत्सात भवति पराणमत्र्युत्तमो भवति त्र्युत्तमो भवति त्र्युत्तमो भवति त्र्युत्तमो भवति त्र्युत्तमो
दाक्षितरस्यतिकारतुमयो भवति समूलमवमदनरने नैर्णवास्योऽश्रितां पक्षसिद्धिचं श्रुतं यस्मिन्दिने उदयकालेन श्र
वणद्वादशायोगरतस्मिन्दिने श्रवणद्वादशावतस्य विधायकं भुदयं यथापि नोऽहं । श्रवणद्वादशावत इति तद्वादशाद
यवचनं यच्च सृष्ट्यर्थसां रे उदयव्यापिना प्रादुर्युक्ते । तदा दशुद्वादशविकद्वादशां परिहरितं पूर्वोद्दष्टकालिकश्रवणयोगं
वती । पूर्वदिन उदयकालव्यतिरेककालिक श्रवणयोगवता । तदोत्तरां प्रादुर्युक्तेऽश्रुतं यस्मिन्दिने उदयकालेन श्र
श्रवणयोगात्तरदा । पूर्वाप्राह्या बहुतरकमकालव्यतिरेक्यात् । यदातिथ्यनंतरं सूर्यादयः वाधिकलाभा
शमपिश्रवणक्षैभवतितदापि पूर्ववत्सुक्तं प्रकल्प्यतिथि नक्षत्रयोर्ध्यायोगं श्रवणं श्राद्धिपुत्रं द्विकलायादिलभ्येत सज्ञेयो

तदा श्रवणद्वादशीव्रतमेकादशीव्रतमेकादश्यामापिकर्तव्यं तदुक्तं यदानीमप्यते ऋक्षद्वादश्याविष्णवर्कचित् एका
 दशीततोपोष्यापापघ्नीश्रवणान्विता उभयोर्देवताविष्णुः पूरणपुरुषोत्तमः विभेदेनैवकर्तव्यो विभेदात्पतितो मरुद्भिति
 विष्णुपुराणं यः काश्चित्तिथयः प्रोक्ताः पुण्यनक्षत्रयोगतः तन्मिचतद्वर्तकुर्याच्छ्रवणद्वादशीं विनैति श्रवणद्वादशी
 व्रतश्रवणान्विताया मेकादश्यामापिकर्तव्यम् नतु श्रवणरहितोर्वाद्वादश्याभवेति नियम इत्यर्थः श्रवणयुतशुद्धैकाद
 श्याञ्जलभित्तुदशमीविद्यापिश्रवणयुताग्राह्या तथा च चन्द्रिहपुराणे दशम्येकादशीयजमार्तोपोष्याभवेतिथिः श्रवणे
 नतुसंयुक्तसोपोष्यासर्वकामदेति एतावांस्तु विशेषः श्रवणीकदश्यावामनावतारः कृष्णपूजा च श्रवणद्वादश्यां
 जनार्दनपूजाविधिरुक्केव हरिभक्तिविलासेऽयं विशेषः तथा च कारिका एकदश्यामुपवसेत् प्रादुर्भूतो हिम
 गवान्द्वादश्यानिववामनः तथा च मत्स्यपुराणे उयोष्यैकादशीं पूर्वद्वादश्यां पूजयेद्धरिमिति श्रुतेनयादिलभ्येत मध्या
 न्हेद्वादशीतदा द्वादशीमध्य एवाचौवामनस्तर्हिसूरभिः प्रदात्त्वैकादशी शुद्धाद्वादशीश्रवणान्विता तदा तु समर्थ
 नेोपवासद्वयविधायत्रयोदश्यां पारः कर्तव्यं तदुक्तमविद्योत्तरे एकादशीमध्यपोषयेत् नचात्रविधिलोपः स्यदुभयो
 र्देवतहरिरिति पारणमंतरेणैकादशीव्रतसमाप्तिरूपविधिलेपोनस्यादित्यर्थः यत्तु विष्णुधर्म पारणांतं व्रतं ज्ञेयं व्र
 तं तद्विधेयमोजनम् अस्मात्सर्वव्रतपूर्वैर्नैव कुर्याद्व्रतांतरमिति तदेवद्वयव्रतविषयः नारदीयपुराणे द्वादश्यामुपवा
 सेन्नत्रयोदश्यांतु पारण निषिद्धमपिकर्तव्यमित्याज्ञापारमीश्वरीति मार्कण्डेयोप्येवं निर्णयं
 सिषी श्रवणगोडाः शृणुराजन्परं काम्यं श्रवणद्वादशीव्रतमिति स्पृष्टश्रीपर्वचनात् काम्यमेवेदम् तेनाशकं
 स्यनिरपेकमादशीव्रतमेवेति मन्यते द्वादशीमुपवासेन शुद्धात्सामान्यपसर्वशः चक्रवर्तिस्त्वमतुल्यं संप्राप्नोत्युत्तमा
 श्रियमिति गोडानिवधेयमार्कण्डेयोक्तेश्चेति कालचक्रविवेचने एताश्चाष्टौ द्वादश्याः काम्या एवेति निरुपव्रतमाणा

भावात् फलश्रवणञ्च यत् नकरिष्यतिपेलोकेद्वादशयोष्टैर्ममाज्ञया । तेषांयमपुरेवासोयावदाभूतसंज्ञवमित्या
 दीनिपक्षपुराणस्थवचनानीति केनाचिद्विहितानि । तान्यपि वैष्णवग्रन्थेष्वप्यदर्शनादतदरणीयान्येव कौस्तुभे
 इदंचव्रतंनिरयंकाम्यं उपवासमकत्वात् नरेनरकमुच्छतीति । श्रवणद्वादशीप्रकरणे वामनपुराणे । वचनमिति
 तत्रमूलंमुद्रं कृत्परत्नावत्प्राप्तुं श्रवतकाम्यंनिरयमिति केचिदित्युक्तं यस्त्नपवासद्वयासमर्थोयावर्जिवं स्वीक
 रोत्येकादशीव्रतवसत्वेकादश्यामुपोष्य श्रवणद्वादश्याविष्णुसंपूज्यदभ्योदनदानादिकं कृत्वा पारणं कुर्यात् - तदु
 क्तमस्यपुराणे द्वादश्यांशुक्लपक्षे तु नक्षत्रं श्रवणं यदि ॥ उपोष्यैकादशीं तत्र द्वादश्यापूजयेद्धरिं । श्रवणार्थः का
 लतत्त्वविवेचने हरिपूजामेव कुर्यान्न तूपवासमित्यर्थः ॥ उपवासकरणे तदंगहरिपूजायाः । प्राप्तत्वादेव तद्विधि
 र्वैष्वर्थादिति उपवासद्वयासमर्थो नार्वाकृतैकादशीव्रतेन काम्यं नित्यस्य वाधकमिति न्यायेन श्रवणद्वादश्यामेवो
 पवासः कर्तव्यः तदुक्तनारदीयपुराणे उपोष्यद्वादशीपुण्यावैष्णवर्क्षेण संयुतां एकादश्यां द्वादश्यापूजयेत् । प्राप्नोत्य
 संशयम् वाजिप्रेयेयथायज्ञैर्कर्महीनोपि दीक्षितः सर्वफलमवाप्नोति ह्यज्ञातोऽप्यहुतोऽपि सन्निति । एवमेकादशीं भुक्त्वा
 द्वादशीं समुपोषणात् पूर्ववासरजपुण्यसर्वप्राप्नोत्यसंशयमिति - - निरुधसिधावापि वामनपुराणे एकाद
 श्यां नरो भुक्त्वा द्वादश्यां समुपोषणात् व्रतद्वयकृतपुण्यसर्वप्राप्नोत्यसंशयमिति दिवोदासीये भविष्यपुराणे । उ
 पवासद्वयं कर्तुं न शक्नोति नरो यदि प्रथमं हि फलाहारो निराहारो परेह नीतिः । उभयदिने श्रवणाभावे तु एकादश्या
 मुपोष्य द्वादश्यां वामनोत्सवं कुर्यात् श्रवणं यागाभावे कवलद्वादश्या व्रतविधानाभावात् तथा हरिभक्तिविलासी
 कारिका दिनद्वयेपि श्रवणभावे तद्योगेहान्नितः - एकादश्यामुपोष्यैव द्वादश्यां वामनं येन - पारणे तु भयंति
 मुरुषः तदुक्तं स्कंदपुराणे तिथि नक्षत्रानियमेति धिभति च पारणं श्रुतो नम्रश्चापारणान्न व्रतक्षेपमवाप्नुयात्

तदा श्रवणद्वादशीव्रतमेकादशीव्रतमेकादश्यामापिकर्तव्यं तदुक्तं यदामश्राव्यतश्चद्वादश्यावप्यवकाशत् । एका
 दशांततोपाध्यापपद्मश्रवणान्विता उभयोर्देवताविष्णुः पूराणपुरुषोत्तमः विभेदेनैवकर्तव्यो विभेदार्पणतितोमरुद्वति
 विष्णुपुराणं यिः काश्चित्तिथयः प्रोक्ताः पुण्यनक्षत्रयोगतः । तस्मिन्व्रतं कुर्याच्छ्रवणद्वादशीं विनोति । श्रवणद्वादशी
 व्रतश्रवणान्विताया मेकादश्यामापिकर्तव्यम् नतु श्रवणरहितं यद्वादश्यामेवेति नियम इत्यर्थः । श्रवणयुतं शुद्धैकाद
 श्याश्रवणभेदशर्मा विद्वापि श्रवणं युतमाह । तथा चान्हिपुराणे दशमस्कंदे दशमोऽध्यायः । श्रवणं नतु संयुक्तं सोपाध्या सर्वकामदेति एतावान्तु विशेषः । अथैकादश्यावामनावतारः कृष्णमूर्त्ता च श्रवणद्वादश्यां
 जनार्दनपूजाविधिरुक् एव हरिभक्तिविलसेऽयं विशेषः । तथा च कारिका । एकादश्यामुपवसेत् प्रादुर्भूतो हि म
 गयान्द्वादश्यामेव वामनः तथा च मत्स्यपुराणे उपोष्यैकादशीं पूर्वद्वादश्यां पूजयेद्धरिर्भिति श्रुतोनयादित्यभ्येतमभ्य
 न्हैकादशीतदा द्वादशीमभ्य एवाचौ वामनस्तर्हिसूरिभिः यदा त्वेकादशी शुद्धाद्वादशी श्रवणान्विता । तदा तु समं
 नोपवासद्वयं विधाय त्रयोदश्यां पार । कर्तव्यं तदुक्तं भविष्योत्तरे । एकादशीमप्युपोषयेत् न चात्र विधिलोभः स्य दुर्ममं
 देवतहरिरिति पारणमंतरेणैकादशीव्रतसमाप्तिरुपविधिलोपोन स्यादित्यर्थः यत्तु विष्णुधर्म पारणतं व्रतं होयं
 ततो विप्रभोजनम् अस्मत्तत्तव्रते पूर्वैव कुर्याद्व्रतं तस्मिन्व्रतं देवदत्तं न्यव्रतविषयं । नारदीयपुराणे द्वादश्यामुपवा
 सोऽत्र त्रयोदश्यां तु पारण निषिद्धमपिकर्तव्यमित्याज्ञापारमीश्वरीति । माकंदेयोप्येवं निर्णय
 सिधौ श्रवणोद्वाः शृणुराजन्परं काम्यं श्रवणद्वादशीव्रतमिति स्मृत्यंशीर्षवचनात् । काम्यमेवेदम् तेनायत्कं
 स्यनिरूपमेकादशीव्रतमेवेति मन्यते द्वादशीमुपवसेत् शुद्धात्मा नृपसर्वशः चक्रवर्तिस्त्वमतुलं संप्राप्नोत्युत्तमां
 त्रिप्रभितिवोद्वा निवेधमाकंदेयोक्तेश्चेति कालतत्त्वविवेचने एताश्चाष्टौ द्वादश्याः काम्या एवेति नित्यं न्यव्रतमाणा

भावात् फलश्रवणञ्च यत् न करिष्यति येलोके द्वादशयोह्ये ममाज्ञायाः तेषां प्रमपुरे वा सोया वा दाभूत संस्रवाभेत्या
 दीनि पद्मपुराणस्य वचनानि किं न चिच्छितानि तान्यपि वैष्णवग्रन्थेष्वप्यदर्शनादतादरणीयान्येव कौरुभु
 इदं च व्रतं नित्यं काम्यं उपवासमकृत्वा तु नरो न रकमृच्छतीति श्रवणद्वादशीप्रकरणे वामनपुराणे वचनादिति
 तत्र मूलं सूर्यं कृत्स्नरत्नावल्यात् अत्र व्रतकाम्यं नित्यमिति केचिदित्युक्तं यस्मिन् पवासद्वयसमर्थो यावज्जीवं स्वर्ग
 रोत्वेकादशी व्रतचसत्वेकादश्यामुपोष्य श्रवणद्वादश्याविष्टुं संपूज्य दध्योदनदानादिकं कृत्वा पारणं कुर्यात् तदु
 कं मत्स्यपुराणे द्वादश्यां शुक्लपक्षे तु नक्षत्रं श्रवणं यदि उपोष्येकादशीं तत्र द्वादश्यां पूजयेद्दरिः अरयाधैः का
 लतत्त्वविवेचने हरिपूजा मेव कुर्यान्न तूपवासमित्यर्थः उपवासकरणे तदंगं हरिपूजायाः प्रासत्वा देवताद्विधि
 वैषय्यादिति उपवासद्वयासमर्थेन स्वीकृतैकादशी व्रतेन काम्यं नित्यस्य बाधकमिति न्यायेन श्रवणद्वादश्याभवे
 पवासः कर्तव्यः तदुक्तं नारदीयपुराणे उपोष्य द्वादशीं पूज्या वैष्णवर्क्षेण संयुता एकदश्यां द्वादश्यां प्रोक्त्य
 संशयम् वाजिपेय्यथायज्ञे कर्महीनोऽपि दीक्षितः सर्वफलमवाप्नोति ह्यज्ञातोऽप्यहुतोऽपि सन्निति एवमेकादशीं मुक्ता
 द्वादशीसमुपोषणात् पूर्ववासरजपूज्यसर्वप्राप्तोत्संशयमिति निर्णयसिधावापि वामनपुराणे एकाद
 श्यां नरो मुक्ताद्वादश्यां समुपोषणात् व्रतद्वयकृतपूज्यसर्वप्राप्तोत्संशयमिति दिवोदासीये भविष्यपुराणे उ
 पवासद्वयं कर्तुं न शक्नोति नरो यदि प्रथमे हि फलाहारो निराहारो परे हनीति उभयादिने श्रवणाभावे तु एकादश्या
 मुपोष्य द्वादश्यां वामनोत्सवं कुर्यात् श्रवणं यागाभावे केवलद्वादश्या व्रतविधानाभावात् तथा हरिभक्तिविलासी
 कारिका दिनद्वयेऽपि श्रवणाभावे तद्योगहानितः एकादश्यामुपोष्यैव द्वादश्यां वामनं यजेत् पारणेतु भयंते
 मुरुयः तदुक्तं स्कंदपुराणे तिष्ठिनश्च नित्यमेति धिमांते च पारणं अतोऽन्यथा प्रारणं व्रतसंगमवाप्त्या त

उभयांतालाभे एकतरतिवापारणकुर्वत् । तदुक्ते हेमाद्रौमदनरत्ने । नारदायपुराणे । तान्शतक्षत्रसमाग
लपुवसोयदाभवेत् । पारणतुनकर्तव्ययावन्नैकस्यसंक्षयइति । इयंयुधवारतिप्रशस्ता । श्रवणदादशीयोगेयुध
वारोयदाभवेत् । अर्यंतमहर्षीतामदादशीमाप्रकीर्तिततिवर्णयुधर्षीतरीयवचनात् । भाद्रपदेसाहस्रफलं
तथाचरुदपुराणे । मासिमाद्रपदेशुक्लादादशीश्रवणान्विता । महर्षीदशधाज्ञियादपुवासेमहाफलं । युधश्रवण
श्रपुकायाचैवदादशीभवेत् । अर्यंतमहर्षीतसंयादंभवतिचाक्षयमिति । अचरुदशरुदरावत्मा । धृष्टिवैवर्ष
पुराणे । युधश्रवणसंयुक्ताविजयासंगमंतदा । वारियार्नाप्रदायारयादंयुधेदिनसुमनवित् । अतयोर्नौनजयितंभूज
खिर्नाश्वामनं । वंश संपुद्गनस्तेनमुक्तपितृश्रुणादसौ । श्रुतीर्थस्त्रायादिकमनंतफलंभवति । अतदुक्तविष्णु
मंत्रे । भाद्रस्यशुक्लपक्षेनक्षत्रंश्रवणयादि । तरयातीर्थयत्नानंतदनेतफलंभवेत् । दनतपूजनंविप्रभोजनंहव
नंतथा । एकजप्यासहस्ररूपजपस्यफलंभवेत् । दानंचमहददपुवासहस्रगुणितंभवेदिति । अरुयांयुधेगे
सगमस्त्रानमुक्तैर्गे । अतः परंतुसर्वयोगंगवरुणसंगमः । श्रवणदादशीयोगेयुधवारोयदाभवेत् । तदाहस्मि
न्नरः । तान्गोसहस्राफलंभवेदिति । आह्वकरोतिपुस्तजतस्मिन्कालेयशार्विनि । तारयेत्सापिरुदस्सर्वाविष्णु
लोकंसंगच्छति । अन्वजापि । नदीनांसंगमेस्त्रानमुक्तंविष्णुवर्मोत्तरे । श्रवणदादशीयोगेपूजयित्वाजनादनेदा
नंदंत्वाचिविष्णुः । सिप्रासोर्जितोद्विग । पुण्येपुस्तनंराजन्नदीतांसंगमेपुर्वर्गगासरंर्योर्गगायाः । शोणस्यचसमा
गमे । इक्षुमुल्वाश्रमायाः । गेगायमुनयोस्तथा । ओमत्प । श्वसारथाश्र्यकौशिक्यागंडकामदे । विपाशयादिवहो
ययुयोर्भेप्रपयत्वे । विपाशाचतथायोग्यचउद्यातिशतद्रुहा । इत्येवतीतथायोगंयजयानिवासिधुना । ब्रह्मभगताथयोगं
तोत्प्राप्यवसमागता । चद्रभागापययाति । विरुताथाः । सभागमे । महासिंधुश्चसंयोगः । यजययातिवितस्तया । विष्णु

लोकंप्रापयति पावदाभूतसहस्रं राजसूयादिभिर्धैर्यैः फलं समवाच्यते अथ ह्यदशी प्राप्य तत्फलं लभते नर इति
 ॥ अथ विष्णुधर्मोत्तरे अथ ह्यदशी विधानम् राम उवाच उपयासासमर्थानां किंचिदेकमुपैषितं महाफलं महादेव त
 नम आचक्ष्वष्टच्छतः शंकर उवाच वाराम अथ णोपेता द्वादशी महती तु सा तस्यामुपोपतः स्नातः पूजयित्वा जनार्दनं प्राप्नो
 त्यप्यत्तद्धर्मज्ञो द्वादश द्वादशी फलं दध्यैः दनयुतं तस्यां जलपूर्णं घटं तथा वस्त्रेण धेष्टितं दत्त्वा छत्रोपासनं हेमवच
 नदुर्गतिमवाप्नोति गतिमश्नुयां चर्चयेदति अक्षयं स्थानमाप्नोति नात्र कार्द्व्यो विचारणा अथ ह्यदशी यो गेवुधवारो भवेद्य
 दि अक्षयं तमहतीनां मद्वादशी सा प्रकीर्तिता स्नानं जप्यं तथा दानं होम आहं सुरार्चन सर्वमक्षयम् आति तस्यां भृगुकुलो
 द्दहतीरि मन्दिने तथा रातोपत्रकचनसंगमे सर्पगास्नानं राम फलं प्राप्नोत्यसंशयं अथ णोसंगमाः सर्वे परपुष्टिप्र
 दाः सदा विशेषाद् द्वादशी युक्तेषु धर्मेषु केषु विशेषतः नैवेद्य द्वादशी प्रोक्तो सर्वकामफलप्रदा ॥ इति विष्णुधर्मोत्तरोक्त
 अथ ह्यदशी ॥ अथ भविष्योत्तरोक्ता अथ ह्यदशी कथा ॥ युधिष्ठिर उवाच उपवासासमर्थानां सदैव पुरुषा
 तम एकाया द्वादशीं पूज्या तं वदस्व ममानप श्रीकृष्ण उवाच मास्मिन्नाद्रपदे शुक्ला द्वादशी अथ णान्विता सर्वका
 मप्रदा पुण्या उपवासे मह फला संगमे सरितां स्नात्वा द्वादश्यां समुपोषितः समग्रं फलमाप्नोति द्वादश द्वादशी भि
 वुध अथ णसंयुक्तैस्त्रैवेद्वादशी भवेत् अतीव महती तस्यां सर्वकृतमिहाक्षयं द्वादशी अथ णोपेता यदा भवति भारत
 संगमे सरितां स्नात्वा गंगादिस्नानज फलं सोपवासाः समाप्नोति नात्र कार्द्व्यो विचारणा जलपूर्णं तथा कुम्भं स्थापयित्वा
 विचक्षणः पंचरत्नसमोपेतं सोपवातं सुपूजितं तस्या रक्षके सुघटितं रथापयित्वा जनादंनं स्वशक्त्या स्वर्णघटि
 तं शंखशार्ङ्गं विभूषितं स्नापयित्वा विधानेनासितं च दानचार्यैः सितवस्त्रयुगच्छत्रवस्त्रोपातद्युगान्वितं उर्वानमो
 दासु देवाय शिरःसपूजयेत्ततः श्रीधराय मुखं तद्वद्वैकुण्ठं यदशौ नमः श्रीपतये वक्रं मुजो सर्वास्त्रधारिणे व्यापकाय न

मःकुक्षीं केशवायोदरनमः ॥ लोक्प्रजनकायेतिभेदुत्सपूजेयद्वरिःसर्वाधिपतयेज्येपादौसर्वारमनेनम ॥ अनेनवि
धिनाराजन्पुण्यैर्धूपैःसमर्चयेत्ततस्तस्याग्रतोदेवनेवेद्यवृत्तपाचितं ॥ मोदकांश्चनवाकुम्भान्दद्याच्छतशोविचक्षणः
एवंसंपूज्यगोविंदंकुक्ष्याज्जागरणतिशि ॥ प्रभातेविमलेस्त्रात्वासंपूज्यगुरुद्वयं ॥ पुष्पधूपदिनैवेद्यैःफलैर्वस्त्रैःसुशो
भनैः ॥ पुष्पांजलिं ततोदत्त्वाभञ्जमेतमुदीरयेत् ॥ नमोनमस्तेगोविंदबुधश्रवणसंज्ञक ॥ अघोषसेश्वरं कृत्वा सर्वसौ
रूपप्रदोभव ॥ अन्तरं ब्राह्मणे तं वेद वेदांगपारगं ॥ पुराणज्ञो विशेषेण विधिवत्संप्रदापयेत् ॥ प्रीयतां देव देवेशो मम संकष्टना
शनः ॥ अनेन विधिना राजन् न चार्त्तरि नरोत्तमः ॥ सर्वानिवर्तयेत्सम्यगेकमकरतोपिसन् ॥ अत्रार्घ्यदानं भक्तिवद्भेदे
शंखचक्रगदापद्मशरशाङ्गविभूषितं ॥ गृह्णाध्वर्मया दत्तं शाङ्गपाणेनोस्नुते ॥ इति भविष्योत्तरके श्रवणद्वादशी
व्रतम् ॥ ॥ अथ वामनपुराणोक्ता श्रवणद्वादशी कथा ॥ ॥ पुलस्त्य उवाच ॥ श्रूयतां कथयिष्यामि कथां पापप्र
णाशिनीं ॥ पुरात्रेता युगस्य दौषथावृत्ततपोधन ॥ मद्रदेश इति ख्यातो देशो वै ब्रह्मणः ॥ सुत ॥ शाकलं नगरं तत्र स्यात्
तं स्थानीयमुत्तमं ॥ तत्र विपणिदृष्टिस्तथा ॥ सुधर्माख्यो भवद्वाणिक ॥ धनाढ्यो गुणवान्भोगी नानाशास्त्रविहारदः ॥ स चै
कदा निजादाह्लास्वराष्ट्रं गंतुमुद्यतः ॥ सार्धेन महत्तयुको नानाविपणिपण्यवान् ॥ गच्छतः पथितस्तथा ॥ मरुभूमौ
कलिप्रिय ॥ अभवद्दस्युतो रपन्नो ह्यवस्कंदोतिदुः सहः ॥ ततः सह तस्य स्वो वाणिगदुः खसमन्वितः ॥ असहायो म
रुतो स्मिंश्च यो नमस्तव ह्यशी ॥ चरता तदरण्यं वै दुःखाकलिनाना रदश्चारमा इव यमो दृक्षो मरावासादितः ॥ शुभः तं
मृगैः पक्षिभिश्च वही न दृष्ट्वा शर्मितः ॥ क्षांतः क्षुत्तृपूरितात्मा तस्तथा ॥ समुपाविशत् ॥ सुप्तश्चापि सुविश्रांतो
मध्याह्ने च स द्रिपतः ॥ समपश्यत्तथा पातं प्रेतं प्रेतशतैर्वृतं ॥ उद्वाह्यं तमथान्येन प्रेतैर्नानां यकं ॥ पिंडाग्निभिश्च पुर
तो धावद्भिर्भोमविप्रैः ॥ अथाजगाम प्रेतो सौपर्वादिस्त्वावनानि च ॥ उपगम्य शर्मां मुखे वाणिकपुत्रं ददर्श ॥ स्वगतं

नाभिवाचैर्नंसमाभाष्यपरपरं उपोपविष्टः छायायां पृष्ठशुशालमारमवान् ततः प्रेतोधिपतिना पृष्ठः सतुवभू-
वतुः कुत आगम्य तं ब्रूहि कसाधिवागमिष्यति कथंचेदमहाराण्यं मृगपक्षिविवाजिनं समसन्नोऽसि मद्रते सर्वमा-
रुना तुमर्हसि सर्वमाख्यातवानब्रह्मन्स्वदेशधनविच्युतिं तं च श्रुत्वा सदृतांतं तत्स्पृष्टुः खेदुःखिता वाणिक्पु-
त्रं वधः ग्राहये तपालः सवंधुवत् प्रेतपाल उवाच ॥ एवं गतोपि माशोकं कर्तुं मर्हसि सुव्रत भूयोऽप्यर्थाभिविष्यं-
तियदिभारथफलं तव भारथक्षये यक्षीयेते भवत्यभ्युदयेन ते क्षीणस्यास्य शरीरस्य धैर्यानां भयं भवेत् इत्युच्चा-
र्य समासह्यस्वान्भूयान्वाक्यमब्रवीत् अद्यतिथिरयं पूज्यः सहदेशजनैर्मम अस्मिन् दृष्टे वाणिक्पुत्रे यथास्वजन-
दर्शनं अस्मिन् समागते प्रेताः प्रीतिर्जाता ममा तुला एवं हि दत्तस्तस्य मृगपात्रं सुदृढं नवं दध्योदनेन संपूर्णं भाज-
नामये धत्सितं तथा नवाच सुदृढा संपूर्णा परमांभसा वारिधानी च संप्राप्ता प्रेतानामग्रतः स्थिता तदागतं च स-
लिलमन्नं विक्ष्य महामतिः ग्राहेति धवाणिक्पुत्रवमानिह कमुपाचर ततस्तौ वारिवाहेन्याः सलिलेन विधानतः
कृत्वा निह कावुभौ जातौ बाणिकप्रेतपतिस्तथा ततो बाणिकसुते आदौ दध्योदनेन ये च्छया दत्वा ते भयश्च सर्वे भयः प्रे-
तेभ्योऽप्यददात्ततः भुक्त्वा रसुच सर्वेषु कामतेभ्योऽसि विविते अनंतरं च बुभुजे प्रेतपालो वराशनं प्रकामतुते प्रेतो-
वारिधान्योदनेन स्ततः श्रंतर्धानमगाद्ब्रह्मन्वाणिक्पुत्रस्य पश्यतः ततस्तदद्भुततमं दृष्ट्वा सौमतिमान्वाणिक् पप्र-
च्छते प्रेतपालकौ तूहलमनावशांश्च अरएयो निर्जले देशे कृतोन्नस्य समुद्रवः कुतरतु वारिधानी यंसंपूर्णं परमांभसा
तथा वर्तितमया भूयः आस्ते भयर्णो वैर्णतः कुशाः भवानपि च ते जस्वी किंचिदपुष्टवपुः शुभः शुक्लवस्त्रपरीधानो बहूनां परि-
पालकः सर्वमेतन्ममा चक्ष्वमवांशकः काशमिति यं इत्थं वाणिक्सुतवचः श्रुत्वा सौमतेनायकः शशंस सर्वतस्या-
यथयादुत्संपुरातनं ब्रह्मासंपुराविप्रश्नाकलेन गरोत्तमसोमशर्भति विख्यातो बहुलागर्भसंभवः नमासीच्च वाणि-

कश्चिन्मात्रातिवैश्योमहायशाः सोहंकदर्थो भूदात्मा धनेपि सति दुर्भर्तः न ददाति हि जातिभ्यो न चाशान्नमन्नमुत्तमं
 प्रमादाद्यदि भुञ्जेयं दधिर्दारयुता नित्यं राज्ञा ततो न भिर्धोरैस्तादृश्यते मम विग्रहः प्रातर्भवति मे यो रात्रिमुत्तुत्या वि
 सुचिका न च कश्चिन्मम भयसेत जतिष्ठति वांधवः कथं कथमपि प्राणामया संप्राति धारिता एव भेतादृशः नापो निव
 सान्यति निघृणः सौर्वारति लपि एया कशकुशा कर्दिभोजनैः क्षपया भिकदत्ता धैर्यरामतः कालयातता एव तत्र स
 र्वमह्यमहान्कालोभ्यगादयं श्रवणद्वादर्शो नाममासि भाद्रपदे भवत् तत्र नागरिको लोको गतः स्नानं च संगमैः इराव
 र्या नद्वलाया ब्रह्मक्षत्रपुरःसरः प्रातिवेश प्रसंगेन तत्र स्नातुं गतो ह्यहं कृतोपवासः शुचिना वैकादश्यां यतव्रतः ततः सं
 गमतो येन वारिधानि न दृढां संपूर्णं वस्त्रस्योतं छिन्नोपा न हस्त्रयुतां मृगं शर्मापि मृष्टरूप पूर्णैर्दध्योद नरुयाहि भद्र
 तं ब्राह्मणो द्राघशुचये स्नातधर्मिणे तदेकं जीवतादत्तं मया दानं वणिक् सुत वर्षाणां सप्ततीनां तु नान्यद्वत् किंच न
 मृतः श्रेतस्त्वमापन्नो दत्वाप्येतान्प मेहि मे एतत्ते कारणां प्रोक्तं यद्वत्तु मया भस्मा दत्तं तदिदं माया तिमभ्यारोपिदिने दिने
 यावच्चात्र न भुञ्जेहं न तावत्क्षयमेति वै मयि भुक्ते चर्पाति च सर्वं भर्ता हितं भवेत् यच्चानपत्रमददं सौख्यं जातः शर्मा तरु उपानयु
 गलेदत्ते प्रेतो मेवाह नो भवत् इदं तवोक्तं सर्वं हि मया ज्ञानवतात्मना श्रवणद्वादर्शो पुण्यातं का पुण्यवार्थिनी इत्येवमु
 क्तं वचने वणिक्पुत्रो द्वयो द्वयः पुनमया तव कर्तव्यं तदनुज्ञातु मर्हसि तत्तत्स्वयं च नं श्रुत्वा वणिक्पुत्रस्य नारदं प्रेतपा
 लो वचः ग्राह स्वार्थं सिद्धि करततः यत्त्वया तात कर्तव्यं मद्धितायं महामते कथयिष्यामि तस्य न्यक्तव्यं श्रयस्करं मम
 गपायां तीर्थं जुष्टायां स्नात्वा शौचं समन्वितः मम नाम समुद्दिष्यापि दुर्निर्वापनं कुरु तत्रापि दुष्टप्रदानेन प्रेतभावादहं सखे
 मुक्तः सर्वपि रदृष्टा हि यास्यामि सह लोकां पापेयं द्वादशी पुण्यामासि श्रोष्टपदं सितं ब्रुध भवणं संयुक्ता साति श्रेयस्क
 रीरुमता इत्येवमुक्ता तु वचः प्रेतराजो नृगैः सह स्वनामानि यथान्यायं सन्वगा रूपातवान् शुचिः प्रेतरकथं संमारेप्य

याति तमकथन्वकं . रभ्येषुरसेनास्तेपदेशमासः सर्वैव एका . स्वकर्मधर्मभोगेन . धनमुच्चायचंवह . उपर्ज
यित्वा प्रययौ यातीर्थमुत्तमं . पिंडमिर्वपणचक्रे . धन्येयान्नगोत्रिणां . एवं प्रदत्तेष्वध्वं पिंडपुत्रेभ्यः . विमु
क्तस्ते द्विजप्रताब्रह्मलोकतोगताः . सन्नापि हिविष्णुपुत्रोतिजमालयमज्जतां . श्रवणद्वदशीं कृत्वा कालधर्ममुपे
क्षुवान् . राधर्वलोकोसु चिरभोगानमुच्चासु दुर्लभा . तानुष्वान्मचासायासवभोगाकले विराट् . स्वकर्मधर्मदत्तिरभ्यः
श्रवणद्वदशीरतः . कालधर्ममुच्चाप्यसौगुह्यकावासमाप्तवान् . तत्रोपयसुचिरकालं भोगान्मुक्ताप्रकामतः . मर्त्य
लोकमथ प्राप्य राजन्मृतनयुः ऽभवत् . तत्रापि तत्र वृत्तिर्योऽज्ञधर्मरतवर्षा . नोयह रिंगणान् . जिह्वाकालधर्ममुपे
क्षुवान् . शकलोकचन्द्रप्राप . देवैः सहैः सुपूजेत . पुण्यक्षयादिहा जस्य शकले वा भवद्विजः . ततो विकटरूपे सोमर्षे
यास्याध्वपारगाः . त्वयह मद्विजसुतारूपेणानुपमां द्विजः . सातु तं निजमत्तरसुशीलसुपिमा मिनी . विरूपमिति म
न्वानातः सोमस्सुदुःखितः . तनोतिर्वदेस्युकोऽगः श्वमपदं महत् . इरावत्यास्मदधिमान् चमया रणिमासदत्तः . त
नरुप्यजगार्थानक्षत्रपुरुषेण हि . तस्य न पुरुषवते तेत्यर्थः . ३८॥ . ॥ सुकपातांशवपुष्याभ्यामस्मिन्नेव जनमनि . ३९
तपत्रये भर्द्धिर्थायामोजवान्भवदशी . १०॥ श्रवणद्वदशीयुक्तः पूर्वाभ्यासिद्विषयत . एवपुरासो द्विजमुं वा वस्तुकुरूपे
पुमश्वरप्रसादत् . श्रुतं यत्तु प्रतिमो वभूवमश्वराजासपुर्करवाभाभवत् . ४०॥ . ॥ इति श्रीवीरसिन्धोदये वाचस्पत्यु
श्रवणद्विष्ये चरंका श्रवणद्वदशीकथा . ॥ ४१॥ . ॥ श्रीकृष्ण उवाच . ॥ श्रवणद्वदशरंतीमभिविहसंमुरातनं
महत्परप्रेषयद्वर्तभूमिपालशुणुष्वतत् . ४२॥ . ॥ देशोदशाण्कानि मतस्य भजेतु पाश्र्वमे . ४३॥ . ॥ शत्रुवीर्यसिंभरुहे
शः . सर्वसत्त्वभयंकरः . ४४॥ . ॥ संतससिकताभूमिर्बज्रकृष्णमहोरगाः . ४५॥ . ॥ श्रुतं पछाद्योऽहं किं एतद्वा

णिसमाकुला -- शमीरविरेपात्ताशसकरैरश्रपीलुङ्कैः -- तत्रभीमदुमाः पार्थ कटकैः -- सर्वतोदटाः दुष्टप्राणि-
 णाकीर्णातत्रभूदश्यतेकचित् -- श्रान्यकंतापविप्रमाविरस्तृष्टाधुराजबलः जज्वलद्दशिसमैवयदिक्वित्तवदश्यते
 तथापिजीवाजीवतिसर्वकर्मनिवधनाः ॥ नोदकंमुदकाभ्यामारजंस्तजवलहकाः एकर्दाचिदपुट्ठश्यतेह्रस्वातावि
 हंगमाः येकांतारगतैः कैश्चिज्जशुभिरुत्पितैः स्मन् गच्छतिजलयानायसंश्रमास्सकतेतटे सैकतेष्वेवनश्यंतिज
 लैस्सैकवसेतुवत् तस्मिंस्त्वथाविधेदेशकैश्चिद्वैवशादणिक-त्रिजसंश्रपरिभ्रष्टः प्राविष्टोमस्तृणुल्ले-ब्रह्माभ्यर्थात्
 रुदयः क्षुत्तृणश्रमपाण्डितः कृश्रामः वज्रजः कण्ठैर्ध्यास्यामिवदुधेरितः ॥ अथप्रेतान्दुदशंसीदृष्ट्याकुलितं
 द्विषः स्नायुवद्वास्थिचरणप्रायवसानानितस्त्वतः ॥ इदं कचानमलिनान्तरूक्षाक्षिसींसीमदशानात् ॥ प्रेतस्कं
 धसमारुढमेकंविफ्रतदश्यं ॥ इदंशुवहुभिः प्रेतैः संश्रंतापरिवारितं ॥ आगच्छन्निवभसत्सीं ॥ इतुतिशब्दपुरस्सर
 प्रेतस्कधान्मूर्होणत्वातस्यांतिकमुपागमत् ॥ सोमिदृश्यावणिकश्रेष्ठमिदं वृत्तननुवर्तते ॥ अस्मिन्निरेतरेदेशेप्रवे
 शोभवतः कृष्टं तनुवाचवणिकश्रीमानसुसार्थश्रयोगतः ॥ अवेशोद्वयोऽगोनरुक्कर्मकृतनतु ॥ तृष्णासिवाधृतिर्य
 धैक्षुद्रधर्मोपभृशांतथा प्राणाः कठमनुप्राप्ता ॥ वृचनंतद्विष्वग्मे-अत्रोपाधुनपृथ्यामिजीवैर्येनकेनचित् ॥ कृष्ण
 उवाच ॥ इत्येवमुक्तः प्रेतस्त्वं वृणिज्वाक्यमब्रवीत् ॥ एवमुक्तेवशाचकेसवणिकतृष्णयादितः ॥ मध्याह्नं न्ये
 प्रतेततस्त्वंदेशमाभताः ॥ पुष्पागदक्षच्छीतावारिधानिमनो रमासा-दुभ्योदनस्य भुक्तेन ब्रध्ममतेतसंयुता ॥ अथ
 र्वायंत-सोऽथ दधावतिश्रपेत्ततः ॥ तेषामुत्तरेनैवपरात्तस्मिमुपागतः ॥ वितृष्णोविज्वरश्चैवक्षणेनसमपृथगत
 तश्च त्रैतसंप्रत्यतस्माद्भागात्कमाददौ ह्रस्वोदनात्सप्राणीयात्सेवास्तद्विपरंगताः ॥ अतिथितर्पयित्वा त्रेष्वर्तलोके
 चसर्वथा- तत-स्त्वपचवृभुजे भुक्तेष्वपथासुख तस्यभुक्त्वत्तत्रपानीयचक्षुर्धययो प्रेताधिपंततस्त्वष्टेव

णिवचनमवर्षात् आश्रयमेतत्परमवनेस्मिन्प्रतिभातिमे अत्रापानस्यसंप्राप्तिः परस्परकृतस्त्व
 नचतथात्वेनविभर्षिस्त्वहंपृथक् । तस्मिन्नात् कथय्येतिनिर्मासाभिन्नकुक्षयः अत्रप्रचकथ्येतेननमः अर्थकथं
 यत् । कथमस्यामठव्यात्वंघोरपाचकत्वात् । तदेतत्संशयविधिवरकोतूहलंमम एवमुक्तः स्वपिपांशितो
 वचनमवर्षात् ॥ प्रेतउवाच ॥ शुशुभद्भवश्चामिदुःकृतं कर्मचात्मनः शाकलेनगरेरन्यअहमासंसुदुर्भतिः
 वणिगासंपुराकालेततोभद्रंममानय शाकलेनगरेतरिस्मिन्नास्तिक्वस्यसुदुरात्मनः ॥ अन्तलोभात्तदातत्रकदाचिद्वि
 मदेतिना नदताभिश्चवेभिश्चानत एणैत्तज्जलकदा प्रतिवेश्यरतुवत्तत्सिद्धाष्टेणुणवान्मसः अत्राणद्वादशीयो
 गोमसिभाद्रपदेतथा सकृदाचिन्मयासाद्वैतैर्पितृभ्योऽर्पयौ । तस्यारतुसगम पुण्योपजासीच्चद्रभागया
 द्रभागसिम्भसुतौषीवैवाकृतैर्दिता तथादीतो एणसल्लेसंगमंसुमतिहरं । ततोर्ध्वरमासाद्यप्रतिवेश्यरतुमे
 द्विजः श्रवणद्वादशीयोगेत्तातश्चैवउपपितः चाद्रभागस्यतोयस्यवारिध्याप्योनवाट्टाद्द्व्योदनयुतैर्माद्वैस
 पूर्णैर्ब्रह्मानकैः उजोपान्नुगंगवल्लप्रतिमाविधिवद्वैः अद्वैविजमुखायारहस्यज्ञोऽहमास्तिः चित्तसरक्षणार्था
 पतरपापिचततोमयात् सोपवासिनदतावैवारिधातीतद्वाप्त्या चाद्रभागस्सतोयस्मदभ्येदनयुतत्वात् एत
 त्कत्वायद्वाप्तसरततःकालेनकेनचित् पंचत्वमहमायातोनास्तिक्वथाभ्येततागतः ॥ अस्यामठव्याघोरपापंयथाद
 हस्तपानपः ब्रह्मस्वहारिणस्त्वेतेपापाः अतःपुनरागतः ॥ परदाररतः केचिच्छत्राभिद्रोहरता परे मित्रद्रोहरताः
 केचित्पापुकर्मरताश्च ये ममैतेभूयतांपाताञ्जनापान्तुकुतेतश्च अक्षयोभुगवादिषु पुनरमात्मास्मनाततः स
 द्वीयतेतमुद्विश्यग्रक्षयंतस्त्रकोत्तैव सुयविहीना कित्वेतेवनेस्मिन्भुवद्वाष्टुणे पीडाभानुभविष्यतिद्वारुणकर्मयो
 निज एतेपांतुमहाभागममातुग्रहकामया अनेकनामगोत्राणिपृष्ट्वीयारत्नचिरेणच

श्राद्धकुरुभहामते । एकमेकं समुद्दिश्य भेतं यथाक्रमं ॥ अस्ति कक्षागता चैव तत्र संपुटिकाशुभा । हिमवतमथा
 साधतस्तु वलप्यसेनिधि । इन्द्राज्ञाप्य सत्रप्रेतवाणिजंतं यथासुखं । विसर्जयामास तदा स वै प्रायास्त्वमालयं स
 मास यद्गृहं तत्र पश्चाद्व्यायाद्विभालय तत्रोपदिष्टं विधिवत्तिथिप्राप्य समगतः । स यद्विसें प्रतिष्ठाप्य गगनाशीर्षतं गतः
 धनभाग तदा द्यागगनाशीर्षतं त्र्येषु त्र्येतानाक्रमशस्तत्र चक्रे श्राद्धं दिनदिने । ततः स प्रेतनाथो हितो तज्जबूतदप्रभः स
 मारह्य विमाने सौत्स्वर्गं त्रिक्रमिती गतः । स्वर्गं ते प्रेतनाथे तु प्रभावात्सवाणिकतः । प्रेतानाक्रमशस्तत्र चक्रे श्राद्धं निस्व
 तं यस्वयस्वयथाश्राद्धकरोति । सिद्धिं ते वाणिक सुः सस्तदा तदा स्वभेदशयं यस्मिन् स्तनत्रवीति च महाभाग प्रसादेन तवा
 नुवप्रेतभावमिमरयत्क्वाप्राप्तोऽस्मि परमागतिं सकृत्वा धनलभेन प्रेतानां सुदगतिं वाणिकजगाम स्वयद्गृहे तत्र मासिभूद्
 सुधिधिर चकार विधिद्वानंततो विधाय तमागतः । शत्राप्यपरमं स्थानं दुर्लभं सर्वमानुषैः । यत्र कामफलादृक्षाः न दृष्टा
 यत्सकृदमाः शीतलामूलपानीयाः पुष्करिण्यामनोरमाः । तद्देशमासाद्य वाणिज्यमहत्मा समुष्टज्जबूतदभूषितो
 क्लृप्तसमग्रसुरमुदरीभिः स्वर्गसरेभ्यो दत्तः स दुर्लभं यद्भवणसंयुक्तं दादृशी सर्वकामदा । दानं ददौ दनं शस्तु मय
 स परेभ्यः स गणैककुस्थेन धृष्टमरिणा धिता । एतैश्चान्यैश्च श्रेष्ठैः कामदा दादृशी कृता । यादादृशी बुधयुता श्रव
 णेति सा दृसा वै जपति कथिता भूतिभिर्न भस्येतामादरेण समुपेय्य नरो हि स न्यक्त्राभोति सिद्धिमणिमादिगुणैः प्रपद्यम्
 ॥ इति भविष्योत्तरोक्ता श्रवणदादृशी ब्रूतकथा ॥

अथोद्यापनं । उपोषितो न रेष प्रत्युत्स्थाय प्रवेष्टुं प्रतिमाग्रहः कृत्वा सौवर्णिकं देयं वा मन्त्रतमं यथाव्ययं नृपुः पुष्पैस्तथा धूपैर्न
 वृक्षैर्विविधैरसि ततस्तस्यासमिपे तु दधिभक्तपटं न्यसेत् । कर्कः पुरतः स्थाप्यो गंधोदकसमन्वितः । छत्रचसाक्षस
 त्रचसुपाट्टिकटिका तथा न्यसेत् सत्यसमिपे तु शुचि शुद्धेन चेतसा । तैवेद्यैर्विविधैर्भक्ष्यैः सर्वतस्तत्र पूजयेत्

खतुर्धरैवैश्वब्रह्मर्षोपविमश्रतैः । एवंजागरणं कृत्वा प्रभाते विमले जले ॥ स्नानादिकं विधाया षडहोमं कुर्यात्तिलैः
 सह पूजां च पूर्ववत्कृत्वा वा मनस्य समीपतः दद्यात्तद्विप्रवर्ध्या यवा मनंतिलमधुगं ॥ वामनो बुद्धिधो दाता द्रव्यस्थो
 वामनः स्वयं वामनो रस्य प्रतिग्रहीति न वामनते नमः ॥ वामनः प्रतिगृह्णाति वामनो वै ददति च ॥ वामनस्तारको
 भाभ्यति न द्रामनते नमः ॥ इति दानप्रतिग्रहमंत्रोः ॥ ॥ अत्र प्रतिमा अत इति उपवासदिने श्रवणद्वादशीं च
 तां गत्वेन पर्याः प्रतिमायाः पूजनं कृतं तदप्रेतपवासदिने एवोद्यापनां गत्वेन प्रतिमांतरस्थापनरात्रौ पूजांतरविधा-
 नमुच्यते उपोषित इति चाशकस्यापि दिवा हारवर्जनरात्रिपूजात्वेन कथ्यते द्रष्टव्यं ॥ एवं जागरणं कुर्यात्तिलैः कपूर्व
 कृतस्नानादिभिन्नवक्ष्यमाणहोमं गत्वेन स्नानवासः परिधानादिविधीयते उद्यापनां गत्वेन जागरणतुल्यतां दर्शयितुं
 तदपवाहितलैः सहति पायसाक्षतानां च विशेषः पूरुषाणामुत्सुकैः न पायसं होमयेत्सुधाः पश्यात्तिलाक्षितां श्रवपूर्णं हु-
 र्यासमन्वितः दध्यातुर्द्विजवर्ध्या यवामनं विमलं रिधुतमिति शास्त्रांतरसंप्रदायात् ॥ ॥

अथ प्रयोगः ॥ भाद्रशुक्लद्वादश्यासंगमे स्नानात् ॥ गृहमागत्पश्रवणद्वादशीं प्रमुक्तं विष्णुपूजनं कृत्वा बुद्धश्रव-
 णद्वादशीं व्रतात्वेनोद्यापनं करिष्ये इति संकल्प्य तदंगत्वेन गणेशपूजनाद्याचार्यवरणांतं कुर्यात् यथा विभवतस्य पू-
 जने च अथाचार्यो हंस्यावामनप्रतिमायां मन्त्रयुतारणां कुर्यात् यथा विभवं तत्पूजनं वसाम संभोत्ता
 रपूर्वपूजितप्रतिमाप्रेषु षण्महापिकाया सर्वतो भद्रादिमंडलस्थकलशोपरि चामनप्रतिमायां उर्वामनाय नम इति मं-
 त्रेण सह स्नानार्पेयादिमंत्रसहितं तपोऽशोपचारैः संपूजयेत् तत्र नैवेद्यं बहुविधं प्रदर्शयेत् पूजति देवदेवस्य पुर-
 तः दधिघटगंधादिकपूर्णं करकण्डादिवसादयेत् ततो नानावाद्यगोपैर्ब्रह्मणेन्द्रगोपैश्च जागरणं कुर्यात् सर्व-
 ग्रहरेपुनानां विधमभ्यर्चनैव्यसमर्पणं च कुर्यात् ततः प्रार्थनैः स्नानहोमौ विधाय पुनः स्नानधीनवासां रितलकधा-

एषति । मुदा विज्ञापि संज्ञा रूपा कालेनेकेन विवृता । ॥ समाहस्य प्रियं तस्मात्तदा । इत्येति वैकुंसा । ॥ अदि तिमं प्रयत्ना ।
 द्वेषा शीघ्रं यद्विनी तस्या मनीषितं देवकार्यं विष्णुरचितयत् । सचितपि रूपासि चिरे देव्या गभां वाधारणं । अदिविरमा ।
 मा सुखा छिन्नेन भविष्यति । अथ काले वहु गते गार्विणि सा भवत् । ॥ सुषुप्तेन वसुधा सिपुत्रं सा वा मनहरे । हरस्य पादं ह ।
 अथ कालं महाशिरसमन्वितं । पाणिमानोदरकं शंखं चोलेकरं । दधत्तु । मनजातमादितिर्मोदयकं । भयं भव
 धिया तद्विबतः ततो प्रमत्तम् । ॥ अतः कदा न शुभं करान्तरं करान्तरं यमेव हि । चकार कश्यपे धीमान् । राजा सति सम
 विवत् । ॥ शुभं ह मे खलो दंडी जटायुप्रीतिवान् । कुशवर्मा जितधरः । कमंडलुविभूषितः । चक्रे हं कृतो यज्ञं जग
 मवह विस्तरं । दृष्टुं दैत्यबलं सर्व्वामनो भेतरक्षणं । ॥ अर्थनाहं यज्ञपतेर्ह्येतां माममुद्विती । ॥ महत्तय प्रमाणेन या
 चनां धीरुषतो रूम्पहं । दत्ता दत्ता तव न था वलिः । प्राहि विजो तमं । ततो वा हं तु मरे मेव । मत्तो न त विक्रमः । ॥ यादो भूमी
 प्रतिष्ठाप्य शिरसा गृह्णतु सी तं दृष्ट्वा महदाश्रयं सिद्धा देवपुत्र तथा । साधुसाधिविदेवैः प्रशश्र्यं समुद्रा निवताः । ततो
 दैत्यगणा स्वर्गान्तिरवा हि मुपनं वशी । बलिं प्राह वभोगळ । पातालं सवलानुगः । तत्र ह्वमी । प्रसताभे । गातु भुक्ता । महाहृष्टा
 हितः । अस्वर्गं द्रव्यावसाने तु वभेदो भविष्यति । ॥ एवमुक्ते बलिः । प्रायान्तरं कथयन् रीतमं । विसृज्य च बलिं देवैर्बुद्धि
 कपला नुवाच ह । रवानिधिष्णानि लोके शान्ता छब्धि विगत उदराः । ॥ देवेनो को गता देवाः । प्रहृष्टा पूज्यवामनं । देवः कलाजा
 गकार्थं तन्निवांतरधीयत । एतत्सर्व्वं समभवत् । कदा दृश्यां नराधिप । तेनेष्टा देवदेवस्य सर्व्वं प्राविजयाति शिः । एवंच फाटगुने
 मासि पुष्पेण सहितान् पुष्पं विजया प्रोच्यते सद्भिः । कोटिकोटिगुणस्तदा । एका दृश्यां सो प्रवा सोरात्रौ संपूजयेद्धरिं रौप्यसौ
 वर्षपात्रे वा दारुवंशमग्ने पिवा । सौवर्णवामनं कुर्यात्स्ववितरयन् । सारतः । शिखीकमंडलुधरः । छत्रोत्तमो प्रवीतवान् । पु
 वलक्षणं संपन्नवामनं पृथक् हरिं । आछाद्य पात्रं वा सोमिरहते । फलं संपुतेः । भार्गोपचर्षणा । तद्वै भूतया वा शतश्वपुत्रया । ति

लोदकेनसंपूर्णप्रस्थेनकुडवेनच अलाभेयवगोधूमः फलैश्च तिलैर्नवैः पुष्पैर्गंधैः फलैर्धूपैः कालांतरैर्वयेद्वरिं ना
नाविधैश्चनैवैर्भक्ष्यैर्भोग्यैर्गुडोदनैः स्वरस्यवितानुसारेणसहिरण्यचकारयेत् एभिर्नैत्रपदैस्तत्रपूजयेद्गुरुद्वयं च
पहारैर्नृपश्रेष्ठशुचिर्भूत्वासमाहितः ॥ ॥ अथाग्नेमविष्येत्तरोकोवामनजयस्याः प्रयोगः ॥

तत्रादौभाद्रशुक्लदश्यां नदीसंगमादितोर्थगत्वा ॥ वरोवरण्येवरदोवरहाधरणीधरः अप्रवित्रपवित्रं
मांकरेतुभगवान्हरिरितिभजेणालकल्कादिविलेपनपूर्वकंस्नात्वा संध्यापूजादिनित्यविधिंसमाप्य संकरपंकुर्या
त् ॥ ॥ डोमद्येत्यादिदेशकालौसंकार्थामनोखिलपापक्षयपूर्वकपेशाव्यादिदुर्गतिनिवारणद्वाराविष्णुप्रीत्यर्थं
पुत्रपौत्रादिपरिवारसहितचिरंजीवत्वसुखसौभाग्यादिसदभीष्टसिद्ध्यर्थवामनजयंतीव्रतोयापनंगभूतवाम
जाविधानंकरिष्ये आचार्यवरणादिपूजातत्समाप्य मंडपांतर्वेदिकायांपीठादौदेवताः पूजयेत् आचारशक्तयेनमः
विमलायैनमः उत्कर्षिण्यैनमः ज्ञानायनमः क्रिपायैनमः प्रज्ञायैनमः सत्यायैनमः भेदायैनमः मध्येपर
देवतायैनमः परितोवाह्ये इंद्रादिलोकपालेभ्यः सायुगेभ्यः सपरिवारेभ्योनमः पूर्वादिदिक्षु गणपतिदुर्गाक्षेत्रपा
लं वारतोष्यतिमभ्यर्च्य सर्वतोभद्रं प्रसार्य तनुब्रह्मादिदेवताश्चावाह्यसंपूज्य तदुपरिकुशान्कृष्णाजिनंवाप्रसार्यत
त्रद्रोणपरिमितं तिलपर्वतं अलाभेयवगोधूमान् उपरितिलपूरितपात्रं सकलशंसंस्थायत्यतः द्वादशारपद्ये हैर्मवाम
नम्रतिमं रथापयेत् तत्रमंत्रः ओं णिपदानिविचक्रमैर्विष्णुगोपाञ्जनाभ्यः श्रुतो धर्मो णिधारयन् इति संस्थाप्य पू
जयेत् ॥ ॥ ॥ अथ ध्यानम् ॥ ध्यात्वा जलमये देह देव देवस्य च क्रिणः ब्रह्मांडमुदरे यस्य

महद्भुतैरधिष्ठितं मायावीचामनः श्रीमान्समापायाज्जगत्पतिः शिखीकमंडलुधरः छत्रीपद्मोपर्वतवान् एनं
वंलक्षणं संपन्नं वामनं पूजयेद्वरिं सहस्रशीर्षं ति आवाहनम् अगच्छ देव देव शतजोरि शीजगत्पते क्रियमाणा

मया पूजां गृह्णाण सुरसुतम् ॥ १ ॥ पुरुष एवेदमासनं नानारत्नसमाकीर्णं कार्त्तश्रवणं भूषितं आसनं देवदेवेश पूजा
र्धप्रतिग्रहार्त्तम् ॥ २ ॥ एतावत्तस्य प्राप्तं पादं गृह्णाण देवेश सर्वसमकरप्रभो अथासमर्पितं देवलं कनायुतमोरनु
ते ॥ ३ ॥ त्रिपादं द्रव्यं तमस्ते देवदेवेश नमस्ते धरणीधर तमस्ते जगदाधार अर्धमनः प्रतिग्रहार्त्तम् ॥ ४ ॥ ततो
विराडित्थाचमनं कर्पूरवासितं तेषामंदं किन्त्याः समाहृतं आचमन्तं जगन्नाथमया दत्तं हि भुक्तिम् ॥ ५ ॥ तस्माद्यज्ञात्स
वंहृतः संभूतमिति स्नानं पंचासुतं मयानंतं स्नानार्थं परमेश्वर शृङ्गारसस्य कपयोदधिघृतं मध आजनाय महेशाय ज
लजारायाय शशिना नमस्तकेशायानंतवासुदेवनमस्तुते ॥ ६ ॥ तस्माद्यज्ञात्सर्वहृतं ऋचः सामानि वल् सर्वमपाधिके
सौम्ये लोकलज्जानि वारणे मया पपादितं तुभ्यं वाससा प्रतिग्रहार्त्तम् ॥ ७ ॥ तस्मादभ्यति यज्ञा पर्वीतम् सर्वदेवनमस्ते तस्मिन्
ब्राह्मिना भवसागरात् ब्रह्मसूत्रं सोत्तरि यं गृह्णाण परमेश्वर ८ ॥ तं यज्ञं भित्तिर्गंधं मूलं वेपुसं पद्मं गंधयुक्तं मनोहरं मया
निवेदितं गंधगृह्णाण पुरुषोत्तम ९ ॥ अमुं पुरुषमिति पुंश्वं मालयादीनि सुगंधानि मालयार्त्तं निवेदयामो मया हतं निपूजां ध
पुष्पाणि प्रतिग्रहार्त्तम् ॥ पुष्पपूजांति श्रेण पूजां कुर्यात् प्रादाद्विक्रमेकां गं पूजयेच्छीर्षं मततः पादौ मंस्वयाय च नमः नमः कं
मया जलानुं ब्रह्माय नमो गुह्यं नृसिंहं वायतिना भितः उरस्तु वामनायेति भुजौरामाय वै नमः मुखं श्रीरामं चंद्रां यकृष्णां
पचतमं शिरः मंस्वयं कूर्मं वरं हं च नारसिंहं च वामनं रामं मंस्कृष्णमर्चयामि हतेन माततो यूपार्त्तं पूजां ब्राह्मणे स्थे
ति यूपः धूपो मंदे देवदेवेश स्वचक्रगादाधर अच्युतानंतगोविंदवा सुदेवनमो नमः चंद्रसाम्नसेति दीपं रं वधेव पृथिवी
ज्यातिवायुराकाशमेव च स्वमेव ज्योतिषां ज्योतिर्दीपं यं प्रतिग्रहार्त्तम् १२ ॥ नाभ्याश्चासोतिर्नैवेद्यं अन्नं च त्वं यं यं स्वच्छं
सैः पद्मभिः समन्वितं मया निवेदितं देव प्रसीद परमेश्वर १३ ॥ चतुरूपेण गृह्णा विपादितं वलं पुगी फलं महादिदं यन्तं गंधं ह्रीं
दलं पुतं कर्पूरं लालासमाप्राकृतं वलं प्रतिग्रहार्त्तम् १४ ॥ इदं फलं मया देव हति फलं सप्तभिः सप्तभिः हि रं पयः भृगं

भस्त्रमित्यादिपठेत् १५ चंद्रादिर्यै च परणीविशुद्धिस्तथैव च त्वमेव सर्वज्योतिषिपश्चात्किं पप्रतिगृह्यतां इति निराज
 नं यानि कानि च पापानि ततिप्रदक्षिणायने न यज्ञमिति भजपु. प्याजलि नमस्ते पुंडरीकाक्ष नमस्ते स्त्वनरत्रिप नमस्ते ज
 गदाधार देव देवनमो नमः इति नमस्कारः १६ ततः प्रार्थना आग्निर्मो वैश्वणः केशवः सालिलं शिवः त्वष्टाय मोथवरुणः
 पापं मे हंतु सर्वदा जगत्पूज्यो जगद्वंशश्चानादिर्जगदंतकृत् जलाशयो जगद्योनिः प्रीयतां मे जनार्जनः अनेक कर्मनिर्वध
 ध्वंसनं जलाशायिने न तोस्मि मधुरावासमाधवं मधुमुदने न मे वामनरूपाय नमस्ते स्तुतिविक्रम नमस्ते तव लिखं धायवा
 मनाय नमो नमः नमो नमस्ते गोविंद वामने शोचिक्रम पापस्य संशयं कृत्वा सर्वकामप्रदो भव सर्वगः सर्वदेवेशः
 श्रीधरः श्रीनि केतनः विश्वेश्वराय विष्णवे श्रीशायय नमो नमः एवमुपजयेद्वात्रो एकादश्यां नरोत्तमः जा
 गरतं च कुर्वति गतिं वा दिव्यमगलैः प्रातः पूर्वोक्तविधिना पूजयेद्वाप न हरिं स्त्रियो वापु रूपावापि वामनं न च वददेत वाम
 नः इति गृह्यणातिवामनो वैददांति च वामनस्तारको भान्यावामनाय नमो नमः इति पूजा अथोद्यापनां गभूतो हो
 मः तत्र स्वगृहोक्तविधिना आग्निप्रतिष्ठाप्य अनाध्यानाते मन्त्रिकं उर्ध्वं समाप्य वामनं पापसघृतं संमिश्रिततिलैः प्र
 तिद्वयमष्टोत्तरशतसंख्याका हतिभिः पीठदेवताब्रह्मादिदेवताश्चैकैकपाहुत्वा पक्षे इत्यभिलष्य इरावतीति मंत्रेण
 पापसघृतं च जुहुयात् इरावती धेनुमती हिमवतं शूलं च वसनीमनं वैदशस्याऽप्यस्त्रं भणुरेदं सर्वविष्णवे तदा धर्मं यथैवी
 मभितोपपूर्यः स्वाहा १०८ इदं विष्णुरिति पालाशसमिद्धिः इदं विष्णुर्विचक्रमेव धानिदधे पदं समूहमस्य पाशूंस्व
 रस्वाहा १०८ त्रीणि त्याज्य होमः त्रीणि पदानि विचक्रमे विष्णुर्गोपश्च दाह्यः अतो धारयन् स्वाहा १०८ वि
 ष्णो कर्माणि तन्मा जप्य होमः विष्णोः कर्माणि पश्यत यतो ज्ञानेन परमं शो इदं रुच्युजः सखा स्याद्वा १०८ ततो होमो
 पसमाप्य द्वादशविघ्नान् वखादिना सपूज्य दध्मन्नमुपवति गोपीचंदनपुगीफलदक्षिणा युतान् करकान्तेभ्यो

दद्यात् तत्रमंत्रः वामतः प्रतिग्रहणा नीतिमत्रपाठः ततः एकं सुगन्धिजलपूर्णं दधिभक्तयुतं द्विज करकं ते प्रपद्यामि वाम
 नः प्रीयतामिति वामतः प्रतिग्रहतीति पठित्वा आचार्यार्पाय दद्यात् सोमप्रकरं शय्यगन्धान्नपूतयेन्नाचार्यार्पा
 यदद्या पूर्णं हुतिविधाय ईशानकलशोदकेनाभिपेकं विधाय अन्यानापि भूरिदक्षिणादिभिः परितोष्य आशिषां गृही
 यात् श्रीकृष्ण उवाच एवं दत्त्वा ततः प्रातर्भोजनं पृथग्दाज्यं कर्तुं पूर्वैर्दद्याद्वा ह्येभ्यः पश्चाद्भोजनं वा गमयतः भूर्यायेषेष्टया
 राजन् सर्वैर्नैपयिषिः स्मृतः, एककतेन ते राजन्यत्पुण्यतच्छृणुष्व मे, यावत्कल्पशतं पूर्णीता बुद्ध्या णिसस्यया प्राप्य
 विष्णुपुरे भोगान्भुक्त्वा तं कल्पसक्षये इहा गन्धमयं वेद्राजराजानि श्रयिष्येति हस्त्यश्वरथपादानी दाताभोकाविम
 हसरा रूपसौभर्यसंपन्नो दीर्घायुर्नीतिसंयुतः पुत्रपौत्रैः परितुल्यो जीवेत्स शरदांशतं एषा वपुर्दिग्भयान्ताद्वा दश्या
 स्तेषु यिष्टिर एव भव्यसमारूपा ताद्वा दश शिथ्यवणा न्यिता उपोष्य कदाशीपश्चाद्वा दशान्पुपोपयेत् न चान्विधिलेपः
 रं धादुभयोर्देवता हरि बुधश्चणसयुक्ताद्वा दशान्गमोदकं दानं दध्योदने सम्यगुपयासोर्चनहरेः सगरेण ककुत्स्थे
 न धुंधुमारेण गाधिना एतैश्चान्यैश्च राजेन्द्रकृतो यद्वा दशान्विषिः इति भविष्योत्तरे पुराणेषु सोद्यापनं चान्नजयं तीव्रतमं
 अथारयानेव भाद्रशुक्लद्वादश्यामिवि योगाद्वा दशान्न तं भविष्योत्तरे पुष्योत्तरं पुष्योत्तरं वा ॥ अवि योगात् तं ब्रूहि म ह्युद्वे
 चकिन दन विधानं कीदृश्यास्याकेषु एषं काञ्च देवता श्रीकृष्ण उवाच शृणुयाद्वयनेन कथ्यमानमया खिलं
 अवि योगेन दत्तनाम दत्तनाम तु तमोत्तमं प्रौष्ठपादेषु कृपक्षेद्वादश्यां प्रातरुत्थितः स शुचिः शुक्लभरणः स्नात्वा पूर्व
 जलाशये हृद्येभ्यो विलिप्ते च विलिखन्मंडले हरिं गोधूमचूर्णपिष्टैर्दध्मामनुपार्थवर्तिनी तत्रैव हरगौरौ सहितं
 सावित्री ब्रह्मणा सहितारं त्रीं सहितं चरवित्रैश्च यथा तर्कतोरं गंधैः पुष्पैर्धूपैर्नैवेद्यैश्च यथा शक्त्या अवि योगात्
 तच्चारो नैवेद्यानेन राजेन्द्र नरि वा पुरुषो वा अवि योगात् तद्वद्वक्तव्यं भक्त्या ध्यात्वा नैवेद्यापूजयेद्देवान् सहस्रमूर्द्धा

पुरुषः पद्मनाभोजनार्तना दयासर्विकपुलचायैभगवान्पुरुषोत्तमः नारायणोमधुलिहाविष्णुर्दामोदरोहरिः म
 हावराहोऽगोविन्दः केशवागुरुदधजः श्रीवत्सः पुण्डरीकाक्षोविश्वरूपश्चित्रिक्रमः नन्दोत्प्रेक्षोवामतेराजोवैकुण्ठोमाध
 वोविभुः वासुदेवोहर्षिकेशाः कृष्णः संकर्षणोच्युतः श्रुतिरुद्धोमहायोगीप्रद्युम्नोऽनंतएव च निरयंममास्तुसुप्री
 तः सुसुतः केशिसुदनः उमापतिर्नैलकंठः स्थाणुसंभर्गासिंहः ईशोऽस्तुसहृष्टावर्षमाजकः शंकरेश्वरः
 ब्रह्माशंभुः प्रभुस्तपःपुष्कराक्षः पितामहः हिरण्यगर्भोवैद्यः परमेशोपज्ञापतिः वैधाद्युतर्मखः कर्तारव्यभुः
 कमलासनः विरंचिपद्मयोगेश्वरममास्तुवरहः सदा आदिधामास्फुरोमानः सुदयार्कः सवितारिकः मातृङ्गमं
 डलीच्योतिरिधिरमिहेश्वरः प्रभाकरः सुसप्तपिमुस्तुरणिः सरणिः खगः दिवाकरोऽदिनकरः सहस्रशुभैरीचिवा
 न् पद्मप्रवाधनः पूषाकिरणमिरुमुपणः दिक्षुभांवल्लभोदेवः सप्ततिस्तिर्तसर्दामैः लक्ष्मीः श्रीपद्महस्ताचंचवला
 कमलालया सदाभवतुसर्वात्मनसगृहविबल्लभा उमागौरैर्महानुचण्डिगिरिजामेनकात्मजा सदाभवतुमे प्रीतापा
 वतीहरवल्लभा सावित्रीभारतीवार्णवीणापुस्तकसंयुता सासदासिप्रसन्नारुणा विधियुक्तासर

रवती प्रभाकरयतनित्यंछायाभायातकारिणी शीताभवतुमेसजादिक्षमासास्फुरन्निवा इति
 पद्मनाभशंकरपितामहाकान्तिप्रदा सहितान् एवपुनः कृत्वादद्यादन्तंद्रजेद्वैश्यमयश्वरतिनरः काश्चि
 द्रतभवद्भक्तिभावितोऽलक भवतिप्रशोधनमागोसुतन्निमान विगतसंतापः हरिहरहरिरेष्यगर्भप्रसाकराणां
 क्रमेणलोकेषु मुक्ताभोगानविपुलानययुग्मोनिर्दत्तो भवति श्रीमुसोद्युदियुगपुष्पुधोव्यादिसमाचरतिकश्चित् नारी
 वाद्रतभवत्कृपापद्मालयविष्णोः इतिभविष्यत्तरहरहरहरिरेष्यगर्भप्रसाकराणासवियोगावताध्यायः ॥
 श्रस्पाभवभाद्रशुक्लदश्याष्टम्यानाव्रतारंभः क्लृप्त्यः तदुक्तं दुग्धमाश्वयुजेमासातिदुरथव्रतपापसादिबर्षे दधि

धृतादपस्तुग्राह्याएव नन्वेवंसंधिन्यानिर्देशावत्सागोःपयःपरिवर्जयेदिति संधिन्यादिक्षारनिषेधेपिदध्यादिग्राह्य
 स्यादितेकेचित् तत्रचवाचिकनिषेधसत्त्वात्तदाह अपरार्कं शंखः क्षीराणिपान्यमभक्ष्याणितादिकारशनेवुधुः
 ससरात्रव्रतंकुर्ध्यास्यपरनेनसमाहितइति व्रतंचात्रगोभूत्रयावकमितिनिर्णयमिधौर्दाक्षित्येव ॥ इतिभाद्रशुक्लद्वा
 दशीकृत्यानि ॥ ॥ अथभाद्रशुक्लत्रयोदश्यागोत्रिरात्रव्रतं नारदीये भाद्रशुक्लत्रयोदश्यागोत्रिरात्रव्रतंस्मृतं
 लक्ष्मीनारायणकृत्वासौवर्णवापिराजतं पचामृतनसंस्नाप्य मंडलेऽष्टदलेशुभे घट्टेविन्यस्यवत्त्राढ्यंगंधाद्यैः
 परिपूजयेत् आरात्रिकंतत्कृत्वादद्यात्साभोदकघटं एवंदिनत्रयंकृत्वाव्रततिगांसमर्प्यच-सम्यगार्धयसपाद्यदद्यात्
 नमंत्रेणनारद पचगावःसमुपनामथयमानेमहेदधौ- तासामध्येचयानंदंदातस्यैधेनवैनमोनमःप्रदक्षिणीकृत्यततो
 दद्याद्वाविप्रायमव्रतः गावोममाग्रतःसंतु गार्वोमेसंतुष्टनः गावोमेपार्थतःमनुगवानभेदेवसान्यहः ततश्च
 द्विजदांपरंपसम्यगभ्यर्चयेत् लक्ष्मीनारायणतस्मैनमस्कृत्यप्रदापयेत्- ॥ अथमेधसहस्राणिरेजस्युयाता
 निच कृत्वापरःफलमाप्नोतिगोत्रिरात्रव्रताद्यतत् अथहेमाद्रौ भविष्योत्तरार्कं गोत्रिरात्रव्रत ॥ ॥ - युधिष्ठिरउवाच
 भगवत्स्वत्ससादेतवहानिसुकृतानिमे श्रुतानिवहुपुण्यानिकृतानिमधुसूदन ॥ सर्वपापहराणिरयुःसर्वकामप्रदा
 निच तंत्रतश्चेतुनिच्छामिब्रतानाव्रतमुत्तमं किंचिद्योगव्रतंब्रूहिदद्यादितुष्टोसिमाधव यत्कृत्वासर्वपापभ्योनरित्तारो
 विमुच्यते श्रीकृष्णउवाच कथयामितृपश्रेष्ठव्रतानामुत्तमंव्रतं महाफलप्रदंैवतच्छृणुष्वनृपोत्तम ॥ ॥ युवा-
 न्यानकामांश्चवाच्छंतिलभतेतांस्तथैवच तत्क्षणादेवमुच्यतेनराःपापैश्चसर्वशः । विष्णोर्भगवतो राजन्कोमधेनोः
 प्रसादतः सौभाग्यं सततं लक्ष्मीं प्राप्नोति मनुजोत्तमः युधिष्ठिरउवाच यदितुष्टोसिभगवन्नतस्यास्यविधिं शुभं ब्रू-
 हिमेयदुशादौलकरोमिहत्ससादतः केमंत्रा केनमस्कारादैवाताःर्थचर्कतिताः - - किदानमर्चनेतत्रकथयस्वसुरो

तमः कृष्णदवाचः नारदेन पुरा जन्मदुःकं संगरादिषु संमरितं तं वयारं जस्तच्छृणुष्व ब्रतं तं नमः ॥ मासि भद्रा
 पदे शुक्ले त्रयोदश्यां समारभेत ॥ त्रयोदश्यां प्रभाते तं समुत्थाय शोचि भवेत् ॥ गृह्णीयाच्च यमपूर्वदत्तं धानपूर्वकं ॥ अ
 च न्येदिकमादाय ह्यमं त्र्यमुदिरयेत् ॥ गोत्रं ब्रह्म तस्यास्योपवासकराणि मंत्राः ॥ शरणं भवमिति त्र्यम्बकं स्तुते धेनु रूपिणी
 प्रसिद्धं महादेवा लक्ष्मीं नारायणः प्रभुः ॥ लक्ष्मीं नारायणं देवसावर्ण्यं वा स्वशक्तितः ॥ पंचास्तेन गेठयेन स्नापयेत्क
 मलापतिं ॥ स्थापयेत्सर्वतो भद्रं मण्डलं पृथिवीं ॥ गंधं पुष्पं च नैवेद्यं ॥ स्तुतिं गीतां दिनर्तनैः ॥ नारिकेलार्घ्यं दानं ॥ ज्ञा
 एषेद्ब्राह्मणैरर्थां लक्ष्मीं कति जगन्नाथगोत्रं ब्रतं मंत्रं ॥ परिपूर्णं कुरुष्व मंगलाणां धर्ममोरुतते ॥ आरात्रिकं ततः कुर्या
 द्भक्त्या कृष्णस्य तदुदं ॥ नवकुम्भं जलं भूतं हविर्धनं निरूपरितं ॥ कुर्याद्विनत्रयं पार्थश्रीतये विनिवेदयेत् ॥ पृथ्व्यां जात
 तः कृत्वा जलधारां प्रदक्षिणां ॥ पुरादन्वातुं मुकुटं कुडिलं कुकुमं तथा ॥ अन्नं गोदानं गंधादिदिव्यपुष्पैः सुदीपकैः
 अहोरात्रं भवकाचिद्वत्तदापि दिनत्रयं ॥ अर्घ्यं दानं ततः ॥ कुर्यान्नारिकेलादिभिः फलैः ॥ धानं चोद्व्यश्वा
 पंचगावः समुपज्ञा मध्यमानं महोदधौ ॥ तं सांमध्यं तु यानं दातारं येन नैमो नमः ॥ प्रदक्षिणां कृत्वा येन धेनु
 वद्व्यां तु पाडवः ॥ प्रदक्षिणां कृत्वा तं नस्तद्व्यापवसुधरी ॥ गावो ममाग्रतः ॥ संतु गावो मे संतु पृष्ठतः ॥ गावो मे पाश्वर्यतः ॥ संतु
 गवां मध्यवसं मध्यं ॥ आरात्रिकं सनवेद्यं गीतार्थं महोत्सवं ॥ कुकुमं कलशं सन्धेयं न्येदद्याद्विचक्षणः ॥ एवं संपूज्य तान् धे
 नुं स मयं भक्त्या दिनत्रयं यवांश्च यवसं चैव चारयत्पापयेदधः ॥ गोमया दागते धौतैः कुर्यात्तैरेव पारणं ॥ धेनवै प्रजागरं
 कुर्यात्सवपापप्रणाशनं ॥ त्रिविधानं मुच्यते पापांस्तद्व्याहृतं पाण्डवः ॥ तस्यात्तरकृतां पापांस्तद्व्याहरेण विमुच्यते न्यवारिवेणु
 पात्राणि कारयेत्वा प्रपूजयेत् ॥ नारिकेलं च कंदलीं द्राक्षां खजूरं दाढिमैः ॥ शुभैर्विरुद्धैः सितैर्वर्णैः ॥ कुकुमं कज्जलैः
 प्रथमेनो जपूरां ध्याद्वितीये दाढिमं शुभं ॥ तृतीयेन नारिकेलं नंद्यां दध्यां दिनत्रयं ॥ करकास्तु त्रयं कारय्या ॥ हविर्ध्यान्नं त्र्य

रितः । लक्ष्मीनारायणदेवदत्तस्य धर्मपासह । पूजयेत्कुसुमवस्त्रहं मस्त्रैर्पुंघिधिर । इंपद्योर्भोजनं देयं भुज्यते ।
 नत्रयं । पारणैरिणो विप्रानिष्टाश्च धर्मश्रमेन जयेत् । शुक्लरूपाय तामेनु द्विजाय प्रतिपादयेत् । सकुंकुमांसवस्त्रांच घटाभु-
 क्तभूषितां गीतवादिजन्तुपादिरुतिपाठपुरस्सरयाया । द्विप्रभृदंयावत्सपयव एवं च । कुरुते नारी । त्रिजत्रवत्तमुत्त-
 मं भवात्तरुतत्पापिञ्चिधान्मुच्यते नरः । पापाकाचिन्नपश्येत भर्तुः स्वनराधिप । पुत्रपौत्रसुखं तस्याभविष्य-
 तिनसशय । जन्मानरेष्यसौ नारी वैधव्येनैव परयति । वैधव्यं तु महदुखं न भवेत्तु भवात्तरं । ब्राह्मणो भवेत्पुत्रान्धर्मे नहीनोऽपि-
 नलभेत्कामेन मनसा चैव कर्मणा । पटुपार्जितं तत्सर्वं पातकयातिगोत्रिजत्रवत्कृते इह भोगान्सविपुलान्भुङ्क्तायुः पूर्ण-
 मेव च । व्रतस्यास्य प्रभावेण स्वर्गलोके महोपयेत् । कीर्तिं देयनं देवसौभाग्यकरणप । शृणुरो रण्यपुत्रं सर्वपा-
 पप्रणशान एतस्मात्कारणाद्वा जन्मसमार्थं स्वकुरुत । यदि राजपरांकीर्तिं निर्विघ्नं प्राप्नुमिच्छति ॥ । श्रयगुर्ज-
 राचारप्रोत्तमो निरात्रवत् । युधिष्ठिर उवाच येनापि सकलालक्ष्मीर्नराणां भवेन भवेत् । संततिर्वर्द्धते स्त्रीणां तद्भवद्भवे-
 त्प्रभो कृष्ण उवाच शृणुराजन्प्रवक्ष्यामि व्रतानामुत्तमं व्रतं । येनैव क्रियमाणेन सर्वपापक्षयो भवेत् । गोत्रिजत्रमिति-
 र्व्यातं नृलोकाफलदायकं । वांछितजायते ते पापे पापे तस्मिन्वर्ते ॥ युधिष्ठिर उवाच कीदृशतद्भक्तदेवा विधानं तत्र की-
 दृश । कथमेव स सुत्पन्नं कस्मिन्काले तु केशव ॥ कृष्ण उवाच पुराकृतयुगे पार्थमनुर्नामय भूवह । वैवस्वतकुले जा-
 तो वभूव पृथगपि । द्वितीय इति विस्मयातः साक्षान्मनुजिवापरः नृपाः सर्ववशं यातावभूव । ईरदायकाः । निर्यधर्म-
 परो राजा पुजनीयो मनीषिणां । तं जायते तु संतानं तस्यैव वर्तत । सतः वाछता संतति तेन दत्ता । मन्त्रिपुकोशाल । सर्वत्रार्थसंप-
 र्त्तः । को वसिष्ठस्य । श्रमययौ वांछाद्भिः पथिकल्याणं सारसै रतोरणीकृतं । विविधानि च दृष्टानि । मानो पुष्कलिता निच सरा-
 जामहि परि सार्द्धं रथारूढ सुवाहनः । संध्यायां योगिनस्तस्मिन् महर्षेः प्रापञ्चाश्रमं सारथिं च समदिश्य वाजीन् । विश्रामये-

रथ रथादुत्तैर्पदांपर्यभाश्रमंतगतंमुनेः एवंकर्माणि संध्यायां दिलीप्रोददशेगुरु श्रुधत्वा समासीनं सावित्र्यवपि
 तामहं तेषु प्रपन्नगतं त्रभुनिपत्तौ विशेषतः स्थितौ तस्य समीपे तु प्रोत्थानादि नृगतयोः दिलीपचतदर्थं रुयधर्मज्ञलो
 कपालकं पत्रच्छकुशलं रात्रिपवसुपायाजं भुमनिः दिलीप उवाच - कुशलं न. स न देव स्थिते व्यधिगुरौ सति सुरेणात्रिम
 नुद्याणां विपक्षोरक्षिता भवान् विषये मम कान्तायामपत्यं किं न जायते न तु कान्दर्थं धरिभ्यामि निराशाः पितरामम् तथा कु
 रुमुनिश्चैष्ठपुत्रो भवति भयथा राज्ञा विपत्तिसमाप्तौ हवदायत्तं सुखं मुने वेदेति कथिन राज्ञा मुनये वै युधिष्ठिर तथामुनिः
 क्षणतस्त्वापानरितमि तलोचनः कारणं संते राज्ञो मुनिर्दृष्ट्वा समाधिना पश्चाद्विवेदि तं तस्मै दिलीपाय प्रयत्नतः वु
 सिष्ठ उवाच पुरा दत्रारिमाराध्यवसुधां गच्छतस्तव श्रुभूक्तलपटुमस्याधः कामधेनुर्न वेदिता जातस्तस्यास्तदा को
 पं दत्तस्ते शाप इदं शः न वेदिता हं भवता सांप्रतं यदि भूपते । - भविष्यति न ते पुत्रस्तच्छापेन श्रुतस्त्वया । न पूजयेच्च
 यः पूज्यान् यो वं धामैव वंदते न जायते तु कल्याणपातकै रनुलिप्यते । दिलीप उवाच - कृतो मया पराधो यं किं करोमि
 महामुने संततिर्जायते येन तत्तद्वत् वद मे प्रभो वसिष्ठ उवाच - श्रुतं नैता विधेः पुरैस्तपो मि नृपदुः सहैः । न जाय
 तै तु संततिर्गोत्रिरात्रव्रतं विना । सपत्नीकः सवरसामेधेनूनां जनफलप्रदाः । आराधयेत्काममना गोत्रिरात्रव्रतं कुरुत्या
 यदिरयं दिलीपस्य मुनिना कथितं व्रतं तावच्च नर्दनीधेनुर्वनादाववतेशुभाः कुडो धीतिल कसितं सकापीला दुग्धशुभा
 विष्यती देवानां वरदा शुभोदाधिभवा कामप्रदा पाटलाः ७३०५५ र्गोर्वाणाः सकलाः श्रुतौ वपुप्रियैति व्रतियस्याश्च ते
 संपूर्णशशिनः कलाचदधतीश्च यस्करि पूर्णमा - भद्रिमासि समायात शुक्लपक्षे तु पार्थिव । प्रातः स्नात्वा च यो
 दश्यानि यमं तु समाचरेत् समुपोष्य गोत्रिरात्रमर्कित्वा ततस्तव भोदय हनि चतुर्थं हंसौ भाग्यदेहि गोममः इति
 यममंत्रः ततो गाश्रासमभ्यर्च्य भट्टलेगधर्पकेः नगरे शतपत्रैश्च चंपुकाद्यैः शुभानना गावामना प्रतः सतृगावो

मे संतुष्टतः गावो मे पार्थिवो. संतुगावां मध्ये वसाम्यहं पचगावः समुत्पन्ना मध्यमाने महेदधौ तासां मध्ये तु
 यानं दातस्व धेनवैनमो नमः इति पूजामत्रः फलैर्नानाविधैः पुष्पैर्गंधैरपि स्वशक्तितः पूजनीयाः प्रयत्नेन दद्याद
 धैर्यविधानतः नालिकेरं च कुष्माण्डं मातुलिं च दद्याद्विमं समिष्टं ज्ञचनैवेद्यं कारयेद्यवसंयुतं गोत्रिराजन्नार्थाप्यफल
 मद्यकरैर्दृतं सर्वकामप्रदं देवि गृहणाध्यैनमोस्तुते इत्यर्घ्यमंत्रः वस्त्रयुग्मं विधानेन दद्याद्वासांसि दक्षिणां सप
 न्तीं काप्यगुरवै स्वशक्त्या च व्रती नरः दिनानि व्रतिभिस्त्रिणिश्रोतव्या च कथाश्रुता जितक्रोधैस्ततः सर्वैस्त्रिभिर्वा पुरु
 षैरपि एवं संपूज्य विधिवच्छ्रुत्वा भीयुक्तं तु केशवं चतुर्थो दिवसे प्रातस्ततो धेनुं विसर्जयेत् अथ धेनुं सवत्सां च मंत्रेणाने
 न पार्थिव दद्याद्विप्राया विदुषे धर्मज्ञे शास्त्रपारणे परिपूर्णं व्रतं कृत्वा दद्यात्कामानां भीषितान् विप्राय एवं मया दत्तामा
 तर्भच्छपया सुखं इति दानमंत्रः ॥ सर्वदानानि देयानि स्वशक्त्या व्रतिभिर्नरैः विविधैर्भोगैर्द्विजैर्भयश्च दक्षिणां च स्व
 शक्तितः वित्तशालां न कुर्वीत दद्यात्पेच्च ततो नरः गृहं यावत् व्रजेति श्रेयं तदाद्या पुरस्तरं गोपालानां च पार्थिव पूजा
 पूर्वैर्तिकरं परं यथापेचारितातिर्यं फलैर्नानाविधैः सह भुक्तयेकमप्येवावसंयुक्तानामप्येन च पारणतैः प्रकर्तव्यं
 सर्वैरिष्टजनैः सह सपत्नीकप्यगुरवै दद्यात्तत्र सदाक्षिणं कृष्णजवाच एवमारारुध्य तान् धेनुराजानां वैभक्तिरूपर
 ततः प्रजानामधिपः प्रभाते सुखमिभुजेत् भाद्रे मासि सिते पक्षे त्रयोदश्यां युधिष्ठिर पूजां कृत्वा विधानेन मुने च
 त्वरितं शुचिः संख्याय प्रभृतिरिषत्वा श्रापयौ पुनराश्रमं अर्चामुदक्षिणा कर्तुं नैत्वा चाविधिवद्वाले ययौ धेनोः स
 भीषे तु वलिदत्त्वा दिनत्रयं श्रुत्या तस्मिन्नेवेनो रत्नतीर्थे दिवसे पुनः जगतीं गोरूपधरां भिवोदधिपयोधरां लताभिः
 श्रुततो राजा पुष्पैर्धैर्यपितस्तदा जयशब्दं च भाषते पक्षिणः सुंदरस्वनाः भीते च वनदेवी निर्गपमानं वंशः स्वकं शुश्रा
 वचत तो राजा भूशंभनसि हर्षितः तद्दिने वै मुने धेनूनां शोभा वंपरीक्षितुं विवेश गगनं वरतत्र पार्वत्याश्च पितुर्गृहं कृत्वा

श्रुततः सिंहे भुजैर्धन्याभयंकरः सिंहश्च ददशराज्ञो धेनुकपन्वलेन वै । दृष्टराज्ञा तदधेनुः कंदमाना रज्ज्वरो लवणैः । ततो
 धनुषः सोपितं मीकुमुपचक्र मे - नृपया । सिंहवधार्थं पराजायां समाददे - 'उत्तरप' । रतुतदशरेभ्यः कोपयुको बभूव
 सः । 'धनुष्यारोपयन्वाणिचित्रन्यस्तश्च स्थितः' । 'हस्तस्य निश्चले स्वेन क्रोधस्तस्य द्रव्यवर्धत' । विस्मयं प्रापयत्सि
 हे राजानं वैयुधिष्ठिरं । म न वस्य गिराग्राहदृष्टत्वेन गावो स्थितः । 'सिंह उवाच' - 'वाण प्रयुक्तो भवता ह्यधुमपि भू
 विष्यति' । ततः कष्टेन महता धर्ममाकुरु सर्वथा । 'न मारुत रथवेगो हि पूर्वतो न मूलनेक्षमः' । जाघ्रेत नु महो राज
 स्यात्केवलमनोऽकुले । महेश्वरस्य मारजनात्मा कुर्मोदरतुवै । सेवकानां च सर्वेषामुत्थं जानीहि भूमिप । 'विलोके
 यमं पुरतो देवदासमहाद्रुम' । सिंकोऽस्त्रहेन भूपा लोभिवया यं सुतः कृतः । 'कदाचिदगातो हस्ती भग्नस्तैजसा ह्यद्रुमः
 तस्य संरक्षणार्थं यं निर्युक्तो यं शिवेन तु' । कृत्वा शिवेन सिंहत्वयुको हर्जा बभूव जनः । तर्हीय खलु गौडा जन्मद्वयार्थं सुम
 पनात् । 'त्यक्त्वा लज्जानिवर्तेत रवसुभं को र्तिगुरोर्भवान्' । 'आपत्काल इदं दृत्तं न स्याच्छ्रमभूते यदि' । दौषो न जायत तै
 तस्य यं शोरा जन्नगच्छति । श्रुत्वा गिरातुं सिंहस्य राजा चैनमुवाच हे ईश्वरेण समेनान्यावेति सिंह भवन्नापि । 'स्मिन्निधौ'
 श्वकथं याति मम धेनु रियगुरोः । 'असिहृदे हं गृह्णीष्व मुंचये नु स वत्सका' । भविष्यति जनन्याश्च वत्सो मर्गा विलोकयन्
 सिंहं न तु दित्वा पायं कथितवै तं दत्तवचः । 'देहांतरे च दृष्टानि भयं कारीणि कुर्वता' । 'लोके कने हेतुना पार्थक्यं छद्मं कृतं' । 'स
 र्वस्य जगते रात्र्यवपुरे तन्नवं वयः' । 'त्यक्तुमिच्छसि गीराजन्मरुत्वं कथमर्हसि' । 'ददासि च कथं प्राणां प्रजया पालनतत्पर
 ज्ञो वन्नैव महाराजं मुने' । 'कोपश्चां न्नयति' । 'ततो रक्षस्व कदेह' । 'राज्यं च कुरु भूमिप' । 'चा न्नो वा च सिंहे सौजम्येनानुगता
 गिरः' । 'दिलोपोपित दत्ता पार्थवाणि भितामुवाच ह' । 'नयानि रीक्षितश्चैव भूमिपे दीन न त्रया' । 'किमेराज्येन भो' । 'सिंह
 विष्टये र्जीयते न भ' । 'यशो गत चेभ्य सर्वगुरोर्धेन्युग्रहीष्यसि' । 'यदि सिंह ततश्चायं सिंहस्य पाति रतदा' । 'यावद्विश्वं च

पतिर्तोमांसस्यापिद्वन्द्वं नृप तावत्सिंहोरवंकृत्वाधावितश्रमयकरं दृष्ट्वासिंहं निपतितं च लो न बभूवह तावत्तस्यो
 परिष्टाच्चपुष्पं पट्टि पपात वै - उत्तिष्ठत्समूपा लवाचमिच्छानि शम्पेस - उरियनश्रपुनश्रायं गाददर्शनवैहारे - सेव
 याचगुरोः पार्थम्यत्थावेवावशेषतः प्रीतां कामदुषाहं च वरयाचयत ब्रह्मान् योजयित्वा कुरारजा ययाचेत नर्धततः
 वशं कर्तुमहाप्राज्ञ शिवं भक्तो निरतर - धेनु रुवाच ॥ गोत्रिरात्रात्रतराजन्मद्रक्तथाभवताकृतं - ततोपस्थाध्वतेद
 शं पुत्रं पौरुषाविग्रहः देवान्येपि करिष्यति गोत्रं राज्ञात्रतमम तेषां कामप्रदास्यामि मनसि दृष्टं संशयः - इदं दुष्का
 चलितं धेनुर्वसिष्ठस्याश्रमप्रति गामागतं बलिता त्वाश्राययौ तु सुदक्षिणा पूजाकृत्वा विद्यानिनराजपत्नीविशेष
 तः प्रदक्षिणां क्रियां कृत्वा चलितं वैयुधिष्ठिर आश्रमे च ततो गत्वा दिर्लोपे सौतत पुनः गुरोरग्रे च तत्सर्ववृत्तां तमवदौ
 पुनः नदितो च तटापाथं दपतो तौ सुकोमलौ पारणचतत कृत्वा प्रास्थितौ नगरप्रति हुताशचनमस्कृत्य हेतारंगत
 धैवद्य आगतश्च ततो राजा दपतां कपुरप्रति राजा तेन कशागेन राजप्रमारोपितं भजे दिनैः कतिपयैरेव गोत्रिरात्र
 प्रभावतः राजपंचकूर्वतस्तस्य सुतस्तस्य महारत्नी प्रभाति सुमहूर्ते च उपज्ञो रगु सज्ञया रम्यज ततदा सर्वसंजातानि
 भलादिशः आददेव हतं बालिर्वापय शीतलावतुः मृदंगात् रावने रभ्यैः पूर्णस्वसमभूतदा प्रजाः सर्वास्तदापा
 थं वदति च पुन पुन गोत्रिरात्र प्रभावो एण राजा पुत्रो बभूवह पुरंदरस्य जेता च महार्धं परायण दिवि जयस्य यज्ञस्य
 कर्ता सोपि युधिष्ठिर यज्ञादि विजयकृत्वा निभेभ्यश्च ददौ वसु ईदं शश्राप्य यस्मिन् गोत्रिरात्र प्रभावत तदा प्रभृति वैलोक
 लोकेशि मन्कुर्वते ब्रतं - देवै सर्वैः कृततत्र सर्वकामार्थसिद्धये सर्वाभिर्देवपत्नीभिः कृतचवतमुत्तमं गोत्रिरात्रात्रतपुण्यं
 विधानेन फलप्रदं कुरुष्वत्वं महाराज कुरु राजयुधिष्ठिर साक्षाद नतरं मातुः कुनामनसि पार्थिव भाद्रपदे सवत्सवं
 भक्त्या चाराधयस्व गा एवय - कुरुते पार्थ गोत्रिरात्रात्रत पुनः - सिध्यति सर्वकार्याणि सुखचैव प्रवर्द्धते न जायते यद्वा

इत्ययस्याः पार्थभुवस्तले भक्त्येदं यदि कुर्वीत तस्याः स्याच्च न संशयः तपोभिर्दुष्करैः किंचिद्वास्तीव्रतादिभिः
 रुकोरितलेभ्यः पापेभ्यो व्रतमेतद्विधाय तु कुर्वीते यव्रतमिदं जगति प्रसिद्धं पापापहंसकलचितितकानदं च ॥
 आरुह्य ते वरविमानमनुत्तमं च स्वर्गप्रयांति यमभूत्यभयं विहाय ॥ इति भविष्योत्तरे भोगिराव्रतं ॥

अथोद्यापनम् ॥ युधिष्ठिर उवाच कथयस्व महानुपपन्नं गोत्रिराव्रतस्य वै उद्यापनविधिं कृष्ण येन वीर्येण
 तत्फलम् ॥ श्रीऽऽण्ड उवाच वर्षचतुर्थसंप्राप्ते गोत्रिराव्रतस्य वै उद्यापनविधिं वक्ष्ये सर्वेषां व्रतसिद्धये - तृती
 यं दिवसे स्नायान्मध्याह्ने विधिपूर्वकं देवाणि पितृन्समभ्यर्चय शुद्धिं च सुगृहे व्रती रात्रौ च सर्वतोभद्रं गौरौ तिलकमुत्तमं पूर
 यत्तृपंचभिर्वर्णैः शोभनं च यद्योदितं ताम्बरं कलशं कुर्यात्ताम्रपात्रसमन्वितं मासेन केन राजेन्द्र लक्ष्मीनारयणं
 विभुं नवे सूर्यमेधते वस्त्रे देवार्थं परिकल्पयेत् वंशपात्राणिकुर्वीत सौभाग्यगुणविह्वलैः विरूढवस्त्रपकान्निर्गिर
 कलादिभिः फलैः विलेपनैश्च पुष्पैश्च धूपैर्दोषैस्तथात्मैः पंचासृते श्रुतैर्वैद्यैः पूजयेद्विधिपूर्वकं लक्ष्मी
 नारयणं देवांसां सवत्सविशेषतः राजाजिगारणं कृत्वा गीतवादित्रकौतुकैस्ततः प्रभातसमये होमं कृत्वा त्वयैव
 चात्थं वरप्रेतत्रये देवां गपारगं तदाज्ञया च कर्तव्यं साधु कर्म प्रयत्नतः गोत्रयंच द्रातव्यमेकामपि सवत्सकां
 बहुदुःखासुशीलाचतारुण्याभरणान्वितां दंपतीं परिधानं च वस्त्रैरभरणैः शुभैः शय्यां सोपुस्करां दद्यात्पानपात्रं
 कमंडलुं चाभिरुद्रतपात्रं च तिलपात्रं सदाक्षिणं पात्राणि च सुवर्णैश्च भोज्यागव्येन वैद्विजाः एवं धेनुं च विप्राय यदत्वा
 च पृष्ठतो व्रजेत् पदे पदेऽथ मेधस्य फलं प्राप्नोत्यसंशयः श्रवणं रितानिदानानि दत्त्वा तं च विसर्जयेत् भूयसीदक्षिणां
 दद्याद्भक्तसंपूर्तिहेतवे गोपालेभ्योऽपि दद्याच्च शकुलयादिसकलं सर्वक्षमापायित्वा तु पारणं च तत्थरेत् अनाथै
 र्यथाधिमुक्तैश्च सीदद्दिश्वकुटुम्बकैः गवांभक्षितमज्ञयद्दुग्धेन परिपाचितं - तेन ज्ञेयं प्रकर्तव्यं देहरपशुद्विनिच्छता

एवमुक्त्वा पतङ्कादध्वं ब्रतस्य फलमिच्छता शतयभावे द्विजानुज्ञां गृहीयुर्वातिनः सदा तथा तत्पूणां तामिति नान्यथापिकदा-
चन नारी वा पुरुषो वापि पुत्रवान्जायते ध्रुवं इह लोके सुखमुक्ताश्रिते भोलो कमप्राप्नुवत श्रीकण्डववाच एतत्ते कथि-
तं राजन् ब्रतस्योद्यापनं शुभम् श्रोष्यंति वापि ठिप्यंति तेषां सर्वे मनोरथाः ये करिष्यन्त्यसंदेहे तं बालिकाश्च शाश्वतः
इति भविष्यन्ते रसोद्यापनं गोत्रिज ब्रतम्

अथात्रैव प्रसंगादशोकत्रिराज ब्रतमविष्योत्तरे ॥ श्रीकण्डववाच ॥ शृणु राजन् पुराट् तमयोध्यायां ब्रतं
शुभं वसिष्ठेन मुनीन्द्रेण सीताप्रियञ्जिवेदित विधाय रावणवधं यद्वारा मोपुरेभ्य गत् तदा सीताप्रणम्या श्वसिष्ठवा-
न्यमब्रवीत् सीतोवाच भगवन् दंडकारण्याद्रावणेन हतापुरा न पश्यामि तदार्किचिदहमयं विकलं द्विधा
मासात् दशोषिता तत्र राक्षसेन हतासती अशोकवृक्षप्रणता जाता चिता परायणा उक्तं विजटया तत्र वाक्यं हेऽव-
धंस पुतं अशोकं प्रणमसीते विशोकारवं भविष्यसि तथेयुक्तं मया ब्रह्मन्यथोक्तं विजटावचः ततः प्रभुरयहं शा-
श्वदं शोकव्रतमारभे तेन ब्रतप्रभावेण हनुमान्पवनारमजः शतयोजनविस्तीर्णो तैर्वासागरमवपय मया दृष्टो
द्विजश्रेष्ठ स भिज्ञानो महवल् पुनश्च कुशली जाता दध्यालंकां महवल् ततो मे प्रत्ययोजातो ब्रतस्यारूपमहात-
रोऽश्वस्य च ब्रतराजस्य प्रभावेणारमजो हरिरततः कैश्वदहो रत्रैर्भर्तोरघवो बली निहत्परावणसंख्ये मां विशुद्धां गृही-
तवान् तदहं भगवन् विप्रपृच्छामि त्वां ददव्रतं अशोकस्य प्रभावं मे वक्तुमर्हस्य शेषतः ब्रतस्य तस्य पुण्यं तु पुराणोक्तं मही-
तले अथ वासुरलोके पुसुरनारी निषेवितं वसिष्ठ उवाचा ॥ एवमेतज्जनकजेयथावक्ष्यसि सुव्रते अशोकस्य प्रभवेण तद्व-
द्वाक्यमया धनान् शृणु चानमपारप्राप्तं नन्दोदित्यकानने दृहरूपति मुखे च्छरुत्वा यज्जात परमाद्भुतं दृष्ट्वा मिभूते नन्दे एह त-
दैवा रमहासुरा विश्वसन्वाहुर्द्विहानिस्तस्य धर्मं यज्जायत ब्रह्महत्यामवाप्याथ देवैर्द्रोनि दृष्टे तनः त्रैलोक्यपराजयं यत्काशु-

सभुशरिर्भयादितः एतस्मिन्तरेदेवि नहुपोत्पसतमः त्रैलोक्यराज्यंसकलजहारवलदर्थितः ततः शर्चाप्र
 द्यथितहाहतराज्यमवेक्ष्य सा नदनातरमासाद्यतपस्तेपे सुदृक्करतां श्रुत्वा धर्मनिरता दृढरूपतिरुदारधीः आगद्य
 नदने देवं वाक्पयमाह महतपः ॥ दृढरूपतिरुवाच किमर्थं तप्यते देवि तपः परमदुष्करं त्वया किं प्राप्यते तेन
 तपसा ब्रह्मिकारणम् ॥ शच्युवाच ॥ हत्वा भिभूतं देवं ब्रह्मतराज्यं हतत्विपं कापि प्रनष्टं विप्रनजानेहं प्रियं पति
 एतस्मात्कारणाद्ब्रह्मन्तपदग्रं समाश्रिता यथा पुनर्नैजं राजपदं देवैर्द्रः प्राप्नुयादिति कतिष्ठति मुने ब्रह्मि सुरराट् शत्रु
 तापनः प्रसादं कुरु मे देव संयोगे तेन चाप्नुयां ॥ वाक्पतिरुवाच ॥ दृष्टुं पौलोमि देवैर्द्रेयथानष्टो मया तुरः मानसो
 भसि संभूतपंकजानरमाश्रितः ब्रह्महत्याप्रभावेण उद्देगं रुमाश्रितः अभिभूतमिहापश्य ततोऽपसु विलयंगतः का
 मततः प्रसंगेन सर्वत्राप्यसि सुवते बहुकालेऽस्मि ते यस्मात्तपसालभ्यते फलं स्त्रीणां पुष्टिप्रदं ह्येकं ब्रतं प्रोक्तं स्वयं भुवा
 सा विभ्याः पृच्छमाना यास्तव कर्तुं मिहाहं सि शशोक ब्रतामिव्येव न स्मारायतां विविष्टपे येन चार्णेन पौलोमि नारी दुः
 खं न विदति हरः स्वयं भवत्येव दृष्टराजेषु नंदने अस्मि रतुष्टे हर रतुष्ट इति विज्ञायानिश्चितं ॥ शच्युवाच पुत्रागनाग
 वकुलं चंपकाद्यान्महं रुहान् परित्यज्य कथं चान्याहरोस्मि कृतसन्निधिः वाक्पतिरुवाच हरेण निर्मितः पूर्वश्रयो
 कोपं कृपालुना लोकोपकारकरणेन तोयं शिववह्मभः वसिष्ठ उवाच निर्माय दृक्ष प्रवरं प्रणम्य भक्त्या चंयित्वा विधिव
 धर्मं प्रपद्ये देवं पुनराहनां स्नादिविशुद्धं त्वं विधिमरय सर्वं ॥ दृढरूपतिरुवाच आरभ्यत ब्रतं कथं यत्रिरात्रं समुपोऽपु
 श्रिरात्रे विविधस्यातमशोका तस्मूलके कार्थ्यं नारीभिरमलं मनोवाक्कायकर्मभिः ततः प्रदक्षिणा देया श्रद्धांतरशतं फलैः
 नारिकेलैश्च खजूरैर्गोस्तनीभिर्दिनेदिने भजेणो न मनसा पूजयंति सदा शिवं श्रयोकोपापनुदं सर्वकामफलप्रदं
 ब्रतं नानेन पूर्णं न यथोक्तफलदो भव इति प्रदक्षिणामत्रः ततस्तृतीये दिवसे समभ्यर्च्य विधानतः महादेवं दृष्टु

पुतवंशपात्राणिकारयेत् अन्तैवाधिधानेनयः कुर्याद्भूतमुत्तमं वैधव्यनामुयात्रारिपुञ्जसैख्ययुताभवेन वसिष्ठ उवाच ॥
 ॥ दहरुपंतिमुखाच्छरत्वाशर्वाचक्रेवतोत्तम शास्त्रोकार्वाधिधानासीते भक्त्यादेवः समागतः ब्रह्महत्याविनिर्मुक्तो य
 थाभवतिवाससः तथात्वंमापिवांछार्थवतमेतत्समाचर यथासाध्विपुसुपुश्रीप्राधान्यजायतेक्षिणौ व्रतमेतत्कृतं
 लोकैरुषातादेवोभविष्यति व्रतमेतदशोकस्य सर्वकामफलप्रदम् कृष्ण उवाच वसिष्ठस्य वचः श्रुत्वा सीता चक्रे व्र
 तोत्तमं रामाज्ञांसमनुष्ठाप्यश्रयोध्यायांचकारसा सीता व्रते कृते तस्मिन्नुःखहीना सदा भवेत् युधिष्ठिर उवाच ॥
 अशोकव्रतराजस्य पूजादेविधिधानतः कादेवता तत्र पूज्या नारी भिर्वदकेशव श्रीकृष्ण उवाच ॥ अशोकवृक्षेति वं
 ति सर्वदेवायुधिष्ठिर पञ्चवेपुयशाखासुक्षिवाद्याः सर्वदेवहि अशोकसन्निधौ रामः पूजनीयः सलक्ष्मणः
 सीतया सहितो राजन्विष्णुरेशो यतोमतः पृथङ्मन्त्रैः पृथग्वस्त्रैरशोकारुणायथाक्रमं पूज्याश्च भरतश्चैष्ठपुराणो
 कविधानतः अशोकवृक्षविहितः शिवाद्यायेसुरोत्तमाः अशोकपूजनेनाशु तैः संतुष्टा भवन्तिवह गौ
 र्यालक्ष्म्या तथैद्वाप्यादमयं तथा च सीतया त्वंसमा राधितः पूर्वं मशोकफलदोभव इति पूजा मन्त्रः ॥ अशो
 कवर्निकामध्ये सीतया त्वं प्रसाधितः अशोकसंफलफलोद्गहाणा धैर्यं कृते मया इत्यशोका धर्म मन्त्रः । रावण
 रुपवधायाप्यउत्पन्नरत्वंमहोत्तले विष्णोरंशो सिद्धेश यहाणा धैर्यं नमोस्तुते तात भक्त्युन्मुखं रामं वदेहं लोकमुद्
 रं इति रामा धर्म मन्त्रः । रामभक्तियुतं भक्तं सुमित्रानन्दवर्धनं तं लक्ष्मीवर्द्धनं गौरं लक्ष्मणं पूजयान्महं इति ल
 क्ष्मणपूजा ॥ अश्वनी तल्लक्ष्मणं भूते सीते सर्वार्गसुन्दरं गृहाणा धैर्यं मया दत्तं पूजां जनकनंदिनि इति सीता पूजा
 लक्ष्मणसुखं सर्वदेवस्य विष्णोरंशो महोत्तले अश्वनीर्णा मया दत्तं गृहाणा धैर्यं नमोस्तुते इति सीताया अर्ध मन्त्रः ए
 वसपूजय विधि वत्सर्वशो कविनाशनं सर्वपापप्रशमनं सर्वकोर्ति विवर्द्धनं अपुत्रया पुरार्थपार्वत्या मंदिरा चले

अशोकः शोकशमनः पुत्रत्वे परिकल्पितः

दिकचारस्य अशोकस्य महारोः कारितं विधिवत्तत्रेताशो

केन गोतमः यावत्तं कुरुते तारिपुराणोक्तिविधानतः अशोकस्य प्रभावेण सर्वान्कामान्वाप्नुयात् अवैधव्ययु
तासां तु लक्ष्मीसाक्षिभ्यमाप्नुयात् सर्वोपहारैरानन्दब्राह्मणाय निवेदयेत् कथामपि समाकर्ष्यः कुर्याद्द्विजपू
जनं त्रतस्य फलमाप्नोति सद्यतो हि न संशयः युधिष्ठिर उवाच विशेषं ब्रूहि मे देव अशोक तस्मिन् पुजने येनार्चिते तारौ
सर्वमाप्यते सकलफलं श्रीकृष्ण उवाच कथयामि तरोराज न्यभिर्द्रव्यमिदं कृतं मनुष्यदेवगंधर्वनारिभिः पुत्र
तु द्वये अन्नसूययाग्निपत्न्या अरुंधत्या तथैव च देवक्या सीतया चैद्याद्रौ पद्यास्त्यभामया दमयंत्या च सा वि
श्यात्तद्वत्कृतमुत्तम अशोकः पूजितः पूर्वं यथा वच्छृणु पापार्थिव अशोको राजतश्चैव सौवर्णश्च तथा शिवः तथै
व कारे परसीतासौ वरुणौ राम लक्ष्मणौ पूजयेद्विधिवन्मन्त्रैः पूर्वोक्तं पस्यत्तम अशोकं पूजयेद्दक्षप्ररुद्धं शुभपल्लवैः
विरुद्धैः स तथा नैव शृणु एकमोदकैः शुभैः कालोद्भवैः शुभैर्दिव्यैर्नारिकेलः सदादिभिः पुष्पादिभिस्तस्याधूपैः पूज
येत्तस्मिन् अशोकः पाण्डवश्च अष्टशोकनाशयति स्मृतः पितृमातृपतीनां च अशुराणां तथैव च अशोकस्त्वशो
कहरो भव सर्वजनकुले इति श्रीमद्विषयोत्तरे अशोकविराज्यवतम्

अथ भाद्रशुक्ल चतुर्दशी कृत्यानि नारदीये ॥ भाद्रशुक्ल चतुर्दश्यामनंतव्रतमुत्तमं कर्तव्यमेकमहं हि गोधूमप्रस्थपिष्टकं
विपाच्य शर्करा लघात्कमनंताय निवेदयेत् गंधार्थैः प्राक् समभ्यर्च्य कार्पासं पटुं तवा चतुर्दशार्थं धियुतं सूत्रं कृत्वा सुशोभ
नं ततः पुराणमुत्तार्य सूत्रं क्षिप्य जलाशये निवधीयात्त्रिंशो नारीवामेदं स्तेभुजे पुमान् विप्रायामिष्टपकान् प्रदद्यादक्षिणा
न्निवृतं स्वयंचरतिमितं वाद्यादिवं कुर्याद्भ्रतोत्तम मंडलं सर्वतोभद्रं धान्यवर्णैः प्रकटप्य च सुशोभनं न्यसेत्तत्र कलशं ता
म्रजमुने तरोपरि न्यसेद्धैमिनं तत्र प्रतिमां शुभं पीतपट्टां शुकाच्छन्नां तत्र तं विधिनोपयजेत् गणेशं नाटकाः खेटान्

श्रवणं नमः ध्यात्वा हठं यापनीया हि तस्य कः श्रवणं तज्जनविधिः तज्जमसपुंशद्यल्लिख्यमाणं खलपापं निमकिपवकात्तमसिद्धि
 पुत्रपौत्रधनधान्यसंप्रसारणं भयामिभिमकप्रमगातिप्राप्तये च तदश्वपादयथावध्यनतत्रतकारण्य इति सकलपुत्रकुत्वा
 मङ्गलसवतः मङ्गलकृत्वा कभतवित्तयसत् तत्राष्टदलपद्मं तज्जपाद्विष्णुमठय कभोपायपौत्रविनयस्य तदुपययुदल
 कृत्वा तज्जपाद्विषयः कृत्वा दुभयमयद्वयफणसप्तकमद्वितं तस्य यत्तादृशसत्रं ककभुः कसशाभनं च तदश्व
 धियुतमपूरया पयप्रपजयत तत्तरतमलमत्रणनमस्कृत्य च तभज नवाक्षपल्लवामासापगलदमश्रलाचनं पातव
 रथरद्वयवत्तचक्रगदाधरं प्रसन्नवदनविष्णुविश्वरूपवाचितयादिति ध्यानं तज्जप्याथद्वयतः विष्णुराप्रस्तथा
 दिव्यः सहस्राक्षः पितृमहः इन्द्रापीनाकाविधशः स्कन्दः सामस्तथच वरुणः पवनः पृथ्वीवसवाग्भ्यो देवता
 इति तत्रावाह्यपूजयत श्रागच्छन्नतदवशतः जगत्त्रिपुमाणामयापजगृह्णाणु सरसतमसहस्रशोर्ध्वतया वा
 हनमधुना नारत्नसमायुक्तकातरवरविभूषितः स्वासनदेवदशगृह्णाणु पुरुषात्तमं पुरुषएव तया सनं गंगा
 दिः सर्वैर्वाभ्यामर्वाप्राश्नयान् हतं तोयमेतत्मुखस्वरूपशोर्ध्वगृहीतगृह्यतां च एतवान्तरुतिप्रुष्टं ३ अनन्तान्तदे
 वेशब्धनंतमुष्णसागरं अर्धतानंतं तत्तुष्णमिष्टं एतर्धनमोस्तुते अविषादुर्ध्वस्थं हृष्टं कर्पूरवासित्तोयं मंदं काकिन्याः
 समाहृतं अन्वस्यत हृषीकेशो लोकिष्य व्याधितां शनं ततो विसाद्विद्याचमनं ब्राह्मिणं क्रुतमेव चक्रुतं माविचं रय
 मधुमर्कं गृह्णाणं देवैर्लोकिष्यात्तमं यः प्रहं इति मधुपुर्कमिष्टं ततः पुनरुर्ध्वमूर्ध्वं किमंत्रेण शर्करामधुममिभ्रं पयो
 दधिघृतं तया पंचाभ्युतेन स्नपनं गृह्णाणं जगतां पते अन्वप्यायस्व इति दुग्धं दधिकाञ्चल इति दधि घृतं मिमक्षेति घृत
 मधुवातेति मधुं स्नानं पुनस्नपनं गृह्णाणं गुंगाचगोमतीरे वाप्यमुनाच्चेसरस्वती नदीनिदसहस्राणोन्तो
 यमेतत्समाहृतं अन्तर्गुणरत्नाया विभक्तेषु रघुचर्चर्चमोमाहात्म्यदेवाय अन्नं तायन्तमोमः ५ हं पुरुषोतिस्त्वनं

[illegible]

[illegible]

मलिकामालतीचैत्यदिः । अथ नयनमिति मंत्रपुष्पांजलिः । नमः सर्वहितायैः । यजगदाधारवक्षसे । सार्गस्थ
स्थतरूपाय गहाणां ध्यानमोरतुते । इति पुनरर्थदत्ता । मार्थना । अतंतकामानेदेहि पुत्रपौत्रविवर्द्धन । अतंतः । सर्वकामा
नामधिपः । सर्वकामदः । अतंतानेन सुश्रुतो भवत्विविहसदामम । अतंताय नमस्तुभ्यं सहस्रशिरसि नमः । नमोऽस्तु पुत्रना
भाय नानाधिपतये नमः । अतंतसंसारमहासमुद्रे मशं हि मासुद्धवासुदेवं । अतंतरूपे विनिर्धाय स्वश्रान्तसुत्राय नमो
नमस्ते । इत्यतंतसुत्रनमस्कारः । अतंतकामदेव सर्वकामफलप्रदः । अतंतद्वारेण पुत्रपौत्रवर्द्धन । नमस्ते देव
देवेश नमस्ते धरणीधरः । सुत्रार्थेषु संस्थाप्य अतंताय नमो नमः । अथ सुत्रग्रहणं । संसारगवहं गृहात्सुसखं वि
हर्तुं वांछति ये कुरु कुरु लोकांश्च शुद्धसखाः । संपूर्य च त्रिभुवनैः शमनंतरूपवधैः । तदिक्षणकरे वरदो रकते । इति नतना
तंतसुत्रधारणं । अथ जीर्णान्तसुत्रत्रिसर्जनम् । संवत्सरकृतं पूजासंप्रदायविधिवन्मम त्रेजोर्नासुरश्रेष्ठवमनंतं
फलप्रदं । तस्यापि षोडशोपचारपूजाः । पूर्वोक्तैः विधानेन पूजयेद्विष्णुरूपिणं । पूजयित्वा हरेदेवमाचार्यं
जयेततः । परिधाय संपूर्णैः कंवखालंकारभूषणैः । मंत्रैः संपूर्य विधिवेदेन दद्यात्सुप्रसन्नतः । सुरभीषणवीमा
तानि च विष्णुपदे स्थिता । आसं गृहणमया दत्तं गोमूत्रं खालं तुमर्हसि । गोवोममाग्रतः सतु गोवोमसंतपुष्टतः । गा
भो मे हृदये सतु गोवोमभेयवसाः । मर्हदः । मंत्रेणानि संपूज्य आचार्यान्निवेदयेत् । गोदानरूपप्रतिष्ठार्थं । स्वर्गोद्दया
यार्थां विधिः । ततश्चाभिजितानि विमानपूर्वेषु श्वचतुर्दश । बहोऽप्यर्वातसंपूज्य भोजयेद्ब्रह्मविरतैः । तत्तत्तुल्यदक्षिणा
तेभ्यो धितया । ठया विवर्जितः । स्ववशतया दक्षिणा दद्यात् । चार्यं च क्षमापयेत् । क्रियाहीनं भक्तिहीनं द्रव्यहीनं तथै
व । संवर्हीनं पुण्डरीकाश्रितं व्रतसंपूर्तिहेतवे । अतंतसंसारमहासमुद्रे । अतंतरूपाय नमो नमस्ते । इत्यतंतं विसृज्या
अत्राहाणां श्रवणैव च । इति तं धूपेभ्यश्च दद्यात्तानादिकं धनं । यथोपपन्नं भोक्तव्यं कृत्वा मादौ समवयय । अथ

न्यचशुचिर्भूत्वाऽथ ये द्विष्टुं च तद्धिने । एकतेन तु श्रेष्ठकर्मणा च जनार्दनः । अनंतरूपी भगवान् तदुष्टो भवति सर्वद-
 व्रतस्य फलमाप्नोति विष्णुलोकं ब्रजे नरः ३ इति सोऽद्यापनं । अतिवर्षमत्ततः पूजनम् ॥ अथ कथा ॥ भविष्योत्त-
 युधिष्ठिर उवाच, अहं दुःखे ह संजातोऽस्य तमिः सहकेशव । कथं मुक्तिं र्ददस्माकमनेतद्विदुः खसागरात् । कदं वपुज-
 त्वावैवापस्यामोरजमुत्तमं । अथवा किं व्रतं कृत्वा त्वत्प्रसादाद्ब्रवीहि नः । श्रीकृष्ण उवाच । अनंतव्रतं मत्स्यं यति-
 थावस्य युधिष्ठिर । सर्वपापहरं दृष्ट्वां स्त्रीणां वै युधिष्ठिर । शुक्रपक्षे वतु इदं श्रमां सिमादं पदे भवेत् । तस्यानुष्ठानमा-
 नेष्ट सर्वपापं व्यपोहति । युधिष्ठिर उवाच । कृष्णकेयमनेति त्रयोऽप्येतं परं वया विभो । किं शेषनागं आहोस्विदं न-
 तस्ते शक्यं स्मृतः । परमात्मा ध्यानं तत उताहो ब्रह्मर्गायुतः । कर्णपुनंतं संज्ञां वै तथं मे ब्रूहि केशव । श्रीकृष्ण उवाच ।
 अनंत इत्यहं पार्थममरूपं निवेद्य तत् । आदिद्यादिग्रहमायोयः काल उपपद्यते । लवकाष्ठामहतादिदिनरात्रिस्वरूप-
 वान् । पलमास तु वर्षाणि युगाकालव्यवस्थया । योयं कालो मया ख्यतः सोऽनंत इति कोऽर्थेन । सोऽहं कालो वर्तमान-
 ब्रह्मणोत्तराणाम्यच । दानवानां वधार्थं साधनां पालनाय च । अनादिमध्यपरं च । कृष्णं विष्णुं हरिं शिव-
 कुंभारकरसोमं सर्वं व्यापुनमीश्वरं । विश्वरूपं महाकालं सृष्टिं संहारकरं क । प्रयाथै मया रूपं कलगावयवद-
 तं । पूर्वमेव महाबाहो । योगिष्यं मनूतमं । विश्वरूपमनंतं च यस्मिन्निद्राश्रुतं ईश । वसवोऽष्टौ तया दिव्या रुद्रा-
 एकादशरस्युताः । सप्तर्षयः समुद्राश्च पर्वताः सरितोऽदुर्माः । नक्षत्राणि दिशो भूमिः । पातालभूमेवादि कं । माकरुद्रा-
 व्रसेदहसो ह पार्थ न संशयः । युधिष्ठिर उवाच । अनंत । तमाहात्म्यं विधिं वद विद्वानर । किं पुण्यं किं फलं चारम्य अनन्त-
 नवादिनां । केन चादौ पुरा चोष्णं मत्स्यं केन प्रकाशितं । एवं स विस्तरं कृत्वा ब्रह्मनंतं व्रतं मम । कृष्ण उवाच । आसी-
 त्पुरा कतयुगे सुमत्तुर्नाम वै द्विजः । वसिष्ठो ब्रवीत्यन्तः सुरुपां च भूगोः सुता । शोखानां स्त्री चोपयमेव दोकचि निव ।

नृपः । तस्याः काले मृत्संजाता द्रुहिता नितलशृणाः ॥ शीलानाम् ॥ सुशीलासावर्धते प्रितवेदमतिः ॥ माता च तस्याः काले
 लन इव रदा हेन प्रीडिता ॥ विजिता शनदीतिरेव यौ स्वर्गपतिव्रता ॥ सुमत्तु रजतु नम्रा वै धर्मपुंसः सुतापुतः ॥ उपपेमे वि
 धाने ननु दुःशीलानामनामृतः ॥ दुःशीलाकर्कशाब्धं नित्यं कलहकारिणी ॥ सापि शीलपितृगृहे यदा र्वनपरावमी
 कडयस्तमयद्वारिदेहलोराणां दिकः ॥ वणकैश्चनमकरे शीलप्रीतासितामिर्तुः ॥ स्वस्तिकैः पुष्पकैश्चैव अर्चयन्ती पुनः
 पुनः ॥ ततः काले बहुभक्तको मुरवे शवार्त्तनी ॥ पित्रादृष्टा तदनेन र्क्षा च ह्यप्रोवृत्ते रियता ॥ कस्मै देयामयः शीलविविधै
 तिसदुः ॥ स्त्रितः ॥ एतस्मिन्नेव काले तु मनिवैद विदां वरः ॥ कन्यार्थी चागतः ॥ श्रीमान् कौडिभूतामनामृतः ॥ उग्ररूप
 संपन्ना वद्विघातनयां दृष्ट्वा ॥ पितृददौ द्विजैर्द्रायकौडि रयः पुशुभेदिने ॥ स्वययहो कविश्रानि न विवाहमकरोत्तदा ॥ निव
 र्यौ द्वाहि कंसर्वकर्मणां प्रोक्त्वा स्तदा ॥ किंचिदायादिके देयं जामातुः परितोषितं ॥ तच्छ्रुत्वा कर्मशाकुलः शिरसाद्व्यग्रह
 मंदलः ॥ पेटायां प्रस्थं वदध्यास्वग्रहं गमयतामिति ॥ भोज्यावसिष्टचूर्णं नपायेयं चत्रकारसा ॥ कौडिन्योपि विवाह्येनाप्य
 थियच्छन् शवैः शनैः शीलानां सुमत्तुरादाय नवेढां गोरथ नवैः ॥ मध्याह्ने भोजवेलयां समर्त्तयेय स रि तटे ॥ ददर्श शीलस्त्रीणां
 तु समूहं रक्तावाससां ॥ शुर्वदृश्यां तदा पाधं सर्वैर्युतं जनार्दनं ॥ उपगम्य शनैः शीलपद्मच्छां कदंबकुं ॥ आदर्याः किमेत
 न्मेव त्रैकिजामन्नतर्मादृशः ॥ तां कुबुयो धितस्ततैः ॥ शीलं शीलं विभूषणां ॥ अतत व्रतमेतद्विवर्तेनंतः प्रपूज्यते ॥ सावर्वाद्दह
 मयेयुतं करिष्ये व्रतमुत्तमं ॥ विधानं कीदृशतत्र किं दानकोत्रपूज्यते ॥ स्त्रियजकुः ॥ शीलसदस्य प्रस्थस्य पुना ॥ सः संस्कृत
 रस्य च ॥ अधुं विप्रायदा तव्युमर्द्धं भागमनिभोजनं ॥ शक्त्या च दक्षिणां दद्याद्विजशुद्धया विवर्जितः ॥ कर्तव्यं सदसद्वितीरे वि
 धिनानि नभांति ॥ स्त्राव्या ततं सुमय्य च्यमंडले धूपदीपकैः ॥ पुष्पैर्गंधैश्च नैवेद्यैः प्रीतरकैश्च नुः समैः ॥ चतुःसमैः परिभा
 योक्तुं धद्रव्यैः आतस्याप्यतो ददं सुनं कुं कुमाकुं सडोरकं ॥ चतुर्दशार्गथियुतं वा भुंकरतले न्यसेत् ॥ अन्नं ततः सारमहासमुद्रे

ममहिमामुद्धरवासुदेव । अतंतखूपेविनियोजयस्वअतंतसूत्रायनमोनमस्ते । अतंतडोरकंवद्धव्यभि।कवंपस्वस्थमा
नुसेध्यात्वानुरायणंदेवमनंतंविश्वरूपिणं । भुक्तावातेवनेद्वेष्टमभद्रंभोक्तिमिदंजतम् । कृष्णउवाच । एवमाकर्ण्युराजे
ऋषहरेनांतरात्मना । सापिचक्रेवतंशीलाकरेवद्धृष्टासुडोरकं । पाथ्यमय्यविज्ञायद्वामुक्तास्वयंततः पुनर्जुगामुसं
हृष्टागोप्येनस्वकंयहं । मर्त्तासहैवशतकैःप्रत्ययस्वतत्क्षणादभूत् । तेनानंतव्रतेनारम्यावर्भोगोपनसंकुलं यहाश्रमंश्रि
याजुष्टुधनधान्यसमुकुलं । आकुलंयु।कुलंरम्यंसर्वजातिथिभोजनैः । सापिमाणिक्यकाञ्चीभिर्मुक्ताहारविभूषिता
देवांगवस्त्रसंयन्नासाविर्वाप्रातिमाभवत् । कदाचिदुग्रविष्टयादृष्टेवद्वरतुडोरकः । शीलायाहस्तमूलतुतेनोक्तमिदं
व्यथा । धृतस्तुडोरकत्वेनकिमर्थंव्रहितत्त्वतः । यस्यप्रसादात्सकलायनधान्यादिसंपदः । लभ्यतेमानुषैश्चापिसेनं
तयंमयाधृतः । शीलायास्वतद्वचःश्रुत्वाभर्त्तातेनद्विजन्मना । श्रोमदधिनेकैरव्यसापैक्षत्रोदितोरुषा । कोनंतव्रतिमू
ढेनजल्पतापापकारिणा । क्षितिश्यालाकुलेवहैहाहाकृत्वाप्रधावर्ता । शीलाग्रहीत्वात्सूत्रबंधीरमधेयसमाक्षिपत् । तेन
कर्मविपाकेनसाश्रितस्वयक्षयंगता । गोपनंतस्करनैतंयहंदग्धधनगतं । यद्यपैवागतंगेहेततथैवपुनर्गतं । स्वज
नैः कलहोनिव्यवंधुभिरत्नर्जतधातंलनताक्षिप्रदोषेणदारिद्र्यपतितंयहं । नकाश्रिद्धदत्तलोकेतेनसाहैदुविधिर
रीरेणातिसंतप्तोमनसाप्यतिदुःखितः । विवेदंपरमंभासःकोडिन्यःप्राहतांश्रियां । शीलमेतदमुपपन्नंसहसाश्रीकका
रकं प्रेतातिदुःखितोरुमांजनातंसर्वयनक्षयं । स्वजनैः कलहगेहेनकश्चिन्मांप्रपद्यते । शरीरेनित्यसंतपः । खेद
श्रुतसिदारुणः । जालासिदुर्नयःकोत्राकिंकृतमुक्तंभवेत् । प्रत्युवाचायतंशीलासुशीलाशीलमंडितः । प्रायेनंतकृता
क्षेपपापसंभवजंफुलं । भविष्यतिमहाभागतदर्थयत्नमाचर । एवमुक्तःसविप्रर्षिर्जगाममनसाहारी । निर्वेदाब्जिर्ज
नामाथकोडिन्यःप्रययौवतः । तत्पसेकृतसकल्पेवायुमक्षयोद्विजोत्तमः । मनसाप्यप्यचानंतंकद्वद्वयामिचतंविभुं

मुख्यप्रसादसंज्ञातमाक्षेपाजिघानं गतं धनादिकं ममातीव सुखदुःखप्रदायक एवं संचितयन्सौधवशमभिधिन
 यवने प्लुतवापश्यन्महाचूतपुष्पितं फलिततथा वर्जितपक्षिसयातैः कीटकोटिप्लुततथा तमपृच्छत्त्वयानि
 नाकविद्वदष्टोमहातरा द्वाहिसौम्यममातीव दुःखं वेतसिविद्यते सेवब्रह्मद्रव्यनांतं कथिज्जानामि वा द्विज एवं नि
 श्चलस्तेन सजगामाथ दुःखितः - कुद्रथ्यमिति पश्यन्सगामपश्यत्सवरत्सकां तृणमध्येष धावती मितश्चेत
 ८५ पांडव । अद्रव्यं द्वेन केन द्विषद्यनतस्त्वयेक्षितः साचुवाचाशु कौण्डिन्यनानंतं वेयुर्हं द्विज ततो ब्रजन्ददशप्रेगो
 क्षयशाहले स्थितः दृष्ट्वा पप्रच्छ गोस्वामि ज्ञानतो दीर्घाक्षितस्त्वया गोदृष्टतमुवाचिदं नानंतो दीर्घाक्षितो मया ततो ब्रजन्दद
 शप्रेगुर्यपुं पृष्ट्वा रिणी द्वयं श्रन्योन्यजलकञ्जोले र्वाचोपयुतं संगमं - कुन किं जलककट्हरकमलोत्फलमडितं - सेविति
 धमरहै सैश्वकैः कारडवैर्वकैः - ते चापृच्छद्विजो नंतो भवन्मानो पलक्षितः क्वचन स्ते द्विज श्रेष्ठ नानंतो दीर्घाक्षितो द्विज । इदं
 शीघ्रवृत्तस्मिन् गर्दभं कुंजरं तथा - तावप्युक्तौ द्विजने रथनोतिताभ्यां निवेदित एवं संपृच्छयन ह्यशस्तं वैवसिप्रसादह
 र्वादिन्यो विह्वलभूतो निराशो जीवितेन प दीर्घमुष्णचानिः श्वस्य पपात भुवि भारत प्राप्य संज्ञामनंतं त्वेज्जलपद्मं इय
 क्षुसद्विजः - नूनं इयक्ष्याम्यहं प्राणानि तिसं कल्पयेतासि उरथा यो द्विष्यदृक्षे हि मस्तव द्वा रत स तम । कृपया नंतं देवोपि
 इत्यक्षसमजायत - दृष्ट्वा ब्राह्मणरूपेण हत एहं इत्युवाचत - इह दक्षिणे पाणौ गुहाया च प्रवेशयतं - रुक्मां पुरीदश्याय
 न्ति सादि वृत्तरी न रं दंता - तस्य निविष्टमरामानं दिव्यसिंहासनै शुभे पार्श्वस्थं शलकक्राव्जगदागरुडशोभितं
 शोपा मास विप्रापर्यय रूपमनंतकः विभूतिभेदैश्चानंतै रनंतमभितौजसं तं दृष्ट्वा तादृशं रूपमनंतमपराजितं
 मधमनोजगदादौ श्वै र्जयशब्दपुरःसरं पापो हंपापकर्महंपापात्मा पापसंभवः अहिमापुडरीकाक्ष सर्वपापहरो म
 उच्छुरत्वा दिव्यदेशः प्राह सुस्निग्धपागिरा मामैस्त्वं द्वाहिविभ्रेद्रयत्ते मनसि वतंते कौण्डिन्य उवाच नयामुत्पु

लिखन्तत्रोदितोऽन्तर्द्वारकः तेनपापविपकेनभूतिर्मेप्रलयंगता स्वजनैःकलहो गेहेनकश्चिन्मां प्रभाषते ~ निदै
 दाह्रमतोरएषेतवदर्शनकाक्षया कृपयादेवदेवेशत्वयात्मसंप्रदायैतः तस्यपापस्यभेशातिका रुण्याह्रत
 मर्हसि कृणुउवाच ॥ तच्छ्रुत्त्वानतदेवेशस्तमुवाचद्विजोत्तम भक्त्यासतोषितोदेवःकिंचिदद्यासमिनि
 तः श्रान्ततउवाच स्वयद्वहंगच्छकौटिन्यमाविलंबसमाचर चरानंतव्रतभक्त्यानववर्पाणिपंचच सर्वपाप
 शुद्धात्माप्राप्त्यसेसिद्धिमुत्तमां पुत्रपौत्रान्समासाद्यभुक्ताभोगान्यथोप्सतान् अंतचस्मरणंप्राप्यमाभुप्यु
 संशयं श्रान्यच्चैतवरंददमिसर्वलोकोपकारकं इदमास्त्यानकवरंशोलाभतव्रतादिकं शृणोतिचनरोयस्तकु
 न्व्रतामिदंशुभ सोचिरात्पापनिर्मुक्तःप्राप्नोतिपरमंगतिं गच्छविप्रशृङ्गशोभ्रयथायेनागतोह्यसि कौटिन्यउवा
 स्वामिन्पृच्छामिमेद्वाहि किंचित्कौतूहलंमया अरएयभ्रमतादृष्टतववेदानेजगद्गुरो सचूतदृक्षःकरुतत्रकागौःकं
 दृपमस्तथा कमलोत्पलकरहारैर्भोभितं सुमनोहरं मयादृष्टमहारएयोकेतरपुष्कारिणीद्वयं कःखरःकुंजरःकं
 त्रकोसोद्वेहोद्विजोत्तमः अनंततउवाच सचूतदृक्षेविप्रोसौवदविद्याविशारदः सोऽर्थतोऽपिनचप्रादाद्विद्येभ्यस्त
 स्तानगतः सागौर्वमुंघरादृष्टा सकलायात्वयाद्विज दृपोधर्मस्त्वयादृष्टःशाद्वलंसत्यमास्थितः ब्राह्मण्योक्ति
 दृप्यस्त्वं भगिन्योतेपरस्परं श्रवदत्तानादियकिंचित्तात्रिवेद्यतोमिथःविप्रायनकाचिद्वदंतमतिथीतिर्वलेतथा भिक्ष
 दत्तानचार्येभ्यस्तेनपापेनकर्मणा विचिकछेलमालाभिर्गच्छतस्तेपरस्परं खरःकोधस्त्वयादृष्टः कुंजश्रेष्ठ
 उच्यते ब्राह्मणोसावनंतोहं गुहाससारगङ्गारं इत्युक्तादेवदेवेशस्तत्रैवांतरधीयत ~ स्वप्नप्रापंतुतद्वदृष्टवातत ~ स्व
 यद्वहमागतः कृत्वानंतव्रतंसम्पदवर्षाणिनवपचच भुक्तासर्वमन्तेनयथोक्तंकरुतंदन ~ अन्तेचस्मरणंप्राप्यततो
 नंतपुरातः तथात्वमपिराजर्षेकथाशृणुव्रतकुरु प्राप्स्यसेचितितंसर्वमन्तस्वरयवोयथा यद्यच्चतुर्दशैवप

फलंप्राप्तं द्विजन्मना । वर्षैकेन तदाप्नोति क्वोपाख्यानकव्रतं । एतत्कथितं भूपव्रतानामुत्तमं व्रतं यद्वत्त्वा सर्वपापे
 न्योमुच्यतेनात्र संशयः । येषु पशूनां व्रतस्य तत्पठ्यमानं पठति ये । तेऽपि पापविनिर्मुक्तया स्युः ति च हरेः पदम् संसार
 गहरमुहासुसुखं विहृतैवांछति ये कुरुकुलोद्वहशुद्धसत्त्वाः । संपूज्य च विभुनेशमनंतदेवं व्रंति दक्षिणकुरुरद्वारं
 ते इति श्रीभविष्योत्तरे अर्धव्रतकथा ॥

अथोद्यापनं ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ देवदेवसमासेन व्रतस्यास्य फलं श्रुतं । उद्यापनाविधिं हि त्वान्न व्रतस्य फलं
 लभेत् कृष्ण उवाच । मासेभ्यो द्रुपदे प्राप्ते परिपूर्णे व्रते ततः शुक्लायां तु चतुर्दश्यां ब्रह्मचारिभ्यो व्रतं ॥ एकभुजि
 नतियमं कृत्वा भागि समनन्वितः स्नात्वा नद्याद्यदस्थाने तीर्थं यत्र वणेतथा । सर्वौषधिः सर्वगंधैस्तिलकलङ्कारैश्च सुसज्जः
 वेदोक्तविधिना सन्पक्वतर्पयेत्पितृदेवताः । नवनाभं संपूर्णैः सर्वतोभद्रभेषुवा । तस्योपरि न्यसेत्कुंभमन्त्रेण
 सुदृढं नवं । तावपात्रसमायुक्तं पंचरत्नसमन्वितं । सुवर्णद्वारककृत्वा चतुर्दशयथियुतं । सूत्रमयान्तं रूपं
 नापकेण सुवर्णस्य ददरिद्रेणापि पार्थिव । शय्यां सोपस्कारं कृत्वा तज्जानंतं न्यसेद्दत्तं । लक्ष्म्या युतं त्वमुदेवं मुसलेन ह
 लेन च कुंभस्थतावपात्रोपरि स्वर्णनिर्मितमनंतं शय्योपरि च रथासूत्रमयमनंतं पूजयेदिति कथितं । तन्मूलक्षेत्रेण ।

युतमित्यादिरसंगतेः । आचार्यं पूजायित्वा च वस्त्रैरभरणैस्तथा । कर्णौ गूलौ पवित्रैश्च भक्त्या तज्जसमाहितः । ततस्तु
 पूजयेद्देवमनंतं विश्वरूपिणं । वस्त्रयुग्मं शुचिं च रमाद्वा सुदेवस्य वल्लभं । अर्चयत्वा तत्र पीतवस्त्रेण भूमे सदा ब्रह्मयुग्म
 समाच्छन्नं पीतवस्त्रोपवीतकं । चंदनं तस्य गुं धेन कर्पूरं शुकुलं शिष्टं । लेपयेद्दहतवागानि प्रीयतां प्रधुसूदनुः । गंधः पुनः
 पुष्पाणि स्युस्तस्य पूजयेद्वा माभिः पृथक् । अर्चयत्वा नमः पादौ गूलौ संकर्षणाय च । नमः कालारमणे नानाधनं विश्वकपि
 णे । कटिवै विश्वरूपाय मेढुवै विश्वतेजसे । नाभ्यां तु पद्मनाभाय हृदये परमात्मने । कंठं श्रोतं कंठनाथाय वाहुसर्वाङ्गधारी

॥ एवाचरूपतेनमस्तुभ्यंमुखसंपूजयेद्देवः । ललाटेकेशवयेतिशिरःसर्वार्त्तमुनेनमः । लोकास्मासर्वभूतत्सानि-
 पञ्चदिसंभवः । जित्प्रमृद्यजुराव्याधिसंसारभयनाशानः । अथनरुपतिरसोदिव्योगाढयः सुमनोहरः । अग्निप्रियः सर्व-
 ज्ञवानांधूपयं प्रतिगृह्यतां । आर्यचर्यवर्तिसंयुक्तवर्हिनः प्रोजितं मया । दीपं गृह्णाणु देवेश लोकायतिमिराग्रहः । अत्रं-
 चतुर्विधं स्वः । दुरसः पद्भिः समन्वितं नैवेद्यं ते मया देवदत्तं तत्पतिगृह्यतां । पूर्वाफलं संपन्नं च सकूर्पूरं मनोहरं । पवित्रीकृत-
 मंत्रं मुत्तं तत्बलं प्रतिगृह्यता । एवं पूजां ततः कृत्वा गच्छेत्कुंडसमीपतः । स्वगृह्योक्तिविधानेन कदापि स्थिपुनं ब्रूयः । प्रारभ-
 यततो होमं भवत्यसमिधै रितलैः । ब्रीहिभिर्भाथैश्चापि युतेन तु विधानतः । ततः पुरुषमुक्तेन श्रुतौ देवेति वा पुन-
 र्नामं विष्णुविचक्रमे शतमष्टौ सुरं हुनेत । चरुहोमंततः कुर्यान्मंत्रै रौर्वचक्षणः । श्रुतं ताय च कालाय अहोरात्रो यवैनमः ।
 नोदं मासाय मासाय ऋतुभ्यश्च तथा पुनः । मदनरत्ने जुहुयाद्गुरुरित्यरयाग्ने सर्वहृत्वा विधानेन भवै रौर्वचक्षणः । एत-
 ईश्वरमाप्नुश्चमर्जेतुं हयादिति संवधः । भवाश्चैते श्रुतं तायस्ववाहा । कालायस्ववाहा । अहोरात्रायस्ववाहा । अर्ध-
 मासायस्ववाहा । मासायस्ववाहा । ऋतुभ्यः स्ववाहा । संवत्सरायस्ववाहा । ततो व्याहति होमः । सर्वं प्रायश्चित्तं
 संमुखा । अष्टादश्यातिलैः स्विष्टकृतं । अजापुतिभ्यो जुहुयात् । ततो वैलोक्य कर्णालं श्लिष्टहानं पूजयथाक्रमं । गोत-
 र्वादिभ्यो निनर्दं हुं वा पूर्णं हुतं व्रती । ॥ पुराणश्रवणै रतद्रद्रात्रिधौ प्रतयेद्भूतै रतिरात्रौ होमो न भवति । पूजति पूर्वदि-
 एव क्राष्टयः । अथवा अजागरणात् । आतर्होमः कार्य इति संप्रदायानुसारतः । पूर्वोक्तेन विधानेन पूजयेद्विभ्ररूपि-
 यः । पूजयित्वा हविर्देवमाचार्यं पूजयेत्ततः । परिधाप्य सपत्नीं कवलां लंकारभूषणैः । सुत्रैः संपूजयति ध्रुववत्तुं दत्त्वा
 विधानतः । सुतर्भावेण विनिता निर्युविष्णुपदे रिर्यता । आसं गृह्णामया दत्तं गोमातस्त्रा तुमर्हसि । गावो न-
 मस्तु । सुतर्गावो मे संतुष्टवतः । गावो मे हृदये संतु गवामह्ये वसान्यहं । भवेणानेन संपूजयन्नाचार्यायानि वेदयेत् ।

गोदानस्य विधानार्थाय दद्यात्स्वर्णं पद्मं च विधिः श्रान्तं स परीवारमाचार्यं यं निवेदयेत् ततश्चाभिव्रितां वि-
 श्रान्पूर्वेषु श्रवतु देशं वस्त्रोपवर्तितः संपूज्य भोजयेद्भोजं विस्तरः ततस्तदक्षिणांतिभ्यां वित्तशाल्या विवर्जितः स्वशक्त्या
 दक्षिणां दद्यात् आचार्यं यक्षमापयेत् क्रियाहीनमकिहीनं द्रव्यहीनं तथैव च भवहीनं पठेत्पश्चाद्भक्तसंपूर्तिहेतवे दी-
 नं धनं पुण्यं भयं श्रद्धां चैव तथा धनं ततो हृष्टैः समस्तैश्च पुत्रसंवाधिव्याधिवैयधोयपञ्चभोग्यं कण्ठं कंठं चामानसमव्ययं-
 श्चाचम्य च शुचिर्भूत्वा चिरयो विष्णुश्च तद्दिने एव कृते तृपश्रेष्ठकर्मण्या शुभनादनः श्रान्तं रूपी भगवान्तुष्टुं भवति सर्वदा
 व्रतस्य फलमाप्नोति विष्णुलोकमर्हायते इति श्रीहेमाद्रौ भविष्ये सोद्यापनमनंतव्रतं
 श्रवणेनाग्निमदनरत्ने लिखितमविष्यपुराणानुयायी ॥ अनंतव्रतोद्यापनप्रयोगः तत्र ग्रहणदिनादिकवतुर्दशवर्षा-
 समसिद्धिनेत्रयोदश्यां कृतैकभुक्तस्तदुत्तरशुक्लचतुर्दश्यां ब्रह्मचर्याद्युपवासं नियमवतोपयासं भवंपुण्यतार्थादौ सर्वो-
 पधितिलकटकामलैः स्नात्वा स्नानं गतपूर्णान्तित्य कर्म निर्वर्त्य गृहमागत्य सद्वर्तित्वा तत्रानवनगंसर्वतो-
 भद्रं वा वलिरूपं च वर्णैर्यथासंभवं सतथा न्यादिभिः संपूर्य्य सपवित्रपाणिशिवमयमासपक्षाधुलिरूपचारितानंतं व्रतं
 परिपूर्णतायै उत्तरांगमुद्यापनमहं करिष्ये इति संकल्प्य तत्रादौ निर्वर्ततां सिद्धये गणपतिं पूजयेत् तत आर्य-
 मासनवस्त्रदक्षिणाकुंडलादिभिर्देवा पूजयेत् ततश्चाचार्यो यदन्नसंस्थितं भूतं स्थानमादृत्य सर्वदा स्थानं त्यक्त्वा
 तुल्यसर्वेष्वन्नं यतः न गच्छेत् अपवित्रः पवित्रो वेति पंचगव्येन शौक्ष्य सर्वतोभद्रकरणपक्षे तत्र सर्वतोभद्रे देवतांश्चा-
 वाह्य पूजयेत् सर्वतोभद्रनिर्माणप्रकारो देवता पूजादि प्रकारश्च परं भाषायामुक्तः सोऽत्रापि यथासंभवमनुष्ठेयः ततो मं-
 डलमधेयमर्हयौ रित्यादिकलशस्थापनमुक्तप्रकारेण कथं तत्र ताक्षणीयं त्रयुतं कलशं स्थापयेत् तस्मिन्माषमात्रा-
 दिस्वर्णनिर्मितं चतुर्दशयथियुतानंतं स्थापयेत् तदुत्तरतः सुविस्मृतांशे यथा मासाद्यंतत्राप्तिस्वर्णदोरकप्रतिमायां श्री-

मदन्तापुनइतिभैष्णवाहनादिपूर्वास्तस्मिन्पूजावत्कुर्यात् । ततोवस्त्रपुष्पमंशुचिरमादास्तदेवांगव
लम्भे । अनंतः प्रीयतांतिनवस्त्रपुष्पमेनसर्वदा । इतिभैष्णववस्त्रपुष्पमंशुपूजावत्कुर्यात् । ततोवस्त्रपुष्पमंशुचिरमादास्तदेवांगव
रागुरुगंधिना । तेष्वेहंतवांगानिप्रीयतांमधुसूदनः । इतिचंदनसमर्प्ये । मातयादीनितिपुष्पाणिस्मर्प्ये । पुष्प
णिर्हृद्वेवांगपूजांकुर्यात् । अनंतोऽयनमः । पादौपुष्पसंकर्षणायनमः । गुल्फौ कालात्मने । ज्ञानुनीपुष्पं । विश्वरूपयकटि
विश्वरूपिणेजघनं । विश्वसाक्षिणेमेढ्रयंपुष्पं । पद्मनाभायः । नाभिपूजायामि । परमात्मनेहृदयंपुष्पं । श्रीकंठायः । कंठः । सर्वास्त्र
धारिणेबाहुः । वाचस्पतयेमुक्तेशवायुः । ललाटेपुष्पं । सर्वात्मने । शिरःपूजायामिततः कालात्मासर्वभूतात्मानिमेपञ्चदिसंभव
जन्ममृत्युजराव्याधिसंसारभयनाशनः । इतिभैष्णवपुष्पाणिस्मर्प्यधुपदीपादिदेवाः । पूजासादुपार्थद्विष्टां
चदेवासीराजनंकुर्यात् । ततःकुंभात्पश्चिमभागकुंडरुंथादिलंवातिर्माय । तत्रउद्यापनांगभूतंहोमंकरिष्ये । इति
संस्कारपुष्पं । रथीदिलोपलेपनादिअग्निप्रतिष्ठापनांकुर्यात् । अन्वादेश्यात् । तच्चैर्यडे । मद्यासिमन्नाहितेभोजातेचंद
नमिद्वेनप्रजापतिंवाचारदेवतेअग्नेये । अग्निपौर्वाश्वध्वीअग्नेनप्रदादेवता । नंतमश्नयसमितिलक्ष्मीहियचवृत
रुदयैः । प्रत्येवमघांतरशताविंशत्यष्टान्पतमसंस्वययापुनरनंतकालसंवत्सरतुर्मासार्धमाससंस्वरं । अग्निंवायुसूर्य
वज्रापतिं च वरुणाएकैकयाश्नयन्हुत्याग्रहान्समिदाज्येनचरुद्रवेणप्रत्येकं । मष्टोत्तराष्टायातमसंस्वययावांसर्वतोभ
रपीठदेवता । आग्नेयैकैकयाहुत्यास्त्रिष्टकं । प्रजापतिंवाज्यशुक्रतिलैः । दध्नस्तहवनेनरुद्रभित्यादिसर्वमाज्या
नागांतंहुत्वाकोद्रयेनपुरुषसूक्तेन । अतोदेवा । उरुपुनैनदयुविष्णुरिदमेननचान्वायातक्रमेणजुहुयात् । ततः
प्रायश्चित्तहेमससाप्लेकपलान्मृदाश्चपंचोपचारैः । संपुण्यमबलिद्वानवकृत्वागतिवादिब्रानिनदैः । पूर्णाहुतिंजु
हुयात् । पुराणश्रवणजगारणादिभिर्निष्ठाप्रतिवाह्याऽपुनरिदिकृत्वाहिहिकोपमानः । पूर्वदिनरथापितमत्तंसपरिवा

रमहलातंपूर्ववत्पूजयित्वा आचार्यप्रपूजयेत् । ततो गावो ममाग्रतः । स्तुतु इत्यनेन धेनुं पूज्य । सुरभीषणो नामा
 तादृतिमंत्रेण तस्यैव प्रासदं व्यो । आचार्योपतीधेनुं दद्यात् । ततः प्रतिमं शय्याकलशादियुक्तं मध्याचार्याय निवेद-
 येत् । अतः पूर्वद्वानि मंत्रान् चतुर्दश ब्राह्मणान् । वस्त्रपद्मापर्वतादिभिः समूज्य । नाना विधेनाग्निना चार्घ्यं सहितं
 न्मोजयित्वा तेभ्यो ब्रह्मकलशं प्रतिमादिसहितं । अनन्तव्रताद्यापनं समर्प्य दत्त्वा दक्षिणां ब्रह्मन्नाश्रयिष्येति चेत्
 विमर्जयेत् । तत आचार्याय दक्षिणां दत्त्वा क्षमापयेत् । तत्र मंत्रः । क्रियार्हिनं द्रव्यहीनं भक्तिर्हितं धैर्यं च । मंत्रही-
 नं कृतं प्रपन्नपरिपूर्णं तदस्तु मे । हविरेव क्षमाप्यस्वयं भुजोत् । इत्यन्तव्रताद्यापनं प्रयोगः ॥
 अथ नष्टहोमं प्रायश्चित्तं । युधिष्ठिर उवाच ॥ अतः तत्र तमहात्म्यं कुरु नं कृष्ण स्वयं दितं । भगवन् होरकुर्येण
 मग्नं प्रदोसिमहात्मना । होरः प्रमादं तो नष्टे यादिरुयं द्विदिते जेतः । तदा किकरणीयं स्याद्ब्रह्मैकैय प्रपावत् । क-
 ण्ण उवाच ॥ साधुष्टं दत्त्वा राजन वरदं यामित्रतानि पृच्छति । फलं लोकस्य सर्वं सपरक्षा धैर्यं शुणु नृकमात् । होरेन
 एमहादेषः प्रमत्तव्रतनामिह वरसमात्तदोपशास्त्रं । प्रायश्चित्तं विधीयते । गुरुप्रदक्षिणीकृत्य नमस्कृत्य समालीकृतः
 विज्ञाप्य होरं शय्य कृत्वा होरं व्रतं ततः । हव्यं ब्राह्मणं त्रिष्टुप्पतारिमुन्मथत्वा हरिपरं । आर्यमन्नाद्यधिभ्यस्य दद्याद्वि-
 प्राययाससं । अष्टोत्तरे शतं हुत्वा मूलमंत्रेणैषेणैव । वाममंत्रेण जुहुयाद्ब्रह्मार्णयुतेन वा । केशवादिसक-
 ह्युत्वा प्रायश्चित्तं तु शक्तिः । केशवादि चतुर्विंशतिनामभिर्होमं कुरु प्रापूर्णं हुत्वा ततो हुत्वा हिमशेषं समापयेत् । त्रैत-
 च्छिद्रं तत्र प्रच्छिद्रं यज्ञाच्छिद्रं यज्ञाकर्मणि व्रतनाम्ना मिद्वानां सर्वं संपूर्णं तावज्जेत् । मंत्रहीनं । क्रियाहीनं । भक्तिहीनं जनार्द-
 नस्य पूजितं मया द्वे परिपूर्णं तदस्तु मे । आचार्यप्रपूजनं कार्यं दक्षिणां धनं पूज्यम् । एवं शान्तिविधिं कृत्वा पूर्ववद्ब्रह्म-
 दिशेत् । प्रायश्चित्तमकराद्यनुपपन्नस्य द्वैतं कथितं । व्याधिना यासि । देहः श्रिया सत्यं जयते गृहं । होरस्यातिक्रमे-
 चैव चैरत्सर्वमिदं बुधः । यद्गुरुं कुरुते पापं तस्यायुः पूजसपदः भवतीति शेषः । इत्यन्तव्रतं होरप्रयश्चित्तं

अथापरमनंतव्रतोद्यापने त्वत्प्रसादाच्छ्रुतं कृष्णमयानंतवर्तसुभं इदानीं ब्रूहि मे नंतव्रतोद्यापनमुत्तमं श्रीकृष्ण
 उवाच यदाचित्तस्यचित्तस्यसंपत्तिर्जायते शुभा तदा चोद्यापनं कर्तव्यं छिन्नशुभे दिने संकल्पयेत्तु पावांसंदेशकाला
 वनुस्मरन् ततो नंदी तडागं वा गत्वा सवैषधैस्तथा तिलकल्के मासलकैः स्नायान्मज्जनपूर्वकं तीरे मंडपिकां कृत्वा
 गृहे वापि सुशोभितां तन्मध्ये उपविश्य षडशकालैस्मरेत्ततः गणेशं पूजयित्वा यथा हवा च ये द्विजैः आचार्यै
 दृष्टुयाद्वा यथाप्युतं वेदांगपारंगं ब्राह्मणान् तितश्चापि चतुर्दशफलादिना सर्वान्वलांकारैर्जलपात्रादिना वैष्यत्
 सौवर्णराजतं वापिताम्बजं वापि मृत्तमयं कुम्भं न्यसेत्तदुपरि सुधा चंदन चर्चितं तस्मिन् जले गंधपुष्पफलपल्लवमृत्तिकाः
 क्षितारत्नहिरण्यदिवा ससावेष्टयत्ततः सौवर्णराजतं ताम्बाजं तं वंशजमेव च पात्रं तदुपरि न्यस्य पङ्कजला
 दिकं शुभं प्रसार्य तदुपर्यैवाष्टदलं चंदनादिना पद्मविरच्य तन्मध्ये नंतमूर्तिं निधाय च पलेन च तद्वनंतद्वं
 नापि वाक्यं सौवर्णेन याऽऽयुक्तं शंखचक्रगथाब्जकं आवाहनाद्युपचारैः पूजयेत्सुसमाहितः पंचामृतैस्तत्पये
 ततश्च वसंतद्वयं पङ्कजलादिकं पीतमप्यित्वा वैष्यद्वती गंधपुष्पादिभिर्नाना मधुर्नाना फलैस्तथा एवं संपूज्य
 विधिवद्विनावार्षिके णतु पुष्पैः संपूजयेद्गन्धपुष्पं तत्स्वचनमाभिः श्रुतं तायनमः पादौ गृह्णीतं संकर्षणाय च का
 लार्त्तमेनेजानुनी च जयनं विश्वरूपिणे विश्वनाथाय वैगुह्यं कटि वै विश्वरूपिणे नार्भि च पद्मनाभाय हृदयं परमात्म
 ने कंठं श्रीकंठनाथाय बाहुन्सर्वास्त्रधारिणे मुखं च वाचस्पत्ये चक्षुषीं कपिलाय च ललेटे केशव येति शिरः सर्वे
 त्मने नमः नमः पादौ जयान्त्यै वमादिप्रपूजयेत् एवं पूजापदयै च रत्नो जागरणं चरेत् गीतवादि जन्तुः च्यादिपुरा
 णश्रवणं निवर्तं प्रतिमायां प्रकुर्वीत पूजां गंधादिना हरेः नानाफलानि भक्ष्याणि चोपवासीति वेदयेत् ततः
 प्रभातसमये स्नात्वा चार्यादिभिः सह श्रुतं पूजयेत्प्रातर्वं जुह्यात्स्य हि च मे ततः कुन्दे वारं धिं डिले कुर्वादिभिस्तथाप्य

नपूर्वकं आच्यमागतमाचार्यः स्वग्रहोक्तिविधानतः ततोऽथैवमभिद्रिश्यतदलानेनपथापिवा दधिर्मन्त्राच्यं
स्त्रिग्याभिरितैर्वापापसेनच आच्येनचप्रतिद्रव्यमष्टोत्तरसहस्रकं अष्टोत्तरशतचाष्टविंशतिजुह्वाकमीत अतो
देवोतिमन्त्रेणार्थाणावैनाममन्त्रतः प्रणवाद्यंचतुर्थ्यतन्मोतानंतनामतः नाममन्त्रैश्चजुहुपांघतुर्दशभिरादरात् त्र्यंशं
तामस्वाहा १ केपिलापरस्वाहा २ शेषापरस्वाहा ३ कालात्मनेस्वाहा ४ अहोरात्रायस्वाहा ५ अर्धमांसां
परस्वाहा ६ पटञ्जतुभ्यःस्वाहा ७ संवत्सरायस्वाहा ८ परिवत्सरायस्वाहा ९ उपसेस्वाहा १० कंठां
यैस्वाहा ११ काष्ठापैस्वाहा १२ मुहूर्तायस्वाहा १३ समिधादिभिरेवप्रत्येकंजुह्वाकमात् ततोऽखिष्टैर्कर्तार
भ्यर्घ्याणांमाचरेत् जसापुरुषमुक्तं तस्मैवानंतसुरोत्तमं पूर्णाहुतिंचजुहुपांघांमतिविषयमित्यूचा होमशेषं संमी
ध्यायकृत्वा त्रायुपमप्यधु पूजयित्वा हरिदेवमाचार्यपूजयेत्ततः ब्रह्मालंकारभूपायैस्ततोऽधेनुंसमर्पयेत् पशुस्त्रिवर्जं
सुशोलांचब्रह्मालंकारसूचितं स्वर्णशृंगैर्यजुर्होताचर्धसुर्वामसं कांस्यदीर्हारनं पूर्णानिष्ककंदीसंवरसका भ्रां
वामंत्रेणसंपूज्याधार्यार्पचसमर्पयेत् मन्त्रारतुगवामेभिष्वितिनावोममाग्रतः संतुगावोमं संतुष्टतः गावोमिहदंष्ट्रं
तुगवांसधेयवसानग्रहं नञमेतत्तस्मच्चर्धब्रह्मालंकारभूपायैः तत्पत्नीपूजयित्वा ब्रह्मालंकारतोऽपयेत्ततः ऋत्विजः पूजयि
त्वाष्टुत्तमोदद्यादक्षिणां चतुर्दशचक्रुंभारचपकान्तपरिपूरितान् ब्रह्मोपवीतं दद्याच्चान्तः प्रीयतामिति आवा
र्यार्दीर्भोजयित्वा पूर्णतांवाचयेत्ततः अध्वानतं विसृज्यापिष्टहोणियादाशिपस्वततः भक्तियुक्तोन्मस्कर्यं ब्राह्मणं
स्तापिचसर्जयेत् ततोऽष्टोदं धुपुतोभुंजीतमुसमाहितः एवं कृतेनंत फलदाता ततोऽनसंशयः इति भविष्योत्तरेऽ
नंतब्रतोद्यापनविधिः

अभुंससि सप्रकरेणानतब्रतोद्यापनम् ब्रतोद्यापनकौमुद्यां तत्रादौतिथ्यादिसंकीर्त्यात्मनोतिखिलपापक्षयपूर्वोत्त

मरिचिपुत्रपौत्रपूरितविविधभोगधनधान्यपरमगतिप्राप्तिकामनया अतुर्देशवर्थाञ्जरितान्तं । अतोद्यापनं करिष्ये
 तिसंकरूप्य निःश्रयविधिनारूपयदेवंसंपूज्य ततोवताचार्यः सर्वतोभद्रे ब्रह्मादिदेवताऽत्रावाह्यतदुपरिकलशंविधिना
 प्रतिष्ठाप्य तत्र यमुनामावाह्यश्रासुक्तेन नाममंत्रेणवासपूज्य तदुपरिश्रक्षतंपरंपूर्णप्रांनिधायैतन्नाष्टदलं विलि
 रूपतत्र स्वर्णनिर्भेताचतुर्दशप्रथियुतामन्तप्रतिमां सहस्रशोर्धतिपुरुषसूक्तेन । स्थापयत् ० तदुत्तरतः सतर्धानयो
 परिविरतुतरोप्यशय्यायां निर्भेत्तलदर्मासहितं हं हलमुंसलोपेतमन्तं देव अतोदेवोतिमंत्रेण इदं विष्णुरिति मंत्रेण
 वास्यापयन् स्वर्णद्वारकप्रतिमायोः पुरुषसूक्तेन श्रीमदनंतापनमः इति नाममंत्रेण वा पूजावार्पिकवत्कार्यार्थं अष्ट
 प्रीष्टदेवताः विष्णुः १ अग्निः २ आदित्यः ३ सहस्राक्षः ४ अर्धपितृमहः ५ इंद्रः ६ पिनाकी ७ विष्णो
 शः ८ स्कंदः ९ सोमः १० वरुणः ११ पुष्यः १२ ऐश्वर्यः १३ वसवः १४ ततः शरदीयां प्रतिमायाः
 शंखचक्रगदापद्मानामंत्रेण तद्वहिर्नामुमन्त्रेण अन्तं कपिलदक्षमन्त्रं प्रजापतिं । सुकर्वणं आलं । वनं मालिनं चि
 विक्रम अहोरात्रं अर्धमासं मासं ऋतुं अयने संवत्सरं परिवत्सरं इडावत्सरं । अन्नं वत्सरं संवत्सरं । वंजां
 भक्ष अजित सर्वभूतं प्रद्युम्नं अतिरुद्धं श्रीधरं पुरुषोत्तमं पद्मनाभं विश्वरूपं चिक्रमं कुण्डं अच्युतं
 तद्वहिरिन्द्रादीन् तद्वहिरष्टवसून् । तद्वहिरैकादशरुद्रान् । तद्वहिरष्टविंशत्यादिमस्तं विश्रान्तं क्षीराणि । तद्वहिरब्राह्मणादि
 सप्तमांष्टः तद्वहिश्चैत्रादिद्वादशमांसान् । तद्वहिर्दोसादिशकीर्दीसासूक्ष्मो प्रभाप्रज्ञाविभूतिर्विश्वतोमुखं । अमोघा
 विशुतातद्वहिर्वैष्णुमादियोगानावाह्य नाममंत्रैरेव पूजाकार्यं । पीठस्य पश्चितः ० पिकर्त्तव्यं सिंहवान् । अतुर्देशकु
 मारसत्याप्यचतुर्दशनामभिः पूजयेत् । नाममञ्जः १ संकर्षणाय नमः २ कालोयनमः ३ शोभा
 यनमः ४ वासुदेवाय नमः ५ विश्वनाथाय नमः ६ विश्वरूपाय कटिपु ७ पद्मनाभाय नमः ८ दामोदराय नमः ९

[illegible]

अथास्यामेव चतुर्दशपां पालीव्रतम् हेमाद्रौ भविष्योत्तरे युधिष्ठिर उवाच श्रुत्वा पूर्णतडा गोपुमहत्तोयाशयेषु च क
 स्यादर्थ्यसंप्रपच्छति कृष्णोत्ताः कुलयेऽपित् । श्रीकृष्ण उवाच 'मासिमाद्रपदेभाते शुक्लभूततिथौ तप' तडागपादय
 दातव्येषु वरुणाया र्थ्य उत्तमः ब्राह्मणैः क्षत्रियैर्वैश्यैः शूद्रैः स्त्रीभिर्विशेषतः तस्मिन्दिने भक्तिर्नैवेद्यैः पादुनन्दन
 फले पुष्पैस्तथा वस्त्रैर्दीपालककचन्दनैः विरूढैः सप्तधान्यैश्च दधिमिश्राज्जचन्दनैः अनग्रियं कसिद्धमिस्त्रिलत
 जलमिश्रितैः खर्जूरैर्नारिकेलैश्च जजपूरैः फलैस्तथा द्राक्षादालिमयूगैश्च पुष्पैश्च पित्रपूजयेत् श्रीलिङ्गयमह
 ले देववरुणवारुणीयुतं प्रभासतीर्थसहितगयापुष्करसंयुतं मन्त्रेणानेन राजेन्द्र पूजयेद्भक्तिभावतः वरुणाये नमस्तु
 भ्यं नमस्तेषां दसां पते अपापते नमस्तभ्य रसानापते नमः मां देवं मां च दौर्गन्धर्वैररय मामुत्तम वरुणो बहूणी
 भर्ता वरदो रतु सदा मम एव यः पूजयेद्भक्तया पुरुषो वरुणा लयं मध्याह्ने सारसि स्नात्वा नमिपकव्रतान् य
 च यानां शिवतेनानि न पादव निवेद्य ब्राह्मणे दयते देयं प्रकुरिष्यते एवं यः कुरुते पार्थ पालीव्रतमनु तमं तदक्षणा
 त्सर्वेषां पेभ्यो मुच्येत नान्न स शयः यथां ह्यपुद्गेगाभिर्पि जायते तेह कुत्रोचित एव हि ब्रतिना भेदे धर्मज्ञातुं न शक्यते
 आप्याय शसाकोट्यो सो भावयेन्वृता सदा ॥ भवति ॥ ब्रतमाह रम्या ज्ञातवो नान्न स शयः संरुद्धशुद्धसलिलानि
 विलिविशाला पालीमुपेक्ष्य बहूभिस्तस्मिन् कृतानि ये पूजयंति वरुणी साहितं समुद्रतेषां यद्भवति भूतिरलं पु
 नादय ॥ इति भविष्योत्तरे पालीव्रत ॥ अस्यामेव मेमाद्रपदशुक्लचतुर्दशपारं भ्रातृ भविष्योत्तरे श्रीकृष्ण उवाच ॥
 आरिमेधेव दिने पार्थ शुणु ब्रह्मसमावले देवलेन पुरागीता देवार्धगणसन्निधौ अचसरो गणगंधर्वदेवैः सर्वैः समर्पितं संसा
 रा सस्तादृष्टवातत्रयं कदलीततः शुक्लपक्षे चतुर्दशपां मासिमाद्रपदे नृप जातो फलैः पूगफलैः लवंगैः कदलीफलैः
 स कदलेषु तुरभाये पूजा चाञ्जनिगन्धते तस्मिन् ब्रह्मविदाते त्वयस्त्रीभिरन्याभिरप्यलं मन्त्रेणानेन वै पार्थ सशृणु च नरे

तुम । शुभार्थकं दलदलैः कदरये कामदा । यिनि शरीरारोयेपलावणं देहि देहि नमोस्तुते इत्यर्थः । पूजयेद्भ्रंभां पुरु
प्रोम्किमादृप ॥ नारीयानप्रिप्रकादाचातुर्वर्ण्यं युधिष्ठिर तरयाः कुलेपिनभवेत्कामिनारिकुलादनीः दुर्गातादुर्भगाव
ध्यास्वैरिणाम्पुकारिणी विलासिनी वाटपुलीपुनभूभूगुणैतरा । गणिकास्याविरास्यावामूलकर्मकरावला
भर्तृवृत्ताच्चलितानकदाचित्प्रजापते भवेत्सौभाग्यसौख्याढ्यापुनपौत्रश्रियावता । आयुष्मती कीर्तिमतीरमेव
प्रशतं भुवि । एतद्भ्रंभावर्त्तुं ग्रापय्यास्वर्गसंस्थया तया गौरव्यचक्रेलासिद्वाद्यानन्दनेवने श्वतद्वीपे तथा लक्ष्म्या
रंभयाराविमंडले । भानुमत्यात्तगपुरव्रतमेतदनुष्ठितं एतद्व्रतं पार्थिवेद्रमासिमाद्रपदेसति याकरोति न स दुःखैः
कदाचिदपि पीडयते । उन्निर्रकंदलदलकंदलीं मनोनायाः पूजयति कुसुमाक्षतधूपदीपैः । तासां गृहे पुनर्भवति कदा
चिद्व्रतद्वयं स्वनाट्यं चरितानि विधाविरूपाः । इति भविष्योत्तरांशः । भाद्रपदशुक्लचतुर्दश्यां रमाव्रतम् । ॥ १ ॥
श्रुथाऽगुरुष्वार्धद्वानव्रतं प्रपन्नपुराणसुखिखंडे ॥ भीष्म उवाच भूर्लोकेश भुवर्लोकः स्वर्लोकः क्षेमहर्जनः । तपःस
त्यश्रुससैते । देवलोकाः प्रकीर्तिताः । ॥ १ ॥ पुर्यापिणतु सर्वेषामपि पत्येककर्मभवेत् । इह लोके शुभं रूपमापुरारोग्यमेव
लक्ष्मीश्च विपुला ब्रह्मणः कथं स्यात्सुरपूजितम् ॥ १ ॥ पुलस्त्य उवाच । वसिष्ठे संभवत्यस्मिन् जलकुंभे च पूर्ववत् । एतत् श्रैव
वभूवापसंशसुत्रकमंडलुः । अंगरूपइति शोतांतां ब्रह्मवक्त्रं प्रसन्नमः । मलयस्थे के देशे तु वैराजसविधानतः । संभा
र्यः संसुतो विप्रस्तपश्चक्रो सुदुष्करः । ततः कालेन महतां हृदकादिनिर्णयितं । ॥ १ ॥ जगद्गोप्यसकोपेन परितवां वरुणा
लपं । ततोऽस्य वरदाः सर्वे भूवः शंकरादयः । ब्रह्मा विष्णुश्च भगवान् चन्द्रा नाना यजमनतः । ॥ १ ॥ वरं तु णिष्य भद्रं ते यश्चाभीष्टा
न्नते शुभम् ॥ अंगरूप उवाच । यावद्ब्रह्मं सहस्राणां पंचविंशति कोटयः । वैमानिको भविष्यति गंगानां तत्परं नमि । मद्रि
मानेदप्येकुर्याद्यः । ॥ कश्चित्पूजनं नमः । स वै पुण्यत्वं मायां तु वरं एकोऽहो मया । श्राद्धे यैवै करिष्येति पिंडपुत्रभूमि कतः ।

तेषां प्रवृत्तिः सर्वमया सांख्ये विरिथताः ॥ स संकल्पप्रतिष्ठतु एष एव वरो मम ॥ एवमस्ति चित्तं चोक्तिं च युदैवा
 मथागतं ॥ तस्मादर्थप्रदातव्ये ह्यंगस्य स्य सदां वृत्तिः ॥ अर्थो गस्तथा धर्मदानं विधिः ॥ विरोमि बोदये मत्स्यपुराणे
 कथमर्थप्रदानादिकर्तव्यं तत्सर्वप्रभो ॥ विधानं यदंगस्य स्य पूजने तद्वत्स्वमे ॥ ईश्वर उवाच ॥ प्रत्युपसंमयो द्विजि
 कृष्यात्तस्येति शिस्तानं शुक्लितैस्तदेच्छुकमत्तयावरो यद्वि ॥ स्थाययेदं अणुं भूमात्तय वस्त्रं विभूषितं धर्मचर
 तसमायुक्तं धर्पात्रे समं निवर्तः ॥ अर्थाधमं अपूरुषं तथैव सौवर्णमत्तं यत्तवो हृदं ॥ चतुर्भुजं कुम्भं मुखे निधापय धान्या
 नि स्रुतां कुरु संयुताभिः सकां स्य पात्रां क्षतशुक्ति युक्तं भेजे ण दद्याद् द्विजपुंगवाय ॥ वक्षिष्य लवोदरं दूर्वां धृत्वा ह्यमनस्य जेत
 यमदिङ्मुखस्य ॥ ७ ॥ वक्षिष्य कुम्भं मुखे ॥ शिष्यं लवोदरं दूर्वां धृत्वा ह्यमनस्य जेत ॥ ८ ॥ अयोनां गच्छतुं यमर्त्तुम् ॥ देवतां च
 शेषाणलं चोदरं विधानार्थं ॥ यमदिङ्मुखस्य इति कुम्भं प्रापनादौ सर्वत्र संवध्यते ॥ अयोनां गच्छतुं यमर्त्तुम् ॥ देवतां च
 दद्याद् द्विजकिरित्तरौ रथैः ॥ तुरैर्हैमसुखं सवत्सां धेनून् रक्षार्वा प्रणम्य स वस्त्रं दद्यात् ॥ द्विजपुंगवा ॥ हेममूर्त्तिसुव
 णं शर्पांश्च नृपतथा दर्शनात् ॥ आससरात्रादुदये धर्मस्य दानं तव मेतत्सकलं तरेण ॥ उदयाद्यमस्येति प्राठो हेमा
 यमोऽगस्त्यः ॥ व्यावर्त्तमानः स तदशो यथा सुपुरथो धर्मं प्रयेव दत्तं कोचत ॥ १० ॥ ॥ ११ ॥ अथाहर्मदां स भिजः
 क्राधुपुष्पपतीकाशवन् हिमरुत संभवः ॥ मित्रावरुणयोः पुत्रकुम्भयोर्जनमोरुतते ॥ १२ ॥ अथ वदं च फलं त्वं मित्रं कुरु
 र्त्तदिति ॥ १३ ॥ अथ जेदमास्यमद्विश्य धात्युमेकं फलं रसां ॥ १४ ॥ हेमि फलं तत्तत् ॥ अपश्च द्रक्ष्ये नमानवः ॥ फलं ॥ अनुमतिं विधेना
 यस्तु पुमानर्थं निवेदयेत् ॥ इदं लोके नवाप्रोतिरूपं शिष्यं समाश्रितः ॥ स सौवलोक्ता शोतिससाध्यान् ॥ अथ
 उवाच ॥ आससरात्रादिपुदेरयमर्थः ॥ यस्मिन् ॥ अथो अगस्त्योदयः ॥ तस्याधुः ॥ अमूर्त्तयोः ॥ तत्तत् ॥ अथोक्ता
 स्मिन्निदने ॥ १५ ॥ अथोदयः ॥ अगस्त्ये द्रव्यकालश्च न ह्यपुराणे ॥ १६ ॥ अथोदयो दक्षिणमाशाभा अथ जन्मस्ति ॥ १७ ॥

वरुणस्याऽमजो गोविंश्चैष पृथ्विर्विदमर्तना ॥ कन्यां शोभयः ॥ पृथिवी मेभ्यः प्रथमारभ्य संसृष्य प्राञ्चशांतिदो विजतिर्यावन्तु के
 सुप्रस्तुता शिषु विशतिमिति कल्पतरौ पाठः ॥ उदतिता बहुगवानागारस्यो लब्धो विद्रोष्टुमुभितिक्रियां शोभ्य इति पूर्वद्रिक
 शब्दस्य ध्याद्वारे प्रत्ययः ॥ पृथिवी मेभ्य इति न्यधिकरणेन ॥ तं नासमर्थं कन्यां शोभ्यैः भूः सिद्धा प्राकृष्यति मेभ्यः पुष्टं भूम्
 प्रारभ्यः ॥ अगार इत्यत्र इति लोदमः पूर्वस्यापि पृथिवी मत्त्वमित्येक एवार्थः ॥ अत एव आगमः ॥ कन्यामनागते सुप्रस्तु
 धर्मैवै सप्तमादिति भूः ॥ सिंहांति मेध्वशकेषु ज्ञैष्यद्वैशयति ॥ यत् ॥ आगमज्योतिषमोऽथ ॥ अत्रादिभ्यः एकरकस्यांति सि
 भर्गो विभिर्दितैः ॥ अर्थद्वयुरागारस्य अप्येव सति मन्त्रालये ॥ इति वचनं सप्तविंशां शोभादिषु ॥ अर्थद्वयानां तस्यैव शरत्पुं
 न्तु पूर्वशकृत्ते मेधुपरं धर्मशास्त्रविरोधेनैतद्वचनमनादेयमित्युक्त्वा ॥ अत्रागमपुराणाधिपरत्वेनानेतद्व्यसिति लिखितमनु
 रत्न ॥ कर्त्तव्यत्वात्पेतदभिप्रेतं ॥ सम्यगप्रदीपितु ॥ उच्यते ॥ ॥ शास्त्रात् ॥ असुतर्द्धिशोसिहांशके ॥ अगारस्योदमस्तद्व
 न्तु सारिकन्यां शक्रेष्वर्थप्रदानं ॥ आसतराज ॥ इति अवणात् ॥ आगमेतु ॥ कन्यायां समनुप्राप्ते ॥ सुप्रैष्यः ॥ सप्तकीर्तित
 इति कन्यां शक्रेष्वर्थप्रदानं ॥ निषिद्ध इत्युक्तं ॥ अर्थद्वयं ॥ अणितुरक्तविरवाक्षयैः ॥ पुष्टिर्द्विद्वयाक्षयौ स्तिष्ठे ॥ अनागम्य ॥ सप्त
 देवतासमर्थो यपरिकीर्तित इति सामान्यविधिः ॥ रत्नाकरतुल्यं न सितपुष्पाक्षयैः ॥ जलैरद्वयैः दिये इति तद्विहपुराणो
 अगारस्य अर्थेन ध्याद्वर्तनात् ॥ इति दर्शनादित्युक्तं ॥ एतत्सकलमिति ॥ एभिर्गोः ॥ अस्मिन् पूर्णमित्यर्थः ॥ अस्मिन् पूर्णमिति पु
 ठेसकलमुधर्ममित्यर्थः ॥ समावर्णाणि दत्तयेवैति संबन्धः ॥ काशामुपपन्नतीकाशोति संनः ॥ स्वीवर्णपुरुषदन्तिरप्यमुमेवाध्वं मंत्रः
 मंत्रांतरातिमिधत्तात् ॥ वाह्यकर्मके ॥ अगारस्य अ ॥ अनागम्य ॥ अनागम्यमिति ॥ अनागम्यमिति ॥ अनागम्यमिति ॥ अनागम्यमिति ॥
 भौ ॥ वर्षाद्विहः ॥ ॥ पुष्पाक्षयैः ॥ अशोभनामिति वैदिकमंत्रान्वय इति विशेषास्मिन्कल्पेन ॥ अतः अतन्मन्त्रस्य विशेषा
 पुनस्मिधत्तेन चतुर्वर्ण्यगोचरत्वादिति ॥ ॥ वीरमित्रोदये प्रत्युदमिति ॥ अत्रागम्यगोविशेषः ॥ अत्रागम्यगोविशेषः ॥ अत्रागम्यगोविशेषः ॥

पुरंनारिकेलंभाजातफलं तथा स्वर्नरचतदादिभ्यः । फलान्येतानि विजयेदिति होमश्च । महाव्याहतिभिः
 ज्येनवादि किमन्वेष्टानामन्वेष्टा च स्वयमाचार्यद्वाराणां अत्रायमनुष्ठानक्रमः प्रथमं यथेकस्त्वान्नं ततोऽथेक
 कर्मस्थापनं यथेकसौवर्णपुरुषस्थापनं ततोऽगस्त्यपूजा नवग्रहपूजायां मानाभाः विधानं यदगस्त्य
 स्य पूजने तद्वत्त्वमेव इत्युपक्रमे तथा कर्तव्यं तत्र शिष्टायां मचतुष्टये पूजा रात्रौ जागरणं लोपाम्नापूजन
 माचरति ततोऽर्घ्यदानं ततो होमः ततः फलत्यागः सौवर्णपुरुषदानसंपत्तौ धेनुदानं च हेमाद्रौ तु
 सकाशपुष्पाक्षतशुक्तिशुक्तिभिर्यादिपठित्वा व्याख्यातं सकाशपुष्पाक्षतया शुक्या युक्तमर्घ्यमुक्षिप्य दद्यादित्य
 न्वयः अत्राप्यायतवाहदंढमित्युक्षेपणक्रिया विशेषणं लंबोदरदीर्घवाहुमिति प्रतिमा विशेषणं द्विजपुंगवोऽगस्त्य
 इति ॥ इत्यर्घ्यदानम् ॥
 ब्रह्मपुराणे ॥ ऋतोपवासः संपश्येद्गस्त्यमुदितं मुनिं सर्वकामप्रदं पुण्यं सर्वसौभाग्यवर्धनं अर्चितव्यश्च भगवा
 न्ब्रह्माभक्तिसमन्वितैः संपूर्णकुम्भैः सकृद्भादिर्घ्यैर्बर्हिर्घृतैश्च जातिपद्मोत्पलैः शुभैश्चन्दनेन सितेन च गोभिः
 श्वैस्तुष्ट्या वस्त्रैरनैः सागरसंभवैः उपानच्छन्नदंष्ट्रैश्च पादुकांजनवल्कलैः भूरिणापरमत्तेन फलैः पुष्पैः सुशो
 भनैः अन्नमकरैर्भक्ष्यैश्च हार्मिर्वाह्यैश्च तर्पणैः आशास्य च शुभं काममुद्दिश्य च मनो गतं यद्यहं भगवत्कामं प्राप्नुया
 मस्तस्मात्तत्त्वत्प्रसादाद्विश्वेन मूयस्त्वा पूजयाम्यहं इत्युक्त्वा पूजयेत्पश्चाद्देवज्ञांश्च तत्रागुरुं ब्राह्मणान्भोजयि
 त्वा तु ततो भुञ्जीत वा उपतः अन्नचसंपश्येदित्यभिधानात् मेवादि छन्नेन शास्त्रासिद्धिः मत्स्यपुराणीय कल्पे तु दर्शन
 स्थानं गत्वा तु कालमुज्जस्य भेषादिस्वर्चोदसत्वे पि सत्त्वे विकल्प एव शास्त्रार्थः न त्वेक एव कल्पो द्वाभ्यां बोद्धव्य इति वा
 न्वयः फलभेदात्करणभेदात् स्वर्गपुराणीय कल्पे अर्घ्यदानमेव प्रधानं अनेन विधित्वा यस्तु पुमानुर्घ्यं निवेदयेत्

इन्द्रादिनात्सर्वैकफलसंबंधवोधनात् द्राहेतुर्नैव प्रधानं तत्रैव सत्त्वगतकामलाभरूपफलश्रवणान् श्रद्धयैक्यवा
कथ्यमाक्षि-एवं च नत्स्यपुराणीयेकत्वे उपवासश्चाचारवलादिव अथ च मत्स्यपुराणीयेषु प्रतितिश्रवणारंभसाभेदा
धिकारः द्राहेतुसर्वाधिकारो विशेषाश्रवणान् इत्यमरः यपूजाविधिः ॥

नसिहपुराणेन । यदागारः प्रोदय प्रादिरुतदा सर्वमुराधिप । अगारस्यावद्वत्पथ्यमहापुण्यावद्वत्पथ्यं । शश्वताम्रावृत्तः ।
 दिग्भुजसितपुष्पाक्षतैर्भुजैः । मंत्रेणानेनैव दया हि सितपुष्पसमान्वित । काशपुष्पप्रतीकाशवह्निमरुतसंभव । निजविरु
 णार्थं शुभं । कुम्भप्रोत्तेन नोद्वतते । वातापीमक्षितोपनन्दवत्प्रथमः । समुद्रः योऽपि तपो त सन्नो गुरुतः । प्रसीद
 नुं । यमं नुयोददात्पथ्यमगारस्यावद्वत्पथ्यमहापुण्यावद्वत्पथ्यं । शश्वताम्रावृत्तः ।
 धर्मकृष्णलवाम् । काचनंकाराधिरात्रययाजानामुशोभनं । पुरुषाकृतिवशात्तत्र जलदामं हलधारेण । क्रमं हलुकं रं शिष्य
 र्मोक्षयम्विधारितः । अष्टपुष्पाविषहं तारं दमांशस्तत्र भ्रमन्ति । तस्मिन्कुम्भे सप्तमालां चन्दनेन ततो न्यस्येत् । स्नाद्विवस्नात् । विष्णुं
 सध्वं नैनसुगं पिना । पूजितं जाति कुसुमैर्द्वैर्पुष्पैश्च पूजितं । ततश्च धर्मः । यदा तत्र ये । सर्वे न्ये रतत्तत्पुष्पप्रभे
 रिकेले श्यक्कम्पडिक्कपुसैरपि कर्कोटैः । कारथेले श्यक्कमरैर्वीजपूरकैः । गृताकैर्दाहिभैश्चैव चारुभिः । कदलीफलैः । मूर्त्तैः ।
 कुरैः । कुशैः । काशैः । पद्मैर्नारैः । पलैः रतया । नाताप्रकारैर्भद्रैश्च गोभिर्वस्त्रैः । शुभैरसैः । विरुद्धैः । सप्तधा नैव श्रद्धां
 पावेति ध्यायेत् । सौवर्णरूपपत्रेण ताद्यवशमयेन च । भास्त्रैश्च तेन मंत्रेण जातुं भ्यामवर्तुं गतः । दक्षिणाग्निमुखे भू
 त्वा व्यास्वगारं पक्ष्णं नृप दद्याद्द्वयं प्रयत्नेन पथ्यसागुरुचन्दनैः । अर्घ्यपात्रं शुक्लाकारं । भित्तिसंश्रद्धायात् । सक्राद्युप
 पयाक्षतशुक्लीति हेमाद्रिः । काशपुष्पप्रतीकाशवह्निमरुतसंभव । निजविरुणोः । पुत्रकुम्भप्रोत्तेन नोद्वतते । वातापीम
 क्षितोपेन समुद्रः । शोषितः पुरा । लिपामुद्रापातिः । शिमानयेत्सौवर्णेन प्रोक्तमः । अस्मिन् दिवसे न पापानि विविधं यत्किञ्चित् ।

व्याधयः तस्मिन्मनोऽवगमस्य।यसाशेषायाचपुत्रिणे । ब्राह्मणेवेदमंत्रेणदद्याद्ध्यै नृशेत्समा । वेदमंत्रस्तु । अग-
 रस्यः खनमानेत्यादि पूर्वमुक्तः । दत्तैवमर्थकैते यप्रणिपत्य विसर्जयेत् । अर्चितं तत्त्वं यथाशक्त्या नमः । गुरुत्वं नृप-
 ये । ऐहिकामुष्मिकं दत्त्वा कार्यसिद्धिदं स्वप्ने इति विसर्जयित्वा गुरुत्वं तं विप्राय प्रतिपादयेत् । द्वैतान्यासरूपाय
 वेदवेदांगवेदिने । दानमंत्रः । अगस्त्यो मे मनस्स्थोऽस्तु योगस्थोऽस्मि न वदस्वितः । अगस्त्ये । विजस्व प्रणिप-
 हणा तु सकृत् । अगस्त्यः ससजन्मोऽर्थनाशयत्वावयोऽर्थः । अतुल्यविमलसौ स्वप्नप्रच्छन्नमुहामुते । अतिग्रहमंत्रः
 एवंष्टुः कुरुते भक्त्या । अगस्त्यव्रतमादरात् । फलमेकतथाधान्यं रससंयैकपरित्यजेत् । संपूर्णैव तथा वर्षपूर्वपुनरभ्यु-
 क्रमेत् । अन्यफलरसधान्यादित्यागाद्वितीयवर्षाद्विपुत्रक्रमेदित्यर्थः । दत्त्वाऽर्थसत्तर्षाणि क्रमेणात्तेन पांडव-
 पुमान्फलमवाप्नोति तदेकाग्रमनाः शृणु ब्राह्मणस्त्याच्चतुर्वेदः । सर्वशास्त्रविशारदः । क्षत्रियः पृथिवीस्त्वर्गिः क्षी-
 र्यर्णवमेखलां वैश्यानां धान्यनिष्पत्तिर्गोधनं विपुलं भवेत् । शूद्राणां धनमश्विः सप्तमानं चाधिकं भवेत् । ब्राह्म-
 पुत्राः प्रजापते सांभान्यगृहसद्विमित । विधवानामहत्पुण्यं भूतलैः कर्मातिप्रदः । कर्मभर्ता रमातिव्याधिमन्त्रे-
 तदुःखिताः । पुष्टुद्दोषवगस्त्याऽर्थपूजयं क्रियते जनैः । तेषु देशेषु पूजन्त्यः कामवर्धयन्ति । ईतं यः प्रशंसयति न-
 रयति व्याधयस्तथा । विष्णुरहस्यं काशपुष्पमर्थिरन्यां कृत्वा मूर्तिं तद्वारुणैः । सदा यो विन्यसेत्तत्तत्पूर्णकुम्भं खल-
 कते । जलपूर्णकुम्भे । कुम्भस्थं पूजयेत्तत्तु पुष्पधूपविलेपनैः । दध्यक्षतवालिं दद्याद्वा । कुम्भ्याऽप्रजानारं । प्रसन्नितुं स-
 मादाय यायाः पुष्पजलाशयं निशावसानात्पश्यन् जलाते प्रतिमां मुनेः । पुष्पमूलैः फलेर्गंधैर्धूपैरथ सुगांधिभिः । द्रा-
 क्षाखजूरकैः धुनारिकैः । अग्निः । पंचरत्नसमायुक्तं हेमं कृष्य समन्वितं । सप्तधान्यभूतं पात्रचदनेन समायुतं
 तनुता । अमयकृत्वा दद्याद्ध्यै द्विजातये । अगस्त्यः । खनमान इति पूर्वार्थको मंत्रः । अगस्त्यः । खनमान इति पठन्मन्त्रमि-

मुने यथात्तामकृताऽर्धेण - समपगम्य चर्मभक्तिः श्रद्धादुदुरंगस्तथाप्यशुद्धमन्त्रयिधिरस्त्वयं - काशपुष्पप्रतीक्षि
 वहिमास्तसंभवमित्रावरुणयोः पुत्र कुम्भयोर्नमोस्तुते ॥ २ ॥ अथविष्णुरहस्यानुसारेणगस्त्यार्द्धदा
 नपद्धतिः ॥ काशपुष्पमयीमगस्त्यप्रतिमां कृत्वा जलपूर्णं च पल्लवालं कृतश्रुतिष्ठापितकुम्भेनमन्त्रेणताविन्दुपस्त्या
 पुरुषाकृतिप्रशान्तं जटा मण्डलधारिण क मण्डलकरं शिष्यैर्मूर्तिं श्यपरिवारितं - सूर्यप्रतिपहं तारदर्भाक्षस्त्यधरं मुनि
 भित्तिव्याख्या अगस्त्यः स्वनमान्नतिर्भुञ्जतां संपूज्य पुष्पधूपदोषैर्नवेद्यादिभिरर्चयित्वा पुष्पमूलफलमंथ
 सुगंधधूपद्राक्षाखर्जूरनारिकेलद्विफलपंचरत्नहेमरूपादिभिः - सप्तधाऽथैश्वर्यदेनेन च युक्तां क्षयात्रं शंखं वासुजा
 लेपाणिभ्यामादायागस्त्यायाऽर्धं दद्यात् ॥ तत्रमन्त्रः विंध्यतुल्लिखयकरमधिधृतोयविपापह - इत्येवमब्रुवन्
 लंकावासनमोरुते वातापीभक्षितो येन समुद्रः शोषितः पुरा - लोपामुद्रापूर्तिः श्रीमान् यो सौ तस्मै नमो नमः - येनो
 दितेन पापानि प्रलयं याति न्यधपयः तस्मै नमोस्त्यगस्त्याय स शिव्याय च पुत्रिणे लंकावासनमस्तुभ्यं मृगीणां
 प्रवरैस्तम उदितो द्वा रिलंकाया श्रद्धयोर्नमोति श्रद्धतां शखे पुष्पफलं तोयं रत्नानि विविधानि च - सुरासुरमुनिश्चे
 छश्रद्धोभेप्रतिश्रद्धताम् - राजपुत्रिनमस्तुभ्यमपीपत्तिनमोस्तुते गृहाणाऽर्धमयादत्ते लोपासुद्रे शुभानने ॥ इत्य
 गस्त्याऽर्धदानविधिः ॥ श्रद्धाभाद्रपदपूर्णिमासीकृत्यानि नारदाये श्रौष्टपद्यापूर्णिमास्त्यामुमाभाहिश्चरन्तं एकम
 कस्त्ययं स्नातः शिवसपूज्यभक्तितः कृतं जालिः प्राप्येत श्रद्धाकरिष्येन्नतप्रभो - एवं विज्ञाप्य देवेशं गृहीत्वा द्रवमुत्तमं
 रात्रौ दिवा तिके स्नात्वा न्युत्थाया परात्रके कृतमैत्रादिनि यमोभसमरुद्राक्षभूततः पूजयेच्छंकरसम्यगुपचारैः - पृथ
 न्विधैः विल्वपत्रैः सुगंधाढ्यैर्नैवेद्यधूपदोषकैः ततश्चोपयसिद्धानां प्रदोषविघ्नदये पुनः सपूज्य तत्रैव रात्रौ जागरणं
 चरेत् एवंपंचदशाब्दं तु कृत्वा व्रतमताद्वितः वर्षे पूर्वतदुत्सर्गादिद्विपूर्वक - उभयाश्च महेश्वरं सौवर्णं प्रतिष्ठा

दप हैमीरोप्यामएमयाश्रपटःपंचदशोतमाः तत्रैकरिमेनघटैरुष्ठाप्यसौषण्णप्रतिमाद्वयं पंचामृतोत्तमं स्नाप्य
 शुद्धैस्ततोर्चयेत् उपचारैः पोडशभिस्त्वतः पचदशद्विजान् भोजयेत्तैर्वपिष्टाद्वैर्दद्यात् न्यश्रदक्षिणां कुम्भेनैक
 मीशस्वभूर्याढ्यगुरवेऽर्पयेत् एवकृत्वाव्रतं चैतदुभयमहेश्वरमभिषं जगत्तुभुविकिरुयातो निधातुं सर्वसंपदां श्रद्धा
 रिमन्नेवदिवसेशकव्रतमपि स्मृतं प्रातः स्नात्वा विधानेन पूजयेत्सुरमायकं गंधाद्यैरुपचारैस्तु नैवेद्यानां च साक्षिभिः
 ततो निमज्जितां विधानं संभोजयति धिवत्ततः समागतारतथैव जप्याब्दी तानाथाश्च भोजयेत् एतच्छ्रद्धाव्रतं श्रद्धा
 प्रतिवार्धिकं राज्ञावाधानितान्येन धान्यामिष्यान्निरुद्धता

अथाब्रह्मभामहेश्वरं व्रतं शिवरहस्ये राजोवाच भगवन्मुनिशार्दूलश्रमे कवदस्वमे सांभया निमज्जयेत्तैर्षिं सर्वं
 न्कामानवाप्नुयात् गौतम उवाच ॥ उमामहेश्वरनामव्रतमारितव्रतोत्तमं सांशोतस्मिन्व्रतैर्षिं सर्वं ज्ञासात्तु
 शुभान् - मासि भाद्रपदे शुक्ले पौर्णमास्यां प्रव्रततः तद्व्रतकार्यं सर्वैर्धर्माक्षयाद्यैर्विधानतः भद्रं सुकृच्छ्रं
 दर्शयन्नातः स्नात्वा विधानतः शिवं भ्यावाजमहं सोमं सोसाहं शेररु - कृतां जलिपुटं भूत्वा मंत्रमेवं संस्मरेत्
 श्रृंकरिष्ये व्रतं परमादुमामहेश्वरमभिषं - अज्ञां हिंस्रहृदे वसोमसो मर्द्धं शेररु - इति विज्ञाप्य वैदेवं पुनश्च संस्मरेत्
 यस्तु ततः - मध्यह्ने पिशिवं सायं पूजयेद्विधिपूर्वकं । तद्वाकार्थाय भययोगसहृदे वसुसुनिधौ व्रतथाय पश्चिमेया मेसर
 देवं ततश्चैवरेत् तत्तमशीचादिकसर्वं निर्वर्ष्यीत मातसः स्नानं कुर्यापथ योगेण यथा यमास्तम्रभाकमं प्रादिवामवतयेव कंधं
 लिखितं शुक्लमक्षतं - उलूलनततः कार्द्वं शिपुं हं मस्मना द्रवः रुद्राक्षपारं एकमर्द्धं सध्या कार्द्वं तथामुनः - ततश्च शिखां
 नंकर्द्वं पश्चिमे पञ्चादिभिर्नैवैः । ततो ह्येवोपिकर्तुं तमः शिवप्रीत्यर्थं नादरात् ततः परान्ति यमस्तम्रपुसेत् सोममवमुषं ।
 अर्पय कुशैः प्रपुंजीत ततः कार्द्वं स माद्वयं ह्यमवपुष्यवदराश्रयं धिष्णुस्वीति शिवस्तम्भकं - संपादुन्नेय धरने नज्जतति होतना कुर्वेत्

उमामहिथरैवसौवर्णप्रतिमाद्वयं संपादनीययन्नेनराजतंवामनोहरं पलादुर्द्धप्रकर्तव्यप्रतिमाद्वयमुत्तमं
 अधिकंचेयथाशोकिकर्तव्यमितियत्नतः सौवर्णराजतंवापिताम्बवाकलशोत्तमं संपाद्यतंप्रयत्नेनप्रथतोऽवततरप
 रः ततःसदर्भयुर्जातवस्त्रयुरमार्षितंशुभं एथक्एथक्स्थानीयंकलशेषप्रतिमाद्वयं आपोहिष्ठादिभिर्भञ्जैस्तथा
 जेयवर्गैरपि अभिपिच्यप्रयत्नेनपूजयेत्प्रतिमाद्वयं ततःप्रयत्नतोऽगच्छेदलंकृतशिवालयं शिवस्थानंततःकु
 र्यात्तोरणाद्यैरलंकृतं ततःषोडशपञ्चेज्येयहिरतरश्चतुर्गुणे अलंकृतैः स्वस्तिकाद्यैः स्थापयेत्कलशंनवं ध्या
 येततेमहादेवमुमादेहाईधारिणं मुकामालाहारनागदुकलपरिवेष्टितं पंचाननमुमाकांतमनलंदुरवक्ष्यं चंद्रा
 ईशेश्वरंअक्षजटामुकुटमण्डितं त्रिपुंड्रेखाविलसद्गालभगमनामयं भस्मोद्धूलितसर्वांगरुद्राक्षाभरणांनितं मं
 दस्मितमनाधारमाधारजगतांप्रभुम् देवैरनंतैरनिशंस्तूयमानमनेकधा देवात्मकंदेववर्धविष्णुब्रह्मादिवदितम्
 विष्णुनीराजितारकपादपंकजमुत्तमं अग्रातिहृदमद्वंद्वं सर्वदंडारकांर्चितं सर्वोत्तममनाद्यंतं सर्वदेवनिषेवितं ऋतंशु
 दंपरब्रह्मपुरुषंकृष्णपिणलं ऊर्द्धकेशं विरूपाक्षं विश्वरूपचिदात्मकं निष्कलनिर्गुणं शांतिं निरवयानिरंजनं अप्र
 मेयं जगन्मध्येसुहृदिसंहारकारकं विश्वबाहुं विश्वपादं विश्वक्षं विश्वसंभवं विश्वं नारायणं राधयमक्षरं परमं पदं वि
 श्वतः परमं नित्यं विश्वसंशमनामयं एवमप्यामहादेवं सर्वदेवोत्तमोत्तमं ध्यायेत्ततः परंगौरामीमाद्यविद्यामनाभ्यां
 लक्ष्मीसंवितपादाब्जांशचीसेवितपादुकां सरस्वत्यादिभिर्नित्यंस्तूयमानपदांजुनां अवरोधाधरोभूतपृक्कविं
 यफलाभुमां मुखकांतिकलोपेतपूर्णचंद्रमनामयां तिरस्कृतालिमालानामलकावलिभिः सदा पीनवक्षोजनि
 हृतचक्रवाकवरांगनां नित्यंतिरस्कृताभोज्यनयनाभ्यामानिदितां सीतावार्धकृतशेषकाममहामहर्निशं भृकु
 टयुर्द्धाकृतशेषकामचापमनाकुलां बाहुनालकलोद्धृतहेमनालां विलासिनीं रोमावलीतिरोभूतधमद्भमरजामिकां ना

भिरप्रतिरोद्धतपनावतास्वतुलां ऊरुयुग्मतिरोद्धतरंभारुतंभांशुमावाहां पादयुग्मतिरोद्धतराभिर्जितारुणपंक
 ज्ञा ब्रह्मद्रोपद्रवजन्तानमहेशाङ्गिगमाभिर्नि महेशाभिलष्टवामांगवरदाभ्यदांसदां प्रसन्नवदनंशांतास्मिन्तमूर्त्वा
 भिमापिणं पूर्णचंद्रदकलाढयाजनाभरणमुपितां स्तूपमनांसदादेवैर्ग्रहैर्निश्चकोटिशः पूर्वंध्यात्वाज्ञातः सन्म
 गपचरान्प्रकल्पयत् ततः पृष्ठाणिसंग्रहाशिवमावाहयोच्छिवा आयावाहनं महादेवदयासिधोविष्णुब्रह्मादिविंदि
 त आवाहयामिदेव्यांप्रसीदप्रभेश्वर लक्ष्म्यादिदेव्यानितापरिसेवितुपादके आवाहयामिदेवित्वांप्रसीदप्रभे
 श्वरि इत्यावाहनं १ गृहाणसामविश्वामनासनपरिश्रुतां । इत्यासत् २ पाद्यं गृहाणगौरिशहेमपात्रस्त्रितंशुवि
 लिष्टसामाङ्ककृतशस्त्रे नानास्तनसमाकीर्णमासनपरिश्रुतां । इत्यासत् ३ पाद्यं गृहाणगौरिशहेमपात्रस्त्रितंशुवि
 ग्रहाणदेविप्रभास्त्ववेदवेदातसंस्तुते इतिपाद्यं ३ अर्घ्यं गृहाणदेवेशमपुष्पगंधसंयुतं शिवानतगुणग्रामसर्वाभीष्टफ
 लप्रदं गृहाणार्घ्यं शिवेनित्येसर्वावयवशोभने शिवान्प्रयेशिवकारेनित्यंभक्तवरप्रदं इत्यर्घ्यं ४ गृहाणार्चमनंशोभे
 चिभूतश्चाचमिषु गृहाणार्चमनंदेविशुचिभूतेशुचिप्रिये इत्याचमनं ५ मधुपर्कं गृहाणशसर्वदाभधुपर्कदं मधुपर्कं प्र
 दानेनप्रोताभवमहेश्वर मधुपर्कमिदं देविस्वीकुरुप्रियशंकरे मधुपर्कप्रदानेनसुप्रोताभवशोभने इतिमधुपर्कं ६ शं
 भोपंचासृतस्नानंरवीकुरुध्वकपानिधे सर्वतीर्थमयंनित्यंस्नानंशासनपावनशिवपंचासृतस्नानंस्वीकुरुध्वशिवप्रिये
 श्रष्टतीर्थोत्तमेशुद्धतीर्थराजनिवेदिते इतिपंचासृतस्नानं ७ शंभोशुद्धोदकस्नानंरवीकुरुध्वसुरोत्तम प्रसीदप्रयाम
 तथापाहिमांकरुणानिधे शिवेशुद्धोदकस्नानंस्वीकुरुध्वशिवप्रिये प्रसीददेविर्दानंत्वंपाहिमांशरणगतं इतिशुद्धो
 दकस्नानं ८ स्तोतरीयं गृहाणोदंकूलशंकरप्रिये प्रसीदपाहिमां दीनमनन्यशरणंशिवे इतिवत्सं ९ उपवीतं गृहाणेश
 शंभोसर्वाभरोत्तम उपवीतं गृहाणोशिवसाभिलष्टविग्रहे इतिग्रहोपवीतं १० गृहाणचंद्रमंदिरदं गधाढयेनविराजितं

प्रसीदपार्वतीनाथशरणगतवत्सल गृहाणवेदं देवि बालचंद्रविराजितं विश्वेश्वरमिमेकेपाहिविश्वनाथप्रिये सुदा-
 इति गंध ११ गृहाणामरणानि शानिराशानियमाश्रय विश्वामरणविश्वेश्वर रत्नभरणभूषित गृहाणामरणपर्वसु-
 धामरणभापते सर्वप्रिये जगद्वेजगदानंददेवेशे इत्यामरणं १२ गृहाणविल्वपत्राणि सपुष्पाणि महेश्वर सुगंधीति-
 नवानां शशिवत्कसुमप्रिय गृहाणविल्वपुष्पाणि सामोदानि शिवप्रिये सुगंधविल्वमंदारमालिकासमलंकृते इति
 पुष्पविल्वपत्राणि १३ दशांगं गुगुलं धूपनागंधमनोहरं गृहाणभक्तवरदक्षदमिदेव्याधिवादिते इति धूपम् १४ का-
 पुंस्सर्वतिसंयुक्तं गोघृतेन प्रदीपितं गृहाणः पतसूर्याग्निचंद्रप्रभनमिरतुते आश्रयं विवर्तितविरफूर्तिर्दीपमीशानवल्लभे
 गृहाणचंद्रसूर्याग्निमंडलाधिकसुप्तमे इति दीपम् १५ शोभोगोघृतसंयुक्तं परमाश्रमनोहरं सशर्करगृहाणः परिपरमानंददा-
 यिनि इति नैवेद्यम् १६ शोभोगृहाणगंधाढ्याभिदमाचमनीयकं शुद्धं शुद्धिप्रदेदं देवि शिवभूषितविग्रहे इत्याचमनीयं
 १७ शोभोगृहाणतांबूलमैलाकर्पूरसंयुतं प्रसीदभगवन्शोभो सर्वज्ञा मितविक्रम शिवे गृहाणतांबूलं क्रमुकादि-
 फलान्वितं प्रसीदसुरिमतदेवि सोमलिंगाद्धविग्रहे इति तांबूलं १८ गृहाणपरमेशानसरत्नछत्रचामरं दर्पणं व-
 ज्रनैवेद्याशसर्वदुःखविनाशन गृहाणोमसुराराधये सरत्नछत्रचामरं दर्पणं वज्रनचामरादि १९ प्रदक्षिणनमस्कारान् गृहाणपरमेश्वर नर्तनचमहदेवि शिवमाद्याप्रियेशिवे इति प्रदक्षिणनमस्काराः
 २० एवं प्रयत्नतः कार्त्तुं शिवयोः पूजनं शिव शिवानी च प्रयत्नेन पूर्वोक्तमपि पूजनं उक्तमंत्रं समुच्चार्य यथापूर्वं यथाक्रमं
 शिवायनमः शिवं पूजयामि आवाहंतीति मंत्रस्तु भवान्याः परिकीर्तितः कपर्दिने नमः कपर्दपूजयामि भाललोचनाय न-
 मः भालपूजयामि सोमसूर्याग्निलोचनाय नमः नेत्राणि पूजयामि सुश्रोत्राय नमः श्रोत्राणि पूजयामि घ्राणं
 धाय नमः घ्राणानि पूजयामि रुमद्विदेवाय नमः दंतान् पूजयामि श्रुतिजिह्वाय नमः जिह्वान् पूजयामि कंठकु-

पोलायनमः कपोलानिपूजयामि ज्ञानोष्ठायनमः उष्ठां नूजयामि नीलकंठायनमः कंठां नूजयामि भूरिव
 वक्षसे नमः वक्षसिपूजयामि हिरण्यवाहवे नमः वाहू नूजयामि विश्वोदरायनमः जठरं नूजयामि विश्वनखाय
 नमः नखानूजयामि सर्वात्मकायनमः सर्वांगपूजयामिनमः ॥ अथ गौर्याः ॥ शिवायै नमः शिरःपूजया
 मि पृथुवैष्टेयनमः वेणुपूजयामि सीमंतराजितायै नमः सीमंतपूजयामि कुंकुममालायै नमः मालपूजयामि
 सोमसूर्याग्नेलोचनायै नमः लोचनां निपूजयामि श्रुतिश्रोत्रायै नमः श्रोत्राणिपूजयामि गंधप्रियायै नमः द्राघं पूज
 यामि सुभगकपोलायै नमः कपोलौपूजयामि कोमलदंतायै नमः दंतां नूजयामि विद्याजिह्वायै नमः जिह्वां
 जयामि विबोधायै नमः उर्ध्वौपूजयामि घृतकंठायै नमः कंठं नूजयामि पृथुलकुचायै नमः कुचौपूजयामि विश्वगर्भा
 यै नमः उदरपूजयामि शुभकठयै नमः कटिपूजयामि दिव्योरुदेशायै नमः ऊरू नूजयामि वृत्तजयायै नमः जंघा
 युगं नूजयामि लक्ष्मीसेवितपादायै नमः पादौपूजयामि महेश्वरप्रियायै नमः नखानूजयामि शोभन
 विग्रहायै नमः सर्वांगपूजयामि श्रृंगपूजांसमाप्येव डेरकं तु विसर्जयेत् प्रत्येकं ग्रंथिपुरुष च्छैः स्वच्छैर्विलवदलादि
 भिः प्रथमग्रंथिमारभ्य नमः सोमेति मन्त्रतः यथाक्रमेण संपूज्य ततोऽथार्थतुंडेरकं तत्रोपचाराः सर्वेऽपि तेन मं
 त्रेण सादर व्रतिभिर्यत्नतः कार्यं कुमाकं तु डेरकं ततः पंचदशप्रस्थगोधूमास्तं दुलाश्ववाडपायनार्थमनेयाः
 शुद्धाः कीटाद्यदूषिताः यद्वा पंचदशाज्याकागोधूमाधूपमंडकाः ततः शैवैकशरणाः शैवाः शिवव्रतप्रियाः पूजनीयाः
 प्रयत्नेन गंधपुष्पादिभिः क्रमात् ततः सवस्त्रं कलशं शिवयोः प्रतिमाद्वयं शैवाय देयं यत्नेन सुवर्णपलसंयुतं आ
 दावपायनदत्त्वा देवेभ्यो दत्तः परं उपायनस्य मन्त्रोपि वक्ष्येतेऽत्र विशेषतः उनेशः प्रतिग्रहणातिउभे शोर्वैददाति च उ
 नेशस्तारकोभाभ्यामुने शायनमनेनमः श्रुमंभं स मुच्चाप्यर्च्य दत्त्वा पायनमेव च तथा शैवाः प्रयत्नेन भोजनीया

विशेषतः सुवासिन्योऽपि यत्नेन भोजनीयाः शिवप्रियाः शैवानेवं भोजयित्वा स्वयं भुंजीत वा गमयतः अतिथीन
 पिसंतर्प्य द्वादशस्थिताऽनूप एवं प्रयत्नतः कार्यं प्रति वत्सरमादरात् नियमेनैव विधिवद्भुक्तेः शेषायाः प्रथमं वा
 ह्यथाद्यैरिदं कार्यं व्रतं संप्रदायमनसैः सर्वाभीष्टप्रदं पुण्यं व्रतमेतच्छिवारमकं प्राप्ते तु षोडशे वर्षे कार्यं मुद्यापनं नृप
 उद्यापनविधानं च वक्ष्ये शृणु यथाक्रमं पौर्णमास्यां भाद्रपदा व्रतोद्यापनमादरात् कर्तव्यं भित्तिपत्ने नमस्कृत्य संपा
 दयसादरं हैर्मकार्प्यासाद्वर्षेण प्रतिमाचपलोन्मिता तदर्धेनाथवाकार्यं तदर्धेन धनवानूप रजतेनाथवाकार्यं
 यथाकपलमानतः संपादनीयाः कुंभाश्च हैमाः पंचदशोत्तमाः अथ वाराजताः कार्या यद्वा तावन्मथानूप भाद्र
 शुद्धचतुर्दश्यां शेषाद्याह्मणपुंगवाः निमंत्रणीया यत्नेन प्रातः सप्तदशोत्तमाः ततोऽष्टद्वितानाद्यैरलंकृत्य प्रयत्नतः
 स्वस्तिकार्थैरलंकृत्यां तु शिवस्थानमथापहं ततः साहं प्रयत्नेन तस्मिन् शंकरमंदिरे पूजनीयाः प्रयत्नेन शिवयोः
 प्रतिमाः शुभाः पूर्वोक्तविधानेन मंत्रैस्तैरेव साधनैः राजौजागरणं कार्यं सोपवासं प्रयत्नतः ऋत्विग्भिः सह
 सांसाहं पयोभाजानेन वा राज्ञो शिवकथाः श्राव्याः श्रोतव्याः पश्यन्ते नूप कर्तव्या यत्नतो राज्ञो पूजायामचतु
 षष्टे ततः स्वयं प्रयत्नेन स्नात्वा शंकरसन्निधौ पूजनीयाः प्रयत्नेन शिवदेवः शिवापतिः चतुरन्तं ततः कार्यं कु
 र्वन्मदलान्वितं कंठद्वं प्रातर्दशैरुत्तरद्वयसमन्वितं तत्र वह्निं प्रतिषाध्य विधिवद्गृह्यमाभतः पंचविंशतिसा
 हस्रहोमः सोमेति मंत्रतः ततः प्रयत्नतो राजनः पूर्वसतारकं ततः पूर्णाहुतिं हुत्वा शैवान्संपूजयेत्ततः विल्वप
 त्रभस्मना च पूजनीया प्रथाक्रमं एकैकस्मै प्रदातव्यं शिवयोः प्रतिमाद्वयं कलशोऽपि प्रदातव्यस्ततो वस्त्रद्वयान्वि
 तः आचार्यः प्रदातव्यं सुवर्णशतमादरात् ततो यत्नेन शैवं ब्रह्मभोजनीयां धृतव्रतैः सुवासिन्योऽपि शैवानां भो
 जनीयाः प्रयत्नतः ततो देयाः स्वशक्त्या च भोजिते भ्यश्च दक्षिणा ततश्च स्वकृतं कर्म शिवाय विनिवेदयेत् उद्या

पमं कतशंभोमयेतदधुनाप्रभो इदं संपूर्णतामेतत्प्रसात्तमेतत्प्र
 नं कृतं कर्म स्वप्नसादाफलप्रदं प्रायश्चित्तं वैदिकानां यन्मात्रं पिकर्मणा शिवस्मरणमेवेति श्रुतिरप्यस्ति शंकरा
 श्रुतः कुतपिदं श्रुतिं कर्मव्यगमपि प्रभो सांगंभवतु विश्वेश तवैव स्मरणप्रभो इति संप्राप्तं देवेशं साव सर्वसुरो
 तमं भुजयिषादधुभिः साद्वि सभौ न तिलवाजितं एवंयं कुते सन्मग्नमा माहेतुरेव तं स सर्वभोगान्भुक्ता मे संप्राप्तोति
 सर्वथा ॥ शंजोयाच गौतमेतद्व्रतं चण्डिपुरा केन वदस्व मे कस्य कायमभूति सिद्धिर्ब्रतस्यास्य प्रभावतः ॥ गौतमेवाच
 भूराशौवचरो राजन् दुर्दासास्त्रयोभुतोश्वरः कदाचित्संचरच्छोकान्दर्शकमलापातिं ततः समागतं दृष्ट्वा दुर्वासा
 भुतिरंजतः विल्वमालादं दौतस्वयं शक्रेण समर्पितं गृहीत्वा विल्वमालां तां हरिर्वयनसञ्जमात् शिरसापुजनी
 प्रतांगलुङ्गो विनिक्षिपत् तदस्त्वा तादृशीं वीक्ष्य दुर्वासाः क्रोधमूर्छितः हरिं प्रश्लापयद्बुधाधिपि यजन्मेति संबद
 धूः सयायिवाप्येतामालां हत्वा तु भजनयापहा साकशं गरुडरुक्मधेयिनिःक्षिप्त्वा तु ग्राह्ये गर्धरूपमूलभूतेयं तवल
 क्ष्मार्जिन इष्यति लक्ष्मीः पततु दुर्वा लब्धौ गरुडोपि विनश्यतु वैकुण्ठस्याधिकारोपितवया तु भद्राद्या निरतेजस्को
 धर्मः पृष्ठे संचराया विधुवं इत्युक्त्वा स तु दुर्वासा धर्मो लोकांतरमुप ततः एपात दुर्वा लक्ष्मीं विष्णुर्भनो हरः त
 तौ तदुत्थितो विष्णुः प्रलपन्वनमारिपतः उवासा विप्रे धोरे स्वकृतं कर्म संस्मरन् ततः कदाचिद्भूपालमया तत्र
 नांतपुरा तदामा मागतं दृष्ट्वा पूजयामास मां हरिः ततो श्रु पूर्णनयनः कृतं जालिपुटो हरिः जगाद पूर्ववृत्तांतं स्खल
 क्ष्मेनाशकारणं ततोति क्रांतचित्ताय विष्णुदेवतमुत्तम तदपृष्ठे नमया भूपज्जयितं सादरं मया ततो विलंबादि वि
 च्चकार श्रद्धयान्वितं ततः प्रसन्नो भगवान्महर्षेया धर्मोपतीपतिः ददौ लक्ष्मीं सागरुडकाकणानि धिरव्यय इदमेव
 धर्मं यो धीमद्रेषात्प्यमि तो जसा तेन प्राप्स्यत ततः स्वर्गं स्वर्गर्भो गच्छात् श्वयात् ब्रह्मणा पिब्रतं चण्डिभिर्देवैश्च पुरा न्युप

नद्यावागोभरतेनसंप्रासादुल्लभं।पिसा।मुक्तिमिश्रपुरावीर्णव्रतमेतन्ममक्षमिः।अस्यव्रतस्यावरणान्माकिः।प्रासा।सुनी
 भवरैः।इदं व्रतं प्रयत्नेन यः करिष्यति भक्तिः।तस्य सौभाग्यसंपत्तिर्भविष्यत्येव सर्वथा।यस्यास्तस्यैश्वर्यं भोगेच्छा।मांक्ष
 स्थाप्य न पापिर्नापस्य सर्वाधिपत्येच्छा।तेन कार्थीन्द्रव्रतं वैधुतेनाधि विज्ञेयमेक्षा।ज्जमतिवत्नतः कृतमेतद्व्रतं पूर्वसर्वा
 भीष्टप्रदायकं।शारदा।नामविप्रोभूद्वेदवेदांगपारगः।लोक्षार्थयति यत्नेन तर्चाणि मिदं व्रतं।मुक्तिः।प्रासा।चतेना।मिद्वत्
 स्यास्यप्रभावतः।यं यं कांक्षसमुद्दिश्य व्रतमेतदनुत्तमं यत्करिष्यति सः।कामं तं माप्नोति।मिश्रैः।इदं व्रतं न ह्येन स मां स्या
 तनुनां प्रति।कुमार।असमाख्यातमुन्नयैतद्व्रतं नृप।नंदिश्यायकाभितं कुमारैण व्रतं ततः।नंदिशेन कथितं दुर्वासुमुन्मु
 ततः।दुर्वाससा।पिकाशितमगरस्यायव्रतोत्तमं।व्रतं तस्मागरे मह्यमणस्त्येन मत्तस्या।मया।ति।खिन्नचित्ताय।विष्णवे क
 थितं पुरा।तेन चोर्णव्रतमिदं सर्वसौभाग्यदायकं।ब्रह्मणे कथितं पूर्वमिदमेव व्रतं मया।तेन चोर्णव्रतं सांगव।णी।प्रा।प्यर्थ
 सादरात्।सूर्ययायेंद्राय चंद्राय यत्तत्कथितं व्रतं।तेरतुर्चा।र्णव्रतमिदं सर्वसौभाग्यदायकं।कश्यपादिमुनिभ्यश्च कथि
 तं व्रतमुत्तमं।तैश्च चोर्णव्रतं सत्यकुमुकिमुक्तिफलप्रदं।भूपव्रत।निसंस्त्येव बहूनि विविधानि य।तथा।प्येतद्व्रतसमं व्रतं
 नारस्त्येव सर्वथा।भवानपि कुरु श्रीः।या।भूपा।लव्रतमुत्तमं।इदं व्रतं शिवशेनेयः।करिष्यति भक्तिः।तस्य सर्वार्थसं
 सिद्धिर्भविष्यति न संशयः॥ इंश्वर उवाच॥ इत्येतद्वचनं श्रुत्वा सराजा।श्रीलमानसः।सपुत्रः।पूजयामास गौत
 मश्रीवपुंगवं।ततो धर्मव्रतचेदमुपदिश्य स गौतमः।पुनः संपूजितो राजा।स्वाश्रमं प्रतिसंययौ।राजा।सपुत्ररतद्व।क्रमा
 दिदं माहेश्वराभिधं।व्रतं चकार विधिना यथाक्रममवतद्व्रितः।येमानन्यद्वदयाः।सकलामरे शंसंपूजयंतिस ततं धृतभ
 र्मपूताः।तेमा।मुपेत्य विगता।खिलदुःखं यं धाम द्रूपमेत्यसुखिनो निवसति नित्यम्।

इति शिवरहस्ये शिवप्रोक्ते भाद्रपद पूर्णिमास्यामुमा माहेश्वरं व्रतं सोद्यापनम् ॥

अत्रैवलेकपालानां पूजाव्रतं तदुक्तं निर्णयामृतब्रह्मपुराणे पूर्वोभाद्रपदाद्योने पौर्णमास्यापितामहः शक्रा
 प्रियमरसो भोवायुवितेशशंकरान् लोकपालास्तत्तुरक्षार्थं त्रैलोक्यमाभिषेचयत् पृथिव्याधारणार्थाय तथानंतं
 च योगिनं तस्मात्तत्र लिखेत्पद्मपटपञ्चसर्गाणिकं कार्णिकायां लिखेत्तत्र ज्ञानं तं कमलोद्भवं प्राच्यादिषु च पत्रेषु
 बाह्ये वाधांश्च सायुधान् ततः क्रमेण तेनैव संस्थाप्य कलशान् शुभान् पश्चात्संपूजनीयांश्च भक्त्या ब्रह्मादयः सु
 राद्वति अथ भाद्रशुक्लचतुर्दश्यां हेमाद्रौ भाविष्यो केकदलीव्रतं पुण्ये मासि प्रकुर्वीत पौर्णिमायां शुभे दिने
 इत्युक्त्या पौर्णिमायां कार्ण्यं उमामाहेश्वरपूजायां कथायामभिधानाच्च परासिद्धं सभास्वयांतं केकदलीव्रतमुत्तमं त
 त्तेहं सप्रवक्ष्यामि लोकोक्तानुग्रहकारकं नाकपट्टैः पुरंदरैर्वैद्यक्षगंधर्वकिन्नरैः अस्मत्समरकन्याभिर्नागकन्याभिर्नैवता
 संसारासारतं जातवाकदलीनंदनस्थिता शुक्लपक्षे चतुर्दश्यामासि भाद्रपदे नृप देयमर्घ्यं वरस्त्रीभिः फलैर्नानाविधै
 रतथा विरूढैः सप्तधान्यैश्च दीपादीरक्तचदनैः दधिदूर्वाक्षतैर्वस्त्रैर्वैद्यैर्धृतपाचितैः जातीफलैः पूगफलैः पूज
 यद्गतमस्मरः तस्मिन्नहनिदातव्यं स्त्रीभिरन्याभिरेव च मंत्रेणानेनैव वाढ्यं तं शृणुष्व नराधिप चितयेत् केकदलीनि
 र्वयं केकदलीः कामदीपितैः शरीरारोग्यलावण्यं देहि देवि न मे रतुते एवं यः पूजयेद्गन्धान् पुरुषो भक्तिमान् नृप नारीवान
 म्प्रियकाशीर्जामासांश्च तुरोपि वा तस्मिन्कालेन हि भवेत्काचिन्नारीकुलादिर्न दुर्गता दुर्भगाढ्यं गार्स्वैरिणी पापचारि
 णी भवेत्सौ भाग्यवत्सौ स्यादद्यायुजपौत्राश्चियायुता आयुष्मती जीव वरसा जीवेत्तद्वर्षशतं भुवि इति हेमाद्रौ भाविष्ये केकद
 लीव्रतम् ॥

अत्र भूर्जराचारं प्रोक्तं कार्तिक्यामास्यां वैशाखास्यां च केकदलीव्रतं तत्र केकदलीव्रते पूजनं आगच्छ केकदलीदे
 विसौभाग्यफलदायनी रूपदेहि पयोदेहि जयदेहि सुनिश्चितं आगच्छ गच्छ वरदे शंकरेण महेश्वरि

करिष्यमाणं पुजयिष्यह। एतन्महं कुरु ॥ आवाहनम् १ कार्तस्वरमयं दिव्यं नानामणिगणान्वितं अधितिष्ठमहादे
 विशिवेन सह पार्वति ॥ आसनम् ॥ २ ॥ दूर्वाक्षतादिभिर्गुणैः कंठवर्णपात्रैः स्थितशुभं पाद्यार्धैः कल्पितं मय्यग्राह्यह। एपर
 मे श्वरि ॥ पाद्यम् ॥ ३ ॥ अर्घ्यपात्रस्थितो यं फलपुष्पसमन्वितं अर्घ्यं गृह्णाण देवि त्वं भक्त्या दत्तं शिवप्रिये ॥
 अर्घ्यम् ॥ ४ ॥ कर्पूरैः शीरसुरभिः शीतलविमलं जलं गंगायास्तु समानीतं गृह्णाण पवननयिके ॥ आचमनम् ॥ ५ ॥ गंगा
 दिः सर्वतीर्थैः भोग्यमाप्तार्थनया हतं स्नानार्थं ते मया तेषं गृह्णाण परमेश्वरि गत्तानम् ॥ ६ ॥ यथा रंभे विदुद्विस्ते शशास्वादीनां
 सदा भवेत् तथा बर्द्धयमादो वसेत् नारायणवर्तिप्रिये ॥ इति सेवनमंत्रः ॥ ७ ॥ वस्तं शुभमिदं शुभं कुंभारकशोभनं
 गृह्णाण। च्छादय देवितथा बर्द्धय मांसदा ॥ वस्त्रम् ॥ ८ ॥ आचमनं यिं पूर्वोक्तमंत्रेण ॥ श्रीरघुवंशं चंदनं दिवं यनसारं म
 नोहरं विलेपनं ग्राणेदं रुद्राणि प्रियवल्लभे ॥ चंदनम् ॥ ९ ॥ गालती चंपकदीनि शशपत्राधिका निच सुगंधीनि
 गृह्णाण। त्वं पुजार्थं सुमनां सिनः ॥ पुष्पाणि ॥ १० ॥ अगुरुं गृह्णाण धूपं दशांगं सुमनोहरं गृह्णाण। देवि वरदं द्राणत्सि
 करं परम् ॥ धूपम् ॥ ११ ॥ चक्षुदं सर्वलोकानां तिमिरस्या निवारणं आर्तिं कथं कल्पितं भक्त्या गृह्णाण परमेश्वरि दीपं ॥
 १२ ॥ नानापकान्नसंयुक्तं रसैः पद्मभिः समन्वितं तेनैवेयं विधिं भक्त्या कल्पितं त्वं गृह्णाण मे ॥ नैवेद्यम् ॥ १३ ॥ क
 पूरैः। त्र्यंगनादिना गवल्लीदलान्वितं पुगीफलसंयुक्तं तं ब्रूयति गृह्णाताम् ॥ तांबूलम् १४ ॥ इदं फलं मया देवि रथा
 पितं पुरतस्तव तेन भक्ष्य फलवाक्षिर्भवेज्जन्मनिजन्मनि ॥ फलम् ॥ १५ ॥ हिरण्यगर्भगर्भस्य हेमवीजं विभावसोः श्रुतं
 तपुष्पफलदमतः शार्तिप्रयच्छ मे ॥ हिरण्यम् ॥ १६ ॥ त्वमिन्द्राणि प्रियानिरुधं पार्वत्या श्रुतिवत्तलभा सतीनां का
 मादापुष्पाकामानेन परिपूरय ॥ नीराजनम् ॥ १७ ॥ आश्रयो देवपत्नीनां पूजिता त्वं शिवास्वयं सौभाग्यदारेण यमा
 धुपं देवि हिरभेन भोरतुते ॥ १८ ॥ प्रार्थना ॥ कदल्पैकमलायि नैवेद्यार्थेन भो नमः रंभार्थं भूति सारार्थं सर्वसौख्य

प्रदेनमः ॥ नमस्कारः ॥ १९ ॥ यथायथातेप्रसवोवर्द्धतेकदलेध्रुवंनथामनोरथानामेप्रभावोवर्द्धतारस्वयम् ॥ इति
 कदलीदानमन्त्रः ॥ २० ॥ ॥ अथकथा युधिष्ठिरउवाच कृष्णकृष्णमहाबाहोसर्ववि
 द्याविशारद ज्ञानधनयाविश्वाम्भनदीनदनैःन्यनिकृतन त्वमस्माकपुरोवधु स्वमस्माकंपर सखा त्वयामिरक्षि
 तानिरयं विचरामोन्नतिर्भयाः किंचित्पृच्छामिदेवेशवदस्वरूपयाविमो यद्ब्रह्मसर्वधर्मेषुकृतेयारिमन्महत्फलं सौ
 भारथारोभयदंपुण्यधनधान्याविद्विद ब्रह्माच्छादनपुत्रादिवर्द्धनंश्रानिकेतनं तन्ममायश्चभगवन्लोकानामुपका
 रक ॥ श्रीकृष्णउवाच शृणुराजन्प्रक्षयाभिन्नतानामुत्तमव्रत यत्कथासर्वदुःखेभ्योनारिमुद्धेतसंकटात् वत्सा
 दधानविच्छित्तिर्नभवेत्तु कदाचन पुरामामेच्छकौतेयस्त्वकिमणीप्राणवल्लभा श्रिणुपद्याभवेद्दीनासर्वकामातयेशुभा
 सौभाग्यमेकथंदेवभवेज्जन्मनिजन्मनि सपत्नीनांशियंवोक्ष्यस्पृष्टहामेजायतेप्रभो इतिप्रियायावचनंश्रुत्वाहंतांस
 मन्त्रवं रंभाव्रतंकुरुव्याशुसौभाग्यप्राप्तयेशुभं कृत्यस्मिन्ब्रतेदेविपरंशौभाग्यमाप्स्यसि इतिश्रुत्वावचोदेवोरुक्मि
 णामामभापत रमाव्रतंभवेत्कीटर्कोविधिःकैवपूजनं केनचादौपुराचारैणमर्त्यकेनप्रकाशितं रुक्मिणीभाषितं
 श्रुत्वापुनरेवाहमन्त्रवं रंभाव्रतमिदंक्ष्येयशृणुदेवियथादितं गोचर्ममात्रसंलिप्यसर्वतोभद्रमण्डल लिखेत्तत्रतथादर्णे
 नालंपातसितासितैःब्रह्माद्यादेवतास्तत्रस्थापयित्वाप्रपूजयेत् अथवास्वरितकंकट्याप्यक्ष्मण्डलतुवैततः सायांस
 पणीहिसस्मितांवसुशोभनां समूलंकदलीरुथाप्यपूजयेत्सांयथाविधित्तमातांसमानोयसेचयेतांसमाहिता यथारं
 भविद्यद्विस्नेयास्वादीनांसदाभवेत्तथावर्द्धयमादेविसेचनात्पार्वतीप्रियेयथायथातेप्रसवोवर्द्धतेरुदलीनवःतथामनो
 रथानामेप्रसवोभवतुस्वय एवंसपूजयविविद्रक्तिमुकेनश्वेतसाएवात्राजाराणकुटुम्बाद्वीतिवादिबानिःस्वर्गैःएवपाकुरु
 तेनारो व्रतानामुत्तमंव्रतं भुक्तातुविविधान्भोगान्सौभाग्यंवादेतध्रुव एवमेतत्प्रकर्तव्यकदलीव्रतमुत्तम तरमाकुरु

विधानेन यथोक्तं फलमाप्स्यसि । इति श्रुत्वा विधानेन सा च कारव्रतोत्तमं श्रवापसकलं कामं मनसा यदभीष्टितं
 अन्यच्च शृणुरजिद्रपदाश्रयं करं तृणाद्युतिपराजितायुधं कृष्णानितासमाप्रतिदुःशासनेन दुष्टेन द्रौढीभुक्तमूर्धजा । अक्र
 प्यमाणे वल्ले तु चित्तं नाम स्मरत्तदा । तूर्णतन्मते राजन् द्रौपद्यास्त्राणानापयै । अदृश्यमाणः कृष्णायैव तत्समुपतिष्ठ
 वान् । तदा कर्तुमशक्यं तु यत्तेस्मिन् राजसत्तम रुक्मिण्या चिरं पूर्वैर्यदेतद्भवत्तु तमं । तस्य पुरय फलं दत्तं कृष्णायै
 राजसत्तम तत्कालमेव वत्साणां ससृष्टि रभवत्पुरा दुःशासनेन दुष्टेन अश्रिते र्धं शुक्रं पुत्रं । प्रादुर्भूतानि वत्साणि
 नानावर्णानि मारुतं खिन्नोदुःशासतः पापो विररा मां शुक्रग्रहात् । तावद्धमवर्षस्त्राणिकदलीगर्भवन्नपु । इदं ब्रूत
 प्रभावो यं गुह्योपि कथितो मया । कारयस्व विधानेन पूर्णं कामो भविष्यसि ॥ अथोद्यापनम्
 ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ कस्मिन्मम सति यौ कस्मिन्नाचरेद्भवत्तु तमं कथं भावेन किं कारयितुं नमचाचक्ष्वकेशव
 ॥ श्रीकृष्ण उवाच ॥ कार्तिके माघमासे वा वैशाखे रित्वे तरे तु वा पुण्यं नृणां सिद्धिं कुर्वीत पौर्णमास्यां स भेदिने
 ति शेषं यं वर्जयेत् शुभायां सुसमाहितः यस्मिन् देशे नलभ्येत कदली राजसत्तम सुवर्णेन शुभां तत्र कृत्वा पूजां स
 माचरेत् । यदिलभ्येतु कदली नारीप्यादौ प्रपूजयेत् । यावन्नरया फलं तावत्सिद्धये श्रीरेणुमपते । फले द्यूतक्रमेतरयाः
 पश्याद्विग्रहसमाकृते । प्रभाते विमले ज्वात्वा नद्यादौ विमले जले । अहते वा ससी बह्मल्लवः संध्यादिकर्म च । अस्मिन्
 मां कृत्वा तु सूर्योदिलं वा गतः शुचिः शार्ङ्गसंस्थाप्य विधिवत्तत्र होमं समाचरेत् । शतमष्टाक्षरं विद्वान्ति लाज्याहु
 तिमिरतया । एकाग्रचित्तः संहृष्टः कृतव्याहतीभिः पृथक् ब्रह्मादिभ्यो देवताभ्यो नाम मन्त्रैः पृथक् पृथक् । आ
 चार्यैश्च सपत्न्यैर्कं वत्साद्यैः पूजयेत्ततः घेनुं पयस्वर्गोदद्यात्सर्वस्मरन्तन्मूर्ध्नि । स्वर्णशृंगीर्ययस्त्रां कां स्य द्रोहिनि
 कापुतां । ताद्यष्टोत्तरं न पुच्छं वल्लघटा विभूषितां । अभ्यर्चयेद्विदुषेऽत्राचार्यं निवेदयेत् । पादुकोपान् हौल्यत्रम

लंकारानेकशः यथाशक्तिप्रदेयानि ब्रतरपपरिपूर्तये चतुर्विंशद्वाद्वानां युग्मान्याद्वयसंयतः वल्लालंकारगंधा-
द्यैः पूजयित्वा तु भोजयेत् वायनानि नुदेयानि वंशपात्रैस्तृणैः कृतैः दद्याच्छदक्षिणांसं न्ययथाविभवसारतः
अन्येष्वपि यथाशक्ति दद्यादन्नसुसंस्कृतं क्षमापायित्वान्देवीव्रतस्वपरिपूर्तये वाचयित्वा यथान्यायमाच्छिद्रं च
क्षमापयेत् दीनानाथान्प्रतर्प्याशुस्वयं भुंजीत वाग्यतः एवं यः कुरुते देविकदलीव्रतमुत्तमं भुङ्क्तु विविधान्भो-
गान्सौभाग्यं विदते परं तस्मात्कुरु विधानेन योक्तं फलभाष्यसि एतन्नास्ति निरेजापि यः कुर्यात्कदलीव्रतं स
वर्त्तमानावाप्नोति स्वर्गलोके महिषते इति । वेद्योत्तरं कदलीव्रतं एतच्च पौर्णमास्यां विहितमपि हेमाद्रिमतं न
चतुर्दश्यां कार्यम्

इति भाद्रपुष्कचतुदश्याकदलीव्रतं भविष्योत्तरांशे कर्मिदम्

अस्यां भाद्रपौर्णमास्यां सुवासिन्योनाय्यो भर्तुरायुरभिष्टब्धयेत्सा वित्रीव्रतं कुरुतीति शीरमित्रीदये भविष्ये ॥ दूधिष्ठिर
उवाच स्मरामि च हृषीकेश यज्ञोक्तं भवतामम तस्मादित्रीव्रतं ब्रूहि शसादसुमुखो भव ॥ श्रीकृष्ण उवाच कथयामि
कुलस्त्रीणां महिम्नो वर्द्धनं परं यथाचीर्णं तु सा विभ्या ब्रतं वैराज कथया आसीन्मन्त्रेण धर्मोत्तमः सर्वभूतहिते रतः पार्थ
दोष्यपतिर्नाम पौरजानपदं त्रिषुः सर्वेश्वरेण परमेश्वरस्य वाक्यसंयतो द्विषः समभाष्यो ब्रतमिदं चकारापत्यकाम्यया
सा वित्रीति प्रसिद्धं परसर्वकामप्रदायकं तस्य तुष्टा तु सा देवी सा वित्री ब्रह्मणः प्रिया उवाच दुहिते कात्वरजन्मवि-
ध्यति तस्याः प्रसादात्तुष्टाभेतवसर्वं भविष्यति मन्नाम्ना सा च कर्तव्या महाकीर्तिमतीतुसा भविष्यति महाराज न शोकं
कर्तुमर्हसि एवमुक्त्वा तु सा वित्री जगामादर्शनं तदा कालेन गच्छता जाता दुहिते देव रूपिणी सा वित्री प्रातिपादतासा
विभ्या जसया तथा आदिष्टा चैव सा विभ्या सा वित्री सदृशी यतः सा वित्री येन नामास्याश्च कुर्वीत्रा रतया पितृ सा श्रीव

द्विग्रहवर्तीव्यवर्द्धतपितुर्ग्रेहः काले बहुतिथे जाते यौवनरथावभूवसा तां सुमध्यां तु सुश्रेणीं प्रातिमां च नीमिव प्रा
 तेषु देवकन्येति हृष्टवातामिनिरेजनाः सा तु पद्मपलाशाक्षी प्रश्वलतीव तेजसा च चारवापि सा विजीवत यद्गुणोदित
 तत्राप्यपोष्यशिरः स्नात्वा सम्यक्संपूज्य देवताः हुत्वाग्निविधिवद्दिप्रान्वाचयित्वंष्टुपर्वाणि तेभ्यः सुमनसाः सिद्धाः
 प्रातिग्रहान् पारमजा मखीपरितृताभ्येत्य देवीश्रीरिवरूपिणी सा भिवाद्यपितुः पादौ विनीताचारुहासिनी क
 तोजालिर्वररोहा नृपतेः पार्श्वतः स्थिता तां हृष्टवायौ वनप्रासास्वां सुनांदेवरूपिणी उवाच राजापत्यर्षसंमन्य स
 ह भोजिभिः पुत्रिप्रदानकालोपनचक्राश्च हृणोति मां विचारयन्नपश्यामिव रंतुत्यनिहात्मनः तथापि देयासिमया दौ
 पः स्यादन्वयानम पठ्यमानं मया पुत्रिधर्मशास्त्रेषु सश्रुतं पि नुर्गृहेतुं यकन्या राजापश्यत्यसंस्कृता ब्रह्महत्या
 पितुस्तस्य साकन्यादृषलीरुमता अतो धैर्येण यामित्वां कुरुषु जिरवयं वरं दुर्द्धरमादयैः सहिता शीघ्रागच्छुरवमाचि
 रं वेदादीनां यथावाच्यो न भवेयतथा कुरु एवमस्त्विति सा विजीवोकाक्षी प्राविनिर्धयौ स्यंदनेन महाहर्षमधिभिः
 परिवारिता तपोवनानिरन्ध्यागिराजर्षीणां जगाम सा मान्यानां तत्र वृद्धानां कृत्वा पादाभिर्दत्तं ततो वभ्रामती
 र्धाणि पर्वतानां वनानि च देशांश्च विधात्स्व नानाश्रमान् सुमनोहरान् एकस्मिन्सा श्रमपदैकृतकयावभूवह व
 रं यथावारसा तु भ्राजगामस्वमालय सा विजीमं विसेहितपरितुष्टेन चेतसा तत्रापश्यत देवार्धनारदं पितुरतिके भ्रा
 तृनाम सने विप्रशृण्वन्मस्मिन्तभापिणी कथयासा सतत्सर्वं प्रेम्णा ररप्यगतासती ॥ सा विभ्रुवाच आसीच्छालेषु ध
 र्मरत्नं क्षत्रियः पृथिवीपातिः सुमते स न इति रूपतो देवादंघो वभूवसः तस्य चाप्यभवद्गार्ग्यो रुक्मिणीरूपया लोनि
 तस्य प्रतिवृत्तराज्यवैरिभिर्देवयोगतः सावालापत्ययासाद्धैर्भार्यया प्रास्थितो वनं स चारय वनसं वृद्धः पुत्रः परम
 धार्मिकः सत्यवातामरूपाद्यो भर्तृतिमनसा कृतः ॥ नारद उवाच अहो कष्टमहो कष्टं सा विजि किमिदं कृतं वृत्तरते वा

लभावाद्यतगुणवान्संप्रवाहपः सत्यवदस्यसौराजा सत्यवाकेनसः स्मृतः निर्यमश्र्याः प्रियास्तस्य करोरपश्र्वा-
 न्समृण्मयान् चित्रेपिबलिखरपश्र्वाचित्राश्रुतेनसोऽप्यते किंवर्ण्योरतिदेवश्र्वा शक्त्यादानगुणैः समैः ब्रह्मैष्यः स-
 त्प्रवाग्दक्षः शिविरौशीनरोयथा ययातिरिवचोदारः सोमवस्त्रियदर्शनः श्रिभिन्याविवक्षुरेणधुमसेनसुतेव
 लो एकंदोपोस्तनाभ्योस्तितश्र्वाप्रभृतिसत्यवान् संवत्सरेणक्षीणायुर्देहंर्यासंकरिष्यति ॥ श्रीकण्ठवाच ॥ ना
 रददेतदाकर्षणं दुहितामाहपार्थिवः पुत्रिसावित्रिगच्छान्वयं वरं वरयस्यति संवत्सरेणसोऽलपायुर्देहंर्यासंकरिष्य-
 ति ॥ सार्विभ्युवाच सकृज्जल्पंति राजानः सकृज्जल्पंति पाडिनाः सकृज्जदीयं ते कन्याया एवेतानि सकृत्सकृत् दी-
 र्घायुर्वापि स्वल्पमायुर्निगुणः सगुणोपि वा सकृद्वृत्तो मया भर्तानद्वितीयं ह्येणोभयहं मनसानिश्रयं कृत्वा ततोवाचाभि-
 धीयते कियते कर्मणा पश्या देयधर्मः सनातनः ॥ नारद उवाच यद्येतदिष्टं दुहितु र्गततः शीघ्रं विधीयतां श्रिविभ्र-
 रतुसावित्रीदिष्टं मद्रकरिष्यति ॥ श्रीकण्ठ उवाच ॥ एवमुक्त्वा समुत्पन्नान् रदास्त्रिदित्रययौ उरंवाद्यदुःखमनुल-
 होयुधिष्ठिर राजापिदुःखसंविभ्र श्रिरंध्यानपरोभवत् श्रहोतिदुःखमुत्पन्नमपारं मादृशाभिमनां एतदुःखम-
 हं दृष्ट्वा वरमेवानपत्यता सत्यमुकपुराणज्ञैः कन्यादुःखैकभाजनं देव्याय दुःकृतं सर्वं व्यलीकं प्रतिभाति मे
 एवं संशोच्य बहुधा दधारात्मानमारमना देविसंस्मृत्य सावित्री मया दत्तो वरः पुरा राजारवदुहितुः सर्वैव वा हि क-
 मया करोतु त्वयंगत्वा तु सर्माप्यवनमुनिनिषेवितं शुभमुद्धूते पार्थ रथैर्ब्राह्मणैर्देवपारंगैः समर्पयित्वा कन्यां
 तां दत्त्वा दयां श्रुपुष्कलान् उवाचे दंमहाभागं सुप्रोतेनांतरात्मना धुमते सतमहाभागशृणु मे परमं वचः इदं
 मेदुहितं तावत् बलभाजीवितादपि भर्तां समुचितो ह्यस्याः सत्यवान् सत्यवल्लभः त्वमप्यस्यासमुचितः
 श्रुत्वा रथं मे वत्सलः त्रैतोयपराधाः शतव्यावलिप कर्षवालिश्या यदभीष्टं च जामातुर्मुचयो र्यदभीष्टितं तदास्वेय

मतेस्माकं स्वस्ति तस्ते ब्रह्म ॥ श्री कृष्ण उवाच इत्यभ्युपगता राजानां रादोके व्यंष्टान्वितः सा विभ्यपि च तं
लब्ध्वा पतितं सर्वगुणान्वितं मुमुक्षुं निवर्तन्व गौदिव सान्धार्य पुण्यं कृतं एवं तत्राश्रमे तेषां तदनिवसतां सर्वां कालं रत
त्यप्यतां कश्चिदतिचक्राम भारत सा विभ्यस्तु शयानाय श्रितं यत्पादितं शंभो ज्ञारदेन यदुक्तं तदकदा चिन्नाप
सर्पति ततः काले बहुतिथ्यति क्रांतं कदाचन प्रातः काले हिमर्तव्यं यजसं त्यवतानं ध्वंशौष्ट्यं दिक्षितं पशेद्वद्विधा
रजनीमुखं गणयं याश्च सा विभ्यान् रादोके वदोद्वदि चतुर्थं हानि मर्तव्यं मिति संचितं भासिनीं अतश्चिराजमुद्विश्य सा
विभ्यारुणं महाफलं उपोष्य संस्थिता सा ध्वि सा विभ्यो सा पतिव्रता ततोत्थिरां वनिर्वच्यं स्त्रां वासंत्यं ददवां श्रुश्रुशु
रयोः पादौ वदं चारुहसिनीं अथ प्रतस्थे परशुपरीत्या सत्यवान्स्वयं सा विभ्यपि च मर्तोरं गच्छं तं पृष्ठतो न्वगात्वा द्य
माणां पिसामर्द्धां दृष्ट्वा भ्यां चाभिभाषिता उवाच श्रुश्रुमर्द्धं गच्छ कंटाकिनं वनं सुकुमारं रासिकलयाणि वालिसाभूनि प
रमजे अथ दाहं पदौ र्यातं कथं प्राक्ष्य सितद्वनं उपवासास्त्रयस्ते यतस्माद्भुक्ष्य सुमध्यमे सा विभ्य उवाच नैपथ्यं भ
वरत्नोपां यद्गर्तं विबुधुभक्षितं स्वयमेव च भो कठय मित्या हर्षं भर्द्दिशेनः अपरं कौतुकं मे स्ति वनस्याप्यप्रदर्शने भर्द्वा
सहाय्यारूपामिमानि पंच करिष्यथ भर्तृजां सह गमिष्यामि किं विषादे न माधिरं ततो ज्ञात्वा यथावा लाजगामाथ प
तिव्रता सा विभ्य नुपदं भर्तुर्वने तस्मिन्मनोरमे गत्वा सौन्दर्यमध्वानं जग्राह फलादिकं समित्कुशं च कुसुमं भार्य
या संवदन् प्रियं काष्ठं कुठारेण तथा पाटयामास लीलाया अथ पाटयतस्तस्य जाता शिरसि वेदना ततः संवृत्तयतस्त
वैवटच्छाया मुपाश्रितः सत्यवाने दनाक्रांतः कंचिद्व्याणितमानसः वटशालामुपाश्रित्य संत्यवान् प्राह गद्गदं सा वि
भ्यपश्य शिरसि वेदना मां प्रवाधते न च किंचित्प्रपश्यामि अमती वहिष्ठे मनः तवोत्संगे क्षणं तावत्स्वप्नुमिच्छामि सु
दरि सा विभ्य उवाच विभ्रमस्त्वमहावाहो सा वित्री प्राह दुःखिता पथादिपि गमिष्यामि ह्याश्रमं सुसुखादेयं ॥

श्रीकृष्ण उवाच ॥ यावद्वत्सर्गाङ्गकृत्वा शिरश्चरते महीतले तावत्करालवदनः शतशो यस्सहस्रशः आजगमुर्यम
 दंताश्चरैश्चाश्रयति भयंकराः न शेकुद्वेष्टि पाताते सा विभ्याः रथातुमंति के गत्वा च क्षुरतस्सर्वसा विभ्यारुनुयुमुं दुतं
 द्रष्टुपातेन नास्माभिः साध्यते सत्यवाक् कचित् इत्याकर्ण्य यमः कोपादुत्थाय च वरा सनात् आरुह्य माहि पुरैर्द्रुः
 प्राणहरवली आजगाम त्वरायुको यत्र स्तेसापतिव्रता सा विभ्यापि च सेत्रस्तो वाक्ष्यमाण इतरततः सो वधाना क
 थको यं भर्तारं मनेभ्यति तावद्ददौ सावाला पुरुषं कृष्णार्णवं । किरिटिनीतवस्त्रं साक्षात्सूर्यमिवोदितं नमुवाच
 यसा वित्री प्रणम्य मधुराक्षरं सा विभ्युवाच कल्वेदेवो यदा दैत्येभ्यो मां धर्यायितुमागतः न चाहं केन चिच्छकया स्वधर्मा
 द्वरापितुं द्रष्टुं वा पुरुषं श्रेष्ठं । सावह्निं शिर्यामिव यम उवाच यमः संयमनश्चाहं सर्वभूतभयं १ शोणायुरेप
 ते भर्ता सन्निधौ ते पतिव्रते न शक्यः किं करैर्नैतुततो हं स्वयमागतः शरीरात्पाशसंयुक्तं पृथग्भूतं महाद्युतिं श्रुष्टुमा
 जं पुरुषं निष्कं पर्यमो वलात् पुनः प्रयातुमारेभे पथानपि न सेवितं सा विभ्यपि वरारोहा कृत्वा पटिनं सङ्कलं २ दक्षार्थे
 भर्तृकायस्य यथा वनपुद्गततः पतिव्रता तदा आतां ध्यायमाना निजपतिं तीक्ष्णतद्गतप्राणां तामवाच यमस्स तद्वा
 धम उवाच निर्वर्गगच्छंसा विभ्रिसुदूरं तु मिहागता एषमागो विशालाक्षिन केनार्पणं भवति सा विभ्युवाच न श्रमो
 नं वमं भलातिः कदाचिदपि जायते भर्तारं मनुगच्छंत्यारतवशिष्टस्य सन्निधौ सतां संतोगातिनां न्यास्त्राणि भर्ता सदा
 भतिः वेदावर्णाश्रमाणां च शिष्याणां च गुरुभतिः सर्वेषामेव जतनं स्थानमस्ति महीतले मुक्तास्रजैरमेकं तु खोणा
 नां नयः समाश्रयः एभिरेभ्यः समुचितैर्वाक्यैर्धर्मार्थसंयुतैः तोषितो धर्मराज रतुसा विर्जामिदं भवतीत् ३ यमु उवाच
 तद्वेष्टिस्मिन्तं वमं द्वेष्टं च रवरसुव्रते सा च वेष्टेस्वराजं यंच विनया वनतासती चक्षुः प्राप्तिस्स तं थाराजं यश्च शूरस्य महात्मनः
 भवति तं च तथा भर्तुर्धर्मसो द्विचशा भवती पितुः पुत्रं शर्तौ चैव तथा च शतनात्मनः धर्मराजो वरानन्दत्वादिप्रयामासतां

ततः आजगामाथसातन्वैन्यग्रोधाविटपंतदा कुरवोत्संगेशिररतस्यपूर्ववन्निषसादच नाशसंवाहन्नचक्रेभर्तुःश्रा-
 त्सभारत उरिथताश्वेतनांप्राप्यतीरुक्रप्राहेदमादरात् कथंनवोधाधितोभङ्गेकालोतीवगतोमम किंमांषुदयति
 मेततःकिंवासातावदुःखिता विरुद्धवाचंसजातकालोतीवगतोवने विहायमातापितरौकालोनकापिभैरगतात् इति
 भावाविरुद्धतेकृतनेहप्रवोधनं सावित्र्युवाच कथंत्वविधयेर्वारपीडितंतुझिरोरुजा ममैवात्रविलंबोभूदकार्थस्य
 तवानप्यप्रपश्योऽद्यायसावित्रीजग्राहशिरसेधनं समितकुशादिकंसंयोजनमतुस्त्वौस्त्वमाश्रमं नतःपित्रास्त्वनेत्रा
 भ्यादृष्टौतौप्रधासुदा आर्लिभयमधूर्युपाप्रायपुत्रमकेनिवेदयसः उवाचदिष्टापश्यामिसमादर्धव्यासमागतं वि-
 लंबकारणंष्टःसमाभट्टयथातथ वेदितार्थोपसंहृष्टःपूजयानासतांसतीं अथवापूर्वजैर्भुंकराज्यंनिहतकंटकं दु-
 मत्सेनोमहाभागइयजक्रतुभिरतदा ततोश्वपतिरासायपुत्रानात्मगुणाधिकान् सावित्र्याश्चेष्टितंज्ञाह्वाजामा-
 तुर्जोवितं तथा राज्यप्राप्तिंचविपुलंपरंभुदमवापसः सावित्र्यास्थानकमिदंसर्वपापप्रणशानं श्रवैधव्यप्रदं
 स्वांणस्वर्गमोक्षप्रदायकं सुखसौभाग्यदंचाथप्रातर्जप्यमिदंसदा भाद्रपदेपूर्णिमायामाशुचाणैव्रतांविदं माह-
 त्म्यमस्यनृपतेःकथितंसकलमया ॥ युधिष्ठिरउवाच ॥ कीदृशंतद्व्रतंकृणुसावित्र्यायदनुष्ठितं तस्मिन्भाद्रपदेमसि
 विधाततरयशंसमे कदेवताव्रतेतस्मिन् कोमंत्रः किंफलं प्रभो एतदास्थ्याहिमेनाथ नहितुष्यामिमाधुव-
 ॥ श्रीकृष्णउवाच ॥ अयतापाह्वशेषसवित्रीव्रतमादरात् कथयामिकथंचाणै तयासन्यग्रयुधिष्ठिर त्रयोदश्या
 भाद्रपदेदंतथावनपूर्वकंचित्ररात्रंनियमंकुर्व्यदुपवासस्यभक्तितःश्राशकश्चत्रयोदश्यंतककुर्व्याजितेन्द्रियःश्रयाचितं
 चतुर्दश्यार्षोमस्यामुपोषितःनिरप्यंज्ञात्वामहानयातडागोनिक्षरेपिवा विशेषतःपौर्णमास्यांज्ञानंस्पर्पमज्जलैः शु-
 द्धीत्वावालुक्रांपात्रेनरथमाश्रायुधिष्ठिर श्रथवाधान्यमादाप्ययवशालितिलदिक् ततोर्ध्वमयेप्रात्रेवखपुनमेनवेष्टिते

सावित्रीतिमांशुत्वद्राहाणश्वेशोभनां सौवर्णाहमर्थावापिस्वशक्त्यारोप्यनिर्भृतां ब्रह्मस्वरूपानिर्गुणविष्णु
धर्मोत्तरहितं पद्मपद्मांस्तरुभ्यश्च ब्रह्माकार्यश्चतुर्मुखः पुस्तकंस्वमितकंतद्वक्ष्यमाणं कामंदकुम्भाविर्भूतस्य कर्तव्य
धामोत्संगमतातथा ॥ आदित्यवर्णाधर्मज्ञासिंहासूत्रकरात्प्रेतः ॥ अकवल्लभुर्गंधर्वाः साधिव्यावहस्यणुः सितधसुवि
ज्जिह्वासादभेवंभक्त्याधपूजयेत् ॥ अंधैः पुण्यैश्चनैवेधैर्दण्डिकैर्भक्तैः ॥ शूद्रैः पूर्णकोशातकैः पुर्कैः कृष्णह्वैः क
र्कशप्रकलैः ॥ नारिकेलैः शश्वर्जैः ॥ शाखोटैः वनसैस्स तथा ॥ धान्याकौर्जैर्कहैर्दण्डैर्गुडैर्नल्लवणेन च ॥ विरुद्धैः ससुधातप्यैश्च
अंशपात्रप्रकादिपुष्टैर्हरिद्रव्याकसूत्रैः शुभैः कुंकुमकसरैः ॥ अथ तारं करेऽप्येवंसाविर्वा ब्रह्मणा श्रियः ॥ अथ वतः ॥ मवस्थितं ॥
शुभं विधत्तु भुञ्जणसं विर्वा ब्रह्मणा स्वयं ॥ इतरासांतथास्त्रिणां पुंराणो कोऽंधा ॥ रुभृतः ॥ कोऽंधा ॥ पूर्वकृद्विषीणा पुरतकथा
रिणी ॥ वेदमातर्नमस्तुभ्यमूयैवर्षं न च्छर्म ॥ रूपं दक्षिणशो दुहि सौभाग्यं दुहि दहि मे ॥ एवं संपूज्य विधिवज्जाग्राहज
कारयेत् ॥ अर्घां तवाद्यवतिष्ठो वैर्हृदना रिकदं वकै ॥ पुण्यं अथ तैश्च विधैस्तारं ॥ निजतिवाहयेत् ॥ तस्मै ननु द्रविजस
विभ्याश्चकथानकैः ॥ इतः प्रभातसमये रवाभभ्युदिते संति ॥ साविर्वा ब्रह्मणा श्रेष्ठे स नैव यन्निवेदयेत् ॥ अथ सावित्रि
कस्य ज्ञेसा विभ्या रेव्या नवाचकैः ॥ वेदज्ञैस्तु रवष्टुत्तरेष्टुदरिद्रैर्वा कुटुंबिनि ॥ मन्त्रेणातेन कौतये प्रणम्य विधिपूर्वकं ॥ दुर्वा
क्षततिलैर्भक्ष्यपूर्वाभाभिमुखं ॥ रुधता ॥ शुचिवस्त्रधरे विघ्नेर्वां करस्वस्ति पूर्वकं ॥ सावित्रीयमम्यादतासहि राध्या हि र
एमर्वा ब्रह्मणा श्रिणानार्थाय द्राहाण प्रतिष्ठतां ॥ एवं दद्याद्विजैर्द्रव्यसाविर्भृतां युधिष्ठिरः ॥ नैवेद्यं द्विचतस्रं ब्रह्मणा
स्य गृहं नयेत् ॥ स्वयं द्रव्यपुदं गच्छेत्स्वये प्रमत आ विधेत् ॥ गौरि एयो भोजयेद्भक्त्या हविष्यान्नेन शक्तितः ॥ पुण्यैः कुंकुम
सिंदूरैः स्तालकैः ॥ कंठमुत्रकैः ॥ वासोभिर्भूषणैर्भक्त्या ॥ अथ शाल्याद्व्याविर्वा ज्ञता ॥ तस्याभ्युक्तं हविष्यान्नेन वा तथैव हविः ॥ असह
खिसजं प्रेततत्तां च साविर्भक्ष्ययतां निति ॥ वकथ्य द्राहाणैः सर्वैः ॥ स्तुष्टुर्भुक्तं तरे भूषणं ॥ सावित्रीयं ब्रह्मणा तस्मै सदा भुज्यते ॥

[illegible]

तद्वक्तुं ह्यमद्रा माकाङ्क्षन्पुत्राणां नादां मुखानाकतं वक्तव्यमस्मात् । अनागतस्योपाणमस्य तत्कृतं पुत्रं राहवचनं पश्येति ।
नादीमुखस्य चोक्तं ब्राह्मे पितृपितामहश्चैव तथैव प्रपितामहः । त्रयोह्यश्रुमुखः श्रुतेऽपि तस्य परिकीर्तितः । तैश्च भूषणैः
तुर्यं ते प्रजावतः सुरैः धिताः । ते तु नादीमुखः । नादीसमृद्धिरभिधीयते । एतच्च तिस्रं प्रत्यवदं कर्तव्यम् । प्रत्यवदं निरुपुष्टि
रथात् । अन्नमतामहाश्चापि कार्थः । पूजयते पितरो यजत न मतामहाश्च पीतिवौ धाय त्तोके । अत्रापि तु शब्दरूपयजनुकप्रस
त्वेन बहुवचनविरोधनिश्चायः । मातुश्चाद्वैतदापत्तिः । इष्टापत्तेः । अत्र विदुः प्रत्यपि त्रिषु धाप्रवृत्तः । पूर्णसामिपुसर्वा सुवर्ज्ये
विदुः प्रपितान् । धूर्जमिरया शौष्ठ्यदर्पि यद्वर्शस्तथैव सति । ॥ तिर्य्यग्दीपे गार्भोक्तेः । अत्रात्रात्रसिद्धिकारमुदधिकश्चाद

ओंविश्वेदेवास आगतशृणुतामइमं ह्रवं इदं वाह्निर्पीदत इत्यावाह्य ओंयवोस्तिवयारुनहोयवयारातिरि
 तिदेवयवेपुयवान्विकीर्यं ओंविश्वेदेवाः शृणुतेमं ह्रवंमेपश्रतीरक्षयउपयविषयेश्रमिजिक्कुडतवापुजत्राश्रसा
 यारिमन्वाह्निपिमादयध्वं ओंआगच्छंतुमहाभागविश्वेदेवामहावलाः येयनंविहिताःश्रद्धे सावधानाभवंतुमे
 इतिपठित्वा ॥ ततः ओंपिष्टनहमावाहपिष्ये इत्युक्ता ओंउशंतस्त्वानिधीमहिस्मिताःसामिधीमहि ॥

इतिपिष्टनावाह्य

ओंअपहताश्रमुरक्षांसि वेदिषद इतिमात्रादिपश्वेपुयवान्विकीर्यं ओंआयतुनःपितर इतिपठित्वा ततोर्ध्वकरुण
 तवदेवपूर्वकंसर्वेषु ओंशत्रोदेवीतिमंत्रेणजलंक्षेपेत् ततोदेवार्धपत्रेषु ओंयवोसी तियवान्विकीर्यं मात्रादिप्रा
 त्रपु ओंयवोसिस्वोमदेवयोगोसवेदेवनिर्मितः प्रःनमद्भिः एकः शुष्मः प्रादीमुखान्पिष्टनलोक्तान्प्रीणाहिनुः
 स्वहा इति मंत्रेणयवान्क्षिप्रवा ततः प्रत्येकं गंधपुष्पाणि क्षिपेत् ॥ ततः प्रथमं देवार्धपत्रं वामहस्ते कृत्वा
 तत्रस्थं पवित्रं भोजनपत्रे निधाय तदुपरि किंचिदुदकांतरं दत्त्वा ओंयदि व्याहति पठित्वा कुशयवजलान्यादाय
 ओंमयाम्भुकागोत्राणामातृपितामहप्रपितामहीनाममुकामुकदेवीनां नानादीमुखानामभ्युदयिक आह्रसर्वधिनो विश्वेदु
 वा एष वेहं स्ता र्षो नमः एवं पित्रादिश्राद्धदेवेभ्यो मातामहादिश्राद्धदेवेभ्योऽपि दद्यात् ततो मातुरर्धपत्रमादाय पुन
 र्वत् यो दि व्याहति पठित्वा कुशान्यादाय ओंमयाम्भुकागोत्रे मातरमुकदेविनादीमुखिन्नाभ्युदयिक आह्वे एष ते हस्त
 र्षो नमः एवं पितामहप्रपितामहोऽरपि दद्यात् ततः पित्रर्धपत्रमादाय सव्यं पूर्ववत् कृत्वा कुशान्यादाय ओंमयाम्भुका
 गोत्रं पित्रमुकशर्मन् नानादीमुखान्भ्युदयिक आह्वे एष ते हस्त र्षो नमः एवं पितामहादिपंचभ्यो दद्यात् तत्रोवशिष्टज
 लं पवित्रमुत प्रथमं दत्त्वा र्षपानमादाय ओंविश्वेभ्यो देवेभ्यः स्थानमस्मोति देवास न दक्षिणपार्श्वे उत्तानं भूयापयेत् एव

मपरदेवाय पात्रद्वयं तत्तदासनदक्षिणभागप्रत्येकंस्थापयेत् ततः पितामहीश्रवणपात्रद्वयस्थितं प्रविष्टं
 भोजनपात्रोपरिधृत्वा दक्षिणकरेण दाय ओमातृभ्यः स्थानं मसीति मात्रासनवागमनागोन्युब्जं कुर्यात् एवमेव पित्रा
 र्धमात्राणामिलनं कृत्वा पित्राद्यासनवागमनागे ओपितृभ्यः स्थानं मसीति न्युब्जं करेण ततो गंधादिदानं ओमद्यामुक्त
 गोत्राणामातापितृमहर्षिप्रपितामहीनाममुक्तमुक्तदेवानां दक्षिणोत्तरागोन्युब्जं करेण ततो गंधादिदानं ओमद्यामुक्त
 धनुष्यधूपदीपतांबूलयज्ञोपवीतवासोसिर्वेतनम् एवं पित्रादिदेवेभ्यो मातामहादिदेवेभ्यश्च दद्यात् ततः ओमद्या
 मुक्तगोत्रापितरमुक्तशर्मन्तनां दीमुखभ्युदयिकश्चाहृतानि गंधधूपधूपदीपतांबूलयज्ञोपवीतवासोसिते त्वमः एवं
 पितामहादिपंचभ्योऽपि दद्यात् ततः पात्रमर्धासनसहितं चतुष्कोणमंडलं कुर्यात् ततः सजले पुटकादौ हस्तेनैव सु
 धृतमन्नमादाय ओअन्नमेकव्यवाहनाय रवाह इत्यहुतिद्वयं जुहुयात् सोमाय पितृभ्यो रवाहो इत्यहुतिद्वयं
 जुहुयात् ततोऽपि सव्यं कृत्वा दक्षिणोत्तरागोन्युब्जं पातितवामजानुः सोटकाले लज्जलान्यादाय ओइदमन्नमेतद्धृत्वा मि
 पितृभ्यो नमः इति भूस्वाभिने किंचिदन्नं दद्यात् पिंडार्थं किंचिदन्नं शेषयेत् ततो न्यदन्नं यथासंभवं सर्वत्रपरि विष्यन्
 तं जलं च तपोपनीयपात्रमालभेत् तत्र क्रमः उत्तानपाणिभ्यां देवात्र स्पृष्ट्वा ओष्टिथिवीते पात्रयोरपि पात्राहो
 एत्यमुत्रैव अश्वेतश्च तं जुहोमि रवाह इति पठित्वा ॥

ओइदमन्नं विचक्रमेन्नैधानिदधेपदं समूढमस्य पाण्डुरेकं णहव्यं रक्षमदीयं इति पठित्वा ओइदमन्नमिदमेतं
 इमा आपा इति जले ओइदमन्त्रं यथितयुते ओइदं हविरिति पुनरन्नेदक्षिणं गृह्णमरोप्य ओयवोसिप्रवयस्स
 द्वेयवयवयारतिरिति यद्वैदिकैर्यं कुशादीन्यादाय ओमद्यामुक्तगोत्राणामातृपितामहीश्रवणपात्राहो
 मुक्तदेवानां दीमुखभ्युदयिकश्चाहृतसर्वं धिनोऽश्वेदवाह इदमन्नं सोपकरेणोत्तमः यद्येकमेव पात्रमभवति तद्धा

वामेन पाणिना पात्रमच्यजन्नेव ओं इदं विष्णुरित्यादिपठित्वा यवक्षेपपूर्वैतं कृत्वा कुशादीनादापयिन्नायुह्येव त
 पत्राद्विदेवेभ्योऽपि जलमुत्सृजेत् एवमेवमातामहादिदेवेभ्यः भिन्नपात्रपक्षे पृथिवीतेपात्रमित्यादि ओं इदं विष्णुरित्यादिपठि
 ताद्यति - ततो मातृपात्रमुत्तानाभ्यामेव पाणिभ्यां स्पृष्ट्वा ओं पृथिवीतेपात्रमित्यादि ओं इदं विष्णुरित्यादिपठि
 त्वा ओं कृष्णकट्यमिदं रक्षमदीये ओं इदमन्नमित्येवेदक्षिणां पुष्टिनिवेदयं ओं अग्रहतां अक्षरारक्षार्ष्टिमिवोदिप्रदं
 इत्यहोपरि यवान्विकीर्य ओमद्यामुकगोत्रेमातरमुकदेविनां दीमुखिन्नाभ्युदायिक आह्वदमन्नं सोपकरणते नमः
 एवं पात्रालंभनादिकं अत्रैकं पितृमहर्षिपितामहीभ्यामापि दद्यात् एवं प्रितृपात्रमालभ्य ओं पृथिवीते इत्यादिपु
 ठित्वा पूर्ववत्सर्वैकत्वा ॥

ओमद्यामुकगोत्रापितरमुकशर्मन्तनां दीमुखाभ्युदायिक आह्वदमन्नं सोपरणते नमः इति पित्रेवमुत्सृजेत् एवं पितृ
 महादिपुं च भ्योन्नमुत्सृजेत् ततः प्राजलिः

ओं अन्नं हनिमिर्यादिजपेत् दूर्भेषूपविश्रयागयर्धो विजोपित्वा ॥ ओमधुमधुमध्विति मधुघाता इत्यादि ऋचं जुपेत्
 पितृमंत्रान् ओं उदीरातामवर इत्यादीन् जपेत् अन्त्यातिपुरुषसूक्तदीनि पवित्राणि जपेत् ततः प्रागयकुशान्
 भूमावासीर्य जलेन प्रोक्ष्य जलप्रोक्षितं सयवघृतमन्नं कुशादिना अन्नमिदं वाश्रये जीवाये प्रदद्यात् कुले मम
 मादत्तेन तुष्पंतु क्षायानुपरागति भित्तिमंत्रेण कुशोपरि अन्नं विकरेत् ॥

ततश्चाचम्य हरिरिन्द्रवागायर्धो विजोपेत् चतुरस्तोत्रं उच्यते भूमिपरिरुक्ते चरैतरक्रमेण राधान्नं अग्रं प्रादेशं मां प्र
 रिमायत अत्रागयां रेखादर्भोर्ध्वं लीमूलेन ओं अग्रहतेत्यादि जपित्वा कुर्यात् प्रत्येकं रेखात्रयोपरि ओं येरुपांणी
 ति श्रीगारात् आमयेत् तदुपरि प्रत्येकं कुशत्रयमासीर्य प्रत्येकमवनेजने दद्यात् ॥ तत्रक्रमः ॥ यवजलं

धृष्टकेनैव पात्राणि पूरयित्वा एकं पात्रं ब्राम्हणं महस्ते कुशादीन्यादाय ॥ उभयामुकगोत्रिमातरमुकदेविनादीमुखिभ्या
 भ्युदायिकश्चाह पिंडस्थाने अभवावने निक्ष्वतेनमः ॥ इति सर्वदक्षिणकुशत्रयमूलमात्रेऽवने जनं दद्यात् ॥ एवमेव
 पात्रांतरमादाय तत्कुशत्रयमध्ये पितामहौ अवने जनं दद्यात् तत्कुशत्रयग्रे प्रपितामहौ श्रवने जनं दद्यात् तत्र
 श्वतर्धमादाय उभयामुकगोत्रपिनरमुकशर्मन् नदीं मुखान्भ्युदायिकश्चाह पिंडस्थाने अभवावने निक्ष्वतेनमः ॥
 इति सर्वदक्षिणकुशत्रयमूलपित्रेऽवने जनं दद्यात् किंचिज्जलमवशेषयत् एवं पितामहप्रपितामहयोः पिंडस्थानेऽव
 नं जनं दद्यात् एवमेव पात्रांतरमादाय उभयामुकगोत्रमातामहामुकशर्मन् नदीं मुखान्भ्युदायिकश्चाह पिंडेऽवने
 निक्ष्वतेनमः इत्थं परकुशत्रयमूलमातामहायावने जनं दद्यात् एवं प्रमातामहद्वयमातामहयोः दद्यात् ततोऽप्यद्व
 धिवद्वयं दद्यात् मिश्रिताग्निना पिंडाग्निर्माय एकपिंडं कुशादींश्चादाय उभयामुकगोत्रमातरमुकदेविनादीमुखिभ्याभ्युद
 यिकश्चाह एष ते पिंडो नम इति तदवने जनस्थाने पिंडं दद्यात् एवमेव पितामही प्रपितामहीभ्यां स्वीयावने जन
 स्थाने पिंडं दद्यात् ततश्चतुर्थं पिंडमादाय उभयामुकगोत्रपितरमुकशर्मन् नदीं मुखान्भ्युदायिकश्चाह एष ते पि
 ण्डो नमः एवं पितामहप्रपितामहयोः ततः सप्तमं पिंडमादाय उभयामुकगोत्रमातामहामुकशर्मन् नदीं मुखान्भ्यु
 दायिकश्चाह एष ते पिंडो नमः ॥ इति तदवने जनं दद्यात् एवं प्रमातामहद्वयमातामहयोः दद्यात् ततोऽर्धम
 लं केशं प्रोष्ठपश्चाच्च न्यहरेरमुहं श्रवणातरोमादप्यध्वयथाभगमाष्टपायध्वइति पठित्वा उद्गृह्णन् भूपश्चासंति
 यन्मतेनैव पथामुखं परावर्तयन् उभ्योर्मीमदंतम तरो यथाभगमाष्टपायि पतइति जपेत् ॥ एवं श्रवणपितरोऽनादयध्वं
 यथाभागमाष्टपायध्वमिति जपित्वा ॥

उद्गृह्णन् भूपश्चासंति यन्मतेनैव पथामुखं परावर्तयन् उभ्योर्मीमदंतम तरो यथाभगमाष्टपायि पतइति जपेत् ॥ ततोऽवने जनावशिष्टं
 लवप्रत्यक्षेन जनं दद्यात् ॥ तत्रक्रमः, उभ्योर्मीमदंतं ततोऽर्धमलं केशं प्रोष्ठपश्चाच्च न्यहरेरमुहं श्रवणातरोमादप्यध्वं
 यथाभागमाष्टपायध्वमिति जपित्वा ॥

जननिश्चतेनमः इति तदिषोपरि दद्यात् ॥ एवं पितामहीप्रपितामहीभ्यां तथा ओं अद्यामुकगोत्रपितरमुकशर्मन्
नदिमुखाभ्युदयिकश्चैत्रत्यनेनिश्चतेनम इत्युपरि दद्यात् एवमेव तत्तदिषोपरि पितामहादिपंचभ्यो दद्यात् ततो
नीर्वास्त्रिंशत्पञ्चम्यहरेरिस्त्वामूत्राण्यादाय ओं नमो वोमातरोरसाय नमो वोमातरो मन्यवे नमो वोमातरो नमो वोमा
तरो गृहहोमातरो दत्तसतो वोमातरो ह्येभ्यः एतद्वासः ॥ इति मात्रादिपिंडत्रयोपरि प्रत्येकं सूत्रं दद्यात् ततः न-
मोवः पितर इत्यनेन मंत्रेण पित्रादिपिंडपक्षोपरि प्रत्येकं सूत्रं दद्यात् ततः कुशजलान्यादाय ओं अद्यामुकगोत्रेमातर
मुकद्विनादिमुखाभ्युदयिकश्चैत्रिंशद्वे एतत्तवा सोमनमः ॥ एवं पितामहीप्रपितामही एवं पितामहादीनां पंचानां सुत्र
मुःसृजेत् ततो गंधपुष्पधूपदीपतांबूलानि प्रत्येकं पिंडमभ्यर्च्य ओं शिवाभ्यापः संवित्तिजलं ओं सौमनस्यमस्ति
तिपुष्पाणि ओं अक्षतं चारिष्टमस्ति तं हुलान्प्रत्येकं पात्रे धुनि क्षिप्य कुशादीन्यादाय ओं अद्यामुकगोत्रायामातु
रमुकदेव्यानां दिमुखाभ्युदयिकश्चैत्रिंशद्वे तैत्तदन्नपानादिभिः प्रीयतां इत्यक्षरयोदकं दद्यात् एवं पितामहाः प्र-
पितामहाः श्याक्षरयोदकं ओं अद्यामुकगोत्रस्य पितरमुकशर्मणोनां दिमुखस्याभ्युदयिकश्चैत्रिंशद्वे तैत्तदन्नपानादिभिः
प्रीयतां इति पित्रे एवं पितामहादिपंचभ्योक्षरयोदकं दद्यात् ॥ ततः ओं अघोरामातरः संवित्तिमातृपिंडोपरि पूर्वाग्रां
जलधारं दद्यात् एवं पितामहीप्रपितामहोः ततः ओं अघोराः पितरः संवित्तिपित्रादिपिंडपक्षोपरि पूर्वाग्रां
ततः ओं गोत्रनो यद्वैतां तां रेतोभिः भिद्वैतां वेदाः संततिरेव च श्रद्धाचनो मातृगमहद्द्वेयं च नो रेष्वति अन्नं च नो वहुं भवे
दतिथीं श्रुत्वेनमहि याचितारश्च नः संतुमा च याचिष्मकं च न एताः सत्याशिपः संतुहत्याशीः प्रार्थयन् सपवित्रकुश-
त्रयाणि प्रत्येकमात्रादिपिंडत्रयेमातामहादिपिंडत्रये दत्त्वा ओं ऊर्जैव हंति रमृतं घृतं पयः कीलांलं परिश्रुतं स्वधारस्य
तर्पयतमेमातृः इति मात्रादिपिंडोपरि दक्षिणाग्रं जलधारं दद्यात् ततस्तथैव ऊर्जैव हंति रमृतं घृतं पयः कीलांलं प-

रिश्रुतं स्वधास्थतर्पयतमेपिद्वन् इतिपित्रादिर्पदपदकोपरिदक्षिणाप्राञ्जलधारादयात् ततः पिदमाप्राप्तोत्था
 प्यर्पिणाधारकृशाङ्गुलमुकचवर्होक्षिपेत् अर्घपात्राण्युत्तानीकृत्यदक्षिणादयात् दक्षिणाद्रव्यं चफलमूलफलमूलं वा प्र
 त्येकतत्रक्रमः उभयामुकगोत्राणामादापितामहीप्रापितामहीनाममुकामुकदेवीनां दीमुखीनामाभ्युदयिकश्चाद
 संवदिनां विश्वेपादेवानां कृततल्लादप्रतिष्ठार्थमिमेफलमूलवनस्पतिदैवतेषयानामगोत्राय ब्राह्मणाय दक्षिणां दातुमह
 मुत्सुजेत् एवं पित्रादिश्चाहसंवाधेदेवताश्चादक्षिणां मातामहादिश्चाहसंवाधिविश्वेदेवश्चादक्षिणां दयात् ॥
 उभयामुकगोत्रायामातुरमुकदेव्यानां दीमुख्याः कृतैतदाभ्युदयिकश्चादक्षिणां दयात् उर्वाजेबु
 त्यादि अयामुकगोत्रस्यपितुरमुकशर्मणां दीमुखस्य कृतैतदाभ्युदयिकश्चादक्षिणां दयात् उर्वाजेबु
 जेइत्यादिनामात्रादिविसर्जनं विश्वेदेवाप्रीयतामिति देवविसर्जनं ततः उर्देवताभ्यहतित्रिजपेत् दीपनिर्वापण
 म् श्राद्धेयद्रव्यप्रतिपत्तिः ॥ इत्याभ्युदयिकश्चाद्विविधः

अथसंकल्पश्चाद्धमपरशाखायाम् मध्याह्नस्नानं विधाय संस्थां कृत्वा तर्पणं विधाय ॥ श्राद्धरथलेगत्वा
 दीपं प्रज्वाल्य आचम्य शुक्लांवरधरं विष्णुमिति विष्णुं नमस्कृत्य यंत्रहो वदन्ति विदेवदन्ति परं प्रधानपुरुषं तथान्ये वि
 श्वेद्व्रतेः कारणमोश्चरं वा तस्मै नमो विद्महादिनाशनाय अमोप्सिं ता र्थसिद्धयर्थं पूजितोयः सुरैरपि सर्वविद्महि देवस्मै
 गणाधिपतये नमः स्ववामभागैर्गोमर्मापात्रपूरणं भूमौ शंखचक्रौलिखित्वा आसनं आसने पात्रं पात्रे पवित्रं
 उर्पवित्रे स्थो वैष्णव्यौ सवितुर्वः प्रसव उत्पुनाभ्युच्छिद्रेण पवित्रेण सूर्यरश्मिभिः शन्नो देवोतिजलं ॥ उर्वा
 जेदेवीरभिष्ठयऽञ्चापो भवंतु पीतयेशं योरभित्त्वंतु न उर्वायोसीति यवात् ॥ उर्वायोसि यवयारमद्वेष्टो
 यं यवयारातीति वेत्वा तारिशा यवाप्राप्यैवैलाशुं धत्वा ह्येका पितृपदनाभपितृपदनमासीद ॥ तिलेस्सिति तिलान् वि

लासिसमदेवत्यागोऽसवोदेवनिर्मितः प्रत्नमद्भिःपुक्तः स्वधयापितृदंलोकान्प्रीणाहिनःस्वाहा ॥ १ ॥
 दिनुष्णीनिक्षिप्य तेनजलेन आत्मानं प्रोक्ष्यसंकल्पश्चाद्धसामग्नीःसंप्रोक्ष्य प्राणानायम्य पुंडरीकाक्षस्मरण
 विधाय अपवित्रःपवित्रोवाऽसर्वावरथांगतोपिवा यः स्मरेत्पुंडरीकाक्षंसवाह्याभ्यंतरः शुचिः उ०पुंडरीका
 क्षायनमः उ०देवताभ्यः पितृभ्यश्चमहयोगिभ्यएवच नमः स्वाहायैस्वधायैतिस्यमेवनमोनमः ३ सतव्याधा
 दशाण्युष्मगाः कालंजरेगिरौ चक्रवाकाःशरद्रीपे हंसाः सरसिमनसे तोपजिताः कुरुक्षेत्रे ब्राह्मणावेद
 पारगाः प्रास्थितादीर्घमध्यान्पूर्यकिमवसीदथ श्राद्धकलिंगयांभ्यात्वाभ्यात्वादेवंगदाधरं मनसाचपितृदन्ध्यात्वा
 संकल्पश्चाद्धमारभेत् अप्रसंव्य उ०सोमस्यनवीरसिविष्णोशर्मासिशर्वयजमानस्येन्द्रस्ययोनिरसिसुसारश्वाधि
 त्वाकट्यानीवीवधनं अग्निष्वाताः पितृगणाः प्रार्थिरक्षंतुमेदिशं तथावर्हिषदःपांतु यान्प्रायेपितरःस्थि
 ताः प्रतीचीमाज्यापाःपांतु उदीचीमपिसेमपाः रक्षोभूतपिशाचैभ्यस्तथैवासुरदोषतः सर्वतश्चाधिपस्ते
 पांयमोरक्षां करोतुमे तिलरत्नतुदितिजानद्भारक्षंतुराक्षसान् पंक्तिर्वैश्रोत्रियोरक्षेदतिथिः सर्वरक्षकः सव्यं
 उ०पदेवादेवहेडनंदेवासश्चाक्रिमावयं अग्निर्मातस्माद्देनसोविश्वानमुंचत्वष्टं हसः यदिदिवायदिनकमेनाष्टं सि
 चाक्रिमावयं वायुर्मातस्मादेनसोविश्वानमुंचत्वष्टं हसः २ यदिजाग्रद्याद्विस्वप्नएनाष्टं सिचाक्रिमावयं सूर्योमा
 तस्माद्देनसोविश्वानमुंचत्वष्टं हसः गायत्र्याशूद्रादिदृष्टिदोषनिपातात्पाकादीनांपवित्रतारु प्रतज्ज्ञा उ०विष्णु
 ३ इत्यादिदेशकालैस्सिकेत्यं आपलव्यं अमुकनामसंवत्सरेअमुकायनेअमुककनृतौअमुकमसेअमुकपक्षेअमुक
 तिथौअमुकगीत्राणांअस्मत्पितृपितामहानांअमुकशर्मणांसिपत्नीकानांवसुरुद्रादित्यस्वरूपाणांतथाअमुक गोत्रा
 णांअस्मत्मातामहप्रमातामहवृद्धप्रमातामहानांअमुकामुकशर्मणांसंपत्नीकानांवसुरुद्रादित्यस्वरूपाणां अमुकस

इत्काविश्वेदेवपूर्वकसंकल्पश्चाद्वकरिष्ये डैंकुरुष्व ॥ सव्यम् विश्वेदेवाआंसनं यवजलकुशद्वयंगृहीत्वा
 अथेह- अमुकगोत्रपित्रादित्रयश्चाद्वसंवंधिनांतयामुकगोत्रमातामहादित्रयश्चाद्वसंवंधिनां पूरुरवोमाद्रवसंज्ञा
 कानांविश्वेपदेवानांददमासनमस्तु डोंभूर्भुवःस्वः इदमासनमास्यतांआस्ये ॥ अप्रसव्यम् तिलमोटकजलं
 गृहीत्वा अथेहामुकगोत्राणामस्मत्पितृपितामहपितामहानाममुकशर्मणांसापत्नीकानां वसुरुद्रादित्यं
 स्वरूपाणांसंकल्पश्चाद्वेहदमासनमस्तु डोंभूर्भुवःस्वः इदमासनमास्यतांआस्ये ॥ अथेह अमुकगोत्राणाम
 स्मत्पितामहप्रमातामहवृद्धप्रमातामहानाममुकशर्मणांसापत्नीकानांवसुरुद्रादित्यस्वरूपाणांहदमासनमस्तु, डों
 भूर्भुवःस्वः इदमासनमास्यतां आस्ये सव्यं विश्वेदेवार्चनविधौअत्र २ सुगंध नमोस्त्वंतयैतिपूजनंधूपदीपौ ।
 धूपकुशानादाय. अथे- अमुकगोत्रपित्रादित्रयः श्राद्धसंवंधिनः तथा अमुकगोत्रमातामहादित्रयश्चाद्वसं
 वंधिनः विश्वेदेवार्चनविधौ इमानिगंधाक्षतपुष्पधूपदीपादीनिनिधायविभागंवोनमः स्वाहा विश्वेदेवार्च
 नविधिः सर्वपरिपूर्णम् ॥
 अप्रसव्यं अत्र २ सुगंध पितृभ्योपिपूजनं धूपदीपौतिलामोटकं अथेह-अमुकगोत्रा अस्मत्पितृपि
 तामहप्रपितामहाः अमुकामुकशर्माणः सापत्नीकावसुरुद्रादित्यस्वरूपाः तथा अमुकगोत्रा अस्मत्समा-
 तामहप्रमातामहवृद्धप्रमातामहाः अमुकामुकशर्माणः सापत्नीकावसुरुद्रादित्यस्वरूपाः अर्चनविधौ-
 इमानिगंधाक्षतपुष्पधूपदीपादियथाविभागशः स्वधा ॥ सव्यं अर्चनविधिः सर्वपरिपूर्णमस्तु अस्तुपरि
 पूर्णं गंधादिदानाच्चमनेस्वयंवाचमेतत् परिवेषणार्थंभस्मनारेखाकरणं यथाचक्राद्युधोविष्णुशैलोक्यंपरिरक्षति
 एवंमामिदंभस्माकसर्वभूतानिरक्षतु पत्रावलिः संस्थाप्य ॥

ओंमधु ३ अधोमुखाभ्यां पाणिभ्यां पात्रमालभ्य जपति पृथिवीतेपाञ्चर्योरपि धानं द्राक्ष एष्यमुखेऽश्रमृतं जुहो
 मिविष्णो हव्यक्षं रक्ष यवान्विकीर्य अपहताश्रसुरारणां सिवेदिपद इदं विष्णुर्विचक्रमेत्रे धानिदधेपदं समूढम
 रयपांश्च सुरे अंगुष्ठग्रहणं इदमन्नं इमा आपाः इदमाज्यं इदं शाकादिकं सर्वहविः ततः कुशयवजलान्पादाय
 अयहः अमुकगोत्राश्रमतिपत्रादित्रयः आह्रसंवाधिभ्यः तथा अमुकगोत्राश्रमत्मातामहादित्रयः आह्रसंवाधिभ्यः
 पूरुर्वामाद्रवसंज्ञकेभ्यो विभेभ्यो देवेभ्यः अस्मिन् आह्रद्वमन्नं सोदकं सोपस्करघृताद्युपस्करसहितं प्रपरिविष्टं
 परिवेप्यमाणं द्राक्ष एष्यत इति पर्याप्तं अमृतस्वरूपं निषर्द्धं ब्राह्मणपदं यमानमन्नं च यथाविभागं वोनमः विश्वेभ्यो
 देवेभ्यो नमः यथासुरेन भुञ्जध्वं भुञ्जयामि ॥ अप्रसव्यं ओंमधु ३ पात्रमालभ्य उत्तानाभ्यां पाणिभ्यां जपति
 पृथिवीतेपाञ्चर्योः विष्णो हव्यक्षं रक्ष तिलान्विकीर्य अपहता इदं विष्णुर्वि अंगुष्ठग्रहणं इदमन्नं पूर्ववत् ॥
 सर्वकव्यं अयेह अमुकगोत्रेभ्यः अस्मतिपतृपितामहप्रपितामहेभ्यः अमुकशर्मभ्यः सपत्नीकेभ्यो वसु
 रुद्रादित्यस्वरूपेभ्यः अस्मिन् आह्रद्वमन्नं यथाविभागं स्वधा पित्रादिभ्यो जपति पृथि- विष्णोः कव्य
 क्षं रक्ष तिलान्विकीर्य अपहता इदं विष्णुर्वि अंगुष्ठग्रहणं इदमन्नं सर्वकव्यं अयेह अमुकगोत्रेभ्यः
 अस्मन्मातामहप्रमातामहदृढप्रमातामहेभ्यः अमुकामुकशर्मभ्यः सपत्नीकेभ्यो वसुरुद्रादित्यस्वरूपेभ्यः अ-
 स्मिन् आह्रद्वदं यथाविभागं स्वधा मातामहादिभ्यो नमः यथासुरेन भुञ्जयामि सव्यं ओंयेवेह पि-
 तरो ये च न हयांश्च विद्यायं च न प्रविद्यां वेत्ययति तेजातवेदः स्वधाभिर्षज्ञं सुकृतं जुपस्व इति सर्वेभ्यो जलदानं
 अप्रसव्यं ओंमधुव/ताम्रताप्यते मधुक्षरं तिर्सिधवः माध्वीर्धः सन्त्वोपधी र्मधुनक्तमुतोपसोमधुमत्पार्थिव
 क्षरजः मधुघोरस्तुनः पिता मधुमात्रो वनस्पतिर्मधुमांश्चस्तुसूर्यः माध्वीर्गावो भवतुनः ओंमधु ३ विकरदा

न सर्वान्पाकजातान् एकीकृत्यवारिणाह्लादय कुशोपरिविकरेत् यथा असंस्कृतप्रमीतानांस्याग्निनांकुलभा-
गिनो उच्छिष्टभागधेयानांदिर्भेषुविकरासनं श्रुतेनदक्षिणाग्रान्कुशाग्निदिष्य पाकमादाय अग्निदग्धाश्च
यज्जवायेष्यदग्धाकुलेमम भूमौदत्तेनतदप्युततसायानुपरांतात्तम् येषांनपचतेमातायेषांनपचतेपिता उच्छिष्टं
येचकाक्षतितन्भ्योन्नदत्तमक्षयं उच्छिष्टभागधेयेभ्योनमः इतिसंपूज्य सव्यं हस्तौपादौप्रक्षाल्यआर्चय्य
श्राद्धस्थलेगत्वा विकरेद्द्विराचमनं विश्वेदेवब्राह्मणाय सकृत्सकृत् मधुवाता इतिपठित्वा सव्यं
भौवाह्लाष्टाणांश्रस्मिन्पाकमभ्येत्येकचिद्विचोचतेतत्प्रतिष्ठतां तद्विस्तार्य तद्विस्तारः शेषमन्नं इष्टैःसहभुज्यतां श्र-
पसंव्येनअक्षय्योदकदानं अथेह- श्रमुकगोत्रस्यअस्मत्पितुः अमुकशर्मणः सपत्नीकस्यवसुस्वरूपस्यश्र-
स्मिन्संकल्पश्राद्धदमन्नोदकादिपह्नततदक्षयमरुतु अस्तु अक्षय्यं तथाश्रमुकगोत्रस्यपितामहस्यश्रमुकशर्म-
णः सपत्नीकस्यआदित्यस्वरूपस्यइदम० तथाअमुकगोत्रस्यअस्मन्मातामहस्यश्रमुकशर्मणः सपत्नीकस्य
वसुस्वरूपस्यइदमन्ने- अथेह- श्रमुकगोत्रस्यप्रमातामहस्यश्रमुकशर्मणः सपत्नीकस्यरुद्रस्वरूपस्यइदमन्ने- तथा-
अथेह- अमुकगोत्रस्यअस्मद्बृद्धप्रमातामहस्यश्रमुकशर्मणः सपत्नीकस्यआदित्यस्वरूपस्यइदमाचमनं ॥ १॥
सव्यं आशीर्ग्रहेण अयोराःपितरःसंतुगोत्रोवर्द्धतां २ दातारोभोभिर्वर्द्धतां २ वेदावर्द्धतां १ संततिर्वर्द्धतु-
श्चद्धाचनोमाव्यगमत बहुदेयंचनोअस्तु अन्नंचनोबहुभवेत्भवतु अतिथींश्चलभेमहि लभय्यं याचितार-
इवंतः संतुमाचयाविष्मकंचनमायाचेथा एताएवआशिषः सत्याः संतुषित्वां प्रसादेस्तु दक्षिणा देशकालौसंकी-
र्त्य अथेह- श्रमुकगोत्राणांअस्मत्पितृपितामहप्रपितामहानांश्रमुकामुकशर्मणांसपत्नीकानांवसुरुद्रादित्यस्वरू-
पाणां तथा श्रमुकगोत्राणांअस्मन्मातामहप्रमातामहदृढप्रमातामहानांअमुकामुकशर्मणांसपत्नीकानांवसुरुद्रा-

दिव्यस्वरूपाणां कृततत्संकल्पश्चाद्वकर्मणः सांगता सिद्धार्थं ह मां रजतानिष्क्रयिणीं दक्षिणां श्राद्धभोक्तुं भ्यां ब्राह्मणाभ्यां
 दक्षिणे, उत तत्सन्नमम कुशयवानादाय अथेह श्रमुकगोत्रपित्रादित्रयश्चाद्वसवं धिनां तथा श्रमुकगोत्रश्रमन्मातामहं
 दिवयाणां श्राद्धसंविधिनां पुरुरवो माद्रवसंज्ञकानां प्रीतये कृतस्यास्य संकल्पश्चाद्वार्थं भवेद्वकर्मणः सांगता
 सिद्धार्थं इमां सुवर्णानिष्क्रयिणीं दक्षिणां श्राद्धभोक्तुं ब्राह्मणाभ्यां दक्षिणे उतिपितृपूर्वं उतिस्वस्तिभवं तद्व्रुवतु तिलकं
 सस्यानुष्ठानसंपन्नाः सर्वदा यज्ञादुद्धयः पितृभानपराश्चैव सर्वस्वस्मत्कुलजानराः ॥ देवताभ्यः पितृभ्यश्च
 महायोगिभ्य एव नमः स्वहाये स्वधार्थैर्नित्यमेव नमो नमः ३ सप्तव्याधादशार्णैर्पुष्पाः कालंजरे गिरौ चक्रवा
 काः शरद्वीपे हंसाः सरसिमानसे तेषिजाताः कुरुक्षेत्रे ब्राह्मणावेदपारगाः प्रस्थिता दीर्घमध्यानां यूयं किमवसीदथ
 श्राद्धकाले गद्याध्यात्वा ध्यात्वा देवं गदाधरं मनसा चापि दृष्ट्वा त्वासां संकल्पश्चाद्वं विसर्जयेत् इदं मया कृतं संकल्प
 श्राद्धविधिहीनं परकृतं तत्सुकृतमस्तु यन्न कृतं तत् श्रौचिष्णोः प्रसादाद्द्विश्वेधादेवानां ब्राह्मणवचनात्सर्वपरिपूर्णमस्तु
 अस्तु परिपूर्णम् ॥ अपसव्यं उतिष्ठेति पितृविप्रासनं उत्थाप्य सव्यं विश्वेदेवा आसनं च
 उरथाय उतिष्ठेति पृथ्व्याणुरपते देवयंतस्ते महि उपप्रियं नमरुतः स्वयानमः इंद्रा प्राशुर्भवा सचा अपसव्य
 आमावाजस्येति प्रदक्षिणी कृत्य उतिष्ठेति आमावाजस्य प्रसवो जगन्पदा मायावापृथिवी विश्वरूपे आमागंतं पितरं
 मातरं च आमासोमोऽश्रमृतत्वेन गन्म्यात् न विर्विश्वस्य पाणिना दीर्घं निर्वार्य्य सव्येन आचम्य यस्म्यस्तुत्येति
 चतुर्भिश्च कोपेन वाचा मनसे द्विर्वैर्वायुभ्यात्मना वा प्रकृतिस्वभावात् करोमि यद्यत्सकलं परस्मै नारायणा येति स
 मर्प्यमांमि श्रनेन कर्मणा श्रीभगवान्यज्ञपुरुषः प्रीतो रस्तु ॥ इति संकल्पश्चाद्वम् ॥
 अथातिकार्यमासकस्वरालादेः सक्षेपतः सकल्पश्चाद्वं तज्जादौ पुंडरीकाक्षः पुनात्विति विष्णुं स्मृत्वा

श्राद्धकालगयाध्यात्वितिथ्यानं ॥ गयागदाधराभ्यानमः ओमद्येत्यादि भ्रमुकगोत्रस्यभ्ररमतिपित्रादित्रयस्या
 मुकामुकसंज्ञस्यवसुरुद्रादित्यरूपिणोमातामहादित्रयस्यचसपत्नीकस्यविश्वेदेवपूर्वकपर्वाणश्राद्धं अथवैकोटिष्टं
 वासंकल्पविधिनाहंकारिष्ये देवताभ्यःपितृभ्यश्चेतिजपित्वा ओमद्यामुकगोत्रस्यात्सपित्रादिनयस्यामुकगोत्र
 स्यमातामहादित्रयस्यच मातादित्रयस्यमातामह्यादित्रयस्यचसंकल्पश्राद्धसंवर्धनांविश्वेपादेवानांश्राद्धविधिसंप
 ल्यर्थमिदंसदक्षिणमघ्नसोपकरणं यथानामगोत्राभ्यांवाह्यणाभ्यादातुमहमुत्सृजे विश्वेदेवाःश्रीतामवतु इति
 सव्येन अथसव्यंकृत्वा ओमद्यामुकगोत्राणामरमपितृपितामहानाममुकामुकशर्मणां तथाचमातृपिताम
 हौषापितामहीनांतथाचामुकगोत्राणामातामहप्रमातामहद्वप्रमातामहानांसपत्नीकानामक्षयत्वहेतोःसावत्सरि
 कमहालयपार्वणैकोटिष्टश्राद्धस्यसमग्रफलप्राप्त्यर्थमिदंसिद्धाक्षंप्रकाशमामात्रांवासदक्षिणं यथानामगोत्रेभ्योब्राह्म
 णेभ्यो दीयमानमक्षय्यमरतु स्वधा पितृभ्यःस्वधायिभ्यः स्वधानम पितामहेभ्यःस्वधायिभ्यःस्वधानमः
 ज्ञमातामहेभ्यःस्वधायिभ्यः स्वधानमः अक्षन्नपितरोमिमदन्तपितर शुंघध्वं श्रीगयागदाधरौश्रीवेतागोत्रंनोवं
 द्देतामित्याशीःप्रार्थनं ततःसव्यं कृत्वा ओमद्यास्मत्पित्रादेः कृतरस्यास्यसंकल्पविधिश्चाद्धस्यसाहुप्यार्थमिमं
 दक्षिणाद्रव्यचंद्रसूर्याग्निदैवतं यथानामगोत्राय ब्राह्मणाय तुभ्यमहंसंप्रददे श्रीगयागदाधराभ्यानमः ॥
 इत्यतिसंक्षिप्तसंकल्पश्राद्धम्

अथनित्यश्राद्धप्रयोग आचम्य ग्राह्मुखउपविश्यवाउदङ्मुखउपविष्टः ओंअथवित्रःपवित्रोवासर्वावस्थांग
 तांप्रिया यःस्मरेत्पुंडरीकाक्षंसवाह्याभ्यंतरःशुचिरितिपठित्वा ओंपुंडरीकाक्ष पुनात्वितिकुशत्रयजलेनश्राद्धीयद्रं
 व्याणिसंचेत ततःकुशत्रयतिलजलान्यादाय ओंअद्यामुकगोत्राणांपितृपितामहप्रपितामहानाममुकामुकशर्म
 णानित्यश्राद्धमहंकारिष्ये इतिसंकल्पंकुर्यात् ततस्त्रिगौर्यार्जजपित्वा ओंदेवताभ्यइतित्रिर्जपेत् ततोपसव्यं

कृत्वा दक्षिणाभिमुखः पातितवामजानुर्मोटकतिलजलान्यादाय उंश्वाभुमकगोवपितरमुककर्शन्नित्यश्वाद्धे-
 इदमासनतेस्वयेति तिलजलप्रोक्षितंमोटकरूपमासनंदक्षिणाग्रंविदेद्यात् एवमेवापितामहादिभ्यः प्रत्ये-
 क्रमासनमुत्सृजेत् उंश्चपहताश्रुरारक्षाक्षिसिवेदिपद इतिश्वाद्धेशैतिलान्विकीर्य उंश्चायांतुनःपितर-
 इतिजपेत् ततःओमयामुकगोत्रपितरमुकशर्मन्नित्यश्वाद्धेएतानिगंधपुष्पधूपदीपतांबूलानितिरस्वधा इतियथासं-
 भवंपित्रेगंधादिकमुत्सृजेत् एवमेवपितामहादिभ्योप्युत्सृजेत् ततो जलेनमंडलं चतुष्कोणमन्नपात्रस्यचतुर्दि-
 शकृत्वात्रपरिवेषणं कुर्यात् ततोमधुदत्त्वा उंमधुवातांश्रुतायतेइति उंमधुमधुमाध्वितिमंत्रयेत् ततोन्नपात्रंन्य-
 स्तत्रभयामधोमुखाभ्यांपाणिभ्यांरुष्टयन् उंपुथिवीतेपात्रंयौरपिधानं ब्राह्मणस्यमुखेअमृतं उमृतं जुहोमिस्वाहा उं
 इदविष्णुर्विचक्रमेन्नेषानिदधेपदंसमूढमस्यवाह्यसुरेइतिजपित्वावामहस्तेनान्नपात्रमत्यजन् उंकृष्णकव्यमिदं
 रक्षमदीयमितिजपित्वा उंइदं सन्नाः उंइमाश्रपिः उंइदंमाश्रयं उंइदंहविरितिश्चात्रधृतजलेपुपुनरन्नेपिदक्षिणां
 भुष्टमुरोप्युत्सृज्योश्चपहताश्रुसुरारक्षाक्षिसिवेदिपद इत्यन्नोपरितिलान्विकीर्य मोटकादीत्यादौ मः उंसद्वामुक-
 गोत्रापितरमुकशर्मन्नित्यश्वाद्धेमिदमन्नसोपकरणेस्वयेतिपित्रेन्नमुत्सृजेत् एवंपितामहादिपंचभ्योप्युत्सृजेत् ततो
 दक्षेष्ट्यासीनंभोगायत्रीमधुवाताइतिऋचंउंमधुमधुमाध्वितिचजपेत्ततः कृष्णवर्णंजहत्त्यादिऋचंपठेत्तववस्थितान्भू-
 माक्षिण्वत्वाउंउंइरितोमवरेत्यादिपिथ्यमंत्रान् उंसहस्रशीर्षेत्यादिपुरुषसूक्तं उंश्चाशुःशिशानेत्यादिकंप्रतिरथ्यम्
 न्यानिचप्रविवाणियथाशक्तिजपेत् उंन्मस्तुभ्यंविष्णुपाक्षनमस्तेनेकचक्षुषे नमःपिनाकहस्तायवज्रहस्तायवैनमः
 इतिपठेत् ततःओमयामुकगोत्राणां पितृपितामहप्रपितामहानाममुकशर्मणां कर्तैतन्नित्यश्वाद्धप्रतिष्ठाभेमकाकि-
 नोर्मुखंरजतचंद्रं दत्तवर्धनानामगोवायत्राक्षणापदक्षिणां दत्तुमहमुत्सृजेत् इतिमोटकादिनद्विष्टिणां दत्त्वात् उंत्वंतःस्व-

यकृत्वा उदेवताभ्यः पितृभ्य इत्यादि विः पठेत् । उग्रमादात्कुर्वताकर्म इति प्राठित्वा विष्णुं स्मरेत् । नित्यं श्राद्धीपमन्नं ब्राह्मणाय प्रतिपादयेत् । जले वा क्षिपेत् ।

इति नित्यं श्राद्धविधिः ॥

स्वस्ति श्रीरणवीरसिंहधरणीपालो वदन्याग्रणीर्नानाशास्त्रविचारसारसविस्सहृदसंसेवकः धर्मधर्मविभागकृद्भूषतेः पादगुणार्चनो तोजोपात्पुवकलत्रमिजसहितः संपालयनं दर्शनां चिरम् १ रणवीरसिंहभूषेणकारिते कल्पसागरे भूषाभस्वकल्पानारभ्योरत्नसमुच्चयः २ ॥

इति श्रीमत्सर्वदशावतारधुक्कुलतिलकश्रीरणवीरसिंहमहाराजकारिते कल्परत्नाकरे भाद्रपदमासकृत्पूरणसमुच्चयेऽभिषेकः । यः समाप्ताः शुभमस्तु सर्वजगताम् ॥

॥ श्रीरघुनाथमुद्रायंजालये ॥

लालाशिवाभष्टाधिकारेभाद्रपदमासोमुद्रितस्समाप्तिमगमत्
संवत् १९४१ कार्तिक म. २९

॥ उं श्रीगणेशाय नमः अथाश्वमेधासकृत्यनिर्णयः ॥

कन्याकंसंक्रमणे पराः षोडशाटिकाः पुण्यकालः शर्वप्राग्वत् संक्रांतिनिर्णये द्वेयं
 लेमासेषृतं प्रदायाऽश्विनौ पूजयित्वा रूपवान्भवति वामनपुराणे त्रिकारं तुरंगं दृष्ट्वा भद्रं धितास्त्रादि किं श्रीरक्ष
 यद्वानाभस्य देयमाश्वयुजे नरैः आदिशब्देनाभीष्टद्वयपरिग्रहः भाविष्यपुराणे कृत्वा चाश्वयुजे मासि विपुलं
 धान्यपर्वते सुवर्णवस्त्रां धाल्यं सूर्यस्याग्नेनेदयेत् सवित्रैः समहायानैर्वरभोगसमन्वितैः वर्षकोटिसहस्र
 णि सूर्यलोके महीयते यो वाप्यश्वयुजं मासमेकमेकं न संक्षिपेत् प्रजावान्वाहनाद्व्यहश्च बहुपुत्रश्च जायते रकंदपु
 तदनेन रूपवानभिजायते अत्र ग्रहणमुपक्रम्य देवापुराणे आदिचने सरयूः पुण्यास्नानदानादिकर्मसु नदिपुरा
 णे अथवा श्वयुजं मासं वर्जयेन्मांसं भोजनं मासपट्टककृतं पुण्यं लभते नात्र संशयः मासपट्टके मांसं वर्जयन् पुण्यं ल
 भत इत्यन्वयः अत्र सौरमास एव ग्राह्यः कन्यास्थार्कस्य फलविशेषाधान्याच्च अथमहालयनिर्णायते सचाश्वि
 नमासस्य कृष्णपक्षः कन्यास्थार्कं महापुण्यप्रदः सच श्राद्धकरणे नित्यः कन्यास्थार्कं विनापि नित्य एव मलमास
 संभवे कन्यास्थार्कस्य विरहात् वनपृथ्वीं भद्रेदेये दृढमनुः आषाढीमासं धिक्त्वा पंचमं पक्षमाश्रिताः वांछंति पि
 तराः छिष्टा अन्नमप्यन्वहं जलं अथ कन्याकं योने पुण्यतमं तमाह शाकटायनः कन्यास्थार्कं नित्यतः पक्षसोऽयं तं पु
 ण्यउच्यते अत्र विशेषमाह दृढमनुः मध्ये वायादिवाप्यंते यत्र कन्यां व्रजेद्विः सपक्षः सकलः श्रेष्ठः श्राद्धषोड
 शकंप्रति मार्कंडेय ब्रह्मांडपुराणयोः कन्यागते सवितरियान्यहानितुं षोडशक्रतुभिरतानितुं त्यानिदेवो नारायणो
 ब्रवीत् अत्र हेमाद्रिः षोडशत्वं त्रैधा व्याचरस्यौ तिथिबद्धा पक्षस्य षोडशदिनत्वे श्राद्धवृद्धयमित्येकः पक्षः भद्रा

पाणिमासहितद्वितीयः पक्षः आश्विनशुक्लप्रतिपत्सहितरत्तीयः पक्ष इति अत्रकेचित्पोडशशकाशकविषय-
 त्वेनपट्पक्षादित्याहुः यथा कृष्णप्रतिपदादिशुक्लप्रतिपदांतएकः प्रतिपदादिदर्शांतोद्वितीयः पंचम्यादिदर्शांतरत्तु
 तीयः अष्टम्यादिदर्शांतरश्चतुर्थः दशम्यादिदर्शांतः पंचमः अतएवचतुर्दर्शीवार्जतादर्शांताः दशसप्तपंचतिथिप-
 क्षादितिकेचित् एकतिथिपक्षश्चेतिपट् तत्रप्रथममाह शाकटायनिः नभस्यस्यापरेपक्षेतिथिपोडशकश्चयः क-
 न्यागतात्न्यतश्चेत्स्यात्सकलः श्राद्धकर्मणीति केचिदितिसिद्धिभेसेदेहवचनं नभस्यस्येत्यमांतमांसेन तिथिपोड
 शकश्चामावास्यापरेपक्षेतिपदमादाय देवलेनोक्तं अहःषोडशकंयत्तुशोकंप्रतिपदासह चंद्रक्षयाद्विशेषणसार्धं
 दर्शात्मिकारम्भेति पंचदशदशसप्तपंचतिथिपक्षविषयो ब्रह्मपुराणे अश्वयुक्कृष्णपक्षे तु श्राद्धकुर्याद्विनोदिने त्रि-
 भागहीनपक्षवात्रिभागत्वं द्वमेवचेति त्रिभागहीनं पंचम्यादि पक्षंप्रतिपदादि त्रिभागदशम्यादि अर्धत्वं षष्ठ्या
 दि अत्रतृतीयोभागः त्रिभागः पक्षस्य तद्धेतत्वाद्यानांचतत्सुणांचतुर्दश्याश्चवर्जनं एवमर्द्धत्रिभागयोरपिचतुर्दर्शी
 वर्जनं यच्च नभस्यस्यापरेपक्षे श्राद्धकुर्याद्विनोदिने नैव नंदादिवर्जस्या नैववर्ज्याचतुर्दर्शीति वचनेन प्र-
 तिपदादिपक्षएवचतुर्दर्शीवर्जननिषेधादितरपक्षेपुतद्वर्जनंप्रतिपतेः ॥ नंदादिवर्जनंतुनभवति संख्याहानिप्रसंगात्
 अथापरपक्षः तत्रगौतमः श्राद्धंपितृभ्योदद्यात्पंचम्यादिदर्शांतमष्टम्यादिदर्शमर्द्धस्मिंश्चेति एकदिनपक्षेनानाग-
 रसंडे आपाढ्याः पंचपक्षेकन्यासंस्थेदिवाकरे यौवैश्राद्धंनरः कुर्यादेकस्मिन्नापिवासरे तस्यसंवत्सरंयावत्तृताः ऋतु-
 पितरोध्रुवमिति अस्मिन्पक्षे नंदादिवर्जनमपिभवति अत्रतदप्रवृत्त्यैकरणाभावात् नंदादिवर्जनमाह नारदः
 ननंदासुभृगोरिरोहिण्यांचविजन्मसु रेवत्यांचमघायांचकुर्यादापरपाक्षिकमिति नैद्रातिथयः प्रतिपत्पाष्ठि-
 कादश्यः विजन्मनक्षत्राणि श्राद्धकर्तुर्जनमनक्षत्रदशमएकोनविंशतिनक्षत्राणि जन्मतारासंज्ञानि यत्तु कर्तु-

इचपुत्रदाराणां विजन्मर्क्षाणि वर्जयेदिति कचिच्छिखितवचनं तद्यदि सांकरतदैवव्याख्येयं कर्तुं स्तत्पुत्रस्य तद्दाराणां च त्रिजन्मर्क्षाणि आद्यदशमैकोनविंशतक्षत्राणि यत्र दिने भवति तद्दिने श्राद्धं वर्जयेदिति अन्यथा त्रिशब्दस्य बहुवचनस्य च वैयर्थ्यापत्तेः केचित्तु त्रिजन्मानीत्यत्र जन्मनक्षत्रतः पूर्वोत्तरतश्च नक्षत्रेण त्रिजन्मनक्षत्राणीति व्याख्या नंतु पूर्वोत्तरनक्षत्रयोर्जन्मनक्षत्राव्याख्याभावान्मूललेखनाभावाच्चेति चेत् अन्यत्रापि श्राद्धनिषेधविषयः नन्दाश्वकाममह्यारभूयन्निपितकालभे गेडवधूतिपाते चर्षिण्डारव्याख्याः स्मृत्युत्सुभिरिति अश्वेति सप्तमी क्रमेति त्रयोदशौ आरभ्योऽसौ अग्निपितृकालमानि कृत्तिकामघाभरण्यान्यानि नक्षत्राणि अत्रर्षिण्डदानग्रहणं श्राद्धोपलक्षणं एककल्पनालाघवात् अस्यापवादः प्रयोगपरिज्ञातोदाहृते संप्रहवचने अमायातिभरण्यांच द्वादश्यांपक्षमध्यके त्रिधिवारं च नक्षत्रयोगं च न विचारयेदिति मासतिथिस्मान्न जातीयामपि चतुर्दशी भिन्नायातिथौ निषेधप्रयोजकयुक्तयामापियावत्संभवशिष्टाः महालयश्राद्धमाचरन्ति आधुनिकेषु ग्रंथेषु वचनान्यपि लिखितानि नागरखंडे आषाढ्याः पंचमे पक्षे कन्यासंस्थे दिवाकरे मृदाहनि पितृयुगैश्च श्राद्धं दारस्यतिमानवः तस्य संवत्सरं यावत्संतुष्टाः पितरो ध्रुवं कात्यायनः यातिथिर्यस्य तातस्य मृताहेतुप्रवर्तते स्मातिथिः पितृपक्षे तु पूजनीयाः प्रयत्नतः तथा अशकः पक्षमध्ये तु करोत्येकदिने यदा निषेधपि दिने कुर्यात् ऋषिण्डदानं यथाविधि इति एतानि वचनानि महा निबंधे षट्दर्शनादनन्तरणीयानीति तथामार्कंडेयः कन्यागते सवितरि दिनानि नवपंचच पार्ष्णेन विधानेन श्राद्धं तत्राविधीयते यस्तु वैवाहि तमासां स्मृत्यजेद्द्वादशैव हि सर्षिण्डः ऋषिण्डनिर्माणं भोजनिबंधेषु देवहीति विवाहानन्तरं ऋषिण्डदाननिषेधो ज्योतिः शास्त्रे पराशरेणोक्तः तस्यापवादः स्मृतिसंप्रहर् महालये गयाश्राद्धे मात्रापि त्रयोमृतेहनि यस्य करयापि मर्त्यस्य सर्षिण्डा करणे तथा कृतोद्वाहोपि कुर्यात्तापि ऋषिण्डनिर्माणं सुतइति सन्यासिनां तु महालयश्राद्धं द्वादश्यां कर्तव्यं यतीनां च वचनं

रुयानां वृष्णानां तथैव द्वादश्यां विहितं श्राद्धं कृष्णपक्षे विशेषत इति पृथ्वी चंद्रोदयोक्तः वायुपुराणेऽपि 'संया सु
 नोऽप्योरसादिपुत्रः कुर्याद्यथाविधि महालये तु यच्छ्राद्धं द्वादश्यामेव तद्गवोदिति इदं तत्रैषैव कर्तव्यं' मृताहं च सर्वापि दं-
 नया श्राद्धं महालयं आपन्नोऽपि न कुर्यात् श्राद्धमाभेन कर्होचित इति स्मृतिदर्पणे गालवोक्ते. अथात्र देवताः तत्राद्यं
 तावत्सत्राहं लोकः तातां वाजितयं सपत्नजननीमातामहादित्रयं सखीस्त्रितनयाद्वितातजननी स्वभ्रातरस्तस्त्रिय-
 तातां वात्मभगिन्यपत्यधवयुज्यायापितासङ्गुरुः शिष्याः पितारो महालयविधौ तर्पितया तर्पणे अन्नमहालयविधौ
 एतस्य पिंडकश्राद्धदानार्हाः तथैते पांपां यैकोद्विष्टादि श्राद्धनिर्णयः पितरो यत्र पूज्यं ते तत्र मातामहा अपि तथा च अ-
 न्यष्टकसु द्वौ च श्रुतिसंयत्सरं तथा महालये गयायां च सर्वापि षड्विकरणगणपुनः मातुः श्राद्धं पृथक् कुर्याद न्यत्र पतिना सह
 हेमाद्रौ महालये गयाश्राद्धे द्वौ चान्वष्टकसु च नवदेवतमंत्रे शेषपादपौरुषं विदुरिति सपत्नमातुः सहैकतंत्रे
 ण द्विपितृकश्राद्धवत् निर्गमे महालये गयाश्राद्धे श्राद्धे चान्वष्टकसु च त्रैयं द्वादशदैवतं तर्पितं त्रैयं त्रैयं पासु च तथा च
 हेमाद्रौ उपाध्यायगुरुश्च श्रुतव्याचार्यमातुलाः भृशुरभ्रातृ तत्पुत्राश्च लिकशिष्याह्युपोषकाः भगिनीरचामि
 दुहितृजनामातृभगिनीसुताः एकोद्विष्टविधानेन पूजनीयाः प्रयत्नत इति अन्नसंबंधप्रत्यासत्त्याक्रमः तत्तुल्यत्वेभ्य
 ण क्रमते तन्तार्थनिर्णये पाठक्रमादिति बोध्यं अन्नप्रत्येकोद्विष्टब्राह्मणभेद इति मुख्य पक्षः अशक्तौ तु चतुर्विंशतिमते एक
 स्मिन् ब्राह्मणे सर्वानाचार्यादीन् श्रृजयेत् दश द्वादशवापि द्वादश्यादकरणं तत्तु पार्वणानुवृत्तौ विप्रानाहयाज्ञवल्क्यः
 द्वौदेवौ पितृकृत्येर्विनेकैकभुभयद्वया मातामहानामप्येवं तदवैश्वदेविकं श्राद्धादेः संपात्तैव दीपिकायां पराशरं सं-
 पतावप्यपादाणां नैकैकरयत्रयस्त्रयः पित्रादेर्ब्राह्मणाः प्रोक्ताश्च लारवैश्वदेविके पात्रात्ताभिमत्तुः द्वौदेवौ पितृकृत्येर्वि-
 नेकैकभुभयद्वया भोजयेदसमृद्धोऽपि न प्रसज्येत विस्तरे अत्यशक्तौ हेमाद्रौ देवलः एकेनापि द्विविधे णष्टपिंडं श्राद्ध

माचरेत् । षडर्थाद्वाप्येतत् षडभ्यादद्यात्पाहविः । तन्निवमिधः । पुष्पकं भोजयेच्छुद्धिद्वैतं तन्निवमिधः । अत्र
 पात्रे समुद्रस्य सर्वस्य प्रकृतस्य च देवताय तन कृत्वा ततः आर्द्रसमाचरेत् ॥ अत्र पुनर्दत्तं तद्वत्तु दद्यात् । दद्यात् । अत्र
 जदेवलः । एकेनापि च विशेषेण षट्पिंड आह माचरेत् ॥ षडर्थाद्वाप्येतत् षडभ्यादद्यात्तदा सन्तु पुता भुक्ते विप्रकरे
 स्वभुक्ते पितामहः अपितामहस्तुताकुसुभः कठे मातामहस्तुता । अमातामहश्च द्रव्ये द्वा । मातासंस्थितः । पुत्रम
 प्याचरेच्छा द्विपुत्रं देवत्वं महात्मने । विलुप्तिकारये यस्तुं पितृहत्याप्रजायते । ईमाद्रौ सत्यं व्रतः । निधाय दसं निचयमास
 ने पुंसमाहितः । अथानुवैष्य संयुक्तं सर्वतन्नप्रकल्पयेत् । मातृश्राद्धे तु विनालाभे सुवासिन्योऽपि भोजनीया । इत्यहा
 परार्कं ब्रह्मसिधः मातृश्राद्धे तु विनाणामलाभे पूजयेदपि । अतिपुत्रान्विता भव्या योपितोऽष्टाकुलोद्भव इति । वि
 धवायास्तु विशेषः स्मृति संग्रहे चत्वारि मार्गणो ह विधवायाः सदैव हि । स्वमर्तुश्च सुरादीनां माता पित्रोस्तथैव
 ततो मातामहानां च श्राद्धदानमुपक्रमेदिति । तथा । श्वश्रूणां च विशेषेण मातामह्यास्तथैव तु च्यपि पाठः । तस्याः षड्
 दैवत्ये विशेषः स्मृतिरनावलपं । स्वभर्तुं प्रभृति विप्रः स्वपितृभ्यस्तथैव च । विधवाकारयेच्छा द्विपुत्राकालमतं हि
 तेति विधवास्त्वयं संकटं कृत्वा अन्यद्वाराकारयेदिति अयोग्यपारिजातः । अन्नवैकपाकः वैश्वदेववदेकतं न । पृथग्वा
 एको हि ष्ट एको हि ष्टे श्रमौ कारणेन कर्तव्यमिति गृह्यकारः । एको हि ष्टस्व रूपमाह । याज्ञवल्क्यः । एको हि ष्टं दैवहीनमे
 कादर्थं कपवित्रकं श्रावाहनादौ कारणरहितं त्वपसव्यवदिति । अन्नपाणिहोमः । पिंडश्चाद्विजाति कर इत्याह । प्रयोग
 पारिजाते श्राचार्यः । कान्यमभ्युदयोऽष्टभ्यामेको हि ष्टसंयाष्टं चतुर्ष्वपुकरे होमः पिंडश्चाद्विजातक इति पार्षणीको
 हि ष्टयोः समानतं चत्वेतु । अग्निर्भोप एव होमः । अन्नधुरिलोचनौ वैश्वदेवौ । अपिकान्यागते सूर्ये कान्ये च धुरिलोच
 नाविति । हेमाद्रवादिप्यपराणवचनं । तत्कान्यवुद्यात्क्रियमाणमहालयं श्राद्धविषयमिति हेमाद्रवात्यः । केचित्तु निरपेयम

हलप्रश्रद्धतावादिच्छति । सतर्विवतन्नसेवेति । ध्यतौ नान्नमहं लयपदं श्रयते । किंतुकन्य गतिरूपं श्राद्धदत्तं च । तत्र
 क्रिकेन्य गतिरूपं विकरणसंतमी । छतनिमित्तसंतमी । आद्यकन्य गतौधिकरणे तुवा । धकादि । ईद्वतिप्रसंगे । महाल
 यं श्राद्धं स्य तन्निमित्तकत्वं भावे तत्र धुरिलोचनी । न संती । किंतु पूरकवोमाद्वर्तमानौ । प्रापादीमुवाधिक्यक्य । पुः प्रापश
 रनुपुत्रमः । श्राद्धं तत्र प्रकुर्वीत कन्या गच्छतुवानवा । अगतिं निरवाकन्या । श्राद्धि कर्वा । तयत्नतः । आपुढ्याः । संयमः प्रक्षः प्र
 शरतः । पुरपंकर्मणीति । जातृकणैवावालि वचनं । न्याः । महालयं श्राद्धस्य । केवलाषाढ्याः । पंचमप्रश्नप्रयुक्तत्वात् । तुत्रैव
 यक्रवजनिपातां कोपः स्यात्पक्षस्तुपंचमः । सविज्ञेयोऽपंरुपस । श्राद्धं तत्राविधीयते । पुत्रानामुर्ध्वं न प्राप्नुमः । योऽप्यंभ
 तिमैव च । प्राप्नोति पंचमेदत्वा श्राद्धं तातं थापुः । एतान्मुनिं हि हिंसातिपंचयोर्वैव्यतिक्रमेत् । तस्मात्तातिक्रमे
 विद्वान्पंचमेपितृकविधिमिति । कन्या कर्मयोगस्य प्राप्ता रथापि । न तु तस्या निमित्तत्वं तर्हि । किं निमित्तमेतद्वचनमिति चे
 त् । नादौ मुखानां प्रत्यद्वेकं न्यासिगतेरवौ । न पौर्णमास्यातुं कर्तव्यं । श्राद्धं तत्र विज्ञातत्वा । इति विहिते श्राद्धे । कन्या
 कर्मकपौर्णमास्या निमित्तत्वेन तत्र कन्या कस्यापि निमित्तत्वात् । तत्र भवेताधुरिलोचनी । यद्वा । कन्या कर्मकपौर्णिमादिशुद्धिमु
 वेताः । न तु कदाचिन्महं लय श्राद्धे इति । अत्रैव प्रतिदिन प्रयोगभेदोऽस्ति । क्षिणाय श्र । अयोगां प्रवृत्त्युक्तं । प्रयोगां प्राप्तायाञ्जनं तत्र
 क्षिणदानमिदमुक्तं । तस्मै न्येऽपि प्रातिदिनं प्रयोगभेदोऽस्ति । क्षिणाय श्र । अयोगां प्रवृत्त्युक्तं । प्रयोगां प्राप्तायाञ्जनं तत्र
 मुक्तमित्यर्थः । एतच्च गृहीणीपतिना । जीवाद्ये तृकस्यापि पिडरहितं कार्यम् । यथा । षडक्षः । मुंडनं पिडनं चैव धृतं कर्म च सर्वशः
 नर्जावपि तृकः । कुर्वाह्विणीपतिरेवेति । जीवाद्ये तृकस्यापि पिडरहितं कार्यम् । यथा । षडक्षः । मुंडनं पिडनं चैव धृतं कर्म च सर्वशः
 पितृकादिना जीवापि तृकेणापिकार्यम् । इद्वैतौ च संन्यस्तते तातं च प्रतिवेसति । येभ्य एव पितृदद्यात्तं प्रोदयुत्स्व
 यं सुतं इति कात्यायने केऽप्युक्तं । द्विषः । दर्शं श्राद्धं गृह्य श्राद्धं श्राद्धं प्रापपक्षिकः । सुजीवाद्ये तृकः । कर्मावतत संन्यस्त

[illegible]

निर्यथाद्वयं दिने दिने ईति फलं निरपेक्षं श्रवणात्सम्यग्वादनवत् ॥ सूर्येकं न्यागते आद्यं येन कुर्यादिति दिने ॥ १ ॥
पुनः ॥ कुतस्तस्यापि त्वनिः ॥ आसपीडनादिति ॥ १ ॥ ॥ काम्यमपि ॥ पार्वणिमिदं ॥ तदुक्तं ॥ १ ॥ ॥ वायुपुराणे ॥
तिपद्मनाभाय लब्धं चास्य ननश्यति द्वितीयायां तु यः ॥ कुर्याद्विप्रदाधिपतिर्भवत् ॥ परार्थे नीततीया तु शत्रुघ्नोऽपि
पनाशितो ॥ आद्यचतुर्थ्यां कुर्याणः ॥ शत्रोऽपि द्रंसपश्यति ॥ १ ॥ ॥ पंचम्यां चैव कुर्याणः ॥ १ ॥ ॥ इति परमपदं ॥ १ ॥
द्वप्रकुर्याणो द्विजास्तपूजयत्युत कुरुते यस्तु सप्तम्यां आद्यं तु सततं जरः ॥ १ ॥ महाशत्रूणां ध्वजो बहु बंधुश्च ज्ञायते
महासत्त्वमवाप्नोति योऽष्टम्यां कुरुते नरः ॥ आद्यं नवम्यां कर्तव्यमैश्वर्यं क्षणमिच्छता कुर्यादस्य न्यां तु नरो ब्रह्माश्रित्य
मवाप्नुयात् वेदांश्चावाप्नुयात्सर्वां न विप्राणं कुरुते तथा ॥ एकादश्यां परं दानमैश्वर्यं सतति तथा ॥ द्वादश्यां जपलाभं च
राज्यमायुः प्रजावसु प्रजावृद्धिं पशून्मेधां स्वातंत्र्यं पुष्टिमुत्तमां ॥ दीर्घमायुरथैश्वर्यं कुर्यात्तु त्रयोदश्यां श्रमा
वार्याप्रयत्नेन आद्यं कुर्याद्विचक्षणः सर्वान्कामानवाप्नोति स्वर्गं चानंत्यमश्नुते ॥ एवं ब्रह्मपुराणेऽपि कालाविशेषा
भिधानात् चतुर्दश्यां तु शस्त्रहतानामेव आद्यं भवति तथा च ॥ ब्रह्मपुराणे जलानशानशस्त्रादिविषाद्वंशगता
तथा चतुर्दश्यां भवेत्पूजा तृतीय्यां भित्तिनिर्घयः ॥ इति महालयं निर्णयः ॥ अथ महालयपक्षे प्रातिदिनकृत्यानि
तत्रादौ आश्विनकृष्णप्रातिपदायां तिथिपत्वाद्बहिर्पूजां महालय आद्यं रक्तादि सेतुखंडे
तस्माच्छुभे कृष्णपक्षे प्रथमायां तिथौ तथा आद्यमहालयं कुर्याद्यो नरो भक्तिपूर्वकं दशकल्पसहस्राणि पितरोऽपि
तितृतां आश्विनकृष्णद्वितीया भरणीयुतां ६ तीया च ॥ कृत्तिकायुतां पितृणामतिप्रीतिदा तदुक्तं पृथ्वी
चंद्रोदये दृश्यते नमस्त्यपरपक्षे तु द्वितीयायादियान्यर्भे तृतीयायां हिताराभिः सहिता प्रीतिदा पितुरे
ति रक्तादि सेतुखंडे वेदविद्वाह्योऽमुं के द्वितीयायां महालये ॥ विशाकल्पसहस्राणि पितरोऽपि तितृतामिति

आश्विनकृष्णतृतीया कृत्तिकायुता महालयश्राद्धेऽतिपुष्पदेति प्रागुक्तं रुकादि सैतुसंखेऽपि
 तृतीयायांतयोभक्त्याश्राद्धं कुर्यान्महालये तृथ्यतिपितरस्त्वस्थान्निशकल्पसहस्रकमिति अस्या
 मेव हस्ताकंयोगेवहृद्गौरीव्रतं भविष्योत्तरे नारदीयेऽपि श्रथान्यहृद्गौरीव्रतंकन्यागतेरवौ मासिभाद्रपदे
 कृष्णतृतीयायांचतुद्वतं भाद्रोऽज्यदर्शातः श्रथवृहद्गौरीव्रतपूजा चतुर्भुजांसुवर्णाभानानालंकारभूषितां हिर्भट्टु
 हिनाभासांमुकामणिविभूषितां पाशांकुशधरदंर्वाध्यायेरुसर्वार्थासिद्धिदां कमंडलुवरांसूक्ष्माणानपानाश्रयविश्व
 र्त्ता ध्यान एहिमातार्विशुद्धेत्वांशुणेपरमेश्वरि आवाहयामिभक्त्यात्वांप्रसन्नाभवसर्वदा आवाहनं हेमरत्न
 कृतदेविश्रासनंतोविनिर्मितं पाशांकुशधरेदेवीमासनेरथापयाम्यहं आसनं श्रक्षमालांकुशधरेवीणापुस्तक
 धारिणि भक्त्यादत्तमयातोयंपाद्यार्धंप्रतिगृह्यतां पाद्यं श्राद्धैर्ददामितेभक्त्याभक्तानामभयंकरे गृहाणस्वं वृहद्गौ
 रिनमस्कारोऽस्तुतेभम श्राद्धं भक्तानामिष्टदेमातःसर्वालंकारसंयुते श्राचम्यतांजगन्मातवृहद्गौरीरिनमोऽस्तुते
 श्राचमनं संपचायुतंज्ञानं स्नापयामिजगन्मातस्त्वांसतीर्थजलेनैव प्रार्थितासिमयादेविस्वयस्तापविनाशि
 नीं ज्ञानं वक्ष्योतंमयादेविदुर्गूलंतवनिर्मितं भक्त्यासमर्पितंमातगृह्यतांजगदंबिके वत्स श्रथस्त्रिदुरहरिद्राकु
 कुमादिसौभाग्यद्वंयाणिनिवेदयेत् मलयाचलसंभूतंजनसारंमनोहरं गंधंगृहाणदेविक्वंवृहद्गौरीरिनमोस्तुते गं
 धं श्रक्षतानरविंदाक्षिकुंकुमाकानखंडितान् गृहाणवरदेमातर्नमस्तेसकलेष्टदे श्रक्षताः ॥ चंपकादीनिपुष्पाणिभ
 क्त्यानीतानिमेशुभे पूजार्थंगृह्यतांदेविजातीपुष्पागमालती पुष्पं धूपोऽयंगृह्यतांदेविकालागुरुयुतान्वितः आश्वि
 यः सर्वदेवानांदेवदुर्भरसोद्भवः धूपं दीपंगृहाणदेवेशिजैलोक्यतिमिरापहं वह्निनाथोजितंमातवृहद्गौरीरिनमो
 रस्तते दर्पे नैवेद्यंगृह्यतांदेविनानारसमनोहरं भक्ष्यभोज्यादिकंस्वादुशीयतांपरमेश्वरि नैवेद्यं कर्पूरैलालवगा

दिनागवर्द्धादलेपुंते पूर्वाफलपुतंदेवितान्बुलंप्रतिगृह्यतां तांबुलं हिरण्यगर्भगर्भस्थं हंसवाजावभाषतां
 पुरपफलदमतःशांतिप्रयच्छमे दक्षिणाद्रव्यं क्षेमसंपत्करेदेविसर्वसौभाग्यदायिनि सर्वकार्यप्रदेविगृह्याणा
 र्ध्वनमोस्तुते इत्यर्धं धारयिष्यामिभद्रेत्वावद्गत्वात्वत्परायणा आमुर्देहियशोदेहिसौभाग्यदेहिमेषिवे इ
 तितेरकवंधनं गगनांतरसर्वापक्षोरादिषमथनोद्भव आभासितादिगामोगरमानुजनमोरस्तुते चंद्रायाध्वदान
 निती पक्षांशफलसंपुक्तंयथापञ्चसदाक्षिणं वायनंतप्रयच्छामिदहर्द्रौरिनमोस्तुते इतिवायनम् आहूतासिमयादि
 विपूजितासिपयाविधि ममसौभाग्यदानाययथेच्छातन्नगन्धतां इतिविसर्जनपूजाविधिः अथकथा भविष्योत्तरे
 विजयोवाच अयान्यदृहर्तगौरीव्रतंवक्ष्यामिकन्यके मासिमाद्रपदेकपणतृतीयायांचतद्व्रतं आनयेदृहर्तगौरीया
 लामूलफलैः सह निक्षिप्यदेवतावेद्यांतदधः सिकतांशुभां न्यसेच्चद्रेदपृष्ट्वास्नात्वाधीतांवराहता सखीभिः
 सहितासन्यगलंकृत्यप्रपूजयेत् गौरीमावाह्याविधिवत्सिकतामंडलेशुमे गंधपुष्पाक्षतैर्दिव्यैर्धूपैर्दीपैरनेकशः
 सर्वोपचारैर्दृहर्तपंचयंत्रभिरंधयेत् एवंपूजयथाशक्त्याकृत्वाधैवप्रदक्षिणां डोरकंवंधयेत्पश्चात्तनुपंचकनिर्भित
 चक्षानिडोरकमत्तयात्वद्गत्वात्वरपरायणा आयुर्देहियशोदेहिसर्वसौभाग्यदायिनि सर्वकामप्रदेविगृह्याणा
 र्ध्वनमोस्तुते गगनांगनसर्वापक्षोरादिषमथनोद्भव आभासितादिगामोगरमानुजनमोरस्तुते डोरकंप्रथमंवद्ध्या
 चंद्रायाध्वप्रदापयेत् कथामेतांचशृणुयाद्गौर्ध्वप्रतन्मनाःसदा ततेगोधूमचूर्णेनपंचाभिःकुड्यैःशृतं पक्षान्नमर्ध
 विप्रायदत्वाभुंजितवत्स्वयं एवंवैपंचवर्पाणि कृत्वाव्रतमनुत्तमं सर्वान्कामानवाप्नोतिनाञ्चकार्याविचारणा कन्योवाच
 केनवादीपुराचार्थव्रतंयत्तत्त्वयोदितं इंसितंकोजलेभेवाव्रतरस्यास्यप्रभावतः विजयोवाच शृणुष्वमृष
 यःसर्वेनेमिपारण्यवासिनः पुराकृतयुगरयादौसर्वभूताहितोपिणां शम्भुनाकषितंगौर्ध्वतद्भ्रतंकययान्यहं कदाचि

दुपविष्टतपर्वतीपर्यष्टच्छत शंभोत्वाप्रष्टुमिच्छामि करुणाकरशंकर सर्ववाधोपशमनं सर्वकामफलप्रदं ब्रता
 नंसर्वदानानामुत्तमं ब्रूहि तत्त्वतः आपुरारोग्यदंदेवपुत्रपौत्रप्रदायकं तद्गतं ब्रूहि देवेश यथाहंतव वल्लभा ईश्वर उवाच
 शृणु देवि परं गुह्यं ब्रतं परमदुर्लभं पुराभूद्वा परस्य पतिं पांडोः प्रियवरंगना वर्षषोडशसंपूर्णसंपन्ननवयौवना अ
 नपत्यातु सा कुंती भर्तारमिदमब्रवीत् केन कर्मविपाकेन पुत्रवर्हीनास्मि दुःखिता अतपये प्रतीकारमिदानीं ब्रूहि त
 त्वतः पांडुरुवाच ऋषिशापोरितमेभद्रे यतः सो न भविष्यति भर्तुस्तद्वचनं श्रुत्वा पितृगेहे भगनास्त्वयं पितृगेहे वर्तमा
 नः कुंती व्यासं ददर्श ह नमस्कृत्य च तं आहं कुंती मुकलितं जालिः कुंतुवाच तात मे कथया शुत्वं पुत्रस्य तानदायक
 सर्वसंपत्पदं दंष्ट्रां ब्रतमेकमहामुने व्यास उवाच शृणु च वृहती गौर्धरा ब्रतं संतानदायकं भाद्रकृष्णतृतीयायां नि
 शिचंद्रोदये शुभे ज्ञानं कृत्वा तु विधिवन्मौनं धृत्वा ब्रतं चरेत् सर्वसंपत्करं ब्राह्मिण्यां धनपुत्रान्नसौख्यकृत् गोमूहिरप्य
 दानानां सर्वेषामधिकं श्रुतं पंचवर्षं विधातुं व्यं तत उवाच पन्नं चरेत् उवाच न विधानेन संपूर्णं फलमश्नुते अंतैतुकार
 येद्भद्रे सौवर्ण्यं वृहतीफलं षड्वत्सरं चतुर्भिश्च शुभैर्वा जैर्युतं तत् देव्याः पुरस्तात् संस्थाप्य पूर्ववत्सति पूजयेत् आवा
 र्धपूजयेद्भक्त्या विधानं पंचवर्षं वच सुवासिन्यः पंचपूज्या वस्त्रालंकारभूषणैः कंचुकैश्च ताटकैः कंठसूत्रैर्हरिद्रया
 वंशपात्राणि पुष्पमानिसूत्रैः सेवेष्टितानि चालिंदूरजिरकैश्च सौभाग्यद्रव्यसंपुतं गोधूमपिष्टजातं च वृहतीफलपंचकं वा
 यनानि च पंचैव ताभ्यो दत्त्वा तु भोजयेत् अर्घ्यं दत्त्वा वा यनानि स्वयं भुंजीत वा गमता तत्फलं धारयेत् कंठे सर्वकामसह
 द्रये ततः श्रातः समुत्थाप्य सालंकारां सखीजनैः गीतवाद्ययुक्तानद्यां गौरितं तु विसर्जयेत् आहूतास्मि यदेवि पू
 जितास्मि यशुभे मम सौभाग्यदानाय यथेष्टं गम्यतां वया एतद्ब्रतं भवेण कचिद्ब्राह्मणकन्यका पतिं संपूज
 यामास निर्भस्त्रं यमकैरान्तरमाचरत्वं ब्रतमेतदाद्यामायुः प्रदं पुत्रसहस्रं देवा पुत्रैश्च पोत्रैश्च पुत्राच पत्न्या गौरै

प्रसादाद्भवतीवपुत्रा

यद्गदंशुण्यान्नित्यंश्रावपेक्षासमाहितः समुक्ताविपुलान्भोगान्तेषिवपदंजनेत् ॥ १॥

इतिभविष्योत्तरेतद्वह्नौरीव्रतम्

नारदोऽपि इपकृष्णतृतीयापादहह्नौरीव्रतंचरेत् पंचवर्षविधानेनपूर्वोक्तमिवनारदः ॥
नपंचयनादिभिः सुवासिनीःपंचपूज्यावखालंकारचंदनैः कुचकैश्चवटाटकैःकंठसूत्रैर्हरिद्रया वंशपात्राणिपंच
वसूत्रैःसेविष्यतानिच सिंदूरंजीरकैंचैवसौभाग्यद्रव्यसंयुतं गोधूमपिण्डजातचनवापूपफलादिकं वायनानिच
पंचवतान्भयोदयाच्चभोजयेत् अर्धदंत्वावायनानिपश्चाद्भुंजितवान्यतः तत्फलंधारयेत्कंठेसर्वकामसमृद्धयेततःश्रा
तःसमुत्थायसालंकारासर्वाजनैः गीतवाद्ययुतानयांगैरीतांनुविसर्जयेत् आहूतासिमयोदेविपूजितासि यथाविधि
ममसौभाग्यदानाययथेष्टगन्धतांबवा एयंकृत्वाव्रतंनारीद्विजदेवीप्रसादतः भुक्त्वाभोगान्तरुदेहातिगौरीलोकमवाप्नु
यादिति अथहस्तक्षेपगतैसूर्ये रविवारप्रातहस्तगौरीव्रतं सूतदवाच कृत्यांचतदपेतायांहस्तिनापुरमुत्तमं याचि
तायानंरद्वैश्चतनयैः पंचभिः सह तस्याः कुशलमन्विच्छन्नाजगामाथमाधवः अभिनंदयसुखासीनंदेवदेवंज
नार्दनं उवाचकुंतोसानंदाह्याप्रगल्भमिदंवचः कुंत्युवाच धन्याऽस्मि कृतकृत्याऽस्मि सनाथाऽस्मि परंतप साहं संभा
वितह्यस्मि त्वया सर्वजगत्पते यदि मे सुप्रसन्नोऽसितदा चक्षुःश्रवणं विभो यं विधाय सुखं राज्यं प्राप्नुयात्तनयैः सह श्री
कृष्ण उवाच शृणु कुंति प्रवक्ष्यामि व्रतानामुत्तमं व्रतं यत्कृत्वा सुखसंतानं धनधान्यसमन्विता विधूतदुष्कृता पुण्यास
पुत्राराज्यमाप्स्यसि हस्तगौरीव्रतं भद्रे कुरुष्वशुचिमानसा यत्कृत्वा सर्वतः संपृच्छ भते वांछितं फलम् कुंत्युवाच
यत्त्वयोक्तं व्रतं नाथ विधानंतस्य कीर्तय केन पूर्वोक्तं देव तन्मे श्राद्धे जनार्दन श्रीकृष्ण उवाच कैलासाशिखरे देवो हस्त
क्षेपदेवाकरे दिवा प्रसुतान्गौरितुहरसाक्षि विमानता सा सप्तादेव देवेशं रवभ्रंशं भुंददभीह अर्धदेहं दृष्ट्वा र्द्धस्थमर्धचंद्र

कलाधरं किमिदं तन्ममाचक्ष्वतप्यते मानसं मम ईश्वर उवाच देवि पूर्ववत्सुखाऽस्मि हस्तः श्रद्धागतरवा नस्व सन्ध्यादिवात
 जतरुपेदं विहितं फलं शृणु देवि त्वया येन संहितो हे विलोकिताः त्वया रब्धं व्रतं देवि मदारधनकाम्यया अपूर्णेऽस्मि न प्र
 सन्नोऽस्मि तत्त्वया च समञ्जसं व्रतं शृणु व्रतं पातेन दृष्टोऽहं तादृशं त्वया तत्कुरुष्व धनं देवि हरत गौरि व्रतं शुभं पार्कय वा
 च आदि श्रुता व्रतं नाश्रयिधानं च महेश्वर आरंभोऽस्य कदाकार्यः के विधिः कस्य पूजनं ईश्वर उवाच भद्रपरायाप
 न कुर्यात्सर्वालंकारभाषितं अन्वहं काचनः पुष्पः फलमूकसमन्वितैः नैवेद्यैः पयसाद्यैश्च शृणु मातृप्रयहं क
 थं दिने चतुर्दशे प्रातरे स्थापयेत्प्रतिमां शुभां पक्षाक्षि-सुरसैः शुभैः सार्धं सार्धं त्रयोदश सार्धं त्रयोदश दिने नैवे
 द्यमुपकल्पयेत् फलमूलानि चान्यानि तावति समुपाहरेत् पुन्यं च समुपैरुपपन्नं पुन्यं सुगन्धिभिः चन्दनैर्धूपदी
 पैश्च तालैश्च फलादिभिः धूपयच्च हृदये गौरि हरहरवसुधैः दक्षिणं च तत्तद्वान्तवादेर्वी विसर्जयेत् सार्धं त्रयो
 दश तालादीपिकाश्चोलिकां निवृत्ताः सुवासिन्यास्त्रिपु दन्तावतः स्वयमाहरेत् व्रतं समाददेद्देवि यावद्द्वयं न
 योदशं स्वर्णं भाजनं गौर्यादिप्रतिवर्धनं सजयेत् पूर्वाका विधिना पुन्यवासराणि त्रयोदश चतुर्दशेऽथ दिवसे स
 जति प्रातरुत्थिता कृत्वा प्रवासति पुनर्भाजनं गौरि प्रकल्पयेत् पक्षाक्षि त्रयोदश त्रयोदश विधिः सिपेत् स्त्रियश्च
 कंचुर्केदं द्वाद्वाजि पंचैव सजयेत् एवमिव व्रतं कृत्वा सर्वान्कमानवाप्नुयात् अशकौ तु न दत्तकान् प्रतिमानां तिका
 मयी पात्राणि वैष्णवान्येव पीतुं पुष्पाणि च हि श्रीं कृष्ण उवाच तत्तद्वै क्वे व्रतं गौरि प्रासासायां छितं फलं त्वमप्येतद्भूतं
 कुंति कुरु श्रद्धासमन्विता अथ मन्मथा व्रतं कुंती स विधानमथा करोत गाधाराचापितच्छ्रुत्वा व्रतं च क्रमेण या विधिं तुष्टा
 सा भक्तिभावेन हस्तगौरि वचोऽब्रवीत् गौर्युवाच कुंति ते परितुष्टाऽस्मि वरं वरय सुव्रते कंतु यवाच देहि मे सर्वसंपत्तिं सर्व
 सौख्यं च सौहार्दं प्रयच्छ मम पुत्राणां महद्भज्यमानामयं व्रतमेतत्तु या कुटुम्बाले कमवाप्स्यति नदारिद्र्यं न वैषम्यं न

योकोनापिदुःकतं कच्छनापस्ततंदेविकदाचिरसंभविष्यति तथैत्युक्तातोगीरीतन्वांतरधीयत एतद्वत्सकलदुःख
विनाशोहेतुर्गोभानयराज्यफलभाजनमाचरति यायापितभुखमनंतमिहाऽपिराज्यगोरीपतिव्रतस्तत्तलभवे

इतिभविष्योत्तरेहस्तगोरोव्रतम् ॥

आश्विनकृष्णचतुर्थ्यामासचतुर्थी गणेशव्रतमहालयश्राद्धं स्कन्दि सेतुखदे वतुर्थ्यातिथीमरयायरतकर्पात्मह
लय पितरः कल्पसाहस्यचत्वारिंशदशहर्षिताः बहुपुत्रान्प्रदास्यन्तिश्राद्धकर्मणिप्रतिताः आश्विनकृष्णपंचम्यामहा
लयश्राद्धपंचम्यातिथीमरयायः कशोतिमहालयं पचाशत्कल्पसाहस्रत्वेत्यतिपितरस्तदा स्ततिचाप्याविच्छिन्नत
स्मैदार्यतितापिताः पर्वतानुप्रसन्नारयानमहदर्थ्यदायिनी एतामाधिकपुद्वीपुराणि तत्रैवकारयेद्वीपितरु
पांमहिद्विपां कन्याश्चैवरावैरुसंपूजनीयापयाविधि भोजगतिथिमासाययावच्चद्रकर्मणम् तत्रापिमहर्तप
जाकर्तव्यापितदेवते ऋक्षेपुंड्रप्रदानतुल्येषुपुत्राविवर्जयेत् भोजगतिथिः पचमी तेजात्रापिपंचम्यादयः प्रश
स्ताइति पितृदेवतमन्मरणोत्तक्ष्व मयाच अत्रापिदप्रदाननिषेधविषयं मया विषयेवदयत् आश्विनकृष्णप
द्यामहालयश्राद्धं स्कंदपुराणसेतुखदे पद्यातिथीतयामर्यः श्राद्धकुर्यान्महालये षष्टिवर्षसहस्राणिपितरायाति
तसता पुत्रानपिप्रदास्यन्तिश्रियंचविपुलांतथा आरयामेवराहिणीतयतेपातभूमिवायकायाः कपिल
पृथिव्रतं तदुक्तं वाराह नभस्वरूपपुशितरुहिणीपातमसतः युकाषष्टिपुराणजः कपिलासाप्रकाशितो
नभरूपोभाद्रमासोऽवदशीतः व्रतोपवासनिष्कर्मैर्स्कंदतत्रपूजयेत् कपिलातुहिजाप्रयायदत्तफलभूत
पुराणसमुच्चये हस्ताकेयोगेनातिशस्ताका भाद्रमासिसितेपुश्रभानोच्चैवकरेरेष्यते पातकेनचराहिएयासाप
र्षाकपिलारुमृता तदुक्तं निष्प्रास्यते हमाद्रौ स्कन्दि संयोगेनचतुर्णाहिनिर्दिष्टापुरमधिलति तत्रैव

[illegible]

खेऽपि चरजिद्रद्वारवत्पापुरास्यता । तस्यैव ब्रह्मदेतेषां किंचित्प्रतिपादितं । तस्य सर्वस्य पुण्यस्य सखावक्तुं ।
 शक्यते । यस्मिन्काले भवेदौर्गुणः । पुष्पिता तदा पुष्पस्यामेकमेकं कुर्यात्तत्र विचक्षणः । पृष्ठा प्रातः । स
 मृत्पापकृत्वा दौर्दंतपावनं । जलपूर्णं जलैकत्वाद्भ्रमं भुज्जुर्दरायेति । निराहो यदेव शब्दकल्पेन रायणाः पुनर्यु
 द्याम्यहं भक्त्या शरणं भवमास्कर । ॥ १५ ॥ अर्धं दत्त्वेति संकल्पं कृत्वा प्रज्ज्वलिः । स्थितः । स्नानं कृत्वा प्र
 तेन नयातीर्थोदकेन दे । तद्गोपीर्धिका पांथापहं नानिप्रतात्मवान् । देवदासता शोभी । कुंकुमैलमनः शिला । पद्मकं
 पद्मकं यष्टिमधुगुच्छेन पेषयेत् । क्षीरेणालोडय क्लृप्तं कुर्यात्स्नानसमन्त्रकः । आप्रसवमासि देवेश जंयाति पापतिरेव च
 पापनाशाय मे देव मनोवाकाय कर्मजः । पंचगव्यकतस्नातः । पंचभूगैरतुल्यज्येत् । पंचभर्गोः पंचपल्लवैः । आनयेन्मसि
 कां शुद्धां स्नानार्थैवैव प्रलतः । मूर्तिके ब्रह्मदत्तासि कश्यपेनाभिमुञ्चिता । प्रवित्रं कुरुमानित्यं सर्वपापात्समुद्धर । भेजेणाने
 न वरुणपूजे द्रुक्तिमात्रः । पाशाग्रहस्तव रणामर्षवर्गो भव प्रभो । अथाहं प्रार्थयामि त्वं पूतं कुरु सुरेश्वर । आदिष्टो
 भास्करो भानुरविः सूर्यो दिवाकरः । ॥ १६ ॥ प्रभाकरो सिद्धवर्गो देवः सर्वेश्वरो हृदिः । गोमयेनोपलिसाया । भूयार्थं कुंकुमे
 न तु । मंडलं सर्वतोभद्रमालिखेद्ब्रह्मिनाथः । तत्र मध्ये लिखेत्पद्मं मधुपत्रं सर्कार्थिकं । पूर्वपञ्चेन्यसेत्सूर्यमाग्नेयान्मा
 स्करं न्यसेत् । सुवर्णरेतसं याम्येनैर्द्रव्ये विन्यसेद्देवि । आदिष्टं वारुणपञ्चेन वृत्तिवाकरं । सौम्ये प्रभाकरं
 जसूर्यं शानपत्रके । तीक्ष्णं शिष्यं पंचैव ब्रह्माण्येव विन्यसेत् । आहारं कृष्णं देवं मध्ये वैश्वारुणं न्यसेत् । सहस्रं
 शिखं सूर्यं च रथलसंक्षमगुणान्वितं । सर्वांगसर्वं पूज्यं मध्ये मास्करमेव च । सप्ताश्वरथमारुढं पद्महस्तं दिवाकरं । अ
 क्षमं धनुष्पाणिकुण्डलं मुकुटेन च । रत्नैर्नातिविधौ कंसावर्णैश्चकारयेत् । शक्तिं तत्तु पलादध्वं तदध्वं कर्पतां पुषा । स
 वर्णमरुणकृत्वा नौकां चैव तथापरां । सप्ताश्वैर्भूषितं कृत्वा रथं तस्मात्प्रतस्थितं । अरुणं चितता पुत्रं गृहीताश्वमनूरुक

एवंरूपं शक्यं त्वप्यस्योपरिविन्ध्यसे तत्त्वोपरिन्ध्यसे देवरकवस्त्रविभूषितं रक्तचंदनमालयादिभूषितं चातिशोभि-
तं अग्रतः सारथिश्च त्वपूजयेदरुणशुचिः रक्तपुष्पैः सुगंधैश्च तथा नैयरपिशकितः विनतातनयो देव कर्मसाक्षी
तमो नृदः सप्ताश्व सप्तरज्जुश्च अरुणो मे प्रसीदतु भजेणानेन स पूज्य साराथिनदनतरं देवस्य चास्मिन् कल्प्य प्रभू-
तादिकपचक प्रभूतविमलसारमाश्रयपरमशुभ दीप्तादिशक्तिभिश्चैव ततो भानुप्रपूजयेत् दीप्तासूक्ष्मा तथा भ-
द्राविभूतिर्विमलानना अभोषावैद्युताचातेन वर्मसर्वतो मुखो अप्रवित्र पवित्रो वा सर्ववस्थानतोऽपि वा य स्म-
रेत्पुंडरीकाक्षसवाद्याभ्यंतर शुचिः शिखापांसां स्फुरन्मयस्य ललितसूर्यमेव च चक्षुर्भेद्येन्यसे द्धानुमुखे तत्र रथिन्ध्यसेत्
कठेन्यसे द्धानुमतपद्मगर्भाहिहस्तयोः तिमिरक्षयकृद्देवस्तनयोरैव विन्ध्यसेत् उग्ररूपगुह्यदेशे तजोरुपतु नवयो पा-
दयोः सर्वरूपतु सूक्ष्मस्थूलगुणान्वित एव यथो कविन्यस्य पात्रगृह्यततोऽर्चयेत् करवीरार्ककुसुमैरक्तचंदनपककैः
पुष्पैः सुगंधैर्धूपैश्च कुंकुमैरुपशोभितं भातैर्दधानुमादित्यं भास्करं तपनं रविं हसदिवकरं चैव भास्करहृदि मेव च सू-
र्यचंद्रादशास्मानपूजयेच्च प्रयत्नतः जानुभ्यामवर्णनं त्वामूर्ध्यापाद्वर्धनैवेदयेत् वेदगर्भेन मरुतुभ्यं देवगर्भेन मोरुतुते
अव्यक्तमूर्तेषु तेषु मर्ध्वं गृह्णन् मोरुतुते ब्रह्ममूर्तिं धरस्त्वच चतुर्वक्त्रसनातन सृष्टिरिथ तौ सृष्टिदा य गृह्णाद्वर्धनो
रुतुते विष्णुरुपधरे देवः पीतवस्त्रश्चतुर्भुजः प्रभवः सर्वदेवानां मर्ध्वं गृह्णन् मोरुतुते कालात्मा सर्वभूतात्मा
वेदात्मा सर्वतो मुखः जन्ममृत्युजराशोकसंसारभयनाशनः— दारिद्र्यव्यसनदंशो श्रीमान् देवो दिवाकरः सुवर्ण-
रुफटिको भानुं स्वर्णैरेता दिवाकरः हरिदश्वे शुमाले च अर्ध्वं गृह्णन् मोरुतुते चतुर्भिर्मूर्तिभिः संस्थाश्रया
भिः परिणीयते सामध्य निस्तपो यज्ञार्ध्वं गृह्णन् मोरुतुते अथ गंधं च पुष्पं च तथा धूपं प्रदीपकं नैवेद्यं च
यथा शक्नुयात् प्रायेत्सूर्यदेवतां अग्निर्भस्म मरुतुभ्यं नमस्ते जातवेदसे इषे चैव नमस्ते चैव नमो रुरुतुते

शब्देदीनमस्तुभ्यजान्छन्नमोतमः आत्मरूपिप्रमस्तुभ्यविश्वमूर्तेनमोस्तुते एवंब्रह्मावंचवैविष्णु

स्त्वधातावंहताशनः मुक्तिकाममभीप्सामिप्रार्थयामिसुरेश्वर इतिमन्त्रंसमुच्चार्यनमस्कुर्वीतभारकर

संवच्चैसेतिपाणिभ्यांतेयेनविसृजेन्मुखं हंसःशुचिपदित्यूचासुर्यैर्वावलोकेन उदुर्यचिन्मित्रेयेतत्सूक्तं

र्याप्रतोजयेत् प्रशस्तेचैवकोणचक्रलकैवकारयेत् प्रथमेस्तेशैवकोणैश्चैवकैरुत्तरेपाठः अस्तभारमसंमपे

एषान्यामितितदर्थः फलैःपुष्पैरक्षतैश्चभक्ष्यैर्नानाविधैरपि श्रद्धयांतत्रचदेवस्यशुभदेशेप्रकल्पयेत् पङ्खा

न्यपङ्कसैद्वैरीष्यचैवमहाप्रभुं पुरुषंखड्गहस्तंचकारयेच्चैवबुद्धिमान् वस्त्रयुगेनसंछन्नलवणोपरिवर्तयेत्

अन्तेनैवतुन्त्रैणस्नानमभ्यर्चनंततः नमस्तेकोषरूपायखड्गहस्तजिघांसवे जिघांसुकामंघाटंघाटुदुधुः सं

वंदेवताः त्वयाठ्यातोमेरुपृष्ठंचंद्रभास्करसुप्रभ अतस्त्वापूजयिष्यामिश्रार्घ्यंशृणुनमोस्तुते क्षपयित्वातु

तांरात्रिर्गातवादित्रनिःस्वनेः ततस्त्वभ्युदितेसूर्येहोमंकर्यास्त्वशक्तिः पूजयेत्तत्रशतयात्रविश्रांश्चविधिव

दगुरुं होमोक्तस्यसमिद्धिश्रद्धातमिधौस्तिष्ठैस्तथा समिद्धेचरुक्तंवैवयूतंचजुह्याद्द्विजः आकण्ठेनेतिमन्त्रेणशतम

ष्टोत्तरक्रमात् होमोठ्याहतिभिर्वायस्विष्टकृतदनंतरं कपिलांपूजयेद्देवींसवरसांपापनाशिनीं वस्त्रयुग्मांसपं

दांत्वस्पर्शश्रृगाविभूषितां सौवर्णांस्वर्गौष्पशूरैर्कांस्पर्शदेहिनकान्वितां मंत्रेणानेनतांदद्याद्वाद्वाद्वायवशक्तिः मं

त्रेणेतिहतीयांतस्यपूजयेदित्यनेनान्वयः कपिलेसर्वदेवानांपूजनीयासिराहिणीं सर्वतीर्थमर्षायस्मादतःशां

तिप्रपच्छमे घालक्ष्मीः सर्वदेवानांपांचदेवेष्ववस्थिता धेनुरूपेणसादेवीममशांतिंप्रपच्छतु देहस्थाया

चक्रद्राणांशंकरस्यचयात्रिया धेनुरूपेणसादेवीममपापंठ्यपोहतु विष्णोर्वक्षसियालक्ष्मीः स्वाहाचैवविभावासौ

चंद्राकोनलशक्तिर्याधेनुरूपारुतुसांश्रिये चतुर्मुखस्यालक्ष्मीर्यालक्ष्मीर्धनदरुपव लक्ष्मीर्याल्लोकपालानांसां

धेनुर्वरदारुतुमे स्वधात्वं पितृमुखाणां स्वाहा यज्ञभुजामपि वंषट्नामो व्यते लोके साधेनुस्तु पिटारुतुमे
 गावोममाप्रतः संतु गावो भे संतु पृथुतः गावो मे हृदये संतु गवामधेयवसाम्यहं इति गोपूजा मंत्रः गावः -- स्तु
 ध्वानं मरुतययो वै कुर्यात्प्रदक्षिणां प्रदक्षिणं कृत्वा तेन ससस्त्रोपावसुंधरा नमस्ते कापिले देवि सर्वपापप्रणाशि
 नि. संसारार्णवमग्नं गोमातस्तु महसि गोदानमंत्रः हिरण्यगर्भगर्भरथहेमवोजं विभावसोः अमंतपु
 ष्यफलदमतः शान्तिप्रयच्छ मे रक्तवस्त्रयुग्मं यस्मादादित्यस्य तु वस्त्रं प्रदानादित्यमे देवा भारुकरो वरदो रतु
 मे सुवर्णैवस्त्रयुग्मं यपरिधानं च कारयेत् एभिः प्रकारैः संयुक्तं दद्याद्धि नृद्विजातये भानोः प्रदक्षिणां द
 द्यान्मंत्रेणानेन यत्नतः भारुकरो विधितो जाते द्रव्यस्यो भारुकरः स्वयं भारुकरः स्वः प्रदाता च तेन वै भारुकरो म
 त इति दानमंत्रः भारुकरः प्रतिपृच्छाति भारुकरो वै ददाति च भारुकरस्तारको भून्मया भारुकराय नमो नम
 इति प्रतिग्रहमंत्रः ब्राह्मणान्भोजयेत्पश्चात्पायसे न गृहे न च शतयाच दक्षिणां दद्यात्तेभ्यश्चैव विशेषतः श्रं
 रपवितोऽपि यः कश्चिस्सोऽपि कुर्यादिमं विधिं श्रावमशस्तनसारेण सोपितत्फलमाप्नुयात् आचार्यस्य ततो भ
 तपासर्वपाणौ विनिःक्षेपत् गोभूहिरण्यवसांसि प्राहयेच्छवणं तिलाः एतत्सर्वप्रदत्वा च कपिलां प्रार्थयेत्ततः कपिले
 पुण्यकर्मासि निष्पापे पुण्यकर्माणि मांसमुद्धरानं च ददतो ह्यभयं कुरु दिवि वादिजशब्दैश्च सेव्यसे कपिले सदा तथा
 विद्याधराः सिद्धाभूतानां गणप्रहः कपिलारोमसंख्यातास्तत्पदेवा प्रातिष्ठिताः पुण्यदृष्टिप्रमुचंति नित्यमाकाशमा
 रिषताः ब्रह्मणोत्पादिता देवाः श्रमिकुंडारसमुद्भवा नमस्ते कपिले पुण्ये सर्वदेवनमरुक्ते जय नित्यं महासर्वे
 सर्वतीर्थादिमंगले दातारं स्वजनेपेतं ब्रह्मलोके नयस्व मां ततः प्रदक्षिणं कृत्वा नत्वा ब्राह्मणपुंगवान् श्लाशीर्वादा
 न्नेदमुस्ते पुत्रपौत्रपुत्राग्रामान् श्रावणं यं रूपसो भारयं सर्वदुःखविवर्जितः श्रुते गोलोके मंसाद्यं चिरं युः सुखमागमयेत्

यदा स्वर्गात्प्रपतितिराजाभवति धार्मिकः सप्तर्षीपर्वतीभुकेभुक्काराज्यमकटकम् अर्होदातमहर्पुण्यसर्वदुःखविना
 शानं श्रुतः परंप्रवदयामिदानस्य फलमुत्तमम् यथावदमप्यप्राजसहस्रं चाक्षयमवेत्त तथा सर्वव्रतश्रेष्ठमिदम्
 न्यूनमहाफलम् उद्धरिष्यति दातारं ननमक्षयमव्ययम् एवंभूतगणाः सर्वदेवसेवाः प्रहर्षिताः
 प्राप्तमोदाः प्रव्रजतिपुण्यैस्मिन् दिवसागमे प्राजभूताय नृपयशो विधाय कटुविने एवंः कपिलां दय
 द्विषिदृष्टनकर्मणा सयाति परमं स्थानं यावन्न प्रयवत पुनः तत्रैव स्कंदे प्रभासखंडे विशेषः इ
 पलितेशुभेदेशे कुशाक्षतविभूपिते रथापयेदन्नकुंभं च दनादकपूरितं पंचरत्नसंनयुक्तं दुर्वापुष्पाक्षतान्वितं
 रक्तवस्त्रयुगाच्छन्नं तस्य पात्रेण संयुतं रथोरौप्यमप्यश्वैव चतुष्कः सुविचित्रितः सौवर्णपलसंयुक्तं मूर्तिसूर्यस्य का
 रयेत् कुंभस्योपरि संस्थाप्य गंधैः पुष्पैः समर्चयेत् आदित्यपूजे वेदवनामभिः स्तवैः प्रचोदितैः आदित्यसांस्क
 ररवे भानोसूर्यादिवाकर प्रभाकरनमस्तुभ्यं संसारान्मार्गं समुद्धर भुक्तिमुक्तिप्रदो यस्मात्तरुमाच्छांतिं प्रयच्छमे
 प्रार्थनामंत्रः नमो नमस्ते वरदः क्रकृक्षामयजुषांपते नमो रतुविश्वरूपाय विश्वपात्रनमो नमः एवं संपूज्य वि
 धिवेदवेदादिवाकरं पूजयेत् कपिलावेनं वस्त्रमालयानुलेपनैः तत्र दानमंत्रः विश्वमूर्तिर्जागच्छ क्षीर्दां शारमा
 दिवाकरः कपिलासहितो देवो मम मुक्तिं प्रपद्यतु यस्मात्किं कपिले पुण्यासर्वलोकस्वपावनी प्रदत्ता स ह सु
 र्येण मम मुक्तिं प्रदाभव इति हेमाद्रौ स्कंदे कपिलां पृष्ठीव्रतं श्रयारण्याः प्रयोगः कपिला पृष्ठीव्रतदिनारं पर्वयः
 पंचमयामेकभक्तं कृत्वा पद्यां प्रातर्देवपावनं कृत्वा जलपूष्णीं भजति कृत्वा निराहारो द्यदेवेश त्वं द्रक्तस्त्वप्य
 रायणः पूजयिष्यामि त्वामन्तराशरं भवमास्कर इत्यथ वेदं त्वया प्राणम्य नयादीनं त्वा तत्र देवदत्तं उशीरं कुं
 कुम मनः शिला पद्मपत्रं यष्टीमधुकं युगपद्द्वयाणां पेपुणं कृत्वा क्षीरेणालिदयतेन कलकेन स्नानं कुर्यात्

तवःमंत्रः आपस्त्वमसिदेवेशऽयोनिपापतिरेव च पापनाशयमेदेवमनेवाकायकर्मजं ततःपंचगव्यस्नानम्
 ततःपंचपल्लवैर्मार्ज्जनं कृत्वा विशुद्धांशुतिकां गृहीत्वा स्नायात् तत्रमंत्रः श्रुतिकेवलं पूताक्षिकशयपेनाभिसंजि
 ता पवित्रं कुरुमानित्यं सर्वपापात्समुद्भूतं ततो वरुणपूजा मंत्रः पाश्चात्प्रहस्त्वं वरुण सर्ववागीश्वर प्रभा
 हं शार्धया मित्वा पूतं कुरु सुरेश्वर ततः स्नात्वा भास्करं प्रणमेत् आदित्यो भास्करो भानूरविः सूर्यो दिवाकरः प्रभा
 करो मितो वीरो देवः सर्वेश्वरो हरिः ततो गृहमागत्य तिष्ठयादिसंकीर्त्य मम शेषपापक्षयपूर्वक रूपं संपदारो भव विपुल
 संतति स्वर्गलोकप्राप्तिद्वारा सर्वभासक सर्वलोकमय श्रांसूर्यमनारायण श्रीत्यर्थं सोद्यापनं कपिलापद्धि
 द्रवतं करिष्ये ततः पुण्याहवाचनादि कृत्वा ततो ह्युताचार्यः स्वर्गमोमयोपलिप्तायां भूमौ कुंकुमेनादृढं पद्मं वि
 धाय तदुपरि सर्वतोभद्रं कलशोपरि रक्तवस्त्रेण प्रसक्तो कं पद्मं कृत्वा तत्र पूर्वोदिक्रमेण देवताभ्यां हयेत् सूर्य
 भास्करं भानुं सुवर्णरेतसं रविं आदिरयं दिवाकरं प्रभाकरं तीव्ररश्मियरं मध्ये आधाररूपिणं च न्य
 सेत् तदुपरि सप्ताश्वभूषितं रथं तस्याग्रतः शौचार्थं मरुणं सारथिं कृत्वा रक्तपुष्पैः सुगंधैश्च पूजयेत् तत्र मंत्रतः
 विनता तनयो देवः कर्मसाक्षी सुरेश्वरः सप्ताश्वः सप्तरत्नश्च सौरुणे भेषसीदतु एवमरुणं संपूज्य रथोपरि सूर्यं प्र
 तिमां आकृष्टुणेनेति मन्त्रेण वा ह्यपरितो दासादिशकीर्न्यसेत् ताश्च दीप्ता सूक्ष्मा जया भद्रा प्रभा विम
 लानना श्रमोघा वैद्यता मध्ये सर्वतोमुखी च न्यसेत् ध्यात्वा स्नानं पादं ततः करवीरार्कपुष्पाणि र
 कचंदनम् सुगंधम् रक्तपुष्पं कुंकुमयुतं पात्रेण दाप्य जानुभ्यामवर्तनं गत्वा अर्धं निवेदयेत् मंत्राः
 वेदगर्भेन मस्तेर तु देवगर्भेन मोस्ते तु अग्न्यकर्मरथे तु भयमर्धं गृह्णन् मोस्ते तु ब्रह्मभूतिधरस्त्वं चतुर्वक्त्रसनातन
 सृष्टिस्थितौ संस्थिताय अर्धं गृह्णन् मोस्ते तु विष्णुरुपधरो देवः पंचवक्त्रश्चतुर्भुजः प्रभुस्त्वं सर्वदेवानां मर्धं गृह्णन् मो

ऽस्तुते कालात्मा सर्वभूतात्मा वेदात्मा सर्वतो नुखः जन्ममृत्युजरा व्याधिर्नित्यारभयनाशनः दारिद्र्यव्यसनध्वंसी श्रीमा
 नदेवो दिवाकरः हरिदर्थोऽशुनालं चिद्ब्रह्म गमोऽस्तुते चतुर्भिर्मूर्तिभिः संस्थाञ्च भिः परिगीयते सामर्थ्यानि स्तपो
 ज्ञेय ब्रह्म गृह्णन्मोऽस्तुते ततः पुण्यपूजातिंगपूजां कुर्यात् भारकराय नमः शिखां पूजयामि सूर्याय नमः ललाटं
 पूजयामि भानवे नमः चक्षुषीं पूजयामि रक्त्रे नमः मुखं पूजयामि भानुमते नमः कंठं पूजयामि पद्मगर्भाय न
 मः हस्तौ पूजयामि तिमिरक्षयकृते नमः रत्नौ पूजयामि जाते वेदसे नमः नाभिं पूजयामि भानवे नमः कटिं पूज
 यामि उग्ररूपाय नमः गुह्यं पूजयामि तेजोरूपाय नमः जंघे पूजयामि रथूलसूक्ष्मरूपाय नमः पादौ पूजयामि
 एवपूजांसमाप्य प्रार्थयेत् श्रीमालेन मरुतुभ्यं नमस्ते जातवेदसे इमेवोर्जैनमरुतुभ्यमग्रे वै वनमो नमः श्री
 रमरूपिजनमरुतुभ्यं विभूमूर्ते नमो नमः त्वं ब्रह्मा त्वं च वै विष्णुस्त्वं धाता त्वं हताशनः मुक्तिकान्तमभीप्सामि प्रार्थयामि सुरे
 श्वरेति नमस्कारः ततः सुदर्चसेति मंत्रेण पाणिभ्यां तोयेन मुखं संपूज्य हंसः शुचिपादित्व च सूर्यमालोक्त्य उ
 हृत्य चित्रं देवानामिति सूक्तं देवाग्रतो जपेत् ततः पूर्वोक्तफलदुष्प्राप्तानां नानाविधैर्मक्षयैः फलकं कृत्वा तत्र शु
 भदेशे शय्यां प्रकल्पयेत् ततो लवणाचलोपरि रौप्यमयं खड्गं गजपुगच्छत्रं संस्थाप्य पूजयेत् तत्र मंत्रः नमस्ते
 क्रोधरूपाय खड्गं गहस्तजिघांसेवे जिघांसु कामं त्वं दृष्ट्वा दुःखं सर्वदेवताः त्वया व्याप्तभेरुष्टं चंद्रमारकरसुप्त
 ष्णतत्त्वां पूजयिष्यामि ब्रह्म गृह्णन्मोऽस्तुते ततः स्तोत्रं शान्तिं कथादिभिरतिवाह्य आभ्युदिते सूर्ये पुनः स्नात्वा देवं संपू
 ज्य श्रीमंत्रं प्रतिष्ठाप्य अन्वादध्यात् तत्र प्रधानं सूर्यं शर्कसमिद्धिः घृताकतिलैः सिद्धचरुणा घृतेन च प्र
 तिद्रव्यं अष्टोत्तराष्टाविंशतिसंख्याकाभिः आरुण्येन ति मंत्रेण व्याहृतिभिर्वा पाठावरणादिदेवता ब्रह्मादि
 देवता श्रैकैक्या हुत्वा यक्ष्ये ततः स्विष्टकृतं एवं होमं समाप्य ततः सर्वोपरकरसहितां कपिलां गामुक्तप्रकारेण

संपूज्यप्रार्थयेत् कपिले सर्वदेवानां पूजनीयासिरोहिणी सर्वार्थमयी परमादतः शान्तिं प्रयच्छ मे तत आचार्य
 पूजनं कृत्वा तस्य हरते गोभूहि एष वा सोऽग्नीहिल य एतिलान्दत्त्वा कपिलां प्रार्थयेत् कपिले पुण्ड्रजन्तासि निष्पापे
 पुण्यकारिणि मांसमुद्धरदीनं च ददतो ह्यभयं कुरु ब्रह्मणेत्पादितो देवोऽग्निः कुण्डारसमुद्भवा नमस्ते कपिले
 पुण्ये सर्वदेवनमस्कृते जयनिःश्वमहासस्त्रे सर्वार्थादिसंगमे ॥ दातारं स्वजनोपेतं ब्रह्मलोकं नया शुभं ततः प्रदक्षि
 णं कृत्वा आचार्यं हस्ते सोपस्करदक्षिणभां पीठं च दत्त्वा प्रार्थयेत् दिव्यमूर्तिर्जगच्चतुर्द्वादशारामादिवारः क
 पिलासिहितो देवोऽमममूर्तिकुं प्रयच्छतु यस्मात्वं कपिले पुण्ये सर्वलोकस्य पावनि प्रदत्तासहस्रैर्षणमममूर्तिके प्रदाभ
 वेति ततोऽनानि पित्रा ह्यष्टान्संपूज्यान्नादिभिः संतर्प्यां शिरो यो ह्यहोत्वा ॥ स्वयंससुहृदे भुंजीत इत्युद्यापनकौमुद्यां सो
 द्यापनं कपिलापधीव्रतं इधं पृष्ठात्तत्पुरुषकल्पादिरितिकल्पादिनिर्णये प्रागुक्तं आथाश्विनकृष्णसप्तम्यातिथिप
 त्वेन सर्वपूजा महालय आर्द्धचकार्थं रुद्रादिसेतुखंडे सप्तम्यापेन रोभतया आर्द्धकृष्णान्महालये सप्ततिः
 कल्पसाहस्रं पितरो यानि तत्सतां संतर्प्याप्यविच्छिन्नं संपदं विपुला तथा पुत्रानपि प्रदास्यति तुष्टाः पितृगणा
 रतदा आश्विनकृष्णाष्टम्यामाश्वलायनेन माध्वायर्षसंज्ञकं श्राद्धमुक्तं एतेन माध्वायर्षौष्ठपद्याऽम्परपक्ष इति इ
 दं च सप्तम्यादित्रिष्वप्यहस्सु कार्थं इति नारायणतृती हरदत्तरतु मघा युक्त्वर्षा सुमंत्रं त्रयोदशी श्राद्धमिति विद्या
 चरुयौ षुद्धी चंद्रोदे रत्यस्यामि वाष्टम्यां आर्द्धे गयानुत्पफलं तथाप्येकं ब्रह्मांडे आपादयाः यंच मे पक्षे गया
 माध्वाष्टमी रसृता त्रयोदशी गजच्छाया गयानुत्पयातु पितृके इति हेमाद्रौ पाश्चापि वसुनामापिता कन्यां शशापा
 नुग्रहाय च शौष्ठपद्या एकामूयः पितृलोके भविष्यसि आपुरारोग्यदानित्यं सर्वकामफलप्रदेति एतस्याः पद्मसंज्ञा
 प्युक्ता तथा च जातकपर्वः शंखं ब्राह्मरमावास्यां क्षीणसोमां हि जेतुमाः अष्टकाच भवेत्पद्मं तत्र दत्तमथाक्षयम्

अस्यामहाल्लिप्यश्च फलं पाश्चेत्सुखं चोष्ठम्यांश्च दयाश्चानरः कुर्यान्महालयं अर्थातिः कल्पसाहस्रतल्पं
 तिपितरोस्य वै आशीर्भिर्यथैव त्वेनैव प्राश्नस्य व्यपेक्षति संततिं चान्यविच्छिन्नादयुः पितृगणाः सदेति अ
 स्यामेवाष्टम्यां विष्णुधर्मोत्तरोक्तं पुत्रीयव्रतं हेमाद्रौ प्रौष्ठपद्यामतीतायां कृष्णपक्षाष्टमीतुया सोपवासीनरस्त
 स्यां योपि द्वातनयार्थिनी अत्र यासु देवपूजनं पुरुषसुक्तेन पायसधृतादिहुत्वा पुनार्थापुनामभिः फलैः कन्या
 र्थास्तीनामभिः प्राश्य संवत्सरव्रतं कुर्यादिति पुत्रीयव्रतं अस्यामेवाष्टम्यां महालक्ष्मीव्रतमुक्तं तत्र निर्णयान्
 ते पुराणसमुच्चये श्रियोव्रतं भाद्रपदे सिताष्टमीमारभ्य कन्यामगतं च सूर्ये समापयेत्तत्र तिथौ च यावत्सूर्यश्च पूर्वार्द्ध
 गतयेव व्याहति तत्रैव कन्यागता केमारभ्य कतं व्यहिश्रियोर्धनं हरतत्रातदलस्यैकेतव्रतं तु समापयेत् पूजनी
 या गृहस्थानामष्टमी प्राह्य श्रियः दोषैश्चतुर्भिः संत्यक्ता सर्वसंपत्करा तिथिः पुनसौभाग्यसौख्यायुर्नाशिनी सा
 प्रकीर्तिता तस्मात्सर्वप्रयत्नेन त्याज्या हस्तगतैरथै विशेपणपरित्याज्या नवमीदूषिता यदीति दोषचतुष्टयं तथै
 वोक्तं त्रिदिनेषां नैवेद्यं ब्रह्मर्भोत्तेषां संपेत पुन्रहानवमी विद्वांसोऽपि हस्तगतैरथै त्रिदिनादिलक्षणमुक्तं र
 त्तमालायां यत्रैकः रपुशतिदिनद्वयावसानेन वारश्चेदवमादिनं तदुक्तमर्थः यः सूर्यो भवति तिथिप्रयस्य चाह्निद्यु
 रपुन्यायमादिनं द्वयंचनेष्टं यएते सर्वे निषेधाः प्रथमारभविषयाः मध्ये तु सतिसंभवे ज्ञेयाः व्रतस्य पौडशाब्द
 साध्यत्वेन मध्ये सामान्ययोगात् इयंच चंद्रोदयव्यापिनी ग्राह्या तत्रैव पूजायुक्तः परदिने चंद्रोदयादूर्ध्वा त्रिमुह
 तं व्यापित्वेनैव कार्या अन्यथा पूर्वैव पूर्वावापरा विद्वाग्ग्राह्या चंद्रोदये सदा त्रिमुहूर्तापिसाकार्यं परत
 श्रोद्ध्वं गामिनीति मदनरत्ने निर्णयाम्ते स्म हेतुः अर्द्धरात्रमातिक्रम्य वर्तते योत्तरातिथिः तदा तस्यां तिथौ
 कार्थ्यं महालक्ष्मीव्रतं सदेति विचनाच्चैति संक्षेपः इदं व्रतं च भाद्रशुक्लाष्टमीमारभ्या श्विनकृष्णाष्टम्यंतं पौडश

दिनसाध्यमर्द्धरात्रव्यापिन्यामष्टम्यांकार्यं प्रारंभस्तस्यज्येष्ठायुतायां शुक्लाष्टम्यांकार्यं तथा च रकादे मासिमा
 द्रपदेपक्षे शुक्लेष्वष्टायुताष्टमी प्रारब्धव्यं व्रतं तज्जिमहालक्ष्म्याय तारामिः समापनं च कृष्णायामष्टम्यामेव तद्भवेत् चं
 द्रोदयव्यापिन्यामष्टम्यामेव चंद्रोदयव्रते चैवातिथिस्तारकालिकी स्मृतेति दिनद्वये चंद्रोदयसर्वेऽसत्वे वा पूर्वव प
 रादिने चंद्रोदयोत्तरचेदष्टमी तदा परैव मदनरत्ने पुराणसमुच्चये पूर्वोवापरविद्यावाग्राह्या चंद्रोदये सदा त्रिमु
 हूर्तां तु सा पूज्या परतरचोर्ध्वगामिनीति अथ व्रतविधिः हेमाद्रौ मदनरत्ने रकादे रकंद उवाच सौभा
 न्यजननस्तोत्राणां दर्भान्यपरिहृतं परमैश्वर्यजननं तद्भूतं हि शंकर ईश्वर उवाच साधुसाधु महाबाहो यदृष्ट
 ॐ हंत्वयानय तत्तेहं संप्रवक्ष्यामि व्रतानामुत्तमं व्रतं येन चार्णननररेदुर्गतिं याति कर्हिचित् सुभगा वा स पुत्रा वा
 वध्यावापि स्त्रियोगुह अस्ति देव्या व्रतं पुण्यं महालक्ष्म्याः पडानन नारीणां च नराणां च व्रतं सर्वसुखावहं
 रकंद उवाच देव्याश्चरितमाहात्म्यं मर्त्यकेन त्रैकाशितं विधानं कीदृशं ब्रूहि व्रतस्यास्य महाविभो शंकर उवाच
 देवासुरसमुच्चुष्टं पूर्णमब्धशतं कृते महिषसुराणामपि वेदेवानां च पुरंदरे तत्र देवैर्महावीर्यैर्नारायणबलाश्रयात्
 असुरा निर्जिताः सर्वपातालतलमापयुः केचिच्छंकांगताः केचित्प्रविष्टावरुणालयं गिरिदुर्गसमाश्रित्य
 केचित्तरुधुर्महासुराः तत्र कोलासुरो नाम दुर्जं परस्समहाबलः गोमंतदुर्गं मंदुर्गीगरिमाश्रित्य निर्भयः दाराजक
 न्यक्रालोके रूपवत्प्रेमहागुणः आर्त्ताय गिरिदुर्गस्थो रमयामास सर्वशः रमयित्वा क्षिपत्रत्रकामरूपी विलंगमः
 एतस्मिन्नेव काले तु ह्यगतौ मुनिसत्तमौ श्रुतप्रभावसंपन्नौ पुलस्त्ये गीतमस्तथा तीर्थयात्राप्रसंगेन श्रुत्वा वा
 क्यं जननस्य च कोलासुरेण चरितं कन्याहेतोः शिखिर्वर्जं तावूच तुर्जनं सर्वसगरन्योऽस्ति महा मुनिः येन तेषां नि
 धिः पीतो विध्याद्विश्रयनिवारितः तं ब्रूवं यमो सर्वकोलासुरवधात्तये इत्यामं न्यपयुः सर्वगत्वा तमपि

अस्यामहाल्लिप आह फलं पाद्वेसेतुखंडे घोष्ठभ्यांश्चदयाश्चार्द्धनरकुठ्यान्महाल्लये अशीतिः कल्पसाहस्रं तद्व्यं
 तित्पितरोरस्यवे आशोर्भिर्वधयेनं विघ्नांश्चास्यव्यपेहति संतर्तिचाभ्याविच्छिन्नांद्युः पितृगणाः सदेति अ
 स्यामिवाष्टभ्यां विष्णुधर्मोत्तरोक्तं पुत्रोपव्रतं हेमाद्रौ प्रौष्ठपद्यामतीतायां कुण्डपक्षाष्टमतीतुया सोपवासीनरस्त
 स्यां योपि द्वातनयार्थिनी अत्र वासुदेवपूजनं पुरुषसूक्तेन पायसवृतादिहुत्वा पुत्रार्थी पुंनानामभिः फलैः कन्या
 र्थी स्त्रीनामभिः प्रारय संवत्सरव्रतं कुर्यादिति पुत्रोपव्रतं अस्यामिवाष्टभ्यां महालक्ष्मीव्रतमुक्तं तत्रानिर्णयाम्
 ते पुराणसमुच्चये श्रियोव्रतं भाद्रपदे सिताष्टमीमारभ्य कन्याभगते च सूर्ये समापयेत्तत्रातिथौ च वावत्सूर्यश्च पूर्वार्द्धं
 गतोपुष्यद्व्यहति तत्रैव कन्यागता कंमारभ्य कर्तव्यं हि श्रियोचनं हस्तप्रांतदलस्थे कर्तव्यं तत्समापयेत् पूजनी
 या गृहस्थानामष्टमी प्रातुपिश्रयः दोषैश्चतुर्भिः संत्यक्तं सर्वसंपत्करातिथिः पूजनीयान्यसौ रूपायुर्नीशिनीसा
 प्रकीर्तिता तस्मात्सर्वप्रयत्नेन तस्याज्याहस्तगतैरवौ विशेषणपरित्याज्यानावर्भादुचिता यदीति दोषचतुष्टयं तत्रै
 व केकं त्रिदिने चावने चैव श्रद्धां नोपवासयेत् पुत्रहानवर्मा विदास्त्रिघोहस्तगतैरवौ त्रिदिनादिलक्षणमुक्तेर
 तन्मालायां यत्रैकः रघुशतिदिनद्वयवासानंवारश्चेदवमदिनं तदुक्तमर्थः यः स्पर्शां भवति तिथिचयस्य चाहिद्यु
 रघुजवायमादिनद्वयचनेष्टं यएते सर्वेति त्रिधाः प्रथमारंभविषयाः मध्ये तु सति संभवे ज्ञेयाः व्रतस्य पोडशाब्द
 साष्टपदेन नमये सामान्ययोगात् इयं च चंद्रोदयव्यापिनी ग्राह्या तत्रैव पूजाद्युक्तेः परदिने चंद्रोदयादूर्ध्वं त्रिमुहू
 तं व्यापित्वे परैव काठ्या अन्धयापूर्ध्वं पूर्वावापरविदावाग्राह्या चंद्रोदये सदा त्रिमुहूर्तापेसाकार्या परत
 श्चोर्ध्वगामिनीति मदनरत्नेति र्णयाम्यते स्रेयहेकेः अर्द्धरात्रमातिक्रम्य वर्तते योत्तरातिथिः तदा तस्यातिथि
 कार्थ्यमहालक्ष्मीव्रतं सदेति विवचनाच्चित्संक्षेपः इदं व्रतं च भाद्रशुक्लाष्टमीमारभ्यां श्विनकृष्णाष्टम्यंतं पोडश

दिनसाध्वमर्द्धरात्रव्यामपुन्यामपुन्याकार्थं प्रारंभरतरथांज्येष्ठायांशुष्कापुन्याकार्थं तथाचस्कंदे मासिमा
 द्रपदेपक्षेष्टुच्छेद्येषायाताष्टमी प्रारब्धव्यं व्रतं तत्रैवमहालक्ष्म्यायापतात्मभिः समापनंचकृणायामपुन्यामेवतद्भवेत् चं
 द्रेद्रवव्यापिन्यामपुन्यामेव चंद्रोदयव्रतैवतिथिस्तात्कालिकीस्मृतेति दिनद्वयेचंद्रोदयसत्वेऽसवेवापूर्वप
 रादिनेचंद्रोदयोत्तरचेदृष्टमीतदापरैव मदनरत्ने पुराणसमुच्चये पूर्वोवापरविद्वावाग्राह्याचंद्रोदयेसदा त्रिभु
 द्वर्तात्सापूज्यापरतरश्चोर्ध्वगामिनीति अथव्रतविधिः हेमाद्रौ मदनरत्ने स्कंदे स्कंदउवाच सौभा
 न्यजननच्छोणादीर्णागपपरिकृतं परमैश्वर्यजननंतद्भवद्दिशंकर ईश्वरउवाच साधुसाधुमहाबाहोयष्ट
 एो हंत्वयानय तसेहंसंप्रवक्ष्यामि व्रतानामुत्तमं व्रतं येन चार्थेन नररोदुर्गातिं याति कर्हिचित् सुमगावासपुत्रावा
 बध्वावापि लिपोगुह अस्ति देव्या व्रतं पुण्यं महालक्ष्म्याः षडानन नारीणांचनराणांच व्रत सर्वमुखावहं
 रकंदउवाच देव्याश्चरितमाहात्म्यं मर्त्यकेन त्रैकांशितं विधानं कीदृशब्रूहि व्रतस्यास्य महाविभो शकरउवाच
 देवासुरमभूद्युद्धं पूर्णं मन्दशतं कृते महिषेसुराणामधिपे देवानांच पुरंदरे तज्जदेवैर्महावीर्यैर्नारायणबलाश्रयात्
 असुरानिर्जिताः सर्वपातालतलमापयुः केचिच्छंकांगताः केचित्प्रविष्टावरुणालय गिरिदुर्गसमाश्रित्य
 केचित्तरशुर्महासुराः तत्रकोलासुरोनामदुज्जं परसमहाबलः गोमतंदुर्गमंदुर्गागिरिनाऽत्यनिर्भयः याराजक
 न्यकालोकेरुपवर्योमहागुणः आर्त्ताधिगिरिदुर्गस्थो रमयामास सर्वशः रमयित्वादिपञ्चक्रामरुपीविलंगमः
 एतस्मिन्नेवकाले तु ह्यागतौ मुनिस्तमौ श्रुतप्रभावसंपन्नौ पुलस्त्येर्गौ तमस्तथा तीर्थयात्राप्रसंगेन श्रुत्वा वा
 क्यं जनस्य च कोलासुरेण चरितं कन्याहेतोः शिखिध्वजं तावच्चतुर्जनं सर्वसगरन्योऽस्ति महामुनिः येन तेयानि
 धिः पीतो विध्याद्विश्रचनिवारितः तं ब्रूवन्मोसर्वकोलासुरवधासये इत्यामं त्र्ययुः सर्वगत्वा तमभि

दापय ऊचुः सर्वे यथावत्तं कोलासुरविचोष्ठितं तच्छ्रुत्वा भगवानाहैमन्नावलीणश्चरुधीः सुष्ठिस्थिति विनाशानां का
 राणामक्तवत्सलाः रामस्याद्रौ तपस्यंति ब्रह्मविष्णुमहेश्वराः तिलः संध्यामूर्तिमत्पस्ते पांशुश्रूषणे रताः अपश्य
 तमहा लक्ष्मीं शक्तिरूपेण संस्थितां सर्वशक्तियुतां दिर्वालीकानां हितकाम्यया इत्युक्तास्त्वारितंगत्वा कोलासुरवधा
 तमे निवेद्या निखिलं तेभ्यस्तस्युः प्रांजल्येजनाः तच्छ्रुत्वा निखिलं तेभ्यो ब्रह्मविष्णुमहेश्वराः संध्यात्रयं समा
 हृयवाचं श्रोतुः सुरेश्वराः वंदारुसुरवक्षेभ्यो मौलिमाणिक्यमंडला हरिष्यति महा लक्ष्मीं पुं द्वे कोलासुररिपुं
 भगवत्सोमार्तिमत्पयोदं ड्यूलादिभिर्वरैः श्रायुधैर्वधैः कृत्वा जायमाप्स्यथ संयुगे युष्माकं वमहान्यो सीयुष्मत्क्रोधसमु
 द्भवः भूतनाथो भूतमन्युर्वैः सहा धोमविष्यति इत्युक्त्वा रितंगत्वारुरुधुः कोलराक्षसं निरुध्य च पुरीं देवो जगज्जुं
 जलदस्वनाभिर्दंष्ट्रपशुचदिशो वद्वर्धयं त्यश्वतः क्रुधां कोलासुरो हितच्छ्रुत्वा श्रोत्य पातमहास्वनः रोषणः क्रोध
 तास्वाक्षिमेरोरिव भृगांतकः हस्य श्वरथापादात्तैश्च तुरंगवला निवतः निर्ययौ पतनां पौंड्रकालिकाया इवाशानिः सकुं
 डलाशिरस्त्राणकवचीधृतवाणधिः वद्धगोधां गुलिजाणः क्रुद्धो वृत्रहवापरः ततो राक्षससैन्यं तद्भूतनाथेन संगत
 देवनाशि जननापि युद्धं करोति भीषणं महारवैर्भीमघोषैर्वाणकैः कारनिःस्वनैः निरस्थानानि तदैश्वर्यलोकशब्दम
 यो भवत् जयेति वदतं तेषां धावतामिदं तरं वदधे समरं घोरं मुष्टामुष्टिकचाकचि उद्धते राक्षसवले भूतनाथो म
 हावलः समर्दराक्षसानोक्तशरवर्षैः सुदारुणैः हतं दृष्ट्वा सुरवल्क्रुद्धः कोलासुरो रणे श्माभिर्द्रुत्य गदापाणि रत्नाढ
 यानासमैरवं ययौ मूर्छामहावीर्यं स्वधामिहतमस्तकः ततो देव्योतिवेगेन ह्याभिदुद्रुव रुद्धतैः त्रिशूलैरभिजघ्न स्तं
 यद्विशैश्च वधदारयन् मुष्टिभिस्ताडयामासुर्नखैश्च वधदारयन् पादाघातैः समाजघ्नः सिंहः करिवरं यथा
 सकुंडलाशिरस्त्राणोदष्टो घोरकलोचनः कृतध्वकटिक्कोसौराक्षसतामहुर्महुः गदया ताडयामास

शिरः कठांसकुक्षिपु वभञ्जुरांगदांतास्तुहसंस्थःसुमदाकुलाः ततोऽधनुर्धरेभूत्वावाणजालमवा

किरत् तांसांशरीरमर्माणिभिदञ्छरशतैःशितैः ननादवक्ष्वैरोसौहृदयंयामिनचछरैः ततः क्रुद्धतरास्तास्तुतंपादैर्ज

गृहभृशं आकाशेभ्रामयित्वातंचिक्षिपुर्गार्गनेक्रुधा कोलासुरोपिपतितोयावदुःखातुमिच्छति तादन्निर्गत्थ

लक्ष्मीस्तंपादान्पाप्रत्यपीडयत् तत्पादपीडितंरक्षोवितृप्यनयनेभृशं मुक्तकंठःस्वनंकृत्वाततोमोहमुपेयिवान्

ततोदेवाः सगंधर्वामनुष्याऋषयोऽस्तुनन् देवनाथाश्चदेव्यश्चनन्तुः सुमदाकुलाः देवदुंदुभयोनेदुःपुष्प

दृष्टिः पपातखात् दिशःप्रसेदुर्मरुतववुर्भूदरवंजगत् सुरासुराशिरोरत्नवंद्यपादांबुजास्ततः देव्योदि

व्येनयनेनयांतिकोलापुरंप्रति आयातींपंकजावीक्ष्यमुक्तपादाग्रशंखलः तुष्टावपरयामक्तयाराजकन्यागणा

मुदा पंकजां कमला राजकन्याऋषुः वंदारुशीरसुरदंकिरीटकोटीराचिर्घटांसिकरकरिपतरत्नदीपं देवि

त्वदीयचरणंशरणजनानांसेवामहेसकलनंगलवर्द्धनाय १ उत्फुल्लकैरवदलायतलोचनयैगंडोल्लसच्चटलकुंडलमंडि

तायै राकाशत्रिप्रतिभटाननकोमलायैतस्यैनमः कमललोचनवल्लभायै २ सद्भक्तकल्पलतिकांहरकंठभू

धकंपूरहेमकटकोज्ज्वलकंकणाकां संसारसागरमुखेपततेममाद्यत्वादर्पाठकरयथिरनंगमातः ३ दृष्ट्वादेवि

जनारत्तवाद्यविविधाब्रह्माधिपत्यं गताः विष्णुर्वैश्वसियाचकारतरलालीलाब्जमालाधमं क्लेशाग्निप्रहितंत्वदीय

चरणद्वंद्वंसेवारतं कारुण्यामृतसारपूरितदृशामामयापदयेधरि ४ मल्लीविफुल्लकुसुमोज्ज्वलमध्यभाग

धामिल्लभारजिततारकचित्रिताभा उत्तहैमनिकपोज्ज्वलकायकांतिलक्ष्मीः स्वयंप्रणमतांश्रयमातनोतु ५

इतिस्तुतामहालक्ष्मीर्भक्तानामिष्टदायिनी राजकन्यास्तुताःसर्वांमुक्तास्वपुरमाययौ ततःप्रभृतिलोकेषुपुज्यारताः

सर्वकामदाः तारयन्तुःषष्टियोगिन्योमहालक्ष्मीपरिग्रहात् नृत्वंतिनिवहैरत्तवर्गीतवादित्रानिःस्वनैः पुरेदेव्यामहा

लक्ष्म्याः करहाटपुरेतिशि एवंप्रभावासादेवीविष्णुरामाषट्ठानन व्रतरयास्यविधानंचशृणुमत्ताविधानतःमासिमाद्र
पदेशुहेपक्षेयषायुताष्टमीप्रारब्धव्यं व्रतंतत्रमहालक्ष्म्यामहात्मभिः करिष्यामिब्रतदेविवृद्धकरतरपरापणः तद्वि
घ्नमेवेयातुसमातिवत्प्रसादतः इत्युच्चार्यततेवदध्याडोरकंदशिणेकरे षोडशांथिसहितंगुणैः षोडशाभिर्द्युतं ततो
न्यहंमहालक्ष्मीपूजयेन्नियतात्मवान् भंधपुष्पैः सनैवेद्यैर्वावत्कृष्णाष्टमीदिनं तस्मिन्दिनेतुसंप्राप्तिकुर्यादुद्यापनं व्रतं
वस्त्रमंडपिकांक्वामालयरत्नेपशोभितां त्रिभूमिकांघंसुश्रृष्टांनानादीपैरलंकृतां चतस्रः प्रातिमाः कृत्वासावर्णास्त
त्स्वल्पाणिः स्तपनंकारयेत्तासांपंचामृताविधानतः षोडशैरुपचारैश्चपूर्वापादिभिरतथा जागरंतत्रकर्तव्यंगीत
वादित्रातिःस्वनेः ततानिशोथेसंप्राप्तिभ्युदितेऽमृतदीधितौ कृत्वातुर्यं डिलेपचंपडंगंतुप्रपूजयेत् दद्यादर्थ्यंचश
शितेव्रतीतरमैसमाहितः क्षीरोदाणवसंभूतचंद्रलक्ष्मीसहोदर पीयूषधामरोहिण्यासाहितोर्ध्वगहाणमे जातु
भ्यामवर्नागत्वाभंत्रेणप्रार्थयेत्ततः क्षीरोदाणवसंभूतकमलकमलालये प्रपच्छसर्वकामान्मेविष्णुवक्षस्थलाल
ये पुत्रानंदहिप्रशोदेहि सौख्यसौभाग्यमेवच कालिकालिमहाकालिविकरालिनमोरतुते त्रैलोक्यजननित्राहि
वरदेभक्तवरसले एकनाथेजगन्नाथेजन्मदन्नाप्रियेव्यये रेणुकेत्राहिमदेविराममातःशिवंकुरु भूतनाथेजगन्नाथे
प्रसीदपुरुषोत्तमे कपालकर्तिकाशूलडमरुव्यग्रहरतके श्रियंकुरुमहालक्ष्मिह्मश्रियंचाशुनाशय भैरवैरैर्भ
हालक्ष्मीं प्राथ्यं श्रोत्रिययोधितां श्रीसूक्तेनतथावहैपद्यानिजुहुयां च्छुचिः पायसंचैववित्तवानितदलाभेयवाधृतं
ग्रहेभ्यश्चैवहोतव्यंसमिच्चरुवृतादिकं चंदनतालपत्रंचपुष्पतालादिकंतथा नवेष्टुर्पथमक्ष्याणिक्षिप्त्वावहुविधा
निच प्रत्येकं षोडशैतानि पूगपूष्पांनिचैवाहि तान्यन्नेनसमाच्छाद्यव्रतदेव्यात्समंत्रकं क्षीरोदाणवसंभूतालक्ष्मी
इंचंद्रसहोदरा व्रतेननेनसंतुष्टाप्रार्थयतांविष्णुवृद्धमा इंदिराप्रतिग्रहणातिर्इंदिरावैददातिच इंदिरातारकोभाभ्यां

इंदिरायैनमोनमः

दत्वाऽर्वायनादीँश्चश्रोत्रियाणांचयोषितः

चतस्रःप्रतिमास्तस्तुब्राह्मणायनिवेदयेत्

एवंकृत्यंमुनिर्वर्ण्यव्रतीभोजनमाचरेत् इतिव्रतविधानं अथकथा स्कंदउवाच केनर्दस्वीकृतंपूर्वकथमस्मिन्प्र
काशितं ब्रूहिमेतत्त्वतोदेवययहंवह्लभस्तव शंकरउवाच आसीद्भ्राजार्सावर्भौमोमंगलाव्हइतिश्रुतः कुण्डिनेन
गरेरभ्येतस्यपद्मावतीप्रिया तमागतःकश्चिदेकस्तेवकोब्राह्मणेत्तमः ब्रह्मतानामातस्यासौनामचकेत्तपोत्तमः
तवह्लकइतिरुयातोवभूवद्विजसत्तमः कदाचिन्मृगयासकोभूपालोवनमाविशत् तत्रविद्भगवराहार्दोन्मृगान्हत्वा
सहस्रशः क्षुत्तृप्परिहृतःश्रोतोवृक्षमूलमुपागतः उदकान्वेषणेचारान्प्रेषयामाससर्वतः वनेजलंतेनापश्यन्पथे
श्रांत्वाप्रपन्नतः तेगत्वानृपतिप्रोचुर्नान्नामइतिदुःखिताः तवह्लकोपिबधामाविपिनंतदतंद्रितः भ्रममाणस्त
दापश्यन्कार्स्मिन्निश्चिन्नगवहरे रम्यंसरोवरंदिव्यंकुमुदोत्पलमंडितं तत्रापश्येद्वेककन्यादिद्वयरूपामनोरमाः तन्व
गीश्चारुनयनाः पीतोन्नतपयोधराः हारकंकणकेपूरनूपुरालंठिताःशुभाः पूजयतीर्महालक्ष्मींव्रतरूपेणसादरात् त
वह्लकोपिपद्मच्छकिमिदंकथ्यतामिति स्त्रियऊचुः महालक्ष्मीव्रतमिदंसर्वकामफलप्रदं क्रियतेरुमाभिरैकाग्र
मनोभिरुत्तमभक्तितः तवह्लकोपितच्छरुत्वाव्रतंजग्राहभक्तिमान् तदनुज्ञांयर्हीत्वास्वजलमादायसत्वरं ब्राजगा
मजलंतस्मैदत्वाप्रांजलिनासह जलपीत्वानृपस्तस्यदृष्टवान्दोरकंकरे किमिदंदोरकंविप्रकिंव्रतंकृतवानस्मि राज्ञा
दृष्टस्तवह्लोपिकथयामासतन्नत तच्छरुत्वारजशार्दूलोन्नतंजग्राहभक्तिमान् तवह्लेनैवसहितोरजानास्वपुरमाप
यो पद्मावतीपृहंगत्वातयारंतुंगतेरहः रममाणायसादेवीतेनराज्ञाप्रियेणैवं तंदृष्ट्वादोरकहस्तेकुपितात्प्यतको
पना कपात्वंचितोब्रूहिकपावदंसुहोरकं मावादीरन्यथात्वेतल्लक्ष्मींव्रतमनुत्तमं इत्युकापिप्रियेणासौहस्तेचि
च्छेदद्वेदोरकं ज्वालामालाकुलेवह्नीक्षिप्तवत्यतिकोपना हाहाकथमिदंपापंकृतंमूढधियात्त्रया इतिनिर्भर्यतां

राजा तस्याजवनगवहरे सा च हानिययौ पृश्नचातवहा निययौ तपः महालक्ष्म्यपचारिणसारण्ये जलवाजिते मुगमा
 णवने तस्मिन्नकांचिद्वर्तमाना पसा विचरंतीवनेतत्र ऋषेः कस्यचिदाश्रमं ददर्श मृगसंकीर्णं शांततटं मृगाश्रितं
 तत्रापश्यद्वनेरभ्यवसिष्ठं मुनिपुंगवं वचं देवरेणौ तस्य विसंज्ञादुःखकर्षिता चिरंध्यात्वा मुनिस्तस्याज्ञातवान् दुःख
 कारणं महालक्ष्म्यपचारिणज्ञातं विज्ञानचक्षुषा तद्वत्कारयामास तस्यादुःखोपशान्तये तद्दुःखं तत्क्षणादेव विनष्ट
 न भवत्तदा पुनश्च मृगयासको भूपालो वनमाविशत् केचिन्मृगं समाविभ्यद्राणैर्न केन वाहुमान् अन्वगच्छन् मृग
 पदं तस्याश्रममुपागतत् वरं मुनिं ददर्श भवसिष्ठं वीतकल्मषं कृतविध्यक्रियोदृष्ट्वा चरंतौ विहरति कात् हाव
 भावविलासा न्यैर्हर्तारिणेषु तद्वर्तिर्यनृपतिः प्रोवाच मधुरं वचः वामोरुकासिकलयाणिकिमर्थं चरति चेवने
 किन्नरीमानुषा वत्वं यक्षिणी चारुहासिनि किमज्जवहुनो केन भजमानं भजस्व नां नृपेण तेन साष्टासास्मिता वाक्यम
 ब्रवीत् पुनर्भजामि चाहं त्वामवोहि मर्हि धीतव महालक्ष्म्यपचारिण्यव्याहीना चरान्मयहं मुनीं द्रस्याश्रमे रम्येतरुगुल्मो
 पशो भित्तिं समोपरिकृपाविष्टो महालक्ष्मो ब्रूते तमं कारयामास विधिवत्सर्वविघ्नोपशान्तये तयो केवचनं श्रुत्वा
 सचेत्फुल्लविलोचनः ऋषेरनुज्ञामादाय प्रियामादाय सत्वरः हृष्टपुष्टजनेर्जुष्टपताकां ध्वजशोभितं प्रविवेश तया
 सार्द्धं सपौरैरभिवादितः महालक्ष्म्या ब्रूतं भूयस्तया सह चकार ह भुक्तेह भोगान् चिपुलान् पुत्रैः पौत्रैः समावृतः भूपालः
 सार्धं भौमो भूतबलमात्म्यतां ययौ महालक्ष्मी प्रसादेन भग्निभिः सर्वसंपदां एवं प्रभावासदेवी न राणाणि पृष्ट्वा
 विनी सर्वपापहर देवी सर्वदुःखापहारिणी एवं षोडशवर्षं तत्तद्व्यव्रतमुत्तमं या करिष्यति तां भक्त्या स्वयं सिद्धि
 रूपा सते लोकपालाश्च पुण्यं तिदासा इव मनोरथान् नारी वापुरुषाः करिष्यति मुदा भक्त्या ब्रूतं यत्नतः सेवंते हे हरिरुद्रप
 क्षजसुराजुष्यं तितरय प्रियं तत्पादौ प्ररिंजयति मनुजामौलिप्रभां मंडले रतस्मिन्नेव कटुं विनीववसते लक्ष्मीः स्व

यंविष्णुना येभक्त्याचाप्यभक्तयावाक्यैतिव्रतमुत्तमं श्रुतकालेस्वयंविष्णुःसंसारालपरिरक्षति यइदंशुणुया
 त्तिरयंश्रावयेद्वासमाहितः नसंयजति तैलक्ष्मीरलक्ष्मीनैवतंभजेत् सर्वपापविनिर्मुक्तःस्वर्गलोकेमहीपते ॥

॥ इतिस्कंदोक्तमहालक्ष्मीव्रतं ॥

अथभविष्योत्तरमहालक्ष्मीव्रतं युधिष्ठिरउवाच स्वस्थानलभपुत्राणुःसर्वैश्वर्यसुखप्रदं व्रतमेकंममाक्षविचा
 र्यंपुरुषोत्तम श्रीकृष्णउवाच दुर्वारवृद्धदेतेपपरित्यासेत्रिविष्टपे एतदेवकृतस्यादौदेवैर्द्रःप्राह्नारदं तस्यश्रु
 त्वाततोदाक्यंसमृतिःप्रत्यभाषत नारदउवाच पुरंदरपुरपूर्वपुरमासीत्समान्वितं रत्नगर्भाभवद्भूमिर्भ्रमरना
 द्यभूधरैः यत्रांगनाजनापांगभंगलोचनसायकैः त्रैलोक्यस्ववशंचक्रदेवकुसुमसायकः चतुर्वर्गजनिर्दयप्रवृत्तिश्च
 विभूषणं विश्वकर्मापि यद्वैद्यकंपयत्यनिशंशिरः तत्राभवन्महोपालोमंगलोमंगलाशयः किलवेदोपिप्रियातस्यदु
 र्भौगावभूवह अन्यातुषोलेदेर्वावामहिषीसायशस्विनी कदाचिन्मंगलोराजाचोलेदेर्वासहायवान् प्रासादशिखरा
 रुढःस्थलीभिकामपपरपत तामालोक्यमहीपालःस्मरस्मेरमुखांबुजः चोलेदेर्वापतिःप्राहदंतद्योतितदिदृमुखःचंचला
 क्षितिवोद्यानं कतिनंदितनंदनं कारयामितवोद्विष्टतत्रोद्यानमकारयत् संपन्नंचतदुद्यानंनानाद्रुमलताकुलंअपारय
 महोकोलस्तनुरष्टनभस्तलः पंकप्राट्टघ्ननश्यामश्चक्षुराक्षिप्तचंचलः दंष्ट्रातर्जितचंद्रार्कःप्रलयांभोधरस्वनःक
 चिदंष्ट्राप्रहारेणकाचिदंगविषर्षणैः अमूलयत्खननसर्वान्पादपान्पांडुभंदन तद्भनकीतिविज्ञाप्यसेमत्योद्यानपालकाः
 समयास्तस्यवृत्तांतमब्रुवतेनृपतेःपुरः तदाकर्ण्यततोराजाक्रोधाद्दूषितलोचनः वधायदंष्ट्रिणस्तस्यसंदिदेशाशि
 लंजनं ततश्चचालभूपालःस्वर्गदंगलितैर्गर्जैःश्लाघयन्महोसर्वावाजिघटायतांवरं चालयन्निखिलान्तशैलान्स्व
 दनौघमरुद्वैः पतितव्रातमहोत्थानैस्त्वरयन्पवनान्तिकं तस्यावदंशंशिरःलेदंविदधामिरिपोरिव तस्यभूपस्यतद्वाक्यं

समाकार्यसस्रकरः जगामास्यैवमार्गेणप्राणिनश्चेष्टितंयथा ततःकुर्वीमहिपालःकशयाश्रयप्रताड्यच
ब्रीडाकलंकितारस्येदुर्भागेतस्यैवस्रोर्गमत् गत्वाद्यविपिनंयोरसिंहशार्दूलसंकुलं तमालतालहिंतालशालाजुं
नलतान्यितं शिखीशंकारसंराववाचालितदिगंतरं तत्रैकेचेतसपद्मयन्वद्वयभ्रामभूपतिः कोलोवेलामवा
प्याथसोमवद्राजसन्मुखः भस्त्रेनसोवर्धाकोडिवेष्णोर्द्विषयामवान् अथय्योस्त्रिविमानसंस्थःस्मरसुंदरविग्रहः
कालरूपपरित्यज्यसोवर्धान्मंगलंनृपम् गंधर्वजवाच स्वस्यस्वतुतेमहीपालत्वयामुकिःकतामम तमाकर्ण्य
दृतांतयेनाहंजातद्वैदशः एकदादेवताद्वैःसंहतःकमलासनः चंचत्पदादिभिस्वानैःपङ्गायैःससभिःस्वरैः न
द्रादिभिस्त्रिभिर्गानैर्गीयमानंमयाहृप नानास्थानगुणोपेतमश्रौर्पाद्वीतमुत्तमं गीयमानंच्युतस्थानंततोहंकर्मणा
मुना प्राप्तिश्चत्ररथस्तेनद्रक्षणासृष्टिकर्मणा ब्रह्मोवाच कोलोभवेतिमेदिन्यामुकिरुतेतुषदातदा निर्जि
ताखिलभूपालोमंगलत्वाहंनिष्यति तदद्यघटितं सर्वस्वप्रसादान्महोपते तद्ब्रह्माण्वरंभूपदेवस्यापिसुदुर्लभं म
हालक्ष्मीव्रतंदिव्यंचतुर्वर्गफलप्रदं लभस्वसर्वभौमत्वंगच्छराज्यंनिजंद्रुतं नारदजवाच चित्ररथोयंगंधर्वज
केदंभूपतिंप्रति श्रंतर्धानंगतस्त्वष्टःशरत्कालइवांबुदः अथमंगलभूपालःपार्श्वस्थोद्विजमाकुलं विलोक्यवदु
कंकिंचित्कक्षानिक्षिप्तशंवलं जवाचमधुरावाचंस्मिमतपूर्वा शुचिस्मिमतः देवस्त्वंदानवस्त्ववगंधर्वोवापिराक्षसः स
त्वंवद्वदोक्तस्मात्किमर्थंत्वमिहागतः श्रुत्वात्वाशिष्यविप्रस्तंग्राह्यत्वेदंशस्तेभवः अहंसाधीत्ययाजातस्त्वदादिशयथो
चितं राजाथतमुवाचेदंत्वंवदोभूतनायकः अपत्याणैर्विधायाश्रंतुर्तापेचपायय अथविश्रम्यभूपालंवदुको
वदपादपे तथाकृत्यतुरंगंचसमारुह्यमहामतिः जगामपक्षिषोपेण्यवजारतेसुंदरंसरः कमलैकविलासेनरथां
गामरेणैव वनमालाश्रयत्वेनद्वयद्वारायणोर्णितुं भद्रवायुसुतेयोगमक्षारंविप्रवर्जितं नाशितगस्त्वदृष्ट्वाति

प्रसन्नसागराधिकं पंकेमग्नोऽथतत्राश्वः पृष्ठादुत्तीर्यतस्यसः चतुर्दिशानिरोक्ष्याद्यंतस्यैवसरसरतटे दिव्यवत्ख
 परीधानंदिव्याभरणभूषितं कथयंतं कथांदिव्यास्त्रीणां सार्धमपश्यत उपसृत्यायतसार्धतद्गतांतं निवेद्य च कु
 तांजलिरिति प्राह वटुर्भृश्यागिरा वटुरुवाच एतत्किं कथिते सार्धं रक्षयामकिं परेण च कोविधिः किं फलं च स्वप्न
 हितं न मे यथा तथ श्रुत्वेति तमुवाचेदं सार्धः करुणयाऽन्वितः सार्धं उवाच शृणु विधैकचित्तेन श्रद्धाभिकिसमन्वितः
 यामायाप्रकृतिः शक्तिस्त्रैलोक्येऽव्यभिधीयते व्रते मे तन्महालक्ष्म्यारतस्याः सर्वफलप्रदं आकर्णय विधिं चास्य कथ्य
 मानं वद मे मया भाद्रे मासि स्तिताष्टभ्यां प्रारंभे स्य विधीयते ज्ञातः षोडशकृत्वरत्नप्रशालयां द्विकरौ मुखं तं तु षोडशसंयु
 कं ग्रंथिषोडशसंयुतं मालतीपुष्पकपूरचंदनागुरुचर्चितं लक्ष्म्यै नमो यमत्रेण प्रतिग्रंथयामि भञ्जितं धनं धान्यं ध
 रां धर्मकीर्तिमायुर्वशाः श्रियं तुरंगानंदं तिनः पुञ्चान्महालक्ष्मिप्रयच्छ मे भञ्जणेनैव दध्याधरे कंदाक्षिणे करे कां
 डानि षोडशादाय दूर्वायाश्चाक्षतानि च एकचित्तः कथां श्रुत्वा पूजयेत्तैश्चण्डेरकं ततस्तु ज्ञातरारम्ययावरस्याद
 सिताष्टमी तावत्प्रशालय हरतैतु पादादीनि कथां तथा शृणु यात्प्रत्यहं देवैस्तत्संस्मर्य रक्षतादिभिः अथ कृष्णाष्ट
 मी प्राप्नोत काले जितेन्द्रियः स्नातः शुद्धां वरपरो व्रतं पूजागृहं विधेत् तत्रोपविश्य पूर्वार्च्य श्वारुघौ तां मनोपरि भ्ये
 तपट्टे लिखेदष्टदलं कमलमुत्तमं ऐंद्यादिशक्ति संयुक्तं पार्श्वपत्रं सकेशरं कर्णिकायां ततो लक्ष्मीं कर्पूरक्षौद्रपांडुरां शु
 भ्रवत्सुपरीधानां मुक्ताभरणभूषितां पंक्त्यासनसंस्थानां रमराननसरोरुहां शारदेदं दमलाकां तिस्त्रिभुवने जांचतु
 भुजां पद्मपुष्पमाममयदां वरव्ययकरां वज्रां अभितो गजपुष्पे नमो सच्यमानां करं वज्रां संविच्य विलिखेद्वर्वाक
 पूरागुरुचंदनैः ततस्त्वावाहं न कुर्व्यां न त्रेणानेन सव्रतं महालक्ष्मि समगच्छ पद्मनाभपदादिह पंचोपचारपू
 जयेत्स्वदर्थं देवि सर्वदा आवाहनं ॥ १ ॥ आलप्य स्तेह कलितः कमले कमलालये कमले कमले लक्ष्मि स्थितिं त्वं

कृपयाकुरु स्थापनं २ गंगादिसलिलाधारतार्थमंत्राभिर्भक्तिं दूरयात्राश्रमहरंपाद्यं प्रप्रतिगृह्यतां पाद्यं ३
 स्नानंतवमहालक्ष्मिकर्पूरगुत्तवासितं सुतीर्थैर्भ्यः समनतीतस्नानंतत्प्रतिगृह्यतां स्नानं ४ मलयाचलसंभूतना
 एतन्नगरक्षितं शीतलंबवहुलामोदचंदनंप्रतिगृह्यतां चंदनं ॥ ५ ॥ मिलः पारिमलामोदं मत्तालिकुलसंकुलं आ
 नंदिनंदनोत्थानपद्मायैकुसुमनमः पुष्पं ॥ ६ ॥ अथांगपूजा चपलायै नमः पादौपूजयामि चंचलायै
 जलनीपूजयामि कमलवासिन्यै कटिपू शाय्यै नाभिपू मन्मथवासिन्यै स्तनौपूज- ललि
 तायै भुजद्वयंपू उत्कंठिन्यै कंठपू मायायै मुखंपू श्रियै शिरःपू पद्मायै नमः स
 र्वांगपूजामि गंधसंभारसंबद्धं पृथुवरस्तुसमुद्भवं सुरासुरनरानंदिधूपदेविगृहाणे धूपं ॥ ७ ॥ श्रियं
 प्रजावर्तलक्ष्मीं वरदां विष्णुवह्मभां हिरण्यवह्मपां स्वर्णमालिनीं पद्मवासिनीं पद्माश्रियां मुकालंकरां सूर्याचंद्रां
 विभवमूर्तिं विभवमूर्तिं ऋद्धिं समृद्धिं तृष्टिं पुष्टिधनेश्वरं शुद्धाभोगिनीं भोगदात्रीं धारामिति मां सैडमंडलाखंडचंद्रविं
 दां शिवेजसां निधानंदेवि दीपायै निमित्तस्त्वभक्तिः दीपः ॥ ८ ॥ देवतालयपातालभूतलाधारधान्य
 जं पोडशाकारसंभारनैवेद्यतो श्रिये नमः नैवेद्यं ॥ ९ ॥ स्नानादिकं विधायापि यतः शुद्धिरवाप्यते तदे
 तदा च मनोयमहालक्ष्मि विधीयतां आचमनं ॥ १० ॥ पातालतलसंभूतं वदनां भोजमूषणं नानागुणसमा
 कीर्णं तांबूलं देविते नमः तांबूलं ॥ ११ ॥ तंतुसंतानसंबद्धं कलाकौशलयनिर्भितं सर्वांगामरणं श्रेष्ठं वसनं परि
 धीयतां वस्त्रं ॥ १२ ॥ विष्णोर्वक्षसि पद्मे वक्षोस्त्रे च क्रेतयां वरे लक्ष्मीर्देवियथासितं वमयिदेवितया भव आ
 र्थना उत्तार्य डोरकं वाहोर्लक्ष्मीं पार्श्वं निधापयेत् लक्ष्मिदेवि गृहाण त्वं डोरकं यन्मया धृतं कथां श्रुत्वा सुवर्णं
 वादत्वा चार्घ्यापदक्षिणां एवं निर्वर्त्य विधिवत् पूजनं वटकाश्रियः हे वटु के तिसंवेधनं चातुर्वर्ण्यापदं वापयथाशक्तया

श्रद्धादिणां दीपान्पोडशार्पिडाश्रगोधूमस्यद्विजातये दत्त्वातत्संस्थयामुक्काराजौजागरणं चरेत् चंद्रोदये थसंजाते द
 यादध्यंततोव्रती मंत्रेणानेनविश्वेशंखेनानुफलादिना नमोस्तुतेनिशानाथलक्ष्मीभ्रातर्नमोस्तुते संपूर्णताव्रतंपा
 तुयहाणाध्यैविधो नमः इति चद्रायाध्यैदानं प्रातर्वसर्जयेद्देवीं मंत्रेणानेन सुव्रती पंकजदेविसंस्थयममवेष्टमनिसंवि
 द्वा मातः सपुत्रभर्योहंसुखीरुपांत्वप्रसादतः इति विसर्जनं पोडशाहेतुसंपूर्णैर्कुर्यादुद्यापनं व्रती विधिनानेन विभं
 द्रशृणुश्रद्धासमन्वितः दातव्याधेनुरेकावैस्वर्णशृंगादिसंयुता श्रोत्रियायसुवर्णैर्वप्रदयाद्दसनादिकं सार्धं उवाच एत
 त्केचित्तं विप्रव्रतानामुत्तमं व्रतं यद्विधानादनायासासह्यमतेवांछितं फलं कृत्वा व्रतवरं विप्रराजानंतं चकार य व्रतमेतत्
 यद्विप्रदेयं श्रद्धावते परं नास्ति कानां पुरस्तात्तु न प्रकाश्यं कथंचन नमस्कृत्वा पितं सार्धं पंकजद्वाराप्यवाजिनं संपीठ्वा
 भरतमादाय पश्चिर्नापञ्चसन्निभं आरुह्य तुरंगाविप्रोराजातिकमुपागमत् नानाप्रकारसंभारशंवलान्पुद्गकस्य च व्रत
 प्रभावादभवन्बभूजेभूमेतांवरः अथारुह्यमहीपालोवटपथ्याणि तंहयं तद्व्रतस्य प्रभावेण तूष्णीं स्वपुरमागतः त
 नालोक्यं समालोक्य पराजानं भूपुरंदरं उत्सवं चाकिरे पौरास्तौ र्थयंत्रिकपुरः सराः चलत्पताकाधामानं राजत्कल
 शार्भाक्तिकं पुरंदर्यदिवाभाति छत्रदंडांचितैः करैः अथोत्सुकतया द्वारद्वयावति स्म वरांगना स्खलन्मुकालता
 जालैश्चतुष्कमिव कुर्वती काचिद्विमुक्तकेशैर्वकृतं कनयनां जना काचिं क्षितं वभारार्ताकाचिर्पीतपयोधरा अथा
 विशन्महीपालोवटुनासहितो गृहं पौरनाराजनाक्षितलज्जैः पूरितविग्रहः अथोत्तीर्ण्य हयान्तरमाद्दुहस्तावलं
 धितः जगाम मंगले राजा चो लदेव्यं तु यत्र वै दृष्ट्वा तु चोच्छेदे वा सादोरकं वलिचातुके विश्वश्रमनसा क्रुद्धांशकां
 चक्रे नृपेरिव मां आसेत कस्य व्याजनागतो न्यां वल्लभां प्राति सौभाग्याय तया वद्धोदोरकोदक्षिणमुजे तथैव टुकश्चा
 यं मां द्रष्टुं प्रपितो ध्रुवं ततो दुर्दैवदृष्ट्वा त्साकोपादाच्छिद्यदोरकं चिक्षेप चमही पृष्ठस्वसौभाग्यसुखैः सह ननु बोधवतां

राजात्रोटयतीं चढोरकं साभतंमजिभुंरयाद्यकुर्वन्वात्तावर्नैद्भवां तद्व्रतस्यविधानार्थस्वत्वाभिन्वयेनिवेदितं त
 तेनूतनमादायचिह्नदेव्यकरोद्भवे अथसंवत्सरेतेतेलक्ष्मीपूजादिनेनृपः . तौर्धनिकस्यनिःश्चानंचिह्नदेव्याग्रहे
 शृणोत् तदाकर्णमहीपालेनूतनंवटुमब्रवीत् वटोस्त्यद्यदिनंलक्ष्म्याःसचतस्यकडोरकः . वटोअद्यविधास्या
 भिमहालक्ष्मीव्रतंशुभं इतिपृष्टेनृपंग्राहडोरकस्योदितोयथा तच्छ्रुत्वाभंगलोरजाचिह्नदेव्यैप्रकुप्यच मया
 सपूजनंकार्धचिह्नदेवीगृहंप्रति अत्रांतरेमहालक्ष्मीर्द्वारूपंविधायच अथभंगलभूपालेवटुवाक्कवलंवितः
 चचालकमलार्चयौचिह्नदेवीगृहंप्रति जिज्ञासार्थंयुहंवत्स्याइचोलदेव्याःसमागता गच्छगच्छाद्यदुष्टेकिमिहा
 गत्यकरोषिमे तथादुराहायारयर्थलक्ष्मीःसाप्यवमानेता ततःक्रुद्धामहालक्ष्मीरचोलदेवीमभापत शशापाथमहा
 लक्ष्मीइचोलदेवीपुनःपुनः कोलस्याभवदुष्टेत्वंययाहमवमानिता चोलदेवीतुश्रीशापाकोलास्याःसाभवत्तदा
 कोलापुरमितिरूपातंक्षितौतनंगलपुरं अथायातामहालक्ष्मीश्चिह्नदेवीनिकेतनं यहुवाचिह्नदेव्याःसालक्ष्मीः
 सम्मोनितार्चिता दृढारूपंपरित्यज्यप्रत्यक्षासामवत्तदा पंचोपचारपूजाभिःश्रभंराहीततोर्चयत् . अतितु
 द्यातदालक्ष्मीश्चिह्नदेवीमुवाच श्रीरवाच अर्चनंत्तेप्रसन्नास्मिचिह्नदेविवरंशृणु वज्रवरततोरार्ज्ञांचिह्नदे
 वीशुभाशया चिह्नदेव्युवाच येकरिभ्यतेतदंविब्रतमेतत्सुरेश्वरि . तद्वेशमनत्वयात्याज्यंयावच्चंद्रदिवाकरौश्र
 द्यारभ्यकथाहोपामूपसंवाधिनीत्वया श्र्यार्तिंयातुक्षितौदिविभक्तिर्भवतुमेत्त्वयि सद्भवेनकथामितांधेयुर्भति
 पठंतिच तेषांतुवांछितं सर्वैस्त्वयासहसदैवहि तथेयुष्कामहालक्ष्मीस्तत्रैवांतरधीयत अथभंगलभूपालस्त्वया
 गत्यश्रियोर्चनं चक्रेपरमयाभक्तयाचिह्नदेव्यासमान्चितः अथैषायादुराचारोचिह्नदेव्यागृहंप्रति चोलदेवी
 समायाताह्यारस्यैवार्तिजनैः ततोजगामविपिनंयत्रासीदंगिराभुनिः अथालोक्यार्जुताकारांज्ञात्वदृष्टयाविर्चित्यतां

समुन्निः श्रीव्रतं दिव्यं चोले देवो मकारयत् ।

ऋतव्रताथसंजाता चोले देवी महायथाः । दाक्षिण्यकेलि लीलादि

लवणैकानिकेतनं ततः कदाचिद्गगन्यवनमखेटकेर्दपः मुनेः वेश्मनिराजातोददशैवामलोचनां श्याराजामुनिं

प्राह केयं धन्येति कथ्यतां तद्व्रतं तस्य मारुपायराज्ञाता प्रददौ मुनिः श्याराज्यनिजराज्यं चोले देवी समन्यितः चिह्नदे

व्याचसाहितो बुभुजे मंगलोद्भूतः चिह्नदेवीवरं वेत्रोचोले देवीसमागमं समुद्रस्य थागागयमुने संगते सदा तथा

मंगलभूपस्य संजाते वामलोचने परस्परं धिकेते तु प्रिये राज्ञो वभूवतुः चिह्नदेव्यासमं सोऽथ चोले देव्यासहाखि

लां सप्तद्वीपवर्तीष्टर्था बुभुजे मंगलोद्भूतः व्रतस्यास्यैव सार्धं धादुकः सोऽपि नूतनः अभूत् मंगलभूपस्य मंत्री

तव यथागुरुः भुक्ताथ सकलान् भोगान् मंगलो भूभुजावरः स पुनः स्वर्गं भित्त्या भूतक्षत्रं विष्णुदैवतं नारदं ववाच एत

त्तैकथितं शक्रव्रतानां मुत्तमं व्रतं यत्कथाश्रवणेनापिलभते वांछितं फलं प्रयागमिव तार्थिषु देवेषु मंगवानिव नदी

पुच्यथा गंगाव्रते पुच्यतया व्रतं धर्मैवाथैव कामं च मोक्षं च यद्विवांछसि तदेतच्च व्रतं शंकरु श्रद्धासमन्वितः श्रीकृ

ष्णुववाच व्रतमिदमथ च केनारदेनोपादिष्टं सुरं प्रतिरपि रत्नमाहाहिताथैसलेभे देवमपि कुरुते यैतद्वर्त्मसु नोऽयथास्याद्

भिमतफलसिद्धिः पुत्रपौत्रादिदृढिः धनधान्यं पराधर्मकोत्तमायुर्धृशाः श्रेयं तुरगादि तिनः पुत्रान्महालक्ष्मीः प्रयच्छति

इति भावेष्योक्तं महालक्ष्मीव्रतं ॥

अस्योद्यापनं व्रतयोद्यापनं कामुद्यां पूर्वोक्तविधिना षोडशवर्षपर्यंतं व्रतं विधायोद्यापनं काठयं तिथ्यादिसंकीर्त्या रत्नना

ऽखिलपापक्षयपूर्वकसकलदुःखदोर्भाग्यनिरसनं धनधान्यैश्च पुत्रपौत्राद्याभित्तिद्वारा श्रीमहालक्ष्मीप्रतिपथमा

चरितमहालक्ष्मीव्रतयोद्यापनं करिष्ये श्रावार्थं तुत्वा सर्वतोभिद्रूपजानिर्वतपूजन्तं विधाय रात्रौ जागरणं च कृत्वा प्रात

रर्चयति थाप्य श्रव्यादध्यात् प्रधातं महालक्ष्मीं श्रीसूक्तेन प्रत्यृचकमलैः पुनर्घृताकपायससप्तवृत्तवित्यादिद्रव्येण

प्रत्येकमष्टोत्तरशतसंस्थाकाहुतिभिर्लक्ष्मीमंत्रेणपथ्येनमंडलेवताश्राज्येनएकैकयाहुत्याएवंहोमंकृत्वा आचार्यैः
 पूज्यपीठंगांशय्यादिकंचदत्त्वा षोडशामियुनानि वस्त्रादिभिः संपूज्य सूर्वेषोडशानानाविधभक्ष्याणिचंदनतालहं
 तताडहक्षपत्रपुष्पपूर्णैःफलनिचयंनिक्षिप्यसूर्वेणाच्छादयत् क्षीरोदार्यैवेत्यादिमंत्रेणवायनंदत्वा ब्राह्मणान्संत
 र्थाशिपोगृहीत्वाभुंजोतितिसंक्षेपः अथमहालक्ष्मीव्रतस्थानमपुराणिकव्रतविधिः तत्रादौ भाद्रशुक्लाष्टम्यां
 प्रातरुत्थाय प्रातःषोडशकृत्वोर्ध्वारौमुखंचप्रक्षाल्य स्नानादिकंविधाय संकल्पंकृत्वा पूजनं कुर्यात् महा
 लक्ष्म्याश्चंदनादिनाप्रतिमांविधाय तदग्रंतुषोडशसंसिद्धिषोडशयंत्रियंसयुतं सूत्रं लक्ष्म्यैनमम्रतिमंत्रेण प्रतिग्रं
 द्यभिमंत्रितंसंस्थाप्यलक्ष्मीपूजनंदोरकपूजनंचकृत्वा हस्ते डोरकबंधनंकुर्यात् तत्रमंत्रः धनंधान्यधराहर्म्यकी
 र्तिमायुर्दशःसुखं तुरगानंदंतिनःपुत्रानमहालक्ष्मिप्रयच्छमे मंत्रेणनेनवद्भवाथडोरकंदक्षिणेकरे कांडानियो
 डशादायदूर्वायाश्चाक्षतानिच एकचित्तःकथांश्रुत्वापूजयेत्तच्चडोरकं ततस्तुप्रातरारभ्ययावत्स्यादसिताष्टमी
 तावत्प्रक्षाल्यतद्धस्तपादादीनिकथांतथा शृणुयात्प्रत्यहंतावत्तत्संस्तुयैरक्षतादिभिरिति अथलक्ष्मीपूजनविधिः
 तत्राष्टहंलंविधायपंचदशोपचारैर्लक्ष्मीपूजयेत् तदुक्तं सारसंग्रहे आवाहनंचासनंस्यादूर्ध्वपाद्याचमानिच
 मधुपर्काभिषेकौचवस्त्रालंकारवर्दनं पुष्पधूपदीपमोज्येभ्रोद्भासनमथापिच एतानिमंत्रवित्कुटुम्भादृक्पंचदशके
 नहि अथप्रयोगः प्रणवेनश्रीवीजेनवा प्राणायामत्रयं कृत्वा ऋष्यादेरमरणपूर्वकमंगन्यासंकुर्यात् आ
 नंदकंदैमरीचिछेदितपुत्रेभ्यऋषिभ्योनमोमुखे अनाष्टपृष्ठहतींत्रेष्टुप्प्रस्तारपकिछंदोभ्योनमोहृदि श्री
 विभावसुदेवताभ्यांनमइति विन्यस्य विध्वनुसारेण विनियोगमुक्त्वा हिरण्ययायेनमोहृदया
 यनमः चंद्रायैन्नमःशिरसेरवाह। रजतस्त्रजायेन्नमः शिखायैवषट् सुवर्णस्त्रजायेन्नमःकवचायहुं

हिरण्यस्रजार्धेनमोनेत्राभ्यार्वीषट् हिरण्यवर्णाधेनमश्रुत्तायफट् इतिषडंगमंत्रानहदयादिपदस्थाने अंगु
 धादिपदेत्वंगुधादिकरतलतंकरयोर्यथास्थितान् हदयादिषडंगेषु विन्यस्य हिरण्यवर्णामितिपंचदशामुनिर्यासा
 न्कुट्यात् शिरसिहिरण्यवर्णामित्यादि १ नेत्रयोः तान्मश्रावहइति २ कर्णयोः अश्वपूर्णांमिति ३
 नासायां कांसोस्मितामि ४ गुह्येनसइति ५ कर्दमेनेति ६ ऊर्वोः आपःसृजंत्विति ७ जान्वोःआर्द्रासूर्मा
 मिति ८ जंघयोःआर्द्राचंद्रामिति ९ पादयोः तान्मइति एवमेताः प्रणवादिनर्मोताविन्यस्य सरसिजनिल
 वेइतिध्यात्वा मानसपूजातेचतुर्दशं चतुरस्रत्रयाद्यतं श्रष्टदलकमलंपूजाचक्रंस्वपुरतोनिधायार्धपात्रस्थापना
 दिपीठार्चनतिर्पाठशर्काःपूजयेत् उर्विभूत्यैनमःकार्यं सृष्ट्य कीर्त्यं संतरयै तुष्टयै पुष्टयै मध्ये ऋद्धौनमः
 ततःप्रतिमादौदेव्यावाहनाध्यादि श्रयवा योगपीठन्यासं कृत्वा मूलमंत्रन्यासंकुर्यात् अस्याविद्यायामगुर्ऋ
 पिस्त्रिपुष्टदः श्रीदेवतान्यासविनियोगः भूगवैऋषयेनमःशिरसि त्रिपुष्टदसेनमोमुखे श्रीदेवतार्धेनमोहृदये
 श्रवजायनमोगुह्ये इंशक्येनमः पादयोः रंकीलकायनमोनाभौ आंश्रुगुधाभ्यांनमः श्रीतर्जनीभ्यां
 नमः श्रूमध्यमाभ्यांनमः श्रैज्जनामिकाभ्यांनमः श्रौकनिष्ठिकाभ्यांनमः अकरतलकरपृष्ठाभ्यांनमः आं
 हृदयायनमः श्रीशिरसेस्त्वहा श्रुंशिखायैवषट् शैकवचायहं धौनेत्रत्रयायवौषट् शःश्रुत्तायफट् मूले
 नवंपापकंकुर्यात् ध्यानं कांद्याकांचनसन्निभांहिमगिरिप्रस्थैश्चतुर्भिर्गजैर्हंरतेक्षिताहिरण्यमाद्यतघटीरसिच्य
 मानांश्रयं विधाणांवरमब्जयुग्ममभयंहस्तेःकिरीटोल्लवलां क्षौमावद्वनितवर्बिललितवंदेरविदस्थिताम् इ
 तिध्यात्वामनसा सपूज्य मूलमंत्रंजपित्वा गुह्येतिमंत्रेणसंपूर्य्यश्रद्धयर्थस्थापनादिकृत्वा वाह्यपूजाभारमेत् त
 त्रतांत्रिकवेदिकवाध्यातंकृत्वा प्रतिमादिप्राणप्रतिष्ठावाहनादिकंकुर्यात् तद्यथा हिरण्यवर्णाहिरिर्णसु

वर्णरजस्तनं चंद्राहिरण्यमर्षालक्ष्मीजातवेदोममावहं १ । महोत्तिक्षिप्तमगच्छपद्मनाभं पदादिहं । यथोपचा
 रपूजेयत्वं धर्मेदिविनिमित्तं मूलेनावाहनं कुर्यात् । तवायमहिमेति ॥ आलयस्तेहि कथितव्यं तिमूलैर्न स्थापनं
 सर्वतर्वाभिणीत्यासनं ॥ अस्मिन्वरसने इति प्रतिष्ठापनं ॥ अनन्यातवेतिसन्निरोधनं ॥ अज्ञानादुर्भदं वादिति संमु
 र्तिकरणं ॥ दशापीयूषेति स्थिरीकरणं ॥ अभ्युत्थावाङ्मन इति श्रवणं ॥ ततः षडंगेन सकलं करणं धेनुमुद्रया अ
 मृतीकरणं ॥ महामुद्रया परमीकरणं ॥ ततः प्राणप्रतिषेधं कृत्वा आसनं दद्यात् ॥ तं सञ्जावह ॥ शीलक्ष्म्यै नमः ॥ इदं
 मासनं ॥ अथ अर्घ्यः तापत्रयहरामिति ॥ अथ पूर्णारथमर्घ्यं हस्तिनादप्रमोदितो ॥ श्रियं देवीमुपवहये श्रीर्मादेवी जु
 पतां श्रीरेव ते अर्घ्यः स्वाहा ॥ ततः पाद्यं यद्वा किलेशोतिकां सोस्मितां हिरण्यप्राकारमाद्रीं ॥ इवलं तं तत्सा तत्प्रयं
 तौ ॥ पद्मे स्थिता पद्मवर्णा तामिहोपकृये अयं श्रीरेतत्ते पाद्यं ॥ अथाचमनीयं ये वेदानामपीति ॥ चंद्रां प्रभासां
 यथासां इवलं ॥ श्रियं लोके देवजुष्टा मुद्रां ॥ तां पद्मिनीमिह शरणमहं प्रपद्ये ॥ अलक्ष्मीर्मे नश्यतां वा वृणोति ॥ मू
 लेन श्रीरेतत्ते आचमनीयं ॥ अथ मधुपर्कः ॥ सर्वकालुष्यहर्तयि पठित्वा ॥ आदि वर्णैस्तपसो विजातो वनस्पतिरतवह
 क्षोभविलयः ॥ तस्य फलानि तपसां तु दुर्तमाया अंतराया च बाह्यां अलक्ष्मीः ॥ श्रीरेव ते मधुपर्कः स्वधा ॥ ततः पुनराचम
 नीयं स्वधा ॥ ज्ञानं परमानंदवोधा विपद्म इति ॥ उपेतुमां देवसखः ॥ कीर्तिं श्रमणिना सह ॥ प्रादुर्भूतो सिरधे
 स्मिन्कीर्तितुं द्विद्वदुमे ॥ श्रीरेतत्ते ॥ ज्ञानं नमः ॥ ततः पुनराचमनीयं ॥ ततो वस्त्रं मया चित्रेति ॥ यमाश्रित्येति
 तं तु संवानमिति च ॥ क्षुत्पिपासामलाब्धे धामलक्ष्मीं नारायण्यहं ॥ अभूतिमसमृद्धिं च सर्वोत्तिष्ठ मे यदाह ॥ श्रीरे
 तत्ते वा सो नमः ॥ ततो भूषणानि ॥ स्वभावं सुंदरेति ॥ नाथद्वारादुराधार्थानि त्यपुष्टां करीषिणीं ॥ ईश्वरीं सर्वभूतानां
 तामिहोपकृये अयं श्रीरेतत्ते भूषणं नमः ॥ ततश्चंद्रनं ॥ मृतसः ॥ कामाकृतिं द्वायः ॥ सद्यमशीमाहि ॥ पशूनां

रूपमन्नस्यमंथिथीः श्रियतांयशः मलयबलसंभूतानापन्नगसेवितं शीलबहुलामोदचंदनप्रातिग्रहना
 श्रीरेपतेगंधःततोक्षताःअक्षताश्चसुरश्रेष्ठेकुंकुमाकाःसुरशोभनाःग्रहाणादेवदेवेशिमयादत्तानुभाकितः श्रीरेतेतेशक्ष
 ताः ततःपुष्पाणि नानापरिमलामोदमुकालिकुलसंकुलं आनंदिनंदनोद्यानंपद्मार्प्यकुसुमंनमः कर्दमेनप्र
 जाभूतामपिसंश्रमकईम श्रियंवास्यमेकलेमातसंपद्ममालिनी श्रीरेतातितेपुष्पाणिषट् ततःपंचपुष्पांजली
 दंत्वा पंचावरणपूजांकुर्यात् कर्णिकायांपंडंगानिपूज्यतः अष्टदले दिग्दलेषु वासुदेवायनमःसंकर्षणाय
 नमः 'अष्टुस्त्रायनमः अतिरुद्धायनमः हिमपीततमालेतनीलामानपीतवाससः शंखचक्रगदापद्मचतुर्भुजान्पूज
 येत् ततोविदिग्दलेषु सनकाय सलिलाय गुग्गुलवे कुरंदकाय इतिसंपूज्य देव्यादक्षिणे शंखनिधयेव
 सुधारसहिताय देव्यायामे वसुमतीसहितायपद्मनिधये तथाच यजेच्छस्त्रनिधिंदेव्यादक्षिणेदयितान्वित
 मुकामाणिक्यसंकाशौकींचिरिमतमुखंघुञ्जी अन्योन्याल्लिंगतपरैशंखपंकजवारिणौ वामेस्याःपंकजनिधिं
 त्रिययासहितंयजेत् सिंदूरामोभुजांछिद्यैरकपद्मदलान्वितौ निःसरद्भक्तवर्षाभ्यापद्मभ्यामूर्ध्विलालितौ मुदले
 पंकजनिभान्त्वावसुमतीभिनि इतिसंपूज्य अर्धोष्टतिसंघाट्यं हस्तौप्रक्षाल्य तृतीयावरणपूजां कुर्यात् व
 लाकार्येनमः विमलायैतमः कमलायैतमः वनमालिकार्येनमः विभीषणार्येनमः मालिकार्येनमः शां
 क्यैतमः वसुमालिकार्येनमः पंकजवारिण्यैतमः मुकाहारसमप्रभा एताःसंपूज्य मूलेनस्वेष्टदेवंसंपूज्य
 मूलेनपुष्पाजालिंदत्वा इंद्रादिपूजनं वज्रादिपूजनंकृत्वा पुष्पांजलिंदत्वात् गंधसंभारसब्रह्मपृथ्वरतुसमुद्र
 वं सुरासुरनरानंदिधूपेगंधप्रतिग्रहतां आपःसृजंतुस्त्रिगुणानिचोक्तवसमेग्रहे निजोदयोमातरं श्रियंवास्यमे
 कुले लक्ष्म्यैतमः धूपःसमर्पयामीति धूपः मार्तण्डमंडलाखंडचंद्रविवाघ्रितेजसां निधानंदेविदीपोयनिर्भतरत

यभक्तितः आर्द्रां पुष्करिणीं पुष्टिमुपार्णहेममालिनीं सूर्याहिरण्यलक्ष्मीजातवेदोमभावह इतिदीपः देव
 तालयपातलभूतलाधारधान्यजं पोडशाकारसंभारनैवेद्यतोभ्रियेनमः आर्द्रां पुष्करिणीं पुष्टिमुपार्णहेममालि
 नीं चंद्राहिरण्यमर्षावर्ष्जितवेदोमभावह इतिनैवेद्यं स्नानादिकविधायापिपयतः शुद्धिरवाप्यते एतदाच
 ननोयंमहालक्ष्मिविधीयतां इत्युत्तरापोशानं इदंफलमितिफलं पातालतलसंभूतवदनांभोजभूषणं ना
 नगुणसमाकर्णितबुद्धेदेवितेनमः इतितांबूलं हिरण्यगर्भमितिदक्षिणा श्रियंजातइतितीराजनं यानिक्रानिवे
 त्येकनदक्षिणा ततो नमस्कारः ततः श्रोमूकं पठित्वा प्रार्थनां कुर्यात् एवंप्रत्यहं पूजनं विधाय समासिदि
 ने कृष्णाष्टम्यां महापूजां कुर्यात् अथ कृष्णाष्टमीप्रयोगः नक्तं स्नानं विधाय शुक्लांबरधरः पूजाग्रहं गत्वा
 आसनोपरि पूर्वमुखउपविश्य श्वेतवस्त्रेऽष्टदलं विलिख्य तत्कर्णिकायां गजकुंभस्थसलिलसि
 द्धमानां लक्ष्मीं सलिरूपं पुष्पांजलिदानांतं मुक्तपूजनं कृत्वा विष्णोर्वक्षसियापद्मे शंखचक्रेतथां व
 रं लक्ष्मिनित्यायथासित्वं मायिनित्यातथाभवति संप्राप्त्यं उत्तम्यं डोरकंवाहोर्लक्ष्मीं
 पार्थनिवेदेयेत् लक्ष्मिदेविग्रहाणत्वंयन्मया डोरकं धृतं व्रतसंपूर्णतां यातु कृपाकार्थमायित्वयेति ततोवायनदा
 नं पोडशापिंडान्पोडशदीपांश्च दद्यात् तत्रमंत्रः इदिरात्रतिग्रहणातिइदिरावैदंदातिव इदिरातारिकोभाभ्यामि
 दिरायै नमो नम इति मूलेनाथं दत्त्वा तत्संस्थानं गोधूमचूर्णदीपान् पिंडांश्च दत्त्वा राजागराणं कृत्वा चंद्रादेवेक
 लादिपुकेन शंखनाथं दद्यात् नमोस्तुतेति शानाथुलक्ष्मीं ध्याते नमोस्तुते व्रतसंपूर्णतां यातु ग्रहाणां धर्मवशात् नम
 ततो नमस्कारं कृत्वा जानुभ्यामवर्णागत्वा प्राथयेत् क्षीरोदाणं वसंभूतेकमलेकमलालये प्रयच्छकामानं मे स र्वा निव
 ण्णोर्वा तत्स्थला लये पुत्रान्देहि यशोदेहि सौख्यं प्रसादात् प्रयमवचं कालिका लिमहा कालिका लिनेमोस्तुते त्रैलोक्यं

जननित्राहि वरदे भक्तवत्सले । एकनाथे जगन्नाथे जगदन्निप्रिये व्यपये । रेणुकेनाहि मां देविरामनातः शिवं कुरु वै
 देहि त्रिनाहि मां सीते प्रसीद पुरुषोत्तमे । कपालकर्तिकाशूलदमरुद्वयग्रहस्तके । शिवं कुरु महा लक्ष्मिं श्रियं त्वां शुनाश
 येति वंदार वीरसुरदं दकिरीटकोटिरोचच्छटाभिपरिकल्पित रत्नदपि । देवित्वदीपचरणशरणजनानां सिवामहे सक
 लमंगलवर्द्धनाय । उन्मुल्लकैरवदलायतलोचनायै गण्डोल्लसच्चटुलकुंडलमंडितायै । राकाशि शत्रुतिमटाननकोमला
 येतरस्यैनमः कमललोचनवल्लभायै । सुदृक्कल्पलति किं हारिकंठभूषांकेयूरहेमकटकोज्ज्वलकंकणांकां । ससारसाग
 रमुखे पततो ममाद्यदेहित्वदीपकरयाष्टिमनंगमातः । दृष्ट्यादेवि जनाययापिविविधा ब्रह्माधिपवंगताः । विष्णोर्वैश्वसि
 याचकारतरला लीलाब्जमालाश्रमं । केशाभिप्रहितत्वं दीप्यचरणद्वंद्वान्जसेवारतं । कारुण्यामृतसारपूरितदृशामान
 द्यपश्ये श्वरि । मूर्ध्नि वै फुल्लकुसुमोज्ज्वलमध्यभागधामिच्छं भारजिततरकचित्रताम् । उत्ततहेमनिकषोज्ज्वलकायका
 तिलैर्दमीः रवत्रपणमतां श्रियमातनोतु । इति महा लक्ष्मीस्तुत्वा । प्रातर्विसर्जयेत् । विसर्जनमत्रस्तु । ताममश्नाव
 हजातवेदो लक्ष्मीमनपगामिनी । यस्यां हिरण्यप्रभूतं गावोदारयोश्चः त्विदं यंपुरुषानह । पंकजदेविसंख्यज्यममवे
 रमनिमिवेश । यथासपुत्रमृत्योऽहं सुखी स्यां त्वत्प्रसादतः । इति देवी विसर्जनं । याश्रीः पद्मासनस्थायिपुलकटि
 तटीपद्मपत्रायातार्क्षी । गंभीरावर्तनाभिरतनभरनमिता शुभ्रवस्त्रोत्तरीया । लक्ष्मीर्दिव्यैर्गजेन्द्रैर्मंजलसलिलैः स्नापि
 ताहेमकुम्भैर्निर्यंसापद्महरताममवसतुष्टे दिव्यमंगलपयुक्ता ॥ अथ नारदीयपुराणोक्तं । महा लक्ष्मीं द्रवत् श्र
 येनान्तुसमारभ्य व्रतं षोडशवासरं । महा लक्ष्म्याः समुद्दिष्टं सर्वसंपादिवर्द्धनं । करिष्येऽहं महा लक्ष्मिं व्रतं तत्त्वरपरायणः
 तद्विविधेन मेया नुनमां भित्त्वत्प्रसादतः । इत्युच्चार्यततो वदध्वाङोरकं दक्षिणे करे षोडशप्राथम्ये सहितं गुणैः षोडशभिर्भुतं त
 तोनृवं महा लक्ष्मीं गंधार्घ्यै रर्चयेद्भक्तो । यावच्छृणोष्टर्भोतत्र चरेदद्याप न संसृधीः । वस्त्रमंडपिकं कृत्वा सर्वतोभद्रमडले कल

शुभप्रतिष्ठाप्यदीपमुद्योतयेत्ततः उत्तार्यद्वारकंवाहीःकुम्भस्यादौनिवेदयेत् चतस्रःप्रतिभाःकृत्वासैवर्णारत्नस्व
रूपिणीः स्तपनंकारयेत्तासांजलैः पंचाभ्युत्तथा उपचारैःषोडशाभिःपूजायित्वाविधानतः जागरस्वतत्रकर्तव्यो
र्मातृवादिजनैःस्वतैः ततोनिशोथेसंप्राप्तेऽभ्युदितेभ्यस्तदीयितौ कृत्वाधर्मचंदनद्रव्यैःश्रीखंडार्थिविधानतः चंद्रमंड
लसंस्थाप्यैमहालक्ष्म्यप्रदापयेत् क्षीरोदाण्वसंभूतकमलेकमलालये विष्णुवक्षस्वखलस्थेभ्यैसर्वकामप्रदाभव
रुकतायेजगतायेजमदश्रिप्रियेवपये रेणुकेबाहिमदिविराममाताःशिवंकुरु भैरवैर्भंडालक्ष्मीप्राप्त्यर्थश्रोत्रिययी
पितः सम्यक्संपूज्यस्त्रयंगंधवासीयावककज्जलैः संभोज्यजुहुयादग्नौविल्वपत्रकपायसं तदलभेद्युतंविप्रग्रहे
भ्यःसामिप्यस्तिलान् मृदुंजयायचपुरं सर्वरोगप्रशान्तये चंदनंतालपत्रंचपुष्पमालांतयाक्षतान् दुर्वाकौसुंभसू
चंचपुंगंधौफलमेवच भद्रयाण्डिननेत्रसूक्ष्मेप्रतिद्रव्यंयुगोदया समाच्छाद्यान्यसूक्ष्मेणव्रतौदद्यात्समंजकं क्षीरोदा
ण्वसंभूतालक्ष्मीचंद्रसहोदरा व्रतेनानेनसंतुष्टाभवताद्विष्णुब्रह्म चतस्रःप्रतिभारत्नारत्नश्रोत्रियेभ्यःसमर्पयेत्
ततस्तुवतुरेवप्राणोदशाथसुवासिनीः मिष्टान्नप्राशायित्वातुविसृजेत्प्राप्तदक्षिणान् समासतियमःपश्चाद्भुंजी
तिष्ठेःसमन्वितः भुंकेटानैहिकान्कामान्लक्ष्मीलोकेवसेच्चिरं एवाशौकाष्टमीचोकायस्यांपूर्णरमाव्रतं श्रवशो
करूपपूजास्यादेकभक्तयारम्भं कृत्वाशौकव्रतंनारीह्यशौकजन्यजन्मानि यत्रकुजापिसंजातानात्रकाठ्यार्यावि
चारणेति इत्यशौकाष्टमीव्रतं सर्वस्वष्टमीपुष्टोकमध्याभिनकण्ठाष्टम्यां भैवकाठ्यै तदुक्तंहेमाद्रावादिच्यपुराणे
अष्टर्मापुचसर्वसुपूजनीयाह्यशौकिका गंधमात्यनमस्करश्चप्रदीपप्रादासंपदा तस्मिन्नाहनिपाभुंकेनकर्मिदुर्विवाजं
तं भवत्पयावेशोकासायत्रयत्राभिजायते श्राष्टर्मापुचसर्वसुनचेच्छक्रोतिवैभुने श्रौष्ठ्यामतीतायांयास्यात्क
ण्ठाष्टमीद्विज तत्रकाठ्यैव्रतंचैतत्सर्वकामफलप्रदं इत्यशौकाष्टमीव्रतं इष्टंशौकाष्टमीतिभविष्योत्तरे कन्यागतै

संवितरि कृष्णपक्षे षष्ठमि च या सा च पुण्या पापहरा शिवस्यानंददायिनी स्नानं दानं जपे हि मः पितृदेवाभिपूजनं स
वंशीति करं स्याच्च प्रीतिरस्मिन्निलोचने आश्विनकृष्णनवम्यां रथनवमी व्रतं भविष्यपुराणे कृत्वा वा श्वयुजे मां
सि कृष्णपक्षे नराधिप नवम्यां मुपवासं तु भौर्देवीं प्रपूजयेत् पुण्यधूपोपहारैस्तु ब्राह्मणानां च तर्पणैः पूजये
न्यारथं कृत्वा नानावल्लोपशोभितं शोभितं ध्वजमालाभिः लज्जदूर्णैश्चामरैः कृत्वा स्वर्णमयीं दुर्गां महिषेशूलशो
भितां विन्यस्य रथमध्ये तु पूजयेत् कृतलक्षणं नवम्यां ग्रामयित्वा तु जले दुर्गां नयेद्गृध्रं तत्र जागरपूर्वस्तु प्रदीपा
द्युपशोभितं प्रभाते स्नपनं कुर्यात्तद्भक्तानां च पूजतं रथं शोभासमायुक्तं भगवत्यै निवेदयेत् भुक्त्वा च वांघ्र्यैः सार्द्धं प्र
णम्या रथार्गं हंजयेत् सर्वव्रतानां प्रवरं सर्वपापप्रणाशनं व्रतं रथनवम्याख्यं सर्वकामार्थसाधकं सर्ववैद्येषु प
रुण्यं सर्वार्थेषु परकलं तत्फलं सकलं विद्याज्ञवमी व्रतपालनात् करपकोटिशतं साग्रं विष्णुलोके महीयते त
तो भुंजन्महोत्सवां सर्वां सर्वां भीमो भवेद्दिह रत्नोपकरणैर्षुकां कृत्वा दातुमर्थांशुभां शय्यं निवेदयेद्यस्तु भगवत्यै नराधिप
दुर्गालूलवस्त्राणां पलसंस्था तु यावती तावदर्थं सहस्राणि दुर्गालोके महीयते द्रुषंशूलां कितं यस्तु भगवत्यै निवे
दयेत् आससं सततिकुलं गृह्यदेव्यालं यं व्रजेत् दत्त्वोभयमुखीं गां च भगवत्यै सुशोभनां सप्तद्वीपां धरां दत्त्वा य
त्फलं तदवाप्नुयात् पादद्वयं शिरोर्द्धं च पावदस्स रम्यनिर्गतं तावद्द्वौः पृथिवीज्ञेया दाता स्याश्वमहीप्रदः इति रथ
नवमी व्रतं अत्र शय्यादिदानानि स्वतंत्राणि ति फलश्रुतेः आश्विनकृष्णनवम्यां महालय आर्द्ररुकां दे सेतुखंडे
नवम्यां पयस्वि तथौ मर्त्यः कुर्याच्छ्राद्धं महालये नवतिः कल्पसाहस्रं दत्त्वा तं पितरो रस्य वै संततिं चाप्यविच्छिन्नां
दद्युः पितृगणाः सदा अन्नैव नवम्यामन्वष्टकाश्च द्वेकाद्यापनः अन्वष्टकासु नवभिः पिडैः श्राद्धमुदाहृतं पित्रा
दिमातृमध्यं च ततो मातामहांतकं हेमाद्रौ छिन्नालेपः केवलस्तु सप्रेमो काटुद्वादादौ प्रकीर्त्तिताः अन्वष्टकासु

रासुप्रतिष्ठाप्यर्दपिमुद्योतयेततः उताद्यहोरकंवाहिकुंभस्यादितिवेदयेत् चतस्रःप्रतिमाःकृत्वासीवर्णस्तरस्व
 रुपिणः स्तूपनंकारयेत्तासांजलैः पंचाभूतेस्तथा उपचारैःषोडशाभिःपूजयित्वाविधानतः जागरस्वत्रकर्तव्यो
 नातयादिचरतिःस्मृतैः ततोनिशयेसंप्राप्तेऽभ्युदितेमृतदोषितौ कृत्वाद्यैर्चंदनद्रव्यैःश्रीखंडविधिर्विधानतः चद्रमड
 लस्तरुधर्महालक्ष्म्यप्रदापयेत् क्षीरोदार्षवसंभूतकमलेकमलालये विष्णुवक्षस्थलरूपेमेसर्वकामप्रदाभव
 एकनपेजगताद्येजमदग्निप्रियेवपये रणुकेआहिमदिविराममातःशिवंकुरु मंत्रैरेतर्भहालक्ष्मर्प्राद्यर्धश्रोत्रिययौ
 पतः सम्यक्संपूज्यस्त्रंगंधवासियावककज्जलैः संभोज्यजुहुयादग्नीवित्वपत्रकपायसं तदलभेद्यतंविप्रग्रहे
 भ्यःसमिधास्तिलान् मधुंजयायचपुरंसर्वरेणप्रशांतये चंदनंतालपत्रंचपुष्पमालांतथाक्षतान् दुर्भर्कौसुंभसू
 र्चचपुर्गंश्रौफलमेवच भद्र्याणिचन्नेसूर्पेप्रतिद्रव्यंतुषेडश समाल्छाद्यान्यसूर्पेणव्रतीदद्यात्समंत्रकं क्षीरोदा
 र्णवसंभूतालक्ष्मीचंद्रसहोदरा व्रतेननिनसंतुष्टाभवताद्विष्णुब्रह्मा चतस्रःप्रतिमास्तत्तुश्रोत्रियेभ्यःसमर्पयेत्
 ततस्तुचतुरोविप्रान्पोडशाद्यसुवासिनीः मिष्टान्नप्राशायित्वातुविसृजेत्प्राप्तदक्षिणान् समाप्तनियमःपश्चाद्भुंजी
 तैःसमान्वितः भुंकेटनैहिकाक्कामान्लक्ष्मीलोकैवसेधिरं एगशोकाष्टमैचोकाःपर्यापूणीरमाव्रतं श्रज्जशो
 कस्वपूजाराध्यादेकभक्तयास्मृतं कृत्वाशोकव्रतंनारीह्यशोकाजन्मजन्मानि यत्रकुत्रापिसंजातानाव्रकाद्यर्थावि
 चारणेति इत्यशोकाष्टमैव्रतं सर्वास्त्वष्टर्मपुत्रोकमध्याभिनकृष्णाष्टम्या भैवकफटयै तदुक्तंहेमाद्रादादित्यपुराणि
 अष्टम्युचसर्वसंपूजनीयाह्यशोकिका गंधमालयनमस्कारश्चप्रदीपान्नसंपदा तस्मिन्नहिनियाभुंकेनकर्मिदुर्विवाजं
 तं भवत्पयाविशोकासायज्यत्राभिजापते अष्टम्युचसर्वसुनवेच्छक्रोतिवैभुने शौष्ठ्रप्रयामतीतायांयास्यात्कृ
 णाष्टमोद्धिज तत्रकाद्यैर्व्रतंचैतत्सर्वकामफलप्रदं इत्यशोकाष्टमैव्रतं इयंशेवाष्टमैविभविष्येत्तरे कन्यागत

धुपपदानकायमवति अत्रातिदेशादेव पिंडदानेप्राप्ते गुर्विणीपतिव्यादिप्रयुक्तनिषेधप्रतिवचन
 -यसर्वार्थत्वात् मातृशब्देसुवासिनीपूजनमुक्तमर्कडेपुराणे मातुःशब्देतुसंप्राप्तेब्राह्मणैःसहभोजनं सुवासि
 न्यप्रदातव्यमितिशातातपोव्रथात् भर्तुरग्रेभूतानारोसहदाहेनवासृता तस्याःस्थानिनियुंजीतविधैः सह
 सुवासिनी तत्रैव मङ्गलसावाक्यं स्त्रीशब्देपुत्रदेयाःभयुरलंकाराश्चयोषिते मर्जीरमेखलादामर्काण्यकाकं
 णादयः भ्रात्राशकावनुकल्पमाहाश्वलायनः अनडुहोयवसमाहरेत् अग्निनावाकृच्छ्रमुपोषेदेषोष्टकेतितत्वेच
 नष्टकल्पादिति हेमार्द्रौपितामहः अमावास्याव्यतीपातपौर्णमास्याष्टमीषुच विद्वान्श्राद्धमकुर्वाणोनरकंप्र
 तिपद्यते अकरणेप्रायश्चित्तमुक्तमृगविधाने एभिर्ऋग्भिर्मज्जेपेन्मंत्रंशतवारंरतुतद्दिने अन्वष्टक्यंयदाशुन्धंस्पूर्णा
 यतिसर्वदेति अस्यामेवनवम्यां विरवशाखायादिवोवधनमुक्तं देवीपुराणे कन्यायांकृष्णपक्षेतुपूजयित्वाद्
 भेदिना नवम्यावोवधेदेवर्गाभितवादिभानिश्चनोरिति अथदशम्यादिमहालयपक्षमाह यत्तु कृष्णपक्षेदशम्या
 दौवर्जयित्वाचतुर्दश्यां श्राद्धेप्रशस्ततास्तिथयोपयथैतानतथैतराद्वातिप्रतिपदादिमहालयपक्षाणामप्रतिकर्पमाह कात्या
 यनः भ्रात्रपरपक्षांतराणामपिनिरयत्वासिद्धे गौतमादिवचनैकवाक्यतया पंचम्यादिकल्पेसिद्धे शक्येनप्रतिपद
 मारभ्य तदशर्कौपंचमीमारभ्य दशमीमारभ्यवा तदशर्कौकस्यामपि तिथौ श्राद्धमवश्यंकरंव्यमितिसिद्धं
 सकृत्करणादेवाश्विनापरपक्षादेर्पामेदः तन्नसर्वभेदशाचारतोव्यवस्था एकाहपक्षेऽपिभूताहतिथिरावश्यंकी यदाहुः
 श्रापाढ्याःपंचमेपक्षेकन्यासंस्थेदिवक्रे मृताहनिपुनर्थवैश्राद्धंदास्यातिमानवः तस्यसंवत्सरंयावत्तृताःस्युः
 पितरोक्ष्वभिति अन्नैवहरतादित्यखंजनदर्शनमुक्तंज्योतिषे हरतगतेऽवुजवंधौपरश्वयदिसंजनंनृपोयांतं पश्येत्

मध्यस्थानां त्रिधाः कार्यास्तुमातरः पृथ्वीचंद्रोदयः ब्रह्माष्टपुराण १५८ आश्विनमन्थान्माष्ट आश्विनमन्थ
तामहानां च अन्वष्टक्ये क्रमः स्मृतः दीपिकायां मातुः श्राद्धमादौ कर्तव्यमित्युक्तं निर्णयामते मंत्रायणीयग्रह
परिशिष्टे अन्वष्टक्यंतु क्रमशो मातृपूर्वतदिष्यते अत्र शाखाभेदेन व्यवस्थेति पृथ्वीचंद्रोदयः जीवतिपतृकवि
पयमिति निर्णयदीपः इदं धर्जीवतिपतृकेणापिकाठ्यं अन्वष्टक्यगयाप्राप्तौ सत्यां यच्च मृतं हेनि मातुः श्राद्धं
तः कुर्याति पतृपिचर्जीवति यद्यपि जीवतिपतृकरूपं पंचाष्टकाश्रवर्धकं कर्तव्यं तत्राश्रयशक्येयमावश्यको
प्रौष्टपयष्टकामूयः पितृलोके भविष्यतीति हेमाद्रौ पाद्योक्तैः यत् इयं मातृनवमिति कथ्यते सर्वसांमेवमाह
णां श्राद्धं कन्यागतरौ नवम्यां हि प्रदातव्यं ब्रह्मलक्ष्यवरापतइति सूतेनावश्यकोक्तैश्च अत्र सर्वासां निर्युक्तैः मा
तरि जीवत्यामपि सपत्नमात्रादिभ्यो दद्यात् तन्मरणे सति तस्यैताभ्यश्च दद्यादित्युक्तं जीवतिपतृनिर्णये सर्वैरप्या
चार्यैः अत्र भर्तृमरणोत्तरं मातामृता तस्याः श्राद्धं न कार्थ्यमिति केचिदाहुः श्राद्धं नवम्यां कुर्यात्तु मृतं भर्तृरित्युच्यते
तदेतत् निर्मूलत्वात् नमस्तत्र तारणमात्रं श्राद्धदीपिकायां ब्राह्मे पितृमातृकुलोत्पन्नायाः काश्चन मृताः स्त्रियः श्राद्धार्हमातरौ
ज्ञेयाः श्राद्धंतत्र प्रदीयते इति अत्र देशाचारः द्वावस्था इदं चानुपनीतेनापिकाठ्यं तदुक्तं श्राद्धशूलपाणौ मातर्ये अ
मावस्याष्टकाकृष्णापक्षपंचदशीपुद्गेत्याभिधाय एतच्चानुपनीतोपिकुर्यात्सर्वेषु पूर्वसु श्राद्धं साधारणं नाम सर्वकाम
फलप्रदं भाट्यां विरहितोप्येतत्प्रवासस्थोपित्यशः शूद्रोपि मंत्रवत्कुर्यादनेन विधिना युज्यते तथाभिप्राये
अन्वष्टकासु तद्वैचगयायां चक्षयेहनि अत्र मातुः पृथक् श्राद्धमन्यत्र यतिना सहेति यत् तमिस्त्रपक्षे नवमपुण्या
भाद्रपदे हि या चत्वारः पर्वणाः प्रोक्ताः पितृपक्षे मनीषिभिरिति तद्देशाचारतो व्यवस्थितं इदं च जीवतिपतृकेणापि
संपिडकं कार्थ्यं हेमाद्रौ विष्णुधर्मोत्तरे अन्वष्टकासु च स्त्रीणां श्राद्धं कार्थ्यं तथैव चेत्युपक्रम्य पिंडनिर्वापणं कार्थ्यं

तस्यामपि च स तैर्मयुक्तत्वात् तस्यामन्वष्टकायामित्यर्थः अपिशब्देन तीर्थमहालयप्रत्यादिदकानां ग्रहणं तेन गु-
 र्विणीपतेरभ्येतेषु पिंडदानं कार्यमभवति अत्रातिदेशादेव पिंडदाने प्राप्ते गुर्विणीपातिव्यादिप्रयुक्तनिषेधं प्रतिवचन-
 रुयसर्वार्थत्वात् मातृशब्दसुवासिनीपूजनमुक्तमर्कंडेयपुराणे मातुःशब्देन संप्राप्ते वा ज्ञाप्यैः सह भोजनं सुवासि-
 न्यैः प्रदातव्यमिति श्रुता तपो ब्रवीत् भर्तुः श्रेष्ठतानार्यसिंहदाहेन वा मृता तस्याः स्थाने निर्युजं तत्रैः सह
 सुवासिनीं तत्रैव मदालसावाक्यं स्त्रीशब्दे पुत्रदेयाः स्युरलंकाराश्च योषिते मंजीरमेखलादामकार्णिका कंक-
 णादयः अत्राशक्तानुकल्पमाहाभ्यलायनः अनडुहोयवसमाहरेत् अग्निना वा कृच्छ्रमुपेत्यैषोष्टकेति तत्रैव
 नष्टकल्पादिति हेमाद्रौऽपि तामहः अमावास्याव्यतीपातर्षोणमास्यष्टमीषु च विद्वान् श्राद्धमकुर्वाणो नरकं प्र-
 तिपद्यते अकरणे प्राप्य श्रित्तमुक्तमृदिविधाने एभिर्ऋग्भिर्जपेन मंत्रं शतवारं तूततिने अन्वष्टमं यदा शून्धं सं पू-
 र्णाति तस्यैवेति अस्यामेव नवम्यां विलवशाखायादिवोषधनमुक्तं देवीपुराणे कन्यायां कृष्णपक्षे तु पूजयित्वा द्वै-
 भेदिया नवम्यां वोषधे द्वैर्वागीतवादिजनिः स्वर्नैरिति अथ दशम्यादिमहालयपक्षमाह यत्तु कृष्णपक्षे दशम्या-
 दौ वर्जयित्वा च तदर्शां श्राद्धे प्रशस्तारित्यथोपययैतान तथैतरा इति प्रतिपदादिमहालयपक्षाणामप्रतिकर्पमाह कात्या-
 यनः अत्रापरपक्षांतराणामपिनित्यत्वासिद्धे गौतमादिवचनैकवाक्यतया पंचम्यादिकल्पे सिद्धे शक्येति प्रतिपद-
 नारभ्य तदशर्कापंचमीमारभ्य दशमीमारभ्य वा तदशर्कावैकस्यामपि त्रिथौ श्राद्धमवश्यं कर्तव्यमिति सिद्धं
 सकृत्करणादेवाभ्यनापरपक्षादेभिर्दः तत्र सर्वत्र देशाचारतो व्यवस्था एकाहपक्षेऽपि मृताहतिथिरावश्यकी यदाहुः
 श्रापाढ्याः पंचमेपक्षे कन्या संस्थे दिवा करे मृताहनिपुनयो वै श्राद्धं दास्यातिमानवः तस्य संवत्सरं यावत् तृप्ताः स्युः
 पितरो भुवमिति श्रौतवृहत्तत्वादित्यखंजनदर्शनमुक्तं ज्योतिषे हस्तगतं जुज्वं यौ पश्येद्यदि खंजनं नृपोयातं पश्येत्

मध्यस्थान्त्याः कार्यास्तुमातरः पृथ्वीचंद्रौदेवौ ब्रह्मांडपुराणे पितृणां प्रथमं दद्यान्मातृणां तदनंतरं ततो मा-
तामहानांच अन्वष्टक्येक्रमः स्मृतः दीपिकायां भूतुः श्राद्धमादौ कर्तव्यमित्युक्तं निर्णयाम्यते मैत्रायणीयग्रह-
परिशिष्टे अन्वष्टक्यंतुक्रमशो मातृपूर्वतादिष्यते अन्नशाखाभेदेन व्यवस्थेति पृथ्वीचंद्रौदेवः जीवपितृकवि-
पयामिति निर्णयदीपः इदं वजीवपितृकेणापिकार्यं अन्वष्टक्यं गयाप्राप्तौ सत्त्वायं च स्मृतेह नि मातुः श्राद्धं मु-
तः कुर्यात्पितर्यपि च जीवति यद्यपि जीवपितृकस्य पंचाष्टकाश्वर्यं कर्तव्यं यत्तथाप्यशक्येयमावश्यको-
प्रौष्टपष्टकभूयः पितृलोके भविष्यतीति हेमाद्रौ पादोक्तः यत्तु इयं मातृनवमिति कथ्यते सर्वासामेव मातृ-
णां श्राद्धं कन्यागतेरवौ नवन्यांहि प्रदातव्यं ब्रह्मलब्धवराय तद्वति सुतेनावश्यकोक्तिश्च अन्नसर्वासां नित्युक्तेः मा-
तरि जीवस्यामपि सपत्नमात्रादिभ्यो दद्यात् तन्मरणे सति तस्यैताभ्यश्च दद्यादित्युक्तं जीवपितृकं निर्णये सर्वैरप्या-
चार्यैः अन्नमर्तुमरणोत्तरं मातामृता तस्याः श्राद्धं नकार्यमितिकेचिदाहुः श्राद्धं नवस्यां कुर्यात्तु मृतं भर्तृरित्युच्यते
तदेतन्निर्मूलत्वात् नमस्तं प्रतारणमात्रं श्राद्धदीपिकायां ब्राह्मे पितृमातृकुलैरप्यज्ञायाः काश्चन मृताः स्त्रियः श्राद्धार्हमातरो-
ज्ञेयाः श्राद्धं तन्न प्रदीयते इति अन्नदेहाचारश्च व्यवस्था इदं चानुपनीतेनापिकार्यं तदुक्तं श्राद्धशूलपाणी मात्स्ये अ-
मावस्याष्टकाष्टपादपंचदशीषु चेत्यभिधाय एतच्चानुपनीतोपिकुर्यात्सर्वेषु पूर्वसु श्राद्धं साधारणं नाम सर्वकाम-
फलप्रदं भार्याविरहितोऽप्येतस्त्रयासरथोपनित्यशः शूद्रोऽपि भवत्कुर्यादनेनाविधिनानुव्रजति तथाप्रपुराणे
अन्वष्टकसु द्वाविंशत्यायां वक्ष्येह नि अन्नमातुः पृथक् श्राद्धमन्नप्रपतिना सहेति यत्तु तमिस्त्रपक्षे नवर्मापुण्या-
माद्रपदे हि या चत्वारः पार्वणाः शोकाः पितृपक्षे मनीषिभिरिति तद्देशाचारतोऽप्यवस्थितं इदं वजीवपितृकेणापि
सर्पिडकं कार्यं हेमाद्रौ विष्णुधर्मोत्तरे अन्वष्टकसु च स्त्रीणां श्राद्धं कार्यात्तथैव चेत्युपक्रम्य पिंडनिर्वापणं कार्यात्

तस्यामपि च स तमेत्युक्तत्वात् तस्यामन्वष्टकायामित्यर्थः अपिशब्देन तीर्थमहालयप्रत्यादि कानां ग्रहणं तेन गु
 षिणीपतेरभ्येतेषु पिंडदानं कार्यं भवति अत्रातिदेशादेव पिंडदाने प्राप्ते गुषिणीपतिव्यादिप्रयुक्तनिषेधं प्रतिवचन
 स्य सर्वार्थत्वात् मातृशब्दे सुवासिर्नापूजनमुक्तं मार्कंडेयपुराणे मातुः शब्दे तु संप्राप्ते ब्राह्मणैः सह भोजनं सुवासि
 न्यैः प्रदातव्यमिति शातातापो ब्रवीत् भर्तुर्ग्रेष्ठतानारीसह दहेन वा मृता तस्याः स्थाने नियुर्जातविरैः सह
 सुवासिर्ना तत्रैव मदा लसावाकं स्यां शब्दे पुनर्दयाः स्फुरलंकाराश्च योषिते मंजीरमेखलादामकार्णिका कक
 णादयः अत्राशक्तावनुकल्पमाहाभ्या यनः अनडुहो यवसमाहरेत् अग्निना वा कृच्छ्रमुपोषेदपोष्टकेति तत्रैव
 नष्टकल्पादिति हेमद्रौ पितामहः अमावास्याव्यतीपातपौर्णमास्याष्टमीषु च विद्वान् श्राद्धमकुर्वाणो नरकं प्र
 तिपद्यते अकरुणेष्वप्यश्वत्थमुक्तं सृजिष्यते एभिर्ऋग्भिर्जपेन मंत्रं शतवारं तृताह्ने अन्वष्टक्यं यदाशुः संसृष्टं
 याति सर्वदेति अस्यामेव नवम्यां वित्तवशात्वायादेवी वोषनमुक्तं देवीपुराणे कन्यायां कृष्णपक्षे तु पूजयित्वा
 भद्रिवा नवम्यां वोषयेद्देवीं गीतवादि जनिस्त्वनैरिति अथ दशम्यादि महालयपक्षमाह यत्तु कृष्णपक्षे दशम्या
 दौ वर्जयित्वा चतुर्दशीं श्राद्धे प्रशस्ततां स्थितयो यथैतानां तथेतरा इति याति पदादि महालयपक्षाणामप्रतिकर्षमाह कात्या
 यनः अत्रापरपक्षांतराणामपि नित्यत्वासिद्धे गीतमादिवचनैकवाक्यतया पंचम्यादिकल्पेऽपि सिद्धे शक्तेन याति पद
 मारभ्य तदशक्तौ पंचमिमारभ्य दशमीमारभ्य वा तदशक्ता वैकस्यामपि तिथौ श्राद्धमवश्यं कर्तव्यमिति सिद्धं
 सकृत्करणादेवाश्विनापरपक्षादेवोभेदः तत्र सर्वत्र देशाचारतो व्यवस्था एकाहपक्षेऽपि मृताहतिथिरवश्यं कीदृहाहः
 श्रापाढ्याः पंचमेपक्षे कन्यासंस्थे दिवाकरे मृताहनिपुनर्थे वै श्राद्धं दास्यति मानवः तस्य संवत्सरं यावत्तु ताः स्फुः
 पितरं प्रभुमिति अत्रैव हस्तादित्यखंजनदर्शनमुक्तं योतिषे हस्तगतोऽवुजवंधौ परश्वद्यदि खंजनं नृपो याति पश्येत्

यागत रचयति प्रमर्ता पतिर्वशयाति १ खंजनकेनामायां वैहगरतस्यावलेकेन प्रथमे श्रीकानियानि मुनिभिः
 पलायितानि यद्वेहम् २ समंतभद्रस्तदनुप्रभद्रस्ततो नुभद्रोतिवलादिकश्च एषां चतुर्णामथ खंजनानामाचक्ष्म
 हंसं प्रतिलब्धवानि ॥ ३ ॥ यः कंधरेरशिरसा समं ताद्विभक्तिकां एष समंतभद्रः कण्ठेन वायःशिरसोरसा चैस्स तु
 प्रभद्रः शितिकंठपृष्ठः ॥ ४ ॥ कंठोरसो यस्य च मे च के रतः समंततश्चापि सितो नुभद्रः कण्ठो भवेत्कंठातैक
 रत्ना यस्याप्यसोयं वलभद्रनामा ॥ ५ ॥ एवं चतुर्णामपि कार्या सिद्धौ यो यो भवेत्पूर्वतरः समुत्पन्नः
 ६ ॥ आकंठमुत्तारुणः संपूर्णः पुरयत्याशाः निर्दिशता ह आकारभद्रो गलनात्रकणः सिताननः का
 यो निनाशनाय ७ अंगो हरिद्राद्रवसन्निकः शो गो मूत्रनामा खलु खंजरैः निरीक्षितः प्राग्निद्वयसि प्रभूतं दुःखं दयंशं
 सति यावददम् ८ वाराहसंहितायामधिकृत्य अथ सुरभि मधुकुसुमफलपादपसलिलानुपूर्णेण कश्चिदुरगमु
 ज्ञा च प्राज्ञानुयुधान्मूर्ध्नि हन्त्येषु ९ गोगोष्ठसत्समागमयद्गो रसवपांश्चैव द्विजसर्पां हस्त्यश्च तुरगशाला खन्ध
 जयामरायण १० हेमसर्मापसितां वरकमलोत्पलपूजितो पालिसेतु दधिपात्रधान्यकूटदृष्टो भिष्टानि चैष्टते विहगाः
 ११ पंकेत्साद्रुपना निगोरससंपद्मगोमये पालिसेतु शाद्वलके वस्त्रातिः शकटस्थे दंशविश्रामो भवति १२ गृह
 पटले पुंशो व केवपीः शुचारेणः पुष्टे च जाविकानां श्रियसंगममावहत्याशु १३ माहिर्गर्दभास्थि यश्मज्ञान
 गृहकोणशर्कराट्टः प्राकारशुचिविमलमुनि यतमसौ मरणदो भयदः १४ पक्षौ धुन्वन्नशुभः स्वादन्प्रपिबन्वावा
 रिवाहस्यः सूर्योदये प्रशस्तो निष्करः खंजनोऽस्स मये १५ वारिवाहोऽज्जलप्रणालिका आगमांतरेऽपि आनेषु
 गोपुनजवाजिमहोरगे पुराज्यप्रदः कुशलदः शुचिशाद्वलेषु भस्मास्थिका रिनखलोष्टतुपेपुष्टः कष्टदत्तातिनियतं ख
 लु खंजरैः अघ्रात्पददर्शने पठन्त्यो मंत्रः नीलश्रीवशुभश्रीविसर्वकामफलप्रदं द्वायिष्यामवतीर्णोऽसि खंजरैः टनमो

रतुते त्वंयोगयुकोमुनिपुत्रकस्तवमदृश्यतामेषिषिखेद्वेमेन त्वदृश्यसेप्रादुषिनिर्गतायां त्वंखंजनाश्रयमयो नमस्ते
 आगमांतरे वित्तब्रह्मणि कार्यासिद्धिरतुलाशकेहुताशेभयं याम्यामग्निभयं सुरद्विषिकलिल्हामः समुद्रालये वा
 यव्यांवरवस्त्रमक्षसलिलं दिव्यांगनाचोत्तरे ऐशान्यां मरणध्रुवं निगादितं दिग्गलक्षणं खंजने तथा कुचेष्टितोपः कुव
 पुः कुचेष्टो निरीक्षितः खंजनकः कदाचित् दृष्टा विशेषात्परितोषयेच्च किंयातयेत्सांचितदुष्कृतं तु मांसं न भुंजीत शयी
 तममौलिधनं सेवेतादिना निसस स्नायाज्जपेत्संजुहयाच्च वह्नौ पितृपुमान् खंजनमर्चयेच्च वराहसंहितायामपि नृप
 तिरपिशुभप्रवेशे रागमवलोक्य महीतले विदधात् सुरभिः कुसुमधूपयुक्तं शुभमग्निर्न दितमेव सिद्धं अशुभमपि
 विलोक्य खंजरीं द्द्विजगुरुसाधुसुरार्चने सुयुक्तः न च नृपतेरशुभं भवेत्कथंचित्सपदिदिनानि न सप्तमांशं भुंजी ॥ आ
 श्विनकृष्णदशम्यां महालयं श्राद्धं रुकांदे सेतुखंडे दशम्यां तृतीयां मर्त्यः श्राद्धं कुर्वाणमहालये शतं कल्पसह
 स्त्राणि तप्यंति पितरो रस्य वै संततिं वाप्य विच्छिन्नां दद्युः पितृगणाः सदा ॥ आश्विनकृष्णपक्षे ईदिरैकादशीं च
 ते नारदायै इपरैकं दश्यां कृष्णानि द्द्विरासं मुपोष्य वै शालिग्रामशिलां प्रेतुमश्याह्ने श्राद्धमाचरेत् विष्णोः
 प्रीतिकरं विप्रततः प्रातर्हरेर्दिने पद्मनाभं समभ्यर्च्य भूदेवान् भोजयेत्सुधीः विसृज्य दक्षिणां दत्त्वा तत्ततो श्रीं तच्च स्वयं
 एवं कृतं ब्रह्मोत्तमार्थं भुक्त्वा भोगानि हेमिसतान् पितृणां कोटिमुहूर्तं च यात्यते वैष्णवं पदं रुकांदे सेतुखंडेऽपि एकादश्यां ति
 थौ पस्नुत श्राद्धं कुर्वाणमहालये द्विशतं कल्पसाहस्रं तत्प्यंति पितरो रस्य ये अथैतस्या एकादश्याः कथा ब्रह्म
 वैवर्ते पाद्मे च द्युधिश्चिरदवाच कथयस्व प्रसादेन ममाग्नेमधुसूदन कृष्णयाचाश्विने पक्षे किनामैकादशीं तु सा
 श्रृङ्गकृष्णदवाच आश्विने कृष्णपक्षे तु ईदिरानामनामतः तस्याज्जतप्रभावेण महाप्रापं प्रणश्यति अधो योनिग
 तानांच पितृणां गतिदायिनी शृणुष्व बहिर्तोराजत्कक्षां प्रापहं शुभं यस्याः श्रवणमात्रेण वा जपेन फलं भवेत्

पुराकृतयुगे राजावभवूरिपुसूदनः

इन्द्रसेनइतिस्थितातेपुरीमाहिष्मतीपतिः

सरज्जपपालयामासध

र्मेणयशसान्वितः

पुत्रपौत्रसमायुकोधनधान्यसमान्वितः

माहिष्मरयधिपोराजा

विष्णुभक्तिपरायणः जपनमोर्दिदनामानिभुक्तिदानिनराधिप कालनिनायविधिवदध्यात्मपरिवितकः

ए

करिमान्दिवसेराज्ञिसुखासीनेसभासने श्रवतीर्यगताधीमानंवरान्नारदोमुनिः तमागतमभिप्रेक्ष्यसमुत्थायक

तंजलिः पूजयित्वाध्यायविधिनाचासनेसंन्यवेशयत् सुखेऽपविष्टः समुनिःप्रत्युवाचनृपोत्तमं कुशलतवराजं

द्रससत्त्वेनपुवतते धर्मेनतिर्वर्ततेविष्णुभक्तिरतः सदा राजोदाच त्वत्प्रसादान्मुनिश्रेष्ठसर्वत्रकुशलंमम

द्यक्रतुक्रियाः सर्वाः सफलरतवदयानात् प्रसादंकुरुविप्रर्वैब्रह्माणमनकारण नारदउवाच श्रूयतांराजशा

दूलमद्वयोविस्मयप्रदं ब्रह्मलोकादहंप्राप्तोयमलोकनरोत्तम क्षमनेनार्चितोभक्त्याचोपविष्टोवरासने धर्मशी

लाः सत्यवतोभारकरंसमुपासते ब्रतपुण्यप्रकर्तारोब्रतवैकल्पदोषतः समायां श्राद्धदेवस्यमयादृष्टः पितृता

तव कथितरतेनसंदेशरताद्विवोधनृपोत्तम इन्द्रसेनइतिस्थितातेराजामाहिष्मतीप्रभुः तस्याग्रेकथयब्रह्मनिर्यतमां

यमसन्निधौ केनापिचांतरयेणपूर्वजनमभवेनैव स्वर्गप्रेषयमांपुत्रइदिराब्रतदानतः इत्युक्तेहसमायातः स

मीपंतवपाथैव पितृस्वर्गगतैराजान्निदिराब्रतदानतः राजोवाच कथयस्वप्रसादेनभगवन्निदिराक्रम विधि

नाकेनकर्तव्यंयस्मिन्पक्षेतिथीतथा नारदउवाच शृणुराजन्तुहेतव्यंछिमब्रतस्यास्यविधिश्च भूमाश्विनस्यासि

तेपक्षेदशमीदिवसेशुभ प्रातःस्नानप्रकुर्वीतश्राद्धायुकेनचेतसा ततोमध्याह्नसमयेस्नानंकरवावहिर्जले पिरुद

णत्ततयेश्राद्धकुर्याच्छ्रद्धासमान्वितः एकभक्तव्रतःकृत्वारारजोभूमौशयीतवै प्रमतेविमलेजातेप्रातरेचक्रादशीदि

मुखप्रक्षालनंकुर्याद्व्रतधावनवर्जितं उपवासस्यनियमंपृच्छणीयाद्भक्तिभावातः श्राद्धस्थित्वानिराहारःस

दम्भोगविवर्जितः श्रोमोर्द्वैपुंडरीकाक्षशरणमेभवाच्यत शालिग्रामशिलाग्रतुं श्राद्धं कृत्वा यथाविधि पूजयि
 त्वाह्वरीकेशंधूपदीपादिभिस्तथा बंधुदौहित्रपुत्राद्यैः स्वयं भूर्जातवाग्यतः अग्नेन विधिनाराजन्वतं कुरु प्रयत्नतः
 विष्णुलोकं प्रयास्यति पितरस्तव भूपते । इत्युक्त्वा नृपतिराजन्मुनिरंतरधीयत यद्यो कवि धिनाराजा चकार ब्रतमुत्त
 मं अतः पुरेण सहितः पुत्रभूत्स्वसमन्वितः ब्रते कृते तु कैतव्यपुष्पपट्टाष्टिरभूद्विवः तत्पितागरुडाल्लुहोजगाम ह रिमं दिरं
 इंद्रसेनोऽपिराजर्षिः कृत्वा राज्यमकटकं इंद्रिया ब्रतपुष्टेन ययौ वैकुण्ठमेव हि पठनाच्छ्रवणः दस्य सर्वपापैः प्रमुच्यते इति
 ब्रह्मवैवर्तपद्मपुराणयोरिंद्रिकादशी ब्रतं आश्विनकृष्णद्वादश्यां संन्यासिनामपि महालक्ष्म्यश्राद्धं पुत्रादिभिः कार्यं
 तत्पार्ष्णमेव तदुक्तं वायुपुराणे संन्यासिनोऽप्यौदकादिकुर्यात्पुत्रो यथावा विधि महालक्ष्म्ये तु यच्छ्राद्धं द्वादश्यामे
 वतद्भवेत् महालक्ष्म्ये तु यच्छ्राद्धं द्वादश्यां पार्ष्णं न वितिष्ठत्येवं इंद्रोदये संग्रहेऽपि यतीनां च वनस्थानां वैष्णवानां विशेषे
 षतः द्वादश्यां विहितं श्राद्धं कृष्णपक्षे विशेषत इति स्कान्दे सेतुखंडेऽपि द्वादश्यां भक्तिोपस्तु श्राद्धं कुर्यान्म
 हालक्ष्म्ये पट्टशतं कल्पसाहस्रं तदप्यति पितरो रस्य वै आश्विनकृष्णत्रयोदशी श्राद्धं चंद्रिकायां त्रयोदशीमाद्रपदी
 मरुया कृष्णा पितृप्रिया तदप्यति पितरस्तथा वर्षाणामनुत्तायुतं रकां दे सेतुखंडे च पितृदनुद्विश्य यः कु
 र्याद्वायोदश्यां महालक्ष्म्यं साहस्रकल्पसाहस्रं तदप्यति पितरो रस्य वै संततोऽप्यप्यविच्छिन्ना दद्युः पितृगणाः सदा
 हेमाद्रौ मनुस्मृतौ यत्किंचिन्मधुनामिश्रं प्रदद्याच्च त्रयोदशीं तदप्यक्षयमेव स्याद्वर्षासु च मया सुच यमस्मृता
 वापि गाथाश्रय पितृभिर्गीताः कीर्तयंति पुरातनाः आपिनः सकुले जायाद्यो नोदद्यात्त्रयोदशीं मया सुस
 र्पिपायुक्तं पायसं दक्षिणामुखः प्रयोगपारिजाते शंखः प्रौष्ठपद्यामतीतायां मघायुक्तं त्रयोदशीं प्राप्य श्राद्धं प्रकु
 र्यात्तस्मिन्मधुना पायसेन च प्रजामिष्टां यशः स्वर्गमशेषं यच्च नंतया नृणां श्राद्धे सदा प्रीताः प्रयच्छंति पितृमहाः

एतन्निरयमपि पृथ्वीचंद्रेदयोविष्णुधर्मं श्रौष्ठपद्यामतीतायां तथा कृत्वा नयोदशीं एतांस्तु श्राद्धकालान्वेति
 द्यानाह प्रजापतिः श्राद्धमेतत्त्वकर्तुं णो नरकं प्रतिपद्यते इत्यादि वचनैरत्रैव त्रयोदश्यां श्राद्धं महाफलं मघायु
 कायां त्वतिप्रशस्तं मघायुक्ताय तत्रापि शक्त्या राजन्त्रयोदशीति वचनात् श्रवमलमासिपि श्राद्धं कार्थं अनन्य
 गतिव्यात् मघात्रयोदशीं गन्नाशस्त्याच्च मघात्रयोदशीं श्राद्धं त्रयुपरि धातिर्यतैतु कं अनन्यगति कथेन कर्तव्यं
 स्थानमलिभुवश्च त्रिकाठक्यह्याच्च इदं च युगादिविशेषप्रयुक्तत्वादिपि षडरहितं कार्थं श्रयनद्वितेय श्राद्धविपुत्र
 द्वितयेतथा युगादिपुत्रकर्तव्यं पिंडनिर्वेपणादिते अपि षडक श्राद्धविशेषमाह छागलेयः पिंडो यत्र निवर्तते तम
 यादिपुत्रकथंचन सांकरपंतुतदाकार्थं नियमाद्ब्रह्मवादिभिः सांकरपंतुतदा कुर्यात्तत्कुर्यात्पात्रपूरणं नावाह
 नापौत्रं इति करेन च श्रयस्तथापार्वाणं श्राद्धयथावत्कर्तुं मक्षमः पिंडादप्यादि विहीनं तु संकल्पना श्राद्धमाचरेदिति
 पुत्रवत्तापुत्रां नरेद्वेशेन कार्थं कृष्णपक्षेत्रयोदश्यां यः श्राद्धं कुरुते नरः पंचरवंतस्य जानीयाज्जैषष्ठ
 यतानि ति वचनात् श्रतएव योवांछति नरेभुक्तिं पितृभिः सह चारमनः असंतानश्रयस्तरस्य श्राद्धे
 इ तत्रैव श्रयप्रभूति यः श्राद्धत्रयोदश्यां करिष्यति कन्यासंस्थेयसहस्रांशौ
 तत्र बह्वभिर्वचनैर्वहलायं तथा विहितस्य रयंतानि धेयायोगात् विषयभेदेन वक्तव्यं
 पविस्तारराहित्यरूपस्तावेदेकस्तद्विषयो नागरखंडे षडकः श्रतः श्राद्धं त्रिनादैयं तद्दिने मधुपायसं
 लशार्कमांसवाधोणसस्य च तस्यामाविपि दातव्यं दक्षीरौ दत्तमनुत्तमं तस्मिन्नहनि दातव्यं पिण्डं शांतुत
 वेपि दातव्यं दक्षीरौ दत्तमनुत्तमं तस्मिन्नहनि दातव्यं पिण्डं शांतुत
 लविमिश्रितमिति श्रव श्राद्धशब्दः पिंडदानपदः तस्यापि पितृ

देवतत्वेन श्राद्धशब्दवाच्यत्वात् अग्नेर्ब्राह्मणभोजनस्योक्तत्वेन तन्निषेधासंभवात् अत्रान्योप्येकवर्गोद्देश्यैकरूपे
 निषेधाविषयः कार्णाजिनितोक्तः श्राद्धनैकवर्गस्य त्रयोदश्यांसमाचरेत् अतृतासोत्रोपेयस्य प्रजाहिंसितस्य
 ते इति एकवर्गस्य पितृवर्गमात्रस्य न कुर्यात् किंतु मातामहवर्गस्यापि कुर्यादिति विधोर्विषयः न च दर्शश्राद्धातिदे
 शवत् त्रयोदशी श्राद्धे मातामहवर्गस्यापि प्रातस्त्वादिकवर्गोद्देश्यक श्राद्धनिषेधानुपपत्तिः दर्शश्राद्धपुत्रमातामहव
 र्गस्य श्राद्धानावश्यकत्वस्य माताक्षरायामुक्तत्वात् तदवश्यकत्वे तत्र योदश्यामेकवर्गश्राद्धादिपुत्रवोध्यः पितृभ्यस्त्वद
 नुश्राद्धदानमुपक्रमेदित्यादिमातामहश्राद्धे पुनर्वचनमूलं हेमाद्राबुदाहृतपैतृकेतु कुर्वन्त्रयोदशी श्राद्धं पुत्रवा
 न्यः सुतापुत्रे एकस्यैव न कुर्याच्च पार्वणं तु समाचरेत् एकस्यैव वर्गस्य पार्वणं पार्वणिदशैकक्रियमाणेन नावास्या
 श्राद्धेन सार्धं षड्दैवत्यमित्यर्थः केचित्तु न तृतास्तत्र त्रयोदश्यातिदोषश्रवणात् पितृव्यादिनामपि महालयवज्ज्योद
 श्यां श्राद्धकर्तव्यमिति वदंति तद्वपुण कालविवेचने द्रष्टव्यं तेन कृष्णत्रयोदशीमात्रे पुत्रवद्गृहिणा त्रयोदश्यां
 बहुपुत्रेच्छया श्राद्धं न कर्तव्यं भाद्रकृष्णत्रयोदश्यातिवक्तुं प्रजाइति वचनं पितृवर्गमात्रस्य न कर्तव्यं किंतु मातामहवर्ग
 स्यापि तत्रोदं वचनं पितरोपत्रपूज्यं तेन त्रिमातामहाश्रापि तत्रापि षड्दानं न कर्तव्यं किंतु ब्राह्मणभोजनमात्रं
 मधुप्लुतघृतपायसादिनेति सामान्याविशेषरूपविधिनिरूपयन्नानां व्यवस्थानां सिद्धा अस्मिन्पक्षे केवलमवापि अ
 षड्कालः तथा च वसिष्ठः पितापितामहश्चैव तथैव प्रापितामहः उपासेत सुतं ज्ञातापि प्लुतं शकुनाइव मधुमांसं शशाकै
 श्यपयसापायसेन च एष नोदास्यते श्राद्धवर्पासु च मध्यामुचेति अत्र षड्दानं निषेधो भविष्यत्पुराणे संक्रांत्यामुपवासे
 न पार्वणेन च भारत मया यां षड्दानेन ज्येष्ठपुत्रो विनश्यतीति अन्यत्रापि ऋक्षे षड्प्रदानं तु ज्येष्ठपुत्रो विवर्जयेत् ऋक्षं
 मघातत्रज्येष्ठपुत्रो विद्यमानज्येष्ठपुत्रकः अन्यज्येष्ठपुत्रिणः श्राद्धतिषेध एव इति नाशंकनीयं किंतु षड्दानमात्रे

एतन्नित्यमपि पृथ्वीयंद्रेदियेविष्णुधर्मं श्रौषण्यामतीतायां तथा कृत्वा नयोदर्शो एतांस्तु श्राद्धकालान्वेति
 त्वानाह प्रजापतिः श्राद्धमेतेष्वर्कुर्वाणो नरकं प्रतिपद्यते इत्यादिवचनैरत्रैव नयोदर्श्यां श्राद्धं महाफलं मया यु
 क्तायां त्वतिप्रशस्तं मया युक्तं तथापि शक्त्या राजन्त्रयोदर्शोतिवचनात् अत्रमलमासेपि श्राद्धं कार्यं अनन्य
 गतिश्चात् मया त्रयोदर्शो योगप्राशस्त्याच्च मया त्रयोदर्शो श्राद्धं प्रत्युपरिस्थितिर्हैतुकं अनन्यगति कर्तव्यं
 स्यान्मलिम्लुच्च इति काठकथ्याच्च इदं च युगादिविशेषप्रत्युक्तत्वादिपट्टरहितं कार्यं अथ न द्वितये श्राद्धं विपुत्र
 द्वितये तथा युगादिषु च कर्तव्यं पिंडनिर्वाणमाह अपिंडकश्चाद्धे विशेषमाह छागलेयः पिंडो यत्र निवर्ततम
 यादिपुक्थंचन सांकरपंतुतदाकार्यं नियमाद्वावादिभिः सांकरपंतुयदा कुर्यात्तत्कुर्यात्प्राञ्जपुराणं नावाह
 नाशौकराणां पिंडं विकरं न च अशक्त्या पार्ष्णं श्राद्धयावत्कर्तुमक्षमः पिंडादप्यादि विहीनं तु संकलनं श्राद्धमाचरेदिति
 वचनात् एतच्च पुत्रवता पुत्रानरोद्देशेन कार्यम् कृष्णपक्षे नयोदर्श्यांयः श्राद्धकुरुते नरः पंचरं वतस्य जानीयाज्जेषष्ठ
 पुत्रस्य निश्चितमिति वचनात् अतएव योवांछति नरो मुक्तिं पितृभिः सह चारत्नमः असंतानश्च यस्तस्य श्राद्धे
 प्रोक्ता त्रयोदर्शो नागरखंडे तत्रैव अथ प्रभूतियः श्राद्धं त्रयोदर्श्यां करिष्यति कन्या संसेय सह त्रांशौ
 तस्य श्राद्धस्य संशय इति तत्र बहुभिर्वचनैर्बहुलार्थतया विहितस्य ग्रंथं तन्निषेधायोगात् विषयभेदे न वक्तव्ये
 पिंडदानयुक्तत्वरूपविस्तारराहित्यरूपसत्तावदेकस्त्वदिषयो नागरखंडे ङ्कः अतः श्राद्धं निदधेयं तद्विनेमद्युपायसं
 खड्गमांसं कालशाकं मांसं वा घ्राणसत्य च तस्याभावेपि दातव्यं क्षौरादौ तन्मनुत्तमं तस्मिन्नहनि दातव्यं पिष्टं शातं स
 नेन पुं तस्याभावेपि दातव्यं क्षौरादौ तन्मनुत्तमं तस्मिन्नहनि दातव्यं पिष्टं शातं स
 तस्याभावेपि दातव्यं जलं तिलविमिश्रितमिति अन्न श्राद्धशब्दः पिंडदानपरः तस्यापि पितृ

दैवतत्वेन श्राद्धशब्दवाच्यत्वात् अग्नेर्ब्राह्मणभोजनस्यैकत्वेन तन्निषेधासंभवात् अत्रान्योप्येकवर्गोद्देश्यैकरूपे
 निषेधविषयः क्राष्णजिनिनोक्तः श्राद्धं न चैकवर्गस्य त्रयोदश्यां समाचरेत् अतृतासोत्रेपयस्य प्रजाहिंसंति तस्य
 ते इति एकवर्गस्य पितृवर्गमात्रस्य न कुर्यात् किंतु मातामहवर्गस्यापि कुर्यादिति विधेर्विषयः न च दर्शश्राद्धातिदे
 श्यत् त्रयोदशी श्राद्धे मातामहवर्गस्यापि प्राप्तत्वादेकवर्गोद्देश्यक श्राद्धनिषेधानुपपत्तिः दर्शश्राद्धस्य मातामहव
 र्गस्य श्राद्धानावश्यकत्वस्य मितशरायामुक्तत्वात् तदवश्यकत्वे त्रयोदश्यामेकवर्गश्राद्धादिषु चोदश्याः पितृभ्यस्तद
 नुश्राद्धानमुपक्रमेदित्यादिमातामहश्राद्धे पुनर्वचनमूलं हेमाद्रावुदाहृतैतकेतु कुर्वन्नत्रोदशी श्राद्धं पुनत्रवा
 न्यः सुतायुषे एकस्यैव न कुर्याच्च पार्वणं तु समाचरेत् एकस्यैव वर्गस्य पार्वण पार्वणिर्दोर्भिर्यमाणेन नावारया
 श्राद्धेन सार्धं षड्वैवत्यमित्यर्थः केचित्तु न तृतास्तत्र त्रयोदश्यातिदोषश्रवणात् पितृव्यादीनामपि महालयवच्चयोद
 श्यां श्राद्धं कर्तव्यमिति वदंति तद्वपणकालविवेचने द्रष्टव्यं तेन कृष्णत्रयोदशीमात्रे पुत्रवदगृहिणा त्रयोदश्यां
 बहुपुत्रेच्छया श्राद्धं न कर्तव्यं भाद्रकृष्णत्रयोदश्यां नैव बहु प्रजाहतिवचनं पितृवर्गमात्रस्य न कर्तव्यं किंतु मातामहवर्ग
 स्यापि तत्रोदवचनं पितरो यत्र पूज्येत तत्र मातामहा अपि तत्रापि पिंडदानं न कर्तव्यं किंतु ब्राह्मणभोजनमात्रं
 मधुप्लुतं घृतपायसादिनेति सामान्यविशेषरूपविधिनिरूपेधवचनानां व्यवस्थान्नास्ति आरमिन्पक्षे केवलमथापि श्रा
 द्धकालः तथा च वसिष्ठः पितापितामहश्चैव तथैव प्रापितामहः उपासेत सुतं जातां पिप्पलं शकुनं इव मधुमांसैश्च याकै
 श्चपयसापायसेन च एष नोदास्येत श्राद्धवर्षां सुचमघासुचेति अत्र पिंडदानानि विधोभविष्यत्पुराणे संक्रान्त्यामुपवासे
 न पार्वणेन च भारत मघायां पिंडदानेन ज्येष्ठपुत्रो विनश्यतीति अन्यत्रापि ऋक्षे पिंडप्रदानं तु ज्येष्ठपुत्री विवर्जयेत् ऋक्षं
 मघातत्र ज्येष्ठपुत्री विद्यमानज्येष्ठपुत्रकः अयं ज्येष्ठपुत्रिणः श्राद्धं निषेध एव इति नाशं कर्तव्यं किंतु पिंडदानमात्रे

तथापि मघाधिकरणके आदिपिंडदाननिषेधः पिंडपदेन आह्वामिधानेन लक्षणपत्तेः अन्यथा सिद्धिर्नदिनेपि मघा
 सत्त्वेऽपि षड्पुद्गासापत्तिः किंतु मघानिमित्तिके तथाच मघापुरस्कारेण ज्येष्ठपुत्रिणा यदि आदिक्रियेत तदा तत्तेन पिंड
 रहितं कार्यमिति शास्त्रार्थः मघा आदिकान्ध तत्रापि तापितामहश्चेत्यादिव सिद्धवचनोदाहृतप्रामाण्येन त्रयोद
 शी आहंतुनित्यं तस्यानिरूपणपाठान् एवं मघायां त्रयोदश्यां च केवलया मामपि आहं अनयोस्तु मिलितयोः
 प्राशस्त्यं तदुक्तं महाभारते अपिनः सकुले जायाद्योनोदयात्रयोदशी पायसं सर्पिपाटुक्तं मघासुदक्षिणायने त
 त्रैवच हस्ताकर्कयोगेन जच्छाया तदुक्तं ब्राह्मे योगो मघात्रयोदश्योः कुंजरच्छाया संज्ञकः भवेन्मघायां संस्थैव श
 शिन्धुर्केकरस्थिते अपराकर्कवायव्ये हंसेहं सरिथते यातु मघा युक्ता त्रयोदशी तिथीवैवस्वतीनां न सा छाया कुं
 जरस्य च अन्यत्रापि अपिनः सकुले जायाद्योनोदयात्रयोदशी पायसं सर्पिपाटुक्तं प्राक्छाये कुंजरस्य च यावद्भग
 जच्छाया तावद्ब्राह्मणैर्न भोक्तव्यं सूतकेष्टुतके चैव यस्तयोश्चंद्रसूर्ययोः छायायां कुंजरस्यापि भुक्त्वा च न रक्तं भजेत् प्र
 मदाह्राह्मेणो भुक्त्वा तत्र चांद्रायणचरेदिति ब्रह्मपुराणवचनात् अस्यामेव विष्णुधर्मोक्तं युगावतारव्रतं ब्रह्मोवा
 च मासि प्रोष्ठपदे यातु कृष्णपक्षे त्रयोदशी अवतीर्णं युगतस्याञ्जितायां तु तपो धनः त्रेतायां विनिवृत्तायामेतस्यां
 तिथीयुगमवतीर्णमिति संबंधः तेन द्वापरयुगमत्र लभ्यते अत्र कृत्स्नं गोमंत्रगोमयं दूर्वासनालभ्य च वृत्तिकां स्ना
 यान्नघातं ढागेवातिथौ तस्यां समाहितः स्नात्वा सतर्पयेद्वेव पितृभ्यश्च तिलोदकं आदस्य तर्पणेनैव फलं युगशतं भ
 वेत् यः करोति तिलैः आदं न रतस्यां समाहितः कृतं तेन भवेच्छ्राद्धं गमयायां तु न संशयः युगादौ या खिलं केशं तर्प
 येद्भरुडध्वजं धृतक्षीरजलैः पुष्पैः स गच्छेद्दैर्घ्यादीं पुरीं स्नापितो यावदलिप्सस्तु पूजितो यत्नमरुतः युगादौ युगक
 तां च नृणां मुक्तिप्रदा हरिः अतो वै सर्ववत्नेन युगादौ जगतां पतिः पूजनी यो जनैर्भक्तया सर्वदुःखहरो हरिः इति

युगावतारव्रतं अथाश्विनकृष्णपक्षे चतुर्दशीश्राद्धं तत्रमहालयश्राद्धं तु मेरुमण्डपानां कार्यं पृथ्वीचंद्रोदये प्रवे-
ताः दृक्षारोहणलोहाद्यैर्विद्युज्ज्वालाविषादिभिः नखिदंष्ट्रिविपन्नानां तेषां शस्ता चतुर्दशी ब्राह्मे युवानः पितरो य-
स्य मृताः शस्त्रेण वाहताः तेन कार्द्व्यं चतुर्दश्यति पातुस्मिमीप्सता नागरखंडे अप्रमृत्सुर्भवेद्यस्य शास्त्रमृत्युरथा-
पि वा श्राद्धं तस्य चतुर्दश्यां प्रकर्तव्यं नराधिप मरीचिः विप्रशास्त्रश्चापदादिशास्त्रब्राह्मणपातिनां चतुर्दश्यां
क्रियाकार्द्व्यं अन्येषां तु विगर्हिता अन्नब्रह्मघातब्राह्मणेन हतेन तु ब्रह्महा तस्य पतितत्वादि ति शूलपाणोः मे-
षां शास्त्रहतानां चापेयमृत्युमुपेयुषां ग्रहिणा च प्रदग्धानां जलमृत्युमुपेयुषां सर्पव्याघ्राहतानां च शूरोरुतद्वयनैर-
पि श्राद्धं तेषां प्रकर्तव्यं चतुर्दश्यां नराधिपेति मार्कंडेयपुराणात् शूनीः शूनीभिः प्रागेनशनबालाद्यैर्विषो-
द्वधनिनांतथा चतुर्दश्यां भवेच्छ्राद्धमिति ब्रह्मपुराणात् प्रायोमहाप्रस्थानं यत्तु शाकटायनः जलाग्निभ्यां
विपन्नानां संन्यासेवागृहेषु यि श्राद्धं कुर्यात् तेषां वैवर्जयित्वा चतुर्दशीमिति यस्यायश्चित्तार्थं जलादिमृतविषयमि-
ति एतच्च दैवयुक्तमेकोद्विष्टकार्द्व्यं पित्रादीनामेकोद्विष्टमेव न तु पार्थणं तथा च गार्ग्यः चतुर्दश्यां तु पच्छ्राद्धं स-
पिंडीकरणपरं एकोद्विष्टविधानेन तत्कार्द्व्यं पित्रादिपुशास्त्रहतेषु संप्रामेकोद्विष्टान्येव कार्याणि पर्वण्यविधा-
यकवचनाभावात् यत् पित्रादयस्त्रयोपरस्य शास्त्रपानादिभिर्मृताः सभूते पार्थणं कुर्यादादिदकानि पृथक् पृथगनि-
तिवचनं तस्यामाणि क्रमं श्रेष्ठवदर्थानादनाकरं इदमेकोद्विष्टसद्वैककार्द्व्यं भेतपक्षे चतुर्दश्यामेकोद्विष्टविधानत-
व्युक्तं तु तच्छ्राद्धं पिष्टणामक्षयं भवेदिति प्रयोगपारिजातोदग्रहत्ववचनात् यस्तु तस्य भवेद्यत्तुर्दश्यां मृतरतस्य क्ष-
याहनिभित्तं पार्थण्येव कर्तव्यं अमायां च क्षयो यस्य भेतपक्षे यवापुनः पार्थण्यंतस्य कर्तव्यं नैकोद्विष्टकदाचनोति वि-
ज्ञानिश्चर्युतवचनात् चतुर्दश्यां महालयश्राद्धं र्काद्विसेतुखंडे यत्तुर्दश्यां तिथौ परतु श्राद्धं कुर्यान्महालय-

लक्षकेऽपि सहस्राणि लक्षकादिशतानि च कल्पानि पितरस्तस्य तु भ्यं त्येव न संशयः नरकरद्याश्च पितरः स्वर्गी
याति प्रहर्षिताः संततोश्चाप्यविच्छिन्नादधुः पितृगणास्तदा ॥ आश्विनस्यामावास्यायामपि गजच्छायायोग
माह अपरार्कयमः हेमकरस्य ते यातुअमावास्याकरान्विता साज्ञेयाकुंजरच्छाया इति वैधाया नो ब्रवीत् अन
सर्वलोहवर्णच्छाया सन्निधाने आद्धमुक्तं महाभारते अजेन सर्वलोहेन वर्षासु नियतव्रतः हस्तिच्छाया सुविधिवत्कर्ण
व्यजनवर्जितं आद्धं दद्यादिति शेषः अमावास्यायामहालय आद्धं रुकादे सेतुखंडे अनायातुनरो भक्त्या आद्धं कुर्या
न्महालये पितृणां तस्य तु तिस्रः स्यादन्ततानात्र संशयः स्वयामासाधया तसिः स तृप्तिस्तु पितुर्भवेत् अनंतो हि हि
शीततिरमावास्यामहालयात् अमावास्या महापुण्या पितृदेव नमस्कृता एषाति पितृपरमाशिवस्य परमप्रिया
तस्यामहालय आद्धमोजिते वेदवित्तमे तेन तु तिस्रः पितृणां स्यादन्ततानुभ्यर्तेशिवः ब्रह्महत्यादिकाः पंचपातकाना
शमाप्नुयुः कृताश्च स्युर्विधानेन सर्वे यज्ञाः सदक्षिणाः अनुविताः स्युर्विधिवत् सर्वधर्माः समातनाः योनिकुर्याद्
मावास्यामहालयमचेतनः ब्रह्मलोकगताश्चास्य पितरो याति नारकी गतिमिति शेषः संततिश्चास्य मूढस्य वि
च्छिद्यैवैव तत्क्षणात् स एव हि महानर्थो यदमायाति धौनरः महालया र्थविप्रेद्रा विधिवन्नैव भोजिताः नास्मिमा
द्रूपदेपुरेण पितृणां तृप्तिदायिनी एकैकं भोजयेद्विप्रप्रत्यहं भक्तिपूर्वकं सप्तभ्याः कृष्णपक्षस्य प्रादभ्यप्रत्यहं नरः वि
प्रान्यावदमावास्यां पितृहं क्षीनिभिर्भोजयेत् आरभ्य द्वादशीं विप्रांस्त्रिंशन् व्रजं यतु भोजयेत् अन्यथैश्वर्यं हानिः
स्यान्महादारे धर्माभवेत् भोजयेद्वेदविन्मुख्यं स्तुतिरतेषां यथा भवेत् तेन ब्रह्मा हरिः शंभुस्तथाः स्युः सर्वदेवताः
अस्मिन्वातादि पितर उर्ध्वाध्याधिदेवताः बहुनाशं किमु केन तृप्यते व्रजगज्वयम् ॥ ३३ ॥ इति महालया निर्णयः
समाप्तः ॥ अथ स्त्रीकर्तृक पर्वणश्च द्वाविधिः तस्याः पृष्ठदैवते विविशेष उक्तः स्वभर्तुं न भूति जिभ्यः स्वपितुर्भ्यः

तथैव विधिवकारेच्छाद्वयथाकालमतद्रितेतिवचनात् तस्याश्रयंश्राद्धप्रयोगःतत्रादौविधवास्वयंस्नाताशुचि
शुक्लवस्त्रभूषणमधरा मध्याह्नेश्राद्धदेशमागत्य पंचगव्योपलेपितं सुसमाहितं गौरमृत्तिकयाच्छादितं यथासा
दितश्राद्धेयद्रव्यंज्वलितप्रदीपंविर्कीर्णगौरसर्पपंकज्या तत्रागत्यासने प्राङ्मुखोऽपविश्यसिद्धमन्त्रानेतिज्ञात्वा त
तःश्रपविजःपवित्रोवासर्वावस्थांगतोपिवा यःस्मरेत्पुंडरीकाक्षंसत्वाह्याभ्यंतरेऽशुचिरिति श्राद्धेयदेशंश्राद्धेयसं
भूतिसंहितंपरिषिज्य शंखचक्रधरंदेवंहिमजंपीतवासं प्रारंभेकर्मणंविष्णुपुंडरीकंस्मरेद्धरिम् इतिपञ्चपुठ
धंप्रणम्यपूजादिकंयथाशक्तिसंपाद्य श्राद्धकालेगर्वांध्यात्वात्वाद्वंगदाधरं स्वपत्यादीन्क्षुण्णध्यात्वाततःश्राद्धं स
मारभेत् इतिविप्रमुखाह्याचयित्वा कुशतिलजलाभ्यादाप श्रयामुकगोत्रामुकदेवो श्रमुकगोत्राणामस्मद्गते
तत्पितृपितामहानां स्वस्यचपितृपितामहप्रपितामहानांमहालघनितिसेवैश्वदेविकंपार्वणश्राद्धमहंकरिष्ये देव
ताभ्यःपितृभ्यश्चमहायोगिभ्यएवच नमःस्वधाधैस्वहाधैनित्यमेवतमोनमइतिविप्रमुखेनवावाचयेत् ततोऽस्ति
णमुखापातितवामजानुःसती मोटकतिलजलानिगृहीत्वा नमोतमोश्रयामुकगोत्राणामस्मद्गतेतत्पितृपितामहा
नांस्वस्मयचपितृपितामहप्रपितामहानाममुकामुकशर्मणामहालघनैर्नतिकश्राद्धसंयचनां विश्वेषां देवानामिदमास
नंतोनमः अस्मद्भर्तृतरिपतृपितामहानांमहालघनैर्मितिकंपार्वणश्राद्धसंयधिनोविश्वेदेवानावाहयिष्ये ततोऽ
र्धंपत्रेत्पर्णांध्यादिप्रक्षिप्त्वा अर्धंपत्रांज्वामहस्ते कृत्वा अर्धंपत्रात्रस्यपवित्रंभोजनपात्रेनिधाय तदुपरिके
चिदुदकांतरंसिक्ता अर्धंपत्रांजं वामहस्ते कृत्वा अर्धोन्नम इतिनमस्कृत्य नमोनमोश्रयामुकगोत्राणामस्मद्गते
इतितरिपतृपितामहानाममुकामुकशर्मणामहालघनैर्मितिकंपार्वणश्राद्धसंयधिनोविश्वेदेवानावाहस्वतर्धोन्नमःश्रम
रिपत्रादित्रयसंयधिनोविश्वेदेवाएषहस्वतर्धोन्नमः ततोर्वाधादिदानं नमोनमोश्रयामुकगोत्राणामस्मद्गतेदित्रय

पित्रादित्रयपार्षणश्राद्धसंवाचनेन विभवेर्द्धवा एतानि गंधार्घ्यपुष्पधूपदीपनैवेद्यतांबूलयज्ञोपवीतवासोसिचनमः देवा
 एवं पात्रे देवानां दक्षिणतः कुंशोपरि उतानमेवस्थापयेत् देवेभ्यश्स्थानमसि ततो दक्षिणमुखीपातितवामजानुः सर्वा
 भोटकतिलजलयुक्तानि भर्वादित्रयस्य पित्रादित्रयस्य मानानि गृहीत्वा नमोनमो अग्र्यामुक्तगोत्राणामस्मद्भर्वादित्रयपा
 णामस्मद्विपत्रादित्रयाणाममुक्तशर्मणां नहालयनैमित्तिकपार्षणश्राद्धमान्यासनातिचोनमः स्वभर्वादि
 त्रयस्य पित्रादित्रयस्य मावाहयिष्यामि इति वाक्येन तिलालयविकिरेत् ततः स्वभर्वादित्रयपत्रेषु च न वित्राणि
 दक्षिणायाणि धृत्वा तिलजलगंधपुष्पयुक्तानि कृत्वा अर्घ्यपात्रं वामहस्ते कृत्वा तत्र स्थगविर्भोजनपात्रे दत्त्वा
 उदकांतरेण सिका भोटकतिलजलगन्पादाय नमोनमो अग्र्यामुक्तगोत्रास्मद्व्यपतेऽमुक्तगोत्रां मुक्तशर्मन् महालयनैमि
 त्तिकपार्षणश्राद्धे एष हस्तार्घ्यस्तेनमः एवमस्मद्भर्तुं पितरमुक्तशर्मन् महालयनैमित्तिकपार्षणश्राद्धे अस्मद्भर्तुं
 पितामहामुक्तशर्मन् महालयनैमित्तिकपार्षणश्राद्धे अमुक्तगोत्रास्मद्व्यपतरमुक्तशर्मन् नहालयनैमित्तिकपार्षणश्रा
 ॥ १ ॥ अमुक्तगोत्रास्मद्व्यपतरमुक्तशर्मन् महालयनैमित्तिकपार्षणश्राद्धे ॥ २ ॥ अमुक्तगोत्रास्मद्व्यपि
 तामहामुक्तशर्मन् महालयनैमित्तिकपार्षणश्राद्धे एष हस्तार्घ्यस्तेनमः अथा नमोनमोऽस्मद्भर्तुं तद्विपतु
 पितामहा अस्मद्व्यपतद्विपितामहप्रपितामहा अमुक्तशर्मणां सोमहालयनैमित्तिक पार्षणश्राद्धे एष ह
 रतार्घ्यः षोढाविभज्यचोनमः ततो गंधादिदानं भोटकतिलजलगन्पादाय नमोनमो अग्र्यामुक्तगोत्रास्मद्व्यप
 द्भर्तुं तद्विपतु पितामहा अस्मद्व्यपतद्विपितामहप्रपितामहा अमुक्तशर्मणां एतानि गंधार्घ्यपुष्पधूपदीपतांबूलजवासां
 सिषोढाविभज्यचोनमः ततो भोजनपात्रेभ्यः परिवत्रादीन्यादायार्घ्यपात्रेषु दत्त्वा अस्मद्भर्तुं दिभ्यः स्थानमसि अस्म
 दिपत्रादिभ्यः स्थानमसि इति वासपार्थकुशोपरि न्युचर्जो कुर्यात् दक्षिणादानपर्वतं बालधेत् ततो जलादिनामो

जनपात्राणि प्रक्षिणावर्तयेद्येव ततः श्राद्धेयमाश्रमागमादापपुटकादिषु जलं दत्त्वा पूर्वाभिमुखा सती आग्ने-
कं ववाहन् यनमः सोमापि पितृमते नमः इत्याहुतिद्वयमुत्सृजेत् ततो दक्षिणभिमुखी सधृत्तिलं वंजनमन्नमा-
दापपुटं दत्तमेतद्दत्त्वा निपितृभ्यो नमः ततः पुनः पूर्वाभिमुखी विश्वेदेवभोजनपात्रेषु देवतीर्थेन पुरुषाहारक्षमंसधृ-
तं स वंजनमन्नं परिवेष्य जलादिकंचोपनीय मधुवातेति ऋवं विप्रमुखाच्छृत्वा भोजनपात्रेषु
मधुं दत्त्वा नमोनो अयामुक्तगोत्रास्मद्भर्तादित्रयास्मरिष्यादित्रय महालय आह्रसं वधितो विश्वेदेवा एत-
द्देवं सोपकरणे परित्विष्टं परिवेष्यमाणं द्विधा विभज्य वोनमः विष्णो ह वं परक्षमदीयमिति यथा
विकीर्य इत्यन्नमुत्सृजेत् ततो दक्षिणमुखी पितृतीर्थेन स्वभर्तादित्रयस्वपित्रादित्रयभोजनपात्रेषु सर्व-
वंपजनं यत्तं सधृत्तं नमः परित्विष्य जलादिकंचोपनीय मधुवातेति ऋचं विप्रमुखाच्छृत्वा मधुमधु इति स्त्रयमुक्ता
भोजनपात्रेषु मधुं दत्त्वा मोटकतिलजलाद्यादाय नमोनो अयामुक्तगोत्रास्मद्भर्तादिपितृपितामहाश्रमुक्त-
गोत्राश्रमस्मरिष्यत्पितामहप्रपितामहाश्रमुक्तगोत्राणां महालयनीमोक्तिकपार्वाण्य आह्वे एव दत्तं सोपकरणं
परित्विष्टं परित्विष्यमाणममृतरूपेण वोनमः कृष्णकं वं परक्षमदीयमित्यन्नोपरितिलात् विकीर्य नमोनम अ-
वर्हानं क्रियाहीनविधिहीनं च यद्देवत् तत्सर्वमाच्छिद्रमस्तु देवतीर्थं न विश्वेदेवभ्यश्चापोशानं वोनमः पितृ-
तीर्थेन अस्मद्भर्तादिभिर्भ्यः आपोशानं वोनमः अस्मदित्रादिभिर्भ्यश्चापोशानं वोनमः ततः स वंजनं यत्तं तिला-
दिसहितं सर्वप्रकारमन्नमादाय अन्नमिदं याश्च ये जीवा ये प्रदग्धाः कलेम भूमा देतेन तु पृथुत्वापांतु परांगति-
मिति कुशोपरि सजलमन्नमुत्सृजेत् ततः नमस्तुभ्यं विरूपाक्ष नमस्तेनैकचक्षुषे नमः पिनाकहस्ताय वज्रहस्ता-
य देव नमः इति नैलकंठस्तुतिं श्रुत्वा प्रणम्य रुचिस्तवादिस्तोत्राणि च आवयेत् ततो हस्तां वक्षस्त्या च नमः पिडपातना-

धैर्यं दुःकुप्यन्तं तत्र दर्भमूलैः प्रादेशमात्रैः खान्दयं कृत्वा तदैशान्यां परित्यज्य च्चलदंगारं आर्मायित्वा दक्षि
 णतो निदध्यात् रस्वोपरिच्छिन्नमूलकुशास्तरणविधाय श्रवनेनार्थपृटकदादौ तिलजलपुष्पाणि क्षिप्यवा मोटक
 तिलजलान्यादाय नमोनमोक्षयामुकगोत्राश्रमद्वर्ततत्पितामहाश्रमकामुकशर्माणस्तथाचारमदितृपितामह
 प्रापितामहाश्रमकामुकशर्माणो महालयनैमित्तिकपार्वणश्राद्धं पितृस्थानेऽत्रानेति नैव वीनमः ततः तिलारतो नंत
 याक्षीरधूपोदीपावलितस्तथा मधुःसर्पिस्तमायुकोत्पाटांगः पितृसंभव इत्यनेन पटुपिंडानिर्माणप्रथमं पिंडं ब्रह्मस्ते
 कृत्वा दक्षिणेन मोटकतिलजलान्यादाय नमोनमोक्षयामुकगोत्राश्रमद्वर्ततृमकुशमन्महालयनैमित्तिकपार्वणश्राद्धेऽप्यते पि
 ङोत्तमः १ नमोनमोक्षयामुकगोत्राश्रमद्वर्तपितरमुकुशमन्महालयनैमित्तिकपार्वणश्राद्धेऽप्यते पिङोत्तमः २ नमो
 नमोक्षयामुकगोत्राश्रमद्वर्तपितामहामुकशर्मन् महालयनैमित्तिकपार्वणश्राद्धेऽप्यते पिङोत्तमः ३ नमोनमोक्षयामु
 कगोत्राश्रमदितृमकुशमन्महालयनैमित्तिकपार्वणश्राद्धेऽप्यते पिङोत्तमः ४ नमोनमोक्षयामुकगोत्राश्रमदितृमहा
 मुकशर्मन्महालयनैमित्तिकपार्वणश्राद्धेऽप्यते पिङोत्तमः ५ नमोनमोक्षयामुकगोत्राश्रमद्वर्तपितामहमहालयनैमित्तिक
 पार्वणश्राद्धेऽप्यते पिङोत्तमः ६ लेपभागभुजस्तृप्यतृकुशमूलनकरं प्रोक्ष्य तत उदङ्मुखो भूत्वा भ्यासं नित्यम् पुनर्दं
 क्षिणमुखो भूत्वा भ्यासं त्यजेत् स्वभर्त्रादीन् स्वपित्रादीन् त्रिोत्तरास्वरमुपाध्यायेत् ततो वने जनाविशिष्टजलयुतमवने ज
 नपात्रमादाय मोटकतिलजलान्यादाय नमोनमोक्षयामुकगोत्राश्रमद्वर्ततत्पितामहाश्रमकामुकशर्माणो महा
 लयनैमित्तिकपार्वणश्राद्धेऽप्यते प्रत्यवनेति नैव वीनमः ततो नैर्वाग्विस्त्रस्याचन्यदक्षिणमुखो वामेन पाणिना सूत्र
 मदाय दक्षिणेन पिङोपरि दद्यात् नमोनमोक्षयामुकगोत्राश्रमद्वर्ततत्पितामहाश्रमकामुकशर्माणः श्रम
 दितृपितामहप्रापितामहाश्रमकामुकशर्माणो महालयनैमित्तिकपार्वणश्राद्धेऽप्यते तद्वत्सेविनमः ततो गंधा

दिभिर्पिंडानां पृथक्पूजनकुर्यात् ततः शिवाश्चापः संतु इति जलं सोमनस्यमस्तु इति पुष्पं अक्षतं चारिष्टमस्तु इत्य-
 क्षतान् भोजनपत्रेषु निक्षिप्य ततो मोटकदीन्यादाय नमोनमोऽध्यामुकगोत्राश्च स्मद्धर्तृतपितृपितामहाश्च मुका-
 मुकशर्माणस्तथा चारुमरिपुतामहप्रापितामहा भ्रमुकामुकशर्माणो महालयनैमित्तिकपार्षणश्च दत्तैतदन्न-
 पानादिकमक्षय्यमुपतिष्ठतां नमः इत्यक्षय्योदकदत्त्वा ततः पिंडोपरि अघोरश्च स्मद्धर्तृतपित्रादयोऽश्च स्मरिप-
 त्रादयश्च सन्तु इति पूर्वोत्तरादिधारां दत्त्वा पूर्वामुखे कृतान्जलिर्भूत्वा नमोनमः गोत्रनोवर्द्धतां दाता-
 रणो भिवर्द्धतां वेदाः संततिरेव च श्रद्धाचनो मातृगमत् बहुदेवं च नोऽश्रित्वति श्रद्धे च नो वहुभवेदतिथींश्च
 लभेमहि याचितारश्च नः संतु मां च याचिष्मकवन एताः सत्याशिषः सन्तु इति प्रार्थयेत् ततो दक्षिणमुखी पिंडा-
 नामुपरिमपवित्रं कुशत्रयमार्सीर्यं तदुपरि दक्षिणां प्रावारिधारानं नमो नम इति दद्यात् ततो नमो भूय पिंडमाप्रा-
 पोत्थ्यायेत् पिंडाधारकुशान् उत्सुकं च वह्नौ क्षिपेत् ततः पूर्वोत्तरमुखी देवाद्यं पात्रसचालय दक्षिणमुखी भूत्वा
 भर्त्रादीनां पात्राण्युत्तानीकुर्यात् ततः ग्राह्मुखी भूत्वा कुशत्रयपत्रजले देवेभ्यो दक्षिणां दद्यात् नमोनमो-
 ऽध्यामुकगोत्राणामस्मद्धर्तृतपितृपितामहानाममुकामुकशर्माणं तथा चामुकगोत्राणामस्मरिपुतामहप्रापितामहा-
 नाममुकामुकशर्माणामहोऽयनैमित्तिकपार्षणश्च दत्तसंवधिनां कृतैतत् श्रद्धयातिष्ठार्थं भिदं हिरण्यमाभिः वतंत नमूलयभू-
 रजततां व्यादिद्रव्यं यथानामगोत्राभ्यां ब्रह्मणाभ्यां दातुमहमु-सृजे इति विभेदेव श्रद्धादक्षिणां दत्त्वा ततो दक्षिणमुखी
 भूत्वा स्वभर्त्रादीनां श्रद्धादक्षिणां दद्यात् नमोनमोऽध्यामुकगोत्राणामस्मद्धर्तृतपितृपितामहानां तथा चामुकगोत्रा-
 णामस्मरिपुतामहप्रापितामहानाममुकामुकशर्माणं कृतैतन्महालयनिमित्तिकपार्षणश्च दत्तसंवधिनां रजतं
 चंद्रद्वैवतं तन्मौल्यभूतां यथाशक्ति दक्षिणां यथानामगोत्रेभ्यो ब्राह्मणेभ्यो दातुमहमु-सृजे नमोनमोश्च

दिभिः पिंडानां पृथक् पूजनं कुर्यात् ततः शिवाञ्चापः संतु इति जलं सौमनस्यमस्तु इति पुष्पं अक्षतं चारिष्टमस्तु इत्य-
 क्षतान् भोजनपात्रेषु निक्षिप्य ततो मोटकादीन् यादाप नमोनमोऽयामुक्तगोत्राश्च मद्रतृतिरपि तृपिता महाअमुका-
 मुक्तशर्माणस्तथा चारुमरिपिता महाप्रपिता महा अमुकामुक्तशर्माणो महालयनैमित्तिकपार्वणश्राद्धं दत्तैतदन्न-
 पानादिकमक्षय्यमुपतिष्ठतां वीनमः इत्यक्षय्योदकं दत्त्वा ततः पिंडोपरि अघोराश्च मद्रतृतिरपि तृपिता दयोश्च मरिपि-
 त्वाद्यश्वसंतु इति पूर्वोत्तरादिपारं दत्त्वा पूर्वामुक्तां कृतांजलिं भूत्वा नमोनमः गोत्रं नो वर्द्धतां दाता-
 रोनो भिवर्द्धतां वेदाः संततिरेव च श्रद्धाचनो मा व्यगमत् बहुदंष्ट्रं च नो अस्ति सति अन्नं च नो बहु भवेदतिथींश्च
 लभेमहि याचितारश्च नः संतु भूय चाधिष्मकं च न एताः सत्याधिपः सतु इति प्रार्थयेत् ततो दक्षिणमुखी पिंडा-
 नामुपरि सपवित्रं कुशत्रयमस्तौर्ध्वं तदुपरि दक्षिणाग्नां चारिघारं नमोनम इति दद्यात् ततो नर्थाभूय पिंडमाग्रा-
 यो रथापयेत् पिंडाचारकुशान् उल्लुं कंच वल्लौक्षिपेत् ततः पूर्वोत्तरमुखी देवा र्धं पात्रसंचाल्य दक्षिणमुखी भूत्वा
 भर्त्रादीनां पात्राण्युत्तानीकुर्यात् ततः प्राङ्मुखी भूत्वा कुशत्रयवज्रलैर्देवेभ्यो दक्षिणां दद्यात् नमोनमो-
 ऽयामुक्तगोत्राणामस्मद्भर्तृतिरपि तृपिता महानाममुक्तशर्माणं तथा चामुक्तगोत्राणामस्मद्भर्तृतिरपि तृपिता महा-
 नाममुक्तामुक्तशर्माणं महालयनैमित्तिकपार्वणश्राद्धसंवापिनां कर्तव्यं तत् श्राद्धप्रतिष्ठार्थं भिदं हिरण्यमग्निं वतंतन्मूल्यभूतं
 रजततर्पणादिद्रव्यं यथानामगोत्राभ्यां ब्रह्मणाभ्यां दातुमहमस्मृजे इति विश्वदेवश्राद्धदक्षिणां दत्त्वा ततो दक्षिणमुखी-
 भूत्वा स्वभर्त्रादीनां श्राद्धदक्षिणां दद्यात् नमोनमोऽयामुक्तगोत्राणामस्मद्भर्तृतिरपि तृपिता महानां तथा चामुक्तगोत्रा-
 णामस्मद्भर्तृतिरपि तृपिता महानाममुक्तशर्माणं कर्तव्यं तन्महालयनैमित्तिकपार्वणश्राद्धप्रतिष्ठार्थं भिदं रजतं
 चंद्रदैवतं तन्मौल्यभूतं पंधाशकिदक्षिणां यथानामगोत्रेभ्यो ब्राह्मणेभ्यो दातुमहमस्मृजे नमोनमोश्च

धैर्वर्तुक्रमात् तत्रदभैमूलैर्नप्रादेशमात्रेखादयंकृत्वा तद्देशान्यां परित्यज्य च्चलदंगारं क्षामयित्वा दक्षि
 णतो निदध्यात् रेखोपरिच्छिन्नमूलकुशास्तरणविधाय श्रवणेनार्थपुटकादौ तिलजलपुष्पाणि क्षिप्यवा मोटक
 तिलजलान्यादाय नमोनमोक्षयामुकगोत्राश्रमद्वर्तुवत्पितृपितामहाश्रमकामुकशर्माणस्तथाचारमपि पितृपितामह
 प्रपितामहाश्रमकामुकशर्माणो महालयनैमित्तिकपार्वणश्राद्धैर्पितृस्थानेऽन्नाऽन्नेति गंधवानमः ततः तिलास्तीर्णत
 याक्षीरंधूपोदीपावल्लिस्तथा मधु सर्पिस्समायुको ह्यष्टांगः पिंडसंभव इत्यनेन पटुपिंडाक्षिर्मायप्रथमं पिंडं ब्रह्मस्ते
 कृत्वा दक्षिणेन मोटकतिलजलान्यादाय नमोनमोक्षयामुकगोत्राश्रमद्वर्तुवत्पितृपितामहाश्रमकामुकशर्माणस्तथा
 ढेनमः १ नमोनमोक्षयामुकगोत्राश्रमद्वर्तुवत्पितृपितामहाश्रमकामुकशर्माणस्तथाचारमपि पितृपितामहा
 नमोक्षयामुकगोत्राश्रमद्वर्तुवत्पितामहाश्रमकामुकशर्माणस्तथाचारमपि पितृपितामहाश्रमकामुकशर्माणस्तथा
 कगोत्राश्रमद्वितरमुकशर्माणस्तथाचारमपि पितृपितामहाश्रमकामुकशर्माणस्तथाचारमपि पितृपितामहा
 मुकशर्माणस्तथाचारमपि पितृपितामहाश्रमकामुकशर्माणस्तथाचारमपि पितृपितामहाश्रमकामुकशर्माणस्तथा
 पार्वणश्राद्धैर्यतोऽपि ढेनमः ६ लेपमागभुजस्तृप्यत कुशमूलैर्नकरं प्रोक्ष्य तत उदङ्मुखं भूत्वा आसंनियम्य पुनर्द
 क्षिणमुखो भूत्वा आसंनियम्य तत्स्वभर्त्रादीन् स्वपित्रादीन् त्र्योन्मास्वरमुगंध्यायेत् ततो वने जनावशिशुजलयुतमवने ज
 नपात्रमादाय मोटकतिलजलान्यादाय नमोनमोक्षयामुकगोत्राश्रमद्वर्तुवत्पितृपितामहाश्रमकामुकशर्माणो मह
 लयनैमित्तिकपार्वणश्राद्धैर्पितृपितामहाश्रमकामुकशर्माणस्तथाचारमपि पितृपितामहाश्रमकामुकशर्माणस्तथा
 मादाय दक्षिणेन पिंडोपरि दद्यात् नमोनमोक्षयामुकगोत्राश्रमद्वर्तुवत्पितृपितामहाश्रमकामुकशर्माणस्तथा
 रिपितृपितामहाश्रमकामुकशर्माणो महालयनैमित्तिकपार्वणश्राद्धैर्पितृपितामहाश्रमकामुकशर्माणस्तथा
 ततो गंधा

दिभिः पिंडानां पृथक् पूजनं कुर्यात् ततः शिवाच्चापस्सतु इति जलं सौमनस्यमस्तु इति पुष्पं अक्षतं चारिष्टमस्तु इत्य-
 क्षतान् भोजनपात्रेषु निक्षिप्य ततो मोटकादीन्यादाय नमोनमोऽद्यामुकगोत्राश्चरमद्भृतं तत्पितामहं नाम आमुका-
 मुकशर्मणस्तथा चारमरुपितामहं प्रपितामहा आमुकामुकशर्माणिमहो लयनीमितिकपार्वणश्च दत्तैतदन्न-
 पानादिकमक्षय्यमुपतिष्ठतां वीनमः इत्यक्षय्योदकं दत्त्वा ततः पिंडोपरि अथोराश्चरमद्भृतं तत्पितामहं नाम आमुक-
 शर्मादयश्च संतु इति पूर्वश्रावणं धारं दत्त्वा पूर्वमुखं कृतांजलिं भूत्वा नमोनमः गोत्रं नो वदतां दाता-
 रोनो भिवद्वतां वेदाः संततिरेव च श्रद्धाचने मा व्यगमत् बहुदयं वनो अस्त्विति अन्नं च तो बहु भवेदतिथिंश्च
 लभेमहि याचितारश्च नः संतु मा च पाविष्मके वन एताः संस्था शिषः संतु इति प्रार्थयेत् ततो दक्षिणमुखी पिंडा-
 नां मुपरि सप्तविंशंकुशत्रयमस्तीत्यर्थं तदुपरि दक्षिणां प्रावारि धारं नमोनम इति दद्यात् ततो नद्यां भूयः पिंडमाद्या-
 योत्थापयेत् पिंडाधारकुशान् उलमुकं च बहोक्षिपेत् ततः पूर्वाभिमुखी देवाद्यं पात्रं संचाल्य दक्षिणमुखी भूत्वा
 भर्त्रादीनां पात्राण्युत्तानि कुर्यात् ततः प्राङ्मुखी भूत्वा कुशत्रयं वज्रं लैर्देवेभ्यो दक्षिणां दद्यात् नमोनमो-
 ऽद्यामुकगोत्राणामस्मद्भृतं तत्पितामहं नाम मुकामुकशर्मणां तथा चामुकगोत्राणामस्मरुपितामहं प्रपितामहा-
 नाम मुकामुकशर्मणां महो लयनीमितिकपार्वणश्च दत्तैतदन्नं तत्पितामहं नाम मुकामुकशर्मणां कृतं तन्महो लयनीमितिकपार्वणश्च दत्तैतदन्नं
 रजततां व्यादिद्रव्यं यथा नाम गोत्राभ्यां ब्रह्मणाभ्यां दातुमहं भुंजे इति विधेयं श्राद्धदक्षिणां दत्त्वा ततो दक्षिणमुखी
 भूत्वा स्वभर्त्रादीनां श्राद्धदक्षिणां दद्यात् नमोनमोऽद्यामुकगोत्राणामस्मद्भृतं तत्पितामहं नाम तथा चामुकगोत्रा-
 णामस्मरुपितामहं प्रपितामहं नाम मुकामुकशर्मणां कृतं तन्महो लयनीमितिकपार्वणश्च दत्तैतदन्नं रजतं
 चंद्रद्वैवतं तन्मौल्यभूतां यथा शक्तिदक्षिणां यथानाम गोत्रेभ्यो ब्राह्मणेभ्यो दातुमहं भुंजे नमोनमोश्च

कृत्वा तत्र गत्वा स्नेनाह्मुखी चोपविशेत् सिद्धमन्नमिति पाचकौष्ठच्छेत् ततः श्रुपविशः पवित्रो वा सर्वो
 वस्य गतोऽपि वा यः स्मरेत् पुंडरीकाक्षं स वा ह्याभ्यंतरः शुचिरिति मन्त्रेण श्राद्धीयद्रव्या एवासिद्धं हां स चक्र
 धरं देवद्विभुजं पीतवाससं प्रारभे कर्माणि विष्णुं पुंडरीकं स्मरेत् द्वारमिति विष्णुभगवंतं स्मृत्वा गार्ग्यै नमः
 गदाधराय नमः ततः कुशतिलजलान्यादाय अमुकगोत्राऽमुकदैवहं अमुकगोत्रस्यामुकशर्मणः पर्युः
 सांवात्सरिकैकोद्दिष्टश्राद्धमहं करिष्ये इति संकल्पं विधाय देवतान्यः पितृभ्यश्च महार्घाणि भयएव च नमः
 स्वर्गार्थैस्त्वाहार्ग्यै निरप्य भवेन मनसः इति विप्रमुखाच्छस्त्रा ततोऽक्षिणमुखी पातितवान् जानुः सर्ता नमो
 नमोऽयामुकगोत्रास्मत्पतेऽमुकशर्मन् सांवात्सरिकैकोद्दिष्टश्राद्ध इदमासं तेनमः इति पितृतीर्थेन भोटक
 पमासं नंदशकरां गुष्ठमूलेन दद्यात् ततोऽर्घपात्रे तृष्णितिलान् प्राक्षिप्य पवित्रजलतिलगंधपुष्पाणि दत्त्वा अर्घ्यं
 पात्रं चामहस्ते कृत्वा तत्रस्थ पवित्रमुत्तराय भोजनपात्रे धृत्वा तदुपरि किंचिद्दुदकांतरं दत्त्वा भोटकादीन्यादाय नमो
 नमोऽयामुकगोत्रपतेऽमुकशर्मन् सांवात्सरिकैकोद्दिष्टश्राद्ध एते ह स्ताऽर्घ्येनमः इत्यर्घ्यपात्रं पवित्रोपरि ददत्त्युत्स
 जेत् ततोऽवशिष्टजलपवित्रसहितमर्घ्यपात्रमासनमणे पर्येस्थानमसीति युवज्जो कुर्यात् ततोऽनिधादिदानं कृत्वा
 भोटकतिलजलान्यादाय नमो नमोऽयामुकगोत्रास्मत्पतेऽमुकशर्मन् सांवात्सरिकैकोद्दिष्टश्राद्धे एतानि गंधार्घ्यपुष्प
 धूपदीपतांबूलयज्ञोपवीतवासांसितेनमः ततो जलेनासनसहितं वेष्टयित्वा भंडलं कुर्यात् ततः श्राद्धीयात्र भगसधृतं वं
 जनतिलजलान्यादाय इदमन्नमेतद्रूपाभिप्रेतं भ्योनमः इति भूमावुत्सृजेत् ततो ह स्ताभ्यां ताक्षादिपात्रस्थम
 न्नमादाय स्वपतिं ध्यात्वा परिवेषेत् तत्र धृतं वंजनजलादीन्युपनीय श्रोत्रोपरि मधु दत्त्वा विप्रद्वारामधु
 वातेति ऋचं जप्त्वा मधुमधुमधु इति च स्वयमुच्चार्य उभार्यां वपुस्तदहस्ताभ्यां भोजनपात्रमालभ्य तदन्नममृततया वि

धित्यरूपकव्यं रक्षमदीयमिति पाठि॑त्वा दक्षिणहस्तमुत्थाप्य इदं मन्त्रं इमांश्चापः इदं माञ्चपं इदं हविरे
 त्यन्नादिषु प्रत्येकमंगुष्ठमात्रोप्यन्नापरितिलान्प्रक्षिप्य मोटकं तिलजलादीन्यादाय नमोनमोऽयामुक्तगोत्रास्मत्पते
 ऽमुक्तशर्मन्सां वत्सारिकैकोद्विष्टश्चद्विष्टदमन्त्रं सोपकरणं तेनमः इत्यन्नमूर्त्सृजेत् ततो वामहस्तेनान्यतिलमुत्थप्य
 श्चान्नहोतं क्रियाहीनं विधिहीनं च यद्भवेत् तत्सर्वमच्छिद्रमस्त्वद्विधिपाठि॑त्वा भूर्भौतिलान्विकीर्य दर्भेषूपविश्य
 नमस्तुभ्यं विरूपाक्ष नमस्तेनैकचक्षुषे नमः पिनाकहस्ताय बज्रहस्ताय वैनम इति नीलकंठस्तुतिं पाठि॑त्वा रु
 चिरस्तवादि कविप्रद्वारा श्रावयेत् ततश्चिच्छिद्यसन्निधावारततकुशत्रयभूमिं सतिलजलेन प्रक्षिप्य सतिलजलत्रा
 क्षितं सव्यं जनममृतमन्नमादाय नमोऽन्नाग्निदग्धाश्रये जीवाये प्रदग्धाः कुलेमम भूर्भौदत्तेन तुभ्यं तु तत्तापां तृपरां
 गतिमिति पाठि॑त्वा कुशोपरिकुशादिना विकीरेत् ततश्चाचम्य हरिस्मृत्वा दक्षिणमुखी पिंडस्थाने प्रा
 देशमात्रपरिमाय करद्वयतर्जन्यंगुष्ठधृतमूलया दर्भेष्वुत्थाप्य तदुच्छिश्य दर्भेष्वुत्थान्तरतः क्षिपेत् तत
 स्तत्र बज्रबलदंगारं धामयित्वा दक्षिणस्थान्निपेत् ततस्तत्रैख्योपरिच्छिन्नमूलकुशत्रयमास्तीर्य प्रत्यङ्मुखो दे
 वताभ्याः पितृभ्याश्च महायोगिभ्य एव च नमः स्वधार्थैस्त्वाहर्षो नित्यमेव नमो नम इति विज्रमुखः च्छलत्वा ॥
 ततो दक्षिणमुखी पुटके जलतिलगंधपुष्पाणि कृत्वा दक्षकरेण मोटकतिलजलान्यादाय नमोनमोऽयामुक्त
 गोत्रास्मत्पतेऽमुक्तशर्मन्सां वत्सारिकैकोद्विष्टश्चद्विष्टस्थानेऽन्नावने निवक्षते नम इति कुशोपरिअवने जजलं दद्या
 त् शेषमवशेषयेत् ततः तिलास्तोयं तथा क्षीरं धूपोदीपावलिरस्तथा मधुः सर्पिस्समायुक्तो ह्यष्टांगः पिंडसंभव इ
 तितिलमधुघृतपुताक्षेन पिंडनिर्माणं मधुघृतभ्यां पिंडमवधार्य मोटकतिलजलान्यादाय नमोनमोऽयामुक्तगोत्रास्म
 त्पतेऽमुक्तशर्मन्सां वत्सारिकैकोद्विष्टश्चद्विष्टपतेऽपिंडेनमः इत्यवने जनकुशोपरि चामान् वारद्वयदक्षिणप्राणिनां पिंड

दद्यात् ततोद्विराचम्य हरिर्मृत्वा ततउत्तराभिमुखो श्वासं नियम्य पठिध्यायंती दक्षिणाभिमुखोभूयात् त
 तेदत्ताविशेषजलपुतमवनेजनपात्रमादाय मोटकजलादीनिचादाय नमोनमोऽमुकगोत्रारमत्पतेऽमुकशर्मन्
 सांवरसरिकैकोद्विष्टश्चाद्धेऽत्रप्यवनेनिश्चतेनमः इतिप्रत्यवनेजनंदयात् ततोर्त्वाविंशिरुयाचम्य दक्षिणाभि
 मुखोयामेनपाणिनासूत्रमादाय दक्षिणेन पिंडोपरिनिधाय नमोऽद्यामुकगोत्रारमत्पतेऽमुकशर्मन्सांवरसरि
 कोद्विष्टश्चाद्धेपिंडोपरिपुतहासस्तेनमः इतिमोटकतिलजलेन सूत्रमृत्सृजेत् अथापिंडेगंधादिदानं ततःश्रिवा
 आपःसंतु इतिजलं सौमनस्यमरतु इतिपुष्पं अक्षतंचारिष्टमस्त्विति तंडुलान्मोजनपात्रेनिःक्षिप्य मोट
 कादीन्पादाय नमोनमोऽद्यामुकगोत्रारमत्पतेरमुकशर्मणः सांवरसरिकैकोद्विष्टश्चाद्धेतैतदक्षपानादिकमक्षय्यमुप
 तिष्ठतामित्यक्षय्योदकंदयात् ततःपिंडोपरि अघोरःपतिरस्तु इतिपूर्वाग्राचारिधारांदयात् ततःपूर्वाभिमु
 र्वांकुतंजलिः नमोनमःगोत्रंनोवर्द्धतां दालारोर्त्वाभिबद्धैतविंदाःसततिरेवच अद्याचनोमव्यगमद्वुद्वेपंचनोऽ
 रित्वति श्रद्धाचनोवहुमवेत् अतिथीश्रलभेमहि याचितारश्चनःसंतु माचयाचिष्मकंचन एताःस्तथाशिषःसंतु
 इतिप्रार्थयेत् ततोदक्षिणमुखी पिंडोपरिसप्तविंशंकुशत्रयं दक्षिणाग्रमस्तोदर्यं तदुपरिदक्षिणाग्रांजलधारां
 द्यात् ततोर्त्वाभिमुखपिंडमाध्यापेत्थापयेत् पिंडाधारकुशानुत्सुकंचवह्नौक्षिपेत् ततोदर्ययात्रमुत्तर्त्तकृत्य द
 क्षिणादातं अध्यामुकगोत्रस्यास्मत्पतेरमुकशर्मणः कृतैतत्सांवरसरिकैकोद्विष्टश्चाद्धत्रातिषार्थैर्रिकिकादितिरंज
 तंचंद्रदैवते यथानामगोत्रायब्राह्मणायदक्षिणांदातुमहमुत्सृजे ततोभिरम्यतामिति विसर्जनं ततःपूर्वाभिमुखो
 भूय देवताभ्यद्रातिविप्रहारात्रिःस्मरेत् ततोदक्षिणमुखी हस्ताभ्यादीपानिर्वापयेत् हस्तौपादौप्रक्षाल्या
 चम्य दलिदानंकुर्यात् गोभ्योऽन्नंनमःश्वभ्योऽन्नंनमःकाकेभ्योऽन्नंनमःभ्रातृभ्योऽन्नंनमः चांडालेभ्यो

ऽन्नमः अशेषजीवभ्यो ऽन्नमः क्षेत्रपालेभ्योऽन्नमः इति पूर्वमुखादद्यात् ततोदक्षिणमुखीभूत्वा य
 मायवलिनमइति ततःपूर्वाभिमुखीभूत्वा प्रमादात्कुर्वताकर्मप्रचयवेताव्यरेषुयत् स्मरणादेवतद्विष्णोः
 संपूर्णस्यादिति श्रुतिः ततोदानप्रतिष्ठां दत्त्वा आर्क्षीयवस्तूनि विभ्राय प्रतिपादयेत् अभसि वा
 पिंडादिकानिःक्षिपेत् ततोबंधयुतास्वयंभुंजीत इतिस्त्रिकर्तृकोटिष्टाब्दाविविधिः

॥ अथशूद्रस्यपार्वणश्राद्धप्रयोगः ॥

सचोपदेष्टृन्नाह्मणवशादनियतशास्त्रयाकार्यइति स्मृतिकौमुद्यांमदनपालः तत्र अनियतस्यधर्मत्वायोगात्
 तेनशूद्रावाजसनेपिनइतिगौडप्रथेदक्षोकेः हरिहरभाष्यादिसंवादाच्छिष्टाचारान्ध्यादिनशास्त्रयोच्यते
 तत्रकर्तापूर्वद्युर्निरामिपंसकृद्भक्ष्यप्रदोपे परेद्युः प्रातर्वा द्विजगृहं गत्वा मंडले तमुपवेशय स्वयेनदक्षिण
 जान्वालय्य शूद्रः प्रणतिपूर्वकमिति प्रणम्य देशकालौ संकीर्त्य श्वः करिष्यमाणपार्वणश्राद्धे पित्रादित्रयमा
 तामहादित्रयविश्वेदेवार्थंरत्नामहन्तिमंत्रये यद्वाक्ष्यं कृत्वाभवाद्भिः प्रसादः कार्यइति फलंतांबूलवादादेवमेकंद्वौ
 वाविप्रीतिमंत्र्य तथा आर्मांघ्रितोस्मृतिवातेनोक्ते अक्रोधनेऽशौचपरैः संततं ब्रह्मवादिभिः भवि
 तव्यंभवद्विश्वमयाचश्राद्धकर्मणि पूर्वदिनेतु सर्वायासाविनिर्मुक्तैः कामक्रोधविवर्जितैः भवितव्यंभवद्विश्वभूते
 श्राद्धकर्मणि इतिजपेत् शृणुयाद्वा एवमपरमपित्राह्मणं हत्वा ततस्तथैवापसव्येनवाग्मंजान्वालय्य वाच्यः श्वः
 करिष्यमाणश्राद्धे पितृस्थानेत्वा महं निमंत्रये पूर्ववत्फलतांबूलं दत्त्वा अक्रोधनैरित्यादिपठेत् एवंपितामहस्थाने
 न प्रपितामहस्थाने मातामहादित्रयस्थाने इतिष्ट विश्वेदेवपक्षेचत्वारइतिदश तत्रवैश्वदेवपक्षेऽष्टौ अथवा
 एकोदेवतंत्रे पित्रादिपक्षे एकोमातामहादौचैकइतित्रयोवा यद्वापित्रादिषण्णामेकः द्वैवैकः इतिद्वौ तदामान्न

वत्पठोविभज्य यद्यपि दर्शमातृमध्यंनवदैवतं मातामह्यंतंदादशदैवतंवाशास्त्रमुक्तमस्ति तथापिदेशाचाराद्व
वरथापट्टदैवतमेवतुवहुसंमतंसर्वथोक्तपात्रविप्रालाभेदर्भमयान्पट्टविधाय शास्त्रेपंप्रत्युक्तिपूर्वकृत्वा तदामात्रंवि
प्रायदद्यादशौजलेवाक्षिपेत् सर्वत्राभंजितोस्मीतिप्रत्युक्तिरक्रोधनोरित्यादिजपश्च ततःपरैर्युःकर्ताप्रातःस्थानो
यच्छेपनंतत्वा सर्वैलःक्षालतः आह्रसामर्ग्यसंपाद्य दिनस्यषण्मुहूर्तानंतरं द्विजानाह्वय तेषामनिषिद्धदिनेश्मश्यादि
कर्मकारयित्वा स्नानीयजलतैलामलकोद्धर्तनादिप्रयित्वा मध्याह्नेस्नानागतास्तान्प्रांजलिरितिष्ठन्स्वागतंष्ट
ष्ट्वा सुरवागतमितितैरुक्ते द्विराचंभ्य देशकालोस्मृत्वास्मरित्पितामहप्रपितामहानांकांशपगोत्राणां श्रम
कामुकदासानां वसुरुद्रादित्यस्वरूपाणां तथा चैवंमतामहप्रमातामहदृढप्रमातामहानां पार्ष्णशास्त्रं सदैवतंसपिंडिया
वर्णादिधिनोपनहविधा सद्यःकरिष्ये इतिसंकल्प्य गोमूत्रगोमयाभ्यांदाद्रेप्रादेशमात्रमुत्तरदाक्षिण्योश्चतुरस्रं
दत्तंचमण्डलं कृत्वा तत्रकुशान् दैवेयवान् पित्र्योतिष्ठान् क्षिपेदिति मदनपालः तत्वंतु शुद्धस्याभ्युक्षणमतनि
तिवचनादभ्युक्षणं कृत्वा तत्र उद्गमुखा सव्येन पुरुरवोमा द्रवसंज्ञाविश्वेदेवाः स्वागतमिति पृष्ट्वा तेनोक्ते गंधपुष्पै
रभ्यर्च्य सव्यंशूद्रायेति वचनात् आदौ सव्यं ततो दक्षिणमिति पादौ संपूज्य पुरुरवोमा द्रवसंज्ञाविश्वेदेवा इदं वः पा
द्यमर्च्य वनमइति पादयोर्जलं दत्त्वा एवं दैवद्वितीयविधेऽपि दत्त्वा ततः पित्र्ये विषं कृतापसव्योऽस्मरितः काश्यप
गोत्रां मुक्तास्य सुरूपेदं पाद्यमर्च्य वनमः एवं पितामहे रुद्ररूपप्रपितामहे आदित्यरूपेति ज्ञेयं एवमेव मातामहादि
त्रयेपि ज्ञेयं ततो द्विराचां तस्तानाभ्यव दैवद्वौ प्राहुर्मुखौ देवेभ्यो नमः इदमासनमारयतां इति वामेनासनं स्पृष्ट्वा
दक्षिणे विप्रान् पश्येद्वैवापि त्र्येऽपसव्येनोद्गमुखानुपवेश्य ततः प्राच्यां मातामहानांचैवमेव तत्रैकाग्र्यं आह्वारं मे
वसाने च पादशौचे तथा च नै विकिरेपिडनाने च द्विराचमनमिष्यते ततः कर्मपात्रे सव्येन जलमापृष्ट्य गंधपुष्पकुशान्

क्षिप्त्वा तज्जलेन अपवित्रः पवित्रो वा सर्वो वरुणं गतोऽपि वा यः स्मरेत् पुंडरीकाक्षं सर्ववाह्याभ्यंतरः शुचिः पुंडरीका
 क्षापनमः इति श्राद्धोपद्रव्यं प्रोक्ष्य तिलाभ्ररक्षं च सुशान् दर्भारक्षं च तुराक्षमान् पंक्तिर्वैश्रोत्रिपोरक्षेदतिथिः सर्व
 रक्षकः इति तिलाञ्चिकार्घ्यं प्रतिद्विजं दीपान् दद्यात् आमन्त्रादीनां पवित्रतास्तु केचित्तु सप्तव्याधादशाण्येषु पृ
 णाः कालं जरे गिरौ चक्रवाकाः सरिद्धीपे हंसाः सरसिमानसे वेपिजाताः कुरुक्षेत्रे ब्राह्मणा वेदपारगाः प्रस्थिता
 दूरमध्यान्तं यूयं किमवसीदथ अमूर्तानां च मूर्तानां पितृणां दिव्यतेजसां नमस्यामि सदाति पां ध्यायिनां योगवक्षुषां
 श्राद्धकाले गंधां ध्यात्वा ध्यात्वा देवं जनार्दनं वस्त्रादींश्च पितृभ्यां स्वाततः श्राद्धं प्रवर्तयेत् इति जभेत् ततो निर्वाच
 द्ध्वा अप्सव्येन देवताभ्यः पितृभ्यश्च महो योगिभ्य एव च नमः स्वधायै स्वाहा यै नित्यमेव नमोनम इति त्रिजं पृष्ट्वा
 ततो देशकालौ स्मृत्वा काश्यपगोत्राणामस्मरिष्यति पितृमहं प्रतितामहानाममुकामुकदासानां तथा द्वितीयकारपगो
 त्राणामस्मन्मातामहं प्रमातामहं वृद्धं प्रमातामहानां अमुकामुकदासानां सदैवमुपक्रांतं पार्ष्णश्राद्धमहं करिष्ये
 कुरुत्वैति विवित्रैरुक्ते दक्षिणजान्वास्यापित्रादित्रयमातामहादित्रयपार्ष्णश्राद्धसंवाधितः पुरुरवो माद्रवसंज्ञका विथ्ये
 देवा इदमासनं वीतमः इति कुशपन्नद्वयमासनं दद्यादिति देहिरपद्धतौ आसनदाने पष्ठीयुका देवक्षणां क्रिय
 तामिति कुशं दत्त्वा तथेति तेनोक्ते प्राप्नोतु भवानित्याह प्राप्नुवानीति विप्रः एवं द्वितीयद्वैवेपि कृत्वा ततो
 पसव्येन वामजान्वास्याकार्प्यप गोत्रास्मरिष्यति रमुकदास वसुरुपेदमासनं ते स्वधानम इति वाषट् विमज्ज्यासनं दद्यात्
 सतिलद्विगुणमुन्नकुशान् पित्रे दत्त्वा पित्र्येक्षणः क्रियतामिष्यादि प्राग्वत् एवं पितामहादौ मातामहादौ वस
 व्येन देवानां वाहयिष्ये इति पृष्ट्वा वाहयेत्यनुज्ञातः देवैर्द्विज्ञांगुष्ठं गृह्णीत्वा आगच्छतु महाभागा विष्वेदे वाम
 हावलाः ये यत्र विहिताः श्राद्धे सावधाना भवन्तु इति स्मृत्वा पुरुरवो माद्रवसंज्ञका विश्वेदेवा आगच्छतेत्युक्ता

पादादिभूयतयवान्विकरेत् । ततोहस्तोदकंसयवंप्रतिपदाथ । ततोपसंयेन । कांश्यपगोत्रानरमदिपृत्पिता
महप्रपितामहान् मातामहादीनिपि पुष्यकृतव्य काश्यपगोत्रास्मरिपितरमुकदांसवसुरूपगच्छ । पितामहस्रद्र
पागच्छ प्रपितामहादिर्यरूपगच्छ । ततोदेवाग्रसंव्यनकपात्रकुशपविनेकृत्वा । देवतीर्थेनदेवभ्योनमइति । जलं
नमइतिपवान् गंधपुष्पचक्षिपत् ततोपसंयेन । पित्रेराजताम्रखट्वाणालाशादिमयंपुष्पिष्वेकद्रव्येषुवाह्रिदेदक्षिणा
ग्रपविनेकृत्वा । अश्वोनमइतिजले । तिलेभ्योनमइतिलान् गंधपुष्पाणिचक्षिष्वत्वा । अर्घ्यपात्राणि संपन्नातीत्युक्ता
सुसंपन्नातीतिवैरुके । संयेनदेवकरेपविजंदत्वा दक्षिणहस्तेनाच्छाद्य । पित्रादित्रयमातामहादित्रय आह्रसंवंधि
पुरुवरवोमाद्रवसंज्ञकाविश्वेदेवाएपवोभ्यान्मः इतिदत्वा । अश्वोनमइतिसंस्त्वदंभिमन्त्रिवेदितियुजलंदत्वा । पा
त्रेपविज्ञादिदत्वा देवभ्यःस्थानमसि इत्युत्तरतोन्धवजंकुयात् । कांचेदेतद्वैनेच्छति । न्युवजतं चेतितोडुरपद्धतौ । त
तोपसंयेनपित्र्यकरे दक्षिणार्धपविजंदत्वा । काश्यपगोत्रास्मरिपितरमुकदांसएषतेअर्घ्यःस्थानमः । इतिपि
दद्यात् ततःप्रथमेपविसेंस्त्रवानेकीकृत्यापित्वामेकतुर्दक्षिणे । पितृभ्यःस्थानमसि । इतिन्युवजंकृत्वा दक्षिणादानां
ततंचालयेत् ततःसंयेनजलंदत्वा । विश्वेदेवाएपगंधोदानमः । इमानिपुष्पाणिबोनमः । एवंधूपदीपाच्छादन
यज्ञोपवीतालंकारतांबूलानिदत्त्वा । अग्निसंयेन काश्यपगोत्रास्मरिपितरमुकदांसप्रपतेगंधोनमः । एवंधूपधूप
दीपाच्छादनलंकारतांबूलानिदत्त्वावैपितामहप्रपितामहाभ्यादद्यात् । एवंमेवमातामहादिभ्यामुदद्यात् । ततोअर्घ्यं
नपूर्णतांवाचयित्वा । देवाभेभुवंसंभुज्य पालाशादिपत्रावलीन्यस्थगौरमृद्गरुमादिनांवामंडलंकृत्वाश्राद्धीयमात्राद
भ्रष्टहीत्वा । अग्नीकरिष्येइतिपंकिमध्वैदृष्ट्वा । कुरुष्वेत्युक्ते । संयेनाद्याद्विजकरंपर्युदयदर्शनाद्वतीर्थं । विधानदभे

एहिरवपार्वाच्येककववाहनायनमः इतिहृत्वमश्वयनमतिव्यक्ता पुतरदायसोमायपितृमतेनमः इदं सो
 मायपितृमते अप्रसव्यपक्षे सोमाहतिः पव अग्नयहतिरतरा इतिहृत्वा हुतशेष पिंडार्थमवशेषयेत् पिता
 महादिमतामहादिप्राजेषु तृणदद्यात् ततोदवप्यन्यदमात्रदत्त्वा प्राजाएयमिष्टार्थं देवपूर्वमामां चतुर्णु
 णदिगुणंसंवादत्वा श्रेष्ठदेवदक्षिणजान्वास्यपवाती दक्षिणोत्तानसंव्यप्राणिभ्यां भृगुधंदत्वा तिलान्यवा
 न्वाविकीर्यैर्दकं स्पृष्ट्वा एवप्रतिपात्रकृत्वा वामकरेण देवप्रां च धृत्वा दक्षिणे कुशपवज्जलान्यादा
 य पित्रादित्रयमातामहादित्रयश्चाहसवधि पुरुरवाद्रवसंज्ञा विश्वदेवा इदं वज्राभ्राजसपरिकरं २५ पापेयं भू
 गदाधरोभोका अयं च ब्रह्माग्रहीता ब्रह्मब्रह्मरूपमामिनमः सुवर्णपात्रस्थमक्षयवदच्छायास्थं
 पुरुरवा इदं संहिकेभ्यो विश्वेभ्यो देवभ्यो वृक्षयत् पृथग्य सप्तददं स्वाहानमः नमः इदं नामं सो प्रकुरम
 स्मृतरूपेण संपद्यतां हव्यं नमः काश्या विश्वश्रायदं दत्तमक्षय्यमस्तु जायागदधरः प्रीतो भवतु ३ ततोऽप्रसवयेत्
 द्विगुणमुमकुशतिलज्जलान्यादाय वामतपात्रधत्वा वामजान्वास्य काश्यपगोत्रास्मत्पितरमुकुदसितेज्जान्वासं
 परिकरं येषु भूरित्यादिरजतपात्रस्थमक्षयवदच्छायास्थकाश्यपगोत्रायां स्मत्पित्रेऽमुकदासायवसुरूपाय दमानं
 सोपरस्करमक्षयत् पृथग्य सप्तददं स्वाहानमः अस्मृतरूपेण स्वधासंपद्यतां कव्यं नमः काश्यामित्यादि प्राजवच्छेदे
 वंपितामहप्रपितामहयोमातामहादभ्यश्च दधात् अस्मस्कृतप्रमतिभ्य एष पिंड इति विकिरंदत्वा अमात्रमादायः
 अनादिदग्धभयोऽग्निदग्धेभ्यः पूडिच्छिष्टापादानमइति सादकममामपिंडं दत्वा तिलदिकं च दत्वा अयुमधुमाध्विति जिर्ज
 पत् अथ पिंडदानं तच्चाण्डपाकन पायसेन सकाममूलैर्न फलनवाकार्थं पिंडार्थे वैदिकत्वाच्च भुंजान्वास्यप
 सव्येन दर्भमूलेन दक्षिणाधरेखा कृत्वा दत्वाऽपःस्पृष्ट्वा हस्तेन घेउत्तं मुकं निधायैदं पात्रेणाग्रे रेखामूल

मध्यमेप कश्यपगोत्रास्मत्पितरमुकदासावनेनिश्चयपिताग्रहप्राप्तामहयोर्दत्त्वा द्वितीयेरेखायां मातामहादिभ्य
स्त्रिभ्यादत्त्वा सकृदाच्छन्नकृशान्दक्षिणाग्रानरेखाद्वयमिक्षिप्य मध्याज्यसर्वद्वयं जनेपितममममौकरणशेषमहितं
पानकृत्वा पटपिंडाकृत्वा पितृतायेन कश्यपगोत्रास्मत्पितरमुकदासापुत्रत्वे ॥ ५३ ॥ स्त्रवधा एपतेऽपिंडिनमह
तिवादत्त्वा इदंपित्रे ततः कशानतथाय कश्यपगोत्रास्मत्पितामहस्योर्दत्त्वा त्रिभ्योदत्त्वा ॥ ५४ ॥ लेप्रभुभ्योद्वर्भमूले
पुकरमार्जयित्वेवमातामहादिभ्योदत्त्वा ॥ ५५ ॥ कश्यपगोत्रास्मत्पितामहस्योर्दत्त्वा त्रिभ्योदत्त्वा ॥ ५६ ॥ वसंताग्रनमः
मूल्यायनमः वपभ्योनमः शरदैनमः हेमतायनमः ॥ ५७ ॥ शिशिरायनमहतिषट्क्रतून् ॥ सवधेननमस्कृत्वापसव्ये
नपितृभ्योनम इत्यंजलिबद्ध्येव मातामहभ्योनमहतिं ततोवाभावर्तनोदङ्मुखः ॥ ५८ ॥ स्निग्धपुनराहस्य पि
तृभ्योनमः मातामहभ्योनमहतिनत्वा ॥ ५९ ॥ कश्यपगोत्रास्मत्पितरमुकदासाप्रत्यवनेनिश्चेति प्राग्वत् पटसुपि
डुप्रत्यवनेजनं दत्त्वा नीर्वावित्त्रस्य पितृभ्योनमः मातामहभ्योनमः इति नत्वा प्रतिपिंडं सूत्राणि दत्त्वा पितृभ्योनमः
मातामहभ्योनमइति प्रत्यवनेजनं शेषं पिटपात्रक्षालनजलं पितृपिंडे पुनिपिच्य मातामहभ्योनमः ततोदेव
ताभ्यः पितृभ्यश्चेति त्रिजपत्त्वा ॥ ६० ॥ पिंडिष्टुपिंडादिनां त्रागंधपुष्पपुष्पदपिनैवेयफलमूलतांबूलदक्षिणानिवेद्य ॥ ६१ ॥ मुमुक्षु
सप्राक्षितमस्तु ततः सवधेन शिवाश्रापः संस्तु ॥ इति जलं ॥ ६२ ॥ सौमनस्यमस्त्विति पुष्पाणि श्रातं वादिष्टमस्त्वित्यक्ष
तान् श्रापसवधेन पिनुभ्यानमः ॥ ६३ ॥ मातामहभ्योर्तमः ॥ ६४ ॥ शिवाश्रापः ॥ ६५ ॥ स्त्रिविरयादिदत्त्वा ॥ ६६ ॥ स्वमाश्रीं ॥ ६७ ॥ धर्ममा
यूरस्तु पुष्टिरस्तु यच्छेपरतदस्तु यस्यापतस्यति तर्हत्तमस्तु भूमिद्विपद्वचतुष्पदः ॥ ६८ ॥ एवमपसवधेन कश्यपगोत्रस्य पितरमुकदा
सस्यैवार्द्धवसंज्ञेभ्योविश्वेभ्योदिवेभ्योपद्द्वयमात्रादिर्तदक्षद्वयमस्तु ॥ ६९ ॥ एवमपसवधेन कश्यपगोत्रस्य पितरमुकदा
सस्यैव तमित्यादि श्रातयमस्तु ॥ ७० ॥ एवंपितामहश्रापितोमहयोर्मातामहादौ वाक्षस्यमस्त्विति ॥ ७१ ॥ अथोराः

पितरः संतु अघोरामातामहाः संतु गोविन्दैतदन्तरेति भिवद्वैतं संततिश्च ॥ अश्रुदाबुनो मा न्यगमद्वद्वैदं यन्त्रो
 अस्तु अन्नं चनो वहु भवेदतिथी श्रुलभे महि । याचितारं श्वनः संतु मा चया विष्मकं चन एताः सत्याशिषः संतु । त
 योस्त्विति विप्राः ततः पित्रादिभ्यो मातामहादिभ्यश्च ॥ अस्त्रावाच्यतां ॥ अस्तु स्वधेति विप्राः कुशाम्बुपिष्टे पुन्य
 रया र्घ्यपात्रमुत्तानं कृत्वा देवैः सुवर्णं पित्र्ये रजतं दक्षिणां दत्त्वा ॥ १ ॥ नानाभगुणैर्भय ॥ आभानं हिरण्यं च दत्त्वा पि
 दानुद्वास्या प्राय विधेदेवः शीघ्रं तापमिति द्रुहीत्युक्त्वा चायित्वा ॥ २ ॥ एवं पुत्र्ये कृत्वा सन्धेन रश्मिं भवतो ज्ञवन्तु ॥ स्व
 रतीर्युक्ते सपूर्णतां चायित्वा कुशोत्तिष्ठतु पितरः विधेदेवः ॥ ३ ॥ सुहृदयुद्धारय ॥ ४ ॥ मंडले प्रदक्षिणी कृत्या विसर्जयेत्
 ततो बलिर्बेधे वादिनिर्यसमापयेत् ॥ ५ ॥

इति शुद्धकर्मलंकारे केशद्वयपार्वणश्राद्धं ॥ १ ॥ शुभमस्तु
 ॥ अथ शुद्धस्यामंत्रकोटिष्टश्राद्धं ॥ १ ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ ४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ ५० ॥ ५१ ॥ ५२ ॥ ५३ ॥ ५४ ॥ ५५ ॥ ५६ ॥ ५७ ॥ ५८ ॥ ५९ ॥ ६० ॥ ६१ ॥ ६२ ॥ ६३ ॥ ६४ ॥ ६५ ॥ ६६ ॥ ६७ ॥ ६८ ॥ ६९ ॥ ७० ॥ ७१ ॥ ७२ ॥ ७३ ॥ ७४ ॥ ७५ ॥ ७६ ॥ ७७ ॥ ७८ ॥ ७९ ॥ ८० ॥ ८१ ॥ ८२ ॥ ८३ ॥ ८४ ॥ ८५ ॥ ८६ ॥ ८७ ॥ ८८ ॥ ८९ ॥ ९० ॥ ९१ ॥ ९२ ॥ ९३ ॥ ९४ ॥ ९५ ॥ ९६ ॥ ९७ ॥ ९८ ॥ ९९ ॥ १०० ॥

तत्रैकोहिष्ठश्राद्धलक्षणमुच्यते एकोहिष्ठं देवहोत्रे नमो कर्षकं पवित्रकं ॥ १ ॥ आवाहनाभाकुरणरहितं त्वपसन्धव
 दिति अन्नविप्रतिमज्जोविशेषमाहः ॥ प्रचेताः ॥ २ ॥ प्राद्वैदक्षिण्यविप्रः सुवधवैदक्षिण्यरतया ॥ ३ ॥ पादावादाय
 वैद्वेपोद्वांशूद्रः प्रणतिपूर्वकमिति पूर्वरात्रे परेयुर्वा प्रातरेव ॥ ४ ॥ कर्तारं मंत्रवर्धै ॥ ५ ॥ कृतप्राणाधामो वाऽकृतप्राणाया
 मः विष्णुं स्मृत्वा अग्रसन्धेन वामजां न्वारय ॥ ६ ॥ काश्यपगोत्रस्यास्मद्विपितुरमुकस्य श्वः ॥ कुरिष्यमा
 णैकोहिष्ठश्राद्धे भवद्भिः क्षणो देय इत्युच्चात्यर्थं ॥ अणिपत्त्यर्थं तां बलं दत्त्वा ब्राह्मणाभावे ॥ कुशवट्वा त
 तः अक्रोधने शौचपरैरित्यादित्ययमान् ॥ आविषेत् ॥ ततो मध्याह्नसमये ॥ गोमयेन वतुलमंडलविधाय ॥ तत्र विप्र
 माह य काश्यपगोत्रस्यापितुरमुकदासस्यैकोहिष्ठश्राद्धे ॥ इदं ते प्राचं ॥ एषपादा र्घ्यं इति वा पादौ प्रक्षाल्य प्रणम्य

वासतोपरि इदमासन्तेनम इत्यासन्नोर्पुर्णवशेषेत् ततःश्राद्धसामर्थ्यसंपाद्य स्वागतं पृष्ट्वा सुस्वागतामिति
 प्रत्युकेद्विरावभ्य हरिस्मृत्वा देशकालैस्मृत्वास्मत्पितुरमुकदासस्यकाश्यपगोत्रस्यैकोद्विष्टश्राद्धं करिष्ये कुरु
 ध्वेतिप्रत्युके अप्रसव्येन देवताभ्यःपितृभ्यश्चैतिष्यत्वा काश्यपगोत्रं पितरममुकदासमावाहयेत्युके मूर्ध्ना
 दिपदातं तिलांनिकीर्षं काश्यपगोत्रास्मत्पितरमुकदासोहागच्छ ततश्चैकस्मिन्प्राग्ने हेदक्षिणायोपवित्रे धृत्वा
 अश्वानम इतिजलं तिलेभ्योनाम इतितिलान् गंधपुष्पाणि च अर्घ्यपात्रं संपन्नमितिपृष्ट्वा संपन्नमितिप्रत्युके वि
 प्रकरेपवित्रं दत्त्वा काश्यपगोत्रास्मत्पितरमुकदासपुते श्रद्धः स्वधानमः अश्वानमइतिसंस्तवानभिर्भक्ष्य
 तन्नपवित्रादिदत्त्वा पित्रेस्थानमसीतिन्युज्जीकुर्यात् दक्षिणांतंनचालयेत् ततोर्गंधादिदानं काश्यपगोत्रा
 स्मत्पितरमुकदासपुतेर्गंधः इमानिपुष्पाणितेनमः एवंपृदीपाच्छादनालंकारतांबूलादिदयात् अर्चनपूर्णं
 तांवाचयित्वा पालाशादिपत्रावृत्तिन्यस्य गौरमृद्धस्मज्जलादिनामंदलंकृत्वा श्राद्धीयाश्चादयं गृहीत्वा अ
 धोकरणाभ्यां तूर्णोद्विजकरेजलेवा दत्त्वा भूत्वाग्निने श्रावणमइति दत्त्वा ततःश्राद्धीयमामात्रं सपरिकरं
 गयेयंभूगंगाधरोभोका आमंत्रयन्न ब्रह्मग्रहीताब्रह्मरूपमामंत्रः संकलितुं तं जतपात्रस्थमक्षयवटच्छायास्थंका
 श्यपगोत्रायास्मत्पित्रेमुकदासापेदमामात्रममृतरूपेणक्षयवटस्थंमहंसंप्रददेत्स्वधानमः अमृतरूपेणसंप्रयत्तां त
 तोश्राद्धद्वेभ्योनश्विदभ्योनमः इतिविकिरं पृद्धरूपेणदयात् तिलोदकं दत्त्वा मधुमधुमध्वितिभिर्जपत्वा
 ससव्याधादशार्णोद्विद्यादिजपत्वा पिंडपातनार्थंदिक्त्वा दूर्भंमूलेनदक्षिणाग्रंरेखंकृत्वा उरमुकंचस्था
 पयित्वा रेखायांकुशादत्त्वा अर्चनेजनंविधाय काश्यपगोत्रास्मत्पितरमुकदासां प्रावतेतिद्वेतिदत्त्वाप्र
 त्ययेनेजनार्थमवशेषयेत् ततोऽप्यहपाकेनपायससकफलमूलादिभिः सतिलघृतं मधुयुतं पिंडं निर्माय तिलजल

कुशानादाय काश्यपगोत्रास्मत्पितरमुकदासपुत्रोर्पिदोनमस्वधा । ततःस्वयेनाचम्यापसव्यकृत्वा श्वासं
 नित्यन्पेदद्भुमसीभूय परावर्त्यपित्रेन्नमः । पिद्वेप्रत्यवनेनिर्ध्वेतिप्रत्यवनेजनं दत्त्वा पिद्वेपित्रेन्नमइतिस्मृ-
 त्त्वा पितृभ्योनमः ततोदेवताभ्यः पितृर्पिदंगधादिदानं काश्यपगोत्रायास्मत्पित्रेभ्यमुकदासायेति ग-
 धुपुष्पधूपदीपनैवेद्यफलतांबूलदक्षिणादीनिनमः कर्मपात्रंसुखोक्षितमस्तु शिवाश्वापः संतु सौमनस्यमस्तु
 ज्ञातंतचारिष्ठमस्तु दत्तैतदन्नपानादिकमक्षय्यमस्तु श्वधोरः पित्रास्तु गोत्रेनोवर्द्धतां दाताश्रोतोभिर्वर्द्धतां
 भित्वाद्याशीः प्रार्थयित्वा आहूदक्षिणादित्वा अर्घ्यपात्रमत्तानीकृत्य पिंडमाध्यायोत्थापयित्वा पितृभ्योनमः
 इतिनमस्कृत्यविसर्जयेत् ततोबलिर्वैश्वदेवादि नित्यकर्मशेषंसमाप्रयेत् ॥ इतिश्रुद्रस्मृतिकौमुद्युके

षाद्रस्यैकोद्विष्टश्राद्धं

अथश्राद्धकालेपठनीयो रुचिरस्तवोमार्कंडेयपुराणे

मार्कंडेय उवाच इत्युपर्वचतंश्रुत्वाब्रह्मणोऽथ कजन्मनः नयाविविकेपुलिनैवकारपितृतर्पणं ॥ १ ॥
 तुष्टावचापितृद्विप्रःस्त्वैरेभिरथादृतः एकग्रःप्रयुतोभूत्वाभक्तिनद्यात्मकोरुचिः ॥ २ ॥ रुचिरुवाच नमः
 स्वेहंपितृद्वन्मत्तयायेवसंत्याधिदैवतं देवैरपेहितैर्ध्वेतये श्राद्धेपुरवधोत्तरैः ॥ ३ ॥ नमस्वेहंपितृद्वन् श्राद्धेतर्प्यै
 तेष्वप्यहर्निशं श्राद्धैर्मनोरमैर्भक्त्याभुक्तिमुक्तिमभीप्सुमिः ॥ ४ ॥ नमस्वेहंपितृद्वन्स्वर्गोत्तिद्धासंतर्पयति
 यान् श्राद्धेपुदित्वैःसकलैरुपहारैरनुतमैः ॥ ५ ॥ नमस्वेहंपितृद्वन्मत्तयायेर्ध्वेतैर्गुह्यार्कैर्दिवि तन्मयात्वेनवांछाङ्घ्रिः
 ऋद्धिमात्त्यतिकीपरां ६ नमस्वेहंपितृद्वन्मर्षैरर्ध्वेतैर्भुवि येसदा भ्रातृताभीष्टलाभायाप्राजापत्यप्रदायिनः ॥ ७
 नमस्वेहंपितृद्वन्विषैरर्ध्वेतैर्भुवि येसदा भ्रातृताभीष्टलाभायाप्राजापत्यप्रदायिनः ॥ ८ ॥ नमस्वेहंपितृद्वन्वैतर्प्यैते

रणवासिभिः वन्यैः शार्दूलतारैस्तपोनिर्दूतकल्मषैः ॥ १९ ॥ नमस्तेहंपितृन्निवर्त्तनैर्नैतिकव्रतचारिभिः ये स
 यतात्मभिर्निर्द्वयसंतर्प्यतेसमाधिभिः १०० नमस्तेहंपितृन्श्राद्धिराजन्यासतर्पयति यान् कठधैरशेषैर्विधिवल्लोकैश्च
 फलप्रदान् ११ नमस्तेहंपितृन्धैर्यैरर्च्यतेभुवि ये सदा स्वकर्मभिरतैर्निर्द्वयपुण्यधूपावधारिभिः १२ नमस्ते
 हंपितृन्श्राद्धेयैर्शृङ्गेरिभक्तितः संतर्प्यते जगत्पञ्चानाम्नाख्याताः सुकालिनः १३ नमस्तेहंपितृन्श्राद्धेऽभ्यर्च्यते ये रसातले भो-
 लेयमहासुरैः संतर्प्यते स्वधाहारस्य कदम्बमदैरुतथा १४ नमस्तेहंपितृन्श्राद्धेऽभ्यर्च्यते ये रसातले भो-
 गैरशेषैर्विधिवैर्नागाः काममभीप्सुभिः १५ नमस्तेहंपितृन्श्राद्धेऽभ्यर्च्यते ये रसातले वा तयांति शैवसुरादिपूज्यास्ते ब्रह्मवर्ती
 संपरसमन्वितैः १६ पितृहन्तमस्येति सति साक्षाद्येदेव लोकेऽपि मर्हति त्वेवा तयांति शैवसुरादिपूज्यास्ते ब्रह्मवर्ती
 दृढतुमर्षोर्पनीतम् १७ पितृहन्तमस्येति सति साक्षाद्येदेव लोकेऽपि मर्हति त्वेवा तयांति शैवसुरादिपूज्यास्ते ब्रह्मवर्ती
 केशविमुक्तिहेतून् १८ पितृहन्तमस्येति विधिवेचमूर्ताः स्वधामुजः काम्यफलाभिसंधौ प्रदानंशकाः सकलेऽपि सतानां विमु-
 क्तिदायेन भिसंधितेषु १९ तृप्यंतु ते स्मिन्पितरः समस्त इच्छावता ये प्रादिशतिकामान् सुरत्वाभिद्रवमतो धिक्कं वाव
 त्वात्मजान्दमामबलां गृहाणि २० सूर्यस्य येरपि मृगचंद्रविवेशुक्ते विमाने च सदा वसन्ति तृप्यंतु ते स्मिन्पितरो ज्ञ
 तोयेर्गंधादिना तुष्टिमतो ब्रजंतु २१ येषां हृते शोहविप्रावृत्तिर्षेभुंजते विप्रशरीरसंस्थाः येषां पिंडदानेन सुदं प्रयाति
 तृप्यंतु ते स्मिन्पितरो ज्ञतो येः २२ येषां गमसि रसुरभीष्टैः कृष्णैस्ति लैर्द्वयमहोरगैश्च कालेन शक्येन महर्षिर्बर्णैः
 संप्रीणितारते मृदमत्रयांतु २३ कल्पान्पशेषा एव पियान्यभीष्टान्प्रतीवते प्राममरार्चितानां तेषां तु सांनि-
 ध्यमिहास्तु पृथग्गंधांबुभोज्येषु सयाधितेषु २४ दिने दिने ये प्रातिगृह्णते चांमासांतपूज्याभुवि येऽष्टकास्तु येषां सरां
 तैर्भ्युदये च पूज्याः प्रयातु ते स्मिन्पितरो ज्ञतो येः २५ पूज्यादिर्जानां कुमुदं दुग्धमासोपशेषत्रिपाणांचनवार्कवर्णाः तथा

विशांपिकनकावदातानीर्लीनिभाः शुद्धजनस्येव २६ तस्मिन्समस्ताममपुष्पगंधधूपपादितोयात्रनिवेद-
 नेन तद्याग्निहोमेनचपातुतास्सिद्धाःपितृभ्यःप्रणतोस्मिन्नेभ्यः २७ येदेवपूर्वाण्यतितृप्तिहेतोरश्रंतिक्वप्यानिशुभाह-
 तानि तस्याश्वयेभूतसृजोभवतितृप्यंतुतेस्मिन्प्रणतोस्मिन्नेभ्यः २८ रक्षांसिभूतान्यसुरांस्तथोग्राह्मिर्नाशयंतस्त्वशि-
 वंप्रजानांआद्याःसुराणाममरेशपूज्यास्तृप्यंतुतेस्मिन्प्रणतोस्मिन्नेभ्यः २९ आग्निष्वात्तावर्हिषदश्चाज्यपाःसोमपास्त-
 याज्रजंतुतस्मिंश्चाद्वेस्मिन्पितरस्तर्पितामया ३० आग्निष्वात्ताःपितृगणाःप्रार्थिरक्षंतुमेदिशं तथावर्हिषदःपांतुयान्यां
 योपितरःस्तिपताः ३१ अतीर्चोमाज्यपास्तद्वदुदोर्चोमपिसोमपाःऊर्ध्वतस्त्वर्धमारक्षेत्क्ववाहनलोप्यधः ३२ वि-
 श्वेदेवाश्वधःपांतुचोर्ध्वपांतुमरुद्गणाःरक्षोभूतपिशाचोभ्यस्तथैवासुरदोषतः ३३ सर्वतश्चाधिपस्तेपांयमोरक्षांक्रो-
 तुमे मिश्वोविश्वभुगाराधोयमोयन्यःसनातनः ३४ भूतिदोभूतिरुद्धतिःपितृणांयिगणानव वरोरेण्यो
 वरदःपुष्टिरनुष्टिदस्तथा ३५ ॥ विश्वपातातथाधातासत्तैन्नगणाःरुमृताः कलयाणःकल्पदःकर्त्ताकल्पः
 कल्पतराश्वयः ३६ ॥ कलनाहेतुरनेयःपटित्येगणाःरुमृताः महान्महारामासहितोमहिमावान्महाबलः
 गणाःपंचतथैवैतौ पितृणांपापनाशनाः ३७ ॥ सुखदोषनदश्चान्योषर्मदोन्यश्चभूतिदः पितृणांक्षय-
 तैवेतत्तयागणवतुष्टयं ३८ ॥ एकश्चिंशतिपूगणयैर्व्यासमखिलंजगत् तेमेवतृप्तारतृप्यंतुयच्छंतुवसदा
 हितम् ॥ ३९ ॥ मार्कंडेयउवाच ॥ एवंतृप्तुवतस्तस्यतेजसोराशिरेच्छित्वः प्रादुर्बभूवसहसागगनव्या-
 सिकारकः ॥ ४० ॥ तदृष्ट्वासुमहतेजःसमाच्छ्रान्तिस्थतंजगत् जानुभ्यामवनिगवरुच्चिरतोऽग्निमिदंजगो-
 ४१ ॥ रुचिरवाच अमूर्तानांसुमूर्तानांपितृणांदिंशतेजसां नमस्यामिसदतिषांध्यानिनायोगचक्षुषां ॥ ४२ ॥
 इन्द्रादीनांचनेतारैर्दक्षमारीचयोस्तथा सप्तर्षीणां तथातेषांतामस्यामिकामदान् ॥ ४३ ॥ मन्वादीनांचनेतारःसु-

र्वाचंद्रमसोस्तथा तात्तमस्याभ्यहं सर्वान्पितृनपुत्रोपधीषुच ॥ ४४ ॥ नक्षत्राणां ग्रहाणां च वायव्ये न्योनं भस्वस्तय
 द्यावापृथिव्योश्च तथा नमस्यामि कृतांजलिः ॥ ४५ ॥ प्रजापतेः कश्यपस्य सोमाय वरुणाय च योगेश्वरेभ्यश्च तथा नम
 स्यामि कृतांजलिः ॥ ४६ ॥ नमो गणेश्यः सप्तभ्यस्तथा लोकेषु सप्तसु स्वयंभुवे नमस्यामि ब्रह्मणे योगक्षत्रे ॥ ४७
 सोमाधाराः पितृगणा योगमूर्तिधरा हि ये नमस्यामि तथा सोमं पितरं जगतामहम् ॥ ४८ ॥ अग्निरूपांस्तथैवान्यान्
 नस्यामि पितृनहं अग्नी सोममयं विश्वं यत एतदशेषतः ॥ ४९ ॥ ये तु ते जसि ये वा यो सोममूर्ध्नां हि मूर्तयः जगत्स्व
 रुषिणश्चैव ये च ब्रह्मस्वरूपिणः ॥ ५० ॥ तेभ्योऽखिलेभ्यो योगिभ्यः पितृभ्यो यतमानसः नमो नमो नमस्ते मे प्रसी
 दंतु स्वयाभुजः ॥ ५१ ॥ मार्कटेष्ववा च एवंस्तुतास्ततस्ते न तेजसो मुनिसत्तम निश्चक्रमस्ते पितरो भासयंतो
 दिशोदया ॥ ५२ ॥ निवेदितच यत्तेन पुष्पधूपानुलेपनं तद्भूषितानथ सतान्दर्शयतः स्थितान् ॥ ५३ ॥ प्राणिपत्यं
 रुचिर्भस्वेषा पुनरेव कृतांजलिः नमस्तुभ्यं नमस्तुभ्यमिदं वाहपृथगादृतः ॥ ५४ ॥ ततः प्रसन्नाः पितरस्तमचम्युनिस
 तम वरं दृष्ट्वा धेति सतानुवाचानतकंधरः ॥ ५५ ॥ रुचिरुवाच सांप्रतं सर्गकटं त्वमादिष्टं ब्रह्मणामन सोहंपरुति
 मभीप्सामि धन्यां दिव्यां प्रजावर्ती ॥ ५६ ॥ पितर ऊचुः अर्थवसद्यः परुते भविष्यति मनोरमा तस्यां च पुत्रो भवि
 तारुचिरो मुनिसत्तम ॥ ५७ ॥ मन्वंतराधिपे धीमांस्त्वज्ञानं शोपलक्षितः रुचैरौ न्वदतिरुपार्तिप्रयारुयति जगद्विप्रे
 ५९ ॥ अस्यापि वहवः पुत्रा महाबल पराक्रमाः भविष्यंति महात्मानः पृथिवीपरिपालकाः ॥ ५८ ॥ त्वंच प्रजापतिर्भु
 त्वा प्रजाः सृष्ट्वा चतुर्विधाः क्षीणाधिकारो धर्मज्ञा ततः सिद्धिमाप्स्यसि ॥ ६० ॥ स्तोत्रेणानेन च नरो यो रसमान् स्तोत्रं
 तिभक्तिः तस्य तुष्टावय भोगान् दास्यामीजानमुत्तमम् ॥ ६१ ॥ शरीरारोग्यमर्थं च पुत्रपौत्रादिकं तथा वांछां हि रस
 ततं स्तव्याः स्तोत्रेणानेन भक्तिः ॥ ६२ ॥ श्राद्धे च यद्भक्तं तथा चास्मत्प्रीतिकरं स्तवं पठिष्यंति द्विजाध्यापां भुंज

तांपुरतःस्थिताः ॥ ६३ ॥ स्तोत्रं श्रवणं संप्रोक्त्या सन्निधाने परे कृते अस्माभिरक्षयं श्राद्धं तद्गव्यं त्यसं शुभम् ॥ ६४ ॥
यद्यप्यश्रोत्रिणं श्राद्धं यद्यप्युपहृतं भवेत् अन्यथा पोषात्तवितेन यद्विवाकृतमन्यथा ॥ ६५ ॥ अश्वद्वयावापुरुषैर्दमनांश्च
त्यपकृतं अस्माकप्रीतये श्राद्धं तदप्येतदुदीरणात् ॥ ६६ ॥ यत्रैतत्पठ्यते श्राद्धे स्तोत्रमेतत्सुखावहं अस्माकं जायते
तस्मिन् अश्वद्वयावार्धिका ॥ ६७ ॥ हेमं ते द्वादशाब्दानि तृप्तिमेतत्प्रयच्छति शिशोरे द्विगुणाब्दानि तृप्तिं स्तोत्रमिदं श्रुतं
६८ ॥ वसंते पोडशसमारतुष्ये श्राद्धकर्मणि श्रीभवे च पोडशैर्वैतत्पठितं तत्तिकारकं ॥ ६९ ॥ विकृते पिकृते श्राद्धे स्तोत्रं
एतेन न शोधितं वर्षां सुतस्मिन् अस्माकमक्षयं जायते रुचे ॥ ७० ॥ शरत्काले पिपठितं श्राद्धकाले प्रयच्छति अस्माकं
मेतत्पुरुषैस्तृप्तिं पंचदशाब्दिका ॥ ७१ ॥ यस्मिन् गृहे बालिखितमेतत्तिथति त्वयः सन्निधाने कृतं तृप्तिं स्तवत्रास्मा
कं भविष्यति ॥ ७२ ॥ तस्मादेतत्त्वया श्राद्धे विप्राणां भुंजतां पुरः श्रावणीयं महाभाग अस्माकं पुष्टिहेतुकं ॥ ७३ ॥
माकंडेय उवाच ततस्तस्मान्नदीमध्यात्समुत्तरथो मनोरमा पुलोमानामतन्वंगीतस्समपिवराप्सरा ॥ ७४ ॥
अप्सरोवाच अतीवरूपिणी कन्यां मत्सुतां वदतां वर जातां वरुणपुत्रेण पुष्करेण महारत्ना ॥ ७५ ॥ तां गृह्णा
णमया दत्तां भार्यायै वरवर्णिनीं मनुर्महामतिस्तस्याः समुत्पत्स्यति ते सुतः ॥ ७६ ॥ तथेति तेन साप्युक्ता तस्मातो
याद्वयुष्मती उज्ज्वारततः कन्यां मालिनीं नामनामतः ॥ ७७ ॥ नयाश्च पुलिने तस्मिन् समुत्तिमुत्ति सतम पाण्डिना
हूविधिवत्समानाऽप्यमहामुनीन् ॥ ७८ ॥ तस्यां तस्य सुतो जज्ञे महावर्ध्यामहाद्युतिः रौच्यो भवति पतुर्नास्त्रास्यातो
यवसुधातले ॥ ७९ ॥ तस्य मन्वंतरे देवास्तथासत्सर्पश्श्वयो तनयाश्च नृपाश्चैव ते सभ्यकथितास्तव ॥ ८० ॥ धर्म
हृद्दिस्तथारोच्य धनधान्यसमुद्भवः नृणां भवत्यसंदिग्धमस्मिन्मन्वंतरे श्रुते ॥ ८१ ॥ पितृस्त्वंतथाश्चुत्वा पितृहणां
चतया गणान् सर्वान् कामानवाप्नोति त्वत्प्रसादान्महामुने ॥ ८२ ॥

चां वतामिस्त्रकालसूत्रे च यागताः तासामुद्धरणार्थायपिंडमैनंदाम्यहं १ अनेकयातनासंस्थाः श्वेतलेके च यागताः
 तासामुद्धरणार्थायपिंडमेनंदाम्यहम् १० अनेकयातनासंस्थाया नीतायमार्किकरैः तासामुद्धरणार्थायपिंडमेनंद
 दाम्यहम् ११ नरके पुसमस्ते पुयातनासु च याः स्थिताः तासामुद्धरणार्थायपिंडमेनंदाम्यहं १२ पशुयोगिगताया
 श्वयाश्च पक्षिसरीसृपाः अथवा वृक्षयोगिनस्थारताभ्यः पिंडददाम्यहम् १३ जातं वतरसहस्रेषु धर्मतयः स्वेन कर्मणा
 मानुष्यदुर्लभयासांताभ्यः पिंडददाम्यहं १४ दिव्यतरिक्षभूमिस्थः पितरोर्वाधवादयः मृताश्च संस्कृतायाश्च ता
 भ्यः पिंडददाम्यहम् ॥ १५ ॥ याः कारिवेत् श्वेत रूपेण वर्तते मतरमेव ताः सर्वा रक्षितामायां तु पिंडदानेन सर्वदा १६
 यावांधवांधवायायाश्चान्यजन्मवांधवाः तासांपिंडो मया दत्तो ह्यक्षय्यमुपतिष्ठतां ॥ १७ ॥ येन कुल्लुतापिंडाः
 पुत्रादिपरिवर्जिताः क्रियालोपगतायाश्च जातं यथाः पंगवस्तथा विरुपा आत्मगर्भाश्च ज्ञाताज्ञाताः कुल्लेषुने ता
 सांपिंडो मया दत्तो ह्यक्षय्यमुपतिष्ठतां ॥ १८ ॥ आब्रह्मणो याः पितृभृशजातामातुरस्तथा वंशमवामदीयाः वंशद्वयेयाम
 मवासमूताभूत्यास्तथैवाश्रितसेवकाश्च मित्राणि शिष्याः पशवश्च वृक्षादृष्टाश्च दृष्टाश्च कृतोपकाराः जन्मांतरेया
 ममसंगताश्च ताभ्यः श्वयापिंडमहददामि १९ अचिञ्चकुलजातायायासां दाताकुलेन हि धर्मपिंडो मया द
 त्तो ह्यक्षय्यमुपतिष्ठतां २० आब्रह्मस्तं वपयंतं ब्रह्माहिंसचरंचरं जगत्पयतु पिंडेन मत्तया दत्तेन सर्वदा २१
 इत्येकविंशतिपिंडान् दत्त्वा अनेन जनविशिष्टं प्रत्येवने जन्मं दत्त्वा वस्त्रं दत्त्वा गंधादिभिः संपूज्य अक्षय्यो
 दकसकलपं कृत्वा सर्वेन पिंडेषु पूर्वायां वारिधारां दद्यात् अघोरमातरः संतु ततोऽपसन्धेन पिंडेषु कुशप
 विज्रादिकं दत्त्वा ऊर्जवहंतीरिति मंत्रेण सतिलमधुक्षीरनीरधारां दत्त्वा दक्षिणांच दत्त्वा पिंडान्विजसर्ज्यं च लि
 दानादिकं कृत्वा प्रमादादिति विष्णुस्मरणपूर्वकं नत्वा यथासुखं विहरेत् इति मातृनवमीश्चाहं मानुषोऽशी

आद्वयं अथाप्यतार्किकस्याप्यावश्यकमहालयश्चाद्वमेकाहपक्षमाश्रित्यलिख्यते । तथाच नानारखेडं सेतु
 माहारभ्ये आपादयः पंचमेपक्षेकन्यासं सूर्योदेवाकरे यो वै आद्वनरः कुर्यादिकस्मिन्नपि वासरे तस्य संव
 त्सरं यावत् साः स्युः पितरो भुवं चतुर्विंशति मते एकस्मिन् ब्राह्मणे सर्वान् निपत्रादीन् परिपूजयेत् दश द्वादश
 वार्षाणान् कुर्यादकरं न हीति तत्राभ्यविज्ञातमातृपित्रादिभ्यस्तद्दिनमासालब्ध्याऽमावास्यायामेकाहपक्ष आद्वतच्चक
 तिपयदेशीयस्य सदाचारपरिग्रहीतं पिंडदानमात्रमेव तस्यायं प्रयोगः आचम्य प्राणानायन्य उर्ध्वं पुंडरीका
 क्षायनमइति आर्द्धीयवस्तून् यांसि च आद्वकाले गायत्र्या देवादाधरं रचापि पठन् मनसा ध्यात्वा तत आद्वं
 समाचरेत् देवताभ्यः पितृभ्यश्च महार्योगिभ्य एव च नमः स्वधार्थैस्वाहार्यैर्नित्यमेव नमोनमः उभयेत्या
 दिदेशकालौ संकीर्णान्मुक्तगोत्राणां पितृपितामहप्रपितामहानां मातामहप्रमातामहानां मातृपितामही
 प्रपितामहीनां मातामहीप्रमातामही वृद्धप्रमातामहीनामन्येषां आस्मदीयसप्तगोत्रांतर्गतैर्कविशतिकुलोत्पन्नसम
 स्तसंबंधिनां महाख्यामावास्या आद्वमहं करिष्ये ततः प्रियुषशीयविश्वेदेव ब्राह्मणाय नमो मातृपक्षीयविश्वेदेव ब्रा
 ह्मणाय नमः इदमासनं वो नमः आगच्छंतु महाभाग इत्यावाह्यं भेषादिभिरभ्यर्च्य एतानि गंधाधर्मपुष्पादीनि
 विश्वेदेव ब्राह्मणाय नमः ततोऽपसंयं पितृमते ब्राह्मणाय नमः मातृमते ब्राह्मणाय नमः इदमासनं स्वधा पि
 ण्डनायाहयिष्यामि मातरावां हयिष्यामि यथाशक्ति गंधादिभिरभ्यर्च्य एतानि गंधादीनि पितृभ्यः स्वधा स
 वंधं कृत्वा विश्वेदेव ब्राह्मणेभ्य इदमन्नं सोपकरणं द्विधा विभज्य वो नमः मधुवाता इति पाठं कृत्वा पृथिवीतेर्षात्रं
 कृत्वा ततोऽपसंयं कृत्वा पितृभ्यो मातृभ्यश्च इदमन्नं स्वधा इत्येवं यथाशक्ति आर्द्धीयैर्धर्मसंक्षेपेण कृत्वा ततः
 पिंडपातनाद्यैर्वेदिकां कृत्वा पिंडदानं कुर्यात् तत्र वेदिकायां अग्रहतां अक्षुरा इति मंत्रं पठित्वा कुर्यात् मुलेन

रेतान्करणं धेरुपाणीति पठित्वा ततः सव्यं देवताभ्यः अप्रसव्यं . उमद्यामुकगोत्राश्रमरिषितुमात्रादयः
 समस्तसंवधिनः पिंडस्थाने श्रत्रावनेनिध्वंस्त्वधा उमद्यामुकगोत्राश्रमरिषितरमुकशर्मज्ञपतेपिंडःस्त्वधा
 एवंपित्रादिभ्यः मातामहादिभ्यः मात्रादिभ्यः मातामह्यादिभ्यः प्रत्येकं गोत्रनामोच्चारणपूर्वकं द्वाद
 शपिंडान्दत्त्वा देवसंवधिभ्योऽपि दद्यात् तत्रायंक्रमः तातांवात्रितयंसपरत्नजननीमातामहादित्रयं सखीस्त्रीत
 नयादितातजननीस्त्वधातरस्तस्त्रियः तातांवात्समगिन्यपरत्यधवपुत्रजायापित्सद्गुरु शिष्यास्ताः पित
 रोमहालयाविधौतीर्थतथातर्पणे इत्येवंपिंडान्दत्त्वा प्रत्येवनेजनपूर्वकं सूत्रदानं गंधादिदानं च एवंपूजनविधा
 य सव्येन पूर्वाप्रवारिधिरादंत्वा ऊर्ध्वहंतीरिति दक्षिणादानात्कृत्वा विश्वेदेवविसर्जनांतं चकृत्वा त
 तःपोडशोक्त्रमेणपिंडदानं कुर्यात् जनविंशतिपिंडदानार्थं वेदिकांविधाय तत्रकुशानास्तीर्थं मोटकतिल
 जलान्यादय श्रमनकुलेस्तुतायेचगतिर्येपानविद्यते आवाहयिष्येतात्सर्वान्दभैष्टिलोदकैः वंधुवर्गकुलेष्व
 गतिर्येपानविद्यते आवाहयिष्ये ॥ २ ॥ मातामहकुलेष्वेवगतिर्येपानविद्यते आवाहयिष्येतात्सर्वान्द
 भैष्टिलोदकैः ॥ ३ ॥ इत्यावाह्यगंधादिभिरभ्यर्च्य आब्रह्मस्तंवपथैर्देवार्थपितृमानवाः तुभ्यं
 पितरः सर्वमातृमातामहादयः श्रतीतकुलकेटीनांसस्तद्दीपनिवासिनां आब्रह्मभुवनलोकादिदमरतुतिलो
 दक इति तिलजलिदानरूपमावाहनं कृत्वा पिंडदानं कुर्यात् पितापितामहश्चैवतथैवप्रापितामहः
 मातापितामहीचैवतथैवप्रापितामही मातामहस्तपिताचप्रमातामहकादयः तेषांपिंडोमयादतोह्यक्षय्यमु
 पतिष्ठतां इति द्वादशभ्य एकमेवपिंडं दत्त्वा पोडशोक्त्रमेण पिंडान्दद्यात् अस्मत्कुलेस्तुतायेचग
 तिर्येपानविद्यते तेषामुत्तरणार्थाप्यहमपिंडं ददाम्यहम् १ . मातामहकुलेष्वेवगतिर्येपानविद्यते तेषांभुङ्- इमंपिंडं

२ वंशुर्वाङ्कुलेयचगतिर्येषान्विद्यते । तेषामुद्भवंपिंडं अजातदत्तायेकेचियेचगर्भप्रपीडिताः । तेषामुद्भवंपिंडं ४
 अग्निदग्धाश्वयेकेचिन्नाग्निदग्धास्तथापरे विद्युच्चौरहतायेचतेभ्यःपिंडदत्तान्यहन् ५ दावराहेमृतायेचसिंहव्या
 प्रहताश्वये दंष्ट्रिभिःशृणिभिश्चैवतेभ्यःपिंडं ६ उद्ध्वनमृतायेचविद्युच्छलेहताश्वये आत्मोपघातिनेयेचते
 भ्यःपिंडं ७ अरण्यवर्मनिजलेक्षुयवातृपयाहताः भूतप्रतपिशाचाश्वतेभ्यःपिंडं ८ रौरवेचांघतानिस्त्रिकाल
 सूत्रेचयेगताः तेषामुद्भवंपिंडमेनंद ९ अनेकघातनासंस्थाःप्रतलिकंचयेगताः तेषामुद्भवंपिंडमेनंद १० अनेक
 घातनासंस्थायेनीतायमसादनं तेषामुद्भवंपिंडमेनंद ११ नरकेषुसमस्तेषुघातनायांचयेरिषिताः तेषामुद्भवं
 नंद- १२ पशुयोगनिगतायेचपक्षिकोटसरीसृपाः अथवातृक्षयानिरथारतेभ्यःपिंडं १३ जारयंतरसहस्रेषुश्व
 नंतः स्वेनकर्मणा मानुष्यदुष्टैर्भयेघातेभ्यः पिंडं १४ दिव्यतरिक्षभूमिरथाः पितरोवांघवादयः मृताश्वसंस्कृता
 येचतेभ्यः पिंडं १५ येकेचित्स्वेतरूपेणवर्ततेपितरोमम तेसर्वेक्षिमायातृपिंडदत्तानसर्वदा १६ येवांघवा
 वांघवायेन्यजन्मनिवांघवाः तेषापिंडोमयादत्तोह्यक्षय्यमुपतिष्ठतां १७ पितवंशेमृतायेचमातृवंशेचयेमृताः शुरुश्व
 शुरुवंधूनायेचान्येवांघवामृताःविरूपाश्वानगर्भाश्वज्ञाताज्ञाताःकुलेमम तेषापिंडोमयादत्तोह्यक्षय्यमुपतिष्ठतां ॥ १८
 त्रिभिरेकोयापिंडः आत्रह्मणोयेपितृवंशजातामातृस्त्वथावंशभावामदीयाः वंशद्वयेयमवसासमृताभूत्यारतथैवा
 धितसेवकाश्व मित्राणिशिष्याः पशवश्चयक्षादष्टात्रह्मण्यहवकृतेपकाराः जन्मांतरयेममसंगतारचतेभ्यः
 स्वधापिंडमहंदासि १९ पितामाताचभार्याचभगिनीदुहितापतिः पितृव्यसामातृव्यसासन्नगोत्राणिचैवहि उ
 च्छिन्नकुलगोत्रायेयेपांदाताकुलेनहि धर्मपिंडोमयादत्तोह्यक्षय्यमुपतिष्ठतां ततःपिंडपूजनं दक्षिणादानादिकंयथा
 विधिकार्यं इतिपितृपुंडशक्तीक्रमः महालयश्चाद्रूपमाहात्म्यं स्कंदपुराणे ब्रह्मखंडे पूर्वभागे सेतुमाहात्म्ये

सूत्रउवाच - धनुर्कोटिरुतुमाहारम्यभूयोपिप्रवदाम्यहम् - दुराचारमिधोयत्रस्त्रात्वाभुमकोवभूवहं - इत्यु
पक्रम्य दत्तात्रेयउवाच महापातकिसंसर्गात्तदुराचारकृतात्पुरा ब्राह्मण्यनष्टमभवेद्वेतालरुतंततोऽग्र
हीत् सचमाद्रपदेमासिकृष्णपक्षेमहालयै पावर्णेनविधानेनपिटृणांनकारोत्सदा तैरेवपितृभिः शस्त्रेव
तालत्वमगादयं सोपिचास्याधनुःकोटिरवलोकनमात्रतः वेतालत्वंविहायैवविष्णुलोकमवाप्तवान् श्रोतोमाद्र
पदेमासिकृष्णपक्षेमहालये उद्दिश्यस्वपितृद्वन्द्वेनकुर्वीतिहिलोभतः महापापयुतास्तेतुवेतालाःर्युर्नसंशयः त
स्माद्माद्रपदेमासिकृष्णपक्षेमहालये पिटृद्वन्द्विश्ययेमत्तयाब्राह्मणात्वेदपारगान् भोजयेयुर्महाप्राज्ञास्तेनवि
दंतिदुर्गतिं परतुमाद्रपदेमासिकृष्णपक्षेमहालये स्वयत्तयात्रमहविव्रोनेकद्वौनीनकिंचन भोजयेदस्यदौर्भर्यं
नभवेच्चकदाचन श्रयंमाद्रपदेमासिपिटृणामनयायनत् वेतालतांययौविप्रयत्त्वांजघाहपापिनं मासोभं
द्रपदःकालरुतत्रापिहिविशिष्यते कृष्णपक्षोविशिष्टःस्यात्तत्रश्राद्धंप्रशस्यते तस्माच्छुभेकृष्णपक्षेप्रथमायांति
थीतथा श्राद्धंमहालयंकुर्याद्योनरोर्मोकिपूर्वकं तस्यप्रीणातिभगवान्पावकःसर्वभावतः सवहिलोकमाप्नोति
वह्नितासहमोदते तस्मैप्रज्वलितोदेवःसर्वैश्वर्यंयुदत्तपि श्रयंमायांतिथौसत्यांयोनकुर्त्यान्महालयं वह्निर्गुं
हृदहेतस्यश्रियंक्षेत्रादिकंतथा वेदविद्ब्राह्मणोभुंकेप्रथमायांमहालये दशकल्पसहस्राणिपितरोयांतिहृतताम् १
द्वितीयायांतुप्रोभक्त्याकुर्याच्छ्राद्धंमहालये तस्यप्रीणातिभगवान्भवात्भवात्नीपतिरीश्वरः सकैलासमवाप्नोतिशिवेन
सहमोदते विपुलांसुपदंतस्यप्रीतोदयान्महेश्वरः द्वितीयायांतिथौमर्त्यांयोनकुर्त्यान्महालयं तरयवैकुण्ठितःशुभुर्ग
शयेद्ब्रह्मवर्चसं रौरवकालसूत्रारूपनरकंज्ञास्यदास्यति वेदविद्ब्राह्मणोभुंकेद्वितीयायांमहालयं विशाकल्पसह
स्राणिपितरोयांतिहृततां श्रुतग्रहातिपट्टणान्तुसंततिश्रस्यवर्द्धते १ तृतीयायांतुरोभक्त्याश्राद्धंकुर्यान्महालये

तस्य प्रीणातिभगवान्लोकपाले धनाधिपः महापद्मादिनिधये वर्तते तस्य वैशेषे तस्यानुगात्प्रयेदेवावहस्य
विष्णुमहेश्वरः तृतीयायां त्रिधौ मर्त्योपो न कुठर्यान्महालये धनलोभवेशात् तस्य संपदं हरति क्षणात् दारिद्र्यं
हिसदा तस्य बहुदुःखसमाकुलं तृतीयायां तु यो मर्त्यः श्राद्धं कुठर्यान्महालये तृप्यति पितरस्तस्य त्रिशकलपस
हस्रकं चतुर्थ्यां तु नरो भक्त्या श्राद्धं कुठर्यान्महालये तस्य प्रीणातिभगवान्हेरं वः पार्वती सुतः तस्य विध्वानिन
इन्द्रकं चतुर्थ्यां तु नरो भक्त्या श्राद्धं कुठर्यान्महालये विध्वेशो भगवांस्तस्य सदा विघ्नं करोति हि
यंति गजवक्रप्रसादतः चतुर्थ्यां तु त्रिधौ मर्त्योपो न कुठर्यान्महालये विध्वेशो भगवांस्तस्य सदा विघ्नं करोति हि
चंडकौलाहलारूपे तु नरके च पतत्ययं चतुर्थ्यां तु त्रिधौ मर्त्योपो न कुठर्यान्महालये पितरः कल्पसाहस्रं चत्वारिंशदं
हर्षितुः बहून्पुत्रान्नमदास्यति श्राद्धं कर्तुं निरंतरम् ४ पंचम्यां च त्रिधौ मर्त्योपो न कुठर्यान्महालये तस्य लक्ष्मी
भगवती प्रीणातिहरेव लभते गृहक्षेत्रकलत्रादितस्य नृत्यति सर्वदा कीर्तिं श्रवयति तस्य पावदा चंद्रतारकं पंच
न्यां तु त्रिधौ मर्त्योपो न कुठर्यान्महालये तस्य लक्ष्मीर्भगवती परित्यजति मंदिरं अलक्ष्मीः कलहद्वा रतस्य प्राप्ता भ
वेद गृहे पंचम्यां तु त्रिधौ मर्त्योपो न कुठर्यान्महालये पंचाशत्कल्पसाहस्रं तृप्यति पितरस्तथा संततिं चाप्य
विच्छिन्नान् तस्मै दास्यति तर्पिताः पार्वती च त्रसन्नारत्यान्महद्द्वैश्वर्यं ददायिनी ५ पश्चात् त्रिधौ नरो भक्त्या श्राद्धं कुठर्या
न्महालये तस्य प्रीणातिभगवान्पुण्यप्रसादात् पार्वती सुतः तस्य पुत्राश्च पौत्राश्च पुण्यमुखस्य प्रसादतः पश्चात् त्रिधौ
नरो यस्तु न कुठर्यान्महालये तस्य स्कंदो महाम्बो विमुखः स्यान्न संशयः गर्भाक्षिर्गमजो ज्ञानात्स्य विन
श्यति पूतनादिग्रहाणैर्वाध्यते च निरंतरं बहिर्ज्वालप्रवेशाख्ये नरके च पतत्ययं पश्चात् त्रिधौ तु यः श्राद्धं कु
ठर्यान्मर्त्यो महालये पश्चिर्धर्मसहस्रं तु पितरो यांति तृतां पुत्रानपि प्रदास्यति श्रियं च विपुलां तथा ६ स
स्रम्यां तु त्रिधौ मर्त्यः श्राद्धं कुर्यान्महालये हिरण्यपाणिर्भगवान्नादित्यस्तस्य तु भ्यति
ज्ञारो गंधदृग्गात्रं स्याद्वा

स्करस्य प्रसादतः हिरण्यपाणिर्भगवाहिरण्यान्वाहरेत्स्वयं महालयश्चाद्वकैर्ददाति प्रीतिमानसः सस
 न्यांतुतिथौ मर्त्यो यो न कुर्यान्महालयं व्याधिभिः क्षयरोगार्थैर्वाभ्यते स दिवानिशं तीक्ष्णधाराख्य शठग्राम्ये
 नरके च पतत्ययं ससन्ध्यां यो नरो भक्त्या श्राद्धं कुर्यान्महालये स सतिः कल्पसाहस्रं पितरो वांति तततां पु
 ज्ञानपि प्रदास्य तिसंपदां विपुला तथा संतर्पिष्य विच्छिन्नांदद्युः पितृगणः सदा ७ अष्टम्यां तु तिथौ मर्त्यः श्रा
 द्धं कुर्यान्महालये मृत्युं जयः कृतिवासास्तस्य प्रीणातिशंकरः करुण्यंतस्यैकवलयं शंकरस्य प्रसादतः महालये
 न श्राद्धेन तुष्टः साक्षाद्विधयः कृतुर्दशसु लोके पुटुर्लभं तस्य किं भवेत् महालय न कुर्याद्यश्चष्टम्यां मूढचेतनः सं
 सारसागरे यो रे स दामज्जतिदुःखितः कदाचिदपि तस्येष्टनासिद्धाति कथंचन वैतरण्याख्य नरके पतत्य च द्रुतारकम
 योऽष्टम्यां श्रद्धया श्राद्धं नरः कुर्यान्महालये अशीतिः कल्पसाहस्रं तत्प्यांति पितरोऽस्यै आशीर्भवं धर्मं ये
 न विद्वांश्च स्वप्यप्येहति संतर्पिष्य विच्छिन्नांदद्युः पितृगणमुदा नवम्यां तु तिथौ मर्त्यः श्राद्धं कुर्यान्महा
 लये दुर्गादेर्भगवती तस्य प्रीणातिशंभवा क्षयाप्रसारकुषादींश्च द्रवेता पिशाचकान् नाशयत्यस्य
 सतुष्टुं गानमहिपमर्दिनी ॥ ९ ॥ नवम्यां तु तिथौ वैवयेन कुर्यान्महालयं अप्रसमरेण पीडयंतैतथैव ब्रह्मरा
 श्रकृतं चाभिचारं सयाति नित्यं निरंतरं नवम्यां यस्तिथौ मर्त्यः श्राद्धं कुर्यान्महालये नवतिः
 हस्तं तत्प्यति पितरोऽस्य वै संतर्पिष्य विच्छिन्नांदद्युः पितृगणः सदा ॥ ९ ॥ दशम्यां तु तिथौ
 रकुर्यात् आद्धमहालये तस्य मृगधरश्चंद्रः षोडशात्मा प्रसीदति श्रोपधीना मधीशोऽस्मिन् श्राद्धेना
 नेनने १: ब्रीह्यादीनि तु वान्यानि दद्याद्देशादिक तथा यो न कुर्याद्दशम्यां तु महालयमनुत्तमं श्रोपध्या
 तस्य कपिश्चास्यापि निष्फला दशम्यां तु तिथौ मर्त्यः श्राद्धं कुर्यान्महालये शतं कल्पसहस्राणि

तुष्यति पितरोऽस्य वै संततिं चाप्यविच्छिन्नं दद्यात्पितृणां सदा १० एकादश्यां तु पोषत्तया आहं कुटूनीन्महालये सं
हर्ता सर्वलोकरूपतस्त्य रुद्रः प्रसीदति रुद्रस्य सर्वसंहर्तुः प्रसादेन जगत्पतेः शत्रून् पराजयत्पेपश्चाह्कर्ता नि
रंतरं ब्रह्महत्यायुतं वापितस्त्यनश्यति तत्क्षणात् अग्निष्टोमादि यज्ञानां फलं प्राप्नोत्यनुत्तमं एकादश्यां नरो भ
क्षयायेन कुर्यान्महालयं तस्मै वै विमुखो रुद्रो न कदाचित्प्रसीदति सर्वदा वर्धमानं तं वाधते च तथोद्यतं अग्निं टोमा
दियज्ञाश्च कृताश्च बहुदक्षिणाः निष्फला एव तस्त्यस्मर्पुर्म्मन्मन्यस्तसुहृन्वत् ब्रह्मघातक तु त्यश्च आह्कारणदो
षतः, एकादश्यां तिथौ यस्तु आहं कुर्यान्महालयं द्विशतं कल्पसाहस्रं तुष्यति पितरोऽस्य वै ११ द्वादश्यां
तु त्रिथौ मर्त्यः आहं कुर्यान्महालयं तस्य लक्षं भूपातिः साक्षात्प्रसीदति जनार्दनः प्रसन्नो सति देवेशे शतं सप्ततिं जन
दंने चराचरजगत्सर्वं प्रीतमेव न संशयः भूमिर्हरे प्रिया चास्य सस्यान्वैवर्धयत्यलं लक्ष्मीं श्रवधैतस्तस्य मंदि
रे हरि वल्लभा गदाकौमोदकी नाम नारायण करि श्रिता अप्रसमारादिभूतानि नाशय देव सर्वदा तीक्ष्णगारं तथा च
कंशभूमस्तपदहरापि यातुधान पिशाचादीन् शंसवश्चास्य न्यपोहति एवं सर्वात्मना देवो नाशय तस्य के शयः
महालयं न कुर्याद्योद्वादश्यां मनुजाधनः तस्य क्षेत्राणि संपद्वा विनश्यंति न संशयः अप्रसमारादिभूतानि शत्रवश्च
महाबलाः यातुधानाश्च वाधते वै विष्णु पराङ्मुखं पात्यते नरके चासौ अस्थिमर्दननामके द्वादश्यां भूक्तिर्तो
यस्तु आहं कुर्यान्महालयं पट्टशतं कल्पसाहस्रं तुष्यति पितरोऽस्य वै संततोऽप्यप्यविच्छिन्नाः पितरोऽस्य दं दं त्यर्मी
१२ त्रयोदश्यां नरो भक्षया आहं कुर्यान्महालयं प्रसीदत्यस्य भगवान्कंदो रतिनायकः संक्रंदनादयो देवा
ललनाश्च पतोरमाः कामदेव प्रसादेन तस्त्यसिद्धं तिसर्वदा आजन्म मरणांतं च सुखं भवसर्विदति यो न
कुर्याच्च यो दश्यां नरः आहं महालयं कामदेवोऽस्य विमुखः स्त्रियो भोगांश्च नानाशयेत् शृंगारशय्याश्च मणेरके पा

तपस्यमुं पितृनुद्दिश्ययः कुर्याच्च योदंश्यामहालयं सहस्रकरपसाहसं प्रीणति पितरो रस्य वै संततीश्चाप्य
विच्छिन्नादद्युः पितृगणाः सदा १३ वतुर्दंश्यामनरो भसथा आहं कुर्यान्महालये तस्याभीष्टप्रदानाय जागर्तमगवान्
शिवः उपदिश्य शिवज्ञानं स्वसाध्याज्यं ददात्यसौ सुरापालायुतं चापि स्वर्णस्तेयायुतं तथा नश्यंति तक्षणा
देववतुर्दंश्यामहालयात् चंडालदृष्टलक्ष्मिणं संगे पादि नश्यति अश्वमेधसहस्राणि पाँडरीकायुतस्य च पु
ष्कलाफलासिद्धिः स्याच्च तुर्दंश्यामहालयात् येन कुर्याच्च तुर्दंश्यामनरः आहं महालये संसाराध्य महाकृपतमस्य
स्य न निष्कृतिः अचौरपितृवकं न कमपीत्वापि सुरासव सुरापालादिभिर्दोषैर्लभ्यते स विमूढधीः कृताश्रयि विधा
नेन यज्ञाः स्युर्निष्कलास्तथा चतुर्दंश्यातिथौ यस्मिन् श्राद्धं कुर्यान्महालये लक्षकोटि सहस्राणि करपकोटि शतानि
च करपानि पितरस्तस्य तूष्यते वनसंशयः नरकश्चाश्रयितरः स्वर्गं याति प्रहर्षिताः संततीश्चाप्य विच्छिन्नाद
द्युः पितृगणास्तथा १४ अमायातुनरो भक्तया आहं कुर्यान्महालये पितृणां तस्य तृप्तिः स्याद नंतानां जसंश
यः सुधामासाधया तृप्तिः सा तृप्तिस्तु पितुर्भवेत् अनंतहीटशी तृप्तिरमावास्यां महालयात् अमावास्या महापु
ण्या पितृदेवनमस्कृता पुण्यातिथिर तु परमाशिवस्य परमाग्निः तस्यं महालये आहो भोजिते वेदे वितने तेन
तृप्तिः पितृणां स्याद नंतानां तूष्यते शिवः ब्रह्महत्यादिकाः पंचपातकानां जामगुणः कृताश्च स्युर्विधानेन सर्वे यज्ञः सद्
क्षिणाः श्रानुष्ठिताः स्युर्विधिवत् सर्वे धर्माः समातनाः येन कुर्यादमावास्यां महालयमचेतनः ब्रह्मलोकं गताश्चा
स्य पितरं याति नारकं संततिश्चास्य मूढस्य विच्छिद्यते वतक्षणात् स एव हि महानर्थो यदमायांतिथौ नरेः म
हालयां विधेद्राविधिवत् नैव भोजिताः मासिमाद्रपदे मायां तूष्यति पितृदेवताः अस्मानुद्दिश्य सत्पुत्राभोजयेयुर्द्विजोत्त
मान् तेन नोनरकं केशो न भविष्यति दास्युः प्रासश्च सर्वलोके स्याद्यावदांचंद्रतारक मासिमाद्रपदे प्राप्तेपि दृष्टां

करणादिद्विसिद्धिश्च भविष्यति न संशयः

महालयस्य क

तस्मादकरणे तस्य प्रवर्धयामहान् भवेत्

रणाद्भूतवैतालकादयः अप्रसमारग्रहाश्चापि शाकिनी डाकिनी गणाः

या तु धानाः पिशाचाश्चैवैतालाश्च

भयानकाः नश्यंति तत्क्षणदेव भूतान्यन्यानि वैतथा महालयस्य करणादिपुलांश्च यमश्नुते

पुरातन शरयोरा

जावा सिद्धिपदेशतः मासि भाद्रपदे प्रातिष्ठत्वा आद्यं महालये रामादींश्च तुरः पुत्राः प्रातवान् लोकसन्मतान् वि

श्याति शाकिनी लक्ष्मीं प्रपेद किं वतु तमाम् महालयस्य करणत्पयातीराजसत्तमः यदुमुत्पान्महापुत्राः प्रपेदंश

वर्द्धमान् अतन्मदुल्लभं रवर्षि प्रपेद आद्यपुण्यतः दुष्यंते भरतले भेम महालय विधानतः महालय विधाने न दमयंती

पतिर्नलः कृच्छ्रमहत्तरं तीर्त्वा पुनर्लभे महर्षिमां निजग्राहक लिंघोरं पुष्करं चारण्यरातिनं इन्द्रसेनाभिधानं च पुत्रं

लेभे तथा मिमं हरिश्चंद्रो महाराजो महालय विधानतः लेभे चंद्रमती भार्या लोहिताश्वसुतं पुनः महालय विधा

नेन कृतवीर्यं सुतो वली आठादशानां दीपानां भूषणं समवाप्तवान् रामोऽपि दंडकारण्ये महालय विधानतः हत्वा

तुरावणं संस्त्रये सीतां पुनरवाप्तवान् महालय प्रभावोऽप्यधर्मराजो युधिष्ठिरः दुःस्वसागरमुत्तीर्य धार्तराष्ट्रान् जघात ह

हालयस्य करणाद्विषो मुनि सत्तमः अत्रिर्भृंगः क्रतुश्चैव गौतमश्चांगिरास्तथा कश्यपश्च भरद्वाजो विश्वामित्र

श्च कुंभजः पराशरोऽसु कंडुश्च ये चान्ये मुनि सत्तमाः विधाय विधिवच्छ्राद्धं महालयमनुत्तमं अणिमाद्यष्टसिद्धा

नां ब्रतानां तपसां तथा निवासभूताः संजातास्तथा आद्यप्रभाततः जीवन्मुक्ताश्च ते सर्वे ह्यभयन्मुनि सत्तमाः अहो

महालयं आदिकर्तव्यं भूतिमिच्छता अतो योऽपि दुर्गचारो न कुर्व्याद्द्वै महालयं भूतवैतालप्रेतभ्यो भूयात्तस्य महद्भयं

महालयस्य करणाद्वैतालत्वं भवांस्तवान् त्वयानिष्टमिदं प्राप्तां विप्रस्त्वं पूर्वजन्मनि नास्माद्वदनिधिं भूषणं भारद्वा

जस्य वंशजः कुशश्च त्वयि मिधाने च वसन्त्यां मिमहामताः न च कारविधाने न आद्यमेतन्महालये तत्तत्त्वं पिटां शा

पद्धतालत्वमवाप्तवान् तरमाद्वाद्रपदेमासिदुःखारःपिदन्प्रति
दारिद्र्यतेनतेनस्पर्शसुखीचैवभवान्भवेत् ॥

इति रुकंदपुराणब्रह्मखंडपूर्वभागेस्तुमाहारन्ये महालय आद्यमाहारन्यम् ॥

अथाभिनशुक्लप्रतिपदिमातामहस्यमहालय आद्वंदौहित्रेणकार्यं हेमाद्रौसंग्रहेच जातमात्रोपिदौहित्रोजीवित्य
पिचमातुले कुर्यान्मातामहं आद्वं प्रतिपद्याभिवनेसिते इयंप्रतिपत्संगवल्यापिनीग्रह्येति प्रतिपद्याभिवने
मासिदौहित्रेणैवपार्ष्ण आद्वंमातामहंकार्यंसापिआसंगवेसदेति जातमात्रोपिदौहित्रोजीवत्यपिचमातुले प्रा
तःसंगवयोर्मध्येआचार्यप्रतिपद्भवेत् अत्रमूलंमृगं इदंचमलमासेनकार्यं स्पष्टमासविशेषारूपंविहितंवर्जयेन्मले
इतिनिषेधात् इदंचजीवरित्तकृष्णपिकार्यंमतिशिष्टाः शिष्टाचारार्यमपिद्वंद्वंकार्यंमतिकेचित् पिंडरहितंनुक्तमि
तिकेचिद्वदंति मुंडनंपिंडदानंचापित्तकर्मवसवंशः नजीवरित्तकःकुर्यात्तिलैस्तर्पणमेवचेत्यनेनजीवरित्तकंप्रति
पिंडदाननिषेधादन्वष्टकार्जं विशेषवचनाभावात् पिंडरहितंकार्यमिति केचिद्वदंति अन्येतुवदंति न
जीवरित्तकंप्रतिपिंडदानमात्रमनेननिषिध्यते किंतु दर्शआद्वंगयाआद्यआद्वंचापरपाक्षिकं नजीवरित्तकः कु
र्यात्तिलैःकृष्णैश्चतर्पणं पित्र्यजीवरित्तुर्नेष्ट इत्यादिवचनैकवाक्यतयाआद्यमेवनिषिध्यते एवंच तंत्रविशेष
वचनप्राप्तंआद्वंसंपिंडमेवभवति ॥

इतिमहालयआद्यनिर्णयः समाप्तः

स्वस्तिश्रौरण्वरिसिंहधरणीपालोवदान्याग्रणोरित्यादि १ रण्वीरसिंहभूपेशकारितेकस्यसागरे अभून्म
हालयआद्यकृत्यानारत्नसंग्रहः २ अथाभिनशुक्लप्रतिपद्यां अशोकव्रतं नवरात्रव्रतारंभय नारदी
य अथाभिवनेसितपक्षार्याकृत्वाऽशोकव्रतंनरः ब्रवतिद्वादशैवर्वर्षमातैचाशोकशाखिनः समर्प्यगुरवेभक्त्या

कल्याणपक्षे

पितृमातृकुलोद्भूताः पितरस्तृप्तिमाप्नुयुः

एकैकं भोजयेद्विप्रं प्रत्यहं भक्तिपूर्वकं -

तद्विद्वान्नि

विशेषेण भोजयेद्ब्राह्मणान्सुधाः

द्वतापुपादाभमक्षयस्तलान्धुगुनुस्त्वा

७
प्रज्ञावर्धनम्

अथैश्वर्यं

सप्तम्याः कृष्णपक्षस्य गार्ग्यपञ्चम्यह्नरः ।

विश्वविद्यालय, दिल्ली

पुष्पगन्धिः

1970, 81

श्रुतिलाभं परि

पयसापायसा/न

11

ज्ञानः स्यात्सहदाश्च नागवत् ।

भोजयेद्दत्तं विनम्रयांस्तत्तस्तेषां यथा भवेत्

नमोस्तुते॥२॥

सपत्न्यश्चोपश्रमद्वयवाधध्वराय
धा

महामातृकिमकेनरप्यये

पात्रं गच्छति

अहोष्ठाः स्थाने संशयः

अग्निद्यासादापतरउपद्राधाधद्वताः

पञ्चमः अङ्कः

[illegible]

नरमेव लघुश्रद्धेऽपि न वंशान्पुष्टयति

ਸਾਨੂੰ ਵਧੇਰੇ ਜਾਣਕਾਰੀ ਲਈ ਸੰਪਰਕ ਕਰੋ

पुनर्वध। ननु यथा चोदादिः

श्रुतिमन्महालये श्रद्धे वित्ताठपुनकारयत्
दक्षिणसुव

संमदा
दाक्षणाद्यध्याशा। कदा। द्वा। ता। गुला। र।

सुदधितान्नश्वाचां पितृव्योपलिप्यते त

ज्ञानां किञ्चित् यं परागवा

ज्ञातः पुरा निराहतात्तद्व्यसम्भवात्तथा ।

ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥

नमस्तैस्तथा तस्याहं क्षिणायपि जनना

मनुष्यादयकाऽऽनन्दः । विधवाभिरपि त्र्याम्भरपुत्राभिमहोत्सवः ।

मस्मिन्नादृशेन विद्येन कुर्यान्महालयं तत्कालं प्राप्नुयान्महाभयं

नकमणा
श्रनप्राधमह॥नःप्राप्तमह
नैषासंवतिच्छेदोभवेसंपदभगुरा
श्राल

तिव्रहृत्पाचावदात
महोत्थमकुवातत्राधनगानदत्ता
तजमानमहालयंमर्त्यःकथय

स्वाभ्युदयोक्तिमहत्कल्याणमुच्यते
कल्याणस्याभिपदं ब्रह्म ॥ १ ॥

आमांलंभवेत्तरयनकध्यावेनमहालयं
कर्तुमहालयंश्राद्ध्यादशाकनवधत
या।वस्वा

पतितेभ्यो न शुद्धाया हनं धान्यकदा

नरः कृत्वा नृपदं तु महांस्य
श्राव्यं न्यायं वा दत्तं नान्यथा
दातारं श्रेयं भणत्वा

न
ब्राह्मणेभ्यो नलभ्येतयादधन्यधनादकयाचुवक्षीअथअधानमहोत्सवापशा नना

शयेभ्योऽपि च पाचयेत् वैश्यान्नापि हि दातारो यदि लोकेन संतिवैः दद्याद्वा द्रुपदे मासे गोप्रासं पितृ तप्तये अथ वारोद
 नं कुट्टयाद्वा हि निर्गत्य कानने पाणिभ्यामुदरं स्वीयां पीडया शृणु च पातयेत् अथ वार एष देशेषु उक्ते वारोदने नरः शु
 एष तु पितरं सर्वमकुलीनावचोममं ब्रह्मं ददति द्रुपुणो निर्लेब्धः पापकर्मकृत् प्राप्ते माद्रुपदे मासे पितृभ्रीतिं विव
 र्द्धनं कर्तुं महालयं श्राद्धं न च मे शक्तिरस्ति वै याचित्वापि महोक्तस्त्वां न वै किंचित् लभ्यते अतो महालयं श्राद्धं न य
 द्माकं करोन्महं क्षमध्वं ममत द्यूयं भवंतोऽपि दयापराः उक्ते वारोदने कुट्टयादने देशेषु भूसुराः तरयरोदनमाकर्ण्य
 पितरं रत्नकुलोद्भवाः दृष्ट्वा तु संप्रयात्येव ब्रह्म तेनैव निर्जराः महालयार्थं विप्राभ्यर्च्यैर्भुक्ते रत्नसिंघं धामवेत् गोप्रा
 सार एष रुदितैः पितृ तृप्तिरुत्तथा भवेत् मासि माद्रुपदे विघ्नो भवेत् वैश्वरूतकादिना गते पुस्तकाहरसु तत्कुट्टयाद्वा श्वेकावाधि
 श्रतो महालयार्थं हि ब्राह्मणान् तृणुयाच्छुचीन् द्विजमेकं तु तृणुयादिपतामहकृते यवा प्रपितामहमुदिरयतयैव तृणुया
 दद्विजं तथा मातामहार्थमेकैकं तृणुयादद्विजं एकैकं तृणुयादेवं मातुरवप्रपितामहं तथैव वैश्वदेवार्थं तृणुयाद्
 द्वा द्विजोत्तमौ विष्वक्थैर्ब्राह्मणचैकं तृणुयाद्वेदवित्तमं एवं महालये श्राद्धे ब्राह्मणान् तृणुयाद्वव अथ वा पितृवर्गा
 वरेण द्विप्रमेककं मातामहार्दं श्रुचोद्विश्ववरये द्विप्रमेककं वैश्वदेवार्थमेकैकं विष्वक्थैश्च तेषां परं एवं वै तृणुयाद्वि
 तुमहालये ब्राह्मणान्वेदसंपन्नान् सुशीलान्वरयेत्सुधीः दुःशीलान्वरयेद्यस्तु सर्वे श्राद्धस्य घातकः
 पदे प्राप्ते कृष्णपदे विशेषतः कुट्टयां न महालये श्राद्धं यो नरः श्रद्धया सह सत्तातः सर्वतीर्थेषु भद्राचारा
 िमते ब्राह्मिष्टो मादयो प्रज्ञाः शतशोऽप्यमुना कृताः तुल्यपुरुषमुख्यानि दानान्यपि कृतानि वै चांद्रायणा
 देकुट्टयां तान्येव न संशयः चतुर्णां सांगवेदानां पारम्य एकलं भवेत् महालयसंमपुण्यं भूतना
 ब्रह्मविष्णुमहेशानां लोकप्राप्तिर्न महालये महालयादिकं श्राद्धं निरयंकान्याद्विशिष्यते

शिवलोके महीं यते अस्मानेव प्रतिपदि न वराजं समारभेत् पूर्वाह्णे स्थापयेद्द्वौ घटस्थः पापनपूर्वकं शंकरोप
 एतत्कृत्वा यवैर्गोधूममिश्रितैः ततः प्रतिदिनं कुर्यादेकमकमयाचितं उपवासं यथाशक्ति पूजापाठजपादिकं नाकं
 यपुराणोक्तं चरितव्रितयंतथा पठनीयं न वदिनं भुक्तिभुक्तिमभीप्सता कुमारपूजनं तत्र प्रशस्तं भोजनादिभिः एवं क
 त्वा व्रतं तत्र सर्वसिद्ध्या निवृत्तौ नरः जायते भुवि दुर्गायाः प्रसादाद्वा न्नसंशयः तत्रादावशो कपूजाव्रतं भविष्येत्तरे
 श्वपुष्पशुक्लपक्षस्य प्रथमे तिहदिनादये अशोकपूजयेत्तत्र प्ररुद्धनवपल्लवं प्ररुद्धैः सप्तधान्यैश्च तंतुभिर्मादकैः शुभैः फलैः
 कालोद्भवैर्दिव्यैर्नारिकेलैः सदादिभिः धूपदीपादिना तद्वत्पूजयेत्तद्दिनेन गं स्ननः पाण्डवश्रेष्ठशोकनाशोक्ति कुञ्चित
 पितृभ्रातृपतिभ्यश्च सुतानां यतैव च अशोकशोकशमनो भव सर्वजनः कुले इत्युच्चाटयत तोदयाद्दर्भैश्च स्ना
 निवृतः पताकाभिरलंकरणप्रच्छायावसुवाससा दमयंती यथास्नाहायथावेदमतीसती तथाऽशोकव्रतादस्माज्जा
 यते पतिवल्गुमा वने व्रजं रयासाधन्यैसीतया संप्रदर्शितं दृष्ट्वा शोकवने पार्थपल्लवालं कृतं नगं कृत्वा समीपे म
 तारं देवरचा तिलाक्षतैः दीपालककनैवैर्धूपलवसफलान्वैः अर्चयेत्वाभ्यार्थयतो रसो रकाशो को युधिष्ठिर भीष्म
 लो प्राजलिर्भूत्वा षण्णवतो राघवस्य च चिरजीवतु मे वृद्धः श्वशुरः कोसले श्वरः भर्ता मे देवरश्चैव जीवतु पितृकादयः कौ
 शल्य नाम पिजीवतौ परमयमिती मे धिली यया चैवं महाभाग द्रुममभ्यर्चय चाचितं प्रदक्षिणमुपावृत्त्य प्रीतास्ते न व
 युरततः एवमन्यापि भक्त्या यापजयेदद्वयवर्तिनो तिलतंडुलसंमिश्रैर्वर्णोधूमसर्पैः क्षमाप्य वंदयेन्मूले पा
 दपूरकपल्लवं मंत्रेणानेन कौंतेय प्रणम्य स्त्रीपतिव्रता महावृक्षमहाशाखमकरध्वजमंदिर प्रार्थयेत्त्वामहामा
 नावतो पवनभूषण एवमाभाप्य तं दृक्षं दत्वा विप्राय दक्षिणां सखीभिः सहिता सा वीततः स्वभव न व्रजेत् याः
 शोकनाशनमशोकतरुत रुण्यः संपूजयति कुसुमाक्षतधूपदीपैः ताः प्राप्य सौरभ्यमतुलं भुवि भर्तुजातं गौरिव नं प्रमुदि

ताः पुनराश्रयंति ॥ अथ ब्रतस्वरूपं निर्णयसिद्धौ भविष्यति तरे एवं चार्थव्यपवाप्तिन्यान् वरात्रौ पवास्ततः एकमे-
केन केन स्वशक्तया वा चित्तनया पूजनीया जनेर्देवस्थाने स्थाने पुरे ग्रहे ग्रहे शक्तिपरैर्गामिनामेतरे नरेः स्नातैः
प्रमुदितैर्हृदयैर्हृदयैः शोचिषैर्नृपैः वैश्यैः शूद्रैर्मैत्रिकेभ्युक्तैर्भल्लवृक्षैरन्यैश्च मानवैः स्त्रीभिश्च कुलशार्दूलतद्विधानमिदं शृणु दे-
वो पुराणेषु कन्यासंस्थे रवौ शुक्लामाश्रिते प्रोप्यन्ति दिक्तां अथाचिताशीचैकाशीनकाशी वाथवावदः भूमौ शयीत
चामभ्यकुमारो भोजयेन्मुदा वस्त्रालंकारदानार्थैः संतोष्य प्रतिवासं बलिचरग्रहदद्यादोदनमाषमांसवत् त्रिका-
लं पूजयेद्देवीं जपस्तोत्रपरायण इति अत्र देवी पूजैव प्रधानं ब्रत उपवास आदिकमंगं पूजयित्वा श्रितेनासि विशोको-
जायते नरः एवमन्यैरपि सदा देव्याः कार्यं प्रपूजनं विभूतिमतुलं लब्धुं वतुर्वर्गं प्रदायिकामिदं पुराणं पूजाया एव फल-
संबंधात् मार्कंडेय पुराणेषु महापूजाविधानमत्रैवोक्तं शरत्काले महापूजा क्रियते या च वार्षिकीति वार्षिकी पूजानव-
रात्रतत्र विधानेन कर्तव्यतया प्रोक्ता ॥

ॐ

अथ नवरात्रव्रतप्रारंभः

तन्निर्णयस्तु निर्णयान्ते देवीपुराणे सुनेया उवाच शृणुराजन् प्रवक्ष्यामि चण्डिकापूजनक्रमं आश्रितस्त-
सिते पक्षे प्रतिपदस्तु भेदिने पुण्याहवाचनं कृत्वा कन्यामावाहयेत्ततः कृत्वा स्वर्णमयीं देवीं पलमात्रा हिम-
कां चिकां भैरवाष्टकतं पुक्तान्यसेदयानपीठके पंचप्रणवमुच्चार्य पंचादेवीं समर्चयेत् शुद्धेतिथौ प्रकर्तव्यं प्रतिप-
द्वोर्ध्वगामिनी आयास्तु नन्दिका रस्य क्वापोडशद्वादशापि वा अपराह्णे प्रकर्तव्यं शुद्धस्तुतिकां क्षिभिः इदं च। प-
राह्णे योगिन्याः प्राशस्त्यं द्वितीयादिने प्रतिपदोऽभावयेत्तं तथा तत्रैव देवीवचनं अत्राप्युक्तानकर्तव्या प्रतिपदपूजने-
मम मुहूर्तमात्राकर्तव्या द्वितीयादिशुणान्विता आद्याः प्रोदशानादयश्च लब्ध्वा पः कुरते नरः कलशस्थापनं तत्र अरिष्टं

जायते ध्रुवम् वज्रं नीया प्रपत्नेन अमायुकात्पार्थिव द्वितीयादिगुणैर्धुका प्रतिपदसर्वकामदा शर
 त्काले विधातव्यं नंदामाश्रित्य पत्नतः पूजनं गंधपुष्पाद्यैर्नाना भक्ष्यसमन्वितैः
 देवीवचनं योमासं पूजयेन्निर्यं द्वितीयादिगुणान्विते प्रतिपच्छरादिज्ञात्वा सोऽश्नुते मुखमव्ययम्
 यदि कुर्यात्तमायुकप्रतिपदस्थापनं म तस्य संपादितं शः स्याज्ज्येष्ठपुत्रो विनश्यति अमायुकात्कर्मव्या प्रतिपच्चं
 ङ्किर्वाचने उदये हि मूहूर्ता पित्राह्या सोदयगामिनी रुद्रयामले अमायुकासदा चैव प्रतिपन्निदिता सदा तत्र चेत
 रथापयेत्कुंभं दुर्भिक्षं जायते ध्रुवं प्रातिस्त्व द्वितीयास्यात्कुंभारोपणकर्माणि यत्तु कैश्चिदुक्तं नदर्शकलयेत्यादि
 शतयज्ञफलश्रद्धाभिर्यतान्यमायोगनिषेधकानि यानि द्वितीयाशेषसंयुका प्रतिपच्चंङ्किर्वाचने मोहादथोपदेशाद्वा
 कृता पुत्रविनाशकृन् आरभेत्तवरात्रस्या द्वितीयाञ्चितुं यता न केवलं तिथिर्हंति वेधात्समायुजसंपदइत्यादीनि द्वितीयायो
 गानिषेधकानि तान्युभयविधान्यपिसर्वाणि निर्मूलानि समूलं चोपेया परस्परं सत्प्रतिपक्षत्वादिनिर्णयवानीतितत्प्रौ
 ङ्किर्वाद्यमात्रं प्रत्यक्षतो देवीपुराणे सर्वेषामेवोपलभत् वाक्योपपत्तिरपरिर्थाकर्तव्या नदर्शकलयेत्यादिवाक्यानि
 प्रतिपदः खंडश्च पूर्वविद्वानिषेधकानि द्वितीयाशेषसंयुकेत्यादिव्याख्यानि तु यदामाविद्धा प्रतिपदपरदिने नारित
 तदा विद्धा पित्राह्येति तत्परमप्येव न प्रमायुकेव कर्तव्या प्रतिपच्चंङ्किर्वाचनइत्यादीनि नृसिंहप्रसादे दाहता
 नीति अत्रेदं तत्त्वं यापूर्वदिनेषां टिडं भावापरदिने निमूहूर्तापि साञ्जमायोगाभावात्पूर्वप्राह्या पूर्णत्वात् आदि
 त्येदमवेलायामारभ्य पाठिनाङ्किरा तिथिरस्तुसा हि शुद्धा स्यात्सर्वतिथ्येह्ययं विधिरिति नारदीयात् यानि च द्वि
 तोयायोगानिषेधकानि वचनानि तान्यपि शुद्धाधिकनिषेधपराणि परदिने प्रतिपदत्वं तासत्त्वे तु प्रतिपदप्यमायास्ये
 त्विषु नवाख्यादशैर्धुत्वमाहेति तदाहल्लङ्घः तिथिः शरीरं तिथिरेव कारणमित्यादि कालतत्त्वविवेचनकारैस्तदनु

सारिभिश्च नाधवेहमाधु कनकव्रतानुरोधेन स्वहाप्रतिपदप्रदोषव्यापिनीयाहिर्युक्तं नक्तव्रतवचननक्तभोजन
 त्वत्तस्यपाक्षिकत्वाच्च किंतुपूजारूपस्यप्रधानस्य नक्तकालसाध्यत्वात् तच्चानिशिभ्रमतिभूतानिशकयःशूलभृद्युतइ
 त्यादिसामान्यवचनात् आश्विनेमासिमेघातिमहिषासुरमर्दिनां निशासुपूजयेद्भक्त्यासोपवासादिकंक्रमात् तथा
 आश्विनेमासिमेघातिप्रतिपद्यातिथिर्भवेत् तस्यानंकंश्रकुर्वातनवरजोविशेषतः संपूज्यतवदुर्गाचनकंकुर्वात्समाहि
 तः नक्तनक्तभोजनमितिपाक्षिकनक्तभोजनपरामर्शः रात्रिव्रतमिदंदेविसर्वपापप्रणशानं सर्वकामप्रदंनृणांसर्व
 शत्रुनिवर्हणं तथा रात्रिव्रतमिदंतस्यरात्रौकर्तव्यतेष्यते इत्यादिदेवीपुराणादिवचनेभ्यश्चावगम्यते एवंपूजा
 रूपस्यप्रधानरात्रिकालत्वेस्थिते कर्मणोपरम्ययः कालइतिवचनत् प्रदोषव्यापिनीग्राह्यातिथिर्नक्तव्रतसदातिथिः
 शरारमिन्यादिनक्तव्रतेष्वित्यादिवचनं च प्रदोषव्यापिनी अतिपञ्चवरत्रव्रतेग्राह्या अयमेव निर्णयोद्विर्वाद्यादिषु
 रात्रिपूजने द्रष्टव्यः कौरितुभेप्येवमेव तत्र पूर्वदिनएवप्रदोषकालव्याप्तौपूर्वाण्ताद्विरयाएवेव अमायुक्तैवकर्तव्ये
 त्यादित्वात्सहप्रसादोदाहृतवचनानि द्वितीयाशेषसंयुक्तेत्यादिल्लसंहितावचनानिच तथा द्वितीयादिकलोपेताप्र
 तिपञ्चदिकार्चने वर्जनीयाप्रयःनेन विषलेशोपयांभसि धवलनिवधे देव्युवाच अतिपच्छेपसंयुक्तद्विर्वायायां
 ममावर्धनं कृतंधननाशायतिसंतर्पिपूजपौत्रिकीं अमायुक्तैवसाग्राह्याप्रतिपञ्चदिकार्चने अन्यथाःकरणेतावद्ग्राह्यभं
 गःप्रजायत इत्यादीनिच दिनद्वये तद्याप्तावुत्तरा दिनद्वये तदव्यासावुत्तरैव सायान्हरूपगौणकालव्याप्तेला
 भान्तरद्विप्रयाएवेव द्विर्वायायुक्तविधायकान्यमाम्युक्तनिषेधकानि वचनानि द्विमूर्ध्वापीत्यपिशब्देन कैमुतन्यायप्र
 दर्शनात्कलादिशब्दा अतिरुद्धाः यत्तु आद्यास्तुनादिकारस्याज्याः षोडशद्वादशापिवा अपरार्द्धेचकर्तव्यं
 शुद्धसंततिकाक्षिभिरिति वचनं नंदाषोडश नाद्वयरतु लब्ध्यापःकुरुतेनरः कलशस्थापनं तत्रआरिष्टंजायते

ध्रुवाविति वचनांतरैकवाक्यमातया कुलाचारप्राप्तकलशस्थायपनविषयं एवंद्वितीयाविह्वप्रतिपाद्विधायकानि वच-
 नानि यस्तुतत्स्वविषयाण्येवैवमाहुः तत्र प्रारंभतिथेः खंडत्वे समग्रवेवा देवीपूजनरूपं व्रतं कदा प्रारब्धव्य-
 भितिसंशयेकालव्याप्तौतिर्लभ्यार्थः तत्रकालोनिर्णयः श्रवणगोडाः पूर्वाह्णएवतत्कालः तद्याप्यैवचनिर्णयःतथा
 हिंदवीपुराणे प्रातरावाहयेर्वाप्रातरेवप्रवेशयेत् प्रातःप्रातश्चसंपूज्यप्रातरेवविसर्जयेदिति श्रुतप्रातः शब्दः
 पूर्वाह्णपरःश्रायश्चनस्यसितेपक्षेप्रतिपदस्यथाक्रमंमुस्तातरितलत्तैलेनपूर्वाह्णेपूजयेच्छ्रिवाभितिवचनेननवतिथ्यधि-
 करणकप्रातःपूजाविधीयते प्रतिपत्स्वितिवहवचनांतरस्य लिंगसमवायेन प्रतिपत्तदितरतिथिपरत्वादितिकौ-
 रतुमे श्रुतएवकालतत्स्वविवेचनेप्रतिपदार्दात्सुकं तत्रैव भगवत्याः प्रवेशादिविसर्गात्तथाश्रयाःक्रियाः तिथ्यो-
 रुदयगाभिनयोःसर्वास्ताःकारयेद्बुधइत्यादिच तस्मात्पूर्वाह्णएवपूजादिकर्तव्यमितिब्राहुः श्रयमेवमुख्यःपक्षइति
 प्रतिभातिपूर्वाह्णेदैविककर्मव्यादिपूर्वाह्णेदैवानामित्यादिश्रुतेः शरत्कालेमहापूजाक्रियतेयाचवार्पिको साका-
 योदयगाभिनयानंतवतिथिपुनर्मतेत्यादिनदिकेश्वरपुराणादिवचनाच्च पुनर्मतेतिन्युनमवाक्यनारोधेननिर्णयइत्यर्थः
 वार्पिकोत्पत्तेन संवत्सरस्यादौ चैत्रशुक्लप्रतिपद्युपक्रम्य नवनयंतपूजाभिधीयते ततश्चशरद्वसंतयोस्तुत्यए-
 वद्वर्गोरसवः कार्यइतिफलितं निर्णयसिधौतु गौडनिबंधेषुनिर्णयादौदयिकीग्रह्या तत्रापिघटिकैकेत्यस्य
 मुहूर्तस्त्वतिर्वोक्तैर्द्विमुहूर्ताग्रह्या उदितेदैवतंभानावित्यत्र द्विमुहूर्ताग्निरहश्चेतिवचनादौदयिकयाद्विमुहूर्तस्त्वति-
 रितिस्थितं एवममायुक्तायानिषेधादपि पूर्वाह्णस्यमुख्यकर्मकालत्वं तथाचदेवीपुराणे कुट्टकाधोपसंयु-
 क्तंवर्जयेत्प्रतिपत्तिथिं राज्यनाशायसाधोकार्निदिताद्यापिपूजन इति रुद्रयामले श्रमायुकासदाचैवप्रति-
 पत्तिदितामम तत्रचोरथाप्येत्कर्मदुर्भिक्षंजायतेभ्रवं प्रतिपत्सर्वनाशायकुंमारोपणकर्मणीति उदयकाले

कतिथेः सविस्तरपूजापर्याप्तत्वे संक्षेपपूजायां कालिकापुराणे सम्यक्कल्पेदितान्पूजांयदिकर्तुं न शक्नुयात् उपचा
 रंस्तथादातुं पुरैतान्येवरेतदा गंधपुष्पंचधूपंचदीपनैवेद्यमेव च अभिषेकतोयपुष्पाभ्यां तदभावे तु भक्तिः संक्षेप
 पूजाकाष्ठितेति यत्तु कैश्चिदुक्तं रुद्रयामलडामरवचनं निर्मूलमिति तन्न तयो रपि वेदांगत्वावगमादन्यांगवत्प्रामा
 ण्यस्य स्वविकर्तव्यत्वात् तदुक्तं शिवाचार्यनचंद्रिकायां कापिलापंचरात्रे न वेदः प्रणवंप्रत्ययानां भवेदसमुत्थितः तस्माद्देहः
 परमं भवेदंगं चानामः स्मृतः वरपाकर्षादिकं कर्म दृष्टदृष्टफलप्रदं वेदेन साध्यते सर्वगृहयज्ञादिभिरिकिल न वेदेन वि
 नायज्ञानवेदायज्ञवार्जिताः तस्माद्देहः परो भोजनमंत्रो वेदवार्जितः न मंत्रेऽत्राधिकारो रस्ति शूद्राणां नियमः परः मंत्रा
 भावादेमंत्रेण भाषितं सर्वकर्म हीति व्यवस्थापितं च शारदाटीकायामागमानां श्रुतिमूलत्वं प्रत्यक्षोपलभ्यमान
 रामपूर्वोत्तरतापि नायत्तु सिद्धपूर्वोत्तरतापि नीयसौराष्ट्राक्षरशिवपंचाक्षरश्रीविद्यात्मिका च साक्षात् श्रुतिराध्वर्ण्य उप
 लभ्यत एव अत एव उपासनाकांडमेव आगमशास्त्रात्मकं लोकप्रसिद्धं किंच ऋग्वेदचतुर्थाष्टकतृतीयाध्यायप्रथम
 वर्णचतुर्थ्यामृचि श्रीविद्यामंत्रोद्धारः श्रूयते सा च चत्वारिंशद्विभक्तिक्षिप्तमयं तदंशगर्भचरमेवापयंते त्रिधा तवः पर
 माश्रयगावो दिवश्चरति परिसद्योजनानिति अस्या अर्थस्तु लक्ष्मीधरकृतसौंदर्यलहरीटीकायां द्रष्टव्यः तस्मा
 त्सर्वथा रुद्रयामलडामरादिवेदांगमेवेति सर्वैरभ्युपेयं निरूपयिष्येते एषु वचनेषु कलशस्थापनग्रहणात् तदेव प्र
 थमेदितेति पृथगेति नतूपासादितस्वप्रतिपद्यप्यमावास्यातिथुर्भवाक्पाचुच्छ्रुत्यात्प्रतिपत्तिरितिः प्रथमत इति दी
 पिकोक्तेः शुक्लपक्षे दशविद्धेति माधवोक्तेः श्रपूर्वादिने प्रातस्तथाधेमानाभावात् इति केचित् वस्तुतस्तु पूर्वोक्ताप्येषु
 चंडिकाचर्चनपूजनग्रहणादुपासादेः श्रांगत्वात्प्रधानदेवीपूजादावापि परे नियुक्तं कलशस्थापनग्रहणं तत्पक्षेण अत
 एव देवलः त्रतोपवासानि च मेघटिके कापियाभवेत् सातिथिस्तदिने पूज्यापि पुरीक्षातु भैल्लके इति स्थितं प्रसंगात्तद्वितीया

पुक्तप्रतिपदे प्राह्यतावेषकान्यमेषु कायानि पेषकान्यन्यापवाक्यानि लिख्यते यथा श्रुत्य जिमसि स्यात्प्रतिपद्
 द्रव्यानिवत् । शुद्धाममार्चनंतस्य शतयज्ञफलप्रदं देशमंगोभवत्तत्रदुर्भिक्षोपजायते नंदायार्द्रं येषु कायां यत्र स्या
 न्ममपूजनं तस्माद्ग्राह्यता नंदानवरत्रे प्रशस्यते आश्विने मासि मेमकैः कर्तव्या शुक्लपक्षे । प्रतिपञ्चिमुहूर्तोपि
 पुत्रपौत्रप्रवर्द्धनी धनवृद्धिकरी पुंसां सर्वसौरूप हरी तथा अतो न्यथानकर्तव्या नवरत्रत्रते मम योन्यथा कुरुते मोहा
 द्राजापूजाविधौ मम तस्मिन् प्रजा नाशं करिष्यामि न संशयः सामयासहिता ग्राह्या न कदाचिद्विषक्षणेः सर्वं
 क्षय करीष्यस्मात्तस्मात्तां परि वर्जयेत् आमावास्यायुतां कुर्याद्यदिकश्चित्कदाचन राजानां शमवाप्नोति पंचत्वं वापि
 नच्छति पूर्वविद्धा तु या शुक्लामवेत्प्रतिपदाश्विने नवरत्रत्रतं तस्यां न कार्यं शुभमिच्छतेत्यादि तथा यथा ह्यदश
 भिर्मासैर्मासवृद्धो मलिम्लुचः तथा तिथिस्त्वहोरात्रवृद्धौ प्रोक्तमलिम्लुचा यथा मलिम्लुचः पूर्वो मासो द्वैव रतर्था
 त्रः त्वज्यातिथि रतथा पूर्वा ग्राह्या द्वैव तथोत्तरेत्यादि प्रतिपदि चित्रा वैधृत्यादियोगानि पेषो भार्गवार्चनं दर्शिका
 यद्वैवीपुराणे प्रारंभो नवरत्रे स्याद्विद्वच्चित्रां च वैधृतमिति त्वाद्वैधृतियुक्ता चेत्प्रतिपच्चंद्रिकार्चनं तानां रभ्य
 विधातव्यं कलशारोपणं हेहति रुद्रयामले ऽपि वैधृतौ पुत्रनाशः स्याच्चित्रायां धननाशनं तस्मात्त्रयापयेत्कुंभं
 चित्रायां वैधृतौ तथेति तत्र विशेषपठकः कात्यायनेन प्रतिपद्याश्विने मासि भवेद्द्वैधृत्यति चित्रया आद्यपदौ परित्यज्य
 प्रारंभे नवरत्रकं भविष्ये चित्रा वैधृतिसंयुक्ता प्रातिपच्चेद्भवेत्तृप त्वज्या ह्यंशस्त्रयस्त्वाद्यास्तुरीयां शे तु पूजन
 मिति चित्रा वैधृतियुक्तापि द्वितीयायुक्ता चेत्सैव ग्रहोत्पत्त्युक्तं दुर्गोत्सवे भद्रान्विता चेत्प्रतिपन्नलभ्यते विरुद्धयोगो
 रापि संगता सती सेवा पराद्द्वे विधौ वैधेयांश्चापुत्रराज्यादिविधौ द्विहेतुरिति रुद्रयामले संपूर्णा प्रातिपच्चैव चि
 त्रायुक्ता पदा भवेत् वैधृत्या चापि युक्ता स्यात्तन्मध्यदिने रवौ अभिजितमुहूर्तं यत्तत्र स्यात्पनमिष्यत इति एवं

राज्ञोचित्रावैधुर्येतरलभिऽपि दिवैकलशस्थापनं कार्यं नराज्ञौ नचकुंभाभिषेचनांमोतवचनं राज्ञां तत्र पथात् । व
 णुधर्मं भारुकरोदयमारभ्य यावत्तुदशनादिकाः प्रातःकाल इति श्रोकः स्थापनारोपणादिकमिति अथ विस्तर
 एन वराञ्जकं आश्विनेमासिशुक्लतुर्कतं व्यंन वराञ्जकं प्रतिपदादिक्रमेणैव यावच्चानवमीभवेत् भविष्योत्तरे
 एवं च विध्यवा सिन्यान वरात्रोपवासतः एकमकेन तेन स्वशस्तया पाचितेन वा पूजनीया जनेर्देवी स्थाने स्थाने
 पुरपुरे ग्रहे ग्रहशक्तिपरैर्ग्रामे ग्रामे वने वने रनातैः प्रमुदितैर्हृष्टैर्बाह्यैः क्षत्रियैर्नृप वैश्यैः शूद्रैर्भक्तियुक्तैर्लच्छैरन्यै
 अस्मान्वैः स्त्रीभिश्च कुरुशा दुल्लत द्विधानमिदं शृण्वति विध्यवा सिन्यामधिष्ठाने देवीपूजनीयेति संभवाभिप्रायेण
 ननु तित्यतं स्थाने स्थाने पुरे गेहे तदसंभवात् अत्रोपवासो दिदेवीपूजाकुमारिकापूजादिवहुकर्मभिधाने पिपूजाया ए
 व प्राधान्यं पूजयित्वा श्विनेमासि विशेषको जायते न इति हेमाद्रौ भविष्ये तस्या एव फलसंबन्धावगमात् व्रतत्वाके
 अतथाहि भागवते चैतर्ह विध्यं भुजानाः कात्यायन्यवर्चनव्रतमितितद्द्वारापि कर्तव्यत्वाभिधानेनावश्यकताप्रतीयते
 स्वयं वाप्यन्यते वापि पूजयेत् पूजयतीति पूजाया एव हि त्रिविधत्वमुक्तं रुद्रपुराणे भविष्येण शारदीचंद्रिकापूजा
 त्रिविधापरिणीयते सात्त्विकी जपपद्माद्यैर्नैवेद्यैश्चानिरामिषैः माहात्म्यं भगवत्प्राथम्यं पुराणादिषु कोर्तितं पाठस्तस्य
 जपः शोकः पठेद्देवीमनास्तथा राजसीवल्लिदानेन नैवेद्यैः सामिषैस्तथा सुरासां साद्युपाहारैर्जपहोमैर्विनातुया
 विनामंत्रैस्तामसि स्थितकिरातानां तु संमता ब्राह्मणैः क्षत्रियैर्वैश्यैः शूद्रैरन्यैश्च मानवैः एवं नानाश्लेच्छगणैः पूज्यते
 सर्वदस्युभिरिति अतएव होमादेरपि पूजात्वमुक्तं लिगपुराणे शारदीयामहापूजायतुः कर्ममयी शुभा तांतिथिय
 र्त्नमासाद्य कुर्याद्युक्तो विधानत इति अत्र स्रपनपूजनवल्लिदानहोमरूपाणि चत्वारिकर्माणि त्र्युक्तं कालत्रयविवेचने
 ति धिन्नयं सप्तम्यादि मदनरत्ने देवीपुराणे कन्यासंस्मरणे शुकशुक्लामारभ्य नंदिकां आचार्यार्चस्वयं वैकाशीनका

शीवापिवाव्रतो प्रातःस्नायीजितद्वंद्वस्त्रिकालं शिवपूजकः जपहोमसमायुक्तं कन्यकोभोजयेन्मुदा वस्त्रालंकार
 दानैश्च संतोष्यप्रतिवासरं बलिचप्रत्यहंदद्याद्देवं मांसमायवत् त्रिकालं पूजयेद्देवीं जपस्तोत्रपरायण इति नं
 दिकाप्रतिपदिति मैथिलाः पष्ठीति गौडाः साचकान्यातित्याच एवमन्यैरपि तथा देव्याः कार्यं प्रपूजनं विभू
 तिमतुल्यं लब्धुं चतुर्गोत्रदायकमिति यो मोहादथवालस्या देवोर्दुर्गामहोत्सवे न पूजयति दं भाद्राद्विपाद्यानथ
 भैरव क्रुद्धाभगवती तस्य कामानिष्टा विहंति वै इति कालिकापुराणे फलनिदाश्रुतेः भविष्योत्तरेपि भवानी
 तुष्टये पार्थ संवत्सरसुखाय च भूतत्रेति पिशाचानां नाशार्थं चोत्सवाय चेति अन्यत्रापि पूजयित्वा भवने मासि वि
 शोको जायते नर इति वर्षे वर्षे विधातव्यं स्थापनं च विस्मर्जनमिति तिथितत्त्वे देवीपूराणां पूजाचरात्रावपि
 कार्या अश्विने मासि नैघाति महिषासुरमर्दिनी निशासु पूजयेद्भक्तया सोपवासादिकं क्रमादिति देवीपुराणात्
 संप्रहृषि अश्विने मासि वर्षाति प्रातिपद्यातिथिर्भवेत् तस्यां नैकं प्रकुर्वीत राजा देवीं प्रपूजयेत् राजिरूपाय तो देवी
 दिवा रूपाय महेश्वरः राजि व्रतमिदं देविसर्वपापप्रणाशनं सर्वकामप्रदं दण्डाणां सर्वशत्रुनिबहणं राजि व्रतमिदं तस्य राजा
 कर्तव्यमस्तेष्वपि नक्तव्रतमिदं यस्मादन्यथा नरके गतिरित्यादिवचनाच्च अष्टभ्यां विशेषतो राजा पूजाविहिता निशा
 यां पूजिता देवी वैष्णवी पापनाशिनी तस्मात्सर्वप्रयत्नेन अष्टभ्यां निशि पूजयेदिति कन्यासंस्थे रवाचीये या शुक्लाति
 थिरष्टमी तस्यां राजा पूजितव्यामहाविभववित्स्तरैरिति च यत् अतोर्थं पूजनीया सा तां स्मन्न हानिमानवैरिति तत्राहः
 पदांतिथिरूपचंद्रदिनपरं तारमिति प्रकृताष्टमी परामर्शात् ननु आश्विनस्य सिते पक्षे इत्यादि पूर्वोक्तवचनैः राजिपूजा
 मिहिता प्रातरावाहये देवीमित्यादिवचनैश्च पूर्वाह्णे पूजनमभिहितं एवमेतेषां वचनानां परस्परविरोधे कुत्र पूजनं कर्त
 व्यमिति श्रान्तिर्नापद्यति चेत् श्रान्नोच्यते प्रातर्मध्यान्हयोः संक्षेपपूजनं श्रगादि विस्तरपूजनं तुरात्रावेव राजाशक्तिपूजन

स्मकलाधिक्रयात् एवंसति प्रातरेवकलशस्थापनादिपूर्वकं देवीस्थापनं पूर्वाह्णे पूजयेच्छिवामित्यादिवचनानि
 प्रथमकालपूजार्थकानि च संगच्छन्ते तथा च देवीपुराणे कालत्रयेऽपि पूजनमुक्तं त्रिकालं पूजयेद्देवीं जपस्तोत्रपरायण इति
 नवरात्ररूपं कर्म तु दशमीपर्यंतं कार्यं संपूज्य श्रेष्ठं कुर्याद्दशम्यां शावरोत्सवैरिति भाविष्योत्तरात् अत्र प्रतिपदमार
 भ्यनवमीपर्यंतं दृष्ट्या पूजा जपकुमारी पूजनादिकं विहितं यद्वाद्येदिवस्तु कुर्याच्छ्रद्धिका पूजनादिकं द्विगुणं तद्विद्विद्वे
 त्रिगुणं तत्परं हति नवमीतिथिपर्यंतं दृष्ट्या पूजा जपादिकमिति अत्र केचित् नवरात्रशब्दशेन वा होरात्रपर इति मत्वा
 तिथिपुटद्वैतिथिहंसेन वराजमपार्थक्यमिति पूर्वपक्षे प्रारंभेन च ध्यातुं नवरात्रमतीर्थवदिति देवीपुराणवचनेन समाद
 धिरे शन्येतु वचनमिदं निर्मूलमिति मत्वा तिथिशेषपरतामिवाहुः युक्तैतत् अनावास्या रात्रौ प्रतिपत्तये शाभावे
 प्रिप्रतिपत्तयभूयेवात्यंतापचयेनाह रात्रिपूजने तिथिपुटद्वैत्यहम्यहोरात्रास्पर्शानवमीपुटद्वैत्या दशरात्रिपूजने
 तिथिशेषपरत्वस्यावश्यकत्वात् प्रारंभेन वरात्रस्येत्यादौ तु नवरात्रशब्दस्य लक्षणया कर्मपरत्वं अत्र कालतरव
 विवेचनकाराः नवरात्रशब्दे रात्रि शब्दस्य तिथिविषयपूर्ववाक्यैकवाक्यतयोत्सर्गिकसंपूर्णतिथिरेव प्रायोऽप्यवहार
 विषयत्वेन संप्रति परयाचति थिलक्षकत्वात् सप्तम्यंतः कालरूपगुणविधिः द्वितीयतोऽपि क्विच्छ्रुतः कालाध्वनो
 रत्यंतसंयोगइति वचनात्तादृशएव न तु नामधेयं तत्रैतद्व्ययेवाक्यंतरेण प्रवृत्तिनिमित्तकालसंबंधस्याविधानेन तस्य
 रूपन्यायाभावात् श्रुत्यागुणविधाने संभवेति बह्वर्होऽसमासांतानुपपत्त्या समाहारदिगुणत्वं तुरात्रिसमुदायवचन
 तयानि रूढप्रायस्य लक्षणानामधेयत्वान्निवेद्यात् नवरात्रोपवासतद्व्ययकथं विदुः प्रवाससामानाधिकरण्यसं
 भवेऽपि प्रधानेन पूजनेन वैकटिकैकभुक्तादिति त्यदेवैव पूजनादिष्वव्यति तसमुदायेन वा सामाना
 धिकरण्यभावाच्च न च तिथिहंसासद्व्योर्गुणविध्यसंभवाग्निव्यवच्छ्रवणविरोधः नामधेयत्वं तदप्यदाकदा

चित्तवृत्तिनिमित्तसद्भावेनाप्युपपन्नं वैश्वदेवशब्दस्यैकदेवतासंबन्धेनेति वाच्यं रात्रिशब्दस्यतिथिपरत्वेऽहास
 वृद्धोरपितद्गुणविधिसंभवेनाविरोधात् अहासेतिथिद्वयप्रयुक्तस्य पूजादेस्तंजानुष्ठानेन वृद्धैर्वाक्येति प्रयुक्तस्य त्रकां
 तानियमभंगमपादावृत्त्यानुष्ठानेन सर्वदानवतिथिप्रयुक्तकर्मसत्त्वादिति दीक्षितानि एषां सिंधुकारप्रभृतयोपेयमेवाहुः
 अत्रमुरूपकत्वे समर्थस्यान्येपि पक्षात्तकाः आद्यान्नवरात्रं च सप्तपंचत्रिकादिवा एकमकेनन केनाप्याचितोपोपि
 तैः क्रमादिति अत्रादिशब्देनाष्टरात्रादिरात्रैकरात्रपक्षाः संयुक्ता भविष्यपुराणे ब्रतप्रपूजयेद्देवीं स
 सन्त्यादिदिनत्रयमिति भविष्येपि आश्विनेमासिशुक्लेतुर्कर्तव्यं नवरात्रकं प्रतिपदादि क्रमेणैव यावन्नवरात्रं
 भवेत् त्रिरात्रवापि कर्तव्यं सप्तम्यादि त्रयाक्रममिति आठमोनवरात्रे ववादेर्वापूजने कर्तव्यं आठम्यां च नवम्यां च
 जन्ममोक्षप्रदां शिवां पूजयित्वा श्विनेमासि विशोको जायते नरइति केवलाष्टमर्कैवलनवर्माकलपावुकैकालीपुराणे
 परत्वे कस्यामयाष्टम्यां नवम्यां वापि साधकः पूजयेद्भरदां देवीं महाविभवविस्तरैरिति गोविंदाणं देवीपुराणे च नवरा
 त्रव्रतेश्चतः त्रिरात्रवैकरात्रकं व्रतचरति यो भक्तस्तस्मै दास्यामि वाञ्छितमिति भविष्ये प्रथमाद्वितीयाचच
 नुर्ध्यां च नराधिप एतास्तु धैकभक्तेन प्रवर्तति मनीषिणः नेयाइति विशेषः पंचमी च तथा पष्मि सप्तमी चाष्टमीषु च उ
 पवासे परे भूत्वा पूजयेच्चं डिकां वदति सप्तरात्रपक्षोरुद्रयामले दुर्गोत्सवे स्मृतं देवि उपावासस्य सप्तकं आठमे दिव
 से होमस्ततः किंचित्तु भक्षयेदिति पंचरात्रपक्षो भविष्ये एकभक्तस्तु पंचम्यां पञ्चान्तकं प्रवर्तयेत् अयाचितस्तु सप्तम्या
 मष्टम्यां तु उपोषितः नवम्यां पारणकुयादित्येवं पंचरात्रकमिति पञ्चादिपक्षोऽप्युक्तः कालिकापुराणे बोधयेद्विल्व
 शाखायां पञ्चादिर्वाफलेषु च सप्तम्यां विल्वशशाखायां तामाह त्वप्रपूजयेत् पुनः पूजांतथाष्टम्यां विशेषेण समाचरेत्तज्जाग
 रं च स्वयंकुर्वाद्द्विलिङ्गं महानिशि प्रभूतबालिङ्गं च नवम्यां विधिवच्चरेत् ध्यायेद्भगवन् नृदेवीं दुर्गां तत्रैव पूजयेत् वि

सर्जनं दशम्यांतु कुर्याद्दशारदोत्सवे धूलिकर्दमविशेषैः क्रीडाकौतुकमंगलैः भगालिंगाभिधेयैश्चभगालिंगप्रगति
करिति कल्पान्तर प्रतिपादकदेवीपुराणेषु इषेमसि सितपक्षकन्याराशिगतरवौ नवम्यां बोधये देवीं क्रीडाकौतुक
मंगलैः ज्ञानक्षत्रयुक्तायां पञ्चावित्त्वाभिर्भजनं सप्तम्यांमूलयुक्तायां पञ्चिकायाः प्रवेशनं पूर्वापाढायुता
ष्टम्यां पूजाहोमाद्युपोषणं उत्तरेणनवम्यांतुवलिभिः पूजयेच्छिवां श्रवणेनदशम्यांतु प्राणिपरविचसर्जयेदिति श्रुत
देवीपूजाप्रकारउक्तोऽस्म्यहमले स्तनमंगलिकंकृत्वाततोदेवीं प्रपूजयेत् शुभाभिर्भुक्तिकाभिश्चपूर्वकृत्वातुत्रेदिकां
यवांन्वेवापयेत्तत्रगोधूमैश्चापिसंयुतान् तत्रसंस्थापयेत्कुम्भविधिनमंत्रपूर्वकं सौवर्णरजतवर्णापिताम्भमृदयजंतुंवा प्र
तिमांपूजयेत्चेति प्रतिमांतुमंडलमध्यस्थापितकलशोपरिस्थापयित्वापूजयेत् पूजामंडलमध्यस्थेनेदेर्विपुलां
तु साचहेमादिमयीभवति तस्मिन्देवीप्रकर्तव्याहर्मावारजतीयथा मृद्धाक्षीलक्षणोपेतापट्टशूलथपूजयेत् तथा
हैमराजतमृद्धाक्षीं शैलीचित्रार्पितापिवा खड्गेशूलैर्वितादेवीं सर्वकामफलप्रदां तथा मृदमयीं
प्रतिमांकृत्वा चित्रस्थाप्यस्तुपूजयेत् आत्मवित्तानुसारेण सलभेननैकिकंकफलमिरयादि देवीं
पुराणादिवचनात् अन्यत्रापि कांचनीराजतीतयो पैतली मृदमयीतथा वाक्षीनणिमयी
चैव वर्णकौलिखितातथेति हयशीर्षपंचरात्रे मृदमयीदारुघटिता लोहजाररत्नजातथा
शैलजाग्रंधजाचैव कौसुमीसप्तधारमृता कौसुमी ग्रंधजाचैव मृदमयी प्रतिमाहिना तत्कालपूजिता
तीताः सर्वकामफलप्रदाः अथासांफलानि दासुजाकामदाक्षोकासौवर्ण्यभुक्तिमुक्तिदा राजतीत्वर्यसुखदाता
स्त्रीत्यायुर्वर्द्धनी कांसयावव्हापदंहरितैरैतिकांशान्नुनाशिनो सर्वभोगप्रदाशैलरुफाटिकींमोक्षकारका
भोगप्रदास्यातामृदमयीखलुशोभना देवीमूर्तस्थापनंदुर्गाभुक्तिरगिण्यां देवीपुराणे याम्यास्याशुभदा

दुर्गापूर्वस्याजयवर्द्धिनी पश्चिमाभिमुखीस्थाप्यानास्थात्सौम्यदिङ्मुखी प्रतिमाभिविशेषपस्वत्त्रैव
 यद्यद्यस्यायुधंश्रोकोतरिंमस्तस्मिंस्तपूजयेत् देवीभक्तयार्चितापुंसांराज्यायुः कृतसौख्यदा कृतयत्तत्वार्षावे
 कालिकापुराणे लिंगस्थापूजयेद्देवीमंडलस्थातथैव च पुरतस्तस्यामहादेवीपावकेप्रतिमासुच चित्रेचत्रिशिखे
 खड्गे जलस्थावापिपूजयेत् चित्रमष्टेष्वादास्त्रानाद्यसंभवे तत्रैवोक्तं सद्यः स्निग्धमृण्मयेवासापिः सिद्धुरजैतथा
 श्रीचंदनप्रतिष्ठायां लज्जेप्रतिमातनौ श्रुतिंकेस्रयापितेखड्गेरनंपयेदप्येवेति श्रान्मन्त्रापि भ्रंगुष्ठपर्वमारभ्य
 वितस्तिर्यावदेवतु गृहेतुप्रतिमांकार्यानाधिकारास्यतेवधैरिति मानांगुलप्रमाणेन दशमंवांगुलादिमिका गृहेतु
 प्रतिमापूज्यानाधिकारिप्रशस्यतइति सौम्यातुहस्तमात्रावसुदाहस्तद्वयोच्छ्रिताप्रतिमा क्षेमसुभिक्षायभवैद्वि
 त्तुहस्तप्रमाणचितितुस्यापितप्रतिमाविषयंज्ञेयं मृण्मयविशेषउक्तः मृण्मयीप्रतिमां वक्ष्येयथावत्तानिबोधये
 प्रकांपकाद्विधात्रोक्तमृण्मयीप्रतिमाक्रमात् सर्वलोकानशंसतिप्रतिमादंभ्यमृण्मयी अपकाप्रतिशस्तावैसैव
 कार्याविचक्षणैः सुधयाचैवकर्तव्यानामृण्मयीकदाचन श्रयमृद्धेदः मृदेवंमृण्मयीकुर्पाद्यथावदनुपूर्वशः ब्राह्मण
 रूपेसितामृद्धैश्चित्रयस्यारुणारमूता श्रान्मन्त्रा नृपभयमत्यंगापाह्निनांगायामकल्पताकर्तुः क्षामोदर्याक्षुद्रयमर्थ
 विनाशःकशांगायां मरणंतुसक्षतायांशस्त्रनिपातेननिर्दिशेत्कर्तुः दामोदिततापर्त्नादक्षेविनताहिनस्यायुः श्रयं
 र्वमृद्धदृष्टाकरोतिचित्तामवोमुखदृष्टिः सर्वप्रतिमास्वैवंशुभाशुभंभारकरेकमवगच्छेदिति तथाश्रान्मन्त्रापि नाधि
 कर्माहर्तानांगकर्तव्यादेवताकचित् अधिकाराशिरपनहंन्यात्कशाचैवार्थनाशिनी कृशोदरोतुष्टुभिक्षनिर्मासाधन
 नाशिनी वक्रनासातुष्टुःखायसंक्षिप्तगोमयंकरी चिपिटादुःखशोकायश्रनेत्रानेत्रनाशिनी दुःखदाहानवक्त्रातु
 इत्यादि पाणिपादविहीनायांजयैर्नरकोमहान् जंघाहीनाचयामूर्तिःशत्रुकल्पणकारिणी पुत्रमित्रविना

शायं ह्येनाद्वक्ष्यत्येतत्प्रा. संपूर्णविववायानुशालक्ष्मीप्रदासदा एव लक्षणमासाध्यकतंव्यामूर्तरुतमेति अन्य
 त्रविशेषः स्वदितस्फुटितेच्छद्वेधधर्मानविवर्जिते यागर्हनेथवोच्छिद्येपतितेदुष्टभूमिषु अन्यमंभार्थितेवैवपतित
 रूपार्थापिते दशस्वतेपुनोचक्रुः सन्निधानदिवौकसइति श्रत्रदेव्यादिगृहादिकमपिकुर्यात् तदुक्तेनैर्ण्यामते
 भविष्यात्तर देव्यागृहप्रकर्तव्यंचतुरस्रसुशोभनं रहस्यंस्वस्तिकाद्यैश्चार्चितंवल्लभमंडितं गौरमद्गोमयाभ्यांच
 हितशालसमान्वितं तन्मध्यवेदिकाकार्याचतुर्हस्तासमाशुभा तस्यासिहासनशौभं कंवलज्जिनसंयुतं तत्रदुर्गाप्रति
 धाम्यसंबलक्षणसमुत्तां धैवयहारकेपूरनपूरभरणांनितं नानारत्नविचित्रेणमुकुटनविराजितं श्रनेककुसुमा
 र्कणैःकपूदेनसुशोभितां नितंवर्धिवसंबद्धैकिकेणिकेणनादितां शूलंचकंदंडशकीवज्रपाशासिधारिणीं भक्त
 घटाक्षमालाककरपात्रलसत्करां तदमेछिन्नशिरसंमहिषरुधिरश्रुतं निःसूतार्धतनुकृतनाराचमसिधारिणं देवी
 क्रोधतर्धविंशुलेनोरसिताडितं दैत्यकरालदंष्ट्रस्यंविद्युत्कपिलमूर्धजं नागपाशेनसंक्षिप्तं हर्षक्षेणापिविभ्रुतं
 चमद्भिरवक्त्रेणह्यततोर्ध्वसंटरुपा श्रद्धेलंगूलदंढेनदंढाधिधानशोभिना सर्वतोमातृवकेणसेव्यमानांसुरैस्तथा पूज
 तैश्चयुतोद्वेगिनरोनियममास्थित इति वेदिकोणेष्वपि कलशस्थापनविधिना चत्वारः कलशाःस्थाप्याः चतुरः
 कलशानयस्तदद्याद्देवगृहेनरः चतुःसमुद्रबलयांसंतुभुकेवसुंधरामिति विष्णुधर्मोत्तरात्ततःपूजनंकुर्यात्तत्रपूजावि
 धिःतत्रप्रतिपदिपूर्वाहणेपुष्पतैलादिनाकृतमंगलरत्नानोतिर्यक्क्रियांकृत्वानवेवाससी परिधाय चंदनमृगमदकुम्भैः
 सर्वगामनूलिष्यत्रिपुंड्रकृत्वापूर्वाभिमुखोदेवीवासमुपविष्य सोपग्रहपाणिराचन्यममेहजन्मनिदुर्गाप्रतिद्वारसर्व
 पापक्षयपूर्वकदीर्घायुर्वैपुल्यनपुत्रपौत्राद्यवच्छिन्नसंततिद्विरिथरलक्ष्मीकीर्तिकाभशत्रुपराजयसंदांष्टिसिद्ध्यै
 शारदहनवरात्रप्रतिपदिविहितकलशस्थापनदुर्गापूजादिकरिष्यद्भूतिसंकल्पः भाणपतिपजनंस्वस्तितवाचनंकरवा

शुभेदास्मयेदेवापूजार्थंनेवानिर्भते कदलीस्त्रितादिमण्डितेगृहेउत्तमवस्त्रादिभूषिते पूज्यहृदयवाचनुरस्त्रवतुहरत्नवेदि
 कोपारिसर्वतोभद्रादिमण्डलविधायमण्डपं वकुत्वातत्रप्रतिमामस्थापनं कुर्यात् तत्रक्रमः आदर्शगणान्तर्वेतिमञ्चेणमण्डपं
 रथाप्य तदनंतरहेरं वत्सवेहोहिचां विकाज्यवकात्मज सिद्धिदृष्टिपतेत्यलक्षसूर्यसमप्रभ नागारुणनागहारत्नगण
 राजचतुर्भुज भूपतिः स्वययुर्धैर्द्व्यैः पाशांकुशपरश्वैः आवाहयामिपूजार्थं रक्षार्थंचममक्रतोः इहागारुणगृहा
 एतद्वपूजाकर्तुं वरक्षमां आवाह्यैर्गणेशानपूजाद्रव्यैः प्रपूजयेदिति एतं यथासंभवं पूजयित्वाऽर्घ्यपात्रे गर्वादि
 कंदैर्वाऽर्घ्यदद्यात् तत्रनंजः रक्षरक्षणगणाभ्यक्षत्र्यक्षत्रैरेकप्ररक्षक भक्तानामभयकर्तात्राताभवमवार्णवात्
 द्वैमातुरकपासिधोपायमातुरभजप्रभो वरदत्वं वरदेहिवांछितार्थद गृहाणार्घ्यमिदं देवसर्वदेवतमस्मृत
 छन्नेन फलदं जिनफलदो भूतसदामनेति विश्वेश्वराय वरदाय सुरप्रियाय लंबोदराय सकलाय जगद्धिताय नागाननाय
 श्रुतिप्रज्ञाविभूषिताय गौरीसुताय गणनाथनमो नमस्ते भक्तार्तिनाथानपराय गणेश्वराय सर्वेश्वराय शुभदाय सुरेश्वराय
 विश्वेश्वराय विकटाय च वामनाय भक्तप्रसन्नवरदाय नमो नमस्ते २ विघ्नराजनमस्ते स्तुतमापुत्राय नाशन तद्वि
 ष्णुकृत्तरे रुमयामनया प्रपूजने त्वां विघ्नशत्रुदलनेति च सुंदरेति भक्तिप्रियेति सुखदेति फलप्रदेति विद्याप्रदेत्यथ हेर
 तिव्ययस्त्ववतिभ्यो गणेश्वरदो भवनित्यमेव तेन तुष्टेममाप्याशु सर्वान् कामान् प्रपूरय विघ्नान्नाशय मे सर्वान् दुःख
 हृदिभिरघातात् त्वत्प्रसादेन कार्याणि सर्वाणि हकरो न्यहं शत्रूणां बुद्धिनाशार्थमन्नाणामुदयाय च नमस्ते ब्रह्मरूपा
 प्रेषिण्यरूपाय ते नमः विश्वरूपस्वरूपाय नमस्ते रुद्ररूपिणे भक्तिप्रियाय देवाय नमस्तुभ्यं विनायक लंबोदरनमस्ते
 रुद्रसेततेर्मादके प्रिय श्रुविघ्नकरभेदे व सर्वकार्येषु सर्वदेति प्रार्थयेत् ततोमर्ह्यैः पृथिवीचन इमं यज्ञं भिमक्षणा पि
 तमन्ते मभिमं चिश्चिन्ममिस्सुष्टवा श्रुपेययः संवदंते सोमेन सह राजा यस्मै कणोति ब्राह्मणस्तं राजान्पूरयामसीति

पवात्रिक्षिप्य आकलशेषुधावलिपिविपरिपच्यते उक्थैश्चैषु बद्धेति कलशं संस्थाप्य इमं भोगं युमुने सरस्वति
 शतद्वर्तमानं स च तपस्ययां आसिन्नयामरुद्धो वीतस्तया ज्ञात्वा शिषो मयेति जलेनापूर्य गंधद्वारादुप
 धात्वा येषु धातुं करोषीं इत्यर्थं सर्वभूतानां तानि महोपवहयेत्यभिधीयते गंधानि क्षिप्य याज्ञोषधीः पूर्वाजानां देवैश्च
 स्त्रियुगं पुरा मननेव धाम महशतं धामानि ससचेति सर्वोपधीः कांडाकांडात्प्ररोहं तीपुरुषः पुरुषस्परि एवानोद्भूत
 प्रतनुसहस्रेण शतेन चेति दूर्वाः आश्वरेयेष्वेति पदं नृणामेव सानिष्कृता गोमाजइहिकलसथयत्स नवधपुरुषमिति
 पंचपञ्चवान् रथो नाष्टयित्री नो भवानक्षरानिवेशनी यच्छानः शर्मसंप्रथा इति स तमदः या फलिनीयां अफ
 लां अष्टपुष्पायाश्च पुष्टिणीः बहुरूपतिप्रसूता रतानां मुचं वल्हं स इति फलं सहिरन्तानि दाशुपेक्षवाति स विता
 भगः तं भागां चित्रमीमहे इति पंचरत्नानि हिरण्यरूपः सहिरण्यसं दगयानपात्सेदुहिरण्यवर्णः हिरण्यपादप
 रियोन्निर्विपया हिरण्यदादत्पन्नमस्मै इति हिरण्यं निक्षिप्य युवा सुवासाः परिवीत आगारस उश्रेयान्भवति जायमानः
 तंधीरासः कवय उन्नयंति साध्वो मनसा देवयंत इति वज्रोणावेष्ट्य पूर्णादर्विः परापत सुपूर्णा पुनरापत वस्त्रे विक्री
 णावहा इपमूर्जं शतक्रतो इति पूर्णपात्रं निधाय तत्र वरुणं संस्थाप्य उतैतं वायां मित्रह्मणा वंद्यमानस्तदा शास्ते प
 जमानो ह विर्भाः अहेडमानो वरुणो ह वाप्युरुशं समान आयुः प्रमोषीरिति वरुणं संपूज्य पुष्पांजलिं दद्यात् क
 लशस्य मुखे विष्णुः कंठे रुद्रः समाश्रितः मूले तत्रास्थितो ब्रह्मा मध्ये मातृगणाः स्मृताः कुक्षौ तु सागराः सर्वे सप्तदीपा
 वसुंधरा ऋग्वेदाथ यजुर्वेदः सामवेदो ह्यथर्वणः श्रंगे पुसहिताः सर्वे कलशान्तु समाश्रिताः अन्नगायत्री सावित्री शां
 तिः पुष्टिकरी तथा आयांतु यजमानस्य दुरितक्षयकारकाः सर्वे समुद्राः संहितस्तीर्थानि जलदानदाः आयांतु
 यजमानस्य दुरितक्षयकारकाः ॥ इति कलशं प्रार्थयेत् इति ऋग्वेदिनां कलशार्थपुनर्विधिः अन्ते नैव प्रकाशेण

चतुर्विधेदिकोणेपुकलशचतुष्टयंस्थापयेत् अथकात्यापनानांकलशस्थापनविधिर्हिरण्यते महीधोरिति भू
 मिरेष्टया याश्रोपधीरित्यनेन धान्यमसीत्यनेन ब्रायवान्प्रकिरेत् धान्यमसिधिनुहिदेवान्प्राणायवोदानायत्वा
 व्यानायत्वा आजिप्रकलशमितिकलशसंस्थापयेत् आजिप्रकलशमहात्वाविशतिवदवः पुनरुर्जानिवत्तस्वसा
 नः सहस्रंघृथोरुधाराप्यस्वतीपुनर्माविशताद्रधिः वरुणस्योत्तंभनमसीतिजलेनपूरयेत् वरुणस्योत्तंभनमसि
 वरुणस्यस्कंभसर्जनीस्थोवरुणस्यऋतसदन्यसिवरुणस्यऋतसदनमसि वरुणस्यऋतसदनमसीद अश्वयेवइति
 पंचपंड्वान् याश्रोपधीरिति सर्वोपधीर्नाक्षिपेत् कांडादिति दूर्वांनिक्षिपेत् स्योनापृथिवीतिसप्तमूर्दानिक्षिपेत् परि
 बालप्रतिरिति पंच रत्नानि परिव्राजपतिः कविरग्निहंव्यान्याक्रमीत् दधद्रत्नानि दाशुपे युवा
 स्वांसाइति सूत्रेण वेष्टयेत् युवासवासाः परिवीत आगारसञ्चश्रेयान्भवति जायमानः तंधीरासः कवय
 उन्नयतिसाध्योमनसादेवयंतः याः फलिर्नोरितिफलं हिरण्यगर्भेतिहिरण्यं हिरण्यगर्भःसमवर्तताये भू
 तस्यजातपतिरेकआसीत् सदाधारपृथिवीद्यामृतेमांस्मैदेवायहविषाविधेम पूर्णादूर्वा तंवायाभीतिशुनःशो
 क्ररूपिःत्रिष्टुष्टंऋवरुणोदेवतावरुणावाहनेविनियोगः तंवायाभिश्मिन्कलशेवरुणइहागच्छइहतिष्ठ कलशस्य
 मुखविष्णुरित्यदिदुरितस्यकारकाइत्यंतपठित्वा देवदानवसंबाधेपश्यमानेमहेदयो उत्पन्नोऽसितदाकुम्भविधृतो
 विष्णुनारयणं त्वत्तेयसर्वतीर्थानिदेवाःसर्वैर्ययिस्थिताः त्वयितिष्ठतिभूतानित्वयिप्राणाःप्रतिष्ठिताः शिवः स्वयंत्वं
 मेवासिद्विष्णुस्त्वंचप्रजापतिः आदित्यावसवोरुद्राविश्वेदेवाःसपैतृकाः त्वयितिष्ठतिसर्वोपिपतःकामफलप्रदः त्व
 रत्नसादादिमंपन्नंकर्तुमीहेजलोद्भव सान्निध्यंकरुमदेवप्रसन्नोभवसर्वदेतिपठेत् अथस्वस्तिवाचनं ब्राह्मण्यपुण्य
 महर्ष्यं चमसृष्ट्यत्पादनकारकं वेददक्षोद्भवंतिर्यतत्पुण्याहंश्रुवंतुनः अस्मकंभूः पुण्याहंभवंतोलुवंतु इतित्रिः

पुनर्नमेति पठित्वा पृथिव्यामृद्धतायां तु यत्कल्याणं पुरा कृतं ऋषिभिः सिद्धं गंधर्वैस्तत्कल्याणं ब्रुवतु नः अस्वकर्मणः
 कल्याणं भवं तो ब्रुवंति विभिः यथेमां वाचं कल्याणीमित्यादि सागरस्य यथा ऋद्धिर्महालक्ष्म्यादिभिः कृता संपूर्णा
 सुप्रभावा च तां तामृद्धिं ब्रुवतु नः ऋद्धिं भवतो ब्रुवंति च युक्ता सन्नस्य ऋद्धिरस्य गन्मज्योतिरस्मत्ता अभूमा दिवं पृथिव्या
 ब्रध्यालुहामाविदाम देवांस्वर्ज्योतिः स्वस्तिर्याऽविनाशाय पुण्यकल्याणं पृथिव्या विनायक प्रिया निरयं तां तां स्वस्ति
 ब्रुवतु नः स्वस्ति भवतो ब्रुवंति च युक्ता समुद्रमथनाज्जाता जगदानंदकारिका हरिप्रिया च मांगलयातां श्रियं प्रब्रु
 वतु नः श्रीश्वेतलक्ष्मीश्वरैर्पत्न्यावहोरात्रे पार्थिवैश्चाणिरूपमभिधनौठयातं इणुनिषाणामुन्मदप्राणिति पठेत्
 इति कात्यायनां स्वस्ति वाचनं ॥ अप्सर्पतु ते भूता ये भूता भुवि संस्थिताः ये भूता विभक्तार्तरस्ते गच्छंतु शिवाज्ञयेति सर्व
 दिक्षु सर्पपान्त्रिकीये सूर्यः सोमश्च कालश्च संध्यं भूतान्यहः क्षपाः पवनो दिक्षयति भूमिराकाशं स चराचरः
 द्वाहं शासनमास्थाय कल्पवृक्षमिह सन्निधिं इत्यनेन भूमिं स्पृष्ट्वा दिग्बन्धनं कुर्यात् पंचगव्येन भूमिं प्रोक्ष
 येत् ततो भूतशुद्धिप्राणप्रतिष्ठा मातृकान्यासां कृत्वा स्वेष्टदेवता मागममार्गेण नमस्त्य पुराणोक्तमार्गेण वा
 ध्यायेत् तद्यथा जटाजूटसमायुक्तमर्द्धेन्दुशतलक्षणां लोचनत्रयसंयुक्तां पद्मेन्दुसदृशाननाम्
 श्रुतसर्पपुष्पवर्णाभां सुप्रतिष्ठां सुलोचनां नवयौवनसंपन्नां सर्वाभरणभूषितां सुचारुवदनां तद्वर्णीतो व्रतपयोधरां
 त्रिभंगस्थानसंस्थानां महिषासुरमर्दिनीं त्रिशूलदक्षिणे दध्यात्खड्गं चक्रं क्रमादधः तीक्ष्णवाणं तथा शक्तिवामतोऽपि
 निबोधत स्वेतकंपूर्णं चापं च पाशमंकुशमूर्ध्वं घंटां वापरशुं वापि वामतः सन्निवेशयेत् अथ रतान्महिषंतद्वद्विंश
 रसकंपदं दर्शयेत् शिरश्छेदोद्भवं तद्वहानवं खड्गपाणिनं हृदि शूलेन निभिन्नं तिर्यग्यं च विभूषितं रक्त रक्तोक्तं गंधरक
 विस्फारितेक्षणं वेष्टितं नागपाशेन श्रुकुटीर्भाषणाननं सपाशवामहस्तेन धृतं केशंचटुर्गया वमदुधिरवक्त्रं च देव्याः

सिंहप्रदर्शयेत् दंष्ट्रारुद्रदिशेषादंसमसिंहोपरिस्थितं किंचिदूर्ध्वतथावाममंगुष्ठमहिषोपरि रतूपमानंचतद्रूप
 ममरैः सन्निवेशयेदिति एवंध्यात्वा अर्धस्थापनंकुर्यात् ततो नूतनमूर्तिः स्वर्णादिमयीचेत्तद्। अन्वुत्तारणादि
 कंकुर्यात् तत्रक्रमः स्वर्णादिशलाकया प्रातिमांभुसर्पिर्भ्यामभ्यज्य इममेगोडातिपुरुषसूकेन चाभ्युक्ष्य पंचगव्ये
 न प्रोक्ष्य आग्निस्केन प्रातिमायां जलधारकुर्यात् तच्चाग्निस्के कृत्वेदितां आग्निपदरहितामंत्राः आग्निः सतिमिति
 सतर्चस्य सतिर्वाजं भरऋषिरग्निर्देवता त्रिष्टुपृच्छदोऽन्वुत्तारणे विनियोगः उः सतिर्वाजं भरंददातिर्वीरं श्रुत्यं कर्म
 निष्ठं रोदसीं विधरत्समजन्नारोर्वीरकुक्षिपुरंधि १ अससः समिदरतुभद्रमहीरोदसीं आविवेश एकंचोदयत्सम
 रसुदजाणिदपते पुरुणि २ हत्यंजरतः कर्णमावांशज्योतिरदहज्जरुषं अग्निधर्मउरुषदंतः नृमेधं प्रजयासूजत्सम
 ३ वाद्रविष्णोर्वीरयेशाः ऋषियः सहस्रासनोतिदिविहव्यमाततानधामानिभूता पुरुत्रा ४ उर्ध्वैर्ऋषयो विह्वयेते
 नरोयामनवांधितासः वयोऽन्तरिक्षेयजंतः सहस्रापरिपातिगोनाम् ५ विपईलते मानुर्धाटर्धा मनुष्यो नहुषो वि
 जाताः गांधर्वापथ्यामूर्तिर्गव्यतिर्घृताश्रनिपाता ६ ब्रह्मऋभवस्ततश्च महामवोचामासुटकिं प्राधज्जारेतरयवि
 षमहिद्रविष्णमायजस्व ७ इत्यग्निपदरहितंसूक्तं १ आथाग्निपदसहितं ऋत्वेदिनामग्निस्सूक्तं आग्नेसांतिवाजं भरं
 ददात्यग्निर्वीरं श्रुत्यं कर्मनिष्ठं अग्नोरोदसीं विधरत्समं जन्नाग्निर्नारोर्वीरकुक्षिपुरंधि १ अग्नोरससः समिदरतुभद्रा
 आग्निर्महीरोदसीं आविवेश अग्निरैकंचोदयत्समं जन्नाग्निदं जाणिदपते पुरुणि २ अग्निर्हत्यंजरतः कर्णमावाग्नि
 रज्योतिरदहज्जरुषं आग्नेरजिधर्मउरुषदंतं रज्जितं नृमेधं प्रजयासूजत्समं ३ आग्निर्वाद्रविष्णोर्वीरयेशाः आग्निर्ऋषियः सहस्रा
 सनोति आग्निर्दिविहव्यमाततानाग्नेर्धामानि विभूता पुरुत्रा ४ आग्निमूर्ध्वैर्ऋषयो विह्वयेते अग्निरौयामनवांधितासः अ
 ग्निं वयोऽन्तरिक्षेयजतोऽग्निः सहस्रापरिपातिगोनाम् ५ अग्निविशद्वलते मानुर्धिया अग्निमनुष्यो नहुषो विजाताः अग्नि

गीर्धर्वापथ्यामृतस्याग्नेर्गन्ध्यातिर्धृतश्चानिषाता ६ अग्नयब्रह्मऋभ्वस्ततस्तुरङ्गमहामवोचामासुर्वाकिं अग्नेप्रावज
 रितारंयविष्टाग्नेमहिद्रविणमायजस्व ७ अत्रचपूर्वाग्निशब्दरहितान्मंत्रान्सकृत्पाठित्वाअग्निपदसहितान्मंत्रान्वार
 द्यपठेत् अथकर्तव्यानांअभ्युत्तारणैस्तेनामअस्याजरासोदमामरित्राअर्चद्धुमासोअग्नयः पावकाः शिवतीवधः
 श्यात्रासोभुरएयवोवनर्पदोवायवो नसोमाः १ हरयाधूमकेतवीवातजूताउपधविषयतेतेष्टयाग्नयः २ यजातोमित्रा
 वरुणायादेवां ऋतुहृत् अग्नेयसिस्वन्दमम् ३ युद्धवाहिदेवहृतमां अश्वं अग्नेरधीरेव निहृतापूर्वः
 सदाः ४ द्वेद्विरूपैचरतः स्वर्ग्ये अभ्यान्पावत्समुपधापयेते हरिरन्यस्यांभवतिस्वधावाजुक्रो अन्यस्यांददशेसुचर्वाः
 ५ अयमिहअयमोधांयिधातुभिर्होतायजिघेअश्वरेष्वीदयः यमत्रवानिभूगवोविरुत्तुर्वेनपुत्रिञ्चविंशविशेशो ६
 त्रीणिशतात्रोसहस्राएयमिन्त्रिष्टंशच्चदेवानवचासपर्वन् ङीद्वयंयुतैरस्तृणन्वाहिरसमाआदिहोतारन्यसादयंत ७
 मूर्धानंदिवोअरतिष्टथिदयवैश्वानरमृतश्चाजातमग्निम् कविष्टंसधाजमतिर्धेजानानामासन्नापात्रन्जनयंतदेवाः ८
 अग्नेर्दन्वाणिजंयनद्रविणस्पूर्वैपत्या समिद्धःशुक्रश्चाहुतः ९ विश्वेभिःसोन्यमध्वशब्देष्टुवायुना पित्रािमन्नस्यया
 माभिः १० आयादिषेन्यपतितेजश्चानदशुचिरेतोनिषिकेधौरभीके अग्निःशर्द्धमनवधंयुवानंष्ट्वाब्जानयत्सूदयच्च
 ११ अग्नेशर्द्धमहतेसौमगायतवयुस्तान्युत्तमानिसंतुंसंजारास्पदंष्ट्सयमाकृणुष्वशत्रूयतामभितिष्ठामहा १२
 हिमंद्रतममर्कशोर्कैर्वदमहेमहिनःशोष्यग्ने इंद्रनव्वाशवसादेवतवायुग्रणान्तिराधसावृत्तमाः १३ च्वंअग्नेत्वाहुताग्नि
 दासः संतुसूरयः प्रतारोयमध्ववानोजनानासर्वादयतनोताम् १४ शुधिःश्रुत्कर्णवन्दिभिर्देवैरग्नेसयावभिः आसिदं
 तुवाहंपिमित्रोअयमाप्रातर्वाणोअध्वरं १५ विश्वेषामदितिर्यज्ञियानांविश्वेषामतिथिर्मानुषाणां अग्निर्देवानामव
 श्राष्टृणानःसुमर्दीकोभवतुजातवेदाः १६ महोअग्नेःसमिधानरुपशर्मएयनागामिन्नेवरुणस्त्वस्तये श्वेष्टस्यामसवितुः

सर्वाभिनितदेवानामवोऽभ्यावृणीमहे १७ इति कार्तियाणां कलशस्थापनविधिः हिमरयवाजरायुष्मि
 रिन्धयामसि पावकोऽश्वत्थभ्यश्च शिवो भव उपनमन्नुपवेतसेव तरेनीदीप्त्वा अग्नेपितमपामसिमण्डकिताभिरा
 गहिसेमत्रोयज्ञपावकवर्णं शिवं कृधि अपामिदं न्ययनउसमद्रस्य निवेशनं अन्यास्तेऽश्वत्थस्य तपंतु हेतयः पाव
 कोऽश्वत्थभ्यश्च शिवो भव अग्नेपावकरोचिषां भद्रयादेव जिह्वया आदेवान्वाक्षिजक्षि च सन्ः पावकदीदिदोऽग्नेदेवांहवाह उपयज्ञां वंह विश्वतः
 अग्नेपावकरोचिषां भद्रयादेव जिह्वया आदेवान्वाक्षिजक्षि च सन्ः पावकदीदिदोऽग्नेदेवांहवाह उपयज्ञां वंह विश्वतः
 पावकयायश्चितवन्द्या कृपाक्षामज्ञस्त्व उरवसेन भजन्ता तूष्णीं यामन्येत मस्यैरुरण्योऽपृथेन तज्जुषाणोऽज
 रनमस्ते हरसे शोचिषे नमस्ते अश्वत्थार्थे अन्यस्तेऽश्वत्थस्य तपंतु हेतयः पावकोऽश्वत्थभ्यश्च शिवो भव अश्वत्थभ्य
 नशोचिषायासाद्भ्यं न्यत्रिण्यश्वत्थोर्वननेरार्थे इति वाजसनेयिनामाग्नेसूक्तं लेख्यामूर्तिश्चेत्तलेख्यापांनभिषेकः
 स्यादित्यादिवचनान् अभिषेकादिकं तत्र न कर्तव्यं किंतु तदग्रे पात्रं स्थापयित्वा तस्मिन्नेव कर्तव्यं ततः पंचगव्य
 पंचाशतादिनामूर्तिसंस्थाप्य पुरुषसूक्तेन सापयित्वा पूज्यपूजकयोर्मध्ये प्राचीं प्रोक्ता विचक्षणैरिति प्रार्थ्या प्रकल्प्य
 मंडूकादिर्घाठपूजां कृत्वा सिंहस्य न संपूज्य ईशानादिक्रमतः विष्णुहरक इतरवीरकलेषु च तत्पुं कलशेषु वा संपूज्य वेदि
 मध्यस्थ कलशे स्वर्णादिमूर्तौ दुर्गापूजयेत् कलश एव देवीपूजनं चेत् मूर्तिसंस्थापनं सिंहस्य नोपरिकर्ष्य अत्र च तन्भरा
 यतनैः सह दुर्गापूजनं गौडानुसारेण लिखितं अत्र प्रमाणत्वेन कालिकापुराणवचनैरुपन्यस्तं शिवं भास्करम
 त्रिचैकशर्वाकौशिकं माषि मनसानवैयं न्याति देवलोकादयो भवति मिति अत्राग्निशब्देन गणेश इति शिवाच्यं च द्रिका
 यं पाठः कार्तिकेयोसौ कार्तिकेयो विनायक इति भावितव्योऽस्य वचनान् यत्तु गौडैरत्र पूजनं पार्थक्येन क्रियते तन्म
 यं एतच्च ब्राह्मणदिभिर्पर्यायिकारवैदिकान्तरं तु दुर्कमंत्रराजानुष्ठानविधाने श्रौतार्चनं तु विष्णोः विरोधे

एभवेत्तदा स्मार्तगमार्चनक्षेत्रैर्यैः केवलमागममिति एवंपूर्वोक्तक्रमेण चतुरायतनपूजानंतरं जटाजूटैर्यादि
 श्यात्वाहस्तस्थपुष्पांजली अथार्कतोवाहदयार्विदावाहयोदितिवचनात् सूर्यमंडलात्हृदयारविदाहा देवीमाग
 तांविभाव्यपुष्पाणिकलशेमुख्यैवाप्रक्षिपेत् ततश्चात्मसंस्थामिति एहिदुर्गमहाभागेरक्षार्थमसर्वदा आवाहया
 न्यहंदेविसर्वकामार्थसिद्धये अस्यांमूर्तैसमागच्छस्थितिंमत्कृपयाकुरु रक्षांकुरुसदाभद्रेविश्वेश्वरिनमोस्तुतइति आ
 गच्छरदेदेवैद्यैर्न्यदर्पनिपूदिनि पूजागृहाणसुमुखिनमस्तेशंकरत्रिये सर्वार्थमयंवारिसर्वदेवसमन्वितं इमंघटंस
 मागच्छतिष्ठदेवगणैःसह दुर्गेदेविसमागच्छसाक्षिधामिहकल्पयवालेपूजांग्रहाणःत्रयमष्टाभिःशक्तिभिःसहैत्यवाहन
 मंत्रैरावाहयेत् मूर्तेपूजनेतुसर्वतीर्थमयमिति श्लेकोनपठनीयः पूजातुजयतीमंत्रेणवाकार्या तद्वक्तृदेवीपुराणे कुर्या
 द्वैव्यारतुमंत्रेणपूजांक्षीरघृतादिभिरिति जयतीमंगलकालाभद्रकालीकपालिनी दुर्गाक्षमाशिवाधाजीस्वाहास्वधा
 नमोरतुते अनेनैवतुमंत्रेणजपहेमैतुकारयेदिति दुर्गामंत्रोवैदिकश्रागमिकोवावैदिकोजातवेदसइत्यादि आगमि
 कस्तुर्दुर्गेदुर्गेदुर्गैरक्षणिरवाहेतिनवाक्षरः तल्लिगैःपूजयेन्नमदितिसाधारणवाक्यात् रकादितु दुर्गेमंदुरतरेकार्येनवदुः
 खविनाशिनीपूजयामिसदाभक्तयादुर्गादुर्गांतिनाशिनी अनेनैवतुमंत्रेणजपहेमादिकारयेदियुक्तं पूजाचपोडशोप
 चारैःछत्रचामरादिभिर्भयविभवंकार्या पूजायांवादित्राणमभावेघटावादनंकार्यं तद्वक्तृं वादित्राणामभावेतुपूजाका
 लेवसर्वदा घंटाशब्देनरैःकार्यःसर्ववाद्यमयीयतःपायादौविशेषेदेवीपुराणे पद्मश्यामकदूर्वाचविष्णुकांतादिरित्य
 ते गंधपुष्पाक्षतयवकुशाग्नितिलसर्पयाः तत्रैवं विल्वरकाक्षतैःपुष्पैर्दधिदूर्वाकुशैस्तिलैः सामान्यःसर्वदेवानामर्घ्यो
 यंपरिकीर्तितः पुष्पं सारमुयानिधौ इक्षुर्मधुघृतैर्वैवपयोदधिसद्वैवतु प्रस्थप्रमाणंवाप्राह्यंमधुपर्कइहोच्यते
 आचमनेतु जालिवंगकंकोलादिद्रव्याणिदेयानि पंचामृते रकादिक्षीरहरागणैर्दक्षोघृतैर्वैवशोत्तरं घृतादृश

गुणैर्द्रोश्चैवेतन्तथेति पूजानंतरं मापमकवलं कूष्माण्डादिवलिर्गानिवेदयेत् ततो नीराजनं कृत्वा यथाशक्ति
वैदिकमगमिकवाङ्मंत्रं ब्रजयेत् दुर्गाप्रतो जपेन मंत्रमेकचित्तरसमाहित इति देवीपुराणात् ततश्चंडीपाठं कृत्वा
देवीप्रार्थयेत् महिषप्रिमहामायेचा मुंडमुंडमालिनि द्रव्यमरोग्यविजयं देहि देवि नमः सदा भूतघ्नोपिशाचेभ्योर
क्षोभ्यश्च महेश्वरि देवेभ्यो मानुषेभ्यश्च भेष्यो रक्षसांसदा सर्वमंगलमांलये शिमे सर्वार्थसाधके शरण्येभ्यो के
गौरिनारायणि नमोस्तुते रूपं देहि यशो देहि भाग्यं भगवति देहि मे पुत्रान् देहि धनं देहि सर्वान् कामान् नमो देहि न इति ततः
शिवरहस्योक्तं दुर्गास्तुतिं पठेत् हरः दुर्गा शिवशान्तिं करीब्रह्माण्डप्रियां सर्वलोकप्रणेत्रीं च प्रणमामि सदा शिवां
मंगलां शोभनां शुभानिः कलां परमां कलां विश्वेश्वरीं विश्वमातां चंडिकां प्रणमाम्यहं सर्वदेवमर्त्यदेवीं सर्वरेण
भयापहां ब्रह्मेशविष्णु नमितां प्रणमामि सदा त्वमां विंध्यस्थां विंध्यनि लयां दिव्यस्थाननिवासिनीं योगिनीं यो
गमातां चंडिकां प्रणमाम्यहं ईशानमातरं देवीं मांश्चरीं मांश्चरीं प्रणमोस्मि सदा दुर्गां संसारार्णवतारिणीं यद्वा
दं पठति स्तोत्रं शृणुयाद्वा पियो नरः समुक्तः सर्वपापैस्तु नोदते दुर्गाया सहति ततः पुष्पांजलिं दद्यात् इति दुर्गापूजा
विधिः विस्मृतपूजायामशक्तं प्रति संक्षिप्तपूजाविधिः कालिकापुराणे सन्यक्कल्पोदितपूजायदिकर्तुं न शक्यता
उपचारांस्तथादातुं पंचैतान्वितरेत्तदा गंधपुष्पं च धूपं च दीपं नैवेद्यमेव च अभावे तोयपुष्पाभ्यां तदभावे तु भक्तिः सं
क्षेपपूजा कथितेति स्मृति कौरस्तुभे श्रावणं चंडीपाठविधिः आखंडदीपकंदं वंशः श्रीतयेन वरात्रके
प्रचालयेद्देहिरात्रमेकचितो धृतव्रत इति अथ चंडीपाठविधिः देवीपुराणे माहात्म्यं भगवत्पारास्तुपुराणादिषु
कीर्तितं पठेच्च शृणुयाच्च आपि सर्वकामसमृद्धये श्रावणं च ब्राह्मणेनैव करणीयं ब्राह्मणं शक्नुवित्
तान्यवर्णजमादरादिति भविष्योक्तेः तथा एकोत्तराभिद्व्यातु नवमियावदेव हि चंडीपाठं जपेच्चैव

जापयेद्वाविधानत इति वाराहोतन्त्रे संकल्पितस्तत्रपाठे संख्यांकवांजपेत् सुधीः आहूतिसंख्या
 भेदेनफलमेदंश्च तत्रैवेकः चंडीपाठफलदेवि शृणुष्वगदंतोमम एकाहृत्यादिपाठानां यथावत्कथयामिते
 संकल्पपूर्वसंपूज्यन्यस्यांगेषुमन्त्रसकृत् पाठद्वल्लिखदनाच्चसिद्धिमाप्नोतिमानवः उपसर्गोपशांत्यर्थंजिराहृतपठे
 त्ररः ग्रहेपशांतौकर्तव्यंपंचाहृतवरानने महाभयेसमुत्पन्नेसताहृतंसमुन्नयेत् नवाहृतान्नवेच्छातिर्वाजोपेयफलं
 भेत् राजवश्याभूतैचरुद्राहृतमुदीरयेत् अर्काहृतेः काम्यसिद्धिर्वाहेहानिश्चजायते मन्वाहृतान्निपुर्वद्वपं तथास्त्री
 वश्यतामियात् सौरुपंपंचदशाहृत्याश्रियमाप्नोतिमानवः कलाहृत्यापुत्रपौत्रधनधान्यागमंविदुः राज्ञांभितिविभो
 क्षापर्वैरुपेक्षाहृतंयच कुर्यात्सप्तदशाहृतंतथाष्टादशकंप्रिये महाग्रहविमोक्षायविंशाहृतंपठेत्सुधीः पंचविंशावर्त
 नातुभवेद्वधविमोक्षेण संकटैसमनुप्राप्तेदुश्चिकित्साभयेतथाजातिभ्रंशेकुलोच्छेदेऽश्वघुषेनाशज्जागते वरैरहृद्विंश्या
 धिहृद्वैधननशेतथाक्षये तथैवात्रिविधेरप्येतथाचैवातिपातके कुर्याद्यत्नाच्छताहृतंततः संपद्यतेशुभं आयुर्द्विः श
 ताहृताद्वाज्यहृद्विस्तथापरा मनसाचितितदेविसिद्धिदृष्टेतराच्छतात् शताश्वमेधयज्ञानांफलमाप्नोतिसुव्रते सहस्रा
 वर्तनान्छर्माश्राहृणोतिस्वयंस्त्रिधरा भुक्तवाननोरेथान्सर्वान्नरोमोक्षमवाप्नुयात् यथाश्वमेधः क्रतुराट्देवानांचय
 थाहरिः रुक्मानामपिसर्वयंतयासप्तशतीस्तवः अथवावह्नीकेनकिमेतेनवरानने चंडयाः शताहृतगठात्
 सर्वांसिद्धांतिसिद्धयद्वाति सर्वैवंगुणयुक्तः चिरपद्ममूर्तंशांतंरुपष्टाक्षरपदंतथा कलस्वरसनायुकेंरसभावसम
 निवर्त बुद्धमानः सदाह्यर्थंभ्रंथार्थैकस्तशोत्पद्मब्राह्मणादिषुपाठार्थंभ्रंथार्थंवाप्येद्भूपः यएवंवाचयेद्भस्मसविप्रो
 ण्यसासउच्यतइति स्तोत्रपाठश्चनारायणंनमस्कृत्यकर्तव्यः नारायणंनमस्कृत्यनरैर्वैनरोत्तमं देवोत्तरस्वर्गो
 वैवततोजपमुदीरयेदितिवचनात् जपशब्दार्थश्चभाविष्ये अष्टादशपुराणानिरामस्यचारितंतथा विष्णुधर्मादि

शास्त्राणि शिवधर्माश्च भारत वेदार्थः कर्त्तव्यो यत्र तन्महाभारतं रम्यं शैवाश्च धर्मा रार्जुद्रमानवो कामही पते जयेति
 नाम एते पां प्रवदंति मनीषिण इति पाठप्रकारश्च मत्स्यसूक्ते प्रणवंचादितो जप्त्वा स्तोत्रं वा संहितां पठेत् श्रुते च प्रण
 वंदद्यादिरपुयाचादिपुरुषः सर्वत्र पाठे द्विष्टो ह्यन्यथा विफलं भवेत् शुद्धेनानन्याचेत्तेन पठितं व्यं प्रयत्नतः नका
 यंसकमनसा कार्यं स्तोत्रं स्पवाचनं आधारे स्थापित्वा तत्पुस्तकं प्रजपेत्सुधीः हस्तसंस्थापनादेव यस्मादल्पफलं भ
 वेत् स्वयंचालिखितं यत्पुतिनालिखितं च यत् ब्राह्मणेन लिखितं चापि विफलं भवेत् ऋषिच्छंदादिकेन यस्य प
 ठेत्स्तेनैव विचक्षणः स्तोत्रेन दृश्यते यत्र प्रणवस्यासमाचरेत् संकल्पितस्तोत्रपाठे संख्यां कृत्वा पठेत्सुधीः आध्यायं
 प्राप्य विरमेन्न तु मध्ये कदाचन कुते विरामे भ्रमे येन तु ब्रह्मयायादि पठेत् पुनरिति अथ प्रसंगात् शतचंडयादिविधानं लि
 ख्यते रुद्रयामले शतचंडीविधानं च प्रोच्यमानं शृणुष्व तत् सर्वोपद्रवनाशार्थं शतचंडीसमाचरेत् षोडशस्तंभ
 समुक्तं मंडपं प्रच्छवो ज्ज्वलं वसुकोणयुतावेदिं मध्ये कुर्याच्चिभग्नतः पक्षेऽप्येकचित्तरं न्यासुच्छये हस्तसंमितां पंचव
 णरजोभिश्च कुर्यान्मंडलकं शुभं पंचवर्णवितानं च किंकिणीजालमंडितं आचार्येण समं विप्रान् वरमेव शसुन्नतान्
 ऐशान्यां स्थापयेत्कुंभपूर्वां कविधिना हरे वारुण्यां च प्रकर्तव्यं कुंडलक्षणलक्षितं मूर्तिदेव्याः प्रकुर्वीत सुवर्णस्य प
 लेन वै तदूर्ध्वतदूर्ध्वतदूर्ध्वतदूर्ध्वमर्हापते आष्टादशभुजां देवी कुर्यादष्टभुजामपि पटुकूलयुगच्छन्नादेदी मध्ये निधापयेत्
 वैकुण्ठिरहस्ये आयुधान्यत्र वक्ष्यते दक्षिणाधः करे क्रमात् अक्षमालाचकमलं वाणोसिः कूलिशंगदा चक्रं त्रिशू
 लं परशुः शंखो घंटा च पाशकः दंडश्च किंश्चर्म चापं पानपात्रं कंमंडलुः अलंकृतभुजामिभिरायुधैः कमलासनां
 तत्रैव दद्याच्चष्टभुजां वाणमुसले शूलचक्रं भूत शंखघटां गलचक्रां मुकं वसुधाधिप देवीं संपूजय विधिवज्जपं कु
 र्वेदं शद्धिजाः शतमादौ शतं चातिजपेन्मंत्रेन वार्णिकं चंडीसप्तशती मध्ये संपुटोपमुदाहृतः स च उर्ध्वेर्हर्षिर्होत्रां मुद्राये

विवेक इति एकद्विर्वाणि चत्वारि जपे द्विन चतुष्टयं रूपाणि क्रमशस्तद्वरूपजनादिकमाचरेत् पंचमेदिवसे प्रातर्होमं कुर्यात्
 द्विधानतः गुडाज्यपायसंदूर्वातिलाच्छुद्धान्यवानपि चंडीपाठस्य होमं तु प्रातिश्लोकं दशं शतः होमं कुर्याद्ब्रह्मादिभ्यः
 समिदाज्य च खरुन् क्रमात् हुत्वा पूर्णाहुतिं दद्यादग्निभ्यो दाक्षिणां क्रमात् कपिलांगानां लिमाणि श्वेताश्वच्छत्राचामरे अभि
 पंकेततः कुर्युर्द्विजमानस्य ऋत्विजः एवं कृते ऽमरे शानसर्वांसिद्धिः प्रजापत इति इति शतचंडीविधिः सहस्रचंडीविधि
 वच्छृणु विष्णो महामते राज्यं भ्रंशे महोत्पत्ते ज नमो रे महामये राजमारे ऽश्वमारे च परचक्रमये तथा इत्यादि विवि
 धे दुःखे दृष्टपरो गादि जेभ्ये सहस्रचंडिका पाठं कुर्याद्वा कारयेत् तथा जापकार तु शतं त्रयोका विंशद्वस्तश्च मंडपः भोज्याः
 सहस्रं विप्रैर्द्रा गोशतं दाक्षिणां दिशेत् गुरोर्द्विगुणं देयं शय्यादानं तथैव च धनं धान्यं च मूदानं श्वेताश्वं च मनोहरं पंच
 निष्कमितामूर्तिः कर्त्तव्यवा द्दमानतः अष्टादशभुज देवी सर्वायुधविभूषिता श्रवारिता नंदं दातव्यं सहस्रं प्रत्यहं विभो
 शतं वानि यताहारः पयः पानेन वर्तयेत् एवं यश्चंडिका पाठं सहस्रं तु स माचरेत् तस्य स्यात्कार्यसिद्धिरतु नात्र का
 र्या विचारणा इति सहस्रचंडीविधिः अथ कुमारीपूजनं तच्च प्रत्यहं यथाशक्ति एकद्व्यदिकेनैकवार्यं तत्प्रकारश्च दे
 वीपुराणे ब्रह्मोवाच नतथा तु ऽप्येते शक्तिर्होमदानं जपेन तु कुमारीभोजनेन त्रयया देवी प्रसीदति अन्ननवरात्रे
 पितरेव सवो रुद्रा आदित्यगणलोकपाः सर्वे ते पूजितास्तेन कुमार्या येन पूजिताः शुक्लाष्टमं चतुर्दश्योर्नवरत्रयोविशेष
 तः कृष्णपक्षे विशेषेण भोजयेत् कुमारिका इति अन्यत्रापि प्रक्षाल्य पादौ सर्वासां कुमारीणां च वासव सुलिप्ते भूतले रम्ये
 तं जतश्चासने स्थिताः पूजेयं द्वयपुष्पैश्च स्नान्निभश्चापि मनोरमैः पूजयेत्वा विधानेन भोजनं ताः स्मदापयेत् खंडलच्छुक
 गुडसर्पिर्देधि क्षीरं समाक्षिपेत् तासां देयं कुमारीणां शनैर्भुजापयेत् ताः पानियं याचिते देयमन्नं वा याचितं शुभं तास्त
 तास्तु यदा सर्वास्त्वदास्वाचमनं ददेत् आचमय चाश्रितान् दत्त्वा त्वया क्षतं त्वयमित्यु ॥ दत्तुः शिरसि दत्तव्याः कन्यका

भिरथाक्षताः तेनापि प्राणिपातस्तु कर्तव्यमेव किं पूर्वकम् अनेन विधिना शब्दे वीक्षि प्रसीदति ददाति विविधान्
 कामान् मनोभीष्टान् सुराधिप राजपुङ्गव तातः पश्चाद्देवलोके च गच्छति कौरुभेतु एकां कन्यां भोजयित्वा ऐश्वर्यं
 लभते नरः कन्याद्वयं भुक्तिमुक्तिविवर्गफलद्वयं चतुष्टयं राज्यदं च सर्वकामफलप्रदं विद्याप्रदं च कं वधूत् कं पट्कर्म
 सिद्धिदं सप्तमिर्लभते राज्यमष्टमिर्गुणसंपदः नवभिः पृथिवीशः स्रष्टु कुमारं भिष्यपूजनादित्युक्तं रुकादि एकैकां
 पूजयेत्कन्यामेकदद्यात्तथैव द्विगुणं त्रिगुणं वापि प्रत्येकं नवकं वरं नवमिर्लभते भूमिर्भैश्वर्धी द्विगुणेन तु एकदद्यात्
 लभेत्क्षेमकैकेन श्रियं लभेत् एकवर्षात्तु वा कन्यापूजार्थं तां विवर्जयेत् गंधपुष्पफलादीनां प्रीतिरितरयाग्निविद्य
 ते द्विवर्षकन्यामारभ्य दशवर्षावधिकमात् तासां च क्रमेण कुमारिका द्विवर्षांतु त्रिवर्षांतु त्रिमूर्तिनां चतुर्वर्षांतु कल्याणी पंचवर्षांतुरा
 भवद्दुर्गासु भद्रेति नामान्युक्तानि रुकादि कुमारिका द्विवर्षांतु त्रिवर्षांतु त्रिमूर्तिनां चतुर्वर्षांतु कल्याणी पंचवर्षांतुरा
 हिणी पट्टवर्षांतु भवेत्काली सप्तवर्षांतु चंडिका अष्टवर्षांशां नवार्तुर्दुर्गांतु नवभिर्मता आसां क्रमेण फलान्याह स एव दुः
 खदारिद्र्यनाशाय शत्रूणां नाशनाय च आयुष्यवलद्वयार्थं कुमारं पूजयेन्नरः आयुष्कामस्त्रिमूर्तिं त्रिवर्गं रम्यफलाप्तये
 अष्टसु चतुर्धा विप्रोडादुःखानामपनुत्तये सौरुपयान्यधनारोग्यपुत्रपौत्राभिरुद्धये कल्याणी पूजयेद्दीमान् निरुधं
 कल्याणरुद्धये आरोग्यसुखकामस्तुल्यं कामस्तत्रैव यशस्कामो नरो नेत्यं रोहिणीं परिपूजयेत् विद्यार्था
 च जयार्था च राजवर्षा च विशेषतः शत्रूणां च विनाशार्थं कालिकां पूजयेन्नरः संयां मेजय कामि च चंडिकां परिपूजयेत्
 दुःखदारिद्र्यनाशाय नृपसंमोहनाय च महापापविनाशाय शांभर्वी च प्रपूजयेत् सवलोककटशत्रूणां मुप्रसाधनक
 र्मणि दुर्गादुर्गां र्तिनाशाय पूजयेद्यत्त्वतो ब्रुवः सौभाग्यधनधान्यादिविवाहितार्थं फलाप्तये सुभद्रां पूजयेन्मर्यादा
 सीदां स विरुद्धये पूजाप्रकारश्च तत्रैव प्रातःकाले विशेषेण कृत्वा पंचविशेषतः आवाहयेत्ततः कन्यां भोजयित्वा

भार्गव मंत्राक्षरमर्थालक्ष्मीमाहृणारूपधारिणीं नवदुर्गात्मिकां साक्षात्कन्यामावाहयाम्यहं श्रावाहनमंत्रः
 तत्र संपूजयेद्वाष्पानमंत्रैरेभिः पृथक्पृथक् जगरूपज्येसर्ववन्द्येसर्वशक्तिस्वरूपिणि पूजाग्रहाणकौमारिजगन्मात
 र्त्नमोस्तुते कुमार्याः त्रिपुरात्रिपुराधारात्रिवर्गज्ञानरूपिणीं त्रैलोक्यवर्दितादेवीं त्रिमूर्तिपूजयाम्यहं त्रिमूर्तेः
 कलात्मिकां कलातीर्तां कारुण्यहृदयां परां कल्याणजननीं नित्यं कल्याणपूजयाम्यहं कल्याण्याः अणिमादिगु
 णाधारामकाराद्यसारात्मिकां अन्तर्गतशक्तिकालक्ष्मीं रोहिणीं पूजयाम्यहं रोहिण्याः कामचारिशुभांकांतां
 कालचक्रस्वरूपिणीं कामदां करुणोदारां कालीं संपूजयाम्यहं काल्याः श्रीमत्सुरासुरराक्षस चरणांभो
 रुहद्वयां वराचरजगद्धात्रीं चण्डिकां पूजयाम्यहम् चण्डिकायाः सदा नन्दकरिणां सर्वदेवतम
 रुक्तां सर्वभूतात्मिकां लक्ष्मीं शांभवीं पूजयाम्यहं शांभव्याः दुर्गभेदुस्तरैकोर्व भवदुर्गाविनाशिनीं
 भक्ताभीष्टप्रदां नित्यं दुर्गामावाहयाम्यहम् दुर्गायाः सुन्दरीं स्वर्णवर्णांभाम् सुखसौभाग्यदायिनीं सुभद्र
 जननीं देवीं सुभद्रां पूजयाम्यहं सुभद्रायाः एवमभ्यर्चनं कुर्यात्कुमारिणां प्रयत्नतः कंचुकैश्चैव वस्त्रैश्च
 गंधपुष्पाक्षतादिभिः नानाविधैर्भक्ष्यभोज्यभोजयेत्पायसादिभिः प्रत्यहं ब्राह्मणभोजनं योगिनीभोजनं चोक्तं
 नारदीये प्रत्यहं भोजयेद्विभ्रातृकुमारयोगिनीरपि हीनाधिकार्गो कुषादिविकारांकु कुलान्तथा ग्रथिरुद्रितग
 र्भाग्निरक्तपूषत्राणिकितां जलपेयं धांकैर्करिकाणिकुरुपांतनुरोमशां संत्यजेद्रोगिणीं कन्यां दासीं गर्भसमुद्भवां श्र
 रोगिणीं सुपुष्टां गर्गसिरूपां ब्रणवार्जितां स्कन्धशसमुद्भूतां कन्यां सन्धकप्रपूजयेत् ब्राह्मणीं सर्वकार्यपूजयार्थं तृपवंश
 जां लाभार्थं वैश्यवंशोत्थं सुतार्थं शूद्रवंशजां दारुणेषां त्यजतीयां पूजयेद्विधिनानरहति कचिन्मंत्राक्षरमयीमि
 ति सर्वात्मिका एव मंत्रोक्तः यथोक्तालाभे तु देवीपुराणि विवाहानन्तरं वा सांस्कन्यात्वनोपगच्छति तावत्

संपूज्यतेकन्यायावत्पुष्पंनटश्यते इतिकन्यापूजनं अत्रवेदपारायणमप्युक्तं रुद्रयामले एवंचतुर्वेदविदोविप्रान्त्रात्र
प्रसादयेत् तेषां चरणकार्यवेदपारायणपवहतिशिराः अथ वेदपारायणविधिः तत्रादौब्रह्मादिपूजाविधिर्महाण्यै
तथैवेवात्येगेहप्रशस्तेसुपरिष्कृते कलशविधिनातत्रवेदिमध्येन्यसेत्पुनः पंचायाद्विःकुशैःकाधैर्ब्रह्मापथान्मुखः
स्थितः स्नापितभ्यापितःकुंभेचतुर्बाहुश्चतुर्मुखः वत्सजान्वाकृतिवेदमुत्तरायेःकुशैःकृतं ब्रह्मोपधानेदत्वातंततःस्व
स्त्येयनंपठेत् ब्रह्मयज्ञानमितिवागायत्र्यावापप्रपूजयेत् उपाध्यायंचसंपूज्यथापाठंपठेततः वौधायनःसुयंङिलंकरप
यित्वाग्निमुपसमाधाय संपरिस्तीर्योडेनैताभ्योदेवताभ्योजुहोति अग्नये सोमायेन्द्राय विन्धेभ्योदेवेभ्यऋषिभ्य
ऋभ्योपजुभ्यः सामभ्योऽष्टवर्भ्यः अह्वार्यै मेधायै प्रज्ञार्यै धारणार्यै ङिह्यै सवित्र्यै सवित्रे प्रजापतये काएय
ऋषये सोमाय काण्वऋषये अग्नये काण्वऋषये विश्वेभ्योदेवेभ्यः काण्वऋषिभ्यः संहिताभ्योदेवताभ्यः
उपनिषद्यो याज्ञिकाभ्यो देवताभ्य उपनिषद्योवारुणोभ्यो देवताभ्य उपनिषद्योहववाहाय विश्वेभ्यो
देवेभ्यः स्वयभुवे वारुणोभ्योऽजुमत्यै स्विष्टकृतेच एयक्स्वाहाकारेण हुत्वा ऽपहृतिभिश्चपुनः परि
धिवति समासे चैतापजुषातर्पयति एवमुत्वेदस्य काण्वऋष्यादि वर्जमास्विष्टकृतस्त्वेषां स्थाने
ज्ञातैर्भ्योऽहसमदाय विश्वामित्राय वामदेवायानये भारद्वाजाय जामदग्नयाय गौतमाय वसिष्ठाय प्रगाथे
भ्यःक्षुद्रसूकेभ्योमहानास्त्रीभ्यइति ततोवेदादिमारभ्य संततमधीयेत्त्याह भगवान् वौधायनः इतिवेदपाराय
णविधिः शिराः पुराणादिपारायणमपि कुर्वति अथबलिदानं तत्राश्वमेपच्छागमहिषस्यमांसानामुत्तरोत्त
रप्राशस्त्वेफलविशेषश्च बलिद्रव्याणि कालिकापुराणे पक्षिणःकच्छपाग्राहामत्स्यानवविधामृगाः महिषोगाधि
कगौराःछागोवज्रश्चसूकरः खड्गश्चकृणसारश्चगोधिकाशारमोहरिः शार्दूलश्चनरश्चैवस्वगान्जरुधिरंतथा आ

गारगोधिकेतिग्राम्यस्वज्ञाप्यते द्वितीयगोधःग्रहणमारण्याभिप्रायं क्षत्रियादिकंप्रति कृष्णसारनिषेधस्तत्रैव न
 कृष्णसारवितरेद्वालिंशुक्षत्रियादिकः प्रदत्तकृष्णसारंतुब्रह्महत्यामवाप्नुयात् हयोष्टावपिपशुभ्यानिनियोक्तव्या
 वितितिथितत्त्वे तच्च त्रयहंकार्यं तथाच देवीपुराणे बलिचप्रत्यहंदद्यादोदनमांसमापवत् त्रिकालंपूजयेद्देवीं
 जपस्तोत्रपरायणइति यत्तुसौश्रिद्रुकं होमोऽप्यभ्यानवभ्यांवाकार्यः बलिदानमप्यष्टमीनवम्योरेवेति तत्तुच्छं
 देवीपुराणे बलिचप्रत्यहंदद्यादितिवाक्येन प्रतिदिनंतस्याभिधानात् होमोऽपिप्रत्यहंकार्यः पूर्वोक्तदेवीपुराण
 वाक्ये जपहोमसमायुक्तइत्युक्ते पुनःपूजांतथाष्टम्यामित्यादिवचनंतु श्रष्टर्ननवम्योर्विशेषपूजापरं कौस्तुभेभ्य
 वमेव अत्रचच्छागादिबलिदानमशीषोमीयपशुहिंसान्यायेन धर्ममपि क्षत्रियादिविषयमेव ब्राह्मणस्यतु सा
 त्विकीजपयज्ञाद्यैर्नैवेद्यैश्चनिरामिषैरितिवाक्योपात्तसात्त्विकपूजायामेवाधिकारात् तथैव भगवद्गीतादिपुत्रतिपादि
 तत्वात् यदपिकालिकापुराणादिषु मध्यस्वगात्ररुधिरनिवेदनादिकमुक्तं तदपिब्राह्मणस्यनभवति नद्याह्राह्म
 णोमधंतथादेवैकदाचन सिंहव्याघ्रनरान्दंवाब्राह्मणोनरकंजजेत् इहापिरुयात्सहीनाद्युःसुखसौभाग्यवर्जितः
 स्त्रियंनद्यात्तुबालेदंवानरकमाप्नुयात् स्वगात्ररुधिरंदंवाब्राह्मण्यदेवहीयते कालिकापुराणएवनिषेधात् ब्रा
 ह्मणेनतु मापमकादिनाबालिदानंकार्यं तदुक्ते कालिकापुराणे मापकल्मायमासाद्यैर्देवोदिक्षुबलिर्निशि कूर्ममां
 डमिशुदंडश्चमयासावभेवच एतेबलिसमाःप्रोक्तारत्सौख्यगामाःरम्यताः एतेष्वपिब्राह्मणस्यमद्यामांसव्यतिरि
 कमेवभवति राजसीबलिदानाद्यैर्नैवेद्यैःसामिषैस्तथेति मांसबलिदानादेः राजसत्वाभिधानात् रुद्रयामलेऽपि
 छानाभावेऽपिकूर्ममांडंश्रीफलंवामनोहरं बल्लसंवेष्टितंकृत्वाछेदयेच्छुरिरकादिना तथा ब्राह्मणेनसदादेयंकूर्ममां
 डबलिकर्मणि श्रीफलवासुरर्षीशाच्छेदंनैवतकारयेत् ब्राह्मणस्यच्छेदंनतिषेधाच्छेदस्यब्राह्मणातिरिक्तकर्तृकता

कृत्वा घृतमयं व्याघ्रनरं सिंहं तथैव च अथवा पुपविहृतं पक्षोदमयं च वा घातयेच्चंद्रहासिनमंत्रेण संस्कृतं नरः
 कालिकापुराणे मायाश्चेन बालेर्दयो ब्राह्मणेन विजानता भुवनेशी पारिजातेऽपि अन्नव्यंजनपुष्पांश्च बलिद्रव्य
 मुदा हतमिति अथ बलिदानविधानं तत्रादौ देवीप्रीत्यर्थं बलिदानमहं करिष्ये इति संकल्पयेत् कालिकापुराणे उ
 त्तराभिमुखो भूत्वा बलिपूर्वमुखं तथा निरीक्ष्य साधकः पश्चादिमं नमस्सुदीरयेत् पशोस्त्वं बलिरूपेण मम भाग्यदुपस्थि
 तः प्रणमामि ततः सर्वरूपिणं बलिरूपेण मंत्ररत्नप्रकाशे पशुं स्तूपयित्वा रसिंदूरतिलकंदत्वाऽऽक्षेणावलोकयेत्
 मूलेन प्रोक्ष्य तार्थमंत्रैः प्रोक्षयेत् तार्थमंत्रावौदिकरतां त्रिकांश आग्निः पशुरासीत्तेनायजंत स एतल्लोकमजयद्यस्मिन्
 द्वाग्निः स ते लोको न विप्यति तं जेप्यसि पिबैतांश्रपः १ वायुः पशुरासीत्तेनायजंत स एतल्लोकमजयद्यस्मिन् द्यायुः
 स ते लोको भविष्यति तं जेप्यसि पिबैतांश्रपः २ सूर्यः पशुरासीत्तेनायजंत स एतल्लोकमजयद्यस्मिन् सूर्यः स ते लो
 को भविष्यति तं जेप्यसि पिबैतांश्रपः ३ वाचं ते शुधाभिप्राणं ते शुधाभिचक्षुस्ते शुधाभिश्चोत्रं ते शुधाभिनाभितं शुधा
 भिमैर्दूते शुधाभिपायुने शुधाभिचारे नार्हते शुधाभि मनस्व आद्यायतां चक्षुस्तथाप्ययतां देहयैवाजुष्टमुपाकरोमि
 वाराहीयमुनागंगाकरतोयासरस्वती कवेरिचंद्रमगाचसिंघुभैरवसागराः अजरत्नानेसमायातुं ये चान्येन दसं
 द्वाकाः पशुपशविनाशायाहमेकूटस्थिता यच परायपरमेष्ठिनं हं काराय चमूर्तये एभिर्मंत्रैश्च संप्रोक्ष्य मामे मंडलमालि
 खेत् चंडेश्वरं यजेत्तत्र कुमारं पूजयेत्ततः तद्वलिं तत्र संस्थाप्य प्रोक्षयेत्साधकेऽत्मनः हृंहं पशुन हन हन हं १ फट् इत्यभ्यु
 क्षेत् रज्जुमादाय मस्तके पशुबंधयेत् भेषाकारस्ते मध्ये पशुबंधय २ सशृंगे सर्वा वयवं पशुबंधय २ ब्रह्मांडखंड
 मध्ये पशुबंधय २ उर्ध्वं फट् इति वदन् पूजयेत् परमपशुरुपिणेन मः शिखायां रुधिरवंधनाय नमः शिरसि चंडिकायै नमः
 ललाटे सरस्वत्यै नमः मुखे चंद्रादित्याभ्यां नासिकायां अग्रनासिकायै कर्णयोः वैष्णव्यैजिकायां पद्मनाभायै उदरे

भैरवपेनाभी रविरोमेतापैपादेपु सतःकर्णेजपेत् हिलि २ बहुरुपधरायैचंडर्गपैयमंपशुस्वर्गनियोजय २ मु
 किप्रदशेष ५ २र्हीषद्रमंडलाधिष्ठितविग्रहायैपशुरुपचंडिकायैपशुप्रोक्षयामिस्वाहा कुशाक्षतजलान्पादापोत्सु
 जेत् कृतांजलिःपठेत् यज्ञार्थेपशवःसृष्टाःस्वयमेवस्वयंभुवा अतस्त्वांवातापिष्यामितस्माद्यज्ञेवधोऽवधः पशुरु
 त्पादितोदेवैर्धार्थैवविधानतः इदानींत्वंमहेत्साहाच्येतव्योस्तिमयापुनः अजोसित्वंपशुत्वेनयज्ञार्थनिर्मितःपुरा
 अतःसर्वनिदानेनत्वांश्र्यपूजांकरोम्यहं पशुमेनमयादत्तमपशुत्वंप्रदेहिमे देवताबालिदानेनमांसेनरुधिरैणव दातु
 रापाहिनाशापघागलायनमेनमः लोकानामुपकारार्थंपशुःस्मृष्टेमयाधुना प्रोक्षितोभवतीप्रोक्ष्यैनामात्मानंचतारय
 त्रयस्रङ्गपूजा कृष्णपिनाकपाणिचकालरात्रिस्वरूपिण उग्ररक्तारुपनयनंसर्वासुरभयंकरं रक्तंवरधरंचैवपाशह
 रंतंकुटुंबिनं पिवमानंचरुधिरंभुजानंकव्यसंहतिं रसनात्वंचंडिकायाःसुरलोकप्रसादक इतिध्यात्वा पूजयेत्
 उंरुम्फे १ रुद्रवज्रैश्चरिखड्गरूपिणतिक्ष्णधारेणपशुसंहर १ उं२र्हीकालिकातिवज्रैश्चरिलोहदंडायेनम इतिसं
 पूरय आसिर्विशसनःखड्गरुतीक्ष्णधारादुरासदः श्रीगर्भोविजयश्चैवधर्मपालनमोऽस्तुते इत्यष्टौतवनामानित्वय
 मुकानिवेषसा नक्षत्रंक्रान्तिकेतुगुरुद्वेवोमहेश्चरः हिरण्यचक्षरीरतेदैवतंचजनार्दनः पितापितामहोदैवस्त्वंमांपाल
 यसर्वदा नीलजीमूतसंकाशरतीक्ष्णदंष्ट्रःकृशोदरः भावशुद्धोऽमर्षणश्चअतितेजास्तथैवच इयंयेनधृताक्षिणीहृतश्च
 महिपासुरः तीक्ष्णधारायशुद्धायतस्मैखड्गायतेनम इतिस्तुत्वा रक्षार्थैवंयनस्थोसिमु कयेमोचि नोमया देव्याः
 प्रीतिसमुपायात्त्वर्गच्छपशूत्तम इतिवंधानमोचयित्वा मूलमंत्रंपठेत् अथापरेणमंत्रेण च्छेदयेत् उं२र्हीश्रौचौचंडि
 कायेलोहदंडायै२र्ही२र्हीइमंपशुमहातृप्तिमहानंदंकुरुकुरुमुर २ स्वेष्टदेविगृह्ण २ स्वाहा कालिकालिम्फे १ का
 लिवज्रैश्चरिखड्गपाणिनिर्तीक्ष्णधारेणहसिस्वाहा अयंबलिर्मयादत्तः पशूनांचपशूत्तमःगृह्ण २ महादेविरक्षनां

दुरितार्णवात् कथिरमस्तकं स्फुटततो देव्यै निवेदयेत् घोरदंष्ट्राकारालरूपे सुरामां सप्रिये सदा बलिगृहणमहादि
 विपशुरकं समांसकं अर्चं डिके वं डिकायै काकोलूकगृधपरिवृतायै ह्रीं १ इदं पि शिवरकां गृह्ण १
 स्वाहा आहरे कथिराकां क्षिबालिगृह्ण जयं कुरु मम शत्रुसंहारिणि न वदुर्गसुरार्चये इमं पि श्रितं
 रकां स्वहा ततो देवीं स्तुतुं च नत्वा स्वहृद्युक्तास्य विहरेत् इति मंत्ररत्नदर्शिका कवलिदानविधिः
 अथ संक्षिप्तबलिदानविधिः उत्तराभिमुखो भूत्वा बलिं पूर्वमुखं तथा निरीक्ष्य साधकः पश्चादिमं मंत्र
 मदीरयेत् पशुत्वं बालिरूपेण मम भूयादुपस्थितः प्रणमामि नमः सर्वरूपिण बालिरूपिणं वृं डि
 काप्रतिदिने न दातुं रापदिनाशनं चामुंडा बालिरूपाय बले तु भयं न मोऽस्तुते यज्ञार्थं ब्रह्मः सृष्टाः स्वयमेव स्वयं भुक्ता
 अतस्त्वां धातयान् यद्यतस्माद्यज्ञे वधोऽवधः ऐं ह्रीं श्रीमिति मंत्रेण तं बलिं मंत्ररूपिणम् विनयित्वा न्यसेत् पुष्पं मुक्षितं रय
 तुभैरव ततो देवीं समुद्दिश्य काममुद्दिश्य चारुतनः आभिषिच्य बालिं पश्चात्करवालं च पूजयेत् अथ मंत्रक्रमः बलिमभि
 षिच्य चंदनादिभिः संपूजयच्छेद्यादिदशवर्षां गच्छिन्नदुर्गां प्रीतिकाम इमं भगवलिं बहिर्देवतं भगवत्पैदुर्गा देव्यै तुभ्यम
 हं धातयिष्य इति संकल्प्य स्वहंगं पूजयेदिति कण्ठपिनाकपाणिचकालरात्रिस्वरूपिणं उग्रं कारुण्यनयनं रक्तमाल
 रयानुलेपनं रक्तं वरधरं वैषण्वाहाहस्तं कुटुंबिनं पिवमानं च रुधिरं भुजानं कण्ठं संचयं रसनात्वं च डिकायाः सुरलो
 कप्रसादक इति ध्यात्वा ऐं ह्रीं स्वहंगा यनम इति चंदनपुष्पपुद्गीपत्रैवेधतां बालिनिदधात् तिथितरेव तु ऐं ह्रीं श्रीं
 स्वहंगं पूजयेत् ततः कृतांजलिः पठेत् आसिर्विशसनः खड्गस्तीक्ष्णधारोदुरासदः श्रीगर्भाविजयश्चैव धर्माधारा नमो
 रतुते इत्यष्टौ तव नामानि स्वयमुक्तानि वेधसेत्पादि पूजयित्वा ततः स्वहंगं श्राद्धं कृडिति मंत्रकैः गृहीत्वा विमलं स्वहंगं
 छेदयेद्वलिमुत्तनं पंचाष्टलक्षणोपेतं गंधपुष्पसमन्वितं विधिवत्कालिकालीति जपत्वा स्वहंगेन धातयेत् उक्तालिकां लि

यज्ञेश्वरलोहदंडायै नम इति मंत्रः तदुत्थैरुधिरै र्मासंगृहीत्वा पूतनादिषु आदिशब्दाच्चरकोविदारोपापराक्षस्यः नैर्ऋ-
तेभ्यः प्रदातव्यो महाकौशिक मंत्रतः ॐ ऐं ह्रीं कौशिको विरेणाप्यायतामिति । तस्याप्रतो नृपः क्षायात्कृत्वा शत्रुं तु प-
ष्टिकं खड्गेन घातयित्वा तु दद्यात्स्कंदविशाखयोः स्थाने नियोजयेद्भक्तेश्वरश्च सप्रदीपकं एवं दत्त्वा बलिं पूर्णफलं
प्राप्नोति साधकः बलिदाने तु दुर्गायाः सर्वत्राय विधिः स्मृत इति अथ महिषबलिदानमंत्रः यथावाहं भवान्द्रोष्ट्रियथावाह-
सिचंडिकां तथा मम रिपून् द्रुहिं सशुभं बहल्लापकं यमस्य वाहनस्त्वं तु पशुरुपधरा वयं आयुर्वितं यशोदेहिकस-
राय नमोऽस्तुते विस्तरस्तु तिथितत्वेद्भट्टव्यः इति संक्षिप्तबलिदानं अत्र च तथि द्वयनिमित्तं पूजादि महालयश्चाह-
वदेकदिनश्चावस्था कार्यं दृष्ट्वा तद्वद्वावृत्तिरिति निर्णयसिद्धौ एककालकर्तव्यत्वेनोपवासवत्पूजापिते त्रेण कार्यं ति-
कालतत्त्वाविवेचने स्वरूपाशकावन्धेन पूजादिकारयेत् स्वयं वा पृथग्यतो वापि पूजयेत् पूजयति तर्कोक्तत्वात् इदं च दे-
वीपूजनं शुक्रास्तादावपि कार्यं तदुक्तं धर्मप्रदीपे नष्टशुक्लं यार्जो वै सिंहस्थे च बृहस्पतौ कार्यं वैवस्वदेव्यर्चाप्रत्य-
हंबलिकर्म तद्वति मलमासे तु वचनाभावात् न भवति अत्र दुर्गाया ओकाशिरा हरस्य तर्जैव दुर्गा विमलतिष्ठत्यमललो-
चना सर्वदुर्गहरा नित्यं स्वभक्तभयदायिनी तत्राश्विनशुक्लपक्षे प्रतिपद्यवधिक्रमात् नवमीदिनपर्यंतं पूजाकार्याप्र-
यत्नतः सासर्वात्तहरा नित्यं देवीकाशिन्यासिनां पूजिता भक्तवरदा भवत्येव न संशय इति इति प्रतिपत्पूजनं प्र-
तिपदादिषु विशेषो दुर्गाभक्तितरंगिराणां भविष्ये कैशसंस्कारद्रव्याणि प्रदद्यात्प्रतिपद्दिने षडङ्कोरद्वितीयायां के-
शसंचयहेतवे दर्पणचतुर्थायां सिंदूरालके कंठया मधुपर्कचतुर्थ्यां तु तिलकं नेत्रभंडनं पंचम्यामंगरांगं च शक्त्या
लंकरणानि च षष्ठां विल्वतरुवर्धं सायं संध्यासु कारयेत् सप्तम्यां प्रातरानीय गृहमध्ये प्रपूजयेत् उपोषणमथाह-
म्यामुग्रचंडावलितया कुमारपूजनीया च भूषणार्था च भूषणैः संपूजयेत् षण्णं कुर्यादंशान् यथावरोत्सवैः अनेन वि-

विनायस्नुदेर्वाशेषतेनरः स्फेदवत्पालयेद्देवीतंपुत्रधनकोर्तिभिः कृत्यतत्त्वाण्वेलंगे कन्यायांकृष्णपक्षेतुपू
 जयित्वाद्भर्मेपिवा नवम्यांघोषपेद्देवोमहाविभवविरतरैः शुक्लपक्षेचतुर्थ्यातेर्देवीकेशविमोक्षणे प्रातरैवतुपंचम्यां
 स्नापयेत्सुशुभैर्जलैः पष्ठ्यांसायंप्रकुर्वीतविल्ववृक्षेऽपिवासनं सप्तम्यांपञ्चिकापूजाअष्टम्यांचाप्युपोषणं पूजाच
 जागरश्चैव नवम्यांविधिवद्वलिः विसर्जनंदशम्यांतुर्क्रोडाकौतुकमंगलैः प्रत्यहंसाधारणंदानांतरमभ्युक्तं देवीपु
 राणे नारिकेलिफलादीनिनवकनवकीप्रिये तथासृणमयपात्राणिसपयांसितथैवच वंशपात्राणिवत्त्राणिभक्ष्यभोज्य
 निवतानिच यदिवातिलपात्राणिमृत्पात्राण्यथवापुनः अथवाचान्यपात्राणिपंचासृतमृतानिच सौभाग्यपात्रा
 प्ययवाकुंकुमादिमृतानिच दुर्गादेर्वाप्रीयतामहत्पुत्तवाविधिवद्वदेत् दुर्गादेर्वाप्रसन्नामयादिति अन्नस्त्रीव्रते
 विशेषः परिभाषायां ज्ञेयः अथाशौचविशेषोनिर्णयामृते विश्वरूपनिबधे आश्विनरूपसितेपक्षेप्रारब्धेनवरान्न
 के शावाशौचेसमुत्पन्नोक्रियाः कार्याः कथंबुधैरिति प्रश्ने सूतकंवर्तमानेचसमुत्पन्नंयद्गामवेत् देवीपूजाप्रकर्त
 व्यापशुपक्षिविधानतः अन्न नवरान्ने वत्तमाने सूतकंयदोत्पन्नंभक्तद्विष्यन्वयः तथा सूतकेपूजनंदेव्या दानंचैववि
 शेषतः देवीमुद्दिश्यकर्तव्यंतत्रदोषो नविद्यतइति गौडनिबधे तिथितत्त्वेभ्युक्ते आश्विनकृष्णनवम्यादिशुक्लप्र
 तिपदादिपक्षादिसप्तम्यादिवैकर्म अन्नश्चमध्यश्चाशौचपातेऽपिनदिपः संकल्पोव्रतसन्नयोरिति विष्णुक्तेः आ
 रब्धंस्वयमेवकार्यं अन्नारब्धंस्वयेनकारयेदितिदेवोदासीये रजस्वलादन्नयेनकारयेत् सूतकादिवद्विशेषव
 चनाभावात् अन्ननिर्णयामृतादौ यदाशौचेपिनवरान्नपूजादिकंस्वयमेवकर्तव्यमित्युक्तंनम्रपंशिवार्चनंचंद्रिकाग्रंथ
 लिखितनारदादिपंचरात्रग्रंथविरोधात् तथाच तत्त्वसामारसंहितायां आतुरीसौतिकीचैवत्रासीदौर्वाधिकीतथा
 साधनाभाविनीचेतिपंचधामिद्यतेपुनः यदिलंघनपर्यंतोव्याधिरात्मनिदृश्यते तदापूजानकर्तव्यारथंङिलेन्नतिमा

सुप्र नरुनानंदतकाधवाकुर्याद्वैसमयापिवा रविमंडलमालेकप्रप्रतिमामथवापुनः मूलमंत्रसंकल्पवापुष्पसाक्षत
 मुत्सिपेन् आतोठ्याधिभिरयुग्मैः क्रांतश्रैवोपवासकैः निजसामयिकैर्वापि स्वकर्तव्यं समापयेत् स्नात्वा देवमथार्घ्यं
 श्रगुरुनिघ्नान्प्रपूजयथ एतावत्कालविच्छिन्ना पूजायुग्मप्रसादतः नदोषोस्त्वितिसंप्राप्त्युपुनः पूर्ववदाचरेत् यस्तु
 रोगवशान्मेहवशाद्वा पत्रपाततः जपेनक्षालनीयः स्याद्वा नेतहवनेन चरेद्यादि अथसूतकिनः पूजां वदान्यागमबाधितां
 स्नात्वा नित्यं धनिर्वैधमनस्याक्रियया तु वै बाह्यपूजाक्रमेणैव स्थानयोगेन पुन्रप्येत यदिकामी नचेत्कामि नित्यं पूर्व
 वदाचरेत् आसिकी वक्ष्यते पूजायै वागमवोधिता लब्धं वायदिवालब्धमिच्छादि सर्वां लभेतु पूजोदकेन कर्तव्यं
 नचेत्तोयं वा विधत्ते तदा संपूजयेद्देवं भावनकुसुमादिभिः दैर्वाधिकोऽवक्ष्यामि पूजाभागमवोधितां मूर्तं स्त्रीवाल्लव्हा
 धादुर्वोधा इति भाषिता मूलमूर्तं पङ्क्त्या नितेष्टां पूजाविधायते अन्येषामपि सर्वेषां त्रिकांशं प्रकर्मणीति यानि तु वि
 ण्यादि वचनानि यज्ञव्रतविवाहेषु श्राद्धे होमार्चने जपे आरव्ये सूतकं न स्यादनास्ते तु सूतकं प्रारभेत्वरणं यज्ञसंकरणे
 व्रतसंनयोऽनर्द्धं मुखं विवाहादौ श्राद्धे पाकपरिक्रियेति जपे देवार्चनं विधिः कार्यः दीक्षा निर्वर्तयेत् नास्ति पापं यतस्तेषां
 सूतकं वायतात्मनामिति देर्वायामलवचनम् सूतकेऽसुते के वै धूमोद्धारदिकेतथा जप्यं चार्घ्यं तथा कुर्यान्मंत्रन्यासपुर
 रसरमिति मृद्वानांतं वचनं श्रवणं ग्रहणं पूजोपलक्षणं शिवविष्णुवर्चने दीक्षा यस्य चाग्निपारम्यः ब्रह्मचारियानां
 च शरीरेनास्ति सूतकमिति विष्णुयामलवचनं सूतकेऽसुते के वै धूमोद्धारदिकेतथा जप्यं चार्घ्यं तथा कुर्यान्मंत्रन्यासपुर
 ष्ठिः प्रजापत इति नारदपंचरात्रवचनम् तथा सनेतु विप्राणामंगशुद्धिः प्रजापत इति पाराशरवचनम् सूतकेऽसुते
 केवापिन स्याज्जयं शिवपूजनमिति लिङ्गपुराणवचनमेतानि सर्वाणि ब्राह्मणपरांप्रत्येव विप्राणानित्युक्तेः ब्राह्मणस्यैव
 पूजोद्देशश्चेत्पुनश्चेरपि पूजां गृह्णामि शूद्रस्य पुनः स्वाचारवर्त्तनं इति शिववचनाच्च अत्र शूद्रस्यैव उपलक्षणं

क्षत्रियवैश्ययोः पि विप्राणामपि तांत्रिकनित्यपूजायामेवाधिकारः यज्ञादौ तु न अग्निहेत्रादि कर्मा
 क्षत्रियवैश्ययोः पि विप्राणामपि तांत्रिकनित्यपूजायामेवाधिकारः यज्ञादौ तु न अग्निहेत्रादि कर्मा
 श्रुद्धिस्तात्कालिकीमेतति वचनेनाऽग्निहेत्रादिवैव शुद्धाभिधानात् तात्कालिकी यावता
 कर्म सिद्ध्यति नैमित्तिक कान्त्यातांत्रिक पूजायां तेषामप्यनधिकारः सूतेकेऽमृतकेचापि वर्तमाने तु
 नारद कामतः पूजिते मंत्रे शांतिकादौ च कुत्रचित् जपेत्पंचशतं मंत्रां सिद्धमंत्रस्य भक्तिः शतत्रयमका
 माच्च प्रायाश्चित्तविधौ जपेदिति नारदपंचरात्रवचनात् कृत्यरत्नावल्यामपि मात्स्ये अंतरातुरजोयोगे पूजाम
 न्येन कारयेत् एवमाथौ चेऽपि सूतकास्त्रात्समाख्यामनेकाहंतुषट्पतं कायिकं तत्कुर्वीत न तु दानार्चनं जपं सूतका
 हेतुयात्किंचिद्विद्वानाद्यंतरेति भवेत् सूतकानंतरेऽहं हि तत्कर्मैव मतं द्विर्वैरिति तस्मात्सूतकिभिः पूजनं न कार्यं प्रतिनिधि
 द्वारा तु कार्यमेव दीक्षितेऽप्येवमेव अतएव सूतके शिष्टैः पूजनं न क्रियत इत्याचारोऽपीत्यलं विस्तरण इति न वरान
 सूतकादिनिर्णयः ॥ आश्विनशुक्लद्वितीयायां दानस्यानंतफलं वचनं तु द्वितीयाप्रकरणे वक्ष्यते आश्विनशुक्लपंचम्या
 मृपांगललितोद्भवतं दाक्षिणात्येषु प्रासिद्धं तदुक्तं स्कांदे शुक्लपक्षस्य पंचम्यामिषे मासि च रेवतमिष्यादि अत्र पंचमी
 राश्विण्यां पृथ्वीया हेतुः किंचित् मध्याह्नव्यापिनीया हेत्यपरे वचनात् नित्यं पंचमी प्रकरणे वक्ष्यते कथापूजनं आदिकमपि
 तस्मिन्नेव प्रकरणे बोध्यं इति पंचमी कृत्यम् आश्विनशुक्लपक्षे मूलनक्षत्रे सरस्वती रथापनां कार्यम् यथोक्तं निर्णयाम्
 तदेवापुराणे नूले पुराणप्रवर्तकैः पूर्वापाठासु पूजनं उत्तरासु बलिदद्याच्छ्रवणेन विसर्जयेत् रुद्रयामलेऽपि मूल
 क्षेपसुरार्थी शपूजनीया सरस्वती पूजयेत्तत्र हर्दे देवयावद्वैष्णवमुक्षकं नाध्यापयेन्नैवाल्लिखेत्तार्थीयातकदाचन पु
 रुतके रथापितं देवीविद्या कामोद्भिज्जोत्तमः मूलस्याध्यापदे श्चावाहनमिति शिष्टाः श्रवणाध्यापदे च विसर्जनं आ
 दिभिरागोनिशार्पांतु श्रवणस्य यद्वा भवेत् सत्रे पणतदा देव्या दशम्यां च महोत्सव इति चिंतामणौ ब्रह्मांडपुराणात् अथ

पण्डित्यंनिर्णयस्ते आश्विनशुक्लपंचम्यांस्थापितायादेव्याः सप्तम्या पूजार्थं पञ्चानक्षत्रयुक्तायामसंभवे केवलाया
 मपि विल्वदक्षनिमंत्रणकार्यं कालिकापुराणे बोधयोद्विल्वशाखायां पञ्चादिवीं फलेषु चेत्यादि श्रवसर्वत्रातिथिनक्षत्रयो
 गादरेभ्यः कल्पः तदभावे तु तिथिरवग्रहा तिथिः शरिरदेवस्य तिथिनक्षत्रमाश्रितं तस्मात्तिथिप्रशंसति नक्ष
 त्रं न तिथिर्विनेति विद्यापति लिखितवचनात् देवलः तिथिनक्षत्रयोर्गोदयोरेवानुपालनं योगाभावेति तिथिग्रहा
 देव्याः पूजनकर्मणीति श्रवचपथीसायंकालव्यापिर्नग्राह्या पञ्चां विल्वतरौ बोधं सायंसंध्यासुकारयेदिति भाविष्य
 वचनात् पञ्ची प्रवेशारपूर्वद्युः सायंकाले पञ्चाभावेतत्पूर्वदिनेऽधिवासनं कार्यं कालात्यंतासत्त्वेऽपि विवः सनलोपः पञ्चां
 सायंप्रकुर्वीत विल्वदक्षेऽधिवासनमिति वचनादितिकल्पतरुः सायंश्रुतिः फलातिशयमात्रार्थान्तर्गतकर्मलोप इत्याचार्य
 चूडामणि कृत्परत्नावल्यां कालतत्त्वविवेचने चैवमेव श्रामंत्रणं तु पञ्ची प्रवेशाव्यवहितपूर्वदिने कार्यं पञ्ची प्रवेशनं रात्रौ न
 कार्यं पञ्ची विसर्जनं रात्रौ न कार्यं पञ्ची विसर्जनं रात्रौ प्रवेशं च करोति यः तस्य राज्याय विनाशः स्याद् राजा च विक
 लो भवेत् ऋक्षयोगानुरोधेन रात्रौ पञ्ची प्रवेशनात् विसर्गावाचरेद्यस्तु सराष्ट्रं स विनश्यतीति विधात् तत्र च पञ्ची
 प्रवेशात्तस्याऽऽर्चयित्वा शुभं सन्ध्यां प्रातः कर्तव्यत्वात् तदव्यवहितपूर्वदिन एव सायान्हे पञ्चभावेऽप्यामंत्रणं कार्यं पञ्ची
 प्रवेशारपूर्वद्युः सायान्हे विल्ववासिनी चंडीमा मंत्रयेद्विद्वान्नात्र पञ्चीपुरस्क्रियेति ब्रह्मांडपुराणवचनात् मत्स्यसूक्तेऽपि
 गणपथावापथीसायंकाले न चेद्भवेत् सायमेव तथापि स्थितं विल्वशाखाभिर्मंत्रणं पूर्वापार्श्वसनक्षत्रांसायं प्राप्ता
 जेत यदा तु पञ्चिका पूजानपरे धूर्मविव्यति संनिष्ठं तु यत्पूर्वपञ्चिकादिव सस्यतु तद्दिने वरं कृत्वा परेशाखां
 शयेदिति तत्र पूजनक्रमः विल्वारंभाशं गत्वा विल्वदक्षाय नम इति विल्वतरुं संपूज्य विल्वदक्षे जयंती मंत्रेण
 छेदति छेति दुर्गाभावाद् घोडशभिः पंचभिर्बोपचारैस्तान् तत्रैव संपूज्य भीतवाद्यघोषपुरःसरं तत्रैव देवीं

बोधयेत्तत्र मंत्रः रावणस्य वधार्थं परामस्यानुग्रहाय च अकाले ब्रह्मणो बोधो देव्यास्त्वयि कृतः पुरा अहं मया शिवेन
 पद्मांसायाः न्हेवो ध्याम्यतः ततो विल्वतरुमामंत्रयेत् मेरुमंदरकैलासहिमवच्छिखरे गिरौ जातः श्रीफलदक्ष
 रत्नमंत्रिकायाः सदा प्रियः श्रीशैलाशिखरे जातः श्रीफलश्रीनिकेतन नेतव्योऽसिमया दृक्ष पूज्यो दुर्गारत्नरूपतइति
 एवं देवीमाधिवारस्य स्वग्रहमागच्छेदिति पृथक् कृत्यं ततः परदिने सप्तभ्यां मूलयुक्तायां वा पूर्वदिनामंत्रित विल्वतरुस
 मीपंगत्वा पुनस्त्वं संपूज्य ग्रहं प्रवेशयेत् तदुक्तं हेमाद्रिलिंगे मूलाभावे तु सप्तभ्यां केवलायां प्रवेशयेत् युग्माभ्यां न व
 विल्वस्य फलाभ्यां शास्त्रिकां तथा तथैव प्रतिमां देव्याः स्नात्वा भ्युक्ष्य प्रवेशयेत् अत्र चोपवासपूजादावादीपिकी सप्त
 मी प्राह्या नतु पुनमवाक्यात्पूर्वा युगाद्या वर्षदृष्टिश्च सप्तमीपार्वती प्रिया रवेरुदयमार्क्षे तेन तत्र तिथियुग्मत इति कृत्य
 तत्त्वाण्येवोदाहृतवचनः त भगवत्याः प्रवेशादिवि सर्गांताश्च याः क्रियाः तिथिबुद्धयगामिन्यां सर्वारुताः कारयेद्बुध
 इति तिथितत्वेन दिकेश्वरपुराणाच्च दुर्गाभक्तिरंगिण्यामप्येवम् तत्रापि पाटिकातो न्यूनत्वे परानकार्या व्रतोपवास
 नियमेष पाटिकैकापि या भवेदिति देवलोके हरिगौडः दाक्षिणात्यास्तु युग्मार्थं कुर्याति पात्रिकापूजा च पूर्वाह्ण एव कार्या
 नतु मूलानुरोधान्मध्यान्हादाविति कृत्य तत्त्वाण्येव उक्तः ज्योतिषेऽपि पूर्वाह्णेन च पात्रिकाशुभकरिस्तन्नामधारवहासा
 यान्हेव धर्धनादिकलहं सर्वशक्तं सर्वदा सप्तम्यामस्तगायां पादविंशतिग्रहं पात्रिका श्रीफलाद्या राज्ञः सत्तां गराज्यं
 जनसुखमखिलं हंति मूलानुरोधात् तस्मात्सपूर्वोदयस्थानं रपति शुभदां सप्तम्यां प्राप्य देवीं भूषालोवेशयेत्तां सक
 लजनहितं राक्षसक्षीं विहायेति अथ सप्तम्यादिदिनत्रयाविहितं पात्रिकापूजनं तत्कृत्यं चोच्यते नित्यविधिनिर्वर्त्य पूर्व
 निर्मंत्रित विल्वसमीपंगत्वा संपूज्यागच्छवरदेवीति पूर्वाकमंत्रं प्रठित्वा प्रार्थयेत् विल्वदक्षमहाभाग सर्वदा शंकर प्रि
 य गृहीत्वा तव आसां तु दुर्गा पूजां करोम्यहं शाखाच्छेदोद्भवदुःस्वनचकार्यं त्वया प्रमोदति ततः फलद्वयमुक्तं शोभना

शरोरपमैश्वर्यदेहिदेविनमोस्तुते भगवतेदुर्गेहतिष्ठेतिस्थापयित्वाकृतांजलिः दुर्गेदुर्गेस्वरूपासिसुरतेजोमहाव
 लेसदानंदकरदेविप्रसीदममसिद्धये एहोहिभगवत्पंचभान्नक्षत्रयप्रदे भक्तिः पूजयामित्वादुर्गेदेविसुरार्चने प
 ल्वैश्वफलोपैतैः पुष्पैश्वसुमनोहरैः पल्लवसंस्थितेदेविपूजयेत्त्रांप्रसदमे दुर्गेदेवैहहागच्छसाविधमिहकल्पय
 यन्नभगान्नृहणल्लवंगिनीकोटिभिः सहेतिपठेत् तत्रोजयंतियादिमंत्रेणानुलेपनांतं पूजयित्वा पुष्पांजलित्रयं
 दद्यादौदुर्गायैनमइत्यादियत्तेन ततश्चमृतोद्भवंश्रीदशशंकरस्मसदाप्रियं बिल्वपत्रंप्रयच्छामिपवित्रंतेसुरेश्वरि
 इतिबिल्वपत्रं ब्रह्माविष्णुशैवादीनांद्रोणपुष्पसदाप्रियं तत्तेदुर्गेप्रयच्छामिसर्वकार्यार्थसिद्धयेइतिद्रोणपुष्पं च निवेद्य
 जयतंत्यादिइमानिपुष्पाणिदुर्गायैनमइति जातौचंपकादिसुगंधिपुष्पाण्यपिदत्त्वा तथैवधूपदीपनाना नैवेद्यपुनरा
 चमनीयतांबूलानिदत्त्वापूजासाद्गुण्यार्थैर्कंचिद्दक्षिणांचदत्त्वास्तुतिनिस्तुत्वाप्रणम्यब्रह्मांजलिः प्रार्थयेत् महिषश्चि
 न्हामायेचामुंडमुंडमालिनि ब्रव्यमारोरणमैश्वर्यदेहिदेविनमोस्तुते कुंकुमेनसमालंब्यचंदनेनविलेपिने बिल्वपत्रक
 तापीडदुर्गेऽहंशरणगतः सर्वमंगलितिरूपदेहीतिचक्षोकद्वयंपठेत् ततःकदत्पादिपत्रिकासुपूजा तास्तु रंभाकार्पिह
 रिद्राचजयतीविल्वदाडिमौ श्रशोकोमानवृक्षश्चान्यादिनवपत्रिकाइति कल्पतत्त्वाणैवेडकाः तत्रकदत्पान्नक्ष
 णांदाडिभेरकदांतिकां धान्येलक्ष्मीं हरिद्रायांदुर्गां मानेचामुंडां कर्पौकालिकां बिल्वे शिवां श्रशोकोशोकरहितजयं
 त्यांकार्तिवावाह्यपूजयेत् कौरुमेतु बिल्वालम्बिपत्रिकांतरेऽपिचोपनंकार्प्यं दुर्गाभक्तिरगिण्यांरमादीनामपितस्स
 मत्वेनाभिधानादितिथितत्वेतत्तौबालेदद्याद्दुर्गाशिवामित्यादिच पठेत् कालतत्त्वविवेचने पत्रिकापूजाप्रतिपत्त्यातिष्ठा
 पितदेवोप्रीतिमासमीपएवप्रदाप्रतिमापूजायामपिसप्तम्यादिपक्षस्तदापत्रिकैवसह प्रातिमायाश्रपिदेव्यर्थकृतग्रह
 प्रवेशादिविसर्जनांतं कर्तव्यमितिदुर्गाभक्तिरगिण्यामिति एवमेवाष्टमीनवमीदशमीदिनेष्वपिपूजावोध्याइतिसप्त

मं पूजाविधिः अथाष्टमी साचपूजाचेत्सैवखंडाचेन्नवमीविद्याग्राह्या सप्तमीविद्यायानि विद्वत्वात्सर्वथानवमी
 विद्वैव ग्राह्यवचनानितुअष्टमीप्रकरणेवक्ष्यते अत्रकल्पमुक्तंनिर्णयाम्यते भविष्योत्तरे तत्राष्टम्यांभद्रकाली दक्षयज्ञ
 विनाशिनी प्रादुर्भूतामहाघोरायोगिनीकोटिभिःसह अतोऽर्थपूजनीयासातस्मिन्नहनिमानवैः उपोषितैर्वैख
 माल्यधूपरत्नानुलेपनैः आमिषैर्विविधैःशार्कहोमैर्ब्राह्मणतर्पणैः विल्वपत्रैःश्रीफलैश्चंदनेनघृतेनवा पशुभिःपान
 कैर्हर्षशर्वाजगरेणयेति अग्रचकेवल्लाष्टम्युपवासः पुत्रवतोनिषिद्धः उपवासंमहाष्टम्यांपुत्रवात्प्रसमाचरेत् यथा
 तथावापूतास्माधर्तदेवींप्रपूजयेदितिकालिकापुराणोक्तेः अहर्नीतिश्रवणादिनपूजाप्रतीयते निशायांपूजितादेवीत्यने
 नब्राह्मणकवचनेनकन्यासंस्थेरावित्यादिनाचाष्टम्यांशत्रावपिपूजनकंर्तव्यमित्युक्तं विशेषतोऽपिपूजनंतत्रकर्तव्यमि
 तितत्र पुनः पूजांतथाष्टम्यांविधिंपेणसमाचरेत् जागरंचस्वयंकुर्याद्द्वलिदानंमहानिशीति कालतरविवेचने
 देवीपुराणे पशुघातःप्रकर्तव्योभवयान्वधप्रस्तथा देवींतुपूजयित्वावेअथैरात्रेऽष्टमीपुत्रघातयंतिपशून्मत्तयाते
 भवंतिमहाबलाः बलिचयेप्रपच्छतिसर्वभूतविनाशनं तेषांतुत्पद्यतेदेवीयावत्कल्पंतुशांकरभित्यादि भविष्योत्त
 रे तस्यांसदापूजनीयाचामुंडामुंडमालिनी तस्यायेह्यपपुत्र्यतेप्राणिनोमहिषादयः सर्वैस्तेस्वर्गातिपांतिप्रातांपां
 नविद्यते यावन्नचालेयद्वात्रंपशुस्तावन्नहन्यते नतथाबालिदानेनपुष्पधूपविलेपनैः यथासंतुत्पद्यतेमैर्भेदिषैर्वि
 द्यवाासिनी बलिदानंचमांसेनमयेनसहितैदानं सप्तम्यांपत्रिकापूजाअष्टम्यांचाप्युपोषणं पूजाचजागरश्चैव न
 वन्यांविधिवद्वलिरिति अत्रनवरत्रिषु स्वातिनक्षत्रेसाश्वस्याश्वपूजनमुक्तंदेवीपुराणे अश्वयुक्शुक्लप्रातिपत्स्त्रातिपु
 केशुभेदिने पूर्वमुद्धैः शवानामप्रथमंश्रियमाहरत् तस्मात्साभ्यर्चनैः सोत्रपूज्योऽसौअद्वयान्वितैः पूजनीयाश्चतुरगा
 नवमंयावदेवहिशांतिस्त्वरत्ययनंकार्यतदातेषांदिनेति धान्यंभल्लातकंकणवचासिद्धार्थकास्तथा पंचवर्णेनसंज्ञेण

अथितेषातुवंधयेत् वायव्यैर्वाः सौरैः आर्कैर्मन्त्रैः सर्वैः वैश्वदेवैस्तथाग्नेपैर्होमः कार्यदिनेदिने अन्नवाप
 न्यैरित्यादिवहुवचनेभ्यः प्रत्येकं कर्षिजलाधिकरणन्यायेन मन्त्रेषु जित्वंलभ्यते तुरंगारक्षणीयारतुपुरुषैः शस्त्र
 पाणिभिः नचताड्याः कथितन्नचवाह्याः कथंचनेति एतदुत्तरकृत्यं भविष्योत्तरे जयाभिलाषीत्युपतिः प्रति
 पन्नमृत्तिकमात् लोहाभिसारिककर्मकारयेयावदष्टमीमिति लोहाभिसारिकविधानं तत्रैकोकं प्रागुदकप्रवणेशेष
 ताकाभिरलंकृतं मंडपं कारयेद्विधेन नवसप्तकरं वीडशहस्तप्रमाणमित्यर्थः आग्नेयं कारयेत्कुंडहस्तमात्रं स
 शोभनं मेखलात्रयसंयुक्तं पोषाश्वदलाभया राजचिन्हानि सर्वाणि शस्त्रान्यन्यानि यानि च आनीय मंडपे तानि
 सर्वाण्यप्यत्राधिसयेत् ततस्तु ब्राह्मणः स्नातः शुक्लावरपरः शुद्धिः उक्तां पूर्वैर्कर्मैस्तुल्यैर्गर्जुह्याद्वृत्तं लोहनामाभ
 वः पूर्वदानवः सुमहाबलः स देवैः समरेकुरो बहुधाशकलोकृतः तदंगसंभवं सर्वलोहसंहरयेतक्षितो शस्त्रास्त्रं नै
 ह्यैतव्यं पापसंप्रतसंपुर्तं हुतशेषं तुरंगाणां राजा तमुपहारयेत् लोहाभिसारिककर्मतेनैतदपिभिः स्मृतं वृत्तपत्यय
 एतन्मन्त्रगजांश्च समलंकृतान् आत्मवेद्यगरेनित्यं वंदिष्यात्पुनरुक्तान् प्रत्यहं नृपतिः स्नात्वा संपूजयामि तदेवताः
 पूजयेद्ब्राह्मणचिन्हानि फलमालयविलेपनैः हुतशेषं प्रदातव्यमप्यनायनिके गजे तस्याभिसारणाद्राज्ञो विजयः समु
 दाहृतः पूजामंत्रान्प्रवक्ष्यामि पुराणोक्तानहंतव यैः पूजिताः प्रयच्छंति कार्त्तियुग्मशोबलमिति घालिहोत्रे
 नीराजितैश्चतुरगैः कृते च लोहाभिसारिकेऽथ्ययुगे अभिषिक्ते राजा श्वेततो नृपाणां भवद्यात्रा अथ्ययुक्शुक्रतिथौ द्वि
 तीयादिके सप्तरात्रंतु वडवारूपेणैकास्वातिः सूर्यस्य बहविरथं साभारेण क्रांता क्रद्धाश्वपान्तिरीक्षतेऽभीष्टं तेषां
 तेजः सत्त्वं बलं च ग्रहणाति सावडवा तस्मात्स्वात्पुण्याताद्व्याजिनोऽपीडा च भवति एवं च सप्तरात्रं सवातेः संपातएव नि
 दिष्टः तत्रादिवाकरकिरणैरुपस्थावाजिनैरुदयाः अथ प्रयोगः पौडशहस्तं प्रमाणं मंडपं पताकोपशोभितमैशान

प्रपणुदेशे विधाय तदाग्नेयं हस्तमात्रमेतलमभ्यर्च्य दलोपमयोनिषु के मनोहरं कुंडविधाय मंडपैशानदेशो राजा चिन्हा
 निशान्वाणिस्थापयेत् अथ शालाचंगोमया लितां सर्वतो वेष्टनेन जनसंचारवर्जितां नानापुष्पफलाद्यलंकृतां धूपितां कृ
 त्वा तस्यामुदयास्त्रागेव स्नापितानलं कृत्वा निजलपुष्पमालाभिरलंकृत्वा स्तुरगान्सूर्धकरस्पर्शवर्जं शालपाण्यः पु
 रुषाः सप्ताहं रक्षेयुः तेषां कंठदेशेषु गुग्गुलामलकीधानपभञ्जितकफघवाद्यामार्गं दीज्यते ह श्वेतसर्वपाणां पंचवर्णं
 सूत्रेण वस्त्रे पोटा लिकां कृत्वा वध्नीयात् प्रतिपदः स्वाति योगाभावे यस्य प्रतिष्ठा स्वाति योगः प्रातर्भवति तामा
 रभ्य नवमीपर्वतमभ्यपूजाकार्या अथ युक्ताशुक्लपक्षे तु स्वाति योगे शुभे दिने इति प्रकृत्य ब्राह्मे वाजिनी राजन
 विधिरिति संप्रदायविदः अन्ये तु सत्यानसत्यामपि स्वात्यां प्रतिपदि चित्रा वैधृति योगं द्वितीयायां पंचम्यां वा
 भ्यपूजार्भः वाजिनी राजनं पश्चाद्विस्वाचित्रां च वैधृतिमित्यथ शस्त्राको रित्याहुः द्वितीया विधिश्च षण्वहारा रो
 क्षये आश्वयुजे शुक्लपक्षे तिथौ द्वितीयादि सप्तरात्रं तु तत्रादिवाकरकिरणैररुष्टावाजिनो रक्षयः गुग्गुलं हि गल
 चैव वचापामार्गं तंडुलान् लेहं सिद्धार्थं चैव वध्नीयाद्वाजिकंठके ग्रहहेमश्च कर्तव्यं ग्रहणा मर्चनं तथेति तृतीया पंच
 म्या रथिविधिदंष्ट्रगोविदां ण्ये स्वात्यादित्ये तृतीयादौ सप्ताहयाभ्यनेमिति रक्षां कृत्वा हयानां तु श्रांत्यान्तिराज्ये त
 त इति भूपालवल्गुभे कार्तिके मासि पूर्णायामष्टम्यां द्वादशी दिने आश्विने शुक्लपंचम्यां हयनीराजनं स्मृतमिति अ
 न्नपंचम्यंतिक कालेषु देवात्तदनारभे गौणकालत्वेनाष्टमी द्वादशी पूर्णमास्ये विहिता इति गोधनं सौगंधिकपुष्पचसूर्ध्व
 ह्यो च वर्जयेदिति हयशरीरवचनात् सौगंधिकं तु कल्हारमित्यमरः सूर्यवल्गोदुरदुरेति प्रसिद्धा ततो यजमानो देश
 कालोत्सर्गार्थं सकलशत्रुजयसिद्धिद्वारा श्रीपरमेश्वरप्रोत्सर्गलोहाभिमार्गिकं यज्ञं वाजिनी राजनसहितं कल्पेति
 संकरव्यगणेशपूजादि आचार्यवरणतं कुर्यात् तत आचार्यः प्रत्यक्षाभ्यपूजनत्पर्व प्रतिमादौ उच्चैः श्वः पञ्चविधया

रेवंतं पूजनं कुर्यात् । रेवंतस्त्वरूपमकैटुपुष्पाणि । रेतसोऽश्वत्थरेवंतः खट्वगोघनो तनुवन् । अश्वत्थः समुद्रप्रोवाण
 तृणसमन्वितः । तत्र मंत्रः शालिहोत्रे । नमो देवाधिदेवाय तुरंगवलयचारिणे । सूर्यपुत्राय देवाय तुरंगमसहिताय च । तुरंगप
 रिपथस्य नृगं जोपरिधावति । अश्वत्थारूढं महातेजः । सति हस्तं महाबलं । अश्वारिष्ठ हरे देवं देवं तं हयवल्गुम् । सूर्यपुत्रं
 मसेतऽस्तु नमस्ते पंचवक्त्रक । नमो गंधर्वदेवाय रेवंताय नमः । सूर्यपुत्रं हयारूढं पंचवक्त्रं शंभवं । रक्तवर्णकशाख
 इगरेवंतं द्विभुजं रमरेत् । साश्वमश्वगधिपिरक्षरारणं द्वां व्रजां न्यहमिति । सूर्यपुत्रं महाबाहो ह्यारूढं यनंदनम् । शांति
 कुरुतु रंगाणाम् रेवंताय नमोऽस्तु ते । इति वा सारसिधौ कुंकुमागुरुकर्पूरवंदनान्वतुलेपनैः । पशुपुष्पाः पंचपुष्पाश्च । धिमोदक
 पायसैः । ये पूजयन्ति रेवंतं तेषां शिरःप्राप्तिरिति । ततः प्रत्यक्षाश्वपूजनांतं । नीराजनं च कृत्वा । सिंहं सत्वात् पूजां कुर्यात् ।
 वक्ष्यमाणं नैः । कदाचिदेतासु पूजासु स्त्रीकर्तृकत्वं प्रसक्तं वापि रेवंतं पूजां ह्यनि कुर्यात् । अमूर्धैर्पूर्वमप्युपस्थपरेवंतं पू
 जने । सुननाशस्ततो नारी नित्यो ज्योतिरद्वयं न इति गोविंदं । सारसिधुवचनात् । सर्वपूजाति कुंडं यत्सो कविधिना ।
 स्थापनादिकृत्वा । 'ततो ग्रहं णामावाहं ततो ग्रहोक्तविधिना । बाधव्यादिलिगैर्भैरवैः कविशतिमाज्यहृतीर्जुह्यात् ।
 उंकारपूर्वकैर्भैरवैः रतल्लिगैर्जुह्यात् । दधूतमिति भविष्ये । वायवायाहातिरिदृष्टं । मधुच्छंदाविश्वामित्रो वायुर्गार्ग्यजीवाजि
 नीराजनप्रधानहोमो विनियोगः । उं वायवायाहि दर्शनं सोमो अरं कृत्वा तेषां याहि श्रुधो हवं रवाहा । वायव इदं । उं वाय
 नकयोभिर्जरेत त्वामच्छाज्यरितारः । सुनसोमा अहर्विदः । रवाहा । वायव इदं । उं वायौ तव प्रध्वं च तीधेनाजिगाहि
 दाक्षुषे । उरुवे सोमपीतये रवाहा । वायव इदं । नहि ते इति । तिरिदृष्टं । ऋणामाजिगर्तो वरुणस्त्रिष्टुप् । वाजिनीराजनप्रधानहोमे
 विनियोगः । उं नहि ते स्रजं सहे । नमन्युच्य श्वनामिपतयंतं । अंयुः । नेमाश्रापोऽश्रानिभिर्ध्वं रतीर्नये । वातस्य प्रमिनं
 त्वमः । रवाहा । वरुणाय इदं । उं अश्वधरे । जं वरुणो वनस्योर्व्वस्तु यददत्तेत्यत इदं । नीचीनां स्थपरिवृष्टं । पामरमे

श्रुतनिहिताः केतवः स्युः स्वाहा वरुणयेदं उँउरुच्छिहिराजावरुणश्चकारसूर्यायपंचामन्वेतुवाहु अपदेवपादाप्रातः
 धानवेकरुतापवकाहदयाविधश्चिस्वाहा वरुणयेदं उदुत्यमिति तिरुदृणां प्रस्कष्यः सूर्यो गायत्री वाजिनीरा
 जनप्रधानहोमविनियोगः उँउदुत्यजातवेदसंदेवं वहति केतवः दशविधाय सूर्यस्वाहा सूर्यायेदं उँपत्येताय
 वेयथा नक्षत्रायं त्यक्तमिः सूर्याय चिश्च सस्वाहा सूर्यायेदं उक्त्यभिद्राये शस्यवर्धनं पुरुनिषधे शक्रो यथासु
 तेषु णोरारण्ये सरयेषु च तस्मिन् सखित्व इमहं तं रायेनं सुर्वीषं सशक्रनुतनः शक्रादिद्रोवमुदयमानः स्वाहा इंद्रायेदं
 ज्येष्ठेन सोतारं द्राय सोमं वीराय शक्राय भरपिब मर्षाय स्वाहा इंद्रायेदं अतो देवेति तिरुदृणां मिधातीर्थीर्विष्णु
 र्गायत्री वाजिनीराजनप्रधानहोमविनियोगः उँश्रुतो देवा अवंतु नो यतो विष्णुर्विचक्रमे एषिष्यः सप्तधामभिः
 स्वाहा विष्णव इदं उँइदं विष्णुर्विचक्रमे वेधानि दधेपदं समूढमस्य पांशुं सुरस्वाहा विष्णव इदं उँमंत्रिणीपदा
 विचक्रमे विष्णुर्गोपाश्रदाभ्यः श्रुतो धर्माणि धारयन् स्वाहा विष्णव इदं ओमास इति तिरुदृणां मधुच्छं विभवे देव
 गायत्री वाजिनीराजनप्रधानहोमे- उँश्रोमासश्च पर्णधृतो विभवे देवास आगत दाश्वंसो दाशुषः सुजतं स्वाहा
 विभवेभ्यो देवेभ्य इदं उँविभवे देवासो श्रुतुरः सुनमागत रूप्यः उत्ताड्य चरणाणि स्वाहा विभवेभ्यो देवेभ्य इदं
 उँविभवे देवासो श्रुतिप्रदः मेघं जुधंत वन्हये स्वाहा विभवेभ्यो देवेभ्य इदं श्रुतिमालिहति
 तिरुदृणां मधुच्छं दाश्रुतिर्गायत्री वाजिनीराजनप्रधानहोमे- उँश्रुतिमालिहपुरोहितं यज्ञस्य देवमृत्विजं होतारं रत्न
 धातमं स्वाहा श्रुत्य इदं उँश्रुतिः पूर्वभिर्ऋषिभिरीद्यो नूतनैरुत स देवा एह वक्ष्यति स्वाहा श्रुत्य इदं उँश्रुति
 नारयिमश्च वत्पोषवादे विवेयशसं वीरवतमं स्वाहा श्रुत्य इदं इति ऋक्शांखिनां श्रुत्य जुः शांखिनं यजमाना
 पेक्षितास्तच्छाखीयमंत्रां लिखन्ते पूर्वोपीनो श्रुतारयोत्यस्य राये नृयमिति श्रानोति युद्धिरिति तिरुदृणां वसिष्ठऋषिः

वायुर्देवता त्रिष्टुब्धदः वाजिनीराजनप्रधानहोमेवितियोगः एवमग्रेऽपिवितियोगोज्ञातव्यः उर्षीवोअ
 जारयिदधःसमेधाःश्वेतःसिशक्तिनियुतामभिः श्रीतेवायेवसुमनसोवितरशुर्वैश्वेनरः स्वपद्याजिचक्रुःत्वाहा
 रायेनुयंजज्ञतूरोदसीमेरायेदवीधिपणाधातिदेवं अथवायुर्नियतःसश्रतस्वाउतश्वेतंवसुधितिनिरेकेस्त्वाहा आ
 नोतियुद्धिःशतिनीनिरध्वरसहस्त्रिणीभिरुपयाहिपज्ञं वायोअस्मिन्सर्वनेमादयस्वयूपंपातस्वस्तिभिःसदानःस्वा
 हा इदंवायेवनममइतितिरदृष्टांरगागः उरुश्रंहिराजाइममेतत्वायामीतितिरदृष्टाणामृचां शुनःशोफेवरुणःआयं
 तयोस्त्रिष्टुप् मध्यमायागायत्री उरुहिराजावरुणश्चकारसूर्यायंपंथामन्वेतवाड अथदेपपादाप्रतिपातवेकरु
 तापवक्ताहृदयाविधाश्चत्स्वाहा इममेवरुणःशुधीहवमयाचमृडय त्वामवरयुराचकेस्त्वाहा तत्वायामिब्रह्मणा
 वंदमानस्तदाशारतेयजमानोहविर्भिः अहेडमानोवरुणेहवोधुरुशश्रंसमानआयुःप्रमोषीःत्वाहा ३ इदंवरुणा
 य उद्वयंतमदुह्यमितिद्वयोःप्रस्कण्वःसूर्यःक्रमेणानुष्टुप्गायत्री चित्राभिति कुरुसञ्जगिरसःसूर्यस्त्रिष्टुप् उद्वयंत
 मसरूपरिस्वःपरयंतउत्तरदेवंदेवजाःसूर्यमगन्मज्योतिरुत्तमं उदुह्यंजातवेदसंदेवंहंतिकेतवः दशोविश्वायसूर्यं
 चित्रंदेवानामुदगादनीकं चक्षुर्भ्रमस्वरुणस्याग्नेः आप्रायावापुथिवीश्रतारिक्षश्रंसूर्यंआत्मानगतस्तरशुपश्चत्वा
 हा इदंसूर्याय ज्ञातारमित्यस्यगर्गःइंद्रः सुत्रामानस्यवयदत्वनयोः प्रजापत्यधिवसरितःऋषयइंद्रोदेवतात्रिष्टु
 प् ज्ञातारमिदमवितारमिदंश्रुहवेहवेसुहवश्रुरमिदं कयामिशक्रपुरुहूतमिदंश्रुस्वस्तिनोमयवायाविंदद्रःस्वाहा
 इंद्रःसुत्रामास्ववाडश्रवोभिः सुमृढीकोभवतुविश्ववेदाः वाधतद्विषोअभयंकृणोत सूर्यार्यस्यपतयःस्यामस्वा
 हा तस्यवयधंसुमर्तौयद्वियस्यापिमद्रंसौमनसेस्याम सुसुत्रामास्ववाश्रुइंद्रोऽश्रमेआराशिद्वेपःसनुतयुयोतुरवा
 हा ३ इदमिद्राय इदंविष्णुरित्यस्यमेधातिथेऋषिर्विष्णुर्गायत्री इरावतीत्यस्यवासिष्ठोविष्णुःत्रिष्टुप् उरुविष्णो

इत्यस्य प्रजापतिर्विष्णुः शत्रुघ्नः इदं विष्णुर्विष्णुः क्रमेण ध्यानिदेवेषु दंसमूढमस्य प्राप्सुरेस्वाहा इति ध्याने नुमतिर्हभूतं
 सूयवासि नीमनवेदशस्ये व्यस्तवाद्दिदसि विष्णुरेतदधारष्टथिधीमभितोमयूथै उरुविष्णो विकनस्योरुक्षयं पुनरु
 धि धृतधृतयोनेपिवयज्ञपतिरतिरस्वाहा ३ इदं विष्णुवेक्षमः उमासद्दतिमधुच्छंदा विधेदेवासद्दत्यस्य गृत्समदः वि
 धेदेवादेवता गायत्र्यो विधेदेवासद्दत्यस्याः सुहेनादयो विधेदेवाः त्रिष्टुप् उमासश्चर्षणी धृतो विधेदेवास आगतदा
 भ्राक्षुसोदाश्रुपः सुतस्वाहा विधेदेवासोऽप्रभुरः सुतमगंतुत्तूर्य ऋत्वाद्भवत्सुराणि स्वाहा विधेदेवाः शृणुतेम
 ष्टहवंमे ये अंतरिक्षे य दमयुविष्ट ये अग्निजिह्वा उत वायजज्जा आसाधास्मिन्वाहं पिमोदधधस्वाहा इदं वि
 धेदेवादेवेभ्यो नमः अग्ने नयेत्यस्य अगस्त्यः अग्निः अथ न इति प्रजापतिः अग्निः अग्निदेवता त्रिष्टुभौ यममद्भ
 तिमधुच्छंदा अग्निर्गायत्री अग्ने नयस्य गायत्री अस्मान्निध्यानि देववरपुनाति विद्वान् पुयोऽथ जुहुराणेनोभूयिष्ठति
 मवाकित्विधेमस्वाहा अथ नो अग्निर्वैरि वस्कृणोऽवयं मधुः पुरएतु प्रभिदन् अथवा जंजयतु वाजसता वयं क्षत्रवृष
 तुजर्हपाणस्वाहा यममोर्हसुमर्हमवां जेपुयजुनाः सयताशश्चतीरिषः स्वाहा इदमग्ने नमः शस्त्रास्त्र
 मग्नेः प्रतिमर्गमर्होत्तरं शतमर्हं धिषीति वाऽर्हो वा धृतपायसाज्याहुतीर्हं वा हुतशेषं तुरंगगजेभ्यो दद्यादिति इति प्र
 योगः अथ संमलं कृतां संपलपं पणान् श्वान् गजांश्च वाद्ययोषपुरसरसं गरेप्रत्यहश्चामयेत् ततो राजा कृतमंगल
 रत्नात्तः पितृदेवताः संपूज्या विजयारोभयादिद्वयं छत्रादिपूजनमहं करिष्यति सकल्प्य छत्राय नम इत्यादिमन्त्रेण
 गथादिभिः संपूज्य इति पठेत् यथांनुदः छंदया विधिवान्नेमावसुधरां तथा च्छादय राजानं विजयारोभयद्वये अथ
 चामरमर्चं शशांककरसंकाशार्कारिडिर्दरिपांश्च प्रोत्सारया शुद्धरितं चामरामरदुर्लभं अथ खड्गमंजः अस्ति
 शसनं खड्गं स्तोत्रं धारोदरासंदं श्रीमार्गं विजयश्चैव धर्माधारस्तथैव च द्रव्यं धृतवनामानि च वसुक्ता विवेधुसा

नक्षत्रं कृतिकते तु गुरुर्देवो महेश्वरः हिरण्यं च शरीरे ते धाता देवो जनादेनः पितृपितामहे देवस्त्वं मां पालय सर्वदा
 नीलजाम्बतसंकाशस्तीक्ष्णदंष्ट्रः कृशोदरः भावशुद्धोऽमर्षणश्च अति ते जास्तथैव च इयं येन धृताक्षो णोहितश्च
 महिषासुरः तीक्ष्णधारयशुद्धापयतस्तेमखट्वायतेनमइति अत्र केचिन्मन्त्रा महानि वेधेष्ववदृष्टा अपि पद्धतिदृष्टालिख्यं ते
 अथ कटारमन्त्रः रक्षेमानि गजब्रह्मरक्षवाजिधानि च मम देहं सदा रक्ष कटारकनमोऽस्तुते अथ छुरिकामन्त्रः सर्वयुवा
 नां प्रथमं निर्मिताऽसि पिनाकिना शूलायुधादिनिष्कृष्य कृत्वा मुष्टिग्रहं शुभं चाङ्किायाः प्रदत्ताऽसि सर्वदुष्टनिवारि
 णी तया विस्तारिता वासि देवानां प्रातिपादिता सर्वस्वगणभूतासि सर्वांशुभनिवारिणी छुरिकेरक्षमानि त्वं शांतिं यच्छ
 नमोऽस्तुते अथ चर्ममन्त्रः चाङ्किायाः प्रदत्तां च सर्वदुष्टानि वर्हेण त्वयानि स्तारिता देवाः सुप्रतिष्ठिता
 महैः अतस्त्वयि वलं सर्वैर्विन्द्यस्त्वदेव स तमैः तस्मादयो धेने रक्ष शत्रून् ज्ञाशय सर्वदा अथ चापमन्त्रः सर्वायुधम
 हा मात्र सर्वदेवारि सुदन चापमांसमरे रक्ष साकं शरवरीरिह धृतः कृष्णेन रक्षार्थैः सह रायहरेण च त्रयीमूर्तिगतं
 देवं धनुरस्त्रं नमान्यहम् अथ शक्तिपूजा शक्तिस्त्वं सर्वदेवानां ग्रहस्य च विशेषतः शक्तिरूपेण देवि च रक्षां कु
 रनमोऽस्तुते अथ कुंतमन्त्रः प्रासपातय शत्रून् स्त्वमनयानाकमपय गृहाण जीवितं तेषां मम सैन्यं वरक्षय
 अथाग्निप्रव्रजमन्त्रः अग्निशस्त्रानमस्तेऽस्तु दूरतः शत्रूनां शन शत्रून् दह हि शीघ्रं च शिवं मे कुरु सर्वदा अथ पाशमन्त्रः
 पाशास्त्वं नागरूपोऽसि विषपूर्णो विषोद्भवः शत्रवे हि त्वया बध्नानां गणशानमोऽस्तुते अथ परशुमन्त्रः परशो त्वमहा
 तीक्ष्ण सर्वदेवारि सुदन देव्याहस्तारि शनो वित्यं शत्रून् क्षयनमोऽस्तुते अथ ध्वजमन्त्रः शक्रकेतो महार्वीर्यं सुपूर्णस्त्व
 द्युपाश्रितः पक्षिराज नमस्तेऽस्तु त धानारपणध्वज काश्यपेयारुणश्चातर्नागरे विष्णुवाहन अग्रमेव दुराध
 रं ऐन्दुवारि सुदन गरुडान्मालुत गतिस्त्वयि साक्षिहितीयतः साश्चर्मयुधान्यो धान् रक्षस्त्वं चरि पून्दह

अथपताकामंत्रः हुतभुवसवोरुद्रवायुः सोमोमहर्षयः नागकिन्नरगंधर्वयक्षभूतगणग्रहः प्रमथारुतस
 द्वादित्यैर्भूतेशोमातृभिः सह शक्रः सेनापतिः रक्तदेवरुणश्चाश्रितस्त्वयि प्रदहतुरिपून्सर्वान् राजा विजयमच्छ
 त् तु यानि प्रमुक्ता न्यरिभिरापुधानि समंततः पतंतु परिश्रज्ज्वाहता नितवते जसा हिरण्यकशिपोर्युद्धे युद्धे वा सुरे
 तथा कालनेमिव धेयुद्धे युद्धे त्रिपुरघातने शोभिताऽसितयैवाद्यशोभया रमांश्च संस्मर नीलां धेतमिमिदं दृष्ट्वा
 नश्यंस्वाशुनपारयः न्याधिभिर्विधैर्वोरैः शस्त्रैश्च युधि निर्जिताः सद्यः स्वस्थामवंत्स्वस्मात्त्वद्वतिनापमार्जिताः
 पूतनारथतीनास्त्राकालरात्रिश्च यास्मृता दहस्त्वाशुरिपून्सर्वान् पताकेत्वं मयार्चिता अथ कनकदंडमंत्रः प्रोक्त्वा
 रणाय दुष्टानां साधुसंरक्षणाय च ब्रह्मणो निर्मितश्चासि ज्यवहारप्रसिद्धये यशोदेहि मुखदेहि जयदोभवभूपतेः
 ताडयस्व रिपून्सर्वान् हेमदंडनमोऽस्तुते अथ दुद्रुभि मंत्रः दुद्रुमेत्वं सपत्नानां धीरो हृदयकर्षणः तथाऽस्तु तव शब्दे
 न हर्षोऽस्माकं मुदा बहः भवभूमिपसैन्यानां तथा विजयवर्द्धनः यथाजीमातयोऽप्येण प्रहृष्यंति च बर्हेणः तथाऽस्तु तव श
 ब्दे न हर्षोऽस्माकं मुदा बहः यथाजीमातयश्च न स्त्रीणां जासोऽभिजायते तथैव तव शब्दे न प्रसृत्य त्वत्स्मद्विपोरणे अथ
 शंखमंत्रः पुण्यस्त्वं शंखपुण्यानां मंगलानां च मंगलं विष्णुना विधृतो नित्यमनतः शान्तिप्रदो भव अथ सिंहसंनमंत्रः
 विजयोजयदोजेता रिपुहंता शुभंकरः दुःखहादुर्भेदः शांतः सर्वारिष्टविनाशनः एते वै सन्निधौ यस्मात्स त्वाभिंहा महाबलः
 तेनासिंहासनेति वं वेदैर्भैरैश्च गीयसे त्वयिरियतः शिवः शान्तस्त्वयि शक्रः सुरेश्वरः त्वयि स्थितो हरिर्देवस्त्वदर्थे न पृथ
 तैतपः नमस्ते सर्वतो भद्रं भद्रदो भवभूपतेः त्रैलोक्यजयसर्वस्वसिंहासननमोऽस्तुते अथाश्वसंपूज्यत इक्षिणकर्णेन पेत
 कुलाभिजनजात्या बलक्षणेऽर्ध्वजोत्तमैः भर्तारमभिरक्षत्वं शिवं तव भवेदिति कथाघातमधिधानक्षमस्त्वतुरगो
 तम नतोऽध्यायमक्षयंदत्त्वा अश्वराजपुरोधास्तु विष्णुस्ते पुरतः स्थितः वरुणः पाशहस्तस्त्वां पृष्ठतः परिरक्षतु

देवस्वतकुबेरौ च पार्थिवो रभिरक्षतां चंद्रादित्याः पृथ्वंशउदरं पृथिवीधरः रक्षंतु वक्रं गंधर्वा बलमिन्द्रो ददातु ते हविः शो
 पामेति प्रादयं विजयार्थं महीं पतेः ततश्चावमनीयं दत्त्वा भुवि पठेत् गंधर्वकुलजा तस्त्वं मा भूयः कुलदूषकः ब्रह्म
 णः सत्पथावयेन सोमस्य वरुणस्य च प्रभावाच्च हुताशस्य बर्हस्पत्यं वतुरंगमान् तेजसा चैव सूर्यस्य मुनिना तपसा तथा
 रुद्रस्य ब्रह्मचर्येण पवनस्य बलेन च स्मरत्वं राजपुत्रं च कैस्तुभं च मणिस्मर सुरासुरैर्मध्यमानक्षारो दद्रुमादिभिः
 जात उच्चैः श्रवाः पूर्वतेन जातो सितस्मर पांगतिं ब्रह्महा गच्छेन्मादहापि तहा तथा भूमिहाऽऽनवादी च क्षत्रियश्च
 पराङ्मुखः सूर्या चंद्रमसौ वायुर्यावत्पृथगिति दुष्कृतं ब्रजाश्वतांगतिं क्षिप्रं तच्च पापं भवेत्तव विकृतिपदि गच्छेथा
 युद्धाध्वनि तुरंगम रिपुं विजित्य समरे सहभर्त्रा सुखी भव २० ततः सुखमानसि ध्यार्थं शिविकां पूजयेत् तत्र मंत्रः
 महेंद्रनिर्मितो दिव्यो देवराजादि सेविते शिविके रक्षमानित्यं सदा मे सन्निधौ भव निर्मितो सिकुबेरं ण्वात्ये निद्रा सुखा
 र्थिना शिविके पाहि मामिति यं शांतिं देहि नमोऽस्तु ते रिपुक्षयकामो रथं पूजयेत् तत्र मंत्रः शस्त्रास्त्रधारणार्थाय निर्भि
 तो विध्वक् कर्मणा रथनेमिस्व नैर्घोरैरिपोर्हृदयकंपनः २१ युद्धे जया प्राप्स्यर्थं गजं पूजयेत् कुमुदैरावणौ पद्मः पुष्प
 दंतो भवामनः सुप्रतीको जने नील एतेऽष्टौ देवयो नयः तेषां पुत्राश्च पौत्राश्च वानान्यष्टौ समाश्रिताः मंद्रो भद्रो मृगश्र्व
 वं गजसंकीर्ण एव च वने वने प्रसूतास्ते स्म रथो निर्महा गज पांतु त्वां वसवो रुद्रा आदित्याः समरुद्राः भर्तारं रक्ष नानां
 द्रुवाभी च प्रतिपात्पतां श्रवा भृदि जयं युद्धे गमने स्वस्ति तां ब्रज श्रीस्ते सोमा द्रुलं विष्णो रतेजः सूर्याज गोऽनिलात्
 सूर्यैर्मरो र्जयं रुद्राद्यो देवात्पुं रं दरात् युद्धे रक्षंतु नगास्त्वां दिशश्च सह देवतैः श्रथि नो सह गंधर्वैः पांतु त्वां सर्वतः सदा
 चिन्ह पूजनं तथैव कर्म चिन्हानि पूज्यानि स्थितिभिः लोहाभि सारिकैर्भक्त्यैवं मंत्रपूर्वक एव कृत्वा तथाष्टभ्या
 पूर्वाह्णे स्नानमाचरेत् दारुणि विचित्रतोरण विन्यस्तैः शोभने स्थाने पुरतो विन्यस्त मृगां विचित्रग्रह मध्यगं रत्नातां

कुंमचंपकचंदनचतुरस्रैः शैलपिष्टैश्च चर्चितगानांचंडोकुसुमैरभ्यर्चयेद्बहुभिः कुमुदैः सपत्रकुसुमैः सदीपधूपैः
सनवेद्यैः मांसैर्वलयुपहारैर्मंगलशब्दैः समुच्चरितैः विहितच्छर्वाणैः स्वंदनाशितशस्त्रधारिजनलोकैः तुष्टैर्वरवत्त्रा
दितुनिवेद्यसर्वमेवमगवत्प्रे जयतीत्यादिपूजाभंत्रः विस्वपत्रमंत्रस्तु अष्टोद्भवंक्षीरवक्षामित्यादि दुर्गासंपूज
नायातुतादिनेष्ट्रेणुपुष्पकैरित्युक्त्वा द्वात्रिंशोऽष्ट्रेणुष्पंसमर्पयेत्तत्रमंत्रो वक्ष्यामि शिवानामित्यादिसप्तमीप्रकरणे द्रष्ट
व्यः वतः पुष्पांजलिदयादिति इत्यष्टम्यामहः कृत्यं अत्रराजाविजयकामोऽर्धरात्रि विशेषपूजापूर्वकं बलि
दद्यात् तदर्थयामिनोश्चेषेविजयार्थं न्येततमः पंचाब्दं लक्षणोपेतं गंधधूपस्नगार्चितं विधिवत्कालिकालीतिज
प्यात्तद्गौतमयातयेदिति देवापुराणान् अत्रनैमित्तिकपूजात्तरं राजौचतुःषष्टि योगिनीपूजाकार्या तन्नामानितु विज
यपूजनमः १ मंगलापूजनमः २ डोमद्रापूजनमः ३ डोधूर्यपूजनमः ४ डोषांर्यपूजनमः ५ डोक्षमापूजनमः ६ डोशिव
यपूजनमः ७ डोसिद्धेयपूजनमः ८ डोडमापूजनमः ९ डोश्रियपूजनमः १० डोसर्यपूजनमः ११ डोदीसापूजनमः १२ डोकां
र्यपूजनमः १३ डोयशस्त्रियपूजनमः १४ डोलक्ष्म्यपूजनमः १५ डोईश्वर्यपूजनमः १६ डोहृद्वेयपूजनमः १७ डोसाध्वे
यपूजनमः १८ डोजयापूजनमः १९ डोब्राह्म्यपूजनमः २० डोजयंर्यपूजनमः २१ डोअपराजितापूजनमः २२ डोजि
तापूजनमः २३ डोमानस्यपूजनमः २४ डोईवतापूजनमः २५ डोदित्यपूजनमः २६ डोमायापूजनमः २७ डोमहा
मायापूजनमः २८ डोमोहिन्यपूजनमः २९ डोरतिलासपूजनमः ३० डोतारापूजनमः ३१ डोविमलापूजनमः ३२
डोगोप्यपूजनमः ३३ डोशरणयापूजनमः ३४ डोकोशियपूजनमः ३५ डोमत्स्यपूजनमः ३६ डोदुर्गापूजनमः ३७ डोक्रियापू
जनमः ३८ डोअरुंधत्यपूजनमः ३९ डोघंटापूजनमः ४० डोकर्णायपूजनमः ४१ डोकपालिन्यपूजनमः ४२ डोरौद्धेयपूजनमः ४३
डोकाल्यपूजनमः ४४ डोमापूजनमः ४५ डोजिनेत्रायपूजनमः ४६ डोसमरूपायपूजनमः ४७ डोवहुरुपायपूजनमः ४८

उरिपुहायैनमः ४९ उंश्रविकायैनमः ५० उंचारिकायैनमः ५१ उंसुरपूजितायैनमः ५२ उवैवस्वयैनमः ५३
 उंकोमायैनमः ५४ उंमहालक्ष्म्यैनमः ५५ अहासरस्वत्यैनमः ५६ उंकार्तिस्यैनमः ५७ उंशिवदूत्यैन
 मः ५८ उंचामुंडायैनमः ५९ उंब्रह्माण्यैनमः ६० उंमाहेश्वर्यैनमः ६१ उवैष्णव्यैनमः ६२ उंवाराह्य
 नमः ६३ उंइंद्रायैनमः ६४ ततःखड्गंनमस्कृत्य शत्रूणांघसिद्धये ह स्तेचविजयंराज्यंसुभिक्षंचात्मनोऽनुपः
 ततःपुनःप्रणम्याद्यसंस्मरन्हृदयेशिवां ततो जयजयालापैः स्तवंकुर्यादिमंततः सर्वमंगलमांगत्योशिवेसर्वाय
 साधिके उमेचभ्यविकेगौरिनारायणिनोऽस्तुते कुंकुमेनसमालव्येचंदनेनविलेपिते वित्त्वपञ्चकृतापीडुर्गोऽहंश
 रणगतः सर्वकृत्वतिकौरव्यश्रुष्टम्यांजगारंतिशि नटनत्तैर्गीतैश्चकारयेच्चमहोरसवं एवंइष्टोनिशान्तिवाप्र
 भतेचारुणोदये घातयेन्महिषान्मेषान्तरतो नतकंधरान् शतमर्दशतंचापितदर्द्धैवाययेच्छया सुरासवभूतैः
 कुंभैरुतपैथरपरमश्वरीं कापालिकेभ्यस्त्वहेयदीनानाथेभ्यएव च दासीदासजनेदेयंतद्रकेभ्यस्त्वथैव च सर्ववि
 भन्त्यकौतियसुहृत्संबंधिवंधुषु ततोपरह्णसमयेनवन्म्यांवेरथोरिथतां भवानींभामयेन्द्राष्ट्रेस्त्वयंराजास्वसैन्यवान्
 श्रादिष्टैःपुरुषैर्वापिरथयुक्तैःसुशिक्षितैः शनैःशनैरनुनयेज्ज्वलाद्दिर्घपटुक्षकैः श्राकृष्टखड्गैर्भयैश्चधानुर्भैश्च
 गहिमतैः नदाद्भिःशंखपटहैर्नृत्यदंभिर्बहुचारणैः कश्चिच्चोपोषितोवीरोविधृतोऽन्येनखड्गवान् भूतेभ्यश्चबलिंदद्या
 न्मंत्रेणानेनसाभिषं सरकंसजलंचाक्षंघणुषपाक्षतैर्युतं त्रीर्त्रांनारान्सखूलेनदिग्विदिशुकिरेद्वलि मंत्राश्च
 वलिंयुष्टांतिवमदेवाश्रादित्यावसवस्तथा मरुतश्चाग्निर्वनोरुद्राः सुपर्णाःपद्मनाभहः असुरायातुधानाश्चपिशा
 चोरगाराक्षसाः ङाकिन्योपक्षवेतालायोगिन्यःपूतनाःशिवाः जंभकाःसिद्धगंधर्वामालाविद्याधराःनागाः दिक्पा
 लालोकपालाश्चपेचविघ्नविनायकाः जगतांक्षांतिकर्तारोब्रह्माद्याश्चमहर्षयः माविघ्नमाचमेपापंमासंतु परिपीथे

नः सौम्या भवतु तत्ताश्च भूतप्रेताः सुखावहा इति महिषाग्निमहामयेत्यादि दुर्गाशिवांशांति करीमिन्यादि च पठेत् अष्ट
 न्यांच चतुर्दश्यां नवम्यांचैकचेतस इति मार्कण्डेयपुराणवचनात् वंदीपाठोऽपि विशेषतः कार्यः अत्र गौरी तृतीयाव
 त्कर्माकालव्यापि शास्त्रे वाधित्वानवमीयुतायामेवरात्रावसत्यामष्टम्यां नवमीपूजया सह तंत्रेणाष्टमीपूजोपवासा उचि
 तावितिकालतत्त्वविवेचने कौस्तुभे तु नवमीविद्यायां तु तस्यां पूजात्रयस्याप्येककालप्रसक्तवष्टमीपूजां नवमी
 पूजांतत्संबंधिपूजांचतंत्रेण करिष्य इति संकल्पः अष्टमीनवमीपूजयोः पूर्वोत्तरदिनगतयोः प्रातःकालस्थयोः ष्ट
 म्यक्संभवे संधिकालस्य चततः षष्ठ्यकालभे संधिपूजापि दिवारात्रौ वा षष्ठ्येव कार्या अष्टमीनवमीसंधौ तृतीयाखलु क
 द्यते तत्र पूज्यात्वं हंपुत्रयोगिनी गणसंयुते तिका लिकापुराणे देवीवाक्ये तृतीयसंधिपूजाविधानात् अस्याश्च का
 लविशेषेण फलतारतम्यं मत्स्वसूक्ते अष्टमीनवमीयोगे रात्रियोगोविशिष्यते अर्धरात्रे दशगुणसंख्यायां त्रिगुणं
 भवेदिति संधिश्च तिथ्योरन्त्याद्यदंडात्मकः अष्टम्याः शेषदंडश्च नवम्याः पूर्वेष्वेव तत्र याक्रियते पूजाविज्ञेया
 सामाह फले तिका मरूपानिवंधोक्तेः यदा पूर्वनिबंधस्थितपटिदंडाष्टम्यां नवमीदिनशेषे भवति तदाऽष्टमीपूजापूर्वं
 द्युरेव संधिपूजाच नवमीपूजया सह परत्र कार्येऽप्युक्ते इत्यष्टमीकृत्यम् अथ नवमीकृत्यम् इयंच नवमीदुर्गापूजाया
 मष्टमीविद्यायाह्यासायं त्रिमुहूर्तयोगे पूर्वानवमी अवाणोदुर्गानवमीति वचनात् दशमीविद्यानिषेधाच्च मुहूर्तयोगा
 भावे तु निषिद्धापि परैककार्येति निर्णयसिद्धौ मदनरत्ने तु वरदादीपराकार्या अथ युक्शुक्लनवमीमुहूर्तैवाकलायदि
 सतिथिः सकलज्ञेया लक्ष्मीविद्याजयां धिभिरिति सौरपुराणात् सूर्योदये परं रिकपूर्यारस्यादपरायदि, बलिदानं प्रक
 तं यतत्र देयं शुभावहं बलिदाने कृतेऽष्टम्यां पुत्रभंगो भवेन्नृपेति देवीपुराणाच्च उपवासे पूर्वैति निर्णयदीपेऽपि महान
 वमीपरदिनेऽपराह्णव्यापि च परा अन्यथा पूर्ववचनात् नितु नवमीप्रकरणे वक्ष्यते कालतत्त्वविवेचने यदा तु नवम्य

शुभोविद्वाभूत्वाद्वितीयदिनेपिकियतीभवतितदानवर्गप्रयुक्तस्पृजादिः पूर्वदिनेऽनुष्ठानेऽपिमहाबलिदानमात्रद्वितीय
 दिनेकत्तव्यं प्रभूतबलिदानंतुदीयतेतत्रमानवैः तद्ग्राह्यनाशमायातिमारकोपद्रवैः किलेतिभविष्यवचनात् नव
 मीप्रयुक्तंवल्लिदानंसर्वथानवर्गमाध्यएवकार्यं नतुदशम्यां अत्रकेचित् पूर्वाषाढायुताष्टम्यांपूजाहोमाद्युपोषण
 मितिकालिकापुराणवचनादष्टम्यांहोममाहुः कौस्तुभेत्तु शुभासुरवधार्थायरक्तवोजोमहासुरः अष्टम्यांनिहतो
 देवपाराजैवैवारुणोदये ततःप्रभृतिर्वैद्यार्द्रौरिष्यतापूजाप्रवर्तिका शालास्त्रमंत्रैर्होतव्यंपायसंवृतसंयुतं मांसा
 नितत्रहोमार्थमेपाद्यानिचसर्वशः अज्ञस्त्रेकोहिहोतव्योरकवर्णोविशेषतः कृष्णवर्णस्तुहोतव्योगौरस्तिस्तिरएववा
 रोहितंमरस्यमांसंवहोतव्यंजयमिच्छतेतिथौन्यवचनाद्वोमस्याष्टमीकृत्यर्वेनैवप्रतीतेस्तत्रैवहोमः कार्यंइत्युक्तंअप्येतु
 नवम्यांबलिदानंतुक्तव्यवैषयाविधि जपहोमंचविधिवत्कुर्यात्तत्रविभूतयइत्यादिवचनैर्नवम्यामेवारभ्यं नवम्यां
 होमंसमापयेदित्याहुः अपरेतु अष्टम्यामारभ्यनवम्यांसमापयति तत्र मूलं शिष्टाचारएव वस्तुतस्तु अष्टमी
 होमवचनानिलोहाभिसारकर्मपराणि लोहाभिसारिकंकर्मकारप्रेद्यावदष्टमीमितिभविष्येत्तरपुराणेऽष्टमीपर्यंत
 नैवतस्योक्तत्वात् नवमीहोमवचनं नवरान्नव्रतविषयमितिनकाप्यनुपपत्तिः अथवाष्टमीनवमीहोमवचनान्यष्टरात्र
 नवरान्नपक्षयोर्वैवस्थया होमविधायकानि यत्तु निर्णयसिंधौ समुच्चयपक्षएवयुक्तइति तदेतेनप
 रासतं यदपिरुद्रयामलेविकल्पउक्तस्तन्निर्मूलमितिप्रौढिवादमात्रं यामलस्यैवमूलत्वात् अथतस्यैवनिर्मूलत्वमि
 त्यभिप्रायस्तत्रतंत्राणामपि वेदमूलकतयानारदपंचरात्रादिपूक्तत्वात् दुर्गाभाकितरंगिएयादिगौडग्रंथेष्वपि नव
 म्यांहोमउक्तः अत्राडामरतंत्रविशेषः पायसंसांघपायुक्तितैः शुद्धैर्विमिश्रितं होमयेद्विधिवद्भक्त्यादशांशेनल
 पोत्तमः रुद्राध्यायेयथाहोमोमंत्रेणैकेनसाध्यते तथास्तोत्रंजपेद्वोमंभुक्तेनैकेनसाधयेत् यद्वासप्तशतीजप्येहोमेमं

ज्ञानवाक्षरः ऐ-हंकींचामुंडायैइतिपूर्वोक्तः कृत्परत्नावलपदंवीपुराणे पूजयेतिलह्यैभैश्रद्धधितोरघृतादिभिरिति
 मंत्रश्च जयंतित्यादिः श्रुतेनैवतुमंत्रेणजपहेमादिकारयेत् देवीपुराणात् दुर्गाभक्तिरगिणयामप्येवं केचित्तुमा
 कैड्यपुराणगतसप्तशतीस्तवनेप्रतिश्लोकस्वाहातेनतिलमिश्रप्रायसेनहेमकुर्वीति प्रतिश्लोकंचजुहुयात्प्रायसंतिल
 सार्पणितिरहस्यग्रंथवाचनात् पुरश्चरणकार्येतुवित्त्वपत्रयुतैस्तिरित्येतिवचनान्द्वित्वपत्रयुक्तितिलैर्होमइतिस्मार्ताः यत्तु
 निर्णयसिधौमानभावादितिरमातंमतेदूषणमभिहितंतत्तुच्छंपूर्वोक्तवचनस्यमानत्वात् यदिचैतद्वचनस्यनवरत्नसं
 धिहेमांगत्वेनहित्वपत्रयुततिलविधायकत्वे मानभावादन्यामिश्रायरातर्हिभावानवबोधःनवरत्नसंबधिकान्यपुरश्चर
 णांगहोमाभिप्रायेणेतथाभिधानात् तिथितत्वेनवरत्नप्रकरणेकालिकापुराणेऽपिपुरश्चरणकार्येषुवित्त्वपत्रयुतैस्तिरलैः
 साक्षरैः सधृतैर्वापिशिवामुहिरयपन्ततः जुहुयादनलद्वंसंस्कृतंकार्यवृद्धये रुद्रयामलेऽपि प्रधानद्रव्यमुहिटंषा
 यसावंतिलारतथा रक्तवदनखंडाश्रगुगुलाश्रमनोहराःप्रतिश्लोकंचजुहुयात्सर्वद्रव्याणिचक्रमादिति नवाक्षरेणवाहु
 त्वानभेदेव्याइतीतिवेति एवंनवम्याहोमकुमारापूजनद्राह्मणभोजनादिकृत्वादक्षिणाद्याचार्यायनिवेदयेत् नवम्यापूर्वं
 वरपूजाकर्तव्याभूतिमिच्छता दक्षिणांवल्लयुग्मंचआचार्यायनिवेदयेत् पूर्ववत्प्रातिपदादीतिकालतत्त्वविवेचने तत्रैव
 भविष्योत्तरे कृताभिषेकवरदाशुद्धेचाश्वयुजस्यच तृन्मलसातत्रसंपूज्यानवम्यांचंडिकावुधैरिति इतिनवमैकूप्यम्
 विसर्जनतृदशम्यामेवकार्यं संपूज्यप्रेषणंकुर्यादशम्यांश्रावरोरसवैरितिभविष्यपुराणात् रुद्रयामले दशम्याम
 भिषेकंचकृत्वामूर्तौविसर्जयेदिति तत्रादशम्याः पूर्णातिथित्वे प्रातस्तत्कृत्वा तदुत्तरंपारणोत्तरमपराजितापूजनमि
 त्तिक्रमोनिः संदिग्धएव यत्रतुनवम्युत्तरमपराह्णेदशम्याप्रदत्ताउत्तरदिनेश्रवणाभावश्च तत्रविसर्जनव्रतपारणाप
 राजितापूजनक्रमेभवतिसंदेहः पारणोत्तरकर्तव्यस्यतत्रैवापराह्णेतिश्रद्धैः क्रियमाणस्तन्मराजितापूजनस्य विसर्जनं

विनानुपत्तेः अत्रोच्यते नवमर्दशमीपारणामिविधायकवचनद्वेविधेनपारणाम्यानि ततकर्त्तव्यत्वेऽपि संप्रेषणं तु
 कर्त्तव्यदशम्यांशारदोरसयैः प्रातरावहवेदेर्वात्रातरेवविसर्जयेदित्यादिवचनैर्विसर्जनस्य दशम्यां प्रातःकर्त्तव्य
 त्वेननिर्णीतत्वात्पूर्वद्युत्तंनम्यादशम्यांवायथाचारंपारणं कृत्वा पराहणेपराजितापूजनंविधायप्रातर्दशम्यां विसर्जन
 कर्त्तव्यमिति तथाचरुद्रयात्रले श्रष्टम्यजानां कुर्यान्नवम्यां पारणं तथा दशम्यां च विसर्गः श्रयादिति धवलनिबंधे तु वि
 शेपः श्रंत्पपादोद्विधाभार्गेअवणम्ययदाभवेत् संप्रेषणद्वयेदंयदादशम्यांतुपुनर्द्वैवेति दिनद्वयेदशमीसंस्मरेपूर्व
 दशम्यांअवणंयभागेगेतत्रैवविसर्जनं तत्रतद्योगाभवेत्तुपरब्रह्मम्यमेवतत् पूर्वदिनेनक्षत्रयोगानुरोधेनक्रि
 यामाणविसर्जनेनपूर्वाह्णादरुद्रयाशयेनोक्तंरुजामातुंदि निर्माह्यत्यागेन देर्वविसर्जनमुत्तलक्ष्यते कुर्यात्तराऽर्णवे
 पि नक्षत्रंअवणतिथिचदशमीसंप्राप्यसंप्रेषयेदिति रूपनाराणीयेतुदशम्यांप्रातः संप्रेषयेदितिवचनात्प्रातः काल
 रुदैवप्राशरूपमिर्युककौस्तुभेअथनवरत्रपारणानिर्णयः तत्र द्विविधानिवचनानि कानिचिन्नवमीपारणविधायका
 निदशमीनिषेधकानिच कानिचिदशमीपारणविधायकानिन्नवमीनिषेधकानिच तत्रयथाकुलाचारंव्यवस्थावचना
 निदशमीप्रकरणेवक्ष्यते नवरत्रव्रतेपारणहेसूर्यपि सूतकेपारणकार्यं तदुत्तरुद्रयामले सूतकेपारणकुर्यान्नवम्यां
 हेमपूर्वकं तदंतेभोजयेद्विप्राह्दानंदद्याच्चशक्तितद्वति तदंतेसूतकान्तेमाधवीये कौर्भेऽपि काम्योपब्राह्मणेन
 त्वतरासूतसूतके तत्रकाम्यव्रतंकुर्यादनाचनविर्वाजतमिति व्रतयज्ञविवाहेपुश्याद्वेहेमेऽर्चनेनये शारंव्येसूतक
 नस्यादनारव्येतुसूतकामिति विष्णुवचनमपि अशौचमध्येतत्कर्त्तव्यतामवगमयति प्रारंभरतुतेनैवोक्तः प्रारंभेविर
 ण्ययज्ञेसंकटपूज्रतसञ्चयोः नांदीमुखंविवाहादौश्राद्धपाकपूरिारिक्रियेतिस्त्रियानुरजोददर्शनमध्येऽपिपारणकार्यं तदा
 हसत्यव्रतः प्रारंव्यदीर्घतपसंनारीणांयद्भोजोभवेत्ततत्रापिब्रतस्यरुपादुपरोधः कदाचनेति निर्णयसिंधौ नियम

स्थापदानां रीतिप्रपञ्चेदंतरारजः उपोष्यवतुता राज्ञोः स्नात्वा शेषचरैर्द्रवमित्यग्निरो वचनं यच्च हारीतवचनं निप्र
 मरथायदानां रीरजः पश्येत्कथंचन त्रिराजंतुक्षिपेदूर्ध्वं ब्रतशेषं समापयेदिति तद्विधोपवासविषयं तासां तत्र भोजन
 निषेधादितिकेचित् वयंतु प्राणुकस्य ब्रतवचने दीर्घतपसामिति विशेषोपादानाद्द्रव्यं शिष्यतिरिक्तसकलैकहि
 पवासविषयोऽयं निषेधः त्रिराजन्वराज्यादिदीर्घव्रतेषु रजोमध्यएव पारणेति ब्रूमइति श्रौचमध्येतु सर्वापि पार
 णाभवति प्राणुकैर्मवचनादिति स्थितं पारणायां विधिनिययोः सत्त्वादाचारतोऽप्यवस्थितिकेचित् मयूखेतु सत्य
 ब्रतवचस्तु न सधवापरं किंतु विधवापरं विधवायास्तु तत्र त्रिराजमध्यभोजननिषेधादित्यन्ये तत्र निषेधस्य रागप्राप्त
 भोजनगोचरत्वेन वैधव्यपारणा विषयत्वायोगात् वस्तुतस्तु रजस्त्वलाया विधवायास्त्रिराजमध्यभोजननिषेधएव ख
 पुण्यायमाहति कल्पराजवद्व्यांतु अन्ननवरत्रहोमस्य पूजारूपत्वेन प्रधानत्वात्तस्य चानन्यसाध्यत्वेनाशौचेऽसंभ
 वात्तद्वानार्चनजपमिति निषेधात्तस्मात्तस्मिन् विना च नियमरूपेण वा स समाप्य संभवादाशौचाति होमादिपूर्वकारणं
 कर्तव्यं प्राचीनशिष्टाचारोप्येवमेव यस्तु होमो न क्रियते तेषां पारणं भवत्येवेति स्थितं इति न वराजमध्यश्रौचरजो
 दर्शनं प्रातिपारणानिर्णयः दुर्गाभक्तितरंगिण्यादिदीपराणे ततः प्रातः पूजयित्वा दशम्यां विधिपूर्वकं संप्रेषणं कर्तव्यं
 गीतवादिजानिः स्वर्नैरित्यादितत्रक्रमः प्रातः पूजां बलिदानरहितं विधाय नीराजनांतं कृत्वा दुर्गाशिवामितिरूपेदेहीति
 माहिपद्मरित्यादिचपाठिः च पाण्डित्वा कर्तव्यं समापयेत् विधिहोनां क्रियाहीनं भक्तिहोतं यदाचितं पूर्णं भवतु
 तत्सर्वं तत्र सादान्महेश्वरीतिप्रसाद्य क्षमस्वेत्युक्तैकं पुण्ड्रं दुर्गायै नमस्कृत्यैशान्यानिःक्षिपन्विमृजेत् माहिपद्ममहा
 मायेशुभां पूजां प्रष्टुं च कुरुष्वममकल्याणमष्टाभिः शाकिभिः सह कुञ्चितु उत्तिष्ठदेवि वंदे शीतिपाठः उत्तिष्ठ
 ह्यणुरपते देवयंतस्त्वेमहे उपप्रयंतुमस्तुदानवैर्द्रवाशुर्बवाशुचा श्रभ्यारमिदं द्रव्योतिषिकं पुष्करे मधु श्रयतस्य

विसर्जनं यातुदेवगणाः सर्वपूजाभितिपठित्वा गच्छगच्छपरंस्थानंस्वस्थानंदेविचंडिके ब्रजस्त्रितोजलंदुर्ध्वं
 तिष्ठगृहेचभूतप इत्युखापयेत् ततोगीतवाद्यघोषपुरःसरं स्नातोजलसमीपनीरवा दुर्गेदेविजगन्मातःस्वस्था
 नंगच्छपूजिते पणमासेपुण्यतीतेपुपुनरागमनायवै इमांपूजांमयादेविपथाशक्त्योपपादितां रक्षार्थंत्वंसमादायब्र
 जस्वस्थानमुत्तममिति जलेप्रवाहयेत् ततोऽहमागत्य शांतिकलशोदकेन ब्राह्मणैरभिषिक्तोदुर्गापूजाप्रतिष्ठासि
 ब्धार्थब्राह्मणेभ्योदक्षिणांदत्त्वा ब्राह्मणान्भोजयित्वा बंधुभिःसहभुंजीतेति देवीपूजानोपकारिपतद्रव्यदिकंब्राह्म
 णापदेयं तदुक्तंमत्स्वसूक्ते देवेदत्त्वातुदानानिदेवेदद्याच्चदक्षिणां तत्सर्वंब्राह्मणेदद्यादन्यथाविकलभवेदिति इति
 दशमीकृत्यं इयमेव विजयदशमीत्युच्यते साच श्रवणयोगवर्ताग्रह्या पूर्वदिवसेचैरपूर्वा द्वितीये श्रवण
 योगे एकादशीयुक्तापि ग्राह्या उभयदिने श्रवणयोगाभावेऽपराह्णयोगवती दशमी ग्राह्या दिन
 द्वयेपराह्णयोगवतीपूर्वा दिनद्वयेऽपराह्णयोगाभावे नक्षत्रयोगिनीग्राह्या वचनानित्तु दशमीप्रकरणे वक्ष्यते
 तस्यामेवदशम्यांगोपद्यब्राह्मणोक्तःप्रस्थानविधिःकर्तव्यः मूलवचनाति दशमीप्रकरणे वक्ष्यते तत्र राजात्चलंक
 तौर्वाणादिमंगलशब्दान्श्रावन् होमसंभारानुपकल्प्य मैत्रेमूहूर्तेऽग्निप्रतिष्ठापनंक्रुयात् मैत्रेमूहूर्तेस्तु प्रातःकाले
 तृतीयमूहूर्तेः ततः शांतिंश्रीतिपुरस्सरंकारयित्वावोढारतेनाभिषेचेरन् ऋत्विजइतिशेषः यजमानंवस्त्रादिभिरलं
 कृत्यसमीपउपवेश्याचार्योऽभयैरपरार्जितैःपुष्पैःस्वरूपनैःशर्मवर्मभिर्जनवेदनैश्चदुत्त्वापार्थिवरयेतिमाप्रगामेतिच
 हत्वा श्रागच्छतगतस्यैर्तद्वंश्यालीपाकनेष्ट्वा आतिष्ठजिष्णुरत्नशराऋजवइतिपद्यानामास्यायजपेदिमीपादोप
 तद्वंश्यातासमिद्रंमानोविदन्नभयंसेमाहृत्स्वतिर्नः परिपातुपश्चादितित्रीनविष्णुकमान्क्रतुर्वेद्यादि मंत्रास्तु आ
 धर्वाणेरान्पानिपेकप्रकरणेद्रष्टव्याः श्राधापरार्जितादशम्यां पूर्वोक्तविजयमूहूर्तेऽङ्के प्रास्थानिकमित्र्युपक्रम्य त

आप्यते श्लेकाः श्रलंकृतोर्भाषितभूष्यवर्गःपरिष्कृतोतुंगतुरंगनागः वादि जनादप्रतिनादिताशःसुमंगलाचारपरं
 पराशीः राजानिर्गत्यभवनाहपुरोहितपुरोगमः आस्थानिकविधिरुक्त्वाप्रातिष्ठेपूर्वतोदिशि गत्वानगरसीमांतंवा
 स्तुपजांसमारभेत् संपूज्यचायादिकपालान्पूजयेत्पश्चिदेवताः मंत्रैर्वैदिकपौराणैः पूजयेच्चशमीतरुं श्रमंगलानांश
 मर्तदुष्कृतस्यचनाशिकां दुःखस्यशमनीधन्यांप्रपद्येहंशर्माशुभां ततःकृताश्याःपूर्वस्यांदिशिविष्णुकमान्क्रमेत्
 रिपोःप्रतिकृत्वाकृत्वाचमनसाचतं शरेणस्वर्णपुखेनविद्योद्धृदयमर्भणिं दिशांविजयमंत्राश्रपठिनव्याःपुरोध
 सा एवमेवविधिकुर्याद्वशिष्णादिदिशास्वपि पूज्यान्निजांश्चसंपूज्यसांवत्सरपुरोहितौ गजवाजिपदातीनांप्रिक्षाकैतु
 कमाचरेत् जयमंगलशब्देनततः स्वभवनंविशेत् नीराज्यमनःपुण्याभिर्गणिकाभिःसुमंगलं एवंयःकुरुतेराजा
 वपुर्वैसुमंगलं आपुरारोग्यमैश्वर्यंविजयंचाधिगच्छति नाधयोऽप्याधयस्तस्यभवतिनपराजयः श्रियंपुण्य
 नवाप्तोतिविजयश्चसदाभुवोरयादिपुराणसमुच्चये ज्योतिर्निबध्ने आश्विनस्यसितेपक्षेदशम्यांतरकेद्वये स
 कालोविजयज्ञेयःसर्वकार्यार्थसिद्धये रत्नकोशे ईप्ससंश्रामतिक्रांतःकचिदुद्भिन्नतारकः विजयोनानमकालो
 यंसर्वकार्यार्थसाधकः इषस्यदशमर्शुष्कान्पूर्वविद्वानकारयेत् श्रवणेनापि संपुकाराज्ञापट्टाभिपेचने नारदः सू
 र्योदयेयदारजान्दृश्यतेनवमीतिथिः आश्विनेमासिशुक्लान्पूर्वविजयांताविदुर्व्याः अथविजयदशम्यांपूर्वमाजि
 प्रयत्नादिक्षतिपतिरपराह्णेपूजयेदीशकोणे निखिलभुवनव्याचंडिकामिष्टसिद्धं श्रवणमसहिताचेत्साक्परावाप्र
 शस्ता तथाचरकादे मारुतैरयोदयेपुण्यावर्ततेदशमीतिथिः आश्विनेशुक्लपक्षेत्तु सामवेज्जपदान्तरां निषिद्ध
 मपिकर्तव्यतैलाभ्यजनमादरात् अथानामपिकर्तव्यतैलज्ञानंनदीजले तुर्यद्योपसमायुक्तान्पुरंप्रावेशयेद्व्या
 न् पुष्पमालापरितारतानहयांश्चदनभूषितान् संपूज्यविधिवद्भजानमस्कर्यात्प्रयत्नतः भक्ष्यंभोज्यस्वहस्तेन

भोजयेदनुगान्नुपः वाहाधिकारिणः सर्वान्दानमानैरनुगोषयेत् तथैववारणाच्चाजापूजेयश्चक्रमेलकान् नाना
 मन्त्रेषु विधिवच्चतुर्थ्यतेनमंत्रावित् कताभ्यंगोमहाघोषैस्तूर्याणां शुभलब्धये ततश्चपूजयेद्देवान्पृथुत्पादिकैर
 लं ब्राह्मणान्सर्वान्वाचयेत्स्वस्तिमंगलं तत्वरतुरगमारुह्यतूर्यघोषममन्त्रिवतः वंदिभिःस्तूयमानस्तुस
 न्ननाःशकुनैर्ब्रजेत् ज्योतिःशास्त्रोदितंकांक्षामुह्यतिपरिपुरितः स्त्रं प्राप्तास्तुशर्मावृक्षमश्रमंतकमथापिवा श्रव
 तीर्थंश्रयेवाहादेगारसहपुरोधसा सनिषण्णःशर्मा मूलंविदध्यास्त्वस्तिवाचनं कार्योद्देशान्जनैःसाकंत्रयोगकुश
 लैर्वदन् ततःप्रोक्ष्यशर्मा मूलभूमिंभूमिपतिर्ध्रुवं उरुकृत्यमृत्तिकं तत्रप्रक्षिपेत्तदुलान्शुभान् सपूजयेत्तदशक्तपातुश्र
 भावेतारमुत्तमं ततःप्रदक्षिणां कुर्यात्तस्यवृक्षस्यभूपतिः तत्रमंत्रः शर्माशमयतइत्यादि अश्रमंतकमंत्रः अश्रमंत
 कमहावृक्षमहादोषनिवारण इष्टानां दर्शनं देहि शतत्राणां च विनाशनं ततोऽश्रमंतकशर्मणोःपत्राणि यद्देवा त
 स्यांसिदितं दुलपुष्पादिप्रक्षिप्य गोलकं बद्ध्या सर्वकार्या सिद्धयर्थं यद्देवाति तंतुदृक्षं नमस्कृत्य दिर्लभैर्नैः प्राच्यपदि
 विजयं गृहीतवद्भगः करोति एवं चित्रतुः पादक्रमेण तु सर्वदिग्भिवजयं कृत्वा शत्रुं जित इति त्रयात् इन्द्रादीन् देवान् वि
 प्रांश्च नमस्कृत्य स्वपुरं विधेत् ततः प्रविष्टः समहाद्वारसर्मापे पुण्यस्त्रोभिर्नौराजितो द्वारिभ्यस्तेषु तूलिकेपरितं
 दुलैः कृतमूर्तिपुशत्तुषु पादं कृत्वा लब्धविप्रानुज्ञो निषण्णो भूत्वा द्रव्यवस्त्रांतं वृत्तानि दद्यात् एवं कृत्वा विसर्ज्य श
 सर्वान्पौरान्निजालयात् प्रतिवर्षं कृतं चैव सर्वकार्यं परमेवैत् एवं सर्वेषु घोरेषु विधिरैः सन्नातनः निष्पादितो य
 याधर्मे विदधाति श्रियं सुखं एवं कृते विधाने तंतु छिदे पुच्छिदे नृणां सर्वैः पौरजनैः सार्द्धं विजयं प्राप्नुयाद्नुपइति अस्या
 मेवापराजिता पूजोका निर्णयाम्भते दशभ्यां पूजयित्वा तु मृगमर्षी चापराजिता कलशार्तिं तोयसंपूर्णं जयंती पल्लवा
 नतां चतुर्थैस्तदायात्रां साधयेत्साधनेन च दशभ्यां वचलं राजा पूजयित्वाऽपराजितां दशदिक्षु मनोयोगान् ध्या

रशरुन्नायवेतपः । नीराजनं स्वसितकृत्वा ततोर्नाराजयेद्वलमिति । अथ पूजनक्रमः । आश्विन शुक्ल दशम्यां क्षेम
 सिद्धये वारुतु दिक्पाल मार्गदेवताऽपराजिता विष्णु शर्मापूजनानि करिष्ये इति । संकल्प्य पू
 णेफलादिपुष्पं नालिलिखिताष्टदलमध्ये मृण्मय प्रतिमायां वा उज्ज्वराजितायै नम इत्यपराजितां तदक्षिणतः उ
 क्षिप्य शतर्धेनम इति जपां तद्वा मतः उज्ज्वरायै नम इति विजयां प्रतिष्ठाप्याऽऽवाहनाद्युपचारैः संपूज्य प्रणम्य प्रार्थ
 येत् यत्तुष्टा मुखपद्मेन विचित्रकनकोज्ज्वला जयादेवी भवेद्भक्त्या सर्वकामान् ददातु मे कांचनेन विचित्रेणैव
 एव भूषिता जयप्रदामहामाया शिवभाविता मातसा विजया च महाभागा ददातु विजयं मम हरिणसुविचित्रेण
 भास्वरकनकमेखला अपराजिता रुद्ररताकशे तु विजयं ममेति एवं संप्रार्थ्य हरिद्रारकवस्त्रैर्दूर्वायु कसिद्धार्थकान्
 प्रदक्षिणं गलपाकारेण यथैव सदापराजितेयस्मात्संलतासूतमास्मता सर्वकामार्थसिद्धये तस्मात्त्वांघ्रारघ्नाय
 ह भवापराजिते देवि मम सर्वसमृद्धये पूजितायां क्वपि श्रेयोममस्तु दुर्लभं तद्वत्तमिति तद्वत्पुष्पमभिर्नय्य जयदेव
 रदं देवि दशम्यामपराजिते धारयाभिभुजे दक्षे जयलभाभिष्टुद्धये बलमाधेहि वलयमभिधारापरजयं त्वच्चा
 रणाद्भवेयुर्भयतधान्यसमृद्धय इति मन्त्रेण वाह्यै धारयेत्वा इमां पूजां नयादेवि यथाशक्ति निवेदितां रक्षार्थं तु समादा
 यत्रजरकरस्थानमुत्तमगतिं तिसर्जयेदिति सर्वे च नारायणस्यां प्रार्थमानमुल्लंघ्यापराजितां पूजयेयुः तथा च पुरा
 णसन्नुद्धये दशम्यां च जनैः सन्मयकपूजनीयापराजिता ऐशार्तिं दिशमाश्रित्य चापराहणे प्रयत्नत इति । भविष्ये
 णि शर्मा मुलदण्डोपेतार्नाशानाशाप्रतिष्ठां संप्रार्थ्य तां च संपूज्य वरं संसृज्य भवेत् शर्मा मंत्रस्तु हेमाद्रौ गो
 पयथाह्मणे अमंगलानां शमनार्थं शमनोदुष्कृतस्य च । दुःस्वप्ननाशिनीं धन्यां प्रपद्येऽहं शर्मा शुभां तथा भविष्ये श
 मीशमयने पापशर्मालोहितकंदका धारिष्ये नृनवाणानां रामस्तु प्रियवादिनी । करिष्यमाणयात्रायां यथाकालं

सुखंमम तत्रनिर्विघ्नकर्त्तात्वंभव श्रीरामपूजिते , इति . ततोऽरिपेऽप्रतिष्ठातृकत्वेत्यादिकर्तव्यं पूर्वमेवोक्तं ततः
शर्माभूलभृदं गृह्णीयात् तदुक्तं गृहीत्वा साक्षतामार्द्रां शर्माभूलगतां मुदं . गीतवादित्रनिर्घोषैरानयेत्स्वगृहं प्रतिति ततो
भूषणवस्त्रादिवारयेत्स्वजनैः सहति अन्नबलतराजानमुक्तं तत्रमंत्रः चतुरंगबलमहानिररिष्टं वज्रजिविहसर्वत्राविजयो मे
स्तुत्वेत्यसादान्महेश्वरीतिज्योतिषे कृत्वा नीराजनराजा बलवद्द्वीपयाक्रमं शोभनं खंजनपश्येज्जलगो गोष्ठसन्निधाविति
तत्रमंत्रास्तिथितत्वेन लिखितं प्रोच्य शुभश्रीवसुवर्कमफलप्रदं पृथिव्यामवतीर्णोऽसि खजरदं न मोरतुते . वसंतर . जेत्वं योगयु
क्तो मुनिपुत्रकस्त्वमदृश्यता मे पि शिखोद्गमेन संदृश्यसे प्रावृषि निर्गतायां खंखजनाश्वर्यमयो नमस्तुदं शो न फलं तिथितत्वे
अञ्जे पुगजवाजिमहोरगे पुराण्यप्रदं कुशलदः शुषि शो हलेषु . भस्मास्मिन्नेकेशनखलो म तु पेषुष्टेदु . खंददाति बहुशः
खलु खंजरदः तत्रैव वित्तं ब्रह्मणि कार्पासि चिरतुल्यशक्रे हुताशो भूयं . याम्यामग्निभूयं मुरद्विषिकलिलं भः समुद्रालये
वायुपांवरवस्त्रगंधसालिलं दिव्यगंगा न चोत्तरं एषान्यामरणं धुवं निगदितं दिभलक्षणं खंजने इदं तु सर्वत्र न वरात्र प्रसगा
दत्र लिखितं रामचंद्रिकायां तु आश्विनस्य सिते पक्षे दशम्यां श्रवणक्षणे कर्तव्यः स्वजनैः सार्द्धं सर्वत्र विजयार्थं भिः
हनुमद्वा प्रमाकर्षं गृह्णति जनकात्मजा आनंदपूर्णाः कपिभिर्विज्ञापितमुपरि स्थतं रथमसोऽप्यद्वेवेशं सर्वाङ्गं करिभूषित
सासितूष्णनुवाणपाणिन कचरांतकं स्वर्लेखया जज्ञातु मावेर्मुतमजं विभुं रथैरश्वैर्गजैः यद्भिः संसोमिन्न
हरिश्चरैः मुतरा मंहदिभ्याय न शर्मादृशे प्रपूजयेत् विष्णुधर्मैकमार्गेण यात्रा निर्विघ्नसिद्धये शर्मा बिलार्धनं कुर्व
द्वितिसंकटं पपूजयेत् सर्वाकांतं समुद्युक्तं भक्तानां भूयं करं श्रुत्वा चित्वा शर्मादृशमर्चयेत्ततः पुनः शर्माशमयते
पापशर्मा लोहितकंटाकारिण्यर्जुनवाणानां रामस्य प्रियवर्दिना करिष्यमाणयात्रायां याथाकालं सुखं मया तत्र
निर्विघ्नकर्त्तात्वं भव श्रीरामपूजिते गृहीत्वा साक्षतां मार्द्रां शर्माभूलगतां मुदं गीतवादित्रनिर्घोषैर्वृत्ते दिवं गृहं नयेत्

कैश्चिदस्यैतन्नमार्गकोसलेद्रस्यतुल्यं निर्जिताराक्षसादैर्यथैरिणोजगतीतले रामराज्यरामराज्यरामराज्यमिति
 ब्रुवन् आनीपस्थापयेत्स्वस्थं दिव्यसिंहासनेविभुं ततोनीराज्यदेवशंप्रणमेदंवद्भुवि देवोपभुक्वस्त्रादिधार
 येत्स्वजनैः सह ॥ इतिविष्णुधर्मोत्तरेकोविजयप्रस्थानोत्सवः ॥ अथदुर्गाशतनामस्तोत्रं ईश्वरजवाच
 शतनामप्रवक्ष्यामि शृणुष्वकमलानने यस्यप्रसादमात्रेणदुर्गाप्रीतामवेत्सती उं सतीसाध्याभवप्रीताभवानो
 भवमेवंनी आर्यादुर्गाजयाद्याचवित्तित्रायूलधारिणी पिनाकधारिणीचित्राचंडवंटामहातपाः मनोबुद्धिरहंकारावि
 द्भरूपाचिताचितिः सर्वमंत्रमयोनिरयासत्थानंदस्वरूपिणी अर्यंतथाविनीभव्याभाढ्यामढ्यासदागतिः शाकं
 भरीवेदमाताचैतारत्नप्रियासदा सर्वविद्यादक्षकन्यादक्षयज्ञविनाशिनी अपूर्णैकपर्णोत्तुपाटलापाटलावती
 पटवंतरपरीधानाकलभंजीरंजिनी अमेयाविक्रमाक्रुरासुंदरीपुरसुंदरी वनदुर्गाचमातंगीमातंगस्त्रानपूजिता
 ब्रह्माभादेश्वरीरौद्रीकौमारीवैष्णवीतथा चामुंडाचैववारहाहिलक्ष्मीः श्रीः पुरुषाकृतिः विलोमाकर्षिणीज्ञानाक्रिया
 सत्पाचवह्निका बहुलाबहुलप्रेमासर्वबाहनबाहना निशुंभाशुंभहन्तीमहिषासुरमर्दिनी मधुकैटभहंनेव चंडमुंडवि
 नाशिनी सर्वासुरविनाशीवसर्वदानवघातिनी सर्वशस्त्रमयोसत्पासर्वास्त्रधारिणीतथा अनेकशस्त्रहस्ताचअनेका
 स्त्रादिधारिणी कुमारीचैवकन्याचकिशोरीयुवतीपतिः अष्टौठाचैवष्टौठाचष्ट्रमादावलप्रशः अष्टदंष्टनेनित्यंदुर्गा
 नामशराष्टकं नासाध्यंविद्यतेकिंचित्त्रिपुल्लोकेषुपावति धनंधान्यं सुनाजायाहस्तीहरितन्यएव चतुर्भातथाचांते
 लभेन्मुक्तिं च शाश्वतीं कुमारीपूजयित्वाचध्यात्वादेवीसुरेश्वरीं पूजयेत्परयाभक्त्यापठन्नामशताष्टकं तस्यसिद्धिर्भ
 वेदेविसर्वेश्वरवरैरपि राजानोदासतांयातिराज्यश्रेयमवाप्नुयात् गोरोचनालककंकुमेनासिंदूरकपूरमधुबनेण
 विलिरूपमंत्रं विधिवद्विधिज्ञो भवेत्समाराधनतोभूराशिः भौमावास्यानिशाभगोचद्विशताभिप्रागते विलिरूपप्रलपन्

स्तोत्रं स भवेत्संपदं पदम्

॥

इति विश्वसारे कं दुर्गानामशताष्टकस्तोत्रं समाप्तम् ॥

अथ नवरात्रव्रतोद्यापनविचारः नवरात्रव्रतं प्रति वर्षं सदा कर्तव्यतया नित्यं तत्र वचना निनवरत्रा निर्णयेऽकरणे प्रत्यवाय पराप्यपि वचना निचतत्रैवोक्तान्यतो नित्यमुद्यापन निरेषामिति अथ च फलनिर्देशात्कान्यमप्यतद्वदनेत्यं कान्यं चेति कान्यत्वाद्दुद्यापनस्य पेशनत्वात्स्योद्यापने महानवभ्याविधेयमेव तत्रातुक्रमणिका आर्दोमंडपवेदि कांवाध्वजपताकावितानतोरणद्वारपूर्वकविधाय तत्र संभूतसंभारोव्रतो गोमयोपलिसर्पा वेदिकापां सर्वतोभ द्रंलिगतेभद्राचपंचवर्णैर्धान्यैर्वापरिकटप्यतस्मिन्यथाशक्त्याकलशं यथाविधि आचार्यवरणणेशादिपूजादिपूर्वं कप्रतिष्ठाप्य तात्पादिपाने घंटगर्लये चंकुं कुमादिना विलिरुप ब्रह्मादिभूतिग्वरणंच यथाविधिकृत्वा तत्रैवापर मंडले ग्रहान् लोकपालादिभिः संस्थाप्य संपूजयेत् घंटगर्लये चैसावरणादिर्वाप्रतिष्ठाप्य सर्वोपचारैः संपूज्य चतुष्पादि कंघमंडले चतुष्पादियोगेभ्यः प्रतिष्ठाप्य पूज्याः तथैव नवसंस्थाक कुंभेषु नवदुर्गायानवमूर्तौः प्रतिष्ठाप्य पूजयेत् यथाशक्ति देवीमाहात्म्यपाठादिरत्नवनविधाय भद्रौजामरणं कृत्वा प्रातश्चकृतनित्यक्रियः सन् देवपूजादिकं विधाय अग्निस्वयहो कविधेनाप्रतिष्ठाप्य होमं कुर्यात् अन्वाधानांतमाशिकाट्यं विधाय ततः प्रधानं श्रीदुर्गां सावणां दे वां सुक्तदेवीमाहात्म्यनवदुर्गांचतुष्पादियोगेनैवैराज्यकपयसतिलैर्वैतवपञादिसामिद्रिहंत्वा ब्रह्मादिमंडल देवतानवग्रहान्दिकपालांश्चाकार्दिसमिच्चर्वादिभिः शेषेण आयश्रितं स्विच्छक्रेमं विधाय होमांते देवतापूजांते बलिदानं पूर्णाहुतिमभिवेकं संपाद्य देव्याः प्रार्थनां विधाय चार्घ्यं संपूज्य प्रधानं प्रतिमां सदाक्षिणामाचार्यं नवविधे भ्योनवसदाक्षिणाः प्रतिमाः प्रतिपादयेत् सुवर्णदानप्रतिष्ठादंत्वा प्रतिमादानमंत्रेणाचार्यं प्रार्थयित्वा कन्य कापूजने सुवासिनीपूजनं च कुर्यात् ततः पंचाशद्ब्राह्मणान् मधुसर्पं व्यापसादिना संतोष्य तेभ्योदक्षिणां दद्यात्

ततश्चन्द्रविवन्धोदक्षिणादन्वा भूपर्सीदापयेत् ततःसधृतं तिलपर्वात्रच दद्यात् शय्याश्वर्यादिदानानि दद्यात्
 शय्यादिदानाशकौसुवर्णसदक्षिणमन्नदानंच दद्यात् ततोब्राह्मणेभ्यः सतिलकमभिषेकं कारयित्वाऽऽक्षिपेत्पृष्टो
 र्वा क्षेत्रेऽं पूजयित्वा ब्रतस्याच्छिद्रावधारणं कृत्वा ब्रतपारणं कुर्यात् इति नवरात्रव्रतेऽद्यापनं ॥ इति श्रीमन्महा
 राजाधिराजश्रीरण्वीरसिंहकारिते कृत्यरत्नाकरे नवरात्रप्रकरणम्

अथात्रमहालक्ष्मीपूजाविधानमुक्तं तच्चाथर्वणे लक्ष्मीहृदये

यथाधिनेमासिचण्डपसेरमोत्सवे सन्निहितैकमक्तया पठेत्तथैकोत्तरवारहद्यालभेतसौवर्णमर्यासलुब्धिमिति
 अस्य श्रीआद्यादिश्रीमहालक्ष्मीहृदयस्तोत्रमंत्रस्य भार्गवऋषिर्नात्ताविधानि छंदांसि आद्यादिश्रीमहालक्ष्मीर्दे
 वता श्रीर्वाजं ऋग्यजुः ऐंकीलकं आद्यादिश्रीमहालक्ष्मीप्रसादसिद्ध्यर्थे जपे विनियोगः इति व्यापकं कुर्यात् श्री
 विज्ञानाय नमः १ इहो ऐश्वर्याय नमः २ ऐंशक्तये वषट् ३ श्रीं वलाय ऋहुं ४ इहो तेजसे वौषट् ५ ऐं वीर्याय फट् ६ इति क
 रहृपट्गन्ध्यासः ओं भूर्भुवः स्वरोमिति दिग्बन्धः ओं ह्रीं ओं सौं ओं क्लीं लक्ष्मिकमलपञ्चधारिणि सिंहवाहिनि स्वाहा
 ओं श्रीमहालक्ष्म्यै नमः ओं श्रीं ह्रीं ऐं ध्यानं वेदेलक्ष्मीं परशिवमर्यादुज्ज्वलां तेषां तेषां रूपान्कनकवसनां सर्वभूषो
 ज्ज्वलां वर्ज्यापूरं कनककलशं हेमपद्मं दधाना माद्याया किं सकलजननीं विष्णुवामां कं सरूपां ओं श्रीं श्रीमत्सौ
 भाग्यजननीं स्तौमि लक्ष्मीं सनातनीं सर्वकामप्रदावाति साधनैकसुखावहाम् १ स्मरामि नित्यं देवेशि त्वया प्रेरितमान
 सः त्वदज्ञाशिरसा धृत्वा भजामि परमेश्वरीम् २ समस्तसंपत्सुखदां महाश्रियं सप्तवक्त्रकल्याणकरिं महाश्रियं
 स्तसौ भाग्यकरिं महाश्रियं भजाम्यहं ज्ञानकरिं महाश्रियम् ३ विज्ञानसंपत्सुखदां सनातनीं विचित्रवाङ्मूर्तिकरिं
 मनोहरां अनंतसंभेदसुखप्रदायिनीं नमस्कृत्य भूतिं हारिप्रियाम् ४ समस्तभूतां तरसंस्थितारवं समस्तभोक्त्रि

धरिविधरूपे तन्नास्ति यस्त्वद्यतिरिक्वस्तु त्वत्पादपद्मं प्रणमाम्यहं श्रीः ५ दारिद्र्यदुःखौघात्मोपहंजित्वत्पादप
 द्मं नयिसन्निधयस्व दीनार्तिविच्छेदनहेतुभूते कृपाकटक्षैरभिषिच्य मां श्रीः ६ त्वं वप्रसीद करुणासुधमाद्र्दृढया
 मां त्वत्कृपाद्रविणोहमिं कुरुष्व ज्वालोकप्रणतहृद्गतशोकहंजित्वत्पादपुष्पं प्रणमाम्यहं श्रीः ७ ओं श्रीं
 ह्रीं शार्दूलैर्नमोऽस्तु शरणागत रक्षणार्थैर्कांत्थैर्नमोऽस्तु कमनीयगुणाश्रयायै क्षार्दूलैर्नमोऽस्तु दुरितक्षयकारणायै ध्या
 त्वैर्नमोऽस्तु धनधान्यसमृद्धिदायै ८ शार्दूलैर्नमोऽस्तु शशिशेखरसंस्तुतायै रत्नैर्नमोऽस्तु रजनीकरवल्गमायै भुक्त्यै
 नमोऽस्तु भवसागरतारणायै मर्त्यैर्नमोऽस्तु मधुसूदनवल्गमायै ९ लक्ष्म्यैर्नमोऽस्तु शुभलक्षणलक्षितायै सिद्धैर्नमोऽस्तु
 शिवसिद्धसृष्टितायै धूर्त्यैर्नमोऽस्त्वमितदुर्गतिनाशनायै गत्यैर्नमोऽस्तु वरसद्गातिदायिकायै १० देव्यैर्नमोऽस्तु
 दिविदेवगणार्चितायै भूत्यैर्नमोऽस्तु भवनार्तिविनाशनायै दार्यैर्नमोऽस्तु वरणीधरवल्गमायै पुद्गलैर्नमोऽस्तु पुरुषोत्तमः
 ह्यमायै ११ ओं ह्रीं सुतीव्रदारिद्र्यविदुःखहंश्रैर्नमोऽस्तु तैर्संचितपापहंश्र्यै श्रीविष्णुवक्षःस्थलसंश्रितायै नमः
 सर्वविभूतिदायै १२ ओं ऐं श्रीं जयतु जयतु लक्ष्मीलक्षणात्कृतांगी जयतु जयतु पद्मापद्मसद्भाभिर्वया जयतु
 जयतु विद्याविष्णुयामां कसस्थानजयतु जयतु सम्यक्सर्वसंपत्करि श्रीः १३ जयतु जयतु देवीदेवसंघाभिर्वया जयतु
 जयतु भद्राभार्गवोभान्यरूपा जयतु जयतु नित्यानिरमलज्ञानवेद्या जयतु जयतु सत्त्वासर्वभूताररूपा १४ पद्मवी
 जं ओं आर्द्रैरललं ह जयतु जयतु रम्यारत्नगर्भातिरूपा जयतु जयतु शुद्धाशुद्धजावूनदाभा जयतु जयतु कान्ता
 कांतिसद्भासितांगी जयतु जयतु शांताशीघ्रमागच्छसौम्ये १५ ओं ह्रीं ऐं श्रीं वसुधा
 कलायाः कमलोद्भवाधारुद्राश्च शकप्रमखाश्च देवाः ज्योतिर्वाञ्छापि शकयस्ते प्रभुत्वमात्मा परमायुषस्ते १६ लि
 लेखपटले विधिर्ममालिपिं विमुच्यते त्वयानिलिखितव्यमेतदितिकलावासये तदंतरफलैरुपटंकमलवासि

नौ श्रीमिमां समर्पयस्व मुद्रिकां सकलसौख्यसंसूचिकां १७ तदिदं लिखितं मालेस्फुटांकमलवासिनीं श्रियंसमु
 द्रजदिहिसर्वभाग्यस्य सूचिकां १८ कलयातेययादेविजीवंतिसचराचराः तथा संपत्करोलक्ष्मीः सर्वदा संप्रसिद
 मे १९ यथा विष्णुर्धुवांतिर्याय कलां सन्वेयथा तथैव स्वकलालक्षिममयिसन्यकसमर्पय २० सर्वसौख्यप्र
 देदेविभक्तानामभयप्रदे अवलोकुरु यत्नेन कलामात्मनिवेशितां २१ मुदा स्वांमङ्गले परमपदं लक्ष्मीः स्फुटकला
 सद्वैकुण्ठश्रीर्निवसतु कलामेनयनयोः नयनवीजं उज्ज्वलं प्रोक्षणं वसेत्सदेवलोके नमवचसिलक्ष्मीर्वरकला
 श्रियः श्वेतद्वीपे निवसति कलामेऽस्तु करयोः २२ सर्वमंगलसंपूर्णं सर्वश्रयं समन्विता आयाहि श्रीमहालक्ष्मि त्व
 कलामयितिष्ठतु २३ अज्ञानतिमिरहंतं शुद्धज्ञानं प्रकाशय सर्वश्रयं प्रदामेऽस्तु त्वत्कलामयि संस्थिता २४ अलक्ष्मी
 हरतु क्षिप्रं तमः सूर्यप्रभायथा वितनोत्तु मम श्रेयस्त्वत्कलामयि संस्थिता २५ ऐश्वर्यमंगलोत्पात्तिस्त्वत्कलायां
 निर्धायते अहंतस्माकृतार्थोऽस्मिन् प्राप्नोमि स्थिराभव २६ भवदावेशाभग्याहोभाग्यवानस्मि मार्गं वि
 दात्पवित्रोऽहं लोकमातर्नमोऽस्तुते २७ निधिर्वाजं नृणां हूँ हूँ हूँ हूँ पुनातु मां त्वत्कलयेव यस्मादतः समा
 गच्छ ममाग्रतस्त्वं परंपदं श्रीर्भवं सुप्रसन्नामव्यच्युतेन प्रविशाद्यलक्ष्मि २८ उज्ज्वला श्रीवैकुण्ठस्थिते लक्ष्मि
 समागच्छ ममाग्रतः नारायणेन सह मां कपाटध्याय लोकेय २९ सत्यलोके स्थिते लक्ष्मि त्वं समागच्छ सन्निधिं वासुदेवे
 न साहिता प्रसीद वरदाभव ३० श्वेतद्वीपस्थिते लक्ष्मि श्रीप्राभागाच्छुभ्रते विष्णुना सहिते देवि जगन्मातः प्रसीद मे ३१
 क्षीराब्धिस्थिते लक्ष्मि श्रीप्राभागाच्छुभ्रते विष्णुना सहिते देवि जगन्मातः प्रसीद मे ३२ क्षाराब्धिस्थिते लक्ष्मि स
 मागच्छ समाग्रते त्वं कपाटस्थिते सुप्रसाततं गाविलोकेय ३३ रत्नगर्भस्थिते लक्ष्मि परिपूर्णाहिरण्यमे समागच्छ समा
 च्छस्थित्या शुपुरतो मम ३४ स्थिराभव महालक्ष्मि निश्चला भवन्मले प्रसन्नकमले देवि प्रसीद वरदाभव ३५

श्रियरे श्रीर्महाभूमेत्वंदंतःस्थमहानिधिं श्रीप्रभुद्वयपुरतःप्रदर्शयु समर्पुष ३३ वसुंधरे श्रीवसुधेवमुद्वेगिभ
 कृपामये त्वत्कुक्षिगतसर्वस्वंश्रीध्रमेसंप्रदर्शय ३७ विष्णुप्रियेस्त्वगर्भेसमस्तफलदेशिवे त्वद्भगतेहमादीनसं
 प्रदर्शयदर्शय ३८ आविर्भवमनोवेगे कीप्रमाणच्छ्रेष्ठमुरः सावत्सस्यैहिह्युक्ताकामगौरिवरक्षमां ३९
 देविशीघ्रं समागच्छ धरणीगर्भं संस्थिते मातस्त्वद्भूयभूयोऽहं गवेत्वं कुतूहलात् ४० उत्तिष्ठताग्रहिहैवंमे
 समुत्तिष्ठस्वजाग्रहि अक्षयार्हेमकलशानुवर्णैः सुपुरितात् ४१ निक्षेपान्मेसमाकृष्य समुद्धृत्य मनः स
 सुन्नताननाभूत्वासन्यरदेहि धरांतरात् मत्सन्निधिसमागच्छ मदहितकृपावशात् प्रसोदश्रेयसादिभिप्रलक्षिमै
 नयनाम्रतः ४२ अत्रोपविश्य लक्ष्मीं स्वस्तिशरभवाहिरण्यमये सुस्थिराभवसुप्रीताप्रसन्नवरदाभव ४३ समानीतां
 स्त्वयादेविति श्रीभैरवसंप्रदर्शय अद्यक्षणेन सहसा दत्त्वा संरक्षमांसदा ४४ मायि तिष्ठथानिदं पथं द्वादपुतिष्ठसि अ
 भयं कुरु मे लक्षिममहालक्ष्मि मत्नोऽस्तुते ४५ समागच्छ महालक्ष्मि शृङ्खलाबूतदस्थिते प्रसीद पुरतः स्थित्वा प्रणतं
 मां विलोकय ४६ लक्षिमभुवंगमाभासि यत्र यत्राहिरण्यमयी तत्र स्थिता त्वं मे देवि त्वरूपं संप्रदर्शय ४७ क्रीडंति
 बहुधा भूर्भोपरि पूर्णकृपामये मम मूर्धनि ते हे रत्नमविलंबितमर्पय ४८ फलभागे दये लक्षिम समस्तपुरवाप्सिनि
 प्रसीद मे महालक्ष्मि न परिपूर्णनोरये ४९ अयोध्यादिषु सर्वेषु नगरेषु समास्थिते वैभवं विविधैर्बुकासमागच्छ मु
 दान्विता ५० समागच्छ समागच्छ ममाग्ने भव सुस्थिरा करुणारसनिष्पंदने ब्रह्मविलासिनि ५१ सन्निधत्स्व
 महालक्ष्मि त्वत्पाणिममस्तके करुणा सुधयामां त्वमभिषिचि स्थिरं कुरु ५२ सर्वराजगृहाल्लक्ष्मि समागच्छ बला
 न्विते स्थित्वा शुपुरतो मेऽद्य प्रसादेनाभयं कुरु ५३ सादरं मस्तके हे रत्नमत्वं कृपया र्पय सर्वराजगृहाल्लक्ष्मि त्व
 कला मयि यतिष्ठतु ५४ आद्यादि श्रीर्महालक्ष्मि विष्णुवामांकं संस्थिते प्रत्यक्षं कुरु मे रत्नं परक्षमांशरणागतम् ५५ प्र

सीदमेमहालिहिमसुप्रसीदमहाशिखे श्रवलाभवसुप्रीत्यासुस्त्रियराभवमद्यूहैः ६६ यावन्तिष्ठतिवेदाश्रयावत्तन्ना
 मतिष्ठति यावद्विष्णुश्रयावत्तन्तावत्कुरुकुरुधामपि ६७ चार्द्रिकलायथाशुक्लेवर्धतेसादिनेदिने तथातवदयानि
 र्यवद्वतामपिवर्द्धताम् ६८ यथावैकुण्ठनगरेयथावैशीरसगरे तथाभद्रवनेतिष्ठस्त्रियराश्रीर्विष्णुनासह ६९ योनि
 ताल्लदयेतिर्ययथातिष्ठसिद्विष्णुना तथाभद्रवनेतिष्ठस्त्रियराश्रीर्विष्णुनासह ६९ नारायणस्यहृदयेभवतीयथा
 रुतेनारायणोपितवह्नकमलेयथास्ते नारायणस्त्वमपिनित्यमसौतथातौ संतिष्ठतांदिममापिदयावतिश्रीः ६९
 उर्ध्वार्धेर्द्धो विज्ञानतुल्लिहृदयेकुरुश्रीःसौभाग्यतुल्लिकुरुमेयहेश्रीः दयासुतुल्लिकुरुतामपिश्रीः सुवर्णतुल्लिकुरु
 नेकरेश्रीः ६९ नमोऽवजेष्याश्रितकल्पवह्निसद्गकर्षितामणिकामधेनो विश्वस्यमातर्भवसुप्रसन्नायहैकलजेऽपि
 चपुत्रवर्गे ६९ कुलिर्वीजं लोम्नाईर्द्धेर्द्धोऽश्रः आद्यादिमायेत्वमजांढवीजंत्वमेवसाकारनिराकृतिस्त्वं त्वयधृता
 श्राजभवांढसंघाश्रियत्रचरित्रंतवदेविविष्णोः ६९ ब्रह्मरुद्रादयोदेवावेदाश्रापिनश्चकनुयुः महिमानंतवस्तौतुर्नंदोऽहं
 यत्कृपाकथम् ६९ श्रवत्तद्भस्ववक्त्रासूक्तानिथानिच तानिस्वीकुरुसर्वज्ञेदयालुत्वेनसर्वशः ६९ भवतोश्च
 रणंगत्वाकृतार्थाश्वपुरातनाः इतिसिर्वित्यसंर्वित्यत्वामहंशरणंभजे ६९ श्रान्तानित्यसुखिनस्त्वद्भक्तारस्त्वत्परायणः
 न्तितवद्भसादार्थदेवित्वांशरणंभजे ६९ तवप्रतिज्ञामद्भक्ताननश्यतोत्यपिक्वचित् इतिसिर्वित्यमनसाप्राणान्संघा
 त्मयहम् त्वदर्थानस्त्वहंमातस्त्वत्कृपामपिविद्यते यावत्संपूर्णकामरस्यांतावदेहिदयानिधे ६९ क्षणमाज्जनश
 क्रोमिजीवितुंत्वत्कृपांविना नजीवंतीहजलजाजलंयन्काजल्यग्रहाः ७० पितृाहिपुत्रवात्सलयाज्जननीप्रस्रुतस्त
 ७१ तस्त्वरितमानाव्यसंप्राणयतिवत्सला ७१ यादिस्रयांतवपुत्रोऽहंमातात्वयदिमामिको दयापयोधरस्तन्यसुधाभि
 र्वमाम् ७२ स्रभ्येनगुणलेखोपिमयिदोषैकमंदिरं पांसूनांलुष्टिद्वंद्वानांदोषाणांचनमेमितिः ७३ पापिनामह

मेवाभ्योदयालूनारवमग्रणीः दयनीयोमदन्योऽस्ति तव कोऽनजगद्विषे ७४ विधिनाऽहनसृष्टश्चेन्न स्यात्तव दयालुता
अनामयोवानसृष्टश्चेदोषश्च सृष्टयोदयः ७५ कृपामदं प्रजां किं ते अहं किं वा तदं प्रजः विचार्य देहि मे विवर्तितव

देवि दयाधनम् ७६ मातापितात्वं गुरुसद्गतिः श्रीरत्नमेव संजीवने हेतुभूता अनन्यमन्येजगदेकनाथः केवमेव सर्वम

देवि सत्त्वम् ७७ हृदयवाजं डोअं अहं फट्कुरु स्वाहा आद्यादिलक्ष्मीर्भवसुप्रसन्ना विशुद्धविज्ञानसुखकदेवधी अज्ञा

नहं त्रीविगुणातिरिक्ता प्रवालनेत्रे भवसुप्रसन्ना ७८ अशेषवान्जालाडयमलापहारिणी नवनवरूपमुवाक्यदायेना

नमैह जिह्वाग्रसुरंगनत्तैर्कोभवप्रसन्ना वदने च मे श्रीः ७९ समस्तसंपत्सु विराजमाना समस्ततेजःसु विभासमाना

विष्णुप्रिये एवं भवदीप्यमाना धामदेवते मे भवसुप्रसन्ना ८० सर्वप्रदेवंस तलधेदेवं प्रभासु राजा एतफलासु देवधी

सुवर्णे देवं सुमुखी भव श्रीर्हिरण्यमीनेन येन प्रसन्ना ८१ समस्तविधौघविनाशकारिणी समस्तभक्तोद्धरणे विचक्षण

अनंतसौभाग्यसुखप्रदायिनी हिरण्यमीनेन येन प्रसन्ना ८२ देवि प्रसीद दयनीयवतमाय न हो देवाधिनाथ भवदेव गण

भिवंधे मातस्त्वयैव भवसन्निहिता दृशोर्भयस्यासमं मम भवे भवसुप्रसन्ना ८३ मावस्स भैरवपदानकरोऽपि

तस्वैर्भौली ममेति मयि दीन दयानुकरेण मातः समर्पय मुद्रां करुणा कटाक्षं मां गल्पय जीमहिमानमजस्य मातः ८४

डों शार्थोऽर्थश्चैव आः कटाक्ष इह कामधुकवमतस्त्वुचितामणिः करः सुरतरुः सदानवनिधिस्त्वमेवोदरे भवेत्तव

दयारसे रसरसायनं नन्दं भुवंतव कलानि विविधवाञ्छितार्थप्रदम् ८५ यथारसरूपं दर्शनतोयसंगारसुवर्णना

स्यात्कमलैव तथैव कटाक्षसंस्पर्शान्तर्जना नाममंगलानामपि मंगलत्वम् ८६ देहीति नास्तीति वचः प्रवेशाद्वातीर

मत्वांशरणं प्रपद्ये अहं तु दासोऽस्म्यभयप्रदात्वं सहैव पत्न्यामपि सन्निधौ हि ८७ कल्पद्रुमेण माणिना सहितः सुरभ्या

श्रितो कलामपि रसेन रसायनेन आस्तां यतो मम च हस्करपाणिपादाः स्पृष्टाः सुवर्णवपुषः स्थिरजंगमाः स्युः ८८

आद्यादिर्विष्णोः स्थिरधर्मपत्नीत्वमेव पञ्चामयिसन्निधिरस्य आद्यादिलक्ष्मीत्सवदनुग्रहेण पदे पदे मे निधिदर्शनं स्यात्
 ८९ आद्यादिलक्ष्मीहृदयपठेयः साराज्यलक्ष्मीमचलांतनोति महाद्रदिद्रेपि भवेद्धनाढ्यस्तदन्वये श्रीः स्थिरतां
 प्रयाति १० यस्य स्मरणमजिणतुष्टास्यादिष्णुबलभा तस्याभीष्टं दात्याशुतं पालयति पुत्रवत् ११ इदं रहस्य हृद
 यं सर्वकामफलप्रदं जपेत्पंचसहस्रतुष्टुरश्वरमुच्यते १२ त्रिकलमेककालं वानरो भक्ति समन्वितः यः पठेच्छृणु
 याद्वा पिसयाति परमांश्च यम् १३ महालक्ष्मीं समुद्दिश्यानि शिमां च वासरे इदं श्रीहृदयं जप्त्वा पंचवारं धर्तुमीमेव १४
 श्रुतेन हृदयेनात्तं गार्भेण या श्रुतिमन्वितं ददाति तत्कुले पुत्रो जायते श्रीप्रतिस्वयं १५ नरेण वा धनार्थं वा लक्ष्मीं
 हृदयसंजिते जले च पीतितदंशे मंदभाभ्यो न जायते १६ यश्चाश्विने मासि च शुक्लपक्षे रमोत्सवे सन्निहितैकमक्षया
 पठेत्तत्रैकोत्तरवारं तुष्ट्या लभेत सौवर्णमर्थं सट्टिप्पिम् १७ य एकमकोऽन्वहमेकवर्षं पठेत्तत्र मत्तया यत्तत्तत्ततिः समंदभा
 योऽपि रमा कटाक्षान्न वेत्स हस्तक्षान्नायति अधिक श्रीः १८ श्रीशान्तिप्रभा किं हरिदासदास्यं प्रपन्नमं बार्धहै कनिधं गुरोः
 स्मृतिनिर्मलबोधद्विप्रदेहि मे त्वं परमपदं श्रीः १९ एश्वरी पति त्वं पुरुषोत्तम त्वं विभूति वासां विविधार्थसिद्धिं वयः स्थि
 रत्नललासुभोग्यं पुत्रादिलिधिसकलार्थसिद्धिम् १०० सुवर्णद्विंशं कुरु मे गृहे श्रीः सुधान्यद्विंशं कुरु मे गृहे श्रीः कल्पा
 णद्विंशं कुरु मे गृहे श्रीः विभूतिद्विंशं कुरु मे गृहे श्रीः १०१ व्यापुलक्ष्मीं ग्रहसितमूर्त्तिकोटिवालाकैमासां विद्युद्वर्णं वर
 धरां भूपणाढ्यां सुशोभां दीजां पूरं सरसि जयगं विभूतिं त्वर्णं ज्ञं भर्त्तुं कां संहारमयदां मह्यमप्युत्तरी श्रीः १०२

इत्यथ वर्षाण्यहस्योत्तं लक्ष्मीहृदयं संपूर्णम्

उर्ध्वमो नारायणाय उर्ध्वश्रीमन्नारायणे ज्योतिरत्नमं नारायणः परः नारायणः परं ब्रह्म नारायण नमोऽस्तुते १
 नारायणः परो ध्याता ध्यानं नारायणः परं नारायणः परो ध्येयो नारायण नमोऽस्तुते २ नारायणः परो ज्ञाता ज्ञानं

नारायणः परं नारायणः परं धाम नारायणमोऽस्तुते ६ नारायणः परं विदो विधाना रायणः परा विभनारायणः
 साक्षान्नारायणमोऽस्तुते ४ नारायणाद्विधिर्जाते जाते नारायणाच्छिवः जाते नारायणाद्देहे नारायणमोऽस्तुते
 ५ जाते नारायणजे जश्चेद्देहे नारायणो महान् वह्निर्नारायणः साक्षान्नारायणमोऽस्तुते ६ नारायणो ह्युपास्यः
 स्याद्भुक्तो नारायणः परः नारायणः परे बोधो नारायणमोऽस्तुते ७ नारायणः फलं मुस्यं सिद्धिर्नारायण सुखं
 सर्वं नारायणः शुद्धो नारायणमोऽस्तुते ८ इति श्लोकाष्टके चाथ प्रार्थनादशकं शृणु नारायण त्वमेवा सिद्धहरा रुध्रदि
 श्रियतः प्रेरकः प्रार्थमानानां वयं प्रेरितवानहम् ९ त्वदाज्ञां शिरसा धृत्वा नमो भिजनपावनम् नानोपासनमर्गेण त्वं
 वै हृदयबोधकः १० भावार्थं हृदा वहितो भवसौम्यप्रदो मम त्वक्याय मोहितं विश्वं त्वयैव परिकल्पितम् ११ त्वदधि
 ष्ठानमधिष्ठामया सर्वार्थकारिणी त्वमेव तां पुरस्ज्य मम कामान्समर्पय १२ नमे त्वदन्यत्प्राप्ताऽस्ति त्वदन्यं न हि दे
 वतं त्वदन्यं न हि जानामि पालकं पुण्यवर्धकम् १३ तावत्सांसारिको भवो मानते भावनात्मके यावत्सिद्धिर्भवेन्नैव सर्व
 धासर्वदा प्रभो १४ पापिनामहमेको ज्योदया लूनं विनम्रणीः दयतो यो मदन्योऽस्ति तव कोऽन्नमग्नये १५ त्वया
 पयहनसृष्टश्चेन्न स्यात्तज्जदया लुता ममेपरिस्वसृष्टस्य दया तैर्किन जायते १६ पापेन संपारि कृतः पापात्मा पापरूपधृक्
 त्वदन्यः कोऽन्नपपि न भूत्वा तामेव गती तले १७ त्वमेव माता चापिता त्वमेव त्वमेव बंधुश्च सख त्वमेव त्वमेव विद्याद्विष्णु
 त्वमेव त्वमेव सर्वमम देव देव १८ प्रार्थनादशकं वैवमूलाष्टकमिदं हयं यः पठेच्छृणु याचिरेतस्य लक्ष्मीः सिद्धरा भवेत्
 नारायणरय हृदयं सर्वार्थार्थ फलप्रदं लक्ष्मी हृदयं संवासी बिष्णु सायुज्यदं दण्डाम् १९

इति श्री नारायण हृदयं समाप्तम्

अथ लक्ष्मीसूक्तपूजाविधानं विधातुं वै

तत्राष्टदिनं यावत् प्रत्यहं नैस सत्पातुतिः सुकस्य कार्याऽन्तर्दिनत्रये द्वि

सप्तत्यादितिः प्रत्यहंकार्या तेन द्वादशसाहस्रमृचामादृतिर्भवतीति श्रीसमिद्धिर्विल्वसामिद्धिर्होमःकार्यः तथा
कुंदमंदारकुमुदमालतीपद्मकेसरं नेपावर्तकयंजातीकटहंरंचंपकंतथा रकोत्पलादिपुष्पाणिलक्ष्म्याश्यातिनि
याणिवै स्नानकालेऽर्चनेसूक्तैरभिषेचैश्चिभिःसुधीः यावज्जपेद्भविमुखस्तप्येतावदेवहि पूर्वोक्तविधिनासन्यकपू
जयेत्परमेश्वरीं त्रिवारंप्रत्यहंमंत्रोजुह्याच्चयथाविधिः षण्मासंयः करेत्येवंसाक्षाच्छ्दमीपातिः स्वयं विकच
त्मात्रएवाकेंवनीतंप्राविन्यसेत् मध्येसकेसरेपद्मेसन्यकपजांतरालके सुसमिद्धेऽनलेतच्चसमुद्भूतप्रह
नेऽसुधीः अभ्यर्च्योष्टेत्तरशतंजपश्चभृगुवासरे चत्वारिंशद्विरस्यस्यान्महालक्ष्मीरचंचलां तुरीयर्चांचजुहुयादिते
नैकादशाहतीः एवंकुर्वतएवास्त्यष्टमासान्महर्दिदिरा प्रधानतर्पणंतेवसंतर्प्याः शक्तयास्त्रिमाः प्रणवाद्याहदंता
श्च श्रीलक्ष्मीपरदायिकाः विष्णुपत्नीचवसुधारूपास्यापिहिरंयतः स्वर्णमालिन्ध्यपिपरानूतनरजतज्जा सुव
र्णाढ्यग्रहास्वर्णप्राकारपद्मवासिनी पद्महरतत्रियामुक्तालंकारासुपर्कापरा चंद्राविश्वप्रियेश्वर्यौमुक्तिश्चापितुभु
क्तिपुक् विभुर्द्विःसप्तद्विश्चतुष्टिःपुष्टिर्नाश्र्ददा भुवनेशीच शुद्धास्याद्योगिर्नाभोगदामता धार्वाविधात्रिदात्रि
शतशक्तयःसमुदीरिताः द्वात्रिंशद्विश्चपूजातेमंत्रीमंत्रैर्वलिहरेत् मंत्रैर्नाममंत्रैर्देवाश्वीरेषतेवलिर्नमइत्यादि श्री
मंत्रजापिनोक्तेचिदुच्यतेनियमाइह तैलान्यकश्चन्नाश्रियात्रप्रस्तोषेनसंविशेत् अशुचिर्नरत्रपेत्कापिद्वाभ्यांस्या
दशुचिर्भवेत् लवणंतिलसंभूतंताश्रियात्केवलंसुधीः लिपेद्विरद्रानोवक्त्रेनानृतंप्रवदेत्कचित् कदाचिन्मालिनोत्तस्या
द्रुवंनैवालिलेवद्वया श्रीफलांबुजसद्गोणामूर्दानेचधारयेत् तथाचनिर्मलाचारःशुक्लःशुद्धमन्त्राभवेत् शुद्धमालयानु
लेपश्चशुद्धाभरणभूषितः श्वेतवस्त्रपरीधानःशुद्धदेहःस्वलेकृतः उल्केश्यांघानुलेपःशुद्धदंतश्चसन्नखः विष्णुभक्तश्च
मलेनभ्यसूयोभवेत्सुधीः निदितान्वयसंभूतादुष्टांषकलहंप्रियाम् दुष्टायोनिमनिष्टांचरेगमग्रहनिवेशितां

अन्यासकाम शुद्धांशं सुदृढतनुं अतिह्रस्वातिर्दीर्घाचिरसंभोगोलुपं . अन्यांपुरुषलोचकाकार्षी
 राजयोपितं रजस्त्वलमेकवारं योपितं न स्पृशेदपि शांतिमतः शुचिर्दीर्घमीमधुरालंपवाभवेत् दयाद्रचितश्चाचा
 र्थदेवतिथ्यर्चनारतः गुर्वग्निपूजा निरतः पुण्यशीलोद्वज्रतः नित्यस्नायीपिप्रिचमाशामुखाशीशोलवान्भवेत् व
 णाश्रमरतः सर्वायदारतुष्टोऽल्पभाषणः एतादृशैश्चानेयमैर्धुकोलक्ष्मीलभेतसः नारायणीये नाजिघ्रेताक्रमेद्वा
 न्यतर्द्धाजंनचभक्षयेत् नस्यान्मलिधेनोर्द्विधाद्वित्वंभूमौशर्पीतन लक्ष्णामलकेवर्द्धनानागादित्यतिथीक्रमात् ना
 गादित्यतिथीपंचमीसप्तम्यौ पंचम्यामृतरेश्मीचवर्ज्यान्स्पृश्यमुखाऽशने विर्वर्तेनार्जयर्द्धतांस्त्रिंशंयंप्रणमेच्चतात्
 प्रातर्भक्ष्यासितलारतेचथार्थालक्ष्मीश्रभक्षयेत् धारयेन्मूर्ध्नि तोपुष्पमृत्तरेमधुराक्षमुक् पायसंविटवर्जीजंभक्षये
 च्छुष्टपर्वणि शूक्ष्मपर्वणिपूर्णमायां शारदातिलके शयीतशुद्धशययायांतरुण्यासहनान्यथा मलिनेनभवेज्जातुकु
 रितताज्जनभक्षयेत् द्रोणपंकजवित्तवानिपक्ष्यांजातुनलंययेत् सहदेवोभिन्नवर्द्धोश्रीदेवोविष्णुब्रह्मां कन्याजंबून
 वालंचधारयेन्मूर्ध्नि सर्वदा श्रीदेवोश्रीललिता विष्णुब्रह्माश्रपराजिता कन्याकुमारी प्रयोगसारे धान्य
 गोशुलुहाशनराणांनस्त्वपेदुपरिनाप्यनुवंशं नोत्तरापरशिरानवनमोनाद्रपाणिचरणः श्रियमिच्छन् अयं
 ओद्धारः यत्रसारे श्रीर्वाजंसाध्यसंयुक्तं कर्णिकायांसमालिखेत् वरुणादित्यद्वष्टसंख्यापत्रेष्वपि यथाक्रमं श्री
 सूक्तस्याप्यर्द्धमर्द्धमालिख्यतद्वहिः यः शुचिः प्रयतोभूत्वेत्युचामाद्यकयापि च संवेष्ट्य च धरात्रिं वंकोणेपुश्रि
 यमालिखेत् श्रीसूक्तपञ्चमतेतुधारयेद्योयथाविधिः पुत्रारोग्यधरांघान्पयनगोसस्यशालिनीं लब्ध्वातिबहु
 लालक्ष्मीर्वाजिवेच्चशरादांशत इदमेवताम्रपट्टेविलिख्यजप्यवाचासिकसंपातं संस्थाप्यंगणभूमौलक्ष्मीमावाह्य
 साधुसंपूज्य भूयःपरिवारयुतां बलिहरेर्दत्तबलिं समीकृत्य . यस्मिन्नेव न्हियतेवर्द्धतेतस्य संपद् पुत्रैर्दारैरिष्टैर्वि

भवेभृत्यश्च पान्यश्च नागैरथैस्तुरंगैरुपभोगैर्भिभ्यसंस्थपयाहीनैः रमयतीगेहेऽस्मिन्विहरत्याभूतसंज्ञं लक्ष्मीः
 अस्यायः अष्टदलकमलं कृत्वा तत्कार्णिकायां श्रीर्बाजं साध्यसहितं विलिख्याष्टदले हिरण्यवर्णाभिरयादिनारभ्य
 तामिहेयक्षये श्रियाभिर्यत्तमृचामर्द्धमालिख्य तद्वहिर्ददंशं दलकमलं कृत्वा तद्वलेषु स्वायादिप्रादक्षिण्येन
 चंद्रां प्रभासामित्यारभ्य मयि श्रीः अथ तां पशुद्वयं तमूचामर्द्धमालिख्य तद्वहिः षोडशं दलान्वितेषु कर्दमेन प्रजामूते
 त्यादिभ्यः फलपस्यार्द्धमर्द्धं गौरीमिमाय ११ द्विपदी १२ अष्टापदी १३ सहस्राक्षरा १४ प्रणेद्वी १५
 धीनामविश्रयतु १६ तद्वहिर्दत्तं त्रयं कृत्वा तत्राभ्यंतर्वायैषा यः शुचिः प्रयतो भूवः जुहुयादाज्यमन्वहं श्रियः पंच
 दशार्चश्च श्रीकामः स ततं नयेत् इति ऋचा संवेष्टा वहिर्वायैषा मातृकया संवेष्टा तद्वहिश्चतुरस्रं विलिख्य तत्क्रोणेपु
 श्रीर्बाजमालिखेत् एतद्यं जमुकफलदं भवति अथाभिनववरात्रे वेदेऽकत्रकारेण महालक्ष्मीपूजनमुच्यते तत्र
 वास्ते मूढं तैडव्याय स्वगुरुभरणकुंडलिनीरमरणादिप्रातः कृत्यादिकं कृत्वा दंतध्यावनस्नानसंभ्या निरयनयेण दिव
 कृत्वा पूजास्थानमागत्य यदि भूधं धत्तादिपूर्वकभूतशुद्धिप्राणप्रतिष्ठादियोगपीठान्तं कृत्वा मूलेन प्राणायामं कृत्वा गण
 पतिकुलदेवतादिस्मरणांतं बालाद्यादिनामस्तुत्य द्वौ सुमुखश्चैकदंतश्च शुक्लांबरधरीविष्णुं श्रीमोऽपि सत्पार्ष्ण्यं स
 सिद्धौ यजयेत् गोश्वरः कृष्णो अनन्याश्चितयंतोर्मा रमतेः सकलकल्याणमाजनं सर्वैषारंभकार्भेषुनास्ति तं
 पाममंगलं वेपाहदिहरिः तदेव लक्ष्मिदितं तदेव ताराबलं चंद्रबलं तदेव विद्याबलं देवबलं तदेव लक्ष्मीपतेः प्रयु
 गस्मरामि इति मंगलाचारं अथास्मिन्मासि श्रीमहाकालीमहालक्ष्मीमहासरस्वतीप्रीतिपूर्वकद्विरतिनवार
 णक्षमापुरारोच्यैश्वर्यादिवृद्धिकामः प्रतिपदमारभ्य नवमीपर्यंतमष्टदेवतास्त्रयलपिण्यः श्रीमहालक्ष्म्याः
 शोडशोपचारपूजां श्रीसुक्तचंडीपाठनां यथोक्तं संस्थाप्य तदंशां आहोमादिकृत्यं करिष्ये इति सकल्प्य तन्नतिर्विश्व

तार्थगणपतिपूजनकारिष्ये ततोरक्षतादिभिर्ममवदंष्ट्रपठे महभागपते ये सिद्धिबुद्धिसहितं सवाहनं साधुषु
 सपरिवारं एह्येहागच्छागच्छ हिरंस्वत्वमभ्येहि श्रविकाभ्यं वकात्मज सिद्धिबुद्धिपते अक्षयक्षलभापितः पितः
 नागारम्यनागहारत्वं गणराजचतुर्भुजं भूपितः स्वाधुर्धैर्यैः पाशां कुशपरश्वधैः आवाहयेत्वां पूजार्थं रक्षार्थं च म
 मप्रभो इहागत्य गृहाणत्वं पूजार्कतुं च रक्षमे आवाह्यैर्वांगेशानं पूजाद्रन्यैः प्रपूजयेत् गणानां वा गणपतिर्द्धं
 प्रियाणां वा० निर्धीनां वा० वसोममम्राह० गणानां वा गणपतिं त्वहं वामहे कविकवीनामु० आवाहनं
 स्वागतं पाधं ब्रध्दै आचमनीयं मधुपर्कपुनराचमनीयं स्नानवस्त्राभरणानि गंधपुष्पं धूपदीपनैवेद्यं तंबूलं
 दक्षिणानमस्कारान् विधाय हस्तद्वयेन नारिकेलार्धं पात्रमभ्यर्च्य जलं संपुष्पं गृहीत्वा देवाय प्रार्थयेत् रक्षक्ष
 णाध्यक्षश्च ज्वेलो कपरक्षक भक्तानामभयं कृत्वा ज्ञाता भव भवाणां वात् द्वैमातुरकृपासिधो पापमातुरा प्रजप्रभां व
 रदत्तं वरं देहि वा छित्तं वा छित्तार्थं दे अनेन फलदानेन फलदोऽस्तु भवान्मम इति फलं दत्त्वा प्रार्थयेत् विश्वेश्वराय
 वरदाय युधिप्रियाय लंबोदराय सकलाय जगद्धिताय नागाननाय श्रुतिप्रदाय भूषिताय गौरिसुताय गणनाथनाथो
 नमस्ते भक्तानां शानपराय गणेश्वराय सर्वेश्वराय शुभं दाय सुरेश्वराय विद्याधराय विकटाय च वामनाय भक्तप्र
 सन्नवदनाय नमो नमस्ते नमस्ते ब्रह्मरूपाय विष्णुरूपाय तैत्तमः विश्वरूपस्वरूपाय नमस्ते ब्रह्मचारिणे भक्ति
 प्रियाय देवाय नमस्तुभ्यं विनायक इति नमस्कृत्य त्वां शंभुवर्गदलनेति वंशुप्रदेति भक्तप्रियेति मुखदेति बलप्रदेति
 विद्याप्रदेत्यद्यहरेति च वस्तुव्रति तेषां गणेश्वरदो भव नित्यमेव इति स्तुत्वा प्रणम्य ततः ब्रह्मिन्वरणादियथा
 शेषं च विधाय कलशस्थापनं महीधौ० भूमिरुपशः स्थोनाद्यधिवि० भूमिप्रार्थना श्रोत्रपथः संव
 दंतीति वयान्नाक्षिप्य कलशं निधाय वरुणस्यांतं भनमसीति जलप्रक्षेपः श्रोत्रपथः संवदंते इति सर्वार्थाधिप्र०

स्थानाद्यधेयोतिसप्तमदः अथर्व्योनिपदनामिति पंचपञ्चवाः कांडात्कांडात्प्ररोहतीति दूर्वा याःफलि
 नीर्पांश्चफलाइतिफलशिप्त्वा परिवाजपतीतिपंचरत्नप्रक्षेपः हिरण्यगर्भः समवर्तताग्रेइतिदक्षिणाद्रव्यं युवासु
 वासाइतिवज्रणाच्छाद्य रकवस्त्रेणसूत्रेणचवेष्टनं तत्वायामिब्रह्मणाब्रह्म इतिवरुणावाहनं ब्रह्मांडोदरतीर्थानि
 करैःस्पृष्टानितेरेव क्रोमिदंयकुशमुद्रया तीर्थान्यावाह्य गौच्यमुनेचैव सर्वसमुद्राः सरितइत्यावाह्यचंदनादिभिःक
 लशमलकृत्य कलसस्यमुखेविष्णु-त्वत्प्रसादादिमं यज्ञं सान्निध्यं प्रसन्नोभवसर्वदा इतिकलशशस्थापनं ततो
 मूलेनप्राणायामत्रयंकृत्वा श्रीसूक्तन्यासंकुर्यात् अथश्रीसूक्तस्यानंदकदंमचिर्कृतश्रीपुत्रेभ्यःश्रुतिभ्योनमःशि
 रसिमुखेअनष्टपुत्रहतीत्रिष्टुप्प्रस्तारपुंकिच्छेदोभ्योनमो इदि श्रीविभावसुदेवनाभ्यांनमः नमसकुटुंबरया युरा
 रोण्यैश्वर्याभिष्टुष्टयेविनियोगः इतिकृतांजलिरुक्ता हिरण्ययैनमः इदयायनमः चंद्रायैनमःशिरसेत्वाहा र
 जतस्तज्जायैशिवायैवपट् हिरण्यपत्नजायैकवचायहुं हिरण्यययैनमोनेत्रत्रयायवौपट् हिरण्ययैनमोऽस्त्रायफट्
 एवंकरांगुलिन्यासोऽपि शिरसिहिरण्यवर्णा १ नेत्रयोःताम्रमश्रावह २ कर्णयोःश्वश्रूपूर्ण ३ नासिकायांकांसो
 स्मितां ४ मुखेचंद्रांश्रभासां ५ गलेअदित्यवर्णा ६ वाहोऽर्धपैतृमां ७ इदिशुह्रिपपासां ८ नाभौगंधद्वारां ९
 गुह्येननसःकामं १० गुदेकदंमेन ११ ऊर्वोऽश्रापत्नजातु १२ जान्वोऽश्राद्रासूर्यां १३ जंघयोःश्राद्राचंद्रां १४
 पादयोःताम्रमश्रावह १५ श्रांश्र्योःश्रूभैश्रैश्रःइत्येवंपट्गानिवित्यस्य प्रागुक्तरीत्योर्ध्वक्रमलेदोर्ध्वययित् अरुणक
 मलसंस्थयातद्रजःपुंजवर्णांकरकमलधृतेष्टार्भातिपुत्रमांबुजाच्च मणिमुकुटविचित्रालंक्रनापद्मजालैर्भवतुभुवनमाता
 सर्वदाश्रीःश्रियेनःइतिध्यात्वामानसोपचारैराराध्याऽर्घ्यादिरस्थापनीते त्र्यंश्रैर्होमःसोहंस्वाहाइतिमंत्रेण तमपू
 जाविधायपीठपूजाभारभेत उमंडूकायनमः कालाग्निरुद्रायनमः मूलश्रकृत्यैनमः आधाराशतयै-कर्मय-अन्तताय

वराहाय पृथिव्यै. सुधासमुद्राय. श्वेतद्वीपाय. रत्नपर्वताय. तदनेत्यानाय कल्पवृक्षवनाय स्वर्णप्राकाराय. करुणाम
 यपरिखायै. स्वर्णमंडपाय. पूर्वद्वारश्रियै. दंष्ट्राय ब्रह्मणे. सत्त्वाय ऋग्वेदाय. आत्मनेकालतत्त्वाय. श्रविकायै. इंद्रायै
 वेदमात्रे. शैलपुत्र्यै. ब्रह्मचारिण्यै. चंद्रयंतायै. कूर्मगंडायै. कल्याण्यै. कालरात्र्यै. महर्गायै १ ततोदक्षिणद्वारे द्वार
 श्रियैनमः क्षमाय शान्त्यै सिद्धायै क्षमायै विष्णवे यजुर्वेदाय रजसे विद्यातत्त्वाय जगन्नात्रे मायायै शिवायै
 शान्त्यै. ह्रींकारायै ह्रींकारायै मायाशक्त्यै वीरायै अवीरायै अनंतरात्मने दंडधराय २ ततः पश्चिमद्वारे द्वारश्रियै
 वरुणाय रुद्राय सामवेदाय आदित्याय वारुण्यै शंखायुधायै हंसवाहिन्यै जगज्जीवायै जगद्वाजायै शोडशकलायै
 पूर्णकलशाय चित्रायै चित्रमालायै चित्रायै चामुंडायै ३ ततः उत्तरद्वारे द्वारश्रियै कपालहारिण्यै भक्तवत्सलायै हं
 कारायै क्षांकारायै विमलरूपायै इंशानाय पार्वत्यै ब्रह्मणे अथर्ववेदाय धात्रे ज्योत्स्नायै कल्पायै शर्वायै च
 इकलायै चंद्रवदनायै विभूत्यै परविभूत्यै भस्मधारिण्यै पावनायै गंगायै भार्गव्यै गोदावत्यै अवरायै प्रण
 तायै ह्रींकारायै क्रींकारायै क्रींकारायै सर्वबीजात्मने बीजप्रवाहिन्यै ४ मध्येरत्नवेदिकायै रत्नसिंहासनाय ध
 र्माय. ज्ञानाय. वैराग्याय. ऐश्वर्याय. अथर्माय. अज्ञानाय. ज्ञावैराग्याय. अर्नैश्वर्याय. श्वेतच्छनाय.
 चिच्छक्त्यै. मायाशक्त्यै. आनंदपाराय. संवितालाय. प्रकृतिमयपञ्चभ्यो. विकृतिमयकेसरेभ्यो. पंचाशद्वर्ण
 बीजायै. सर्वतत्त्वरूपायै. कर्णिकायै. अंश्रुर्कमंडलाय. वंवाहिमंडलाय. संसेममंडलाय. संसत्त्वाय. रंरजसे-
 तंतमसे. आंश्रात्मने. अंश्रुतारात्मने. पंपरमात्मने. र्हंज्ञानात्मने. आत्मतत्त्वाय. मायातत्त्वाय विद्या
 तत्त्वाय कलातत्त्वाय परतत्त्वाय इतिसंपूज्य केसरेषु. पूर्वाद्याष्टदिक्षु मध्ये च त्र्यंभूत्यै. उन्नत्यै. कान्त्यै. धृत्यै
 कीर्त्यै. सत्त्वैर्व्यापृत्यै. उत्कृष्ट्यै. मत्त्यै. ऋत्यैनमः इतिसंपूज्य त्र्यंश्रुसर्वशक्तिकमलासनाय नम इतिसमस्त

पीठसंपूज्य मूलमुच्चाट्य श्रीलक्ष्मीमूर्तौपरिकल्पयामिनमइतिकलशोपरिमूर्तौपरिकल्प्य घंटावजमकरालक्ष्मीं
 दुर्गादेर्वोढ्यवास्थितां रथापयामिमहोदेर्वीसर्वसौभाग्यदायिनीमिति संस्थाप्य स्वहृत्कमले प्राववहेर्वी ध्यात्वा
 देव्यास्तेजोदीपाहोपांतरनिववहत्वासापुटाध्वनापुष्पांजलावातीं य एहोहि देवदेवेशिपरिवारसमन्विते यावत्प्रांज
 यिष्यामि तावत्तच्छावह महापञ्चवनांतरस्थेकरुणानंदविग्रहे सर्वभूमिहितेमातरेहोहि परमेश्वर इत्यावाहना
 दिदशमुद्राः प्रदर्श्य ध्यायेत् लक्ष्मीं क्षीरसमुद्रराजतनयां श्रीरंगायामेश्वरीं दासीभूतसमस्तदेवानिकरालोकैकदी
 पं कुरां श्रीमन्नंदकटाक्षविभ्रमलसहस्रह्रेंद्रगंगाधरां त्वांब्रीलोक्य कुटुंबिनीं सरसि जावदं मुकुंदप्रियामिति ध्यात्वा
 मूलमंत्रेण दीपिन्यामालिङ्ग्या ध्यादकेन च त्रिवारं प्रोक्षयित्वा प्राणप्रतिष्ठां विधाय पुष्पांजलिं गृहीत्वा उंटुर्गोकात्पा
 यनो देवि श्यां भिक्षं करप्रिये भक्त्या मया कृतां पूजां गृह्णाण त्वं सुरेश्वरि हिरण्यवर्णा ज्ञातवेदसे नमो देव्यै महालक्ष्म्यै
 आवाहनं परिकल्पयामि इति दद्यात् तत्तत्कांचनवर्णभक्त्या मणिविराजितं अमलं कमलं दिव्यमासनं परियुह्य तां
 तान्मन्त्रादह ज्ञातवेदसे नमो देव्यै महासरस्वत्यै श्रीरेततेत्यासत्तं नमः उन्त्यागातं कुशलं टुल्ये महादेवि महे
 श्वरि सुखभागतत्त्वया भद्रे कृपया भक्तवत्सले तान्मन्त्रावह ज्ञातवेदसे नमो देव्यै महासरस्वत्यै श्रीरेततेत्या
 गत्तं नमः नंगादितीर्थसंभूतं गंधपुष्पाक्षतैर्युतं प्राद्यं ददाम्यहं तुभ्यं नमस्तेकमलालये अश्वपूणा ज्ञातवेदसे
 नमो देव्यै श्रीरेतते प्राद्यं नमः अष्टगंधसमायुक्तं स्पर्शपत्रे प्रपूजितं आर्घ्यं ददाम्यहं तुभ्यं प्रसीदस्व सुरेश्वरि
 तां सोस्मितां ज्ञातवेदसे नमो देव्यै लोकमात्रे श्रीरेतते इत्येवाहा सर्वलोकस्य मामाताया माता लोकपावनी
 मया च मनंतस्य महालक्ष्म्यै प्रयत्नतः चंद्रांशभासां ज्ञातवेदसे नमो देव्यै भक्तप्रियायै श्रीरेतते आचमनी
 च्च धा कपिलादधिकुंदं दुधवलं मधुसंयुतं स्पर्शपत्राभिर्यतदेवि मधुपर्कगृहाणे आदिस्व वर्णे ज्ञातवेदसे

नमो देव्यै भक्तप्रियायै श्रीरत्नेस्त्वानियेनमः एहि पादुकयदे विज्ञानार्थं ज्ञानमंडपं स्नानवारिग्रहेत्वा तु

ज्ञानासनसमागता सुगंधितैलं गंधादि पंचासृजलादिकं सुगंधिच्छुष्णचतयोद्धतेन कदिकम् नाना तीर्थोद्भवतोपं ज्ञानार्थं च ग्रहाण मे आदित्यवर्णे जातवेदसे नमो देव्यै भक्तप्रियायै श्रीरत्नेस्त्वानियेनमः

आपोहिष्ठेति मलापकर्षणं ज्ञानं मयोदाधिष्ठितं वैवशर्करामधुसंयुतं पंचासृतं मयानोतं ग्रहाण परमेश्वरि आदित्यवर्णे जातवेदसे नमो देव्यै भक्तप्रियायै नमः श्रीरत्नेत्पंचासृतज्ञानं पुरुषसूक्तेन श्रुदोदकेन ज्ञानं जातवेदसे पुनरा

जानवेदसे नमो देव्यै नमः श्रीरत्नेत्पंचासृतज्ञानं पुरुषसूक्तेन श्रुदोदकेन ज्ञानं जातवेदसे पुनरा ज्ञानं द्विपांवरं नवश्वेतं सौमं चातिमनोहरं त्रैलोक्यजननीं देवि दीपमानं ग्रहाण मे उर्वृतमां जातवेदसे नमो देव्यै श्रीलक्ष्म्यै नमः श्रीरत्नेत्तवा सोयुग्मं नमः एहि देवि विभूषार्थं नैपथ्यागारमुत्तमं विभूषासनमारथाय तथा

दशैविलोकप्रच केशप्रसाधनं कृत्वा भूषणं यंगसात्कुरु रत्नकं कण्वैदूर्यमुक्ताहारिका निव सुप्रसन्ने सदा लक्ष्मिभूषणानि ग्रहाण मे क्षुदिपयासा नमो देव्यै जातवेदसे हिरण्ययै श्रीरत्ना नि विभूषणानि नमः

एहि देवि निजस्थानं सिंहासनमनुत्तमं पूजावर्कं समारथाय गंधादिं धंय ग्रहाण मे चंदनागुरकपूरकुं कुमार्थः समन्वितं करतुरीरं च नयुतं गंधं देवि ग्रहाण मे गंधद्वारां जातवेदसे नमो देव्यै महादेव्यै श्रीरत्नेत्पंचासृतज्ञानं

शुद्धमुक्ताफलैरैतैरक्षतैः शालिसंभवैः सर्वाधिपेमहालक्ष्मि योतयामि सुभक्तिः जातवेदसे नमो देव्यै श्रीरत्नारते अक्षताः हरिद्रांच मयानीतां दिविकल्प्याण्डायिनि सौभाग्यं वर्द्धतां नित्यं य

हाण हरिवल्लभे जातवेदसे नमो देव्यै हरिप्रियायै नमः श्रीरत्नेत्तहारिद्रं कुंकुमं शोभनं दिव्यं सर्वदामंगलप्रदं मयानोतमहादेवितुभ्यं दास्यामि सुंदरि जातवेदसे नमो देव्यै मंगलायै नमः श्रीरत्नेत्तकुंकुमं नमः सिंदूरं शुभं दानि त्वं महाशक्तिप्रियसदा प्रयच्छामि महादेवि सर्वसौभाग्यदायिनि जातवेदसे नमो देव्यै महादेव्यै श्रीरत्ने

सिद्धरत्नमः मालतीमल्लिकादीनिनवानिकुसुमानि च एकनाथे प्रयच्छामि पुष्पाणि प्रतिग्रह्यतां मनसः कामं १०
 जातवेदसे० नमो देव्यै० एकनाथायै श्रीरेतांगे पुष्पाणि वौपट रकैः श्वेतांबुजैः पुष्पैर्मल्लिकादि विचित्रितैः नाना पुष्पैः
 कृतां मालां ग्रहाण हरिवल्लभे श्रीरेतां मालां समर्पयामि पुष्पमालानमः सुगंधशीतलं शुश्रूषं नानागंधसमन्वितं
 प्रीत्यर्थं तव देवेश सुचूर्णैः प्रतिग्रह्यतां जातवेदसे० नमो देव्यै सुभागायै नमः श्रीरेतत्ते परिमलद्रव्यं नमः श्रयांगपूजा
 चंचलायै नमः पादौ पूजयामि० एवं च पलायै० गुल्फौ पूजया० कंठ्यै० जानुनी पूजया० मंगलायै जघ्निपू० भद्र
 कार्त्तयै हरूपू० कमलिन्यै कटिपू० शिवायै नाभिपू० क्षमायै उदरपू० गौर्यै० सिंहवाहिन्यै रत्नद्वयपू० स्कंदमा
 त्रे काममात्रे भुजद्वयं कंबुकंठायै कंठपूजयामि सरस्वत्यै मुखपू० सुवासिन्यै नासिकापू० स्वर्णकुंडलायै कर्ण
 द्वयपू० वंदिकायै नेत्रद्वयपू० शिवायै ललाटपू० कुमार्थ्यै शिरःपू० सर्वरूपायै नमः सर्वांगं पूजयामि इति संपूज्य
 ततोऽष्टोत्तरशतनामभिः पूजयेत् ॥ उंबरप्य श्रीमहालक्ष्मीमष्टोत्तरशतनाममालामंत्रप्य ब्रह्माऋषिरनुष्टुप् छंदः
 श्रीमहालक्ष्मी प्रीत्यर्थं श्रीमहालक्ष्मीमष्टोत्तरशतनामभिः पूजयिष्ये इति विनियोगः ततः श्रीवाजपटकेन
 पङ्कगन्यासं कृत्वा लक्ष्मीं समुद्रराजतनयामिच्छादिध्यात्वा पुष्पैरक्षतैर्वा पूजयेत् तद्यथा उमहालक्ष्म्यै नमः म
 हाकार्यै महासरस्वत्यै महाकन्यायै महागौर्यै महादेव्यै भक्तानुग्रहकारिण्यै स्वप्नकाशात्मरूपायै
 महामायायै माहेश्वर्यै वागीश्वर्यै जगद्धात्र्यै कालरात्र्यै त्रिलोचनायै भद्रकार्यै कपालिन्यै महागौर्यै
 त्रिलोकालिकायै सिद्धलक्ष्म्यै क्रियालक्ष्म्यै लोकमंत्रप्रदायिन्यै श्रूपायै स्वरूपायै विश्वरूपिण्यै
 पंचभूतात्मिकायै देवमात्रे सुरेश्वर्यै दारिद्र्यध्वंसिन्यै वीणापुरतकधारिण्यै सर्वशक्त्यै ब्रह्मात्मिकायै
 श्रष्टांगरूपिण्यै० नवदुर्गात्मिकायै० अष्टभैरव्यै० गंगायै० शारदायै० वेण्यै० सर्वशास्त्रधारिण्यै० समुद्रवसनायै

ब्रह्मांडमणिमेखलायै० अथस्थानत्रयनिर्मुक्तयै० गुणत्रयविवर्जितायै० योगध्यानैकसंन्यासिन्यै० योगध्या
 नैकपरायणायै० देवत्रयविशोक्तयै० वेदांतज्ञानरूपिण्यै० पद्मावत्यै० विज्ञानलक्ष्म्यै० नागयज्ञोपवीतिन्यै०
 सूर्यचंद्रार्द्धमासायै० ग्रहनक्षत्ररूपिण्यै० वेदिकयै० वेदरूपिण्यै० गिरिसंभवायै० कैवल्यदायै० विशृंखलायै०
 सूर्यमंडलसंस्थितायै० सोममंडलमध्यस्थायै० वायुमंडलसंस्थितायै० वह्निमंडलसंस्थितायै० चक्रिकायै०
 चक्रमध्यस्थितायै० चक्रमार्गप्रदायिन्यै० सिद्धांतमार्गदायिन्यै० पट्टवर्गवर्जितायै० प्रत्यक्षादिप्रमाहतायै० वि
 द्यामूर्तायै० ब्रैलोक्यमोहिन्यै० विद्यायै० वर्मदायै० रक्षायै० ब्रह्मस्थापितरूपायै० कैवल्यज्ञानगोचरायै० करु
 णायै० मधुकैटभमर्दिन्यै० आर्चिस्खलक्षणायै० गोपूज्यै० सदाभकाधनाशिन्यै० महारनायै० परमेश्वर्यै० सुसि
 द्धलक्ष्म्यै० महाकालिन्यै० सद्योजातायै० वामदेवायै० अघोरायै० तत्पुरुषायै० ईशानरूपिण्यै० एकाक्षर
 देव्यै० योगिन्यै० योगध्यानपराक्रमायै० आसिद्धलक्ष्म्यै० श्रियै० कमलायै० कमलालयायै० पद्मायै० नालि
 नयुग्मकरांबुजायै० शैलपुत्र्यै० ब्रह्मचारिण्यै० चंडयंतायै० कूष्मांडायै० स्कंदमात्रे० कात्यायन्यै० कालरात्र्यै०
 महागौर्यै० सिद्धिदायै० वृद्धिदायै० सर्वात्मिकायै० नमः इतिसंपूज्य कर्णिकायां० आहंदायानमः आशिरसेस्वाहा
 आशिखायैवपट् अंकवचायहुं अंनेत्रत्रयायवौपट् शःअस्त्रायफट् ततोऽष्टदलेषुपूर्वादिक्रमतः पद्मासनायै० नमः
 पद्मवर्णायै० पद्मसंस्थायै० आर्द्रायै० तर्पयंत्यै० तृतायै० ज्वालिन्यै० स्वर्णप्राकारायै० ततोदलाधेयुः ब्राह्मण्यै० माहे
 श्वर्यै० कौमार्यै० वैष्णव्यै० वाराहैर्द्वैद्राण्यै० चामुंडायै० महालक्ष्म्यै० ततोभूपुरे पूर्वादिक्रमेण० इंद्रायसायु
 धायसपरिवारायस्वशक्तियुतायनमः एवमग्नये० यमाय० निर्ऋतये० वरुणाय० वायवे० कुबेराय० ईशानाय०
 ब्रह्मणे० अनांतायनमः० तद्वहिः० वज्रायनमः० शक्येनमः० दंडायनमः० खड्गाय० पाशाय० शंक्रुशाय०

गदायै शूलाय पद्माय चक्राय नमः इति संपूज्य पुष्पांजलिं दत्वा दशगंगुलधूपचंदनागुरुसंयुतं भक्त्या
 दत्तं मया देवि प्रसिद्धं सुरेश्वरि कर्दमेन ७ ११ जातवेदसे ० नमो देव्यै ० भद्रकाल्यै ० श्रीरेपते धूपेन नमः कर्पू
 रयत्तिसंयुक्तं गोधूतेन समन्वितं दीपं गृह्णाद्ये शिमहालक्ष्मि नमोऽस्तुते आपः स्मृतं तु ० १२ जातवेदसे नमो दे
 व्यै श्रीमहालक्ष्म्यै नमः श्रीरेपते दीपेन नमः नैवेद्यं गृह्णाद्ये विमद्व्यभोज्य समन्वितं षड्रसैरचितं दिव्यं घृतं
 नपरिपूरितं आर्द्रां पुष्करिणीं सूर्या ० १३ जातवेदसे नमो देव्यै पूर्णमालिन्यै श्रीरेतते नैवेद्यं नमः मध्येपानीयं
 उत्तरापोशानं पुनराचमनीयं कर्पूरचंदनोन्मिश्रं दिव्यगंधसमन्वितं करोद्धर्त्तनं करं न्यगृह्णाण परमेश्वरि जातवेदसे न
 मो देव्यै पिंगलायै नमः श्रीरेतते करोद्धर्त्तनं कंठनमः पूर्णां फलैः सकर्पूरैर्नो गवल्लीदलैर्बुतं कर्पूरचूर्णसहितं तांबूलं प्रति
 गृह्णातां आर्द्रां चंद्रां १४ जातवेदसे नमो देव्यै पिंगलायै नमः श्रीरेतते तांबूलं नमः जातवेदसे नमो देव्यै देव्यै नमः
 श्रीरेतते सुवर्णपुष्पं नमः इदं फलमया देवि स्थापितं पुरतस्तव तेन मे सुफलावाप्तिर्भवेज्जन्मनि जन्मनि जातवेदसे न
 मो देव्यै सिद्धिदायै नमः श्रीरेतते फलं नमः रत्नं चंद्रसूर्यरत्नातिविद्युदग्निस्त्वमेवाहि नीराजनं मया दत्तं गृह्णाण परम
 ेश्वरि तारुमश्रावह ० १५ जातवेदसे ० नमो देव्यै यमुनादिनिवासि न्यै नमः श्रीरेतते नीराजनं नमः गौरीभिर्माय
 जातवेदसे नमो देव्यै प्रणो देवी समस्तं श्रीसूक्तं नमो देव्यै महालक्ष्म्यै महाकाल्यै महालक्ष्म्यै महास
 रस्वत्यै श्रीरेतते मंत्रपुष्पं नमः सर्वस्वरूपे जातवेदसे नमो देव्यै महाकाल्यै नमः श्रीरेतानि प्रदक्षिणा
 नित्यं नमः सर्वतः पाणिपादं ते यः शुचिः प्रयतइत्यदि समस्तं नमस्तेऽस्तु महादेव्यै नमस्तेऽस्तु हरिप्रिये नमस्ते
 स्तु जगद्धात्रिनमस्ते शिववच्छमे जातवेदसे नमो देव्यै महामायायै नमः श्रीरेतानि चंदनानि नमः पद्मप्रि
 ये यासां पद्मासनं यामातामधुकैटभप्रमथिनीं मां पातु विश्वेश्वरी जातवेदसे नमो देव्यै श्रीरेतते प्राश्नेनानि

ततः श्रीसूक्तवेदीपाठलक्ष्मीहृदयादिकं पठित्वा शुभ्रातिगुह्यगोपनीयं हृदयादिना जपे समर्पयेत् इति
श्रीलक्ष्मीपूजाविधानम् ॥ श्रीसूक्तमाहात्म्यं विष्णुधर्मोत्तरे रामउवाच एकं मंत्रं समाचक्ष्व देवलक्ष्मीं विवर्द्ध
नं प्रतिवेदं जगन्नाथयादोगणपुत्रात्मजं पुष्करउवाच श्रीसूक्तं प्रतिवेदं च ज्ञेयं लक्ष्मीं विवर्द्धनं अस्मिन्नोक्त
परेवापि यथाकामं द्विजस्य तु रामउवाच प्रतिवेदं समाचक्ष्व श्रीसूक्तं पुष्टिवर्द्धनं श्रीसूक्तं स्य तथास्वर्गफलधर्मभू
तां वरं पुष्करउवाच हिरण्यवर्णो हरिणीसूत्रः पंचदशाद्विज श्रीसूक्तं कथितं पुण्यसूत्रवेदं पुष्टिवर्द्धनं रथे अक्षेपु
वाजं तिवत् स्रस्तु तथा ऋचः श्रीसूक्तं तु यजुर्वेदे कथितं पुष्टिवर्द्धनं आती पंचतया सामसामवेदप्रकीर्तितं श्रियं दातुम
यि देहि प्रोक्तमाथर्वणे तथा श्रीसूक्तं योजयेद्भक्त्या तस्याऽल्लक्ष्मीर्विनश्यति जुहुयाद्यश्वधर्मज्ञाह विष्येण विशेषतः श्रीसू
केन तु पद्यानां पृताकानां भूतसमं अयुतं होमयेद्यस्तु बहूनां भक्तिमुत्तमरः पद्महरस्तद्वयाल्लक्ष्मीर्नैरतमुपातिष्ठते दद्यात्
तंतु पद्मानां जुहुयाद्यस्तथानले नार्पितं कुलाल्लक्ष्मीं विष्णोर्वं सस्थलाद्यथा धृताकानां तु बिल्वानां हुंकाराः समुत्तथा
बहुवित्तं वा श्रोतिसया वन्मनसेच्छति बिल्वानां लक्षहोमैः न कुलं लक्ष्मीमुपाश्रुते पद्मानां षण्णविल्वानां कोटिहोमं स
माचरेत् श्रद्धधानः समाश्रोति देवैर्द्रव्यमपि ध्रुवं संपूजयेद्वीर्यं वरां यथावत्पद्मैः सितैर्वैकुण्ठमैस्तथाऽप्यैः क्षीरेण धूपैः
परमात्मभक्ष्यैर्लक्ष्मीमवाश्रोति विधानतश्च इति विष्णुधर्मोत्तरे द्वितीयकाण्डे श्रीसूक्तविधानम् ॥ अथ श्रीसूक्तं
उत्तिष्ठिरण्यवर्णो हरिः सुवर्णं रजतस्त्रयां चंद्रां हिरण्यमर्थां लक्ष्मीं जातवेदो ममावह १ ताममवाह जातवेदो लक्ष्मीमल
पगामिनीं यस्यां हिरण्यं विद्मं गामभ्यं पुरुषानहम् अथ पूर्णैरथमभ्यां हस्तिनादप्रमोदिनीं श्रियं देवीमुपवहेय श्री
मं देवि जुषतां कांसोस्मितां हिरण्यप्रकारामाद्रां ज्वलतीं तृप्तानतर्पयतीं पद्मे स्थितां पद्मवर्णां तामिहोपवहेय श्रियं
चंद्रां प्रभासां पशसां ज्वलतीं श्रियं लोके देवजुष्टा मुदारां तां पद्मनेमिशरणमहं प्रपद्ये अल्लक्ष्मीर्नैरतं श्रयतां त्वां ह

ए०मि ५ आदित्यवर्णतपसोधिजातोवनरुपतिस्त्ववृक्षोऽप्यविवं तस्यफला०नितपसानुदृतमायाअंतरायाश्रवा
 ह्याञ्जलदमीः ६ उपेतुमादेवसखः कीर्तिश्रमणिनामह प्रादुर्भूतोऽस्मिराष्टुरिभन्कीर्तिटुडिददातुमे ७ क्षुत्पि
 पासामलाज्येषामलक्ष्मीनाशयाम्यहं अभूतिमसमृद्धिचसर्वा०निर्णुदमेयहात् ८ गंधद्वारादुराधर्षानित्यपुष्टांक
 शिषिणी ईश्वरीसर्वभूतानांतामिहोपवृद्धेश्रियम् ९ मनसःकाममाकर्तिवाचःसत्यमशीमहि पशूनांरूपमन्विच्छ
 मयि श्रीःश्रयतांयशः १० कर्दमेनप्रजाभूतायसिसंघमकर्ममा श्रियंवासयमेकुलमातरंपद्ममालिनी ११ आपः
 सृजंतुस्त्रिग्यानिचिह्नीतवसमेयहे नित्येदंवीमातरंश्रियंवासयमेकुले १२ आर्द्रापुष्करिणीपुष्टिसुवर्णहेममालि
 नी सूर्य्याहिरण्यमर्षालक्ष्मीजातवेदोममावह १३ आर्द्रापुष्करिणीयष्टिर्गलापंघ्नमालिनी चंद्राहिरण्यमर्षाल
 क्ष्मीजातवेदोममावह १४ तान्मआवहजतवेदोलक्ष्मीमलपगामिनी यस्याहिरण्यंप्रभूतगावोदास्योऽश्वान्विदेयं
 पुरुषानहम् १५ इतिश्रोतुकं गौरांमिमायसलिलानितक्षत्येकपदीहिपदीसाचतुष्पदी अष्टापदीनवपदीबहू
 पदीसहस्राक्षरापरमेव्योमन् १६ प्रणोदेवोसरस्वतीवाजिभिर्वाजिनीवती धानामविजयवतु १७ यःशुचिःप्रय
 तोभूत्वाजुहुयादाव्यमन्वहं श्रियःपंचदशार्चन्यश्रीकामः सततंजपेत् १८ पद्याननेपद्मऊरुपद्माक्षिपद्मसंभवे
 तन्मेभजरूपक्याक्षियेनसौरूपंलभाम्यहम् १९ अश्वदायिचगोदायिधनदायिमहाधने धनमेजुषतादेवीसर्वका
 मार्थासिद्धये २० पुत्रंप्राप्यधनंधान्यंहस्त्यश्वजगवरंयं प्रजानांभवतीमाताआयुष्मंतंकरोतुमां २१ चंद्राभांलक्ष्मी
 माशानांसूर्य्याभांश्रियर्माश्वरीं चंद्रसूर्यांस्रिस्वर्वाभांमहालक्ष्मीमुपास्महे २२ धनमग्निर्धनंवायुर्धनंसूर्योधनंवसुः
 धनमिंद्रोबृहस्पतिर्वरुणोधनमक्षुते २३ वैनेतेयसोमंप्रिवसोमंप्रिवतुत्रहा सोमंधनस्यसोमिनोमह्यंददातुसोमि
 नी २४ नक्षोधा०नचमात्सर्व्यंनलोमोनाशुमामतिःभवंतिरुतपुण्यानांश्रीसूकंजपतांसदा २५ वर्षैतुर्विभावदिदिवो

अथरूपविद्युतः रोहति सर्वजानि नमवब्रह्मद्विषेजहि रूद्र पद्मत्रिषेपद्मिनि पद्महस्ते पद्मालये पद्मदलायताक्षि विष्णु
 त्रिषेविश्वमनोऽनकलेखपादपद्मं पयिसन्निवत्स्व २७ यासापद्मासनस्थायिपुलकटितटीपद्मपत्रायताक्षी गंभीरा
 वर्तनाभिः स्तनभरतमिता शुश्रवस्त्रोत्तरीया लक्ष्मीर्दिव्यैर्गर्भेन्द्रैर्भाषिणण्यचितैः स्नापिताहं भक्तुर्भैर्नयसापद्महस्ता
 ममवसतुपृष्ठे दिव्यमंगलप्रयुक्ता २८ लक्ष्मीक्षीरसमुद्रराजतनयां श्रीरंगरासेश्वरीं दासीभूतसमस्तलोक
 वतितालैर्कैकदीपां कुराम् श्रीमन्मंदकटाक्षलब्धविभवब्रह्मैंद्रंगाधरां तंत्रोलोकप्रयुक्तुर्विर्गोसरसिजां त्रैदुमुकुं
 द्रियाम् २९ ब्रुह्लक्ष्मीर्गोक्षलक्ष्मीर्जपलक्ष्मीः सरस्वती श्रीलक्ष्मीर्वरलक्ष्मीश्च सत्त्वावरदाभव ३० एषा
 मां विधिव्रांशुकरनभूषितां पद्मासनं तुंगपयोधरां निवतां इंदीवराक्षीं सुखसारमंजरीं शुभांधानां वसुधां भजा
 नहे ३१ श्रियेजातः श्रियश्चानियं श्रियं वयोजरिति न्योदिताति श्रियं वसानां अमृतमप्युर्भवति सरयासिनि
 यावितर्ङ्गैश्चिपयैर्वा चिह्नयमादधाति संततस्तथावपट्कृत्य संतर्प्यै संधीयते प्रजयापशुभिर्पयं वेद ३२
 पुनर्गौरीसिंहाय प्रणोदेवी ३३ परस्परमृत्पाचनमोत्तयातपोयज्ञाक्रियादिषु न्यूनं संपूर्णतायां तिस्र्यो वेदेतमश्नु
 तम् ३४ मंत्रहर्तां क्रियाहीनं भक्तिहीनं सुरेश्वरि यत्पूजितं मया देवि परिपूर्णं तदस्तु मे ३५ ॥ इति श्रीसूक्तपाठः ॥
 सरसिजनयने सरोजहस्ते पवतलरांशुकगंधमालप्रहस्ते भगवति हरिरेव लभे प्रसीद त्रिभुवनभूतिकरि प्रसीद म
 ह्यम् ३६ सौवर्णपद्मपद्मामलकमलकृत्युग्मशः पाणिपुग्मे विध्वंती शोभयेद्ग्राहितजलधिजलोच्छन्नगात्री विधात्री
 बाहुद्वंद्वरामयार्द्रदयाभक्तप्रियोष्ठासिनो लक्ष्मीर्भवेन्नैव सत्त्वनुदिनं चंद्राहिरण्यमयपि ३७ ॥ अथावशिष्ट
 माशिवनशुक्लपक्षकथम् आशिवनशुक्लद्वितीयायां दानस्यानंतफलमुक्तं कांदे नारदीये च आशिवने मासि वैपुण्या
 द्वितीया शुक्लपक्षागा दानं प्रदत्तमेतस्यामनंतफलमुच्यते आशिवनशुक्लद्वितीयायामपि षडहर्गोरेव तमुक्तं नारदी

मे इपशुछततोयायादहद्वगैरितवतचरेत् पंचपविधानेनपूर्वोक्तैर्नवनारद आचार्यपूजयेदंतोविप्रान्पंचधनादि
 भिः सुवासितोःपंचपूज्यावत्त्रालंकारचंदनैः कंचुकैश्चैवताटकैःकंठमञ्जैर्हरप्रिया वंशपात्राणिपंचैवसूत्रैः संवे
 ष्टितानिच सिद्धरंजोरकंचैवसोभाग्यद्रव्यसंयुतं गोधूमपिष्टजातंघनवापूपफलादिकं वायनानिचपंचैवताभ्योद
 याच्चभोजयेत् अर्घ्यदत्त्वावायनानिपश्चाद्भुजितवान्प्रयत्ना तत्फलंभारयेत्कंठेसर्वकामसमृद्धये ततःप्रातःसमुत्था
 यसालंकारासखोजनैः गीतवाद्ययुतान्नद्यांगैरितंतुविसर्जयेत् आहूताऽसिममभद्रपूजिताव्ययविधि ममसौभा
 र्यदानापययेदंगन्यतांस्वया एवंकुत्स्वाव्रतंभक्त्याद्विजदेवीप्रसादतः भुक्ताभोगांरतुदेहतिगैरीलोकमवाप्नुयात्
 इदंव्रतमशिवनशुछततीयायांगुक्तंदेशाच्चारव्यवस्थयाविधेयम् ॥ आश्विनशुक्लचतुर्थीकपर्दिनिनायकव्रतं ना
 रदाये इपशुछचतुर्थीतुकपर्दिशिविनायकं पौरोषण्वसूकेनपूजयेदुपचारकैः अकणान्मुष्टिगणितारतंडुला
 न्सकपर्दिकान् विनायकदेवद्याद्वंषपुण्यार्चिताय च तंडुलविष्णुदैवत्याहरदेवंसमाभ्रताः कपर्दीगणनाथो
 सौत्रोपततिःसर्मापतैः अथव्रतविधिः तिथ्यादिस्मृत्याममचतुर्विधपुरुषार्थसिद्ध्यर्थं कपर्दीइवरगणेशव्रतमहं
 करिष्ये मूलमंत्रेण करपङ्कगन्मासं कृत्वा पूजाप्रारभेत् व्रतादौ पीठपूजा उांनमोभगवतेसकलगुणारमश्चकि
 पुतायानंताययोगपीठायनमः ऋष्टदलकेसरेषु तीव्रायैनमः ज्वालिन्नैःनमः गदायैनमः उांनंदिन्यैःनमः का
 मरुपरेयैनमःउग्रायैनमः लोतेजोवैद्यैःनमः डोसत्यायैनमः उांमधोविघ्ननाशिन्यैःनमः अथध्यानं एकदंतं
 महाकायलंबोदरगजाननं विघ्ननाशकरंदेवहेरं वप्रणमाम्यह इमां पूजां गृहाणेशकपर्दिगणनायक आगच्छागच्छ
 देवेश समागच्छामरावैत विनायकनमस्तुभ्यमुमांगमलसंभव इमांमहाकृतां पूजां गृहाणसुरसत्तम सहस्रशीर्ष
 त्वावाहनं श्रालंकारसमायुक्तंमुकामणिविभूषितं स्वर्णसिंहासनंचाक्रातिर्यथैश्वर्यप्रदंरहतां पुरुष एवेदमासतं

गौरीसूतेनमस्तेऽस्तु शंकराप्रियकारक भक्त्यापाद्यंमयादत्तं गृहाण प्रणतां प्रिय एतां वां निति पाद्यं व्रतमुद्दिश्य विप्रेश
 भंघपुष्पादिसंयुतं गृहाणार्घ्यमयादत्तं सर्वसिद्धिप्रदायक त्रिपादूर्ध्वैत्यर्थं गणधिपनमस्तु भयं गौरीसुतगजानन
 गृहाण अचमनीयं सर्वसिद्धिप्रदायक तस्माद्दिगादित्याचमनं श्रनाथनाथ सर्वज्ञार्वाणपति पूजित स्नानं पंचामृतं
 देवगृहाण गणनायक आप्यायस्व दधिकवृणो धृतवती मधुवाता स्वादुपवस्वेति पंचामृतस्नानं गंगाजल
 समायुक्तमानीतं कृपयामम स्नानं रवीकुरु देवेश कपर्दिगणनायक यत्पुरुषेणिति स्नानं हरिद्वल्लद्वयं देवदेवांगवसनो
 पमं भक्तया दत्तं गृहाणेश लंबोदरहरा मज तं यज्ञमिति वस्त्रं नानालंकारसयुक्तं नानाविभूषितं श्रनेक
 दिव्याभरणं श्रीत्यर्थं प्रतिगृह्यतां इत्याभरणं राजतं ब्रह्मसूत्रं च कांचन चोत्तरीयकं मालचंद्रं तमस्तुभयं गृहा
 ण वरदे भव तस्माद्यज्ञादिति यज्ञोपवीतं भंघकपूरसंयुक्तं दिव्य चंदनमुत्तमं विलेपनं सुरश्रेष्ठ श्रीत्यर्थं
 प्रतिगृह्यतां १ तस्माद्यज्ञात्सर्वेति गंधं अक्षतांधवलान् देव सिद्धगंधर्वपूजित भक्त्या दत्तान् गृहाणेमा
 न् सर्वसिद्धिप्रदो भव इत्यक्षताः सुगंधीनिचपुष्पाणि वरसिद्धिप्रदायक कपर्दिगणनाथाय श्वेतपुष्पं ददाम्यहं
 तस्मादश्वेति पुष्पं अथांगपूजा कपर्दिगणनाथाय नमः पादौ पूजयामि गणेशाय नमः जानुनी पूजयामि
 गणनाथाय नमः ऊरुपूजयामि गणक्रीडाय नमः कर्दिपूजयामि वक्रतुंडाय नमः हृदयं पूजयामि लेबोदराय नमः
 कंठपूजयामि गजाननाय नमः स्कंधौ पूजयामि हेरं वाय नमः हस्तौ पूजयामि विकटाय नमः मुखं पूजयामि
 चित्रराजाय नमः नेत्रे पूजयामि धूम्रवर्णाय नमः शिरः पूजयामि कपर्दिने चमः सर्वगं पूजयामि तत आवरण
 पूजाभारभेत् गार्हदयानमः गौशिरसेस्त्वाहा गौशिरसायैषट् गौकवयाय हुं गौं नैत्रत्रयाय वैषट् नः श्रद्धाय
 षट् इति प्रथमावरणं १ ब्राह्मणैः नमः साहेश्वर्यैः नमः कौमार्यैः नमः वैष्णव्यैः नमः वाराह्यैः इन्द्रायै चामुंडायै-

महालक्ष्म्यननः इति द्वितीयावरणं २ इन्द्रायनमः अन्नर्पनमः यमाय. निऋतये. वरुणाय. वायवे-कुबेराय. ईशा-
नाय. अन्नताय- ब्रह्मणेनमः इति तृतीयावरणं ३ वज्रायनमः शक्ये. खड्गाय. पाशाय. अंकुशाय- गदाय- त्रि-
शूलाय- चक्राय. पद्मायनमः इति चतुर्थावरणं ४ दशांगगुणलंबूपचंद्रनागुरुसंयुतं उमासुतनमस्तुभ्यगृहाण
वरदोभव यत्पुरुषं व्यवदधुरिति धूपं- गृहाणमंगलदेवयुतवर्तिसमन्वितं दीपं ज्ञानप्रदं चारु रुद्रप्रियनमोऽस्तुते ब्राह्म-
णेऽस्त्विति दीपं- अन्नं चतुर्थं धंस्वादुरसैः पद्मभिः समन्वितं भक्ष्यमोक्ष्यसमायुक्तं नैवेद्यं प्रातिष्ठतां चंद्रमामनस इति नैवेद्यं
इदं फलं भयादेवस्थापितं पुरतस्तव तेन मे सुफलावाप्तिर्भवेज्जन्मनिजन्मति इति फलं पूर्णफलसमायुक्तं नागवल्ली
दलेयुतं चूर्णकंपूरसंयुक्तं गृहाण नायक नाभ्यां आसं दिति तांबूलं- हिरण्यगर्भगर्भस्थं हेमवीजं विभावसोः अन्नं त-
पुण्यफलदमतः शान्तिं प्रयच्छ मे स सास्यासन्निति दक्षिणा. गणाधिपनमस्तेऽस्तु नमस्तेऽस्तु नमस्तेऽस्तु नमस्ते
स्तु नमस्तेऽस्त्वोप्सितप्रदयज्ञेन यज्ञेति मेजपुष्पांजलिः प्रदक्षिणं तु देवशसर्वकार्येषु सर्वदा कपर्दिगणनाथस्त्वमोप्सि-
ताय प्रदाय कइति प्रदक्षिणा नमस्करो निदिवे शसर्वविघ्नहरो भव शीघ्रं नमवरं देहिं परत्र च परंगतिं इति नमस्कारः अथ
ब्रह्मचारिपूजा अकणान्मुष्टिगणितोस्तंडुलान्सवराटिकान् विप्राय वटवेदयाद्रंघपुष्पांश्चैताय च तंडुला वैश्वदेवत्याः
पाकेन तेन शोभनाः कपर्दिगणनाथोऽसौ प्रीयतां तंडुलैः सदा ततः कथां श्रुत्वा विसर्जयेत् अथ कथा कदाचिदुपविष्टश्च
पार्वत्या सह शंकरः इति ब्राह्मप्रियांतां किंयुतेच्छारतिरस्ति ते पणः प्रकल्पनो योऽसौ पश्चाद् द्यूतं प्रवर्ततां दुरोदरमिधाज्ज-
तुं वा छितं प्रत्युवाच सा ममापि तास्मिन्सास्त्रे यवत्पदादीयते पणः एतच्छ्रुत्वा शिवायारतुमहादेव उवाच तां तवार्किक-
मभां टितुदास्यामि परमेश्वरि लोकत्रयं यथाचस्व किमन्यैर्वचनैर्दृष्टा उमोवाच टच्छामि पश्चादेतन्मे दातव्यमिति नोऽग्र-
तयादिज्ञात्वा तदानीं तु विश्वासान् स्तिभिरवयि वाक्पुमेवं विधं श्रुत्वा शर्वः प्रोवाच तामुमां न विश्वासयितुं केन शक्यमे-

किंपुनर्मथा संछुठनेन किंदे विधूतेच्छास्ति तवैव चेत् पणः प्रकल्पक्रियतां पणोतिष्ठान्महंसदा भावसिर्वैपपार्वा
 त्वाः पणमाकल्पयन्ततः त्रिशूलं त्रिदशान्सर्वान्सास्थायैचदुरोदरे तस्मिन्कर्माणि तंजित्वा पणमभ्यग्रहीच्छिञ्चा
 एवं दमरुकदीनां तन्पथाप्यजयत् पृथक् दीतो भूत्वा महादेवो भवानीमन्नवीदिति शार्दूलं चर्म तन्मध्ये प्रयच्छगिरिजे
 मम उमेवाव तथैव वक्तुमर्चितं किंदेवः प्रीतिमानिह दास्यामि सति किं पृष्ठे सर्वस्मरसि किं नहि श्रवित्वन्नवीपित्वं ज
 गदीशकृपानिधे इति कृत्वा कृतपणो देवकोऽप्योपयामया आह्लादशदिनंदेवनकरिष्यामि भाषणं तथेष्टयत्कामहादेव
 स्तत्क्षणाच्च तिरोदधे रक्षरक्षकगच्छामि किं जीवन्मतः परं इति संचिन्त्य सान्वेष्टुमयानं प्रहय पश्यत गिरिजातत्रव
 निताष्टदं दध्नाऽजवीदिदं किमर्थमागताः सर्वाः किमेतत्क्रियतेऽधुना कपादौ गणनाथस्य व्रतं कर्तुं मिहागताः पूजैषा
 तस्य वेदानोमस्माभिः क्रियते तथा किमर्थं तु व्रतं नार्थं युष्माभिः क्रियते वने फलमस्य यवानां स्ति पार्वती प्राह ताः
 प्रति प्रष्टव्यं किं यदादेवि नैर्नैरां परिर्विके श्रीमोष्टसिद्धिरस्मात्तुलभ्यते भुवनत्रये उमेवाव मतः कुपि
 वंशगतवानिष्कपस्तुमहेश्वरः तस्य संदर्शनार्थं वतत्करिष्ये व्रतं तप्तं व्रतस्यैतस्य किदा न विधानं कीदृशं मम सर्व
 विधिं त्यमनसा कथय ध्वं सुरांगनाः कालो विधानं दानं च व्रतस्यारम्भकालो निच तत्सर्वं सावधानेन वक्ष्यामः शृणु
 पार्वति स्त्रियज्जघ्रुः मौढ्यादिदोषरहितेषु तृर्थाभान्वासरे मासे कार्यं व्रतं सभ्यगणोऽर्पितमानसैः तैलतां
 बलभोगादीन् वर्जयेत् शिवप्रिये मंदवारैश्च भूर्जोपादेकवारं भित्तं तथा घ्रातः काले शुचिर्भूत्वा स्नानं कुर्याद्विधानतः
 नद्यां तडागेषु कूपेषु वा शुद्धैः शुद्धतिलैः सह संख्यादिकं यथा न्यायं सर्वानिर्वर्त्य परन्ततः अर्चनं गारमासाद्य गोमयेनोप
 लिप्य च गोचर्ममाव्रतं नमध्ये कुट्याद्वंधेन मंडलं तन्मध्येऽष्टदलं पद्मं तन्मध्ये गणनायकं पूजयेत्स्वच्छकुसुमैर्हरि
 द्रामिश्रिताक्षतैः शार्ङ्गगिर्गौरीशं गन्धान्यासं कृत्वा ततः परं भजेणानेन कुसुमैर्देवमावाहयतिः क्षिपेत् अथवा

गणनाथस्य प्रतिमामिव पूजयेत् ततस्त्वह्मन् चित्तु ध्यानं कुर्याद्विधानतः एकदंतमहाकायं लंबोदरगजाननं
 विघ्ननाशकरं देवं हेरं व प्रणमाम्यहं इमां पूजां ग्रहाणेशकपर्दिगणनाथक आगच्छेति चिरञ्चाट्यर्कं कुर्याद्वावाहना
 दिक तत्सत्प्रकाशकं भैरवीं धूपुष्पाक्षताभिः इंद्रादिलोकपालांश्च पूजयेद्देवसन्निधौ लंबोदरनमस्तेऽस्तु नमस्ते चां
 विकासुत एकदंतनमस्तेऽस्तु नमस्तेऽस्त्वीप्सितप्रदं कपर्दिगणनाथस्य सर्वसंपत्प्रदायिनः पूजाभुकारः कथि
 तस्त्वर्चतायान् शुचिस्मिन्ने श्रकणान्मुष्टिगणितान् हविष्यव्रीहितं दुलान् रुचच्छान्पनेतसंमृज्य चूर्णीकुर्या
 न्महेश्वरि शिवतु चूर्णं प्रथमं मानुषांरेऽर्घ्यं द्रवत् कुर्याद्वितीर्थसंपूर्णं च द्रवपिष्टकाष्टकैः तृतीये पायसां च दद्याद्
 द्रवतुर्यके आनीयाष्टांशकं सन्यग्देवसंपूज्य भक्तितः कल्पिताशानि विधिवद्विधये यानि यानि च तेषां तेषामष्ट
 मांशं तस्मै सन्यक् समर्पयेत् ततः शुद्धाय वटवेदया देकांवरटिकां पुष्पान्वितां स्तुतुं दलांश्च भुंजीयाद्भ्याससप्तकं य
 त्कायं ते ये भक्त्या पूजंति त्रिभुवंति हि इत्युच्यते भवानां तु खिद्यो विगतकल्मषाः तासां तद्वचनं श्रुत्वा तद्गोमाय्यकराद्भि
 तं ततः क्षणाद्विध्वंशः प्रत्यक्षं समजायत त्रिलोकताम्रदेवेशकरुणाकरशंकर दीनामनन्यगतिकां भक्तवरसल
 पाहिमां तुष्टश्च शकरः प्राह किमेतद्वै त्वया कृतं कपर्दिगणनाथस्य महात्म्या किं न सिद्ध्यति उभोवाच व्रतस्यै
 तस्य माहात्म्यं ज्ञातं व भवता स्तव्यं उद्दिश्यागमनं विष्णोरकरोत्तद्व्रतं शेषः तदा च गरुडाखुडः समगान्धनमन्त्रवीत
 मदागमनिमित्तं हि किं कृतं शंकरस्त्वया समापिज्ञाप्रतीयंतं दिव्यकोऽज्ञापयच्छिन्नः श्रयैतदकरोद्दिष्टगुह्यं दिश्यागमनं
 विधेः आगतश्च विधिः शीघ्रं ममाज्ञापय माधव प्रयोजनं तांस्ति विधेर्वदगमनकारणे एकदंतव्रतं वेतद्व्रतये
 वनसंशयः इंद्रागमनमुद्दिश्य तदानीं तेन तत्कृतं आगतसहसा प्राह ममाज्ञापय विधेयसूक् हेरं व व्रतमाहात्म्यं द्र
 पुमेवं कृतं मया ममापिज्ञापनीयंतं दिव्यकोविधिनोदितं विक्रमादित्यमुद्दिश्य वर्जितदक्ररेद्भ्रतं आगत्प्राह मनुष्यस्त्व

मिश्रेण तः किमपि सितं कपर्दिह सितवदनं व्रतमाह रम्यमर्हदं इति ज्ञातं ममाभीष्टमेतच्छब्दवत्तदऽब्रवीत् विधानंत रम्या
ह रम्यं ज्ञापनीयं त्वयेति मे प्रच्छा विक्रमादित्यं प्राह तस्मै पुरंदरं पुरंदरं मुखं दृष्ट्वा तत्स्वर्गस्वपुरं प्रति प्रहृष्टप्रययौ रा
जा पराक्रमपरायणः कपर्दीशं व्रतं कृत्वा माहिष्याः पुरतोऽब्रवीत् जेष्ठाभिः सकलान् शत्रून् प्राप मेवं महाव्रतं तस्य व्रतस्य
किं दानं मिति सा प्राह विक्रमं प्रयुवा च प्रियाम कदा दद्यादेकं वराटकं एवं चेत्तत्र कर्तव्यं मद्गोहेयञ्च कुञ्चिद् हरयादिदोष
एतादायुः कुष्ठव्याधि मवाप सान् रथा तव्यं त्वया जेति सर्वैराज्यं विनश्यति अर्केऽस्य वचनं श्रुत्वा ऋष्याश्रममवाप सा परि
चर्यावशात्तुष्टरुत रूपः स्वर्गमुनीश्वरः निश्चिन्त्य योगमार्गेण सर्वताम ब्रुवन्सती कपर्दीशं व्रताभावादेवं प्रातरेवैरयुत कु
रुत्वं तद्व्रतं सन्त्य कसर्वासिद्धिर्भविष्यति ऋषीणामाज्ञया कृत्वा कपर्दीशं व्रतं महत् तदानीं राजमाहिषीदिव्यदेहमवाप
सा एतस्मिन्नंतरे काले भवान्वासहंशं करः द्रष्टुं ययात्पारुढो भुवना निवतुर्देश नयं मागोहि जैद्रूपरोदनं मयवर्द्धनं
दशिरश्च मोचनं सन्त्य नमविष्यति तसंशयः गृहं प्रति समागच्छ गृहं तद्बुलान् द्विज वैश्यान् गृहं त्वा तस्मै व्रतं दानं निमक
रोद्धतं तस्मिन्नकं पुरे विप्रस्तान् भित्त्व मवातवान् आज्ञापयत्कपर्दीशं व्रतं वैश्यस्य तत्क्षणात् अकरोत्तरसुताराजा विक्र
मः पतिरस्तिवति व्रतप्रभावादादित्य उपयेन विशः सुतां अनेनैव विवाहेन पराश्रितो भवामसः एव मंतरेत काले मृगया
यै प्रविश्य सः गृहं त्नुत्तुपासं सन्त्य यौ मुनिवराश्रमं उपचारैः श्रमं नोत्वा तेषाम कर्मनोरमां रमणीमाश्रमेत
स्मिन्दर्शयामास विक्रमः इति पृच्छन्नुषां न सर्वां न्दा तव्येषाम भागना तव्यं माहिषी त्र्युक्त्वा नयेत्येतां समर्पयन्
सममहिष्यात्पु रो दिव्य नारी न रैर्पुतां दृष्टः सन् विक्रमादित्यः पुरुषान् प्राह भूपतिः कपर्दीं गणनाय स्य व्रतं कृत्वा स्त्रि

यासहं नृजयादिकर्मादिरयः सकलान्मन्त्रमण्डलान् गणनाथव्रतेनैवपुत्रपौत्रवृत्तश्चसः धनधान्यादिसंपन्नः सुखे
नन्यवसद्भुवि एतद्व्रतंतु कुर्वीतेयेकेचनविधानतः चतुरः पुरुषार्थाश्रानियतंप्राप्नुवतिहि हयमेधस्यविध्वेतुसंजाते
सगरः पुरा एतदेवव्रतंकृत्वा पुनरश्वंसलक्षयवान् इमां कथांपंचवारंप्रथमेभानुवासरे द्वितीयेचतुर्तीयेच
श्रद्धया शृणुयाद्भर्ता एकादमेतदेकोनाशीतिश्लोकप्रकाशिर्ना संक्षिप्तैरन्यथा कृत्वा गतिं याति यथेप्सिताम्

॥ इतिस्कन्देकपादैर्विनायकचतुर्थीव्रतम् ॥

अथाश्विनशुक्लपंचम्यामुपांल्लिताव्रतं नारदोऽपि आश्विनैशुक्लपंचम्यामुपां गलंलित्वाव्रतं तस्यांस्वर्णमयीं
तिंशतयानिर्मायनारद उपचारैः षोडशभिः पूजयेत्तांविधानतः पक्वां जंफलसंपुंकं सपृतं दक्षिणां निवतं द्विजव
र्यायदातव्यं व्रतसंपूर्तिहेतवे सवाहनाशकिंयुतात्वरदापूजितामया मातर्मांमनुग्रहायगम्यतां निजमंदिरमिति
अत्रदाक्षिणात्पयिष्टाचारएवमानं पूजैवप्रयानमिति तत्पूजयानिजग्रहेपरमृद्धिमवाप्स्यसीतिकथायांपूजायाः फ
लसंबंधात् फलवत्सन्निधानफलतदंगमित्यप्येनजागरणवायनदानवदकादिभक्षणादेरुतदंगत्वात् तच्च पूजनं
नव्याह्वयपिन्यांकार्धं पूजाव्रतेपुसर्वेषुमह्यह्वयपिनीतिथिरितिमाधवीयेहारांतोकेः द्विनह्वयेतद्यासावव्याप्तौ
वापूर्वापुरमाग्निपुगभूतानामितिवाक्यात् एतेनजागरणमंगममृत्स्वाजागरणंनकेचंद्रायाऽर्धं व्रतेतथा ताराव्रतेपुसर्वे
पुराजिन्नयोगोविशिष्यते इतिहेमाद्रिलिखितवचनान्द्रात्रिव्यापिनीब्राह्मणेति करयचिद्विकिरुपेक्षणीया अंगानुरोधेन
निर्णयस्यकाप्यदृष्टत्वात्तवचनंतुजागरणप्रधानकंसावकाशाभिति अथब्रतविधिः आचम्य प्राणानायम्य मा
सपक्षायुल्लिख्यपुत्रपौत्रपनद्यद्विविधारोगान्तिटुतिसुखभोगविजयपुष्टादिकामः स्त्रीत्वऽवैधव्यसौसारयादिकामा
उपांगल्लितां प्रीत्यर्धं यथा मिलितोपचारैरुपांल्लित्वाव्रतेतपूजनमहंकरिष्ये इतिसंकरप्यपूजांकुट्यर्पात्तश्चधपूजा

विधानंचकुप्यदेकाग्रमातसः सौवर्णीप्रतिभां कृत्वा भवेत् शतयात्रपूजयेत् ध्यानम् नीलकौशेयवसनं हिमामा-
कमलासनां भक्तानां वरदानित्यल्लिखितार्चितयाम्यहं निजासने स्वपुत्रैश्च सहितेभक्तवरसले उपांगल्लितेमा-
तरोहिमेव्रतकर्माणि हिरण्यवर्णमित्यावाहनं ॥ आगच्छल्लितेदेविनानामाणि गणार्चिते अनेकशक्तिसंयुक्ते आ-
सनं प्रतिगृह्यतां तान्मन्त्रावहेत्यासनं गंगादिसर्वतीर्थभोगयात्रार्थं नयाह्वत तोयमेतत्मुखरपथैर्पाथार्थं प्रति-
गृह्यतां अश्वपूणामिति पाथं निधानं सर्वरत्नानां वनधर्मगुणाश्रया तथा विभक्तपालल्लिते गृहाणा धर्ममोऽस्तु
ते कारयेत्सिमिताभिरयधर्म पाटलोदारीकरपूरसुरभिस्वादुशीतलं तोयमाचमनीयार्थल्लिते प्रतिगृह्यतां च
द्राप्रभासामिरयाचमनं पंचास्रतं मयानीतं पयोदधिघृतं मधु शर्करामधुसंयुक्तं स्नानार्थं देवि गृह्यतां पंचमंत्रैः पं-
चास्रतं मंदकिन्याः समानीतं हेमभांरोरुहवासितं स्नानार्थं ते मयामत्तयगांगं स्वीक्रियतां जलं आदित्यवर्णं ति-
स्नानं सर्वभूषाधिके सौम्येलो कलजा निवारणे मयोपपादिते तु भववाससी प्रतिगृह्यतां मलयचलसंभूतं नानाप-
द्मगराक्षितं शीतलं बहुलमोदं चंदनं प्रतिगृह्यतां उपेतुमर्देवसखेति गंधं अक्षतानराविदाक्षिकुंकुमादिभिर्राज-
तान गृहाणल्लिते देवि प्रसीद परमेश्वरि क्षुतिपासाभिरयशतः मिररपरिमलामोदं मतालिकुलसंकुलं आ-
नंदिनंदनोद्यानपुष्पं तेलल्लिते नमः कर्दमेन प्रजेति पुष्पं गंधसारसमुद्भवं पृथुवरत्नसमुद्भवं सुरासुरनरानां दि-
धूपं देवि गृहाण मे आपः सृजं विविधं मार्तदं मंडलाखंडं चंद्रविंवाप्रतेजसां निधानं देवि दीपोयं निर्मितरतवम-
कितः आर्द्रां पुः पुष्टिदतिर्दीपः देवताल यपातालभूतलाधारधान्यजं पोडशाकारसंभारं नैवेद्यं लल्लिते नमः आर्द्रां
पुष्करिणीं चंद्रामिति नैवेद्यं रत्नानां दिकं विधाया धयतः शुद्धिरवाप्यते एतदाचमनीयं तेलल्लिते देविते नमः इत्याच-
मनं पातालतलसंभूतं वदनं भोजभूषणं नानागुणसमर्कणैर्वांबूलैर्देविते नमः इति तांबूलं-हिरण्यगर्भगर्भरूप

नितिदक्षिणाः अन्नपुष्पांजर्यन्तरेऽष्टचत्वारिंशत्परिमितान्दूर्वाकुरान्हरत्तनादाय बहुप्ररोहपूर्वसंततम
 मृताहिका यथेयंललितेदूर्वातथाभेस्युर्मनोरथाऽइतिमन्त्रेणसमर्पयेत् प्रदक्षिणनमस्कारान्शकितश्चसमाचरेत्
 अथवायनमादायवटकोदुंबरदिभिः कइत्यादिकर्मन्त्रेण कइदं कोदादित्यादि आचर्यापनिर्वेदयेत् प
 क्कान्फलसंयुक्तंसधृतदक्षिणान्वितं द्विजवर्यापदस्याभिजितसंपूर्तिहेतवे उपांगललितादेव्याब्र
 तसंपूर्तिकारकं वायनंद्विजवर्यायसहिरण्यंददाम्यहं इतिदायनमन्त्रः ततःकथांसमाकर्ण्यवाचकान्पंचसंस्पृष्या
 स्वयमेवतदेवांनवाभ्यतःसहवांधवैः राज्ञौजगत्तण्कुर्वाद्भोवादिजमंगलैः प्रभातेपूजयेद्देवीततः कुर्यादिसर्ज
 नं सवाहनाशक्तियुक्तावरदापूजितामया मातर्मानुग्रह्याद्यथयेष्टगच्छमंदिरं इतिपूजा अथकथा कैलास
 शिखरेरन्यसुखासिर्नपडाननं कथयंतंकथांदिव्यामिदमूचुर्महर्षयः ऋषयज्जुः महासेनमहर्देवनंदनानंतविक्रम
 ज्ञारयानानिसुपुण्यानिश्रुतानित्यत्सदादतः कथात्त्वद्ददनर्देवप्रसूताभूरिभूतयः तत्तुसिमाधिगच्छामःपापंपापं
 धामिव शुश्रूषवावयंदेव्यान्नतंतत्कथयस्वनः मनोभिलाषितार्थ्यासिद्धिर्यस्मिन्कृतेभवेत् रक्तंदुवाच साधुष्ट
 नहर्देव्यामाहात्म्यमुनिपुंगवाः तस्मात्सर्वविधानेनतच्छृणुध्वजगर्हितं भृगुक्षेत्रेकिलपुराविप्रोभूद्भौतमाभियः
 श्रुतिरमृतिपुराणज्ञोषतीव्वहवांधवः श्रनपत्त्यस्यतस्याथजज्ञातेजरतःसुतो श्रीपतिर्गोपतिश्चैवनामनीविदधे
 तयोःअचिरेणैकालेनसंपत्त्वमगाद्विजः तौतुबालौधनंबंधूनाहेत्वासाधर्मज्जारिणी स्वर्ताविवेशदहनंस्वर्पाता
 पतिनासह अथतद्वाधवाःसर्वेहाकथमितिचुक्रुशुःरनिर्दंतोदुःखिताश्चक्रुस्तत्क्रियांपारलौकिकीःपितृव्यरतादिनेष्वेव
 सर्ववहतवान्धनं अथतस्यसपत्नोऽभूद्भ्राजासतृपहंधनं आक्रोशंतौचतौगेहंजिजमानोयसंपदः नास्तिचक्रे
 धनंसर्वताभ्यांकिंचिन्नवेददौ ततोर्मेजिषरेबालौबंधुभिरक्रथितंवसु यथाचतुःपितृव्यंतंद्रेहिनाद्रिप्रहितात्

सताव्वेगतं द्रव्यं युक्तेन प्रतारितौ

श्रुपति गोपतौ

वभापतुर्मिथः कटुधिगहिपितृहिनता

निर्गच्छतममयहादिग्याहपरुष्वचः

तौ तद्द्रव्येभिर्निर्विण्णौ बालौ

भाष्ये वसुहो जगम तुर्दिशमुत्तरां

भिक्षाचारी बहून्देशान्नवानि सरितो गिरान्

यवो देशांतरं यत्र स्वजनो नास्ति कश्चन

नामतत्पुरीं कासारमीक्षां चक्राते ततोऽस्यारसविधौ शुभं पुंडरीकवनाकीर्णैरक्तसंख्याविमूषितं संख्याभक्त
पिशं चारुयथा तारकितेन भः श्रुतौ पथिगतौ बालौ क्षणं विभ्रम्यत तटे आचम्य शिशिरं तोयं सस्नतु श्रयथा

विधिं गता भवस्वेदौ विभ्रम्यपुरीं प्राविशतांततः वीर्याचतुष्पययुतां चारुगोपुरमंडितां देवतागाररुचिरां सौधरा

जिविराजितां नानावीथीरतिक्रम्य विप्रवक्षुपिपासादितो गृहं ईयतुर्भद्रदे

वाते उपविष्टौ श्रमातुरौ स्वामी ततोऽस्य गेहस्य विवेक इति विश्रुतः आयातौ वैश्रदेवां ते सद्दर्शांति यो हितौ श्रना

पृच्छ्य तयोः शीलं तथा च कुलनामनी ऋषिवत्पूजयामास रम्यमसनातनं अतिथीभोजयामास सद्भक्षं सह चाहम

ना तौ ब्रह्मचारिणौ विप्रौ सपर्यातां विलोक्य च देशं धुपेरित्यागस्वेदमुकौ बभूवतुः श्रथा पृच्छ्य कृपा लुप्तौ को

युवां कुत आगतौ किमर्थं न तपवयसैर्निर्गतौ स्वयहादिति तद्विके स्य वचनमाकर्ण्य श्रीपतिरतदा श्रानुपूर्वेण

सकलं तृतांसमभापत पितृहीनौ च तौ ज्ञात्वा त्यक्तौ बंधुजनेन च आश्वास्य रथापयामास स्वयमेव बहुवासरं प्रव

क्रमेऽप्यपि श्रयसाहाय्यापयितुं श्रुतिं बभूवतु श्रुतौ बालौ गुरुश्रवणेरतौ गुरोर्गेहे न्यवसतामागता विमलाशर
तु फुल्लपद्मविशालाक्षी प्रसन्नैर्दुशुभानना तस्यां सशिष्यमाचार्यं चरंतं ब्रतमुत्तमं पप्रच्छ तर्भोः किमिदमावाभ्याम
पिकथ्यतां उपगलल्लिता देव्या ब्रतं देवार्थं पूजितं सर्वकामकरं नृणां ममभिः समुपास्यते विद्याकामेन कर्त
व्यं तथैव धनकामपया सुतार्थनाचकतं देवं ब्रतमेतदनुत्तमं विद्याकामौ च तौ बालौ ब्रतमाचरेतुर्मुदा भक्तिर्गोर्बनुज्ञा

तौपथाशक्तिययाविधि तौतत्ससादात्सकलंशाखेदानवापतुः अन्यस्मिन्नहाधनेभक्तयाविवाहार्थं प्रचक्रतुः
 श्रौपतिर्गोपतिश्चैव व्रतमेतत्तपोधनाः आचरेणैव कालेन मधेमासितयोर्गुरुः स्वाविवाहोचितं कान्यानां क्षाणुण्व
 तीमिति विनीतापव्रतवतेयुने श्रौपतयेतदा विचार्यर्थाधवैः साकंदौ पुण्यक्षेपासरे पारिवर्हवहुमुद्रापादा
 द्बुहित्वस्तस्यलः विवेकोऽपि मुदं लेभे सानुरागौ विलोकयतौ अन्धाब्दे पुनरेतत्तु व्रतं देव्याः प्रचक्रतुः आतरीतौ नि
 जंदं शंखं छती च यनादि कं अथ न्येऽहनि कस्मिंश्चित्तावुपाध्याय मूचतुः स्वाभिन्नुभमत्प्रसादेन लब्ध्वा विद्यातथा
 वसु अनुजानीहि गच्छावो निजं देशमितः पुनः इत्याकर्ष्य समालोक्य शुभवासरमाहृतः स्वयंप्रापयितुं तां
 विप्रौ कन्यां च निर्वयौ अथ देव्याः प्रसादेन पितृव्यस्य तयोः किल अन्वे राणमतिर्जाताकुतः श्रीपतिगोपती नि
 र्भतौ कगतांदे शंखसतः केचय चिं नयत् कश्चिं स्मनगरं प्राप द्विजो बालौ गवेषयन् तदेवनगरं प्राप्तौ विवेकार्णो द्विजो
 तमः सशिष्यः कन्यया सार्द्धं क्रमन्मार्गं शनैः शनैः तत्र तेषां समजनि संगमो मुनिपुंगवाः विद्वांश्चारतौ हृच्छ्रान्म
 ध्यमेव यसि स्थितौ तौ मध्वर्थाप्राप परमां मुदं लेभे सुतौ तदा अशकुवनमुदं वक्तुं त्रेमगह दयागिरा पादानतां गुणव
 तीं विवेकेन प्रणोदितं आर्वादीर्घं बहुविधै रस्तां रनुषां समये जायत् विवेकस्तु तदा तत्र संविभाष्य परस्परं सुता
 वेतौ मया विप्रपालितौ पाठितौ तथा यातास्मि संश्रय पितुं भवतां ग्राममुत्तमं इति संभाषमाणारतौ भृगुक्षेत्रे ययुर्भूदा
 ज्ञातिभिः सह संगम्य शुण्वद्विस्तद्विवेष्टितं स्वपितृव्यग्रहे कांश्चिदुपि त्वादि वसांस्तथा लब्ध्वा पितृधनं गेहं सर्वं श्री
 पतिगोपती इयत्तु रतदनुज्ञातो विवेकः स्वां पुरीययौ श्रीपतिर्गोपते रतत्र विवाहमकरोत्तदा तावै कचित्तावै कन्नच
 क्रतुर्देवतर्पणं श्रौपतिः श्रद्धया पुक्तः कर्नायाम विशंकितः विचार्य मार्यया साकं विभक्तः श्रीपतेरभूत् समोगान् वि
 विधान् भुञ्जन्मदादीबहुसंपदा नृदेव्याराधनं च के गोपतिः खलुलं पटुः शश्वत्स्वत्पुनः कालेन नृद

तस्य शनैर्धनं शक्तिं च नो गतश्चेतां भार्यया श्वासितस्तदा तव धातुग्रहे विप्रभुंजते वहवः सदा गच्छावोऽनुदिनं कां
 ततत्र भोक्तुमुभवापि एवं भोजनवेलायामागत्या गन्धतद्ग्रहं भुञ्जन् भुञ्जन् भिज्जग्रहं गता वनुवासरं कदाचिदाग
 तो यावद्गोपतिर्भार्यया सह उपविष्टेषु विप्रभोक्तुना विददासनं आधात्र राशिरभ्याग्ने भोजनाय क्षुधातुरः उपवि
 ष्टः श्रेयते श्वभार्यया सानिवारितः अस्मादुत्तिष्ठेत् तूर्णं त्वमुत्तिष्ठ करिष्यसि तिष्ठतिष्ठ क्षणं वैवयश्चाङ्गुक्षेति सात्रवोत्
 गोपतिः कांतपादठरुस्ततो विमत्सु भो अभुक्त्वा वैवनिष्कृती जन्मतुर्निजमंदिरं ततः स्वजायां प्रोवाच निज
 मार्गमाचिंतयत् आत्रावयोः समं वितं संविभक्तमपि प्रिये दुर्गताऽहं धनो न्मत्तः श्रूयतामन्नकारणं पुरावाभ्यां गुरुकु
 ले ब्रतमाचरितं शुभम् उपांगल्लिता देव्या विद्यादिसकलंततः प्राप्तं मया तत्सकलं परित्यक्तं प्रभादतः ज्येष्ठआ
 चरते नित्यं तस्माच्छ्रीस्तरस्य वसेते तस्मादहंतदा मोक्षेयदा इक्षयामितां शिवां इत्युक्त्वा निर्गतस्तरसादृष्टहाद
 कृतमोजनः तद्गार्थाचितया विद्यासापित रथावनाशिनी भुक्तवत्सु ब्राह्मणेभ्यः श्रीपतिः पर्यटुच्छत् कगतो गोपतिरि
 तितच्छरुत्वा सोऽपि दुःखितः पंचमेवातरे प्रान्ते क्षुरिपया सादितो वने अलब्धदर्शनो देवपादुःखितो बहुशोऽभ्यमत् ए
 च्छं श्रयधिकान् मार्गान् देव्याः पद्मभ्यगात् तं कच्छ गतमालोक्य भवानीभक्तवत्सला कृतापराधमपितमनुजग्राहवैत
 दा गतमूर्च्छः समुत्थाय दिगंतां प्रविलोकयन् ददर्श दूरतो गोपचारयंतं गां गणं तं दृष्ट्वा किंचिदाभ्यस्तो ययौ त
 स्याति कश्चनैः अष्टच्छरकभयान्जातः कुत्रेयः कुत आगतः कोऽप्यंदेशः कभूपाळः किंपुरंताम तदद निशम्य वचनं
 तस्य वक्तुं गोपः प्रचक्रमे गोप उवाच उपांगनामनगरमुपगंगो नाम भूपतिः तत्रत्योऽहं समायातः पुनस्तत्र ब्रजान्मयहं
 उपांगल्लितो देव्या विद्यते तत्र मंदिरं इत्याकर्ण्य वचस्तस्य विप्रः समुदितोऽभवत् सगोपसहितः सायंतनगरं प्रविशे शह
 दुराह दशं भवनं पुरमेधेयतपोधनाः उपांगल्लिता देव्याः रपाटिकं गगनं लिहं सौवर्णैः विचित्रैः कलशैः नोपयो

भितं यथोदयाचलः शैलोदधानोभानुमंडलं त्वरितेगोपममभ्यप्रासादसययौमुदा प्रणम्यदंदवद्भूमौ
 वद्वाजालिपुटस्तदा उपगंगललितदेविमथस्त्वोतंप्रचक्रमे गोपतिरुवाच नमस्तुभ्यंजगद्धात्रिमकानांहितका
 रणि जगद्धीतिविनाशिन्यैसर्वभंगलमूर्त्ये हत्वानिशुभमहिषप्रभृतीन्सुरारोनिद्रादयोनिजपदेपुपयाभिपि
 काः लोकत्रयावनयुहितमहावातरेमातःप्रसीदसततंकुरुमेऽनुकेपां त्वामुकेयमुनिजनाः कुटिलीकृतांगी गौरी
 निजैवपुपिकुंडलिनोभजंति मुक्त्यैवदेवमनुजाः कनकारविदंबद्वासनामविरतंकमलांस्तुवंति सापराधोऽस्मि
 शरणंप्रासत्त्वाजगदंकिं इदानीमनुकेप्योऽहंयद्वाङ्गमिकुरुष्वतत् इतितस्तुगाचशार्वाण्यप्रणिपत्यमुहुर्मुहुः कृत
 संस्थाविधिस्तत्रशेतेस्माऽकृतभोजनः स्वप्नेभूर्तमयादेवीविषमेवंसमादिशत् गोपतेवस्तुष्टाऽस्मिगच्छोपांगम
 हीपतिं मरूजजनकरंडस्यप्रार्थयस्वपिधानकं तरूजयन्निजगृहेपरामृद्धिमवाप्स्यसि स्वप्नइत्यासन्न्यादेशःप्रभाते
 गोपतिस्तदा राजदर्शनवेलार्थानृपद्वारंसमभ्यगात् सविप्रोऽपितृपसभांप्रातिहारानिवेदितः रक्षासंमानितस्त
 त्रनिपसादासनेशुभे पृष्ठगमनहेतुश्रययाचेतृपुंगवं देव्यर्चनकरडस्यापिधानंदेहिभूपते इत्यर्थतोऽसौविषे
 णज्ञातादेशोनुपेददौ पिधानकंनमस्कृत्यतस्मैचार्य्यर्चनादिकं ब्राह्मीभिर्भिनंयाथतमामंभ्यचभूपतिं उगंगल
 लितदेव्याःप्रासादपुनरागतः प्रणिपत्यार्थिकांप्रिस्त्वरितोनिर्ययोपुरात् पूजायित्वापिधानंतद्विदधेपारणततः
 एवमाराध्यमानरतुससमृद्धोऽभवत्पुनःसोऽपिभवंसमारेभेदिजगन्मन्येबहुवासर अथैतस्याऽभवकन्याललितानामसु
 दरी सापिधानकमादायंविहृत्यैयातिसर्वदा प्रसन्नत्वास्त्रियत्वाच्चपितृभ्यामनिवारिता कदाचित्स्ववपयस्याभिःस्नतुं
 गंगालेशुभे क्रीडतीदृशेतेष्वेलीयमानंकलेवरं पिधानहस्तासासिचदत्तयतांजलिभिस्तदा ससर्पदृष्टत्तस्थौत
 तोदेव्याःप्रसादतः साविभ्रांतद्विजंदृष्ट्वामनसाचितयत्पतिं जुहावाभ्यवहारपयजनकरूप्यनिवेशनं मार्गेचपरि

पप्रच्छकुलं शीलं च तस्य सा सोऽपि सर्वसमाधिर्योगुणराशोतिनामतः ललितमंत्रयामासमुणराशिमिति द्विजं परि
 विष्टपुत्राक्षेपुपित्वेश्वरमनिमे द्विज गृहीतापोशनाभूत्वाभार्याधर्मविरमयं अयानुमोदितस्तातः समांतुभ्यं प्रदास्यति
 यथोक्तेषु गुणराशिरुतथा सर्वकारह गोपतिभार्यया आत्रासमालोच्य स्ववांधवैः परीक्षिताय विप्रत्वे विद्यायां कुल
 शीलयोः प्रतिजज्ञातः कन्यां ललितानुगुणशालिने शुभे मुहूर्ते वा विधौ विवाहं कृतवान् अभुः वराय ब्राह्मणेभ्यश्च द
 तंवहुधनं तदा विदधे च तयोर्गृहं नातिदूरे स्ववेश्मनः तत्रोपतुः सानुरागो मिथस्त्वौ दंपती चिरं पिधानकं तयानी
 तं निजं ललितया गृहं शनैश्च यत्नं सर्वगोपतेरगमद्गृहात् गुणराशिर्वर्नाजातो महादेव्याः प्रसादतः करंडस्य
 पिधानंतजनन्यायवह्यासरं याचिताऽपि न वै प्रादा ललितया प्रजितं गृहे अथ सा गोपतेर्जाया तस्यैवानर्चनां कृतं इत्थं
 विधिं त्यचाया तजामातरमया च त समिधा धैवतं पातः स्वयं तद्गृहमाययौ शोचंती किल तां कन्यां सतु देव्याः प्रसा
 दतः उवाचा विपिनदिग्दुष्पुष्पाशेतिसुखं गृहे पादसंवाहनं तस्य कुलं तेललितान च तं दृष्ट्वा दुःखिताभूमां प्रणिपत्य
 पुनः पुनः लज्जिताकुच्छूनः पृष्ट्वा निजमाह स पातकं गुणराशि रदा तस्याः प्रायाश्चित्तं दाबहु स्वामानं बहु कालेन
 पुतं कृच्छ्रे अकारह श्रीपते त्वचलं लक्ष्मीं समा लो कयत पोषनाः गोपतिस्तमया पृच्छद्वा तस्त्ववर्तमेकया किमाचरसि क
 तयाणं तव श्रीरनयायिनी इति तस्य वचः श्रुत्वा श्रीपतिर्विरिभतः पुनः अस्माभिस्तद्गर्भं देव्या यत्कृतं गुरुमंदिरं तेनैव मे
 उच्यता लक्ष्मीस्त्वमप्येव ह तं कुरु सोऽपि भक्त्या पुनश्च केव्रतं प्राप्नोषदां शीतं लेभे स परमायुर्द्धं पुत्रांश्च मुदितोऽभवत् उपांग
 ललितो देव्याः प्रसादेनाभवत्सुखा एव मे तत्पुरा तत्तेमाहा तस्यं कथितं मया कृतमन्यैश्च बहुभिरस्तेऽपि लब्धमनो
 रथाः विधानंतस्य वक्ष्यामि तच्छृणुष्वंत पोषनाः शुक्लपक्षे तु पुत्रं न्यामिषे मासि च रेव हंत गर्जितं संध्ययोरुत्प
 र्धं दिनं तु द्विष्येत तथा निर्वर्षावश्यं कर्मशुचीरागविर्जितः चत्वारिंशत्तथाष्टौ च कल्पिता निविधानतः दंतका

धन्युपादायतडाभवानदीव्रजेत् आधुर्वलंपशोवर्चःप्रज्ञापशुधनानिव ब्रह्मप्रज्ञांचमेवांचत्वज्ञोदेहिवनस्पते दं
 तधधनपूर्वाणिमज्जनानिसमाचरेत् ततोयथाविधिस्तत्त्वाशुक्लासांगृहं व्रजेत् उपचारैःपोडशमिरेभिर्मन्त्रैः स
 माहितः कुर्यात्पूजांप्रयत्नेनतद्दर्शानिश्चिशेषतः शुचादेशेमंडपचक्रत्वातिविमनोहरं सौवर्णांप्रतिमांशतया
 कल्पयेन्मंत्रपूर्वकं द्विजायवायनदद्याद्विशतपावटकादिभिः ततः कथांसमाकर्षयवायनात्नस्प संस्तुया स्वयमद्या
 रादेवाज्ञां व्रजतः सहयधुभिः रात्रौजागरणुकुर्याद्द्वीतनृत्यादिमगलैः प्रभातेपूजयेद्देवीं ततः कुर्याद्विसर्जनं सवाह
 नायाकियुतावरदापूजितामया सातर्भानुग्रहायगम्यतां नोजमंदिरं तामर्चागुरवे दद्यात्तिशियास्याद्विमर्जतं व्रत
 नेवंतुपः कुर्यात्पुत्रवानधनवान्भवेत् विधवात्रो गतिमुक्तः सुखीगोमांश्च जायते अवैश्वयंचलभतेस्त्री किन्यावर
 मुत्तमं विजयः पुष्टिरांगयं पच्यन्पदपिवांछित इत्येतद्भूतमाहात्म्यं सेतिहासं महर्षयः शृण्वन्नपिनरोभूतया
 सुखमाप्नोति निश्चयं इति स्कंदे उपगंगल्लिता पंचमंत्रांतं अथारूपप्रयोगो व्रतोद्यापनकौमुद्यां प्रातर्दंतधावनपूर्वकं
 नद्यादीनां त्वाशुक्लवासः परिधाय मण्डपादिकं विधाय तिथ्यादिसर्कार्यारमनः पुत्रपौत्रविद्यारोगप्रसुखगोधनविजया
 मुखादिकामनया स्त्रित्वऽवैधव्यसौभाग्यादिकामनया उपांगलं लिताप्रित्यर्थमष्टवर्षाचरितोपांगल्लिता पंचमी व्रतो
 द्यापनकरिष्ये आचार्यैर्दृष्टत्वा एकाचितो भूत्वा कलशोपरिसौवर्णैर्ल्लिता प्रतिमां पूजयेत् पौराणिकैर्मन्त्रैः श्रीसूक्तेन च
 ध्यानं नीलकौशेयवसनां हेमाभां कमलासनां भक्तानां वरदानित्यल्ल्लितां चितयान्न्यहं पुरोक्तं पौराणिकं श्रीसूक्तमंत्रैः
 पुष्पपूजांतं विधाय अंगपूजांच विधाय धूपदीपादिकं कृत्वा पुष्पाजलपथेऽष्टवत्वारिंशत्परिमितान् दूर्वांकुरान्हरतेनां
 दापानेन मंत्रेण समर्पयेत् बहुभूरोहासततममृताहरितालिका यथेयं ललितेनातस्तथा मिस्त्युर्मनोरथाः इति दूर्वांमंत्रः
 बहुभूरोहादूर्वेयथेयममृतालिका ललिते त्वत्प्रसादेन तथा मिस्त्युर्मनोरथाः इति मंत्रेण समर्पयेत् एवमेवाष्टवत्वा

रेशत्वांतरं पयेत् ततः प्रदक्षिणानमस्कारान्कुर्यात् कथाश्रवणादिनारात्रौ जागरणं कृत्वा प्रातःस्नान्वा नित्यं क
 मं निर्वर्त्तय देव्यापुनः संपूज्य श्रष्टौ वटकान्समर्प्य आर्घ्यं प्रतिष्ठाप्य अन्वादेष्ट्यात् तत्र प्रधानं ललितान्गौरीमिमयेति
 मन्त्रेण श्रष्टौ तत्र शतद्व्याञ्जिकाहुतिभिः नमो देव्या इति मन्त्रेण शृष्टे त्रशतहृतिभिस्त्रिलसर्पिः पंचवाधयुतां जगद्भुतिभिः
 ब्रह्मादिदेवताभ्यै कौण्डिन्यायक्ष्यै सर्वहोमं समाप्य - श्रष्टौ ब्राह्मणान्वस्त्रादिभिः संपूज्य तेष्वप्येकान्तपुरितान् दक्षिणा
 सहितान् द्वौ कलशान् दद्यात् तत आचार्यवस्त्रालंकरणदिभिः संपूज्य विंशतिवटकसहितं वायनं दद्यात् तत्र मन्त्रः
 एकदा फलसंयुक्तस्य नंदक्षिणान्वितं उपानललितान् प्रोक्ष्य ब्राह्मणाय दद्यात् सवाहनाशक्तिमुन्नावरदापूजिता
 मया मातर्मानुष्याद्यागम्यतां निजमंदिरं एवं विस्मृज्य सोपस्करं पर्याणं चाचार्याय दद्यात् ब्राह्मणान् मदन्नेन भोज
 यित्वा आशिषोऽगृहीत्वा स्वयं विंशतिवटकान् भुंजीत ॥ इति ललितोपब्रजमीव्रतोद्यापनम् ॥ अथारयामेव शांति
 पत्रमीव्रतम् तत्र शर्चा सहितान् रुशपयाज्ञान् घृतसहितैस्त्रिलदुर्भयेन चरुनापयित्वा संपूज्य चक्षीरसिकगोधूमात्र
 नैवेद्यं दद्यात् तदुक्तं हेमाद्रौ भविष्योत्तरे सुभंतुत्वाच्च - तथा चार्थयजुर्मेमांसिपचम्यां कुरु नंदनं कृत्वा कुशमयाज्ञाना
 निद्रां प्यासहपूजयेत् श्रान्तवासुकिं शंखपद्मकवलमेव च तथा कर्कोटकनागनागमभ्यंतरं तथा धृतराष्ट्रं शंखपालं कालि
 यंतक्षकं तथा शर्चाद्विवाहं सतानमालाहरतां गजस्त्रिंशत् घृतोदकाभ्यां पयसा स्नापयित्वा विंशतिं गोधूनेः पयसा
 सिकैर्भक्ष्यैश्च विविधैस्तथा ध्यात्वा वैविधिव्रजगान् शुचिर्भूत्वा समाहितः पूजयेत् कुरु शाट्टीलं नम्य शेषोद्योतु न
 नागाः श्रोता भवन्तीह शांतिमाप्नोति वैविभो सशांतिलोकमासाद्य मोदते शाश्वतोऽसमाः आत्रायं कथ्यते भद्रं सदा विंश
 तिप्रेषकः उं कुरु कुरु हृदस्वहा ॥ इति शांति पंचमीव्रतं अथाश्विनशुक्लपक्षे मूलनक्षत्रे सरस्वतीरुथापना
 कार्यानिर्णयामृतदेवीपुराणे मूले पुरथापनं देव्याः पूर्वापादासु पूजनम् उत्तरासु चालिंदद्याच्छ्रवणे जाविसर्जयेद्वादि

रपादि नाथ्यपपेजचलिखेनाध्यातकदाचन पुस्तकेरथापितांदावींविद्याकामोद्विजोत्तमइति नवरत्रिषु प्रपंचितं
 आश्विनशुक्लपक्षादिवीनिमंत्रणं नवरत्रप्रकरणे ज्ञेयं कल्पयन्तर्पूजांतं नारदीये अथेपशुक्लपक्षांतुपूज्या
 कल्पयन्तोद्विज गंधार्थेर्मगलैर्द्रव्यैर्नैवेद्योर्वैविधैस्तथा ततःक्षमाप्यदेवेशींश्रीणिपत्न्यविसर्जयेत् पूज्यात्रसे
 कातोभूर्तेर्वद्वाद्विजसतोभुदा वल्लालकरणैर्मन्त्रैः कल्पयन्त्याःप्रतुष्टये कन्यावरंश्राभुयाच्चवांछितंलभतेनरः
 कल्पयन्तर्पसाद्वैनाऽत्रकार्याविचारणा अत्रपक्षांबिलवशाखायां देव्यावोधनमुक्तं नवरत्रप्रकरणे तत्रादौ
 विलवद्वक्षतेनमंत्रणादेरुत्पन्नपि तवरत्रेषु प्रपंचितं आश्विनशुक्लसप्तम्यांशुमसप्तमीव्रतं नारदीये आश्विने
 शुक्लपक्षेनृत्तसर्गशुमसप्तमी तस्याकृतस्नानपूजान्वाचापिक्वाद्विजोत्तमान् आरभ्यकपिलांगंवसंपूज्य
 प्रार्थयेत्ततः त्वामहंवचिक्मकल्पाणिप्रीयतावद्वयस्वमां पालयत्वंजगत्कृत्स्नंयतोऽसि नह्यसंभवा इत्युक्त्वा
 वेदविज्ञापदत्वाचवरदक्षिणां नमस्कृत्यविसृज्यैतान्प्राशयेद्गन्धपंचकं ब्रतंवेद्यंविधायान्नशरोभूतेऽष्टाद्विजो
 तमन् भोजयित्वायवाद्यन्नं यदन्नमवशेषितं कृत्वास्तेतद्ब्रतंविप्र सुमालभ्यश्नत्वापिन्वितैः देवदेवप्रसादे
 नभुक्तिमिक्मवाप्नुयात् अत्रविशेषोहेमद्वीपाद्ये ऋक्षायासाश्विनेमासिकृतस्नानजपःशुचिः वाचापिक्वा ततो
 विप्रान्तरभेच्छुमसप्तमीं तत्र कपिलां गां गंधादिभिःसंपूज्यप्रार्थयेत् नमामिसूर्यसंभूतामशेषभुवनानिमिकां
 त्वामहंसर्वकल्पाणशरीरांसर्वासिद्धयेइति ततस्ताम्रपात्रेन्नखवेष्टितंसौवर्णदृषभं तिलप्रस्थोपरिसंस्थायपघृतपाय
 सादिपुतं अर्घ्यमाश्रीयतामित्युक्त्वा ब्राह्मणपदद्यात्स्वयंपंचगव्यंप्राशयित्वा द्वितीयेऽन्हिब्राह्मणान्संभोज्य स्वय
 मर्पिर्भुंजोत एवंसप्तवर्षपूयंतव्रतंकृत्वा तदंतोद्विशुद्धोऽन्यितशयनादिदद्यादित्युद्यापनेविशेषः शेषंसामान्योद्यापन
 वदितिशुभसप्तमीव्रतं अस्यामेवसप्तम्याद्वैवीजिरात्रव्रतमुक्तं हेमाद्रौ आतिपदादितिषिषुपवासादिकरणासामर्थ्ये

सप्तम्यादिदिनत्रयकुट्यात् तदाहर्ध्याभ्यः आधिनेमासिशुक्लतल्पनवरात्रकं प्रतिपदादकभेषवर्षावर्चन
वमीभवेत् त्रिरात्रंवापिकेतर्धसप्तम्यादिपथाक्रममिति अथवा नवरात्रचसप्तपंचात्रिकं द्विवा एकभकेनतेन
अथाचितेनउपपणेनच यथाक्रमकुर्वात् दिवेतिशब्देनैकरात्रमप्युक्तं तथाचगोविदाणवे देवीपुराणे नवरात्रव्रते
शुक्लित्वात्रैकरात्रकं व्रतचरतिप्रेमत्पयातस्मैदारप्याभिवाञ्छितमिति तत्रापिसप्तम्या पूर्वकोनिर्णयः अत्रप्रा
गपद्येतत्रेणोपासः तिथिद्वयनिमित्त पूजादिकोतिथिभेदेनकतैर्ध आश्विनशुक्लंष्टमी महाष्टमी अत्र कृत्य
नर्दीये आश्विनेशुक्लपक्षेत्तुप्रोकाविप्रमहाष्टमी तत्रदुर्गावैर्नप्रोक्तसर्वैरप्युपाचारकैः उपवासैकभक्तमहःष्टमी
विधायतु सर्वतोविभवंप्राप्यमोदतेदेववाञ्छिरं इयमेवमूलनक्षत्रेणनवमायुतोचनमहानवमीप्रोच्यते अथमुक्तंशु
क्लपक्षेयाश्टमीमूलतंयुता सामहानवमीप्रोकात्रैलोक्येऽपिसुदुर्लभा इयंशुक्लपक्षस्थत्वादुपमासादौ परयुता
वह्निर्युक्तं शुक्लपक्षेऽष्टमीचतिव्रतस्यैवतत्त्वं वसुधैवकोरतिपुनमवाक्याच्च पष्ठ्येकादश्यमावासेतिपूर्वनिषे
धाच्च तथा नाष्टमीसप्तमीयुतासप्तमीनाष्टमीयुता नवम्यासहकार्यस्यादष्टमीसर्वदावयैः अष्टमीनवमी
युमेमहेतुसहिमहेतस्ववति दुर्गासवे प्रतिपद्याहर्तुखड्गद्वितीयापाधायतनुः तृतीयापाकरेशंसंचतुर्थ्याच
र्मेतिमर्त्त पंचमगमाददच्छूलंपष्ठांचपरशुंतथा गदांचविंशत्सप्तम्यामष्टम्याशुकिमुत्तमां नवमीचसदादेवया
गर्त्तद्वैत्यविनाशिना अतएवाहिपूज्यास्यादष्टमीनवमीयुतेति पक्षपुराणोऽपि अष्टमीनवमीविद्वानवमीचाष्टमीयुता
अर्धनारीवरद्रायाडमामाहेश्वरीतिथिरिति सप्तमीयुक्तं सतिसभवेसर्वेष्ववर्जनीया तत्रमहाद्दोषश्रवणोत्तं पुत्रा
नहेतिपशून्हतिहतिराष्टसरात्रकं हंतिजलानजालांश्चसप्तमीसंयुताष्टमीं चरमात्सर्वप्रयत्नेनसप्तमीवेषसंयुता
वर्जनीयाष्टमीचापमुवेशाज्यममीप्सुभिरितिमदनरत्ने स्मृतिंसमुच्चये वारनमहाष्टमीपूर्वमानवमीसंयुतासदा

सप्तमीसंयुतानिरयशोकसंतापकारिणी तथा जंभेनसप्तमीयुकापूजितातुमहाष्टमी इंद्रेणनिहिनोजंभस्तदादान
वपुणवः तस्मात्सर्वप्रयत्नेनसप्तमीमिश्राष्टमी वर्जनीयाहिसततंमनुजैः शुभकांक्षिभिः सप्तमीशालयसंविद्धां
मोहादज्ञानतोऽपिवा महाष्टमीप्रकुर्वाणोनरकप्रतिपद्यते सप्तमीकलयायत्रपरतश्चाष्टमीभवेत् तेनशालयमिदंभो
कंपुत्रपौत्रधनक्षयइतिनिर्णयास्यते भोजराजयैभीमपराक्रमेऽपि नादिवाननिशापिचविष्टितानत्रसप्तमिशालयल
वोपहता यदिचाष्टमिशेषयुतानवर्माविवर्धैरपिपुण्यतमाकथितेति निर्णयसिधावपि घटिकामात्रापर्यौदयिकी
ग्रहैर्युक्तं गौडाश्रयेयं व्रतोपवसनिधेघटिकैकापियाभवेदितिदेवलोकेऽष्टमीनवर्मायुक्तानवर्माचाष्टमीयुतेति
पाद्मवचनाच्च रूपनारायणधृतदेवीपुराणेऽपि सप्तमीवेषसंयुकायैकतातुमहाष्टमी पुत्रदारधनैर्हीनाश्वमतीहपि
शाचवत् श्रवणेनश्रिमहूर्तार्मकः किंतुकलामात्रात्मकोऽपि तथा सप्तमीशालयसंविद्धावर्जनीयासदाष्टमी स्तोका
पिसातिधिःपूर्णाग्र्यासूदर्योदयोभवेदिति इयमष्टमीनवभ्यामौमवारैणचयुकाऽतिप्रशस्ता तद्वक्तुं श्रष्टभ्यामुदि
तेसूदर्योदिनातेनवर्माभवेत् कुजवारोभवेतत्रपूजनीयाप्रयत्नत इति इयंमूलनक्षत्रेण पूर्वाषाढानक्षत्रेणवा युका
महानवर्मायुच्यते तद्वक्तुं श्रष्टयुक्शुक्लपक्षेत्तयाऽष्टमीमूलसंयुता पूर्वयाषाढयावापिऋक्षइययुताऽथवा सामहा
नवर्मानामत्रैल्लेख्येऽपिसुदुर्लभेति हेमाद्रौस्कांदाच्च निर्णयास्यतेभविष्ये कभ्यागतेसवितरिशुकपक्षेऽष्टमीतुया
मूलनक्षत्रसंयुकासामहानवर्मास्मृता कालवत्त्वविवेचनेर्देवापुराणे प्रादुर्कालेविशेषेणश्राध्वतेह्यष्टमीपुत्र
महाशब्देनवभ्यांचलेकेरुप्यातिगमिष्यति मूलनक्षत्रयुकाऽपिसप्तमिलेशसाहितादुष्टैव तद्वक्तुंगोत्सवे मूलेनापि
हिसंयुकासदाऽप्यज्याऽष्टमीवर्धैःलेशमंत्रिणसप्तभ्याश्चपिरुपयाद्यदिदूषितेति तथामूलापूर्वाषाढयोरेव पूजाप्रश
स्ताउत्तराषाढायांनिषिद्धा तद्वक्तुंनिर्णयास्यते रूपनारायणायै मूलेनपूजयेद्देवीतथासखिलदैवते वैश्वदेवतनक्षत्रे

पूजितादुःखदाभवेत् उत्तराषाढानिषेधस्तुमसितिसंभवे ज्ञेयः न सर्वथा तदुक्तदुर्गोत्सवे मूलाभावेन कर्तव्याऽष्टमी
 तिथिसंयुता विश्वयुकाऽपि कर्तव्याऽष्टमी नवमी युतेति अत्र भूर्वाकविशेषवचनैर्गौरीतृतीयावरुर्न कालवनापि सा
 ख्याधिरत्नानवमी युतायामेव रात्रावसस्यामष्टम्यां नवमी पूजया सह तत्रेणाष्टमी पूजोचितता अतएव कामरूपीयादिनि
 बंधेषु वचनं अष्टम्याः शेषदंडश्च नवम्याः पूर्वएव च तत्र यागिपते पूजाविज्ञेयाः सा महोक्तेति अष्टमी नवमी संयुतौ
 तीयाखलु कथ्यते तत्र पूज्याखवहं पूजयोर्भिर्नागणसंयुतेति कालिकापुराणोक्ततीयासंधिपूजाप्यष्टमी नवमी पूजा
 यांतत्रेणैव सिद्ध्यति उपोषितादिति योऽक्षिपूजयेत्पुनरेव तामित्यक्रमोपवासपरदिनविहिता तु नवमी पूजाप्रातर्वर्तमा
 नयानवम्यां कर्तुं शक्यैव विसर्जनान्तरपूर्वमितितदनुरोधेनापि सप्तमी युतायामष्टम्यामुपवासोदिमदनरत्ने यत्तु महाष्ट
 म्यां श्वेनमासिशुक्लकल्पाणकारिणी सप्तम्यापि युताकार्यामूलैर्न तु विशेषतः तथा अहं भद्राच भद्राहमावयोर्नातरं
 कचित् सर्वसिद्धिप्रदानस्याभिभद्रायामर्चिताखवहं भद्रायां भद्रकाल्याश्च भयेन्यादर्वनाक्रिया तरुमाद्वै सप्तमी
 विद्वत्कार्यादुर्गोष्टमी बुधैरित्यादीनि पूर्वविद्धाविधायकानि परदिनेऽष्टम्यभावाविषयाणि पूर्वोदाहृतवचनविरोधात्
 यत्तेति तथास्यते महाष्टम्यां भगवतां भद्रायामर्चिपूजिता ददाति चापुरारोग्यं यतो भद्रास्वरूपिणी निवचनं अ
 त्र भद्राशब्देन सप्तमर्वावचनः यानितु सप्तम्यामुदिते सूर्ये परतश्चाष्टमी भवेत् तत्र दुर्गोत्सवं कुर्यान्न कुर्याद
 परेऽहनि तथा यदाष्टमी तु संक्राम्य अस्तं याति दिवाकरः तत्र दुर्गोत्सवं कुर्यादपरेऽहनि वर्जयेत् दुर्भोजं तत्र जा
 तीयाक्षवम्यां यत्र पूज्यते इत्यादीनि परदिनेऽष्टमीलाभेऽपि सप्तमी विद्धाविधायकानि तानि सूर्योदयकाले नवम्य
 भावाविषयाणि तदुक्तं स्य तिसंभवे यदा सूर्योदयेन स्यात्तावमीचापरेऽहनि तदाष्टमी प्रकुर्वीत सप्तम्यासहितान्
 वेति दुर्गोत्सवेऽपि उत्तरास्तिथयो यत्र संध्यांति न रात्रिषु पूर्वाष्टमी तदा कुर्याद्वन्ययानशुभं भवेदिति निर्णयः

सतहेमाद्योस्तु सतम्यामुदितेसूदये इत्यादिवचनमाश्विनकृष्णष्टमीविषयं कृष्णपक्षेऽष्टमीचेति पूर्वविह्यायाः
 कृष्णपक्षलवप्राशस्त्यात् कृष्णाष्टम्यापूजनंच कृष्णपक्षनवम्यांकिपनाणदैर्वाप्रवोधनां कन्यायांकृष्णपक्षेच
 वाधायित्वाऽष्टमीदिने नवम्यावोधयेद्वर्गातिवादित्रनिःस्वनीरितिदेवापुराणात् महाष्टम्यापूर्वेगुःपूर्वाह्णतगापवे
 पूर्वाष्टम्यापरवेति निर्णयदीपमानमिति निर्णयस्मिधौ अन्नकथमकं कन्यासंस्थेयवावीपशुक्लाष्टम्याप्रपूजयेत्
 सांप्रदासोनिशाद्धेतुमहाविभगविरतैः देवापुराणे कन्यासंस्थेयवावीपशुक्लाष्टम्याप्रपूजयेत् द्रोणपुरे
 श्वदेवैश्वजातिपुत्रागचपकैरिति अत्रविशेषउकोमदनरत्ने विष्णुधर्मोत्तरे आश्विनशुक्लपक्षरम्यष्टम्यां
 प्रयनःशुचिः तत्रैरायुधवर्नायंजन्नवल्लचपूजयेत् राजलिंगानिसर्वोणितथाज्ञात्वाणिपूजयेत् राजाजगरणकु
 र्यात्तत्रैवसुधाधिपः उपोषतोद्वितीयेनिहपूजयेत्पुनरेवतां आयुधाद्यंचसकलंपूजयेद्दंमुधापनिः विस्तरेणाष्टमीक
 त्यनवरान्नप्रकरणएवोकमतोनेहप्रपंचयते इत्याश्विनशुक्लाष्टमीनिर्णयः

आश्विनशुक्लनवम्याऽपिमहानवमीविधाननारदीये

I

आश्विनशुक्लनवम्यामहापूर्वाप्रकांतिता अपराहृणेशर्मापूजाकार्यार्याप्रादिशिद्विज ततोनिशायांप्रागयमेखडंग
 धनुरिपूतगदां शूलशार्किकपरशुहुरिकंचर्मखटकं छत्रंभजंगजंचार्यंगोदपपुस्तकतडां दंडपाशंचकशस्त्रीं
 धाद्यैरुपचारकैः संपूजयमहिषंतत्रमद्रकारत्यैसमालमेत् एवंबालिविधायायामुक्तापकाप्तमेव द्विजेभ्योदक्षिणां
 दत्त्वात्रतत्रसमापयेत् एवंपूजयेद्वर्गान्दुर्गातिनाशिनीं इहमुक्तावरान्भोगानतृस्वर्गातिनाप्रयात् इय दुर्गा
 दत्तपूजादौ पूर्वाग्राह्या युग्मवर्क्यात् भविष्योत्तरेऽपि अश्वयुक्शुक्लपक्षेनुष्टमीमलसंयुता सामहानवमी
 नामत्रैलोक्येऽपिसुदुर्लभेति कन्यागतिसवितरिशुक्लपक्षेऽष्टमीयुता मूर्त्तक्षत्रसंयुतासामहानवमीरम्यतेति

अत्रमूलग्रहणं मूलादिनक्षत्रत्रयोपलक्षणं तद्वक्तृलिङ्गपुराणे दुर्गापूजासु नवमीमूलाद्यक्षत्रयान्वितो महर्तेर्कीर्ति
 तातरपांडुर्गोमहिषवाहिर्नो चंडिकामुपहारैस्तपूजयेद्वाज्यपट्टवद्वति अस्यांपूजाहोमादि प्राचरकः वा लिङ्गानं
 काष्टं प्रभूतबालिदानं च नवम्या विधिवच्चरैर्देविका लिकापुराणात् यदा तु नवम्यष्टमीं विद्वाभूत्वा द्वितीयदिनेऽपि
 क्विपतीभवति तदा नवमीप्रयुक्तमपूजादेः पूर्वादिनेऽनुष्ठापितबालिदानमात्रं द्वितीयदिने कर्तव्यं अष्टम्यामुदिते
 सूर्येदिनां तेन नवमीभवत् प्रभाते बालिदाने तु किमन्यात्राऽपिलभ्यते नवम्यां तत्र संपूज्या दुर्गादुर्गतिनाशनीतिवच
 नात् मदनरतेनेऽपि बलयादीपराकार्या उपवासं तु पूर्वैवेति प्रतापमासंहिऽपि द्वितीयदिने नवम्याञ्जलाभे तु पूर्वयुरव
 नवमीपक्षे काष्टं दशम्या बालिदानं तु द्वितीयते यत्र मानवैः तद्वाष्टं नाशमायाति मारकोपद्रवैः स्फुटमिति भविष्ये नव
 मीप्रयुक्तस्य बालिदास्य दशम्यां करणे दोषश्च वणात् नंदायां ज्वलेत् बहिः पूर्णयां पशुघातनं भद्रायां गोकुलक्रोडात्
 जारान्ध्रविनश्यति नवम्यामपरार्हे तु बालिदानं प्रशस्यते दशम्यां जयेत्तत्र नाऽत्र कार्या विचारणेति नंदायां दर्शने
 रक्षा बालिदानं दशासु च भद्रायां गोकुलक्रोडादेशनाशाय जायते इति मदनरत्ने यानि तु नकार्या दशमीं विद्वान्
 वर्मा तु सदाचर्यैः नवमीं दशमीं विद्वान् कुर्यात्ति विमोहिताः दृष्ट्या ते पांभवेत्सर्वबलिपूजा विधानकमित्यादीनि
 काचिद्वचनानि तानि शुद्धाधिकानि पेषपराणि अन्यथा पूर्वोदाहृतसूर्योदये परिरक्तेति वाक्यविरोधप्रसंग इति
 अत्र निर्णयसिंधुकारः वैषश्च त्रिमुहूर्तार्त्तकः यत्तु हेमाद्रिमते मुहूर्तद्वयात्मकोपिवेषोऽस्ति तथापि
 सूर्योदय एव सः सायंतु त्रिमुहूर्त एव ददुक्तदीपिकायां त्रिमुहूर्तं गानुसकलासायमिति भाववोपि सायंभूत
 यातद्वन् यूनयातुनाविध्यत इति तेन त्रिमुहूर्तयोगे पूर्वानवमीति पूर्वोक्तवचनात् न कुर्वात्तत्र मर्ता तदशम्या तु कदा
 षनेति रसादे परानि पेषाच्च त्रिमुहूर्तयोगाभावे तु परैव कार्भ्येति निष्कर्ष इत्यहः निर्णयदोषे नु महानवम्याः

परादिनेऽपराहणव्यापित्वेपराश्रन्यथापूर्वैरेवुक्तं आवातनात्पूर्वकालेनवमीस्यात्परैऽहनि दुर्गापूजाऽन्नपूर्वैद्युःपूर्वा
 हणत्वष्टमीयदेतिथौन्यवचनात् अस्यशारदनवमीविषयत्वेसमूलत्वेच प्रमाणाभावाद्विसृष्टमेतत् नवम्यामेव
 दुर्गापूजनहोमबलिदानाद्युपक्रम्यतमापनेयमितिराजमातैः नवम्यांचजपंहोमंसमाप्यविधिवद्वलिमितिबचना
 त् ब्रह्मवैवर्तेऽपि अत्रापरहणिकेकालेदानं प्रशस्यते दशमैर्वर्जयेत्तत्रान्नकार्याविचारणेतिदेवीपुराणेऽपिसूयो
 दपेपरंरिक्तापूर्णास्थादपरायदि बलिदानं प्रकृतं वद्व्याशुभावहं बलिदानेकतेऽष्टम्यारष्ट्रमंगोमवेतृपेति नव
 म्यांचजपंहोमंसमाप्यश्रवणेऽपिचेतिसंयहोक्तोः ब्रतंचजागरश्चैव नवम्यांविधिवद्वलिरितिदेवीपुराणाच्च इदंबलि
 दानंनवमीप्रयुक्तंनष्टमीप्रयुक्तस्याष्टम्यामेवकर्तव्यत्वात् इयंचनवम्युपवासादिष्वतिप्रशस्ता तदुक्तंभविष्योत्तरे
 तस्मादिदंमहपुण्यानवमीपापनाशिनी ह्रपोढ्यासुप्रयत्नेनसततसर्वपाथिवैरिति हेमाद्रौदेवीपुराणेऽपि आश्वि
 नेनवमीशुक्लतस्याकोटिगुणफलं तथा आश्विनस्यममसास्यनवमीशुक्लपक्षगा जायतेकोटिगुणितदानं तस्या
 नराधिपेति इयं मन्वादिरेपि इतिमहानवमीनिर्णयः ॥ अस्यामेवविष्णुधर्मोत्तरेकं भद्रकालीव्रतं राम
 उवाच विधिनापूजयेत्केनभद्रकालोन्नराधिप नवम्यामाश्विनेमासिशुक्लपक्षेनरोतम पुष्करद्ववाच पूर्वोत्तरेतुदि
 भगोशिववस्तुभनोहरे भद्रकालीयुहंकुर्व्याच्चित्रवस्त्रैरलंकृतं भद्रकालीपदं कृत्वा तत्रसंपूजयेद्विज आनमंत्रआ
 गमोक्तः यद्वा जयतीमंगलाकालीभद्रकालीकपालिनी दुर्गाक्षमाशेवाधात्रीस्वाहास्वधानमोऽस्तुते इतिपौरा
 णिकमंत्रोवा भद्रकालीस्वरूपतुविष्णुधर्मोत्तरे अष्टादशभुजाकार्याभद्रकालीमनोहरा श्यालीदस्थानसंस्था
 नाचतुः सिंहरेस्थिता अक्षमालांचशूलंचतर्ङ्गचर्मचपादव बाणचापेचकर्तव्येपद्मशंखौतथैवच स्तुक्त्वचौचतथा
 काव्योतथाचोदिक्रमंदलं इंदशकीचकर्तव्येतथाशाकिहृताशनी हस्तानांभद्रकाल्याश्वमेवच्छांतिकरः करः एक

भवेमहारजरकपात्रधरोभवोदिति आश्विनेशुक्लपक्षस्य अष्टम्यां प्रयतः शुचिः तत्रैवायुधवर्माद्यं छत्रं वस्त्रं च पूजयेत्
 राजलिंगानि सर्वाणि तत्राश्रायाणि पूजयेत् पुण्यं गौरीः फलैर्भक्ष्यैर्भोगैश्च तनुमनोहरैः बलिभिश्च विचित्रैश्च प्रदत्ता
 दानैस्तथैव च राजौजागणं कुम्भार्पणं तत्रैव वसुधाधिपः उपोषितो द्वितीयेऽर्द्धे पूजयेत् पुनरेव तां आयुधाद्यं च सकलं पू
 जयेद् वसुधाधिपः एवं संपूजयेद् देवीं वरदां भक्तसलां काल्यायनीं कामगमां बहुरूपां वरप्रदां पूजितां सर्वकर्मैः सायु
 न्किं वसुधाधिपं एवं हि संपूज्य जगत्प्रधानां यात्रातु देया वसुधाधिपेन प्राप्नोति सिद्धिं परमां महिं शो जनस्तथान्यो
 पि शुभं विधातयाः इति भद्रकालीव्रतं ॥ अथ महानवम्यामृतसवविधानं भविष्योत्तरेऽपि श्रीकृष्ण उवाच
 एषु यामहानवम्ये पातियोनामृतमातिथिः अनुष्ठेयान्नरैः सर्वैः ब्रजापालैर्विशेषतः भवान्निष्ठये पार्थ सर्वस्वर
 सुखाय च भूतप्रेतपिशाचानां त्रित्यर्थमुत्सवाय च युधिष्ठिर उवाच कस्मात्कालात्प्रवृत्ते यं न वंमि महशब्दि का कि
 मदावपि कृष्णासीद्यान्वान्याः प्रियः तिथिः यथोदागर्भसंभूता कुत्र साऽत्र वर्तता उताहो पूर्वमेवासीत्कृतत्रेतायु
 गादिषु येष्वन्येष्वणिनः सर्वे वयं तेषां तयं तिथिं हतानां प्राणिनां तेषां का गतिः पारलोकिको स्वयं व्रतां यातयता
 मनुभो दयतां तथा एतन्मम संशयं सर्वैर्दत्तुमर्हसि केशव श्रीकृष्ण उवाच पार्थ या परमाशक्तिरन्तालोका पूजिता आ
 द्या सर्वगता शुद्धाभावगम्या मनोहरा अर्द्धाष्टमी कालकाली सुगुणसर्वभंगला माया काल्यायनी दुर्गा चामुंडा शंकर
 प्रिया ध्यायंति यां योगरता रसादवीपरमेश्वरी रूपभेदेर्नामभेदेर्भवानी पूज्यते शिवा अष्टम्यां तु नवम्यां तु देवदानव
 राक्षसैः गंधर्वैररिगैर्धनैः पूज्यते किन्नरैर्नरैः अन्यैरपि युगादौ तु सृष्टेः पूर्वं प्रपूजिता पूजितेषु पुरा देवैस्तेभ्यः
 पूर्वैर्नरैः शुभैः अथ येषु शुक्लपक्षे तु अष्टमी मूलसंयुता सामहानवमिनामत्रैलोक्येऽपि सुदुर्लभा कन्या गते स वि तारि
 शुक्लपक्षे तथाऽष्टमी मूलनक्षत्रसंयुक्ता सामहानवमी स्थिता अष्टम्यां च नवम्यां च जन्ममोक्षप्रदां चिकां पूजायित्वा

भिन्नेमासि विशोको जायते नरः संतर्जयतीति हुंकारो विधाया न्याता कान्तरान् नवन्त्यां पूजिता देवी ददात्यनुपमं फलं
 सा पुण्यासापवित्रा च साधर्मसुखदापि नो तस्यां सदा पूजनीया चा मुद्रा मुद्रमालिनी तस्यां विह्य पृथुञ्जयते प्राणिनो म
 हि पादयः सर्वे ते स्वर्गतिं याति धृता पापं न विद्यते न तथा बालिदानेन पुण्यधूपविलेपनैः यथा संतुल्यते मर्मैर्माहिर्षो वैध
 वासिनो उद्दिश्य दुर्गाहं न्यते विविधा यत्र जतवः स्वर्गतिं याति कौतये यातयं तोयशस्विनः भवानी प्रांगणे प्राणा यथा
 याति युधिष्ठिर तेषां स्वर्गोऽनुलो वा सो वारस्तोऽस्मरसां प्रियाः मन्वन्तरेषु सर्वेषु कल्पेषु कुरु नन्दन तेषु सर्वेषु पुण्यसा
 द्रवमोषं सुरार्चिता प्रासिद्धानादि नि यनार्थं पर्येषु धिष्ठिर भूयो भूयो वतारैश्च भवानी पूज्यते सुरैः श्रवतीर्णावतीर्णा च भु
 वि देव्या निवर्हिणी स्वर्गपातालमर्थेषु कुरुते स्थितिपालिने सैव काली महादेवी यशोदा गमसंभवा कंसासुररयोत्त
 मांगे पदं दद्यागता विपत् ततः प्रभृति देव्यर्घ्या यशोदा नंदिनी मया विधेया चले रथा पयि रत्ना पुनः पूजा प्रवर्तिना पूर्वप्र
 सिद्धोऽपि पुनर्भोगिन्या माहिमा कृतः भुवि सत्त्वोपकाराय सर्वो पद्रवशांति य एव च विधेया मिन्ध्यां नवरात्रोपवास्तः
 एकं भक्तैः न केन स्वशक्त्या याचितेन च पूजनीय जनेर्देवस्थाने स्थाने पुरे पुरे गृहे गृहे शक्ति परैर्ध्यां मे प्र निवने वने रना
 तैः प्रभुदितैर्दृष्टा ह्यष्टाः शत्रिपैर्नृप वैश्यैः शूद्रैर्भक्तिषु नैर्मलैर्दृष्टैरन्यैश्च मानवैः स्त्र्याभिश्च कुरुशार्दूल तद्विधानमिदं श्रु
 ण एतदन्तरं जयाभिलाषान् पतुतिरित्यादि भूताः सुखावहा इत्यतो ग्रंथोऽष्ट नीकृत्ये लोहाभि सारप्रकरणे ज्ञेयः इत्येवं भ्रा
 मये देवौ दुर्गादेर्वारधे स्थिता नरयनेन वा पार्थतो विभ्रंसमापयेत् अथोत्पन्नेषु विधेषु भूयः शांतिं समाचरेत् येन विधा
 न जायते यात्रासंपूर्णतं व्रजेत् एवं ये कुर्वन्ते यात्रारंजनोऽन्येऽपि मानवाः महानवन्त्यां नंदायाः पुत्रिका हृष्टमानसाः
 तस्यैव पापनिर्मुक्त्यां ति भागवती पुरीं न तेषां शत्रवो नाग्निर्न चौरान विनायकाः विभ्रं कुर्वन्ति राजेन्द्र ये पातुष्टामहे श्वरी
 इत्येव ते समाख्यातो दुर्गादेर्व्यामहोत्सवः पठतां श्रुत्वा तैर्चैव सर्वो शुभनिवर्हणः शूलाग्रभिन्नमाहिषासुरपृष्ठपीठ

ममपरिपतांसुत्तेचिरांगदाहुदंडं अभ्यर्च्यपंचवेदनानुगतानवन्माहुंगातुदुर्गाहनातिसंतिमर्चाः इतिमहानव
माहुंगांतसवः आश्विनशुक्लनवम्यामेव भाविष्यत्पुराणोक्तं रथनवमीव्रतम् सुमत्तुरुवाच कृत्वाश्वयुजेमा
सिशुलपक्षेनराधिप नवम्यमपुवासंतुदुर्गादेर्वृषपूजयेदित्युपक्रम्य वज्रादिशोभितनवंरथं कृत्वा रवणं
यदुर्गामहिंसासन्शोभितां दुर्गारस्वरूपं आलीढस्थानसंस्थानतथाराजं श्रुतुर्भुजा असूक्ष्मात्रकरादेवीशुलख
ज्ञधरतथा चतुर्थश्चकरत्तस्यास्तथाकार्यंस्तुसामिपइति रथमभ्येतांविन्यस्य तंरथ राजमार्गं ध्यामयित्वाहु
र्गालयेसंस्थाप्य प्रभातेपुनःपूजां कृत्वा ब्राह्मणान्संभोज्यस्वयंभुजितेत्युक्तं अत्रमगावती प्रीत्यर्थं शय्यादानंशुलां
किन्निट्टनमुभयनोमुत्तीक्ष्णं चक्रेवप्य वदुर्गं रत्नोपकरणैर्भुक्तं दंतदारुमर्चांशुभां शय्यानिवेदयेद्यस्तुभगावत्पै
नराधिप संपूज्यनंधपुष्पाद्यैर्विधिव्यंढिकांतप हुंकूलवज्रतुलनांपरिसंख्यातुयावती तावद्वर्षसहस्राणिदुर्गा
लोकेमहीयते हृषंशुलंकितयश्चमगवत्योनिवेदयेत् आससंभंसतुकुलंमहादेवालयव्रजेत् दत्त्वोभयमुखीं गां च
भगवत्पैसुशोभनाम् ससहोपांघरांदत्त्वापत्फलं तदवांशुयात् पदद्वयं शिरोर्ध्वं चयावद्वत्सस्य निर्गतम् ताव
द्द्वौः पृथिवीक्षेपातहानास्त्यान्महीप्रदः इतिरथनवमीव्रतम् अस्यामेव रम्यब्रह्मपुराणोक्तं शौर्यव्रतं अगस्त्य
उवाच अतः परं प्रवद्व्यासि शौर्यव्रतमनुतमम् येन भीरो रपि महच्छौर्यं भवति तत्क्षणात् मासि चाश्वयुजे
शुद्धे नवम्यां सनुयेतिः स तन्मयां कृतसंकल्पः स्मरित्वाष्ट्रम्यां निरोधतः नवम्यां प्राशयेत्पिष्टं प्रथमभाकि
तोत्तप ब्राह्मणान्भोजयेत्स्नानादेर्वीचैवतु पूजयेत् दुर्गादेर्वीमहाभागं महाभायामां महाप्रभां एव संवत्सरं याव
दुपोषयति विधानतः इतीति भोजयेद्वीमान् रथशक्तिं कुमारैकैव शौर्यव्रतम् ॥ आचार्यामेनाश्विनशुक्लनव
म्यामुत्थानवमीव्रतं श्रीकृष्ण उवाच चत्वारस्त्या नवम्यां ब्राह्मणैः कथयामि निवेद्यतां याकश्येन कथिता तारक

स्वर्गितनयिनी अभ्युत्थुः पश्येयात्तवमोक्षेति श्रुता तस्यास्नात्वासमभ्युत्थापत्तद्वान्तरमाधना यथा
 त्सृजयेद्देवीचामुदं नैरवप्रियां पुष्पैर्द्विपुस्तनैर्वर्षासमत्स्यसुरासवैः पूजयित्वास्तवंकुट्यान्मन्त्रेणानेनमानवः समा
 रोप्याजलिग्रीवां जानुभ्यामवर्तनतः महिषाग्निमहामयेचाभुङ्क्षुमृदमालिनि द्रव्यमारोग्यविजयदेहिदेवि नमोऽस्तुते
 कुमारिभोजयेद्दत्तयानवतानीलकचुकैः परिधानैर्भूषणैश्चभूषयित्वाक्षमापयेत् सप्तपंचतथैकांवा निजवित्तानु
 रतः श्रद्धयात्तुष्यते देवी इति धीरा नुशासनं अभ्युत्थमंडलं कृत्वा गोमयेन शुचिस्ततः तत्रासने चोपावेशोपात्रं
 च पुरतो न्यसेत् ततः सस्त्रिद्वयमंत्रं च तस्मै परित्रेपयेत् सप्तवंचापसेभ्यश्च दत्तानां पात्रसन्निधौ दणानां मुष्टिमा
 दापयद्देवादायमात्रकं प्रज्वालयेत्ततोभोज्यं यावज्ज्वलति पावकः प्रशान्तिभोजनं त्यक्त्वा समाचमय प्रसन्नधीः
 चामुद्रां हृदये ध्यात्वा गृहकृत्य परो भवेत् अनेन विधिना सर्वमासिमासि समाचरेत् ततः संवत्सरस्य तिभोजयित्वा
 कुमारिकाः दत्तैराभरणैः पुत्र्यप्राणिपत्यक्षमापयेत् सुवर्णशकितोदयाद्वाचं विप्राय शोभनां यष्ट्वं कुरुते पार्थ
 पुरुषो न वमीव्रतं न तस्य शत्रवो नाग्निर्न राजानो न तस्कराः भूताः प्रेताः पिशाचाश्च भजनयति भययद्दे समुद्यतेषु
 शस्त्रेषु हंता तस्य नावियते रक्षते तं स दोषु का सर्वान् स्वापत्सु चंडिका नरो वा यदि बान्धवो भवतस्समाचरेत् उल्का
 वत्सस्य पलानां ज्वलन्नास्ति सदा हृदि स शुष्ककोटरमूर्त्तिसुकरालदंष्ट्रां कापालिनीं समवलंबितमुद्रमालां उल्काव्रतेन
 पुरुषो न वमीपुर्वदंस्तेषु ज्यकस्य हृदयं न चमत्करोति इति भविष्योत्तरे उल्कान्वमीव्रतम् आश्विनशुक्लदशमी
 व्रतेन दशमी नारदीये आश्विने शुक्लदशमी विजया सा प्रकीर्त्ता दशगोमयपिंडान् रतुना तन्धस्य गृहान्गणे
 वक्रवालस्वरूपेण तन्मध्येरामलक्ष्मणौ तथा भरतशत्रुघ्नौ संपूज्याश्चतुरोऽपि हि सापिधाना सुपालीषु गोमयस्य
 व्रतसुपु क्षिप्रं धान्यं सरोप्यं तु धृत्वा शुक्लं वरावतः पितृमातृभ्रातृपुत्रजायाश्चैत्यसमन्वितैः

संपूज्यगंधपुष्पाद्यै नैवेद्यैश्चविधानतः नमस्कृत्यायभुञ्जीतद्विजान्संभोज्यपूजिताम्

एवंकृत्वाविधानंतु

नरोवर्षसुखाश्रितः धनधान्यसमृद्धश्चनिश्चितंजायतेद्विजं अथापराहसमयेनवन्ध्यांसुनिर्मितां पूर्वदिक्स्थायामाविश्रमात्वातन्मूलमृत्तिकां गृहीत्वास्त्रयहंश्रापयोगितावादिजानिःस्वनैः संपूज्यतांविधानेनसज्जीकृत्यनिजंबलं निर्गत्यपूर्वद्वारेणश्रामाद्वहिरत्नाकुलः ततः शत्रुनातिकृतिनिर्भतांपात्रिकादिभिः मनसाकल्पितांवापिरस्वर्णपुंखशरेणवै विज्येदतिश्रुश्रोतः श्राप्यास्त्रयहंश्रिणिः एवंकृतविधिवर्णापगच्छेद्वाशत्रुनिग्रहे एषैवंदशमीविप्रविधिना चरितासदा धनंजयंसुतान्गाश्रगजाभवंचाप्यजाविकं दद्यादिहशरीरातेस्वर्गातिचापिनारद ॥ इयंचतारकोदयव्यापिनीग्राह्येति सामान्यनिर्णयः तदुक्तं चैतामणौ आश्विनस्यस्तिपक्षेदशम्यां तारकोदये सकालोविजयोनामसर्वकार्यार्थसाधकः-रत्नकोशेऽपि ईषत्संख्यामतिक्रान्तःकिंचिदुद्दिभ्यतारकः विजयोनानमकालोऽयंसर्वकार्यार्थसाधकः दिनद्वयेतद्वासावव्याप्तौवाश्रापराजितापूजयापूर्ववत् तदुक्तं हेमाद्रौ रकादि दशम्यानुत्तरैः सम्यक्पूजनीयाऽपराजिता ऐशानादिदशम्याश्चित्यश्रापरह्नेप्रयत्नतः यापूर्णेनवमीपुक्तातस्यांपूज्याऽपराजिता हेमाथैविजयार्थंचपूर्वोक्ताविधिनारैः नवमीशेषसंयुक्तदशम्यामपराजिताः ददातिविजयंदेवीपूजिताजयवर्द्धनी तथा आश्विनेशुकपक्षेत्तुदशम्यांपूजयेत्तरः एकादश्यांनकुर्वीतपूजनंचापराजितामिति-अत्रयात्रात्वेकादशेमुहूर्त्तकार्ण्या तथाचभृगुः आश्विनस्यास्तिपक्षेदशम्यांसर्वरात्रिषु सायंकालिशुभायात्रायादिविजयक्षणे एकादशेमुहूर्त्तोयं विजयः-संप्रकीर्तितः तस्मिन्सर्वविधातव्यायात्राविजयकांक्षिभिरिति दिनद्वयेएकादशमूहूर्त्तव्याप्तौ श्रवणमुताश्राह्या तथाचहेमाद्रौमदनरत्नेकरूपः उदयेदशमीकिंचित्संपूर्णैकादश्यापदि श्रवणर्क्षयदाकालेसातिथिर्विजयाभिधा श्रवणर्क्षेत्तुपूर्णायांकाकुलस्यःप्रस्थितायतः उच्छेद्ययेभुःसीमानंतादिनक्षेत्रानरादिति कालेऽपराह्णयोगाभावेतु

सर्वपक्षेषु पूर्ववत् मदनरत्नेऽप्येवं ज्योतिर्निवेद्ये रत्नकोशे जनारदः ईषत्संभ्यामतिं कांतः किंचिदुद्भिन्नतारकः विजयोना
 मकालोऽप्यसर्वज्ञार्थसाधकः इषत्स्य दशमीं शुक्लां पूर्वाविद्वानकरयेत् श्रवणेनापि संयुक्तां राज्ञां पट्टाभिषेचने सूर्योदये
 पदराज नदृश्यते दशमीतिथिः आश्विने मासि शुक्ले च विजयं तां चिदुग्राहः अत्राद्यं निर्गलितार्थः अपराहो मुखः का
 लः तत्रैव पूजायुक्तं प्रदोषो गोणः तत्रादि नद्वयेभ्यः पराह्व्यापित्वे च पूर्वा प्रदोषव्याप्तेराधिकयात् दिनद्वये प्रदोष
 व्यापित्वे परा अपराह्व्याप्तेराधिकयात् श्रवणस्तुरोहिणीवद्वययोजकः दिनद्वयेऽपराह्वसत्वे च पूर्वा
 तत्राप्यपराह्वे श्रवणसत्त्वे परैवेति अत्रापराजिता पूजादिकं पूर्वावद्वा विधायकं नवरात्रप्रकरणे लिखितं शमी
 पूजादिकमपि तत्रैव नवरात्रपराणि योऽपि तत्रैवाभिहितः अध्यात्रप्रस्थानादिविधानंतत्र दिशां विजयमंत्राश्च
 प्रथितव्याः पुरोधसे नि आशादशमीं पूजाव्रतवदत्राविधानं अस्यांगोपयत्राह्मणो विवाहमुद्वेगोक्तं प्रस्थानविधिं
 कुर्यात् तद्यथा अथ प्रस्थानं व्याख्यास्यामः जनेषु गच्छसु मार्गवस्तत्राद्याहुं भीर्वाणां वादपेरन् हृष्टालं कृताश्चारु
 वदना उदगयने पुण्यनक्षत्रे केशश्मश्रुरो मनस्य निवापयित्वा संभारानुपकल्प्य भैरवं हृतं मुपसमाधाय शांतिप्र
 तिसरं कारयित्वा कर्तान्यालभ्य जुहोत्यभयैरायुष्यैः स्वस्त्ययनैः शर्मवर्भभिर्जनवदने श्रद्धां पा र्थिवस्थेति मात्र
 गानेति चहुःवा अगच्छतागतस्वेति ईं रथा लीपा केनेष्टा विष्णुवक्षराः क्रजवदति पयानमास्थाय जपेदिमो पार्श्वपत
 इंद्रतारमिंद्रमानो विददन्नभयसोमो ह्वहस्वतिर्नरः परिपातुपश्चादिति त्रीन् विष्णुकर्माणां कृत्वादि- अपराजिता
 पूजनादिकं नवरात्रवशात् तत्रैवोक्तं दिशां विजयमंत्राश्च पठनीयाः पुरोधसेति त्रिगुणं तत्र मंत्रा आशादशमी
 व्रतोक्ता भविष्योत्तरे त्वयि सन्निहितः शकः सुरासुरनमस्कृतः पूर्वस्त्वं भुवनस्य ऐश्वर्यं दिग्देवतनमः परिग्रह्य
 दिशेशत्वं त्वमात्रेयाति पश्यसे तेजो रूपा पराशाकिरात्रे यीजयदाभव

तेजो रूपा पराशाकिरात्रे यीजयदाभव

२

धर्मराजं ममाश्रित्य लोकां

यमयस्यसौ ॥ तेनसंप्रमतीचासि ॥ यान्मेभक्ताभदाभाव ॥ ३ ॥ स्वह्महस्तातिविकृतनिर्भ्रंतिस्त्रयान
 माश्रिता तेननेर्कतिनामासित्वमाशांपूरयस्वमे ४ लब्ध्यास्तेभुवनाधारोवरुणोपादसांपतिः कामार्थमम
 धर्मायैवास्तिप्रवणाभव ५ अधिष्ठितासिपस्मत्त्वंवायुनाजगदायुना वायव्येत्वमतःशांतिनित्यंपच्छममा
 नये ६ धनदेनाधिष्ठितासिप्रस्थयातात्वमिहोत्तरा निरुत्तराभावस्मात्सुदृढत्वास्स्योमनोरथम् ७ दृशाभिमतवे
 पृथशंभुनात्वमलकृता पूरयस्वाशुमेदेविविवांछितानिनमोऽस्तुते ८ भुजगाष्टकुलेनत्वंसेविताऽसिपतीह्यधः ना
 गांगनाभिःसहिताहितायभवमेऽनघे ९ सर्वलोकोपरिगतासर्वदात्वशिवाय च स्मनकार्यैःपरिहृतासर्वदा
 पाहिमांभयात् १० नक्षत्राणिष्ययोगाश्रयहारास्तारागणास्तथा नक्षत्रमातरोपाश्रयभूतत्रैताविनायकाः सर्वेनेभी
 षसिद्धैर्नभवंतुप्रवणारसेदति अथात्रखंजरीटपूजनंदर्शनमपिबदंति तस्यमंत्रोज्योतिःशास्त्रे तिथितरेव कृत्वानी-
 राजनविधिविप्रोक्तंपथाक्रमं शोभनंखंजनपद्मेजलगोष्ठादिसन्निधौ नीलश्रीवशुभश्रीवसर्वकामफलप्रद
 एधिष्यामवतीर्णोऽस्मिखंजरीटनमोऽस्तुते वसंतराजोऽपि त्वंयोगशुकोमुनिपुत्रकस्त्वमदृश्यतामेषिशिवोद्गमेन
 त्वदृश्यसेप्रादुपिनिर्गतायात्वंखंजनाश्रयमयोनमसेव अस्त्वपूजनं हस्तादित्येषमहालघुप्रकरणेऽस्तीतिविजयाद-
 रान्मोविधानं आश्विनशुक्लैकादशी भाषांकुशा तदुक्तंनारदयि एकादशीभिपेशुक्ताविप्रपापांकुशावृथां तपोष्य
 विधिविद्विष्णोर्दत्तेविष्णुंसमर्चयेत् ततः स्रग्भोज्याविश्रान्त्यान्दृढातेभ्यश्चदक्षिणां भक्त्याप्रणम्यविसृजेदृशनी
 याञ्चस्त्वयंततः एवंयःकुरुतेभक्त्यानरःपापांकुशाव्रत समुत्तेह्वराभोगान्पातिविष्णोःसलोक्तां अथकथा वारा
 हभविष्यपुराणयोः युधिष्ठिरउवाच कथ्यतांदेवदेवेशह्यनादिसत्त्वजगत्प्रभो धातात्वंचविधाताधकर्ताहर्तात्वमेवच
 इपरमशुक्लपक्षेनुकावाह्येकादशीभवेत् किंनमकोविधिस्त्वस्याएतद्विस्तरतोवद श्रीकृष्णउवाच शृणुत्वत्वंमहाराज

कथापापप्रणारिनीं इपस्यशुकपक्षेयातस्यानामवदामिते पापांकुशेतिविख्यातापापकुंजरंभीतिहा आश्विनेमासि
 देवेशपद्मानभननामयं पूजयेच्चैवमारानजन्स्वर्गभोक्षप्रदायकं तुलसीमंजरीमिश्रपुष्पैस्तदुत्सर्गैः तपस्तत्त्वानर
 स्तीक्ष्णसमवाप्नोति तत्फलं तत्फलं समवाप्नोति पूजयेत्त्वाजनादनं कृत्वा च सुमहदुपायं यो नरो हरि मर्चयेत् नयाति नरकं
 चारयतः पापहरो हरिः उपिष्यायांति यानि पुण्यान्यायतनानि च तानि सर्वाणि चाप्नोति विष्णोर्नामानुकीर्तनात् देवं
 शङ्खचरं विष्णुं प्रपन्नजनादनं नतये मयपुरं याति यांति लोके च शाश्वतं उपोष्यैकादशी भूतां प्रसंगेनापि मानवः नया
 ति यातनां पापी भित्तवैवस्वताच्छरुतं हरिर्निदापरराजन्हरिपुजा पराङ्मुखाः नयाति वैष्णवं लोके नरकं याति
 दारुणम् नदश्यं पावतं किंचिद्विपुलं केयुविद्यते सर्वपापविनाशाय यादृशो हरिचासरः तावत्पापानि देहेऽस्मिन्वसंति
 मनुजाधिप यावन्नोपोषितं मर्त्यैः पद्मानाभदिनं महत् अश्वमेधसहस्राणि राजसूयशतानि च एकादश्युपवासस्य
 फलानां हितोदृशा एकादशेन्द्रियैः पापं यत्कृतं मानवैः सदा एकादश्युपवासेन तत्सर्वं शांतिमाव्रजेत् एका
 दशी समर्पितं चित्पुण्यं लोके न विद्यते व्याजेनापि कृताप्यैस्मानते पश्यति भास्करिं स्वर्गभोक्षप्रदापुंसां शरीरारो
 न्यदायिनीं सुकलत्रप्रदार्चनकाशीनचपुष्करं यमुनाचंद्रभागाचनेव तुल्या कदाचन आयासवर्जं व्रतिनः
 प्राप्नुवंति हरेः पदं तर्पणं तु हरेः कुर्यात्पि पटुर्नृदिश्यमानवः दशैव पितृपक्षे वमात् पक्षे तथा दशः प्रार्थया दशप
 क्षेव पुरुषानुद्धरेद्भ्रता ते द्वंद्वमोहं निर्मुक्ताः सर्वे गरुडवाहनाः स्वविष्णुपीतवस्त्राभ्यप्रयाति हरि मंदिरं किरी
 टिनः कुंडलिनो धनश्यामाश्चतुर्भुजाः शंखचक्रादापद्यधारिणो वनमालिनः बालत्वयैव नैवापि वार्द्धके च तपोतम
 उपोष्यैकादशी मर्त्यैः सत्यं नाप्नोति दुर्गतिं यथोक्तविधिना राजन्कृत्वा सतीर्थमज्जनं दत्त्वा हे स्रभ्य भाराणि मत्स्योत्पफल
 मश्नुते तत्फलं समवाप्नोति कते चैकादशी व्रते संक्षेपेण नृपश्रेष्ठ विधिं मस्यावदामिते यथा सा स्याच्च दानं तु कुर्यात्तत्नाहितं

कार्पया उपानच्छत्रवत्यादि कंदमूलफलंजलं नवंधतुदिनं कार्यं प्राणिमात्रेषु केनचित् इह लोके यशः प्राप्य मृतो
मोक्षमवाप्नुयात् कर्तारो नैव पश्यति दारुणं यमशासनं दीर्घायुं पोषनाढ्याश्च भवतीह पुनः पुनः किमत्र बहूनां केन न ते
गच्छन्ति दुर्गतिं आरोग्यं तिनराः सर्वे दिवं देवैः सुपूजिताः इति ते कथितं राजनेकादश्याः कथानकं पिपठन्ति नरा राज
न्यश्वरुवंतितथैव तेषां पापानि नश्यन्ति मृतमोक्षं व्रजन्ति ते ॥ इति वासुदेवपुराणे पाद्मे च पापां कुशाश्विनशुक्लकादशी
व्रतकथानकम् ॥ अथाश्विनशुक्लकादशीमारभ्य कार्तिकस्मृत्यानादि कृत्यारंभ इति द्वाक्षिणांत्याः आश्विनस्य तु मासस्य
याशुक्लकादशी भवेत् कार्तिकस्य व्रतानि ह तस्या वै प्रारंभे सुधीरिति पादोक्तेः भार्गवार्चने च आरभ्यैकादशी शुक्ला
माश्विनस्य तु मानवः प्रातः स्नानं प्रकुर्वीत भावत्कार्तिकमास्कर इति विष्णुरहस्योक्तेः आच्युश्व तुल्यार्कमारभ्य कुर्वीत
तितत्रैव प्रच्यते ॥ आश्विनशुक्लकादशीमारभ्य त्रिशद्विंशत्युत्तमसि पुनः सव्रतं हेमाद्रौ विष्णुरहस्ये नारद उ
वाच भगवन् श्रोतुमिच्छामि व्रतानां मन्त्रं वरं विधिं मासोपवासस्य फलं चारय प्रयोदितं यथाविधिनरैः कार्या व्रतत्र
यं यथा भवेत् आरभ्य ते यथा पूर्वं समाख्या हि यथा विधिः श्रावत्संस्तुहि कर्त्तव्यं तद्ब्रूहि प्रपितामहं व्रतमेतत्सुरश्रेष्ठ वि
स्तेर एव मानव ब्रह्मोवाच साधुनारद पञ्चैतत्पठं वरतपोधन यादृङ्मतिमतां श्रेष्ठ तच्छृणु च ब्रवीमि ते सुराणां हि यथा
विष्णुस्तेन सांच यथारविः मेरुः शिखरिणां यद्ब्रूते ते परतुमक्षिणां तीर्थानां तु यथा गंगाप्रजानां तु यथा वणिकं श्रेष्ठ सर्व
व्रतानां तु यथा मासोपवासकं सर्वं व्रतेषु यत्पुण्यं सर्वं तीर्थेषु यद्ब्रूते सर्वदानां ब्रह्मवत्तुल्यं भूमासोपवासकत्वं अग्निष्टोमा
दिभिर्भोज्यं विधिवद्भूरिदक्षिणैः न तत्पुण्यमवाप्नोति यन्मासपरिलेखनात् तेन दत्तं हृतं जप्तं तत्परतस्तस्वपाकृतं यः करोति
विधानेन नरो मासचतुष्टयं प्राविश्य वर्षावपञ्चातं ज्ञाभ्यर्च्य जगद्गर्भं गुह्ये राजा तत्तिलवत्वाकुर्वन्मासोपवासकं वैष्ण
वानि पशोक्तानि कृत्वा सर्वव्रतानि च द्वादश्यादीनि पुण्यानि ततो भासमुपावसेत् अतिरुच्छं पराकं च रुच्छं चाद्रायणं त

या मासोपवासं कुर्वतां द्वावद्वेहवलावलं बानप्रस्थं यतिर्वापिनारीवाविषवामुने मासोपवासं कुर्वतां तु संविज्ञापये-
 ततः आश्विनस्यामले पक्षे एकदश्यामुपोषितः व्रतमेतच्च गृहीयाद्यावात्रिंशदिनावधि वासुदेवं समुद्दिश्य कार्ति-
 कं सकलं नरः मासं चोपवसेद्यस्तु समुक्तिफलभाग्भवत् अच्युतस्यालये भक्त्या त्रिकालं कुसुमैः शुभैः मालादीदिवरैः
 पद्मैः कमलैस्तु सुगंधिभिः कुंकुमोदरि कपूरैर्वलिष्य वरचंदनैः नैवेद्यैर्धूपदीपाद्यैरर्चयेत्तु जनार्दनं मनसा कर्मणा
 वा वापुजयेद्गुरुदध्वजं कुर्याद्दशस्त्रिषवणं वृहद्भूर्किर्जितोद्विषः नाम्नामेव जपालापं विष्णोः कुर्यादहर्निशं मत्स्या
 विष्णोः स्तुतिर्वाच्या मृदावादं विवर्जयेत् सर्वस्त्वदयायुक्तः शांतवृत्तिरहिंसकः सुतोवाह्यासनस्थो वा वासुदेवं प्रकी-
 र्तेयेत् रमृत्या लोकनर्गयादिस्त्वादंनं परिकीर्तितं अन्नस्य वर्जयेत्सर्वथा सानां चाभिकांक्षितं गात्राभ्यंगं शिरोभ्यं-
 गतां वूलं सविलेपनं व्रतस्थो वर्जयेत्सर्वं घ्नान्यत्र निराकृतं व्रतस्थो न स्पृशेत्कंचिद्विकर्म रथान्नचालयेत् देवतायतने
 तिष्ठेन्नयद्दृश्यो व्रतंचरेत् कृत्वा मासोपवासं तु यथाकां विधिनानरः नारी वा विधवा सा ध्विवा सुदेवं समर्चयेत् अन्यन्ना
 धिकमेवंतु व्रतं त्रिंशदिनैरिदं कृत्वा मासोपवासं तु संयतात्मा जितोद्विषः ततोऽर्चयेन्महद्भक्त्या द्वादश्यां गुरुदध्वजं पूज-
 येत्गुण्यमालाभिर्गंधधूपनिवेदनैः वस्त्रालंकारवाद्यैश्च तोषयेदच्युतं नरः स्नापयेत्तु हरिभक्त्या तीर्थचंदनवारिभिः च
 दनेनानुलिप्तानं गुरुधूपैरलंकृतं वस्त्रदानादिभिश्चैव भोजयेत्तु द्विजोत्तमान् दद्याच्च दक्षिणां तेभ्यः प्राणिपत्यक्षमा
 पयेत् क्षमापयित्वा विप्राश्च विसृज्याभ्यर्चयेत् भोजय च एवं चित्तानुसारेण भक्तियुक्तेन चेतसा एकं मासोपवासं तु कृ-
 त्वाऽभ्यर्च्य जनार्दनं भोजयित्वा द्विजैश्चैव विष्णुलोकं महयिते एवं मासोपवासान् हि सन्यक् कृत्वा त्रयोदशं सप्त
 पदेततः शक्त्या विधिना येन तच्छृणु कारयेद्देवैर्गुणं यज्ञमेकादश्यामुपोषितः पूजयित्वा च देवज्ञमाचार्यं नृज्ञ
 याहरिं अर्चयेत्त्वा ततो भक्त्या आभिवाद्य गुरुतथा भोजनीयान्पासनान्निब्रह्मसूत्राणि चैव हि दत्त्वा चैव द्विजान्भ्येभ्यः

पूजयित्वा प्रणम्य च ततोऽनुकल्पयेच्छतेपाशाभ्यां कर्तयेति वै ये प्रपच्छन्ति विप्रा ये ततरेति भवाणं आनंदार्णव
 मग्नश्चन्द्रः स्वसंसारबंधनैः न बाध्यते नरो नित्यं वासुदेवमनुस्मरन् स्थावरे जंगमे स रेखस्यूले स्रक्षे शुभाशुभे विष्णुं
 पश्यति सर्वत्रयः स विष्णुः स्वयं नरः एवं विष्णुमयं ज्ञात्वा त्रैलोक्यं स चराचरं यस्य शांतामतिरतेन पूजितो गरुडध्वजः
 इति कल्पानुक्रल्पनां वतानामुत्तमस्य च करणाच्च महाराजतथा विष्णुवर्चनाक्षरः विष्णुलोकमवाप्नोति प्रसादा
 च्छक्रपाणिनः विधिर्मांसोपवासस्य यथावत्परिकीर्तितः तत्रैकस्नेहान्मुनिश्रेष्ठ सर्वलोकहिताय च कृत्वा श्रुत्वा तु
 यं भक्त्या नरो विष्णुपुरां व्रजेत् नाभकाय प्रदातव्यं न देयं दुष्टचेतसे इति विष्णुरहरयोक्तं मांसोपवासव्रतम्
 अथारम्यप्रयोगः तिथ्यादिसंकीर्त्या तं मनोऽशेषं प्रापस्य पूर्वकचतुर्विधपुरुषार्थसिद्धिद्वारा श्रीमहाविष्णुश्रीत्यर्थं मांसो
 पवासव्रतं करिष्ये तत्र प्रत्यहं त्रिकालज्ञानं विष्णुमंत्रजनपः विष्णुपूजनं तुलसीदलसहितपुष्पादिसमर्पणं निषिद्धा
 लप्यवर्जनं पुराणपठनं श्रवणं च ब्राह्मणपूजनं यथाशक्तिदानं एवमादिनियमैर्ब्रतं यथाशक्तिसमाध्याते शुक्लैकाद
 यपामुद्यापनं कुर्भ्यात् उक्तप्रकरेणाचार्यैर्दृष्ट्या सर्वतोभद्रकलशैर्हर्मलक्ष्मीनारायणं सहस्रशीर्षं त्यादिपुरुषसूक्तमंत्रे
 ण द्वादशाक्षरमनुनावा स संस्थाप्य पूजयित्वा कथाश्रवणादिनाराजिमतिबाला प्रातःसुखं दिलेऽग्निं प्रतिष्ठाप्य ब्रन्वा
 दध्यात् तत्र प्रधानं लक्ष्मीनारायणं प्राध्वसद्गोपेण सह सत्संस्थाकाहुतिभिर्ब्रह्मादिदेवताश्चैकैक्या ध्याहृत्यापक्षे एवं
 होमं समाप्य पर्णैर्गंगाचाचार्यैः पदत्वा वेदशास्त्रसंपन्नान् त्रिशदब्राह्मणान् ब्रह्मदानभूषणादिभिः संपूज्य त्रिशदंगा
 रस्तमौल्यं वादक्षिणात्वेन दत्त्वा सोमस्करांशुय्यां ज्ञानादिगुणवते द्विजाय दत्त्वा सद्भजेन ब्राह्मणान् संतोष्या शिपो
 यहीत्वा विष्णुलोकगमनार्थं द्विजान् प्रार्थयेत् भो द्विजा अनुमोदध्वं भवतां कृपयाऽयुना सर्वं पापविनिमुक्तो विष्णुलोकं
 व्रजाम्यहम् ततो द्विजानां प्रतिवचनं व्रजव्रजनरश्रेष्ठ विष्णुलोकमनामयं विमानं वैष्णवं दिव्यं संपर्यर्पयिष्ये इति पतं

तेन विष्णु पदं याहि सा द्विदत्तं दक्षिणया संतोष्य स्वयं मैत्री भुञ्जीत अत्राशकेन कंद-
 मूलफलादिना मासोपवासव्रतशेषं विप्रानुमत्या समपनीयं एवं क्त्वा सर्वपापविमुक्तो भवति एवमेव चातुर्मास्य
 व्रतोद्यापनमपि विधेयम् ॥ इति विष्णुरहस्योक्तं मासोपवासव्रतोद्यापनं अथाश्विनशुक्लद्वादशी कल्पं नारदीये
 द्वादश्यामिपशुक्ले गादं चानत्वा विसर्जयेत् ॥ गंधार्थैरुपचारैस्तदा तदग्रे भोजयेद्द्विजान् मधुराग्नेन वस्त्रादयां
 सोवर्णादक्षिणं ददेत् व्रतेनानेन संतुष्टः पद्मनाभो द्विजोत्तम श्वेतद्वीपं गतिं दद्याद्दिह भोगांश्च शाश्वतान् आश्विन
 शुक्लद्वादश्यामुपवासजागरणादिकं कृत्वा द्वादश्यादिषु विष्णुपूजादिकं कुर्यात् तदुक्तं ब्रह्मपुराणे सोपवासौ
 भक्तव्ये एकदश्यां प्रजागरः द्वादश्यां वासुदेवश्च पूजनीयश्च सर्वदा यात्रोत्सवश्च कर्तव्यस्तथा दश्यां तु वैष्णवैः उप-
 वासश्च तुर्दश्यां पौर्णमास्यां हारिं व्रजेत् अथ पद्मनाभद्वादशी व्रतं हेमाद्रौ धरणीव्रतेषु वाराहे दुर्वासा उवाच
 तद्वाश्वयुजे मासि द्वादशीं सितपक्षिणीं संकल्प्याभ्यर्चयेद्देवं पद्मनाभं संनातनं पद्मनाभाय वै पादौ कटिं वै पद्मयो-
 नये उदरं सर्वदेवाय पुष्कराक्षाय वै उरः श्रव्यमायतया वाहूभ्यां वदक्ष्णाणि पूजयेत् प्रभवाया शिरः पूज्य
 प्राग्वदग्रेष्वटं न्यसेत् तमेव देवं संपूज्य गंधपुष्पादिभिः क्रमात् प्रभालायां तु शर्वर्ध्यां ब्राह्मणाय निवेदयेत् प्रियतां पद्म-
 नाभो मे पद्मनाभस्त्वरूपक इति भंजः इति पद्मनाभद्वादशी व्रतं अस्या विष्ण्वा लये दीपदानं महापुण्यकरं अथ कथा
 आसीत् कृतपुंगेर राजा भद्राश्वो नाम वीरवान् तस्य नास्माऽभवद्भयं भद्राश्वं नामनामतः तस्यागरस्यः कदाचित्तु गृहमाग-
 त्स्य भूतेः उवाच पंचरात्रं तु वसामि भवतो गृहे तं राजा शिरसान्त्वयस्वीयतामिदं भाषत तस्य कांतिमतीनास्त्राभार्या
 परमशोभना तानागतं तया दृष्ट्वा रूपतो जोजि चितं शुभां सपत्न्यश्च भयान्तस्याः कुर्वत्यः कर्मशोभनाः साधुसाधुजग-
 त्पथः स्त्रीशुद्धाः साधुसाध्विति ॥ एवमुक्त्वानन्तर्वाच्चैरगस्त्यो राजा सन्निधौ ॥ किं हर्षकारणं ब्रह्मन्येनैवं तदप्य-

नगरे हरिदत्तस्य त्वमस्याः

॥ अगस्त्यउवाच ॥ इयंराज्ञीवदीयाभूदासीवैश्वस्यवैदिशे

नगरे हरिदत्तस्य त्वमस्याः

पतिरेव च तस्यैवकर्मकारोऽभूच्छूद्रोर्विष्येतिनामतः सर्वैरुपोऽध्ययुजेमासि

द्वादश्यानिघतः शुचिः स्वयं

विष्ण्वालयंगत्वागंधपुण्यादिभिर्हरिं समन्वर्चयग्रहंप्रायाद्भ्रंतोरक्षपालकौ

स्वग्रहेस्थाप्यदीपानांज्वालना

धर्म्यहंगणे गतेतस्मिन्भवतोतद्दीपप्रज्वालनेस्थितौ यावत्प्रभातारजनीतिः शादयेननरोत्तम ततःकालेनमहतामृतौ

पारक्यस्यापिदीपस्य

द्वावपिदंपती तेनपुण्येनतेजन्मप्रियव्रतग्रहेऽभवत् इयंचपत्नीतेजतायावैश्वपरिचारिका पारक्यस्यापिदीपस्य

कवालयेत्तस्यच

ज्वालितस्यहरेग्रहे इयंचयुष्टिः पुराजाताभक्तियुक्तस्यतेन्यपः स्वेनयः पुनरर्थेनविष्णुमन्वर्च्यदीपकं कवालयेत्तस्यच

अस्यामेवविष्णोत्तरोकं

एतुण्यंसंस्मृतुंनैवशक्यते इतिवारहेधरणीव्रतपुण्यनभद्रादशव्रतेदीपदानमाहत्स्यं अस्यामेवविष्णोत्तरोकं

पुन्रा

पुन्राप्राप्तिव्रतं युधिष्ठिरववाच ऋणोस्त्रिभिःपरितृतः पुरुषोज्ञापतेकिल ऋणत्रयात्प्रमुच्येतसपुनःपुन्रदर्शनात् पुन्रा

दिगंबरगतव्रीडंजटिलंधूलिधूसरं

ननोनरकाघरनातिथितरत्रायतेसुतः तस्मात्पुञ्जइतिप्रोक्तःस्वयमेवस्वयंभुवा

श्रीकृष्णउवाच एकादश्यांचाश्व

पुण्यहीनानपश्यंतिगंगाधरमिवात्मजं तस्मात्सुपुत्रलाभाययद्भततदुदीरय

अपरेऽह्नितथाभ्यर्चयंतिशिभुंजितवानयतः

युजेन्नात्वोपोऽप्यार्चयेद्धारिं गांरात्रौपूजयेद्दद्यात्सवत्सांगंगावाहिकं अपरेऽह्नितथाभ्यर्चयंतिशिभुंजितवानयतः

संभूतिःसुमनाश्चैवसुप्रचेताइती

अप्रराजितोऽजातशत्रुःपुरुहूतःपुरंदरः बद्धमानःसुरेशश्चमहाबाहुःप्रभुर्विभुः संभूतिःसुमनाश्चैवसुप्रचेताइती

आस

रयेत् एवंद्वादशभिर्वर्षासर्वार्पारयेद्भ्रतं व्रतातेजुह्वयादेभिर्नार्पामिर्घृतपापसं ब्राह्मणान्मोजयेत्पश्चात्क्षीरान्नमास

वस्त्राभरणगो

संस्त्रयया मासेमासेययाशकिदानंप्रार्थनमेव च यथाऽदितैर्भवान्पुत्रःशाश्वतश्चाक्षयोऽच्युतः तथाभवतुमेदेवपुत्रो

जन्मनिजन्मनि सुरभीवैष्णवीदेवीब्रह्मण्यदेवपूजिता ग्रहाणैर्ममयादत्तंपिदंसत्तण्मूलकं

दत्तैर्ब्राह्मणान्प्रीणयेद्गुरुम् इतिभविष्योत्तरोक्तंपुञ्जप्राप्तिव्रतं ॥ अथाश्विनशुक्लद्वादशोव्रतंभविष्ये

पुण्यमाश्वयु

जेमासि विभो कदादर्शो ब्रतं दशम्यां लघुभुजिर्वद्वेना रभेन्नियमेन तु उदह्मुखः प्राङ्मुखो वा दंतवा बने पूर्वकं एका
 दश्यांति राहारः समभ्यर्च्य च के शवं श्रीशं च। अर्घ्यं विधिवद्ब्रूयात्पुनरेतद्दिनि पूर्वनि यमकं ब्रूत्वा प्रातरुत्थाय मान
 वः स्नात्वा सर्वाप्यधिपुतपञ्चगव्यजलेन तु शुक्लांबरधरस्तद्वपुजयेत् श्रीशमुत्पलैः ॥ विशोकाय नमः प्रादौ जंघे च
 वरदाय च श्रीशायनानीतद्वदरूच्यजलशायिने कंदर्पोपनमोगुह्यं माधवाय नमः कटिं दामोदरायैत्युदरे पाशैश्च
 विपुलाय वै नाभितुपद्मानभाय इदमनमः पाय च श्रीधराय विभोर्वक्षः करौ मधुनिर्हेनमः चक्रिणैवामबाहुं च दक्षिणं
 गदिने नमः वैकुठापनमः कंठमारुपं यज्ञमुखाय च नासाय शो कनिधये विभोभिजाय चक्षुषी ललाटवामनायोतिरामाय
 त्रिपुनर्भुवौ अलकान्माधवायेतिकरीं टं विभूकपिणे नमः सर्वोत्तमे वदत्प्रिरदत्त्यभिपूजयेत् एवं संपूज्य गोविंदं फल
 नालयानुलेपनैः ततस्तरस्याप्रतोभयस्थं डिलं करयेन्मृदा चतुरङ्गं संवत्वारत्तिमात्रमुदकं नदीवालुकया तत्र
 लक्ष्म्याः प्रति कर्तव्यं सेतुं रथं डिले संप्रसारोप्य लक्ष्मीमित्यवेयेत्तरः तमो देव्यै नमः शान्त्यै नमो लक्ष्म्यै नमः श्रियै नमः
 पुष्टय नमस्तुष्टये विशोकायै नमो नमः विप्रो कवः स्तुतं संपर्यै विशोकेभ्यो सिद्धये वतः शुक्लांबरः सूर्पे वेष्ट्य संपूर्णं स्पर्श
 लैः भक्ष्यैर्नानाविधैस्तद्वत्सुवर्णकमलेन च रत्ननीपुच्छसर्वासुपिवेदभोदकं बुधः सर्वासुरजनीप्वव्रतो कदि वसानां रा
 त्रिष्विवत्पर्यः ततस्त्वगीतव्यादिकारयेत्सकलां निशां यामत्र येततोयावेत्स्त्वान्युत्थाय मानवः अभिगन्पु च
 विश्राणामि शुभानि तदा च येदं शक्तिवल्लीं शुभैकवावस्त्रमात्थ्यानुलेपनैः शयनस्थानि पूजानि च मोऽस्तु जलशायिने
 ततस्त्वगीतव्यातिरात्रिजागरणे कृते अभतो विमले रत्नानं कृत्वा दांपत्यमर्चयेत् भोजने तु यथाशक्त्या चित्तशान्त्वा वि
 वाजं तः भुक्त्वा शुचिवापुणतु तदिने च त्रिवाहयेत् अनेन विधिनारसर्वमासि मासि समाचरेत् ब्रतं वैश्वयनं दद्या
 द्दधेनुसमन्वितं सोपधानकशय्यां च स्नानावरणान्वितां यथानलक्ष्मीं देवेश त्वांपरित्यज्य गच्छति तथा

१५
 सुरुपतारोऽयमशोकस्त्वस्तुमेसद। यथादेवेनरहितानलक्ष्मीर्जायतेक्वचित् तयाविशो कतामेऽस्तुभाकिरन्प्राच
 केशवे मन्त्रेणानेनशयनंगडधेनुसमान्वितं सूर्पवल्क्ष्म्यासहितंदातव्यंभूतिमिच्छता उत्पलंकरवीरचत्राणमन्त्रा
 नपंकजं केसरसिंघवारंरघमाह्निकाशोकापटलाः कदंबकुब्जकंजातीशस्तान्येतानिपूजने युधिष्ठिरउवाच गुड
 धेनोर्विधानंरत्नमाचक्ष्वजगत्पते किंरूपेकेनमन्त्रेणदातव्यमितिहोच्यतां श्रीकृष्णउवाच गुडधेनुविधानस्ययद्गुप
 मिहयत्फलं तदिदानींप्रवक्ष्यामिसर्वेषापप्रणशनं कृष्णजिनंचतुर्हस्वंप्राग्ग्रीवाविनयसेद्भुवि गोमयेनतुलितायां
 कुशानास्तीर्थसर्वतः लघुल्लुकाजिनंतद्वत्सत्वेपरिकल्पयेत् प्राङ्मुखीकरूपयेद्धेनुमदङ्गपादांसवत्सकां उत्तमानु
 डधेनुः स्यात्सदाभारचतुष्टयं वत्संभारेणकुर्वीतभाराभ्यामध्यगामता अर्द्धभारेणवत्सः स्यात्कानिष्ठाभारकेणतु
 चतुर्थीशेनवत्सः स्याद्द्रवितानुसारतः धेनुवत्सौघातर्योतुसितसूक्ष्मांवरान्वृतौ शुक्लिकाण्यविशुपादौशुचिमुक्ता
 फलेक्षणां सितसूत्रसिरालौतुसितकंकलंकबुलौ तासंगडुकष्टौतुसिलचामररोमकौ विद्रुमभ्रयुगोपेतौनवनतिरत
 नाविमौ क्षीरपुच्छौकांस्यदोहाविंद्रनीलकतारकौ इत्येवंरचयित्वातुधूपदीपैरयाचयेत् बालक्ष्मीः सर्वभूतानांया
 चदेवेष्ववस्थितः धेनुरुपेणसादेवीममापण्यपोहत्तु विष्णोर्वंक्षसियालक्ष्मीः स्वाहायाचाविभावसौ चंद्रार्कशक्रश
 क्रियांधेनुरुपाऽस्तुसाश्रये चतुर्मुखस्यबालक्ष्मीलक्ष्मीपार्धनदस्यच बालक्ष्मीलोकपालानांसाधेनुर्वरदाऽस्तुमे स्व
 धात्वापेत्तुमुरूपानांस्वाहायज्ञभुजांघतः सर्वपापहरधेनुस्तस्माच्छांतिंप्रयच्छमे एवमामंत्र्यतांधेनुं ब्राह्मणायनिवेदये
 त विधानमेतद्धेनूनांसर्वास्माभिहपठ्यते यास्तुपापाविनाशिन्यः श्रूयतेदशधेनवः तासांस्वरूपवक्ष्यामिनामानिचन
 राधिप प्रथमागुडधेनुः स्याद्वृत्तधेनुस्तथाऽपरा तिलधेनुस्ततीयास्याच्चतुर्थीजलसंज्ञिका क्षीरधेनुश्चविरूपाताम
 धधेनुस्तथाऽपरा सप्तमीशर्कराधेनुर्दधिधेनुस्तथाऽष्टमी रसधेनुश्चनवमीदशमीस्यात्स्वरूपतः कुंभाः श्रूयर्ध्वधेनुना

नितरासां तुराशयः सुवर्णयेनुमप्यत्र केचिद्विच्छति सूरयः नवनीतेन धान्यैश्च तथा प्यन्ये महर्षयः एतदेव विधानं रया
 त एवोपस्मृतमताः मंत्रावाहनसंयुक्ताः सदा पर्वाणि पर्वाणि यथा श्रद्धं प्रदातव्या भक्तिमुक्तिफलप्रदाः गुडधेनु
 द्रस्येन सर्वस्वमयोदिताः अथोपयज्ञफलदाः सर्वाः पाहराः शुभाः द्रवतानामुत्तमं यस्माद्विशोकद्वादर्शव्रतम्
 तदंगत्वेन चैषां गुडधेनुः प्रशस्यते अथनेत्रिपुत्रैश्चोपवर्ती पातेऽथवा पुनः गुडधेन्यादयो देया उपरागादिपर्वसु विशो
 कद्वादशीयासर्वपाहराः शुभा यामुपोष्य नरो याति तद्विष्णोः परमं पदं इह लोके तु सौभाग्यमारेण नयायुष्यमे
 व च वैष्णवं पदमाप्नोति मरणेऽस्मरं हरेः नृत्यगीतपरो नित्यं सोऽपि तत्फलमाप्नुयात् इति नरवर इत्यर्थः यः शृणो
 तीह मर्त्यां मधुमुरनरकारैरर्चयन् वाथ यश्चेत् मतिमपि च नराणां यो ददातीह लोके वसति स विबुधैर्धैः पूज्यमानः सदैव

॥ इति विशोकद्वादशीव्रतम् ॥

अथाश्विनशुक्लत्रयोदश्यामशोकात्रिरात्रव्रतं नारदीये इष्य शुक्लत्रयोदश्यां त्रिरात्राशोकव्रतम् हैमं ह्यशोकं नित्यं
 पूजयित्वा यथाविधि उपवासपरान्तरा नित्यं कुर्यात्प्रदक्षिणं अष्टोत्तरशतं विप्रमंत्रेणानेन सादरं हरेण निर्मितः पूर्व
 त्वमशोककृपालुना लोकोपकारकरणात् त्वत्प्रसादाच्छिवं प्रिये तत्तरततीये दिवसे वक्षेत् तस्मिन् नृपश्च जं समभ्यर्च्य वि
 धानेन द्विजान् संपूज्य दाययेत् एकं तत्र ताना री वैध्वं नानुयात्कचित् पुत्रपौत्रादिसहिता भर्तुः स्यादतिवृद्धभा आ
 श्विनशुक्लत्रयोदश्यां धर्मराजप्रतिमादानं नारदीये इष्य शुक्लत्रयोदश्यां धर्मराजं द्विजोत्तमं गंधार्थैः सन्यग्न्यर्च्यं सौ
 वर्णभोज्यवाढवं दद्यात्तस्मै धर्मराजाः प्रीयतामिति नारद एवंपुः कुरुते धर्मप्रतिमादानमुत्तमं समुक्त्वे ह वरान्भोगा
 निदं धर्माज्ञया व्रजेत् ॥ आश्विनपूर्णिमासि कल्पान्पुच्यते तत्रादौ ससुवर्णं घृतपूर्णं कारय पात्रदानं मत्स्यपुराणे अ
 भिनेधं च दश्यातुपो दद्याद्धिमसंयुतं परां सिद्धिमवाप्नोति पुनरावृत्तिदुर्लभां हेमसंयुतं घृतपूर्णं कारय पात्रं दद्यादित्यर्थः

तथाचयिष्णुधर्मोत्तरे आश्वयुज्यांक्रंरयपान्त्रवृतपूर्णद्विजातये ससुवर्णतथादत्त्वादीप्तांगस्त्वभिजायते अत्राश्विनीय-
गोनविवाहितः तयाधानंतरपौर्णमासीपुसर्वासुमासर्क्षसहितासुच एतेषामेवदानानांफलदंशगुणंभवेत् महत्पूर्वास्म
चेतासुफलमक्षयमभ्युते महत्पूर्वासुदृश्येतेसहितोचदुर्गीष्यती तत्रदानोपवासादिचक्षयंपरिकीर्तितमिति विष्णुव
चनेनलक्षितोसहितोमाससंज्ञातिभितक्षगो एतच्चपौर्णमासीसाधारणमेवोष्य अथैतारिमन्शुक्लपक्षेदशम्यादिपौर्ण
मानस्यतातिथिपुनवात्रोद्विधानंतत्राश्विनाधिकोर् ब्रह्मपुराणे शुक्लपक्षेनवंधान्यपक्षेज्ञात्वास्मशोभनं सुतिथौचसुनक्ष
त्रेमुहूर्तवशुभेसति गच्छेत्क्षेत्रविधानेनतत्सदाश्रयपुरःसरः तत्रैववर्हिहप्रज्वाल्यधान्यैः संस्तीर्त्यशास्त्रवित् स्वययह्यो
कविधानेनपूजांकुर्व्याद्विचक्षणः होमंभूत्वाततःपश्चात्त्रयेद्धान्यांविभूषितं पुष्पैर्वस्त्रैःफलैर्मूलेर्हैरस्यश्वरयसंभृतः
तेनदेवानिपुष्टन्वयूंस्तर्पयित्वायथाक्रमं विभज्याच्चययाशतत्पादेवताःसरयराक्षिणः नववस्त्राहृतःस्नग्वा
स्वनुलितः स्वलंछतः स्त्रियतःपूर्वमुखस्तुष्टोब्रह्मधोपपुरःसरः शृण्वन्नब्रह्म रवंहृष्टोमंगलालंभनादिमात्
प्राश्याद्वधिसंयुक्तनवंविप्राभिर्मन्त्रितं ॥ पिष्टनिति ब्रीहिपाकसमये ब्रीहिभिःश्राद्धं कुर्यादित्यर्थः हारो
तोप्याह गृहमेधीशरहसंतपोब्रीहिंवाभ्यांयजेत् वनीवर्पांसुदयामार्कैः गृहीगृहस्थः वनीवान्नप्रस्थः वर्षांस्
श्रावणशुक्लपक्षे इदंचश्राद्धंपादंणित्यं ब्रीहियवपाकौचितिविष्णुना नित्यप्रकरणे पठनात् इदंचनवब्रीहि
भिरतदभावेपुरातनेस्तदभावेचात्रांतरैरनिपिद्धैरवशंकार्क्यमिति गोभिलसूत्रटीकायां इदमाश्विनीकर्मोक्तमा
इवलायनेन आश्वयुज्यामाश्वयुज्यकर्मोति अत्रपूर्वाह्नव्यापिनीयाह्या दैवकर्मत्वात् आश्रयणंतुपूर्वाणि
कार्यंशरयाश्रयणंतुपूर्वाणिस्थात्तदुच्यतेइतिशौनकेकोः तत्रापिशेषपूर्वाणिकार्यमितिप्रागुक्तं तच्चदर्शोष्ठाःपौ
र्णमासेष्ठाश्रयणंभवति दर्शोष्ठाः पूर्वमुक्तमाश्रयणं प्राक्पौर्णमास्यांचतत् इतिदीपिकोक्तोः तत्राश्रयणंनेधा

ब्रीह्याग्रयणं यवाग्रयणं श्यामाकाग्रयणंचेति एषां कालः श्रुतौ गृहमेधि ब्रीहि यवाभ्यां शरदसं तयोर्यजेत् इयाम
 केनोवारैर्वपास्वापत्कालं विना नवाक्षेन पुराणैर्वति ॥ तत्रापि श्यामाकाग्रयणमनित्यमितरेतु अनहिताग्नेर्नित्य
 यवाग्रयणंच कर्तव्यमिति रस्मार्तानां भ्रता वृत्तत्वात् सूत्रे ब्रीहि यवे देवतासंबंधानामेव मंत्रेणाज्ञाताच्च आहित
 इतरतु यवाग्रयणस्याप्यतिनित्यत्वं अपि वा क्रिया यवेष्विति सूत्रात् यद्वा ब्रीह्याग्रयणेन समानतंत्रता ॥ इयाम
 केतुप्रस्तरं कुर्यात् यवाग्रयणं यदिवा तदपि समानतंत्रमित्यादिनाग्रयणमृत्तौ परिश्रमवतां सुलभमिति
 त्वत्वं इदंच पर्वभावे देवनक्षत्रे कृतिका विज्ञायात् कार्थमिति रस्य पर्यसरे उक्तं दौषायनीयकेशवस्वामि
 नाप्येवमुक्तं यदा श्विनपौर्णमास्यां कियते तदेककालत्वादभ्ययुज कर्मणोऽस्य च समानतंत्रता भवति तदेतद्वाचि
 कृता एकवर्हिरिभान्येति सूत्रे रपठमुक्तं एतदकरणे प्रायश्चित्तमुक्तं चंद्रिकायां कात्यायनः नित्ययाज्यात्यये
 चैव वैश्वदेवाह्नयस्य च अग्निद्वानवयज्ञेन नवाह्नप्राशने तथा ॥ वैश्वानराय कर्तव्यश्चतुर्षूष्णं हुतिरनुवेति ॥ कारि
 कापि अह्नव्याग्रयणंचैव नवाह्नयदिवानरैः वैश्वानराय कर्तव्यश्चतुर्षूष्णं हुतिरनुवेति ॥ ऋग्विधानेतु समि
 दारण्यमंत्रंच यवेष्वपेच्छतं आग्रयणं यदाह्नान्यतदासंपूर्णमेति वादित्युक्तं एतच्चापदि मलमासे च कर्तव्यम
 न्ययानेति प्रागुक्तं अग्नोऽप्याहिताग्न्यादिविशेषः शौनकादेर्ज्ञेयः ब्रह्मपुराणे आश्वयुज्यां बालुकायानि कुंभे बाल
 काणवात् आयाति सेनया साह्वैकत्वायुद्धं सुदारुणं तस्मात्तत्र नरैर्मर्गाः स्वयं गृहस्य समीपगाः शोभितव्याः प्रय
 त्नेन भूषितव्याश्चमडलैः पुष्पादर्थं फलधूपान्नसर्वप्रकरैस्तथा वेश्मानि भूषितव्यानि नानारंगैश्च सर्वतः सुरनातैर
 तुलितैश्च नरेर्भाव्य सवालकैः दिवा तत्र नभोक्तव्यं मानुषैश्च विकिभिः स्त्रीष्वहमूर्खबालैश्च भोक्तव्यं पूजितैः सुरैः पूज्या
 श्वसफलैः पार्श्वैस्तथा द्वारे ध्वंभित्तिभिः द्वारोपतिप्रदीपाश्च संपूज्योहव्यवाहृतः यवाक्षतघृतोपेतैस्तदुल्लैश्च सुतोर्पतः

संपूजितव्यः पूष्टुः पयसापायसेन च रुद्रः सभार्यः रक्तैश्च यथानदीभरे मुनिः गोमहिः सुरभिः पूज्यालगावक्रिहृता
शानः डौरश्च वाङ्मवर्तणो गजवाङ्मिनायकः पूज्यः सार्धैश्च रेवंतो महाविभवा विस्तरैः ततः पूज्यो निकुम्भस्तु समर्पेरित
लतदुल्लेः सुगंधिभिर्वृतोपेतैः कशराश्चैश्च भूरिभिः ब्राह्मणान्भोजयित्वा तु भोक्तव्यमांसवर्जितं ततः प्रभातसमये अन्तु
लिप्तैः स्वलंभैः मंगलालंभनं कार्यवह्निं संपूजनं तथा भोक्तव्यं ब्राह्मणैः सार्द्धं क्रीडितव्यं यथा सुखं तस्यां रात्र्यां व्यती
तायां द्वितीयायामनंतरं प्रभाते कर्दमाकैस्तु क्रीडितव्यं पिशाचवनं निर्जलैश्चाथ सर्पैश्च रुद्रवत्सर्वेष्टमसु आनीय चा
यमिज्जालेपनीयानिकर्दमैः कामाग्निजनकैर्नाट्यैः स्त्रीपुङ्गवानुवादिभिः वाचापैश्चाचमाचारं कीर्तयद्भिरितरत
तः तस्मिन् बहूनि पूर्वह्निं कुम्भस्यानुयायिनः ऋतवेष्वाः पिशाचाश्च प्रविशति नरांश्च तान् अपरह्ने नतः स्ना
तस्त्वन्नागच्छति बंधुवत् दर्पाभिमानदोषेण तत्र ये नागतानराः न पूजयन्ति मोहेन क्रीडन् नैव कुर्वते ता
न्निर्दहन्ति ते कोपादिपिशाचा रौद्रदर्शनाः ततः स्नातौ नरैः पूज्यो देवो दामोदरो हरिः संपूज्यविप्रान्भोक्तव्यमनुलि
प्तैः स्वलंकृतैः बंधुमित्रकलत्रैश्च सह भूत्यायथाक्रमं ततः प्रभृतिपणमासान्स्वेषु वेश्मसु मानवैः अग्निः सन्निहि
तः कार्या रान्नासिद्धालकरतथा मांसं समग्रं देयश्च दीपो निस्त्यग्नाद्वाहरिति ॥ अस्यामेव पौर्णमास्यां कोजागर
व्रतं नारदीये आश्विने मासि पूर्णया व्रतं कोजागराभिषेकं तत्र स्नातो विधेनेन सोपवासो जितेन्द्रियः लक्ष्मिं
भ्यर्च्य सौवर्ण्यघटस्थाप्या यथाव्रजे मृण्मये वा सवस्त्रांतामुपचारैः पृथग्विधैः ततः सायंतने काले ऽभ्युदिते
तारकाधिपे हेमान्तरोप्यान्मृण्मयान्वाधृतदीपान्प्रदीपयेत् लक्ष्मं तदधैर्मयुतं सहस्रं शतमेव वा धृतशर्करासंमिश्रं वि
पाच्य बहुपायसं वंशपात्रेषु संस्थाप्य कौमुद्यां शीतदीधितेः याममात्रे गते रात्र्या लक्ष्म्यै तद्दिनि वेदयेत् ततः सं
भोजयेत्तेन विप्रान्भक्त्या शनैः शनैः सहैव जागरं कुर्व्याद्वात्यगातिमुभंगलैः ततो ऽरुणोदये स्नात्वा तां मूर्तिं गुरवे ऽर्पे

येत् अस्यारात्रौमहालक्ष्मीर्वराभयकरावुजा निशीथेचरतीनस्यंकोजागार्त्तमहीतले यस्मैवित्तंप्रयच्छामिजाग्रते
 पुजत्राय वेपथ्वं कृतं चैतद्रतं लक्ष्मीप्रतोषणं समृद्धिर्भेहि कीदृयाद्देहतिपा रलौकिकीमिति तथाचमहार्णवे लंगेऽपि
 ज्ञात्वा भवेत्पूर्णमास्यातु चरेज्जागरणं निशीथे कौमुदीसासमास्याताकार्यालौकिकीर्भूतये कौमुद्यां पूजयेच्छक्ष्मीर्भद्रं भैरा
 वणुरित्येतं सुगांधिभिर्भद्रं यद्रथैरात्रो जागरणं चरेत् निशीथे चरदालक्ष्मीः कोजागर्त्तं तिवादिनी यस्मै वित्तंप्रयच्छामि
 अस्मैः कीर्त्तां करोति यः नारिकेलैश्च पिटकैः पितृदेवान्समर्चयेत् बंधूंश्च ग्रीणयेतेन स्वयंतदशनीभवेत् मदनरत्ने
 नारिकेलोदकं पीत्वा अक्षैर्जागरणं निशीथे तस्मै वित्तंप्रयच्छामि योजगर्त्तं महीतले इदं कोजागरव्रतं यद्दिने पूर्णमा
 सप्रदोपनिशीथे चोभयव्यापिनी तद्दिने कार्थं यदा तु पूर्वेषु निशीथव्यासि स्तदा पूर्वा नकादि व्रतवद् होरात्रयो गोवि
 शिव्यते इति परेद्युः नकादि व्रतयोगेतरात्रियो गोविशिव्यते इति वचनात् लक्ष्मीपूजा मंत्रस्तु नमस्ते सर्वभूतानां वर
 दासि हरिप्रिये यागतिस्त्रः प्रपन्नानां समेभूयात्त्वदर्चनात् इद्रपूजा मंत्रस्तु विचित्रैरावतस्याप्यौलोभ्यालिंगिता य
 च भारवकुलिशहस्ताय सहस्राक्षाय ते नमः यवाक्षतघृतोपेतैरित्यत्र यवानां पृथगुपादानात् अक्षतपदं तंडुल
 विशेषपरं एवमत्राच्यनुसंधेयं लक्ष्मीद्रव्यातिरिकार्थमिरयादि सुरपूजनं पूर्वाह्णे स्त्रीवृद्धबालकैस्तुभोक्तव्यं पूजि
 तेः सुरैरित्यत्र पूर्वार्द्धस्य पूर्वाह्णैव कुर्वीत इत्यादि वाक्येन पूजाकर्तव्यव्रते भोजनस्य तदुत्तरस्य च ततः शरीरस्त्रोतो
 यो मलविरुपं दं विह्वयात् अन्नादिनां प्रवेशाच्च स्यादशुचिर्द्विशेषत इति वाक्यादाचारान्नाप्राप्तेः दिवा तत्र न भोक्
 तव्यमित्यादि निषिद्धा दिवा भोजनस्थी भूवादि गोचरतया दिवा तनत्वनमत्राविधौ वाक्यैक्यलाघवं च अन्यथा दिवोर्ध्वमि
 त्यादि पूजने दिवा तनपूजोत्तरकालीन भोजनं च विधेयमिति वाक्यभेदे विशिष्टविधौ विधिगोचरत्वं लक्षणार्थाः प्रसंगात्
 पचकालांतरादीपदनस्य रात्रिकर्तव्यत्वं स्पष्टं युगपत्तत्र कर्तव्याद्वा दशैते महोत्सवा इत्यनेनैव योगपद्या विधातात् अ

न्येपरिर्वाक्यं तत्रेति पूर्वप्रक्रांताभ्युज्जमेनेपरामर्शस्यावश्यकत्वेतत्रेति पदं तदुपस्थापकमेव लाघ-
 वात् एवमाकांक्षाविच्छेदं शंखवाद्यरवौन्मिश्रैर्नृत्यगतिं श्रमालिना वह्निपार्श्वगतैर्नद्या इत्यस्परान्नि साहचर्यात् रा-
 त्रिकालीनत्वं तत्कृतु कृष्णचतुर्दश्यां रात्रौ निकुंभादि पूजादर्शनोद्भावनं तत्रानुपयुक्तमेवेति रक्तदिग्पि अस्ति कोजाग-
 रनामव्रतानामुत्तमं व्रतं यत्कृत्वा समवाप्नोति जंतुलोकाननुत्तमान् पूर्णमाभ्युज्जमासि कौमुदीपरिकीर्तिता तत्राभ्य-
 महालक्ष्मीमिंद्रं चैरावणस्थितं उपवासं प्रकुर्वीत दीपान् दद्याच्च भक्तिः लक्षंतदर्थं भययुतं सहस्रं शतमेव वा घृतेन दीपये-
 द्दीपांस्तिलतैलेन वा व्रती रात्रौ जागरणं कुर्यान्नृत्यगीतपुरःसरं यथाविभवतो देयाः पुरवोधिपुदीपिकाः देवतायतने चै-
 वञ्जारमिपुग्देहपुच ततः प्रभाते सुस्नानातः संपूज्य च शतकृतं ब्राह्मणभोजयेत्क्षीरघृतशर्करापायसैः वा सोमिंद्रं क्षिणा-
 भिश्रसवखान् पूजयेद्द्विजान् यथाशक्ति व्रदात्तव्यादीपाः स्वर्णविनिर्मिताः एवं निर्वर्चयं विधिबद्धतपारणमाचरेत् व्रत-
 स्यास्य प्रभावेण करपानेनाप्यसंख्यकान् आप्सरोभिः परिहृतः स्वर्गलोके महीयते इह चायुष्यमारोग्यं पुत्रपौत्रा-
 दि संपदः लभते व्रतमाहात्म्यात्कुलश्रेष्ठगुणोत्तरं निशीथे वरदालक्ष्मीः कोजागर्ता तिभापिणी जगत्प्रभमतस्यां
 लोके चैटावलोकितो नातिकेरोदकं पीत्वा श्रक्षक्रीडांसमाचरेत् तस्मै वित्तं प्रयच्छामि कोजागर्तं महीतले

॥ इति रक्तदिग्पि आश्विन्यां पूर्णिमायां कोजागरव्रतम् ॥

अस्थोद्यापनं तिथ्यादि संकीर्य आत्मनः स्वकुलस्य चारुं हितलक्ष्मीप्राप्तिपूर्वकमुखादिप्राप्तये श्रीमहालक्ष्मीं
 महेंद्रयोः प्रीत्यर्थमाचरितकोजागरव्रतोद्यापनं करिष्ये तत्रादावाचार्यवरणादिविधानं कृत्वा गणेशपूजादिमंड-
 लपूजांतं विधाय ततो लक्ष्मीपूजनमिंद्रपूजनं च विधाय परितो दीपान् घृतेन तिलतैलेन लक्ष्मयुतं सहस्रं तदधैशतं वा
 दीपान्पथाशक्तिवोधिपुचतुर्पयेवाप्रज्वाल्य नारिकेलोदकं प्राशय अक्षैर्दोषं वेत् एवं रात्रिमुत्सवेन तिवा प्रातरग्निं प्र

तिष्ठा॥५॥ उवाच यत् प्रधानं लक्ष्मीमिन्द्रं च प्रत्येकं सहस्रसंख्यादुतिभिर्विद्वादिदेवताग्रहान् लोकपालाश्चैकै
 याहृत्यापयाशाकिहुत्वा आचार्यैः संपूज्य सौवर्णैराजतवादीपसुवर्णवर्तिसहितसदक्षिणं दत्त्वा प्रतिमामप्याचार्या य
 दत्त्वा घृतशर्करादिना ब्राह्मणान्संतप्य तेभ्यो दक्षिणादत्त्वा शिषोभ्यर्हत्वा शय्यादिकं यथाशक्ति दत्त्वा भूयसीं द
 क्षिणां दत्त्वेष्टजनैः सह भुञ्जीत ॥ इति कोजागरव्रतोद्यापनं ॥ अत्राश्वयुज्यांगजनीराजनं कार्दमं तच्च वाजिनीराजन
 वादिति संप्रदायात् ॥ अत्राश्विनपौर्णमास्यां नारदीयपुराणदानमुक्तं माहात्म्ये पंचविंशतिसाहस्रं नारदीयमथो
 च्यते तदीपपंचदश्यांतु दद्याद्धेनुसमन्वितं परमांसिद्धिमाप्नोति पुनरावृत्तिदुर्लभाम् नारदीये यस्त्वेतदिष
 पूर्णायाधेनूनांससकान्वितं प्रदद्याद्द्विजवर्ध्याय स लभेन्मोक्षमेव चेति तुलासंक्रांतौ वामनपुराणदानं नारदीये
 एवंपरंपराभासपुराणवाग्नं शुभं लिखितैव तत्पुराणं तु यः शरद्विपुलेऽर्पयेत् विप्राय वेदविदुषे यत्तद्धेनुसमन्वि
 तं ससमुद्धृत्य नरकारि पृच्छन् रवर्गैर्नयेत्स्वकान् देहंतिभुक्तभोगोऽसौ याति विष्णोः परंपदम् ॥ इति नारदीयवा
 मनपुराणयोदानं माहात्म्यम् ॥ स्वस्ति श्रीरणवीरसिंहधरणीपालो वदान्यामणिः १ रणवीरसिंहभूषेणकारिते
 कृत्यसागरे अभूदाश्विनकृत्या नारंभ्योरत्नसमुच्चयः २ इति श्रीमत्सूर्यवंशावतंसरघुवंशतिलकश्रीरणवीर
 सिंहमहाराजकारिते कृत्यरत्नाकरे आश्विनमासकृत्यरत्नसमुच्चयः ॥

॥ निधिपतिशोधिताश्विनमासरसमाप्तः ॥

॥ श्रीरघुनाथमुद्रायनालये ॥

लालाशिवमहोपाध्यायश्विनमासोशुद्धितरुमासिमगमत्

संवत् १९८१ मार्गशीर्ष ऋ. २३

कार्तिकमासप्रारम्भः

डं श्रय कार्तिकमासकृत्यनिर्णयः । तत्रादौ तुलासंक्रमे प्रागपरदशघटिकाः पुण्यकालः मध्याह्निपुत्रावुक्ते
 तिसामन्यवचनात् रात्रौसंक्रमेत् पूर्वोक्तसंक्रमतिर्णपादज्ञेयं कार्तिकमासस्य स्नानदानव्रतादावतिप्राश
 स्यमुक्तं नारदये, एकतःसर्वतीर्थानि सर्वेयज्ञाः सदक्षिणाः अन्यतः कार्तिके मासः सर्वपुण्याधिकोमतः सुवर्ण
 मेरुतुल्यानिसर्वदानानि चैकतः एकतः कार्तिके मासः सदादामोदराप्रियः श्रवतेनाक्षिपेयस्तुमासं दामोदराप्रियं तिर्थं
 न्योनिमवाप्तोति सर्वधर्ममवाहिकृतः श्रत्राविष्णुव्रतप्रशंसा तत्रैव व्रतानामिह सर्वेषामेकजन्मानुगुणं फलं इह वि
 णुव्रतानां हि फलं जन्मशताधिकं यतिश्च विधवाच्च विशेषेण वनाश्रमी कार्तिके नरकं याति स्नानदानव्रतावर्णना तथा
 जन्मप्रश्रुतियत्पुण्यं विधिवत्समुपाजितं भस्मीभवति तत्सर्वमकृत्वा कार्तिके व्रतं कार्तिके नार्चतो विष्णुर्भक्तियोगेन
 वैर्नरैः नरकास्तिगमिष्यति यमदूतैः प्रपीडिताः अथ कार्तिकस्नानं तुलामकरमेषेषु प्रातः स्नानं विधीयते हविष्यं
 ब्रह्मचर्यं च महापातकनाशनं श्रत्रसौरमासउक्तः प्राच्याश्चैतदेवाद्रियते दाक्षिणात्यास्तु श्राध्विनस्य तु मासस्य या
 शुष्केकादशी भवेत् कार्तिकस्य व्रतानीह तस्यावैप्रारभेत सुधीरिति पाद्मोक्तेः भार्गवार्चने प्रारभ्यैकादशीं शुष्कामा
 श्विनस्य तु मानवः प्रातः स्नानं प्रकुर्वीत यावत् कार्तिकभास्करइति विष्णुधर्मोक्तेः हेमाद्रावादि तत्पुण्ये च पूर्णचाश्व
 युजे मासि पौर्णमास्यां समाहित इत्युक्त्वा मासं समग्रं वृणुयाच्च समाप्यते कार्तिकपौर्णमास्यामिति पौर्णमास्यां
 मापयेदित्याहुः मदनपारिजातो विष्णुः कार्तिकं सकलमासं प्रातः स्नायीजितेन्द्रियः जपन्हविष्यभुञ्जतु माससर्वपा
 येऽभ्युच्यते विष्णुः कार्तिकोऽग्निदेवत्योऽग्निर्दानां मुखं तस्मात्कार्तिके मासि वहिः स्नानी गायत्र्यो जपनिरतः
 सकृदेव हविष्याशी संवत्सरकृतात्पापात्पुतो भवति श्रत्र प्रातः काले नोक्त इत्यतो मध्याह्नस्नानेऽपीदं फलं वा हिर्गर्भा
 द्यहो ह्य कार्तिकं सकलमासं नित्यस्नायीजितेन्द्रियः जपन्हविष्यभुक्शांतः सर्वपापैः प्रमुच्यते नित्यस्नानं प्रा

तः स्तः। च। मिति शंशेतेः। आचारः। च। सकलमासमित्यनेनैव प्रत्याहिके प्राप्ते। नित्यपदवैयर्थ्यापत्तिः। अत्र स्नानं प्रधानं
हविष्यभोजनादिकमंगामितिसंप्रदायः। अत्र देशविशेषः। कार्तिकं प्रक्रम्य। कुरुक्षेत्रे कोटिगुणो गंगायामपितत्समः।
दुर्लभः। कार्तिके विप्रामथुरायानृणाभिह। यत्राचतः स्वकं रूपं भक्तेभ्यः संप्रपृच्छतीति। इदं च स्नानं। काशीस्थपंच
नंदप्यातिशस्तं। शतं सभारतुषैस्तत्त्वान्नरैर्यस्याप्यते फलं। तत्कार्तिके पंचनंदे सकृत् स्नानेन लभ्यते। कार्तिके विदुती
भूयो ब्रह्मचर्यपरायणः। स्नात्वा त्वनुदिते भानौ भानुजातस्य भीः कुत इति। तथा च काशीखंडे। कार्तिके मे विदुयात्राकृतार्थे
भक्ति तत्परैः। विदुती धृतस्नानस्तेषामुक्तिर्न दूरतः। भानुजातो यमः। स्नानमंत्रश्च तत्रैव। कार्तिके इह करिष्यामि प्रा
तः स्नानं जनार्दन। प्रीत्यर्थं तव देवेश। दामोदरमयामह। मया सह श्रिया सहेत्यर्थः। इमं मंत्रं समुच्चार्य मनो निस्नाया
द्वती नर इति। अथर्वमंत्रोऽपि तत्रैव। अतिनः। कार्तिके मासि स्नातस्य विधिवन्मम। इहाणाधर्ममया दत्तं दनुर्जेद्रिति पूदन
नित्येनैमित्तिके कर्ण्य कार्तिके प्रापनाशेन। अहोणाधर्ममया दत्तं राधया साहितो हरे। इमौ मंत्रौ समुच्चार्य योनरोऽर्थ
प्रयच्छति। सुवर्णरत्नपुष्पां वपुर्गुणेशेन पुण्यवान्। सुवर्णरत्नपृथिवी तेन दत्तान संशय इति। एवं संपूर्णस्नानाशक्तौ
अहं स्नायात्। वाराणस्यां पंचनंदे अहं स्नातस्तु कार्तिके। अर्माहि पुण्यवपुः पुण्यभाजोऽतिनिर्मलाः श्रयमालाधारण
स्कादे। द्वारिका माहात्म्ये। निवेद्य विष्णवे मालां तुलसीकाष्ठसंभवां। वहते यो नरो भक्त्या तस्य नैवास्ति पातकं। न ज
ह्या तुलसीमालां धात्रीमालां विशेषतः। महापातकसंहञ्जकमार्थदायिनीं। विष्णुधर्म्यं रघुशे तु यानि लोमानि
धात्रीमाला कलौ नृणां। तावद्वर्षसहस्राणि कुठे वसाति र्भवेत्। मालायुग्मं तु यो नित्यं धात्री तुलसीसंभवं। वहते कंठ
देशे यः कल्पकोटि दिवं वसेत्। तुलसीकाष्ठसंभूते माले हरिजनाप्रिये। विभक्तिमत्त्वा महं
कंठे कुरुमां कृष्णवल्गुं। एवं संप्राप्य विधिवन्मालां कृष्णगलेऽर्पितां। धारयेत् कार्तिके मासि सवसेद्देष्णवेपद इति। अत्र

मूलचित्यम् । अथपुण्यनिवेदनं । भार्गवार्चनदीपिकायां । नृसिंहपुराणे ॥ अगस्तिकुसुमद्वयचोचयेच्चजनान्न
दर्शनात्तरयदेवस्थनरकंताश्रुतेनरः विहायसर्वेषुष्णणिमानुषेषुष्णकेशवे कार्तिकेयोर्चयेद्भक्त्यावाजिपेयफलं
भेत् स्कंदेकार्तिकमाहारभ्ये ॥ मालतीमालयाविष्णुःकेतक्याचैवपूजितः समासहस्रं सुप्रीतोभवेद्भक्तमधुसूदनः
तथा । कार्तिकेकेश्वरीपूजापेधानास्त्रासुरैःकृता तेनिर्भर्त्यरवेःपुत्रवंसंतिबिदिवेसदा तथाच । तुलसीदल
शतकेनकार्तिकेयोर्चयेद्भरि पत्रेपत्रेमुनिश्रेष्ठलभतेमौक्तिकफलं तथाचस्कंदे कार्तिकमाहारभ्ये धात्रीफल
विलिप्तगोधात्रीफलविभूषणः धात्रीफलकृताहारोनारारायणोभवेत् तच्छायायान्तुयःकुट्यात्पिण्डदानंमहा
मुने मुक्तिप्रयातिपितरःप्रसादान्माधवरयतु ॥ धात्रीछायांसमाश्रित्योर्ध्वेच्चक्रधारिणं पुष्पेषुष्पेऽश्वमेधरयं
फलं प्राप्नोतिमानवः तथाचस्कंदे कार्तिकेमासिविभ्रं धात्रीवृक्षापशोभिते वनेदामोदरं विष्णुचित्राक्षैस्तोषयेद्विभुं
मूलेनपायसेनाथहोमंकुट्याद्विचक्षणः ब्राह्मणभोजयेद्भक्त्यास्वयंभुजीतबंधुभिरिति पद्मपुराणे रमयेनृचयोदया
त्कार्तिकेमासिपार्थिव सर्वान्कामानवाप्नोतिनित्यमुगतिभागभवेत् अथकार्तिकेवर्ज्यान्वाह ॥ पाद्वैकार्तिकमाहा
त्म्ये राजिकामादकंचैव नैवाद्यात्कार्तिकेवती द्विदलतिलतैलंचतथाश्रमतिदूषितं स्कंदेपि कार्तिकेवर्जयेत्तद्वह
द्विदलंवहुर्वाजकं माषमुद्रमसूराश्चचणकाश्चकुलत्थकाः निष्पावाराजमापाश्चआढमयोद्विदलंस्मृतं नूतनान्य
पिजिष्णानिसर्वाण्येतानिबर्जयेत् अन्नउत्पत्तिसमयेदलद्वयंभवति तस्यतत्पुर्वगत्याद्विदलमुच्यतइत्याहुः उदाह
रंतित्र्यं वाजमेवसमुद्रतद्विदलंवांकुरंविना दृश्यतेयत्रासरेषुद्विदलंतन्निगद्यतइति अन्येषु लक्षणायांमानाभ
वात्तवचनं तस्यनिर्मूलत्वाद्द्विदलात्मकंयस्यस्वरूपं तदेववर्जयेदित्याहुः तथानारदीये ॥ कार्तिकेवर्जयेत्तलंक
र्तिकेवर्जयेन्मधु कार्तिकेवर्जयेत्कारयंकार्तिकेशुक्लस्थितं कारयंकारयंपात्रभोजनं शुक्लं पर्युपितलवणकश

काः तद्यत् ॥ नपवाञ्जामपांश्चसुतदेवेजनाहने येभक्षयतिरजैर्द्रवांशालादधिकाहिते कार्त्तिकेनुविशे
 पणराजमापांस्तुभक्षयेत् निष्पावान् राजशार्दूलयावदाभूतनारकी कंदवानिपटोलातिनृताकंसहितातिच नत्यजे
 र्कात्तिकेमासियावदाभूतनारकी एतानिभक्षयेद्यस्तुमुक्षेदेवेजनाहने शतजन्मार्जितपुण्यं दहतेनात्रसंशय इतिभ
 विष्प्येत्तरादिपूके तथा ॥ कार्त्तिकेकृष्णसेवीयः प्राजापत्यपरोधवा एकांतरोपवासीवाञ्जिरात्रोपोपितोपिवा
 पृथ्वीद्वादशपदं वामासंवावरवाणि एकभक्तेननक्तनतथैवायाचितेनच उपवासेनभक्षेऽन्नजतेपरमंपदमिति अन्ये
 पितृयमाऽनाकतुर्मास्यप्रारंभोकास्ते कार्त्तिकेयथाशक्तिरवश्यसेव्याः अन्नग्रह्यमुक्तंस्कादि ॥ ब्रह्मियोमवगो
 धूमाः त्रिपंगुतिलशालयः एतेहिंसात्तिकाऽत्रोकाभोगमोक्षप्रदायकाः काशीखंडे ऊर्जयेवात्मश्रीयाद्देवात्म
 यथापुनः दंताकंसूरशंखैवशूकाशिविचवर्जयेत् पृथ्वीचंद्रोदये अन्नतेनाक्षिपेद्यस्तुमासंदासोदराप्रियं निर्यग्योति
 नवाग्रातिनात्रकाय्याविचारणा मांसवर्ज्जनंमहाभारते मासिमास्यश्वमेधेनयोयजेतशतंसमाः नस्वादयतिपोमां
 संसमनेतद्युधिष्ठिर यस्तुवर्षशतंपूर्णतपरतप्येत्सुदारुणं तथैकवर्ज्येत्तमांसंसमस्यात्तुयुधिष्ठिर कौमुदेतुविशे
 षण्शुक्लपक्षेनरात्रिप वर्ज्येदन्नमांसानिधन्माह्नवावेधीयते नैदिपुराणे योत्तरः कार्त्तिकेमासेमांसंतुपरिवर्ज्येत्
 यत्सरस्यलभतेफलमांसविवर्जनात् तथाच तथाजन्मसहस्रैरनुमानुष्यं प्राप्यदुर्लभं कार्त्तिकेनावैयद्विष्णुत्सय
 यद्यमयातना गवांकोटिप्रदानस्यत्त्वर्कोटिपुण्यफलं तत्फलंकोटिगुणितमेकाहं केशवार्चनात् ददातिवैष्णवान्
 पुत्रान्भक्तैश्चाव्याभिवारिणो यः करोतिनरोभक्त्याकार्त्तिकेपन्नभोजनं नदुर्गातिमवाप्नोतिवादिन्द्राश्चतुर्दश भोजनं
 त्रेषुमहापातकनाशनं कार्त्तिकेमुक्तिदंशोक्तं ब्रह्मपत्नैर्भुभोजनं ब्रह्मपन्नं पलाशपत्रं वाराहपुराणे नयहेकार्त्तिकं कु
 न्दशेषेणतुकार्त्तिको तीर्थतुकार्त्तिकंकुर्यात्सर्ववत्नेनभावितादिति अन्नग्रहणमधिकृत्यदेवीप्रराणे कार्त्तिकेग्रहणे

श्रेष्ठगंगाधामुनसंगमे. श्रेयकार्तिकेदीपदान्ते भाविष्यपुराणे. यः कुर्यात्कार्तिकेभासिशोभनादीप्रमालका चण्डिकाप्रत-
 नेभक्त्यासहिस्वर्योपमोज्ञत्. चण्डिकाप्रतमनोज्ञलक्षणं । विष्णवादिनामप्यायतनेषुकार्तिकेदीपदानकार्थ्य. तथा॥
 ददातकार्तिकेयस्तुमभायतनदीपकं॥ जातिस्मरत्वं राज्ञा च प्राकार्थ्यसर्वजंतुषु श्रव्याहर्तेद्रियवंचसमुप्रातिनसंशय-
 इति विष्णुधर्मोत्तरे. कार्तिकेदीपदिनेन सर्वत्रोच्चैर्यथा भुवि प्रातः । ब्रह्मोवाच. दीपप्रयच्छतिनरः. सूर्यस्यायतनत्-
 यः तेजसारविसंकाशः. सर्वग्रहाफललभेत्. कार्तिकेदिविशेषणकौमुदेभासिदीपकः. दत्त्वायफलमाप्नोतिनतदनेय-
 नलभ्यते. कार्तिकेदुविशेषणकौमुदेभासिदीपकः. दत्त्वा तु सूर्यायतनेनयातिनरकंनरः. एष प्रभावोदीपस्य कार्ति-
 केभासिसुव्रतः. श्रक्रीयतनदीपस्य एतद्वद्वचोयथा. ॥ ॥ समुर्वकालं च क्षुब्धमान्मेधावदीपदीनरः. ज्ञायतेनरकना-
 पितमरसंज्ञानप्रइयति. पृथ्वा वासतमं विप्रापुत्रितिपुक्षंतुयोनरः. दीपदत्तातिद्वयाचयफलं तद्विबोधत. कर्बुरंमणिमु-
 काढयमनोज्ञमतिशोभनं. दीपमालाकुलं दिव्यावमानमधिरेहति. कर्बुरं कंचनमित्यर्थः. ॥ ॥ तस्मादायतनेभानो-
 दीपदधारसदाच्युतं । तं प्रदत्तं तर्हि स तन्कुर्यार्थैलवर्जितं. कुर्याच्च दीपहंता च मूषकोऽर्थश्च जायते. तस्माद्दद्यान्नच-
 हरेच्छ्रेयोर्थादीपकंनरः. तथाचगौडाः. उच्चैः. प्रदीपमाकाशे होदयाद्विष्णवेनरः. समसर्वकुलमुद्धृत्याविष्णुलोकम्
 वाधुयात् । कार्तिकप्रकरणात् । यश्चकेशवमुद्दिश्य दीपदद्याच्चकार्तिके. आकाशस्थं ज्वलतं वशूणात्तरयापि यत्फलम्
 धनधान्यसमृद्धश्च पुत्रवानीश्वरो भवेत्. लोचने च शुभेतरं यो विद्वानपि प्रजायते. तथा । तुलायां तिलतैलेन सायसंध्या-
 समगमे. आकाशदीपयेदधान्मासमेकान्तरं. श्रिकामोयः. श्रीपतयेस्मि श्रियं न विजुष्यते. महतीं श्रियमाप्नो-
 तिरूपसौभाग्यसंपदमिति. तद्विधिश्चादित्यपुराणे. दिवाकरेऽस्तांचलमांलिभूतेग्रहाणेतु पुरुषप्रमाणं. मूर्धाकृति-
 यज्ञियवत्प्रजातामारेऽप्यभमावयतस्यमार्धः. कृत्वा च ततोऽष्टदलाकृतौ स्तुत्याभिर्भवेदष्टदिशानुचारी. तत्कार्ष्णिकायां

तुमहाप्रकाशोदीपः प्रदीपोदलगास्तथाष्टौ निवेद्यधर्मोयहरायभूम्येदामोदरायाप्यधम्मराज्ञं प्रजापतिभ्यस्व
धवापितेभ्यः प्रेतेभ्यएवायचतुः स्थितेभ्यः । अपराकैऽन्योमंत्रः । दामोदरायनमसितुलयालोयासह प्रदीपते
प्रयच्छामिनमोऽन्तायवेधसे अन्नैकभक्तव्रतं महाभारतो कार्तिकंतुरोमासंयः कुर्यादेकभोजनं शूरश्ववहुभा
दयश्चकार्षिणमाश्वेज्जायते भविष्यपुराणे । एकभक्तेनयानारोकार्तिकंतुशिपेद्यादि क्षमाहिंसादिनियमैरसंयताव्रत
चारिणी गुडादिमिश्रयात्यन्नंभास्करायनिवेदयेत् पक्षयोरुभयोःस्नात्वाश्रद्धयापरयान्विता पुष्पाणिकरवीरा
णिगुग्गुलुंसाज्यमादरात् सप्तन्यांवाधषष्ठांवाडपवासरातिर्भवेत् इन्द्रनीलश्रतीकाशैरालोकैः सर्वकालिकैः
नारीपुगशतैरस्माद्यैः सूर्यलोकमहीयते तस्मादागत्यलोकेऽस्मिन्यथेष्टविदतेपतिम् इत्येवंसर्वधर्मज्ञावि
धिरतुल्यः प्रकीर्तितः एकभक्तोपवासस्यफलंतुसदृशंभवेत् स्कंदपुराणे । योनरः कार्तिकमासमेकभक्ते
नतिष्ठति सोऽश्वमेधफलंप्राप्यबहिलोकेमहीयते कार्तिकमासोऽग्निदैवत्यइति विष्णुनाकार्तिकस्याग्निदै
वत्वमुक्तं विष्णुधर्मोत्तरे द्विजवेदमनियोदयात्कार्तिकेमासिदीपकं आग्निष्टोमफलंतरयप्रवदंतिमनीषिणःभवि
ष्यपुराणे । यः कुर्यात्कार्तिकेमासिशोभनादीर्घमालिकां सप्तन्यामथवाषष्ठाममावरयामथापिवा भास्करा
युतसकाशस्तेजसामासयन्नादिशः दिव्याभरणसंपन्न कुलमुद्वोत्स्यसर्वशः दीपवृक्षंसमुद्वोत्स्यभास्करस्याल्लेषशु
भं सर्वलोकमयेवीरवीरलोकेमहीयते भविष्यपुराणे । घृतदीपप्रदानेनशिवायशतयोजनं विमानंलभतेदिवं
सूर्यकोटिसमप्रभं यः कुर्यात्कार्तिकेमासिशोभनादीपमालिकां घृतेनचचतुर्दश्याममावरयांविशेषतः याव
द्दीपस्यसंख्यावैघृतेनापूर्वयोधिता तावद्युगसहस्राणिहरलोकेमहीयते इतिशिववाक्यं स्कंदपुराणे प्रदीपमालां
यः कुर्यात्कार्तिकेमासिवैभम श्रवसानेनर्तुदीपानांवाह्मणान्भोजयेच्छुचिः प्राज्ञापत्यंचलभतेदीप्यतेचरविर्धया

यः कुर्यात्कार्तिकमासिशोभनादीपमालिको वैदिकायतने भक्त्या सूर्यायतनके पुनः धूतनकुरुशाईलश्रमावस्थां तु भ-
क्तितः विशेषतो नवम्यां तु भक्तिश्च द्वासमान्वितः यावतो दीपसंघास्तु तैलनापूर्य्यवो धिताः तावद्दर्पसहस्राणि दुर्गालो-
केन हयिते अथ विष्णुपुराणे कं कार्तिककृत्यं ॥ मंत्रेय उवाच कार्तिकः खलु मासोऽयं सर्वदेवमयोगमहान् यानि
कृच्छ्राणि चोक्तानि सर्वपापहराणि वै कृतानि मुनिभिरतानि भुजाधिपसर्वशः देवपितृमनुष्येभ्यो दत्तं धृतं मधुप्लुतं
तत्राश्रमक्षयं प्रोक्तं ब्रह्मणालोककर्तुणा समभ्यर्च्य हरिं भक्त्या दीपं दद्यादिवानिशं सर्वपापविशुद्धात्मानरोयात्
भवन्तु इति विष्णुधर्मोक्तं कार्तिककृत्यं अथादित्यपुराणे कं दीपदानम् ॥ सनत्कुमार उवाच दामोदरस्य
वर्णयंतु शुक्लाग्रशं चकार सः केनोपायेन भगवत्तदृश्येत महत्तमः नाकलोकसमं सौख्यं प्रेतलोके भवेत्कथं भव-
वान् देवकीपुत्रस्तद्वाक्यस्योत्तरं ददौ रहस्यं परमं गृह्यमतीर्य फलप्रदं भोः शृणुष्व महाबुद्धे यत्प्रवक्ष्यामि ते जनघ पूर्ण-
आश्वयुजे मासि पौर्णमास्यां समाहितः प्रथमे च निशा रेभेमनोवाक्कायसंयुतं नमः पितृभ्यः प्रेतभ्यो नमो धर्माय
विष्णवे नमो यमाय रौद्राय कालारपतये नमः दद्यादनेन मंत्रेण दीपं श्रद्धासमन्वित इत्यादि श्रुतेन दीपेन मनोरथा
नां संप्राप्तिरस्तीति न संशयो ज एतानि चोक्ता कतिचिद्वां सिद्धा मोदरश्चांतरितो बभूवेत्यादित्यपुराणे कं प्रदीपव्रतम्
अथाज्जयावासि व्रतं विष्णुधर्मोत्तरे ॥ वज्र उवाच भगवन् कर्मणा केन सर्वजयमाप्नुयात् वयवहाररेण ध्रुवो वि-
वादे च द्विजोत्तम जयावाप्तेः परं नास्ति सौख्यं लोकेषु सततं जयावाप्तिपदं सौख्यं यदस्ति व्रतमुच्यतां मार्कंडेय
उवाच आश्वयुज्या मतीतायां प्रतिपत्तश्चैतन्क्रमात् पूर्ववत्पूजयेद्देवं लोके नार्थांश्च विक्रमं त्रिरात्रां तत्कार्तिकया
दद्यादुक्षाणामुत्तमं सर्वस्य धरं कृत्वा शक्त्यारत्नैरलंकृतं कृत्वा व्रतं मासमिदं यथोक्तं प्राप्नोति लोकं सुचिरं तद्वीर-
उपायं कालसु चिरं तद्वीरः प्राप्नोति सर्वजयं च लोके इति विष्णुधर्मोक्तं जयावाप्तिव्रतं रूपावाप्तिवदज्ञपूज

अथ कच्छवतं ॥ सुपुण्यकार्तिकेमासिदेवार्पितसेविते ॥ क्रियमाणेन दृष्टांस्वल्पेऽपि रयान्महाफलं कस्तः संवत्स
 रः पुण्यस्तस्माद्वर्षाः सुपूजिताः वर्षाभ्यः कार्तिकः ॥ पुण्य कार्तिके काद्गीष्मपंचकं नैवेद्यं पुष्पपुष्पचञ्चर्यतं सुविलेप
 नीं ॥ निवेद्य कार्तिके विष्णोः फलं सांवत्सरं फलं ॥ अतः कार्तिकमासाद्य सदैव शुभकांक्षिभिः ॥ हरिमुद्दिश्य कार्तिकं वंभस्व
 शक्त्या सुकरं व्रतं कार्तिकस्यासिते पक्षे वा शुभं श्वेतुर्दशी ॥ समुपेप्य नरो भक्त्या पूजयेद्भद्रं लब्धं ॥ उपवासस्तु क
 र्त्तव्यो वारिभ्यश्चि तेन च ॥ जलकच्छमिदं कृत्वा विष्णुलोकं व्रजेन्नर इत्यादि ॥ यथोक्तेन विधानेन कच्छाणि समुमाचरे
 त ॥ व्रतोपवासनियमैर्युक्तास्ते मुक्तिर्भाविताः ॥ इति विष्णुधर्मोत्तरे कच्छव्रतानि ॥ अथाद्वैतवैद्यव्रतं ॥ ब्रह्मोवाच
 क्षीराशोकात्तैकेयस्तु देव्याभक्तिरतो नरः ॥ शाकयावकमेकाशी व्रतं स्नाथी शिवारतः पूजयेत्तिलहोमस्तु मधुक्षीर
 घृतादिभिः ॥ कार्यस्तु देवीमंत्रेण शुणु पुण्यफलं हरे ॥ महापातकसंयुक्तो यो वा ह्युपपातकं ॥ मुच्यते नान्नसंदेहो यस्य
 त्सर्वपाता शिवा ॥ इति देवीपुराणोक्तं ॥ कार्तिके देवीव्रतं ॥ वामनपुराणेऽपि ॥ रजतकांचनदीपान् सुशुभकाफला
 दिकं ॥ दामोदरस्य प्रीत्यर्थं प्रदद्यात्कार्तिके नरः ॥ अथ मासोपवासव्रतं कार्यं ॥ तच्चाश्विनशुक्लैकादशीमारभ्य कर्त्तव्य
 व्यातत्रैव लिखितं ॥ अथ कार्तिकप्रतिपदायां ॥ कार्तिकमासव्रतं नियमादीनामारंभः कार्यः ॥ त्रिथीशत्वाद्बहिर्पूजा
 धिपकर्त्तव्यं नान्यदत्र विशेषकृत्यं ॥ एवं द्वितीयायामपि ॥ त्रिथीशत्वाद्ब्रह्मणः पूजा ॥ अश्विनोर्यमस्यापि पूजादिकं कार्यं
 तृतीयायांगौरीपूजाव्रतादिकं यथाविहितं कार्यं भूतिदिक ॥ कार्तिककृष्णचतुर्थ्या कृत्यविशेषः ॥ संवत्सरं प्रदीपे ॥
 आश्विने कृष्णपक्षस्य चतुर्थ्या रात्रिप्रोक्तः ॥ सृष्टमये जात्यतः ॥ पूज्यो राजादशरथस्तथा ॥ दुर्गाचतस्रं पूज्या सर्वसौख्य
 विद्वद्भ्ये ॥ आश्विनो मुख्यचाद्रेणेति तत्रैवोक्तं ॥ इयं प्रदोषव्यापिनी ब्राह्मा ॥ उभयव्रतयात्वे संकल्पकालसत्त्वात्परा ॥ अन्नश्चोष्णमेवाधिकारः
 मेव करकचतुर्थीव्रतं ॥ साचंचंद्रोदयव्यापिनी ब्राह्मा ॥ उभयव्रतयात्वे संकल्पकालसत्त्वात्परा ॥ अन्नश्चोष्णमेवाधिकारः

तासां नैव फलश्रुतेः श्रयन्नतविधिः मासपक्षाद्युल्लिख्यात्मनःसौमान्यसौख्यपुत्रदौहित्रादिसुरिधरश्रीप्रसापेकर
 कचतुर्थीव्रतकरिष्य गोमयोपालिसभूमौ वटपिप्पलवोल्लिख्य तदधस्ताच्छिवंगेशं पृथुमुद्युक्तं गोरीं चालिख्य पो
 दशोपचारैः पूजयेत् तत्र मंत्रः ॥ नमः शिवायै शर्वायै सौभाग्यं यंस तर्ति शुभां प्रयच्छ भक्तिमुक्तानां गीणां हरवल
 भे ततो नमो तमंत्रेण शिवपद्मस्योः पूजाकार्या ततः सपकान्नादशकरकान्नाह्मणेभ्यो दद्यात् ततः पिष्टकैर्नैव
 यमोजनं सर्वैर्निवेदयेत् ततश्चंद्रोदयोत्तरचंद्रपार्थदद्यात् क्षीरसागरसंभूतचंद्रलक्ष्मीं सहोदर गृहाणा धर्मश
 शां केशरोहिणीं सहितप्रभो अथ कथा । मांघातोवाच अर्जुने तु भते जेतुं मिद्रलोकगतिं प्रति विषण्णमानसा सुभूदौ
 पदौ समाचिंतयत् अहोकिरीटिना कर्मसमारब्धं यमहतरं विभ्रमवर्णमोद्विहवहवः परिपंथिनः चिंतयित्वेति सादेव कि
 ण्णकृष्णं जगद्गुहं भर्तुः प्रियं चिकीर्षतीं साऽप्युच्छिद्विभवारणे द्रौपद्युवाच कथं यत्स्वजगन्नाथव्रतमेकं सुदुर्लभं यत्क
 त्वायांति विभ्रानि विजयस्तेजसाः श्रियः श्रीव्यास उवाच एतदेव महाभागो भूः पृथुः किलोमथा एतत्पृष्टदेवि पूर्व
 पार्वत्याशं करं प्रति तस्यास्तद्वचनं श्रुत्वा प्राहेद गोमहेश्वरः शृणु देवि वरारोहे वक्ष्यामि तामहेश्वरिणं पतिविभ्रहरी
 त्याहं करकारण्या चतुर्थिका पार्वत्युवाच भगवन्कीदृशी प्रोक्ता चतुर्थीकरकाभिधा विधानं कीदृशं प्रोक्तं केनेयं च
 पुरा कृता ईश्वरद्ववाच शकप्रस्थे पुरेभ्यो द्विजनसमाकुले स्वर्णरीप्यसमाकीर्णैरत्नप्राकारशोभिते दिव्यनारी
 जनालोकवशीकृतजगत्त्रये वेदभ्यनिसमायुक्ते र्गोदापिमनोरमे वेदधर्म्मार्द्धिजस्तत्र वसन् वेदविदां वरः पत्नी तस्यै
 व विप्रस्थनाम्ना लोलवती शुभा सास्वयं जनयामास पुत्रान् सप्तमि तौ जसः कन्यां वीरवती नाम्ना सर्वलक्षणसंयुतां
 नीलोत्पलाभनयनां पूर्णदुसदृशाननां ततः कोलेशुभदिने विधिवत् द्विजोत्तमः ददौ वै वेदविदुषे विज्ञाय विधिपूर्वकं श्र
 ज्ञात्ते तु संप्राप्ता चतुर्थीकरकाभिधा वीरवत्यासमारब्धं व्रतं कामप्रदं शुभं कृड्यां चो विद्वन्मंत्रक्रोगौ रतस्मिन्नलोलिखत्

शिवेनाद्विद्वान्नेयनपण्मुखेनसमन्वितं गंधपुष्पाक्षतैर्गौरीपूजयामासमन्त्रतः नमःशिवायैश्वर्यार्पयैसौभाग्यंसंत
 तिष्ठामां प्रयच्छन्मकियुकानांनारिणांह्रवहम्भे तस्या.पार्श्वमहादेवंविद्वानाशंपठाननं पुन.पुष्पाक्षतैर्धूपैरान
 चैचपृथक्पृथक् पक्वाद्वाक्षतसंपद्मान्सदीपान्करकानदश तथापिपृथक्नैवेद्यंभोज्यंसर्वन्यवेदयत् प्रतीक्षंतीस्त्रियः
 सर्वाश्चंद्रायार्घ्यपरायणा. सावालाव्याकुलदीनाक्षुत्तद्भ्यांपरिपीडिता निपपातमहीपृष्ठेरुर्दुर्वाधवारतदा समा
 रणस्यचतारैर्मुसमभ्युक्ष्यवारिणा तद्गतातुविचित्रैर्वमरुरोहमहावटं हस्तेनोल्कांसमादायज्वलंतीस्नेहपीडि
 तः भगिन्यैदर्शयामासचंद्रं व्याजोदितं तदा तद्दृष्ट्वाचार्यैर्भुत्सुज्यबुभुजेसुमनास्तदा चंद्रोदयंसमासाद्यअर्धैर्दत्त्वा
 विधानतः तद्वेषेणस्रतरस्या.पतिर्धर्मश्चदूषितः पतितथाविधंदृष्ट्वाशिवमभ्यर्च्यसापुनः ब्रतानिरशनंचके
 यावत्सर्वस्वरोगतः चक्रु संवत्सरेऽतीतब्रतं तद्भ्रातृयोपितः पूर्वोकेनविधानेनसा.प्रिचकेशुभानना तदायाताशर्चा
 कन्यासखीभिःपरिवारिता एतदेवब्रतं कर्तुमगतास्वर्गलोकत.वीरवत्स्यतदभ्याशमगमद्गमयत.स्वयं दृष्ट्वात्मानुपी
 देवीपद्मच्छमकलंशर्चा तथापृष्टावीरवतीप्रोवाचविनयान्विता अहंपितृशृङ्ग्राप्तामृतोऽयमेपतिःप्रभुः नजानेकर्म
 एःकरूपफलंप्राप्तंमयाधुना ममभाग्यवशाद्देविअगतास्मिहेश्वरि अन्नुष्टुप्स्वमांसातर्जावयाशुपतिमम इद्रा
 ण्युवाच त्वयापितृशृङ्गपूर्वैर्कुर्वत्याकरकाव्रतं दृष्ट्वाव्याध्वंस्त्वयादत्तोविनाचंद्रोदयंशुभे तन्नैवब्रतदोषेणपतिलोकांतरं
 गतः इदानींकुरुयत्नेनकरकाव्रतमुत्तमं पतितेजीवायिष्यामिब्रतस्यास्यप्रभावतः कृष्णउवाच तस्यास्तद्वचनं
 श्रुत्वाव्रतंचक्रोविधानतः प्रसन्नासाऽभवदेवीशक्रस्यप्राणवहम्भा तथाव्रतं कृतेदेवीजलेनाभ्युक्ष्यतत्पतिं जीवयामा
 सचंद्रोदोदेववच्चवभूवसः ततश्चागाद्गृहंस्वीयरेमेसापातिनासह धनंधान्यंसुपुत्रांश्चदीर्घमायुश्चलब्धवान् तस्मा
 स्वयापियत्नेनब्रतमेतद्विधीयतां सूतउवाच द्वैपायनवचःश्रुत्वाचकार द्वौपदीव्रतं तद्व्रतस्यप्रभावेणजित्वातान्

कौरवान्तरेण लभिरराज्यमतुलं धनधान्यसमन्वितं अम्योद्यापनं आचम्य मासपक्षाद्युल्लिरयात्मनः सौ
 भाग्यपुत्रपौत्रादिमुत्तिथरश्चिः प्राप्ते यसपरिवारपण्णुखगणेशशिवसहितगौरीप्रीत्यर्थमाचरितकरकचतुर्थीव्रतेत्याप
 नंकरिष्ये तत्रादावाचार्यवृत्त्या सर्वतोभद्रैर्लिंगतोभद्रे वाकलशस्त्रापनं विधाय तत्र तार्थादिपत्रे हैमीगौरीशि
 वपण्णुखगणेशसहितं वाटदक्षतलस्थितां संस्थाप्य षोडशोपचारैः पूजयेत् ॥ नमः शिवायै शर्वाण्यै सौभाग्यं सं
 ततिं शुभां प्रयच्छन्मक्तियुक्तानां गौरीणां हरवल्लभे उन्नमः शिवायै गणेशस्कंदहरसहितायै नमः एताभ्यामेव मं
 ज्ञाभ्यां सर्वोपचारपूजां कुर्यात् राजगौरीतवाद्यादिभिर्जागरणं कुर्यात् प्रातः पुनः पूजां विधाय स्वग्रहोक्तविधिना
 शिवादिष्टाप्यभवाद्दद्यात् तत्र प्रधानगौरीशिवस्कंदं गणेशं पायसाज्यतिलवटादिसमिद्धिः प्रत्येकमष्टौ
 शरसहस्राहुतिभिरष्टोत्तरशतसंख्याकाभिर्बाहुल्या ब्रह्मादिदेवतानवत्रहदिकपालादीनैकैकपाहुत्या चरुसमिद्धिहु
 त्वा स्विष्टकृद्धोमांते आचार्यसंपूज्य प्रतिमासहितं कलशं दत्त्वा ततः करकक्षीरसंपूर्णं तीर्थपूर्णं मथापि वा
 ददामिरत्नसंयुक्तं चिरं जीवतु मे पतिरिति सदक्षिणकरकन्दशमुवासीनीभ्यो यथाशक्ति दद्यात् ततो ब्रतसंपूर्य
 शब्दादिदानं यथाशक्ति दत्त्वा सद्व्रतेन ब्राह्मणान्परितोष्या शिशोर्ग्रहीत्वा भूयसीं दक्षिणां दद्यात् अशक्तौ चैकमे
 व करकं दद्यात् घृतपूर्णं च करकक्षीरपूर्णं मथापि वा ददामिरत्नसंयुक्तं चिरं जीवतु मे पतिः इति मंत्रेण क
 रकान्प्रदद्याद्द्विजसत्तमे सुवासिनीभ्यो दद्याच्च आदद्यात्ताभ्य एव च एवं ब्रतं याकुस्तेनारीसौभाग्यकाम्यया सौ
 भाग्यं पुत्रपौत्रादीन् लभते नान्नसंशयः ॥ इति श्रीवामनपुराणे करकचतुर्थीव्रतं सोद्यापनं कार्तिककृष्णपंचम्यां
 तिथिपत्वेन शेषादयो नागाः पूज्याः तथा चोक्तं पक्षद्वयगतसुसर्वासु पंचमीषु तिथिपत्वेन नागाः शेषादयः पूज्याः पंचम्यां
 पूजनमेवेदिति अत्र पश्चारं स्कंदपूजा तथा च पक्षद्वयगतासु सर्वासु षष्ठीषु तिथिपत्वेन स्कंदं संपूजयेत् तदुक्तम् षष्ठां

पूजागुहस्यचेति कार्तिककृष्णसप्तमौकुंठकल्पादिः अत्रादिकल्पादिकल्पोक्तत्वं तिथिपत्वेनादित्यपूजा
 तथाचोक्तसप्तमीतिष्ठेये पक्षद्वयगतासुसप्तमीपुतिथिपत्वेनादित्यः पूज्यः सप्तम्यांभास्करस्येत्युक्तेः आस्या
 मेवाष्टम्यां दांपत्याष्टमीव्रतं हेमाद्रौभविष्योत्तरे ॥ कार्तिकेमासिविज्ञेद्रपुत्रकाभोनरोमुने अष्टम्यांकृष्णप
 क्षस्यपूजयेद्विधिवन्नरः उभयासहितदेवकृत्वादभिमयंविभुं आस्यामेवमभ्युरावासिभीराधाकुंडेस्नानमरुणोदये
 सूर्योदयेकार्थमितिमभ्युरासेतौज्ञेयम् कार्तिककृष्णाष्टमीकरकाभिधा सामहारोष्ट्रेषुप्रसिद्धा सापिचंद्रोदयव्या
 पिर्नोब्राह्मा आस्याविधानंकरकचतुर्थीवादिति आस्यामेव कार्तिककृष्णाष्टम्यां अहोयदिवव्रतं पञ्चपुरा
 णेकार्तिकमाहात्म्ये ॥ पृथुरुवाच देवैर्पवतांश्रेष्ठसर्वदेवार्थपारग तंवाहंप्रष्टुमिच्छामित्वरः संदेहच्छेदक
 तादशंव्रतमास्यादियत्पुत्रधनवर्द्धनम् नारदउवाच ॥ महाविद्यामहाभायामहाभेपारम्यतिः महाभोहोभगव
 तमिहादेवीमहेश्वरी अहोयचितिविख्यातासैवसर्वेश्वरेश्वरी तस्याव्रतमहापुण्यंसर्वलोकहितप्रदं पृथुरुवा
 च ॥ अहोयिनामसादेवोक्तंयज्ञाताचनारद तथाव्रतंतिथौकरस्यांकोविधिश्रवदरुष्टं नारदउवाच ॥ आसीत्पु
 राकतपुगेऽकालमृत्युर्नरराधिप ततो नराश्रवहवः पक्षिणश्चक्षयंगताः तदाजनपदाःसर्वेक्षयंयताश्चभूरिशः की
 जमात्राणिभूतानितदाऽभूवद्भूपाधिप तदासर्वसमागम्यब्राह्मणान्वेदपारगान् पप्रच्छुर्विनयोपेताः किंकार्यं
 वदतद्विजाः ब्राह्मणोवदविद्वंसीविब्राह्मण्यर्चमुहुर्मुहुः शास्त्राण्यलोकियतत्त्वज्ञाःकालमृत्योःशमायच अहोव्याश्र
 ममहादं व्याश्रयधनमकुर्वत कार्तिकेकृष्णपक्षस्यसप्तम्यांयानतत्पराः ततःप्रदोषसमयेभूवन्सर्वेपिदुःखिताःअथा
 गच्छतदातत्रकाचिद्वीवरयोपिता सोवाचब्राह्मणान्सर्वानिकमर्थंव्रतभासत तऊचुरतानरश्चेष्टकालमृत्युक्षयायच
 प्रोकाचसत्यमित्येवंसापितत्रसमासदत् ततःसर्वाःप्रजाविप्राःसापिपीवरयोपिता अहोव्याश्रममहादेव्याभूय

आराधनं दधुः एतास्मिन्नेव काले तु देवी साक्षाद् दृश्यत चामुं मुण्डहस्ताचकरालकृष्णवर्णां का कालिकेति समाख्याता
 ब्रह्मोपातित्रविश्रुता एकान्हैव प्रसन्नत्वाद् देवीनामतेऽब्रुवन् सा पितृभ्रममासीतान् ब्राह्मणानभ्यभापत अहं रुद्रग
 णैः सार्द्धकालमृत्युसमन्विता विहारार्थं समायाता विश्रपापमवेक्ष्य च अद्य विश्रावेदहीना दाभिः कानि रपन्नपाः अर्क्ष
 काः क्षत्रियाश्चैश्वर्यादुष्टाश्च पादजाः स्त्रियः पतिव्रतीषाश्च स्वेच्छाचारसमन्विताः एतां समीक्ष्य पापस्वगातिधोराभ्याव
 हां निर्धर्मकांश्च निर्यज्ञांश्चिह्नांश्चिर्जपांस्तथा आगताः स्वगणैः सार्द्धं विश्वाभावाय केवलं अथैव कार्तिकेमासि व्रता
 दिफलकोटिभिः सप्तन्यांच विशेषणपूजितायां द्विजोत्तमाः प्रसादनागता विश्रावरं दण्डुतमाचिरं ततः सकललोका
 श्रवणार्थं तस्मिन् तत्तप दुर्भक्षणभवेद् विनातकश्च भवेत्कचित् नाकालमृत्युर्न व्याधिर्न चापुनरवमेव च नारद उवा
 च ततो ब्रवीन्महादेवो मृगुष्यं हे द्विजोत्तमाः कार्तिके कृष्णपक्षे तु अष्टम्यां चा विशेषतः तारानके चैकभक्तमधवाय
 च प्रभृत्यकैः कर्तव्यं चा विशेषेण सप्तन्यांच व्रतं मम चंद्रनके च सप्तन्यामष्टम्यांचैव नक्तकं अवश्यं हि व्रतं कार्त्तिके नैर्ना
 रीभिरेव च दिवा चात्र नभोक्तव्यं बालवृद्धादुराविना सायं प्रपूजयेन्नाम्नाऽहोयीत्स्वेव च मां सुधीः कर्तव्या हि प्रयत्नेन
 मदीया प्रतिमानरैः तत्र कुड्यांच रतं भवामं डपे मे समचरेत् चतुर्वर्णैश्च सर्वाङ्गैः श्यावपीतासितासितैः मूलकाभिस्त
 धारकंधैरिक्षुदंडादिभिस्तथा एवं कृत्वानरैः सर्वैः सर्वसुखमवाप्स्यते तत्र मां पूजयेद्भक्त्या चंद्रिकामंडवर्धरैः संया
 वशणपुष्पैश्च पूज्योपैरतथैव यतोऽनया पूजयान्यां तं सामृत्युगणैः समं तथेत्युक्तस्ततः सर्वजगद्ब्रह्मंतमुत्तमं तत
 स्तु प्रांजलिर्भूत्वा साहधीवरयोषिता महादेवी च देवेशि पाह्यस्मान्नोचयोनितान् ततोऽब्रवीन्महादेवी ब्रह्मोपावि
 श्रुता च या एहि त्वं मम भक्त्या सि प्रसन्ना तेनैव शयः त्वया प्यहं सदा पूज्या पूर्वोक्तेन विधानतः पूजावसाने भवतीस हि
 तं पूजयेत्तु यः तस्मिन् पूजा हि स फला विपरीतमतोऽप्यथा तथा पूज्याः कुमार्यश्च मां लिनिचतदैवा हि नारद उवाच

एवं प्रोच्यततः पश्चात्तत्रैवांतरधीयत ततः सर्वे यद्देवितु ब्रतमेतन्न संशयः अधुना ते मया प्रोक्तं तव स्नेहस्य कारणा
 तद्दृश्यवासिभिर्जीवैरावश्यकमिदं ब्रूतं कुर्वति ब्रतमेतद्येतेषां सौख्यं भवेद्भूतं नाकालमृत्युर्न व्याधिर्न भयं नृपश
 त्तुतः सप्तमोऽष्टमी वापि तिथिरस्य ब्रूतस्य हि सप्तमी चंद्रनके च तारा नके तु चाष्टमी उभे एव समानो हि ब्रूते तिथु
 भये नृप सारद उवाच एतत्ते सर्वमाख्यातं यन्मातृं परिच्छसि ब्रह्मेत्याश्वघ्नतं जन्म प्रसादश्च विधितिधिः
 फलं चैव महाराज किं भूयः श्रोतुमिच्छसि कार्तिकस्यैव माहात्म्यं यदेकान्हा प्रसाधिता जनैरहो यी देव्या भित्तं
 कार्तिकसमं शुभं एकान्हास्मरणा देवाकालमृत्योर्व्यमोचयत् ब्रह्मेयीतन्मता देवी तत्कार्तिकप्रभावतः कार्ति
 केन समो मासो न भूतेन भाविष्यति इति पाद्मे कार्तिकमाहात्म्ये कार्तिककृष्णष्टम्यामहोयि ब्रतम् ॥ कार्तिककृष्ण
 त्रयम्यां सर्वास्वपि नवमीषु सरस्वती दुर्गा पूजा कार्या सरस्वत्या नवम्यां वेत्तुं केन वमीनिर्णये दशम्यां च ध
 र्म्मराज पूजा दशम्यां ततः सरस्वती दशमी निर्णयो कवचनात् कार्तिककृष्णैकादशी रमा अस्याः कथा ब्रह्मैव
 वर्ते पद्मपुराणे च ॥ युधिष्ठिर उवाच कथयस्व प्रसादेन मम स्नेहस्य कारणात् कार्तिके कृष्णपक्षे तु कानामै
 कादशी भवेत् किनामको विधिरुतस्या एतन्मे वद विसतरात् यस्मिन्मासे हरिर्देवी निद्रां त्यजति माधवः श्रीकृ
 ण उवाच दृष्टुं त्वं राजशार्दूलकथां पापप्रणाशिनीं कार्तिकस्यासिते पक्षे रमानामेति विश्रुता तस्याऽप्योपपन्ना
 द्रव्यं कुण्डलमतेन रः पुरात्रेतायुगे राजन्नयोऽध्यानगरे नृपः मुकुंद इति स्या तो न्यवसद्धर्मतत्परः इंद्रेण सह यस्मैव
 सस्यं श्रेष्ठं प्रवर्तते हरिवासरं संधारी हरिभक्तिपरायणः तस्मिंश्च नृपति श्रेष्ठभूतवात्रो प्रशासति दुहिता चंद्रभागा
 रस्या जाता तस्य दृष्टे नृप जाभाता तस्य वैवासी तश्चोभनो नामनामतः चंद्रसेनस्य राजारतु पुत्रो धर्मपरायणः अशु
 रस्य दृष्टे सोऽयं समायातो नृपात्मजः किं यतो दिवसाश्चैव चंद्रभागा व्याचिंतयत् किं भविष्यति तत्राथ मम भर्ताति

दुर्वलः समागतं व्रतैव देवानामपि दुर्लभं एकादशीदिनं पुण्यं समायातव्यपीतम् शुभयापीडितो भर्ता पितृशा-
 सनमुत्तमं नभोऽकठ्वं नभोऽकठ्वं संप्राप्ते हरिवासरे इति शुश्राव सततं पटहं दारुणकिल व्रतस्य माहिमानं वैज्ञा-
 त्वा वैव प्रयत्नतः चिंतयामास तत्रैव शोभनश्च प्रतापवान् किं करोमि महाप्राज्ञो शुभया पीडितो रम्यहं पप्रच्छ
 वल्लभां रत्नां स किं करिष्यामि शोभने चंद्रभागे वाच पितुर्वै रमन्ति मे कांतभोऽकठ्वं नैव केनचित् चतुर्वर्ण्यादिकैश्च
 बह्वष्टवर्षाधिकैस्तथा गर्जैरुद्धैस्तथैवाभ्यैः पशुभिः पक्षिभिरतथा तृणमन्नंतथानीरं भुज्यते नैव शोभन मा
 नवैश्च तथा भर्तुं भुज्यते नैव वासरे यदि चेद्भुज्यते कांताहं तंगहं यत्पसौ इति संचिंत्य भोऽकांतसुदृढमानसं कुरु न
 ह्यन्यत्राहिं गतव्यं भोजनार्थं नृपात्मज शोभन उवाच सत्यं चेत्तिथि यत्नाहं करिष्यामि व्रतं शुभं दैवेन विहितं चैव तत्तथैव
 भविष्यति इत्येवं संमतिं कृत्वा तद्देहे दुःखपीडितः पुनः स्मृत्वा पुनः स्मृत्वा तथा च विवशो भवत् श्रद्धेन धार्यते प्राणश्चात्र
 सर्वप्रातिष्ठितं श्रद्धमेव परित्यज्य कथं प्राणावलं वनं शोभनाश्चेतयामास का गतिर्मे भविष्यति इति चिंतयतस्तस्य
 रविरस्तमयंगतः वैष्णवानां जनानां तु सानि शापुण्यवार्द्धिनी श्रीकृष्णपूजने नैव तथा जागरेण च शोभनस्य तु त
 रैव वसानि शादुः खदायिनी श्रद्धहीनस्य तत्रैव तथैव क्षुधितस्य च अतीव दुःखतस्तस्य रविवैश्वदेवाद्यंगतः
 तस्मिन् काले तुरजेंद्रपंचत्वं शोभनो गतः दाहयामास राजांतरं राजयोग्यैश्च दारुभिः चंद्रभागानां तमेहं ददाह प
 तिनसाह कृत्वोर्ध्वदैहिकं तस्य तस्यौजनकसद्धानि शोभने न नृपश्रेष्ठ रमा व्रतप्रभावतः प्रातर्देवपुरं रम्यमंदराचलमूर्ध
 नि दौर्ध्वदैहं कृतं तस्य क्रियाश्च विधिवत्कृताः चिंतयामास सा तत्र चंद्रभागाय शास्विनी किं करोमि कगच्छामि साहं दुः
 खेन पीडिता पातिव्रत्यं करिष्येहं काष्ठभक्षणमेव च इति संचिंत्य सा पश्चादनुबंधं च कारसा एकादशी व्रते नैव जीर्यते जी
 र्यते तस्य च म् इति बुद्धिं समाख्याय सतीनां धुरिकीर्तिता काश्चिद्भिरो वसन्तवनगरे नागरस्तदा सोमशर्म्मति विख्या

तोषनहीनोदरिद्रकः साधुकार्यतयाविप्रःकुरुतेप्राणरक्षणं भ्रमतेतत्सर्वतसोन्नाधीन्द्रिजसत्तमः एवंभ्रमन्
 सदेयांश्चकुटुंबंपरिपालयन् एकस्मिन्निवेसेमार्गसूयार्थस्तचतदागतः आरुरोहद्विजोद्यक्षंसिहव्याघ्रभयाकुलः
 चितवानस्यतस्याधः सनीयुस्तंभगादपः धापदाः शूकरास्तत्रपुरतस्तुसमागताः पुरंतन्नाभवदेवदेवेनवि
 हितपुरा श्रानूपममतिहृद्यंपुण्यवद्भिर्नैवितं द्वितीयमिन्द्रलोकैर्वैश्रवसरोगणसेवितं ललितंगानसंयुक्तैर्गंध
 वरूपशोभितं, नारायणादिदेवानांप्रासादैरुपशोभितं धनधान्यसमाकीर्णैचातुर्वर्ण्यविराजितं विद्वद्भिः से
 वितंभक्त्याकमनीयंकलायुतं किमत्रबहुनोकेनगुणैःसर्वैःसमान्वितं तुलसीविटपाकीर्णं भूषणैरतिभूषितं ई
 दृशनगरदंष्ट्राविप्रोविस्मयमानगतः सर्वलेशांवरान्तूष्णविवेशपुरंतदा दंष्ट्रासमस्तनगरंराजवेश्मनिवैगतः रा
 जवेश्मननोहारिस्पर्शस्तंभविराजितं रफाटिकोपलसंमिश्रनानारत्नरत्नलंकृतं सुमनोवत्सुलालिततद्गृहंवर्ततेस
 दा साविप्रस्तद्गृहदंष्ट्राराजानंचददर्शह सिंहासनसमारूढंछत्रचामरशोभितं केयूरैः कुंडलैश्चैवकिरीटेनाविरा
 जितं इंद्रतुल्यसदस्यैश्चतत्रतोपशोभितं राजानंचतदादंष्ट्राविप्रोसौशोभनंतदा नृपजामातर्ज्ञात्वातत्स
 मीपंजगामसः शोभनोऽपि तदाज्ञात्वासोभशर्मणमागतं आसनादुत्थितरत्नैर्नमश्चकेद्विजोत्तमं चकारकुश
 लप्रक्षेत्रश्वशुररयतुपश्यतां कंतायाश्चंद्रभागायास्तथैवनगरस्यतु सोमशर्मोवाच कुशलवर्ततेराजन्श्वशु
 ररयपृष्टहेतव चंद्रभागाकुशालिनीसर्वतः कुशलंपुरे परंतुकथ्यताराजमेतदाश्चर्यकंतथा प्राप्तंवयापुरंरम्यं
 किद्रतारयप्रभावतः पुरंविचित्रंराजेंद्रनटछंकेनाचिकचित् एतदाचरुश्चमेसर्वैकरमात्मापतंपुरंतव शोभनउवाच
 लार्तिकस्यासितेपक्षेरमानामेतिविश्रुता तामुपोष्यमयाप्रासंद्भिर्जेन्द्रपुरमधुवं ध्रुवंभवतिपेनैतत्तत्कुरुष्वद्विजोत्तम
 सोमशर्मोवाच कथयाध्रुवमेतद्विकथुंभवतितद्भुवं तत्वंकथयराजेंद्रतत्कारिष्यामिनान्वया शोभनउवाच

मयैतद्विहितं विप्रश्नद्वहिनां द्विजोत्तम तेनाहमधुवंमन्यधुवंमवातितच्छृणु मुचुकुन्दस्यदुहिता चंद्रभागा सुशोभ
ना तस्यैकथयवृत्ततंतधुवमेतद्रविष्यति इति श्रुत्वा वचस्तस्यागतो विप्रः स्ववेश्मनि कथयामास वृत्ततं राजक
न्यायतो द्विजः श्रुत्वाथमाद्विजवचो विस्मयोत्फुल्लोचना प्रत्यक्षमथवास्वप्नस्यैतत्कथ्यते द्विज सोमशर्भावाच
प्रत्यक्षं द्रवितः कांतस्तव दृष्टो मया शुभे देवतुल्यमना धृष्यं दृष्टं तस्य पुरं मया अधुर्वैततस्योक्तधुवंमवातितकुरु
चंद्रभागा वाच नयमांतत्र विप्रेन्द्रपतिदर्शनलालसां आत्मनो व्रतपुण्येन करिष्यामि ध्रुवंपुरं आवयोर्द्विजसंयोगो य
थाभवाति तं कुरु प्राप्नुहि त्वं महपुण्यं कृत्वा योगं विद्युक्तयो इति श्रुत्वा वचस्तस्याः सोमशर्भाजगाम ह आश्रमं वामदेवस्य
मंदराचलसन्निधौ वामदेवोऽशृणोत् सर्ववृत्ततं कथितं तयोः अथापि च चंद्रभागा विदमंत्रैर्योर्जितैः ऋषिर्मंत्रप्रभावे
ण विष्णुवासरसे सवनात् दिव्यदेहावभूवासौ दिव्यांगतिमवापच पत्युः समीपमगमत्सहर्षोत्फुल्लोचना
जहर्ष शोभनोऽतीव दृष्ट्वा कांतं समागतां समागन्त्यस्वके वामपार्श्वे तां सन्त्यवेशयत् अथोवाच त्रियाहर्षा चंद्रभागा
शुभं वचः शृणु कांतं हितं वाक्यं यत्पुण्यं विद्यते मयि श्राष्टवर्षाधिकं जाता यदाहं पितृदेवमनि ततः प्रभृत्येव मया
कृतमेकादशीव्रतं यथोक्तविधिना युक्तं श्रद्धापूर्वेन चेतसा, तस्याः पुण्यप्रभावेण पुरं भवतु मे ध्रुवं सर्वकामसमृद्धिं च या
वदाभूतसंख्यम् किमत्र बहूनां केन दत्तं पुण्यं मया खिलम् श्रीकृष्ण उवाच एवं च त्वपशादूर्लसारे मे पतिना सह दि
व्यभोगादिदिव्यरूपा दिव्याभरणभूषिता शोभनोऽपि तया सार्द्धं भवति दिव्यविग्रहः रमा व्रतप्रभावेण मंदराचलमूर्द्धनि
चित्तामणिसमार्हेपाकामधेनुसमाधवा रमाभिधानान्दृष्टे तवाग्रे कथिता मया एकादशीव्रतानां च पक्षयोरुभयो
रपि यथाशुक्ला तथा कृष्णा विभेदं नैव कारयेत् सवितैकादशीन्दृष्टां भुक्तिमुक्तिप्रदायिनी धेनुशुक्ला तथा कृष्णा
तूभयोः सह शंपयः तथैव तुल्यफलदं रम्यतमेकादशीद्वयं एकादशीव्रतानां च महारम्यं शृणु तेनरः सर्वपापविनि

मुंकोविष्णुलोकेमहीयते ॥ इतिब्रह्मवैवर्तेपद्मपुराणेचकार्तिककृष्णारम्भेकादशीव्रतकथा कार्तिककृष्णद्वाद-
 शीगोवत्ससंज्ञा साप्रदोपव्यापिनीग्राह्या दिनद्वयेतथासत्त्वेपूर्वोतिपुण्यमाक्यात् तथाच वत्सपूजाविधिश्चैव
 कर्तव्याप्रथमेहतीतिनिर्णयामृतोऽभिधानात् हेमाद्रौ आग्नेये ॥ कार्तिकःखलुमासोवैसर्वाद्वैवमयोमहान् कृष्ण
 पक्षविशेषेणनवन्यादिदिनानितु पुण्यानितुपुयद्वयमक्षय्यं सर्वकामिमिति नारदउवाच आश्विनेकृष्णपक्षे
 तुद्वादश्यादिपुष्यचसु तिथिपूकःपूर्वरात्रेष्टुणानीराजनीविधिः नीराजयेयुर्दवांश्चविप्रांश्चैवतुरंगमान् ज्येष्ठा
 न्श्रेष्ठान्जपन्यांश्चमातृमुख्याश्चयोपितःश्चवाश्विनग्रहणंमुख्यचंद्राभिप्रायेण आक्षय्यविशेषोमदनरत्ने भविष्ये स
 वत्सावाऽसवत्सांचशीलिर्नीगांपयस्विनी चंदनादिभिरालिष्यपुण्यमालाभिरर्चयेत् अर्धैताम्रमयेपानेकृत्वापुण्याक्ष
 रैस्त्रिलैःपादमूलतुंड्याद्वैभजेणानेनपांडव क्षीरोदार्षवसंभूतेसुरासुरनमस्कृते सर्वदेवमयेमातर्गृहाणार्धनमोस्तुते-
 तदिनेतैलपकंचस्थालीपकंयुधिष्ठिर गोक्षीरगोघृतैश्चैवदधितकंचवर्जयेत् अथान्योपिप्रकारःनरोवायदिवानारीनकं
 संकरप्यचेतसीत्पुपक्रन्त्य मापात्रकामतोद्गमीयाद्रात्रौविगतमत्सरः प्रतीक्षेतागमंभक्त्यागवांगोरथानतत्परः इति
 गोष्ठगतामुसंध्यायां गोपूजाविधानाच्च वत्सस्यपूजाशिवरात्रिरेपापरगविनिघ्नंतिनृपंसराष्ट्रमिति मातारुद्राणां
 दृढहितावसूनां स्वसादित्यानाममृतस्वनाभिःप्रणुवोवाचिकेतुषेजनायमागामनागामादितिविधिष्ठ स्त्रीशूद्राणामह्रा
 वाहोभंजःपौराणिकेयथा क्षीरोदार्षवसंभूतइत्यादि ॥ ततोमापादिसंसिद्धान्वटक्रांश्चनिवेदयेत् पंचसप्तद-
 शैकंवायथाविभवमात्मनः तत्रभंजः सुरभिस्तंजगन्मातार्नित्याविष्णुपदेस्थिता सर्वदेवमयेग्र्यासंमयादत्तमि
 भंप्रस ततःप्रार्थना सर्वदेवमयेदेविसर्वरत्नैरलंके मातर्ममाभिलषितंसफलंकुरुनेदिनि इतिगोवत्सद्वाद-
 शीव्रतम् ॥ अथकथा युधिष्ठिरउवाच आशोहिष्योदशाष्टौचममहर्षेक्षयंगताः तेनपापेनचित्तेभेजुगुप्सतीन

जायते तत्र ब्राह्मणराजन्वयैश्वर्याद्रादयो हताः भीष्मद्रोणकलिगादिकर्णशत्रुमुखहाताः तेषां विधेन
 यत्पापं तन्मेममर्षिकृतं पापप्रक्षालनं किंचिद्व्रतं ब्रह्मजनादेन श्रीकृष्ण उवाच महापुण्यव्रतं स्त्रीणां गोवत्स
 द्वादशीव्रतं अश्वत्थव्रथुने पार्थमहापातकनाशनं गौरुषिणीपुरादेवी पूजिता ब्रह्मवादिभिः सवत्साकार्तकेमासि
 कृष्णपक्षे धृष्टिर द्वादश्यां भक्तिपुके स्तनीं दिनीनामनामतः ततः प्रभृतिराजैर्द्राथिता पृथिवीतले उत्तानपादेन त
 दाव्रतं चैषां महाफलं उत्तानपादनामासीत्क्षत्रियः क्षितिभूषणं तस्य भार्या द्रव्यं चासीत् सुरुचो रुचिराश्वकम् सु
 रुच्यात्तु भुवः पुत्रो बालः पादचरो वदा रुच्यै समर्पितः शुच्या बालो यं रक्षयतामिति श्रहं करिष्ये शुश्रूषां चिरतद्गतमान
 सा रुचिः सौभाग्यमासाद्य सुखमास्ते गृहे सदा करोति भर्तुः शुश्रूषां सा तु नित्यं प्रतिव्रता कदाचित् क्रोधमासाद्य
 सापत्न्यं ज्ञानितं तथा स्वयं रुच्यानि हस्त्यासौ पार्थ रथं दलीकृतः पक्त्वा सुसंरुक्तः स्थाल्यामाहारार्थं नृशंसया त
 तो भोजनवेलायां दत्तोऽस्मै तृपतेः स्वयं तस्याभोक्तुकामस्य भुवो जीवनमाप्नवान् ततः पलाय्य सो राजन्मातुरुत्सं
 गगोभवत् तद्दृष्ट्वा महदाश्चर्यं ह्रस्विपप्रच्छ विस्मिता किमेतद् ब्रूहि दत्तांतं यस्मै यं व्युष्टिरुतमा किं त्वया चरितं भ
 द्रे व्रतं दत्तं तपस्तथा सत्यं कथय मे त्वय्येन ते जीवितः सुतः मया यं सतवारं रत्नं निहत्य शक्यं लोकतः पक्कः सुसंरु
 तः स्थाल्यां भोजने न्यंजतेः सह पात्रे दत्तः पुनश्चैव जीवत्येव हि ते सुतः किं ते सिद्धामहाविद्यामृतसंजीवनी तु वा म
 शिमं व्रमहायं व्रमय पांजनमौषधं कथयस्व महाभागे वेपथुर्हृदये मम श्रीकृष्ण उवाच एवमुक्तानुरुच्यासातामु
 वाचय शस्त्रिणी भद्रे न दत्तं न हुतं तपस्तप्यं मया तथा सिद्धानकाधिद्विद्या रस्ति मम मंत्रौषधे वेदिनी किंतु चैषां मया
 भद्रे गोवत्सद्वादशीव्रतं व्रतधारय प्रभावेण पुनर्जीवति मे सुतः वत्सो मे वत्स वेलायामतो र्यं क्रियते सदा समा
 गमश्च भवति पुत्रपौत्रशतैरपि यथावत्ते समाख्यातं त्वमप्येतत्समाचर त्वयाप्यचिरात्पुत्रो भविष्यति यथामम ए

वमुक्तेऽतर्थाणिरुच्यन्ते पुत्रधनेच्छया अवापसोत्तमं पुत्रं मनुवंशविधर्षनम् युधिष्ठिर उवाच कथं गोह्लादशीनामविधानं
 तत्रकोदशं कथमेपासमुत्पत्ताकस्मिन्काले जनार्दन एतत्सर्ववृत्तब्राह्मिवाहिमानं रकार्णवात् श्रीकृष्ण उवाच पु
 राकृष्णोपार्थमुनिकोटिः समानता तपश्चकार विपुलं नानाव्रतधरागिरौ हर्षेण महता विष्टादेव दर्शनकांक्षया जं
 नानं महापुण्येनानातीर्थविभूषिते पारियात्रे सिद्धपात्रे रम्ये तुंलिकाश्रमे पंचागिरीति विख्याता उत्तमेशिखरे नृप
 तापसारपथमतुलं दिव्यकाननभूपितं वसिष्ठशुक्रागिरिसकतदृशादिभिर्वृतं वल्कलाजिनसंवीतैर्मृगैराश्रममंड
 लं नानाभृगणैर्धुर्भक्तशालाभृगणैर्वृतं प्रशांता सिंहहरिणावकसर्पगणकुलं गहननिर्जरैरन्यलतासंतानसंकुलं
 सिंहव्याघ्रगजैश्चिदैर्हरिणैः शंखरैः शशैः वारहैरुकाभिर्द्विचरैः समतादृशशोभितं तपस्यतांतत्रोत्तमोनीनां दर्शनार्थिनां
 देवाजं चक्रमहीनाथद्वादशाहार्द्वलेश्वरः वभूव ब्राह्मणो वृद्धो जटापांडुरमूर्धजः श्लथश्चर्मतनुः कुजो यष्टिपाणिः स्वेपथुः उ
 मापिचक्रे गोरूपं शृणुत्तपार्थकीदृशं क्षीरोदतोयसंभूतायाः पुरा मृतमंथने पंचगावः शुभाः पार्थसर्वलोकस्य मातरः न
 दासुभद्रासुरभीसुशीला बहुला अपि एतालोकोपकाराय लोकानां तर्पणाय च जमदग्निभरद्वाजवासिष्ठात्रिसर्गौत
 माः जगद्भुक्तमदाः पंचगावोदत्ताः सुरैस्तदा गोमयं रोचनामूत्रं क्षीरं दधियवृतं गवां पडंगानि पवित्राणि यासां सि
 द्धिकराणि च गोमया द्रुथितः श्रीमान् विल्वदक्षः शिवाप्रियः तत्रास्ते पद्महस्ता श्रीः श्रीदक्षस्तेन सरमृतः वी
 रान्यत्पलपद्मानां पुनर्जातानि गोमयात् गोरोचनाच्च भांगलथापवित्राः सर्वसत्त्विका गोमूत्राद्भुगुलुर्जातः सुगंधिः
 प्रियदर्शनः श्राद्धेयः सर्वदेवानां शिवस्य च विशेषतः यद्वीजं जगतः किंचित् द्द्विजं क्षीरसंभवं दध्नः सर्वाणि जातानि मंगला
 न्यर्थसिद्धये वृतादमृतमुद्भूतं देवानां तृप्तिकारकं ब्राह्मणाश्चैव गवश्च कुलमेकं द्विधा कृतं एकत्र मंत्रारितं त्रिंशतिहवि
 रैकत्र तिष्ठति गोपुयज्ञाः प्रवर्त्तते गोपुदेवाः प्रतिष्ठिताः गोभिर्वेदाः समुद्गोर्णाः सपडंगपदक्रमाः शृंगमले भवति तस्य

ब्रह्माविष्णुश्चसंस्थितौ भृङ्गाभ्रसर्वतीर्थानिस्थावराणिचरणिच शिरोमधेमहादेवः सर्वकारणकारणं लला
 टेऽसंस्थितागौरीनासाभ्रेचपटाननः कंबलाश्वतरौ नागौ नासापुटमुपाश्रितौ कर्णयोरश्विनौ देवौ चक्षुर्भ्यां शशिभास्क
 रौ देतुपायवः सर्वजिह्वापांवरुणः स्थितः सरस्वतीचंद्रकोरयभ्रः कुक्षौ चण्डयोः संध्याद्वयंतैर्वाष्ट्रं श्रीवापुः चपुरः
 सरं ऋक्षाणिककुटिद्यौरचपाणिषु संव्यवस्थिताः चतुष्पात्सकलोधूमौ नत्वं संध्यासु तिष्ठति सूरमधेतुगंधर्वाः
 खुराभ्रेपुचपद्मगाः खुराणां पश्चिमे भगोरक्षसाः संप्रतिष्ठिताः रुद्रा एकादशष्टेवसवः सर्वसंधिषु श्रोणीतटस्थाः
 पितरोरामकूपे पुमातरः श्रीरपाने गवां निस्त्वं स्वाहा लंगूलमास्थिता आदित्यरश्मयोवालाः पिंडीभूयव्यवस्थिताः
 साक्षाद्गन्धर्वाः मूत्रे गोमये यमुनास्थिता उदरेऽप्यिवी सर्वाः शैलवनकानना चत्वारः सागराः प्रोक्ता गवां ये तु पयोधराः
 पर्जन्यः क्षीरधारसु मेघा विंदुष्ववस्थिताः जठरे गर्हपत्योऽग्निर्दक्षिणाग्निर्दक्षः स्थितः मुखश्चाहवनीयो भिस्त्रेता भिस्तालु
 संस्थितः आस्थिष्वेव स्थिताः शैलाम्बजापां शुक्रसंस्थितिः ऋग्वेदोऽथर्ववेदश्च सामवेदो यजुस्तथा सितरकपीत
 रुष्णा गवां णैषु संस्थिताः तासां रूपान्यतुस्मृत्वा सुरभीणां युधिष्ठिर संस्मृत्य तत्क्षणाद्गौरीनिदिन्यासमदृशीतनुं
 आत्मनो विदधे दोधर्मराजभृणुष्वतां पडुन्नतां पंचस्तिग्धं गंधं मुद्रकाक्षीं सवालधीं ताव्यरतनीरककठौ सुखुरां सु
 मुखौ सितां सुगतिं च सुशीलां च स्नेहक्षीरपयोधरां गोरूपिणीं मुमाहृष्टातां च धेनुं सवत्सकां पटर्पायप्र
 चुराहं द्वामहादेवः स्वचेतसि शनैः शनैर्धयोपार्थविप्ररूपी तमाश्रमं गत्वा कुलपतेः पार्थेभृगोः स्वांगान्यवेदयत् त
 पः स्वतां च सर्वेषां मुनिकोटिषु पांडव न्यासकृपां ददौ धेनुरक्षध्वं नदिर्नामम यावत्स्नात्वा इतस्तीर्थोज्ज्वलमार्गात्
 प्रपान्य हम् राक्षिष्यामः प्रतीक्षामेव पंतु सुरभीभिर्मां अंतर्हीतो महादेवः पुनर्व्याघ्रोऽवभूव ह वक्रकूरनखोदंष्ट्रैर्ज्वल
 र्पिण्डः श्वेताः दंष्ट्राकरालवदन्तो जिह्वा लंगूलदारुणः प्रायादाश्रमपदंतां च धेनुं सवत्सकां तासयामासना

देनसर्वेनादेनकंपिताः ऋषयोपि सभाहृताऽत्रार्तनादं प्रचक्रिरे हाहेत्युच्चैः केचिद्वृद्धैः कारांश्च तथापरे तालरफो
 दत्तदधुः केचिद्वाघ्रदृष्ट्वातिभेरवं सापिहंभारवं च केनोरुह्युत्पसवत्सका तस्याव्याघ्रभयार्तायाः कपिलायायुधिष्ठिर प
 लायत्याः शिलामध्ये क्षुण्णं गुरुरचतुष्टयं व्याघ्रवत्सकयोस्तत्रावदितं सुरकिन्नरैः दृश्यते तीव्रमुप्यकंतं दद्यापि चतुष्पदं
 सजलां शिवालिंगं च शोभोभस्तीर्थं तदुत्तमं यस्वरं पशति राजेंद्रसंगो हस्योऽप्यपोहति तत्र स्नात्वा महातीर्थेन ब्रूमा
 नं नराधिप ब्रह्महत्यादिभिः पापैर्मुच्यते नात्र संशयः ततस्ते मुनयः कुद्वा ब्रह्मदत्तां महास्वनां जघ्नुर्धटांसुरैर्दंतांगिरि
 कंदरूपुरिणीं धंटाशब्देन व्याघ्रोपि मुक्तातां गं सवत्सकां विप्रैस्तरुतु कृतनामघटांगिरिरिति श्रुतं तं प्रपश्यंति
 धेपार्थं रुद्रं रतेनात्र संशयः अथ प्रत्यक्षत्वात् परस्ते प्राद्वे गोमहेश्वरः शूलपाणिस्त्रिपुरहाकामघ्नोऽव्यभेद्यतः उमा
 सहायो वरदः सस्वामी सविनायकः सनंदी समहाकालः सभृंगी सगणो हरः सवीरभद्रचा मुडो घटाकर्णो दिभिर्द्वितः
 मातृभिर्गौः सवत्सा च पूजिता ब्रह्मचारिभिः कार्तिके कृष्णपक्षे तु द्वादश्यां नंदिना व्रतं ततः प्रभृति राजेंद्र ह्यवती
 एषमहीतले उत्तानपादेन तथा व्रतं चीर्णमिदं शृणु यावंति गात्रो माणि गवां कौरवनंदन तावद्वर्षसहस्राणि
 गोलोके वसते नरः मेरौ पुर्यष्टकरं न्यभिद्राक्षिव मरक्षसां वरुणानि लयक्षाणां रुद्रस्य च युधिष्ठिर तासां
 परिगोलोके स्तत्र यातिस गोवती ऊर्जेऽसिते द्विदशमे हनिघां सवत्सां संपूजयंतिकुसुमैर्वटकैश्च हयैः ताः सर्वकामसु
 खभोगसमृद्धिभाजो भक्त्या वसंतिसुचिरं भुवि जीवत्समाः ॥ इति श्री भाविष्योत्तरे कार्तिके कृष्ण गोवत्सद्वादशी व्रतं
 अस्यामेव कार्तिके द्वादश्यां नीराजनं द्वादशी व्रतं ज्योतिर्नवंधे ॥ नारद उवाच आश्विने कृष्णपक्षे तु द्वादश्यादिपुनं च
 सु तिथिषु कर्तव्यं रजित्वा नीराजना विधिः नीराजयेयुर्द्वं द्वात्रिंश विप्रान् नृणांश्च तुरंगमान् ज्येष्ठान् श्रेष्ठान् जघन्यां
 श्वमातुं मुख्याश्वयोपित इति ॥ अत्राश्विनो मास इच्छां मासाभिप्रायेण ऽस्मांतो प्राह्यः अथ कार्तिके कृष्णत्रयोदशी

कृत्यनिर्णयाम्भते ॥ कार्तिकस्यासितपक्षेत्रयोदश्यानिशामुखे यमदीपं वहिर्दद्यादपमृत्पुंवनश्यात् । अत्रयमद
 वतत्वाद्वाक्षिणमुखेन दीपदानं कार्यम् आचारदीपपूजनमपि अत्र त्रयोदशीप्रदोषव्यापिनी ग्राह्या निशामुख
 तिवाक्यात् मंत्रश्च ॥ मृत्पुनापाशदंडाभ्यांतुलयालोलयासह त्रयोदश्यादीपदानात्सूर्वजः प्रीयतामिति अथ
 गोत्रिरात्रव्रतकथा । स्कंदउवाच देवदेवमहादेव परब्रह्ममहेश्वर आयुर्यशोर्थपुत्राश्वधर्मसंकुलकारकं ब्रतं ब्रू
 हिमहेशानसर्वशोकप्रणाशनं जाताः पुत्राः प्रजापतेभ्यो रोगाः सुखिनस्तथा तेषां पुत्राश्च वध्यश्च दृश्यते ये च शोभनाः
 सौभाग्यं चातुलं प्राप्य सपत्नीं वजापते येन सर्वसुखं भुक्ता वै कुठं भवनं व्रजेत् ईश्वर उवाच ब्रतानामुत्तमं स्कंदत
 ववक्ष्ये सनातनं येनैव वीर्णमात्रेण सर्वयज्ञफलभेत् यच्छ्रुत्वा सर्वदानस्य फलमाप्नोति मानवः गोत्रिरात्रमिति
 ख्यातं सर्वपापप्रणाशनं नारीवायनं रोवायत्रिरात्रव्रतमाचरेत् प्रातः स्नात्वा त्रयोदश्यां कृत्वा वैदं तधावनं त्रिरा
 त्रनियममकुर्व्याद्वा विदेभक्तिभावतः गोविंदजगतीनाथगोवर्धनधरा तथ गोत्रिरात्रं करिष्यामि शरणं भवाच्युत
 नियममंत्रः गोष्ठवागोपथे वाथ कृत्वा भूमिगृहं शुभं श्राद्धं स्तं च तुहस्तं च तुरज्जं सुशोभनं वितानं पुष्पमालाभिः फलै
 र्नीना विधैरपि मध्ये वेदीं ततः कृत्वा मंडलं तत्र कारयेत् सर्वतोभद्रमथ वानवनाभमथापि वा तन्मध्ये विन्यसेद्देवंगो
 वर्द्धनधरं हारं रुक्मिणीमित्रविदां च सत्यां जां वतीं तथा वामभागे तु देवस्य पूज्या वैभक्तिभावतः सत्यश्रामालक्ष्म
 णां च शैव्यानां शान्तितीर्तथा दक्षिणे चैव पूज्यास्तु नंदं च पुरतो यजेत् बलभद्रं च शोदां च पट्टतः पूजयेच्छुभाः सुरभी च
 सुनंदा च सुमद्रा कामधेनुका एताश्च तत्त्रयोदश्यश्च कृष्णस्य पुरतो न्यसेत् सुवर्णमापकैः कार्यः षोडशप्रातिमाः शुभाः
 गोवर्द्धनश्च कर्तव्यो राजतः पलसंभितः छात्राकारो महादक्षः शोभितः पक्षिभिवृतः गोपीगोपसमाकीर्णो महाद

समन्वितः एव संस्थाप्य यत्नेन ततः पूजां समाचरेत् आगच्छ भगवन् कृष्ण गोपी गोपसमन्वित रुक्मिण्यादि-
 भिरासीनममपूजां गृह्णाण च । इत्यावाहनमंत्रः । नमः कृष्णाय पादौ च हरये जानुनीनमः उदरे वलदेवाय मुकुंदाय
 नमः कटिक्रिण्णेषु भुजौ पूज्यौ कंठं श्रीवत्सवारिणे मुखं पद्ममुखायेति गोविंदाय नमः शिरः प्रणवादिनमो तैश्च अष्टांगं
 पूजयेद्धरेः । रुक्मिण्यै नमः स्रजविदायै नमः शैल्यायै नमः जगत्त्रयै नमः सत्यभाभायै नमः सुदेवायै नमः सत्यायै नमः
 नागजित्यै नमः यशोदायै नमः बलभद्राय नमः नंदायै नमः सुरभ्यै नमः सुनंदायै नमः सुभद्रायै नमः काम-
 धेने नमः गोवर्द्धनधराधारगोकुलत्राणकारक कृष्णबाहुकृतोद्धारपूजयामि नमः । एवं संपूज्य विधिवत्प्रदाद-
 र्घ्यं प्रदापयेत् गवामाधारगोविंद रुक्मिणीवल्लभप्रभो गोपी गोपसमापेत अर्घ्यं गृह्णन्मोस्तुते एवं पूजां समाप्यै-
 व भक्तिभावपुरस्सरं गवामर्घ्यं प्रदातव्यं रस्मादाह्नेतुं दिनत्रयं मंत्रेणानिविधिवद्विशतीनां त्वशक्तिः रुद्राणां चै-
 व यामाता वभूनां दुहिता यथा आदित्यानां च भगिनी सा नः शांतिं प्रयच्छतु इत्यर्घ्यमंत्रः । नमो गोभ्यः श्रीमतीभ्यः सौ-
 रभ्येभ्य एव च नमो धर्मसुताभ्यश्च पवित्राभ्यो नमो नमः । सुरभी वृष्णवामातानित्यं विष्णुपदे स्थिता प्रतिगृह्णा-
 तु मे प्रासं सुरभी मे प्रसीदतु गोप्रासमंत्रः । गवो मे अग्रतः संतु गवो मे संतु पृष्ठतः गवो मे हृदये संतु गवां मध्ये वसा-
 न्य हम् न विवो गोस्तु मे पुत्रं भृत्यं श्वसहचार्यं त्वत्प्रसादेन मे भक्तिर्न श्वलास्यात्सदा त्वयि प्रार्थनामंत्रः एवं संपू-
 ज्य गवांश्चैव गोविंदं चाविशेषतः पुष्पैर्गंधैश्च धूपैश्च दीपैश्च विधेयस्तथा नैवेद्यं घृतपक्कैश्च फलैर्नानाविधैरपि सप्त-
 धान्यैर्वर्लुहैश्च वंशपात्रस्थितैः शुभैः सुवासिन्यस्तथा पूज्या नित्यं तांबूलकुंकुमैः कंठसूत्रैस्तथा पुष्पैस्तथा वाद्या-
 नकादिभिः एवं संपूज्य विधिवद्गोविंदं तं दिनत्रयं उपवासत्रयं चैव चतुर्थदिनसेपुनः प्रातः शुचिः समुत्थाय कृत्वा स्ना-
 नं प्रयत्नतः प्रणम्य मुख्यचार्येण होमं तत्रैव कारयेत् तिलैश्चैतत्तत् शतं गायत्र्या होममाचरेत् ततो विसृज्य देवेशं

गुरवे प्रतिपाद्य च गवाः पुच्छं समाख्यं पुरस्कृत्य द्विजर्षभान् हृष्टेन मनसा स्कन्दग्रहभागत्सत्कृतः मिथुनानि
 द्वादशाष्टौ भूषणाच्छादनादिभिः संपूज्य भोजनं दत्वा गोदानानि च दापयेत् गुरोर्दोषस्य सर्वाङ्गवासा भूषणसंयुतं
 भक्त्या गोवर्द्धनं कृष्णगोपगोपीसमन्वितं ग्रहोपकरणैर्गुरुं कथया शक्त्या च भक्तिः गुरौ संपादयेद्देवं दक्षिणासाहि
 तं हरिं क्षमाप्य च गुरोस्तत्र भुञ्जीत शुचि संस्कृतं इष्टैः शिष्टैः सह सासीनो वा गयतो विष्णुतत्परः दीपोत्सवे ब्रह्मतामिदं
 शुचिमानसेन कृत्वा नरस्सकलसंततिवद्विकारि भुक्त्वा सभोगानि च यं सुखसंप्रयुक्तं श्रुते प्रयाति भुवनं ननु जो मुरारे ॥
 इति स्कंदपुराणे कर्त्तव्यकृष्णव्यादश्यांगो विराट् ब्रह्म ब्रह्मत्रयादशीश्रौदधिकी प्राह्मा दिनद्वये तदवध्यापि
 नैकृष्णपक्षस्य च्चेन पराकार्या पञ्चाष्टमी हि मावस्या कृष्णपक्षे द्योदशी एताः परयुताः कार्यः पराः पूर्वयुतास्त
 श्यत्यादि बहुवाक्यसत्वात् अथ कार्त्तिककृष्णचतुर्दश्यां चंद्रोदये अभ्यंगस्नानं कार्यं तदुक्तं हेमाद्रौ भविष्ये ॥ का
 र्त्तिके कृष्णपक्षे तु चतुर्दश्यामि नोदये तिलतैलेन कर्त्तव्यं स्नानं नरकभीरुभिरिति मदनरत्ने कालादश्यां च विधूदय
 इति पाठः तिथैर्याम्युते दिने द्वादश्यातिपाठः मयूरेषु त्वनोदय इति इतः सूर्यस्तस्योदय इति व्याख्यातं अत्र च यथा
 चारं व्यवस्थेति केचित् ॥ इतः सूर्यप्रभोरश्लिष्टा किं पि प्रकीर्तित इत्यभिधानात् ब्रह्मपुराणेपि तैलक्ष्मी
 जैले गंगादीपावत्याश्चतुर्दशी प्राप्येति शेषः प्रातः स्नानं तु यः कुर्याद्यमलोकं न पश्यतीति अप्रामाण्यमर्थो नृवीप्रप
 द्वादुमथापरं शामयेत् स्नानमध्ये तु नरकस्य क्षयाय वै प्रपन्ना तु श्चक्रमर्दकः तथा अप्रामाण्यस्य प्रपन्नाणि श्चाम
 येनमस्तकोपारे ततश्चतुर्पणकार्यधर्मरजस्य नामभिः नारदसंहितायामपि ॥ इयास्मि तचतुर्दश्यामिदं क्षय
 ति यावपि नागारस्य स्वातिसंयुक्ते तदा दीपावली भवेत् तैलक्ष्मीर्जैले गंगादीपावालिति यौवसेत् अलक्ष्मीप
 रिहाराय धर्मभ्यंगस्नानमाचरेत् कुर्यात्सलक्ष्मे तच्च दीपोत्सवदिनत्रयमिति ॥ इदं क्षयेपि संक्रांतावारिपतो दिवं

ये तत्राभ्यंगोनदोषाय प्रातः पापानुत्तराय इति । अत्र इवः अर्मांतमासेन ग्राह्यः येन अरुणोद-
 यतो न्यत्रिकायां स्नातियो नरः तस्यादि कर्मवोधर्मो नश्यत्येव न संशय इति द्विदोदासीये भविष्यवचनं
 तन्मुख्यकाले चतुर्दश्यभावेऽपि तत्रैव स्नातव्यमित्येव परं यद्यपि कार्तिकव्रतानां तैलाभ्यंगवर्जनमपि नियमे-
 षूक्तं । तैलाभ्यंगं तथा शय्यां परान्नं कांस्यभाजनं कार्तिकेर्जयेद्यस्तु परिपूर्णव्रती भवेदिति याज्ञे तथापि
 अत्र तैलाभ्यंगः स्नातैरपि कार्थ्यो नरकस्य चतुर्दश्यतैलाभ्यंगं च कारयेत् अन्यत्र कार्तिकस्नाने तैलाभ्यंगं
 विवर्जयेत् इति तत्रैव प्रतिप्रसवश्रुतेः इयं चतुर्दशी प्रातःकालव्यापिनी ग्राह्या विधूय इति पूर्वोक्तत्वात्
 कृत्स्नरत्नावल्यां तु दिनोदयप्रातःशब्दयोः समानार्थत्वात् प्रातःकालव्यापिनी ग्राह्या विधूय इति पूर्वोक्तत्वात्
 दयव्याप्तौ च पूर्वा ग्राह्या ॥ पूर्वविद्ध चतुर्दश्यं कार्तिकस्यासिते तरे पक्षे प्रत्यूषसमये स्नानं कुर्यात्स यत्नत इति
 निर्णयामृतोक्तवचनात् दीक्षिते येन दिनद्वये चंद्रोदये चतुर्दश्यभावे अभवावे च चतुर्दश्यं रात्रितुल्यं यामे स्नान-
 मिति निर्णयसिंघावपि चतुर्थयामगामिनी ग्राह्या ह्येत्युक्तं अतएव सर्वज्ञानारायणः तथा कृष्णचतुर्दश्यं गामाश्विने कौं-
 यतपुरा यामिन्याः पश्चिमभागे तैलाभ्यंगो विशिष्यत इति कालादर्शेऽपि । मृगांकोदये वेलायां त्रयोदश्यां ।
 भवेत् दर्शवामं गलज्जानं दुःखशोकभयप्रदमिति त्रयोदशी निषेधः मयूखे तु दिनद्वये चंद्रोदये वयव्याप्यमावैषू-
 वंति गोष्णकाले सत्त्वात् अत्र चंद्रोदयो मुख्यः सूर्योदयो गौष्णः उत्तरभावित्वात् स्वकालादुत्तरे गौष्णः कालः
 सर्वस्य कर्मण इति वचनात् अतएव पूर्वोक्तो द्विविधोऽपि पाठः संगच्छते तिथ्यादौ तु भवेद्यथावाग्रासेऽद्विः परेऽह्नी
 ति वक्तेन त्रयोदश्ये चतुर्दशी ग्रासप्रक्षेपेण चंद्रोदये पारिभाषिकचतुर्दशी सद्भावात् अतएव चंद्रप्रकाशे त्रयोदशी
 यदा प्रातः क्षयं याति चतुर्दशी रात्रि शेषेऽप्येवमावस्यातदाभ्यंगो त्रयोदशीति एवं द्विदोदासीयेऽपि अत्र विभूतिकर्मैः

सुगंधितैलेन स्नानं कार्यम् तदुक्तं स्मृतिदर्पणे । चतुर्दशीयाश्वयुजस्य कृष्णास्वात्पृथक् युक्तचर्मवेत्तमिति स्नानं समभ्य-
 र्चयेन्नरेश्वर्यसुगंधितैलेन विभूतिकर्मरिति इदं च स्नानं चतुर्दशीमारभ्य दिनचतुष्टयं प्रत्यहं कार्यं तदुक्तं पृथ्वीचंद्रो-
 दये ब्राह्मे इपेभूते चतुर्दशकार्तिके दशमे दिने यदा रवाती तदा भ्यंगस्नानं कुर्यादिति नोदये ऊर्ध्वशुक्लद्वितीया-
 यांति योपरतुभुभेदिने मानवो मंगलस्नायि नैवलक्ष्या विद्युज्यते दीपैर्निराजनादत्र सैषा दीपावली रम्यतेति । अ-
 थ स्नानविधिः तत्रादौ दंतधावनादिकृत्वा डोमद्ययमलो कदर्शनाभावकामोभ्यंगस्नानं करिष्ये इति संकल्प्य
 तैलेनाभ्यंगं कृत्वा दकेन स्नायात् ततः स्नानमध्ये सीतालोष्ठमसहितानि श्रपामार्गपत्राणि सतुर्वीकानि प्रपुञ्जा-
 दुं च मस्तकोपरिवक्ष्यमाणमंत्रेण आमयेत् श्रवमंत्रः । सीतालोष्ठसमायुक्तसंकटकदलांभित हरपापमपामार्ग-
 धान्यमाणः पुनः पुनरिति ततो यमतर्पणं तत्प्रकारस्तु मदनरत्ने स्कंदपुराणे दक्षिणाभिखोभूत्वा तिलैः स-
 वं स माहितः दैवतीर्धनदेवत्वात् वक्ष्यमाणैश्च नामभिः यमायधर्मराजाय मृत्यवे चांतकाय च वैवस्वताय का-
 ल्यसर्वभूतक्षयाय च डौंद्वराय द्वायनीलाय परमेष्ठिने वृकोदराय चित्राया चित्रगुप्ताय चैनम इति यज्ञो-
 पवातिना कार्यं प्रावोनावोतिनाथवा देवत्वं च पितृत्वं च यमस्यारितादिरूपेति श्रवचहेतूकबलाच्छुक्लकृष्णति-
 लैः सकृत् त्रिरावृत्तादिरूपदैवपित्र्यधर्मविकल्पोद्गृह्यः इदं च यमुनायामतिप्रशस्तं तदुक्तं कृत्यतत्त्वाणैवे यां-
 कांचित्संरितं प्राप्य कृष्णपक्षे चतुर्दशीं यमुनायां विशेषेण नियतस्तर्पयेद्यममिति इदं च तर्पणं जीवत्पितृकेणापिका-
 र्यं जीवत्पितापि कुर्वीत तर्पणं यमभीष्मयोरिति पाद्भोक्तेः श्रव्यमेव प्रदोषे दीपदानं कार्यं तदुक्तं दिवोदासी-
 ये ब्राह्मे । अमावस्या चतुर्दश्यः प्रदोषे दीपदानतः यममर्गो धकोरभ्यो मुच्यते कार्तिकेनर इति तथा । ततः प्रदोषसम-
 ये दीपान् दद्यान् मनोरमान् ब्रह्मविष्णुशिवादीनां भुवनेषु मण्डेषु च शकारोद्यानवीथीषु प्रतोलिनिष्कुटेषु च मण्ड-

रासुविविकामुहंस्तिशालासुचैवहीति लेंगे । ततःप्रेतचतुर्दश्यांभोजयित्वातपोधनान् विप्रान्शैवांस्त्वथ
 परान्शिवलोकेमहीयते दानंदत्वातुतेभ्यस्तुयमलोकेनपश्यति माषपन्नस्यशाकेनभुक्तातत्रादिनेनरः प्रेता
 चतुर्दशीकालसेवपापैः प्रमुच्यते अन्ननरकोद्वेशेनचतुर्वर्त्तयुक्तदीपदानकार्यं तत्रपूर्वाभिमुखोभूत्वा दीपसंपू
 ज्यदीपदानंकुट्टयेत् तन्नमंत्रः । दत्तोदीपश्चतुर्दश्यांनरकप्रीतयेमया चतुर्वर्त्तसमायुक्तः सर्वपापानुत्तयइ
 ति पश्चादन्यानापि दीपान्दद्यात् ज्योतिर्ग्रथे । तुलासंस्थेसहस्रांशौप्रभातेभूतदर्शयोः उज्ज्वलज्योतिपादेहंदहेयं
 व्योमवर्त्मनेति तद्वानेमंत्रः अग्निदग्धाश्वयेजीवायेष्यदग्धाःकुलेमन उज्ज्वलज्योतिपादग्धास्तयेयातुंपरमाणं
 तिमं तद्विसर्जनेमंत्रः यमलोकेपरित्यज्यश्नागतायेमहालये उज्ज्वलज्योतिपावर्त्मप्रपश्यतोब्रजंतुतेइति
 अस्यामेवनक्तमोजनभुक्तं लेंगे ॥ नक्तप्रेतचतुर्दश्यांयःकुर्याच्छिवतुष्टये नतत्कतुश्चेतनापिप्राप्यतेपुण्यमीदृ
 शमिति ॥ पूर्वदिनेप्रदोषेचतुर्दशी स्नानयोगेचोत्तरदिनेचेतदा पूर्वादिने प्रदोषेदीपदानादिकत्वापरैद्युः स्नानंका
 र्यं क्रमानुरोधेनकालबाधस्यान्याप्यत्वात् कृत्यतत्कार्णवेभाविष्ये ॥ कार्तिकेर्भौमवारेतुचित्रायुक्ताचतुर्दशी
 अस्यामाराधितःस्थाणुर्नयेच्छिवपुरंध्रवं अतोभौमवारचित्रानक्षत्रयोगेचयं महाफलेति तत्रैवव्यारयातं निर्णेपा
 मृतंतु इयंभौमवारयुक्ताचित्रारया इत्युक्तापुष्करपुराणोत्विदमेव वचनं किंचित्पाठांतरेणालिखितं तस्यपूर्वाद्धंतु
 पूर्ववत् उत्तराद्धंतु ॥ तस्यांभूतेशमभ्यर्च्यगच्छेच्छिवपुरंनरइति अस्यांकार्तिककृष्णचतुर्दश्यां हनुमज्जन्मदि
 नं तदुक्तं आश्विनस्यासितेपक्षेभूतायांचमहानिशि भौमवारेजनीपुवंहनुमंतमजीजनत् इतिकार्तिककृष्ण
 चतुर्दशीकल्पानि अथकार्तिकस्यामावास्यादीपावलीतिप्रसिद्धा तत्र प्रातरभ्यंगस्नानंकुर्यात् तदुक्तं कालाद
 र्शे । अत्युपश्राव्युदशैकृताभ्यंगादिमंगलः भक्त्याप्रपूजयेद्देवीमलदम्भिविनिवृत्तये अत्रादिपदेन पंचव्यगुदक

स्नानादेरुपसंग्रहः तदुक्तं पुष्करपुराणे । स्वातिस्थितेरवाविदुर्धादिस्वातिगतामवेत् पचत्वगुदकस्नायाकृता
 भ्यंगविधिर्नरः नरिाजितोमहालक्ष्मीमर्चयन् श्रियमश्नुते भविष्योत्तरेऽपि एवं प्रभातसमये त्वमावास्यां नरा
 धिप स्नात्वा देवान् पिबेत् नमस्य संपूज्याथ प्रणम्य चेति नारदेनापि तिथित्रये दीपावलिं च नानाभिधानात् तत्र तै
 हिलक्ष्मीरित्यादि मंत्रेणाभ्यंगस्नानमुक्तं पूर्वजाश्रयगुदरशब्दः प्रत्युषे स्वाति युक्तपरः तदुक्तं ब्राह्मे । उर्जश्चुक्रद्वि
 तीयायां तिथिपुस्वातिश्रुक्षणे मानवो भंगलक्ष्मायोनैवलक्ष्म्या वियुज्यते इषेदशैचभूते च कार्तिके प्रथमे दिने य
 दि स्वाती तदाभ्यंगस्नानं कुर्वीत नोदये कश्यपसंहितायामपि दीपावलिं प्रथम्योक्तं इदुक्षये पिसंक्रांतोरवौ पाते
 दिनक्षये तदभ्यंगो न दोषाय प्रातः प्रापापनुत्तये । अतो जस्वाति योगविनाप्यभ्यंगस्नानमुक्तं मात्स्ये पीयद्दी
 पावत्युक्ता दीपैर्नाराजनादत्र सैपादीपावलिस्मृतेति अथादित्यपुराणे क्तं दीपावत्यमाकृत्य सनत्कुमार उवाच
 क्षमावस्यातु देवेशात् कार्तिके मासिकेशवात् अभयं प्राप्य संसुप्ता सुखक्षीरे दसानुषु लक्ष्मीदैव्यभयान्मुक्ता सुखं
 सुप्तां तु जोदरे अतो धैविधिवत्कार्यमनुष्यैः सुखसुप्तिका दिवा तत्र नभोक्तव्यमृते बालातुराजनात् प्रदोषस
 मये लक्ष्मीं पूजयित्वा यथाक्रमं दीपलक्ष्मास्तथा कार्यः शक्त्या देवगृहेषु च चतुष्ये श्मशाने च नदीपर्वतसानुषु वृक्षमू
 लेषु गोष्ठेषु च त्वरेण गृहेषु च वस्त्रैः पुष्पैर्भूषितव्याः क्रयविक्रयभूमिकाः दीपमालापरिक्षिप्तप्रदोषे तदन्त
 रं ब्राह्मणान्भोजयित्वा तु संभोज्य च वृक्षाक्षिताम् अलंकृतेन भोक्तव्यं न ववक्षोपशोभिना स्निग्धैर्मुग्धैर्वदग्धैश्च
 वां धवैर्नवृतैः सहति ॥ भविष्योत्तरे तु चतुर्दशी कृत्यमभिधाया मावास्या कृत्यमुक्तं ॥ एवं प्रभातसमये ह्यमांदा
 स्यां नराधिप स्नात्वा देवान् पिबेत् नमस्तथा संपूज्याथ प्रणम्य च कृत्वा तु पार्वणश्राद्धं दधि क्षीरघृतादिभिः भक्ष्यैर्नानावि
 धैः सम्यग्भोजयित्वा क्षमापयेत् ततो पराह्मसमये धोषयेत् नरैः नृपः अथ राज्यां वल्लोकोपयेत् छेष्टतामिति लोकश्चापि

पुरेष्ठः सुधाधवलितानजिरे वृक्षचंदनमालाभिरलंकृतग्रहेपुरे तथापानरजोद्रिक्नरनारीमनोहरैर्नृत्यवादिवसंघुष्टे
 प्रज्वालितप्रदीपके अन्योन्यप्रीतिसंहृष्टेदन्तालकरजने तांबूलहृष्टवदनेकुंकुमक्षोदचांचिते दुकूलपटनैर्पश्यस्व
 एषमाणिक्यभूषिते अद्भुतोत्कटभृंगारप्रदार्शतकुतूहले युवतीजनसंकीर्णवस्त्राज्ज्वलविहारिणि दीपमालाकुलेरभ्य
 विध्वस्तध्यातवंधने प्रदोषदोपरहितशस्तेवदितनैर्धुनेयात्राविहारसंचारजयजीवेतिवादिभिः शुद्धोपसर्गारहितेराज
 चौरभयोञ्जिते मित्रस्वजनसंबंधिमुहस्येमाभिरभिते ततोर्द्धराजसमयेस्वयंराजाव्रजेत्पुरं श्रवलोकायितुंरभ्यंपद्मां
 वशनैःशनैःमहतातूर्यधोपेणज्वलद्भिर्हस्तदीपकैः सुदृशोयांतुसंपश्यन्कृतरक्षः स्वकैर्नरैः तं दृष्ट्वा महदाश्चर्यमूर्द्ध्वैवा
 त्मनःशुभां वलिराज्यप्रमेदंचततः स्वग्रहमाव्रजेत् एवंगेतनिशीथेतुजनेतिद्रांधलोचने तावन्नगरनारीभिः शूर्पण्डि
 न्मवादतैः निःक्रान्त्यतेप्रहृष्टाभिरलक्ष्मीः स्वग्रहं गणादिति । कृत्स्नत्नावल्यांतु सूर्यण्डिभैरितिपाठः अस्याभिवरा
 तौकौमुदीमहोत्सवइतिनिर्णयाम्ते हेमाद्रौतु चतुर्दशीमारभ्यप्रतिपदंतकौमुदीव्रतमुक्तं कौमुदीशब्दव्युत्पत्तिर
 पर्थ्यकृता ॥ कौमोदतिजनोयस्यानानाभावैः परस्परं हृष्टारुष्टाः सुखापन्नास्तनेयंकौमुदी स्मृतेति । अत्रैव
 वनिहपुराणे पंचदिनसाध्यमपिकौमुदीव्रतमुक्तं ॥ मैत्रेयउवाच कार्तिकः खलुमासोवैसर्गदेवमयोमहान् दृग्ण
 पक्षेविशेषेणतत्रपंचदिनानितु पुण्यानितेषुग्रहमक्षयंसर्वकामदं एकादश्यांनरैर्दत्तं दीपं प्रज्वाल्यमूपिका मा
 नुष्यं दुर्लभं प्राप्य परां गतिमवापसा लुब्धकोपिचतुर्दश्यां पूजायिबाजनादर्नं निर्भक्तिः परसंगत्याविष्णुलोकं ज
 गामसः श्वपाक्यपित्रयोदश्यांदिपानदत्त्वापरैः कृतान् वेश्यालीलावतीभूत्वाजगामपदमक्षयम् गोपः कश्चिद
 नावास्यां पूजां दृष्ट्वा च शार्ङ्गिणः मुहुर्जातः प्रजापालो राजराजेश्वरोभवत् तस्माद्दीपाः प्रदातव्यारात्रावस्त्वमितेरवौ
 ग्रहेषु सर्वगोष्ठेषु चैत्ये व्यापयतनेषु च देवानांचैव रथ्यासुरमशानिपुत्सरस्सुच नाकोशिनानाशुभार्थाय कायै पंचदिनानितु

पापिनः पितरो ये च लुप्तपिंडोदकक्रियाः चतुर्दश्याममावास्यां पितरः प्राहुवन्ति दिवमिति शेषः ॥ तत्र श्रीः पूज
नीया तु मनुष्येऽथ प्रयत्नतः श्रीकर्मरत्नजैः सर्वैः क्रीडितव्यं प्रयत्नतः बंधुभिः सहितैर्यत्नाद्गीतव्यं प्रजागरैः यो हि हर्ष
प्रयतीह तस्य संवत्सरं जयः द्यूते तु क्रीडिते हानिर्वैजयः स्याज्जये भुवं सुखं प्रीतिः सुलाभः स्यात्तस्माद्युतं प्रवर्तयेत्
गौर्यार्जितः पुरा शंभुस्तथा युतो पिता ज्जितः तेनासौ शंकरो दुःखी सर्वदोमा सुखान्विता श्रिया साद्धैर्जगद्योनिः शेतविष्णुः
सुखान्वितः तस्यां रात्रौ जनानां तु श्रुतार्थं सुखमुत्सिका । इति सुखसुप्तिकावर्तं तत्र दीपदानं अमावास्या
प्रदोषव्यापिनी प्राह्या तस्याः कर्मकालेऽस्युक्तैः दिनद्वये प्रदोषव्याप्यौ परैव दंडैकरजनीयोगोदशैस्तस्या एकदा
चनं तदा विहाय पूर्वेषुः परेषुः सुखसुप्तिकेति तिथित्वेज्योतिर्निबंधवचनात् उभयदिने प्रदोषव्याप्यभावेऽर्द्धरात्र
व्यापिनी प्राह्या, तस्यां लक्ष्म्या गमनकाललाभात् दिवोदासीये प्रदोषस्य कर्मकालत्वात् ॥ अर्द्धरात्रेऽयमस्यैव ल
क्ष्मीराश्रयितुं गृहान् श्रुतः स्वलंकृताल्लिप्तादीपैर्जाग्रज्जनोत्सवाः सुधाधवलितः शुष्यमालाज्वलपशोभिता इति ब्रा
ह्मणेन च प्रदोषाद्धैव्यापिनी मुख्य एककालव्याप्यौ परैव प्रदोषस्य मुख्यत्वादर्धरात्रेऽनुष्ठेयाभावाच्चेति पूर्वेषुरेव प्रदोष
व्यापिन् यमावास्याश्चाद्धयोऽथ परदिने न यदितदा पूर्वेषुरेव प्रदोषे लक्ष्मीसंपूज्यदीपदानं कर्तव्यं आह्वं तु परदि
नेऽपरार्द्धेकार्थं ॥ यत्तु अप्यशक्तैः प्रकर्तव्यं आह्वं पितृपरायणैः प्रदोषसमये राजनकर्तव्यादीपमालिकेति क्रमः सं
पूर्णतिथ्याभिप्रायेणानुवादेन विधिः तत्कर्मकालव्याप्तैर्बलत्वात् संपूर्णतिथौ प्राप्ताखंडातिथावव्याप्या विध्यनुवादानु
वाद् विरोधाच्च अत्र यामाभावे रात्रिभोजननिषेधेपि रात्रिभोजनं कर्तव्यं निषेधस्य रणप्राप्तभोजनविषयत्वात्
विधिरुष्टे निषेधानवकाशाच्च अथात्र कृत्यं तत्र संख्यासमये लक्ष्मीपूजनमुक्तं लक्ष्म्यनमइति नाममंत्रेण कार्थं
महादम्प्यां तु तुलसीपिण्डिकां च नंतथावर्जयेदिति पूजनानंतरं लक्ष्मीसूक्तं पठित्वा लक्ष्मीप्रार्थयेत् । नमस्तस्मै

वेदेवानांवरदासिहरिप्रिये यागतिस्त्वत्प्रधानांस्त्रासमेभूयात्वदर्चनात् । तथाचात्रैद्रकुवेरयोरपिपूजाविधेया तयोःपू
 जामंत्रौ । ऐरावतसमारुढोवज्रहस्तोमहाबलः शतयज्ञाधिपोदेवस्तस्माद्भद्रायतेनमइति कुवेरस्यपूजायांतु । ध
 नदायनमस्तुभ्यंनिधिपद्माधिपायच भवंतुत्वत्प्रसादेनधनधान्यादिसंपदइति त्र्यलक्ष्मीपूजाप्रयोगः देशकालौ
 संकीर्त्याऽस्यदीपावद्ययाममावास्यायाममाऽलक्ष्मीनिवृत्तिपूर्वकारिथरलक्ष्मीसर्वसौख्य सौभाग्यावाप्तयेसर्वांग
 संपन्नलक्ष्मीपूजनंकरिष्ये इतिसंकल्पंविधाय स्वस्त्ययनपूर्वकंगणपतिपूजांविधाय लक्ष्मीपूजयेत् ॥ याश्च्रीःप
 द्मासनस्थायविपुलकटितटीपद्मपत्रायताक्षी, गंभीरावर्तनाभिस्तनभरनमिताशुश्रवस्त्रोत्तरीयालक्ष्मीर्दिव्यैर्गर्जद्भैर्म
 णिगणवचितैःस्नापिताहेमकुम्भैः नित्यंसापद्महस्ताममवसतुग्दहेदिव्यमांगल्ययुक्ता इतिध्यात्वा उंभूर्भुवः
 स्वर्लक्ष्मीइहागच्छ इहतिष्ठ महालक्ष्मिसमागच्छपद्मनाभग्रहादिह नानोपचारपूजेयंत्वदर्धपरिकलिता इत्या
 वाहनं ॥ एह्येहिविश्वजननिकमलेकमलालये कमलेस्मिन्स्थितेदेविसदात्वंकृपयाकुरु इत्यासनं गंगादिसालि
 लाधारंताममंत्राभिमंत्रितं दूरयात्राश्रमहरंपादमेप्रतिग्रहतां इतिपाद्यं रत्नाकरसमुद्भूतेरत्नभूषाभिभूषिते
 निधीनामधिपेत्वंहिग्रहाणार्थ्यनमोस्तुते इत्यर्थं शीतलंजलमानातंकपूर्वैलासुगंधितं एतदाचमनीपार्थसाहितं
 श्रुतिग्रह्यतां इत्याचमनं स्नानंतवमहालक्ष्मिकर्पूरगुग्गुवासितं । सुतीर्थेभ्यःस्मानीतंस्नानंतत्प्रतिग्रहतां इ
 तिस्नातं । तंतुसंज्ञानसंनद्धकलाकौशल्यनिर्भरं सर्वंगाभरणेश्चैष्ठवसनंपारिग्रह्यतां इतिवस्त्रं । मलयचा
 लुसंभूतनानापन्नगसोवतं शीतलंबहुलामोदचंदनंपरिग्रह्यतां इतिगंधं अक्षतानरविदाक्षिनक्षेत्रशसहेंदरे
 माणिक्यपद्मान्पद्माक्षिग्रहाणत्वंमयार्पितान् इत्यक्षताः मिलत्परिमलामोदमतालिकुलसंकुलं नंदनोद्यानसं
 भूतंपद्माप्यैकुमुमंनमः इतिपुष्पं गंधसंभारसंनद्धंपुष्पस्तुसमुद्भवं सुरासुरनरानंदिधपदेविग्रहाणमे इतिधपं

मासैडमंडलाकारचंद्रविंवाशितेजसं निधानेदिविदोपोयोनिमैतस्तवभाकितः इतिदीपं देवतालपपाताभ्रूलत
 लाधारसंभवम षोडशाकारसंभारनैवेद्यंतिश्रियैनमः इतिनैवेद्यं स्नानादिकविधायापियतःसिद्धिरवाप्यते ए
 तदाचमनंदं च महालक्षिमप्रहृतां इतिपुनराचमने पातालतलसंभूतंवदनमोजभूषणं नानागुणसमा
 कीर्णतांबूलदेवितेनमः इतितांबूलं नारिकेलसनारंगंकदलीमातुलुंगं देशकालोद्भवंपद्मेष्टहाणफलमुत्तम
 इतिफलं स्वर्णप्रदपद्मभिजेसमर्पितमिदंवसु यथाशस्तथाष्टहाणत्वमनंतफलशुद्धये इतिदक्षिणाद्रव्यम् अ
 शांगपूजा अचलायैनमःपादौपूजयामि चंचलायैनमःजानुनीपूजयामि कमलायैनमःकटिपूजयामि हरिवल्ल
 भायैनमः उदरपूजयामि लालितायैनमः भुजौपूजयामि कमलायैनमः हृदयंपूजयामि उत्कांठिन्यैनमः कं
 ठंपूजयामि अमलायैनमः मुखंपूजयामि श्रियेनमः शिरः पूजयामि ॥ ततः कुबेरपूजा ओंभूर्भुवः स्वः
 कुबेरइहागच्छ इतिकुबेरमावाह्य कुबेरायनम इतिमंत्रेण पाद्यादिभिर्दक्षिणांतं संपूज्य प्रार्थना । कुबेरा
 यननमस्तुभ्यंनिधिमद्याधिपायच भवंतुत्वत्प्रसादेन धनधान्यादिसंपदः ततो ऽ गरस्त्यपूजा । ओंभूर्भुवः स्वः अग
 रस्त्यइहागच्छ अगस्त्यायनमइतिपाद्यादिभिर्दक्षिणांतं संपूज्य प्रार्थना । काशपुष्ट्यप्रतीकाशवन्हिमारुतसंभव मि
 त्रावरुणयोः पुत्रकुंभयोनेनमोरुतुते अथेद्रपूजनं । ओंभूर्भुवः स्वः इन्द्रइहागच्छ इत्यावाह्य । ओंइंद्रायनमइतिपा
 द्यादिभिः संपूज्य प्रार्थनांकुर्ध्यात् । विचित्ररावणस्यायपौलोभ्यालिं गिताय च भारस्वकुलिशहस्ताय सहस्राक्ष
 यतेनमः इतिसंपूज्य । श्रीसूक्तपाठं कुर्यात् । ओंहिरण्यवर्णाहरिणोऽसुवर्णरजतस्त्रजं चंद्रोहिरण्यमयीलक्ष्मीजातवे
 दाममावह १ ताम्मेवावहजातवेदो लक्ष्मीमनपगामिनीं यस्यांहिरण्यं विदेयं गामयंपुरुषानन् २ अथपूर्वा
 रथमध्याह्नस्तितादप्रमोदिनीं श्रियेदं देवीमुपह्वये श्रीमान्देविजुपतां ३ कांसोस्मितांहिरण्यप्रकारामाद्रांज्वलं

तील्लतान्तपर्वती । पद्मस्थितापद्मवर्णीतामिहोपक्रमेण श्रियं ४० चंद्रप्रभासांयशसाज्वलंतीं श्रियं लोके देवजुष्टा
 मृदारां तांपद्मेनेमिशरणं प्रपद्ये अलक्ष्मीमेनम्रयतां त्वां त्वां त्वां ५ आदित्यवर्णैतपसोधिजातो वनरपतिरत्नवल
 शेषो धावित्वः तस्य फलानितपसानुदंतुमया आंतरायावाद्या अलक्ष्मी उर्ध्वतुमादेव सप्तः कीर्तिश्रमणिना सह ५ ।
 दुर्भुतासिराष्ट्रिभन्कीर्तिद्विदं तां ७ क्षुतिपसामलज्येष्ठा अलक्ष्मीनाशयाम्यहं अभूतिमसमृद्धिं च सर्व
 श्वानुदमे गृह्णात् ८ गंधद्वारदं राधर्षी नित्यपुष्टां करीषिणी ईश्वरीं सर्वभूतानां तामिहोपवहये श्रियं ९ मनसाका
 ममाकृतिं वाचः सत्यमशीमाहि पशूनां रूपमन्यस्य मयि श्रीः श्रयतां यशः १० कर्दमेन प्रजाभूतामपि संश्रमक
 ईमाः श्रियं वासयमेकुलेमातरं पद्ममालिनीं ११ आपः स्रजं तु स्निग्धानि चिच्छीतवसमे गृह्णात् निजदिर्वीमात
 रं च श्रियं वासयमेकुले १२ आर्द्रां पुष्करिणीं पुष्टिमुवर्णीहेममालिनीं सूर्याहिरण्यमर्षी लक्ष्मीं जातवेदो ममावह १३ आ
 र्द्रां पुष्करिणीं पुष्टिं पिबालं पद्ममालिनीं चंद्राहिरण्यमर्षी लक्ष्मीं जातवेदो ममावह १४ तान्म आब्रुवह जातवेदो लक्ष्मीमनुप
 णामिनीं यस्याहिरण्यं प्रभूतं गावो दास्य भवान्वेदयं पुरुषानहं १५ इति सूक्तं पठित्वा पुष्पांजलिं समर्पयेत् ततो
 नीराजनं । सुरासुरशिशोरत्नप्रभतारकितक्रमे तव सौभाग्यसंस्मिद्धौ कुर्वे नीराजनं रमे इति नीराजनम् दक्षिणे
 दक्षिण करे स्वभक्तानां वरप्रदे करे मिते सदा भक्त्या विष्णुकांतप्रदक्षिणं इति प्रदक्षिणां कृत्वा प्राणायामं कुर्यात् ततः
 सर्वजदीपान् प्रज्वलय ॥ दीपदक्षस्तथा देयाः शक्त्या देवगृहेषु च गोपुरेशान चैत्येषु नदीपर्वतेषु समुद्रक्षमूलेषु गो
 ष्ठेषु च लरेषु गृहेषु च मंदराकरिशालायां क्रयविक्रयभूमिषु वस्त्रैः पुष्पैर्भूषितं व्याक्रयविक्रयभूमिकाः सर्वजदीपदाने
 मंत्रः अग्निर्ज्योतिरविर्ज्योतिश्चंद्रो ज्योतिस्त्वयैव च उत्तमो ज्योतिषां ज्योतिर्दीपज्योतिर्नमोस्तुते एवं दीपदानं कृत्वा
 महालक्ष्मीं प्रार्थयेत् नमस्ते सर्वलोकानां वरदासि हरिप्रिये यागतिस्त्वत्प्रपन्नानां साभेभूयात् त्वदर्चनात् । अलक्ष्मी

दिवनेपुण्येदीपावल्यांचभूतले भावांगोष्टेपुकार्तकथासालक्ष्मीवरदामम इतिवारत्रयंपठित्वा । याज्ञापायास
 नस्याविपुलकटितदीपद्यपवाप्यताक्षी गंभीरावर्तनाभिःस्तनभरनामिताशुभवस्रोतरीया लक्ष्मीर्द्व्यैर्गंजैर्भि
 णिगणस्वचितैःज्ञापिताहेमकुंभे नैस्यसापद्महरताममवसतुग्रहेदिव्यभागल्ययुक्ता सर्वमंगलमंगल्यंशिवे
 र्वायसाधिक शरण्यत्र्यंकेगौरिनारायणिनमोस्तुते अथविज्ञातिः । रुपंदेहियर्थांदेहिभायंभवतिदेहिमे
 पुत्रानंदेहियतंदेहिसर्वान्कामांश्चदेहिमे, इतिलक्ष्मीपूजनं कृत्वा ततोदीपश्राद्धं कुर्यात् । तथा उर्मोधंशुया
 र्थास्मरिपतपितामहप्रपितामहानाममुकशर्मणां तथा मातृपितामहीप्रपितामहीनां तथा च मातामहप्रमातामह
 प्रमातामहानां सपत्नीकानां चिथेदेवपूर्वकंदीपश्राद्धं करिष्ये इतिसंकल्प्य । ततश्चरस्मरिपत्रादित्रयमातामह
 दित्रयाणां सपत्नीकानां दीपश्राद्धं सर्वंधिनोविथेदेवाएतदीपावोनमः उमद्यास्मरिपतृपितामहप्रपितामहामातृ
 पितामहीप्रपितामहोमातामहप्रमातामह दृढप्रमातामहाः सपत्नीकाएतेदीपावोनमममति देवतीं धनैय द्रव्या
 दिति ततोदानप्रतिष्ठादत्त्वा । भूयसीदक्षिणां दद्यात् एवं दीपदानादि कृत्वा ततो नंतरं कृत्यं कुर्यात् । ब्राह्मण
 न्मोजपेद्रत्नसांभोज्यचबुभुक्षितान् ब्रह्मकेतनभोक्तव्यं नवयासोपयोगिना स्त्रिंशेर्भुजैर्धार्द्रयश्चनिवृत्तं भुञ्जि
 सहेत्यादित्यपुराणात् स्वयमलंकृतो नववस्त्रावृतो धनुमुहद्व्युतो मिष्टप्रधानमद्यं भुंजीत अन्नान्यदपि कृत्यं भवि
 प्योत्तरं ततो पराहसमये पोष्येन्नगरेनृपः अथ राजवंदलं कोषेथेष्टं च दत्तामित्यादिकथां प्रक्रम्य एवं गंत
 निश्चिंतुं जनो निद्रां हलोचने तावन्नगरनारीभिस्सुसूष्यं टिडिमनिर्यतेः निष्कारयंत प्रादृष्टाभिरलक्ष्मीः स्वयं ग
 णादिति अतो नंतरं मन्यदपि कृत्यंतत्रैव सुखरात्रेरुपकोत्ते प्रदीपो ज्वलितालये सर्वान्यं धूनवं धूप्यवाचा कुशाल्य
 चयेत् प्रदीपवदंनं काल्यलक्ष्मीमंगलहेतवे गौराचनाक्षतैश्च दद्यादंशुमर्चतः तत्र मंत्रः । विश्वरूपस्य भार्या भि

पद्मपद्मालये शुभे महालक्ष्मिनमस्तुभ्यं सुखरात्रिकुरुष्वमे पर्वकाले महाघोरेयमया दुष्कृतं सुखरात्रिप्र
 भावेण तं नो लक्ष्मीवर्धये। हतु धारात्रि सर्वभूतानां याचदेवेष्ववास्थिता संवत्सरप्रिया याचसाममास्तु सुमंगला मा
 तात्वं सर्वदेवानां देवानां मृद्वि संभवा आस्थाता भूतलो देवि सुखरात्रि नमोस्तुते इति दीपावलिकृत्यं अस्यां भानु
 भौमा क्वारस्वाति नक्षत्रायुष्मद्योगसहितायां स्वातिसं पातयेगोष्ठकोज्योतिःशास्त्रे ॥ भानुभौमा क्वारपुकार्तिके
 दशयो भवेत् आयुष्मान् स्वातिसंयुक्तो ह्यपनाशः पशुक्षयः अस्योपपत्तिः शालिहोत्रे अश्वपुक्शुकपक्षि तीर्थ द्वितीया
 दिके सप्तसप्तत्रयं वडवारूपेणैकारस्वाति तारावडवारूपेण सूर्यस्य बहति रथं साभारेण क्रांता क्रुद्धाऽथानिरीक्षतेभी
 क्षणं तेषां तिजः स्वत्ववलयं गृह्णाति तस्मात्स्वात्प्रातो रथासाऽधिपानां मश्वानां महती पीडा भवति एवं च सप्त
 रात्रं स्वतेः संपात एव निर्द्विष्टः तत्रादिवाकरकिरणैरस्पृष्टा वाजिनोरक्ष्याः ॥ पूर्वोक्तारिष्टशंकापहतयेन वरा
 त्रयकरणे कोवाजिनिराजनाविधिगृहमखेन सहितः कार्यः विष्णुधर्मोत्तरोक्तं स्वाति स्नानमपि कार्यं कृष्णचतु
 र्दश्यादि शुक्ल द्वितीया तं दिनं चतुष्टये पंचमंगलानामभ्यंगपूर्वकं महालक्ष्मीनिराजनसहितं विधेयमेवं कृते पूर्वोक्तारि
 ष्टशं कानि वृत्ता भवतीति अस्यामेव कार्तिकमायां पञ्चपुराणे पातालखण्डोक्तं केदारगौरीव्रतं दाक्षिणात्याः स
 माचरति तन्नायां विधिः डोमयेदं गुणविशेषविशिष्टायामस्यातिथौ मनोवांछिता विच्छिन्नसंपत्ताभ्यर्थं दारिद्र्यदुःखदुः
 स्वप्नादिप्रशमनार्थं पुत्रपौत्राभिबुद्धार्थं आयुरारोग्याभिबुद्धार्थं श्रीकेदारगौरी प्रीत्यर्थं यथाशास्त्रज्ञाननयथादि
 लितोपचारैः पुरुषसूक्तसहितपुराणोक्तमंत्रैः श्रीकेदारगौरी व्रतांगभूतं तत्पूजनं करिष्ये तत्रादौ प्रथमाब्दे नि
 र्विघ्नतासिद्धयर्थे गणपतिपूजनं स्वस्तिपुण्याहवाचनं च करिष्ये इन्द्रो मंत्रस्य मधुच्छंदः ऋषिरेन्द्रे देवता गायत्री छंदः
 इन्द्रावाहने विनियोगः उद्गंद्रो विभक्तस्य रेहवा महेजनेभ्यः जनेभ्यश्च समाकमस्तु केवलः इन्द्रहृगच्छत्यावाह्य

पूजयेत् ॥ अग्निदत्तामिति ॥ काष्ठो जमेधातिथिर्ऋषिरग्निदेवता ॥ गायत्रीछंदः ॥ अग्न्यावाहने विनियोगः ॥ अग्नि-
 द्रुतं त्वष्टा महेतां तं विश्वेदेवं सं अस्या यज्ञस्य क्रतुः अग्निः ॥ अग्ने इह गच्छ ॥ यमाय सोममिह स्या यमऋषिर्धर्मो देवता ॥
 त्रिष्टुप् छंदः यमावाहने विनियोगः ॥ यमाय सोमसुनुत यमाय जुहता हविः ॥ यमं ह यज्ञौ गच्छत्यग्निश्चरं क्रतुः ॥ यम इह ग-
 नच्छ ॥ मोषण इत्यस्य गौरकप्योऋषिः ॥ निऋतिर्देवता ॥ गायत्रीछंदः ॥ निऋत्यावाहने विनियोगः ॥ मोषणपरा-
 परातिर्ऋतिर्जिह्वावधात्पदीदृग्णथासह ॥ निऋते इह गच्छ ॥ तत्वायामीत्यस्य शुर्कऋषिः ॥ वरुणो देवता ॥ त्रिष्टुप् छंदः ॥
 वरुणावाहने विनियोगः ॥ तत्वायामिद्रह्यणा वंदमानस्तदाशस्तये यजमानो हविर्भः ॥ अहेदमानो वरुणो हवो युरुसंस्तमा-
 तज्जायुः प्रमोषीः ॥ वरुण इह गच्छ ॥ तत्वायोमंत्रस्य विश्वपांगिरसऋषिर्वायुर्देवता ॥ गायत्रीछंदः ॥ वायोरावा-
 हने विनियोगः ॥ तव वायोऋषस्य तैत्त्वष्टर्जा मातुरद्भुतः ॥ अवास्यावृणीमहे ॥ वायो इह गच्छ ॥ आप्यायस्वति-
 गोत्तमऋषिः सोमो देवता ॥ गायत्रीछंदः ॥ सोमावाहने विनियोगः ॥ आप्यायस्व समेतुते विश्वतः ॥ सोमवृष्यं भवाग्ना-
 जस्य संगथे ॥ सोम इह गच्छ ॥ तमीशानमिति गोत्तमऋषिः ॥ ईशानो देवता ॥ जगतीछंदः ॥ ईशानावाहने विनियो-
 गः ॥ तमीशानं जगत्तरत्तस्थु रपति ॥ धियां निन्वमवसेहूमे हवयं ॥ पूषानो यथा वेधसा मशब्दधे ॥ रक्षिता पायुरद्वयः ॥
 स्वस्त्वये ॥ मोईशान इह गच्छ मम पूजा गृह्य ॥ एवं समस्त लोकपालानामासनादि पूजां कुर्यात् ॥ ततो नादिकेशाणां
 शपूजनं च पंचोपचारैः ॥ कुर्यादिति प्रथम वर्षे ॥ द्वितीयादौ तु ॥ तिथ्यादिसंकीर्त्य मम सकला भोग्यसिद्धयः ॥ केदार-
 गौरीव्रततत्पूजनमहं करिष्ये ॥ ततो ध्यानपठेत् ॥ त्रिलोचनं चतुर्बाहुं चंद्रार्धकृतशेखरं ॥ गौर्यालिङ्गितवामांगं च
 भोपरि संस्थितम् ॥ गौरीं सहिताय केदाराय नमो ध्यानयुक्तं पुष्पं समर्पयामि नमः ॥ सहस्रशीर्षा पुरुष ॥ आगच्छ
 देव देवेश उभया सहित प्रभो ॥ केदारनामकस्वामिन्सर्वकामफलप्रद ॥ आवाहनं ॥ पुरुष एवेदमिति ॥ सिंहा नानादिद्विष्टं

तप्तकांचनसन्निभं ददामितेभवानीशसंसारार्णवतारक गौरीसहितायकेदारायनमः आसनं । एतावानुरपेति
गांगजलसमानीतं सुवर्णकलशेधृतं पाद्यं गृहाण देवेश सर्वदेवनमस्कृत इति पाद्यं । त्रिपादूर्ध्वं मंदाकिन्याः स
मानीतं सुशीतलभिदंजलं मयोपपादिते देवगृहाणा च मनीयकं इत्याचमनं । ततो विराडजायत अर्धगृहा
ण देवेश गंधपुष्पाक्षतैर्धृतं मुक्तारत्नादि संयुक्तं कृपया जगदीश्वर इत्यर्घ्यं । यत्पुरुषेण स्नानं पंचामृतैः सुभ्य
विधाय सुसमन्वितं मया दत्तं गृहाणे श सर्वकामफलप्रद इति पंचामृतस्नानं । आप्यायस्वेत्यादि वेदोक्तमंत्रैः
पंचब्रह्मादिभिर्मंत्रैरर्चितं जान्हवीजलं ममोपरि कृपां कृत्वा गृहाण परमेश्वर इति शुद्धोदकस्नानं । तं यज्ञमिति मृदुसू
क्ष्माणि ब्रह्माण्डकूलानि मया प्रभो आनीतानि त्वर्धैर्तु गृहाण सुरसत्तम इति वस्त्रं । तस्माद्यज्ञात् संभृतं कर्पासकृत
तंतूनं संयुक्तं विधिना ततः भक्त्या त्वर्धमानो तं गृहाण सुरसत्तम इति यज्ञोपवीतं । अनर्घ्यहेमसंयुक्तं मुक्तमणि
विभूषितं । अनर्घ्याभरणं दिव्यं गृहाण परमेश्वर इत्याभरणं । तस्माद्यज्ञात् सर्वहुतं ऋच सामानिः श्रीगंधागुरुक
पूरं कुम्भेन समन्वितं करतूरी च दनाढ्यं च गंधतोषितमीश्वर इति चंदनं । तस्मादध्वा- अक्षतान्धवलान् देवशा
लितं तुल्यसंभवान् गृहाण पार्वतीनाथ कृपया परमेश्वर इत्यक्षतं । तं यज्ञमिति कमलं सेवति पुष्पं विल्वपत्राणि
शंकर मयार्पितानि तेनाथ गृहाण सुरसत्तम इति पुष्पं । अथांगपूजा- शंभवेनमः पादौ पूजयामि शिवाय नमः
गुल्फौ पूजयामि रुद्राय नमः जानुनी पूजयामि भीमाय नमः जंघे पूजयामि अभीष्टदायिने नमः ऊरू
जयामि सर्वज्ञाय नमः कटिपूजयामि पशुपतेय नमः नाभिपूजयामि उमापतेय नमः हृदयपूजयामि नीलकंठाय नमः
कंठपूजयामि सर्वास्त्रधारिणे नमः मूर्धनं पूजयामि सदाशिवाय नमः सर्वांगपूजयामि तत्पुरुषं वन्दधुः द
शांगं गुग्गुलुधूपं कालागुरुसमन्वितं धूपं गृहाण देवेश मनःशोकविनाशन- धूपं ब्राह्मणोऽस्य- गोधूतेन संसाधुके

कार्पासकृतवर्तिकं दीपार्थमेमयादत्तवाह्निर्पूजितं प्रभो इति दीपं चंद्रभासनसः शर्कराघृतसंयुक्तं कर्पूरं
 मन्वितं मयानिवेदितं देवतैवेद्यं प्रतिगृह्यतां इति नैवेद्यं नाभ्या आसीत् इदं फलं मया देवस्थापितं पुरतस्तत्र
 तेन मे मुक्तावाप्तिर्भवेज्जन्मनिजन्मनि इति फलं संप्राप्त्या सन् दक्षिणार्थं युत्नेन सुवर्णरजतव्रजं मयानि
 वेदितुं भ्यं व्रतसाहस्य हेतवे इति दक्षिणा नानारत्नसमायुक्तानां चित्रोपशोभितं मयानिवेदितं भक्त्या श्राद्धं
 कंप्रति गृह्यतां इति तीराजनं प्रदक्षिणां नमः केदारदेवाय नमस्तेशूलपाणये नमः सर्वात्मने तुभ्यं भक्तानां वाञ्छितं
 प्रदत्तं इति नमस्कारः । श्रद्धानां ज्ञानतो वापि यद्भक्तं तु मया कृतं न्यूनातिरिक्तं तत्सर्वं संपूर्णं कुरु शंकर इति प्रार्थ
 ना । नंदीश्वराय यवान् दत्त्वा वंदीश्वराय तंडुलान् दद्यात् । व्रतं करोमि देवेश त्वद्भक्तस्त्वं परायणः गौरी केदारं भवतु
 मांस्त्वत्प्रसादतः डोरकबंधनं श्रावार्थं पूजनं उद्यापनं दानमंत्रश्च ॥ शतपूरिकयोपेतान् फलतांबूलमिश्रितान्
 उद्यापनं गृहाण त्वं केदारवरदोभव नमस्ते देव देवेश नमस्ते जगतां पते गौरीपते नमस्तुभ्यं जगद्दिमां परमेश्वर इति क्ष
 मापनं । इति गौरी केदारव्रतपूजनं अथ कथा । पुरा तु ऋषयः सर्वे नैमिषारण्ययासिनः शौनकायामहात्मानः स
 वैशाखा विशारदाः तीर्थयात्राप्रसंगे नगंगाद्वारमुपगमन् तत्रास्त्राताः कृतजपा विधिवद्दक्षिणाददुः ॥ यावत्सुखेप
 विष्टास्ते हर्षानिर्भरमानसाः श्वदूरे ददुःशस्तत्र सूतं शास्त्रार्थकोविदं ददर्श सोऽपि तांस्तत्र ऋषीन् विगतकल्मषान् न
 नाम दद्वद्वत्तया तैश्चापि परिपूजितः ते च चक्रस्तथातिथ्यं कुशलं प्रश्नमेव च मुखेऽपि विष्टं तं सूतं प्रपद्युरिदमादरात्
 ऋषय उचुः सूत सूत महाप्राज्ञा चिरदृष्टोऽसि सुव्रत कस्मिंस्तीर्थे यवादेशे कालोऽयं विहितस्त्वया त्वद्दर्शनेनातिस्मर्यं
 प्राप्संहि परमं महत् किंचिद्विज्ञप्सुमिच्छामस्तच्छृणुष्व महामते त्वयोका विविधा धर्मास्तथानानाविधाः कथाः ब्रूता
 नि च विचित्राणि मतो रथकराणि च इदानीं वदः स्मृतं व्रतं परमपावनं यत्कृत्वा सर्वसिद्धिः स्यान्नराणां वाञ्छितं प्रदा

सुत उवाच साधुष्टमुनिवरव्रतद्वेष्यमहाश्रुतं ममापिकथितुं हर्षाजायतेनात्र संशयः अस्तिकेदारणीरिति ब्रुतं
 परमुक्तामदं विष्णुना कथितं लक्ष्मणैः शब्दवैयव्येन च ऋग्यजुर्वेदेन प्रकाशितं मन्त्राविधानं तस्य केदृशं देवता
 काचपुन्यस्यास्तर्वा विस्तरतो वद सप्त उवाच आध्वंशेषुराकाशश्चिद्विप्रो भूच्छलको विद नास्मात्कुरशमतिरिव
 कर्मपरितिष्ठितः आकिंचिनोपैसहस्रः कुटुंबपरिपालयन् सत्यव्रतीति तस्य सीद्धार्थापरमशोभना कन्याद्वयमु
 तश्चकश्चदशमतिविश्रुतः कमलाविमलाचेति नामनीति तयोः पृथक् त्रैलोक्याचिद्विदना तैर्द्विधा नार्धतया धनः भूमित्या
 च वनतस्मिन् क्रीडित्याच परस्परं । तावत्सौगंधिको वायुरतयोः ऐतदिकमालभत । कुतोऽयं वायुरायाति चित्तं तस्य पुनः पुनः
 प्रयाते तेन गणायदोऽप्यवसरस्य निलदं दृशाते गणेशं वैपूरताद्वारपालकं गणेशोऽपि तदग्राहवचनं द्विजकन्यकं व
 नमेतन्न

वासुरमानवैः विशेषतो महेशेन द्वेष्याचापि मुरक्षित अतः परं न गतं तदप्यमीश्वराज्ञाबलीयसी
 न्यमाद्रन्यते मया देवैर्देवाय च मया युवाभ्यामागतां विवति गणेशोऽपि तदग्राहमात्रे सर्वं युव
 वाक्यगणेशस्य देवी प्राह गिरिः सुता गच्छानयद्विजसुते परश्वेताममपूजनं इति श्रुत्वा गणेशेन ग
 णभारेण कंदमूलफलादिना शरीराच्छादनं च वतया किंचिद्वदश्यते कोपीनमात्रमेव
 धेवतेऽप्यहीत्वा ज्ञानांशुरेति कमाणं मम देव्यापि पृष्टं तद्युग्ममातिदं निश्चयात्तरं एतस्मिन्
 भलक्षणे चक्रात्तदं द्रव्यं द्रव्यौ प्रणामं चोचतुस्तथा कन्येजुचतुः प्रतः कमलपत्राक्षिकामिदं क्रियते
 एतन्नेति सर्वज्ञासिनसंशयः श्रव्येनोसफलं जन्मजीवितं च सुजीवितं देवित्वद्वशनाद्वैषम्यैतापि त
 िकमस्ति काचिज्जगन्मये पार्वत्युवाच ब्रतकेदारणीर्यस्यास्य क्रियतेऽयमया शुभं य
 लभ्यते सर्वसिद्धयः इदं साक्षात् महेशेन कथितं कथयामम यस्मिन् कृते सर्वसिद्धिस्तदिदं क्रियते मया

कन्येऊचतु वदमात कथंकार्थव्रतंपरमपादनं कस्मिन्दिनेश्वरामासेदेवताकांपूजयेत् देव्युवाच आश्वि
 नस्यासितेप्रेनेत्राभावास्यायदाभवेत् तस्यांब्रतान्निदंकार्थयथोक्तंशंभुनापुरा प्रथमेन्द्रेयदाकार्थतद्दत्तामितपो
 धने कृत्वाकार्पाससूत्राणिदशैवचप्रयत्नतः कृतानिचकुमार्थाथप्रक्षाल्यविमलोदकैः तत्संख्ययाथपत्राणिक्रमु
 कस्यफलानिच तत्संख्यायाह्यपूजाश्रकतंव्यावैप्रयत्नतःनानाविधानिपुण्याणिक्रतुकालोद्भवानिच सूर्यवंशम
 धैकसौभाग्यद्वयसंपुतं श्लक्ष्णमेकनारिकेलनैवंधंकालसंभवं एवंसंश्रुत्यसंभारान्ततः पूजांसमाचरेत् सौ
 वर्णाप्रतिमाकार्थाशिवस्याविकयासह तस्यांप्रेसूत्रदशकंविन्यसेच्चसुशोभनं पूजनंविधिवत्कार्थधूपदीपादि
 भि क्रमात् दक्षिणांचयथाशस्त्र्यादद्याद्देवस्यतुष्टये विप्र पुरुषसूक्तेनपूजयेत्स्त्रीपुराणजैः एवंसंपूज्यविधिवद्भो
 जयेद्द्विजदंपती सापूजानैवकरयापिदद्याद्विप्रायदक्षिणानैवेधंस्वयमश्रीयात्तांबूलचविशेषतः वर्षमभ्येकार्थ
 सिद्धिर्नैवत्स्ववनसंशय वर्षद्वितीयेतत्सर्वाद्विजायप्रतिपादयेत् एकविंशतिसूत्राणिसपर्णानिफलानिच अपूपा
 श्रैवकर्तव्याएकविंशतिसंख्यया विधिनानेनकर्तव्यव्रतंपरमपावनं सूतउवाच इति श्रुत्वावचोदेव्यास्तैक
 न्येष्टुभलक्षणे यथाचतुर्वर्तदेव्याभक्त्यापरमयामुदा तथेत्युक्तातदादेवोकारुण्यहतमानसा ददौतयोर्विधाने
 नयथोक्तंशूलपाणिनं न्यग्रोधसूक्ष्ममूलानिफलानिचटलानिच आनीयसत्वरंतवप्रत्येकदशसंख्यया अपूपा
 श्रफलान्यन्नमृण्मयाःशुभलक्षणाः माल्याभावेदहत्याश्रक्तुम्भैःपूजनंकृतं कुसुमानांकिं सराणि तेषांचैवाक्षतास्तथा
 एवंसंपूज्यविधिवद्भैरीपुनरुवाचते वक्ष्यतांस्वकप्रेसूत्रनैवत्याज्यंकदाचन इममिधनभारंचकंदमूलफलानिच ष्ट
 हीत्वागन्धतांसर्वपश्चाद्वैविलोकेयेत् तथेत्युक्ताचतेकन्येप्रयातेस्वयद्द्वैप्रति तत्सर्वव्रतसामर्थ्याद्विध्यं समभव
 तदा अपूपाश्रैवसंजाताटिंव्याःषड्रससंयुताः तानिसर्वाणिवासांसिक्षणात्कौशेयतांपयुः सएवैधनमाररतुरत्वर्य

कन्येऊचतु वदमात.कथंकार्थव्रतपरमपावनं कस्मिन्दिनेयवामासेदेवताकांपूजयेत् देव्युवाच आश्वि
 नस्यासितपेशेत्रमावास्यायदाभवेत् तस्यांव्रतमिदंकार्थयथोक्तंशंभुनापुरा प्रथमेव्देयदाकार्थतद्ददामितपो
 धने कृत्वाकार्पाससूत्राणिदशैवचप्रयत्नतः कृतानिचकुमार्याथप्रक्षाल्यविमलोदकैः तत्संख्यायाथपत्राणिक्रमु
 कस्यफलानिच तत्संख्यायाह्यपूजाश्वकर्तव्यावैप्रयत्नतःनानाविधानिपुण्याणिऋतुकालोद्भवानिच सूर्पवशम
 यथैकसोभाग्यद्रव्यसंयुतं शृङ्गमेकंनारिकेलनैवेद्यंकालसंभवं एवंसंभृत्यसंभारान्तत.पूजांसमाचरेत् सौ
 वर्णां प्रतिमाकार्थ्याशिवस्यादिवकयासह तस्याग्नेसूत्रदशकंविन्यसेच्चसुराभनं पूजनंविधिवत्कार्थ्यधूपदीपादि
 भि.क्रमात् दक्षिणांयथाशक्त्यादद्याद्देवस्यतुष्टये विप्र पुरुषसूक्तेनपूजयेत्त्रोपुराणज्ञैः एवंसंपूज्यविधिवद्भो
 जयेद्द्विजदंपती सापूजानैवकरयापिदद्याद्विप्रायदक्षिणानैवेद्यंस्वयमश्रीयातांबूलचविशेषतः वर्षमध्यकार्थ
 सिद्धिर्भवत्येवमसंशय वर्षद्वितीयेतत्सर्वाद्विजायप्रतिपादयेत् एकार्थशतिसूत्राणिसपण्यानिफलानिच अपूपा
 श्वयवकर्तव्याएकविंशतिसंख्याया विधिनानेनकर्तव्यंव्रतपरमपावनं सूतदवाच इतिश्रुत्वावचोदेव्यास्तेक
 न्येधुमलक्षणे यथाचतुर्धर्तदेव्याभक्त्यापरमयामुदा तथेयुक्तातददेवीकारुण्यहत्मानसा ददौतयोर्विधाने
 नययोक्तंगूलपाणिनं न्यग्रोधसूक्ष्ममूलानिफलानिचलानिच आनीयसत्त्वरंतत्रप्रत्येकंदशसंख्याया -अपूपा
 श्वफलान्यत्रयस्यमयाःशुभलक्षणाः माल्याभावेदहंत्वाश्रुसुप्तैःपूजनंकृतं कुसुमानांकेसराणितेपांचवाक्षतास्तथा
 एवंसंपूज्यविधिवद्भोरिपुनरुवाचते वक्ष्यतांस्वकौरेसूजनैवत्याज्यंकदाचन इममिधनभारं चकंदमूलफलानिच नृ
 होत्वागन्म्यतासर्वेपश्चाद्विवलोकयेत् तथेत्युक्त्वाचतेकन्येप्रयातेस्वयदहंप्रति तत्सर्वंव्रतसामर्थ्याद्विव्यसमभव
 तदा अपूपाश्वसंज्ञातादिव्याःपद्मसंयुताः तानिसर्वाणिवासांसिक्षणात्कौशेयतांतयुः सपर्वधनभारस्तत्स्वर्ण

सुत उवाच साधुष्टुमुनिवरावतंदेव्यामहाकुतं ममापिकथितुं हर्षो जायते नात्र संशयः अस्ति केदारगिरौ तिबतं
परमकामदं विष्णुना कथितं लक्ष्म्यै लक्ष्म्या शब्दे तथैव च ऋग्यजुर्वेदनामकाशिनो मन्त्रा विधानतस्त्य केदारं देवता
का च पूज्या स्यात्सर्वविस्तरतो वद सुत उवाच आश्रिते शुभराकश्चिद्विशोभच्छुक्रा विद नान्नाभास्करशर्मतिस्व
कर्मपरिनिष्ठितः आकिंचिनोपसङ्गतं कुटुम्बपरिपालयन् सत्यव्रतातिवस्यसीद्धार्यापरमशोभना कन्या ह्यसु
तश्चैकश्चन्द्रशर्मातिविश्रुतः कमलाविमलचितितानमनीतितये एकं तु कदाचिच्चित्तया तद्वैद्यनाथतपोधनाः अमत्या
च वनतस्मिन्क्राडित्यैव परस्परं । तव त्सौ गणधिकायुस्तयोस्तु तिकमगमत् । कृतोयं वयुरयाति चैतयं त्यो पुनः पुनः
प्रयाते तेन गणायत्नोत्पन्नसत्त्वानिलदृढशतगणेशवैपूरतद्धारपालकं गणेशोपितदप्राह वचनं द्विजकन्यके व
नमेतद्विलम्बं सदेवासुरमानवै विशेषतो महेशेन देव्याचापि मुरक्षितं अतः परं न गतव्यमीश्वरज्ञावलायसी
स्थायिता तावदवनि यमाद्रन्यते मया देव्यै देवाय च मया युवाभ्यामागतं त्विति गणेशोपितु दगुल्लामात्रे सर्वन्यवे
दयत् श्रुत्वा वाक्यं गणेशस्य देवी प्राह गिरे सुता गच्छानयद्विजसुतपश्यतां मम पूजनं इति श्रुत्वा गणेशेनाग
च्छतां द्विजकन्यके सहैव धनमारेण कंदमूलफलादिना शरीराच्छादनं चैव तया किंचिन्नदृश्यते कोपीनमात्रमेवा
सीत् केवलं गुह्यगुप्तये तथैव तेऽपि हेतवाज्ञानात्पुनरतिकमगमत् देव्यापि पटुतयुग्ममतीदृशं निक्षुधातुर एतास्मिन्ने
तरे चैव तं कन्ये शुभलक्षणे चक्रातदं द्रुमद्वयं प्रणामं चोचतुस्तथा कन्ये ऊचतुः मातः कमलपत्राक्षिकमिदं क्रियते
त्वया कृपया वद देवेशि सर्वज्ञासिन संशयः श्रयनोऽसफलं जन्मजीवितं च सुजीवितं देवित्वं वद शैना देवधन्योऽपि त
सौ च नो नत्वा तु शाकिररमाकमस्ति काचिज्जगन्मये पार्वत्युवाच व्रतं केदारगौर्यार्यं क्रियतेऽद्य मया शुभं य
स्यानुष्ठानमात्रेण लभ्यते सर्वसिद्धय इदं साक्षान्महेशेन कथितं कृपया मम यास्मिन्कृते सर्वसिद्धिस्तदिदं क्रियते मया

[illegible]

भारस्तदाभवत् मात्रादृष्टुतत्सर्वहार्षताविस्मिताभवत् माताप्रोवाचतेकन्याकामदभात्पूववत् । कथंताकडुत्पत्त
 युवाभ्यांकृतपःकृतं इतिमानुर्वचःश्रुत्वा तेकन्येप्रोचतुस्तदा कन्येऊचतुः नजघनहृताकिंचिन्नवकिंचितपःकृतं भवानी
 शंकरौविघ्नोतानान्यदेवंकदाचन ताभ्यांदंतव्रतामिदंप्रसन्नाभ्यामनोरमं तेनाभूत्सर्वसपातिरियंमातर्नसंशयः त्वम
 प्यंवव्रतामिदंकुरुष्वव्रतमातसा सूतउवाच तदासत्यव्रताचक्रव्रतंकन्योपदार्शितं तथैवतकुलंजातंधनधान्यसमी
 कुलं अथैतेकन्येकजातेविवाहार्थेयथोचिते राजानौद्वौसमायातौपद्माकरमुधाकरौ दक्षिणापतिरेकश्चउत्तरेशस्त
 थापर। द्वाभ्यांकन्याद्वयंदंतव्रतस्यास्यप्रभावतः पद्माकरैणंकमलानीतास्वसदनंप्राति मुधाकरेणविमलाप्राप्ताती
 वसुसंश्रमात् ताभ्यांतत्क्रियतेनित्यंव्रतंपरमभाकितः एकदातूपविषासास्वयह्रेस्त्रीगणैर्धुता स्त्रीभिस्ताभिरतत्र
 दृष्टतद्वस्तेतत्सुडोरकं ताडयुःकिमिदंभद्रे डोरकस्याविभूषणं किंतेनसतिरौकमाणिभूषणानिशुचिरिस्मिते नाना
 विधानिरत्नानिचवह्रेहैकिलसुंदरि आकर्षयसत्यव्रतयास्त्रीभिरीरितमाशुत निष्कारस्यसूत्रंतद्वैवाङ्गाविनोर्थस्य
 गौरवात् नैवचास्यफलपुष्पंकदाचिदृदश्यतेपुरा संत्यव्रतायास्तद्गान्यक्षणातक्षीणतांययौ यथापूर्वमभूत्सर्वभा
 न्येविलयतांगते शाकवह्नीफलैर्नित्यंक्रियतेभोजनादिकं अथभोक्तुंयदानैवकिंचित्सासुतमब्रवीत् भगिन्यौ
 तैवंद्रशर्मन्वर्तेतेतत्पतेर्यहै तयोःसमीपंगत्वाचकिंचिद्रक्षयार्थमानय मातुर्वचनमाकर्ण्यचंद्रशर्माद्विजोत्तमः प
 द्माकरस्यनृपतेर्नगरंअथमंययौ भगिनीकमलापयववर्ततेपतिदेवता सततगारमासाद्यनदीतीरेवहिःस्थितः दारव
 रतुतरन्यानीरार्थमाभताःशतशस्तदा तंचदासीगणदृष्ट्वाप्रत्युवाचद्विजर्षभः शुष्माकरंवाभिनीयारिस्तममसाभगिनीशु
 भा आताहंबंद्रशर्मातिरतस्याश्रयनिवेद्यतां तारतुतस्योपह्रांसंतुचक्रुर्नानाविधतदा आतत्वनैवयोभ्यासिपश्य
 वैभवमात्सतः तन्मध्यैचाभवत्येकाशुभाचारासुलक्षणा द्विजवर्षमहभागतवादेशंद्रवोभ्यहं सासमागन्व्यतत्सर्व

कमलायै न्यवेदयत् तत्समाकर्षकमलातंसमानाय सत्वरं आर्किचनाकटिदंष्ट्राभ्रातरं भृशदुर्वलं तस्याश्वैर्भवदंष्ट्रा
 सोपिलज्जानताननः नीलातंभहमधेयतुबहुसन्मानपूर्वकं दिवसान्यथसप्ताष्टौ समाश्रय प्रयन्तः ततः पंचदशाहे च क
 त्वापाथेयमुत्तमं हिरण्येन समापुकेदत्वा तस्मै व्यसर्जयत् पाथेयं तद्वृहीत्वा सव्रतस्थो द्विजपुंगवः गच्छन् शनैरनुमार्गेण
 तदपयापरिपीडितः तावद्वदर्शविमलाद्विजः पुष्करिणीं शुभां तदेविन्यस्य पाथेयं स्वयं जलमथाग्रहीत् तावज्जलवीची
 भिर्हतं भक्ष्यं क्षणेन हि पुनः प्रायाच्चंद्रशर्माभिर्गोभिर्गोभिः सदनं प्रति निवेदयामास तदा यद्वृत्तं पाथिकैर्तुके श्रुत्वा सा पुनरेवान्य
 द्विरप्यं प्रददौ तथा पादत्राणैर्हिरण्यं सधृत्वा सप्रययौ द्विज पादत्राणंचमार्गेतत्पके मंत्रं क्षणेन हि पुनरेव समा
 यातो भिर्गोभिर्गोभिः सदिजः तद्वृत्तं सर्वमाचष्ट भिर्गोभिः श्रुत्वा शर्मः तन्निशान्याथ विमला पुनरेव धनं ददौ निक्षिप्य य
 टिमध्वेतद्वत्वा याटिं प्रतस्थिवान् यावन्मार्गे समागच्छयाटिमदाय सत्वरः तावत्कश्चित्समायातः पुनर्याटिमुप
 हरत् पुनः प्रायातो भिर्गोभिश्चंद्रशर्मा महामतिः उवाच पथियद्वृत्तं निशान्याथ मुविस्मिता माजान क्रियते ध्यातव्रतं पर
 मपावनं नैतिसोप्याह वचनं चंद्रशर्मा पुनः पुनः कमलोवाच तावदब्रूवतिष्ठत् ध्यातः पंचदिनावधि पठ्याह अग
 र्धिनस्याथ भ्रमावारयाम विष्यति व्रतं केदारगौर्याख्यं तस्यां कृत्वा यथाविधिः ततो गच्छस्व भवनं कृतकृत्यो भवि
 स्यसि तथेत्युक्त्वा स्थितस्तत्र व्रतं चक्रे यथाविधि तां समा मंत्र्य भिर्गोभिः प्रययौ स्वयं गृहं प्रति आगतस्तेना मार्गेण य
 त्रपुष्करिणीं ह्यभूत् पुनरेव तदा क्रांतस्तज्जलं जगृहेततः जलांतर्गतपाथेयं द्विजहस्तेतदाऽभवत् ततो जगाम पुर
 तः पादत्राणंच लब्धवान् याटिंच पुरुषः प्रादात्पूयै पापहृता वलात् एवं सर्वं पुनर्लब्धं व्रतस्यास्य प्रभावतः गृहं
 समागम्य ततो मार्गे सर्वं न्यवेदयत् श्रुतं पुत्रमुत्पात्सर्वैर्विरुतं व्रतमादरात् तदेव सूत्रं सं गृह्य प्रत्यक्तं पूर्वमेव च यथो
 क्तेन विधानेन च कारतीव भक्तिः पुनरेव यथापैठन धान्ययानां च नान्यत्तन्मन्त्रिणैर्भोज्यं भोज्यं

निमलपितृधर्मानां सद्यः प्रत्ययकारकं सुतउवाच इदं केनापि न ज्ञातं विनाशं भुंजुनीश्वराः शंभुना विष्णवेदं तस्मा
 यै दिष्णुना र्षितं लक्ष्म्या च दत्तमिन्द्राण्यै इन्द्राण्या ददुल्लसितं तद्वारभ्य ब्रतमिदं क्रियते मानदं भुवि यस्या राधनमत्रै
 एषा पद्मेने सर्वसिद्धयः भूमौ ब्रतानि च न्यानि संति नाना विधानि च, परमेतस्य सर्वाणिकलानां हतिपोडशा इति
 पूर्वमथाह पुं पुराणे पुनि पुंगवाः तदाद्यकायितं विज्ञाः किमन्यच्छ्रेतुमिच्छय ॥ इति पाद्मेकेदारगौरप्रितम् अन्य
 दप्युक्तं भविष्योत्तरे ॥ यो चाहशे न भवेन तच्छ्रुत्वा युधिष्ठिर हर्षदैत्यादि रूपेण तस्य वर्षप्रयाति हि रुदिते रोद
 नं वर्षं हृष्टे वर्षं प्रहृष्टयति भुके भोगो भवेद्दर्भस्य रथे स्ववस्थं भविष्यति तस्मात्प्रहृष्टैस्तुष्टैश्च कर्तव्या कौमुदीनरैः वैष्ण
 वीदानवो ये यतिभिः प्रैत्रोयुधिष्ठिर अन्यच्च तत्रैव । प्रभतं समये राज्ञा तोषणीया सुहजनाः सुवासिनीभ्यो देया
 निवस्त्राण्यामरणा निच सद्गोवैव संतोष्या भोजनेन द्विजोत्तमाः भोजयेत्पूजयेद्भर्तारं त पुरविलासिनीः स्वजा
 तिरनितस्तास्तोप्यादानेन च तया द्विजाः वस्त्रैस्तांबूलदानैश्च नैवेद्यैः कुसुमैः शुभैः स्नाना माकैः स्वयं राजा तोषयेत्स्व
 जनान् पृथक् तया गणाधिपस्यंश्च तथा मङ्गलान् भटान् वृषभान् महिषांश्च वृध्वमानान् नरैः सह गजान् श्वान् च यो
 श्वान् च पदातीन् समलंकृतान् मंचारूढः स्वयं परयेन्नटनं तं चारणान् क्रुद्रापयेत्तत्रा संयेद्य गोमहिष्यादिकं तथा वृषा
 न्यर्षां पयद्वोभिरुकि प्रलुकि वादिभिरिति । अस्यां संक्षेपकृत्यं नारदीये ॥ ऊर्जामायादिपदाने देवान् गारय्य हे पृच नद्या
 रामतंडगोपुत्रैश्च गोष्ठापेण पुत्रसमर्चनं तथा लक्ष्म्याः स्वर्णैरौप्यकैः कर्तव्यैः द्यूतं च वर्षफलदं जये वापि पराजये गवां पुजा
 त्रविहितां शृणाध्यागानुरजनैः पायसाद्यन्नदानैश्च न मस्कर्तुं प्रदक्षिणैः अयदोषावलीकथाभविष्योत्तरे श्रीकृष्ण उवाच
 पुरावालयरूपेण याचयित्वा त्विमां पराम् वलेयं ज्ञे हरिः सर्वकृतिवान् विभक्तिभिरिन्द्राय दत्तवान् राज्याज्यं चाले पाताल
 वासितां कृत्वा दैत्यपतेर्दधमहोरात्रपुनर्नृप एक एव हि भोगार्थं वलीराजयेभिर्भवेत्तः रहस्यं हि तदेतत्तत्तकथयामि

नरोत्तम ॥ कार्तिकेकृष्णपक्षस्य पंचदश्यानिशागमे यथेष्टेष्टद्वैत्यानां राज्यते पांमहितले युधिष्ठिर उवाच ॥
विशेषेण हर्षिकेशकौमुदीवदमेप्रभो किमर्पयते दानं तस्यां कादेवता भवेत् किंचतेषां भवेद्द्वयैकभ्यो द्वियं नार्दन
ब्रह्मर्षः कोऽत्र निर्दिष्टः क्रीडाकाव प्रकीर्त्तता श्रीकृष्ण उवाच ॥ कार्तिकेकृष्णपक्षे तु चतुर्दश्यां विनोदये श्रवश्य
मेव कर्तव्यं स्नानं नरकभीरुभिः श्रपामार्गस्य पञ्चाग्निभामये नमस्तकोपरि ततश्च तर्पणकार्यं धर्मराजस्य ना
मभिः यमाय धर्मराजाय सृत्सु वेचांतकाय च नरकाय प्रदातव्यो दीपः संपूज्य देवताः ततः प्रदोषसमये दीपान् दद्या
न्मनोरमान् । ब्रह्मविष्णुशिवादीनां भवनेषु विशेषतः कूटगुरेणैषु सभासु च न दीपुच तद्वा गोद्यानवापीषु
प्रतोलो निष्कटेषु च सिद्धार्थबुद्ध्या च मुंडाभैरावाय तनेषु च मंदुरासु विविकासु हस्तिशालासु चैवाहि एवंप्रभातस
मये ह्यसमावास्यां नराधिप स्नात्वा देवान् पिष्टन्मत्स्यां संपूज्याथ प्रणम्य च कृत्वा तु पार्वणं श्राद्धं दिक्षीरघृतादिभिः
भोज्यैर्नानाविधैर्व्रान्मोजायित्वा क्षमाप्य च ततो पराह्मसमये योपेयं नरेन्द्रपः श्राधराज्यं बलैर्लोकपथे पठ्येष्टत्
मिति लोकश्रापिपुरे ह्येसुधाधवलितान्जरे दक्षचंदनमालाद्यैश्चाचितं च ग्रहेभ्यः द्यूतपानरतोद्भक्तनरनारी
मनोहरे नृत्यवादित्रसंघुष्टसंप्रज्वलितदीपके अन्योन्यप्रीतिसहृदत्ततालकरेजने तांबूलहृष्टवदने कुंकुमक्षो
दयार्चिते द्रुकूलपटने पश्य स्वर्णमणिप्रयभूपिते युवतीजनसंकीर्णं दीपोज्वलविहारिणि श्रद्धतोद्भासितां
श्रसंदाशतकुतूहले दीपमालाकुले रभ्ये विभ्रस्तव्यांतसंघ्रये प्रदोषे दोषरहितेभ्यस्तदोपायान्मेशुभे आशीः पूर्णमु
खाभिश्च कन्याभिः क्षिप्ततंडुले नीराजनं प्रकर्तव्यं दक्षशाखाखरभृदीपकैः आन्यमाना ततो मूर्द्धनि मनुजानां नुराधि
प योजनानामुरक्षस्त्रीहर्षात्प्रचरते जनं दक्षशाखातदीपानां निश्चयादर्शनाद्भवेत् नीराजनं तु तमसाऽद्योच्यते विजय
प्रदे वरमाज्जनेन कर्तव्यं वरक्षोदोपभयावद्दयाजाविहारसंचारे जयजीवोतिवादिभिः शुद्धोपसर्गुरहितैश्च ज्योतिषैः

विभवे. मित्रस्वजनसंवाधिसुहृत्समानुरंजिते. तत्रिधैराजसमयेस्वयं राजा ब्रजिपुरं श्रवलोकायितुरभ्युपगच्छामेव शनैः
 शनैः. महता तर्पणोपेण वल्लिहरेस्तदीयैः हृदशोभायुतं पश्यन्. कतरश्च स्वकर्जैर्नैतद्वद्वामहदाश्रय्यैर्भवेति चेवा
 स्मृतः. प्रभा. वालिरान्यप्रसादं च ततस्वयमहमाव्रजेत्. स्वयमेव निशीथितुं जनेन्द्रिर्बलं चने. तावन्नगरनारीभिर्भेद
 डिडिक्वादनैः. निष्कास्यते प्रहयाभिरलक्ष्मीः. स्वयमहं गणता. ततः प्रबुद्धसकले जने जातमहोत्सवे. मास्वदपि क
 हस्ते च स्नेहानिर्भरवत्सले. वेदया विलासिनी सार्थस्वस्तिममालकारिणि. मृदात्तमहद्वजति तु पादप्रभे प्रदा विनी
 एकोद्धर्तनप्रेरुत्तु शश्वपुणकुले. द्विजाभिवादनप्रेरुत्तु गगनादिवादिनि. सुविवासिनीभिश्च यनं दीयमानं यद्वच्छया
 तथा प्रभातसमये यथाहं मानयेज्जनात्. सद्बुद्धेन वस्तुतोष्यदेवानस्वपुरुषद्विजान्न इतरान्नपानैर्वावाप्यदनेन प्रुडितान्
 विजतावल्लभैश्च यनैः सामंतपार्थिवान्. यदातिजगत्सल्लभान् भुव्वेकटकादिभिः स्वनामाक्रिः. स्वयं राजा तोषयेन्स्व
 जनान् पृथक् यथाहं तोषयित्वा ततो मूढमदक्षान्. द्रुपमान्महिषाश्च ययुष्यमान् उपरैः सह गजान् श्वंश्च योधांश्च प
 दानि न समलंकृतान्. मंचारूढ. स्वयं पश्येन्नटनर्तकचारणान्. उड्डी प्रयेन्नासु यच्च गोमहिष्यादिकंततः द्रुपान् यर्पाये
 द्वेभिर्भुजिकि मत्पुकि कावदेत्. ततो पराहंसमये पूर्वस्यादिशि भावत. मार्गपालो प्रवध्रीया तुं नगरं तं भयपादप्रे. कुशकाशमर्थ
 दिव्यालं वकैर्बहुभिर्वृतां दीक्षित्वा वाजिगजान् सार्द्धयाम्रजयेनते. गावो वृषाश्च समाहिष्यो मंडिताद्यटितो कटा. क्र
 तैर्होमैर्द्विजैश्च यद्वह्नि यात्मगर्णालिकां राष्ट्रमेव न वाराजसहस्रिणश्चोतन च स्वशक्त्यपेक्षया वापि यद्वह्नि याद्वाराभ्यभोज
 नैः मातुः कुलपितृकुलमात्मानं सह बंधुभिः. सुतारमुच्चमवर्तमानं गाली दृढातिथिः. नीराजनं चतत्रैव कापैराज्ञाजय
 प्रदं मार्गपाली ततो लब्धया तुंगावो गजावृपाः. राजानो राजपुत्राश्च ब्राह्मणाः. शूद्रजातयः. मार्गपालीस्समुहं ध्वनी
 रजः स्यात्सुखी तदा. कृत्वैव सर्वभवेत्तराजो दैवपुत्रवले. पूजां कुर्यान्नुपः साक्षाद्भूमौ मंडलकं कर्तुः. वालिमा लिख्य

देव्युद्रचर्णकैः पंचरंगकैः । सर्वाभरणसंपद्भिर्विधावरण्यमहाभिते । कम्पाडवाण्डं भास्वमुरदन्तवसंयुतम् । संपु
 ण्हट्टवदनीकरोटोत्कटकुंडलं । द्विभुजद्वयराजानकारयिवान्पुष्पवयं । ग्रहस्यमधेशालयादस्वाध्यादिततोऽध्वे
 त्थात्तमं विजितं । साधे संतुष्टो वदितुः । कमलैः कुमुदैः पुष्पैः कलशैः रत्नैः । गंधधूपान्नैर्वैद्यैः रक्षितैर्गुह्यै
 पक्कैः । मधुमांससुरालेह्यदीपमाल्योपहारकैः । मंत्राणान्नराजद्रुसमन्त्रासिपराहितैः । बलिः । जन्ममस्तुभ्यं विरोचन
 सुतप्रभोः भविव्येन्द्रसुरारते पुत्रेयप्रतिपद्यतां । एवं प्रजान्पुत्रं कृत्वा राज्ञो जगण्णततः । कार्ये त्रैलोक्यादि
 नटवत्कथनकैः । लोकश्रांतिग्रहस्थितेशास्वयं शुक्लहस्तैः । सस्याप्यबलिराजानं फलैः पुष्पैः प्रपूजयेत् ।
 बलिमुद्दिश्य दीप्यते । दानानि कुरु नंदन । यानि तान्यश्वापयद्बुधैः । भवेदसंप्रदार्शितं । यदस्यादियतिदानं । स्वर्ग्य
 वायद्विवावहु । तदश्वमेव तस्मात्तद्विष्णो प्रीतिकरं परं । विष्णुना वसुधा लब्धा तुष्टुनवलये पुन । उपकारकरं दत्तमसुरा
 णामहोत्सवं । ततः प्रश्रुतिराजेंद्रप्रदत्ता कौमुदी शुभा । सर्वापद्रवा विद्रवाः सर्वा विघ्नविनाशिनी । लोकशोकहरी कान्पा
 धनपुष्टि सुखावहा । कुशब्देन महीज्ञेयमुदेहं पृथगतो ह्ययं । धातुहो नैगमज्ञैश्च तेनैपाको मुदीरस्यता । एकमेव महो
 राजवर्षे वर्षे विधापते । दत्तदानवराजस्य चादर्शमिव भूतले । यः करोति तपोराष्ट्रे तस्य वृद्धाधिभयं कृतः । कुतो वैरिभ
 यंतजना रितस्तत्कृतं भयं । सुभिर्दक्षिणैः भयं संपुष्टं पुष्टमुत्तमं । नीरुजश्च जनाः सर्वे सर्वोपद्रववर्जिताः । कौमुदी
 करणाद्राजभवंती ह महोत्तले । यो यादशेन भावेन निष्ठस्य स्याद्युधिष्ठिर । हर्षदेन्यादिरूपेण तस्य वर्षप्रयाति हि । रु
 दितेरेदं नवर्षं हट्टवर्षं प्रहव्यति । भोगे भोका भवेद्बुधं । स्वस्थः स्वस्थो भवेदिति । तस्मात्प्रहर्षैरुत्तुष्टैश्च कर्तव्या कौमु
 दीनरैः । वैष्णवी दानवचेयं तपिः प्रोक्ता युधिष्ठिर । उपशमिर्मेघनादं । प्रोहलितदशाननं रामं । रामायणा मिव
 सुभगं दीपदिनं हरतु वोदरितं । कम्पाडवाण्णरन्ध्रकुवलयसंपुष्टश्च येन पाभद्र । शरदिब्रह्मरिगता निद्रं दीपदिनं हरतु वो

रितम् दीपोऽस्त्वजनि तसर्वजनप्रसादं कुर्वति ये सुमतयो बलिर्गुणपूजां दानोपभोगसुखद्विधशतानि वैवर्हर्षेण
 द्विभिवर्पाय वयाति तेषां न शुक्रदोषो न सुरेज्यदोषस्तारालंबं च द्रव्यलक्षणं विवाहितायानवकन्यकायादीपोऽस्त्वे
 सौद्धिकरः प्रवेशः ॥ इति श्रीभविष्ये कर्तव्यं तथा हेमाद्रौ आदिष्यपुराणे ॥ शंकरस्तु पुराच्युतससर्जसुम
 गिरं कार्तिकेशु कृपक्षे तु प्रथमे ह निसत्त्वान् जितशशंकरस्तत्र जयलेभे च पार्वती अतीर्थशंकरो दुःखविजमा
 नेत्यसुखाच्चिता तस्माद्युतं प्रकर्तव्यं प्रभो तत्र मानवैः तस्मिन् युते जयो यस्य तस्य संवत्सरजयः पराजये वि
 ष्णुतुल्यधनाशस्ततो भवेत् श्रोतव्यं गीतवाद्यादिस्वनुल्लिख्यैः स्वलंकृतैः दीपमालापरिक्षिप्ततथाधूपेन धूपितं दं
 मेताभिश्च सहितैर्नयासाचमने निशा नववस्त्रैश्च संयोज्या द्विजसंघं धिवाधवा इति अज्ञान्यदपि कृत्यं तत्रैव ततः
 पुद्गलकले जने प्राप्ता समहोत्सवे माल्यदीपकहस्ते च स्नेहनिर्भरवत्सले वेद्याविलापिनो सार्धं स्वस्ति मंगलचारिणि
 न्द्राद्गृहं व्रजति च पादान्भ्यंगप्रदायिनि पिष्टकोद्वर्त्तनपरे गुरुशुश्रूषणकुले द्विजातिवन्दनपरे सुखराज्यादिवादिनि
 भातसमये राजा तोषणीयास्ततो जना सुवासिनीभ्यो देयानि वस्त्राण्याभरणानि च सद्भावने वसंतोप्यादानेन वत
 जाः वस्त्रैस्तान्बलदानैश्च पुष्पकपूरकुंकुमैः भोजयेत्पूजयेद्देवैरतः पुरविलासिनीः ददाति जनसंघातान् प्रवेष्टुः
 एः शुभैः स्नानां कर्त्तव्यं राजा तोषयेत्स्वजनान् पृथक् तथा गाणाधिपत्यांश्च तथा मच्छान् भद्राक्षरान् दधुभान्
 नान्परैः सह गजान् श्वान् श्वयोधान् श्वपदानि तन्सुमलं कृतान् मंचारूढः स्वयंपश्येन्न दत्तं कचारणान्
 त्रयोमहिष्यादिकांस्ततः क्षपान्धर्पापयद्भोभिराकिप्रत्युक्तिवादिभिः । ततो पराङ्मुखः समये पूर्वस्यां दिशि भा
 मार्गोऽन्तःप्रवक्षीयात्तं गस्तं भेषपादपे कुशकाशमर्च्यो द्विव्यालं च कुर्वेद्गुह्यं भिर्दत्तां दीक्षायेत्वा राजानश्चान्सार्धं
 वाद्यपांसमहिषासंघितायां दिक्कटाः । एतद्देवो भिर्द्वेन्द्रस्तु वक्षीयात्सुगर्वापां लिकां दुर्गामंत्रेण

हेमस्तघतेनाष्टोत्तरशतं. नमस्कृतं त कथं नम्रजेणेनोत्सवत मार्गपालिनमस्तुभ्यं सर्वलो कनमोस्तुते विधे
 यैः पुत्रदास्यैः पुनरोहिब्रजस्वभो नशिजनंचकर्त्तव्यतत्रवराष्ट्रवर्त्तन मार्गपालीतलेनैवनेयागावागजादृपाः रा
 जानोरजपुत्राश्चद्राहणाः शूद्रजातयः मार्गपालिस्सुभ्रुहं ध्यनीरुज स्य सुखान्विता. योयादशेनभवेनतिष्ठत्यस्यायुधि
 छिर हर्षेन्यादिरूपेणनस्यवर्षप्रयातिहि रुदितरेतितेवर्षहेवर्षप्रहप्यति. भुक्तौ भोकाभवेदर्धस्वस्थ स्वस्थेभ
 विध्यति. तस्मात्सुहृष्टैरुत्तुष्टैस्तु कर्त्तव्याकौमुदीनरैः वैष्णवीदज्ञवीच्येतिथिः पौत्रोयुधिष्ठिरिति ॥ इतिकार्त्तिकशु
 क्रातिप्रदायं कौमुदीमहोत्सव. कौमुदीमहोत्सव शक्तेनदिनद्वयेकार्यं अशक्तेनैकदिनेएव अथास्यानिर्णय इ
 यंचवलिपूजनेनोपूजनादौचपूर्वविद्वाभ्याम् तथाचद्वयम् ॥ श्रावणीदुर्भनवमीदूर्वाचैवहुताशनी पूर्वविद्वै
 यकर्त्तव्या शिवरात्रिवर्द्धनामिति । तथाच प्रतिपदशेऽस्योपूजनंतुगांमत्तं परविद्धेतुय. कुर्यात्पुनदारधनक्षयः
 याकुह् प्रतिपन्मिश्रातत्रगा पूजयेन्नृपः पूजनेत्रीणिवर्द्धन्तिप्रजाभावोमहीपतिरितिदवलवचनाच्च माधवोपि इ
 त्यर्थंचपूर्वैद्युरुपवासवदाचरेदिति । दिनद्वयेसायानहव्यातौतुपरैवश्राह्या. तदुक्तंनिर्णयामृतेपुराणसमुच्चये व
 र्द्धमानतिथौनंटासार्द्धयामात्रिकायदा द्वितीयावद्धिगाभिस्त्वादुत्तरेतत्रचोच्यते तत्रगोपूजनादौ स्मृत्यंतरेपि ॥
 त्रियामभादशतिथिर्भवेच्चैस्सार्द्धत्रियामाप्रतिपद्विद्वद्वौ दीपोत्सवतेमुनिभिः अदिष्टेह्यतो न्यथापूर्वयुतेविधेयम् । इति
 त्रियामभोत्सवेनचंद्रदर्शनाभावउक्त द्वितीयाया पंचधाविभक्तदिनचतुर्थशरूपापरान्हदीप्याभवेचंद्रदर्शनासं.
 भवात् अत्रदीपोत्सवपदेनगोपूजनादिकमेवग्रह्यते कालानुरोधात् ननुबलिपूजादिकालप्रसंगान् चंद्रद
 र्शनाभावप्रयोजकसार्द्धयामोक्तिसामर्थ्याच्चपूजायां दीपदानसत्त्वेनदीपोत्सवपदस्यउभयव्यसंभवाच्चअमावारया
 यामापिस्त्रिय क्रीडं त्यमाश्रायं गावो नंदासुकार्तिके इतिवत्तुनोक्ते. श्लोकोद्धनं प्रीयं संवधात्तत्रापिद्विपोत्सवपदस्यस

वधात् यानि तु भद्रायां गोकुलक्रीडासदेशो वैविनश्यति भद्रायां द्वितीयायां तथा प्रातिपद्याधिकरणं द्विती-
 यायां तु गोवर्धनं पत्रच्छदं च कुर्वते विचारांशं कुलक्षयमित्यादीनि निषेधवाक्यानि पूर्वादिने प्रातिपदः सायाह्नव्यापित्वे
 द्वितीयादिने चंद्रदर्शनसंभवे ज्ञेयानि यद्यापि पूर्वान्हे क्रीडनं गवां । चंद्रोदये तु तत्रैव पूजयेत्सुरभीरुतथेत्यादि वै-
 चनाच्च प्रातःकालव्यापि न्युरारैव गोक्रीडनादौ प्रातिभाति तथापि गवां क्रीडादिने यत्र रात्रौ दृश्येत चंद्रमाः सोमो
 राजापशून् हंतिसुरभेः पूजकारं भवेति देवलेन प्रातिपिद्वत्वात्मानतत्राह्या नीराजनमंगलपालिकेतूररस्यामेव का-
 र्यं तथा च मनरत्ने ब्रह्मपुराणे ॥ कार्तिकेशु कृष्णक्षेत्रे तु विधानं द्वितयं भवेत् नारी नीराजनं प्रातःस्नानमंगलपा-
 लिकां श्रथचेत्प्रातिपत्स्वरूपानारि राजनं भवेत् द्वितीया यां तदा कुर्यात्सायं मंगलपालिका मिति लभ्यते
 यदि वा प्रातः प्रातिपदघटिका द्वयं तस्यां नीराजनं कार्यं सायं मंगलपालिकेति भविष्यपुराणाच्च देविपुराणेषु ॥ प्रा-
 तर्वायादिलभ्येत प्रातिपदघटिका द्वयं द्वितीयायां तदा कार्या सायं मंगलपालिका आश्विनतिथिदादर्शनारी नीराजनं
 भवेत् नारीणां तत्र वैधव्यं देशदुर्भिक्षमेव च कार्तिकेशु कृष्णक्षरादौ श्रमावास्या घटी द्वयं देशमंगलशयानैव कुर्यान्मं-
 गलपालिका मिति इयं प्रातिपतौ लभ्यते तु पूर्वा विद्ववाह्या बलि राज्ये तस्योक्तेः बल्युत्सवं च पूर्वद्वारि ति वचने च
 बल्युत्सवे पूर्वा विद्ववाया एव पूर्वाह्णोक्तिः यतुतिष्यर्केन दाया मुदये भ्यंगं कृत्वा नीराजनं ततः सुवेपः सत्कथागानैर्दानैश्च
 दिवसं नयेदिति ज्योतिर्नवधृतवचनादभ्यंगोत्तरविद्ववाह्येत्युक्तं तत्र एतद्वचनस्य हेमाद्यादि समकलनिबंधकारै-
 रलिखनाक्षिर्मुलं ॥ श्रवतौ लभ्यंगो नित्यः । बत्सरादौ वसंतादौ बालिराज्ये तथैव च तैलाभ्यंगमकुर्वाणो नरकं प्राति-
 पद्यत इति वद्ववसिष्ठवचनात् । श्रवतानादि नित्यकर्मो न तर्गो वर्धनपूजादिकार्यं तदुक्तं भविष्यतरहेमाद्रौ
 ॥ प्रातर्गो वर्धनः पूज्यो घृतं चापि समाचरेत् भूषणीयास्तथा गावः पूज्याश्च वाहदोहेना इति गोवर्धनपूजा मंत्रः

॥ गोवर्द्धनधराधारगोकुलत्राणकारक विष्णुवाहुकृतच्छायगवांकोटिप्रदेभव गोवर्द्धनःप्रकर्तव्योराजतःप
 लसन्ममतः छत्राकारमहावृक्षैःशोभितःपक्षिभिर्वृतःगोपगोपीसमाकीर्णमहावृक्षसमन्वितइत्यादि ॥ कार्तिकक
 ण्णत्रयोदशगोविंदरात्रिप्रतोकंसविस्तरगोवर्द्धनपूजादकंसर्वाविधेयं अथगोपूजनमंत्रः ॥ लक्ष्मीर्यालोकप
 लानांधेनुरूपेणस्थिता धृतवहतिपद्मार्थमपांपव्यपोहत् अथतःसंतुमेगावोगावोमेसंतुष्टतः गावोमेहृद
 येसंतुगावांमध्वेवसान्यहमिति ततोऽपराह्मेमार्गपाल्पुच्छयनादिकार्यं तद्विधिःपूर्वमुक्तःसचेत्थं ततोपराह्मे
 समये पूर्वस्यांदिशिभारत मार्गपालंप्रवध्रीयांतुगेरुतमेथपा दपे कुशकाशमयीदिव्यालंबकैर्वहुभिर्वृतां
 दीक्षयित्वा गजानध्वन्सायंतस्यास्तलेनयेत् गावोवृषाःसमहिषः मांडितायांटिकोटकाः कृतेहोमोद्भि
 जेंद्रस्तुवध्रीयान्मार्गपालिकां दुर्गामंत्रेणहोमस्तुधृतनाष्टोत्तरंशतं दुर्गामंत्रोजजात वेदसइत्यादिवैदिकाः
 उंहुंरक्षिणीत्याद्यानामोक्तोवा ॥ नमस्कारंततःकुर्ध्यानमंत्रेणानेनसुव्रतः मार्गपालिनमस्तेस्तुसर्वलो
 कसुखप्रदे विधेयैःपुत्रदारार्थैःपुनरेहिब्रजस्वमे नीराजनंचतत्रैवकर्तव्यंरार्षष्ट्यद्विदं मार्गपालीतलेचेत्थंयां
 तिगावोनाजवृषाः राजानोरजपुत्राश्चब्राह्मणाःशूद्रजातयः मार्गपालीसमुच्छ्रयनीरुजःस्युःसुखान्विताः अत्र
 शेषश्रादित्स्वपुराणे । कुशकाशमयीकुर्याद्वाष्टिकांसुदहनवां तामेकतोरजपुत्राहीनवर्णारुतथान्यतःगृहीत्याक
 र्पयेयुरतांथयासारमुहर्मुहुः जयेन्नहीनवर्णानांजयोरजो नवत्सरं जयचिन्हमिदंराजाविदधीतप्रयत्नतः । त
 तोबलिपूजाविधानं । कृत्वातत्सर्वमेवेहरात्रौदैत्यपतेर्दलेः पूजांकृत्वान्तपःसाक्षाद्भूमौमंडलकेशुभि बलिमालिरूप्य
 दैत्यैर्द्रवणैःपंचरत्नैः सर्वाभरणसंपूर्णैर्विंध्यावल्यासहोषितं कूष्माण्डवाणजंभोरुमुसुदःनवसंवृतं संपूर्णहृष्टव
 दनंकिरीटोत्कटकुंडलं द्विभुजंदैत्यराजानंकारयित्वान्तपःस्नयंयष्टस्वमध्यशालायांविशालायांततोर्चयेत् आत्

मातृजनैः सार्द्धं सतृष्टो वंधुभिस्ततः कमलैः कुमुदैः पुष्पैः कल्पाः कुमुदोत्पलैः । गंधपुष्पाक्षनैर्वर्धयैः क्षतैर्गुडपुष्पकैः मद्यमां
 मसुरालेह्यदीपयल्युपहारकैः भोजेणानेन राजेन्द्रसमं ग्रीसपुरोहितं । बलिपूजामंत्रः । बलि राजनमस्तु भ्यं विरोच
 नस्तु नमो भविष्यदसुरराते पूजे यं प्रतिग्रहतां एव पूजान्तु कृत्वा राज्ञो जागरणं ततः कारयेत्सेवाणीयादिन
 टनंतं कनाटके लोकश्रापे ग्रहस्यांत शय्यायां शुद्धतंडुलैः संस्थाप्य बलिराजानं फलैः पुष्पैश्च पूजयेत् बलिमु
 दिश्य देव्युते दानानि कुरु नंदन यानि तान्यक्षयाप्याहुर्मयै तत्संप्रदाशितं । अत्र बलपुद्गे शेनदीपदानमप्युक्तं वामनपु
 राणे वामनधनुं गदनां व्याजेन ॥ वीरप्रतिपदश्राप्य तव भावी महोत्सव तत्र त्वानं रशाटूलहृष्टस्तुष्टा स्वलं
 कृता । नार्घ्यं प्रपदानेन नार्घ्यं यिष्यति मानवाः ॥ इति ब्रह्मपुराणे एवं पूजान्तु कृत्वा राज्ञो जागरणं तत इति इ
 ति कार्तिकशुक्लप्रतिपदांतं कौमोदको महोत्सव कार्तिकशुद्धिद्वितीयाय मद्धितीयासा च पराह्णवापिनी ग्राह्यत्वं नि
 एषा मृतादौ । मध्याह्णव्यापिनी पूर्वा विद्वाचेति हेमाद्रि इयं कार्त्तिकमूलका लब्ध्यापिनी सैव ग्राह्या दिनद्वये कर्मका
 लव्या सा वत्प्राप्ते वा द्वितीया सामान्यानि एषेष्टपृथ्येति मदन । अष्टधा विभक्तदिनपंचमभागव्यापिनी ग्राह्येति समा
 र्थः अपराह्णशब्देनात्रिधा विभक्तदिनोत्तरविभागो ग्राह्य इति युक्तमिति कृत्स्नत्वा वत्यां अत्र कृत्यमुक्तं स्वकांटे
 ऊर्जशुद्धिद्वितीयायामपराह्णैवैयं स्नानं कृत्वा भानुजायां मलैः कनपश्यति ऊर्जशुद्धिद्वितीयायां पूजितरत्न
 पीतये मम हि पासनमारुह्योदंडमुद्गरधारिभिः वेष्टितं किं करैः हृष्टरत्नैर्मयच्छति वाञ्छितं यमुनायां स्नानं कृत्वा यमं सं
 तर्पयेच्च अस्यां भगिनीभिर्भ्रातृपूजनं कारय्यं तथा च लिंगपुराणे कार्तिके तु द्वितीयायां शुक्लायां भ्रातृपूजनं या
 नकुटुम्बादिनर्थातिशारः स तजन्मसु तस्यादतिशेषः भविष्योत्तरेपि । कार्तिके शुक्लपक्षे तु द्वितीयायां पुंघिष्टिर
 यमेषु यमुनायां पूजितः रघुग्रहस्त्वयं अतो यमद्वितीयायां प्रोक्ता लोके नराधिप अस्यां निजग्रहे पार्थनं भोक्तव्यं

मतेवुधैः यत्नेनभगिनीहस्ताङ्गेतिव्यपुष्टिबर्द्धनं दानानिचप्रदेयानिभगिनीभ्योविशेषतः स्वर्णालंकारवस्त्रादि
पूजासत्कारभोजनैःसर्वाभगिन्यःसंपूज्याश्रभावेप्रतिपन्नकाः ॥ प्रतिपन्नकाः प्रतिपन्नाभगिनीत्वेनव्यवहृताइत्यर्थः
पितृव्यभगिन्यइतिहेमाद्रिः मित्रभगिन्यइत्यपिहेमाद्रिः ब्रह्मांडितु ॥ यातुभोजयतेनारीआतरंयुग्मकोतियौअर्चये
द्वापितांबूलैर्नसावैधव्यमानुयात् आतुराशुःक्षयोरजन्नभवेत्तत्रकाहैचित् चित्रगुप्तस्यपूजांतिकुर्याद्ज्ञानविवद्वये म
संपात्रंलेखनींचसंपूज्यचप्रयत्नतः सर्वान्कामानवाप्नोति यमलोकंनपश्यति गौडग्रंथेतु यमंचचित्रगुप्तंचय
मदृतांश्रपूजयेत् अर्थश्चात्रप्रदातव्योयमायसहजर्द्धये आतुभगिनीभिरित्यर्थः अत्रार्घ्यदानमंत्रः ॥ एह्ये
हिमातैडजपाशहस्तयमांतकालोकधरामरेश आतृद्वितीयाकृतदेवपूजांग्रहाणसर्वाभगवन्नमस्ते पूजानंतरं ब्र
णाममंत्रः धर्मरंजनमस्तेस्तुनमस्तेयमुनाग्रज पाहिमांककरैःसाढ्सूर्यपूजनमोऽस्तुते यमुनापूजामंत्रः ॥ य
मस्यसर्नमस्तेस्तुयमुनेलोकपूजिते वरदाभवमेनित्यंसूर्यपुत्रिनमोस्तुते कचिद्भातभोजनदानेऽपिमंत्रः ॥ आ
तस्तवानुजाताहंमुंक्ष्वभक्तमिमंशुभं प्रीतयेयमराजस्ययमुनायाविशेषतः । ज्येष्ठाभगिनीचैत्सतवाग्रजाताहमि
तिपठेत् इतिहेमाद्यादिपुत्रोक्तं यमद्वितीयाकृतं अथभविष्योत्तरोक्तं यमद्वितीयाकृत्यं ॥ श्रीकृष्णउवाच सं
त्येतास्तिथयःपार्थद्वितीयाथाश्रविश्रुताः मासैश्चतुर्भिश्चतस्रःप्रावृट्कालेमलापहाः गोपितास्ताःसदापार्थनप्रो
काश्रमयांकचित् प्रकाशयामिताःसन्धक्शृणुसर्वाःसमाहितः प्रथमाश्रावणेमासितथाभाद्रपदेपरा तृतीया
श्वयुजेमासिचतुर्थीकार्तिकेभवेत् श्रावणेकलुपानामतथामाद्रेनुर्गोमला आश्विनेप्रेतसंचाराकार्त्तिकयान्यकामता
युधिष्ठिरउवाच कस्मात्साकलुपानामकस्मात्सागोर्मलामता कस्मात्साप्रेतसंचाराकस्माद्यान्याप्रकीर्त्तिता श्री
कृष्णउवाच पुरावृत्रवधेवृत्तेप्रासराज्यपुरंदरे ब्रह्महत्यापनोदार्थमश्वमेधेप्रकीर्त्तिते क्रोधादिद्रेणैवब्रह्महत्यासा

धिनि पूदितो पङ्क्तिधासाक्षितौक्षितवृक्षेतोयमहीतले नाथ्यवन्हौब्रह्महृषिसंविभज्ययथाक्रमं तत्पापंश्रावणेष्वूढं द्वि
 तीयायांदिनोदये नारीवृक्षनदीभूमिवान्हिब्रह्महृषणतथा निर्मलीकरणाज्जातायतः साकलुषामता मधुकैटभयोरकेपुरा
 भद्रातुमेदिनी श्रृष्टांगुलापवित्रास्यान्नारीणांतुरजोमलं नद्योजलमलाः सर्वावन्हेर्धूमशिखामलंकलुपाविचरत्यस्यांते
 नसाकलुषामता कृतप्रायश्चित्तान्परित्यज्यश्रुतप्रायश्चित्तान्गृहीतुंविचरति अतएवतस्यांप्रातिवर्षप्रायश्चित्तं क
 र्त्तव्यमित्यर्थः ॥ गीर्णरामार्त्तवाणिगीतामेधासरस्वती गीर्मलवाहतेयस्माद्द्वितीयागीर्मलामता देवार्थपितृध
 र्म्माणामिदंकानास्तिकाः खलाः तेषांसावाङ्मलं व्यवहृद्द्वितीयागीर्मलामता अन्धयायेपुशस्त्राणिपाठयतिपठतिचक्षा
 दिदकार्तिकिकाः श्रौतास्तोपांयेशब्दजाः स्मृताः मलव्यूहाद्वितीयायांततोर्थागीर्मलामता अतस्तेपांसरस्वती
 पूजाकार्यमित्यर्थः ॥ प्रेतास्तुपितरः प्रोकार्त्तेपांतस्यांतुसंचरः द्वितीयायामतोलोकेतनसांप्रेतसंचरा आग्नेष्वा
 तावर्हिपदश्राज्यपाः सोमपास्तथा पितामहादयः सर्वेयैचान्येप्रेतसंचराः पुत्रैः पौत्रैश्चदौहित्रैः स्वधामंत्रैश्चपूजि
 ताः श्राद्धदानमखरुतृप्तायांत्यतः प्रेतसंचरा अतस्तेस्यांप्रथि श्राद्धकार्यमित्यर्थः ॥ कार्तिकेशुक्लपक्षरयद्विती
 यायांयुधिष्ठिर यमोयमुनयापूर्वभोजितः स्वग्रहेतदा द्वितीयायामहोत्सर्गेनारकीयाश्चर्त्तपिताः पापेभ्योपिविनिर्मु
 क्तास्तमुक्ताः सर्ववंधनात् शंशिताश्चापिसंतुष्टाः स्थिताः सर्वेग्रहच्छया तेषांमहोत्सवोदत्तोयमराष्ट्रसुखावहः श
 तोयमद्वितीयासाप्रोकोलोकयुधिष्ठिर अस्यांनिजग्रहेपार्थनभोक्तव्यमतावुधैः स्नेहेनभगिनीहस्ताङ्गोक्तव्यंपुष्टि
 वद्धं दानानिचप्रदेयानिभगिनीभ्योविधानतः स्वर्णालंकारवस्त्राणिपूजासत्कारभोजनैः सर्वाभगिन्यः संपू
 ज्याश्रभावेप्रतिपन्नकाः पितृव्यभगिनीहस्तात्प्रथमायांयुधिष्ठिर पितृव्यभगिनीपितृव्यसुतेत्यर्थः मातुलरयसु
 ताहस्ताद्द्वितीयायातथान्प पितुर्मातुः रयसुः कन्येतृतीयायांतयोः करात् भोक्तव्यंसहजायाश्चभगिन्याहस्तातः

परं सर्वासुभगिनीहरतांद्रोकव्यवलयद्वर्नं सर्वासुसर्वाद्वितीयास्त्रित्यर्थः धन्ययशस्यमापुष्यं धर्मकामार्थसा
 धकं श्राव्यातंसकलंपार्थसरहस्यंमयातव यस्यातिथौयमुनयायमराजदेवःसंभोजितश्चभवतिस्वसृसौहृदेन त
 स्यात्स्वसुःकरतलादिहयोभुनक्तिप्राप्तोतिवित्तमयभोगचयंतदैव ॥ श्रावणशुक्लद्वितीयायां भाद्रशुक्लद्वितीयायामाश्वि
 नशुक्लद्वितीयायांकार्तिकशुक्लद्वितीयायांचेदंयमद्वितीयाकल्यंथासंभवमनुष्ठेयम् इतिभविष्योत्तरोक्तंकार्तिकशुक्
 यमद्वितीयाभातंसमासंशुभम् कार्तिकशुक्लतृतीयायांविष्णुगौरिद्वितं नारदयि ऊर्जशुक्लतृतीयायांविष्णुगौरिद्वितंचरे
 त पूजयेतांजगद्व्यामुपचारैःपृथग्विधैः सुवासिनीर्भोजयित्वाभंगलद्रव्यपूजिताः विसर्जयेत्तण्मैताविष्णुगौरिभि
 त्तुष्टये कार्तिकशुक्लचतुर्थ्यां नागद्वतं रकांदं कार्तिकशुक्लपक्षमाधिकृत्य ॥ तिथौयुगाबृहयायांतुंसमुपोष्ययथा
 विधि शंखपालादिनागानांशेषस्यचमहात्मनः पूजाकार्यपुष्पगंधक्षीराप्यायनपूर्वकैर्तिमदनरत्ने कूर्मपूरा
 णे नारदयि ॥ ऊर्जशुक्लचतुर्थ्यांतुनागद्वतमुदाहृत प्रातःकृत्वातुसंकल्पपथेनशृंगजलंशुचिः पीत्वास्नात्वाचम
 ध्याह्निंशंखपालादिपन्नगान् शेषंचावहानपूर्वस्तुपूजयेदुपचारकैः क्षीरेणाप्यायनंकुंभ्यांदेतन्नागद्वतंस्मृतं एवंक
 तैतुविश्वेन्द्रऋद्धिर्नागद्वतेशुभा विपाणिनश्चैत्यचिरात्त्रयदंशंतिपन्नगा इति०

एतच्चमध्यान्हव्यापिन्यांकर्तव्यं 'तथाचस्कंदपुराणे ॥ युगेमध्यादिनेयजत्रजोपोष्यफणीश्वरान् विपाणितस्य
 नश्यंतिनहिर्हिसंतपन्नगाः इतिनागद्वतं कार्तिकशुक्लपचम्यां जयापंचमीद्वतं नारदयि ॥ कार्तिकेशुक्
 षंचम्यांजयाद्वतमनुत्तमं कर्तव्यंपापनाशायश्रद्धयाद्विजसत्तम पूजयित्वाजयांविप्रयथाविधिसमाहितः उपचा
 रैःपोडशाभिरुततःशुचिरलंकृतः विप्रैकंभोजयित्वापितस्मैदद्याच्चदक्षिणां विसर्जयेत्ततःपश्चात्सायंभुंजितवाग्यतः
 यस्तुदेभक्तिंसंयुक्तःज्ञानकुयीजयादिने नश्यंतितस्यपापानिर्हिंसाक्रांतामृगायथा यदश्वमेधावभृथेफलंज्ञानेन

कीर्तितं तत्फलं प्राप्य ते विप्रवंध्यगर्भं च विंदति । रोगी रोगात्प्रमुच्येत बद्धो मुच्येत वंधनात् । इति नारदीयपुराणे
 चतुर्थपादे कार्तिकशुक्लजयापंचमी । अथ कार्तिकशुक्लपंचम्यां जयापंचमीव्रतं । भाविष्योत्तरे ॥ श्रीकृष्ण उवाच । मा
 हात्म्यमपि विदयामि पंचम्यास्तव भारत । जयेति याचा विख्याता व्रतिनां पापनाशिनी । परिपूर्णकृतं यस्यां साक्षि याज
 यपचमी । जयाचा विजयोच्चैव जयंती पापनाशिनी । जया कार्तिकशुक्लायापंचमी ॥ केशवो भगवान् शंभुर्गंगाधराः स
 रितस्तथा प्रभासाद्यानि तीर्थानि जंबूद्वीपसरांसि च । प्रयागं पुष्करं चैव कुरुक्षेत्रं गया तथा । एतान्यन्यानि तीर्थानि
 व्रतिनाः ज्ञापयन्तु । तस्मात्सर्वप्रयत्नेन ज्ञानं कुर्याज्जयादिने । स्नेहे लोद्वर्त्तने नैव द्विजान्संस्तु पापे बहून् । तीर्थं प्रस
 वणे गत्वा रथापयेत्स जयं हरिं । जयास्महितं स जयमिदं स्पर्धः । शंखचक्रगदापाणिं वामभोगे जयास्थितां । वरदाभ्य
 हस्तां च श्वेतां हंसोपरिस्थितां । पूजयेद्विविधैः पुष्पैर्धूपनैव यज्जातिभिः । एभिर्भैत्रस्तु तदेवं जयां वप्रतिपूजयेत् । प्रा
 दौ वै पद्मनाभाय जनुभ्यामाधवाय च । ऊरून् देनारसिंहाय मेढून् वमन्मथाय च । दामोदरायोदरं च वक्षः । श्रीवत्सधारि
 णे । श्रीवत्सोपतिकंठं च बहून् भार्वास्त्रधारिणे । मुखं पद्ममुखायैति शिरः । सर्वात्मने नमः । अनेन विधिना चैव पूजयेद्गुरु
 ङ्घ्र्यं । अनंतरं तु तद्देवं शपात्रोपरिस्थितां । जातिलताधोभागस्थानां देवीं प्रतिपूजयेत् । नमः । पुष्पैर्पादयुग्मे ज्वा
 नुभ्यां तु शिष्ये नमः । नंदायैकाटिदेशे च विजयायै च वक्षसि । शिरः सर्वाधदायिन्यै सर्वांगे विजयांतथा । विधितानेन सं
 पूज्य पूजयेद्द्विजयाहरी । जयाय जय रूपाय जय गौविंद रूपिणे । जय दामोदरायैति जय सर्वतमोरस्तुते । अर्थमंत्रः ।
 वेणुपात्राणि सर्वाणि सप्तधान्ययुतानि च । रक्तसूत्रेण संसूत्र्य सफलानि निवेदयेत् । संसूत्र्य संवेष्ट्य । यथावेणुदंलं दृष्ट्वा तु
 व्यतेमधुसूदनः । तथामेऽस्तु शुभं सर्वं वेणुपात्रप्रदानतः । वेणुपात्रदानमंत्रः । अनेन विधिना चैव दद्यात्पात्राणि गोसुरे
 ब्रह्मांडपुराणे । रक्षाबंधततः कुर्यात्सुहृत्सर्वजनवांधवैः । अक्षताः सर्पपादूर्वारक्षामध्यचरोचनाः । येन बद्धो वलीराजा

दानवैर्भोगहावलः तेनत्वामनुवशाभिरक्षेमाचलमाचल इतिरक्षामंत्रः । रक्षाबंधनरेणयरतुर्कुर्याद्भक्तिसमन्वितः
 नतस्यग्रहपीडारथाव्रचस्युभयंतथा भूतेवात्तल्यक्षाद्यैःपिशाचैर्नाभिभूयते रक्षायाबंधनंकृत्वासंग्रामप्रविशेन्नरः
 जयतेत्सरिपून्सर्वान् जीयतेनचकेनक्षितं तस्मात्सर्वप्रयत्नेनरक्षाबंधंतुकारयेत् यस्तुवैभक्तिभावेनस्नानंकुर्या
 ज्ञयादिने कुतस्तरस्यैवपापानिमायुष्मासह्येवया यथाश्वमेधावभूयतादृशंकारयेद्बुधः जलांजलिस्तुविधिना
 क्षिप्यतेयजमूर्द्धनि ब्रह्महत्यादिपापेभ्योमुच्यतेनात्रसंशयः अप्रज्वलभतेपुत्रान्वंभ्यागभैचविंदति रोगीरोगोर्वै
 मुच्येतप्रयातिहरिमंदिरं ॥ इतिभविष्योत्तरेकर्त्तकशुक्लपंचम्यांजयापंचमीव्रतम् कार्तिकशुक्लपञ्चाभिमेववार
 युतायावर्हिसंपूज्यमहोत्सवंकुर्यात् तदुक्तंनारदीये ॥ कार्तिकेशुक्लपञ्चातुपण्मुखेनमहात्मनादेवसेनामहाभाग
 लब्धासर्वसुरार्चितः अतस्तरस्यांसुरश्रेष्ठान्देवसेनांचपण्मुखं संपूज्यनिरिल्लैरवउपचारैर्मनोहरैः प्राधुयादतुलां
 सिद्धिमनोभीष्टांद्दिजोगम श्रवैववह्निपूजाकातांचसम्यक्समाचरेत् विविधैर्द्रव्यहोमैश्चबहिर्हपूजापुरस्सरं म
 ल्यपुत्राणि । दृष्टिकर्कशुक्लपृष्ठीभौमवारउपस्थिता महापृष्ठीतुसाप्रोक्तसर्वपापहरातिथिः तस्यांस्त्वपितिर्वैव
 निहःपूर्वजोपोष्यवैदिने पश्चाद्वान्हिसमभ्यर्च्यकृत्वाबहिर्महोत्सवं ० वृश्चिकार्ककर्त्तिकेमासीतिकालादर्शं सर्वासु
 पृष्ठीपुविशेषात्कार्तिकेकृत्यविशेषोभविष्येत्तरेपि ॥ पश्चात्फलाशनोरजान्विशेषात्कार्तिकेदृष्टप राज्यच्युतोविशेषेण
 स्वरज्यंलभतेचिरात् दत्त्वाधैकार्तिकेमासिरिथत्वावैदक्षिणामुखः दध्नाधृतोदकैःपुष्पैर्भोजणानेनसुव्रत सप्ताधै
 दारजरुकंदसेनाधिपमहावल रुद्रोमाग्निजपहृक्कणंगानगभैनमोरस्तुते प्रीयतांदेवसेनानीःसंपादयतुहृदतं दत्त्वा
 विप्रायचामान्नपञ्चान्यदपिचर्त्ते पश्चाद्भुक्तेत्वसौरात्रौभूमिकृत्वातुभाजनमिति ॥ एवमवदपर्थैतपृष्ठीपुराजतंरकं
 दंसंपूज्यविप्रापदद्यादितिदिवादाराः ॥ इतिकार्त्तिकशुक्लपृष्ठीकृत्य कार्तिकशुक्लसप्तम्यांशाकसप्तमीव्रतं ॥

नारदीये प्रथकार्तिकशुक्लायां शाकार्थाससमिन्नतं तस्यांतुसप्तशाकानि सुवर्णकमलानि च प्रदद्यात्सप्तवि
श्रेभ्यः शाकाहारस्ततः परं द्वितीये ह्रिद्विजान्मोज्यदद्यात्तेभ्यो यदक्षिणां विसृज्य वंधुभिः सार्द्धं स्वयं भुंजीत वाग्य
तदति कार्तिकशुक्लाष्टमी गोपाष्टमी तत्र गोपूजाकार्यं तदुक्तं निर्णयाम्यते कूर्मपुराणे ॥ शुक्लाष्टमी कार्तिके तु
स्मृता गोपाष्टमी बुधैः तत्र कुर्याद्द्विवापूजां गोभ्रासंगोऽप्रदक्षिणां गवानुगमनं कार्यं सर्वान्कमानवाप्नुयात् नार
दीयेपि । गोपाष्टमी तु सा प्रोक्ता कार्तिके वलेदले तत्र कुर्याद्द्विवापूजां गोभ्रासंगोऽप्रदक्षिणां गवानुगमनं दानं वा
ब्रह्मन्सर्वाश्च संपदः भविष्योत्तरेपि । गोपाष्टम्यां गवापूजां गोभ्रासंगोऽप्रदक्षिणां गवानुगमनं दानं सर्वपापप्रणा
शनमिति । अन्नगोपूजादिकं गोदानविधिना कार्यम् इयंचकंदर्पकल्पादिः कल्पादिप्रकरणोक्तं आद्यादिकम
पिकार्यम् कार्तिकशुक्लनवमी कृतयुगादिः तदुक्तं वैशाखमासस्य तु यावत्तिया नवम्यसौ कार्तिकशुक्लपक्ष इत्या
दियुगादिनिर्णये ॥ इयंच पूर्वाह्नव्यापिनी ग्राह्या शुक्लपक्षस्यत्वात् निर्णयरतु पूर्वमेवोक्तः तदुक्तं हेमाद्रौ दे
वीपुराणे । शुक्लपक्षे नवम्यां यः कार्तिकस्य समाहितः स्नायात्त्रयानमरकुर्यादक्षयं लभते फलमिति अन्नश्राद्धं क
र्तव्यं तथा च फल्यतत्त्वात् ॥ कार्तिके नवमी शुक्लापि च्छाणां तृत्तिसिदासदा तस्यां स्नानं तथा दत्तमनंत फलसाधकमिति
ब्रह्मांडपुराणे । आपाढ्यामथ कार्तिक्यामाध्यामं नवंतरादिषु युगादिषु चतुःस्वप्ने जन्मक्षेत्रहपीडिते शौष्ठ्रपय
सिते पक्षे श्राद्धं कुर्यात्तत्पत्ततः । अस्यां गोदानादिकमुक्तं विष्णुपुराणे । अस्मिंश्च गोभूमिहिरण्यवत्सदानेन सर्वभ
विहाय पापं शूरत्वमिंद्रस्य सुहृत्त्वमिति मर्त्याधिपत्यं लभते मनुष्य इति अस्यामेव कूर्मभण्डिदानाचारः तथा च सं
नत्कुमारसंहितायां कार्तिकमाहात्म्ये ॥ बालं खिल्याऊचुः कार्तिके शुक्लनवमी तत्राभूद्द्रापरं युगं पूर्वापरं ह्निगात्रा
ह्याक्रमाद्दानोपवासयोः अन्नकूर्मभण्डिकेनानमहतादौत्यस्तु विष्णुना तद्रोमाभिः समुद्भूतावल्लयः कूर्मभण्डिसंभवः

तरमातकूष्माण्डानेनफलमाप्नोतिनिश्चितं अत्रकूष्माण्डानविधिःतत्रकर्ताशुचिर्भूत्वाप्राङ्मुखउपविश्याचम्यकू-
 ष्माण्डं सुवर्णगर्भाभितं वस्त्रेणावेष्ट्य देयब्राह्मणसंपूज्य तामद्यकार्तकशुक्लवभ्यायुगादितिथीब्रह्महत्यादिसकलपा-
 पक्षयपूर्वकसर्वारिष्टशान्तिकामइदंकूष्माण्डफलं सुवर्णवस्त्रसंवेष्टितं विष्णुदैवतं यथानामगोत्रायब्राह्मणायदातुम-
 हमुत्सृजे सुवर्णदानदक्षिणां दत्त्वा मंत्रं पठेत् ॥ ब्रह्महत्यादिपापानां ब्रह्मणानिर्भूतपुरा कूष्माण्डं बहुवीजाढ्यमतः
 शान्तिं प्रयच्छमे पापानामित्यन्तरं क्षयार्थमिति शेषः अत्रैवमधुरासेतुत्रोक्ता मधुरादिनगरप्रदक्षिणा तथा चोक्तं
 पापे ॥ नारदं उवाच प्रदक्षिणोद्भवं पुण्यं न भूतं न भविष्यति कार्तिकेशुक्लपक्षे तु नवमीयामहे श्वर तरयां प्रदक्षि-
 णीकृत्य सर्वापांस्त्रमुच्यते तथा सत्ययुगादिश्च नवमीकार्तिकेस्मिता अत्र द्वापरकृतयुगयोर्गुणादिदिनत्वं कल्पमेदं न-
 ज्ञेयं । तरयां स्नानं हुतं दीतमन्तं फलदं भवेत् कुमुदर्यतुमासस्य मधुरायां तपोराम प्रदक्षिणैर्नवभ्यातुं पूतो भव-
 ति पातकात् । क्रमतः पादा विन्यासायावतः सर्वतोदिशं तावतः कुलसंभूता लोके तिष्ठति शाश्वते मधुरादूरसंस्थं वै-
 तदन्या तु महापुरं अभवेद्यत्र संस्थश्च कुर्यात्तरयाः प्रदक्षिणाः तदशक्तौ विप्रहरि गोप्यहाणां प्रदक्षिणा गुह्याहु-
 ह्यतरंचान्यद्वक्ष्यामितवप्रीतिः सालिग्रामस्य देवस्य तुलस्याश्च प्रदक्षिणा तस्मात् भूपतिश्चेष्टनभूतानर्भा वि-
 ष्यति सप्तद्वीपवतीभूमिः स्वर्गोपधि सागरा तरयाः प्रदक्षिणा पुण्यं सालिग्रामप्रदक्षिणात् कृता प्रदक्षिणा येन सालि-
 ग्रामस्य शार्ङ्गैः तेन कृताः पंचक्रोश्याः शतशश्च प्रदक्षिणाः गोकोटिद्विनेग्रहोपग्रहाग्नेवासा उत्तमः अश्वमेधायुतं पुणं
 सालिग्रामप्रदक्षिणात् गर्वाच ब्राह्मणानां च तथा संपूज्या सिनामपि देवालयानां सर्वेषां सालिग्रामसमा मता सालिग्राम्य-
 धिकानैव कस्यापि च प्रदक्षिणा तस्मात्तवभ्यामुज्जुतु कर्तव्या तत्प्रदक्षिणा यतो नैका द्विजागा वै देवालयमठादयः
 तुलसीवनान्यनेकानि सालिग्रामास्त्वेनेकशः देशांतरगताः पुण्यायोगिनः साधवस्तथा वैरागिणश्च मुक्ताश्च यद्द-

रथाः पुण्यशालिनः पुराणानिचेदाश्चउपवेदाग्नेहृषुच देवतानांचप्रतिमाः संतिग्रामपुरादिषु अतःप्रदक्षिणा
 कार्यातेपांसर्वोत्तमा तत्रकल्पं समुत्थाय शुचिस्तद्गतमानसः स्नानं कृत्वा नोपानत्कः कर्मंडलुधरः पुरा वह्निर्त्वा
 जपन्स्तोत्रमंत्रनामानिवाहरेः प्रदक्षिणंचरेद्विद्वान्सर्वपापापनुत्तये अष्टाक्षरं जपन्मंत्रमथवाद्वादशाक्षरं षडक्षरं जप
 न्मंत्रं कुर्याद्विद्वान्प्रदक्षिणं यावल्लोकाः स्थिताश्चांतर्गावो वैमदिरेषुच तावत्पुरस्य ग्रामस्य पुण्याः श्लोकाः प्रदक्षिणाः
 एका तिस्रश्चतस्त्रिवापुरग्रामप्रदक्षिणाः यावत्सूर्योदयो नैवायावन्नास्तंगतः पुनः तावत्प्रदक्षिणा कार्या पुरग्रामाद्व
 हिनरैः एका तिस्रश्चतस्त्रिवाश्चतःशीघ्रं हि जगन्मयात् सूर्योदयानंतरतः पुरग्रामप्रदक्षिणा तत्रदेवालये वा धरन्वगृहे
 तुलसीवनं सालिग्राममहापुण्यं कुर्याद्विद्वान्प्रदक्षिणां अथ द्विजांस्तु संपूज्य भोजयित्वा च पायसैः प्रदक्षिणं प्रकु
 र्वीत दत्त्वा तेभ्यश्च दक्षिणां इति प्रदक्षिणाध्यायं ये पठंति तद्विजोत्तमाः शृण्वंति चैव ये भक्त्या तोषियांति परांगतिम् सुख
 न्वावाच ब्रह्मा संपुराशकगृध्रः पापविशेषतः व्याधेन वा तितोवाणैः प्रातार्वैष्णुगृहं गणेशं मयिकं ठगतप्राणेशं प
 कोमांसलोडुपः जगद्ब्रह्मांसवक्त्रेण श्वभिरन्यैरनुद्रुतः वहन्मांसं मुखेनैव भीतो न्यैर्भेषकैरतथा गतः प्रदक्षिणाकारं
 विष्णोस्तन्मंदिरं प्रभोः तैर्नैव तुष्टिमापन्नश्चरत् समाजगन्मयः मम चापिशुनांचैव दत्तवान्परमं पदं प्रदक्षिणाकार
 तया गतस्यापि दृशं फलं ममायं विबुधश्चेष्टकिंपुनः सम्यगर्चनादितिकार्तिकं शुक्लवर्णां प्रदक्षिणा माहात्म्यं अ
 र्था मेवाश्च तत्प्रेणादिकमुक्तं नारदीये कार्तिकेशुक्लवर्मी याक्षयास्माप्रकीर्त्ता तस्यामश्च तथमूलतुतप्रेणं सम्यगा
 चरेत् देवानाच ऋषीणां च पितृणामपिनारद स्वशास्त्रोक्तैस्तथामंत्रैः सूर्यार्घ्याद्यर्घ्यततोर्पयेत् ततो द्विजान्भोजयि
 त्वा मिष्टान्नं मुनीश्वरं स्वयं भुक्त्वा च विहरेद्द्विजेभ्यो दत्तदक्षिणाः एवं यः कुरुते भक्त्या जपं दानं द्विजार्चनं होमं च स
 र्वमक्षयं भवेदिति प्रियेर्वचः भविष्योत्तरे तु कार्तिकामलपक्षस्य नवमीभूतिवृद्धये प्रबुद्धांतु जगद्धात्रीपूजयेद्द्वीपमालया

मासैश्चतुर्भिर्न्यत्पुण्यं विधिनान्पूजयच्छादिकां तत्फलं प्राप्यते वीरनवभ्यां कार्तिकस्य च ॥ अत्रैव तु
 लसी विवाह उक्तः पद्मपुराणे कार्तिकेशुक्लनवमीमवाप्य विजितोद्विगः हरिं विधाय सौवर्णतुलस्यासहि
 तविभुं पूजयेद्दीधिवत्तत्रतीक्ष्णतया दिनत्रयं एवं यथा कविधिनान्कुर्याद्वाहिकां विधिमिति अथ तुलसी
 विवाहविधिः विष्णुयामले आदावारोप्य तुलसीं वने वा स्वगृहेपि वा मासत्रयेण संवर्धयत्ततः पूजां स
 मारभेत सौम्यायने प्रकर्तव्यं गुरुशुक्रोदये तथा अथवा कार्तिके मासि भीष्मपंचादिनोपि वा वैवाहिके पुष्करक्षेपु
 पूर्णिमायां विशेषतः मंडपकारयेत्तत्र कुंडं देदीं विवाहवन् ब्राह्मणांश्च शुचीन् दातान्वेद वेदांगपारगात् ब्राह्मण
 देशिकैश्चैव चत्वारश्चतवार्षिकैः ब्रह्मज्ञानपुरस्कृत्यमाहृणां पूजन्तं तथा कृत्वा नां दीमुखं श्राद्धं सौवर्णस्थपापेद्वरिं कृत्वा
 चरौप्य तुलसीं लभेत्स्वस्तमितेरवौ ज्योतिःशास्त्रप्रसिद्धे गोधूलिकलमग्नौ लय्यः । संपूज्यालंकृतां तां च प्रदद्याद्विधि
 नाहरेः अत्र पठि चतुर्थ्यर्थं वासः श्रुतेन मंत्रेण ब्रह्मयुग्मेन वेष्टयेत् यथावधं प्रतिमंत्रेण कंकणपाणिपल्लवे कोदादित्या-
 दिमंत्रेण करग्राहो विधीयते आचार्यो वैदिक कुंडे जुहुयाच्च नवाहुतीः । चतस्रो व्याहृतयः ओम्भूस्वाहा ओम्भुवः
 स्वाहा ओम्स्वः स्वाहा ओम्भूर्भुवः स्वः स्वाहा पंचाहुतयः तत्रो अग्ने इत्यादिकाः पंच कर्तव्यश्च ततो होमो विधिशेषाद्विधिपूर्वकं
 ओं नमो भगवते वासुदेवाय नमः स्वाहा ओं नारायणाय स्वाहा माधवाय स्वाहा गोविंदाय स्वाहा ओं विष्णवे स्वाहा
 ओं मधुसूदनाय स्वाहा ओं त्रिविक्रमाय स्वाहा ओं वामनाय स्वाहा ओं श्रीधराय स्वाहा ओं हृषीकेशाय स्वाहा ओं प-
 द्मनाभाय स्वाहा ओं दामोदराय स्वाहा ओं वासुदेवाय स्वाहा ओं अनिरुद्धाय स्वाहा ओं अच्युताय स्वाहा ओं अ-
 नंताय स्वाहा ओं गदिने स्वाहा ओं चक्रिणे स्वाहा ओं विष्वक्सेनाय स्वाहा ओं वैकुण्ठाय स्वाहा ओं जनार्दनाय
 स्वाहा ओं मुकुन्दाय स्वाहा ओं अधोक्षजाय स्वाहा ॥ यजमानः सपत्नीकः सहामात्यैश्च गोब्रजैः प्रद-

शिष्टाः प्रकुर्वीतचतस्रोविष्णुनासह तुलस्याइत्यर्थः । पठेयुः शांतिकाध्यायंतथावैमित्रसंहितां भायंतिमंगलं ना
 ध्येभिरतिदुर्घ्यादिनिस्वनेः गापदंचतथाशय्यामाचार्यार्थप्रदापयेत् ऋषिबन्धोदापयेद्वस्त्रापयन्येर्पाचैवदक्षिणाः
 ब्राह्मणान्भोजयेत्पश्चात्सार्धैः शीरैः सशर्करैः एवंप्रतिष्ठितादेवीविष्णवेचसमर्पयेत् आजन्मोपार्जितपापदर्शना
 देवनश्यति ॥ इतिविष्णुयामलोकरतुलसीविवाहः अथतुलसीविवाहकथा सनकुमारसंहियां कार्तिकेशु-
 क्तनवमीतत्राभूद्द्वापरायुगम् पूर्वापराल्लग्नः प्रह्लादक्रमाहानोपवासयोः अत्रकृष्णान्दकोनामहतोदैत्यरतुविष्णुना
 तद्रोमभिः समुद्भूतावल्गुः कृष्णान्दसंभवाः तस्मात्कृष्णान्ददनेनफलमाप्तोतिनिश्चितम् अस्यामेवनवभ्यातुकुर्या-
 त्कृष्णो नयो नरः स्वशाखोकोनविधिनतुलस्याः करपीडनं कन्यादानफलं तस्य जायते नात्र संशयः कार्तिकेशु क्तनव
 मीनवाप्यविजितेन्द्रियः हरिविधायसौवर्णतुलस्यासहितं शुभं पूजयेद्विधिवद्भक्त्या व्रती तत्रादिनत्रयम् एवंयथो-
 कविधिनान्कुर्याद्वाहिकविधिम् ब्राह्मजिरात्रमत्रैव नवभ्या अत्रुरोधतः मध्याह्नव्यापिनीग्रहानवमीपूर्ववेदिता
 धाम्भरवर्धौ च एकत्रलापयित्वा समुद्देहत् ननश्यते तस्य पुण्यं कल्पकोटिशतैरपि अत्रैवोदाहरंतीममितिहासं पु-
 रातनम् बभूव विष्णुकांच्यं तु क्षत्रियः कनकाभिधः धनाढ्यो वैश्यवृत्तिश्च वैष्णवो राजपूजितः बहुकालो गतस्त-
 स्या विनापत्यं नृपतिश्चरः ततो नानाव्रतैर्जाता कन्या कमललोचना मुरुपालक्षणेपेतानानागुण समन्विता पिता
 तस्या नाम चक्रोकिशोरोतिचाविश्रुतम् एकदा तद्देहातो जन्मपत्रो निरीक्षकः दृशयित्वा जन्मपत्रोक्तं कन्याभवे-
 दिदं ततस्तेन क्षणं ध्यात्वा कनकशृणुमेवचः यदि ब्रवीमि सत्यं चेत्तव दुःखं भाविष्यति यद्यसत्यं महं ब्रूयामि ध्यात्वं
 मम जायते तस्मात्सत्यं वादिष्यामि यद्बोचति तथा कुरु योस्याः करग्रहं कुर्यात्तस्यैव ज्ञान्मरिष्यति इति तद्वचनं श्रुत्वा
 कनकोदुःखितो भवत् नचाकारिविवाहोस्याः सा च ब्राह्मणपूजने नियुक्ता त्वगमस्तेपानानेयामन्मुखाग्रतः दद्वेमां रूप-

संपन्नं दुःखं मे वापि पश्यति स्थितायाम्निगृहे सा तु द्विजातिश्चमर्चयित्वा कदाचिद्वेद्योगेन तत्रागाद्विज्रिपुंगवः
यत्रार्थविष्णुकाञ्च्यांसवैशाखे मासि शंकरः हेमकोविप्रशुश्रूषी ज्ञात्वा वैवस्मनागत आगत्य भग्नमध्येतुपविष्टा द्वि
जोत्तमः किशोर्यागत्य चातिश्च्यं शंकरस्य कृतं तदा दृष्ट्वा तं तरुणीनाम्ना सुवेद्यां विनयान्विताम् अजातकरपीड
चसर्वोद्वृष्ट्वाभ्युवाचसः शंकर उवाच चंदने वदशीघ्रं त्वं किशोरी निविवाहिता किमत्र कारणा जाता तरुणी कामरूपि
णी इति तद्वचनं श्रुत्वा चंदनासर्वमेव ब्रवीत् तदा कृपालुनो न तत्प्रियं प्रये निवेदितं अस्त्यै मंत्रं प्रयच्छामि श्रीविष्णो
र्ध्वादशाक्षरम् करोतु वर्षाजितयंजपंतरयसुलोचना प्रातःस्नानवती नित्यं तुलससी वनपलिका कार्तिकरयासि
तेपक्षेन वन्यां विष्णुना सह सौवर्णेन तुलस्यारधय विवाहं कारय त्वियम् तेन ब्रतप्रभावेण विधवान्भावयिष्यति तत्प्रि
यपितये तु कं प्रायाश्चित्तं सदत्तवान् किशोर्यै वैष्णवं धर्मं समग्रं वादिदेशसः तेन ब्रतेन यत्नोक्तं किशोर्यार्पितथा
करोत् वर्षप्रयं यथाशास्त्रं किशोर्यातिव्रतं कृतं चतुर्थे कार्तिके मासि किशोरि स्नपनाय च प्रातःकाले गतावाला दृष्टा
मर्गं विलेपिना क्षत्रियेण यदा दृष्टा प्रापमोहं जडात्मकः पृष्ठे तस्यारुतुसंलग्नो भावयंस्तानि दिताम् केचित्तां
दृष्टुर्दूरं गच्छेत्कोचिरपश्यति गुह्यतः स्त्रियोपितां प्रपश्यति पुरुषाणां तु काकया यथाद्वितीया चंद्रस्य दर्शने चोत्सुकजानाः
तथा राज्ञी प्रतीक्षते तद्द्वारे सकला जनाः निमेषमात्रमप्येकं दृष्ट्वा स्थित्वा तु नालिकां अधिकं किं वार्णनीयं तस्मै द्रव्यं मुनी
श्वराः केचिद्वदंति देवीयनागकन्येति चापरे रुद्रसंमोहना र्थाय जाता सा मोहिनीति च स्नानपश्यति लोकांश्च नमर्गं
न संसर्गिणान् ध्यायंति हृदये विष्णुं तुलसीदेव रूपिणीम् तां गृहीतुं मनश्चक्रे विलेपि द्रव्यवान्वली नानाभिदाः कृतास्ते
न नलेभे चान्तरं क्वचित् मालाकार्या गृहं गत्वा तस्यै द्रव्यं प्रयच्छता येन के प्रकारेण किशोर्या सह संग्रहः यथास्यात्कि
यतां भद्रैर्देयमस्माच्चतुर्गुणम् तथा च बहवो पायाः कृतास्तद्गृहं गाय च नददर्शय देयाय मवदत्सा विलेपिनम् न

दृश्यतेमयोपायस्त्वयायत्नोच्यतेधुना मयातदेवकर्तव्यंद्रव्यग्रहाणसिद्धये विलेप्युवाच तवकन्यातुभूवाहंन
 यामिकुसुमानिच अग्रेयद्वाविभवतुग्रहाणाक्षिशतंशतम् तथापिचतथेत्युक्तंसप्तन्यानिश्चयःकृतः अष्टन्यांसा
 गतातत्रकिशोरीतामुवाचह मालाकृतेश्वेनवमीतुलस्याःपाणिपीडनम् तिष्ठन्नैवत्वयानेयामुकुटाःपुष्पसं
 भवाः मालिन्युवाच मत्पुत्रीयागताग्रामात्रानाकौतुककारिणी यद्यत्प्रोक्तंत्वयावालेसासमानयतित्वया तथा
 सापितथेत्युक्तामालिनीस्वग्रहंययौ कथितःसर्ववृत्तांतोविलेप्यग्रततोभवत् प्राप्ताममंद्रपदवीत्येवंसुखमवापस
 मालिन्यारचितारात्रोमुकुटाविविधास्तदा विष्णुकांच्यातदाराजालयसेनोबभूवह तस्यपुत्रोमुकुंदोभूत्सूर्यभाकि
 परायणः किशोर्धारस्तुश्रुतातेनवार्त्तयमतिसुंदरी तदातेनमुकुंदेनसंकल्पः कृतएवाहि किशोरीयदिभार्यामे
 भविष्यतिदिवाकर तदात्महमभ्यामिहान्ययामेम्यतिर्भवेत् कृत्वेयंसतुसंकल्पमुपवासान्प्रचक्रमे सप्तमेहः
 निसूर्योसौस्वप्नेवचनमब्रवीत् किशोर्धारिविधवायोगोवर्ततेतकथंभवेत् राजपुत्रप्रदारयामितेन्यांपद्मायतेक्षणात्
 मुकुंदउवाच यदिदेवप्रसन्नोसिविश्वत्वंसृजसिप्रभो बालवैधव्ययोगांचहंतुंकिनक्षमोह्यसि इतितस्यवचःश्रुत्वा
 सांख्यनावहुलाकृता नमन्यतेमुकुंदोसौतथेत्युक्तागतोरविः तुलसीव्रतमाहारन्याद्विधवात्वंगमिष्यति रात्रौस्व
 प्नःकिशोर्धारस्तुतस्यामेवाभ्यजायत आगताकन्यकाकाचिद्भर्त्तासहशुचिरिमता भर्तारंवदतिस्वप्नेनमयाताकिशोरि
 का तद्भार्त्तापितथेत्युक्तप्रदास्येबालिमुत्तमं एतद्वस्तेनपश्चात्तुविवाहोस्याभविष्यति श्रुत्वाबालिप्रदानंसारस्वप्नोर्व
 तातुराऽभवत् कद्वादशाक्षरीविद्याकेदंविष्णुसमर्चन नरकद्वारमूलंहिमद्वस्तात्पशुमारणम् एवंसातुसमुत्थाय
 स्वप्नोयमितिनिश्चितम् भावयित्वासमाहूयचन्द्रनांवाक्यमब्रवीत् निवेद्यदृष्टंस्वप्नंतुकीदृशस्यात्फलंवद चंद
 नोवाच फलंतुसम्पदकल्याणितवानिष्टंविनश्यति विवाहोभविताशीघ्रंतुलसीव्रतकारणात् इत्थंस्वप्नफलंश्रुत्वा

तावत्कुट्टनिरुचनं श्रुत्वासासहस्रोत्थायस्नानार्थोगमयौकरत् यंवादायातिसास्त्रानंकृत्वागोहेकिशोरिका ताव
 द्विलेर्षिमालिन्पाःपुत्रीभूत्वासमाययौ कृत्वाकेशाश्चगोपुच्छैःश्मश्रुचोत्पादितंवलत् अंतरेशाटिकांयद्द्वानिभू-
 भ्यांचस्तनौकृतो सर्वालंकारशोभादध्याकटाक्षयतिचापरान् नज्ञातोसौतुकेनापिपुमानस्योरूपधारकःध्यानंकृत्वात
 याहस्तौप्रसार्यतेयदातदा दत्तेविलेपोपुष्पाणिचितोर्चितयतिस्थितःकथमस्याममरुपशोर्भविष्यतिवर्चितयत् एवंदि
 नत्रयात्त्रयस्त्रयभातेतुमनीश्वराःतस्मिन्नहानिसंजातःकनकःशोकपीडितः किंकार्यमधुनारम्भाजपुत्रीमरिष्यति
 एवंर्चितयतस्तस्यप्रातःकालेवभूवहराजलोकाःसमायातायहोत्थावब्रह्मवाहनम्अभ्यंतरेसनागक्ष्मभञ्जीवचनमन्त्रवीत्
 यद्देशिततवकन्यैकमुकुंदःधैप्रदीयतां मादिचारोस्तुभवनेनृपाज्ञापरिपालयताम् कनकेनतेयद्युक्तंममभान्यमुप
 स्थितम् महाराजकुमारस्य वधूः कन्यामविष्यति ततःप्रोवाचमन्त्रोतं द्वादश्यालक्ष्मन्तमं राज्ञोतिष्ठतिपुत्रमा
 रुपेरविःपट्टेविधुश्चखे भवेभौमोगुरुर्धेर्भपंचमेवयुधभार्गवौ शनिरुतर्तयेष्टराहुर्वैवाहसमयःस्तु उभौसंभूतसं
 भाराद्युभावपिधनान्वितौ द्वादश्यामाययोसायंराजपुत्रःससैनिकः अन्नवीत्तन्नकनकंतेकीराजपुरोहितः तेक्यु
 दाच अयोनिरोधःक्रियतांकिशोर्पार्श्वचनृपाज्ञाया भविष्यतिमहादेवोनोदृश्यापुरुषैःकाचित् इतितद्वचनंश्रुत्वापु
 रुपास्तुनिराकृताः नारीरूपेविलेपीतुदैवात्तत्रैवसंस्थितःततोर्द्धरात्रवेलायामुकुंदोभ्यंतरंययौ तुलरुपेग्रस्थितावास्ता
 किशोरिसंस्मरन्हरिम् ततश्चटचटाशब्दस्तुमुलःसमपच्यतमहावायुर्वैवातत्रप्रशांताः सर्वदापिकाःविद्युच्छतासता
 मित्राभ्यधीभूतोखिलोजनः मिथ्यानभारकरवचोमुकुंदोर्चितयत्तहदि अन्यैःप्रतर्कितलोकैर्वधव्यरुपतुकारणाम्
 भीतोमुकुंदोद्ददयेयावद्यायतिभारकरम् तस्यांसंधीधृतंतस्याःकरपद्मविलेपिनातस्याः करस्यसंसर्गारस्वर्गाद्वज्रपपा
 तहर्नोतस्तेनविलेपीतुतकालंप्रमंदिंरंवाह्यत्रासिक्कलकलेमुकुंदोयंमृदारिच्यति क्षणादेवततोज्ञातंमालाकारसुतां

भूता ततस्तयोर्विवाहो भूद्राश्वं प्राप किशोरिका किशोर्यारतुसमुत्पन्ना भ्रातरस्तुलसीव्रतात् आदौ शास्त्रं स्वमासीत्
तदेवोदिव। करभुलसीव्रतमाहात्म्यात्कथं नरयुग्मं नोरथा सौभाग्यार्थं च विद्यार्थं धनार्थं रुद्रनिवृत्तये स्ततत्पथं प्रकर्तव्यं
तुलस्याः पाणिपीडनम् ॥ इति श्रीसप्तकुमारसंहितायां कार्तिकमाहात्म्ये तुलसीविवाहो नाम को नवाति तमोऽध्यायः
॥ इति कार्तिकी शुक्ल नवमि कृत्स्नं ॥ अथ कार्तिक शुक्ल दशम्यां सार्वभौमव्रतं वाराहपुराणे सार्वभौमव्रतं चान्यत्कथं
यामिसमासतः येन सन्त्यक्कृतेनाशु सार्वभौमो भवेद्दुःखः कार्तिकस्य तु नामासंख्यदशमि शुक्लपक्षेणा तस्यां न काशना
नित्यं दिक्षु शुद्धवलिहरेत् शुद्धवलिः पवित्रद्रव्यं पूजापहार इत्यर्थः ॥ विचित्रैः कुसुमैर्भक्ष्यैः पूजयेच्च द्विजान् रतथा
सर्वाभवाद्यः सिध्यंतु मम जन्म निजन्म निभवाद्ये दशदिश इत्यर्थः एवमुक्त्वा वलिं तासु दत्त्वा शुद्धेन वेतसा ततो ईरात्रभुञ्जी
तदभ्यक्षं च सुसंस्कृतं पूर्वं पश्चाद्येष्टं च एवं सवत्सरं नृपयः करोति नरो नित्यं तस्य दिग्बिजयो भवेत् इदमेव व्रतं नारदीये
दशम्यां कार्तिके शुक्ले सार्वभौमव्रतं चरेत् कृतोपवासश्च काशानि शीथे पूषकादिभिः दशदिक्षु बलिं दद्याद्ग्रहाद्यापि पुरा
द्वाहिः मंडलतदले फलसे गोविदलिसधरातले मंत्रैरेभिर्द्विजश्रेष्ठगणेशादिकृता चर्नः योमे पूर्वगतः पाप्मा पापकेनेह
कर्मणा तस्मिन्नेव राजा वनाशयत्वा खिलेष्टदः १ योमे दक्षिणगतः पाप्मा पापकेनेह कर्मणा तेजोराजो ध्वनिहरस्तनाशय
त्वखिलेष्टदः २ योमे दक्षिणगतः पाप्मा पापकेनेह कर्मणा तं यमः प्रेतराजो मेनाशयत्वा खिलेष्टदः ३ योमे नैर्ऋत्यगः
पाप्मा पापकेनेह कर्मणा तं राक्षसेन्द्रो निर्ऋतिर्नाशयत्वा खिलेष्टदः ४ योमे पश्चिमगः पाप्मा पापकेनेह कर्मणा
यादः पतिस्त्वं वरुणो नाशयत्वा खिलेष्टदः ५ योमे वायुगतः पाप्मा पापकेनेह कर्मणा वायुस्त्वं मरुतराजो नाशयत्वा
खिलेष्टदः ६ योमे सौम्यगतः पाप्मा पापकेनेह कर्मणा सोमस्त्वं मृक्षयेशो नाशयत्वा खिलेष्टदः ७ योमे ईशानगः
पाप्मा पापकेनेह कर्मणा ईशानो भूतनाथस्त्वं तनाशयत्वा खिलेष्टदः ८ योमे ऊर्ध्वगतः पाप्मा पापकेनेह कर्मणा ब्रह्मा

प्रजापतीशरं नशयत्वखिलेष्टदः १ योमेचाधोगतः पाप्मापापकेनेहकर्मणा अनंतो नागराजरं नशयत्वखिले
 ष्टदः १० इत्येवंदिशुदशानुबालिदत्तासमाहितः क्षेत्रपालाय तद्वाह्येक्षिपेद्वलिमतं द्रितः एवं कृतविधिशेषानि शांतानि
 नयेत्सुधीः गौरीसुमंगलेर्नृत्यैः स्तवपाठादिभिर्जपैः प्रातः स्नात्वा समभ्यर्च्य लोकपालान् द्विजोत्तमान् द्वादशा
 भ्यर्च्य संभोज्य शक्तिं तदक्षिणांदेव इत्यं कृत्वा ब्रतं विप्र भोगान्भुङ्क्ते हिकान्शुभान् युगं रत्नं सुखं भुक्त्वा सार्वभौमो नृ
 पो भवेत् ॥ अथ कार्तिकमासमारभ्य शुक्लदशम्यां विधेयं राज्यावासि ब्रतं ॥ मार्कण्डेय उवाच क्रतुर्दक्षो वसुः स
 त्पः कालः कामेऽस्मिन्निस्तथा कुरुवान्मनुजो विप्रो राममारभ्य तेदश । कुरुवान्मनुज एकः । विधेदेवाः समारम्भा
 तादृशात्मा केशवो विभुः तस्य संपूजनं कार्यं सितपत्नेन राधिप आरभ्य कार्तिकमासाद्दशम्यां मुनिपुंगव मंडलेष्वथ पु
 रेष्वथुयदिवार्चां सुपादव गंधमात्पनमस्कारधूपदीपाद्यसंपदा । अर्घ्यां प्रातिमा । ब्रतं ते कनकं दद्याद्यथा शक्तिद्विजातेषु
 कृत्वा ब्रतं केवलमेतदिष्टं प्राप्नोति तेषां सुविधं तु लोकान् तत्रोत्पत्तये काले पुरुषत्वमेत्यराजा भवेद्ब्राह्मणपुंगवो वा इति विष्णु
 धर्मोत्तरोक्तं राज्यावासि ब्रतं ० अथ वा शुक्लदशमीमात्रसाध्यं ब्रह्मावासि ब्रतम् ॥

तत्रैव ॥ मार्कण्डेय उवाच आत्मा स्वयमुर्मनुर्दक्षो मदः प्राणस्तथैव च हविष्मांश्च गवेष्य दत्तः सत्य
 श्रुतेदं श देवाश्चाग्निरसो नामदशम्यां पूजयेन्नरः सोपवासः पूर्वपक्षे पूर्वोक्तविधिनानरः पूर्वपक्षे शुक्लपक्षे
 पूर्वोक्तविधिनानरं तरोक्तविधिना कृत्वा ब्रतं केवलमेतदिष्टं प्राप्नोति तेषां सुविधं तु लोकानित्यादि ॥ इति ब्रह्मावा
 सि ब्रतम् ॥ ॥ अथ कार्तिकशुक्लैकादशी हरिवेधिनानारदये ॥ ऊर्जं रयशुक्लैकादश्यां समुपोत्पन्नवोधिनीं केश
 वं बोधयेद्गन्धौ सुप्लंगीतादिमंगलैः ऋग्भुजुः साममंत्रैश्च वाद्यैर्नानाविधैरपि द्वाक्षेक्षुदादिमैश्चान्यैर्भाश्रुंगाटका
 दिभिः समर्पणैस्ततोरारभ्य व्रतं तायां परेहनि स्नात्वा नित्यक्रियां कृत्वा राधादामोदं रंजयेत् उपचारैः पोडशाभिः

सूक्तैः पौरुषैरुपैः संभोज्यविप्रान् चिमुजद्विषिणाभिर्ब्रतोपितान् ततस्तां प्रतिमां हेमीं सधेनुं गुरं वेपयेत् एवं
 कुरुते भक्त्या बोधिनीव्रतमादतः स भुक्ते ह वरान् भोगान् वैष्णवं लभते पदम् ॥ अथेमां प्रक्रम्य भविष्योत्तरेऽस्याः कथा
 ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ कृष्णकृष्ण महाप्राज्ञ सर्वलोकहितवाह कथयस्व प्रसादेन शुक्लां कार्त्तिकसभवां किं नाम
 कोविधिस्तस्या एतद्विरतते वद त्वद्वासदासोऽहं नात्र कार्या विचारणा ॥ श्रीकृष्ण उवाच कार्त्तिकस्य सिते-
 पक्षे नास्त्राचैव प्रबोधिनी शृणु तस्याश्च माहात्म्यं पापघ्नं पुण्यवर्द्धनं अश्वमेधाधिकं पुण्यं समवाप्नोति मानवः ता-
 वद्वर्जातिरर्जुनगंगाभागीरथीक्षितौ यावन्नायाति पापघ्नी कार्त्तिके हरिबोधिनी अश्वमेधसहस्राणि राजसूयशता
 निच एकैर्नैवोपवासेन पापं दहति बोधिनी दशभ्यां नियमैः स्थिरत्वाक्रोधमाना विवर्जितः एकादशीर्दिने प्राप्ते तत्पु-
 र्धनियमो भवेत् स्नात्वा विष्णोर्जं पक्त्वा पूजयित्वा रमापातिं मन्त्रेणानेन राजर्जुन देवस्य पापे द्वारं उत्तिष्ठोति
 पुणोर्वदत्तजानिद्रां जगत्पते त्वयि सुते जगत्सुखं मुत्थिते ह्युत्थितं भवेत् यामादूर्ध्वततो राज्ञोऽथानयेत्स्य दं ना-
 परं उत्थिते देवदेवेशनगरे पापार्थवः स्वर्ध दीपो द्योतकरे मार्गे नृत्स्य गीतसमाकुले देवं दामोदरं परश्वेदु-
 स्थितं धरणीधरं स्वयंचक्रपक्ष्मे द्रकरि ज्ञौमुक्तत्रयः शुचिः स्वदेशे राजराजं द्र सर्वमोक्षाय कल्पयते राज्ञो
 जगत्तरणं कार्दमं मेकादश्यां सुरालये प्रभाते विमले स्नात्वा द्वादश्यां विष्णुमर्चयेत् होमयेद्धव्यवाहं वहविर्द्र-
 व्यैर्धृतादिभिः ततो विप्राज्जुचिः स्नात्वा भोजयेद्भक्तविरतैः दधिक्षीरघृतक्षौद्रकपूरगुरुमोदकैः शर्द्धयेच्चंदनैः
 पूजैः पुष्पगंधैर्द्विजोत्तमान् शास्त्रोक्तविधिनाराजन्भोजयेद्भगवद्भतान् विभ्रेभ्यश्च ततो दद्यात्स्ववाचायाचतोऽपि सत्स-
 गावाहिरण्यवासांसि मध्यन्नं च चतुर्विधं फलमूलं तथा कंदपत्रपुष्पफलादिकं चतुरोर्वापिकान्मात्सानेवं कृत्वा क्षिपे-
 त्तुयः सनरः पापनिर्मुक्तो मोक्षं तु फलमाप्नुयात् अथ यश्च भवराजो द्रवा सुदेवपुरं व्रजेत् एवं यः कुरुते राजन् प्रबोधिनीयाः

तं तं शुभं विप्रं तुल्यः स विज्ञेयोनत्र कार्या विचारणा श्रुणोति ध्यायति स्तोत्रं तिजुहोत्याश्रयेत प्रभो हरिभक्ति-
 रः परार्थः स गच्छेद्दण्डं पदं धर्मार्थकाममोक्षाणां सर्वपासंगतिं व्रतात् दुग्धादिभिर्गशयनो भगवाननुत्तरेषु
 स्मिन्दिने स्वपिति तत्रापर्यवृत्तेन तस्मिन्नन्यमनसामुपवासभाजां पुंसां दाति सुर्गतिं गरुडगंसंगी ॥ इति-
 भविष्योत्तरे प्रवोधि न्यामां हात्मन्य ॥ पादोक्तार्थकमाहात्म्ये ब्रह्मनारदसंवादे ॥ ब्रह्मोवाच अश्वमेधसहस्रा-
 णिवाजप्रिय शतानि च एकैते वोपवासेन प्रवोधि न्यामवति हि पूर्वजन्मसहस्रेषु यत्पापं समुपार्जितं जागरेण प्र-
 धीर्धिन्यादहं तितुलं राशिवत् प्रवोधि न्याश्रमाहात्म्यं पापप्रभृतिवर्धनं मुक्तिदंतं च बहुद्वीनां शृणुष्व मुनि सत्तमः प्रदफ-
 लं सर्वतीर्थेषु सर्वदानेषु परं फलं तत् फलं कोटिशुणितं प्रवोधि न्याः प्रजागरे न तथा तुष्यते यद्वा दत्तं स्तिर्यग्निप्रेषणैः
 प्रथाशास्त्रकलाद्यैः कार्तिके मधुसूदनः जागरे वासुदेवस्य कपूरेण तु दीपकं प्रज्वालयति कोटीनां कपिलानां लभे
 फलं आरात्तिकं हरये स्तुतं सकपूरं तु जागरे कुरुते मोक्षमाप्नोति कुलायुतसमन्वितः जागरे तु हरैर्धूपं सकपूरं स
 कसूरं पुष्पं मन्दनां पिसंगच्छेद्दण्डं पदं स्नानं कारयते विष्णोर्दक्षिणैश्चतुर्भुभिः राज्ञां जागरणं विप्रमुक्ति-
 नां गोभवेन्नरैः दिव्यां वराणि यो दद्याज्जागरे समुपस्थिते मन्वंतराणिव संते मानवरतं तु स स्वयया दद्यादाभ-
 णा विष्णोरपूवरत्नसंभवः सदा कल्याणवसाति सोऽत्यर्थं विष्णुवेश्मनि शंखस्थितेन तोयेन यः स्नापयति के शंखं क-
 पिलं शतदानस्य फलं प्राप्नोति मानवः हंदि कपुं मुखेनामनैवेद्यमुदरे हरैः पादोदकं च निर्मालयं मस्तके यस्त्यसोऽप्यु-
 तः एकदश्याच शुक्लाया कार्तिके मासिकेशं प्रसुप्तं वोधे यद्विप्रः श्रद्धां भक्तिसमन्वितः न्त्ये गतिं तस्त्वावाधुर्भ-
 यजुः साममंगलः वाणिपणवंशेऽथ पूराणश्रवणेन च वासुदेवकथाभिश्च स्तोत्रैश्चैवैषु पुण्यैर्धूपैः स-
 नैवेद्यदीपवृक्षैः सुसोभनैः ब्रह्मैन्द्र रुद्रादिभिरुवरैः सुसोभादिभिर्वा दितपादपद्मं बुद्ध्यास्वदेवैः राजगन्निवासमंत्रप्रभा-

वेपसुखेनबुद्धः ॥ अतिष्ठोतिष्ठभोविदत्यजनिद्रांजगत्पते ॥ त्वयिसुप्तेजगत्सुप्समर्थितेतत्स्थितंजगत् ॥ गतामेवाति
 यच्चैवनिर्मलंनिर्मलादिशः ॥ शरदानीचपुष्पाणिग्रहाणकेशवप्रभो ॥ समुत्थितेतोविष्णोःक्रियासर्वप्रवर्तते ॥ नि
 शित्वापोदिवोरथानसंध्यायांपरिवर्तनं ॥ विष्णुभक्तःशुचिर्दातुःकुर्यादिकादशीदिने ॥ एकादश्यष्टम्यतीताद्याद्वादश्यम
 रणोदये ॥ आदावृद्धतंनंविष्णोःज्ञानंपचामृतेनच ॥ गौरैवनेनातिलकुंस्वनुलिङ्गंस्वल्कलं ॥ सुवाससंपूजयेच्चसुम
 नाभिःसुकुंकुम्भैःधूपदापैःसनैवेद्यहोमैनापायसस्यच ॥ एवंसंपूज्यगोविदंद्वादशगुणान्भोजयेत्ततः ॥ वासोभिरूर्ध्वपरितो
 पायसेनचभूषणैः ॥ कुंकुमैश्चफलेषुषैर्गोभिरश्वैःसदक्षिणैः ॥ चतुर्दार्धिकमस्रेषुनियमयेनयःकृतः ॥ कथयित्वादि
 जेभ्यश्चद्वादशत्पासुदाक्षिणं ॥ दत्त्वाविसर्जयेद्दिप्रान्ततोभुंजीतचस्वयम् ॥ ॥ इतिपद्मपुराणोपवाोधिनिकथा ॥
 ॥ अथकार्तिकशुक्लैकादशीकथा ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ वोधिन्याश्चैवमाहात्म्यंपापप्रपुण्यवद्धनं ॥ मुक्तिप्रदंमुबुद्धं
 नांशुण्यवमुनिसराम ॥ १ ॥ तावद्ब्रजतितीर्थानिआसामुद्रसरांसिच ॥ यावत्प्रवोधितीविष्णोस्तिथिर्नार्यातिकार्तिके ॥
 तावद्ब्रजतिविष्वङ्गंगाभागरिथीक्षितौ ॥ यावन्नायातिपापघ्निकार्तिकेहरिवोधिनी ॥ अश्वमेधसहस्राणिराजसूयश्वो
 तानिच ॥ एकैर्नैवोपवासेनवोधिन्प्राकुरुतेनरः ॥ यद्गुल्मं च दुःप्राप्यत्रैलोक्यस्यनगोचरं ॥ यद्यप्यग्राधैर्तपुञ्जं
 दातिहरिवोधिनी ॥ ४ ॥ मेरुमंदरमात्राणिपापान्युग्राणियानितु ॥ एकैर्नैवोपवासेनदहतंपापहारिणी ॥ ३ ॥ पूर्वज
 न्मसहस्रेषुपुत्रदुःकर्मसंचितं ॥ जागरेणप्रवोधिन्प्रादहतंतूलराशिवात् ॥ ७ ॥ यथोक्तंकुरुतयस्मत्तुविधिवत्सुकृतंनरः
 स्वल्पमुनिवरश्चेष्टमेकतुल्यंभवेत्फलं ॥ उपवासंप्रवोधिन्प्रायःकरोतिस्वभावतः ॥ विधिवन्मुनिशार्दूलयथोक्तः
 लभ्यतेफलं ॥ ९ ॥ विधिहीनंतुय कुर्यात्सुकृतेमेरुमात्रकं ॥ अणुमात्रंनद्याप्तोतिफलंधर्मस्यनारद ॥ १० ॥ योऽप्या
 यतिमनोवृत्त्याकारिष्यामिप्रवोधिनी ॥ वसंतिपितरोहृष्टाविष्णुलोकेमहीयते ॥ ११ ॥ विमुक्तनारकैर्दुःस्वैर्यातिविष्णो

परंपदे कृत्वा तु पातकघोरं ब्रह्म हत्यादिकं नरः १२ कृत्वा तु जागरं विष्णोर्वीतपापो भवेन्नरः १३ प्राप्य यत्फलं हि
प्रश्रश्च मेधादिभिर्मखैः १३-१४ प्राप्य ते तत्सुखेनैव प्रवोधि न्यातुं जागरे. आहूत्य सर्वार्थेषु दत्त्वाणां कांचनं मही २१६
नरस्तत्फलमाप्नोति यत्कृत्वा जागरं हरे. जात. स एव सुकृतिकुले तेनैव पावितं ११५ कार्तिके मुनिशार्दूलकृतायेन
प्रवोधिनी - यथो ध्रुव नृणां मृत्युर्द्धननाशरतथाश्रुव १६ इति ज्ञात्वा मुनिश्रेष्ठकर्तव्यैषणवदिनं. यानिका नि
चतुर्थ्यां नित्रैलोक्ये संभवति च १७ तानि तस्य गृहे सन्त्ययः करोति प्रवोधिनी सर्वकृत्यं परित्यज्य तुष्ठार्धं च न
पाणिनः १८ उपोष्यैकादशी सन्त्ययः कार्तिके हरिवोधिनी कितस्य बहुभिः पुण्यैः कृता येन प्रवोधिनी ११८ प्र
लोकप्रदह्ये प्रकार्तिके हरिवोधिनी सज्ञानी स च योगी च सतपरवीर्जितेन्द्रिय - २० भोगमोक्षश्च तस्यास्ति उ
पास्ते हरिवोधिनी विष्णोः प्रियतरा ह्येषा धर्मसारसहायिनी २१ य करोति नरो भक्त्या मुक्तिभाक्स भवेन्नर
प्रवोधिनी मुपोषित्वा गर्भेन विशतेनरः २२ सर्वधर्मान्परित्यज्य तस्मात्कुर्वीत नारद कर्मणा मनसा वा पापं
यत्समुपाज्जितं २३ तत्क्षालयति गोविदः प्रवोधि न्यास्तु जागरे. ज्ञानदानं जपो होमः समुद्दिश्य जनार्दनं २४
नैरेयं क्रियते वत्स प्रवोधि न्यातं दक्षयं यत्कर्म क्रियते वत्स प्रवोधि न्यातं दक्षयं २५ वैश्वं यतिनारारतरयां भक्त्या
देवं च मार्धवं समुपोष्य प्रमुच्यते पापैस्ते शतजन्मजैः महाव्रतमिदं पुत्रमहापापी यनाशनं २६ प्रबोधवासरं
विष्णोर्वीधिवत्समुपोषयेत् व्रतेनोनेन्देव शंपरितोष्य जनादं निविराजयन् दिशः सर्वा प्रयाति हरिं मंदिरं. कर्तव्यं
पात्रालेन नरैः कीर्त्तयन्तार्याभिः २८ वात्येयञ्चाज्जितवत्स यौवने वाङ्मेकतथा. शतजन्मकृतपापं स्वं लप्य वायदि
वाबहुः २९ तत्क्षालयति गोविदस्तस्यामभ्यार्चयित खलु धनधान्यवहा पुण्यां सर्वपापहरा शुभा ३०-३१ तामु.
पोष्य हरिं भक्त्या दुष्कृतमनो भवेत्कचित् चंद्रसूर्योपरगोचयत्फलपरि कीर्त्तितं ३१ तत्सहस्रगुणं प्रोक्तं प्रवोधि न्य

प्रजागरे ज्ञानदानजपोहामः स्वध्यायोभ्यर्चनहरेः ३२ तत्सर्वकोटिगुणितं प्रवाधि न्यातुं यत्कृतं ॥ जन्मप्रभु
 तियः पुण्यमर्जितकृतिभिर्भवेत् ३३ वृथा भवति तत्सर्वमकृत्वा कार्तिकव्रतं ॥ अकृत्वा नियमं विष्णोः कार्तिकं य
 क्षिपन्नरः जन्माज्जितस्य धर्मस्य फलनाशोति नारदः ॥ परां न वल्लेययस्तु कार्तिके विष्णुतत्परः ३४ परां न वल्लेना
 द्रुसचाद्रायणफलं भवेत् न तथा तुष्यते यज्ञैर्न दानैर्न पापदिभिः ३५ यथाशास्त्रकथात्पापैः कार्तिके मधुसूद
 नः कर्वातिये कथां विष्णोर्धं शृण्वंति सभाविताः ३७ श्लोकार्द्धश्लोकपादं वा कार्तिके गोशतफलं सर्वधर्मान्परित्य
 ज्य कार्तिके कथायातः ३८ शास्त्रावधारणं कार्यं श्रोतव्यं च महामुने श्रेयसालो भवद्वा वायः करोति हिरेः क
 थां ३९ कार्तिके मुनिशार्दूलजनानां तारयेच्छतं नियमेन नरो यस्तु शृणुते वैष्णवार्कथाम् ४०
 कार्तिके तु विशेषेण गोसहस्रफलं भवेत् प्रबोधवासरे विष्णोः शृणुते यो हरेः कथाम् ४१ सप्तद्वीपावतीदानफलं
 सलभते मुने कृत्वा भुविकथां विष्णोर्धं यतिकथां विदम् ४२ स्वशक्त्या मुनिशार्दूलते पालोकोक्षयः स्मृतः ॥ गीत
 वाद्यविनोदेन कार्तिके यो तपन्नरः ४३ न तस्य पुनरवृत्तिर्मया दृष्टा कलिप्रिय एकदशी सुनिपुणा वेदया देवांगनोप
 मां ४४ गीतेन मोहिता लोकारतपारयुस्तो विवेत सः नक्षेत्रविषयाधानं नृत्त्याञ्च क्षुर्हते तथा ४५ यदा तस्या भवेद्वा
 रो न तस्य सहस्रविधौ विशेषतः समायाति जनाः शून्यं भवेत्पुरम् ४६ धनं प्रलोभ्य सर्वपाहृतं किमिति वर्यते च तत्र
 माणमुहुस्तस्यां धारधरणीधरः ४७ कदाचि कार्तिके मासि प्रबोधि न्याः प्रजागरे न नर्तसा विशेषेण पद्मं यती प्र
 तिमाहरेः ४८ तत्र कृष्णस्य सान्निध्ये रूपशृंगारमोहिता कृष्णे भवत्प्रीतिमती चित्ते न ताद्विर्धत यत् ४९ अग्र्यं ना
 रायणः साक्षादत्यन्ताद्भुतभोगवान् मया सहैव नृत्येत कथां समावितो लिदम् ५० रम्यरागांगहारश्च कीदृशः सं
 विभाव्यते रूपैरेवा हि यस्याहं मुष्टचितास्मिरा गिणी ५१ वव्हीष्वन्यासुनारी भुमप्येवाधिकप्रीतिमान् नृत्येतासौ

मयासाङ्गिकं ठां श्रेयादिभावकम् ५२ इत्थं मनोरथं बाला कुर्वती नृत्यमुत्सुका हरिप्रीत्याचसर्वां तारां त्रिमेवात्यवा
हयत् ५३ ततः प्रातश्चतस्र्युपंजागरस्यन्ययोजयत् तस्मिन्मनोरथे कोन्ययच्चकारातिनृत्यके ५४ ततः सा
कतिभिर्वर्षस्तत्रत्यकालेवरं वितं हि त्वारखिलं स्वर्गं गच्छादेवांगनाभवत् ५५ तत्रापि गीतनिपुणानृत्याभिनयको
विदः ५६ रेभेरभ्ये विमानाग्रे रूपयौवनशालिनी ५६ कदाचित्स्फाटिके कुब्जे रवं रूपं ददर्शे गना चितयामास मे रूपं
पुष्पयोऽयं न कस्यचित् ५७ इत्युदीरितमात्रेण पूर्वजन्ममनोरथं स्मरामसति चार्वाभीकृष्णेन सह वर्तनं ५८ न पतिं
कामस्य लब्धिं द्रक्ष्ये इति श्रुता सदा तामेव मूर्तिं ध्यायती चंद्रकांतिर्वरानना ५९ श्रीकृष्णगाथां गायतीरोमांचोद्भेद
लक्षणां श्रामिन्मन्वतरे प्रीत्या श्रीकृष्णप्रियवार्त्या ६० एतदंतरवासौ भूमिर्भारप्रपीडिता तदर्थं वासुदेवश्चाव
जितं पुंरुमुद्रिह ६१ कृष्णक्रिडाधर्मादिष्टाद्रम्यसुरयोपितः वासुदेवावतारस्य ह्येकं भार्याव्रतं महत् ६२ आ
सीत्तथा च तत्प्रीत्यसंभवं तु सुप्रसिद्धं कैशोरिगोपकन्यास्तार्योवने राजकन्यकाः ६३ भूत्वा देवांगनाः सर्वाः ज
नयंतु हर्षमुदं ६४ इत्याज्ञां सुतारं वेषाच्चंद्रकांतिरवाचत ६५ पूर्वजन्मोद्भवो नूनं मम हे कोमनोरथ भूमौ गतायाः पु
नरं तद्वत्प्रसादां स्थितामह सतीष्वन्यासुनामि पुजाम्मोहनरूपधृक् मय्येवातिप्रीतिं मिश्रन्त्यताम्रं गवान्मया इमं
सुतो रधृतस्याश्वनुमोद्युपितामहं देवांशानवताराय स्वधामभ्यस्तथादिशत् वृषभानुरितिर्यतो गोपो नंदव्रजेव
सुतः ६६ तस्य कन्यावरप्रहसुधानां भवत्युरा ६७ आच्चंद्रकांतिरित्यासीदित्येतच्छोधितं मया प्रवोधिनीजागरपु
ण्यवैभवात्समग्रश्रीविधाः क्यस्य सत्यं चकारासोत्सवर्तनं सदा वृंदावने न्याभिरपीहराधया ६८ सा नृत्य
माना हृतगोपुरुपिणा कृष्णेन जन्मांतरवांछितेनोराधामहामेभजवाकुलं द्विधा निन्ये न्यलोकं कथयाम्कतार्थतां ७० त
स्मात्सुवोधिनिष्कवारिणो कृत्वा तु जागरं सुसोदित्यतं हरिदृष्टा कामांस्तसारजद्विजाः ७१ मथुरायामुत्सवासे जागरहे

रिसन्निधौ कार्तिकेवोधिनीप्राप्यततः श्रेयः परं न हि ७२ गीतं नृत्नं च वाद्यं च नटाद्यविष्णुकथामुने । अथ क्रोति
 च पुण्यात्मात्रैल्लोके योपरि संस्थितः ७३ बहुपुण्यवर्हफलैः कर्पूरगुरुकुम्भैः । हरेः पूजाविधातव्या कार्तिके
 धवासरे ७४ वितशाठ्यं न कर्तव्यं संप्राप्तो हरिवासरे यस्मात्पुण्यतमं स्यात् प्राप्यते मुनिसत्तम ७५ पुण्यं
 नानाविधैर्दिव्यैः प्रबोधि न्यातुं जागरे श्वातये स मादाय अर्घ्यं देयोजनादने ७६ यत्फलं सर्वतीर्थेषु सर्वदानेषु
 यत्फलं तत्फलं कोटिगुणितं दत्वा र्ध्वं धुधवासरे ७७ गुरुपूजाततः कथ्यर्थाभोजनाच्छादनादिभिः दक्षिणाभिश्च
 देवपुत्रैश्चार्चकपाणिनः ७८ भगवंतमभिधायन् पुराणं प्रपठेन्नरः प्रत्यक्षं च भवेत्तस्य कपिलादानजं फलं ७९
 कार्तिके मुनिशार्दूलमङ्गकोवैष्णवं व्रतं यः करोति यथोक्तं तु मुक्तिस्तस्य सुनिश्चयात् ८० केतव्या एकपत्रेण पुञ्जि
 तो गरुडद्वजः समाः सहस्रं संप्रीतो जायते मधुसूदनः ८१ अगस्त्यकुसुमैर्द्वंपूजयेद्योजनादने दर्शनात्तस्य दे
 वर्वेन रकाग्निः प्रनश्यति ८२ मुनिपुण्यार्चतो विष्णुः कार्तिके पुरुषोत्तमः ददात्यभिमुखान्कामान् शारिभूय
 रिश्वती यथा ८३ विहाय सर्वपुण्याणि मुनिपुण्येण केशवं कार्तिके यो र्चयेद्भक्त्या चाग्निमेधफलं भवेत् ८४ तु
 लसीदत्तलुप्याणियो यच्छति जनादने कार्तिके सकलं वत्स पापं जन्मायुतं हरेत् ८५ दृष्टारष्ट्रं दायवाध्याता कोर्त्तता
 नमितास्तुता रोपिता र्शितानि त्वं पूजिता तुलसी शुभा ८६ नवधा तुलसीभाकिं यः कुर्वन्ति तद्दिने युगकोटि स
 हस्राणि तन्वन्ति सुकृतं मुने यावत् शास्त्रं शाखाभिर्वा जपुष्पफलैर्मुने रोपिता तुलसी पुंभिर्बद्धं तेषु धातले तेषां द्वं
 शतुपेजा ता ये भविष्यति ये गताः आकल्पयुगसाहस्रं तेषां सोहरे र्गहे यत्फलं सर्वतीर्थेषु सर्वदानेषु नरद तुलसीदले
 न च केन कार्तिके प्राप्यते तु तत् संप्राप्तं कार्तिके दृष्ट्वा नि यमेन जनादने पूजनायो महान् विष्णुः को भलैस्तुलसीदलैः इष्ट्वा
 क्रतुशतैरेव दत्त्वा रत्नान्यने कशः तुलसीदले रत्नैरेव प्राप्यते केशवार्चनात् इति श्रीरुक्मिणीयामुनिप्रणीतं कश्चपक्षीय

बोधनीमाहात्म्यसंपूर्णम् ॥ ॥ अथ ब्रह्मपुराणिकं कार्तिकशुक्लदशीव्रतं ॥ अगस्त्यउवाच ॥ शृणुष्वभक्तिर्वा
 राजन्कार्तिकेकादशीतिथा उपोष्यविधिनानेनसर्वासांप्राप्नुयात्फलं १ प्राग्निधानेनसंकरप्यतद्व्रतानंसमाचरेत्
 त्रिलोभेनार्चयेद्देवंनारायणमकल्मषं २ नमः सहस्रशिरसेशिरः संपूज्यवैहरेः पुरुषायेतिभुजोर्कंठवैबुधैरु
 पिणैः ३ ज्ञानात्मनेतिवास्त्राणिश्रीवत्सायतथाउरः जठरंप्रभविष्णुवोदरंदिव्यमूर्तये ४ कटिसहस्रपादाय
 पादौदेवस्यपूजयेत् श्रुतलोभेनदेवेशंपूजयित्वाविकक्षणः ५ नमोदामोदरायेतिसर्वांगपूजयेद्धरेः एवंसंपूज्यवि
 धिनातस्याग्नेचतुरोधटान् ६ स्थापयेद्ब्रह्मगर्भास्तुस्मितचंदनचार्चितान् स्रग्दामवद्धर्मांवारस्तुस्मितवस्त्रावगुंतितां
 ७ स्थागितास्ताम्रपात्रैरनुतिलपूर्णैः सकांचनैः चत्वारः सागराश्चैतेकल्पिताद्विजसत्तम ८ तन्मध्येप्राग्निध्वा
 नेनसौवर्णस्थपयेद्धरे पौडशारेरधगोनुरजोभिर्वह्नुभिकृतं ९ रथगेचकेयोगेइवरयोगनिद्राशायिनेपीतवाससे त्र
 मप्येवंतुसन्पूज्यजागरतन्प्रकारयेत् १० कुर्यान्तुवैष्णवंयोगमतेयोगेश्वरंहरिं एवंकृत्वाप्रभतेतुब्राह्मणानंप्रभोज
 येत् ११ चत्वारःकलशादेयाश्चतुर्णांपंचमस्यतु योगेश्वरंतुसौवर्णप्रदद्यात्प्रयतःशुचिः१२ प्रीयतांदामोदरोयोगी
 इवररूपीतिमंत्रतः वेदाभ्येजेसमदंततद्विदेद्विशुणंतथा आचार्यैर्पंचरात्राणांसहस्रगुणितंभवेत् यस्मिन्मंसरहस्यं
 चसमंत्रंचोपपादयेत् विधानंतस्यभक्त्यावैदंतकोटिगुणोत्तरं योगेयतिष्ठतियस्त्वन्यमासन्नंपूजयेत्कुधीः १३ सुदुर्गोद्दि
 मवाप्नोतिदत्तंतस्यचानिष्फलं एवंदत्त्वाविधानेनतत्त्वतोविष्णुमच्युतं विप्राणांभोजनंदद्याद्यथाशक्त्यासद्वक्षिणं
 धरणीव्रतमेतद्विपुराचीर्वाप्रजापतिः प्रजालिभेतथामुक्तिब्राह्मण्यमविचालितं युक्ताश्वश्चराजापैरेतेनर्विधिना
 पुरा मांधातारंसुतंलेभेपरंब्रह्मचशाश्वतं तथाहैहयदायादः कर्तव्योन्नराधिपः १४ कर्तव्यैर्यसुतंलेभेपुनः
 ब्रह्मचशाश्वतं शकुंतलाप्येवमेवव्रतंचीर्वामहामुने २० लेभेयाकुंतलंपुनंदुर्जयंचक्रवर्तिनः अनेनविधिनाप्रा

दत्तक्रवातैवमुत्तमं २१ धरण्याञ्जपिपातालेमप्रयातुकृतंपुरा व्रतमततोतानात्राधरणीव्रतमुच्यते २२ सुमा
 सस्मिन्धरादेवहिरिणाक्रोडरूपिणा उद्धृताद्यापितुष्टेनधारितानौरिवारम्भसि २३ यद्ददंशुणुयाद्गत्स्यायच्चकु
 र्यान्नरोत्तम सर्वपापविनिर्मुक्तोविष्णुसालोक्यतां व्रजेत् २४ आपतिहरतैचकाराज्यमेकवयच्छति किंपु
 नर्द्वादशैतास्तुपेनेष्टानददुःपरं २५ इतिवारहपुराणोक्तयोगीश्वरद्वादशीव्रतंसमाप्तम् ॥ अथप्रबोधिका
 दशोक्तं तदुक्तमदनरत्ने ॥ ब्रह्मउवाच एकदश्यांचशुक्लायांकार्तिकेमासिकेशवं प्रसुप्तं बोधयेद्वादशैश्च
 द्वाभक्तिसमन्वितइति नृत्येर्गीतैस्तथावाचैर्ऋग्यजुस्साममंगलैः वीणापणवशब्दैश्चपुराणश्रवणेनच २ वा
 सुदेवक्रथाभिश्चस्तत्रैरन्यैश्चपणवैः सुभाषितैरेन्द्रजालैर्भूरिशोभाभिरिवच पुरुषैर्धूपैश्चनैवेदैर्दापवृक्षैःसुरभिर्नैः
 होमैर्भद्रैवपुष्पैश्चफलैःशार्करप्रायसैः ४ इक्षोर्विकारैर्मधुरैर्द्रक्षोक्षोदैःसदादिभैः कुवेरकस्यमंजयार्मालरपाकमलेनच
 ५ कुवेरकःपर्णाशःकृष्णतुलसीतिकेचित् इत्याभ्यांश्चेतरकाभ्यांचंदनाभ्यांचसर्वदा ६ कुंकुमालक्तकाम्यांचरक्तसू
 त्रैःसक्रणुःतन्वर्नानाविधैःषुट्पेद्रैर्व्योर्वारक्रयाहृतैः ७ वीरक्रयोविक्रमंवाप्रथमतोभिहितमूयंदत्वाक्रियमाणक्रयः
 तस्यांशत्रोव्यतीतिप्राद्वदश्यामरुणोदये ८ श्राद्धैघृतैर्नैक्ष्वेणमधुनास्त्रापयेततः ९ द्वाध्वाक्षीरेणचततःपंचगव्ये-
 नश्राद्यादित १० उद्धतर्तमापूचणैर्मसुरामलकानिव ११ सर्वपापश्रियंशुश्रमातुलिनरसैस्तथा सर्वोपव्यःसर्वमंधः
 सुधैर्विजानतिक्राचनं १२ १० मंगलानियथाक्रामरत्नानिचक्रशोदकं एवमंशोऽप्यदेवशंदद्याद्गोरोचनांशुभां ११
 ततुर्गुलश्राद्धेययथाश्राद्धाश्चलंकृताः जातोपल्लवसंयुक्ताःसफलाश्चसकांचनाः पुन्याहेवदशब्देनवीणावोपुर-
 वेषाश्च १२ एवंसंस्त्राप्यगोविंदमनुलिप्तं तत्सर्वलंकृतं सुव्राससंतुसंपूज्यसुमनाभिःसुकुंकुमैः दीपैर्धूपमनोज्ञैश्चपायसे
 नयमुरिणाऽप्राप्तेभ्यश्चाह्वानैश्चहोमैःपुष्पैःसदाक्षिणैः वासोभिर्भूषणैरन्यैर्गोभिरश्वैर्मनोजवैः ब्राह्मणाःपुजनीयाश्च

विष्णोरीडयाश्चमृतं यः यत्तेशिट् मृतं पशवद्भोक्तव्यं ब्राह्मणैः सहेति १६ अथ रामाचरनचंद्रिकोक्तप्रकरणे
धिर्निविधिः ॥ शयन्युक्तप्रकरणे यमारोप्यमाधवं विधाय महतीं पूजां विष्णोरेभ्यर्च्य वैष्णवान् - वाद्यघोषेण
महता देवं तीरवाजलाश्रय धौतां प्रेपाणिः कुर्वत संकरपर्वेष्णवैः सह एदं गुणविशिष्टायां विधिं व्याभिदिरापतेः कु
र्वप्रबोधनां विष्णोर्वराहोक्तमनूपठेत् भाविष्योत्तरेषि । कार्तिकेशुष्कपक्षे तु एकादश्यां पृथगुत्त मंत्रेणानेन रार्जुद्र
देवमुत्थापयेद्द्विजः ॥ मंत्राः ब्रह्मेन्द्र रुद्राभिक्वेर सूर्यकीनाशसोमादित्यवंदनीय बुधस्त्वदेवेशजगन्निवासमं
त्रप्रभावेण सुखेन देव १ इयंतु ह्यदशी देव प्रबोधाया विनिर्मिता तयैव सर्वलोकानां हिताय शेषशाधिना २ त्वामि सु
पते जगन्नाथ जगत्सु पतं भवेदिदं उत्थिते च पृते सर्वमुपतिष्ठस्व माधव ३ इदं विष्णुरनेनैव तस्मादुत्थापयेत्प्रभुं - हिर
ण्यगर्भं तच्च प्राजापत्यं पठेत्तथा गापत्रवैष्णवं सूक्तमतो देवाश्च र्वाति । श्रीसूक्त इयन्तु हिरण्यगर्भः ऋषिः प्रा
जापत्यो देवता त्रिष्टुप्छंदः जपे विनियोगः उंहिरण्यगर्भः समवर्तता भेषूतस्य जातः पतिरेकऽग्रासीति सदाधारपृ
थिवीं धामुतेनां कस्मै देवाय हविषा विधेम १ यऽग्रात्मदावलदाय स्या विश्वऽजपासते प्रशिष्यं स्य देवाः यस्य च्छाया मृ
तं यस्य मृत्युः कस्मै देवाय हविषा विधेम २ यः प्राणतो निमिषतो महित्वैकं इंद्राजगतीव भूव यईशेऽश्वस्य द्विप
दश्चतुष्पदः कस्मै देवाय हविषा विधेम ३ यस्य मेहिमवतो वहित्वा यस्य समुद्रं रसासाहाहुः यस्येमाः प्रादिशो यस्य
वाह्व कस्मै देवाय हविषा विधेम ४ येन द्यौरुग्रापृथिवी च दृढा येन स्वस्ति जितं येन नाकः योऽञ्जन्तरिक्षे रजसो विमा
नः कस्मै देवाय हविषा विधेम ५ यं कंदसीऽञ्जवसतिस्तभानिऽञ्जभ्यै क्षेतां भनसोरेजमाने यत्राधिसुरज्जितो विभाति
कस्मै देवाय हविषा विधेम ६ आपो ह्यद्बृहतीर्वैश्वमायन् गर्भेन्दधाना जनयंतीरग्निं ततो देवानां समवर्तता सु
रेकः कस्मै देवाय हविषा विधेम ७ यद्भिदापोमहिना पर्यपर्यदक्षंदधाना जनयंतीर्यज्ञम् यो देवेष्वधिदेव एक आ

सत्किरुमंदेवायहविपाविधेम - ८ मानाहिंसीज्जानितायाः एथियंयायोवादिवंसधर्माज्जानं पश्चाद्भावहतीर्जजा
 न कस्मैदेवायहविपाविधेम ९ प्रजापनेनत्वदेतोऽन्यन्योविध्वरूपाणिपरितवभूव यर्कामास्तर्जुहुमस्तवोऽधस्तु
 वयस्यामपतयोरयाणां १० उत्तिष्ठोत्तिष्ठदेवशयागोनिद्राविहायच अनेनमनुतोत्थाप्यधंटावादिजानिःस्वनैः । तीरे
 समुपवेश्यशमहन्निग्रहमर्थयत् सोसावदंशकरुणोभंगवान्प्रवृद्धप्रमस्मतेननयमंगुरुहंविजृम्भन् उत्थायविध्व
 विजययचतोविपादमाध्वयानिरापनयतात्पुरुषःपुराण इतिपुष्पांजलिदत्त्वासूक्तमाधर्वणजपेत् तच्चोक्तंश्रुत्वेदस
 र्दानुक्रमंयथा याऽपौधूरुभ्याधिकार्थवर्णोभिपगोपाधिस्तुतिरानुष्ठुभं - याऽपौधूःपूर्वाजातदेवेभ्यस्त्रियुगंपुराभ
 नैनुवर्ध्णामहंशतधाभानिसतच शतंवाञ्चधामानिसहस्रमुतवोरुहः अथाच्छतक्रत्वोपूधमिममेभ्रगदंकृत - उ
 पधाः प्रातिनदध्वंपुष्पवतीः प्रसूवरिः अश्वाइवसजित्वरिर्वोरुधः पारयिष्ववः उषधीरितिमातरस्तद्वदेवीरु
 पद्भवे सनेयमश्वर्गावासआत्मानंतवपुरुष अश्वेध्ववानिपदनंपर्णवोवसतिष्ठता गोमाजइतिकलासययत्सन
 वधपुरुष ॥ १ ॥ यन्नडौषधीःसमगमतारजनिः समिताविव विप्रःसउच्यतेभिषयप्रक्षोवामीवपातनः अश्वा
 वतीसामवतीमूजयेतीमुदोजसं ओवितिससर्वाओषधीरस्मोअरिष्ठतातये - उच्छुभमाओषधीनांगावोगोष्टादिवे
 रते धनंसंनिपंतीनामात्मानंतवपुरुषः इच्छतिर्तामवीमाताथीययस्थानिपृकृतीः सीराःपतन्निणीःस्थनयदा
 मयतिनिपृकृय अतिविश्वा परिष्ठस्तिनइवब्रजमक्रमुः उषधीःप्राच्युच्यवृथकिंचतन्चोरयः २ यदिमाद्रजय
 जहंमोपधीहंस्तआदधे आत्मायक्ष्मस्थनशयतिपुराजीवयुभीयथा यस्योपधीःप्रसर्पयोगमगंपरुस्परुः ततोय
 क्ष्मविवाधध्यदशोमध्यमशीरिव साकंयक्ष्मप्रपतचापेणकिदिनिना साकंवातस्यधृच्यासांकनश्वातिहाकया
 अन्त्यावोअन्त्यामवन्त्यान्यस्याउपावत् तासांसर्वाःसंविदनाइदमेप्रावातावचः याःफलिनिर्याऽफलाअपुष्पा

वाश्वपुष्पिणीः वृहस्पतिप्रसूनास्तानोमुच्यन्वहसः ३ मुच्यते मांशपश्यादथोवरुण्यादुत ॥ अथोयमंश्यवाडिशस्त
 वरमादेवाकल्लिपात् अथपततीरवदन्दिवाञ्चोपधयस्परि यंजिवमश्रवामहैनसपरिध्यातिपुरुषः याओषधीः
 सोमराज्ञाविर्द्धीः शोतविचक्षणाः तासामसिक्त्वमुत्तमारंकमापयसंहदे याओषधीः सोमराज्ञाविष्टिताः पृथिवीमनु वृह
 स्पतिप्रसूताः अश्येसंदतव्यीर्यं उपधयः समदवतसोमेनसहराज्ञायस्मै कृणोति ब्राह्मणं रतरं जन्यारयामसि त्वमुत्त
 मारयोपधेतववृक्षोऽपस्तपः उपस्तिरस्तु सोरमाकं यो अस्मांश्चान्निधासति एवमार्यार्णसूक्तं जापित्वा पुनः पुष्पांज
 लिंद्यात् गतामिषा विषञ्चवानिर्मलं निर्मलादिशः शारदानिचपुष्पाणि गृह्णाणममकेशवेति समुत्थितेतो विष्णो
 क्रियाः सर्वाः प्रवर्तयेत् स्नापयेद्वाधवंपंचाभ्यैः पुरुषसूक्तः नीराज्यमंत्रं विन्यस्य वस्त्रालंकारचंदनैः स्नानपदी
 पदिव्याघ्रैस्तबलैस्तोपयेत्प्रभुं एवं कृतवामहा पूजां गृहीतवासाश्चतजलं प्रतिमासं व्रतान्युक्तराघवाद्यनिवेदयेत् व्रत
 समापनमंत्रं स्तुतं सत्कुमारेणोक्तः इदं व्रतं मया देवकृतं प्रीत्यैतव प्रभो न्यूनं संपूर्णं तां यातुं त्वत्प्रसादाज्जनादनेति
 श्रुतुष्टैर्मयाना नाचातुर्मास्यव्रतैः प्रभुः प्रभूतपातकस्यातिराघवः प्रीयतां मम व्रतारं भस्मस्तत्समातिश्रुतुर्धः तदुक्तं
 बाराहे चतुर्द्धा एकादशी द्वादशी पूर्णिमा कर्कसंक्राति एवारं धव्यामित्यर्थः तद्योन्यद्रव्यदानानि तु शयनीप्रकरणेद्र
 पृथ्यानि एवं व्रतान्यपर्यायित्वास्तु वीतपरमादृतः श्रुतिस्तुत्यावेदवादैः स्तोत्र्यमाणं रमापतिं रस्तुतिरतु यद्रोपविश्रमवि
 वृतकटाक्षपातसंक्रातनक्रमकरो भयभीतिं धोपः सिंधुः शिरस्यर्हणं परिग्रह्य रूपिपादाराविंदमुपगम्य द्वाभ्य एतत् न
 त्वां वयं जडाधिपो नु विदामभूमन्तुकटस्थमादिपुरुषं जगतामधीशं यत्सत्त्वतः सुरगणारजसः प्रजेशा अन्ये च भूतपत
 यः स भवान्गुणेशः २ कामं प्रयाहि जहि विश्रवसोऽयमेहं जलोक्थरावणमवानुहि वीरपत्नीं च क्षोहि सेतुमिहतये
 शसो वि तव्ये गोपतिदि विजयिनो यमुपेत्य भूपाः ३ स्वस्त्वस्तु विश्वस्य वलः प्रसीदतां ध्यायंतु भूतानि शैवं मिथो धि

वा मनश्चन्द्रमजतादधोक्षजेऽश्वेऽयताश्वोमतिरप्यहैतुकी ४ इत्याशिपुःसमभ्यर्च्यगीतवाद्यजपस्वर्नैः देवर-
 थोपरिस्थाप्यजयशब्दपुरस्सरं महातूर्परवैराजौधामयेतस्यदनास्थितं उथितदेवदेशनगरेपाथैवस्वयं युक्तः
 शैव्यादिवहैर्भरकतसुरणात्किंणिजालमाला रत्नाद्यैर्भौक्तिकानामविरलमणिभिःसंभृतैश्चैवहारैः हैमैःकुम्भैःप-
 ताकाशिवातरराचिभिर्भूषितःकेतुमुख्यैश्चित्रैर्ब्रह्मेशवन्द्योदुरितहरहरेःपातुर्जोत्रोरथीवः १ वक्त्रं नीलोत्पलसचिल-
 सकुण्डलाभ्यामुभट्टं चन्द्राकाररचिततिलकचन्दनेनाक्षतैश्च गत्यालीलाजिनसुखकरीप्रक्षेणानामृतौषं पद्मावासं-
 सततसुरसाधारयन्पातुविष्णुः २ मोदतांस्वजनास्त्वनिदिताधिपयस्यकाखिलोपद्रवाः स्वस्थाःसुरिथरबुद्धयध्वं-
 तिहताभिन्नारमतांसुखं रदैत्यागिरिगङ्गराणिगहानान्याशुव्रजध्वमया हैत्यारिर्भगवानयनरहरिर्यानसमारोहति
 ३ पलायध्वंपलायध्वरेरेदनुजदानवाः संरक्षणायलोकानारथारूढोत्तकसरी ॥ इत्यादिविष्णुधर्मोक्तमंत्रैःसंतोष्य
 सादरं प्रसादमालात्तदहरेर्यद्द्विधाद्रुक्तिभावतः जयदेवमहादेवदेवदेवाखिलेश्वर वरदेशाखिलेश्वरक्षरक्षर
 मापते नृत्यैर्वाधैर्भगवतैर्धैटावाद्याजयस्वर्नैः ध्यामयन्स्वंदन्विष्णोःपुरमध्वेसमंततः ६ रथस्याकर्षणपूर्व-
 कुरुतेदत्सनायकः ततःसुराःसिद्धसंघामुनिगंधर्वमानवाः ७ यावत्पदानिष्कृष्णस्यरथस्याकर्षणानरः करोति-
 क्रतुभिरतानितुल्यानिरनायक ८ रथेनसहगच्छतिपुरुषाःष्टष्ठतोऽभ्रतःमहाविष्णुसमाह्वतेभवत्त्यभिभावाद्भवि-
 श्रीकृष्णरथशोभायेप्रकुर्वतिवदन्तेच जयतिचपुनर्यवैतेपालोकाःसनातनाः १० रथस्थितो नरे^{१०}धनुषाजितोमधुसूदनः
 ददातिवाञ्छिततेषामन्तेचपरमाभातिम् ११ दोलायमानगोविदंमंचस्थंमधुसूदनं रथस्थं वामनंदं दृष्ट्वा पुनर्जन्मनविवि-
 तै १२ रथस्थं येन गच्छन्ति धममाणं जनिं विभ्रावेदविदस्तेऽपि विज्ञेयाः श्वपचाधमाः १३ चेपांगहगतायां
 तिरथस्थः श्रीनृकेसरी पूजोत्तरतैः प्रकर्तव्या वितशाठ्याविवर्जितैः १४ अर्नर्चोपदायातिप्रमादात्स्वयं दृष्ट्वा हारिः

पितरस्तस्य विमुखा पावत्संवत्सरं नृप ॥ १५ ॥ स्त्रियोपि मुक्तिमायातिरथयात्रा परायणाः

स शैलवनसस्या

दद्याते न दत्तावसुंधरा १६ इति पौरजनेः सार्द्धं आमिषत्वारथं यद् गत्वा नीराज्यपदं वेशं शयीत वैष्णवं समरन् १७
वैष्णवं मंत्रं नामेत्यर्थः इति रथोत्सवमाहात्म्यम् । शयीतेति द्वादशयमिषायेण 'एकादश्यां तुरात्रौ जागरणं कुर्यात्'
एकादश्यां सुरालय इति वचनात् रात्रिजागरणमस्यावश्यकं इयमेकादशी सोमवारोत्तराभाद्रपदयोगे महापुण्यत्वं
कं मदनरत्ने वराहपुराणे शुक्लपक्षप्रक्रम्य ॥ एकादशी सोमयुक्ता कार्तिकेमासि भामिनि उत्तराभाद्रयोगे च अन्नं ता
सा प्रकीर्तता तस्यां यत्क्रियते भद्रे सर्वमानं त्यमश्नुते अन्नं तपुष्यफलदातेनाऽन्तः स्मृता प्रिय इति । अथ वराहपुराणे
वोपिन्येकादशी विधिः एकादश्यां रात्रौ कुंभे घृतपात्रोपरि हेममाषमितं मत्स्यं पंचाशत्तेन संस्त्राभ्य कुंकुमपीतवस्त्र
युगपद्वायैः समपूज्य मत्स्यरूपेण गच्छानिः प्रीयतां मे जनार्दन इति दत्त्वा दक्षिणां च दत्त्वा ब्राह्मणान् भोजयेदिति
इति कार्तिकशुक्लेकादशी कृत्यसमाप्तम् अथ प्रबोधकाल निर्णयः निशि स्वपापो दिवोत्थानं संश्रयायां परिवर्तनमिति व
हमपुराणवचने राज्ञोऽसि त्वाचार्य चूडामणिः वराहपुराणतु 'द्वादश्यां प्रबोधोत्सव उक्तः इयंचरे बल्यं तादिभुक्ता
प्रबोधिनी प्रशस्ता आभाकासितपक्षिषु भैत्रवणरेवती आदिमध्यावसाने पुत्रस्वापावर्तनोत्सवाः नारदीयेऽपि नै
त्राथपादे स्वपिताहविष्णुः श्रुते श्रमव्येपरिवर्तमिति पौष्णावसाने च सुरारिहंताः प्रबुध्यते यामचतुष्टयेन ति यदा तु
द्वादशीषु तत्तद्वक्षत्रभागो नास्ति तदा द्वादशी नक्षत्रयोगोपिरात्र्यादि भगो ब्राह्मः पादयोगो यदानस्या दक्षेणापि तदा
भवेदिति वराहपुराणात् विष्णुर्देवानस्वपिति न वरात्रौ प्रबुध्यते द्वादश्यामृक्षसंयोगे पादयोगो नकारणमिति विष्णु
धर्मोत्तराच्च यदा तु द्वादशी पुतानिनक्षत्राणि न संत्येव किंत्वेकादशीषु वा तदा तत्रापि तदा दक्षभाग एव निशादिबेला
नादरेण प्रस्वापादिकार्यं अत्रासे द्वादशीमृक्षेऽत्थानं शयनं हरेः पादयोगे न कार्यव्ये अहोरात्रं विचिंतयेदिति जीमूतवा

हमवचनात् पादयगादन्यतिथ्याद्वादश्यात्सैशसंगमादिति वचनाच्च द्वादश्यान्तक्षत्रसंयोगस्य राश्यादावभावोपितत्वे
नकार्यमित्यर्थः अतएव वराहोपि द्वादश्यां साधिसमये नक्षत्राणामसंभवे आभाकासितपक्षेषु शयनावृत्तेनादिक
मिति साधिसमयश्रसायं संशयवप्रबोधोपितवैकल्यार्थः तदुक्तं येत्येतदारात्रौ द्वादश्याचक्षमागमः तद्वाविवृद्धते
विष्णुर्दिवावैशाख्यरेवतीमिति जीमूतवाहनधृतवचनात् विष्णुधर्मोत्तरेतुः एकदश्यादिपुंचस्वपि प्रस्वापूर्वो
धोत्सवायुक्तो कचिच्छूर्णमास्यामेव रामार्चनचंद्रिकायां तु । पराणहपूर्वरेषधटादीन्वाद्येन मुहुरिति । अत्र च
यद्दुपुचनेषु चतुर्थभागवाचिपदग्रहणात् चतुर्धाविभक्तयोरनुराधारेवतिन्यत्येनत्रेधाविभागएव अतएव मुख्य
भागग्रहणेन विशेषश्रवणादश्रुतत्वादिति न्यायेन त्रेधाविभागएव अतएव मुख्यग्रहणमप्युपपद्यतइति वाच्यं । अ
नंतरे पुष्यदग्रहणेनाविशेषश्रवणादिश्रुतत्वादिति हेतोरसिद्धेः श्रवणस्य त्रेधाविभक्तस्य मध्यभागएव ब्राह्मः । अ
थ प्रबोधमत्रो वाराहे । ब्रह्मद्रुद्रादिकुबेरसूर्यस्यादिकथासूक्तः इयंतुद्वादश्यादेव प्रबोधार्थं त्रिनिर्मता त्वयैव सर्वलो
कानांहितार्थेषु श्रापिना त्वयि सुसज्जानाथे जगत्सु सभवेदिह उल्लिखितेषु ते सर्वमुंतिष्ठोतिष्ठमाधव उचिष्ठोतिष्ठो
विंदत्यजनिद्रां जगत्पते इत्यादि मेधागताः शारदपूर्णचंद्रशारंघ्यपुष्पाणि मनोहराणि अहं ददानीति च पुण्यहेतो
र्जार्थप्वजाण्यथलोकनाथ एवं प्रबोधपुष्पांजलिदानं इदं विष्णुरिति श्रोकोमंत्र उच्यते इति तत्र मंत्रः
शतामेधा इत्यादि पूर्वोक्तः वाराहे एवं कर्माणि कुर्वति द्वादश्यायेय शस्त्रिणि मद्रक्ताहिनरश्चैष्टास्तेयांति परमांगतिम्
एवं वेशारदं कर्म निखिलं कथितं मया मोदतेदं विंशत्येव मम भक्तः सुखावह इति । इति हरिप्रबोधोत्सवविधानम्
अथात्रैकादश्यादि पूर्णमातं पंचदिनात्मकमोष्मपंचकत्रतविधानं दीपदानं च ॥ पाश्चात्तकमाहात्म्ये ब्रह्म
नारदसंवादे अतः परं प्रवक्ष्यामि मुने उहं भीष्मपंचकं मया वर्षसहस्रेषु समभ्यर्च्य जनादर्शनं पुराशासं ब्रतं ह्येतत्सर्वं

यज्ञफलव्रदं - मयाचभूगवेप्रोक्तंभूगुणोशनसेतथा ततस्त्वन्यैर्गृहीततत्पारंपर्यसमागतं एकादश्यांतुष्टी
 याद्वतंपंचादिनात्मकं व्रतीस्त्रायाद्विधानेनदेवादीनांचतर्पणं धौतवस्त्रश्रमौनीचहरिमर्चजितेंद्रियःभूमिशायीत्
 याखंडदीपंपंचस्वहस्सुच उंनमोवासुदेवायजपेदष्टोत्तरंशतं पूजातिचार्यमवेद्यजुहुयात्तिलसंयुतान् यवा
 न्नीहीनपायसंचमंत्रेणाष्टाक्षरेणच पूजाविधिविशेषेणादिनेष्ववहिपंचसु प्रथमेदिवसेपद्मैर्हरेःषादौप्रपूजयेत् द्वि
 त्तियेवित्वपत्रैश्चजानुनीसंप्रजयेत् तृतीयेपूजयेन्नाभिंतुलस्याथचतुर्थके जातीपुष्पादिभिःस्कंधौमालत्यापंचमे
 शिरः एकादश्यामथाभ्यर्च्यभंत्रवद्गोमयापिवेत द्वादश्यांगवांमंत्रंत्रयोदश्यांचगोपयः चतुर्दश्यांगोघृतंचपूर्ण
 मायांतथादधि पंचस्वपिदिनेष्वेवाविधिवत्स्नानपूजने नंदायांकांचनंदद्याद्द्वादश्यांवस्त्रमुत्तम गोदानंचन
 योदश्यांदिकार्याघृतपायसं सितासिततिलैरुत्तानंपूर्णमायांविशेषतः भीष्मपंचादिनेष्वेपुदद्याद्गीष्मायचांज-
 लं संवत्सरकृतंपापंतक्षणादेवनश्यति सत्यव्रतायशुचयेगोत्राययमहात्मने भीष्मायवैददान्यर्घ्यमावालय
 ब्रह्मचारिणे वसूनामवतारायशंतनोरारामजायच श्रैष्ठ्यददामिभीष्मायसोमवंशोद्भवायच वैशाखपदभोवा
 यसाकृत्यप्रवरायच अनपत्यायभीष्मायतस्मैदद्याज्जलांजलिं सन्धेनानेनमत्तेणतर्पणंसार्वार्णिकं प्रतिपदि,
 वसेविप्रान्भोजयेत्पायसेनच पूर्णायामेवअथवाद्वाह्मणान्भोजयेद्ब्रती विप्रशेषात्प्रभोकायोमुक्तिरत्यकरेरिश्रुता
 इतिपाद्येकार्तिकमाहारन्येभीष्मपंचकव्रतविधानं ॥ अथभविष्योत्तरेोक्तं भीष्मपंचकव्रतं ॥ श्रीकृष्णउवाच
 कार्तिकेशुष्कपक्षस्यशुभमंपुरातनं एकादश्यांसमगरभ्यविज्ञेयंभीष्मपंचकं दुरतरंभीष्ममित्याहुर्दशकयंतदि
 होच्यते दारुणंभीषणंभीष्ममित्यभिधानात् । यस्तंकरोतिराजेंद्रतेनसर्वकृतंभवेत् वसिष्ठभूगुणगार्ग्यैश्चोर्णिक
 तयुगादिषु सीरभद्रादिभिर्वैश्यैःशूद्रैरन्यैःकलोयुगे दिनानेपंचपुण्यानिचोर्णमेतन्महाव्रतं - ब्राह्मणैर्द्र

हसचर्येणजपहोमक्रियादिभिः क्षत्रियैश्चतथावैश्यैःस्तस्यशौचपरायणैः पापाद्धैःपरिहर्तव्याव्रह्मचर्येणतिष्ठयाः म
 द्यमांसपरित्याज्यमैशुनंपापभाषणं शाकाहारैणकर्तव्यंकृष्णार्चनपरैर्नरैः स्त्रीभिर्वार्भर्मवैवाक्येनकर्तव्यंसुखवर्धनं
 विधवाभिश्चकर्तव्यंपुत्रपौत्राभिवृद्धये सर्वकामसमृद्धार्थमोक्षार्थमपिपांडव निस्संज्ञानेनदानेनकार्तिकीयावद्दे
 वतु वैश्वदेवश्चकर्तव्योविष्णुध्यानपरायणैः पापस्यप्रतिमाकर्ध्यारौद्रवक्रातिभीषणा रव्रहस्ताचविकृतासर्वलो
 हमर्चान्तप तिलप्रस्थोपरिस्थाप्याकृष्णवस्त्राभिवेष्टिता करैरकुसुमापीडाचलत्कांचनकुंडला संपूज्यपरया
 भत्स्माधर्मैराजस्यनामभिः इममुच्चारयन्मंत्रंयद्वहतिकुसुमांजलिः यदन्यजन्मनिकृतामिहजन्मनिवापुनः प्रापं
 प्रशममायातुतत्सर्वतवपूजनात् ब्राह्मणावततोदेयंकृष्णोमप्रीयतामिति अन्येषामपिदातव्यंस्वशक्त्यावांछितं
 वसु कृतकृत्यःस्थिरोभूत्वाविरक्तःसंगतोभवेत् शांतचित्तोनिरावाधःपरमंपदमाप्नुयात् नीलोत्पलदलश्यामइव
 तुर्वक्शरषतुर्भुजः अष्टपाञ्चैकनयनःशंक्रुर्णोमहाशनःजटीह्रिहस्तस्तात्पारयोमृगाराजतनुच्छदः चिंतनीयोमहादे
 वोयस्यरूपनविद्यते इदंभीष्मेणकथितंशरतल्पगतेनच तदेतत्तेसमाख्यातंदुष्करंभीष्मपंचकं धन्यंपुण्यंप्रामहं
 तद्युधिष्ठिरमहाव्रतं यच्चोत्वाव्रह्महागोघ्नःसर्वपापैःप्रमुच्यते यद्वीष्मपंचकमितिप्रथितंयुधिव्यामेकादशीप्रभु
 तिपंचदशानिरुद्धं उत्पन्नभोजनपरस्यनरस्यतास्मिन्निष्ठफलंदिशतिपांडवशार्ङ्गधन्वा इतिभविष्योत्तरेभीष्मपंचक
 व्रतं अथभीष्मपंचकव्रतमाहात्म्यं पाञ्चैकांतकमाहात्म्ये पृथुरुवाच व्रतंयज्जगतिख्यातंदेवर्षेविष्णुतोषणं भीष्मपं
 चकमित्येवंकृतःख्यातंददाख्यया नारदउवाच राजनपरंपराप्राप्तंकालेनेहतिरोहितं द्वापरेपुनरवेदंश्रिकृष्णेनप्रका
 शितम्भीष्मायकथितंयस्मात्तेनादौकृतमित्युतः अतस्तदाख्ययालोकेकथितंभीष्मपंचकं पृथुरुवाच कदासासंश्रान्ति
 स्तरूपगणेष्वस्यमहात्मनः कृष्णोत्तसहदेवर्षेकदाष्टश्वकेशधः नारदउवाच यदागतादौत्यविधौकुरुंश्चकृष्णाष्टभ्या

सुनुभिः प्रेरितश्च गहनं ताविदुरस्यातिथेयं चकार गोप्यात्मतिसुप्रभोदं । मन्येन जातिर्न च पंडितत्वं न वा धनित्वं न
ब्रह्मरात्र्या । सर्वगुणास्तरयनतापकारणं भक्त्यैव कारुण्यानिधिः प्रतुष्यते उपविष्टं क्तातिथ्यं श्रुत्वा भीष्मो महामनाः
जगाम कृष्णसाक्षिष्यं दर्शनार्थं नृदं निर्दुतः भीष्ममागतमाज्ञाप्योत्थासौ ध्रुवद्वन्द्वनः समुत्थायाभिवाध्यायवाहुरभ्या-
मरिहभ्यवा । उपविश्यासने स्वेष्टे कृष्णभीष्मो परस्परं प्रपन्नच्छतुः शिवं प्रीतो भीष्मपुनरप्यच्छत भीष्मजवाच । सुहृ-
विलोमचलद्वल्लसति विधेयं सर्वसृजत्यवतिहतिगुणैश्च माया । ब्रह्मादयो यमिह वेदितुं भीश्वरानो सोऽयं पृथगतनुयदु-
तविधिकरोति इदं विचित्रं भगवन्चित्तं मे प्ररिवर्तते । सान्मयेन वर्तमानो पि जीवानां त्वं सुहृत्सखा । श्रयान्यान्सेवमानां
श्रवत्युक्ता वै पांडवे प्रथमं । वंधुत्वं च सुहृत्वं च गुरुत्वं सुकराश्रयं । पितृत्वं कार्यकारित्वं पांडवे र्यदुन्दन । किमेतेषां तथा क
स्मृतं ब्राधेन मीश्वर । अथ ते पुत्रकारा किं वै शकिरणमद्भुतं । यथा त्वमभीश्वरो मायी बलाभीतश्च वश्यतां कारणं कथं
तां विष्णोस्तत्स्वं वश्यतांगतः । श्रीकृष्ण उवाच । गंगात्सु जमहान् गतः प्रपृथग्यामिदं त्वमा । गोपनीयमिदं मुद्यं भीष्मि-
शो गस्तु वश्यं कृतं । मत्तः प्रचरितं लोके यद्भक्तं जतानमत् । शक्तिशो गेन मे लोकः सर्वोऽस्मि को भविष्यति । भीष्म उवाच ॥
त्वदाश्रयं धर्मार्थं च मुनिभिर्वहुव्यो धिताः । ईशवश्यं करं धर्ममेव भारव्यातुमर्हसि । श्रीनारद उवाच ॥ तैत्तिरीयमन्त्रेण
श्रुतं तं भद्रा हरिः प्रपृथुलोकस्य हिताय नूनं संसारिणं जन्मभृदादिदुःखं विद्वान्द्रयासिंधु रुचा च भीष्मसु ॥ श्रीकृष्णः
उवाच । श्रुतं तिसंभवाः पंचपूर्वकारपेक्षिजोत्तमाः । कविः शुचिर्दृढोदातो हं सो नाम तत्पुत्रोत्तमः । संगीतकंपाठयंतः कंठैः किं
रवत्स्वरः । तैत्तिरीयं पारिभ्यमतो देशांतरेषु विविधं ददं शुश्रारिजं । विततदाप्यवहुवत्सविभूषणादि सार्द्धं वरं व्यभू-
मं कापूरं वृद्धतत्त्वाः । ते कदाचित्सुवीरस्य राजो मधुपुरीययुः । श्रुत्वा संगीतव्यसनं संभातस्य दिदक्षवः । ब्रह्मोऽभ्यभार्य-
लो कस्य तत्पतिं यमुनाजलं । गोविंदो गोपिकासंगं यजक्रोडितकंसहा । यथारूपं शमणि रूपं शोभो हं याति सुवर्णतां

तथा कपणालरूपशरीरपातकं याति पुण्यतः । साधवर्तिर्थादौ पोष्यस्थित्वादि तत्र तदुत्थः । प्रपञ्चरूपचरितमवरोधयितुं
 जन्तुं विचार्य मनसा प्राह भुजगोतिविचक्षणः । स इष्टकाभोगपत्नीनाम्नाकादं विनीतः । असंति विद्यानिपुणरा,
 गेकं च किमुरी । स्थिपुत्राहितं बालान्तर्गतं तन्पापतः । अष्टमं श्रुत्वा तस्य गदस्य मन्येन केनचित् । एतच्छ्रुत्वा वि-
 चार्यथानि श्रुयं गमयितुं । भवतु च्छ्रुत्वा च त्वत्पुत्रादिकं व्यजिग्राह्यं । तस्य लेभ्यः पयस्सुस्तेरज्ञादभूतकांक्षि-
 णः । श्रुत्वा सन्त्यश्च विचारः प्रपञ्चरूपजनिभः । विमोक्षार्थं श्रुत्वा तस्य विधिरज्ञानास्ति त्वकोविदः । समी-
 तज्ञात्वा त्वत्पुत्रं प्राप्नुयुः कृता तत्रोदयतुराशिलं किमरोधयते परं । तालं गमयिष्यतं तं मित्स्वयं संभसदः । तच्छ्रु-
 त्वा राजसाविध्यं गच्छा राजन्मुवेद्यनक्षत्रच्छ्रुत्वा वचनं । ज्ञात्वा तीहारे संभसदं श्रुत्वा । श्रुत्वा तमेव हताम्बुशान्तापदो-
 धमिव क्षणान् । इति शब्दो वचनः श्रुत्वा सस्य रत्नात्मना इष्टमन्त्रं । अविष्टरतत्रयनासुराजाकादं विनीतुरा । राज्ञोऽपि
 समवेद्य विविधैरुत्तदात्मने । तेषां ज्ञाया विशेषाद्विज्ञां विशेषतश्चाराभूताभूततर्तनं । अद्वितयास्याभिनयमनोह-
 रः । कृता तदकाशमनः । सभासित्यः । सार्चकेषु दत्तालं ददत्तौ तैव रता । अत्यन्तवाचके पुनर्भाष्यतालोनाभूतस्यार्थजितः
 इत्युत्सुमाहो पुनर्तदर्थं समुहं तं रूपांशुं स्तिग्गुणिनोपिमोहिताः । अथ सार्चामिते प्रागुणावज्ञातापरां रूपां समाहाराच ज्ञातव-
 ल्लभ्या । तल्लिखिते । इति प्रापेक्षं च्छादज्ञादुहद्विद्विः । गताः सार्चपि च लज्जतावक्षिंती विरहातुरा । राजभित्त्वा गृहं तस्यैव
 भुवविमनाभुः । ततः सस्यादि वचनैरहं तान्न तस्य प्रियान् । एकैको भूरोहो विद्याद्वन्द्वदश्या तु स्वर्का । नगरस्योत्तरे
 कोणमुत्तायारुदमेव हत् । ज्ञानं तर्था विख्यातयत्रो बालयोहरेः । जगद्गुरुरास्मन्निर्जन्तवन्वोदितः । तत्र गच्छेन्न
 इत्येको वारो हं छल्ले प्रपञ्चः । बोधिरागस्य नस्य सदर्शसिन्ध्यामिकोत्कर्षः । भवतोपि क्रमेणायुधश्रुयं तत्त्वकं गणं । साग-
 तातन्वाज्ञाताराज्ञोहादिहैकल्लः । भवताकोपि गच्छेत्तदुत्कर्षं पुनर्दाप्नुतं । अश्रिकपण्डित्वा । मधुराभाश्चितवन्

कश्चिति पृथक् हर्तिः। तौ ठिको ब्रह्मचारिः समदारा धातवत्परः। भिक्षार्थं भूतिनायातिपुरे दुःसुग्रां कृतः। सीमपुंचदिने प्रे-
 पुतस्मिन्नेवाल्पे शुभे। समपूजां प्रकुर्वन्। जितमेतच्च कारहः। तेषु पुंचसु विषु कवितां मन्त्रां महतीं। एकादश्यां दृष्ट-
 स्वरूपरागादिदक्षया। आद्यां प्रातः। प्राथम्यं कविदक्ष्या विधितः। पूजयामास तत्रैव विधितः। पिसमाहितः। ततः क्षणा-
 रसमायातार। माकादं विनीशुभा। मुनिनत्वा। धूपजादिदक्ष्यां। पुष्पां समग्रहीतः। अस्तीति युक्तां चितेन सविशेषं पूजयामास।
 कतु धात्रश्च योगायामधुरं चरभूषितां। शुष्वतो नाभवत्क्षोभः। स्त्रीसंगं द्विजितां स्मृतः। मुनेः संगतिमासु। अद्य महतोऽपि त-
 योऽवदा। मतः शुद्धमभूत्कामो मद्रस्य। परमपूजयत। रात्रौ जागरणं न्यचक्र कदाचित् कविः। वीरप्राप्ताया यतो मे भू-
 एकचित्तौ जहर्तुः। गोमया च मन्तनं दृष्टुमुनितां कृतं। कविना प्रिकृतं पश्चात्स ताः स्याथावपालयं। कुविरागस्य न-
 गरत्त्वधनं भूषणानि च। द्वादश्यां मदत्सर्वं विरेको भक्तिबद्धपे। द्वितीयादि वृत्ते प्राणाच्छुचिरतस्यादिदक्षया। द्वाद-
 श्यां प्रातरे वा सा प्रासीनं दृष्टुमुनिं। वेनापि पूजितो ह वै शुचितामुनि संगतः। तत्क्षणादायुतां तत्र ददृशे तामनोरमां सा-
 तस्य ददृशे नत्पूजां तपश्चात्स्वयंतया। चक्रैश्च कीर्तयत्स्वयंतस्वयं। चपेऽप्युपवृत्तं धैर्यं गीतं तन्मात्रं। भक्तिरस्याऽप्यजा-
 यत्। मुनिस्संश्राद्धयोगेन रत्नाभिः किंपरयणः। पूजनात्मेव तस्यापि मनिर्संगतिः। शुचिः विरेक इद्विधा धन्यः सर्व-
 स्वभददरातः। इदं प्रोवाच वचनं मद्रस्य। सजितोऽपि यः। अहमाह स्यमाहात्म्यविषया सक्तवतसा। यत्सवयामहा-
 नंदरसमशाविदतिनः। ससारं दुःखदा वचनापक्षतथैव सुखं। तद्विरेकदयस्य च तत्कान्याभ्यां तां लिका। धावताह-
 ततः कर्तुमहा दुःखकरं परं। तथा पितादर्शांवा लान्दत्तवगातमनोहरा। दृष्ट्वापि नाभवत्क्षोभो महानंदमुनेः। तस्मा-
 त्संस्तव्यसंसा किं सर्वतो जगदिधरे। कुर्यात्समं संरां भक्तिर्मेक एवां चरेत् किं ति। इत्युक्त्वा तां नदद्वैवगातस्तीर्थीतरं प्रति-
 एवमेव त्रयोदश्यां ददृशे तां दिदक्षयाः। मुनिना सह संगं त्यतश्चैवापूजयुच्यमां। गोपयः प्राप्तिं ततः नददृशः। प्राप्तिं सवधिः।

इत्यथानुसंगितवद्वारागविवर्जितः । नृद्वस्वद्वचनप्रोच्यगतस्तीर्थतरं प्रति । इत्वासर्वरवदानं च मम भक्तिपरायणः ।
 चतुर्दशगतावतो मुनिसंगतितस्ततः । नृत्तगतीत्सवं कृत्वा मत्पूजां चाविशेषतः । मुनिशेषपदं प्राशुशुद्धसत्त्वोभ-
 वत्स्थानात् । तस्यागुणाश्च रूपचद्व्यासमन्यविरक्तिमान् । तथैव जातयादत्त्वादानं सर्वस्वमात्मनः । निष्कियतो
 भक्तियुक्तो गतरतीर्थतरं प्रति । योऽयमास्यागतो ह सोऽद्व्यासीनमहामुनिः । नत्वास्त्रात्वा तदनया ध्यात्रा ध्यासा समाश्रि-
 तः । स स्मारयाणामपुण्यां पृच्छांश्चाह भगवन् । ध्यात्रो ध्याता समाश्रित्य ज्ञानदानं च कार्त्तिके । मत्पूजनं भोजनं च
 कथिदय इति समस्तं । कार्त्तिके पावनी ध्यात्रि रपश्यते भूषणे तथा । तैश्चैव स्तदधिकं जातं संयोगान्मुनिसन्निधौ । तथैव मुनि-
 संगत्या मत्पूजागतिनर्तत । स्वक्रेताददर्शाथ न तयामोहितो ह्यभूत् । दधिप्राशयथ मुनिना सहैवाभूद्विरक्तिमान् । इ-
 द्वात्सर्वस्वमन्नेषा गतरतीर्थतरं प्रति । कादं विन्याः श्रुत्वा गगनानीव षण्णमंदिरं निर्यहीता मुनर्नयं गता द्वाल्बवे बलान् ।
 क्रमेण पुत्राभिर्वाधैर्वर्तुमेककृतं मम । मुशुरायां चागोप्य तैरेव मुनिसंगतः । श्रयात एषामतिवल्लभासीत् । कादं वि-
 गीसां गुणरूपमूर्तिः । ज्ञेयं न पूजाविधिना च गतं नृत्त्यादिनाराज्यमवाप्स्यतेभिः । प्रीतिर्भसात्त्यतः परा पुगेयजाता तथै-
 यावथा गोप्यमूर्तिः । ध्यात्रो ध्याता कृतं श्राद्धं कार्त्तिके तेन कर्मणा । तन्ममैसावर्धमोऽयं जातो ह सोऽयं धिष्ठिरः । एकादश्यां
 विरोधाच्च जागरे सोमदंशकः । नरो भूदंजुतो मित्रं मत्सहायोति वल्लभः । सह देवः शुचिर्दीतो न कुलोभून्महाभुजः । इह
 एष महावीर्यो भीमसेनो वृजयायतमः । एवमेतैः पुराचार्थैर्धृतं परमतोषणं । तेनारमिव शरगो ह्येयांदास्यामि मुदमवस्य
 स्वयात्कृतं वतः । प्रश्नादास्यात् । भोऽस्य पंचकं । एवैव न कर्मभूमौ मे । करिष्यामि महाव्रतं । मथुरायां तु गतो ये पां-
 ममुनिः । इह करो स्थिता । सर्वार्थमसंख्यलोकं द्रव्यलोकं संजातनं । योगासिद्धिश्च कुर्विष्ये । श्रुतो यच्छामि सर्वथा,

तद्वैभक्तिप्रभोभिममवशयविधायकः कार्तिकमथुरायाचव्रतनाननलभ्यते ॥ नारदइवाच ॥ श्रुत्वा

व्रतमाहात्म्यं भोऽहम् परमविस्मृतः प्रत्यब्दचकारदत्तः स्यात्तदास्वया व्रतरूपारूपवमाहात्म्यात्

ततः शरपत्रं भोऽहम् स्तद्व्रतातिष्ठच्छकण्णापिचतुर्भुजः यावदेहेजहोभोऽहम् स्तावदारतेस्वयंहरिः यदीच्छे

त्कण्णसायुज्यतद्वक्तितथाजसा पूर्वाकारिधिनकुयात्कार्तिकेर्भोऽहम् पंचकः शरसक्तश्चेन्नरो राजन्कतुर्भुगविधं

व्रतम् उपवासतदाकथातद्वितेब्रह्मकश्चक निष्पद्यन्नफलाहारमखड्गपमादिशेत् पंचभिः पद्मव्रताभावे

कथाद्विष्णुप्रवाधना ब्रह्मकुचव्रतचापिसापितपुण्यमाप्नुयात् एकादश्याहारिपूज्यरात्रिकुर्वान्नजगारं सर्वा

नकामानवाप्नातिब्रह्महत्यादिकदहेत् विष्णुप्रातिकरः स्तत्रिः कथायाः श्रवणेन च तस्यैर्गतिश्चसंवाच्यैर्षणवानां

समागमः प्रवापचक्रुर्वातसर्वस्यानिशियायव तस्यपुण्यस्य संस्थाचब्रह्माकर्तुर्नशक्नुयात् ब्रह्मकूब्रवंपुत्रा

श्वरस्य सपुजनमहेत् तुलसीपुजनंचपादशिरपचारकः धानासिपुजयेच्चैवदधिमक्तचदापयेत् इक्षुदानं प्रकुर्वीत

मूलकादानमवच सन्नपवपृथ्व्यात्रिमश्वरस्य प्रयत्नतः महत्पुण्यमवाप्नोति परस्य संस्थानविद्यते पौर्णमास्या

चरच्छाब्दद्यात्स्वपुष्पमाक्तं रजततडुलान्वापिदपानादशनचरेत् तेषामन्यसत्पूजायथाविभवविस्तरं भोऽहम्

दोषोऽवलनत्रपुजनलकरीतितः ॥ इति श्रीपद्मपुराणे कार्तिकमाहात्म्ये भोऽहम् पंचकव्रतोपास्यान् इदं व्रतं तपि

पयकसाध्यदृष्टोदिरवातिशयेत तपिद्वयकलमकत्र ॥ अथ कार्तिकद्वादश्याध्यजारेपणव्रतं पादकार्तिकमाहात्म्ये

॥ अन्यद्भूतप्रवदामि ध्वजारोपणसाज्ञकं सर्वपापहरं पुण्यावपुष्पान् एनकारकं द्वात्रिंशदशत्रियविंशशूद्रा

णाचाह्निजाताः सपुज्यतविरच्यथाकमन्यैर्बहुभाषितैः हेमभद्रसहस्रतुषोददाति कुटुंबिनं तत्फलं तु प्रमात्रं

स्यादध्वजारोपणकर्मणि ध्वजारोपणतुल्यस्याद्वाज्ञानमनुत्तमं अथान्तुलसीसिंहाशिवालिंगप्रपुजनं कार्तिकस्य

सितपक्षिद्वावश्यां प्रपतोनरः स्नानं कुर्यात्प्रयत्नेन दंतवध्वावनपूर्वकं नित्यं कर्माणि निर्वर्त्य पश्याद्विष्णुं प्रपूजयेत् । धा-
 तारचविधातारपूजयेत्स्तंभके द्वये हरिद्राक्षतं गंधाद्यैः शुद्धमालयां विशेषतः विंशतिर्हस्तमांजवैरथ इल्लिचोपलि-
 प्य च श्राधायाग्निं स्वगृह्ये किं वाच्यभागादिकं क्रमात् जुहुयात्प्रायसं चैवैवृतं मष्टांतरं शतं ततो मंगलवा-
 द्यैश्च सूक्तपाठैश्च शोभनीः नृत्यैश्च तत्र पठनैर्नयैर्द्विवालयं ध्वजं देवेश द्वारदेशे वा शिखरे वा मनोरमे भक्षभोज्या-
 दिभिर्भुक्तैर्नैवैवैश्च हरियजेत् नमस्ते पुंडरीकाक्ष नमस्ते विश्वभावन नमस्ते रतुहर्षाक्षे शर्महं पुरुषपूर्वज युवेद्
 माखिलं जातं सर्वं यत्र प्रतितिष्ठितं लयमेव यति यत्रैव तत्र पश्चोस्मिन्माधवे यन्मुखं ब्राह्मणजाता बाह्व्यां समं बह्वपाः वै-
 श्या यत्स्योरतो जाताः पश्चांश्चाश्च जह्निरे मायासंगममंजोणवदंति पुरुषंतुमं स्वमावनिर्मलं शुद्धं निर्विकल्पं निरं-
 जनं सद्भक्तवत्सलं देवं भक्तिगन्धर्वजनादर्न निर्गुणं परमं सुक्ष्मं प्रबोद्धिं मपुनः पुनः इति रतुहर्षानामे द्विष्णुं ब्राह्म-
 णान्भोजयेत्ततः आचार्यपूजयेत्पश्चाद्दक्षिणाच्छादनादिभिः पुत्राभिन्नकलत्राद्यैर्बध्नाभिः सह वाग्यतः कूर्वात पा-
 रणविप्रविष्णुं ब्रतपरायणः परस्वेतस्कर्म कूर्वात ध्वजारोपणं ततः तस्य पुण्यफलं वक्ष्ये शृणु ध्वं नुनिर्गुणावाः प-
 टौ ध्वजस्य विभ्रेद्रयावच्चलति वायुना तावद्वैपापजालानि नश्यते वनसंशयः महापातकयुकोऽपि युक्ते वा ह्युपपातकै-
 र्ध्वजं विष्णुगृहे कृत्वा सर्वपापैः प्रमुच्यते सर्वपापाविनिर्मुक्तो विष्णुसायुष्यमाप्नुयात् यावद्विज्ञानिवं संप्रति ध्वजो विष्णु-
 र्यहस्थितः तावद्युगसहस्राणि विष्णुस्मरुष्यमश्नुते आरोपितं ध्वजं दक्षायै न दंतधार्मिकः त्रिपि सवै प्रमुच्यं-
 तमहापातककोटिभिः ॥ श्रयैतस्य विधिः । कातकं शुक्लपक्षस्य दृश्यमानं निवतः एकादश्यां प्रायश्चित्तं
 येष पितः विष्णुगाथाश्रवणादितत्परः द्वादश्यां प्रायश्चित्तं त्रिपि सवै प्रमुच्यं-
 संकीर्त्य मन्त्रां शोषणं च योत्तरसकलभाषिणोऽसिद्धिपूर्वकं विष्णुसायुष्यकर्मः विष्णुद्वारे ध्वजारोपणं करिष्ये इति ।

संकल्प्य

॥

पुण्याहवाचनस्त्वस्तिवाचनादिकृत्वा आचार्यमुविजं भक्त्यातः सहदेवालयं विष्णुं पुरुषसूक्तेन संपूज्य ततः अत्युच्चध्वजस्तभोगायत्र्या प्रोक्ष्य ध्वजयुक्तां कृत्वा तत्र सूर्यवनेयं हिमशुधातारं च नाममन्त्रः संपूज्य ध्वजौ हरिद्रक्षितगंधपुष्पादिभिः संपूज्य शुद्धभूमौ रथं डिलिप्रिप्रतिष्ठाप्य अन्वाद्भ्यात् अन्नप्रधानं विष्णुमद्येतरं पायसघृतादिभिः सूर्यवनेयं हिमशुधातारं च विधातारमष्टाष्टसंख्यं पापपसाहुतिभिः शेषेण स्विष्टकृताभित्यादि होममन्त्राः षोडशर्चयोरुपसृक्तं विष्णोर्नृकं कवीर्थाणि प्रवोचयः पार्थ वानि विवमने रजश्चिंसे यो अस्कमपयदुत्तरं सपश्य भिन्नचक्रमाण्डोऽथोरमयो विवष्णुविक्वा इरावती धेनुमर्ता भूतश्च सूर्यवंसिनिमनवेदशरयाव्यस्कन्नरोदसी विष्णवे तदार्थं पृथिवीमाभितो मयूखैः स्वाहा इत्यादिभिः इति द्रव्यं अष्टादशभिर्मन्त्रैः षडाद्यत्याहोमः उदृत्य तज्जातवेदसामिति सूर्यस्य सामध्वनिशरीरस्त्वमिति गरुडस्य सोमो धेनुश्च सोमो त्ववर्तमानाधुश्च सोमो वीरड्कर्मण्यं ददाति सादन्यं वीदय्य श्लेसमेयं पितृश्रवणयो ददाशमस्मै ति हि मां शोः धातुर्धाता ददातु नो गायमीशानो जगतरं पतिः सनपुण्येन चरन् विधातु र्योनः ततो अश्व्यासज्जाता इति ततः सौरमन्त्रान् धाति सूक्तानि च पठित्वा जगत्तृणादि नाराजिनिनयेत् ततो देवं संपूज्य ततोऽसृकपठेत् स्तोत्रपठितं नृत्यमंगलवाद्यधोपैः सह देवं प्रदक्षिणीकृत्य देवालयं ध्वजं चानीय देवस्य द्वारदेशे शिवरात्र्यासुरपरीकृत्वा ध्रुवसूक्तपठित्वा तौ संपूज्य पुनर्देवं विशेषेण संपूज्य नमस्ते पुंडरीकाक्ष नमस्ते विश्वभावने नमस्ते स्तुतृषु केशमहापुत्रं पूर्वजं यजेदमखिलजातं यत्र सर्वं प्रतिष्ठितं लयमेभ्य विष्वेव तं प्रणोमि केशवनजानति परं भावयस्य ब्रह्मादयः सुराः योगिनो यं न पश्यति तं देहं शरुपिणं प्रमुखाद्वा हाणो जाता यद्वा ह्यहं भवन्तपाः वैश्यायस्योरुता जाताः पद्माश्चाद्वा श्वज क्षिरे माया संभगमन्निष्ठा वदंति पुरुषं तं स्वभावात् निर्मलं शुद्धं वाचकार निरंजनं एका विष्णुमहत्त्वं तपुधं भूतानि सवशाः

ब्राह्मणोक्त्या व्याविश्यात्माभुक्तेविश्वभूगव्यः योदेवःसर्वभूतानामतरत्माजगन्मयः ॥ निगुणः परमानन्दः स
 भविष्णुः प्रसीदतु यश्चतुर्भिर्भूतान्मन्त्रचक्राभ्यापवाभिरवच ह्रस्वतचपुनद्वाभ्यातरमयज्ञात्मननमः यः परेशः परा
 नन्दः परात्परतरः प्रभुः चिद्रूपश्चत्परिज्ञेयः समविष्णुः प्रसीदतु ॥ ज्ञानिनाकमणा चेतयाशक्तिमतान्तरा ॥ न
 त्रिदाता चगन्मयश्च समविष्णुः प्रसीदतु यद्देवकालेयज्ञित्यस्तात्राणामुत्तमतम् सर्वपापाविनिर्मुक्तः परसायुज्यम
 नुयादिति ततोद्वादशब्राह्मणान्सद्वेनभोजयित्वा दक्षिणादनापरितोभ्याशिषोयहीत्वाभुज्यत एवमवाशि
 वादिदेवतानादिवालयेपुष्पजरोपणंकार्यं तत्रगुरुदस्थानवृषसंपूजयत् अन्वत्समानसर्वज्ञ होमैतुपौरुषसूक्त
 त्र्यम्बकं कद्रुपेत्यादिभजाः यथासंभवज्ञेयाः इति चजरोपणव्रतम् अथभीष्मपंचकव्रतविधिः तत्रादीपूजा
 धीर्दीपरोपापनायै चशुचिनिर्वातरस्थानेरक्षार्थं धूपद्वारविधाय ततोव्रतकताशुचिराचम्य उभयेत्यादि देशकालो
 संकल्पममसमस्तपापक्षयपूर्वकश्रीराधादामोदरप्रोत्थभीष्मपंचकव्रतकरिष्ये तस्यपूर्वाङ्गत्वेनस्वस्तिकाच
 नावायादिवरणासहितपंचभीष्मपूजनसहितं श्रीराधादामोदरपूजनदीपदानं चकरिष्ये अथआवाहनं आ
 गच्छागच्छदेवेशशंखचक्रगदाधरव्रतपूजाविधानार्थराधिकासाहितप्रभो उभभूवःस्वराधादामोदरइहागच्छ ॥ १ ॥
 शतनाःसुतगानेपरणविद्याविशारद वैयाध्रपदगोजत्वमतावज्जरथरोभव उभभूवःस्वभीष्मइहागच्छ ॥ २ ॥
 अर्वातसमवाःपंचपूवकरपाद्भोजिमाः कविःशचिह्नदाताहसानारमनोहरा उभभूवःस्वःपंचपादवाद्भोपदोस
 हितइहागच्छत ॥ ३ ॥ अहमावाहायेभ्यामिधमरजयुधिष्ठिर अजातशत्राएहाहिसर्वधर्मभूतावर ॥ ४ ॥ अहमावाहाजि
 य्यामिभूमिसनमहाबल भूमसेनत्वमभ्येहिसर्वशत्रुनिबहण ॥ ५ ॥ अहमावाहायेभ्यामिपाथरिपुनिसुदन ॥ अ
 जनाभ्येहमेमशोधलदंमकितवसुधर ॥ ६ ॥ आवाहायेभ्यनकुलरुपणाप्रतिभुवि नकुलत्वमहागच्छखड्गचम

धराच्युत ४ अहमावाहयिष्यामिसहदेवरणाग्निं सहदेवत्वमभ्योहिरूपद्रविणसंयुत ५ अहमावाह
 यिष्यामि याज्ञसेनीयशस्त्रिणीं द्रौपदित्वमिहागच्छप्रतिमायांसुशोभने ६ अहमावाहयिष्यामि जी
 वंसर्वगतविभुं पंचधावस्थितदेहेपरमात्मानमव्ययं इत्यावाहजीवादानं कृत्वा उतमोऽस्त्यनंतायस
 हसमर्तयइतिमंत्रेण श्रीराधादामोदरायनम इतिषोडशोपचारैः संपूज्य उंभीष्मायनमः उंयुधिष्ठिरायनमः
 उंभीमसेनायनमः उंअञ्जुनायनमः उंनकुलायनमः उंसहदेवायनमः उंयाज्ञसेन्येनम इति
 नाममंत्रैः - सर्वेषां पूजा कार्या ततो भीष्मतर्पणं वैयाघ्रपदगोत्रायसांकृत्यप्रवराय च वसूनामवतारा
 यशंतनोरात्मजाय च आत्मनिष्ठायमुनयेश्वावात्यवह्न्यचारिणे अनपत्यायभीष्मायतस्मभ्येदंतिलोदकम्
 इतिभीष्माय तिलोदकंदत्वा ततोदीपंप्रज्वाल्य दीपयन्म इति संपूज्य यस्मिन्लोकोनिरालोकेनसू
 र्योनीयचंद्रमाः तंदेशंतर्तुमिच्छामिदीपदत्त्वाजनादर्न यत्रास्तिमातानपितान्नबन्धुभ्यातापिनोयत्रसुहज्जनश्च नज्ञाम
 तेषजदिनंनराविरुतत्रापिदीपंशरणंप्रपद्ये इतिदीपप्रार्थनं कृत्वा पूजाफलसादुपयार्थमावाभ्यामदक्षिणां दत्त्वा
 श्यादिपूष्णमांतव्रतमेवचरोदिति इक्षुददकृष्णं डादिकं यथाचारमभ्यर्च्यभीष्मपंचकन्नोविधेनाविधेयं पूजंतेजद्व्याप्त
 तवस्पर्शं डिले शर्क्षप्रतिष्ठाप्य अन्वादध्यात् अन्नप्रधानं विष्णुः इदं विष्णु अतो देवेति मंत्राभ्यां प्रत्येकमष्टोत्तरम्
 ज्याहुतिभिर्भीष्मपंचपांडवान्द्रौपदीसहितान् प्रत्येकं नाममंत्रैरष्टाष्टाहुतिभिः प्रायश्चित्ताहुतिभिः शेषेणस्विष्टकृ
 दाहुत्याहं यक्षेय एवं होमं समाप्य ततोभीष्मादिमूर्तकलशानादानं शय्याग्रे दानादिकं कृत्वा पूणाहुतिभिर्मेषैर्कं
 विधाय छिद्रावतारणं इत्युद्यापनं कार्त्तिकयां कुर्व्यात् अथ कार्त्तिकशुक्लदश्यां विशेषकृत्यं नारदमिे ह्वा
 दश्यामूर्जशुक्लायादिवं दामोदरं विभुं समभ्यर्च्योपचारैस्तुंगाधौः सुसमाहितः वदन्नेभोजयेद्विभान्पक्वान्नाकंसं

स्वयां ततःकुंभानपः पूर्णान्वक्ष्याच्छान्समाचतान् सपूगमोदकैः पूर्णान्प्रित्यातेश्वयः समर्पयेत् एवंकृतोप्रियो
 विष्णोर्जायतेऽखिलभोगभाक् देहातिविष्णुसायुज्यलभतेनात्रसशय नीराजनवतंचानागदितंतत्रिज्योधेम सुस्रो
 रित्यंतजगन्नाथमलंकृत्यनिशागमे श्रालंकृतोभवेद्वह्निमुन्पाद्याभ्यर्च्ययन्ततः हुत्वातत्रसमुद्धेतैरौप्यदीपिक्रयामुने
 गणपुण्यार्थाच्चतंतजनेनैराजयेद्धरे तत्रैवानुगतालंक्ष्मीब्रह्माण्चंडिकांतथा आदिच्यशकरगौरौयक्षगणपतितथा
 मातृपुतृजनान्मान्यान्सर्वादीराजयेत्कमात् नीराजनगजाश्वादेमहिष्यादेश्रमंडनं नमोजयेतिशब्दश्चेष्टांश
 खादिनिस्स्रुनैः सिंदूरालिप्तशृंगाणांचित्रांगानांचवर्णकैः गवांकोलाहलेवृत्तेनीराजनमहोत्सवे तुरगान्लक्षणा
 पतान् राजांश्चमदविहृतान् राजचिह्नानिसर्वाणिलज्जादीनिचनारद राजापुरोधसासाढर्मन्निभृत्यपुरःसरं पूजयि
 त्वापथान्यापनीराज्यस्वयमादरात् शरन्नूर्यादिघोषैश्चनानारत्नविनिर्मिते सिंहासनेनवेङ्कटेशेतिष्ठेत्सव्यग
 लंकृतः ततःसुमंगलैर्पुर्णकेश्यवाश्रकुलंगना शीर्षापरिजनेद्रस्यतथानीराजयेच्छनैः एवमेवामहाशांतिःक
 तंवाप्रातिवत्सरं राजावित्तवतनेनस्वानामारोभयमिच्छता एवाराष्ट्रेपुरेयामक्रियतेशांतिरुत्तमा नीराजना
 मिधाविप्रकुरोगायांतिसंक्षयम् भविष्योत्तरे ॥ श्रीकृष्णउवाच ॥ पुरावभूवरजार्धिरजापालइतिश्रुतः प्रा
 थितःसप्तजामिश्रसर्वदुःखापनुत्तये दुःखापनोदंहिकुरुव्याधितानानरेश्वर एवमुक्तश्चिरंध्यात्वाक्लब्ध्याधिनिवार
 णं व्याधिनिवारणनीराजनाविधितिशेषः पालयामाससंहृष्टह्यजापालस्तनोऽभवत् तेनैषानिर्मताशांतिर्वा
 हानीराजनाजने तस्यास्तुपांडवश्चेष्टलक्षणंवाचिमितच्छृणु राजापुरोधसासाढर्मननुष्ठेयाविधानतः तस्मिन्का
 लवभूवाधरावणोराक्षसेश्वरः लंकारिस्थितःसुरगणान्निपुयोजस्वकर्मसु श्राखंडमंडलंचद्रमातपत्र वकारह इंद्रं
 पनापातिचक्रेवायुंसांप्रमाजकं वरुणदंतिकर्मरथंधनदंधनरक्षकं यमंसंयमनेऽरीणांयुज्येजमंत्रणेमनुं मेघाः

स्वंतिलिपंतिसलिलेनाखिलाहुमाः पुष्पाणिचक्षिपुःसर्वमुनयःशांतिपाठकाः, ऋभ्यजुःसाममंत्रैश्चब्रह्मणासुहः
 संस्थिताः नागाद्यास्तस्यकक्षायांगंधर्वागीततत्पराः प्रेक्षणीयेप्सरोवृंदंवाद्यविद्याधरावताः गंगाद्याःसरितः
 पार्तगाहपत्न्येहुताशनः विश्वकर्मातुसंस्कारेयमःशल्यप्रयोजने तिष्ठतिपार्थिवाःसर्वपुरसेवाविधायिनः, इदृश्येत्मा
 स्करारत्नैः प्रस्खलतोविभूषणैः तान्दृष्ट्वा रावणःप्राहप्रहस्तंप्रतिहारकं स्वांकर्तुममस्थानेब्रूहि कोत्रसमागतः, उ
 वाचसप्रणम्यअदंडपाणिर्नृशाचरः एपराजासमांधाताधुंधुमारोनलोज्ज्वलः ययातिर्नहुषोभिर्मोराघवोययुविदूरधुः
 एतेवान्येववहवोरानाहशासने सेवाकरस्तवस्थानेनाज्जापालइहागतः रावणः कुपितः प्राहशीघ्रं
 तविसर्जयन् धूवाक्षगच्छद्ब्रूहि त्वमजापालंममाज्ञया सेवांकुरुसमागच्छकरंवायच्छपार्थिव, शन्यथायं
 द्रहासेनत्वांकरिष्यविकंधरं रावणेनैवमुकरस्तुधूवाक्षोगरुडोयथा संप्राप्तस्तापुर्गिरभ्यां तच्च राजकुलं गतः
 ददर्शायांतमेकांतमजापालमजावृतं मुक्तकेशंमुक्तकक्षंमुक्तपृष्ठकरद्वयं यष्टिरकंधरेणुभूतव्याधिभिः, प्ररि
 वारितं निहतामित्रशार्दूलसर्वोपद्रवनाशनं मह्यमालिरच्यनामानि निघ्नंतंविद्विषाणं ज्ञातंभुक्तं
 शुभस्थानेकृतकृत्यंमनुयथा दृष्ट्वाहृष्टमनाः प्राहधूवाक्षोरारवणोदितं साक्षेपमजपालोपिप्रयुक्ताक्राणोत्तरं
 प्रेषयामासधूवाक्षंततः कृत्यसमादधे ज्वरमाकारयित्वातंप्रोवाचेदंमहीपतिः गच्छलंकाधिपरस्थानमाचरस्वयथो
 दितं नियुक्तस्त्वजपालेनज्वरोराजन्जगामह गत्वासकंपयामासरावणंराक्षसेश्वरम् रावणंस्तिविदित्वानुज्वरंपर
 मदारुणं प्रोवाचतिष्ठनुवसतवमेनप्रयोजनं ततः सविज्वरोराजन्यभूवधनदानुजः तैर्नैपानिघ्नताशांतिः सर्वो
 पद्रवनाशिनी कार्तिकेशुष्कपक्षेतुक्तादृशंराजनीमुखे सुतोत्थितोविनिद्रेतुदेवदामोदरेतदा वेद्यांतिरणमालाभिर्धु
 कापामनुलिप्तके ज्वालयित्वानवगंहितुत्वामत्रैर्यथोदितैः वर्द्धमानतर्क्ष्याभिःसमिद्धिःसमृद्धैस्त्रिलैः ततःकृत्वा

हरः पूजाहरिनीराजयेच्छनैः

पुष्पैरभ्यर्च्यदेवेशं समालभ्य चन्दनैः

वदरैः कदरैश्चैव त्रपुष्पैरिह भित्तथा

गंधधूपरत्नकारैर्वस्त्रैस्तैश्च भूषितं

तस्यैवानुगाढं दर्शनाद्ब्रह्माण्डिकां तथा

आदित्यं शंकरं गौरियं क्षणाय

ति यद्वा न्मातृपितृस्तथानागान्सर्वान्नो राजयेत्ततः

गमनी राजनं कुर्यान्माहिष्यादेश्च मण्डनम् आमयेत्त्रासं

चच्छब्दघटवादनभाजनैः

गावो वत्सा वृतायां तिसापीडस्तवकांगदाः

सिद्धुरकतभृंगाश्च रंभारावाः

सवत्सकाः

श्रुनायं तिसरो पालाः

कालयंतो ललितानि ते

स्वेदानुलिप्तसर्वांगारक्तपीतासितांबरः

एवं कोलाहले वृत्ते गवां निराजने त्सवे तुरगान् लक्षणेर्धुर्कान् द्विरांश्च भूपूजितान् राजचिन्हानि सर्वाणि डङ्कृत्य स्व

यहंगणे राजापुरोधसासाध्वैर्मन्त्रिभूत्सपुरस्सरः सिंहासनोपविष्टश्च शंखतूर्यादिभिः स्वनैः पूजयेद्गंधकुसुमैर्व

स्त्रिर्घोषैर्बलेपनैः ततः स्त्रीलक्षणेर्धुर्कवेश्यावाथकुलंगना शर्पिर्परिनरेद्रस्य आनयेद्दीपवार्तिकं शांतिमुच्चर

द्दिश्याद्विजैर्विजनेः सह ततो निराजयेत्सैन्यं हरस्य श्वरथसंकुलम् एवमेवामहाशान्तिः स्यात्तानीराजनाजने देवां

राष्ट्रे पुरश्चामोक्त्रियते पाण्डुनंदन तेषां रोगाः क्षयं यांति सुभिक्षं वर्तते सदा शांतिर्नीराजनालोके सर्वान् रोगान् न्यपेह

ति लोकानां वर्द्धय स्यात्पुरजापालवधो यथा एवं रोगादिपीडासु लोकानां हितामिच्छता वर्षवर्षे प्रयोक्तव्या शां

तिर्नीराजनानि यथा नीराजयंति न वमेय निभं हरिणे गोब्राह्मणानथ राजांश्च नरेन्द्रचिन्हैः ते सर्वे रोगरहिताः श्रीजि

तान नरेन्द्रैरिन्द्रप्रभाभुविभवं त्यज पालवाक्यमात् ॥ इति श्रीभविष्योत्तरे कार्तिकशुक्लद्वादश्यां नीराजनाख्यमहा

शान्तिविधिः ॥ इयं शान्तिः कार्तिककृष्णद्वादश्यामपि सूचिता स्यात्पादित्ये सोतिथया संभवं कार्थ्या भानुभौमाकार्वा

रेषु दशयोगेषु पीवं कार्थ्या श्रवणं चार्तुमार्ग्ये समानां भासानां सममाहिशान्तिरप्युक्ता तदुक्तं महाभारते ॥ चतुर्धाष्ट

हवर्षाणि चार्तुमर्त्यव्रतनरैः कार्तिके शुक्लपक्षे तु द्वादश्यां तत्समापयेत् लघुनारदीयेऽपि चार्तुमर्त्यव्रतानां तु समाप्तिः

॥

॥

कार्तिकेभ्यस्तथा मंत्रश्रान्तिर्णयामृत इदं ब्रतं समादिवृत्तं प्रीत्यैव प्रभा न्यूनं संपूर्णं तां यातुं च त्र्यसादं जनादैन
 भविष्योत्तरेऽपि चातुर्मास्ये हि यत्सकं भक्ष्यं भोज्यादिकं नरैः । चतुरोर्वार्धकान्मासां द्विपमेषु येन युः कृतः कथं चित्वा
 द्विजभ्यस्तदद्याद्भस्माच्चदक्षिणां नव्यावसर्जयेद्द्विप्रास्ततोर्भुजितं च स्वयं श्रवणं वराहोक्तं बोधिनो विधिरप्युक्तः
 एकादश्या रात्रौ घृतपूर्णपात्रोपरि हेममाधुनिर्भूतं अस्थं संस्थाप्य । कुंभपतित्वयैः पद्यायैः संपूर्य मत्स्या
 दिदिशावतारान्संपूज्य जागुरणं च कृत्वा प्रातर्देवमाचार्यं च वृद्धाद्यैः संपूज्य प्रार्थयेत् । जगदात्मजगद्भूजगदादि-
 रनादिमान् जगदादिर्जगद्योनिः प्रीयतां भजनार्दनम् । इति दक्षिणां दत्त्वा ब्राह्मणान् भोजयेदिति तथा च पादौ शंखं
 तूर्यं रवौ शौचमयेत्यदन्ते स्थितं उत्थितं देवे वंशं गुरोर्ध्वं स्वयं चतुरोर्वाधुं कान्मासां त्रिपमं यत्कृतं तत्तद्व्याप्तं
 ददं शुक्लास्तादावपि सदाकार्यम् श्रयोच्चादौ पूजाभ्यन्तेन करधेदि तिसंक्षिप्तप्रकारः आस्थं द्वादश्यां रेवत्यंतपाद
 योने पारणं कार्यं सुसिधवोधपरिवर्तनमेव वर्ज्यं भित्तिभ्यां लिखितत्वात् । सुनकुमारसंहितायामपि रेवतीतूर्य
 चरणे द्वादशी संयुते नरः न कुर्ध्वारपाणं कुर्वन् ब्रतं निष्फलात्वाजोदिति । इयं च द्वादशी मन्वादि तिथिः । कार्तिके शुक्ल
 त्रयोदश्या शिवपूजनव्रतमुक्तं नारदायैः । ईर्जं शुक्लत्रयोदश्या मेकमोजी द्विजोत्तमः पुनः स्नात्वा त्रयोदश्यां
 तः सुसमाहितः त्रयोपानां सहस्त्रेण शतेनाप्यधवा द्विजः । त्रयोपयेच्छिवं वापि द्वात्रिंशद्विपमालिकां घृतेन दीप
 येद्दीपान् शंघाद्यैः पूजयेच्छिवं फलेर्नानाविधैश्च वने वैधैरप्रिनारदः । ततः स्तुवा तदेव शंखं चित्वा शिवनाम्नां शितेन च यानि
 नामानि कार्त्तयेते सर्वाभीष्टप्रदानि वै उत्तमो रुद्राय भीमाय नीलकंठाय वेधसे । कपर्दिने सुरेशाय व्योमके शापते
 नमः दिगम्बराय भर्गाय उमाकांताय वर्मणे । तपोमयाय व्यासाय शिषि विष्टाय ते नमः । व्यालप्रियाय व्याल
 पञ्चालानां पतये नमः । महीधराय व्याघ्राय प्रशूनां पतये नमः । त्रिपुरांताय सिंहाय शार्दूलपर्वण्यैः । मिताय मित

नाथायसिद्धायपरमेश्वरिणे वेदगीतायगुप्तायवेदगुह्यायतेनमः । दिव्ययद्वीधैरूपायद्वीधार्थायमहायच्च नमोज
 गत्सतिष्टायव्योमरूपायवैनमः कल्याणायविशिष्टायशिष्टायपरमात्मने ॥ व गजकतिधरायायअधकामुभेदिने
 नीललोहितशुक्लायचण्डमुण्डप्रियायच भक्तिप्रियायदेवाययज्ञातायाव्ययायच महेशायनमस्तुभ्यमहर्देववरायच
 त्रिनेत्रायत्रिवेदायवेदांगायनमोनमः अर्थार्थायस्वरूपायपुरमार्थायवैनमः विश्वरूपायविश्वायविश्वनाथायते-
 नमः शंकरायनिकालायकालावधवरूपिणे अरूपायविरूपायसूक्ष्मसूक्ष्मायवैनमः श्मशानवासितुभ्यंनम
 स्तेकतिवाससे शशांकशेखरायाथरुद्रभूमिश्रितायच दुर्गायदुर्गापारायदुर्गावयवसाक्षिणे लिंगाय-
 लिंगरूपायलिंगिनापतेनमः नमः प्रभावरूपायप्रभावार्यायवैनमः हरायबहुरूपायप्रसन्नायनमोनमः
 योगाययोगगन्धाययोगिनांपतेनमः नमस्तेनिकलंकायनिश्चयायामितात्मने ज्ञानायज्ञानगन्धायपर-
 ज्योतिःस्वरूपिणे नमोनमःकारणकारणायमृदुयुंजयायात्मभवस्वरूपिणे त्रियंवकायशक्तिकंठभर्त्रिणौ
 रीयुजेमंगलहेतवेनमः नास्मांश्चामिदंविप्रप्रिनाकिगुणकीर्तनम् ॥ पठेत्सदाक्षिणीकृत्यप्रयातिशिवकेतनम्
 एवंकृत्वाव्रतंविप्रमहादेवप्रसादतः भुक्तेहभोगानखिलांततेशिवपदंलभेत् । कार्तिकशुक्लचतुर्दशीवैकुण्ठचतु-
 र्दशी साच निशीथेव्यापिर्नाहाद्या दिनद्वयेज्ज्यासौ निशीथप्रदोषोभयव्यापिर्नाहाद्या तदुक्त हेमाद्रौ
 भविष्ये ॥ कार्तिकस्यचतुर्दश्यंशुक्लपक्षेनराधिम ॥ सोपवासरसुसंपूज्यहरिरंजोर्जोर्जितेद्विपः तथाचन-
 रदपि ब्रह्मकूर्चव्रतंचात्रकार्त्तव्यंशुद्धिमिच्छता सोपवासःपंचगव्यंपुत्रेद्रात्रोर्जितेद्विपः ॥ कपिलायास्तुगोमू-
 त्रकृष्णायगोमयस्तथा श्वेतायाःक्षीरमुद्दितंशुक्लायाश्वतथादाधि गृहीत्वाकर्तुरायाश्रयृतमेकत्रमेलेयेत् कुशांबु-
 चततःश्रातःस्नात्वासंतर्प्यदेवताः ब्राह्मणान्भोजयित्वातुभंजियाद्वाभ्यतःस्वयं ब्रह्मकूर्चव्रतंहेतत्सर्वपातकनाशनम्

यच्चवात्येकतपापयौवनवाङ्केऽपिवा । ब्रह्मकुर्वाम्वासेनतत्क्षणदेवतद्रूपतीति ॥ अत्रसुनक्षुमारसंहितायां
काशीविश्वेश्वरपूजाविधानमुक्तं ॥ वर्षवैभेमलंवास्व्येमासेश्रीमतिकार्तिके ॥ शुक्लपक्षेचतुर्दश्यामरुणारभ्यद्वयंभूति
महादेवतिथौब्राह्मेमुहूर्तमणिकार्तिके स्नात्वाविश्वेश्वरोदं व्याविश्वेश्वरसुपूजयत् देव्यासहविश्वेश्वरःस्वयंविश्वेश्वर
लिंगमपूजयदित्यर्थः ॥ संक्षेपंज्योतिपस्तस्यप्रातिष्ठारख्यतदाकथेत् स्वयमेवस्वमात्मानंनचरन्प्रशुपतंयत् भ्रमो
हूलितसर्वांगोनानाव्रतमहाव्रतः जपन्चैश्वरद्वयिंपूजयन्स्तमहानंशं ॥ अत्र पूजा कृतोपवासैः कार्या ततः
प्रभातोविमलकृत्वापूजांमहाह्वतां दंडयाणमहाधाम्निव्रतेऽस्मिन्कृतपारणा इतित्रैवेकिः अत्र परकतिरूपेणा
ध्यादेनकृतोपवासेन स्नात्वाविश्वेश्वरपूजयदतिकल्प्यते इयंचतुर्दशी खंडत्वे यदिपूर्वादिनेऽपरह्रैवर्तते तदोपवासे
पूर्वाद्राह्या पूजाव्रतेपुसर्वपुकर्तव्यासंमुखीतिथिरितिवचनात् पूजादावरुणोदयव्यापिनीद्राह्या कर्मणोयस्ययःका
लह्रतित्वचनात् कैश्चित्खंडतिथौ वाऽखंडतिथौवा पूर्वादिने कृतोपवासाः परदिनेऽरुणोदये पूजादिकं कुर्याति
अत्रकार्याविश्वेश्वरयात्रोक्ताकाशीखंडे कार्तिकस्यचतुर्दश्यांविश्वेश्वरोवलोकयेत् स्नात्वाचोत्तरवाहिन्यांनतरय
पुनरागतिरिति शिवरहस्येऽपि । पुरात्रकार्तिकेमासिचतुर्दश्यांसुराः शिवे स्नायंकालेस्मन्मागत्यपूजांकृत्वा
स्थितामुदरयुक्ता ततःपरेऋषिगणाः सर्वेऽपिमदनुग्रहात् संपूजयन्तिशिवेज्जेनचकुर्जागरांशिवे कार्त
िकस्यचतुर्दश्यांविल्वेश्वकनकाव्हयैः द्रोणपुष्पैश्चपूजांचचक्रुर्ममिमहेश्वरे राजिनीत्वाप्रयत्नेनमत्कथंश्रवणादि
भिःततोऽरुणोदयेजातेस्नात्वास्नात्वाचभस्मना त्रिपुण्ड्रधारणंकृत्वाकृत्वाऋषिधारणं संप्रदांसमाप्यविश्वेश्वरसमभ्यं
र्चययथाविधि मद्रक्तान्भोजयामासुर्ऋषयोवमुजस्तथा ऊर्जशुक्लचतुर्दश्यामुपोष्यप्रयतः शिवे माभर्चयति
विश्वेश्वरसमुक्तोभवतिध्रुवं माहिंगपूजनंपुण्यंसर्वदासर्वकामदम् ऊर्जशुक्लचतुर्दश्याकार्यांविश्वेश्वरंभुम् स

नचयितुमिदं यन्मयतेऽस्माभिसदरात् ॥ अस्माभेवरात्राविष्णुजाकार्थं तदुक्तं हेमाद्रौ भविष्ये ॥ कार्तिक
 रयासितपक्षेचतुर्दश्यान्तराधिप सोपवासस्तुसंपूज्यहरिराजो जितद्विचरति श्रव चतुर्दशी रात्रिव्यापिनी ग्राह्या
 रात्रौपूजाविधानात् दिनद्वयेतद्व्याप्तौनिशीथप्रदोषाभयव्यापिवात्पूर्व इयंपूजापवासादिभिर्विष्णुप्रोक्तिकरणाहे
 कुण्डलाकभदा श्रवएवेयं वैकुण्ठचतुर्दशीतिप्रसिद्धा इतिवैकुण्ठचतुर्दशीनिर्णयः अस्माभेव पाषाणचतुर्दशीव्रतं
 दुर्कानिर्णयाम्यते ॥ देवीपुराणे ॥ कार्तिकेशुष्ठपक्षेत्तुपाषाणचतुर्दशी तस्यामाराधयेद्भरितकपाषाणभक्ष
 कः ऐश्वर्यसौख्यसौभाग्यरूपाणिप्राप्नुयाद्भरहाति हेमाद्रौतु पाषाणभक्षणेतिपाठः पाषाणकारपिष्टपकान्नैरि
 तिव्यारम्भात् नारदीयेऽपि पाषाणव्रतमप्यत्राकतच्छुनारद सोपमासोदिनानकंपाषाणकारपिष्टकं प्राच्यगंधा
 दिभिर्गार्थवृतपक्षमुपाहरेत् व्रतमेतच्चरित्वातुयुयोक्तद्विजसामइतिपाषाणचतुर्दशीव्रतं श्रयकार्तिकेपौर्णमासीकृत्य
 निर्णयः नारदीये कार्तिकस्यापौर्णमास्यात्तुकर्यात्कार्तिकदर्शनं विप्रबलवध्युभयः सर्वशत्रुजयायचं श्रवैवदीपदानेन
 विधेयस्त्रिपुरोत्सवः निशानुखेद्विजश्रेष्ठसर्वजियमुखावहः कीटाः पतंगामयकाश्चवृक्षजलेस्थलेयेविचरन्तिजीवाः
 दृष्ट्वाप्रदीपाद्वाहितेनजनिमनःपुनश्चमुक्तिहिलभंतएव श्रवचंद्रदयेविश्रांसंपूज्याः कृतिकाश्रपद् कार्तिकेयस्तथा
 खड्गविरुणश्चहुताशनः गंधैः पुष्पैस्तथाधूपैर्दानैर्वैद्यविस्तैः परमाद्भिः फलैः शाकैर्वनिह्राह्मणतर्पणैः एवंदेवा
 न्समभ्यर्च्यदीपोदयोगृहद्वह्रिः दीपोपतितथागर्तश्चतुरस्रोभनोहरः चतुर्दशांगुलः कार्क्यः सिच्यश्चंदनवारिणा
 गवापूरेणसंपूर्यहेमतत्राविनिःक्षिपेत् मुक्तानेत्रसमायुक्तमस्त्यसर्वांगशोभनम् महामस्त्यायचनमइतिमंत्रसमु
 च्चरन् गंधार्घ्यैस्तत्रसंपूज्यद्विजायप्रतिपादयेत् क्षीरसागरद्वान्तमेयोक्तद्विजसाम दानस्यास्यप्रभावेणमोद
 तेहरिसन्निधौ श्रवकलावपेत्सर्गावर्तनकंचनारदं रुद्रलोकमवाप्नोतिनात्राकार्थ्याविचारणेति तस्याचकल्प

भेदनमस्यावतारजकः पाक्षे कार्तिकमाहारम्ये ॥ वरानन्दवायतोविष्णुर्मत्स्यरूपोभवततः तस्यादंतहुतं जप्तं त
दक्षयफलं स्मृतमिति अथास्यामाचारमातुलसीपूजनं पद्मपुराणे नारद उवाच रोच्यते येन विधिना तुलसीपू
ज्यते सदा तमाचक्ष्वमहादेवमदनुग्रहकारणात् महादेव उवाच ॥ शुभे पक्षे शुभे वार शुभे ऋक्षे शुभोदये के शवात्रे
शुभांशे चरोपयत्तुलसीमुने गृहस्थांजनमभ्येवागृहस्योपवनेऽपि वा शुभे देशे तुलसीमर्चयेद्भक्तिरपरः मूलचैवदिका
कृत्वा दातुं बालसमान्विताम् प्रातःसंख्याधिकत्वात् ज्ञानपूर्वादिनेदिने गायत्र्यष्टातजप्त्वा तुलसीं पूजयेन्नरः
प्राह्मणोदह्मणोवापि स्थित्वा प्रयतमानसः आयेच्च तुलसीं दीर्घायामांकमललोचनां प्रसन्नां पद्मकङ्कारवरा
भयचतुर्भुजां किरीटहरकेयूरकुण्डलादिभिभूषितां धवलांशुकसंयुक्तां पद्मासनानिषेदुर्षां इति ध्यानम् द
विन्नेलोकपजननी सर्वलोकपावानी आगच्छ भगवत्पद्मप्रसोदतुलसिप्रिये इत्यावाहनम् सर्वदेवमयदे
विसर्वदा विष्णुवच्छभे देवि स्वर्णमयं दिव्यं गृहाणा सनमुत्तमम् इत्यासनम् सर्वदेवमयाकारे सर्वदेवनमस्कृत
इदं पाद्यं गृहाणा तुलसि सर्वप्रसिद्धिं इति पाद्यम् सर्वतीर्थमयाकारे सर्वांगमनिषेविते इदमर्घ्यं गृहाणा त्वंदे
विदेत्यातकाप्रिये इत्यर्घ्यं सर्वलोकस्वरक्षार्थं सदा सन्निधिकां रणि गृहाणा तुलसि श्रीत्यादरात्माचमनीयकम्
इत्याचमनीयम् गंगादिभ्यो नदीभ्यश्च समानीतामिदं जलं स्नानार्थं तुलसि स्मृच्छास्त्रात् तत्प्रतिगृह्यतां इति
स्नानम् क्षीरोदमयनोद्धृतं चंद्रलक्ष्मीसहोदरे गृह्यतां परिधानार्थमिदं क्षौमां वारं शुभं इति वस्त्रम् श्रीखंडकुंकुमं
दिव्यकपूरानुरागमिश्रितं कल्पितं महोदयं विप्रार्थ्यं प्रतिगृह्यतां इति गंधम् नोलोत्पलसकङ्कारमालास्यदि।
निशोभने गंधवंती च पद्मानि पुष्पाणि प्रातिगृह्यताम् इति पुष्पम् धूपं गृहाणा देवेशि मनोहारि सगुणं तुल
श्राज्यमि श्रुतुं तुलसि भक्तार्थं प्रदद्यायनि इति धूपम् अज्ञानतिमिराधरयज्ञानदीपप्रदद्यायनि त्वये तुलसी।

मचयितुमिन्द्राद्यैर्गन्धर्वैर्ऽस्माभिरादरात् ॥ इत्यामवेरात्राविष्णुजाकार्थ्या तदुक्तं हेमाद्रौ भविष्ये ॥ कार्तिक
स्यसितेपक्षेचतुर्दश्यांनराधिप सोपवासस्तुसंपूज्यहरिरात्रोजित्वेद्विषयइति अत्र चतुर्दशी राजिव्यापिनी आह्या
रात्रोपजाविधानात् दिनद्वयेतद्यात्तौनिशीथप्रदोषेभ्यव्यापित्वात्पूर्वव इत्युपज्ञोपवासादिभिर्विष्णुश्रितिकरणाद्दे
कुंठलोकप्रदा अतएवेयं वैकुंठचतुर्दशीतिप्रसिद्धा इतिवैकुंठचतुर्दशीनिर्णयः अस्यामेव पाषाणचतुर्दशीचित्रतं
दुक्तंनिर्णयाम्यते ॥ देवपुराणे ॥ कार्तिकशुक्लपक्षेतिपाषाणचतुर्दशी तस्यामाराधयेद्देरित्तकंपाषाणभक्ष
कः ऐश्वर्यसौरव्यसौभाग्यरूपाणिप्राप्तुयाद्भरति हेमाद्रौ पाषाणभक्षणैरितिपाठः पाषाणकारपिष्टप्रकाशैरि
तिव्याख्यातंनारदयेऽपि पाषाणव्रतमप्यत्रप्रोक्तंतच्छृणुनारद सोपवासोदिनान्तकंपाषाणकारपिष्टकं प्राचर्यंथा
दिभिर्गोर्द्वृतपकनुपाहरेत् व्रतमेतच्चरित्वातुयथोक्तंद्विजसतमइतिपाषाणचतुर्दशीव्रतं अथकार्तिकेपौर्णमासीकृत्य
निर्णयः नारदीये कार्तिकयापौर्णमास्यात्कुर्वात्कार्तिकदश्यां विप्रत्वल्लभयेभूयः सर्वशत्रुजयायच अत्रैवदीपदानेन
विधेयस्त्रिपुरोत्सवः निशामुखेद्विजश्रेष्ठसर्वजीवसुखावहः कीटाः परताम शुकाश्चवृक्षाजलेस्थलेयोविचरंतिजीवाः
दृक्प्राप्तोपाव्रतहितेनजनिमनःपुनश्चमुक्तिहिलभंतएव अत्रचंद्रादेयेविज्ञाः संपूज्याः कृतिकाश्चपट् कार्तिकेयस्तथा
खड्गोवत्तणश्चहुताशनः गंधैः पुष्पैस्तथापुर्वापनैर्वैद्यविस्तरैः परमावैः फलैः शाकैर्वनिहन्नाह्न एतपर्णैः एवंदेवा
स्तसमभ्यर्च्यदीपौदेयोऽहह्राद्वहिः दीपोपाततथागर्तश्चतुरत्रोमनोहरः चतुर्दशांगुलः कार्थ्यैः सिच्यश्चंदनवारिणा
नवांपुरेणसंपूर्च्यहेमतत्राविनिःक्षिपेत् मुक्तनेत्रसमायुक्तंभस्मसर्वांगशोभनम् महामस्यायुध्ननमइतिमंत्रं समु
च्चरन् गंधार्घ्यैस्तत्रसंपूज्यद्विजायत्रातिपादयेत् क्षीरसागरदानंतेभ्योक्तद्विजसयाम् दानंरयारयप्रभावेणमोद
तहरिसन्निधौ अन्नकलाटपोत्सर्गव्रतंनचनारद रुद्रलोकमुवाप्नोतिनामकार्थ्याविचारणेति अस्यांचकल्प

भेदेनमस्यावतारउक्तः पादौ कार्तिकमाहात्म्ये ॥ वरान्दत्त्वापतोविष्णुर्मत्स्यरूपोभवतत. तस्यादितंहृतंजस्रं त
दक्षयफलंस्मृतमिति श्रथास्यामाचारश्रासतुलसीपूजनं पद्मपुराणे नारदउवाच रोप्यतेनविधिनातुलसीपु
ज्यतेसदा तमाचक्ष्वमहादवमदनुग्रहकारणात् महादेवउवाच ॥ शुभेपक्षेशुभेवारे शुभेऋक्षेशुभोदये केशवाय
शुभांशेचरेपयेतुलसीमुने गृहस्यांगनमध्येवागृहस्थोपवनेऽपिवा शुभेदेशेचतुलसीमर्चयेद्भक्तिरपर मूलैश्चवेदिकां
कुर्यादात्तवालसमान्विताम् प्रातःसंध्याविधौकृत्वास्नानपूर्वादिनेदिने नापत्र्यष्टशतंजलप्यातुलसीपूजयेन्नरः
श्राद्धमुखोद्भूमुखोवापिरिधत्वाप्रयतमानसः श्रायेच्चतुलसीदेवांश्यामांकमललोचनां प्रसन्नांपद्मकङ्कारवरा
भयचतुर्भुजां किरिटहारकेयूरकुंडलादिविभूषितां धवलशुकसंयुक्तांपद्मासननिषेदुर्पा इतिध्यानम् द
वित्रैलोक्यजननीसर्वलोकैकपावनि आगच्छभगवत्यत्रप्रसीदतुलसिप्रिये इत्यावाहनम् सर्वदेवमयेदं
विसर्वादाविष्णुवल्लभे देवित्स्वर्णमयदिव्यगृहाणासनमुत्तमम् इत्यासनम् सर्वदेवमयाकारेसर्वदेवनमस्कृते
इदंपाद्यगृहाणावतुलसित्वंप्रसीदमे इतिपाद्यम् सर्वतीर्थमयाकारेसर्वांगमनिषेविते इदमर्घ्यगृहाणत्वंदे
विदेत्यातकाप्रिये इत्यर्घ्यं सर्वलोकस्वरक्षार्थंसदासन्निधिकारिणि गृहाणतुलसिप्रोत्थादत्तमाचमनीयकम्
इत्साचमनीयम् गंगादिभ्योनदीभ्यश्चसमानातीतमिदंजलं स्नानार्थंतुलसिस्त्वच्छंप्रित्यातत्प्रातिगृह्यतां इति
स्नानम् क्षीरोदमयनोद्धृतं चंद्रलक्ष्मीसहोदरे गृह्यतांपरिधानार्थमिदंक्षौभांवरशुभं इतिवल्लभम् श्रीखंडकुंकुमं
दिव्यं कूर्पूरगुलमिश्रितं कल्पितंमहादेविश्रीत्वर्थंप्रातिगृह्यतां इतिगंधम् नोलोत्पलसकङ्कारमालत्पादी.
निशोभने गंधवंतीचपद्मानिपुष्पाणिप्रातिगृह्यताम् इतिपुष्पम् धूपगृहाणदेवेशिमनोहारिसगुग्गुलं
आज्यमिश्रंतुलसिभकाभीष्टप्रदायिनि इतिधूपम् अज्ञानतिमिरांधरूपज्ञानदीपप्रदायिनि त्वयैतुलसी।

प्रीत्यादीर्पोऽयं प्रतिग्रहतां इति दीपम् नमस्तेजगतां त्राये प्राणिनां प्रियदर्शने यथाभक्त्या मया दत्तं नैवेद्यं प्रतिग्र-
 हतां इति पानियम् अमृतोऽमृतसंभूत तुलस्य मृतरूपिणि कर्पूरादिसमायुक्तं त्र्यंबकं प्रतिग्रहतां इति तांब-
 लम् दक्षिणेश्वरक्षिणकरे त्वद्रक्तानां प्रियकरे करोमि तस्य दामनस्या विष्णुक्रांतप्रदक्षिणं इति प्रदक्षिणम् हरि-
 ण्यगर्भेति दक्षिणाद्रव्यं नमो नमोजगद्वाज्यै यदायै नमो नमः नमो नमोजगद्भूत्यै नमस्ते परमेश्वरि इति नम-
 स्कारः प्रसीद मम देवेशि कृपया परया सदा श्रीमोष्ठफलसिद्धिं च कुरु मे माधवा प्रिये इति प्रार्थना इत्येवमर्च-
 यन्नित्यं प्रातरे व शुचिर्नरः मध्याह्ने वाथ सायान्हे पूजयेत्स यत्नो नरः सर्वोपचारैरथवा चातुर्मास्ये विशेषतः पूज-
 येत्तुलसीदेवीमपूपफलपायसैः एकदशीयदास्वल्पा तदोपोष्य व्रतानरः तद्रात्रावैव कुर्वीत तुलसीपूजनं सदा इदं
 तुलसीपूजामाहारम्यं शृणुयान्नरः सकृद्रापि प्रोक्षित्य सगच्छेद्द्वेषावपदं इति तुलसीपूजाविधिः अथ तुलसी-
 विवाहप्रयोगः तत्रादौ तिथ्यादिसंकीर्त्यं ममाखिलविधया तत्कथमनपूर्वकं भाषीष्टा सिद्धिद्वारा श्रीपरमेश्वर प्रीत्य-
 धृतुलसा विवाहं करिष्ये इति संकल्पः तदंगत्वेन स्वस्तिवाचनपूर्वकं ग्रहयज्ञं कृत्वा आचार्यश्चरित्विगादिवर-
 णं कृत्वा तुलस्याश्चालवालारपरितो मंडपं च कृत्वा विवाहवत्तुलस्याः पुरतो वेदीं कृत्वा तुलस्या हरिद्रोपणा-
 दिमंगलं कृत्वा वेद्यां सर्वतोभद्रं हेमं विष्णुमिदं विष्णुरिति मंत्रेण रौप्यमर्घ्यां तुलसीं तुलसीश्रीसाक्षिभूषपाप-
 हारिणि पुष्पदं नमस्ते नारद नुते नारायण मनः प्रिये इति मंत्रेण संस्थाप्य संपूज्य वस्त्रा विभूषणादिभिर्भूषयि-
 त्वा गोधूलिलिप्ते मध्ये श्रंतः पटं धृत्वा विवाहवत्सर्वमंगलमंगल्ये इति मंगलानि पठित्वा अतः परं निरुसाध्य उ-
 मयत्पुष्पां संकल्पपूर्वकं सालं कारा विवाहवत् वस्त्रयुग्मेन वेष्टयित्वा हरये तुलसीं प्रतिपाद्य यदा वक्षति मंत्रेण उ-
 भयोः कंकणं बद्ध्वा उज्जदं ददिति मंत्रेण करग्रहं च कृत्वा आचार्यो वेदिकायां ग्रहयज्ञविधानेन आग्निं प्रतिष्ठा-

यत् तुलसीवाहहोमे देवतापरिग्रहार्थमन्वाधानंकरिष्ये इतिसंकल्पः श्रवणधानं विष्णुद्वादशाक्षरेणामनु-
 नावाच्याहुतिवक्ष्येशेषेणस्विष्टकृदिति ततोयजमानश्चतस्रःश्रद्धाक्षिणाश्रुत्वा शांतिपाठादिकृत्वा सूर्यघोष
 पूर्वकं यथाविभवंतुलसीं च संपूज्य पीठंगां चार्घ्यदत्त्वा ब्राह्मणान्भोजयेदिति श्रयावसक्षेपा पूजाप्रका-
 रः संकल्पविधाय ध्यायेच्चतुलसीं देवीमिति ध्यात्वा भगवत्येतुलस्येनमश्वाहन्म विष्णुवल्लभार्थं श्राप्तं
 सर्वदेवमयार्घ्यपाद्यं सर्वतीर्थमयार्थैश्र्वर्यं दैत्यांतकाप्रियार्थं श्रावमनम् सर्वलोहितार्थं स्नानं लक्ष्मीसहोदरा
 र्घ्यं ब्रह्मदेव्यै गंधं रमावासायै पूषं श्रभीष्टदत्तायै धूपं पापहारिण्यै दीपं भगवत्येनैव श्रनृतसंभूतायै तांबूलं
 श्रनृतरूपिण्यै दक्षिणा जगद्धात्र्ये नीराजनं सुदक्षिणार्थं प्रदक्षिणा परमेश्वर्ये नमस्कारः अभीष्टदार्थे नमः न
 र्थना ततरतुलसीमंत्रमष्टोत्तरशतं जपेत् अस्य श्रीतुलसीमंत्रस्य नारदऋषिरनुष्टुप् छंदः श्रीतुलसीमन्त्रवती
 देवता अभीष्टसिद्ध्यर्थं पाठविनियोगः तुलसीश्रीसाखिबुभेष्प्रहारिणिपुण्यदे नमस्तेनारदनुत्तरायणमनःप्रिये
 इतिकरपङ्गान्यासः ध्यायामितुलसीं देवीमित्यादि ध्यानं ततःस्कान्दोक्तं तुलसीकवचं पठेत् ओं श्रव्यश्रीतु
 लसीकवचस्तोत्रस्य विष्णुऋषिः श्रनुष्टुप् छंदः श्रीतुलसीमन्त्रवती देवता श्रभीष्टसिद्ध्यर्थं पाठविनियोगः उं तुल
 सीमेश्वरः पातु भालंपंकजधारिणी दृश्यो मे पद्मनयना श्रीसखी श्रवणी मम द्राणं सुगंधामे पातु मुखं च सुमुखी मम
 जिह्वामे पातु भुभगा कंठं विष्णुप्रियामम स्कंधौ कङ्कारिणी पातु भुजौ मे पापहरिणी करौ पद्मकरा पातु हृदयं विष्णुव
 ह्मभा पुण्यदामधर्मपातुनाभिं सौभाग्यदायिनी कटिं कुंडलिनी पातु कनारदं वदिता ज्वालित्नीजानुनी पातु जं-
 घे सकलवदिता नारायणाप्रिया पादौ सर्वान्गं सर्वरक्षका संकटविषमे दुर्गो भये वा देमहाहवे निश्चयहि संध्ययोः पा
 तु तुलसी सर्वतः सदा इतीदं परमं दिवं तुलस्यै कवचा मृतं तुलसीकाननेति छन्नासीनो वा जपेदिदम् सर्वान्कामा

इवाप्रोतिविष्णुसायुज्यमृच्छति । इतिपुद्गपुरेणुतुलसीमाहारभ्येतुलसीकवचम् अथविष्णुधर्मोत्तरोक्तं धात्री
 पूजाव्रतं ॥ तच्चाश्विनपूर्णाणामारभ्य कार्तिकपूर्णिमापर्यन्तं कर्तव्यं तत्राशक्तौ कार्तिकातिमादिनत्रयं कर्तव्यं
 तत्राप्यशक्तौ कार्तिक्यामेव कार्यं तत्रादौ तिथ्यादिसंकीर्त्य ममाखिलप्रातःकक्षयपूर्वकचतुर्विधपुरुषार्थसिद्धिदा-
 रा श्रीपरमेश्वरप्रतिपदं धात्रीमूले धात्रीपूजान्विते श्रीविष्णुपूजनकरिष्ये इतिसंकरपः धात्रीमूले आलवालं कृ-
 त्वा तन्मूले पंचरंगोपेतावेदिकां कृत्वा तत्राष्टदलपद्मोपरिश्रीविष्णुमूर्तिसंस्थाप्य शांताकारभुजगशयनमिति-
 ध्यात्वा पुरुषसूक्तेन षोडशोपचारैः श्रीदामोदरं पूजयेत् पुष्पपूजति अंगपूजांकुर्यात् उदामोदराय नमः पा-
 दौपूजयामि सहस्राक्षाय नमो मध्वं पूजयामि सर्वेश्वराय नमो मुखं पूजयामि विष्णवे नमः शिरः पूजयामि त्रि-
 विक्रमाय नमः सर्वांगं पूजयामि नमस्कराति त्रिपायार्थं श्रीफलयुतं दद्यात् तत्र मंत्रः नमः सहस्रशार्पाय सह-
 लाक्षाय ते नमः सहस्रपादहस्ताय पुरुषाय नमो ऽस्तुते सहस्रलाब्धदेवेशाश्रसीदत्तं ममाच्युत अर्घ्यं गृहाण भगव,
 न्स्वर्कामप्रदो भव ततः प्रार्थना भगवन् देव देशलोकनाशनमोऽस्तुते अक्षयासंततिर्मेऽस्तु दामोदर नमोऽस्तुते त-
 तो धात्र्यै नम इति नाम मंत्रेण तुलसीपुजोक्तो षोडशोपचार मंत्रैर्धात्र्यै संपूज्य अथवा षोडशनामाभिः षोडशो-
 पचारपूजांकुर्यात् शास्त्रे नमः कांक्षे नमः मेधाये नमः शूलैक्ये नमः विष्णुवत्यै नमः महालक्ष्म्यै नमः रमायै नमः
 कमलायै नमः इंदिरायै नमः कल्याण्यै नमः कमनीयायै नमः सावित्र्यै नमः गायत्र्यै नमः भूत्यै नमः अन्वकाय
 नमः पुष्पपूजति अंगपूजा विश्वरूपायै नमः कटिपूजयामि अविधुसंभवपुत्रमोहदयपूजयामि लोकधात्र्य-
 मौमुखं पूजयामि धात्र्यै नमः शिरः पूजयामि इति संपूज्य ततोऽष्टदिक्षु द्वीपावलीं दत्त्वा धात्र्यै नम इति मंत्रेण
 षट्कवः सूत्रेणैव षट्पिच्चा षट्कवः प्रदक्षिणा नमस्कारांश्च कृत्वा प्रायेयत् धानिदेवि नमस्तुभ्यं सर्वप्रापक्षयं करे

धर्मकंकुरुमानित्यनवतंतुतथाकुरु पुत्रान्पौत्रान्वलं प्रज्ञादिहिमेजगदीश्वरि संवत्सरकृतपापंदूरीकुरुममाक्ष
 येः ततो धात्रीमूले सव्येनैव पितृ तर्पणं कुर्यात् पितापितामहश्चैव तथैव प्रापितामहः मातापितामहीचैव तथैव प्र
 पितामही मातामहस्तत्पिताचतथैव प्रापितामहः तैपितुमया दत्तं धात्रीमूलेक्ष्यंपयः मातृवंशे पितृवंशे अत्रा
 प्ताये च गोत्रिणः तैपितुमया दत्तं धात्रीमूलेक्ष्यंपयः पितामाता च भार्य्य च भर्गिनी दुहितुः पतिः पितृष्वसा
 मातृष्वसां सप्त गोत्राणि तर्पयेत् चतुर्विंशच्च विंशच्च पोडशद्वादशैव हि रुद्राश्च वसवश्चैव कुलभेकोत्तरं शतं तैपि
 वंदुमया दत्तं धात्रीमूलेक्ष्यंपयः तैस्वैतं पितृमाया तु धात्रीमूले निषेवमात् एवंप्रत्यहं मास पर्यंतं कृत्वा अंते तदुया
 पनं कुर्यात् सर्वतो भद्रमंडले सौवर्णी धात्रीं तन्मूले हैमविष्णुं पूर्वोक्तमंत्राभ्यां संपूज्य मंडलपूजति
 अग्निं प्रतिष्ठाप्य वैष्णवमंत्रेण धात्रीनाममंत्रैश्च मंडलदेवतामंत्रैश्चाष्टोत्तरशताज्या हुतीर्हृत्वा आचार्या
 य परिं व्रतपूतये गांच दत्त्वा सर्वसंपूर्णता सिद्धये सुवर्णयुक्तं घृतपूरितं कर्पूरपात्रं दद्यात् तत्र मंत्रं कर्पूरं ब्रह्ममयं
 प्रोक्तमाज्यमोज्यं दिवौकसां सुवर्णयाग्निदेवस्य मतः शार्तिप्रयच्छमे ततोऽन्यांश्च द्विजान्सदक्षेन संभोज्य तेभ्यो द
 क्षिणां दत्त्वा आशिपो यद्वा हिंस्वास्वयं भुज्जीत इति धात्रीपूजो व्यापनम् ॥ अथ पद्मपुराणीय सृष्टिखंडोक्तं धात्रीवृक्षमाह
 त्र्यं वैर्ज्जिमः श्रीपरदेवतायै स्कंद उवाच अपरस्यापि वृक्षस्य फलसंपूजनान्तरोः सर्वलोके हि तार्थाय वद नो भवनाशनं
 ईश्वर उवाच पावनं वासुदेवरूप फलं प्रीतिकरं शुभं यस्य भक्षणमात्रेण मुच्यते सर्वकल्मसात् भक्षणे च भवेदायुः
 पाने च धर्मसंचयः ब्रह्मक्ष्मीनाशनं स्नाने सर्वैश्वर्यमवाप्नुयात् यस्मिन् गृहे महासेन धात्रीतिष्ठति सर्वदा तस्मि
 न् गृहे न तिष्ठति प्रेतादौ त्याश्वराक्षसाः न गंगानगया चैव न काशी न च पुष्करं एकेव पावनी धात्री सं प्राप्ते हरिवासे र
 एकादश्या शुभे पक्षे धात्री स्नानं करोति यः सर्वपापाः क्षयं याति विष्णु लोके मदीयते धात्री फले भेहासेन भक्षणं ज्ञा

यैवपि पृष्ठजंतवः सर्वे तेऽत्र पलायंते ग्रहादुन्पौत्रान्वलं प्रज्ञादिहिमेजगदीश्वरि संवत्सरकृतं पापं दूरीकुरु ममाक्ष
त्वात् पयापरिपीडितः क्षुधयामलकीदृक्षं परः पितापितामहश्चैव तथैव ज्ञापितामहः मातापितामहीचैव तथैव प्र
दृक्षाभ्रातृपातधरणीतले वेदनामनुसंवद्धः पंचत्वमः तेषां पितृमया दत्तं धात्रीमूलेऽक्षयंपयः मातृवंशे पितृवंशेऽत्रा
यैव शमनसेवकाः न शक्यन्वति चंडालं मृतं द्रुमं हावलाः पितृमाताचार्यार्थं च भगिनीदृष्टिः पतिः पितृव्यसा
शकार्त्तपरस्परं तत्तस्ते तु समा लोकयन्गतामुनिगणोद्देशाद्दशैव हि रुद्राश्च वसवश्चैव कुलभेकोत्तरं शतं तेषां
शक्तानां चापि यमसेवकाः स्त्रियंते वा तिताये चरिष्यन् युद्धात्पलायिताः साहसं याता तभीता दृक्षोक्तत्वा अंतं तदुद्या
व्याप्रहता मर्त्याव्याधैर्वा जलजं तुभिः जलह्वये मृताः प्रेतवृक्षपर्वतपाततः पशुपक्षिहता ये च कारगार मंडलपूजाति
घातमृता ये च शाब्दादिकर्मवर्जिताः गूढकर्मरता धूर्ता गुरुविप्रनृपद्विषः पाषांडाः कौलिकाः क्रूरानरदा कूआचार्या
अशौचास्त्रस्यभोकारः प्रेतभोग्यानसंशयः ममायमिति भाषंते ते तु तं च न शक्नुमः आदिच्यवदुःप्रेक्ष्यः किं वा धर्मं
प्रभावतः मुनय ऊचुः अनेन भक्षितं प्रेताः पक्वमामलकीफलं तत्संगाद्यां तितस्यैव फलानि प्रचुराणि च तेनैव का
रणेनाऽयं दुःप्रेक्ष्यो भवतामयं दृक्षाभ्रातृपतितश्चायं प्राणान्स्वेदात्तदाऽत्यजत् नैवोच्चारणमंत्रस्य न चान्येनापि कर्मणा
धात्रीभिक्षणमंत्रेण पापार्पणं तेऽब्रजद्विवं व एच्छामः स विज्ञानात्प्रवयंति दकाश्च वः विष्णुलोकाद्विमानं तु यावन्नैवा
त्र गच्छति प्रेता ऊचुः उच्यतां मुनिशार्दूलवोदुंतं मनसि स्थिरं यावद्द्विजानयोऽंति वेदमंत्रादिकल्पितं घोष्यं
ते यन्न वेदाश्च मंत्राणि विविधानि च पुराणरम्यतयो यन्न क्षणं स्थितुं न शक्नुमः यज्ञहोमजपस्थानंदैवतार्चनकर्मणां पु
रतो नैव तिष्ठामस्तद्दार्ता च समुच्चितां किंच कृत्वा प्रेतयोऽनिलभते हि नराद्विजाः श्रोतुमिच्छामहे सम्यक्क्षयमानमि
दं वचः द्विजा ऊचुः शीतवाततपके शैः क्षुत्पिपासाविशेषकैः अन्यैरपि च दुःखैर्यपीडिताः कूटसाक्षिणः वधुवं

धर्ममितायेनेतास्तेनिरयंगताः छिद्रान्वेषपरयेद्यद्विजानां कर्मधातिनः तथैव च गुरुणां च ते प्रेताश्चापुनर्भवाः द्वी-
 यमाना द्विजा ये तद्वतारं प्रातिपिष्यति चिरं प्रेतत्वमाश्रित्य नरकाद्विवसंति ते परगामात्मना वैवर्क्या पिडं नदी-
 यते नपालयंति ये मूढास्ते प्रेताः कर्मजा भुवि हीनप्रातिज्ञाः संन्यस्तास्तथा भग्नव्रतानरः नालिनीदलभोकारस्ते
 प्रेताः कर्मजा भुवि विक्रीणातिश्रुतिशुद्धांस्त्रियंसाध्वीमकटकां पितृव्यमानुलादींश्च प्रेतास्ते कर्मजा भुवि त्वजं
 दीति शेषः एते चान्ये च वहवः प्रेतास्ते कर्मजा भुवि प्रेताः कृचुः न भवंति कथं प्रेताः कर्मणा केन वा द्विजाः हिताय
 वदता तूष्णीं सर्वलोकहितं परमं द्विजाः कृचुः येन वैवर्क्यं तं स्नानं जलतीर्थं स्थधीमता नमस्कृतं परं लिङ्गं न प्रेतो जायते
 नरः एकादश्यामपोष्येव द्वादश्यां तु विधेयतः पूजयित्वा हरिं मर्त्याः प्रेतत्वं न व्रजंति ते वेदाक्षरप्रसूतैश्च स्तोत्रमं-
 ज्ञादिभिस्तथा देवानां पूजनं नरकानवप्रेता भवंति तं श्रुत्वा पौराणिकं वाक्यं दिव्यां च धर्मसंहितां पाठयित्वा पठि-
 त्वा च पिशाचत्वं न गच्छति ब्रतैश्च विविधैः पूतारुद्राक्षभरणैस्तथा तथा रुद्राक्षमालायां प्रेतत्वं न गच्छति
 धार्वाफलद्रवैः स्नातानि त्यंतद्रक्षणे रताः तथा विष्णुसंस्तुपूज्य न गच्छति पिशाचताम् प्रेताः कृचुः सतां संदर्शनात्पु-
 ण्यमिति पौराणिका विदुः तस्माद्बो दर्शनं जातं हितं कर्तुं मिह हिंसे प्रेतभावाद्याशुभकिः सर्वपांनो भविष्यति ब्रतो-
 रणंगताः ततोदयालवः सर्वे तानुचूर्द्धिजसज्जमाः धात्रीणां भक्षणं शीघ्रां क्रियतां मुक्तिहेतवे प्रे-
 तनिपादयं स्यातुं न शक्नुमः कथं तेषां फलानां च शक्तो विभक्षणेऽधुना द्विजाः कृचुः अस्माकं

अथ तैरनुवरं लब्ध्या धात्रीवृक्षापिशाचकैः समारुद्राफलं प्राप्य माक्षितं लोभ्यात दद-
 भिनं आगतं ते समारुद्रासं चंडालपिशाचकाः गतास्ते विदिवं पुत्रव्रतैर्धनैः सुदुर्लभ-
 इत्यर्थे न गच्छति नरादयः ईश्वर उवाच ॥

पूर्वधेयनलोभाच्चनजानतिहिताहितं उच्छिष्टं धर्मिष्ठुच्छेष्ममृजकतनुवा मत्पाचमोहिताैश्चेच्छेतादंतिसद्वैवहि
 सकच्छोचजलं वातं बलिमुपकर्मकटैः सूतकेमृतकेजप्यनत्यक्तयेन केनचित् तस्यान्नं च जलं भुक्त्वा श्रेतास्ते वै सुदैवहि
 दुर्दृता गृहणि यस्याशुचि संयमवर्जिता गुरुनिःसारिता दुष्टा संति श्रेताश्च तत्र वै अपुंगवाः कुले जाता वल्लोत्साह
 विवर्जिताः वधिरंधकृशादिनाः पिशाचाः कर्मजातयः क्षणं च मंगलं नास्ति तु खहेतुयुताभृशं तैर्नैव विकृताकारा
 सर्वभोगविवर्जिताः नास्ति कारोणसंततमृतारुक्षामलीमसा एते च भये चटुःसार्ताः सदैव श्रेतजातयः तेन कर्म
 विपाकेन जायते कर्मणेदृशाः पितृमातृगुरुणांचेद्विनादपराश्रये पाषंडाः कौलिका पापारस्ते श्रेताः कर्मजाभुवि ग
 लपाशैर्जलैः शस्त्रैर्गरलैरात्मघातकाः इह लोके च श्रेताश्च चंडालादिपुंसमवाः अंत्यजा पतिताश्चैव पापरेण मृता
 श्रये - अंत्यजैर्घातिता युद्धे ते श्रेतानि श्रितं भुवि महापातकसंयुक्ता विवादैश्च बहिष्कृताः चौराः साहसिकाप्येव
 पितृणां द्विह विंशतका दानाध्ययनहीनाश्च ब्रतैर्दोषार्चनादिभिः अश्रंजाः स्नानहीनाश्च गुरुस्त्रीगमने रताः
 तथैव चांत्यजस्त्रीपुर्गता मुचसंगताः महाक्रूरेष्वसेनम्लेच्छदेशे स्थिता मृताः म्लेच्छभाषायुताऽशुद्धास्तथा
 म्लेच्छोपजीविनः अनुवर्तिते ये म्लेच्छान् स्त्रीधनैरुपजीविनः स्त्रियश्चैव न रक्षंति ते श्रेतानात्र संशयः क्षुधास
 तपत्सदहं तु श्वातं विप्रं गृहगतं गुणपुण्यातिथिस्तत्कापि शाचलं व्रजंति ते विक्रीणंति च वैनाश्रम्लेच्छादिपुन
 वाशिषु श्रेतलोके चिरं स्थित्वा ते च यांत्यपुनर्भवं अशौचाभ्यंतरे ये च जाता आश्रयश्रवो मृताः चिरं श्रेताः पिशाचाश्च मृता
 जाता पुनः पुनः जातकर्ममुखैश्चैव संस्कारैर्वैवर्जिताः एकैकस्याप्यसंस्कारे श्रेतत्वं परिधीयते स्नानसंभ्रमासुरार्चा
 भिर्बद्धयज्ञव्रताक्षरैः आजन्म वर्जिताः पापारस्ते श्रेताश्चापुनर्भवाः भोजनोच्छिष्टपात्राणि यानि देहमलानि च येषां
 तयंति सत्तु धर्ते श्रेतानात्र संशयः - दानमना च नोर्वापानैर्वैधैर्नैव तर्पिताः पितरे गुरवश्चैव श्रेतास्ते कर्मजाभुवि-प-

तीनस्तत्काचयानायां निवसतीतरेजने प्रेतलोके चिरंस्थित्वा जायते चांत्ययोनिषु पतींश्च वंचयित्वा पाविष्येन्द्रिय-
मोहिताः मिष्टं खादंति याः पापास्तस्मिन्नेताद्विचरं भुवि विष्मज्जभक्षकापेचब्रह्मस्वहरेण रताः अभक्ष्य भक्षका इवां-
ते तत्रेताश्चापुनर्भवाः बलद्ये परवस्तूनि यद्वृत्तिचदहं त्यपि अतिथीनवमन्यते प्रेतानिरयमारिभ्यताः तेनैरैः क-
र्मजं भुक्तं सुखं वा दुःखमेव वा तस्मादात्मलर्को भुक्तास्त्वातस्य द्वेण तु सर्वपापविनिर्मुक्तो विष्णुलोके महीयते
तस्मात्सर्वप्रयत्नेन सर्वपापमलर्को शिवां यद्वदंश्च पुण्यपातस्कंदपुण्यारुणानमिदं शुभम् श्रावयेत्स तत्तलोके वैष्णवे पु-
नर्विशेषतः सयाति विष्णुभव नमिति परैराणिका विदुः इति पद्मपुराणसुष्टिखंडे धार्जो फलमाहात्म्यं पठितमो ध्यायः- अ-
थ कार्त्तिकीकृत्यं इयं मन्वादिः सा पूर्वाह्णव्यापिनी ग्राह्या शुक्लपक्षस्थत्वात् अत्राविशेषो हेमाद्रौ ब्राह्मे ॥ पुण्याम-
हाव नस्याज्जीवेद्वेदोः कृतिकारथयोः पाश्चे विशाखासु यदा भानुः कृतिकासु च चंद्रमाः सयोगः पद्मकोनाम-
तेतुल्येभः पद्मके पुष्करेऽमायां कपिलायः प्रयच्छति सा हि त्वा सर्वपापापानि वैष्णवं लभते पदं यमः कार्त्तिके
रेस्नातः सर्वपापैः प्रमन्त्रे

पि आग्नेयं तु यदा ऋक्षकार्त्तिकया भवति क्वचित् महती सा तिथिर्ज्ञेया स्ना-
न्यांति यै क्वचित् तिथिः सापि महानुपुण्या मुनिभिः परिकीर्त्तिता प्रा-
स्ता

नैको प्रोक्त देवानामपि दुर्लभेति अस्यामेव सायं काले मत्स्या-
न्दावायतो विष्णुर्मत्स्यरूपो भवतः तस्यादंशं हुतं जप्तं तदक्ष-

व्ये पौर्णमास्यां तु संध्यायां कर्तव्यं विष्णुरोत्सवः दद्यादनेन मंत्रे
मशकाश्च वज्रैश्च लेख्ये विचरंति जीवाः दृष्ट्वा द्रवीपनाहिं जन्मभानि नरते
लव्यापिनी ग्राह्या पूर्वोक्तमविष्यवाक्ये संध्यायामित्युक्तेः

अत्र कर्त्तिके पदार्थानां कार्यं तदुक्तं 'काशीखंडे' कर्त्तिकयां कर्त्तिकार्येण यः कुर्यात्स्वामिदर्शनं स स जन्म भवेद्विप्रो
 धनाढ्यो वेदपारग इति अस्यां क्षिरसागरदानमुक्तं निर्णयाम्यते ब्रह्मपुराणे पौर्णमास्यां तु संपूज्यो भक्त्या दामोदरः
 सदा ततश्चंद्रोदये पूज्यस्तदा परम्यः कृत्तिकारतुषट् शिवास्मृतिनामा च ग्रीतिः संततिरेव च अनसूयाक्षमा
 त्रैव पदेताः कर्त्तिकामता इति कर्त्तिकेयस्तथा सङ्गीवरुणश्च द्रुताशनः धान्यैः स्मशूकैर्द्वारैर्धूमैः पितरस्सनिशागमैः
 मातृपैर्धूमैस्तथा दीपैर्भिक्षैरुद्धावर्चैस्तथा परमाद्भैः फलैः शार्कैर्वा न्हि ब्राह्मणतर्पणैः एवं देवांस्तु संपूज्य दीपि देवो यः
 हृद्बहिः दीपो पातितथागर्तश्चतुरस्त्रो मनोहरः चतुर्विंशगुलः कार्यः सिकश्चंदनवारिणा गवां क्षिरेण संपूर्णः सर्वतः
 पुरिरक्षितः तत्र हेममयो मर्त्यो मुक्तो नैव मनोहरः प्रक्षेप्तव्या विधानेन नमो रतुहरये पठन् ब्राह्मणाया यो न्या
 यदद्यात्तक्षीरसागरमिति ब्रह्मविधानेनेत्यस्य दद्यादित्यनेनान्वयः अस्यां दामोदरं पूज्य नक्तं कार्यं तदुक्तं कस्य तत्त्वा
 र्थेव ब्रह्मपुराणे पौर्णमास्यां तु संपूज्य भक्त्या दामोदरं सदा तस्मिन् ब्रह्महनि यत्नेन कर्त्तव्यं नक्तं भोजनम् तथा कर्त्तिके पौर्ण
 मास्यां तु सोपवासोऽर्चयेद्द्विरम् आग्निष्टोमफलं प्राप्य सूर्यलोके च विंदति अस्यामेव वृषभदानं कार्यं तदुक्तं मदनर
 तने विष्णुवर्मात्तरे कर्त्तिकयां चंद्रवर्णा भमन्यवर्णमथापि वा रत्नैर्भीधैस्तथा धान्यैर्वा जैर्वस्त्रैस्तथैव च एतैर्भुक्तमि
 ति शेषः कृत्वा चोक्तमथोक्ता एतत्त्वादीपं समंततः चंद्रोदयेन रोदव्यासवर्षा पौः प्रमुच्यते कान्तरे यममार्गे तु तेना
 सौम्रजते सुखं प्राप्नोति पुत्रपौत्राश्च सूर्यलोके च गच्छतीति अत्रैव काम्यवृत्तौ तर्पणः कार्यः तदुक्तं निर्णयाम्यते भवि
 ष्योत्तरे कर्त्तिकयां तु वृषोत्सर्गो विवाहः पुण्यलक्षणः कार्यः कुरुकुलश्रेष्ठ हरिर्नाराज नंतथा गजाश्वरथदानं च धन
 धेनवादयस्तथा प्रदेयाः पुण्यकृद्भिस्तु तस्यां सिकलप्य देवतां इति मां त्येऽपि कर्त्तिकयां तु वृषोत्सर्गो कृत्वा नक्तं समाच
 रेत शैवं पदमवाप्नोति शैवव्रतमिदं स्मृतमिति अत्रैव ब्रह्मपुराणे नीलवृषदानमुक्तं नीलं च वृषभं दद्याच्चतुर्व

तीत्यक्तावधानार्थोनिवसतीतरेजने प्रेतलोकेचिरंस्थित्वाजायतेचांत्ययोनिपु पतींश्चवंचायित्वायाविपर्येद्रिय-
 मोहिताः मिष्टखादंतिपाःपापास्तास्तुप्रेतादिचिरंभुवि विष्मन्नभक्षकायेचब्रह्मस्वहरणैरताः अभक्ष्यभक्षकाश्चां
 ततप्रेताश्चपुनर्मवाः बलद्वयेपरयस्तूतिगृह्णतिचदहंत्यपि अतिथीनवमन्यतेप्रेतानिरयमारिथताः तैर्नैःक-
 र्मजंभुकंमुखंवाटुःस्वमेववा तस्मादामलर्कभुक्तास्तात्वातस्यद्रवेणतु सर्वपापविनिर्मुक्तोविष्णुलोकेमहीयते
 तस्मात्सर्वप्रयत्नेनसेवयामलर्कांशिवां यइदंशृणुयात्स्कंदपुण्यारण्यनामिदंशुभम् श्रावयेत्सततलोकेवैष्णवेपु-
 विशेपतः सयातिविष्णुभवनमितिपीरारणिकाविदुः इतिपद्मपुराणसृष्टिखेदधार्जोफलमाहात्म्यंपण्डितमोक्षधायः अ-
 धकार्तकीकृत्यं इयंमन्वादिः सापूर्वाह्णपापिनीयाहाशुक्लपक्षस्थत्वात् अत्रविशेषोहेमाद्रौब्राह्मे ॥ पुण्याम-
 हाकार्तकीस्याज्जीवेद्वैःकृतिकास्ययोः पादौ विशाखासुयदाभानुः कृतिकासुचंद्रमाः सयोगःपद्मकोनाम,
 पुष्करत्वतिदुर्लभः पद्मकेपुष्करेऽमायांकपिलांयःप्रयच्छति साहित्यासर्वपापानिवैष्णवंलभतेपदं यमःकार्तौ
 क्यपांष्करेस्तातःसर्वपापैःश्रमुच्यते अन्यत्रापि आग्नेयंतुयदाऋक्षंकार्तिक्यपांभावतिकचित् महतीसातिथिर्ज्ञेयास्ता
 नदानेपुचोत्तमा यदायान्यंतुभवतिऋक्षंतस्यांतिथीकचित् तिथिःसापिमहापुण्याश्रुतिभिःपरिकीर्तिता प्रा-
 जापत्ययदाऋक्षंतिथौतस्यांनराधिप सामहाकार्तकीप्रोक्तदेवानामपिदुर्लभेति आस्यामेवसायंकालेमत्स्या-
 वतारोजातइत्युक्तं पादौ कार्तिकमाहात्म्ये वरानन्दत्वायतोविष्णुर्मत्स्यरूपेभवरातः तरयादंतंहुतंजसंतदक्ष
 यफलंस्मृतमिति अत्रैवत्रिपुरोत्सवउत्तमविष्ये पौर्णमास्यांतुसंध्यायांकर्तव्यस्त्रिपुरोत्सवः दद्यादनेनमंत्रे
 णसुदोपांश्चपुरालये कीटापतंगामशकाश्चवृक्षजलेस्थलेयेविविचरंतिजीवाः दृष्ट्वाऽद्रीपंनहिजन्मभागिनस्ते
 मुक्तरूपाहिमयांतित्रेति अत्रपौर्णमासीसंध्याकालव्यापिनीयाहा पूर्वोक्तमविव्यवाक्ये संध्यायामित्युक्तेः

अत्र कर्तिकेयदर्शनं कार्यं तदुक्तं "काशीखंडे" कार्तिकयां कृतिका योग्यः कुर्यात्स्वामिदर्शनं सप्तजन्मवेद्विप्रो
 धनाढ्यो वेदपारग इति अस्यां क्षिरसागरदानमुक्तं निर्णयाम्भते ब्रह्मपुराणे पौर्णमास्यां तु संपूज्यो भक्त्या दामोदरः
 सदा ततश्चंद्रोदयेः पूज्यास्तापस्यः कृतिकास्तु पटु शिवा संभूतिनामा च प्रीतिः संततिरेव च अनसूया क्षमा
 त्रैवपदेताः कृतिका मता इति कार्तिकेयस्तथा खड्गविरुणश्च द्रुताशनः धान्यैः स्मशुकैर्दारुधर्मैर्भूषितस्सनिशानमे
 मालयेधूषस्तथा दीपैर्भक्ष्यैरुज्ज्वलैश्चैतथा परमाद्भौः फलैः शार्कैर्वाहिद्राक्षणातर्पणैः एवं देवास्तु संपूज्य दीपोदयेऽपि
 ह्राद्वहिः दीपोपातितयागर्तश्चतुरस्तोमनोहरः चतुर्विंशगुलः कार्यः सिकश्चंदनवारिणा गवां क्षिरेण संपूर्णः सर्वतः
 पुरिरक्षितः तत्र हेममयो मर्त्यो मुक्तो नमो हरः प्रक्षेप्तव्या विधानेन नमो रतुहरये पठन् ब्राह्मणायाथ यो ग्या
 यदद्यात् क्षीरसागरमिति ब्रह्मविधानेनेत्यस्य दद्यादित्यनेनान्वयः अस्यां दामोदरं पूज्य नक्तं कार्यं तदुक्तं कृत्यत्वा
 र्थेव ब्रह्मपुराणे पौर्णमास्यां तु संपूज्य भक्त्या दामोदरं सदा तस्मिन्नहं नियत्नेन कर्तव्यं नक्तं भोजनम् तथा कार्तिके पौर्ण
 मास्यां तु सोपवासोऽर्चयेद्वरिम् आग्निष्टोमफलं प्राप्य सूर्यलोकं चाविंदति अस्यामेव वृषभदानं कार्यं तदुक्तं मदनर
 तने विष्णुवर्मनारे कार्तिकयां चंद्रवर्णं भगवन्वर्णमथापि वा रत्नैर्भूषैस्तथा धान्यैर्वा जैर्बलैस्तथैव च एतैर्भुक्तमि
 ति शेषः कृत्वा चोक्तमथोक्षाणंदत्वा दीपं समंततः चंद्रोदयेन रोदत्वा सर्वपापैः प्रमुच्यते कान्तरे यममार्गो तु तेना
 सौव्रजते सुखं प्राप्नोति पुत्रपौत्रांश्च सूर्यलोकं च गच्छतीति अत्रैव काम्यवृत्तौ तर्गः कार्यः तदुक्तं निर्णयाम्भते भवि
 ष्योत्तरे कार्तिकयां तु वृषोत्सर्गो विवाहः पुण्यलक्षणः कार्यः कुरुकुलश्रेष्ठ हरैर्नाराज नंतथा गजाश्चरथदानं च धन
 धेनवादयस्तथा प्रदेयाः पुण्यफल्हस्तु तस्यां संकल्प्य देवतां इति मांत्सेऽपि कार्तिकयां तु वृषोत्सर्गो कृत्या नक्तं समाच
 रेत शैवं पदमवाप्नोति शैवव्रतमिदं स्मृतमिति अत्रैवं ब्रह्मपुराणे "नीलवृषदानमुक्तं नीलं च वृषभं दद्याच्चतुर्व

लसतरिभुतं - सर्वसत्यवरं रम्यं सर्वगंधममन्वितं मुखाससंवाहणाय महाकांतरातरणं यावत्तितरप्यरोमाणि शरी-
 रे सति संख्यया तावद्युगसहस्राणि स्वर्गवसति तत्र दः पुत्रयित्वा ततो विष्णुरेकमाल्यानुलेपनैः भोक्तव्यं गौर-
 सप्रायं सुसन्ध्यां डिलेत इति नीलवृषलक्षणं वाह हरिहरः लोहितो यस्य स्तुवर्णं नमुखे पुच्छे च पांडुरः श्वेतः खुर-
 विपाणान्यां सवृषो नील उच्यते तथा च चरणाश्च मुखपुच्छं यस्य श्वेतानि गोपतेः लाक्षारससुवर्णश्रुतं नील-
 मिति निर्दिशेत् भूमौ कर्पतिलगूलं प्रलंबं स्य लवालाधिः पुरस्तद्व्रतं नीलिं वृषभरसप्रशस्यते अन्धत्राऽपि श्वे-
 तोदरः कृष्णपृष्ठो ब्राह्मणस्य प्रशस्यते स्निग्धवर्णैर्नरकेन क्षत्रियस्य प्रशस्यते कांचनाभेन वैश्यस्य कृष्णः शुद्धस्य
 शस्यते यस्य प्रणा यत्ते भृंगे भूमखाभिमुखे सदा सर्वयोमेव वर्णानां सच सर्वार्थसाधक इति अस्यामेव भविष्योत्त-
 रोक्तं संतानव्रतं कार्यं तदुक्तं हेमाद्रौ ॥ श्रीकृष्ण उवाच कर्त्तव्याः मुपास्यः कन्यां दद्यात्स्वल्कतां स्वकी-
 यां परकीयां वानदोसि गमके शुभे एतत्संतानकं नाम व्रतं सुगतिदायकमिति अस्यामेव राशि व्रतं तदुक्तं हेमाद्रौ
 भाविष्योत्तरे । श्रीकृष्ण उवाच ॥ कर्त्तव्यां नक्तमुदयान्मेघहेमविनिर्भरं मार्गशीर्षवृषे पुष्ये मिथुने तद्देवाहि
 एवंक्रमेण यो दद्यात् शीनवस्त्रविभूषितान् पौर्णमास्यां तु कर्त्तव्यं सुवस्त्रान्वहुदक्षिणान् एतद्राशि व्रतं नाम मग्नोपद्र-
 वनाशानं सर्वाशापूरकं तद्वत्सोमलोके प्रदायकमिति ॥ अस्यामेव कृत्तिका व्रतं कार्यं तदुक्तं हेमाद्रौ भविष्ये ॥
 श्रीकृष्ण उवाच ॥ अथातः शुभपूजालकृत्तिका व्रतं मुत्तमं राज्ञो च मद्रजिगस्या पुरायस्य प्रभावतः अतीव महती
 लब्ध्या श्रियं जातिस्मराऽभवत् योगेनातेतनुं त्यक्तापरे ब्रह्मण्यलीयत युधिष्ठिर उवाच ॥ कीदृशं तद्व्रतं कृष्ण मंत्र
 एव तु कीदृशः विधानं कृत्तिका नां च तं चकालं वदस्व मे श्रीकृष्ण उवाच ॥ कर्त्तव्यां पौर्णमास्यां तु गृह्णीयात् कृत्तिका
 व्रतं प्रथमां सति द्रव्यादिदं संचित्य चेतसोत्पादि सौवर्णैरप्यानवनीतसिद्धाः षट्कृत्तिकाश्च एकापि पृथग्यश्च

कृत्वा पात्रे निधाय कुसुमाक्षतधूपदीपैः संपूज्य जन्मगहनं न विशंति स्म रयेदिति इति कृत्तिकाव्रतं श्रवणमनुर्य
 पूर्णिमाव्रतमारभणीयं तदुक्तं हेमाद्रौ भविष्योत्तरे ॥ कार्तिकेर्मासमाभ्यसंपूर्णं शशालक्षणं पूजयेद्दुदये राजन्स
 दानकाशनो भवेदित्यादि जनाभिरामश्च शशांकवत्स्याद्धनाधिपालश्च तथैव लक्ष्म्या शक्रेण तुल्यश्च तथैव श
 तयामानुष्यमासाय भवेत्सरजोत्पतेन । इति मनोरथपुण्ड्रिमाव्रतं श्रौतवसो भाग्यव्रतं कार्यं तदुक्तं हेमाद्रौ विष्णु
 धर्म कार्तिकेर्पूर्णमास्यां तु पूर्णशि शिरदीधितिं पद्मे षोडशपत्रे तु कृत्तिकायां तु पूजयेदित्यादि सौभाग्यदं रूपवि
 वर्द्धनं च लावण्यदं स्त्रीरतिभोगदं च कार्यं प्रयत्नेन न रंद्रपुसां धार्थं तया स्त्रीभिरदीनसत्त्वेत्यनेन । इति विष्णुधर्मोक्तं
 सौभाग्यव्रतम् अस्यामेवाऽनुष्ठेय कार्तिकव्रतं तथापनप्रसंगात् कार्तिकस्नानविधिर्लक्ष्यते तत्र पृथ्विचंद्रो
 दये विष्णुस्मृतिपादयोः ॥ तुलामकरमेषेषु प्रातः स्नानं विधीयते हविष्यं ब्रह्मचर्यं च महापातकनाशनमिति सौरमा
 सउक्तः प्राच्याश्चेतदेवाद्रियंते दाक्षिणात्यास्तु आश्विनस्य तु मासस्य या शुक्लैकादशी भवेत् कार्तिकस्य च
 तानीह तस्य विप्रारभेरुत्तु धीरिति पादोक्तेः अर्गवार्चने च आरभ्यैकादशीं शुक्लामाश्विनस्य तु मानवः प्रातः स्नानं प्रकुर्वी
 तयावत्कार्तिकमास्करइति विष्णुरहस्योक्तेः हेमाद्रौ च आदित्यपुराणे ॥ पूर्णश्राश्वयुजे मासि पूर्णमास्यां समाहित
 इत्युक्त्वा माससमग्रं परयाच भक्त्या समाप्यते कार्तिके पूर्णमास्यामित्यं तेनाऽभिधानाच्चाऽऽश्विनशु
 क्लैकादश्या पूर्णमास्यां वा समापयेदित्याहुः मदनपारिजाते-विष्णुः कार्तिकं सकलं मासं नित्यं स्नायी जितं द्विष्टुः ॥
 जपन्हविष्यमुक्त्वा शांतः सर्वपापैः प्रमुच्यते । अत्र देशविशेषः पादौ कार्तिकं प्रक्रम्य - कुरुक्षेत्रे कोटिगुणो
 गणायामपितस्मः ततोधिकः - पुष्करे स्याद्द्वारावत्यां च भार्गव पुण्याः पुर्यश्वसप्तैव मुनयो मथुराधिकाः ॥ इ
 ह्मः कार्तिके वा विजामथुरयां नृणां मिह यत्रार्चते स्वचक्रं रूपं भक्तेभ्यः संप्रयच्छतीति - इदं च स्नानं काशस्थिपूज

नदेष्यतिप्रशस्त ॥ शतंसमास्तपस्तप्त्वाकृतयेष्टभ्यतेफलं तत्कार्तिकेपंचनदेसकृत्स्नानेनलभ्यते कार्तिकेविद्वती
धेयोब्रह्मचर्यपरायणःस्नास्यतेतुदितेभानौभानुजातस्यभीःकुतइत्यादिकाशीखंडोक्तेःसंपूर्णस्नानाऽशर्को ब्रह्मपुराणे
कार्तिकमधिकस्य ॥ एकादश्यादिपुतयातत्रपंचसुराविषुचंदिनेदिनेचस्नातव्यंशीतलासुनदीषुचोर्वातव्यातधा
हिंसामांसंभक्षणमेवचेति काशीखंडे वाराणस्यापंचनदेभ्यहंस्नातारतुकार्तिके ॥ अमर्तिपुण्यवपुषः ॥ पुण्यभोजो
तिनिर्मला इति कार्तिकेमासिवैशाखाधैःकृताभक्तितपरैः विद्वतीर्कृतस्नानैस्तेषामुक्तिर्नदूरतवति ॥ मुहूर्ताव
शेषितायांरात्रौतीर्थार्थेदीर्घत्वाप्रत्यहंस्नानंकार्थं नाडिद्वयावाशिष्टांरात्रौगच्छेजलाशयमित्यादिपाद्मवचनात् ॥ अ
त्रैवंप्रसंगात्संक्षेपेणनित्यनैमित्तिकस्नानाविधिरुच्यते अंगिराः विनादर्भश्च्यरत्नानयच्चदानंविनोदकं असंख्य
तंवयज्जपंततत्सर्वानिफलंभवत् अन्यत्रापि कुशहीनंतुयस्नानंमंत्रहीनाययाक्रिया दानंचदक्षिणाहीनत्रयंतन्निष्फ
लंभवत् योगियाज्ञावल्ययः अरुदिव्याचरेत्स्नानंमध्याह्नात्सान्विशेषतः प्रयत्नोदमादायदर्बामार्द्रंचोमयं अस
गनातुरःविशेषतइतिवचनात् अपराह्णेष्यभ्यनुज्ञापते ॥ स्थापयित्वातथादर्भास्ततःस्नानंसमाचरेत् ॥ प्रक्षाल्य
हस्तौपादौचशिरावंधंसमाचरेत् अत्रकुशदर्वादिकंस्वयमेवानयेत् नतुनद्यादौकंचिन्नाशयित तदुत्तरमृत्तिसिंघरे ॥
जलतितिलदर्भास्तुयानुष्ठानाययाचते नानुष्ठानफलंतस्यदातुरेवहितंफलं मनुःस्नानोपकरणंसर्वन्यस्यदक्षिणभा
गतःएवंपकुर्वतेस्नानंश्रेयोमहदवाप्नुयात् संप्रहे जलेदेवग्रहेचैवशयनेचद्विजालये निर्णिकपादःप्रविशेन्नानिर्णि
क्तःकंधंचनेति ॥ अतःस्नाने मललेपसम्भवे शरीरमलक्षालनस्य जलमध्येनिषेधादुद्धृतोदकेनवाहिरंगंप्रक्षाल्यनु
धादौप्रविशेत् शिरावंधनप्रकारमाहव्यासः स्मृत्वाकारचगायतर्जोनिबध्नीयाच्छिरांततः पुनराचम्यद्दयंवाहू
रकंधोचसंस्पृशेत् कात्यायनसूत्रेच ॥ अथातोनित्यस्नानानिमित्युपक्रम्य प्रक्षाल्यपाणिपादंकुशोपग्रहोवद्वशिरां

यज्ञोपवीतिर्विजयेदित्युक्तं कुशयुक्तपग्रहेत्स्यदपग्रहतेऽनेनैतद्युग्रहोहस्तः अत्र सदोपवीतिनामिदं प्रसङ्गवद्वाशिरोः
नचैवं नित्यतया शिखादिधारणोऽसिद्धेऽपि पुनर्विधानं कर्तव्यमित्यहो तद्वारणं पुरुषार्थः सदा प्रदत्त इति चेत्
हिनैष्टापि यज्ञोपवीतितदुत्पाद्यस्थानमिति सिद्धतीति श्रुतत्वं भेदः तद्विदुः । विशिखोऽप्युपवीतश्च यत्करोति तत्
तत्कृतमित्युत्तराद्धेन कर्मगततायाऽप्येवनात् केवलपुरुषार्थव्योहिः शिखोपवीतयोः कर्माभूतया नित्यप्राप्तत्वाद्यत्
दर्थविधानमुपपद्यते यदपि पुरुषार्थविधिप्राप्तये यज्ञोपवीतीति द्वितीयवस्त्रधारणार्थमिति कात्यायनभाष्यं तद्विधिर्वित्य
परिसंख्याप्रसंगान् तस्माद्देवादुत्तरीयासंपत्तौ तदर्थमाधिकमेकं यज्ञोपवीतविधीयते अतएवोक्तं द्वितीयमुत्तरीयाभिः
वस्त्राभावे तादिव्यत इति एवमनियतकेशेषा इति स्नाने केशमोक्षश्च वणाच्छिखा मोक्षोऽपि शक्यते तित्वा रणार्थमुनः
शिखां वधवचनं यद्यपि मुक्तशिखावर्जमिति तत्रास्ति तथापि प्रमादनिवृत्त्यर्थं दोषभूयस्त्वा र्थवचनमिति कथञ्चिद्व्यव
स्थेयं यवान्नपुराणो निधिच्यतीरे कुशोपजुलानि पूर्वोत्तरायाणि लृदन्त्ये सञ्च प्रक्षाल्य पादौ च सदेव कठे यज्ञोपवीतं च जलं
पि वेतन्निः कठे कृत्वा निवीतं कृत्वा प्रक्षालयेदित्यर्थः यमः कराभ्यां धारयेद्भोग्जिखां वधं विधाय च त्राणाया मांस्तथा कु
र्यात्कालज्ञानं यथा विधिका लज्ञानं तात्कालिकतिथिनक्षत्रादि स्मरणं विधायेत्यर्थः मनुः प्रक्षाल्य पादौ हस्तौ च शुचिराञ्च
र्ययं यतः तिथिवारदिकं ज्ञात्वा सुसंकल्पे यथाविधिः अत्रादिपदेन वारयोगसंक्रान्त्यादिरपि संप्रहः तत्र तत्र पृथक् पृथक्
एतत् तत्र तिथिनक्षत्रादीनि तात्कालिकान्येव स्मर्तव्यानि तदुक्तमाचारसमारे जन्माज्ञाभ्यंगपातादिरुनानन्दं तत्क्रियासु
चं तिथिस्तात्कालिकी ज्ञेया पारणलेखनेतयेति वारेषु तदुद्देशांतरवियोगाभ्यां क्वचित्तदुद्देशात्प्रागुक्तं वारप्रवृत्तिः तदु
क्तं रत्नमालयां वारप्रवृत्तिमुन्येव दर्शितसूर्योद्ग्राहवणराजधान्यां ऊर्ध्वतथाधोऽप्यपरत्र तस्मान्चरार्द्धे शांतरना
दिकाभिः लंकारासूर्योद्ग्राहवर्धमेव वारप्रवृत्तिः अन्यदेशे देशांतरचरवशेन तस्मात्सूर्योद्ग्राहवर्धमेवावापारप्रवृत्तिः

इदमवस्थुटीकृत्याह चराद्धे शांतरयोर्वियोगात्समानिपथलेश्वरसम्यक् सूर्योदयादूर्ध्वमण्डलेऽधोवारप्रवृ
 त्तिमुनयोवदन्ति श्रवमर्धःस्फुटभणितद्वारा स्फुटचरधनमानीयदेशांतरमथानयेत् तदोभयोरकथोर्द्धनत्वे ऋणत्वे
 योगःकार्यः वैजात्यचाधिकेऋणेषु प्राप्तं शेफऋणकंसतितावद्घाटिकाभिर्वारप्रवृत्तिः धनंकेतु प्राप्तिं एवार्थिते
 उपसिद्धानविधानाद्रविवारज्ञानविधानाद्रविवारादेरुदयोत्तरप्रवृत्तौ तान्निमित्तकज्ञानादौ चार्वाक् शनिवासरःकीर्ति
 नीचःरविवारज्ञानंतु सोमवासरेऽगुदयात्कार्यमेवमुत्तरमप्यपकर्ष्यइति प्राक्तनचैतन्याथ्य आचारविशेषात् अत्रा
 हुःएतद्वे शांतरवियोगयोगान्ध्यावारप्रवृत्त्यभिधानं तत्प्रयुक्तकार्येषु गुणदोषभावल्याप्राबल्यबोधनपरं पातविचारस्य
 दिनाधिपत्यमित्याधिपत्याभिधानवत् अतएकैकस्मिन्नापि वासरेऽनेकवारप्रवृत्त्यभिधानं यात्रादौ गुणदोषाभाव
 प्रातिपादकमेव एवं नित्यावारप्रवृत्तिरर्द्धविंवदशानादेव सामान्यशास्त्रसिद्धत्वात् एवंचनित्यज्ञानादौ यद्यप्युप
 काले उपरितनोवारो नास्ति तथापि तस्यतिथिवशात्तात्कालिकत्वस्मरणाद्भाविनोपिकीर्तनं किंच अस्तुतस्यकि
 याःसर्वाभवातिह्यफलायतः प्रातःसमाचरेरत्नानंतच्चनित्यमितिरमृतमिति मार्कण्डेयवचनेन प्रातःज्ञानस्य
 हःकर्तव्यकर्मगातायावोधितत्वात्तदहः कर्तव्यकर्मोद्देशके स्नाने तदहस्तिथिवारादिवकीर्तयितुमुचितम् तिथौतु
 वचनाद्वाधः नत्वेतद्वारेऽस्ति अतएवसंध्योर्भेदोपादानमित्यन्यत्राविरतः एवंच तदहर्वात्तराणिकिरुणाव
 च्छेदोपकाले सएववारउकीर्तनीयइति सिद्धं यत्पुनर्वारयोगस्यापेक्षेनैमित्तिकभर्द्धादयादिज्ञानं तत्तद्वर्तनमभवति
 अकवारोदर्वस्तुतस्तदभावात् अहःकर्मनंगत्वाच्च नतदनुरोधेनतदुन्नयनमपीति एवंमलापकर्षणज्ञानेऽपि नत
 दार्कवारोदिप्रयुक्तोनिषेधः महाजनाचारोप्येवमेव अतएवकान्यमपि सूर्योर्द्धविंवदशानादूर्ध्वमेवभवति का
 न्येपुरयकालस्यैवांगत्वात् यदितुकाभ्येधोपार्कज्ञानादावनुदितकोविधिरपितत्रवचनादेवभाविनोप्यर्कवारोदः

कीर्तनकार्यमिति वस्तुतस्तु रविवासरनिमित्तकज्ञानं शानिवासरान्वितायामस्यां तिथौ करिष्य इत्येव संकल्प
 चित्तुमुचितम् कालविशेषस्य वासरस्य सप्तम्यधिकरणेनोत्कीर्तितस्य विद्यमानस्यैवाधिकरणत्वसंभवेनाविद्यमा
 नस्याधिकरणत्वेनोत्कीर्तनासंभवात् एवंयतीयातादियोगादेरपि विद्यमानस्यैव संकल्पादावुत्कीर्तनवोधम् न
 चतिथौतात्कालिकत्ववचनाद्विद्यमानस्यापि वारादेः संकल्पादावुत्कीर्तनासंभवइतिवाच्यम् तिथौतात्कालिक
 त्ववचनस्य त्रिदोषपारिसंस्थाविधिवत्प्रसंगेन यांतिथिमित्यादिसाकल्यबोधकवचनप्रसक्तसाकल्येन वारा
 दौतात्कालिकव्यवच्छेदकत्वासम्भवात् यद्यपि निमित्तस्यत्वस्मिन्स्वत्ववशानुष्ठापकस्यविद्यमानस्यैवोच्छेदोप
 कृतथापिप्रयादौमंगलाचरणेनितत्त्वस्यदृष्टत्वेनाविद्यमानस्यापि रविवासरदेरुणोदयक्रालेविधायकवचन
 वशादरुणोदयकालेऽनुष्ठेयमानंरविवासरसंबंधिकिप्रागं प्रातःज्ञानं प्रतिनिमित्तत्वं युक्तं नवाचारविरो
 धः प्राप्ताचारानुरोधेन शास्त्रार्थस्य व्यवस्थापयितुमशक्यत्वादितिकृतबुद्धयोर्विदुर्वावित्यलम् इदंचप्रातः
 स्नानसंध्याकुत्वाकार्यं तेनविनेतरकर्मनाधिकारादितिवर्द्धमानः यद्यपि प्रातःज्ञानोत्तरप्रातःसंध्यायाः
 पूर्वमेवकार्तिकादिज्ञानंविधातुमुचितं प्रातःसंध्यायाः सूर्योदयोत्तरं समाप्यत्वेनानुदिते भानौ विहितस्यज्ञानस्य
 प्रातःपरचादनुष्ठेयत्वं तत्रैव कार्तिकेऽहंकरिष्यामिप्रातःज्ञानंजनार्दन श्रीत्वर्थतवदेवशदामोदरमयासह
 ध्यात्वाहंत्वंचदेवेशजालेऽस्मिन्स्नातुमुद्यतः तवप्रसादात्पापंभोमोदरविनश्यतु इमौमर्तौसमुच्चार्यमौनी
 स्नात्वाद्रतीनरइति श्रद्धमंतावपि तत्रैव प्रतिनःकार्तिकेमासिज्ञातस्यविधिवन्मम गृहाणार्धमयादत्तंदनुजं
 हुनिपूदन नित्येनैमित्तिकेकृष्णकार्तिकेपापनाशनं गृहाणार्धमयादत्तराधयासहितोहरे इमौमर्तौसमुच्चार्य
 धोर्धर्महंप्रयच्छति सुवर्णरत्नपुष्पांशुपूर्णशंखेनपुण्यवान् सुवर्णपूर्णपृथिवीतेनदत्तानसंशयइति अन्योपि

स्नानगतोविशेषः पादौ स्मृत्यभागरिथविष्णुशिवसूर्यजलविशेषतः नाभिमात्रेजलेतिष्ठन्ब्रतीस्नायायुध्ना
 विधिः तिलामलकचूर्णनगृहीत्स्नानंसमाचरेत् वनस्थानांयतीनांचतुलसीमूलमिश्रितमिति स्नानसाधनं
 श्रितिशेषः सप्तमीदर्शनवर्माद्वितीयादशमीपुत्र त्रयोदश्यांचनस्नायाद्वात्रीफलतिष्ठैः सहति पादौ कार्तिकेना
 चित्तोपरतुकमलैः कमलेक्षणः जन्मकोटिपुत्रविघ्नैर्द्विजनेपांकमलाग्रहैः नारसिंहे विहाय सर्वपुण्याणि मुक्तिपुष्पकै
 श्वः कार्तिकेयोऽर्चयेद्भक्त्या वाजिपेयफलं भवेत् ॥ कार्तिके तुलसीमाहात्म्यं पादौ तुलसीकाननराजन्दहयस्या
 वदतिष्ठते ॥ वृद्धहर्तृधरपुत्रनायाति यमकिकराः रोपणरपालनारूपशार्ङ्गपापहरतथा तुलसीहरतेपुत्रं वाङ्मा
 नः कायसंश्रव तुलसीमंजरीभिर्धः कुर्याद्दरिहरार्चनं न स गंभृहयातिमुक्तिभागेन सशयदति तुलसीविपिनच्छा
 यापत्रयव्रभवेत्पुत्रं तत्र श्राद्धं कुर्वता पिष्टपादं रामक्षयमिति तुलसीवल्लक्षणे कार्तिकेयोऽर्चयेद्दरिं पदे पदे मुनिश्च
 छलभवेत्मात्रिक फलं स्क्रादे कार्तिकमाहात्म्ये ॥ मालतीमालया विष्णुः केतुयार्चयेत्पुजितः समासहस्रसंश्रि
 तो भवते मधुसूदनः ॥ तथा कार्तिके शशीपूजा येषां नामासुतैः कृता ॥ तेतिर्भस्मरं च पुनर्वसति दिवि वेसदा
 तथा स्क्रादे द्वादशिका माहात्म्ये ॥ निवेशकेशवमाला तुलसीकाष्ठसंभवाः बहते योनरो भक्त्या धात्री तुलसीसंभवाः
 न जह्या तुलसीमालां कार्तिके च विशेषतः ॥ महापातकसंहर्ता धर्मकामार्थदायिनी ॥ रुष्टे शत्रुयानि लोमानि धात्री
 माला कलौ नृणां तावद्दर्पसहस्त्राणि वैकुण्ठवसाति भवेत् ॥ मालां नित्यं नरो भक्त्या धात्री तुलसीसंभवाः बहते
 कण्ठे शत्रुकल्पकोटी दिवं वसेत् तुलसीकाष्ठसंभूते माले कृष्णप्रियकरि ॥ विभक्तिं वा महंकंठे कुरु मां कृष्णवच्छभं
 एवं सैमाथ्यं विधिवन्मालां कृष्णलोपितां धारेयत्कार्तिके यो वै स गच्छेद्भूषणं पदमिति स्क्रादे कार्तिक
 संहारम्ये ॥ धात्रीमूले तु यः कुर्यात्पिष्टपादनं महामते मुक्तिं प्रयाति पितरः प्रसादान्माधवरूपं धात्रीफलं

विलितांगोधावीफलविभूषितः धात्रीफलकृताहारो नरे नारायणे भवेत् ॥ धात्रीलायां समाश्रित्य ये च येषां
 पुण्यं पुण्यपुण्येऽश्वमेधस्य फलं प्राप्नोति मानवः तीर्थानि मुनयो देवा यज्ञाः सर्वेऽपि कार्त्तिके नित्यं धात्रीं समाश्रित्य
 तिष्ठस्य कृतलाभिरुपतदति ॥ ब्रह्मैव धात्रीपूजनं कृत्वा प्रार्थयेत् ॥ धात्रिदेवि नमस्तुभ्यं सर्वपापक्षयं करि ॥ पुत्रादहि
 महापुण्यं यथोद्विह्वलं च मङ्गलं ॥ तद्धारकादे ॥ कार्त्तिके मासि विजैद्रधात्री वक्षोपशोभते वने दामोदरं विष्णुं
 चित्राक्षं स्तोत्रे प्रदिभुं ॥ मूलः नृपाय सेनायहोमं कुर्याद्विक्षणः ॥ ज्ञाक्षणाभोजयेत्स्यारवयुभं जीतवंधुभिरिति ॥ श्र
 ष्ठागारणविधिः ॥ पाद्मे जागरं कार्त्तिके मासि यः कुर्यादरुणोदये दामोदराय सेनायुगोसहस्रफलं लभेदिति ॥ साहि
 जातिके द्विदलव्रतं प्राणुर्कं कार्त्तिके द्विदलं त्यजेदिति ॥ पाद्मे कार्त्तिकमाहारमभ्यु ॥ राजिकां मादकं च वने वा धात्का
 रिके व्रतो द्विदलं तिलं च यथान्यत्सु विदूषितं ॥ र्कदेपि कार्त्तिके वर्ज्यं तद्वद्विदलं बहुव्रतं ॥ माधुमदं
 सुराश्च चणकाश्च कुलत्थकाः ॥ निष्याद्या राजमापाश्वभ्रातृभ्यां द्विदलं रम्यं नूतनान्यपि जीर्णानि सर्वाप्युतातिव
 र्जयेत् ॥ भ्रजकोचिदुत्पतिसमवेदलद्वयं यस्य भवति तद्गतपूर्वगत्वा द्विदलमुच्यते इत्याहुः ॥ उदाहरति च ॥ वीजमेव
 समुद्धतं द्विदलं चार्कुरं विना दृश्यते यन्नस्येपु द्विदलं तन्निगद्यते ॥ अन्ये तु लक्षणायां भागान् भावाद्वाचनस्य च निर्मूल
 त्वाद्द्विदलं तमकं यस्य स्वरूपं तदेव वर्जयेदित्याहुः ॥ अन्धान्यापि वर्ज्यान्युक्तानि ॥ पाद्मे पलांडुलं शुर्नाहिं गुच्छं चाकं यूनं
 तथानालिकां मूलकं शिमुं वर्जयेत्कार्त्तिके व्रती ॥ अलांबुयापि पुंताकं कूष्माण्डं वृहतीफलं कलिंगचकपित्थं च वर्जयेद्रूपणव
 द्भ्रती ॥ कार्त्तिके तु विशेषेण राजमापाश्वभक्षयेत् ॥ निष्यावान्मुनिशार्दूलं यावदाभूतनारकोति ॥ पटोलान्यापि न भक्षयेद्वि
 त्यादि ॥ लघुनारदोपे ॥ कार्त्तिके वर्जयेत्तैलं कार्त्तिके वर्जयेन्मधु ॥ कार्त्तिके वर्जयेत्कार्त्तिकं ॥ कार्त्तिके शुक्लं संधितं ॥ कां
 स्य तत्प्राप्तं भोजनं ॥ कार्त्तिके यत्प्रादिर्मासोपवासं कुर्यान्न तु ग्रहस्तं ॥ ॥ वानप्रस्थो यतिर्वापि नारी वा विधवा भुजे सा

सेपवासंकुर्वतगुरोर्व्राज्ञायायतः आश्रितस्यामलपक्षेष्वावश्यमुपपितः व्रतमेतनुश्लियाद्यावत्त्रिशद्विना
 निविति प्रकृत्य नष्टस्यश्वरेद्वतमिति पाद्भोके । साधितंलवणशक्यस्वयमभलेकेवलकालपरिवर्त्तमान
 व्यातरसंसर्गकालपरिवर्त्तमानाभ्यांवाञ्छन्तीभवति तत् शुक्लमितिमिताक्षरायाम् तथा कार्तिकेकृष्णसेवीयः प्राज्ञा
 पत्यपरोधवा । एकांतरोपदासीवातिरात्रोपितोऽपिवा यद्वाद्वाद्दशपक्षवामासंवावरवाणिनि एकभक्तेननेके
 नतथेवापाचितेनच उपवासेनभैक्षेणव्रतमेतत्परंपदं तथा कार्तिकेआकाशदीपउत्कोनिर्णयामते पुष्करपुराणे ॥
 तुलायांतिलतैलनसायंकालेसमागते आकाशदीपयोदयान्मासमेकहरिप्रति महतीश्रयमाप्नोतिरूपसौभाग्य
 संपदमिति तद्विशेष्य हेमाद्रौ आदित्यपुराणे ॥ दिवाकरेऽस्ताचलमौलिभूतेयद्वाद्दूरपुरुषप्रमाणं यूपकृति
 यज्ञियदृक्षदारुमारोप्यभूमावथतरपयूधि पंचांगुलच्छिद्रयुतास्तुमध्योद्विहस्तदीर्घाश्रयपादिकारतु कृत्वाचतत्रो
 ददलाकृतिस्तुयाभिर्भवेदद्विदशानुसारी तर्काणैकायांतुमहाप्रकाशोदपिः प्रदेयोदलगास्तथाष्टौ निवेद्य
 धर्मापहरापभूमेयदामोदरायाप्यधर्मराज्ञे प्रजापतिभ्यस्त्वयचसपितृभ्यः प्रेतेभ्यएवाथनमःस्थितेभ्य इत्य
 दिविस्तरस्तत्रैवबोध्यः ॥ अपराके भविष्योत्तरेतु ॥ विष्णोरायतनेयस्तुसहस्रंयादिदिप्रकान्ता
 प्रज्वालयस्वतुदिनादिदिवाशत्रमनंदितः ॥ तमिस्त्रमभ्ययुक्पक्षंशुक्लपक्षंतु कार्तिकं सयातिभुवनांविष्णो
 रस्तेजोमयवपुःशुमान् द्वीपदानेनमंत्रउक्तः यथा दामोदरायनमसितुलायादौलयासह प्रदीपंतेप्रयच्छामि
 नमोनंतायवेधसद्वति अन्पदपि स्कादिः श्रीहयोपयवगोधूमाः प्रियंगुतिलशालयः एतेऽतिसात्विकाः
 प्रोक्ताः स्वर्गमोक्षफलप्रदाः काशीखंडे ऊर्जेयवाक्षमशनीयादेवात्रमयवापुनः वृताकंसूरणैवैवशकूशुर्वी
 श्ववर्जयेत् । पृथ्वीचंद्रोदये पाद्भे नोर्जोवंध्योविधातव्योव्रतानाकेनचिकित्तुः श्रव्रतेनक्षिपेद्यस्तुमासंदासोद्वर

प्रियं तिर्यग्योनिमवाप्नोति नाऽत्रकार्याविचारणा अन्यान्यपितावूलतैलके शक र्तनादि वर्ज्यसंकल्परूपाणि
 प्राणुकानि ब्रजैव प्रसंगात् भीष्मपंचकव्रतं लिख्यते नारदीयपुराणे - नारद उवाच यदेतदचलं पुण्य
 व्रतानां परमं व्रतम् कर्तव्यं कार्तिके मासि प्रयत्नाद्भीष्मपंचक विधानंतस्य विरुपद्रुं फलं च सुरसत्तम - क्रय
 स्वप्रसादान्मेजनानां हितकाम्यया ब्रह्मोवाच प्रबक्ष्यामि महापुण्यं व्रतं व्रतवतां वर भीष्मे पौतवतः प्रापुं व
 तं पंचदिनात्मकं सकाशाद्वासुदेवस्य तेनोक्तं भीष्मपंचकं व्रतस्यारम्यगुणान्वक्तुं शक्यं केशवाहते व्रतवैत
 न्महापुण्यं महापातकनाशनं श्रुतोत्तरैः प्रयत्नेन कर्तव्यं भीष्मपंचकं कार्तिकस्यामले पक्षे स्नात्वा सम्यक् यतव्रतः
 एकादश्यं त्रिष्टह्यात् व्रतं पंचदिनात्मकं प्रातः स्नात्वा विधानेन मध्याह्ने च तथा व्रती नद्यां निर्जरगर्वात्समा
 लभ्य च गोमयं यवव्रीहितिलैः सम्यक् पिष्ट्वा तस्यैकमात्रं स्नात्वा मोनंतत कृत्वा धौतवासाऽद्वयतः ततः संपूजये
 द्वं सर्वपापहरं परं स्नापयेच्चाद्युतं भक्त्या मधुशिरघृतेन च तथैव पंचगव्येन गंधधूपं च दत्तवा रिणा चंदनेन सुगंधै
 नकुंकुमेनाथ केशवं कर्पूरे शिरमिश्रेण लेपयेद्गुरुध्वजं - अथैव दुर्चितैः पुष्पैर्गंधधूपसमन्वितैः गुग्गुलुघृतसंयु
 क्तं देहदक्षयभक्तिमान् दीपकं तु दिवारद्वौ दद्यात्पंचदिनानि तु नैवेद्यं देवदेवस्य परमाश्रानि देयेत् एवमभ्युच्य
 देवेशं स्तुत्वा चैव प्राणम्य च उर्ध्वमो भगवतो वासुदेवो जितजपे दष्टोत्तरशतं जहृ याज्यघृताभ्यक्त तिलव्रीहि यवं व्रती - ॥१॥
 पृष्ठक्षरेण भोजनं स्वाहाकारान्वितेन च उर्ध्वमो विष्णवे इति पृष्ठक्षरः उपास्य पाश्र्चिमां संध्यां प्राणम्य गरुडध्वजं जपि
 त्वा पूर्ववन्मंत्रां क्षिति शायी भवेन्नरः सर्वमेतद्विधानंतु कार्यं पंचदिनेष्वपि - विशेषोक्तं व्रते यास्मिन् यदन्मृतं भृशुष्व
 तत् - विशेषोक्तं दिनविशेषपुरस्कारेणोक्तं ॥ प्रथमेऽह्नि हरेः पादौ पूजयेत्कमलैर्नरः - द्वितीये विस्वपत्रेण जानुदेशं
 मर्चयेत् पुत्रयश्च तृतीये ह्निनाभिर्भुगारकेण तु बाष्पाविल्वजपाभिश्च ततः स्कंधौ समर्चयेत् - ततोऽनुपूजयेच्छी

धर्मालयाचक्रपाणिनः कार्तिकयादेवैवस्य भक्त्या तद्व्रतमानसः पूजयेत्पुष्पमंत्रेण गंधधूपं निवेदेयेत् अर्घ्यं चित्वाह-
 पिकेशमेकादश्यां समाहितः त्रिःप्राश्य गोमयं सम्यगेकादश्यामुपावसेत् गोमूत्रमंत्रवद्भूयोद्वादश्यां प्राशयेद्व्रतीक्षी रं-
 चवत्रयोदश्यां चतुर्दश्यां तथा दधि संप्राश्यं कायशुद्धयै लंघनीयं चतुर्थके प्राशनं होममंत्रेण कर्तव्यं भूतिमिच्छता-
 पंचमेतु दिने स्नात्वा विधिवत्पूज्य केशवं भोजयेद्ब्राह्मणान् भक्त्या तत्रेभ्यो दद्याच्च दक्षिणां ' ततो नक्तं समश्रीयार्त्तपंचाव्य-
 पुरस्सरं एवं सम्यक्समाप्य स्याद्यथोक्तं व्रतमुत्तमं जन्मप्रभूति यन्मांसं त्यक्त्वा पुण्यमवाप्नुयात् तत्फलं समवाप्नो-
 तित्यत्कासौ भिष्मपंचके मद्यपो यस्तु जन्माद्यज्जन्मतो मरणातिक तद्भीष्मपंचके त्यक्त्वा संप्राप्तो त्यधिकं फलं भवि-
 व्योत्तरे । श्रीकृष्ण उवाच कार्तिके शुक्लपक्षस्य शृणु धर्मपुरातनं एकादश्यां समारभ्य विज्ञेयं भीष्मपंचकं दुष्क-
 रं सत्त्वहीना नाम शक्यं बालचेतसां पराद्धः परिहर्तव्या ब्रह्मचर्येण निष्ठया मद्यमांसमसत्यं च वर्जयेत्पामपापण-
 शाकाहारैश्च मुत्तमैः कृष्णार्चनपरैर्नरैः स्त्रीभिर्वाक्येन कर्तव्यं स्वपतेः पुण्यवर्द्धनं विधवाभिस्तु कर्तव्यं पुद्गला-
 शुभमुद्वये सर्वकामसमृद्धयर्थं मोक्षार्थं चैव पांडव नित्यं स्नानेन दानेन कार्तिके यावदेवतु वैश्वदेवस्तु कर्तव्यो
 विष्णुध्यानपरायणैः वैश्वदेव सर्वदेवताहोमः ततश्च विभूतिं त्वेन भावनायाः यमस्य प्रातिमाकायारौद्रवक्रान-
 तिभीषणा हत्त्व हस्ता तिलकतालौ हीदं पूजकालिनी तिलप्रस्थोपरि स्थाप्या कृष्णवस्त्रेणोष्ठिता रक्तपु-
 ष्पकृता पीडाज्वलत्कांचनकुंडला संपूज्य परयाभक्त्या धर्मराजस्थनाभिः ' इममुच्चारयेन्मंत्रं गृहीतकुसुमांजलिः
 यदन्यजन्म निश्चितमिह जन्म निवापुनः पार्पंशममायातु तव पादप्रसादतः एवं संपूज्य विधिवत्सति
 मां च सकांचनां सकांचना सुवर्णदक्षिणा युक्ता ॥ वाचकाय प्रदातव्या धर्मो मे प्रीयतामिति तद्वच्च देवदेवस्य
 कृष्णस्याऽष्टि कारिणः तद्वदिति यमप्रतिमावदेव कृत्वा पूजां यथाश्च तया विप्राणां विदेवेदिनां दद्याद्विरप्यंगांचे

वक्रणोमित्रीयतामिति ॥ कृतकृत्यःस्थिरोभूताविरक्तः संयतोभवेत् शांतचेतानिरावाधः परंपदमवाप्नुयात्
 नोलोत्पलदलश्यामश्चतुर्दंष्ट्रश्चतुर्भुजः अष्टपादेकनयनः शंकुकर्णोमहास्वनः जटीद्विजिह्वस्तावास्थोमृगा
 राजतनुच्छदः चेतनीयोमहादेवोपस्थरूपनस्याविद्यते ॥ व्रतदेवतायामहाविष्णोरिदंरूपं चित्तं पूज्यं च भृगुरा
 जतनुच्छदः प्रावृत्तसिंहवल्कलः ॥ पाद्मेतु ॥ स्नाताभौननरः कृत्वाधौतवासादृढव्रतः भीष्मायोदकदानं च श्रद्धयै
 जतनुच्छदः दद्यादितिशेषः पूजाभीष्मस्य कर्तव्यादानं दद्यात्प्रयत्नतः पंचरत्नावेशेषेण दद्याद्दिशाययत्नतः अर्घ्यो
 दप्रयत्नतः दद्यादितिशेषः पूजाभीष्मस्य कर्तव्यादानं दद्यात्प्रयत्नतः पंचरत्नावेशेषेण दद्याद्दिशाययत्नतः अर्घ्यो
 दकदानं मंत्रौभीष्माष्टमीप्रकरणेष्टध्व्यौ इदंभीष्मेण कथितं शरत्तरुपगतेन मे तदेतत्तेमयाख्यातं दुष्करं भीष्मपंचकं
 धन्यं पुण्यं पापहरं युधिष्ठिरमहाव्रतं यद्भीर्त्वा ब्रह्महागोब्रह्मसर्वपापैः प्रमुच्यते यद्भीष्मपंचकमिति प्रथितं पृथिव्या मे
 कादशी प्रभृति पंचदशी निरुद्धं मुच्यन्नभोजनपरस्य नरस्य तस्मिन्निष्ठं फलं दिशति पांडवशार्ङ्गधन्वा इति भीष्मपंच
 कव्रतम् ॥ अथ कार्तिकेयापनविधिः ॥ अथोर्जव्रतिनः सन्ध्यायापनविधिं नृप त्वं शृणुष्व मया ख्यातं सविधानां विशेष
 तः कर्जश्चैव तदर्थं कुर्वाणं दद्यापनं व्रतं व्रतसंपूर्णतार्थाय विष्णुप्रीत्यर्थमेव च तुलस्याहपरिष्ठातु कुर्यान्मंडपिकां शुभां
 द्वारेषु द्वारपालांश्च पूजयेन्मृगमयान् पृथक् पुण्यशीलं सुशीलं च यं विजयमेव च तुलसीमूलदेशे तु सर्वतोभद्रमेव च पंच
 भिर्वाकैः सन्ध्याकृशोभाढ्यं समलंकृतं सप्तधान्यं चोपरिष्ठात् पंचरत्नसमिन्वितं महाफलेन संयुक्तं भंतव्रतिनाय च पूजये
 तन्न देवेशं शशचक्रनाधारं कौशेयपीतवसनं युक्तेजलधिकनयः पांडुरादिलोकपालांश्च मंडले पूजयेद्भृती द्वादश्यां प्रति
 बुद्धो सौत्रयोदश्यां यतः सुरैः दृष्टोर्चितश्चतुर्दश्यां तस्मात्पूज्यस्तथा विह तस्यामुपवसेन्न तस्याशांतः प्रयतमानसः
 पूजयेद्देवदेवेशं सर्वार्थगुर्वनुज्ञया उपचारैः षोडशभिर्नानाभक्ष्यसमान्वितैः रात्रौ जागरणं कुर्याद्भक्तिवाद्यादिमंगलैः
 ततस्तु पूर्णिमास्यां च सपत्नीकान् द्विजोत्तमान् त्रिशन्मितांस्तथा चैकं रश्मिस्तथावानि मंत्रयेत् अतो देवाद्वा द्विधाभ्यां

जुहुयात्तिलपायसं श्रीत्यर्धदेवदेवस्य देवानां च पृथक् पृथक् दक्षिणां च यथाशक्ति प्रदद्यात्स एभिश्च तान् गुरुव्रतोपदे-
 ष्टारं वखात्करणादिभिः सपत्नीकंसमभ्यर्च्यतांश्च विप्रान्क्षमापयेत् शुष्मत्प्रसादाद्देवेशः प्रसन्नो भवति केशवः पा-
 पं प्रणाशमायतुरिथराभेचारुसततिः - मनोरथाश्रयसफलाः संतु नित्यं तवार्चनात् देहांतवैष्णवं स्थानं प्रोष्ठु,
 यामतिदुर्लभं - इति क्षमाप्यतान् विप्रान्प्रसाद्य च विस्ज्वयेत् तामर्थी गुरुवदेद्याद्वा ह्ययुक्तं तदावती ततो गां कपि-
 लं दद्याच्छ्रद्धां सोऽपस्करांततः - सुहृदुरुतः सायं रवेयं भुंजति भक्तिमान् कार्तिकेवाथ तपसि विधिरवा विधो भवति
 ति कपिलाधेनुदानं मदनरत्ने व्यासः । रुक्मभृंगारौ पृथुरांसवत्खां कां स्य दोहनां सवत्सां कपिलां दत्त्वां
 शान्सससमुद्धरेत् - यावत्तिचास्थारोमाणि स्ववत्सायां भवति हि सुरभी लोके मासाधरमते तावतीः समाः श्रम्या
 दानमंत्रो मत्स्यपुराणे । कपिले सर्वभूतानां पूजनीयाः सिराहिणी - तीर्थदेवमयी यस्माद्भूतः शांतिं प्रयच्छते ॥ यमः ॥ रुक्म-
 भृंगारौ पृथुरां मुकालां गूलभूषितां कां स्योपदोहनां धनुवत्खच्छन्नामलं कृतां दत्त्वा द्विर्जोह्या यनरः स्वर्गलोके महोयते
 दशधेनुप्रदानेन तुल्ये कपिला तथा ॥ आदित्यपुराणे ॥ सहस्रयोगवां दद्यात्कापिलां वापि सुव्रतं सममेव पुरा प्राह ब्र-
 ह्मा ब्रह्मा विदं वर कूर्मपुराणे दशसौ वार्षिके श्रेणो वरा पुंचपलान्विताः पुंचाशत्पालिकं तां च कां स्य वै तावदेव च वत्सं
 तु द्विगुणं धेनुदां क्षिणाञ्च तर्गुणा एतैरलंकृतां धेनुं घंटाभरणभूषितां कपिलां विप्रमुख्या यदत्त्वा मोक्षमवाप्नुयात् हि
 गणोपस्करोपेता महती परिकीर्तिता दत्ता सा विप्रमुख्या यस्वर्गमोक्षफलप्रदा - सप्तजन्मकृता तया पाप्मनुच्यते दशसं-
 पुतः ॥ दशभिः पुत्रादिभिः पुरुषैः संयुतः ॥ यान्यान्प्रार्थयेत् कामांस्तं रत्नात्ताप्नोति भगवः श्रेते स्वर्गापवर्गौ च फल-
 माप्नोत्यसंशयं - वत्सदक्षिणयोस्त्रैगुण्यादिको दानसामान्योपकल्पवत्साद्यपेक्षयेति ज्ञातव्यं विधिरनुगोदानुप्र-
 करणैव दयते इयमेव वषण्मेनेन दशधोका वराहपुराणे ॥ सवर्णा कपिला पूर्वा द्वितीया गौरापि गला तृतीया चैव

रक्ताक्षीचतुर्थगुडपिंगला नवमीपाटलज्ञेयादशमीपुच्छपिंगला एतादशसमाख्याताःकपिलास्तावरानने स
 द्यहेतामहाभागारस्तारयंतिनसंशयः सर्वाएवप्रशस्ताश्चसर्वपापप्रणाशनाः आतिदानानिरूपणं भविष्य
 दपुराणे त्रीप्याहुरतिदानानिगावःपृथ्वीसरस्वती नरकादुद्धरंत्येताजपवांपनदीहनैः तत्रगोदानानिरूपणमहा
 भारते दानानामिहसर्वपापवादानंविशिष्यते गावःश्रेष्ठाःपवित्राश्चपावनाजगदुत्तमाः ऋतेदधिघृताभ्यां
 चनेहयज्ञंप्रवर्तते तेनयज्ञावशेषचगोमूलसंप्रचक्षते लिंगपुराणे । यान्यभाराणिविप्राणादिवतनायतानिच
 पुन्यैशकृतायासांकंदेयमधिकंततः ॥ हारीतः ॥ बहुक्षीरांचयोगवैब्राह्मणयोपपादयेत् उत्तरयेत्सश्चात्मानंसदा
 समकुलानिच देवलः सुशीलंलक्षणवर्तीपुवर्तावत्ससंयुतां वराश्चाप्सरसोयत्रतत्रगच्छतिगोप्रदाः तथा या
 वतिरोमाणिभवीतिधन्यवस्तावंतिवर्षाणिमहीयतेरिव स्वर्गाच्च्युतरयापिततोत्रलोकैकैकलसमुत्पस्यतिगोमतांसः
 जावालिः होमार्थमग्निहोत्रस्ययोगादद्यादयाचितां सुवितपूर्णैर्यथीतिनदत्तानसंशयः आक्षेपः अकुलीनाय
 मूर्खायलुब्धायपिशुनायच हव्यकव्यव्यपेतायगौर्नदेयाकथंचन ब्रह्मपुराणे पीतोदकारोगवर्तीदुग्धघोषां
 निरिंद्रियं उन्मत्तामंगहीनांचमृतवत्सामहाशनां केशवेल्हपुरीषास्थिकव्यादांसंधिनिरखलां पुटधेनुंस्खलद्
 गर्भीनिस्त्रप्रश्रवणस्तनीं नदद्याद्ब्राह्मणेभ्यश्चसदोषंवृषभंतथा पीतोदकांजभयत्तणामितिबृद्धोपलक्षणम् दुग्ध
 घोषांस्वकीयस्तनपायिनीं पुटधेनुर्वाल्वत्सैवयगर्भिणी व्यासः नकृशांपापवत्सांवावंध्यारोगान्वितांतथा
 नवंगानपश्चिन्नांतादद्याद्गंगाब्राह्मणायच विश्वामित्रः नैकशृगांचलच्छंगारस्फुटिताक्षींचलत्सुरां नदद्यान्नस्तिनींचै
 वगांशुभमेवदपयेत् महाभारते अंतर्जातासक्रयाज्ञानलब्धाः प्राणक्रीतानिर्जिताः स्वौकजाश्च कृच्छ्रो
 त्सृष्टाःपोषणाभ्यागताश्चद्वारेतैर्गोविशेषाःप्रशस्ताः अंतर्जातगर्भिण्यःज्ञानांचिया प्राणक्रीतायुद्धादिना स्वौ

कजाग्रहजाताः कच्छेत्सुष्टा इत्यादि व्याख्याक्रांतास्सत्यः स्थानात्यकाः रवयंपोषणं कृत्वा लब्धाः तत्रैव एका-
 नादशगुर्दद्याद् दशदद्याच्च गोशती शतं सहस्रगुर्दद्यात्सर्वान् तुल्यफलात्विताः नंदिपुराणे विधिना तु यदा दत्ता-
 मोनयेतुः सदक्षिणा तदतारयते जंतून् कल्पानामयुतैः शतैः अथ गोदानविधिः विश्वामित्रः । प्राङ्मुखो भू-
 त्त्वरथाप्यसवत्सांतां सुपूजितां पुच्छेद्देशेन दत्ता वैज्ञातो वद्विशो भवेत् उदङ्मुखस्तु विप्रः स्यात्पात्रलक्षणलक्षितः-
 आभ्यधात्रं करं कृत्वा कनकेन समन्वितं निक्षिप्य पुच्छं तस्मिन् स्तुतुं धूपं सहा च सतिलं विप्रपाणिं तु प्रागभ्यर्तुं नि-
 धाय येन सतिलं सकुशं चापि गृहीत्वा दानमाचरेत् अनेनैव तु मंत्रेण पात्रहस्तं जलं क्षिपेत् यज्ञसाधनभूताया वि-
 श्वस्याय प्रणामिनी विश्वरूपधरा देवः प्रीयतामनया गवा अन्नब्रज्यचतर्धेनं ब्राह्मणेन समन्वितं गोमर्तानुत-
 ता विधां जपेत् प्रयतः शुचिः उद्दिश्य वा सुदेव च प्रीयतामिति वाचनं पात्रं मनासि संचित्य तोयमप्सु विनिःक्षिपेत्-
 जलशायी ब्रह्मपिता पद्मनाभः सनातनः अनंतभोगशायनः प्रीयतां परमपिता गोमर्ती विद्यामहाभारते दर्शिता ॥
 गावो मामुपातिष्ठंतु हेमशृंगयः पर्योमुचः सुरभ्यः सौरभेभ्यश्च स रितः सागरं यथा गार्वे परधान्यहं नित्यं गावः परयं-
 तु स वंदा गावो रस्माकं वयं तासां यतो गावस्ततो वयं तथा यमेनापि गावः सुरभ्यो नित्यं गावो गुग्गुलुगांधिकाः
 गावः प्रतिष्ठाभूतानां गावः स्वस्त्ययनं महत् आग्नेय परं गावो देवानां हाविरुत्तमम् जीवनं सर्वभूतानां क्षरं ति च वहं
 तिव हविषामंत्रपूतेन तत्पर्यंत्य मरान् दिवि ऋषीणामपि हेतुदृष्टाणां गावो होमे प्रतीठिताः सर्वे पाप्मेव भूतानां गावो मंग-
 लमुत्तमं गावः सर्वस्य लोकस्य गावो धन्याः सुवाहनाः नमो गोभ्यः श्रीमतीभ्यः सौरभेयिभ्य एव च नमो ब्रह्मसु-
 ताभ्यश्च पावित्र्याभ्यो नमो नमः ब्राह्मणाश्चैव गावश्च कुलमेकं दद्यात्कृतं एकत्र मंत्रास्तिष्ठति ह विरन्यवतिष्ठतीति
 अत्र दक्षिणामाह वासिष्ठः सुवर्णं दक्षिणा परा सुवर्णं पावनं ब्राह्मणपरिमाणं परं तथा आत्रपरिमाणं परं तथैत्यत्रापि

सुवर्णशब्दसंबंधात्परिमाणविशेषावगतैरेच्छिक्यपरिमाणसुवर्णदक्षिणादानं व्यावर्त्यते तच्च शक्यविषयं अ-
 वाऽशक्यस्य यजमानस्ततोदद्याद्यथाशक्त्यातुदक्षिणामिति ब्रह्मवैवर्तवाक्येन ततोऽप्यल्पया अपि दक्षिणा-
 याश्च भव्यनुज्ञानात् गोदानमात्रप्रार्थनामंत्रमाह वासिष्ठः दृतक्षीरप्रदागावो दृतयोन्यो दृतोद्भवाः दृतनद्यो-
 दृतवतारं ताम्रसंतुसदाग्रहे दृतमेहृदयेनित्यं दृतं ताम्रं प्रतिष्ठितं दृतमेसर्वतश्चैव गवांमध्ये वसान्यह मिति गो-
 दानविधिः । अथ कार्तिकेयापनविधिः । एवं चातुर्मास्यव्रतोद्यापनमपिकार्यं अथात्रैव भीष्मपंचकोद्यापनम्
 तत्रैकदश्यां कृतस्थापनपूजनांतेश्चिप्रतिष्ठाप्य अन्वाद्ध्यात् अत्र प्रधानं विष्णुं इदं विष्णुं अतो देवा इति मं-
 त्राभ्यामष्टाक्षरविद्याभ्यां प्रत्येकमष्टोत्तरशताहुतिभिश्च भीष्मपंचपाण्डवद्रौपदीनां नाममंत्रैर्ब्रह्मादिमंडलदेवताग्रहा-
 दींश्च पापसचर्वाभ्यैः प्रत्येकमेकैकया हुत्या प्रायश्चित्तं तस्मिन् कृद्धो मेनाहं यद्ये ततो भीष्मादिमूर्त्तिं शय्यागो-
 दानादिकृत्वा पूर्णाहुतिमभिषेकं च कृत्वा अर्चिद्रवधारणम् अर्चिद्रवधारणमंदः व्रताच्छिद्रं तपश्छिद्रं यच्छिद्रं यज्ञा-
 कर्मणि एकमासं द्विमासं वा तिमसां वा चतुष्टयम् दिनानि दशपंचादिदिने मे कं दिनद्वयं यत्किंचिन्नियमं चापि
 शाकपत्रादिभोजनम् मूलिकामल्यमांसादितृताकादिफलानि वा तत्सर्वपूर्णतां यातुनिवृत्ते भीष्मपंचके सर्वसु-
 दनुवाच्छिद्रं ब्राह्मणानां प्रसादतः ब्राह्मणायानि भाषंते तानि मन्यंति देवताः उपवासो व्रतं तीर्थस्नानदानफलं च यत्
 विभ्रं संपादितं यस्य संपूर्णं तस्य तद्भवेत् ब्राह्मणजंगमं तीर्थनिर्मलं सर्वकामिकम् एषां वाक्योदकेनैव शुद्धांतिम-
 लिनाजनाः यद्ब्राह्मणारस्तु द्रुतमावदन्ति तद्देवताः कर्मभिराचरन्ति तुष्टुषु तुष्टान्मुनयो वदंति प्रत्यक्षदेवेषु पुरोक्ष-
 देवान् व्यासवाल्मीकिवचनात्पराशरवसिष्ठयोः नारदस्य भृगोरुक्त्या सफलं कृतमस्तु ते मंत्रार्थाः सफलाः
 संतु सफला संतु गोमसाः शतूणां बुद्धिनाशोस्तु मित्राणां मुदयोस्तु वः इत्याच्छिद्रं वधारणं सर्वव्रतांतो ज्ञेयं तत्

विश्वनामानिपूजयेच्चयथाविधिः विष्णुंजिष्णुमहाविष्णुहरिकृष्णमयोक्षजं केशवंमाधवंरामंचाच्युतंपुरुषोत्त-
 मं गोविंदं वामनं श्रीशंश्रीकं ठां विभ्रसाक्षिणं नारायणं धुरिपुमानिरुद्धं त्रिविक्रमं वासुदेवं जगद्योनिं
 शेषतत्परां मंतथा संकर्षणं च प्रद्युम्नं देव्या रविं विभ्रतो मुखं जनार्दनं धराधारं श्रीधरं च समर्चयेत् इति त्रिंश-
 द्नामानि मासोपवासया तु मार्ग्यादि व्रतेषु विष्णुपूजने विप्रपूजने च यथासंभवमूहानि अथ कार्त्तिक्यां मार्कण्डेयपुरा-
 णदानमुक्तं नारदीये मार्कण्डेयाभिधंवत्सलभोत्सपरमांगतिं यस्तु व्याकुरुते चैतच्छ्रैवंसलभते पदं तत्सय-
 च्छेच्छिखित्वा यः सौवर्णकरिः संयुतं कार्त्तिक्यां द्विजवर्याय सलभेद्ब्रह्मणः पदमिति मार्कण्डेयपुराणदानं ॥ स्वस्ति
 श्रीरणविरसिंहधरणीपालो वदान्याग्रणी नानाशास्त्राविचारसाररसवित्सहृदंसंरक्षकः धर्माधर्मविभागाकृद्-
 धुपतेः पदं गुजार्चरतो जीयारपुत्रकलत्रमित्रसहितः संपालयन्क्षांसदा १ रणवीरसिंहभूपेशकारिते कृत्य
 सागरे श्रमूत्कार्त्तिककृत्या नारभ्योरत्नसमुच्चयः ॥ इति श्रीकृत्यरत्नाकरे कार्त्तिकमासकृत्यरत्नसमुच्चयः ॥

॥ श्रीरघुनाथमुद्रायं नमः ॥

लाला दिव्यमहाधिकारकर्तृकमासो मुद्रितसभासि मगमत्
संवत् १९४१ वैषाख १९

मार्गदर्षिमासप्रारम्भः

ॐ ॥ उं अथमार्गशीर्षमासकल्पम् ॥ ॐ ॥ दशिकसंक्रमणेपूर्वाःषोडशघटिकाःपुण्यकालः देवीपुराणे
मार्गसोत्तमं दद्याद्भृतपैपेमहंफलं तिलान्मधुमुनिश्रेष्ठसप्तधान्यानि फाल्गुने विचित्राणि च वस्त्राणि चैत्रे दद्याद्
द्विजोत्तमे वैशाखे यवगोधूमान्ज्येष्ठे तोयभृतघटं आषाढे च दन्देयसकपूर्महफलं नवमीतनभोमासि च ज्ञाना
ष्टपदे स्मृतं शुद्धशर्करस्पर्णाद्यान्लुङ्गकानां श्वेते मुने दीपदानं महापुण्यं कार्त्तिकेयः प्रयच्छति सर्वान्कामान्
वाग्रातिक्रमेणैतद्गृहाहृतं व्रतातिगंधुभां दद्यात्सर्वसांकां स्य द्रोहनां न्यभावशुद्धे विधिवत्पूजयित्वा द्विजोत्तमे द्वा
तंश्रवातिरगे च कामक्रोधविवर्जिते अथाचके सदाचारविनीते विनयान्विते गोदानाच्छभते कामान्भोलोके सुमनो
हरान् इति मार्गमासमारभ्य वर्षमात्रसाध्यं एकवत्सरनिर्वाहं प्रति वर्षमेकैकमासक्रमेण द्वादशवर्षसाध्यमपि
क्रमेणैतद्गृहाहृतमिति व्यवर्त्तय प्रसंगात् द्वादशवर्षसमाप्तिरिति इति मार्गादिव्रतं अस्मिन्मासे विष्णुपूजाव्रतं
वा राहे-येयजति वरा रोहे मार्गमासितुर्वेद्विजाः तांस्सर्वाननुग्रहामिह व्यवकथय पथि स्थितान् यजति मामिति शेषः
अन्नदानविशेषोदानसागरे खराश्वाश्वतरीनागान्सकलान्युज्य जायिकांन् केशवश्रीणान् धूपमासि मार्गशि
रेनरैः युजियुगयुकोरयश्च तदानसागरः अजः छागः श्विर्मेघः एतान्मार्गशरे देयानाहुः अन्नलवणदानं मार्ग
रसात्तमदद्यात् रसोत्तमं लवणं मार्गशीर्षे तु दत्त्वा सौभाग्यमश्नुते अन्नव्रतानि महाभार
ते मार्गशीर्षे तु यो मासमेकमेकं न संक्षिपेत् भोजयेद्ब्राह्मणान्भक्त्या मुच्यते सोयकिल्विपरीति रुकां दे एकमेकं
नयामत्स्यो मार्गमासं तु संक्षिपेत् स तेन कर्मणा युक्तः सुभगो भवति सदा अथ तीर्थविशेषः ग्रहणमुपक्रम्य देवीपु
राणे मार्गशीर्षे तु देविकेति पद्मपुराणे पट्टितीर्थसहस्राणि तिस्रः कोट्योर्धकोटिका आयांति देविका तीर्थे मार्ग
शीर्षे न संशयः क्षालयित्वा धानि च यंप्रयांति निजलेखया मार्गकृष्णप्रतिपदायां योगविशेषे पडको भविष्योत्तरे रोहि

करुणदेवं वसिष्ठः स्मितकारणं ईश्वर उवाच - ब्रह्मेव ब्रतस्य माहात्म्यं श्रूयतामपि सतमाः पुराजन्मनि शूद्रस्य दैत्य-
 कर्मकरो सदा द्रिच्छिष्टभोजनातिस्त्रमुच्छिष्टशयनासदा - कुरुपादुर्भगादीना रुक्ष-गुद्रक्षत्राधिष्णिनास्त्राग्नेय-
 वतीर्ययातादुर्दर्शवदनाशुभा एकदापेपणार्थं सागता ब्राह्मणसन्निधौ - श्रुतं व्रतनारीणां वाच्यमानं दिङ्मन-
 सौभाग्यसुन्दरीनाम तृतीया सर्वकामदा ज्ञानचौरागमे शास्त्रे प्रार्थितेनो मया तथा चीर्णतासां प्रसंगेन मे वक्ष्या-
 पितव्रतं कृत्स्नतैवेव देवदेव तदन्तर्धानं किंचन हविष्यं च तथा च्छिष्टं विहितं पारणेतथा केवलं च व्रतं चीर्णश्रद्धापूर्व-
 नचेतसा श्रद्धाधायैते धर्मो बहूभिर्नार्थराशिभिः ऋषयश्चक्रिरे धर्मश्रद्धापूतेन चेतसा तेन कर्मविपाकेन निप्र-
 धायिपतेः सुता सुरुधा च सुशीला च सर्वलक्षणसंयुता संपूर्णवयवाशां ता तस्या देव्याः प्रभावतः उच्छिष्टभोज-
 नाज्जातानि पदानां च योनिषु ब्रह्मदानात्संजाता तापसो भोगवर्जिता व्रतप्रभावाज्जायन्ते सुरुधा श्रयपतिव्रताः मु-
 हासौभाग्यसंयुक्ता साक्षाच्छ्रीरिव परा सर्वकामप्रदा देवी नंदिनी विसर्गहे तद्वत्तत्त्वात्सर्वकामफलप्रदं
 नारद उवाच - व्रतस्यास्य विधिं ब्रूहि कोविधिः किंच पूजनं कस्मिन्मसि प्रकर्तव्यं देवताकात्रकीर्तिता किंपुण्या कंच
 नैवेद्यं यानकस्य च पूजनं ब्रह्मोवाच - व्रतस्यारंभणं कार्यं मार्गशीर्षमाघके द्वितीया विधरहिता तृतीया यासिता
 भवेत् चतुर्थी योगिनी किंचिच्छुद्धायापि यदा भवेत् उपवासं प्रकुर्वीत दंतधावनपूर्वकं श्रपामार्गेण कुर्वीत दंतशुद्धि-
 तदा ब्रवीत उमेदे विनमस्तुभ्यं शंकरस्यार्द्धहारिणि प्रसीद श्रीमहेशानिकरिष्ये व्रतमुत्तमं साक्षिभ्यं कुरु मे देवि ब्र-
 ते स्मिन्हरवच्छभे इति नियममंत्रः सौभाग्यसुन्दरीनाम वशिनी सा प्रकीर्तिता सर्वकामप्रदा देवी सर्वस्ववशं
 करो तस्यादर्शनमात्रेण सदा संजायते जगत् द्रोणपुष्पैश्च संपूज्या दाडिमैश्चारयहेतवे नैवेद्यं मोदकान् दद्यात्क-
 सुरैः प्राशयेत्ततः वत्सपौषासिते पक्षे दत्तीयायां व्रतं भवेत् माह्लिकादं वकाष्ठं च मत्तकेन च पूजयेत् राज्यसौभाग्यदं-

एषाप्रतिपद्युक्तमार्गमाप्सितेतरा कृष्णाप्रतिपदित्यर्थः गंगायां यदिलभ्येत सूर्यग्रहशतैः समा मार्गकृष्णाद्वि-
 तीयायां कल्पवृषाभावात् तिथिपत्वेन ब्रह्मणोर्चनादिब्रतं द्वितीयाभासान्ध्यानिर्णयोभिहितं मार्गद्वितीया-
 भासस्य सौभाग्यसुन्दरीब्रतं कर्णोदपुत्रसिद्धतच्चतुर्थीविद्यायां कार्यं न द्वितीयाविद्यायां द्वितीयविधरहितात् तृती-
 याविद्याभावे - चतुर्थीयोगिनी किंचिच्छुद्धावापि यदा भवेदितिकथामुक्तेः ब्रतार्कं नारद उवाच - भगवन् मे-
 प्रज्जाः सृष्टानानावर्णस्तथागुणाः स्वेदजाश्रुदजाश्रुवजद्विजाश्रुजराश्रुजाः देवासुराः सैर्गंधर्वाः स्यक्षोरगरक्षसाः
 एकैः सुरुपाः सुभगा बलिनश्चापरे तथा तथान्ये दुःखसंयुक्ताः काणामूकाश्च पंगवाः दुःशीला दुर्भगादिनाः
 परकर्मकराः पराः एते नैमहदिसतापसंशयं छेतुमर्हसि ब्रह्मोवाच शृणु वत्स प्रवक्ष्यामि त्वं भक्तोऽसि त्रिभुवन-
 मंजीजप्रखंडहिशरीरपाचभौतिकं वेदतदनाजायते सुरुपाः सुखिनो नराः तपः प्रभावाज्जायते बलिनः सु-
 भगास्तथा अदत्तदनाजायते परकर्मपराः सदा परापवादवकारः परद्रव्यापहारिणः इतारः प्राणिनां च ब-
 श्रमस्थ्याणां च भक्षकाः क्रमशो नरकान् भुक्त्वा जायते कुत्सितानराः दरिद्राः पगवो मूकाः काणाद्या दुर्भगाः कृशाः
 नारदैर्वंस्वकर्मोक्तैर्नरानां र्व्यश्च द्रुखिताः नारद उवाच उपायं ब्रूहि भगवन् येन कर्मक्षयो भवेत् तपोदानं ब्रतं ती-
 र्थं शरीरस्थचशोपणं दुःखसंतापतप्तानां जीवानां तातमेव द ब्रह्मोवाच शृणु नारद यद्ब्रह्म ब्रततानां मुत्तमं ब्रतं स-
 वेदुःखप्रशमनं व्याधिदारिद्र्यनाशनं सुखसौभाग्यजननं पुत्रपौत्रप्रदायकं सुरुपदं च सौभाग्यकारणं कान्तदंतथा-
 नारणिं च विशेषेण सुखसौभाग्यदायकं वसिष्ठो यपुरात्रोक्तमधीणां च समागमे कैलासशिखरे रम्यं शंकरेण महात्मना
 नारद उवाच कस्मात्प्रोवाच भगवान् कृपाकस्मादजायते एते नैमहद्विभगवन् शंकरेण लोकशंकरः ब्रह्मोवाच ब्रह्मब्रुतं च
 सौभाग्यमरुंधत्याजगत्समुत्तथा स्वरूपं च शीलं च सौभाग्यमनुल्लंघ्य कृत्वा शिरः प्रकंपं च जहास मुदुशंकरः पृष्ठवान्

करुणं देवं वसिष्ठः स्मितकारणं ईश्वर उवाच ब्रह्मो ब्रतस्य माहात्म्यं श्रूयतामपि सत्तमाः पुराजन्मनि शूद्रस्य दस्युः
 कर्म करीसि ददाच्छिष्टभोजनानि तस्मिच्छिष्टशयनासदाः - कुरुपादुर्भगादीनां रुक्म-गुह्रद्वयाधिष्णिनां चामिष्यन्
 वतीरुपातादुर्दशं वदनाशुभा एकद्वये पणार्थं सागता ब्राह्मणसन्निधौ - श्रुत्वा ब्रतचनारीणां वाच्यमानां द्विजन्मतः
 सौभाग्यसुन्दरीनाम ततोपासर्वकामदा ज्ञानचौरागमे शास्त्रे प्रार्थिते नो मया तथा चीर्णतासां प्रसंगेन मे भवत्या
 पितृहृतं कुत्सितवैवंशैर्वदन्तं दानं न किंचन हविष्यं च तथोच्छिष्टं विहितं पारणे तथा केवलं यन्नतं चीर्णं श्रद्धापूर्व-
 न चेतसा श्रद्धया धार्यते यमो बहुभिर्नार्थराशिभिः ऋषयश्चाक्रिरे धर्मं श्रद्धापूर्वतः चेतसा तेन कर्मविपाकेन निष्प-
 ष्ठाधिपतेः सुता सुरुपाच सुशीला च सर्वलक्षणसंयुता संपूर्णा वयवाशां ता तस्या देव्याः प्रभावतः उच्छिष्टभोज-
 नमज्जातानि पदानां च योनिषु श्रद्धादानात्संजाता तापसी भोगवर्जिता ब्रतप्रभावाज्जायते सुरुपाश्रय विव्रताः मु-
 हासौ भाग्यसंयुक्ता साक्षाच्छ्रीरिवापरा सर्वकामप्रदा देवी नो दिनी वसते गृहे तद्व्रतवास्य देवर्षे सर्वकामफलप्रदं
 नारद उवाच ब्रतस्यास्य विधिब्राह्मिको विधिः किंच पूजनं कस्मिन्मन्त्रे स्रज्कर्तव्यं देवताकाप्रकीर्तिता किं पुण्यं किंच
 नैवेद्यं ध्यानकस्य च पूजनं ब्रह्मो वाच ब्रतस्यारंभं पंक्त्यर्थं मार्गशीर्षं यमावके द्वितीयावेधरहिता तृतीयायासिता
 भवेत् चतुर्थी योगिनी किंचिच्छुद्धायाऽपि यदा भवेत् उपवासं प्रकुर्वीत दंतधावनपूर्वकं श्रयामार्गेण कुर्वीत दंतशुद्धिं
 तदा ब्रवीति उभे दिवि नमस्तुभ्यं शंकरस्यार्द्धहारिणि प्रसीद श्रीमहेशानिकरिष्ये ब्रतमुत्तमं सा निष्यं कुरु मे देवि ब्र-
 तस्मिन् हरवच्छभे इति नियममंत्रः सौभाग्यसुन्दरीनाम वाशिनी सा प्रकीर्ता सर्वकामप्रदा देवी सर्वसत्त्ववशं
 करो तरया दर्शनमत्रिण सदा संजायते जगत् द्रोणपुष्पैश्च स पूज्या दाडिमैश्चारुयहेतवे नैवेद्यं मोदकादद्यात्क-
 रं प्राशयेत्ततः वत्सर्पौ पासिते पक्षे तृतीयायां ब्रतं भवेत् माह्निकादंबकाष्टं च भक्तकेन च पूजयेत् राज्यसौभाग्यदं-

नसुदरीपूजयेत्ततः धार्त्रीफलदं देदर्थकं कोलं प्राशयेत्तिशि नैवेद्यं वटकान् दद्याद् दधृतशर्करयान्वितान् कंको
 भुतदाप्राशपरं जपसौभाग्यहेतवे घृतेन बोधयेदोपराज्जीवाणरणसदा सर्वकामप्रदादेवी सर्वदुःखहरापरा सर्व
 र्थप्रदादेवी सर्वपापहरापरा एकापि बहुधात्मनानामरूपविभेदतः माघमासे तु संप्राप्ते वदर्यादंतधावनम्
 ः कुर्वतानि यमरूपसौभाग्यहेतवे अपराह्णे ततः स्नाता सर्वाभरणभूषिता चूतपुष्पैश्च संपूज्यारूप-
 नायपुन्दरी नारिकेलार्ध्यदानं च नैवेद्यं शष्कुलरिमृतं प्राशनं चैव कस्तूररूपसौभाग्यसंयुता पूजये-
 त्सत्सर्वकामसौभाग्यसुन्दरी फाल्गुनस्यासितपक्षे प्रातर्नयमसंयुता सौभाग्यसुन्दरी विल्वदंतकाष्ठं तु कारये-
 त्सानं कृत्वा तथानारिकांचनारैश्च पूजयेत् नैवेद्यं सक्तवस्तत्राधृतशर्करयान्विताः यक्षकर्मजोल्लेपो

श्यागुरुसंभवः सर्वसुचरुतीयासु विधिरप्यददाहृतः बीजपुरार्ध्यदानं च प्राशनं च दानोदकम् प्राशनस्य प्रमा-
 न्त्कामानवाप्नुयात् पारणं च प्रकर्तव्यं सह सर्वैश्च वांधवैः चैत्रे मासि प्रकर्तव्या तृतीयापापनाशिनी

कर्तव्या सुखसौभाग्यसुन्दरी दंतकाष्ठं प्रकुर्वीत जंबूवृक्षसमुद्भवम् पूजादमनकैश्च वृहस्पत्यै विल्वफलं रम्य-
 प्रोक्ताः शर्कराधृतसंयुताः सुरवसौभाग्यसिद्धयै प्राशनं वज्रधारिणः वैशाखस्यासितपक्षे त

मालतीदंतकाष्ठं च नि यमग्रहणततः पतिसौभाग्यदादेवी सुन्दरी पूजयेत्ततः पद्मैः सितैः सुर-
 भश्च पूजनम् दाधिभक्तसंस्कारपूर्वशर्कराधृतसंयुतम् नैवेद्यं कल्पयेद् देव्याञ्चार्ध्यावायफलम् भवेत् हेमोद

यमाप्नुयात् ज्येष्ठमासितृतीयायामुपवासपराभवेत् यथिकादन्तकाष्ठं च लावण्यशुभगाशि-
 पूज्या यक्षकर्मचार्चितैः लावण्यसुभगादेवी सुन्दरी पूजयेत्ततः कदलीफलार्ध्यदानं च नैवेद्यं धृत

गंतुततः पूर्वैः लावण्यशुभगाभवेत् आपादे च ततो मासि पक्षसौभाग्यसुन्दरीम् दन्तकाष्ठं प्रकुर्वीत

प्रातश्चारीकवृक्षजं नियमं प्रयच्छीयात्तृतीयायां प्रयत्नतः विल्वपत्रैः कोमलैश्च पतिसौभाग्यसुंदरीं जंबूफलाद्यं
 दानं च नैवेद्यं पायसं स्मृतं सपत्नीनां मुखं नैव सा पश्यति कदाचन श्रावणे मासि सं प्राप्ते तृतीयायामु
 पोषयेत् विभीतदंतकाष्ठं च जातौ पुष्पैश्च पूजनं सर्वैर्ध्वजसौभाग्यसुंदरीं पूजयेत्ततः नैवेद्यं शुभकासारं
 धूपदीपादिकंतथा कदलीफलाद्यं दानं च प्राशने राजतं पयः गजाश्वरथदार्सीनां हिमरत्नदिवास्सां
 ईश्वरसिंदूलोकाणां भगवत्याः प्रसादतः मासि भाद्रपदे प्राप्ते पूज्या सौभाग्यसुंदरी दंतकाष्ठं तु कर्तव्यं मातुलि
 भंसमुद्भवं उत्पलैः पूजयेद्देवीमर्धकर्मदकीफलं नैवेद्यं शोकरितं त्वं पिबेन्माणिक्यजं पयः कर्पूरगुरुकरतूरी
 मुखदेवेशुंगाधिता आश्वयुज्यसिते पक्षे तृतीयायां ब्रतचरेत् दंतकाष्ठं प्रकर्तव्यं प्लक्षदक्षसमुद्भवं पूजये
 त्परया भक्त्या पूज्या सौभाग्यसुंदरी उत्पलैः शतपदैश्च पूजाकार्या प्रयत्नतः नारंगमर्धदानं च कूष्मांडवा
 पिकल्पयेत् नैवेद्यं चणकां च लुब्धान् यतश्च रयान्वितान् डौंदुंबरपयः आश्वसुंदरीं प्रीयतां मम पुत्रपौत्रसमा
 युक्तसुखसौभाग्यसुंदरी कार्तिके मासि संप्राप्ये तृतीयायामुपवास्ततः डौंदुंबरं दंतकाष्ठं कृत्वा ब्रतमुपाचरेत् केतकी
 मिश्रसौभाग्यनाम्ना तस्यो गसुंदरी निवेद्येदं पूपांश्च सुगंधां छालि संभवान् आक्षेपं चाप्यर्दाने च लवंगं प्राशये
 त्सुतां सावियोगं न चाप्नोति पितृमातृसुतादिभिः एवं चोर्णव्रते कुर्यादुद्यापनविधिततः सर्वशास्त्रमधीयानं सर्वार्
 गमविशारदं आचार्यं प्रार्थयेत्सातमर्गशौर्ष्ययाविधिः चोर्णव्रतो महाचार्य उद्यापनविधिं मम ब्रतवैकल्प
 नायापयथाशास्त्रं समाहितः सुंदरीमंडलकार्यं गौरितिलकमेव च उभामहेश्वरदेवं सौवर्णेन तु कारयेत् ब्रतारं
 भेषधारात्तयाराजतं वापि कारयेत् वित्तशाल्यं न कुर्वीत सति द्रव्ये फलार्थिनी वर्षे प्रपूज्यतां मां तस्मा मे वं मंडले च ये
 त् सर्वोपहारैर्भैष्यपुष्पैर्नानाविधैरपि एकैव सा जगन्माता बहु रूपैर्व्यवस्थिता रूपैर्द्वादशभिश्चैव पूज्या सौ

भाग्यसुंदरो ततः पश्चान्निभादेर्विरकवस्त्रोपशोभितां रक्ताभरणशोभाढ्यारककुंकुमचञ्चितां ध्यात्वांस्त्रिधांश्चि-
 धादेवोपुजयेदकमानसा मदारमालाकुलितालकायैकपालमालांकितशेखराय दिव्यांबरार्थेचादिंगवराय
 नमः शिवायैचनमः शिवाय । इतिसर्वोपचारपूजाभञ्जः ततश्चर्वाणिपुष्पाणिनैवेद्यानिफलानिच अर्घ्यार्थं
 परिकल्प्यानिसर्वकामार्थसिद्धये उभेदेविनमस्तुभ्यंशंकरस्यार्द्धहारिणि प्रसीदश्रीमहेशानिग्रहाणार्थं
 नमोस्तुते रात्रौजागरणंकार्थंभीतवादित्रनिस्वनैः ततःप्रभातेविमलेस्नात्वाकृत्वाविधानतः कुसुं
 मकुसुमहोमंकिशुर्कैर्वापिकारयेत् अष्टोत्तरशतपुष्पमध्याज्ययवसैर्धृतं तदभावेतुर्कतव्यं शतपद्मे
 र्विधानतः आसुरेणचभञ्जणैर्पौर्णमुख्यसमाचरेत् भोजयेच्चप्रयत्नेनयत्वावर्धयेद्यौप्रयत्नतः मिष्टान्नसम्प-
 ल्नाकान्मुक्तावैपरिधापयेत् वज्रालंकरणैश्चैवयथाशक्त्याप्रपूजयेत् सौभाग्ययस्त्रिचैकैकनारिणिवैवदापयेत् त-
 दाहस्तेप्रदातव्यंकुंकुमलवणगुण्डं नारिकेलजपावल्गुदिवांसिंदूरकजलं मंगलाष्टकमेतद्वैदव्यासौभाग्यमनुया-
 त आचार्यचसपत्नीकंवस्त्रालंकरणैः शुभैः परिधाययथाशक्त्यामण्डलतत्समर्पयेत् प्रार्थयेच्चततोदेवीसर्वसौभा-
 ग्यसुंदरो पूजितासिमयादेविसर्वसौभाग्यसुंदरि दत्त्वामत्पार्थितांक्वामान्गच्छदेवियथासुखं । मूर्तिदानातिश्रा-
 वार्थेप्रार्थयेत् मूर्तीचमण्डलेदंयाजपहारांश्चसर्वशः गुरोर्ग्रहाणप्रसवैसुंदरीप्रियातामिति त्वत्प्रसादात्सयाचीर्ण-
 व्रतमेतत्सुदुर्लभं क्षमस्वविप्रशार्दूलप्रसादंमुमुक्षोभवं एवंचीर्णव्रतानारीकृतकृत्याभवेत्सदा येनेदंचकृतव-
 त्ससंप्राप्तजनमनःफलं नातःपरतरांकिंचिद्व्रतंसौभाग्यकारकं देहांतंशिवलोकेतुभोगान्भुक्त्वायथेप्सितात् ॥
 इतिव्रतार्कभार्गव्यासौभाग्यसुंदरीतर्तवाव्रतं मार्गकृष्णचतुर्थ्याविशेषव्रतातुकेः तिथिपदेनगणेशपूजाव्रतं
 संकटचतुर्थीविधिनाकार्यम् एवं मार्गशीर्षपंचम्यामाषिर्विशेषकृत्याभुवेः पक्षद्वयमातासुसर्वासुपंचमीषुतिथिपदेवन्

शेषादयोत्तमाः पूज्याऽऽकंच शेषादीनां फणीनां च पंचम्यां पूजनं भवेदिति पंचमीसामान्यनिर्णयोक्तं अथ मार्गकृष्ण
 षष्ठादिसर्वासु पृथीपुस्यर्षपृथिवीतं प्रविष्योत्तर ॥ कृष्णषष्ठां प्रयत्नेन कृत्वा न कंच यथाविधिः सासिमायं
 शिरस्यादावशुमानिति पूजयेत् विधिवत्प्राशयोगो मन्त्रमनाहारो निशिरवेपेत अतिरात्रस्य यज्ञस्य फलं प्राप्नोमि मासः
 वः पौषे प्येवं सहस्रशुभं भुजं भुजं मुशंति च वाजपेयफलं तस्य द्यूतं प्राशयलभेन्नरः उशंति वदंतीत्यर्थः माघे दिवा क
 स्नाम कृष्णषष्ठां नियोजयेत् निशि पितृवा तु गोमूत्रं गोमेधफलमश्नुते मार्तंडफाल्गुणे मासि पूजयेद्भक्षयेत्तिलान्
 राजसूयस्य यज्ञस्य फलं पुण्यमवाप्नुयात् वैत्रे तु हंसनामानं कृष्णषष्ठां प्रपूजयेत् शुक्लं पुष्पं नरः प्राशय हयमेध
 फलं भेत् वैशाखे कृष्णनामानं कृष्णषष्ठां प्रपूजयेत् पीत्वा कुशोदकं पुण्याजितक्रोधो जितेन्द्रियः साहाश्वमेधं
 यज्ञस्यैव न तेय फलं भेत् ज्येष्ठे दिवस्य तं पूज्य गवांश्शुगोदकं पिबेत् गवांकोटिप्रदानस्य निखिलं फलमाप्नुयात्
 आषाढे त्वर्कनामानं मिथ्याप्राशय च गोमयं प्रयास्य कर्मलोकत्वं वर्षाणां च शतं विभो श्रावणे यमनामानं पूजयित्वा
 पयः पिबेत् वर्षाणामयुतं साग्रमेदते आस्करालये मासि भाद्रपदे षष्ठां भास्करनाम पूजयेत् प्राशनं पंचमवयस्य
 सर्वयज्ञफलं भेत् मासि चाश्वयुजे षष्ठां गार्ग्यनाम पूजयेत् दुर्वां कुरंस कृत्वा इयराजसूयफलं भेत् कर्त्तुं
 केमासि षष्ठां तु भगारग्यनाम पूजयेत् गोमूत्रमथ प्राणीयादश्वमेधफलं भेत् वर्षां ते भोजयेद्विप्रांसूयर्षभाकिसमं
 न्वितान् पायसं मधुसंपुक्तमाज्येन सुषारं प्लुतं शतयाहिरण्यवासांसि भक्त्या तेभ्यो निवेदयेत् सूयर्षयगांश्च
 कृष्णां च संप्रदद्यात्पयस्विनीं वर्षमेकचरे देवैर्न रथं यणोनरः कृष्णषष्ठां व्रतं भक्त्या तस्य पुण्यफलं शृणु सर्वं
 पापविनिर्मुक्तः सर्वकामसमन्वितः मोदते सूर्यलोके तु स नरः श्राश्वतीः समाः ॥
 इति श्रीभविष्योत्तरभागार्गिकृष्णपृथिवीतं मार्गकृष्णसप्तम्यामप्येवं व्रतं कार्द्वयं सप्तम्याः सूयर्षदेवतत्वादि हि

सप्तमीफलं मार्गकृष्णाष्टम्यांकालभैरवोत्पत्तिः तस्यामुपवासादिकार्यं तदुक्तंकाशीखंडे ॥ मार्गशीर्ष
 सिताष्टम्यांकालभैरवसाक्षिणौ उपोष्यजगत्कुर्वन्सर्वपापैःप्रमुच्यते त्रिस्थलीसेतौ कृत्वाचाविधांपूजां
 महासभारविरतैः नरोमर्गासिताष्टम्यांवार्षिकंविघ्नमुत्सृजेत् आविरासीत्दालोकानभीषयन्नाविलानपि
 तितत्रैवोक्तः नारदीयेपि यत्किंचिदशुभकर्मकृतंमानुष्यजन्मनि तत्सर्वविलययातिकालभैरवदर्शनादिति
 श्रवणपूजापवासजगत्प्रणानिप्रधानानि एतेनोपोषणस्यांगभूतमव्यभिहस्मृतं तथाजगत्तरात्रौपूजायामचतु
 र्युगमितिवचनादुपोषणस्यैवप्राधान्यमितिप्रच्युक्तंवाक्यांतरविरोधेनोपोषणस्यांगभूतामितितत्सोत्तरार्द्धेऽनुपगतात् इ
 यंपूर्वाविद्याग्राह्याकृष्णपक्षगतत्वादुद्रव्रतत्वात्कालव्याप्तिर्लाभाच्च यत्तुकांश्चिन्मध्याह्नस्याविर्भावकालत्वान्मध्या
 ह्नव्यापिनीयाहेत्युक्तं तदुक्तं आविर्भावकालव्यापिन्याःकर्तव्यत्वेनानभिधानात् वस्तुतस्तु आविर्भावोपिन-
 मध्याह्नएव मध्येवहुकस्याभिधानात् अतःसूर्यश्चास्तमुपागमदित्यभिधानात् अस्यामेवाष्टम्यामनघाष्टमीव्रतं
 हेमाद्रौभविष्ये कृष्णाष्टम्यांमार्गशीर्षेदांपत्यदर्भनिर्मितं अनघंचानवद्यंचबहुपुत्रैःसमन्वितं रथापायित्वाशुभेदे-
 शगोमयेनानुलोपिते पूजयेदितिशेषः इदंव्रतवर्षमात्रंकर्तव्यं इत्यनघाष्टमीव्रतं इयंमार्गकृष्णाष्टमी लक्ष्मीकल्पा
 दिः कल्पादिकल्पश्चाद्धदानाद्यक्षयफलंभवतीत्युक्तं अस्यामेवाष्टम्यांशैवव्रतारंभोभविष्यपुराणे कृष्णाष्टम्यांप्रय-
 त्नेनकल्पात्कर्तव्यततः भासिमार्गशीरेवीरशंकरदेवमर्चयेत् पीत्वायात्स्याचगोमूत्रमनाहारंनिशित्वपेत् अतिरां
 त्रस्ययज्ञस्यफलमष्टगुणंभवेत् एवंपैषेत्संपूज्यशंभुमीशानमीश्वरं कृष्णाष्टम्यांप्रतिप्राशयवाजपेयफलंलभेत् माघे
 महेश्वरंदेवं कृष्णाष्टम्यांप्रपूजयेत् निशिपीत्वाचगोमूत्रंगोमेषफलमश्नुते फाल्गुनेचमहर्देवं संपूज्यप्राशयेत्तिलान्
 राजसूयस्ययज्ञस्यफलमष्टगुणंभवेत् चैत्रेचस्थाणुनामानंकृष्णाष्टम्यांप्रपूजयेत् यवांश्चभार्जितान्प्राशयेत्शिवमेधफ

लंलभेत् वैशाखेशिवनाथानं पूजयित्वा प्रयत्नत राजौकुशोदकं पीत्वा सर्वमेधफलं लभेत् ज्येष्ठेषु पुणति पूज्य
गवां शृंगोदकं पिबेत् गवांकोटिप्रदानस्य यत्फलं तदवाप्नुयात् आषाढे चोन्ननामानमिद्वान्नाशय च गोमयं वर्षा
णच शतं सार्धं शिवलोके महिष्यते श्रावणे मासि पूजा कं प्राशयेन्नाशिरसं गोसवस्य तु यज्ञस्य फलं प्राप्नोति मा
नवं त्रिषंवकं भाद्रपदे कृष्णाष्टम्यां प्रपूजयेत् संप्राश्य विल्वपत्रं च वाजपेयफलं लभेत् मासि चाश्वयुजे को प्रा
शान्तं ह्रुलोदकं नासो मे शयजे हवंपुंदरीकफलं लभेत् मासे तु कार्तिके षष्ठ्यामीशानाख्यं प्रपूजयेत् पंचगव्यं सकृ
दपि वा पुंचयज्ञफलं लभेत् वर्षाते भोजयेद्दिश्रात् शिवभक्तिं परायणात् पायसं भक्ष्यं सुकंदं धूतं न सुपरिहृतं निवेदये
त्तु रुद्राय कृष्णांगं सुपयस्विनीं वर्षमेकं तथा कुर्यान्नैरर्तयेण योनरः कृष्णाष्टमिं ब्रतं भक्त्या तस्य पुण्यफलं शृणु सर्व
पापं विनिर्मुक्तः सर्वैश्वर्यसमान्वितः वसेच्छिष्यपुरे नित्यं न चेहायाति नाकतः ॥ तदेतयोः षष्ठ्याष्टमिं सूर्यव्रतयोः कृत्वा न
क्तमिति नक्तं व्रतं सकल्पयेत्सर्वं नतु नक्तं भोजनानंतरं रात्रावेव पूजयेति बोद्धव्यं एवं पौषपीति प्राशनं तदनंतरं
मनाहारं तच्चातिदिश्यते एवं मासांतरेष्वपि विहितद्रव्यविशेषं निशि प्राशयानाहारं स्वपेत् यत्रापि विशिष्यति
धिनं शायनं श्रुता तत्रापि मासे कृष्णाष्टम्यां नित्यं च त्रिवोध्यं पूर्वापरं परामर्शात् तदेतयोर्ब्रतयोः प्रतिमासं प्राशनं
फलं गुणरीत्या संवत्सरफलं चाधिकारविशेषणमिति स्मर्त्तुं स भित्ति केचित् अन्ये तु तत्प्रयोगमव्ययं समानां तच्छ्रु
तात्पर्यं कतया प्रकरणप्रयुक्तं चायोपजीवन्ये तत्तथास्तु अत्र तु फलश्रुतेरविशेषादधिकारसंवेधे प्रयोगापेक्षेतौ लया
परं प्रयुक्तं पुजाविति न गुणफलरीति किंतु प्रतिमासं संवत्सरयोः फलश्रुतेरविशेषाद्वियोगभेदः इच्छाभे
दाच्चा नुष्ठानव्यवस्थेति ॥ इति भाविष्योत्तरे कं मार्गादिशैवाष्टमिं ब्रतं मार्गकृष्णनवम्यां
कृत्य विशेषाभावात् सामान्यनिर्णयोक्तं विधेयमिति मार्गकृष्णैकादशी लट्पन्नाख्या महाभारते ॥ अर्जुन

उवाच । एकादशपुपवासस्य नक्तमकस्यैव तथा । एकमक्तव्रतरथापि फलं ब्रूहि जनार्दन । श्रीकृष्ण उवाच । हे मन्त्रेन्द्र ।
 भेषास्त्रमासे मार्गशिरस्तथा । कृष्णपक्षे तथा पार्थ एकादश्यामुपोमणात् । नक्तं चैव तथा ज्ञायदशभ्यानि यत्तत्सदा भि-
 वसस्यार्थमग्रे मदी भूते दिवाकरे । दशभ्याचैकमक्तञ्च शुचिः शान्तिदद्व्रतः । ततः प्रभाते संजातानि यमंतु यत्तस्य भ-
 वमध्याह्नैव ततः पार्थ स्नानं शुचि स माहितः । स्वयं हे भवधर्मस्नानं वापीकूपे पुनश्च मं, स्नानं पुरं हरिण्यातु नदी ताम्रमु-
 मातमे । नदीनां ब्राह्मणतोयं तद्वज्रं क्षत्रियोदकम् । वैश्यं कूपयत्ततोयं । शूद्रह्यन्तो पुरशूद्रकं । क्रोधलो धर्मो भवे-
 स्त्वयं मिथ्या वादं तथैव च । प्रेयसं निंदं कुर्वते ते पांसंगपरित्यजेत् । वर्जयेत्तद्दिने प्रार्थनिद्रा हिंकारं मेथुनं । व्यर्थमा-
 ह्वयति नैवेदनं तद्दिनं भगवत्सदा । केशवं पूजयित्वा तु तैवेव भक्तिपूर्वकम् । गंधमाल्यं तथा धूपं दीपं चैव अदाप्येव । द्वा-
 द्वाजगारणं कार्यं कथां श्रुत्वा हरिः प्रियां । विप्रैर्भ्यादक्षिणं दत्त्वा प्राणिपत्यक्षमापयेत् । यथाशुक्ला तथा कृष्णा भिर्दंभ-
 वनकारयेत् । विकल्पं यदि कुर्वीत विष्टायां जायते कभिः । एवं यः कुरुते पार्थ शृणु तस्यापि पराक्रमः । द्वापारस्यार्-
 स्थितिः पार्थ पाष्ठिर्धर्मसहस्रकैः । एकादशपुपवासस्य कलानां हैतिपोडशो । वैधृत्या नपि दानस्य लक्षमेकं तु पराक्रम-
 संकतो यदि दानानि लक्षसंख्यानि पांडव । एकादशपुपवासस्य कलानां हैतिपोडशो । प्रभासे चैव यत्पुण्यं
 नाम परैसहस्रकैः । एकादशपुपवासस्य कलानां हैतिपोडशो । कुरुक्षेत्रे च यत्पुण्यं रविलक्षग्रहैरभूतं । एकाद-
 शवासस्य कलानां हैतिपोडशो । वैशाखी कार्तिके माघे स्नाने दाने कृते यदि । एकादशपुपवासस्य कलानां है-
 तिपोडशो । यदि लक्षेण ह्यस्य भुनक्ति च दिने दिने । एकादशपुपवासस्य कलानां हैतिपोडशो । गंगासरस्व-
 ते तनया स्नानं दानकं । एकादशपुपवासस्य कलानां हैतिपोडशो । तद्योगशतदानानि न पूजान्न व्रतमावना । एव-
 मं पुण्यं न भूतं न भविष्यति । गोसहस्रेण यत्पुण्यं वेदे दानं पारमे । तस्माद्दशगुणं पुण्यं ब्रह्मचारिणि पांडव । न-

॥ अत्रारिसहस्रस्यदानं लक्षशताधिकं तस्मादपि सहस्रस्य भूमिदानं सहा फलं भूमेर्दशगुणं कन्या सर्वरत्नोपयोगिभिर्य
 कन्यादशगुणा विद्यालभते तावत्संशयः विद्यादशगुणं चात्रयोददाति बुभुक्षिते - अन्नदानात्पदं दानं न भूतं न भविष्यति
 भूमिदानेन द्रव्यं तिरस्कर्त्तव्यंऽपि तद्वताः अन्नान्छतगुणं पुण्यं गोमेधे च मखकेते गोमिध्ना तदशगुणमभ्युपेक्षते
 सति अश्वमेधसहस्रेण नरसुधेन तत्फलम् नरमेधसहस्राणि केदारोदकपानतः केदारमुदकं पीत्वा मंत्रं प्रोवाच्य मे
 नराः तेषां देवदेवतायां ब्रह्मा विष्णुमहेश्वराः केदारमुदकं पीत्वा पुनर्जन्मान् विधत्ते तथैवैकादशीपुण्यं भूभर्त्ता
 सृष्टेयकरी एवं तव मया रयंतं यत्सुरैरपि दुर्लभम् पुण्यं संख्यां न जानामि यत्त्वं पृच्छसि पाण्डव एतत्स्य ब्राह्म
 पुण्यं रयात् नक्तभोजनतो न च नक्तस्य चार्धपुण्यं स्यादेकभक्तेतथैव च तेनराः पुण्यकर्माणो यो यो भक्त्या प्रकुर्वते
 अज्जनजवाच उत्पन्ना सा कथं देवकथं पुण्यादिकां शुभा कथं देवपवित्राच कथं देवतव प्रिया श्रीकृष्ण उवाच - ॥
 एकदा शयि पापार्थं भानुवारं प्रजायते अश्वमेधसमं पुण्यं कोटिहस्त्या विनश्यति पुरासत्य युगस्यादौ नुरेवान्मासदा
 नवः महाघोरो महाशौद्रः सर्वदेवमयं करः बलादुत्थापितस्तेन निजस्थानात्पुरंदरः आदित्याद्याग्रहः सर्वे वा
 दुराक्षरस्तथैव नैव प्रतिष्ठितस्तत्र देवानां कश्चिदजुन देवतानिर्चिताः सर्वास्त्वेनोद्येण दुर्गात्मना देवत्वाद्भ्रा
 प्रताः सर्वा यत्र देवो महेश्वरः उपायं ब्रूहि नो देवत्सर्गाणामय क गतिः ईश्वर उवाच गच्छंतु देवताः सर्वे यत्र देवो
 प्रचार्द्धनः शरणागतो नार्तं परित्राण परायणः ईशस्य वचनं श्रुत्वा गताः सर्वे सवास्वाः त्रिदशास्तत्र संतस्थु
 यत्र देवो जगत्तर्दनः तत्रैव स जगन्नाथः प्रसुप्तो जलमध्यगः जलमभ्यमहायोगि देवदेवो जगत्पतिः इन्द्र उवाच - ॥
 नमस्तदेवदेवे शमहासुरविमर्दन दैत्यारिपुंडरीकाक्षनाहिनामधुसूदन त्रिदशा आगताः सर्वे भयार्ताः पुरुषोत्तम
 रक्ष नो देवदेव शत्व गतिः सर्वदेहिनाम् देवाः सर्वे जगन्नाथ भयार्तास्त्वां समागताः शरणं भवदेव शो देवानां बुधैर्वाप्नु

गतिः त्वंमातासर्वलोकोन्निवमेवजगतःपिता त्वंमुष्टिस्त्वस्थितिश्चैवत्वंचसंहारकारकः त्वंस्वाहात्वंस्वधादि-
 ववृष्टकारस्त्वमेवच उंकारोदेवदेवेशत्वमेवगुरुदध्यज त्वंशिवस्त्वं तथाब्रह्मात्वंसूर्यस्त्वंचंद्रमाःत्वमग्निर्देवदेवश-
 वापुराकाशमेवच नव्यारहितार्कचित्तैलोक्येसचराचरं स्थावरजंगमचैवत्वयिसर्वप्रतिष्ठितं दानवैर्नाज्जितादेवाः
 स्वर्गस्थानाग्निराकृताःरक्षमांदेवदेवशशरणागतवत्सल इंद्रस्यवचनंश्रुत्वा हरिर्वचनमंत्रवीत् श्रीमन्वानुवाच ॥
 कीदृशोदानवःशक्रनामर्किकीदृशंवलं किंस्थानंतस्यदैत्यस्यसर्वब्रूहिममायत ॥इंद्रउवाच ॥सर्वजानासियोगीशब्द-
 ह्यवशसमुद्रवतालजंपरतुनामासिद्विभुर्ग्रीवमहासुरःमहाबलमहावीर्योब्रह्मवीर्येणार्वाततस्यपुत्रोतिविरन्यातो
 मुरोनाममहाबलःपुरीचंपावतीनामतस्यामेववसत्यसौपुरंदरमुत्पादेवाःस्वर्गात्तेननिराकृताःरक्षारमान्देवदेवशश-
 नान्नाक्रुदध्यज अन्यइंद्रःकृतरतेनचान्यस्तेनहुताशनःसंचंद्रग्रहनक्षत्राराधयादिसहितंचयत् सर्वमन्यकृतेनसं-
 त्यसत्यंगाधार इतिश्रुत्वावचस्तेषांप्रोवाचगरुदध्यजः हन्मि तं दानवंदुष्टं सर्वदेवभयकरं त्रिदशैःसहितोदेवो ग-
 तृश्रपावतीपुरीं दृष्ट्वादेवान्समायातान्गर्जमानोमहासुरः अस्संस्थाताःसहस्राणिदिव्यग्रहरणाधुधाः असुरास्त-
 इयामासुःपुनर्देवान्बलाधिकाः हन्यमानास्तुतेद्यादुद्बुधः सर्वतोदिशः ततस्तेनिर्गताःसर्वेभयभीतादिशोद-
 शा हरिस्तमसुरंतत्रतिष्ठतिष्ठेत्युवाचह चक्रंनिरिक्षयामासक्रोधादरुणलोचनः हेदानवदुराचारममबाहूनिरीक्ष्य
 तदुन्मुखं सर्वपतितादानवर्षभाः एकोयंदानवोतिष्ठत्सपुयोधसहारिणा युद्धं कृत्वा दानवेनानिर्जितो मधुसूदनः
 तां देवदेवेशो बाहुयुद्धमया चत बाहुयुद्धं कृतेन दिव्यं वर्षसहस्रकं बाहुयुद्धमभूत्पार्यसर्वलोकभयकरं विष्णुः
 तत्तस्तेन युद्धभूमिर्वा निर्गतः दानवः पृष्ठतश्चापि गोवदरिकाश्च मे गुहासिंहावतानामतत्र सुक्षोजनार्दनः
 द्वादशमध्य एकद्वारे धनंजय तत्र प्रसुप्तो देवशोभयभीतो जनार्दनः दानवः पृष्ठतो लभः प्राविष्टस्तस्मिन् गुहां

प्रसुतैः सह रितं दृष्ट्वा ननु वेदः प्रहर्षितः । सुतो मया हरिर्दृष्टः प्राविष्टः संकटे कथं । मारया मितसं देहो दानवानां भयं कुशं नि
 र्गतं तत्कृत्य का तस्य शरीरान्माधवस्यैव । तेन विव्रीच शोभा दध्यादि न्यमप्रहरण युधाः । विष्णोस्तेजः सुमुह्यतामुहावल-
 प्य राकमुहाः । तया संमोहितो द्रैत्यो मुरोनामति पांडवः । युद्धं कृतं तथा तेन दानवैर्दुष्टैः एकांश्चितः । सा कन्या युध्वा ततदा कोपः
 दारुणलोचनो दस्यः । कोपेन क्रौंतिपथस्मीभूतः स दानुष्यब्रह्मो दानवास्तत्र समवधुः सपरिग्रहाः निहते दानवो तत्तरेण देव-
 प्रवाधे तः । प्रतितं दानवं ददृष्टुह रितं स्मयमोगतः कोपाधनिहतो दैत्यः अशुभो मम वैरकृतः । शत्रुहृत्कृतं कर्म मम क्रौंतुह
 रं परं न देवो जगदंघ्रं योजयानुत दानवं । सविस्मयो हरिर्जातो वाग्वाचा शरीरिणी । सुमुद्रा विनिर्हृतो दैत्यः । सुहृ-
 देवभयंकरः । देवाश्च भयमभीतः श्यवेन त्वर्गा विरहिताः । हरिप्रसुतं ददृष्टुदैत्या ददृष्टुः । मुह्यताम् । मारताश्च मारुण-
 सर्वदृष्टिः सानि प्राति तः । तस्य अस्तद्वचनं श्रुत्वा हरिपुञ्जतमन्वयात् । निहतो दानवो ददृष्टुः । सर्वदेवभयंकरः । शहं च जिज्ञि-
 तस्तेन कथं सोपनि प्राति तः । विष्णोस्तेजः च श्रुत्वा वाचा वचनमब्रवीत् । एकादश्या ह देवस्य पूर्वापुमं यं कुरी । क्षीयमा-
 णो हरिर्दृष्टुः प्रहृष्टः नवैश्वरं । विष्णोः केपु भयं कुर्याद्विदुः श्यपदो नवः । मया कुपितया देवकिमाश्चर्यं तव प्रभो । ममुको-
 पेन देवैश्चैलं प्रपविलयं ब्रजेत् । श्रीभगवानुवाच । तुष्टो ह तव देव शिवां छितं च ददामि ते । शत्रुतुष्टं तं कृतं भद्रे उपकार-
 स्वयमानये । निहं तं दानवं ददृष्टुः । सर्वदेवताः । प्रब्रूहि तं परं भद्रे ये ते मनासि वसंतः । ददाम्यहं तं संहृद्य हे वैरपि दु-
 ह्यभम् । एकादशयुवजः । जगत्त्रये पुद्गलेश सच्चरामिह सुव्रतः । शहतवा प्रिय शक्तिरज्ञादश्यां कुरुमां प्रभो । शहं तिष्ठि-
 प्रधाः । तस्यां सर्वविधा विनाशो भिमी । सर्वप्राप्य सकरी ह्यापुर्बलविबर्द्धिताः । तपोऽष्टमं । त्रये भक्तास्तव आकिमराः । पुणः
 सर्वसिद्धिभवेनैव प्रादितुष्टोसि मे प्रभो । उपवासेन प्रपुण्यं तस्यार्द्धं कुरु भोजनं । तन्न कं ह्यार्धेन पुण्येन एकैर्भक्तैर्विशि-
 ष्येत् । इति ब्रह्मसुपायमभ्युपेक्ष्य भूतद्विवाजः । शतं तं कर्मिभ्यां हर्तकं निशेभोजनं । ददामि वै पुण्यं स्थानं कल्प-

कोटिशतान्यामि । एतन्मन्त्रास्तैस्तव त्रितादशमे फलं शुभम् ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ यत्तु वदसि कल्याणि तत्सर्वं भवि-
 श्यति ॥ धर्मार्थकाममोक्षेणासिद्धिं प्राप्नुयन्ति मानवाः । समभक्ताश्च ये लोकास्तव भक्तास्तथापि ॥ चतुर्धर्मोपविश्या-
 दाक्षिण्यं के पुत्रं पुत्रं ॥ तं तमकुमहन्त्येकादश्यां प्रतोस्थितं ॥ मम पूजां करिष्याति एकादश्यां न संशयः ॥ सर्वं तद्वि-
 त्तमाद्यत्वं मत्सदाद्रविष्यासि ॥ त्वं पुन्यकृततः सा तु तवैवांतरधीयत ॥ पुरा कौटुम्भके देशे कर्णिकानगरे तमे ॥ कर्णसेतु-
 हिराजं पुन्यं वसुहृद्विमलजः ॥ यो ह्यसौ शत्रिर्वैश्वर्यैः ॥ शूद्रैश्चैवानुमोदितः ॥ नन्दुर्भक्षन् दारिद्र्यं राजितास्मिन्निधु-
 तेषु भूषाः ॥ शूरपुत्रश्च नृपुत्री विधवा च न विद्यते ॥ पुत्रेन्द्रः खं प्रिताकापि नृपश्रयति वक्रुवाचित ॥ एतादृशमहाराज-
 णाः शास्ति यत्र भौ ॥ धनहीनो हि लोको पिशुनस्तोभो विपदं गतः ॥ कुटुम्भभरणशक्तः कृच्छ्रं तदनुवर्तते ॥ सुदामा तस्मिन्नि-
 धिर्मादृशां साध्वी च तत्समा ॥ भर्तुः ॥ शुश्रूषणे स को सदा चारं गृहस्थश्च ॥ रूढः पृच्छति भार्गवः ॥ रत्नयतीव दनेन सा ॥ स्व-
 मिदं पापं कृते पूर्वधनहीनस्तु जायते ॥ धर्महीने धनं नास्ति धनहीनो क्रिया न हि ॥ तस्मात्को नाप्युपायेन धर्मं रप्यजन्तं कुरु-
 एतस्मिन् वानरे पार्थ ॥ दिव्यं पुंसमुपायतः ॥ इन्द्रो जयति तत्र मधुपर्कपञ्चादरात् ॥ आसनेति प्रभो रत्नयामि स्तं द्विजातिरा-
 भायत ॥ श्वधुमे स फलं जन्म श्रद्धा मे स फलः क्रिया ॥ श्रद्धा मे स फलं सर्वभवादादर्थेनेन च ॥ आस्मिन् पुरे नृहे रवाभिः सर्व-
 वै सुखिनो जनाः ॥ अहं तु वदहीनस्तु ॥ महादुःखेन पीडितः ॥ कथं यस्व प्रसादेन धनं लब्धो भवितास्मि च ॥ धनहीनस्तु
 लोकोस्मिन् ॥ वृथा सर्वमनोरथाः ॥ एतच्छ्रुत्वा तु वचनं द्विजं तं नारदो ब्रवीत ॥ ॥ नारद उवाच ॥ मार्गशीर्षासिते प-
 षेडश्यादिनां भजनं ततः ॥ तद्गुणैश्च भगवतोऽप्यनुलब्धो जायते ध्रुवं ॥ तथा पापानि नश्यन्ति एतत्सत्यं वचो मम ॥ सर्वसौ-
 ख्यकरेन्द्राणां हिरासुरउत्तमः ॥ अतस्तु नारद पश्चाद्भक्तं कृत्वा प्रयत्नतः ॥ स्वयमेवाश्रियातास्मिन् न वास्ति दद्विजं सदिरेभोगा-
 रसविपुलाऽभुक्ता नातो वै हरिसाविधौ ॥ एतस्मात्कारणत्वात् कर्तव्यो हरिरासुरः ॥ अतस्तु नृवक्त्रं कर्तव्यं समस्तव्रतकारिभिः ॥

[illegible]

गताभवेत् ॥ तामासायनरुःसम्यग्ग्रहविद्याविमंशुधिः ॥ एकदशीभुगर्कक्षानास्त्रावेतदुपशुभा ॥ साधनेनसद
 कर्तव्यवर्धकोपवसितानी ॥ मध्यह्निनरुःस्त्रावातित्यानिर्वर्त्यसत्किमभि ॥ रात्रौसुरभिमादायकृष्णसर्वायुधि
 यि ॥ पूर्वदशसाविधतव्याकृष्णशोभैतलेशुभिः ॥ अष्टमदिमभारमपश्चात्पादद्वयवधि ॥ गोपुच्छंमसम्रासिचक्र
 द्वाप्रेततपणं ॥ पितापितामहश्चेवतश्चैवपितामहः ॥ मातापितामहश्चैवतश्चैवपितामही ॥ पितामहस्तपिता
 चप्रमातामहकादयः ॥ तैसर्वैमपयहंतुगोपुच्छोदकतर्पणं ॥ पितामाताचमावर्धयभागिनीद्विहापातिः ॥ पितृष्वसा
 मादृष्वसासतगोत्राणिनर्पयेत् ॥ अत्रतुःपुत्राप्रकर्तव्याश्चाष्टद्विधाततः ॥ गोत्रैवशङ्कयायुकरचंदनेनानुलेपयेत्
 गुंमुतोपेनचरणौभृशेप्रक्षालयभक्तितः ॥ ततोपूजयेद्द्रव्यपुष्पगधानुलेपनैः ॥ मन्त्रैःपुराणसंग्रहैर्धारास्थान
 यथाविधि ॥ ५ अथगोपूजा ॥ ६ गोश्चयमादाभ्यानुमः ॥ ७ इत्यादिपूजाक्रमेणाहुतप्रयोगेनेयः ॥ ८ इत्यनेनैवत
 मुपायादित्यादिपेच्छुक्कभानुसः ॥ ९ पुश्चादप्रदापयेद्धर्मलोका ॥ १० धूपंजलपुष्पद्वयं ॥ ११ इतिप्रदानादिक्रमोर्पेद्वै
 तरिणीतथा ॥ १२ असादत्ततद्विष्यामिगोमातस्तेनभोजनमः ॥ १३ सुखेनतीर्क्षतेयस्मा ॥ १४ हृदयैवैतरेणीधुवं ॥ १५ मन्मादे
 कदशैकव्रातस्माद्वैतरीरुमता ॥ आवंदकूत्संलोकैकैवानाचसदाप्रिया ॥ गोत्सुप्राहिजगत्याश्वेदोपेधुतिरश्वता
 श्वाद्याहंनगवेदयात्सम्यक्शुद्धसुनिर्मलं ॥ सुरभीवस्वदन्तिनश्रीपतोपरमेश्वरः ॥ सारगर्भादिर्केशत्रयावावसासुतुष्ट
 अन्यमासचतुर्काहियावकाशानुमेवच ॥ नैवेद्याहिमयाहंरंमुरभिप्रतिपद्यतां ॥ द्वितीयंगुरुवेदह्याततोपस्त्वयमुवच
 मासंप्रकुर्वतेमासद्वादशकंजतं ॥ जह्यापनंततःकुटुम्बा ॥ त्रयोमवत्सरेतथा ॥ शय्यांस्तूलिककिंवादंपत्याःपरिधा
 नवत्याकृष्णवर्णातु ॥ धेनुःकाव्याप्रयास्विनी ॥ सौवर्णीसुरभिक्त्वास्थापयेत्तुलकोपाहि ॥ ततस्तत्तांपूजयेत्सन्तः ॥ पु
 रुषेकंसंयुतः ॥ ततस्तत्तांपुनर्वेदयात्सर्वदत्त्वाश्रमापयेत् ॥ यमद्वारमहाद्वारेधोरुद्वैतरिणीतदी ॥ ज्ञातुर्कामिद

[illegible]

धसयः सुखकरः परं पतिपुत्रसुखावांतिजं यतेजगतिस्थिताः गौरीप्रोत्थमैवादौ स्थिभिर्भक्तिप्रयततपः ॥ गौरीतप
 इतिरुपाततरमात्तद्वत्तमुग्रं ॥ तस्मांस्थिभिस्तपोभिश्चतोपणीया शिवत्रिधा ॥ द्वादशार्ग्यशिरसासिंहमावासांशु
 भादने ॥ गृह्यानि यमतन्नदत्तधावनपूर्वकं ॥ उपवासस्थानकस्य गौरुशप्रतिष्ठा मुदा ॥ ईशाईगहरेदेविकुपिप्रहन्नतं
 तव ॥ नपतिपुत्रसुखावांतिदेहिदेविन्नमोस्तुते ॥ इति नियममंत्रः ॥ ततो मध्याह्नसमये स्नानाद्यादि कृतं ॥ सूर्याभादयं
 ततो दद्यात्वा गौरीमहेश्वरं ॥ अहो देवव्रतमिदं कर्तुमिच्छामि शोभ्यतुं ॥ यो विद्यामहो देवव्रतमिदं कर्तुमिच्छामि शोभ्यतुं ॥
 गृह्यत्वध्याप्येव तृपाडश गृहमभ्यस्य पूजार्थमुपहारान्नफलपत्रैश्च शिवालयं तोगच्छ ॥ शिवं संपूज्य मुदस्य धीः गौरीनभ्युचं
 यत्पश्चादधिना येन तच्छृणु ॥ पार्वती ततः पादौ जानोहै मवतीति च ॥ ज्ञायां विद्वेदं गृह्यं शिवं ॥ शिवं नमस्कृत्य
 भारताभातिवापणैरमुदरपुनः ॥ महादेवीति हृदयकं ठे श्रीकंठकासिनी ॥ सुखं प्रमुखा मतेति लल्लो लोकमोहिनी ॥ मिनि
 ककुक्षिरत्नोति शिरस्यभ्यं येन ततः दक्षिणे गणपः पूज्यो ब्रामेस्कंदस्संवाहस्तः ॥ धूपदीपादिर्नैव नृत्वा कृत्वा नदक्षिण
 फलनाथं ततो दद्यात्वा देवीं महेश्वरीं ॥ कृत्वा त्रासमयं पात्रं मधुपयं च सुभोजनं ॥ अष्टतुलसीवर्तितारुमन्नाव
 निवशयत् ॥ घृतं तान्पूज्य गव्येन तत्पात्रं विमलेन च ॥ द्विपञ्चालयेत्पश्चात्पुष्पांस्तैरेस्थितः ॥ पुंस्संक्षिप्य
 तारां विजगरेण स मन्त्रित्वा ॥ ब्राह्मं मुहूर्तं चोत्थापय पूजयेद्द्विजदंपती ॥ कुप्यदौ भूभयदलितं प्रांकाचिद्भामिनिवदा
 एकां तेन गुडाभायः पूर्णपूणं फलप्रदं ॥ ऋतुद्वयै फलैश्चैव पूजिकं फललङ्क्यैः ॥ सौभाग्याष्टकं संयुक्तं पात्रं कुर्याच्च
 धातुजं ॥ तस्योपरि गतं दीपं ध्यामन्नशिनामभिः ॥ सुवासिनी वचो गृह्यं दुर्गं प्रसूयार्थं यद्रथैव ॥ यावत्कलकलाश
 वं कुरुत्यवकां ककाः तां वत्पुंरत्नं कर्कटं धमिदमेवादरात्प्रभो ॥ अक्षतिष्ठति बुद्धिर्नगाविहंगाश्चारुलोचने ॥ तदा कर्ण
 नमात्रणसाभायं व्रजति स्थिराः ॥ अत्र तद्व्रतेनारी पश्चाद्दुःखापयेच्च तन् ॥ विप्रमेकां समाल्ल्येवंदंपती भोज्यशक्तिः ॥

[illegible]

तेषामसंख्यताभुता । न केन जितं शुद्धात्मजो देवैश्चैवाचिवत् । आश्वयुज्यश्चाद्रोमासः । सैकार्तकस्तरयति च
 द्रकार्तकमासस्यतिमांशां मासांमित्यर्थः । एतेषां विश्वरसः । शब्दव्यतिशुचिर्भूत्वा विस्वज्जदं तद्वाचनं ॥ भुक्ता चैतन्म
 हादेवनत्वाभाकिमुतो ब्रवीति । अहं देव ब्रतमिदं कर्तुमिच्छामि शश्वतं तवाहं प्रामहादेव तजनिर्वहणं कुरु । उच्यते नित्यं
 भूहन्वर्पापे वतुषोऽर्थः । तिथिः प्रतिपदांशं तु पारयिष्याम्यन्यतमाः । ततो मार्गशिरेमासि प्रतिपद्यपरे ह निउपावसेदुह
 यक्षमाहादेवस्मरमुहुः महादेवं स्मरन् विप्रान् भूयः कुरु विग्रहान् । षोडशाष्टोत्तदङ्गवादां प्रख्याद्वयमिदं ज्ञेयम् । आभ्य
 चयं देवात्वा महादेवं स्मरन्नेतौ शुचिर्वक्ष्यामस्तु ततस्तु निराहारो निशुस्वप्नेत् । अथोदये सहस्रांशोऽस्ताः । आवाद्यदी
 पकान् । त्रैवेद्यं स्नापनाद्यं चाद्रापागच्छेच्छिवालं यज्ञापायेत् पर्वागदयेन द्यूते ततः ततः । मधुना धृतया दध्ना भूय इत्युपसात
 यः । अस्ते तया यशेन फलैश्च स्तंपयेत् पुनः तिलं तु नोतथा । स्नाप्य परचाहुः पुनवारिणः । लेप्रवेदयत् प्रश्नान् । कर्पूरं गुरुमंदनैः
 एव संपूज्य तं भक्तयः । हेमन्त्यस्य दृजो हृहः । हेमं सुवर्णं पुष्पं । नाना फलैश्च संपूज्य दद्यात् त्रैवेद्यमेव हि । न । गृहे यत्नापथा
 न्यायं हि रण्यपरे तसंविभुः । जतिरेदस्मादायतं पयैः तिलसार्पणम् । अतिनश्यतया ज्ञायां मिथुना निजभोजयेत् । हेम
 वत्सादिदानानि यथाशक्त्या तु दापयेत् । आरभ्यैवा विधिकुर्वाद् हरिद्रोवाथवेश्वरः । अक्षितसामाश्रयं तश्चैव प्रतिमासं
 तु कुर्यात् । एवं विमुज्यत एतस्माद्वैवंधुजनैः सर्वभूयः । पितृणां पंचगव्यं तु ह्यष्टौ भुंजितुं दान्यतः । यत्किंचिदेतद्दिष्टं
 हादेवं मुदरियेत् । द्वितीये वदे द्वितीयां तं पवसेत् कार्तिका वधिः । आददीत तिथिं चैकांशं गर्भासतेतः । पुनर्वसंस्तु
 जत्पापे प्रशस्तं वदेवैवर्माचरेत् । दर्शनं कर्त्तुं पद्युर्वासा इति प्रथमं । प्रतिपदि न कर्त्तुं त्रितीया प्राप्नुयात् । सप्तमि ति द्वितीये
 ततो ये वदे तु द्वितीया पान्त्रिकं । द्वितीया मुपवासः । एवैशेषं पूर्वेषु । कृत्वेव गोदशे पूर्णमास्या समापयेत् । कार्ति
 क्यामुदय इत्यर्थः । पूर्ववदेव मभ्युर्च्य कशरान् समर्पयेत् । महादेवाग्र्यादद्याद्दोषितं यद्विज्ञापय । हेमशुभं कस्तु

दहसिषटाकारयदाहेनाऽशिवव्रतधरे निव्रतान्महाचादयश्चण्डशः॥सिभोज्यहेमवस्त्राद्यैर्ध्यांशीर्त्तयातुदशिंगुः
 दहसिषटाकारयदाहेनाऽशिवव्रतधरे निव्रतान्महाचादयश्चण्डशः॥सिभोज्यहेमवस्त्राद्यैर्ध्यांशीर्त्तयातुदशिंगुः
 छत्रापातहकुभाश्चदधातिभयःपृथक्पृथक्॥भोजयित्वावसुज्यैवामधुनांनितुपोदशः॥ब्राह्मणांश्चप्रधाशुत्तयाभोजः
 येददमारभान्॥एवमहाव्रतचतस्रस्यप्रोप्यधमर्षणं॥धन्यप्रायुःप्रदंनित्यरूपसोभान्यदंपरः॥स्त्रीपुंसोश्चैवनिर्दह
 व्रतमतत्पुशतत्॥वाधेनतच्चकतंभवेच्चसधवायदि॥उपलब्धप्रातिभासतुभुजितवधुभिःसहः॥एकद्वित्रिचतुष्टया
 दिसर्वष्ववदपुशक्तिः॥अतिचातिव्रवधाणाप्रारंभाधिमाचरेत्॥अथारव्येव्रतकश्चिदंस्मृतिमृतोभवेत्॥सोपित
 रफलमाप्नोतिव्रतारभप्रभावतः॥वाचकाःश्रावकाश्चैवश्रोतारारुच्यव्रतरयथै॥अवतिपुण्यसंयुक्तस्तत्प्रदाभिमुख
 इवयै॥इतिकालिकपुराणि॥महाव्रतापरनामधेयगौरितपोव्रतम्॥हेमाद्रिप्रोक्तम्॥गोमूत्रहोमः॥८॥
 ॥अथनागशुक्लप्रातिपदायाधनव्रतं॥नारदीयेः॥अथसागसितायायाधनव्रतमनुरागं॥नैकविपुष्वर्चनहेमः
 सोवाहुतमुक्तुं॥रक्तवस्त्रयुगलत्रादिजापप्रातिपदयेत्॥एवंरुक्वाधनैर्धान्यैःसमृद्धोजायतेभुवि॥वाह्नितादत्र
 पापस्तनुविपुलोकमहायतइति॥मार्गशुक्लद्वितीयाज्ञाश्राद्धपितृपूजनच॥नारदीये॥अरोरंवल्लभतेष्वापिपुत्रपुत्र्यौ
 तस्मन्निवतः॥मार्गशुक्लतृतीयायाश्चिद्विनापितृपूजनमिति॥मार्गशुक्लतृतीयायाहरगौरिव्रतंशुभं॥रुक्वाधनैर्वि
 धानेनपूजयेज्जगदविका॥एतद्व्रतप्रभावतुभुक्तान्मोगान्मनोरमात्॥देवलोकसमासाध्यामोदतेव्रतयासहेति
 अथहरगौरिव्रतकथा॥भविष्योत्तरपुराणे॥मुधिछिरउवाच॥कर्मणोकेननरिणोव्रतननियमेनच॥सौभाग्यंयजः
 यतेतिवपुत्राश्चवहवःशुभाः॥धनधान्यसुवर्णच॥चव्वाणिविविधानिज॥अवियोगचरसतत॥रुभतेपतिपुत्रयो
 श्रीकृष्णउवाच॥अथुगुप्राधप्रवदयामिब्रतानामुत्तमव्रतं॥यत्कृत्वाकुम्भगतारिवद्वेपत्स्यप्रजायते॥धनधान्यहरि
 पयवदसिदासांरतेयैवच॥उत्पद्यतेग्रहीतेततद्व्रतकथयाम्यहं॥उभयमाहेश्वरनाम॥चापसरोभिःपुरांरुतं॥वि

स्थापयन्किन्नरं ध्वजं पिकं न्यासिरेव च ॥ किमप्यपरं मया निर्वसितम्यां प्रहृत्य यं शोहिण्यादं मयुख्यवितारमा ज्ञानं
 मयुष्या ॥ एताभिश्चरितपूर्वव्रतसर्वव्रतात्मस्य सागरारोम्यफलददार्द्रिद्यत्स्याधिनं शनं ॥ मर्त्यलोकोत्थिषोमांश्च दुर्भ
 गारूपवाजताः श्रुपुत्रानि देनाश्चैव सवसाभन्यवाजतां तस्मादिवाधैर्पार्वस्यं त्रिमांसेभ्यश्चरव्रतं श्रवतां रितं तमपि य
 तथा सत्यधर्माः स्त्रियः पूर्ववर्गो शिरेमसि नारायणमर्षिरपि शुकपक्षे दतीयायं सोमं वासां जिते द्विधा ज्ञात्वा संपुष्पं ल
 लिताहरकाया द्वावासिनीं पुनः प्रभातसमये स्थानं चाक्रान्तिमजलं ततो देवास्तपस्त्रिधा इदं वाक्पुममुदरिच्यते ॥ अमरते द
 वदेव शतमादहर्द्धहरकं भद्रदिविनमस्तेरुतुहरकाद्या द्दहारिणि ॥ हृदिकं जां शिवदेवज्ञे पुञ्जाः पयः गतः पुत्रयै इह मी
 शानं पुण्यः को लोद्धवस्ततः ॥ वामपांश्चैव मादं विदं क्षिणेन महिश्चरं ॥ धूपचगुणं गुलं चापि दद्यादीपं धृतां निचुतं ॥ नैवेद्य
 च यथाशक्त्या घृतपक्कनिवेदयेत् ॥ कारयेद्देववतुं तिलं ज्येन तु सस्कृतं ॥ पुत्रं गच्छततः प्राप्नुय्यात्सकं प्राविशो धन
 एव द्वादशमासतु पुत्रायैवामहे श्वरो उद्यां पुत्रवतः कुंयात्सह पुनतरे तस्मांश्चि वरौ ज्यमयकं वा ज्ञमहिं न मयीतथा
 पश्चैरायैव सर्वा लंकारमुपेता ॥ चदनैः शिवमभ्यर्च्य कुकुमनञ्च पांर्वतं ॥ अर्चयेत्कुसुमैः पश्चात्सुगंधैश्च
 पुण्यं च लुक्कुवलाणां शिवस्तेन पावतां ॥ प्रश्नं द्वापदं देवारीभक्तिभावेन भाविता ॥ भोजियाच्छ्वभुंकांश्च
 पितामही ॥ व्रतनानेन सुश्रुता भवताममसं व्रदां ॥ एवमुज्ज्वलि तक्रोधेन प्राणैवेदं पारु ॥ व्रतं नि
 शालितं ॥ तारकव्रतापदं दृष्ट्वा दत्तविशेषणं ॥ इदं कृत्वा व्रतनारीमहेशा पुतभाजसां ॥ श्रुवा
 महेश्वरः ॥ शिवलोकमज्ञावयावादिद्वांश्चतुर्दशं ॥ अस्मरोभिः परिहृता कंजरी भिस्तथैव च
 न्यतो विमलकुले ॥ रूपाय वनसपत्न्या वहुपुत्रपतिव्रता ॥ अर्चयान्पसमं पुके सुवर्णं पिपादिते

[illegible]

ज्यभोजयेत् ॥ आत्रार्थस्तुगौरीश्वरप्रतिमे ॥ कृतस्त्रस्ययनोगंधेजलेक्षिपेत् ॥ ततोब्रतफलंभूयस्त्वाद्यान्यांनपिशिव
 भकाद्विद्विषावदानादिभिः ॥ प्ररितोभ्यस्त्रयंभिष्टावादिभुंजीत ॥ तत्रप्रतिमासंनानामपूजाप्रकारोपधुःमार्गशी
 र्षशंकरायत्नमः ॥ गौधैर्यनमः ॥ पौषगौरीशायनमः ॥ मार्गस्यैतमः ॥ मघेभवायनमः ॥ भवायनमः ॥ फाल्गुने ॥ महा
 देवायनमः ॥ चैत्रमायनमः ॥ चैत्रांबिलेभनयनमः ॥ ललितायैतमः ॥ वैशाखेस्त्रयाण्येनमः ॥ लिलेनैत्रायैतमः ॥ ज्येष्ठ
 रुद्रायनमः ॥ रुद्राण्यैतमः ॥ आषाढपशुनाथायनमः ॥ सत्यायैतमः ॥ श्रावणेश्रीकंठायनमः ॥ सुभगायैतमः ॥ भाद्र
 पदेभिसायनमः ॥ कलशश्रौनमः ॥ आश्विनेशिवायनमः ॥ मर्गायैतमः ॥ कार्तिकेईशानायनमः ॥ शिवायैतमः
 इतिप्रतिमासपूजानामानि ॥ अथपुंण्याणि ॥ नीलोत्पलं ॥ रक्तोत्पलं ॥ करविरुषं ॥ विल्वपत्रं ॥ किंशुकं ॥ कुंज
 मल्लिकां ॥ पाटलां ॥ कुंदं ॥ वृषपंकं ॥ तिंगरं ॥ द्रोणं ॥ मोलतीं ॥ क्रमेणार्पयेत् ॥ वर्षाति ॥ उद्यापनं ॥ तत्रवृत्ति
 ते ॥ पंचगव्यप्राशनं ॥ सर्वतोभद्रं ॥ लिङ्गतोभद्रं ॥ वाविधायुं ॥ आवांठयं ॥ दिवराणं ॥ सर्वतोभद्रं ॥ मंदलादिपूजां ॥ अभि
 स्थापनं ॥ अर्वाधानं ॥ कर्वा ॥ इतिमकुर्थयं ॥ राजतंमिद्रादयं ॥ हेमी ॥ गौरीशप्रतिमं ॥ पूज्य ॥ सौवर्णं ॥ पंकजं ॥ निवेद्य ॥ वितां ॥ वैष्ण
 वं ॥ जन्निवेद्य ॥ द्वीपवत्पुष्पमंचनिवेद्येत ॥ नीरंजनं ॥ कर्वा ॥ शुभोजागुरणं ॥ विधाय ॥ चतुरस्रं ॥ त्रिकोणं ॥ चतुर्भुजं ॥ पद्मं
 चतुष्पुष्पं ॥ त्रिकभवां ॥ लुच्चितं ॥ गौरीशशील्यं ॥ सुपुष्परंगाणि ॥ दद्यात् ॥ श्रद्धां ॥ जप ॥ तनौ ॥ लपं ॥ देयं ॥ एतत्सर्वं ॥ वा
 र्ध्यायदत्त्वा ॥ ब्रातुं ॥ विभ्राणामिभुना ॥ निसंपूज्य ॥ हिरण्यं ॥ रथं ॥ यगोदं ॥ लां ॥ दिदं ॥ चत्वार्यष्टौ ॥ वाकुं ॥ भो ॥ न्मो ॥ पां ॥ नह
 थद्रुद्रा ॥ न्दया ॥ दिति ॥ एवमेवकालीपुराणोक्तमप्यवियोगव्रतम् ॥ तृणविंदुक्वाच येनावियोगमासाद्य
 व्रतं ॥ तपयेन्नृच ॥ सिदान् ॥ ग्रीसुते ॥ श्वैव ॥ व्रजे ॥ येन ॥ पदं ॥ व्रतते ॥ विधवा ॥ परलोके ॥ तुभ्यं ॥ नानि ॥ विपुं ॥ जयेत् ॥ सुखे ॥ नापि ॥ सदां ॥ ब्रह्म ॥ च्चदं
 येन ॥ धने ॥ तत्र ॥ तिला ॥ दध्वा ॥ च ॥ शुभं ॥ याचते ॥ तपश्च ॥ भवान् ॥ पालो ॥ लितो ॥ ब्रतं ॥ वा ॥ द्योहि ॥ मवतो ॥ ज्ञान्या ॥ दक्षको ॥ पाहि ॥ मुकुर्या

महासौभाग्यसंदोहद्वयादेव्यामहात्मना अरुंधत्यावसिष्टेन कथितं तद्वत्शृणु वसिष्ठ उवाच अरुंधति शृणु खदं
सुखसौभाग्यवर्द्धनं अथैव यत्र दंष्ट्राणि माविष्येन ब्रतं शृणु मार्गशीर्षे सिते पक्षे स्नाता शुक्लां वरप्रिया दक्षचंद्र द्वि
तीयायां नक्तं भुंजीत वाग्यता आचम्य च शुचिर्भूत्वा दंडवत् शंकरं नमोत् मुदान् निवतान मरुत्सु विज्ञाप्य परमेश्वरं
उदुंबरमयं काष्ठं ग्राह्यमष्टांगं शुभं उत्तराशागतं माघं सखचं निर्घण्टं वाग्यता प्राङ्मुखी भूत्वा अक्षये दत्तं धा
वंतं द्वितीयायां ततः स्वप्याद्भूमौ तद्व्रतमानसा ततो यायां समुत्थाय मुहूर्ते ब्राह्मणः शुभे कृतकार्या च सुस्नाता शु
क्लमाल्यां वराततः शालिपिष्ठमये कृत्वा ह्योपुंसोऽतिभेदुभे वेणुपात्रे तु संस्थाप्य पूजयेद्भक्तिरपरा उपवासं च कुर्वी
त सर्वभोगाविवर्जितं पारं वडादिभिरालापं कृतस्नानाविवर्जितं ततो निशायां सुश्रोणि कृतपूजा कृतोत्सवा कुर्वन्वा
दित्रे निर्वीषं जागरतत्र कारयेत् विधिवत् पूजायै त्वत्पुष्टं त्र्युत्रिकादिकं सुप्रभातो द्विजाध्यांश्च पूजायै त्वत्पुष्टं
अथ शक्त्या महामात्रो विनशादयं विवर्जयेत् उन्मादाद्देश्वरं ह्येतत्कल्पयेत्वा स्वचेतासि ब्राह्मणोऽपि जलेनाग्निं
तन्निभुनं क्षिपेत् एवं कृतं स्वस्वयनाभिधुनानि तु भोजयेत् शिवभक्त्या द्विजान् भोज्यमिष्टान्नं स्वशक्तिः प्रतिष्ठा
संप्रकुर्वीत विधानेन सुसंयुतं मार्गशीर्षे पुनर्मासिकार्तं कते समुद्ययेत् नामान्ते ब्रह्मपामिप्रतिभासं क्रमेण तु
पूजां जपनिमित्तं च सिद्धार्थं चितितस्य च शंकरं मार्गशीर्षे तु नामगौर्या समा न्वितं गौरीशपावर्तं चैव पुष्पमा
स्तुत पूजयेत् भवचैव भवानी शंभायमासे प्रपूजयेत् फाल्गुणे तु महादेवमुमयासहितं यजेत् ॥ ८ ॥ चैत्रे निजो
चनदेवं ललितां च प्रपूजयेत् रथाणुवैशाखमासे तु लोलेन त्रासमन्वितं रुद्राण्यमाहितं रुद्रं ज्योष्ठमासि यजो
तवै ॥ आषाढे पशुनायं च सत्यासाद्वै शुचिस्मिते श्रीकण्ठं श्रावणे देवं सुभगां परमेश्वरीं भीमं भाद्रपदे तद्वत्काल
सत्यासमन्वितं शिवं माश्वयुजे मासि गंगया सहितं यजेत् ईशानं कालक्रमेण सिद्धिदा देवीयुतं त्रिभुं यं प्रति

न्यभोजयेत्-आचार्यस्तुगौरीश्वरप्रतिमेः। कतस्वस्थयनोगाधेजलिक्षिपेत्। ततोब्रतफलभूयस्त्वाद्यान्या नपिशिव
 भक्तदिन्दक्षिणावदानादिभिः। प्ररितोऽप्यस्वयंमिष्टान्नादिभुंजीत। तत्रप्रतिमासंनमपूजाप्रकारोपधुः। मर्गेशी
 पंरांकरायनमः-गोवर्धनमः-पौषगौरीशायनमः-प्रार्वयैनमः-मध्विभवायनमः-भवान्यैनमः-फाल्गुने-मह
 देवायनमः-उमायैनमः-वैश्विबिलोचनायनमः-ललितायैनमः। वैशाखेऽरुणायनमः-लोलनेत्रायैनमः-ज्येष्ठे
 रुद्रायनमः-रुद्रायैनमः-आषाढेऽपशुनायायनमः-स्तवायैनमः-श्रावणेऽश्विंकंठायनमः-सुशुभायैनमः-भाद्र
 पदेऽशोभायनमः-कालशायनमः-आश्विनेऽशिवायनमः-मर्गायैनमः-कार्तिकेऽशानायनमः-श्रिवायैनमः
 इतिप्रतिमासपूजानामानि-अथपुण्याणि-नीलोत्पलं-रक्तोत्पलं-करुवृक्षं-विलवपत्रं-किंशुकं-कुिन्ना
 मल्लिकां-पाटलां-कुंदं-चंपकं-तिगरं-द्रोणं-मालतीं-क्रमेणार्पयेत्-वर्षाति-उद्यापूजं-तत्रब्रतदि
 ने-पंचगव्यप्राशनं-सर्वतोभद्रलिंगतोभद्रंवाविधायं-आचार्यदिवरणं-सर्वतोभद्रमंडलादिपूजा-आदि
 स्थापनंअन्वाधानंकरवा-होमंकुट्यात्-राजंतीमुद्रादयं-हैमी-गौरीशप्रतिमेसंपूज्य-सौवर्ण्यपंकजंनिवेद्यवितांबध्व
 जंनिवेद्य-द्वीपवस्त्रमुग्मंनिवेदयेत्-नीराजनंकरवा-धुनौजानुरणंविधाय-चतुरस्रंत्रिकोणंचभूषणद्वयं
 चतुष्पष्टिभौक्तिकप्रवाललुच्चितंगौरीशप्रतिमं-सपुष्परंगाणिदद्यात्-अशत्रयप्रतनौत्यंदेयं-एतत्सर्वमावा
 प्यापदत्वा-ब्रतानांविश्राणामिधुना-तिसंपूज्य-हिरण्ययाग्यागोदजादिदत्वा-चत्वार्यष्टौवाकुर्मोन्सोपानह
 ध्वस्तुतादद्यादिति-एवमेवकालीपुराणोक्तमप्यविधेगब्रतम्-तथाविंदुरुवाच-येनावियोगमासाय
 ब्रतवानियमेनच-सदान्प्रसुतेभ्यैवब्रजेयेनप्रदंभतत्-विधवापरलोकेतुभर्त्तातुनवियुज्यते-सुखेनापिसदाब्रह्मन्ब्रह्म
 नान्तरवाच-तमयान्तरितप्रब्रह्मवान्पालयितव्यं-चात्येहिमवतोजन्यादक्षकेपाद्विभुक्तम्-

सावित्रीवटपैलकी कृष्णपट्टमिचभूताचकराव्यासंमुखीतिथीतिस्कदात् रमातृतीयावक्ष्यामिसर्वपापप्रणाशि
 नाम सुखसौभाग्यफलदांसर्वामयनिराणीम् सर्वदुःखहरांपुण्यां पुत्रपौत्रप्रदां तथा सपत्नीदर्पदलनीरूपैश्वर्यक
 रीशुभां शकरेणपुराख्यातांपादित्यै प्रियकान्यया तामिमार्गं पुण्यभूपालभूतानांपरमहितम् ॥ मार्गशीर्षशुभेमासितृती
 यायानराधिप शुक्रयांप्रातरुत्थाय दंतधावनपूर्वकं उपवासस्थानियमं यद्द्विधा द्वाकिं भाविता देविसंवत्सरं यावत्तीर्था
 यामुपेक्षिता प्रतिमासं करिष्यामि पारणं चापरे हनि तद्विघ्नेनेयातुसमासिन्नतमुत्तमम् शरणं त्वांप्रपन्नास्मि दु
 र्भग्याद्दुर्द्वारस्वमाम् एवं संकल्प्य विधिवत्कौतये कृतनिश्चया भक्तयाना रीध्यानपरास्नानं कृत्वा जितेंद्रिया न्द्र्या
 तद्विनिर्वाप्यावागृहवानियतेंद्रिया पूजयेत्पावर्तनास्नानां शौश्रूयकुशोदकम् प्रभाते भोजयेद्द्विप्रांश्चिद्वभुक्ता द्वि
 शेषतः सहिरण्यं च लवणं दद्यात्तैषां च दक्षिणाम् गौरिणीश्च यथाशक्त्या भोजयेत्प्रयताः सतीः श्रुतेन विधिन राजन्त्यै
 कुर्यात्पावर्तनीव्रतम् साकुलानां शतं संप्रातारचयेन्नानसंशयः इह लोके सुखं भुक्त्वा शिवलोके महीयते यौधेमासित
 तीयायां गिरिजानाम पूजयेत् गोनूत्रं प्राशयेद्गन्धौ प्रभाते भोजयेद्द्विजान् हिरण्यं जीरकं चैव स्वशक्त्या दापयेत्ततः
 शकलो केवसेरकरपततः शिवपुरं व्रजेत् मायमासे तृतीयायां सुदेवतां न पूजयेत् गोत्रयं प्राशयेद्गन्धौ स्वपेद्गन्धौ
 यतव्रता सहिरण्यं कुसुंभं तु दिवादद्याद्द्विजातये विष्णुलोके चिरं स्थित्वा आश्रोति शिवमंदिरं गौरिति फाल्गुणे
 नाम गोक्षिरं प्राशयेद्द्विषो प्रभाते भोजयेद्द्विप्रां न्यथाशक्त्या मुवासीनीः कुरुतु भूतैरुन्मत्तकानां स्तेभ्यो दत्त्वा विसर्जयेत्
 वाजपेयातिरात्राणि फलं प्राप्त्वा दिवं व्रजेत् चैत्रे मासि विशालाक्षीं पूजयेद्दत्तं कित्तरा दधिप्राशयस्वपेत्प्रातर्दद्याद्भुक्तु
 कुं शुभसौभाग्यसंपन्नामृता शिवपुरं व्रजेत् वैशाखस्य तृतीयायां श्रीमुखानाम पूजयेत् घृतं च प्राशयेद्गन्धौ पुनर्दद्याद्
 द्विजातये कनकशर्करां च वूजयेत्त्वा क्षमापयेत् सर्वान्कामानवाप्नोति पृथक्ता शिवपुरं व्रजेत् ज्येष्ठे नारायणं नाम पूज

मासं विनानासाव्रतासिद्धिर्निविद्यते प्रतिमासं नुपुण्याणि यानि पूजासु योजयेत् । तानि ते संप्रवक्ष्यामि स्मृत् प्रीति
 करानि वै आदौ नीलोलपलं योज्यं तद्भावे पराण्यापि पवित्राणि सुगंधीनि योजयेद्भक्तिर्चने । करवीरं विल्वपत्रं
 किंशुकं कुब्जमल्लिकां पाटलाकुंदं चंपकतण्डुलं रत्नद्रोणमल्लतीं भक्त्या योज्यानि रंभोऽदेवस्य प्रियकाम्यया । तथा च पुष्पाव्य
 स्य आशान् प्रातिमासकं न चान्यत्पावनार्कचित्पुष्पाव्यात्परं स्मृतं एवं व्रतं कृतं भद्रं शिवभक्तिसमान्विता ॥ वत्सरं द्वि
 तानं च धर्जां किंकिणिमालिनं दीपं च वस्त्रयुग्मं च सिधे भक्त्या निवेदयेत् स्नापयित्वा विलिप्त्वा च सौवर्णमूर्तिं पुष्पजं यथा
 विभक्त्या देयं देवदेवस्य तुष्ठयै रौप्यं च रूप्यं गुणालं देवस्य पुरतो न्यसेत् बहुभक्तारनैवेद्यगीतवाद्यसमन्वितं कुर्यात्तीरं
 नं शंभो रततो गच्छेत्स्वकं गृहं चतुरस्रं महो देवयुग्मां चैव त्रिकोणकं ध्यात्वा चार्याय तद्युग्मं मौक्तिकादियुतं ददेत् कर्पु
 रं कप्रमाणं च शतकुंभमयं शुभं जमान हे श्वरं चैव कारयित्वा सुशोभनं मौक्तिकानि चतुष्टयं त्रिंशत्पातं तोषि प्रवालकांतु
 तिपुष्परंगाणि तावप्यत्रोपरि न्यसेत् वस्त्रेण वेष्टयित्वा तु गंधपुष्पैः समर्चयेत् एतत्सर्वं सारयुक्तमाचार्यार्पणं निवेदये
 त् व्रतितानां ब्राह्मणाणां तु मिथुनानामथापि वा अशत्पथानि भक्त्यंदयाद्विंशत्पाठय विवाहिता दत्वा हि रण्यवासांसि शशि
 पत्यक्षमापयेत् चत्वारिंशत्पाठौ च कुंभान् लब्धनुपा नहौ सहिरण्यं याश्च तां जस्वा न्दद्यात्पुण्येदं कान्चित्तान् । इति
 नां वा धिरादिनीतदिने चानेवारितं - कल्पयेदक्षपानं च सुमिष्ठं रुच्यं तस्मिन् न्यूनाधिकं न कर्तव्यं स्वस्त्विति तानुसारतः
 संपूजयेत्कल्पनया यदिविंशतं विद्यते आविर्भोगकरं चैतद्द्रुपसौ भाग्यविभद्रं आयुः पुत्रप्रदं कान्धारीकले क्रिद्रा यकं
 इति कालिकापुराणोक्तमविद्योगव्रतम् * मार्गशुक्लद्वितीयायामारभ्य भविष्योत्तरोत्तरं करं भावतम् ॥ मार्गशीर्षशुभे मा
 सिद्धतीयायां नराधिप शुक्लायां प्रातरुत्थाय दंतधावनं पूर्वकं उपवासस्य चिद्यमं गृह्णीयाद्भक्तिभूषितः सौभाग्या
 धैर्युराचोर्णैरभयराजसत्तम तेन रंभादतीयेर्यपरं सौभाग्यवर्द्धनीति... इयं पूर्वाग्राह्या दहतपास्तश्चरन्मा

सावित्रीवटपैतकी कृष्णष्टमिचभूतचक्रीव्यासमुखीतिथीतिस्कांदात् रंभातृतीयांश्वद्यामिसर्वपापप्रणाशि
 नीम् सुखसौभाग्यफलदांसर्वामयनियारणीम् सर्वदुःखहरणं पुण्यां पुत्रपौत्रप्रदातया सपत्नीदर्पदलनीरूपैश्वर्यक
 रं शुभां शंकरेण पुराख्यातां पार्वत्यै प्रियकान्यया तामिमां शुभपूजालभूतानां परमंहितम् मर्गशीर्षं शुभेमासितृती
 यायां नराधिप शुक्रायां प्रातरुत्थापदंतं धावनपूर्वकं उपवासस्थनियमं गृह्णीयाद्भक्तिभाविता देविसर्वस्वरं यावत्तीर्था
 यामुपैषिता प्रतिभासं करिष्यामि परं चापरेह नि तद्विवेनेमेया तु समासिद्धतमुत्तमम् शरणं त्वां प्रपन्ना रिभुं
 भर्ग्यादुद्धरस्व माम् एवं सकलं ध्यं विधिवत्कौतेय कृतानि श्रया भक्त्या नारीध्यान परस्नानं कृत्वा जितेन्द्रिया नद्या
 तदग्नेवाप्यावागृहवानियतेन्द्रिया पूजयेत्पार्वतीनाम्भारत्राश्वकुशोदकम् प्रभाते भोजयेद्द्विप्रांश्चिबुभुक्कादि
 शेषतः सहिरण्यं च लवणं दद्यात्तेषां च दक्षिणाम् गौरिणीं श्रयथा शक्त्या भोजयेत्प्रयताः सती ज्ञानेन विधिनाराजस्य
 कुर्यात्पार्वतीव्रतम् साकुलानां शतं सांघातं रचन्नात्र संशयः इह लोके सुखं शुक्लाशिवलोके महीयते पीथेनासित
 तीयायां गिरिजानामपूजयेत् गौमंजं प्राशयेद्ब्राह्मणं प्रभाते भोजयेद्द्विजान् हिरण्यं जीरकं चैव स्वशक्त्या दापयेत्ततः
 शक्रलोके वसेत्कल्पतंतः शिवपुरं व्रजेत् मायमासे तृतीयायां सुदेवीं नानपूजयेत् गोमयं प्राशयेद्ब्राह्मणैश्च घ्नैद्ब्राह्म
 यतवता सहिरण्यं कुमुभंतु दिवा दद्याद्द्विजातये विष्णुलोके चिरं स्थित्वा प्राप्नोति शिवमंदिरं गौरौ तिफालगुणे
 नाम गोक्षीरं प्राशयेद्विशं प्रभाते भोजयेद्द्विप्रां न्यथा शक्त्या सुवासिनीः कुरुतु भवुरुत्सकनकास्तेभ्यो दत्त्वा विसर्जयेत्
 वाजपेयातिरात्राणि फलं प्राप्त्वा दिवं व्रजेत् चैत्रे मासि विशालाक्षीं पूजयेद्भक्तितपसा दधिप्राशयस्वपेत्सातदं दद्याद्भूमसकु
 कुम् शुभसौभाग्यसंपन्ना भूता शिवपुरं व्रजेत् वैशाखस्य तृतीयायां श्रीमुखेनामपूजयेत् घृतं च प्राशयेद्ब्राह्मणैर्वा पुनर्दद्याद्
 द्विजातये कनकं शंकराच्चैव पूजयेत्त्रिंशदशमापयेत् सर्वां नकामानवाप्नोति भूता शिवपुरं व्रजेत् ज्येष्ठे नारायणीनामपूजयेत्

येकसुमैः शुभैः प्राशयेत्त्वणरात्रौ ततश्चैकानिशिस्त्वपेत् शिवभक्तान् द्विजान् प्रातर्भोजयित्वा यथेप्सितं सुवासितीर्थ
 यथास्यामक्षभोज्यैश्च भोजयेत् तांबूलकनकदद्यात् प्राणिपत्यक्षमापयेत् अंतकाले सुखं याति यत्र देवो महेश्वरः आ
 पादमाधवीनामप्राशयेत् ततिलोदकम् प्रभाते भोजयेद्विप्राग्नेहमपुष्पगुडदंते सर्वसंपत्सुखं भुक्त्वा देवांश्चानुचरीभवेत्
 आषाढे तु श्रियं पूज्यपेदे भृंगजं जलम् प्रभाते ब्राह्मणान् भोज्य दद्यात् देवतैः सह भोगान्भुक्त्वा महीपृष्ठे गोलोकमधि
 गच्छति अथ भाद्रपदे मासि सुभद्रानामपूजयेत् विल्वपत्रं च संप्राश्य स्वपेतब्रह्मचारिणी प्रभर्तविप्रमुख्याय दद्याद्भि
 फले सह सर्वलोके श्वरीभूत्वा भुक्त्वा भोगाननेकधा प्राप्नोति ब्रह्मसदनं ब्रतस्यास्य प्रभावतः आश्विनस्य तृतीयायां पूज
 यित्वा शिवप्रियाम् प्राशयेत् तंडुलं प्रातस्तथा विप्रांश्च भोजयेत् दक्षिणाचार्यदेयानुचंदनं च सकाचनम् सर्वपुद्गाफलं
 प्राप्य गौरीलोकमहीयते पद्मोद्भवाकार्तिके च पंचगव्यापिबोधिनी वादित्रैर्जीगरं कृत्वा प्रभाते भोजयेत् दातुं उन्मा
 हेश्वरैर्मसमासिकारयेच्छुभम् ॥ उन्माहेश्वरस्वरूपं विष्णुधर्मोत्तरेभिहितं ॥ वामार्धे पार्वती कार्या शिवः कार्यश्चतुर्भु
 जः अक्षमाला त्रिशूलचंडमरुचां वरदं धत्त एकवक्त्रास्त्रिनेत्रश्च वामे च दधितातनुः यथा विश्वसारणि वितातं पंच
 वणिकम् शय्याचात्राचिनिर्दिष्टा सर्वोपस्करसंयुता संवत्सां शीलसंपरागां च दद्यात् स्वयस्विनीम् आसनं मृदुलं दद्यात्
 श्वतलत्रकमडलुम् पादुकोपानहोदिं प्ये वस्त्रयुग्मं च पादुरं पतय्योपवीतं च पट्टसूत्रसमुद्भवम् शंखशुक्ति
 समापतदपूष्पां च समुज्ज्वलम् रक्तचक्रकंदेयं स्त्रियाश्च परिधानकं उन्माहेश्वरः शय्याप्यञ्चासने ताभ्यर्चयेत् पूजां
 विरचयेद्भक्त्या ध्यायमाना महेश्वरम् नानाविधैः सुगंधैश्च पत्रैः पुष्पैः फलैस्तथा द्यूतपक्वैश्च नैवेद्यैर्दोषमाला विभू
 पितः कम्बुहृत्कारिकलेश्च द्वादशैर्वाजपूरकैः जिरकैलवणैश्चैकसुभैः कुसुमैस्तथा रसपात्रैः सुमिष्टैश्च गतिवा
 यरनेकधा पूजयेद्देवदेवं शंसपत्निकं क्षमापयेत् ततो द्विजसमाह्वयं वेदे देवाणां प्रारभेत् वेदध्वनिं समाधुक् मुवेष्टुय

शुभासनेः । सपत्नीकं तपश्चेष्टदिव्यचंदनचार्यतम् । परिधारयस्वलंकृत्य सर्वतस्मै निवेदयेत् । एवं कृतं फलं
 यस्यानातच्छ्रुत्वा यमयोरितुम् । सर्वोऽकफलसंयुक्ता सर्वदेवैः सुपूजिता । ज्ञाता जाता महाकरपे सर्वान्कामान्वाप्नु-
 यात् । तद्वत्तेशिवसायुज्यनारी प्राप्नोत्यसंशयम् । पुरुषो वा तपश्चेष्टाशिवभक्तश्च सुव्रतः । सोऽपि तत्फलमाप्नो-
 तिनान्यथा शिवभाषितम् । सौमित्रपार्थिवपूर्यार्थैरभयाराजसत्तम । तेन रभातु शिवपंरसौ भान्यदायिनी । सोऽह-
 स एव भूतेशो गौरीसिखीनसंशयः । इति मत्वा महाभाग शरणं ब्रजपार्वतीम् । एषा हि माद्रिद्रुहिर्दुर्धिता तृतीया रं-
 भाभिधानमभवद्भुवितरुततिः । संशयशतैरुचिरनामयुतामुपेक्ष्य प्राप्नोति वांछितफलान्यवलावहन्ति ॥ १॥ ॥ ॥
 इति रभातृतीयाव्रतम् । मार्गशुक्लचतुर्थ्या हरिणपतिव्रतं । वर्षचतुष्टयसाध्यमिदमुक्तम् ॥ ॥ ॥ ॥
 नारदीये । मार्गशुक्लचतुर्थ्या तु वर्षधावनुनीश्वर । क्षपयेदकभक्तन केनायद्वितीयकं । अयाचितोपवासाभ्यात्
 तीयकचतुर्थके । एवं क्रमेण विधिवच्चत्वार्यवदानि मानवः । समाप्य च तत्तथा कृतस्नानं महाव्रतकारधत्स्व एष
 दितुभ्यमगमौपकरं । अशक्तो वणिकैरवरं धुंशं स पुत्रकं । तस्योपरि यदस्थाय च पात्रिणसंयुतं । पूरयेत्तुलैः शु-
 धैरस्तस्योपरि गणेश्वरं । श्रीमूपकरं धारुणं शंभुपुत्रोदह । न्यसेद्दत्तपुगाछन्नं । गार्धपैः पूजयेच्च तं । नैवेद्यं गो-
 दकैः कल्प्यं । गणेशः प्रीयतामिति । जागरं गीतं तत्पार्थैः । पुराणारूपानकैश्चरेत् । प्रभाते विमले स्नात्वा होमं कृत्वा
 विधानतः । तिलद्रीहि यवश्चेतसर्पपान्ज्यैः सखंडकैः । गणो गणो विपश्चैव कूमांडस्थिपुरातकः । लंबोदरैः कंदतौ च रु-
 क्मदंडश्च विप्रपः । ब्रह्माप्यभो यवरुणः । सोमसर्पहृताशनः । गंधमाली परमेष्ठिस्त्वेव पोडशनामभिः । प्रणवाद्युन-
 मोर्तिश्च प्रत्येकं दहने हनेत । वक्रतुडैः तिलैः च सर्पतिनाष्ठयुक्शतं । ततो व्याहृतिभिः शतस्याहुत्वा पूर्णाहुतिं चरेत् । दि-

[illegible]

रूपालान्पूजयित्वा धात्रा ह्यणत्सो जयेततः । चतुर्विंशतिसंख्याकान्मोदकैः । पायसेन च । सवस्त्राणां ततो दद्यात् ।
धूपसदक्षिणां श्रेययोगिपथयाशुकिमधुसोचतत्वाददेत् । प्रणम्य दक्षिणैः कृत्वा विस्मयत्राङ्गिजोत्तमान् । वधुभिः
सह भुञ्जीत स्वयं च श्रीतमानसः । एतद्व्रतं नरः कृत्वा भुक्ता भोगान् न हंति मानः । सायुज्यं लभते विष्णोर्भोगे शस्य प्रसाद-
तः केचिद्वरिद्रवतामन्नाहुरेतरप्रनारदः । विमानमतेनापि फलं चाप्रीहत्स्वमम् ॥ ८५ ॥

इति नारदयोगे पूर्वभागे तु पूर्वपादे हरिणपतिव्रतं । अथ भवविष्यपुराणे कर्णेशचतुर्थीव्रतम् ॥ ८६ ॥

ब्रह्मोवाच । गणेशः पूजितः कुर्वाञ्चतुर्थ्यां सर्वकर्मसु । अविधिसुरलोके वगातिमिष्टां प्रयच्छति । कर्मस्वविदुषो विध-
कुर्वाञ्च वनसंशयः । अविदुषां कर्मकाले स्मरणं कर्तव्यं तैरप्यवश्यं स्मर्तव्यं पूज्यं च । पूजासंज्ञाः स्वसंज्ञाभिरेव भज्या
श्रुताः । अथ चर्वाभिलिखेत् पद्मं कुम्भं नाष्टपत्रकं । कुम्भं स्यात्पथं भावतुरक्तचंदनमिष्यते । अथ तत्पद्मं ध्ये-
त्यः कर्तव्यं स्तुतिं श्रीश्वरः । तथीश्वरो जगो यः । भंधूपयोगे पदहुरेश्वरथाशुक्तिं प्रपूजयेत् । चत्वारः कारकाः कार्या
भूदुधभोज्यसमानिवृताः । तंडुलैस्तु मथालिघैः पद्मरगैश्च संयुताः । हतुं कृते पुतानकृत्वा फलानि विविधानि च । भंध-
नारयादिकं सर्वतथैवां विनिवेदयेत् । पूजायां वृत्तसाठ्येन कृतापि न फलप्रदा । अज्यधारासमिद्धश्च दधिशिराज्जमा-
लिकैः पूर्वां कफलदोहोमः कृतः शतं न चेतसा ॥ दसिहपुराणेपि ॥ सूत उवाच । चतुर्थ्यां न भुञ्जीत स्वात्मानं । नृपा-
तम । रकावरधरो भूत्वारकं गंधानुलेपतः । एकवस्त्रे गणधिशं विनायकमथाचरेत् । अथ रक्तचंदनं लेपयेत् । स्वानुवि-
धानतः । विलिप्य रकगंधेन रक्तपुष्पैश्चार्चयेत् । ततो रसैर्बाणैश्च पुष्पाज्ययुक्तं संचंदनं । तैर्विद्यैश्च वहारिद्रं गण्डखंड-
समानिव्रतं । एवं सवस्त्रं पूज्यं विनायकमथोस्तु वृत् । नमस्कृत्वा महादेवं रतोऽप्येह तं विनायकं । महागणपतिं शनमसिद्धं

[illegible]

विपः गणेशेन तु पुटेन विधानसिंक्षयः कृतः स्कंद उवाच ॥ विधिना केन देवेश ब्रतमेतन्महाफलं कृतं भवति देवेश तमेव
 हिवृषध्वज ॥ ईश्वर उवाच ॥ मार्गशीर्ष शुभे मासि शुक्लपक्षे तु पुण्यमुख ॥ चतुर्थ्यां नियमं ग्रहविशेषं पुण्ययुक्ततः पुण्यं
 भैश्वर्यवैश्वल्यैर्लोकैश्च सुसंस्कृतैः ॥ १ ॥ पल्लोदरे कौश्वेते द्यासाहालिकैः शुभैः ॥ २ ॥ पल्लोदरे तिलपिष्टं च उदरे कण्डमि-
 ष्ठादिमयवर्तुलाकाराः ॥ ३ ॥ पूजयित्वा विधानेन प्रार्थयेत्तत्र मानवः ॥ ४ ॥ त्वत्समादितु देवेश ब्रतवर्धकं वृष्ट्यं ॥ ५ ॥ निर्वधेन तु मे
 यातु प्रमाणं संप्रकथ्यज ॥ प्रमाणं समाप्तिं ॥ प्रमाणं हेतुमयं दाशस्त्रियताप्रमातृविरयमिधानकोशात् ॥ संसाणं
 बहुस्तरं सर्वविघ्नसमाकुलं ॥ तस्माद्दिनं जगन्नाथनाहिमागणनायक ॥ ६ ॥ एवं प्रार्थयन् प्राणाव्यक्षं भुञ्जीयाद्वाद्यतस्त-
 तः ॥ ७ ॥ एवंक्रमेण संपूज्य एकमेकं नरोत्तमः ॥ गणेशं मनसा ध्यायंस्ततो राजा स्वपेक्षुधः ॥ ८ ॥ एवं स्रवत्स्तरयावंचतुर्थी प्रति-
 पूषमुख ॥ ततो मार्गशीरे मासि विधानेन पूजनं ॥ नकाशी च भवेत्तदध्यावरसं वत्सरं पुनः ॥ ९ ॥ मार्गशीर्षे पुनः
 प्रासेत धैवायाचिति भवेत् ॥ १० ॥ श्रयाचिति नावृद्धमेकं ततो मार्गशीरे पुनः ॥ ११ ॥ श्राव्योपवसेद्वृद्धमेकं तद्वच्च पूजनं ॥ १२ ॥
 क्रमेण विधिवच्च त्वय्युवद्वानिमानवः ॥ समाप्य च ततो ह्यतिजलस्नातो महाव्रती ॥ १३ ॥ कारयेद्वैद्यमपठितं स्वं शस्त्राखुरशं
 शुभं ॥ १४ ॥ आखुरशं गोशं ॥ १५ ॥ कारयेद्वर्णकैः शुभैररविदं सुपत्रकं ॥ १६ ॥ तस्योपरि घटस्थोप्यताम्रापत्रेण संयुतम् ॥ पुंजये-
 द्बुधशालेयैस्तदुल्लैरेव पुण्यमुख ॥ १७ ॥ तस्योपरि न्यसेद्वैवासाभिर्वैष्णुसुव्रतः ॥ १८ ॥ पूजयेत्पुष्पपाद्यैर्नैवधैर्विविधैस्तथा-
 मोदकैश्च ततः शुभैः पुकादिवैर्धृतपाचितैः ॥ १९ ॥ नैवधं कल्पयेत्तत्र गणेशः प्रीयतामिति ॥ जागरं कारयेद्विद्वान्गोतृवादित्र-
 निरुवतैः ॥ २० ॥ पुराणास्त्यानकैश्चैव तारांश्चिषयेद्बुधः ॥ २१ ॥ प्रभाते विमले स्नातो होमकर्माणि कारयेत् ॥ तिलव्रीहि यवैश्चै-
 व तथा सिद्धार्थैः शुभैः होमश्चैतैर्मन्त्रैः कार्द्वयः ॥ २२ ॥ गणायस्वाहा ॥ गणाधिपतये स्वाहा ॥ मेघवर्णाय स्वाहा ॥ कृष्णमांडाय
 स्वाहा ॥ त्रिपुरांतकाय स्वाहा ॥ एकदंताय स्वाहा ॥ २३ ॥ रुक्मदंष्ट्राय स्वाहा ॥ विघ्नेश्वराय स्वाहा ॥ ब्रह्मणे स्वाहा ॥ इंद्राय

स्वाहा । यमांयस्वाहा । सोमायस्वाहा । सूर्यायस्वाहा । गणेशायस्वाहा । अष्टोत्तरशतं हुत्वा । ततोऽप्याहतिभिर्हुतेन प्रा-
 च्यत्संभामहावाहोततोहिमःसमाप्यते । ततस्तु पूजयेद्विद्वानाचार्यभूक्तिभावतः । ब्रह्मरभरेणैर्द्वयैः पूजयेत्प्राधम्यात् ।
 यतः तत्पत्नीपुरुषोभक्त्यावल्लभरभरेणैरपि । शय्यादद्यात्ततस्तरस्मै सोपधानां सुगंधकां । गांसवसांततोदद्यात्सर्वां लो-
 कारं भूपितां श्रीयतांगणनाथोद्वतिमं प्रमुदीरयेत् । ब्राह्मणान्भोजयेद्भक्त्या चतुरौ वक्त्रे ववा । तेभ्यस्तु करान्दद्यात् ।
 लयां न समन्वितान् । अनेन विधिनान्प्रस्तुकरोति ब्रतमुत्तमं । अविधैरभिभूयेत्तत्प्राणनाथप्रसादतः । यं करोति समारंभं नि-
 विधतं फलप्रदं । पूर्वतथाकृतं सर्वैरेन्द्रायै सिद्धेशैर्विभो । रुद्रेण ब्रह्मणा चैव विष्णुना च कृतं पुरा । अन्यैश्चैव दमां पुनराजभि-
 र्बहुभिः कृतं । एतदेव ब्रतं वीर्यमानुषैर्भूतले सुतः । अनेन क्रियमाणेन न विधैरभिभूयते । स्वर्गलोकारपरिचयश्चरतः । याति प्र-
 राणां तिस्रः । इति स्कंदपुराणे । के सोऽपानं कछु चतुर्थं । ब्रतमुत्तमं । अस्यानिवर्षवर्षचतुष्टयसांख्यं । सर्वार्थसाधकं ।
 वरजतुर्थाद्यतमं । स्कंदपुराणे । चतुर्थ्यां निर्गर्भापुं शुक्लपुं श्वेतोत्तमैः । प्रारभ्य प्रतिमासं चतुर्थ्यां प्राणनाथकं । सं-
 पूज्या विधिनान्कुटुम्बार्थं । केन कं समाहितः । अक्षारलवणं रवेण पूर्णं सवत्सरतः । पृथ्वीं विष्वक्सेरनक्तं प्रतिमासं चतुर्थ-
 के । कुम्भार्द्रशेषमभ्यर्च्य तृतीये याचितं तथा । एवमेव प्रकुर्वात् चतुर्थे रथादुप्राणं । ततश्चतुर्थे संपूर्णं तदुद्यापुनरा-
 चरेत् । इदं वरचतुर्थ्या र्व्युन्नतं सर्वार्थसाधकमिति । इदं स्कंदपुराणे । के वरचतुर्थ्या ब्रतं । अत्र प्रथमवर्षे एकमंजत-
 रस्वरूपं । तुहिनाईं समुद्रत्यादिनां पुत्रैर्भुक् कृतुकेन चिद्विके । भोजनं तु विधिप्राप्तं द्वात्रिंशद्द्रासा इति फलितोर्थ-
 इति । तुच्छं भिक्षुकस्यैकभक्ते कदाचित् स्वरूपं भिक्षाप्राप्तं वेतान्नयमस्यासंभवाद्भवनाभावाच्च स्वरूपं भिक्षावतएकं न वि-
 शद्द्रासासादनसंभवाच्च । न च पृथग्रासाभुनभक्ष्याः पाडशारप्यवाप्तिनः । द्वात्रिंशतं गृहस्थानामभितद्वक्ष्यमाण-
 इति । वचनमस्मात्तत्तत्स्वरूपं । एतद्वचनस्य पारम्यहानि यतसाय प्रातरनुष्ठयप्राणाग्रहात्रावप्यप्यत्वात् । एतद्वच-

नस्तत्राप्यवचवाधायनसत्वेरप्युम् ॥ असलक्षणम् ॥ कुक्कुटाहसमाग्रासोपयथावामुखमावशोदितियावदवप्र

सितुश्चयामति ॥ यज्ञवल्क्यधर्मप्रतिश्रयेरुक्तस्मान्मन्यनासजयणवितिसिधसिजयथेन्दान्यतत्वापलक्षणाय

इतिमार्गशुद्धयतुश्रुतानि ॥ श्रधमार्गशुद्धपचन्यानापजका रूकदि ॥

शुद्धमार्गशिरपुण्याश्रावणेयाचपचमिस्तानेदुनुवहुफलनागालोकेप्रदायिनी ॥ ईयुचोतराग्राह्या ॥ पूचमिनागपू

जायाकायाधृष्टीसमनिवा ॥ तस्यतुतिपिनागाः पूजनीयोपूहणशु ॥ नारदीये ॥ मार्गशुद्धपुंचन्यानिगानिद्वि

विधानतः ॥ नागेभ्यस्त्वमपलब्धमोदतेसहवाधवै ॥ इयंश्रीपंचमी ॥ अत्रश्रीपंचमीव्रतकाष्ट्यै ॥ श्रीपंचमीव्रतकथा

मुधिरिउवच ॥ कथंसाप्राप्यतेलक्ष्मीर्दुर्लभायानरेरपि ॥ दानेनतपसावाग्निव्रतेनापिबदस्वतत ॥ जपहोमनमस्कारैः

संस्कारैर्याप्यदिवधैः शतवदप्रदुश्रेष्ठसर्वाङ्गिभमतोमम ॥ श्रुत्वाजवाचभुगोः श्रुत्वाह्योसमुपज्ञापूर्वश्रीः श्रुतेशुभा

वासुदेवायदत्तां चमुनिनासासमृद्धयेवासुदेवोपुतांश्राप्यधीजोवतुपयोधुरा ॥ पृथग्व्रविशालक्ष्मीपूष्णवदनिमज्जना

भोमांसितदिगतातासाक्षाद्भानोः प्रभातिव ॥ नितंबाडवंरवतीमत्तमातुंगोमिनीम् ॥ रथेसहतराजन्विअमोद्गात

वितंया ॥ साचविष्णुजगज्जिष्णुपातिश्रीजगतांपति ॥ प्रासाक्षुत्तार्थसात्मातमेभानयशोधरा ॥ नष्टकष्टजगत्सर्वभ

नवद्वारितंमया ॥ लक्ष्म्याचपालितं सर्वसङ्कष्टोपसहतिलं ॥ सुभिर्भक्षेममारणेयुक्रमानंदमनामयं ॥ इत्यतैवाह्यौवह्नि भुज्यतेतिदशौदिविचतुर्वर्ण्यसमाकर्णपात्यतेपार्थिवैरपि ॥ विरोचनादिभिः सैवदृष्टवत्तत्त्वतैः ॥ तत्परस्वतस्मधुरोत्तमधर्माश्रित्यसंपदतैः ॥ सोमसंस्थाहविः संस्थाप्राकसंस्थादिभिर्भूयैः ॥ ८ ॥ सदाचारैः समाख्येयपृथक्किष्टकारिभिः ॥ एवंधर्मप्रधानैरनुदेवैर्दाररतात्मभिः ॥ जगदसीत्समाक्रांतविकेमणवलेद्यत्र ॥ लक्ष्मीविलासप्रभवोदितुनां च महामदः ॥

शीलसत्यवशाच्चसंख्योलोचनमभूदग्रहेः । सत्यशौचविहीनस्तान्देवान्संस्पृश्यंचलाः । जगामदानवकुलं
 कुलदेवानुरागतः । लक्ष्मीप्रभावमदतः पुनरुक्तमानसैः । अण्वण्ववहर्तुसमारब्धमन्यायेनमदोद्धतैः । धृष्टदेवाव
 दयज्ञावयविप्रावयजगत् । ब्रह्मविष्ण्विशक्राद्यावयसर्वेदिवौकसः । अहंकारविमूढारतान्द्रात्वादानवसतमीने
 सागरसेवावशाथञ्जातचित्तभृगोः मुताः । शिराविधमध्यगतगालक्ष्म्याक्षीणार्थसंचयः । निरवदंशतश्रीकमभवंद्वनत्र
 धृः । गतश्रीकमथारमानमत्वाश्रवलसूदनः । प्रपच्छांगिरसविभ्रद्वाहिकिविद्वतममः । यज्ञसुप्राप्यतेलक्ष्मीलब्धुन
 चकतेपुनः । निश्चलापिसुहृन्मित्रभोरयोसंवतिसामुते । नसाशरीरपुमंतव्यायाकर्मप्राप्त्यतुग्रहेः । पुराथ्यासुर
 निवतभ्रुत्वनवोपनुयते । सुहृदधुज्जाः सर्वेयानुजतिसदाशुभाः । शक्रस्येतद्वचः श्रुत्वा । बृहस्यतिरदारधीः । कथं
 यामसत्संवित्सुभंश्रीपत्रमित्रतः । यत्पुराकस्याचिवोक्तवतानामुत्तमं व्रतः । तदिदं कथयामास सूरहस्यमशेषुतः ।
 ह्यरुत्वा कर्तुमारब्धशुभतदमरैः सह । देवदानवगंधर्वैर्वैश्वरक्षीणकल्मषैः । सिद्धैः प्रसिद्धैश्चरितैर्विष्णुनाम्नैश्च विष्णुना
 ब्राह्मणैर्ब्रह्मतत्त्वज्ञैः । सप्तर्षैः पार्थिवैः सह कैश्चिन्मालिकभवेन राजसेनापरैरपि । तामसेनतथा कैश्चिद्वृत्तव्रतमिदं
 तथा । ब्रतिसमाप्तं भूयैष्टिनिष्ठया परयाश्रमोः । देवानां दानवानां च बुद्धिरासीदथोद्यता । निमेष्य भुजवीर्येण सान्द्रं
 रितं पतिसमहं रामो ह्यमृतं हितायाजिदिवौकसः । इत्येतसमयं क्त्वाममं धूर्वरुणालयं । मुथानं मंदं रक्त्वा नानं क्त्वा तु
 वंसुकिं । मध्यमानजलाज्जातः । श्वेदः शीतांशुरुज्ज्वलः । अतंतरसमुत्पन्ना लक्ष्मीः । क्षीराविधमध्यगाः । तया च लोकि
 ताः । सर्वदेवदानवसतमाः । अगाले कयतान् जगामां शुाविष्णोर्वज्ञः । स्थूलं शुभं विधिता विष्णुना । विप्रततेना विधुसं कया
 शरैरंस्थवैभवास्या विधमोद्धातले चनाः । किंचरं जसंभावेन शक्यैतत्कृतं यतः । तं तल्लिभुवतैश्च यथं प्रातं तेन सहिर्द्धिमत
 तमसा धृताचितस्तुमंचाणैर्देवदानवैः । तेन ते पामयैश्च यथं दृष्टनष्टमभूत्किल । एवं स श्रीकमभुवरसदेवा सुरमा । नुपुन गच्छन्

गताश्चेष्टतस्यास्यप्रभावतः युधिष्ठिर उवाच कथमेतद्रतं केषां क्रियते मनुजैः कदा प्रारभ्यते प्राप्यते च सर्वमेव जनार्दन
 श्रीकृष्ण उवाच यदिद्रेण पुराचीणि श्रीविपुक्तेन पार्थिव श्रीसमृद्धिकरं तद्विष्णुश्रीपंचमीव्रतं मार्गशीर्षसिते पक्षे
 पचम्या पक्षगोत्सवे उपवासस्य नियमं कुर्यात्पञ्चादिति स्मरन् स्वर्णरौप्यां यथाशक्तया तोषामनुकाष्टजामयुच्चिदपट्ट
 गता देविलक्ष्मीं क्षमपात्कारयेत् पद्मसजापद्महस्ता लक्ष्मीपद्मदलक्षणा दिग्गजैर्द्रोतापमाना काचनैः कलशैः
 तमैः ततो धामत्रये जाते निम्नगायां गृहस्थाः स्नानं कुर्यादसंभ्रातः शक्तवच्चोपचारतः देवानि पटद्वयसंतर्प्य ततो देवगृ
 हं ब्रजेत तत्र स्थापूजयेद्देवपुष्पैस्तत्कालसंभवैः च पलायै पुनः पादौ च चलायै च जानुनी कटिकमले वा सिन्धौ नानभि
 र्ध्यात्येनमोनमः स्तनानामनमधवासिन्धौ ललितायै भुजद्वयं उरुकांठायै कंठचमाधव्यै मुखपंकजं नमः शिरोशिरो
 पूजयेद्वाक्षवधमादरात् फलानि च यथाशालाभं विरुद्धान्यसंचयं ततः सुवासिनीः पूज्याः कुसुमैः कुकुमनक्षुभैः
 जपन्मधुराक्षेन प्रणिपत्य विसर्जयेत् ततस्तु तंडुलप्रसंघं धृतपात्रेण संयुतं ब्राह्मणाय प्रदत्तव्यं साश्रीर्भे प्रीयता
 मिति एनविष्णुना सह वर्तते इति सा विष्णुसंहिता श्रीरित्यर्थः निवर्त्यैतदशेषेण ततो भुंजीत वागयतः मासानु
 गतसकृदव्यधिना नेन भारत श्रीलक्ष्मीः कमलसंपत्पद्मानारायणी प्रिया तथा धृतिः स्मृतिस्तुष्टिः पुष्टिः सिद्धिः
 रमा क्रमात् मासानुमासं राजेंद्र प्रीयतामिति कीर्तयेत् ततो द्वादशके मासि संप्राप्ते पंचमी दिने वस्त्रमंडपि
 च पाद्यादि वासित्ति शोध्य पायां रथापयेच्छक्ष्मीं सर्वोपस्करसंयुतां सौभाग्याष्टकसंयुक्तां श्वेतपट्टावृतस्तर्जा
 समोपतारसंधान्यसमाच्छ्रिता पादुके पापानहच्छन्नं भ्राजनासनसत्कृतां देवीं संपूज्य विधिवद्ब्राह्मणाय कुटु
 मयेव देवि दुर्घैर्मम वारोचते त्वयं व्यासाय व्यासप्रणीतपुराणशास्त्रज्ञाय ॥ सोपस्करां सवस्त्रां च धेनुं द्रव्या
 क्षिराधिधमयनां दूतैर्विष्णोर्वक्षस्य लालये सर्वकामप्रदे देवि ऋद्धिं च च्छनमोस्तुते ततः सुवा

स्तिनीः पूज्यवस्त्रैरामरणीः शुभैः ॥ सो जायित्वा स्वयंपरचाङ्गुलीतसहवधुभिः ॥ य एवं कुरुते पार्थिव तया श्रीपंचमी।
व्रतं तस्य श्रीभवं नेमाति कुलानामेकविंशतिं नारीया कुरुते यत्तु प्राप्या नुज्ञां स्वभर्तुतः ॥ सुभगादर्शनी
याचवहुपुत्राचजायते यः पंचमी व्रतमिदं दयितं मुरारेर्भक्त्या समाचरति पूज्य भूगोस्तनूजाः ॥ राज्यांश्च यस्तमुचि
भव्यजनोपभोगं भुञ्जान प्रयाति भुवनं मधुसूदनस्य ॥

इति मन्त्रिष्यो ज्ञरो कं श्रीपंचमी व्रतम् मार्गशुक्लपञ्चमिह्यारिपूजोक्तः ॥

सा चोत्तरविद्याकांकार्यं पशुन्यो हिति पुनर्वाक्यात् तदुक्तं ब्रह्मांडपुराणे मल्लारिमाहात्म्ये मार्गशीर्षविशेषे पुण्ये
ति तपःपाटिकांतरे पूजार्चनं कृतं भक्त्या तदा लब्धमसंशयं धनधान्याश्वेनवादिदासीदासगृहादिकं मल्लारिप्रतिभुदेयं
विशेषात् मार्गशीर्षके च पापपञ्चास्कंदपञ्चांतया सर्वपुण्यं चैत्रश्रावणपौषे पुत्रीतो मल्लारिर्धितः ॥ अन्नचंपाप्रपृष्टी
योगः मार्गसि मार्गशिरेशुक्लपृष्टी च ध्रुवसंयुतः रविवारेण संयुक्तः स चंपेति प्रकीर्तितः ॥ इयमेव स्कंदपृष्टी तदुक्तं नारद
दीये मार्गशीर्षे शुक्लपञ्चांति नितस्तारकोमुरं स्कंदेन संकृतिः प्राप्ता ब्रह्मार्च्यः परिकल्पिता ततोऽस्या पूजयेत् स्कंदं
गंधपुष्पाक्षतैः फलैः वस्त्रैरामरणैर्वापि नैवेद्यां विधेयं तथा रविवारेण संयुक्ता तथा शतभिषा निवता ॥ यदि त्वेसासमु
हिष्ठपञ्चाङ्गमु निसत्तम तस्यां विश्वेश्वरे देवो द्रष्टव्यः पापनाशनः पूजनीयो वंदनीयः रत्नगोचरः सौख्यमिच्छताः स्नानं
दानादिकं च अन्नसर्वभक्ष्यमुच्यते इति ॥ इमां पृष्ठीमारभ्य वर्षपथैर्तरजतं स्कंदविधाय संपूज्य च विप्राय दद्यात् तत्र मं
त्रः सेनाविनायकस्कंदमहासेनमहाबल हरो माग्निषडङ्कगंगागर्भनगोस्तुते भविष्योत्तरे ॥ श्रीकृष्ण उवाच ये यस्मा
गं शिरे मासि शुक्लापुष्ठी च भारत पुण्यापापहरा धन्या शिवा शांता गुहाप्रियाः स्नानदानादिकं कर्त्तव्यं तस्याः प्रशस्तमुच्यते
ये स्यां पश्यंति गतिं यदंक्षिणः प्रथमा स्थितः ॥ गणेशं स्कंदं ब्रह्महत्यादिप्राप्यैस्तु मुच्यंते तान्न संशयः तस्मादस्य सा पव
या

[illegible]

[illegible]

[illegible]

द्वाह्याणाम्भोजयेत्पश्चाद्भिनानार्थाश्चमानवान् अष्टम्यांसांविभुज्याथतयाचनटवर्तकान् दिनद्वयेचभोक्तव्यंमिष्टाब्धिं-
 मयुनाहुनं ॥ दिनद्वयेनसप्तम्यामष्टम्यांच ॥ श्रवामित्ररविखरूपवीरमित्रोदये शूल्वामकरेतस्यदाक्षिण्येसोमेष्वच-
 मित्वानामातिनयन कुशेशायविभूषितः विष्णुवर्मात्तरेविशेषः मार्गशीर्षस्यमासस्यशुक्लपक्षेनराधिपुंसोप्रवा-
 सरसुसप्तम्यामित्यादि ततः कमलैरवि रक्तचंदनपुष्पैश्चसंपूज्य वटकैः पूरणेनपूजयेदितिप्रकारांत-
 रेण मित्रसप्तमीव्रतं अस्यासेवकारश्याल्लोकार्कयागोकाकाशीखंडे ॥ मार्गशीर्षस्यसप्तम्यांषष्ठ्यांवारविवासरे-
 विधायवाधिकायात्रा नरःपंपादिमुच्यतइति ॥ इयमार्गशुक्लसप्तमीव्रतयुसप्तमी सत्कुलजन्मरोगव्यध्नभद्र-
 त्वान् तत्रकल्यहमाद्रौ योमार्गशीर्षसितसप्तमीदिने हस्तक्षेत्रोगेजगतःप्रसूतिं संपूज्य भानुविधिनेपुत्रासी-
 स्त्रगवधपान्नफलोपिहारैरिति एवंसप्तमरसंपूज्यतदन्ते दूतमुवर्णादिकंदयादितिव्रितयसप्तमी इयमेवमंदरास-
 तना भविष्यपुराणः यातुमार्गशिरैनासिशुक्लपक्षेचसप्तमी नंदमासकथितावीरसर्वानंदकरीशुभेति ॥ श्रवा-
 पिसर्वपूजादि पूर्ववत्कार्यमितिमार्गशुक्लसप्तमीव्रतानि श्रवकालभैरवयात्रोक्ता नारदीये मार्गशीर्षसि-
 ताष्टम्याकालभैरवसाविधौ उपोष्यजगरं क्त्वासर्वपापैःप्रमुच्यते यत्किंचिदुशुभंकर्मकृतंमानुषजन्मनि तत्स-
 र्वाविलययात्रिकालभैरवदर्शनादिति ॥ कृष्णष्टम्यांकालभैरवजयंतीव्रतं ॥ शिवरहस्ये कालाष्टमीतिविज्ञेयका-
 रिकस्यासिताष्टमी दर्शातमासाभिप्रायेणैवं कार्त्तिककृष्णाष्टमी तस्यामुपेपुणकार्यं तथाजागरणंनिशिभैरव-
 स्मृतुफलव्यापूजायामचतुष्टये कार्यंशिवकयालपौर्णमिशिजागरणंसदा जागरंघोषवासंयक्त्वाकालाष्टमीदिने
 प्रयत्नयापानिभक्तःशेषोभवतिशोभनइति रात्रौयामचतुष्टयेजागरणंशिवपूजादि काराशीव्रासिनांतित्यं ॥ योदेवि
 भैरवाष्टम्यामुपवासप्रयत्नतः नकरिष्यतिमेहेनयांस्वत्येवाहियातनामिति ॥ शिवरुहसुवचनात् काराशीखंडेपि

भागशीर्षासिताष्टम्याकालभैरवसन्निधौ ॥ प्रोष्यजंगरकुर्वन्नहं पापैः प्रमुच्यते ॥ यत्किंचिदशुभकर्मकृतं मानुष्य-
 त्मनि ॥ तत्सर्वविलययातिकालभैरवदर्शनात् ॥ अनेकजन्मनि युतैर्धैर्यकृतं जतु भिरुवधं ॥ सर्वविलयमायातिकालभैरव-
 जंगरात् ॥ तच्च दर्शनं स्नात्वा कर्तव्यमित्युक्तं तत्रैव ॥ तीर्थकाले दके स्नात्वा कृत्वा च पितृ तर्पणम् ॥ विलोक्य कालुर-
 ज्ञानं निरयादुद्धरेत्पितृन् ॥ कृत्वा च विविधा पूजां महासंभारं विस्तरैः ॥ अरोमार्गां सिताष्टम्यां वा पापैर्का विप्रमुमुक्षुदि-
 ति ॥ उपाख्यजंगरकुर्वन्सर्वपापैः प्रमुच्यते इति च ॥ उपायानां त्वेना धर्मदानं कार्थमित्युक्तं ॥ १६ ॥ शिवरहस्ये ॥ उपा-
 यान्पाप्मसूतमर्थदानमिदं स्मृतं ॥ अर्थमन्त्रा अपि तत्रैव ॥ भैरवा धर्मगृहाणि दंभी मरुपावयानं यः ॥ शुनिना ह्य-
 प्रदानेन तुष्टो भवा शिवप्रिय ॥ सहस्रां शिरोवाहो सं हस्तचरणजं ॥ गृहाणा धर्मभैरवदं स पुष्पं परमेश्वर ॥ पुष्पं
 जालिगृहाण शवरदो भवभैरव ॥ पुनरर्धगृहाणे शस्य पुष्पं यातं तापह ॥ अक्षपूजोपवासजंगराणां निप्रधानानि फल-
 संवधात् ॥ अस्मिन्व्रते उपासजंगराण्यो प्रधानयो रहो राजसु ॥ ध्येत्वेनाहो राजयुताऽष्टमी आह्वा ॥ अहोरात्रव्रतं यच्चे-
 तिरस्मृतः ॥ यदा तु पूर्वदिने साधनहेतुं तस्मिन्वा प्रदोषे तु लया तदा पि पूर्वैव ॥ कृष्णपक्षे तत्त्वा तत्कुलसुधा ॥ पिलु-
 भाच्च रुद्रव्रतं पुसवपु कर्तव्या संमुखी विधिरिति ब्रह्मवैवाञ्च ॥ १७ ॥ दिनं द्रुमुं शतोरान् विद्या सा उत्तरैव तत्रैव भैरवो यत्ने-
 प्रदोपकालीनत्वादि तं केचित्त्रयशिवरहस्यं ॥ मध्याह्ने भैरवोत्पत्तिश्च ज्ञात्वा ॥ तथा च ॥ तत्रैव नित्यं ध्यानादिकं कृत्वा
 ध्यान्हे सांस्थिते रवा विद्युपक्रम्य ॥ ब्रह्मणो रुद्रे जाते उक्तं ॥ तदंशं रूपं दानधाम्नतः ॥ श्रीकालभैरवः प्राविश सीतदा-
 न्भीपयन्नाखिलानपीति ॥ तस्मान्मध्याह्नं व्यापनी आह्वित्य परं ॥ १८ ॥ अन्यत्वे तदपि नाद्रियते ॥ आविर्भावका-
 न्याः ॥ कर्तव्यत्वेनानभिधानात् ॥ आविर्भावोपसं ध्यान्हे एव शिवरहस्यं ॥ मध्याह्ने उत्तरं ॥ कृत्वा वा सो भुरप्रा पुर्वं वा
 साधना इत्यादिना मध्ये बहु कस्याभिधानात् ॥ अतोत्तरयोऽप्यस्तरुपणमदित्यभिधानाच्च ॥ १९ ॥ तिथ्युक्त्या सिं-

भुक्तारुण्येष्टकं २ - भैरवसन्निधावित्युक्तेर्जागरणे प्रवासादिकं काश्यामेव कर्तव्यमिति तत्प्रमाणं भाव्यादुपेक्ष्यमिति
 तयोपादेशं मार्गशीर्षासिताष्टम्यामित्युपतिवाग्येकालभैरवसंनिधावित्यस्योपात्तत्वेनाविवक्षितत्वे प्रमाणाभावात्
 यतुनिर्णयासिधौ । मार्गकृष्णाष्टमी - कालाष्टमीत्युक्तं ॥ तद्रभसात् ॥ कालोष्टमीभाद्रकृष्णाष्टमीति - हेमाद्रिके
 तल्लक्षणमपि तत्रैव भाद्रकृष्णाष्टमीनिर्णये दृष्टव्यं इति कालभैरवाष्टमीव्रतानिर्णयः ॥ मार्गशुक्लनवमीनदिनीनवमी
 नारदयिपि मार्गतुशुक्लनवमीनदिनीपरिकीर्तिता ॥ तस्यामुपोषितो विष्णुजगदंबां प्रपूजयेत् गंधार्घ्यैः सोमै
 ध्रुवफलभाङ्गान्नसंशयः मदनरत्ने भविष्ये मासिमार्गशेरे वरिशुक्लपक्षे तु यागमवेत् सानंदिनीमहापुण्यात् नवमी
 परिकीर्तिता यस्तस्यां पूजयेद्देवी त्रिरात्रोपोषितो नरः सोमधेयमवाप्येह विष्णुलोके महीयते ॥ ६६ ॥ ६७ ॥

इति मार्गशुक्लनवमी - अथ मार्गशुक्लदशम्यां व्रतविशेषाभावादन्नदशमीमात्रे ॥

सर्वदन्तुष्टेममारेण्यदशमीव्रतं गरुडपुराणे सनत्कुमारउवाच अथ तं शृणु देव वेदशमीव्रतमुत्तमं सर्वे गार्तशम
 नंसर्वपुष्टिप्रदं शुभं व्रतमेतन्महावृद्धकार्यमारेण्यमिच्छता सर्वदा कार्यमेतद्विलिप्सता चिरजीवितुं दुप्रवास
 श्य कर्तव्ये तव न्यामपि सुव्रतं दशम्यां च कृतज्ञानो मंगलं यतनं हरिं देवमिदिरयासाद्धं न्यायेच्च जगतां पतिं वैजतेय
 भुजासंकेतवनमालाविभूषितं शंखचक्रगदापद्मशाङ्गासिधरमच्युतं फलैश्चमधुरैः पुष्पैः पायसेन समर्चयेत् अ
 प्रतः स्थापयेत्कुम्भं तीर्थतोयेन पूरितं तस्मिन्नावाहयेत्पंचकदादीन्यायुधानि च - चक्रगदामुशालधनुः खड्गानि ति
 हेमाद्रिः पूजयेद्रक्तपुष्पैस्तु गण्डान्नसमभाहितः द्रोणमात्रतिलैरकंकारयेदं जिनोपरि - तस्मिन्नाष्टदलं पद्मं सौवर्णीं हि
 निधाय च मत्तः पद्याणां द्रियाणां दुद्धिदलेष्वथ । कर्णिकायां तथा कालं कर्मणैव समर्चयेत् मनः श्रोत्रं च क
 श्चर्जं क्वाण्णानां दुद्धिरिति क्रमात् - अनामयां निति पठुं प्राणश्च रसं स्थितः अर्नां कुलाचमेवुद्धिः सर्वैर्युर्नरैरुद्रबाः

मनसा कमणा वाचमया जन्मानिजन्मनि संचितशेषयत्नेन कालात्साभगवान्हरिः एवं संप्राप्य गुरवे सुदक्षिण मु-
 स्स्करं दत्त्वा विप्रान्भोजयित्वा आचार्यः कुंभवारिणा साधकं स्नापयेच्छिष्यो गर्वनुज्ञापुरः स्मरं बाधयैः सह
 भुक्तानि वमानुस्सृजेत् पुनः एव कुतोक्षिप्रमारो गमयति ॥ इति गरुडपुराणोक्तमारोग्यदशमोऽध्यायः ॥ नारदिये
 मणशुद्धशान्यातु चरेदरो गपकं व्रतम् गंधार्धै रचयेद्विप्रान्पुनः स्नानं चरणादकं पीत्वा च दक्षिणां दत्त्वा विसृजे-
 दकभोजनः एतत्कलाव्रतं विप्रश्रयमिव पदार्थदशमोऽध्यायः भो विप्रो धर्मोन्तरे ॥ मार्गशीर्षादधारभ्य द्वावृत्तं वत्स
 रं भवेत् गंधमाल्यनमस्कारधूपदीपाद्यसंपदा द्विगीशपूजनं कार्यतथैवैन्द्रादयो दश वत्सरं तद्विज्ञेन्द्राद्यग्राह्यादय
 यस्त्रिर्ना पदार्थसिद्धिदात्रोतिथ्यात्राकाले विप्रिज नः वाणिज्यकामस्य नरस्य शस्त्रं राज्ञस्तथोर्वी विजिगीषतश्च
 विद्याधनौ वरिपुनाशनार्थं हितं पदार्थं व्रते भवेत्तदुक्तम् ॥

इति पदार्थदशमोऽध्यायः ॥ मार्गशुक्लादशीमोक्षदा ॥ नारदीये

मार्गशुक्लादशीमोक्षदात्सप्तमोऽध्यायः ॥ इन्द्रादश्यां प्रातरभ्यर्चनं तं विभ्य रूपाणि सर्वैरवोपचारैरनुविप्रान्संभोज्य
 व्रता विभुज्य दक्षिणां दत्त्वा स्वयमुर्जितवाधयैः एवं कृत्वा व्रतं विप्रभुक्ता भोगानि होमिस्तान् दशपूर्वाद्दशपु-
 न्द्वत्यहो व्रजेत् ॥ अथ द्वादशपुराणोक्तं मार्गशीर्षशुक्ले कद्रं शीघ्रं युधिष्ठिर उवाच वेदे विष्णुप्रभु
 ह्येकत्रयं सुखप्रदं विश्वेशं विभ्यर्च्य रं पुराणपुरुषं प्रातमम् ॥ १ ॥ वदं मे देव शशं शयोरिति महान्मम ॥ लोका
 ापानां क्षयकारणम् २ ॥ मार्गशीर्षसिर्तपश्चेद्वा दशी चैव का भवेत् किं नाम को विधिरस्तस्या को देव रत
 एतद्ब्रह्म मे स्वाभिन्विस्तरं यथा तथं ॥ श्रीकृष्ण उवाच ॥ साधुस्त्वचैव भोरजन्साधुते विमलयशः
 त्रेन्द्रहरे वासं रं मुतसं ॥ उरुपद्मा वासितं पक्षेद्वा दशीमम वृद्धभा ॥ ५ ॥ मार्गशीर्षसमुत्पत्तिर्ममे देहसमुद्भवः

मुरस्यववधार्थ्युत्तपद्माराजवच्छभा ॥ कथिताचमयासावैत्वदभेराजसत्तम ॥ पूर्वमेकादशीराजन्त्रैल्लोक्येभस
 चुराचरे ॥ ७ ॥ मार्गशीर्षासितपक्षेऽप्यतिरितिनामतः ॥ अतः परं प्रवक्ष्यामिमार्गशीर्षसितेतुया ॥ ८ ॥ अस्याः
 श्रवणमादिषवाजपेयफलं भवेत् ॥ असिद्धामोक्षनाच्चातिसर्वपापहरापरा ॥ ९ ॥ देवदामोदरेवैवपुत्रयेच्च
 यन्तः ॥ नृत्तस्यामजरेभिश्चार्थपदेषु यन्तः ॥ १० ॥ तत्रापि पूजनचैव गीतैस्त्यस्तथापरैः ॥ शृणुराज
 द्रव्यानिमिकायां पौशाणिकीं शुभां ॥ ११ ॥ अथोयोगिनाः सर्वपितृमातृसुतास्तथा ॥ अस्याः पुण्यप्रभावेण स्वर्ग
 यांति न सशयः ॥ १२ ॥ एतस्या करणादस्यामहिमानं शृणुष्वतः ॥ पुरातनगरेभ्यो कोशलेष्ववसन्तपः १३ वैवा
 नसेति राजपुंः पुत्रवत्पालयन् प्रजाः ॥ द्विजाश्च यवसंस्तत्र चतुर्वेदपरायणाः १४ ऋद्धिमतस्तु वतस्य वैवानस्य
 महात्मनः ॥ एवं स राजकुलोणादौ स्तुतमप्रदयत १५ ददर्श पितरं स्वतु अथोयोगिनां तपः ॥ हठादृष्टा तु तत्र वि
 रुधयः फुल्लोचनः १६ कथयामास वृत्तांतिं द्विजाभ्यस्वप्रसभवं ॥ राजोवाच ॥ मया तु रत्नपितादृष्टो नरके भगता द्वि
 जाः १७ तारयस्वेति माता तत्र यो योगिनां ततः इति त्रिवाणः ॥ सतदान्यादृष्टः पितरस्त्वय ॥ तदा प्रभृतिभो वि
 प्रानां गशमलमामहे ॥ एतद्राज्यसुखमहान सुखायमततथा १८ अश्वाजराया सर्वभूमेतरे च यन्ति ॥ कोशा
 पि न सुखायौतिना किंचित्सुखदं मम २० नदारा न सुता महरो च यन्ति द्विजोत्तमाः ॥ किं करोमि कृणुच्छामि शरीरमेतु
 दह्यतः ॥ दातुं व्रततपो योगयेनैव तदेव कथयन्तु मे ॥ किं तस्य जीवितं लोके सुपुत्रस्य व
 लियसः ॥ पितृपुत्रस्य नरके तस्य जन्म निरर्थकम् २३ ब्राह्मणा ऊचुः ॥ पर्वतस्य मुनिरत्राश्रमो निकटे नृप ॥ नान्य
 ताराज्यार्हं लभ्यते भव्यविजानतः २४ तेषां श्रवातो वाक्यं वैश्वानो राजसत्तम ॥ जगाम तत्र यत्रासुवाश्रमपर्व

तमुनिः ३५ ब्राह्मणैर्विदितस्तत्रपूजाभिश्चसंमतः ॥ आश्रमोविपुलस्तस्यमुनिभिः स्मृतिपेक्षितः ३६ ऋग्वेद
 श्रयजुर्वेदः सामाथर्वणकोविदैः वेष्टितामुनिभिरतत्रादित्यह्वयपद्मजः ३७ दृष्टुमुनिशार्दूलराजोर्वैखानसस्तदा
 जगामचावर्तमूर्च्छादण्डवत्त्रिणपत्न्यः ३८ पद्मच्छकुशलं तत्रसत्त्वं गोष्वसौ मुनिः रात्र्येनैकैकं चरन् राजसौर्य
 समन्वितः ३९ राजोवाच तवप्रसादाद्वा विप्रकुशलं त्वंगसप्तके भवन्नेव नुकूलं चोत्पद्य विप्रता ३९ म
 यास्वनेष्वयदृष्टे जनकोद्गर्तिगतः केतापि व्रतदानेन मोक्षो भवति तस्यैव ३९ एवं मे संशयो ब्रह्म न ह्यलोलसुमपा
 गतः एतच्छ्रुत्वा नृपवचः पर्वतो मुनिस्तमः ३२ ध्यानारतिमि तनेत्रे सौभूतं भव्यं विहितयत मुहूर्तमेकं ध्यात्वा
 च प्रत्युवाच नृपो तमं ३३ मुनिस्त्वाच जनेहं तस्य राजेन्द्र पितृस्ते पूर्वकर्मणः तवाद्यजन्म निपिता क्षान्तिरुसुसमा
 हितः ३४ कामासक्तनकस्याश्चिदतुभंगः कृतः स्त्रियः त्रायस्वमेति ज्ञाप्य त्याक्नुद नानाभराधिप ३५ तेनैव तव
 पित्रा वैभवं तद्वृद्धानक कर्मणा तेन स तनूरेकपतितस्त्वयं ३६ राजोवाच केनैव ब्रतदानेन मोक्षस्तस्य महा
 ने निरयात्पुष्पस्थानात्तन्ममाचक्ष्वष्टच्छतः ३७ मुनिस्त्वाच मार्गशीर्षे सिते पक्षे मोक्षानामिति नामतः सर्व
 स्तुतं ब्रतं कृत्वा पित्रे पुष्पं प्रदीयतां ३८ तस्याः पुष्पप्रभावेण मोक्षस्तस्य भविष्यति मुनेर्वाक्यं ततः श्रुत्वा नृप स्वयं
 मागतः ३९ आग्रहायाणिकः कच्छात्सा सोभरतस्तम श्रंतः पुरचरैः सर्वैः पुत्रदारैस्तथानृपः ४० ब्रतं कृत्वा वि
 धानेन पुष्पं दत्तं नृपाय तत् तस्मिन् दत्तदात्र पुष्पवृष्टिरभूद्विचः ४१ वैखानसोऽपि तात त्रगतः स्वर्गो रतुतो गणैः रा
 जानं भर्तारिणां च विमलोप्येभ्य भाषत ४२ स्वांस्तिंस्वस्तीति पुत्रत्वाभित्युक्ता सीदिवं गतः एवंचः कुरुते राजन् मोक्षा
 मेकादशीमिमां ४३ तस्यापुंक्षयं याति मृत्यो मोक्षमवाप्नुयात् नात परतरा काचिमोक्षदा विमला शुभा ४४ पुष्प
 संख्यांतरा जेद्रनजाते हंपरंतप पठनाच्छ्रवणस्तस्यावाजपेयफलं भवेत् चितामणिसमाह्वेपास्वर्गमोक्षप्रदायिनी ४५

इति ब्रह्मांडपुराणमार्गशीर्षशुक्लपक्षमौक्षिकादशीमाहात्म्यं समाप्तम् ॥

मिश्रो धूपोपप्रतिपद्यताः ॥ केशवः केशिहादुष्टकंसदैत्यानिपूदनः ॥ सर्वकामप्रदो देवः समेषां पञ्चमो हतु ॥ एवमन्य-
 त्पदं देवशं प्रणिपत्य क्षमापयेत् ॥ द्वादश्यां पञ्चतोयेन स्नापयित्वेह माधवं ॥ सर्वपापविनिर्मुक्तो विष्णोर्बलभतेतनं कृत-
 म्प्रेमकः ॥ पुण्यात्मा स न्यग्न्यर्चयेत् केशवं ॥ नवसूतां तथा धेनुं ब्राह्मणो योपपादयेत् ॥ केशवः ॥ श्रीयता देवः ॥ के-
 शिहंता महाद्युतिः ॥ सुतुमे भगवान्भीत इष्टान् कामान् न्य च्छतु ॥ एवं प्रदक्षिणं कृत्वा शृणुतस्यापि यत्फलं ॥ विशद्वन्द-
 तं पापं हि त्वा स निविधिनरः ॥ पृष्ठिर्वर्षसहस्राणि सर्वभोदातिदेववत् ॥ यदा कालादिहास्याति सधर्मव्रतवान् भवेत् ॥ श-
 भवाद्दधधेनूनां तन्मात्रां कल्पयेत्ततः ॥ तत्फलं हि विनिर्दिष्टं यथास्तथा तदुदक्षिणा ॥ भर्तृयवफलमाप्नोति भक्तिरेवा-
 न्नकारणं ॥ पूर्णैश्चैव दत्तमासे च कुमुद्विक्रान्तम् ॥ समाहितमना भूत्वा रसधेनुं प्रदाय कः ॥ १ ॥ आपुनिरादति प्रोक्ता आ-
 पो वनरसूतवः ॥ अप्रनंतस्य तस्योक्तं तेन नारायणः स्मृतः ॥ नारायणः श्रीवत्सामे देवदेवो नरः सदा ॥ इष्टकामप्रदो नित्यं
 समेषां पञ्चमो हतु ॥ ततः प्रदक्षिणं कृत्वा ब्राह्मणं भोजयेत्ततः ॥ एवं हि क्रियमाणस्य तस्य पुण्यफलं शृणु ॥ पृष्ठिर्वर्षक-
 तं मापस्त्वल्पायादिवा बहू ॥ हिवा स्वर्गसमाप्नोति वर्षाणां मधुतशुभं ॥ साष्टस्यैव नृणां सारय ॥ द्वादशीं शिष्टपक्षतः ॥ यः
 शिष्यो द्विशुचिर्भूत्वा एकचित्तः समाहितः ॥ स्नापयेत्पूजयेद्विचित्रा ब्राह्मणानां चतुर्पुष्पि ॥ इदं नित्यं पशार्दूलं भूमं प्रमुदिरयेत्
 मालक्ष्य शिष्टपुराजयेभिर्गतिशानि नृजा ॥ धनस्तमसितस्य जलसुखं कामदमाधव ॥ श्रीयता देवदेवो नमिधुकेतुः
 सूदनः ॥ कंसहं केशिहंता च ममापञ्चमो हतु ॥ एवं कुरुते नित्यं तस्य पुण्यफलं शृणु ॥ श्रावजन्मकतं पापा हि त्वान-
 र्वमशेषतः ॥ दिव्यवर्षसहस्राणि स्वर्गवसतिषोडश ॥ गुडधेनुं प्रदो मायेदहायातः सदा सुखी भवेद्ब्राह्मणानिरातकः ॥ स-
 ध्वर्षसमन्वितः ॥ तत्राविष्णुपुरोभूत्वा क्रमान्मोक्षमवाप्नुयात् ॥ फाल्गुनामलपक्षस्य द्वादश्यां नित्यतः शुचिः पूजयित्वा
 धानेन गंधपुष्पादिना हरिः ॥ तिलधेनुं ततो दद्याद्ब्रह्मवापि सुभाकितः ॥ मन्त्रेणान्नं राजेन्द्र गोविंदः ॥ श्रीयतामिति गवां भक्तो

सिंगोस्वामिगोवासो गोकुललयः सर्वकामप्रदो नित्यसमेधापन्नो वेहतु ततः प्रदक्षिणीकृत्य शृणु पुण्यं यथा तथा बली
 वर्दसहस्रोणां दशानां धुरे वाहिनां दत्तैस्तत्फलमाप्नोति द्वादश्यां च द्वादशे न्यप ॥ दिव्यवर्षसहस्राणि स्वर्गातिष्ठति देववत
 वेत्रस्य द्वादशीं शुक्लसमुपलब्धनपात्तम ॥ ५ ॥ त्वात्वासं पूजयेद्विष्णुं जगतीं तैरचारिणं ॥ ६ ॥ पूर्वोक्तविधिना त्वात्वा गो
 मन्त्रेणोत्तमयेन वा ॥ ७ ॥ स्तोत्रपविवाभ्यस्तत्रैवैवंपंचभिर्गंधसंयुतैः ॥ ८ ॥ जलैः प्रक्षाल्य पूज्यैर्गंधधूपविलेपनैः ॥ ९ ॥ पूज्यवा सोमि
 रेवं हि मंत्रेणानेन बुद्धिमान् ॥ ज्यापकस्त्वं हि भगवान्साधुं ज्ञां रक्षणाश्रय ॥ १० ॥ दुर्दृष्टारश्च विनिर्जेतुमस्मि विप्ररोहि
 रिः ॥ ११ ॥ विष्णुर्भवतु मे श्रीतोऽजिष्णुर्देवः सनातनः सर्वपापविनाशाय विष्णुर्मे प्रीयतामिति ॥ १२ ॥ मधुघ्नो रभवाद्वा शू
 कितः प्राज्ञमेव च ॥ १३ ॥ दत्वा यत्फलमाप्नोति तदिहे कमनाः शृणु ॥ १४ ॥ प्राज्ञमधुघ्नं पूर्वाभिहजन्मनिसां प्रत ॥ १५ ॥ वन्नृते सक
 लं हि त्वास्वर्गलोके न हीयते ॥ १६ ॥ वैशाखस्य तु मासस्य पूजयेन्मधुसूदनं ॥ १७ ॥ मासस्य द्वादश्यां प्रकरणात् ॥ १८ ॥ पूर्वोक्तवि
 धिना राजन्सौ वैष्णवमधुसूदनं ॥ जलकुंभे तु संस्थाप्य मन्त्रेणानेन पूजयेत् ॥ १९ ॥ एकार्णवजले धातुर्हेतावेदाः पुरा हरिश्च मधुना
 निहतः सोऽपि तेनास्मि मधुसूदनः ॥ २० ॥ घृतधेनुमथो दत्त्वा ब्राह्मणान्भोजयेत्ततः ॥ २१ ॥ ततः प्रदक्षिणाः कुर्याद्विप्रदत्त्वा तथैव ग्रा
 ण्वंतु क्रियमाणस्य तस्य पुण्यफलं शृणु ॥ कपिलायाः सहस्रस्य साम्यं गदास्य पुष्करे ॥ २२ ॥ यत्फलं तदवाप्नोति भक्तिपुक्ते
 न संशयः ॥ २३ ॥ यावद्वद्रोवसेस्वर्गोत्तावदेव सतिष्ठति ॥ ज्येष्ठस्यैव तु मासस्य शुक्लपक्षे तु द्वादशी ॥ २४ ॥ पूजयेद्विधिवद्भक्त्या सु
 मुपोऽप्यन्नि विक्रमं जलधेनुमथो दत्त्वा विप्राय नि यतः श्रुचिः यज्ञभागभुजो दैत्यान्सन्निहृत्य क्रमैः स्थिभिः ॥ २५ ॥ वैलोचनमाह
 तंतु समातिनो सितं त्वि विक्रमं त्रिविक्रमं ततः प्रदक्षिणं कृत्वा ब्राह्मणेभ्यश्च दक्षिणां दद्यात् ॥
 संभोजयेत्तान् स्तुत्युत्तस्याप्यत्फलं ॥ २६ ॥ राजपेयस्य द्वादशस्य सम्यगिष्टस्य प्रायैव ॥ तत्फलं लभते मर्त्यैः परत्र च मुखी भवेत् ॥
 वामं न तु तथा प्रोह ॥ २७ ॥ समुपोऽप्यत्र यत्फलतः ॥ २८ ॥ उद्दिश्येति शेषः ॥ द्वादश्यां नियताहो वा मनंतत्र पूजयेत् ॥ हिताय सर्वदेवानां

मादित्यः कर्मदायः । तदा त्वं भवमेव वा मनोबुलिवनः । तिलपुनंततो दद्यात् । अत्र शीघ्रतामिति । इदं भावनाया
पात्रं पयाशतया सदक्षिणां । पात्रं तिलपात्रं । पूर्वजन्मकृतं प्राप्तिमिह जन्मकृतं च यत् । तत्सर्वं विनिहत्या शुभं रक्षेत् ।
नित्यं आचरन् यत्तु माससप्तम्यादयः शङ्कपक्षतः । यक्षिपं विप्रुते भूत्वा समुपेभ्यजनादंतां । अस्मर्त्तुं यथाशास्त्रं किमु
क्वविधेनाततः । धेनुं सर्वगुणोपतां ब्राह्मणाय निवेदयेत् । अत्रेणानेनैराजं द्रमुद्राणि विहिते सन् । स्मृतासाह्ययतो लक्ष्मी
लोके भ्यः क्षीरसागरे । स्वपिति आचरेमासि श्रीधरोऽसि जगत्पते । आचरे श्रीधरो देवः श्रीवत्सु श्रीनिकेतनः । श्रीय
तां हि श्रियः कांते । गतिमिष्टां ददंति मे । गदां दशसहस्रेण पाददत्तं यत्फलं । सकलं भूते मत्स्यो मत्किमुक्तं संशयः ।
स्वर्गं सुविपुलाभं गान्धुना किमु रराशि व । तेनैवा विधिनाराजन्मासेन्द्रप्रदेतथा । समुपेभ्य नरो भक्त्या ह पीकेशं प्रपूज
येत् । मुकाधेनुं ततो दद्यात् । यावि भवति स्तेरात् । ह पीकाणां द्रियाण्याहुरते प्राप्तिं शोभा गमतिः । करोति कर्तुं भूतेऽस्मि
धीकेशो भवास्ततः । देवदेव ह पीकेश भूतेषु प्रेभवाप्ययं । शीघ्रया मिसुसं प्रीतो भवन्मया । प्रव्यमो हतु । एवं प्रदक्षिणं कृत्वा
शृणु तस्यापि यत्फलं । इह जन्मकृतं पापं पूर्वजन्मकृतं च यत् । सर्वं तद्भस्मो सङ्कुट्वा विष्णुलोकं प्रहीयते । इहा दशमां
समुपेभ्यं वपदनाभं तया भित्ते । पूजयेद्विधिवद्गन्तया गंधधूपविलेपनैः । गंधधेनुं ततो दद्यात् । कर्पूरगुरुचंदनैः कुंकुमेन
हिराजं द्रविश्राष्टं विवर्जयेत् । एकार्णवेशतो ये स्वपतो यस्त्रयवधसः । निवासं या भवतां श्रापं दानां भोसि हे द्युत
श्रियतां पद्मनाभो मेदुःपृष्ठतं चोपशान्त्यतु । इत्युक्ता तं संमभ्यर्च्य दद्यात् । नैतुं दिजां त्रये । न इत्येवां किंप्रमाणस्य तस्य पुण्यम
तः शृणु । सप्तजन्मकृतं पापं स्वर्गपंथाया दिवा बहू । दशधा तत्सकलं भूषणैः विष्णुलोकं संगच्छति । कर्त्तव्यं तस्य पुण्यम् ।
कादश्यामुपापतः । प्रसूतं वोधयेद्ब्राह्मणैः श्रद्धाभाक्त्तिमुत्तमः । न तस्युपापं तस्त्विवाद्यैः कृष्यजुः । साधमंगलैः । ध्वजाप
णवशब्दैश्च पुराणश्रवणेन च । वासुदेवकथाभिश्च स्तोत्रैश्चैव श्रवणैः । ध्वः सुभाषितैश्चिद्रजालैर्भूमि शोभाभिरेव च ।

पुष्पेषु श्रवणेनैव दीपवदौ श्रवो भवति ॥ ५ ॥ होमैर्धरेरपुष्पैश्चः फलैः शाकैश्च पायसैः ॥ ६ ॥ इक्षोर्विकारैर्मधुना द्राक्षांश्चा-
 दैः सदादिभैः ॥ ७ ॥ अक्षोऽमदनफलाकारं सिद्धं मधुरफलं ॥ ८ ॥ अक्षोऽद्वितीयं सिद्धं ॥ ९ ॥ कुंठकस्य संजयां मांलया लव-
 णेन घृतं ॥ १० ॥ कुंठकं जर्कः ॥ ११ ॥ इक्षोऽभ्यां विचेतकाभ्यां च दानाभ्यां च सर्वदा ॥ १२ ॥ कुंठमालकाभ्यां च कसूत्रां च ॥ १३ ॥ स-
 कणैः ॥ १४ ॥ तथा तज्जविधैः पुष्पैः ॥ १५ ॥ इक्षोऽभ्यां विक्रमाहृतैः ॥ १६ ॥ तस्यां रात्र्यां व्यतीतायां द्वादशमास रुणोदये ॥ १७ ॥ स्नात्वा तदि-
 जलैः पुष्पैः ॥ १८ ॥ प्रतिमां स्नात्वा पुनः ततः ॥ १९ ॥ उद्यितां च पुरारंभ्यां तां चारौ रात्र्यां सुवर्णजां ॥ २० ॥ वैष्णवी प्रतिमा यत्र च द्रवोच्चि-
 त्तले स्थिता ॥ २१ ॥ तत्र स्नानादि पूजा च वैद्याकार्या इवैष्णवे ॥ २२ ॥ आदौ घृतं तलेन समधुना तद्वत्तर्पणं ॥ २३ ॥ तद्वाक्षिरेण त्र-
 तया यंत्राद्येन शास्त्रावितं ॥ २४ ॥ इह तैर्नामपचूर्णमसुरदलकानि च ॥ २५ ॥ लोभकालीयकमैव तगरं चैकैकं तथा ॥ २६ ॥ काली-
 यकं भीतचंदनवर्णं कुंकुमं ॥ २७ ॥ सधूपं श्यप्रियं शुश्र्मानलुंगारं स तथा ॥ २८ ॥ सर्वोपर्थः सर्वगंधाः सर्वबीजाः निःकषितं ॥ २९ ॥ ताला-
 नि यथा लभंरन्ता नि बहुशो दत्तं ॥ ३० ॥ हरितं ततो द्धृता स हृदयच्छृणो द्धृता तथा ॥ ३१ ॥ नदीतिरिह तारथा तद्वत्सु कांस्तंभान्मां क-
 दाज ॥ ३२ ॥ इदं स्थानाच्च सरसस्तदा प्रदेत मस्तकात् ॥ ३३ ॥ इदं स्थानं यत्रेंद्रयष्टिररोपिता ॥ ३४ ॥ अतः सिक्ताभ्यर्चयेत् ॥ ३५ ॥ द-
 द्याद्वा रोचनां शुभां ॥ ३६ ॥ तथा च कलशादेया यथा प्राग्वत्स्वत्कृताः ॥ ३७ ॥ ज्ञातीपृष्ठं वसुक्तः ॥ ३८ ॥ स फलाश्रयः कांचनाः ॥ ३९ ॥ पुण्या ह वै-
 दशवेदनीणां वपुणरेण च ॥ ४० ॥ शब्देन मधुरैषैव सूतमागधवदितः ॥ ४१ ॥ एवं संस्नाय्य गोधिंदं रचनलिपे रचलं कृतम् ॥ ४२ ॥ सुवा-
 ससंपूजयेत्तं सुमतो भिश्च कुंकुमैः ॥ ४३ ॥ दीपैर्धूपैर्नोडौ श्रपायसेन तु भारिणा ॥ ४४ ॥ आचारं तज्जदति श्रवो भूः पुष्पैः स्वदक्षिणै-
 वासां भिर्मुष्णैर्द्वयोर्भिरश्वेर्भोजरपि ॥ ४५ ॥ ब्राह्मणाः पूजनीयाश्च विष्णोः राधाः ससमर्चयेत् ॥ ४६ ॥ विष्णोरत्रौ प्रसूतस्य दामो-
 दरागतयतः ॥ ४७ ॥ ब्रह्मादिस्य तु तज्जामोदर इति स्मृतः ॥ ४८ ॥ मोदर इमां धेनुं गृह्णतु रचय मेव हि ॥ ४९ ॥ द्विज रूपेणैव विष्णो-
 प्रकल्पे प्रासना ततो विभक्तिं प्रशार्च्य ॥ ५० ॥ इत्येवं प्रायेण विद्वान् फलशायोतिमानवः ॥ ५१ ॥ सुवर्णस्य महाधेनुं दत्त्वा तपवरो यम-

हत्वा पापान्यशेषाणि शतजन्मांतराणि वै । वैष्णवं लोके मया दीप्तिमानवः क्षीणपातकः ॥ सुवर्णस्य महाधेनुं दत्त्वा नृप-
रोत्तमः । हत्वा पापान्यशेषाणि शतजन्मांतराणि वै । वैष्णवं लोके मया दीप्तिमानवः क्षीणपातकः ॥ सुवर्णस्य महाधेनुं दत्त्वा नृप-
न्मानुषं फलं ददाति भगवान् विष्णुः । क्रमान्मोक्षं नरेश्वरः । ब्राह्मणभोजयेद्भक्त्या भक्ष्यैरुत्तमैश्च । वैष्णवं लोके मया दीप्तिमानवः
धर्मात्ततः प्रदक्षिणं कृत्वा शिवाय शस्त्या च दक्षिणं । कलशान्वैदादशभ्यो ब्राह्मणेभ्यः श्रद्धां पयते । वैष्णवं लोके मया दीप्तिमानवः
नेह भगवन् पशो भित्तान् । दक्षिणैर्युतं द्वैव समुद्रात्पशून् । भक्तिर्यथा तथा दद्याद्भक्तिरेवात्र कारणा । स संगुणः प्रिया
राजन्सुनामं ददर्शिनरः । करोति पुण्यमगो स यथा दैत्यो भवद्वलिः । एवं कुरुते राजन्सुनामं ददर्शिनरः । राज-
स्यस्य यद्भक्ष्यं फलं जमधिकं भवेत् । सर्वदा ने पुयत्पुण्यं च पुण्यं तं पुनोति । सर्वतियैषु यत्पुण्यं तत्सर्वं स भवामुपार्ज-
नात्वा ददात्तं तव्यं वस्त्रं पुनः । श्रद्धा मे वैवर्गामेका पात्रं वा स्वर्णं सुयुतं । सुमासेन तथा पुन्यं चान्नं चालीयत
यत् । बहु विभानि धर्मस्य कर्तुं शिष्टं श्रद्धा यते । एतद्वा त्वत्तु मे धावीव्रते पुन्यं तत्ततः । तत्तत्सु विप्रलोभोऽस्ति भ-
क्तिर्माहोऽस्ति केशवः । श्रद्धा नेना विधिना यत्तु ददर्शोऽप्रतिवत्सरं । कृत्वा नरः परं याति । विष्णुलोकमनामयं । सुवर्ण-
इन्द्रश्रीं पावतानां मुतमानुषः । आद्यानरैरनुकृतं व्यातोपयद्भर्जनार्दनं । यज्ञैर्नाकीर्त्यत्पुण्यं शृणुयाद्वा ददर्शिनरः
यत्तु । तव्यं वस्त्रं पुनः । श्रद्धा मे वैवर्गामेका पात्रं वा स्वर्णं सुयुतं । सुमासेन तथा पुन्यं चान्नं चालीयत
इति विप्रपुराणोक्तं सुनामं ददर्शोऽव्रतं । अथैकादशीव्रतो ध्यापतं । तदुक्तं हेमाद्रौ भविष्योत्तरे । ॥ नारद उवाच ॥
भगवन् देवदेवेश पुराणपुरोत्तम । किंचिदप्यच्छामि स देहं कारुण्यात्कथय प्रभो । शृण्वद्वा ददर्शोऽसौ पुराणोक्तं
इयम् । सुसर्वव्रतखंडनं । पूरणाय किमुच्यते । यया सर्वव्रतानां तु वैकल्पं पूर्यते प्रभो । तस्याऽप्यप्यना विधिर्न सस्य-
क्कथितं सत्तया । न तद्भवत्युक्ता सितश्रोता चापि सुदुर्लभः । विष्णुरुवाच । मार्गशीर्षे शुभे मासि शुक्लपक्षे शुचिर्नारी

दशम्यधिकशतं पूज्यहविष्यान्नकृताशनः

निर्वर्त्यपश्चिमांसं ध्यां गृह्णीयाद्दत्तधावनं

उपरुष्टययथान्यायमंत्रं

मत्तदुदरिष्यत् कृष्णविष्णो हर्षिकेशवक्लेशनाशन करिष्येहं द्रतारभं भवेद्यावाद्दिनत्रयं इति संप्राथम्यं गोविदं मंत्रेणा-
दत्ततः स्वपेत् द्रतग्रहणमंत्रः ततः प्रभाते चोत्थाय यथोक्तं द्रतमाचरेत् चतुर्भिः पारणं यमैः कथितं यद्द्विजोत्तम-

तस्यावदनाविधिना भिद्यते न हि पारणं एवं द्वादशानिर्वर्त्य द्वादशीः पञ्चजोद्धव- उद्यापनं ततः श्रुत्यार्द्राद्विधिमंत्रपुरस्कृतं
एकं दशयं शुचिः स्नातः शुद्धांबरधरे व्रततो सर्वतीर्थेषु पुण्यं सर्ववदे पुण्यफलं त्वत्पादपद्मयोः नैव सर्वमैव वतु प्रमो-

इति स्नानमंत्रः स्नानं कृत्वा ततो देवं पुजयेद्गुरुद्वयं एकत्र मूर्तं संपन्नं लक्ष्मीनारायणं प्रभुं यथाशक्त्या धुक्वर्तस्मै व-
र्णैरत्नभूषितं सहस्रशीर्षां मंत्रेण स्नापयेद्गंधवारिणा मधुवातादिभिर्मंत्रैर्मधुना स्नापयेद्धरिं आप्यायस्वोतिमंत्रेण-

पुण्यस्नापयेत्ततः दधिक्रावणेति मंत्रेण द्वातु स्नापयेत्ततः तेजोसीति च मंत्रेण स्नापयेत्सार्पिपात्रं मधुवाते-
ति मंत्रेण मधुना स्नापयेत्पुनः त्वादुपवस्त्वमनुनाततः शर्करया पिब एकीकृत्य ततः सर्वशर्कराखंडसंयुतैः स्नापये-

त्परया भस्मपात्रयशब्दादिमंगलैः मापकर्णादिभिश्च शृणोर्नैर्घृटां प्रातिमांततः चंदनोशीरकरपूरं कुंकुमादिभिरर्चयेत् तैर्वि-
लिप्य हरे भस्मपाततो मंत्रमुदरिष्येत् यथाशक्त्या मया देवस्नापितश्च विलेपितः न्यूनातिरिक्तं तस्सर्वलक्ष्मीनारायणः क्ष-

मेत् अनूलेपनमंत्रः ततो बल्लभुः श्रेष्ठमानीय परिधापयेत् पीतं बालोहितं वापिश्वेतं नानाविचित्रं परिधानं यथाश-
क्त्या ततः देवमयार्पितं न्यूनातिरिक्तं तस्सर्वलक्ष्मीनारायणः क्षमेत् परिधानं यततो देवं पुण्यैर्नानाविधैः शु-

भैः संह्राद्य पुष्पमालाभिर्मंत्रैर्मत्तदुदरिष्येत् पुष्पैरपि यथाशक्त्या पूजितो सिजना दर्शनं न्यूनातिरिक्तं तस्सर्वलक्ष्मीनारा-
यणः क्षमेत् पुष्पमंत्रः एवं कृत्वा विधानेन शय्यां च विनिवेदयेत् तूलीपथकं युक्तं तु श्वेतप्रच्छदं गंडकैः प्रतिपाद समानां

वैचतुः पादप्रतिष्ठितैः निवेश्य तत्र देवं शलक्ष्मीनारायणप्रभुं नैवेद्यानि निवेद्यानि नानाभक्ष्ययुतानि च लेह्यान्पुष्पव-

हार्पाणि चोप्याणि च वर्णानि च पानकानि च वैष्णवास्मिन्दे शेषयातथा तानि सर्वाण्युपादाय देवाय विनिवेदयेत् फ

लर्निचसुगंधीनिपकानिचनिवेदयेत् एवनिवेद्यतस्वैभक्त्यामत्रमुदीरयेत् यथावितोपसयुक्तंमयातवानिवेदितं
 लक्ष्मिनिरायणविभोभक्त्यातत्प्रतिपद्यतां इतिनैवेद्यमंत्रः देवस्यतुशिर पूर्वपाटौपश्चात्प्रकल्पयेत् शिरःस्थानं
 निततःकुंभवारिपूर्णमनोहरम् स्थापयेत्कर्करीयुग्मंस्मरत्नवंस्त्रभूपितं कर्करीगलंतिका स्थापयित्वातत्कुंभततोऽ
 मंत्रमुदीरयेत् यावत्पूजासमारब्धाचांचल्यवर्जयेत्तदा भुक्तापित्वातथाचर्यतोयेनानेनकेशव मङ्गत्तथापू-
 जितोदेवस्वपत्वंसुसुखीस्वयं इतिस्थापनमंत्र शब्दोपचारयत्किंचित्सर्ववैवित्तिवेदयेत् शब्दोपचारंस्त्रगंधा-
 दिं यावत्पूजासमारब्धास्नानादिशयनांततः सद्यतंगुग्मुलतावहहेवाग्रतोनिशि ततोविध्रंसमानीयभान-
 धेयासहितंशुभं सर्वदुर्लक्षैर्होहिनिं सांगोपांगसमन्वित वेदविद्याब्रतस्नातं पूजितंस्वकुलोद्भवैः दे-
 वस्यामेततोविभ्रमार्थंयासहितंन्यसेत् प्राङ्मुखविमलंशुद्धंभक्त्यातंपूजयेत्ततः बहुनाकिप्रलपेनकथितेनहनारद
 देवसंपूजितोपद्यत्तद्वादिप्रपूजयेत् विष्णुब्राह्मणयोर्भेदेनकटाचिद्विकल्पयेत् इतिषेवाहदिसदातेपूज्याश्वर्यती
 श्वराः द्वादशान्यान्नवानकुंभान्पूर्णान्शुद्धेनवारिणा स्थापयेदेवपर्य्यकेपरितःशुद्धचेतसा द्वादशैवतथानावः
 सर्वह्माकांस्यदोहनाः क्षिरवत्समुशीलाश्चस्थापयेदेवसन्निधौ श्रवणावितवैकल्पेकुर्य्यद्भोजितयंनरः दद्यात्
 सभ्यंभुक्तपयत्राशक्तिमतेमता एकाप्यनुत्तमगुणातस्यस्याद्द्वादशाधिका स्ववित्तशक्त्यायत्किंचिद्वातुमुत्सह-
 तिनरः तत्सर्वंदिजदेवाभ्यांसन्निधौसंप्रकल्पयेत् उपस्कराणिदिव्यानिछत्रोपानस्यपादुकाः गोसरयादिक
 तत्सर्वदानंत्वस्मिन्प्रकल्पयेत् यदादानेनुगौरिकाकल्पयाशक्तिप्रपूर्वक सासंपूर्णातुर्कतव्यावत्सेनसहपूजिता सुव-
 र्णैर्भुंगारोप्यखुरांघटामरणभूषितां तद्वर्णैवस्त्रसंघातावत्सेनसहपूजयेत् एवंनिर्वर्त्यविधिनादानपूजादिनासमं
 देवब्राह्मणयोर्भक्त्या ततोविभ्रंशमापयेत् एतद्ब्रह्माणभवित्र भार्ययासाहितःप्रभो एतेनावाह्यतांविभ्रं

तस्मिन्सर्वानिवदेत् । प्रतिगृहीतादाताचक्रतीविष्णुर्थातथा । मयादत्तामिदं सर्वं गृह्णाणत्वञ्जिनाम । दाताचक्रि-
 णुर्भगवानतः । प्रतिगृहीताचसएवविष्णुः । तस्मात्तयादत्तामिदं सर्वं प्रतिगृहीतं च मया शुभाय । ब्राह्मणप्रतिभ्रा-
 तृमन्त्रः । अन्त्येभ्योपि यथा शक्त्या तस्मिन्काले प्रदीयते । दीनां वक्रपणादिभ्यस्तदक्षयफलं भवेत् । वित्तशाल्यं कु-
 र्यात्तस्मिन्प्रफलमाप्नुयात् । इत्यखंडव्रतस्यैव उद्यापनीविधिः स्मृतः । कथितस्ते मया वस्तस्य पुण्यफलं भूषु । यावन्-
 ज्ञानं जलाधिपैलचरादिभ्यस्तथा । तावज्जनो भवति पुण्यफलोपभोक्ता । तावच्चाविष्णुमवनात्परिवर्तिते सावते ह्ययं सपर-
 मस्मिन्निधातिविष्णोः ॥

इति भविष्योत्तरांशे अखंडव्रतदश्याव्रतोद्यापनीविधिः । अथ भविष्योत्तरांशे धरणीव्रतम् ॥ ६ ॥

युधिष्ठिर उवाच । पदं तत्परमंगुह्यं सर्ववेदेषु पठ्यते । स देवः पुंडरीकाक्षः । स्वयं नारायणो हरिः । स यज्ञोर्विधिरेष्टिर्द-
 नं देवैश्च स तमः । प्राप्यते परमो देवो वासुदेवः सनातनः । बहुवितेन भगवान्निविर्भवेदपारगो । प्राप्यते तु स हा-
 दं शक्राचि च द्वाः सुदुष्कराः । वितेन च महादानं दत्तुं कृष्णनशक्यते । विद्यमानोऽपि न मतिः । कुटुंबासक्तचेतसः । तस्य मो-
 क्षः कथं कृष्णसंस्था दुर्लभो हिरे । अल्पायासेन लभ्येते येन देवः सनातनः । तन्मे सामान्यतोद्वाहिसर्ववर्णेषु यज्ञवेत् । श्री-
 कृष्ण उवाच । कथयामि परं गुह्यं रहस्यं देवनिर्मितम् । धरण्यापिकृतं पूर्वमज्ज्ञात्वा वसुधातले । पृथिव्यां पार्थिवो भावः ।
 सलिलेनातिवाहिता । तस्मिन्सलिलसंलग्ने मही प्रायाद्रसातलं । सा भूतधात्री धरणी रसातलगता शुभा । आराध-
 यामांस विभुं देवं नारायणं परमं । उपवासव्रतं देवीनियमैश्च पृथग्विधैः । कालेन महता तस्याः प्रसन्नो गच्छेत्तद्वजः । उज्जहार-
 ह्येतां च मां स्थापयामास सोऽच्युतः । युधिष्ठिर उवाच । कोऽसौ धरण्यासं चीर्ण उपवासो यदूनाम क्कानि व्रतानि च तन्मत्वं ।

वक्तुमर्हसि श्रीकृष्ण उवाच मासेमार्गाशिराजन् दशम्यां नियतात्मवान् स्नात्वा देवा च नं कृत्वा आश्रिकावर्षयथा विधि
 श्रुत्वा सा प्रसन्नात्मा हव्यमवसेसं संस्कृतं भुक्त्वा च पदंगत्वा पुनः शौचं च पादयोः कृत्वा पांगुलिमात्रं तु क्षीरदक्ष-
 समुद्रवं भक्षयेदंतकाष्टुततश्चाचम्य यत्नत रपट्प्रास्वगानि सर्वाणि चिरं ध्यात्वा जनार्दनं रमृत्वा वर्षाद-
 योस्तस्य करतो येन मानवः एवमुच्चारयेद्वाचं तास्मिन्काले महामते एकादश्यां निराहार स्थित्वा ह्रमपरे हनिभो
 दयामि पुटरीकाक्षशरणमेभवाच्युत एवमुक्ता ततः पश्चात्प्रभाते विमले तथा स्नानार्थं संगमे गत्वा नदीं प्राप्य समुद्रं गा-
 इतरवाताडगं वा गृह्णन् पिपयतास्त्वान् आनीय मृत्तिकां शुद्धां मेघेणानिमानवः धारणं पोषणं त्वत्तोभूतानां देवि सर्वदा
 तेन सत्येन मां पापं प्राप्नोम्येवमुवाच ॥ इति मृत्तिका मंत्रः ॥ ब्रह्मांडोदरतीर्थानि करैः रपट्प्राप्य तैरेव भवति भूतानि
 स्तत्कृतिकामालभन्वत ॥ इति सूर्यप्रार्थना मंत्रः ॥ त्वयि सर्वैरसानि त्वं स्थित्वा वरुण सर्वदा तेन मां मृत्तिकां प्ला-
 ष्य पवित्रं कुरु सर्वदा एवं रविमृदं तोयं प्रसाद्यात्मानमालिपेत् निष्कृष्य शेषमृदया कुंडमालिख्य वैजले ततः
 स्नात्वा नर सन्मय प्रसं ध्यामावर्त्य वाग्यत आचम्या वश्यकं कृत्वा पुनर्देवगृहं ब्रजेत् ततो राधयमहायोगे देवं नारा-
 यणं प्रभुं केशवाय नमः पादौ कटिदो मोदराय च ऊरूयुगमंतुर्हिहाय उरः श्रीवत्सधारिणे कंठं कौस्तुभनाथाय व-
 क्षः श्रीपतये तथा त्रैलोक्यविजयाय तिवाहू सर्वोत्तमो शिरः रथांगधारिणे चक्रं कंशं कारायति वारिजं गभीरायेति
 च गदा मभयं शांतिमूर्तये एवमभ्यर्च्य देवेशं देवनारायणं प्रभुं ततस्तस्याग्रतः कुंभांश्चतुरः स्नापयेद्बुधः जलपूर्णां
 न्त्समाख्यांश्च सितचंदनचर्चितान् चतुर्भिर्जलपात्रैश्च रथगितान् रत्नसंयुतान् चत्वाररत्ने समुद्राश्च कलशाः परिको-
 र्तिताः तेषां मध्ये सप्त पीठं स्थापयेद्ब्रह्मसंयुतं तस्मिन् सुवर्णैराभ्यवातामं वा दारवं तथा पात्रं तोयभूतं कृत्वा तस्य म-
 ध्ये ततो न्यसेत् सौवर्णमल्यरूपेण कृत्वा देवं जनार्दनं वेदवेदांगसंयुक्तं श्रुतिरमृतिविभूषितं भक्तैर्बहुविधै

राजन्फलैः पुष्पोपशोभितैः गन्धैः पुष्पैर्मन्त्रवरैरर्चयित्वा यथाविधि रसातलगतो वेदा यथादेवत्वमाहताः सत्स्युरु-
 पेणातद्वन्मांभवादुद्धरकेशव एवमुच्चार्य तस्याग्नेजागरंतत्र आरयेत् यथाविभवसारेण प्रभाते विमले पुनः चतु-
 र्णां ब्राह्मणानां च चतुरोदापयेदध्यान् पूर्वतुभुरवेदयाच्छंदेनोदक्षिणं तथा यजुःशाखान्वितेदध्यात्पश्चिमं घटमुत्त-
 मं उत्तरं कामतोदधादेष एव विधिक्रमः ऋग्वेदः प्रीयतां पूर्वः सामवेदस्तु दक्षिणः यजुषः पश्चिमो नास्ति अ-
 यवांणोत्तरं तथा तावपात्रैस्तु सलिलैः स्थापितान्कारयेदध्यान् ततस्तंजलपात्रस्थं ब्राह्मणाय कुटुंबिने तंसौ व-
 शैर्मन्त्रं दद्यादित्यर्थः दद्यादेवं महाभागा ततः पश्चाच्च भोजयेत् ब्राह्मणान्पाये सेनाभ्यां ततः पश्चात्सर्वधनं र-
 भुंजीत भृत्यसहितो वागयतः संयतैर्द्विभ्यः श्रनेन विधिनो यस्तु द्वादशीं क्षपयेन्नरः तस्य पुण्यफलं चाथ गृणु सत्स्य-
 तांवर यदि वक्रसहस्राण्यां सहस्राणि भवंति हि आपुश्वद्रह्यणस्तुल्यं भवेद्यदि महाव्रतं तदा तस्य फलं संख्या-
 कर्तुं शक्यं न वा भवेत् यः स कृद्वादशीं भिनामनेन विधिनान्प स ब्रह्मलोकमाप्नोति तत्कालं भवति षष्टि द्वादश द्वाद-
 शी शब्दो व्रतेष्वेकादशी परः तत्काल ब्रह्मायुः कालमित्यर्थः ततस्तल्लयकाले तु श्रल्यस्ति षष्टि चिरं अल्यः ब्र-
 ह्माणसह श्रोविष्णौ लये काले तिष्ठतीत्यर्थः पुनः मूर्ष्टौ भवेद्देवौ वैराजंताम तः स्मृतः करोति ब्रह्मणो लोकं समाप्नो-
 तिन संशयः ब्रह्महत्यादि पापानि जन्मांतरकृतानि च अकामतः कामतो वा तानि नश्यंति तदक्षणात् इह लोके द-
 रिद्रे वा राजपश्वश्लेष्ठा यथा पुनः उपोष्यतु विधानेन भैश्वरो राजपश्वभवेत् भैश्वरो लक्ष्मीश्वरः वंध्या नारी भवेद्यत्तु
 श्रनेन विधिनो भूभा उपोषति भवेत्तरस्याः पुनः परमधार्मिकः श्रगन्ध्यागमनयेन जानता जानता कृतं सद्गन्धर्वविधि-
 मारुणाय तस्मात्पापात्प्रमुच्यते ब्रह्माक्रियाया लोपेन बहुवर्षकृतेन वा उपोष्यमांसकृत्तया वेदसंस्कारमाप्नुया-
 त् किंचात्र बहुनोकेन तदस्ति जगतत्रये अत्राप्यंब्रतराजेन सत्यं सत्यं संशयः इह जन्मनि चारो न्यधनं धनं
 वरस्त्रियः भवति विविधा यस्तु उपोषति विधानतः ॥

इति श्री भविष्योत्तरे धरणीव्रते पुनस्त्यद्वादशीव्रतम् ॥

नारदीये द्वादश्यां मार्गशुक्लायां साध्यव्रतमनुत्तमं भानुर्भौमस्तथा प्राणोनरो यामश्ववीर्यवान् निमिर्हयोनयश्चैव हंसो
नारायणस्तथा विभुश्चापि प्रभुश्चापि साध्यद्वादशकीर्तिता पूजयेद्द्वयपुष्पाद्यैरेतांस्तदुलकालिपतान् ततो द्विजान् ध्या-
न्संभोज्यद्वादशां त्रसदक्षिणान् दद्याद्देनुश्च विसृजेत्स्त्रीया नारायणस्त्विति एतस्यामेव निर्दिष्टद्वादशादित्यसंज्ञितं
व्रततत्त्वाच्येर्द्धोमानादित्यान्द्वादशापि च धातामिवाधर्ममापूषाशक्रोशैवरुणो भगः त्वष्टाविवस्वान्सवित्ताविष्णु
र्द्वादश ईरिताः प्रतिमासं तु शुक्लायां द्वादश्यामचरयेततः वर्षेन ये हृताते तु प्रतिमाद्वादशापि च हैमीः संपूज्य विवि
वद्देजयित्वा द्विजोत्तमान् मधुराक्षैस्तु संपूज्य प्रत्येकं प्राचयेद्भृती एवं व्रतं नरः कृत्वा द्वादशादित्यसंज्ञकं सुयत्नो
कंसमासाद्य मुक्तामोगांश्चिरं नरः जायते नु विधर्मात्मानु पुरो रो भवर्जितः ततो व्रतस्य चीर्णं न्यपुनरेतद्भृतां लभेत्
तत्पुण्येन रवौर्भवा मंडलं च द्विजोत्तमं मूर्तिनिधाय सौवर्णीं जनार्दनसमाकृष्यां अभ्यर्चयेत्तं धूपपाद्यैस्तदभ्यर्ज्य
येदद्विजान् द्वादश प्रतिमासं तु नकाशीर्याजितैरेव ततः समातेतां मूर्तिसमभ्यर्च्य विधानतः गुरवे धेनुस
हितं दत्त्वा स प्राचयेततः सप्तजन्मसु यात्किंच न्ययास्वद्वंद्वं तद्व्रतं भगवंस्त्वत्प्रसादेन तदस्वद्वंद्वमिहास्तु मे ततः
संभोज्य विप्राभ्यां न सखं द्वाज्यैस्तु पायसैः सौवर्णेन विमानेन याति विष्णोः परं पदम्

इति नारदीये मार्गशुक्लद्वादश्यां साध्यव्रतं द्वादशादित्यव्रतमखंडद्वादशीव्रतं च

अथास्यामेव तारकद्वादशीव्रतं भविष्योत्तरे युधिष्ठिर उवाच अहं मागस्करः पापः पृथिवीक्षयकारकः परिपृच्छामि

गोविंदत्वं नमस्कृत्य पादयोः गुहाद्गुह्यतरं ब्रह्मिदं किंचिदनुत्तमं तरां भियेन पापौघं भीष्मद्रोणवधार्णवं श्री-
 कृष्ण उवाच आसीत् पुरा तपोनाम्ना विदर्भायां कुशध्वजः सौतः पुरःसुतो पितृश्रेष्ठे राज्यमर्ता द्रितः जवानतापसं सो-
 यप्रमादात् स्मृगयांगतः स्मृगहस्यामहं रण्ये ब्राह्मणं देवमोहितः तत्कर्मविपाकेन देहातिरैरवंगतः तत्रासौ यात-
 नाधोराश्रनुभूयातिपीडितः तस्मादिह गतो मत्स्यरैर्द्रोविषधरोभवत् अदशस्तोपिराजैर्द्राह्मणं चरणेरुषा ल-
 गुडाहतः संपंचत्वं जगाम द्विजसूतः विपद्भश्च नतः सिंहो द्वितीये भूत्सु दारुणं विदारितमुखो हिंस्त्रो नानासत्त्वभय-
 करः जघानासौ पुनः श्रेष्ठराजान्यं स्मृगयांगतं ततो सौवहृभिः शस्त्रैराजलोकैर्निपतितः पुनर्व्याघ्रावभूवा सौत्-
 तीयेऽपि भवतरे तीक्ष्णपादनस्य धातैर्व्यापादितं मृगान्वयः तेनापि वैरयोनिधनं नीतः काश्चिद्वनतरे स्मनीतः
 कृमिराशित्व लोकैः स्वातनिपातनात् संजातस्तावदग्रक्षेन सखराहतजंतुभूक् जघान बालं चंडालादसौ मृच्युनवाप्त-
 वान् पंचमेमकरो जातः समुद्रेति भयंकरः स्त्रियं जघान तरुणो भर्तृकामां र्भयागतां प्रभासं शंकरस्याग्रेशां कम्प-
 हणेन शि तत्रापि बाह्मिंशं दत्त्वा जालमैः प्राणैर्वियोजितः पुनः पष्ठे भवे जातः पिशाचः पिशिताशनः क्रूरश्छिद्रमतिः
 क्षुद्रेनृणां प्राणवियोजकः सौवतीर्णो नरस्यांगं शं कयामास कस्यचित् मंत्रांरूपसिद्धेन चांतिकेन व्यसुः कृतः स-
 तमेतु भवे जातो दुर्निरीक्ष्य वपुर्भृशं तीक्ष्णदंष्ट्रः करालाक्षो मांसशोणितभोजनः दिग्वासा मरुभूमौ पुष्यापि धो ब्रह्मरा-
 क्षसः सराष्ट्रगोर्जरं शून्यसर्वैकैव धादिषु आक्रम्य भीमसेनेन राजारक्षसाशुणा समारोप्य धनुः संख्ये ब्राह्म-
 स्त्रेण निपातितः भूयो भवद्वा द्रसमः श्वजगन्मप्यष्टमेतुसः वने चरोहिं शुण्णगोद्रपातौ निधनं गतः नवमे जंबुक-
 जातः सचवीभस्तमांसां भूक् लौल्यात्स निधनं प्राप्यतः इमं शानोचितिवह्निना दशमेऽप्यभवद्दृग्धस्तीक्ष्णतुंडो-
 जोमहान् पूतिमांसवसाहरो दुष्टदष्टिः सदारुणः सितरका सितवपुः कर्बुरेलोकानि दितः सह तरतीक्ष्णभरले

नमतांगेनधनुःपता एकादशेतुचांडालोपवर्मधोतिभिपणः ऊर्ध्वकेशोतिरकाक्षो जाताः कृष्णतनुर्दृढः पापोधर्म
ध्वजोभक्ष्योदेवतामारुपभुक्तः सदंडपाशकेनोच्चैर्दृशधोष्ववलवितः द्वादशेतुपुनर्जातः पुष्कसः केशभोजनः
पुष्कसोवाग्विलगतोव्याधिनावितिपातितः तेनचासीत्कृतपूर्वतारकद्वादशीव्रतं तरुप्रभावाज्जातोसौदृष्ट
धोनौपुनः पुनः श्रवापशीघ्रपंचत्वंसंसारभवसागरे पुनरेवाभवद्वाजाविदर्भायांसधार्मिकः भूयश्चोपोषितोने
नतारकद्वादशीशुभा पश्यतावतमाहारन्यजातौजातौपुनः पुनः तरुयाद्भ्रतप्रभावेनभुत्कारज्यमकंटकं- ब्रा
पविष्णुपुरस्थानंयावदांभूतसंज्ञवं ॥ युधिष्ठिरउवाच ॥ कथमेतद्व्रतंरुष्णकर्तव्यंपुरुपोत्तमैः स्त्रीभिर्विभर्तुं
वाक्येनस्तातदानजपादिकम् ॥ श्रीकृष्णउवाच ॥ मार्गशीर्षसितपक्षेयहिलाद्वादशीव्रतं श्रकृन्नेनजस्ता
नमपराह्येसमाचरेत् प्राणन्यभास्करायादौकृत्वादेवार्चनंयथा होमंचतावत्स्थ्यातव्यंयावदरत्नमितोरविः ततो
मुक्ताफलैः पुष्पैर्भेषधूपविलेपनैः सजलशीतलंकृत्वासहिरण्यशुभै फलै रभ्येतात्त्रमयेपात्रेजानुभ्यांधरणीग
तः पूर्वमखः प्रदोषाघ्नैर्मूर्तिद्वकृत्वाव्यंभाजनं भूमौमंडलकंलंघ्यगोमयेनसतारकं चंदनेनसमातिरूप्यध्रुवांहिगा
नोन्मुखः सहस्रशीर्षामंत्रेणभूमौभक्त्याशनैः शनैः तारकाणांकुशश्रेष्ठद्यादव्यंमत्तंद्रितं पथ्युदयधूपमक्षिप्यद्या
द्विप्रायदक्षिणां क्रमेणसर्वानिर्वर्त्यभोज्यंभोजनिशागमे मार्गशीर्षेखंडखाद्यैः पौषेसौहालिकैः शुभैः माघेतिला
वक्रसरैः फाल्गुनेतिलपुष्पैः वसन्तेमोदकैर्दध्नेषैश्चाखेखंडवेष्टकैः ज्येष्ठेसकुभृतैः पात्रैराषाढेगुडपुष्पैः श्रावणे
मधुशीर्षैश्चनभस्येपापसेनच घृतपूर्णैराश्वयुजेकासारैः कार्तिकेपुमान् एभिर्द्वादशभिर्मर्दयैर्भोजयित्वाद्दिजातये
भुञ्जेतमत्तयाराजेंद्रपश्चादेवंक्षमापयेत् समप्येतुव्रतेकुर्याद्ब्राजतारकागणं पौष्टंवापूर्वाविधिनापूजयित्वाक्षमापये
त् कुंभाद्वादशदातव्याः सोदकामोदकान्विताः ब्राह्मण्याः परिधानंचपद्मरानंसकुंभं ब्राह्मणस्यतुगांदद्याच्छ्रद्धां-

पुष्पोपशोभितां चोलकंचोपवीतचपुष्पदत्त्वाक्षमापयेत् एवंचविधिनाराजन्यः करोतिव्रतनरः नारीवाभरतश्रेष्ठ-
भक्तिभावपुरःसरं नक्षत्रलोकं व्रजति विमानेनार्कवर्चसा आप्सरोगणगंधर्वयक्षविद्याधरादिभिः सदाभर्त्ता-
स्वर्गलोके पूज्यमानादिवैकसः वसेत्कल्पयुतं यावत्पुनर्विष्णुपुत्रं व्रजेत् एतद्व्रतं पुराचीर्णं सा च्यारदया श्रियो-
मया सरस्वत्यापुन स्वर्गे उर्वरया देवदत्तया अन्यभिरेपिनारीभिः पुरुषैश्च पृथग्विधैः वीर्णैरेतद्व्रतं पार्थ-
सर्वपापमयापहं ॥ जन्मांतरेष्वपि कृता निदहस्यथानि यासंदधात्यहरहस्समुतोपयोगात् सा द्वादशीजगति-
तारकनामधेया तन्नासितयज्ञविदधातिकृतामनुष्यै

॥ इति भाविष्योत्तरे तारका दशो ब्रत आस्यामेवमल्लद्वादशी ब्रतम् ॥

युधिष्ठिर उवाच शंसवचक्रगदापाणि श्रीवत्सगरुडध्वज ब्रूहि मेमल्लद्वादश्याविधानंदेवकी सुत ॥ श्रीकृष्ण उवाच ॥
यदाभाङ्गिरस्य यो धेरमा मियमुना तटे गोपाल मध्ये गोवत्सैरष्टवर्षांस्मिलितया कंसासुरवधार्थाय मंथुरोपवने तथा
अवालोवालरूपेण गोपमहर्षैर्लोकैकैः त एवमल्लगोपाश्वत्थेन सह कानने आरफोटयति नृत्स्यंति त्रिदिवे त्रिदश इव
सुभद्रं मंडले मद्रंगवर्द्धन गोमटाः यक्षेन्द्रमल्ल इत्यादि तेषां नामानि गोकुले गोपीनामपि नामानि प्रधानानि निबोध मे
गोपालीपालिकाधन्याविशाखीचिधनाष्टिका राधानुराधासोमभातारका दशमी तथा इत्येवमादिभिरहमुपाविश्य व
रासने पूजितोस्मि शुभैर्भैर्धेदिदुग्धाक्षतैस्तथा इतानि त्रीणि पृथानि मल्लानां पूजयंति मां मालित्यश्च सुरासासैरंग-
जागरनर्तकैः मल्लयुद्धैर्हुविधैर्वार्धैर्मल्लभटैः शुभैः भक्ष्यैर्भोज्यैस्तथापानैर्दधिदुग्धघृताशनैः गोदानैर्वृक्षदानैश्चरय-

द्वयाविप्रपूजनैः गोटीप्रवर्धधूनास्त्रिहसंभापर्णैर्मयः एवंदादशद्वादशयोयद्वीतव्यापयेच्छया संचरति क्र-
 मैवमहानाताः पृथक्पृथक् पूजयतिक्रमैर्णवमसेमासेतनुंमम मार्गशीर्षार्त्कार्तिकांतंभक्त्याद्वादशनामाभिः
 मिष्टान्नपारुषेदधानमाल्लिकानिद्विजातये ॥ केशव १ नारायण २ माधव ३ गोविंद ४ विष्णु ५ मधुसूदन ६
 त्रिविक्रम ७ वामन ८ श्रीधर ९ हृषीकेश १० पद्मानाभ ११ दामोदरनमोनमः १२ इति नैधैःपुष्पैस्तथाधू-
 पदानैर्पूजान्गर्णैर्नशि गोतवाद्यैर्नटैर्नर्तकैर्मल्लदेवदंगयुद्धकैः घृतदानैःशिरदानैःकृष्णानःप्रीयतामिति एवमेवविधिः
 प्रोक्तःशैशवेयोमयाकृतः द्वादशयिंमयाद्यापिमनसःप्रीतिवार्द्धनी मल्लैःप्रवर्तता यस्मादतोयंमल्लद्वादशी तेषाम-
 परमल्लानांमद्भक्तानांयुधिष्ठिर गोष्ठचमूवल्लशय्यागोमहिष्याद्याजाविकं श्ररप्यरुष्यैर्यथाभोजयन्तैर्कैरुतपरस्पर-
 क्रमेणधान्यतेयस्मारेतेनैपाक्रमद्वादशी मत्प्रसादाद्धन्तुभान्वलकोत्तियशोधनं एवमन्येपिपुरुषाश्रवलामल्लद्वा-
 दशीं करिष्यतिव्रतंभक्त्यातेपादांस्यामिहद्वतं श्रागेनयंवलमैश्वर्यविष्णुलोकेशाश्वतं ॥ मांडीरपादपतलेमि-
 लितैर्महद्भिर्मल्लैरनावलितवाहुबलाद्विशिष्टैःसंपूजितः सपदि यत्रविधूतपापासाद्वादशीमुविमतावतमल्लसंज्ञा

इतिभविष्योत्तरेमार्गशुक्लायामल्लद्वादशीव्रतं श्रथास्यामेवारप्यद्वादशीव्रतम

भविष्योत्तरे युधिष्ठिरउवाच भगवन्ब्रूहिमेसम्यगारप्यद्वादशीव्रतं सोपवासंसमृत्सर्गैसरहरयंसमंत्रकं श्री
 कृष्णउवाच कौतेययत्पुराचीर्णसीतपावनसंस्थया व्रतंराववाक्येनश्रगरस्त्वेनप्रदाश्रितलोपामुद्रालयेसा-
 ध्वयोमुनिपत्न्योवर्द्धप्रजाः भोजितास्तर्पिताः सर्वाश्चाहारैः सर्वकामिकैःपद्मिनीपत्रचिरतीर्णैःसोपदंशैर्यथानवैः

भद्र्यैर्भोज्यैस्तथा लेह्यैश्चोप्यैः पिपदच्छया तामिहैकमनाः पार्थशृणु प्यद्वादशीं मार्गशीर्षेऽस्मिन् पक्षे एकं
 दश्यादि नोदये स्नात्वा नरः सोपवासः कृत्वा पूजां जनादिनां गंधपुष्पाब्जधूपैश्च दीपजालगणैर्नशि नीत्वा प्रभा
 ते गत्वा च वेदवेदांगपारंगं भोजयित्वा फलप्रायस्वयं भुंजति वा न्यतः पंचगव्यं प्राशयित्वा पुष्पैर्मेवाथ तद्दिने वर्ष
 मेकं सुसंपूर्णपारयित्वा श्राष्टिर श्रावणे कार्तिके माघे चैत्रे वा समुपोपयेत् श्रतं पश्चाच्च सुस्निग्धं खंडसायकसंयुतं
 कटुतिक्तमधुरसैलं वणैः सुरसीकृतं श्लेशो कर्वातला वण्यं धृतपूर्णं करं वकैः सोपदंशैः पत्रशार्कोस्तिलं शक्कुलका
 दिभिः सुपापूपैः खडवैश्च रितैः सह केसरैः धूलिमुखैरल्लपल्लैः स्वादुकोकरसैः शुभैः शीतलैस्तर्प्योद्विप्रान्सर्व
 पुयैः समालोकैः दधि क्षिराज्यफलकैश्चातर्ज्यैर्वकसंस्कृतैः कर्पूरनखविद्धैश्च मुखैः पानकोतमैः बहुदक्षवं
 गत्वा सुस्वादुसालिलं शिवं सुखासने पूषविष्टाः प्रागुदग्रमुखा न्मुनीन् भोजयेद्दशवाहैश्च मुनीनारण्यवास्तिनः एक
 दंडी त्रिदंडी च गृहस्थानपि सुव्रतान् ब्राह्मण्योऽविधवाः सप्त एक पत्न्यः पतिव्रताः चार्धेयश्चार्चिताः स्नाताः सर्वा
 वयवसुंदराः सवस्त्राः कुंकुमाक्रांताः स्नानं धकुसुमार्चिताः सद्यैव याभोजनीयास्तस्मात्स्नाद्विश्वदेवताः वासुदेव
 जनार्दन दामोदर मधुसूदन पद्मनाभ विष्णो गोवर्धन त्रिविक्रम श्रीधर हृषीकेश पुंडराकाक्ष आदिवराह एभि
 र्द्वादशभिर्मूर्तिभिरनमस्कारं तपो जितैः गंधं चंदनं स्त्रग्धूपं दत्त्वा पृथक् पृथक् भोजयित्वा शुभान् ब्राह्मिन्स्वाचां तारता
 न्सदक्षिणात् शृणु च्यप्रेषयेद्भक्त्या विष्णुर्मे प्रीयतामिति ततो भुंजति सहितो भूत्यैः पोष्य जनैस्तु श्रमात्यानुगतै
 र्लोकैः सुहृत्संघं धिभिरस्तथा एवं कौंतेय कुरुते योगरण्यद्वादशीं नरः स देहं तं विमानस्थो दिव्यकन्याशतादृतः याति
 ज्ञाति समायुक्तः श्वेतद्वीपे हरेः पदं यत्र लोकाः पीतवस्त्राः श्यामदेहाश्चतुर्भुजाः शंखचक्रनादापद्मव्यग्रहस्ताः सर्को
 रतुभाः गरुडासनाः साभरणा मुकुटोज्ज्वलकुंतला नीलोत्पलदलोद्दामपंचमाला किं तोरसः लक्ष्मीधवा

मधवर्णाः केयूरागदभूषणाःतिष्ठतिविष्णुसामान्यायावदाभूतसंप्लवं तस्माद्विष्णुपुरादेत्यप्यध्यानं पूजिताः
मत्स्यलोकोत्तराःसंभवंतिनरोत्तमाः ततोयातिपरंस्थानंभोक्षंमर्गपरंशिवं यन्नागवानशोचंतिस्सारेभवानि
भेर ॥ चेद्वादर्शमुपवसंतिस्सितामरण्यनाम्नांवेनोद्विजवरानपिभोजयंति साध्यःस्त्रियःसुचारिताभरणाश्चतेषां
विष्णुःप्रसादमुपलभ्यददातिभोक्षम्

॥ इतिमध्वियोत्तरोक्तमरण्यद्वादशीव्रतम् ॥

मार्गशुक्लत्रयोदश्यामनंगत्रयोदशीव्रतम् नारदयि मार्गशुक्लत्रयोदश्यामनंगंविधिनार्चयेत् त्रिकालमेककालं
वाशेवात्मगमसंभवं गंधार्घ्यसोपचारैरर्जुपूजयेत्वाविधानतः वटसमर्चयेद्देवान्भोजयेद्द्विजदंपती ततस्तु-
दक्षिणां दत्त्वास्वयमेकाशनंचरेत् एवंकेचविधेवद्भूतसौभाग्यभाजनः जायतेभुविविश्रेष्ठमहादेवप्रसादतः ॥
भावप्येत्तरप्येवं ॥ श्रुतिष्ण्डवाच ॥ शृणुपार्षद्व्रतंश्रेष्ठनास्त्रानंगत्रयोदशीं याशिवायैपुराप्रोक्ताप्रसन्नैर्न-
दुमोलिना ॥ गौर्युवाच ॥ पुत्रसौभाग्यकरणीरुघातानंगत्रयोदशी तस्याव्रतंमहादेवममापिकथयप्रभो कस्मि-
न्मासेप्रकर्तव्यं सपूर्णचक्रंभवेत् पूज्यात्तकानिनामानिविधिनकेनैवैष्टुर्दुर्भगानांचनारीणांसौभग्यकरण-
शुभं वंध्यानापुत्रजननंधनधान्यविवर्द्धनं एतद्भ्रतंमहादेवप्रसादाद्भक्तुमर्हसि ॥ ईश्वरउवाच ॥ कथयामिनसं-
दहोमहापुण्यंमहाफलं चार्णनयेनदेवाशिसर्वसंपद्यतेसुखं नारीणांचनृणांचैवविधातव्यंप्रयत्नतः हेमंतेहि-
म्नतां प्राप्तेमासिमर्गाशिरशुभे शुक्लपक्षत्रयोदश्यामुपवासं समाचरेत् माहिकादंतकाष्ठंचपूजाचप्रणवेणतु नारं-
गणाध्वदानंनृतेवधंप्रोणिकातथा गंधैःपुष्पैस्तथाधूपैरर्चयेच्चयथाविधि अक्षतैश्चफलेश्चैवएकाग्रहृदयःस्थितः

सम्यग्निर्जतद्रियोभूत्वाश्रनंगहदिकल्पयेत् पश्चात्प्रदाशिरुक्त्वअर्घ्यैवानिवेदयेत् नमस्कुर्यादनंगंच-
 मंत्रेणानेनभामिति नमोत्वनंगदेवायशर्वसंगनिवासिने हृदयस्थायिनित्यायसूक्ष्मायपरमेषिने स्वर्गैवै-
 वतुप्रतालेमर्त्यलोकेतथैवच सर्वव्यापित्वनंगत्वंगृहाणार्घ्यंनमोस्तुते ॥ इत्यर्घ्यमंतः ॥ पूजयेत्स्वस्थ-
 चित्तंनमधुंचप्राशयेत्तशि रंभातुल्याभवेन्नारी सौभाग्यमतुलंभवेत् नशयतिसर्वपापानिसप्तजन्म-
 कृतानिच लावण्यमतुलंयैवरूपैश्चर्य्यसमन्वितं श्रवमेधस्ययज्ञस्यफलंप्राप्नोतिमानवः पौपस्यैवतु-
 मासस्यैदंवर्दंतथावनं जातिपुण्यैःपूजनंचदाडिमेनार्घ्यदानकम् अशोकवार्तिकस्त्रिगधानैवैद्यंचप्रकल्पयेत्
 डौंनमोनाट्यैश्वर्यार्थशरायनमोनमः ॥ नमस्तेभुवनेशायगृहाणार्घ्यंनमोस्तुते इत्यर्घ्यं ॥ ब्रतस्थः स्वस्थ-
 चित्तोनचंदनंप्राशयेन्नशि शि सर्वपापविशुद्धात्मासौभाग्यमतुललभेत् माधस्यैवतुमासस्यविष्णुकांतारदार्दनं र-
 दार्दनंदंतकाष्ठं कुंदपुष्पैःसनभ्यर्च्यैवैवजिपुरकैः नैवेद्यंशर्कसदेवाद्वेयोगेश्वरस्तथा डौंनमोयोगेश्वराय
 योगजंतुनिवासिनेगृहाणार्घ्यमयादत्तयोगेश्वरनमोस्तुते इत्यर्घ्यं नौक्तिकंप्राशयेद्ब्राह्मोवाजपेयफललभेत् फा-
 ल्गुनस्यतुमासस्ययद्वरीदंतथावनं ककोलेनचंदेवेशंवरिशंनानमपूजयेत् सर्वाभिलाषसिद्ध्यर्थंवरिशंनानमपूजयेत्
 डौंवरिशूर्योश्चरमद्भुतमाकांतसुरेश्वर हिममध्यनिवासीखंगृहाणार्घ्यंनमोस्तुते इत्यर्घ्यं सीतानुत्पन्नमवेन्नारीकं
 कोलंप्राशयेन्नशि चैत्रस्यैवतुमासस्यनवमल्लोरदार्दनं दमनेनार्चयेद्देवंपाद्यार्घ्यंचप्रकल्पयेत् नैवेद्यंखर्जुका-
 न्दद्याद्विश्वरूपंनपूजयेत् नमस्तेतविश्वरूपायस्वरूपायमहात्मने गृहाणार्घ्यमयादत्तंविश्वरूपनमोस्तुते इत्यर्घ्यं
 डमालुत्पन्नमवेन्नारीकपूर्वंप्राशयेन्नशि वैशाखस्यतुमासस्यापामार्गदंतथावनं पूजाचमलिकापुष्पैराभ्यर्च्य
 तृदापयेत् नैवेद्यंवटकान्दद्यान्महारूपंनपूजयेत् नमस्तेमहारूपायसर्वविज्ञानरूपिणे गृहाणार्घ्यमयादत्तंमहा-

रूपनमोस्तुते ततः शुद्धमना भूत्वा न कंजाती फलाशनं अश्वमेधस्य यज्ञस्य फलमष्टगुणं भवेत् ज्येष्ठस्यैव तु
 मासस्य सहर्द्वेद्विरदादितं पूजावकुलपुष्पैस्तु श्रीफलेनार्घ्यकल्पना नैवेद्यं भद्रकान्दद्यात्खवंगं प्राशयेन्निशि प्र
 द्युक्ष्णं जयेद्देवं सर्वगापप्रणाशनं नमस्तेपशुपतये प्रद्युक्ष्णभुवनेश्वर गृहाणार्घ्यमया दत्तं प्रद्युक्ष्णपरमेश्वर इत्य
 र्घ्यं सुवर्णशतदानस्य फलमष्टगुणं भवेत् आपादस्य तु मासस्य नारंगीदंतधावनं कदंबैः पूजयेद्देवं नारिकेला
 र्घ्यकल्पना नैवेद्यं दधितं क्रंचो मापतिपरिपूजयेत् प्राशयेत्तिलवीजानि निशि स्वस्थेन चेतसा उमापते महाबाहो-
 कामस्ते कामदाहक गृहाणार्घ्यं चंद्रमौले उमाकांतनमोस्तुते वाजपेयस्य यज्ञस्य फलमाप्नोति मानवः श्रावणस्य तु
 मासस्य ज्ञातीभिर्दंतधावनं पूजयेत्पद्मपुष्पैश्च जंबूभिरेर्घ्यकल्पना नैवेद्ये क्षुरसंदद्याच्छूलपाणिं तु पूजयेत् प्राश
 येद्देवं तोयं तु रात्रौ चैव समाहितः उत नमः शक्तिधराय च भक्तिभावेन शूलिने गृहाणार्घ्यमया दत्तं शूलपाणेनमोस्तुते
 सौत्राणामप्ययज्ञस्य फलमष्टगुणं भवेत् भाद्रपदस्य मासस्य अंकोलदंतधावनं अर्चयेच्चंपकैः पुष्पैर्नैवेद्यं घृतपु
 रिका अर्घ्यं पूर्णीफलं दद्यात् सद्योजातं तु पूजयेत् ततस्त्वस्थमना भूत्वा अगुरुं प्राशयेन्निशि त्रिदशेश्वरदेवाय
 सद्योजाताय ते नमः गृहाणार्घ्यमया दत्तं सद्योजातनमो नमः दशानामश्वमेधानां फलं प्राप्नोति मानवः आश्विन
 स्य तु मासस्य कंकनीदंतधावनं अर्चयेत्करवीरैस्तु अर्घ्यं कर्काटिकाफलं पूज्यश्च त्रिदशाधीशो नैवेद्यं शुभमंडिका प्रा
 शयेत्कनकतोयं निशि देवप्रपूज्य च उज्जिदशाधिपदेवेश उमाकांतमहेश्वर त्रिधारूपमयस्त्वं हि अर्घ्यं मे प्रतिग्रह्यता
 चातुर्मासस्य यज्ञस्य फलं दशगुणं भवेत् कार्तिकस्य तु मासस्य कादंबदंतधावनं रकोटपलैः पूजनं च कुप्पमंडां र्घ्यं प्र
 दापयेत् नैवेद्यं पुरिकादद्यात् पूजयेज्जगदीश्वरं प्राशयेन्नंदनफलं निशि चैव समाहितः नमस्ते जगदीशाय व्यापि
 ने शूलपाणये गृहाणार्घ्यं महेशानजगदीशानमोस्तुते अर्घ्यं पूजते जगत्कर्तुर्ग्राही तवाद्यमहोत्सवैः अर्द्धनारी

श्वरं कुर्यात्सौवर्णीरौप्यमेव च वस्त्रयुग्मेन संस्वेष्टा शय्यायां विनिवेशयेत् एवं कृत्वा तु देवशतत्रयाभां तु कारयेत्
 श्वतपुष्पैस्तु संपूज्य श्वतचंदनचार्चितं धूपसुगंधिसंक्षिप्य सवत्संगां प्रदापयेत् श्वतवस्त्रपरीधानां घंटाभरणभूषितां सु
 सूक्ष्मवस्त्रयुगलमाचार्याय निवेदयेत् तथैव दक्षिणां दद्यादासनं पादुके तथा छत्रं च मुद्रिकां चैव कर्णयोश्चैव भूषणं च दृढि
 दद्यात्प्रदेयाच्चतुल्या छादनं संयुता ग्रहोपस्करसंयुक्ता भक्ति संयुक्ते तस्मात्तत्रोपवेश्य चाचार्यमुपवासव्रती ततः पादौ
 मूर्द्धाक्षिसमारोप्य प्राणिपत्यवचो वदेत् भगवन् त्वत्प्रसादेन व्रतं संपूर्णं तामम एवमस्त्विति संज्ञया तव तुष्टो रस्तु शुंकर
 ईश्वर उवाच एवं कृत्वा प्रयत्नेन दंपती चैव पूजयेत् तयोश्च भोजनं दद्यादपत्योः परितोषकं श्रमेन विधिना तुष्यान्म
 हं युक्तरुचयानये तेभ्यो दत्तं च यार्किं चिदक्षयं नात्र संशयः आचार्यमश्रुत्वा तस्या देशं तु कारयेत् न ह्याचार्य
 समंती धेनू ह्याचार्यं समंततः तस्याहं कायमाश्रयधर्मसिद्धिं नयेदं श्रुत्वा तेनैवाचार्यमनेन सर्वं भवति वाक्ष्यं एतद्
 तोतमं श्रेष्ठं गुह्यं ह्यहं तत्परं राज्ञ्यमर्थान्ति सुतान् सिद्धिं भवैधं यं च यच्छति रूपं धनं धान्यमायुरारोग्यं च प्रदापयेत् इष्ट
 लाभं च सोभाभयं वद्वेद्ये च वरानने त्रयोदशी व्रतान्नास्ति सौभाग्यकरणं परम् ॥

इति भविष्योत्तरे श्रनंग त्रयोदशी व्रतम्

अथापरमं नगत्रयोदशी व्रतं भविष्योत्तर एव युधिष्ठिर उवाच भगवन् भूतभठ्ये शसं साराणीव तारक यत्वं कथय किं
 चिन्मे रूपसौभाग्यदायकं श्रनंगः प्रीयते येन प्रीतो यच्छतिके शव आत्मवद्रूपसौभाग्यं तन्मो विरतरतो वद श्रि कृ
 ण उवाच श्रनंगः श्रूयते देवः शूलपाणिः पिनाकधृत् तस्मिन् संपूजिते परार्थकिं नान्नोति नरो भुवि तेन ते कथयिष्या
 मि शूलपाणि व्रतं त्विदं यन्न कस्य चिदराव्या तं व्रतं नामुत्तमं व्रतं चोर्वान्भत्त्या नरो मर्त्यो यद्यादिच्छति पांडव ततदा

रूपनमोस्तुते ततः शुद्धमना भूत्वा न कंजातिफलाशनं अश्वमेधस्य यज्ञस्य फलमष्टगुणं भवेत् ज्येष्ठस्यैव तु
 मासस्य सप्तहद्वीरदार्दनं पूजावकुलपुष्पैस्तु श्रीफलेनार्घ्यकल्पना नैवेद्यं मंडकान् दद्याच्छवं गं प्राशयेन्निशि प्र
 द्युप्तं पूजयेद्देवं सर्वपापप्राशनं नमस्ते पशुपतये प्रद्युम्नभुवनेश्वर गृहाणार्घ्यं मया दत्तं प्रद्युम्नपरमेश्वर इत्य
 र्घ्यं सुवर्णशतदानस्य फलमष्टगुणं भवेत् आपाढस्य तु मासस्य नारंगीदंतधावनं कदंबैः पूजयेद्देवं नारिकेला
 र्घ्यकल्पना नैवेद्यं दधितक्रं चोमापातिपरिपूजयेत् प्राशयेत्तिलवीजानि निशि स्वस्थेन चेतसा उमापते महाबाहि-
 कामस्ते कामदाहक गृहाणार्घ्यं चंद्रमौले उमाकांतनमोस्तुते वाजपेयस्य यज्ञस्य फलमाप्नोति मानवः श्रावणस्य तु
 मासस्य जातीभिर्दंतधावनं पूजयेत्पद्मपुष्पैश्च जवामि र्घ्यकल्पना नैवेद्येश्वरसं दद्याच्छूलपाणिं तु पूजयेत् प्राश
 येद्देवं तोयं तुराजौ वैवसमाहितः उर्ध्वमः शक्तिधराय च भक्तिभावेन शालिने गृहाणार्घ्यं मया दत्तं शूलपाणेन मोस्तुते
 सौत्रामण्यास्य यज्ञस्य फलमष्टगुणं भवेत् भाद्रपदस्य मासस्य शंकोलदंतधावनं अर्चयेच्च पर्वकैः पुष्पैर्नैवेद्यं घृतपु
 रिका अर्घ्यं पूर्णाफलं दद्यात् सद्योजातं तु पूजयेत् ततः स्वस्थमना भूत्वा अगुरुं प्राशयेन्निशि विदशेश्वरदेवाय
 सद्योजाताय ते नमः गृहाणार्घ्यं मया दत्तं सद्योजातनमो नमः दशानामश्वमेधानां फलं प्राप्नोति मानवः आश्विन
 स्य तु मासस्य कंकनीदंतधावनं अर्चयेत्करवीरैस्तु अर्घ्यं कंकटिकाफलं पूज्यश्च विदशाधिशो नैवेद्यं शुभमंडिकाप्रा
 शयेत्कनकतोयं निशि देवं प्रपूज्य च उर्ध्वदिशाधिपदेवेश उमाकांतमहेश्वर त्रिधारूपमयस्त्वं हि अर्घ्याभिप्राति गृह्यता
 चतुर्मासस्य यज्ञस्य फलं दशगुणं भवेत् कार्तिकस्य तु मासस्य कादंबदंतधावनं रक्तोत्पलैः पूजनं च कूष्मांडार्घ्यं प्र
 दापयेत् नैवेद्यं पूरिका दद्यात्पूजयेज्जगदीश्वरं प्राशयेच्च दत्तं फलं निशि चैवं समाहितः नमस्ते जगदीशाय नमः
 नैः शूलपाणये गृहाणार्घ्यं महेशानजगदीशिनमोस्तुते अर्घ्यं पूजातिगारं कुर्याद्द्रोताद्यमहोत्सवैः अर्चनारी

ध्वरंकुर्यात्सौवर्णीरौप्यमेव च वस्त्रयुग्मेन संवेष्टा शय्यायां विनिवेशयेत् . एवं कृत्वा तु देवं शतत्रयोभां तुष्कारयेत् .
 श्वेतपुष्पस्तु संपूज्य श्वेतचंदनचार्चितं धूपसुगंधिसंक्षिप्य सबस्त्राणां प्रादद्यापयेत् . श्वेतवस्त्रपरीधानां घंटाभरणभूषितां सु
 सुंदरं वस्त्रयुगलमाचार्याप्य निवेदयेत् . तथैव दक्षिणां दद्यात् . सनपादुके तथा छत्रं च मुद्रिकां चैव कर्णयोश्चैव मूषणं खट्वादि
 दद्यात् प्रादद्याच्चतुर्गुणालादन संयुता भूहोपस्कर संयुक्ता भक्ति संयुक्ते तस्मात्तत्रोपवेश्य चाचार्यमुपवासव्रती ततः . पादौ
 मुद्राक्षिंसमारोप्य त्रिणिषत्सवचो वदेत् . भगवन्त्वत्प्रसादेन व्रतं संपूर्यतां मम एवमस्त्विति संव्रूयात्तव तुष्टिरनुशुकरं
 ईश्वर उवाच एवं कृत्वा प्रायत्नेन दंपती चैव पूजयेत् . तयोश्च भोजनं दद्याद्दंपत्योः परितोषकं . अनन विधिना तु व्यानम
 हंयुक्तरवयानघे तेभ्यो दत्तं च यत्किंचिदक्षयं नात्त संशयः . आचार्यमश्रुतः कृत्वा तस्य देवं शतुकारयेत् . न ह्याचार्य
 समंतीर्धनं ह्याचार्यस्मिंतपः . तस्याहं कायमारथाय धर्मसिद्धिं नयेद्भुवं . तेनैवाचार्यमनेन सर्वं भवति वाक्ष्यं . एतद्भ
 तत्तमं श्रेष्ठं गुह्यं . इह्यतरं परं राज्यमर्थान्मुतां निमिद्धि नैव धनं च यच्छति . रूपं धनं धान्यमायुरारोग्यं च प्रादद्यापयेत् . इष्ट
 लाभं च सौभाग्यं च हर्षं च वरानने त्रयोदशी व्रतात्तांस्ति सौभाग्यकरं णं परम् ॥

इति भविष्योत्तरे अनंगनामोदशी व्रतम्

अथापरमनंगनामोदशी व्रतं भविष्योत्तर एव युधिष्ठिर उवाच भगवन्भूतमन्वेयशसंसारार्णवतारक चत्वं कथय किं
 चिन्मे रूपसौभाग्यदायकं अनंगः प्रीयते येन प्रीतो यच्छति केशव आत्मवद्भूपसौभाग्यं तन्मे विरुतरतो वद . श्रीकृ
 ण उवाच अनंगः श्रूयते देवः शूलपाणिः पिनाकधृत् . तस्मिन्संपूजिते पार्थकिं व्रतोति नरो भुवि . तेन ते कथयिष्या
 मि शूलपाणि व्रतं विद . यन्न कस्यचिद्वारय्या तं व्रतानामुत्तमं व्रतं चोत्त्वा भक्त्या नरो मर्त्या यद्यादिच्छति पांडव . ततदा

रूपनमोस्तुते ततः शुद्धमना भूत्वा न कंजाती फलाशनं अथ मधस्य यज्ञस्य फलमष्टगुणमप्यु ५५४४५५
 मासस्य सहर्द्वोरदारदं पूजावकुलपुष्पैस्तु श्रीफलेनार्घ्यकल्पना नैवेद्यमंडकान् दद्यात्त्वं गं प्राशयेत्तिशि प्रा
 द्युज्जपूजयेद्देवं सर्वाणां प्राशने नमस्ते पशुपतये प्रद्युम्नभुवनेश्वर महाणां धर्ममया दत्तं प्रद्युम्नपरमेश्वर इत्य
 र्घ्यं सुवर्णशतदानस्य फलमष्टगुणमवेत् आपादस्य तु मासस्य नारंगीदं तथावनं कदंबैः पूजयेद्देवं नारिकेल
 र्घ्यकल्पना नैवेद्यं धितं कंचो मापति पारिपूजयेत् प्राशयेत्तिलबीजानि निशि स्वस्थेन चेतसा उमापते महावाहि-
 कामस्ते कामदाहक महाणां धर्मचंद्रमौले उमाकांतनमोस्तुते वाजपेयस्य यज्ञस्य फलमाप्नोति मानवः श्रावणस्य तु
 मासस्य जातीभिर्दत्तं तथावनं पूजयेत्पद्मपुष्पैश्च जंबूभिरर्घ्यकल्पना नैवेद्येश्वरसं दद्याच्छूलपाणिं तु पूजयेत् प्राश
 येद्देवं तथा तु राज्ञो चैव समाहितः उर्ध्वमशक्तिधराय च भक्तिभावेन शूलिने महाणां धर्ममया दत्तं शूलपाणेन मोस्तुते
 सौजामण्यास्य यज्ञस्य फलमष्टगुणं लेभेत् भाद्रपदस्य मासस्य शंकोलं दत्तं तथावनं अर्चयेच्चंपकैः पुष्पैर्नैवेद्यं घृतपु
 रिका अर्घ्यं पूगीफलं दद्यात् सद्योजातं तु पूजयेत् ततः स्वस्थमना भूत्वा अगुरुं प्राशयेत्तिशि विदशेश्वरं देवाय
 सद्योजाताय ते नमः महाणां धर्ममया दत्तं सद्योजातनमो नमः दशानामभ्यमेधानां फलं प्राप्नोति मानवः आश्विन
 स्य तु मासस्य कंकनीदं तथावनं अर्चयेत्करवीरैस्तु अर्घ्यं कर्कटिकाफलं पूज्यश्च विदशाधीशो नैवेद्यं शुभमंडिका प्रा
 शयेत्कनकं तोयं निशि देवं प्रपूज्य च उर्ध्वं विदशाधिपदे श उमाकांतमहेश्वर त्रिधारूपमयस्त्वं हि अर्घ्यं मे प्राति भूह्यता
 चातुर्मासस्य यज्ञस्य फलं दशगुणं भवेत् कार्तिकस्य तु मासस्य कान्दवं दत्तं तथावनं रक्तोरपलैः पूजनं च कूष्माण्डार्घ्यं प्र
 दापयेत् नैवेद्यं पुरिका दद्यात् पूजयेज्जगदीश्वरं प्राशयेन्नंदनफलं निशि चैव समाहितः नमस्ते जगदीशाय व्यापि
 नं शूलपाणये महाणां धर्ममहेशानजगदीशनमोस्तुते अर्घ्यं पूजति जागरं कुर्याद्भूतिवाधमहोत्सवैः अर्द्धनारी

निशिपूजयेत् वीरनामजपेद्रात्रौकंकोलप्राशयेन्निशितेनास्यसुरभिर्गंधोजायतेकायवक्त्रयोः तथागुणगुणायामो-
 द्रुतकांचनसाक्षिभःगोमेधस्यफलंप्राप्यशक्रलोकेमहीयते चैत्रकरंजमदनद्राक्षावटकशीतलैःशीतलःकर्पूरः देवंस्व
 रूपनाम्नानंपूजेत्सुभगयासह पूर्वोक्तविधिनापार्थकपूर्वरंप्राशयेन्नाशि कर्पूरवाक्षिपोल्लोकेगंधगौरवसंयुतःचंद्रव
 र्सर्वलोकांलोलोचनाह्लादकारकःजायतेसनरःपार्थयःकरोतीहमाकितः नरमेधफलाक्वातिर्जायतेनात्रसंशयःवैशा
 खेसहकारार्कपुष्पाभ्रफलसक्तुभिः जातीफलैर्मंहारूपमिंद्राण्यासाहितंयजेत्प्राशयेद्वात्रिसमयेजातीफलमनुत्तमम्
 शस्यप्राशनयोगाच्चजातिप्राप्तौत्यनुत्तमां सफलास्तस्यसर्वार्थाभवंतिभुविभारत गोसहस्रफलंप्राप्यरुद्रलोके
 महीयते ज्येष्ठजंनूविल्वपत्रैःश्रीफलैःपूपकैस्तथा लवंगेनाथसंपूज्यप्रद्युम्नललितान्वितं लवंगंप्राशयेद्वात्रौला
 वण्यतेनचाप्नुयात् वाजपेयफलंलब्ध्वाभोदतेदिविभारत आपादेषामगर्निपनालीयककदंबकैःनीपिकदंबौदृक्षविशे
 षो तिलैरुमापातिरात्रीपूजयेच्चतिलोत्तमं उमापातियजेत्प्राज्ञःप्राशयेच्चतिलोदकं तिलेनेमेवभवतिरूपसंपदनुत्तमा
 प्राप्नोतिपुंडरीकरूपफलंकुरुकुलेद्विह श्रवणेसुमनांभोजकदलीफलमंडितैः सुमनामालती गंधतोर्यैःशूलपाण्डिशु
 भवासोन्वितंयजेत् गंधोदकंप्राशयस्वपेद्रात्रौविगतमत्सरःसुगंधसर्वसौख्याद्वयश्चिरायुश्चोपजायते अग्निष्टोम
 स्ययज्ञस्यप्राप्नुयात्फलमुत्तमं भाद्रेपलाधायपिपककंठ्याज्यपुरैरतथा आज्यपुरोद्वृतपुरः यजेतागुरुणासद्योजान-
 तंगौर्यार्पसमन्वितं श्वगुरुंप्राशयेत्तातुगुरुर्भवतिभूतले तुलापुरुषदानस्यहैयस्यफलमाप्नुयात् आश्विनेकुंद-
 वाणापामार्गककंधुमडकैः स्वर्णीभोभिःसुवर्णचंद्रिदशाधिपतियजेत् हेमोदकंचसंप्राशयेहेमवर्माप्रजायते वाज-
 पेयस्ययज्ञस्यसकलफलमश्नुते उज्ज्वैकदंबकज्जोषुकम्पांडिलवणेनतु फलैश्चविद्याधिपतियजेन्मदनयायुतं फलैरः
 मृत्फलैःरूपैल्वरामतेज्ञेयं लग्नांश्रःश्रवेतात्रशुद्ध्यापरयाऽन्वितः रूपलावप्यसंयुक्त प्राशनादस्यजायते वाजपेयस्य

शास्त्रसिद्धिर्धर्मनगारूप्यत्रयोदशी किं त्रैतवहुभिपार्थैकभावफलप्रदः त्रयोदशीतिवयंपुण्यासर्वव्रतफलप्रदा
 तस्मात्कार्यार्थप्रयत्नेन बहुपुण्यमभीप्सता त्रयोदशी हि नगारुयासर्वार्थोपाविनाशिनी सर्वदुष्टोपशमनी सर्वमंग
 लवर्द्धनी अतुल्यमुखसौभाग्यरूपलावण्यदायिनी पुरादभ्येनकामेन विनेत्रनयनाग्निना भस्मीभूतेन लोके
 स्मिन् संकल्पस्थेन पांडव अनेगेन कृताह्ये प्रातेनानंगत्रयोदशी प्रसिद्धिं समनुप्राप्तानि त्सर्वफलप्रदा मा
 नशार्थसिते पक्षेत्रयोदश्यां समाहितः स्नात्वा नद्यांतडागे वा गृह्णे वा कूपतो यतः कृत्वा भ्यर्च्य महोदवा विधानाच्छि
 वतोपलं लिंगं स्वयं च संभूतमभावे यत्प्रतिष्ठितं तदनंगमिति त्रिकंपूजयेद्भक्तितो व्रती पयोदधिघृतक्षौद्रं मंत्र
 पूतैर्जलान्वितैः शर्कराद्यमृतैः पश्चात्स्नापयेद्गंधवारिणा धूपदीपादिर्नैवेद्यैः पुष्पैस्तत्कालसंभर्षैः फलैर्नाना
 विधैर्भर्द्देर्गातवादिजनैः स्वर्णैः पूजयेदिति शेषः शंभुना मान्योद्योद्यार्थहोमः कार्यस्तिलाक्षतैः अक्षतायवाः अश्व
 रथजानीनारंगपायसैर्मधुनापि च अश्वत्थादीनि क्रमादृतकाष्टफलनैवेद्यप्राशनानि च एवमुत्तरमासेष्वपि अनेगं पू
 जयेदादौ मधुमत्स्यासमान्वितं आदौ आदिमासे मार्गशार्धमासे अनेगनास्नासंपूज्यमधुनादयस्वपेक्षि शि मधुप्रा
 शनयोगेन जायते मधुरध्यनिः अश्वमेधस्य यज्ञस्य फलं प्राप्नोति मकिमान् पौषे चौद्वारकरवोरदाडिममोदकैः च
 दनेन च योगिशोहैमवत्पायुतं यजेत् स्नाप्यक्षीरादिभिः पार्थपूजयित्वा विधानतः योगेश्वरे तिसंस्मृत्य चंदनं प्रा
 शयेद्दक्षिण सौम्यः शीतः सुगंधश्चंदनप्राशनाद्भवेत् राजसूयस्य यज्ञस्य मद्रकः फलमाप्नुयात् मार्धेन्ययो
 धसत्कुंदमातुलंगसुहालिकैः मुक्तान्गोभिश्च नाठ्येशुंदर्यार्साहितं यजेत् नाठ्येश्वरे तिसंस्मृत्य प्राशयेन्मौकि
 कोदकं प्राशनस्य प्रभावेन निर्मलाधिः प्रजायते रूपाढ्यं च वपुः स्त्रीणां मनो नयनं दनं मुक्तावर्णोपमेनेत्रपद्मपत्रा
 पतेशुभे बहुस्वर्णप्रदानस्य प्राप्नोत्यविकलं फलं नैवदरीकांचनारजं वीरगोरसैः कंकालेन च देवेशं शांतं

निशियुजयेत् वीरनामजपद्रवौकंकोलंप्राशयेन्निशितेनास्यसुरभिर्गंधोजायतेकायवक्रयोः तथागुणगणायांसी-
 द्रुतकंचनसन्निभः गोमेधस्यफलंप्राप्यशकलकेमहीयते वैजेकरंजमदन्द्राक्षावटकशीतलैः शीतलः कर्पूरः देवंरुव
 रूपनामानंयजेत्सुभगायासह पूर्वोक्तिविधिनापार्थक्यपूर्वंप्राशयेन्निशि कर्पूरवस्त्रियोलोकेगंधगौरवसंचुतः चंद्रव
 रसर्वलोफानालोचनाह्लादकारकः जायतेसनरः पार्थयः करोतीहभक्तिः नरमेधफलावाप्तिर्जायतेनात्रसंशयः वैशा
 खेसहकारार्कपुष्पाश्चफलसकुभिः जातीफलैर्महारूपमिंद्राण्यासाहितंयजेत्प्राशयेद्वात्रिसमेयजातीफलमनुचमम्
 अस्वप्राशनयोगाच्चजातिंप्राप्तुमनुत्तमां सफलास्तस्यसर्वाशाभवंतिभुविभारत गोसहस्रफलंप्राप्यरुद्रलोके
 महियते ज्येष्ठेजंबूवित्त्वपत्रैः श्रीफलैः पूषकैस्तथा लवंगेनाथसंपूज्यप्रद्युम्बल्लितान्वितं लवंगंप्राशयेद्वात्रौला
 वण्यतेनचानुयात् वाजपेयफलंलब्ध्वाभोदतोदिविभारत आपाढेपासागर्नीपनालीयककदंबकैः नपिकदंबौटक्षाविशे
 पो तिलैरुमाधतिरात्रौपूजयेच्चतिलोत्तमं उमापतिंयजेत्प्राज्ञः प्राशयेच्चतिलोदकं तिलोत्तमवभवतिरूपसंपदनुत्तमा
 प्राप्नोतिपुंडरीकस्यफलंकुरुकुलोद्ग्रह श्रावणेषुमनांभोजकदलीफलमंडितैः सुमनामालती गंधतोयैः शूलपाणिंशु
 भवासोन्वितंयजेत् गंधोदकंप्राश्यस्वपेद्रात्रौविगतमत्सरः सुगंधसर्वसौख्याद्व्याश्रयाद्युश्रोपजायते अग्निष्टोम
 स्ययज्ञस्यप्राप्तुयात्फलमुत्तमं भाद्रेपलश्रापेयककंद्याज्यपुरैस्तथा आज्यपुरोदृतपुरः यजेतागुरुणासद्योजाभ-
 तंगौर्यसमन्वितं अगुरुंप्राशयेत्तुगुरुर्भवतिभूतले तुल्यपुरुषदानस्यहैत्रस्यफलमाप्नुयात् आश्विनेकुंद-
 वाणापामर्गककंधुमडकैः स्वर्णभिभिः सुवर्णचित्रदशाधिपतिंयजेत् हेमोदकंचसंप्राश्यहेभवर्माप्राजायते वाज-
 पेयस्ययज्ञस्यसकलफलमश्नुते ऊर्जाकदंबकद्रोणकृष्णंडिलवणेनतु फलैश्चविद्याधिपतिंयजेन्मदनयायुतं फलैः
 मृगफलास्त्रैलवराभतेज्ञेयं लग्नांप्राशयेत्तत्रशुद्ध्यापरयान्वितः रूपलवण्यसंयुक्त प्राधानादस्यजायते वासिपेयस्य

पदस्य फलप्राप्तिनिश्चितं आद्यमाद्यंदंतकाष्टकुमुदतत्परं फलं नैवेद्यं प्राशनं नाम क्रमानाम् सिद्धिर्वाक्यं भ्रूला
 भेदंतकाष्टानां वादिरस्याच्छिवप्रदं पुष्पाणामप्यलाभेतु तत्पदवैवाथिकोमलैः श्रूलाभेतरफलानां च बीजपूरप्रशस्यते
 नैवेद्यानामप्यलाभे हविष्यद्वान्नं प्रकल्पयेत् इह श्रुतिश्लोके दंतधावनकुमुदमनैवेद्यं प्राशनं नैवेद्यं धाकमं विहितं नांत
 रयत्स्यान्निवेद्यमनुकल्पउक्तः सर्वेषु पारणेष्वन्नभोजयेत्चाद्विजोत्तमान् सद्विष्णोततोऽभिनोयाद्वधुभिः सहितो वशी
 ब्रतविधेयदायस्यात्सुतकेनूतकेन वा उपोष्यचैवोपविशेत्तद्विष्णोपरे पुनः तद्विष्णोपरेऽप्यश्वपरेऽप्येवमासांतर्गतताद्वने
 पूर्वपदं शोकेन मयति एवं मंत्रमभ्यस्यति शक्त्यारत्ताः अलंकृतं उमामाहेश्वरहैममधिवारस्य ततो निशि पुष्पैर्भूषयित्वा
 धनैवेद्यः कुमुकैः फलैः ततः प्रभातसमये कृतहोमवलि क्रियः वक्ष्यमाणमिदं सर्वं प्रदद्यात्तु द्विजातये लिङ्गाकारमनंगं च
 सेवणीकारयेच्छिवं ताम्रपात्रोपरि स्थाप्य कलशोपरि विन्यसेत् शुक्लवस्त्रेण संछाद्य नैवेद्यपुष्पपूजितं ब्राह्मणाय
 प्रदात्तव्यं शिवभक्तयस्तुजत इदं शास्त्रप्रकर्तव्यं अत्र कंदनविभूषिताः सितपक्वाक्षसंपन्ना ब्राह्मणेभ्यो निवेदयेत् देव
 स्थवप्रदातव्याः कुमाद्वदशाल्ड्डुकाः वितानं पंचवर्णैश्च वंजार्किके एतादितं घंटां च मुखरं भद्रां वक्ष्याच्छिवं म
 दिरे तस्मिन्नेव दिने पार्थिव्यात्वात्मानं समर्चयेत् आत्मानं परमात्मानं देवदेवं त्रिविधं शंपुष्पनैवेद्यदीपकैः गीत
 वादिनन्त्यादिप्रेक्षणैर्विवर्धयेत् दानान्यन्नप्रदेयानि स्ववित्तस्यानुसारतः सूर्योपरागसहशो यतः सदिवसोमत
 भोजनं च यथाशक्त्या पद्धसंमधुरेणारं प्रदद्याच्छिवभक्तानां वस्त्राणि चाविशेषतः आर्थातो नावमन्येत नक्षिप्यन्नरुषा
 वदेत् यथाशक्त्या प्रदद्याच्च बहुधामधुरं वदेत् एवं तदुत्सवं कृत्वा शिवयज्ञमनुत्तमं द्विजेभ्यो भोजनं दद्याच्छिवं
 परिभुं पश्यात्स्वयंतभुंजीयद्दत्त्वर्वासमन्वितः शांतवागे कनिष्ठस्तुहदिदेवानि वेश्य च पूजां निर्वर्त्य विधिवद्ब्राह्म
 णान्परितोषयेत् एवं कृत्वा नरः सन्मग्नं भक्तिभावेन भावितः मुच्यते सर्वपापोधै ब्रह्महत्यादिकैरपि

इहं सौख्यमवाप्नोष्ये मृतः स्वर्गमहीयते पुण्यशेषादिहागत्य सार्वभौमो नृपो भवेत् व्रतस्यास्य प्रभावेन मूर्ति
मानन्दनो भवेत् सम्भाव्य धनसौख्याब्जः शांतचित्तो जितेन्द्रियः पुत्रपौत्रैः सुसंपूर्णो जीविच्च शरदंशतम् शिवम-
क्तिपरो भूत्वा शैवैकगतमानसः अंतकाले शिवस्त्वत्वा शिवसायुज्यतां व्रजेत् कामेन या किल पुरा स मुपोषितासी
च्छुद्धातिथिस्त्रिदशदशदहपरातिहेतोः तं प्राशनैरुदितनामयुतेरुपोष्य दिव्यं प्रायाति परमं पदमिदुर्भालैः ॥

॥ इति भविष्योत्तरे कथमपरमं गजयोदशी व्रतम् ॥

अथ प्रदोष व्रतानि तत्रादौ प्रदोषमहिमार्कदि ब्रह्मोत्तरखंडे सत्यं व्रवीमि परलोकहितं व्रवीमि सारं व्रवीम्युप-
निषद् व्रवामी संसारमुल्लवणमसारमवाप्य जंतोः सारो यमोश्चरपदाब्जयुगस्य सेवा येनार्चयंति गिरिशं म-
हितं प्रदोषेभ्यः चर्तारिव पदं प्रणम्य तिनान्ये केतकथां श्रुतिपुटेर्नपि वा तिमूढास्ते जन्मन्मनि भवति नरादरिद्राः ये
प्रदोषसमये परमेश्वरस्य कुर्वन्त्यनन्य मनसो विसरो जसवां नित्यं प्रवृद्ध धनधान्यकलत्रपुत्रसौभाग्यसंपदधिकारत-
इहैव लोकाः कैलासशैलभुवने त्रिजगजनिर्गोरीनिवेश्य कनकाचितरत्नपीठे नृत्याविधातुमभिवांछति शू-
रपाणौ देवाः प्रदोषसमये तु भजंति सर्वे वामदेवो धृतवल्गु शतमखो वेणुरणत्पद्मज रतालो निद्रकरा रसाभग-
वतो गेयप्रयोगान्विता विष्णुः सांद्रशृङ्गवादनपटुर्देवः सखंतातिस्थिताः सेवते तमनु प्रदोषसमये देवं मृडयन्निपतिं
गंधर्वपक्षपतगोरासिद्धसाधवा विद्याधराः सुरनराः प्सरसां गणाश्च येन्ये त्रिलोकानिलयाः सहभूतवर्गाः
प्राप्ते प्रदोषसमये हरपार्थ संस्थाः तस्मात्प्रदोषसमये शिव एक एव पूज्यो धनान्ये हरिपद्मजायाः तस्मिन्महेशो वि-
धेने ज्यमाने सर्वे प्रसीदंति सुरावेनायाः ॥ इति प्रदोषवर्णहिमा ॥ अथास्य निर्णयः हेमाद्रौ विभवादर्शे प्रदोषे-
स्तमयादूर्ध्ववटिकात्रयमुत्पद्यति गौडयेषु दंडद्वयात्मक एव प्रदोष उक्तः प्रदोषांस्तमयादूर्ध्ववटिकाद्वय-

मिष्य इति वत्सोकेः यत्तु त्रिमुहूर्तैः प्रदोषः स्याद्रावस्तंगते सतीति स्कंदपुराणवचनं तद्गोष्ठाप्रदोषकालपरं वि-
श्वदशीवाचयोपात्तघटिका न्यायमकमुल्लेखकालाधिककालवोधकत्वात् अतएव लाघवाचार्याश्चापि तत्र करणे भोज-
ने घटिकात्रयमुत्तमः कालः घटीष्टकं मध्यमः कालः एतदेवाभिधेयस्मर्यते ॥ प्रदोषोऽस्तमयादूर्ध्वमिति त्रिमुहूर्तं
प्रदोषस्यादिति च निशीथपर्यंतो जघनः कालः तत्तत्कुर्वीतरात्रावतिसामान्येनाभिधानादिति अत्र शिवपूजान्तर्गतं भोज-
नान्तर्गतं प्रदोषत्रयं तत्र प्रदोषव्यापिनि विधेदशीग्राह्या ॥ तथा च स्कंदपुराणे एवं वत्सपर्यंतं प्राक्षिपेद्यत्नयोदशीं
प्रदोषे शिवमभ्यर्चयन्तं भोक्ष्यामि शंकरेति पूजारं भक्तालोपितञ्चैव तत्सत्तुलोहितो भानोऽस्मात्वाप्सि निमग्नोऽती-
पूजाराधानंततो गत्वा प्रदोषे शिवमर्चयेदिति ब्रह्मोत्तरखंडे तु घटिकात्रयमस्तमयात्पूर्वमुपक्रमकाल उक्तः पक्षद्वये
त्रयोदश्यां निराहारो भवेद्विधा घटीत्रयादस्तमयात्पूर्वज्ञानं समाचरेदिति मुख्यतरः पूजाकालस्तु सूच्यतादि-
नक्षत्रोदयांतः प्रदोषे रजनो मुखमिति कोशवलात् कैश्रेतु त्रिमुहूर्तत्वं कल्पमुखः कालः प्रदोषकालः कृतः तेषां
माधवे कृतं तममध्यमाविभागोऽनुपपन्नः द्वयोरपि मुख्यकालत्वरूपी कारात् तत्रान्यतरदिने प्रदोषव्याप्तांतरस्य
शैवास्तैव ग्राह्यादि न द्वयस्यान्ये प्रदोषव्याप्तौ तदेकदेशरूपं शोवा उत्तरा प्रातः संकल्पयेद्विद्वानुपवासव्रतादिकमिति
संकल्पकालमारभ्य सत्वात् दिनद्वये प्रदोषव्याप्यमावेतु पूजोपक्रमकालव्यापिनि ग्राह्या कर्मोपक्रमकाल-
नात्कृतिभिर्ग्राह्यानुष्ठानादहतिवचनात् यत्तु कैश्चिदुक्तं दिनद्वये प्रदोषव्याप्तौ पूर्वग्राह्या त्रयोदशी तु कर्त-
व्याद्दशी सा हिता मुने इति मुमंतुवचनादिति तत्तुच्छं अस्य सामान्यवचनत्वेनाहोरात्रसाध्योपवासादिपुसावका-
शत्वेन कालविशेषसाध्यप्रदोषव्रते निर्णायकत्वात् अधिकंचनकं प्रकरणे द्रष्टव्यं अथ पक्षप्रदोषविधिः ब्रह्मोत्तरखंडे
शांडिल्य उवाच पक्षद्वये त्रयोदश्यां निराहारो भवेद्विधा घटीत्रयादस्तमयात्पूर्वज्ञानं समाचरेत् शुक्लावरध-

रभूत्वावाग्यसोनिवमान्वितः कृतसंख्याविधिरतः शिवपूजांसमाचरेत् देवस्यपुरतःसम्यग्गुणलिप्पनवाग्भसा
 विधायमंडपंरम्यधौतवस्त्रादिभिर्विधः वितानाद्यैरलक्ष्यफलपुष्पनवाङ्कुरैः विचित्रपद्ममुद्रत्वर्णपंचकरंजितं
 तत्रोपविष्टःसुसमे सूपविष्टास्थिरासने समन्वयसंपादिताशेषपूजोपकरणःशुचिः आगमोक्तेनमंत्रेणनैगमेन-
 चमंत्रावित ततःकृत्वात्मशुद्धिचभूतशुद्धिमनुक्रमात् प्राणायामत्रयंकुर्याद्दीजमंत्रैःसमंत्रकैः मातृकान्यासवि-
 धिव्याख्यातोदेवतापरां समाप्यमातृकांभूयोभ्याख्यादेवंपरंशिवं वामभागेगुरुनंत्वादाक्षिणेणपंयजेत् अंस-
 योर्युगधर्माश्चन्यसेन्नाभौचपार्थव्योः अथमर्मादीनंततादीन्हृदिपठिमनुन्यसेत् आधाराशक्तिमारभ्यक्षानात्मांत-
 मनुक्रमात् उक्तक्रमेणविन्यस्यहृदयेसाधुभाविते नचशक्तिमपेरन्धेय्यायेदेवमुमापतिं चंद्रकोटिप्रतीकाशं
 त्रिनैवचंद्रभूषणं आर्पणालजटानूदरत्नबोल्लिधिराजितं नीलिश्रीवमुदारांगंतागहारोपशोभितं वरदाभयहरतं-
 चहरिणंचपरश्वधं दधानंनानागवल्लयकैयूरंगदमुद्रिकां व्याघ्रयर्मपरोधानरत्नसिंहासनेस्थितं ध्यात्वातद्वाम-
 भोगचर्चितयेद्विरिकन्यकां भास्वज्जपाप्रसूनाभामुदयकंसमप्रभां विद्युत्पुंजनिभांतर्वाभनोनयननंदिनीं वालें-
 दुशेखरांस्तिग्धनीलकुंचितकुंतलां शृणुसंघातरुचिरनीलालकविराजितां मणिकुंडलविद्योतन्नखमंडलविभ्रमां
 नवकुंकुमपंकककपोलतलदर्पणां मधुरस्मिताविभ्राजदरुणाधरपल्लवां कुंकुंटींशिवामुद्यन्कुपंकजकुंडलां
 पाशाङ्कुशाभयवरीर्वलमर्तांचतुर्भुजां अनेकरत्नविलसत्कण्ठांगदमुद्रिकां मध्यविवलयांह्रद्याहेनकर्चीगुणा
 निवतां दिव्यमाख्यांवरधरांदिव्यचंदनचर्चितां दिक्पालवनितामौलिसन्नतांप्रिसरोरुहां रत्नसिंहासनारूढां
 सर्वराजपरिच्छदां एवंध्यात्वामहादेवदेवीचगिरिकन्यकां न्यासक्रमेणसंपूज्यदेहेगंधादिभिक्रमात् पंचभि
 र्ब्रह्मभिःकुर्वात्प्रोक्तस्यानेषुवाहदि एषक्षपुष्पांजलिंदयान्मूलेनचहदित्रिधा पुनःस्वयंशिवोभूत्वामूलमंत्रेण

सायकः ततःसंपूजयेद्देवाह्यपीठेपुनःक्रमात् संकल्पपूजयेत्तत्रपूजारभेसमाहितः कृतांजलिपुटोभूत्वाचित
 यद्वादिशंकरम् ऋणपातकर्तृर्नामयदारिद्र्यचिनिवृत्तये अश्लेषाधविनाशायाप्रसीदममशंकर दुःखशोकाग्नि
 संततसंसारभयपीडितं बहुरेणाकुलंदिनंपाहिमांतंयवाहन आगच्छदेवदेवेशमहादेवाभयंकर गहाणस
 हपावत्यातवपूजांमयाकृतां इतिसंकल्पविधिवद्वाह्यपूजांसमारभेत् गुरुं गणपतिं चैवयजेत्सव्यापसव्ययोः
 क्षेत्रशर्माशकोणैश्चयन्हौकात्यायनीयजेत् धर्मज्ञानंचरैराज्यमैश्वर्यंचनमोतकैः स्वैरन्यादि कोणेपुपीठपादा
 ननुक्रमात् दिक्षुविंदुविसर्गाभ्यामभयमंदिनसुपूजयेत् मंत्ररूपांश्चतुर्दिक्षुमध्येनंतंरसतारकं सत्तादींश्चिगुणां
 रत्नपूजापीठेप्रविन्यसेत् अत ऊर्ध्वच्छेदमायाविद्यालक्ष्मीशिवेनच तद्वेत्तावुजंभूयःसकलमंडलत्रयं पत्रके
 सरकिंजरकव्यासंतारक्षरैःक्रमात् आत्मत्रयंसमभ्यर्च्यमध्यमंडलमादरात् ज्येष्ठालक्ष्मीचरौर्द्धीचसुभगाद्यौर्द्धु
 पूजयेत् वामाद्यानवशकोश्चनवरस्वरयुतायजेत् हृदिबीजत्रयादयेनपीठमंत्रेणचार्येत् आद्यतिःप्रथमंगौरु
 पंचभिर्मूर्तिशक्तिभिः त्रिशक्तिमूर्तैर्भिद्रचान्यानिधिवद्वयसमान्वितैः अनंताद्यैःपरस्त्वन्यामातृभिश्चवृषादिभिः
 सिद्धिभिश्चाणिमाद्याभिरंद्राद्यैश्चतदायुधैः दृग्भक्षेत्रचड्रीशादुर्गाचरकंदनंदिनी गणेशः सैन्यपश्वैरस्त्वचल
 क्षणलक्षितः अणिमामहिमाद्यैर्गारिमालाधिमातया ईशित्वंयवाशित्वंचप्राप्तिःप्राकान्यमेवच अष्टैश्वर्याणि
 प्रोक्तानि तेजोरूपाणिकेवलं पंचभिर्वहुभिःपूर्वह्रस्वाद्याभिरप्यनु अंगैरुपायैरंद्राद्यैःपूर्वोक्तानिभिरतुतै
 उमामहेश्वरौपश्चात्पूजयेदुत्तरादितः यथामाणवकैर्पुंकेतेजोरूपंसदाशिवं उमयासाहितंदेवमुपचारैःप्रपूजयेत्
 सुप्रातिष्ठितशंखस्यतीर्थैःपंचासुतेरपि अभिर्षेचन्महादेवरुद्रसूक्तैः समाहितः कल्पयेद्विधिधर्मैर्नैरासनाद्युपचा-
 रकान् तैरेवाचमनंदद्यान्मधुपर्कमधूतरं पुनराचमनंदद्यात्क्षानमंत्रैः प्रकल्पयेत् आसनं कल्पयेद्द्वैमंस्वानतं

विहितांजलिः अर्घ्यमष्टगुणोपेतपात्रं शुद्धोदकेन तु उपवीतं तथा वा सो भूषणानि निवेदयेत् गंधमष्टांगसंयु-
क्तं सफलं विनिवेदयेत् ततश्च विल्वमंदारकट्टारसरसीरुहं धतूरेकार्णिकारं चंद्रोणपुष्पं च मल्लिकां कुशापामा-
नंतुलसीमाधवीवकुलान्वितां बृहतीकरवीराणि यथा लब्धानि साधकः निवेदयेत्सुगंधीनि माल्यानि विधानि च धु-
पकालागुरुधुतं दीपं च विविधं शुभं अथ पायसं नैवेद्यं सघृतं सोपदं शकं मोदकापूपं संयुक्तं शर्करागुडसंयुतं मधुना
क्तं धियुतं जलपानसमन्वितं तैवेव हविषा वह्निं जुहुयान्मंत्रभाषितः अग्नौ क्तेन विधिना गुरुवाक्यनिर्वाहितः
नैवेद्यं शंभवे भूयाद्वत्वात् बलमुत्तमं धूपनीराजनं रम्यं छत्रं दर्पणमुत्तमं समर्पयित्वा विधिवन्मंत्रैर्वैदिकतां त्रिकैः
यद्यथा शक्तस्त्वयं निःस्वो यथा विधिसमर्चयेत् भक्त्या दत्तेन गौरीयाः पुष्पमन्त्रेण तु ब्रूयति अथांगभूतान् सकलान् रा-
णशार्दूलप्रपूजयेत् सर्वैर्नानागुणैः स्तुत्वा साष्टांगं प्रणम्येदुधः ततः प्रदक्षिणीकृत्य वृषवर्द्धेश्वरादिकान् पूजां समाप्य
विधिवत्सार्धं द्विरिजापार्ति ॥ अथैतदनुसारि पद्धतिक्रमः ० तत्रादौ स्नानं कृत्वा भूतशुद्धिप्राणप्रातिष्ठानादुक्ता-
न्यासादिकान् कृत्वा हृदयकमले शिवं ध्यात्वा मानसोपचारैः संपूज्य यथाशक्ति मंत्रं जप्त्वा जपं देवाय समर्प्य मूलेन
स्वदेहपुष्पांजलिं दत्त्वा स्वात्मानं शिवरूपं ध्यात्वा कृतांजलिपुटं भूत्वा ऋणपातकदौर्भाग्यदारादिद्याविनिवृत्तये
अशेषापाविनाशाय प्रसीदममशंकर दुःखशोकाग्निं संतप्तं संसारभयपीडितं बहुरोगाकुलं दर्शनं पाहि मां वृषवाहन
अगच्छ देव देवेश महादेवा भयंकर गृहाण सह पार्वत्या तव पूजां मया कृतां इति संकल्प्य विधिवद्वाह्यपूजां समाच-
रेत् शंखादिभ्यः पनं कृत्वा योगपीठादिपद्मासनांतं संपूज्य सर्वशक्तिमये रम्ये इत्यादि पूर्वोक्तप्रकारेण महादेवं
दर्शय ध्यात्वा न्यासक्रमेण संपूज्य देहे गंधादिभिः क्रमात् ततो वहन्नासापुटेन करस्थं पुष्पं पुस्तवाभीष्टादि वतामागतां-
विभाव्य पुरस्थितं लिंगे मूलाव। प्राक्षिपेत् ततः देवेश भक्तिमूलभ्रमसर्वाभरणसंयुतं यावत्पापं जयित्वा मितावत्त्वं सु-

स्थिराभवेत्यादिप्राणप्रतिष्ठां कृत्वा भवानीशंकराभ्यांनमः इतिमंत्रेण अक्षतचंदनपुष्पादिभिः संपूज्य आवर
णपूजां कुर्यात् तच्च श्रंगैः प्रथमं १ पंचमूर्तिशक्तिभिर्द्वितीयं २ त्रिशक्तिमूर्तिभिर्हरिविधिभ्यांचतुर्थीयं ३ अर्चन-
तायैश्चतुर्थं ४ मातृभिः पंचमं ५ कृष्णादिभिः षष्ठं ६ आणमादिभिः सप्तमं ७ वज्राधोरष्टमं ८ त
तोनीराजनांतानुपचारान्कृत्वा प्रदक्षिणां कृत्वा पूजांसमाप्यविधिवत्पार्थयेद्गिरिजापतिं जयदेवजयजयजययां
करशाश्वत जयसर्वसुराध्यक्षजयसर्वसुराचार्यत जयसर्वगुणातीतजयसर्ववरप्रद जयनित्यनिराधारजयविश्वभरा
हयय जयविश्वैकवंधेशजयनार्द्रभूषण जयगौरीपतिशभोजयचंद्राईशेश्वर जयकर्पूरसंकाशजयानंतगुणाकर
जयरुद्रविरूपाक्षजयार्चैत्यनिरंजन जयनाथकृपासिंधोजयभक्तार्तिमंजन जयदुस्तरसंसारसागरोत्तारणप्रभो
प्रसीदमेमहादेवसंसारार्तस्य खिद्यतः सर्वपापक्षयं कृत्वा रक्ष मां परमेश्वर महादारिद्र्यमत्तस्य महापापहर्तोजसः सहा
शोका निविष्टस्य महारोगातुरस्य च ऋणभारपरीतस्य दह्यमानस्य कर्मभिः ग्रहैः प्रपीड्यमानस्य प्रसीदममशंकर इ
रिद्रः प्रार्थयेद्देवं पूजार्तिगिरिजापतिं अर्थाढ्योवापिराजद्राप्रार्थयेद्वमीश्वरं दीर्घमायुःसदारोग्यं कोशबृद्धि
वर्धलोत्पत्तिः ममास्तु नित्यमानंदः प्रसादात्तवशंकर शत्रवः संक्षयं यांतु क्षयं यांतु सदेतयः सर्वसत्त्वसमृद्धिश्च भू
यास्तु खमयादिशः एवमात्माधयेद्देवं प्रदोषे गिरिजापतिं १३ ब्राह्मणान्भोजयेत्पश्चादक्षिणाभिश्चतोषयेत् सर्व
पापक्षयकरी सर्वदारिद्र्यनाशिनी शिवपूजेयमाख्याता सर्वाभीष्टफलप्रदेति

इतिस्कंदिव्रह्मोत्तरखंडेप्रदोषव्रतम् ॥

अथकेदारखंडोक्तशनिप्रदोषव्रतम् देवाक्रुतुः गुरोर्केनविधानेनकोटशेनव्रतेनच आराधनेयोगौरीशोह्यस्माभिः

जपकामुक्तेः तद्वत्स्वसुराचार्य त्वंहिनः परमागतिः ॥ बृहस्पतिरुवाच ॥ कार्तिकेशुष्कपक्षे तु मंदवारि
त्रयोदशी कार्तिकेयाद्रेमसेवा मार्गे वा समग्रायदिलभ्येत शर्वप्राप्त्यै न संशयः तस्यां प्रदोषसमये तिलामलक
क्षुपुते शिवस्वयचार्यनं कुटुम्बाद्वधपुष्पफलादिभिः पश्चात्प्रदोषवेलायां श्यावरं लिङ्गमर्चयेत् स्वयं भुरग्यापितं
वापि पोरुपये मर्पौरुपं जनेवा विजनेवा पिञ्जरपेवा तपोवने तालिङ्गमर्चयेद्भक्त्या विधितुं कर्मणा आ-
ममभये तु यत्तिलगंस्वयं भुमपि वा न च तालिङ्गं पूजयेद्भक्त्या प्रदोषे तु विशेषतः ग्रामाद्बहिःस्थितां लिङ्गं ग्रामाच्छतगु-
णं फलं वा ह्याच्छतगुणं पुण्यां लिङ्गमास्वयमुत्तमं वन्याच्छतगुणं पुण्यां लिङ्गं पर्वतमुच्यते पार्वताच्चैवालिङ्गाच्च फलं चा-
युतमं जितं तपोवनाश्रितां लिङ्गं पूजितं वामहाफलं कार्यादि संस्थितां लिङ्गं पूजितं त्यादनंतकं तस्मादेताद्विभागो
न शिवपूजार्चनं बुधैः कर्तव्यं निपुणत्वेन तीर्थस्नानादिकं तथा पंचार्पणाननुद्धृत्य वाप्यां स्नानं समाचरेत् न स्नाया-
त्परवारिणीत्यपि पाठः कूपस्नानं प्रकुर्वीत लङ्घनेन विशेषतः तद्वागेदशां पिडानामुद्धृत्य स्नानमाचरेत् ततः प्रदोषे स-
मलस्नानं मोनी समाचरेत् प्रदीपानां सहस्रेण दीपनीयः सदा शिवः तथा दीपशतेनापि द्वात्रिंशद्दीपमालया धृतं
नदीपयेद्दीपान् शेषस्वयं परितुष्टये तथा फलैश्च दीपैश्च नैवेद्यैर्वाधूपकैः पूज्यः प्रदोषवेलायां तृभिः सर्वां र्थसिद्धये-
प्रदक्षिणं प्रकुर्वीत शतमठोत्तरं तथा नमस्कारान् प्रकुर्वीत तावत्संस्थानं प्रयत्नतः प्रदक्षिणं नमस्कारैः पूजनीयः
सदा शिवः नास्त्रांशतेन रुद्रोऽसौ स्तवनीयो यथाविधि त्र्यंशो रुद्राय भीमाय नीलकंठाय वेधसे कपर्दिने सुरेशा-
य व्योमके शापवैनमः दृपध्वजपसोमाय सोमनाथाय वैनमः दिगंबराय भर्गाय उमाकांतकपर्दिने तपोमया
य व्यासाय शिष्या विष्टाय वैनमः व्याख्येयाय व्यालाय व्यालानां पतये नमः महीधराय व्याघ्राय पशूनां पतये नमः त्रिपु-
रांतकाय सिंहाय शार्दूलपुंभर्त्रणे सिताय सितनाथाय सिद्धाय परमेष्ठिने कामांतकाय बुद्धाय बुद्धिनां पतये नमः

कारणायादिशिष्टायाशिष्टापपरमात्मने वेदायवेदवीजायवेदगुहायवैनमः दीर्घायदीर्घरूपायदीर्घार्थायमहो
जसे नमोजगत्प्रतिष्ठापव्योमरूपायवैनमः गर्भकृत्सुमहादैत्यश्रंधकासुरभेदिने नीललोहितशुक्लायचंद्रमुंड
प्रियायच भक्तिप्रियावदेवायज्ञातज्ञानाव्ययायच महेशायनमस्तुभ्यमहादेवहरायच त्रिनेत्रायत्रिवेदाय
वेदांगायनमोनमः श्रार्थायत्र्यर्थरूपायपरमार्थायवैनमः विश्वरूपायविधायविभ्वनाथायवैनमः शंकरायचकाला
यकालावयवरूपिणे श्ररूपायचसूक्ष्मायसूक्ष्मसूक्ष्मायवैनमः श्मशानवासिनेतुभ्यनमस्तेकान्तिवाससे शशां
कशेखरार्थैवरुद्रभूमिशयायच दुर्गायदुर्गसारयादुर्गावयवसाक्षिणे लिंगरूपायलिंगायलिंगानांपतेयनमः
नमः प्रणवरूपायप्रणवार्थायवैनमः नमोनमः कारुणकारुणायसृजंयायात्मभवस्वरूपिणे त्रिपंचकायशित
कंठमर्गगोरीपतेमंगलहेतवेनमः दुहरपातिरुवाच नान्नाशतंमहेशस्यउच्चार्यद्रातिनातदा प्रदक्षिणनमस्कारैरे
तत्संस्थैः प्रयत्नतः कार्यार्द्रादोपसमयेपूजेयंशंकरस्यच एवंव्रतंसमुहिष्टंतवशक्रमहामते शीघ्रं कुरुमहामा
नपश्चाच्छुद्धिकुरुप्रभो शंभोः प्रसादात्सर्वतैमविष्यातिजयादिकं शक्रउवाच दुःप्रपुरामहेशानंसमाराधयदा
दरात् कथंप्रापवरं ब्रह्मन्पुराकश्चाभवद्द्विज बृहस्पतिरुवाच वृत्रः स्वयंमहातेजाउग्रेणतपसापुरा शिवंप्रसू
दयामासपर्वतेगंधमादने नाम्नाचित्रयोरिजावनेचित्ररथस्यतत् एतज्जानीहिभोशक्रतवपुर्ध्याः समीपतः यस्मि
न्यनेमहामागनसंतिमहदुर्मयः तस्माच्चित्ररथनामवनंपरममंगलं तस्यराज्ञः शिवेनैवयानंचपरमाद्भुतं कामगं
किकिर्णयुक्तैसिद्धचारुणसेवितं गंधर्वैरप्सरोयक्षैः किन्नरैरुपशोभितं ततोर्नैवयानेनष्टाथिर्वाप्यर्धटनपुरातथा
गिरिशमुखांश्चद्वीपांश्चविविधांस्तथा एकदापर्यटनराजानाम्नाचित्ररथोमहान् कैलासमागतस्तत्रसददर्श-
पराद्भुतं तथासमामहेशस्यगणैश्चैवविराजितां श्रद्धांगलद्रयादेव्याशोभितंचमहेश्वरं निरीक्ष्यदेव्यासहितं

सदाशिवं न्यायान्वितं वाक्यमिदं वभाषे । वयं च शोभा विषयान्विताश्चमर्त्यादयः स्त्रीविजितास्तथान्ये । तेलो क-
मन्धेयवयमेव चाज्ञाः स्त्रीसेतनं लज्जयानैव कुर्मः । एतद्वाक्यं निशान्याह महेशः प्रहसन्निव । उवाच न्यायसंयुक्तं सर्वेषां
मपिशुष्यतां । भयं लोकापवादाद्वा सर्वेषां मपि नान्यथा । अशितं कालकूटं च सर्वेषां मपि दुर्जरं । लोकातीतं च मेव तं-
तथाप्युपहसत्यसौ । ततश्चित्ररथं देवि गिरिजा वाक्यमवधीत । उभोवाच । रेदुरात्मनः कथं त्वद्यशं करश्चोपहासितः ।
मया सहैव मंदात्मनी श्वसे कर्मणः फलं साधूनां शमकामानामुपहासं करोति यः । देवो वाप्यध्वामर्त्यः स विज्ञेयो धर्माप्य-
मः । एते मुनीन्द्राश्चमहानुभवास्तथाहमीयेरखलु वेदगर्भाः । तथैव सर्वे स्मनकादयो ह्यमी तज्ञाश्च सर्वे शिवमर्चयन्ति । हे
सूढसर्वपुजनेष्वतिहास्त्वमेक एवाध्वनचापरेजनाः । तस्मादभिज्ञां हि करोमिदैत्यदेवीर्द्विजैश्चापि विहिष्कृतं त्वां । एवं श-
स्ततया देव्या भवान्याराजसतमः । राजा चित्ररथः सद्यः पपात सहसा दिवः । आसुरीयोनिमासाद्य वृजो नाम भुव-
तदा । तपसा परमैशैव त्वष्टा संयोजितः क्रमात् । तपसा तेन महताञ्जये यो वृज उच्यते । तस्माच्छंभुं समभ्यर्च्य प्रदो-
षे विधिना मुना । गुरोस्तद्वचनं श्रुत्वा उवाचाधशतक्रतुः । सोऽथापनविधिं ब्रूहि प्रदोषस्य च मे धुना । कार्तिकेभास्मिं
प्राक्षं मंदवारैश्च योदशी । संपूर्णायामवेत्सा हि संपूर्णव्रतसिद्धये । वृषभो राजतः कार्त्तव्यः । दृष्टे तस्य तु पीठकं । तस्यो-
परिन्धसे ह वै वमुमाकांतं त्रिलोचनं । पंचवक्त्रं दशभुजं वामगैरिजां सतीं । सौवर्णीं प्रातिमं कृत्वा । ताच्छंभुं
जलावृते । पंचरत्नफलोपेतं पंचपल्लवचर्चितं । चंदनेन सुगंधेनामिश्रितं शोभितं तथा । रूप्यपात्रततः कृत्वा
शुभस्योपरि विन्ध्यसे त । अशक्तौ मृण्मये कुंभे वंशपात्रमथापि वा । पणैश्च रावचास्थाय सौवर्णीं प्रातिमां तथा । शतयाकृतां
परिस्थाप्य वत्समात्पविभूषितां । पूजयित्वा विधानेन राजाजगरेण चरेत् । पुष्पमंडपिकामादौ कृत्वा श्रद्धासमन्वितः ।
एहो हि त्वमुमाकांतसुखस्य शंसुनिर्मले । उपविश्य मृदेदानीं सर्वशान्तिं प्रदो भव । आसनं । पाद्यं च ते मया दत्तं पुष्पगंध

समन्वितं गृहाणदेवदेशप्रसीदवरदोभव पाथं तात्परात्रस्थिततोयंफलगंधादिसंयुतंआर्घ्यंगृहाणदेवेशम
यादत्तंहिभक्तितः आर्घ्यं शीतलंनिर्मलंतोयंकपूरुणसुवासितं आचम्यतांमहादेव गिरिजासहितप्रभो आचमनं प
चासृतेनस्नपनं कार्दममादौप्रयत्नतः गोक्षीरेणचदेवेशगृहाणपरमेश्वर दध्नाचैवमहोदयस्नपनंक्रियतेतव गृहा
णशुभयादत्तंसुप्रसन्नोभवाद्यय सर्पिषाचमयादेवस्नपनंक्रियतेधुना गृहाणत्वसुरश्रेष्ठममचायुःप्रदोभव इ
दंमधुमयादत्तंवप्रीत्यर्थमेवच गृहाणत्वंसुरश्रेष्ठ ममचायुःप्रदोभव इदंमधुमयादत्तंवप्रीत्यर्थमेवच गृहा
णत्वंमहादेवममशांतिप्रदोभव सितयादेवदेवेशस्नपनंक्रियतेधुना गृहाणश्रद्धयादत्तंसुप्रसन्नोभवप्रभो एवं
पंचामृतैर्नैवस्नापनीयोऽष्टपञ्चजः कावेरीनर्मदावेणीतुंगभद्रासरस्वती गंगाचयमुनाचैव ताभ्यःस्नानार्थमाहृतं
गृहाणत्वमुमाकांतस्नानायश्रद्धयाजलं स्नानं एतद्वासोमयादत्तंसेतरीयंसुशोभनं पूजाहैश्रद्धयादत्तंवप्री
त्यर्थमेवच यज्ञोपवीतंसौवर्णैमुक्तमणिमन्वितं तवप्रीत्यामयादत्तंब्रह्मकर्मप्रसादनं यज्ञोपवीतं सुगंधि
चंदनंदिव्यंकुंकुमादिसमन्वितं गंधंगृहाणदेवेशसुगंधिपुष्टिर्वर्दनं गंधं अक्षताश्रसदादिव्याकुंकुमादिभिरंजि
ताः मयादत्तामहादेवतवप्रीत्यसुभक्तितः अक्षताः मालतीचंपकादीनिकुमुदान्धुत्पलानिच विलवमन्नाणिपूजा
र्थस्वोक्तुरुत्तुमुमापते पुष्पाणि धूपंविशिष्टंपरमंसर्वोपधिविजृम्भितं गृहाणपरमेशान्नममशांत्यर्थमेवच धूपं
दीपावलिमयादत्तांगृहाणपरमेश्वर आरातैकप्रदानेनममतेजोविवर्धय आरातैकं शाख्योदनंद्वृतंपुष्पाय-
सादिसमन्वितं नैवेद्यंविधिवदत्तंभक्त्यामेषातिगृह्यतां नैवेद्यं कपूरैरालंब्यादिपूगीफलसमन्वितं तांबूलं
काल्पितंभक्त्यागृहाणगिरिजाप्रिय तांबूलं इदंफलमितिफलं हिरण्यगर्भेतिदक्षिणा निपत्यदंडवद्भूमौप्रण
म्यचपुनःपुनः पश्चाज्जागरणंकार्यंरह्येवादेवतालये वितानंमंडपंकृत्वानानावर्णैःसमन्वितं शीतवादित्रलयेन

अर्चनीयः सदा शिवः । प्रभातायां तु शर्व्वर्च्यः मुदितेरिविभङ्गले स्नात्वा पुनः समभ्यर्च्य जुहुयात् पायसेन च अथा
 चार्घ्यं सपत्निकं वस्त्रालंकारचन्दनैः । तोपयित्वा सुविद्वांसं प्रादद्यात् पायसि वर्णा ब्राह्मणान् भोजयेत् पश्याद्वक्षिणा
 भिः प्रतोषयेत् । दीनानां पांश्रुसंतर्प्य अछिद्रं वाचयेत्ततः लब्धानुज्ञां ब्राह्मणेभ्यो वंधुभिः सहितः शुचिः हृदि रमरन्
 शिवं भक्त्या भुञ्जीत नित्यतो व्रता । अन्नैर्न विधानेन प्रदोषो ध्यापनादिभिः । कार्यार्थं विधिवत्ता शक्रसर्वकार्यार्थं सिद्धये
 गुरुणा कथितं सर्वसंचकार शतक्रतुः तैर्नैव च सहोपेयं नमो ह्यद्रोषु कृतत्परः । वृत्तं प्रति सुरैः साद्वै द्युधेय शतक्रतुः

इति नेदारखंडोक्तं शनिप्रदोषव्रतम्

अथ निर्णयः । सुतरं कंदपुराणोक्तं शन्यादिवारयुक्तं प्रदोषव्रतं । देव्युवाच देवकेन विधानेन प्रदोषव्रतमुत्तमं विधातव्यं न
 रैस्त्रिभिः संतानफलसिद्धये । ईश्वर उवाच यदा ज्योदशी शुक्लामंदवारित्रयोदशी आरब्धवंधव्रतं तत्त्वसंतानफल
 सिद्धये । ऋणनिर्मोचनार्थं तु भौमवारेण संप्रुता आयुरारोग्यसिद्धयै भानुवारेण संप्रुतेति आथास्यां प्रातः स्नात्वा पुन
 दिकामदं प्रदोषव्रतं करिष्ये । इति संकल्प्य गुरुपदिष्टविधिना गममंत्रैर्वैदमंत्रैर्वापोढशोपचारैर्वैधाविभवं पूजां
 कुर्यात् । ततश्च भवाय भवनाथाय महोदवाय धीमते रुद्राय नीलकंठाय शर्व्वाय शशिनीलये उग्रायैवौघना
 शाय भीमाय भयहारेणे ईशानाय नमस्तुभ्यं पूजानां पतये नम इति मंत्रेण संपूज्य प्रार्थयेत् । यथा भवान् सम
 स्तानां पशूनां पाशमेवकः तथा व्रतेन सतुष्टः पुत्रदेहि सुलक्षणं सयावकं च नैवेद्यं साज्यं सफलशर्करं दद्याथो
 मुखवासं च तां बूलं क्रमुकादिकं समर्थोऽसुदिद्वष्टदीपानां ज्यपरिहृतात् । भवाद्यैर्नामभिर्दद्यात् तैरेवाष्टप्रदक्षिणाः
 नमस्कराष्टकं कृत्वा जपं पूजां समर्प्य च वृषारजं सभ्यर्च्य च वृषमंत्रेण मंत्रवित् । मंत्रश्च धर्मस्तद्वृषरूपेण जगदा

नंदकारकः अप्रमृत्तैरधिष्ठानमतः पाहिसिनातनेति वृषायदूर्वाचपकंपानिधिवानिवेद्यच्च वृषस्ववृषणंरुष्टृवाश्रु
 गयैर्मध्यतःशिवं विलोकयसहिर्तेद्व्याः पूजितंप्रार्थयेच्छिवं प्रार्थनामंत्रश्च ऋणुरोगादिदारिद्र्यपापादिक्ष
 यस्तुत्यवः भयशोकमनस्तापानश्रयंतुममसर्वदेति एथिव्यायानितोर्थानिसंगरांतानियानिच श्रद्धमाश्रत्यतिष्ठति
 प्रदोषवृषभस्यतु रुष्टृयानुवृषणोतस्यशृंगमध्यविलोकयच पुच्छंचककुदंचैवसर्वपापेषुमुच्यतइति निवेद्यन्नत
 रानंतुदद्याद्विज्ञानुसारतः दक्षिणावाह्येभ्यश्चततोमौनंविमर्जयेत् एवंसंवत्सरंकुर्वत्तत्रयोदश्यामिदंनतं अथ
 वामंदवारैण्युकामेवत्रयोदशीं चतुर्विंशतिकुर्वत्तसोभीष्टफलमाप्नुयादिति स्कंदपुराणोक्तंशानिप्रदोषन्नतम्
 ब्रह्मोत्तरखंडेत्तु सोमवारैण्युक्त्यामपियस्यांकस्यांचितत्रयोदश्यांप्रदोषादौशिवपूजोक्ता सोमवारविशेषेण
 दोषादिगुणैर्पुनः केवलंवापिप्रेक्युः सोमवारेशिवाचनमिति अथनृसिंहपुराणोक्तंनृसिंहत्रयोदशीन्नतं हेमाद्रौ
 गुरुवारत्रयोदश्यामपराह्णेजलाह्नुनः तर्पयित्वादेवापत्तद्वर्षाश्रतिलतंडुलैः नरांसिंहंसमभयचर्चयःकरोत्युपवासकं
 सर्वपापविनिर्मुक्तोविष्णुलोकेमहीयते ॥ इतिनृसिंहपुराणोक्तंनृसिंहत्रयोदशीन्नतम्

अथकूर्मपुराणोक्तंत्रिलोचनत्रयोदशीन्नतम् हेमाद्रौ

त्रयोदश्यांतथारात्रौसोपवासस्त्रिलोचनं दृष्ट्वानुप्रथमेयामेमुच्यतेसर्वपातकैरिति ॥ अथकामत्रयोदशीन्नतं हेमा
 द्रौः ब्रह्मोवाच कामंपूज्यत्रयोदश्यांसुरूपोजायतेनरः इष्टारूपवर्तमानार्थालभेनकामांश्चपुष्कलान् मूलमंत्राः
 स्वसंज्ञाभिरंगमंदाश्चकीर्त्तताः पूर्ववत्पद्मपत्रस्थः कर्तव्यश्चातिथीश्वरः गंधपुष्पोपहारैश्च यथाशक्तिविधीयते
 पूजातुंवितशाठ्येनकृतापिनफलप्रदा आज्यधारासामिद्भिश्चदधिक्षीरान्नमाक्षिकैः पूर्वोक्तफलदोहोमः कृतः

शान्तिचेतसा इतिभविष्येतिरेकामत्रयोदशीव्रतं अथवाराहपुराणोक्तमहाबुधसंज्ञात्रयोदशीव्रतम् ॥ सन
 त्कुमारउवाच अथस्वरत्ययनंपुंसांशृष्यतामघनाशानं व्रतमेतत्त्रयोदश्यांप्रदोषेऽस्यान्महाबुधे नवनीतंपं
 चगव्यंरजतांशसमप्रभं कपित्थफलमात्रंतत्समादाय ताच्चादिपात्रेप्राङ्मुखागोनिक्षिप्य अष्टदलपद्मकार्णिकायां
 लक्ष्मीनारायणंदलेष्वष्टशक्तीः दिक्ष्वद्रादीन्संपूज्यदेवाग्नेज्जवनीतद्विधाविभज्य प्रत्येकमभिमंत्रयेत् तत्रमंत्रः
 पुरुषःपूर्णकामश्च हरिर्भद्रकरोत्तुनः योषिद्वारासदालक्ष्मीर्भगलंदिशत्स्वरयमितिवारह्वयं पत्न्यैत्राश्रयतीमभिमं
 त्रयेत् यत्स्वंतरात्मभूतानामनादिनिधनोच्युतः सपरःपरयाशक्त्याकुक्षिरक्षतुमेसदा सर्वपुष्टिप्रजननीसर्वार्
 त्तिशमनीतव लक्ष्मीःकुक्षिगतंगर्भरक्षतादच्युताप्रिया सर्वात्तिक्ष्वदक्षादिदिव्यशक्तियुतान्यपि त्वारक्षंतुसदा
 विष्णोः सर्वग्रहरणान्यपि तथादिक्यतयः सर्वैरक्षंतुग्रहदेवताः पातुंस्सारसंसयुक्ताः सर्वैरक्षंतुसर्वदेति पत्नी
 मभिमंभ्य ब्राह्मणान्भोजयित्वा वध्वासहतांरात्रिमतिवाह्य चतुर्दश्यापुनार्द्धिजान् भोजयित्वा स्वयंभुंजीते
 तितत्फलं मंगल्यपरमप्राप्त्यैदीर्घमायुष्यंविंदतीत्येतेनतत्रैवोक्तम् ॥ इतिवाराहपुराणोक्तंपुत्रप्राप्तित्र
 योदशीव्रतं अथसौरपुराणोक्तंशिवत्रयोदशीव्रतं व्यासउवाच मंदवारयुतापुण्याशुक्लपक्षेत्रयोदशी तस्या
 मुपोष्यविधिनान्संपूज्यगिरिजापतिम् ब्रह्महत्यादिभिःपापैर्युक्तोभवतिमानवइति ॥ इतिशुक्लत्रयोदश्यां
 शान्तिपयोदशीव्रतम् ॥ अथमार्गशीर्षादिमासत्रयोदश्यांवर्षसाध्यं यमादर्शनव्रतं यमउवाच पूर्वार्हमार्ग
 शीर्षादीवर्षमेकंतिरंतरं त्रयोदश्यांसोम्यदिनेआवर्षर्गगारवाजते ममनास्त्राद्विजानष्टौपंचचैवसमाकृष्येत्
 पुराणवेदतत्त्वज्ञान्स्वाचारांस्तत्त्वदर्शिनः सूर्यैकशरणांस्साधून्सर्वभूतहितेरतान् शुचौदेशेशुभेपट्टेप्राङ्मुखानुपवे
 शयेत् अंतर्वासोयुतान्भक्त्यायत्नेनाभ्यंजयेच्चतान् अंतर्वासोयुतान्सर्वानधोवक्ष्यमात्रयुतान् आरभ्यउत्तमां

नङ्कारक श्रुष्टमूर्त्तरधिष्ठानमतः पाहिसनातनेति वृषायदूर्वाचपकंपानीयंचानिवेद्यच्च वृषस्त्ववृषणंरुष्ट्वाश्वं
 गयोर्मध्यतःशिवं विलोक्यमसहितेदंन्याः पूजितंप्रार्थयेच्छिवं प्रार्थनामंत्रश्च ऋणुरोगादिदारिद्र्यपापादिक्ष
 यस्तत्त्ववः भयशोकमनस्तापानश्येतुममसर्वदेति एषिव्याप्यानितीर्थानिसागरांतानिव्यानिच श्रंडमाश्रित्यतिष्ठति
 प्रदोषेष्वपमस्यतु रुष्टधानुवृषणौतस्यशृंगमध्यविलोक्यच पुच्छवककुदं चैवसर्वपापैःप्रमुच्यतइति निवेद्यन्नत
 राजंतुदद्याद्विज्ञानुसारतः दक्षिणाब्राह्मणेभ्यश्चततोमौनंविस्मर्जयेत् एवंसंवत्सरंकुर्यात्तत्रयोदश्यामिदंन्रतं त्राय
 वामंदवारेलगुक्तानेवत्रयोदशीं चतुर्विंशतिकुर्वीतसोभीष्टफलमाश्रयादिति एकदपुराणोक्तंशनिप्रदोषन्नतम्
 ब्रह्मोत्तरखंडेनृ सोमवारेलगुंकायामपियस्यांकरस्यांचितत्रयोदश्यांप्रदोषादौशिवपूजोक्ता सोमवारेशिवेषेलग्न
 दोषादिगुणैर्पुंतं केवलंवापियेकपुरुः सोमवारेशिवार्चनमिति त्रायन्सिंहपुराणोक्तंचसिंहत्रयोदशीव्रतं हेमाद्रौ
 गुरुवारत्रयोदश्यामपराक्लेजलाहुनः तर्पयित्वादेवापेदृष्टप्रांश्चतिलतंडूलैः नरसिंहंसमभयचर्यं यःकरोत्युपवासकं
 सर्वपापविनिर्मुक्तोविष्णुलोकेमहीयते ॥ इतिनरसिंहपुराणोक्तंनरसिंहत्रयोदशीव्रतम्

अधकूर्मपुराणोक्तंत्रिलोचनत्रयोदशीव्रतम् हेमाद्रौ

त्रयोदश्यांतथारात्रौसोपवासाल्लिलोचनं दृष्ट्वानुप्रथमेयामेमुच्यतेसर्वपातैकरिति ॥ त्रयकामत्रयोदशीव्रतं हेमा
 द्रौ ब्रह्मोवाच कामपूज्यत्रयोदश्यांसुरुषोजायतेनरः इष्टारूपवर्ताभार्यालभेनकामांश्चपुक्कलान् मूलमंत्रां
 स्वसंज्ञाभिररामंदाश्रकीर्तिताः पूर्ववत्पद्मपत्रस्थः कर्तव्यश्चातिथीश्वरः गंधपुष्पोपहारैश्च यथाशक्तिविधायिते
 पूजातुवितशाठ्येनकृतापिनफलप्रदा त्राज्यधारसामिद्विश्वदाधेशिराजमाक्षिकैः पूर्वोक्तफलदोहोमः कृतः

शान्तिचेतसा इतिभविष्योत्तरेकामत्रयोदशीव्रतं अथवाराहपुराणोक्तमहाबुधसंज्ञत्रयोदशीव्रतम् ॥ सप्त
 कुमारउवाच अथस्वस्त्ययनंपुंसांशुष्वतामघनाशनं व्रतमेतत्त्रयोदश्यांश्रद्धोपेरयान्महाबुधे नवनीतंपं
 चागव्यंरजतांशसमप्रभं कपित्थफलमात्रतत्समादाय तात्पादिपानेप्राङ्मुखांनिक्षिप्य अष्टदलपद्मकीर्णकायां
 लक्ष्मीनारायणदलेष्वष्टशक्तीः दिक्ष्विद्वादीन्संपूज्यदेवाग्नेन्नवनीतंदिधाविभज्य प्रत्येकमभिमंत्रयेत् तत्रमंत्रः
 पुरुषःपूर्णकामश्च हरिर्भद्रकरोनुनः योषिद्द्वारासदालक्ष्मीर्भगलंदिशुस्वयामितिवारद्वयं पत्न्यैप्राशयतीमभिमं
 न्रयेत् यस्त्वंतरात्माभूतानामनादिनिधनोऽच्युतः सपरःपरयाशक्त्याकुक्षिरक्षतुमेसदा सर्वपुष्टिप्रजननीसर्वा
 त्तिशमनीतव लक्ष्मीःकुक्षिगतगर्भैरक्षतादच्युताग्निया सर्वात्तिक्षयदक्षादिदिव्यशक्तियुतान्यपि त्वारक्षतुसदा
 विष्णोः सर्वग्रहणान्यपि तथादिक्यतयः सर्वैरक्षंतुग्रहदेवताः पातुंसमारसंयुक्ताः सर्वैरक्षंतुसर्वदेति पत्नी
 मभिमंत्र्य ब्राह्मणान्भोजयित्वा वध्यासहतांरात्रिमतिबाह्य चतुर्दश्यांपुनर्द्विजान् भोजयित्वा स्वयंभुंजीते
 तितलकलं मंगल्यपरमप्राप्त्यैर्दीर्घमायुष्यंविंदतीत्यनेनत्रैवोक्तम् ॥ इतिवाराहपुराणोक्तपुत्रप्राप्तित्र
 योदशीव्रतं अथसौरपुराणोक्तंशिवत्रयोदशीव्रतं व्यासउवाच मंदवारयुतापुण्याशुक्लपक्षेत्रयोदशी तस्या
 सुपेक्ष्यविधिनसंपूज्यगिरिजापतिम् ब्रह्महत्यादिभिःपापैर्युक्तेभवतिमानवइति ॥ इतिशुक्लत्रयोदश्यां
 शान्तित्रयोदशीव्रतम् ॥ अथमार्गशीर्षादिमासत्रयोदश्यावर्षसाध्यं यमादर्शनव्रतं यमउवाच पूर्वार्ह्णिमार्ग
 शोर्षादौवर्षमेकान्तरं त्रयोदश्यांसौम्यदिनेआकर्ष्यगौगारवर्जिते मननास्त्राद्विजानष्टौपंचवैवसमाकृष्येत्
 पुराणवेदतत्त्वज्ञानस्वाचारान्तरतत्त्वदर्शिनः सुधैकशरणान्साधून्सर्वभूतहितैरतान् शुचौदेशेशुभेपेष्टेप्राङ्मुखातुपे
 शयेत् अंतर्वासोयुतान्मक्रपापत्वेनाभ्यर्जयेच्चैत्रान् अंतर्वासोयुजान्सर्वानधोवस्त्रमात्रयुतान् आरभ्यउत्तमां

गतुतिलतैलेनमर्दयेत् । स्नापयेदंधकापायैः सुखेष्णो न च वारिणा । एषकपृथक्स्नापयेत्वा सवर्निबोद्धिजितमा
 न् । सुखस्नातांतरथा चातान्धतीभक्तिपरायणः स पुत्रभृत्यः शुश्रूषांतेषां कुर्वात्समाहितः प्राङ्मुखानुपविष्टां
 श्रवणोदशपृथक्पृथक् संस्थापयेच्चाभिमुखान्गुडापूपां सुयाचितान् सव्यंजनं सपकांशं भूयो भूयो निवेदयेत् यथा
 स्वतं यथा तृप्तिं यथा कामं यथा चैतं दैव्यं भाग्यं समालक्ष्य इच्छाद्विः श्रेयश्चात्मनः शुचिर्भूत्वा तथा चातानं चैव्यं तिलतंड
 लैः स्पर्शमात्रैरर्थकैकं तात्पत्रात्र समन्वितं सदक्षिणैः सद्यश्चैश्वर्यजनकं भूयैः पवित्रकैः चर्मप्रावरणैः श्रेष्ठैश्च युरभैश्च दूतकाः
 मंत्राणानेन विभ्रेद्रान् च ये मान्पृथक्पृथक् ब्राह्मणान्समभूष्य स्नानं किमेदं न कारयेत् यमः शनैश्चरो मृत्युर्दृढह
 रतो यत्नायकः अभावः प्रलयः शांतिर्दुःखप्रशमनोत्तकः लोकपालो धिक्नी पुत्रस्तथा कूराननः शिवः मम प्रसादस्तु
 मुखोददात्त्वभयदक्षिणां इत्युक्ता संप्रपच्छेत्तद्वयं दत्त्वा ब्रती पुनः द्विजांश्चानुब्रजेत्या प्राप्स्व गृहं विधिना चैतान् ए
 वं यः पुरुषः कश्चित्सकृद्गतमिदं चरेत् समृतो नैश्वरे दत्ता ब्रथाति यममंदिरं अष्टष्टौ सौसमायाति विमानेना कर्मंड
 लम् । तस्माद्यातिपुरीं विष्णोरततः शिवपुरं व्रजेत्

इति भाविष्योत्तरांशे कथमादर्शनत्रयोदशीव्रतम् ॥

अथ मार्गशीर्षशुक्लचतुर्दश्यामारभ्य मत्स्यपुराणोक्तं शिवचतुर्दशीव्रतं नंदिकेश्वर उवाच शृणुष्व वाहिनी
 ब्रह्मन् वक्ष्ये माहे श्वरं व्रतम् त्रिपुलोकेषु विख्यातं नास्मां शिवचतुर्दशी मार्गशीर्षे व्रतोदश्यां सितायामेकभोजनम्
 प्रार्थयेद्देवदेवं शंत्वामहं शरणगतः मार्गशीर्षे चात्र प्रतिपदादि रमावास्यां तश्चांद्रो मासः चतुर्दश्यां निराहारः सम
 भ्यर्चयेत्तु शक्रम् सुवर्णदण्डपमंदत्वाभोक्षयेद्देवापरे हनि एवं नि यमकृत्सुप्त्वा प्रातरुत्थाय मानवः कृतस्नानजपः

पञ्चादुमयासहशंकरम् पूजयेत्कमलैः शुक्लैर्गंधधूपानुलेपनैः पादौनमः प्रियेति शिवः सर्वोत्तमनेनमः ललाटं तु विने
 त्रायेन जाले हरये नमः मुखमिदं मुखयेति श्रीकंठायेति कंधरां सद्योजाताय कर्णौ तु वासदेवाय वैभुजौ श्रयो
 रं हृदयायेति हृदयं चापि पूजयेत् स्तनौ तत्पुरुषायेति ईशानाय तयोदरम् पाद्वैचानंतधर्ममयज्ञानभूताय वैकटिम् ऊरू
 चां मुञ्जवैराग्यासिंहायेति प्रपूजयेत् अनंतैश्च र्चनार्थाय जानुनीचार्चयेद्बुधः प्रधानाय नमोजं घेनुरफौव्योमात्मने नमः
 व्युत्सके शास्त्ररूपाय पृष्ठमभ्यर्चयेत्तरः नमः पुद्गलमस्तुष्टौ प्रार्थयित्वापि पूजयेत् ततस्तु वृषभैर्मनुदकुंभसमन्वितं शुक्ल
 मालयां वरधरं पंचरत्नसमन्वितं भक्ष्यैर्नानाविधैर्पुष्पैर्गन्धाणां च निवेदयेत् प्रीयतां देवदेवो त्रसद्योजातः पिनाकधृक्
 ततस्तु विज्ञानक्षेत्रतर्पयेच्छक्तिः शुभात् एव द्वाज्यं तु संप्राश्य स्वपेद्भुमावुदङ्मुखः पंचदश्यां ततः पूजय विप्रान् भुं-
 जति वा न्यतः तद्वत्कृष्णचतुर्दश्यभितस्तस्यैसमाचरेत् चतुर्दशीपुसर्वसुकुर्यात्पूर्ववर्चनं येतुमास्ति विशेषाः रघु-
 रताद्विवोधक्रमो दिह मार्गशीर्षादिमासेषु क्रमादेतदुदीरयेत् शंकराय नमस्तुभ्यं नमस्तेकरवीरक त्र्यंबकाय नमः
 स्तेस्ते नमहे श्वरततः परं नमस्तेस्तु महादेवस्याष्टवेचततः परं नमः पशुपतेनाथ नमस्ते शंभवे पुनः नमस्ते पर-
 मातंदनमः सोमाय धारिणे नमो भीमाय इत्येवं ब्रह्मण्यं गतः गोमूत्रं गोमयं क्षीरं दधिसर्पिः कुशोदकं पंचगु-
 ण्यं विल्वपत्रं वगोष्ठं गवारि च तिलाश्च कृष्णा विधेयत्वाधानं क्रमशः स्मृतं प्रतिमासं चतुर्दश्योरैकैकं प्राशनं स्मृतं
 मन्दारमालातीभिश्च तथा धतूरे करपि सिंदूरैश्च शोकेन मल्लिकाभिः सपाटलैः शर्करा पुष्पैः कंदैश्च शयतपत्रैस्तथु-
 त्पलैः एकैकेन चतुर्दश्योरर्चयेत्प्रावर्तयेत् मार्गशीर्षादिमासेष्वित्यतदुपसंविज्ञानो बहुव्रीहिः तेन मार्गशीर्षसद्योजा-
 तः प्रीयतामिति सद्योजातस्योदाराणां पादिव्येकादशसुशंकरादीनुदीरयेत् पृथग् द्वाज्यं स्वमार्गशीर्षे प्राशनाद्गोमूत्रा-
 दयः पौषादिपुष्याशनीया नार्गशीर्षे चेत्येकमलैः पूजाविधानान्मंदाराद्यैः पौषादिपुष्याकार्चयेत्तर्धः पुनश्च कार्ति-

केन भिमं प्रतेत पंचद्विजान् दत्तेर्नाति धैर्मदये वैल्यमाल्यां वैभूषणैः कृत्वा नीलवृषोस्सर्गश्रुत्य कांवाधनानुरः
 दमनहेश्वरहर्मन् अभंगवासह मुक्ताफलाटकपुर्तसितनेत्रपटान्वितं नेत्रपटः तेन हतिप्रसिद्धः ताक्षपात्रोप
 रिपुनः शालितं द्रुतसमुत्तं नगाप्यविप्रायथांताय देवव्रतपराय वै ज्येष्ठसामाविदेदयनचक्रातिनेकापि गुणहो
 द्योत्रिपदयादाचार्यैतत्स्वैवदिनि शब्दंगंगायसौम्याय सदाकल्याणकारिणे सपत्नीक्रायसंपूज्यमालयवल्लवि
 भूषणः गुरोर्भातिगुरोर्दयंतदभावद्विजातये न विचयाशङ्कं कुर्यात्तकुर्वन्दीपान्यतः परः सर्वोपस्करसंयुक्ताश्रय्या
 दयात्सकंभिकां अंतर्गतविधिनायस्तु कुर्याच्छिवचतुर्दशौ सोश्रयेधसहस्रस्य फलमाप्नोति गानवः ब्रह्महत्या
 दिकर्कचिद्व्रजवाग्मज्जाकृत पितृभिश्चांतभिर्वापितः तस्मिन्नाशमाप्नुयात् ॥ दीर्घायुरारोग्यकुलाभिबुद्धिराशुयामु
 द्रवतुर्भुजत्वं गणाधिपत्यं दिविकल्पकाटि शतं वसित्वा पदमेति शर्भोः ॥ नवहस्पातिरप्यनंतमस्याः फलमिन्द्रो न पि
 तामहं पिबन् न च सिद्धिगणोप्यलं न चाहं यदिति द्रव्युनकोटयोपि वक्त्रे ॥ भवत्यमरवह्मभः पठति यस्मरेद्वायदा
 श्रुणोत्यापि विमत्सरः सकलपापानिर्नोचनीं इमां शिवचतुर्दशीममरकामिनीकोटयः श्रुतं यं तिममर्नादित किमु समाचरे
 सः सदा ॥ यावाप्यनरैरकुलते च भक्त्या भर्तारमापृच्छ्य गुरुं सुतं वा सापि प्रसादात्परमेश्वरस्य परंपदं याति पिनाक
 पणः ॥ इति शिवचतुर्दशीव्रतं ॥ ० ॥ नारदीये मन्त्रशुक्लचतुर्दश्यामैकभक्तपुरोदितं निराहारैव धृष्वर्थां प्राच्यद
 याद्विद्विजातये परे ह्निप्रातरुत्थाय स्नात्वा सोमं महेश्वर पूजयेत्कमलैः शुक्लैर्गंधमालया नुलेपनैः द्विजान्संभोज्या मिष्टा-
 न्नैस्तैपये हतिपादिभिः एतच्छिवव्रतं विप्रभुकिमुकिप्रदायकं कर्तव्यमुपदेष्टृणां सार्थानां अनुमोदितानां श्रुत्यां मा-
 नुगुच्छचतुर्दश्यां पिशाचमोचनार्थं श्राद्धमुक्ते निस्थलीसेतौ साचापरहृद्व्यापिर्नोप्राह्या श्रद्धात्तानां यपि-
 पश्याचाद्युद्देशत्वादेकोदितत्वाच्च मध्याह्नव्यापिर्नोति यथा कुलधर्मं व्रतादावुत्तरवेतिकाशोखंडेपि मार्गशुक्लचतुर्दश्यां

कपर्दीभरसन्निधौ स्नात्वा न्यत्रापिमरणां त्रैपेशाद्यमवाप्नुयुः ॥ इमांसां वत्सरेषां त्रां ये करिष्यन्ति मातृवा-
 तेषां प्रतिग्रहात्पापान्निस्तरिष्यन्ति तेन रादति अथ मार्गपौर्णमास्यां लवणाटकदानमुक्तं नारदयि, मार्गशीर्ष्य-
 पौर्णमास्यां चर्षां लवणाटकं देयविप्रायशांताय सर्वकामसम्पदयदति अस्यां चंद्रपूजोक्ता निर्णयामृते ॥ ब्रह्म-
 पुराणे मार्गशीर्षेति थिप्रक्रमे वामर्नत्राहियद्विष्णोस्तदेव भुवनत्रये अतसूयाय तश्चद्रममृतेनाभ्यषेचयत्, पौर्णमा-
 स्यां च तस्यां तपूजयेत्तत्र सर्वदा शुद्धे पुण्येऽप्ययमा स्नापयेत्परयामुदा, रत्नदीपैश्च चालिभिर्होमैर्ब्राह्मणतर्पणैः
 गोभ्यश्च लवणं देयं तस्मिन् न ह निसर्वदा यतश्च लवणं च द्राहक्षशापाद्विनिरसुतं मातास्वसाचंद्रुहिता पूज्या इचरव
 कुलांगताः कान्तिलक्ष्मिश्च कल्याणं पूर्णं दौ, पूजनाद्भवति अस्यामेव मृगाशिरोनक्षत्रयुक्तायां सुवर्णलवणदेयं- तदु-
 क्विष्णुना मार्गशीर्षे शुक्लपंचदश्यां मृगाशिरोजुक्तायां लवणस्य सुवर्णनाभं प्रथमेकचंद्रोदये ब्राह्मणाय प्रातिपदयेत्
 अनेन कर्मणा सौभाग्यभागमिजायते अस्यां दत्तत्रयोत्पत्तिस्कांद सहस्रखंडे मार्गशीर्षे तथामासिदशमे ह्निमुनिर्मेले
 मृगाशीर्षे पुते पौर्णमास्यां ज्ञारयवासांसे वधवासांसे । जनयामासि देदीप्यमानं पुत्रसतीशुभं तीव्रपुमानातं
 ज्ञात्वा अग्निर्नामा करेऽस्वयं दत्तवान् स्वस्य पुत्रां वाहता त्रयमितीश्वरमिति दशमे मासीत्यन्वयः इयं पूर्वविद्या ब्रह्मिती
 वदति ब्रह्मदेवव्यापिनेति निर्णयसिधौ अस्यामेव चंद्रव्रतारंभः कार्यः तदुक्ते हेमाद्रौ विष्णुधर्मसूत्रे मार्गशीर्षादथा-
 रभ्य चंद्रमण्डलकेनरः सोपवासः पौर्णमास्यां पूज्य यज्ञफलं भेत नकाशनस्तसं पूज्य चाग्निष्टोमफलं भेत इत्याद्य
 तं वत्सरमेव दिष्टं प्राप्नोति लोकं अश्वनिशाकरस्य तत्रोष्यलोकसु चिरं सकालं सायुज्यभायां तात तस्मिन् शंभोरिति अ-
 र्थां प्रत्यक्षरोहणं कर्तव्यं तदुक्तमाश्वलायनेन मार्गशीर्ष्यां प्रत्यक्षरोहणं चतुर्दश्यां पौर्णमास्यां वेति अत्र श्राद्ध-
 मुकमिति यत्तु विष्णु, मार्गशीर्षे च पौषे च माघे प्रोष्ठे च फाल्गुने कृष्णपक्षे पुनर्पूर्वा पृथक् पृथक् स्तथाष्टकेति पौषमासा

दिपुत्रिद्विति तच्चतुर्थं धनवश्यकर्तव्यं चाप्यन्याचतुर्थस्यात्तांचकुर्व्यात्प्रयत्नतद्वाति वायुद्रहोऽहपुराणां तं आ
 द्रमतेऽवकुर्वाणोनरकप्रातिपद्यत इतिप्रत्यवायश्रवणात् अथार्यामार्गपौर्णमास्यामाग्नेयपुराणदानमुक्तं नारदीये
 एतदाग्नेयकं नामपुराणपरिकीर्तितं तल्लिखित्वाचयोदयात्सुवर्णकमलान्वितं तिलधेनुयुतं वापि मार्गशीर्ष्यावि
 धानतः पुराणार्थवेदसोऽथस्वर्गलोके महोयते इतितिलधेनुसहिताग्नेयपुराणदानविधिः ॥ अथवतिशीर्षोर्णमो
 द्यते सा च मार्गशीर्षसितपक्षे पौर्णमास्यां शुचिचित्रा प्रातः शुक्लितलैः स्नात्वा परिधाय चारं सती पूजा संभारमासा
 द्यपिष्टदीपं विधाय च पुत्रसोभाग्यप्राप्त्यर्थं मध्याह्ने पूजयेच्छिवं सा च मार्गशीर्षोर्णमाध्याह्ने व्यापिनी ब्राह्मति
 ध्यादिसंकीर्त्य नमो हजन्मनि जन्मांतरे च अखंडसौभाग्यपुत्रपौत्रप्राप्त्यर्थं वतिशीर्षोर्णमात्रतं करिष्ये तत्र निर्विघ्नता
 सिद्ध्यर्थं गणयति पूजनं कलशाराधनं च करिष्ये पंचवक्त्रत्रिनेत्रं च जटाखड्गं दंडं च त्रिंशदालं यज्ञोपवीतं च भक्तानां वरदा शि
 व आगच्छ भगवज्जलं भो सर्वा लंकारभूषितं यावद्भूतं सभाप्येतावत्वं सन्निधौ भव आवाहनं सिंहासनं स्वर्णपीठं नाना
 रत्नोपशोभितं अनेकशक्ति संयुक्तमासनं प्रातिगृह्यतां आसत ॥ त्रिपुरातकदेवेशसृष्टिसंहारकारक पाद्यं गृह्याण देवे
 श नमः पादतः हि भक्तिः । पाद्यं । च दत्ताक्षतसंयुक्तं नाना पुष्पसमन्वितं गृह्याणार्घ्यं नय्यादत्तमिभ्ररं प्रातिगृह्यतां ॥ अर्घ्यं ।
 तेषामेतत्सुखस्पर्शकं पूर्णसमन्वितं शोभोशंकर सर्वेश गृह्याणा च मनीयकं । आचमनं । पयोदधिधृतं चैव मधुशर्करया
 युतं पंचामृतेन स्नपनं करिष्ये भक्तवत्सल ॥ पंचामृतस्नानं ॥ मयानीतानि तोयानि गंगादीनां च ह्यै मज्जेः स्नानं तैः कुरु
 देवेश मम शांतिं विधीयतां । स्नानं । श्वेतांबर दुग्दं देवं सर्वकामार्थसिद्धये त्रैलोक्याकांत देवेश मया दत्तं प्रगृह्यतां वैखं
 कुंभार्कं सुरेश्वरं शैमसूत्राविनिर्मितं उपवीतं मया देव भक्त्या दत्तं प्रगृह्यतां ॥ उपवीतं ॥ काद्रमीरजेन संयुक्तं पूर्णगुरु
 मिश्रितं कस्तूरिकासमायुक्तं चंदनं प्रातिगृह्यतां ॥ चंदनं ॥ प्रक्षालिताश्च धौताश्च तंडुलाश्च शिवप्रियाः मयानि देव-

दिता भक्त्या गृह्णाजगदीश्वरः । अक्षताः कमलैर्मालतीपुष्पैश्चपकैर्जातिसंभवैः । विस्वपुत्रैर्महदिवकरिष्ये तवपुः
 जनं पुष्पाणि दशांगिभृगुलङ्घृतः सुगंधिश्च मनोहरः । आश्रयेतामयं धूपोदेवदेव दयानिधि धूपं कार्पासवार्त्ताभि
 र्युक्तैः ताकिमिरापहं भक्त्या समाहृतं दीपं मया दत्तं प्रगृह्यतां । दीपं नैवेद्यं गृह्यतां देवमग्निमेह्यचलं कुरु ईप्सि
 तं च वरं देहि परञ्च परांगतिं नैवेद्यं नैवेद्यमध्वेयानि पंचवक्त्रध्याना नितानि पठनीयानि । उत्तरापोशानं हस्त
 प्रक्षालनं पूर्णाफलं महद्विठ्ठनांगं वल्गादलैर्युतं । कर्पूरैः लसन्मायुक्तं तांबूलं प्रतिगृह्यतां तांबूलं इदं फलं मया देव
 फलं वक्ष्यमाणोऽज्ञानामभिः पूजयेत् शंकराय त्रिनेत्राय कालरूपाय शंभवे महादेवाय रुद्राय शर्वाय च भृङ्गाय च
 ईश्वराय शिवाय तिर्युते शायकपर्दने मृत्युंजयाय चो प्रायाशतिकं ठाय शूलिने दूर्वाः । तेजोपयं सलक्ष्मीकंदेवान्ना
 मपि दुर्लभं । हिरण्यं पार्वतीनाथमया दत्तं प्रगृह्यतां दक्षिणा । प्रसीद देवदेवेश चराचरजगद्गुरो वृषं वज्रं महादेव
 त्रिनेत्राय नमो नमः । नीराजनं यानि कानि यथापानीति प्रदक्षिणाः । इमानि विस्वपन्नाणि पुष्पाणि विविधानि च
 मया दत्तानि विश्वेश गृह्णाण वरदो भव पुष्पांजलिः । नमोस्त्वं तंताय सहस्रमूर्तये इति नमस्काराः । भवाय भवनाशान
 थं महादेवाय धीमते रुद्राय नलिकंठाय शर्वाय च नमो नमः । ईशानाय नमस्तुभ्यं पशूनां पतये नमः । गुणत्रयास्मिन् तु
 भ्यं गुणतीताय ते नमः । नमः प्रसीद देवेश सर्वकामांश्च देहि मे त्वमेव शरणं नाथ क्षमस्व मयि शंकर । प्रार्थना
 उपाय नमिदं तुभ्यं व्रतं संपूर्णं हेतवे वा एकाहं जवर्याय साहिरण्यं दद्यान्महं वायनं । अत्यव्रतस्य सिसृध्वी हि
 रण्यपापनाशनं दद्यान्मिदं तुभ्यं विश्वेश प्रणतोऽस्मि प्रगृह्यतां दक्षिणां महात्मना च्छकैः लासं वृषा रुद्रो गणैर्युतः । आ
 हूतस्तत्क्षमस्व त्वं प्रसादमुमुखे भव । विसर्जनं । इति पुजाविधिः । अथ कथा । यशोदोवाच । कृष्ण त्वं सर्वदेवा
 नां स्थितो संहारकारकः । अथैव ध्वं यकरं खीणां पथार्थं वदत इतः । श्रीकृष्ण उवाच । यशोदेसाधुपटोहं सोभारय प्रा

सयस्त्रिपः वतिशोनामविरुधतांघोर्णमास्याप्रतंभवेत् तद्वतस्यप्रभावेनस्त्रीणांसौभाग्यदंभवेत् अथेवव्यकरं
 नामशिवप्रतिकरंमहत धरोदावाच केनयीर्णव्रतार्भदभ्युल्लोकेकदावद विधानंकीदृशदेवयेनशंभुःप्रसीद
 ति श्रीकृष्णउवाच कांतिकानामनगराप्रसिद्धाभुविप्रदले अनेकरत्नसंपूर्णाचंद्रहासेनपालिता तत्रैवासीद्द्विजः
 कश्चिद्वनेश्वरेतिनामतः तस्यभार्याशुभाचारानाम्नारूपवतिसती अनपत्योमहाभागवुभोतौदुःखितौसदा तन्न
 गर्याद्विजःकश्चिद्योगारूढोद्विजोदटी भिक्षांचकारसर्वज्ञस्तद्वृहंचाप्यवर्जयत् तद्वृहन्नैवभिक्षांसिरूपवत्यासम
 र्पितां यद्योतङ्गागतीरसाभिक्षांप्रक्षाल्यरुपुनः धनेश्वरेणतद्वृहंचोणिनायकतंशुभं भिक्षांगृह्णोसिमर्षेर्षांगृह
 स्थानाद्विजोतम कदापिमद्गृहेविप्रानायासिवदकारणं योग्युवाच अपुत्रस्यगृहस्थस्ययदन्नमुपभुज्यते प्रतितान्न
 समंततुनभोक्तव्यंकदाचन धनेश्वरेणश्रुत्वाैतदात्मानंगर्हयन्वह धनधान्यसमृद्धिश्यपुत्रहीनस्त्वहंप्रभो इत्युक्तेसौ
 जटीप्राहगच्छाधायाचडिकां तस्यतद्वचनंश्रुत्वागेहेभार्यानिवेद्यच तपसेनिर्जगामासौचडयाराधनमाचरत् उपवा
 सःषोडशभिःस्वप्नेचैवाहचंडिका भोधनेश्वरगच्छत्वंतवपुत्रोभविष्यति स्वसाध्वर्थवशाद्वयादीपार्यौपिष्टुसंभाएकै
 कवृथादालव्याःषोडशद्वयपूर्णमाः इदंघृतंस्वपत्यैवंकथयस्वयथास्थितं आरुरोहाशुवाचत्वंफलमादायसत्वर
 स्वगृहंगच्छभार्यायैदहिगर्भाभविष्यति ततःप्रभातसमयेसहकारमपश्यत् आरुरोहोवैवशकःसंचिताव्याकु
 लमानसःस्तुतिचक्रेगणेशस्यकृपांकुदयानिधे मनोरथोममैवारतुल्यप्रसादादयानिधे इत्युक्त्वाचततःशो
 घंप्रफलमादायवेगतः त्रिवारभावतिष्ठत्वाफलमेकंददशंसः वराह्वंधंतदेवासीन्नान्यस्यादर्थनिश्चयः आना
 त्यकाथिततच्चभार्यायैदत्तवान्फलं यदातदारूपवत्यामक्षितगर्भादधे तददेव्याःप्रसादेन रूपौदार्यगुणा
 न्वितः तस्यास्तदाभवत्पुत्रो - देविदत्तमितिनामतः - व्रतवंधंततश्चक्रे विवाहंनकरोतिसः मान्नाचाग्रहतः

एष्टरसोवदत्सर्वचोष्टितं ततस्तुदवयोगेनकाश्यनियोमयाशिशुः इतिबुद्धिस्तदजातापितुस्तस्यमहात्मनःतत्रैष्य
 रसहाभ्येनमातुलेनसहैवच किंपतिसमतोतानिदिनानिपथिगच्छतोः गच्छन्काशीपुरींप्राप्तोभागिनैयेनसंवृतः
 कस्यचित्त्वथविप्रस्यमंडलेप्राप्तवाक्षिशि तरिमान्दिनेयहस्यामीकन्यामुद्राहयुन्कती तैलादिरोपणंचकेकृत्वावरनिधे
 शनंलक्षस्यसमयेप्राप्तैयनुर्वातयुतेनारः धनुर्वाताख्यद्रातव्याधिमार्गित्यर्थः वरापित्रादिभिरस्सर्वैर्वचार्थेषुपुनःपुनः
 ब्रह्मसौकार्यटिकोवालः सुदरोयंमुरोयथा सार्द्धत्वेनेनलक्ष्मैवैकरिष्यामः क्रमेणतु इतिनिर्धार्यमनुसार्पार्थयामा-
 समातुलं धटिकोद्वयपर्थतदेहित्वंभगिनीसुतं मातुलउवाच मधुपर्कतथाकन्यादानेयद्यत्प्रदीयते तदस्माकंयादि
 भवेत्तर्ह्यसौभवतांवरः तथाभवतुतेनोकाविधैर्वाहिकोभवत् पाणिचग्राहयामासवरेणचयथाविधि वृद्धासार्द्ध
 तथाभोक्तंसचनोत्सहतेशिशुः उत्तिष्ठामोतिसार्चत्यकरन्यभार्याभवेदियं ततस्त्वेकान्तसमयेनि श्वासान्मुमुक्ष्वहन्
 साव्रवीत्कथमेतस्मादन्यथाब्रह्मसूत्रता त्वमेपतिरहंपत्तिदेवाग्निद्विजसन्निधौ सोऽब्रवीन्माकुरुष्वेदंममायुः स्वल्पमे
 वंच तथतेपिगतिर्भूयात्सयमह्यभवेदिति उत्तिष्ठभो नमोनाथशुश्रूषितोसिनसंशयः श्रीत्याश्रीतितयोसार्द्धभुक्त्वा
 न्सद्विजस्तथा श्रुगुलीयंददौतस्याः रूपष्टरत्नगतंनवं अशुकंचददौतस्याः स्थानत्रयविभूषितं नवरत्नमयी
 मुद्रांण्डित्वाप्यशुकचसा इतिसंकेतकंकट्वाभद्रच कुरुमेप्रिये ममसंजीवनार्थायकुरुजात्यादिवाटिकां मनो
 रमःपुष्पजातिसुगंधिनवमल्लिकाः शिवासिचप्रतिदिनक्रोडांकुरुयथासुखं यास्मिन्दिनेतुमत्प्राणावियोगः स्म
 जायते तदासुपुष्पवल्लीनांप्राणस्थगोभाविष्यति पुन संजीवितारस्ताश्वेतर्ह्यहंजीवितोदृढं ततोब्राह्मेमुहूर्ततुनिर्ज
 गामवरःपथिअथप्रभातसमयेवाधानादोवभूवह आकारिताचसाकन्याद्रूतेनायंपतिर्मम यदिचायंपतिस्तातब्रूयादे
 वमयार्पितं मधुपर्कतयाकन्यादानेयद्भूषणादिकंकथयिष्यतिचेद्भिन्मटुनांतरात्रिभाषितं इतिकन्यावच श्रुत्वाउवाच

सवरस्तदा नैवजानामितद्वक्तुं श्रीदितो निर्गमह कृष्ण उवाच ततस्तु बालकः काशीं प्राप्नोत्यध्ययने रतः दिनानि क
 त्तिचिज्जग्मुः कालस्य वशमागतः ततः कृष्णो महानागो रात्रौ भक्षितुमागतः परितः शयनात् आरुयद्दिपञ्चालाभिरावृतः
 नैव शक्तस्तमनुवैव्रतराजप्रभावतः तन्मात्रावतिशानामपूर्णमायाव्रतं कृतं ततो मध्याह्नसमये काल एवागमस्त्वयम्
 ततस्तु कालसि विद्वस्त्वर्धोदकनियोजितः शंकरोऽप्यगमत्तत्र भवान्यासह एव भवानीं प्रार्थयामासद्दृष्ट्वा वरशानुत्त
 स्यतां श्रंस्य मात्राकृतं पूर्ववतिशीव्रतमुत्तमं तस्य प्रभावतः सोऽं बालो यं जीवतात्प्रभो तथैव कृतवांस्तव भवानीं प्रेम
 वत्सलः तद्वत्स्य प्रभावेन मृत्युनापि निराकृतं तां पुष्पाटिकां पश्यतः पत्रपुष्पविर्जितां आतिदुःखानुराशी च तस्य
 तिलहेन कातरा पुनः संजीवितं दृष्ट्वा पितरं कन्यकाव्रवीत् शत्रुसन्त्रकुरुष्वत्वं क्षामा तस्तु गवेषणे पत्युर्धकुरु मोतावका
 शीतो निरगात्तुसः पुनस्तद्वैव संप्राप्तो यत्रोद्वाहो भवत्पुरा ज्ञात्वा च परमं प्रीत्या देवदत्तोन यद्गृहं ततो जनपदं सर्व
 इति द्वयः परस्परं प्रीत्या ह्यबुस्ततः सर्वसाधुमाधुसमन्वितं उत्साहो वा भवत्तत्र निर्जगामा यत्पुरातनं श्वशुरेण तया
 वध्यामातुलेन समन्वितं सपितुः प्रेषयामास भवत्पुत्रः समगतः तावच्चतुः कुतोऽस्माकं दुर्भगानां तु पुत्रकः । कथितो न्ये
 रापि जनैस्ततः सहृदमानसः सुहृद्भिर्वाधवैः सर्वैरानया मासवा लकं ततो महोत्सवं कृत्वा दत्त्वा च बहुदक्षिणां एवं स पुत्र
 वान् जातो वतिशीव्रतसेवया यः कुर्वति व्रतमिदं विधानमवन्तिताः । जन्मजन्मनि सौभाग्यं प्राप्स्यति च वचोमम एत
 त्कथितं सर्वपुत्रपौत्राविवर्द्धनं यं यंचितयते कामतं तत्राप्नोति निश्चितं यशो लोकाच्च उद्यापना विधिद्विह पूर्णमायाः
 सुरेश्वर-भक्तिं श्रोतुमिच्छामि व्रतसंपूर्णहेतवे कृष्ण उवाच पौर्णमासार्गशीर्षस्य मासवैशाखयोस्तथा व्रतं प्रारभ्य
 तस्यापि पञ्चतुर्वर्जयेत् उभयासाहितो देवः पूजनीयो वृषध्वजः — उपचारैः षोडशभिरागमैः कविधानतः एकैकं दी
 पकं कृत्वा मासि मासि च दद्यात्पयेत् एवं सार्द्धं देवपौर्णिमासायां च धिञ्चाचरेत् - ये ष्वस्य पूर्णमायां च कुर्यादुद्यापनं ततः श्रद्धया

शुभमासस्य पूर्णिमायां समाचरेत् चतुर्दश्यामुपवसेद्वात्रौ पूजनमाचरेत् अष्टहस्तप्रमाणेन मंडपं कारयेत्ततः तन्म
 ध्ये रथापयेत्कुंभमद्राणं मृध्मयन्तव तस्योपरि न्यसेत्पात्रवैष्णवं च सुवेष्टित मापमात्रसुवर्णेन प्रतिमां कारयेत्सुधीः
 तदर्धार्धेन वा कुर्यादितशाठ्याविवाजितः कृत्वारूपं प्रयत्नेन पार्वत्याश्च हरस्य च तत्पात्रे प्रतिमं स्याप्य वृष
 भेण समन्विते पूर्वोक्तेन विधानेन सुगुह्यैरेव पूजयेत् धूपैर्दीपैश्च नैवेद्यैः फलैश्च विविधैः शुभैः एवं
 पूजाप्रकर्तव्यारात्रौ जागरणं चरेत् गीतनृत्यादि संयुक्तं कथापुस्तकसंयुतं ततः प्रभातसमये कृत्वा दानादि
 काः क्रियाः पूर्ववदर्थपेदे वं पश्चाद्भोमप्रकरपयेत् स्वभट्टोक्तविधानेन कृत्वा प्रिस्थ्यापनं वृध प्रारभेच्च ततो हो
 मं पंचाक्षरमनुस्मृतः तिलैर्यैरुतथा ज्येन पृथग्गृह्येतरं शतं नम शिवाय मंत्रेण उन्मया इति नामतः एवं सम
 प्यहोमं तु श्राचार्यादीन् प्रपूजयेत् द्वात्रिंशदधनैर्पुंक्तं वं शपात्रं मनोरमं द्वात्रिंशच्च महद्दीपैर्द्वात्रिंशच्च महद्फलैः
 मातुलिं गं नारिकेलं ज्वारं खर्जूरं फलं अक्षोढं दाडिमं निवंगं गदिशुभाति च कर्कटयादि शुभैः सर्वैः ऋतुकालोद्भवैः
 शुभैः द्वात्रिंशद्भिः फलैर्पुंक्तं सदीपं वखोष्टितं द्रोहिणामुपरि रथाप्य श्राचार्याय निवेदयेत् वाणकतवतु ध्यार्थे ददा
 मि गिरिजापते तत्र मंज्रः महेशः प्रतिगृह्णाति महेशो वै ददाति च महेशस्तारकोभाभ्यां महेशाय नमो नमः
 द्वात्रिंशद्द्राक्ष्यं वै ददाति शब्दापितस्तथा अन्येभ्यो द्वाह्येभ्यश्च शो जने पंडसैः सह पुमान् वत्सयुतां धेनुमा च
 र्थाय निवेदयेत् पश्चात् पूर्णाहुतिं कृत्वा होमशेषं समुत्सापयेत् पश्चाद्भुजिततच्छेषं यद्वद्वाह्येणापितान् इत्येव पूर्ण
 मायानुत्तयापनविधिः स्मृतः इत्युक्तं धितं सर्वव्रतस्थे च्यापनमयायाः कुर्यात्तिव्रतमिदं विधवान् भवतिताः इह
 भुक्ता तु विपुलान् कामान् सर्वान् मनोनातान् स्वर्गं भवेत्तमिष्यति कुलकोटिशतैरपि ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ ४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ ५० ॥ ५१ ॥ ५२ ॥ ५३ ॥ ५४ ॥ ५५ ॥ ५६ ॥ ५७ ॥ ५८ ॥ ५९ ॥ ६० ॥ ६१ ॥ ६२ ॥ ६३ ॥ ६४ ॥ ६५ ॥ ६६ ॥ ६७ ॥ ६८ ॥ ६९ ॥ ७० ॥ ७१ ॥ ७२ ॥ ७३ ॥ ७४ ॥ ७५ ॥ ७६ ॥ ७७ ॥ ७८ ॥ ७९ ॥ ८० ॥ ८१ ॥ ८२ ॥ ८३ ॥ ८४ ॥ ८५ ॥ ८६ ॥ ८७ ॥ ८८ ॥ ८९ ॥ ९० ॥ ९१ ॥ ९२ ॥ ९३ ॥ ९४ ॥ ९५ ॥ ९६ ॥ ९७ ॥ ९८ ॥ ९९ ॥ १०० ॥

स्थितश्रीरणवीरसिंहधरणीपालोवदान्याभणीर्नानाशास्त्रविचारसाररसवित्सहृदसरक्षकः धर्माधर्मविभागक
वृषते.पादवृजार्चारतोजीपातपुत्रकलत्राभिन्नसहितःसपालयन्क्षमांचिरम् ॥ १ ॥ रणवीरसिंहभूपेनकारितेकृत्य
सागरे अभूच्चमार्गकृत्यानां रम्योयंरत्नसंग्रहः ॥ १ ॥

तेश्रीमत्सूर्यवंशावतंसरघुकुलतिलकश्रीरणवीरसिंहमहाराजकारितेकृत्यरत्नाकरेमार्गमासकृत्यरत्नसमुच्चयः ॥

पौषमासप्रारम्भः

॥ श्रीरघुनाथमुद्रायनालये ॥

लालाशिवामल्लाधिकारेमार्गशीर्षमासोमुद्रितस्समाप्तिमगमत्

संवत् १९४१ भाव व. १५

पौषमासप्रारम्भः

॥ उर्व्वरित्तश्रीगणेशायनमः ॥ अथपौषमासकृत्यनिर्णयः ॥ धनुःसंक्रमेपराः

पोडशघटिकाः पुण्यकालः अदान्योविचारः संक्रांतिनिर्णयेद्रष्टव्यः अथपौषव्रतानि अत्रैकभक्तमुक्तं महाभारते पौषेमासेतुर्कोतियएकभक्तसमाचरेत् सुभगोदर्शनीयश्चयशोभागिचजायते प्रासादभूषणादीनिग्रहप्रावरणानिच नारायणस्यतुष्ट्यर्थेपौषेदेयानियन्तइति वामनपुराणे विष्णुधर्मोत्तरे पुण्यमासंतदालभ्यएकभक्तेनयःक्षिपेत् शुश्रूषणपरः जूरो नरोगोजायतेनर अथात्रशीलावात्तिव्रतम् विष्णुधर्मोत्तरे वज्रउवाच भगवन्कर्मणार्केनशीलवान्पुरुषोभवेत् मार्कण्डेयउवाच आग्रहायण्यतीत्यासंप्राप्तिप्रथमेदिने पूर्ववत्पूजयेद्देवधृतं नजुहुयाद्विः घृतंद्विजेभ्योदद्याच्चघृतमेवनिवेदयेत् तिरादोपोषितः पौष्याघृतमात्रेणैद्विजः पूजयेच्चसुवर्णेन यथाशक्तिनराधिप कृत्वाव्रतमासमिदंयथोक्तमासाद्यनाकंसुचिरंमनुष्यः मनुष्यमासाद्यचशीलवान्स्यात् प्राप्नोतिपुष्टिचिरजीवितत्वम् इतिविष्णुधर्मोत्तरेक्तं पौषकृष्णव्रतिपदमारभ्यपौष्यतंशीलावात्तिव्रतम् अत्रदानविशेषोविष्णुधर्मोत्तरे पौषैकनकदानेनपरांपुष्टितथैवच पुण्याणांचसितेदानंलक्ष्मीप्राप्तिकरंरमृतम् फलानांचतथादानं कृष्णपक्षेमहाफलमिति देविपुराणोक्तंनकव्रतम् पौषेमासेतुसंप्राप्ते यःकुर्यान्नक्तमोजनं तैर्देवैःसत्यवादीकामक्रोधविवर्जितइति पौषमुपक्रन्त्यतीर्थविशेषो देवीपुराणे पौषेतुनर्मदापुण्यास्त्रानदानादिकर्मणीति पौषकृष्णद्वितीयायां बृहस्पतिवारयोगोद्वितीयासामान्योक्तं विधिपूजनमुक्तं ब्रह्मपुराणे बृहस्पतौद्वितीयायां विधिचद्विधिपूजनं कृत्वा नक्तंसमश्रीयाल्लभतेभूमिमुत्तमां विधिर्ब्रह्मातस्यपूजनं गायत्र्या पौराणमन्त्रेणवेति तृतीयायांतिथिसामान्योक्तंगौरीपूजाव्रतम् देवीपुराणे तृतीयायांयज्ञेर्द्वौशंकरेणसमन्वितांकुंकुमागुरुकर्पूरमाणिवस्त्रसुगंधकैःस्नग्ंधधूपदीपैश्चेत्यादि सौवर्णीतुडमाकार्यारालतःशंकरस्तथा चतुर्भुजस्तु-

देवयोद्धिभुजातु उमासतीति चतुर्थ्यासंकटनाशनव्रत्त्वेनमासचतुर्थ्याव्रतम् स्कंदे चतुर्थ्यादेवदेवोसौपूज
 नीयः प्रयत्नतः कृष्णपक्षे विशेषेणानक्तकुर्व्याच्चतस्रिभिति चतुर्थ्याणपस्यचेतितिथिसामान्योक्तेश्च पंचम्यांतिथि
 पत्वेननागपूजोक्ता नागानांस्वरूपंमास्ये नागाश्चैवनुकर्तव्याः खड्गखेटकधारिणः अधःसर्वाकृतिस्ते
 पांताभेरुद्धतुमानुषी फणाश्चमूर्ध्निकर्तव्याद्विजिज्ञावाहवोसमाः असमाविपमाः अत्रपष्टारिकदपूजाव्रतम् प
 ष्टारिपूजागृहस्यचेति तिथिसामान्योक्तैः सप्तम्यांभारकरं चेतुभयसप्तमीव्रतम् पौषकृष्णाष्टम्यामष्टकाश्राद्धं
 नारदीये अथपौपासिताष्टम्यामष्टकाश्राद्धमिष्यते पितृणां तिस्रिदं वर्षकुलसंततिवर्द्धनमिति ब्रह्मपुराणोविशेषः
 पौषकृष्णाष्टकायांतु शार्कैः श्राद्धं सुशोभनं वायुपुराणेषु पितृभ्यां नंदाय मूलैर्युरष्टकास्ति तज्ज एवाहि कृष्णपक्षे वरिष्ठा
 हिपूर्वांश्चैत्रविभावरि राजापत्नाद्वितीयास्यातृतीयावैश्वदैविकी आद्यापूर्वाः सदाकार्या मांसैरन्यायथा तथा शा
 र्कैः काट्यार्ततीयांतु देयद्रव्ययुतोविधिः श्रान्वष्टक * पितृणांतु तिस्रमेवविधीयते यज्ञपुराणेषु तस्यामेवशाकवि
 धानात् तदनयोर्विरोधेव्यवस्थाशाखाभेदेनहेमंतशि शिरयोश्चतुर्णामपरपक्षाणामन्वष्टकाहृत्याश्वलायनात् तत्र
 पूर्वैद्युरष्टकाश्राद्ध उत्तरदिनेपुचान्वष्टक्यं पूर्वैद्युः पितृभ्योदद्यात्परैद्युरन्वष्टक्यमित्याश्वलायनात् कौर्मपि अ
 मावास्याष्टकास्ति तत्रः पौषमासादिपुत्रिष्विति अत्राष्टमी अपराह्णव्याप्तिर्न्याहा पूर्वैद्युः श्राद्धस्यान्वष्टक्यस्य
 चाष्टम्यनुरोधेनानिर्णयः पूर्वैद्युः पितृभ्योदद्यात्परैद्युरन्वष्टक्यमिति सूत्रात् अत्रश्राद्धाशक्तौतत्रैव अ करणेप्राप्त
 श्रितमुक्तमभिवधाने एभिर्दुर्भिर्जपेनमंत्रशतवारंनुतद्दिने अन्वष्टक्यंयदाश्रयं पूर्णतांयातिसर्वथेति अशक्तौत्वा
 श्वलायनः अथाश्रयोभूतेऽष्टकापशुनास्थालीपाकेनवा अनुहुहोयवसमाहरेदग्निनावाकक्षमुपोपदेपामिष्टकेतिभक्ते-
 नष्टकः स्यादिति मार्गशीर्षादिषुमलमासे तत्राष्टकनकार्यं चतुर्णामितिग्रहणादित्युक्तं रायणवृत्तौ तथाकाटकपट-

हेपि महालयाष्टकाश्रद्धोपाकर्माद्यापि यद्भवेत् स्मृष्टमासविशेषाख्यं विहितं वज्रयेन्मल इति विष्णुपुराणे अन्नं तथा
 धार्मिककालेस्मिन्भक्तिनचधीः भोजयिष्यति विप्रान्भूयानित्यादि अत्राशक्तौ तत्रैव असमर्थोन्नदानरयधान्यमाना
 यथाशक्तिः प्रदास्यातिद्विजाश्रेभ्यः स्वल्पामपि चक्षिणां श्रद्धाप्यसामर्थ्ययुतः करान्वास्थितां स्तिलान् भक्तिनम्रः
 समुद्दिश्य भुव्यस्माकं प्रदास्याति यतः कुतश्चित्संज्ञाप्यगोभ्योवापि न चाल्कि अभवोप्रीणयन्नस्माद्भक्तिशुक्तः प्रदान
 स्यतीति एतासु श्राद्धाकरणे दोषोभिहितो वायुपुराणे यस्यैते प्रतिगच्छेयुरष्टकाभिरपूजिताः सोषस्तस्य भवे
 छाकोलब्धं चास्या विनश्यति देवांस्तु दानेनोपातितीर्थं गच्छत्यदायिन इति अत्र श्राद्धाकरणं विहितं वर्जये
 न्मले शस्यांशकिमप्यष्टमीव्रतम् तत्र कृष्णरुक्मिणीप्रयुक्तं च पूजयेदित्युक्तम् इति रुक्मिण्यष्टमीव्रतम् इति प
 ण्डकण्ठाष्टमीकृतम् * अथ पौषस्योभयपक्षनवमीकृतम् देवपुराणे पौषमासे तु संप्राप्ते यः कुर्यान्नक्तभोजनं
 जितेन्द्रियः सत्यवादी कामक्रोधविवाजितः पक्षयोर्नवमीयत्नाद्भवत्यैवृतादिभिः कृत्वा ध्यानं महापूजां चांढिकायं
 प्रकल्पयेत् नैवेद्यं तंडुलप्रस्थं क्षीरयुक्तं नराधिप कुमारिभोजयेच्चाष्टौ विप्रान्भागवतांस्तथा कृत्वा पशुपत्न्यं
 देवीनां स्नाचार्यातिपूजयेत् चतुर्भुजां ब्रूलधरां कुंदपुष्पैः सगुग्गुलैः स्नानं कृत्वा तिलैर्वस्त्रैस्तिलानां प्राशनं तथा
 एवं संपूजयेदाष्ट्यां तस्य पुण्यफलं शृणु सूर्यकोटिप्रतीकाशं विमानवरमास्थितः दोषययानश्चरैः रतूयमान
 सुरासुरैः गच्छेद्गुर्गापुरं रम्यं यत्रास्ते चांढिकास्वयम् कीदृते देवं धैर्यावदाभूतसंभ्रवम् त्रिःसप्तकुलजैः
 साहस्रैर्भोगान्भुक्त्वा यथेप्सितान् पुनरेत्यभुवं वरि राजा भवति भूतले यः पूजयेत् सदा पूज्यमानं सर्वार्थासि
 द्धिदंष्टृताभिपेकयः कुर्यादहोरात्रं च भारकरे कुंभैर्नानावैधैर्द्रव्यैः पौषमासे स मुद्यतः नृत्यगीतोपहारेण
 शरवादिजनैः स्वनैः कुर्याज्जागरणं देविप्रदीपाद्यैः सुशोभनैः वसेत्सूर्यपुरेश्रीमान्सूर्यतुल्यपराक्रमः

ग्रहणैविपुवैवपुण्यपुदिवसेषु च

घृताभिपेकयः कुर्यादहोरात्रं शिवस्य तु

सूक्ष्मधारेण भण्डिनपुण्यमासिद्धि

जोतम भीतनृत्योपहारणशंखवादिजनिःस्वर्नैः कुर्याज्जागरणं वापि प्रदीपाद्युपशोभितम् समस्तपापनिर्मुक्तः स
नहाकुलवर्द्धनः शुक्तः शिवपुरेश्रीमान्मोदते शिववत्सुखी इति पौषमासस्योभयनवम्योर्वशेषविधिः * अत्र दशम्य
दशम्यमासं तत्करयेतिसामान्यनिर्णये धर्मराजपूजनं कार्यम् अथ पौषकृष्णैकादशीसिफलाव्रतम् नाददीये पौष
स्य कृष्णैकादश्यां सिफलां समुपौष्य वै द्वादश्यामच्युतं प्राच्यवरे रवोपचारकैः संभोज्य विप्रान्मधुरैर्वसुजैल्लब्ध
दक्षिणान् एवं कृत्वा व्रतं विप्रसकलाया विधानतः भुक्तेह भोगान्खिलानंते विष्णुपदं व्रजेत् अथास्याः कथोच्यते
दुधिष्ठिर उवाच पौषस्य कृष्णपक्षस्यैकादशीकाभवेऽप्रभो किं नाम कोविधिरतस्याः कोदिवस्तत्र पूज्यते एतदा
चक्ष्वमेस्वामिनिवस्तेरणजनार्दन श्रीकृष्ण उवाच कथयिष्यामि राजेंद्र भवतः स्नेहकारणात् तथा तुष्टिर्नैराज
नक्रतुभिश्चासदक्षिणैः यथामां तुष्टिरायाति एकादश्यां व्रतेन वै तस्मात्सर्वप्रयत्नेन कर्तव्यं हरिवासरं पौषस्य
कृष्णपक्षे तु द्वादश्यां भवेन्नृप तस्याश्चैवातिमाहात्म्यं शृणु वैकाग्रमानसः आदि काश्चैव भोरजन्नेकादश्यां भ
वति हि तासां भवतु सर्वासं विविकल्पं नैव कारयेत् एकादश्यास्तथाप्यस्याः शृणुराज न कथानकं अतः पर
प्रवक्ष्यामि पौषेया कृष्णद्वादशी लोकानतिहिता र्थाय कथयामि विधितथा पौषस्य कृष्णपक्षे वै सिफलानामनामशः
नारायणो हं देवस्याः पूजनयिः प्रयत्नतः पूर्वेण विधिनाराज न कर्तव्यैकादशीजनैः नागानां च यथाशेषः पक्षि
णां गरुडो यथा देवानां च यथा विष्णुर्द्वादपदां ब्राह्मणो यथा यथाश्वमेधो यज्ञानां तीर्थानां जाह्नवी यथा व्रतानां
च तथा राजन्नेकादशीविशेषतः तेजनाभरतश्चेष्टममपूज्याश्च सर्वशः हरिवासरसं सत्कावर्तते यजनाभूशम्
सिफलानामनामेति तस्याः पुण्यं शृणुष्व यत् फलैर्मां पूजयेत् न कालदशोद्भवैः शुभैः नारिकेलफलैः शुद्धैः

स्तथावैवीजपुरकैः ज्वरैर्दाडिमैश्चैव तथा पूगफलैरपि लवंगैर्विविधैश्चान्यैस्तथैवाद्यादिभिः फलैः पूजयेद्दे-
 वदेवेशधूपदर्पिर्घाग्रमं फलैश्च दीपदानं च विशेषेण प्रकल्पयेत् राज्ञो जागरणं तत्र प्रकर्तव्यं प्रयत्नतः
 यावदुन्मीलयेन्नेवेतावज्जागर्तयोनिशि एकाग्रमानसो भूत्वा तस्य पुण्यफलं शृणु तत्समो नास्ति वै यज्ञस्तिर्धु-
 तत्सदृशं न हि तत्समं न ब्रतं किंचिद्विहल्लोके न राधिप पंचवर्षसहस्राणि तपस्तप्तेन यत्फलं तत्फलं समवाप्नो-
 तिस फलायाद्वतेन हि श्रूयतां राजशार्दूलस फलायाः कथानकं चंपावतीति विख्याता पुरीमा हि भ्रमतीति च-
 माहि भ्रमतस्य राजपेश्वरश्चाभवन्सुताः तेषां मध्ये तु योज्येष्ट समहापातकैर्धृतः परदारानुगामी च वैश्यासंगरतः
 सदां पितुर्द्रव्यसपापिष्टो नाशयंश्च मुहुर्मुहुः असहृत्तरतो नित्यं देवताद्विजानिदकः वेष्यावानां च देवानां नित्यानि
 दारतोत्रवै ईदृग्विधंत ददद्वद्वा पुत्रं माहि भ्रमते नृपः - लुंपको नाम नास्ति कृतवान् व्यभिर्धृतः राज्यान्निष्कासितस्तेन
 पिवाचैवापि बंधुभिः तस्यैव परिवारैरस्तुत्यको राज्ञो भयादिति लुंपको पितृदात्यकाश्चैतयामास एकलः किं करो-
 निकगच्छामित्यक्तः पित्रा च बंधुभिः इति चैतापरो भूत्वा मर्तिपापे च कारह त्यक्तो हं वांधवैः पित्रा राज्यान्निष्का-
 सितस्तथा मया गंतव्यमेवाद्य हरपयेगहने वने तस्माच्चैदं पुरं सर्वं लुंठयिष्याम्यहं पितुः इत्येवं समतिं कृत्वा लुंठको
 दैवयोगतः निर्जगाम पुरा तस्माद्गतो स गहनं वने जीवघातकरो नित्यं स्तेययुतकलानिधिः सर्वघनगरं तेन मुपितं पाप
 कर्मणा स्तेयकृन्नगरं तत्र गृहीतः पुरपालकैः तानुवाच सुतो ह वै राज्ञो माहि भ्रमतस्य च गृहीतोऽपि सर्वैर्भुको राज्ञो माहि-
 भ्रमतो भयात् आग्निपाहारकृत्स्नित्य फलाहारं रतस्तथा आश्रमस्तस्य दुष्टस्य वामदेवस्य सन्निधौ अश्वरथो विविध
 तैतत्र जर्णिः स बहवार्पिकः स चासीत् सर्वदृक्षाणां राजानां रायणालयः तस्य मूलैव स तत्र लुंपकः पापकृत् परः भतेव
 हुति ये काले पूर्वपुण्यप्रभावतः पोषस्य कृष्णपक्षे तु दशम्यां दिवसे तथा फलानि भुक्त्वा दृक्षाणां राज्ञो जातेन यावतः

लुपकोनामपापिष्टेवखहीनरुतुदःखितः। पीडयमानस्तुशतिनहारिदक्षसमीपतः। ननिद्रानसुखंतस्मभृतशुचइ-
वाभवंत तांहितेदंशकैस्तीव्रैरनीतानिशाखिला। प्रातःसूर्यादयजातेनलेभेचेतनांतदा। लुपकोगतसंज्ञस्तस्फ-
लायादिनेतिथोरवौसंध्यगतैवैवसंज्ञालिभेनलुपकः॥ इतरततोविलोक्याथचोत्थितःकष्टतश्चस्तस्खलत्पक्ष्याप्रव-
लितःसंयत्नस्त्वरनंछनेः। एतन्धेगतस्तवक्षुतृयापीडितोभवत् नशाकिर्जीवधातेस्थलुपदःस्थदुरात्मनः। फल-
दिभूमिपतितान्याजहारसंलुपकः। यावत्सञ्जागतस्तत्रतावद्दस्तमगाद्रविः किमविषययुवात्रेतिविललापातिदुः-
खितः। फलान्नितानिसर्वाणिदृक्षमूलैर्न्यवेदयत्। प्रायुवाचफलैरेभिः। श्रीवर्ताभिर्वावाहयि। उपविष्टोलुपकश्च-
ननिद्रालभतेनिशि। रात्रौजागरणमेतन्मगान्धुसूदनः। फलानांपूजनमेतिसफलायांतिथौघ्नतं॥ इतिह्रस्वा-
लुपकस्तुतदकंस्माद्वितोत्तमं तेनव्रतप्रभावेनगातंराज्यसकंदकंपुण्येनसफलायामृतुयथाप्राप्तंयथाशुभं। रवेरुद्गयवे-
लायादिंव्योवांशंजागामह। दिव्यवस्तुपरीवारेलुपकस्यसमीपतः। तस्थौस्तुरगोराजवागुवाचाशुहि-
षि। श्रीगृहिष्वंषुपुस्ताराज्यनिहतकंदकं। वासुदेवप्रसादिनसफलाया। प्रसादतः। पितुःसमीपंगृह्णत्वंकुरुर-
ज्यमंकंदकं। तेनपुनरावसीतत्रदिव्यरूपधरोभवत्। कण्ठेभूतिश्चेतस्यासीत्परमाद्वैरणवीतथा। दिव्यामरण-
भूषासौतातनवास्त्रिजोयहः। वैष्णवायतदादत्तंपित्राराज्यभकंदकं। कृत्वारज्यंतुतत्रैववर्पाणिसुवहून्पि। रि-
वोत्तरसंलानिविष्णुभकिरत्सदामनोद्धारस्तस्यपुत्रास्तेन्दाराः। कृष्णप्रसादतः। पेश्याद्रज्यमेसौल्यत्कापुत्रेराज्यं स-
मर्पयत्। वनगतःसंयत्तात्साविष्णुभाकिंपरायणः। साययित्वातथात्मानंविष्णुलोकंजगामुह-गतः। कृष्णस्यसांनि-
ध्येपंगलानशोचते। स्ववैषयप्रकुर्वतिसफलेकादशीघ्नतः। इहलोकेपराप्राप्यञ्जतेमोक्षमवाप्नुयुः। अत्रपारतेमान-
वालोकेसफलायाउपोषकाः। तेषांजन्मसंफलेभवेवनेसंशयः। पठनाच्छ्रवणाद्व्यापिकरणाच्चविश्राप्यतेः। राजसु-

चकलयस्मात्सदाप्राप्तोतिमाचवः इति पद्मपुराणे पीपकण्ठसफलैकादशीव्रतम् ॥ १ ॥ अधर्मोपकृष्टपुद्गादश्यांसंध्या
 सिद्धादशीव्रतम् ॥ श्रीकृष्णउवाच ॥ कृष्णपक्षे तु पीपस्य संप्राप्ताद्वा दशीशृणु ॥ २ ॥ मुप्रोष्य समो गोतिसर्वोत्तमजोर
 थान् ॥ पाण्डादिधिरां लपमकुर्वन् विष्णुतत्परः ॥ पुनर्यत्तद्यतो देवमेकाग्रमतिरश्नुतः ॥ पीपादिपात्राणां मार्गैश्च भिक्षु
 रुतं कंस्तुतं ॥ अथ मे पुण्डरीकाक्षनाम कृष्णस्य गीयते ॥ द्वितीये माधवास्त्वयं विष्णुरूपं तु फाल्गुने ॥ पुरुषोत्तमास्त्वं भुवतः ॥ भव
 संध्यं च्युते च ॥ पृथगेत्येति देवस्य गुह्यनाम प्रकीर्तितं ॥ पूर्वेषु पृष्ठसु मार्गे पुस्तानां प्राशम गोहितलाः ॥ शृंगोळादिपुष्पांस्तु पुं
 च गवर्धनं कीर्तितं ॥ स्नानं च प्राशनं चैव पंचगव्यं तादृश्यते ॥ पुनर्यत्तु पुण्डरीकाक्षं पुनश्च तैरेव नानाभिः ॥ अतिमा संसृद्धं वरस्य
 कृत्वा पूर्वां पश्चादधि ॥ विप्राय द्राक्षिणं दिश्या श्रद्धया ॥ स्वशक्तिः ॥ ३ ॥ पारणे चैव देवस्य न पुन्यभाक्तिपूर्वकं ॥ एवं सब
 रस्मरस्य तिथदाभिप्रेतमात्मनः ॥ धेनुं वल्गं हि रथं च धान्यं भाजनमासतं ॥ शक्त्या वा वाह्मणो दद्यात्केधवः ॥ श्रीयताभिमुद्रि
 यतामुपोष्य विधिवद्विष्णुप्राप्ततत्परः ॥ सर्वान्कामानवाप्नोति सर्वपापैः प्रमुच्यते ॥ यतः सर्वमवाप्नोति यद्वादिच्छति
 चेत्तसा ॥ ततो लोकेशु संप्राप्तिं ॥ द्वादशीकीर्तते तिच ॥ कृताभिलषिता दद्यात्प्राग्दध्ना धर्मदधरैः ॥ पुरश्चत्यखिलान्का
 मान् संस्मृततापि दिने दिने ॥ संप्रापितकामुपवसंति विचार्य सभ्यं क्रयेभानवां मनोज पुंगव विष्णुभक्ताः ॥ ४ ॥ ते पांसुमीहित
 फलानि भवन्ति सभ्यक्वासः सुरेश भवने भगवत्प्रसादात् ॥ इति भाविष्ये त्रेपुंष कृष्णसंप्राप्तिद्वादशीव्रतम् ॥ ५ ॥
 अस्यामेव पापघ्नादश्यां स्वरूपद्वादशीव्रतम् ॥ १ ॥ नारदीये ॥ पीपस्य कृष्णद्वादश्यां स्वरूपं व्रतमुत्तमम् ॥ इशान्यं वि
 धिवत्स्नात्वा गृह्णीयाद्दोमयं व्रती ॥ धृतायाश्चैकवर्णायाश्च तं रिश्र्वातं द्विजं ॥ शृष्टोत्तरशतं तं तर्पण्डिकाः कल्पयन्तारद
 शोपयेदातिपेष्ट्वा पात्रे तं विधमृष्टमुपे ॥ एकादश्यां सोपवासः सुमभ्युच्यं द्विधा चतः ॥ सौवर्णीं प्रतिमां विष्णोर्न
 शायां जगत्स्वरे ॥ सुमंगलैर्गातुवाचैः ॥ स्तोत्रपाठैर्नमोदिभिः ॥ २ ॥ ततः प्रभाते द्वादश्यां ॥ तिलपात्रोपधिश्रितं

अथुपूष्पेष्टिद्वयस्य - पूजयेदुपचारकः सतीति न वमुत्पाद्य काष्ठसंघर्षादिभिः । ह्योमयेस्तिलाज्यं च । द्वाद-
 शोऽक्षराविवया वषण्णव्यायर्थपूर्णचशत्रममष्टोत्तरं तथा भोजयेत्पायसैर्वापान्द्रव्यानत्वाविसर्जयेत् नरोवापदिद्विजाना-
 रीद्वातकश्चैवमादरोत् लभतेरूपसौभाग्यं वात्रकार्यं विचार्योति । अथ गूर्जरान्नात्रासंस्कारं पद्मादशीव्रतम् । श्रीई-
 श्वरउवाच । मीपेमाप्तेतुसंप्राप्तेपुण्यक्षैतुपदमवते - तस्यारान्नासंप्रसारमाध्याख्याविष्णुसनातनं श्वेतागौरेकवर्णा-
 यातस्याग्राह्यतुगोमयं अंतर्प्रक्षेतात्प्रतिशुचिर्भोजेव्यवस्थितः - तस्येकद्व्याहृतजतिशतमष्टोत्तरं तिलैः सतीक्ष्मद्वाप-
 शीकृष्णमुपयज्जपरायणः अत्रात्यानयांतडभेवाविष्णुमेवाध्यावितयेत् - सौवर्णीतहरिकृत्वाष्टौ ध्रुवाभक्तिशक्तिः
 तिलपानोपरिस्थप्यततोविष्णुं प्रमूजयेत् इति संपूज्य छिद्रितैः पुण्यैर्धूपैरनुदोपकैः नैवेद्यं तिलमिश्रं तु फलाग्निवि-
 विधानि च । तमः परमशान्ताय विरूपाक्षतमो रतुते सर्वसंकटनाशाय गृहाणा ध्यानमोरतुते इत्यर्थसंज्ञः । एवं संपू-
 ज्य देवेशं होमं कुर्यात्समाहितः आवाह्यदेवलक्ष्मीप्राहोमेयेदोमयाहुतीः शान्तमष्टाधिकैश्चैव तिलाज्यमुहातिसं-
 तान् महस्त्वशीर्षामंत्रेण हृदि ध्यात्वा जनार्दनं लक्ष्म्यायुतं च मेयामशंखचक्रगदाधरं - होमतिक्रारं येच्छाद्धैवैरणव-
 द्विजसतम् - दत्त्वा च भोजनतुभ्यो द्यूतकुंभं च दक्षिणां - धर्मश्रवणसंयुक्तजान् ययानुततो निशां - कृत्वा तु वैष्णवीं
 मूर्तिं विज्ञाप्य प्रतिप्रादयेत् - मंत्रहीनं क्रियाहितं - विधिहीनं च यत्कृतं - क्षमस्व देव देवेश - सर्वमेव समाप्य
 उमोवाच भगवन् प्रमुमिच्छामि प्रसादं कुरु मे प्रभो - कथितं त्वं प्रसादेन यथास्ति मयि सो हृदं - अतः केन कर्तव्यं न विरू-
 पं च प्रणम्यति - सोमोऽयं चैव मनो लंप्यते कस्तु पूजनात् - तन्मि कथय देवेश प्ररमाभीष्टदायकं - श्वरउवाच - श्रूय
 तां परमगुह्यं व्रतं पापहरं शुभम् - मुरुपाद्वादशीनाम महिमा त कर्तारिणां - विरूपनाशिर्नैव सुरूप लप्रदोऽपि नी-
 कुलट्टिककरीञ्चैव सर्वसौख्यप्रदापिनी - तच्छृणु श्रूयन्ते न कश्चिमानं प्रयानवि - पुरोवाद्वापुररयति विष्णुर्देव्यनि-

पुनः ॥ अद्यतोषोमस्ततोकेव सुदृक्कुलकिल ॥ तेनोदासुप्रिमणांमभात्मकस्यसुतापुरा ॥ अत्रयत्तरूपमुभय ॥ १५ ॥
 तत्रतपसापणा ॥ नहि तस्याविनाशुपणः स्तोत्रमुद्रहतेसुखं ॥ श्वश्रुश्वशुरयोः पादौवर्दसां पुनः पुनः ॥ केनापिकसं-
 दोपेनकुपिताविष्णुमातरः ॥ नप्रसादयतिक्षिप्रंनिहितात्वातुदेवकी ॥ १६ ॥ कृष्णप्रोवाचकुपितायादिवेजननीहंहं तत-
 स्त्वयाहिवेवाहाकुलरूपगुणाधिकं ॥ मद्रूपयमुन्यपाकुतैनाहसित्वकुलद्रहं ॥ श्रीकृष्णउवाच ॥ १७ ॥ मयातुसुप्रिम-
 णीत्यकाडद्रहंकथंशुभे ॥ यःपरित्यजतेभाव्यज्रिविद्वंशरीरिणी ॥ संप्राप्तोतिहिमंदवदोभ्रा ॥ न्यसंसंपौरुषं धिरू-
 पत्वमवाप्नोतिनमुखंविंदतेकथितं ॥ व्यधिर्वाजायतेलोकनिंदनीयः सदेहिनां ॥ १८ ॥ इत्यहं देविजांनामिकेधं कुप्यैवहं
 स्तव देवमयुवाच ॥ सर्वेषुमेवदेवानांतीर्थादीनामपिध्रुवः ॥ मतांगुरुतरांगुजकरंतरस्यावज्रंनखजितं ॥ ममवर्षयस्य
 करणात्कथं पापेष्टनामयेत् ॥ जननीपूज्यतेनभाव्यर्चयंदुर्दंनः ॥ श्रीकृष्णउवाच ॥ १९ ॥ परित्यजामिनोभीराप्रिया-
 प्राणयनेश्वरी ॥ इतित्पणीप्रगभूतामातरप्रदंयकेशवः ॥ चिंतयामासंपरमंकेयसीरूपमवेदिति ॥ २० ॥ तस्मिन्नेवकाले
 तुनारदोभंगवान्पिः ॥ अश्रुयुजगामसहसांविष्णुसंप्रदंयद्विस्मितं पुजितः ॥ परयाभक्त्याज्जध्वंजग्रहंनारदः ॥ उपविष्टो
 यथान्याय्यपदंयदुद्धनमयमनारदउवाच ॥ कित्वंवेदंकेरोमिथंकेधमुद्वेगकांशुणः ॥ किंनसिद्यतितेभीष्टं त्यजोद्वेगं दु-
 स्तमं श्रीकृष्णउवाच ॥ मात्रानिपुकोदेवपरेणेतुं द्विजोत्तमः ॥ कन्यामुद्रहयिष्यामिमुखं पाकरिपंचित्यभो नांरुद्रउवाच ॥
 श्रूयतामभिरुप्यामिपूर्ववृत्तांतमादरात् ॥ लक्ष्यपुक्तः पुरांनार्थः ॥ क्रीडमानोहिनंदनेतज्जगामत्सभगवान् ॥ दुर्वासा
 अप्रसन्नः ॥ शशंयुर्थानादिविधिनासंस्कृतज्ञानमूर्तिना ॥ प्रदंयवाभक्त्यरूपतंदंयं हांस्यकृततदा ॥ २१ ॥ सकोपेनमह-
 तजोवैश्वानरसम्प्रभः ॥ शशापलंक्ष्यदुर्वासामुनिः क्रोधेनसंयुतः ॥ हंसितोहंत्वयंमुग्धोऽज्ञोत्सन्नो रूपाभीक्ष्ण्यं च ॥ विरू-
 पाभवद्वृत्ते किंजातोह्यहं वया ॥ इत्युक्तयांतयादंयं यथाशक्त्या प्रसंदिताः ॥ प्रसन्नो जगदिवाक्यं मुच्छापो नान्यथा ॥

भवेत् नञ्जन्मातरेणास्य फलं भविष्यति विरूपिताः सेयं मर्त्यवती णीहि गोपकस्य गृहे शुभाः सत्यमासा विरूपा-
 ना विरूपदशाना तथा कर्णसातिविकतासंजाता तत्तभा वतः पाणिप्रदकटिग्रीवं सर्ववैरूप्यलक्षणं तत्रा-
 न्दमहाप्राज्ञस्तैकन्याप्रदास्यति श्रीकृष्ण उवाच विरूपवदनां ब्रह्मकथं ब्रह्ममामिनि त्यशः कांशातिवैगमिष्या-
 मितं विवाहकुरु प्रिणीम् नारद उवाच स्किमप्यारतु प्रसादेन श्यापान्मुच्येत तत्क्षणात् उत मया पश्यते र्ध्रमसौ-
 भान्य परम सुखम् देवक्यं अश्रसादेन धर्मकामार्थसिद्धये ऽर्ध्रं भविष्यति तव स्रवंधो विहितः सुरैः पृथग्वाचना-
 न्ययाकावर्धेन गृणावचनमहत् मातागुरुतरभूमि सति वेद पुगीयते इधमरु उवाच एवमुक्ता महादेवि सारदृशि दि-
 वर्गते कृष्णोऽपि मातरं द्राह्वैवाहं हि विधीयते विवाहिता च समनेन वेदो कविधिना ततः आनीय रत्नगृहे सनुर्दे-
 श्यार्क्षसिता वधूं परयाद्यचनं भामा परिणीता शुचिवता निर्वास्ति परमां गच्छ प्रसादपुरमा भव ईदृमुक्ता वीक्ष्य त्वा-
 कृष्ण प्राणिमस्य त्वातरं जगामो कृतकार्यार्णां करणाय महाबल तां दृष्ट्वा देवकीमाता वभौ दुःखाधिकानुशंसः इयं
 विरूपाविकृता कथं भर्त्सरित गोपिता चितामवापमहती भंतरुद्विशमानसा कस्यापि ना च वक्षेथा विरूपं तत्तदुदीरजं
 अथ कास्मिन्नुकाले तुरुकिमुणातु समानता नमस्कृत्य ततः पश्चात् स्मरुष्टु प्रांशियुगलं था उवाच प्रसूतं वा कथं भक्तिमु-
 कं शुभावहं अथ हं द्रष्टुमिच्छामि सपत्नीकृष्ण वल्लभाम् शीघ्रं तां दर्शयथा अथ प्रसादं सुविधीयताम् देवक्युवाच ॥
 शुश्रूह हते सुभगे ममापि वचनं कुरु पूर्वमाचारं तं सुश्रुत्सु रूपां द्वा दशानां सुप्रयच्छसि चेत्तस्य दर्शनं ते भविष्यति रुक्मि-
 ण्युवाच कृष्णेन क्रियते धर्मा द्रतर्चा पिसुदं करं कथं तस्यै प्रयच्छामि फलदेवैः सुदुर्लभं देवक्युवाच ॥ अक्षरं प्रदीयतां
 मस्य तदहं मया पुनः पंचमं शंभो प्रपद्ये इशां शसया पिवा रुक्मिण्युवाच मुकुटा द्वा दशो पुष्पं तिला द्वा र्धं प्रिनोत्स-
 हे किं पुनः भो इशा शतु स पत्न्या दृष्टे च तसि एवमुक्ता जगामासाथ मं दिरं रं वं शुभे क्षणा पुनः पश्यच्छ कृष्णं सा प्राणिमाक्षेना

वैरुपा देवपृच्छानिचैवोक्तं तु शेषिमममभो कथं पश्यामितां सान्तर्बोद्धाकृष्णवल्लभाम् श्रीकृष्णदेवाच-
 ङ्गवाङ्मया पश्यसुसु विरुपातां सुमध्यमां विरुपश्रवणादीनां कुख्यां विकृताननां अट्टवैचित्र्यकृतरूपमस्यानसुश्रुततः
 सदेवकोतितुसत्यभामावोद्धेयः सपत्नीगच्छसुश्रेणिं रं वरुपदं शैयस्वप्नार्थं तसुप्रसन्नारया तथा कुरुमश्नुपे
 देवसत्यभामासागतो रुक्मिणिर्षदिरे श्रेणश्च सुकुमारगभिमतौ धीमण्येन सा-
 ननां प्राथयामास तसु श्रुमरुपाद्वादशीव्रतं - तिलाद्वीपे ऋषयः शदेहि मे सेवकारमयहं - इत्युक्ता बहूः सापि
 सपत्न्या नददौ फलं - तदा पलायिता गच्छ इयं दत्त्वा कपाटं - रुदंती रेदन भूदहनि भूढा बस्थिता भवन् - ससागता रु
 किमणी सा तन्मुखा लोकनेच्छया - नोद्घाटयति सा द्वारं तिरस्कारेण शोचति - रुक्मिणी सा तु सत्यभामाशुचिस्मितां
 एकामप्याहुतिं देवि देहि भीष्मकनांदिनि - अर्द्धाहुतिमयो देहि तदा स्य दर्शयामयहं - सपत्नीत्वं न जानामि तवाहमे
 विकारमन्यहं - व्रतानि लफलदेहि यथास्ति महिसौहदं - रुक्मिण्युवाच - कोयं भवति श्वमस्तं यं सुरुरुपाद्वादशी भ्रुति ति-
 लहाति प्रपच्छामि उद्घाटय कपाटं इत्युक्ता त्वरितं स्नात्वा दत्त्वा ह्येकां तिलाहुतिं - तस्याभिवद्रत्ता पांरुपेणास्ये-
 धिकाभवत् - तां दृष्ट्वा विस्मयपरां प्रपच्छदयिता हरेः - ॥ - रुक्मिण्युवाच - ॥ - कथं तां ममाहा विवकिमर्थ
 मिह वागता ॥ सत्यभामोवाच - ॥ - तवाहं भगिनी भद्रकृष्णो नो ह्यारसि धार्मिके - ॥ - सत्यभामेति नाम नमामि
 चरणौ तव - इति श्रुत्वा तु वचनं विस्मयोत्फुल्लोचनः - नोवाचा किल चार्वागीर्षितामा प्रमहत्तमां - अपश्यद्भूयमाने
 वसुरुपादिस्मितां भवन् - एतास्मिन्नेव काले तु वाग्वाचा शरीरिणी - व्रतदानप्रभावेन सत्यव्रतपरायणा - सु
 रूपाद्वादशी पुण्यादेवानामपि दुर्लभा - पार्वत्युवाच - कर्मणा केन कर्तव्या किमाचारवदस्वमे - नित्यमहोमदानं च
 प्रसादं मे विधीयताम् - श्रीहर्षरज्ज्वाच - गौपमासे तु संप्राप्ते पुण्य ऋक्षं यदा भवेत् - तस्या राज्ञोऽस्य तत्तमाया ब्रुवा विष्णु

सनातनः श्वेतानोरिकवर्णायाः तस्याग्राह्यतुगोमयः अंतरिक्षानुपातितशुचिर्मानुमवस्थितः तस्य कवचादुती
 नातुशतमष्टांतरतिलैः प्रतीक्षित्वादर्शो कृष्णामुपवासपरायणः स्तुत्वा जघातदग्नेवा विष्णुमेवाय चिन्तयेत् इति
 संपुण्यविहितैः पुण्यधैः सदैपकैः नैवेद्यातिलमिश्रतुफलातिविविधानि च सुमप्रमशान्तायाविरुद्राक्षनमोस्तु
 ते सर्वसंकटनाशाय ग्रहाणां ध्यानमोस्तुते एते संपुण्यदेवेशकुम्भार्द्धिमस्तुसाहितः आवाह्यदेवलक्ष्मीशं होमये
 त् नमयादुतीः शतमष्टाधिकैश्च तिलान्वयाह तिसंयुतान् अहस्महस्मशीर्षामन्त्रेण हृदयवाज्जनादनें लक्ष्मीयुक्त
 शंखचक्रकैर्वर्जमंदाधरः होमांतकारयेच्छार्द्धैषणवद्विजसुभैः दद्याच्च भोजयते भूतिजवाद्रवाचुदाशिणां ध
 र्मश्रवणसंयुक्तजाययित्वा ततो निशां तत्सर्वेष्वेष्टणवर्णमूर्तिविप्राय प्रतिपादयेत् मन्त्रहीनं भक्तिहीनं सर्वतत्रक्षमा
 पयेत् श्रीहर्षरत्नवाच एव यः कुरुते देविसुरुपाद्वादशीव्रतं नरो वा यदि वानारी तस्य पुण्यं शुण्डा पुण्यं मोक्षदोर्भा
 नयनं यतितस्य श्रपिजन्मांतरा जतां अपि पापं संपक्का जायते कारणांतरात् तस्यापि नम्रप्रतेदुःखं वैरुध्य तस्य ज
 न्मनि बहुभिन्नचवैलोकनेष्टैः सह वियोगिता जायते भोजवद्विधश्रुतिमान् जायते भुवि जातिस्मरणमाप्नोति प्रदनि
 वारणमाप्नुयात् पथ्यमानं मिदं भक्तपायः शृणोति समाहितः पुण्यं प्राप्नोति स तत्तत्त्रयार्थलोकमहीयते ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥

इति श्रीवतार्कसंक्षेपपुराणिकं सुरुपाद्वादशीव्रतम् ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥

इदं च पापमसि पुण्यं न क्षमादा रभ्यं कृष्णद्वादशीपथ्यं तं विधेयम् पौषकृष्णत्रयोदश्यां पक्षत्रयोदशीव्रतं कार्यम् पौषक
 ण्यवतुर्दश्यामासि शिवरात्रिव्रतम् नान्यद्द्वयविशेषकृत्यम् पौषमासासर्द्धदश्याग्रासं भवः सत्तमहर्भारते एव मुक्त
 श्रमा केषात श्रवणैर्पुकाचेत् पौषमासपायोः अर्द्धदश्याः सविज्ञेयः कोटिसूर्य्यग्रहैः समद्वितीयास्तवाहूर्द्धादयः प्राज्ञशा

साधाम्यामेव भवति—पौषमापयोः—पौषमास्थोर्भेधवर्त्तुम्याममस्थिं संभवति । तत्तु पौषामास्थामित्यर्थः इति य-
त्काश्चिदुक्तिकैर्लुक्कृतं सत्—चतुदशयनभिज्ञत्वाद्भ्रंशकृत्वा । सर्वत्र पुराणवाक्याभ्यामेव विरोधात् । अथ पुन-
र्भवो भवति यो नो हां सत्तु ध्यां । यच्चोच्यते—पातसंभवेन भवति पूर्वप्राज्ञिज्ञात्स्वदुष्त्वात् । तदुच्यते—तिष्ठिन्नक्षत्रमोनां हां ।
सवादिभ्यां तत्संभवाविचारः केन रुच्यते—ज्ञाता वाधिपत्रिकाणां स्थित्या सह स्नावाधिपुत्रिकासु कचिजाते तद्ज्ञातपुरुष-
स्याभावात्संभवे गोकार्थ एव पुराणवाक्यप्रामाण्यात् । अन्यथानास्तिकत्वापेक्षेति संभवसामंजस्यमिति नारदी-
यवचनामाकृत्यमुक्तं—पौषमयेव विषेद्रूपितश्चाद्विप्रलाधिकं—अस्मायां कर्षणत्वात् कर्षुकायां तु ग्राह्याधिकमिति । अथ-
पौषशुक्लभातप्रदाकृत्यम्—नारदीये—पौषशुक्लभातिपदि भानुमध्यमर्द्धभक्तिरक्षकभक्तव्रतो मर्त्योभानुलोके मन्वाहुयात्तु-
पौषशुक्लद्वितीयां पदि त्रयोका । ॥ २ ॥ पौषशुक्लद्वितीयायां गोशुभोदकमाजर्त्तव्यं । ॥ सर्वकामसद्वन्दशां मरुतवाह्ये दुर्दृश्यं नम-
नोद्वन्दानेन बाले दुर्हविष्यशजितेन्द्रियः । ॥ पूजयेत्सांध्यमुदितं धर्मकामार्थसिद्धिदं । ॥ अत्रारोप्य ब्रतं । ॥ चिरपुण्यमोत्तरे-
पौषशुक्लद्वितीयायां गवांशुभोदकेन तु । स्नात्वा शुक्लं वारोभवा सुसुखं वस्तु सुपायतः । बालेन्द्रो पूजनं कार्थम् । ॥ पौषमास्त्य-
नलेपनैः—आहारगोरसंप्रायश्चमयश्चायनिशानुवेत—एवंप्रतिमासशुक्लद्वितीयां सुबाले दुपूजतम् । अर्थात् मुगुंशी-
र्षबाले दुपूजं कृत्वोद्यपि—वासांसिरसकं भवकं च नतु द्विजातेषु । दद्यात्तु पूर्ववद्ब्रह्मावृतपारंगतो भवेत् । ब्रवेत्तानि तथी-
भृङ्गो गन्धर्वव्यपोहति—सौभाग्यमाशोति तथा पुष्टिचमनजोत्तमः । कर्षसंचापोल्यधैकानि । दशशस्तश्चाभ्युन्नचुरं धुम्-
अर्थात् सादस्तस्य समस्तक्रामावस्तथाशोत्थवाचनारी-इति विष्णुधर्मोत्तरोक्तं । पौषशुक्लद्वितीयायां आरोप्य ब्रतम्-
पौषशुक्लतृतीयायां ब्रह्मगौरीव्रतम् । नारदीये—पौषशुक्लतृतीयायां ब्रह्मगौरीव्रतं वरेत् । पूर्वोक्तेन विधानेन तपसा विख्याद्वि-
जान्तम्—ब्रह्मगौरीप्रसादेन मोदते ब्रह्मसंगतेति । गौरीपूजनं—ब्रह्मपूजासहितमित्यत्र विशेषरुचं । पौषशुक्लचतुर्थ्यां

विधिशेषोक्ता तत्रैव पौषमासचतुर्थ्यातुविधिश्राद्धमभिकृतः विशेषेण ज्येष्ठन्यासोदकैर्दक्षिणाददेत् । एवं
 कृतमुत्तमयाद्रतीसंपत्तिभाजनः पौषशुक्लपंचम्यामधुसूदनपूजोक्ता नारदीये । पौषेपिशुक्लपंचम्यांसंपूज्यमधु
 सूदनं । लभतेवांछितान्कामान्नात्रकार्यविचारणा पंचम्यां प्रतिभासंतुशुक्लेकृष्णेचनारद । प्रिहणां पूजनं शस्तं
 नाराणामपि सर्वथा । पौषपृष्ठाविष्णुरूपिदिनेशपूजोक्ता तत्रैव । पौषमासे शुक्लपृष्ठादिवादिनपतिर्द्विजुः । विष्णु
 रूपी जगद्धाता श्राद्धभूतः सनातनः । सतस्मात्पूजनीयो स्यात्पुष्पैर्गंधपूरस्करैः तैर्वैर्धौर्वस्त्रभूषणैः सर्वसौख्यमभी
 प्सुभिरिति । पौषशुक्लसप्तम्यादितोवर्षमाध्यमभयसप्तमीव्रतम् । जयसिंहकल्पद्रुमैः सप्तम्यामुपोषणम् । वि
 संध्यं सुवर्णपूजा । रात्रावधः शयनचक्रत्वा । पूर्णमासिसप्तम्यां वृतादिभिर्भानुसंपूज्य । मोदकप्रस्थं निवेद्या द्वि
 जाभोजयित्वा कपिलं दद्यात् । एवं कृते सर्वकामाप्तिर्भवतीत्युभयसप्तमीव्रतम् । अर्धैवमासैर्दसपत्नमीव्रतं
 प्रतिमासे मासैर्दसपत्नयित्वा गवामहिकंदद्यादिति मासैर्दसपत्नमीव्रतम् । पौषशुक्लपृष्ठां शिवपूजा । नारदीये
 शुक्लपृष्ठां तु पौषस्थशिवसंपूज्यमभिकृतः । भुक्तिमुक्तिमवाप्नोति भक्तमेकं समचरेत् । भक्तं भोजनमित्यर्थः ।
 ब्रह्मविशेषो भविष्योत्तरे कल्पतरौ । श्रीमहादेव उवाच ॥ पौषमासिमहादेवि शुक्लपृष्ठां भवेत् ।
 तदा सा तु महापुण्या महाभद्रैः कथ्यते । तस्यां स्नानं महापुण्यं जपो होमस्तुतर्पणम् । विप्रभोज्यं यमप्रीत्यै श्रात
 साहायिकं भवेत् । तस्मात्तस्यां महादेव पूज्यो हविर्विवर्धये । गंधपुष्पां प्रहारैश्च । ब्राह्मणानां भोजनैरिति ।
 इयमेव मरणोप्युता जयतीति शोका । पौषमासिमहादेवि अष्टम्यां शुक्लपक्षके । नक्षत्रजायते पुण्यं ब्रह्मैकैरौद्रमु
 द्यते । तदा तु सामहापुण्या जयतीति ह्यष्टमिशुभा । तस्यां स्नानं तथा दातं जपो होमश्च तर्पणं । सर्वैकोटिगुणं दिवि
 कृतं भवति कृत्स्नं श्रुतिपौषशुक्लपृष्ठां व्रतम् । पौषशुक्लपृष्ठां नारदीये । पौषशुक्लपंचम्यां

इयं तु महाभायां प्रपन्नयेत् ॥ इदं भक्तवत्प्रेमाणि प्रेषयन्त्येव ॥ अथ हि प्रयोत्तेरपीदं व्रतमुक्तां श्रीकण्ठधौष ॥
 प्रासुरविनिहते भगवत्तामहासुरैः ॥ धृष्टकेतुमनुमत्सुसंभामावहवः कर्ता ॥ एतां तारुमध्वरादेवीं ह्यवतीर्त्य पुनः
 धर्मसंस्थानवाधायानजघ्रेत्स तमान् ॥ अथ रक्तसुरेताममहिषस्य सुतो महान् ॥ अशासितव्रतमव्रजं व्रजं
 धृतात्तपदः ॥ तस्मददत्तव्रतवैरो रणयत्तल्लोभयमुदके ॥ तेन लब्धवरेणाधमे लयिष्यति नोः सुतान् ॥ ॥ प्राणव्यं स ह्यश्वके
 प्रायश्चरत्वाभिरागतं तं दृष्ट्वा नवचलं स भक्त्या श्रिता युधाः ॥ इदं मुमुक्षुः सार्द्धैः सुरैः शकपुत्रेण मः ॥ अतः प्राव्रजं
 दशोऽपि तेषु तरेणो ॥ प्राशान्क्रादः शहाहासुरैः दकच्छपा ॥ ब्रह्मैवमित्यल्लोकप्रसुरासुरमहारणे ॥ अथ रक्तसु
 रोऽपि प्राययुधैर्विषैः सह तैर्हन्तुं यत्ना विवधारक्तक्षिणमहारणे ॥ एतन्स्वर्गं प्रित्यज्यत्यक्तप्रहरणं ॥ दुर्गं कंठच्छपा
 र्थं प्रासापयन्नस्तं भववच्छमा ॥ दुर्गां चामुदयासाईतं वदुर्गां सुमान्विता ॥ अथ तावत्समहा लक्ष्मीं जडां शैलं करीतथा ॥ शि
 वद्वतो महदंटाक्षमरीचंद्रमनाला ॥ रेवती च परा ॥ सिद्धिर्नैव ताः परिकीर्त्ताताः ॥ एतां सर्वं एतुं विचक्रुश्चिदशाः ॥ श्रुता
 जनाः ॥ ज्ञमाति सुप्रजिमुकदं वृत्तिवत्तरणं ॥ वनसकलमुह्यनसुखजननी ॥ इत्युदतिजगदशवां दितसकलामातिविक्रुदा
 शयिष्कृतनखदशभूषणशचिरवस्त्रा ॥ इति तखडाकृतहरता ॥ ज्ञयति तन्नरमुदमुं दितमिति शिरः ॥ हरिकृच्छरी ॥ जज्ञित
 श्वास्त्रिणा ॥ ज्ञालाविकटजयनच्छवद्रमा ॥ एतौ भा ॥ ॥ ज्ञयति दिगवरभूषासिद्धपदशोमहा लक्ष्मीं करकमलशोभापुद्गा
 स्तववद्धपद्मवरेणा ॥ च जयतिकमंडलुहरता ॥ नंदादेवी नता ॥ तैर्हन्तुं धूम्रताविक्रतमुखा ॥ फक्तारादामपूरितदिशो ॥ ध्वाज्य
 तिविकरा लद्वहक्षेभुं कभीरुद्रभावरथा ॥ क्षोभितव्रहा ॥ इदं सूकरमुखमुखरं कृतं तज्जावा ॥ ज्ञयाति डमरुहरता ॥ शिवदूरी
 प्रथमां शिवशक्तिमुक्तां दहासभैरवदुः ॥ सहचारैर्वत्सजालदिग्भक्ता ॥ ज्ञयति भुजगेंद्रं वंधनशोभितकर्णाग्रहा ॥ रुद्रा ॥ घटपुटहम
 रजमदलं ह्मक्षरैश्चांकारनात्तावयवा ॥ पृथ्विमुध्वत रूपा ॥ इत्यहं शश्वत्सुरैर्देवी शान्ता ॥ शान्तवचना ॥ सिंह रक्षा ॥ नमो ॥

नाविष्टः ॥ जपति च तर्जुनदेहाचंद्रकलाचंद्रमंडलादेवो ॥ एतिसुदचंचुपातः सचूर्णताविबुधशत्रुसंपाता जयतेसि
नशूलहस्तावहुरूपावतारैर्द्रुमयैः ॥ अत्यतिष्ठः पतवदलनिलेपेपुण्योनिमिसिंहिताऽजयति ॥ हुरसिद्धिनासिह
सिद्धिवादितादेवः ॥ इति तवदशोसरत्नमनुपममार्थोभिरमराः कल्पाः ॥ इदमेवसहदेवैस्तत्परात्मसर्वभूतिभ्यः
पुनस्तुतः प्रणम्योचुर्भक्तारवांसिंहवाहिनी ॥ अस्माकंभक्त्यभितानांशरण्यशरण्यसंवः ॥ देवानांतदचःश्रुत्वातिभ्युद
इयानमवततः सिंहाधिकुशांनिजसुदुर्गार्थिभिः सहितापुत्रांतः ॥ इदमुपेदंरुद्रसिद्धिं ॥ अहस्तमुरमूर्धनिऽकुमरीविंश
तिभुजापुत्राविल्वफलोपमाः ॥ सुवैलम्बयवशः शरः संदुष्टतमसाः इतथाभंमहाग्रहापरिकांताः ॥ रवस्तवमायाविनश्चने
श्वदक्षप्रसाहधर्मयानामतश्चतिवोधतानाः ॥ इदोभरोमुशः क्रेशीप्रलवोमरकंदकः ॥ अरिष्टः पुलोमाशरभः ॥ शंखरोहुहु
मिश्रयः ॥ इत्यलनमनुविर्मोवाताप्राधेनकोवाहुरिः ॥ मयोदवोबुल्लोपुंभुमंशुकैटभुकात्यजितभः ॥ एतेपांड्यादेवैत्याग्रा
क्षयनेतानिरुपिताः दारुणाभजनाः संवे ॥ सवद्विश्वेद्वतध्वजाः ॥ रूपोऽभ्यंतश्चैवध्वजास्तप्रांयपयपयक ॥ अस्म
दश्चतुराजैर्द्रुमलितोद्वयपावकाः ॥ कैलासनाः ॥ कांजनापांड्याः ॥ किंचनत्नमालंकराः ॥ एतत्काविविधैर्वर्णैरुदितल्लक्षणा
दिवताः ॥ नीलाप्रोताः सितारुकाः ॥ कण्ठारताः ॥ एवमेवैर्काः ॥ अनेत्रपदपटोसुखाकवहुल्लेकबुराः ॥ एतत्क्रांति
तुरलानतर्कयइवशोभनाः ॥ अततोहलहलाएवंचकिस्तेदजवोतमाः ॥ अस्माल्लयतः ॥ मणानभेरीझल्लरगोमुखान् ॥ याद
स्तानकान्तयेरांखानुडमसडिडिमान् ॥ पुत्राविधेसमजिताभवाः ॥ नोदस्यनायकाः ॥ अस्मान्जग्मुः शरैः शूलैः पुरिदैः श
क्तिवोमैः ॥ अस्मिभिर्मुद्रैः कुतैः शतश्रीकूटमुद्रैः ॥ अस्माहन्त्यमानिरोषेणजज्ज्वालसमरोविकाः ॥ अस्मिहार्कवाहुतदेवी
शमभ्येप्रधावितानाः ॥ अस्मिच्छिद्यविक्रान्तेदक्षिणक्षानाविधिरस्तथा ॥ अल्लकक्रेणुदौल्लान्मुत्तमध्वसमरुरुपाः ॥ अचि
कानिददंतुष्टदेवभ्यः शाश्वतारिणोः ॥ सुखैरपिमुह्यतांनिजयदेवीतिवादिभिः ॥ अंधिकासाधुशंकरादौतेपांचक्रेक्षणारक्ष

यः कालरात्रौ दानवानामरेव निपपातसः । जीवितानि च जगद्दद्यात्तद्विवर्तनं दत्ताः ॥ अथ रक्तसुरं कंठे यद्वा पा-
 र्श्वमत्तले । देवजधानतीक्ष्णेन त्रिशूलेन भृशं हृदि । समिद्धहृदयो मायाशक्तेर्देवसुदारुणः । तथापि देव्या सह-
 पपातसमरे सुरः । देवतानसुराज्जिवत्तत्र वज्रपुरंदुतम् । ददृशुस्त्वोरणप्रतिलंबमानाः महावज्रान् । व्याघ्रघ्नुः
 सुराह्वानवभ्याध्वजचिह्निताः । श्रोतवापि हि भूपालेर्जयलब्धैः श्रियान्वितैः । उपोष्यते न रैर्भक्त्या नारीभिरपि प्रांडव
 मुखिष्ठैरुडवाच । कीदृशिवधानंतस्यास्ति नवन्याद्वा हि मे प्रभो । सरहस्यसमंजं चतुष्यते येन चण्डिका । श्रिकृष्ण उवाच ।
 परैरस्य शुक्लपक्षेवानवर्मापरिसंभूताः । तस्यां त्वात्वा शुभैः पुष्पैरर्चनीया हरेः स्वसा । सा कुमारिभगवती सिंहस्थानंद-
 दायिनी । ध्वजाद्याता विधानकृत्वा पुरतस्तां श्रपूजयेत् । मालतीकुसुमदीपैर्गंधधूपविलेपनैः । बालिभिः प्रशुभिर्महैः
 सुरमांसस्तनैर्वरैः । दधिचंदनघुणैश्च भक्ष्यैश्चानभिपाचितैः । मंत्रेणानेन कौतयेद्वा हास्यांश्चैव प्रार्थयः । इन्द्रो भगव-
 तीरुष्णां विश्वस्य जगती हिता । सर्वदुःखसंयमनीं ग्रहनक्षत्रमालिनीं । प्रपन्नो हं शिवाराविभद्रे पारमसीमाहिः । सर्व-
 भूतपिशाचेभ्यः सर्वसत्त्वसरीसृपैः । देवेभ्यो मानवेभ्यश्च भयेभ्योरक्षमांततः । ततश्चारोपयेद्वा जद्भवीनां भवने ध्व-
 जान् । भोजयितुं कुमारैश्च प्राणिपत्त्वक्षमापयेत् । उपवासेन कुर्वीत एकभक्तेन वा पुनः । भक्त्या भूपालयेच्चास्य भुक्तिस्ते-
 पागरीयसी । एवं ये पूजयिष्यंति ध्वजैर्भगवतीं नराः । तेषां दुर्गादुर्गमार्गचौरव्यालाशिसंकटे रणेश कुले गेहे बुद्धिमुखे
 सुखे जले । रक्षां करोति स ततश्च वानि सर्वमंगला । आस्यां भूवविजयो नवन्यां प्रादुर्नंदन । भगवत्सारतुतेन धात्रवर्मा-
 सुततं प्रिया । धन्या पुण्या पापहरा सर्वोपद्रवनाशिनी । अनुष्ठेया प्रयत्नेन सर्वान् कामानभीप्सिताम् ॥ देव्यर्चना हि-
 तमतिर्भनूजो नवन्यां दुर्गां ग्रहेष्वजवरानवरोपयेद्यः । कामानवाप्य मनसोऽभिमतान् प्रकामं देहं विहाय समप्रैति च-
 वीरलोकम् । इति भविष्योत्तरे पौषशुक्लाध्वजारोपद्रुर्गानवमो व्रतम् ॥

॥ पौषशुक्लशम्याविश्वेदेवपूजाव्रतम् ॥ नारदये ॥

पौषे शम्यां शुक्लायां विश्वेदेवान्समर्चयेत् - क्रतुर्दशो वसु - सत्य - कालकाममुनीनज - रुथापयित्वादर्भमयानासने
पुचंसंस्थितान् गर्धधूपैस्तथादीपनैर्वधैश्चापिनारद - प्रत्येकदक्षिणां दत्त्वाग्निं पत्यविसर्जयेत् - दक्षिणां तां
द्विजाग्रभ्योगुरवे वा समर्चयेत् - एवं कृतविधिश्चैकभक्तभोजीव्रती भवेत् लोकत्रयस्य विप्रर्पणत्रकार्यविचारणा
इदं पौषशुक्लदर्शमर्हं शानकरपादि श्रम्यां श्राद्धदानादि सर्वमशयफलं भवतीति कल्प्यादिनिर्णयो भिधानात् - पौष
शुक्लैकादशी पुत्रद्वैकादशी नारदये पौषस्य शुक्लैकादशी पुत्रदांसमुपोत्पवैद्वादश्यां चाक्रिणान् च्यवगार्धैरुपचा
रकैः ततः संभोज्य विप्रार्थ्यान् दत्त्वा तैर्भ्य इ च दक्षिणां विमृज्य स्वयमभ्यास्य चैषान्वां धवैः सह - एवं कृतव्रतो वि
प्रभुक्ताभोगानि हे हिंस्रतान् विमानवरमारुह्य यात्यंते हरिर्मंदिरम् - अथ कथा पद्मपुराणे - युधिष्ठिर उवाच
कथ्यतां चैव भो कृष्ण कृपां कृत्वा ममोपरि पौषस्य शुक्लपक्षे यतिधरे कादशी भवेत् - किनामको विधिरत्तरया - को
देवस्तत्र पूज्यते कस्य तुष्टे हृदयैके शवदमे पुरुषोत्तम श्रीकृष्ण उवाच शृणु राजन् प्रवक्ष्यामि शुक्ला पौषस्य याम्भवे
त् कथयामि महाराज लोकानां हितकाम्यया पूर्वोक्तविधिनाराजन् कर्तव्या च प्रयत्नतः पुत्रदानां मविरया तास
वैपापक्षयकरी - नारायणो हि देवो रम्याः सर्वकामफलप्रद - नातः परतरा कश्चित्त्रैलोक्ये स चराचरे - विद्यावंतं वश
स्वंतकरोति मनुजं हरिः शृणु राजन् प्रवक्ष्यामि पुत्रदायाः कथां शुभां पुरीभद्रावतीनाम राजा तत्र सुकेतुमान् राजा
स्तस्य तु पत्यो वै पचवांसं सुलोचना - पुत्रहर्निनेन राजा वै कालोतीतो मनोरथः पुत्रं न लेभे राजा वै शोभनं वंशवर्द्धनं नरा
ष्ट्रेन पुरे सौख्यं राजालेभे सुकेतुमान् - सौख्यं शोभनं राजानभने पुत्रवर्जितः - राजा राजा इति थाजाता वृन्त्यो न्यमतिद्वः

खितौ पितरौ तस्य पानीयं कवोऽष्टमुपभुजते । राज्ञः पुत्रो न वै जातो योऽस्मान्सतर्पयिष्यति । इत्थं संचितवानास्त्रि
 लेभ्यः सुखं तदा । न ऋणां न मुच्यते पुत्रो देवदृष्टा तथापि तु । तस्मात्सर्वप्रयत्नन पुत्रवत्प्राप्यते नृः । इह लोके य
 शस्तेषां परलोकेशु भागतिः । येषां तरे तमांता हि पुत्रजन्मा भवेद्भुवे । आपुरंरो भयसंपत्तिस्ते पालोके प्रवर्द्धते । पुत्र
 हीनं तथैव रज्यं चंद्रहीनां यथानिशा । इत्थं संचित्य मनसा शमले भेन पार्थिवः । एकैर्च्छस्स राजेन्द्रः प्राणान् हनु हि केदु
 भान् । दृष्ट्वा पतितमात्मानं पुत्रहीनं मुदुःखितं । अथां रूढं स्तदं राजा जगाम गहनं वनं । जानति रमप्रजातैव सेवकानां
 विप्रैरुत्तैषां संप्राप्तो यो रविपि न विचरं श्रतंतस्त्रिवतः । अपश्यं च वटपथ्य बृक्षां बहुविधान्वने । चंपकान्सतपर्णी
 श्र्यतुं दुकास्तिलकस्तथा । शालां श्र्यतं तमालां श्र्यतं दिरां श्र्यतं शेषतः । कदली रिगुदोश्चापि वदरीश्च मनोरमाः । व्या
 प्रोद्दिशं च वराहं । श्च वानरां न पतन्नसः । गवयाश्च मृगाश्चैव शृगालान् शशकानपि । वनमार्जारकांश्चैव भल्लकांश्च
 सैरिंसुपान् । दृष्ट्वा तान् च तयामास स्वात्मनः प्राणिनां शतम् । वने विचरतस्तस्य विमंथ्य गतो भवेत् । क्षुत्तपापी डि
 तौ राजा वने वधाम संवतः । मुखे न शुष्यता लंथं चितयामां स पार्थिवः । पातकी कृतदेवपत्न्या तदुखमीदृशं । मया
 तुतोषितं देवाय ह्यपूजाभिरदरात् । भक्त्या भूमि सुराश्चैव योषिताः श्रेष्ठभोजनैः । प्रजाश्च पालिताः सर्वाः पुत्रवत्सर्व
 दामया । कस्माद्दुःखं मया प्राप्तमिदं शरीरं मम हव । इति चिंतातुरे राजा जगाम पुरतो वने । स्वपूर्वजानां च सरः पुण्यं
 प्राप्तमहीभुजा । मानं सरपद्धते यद्देयं द्विनीखं डमडितं । हेमकारं डवाकीर्णं चक्रवाकोपशोभितं । मकरैर्मत्स्यसंघैश्च
 पक्षिभिश्च समान्वितं । समीपे तस्य संसोमनीनामाश्च मानं शुभान् । ददर्श राजा वात्स्मीकिं शिष्याणां सतपास्विनां
 प्रारफुरदक्षिणैश्च प्रारफुरदक्षिणोभुजः । सद्यस्तस्य महीपस्य शशं शुभलक्षणं । तस्य तीरे च मुनयस्तपश्चक्रुः सुदा
 रणं । हर्षाद्दुःखलनयनो मुनीन् दृष्ट्वा बभूव सः । श्रवतीर्य हं यातस्मा । न्मुनीनामग्नतः स्थितः । पृथक् पृथक् वंदे सौ

भुनीताश्चर्मसंस्थितांन् प्रत्यूचस्तेचमुनयः ॥ असवाःस्मोवयंतव-राजोवाच कुंतस्याश्चमवंतोवैयैर्भूशतप्यतेतपः
 किंमर्थमार्गताश्चहकथयंतुममाग्रतः । मुंतयऊचुः ॥ विश्वेदेवावयंराजनसरसिस्नातुमागताः ॥ अग्रचैकादशीराज-
 शुक्लापौषेहिपुत्रदं पुनंददंतिवैकुण्ठस्तजतस्मंद्रतंचरेत् ॥ तस्मादेकादशीमेतांपुत्रदेतिप्रचक्षते - इत्थमुनिवचं
 श्रुत्वामुनयोवाक्यमब्रुवन् ॥ अघारिमिन्दिवसेराजन्पुत्रदानामवर्तते एकादशीमहापुण्याक्रियतांव्रतमुत्तमं ॥ अरुम
 त्ससादतरैवेककृष्णस्यानुग्रहांत्तथा ॥ व्रतस्यास्यप्रभावाच्चावश्यंतेभिवितासुतः सराजावचनात्तेषांस्वकारैकादशी
 व्रतं - तदैवविपनेस्थित्वा मुनिभिःसंहितरतदा राज्ञीजामरणंकृत्वानत्यगीतैरतवैर्हरेः - द्वादश्यांप्रारणचक्रं
 मुनिभिःसंहितरतदा आजगामग्रहंराजहर्षांभुल्लमुखांबुजः पुत्रदायाःप्रभावेनराज्ञिगर्भततोदधे पुत्रोजा-
 तस्तरतस्तरस्यास्तेजस्वीरूपवान्गुणी तस्तेनसहायेनराज्ञासपालिताःप्रजाः एतस्मादकारणाद्राज-कर्तव्यंपुत्र-
 कांक्षिभिः मोक्षार्थिभिश्चभक्तयवैपुत्रदैकादशीव्रतं - एकचितेनघोरराजत्करेत्येकादशीव्रतं ॥ गुणिनोलभतेपु-
 त्रानिहामुत्रचसद्गति ॥ अस्यामाहारम्यश्रवणादीर्घार्युर्धनधान्यवान् पुण्यवांश्चभवेन्मर्त्यानाञ्जकार्यार्थनिजगन्त-

॥ इतिब्रह्मपुराणेब्रह्मांडोक्तपुत्रदैकादशीव्रतकथा ॥

पौषशुक्लैकादशीमन्वादिरितिमन्वादिनिर्णयोक्तान्येवकुर्यात् ॥ अस्यामेवमाघज्ञानप्रारंभकेचिदाहुः तदुक्तंब्रह्म-
 पुराणेएकादश्यांशुक्लपक्षेपौषमासिसमारभेत द्वादश्यांपौर्णमास्यांवाशुक्लपक्षेसमापयेत् ॥ माघज्ञानमितिशेषःपक्ष-
 तरमाहविष्णुर्द्वादशापौर्णमास्यांवाप्रारभ्यज्ञानमाचरेत् ॥ पण्यन्यहानिनिशितमकरभ्येतिवाकरइति पतञ्जलिमान्ग-

हेतुलामकरमेपेपुप्रातःस्नायीसदांभवेत् । हां वल्यब्रह्मचर्यचमहापातकनाशनमिति । ज्ञानकालउक्ते ब्रह्मपुराणे
 एकादश्यां शुक्लपक्षे पौष्णमास्यरुणे दये । संप्राप्ते माघमासस्य स्नानकाले विप्रक्षणाः । माघवांश्चिपुर्गंध्यावायुः स्ना-
 तिसुरपूजितइति । श्रुणोदयमारभ्य प्रातःस्नानावधिप्रभो माघज्ञानं भवेत्पुण्यं नात्र कार्थ्या विचारणा उत्तमं तु स्नु-
 श्च वलुप्ततारं तु मध्यमं सवितर्युदिते भूपततोहीनं प्रकीर्तितं । एवं सति संप्राप्ते माघमासे तु तपस्विजनवह्मभे को
 शतिसर्ववारिणिसमुद्गच्छति भास्करे यानि तु माघमासे रटस्यापः किंचिदभ्युदितेरवौ ब्रह्मधंवा सुरापां वा कं पतं
 तं पुनीमहि इत्यादि नारदीये वचनान्यशक्तविषयाणि तत्रैव तडागेष्वथवा स्नायात्कूपे मांडांश्चिते तथा माघ
 मासे वरारहे प्रशस्तानि जगज्जलं भांडाश्चितुविशेषः सारितोयं महो वंगतवकुंभरिथतं तथा वायुना ताडितं
 रात्रौ गंगा स्नानसमं रम्यं तं स्नातो बहिनसे वेतल्य स्नातो वा कथंचन सेवेतापि ब्रह्मो माधै न शीतार्थे कथंचन स्नानवि-
 धिमाह विष्णुः तत्र चोत्थाय नियमं गृह्णीयाद्विधिपूर्वकं माघमासे सनियमं स्नास्ये ह देवमाधव तीर्थस्य जले-
 नित्यामिति संकल्प्य चेतासि । ततः स्नात्वा शुभतीर्थे दत्त्वा च शिरसि मृदं । वेदो कवि धिनाराजं सुदर्याया धिनि वेदयेत्
 पितृणां तर्पयेत्वा तु भ्रवतीर्य जलात्ततः शंखचक्रधरं देवं माधवं नाम तर्पयेत् । बह्वैर्ह्रस्वा विधानेन ततस्त्वेकाशानो-
 भवेत् भूशय्या ब्रह्मचर्येण शक्तः स्नानं समाचरेत् । अंशकस्य धनाब्जस्य बहुदानं प्रकुर्वतः श्रवश्यमेव कर्त्तव्यं मा-
 यस्नानमिति श्रुतिः तिलस्नायी तिलोद्वर्णी तिलहोमी तिलोदकी तिलदं स्तिलभोका च पटु तिलीनवसीदति तैलमाभ-
 लकाश्चैव तीर्थे दयारुतु नित्यशः । तथा प्रज्वालयेदग्निं सेव नार्थे द्विजन्मतां एवं स्नानां वसने तु भोज्यं देवमवारितं भोज-
 यद्द्विजदं पत्तं भूययेद्वस्त्रभूषणैः कंबलाजिनरत्नानि वा सांस्मि विविधानि च । चैलकान्यपि देयानि प्रच्छादनपटा-
 स्तथा । उपानहं तथा गुह्यं मोचकोपापमोचकौ श्रनेन विधिनं दद्यान्माधवः प्रीयतामिति । सवित्रे प्रसावित्रे च पर-

धामयुतेतमः त्वतेजसापरिधृष्टपांपयातुसहस्रधा दिवाकरजगन्नाथप्रभाकरनमोस्तुते परिपूर्णकरिष्येहमावस्ता-
 नतवाहया इतिमाघस्नानसमापनमंत्रः अहन्यहनिदातव्यास्तिलाःशर्करयान्विताः माघावसानेसुभगेष्वह-
 रसमेजनंतया सूर्योमेप्रोयतांदेवोविष्णुमूर्तिर्निरंजनं दंपत्योर्वाससीसूक्ष्मेसप्तधान्यसमान्विते त्रिशुभोदका-
 देप्राशर्करातिलसंयुताः भगवत्यंतिलानांतुचतुर्थशर्कराशकः अनान्यंगोवरारोहेसर्वमांसनयेद्ब्रती इतिमा-
 घस्नानविधिः ॥ पौषशुक्लद्वादश्यांसुजन्मद्वादशीव्रतम् नारद्वि पौषशुक्लद्वादश्यांसुजन्मद्वादशीव्रतं तत्र-
 स्नानविधौनेनगृह्णीयाद्वार्धकं व्रतं पृथिवीगोशृंगवाढ्यार्दौतांचकृत्वाप्रदक्षिणं प्रतिमासंततःशुक्लद्वादश्यांव्रतमाच-
 रेत व्रतप्रस्थचतुष्कचक्रमाद्वाहेर्यवस्थ च द्विरकहेमातिलाःप्रस्थाद्वैपायसंधतं रौध्रस्थमाषमेकस्यहसिकरिप-
 टपककं छत्रमाषार्द्धेसश्वप्रस्थफाणितमुत्तमं चदनंपलिकंवस्त्रंपंचहस्तोन्मिततुतत् एवंतुमासिकंदानानि-
 त्दंदेयंयथाक्रमं गोमूत्रंजलमाज्यंचश्रापःशाकंदूर्विका दधिभक्तंयवादांचतिलान्पावकतापितान् दूर्भावली-
 रनुदिनंप्राशनंप्रतिमासकं एवंकृतव्रतोवर्षसौवर्णीप्रतिमांरवेः कलशेताम्बपात्रेचन्यस्थान्भ्यर्चयेद्विधानतः गुर-
 वेधेनुसाहितांसमर्च्यप्रणमेत्ततः विप्रान्द्वादशसंभोज्यतेभ्योदद्याच्चदक्षिणां एवंकृतव्रतोवर्षंजन्माद्रोन्मुत्तमेकुले
 नीरोगोधनधान्याढ्योभवेच्चाविकलेद्रियः श्रथविष्णुधर्मोत्तरोक्तंसुजन्मद्वादशीव्रतं हेमाद्रौवीरमिन्द्रोदयेपुलस्त्य-
 उवाच पौषमासेसितेपक्षेद्वादश्यांशक्रदैवते नक्षत्रयोगोविष्णुप्रथमंतुततोर्चयेत् ततःप्रभृतिविधैर्द्रमासिमा-
 सिजनादर्दनं उपोषितःपूजयेत् यावत्संवत्सरंगतं मासेचमासेविधिनोदितेनतस्यांतिथौदानमितिद्वयीमि प्रा-
 शयंपयावाहोविवेकमेणतदुच्यमानानिखिलनिबोध धृतयथाब्रीहियर्वाहिरण्यंयवाक्षमंभःकनकाक्षपानं छत्रंपयो-
 वंशुडुपुष्पताम्रंसंचदनंयस्त्रमनुक्रमेण एकैकपदोक्तमेकैकदानमेकैकस्मिन्मासेक्रमेणदेयं गोमूत्रमंभोघृतमास-

शाकं दुर्वादिघृणीहियवास्तलश्च सुध्याशुतप्लजलं मवदामः शीरेचमासक्रमशः प्रदिष्टं आमशाकं अपकशाकं
सुध्याशुतप्लमिति जलविशेषणं दार्भिमंबु कुलेशधानेधनधान्यपूणाविवेकवत्सरतसंस्तदुःखे प्राप्नोति जन्मा
विकलं द्विथश्च मवत्सरो गोमतिमानसुखी च इविष्णुधर्मोत्तरो कसुजन्मद्वदशीव्रतम्

अथारस्यास्रवमविद्योत्तरो क गोविंदद्वदशीव्रतम्

अथारस्यास्रवमविद्योत्तरो क गोविंदद्वदशीव्रतम्

अथारस्यास्रवमविद्योत्तरो क गोविंदद्वदशीव्रतम्

अथारस्यास्रवमविद्योत्तरो क गोविंदद्वदशीव्रतम्

अथारस्यास्रवमविद्योत्तरो क गोविंदद्वदशीव्रतम्

अथारस्यास्रवमविद्योत्तरो क गोविंदद्वदशीव्रतम्

अथारस्यास्रवमविद्योत्तरो क गोविंदद्वदशीव्रतम्

अथारस्यास्रवमविद्योत्तरो क गोविंदद्वदशीव्रतम्

अथारस्यास्रवमविद्योत्तरो क गोविंदद्वदशीव्रतम्

अथारस्यास्रवमविद्योत्तरो क गोविंदद्वदशीव्रतम्

अथारस्यास्रवमविद्योत्तरो क गोविंदद्वदशीव्रतम्

अथारस्यास्रवमविद्योत्तरो क गोविंदद्वदशीव्रतम्

अथारस्यास्रवमविद्योत्तरो क गोविंदद्वदशीव्रतम्

अथारस्यास्रवमविद्योत्तरो क गोविंदद्वदशीव्रतम्

समोजनश्रगावोविनोदयतिदृग्गवाहिकश्च गोदादशीयुक्तवत्पवासः प्राप्नोत्यसौसुरभिलोकमपेतशोकः

इतिभविष्योत्तरोक्तगोविंददादशीव्रतम् ।

पौषशुक्लत्रयोदश्यामच्युतपूजाव्रतं पौषशुक्लत्रयोदश्यांसमभ्यर्च्यच्युतंहरेर्घृतपात्रद्विजैर्द्रावदद्यात्सर्वार्थसिद्धये । इतिनारदीयोकमच्युतत्रयोदशीव्रतम् ॥ कृत्यत्वार्यवेध्येवमेव पौषेमासित्रयोदश्यांघृतवि

द्रावपाथिव समभ्यर्च्यस्वयदद्यात्सर्वान्कामानवाप्नुयात् इतिपौषशुक्लत्रयोदशीकृत्यम् ॥

पौषशुक्लचतुर्दश्याविरूपाक्षव्रतं नारदीये पौषशुक्लचतुर्दश्यांविरूपाक्षव्रतं कपर्दीश्वरसन्निध्यं प्रा

प्यविप्रविचित्य स्नात्वागाधजलेतत्र विरूपाक्षं शिवं यजेत् गंधमाल्यनमस्कर धूपदीपाक्षसंपदा भोजं

द्विजातयेदद्यान्मोदतेदिविदेवत हेमाद्रौ विष्णुधर्मोत्तरेध्येतदुक्तम् माकंडेयउवाच पौषशुक्लचतु

श्यांविरूपाक्षंतपूजयेत् पौषमासादयारभ्ययावत्संवत्सरं भवेत् गंधमाल्यनमस्कारधूपदीपाक्षसंपदा तत्स्थ

द्विजातयेदद्याद्भ्रततेतुपरंतप तत्स्थतदुपकरणमहोक्षादिपूजादानादि कृत्याव्रतवत्सरमेतदिष्टभयंनवान्नोतिसरा

क्षसेभ्यः कामानवाप्नोतिभवत्यरेगोभयचराजन्नचतस्यकिंचित इतिविष्णुधर्मोत्तरोक्तविरूपाक्षव्रतम् ॥

पौषपौर्णमास्यांलक्ष्मीपूजाव्रतम् नारदीये इदंजगत्पुत्रालक्ष्म्यात्मकमासीचतोहरिः पुरंदरश्चसोमश्चतथा

तिप्यद्यहरूपतंपंचतेपुण्ययुकायांपौर्णमास्यांजगद्वलात् अहंकृतं पुनश्चक्रुः सर्वसंभान्यवृद्धये गौरसर्व

पकलेकनसमालभ्यस्वकांतं स्नायात्सर्वार्थविजलैर्धारयेच्चनवांशुक दध्वाचमंगलद्रव्यंरुपध्वानत्वाततोर्व

येत् हरिद्राकुंदपुष्पैश्चगंधार्थरुपचारकैः विधायहोमविश्रांश्चभोजयेत्पायसंशनैः एवंकृत्वाव्रतंविप्रसमाप्नो

तिविबद्धं अलक्ष्मीनाशनं चैव मोदते तत्र प्रवच कृत्यत्वा एव ब्रह्मलोके तपस्तत्त्वापितरो लेभिरेवरं
पापेषु पुण्यनक्षत्रेषु पितृकैवल्यैः पितृन् अभ्यर्चयति यो देवा ब्रिजमात्मानमेव च गौरसर्पकल्केन समालभ्य स्व
कांतं कृतज्ञानैस्तथाकार्प्यमलक्ष्मीनाशनं परं उद्धर्त्य देवं च तथा सर्वेषां धियुर्जलैः स्नापयित्वा नवं वस्त्रं गृही
त्वा कांचनं तथा द्रष्टव्यं मंगलं शांतिं धूपस्त्रिंशत्पुष्पशोभितं ततो नारायणं शुक्रचंद्रशक्रवहस्पतीन् संपूज्य पुष्प
धूपैश्च नैवेद्यं श्रृणुय कष्टकं प्रशस्ते वैदिके भोजः कृत्वाग्निहवनं शुभं दानैर्वै प्रांश्रसतर्प्य नैवेद्यं चैवैवैश्च शोभि
तान् ततः पुष्टिकरं हृदं भोक्तव्यं दृतपायसं पुण्ययोगं तु कर्तव्यं राजास्नातं तु सर्वदा विष्णुरपि पौर्णिके पुण्यशुका
स्त्यस्तस्यांगौ र्सर्पकल्केन तस्मादिति शरीररोगः गव्यदृतपूर्णकुंभेनाभिषिक्तः सर्वगर्धैः सर्ववीजैश्च स्नातो घृतेन
भगवंतं वासुदेवं स्नापयित्वा पुष्पधूपदीपगंधनैवेद्यादिभिश्चाभ्यर्च्य वैष्णवैः सूक्तैर्बार्हस्पत्यैर्भैरवचानलं हुत्वा समुव
र्णनघृतेन ब्राह्मणं सवस्ति वाचयेत् ततो वासोयुगंचकजेंदत्वा अनेन कर्मणामुच्यते सर्वौषध्युक्तशृङ्गांगोपरिशिष्टे
कुष्ठमंसीह रिद्धे देमुराभौलेयचंदनं वचाचपकमुस्ताचसर्वौषधिगण स्मृतः ॥ अस्यामेव पौष्पां ईशानव्रतमुक्तं
हेमाद्रौ कालिकापुराणे पिप्पलादवाच अथोषधयचतुर्दश्यां पौष्पां मास्यां गुरोर्दने पूजयेद्विधिना येन शार्वालिंगं
निबोधत तद्ब्रह्माणं पश्चिमे भागे वा भोलिंगं स्वयं वै हरिं खरोत्कंदं दक्षिणे रुद्रमीश्वरं प्राग्दक्षिणस्थितं खरोत्कंदं सूच्यं गु
ग्गुलं चाल्प्य संयुक्तमगुरुवासितं शुभं दधानी राजनं कुट्याद्वत्वा गोपुग्मपचकं नैवेद्यां चालिं चैव पूर्ववत्स्वयं गृहं ब्रजेत्
पंचगव्यं ततः प्राश्य आचार्यं ब्राह्मणं स्तथा व्रतिनो मिथुनान्येव भोजयेच्च स्वशक्तिः हेमवत्प्रादिकंचैव यत्नात्क
त्वाथ पूजयेत् इष्टदेवाः प्रपूज्या वै वेद्यां च प्रपूजयेत् नत्वाग्निपूजयित्वा तु पंचवक्त्रं शिवं स्मरेत् प्राप्ते वेदपंचवैगावः पं
चप्रचुनियोजयेत् तेषामुद्दिश्य ते वैवंत्यूनं वापिततो अधिकं पंचप्रचुनियेव चनात् द्वितीये वेदे तृतीयां तिस्रः चतुर्थे च तस्रः

एतदभस्तुप्रथमावदवटकएव तेषां ब्रह्मादीनां पञ्चानां च क्रेदेवानां पञ्चवर्गानुद्दिश्य ब्रतयन्त्याधिकतत्तेष्वेव नियोजयेत्
 निखिलप्राविशेषपञ्चकर्तव्यतत्पदेष्मुभिः सुखकीर्तिश्रियोर्ध्वइहैव विभवाय च रहस्यमेतद्ब्रूदितं न देयं यस्य कस्य
 चित् इति निर्णयाम्ते ब्रह्मपुराणे कथं व्यामीशानब्रतम् ॥ आधार्यां भविष्योत्तरे पुराणदानमुक्तम् नारदीये
 चतुर्दशसहस्रतुपुराणपरिकीर्तितं भाविष्यसर्वदेवानां साम्यं यत्र प्रकीर्तितं गुणानां तारतम्येन समब्रह्मेति हि श्रुतिः
 तल्लिखित्वा तु यो दद्यात्पौष्पाविद्रान्विमत्सरः गृध्रेन युतं हेमवत्समालय विभूषणैः वाचकं पुरतः कंचापि पूजयित्वा वि
 धानतः गंधार्घ्यैर्भक्ष्यभोज्यैश्च कृत्वा नीराजनादिकं यो वैजितं द्रियो भूत्वा सोपवासः समाहितः अर्धवैकहं वि
 व्याशीकीर्तयेच्छ पुन्यादपि समुक्तः पातकैर्घोरैः प्रयाति ब्रह्मणः पदम् ॥ अथ पौष्पां पुण्यनक्षत्रभ्ये चंद्रे तुति
 यायां वा पुण्यज्ञानविधानमुक्तं कालिकापुराणे श्रौर्व उवाच भृगुराजः प्रवक्ष्यामि पुण्यस्नानविधाक्रमम् - येन वि
 ज्ञानमात्रेण विद्वान्प्रयति संततं पौषे पुण्यक्षणे चंद्रे पुण्यस्नानं तत्पश्य चरेत् सौभाग्यकल्याणकरं दुर्भिक्षमरकापहं
 विष्ठादिदुष्टकरणैर्व्यतीपातचर्चैर्धृतं वज्रैश्चूले हर्षणादौ योगेन तु यदिलभ्यते तृतीया पुण्ययुकाक्षरविशोरिकुजाह नि
 तदा समस्तदोषाणां स्नानं हरणकरं ग्रहदोषाश्च जायंते यदिराज्ये पुचेत यः तदा पुण्यक्षमात्रेन कुर्व्यान्मासांतरे
 पितृ - इयं तु ब्रह्मणा शांतिरुद्दिष्टा गुरवे पुरा शक्रार्थं सर्वदेवानां शांत्यर्थं च जनत्पते तुष केशाश्चिबलमो ककी
 ददोषादि वर्जिते मुख्यनेचपकाशो कवकुलादिविभूषिते हेमकरंडवाकीर्णसरस्तीरे यथा शुचौ पुण्यस्नाना
 यत्पतिर्यद्द्विधा स्नानमुत्तमं ततः पुरोहितो राजा नानावादिब्रूतिः स्वर्नं प्रदोष समये गच्छेत्तत्स्थानं पूर्ववासरे
 तस्य स्थानस्य कौवेर्यर्षा दिशि स्थित्वा पुरोहितः स्नग्गधचंदनैः पानैः कर्पूराद्याधिवासितैः गोरोचनादिसिद्धा
 धैरक्षतैश्च फलादिभिः गत्वा वेदादिभिर्भोजैः सर्वसाध्याधिवासितैः अग्निवायुतत्स्थानं पूजेन तत्र देवताः

गणेशं केशवं शक्रं ब्रह्मा ॥ ५ ॥ पञ्चकरः । उभयसाहं तदेवं सर्वार्थगणदेवताः । मातृदशपूजयेत्तत्र नृपतिः । संपुरोहितः ।
 मंगलान्कलशान्कवानानानेवद्यसंचयं । प्रदद्यात्पयसं स्रग्दुःखफलमोदकपात्रकौ । अधिवास्तुतस्तस्यानंदं वासिद्धा
 धंकाक्षतैः । तस्मात्स्थानात्सुभूतानि सारयेन्मंत्रमोरयन् । अप्रसर्पतु तेभूतः प्रेभूताः । स्थानपालकाः भूतानामविरोधनपू
 जकर्मकरेभ्यः । ततः करोषुटीकृत्य मंत्रेणानेन पार्थिवः । आवाहयदिमानदेवान्पूज्याः पुष्टपांजलीकरः । आर्गच्छ
 तु सुराः सर्वे ये त्रैलोक्याभिलाषिणः । दिशो हियानगाः सर्वे ये चान्येभ्यः शभाभिजः । ततः पुष्पांजलिकृत्वा पुनर्द्वैत्रपठे
 दिदं । अद्यातिष्ठतु विबुधाः स्थानमासाधयामकं । स्वपूजां प्राप्य यात्रारोदकायां तिमहीभुजे । ततस्तान्पतिरादिन
 ये तु सपुरोहितः । कृत्वा पूजां तु देवानां त्र्योतत्र नृप स्वयेतः । शुभां शुभं फलं विप्रैर्होय देवदशसमतैः । दुःखप्रदर्शनं
 ब्रह्मसाक्षात्पुण्याभिप्रेचने । होमचतुर्गुणं कुर्याद्दद्याद्वा प्रभावाशतं । गोवाजिकुंजराणां त्रयासादस्यगिरिस्तरिः ।
 आरोहणशुभकरराज्यश्रीवृद्धिदायकं । दधिदेवसुवर्णानां भुजंगस्य च दर्शनं । वीणादूर्वाक्षतफलपुष्टपण्डवविले
 पनं । शीतबुधश्च शंखनामघस्य सुबद्धां तथा । लाभक्षयकरः शत्रोरलंकारस्य मूढतः । दर्शनं चोपरागस्य निगडे
 तत्र वधनं । मांसस्य भोजनं चैव पर्वतस्य विवर्तनं । नाभिमुद्येत रूपं तिमिरं तत्र तत्तरोदनम् । अग्न्यागमनं
 कूपपंकगर्जावतीर्यता । पर्वतस्य तथा नद्याः श्रोतारः शत्रुकर्मनं । स्वपूजं भारणे चैव पानं रुधिरमद्ययोः । भोजनं
 प्रायसस्यापि मनुष्यारोहणं तथा । कल्याणसुखं मोक्षपापराज्ञां शत्रुक्षयस्तथा । एते रक्षसाश्च कुर्वन्ति त्वं प्रसृतं
 खरोद्रमहिपाणतु आरोहोराज्यनाशकः । नृत्यगीतं तथा हारं पाठश्चाप्यशुभप्रदः । रक्षकं रक्षपरीधानं रक्तं
 रत्नं गणजनं । रक्तकण्ठं स्त्रियैव कोमलं मृदुलमाप्नुयात् । कृपां तरेभ्यो यशः स्यादक्षिणाशागतिरतथा । पंके निमज्ज
 नस्तानं भार्या पुत्रा वनाश्रितं । नाभीयस्य तत्कृपाचिर्भवेत्तत्र नृपस्य तु । आदाय गर्भनाडं तिष्ठ कुनोयाति खट्वंतं तं सुरा

यान्तरङ्गाप्यमहाकल्याणमनुयात ॥ दीर्घविधातिहस्तनुहस्तपोडशसंभितं कुर्यात्तुलक्षणोपेतयज्ञमडपमुत्तमं । त-
 तोपरनिहपूर्वाह्निमाहृष्टाणुजनचरेत् । कुडयलनावसोधारवादिभाद्वतथैव च । दनागुरुकरतुरीधूपकर्पूरचूर्णकैः सं-
 मृज्यमण्डलस्थानं तस्मिन्नाहोमसमाचरेत् । अस्त्रायुहुफटित्येवाल्लिखेन्मन्त्रद्वयं वुधः । मन्त्रविन्मण्डलयज्ञ सूत्रैः । कंवलसंभ-
 वैः । कौशेयैर्वास्यस्तिकार्यप्रथममण्डललिखेत् । चतुर्हस्तप्रमाणं तु मण्डलं बिलिखेत्ततः । हस्तप्रमाणं पद्मं तु मण्डलस्य-
 प्रकर्तितं द्वाराणि साद्वहस्तानि कार्णिकाकेसरैश्चलं । सितरक्तचंपीतचक्रं हारितमेव च । शालिचूर्णैश्च कौसुमैर्हरि-
 द्रैर्हरिद्रव्यैः कुर्यात्प्राजनेश्वरैर्जोमण्डलद्वये पद्मा तु तत्समारभ्यतां प्रपश्चिमगामिनीं पश्चिमद्वारमारभ्य शतह-
 स्तां विनिर्दिशेत् । प्रत्येकवारमध्यं तु पद्मं चैवाप्यत्रकं कुर्यात् । मण्डलं भग्नज्ञश्चूर्णैर्वप्यथक्पृथक् चूर्णैस्तु मण्डलं कलासूत्रा-
 नुत्सारयेत्ततः । भवनान्नमद्वितततोहस्तं विधेयजेत् । सव्यावलंबहस्तं तु रजःपातं समाचरेत् । मध्यमानां निकर्ण-
 पुरुपरिष्ठाद्येच्छया । अधोमुखं गुलिकत्वापातयेच्च विचक्षणः । समरेखा तु कर्नट्याः । विच्छिन्नाः पुंजं विज्ञाताः । संसर्क-
 विषमं स्थूलं विषमा कठमावृतं पयंतसार्षितं हस्तमालिखेन्न कदाचन । संसर्ककलहं विधादूर्द्धरेखां सविग्रहं । अतिस्थूलं-
 भवेद्वा धिर्नृत्तं पीडा विनिश्चिते । विदुर्भिर्भयमाप्नोति शत्रुपक्षात्संशयः । कशायां चार्थहानिः । रयां चिह्नं प्रायमरणं-
 भवेत् । विधौ गोवा भवेत्स्वयं हृष्टद्रव्यसुतरस्वया । आदिदिक्षां लिखेद्यस्तु मण्डलं तु यथेच्छया । सर्वदोषानवाप्नोति ये-
 दोपाभपूर्वभाषिताः । सितसर्पपट्टार्थं रेखा कार्यप्रभाषतः । विमलं विजयं भद्रं विशालं शुभं दर्शिवं । वर्द्धमानं च देवं
 यशसां कामदायकं । रुचकं स्वस्तिकार्यं च द्वादशैतु मण्डलाः । यथास्थानं यथायज्ञं योजनीयां विचक्षणैः । सागरं मध्यं
 माने तु पीयूषार्थं सुरासुरैः । पीयूषधारणार्थाय निमित्ता विश्वकर्मणा । कलां कलांस्तु देवानां भार्प्यवति पृथक् पृथक् यतः
 कलास्तु कलशस्ततस्तेपरिकीर्त्तितानि चैव कलशुः । प्रोक्तानां मतस्तानि विधेयतां ह्योपगमाहोमरुतमिषं स्वश्च तथा परः ।

मनोहावलभद्रश्चविजयस्तनुमोपकङ्कद्विग्रोधाविजयोनवमः परिकीर्तितेधांमेवक्रमाद्गुपनवनामानिपानितुभ्यु-
तान्यपराण्येवशांतिदानिसदैवहिक्षितीन्द्रः प्रथमः प्रोकोद्धितीयोजलसंभवः प्रावनाप्रीततोद्धौतुयजमानरततः परं को-
पुसंभवनामानुपष्टः सपरिकीर्तितः सोमस्तुसप्तमः प्रोक्तो आदित्यश्चाष्टमः स्मृतः विजयोनामकलशोयोसौ
नवमउच्यते स्तुपुचमुखशोकोमहादेवस्वरूपधृक् घटस्यपंचवक्त्रेषुपचवक्त्रः स्वयतथा यथाकाष्टास्थितः संभ्यन्वा
मदेवादिनामतः मंडलस्यतुपद्मांतः पंचवक्त्रघटन्यसेत क्षितीन्द्रपुर्वतो न्यस्यपरिचिमेजलसंभवं वायदेववायवं न्यस्यै
शान्ध्यांकोपसंवभं सौम्यमुत्तरतोयोज्यसौरदक्षिणोन्यसेत न्यस्यैवकलशांश्चैवतेषुचैतां विचिंतयेत् कलशानांमु-
हुरब्रह्माग्निवायांशकरः स्थित मूलेतुसंस्थितोविष्णुर्मध्येमातृगणाः स्थिताः दिक्पालदेवताः सर्वोवेषधृतिदिशोदश-
कुलीतुसागराः सप्तसप्तद्वीपाश्चसंस्थिताः गंगाद्याः स्मरितासर्वोदेवाश्चत्वारण्येवच कलशेषुस्थिताः सर्वास्तेषुतानि-
विचिंतयेत् रत्नानिसर्वबीजानिपुष्पाणिचफलानिच - वज्रमौक्तिकैर्वैडूर्यमहापद्मैर्द्रुमफटिकैः सर्वधांममयंवि-
ल्वनागरेण्डुवरंतथा बीजपूरकजंवीरश्चास्त्रास्त्रातकदाडिमैर्न वचांशालिचनीवारंगोधूमंसितसर्वपं - कुकुमां
गुरुकपूरमदनलोचनंतथा चंदनंचतथामांसीवालकुण्ठतथैवच कर्पूरपत्रचंडश्चजलनिर्यासकांबुदं शैलेयंवद
रंजातोपत्रपुष्पतथैवच पलाशानांतथायूकदेवीपणकमेवच वचाधात्रोसमंजिष्टांतुरुक्कमंगलाष्टकं दूर्वांमोहानिकां
भद्रांशातमूलांशातवरी पार्णानांपूरुणांक्षुद्रांसहदेवीगजांशमां पूर्णकोपांसितापांठांभुजाशिरसिकाननौव्यामकंगज
दंततु शतपुष्पांपुनर्नवां ब्राह्मीदेवीशिवारुद्रांसर्वसंध्यातिकरंस्तथा समाहृत्यशुभनितांकलशेषुनिधाप्रयेत्
कलशस्ययथादेशं विधेशंभुंगदाधरं यथाक्रमंपूजयित्वा शंभुंस्वर्यंतथायजेत् प्राप्तादेनतुमेजणशंभुमेजण
शंकरं प्रथमंपूजयन्मध्वेनाननैवेद्यचदनैः द्विक्पालानांघटेष्वेवदिक्पालानापिपूजयेत् पूर्वैवहिरण्यांपितेषुग्रहाणां

कलशेषु च नवग्रहानपजयेन्मातृभ्रातृघटेषु च सवदेवघटेषु जयां वाटास्तेषां पृथक् पृथक् नवैकसमष्टौ कान्-
 र्मगतभुस्त्वतमानप भक्ष्येभ्यो जयरचेयैश्च पुण्येर्नागाविफलैः वाचकैः पायसैर्वापि दुर्गसिंहायै चित्रैः
 पुष्पस्नानाद्यनपतिः पुजयेत्कलशान्स्मरान् दक्षिणेंडलस्यास्य कुंडनिर्भायस्यैः समिद्धिः शालि-
 दाय घटदवास्तस्तेषां केवलश्चतुर्धा जपे पुजितो कलशो भूषणम् होमवती प्रयवृद्धेः पृथग्यस्त्रिंशत्पुष्पैर्हि
 तः होमातमडलदीप्या देविकाया सपटिकं लोचनारूपमलकारि रत्नैर्भास्यमानि प्रोजयेत् दुर्ग्याद्यं सुखं
 नृपपाद्विशदगुलावधि दत्तवाचतुरस्त्रवापकक्रिकसहितं रत्नैर्भाष्यं पुष्पैर्भाष्यं त्रिंशत्पुष्पैर्भाष्यं त्रिंशत्पुष्पैर्भाष्यं
 श्रीवृक्षवारह स्नामिदेवशुभान्विता रत्नैः सर्वैरलंकारैः पट्टकाद्यैश्च हस्तैः हस्ताविस्तारच्छब्दाद्यै-
 नवहस्तदशागल स्नानारूपसद्वहस्तपुष्टवृत्तगोला निवते शब्दाच्चतुर्गुणादिभिः धनुर्माणाचपीडकः पञ्च-
 सिंहकटाप हेमरत्नविभाषितं सिंहारूपसद्विस्तार कुंडासनमथापि वा द्वाद्याष्टाविंशकपट्टैर्वा लघुवायुः
 निकारयत् अन्वैवानिभतेरतदचतूलकश्च विनिर्भातान् शब्दाद्यैश्च विस्तीर्णाच्चतुर्हस्तसुलक्षणं चिकित्स्य
 धिकमिच्छति तपस्यगुहाविधया अर्धचंद्रसमकुंभीत्यनवांचतुरस्त्रकं उपधानं भिष्यं पृथग्पाः कण्ठदिग्मूलभेदतः
 पादश्यावात्रकार्याणिकर्णचित्रयुतानि च यानां सिंहासनं पट्टशब्दाद्यैश्च कर्णदिक् संज्ञां भूतनप्योभ्यां तद्विधाभुत्तरतो
 न्यसेत् तेषां पश्चिमस्थणरत्नो वस्त्रचित्तनयै पृथक् पृथक् द्वाद्याष्टाविंशत्पुष्पैः च चर्मैः
 वृत्तचतुष्टय वृषभस्त्वतथोण्याः सिंहशाटूल्पोरपि पादपाठैस्त्रिंशत्पुष्पैः पट्टिकांशैश्चर्मैश्च तस्मिन् पृथक् पृथक्

रूपवमबुदचतुष्टयं नानापठयकपाठस्य चमसबुदचतुष्टयं नानालकारभूषाब्जानपातरत्नमालिनं ज्ञापयेद्ब्रह्म
 णः साद्धिराजानमससगतं स्वातकवलकृष्णरत्नवत्खादशोभितं कलशैर्वालिंगुप्रायैः सार्पश्चणैश्चस्त्रीपुत्रैश्च
 दृष्यादशावशाष्टतमप्राधिकवचा कलशानासमारण्याताश्रधिकस्योत्तरोत्तरं जयकंदयाणदंभैर्नैर्भूगालोर्ध्वश्रु
 शाभवः वषण्वरयादकपालं ग्रहमंत्रश्चताञ्जिकः श्राज्यतजः समुद्रिष्टुर्मास्यंप्रापहरंपरं श्राज्यमसुराणां
 महारश्राज्यलोकाश्रतिष्ठिताः भोमातारक्षादिवचाः घनकल्मषमगतं सर्वतदज्यसंप्रशान्तिप्रशामुमुग्धमलु
 ततपनीयगजगतकवलवत्समवचं कलशं क्षापयेद्भूपुष्पस्नानावपूरितैः एभिर्मन्त्रैर्नरश्चेष्टतत्तत्रतद्वायुसाधकैः
 सुरास्तामभिपूजतपेवासिद्धाः पुरातनाः ब्रह्मावधुण्यश्चरुद्रश्चसाध्याश्चमरुतायणाः आदित्यावसरुद्राश्चाश्व
 नयान्मपुष्वरा आदितिवमतावत्स्वाहालक्ष्माः मरुत्वतीः कोर्त्तलक्ष्मीष्टुतिः श्रीशस्मिनीवालीकुहूस्तथादि
 तिश्चसुरमावववानताकटुरेवचं भक्षणाणिचमुद्राणि पक्षाहारान्नसधयः देवपत्न्यश्चभ्राः प्रोक्तादेवंमातरैश्च
 स्ववस्त्वाभाभिपूजतु शुभाञ्चाप्सरसां गणाः स्वस्त्यस्तनमपार्श्वः कालस्यावयवस्तथा वैमानिकाः सुरगणामनवः
 सगरः सह सारतश्चमहानागानां गणिकपुरुषारस्तथा वैखानसमहामर्गाद्विजवैद्यनाड्यवै-सप्तर्षवः सृष्ट्वा
 राश्वधुवस्थानानां तवसदा मरुचिरविः पुलहः पुलस्त्यः क्रतुरंगिराः भृगुः सनत्कुमारश्चैव गोपध्वयोभिनंदनः ए
 कतश्चद्वितश्चवात्राजवालिकोश्चपौ दुर्वासोऽद्विनीतश्चकत्यः कोत्यापनस्तथा माकंदोयोदीर्घतप्राः शुलः शोफो
 विदूरथः श्रौर्वः स्वतकश्चवज्यवनाग्निः पराशरः द्वैपायनोववक्रोतो देवरोतः सहजुजः एते चान्ये चवहवो वेद-

ब्रतपरायणाः सशिष्याश्रमिषिचंतुसदाराश्चतपोधनाः पर्वतरतरोवल्यः पुण्यान्यायतनानिच प्रजापतिः
 क्षितिश्चैवगावोविश्वस्यमातरः वाहनानिचदिव्याजिसर्वलोकाश्चराचराः अन्नयःपितरस्ताराजामृतंवादिशोदि-
 शः तौयैस्त्वामभिषिचंतुसर्वोत्पातानेवहैः इत्येवंशुभदरतैर्भद्रदंतथापरैः आपोहिष्ठाहिरण्येतिशंभवेतिसुरेतिच
 मानस्तोकेतिमंत्रेणत्वामुद्धरेत्यनेनच सर्वमंगलमंगल्ये श्रीश्रुचतेग्रहयोगिभिः इत्येवंस्तानमावर्त्य कवलैःसर्वमंग
 लमंत्रेणवल्लकार्पासिकोधिपात आचम्यचततोद्देवान्गुरुपि प्राश्चपूजयेत् ध्वजछत्रचामरं च घंटाश्च श्रान्नाजां
 रतथा मंत्रजप्तान्धारयेत्ततो गच्छेद्भुताशनं तत्रैवावाह्निमध्ये बह्निंतं वीक्ष्य पार्थिवः स्वनिमित्तानिवह्ने
 श्च लक्षयेत्तत्रेवेदिभिः दैवज्ञकंचुकामात्मवदिपरं जनुवतः वादित्रयोपैरनुमूलैस्तथा तौ रथत्रिकैर्भुभिः क्वाशिषं
 पुनः शांतिमाशीर्वाच्य च वैद्विजान् पूर्णाविधाय विधिवदक्षिणाकनकयतः धान्यानिचोपवासांसिहत्वा क्वाविसर्जनं
 ततः शेषजलैः सर्वानमाह्वादीन् पुरोहितः सच यज्ञतुरगाच्च अंगार्थापिसराष्टक एककत्वानपः पश्चात् तत्रिरात्रं संयतो
 भवेत् मांसमैशुनहीनश्च कुप्यान्मंगलसेवने पृथक् यज्ञयुक्ततृतीयायादलभ्यत तस्य पूज्यासदादेविचं
 ढिकाशं करेण हि पात्रालिका विवाहाद्यैः शिशनां कर्तुं कर्तथा वैवाहिकनां विधानमादयद्वाडिकां शिवां चतुष्पथे
 षु सर्वेषु देवदेवेषु हृषु च पतुं कामिरलं करं कुप्याद्विवाहहेतथा एकत्वाभहाशाति यानपुण्याभिषेचनं चतुर्वर्गैः समं
 राजाभार्याभिस्तनयैः सह राज्यमंडलसंयुक्तः परत्रेहनसीदति नातः परतरशांतिनातः परतरः स्तवः नातः पर
 तरो वहा नातः परतरं शिवं अनैव विधानेन नृपतराभयं च नृवरज्याभिषेकचकुप्याद्राजपुरोहितः नृपाभिषे

॥ श्रीरघुनाथमुद्रायनालये ॥

लालाशिवामल्लधिकारपौषमासोमृद्रितस्समाप्तिभागम्

संवत् १९४१ फाल्गुन व. १७

मायमासप्रारम्भः

॥ श्रीरघुनाथोजयति ॥

उरेश्रिंगेणशायनमः ॥ अथमायमासकृत्यनिर्णयः ॥ मकरसंक्रमे तु

हेमाद्रिमतेनसंक्रांतिकालात् चत्वारिंशत्पटिकाः पुण्यकालः त्रिशत्कटककेनाड्योमकरेतुदशाधिका इतिब्रह्मव
वत्तद्वचनात् माधवमतेतुर्विंशतिः त्रिशत्कटकपूर्वामकरेर्विंशतिः पराः अतीतानांतिपुण्यपेदतुदशशिषायने
इतिवसिष्ठोक्तेः रात्रौमकरसंक्रमेतुपरदिनेसूर्यादयोत्तरपूर्वमहर्दलपुण्यं त्रिशत्कटककेनाड्योमकरेतुदशाधिका
इतित्रिंवारिंशत्पटिकापुण्यकालत्वात् भविष्योत्तरेपि कार्मुकं पुरित्यज्यध्वंसकमत्तरेधिः प्रदोषेचाद्वरेत्रेवास्त्रा
नंदात्तंपरेहनीति बृहद्भाग्यापि यदास्तमनवेलायांसकरंयातिभास्करः प्रदोष्याद्वरेत्रेवास्त्रानंदानंपरेहनीत्युक्तेपि
पूर्वाह्णपरहनीति रात्रौस्त्राननकुर्वीतविनावैराहुदर्शनादिति वचनसामर्थ्याच्च दिवासंक्रमेत् तद्विनएव आस
न्नसंक्रमपुण्यदिनाद्वैस्त्रानदानयोरेतियज्ञपाश्वदेवलवचनादितिदिक् अत्रकृत्यशिवरहस्य तस्यां कृष्णान्तिलैः रना
नंकार्थेनोद्वर्तनान्तिलैः तिलाश्चदेव्याविशेभ्यः सर्वदेवोत्तरायणे तिलतैलनदीप्राश्चदेयाः शिवग्रहशुभाः मक
रदानविशेषहेमाद्रौ धनंतिलमर्प्यराजप्रदद्याच्चोत्तरायणे सर्वान्कामानवाप्नोतिविदितेपरमंसुखमिति विष्णु
धर्मसूत्रे उत्तरेव्ययनेविप्रवसुदानंमहाफलं तिलपूर्णमनङ्गाहंदत्वारोगौर्वमुच्यते इति कल्पतरुः कालिकापुराणे
होमन्तिलैः प्रकुर्वीतसर्वदेवोत्तरायणे योवदेवायविश्रायहाटकनसमं ददेत् उत्तरायणमासाद्यत्तरः कस्मात्सशोचतीति
अत्रमूलकमदणानिपेधउक्तः तिथितत्त्वस्कांदे पिट्ठणादेवतानात्रमूलकनैवदापयेत् ददन्नरकमाप्नोतिमुंजीतत्रा
हणोपादि ब्राह्मणमूलकंभुक्काचरेच्चाद्रायणंनत अन्यथात्तरकयातिक्षेत्रीविदशद्रष्टव्यं वरभुंक्रमभक्षवत्पिबे

द्वागर्हितं च यत् वर्जनीयं प्रयत्नेन मूलकं मदिरासममिति माधुर्यात्तु मृकभ्य देवोपुराणे मकररथैर्वामाधि
 नरनात्यनुदिने रवौ कथं पापैः प्रमुच्येत कथं वा नितिविब्रजेत मकररथैर्वामाधिगा विद्वान्मयाधव रत्नानन्दनिह
 पाकशययाक्तफलदाभिवा इमं मंत्रं समुच्चार्य रत्नायाम् नमसमान्वितः वासुदेवहरिकण्ठमाधवव्याहाररुपुनः तिल
 दानं न ह्यभारतोपि मधेमासितिलान्परतुवाक्षिणभ्यः प्रयच्छति सर्वसत्त्वसमाकीर्णनरकनसपश्यति विष्णुप
 मातरे तिलप्रदानान्माधेतुयाम्यलकनगच्छति वामनपुराणे मधेमासितिलादयारितिलधेनुश्चमानन्द इधमध
 नादयश्चान्यमाधवश्रीणानायतु इधमहामापयणीदारुद्रधनमग्निदोपुनोचितं सवतः इधनानि च यो माधे विप्रभ्यः
 संप्रयच्छति समुखोदोतकायाग्निः सुभगश्चैव जायते शिशिरपुक्रमेदनाधारभरतस्य मासुद्रयव्यापित्वात् द्विपु
 धमन्तरे वहिः रत्नानंनरः कृत्वा सूर्यस्योदयनं प्रति शिशिरैः सततं वह्नितर्पयित्वा तथा तिलैः कुलम्पमधतंदत्त्वा प्र
 थाशक्तिद्विजातये कायाग्निदोसि प्राकारुपं शत्रुनाशं च विदति शिशिरैः तु प्रकमादिने जडदिविमानसंयजदितमात्रमा
 माद्रहिर्जलशयै रत्नात्वा अग्नौ प्रजापतये रवो हवितिलनहृत्वा शुद्धावाह्यगृह्णारहामकारयित्वा सतड्डुलान्
 तसाहितान्स्विन्नान्मापादय्यात् भवित्यपुराणे शतिका लधेनदद्यान्माराणां शतितान् भानोरायतने देवि स भ्रमध
 फलं लभेत् नरसिंहपुराणे शतकालसदा वह्नित्रज्वालयति यानरः सर्वसत्त्वहिताशाय रत्नगोसाप्सरसलभत
 एतज्ज्वालनमात्रे विष्णुधर्मोत्तरे शिशिरैः सकलकालग्रासपरभावतया इत्वारवगमवाग्नातिस्वत्सरशतानि
 च यमः प्रातः रत्नायोतुह्यमासौ मानवमाधपात्तुणां देवानि पृच्छन्समभ्यव्यस्य सर्वपापैः प्रमुच्यते विष्णुरपि
 प्रातः रत्नायो भवेन्नित्यद्वैमासामाधपात्तुणां यदोच्छेद्विपुलान्भगान् च द्रसूयैश्च होषमान् यमवाक्यानुसारेण
 देवापि पितृपाणसाहितं रत्नानं कृतसंकल्पेनाशौचैः प्रोक्तव्यं विष्णुवाक्यं तु अशौचे रत्नानमात्रपरं अत्र प्रयागम

हिमा मत्स्यपुराणे । पाठितीर्थसहस्राणि पाठितीर्थशतानि च । माघे मासि गमिष्यन्ति गंगा यमुना संगमे । गवांश
तसहस्रस्य सप्तयुगदन्तरस्य परकल । तत्फलं माघमासे तु त्र्यहं स्नानस्य तद्भवेत् । सितसिते तु यस्त्वन माघे मासि
युधिष्ठिर - न ते पां पुनरावृत्तिः कल्पकोटिशतैरपि । माघे मास्युषसि स्नानं कृत्वा दाप्य त्वमर्चयेत् । भोजयित्वा यथा
शक्तिं ब्रह्मभार्या विभूषणैः सूर्यलोके वसेत् कल्पसूर्यतुल्यवपुः शुभान् । अथ ब्रह्मव्रतानि । माघे मासि तु संप्राप्त्यः कुर्या
व्रतभोजनं - पिण्याकं संपूतं मिष्टभुजानः संयतं द्विधः । उपवासं च सप्तन्यां पक्षयोस्तु भूयोऽपि । दद्यात् भिक्षं सप्त
न्यां कुटुम्बार्द्धानां राराधिप गां च दत्त्वा दिने शायत रणे नीलसन्निभान् । गुणव्यादित्यपुरं रन्मयं श्रीगान्धुके यथेष्टि स्नानं
अन्ननक्तभोजनं मासव्यापि पिण्याकं तिलकलकः । नीलसन्निभानि हनीलु श्यामां तथा च माघे मासि चतुसंप्राप्त्यः
कुटुम्बार्द्धकभोजनम् कशरं पृतसयुके भुंजानः स यतः द्विधः । उपवासपरोष्ठन्यां पक्षयोस्तु भूयोऽपि । पूजयेद्भुवंकं
भक्त्या कृत्वा गोधूमचूर्णैः दुर्गाम् पृथुजां वीर्य्यबकामिति नामतः । गंधपुष्पेषु पहरैरुत्तु पूर्वोक्तैरनुपूजयेत् । धूपं
कृष्णगुरुदधान्मासं दद्याच्च माहिषं धान्यमिदार्द्धकां स्नानेन प्रशने च यथा स्मृताः । इत्येवं माघमासे तु पूजयेद्भुवंकं
कान्तपु । दिव्यविमानमारूढः स्वर्गलोके महीयते माघकृष्णप्रतिपदायां । तिथिपत्वेन ब्राह्मिपूजनः । प्रतिपद्यं
त्रिपूजा इत्यादिति सामान्यनिर्णयकः माघकृत्यनामारंभोऽपि विधेय इति । माघकृष्णद्वितीयायां प्रतिविशेषकृत्याभावात्
तिथिपत्वेन । विधिपूजनमुक्तं बृहस्पतौ द्वितीयायां विधिवद्ब्राह्मिपूजनं कृत्वा न क्रसमश्नीयात् । अतः भूतिमुत्तमा मिति
ब्रह्मपूजनं च । अथायथापराणमर्चार्चकादर्थः । माघकृष्णतृतीयायां सौभाग्यसुदरीव्रतं गृहेन । श्रुतिना जगोरीपूजं
न ब्रतं - लवणप्राशनमौकेकोदकप्राशनमिति । माघकृष्णचतुर्थ्यां सकष्टनाशनं ब्रतं । नारदीये । माघकृष्णचतुर्थ्यां तु
संकष्टव्रतमुच्यते । तत्रोपवासं सकल्पप्राप्तौ नैयमपूर्वकं चंद्रोदयमभिव्याप्यातिष्ठेत्त्ययतमानसः । ततश्चंद्रोदये प्रा

एतेष्टुप्रमयंगणनायकं विधापरथापयेत्पीठेसाधुधचसवाहनं उपचारैःपोडशभिःसमभ्यर्चयविधानतः मोदकं
 चापिनेचयसगुडतिलकंदुकं ततोर्वर्तावजोपवीरकचटनाभिश्चितं^{२०} सकुशंघसदूर्ध्वचुष्पाक्षतसमन्वितं^{२१} स्त
 डुलचसदधिकत्वाच्चंद्रायदापयेत्^{२२} गगनार्णवमणिषयंचंद्रदाक्षायणीपते^{२३} अष्टहोणार्धमृदादंशुशेशाश्रितिरूपक
 एवदत्तवागणेशायदत्तवार्धपापनाशनं^{२४} शन्यासभोज्यविप्राग्न्यान्स्वधंभुज्जीतवाभ्यतः^{२५} एवंकुत्वात्रातंसम्पुष्पं
 कटारुधंशुभावंहं समृद्धोधनधान्यै रयावचसंकष्टमाप्नुयात् ॥२६॥ नृशकथा शिवांशांतनमस्कृत्यत्रादेवीसहस्र
 तीगणाधिपुनमस्कृत्यसर्वदेवजगद्गुरु ॥ वैशंपयनउवाच ॥ उच्यतेभारतेमुद्वेकतशोकोयुधिष्ठिरः उवाचब्रह्म
 धर्मात्सोऽरुणदेवकिनंदनं ॥ युधिष्ठिरउवाच ॥ किकरोमिह्राहमृद्वेयुद्धंभवतिमाधव भीष्मकणौमहायो
 धौकथंममजयोभवत् ॥ श्रीकृष्णउवाच ॥ विनायकोमहानीशोगणेशशिवनंदनः^{२७} तरुपूजाधिधिकत्वा
 जयोभवतिनिश्चितं ॥ युधिष्ठिरउवाच ॥ शिवःशुभंमहायोगीजमुदेवीपतिव्रता^{२८} कथतुयोःपुनजन्मसंश
 योमेजनार्दन^{२९} ॥ श्रीकृष्णउवाच ॥ साधुपार्थमहाबाहोयत्तयापरिशुक्तिं । तदकथां कथयिष्यामिलोकानां
 हितकारिणो^{३०} ज्ञातःस्नानादिकंकुर्वाद्गतातिरेदिनेदिने^{३१} स्वयंयच्छतिगौरीशः स्नातुं गौर्यं पुत्रैकदा^{३२} ब्रूयाद्यो
 हर्तनंचक्रैरवततौमलशुद्धये^{३३} शरीरमलपिडंतुसागृहीत्वाकरावुज्जो^{३४} नराकारमसौ चक्रोदिरूपरूपमनुत्तमं । सत्र
 द्यायाववीर्ध्ववह्नांजालिमुटस्तदा^{३५} किकरोमिभिकमच्छामिभोतराज्ञांप्रदेहिमे^{३६} तदाकपर्ध्वं चरत्तुस्यप्रहरद्यमरतर्ध
 नं^{३७} तुमुवाचतदादेवोप्रातिहारंप्रकल्पय ॥ पार्वत्युवाच^{३८} शृणुवाक्यंपुत्रसमयशज्ञांप्रकरोमिति^{३९} विलम्बं
 मलोद्भूतपुत्रोस्मिममदेहजः^{४०} पुरुषोर्नैवमेकश्चिदगच्छेत्सदनंमम^{४१} अथस्नात्वाजगामाथमहादेवोऽष्टहंनिजु
 भुजंगमुंडमालीसः सवितो गणार्किर्करैः सत्पतेतिनजानातिसनरोवाल्लभध्रुतः^{४२} अतिरक्तत्वसंगौरीशमातुराज्ञां प्र-

लेनतं श्रुत्वा वाक्यं पतदा तस्य चुकोपातिगिरिश्वरः । शूलैनाच्छिरच्छित्वा जगाम गिरिजातिके । शिरो गतं शंभुलोकं क
 वंशं भुवि दधत् । गृहार्ण तं शिवं वीक्ष्य देवीवचनमब्रवीत् । देव्युवाच । द्वास्थेन मम पुत्रेण कथं देव जनवारितः । तस्या वाक्यं
 शिवः श्रुत्वा प्रोवाच प्रहसन्निदं । शिव उवाच । ब्रूहि देविकथं पुत्रस्त्वया यथा प्रकटीकृतं । मयि देवा विना पुत्र इदं विरमय
 कारणं देव्युवाच । तैलाभ्यंगं प्रकुर्वन्त्या लियानि जविग्रहात् । मलपिण्डसमुद्भूतः पुत्रो देवमया कृतः । शिव उवाच
 तव पुत्रं जनानां भित्तिना हं वारितो यदा । शूलैनाच्छिरश्छिन्नं कालो हि दुरतिक्रमः । कालदेवा हि नश्यति सर्वकोलवशात्
 नाः । कालः सुप्तेषु जगति । सर्वकालवशं जगत् । ततो हाहा कतं देव्या पुत्रदुःखेन दुःखिता । विलुलाप भूभृदं देवी कि
 नतीं मम पुत्रकं । शिवो गच्छात् गृहद्वारं ह्यप्रसन्नमना स्तदा । ददर्श मम हानां शूलैनाच्छिद्यतां चिरः । सुयोध्यत त्क
 वंशेन जीवयामास तं तदा । त्वकारगणायै कथं गृहीत्वोवाच पार्वती । तव पुत्रो ह्ययं देवि गणात्मा मधि मम । देव्युवाच
 मम पुत्रः कथं देवं । को वायं नरकुंजरः । मम पुत्रस्य यद्रूपं दिव्यमद्भुतदर्शनं । शिव उवाच । अयं गजानने देवितव पुत्रो
 मया कृतः सर्वसिद्धिप्रदाता यनामान्यस्य शृणु ध्वमे । द्वादशैव तु नामानि कृताऽप्यस्य शुभानि च । यः पठेत् तत्तत्पुत्र
 यमुच्यते सर्वपातकैः प्रथमः सुमुखो नाम एकदंतो द्वितीयकः । तृतीयः कपिलो नाम चतुर्थो गजकर्णिकः । त्वेदे
 रः पंचमः श्र-पटो विकट उच्यते । सप्तमो विप्रनाशो यमपृथमश्च विनायकः । नवमो धूमकेतुश्च दशमश्च गणाधिपः । एकाद
 शो भालः । द्वादशश्च गजाननः । द्वादशैतानि नामानि शृणु ते यः पठेत् नरः सर्वसिद्धिर्भवेत्तस्य सकटं नैव जायते । युधिष्ठिर उ
 वाच । नृजनार्दन विधिवद्ब्रूहि तस्यास्य प्रसादतः । कस्मिन्मारे शतं यौगन्त्या व्रतं पूजां कथं च । श्रीकृष्ण उवाच । मायया संनि
 तं कुंभं । रसवद्भुः । खनिवारणं । मासान्तं मकरमेव शेषेण फलं भवेत् । कुंभापक्षेति शिः । पुण्याचतुर्थी सिद्धिदायिनी
 स्वर्णमूर्तिगणाध्यक्षपूजायत्वा यथाविधि । धूपदीपचनेर्वैद्यं मोदकं चैव भोजनं । तिलापिष्टं प्रदात्तं देव्या सांमि विधि

।। १४१॥ उपवासव्रतकुर्यादव्यदयावशाकरे ।। अर्धचंद्रोदयेदद्या फलंमलं च भुक्षयेत् ।। इति यदि वृत्तेनातिब्राह्म-
 णं भोजयेत् ।। ब्राह्मणो मम रूपश्च तस्मिन्नुत्प्रेहमेवाहि ।। ब्राह्मणे भोजनं दत्त्वा पञ्चाङ्गजीतवैरवधं ।। एकादशीसहस्रा-
 रूपं कन्याकोटिशतद्वयं ।। गवांकोटिसहस्राणि ब्रूते पुण्याधिकं कर्तुं ।। हरिद्वारे प्रयान्ते नैमिषे चैव यत्फलम् ।। रज्जुत्वाती-
 र्ये पुनर्युपयन्तं कृत्वा फलं भवेत् ।। इति भाविष्योत्तरे ।। माघकृष्णसंकष्टचतुर्धा ब्रूतं ।। स्मिधकृष्णपञ्चम्यां तिथिपक्षे न-
 नाभानां पुंजितं पञ्चमांसासा न्यनिर्णयोक्तेः ।। माघकृष्णछोविशो कपष्टिभि विष्योत्तरे ।। युधिष्ठिर उवाच ।। पृथिवी-
 धानं धनुना कं थयस्व जनादनं ।। सर्वं व्याधिप्रशमनं सर्वकामफलप्रदं ।। श्रुतं तथा पूज्यमानं भानुः सर्वप्रयच्छति ।। दि-
 वा कारांधतमेतस्मादकथय केशव ।। श्रीकृष्ण उवाच ।। विशोकपष्टिमतुलं विदुषा मिमन्त्रे जातम् ।। व्यामुषोऽप्युनरः शो-
 कं न कदाचिदिह स्पृशेत् ।। माघकृष्णतिलैः स्नातः पूज्यमां कृष्णपक्षतः ।। दैकृतं हारः केशरयादं तु धावनपूर्वकं ।। उप-
 वासव्रतं कृत्वा ब्रह्मचारी भवेन्निरा ।। ततः प्रभाते चोत्थाय कृतस्नानजपः शुचिः ।। कृत्वा तु कांचनं रूपं प्रक्षेपामिति सुदरं ।। क-
 रवारेण रक्तेन रक्तवस्त्रयुगेन वा ।। यथानवशो कभवरे तथैवादि त्सर्वदा ।। एतथैवाविशो कितु मे स्यात् ।। इति कर्जन्मजन्मनि
 एव संपूज्य धातुशतया संपूजयेद्द्विजान् ।। ततः संप्राशयेत् गोमूत्रमुत्थाय कृतानि त्यक्तः ।। स्मिपूजयन् विप्रमुन्नेन गुडप्राशस्-
 मन्वितं सुच्छ्रेणैव स्त्रायुगलं ब्राह्मणाय निवेदयेत् ।। अतैललवणं मुक्तासुमध्यमं त्रिजसंयुतः ।। ततः पुराणश्रवणं कर्त्त-
 व्यं भूतिमिच्छतां ।। अनेन विधिना सर्वपक्षयोरुभयोरपि ।। कुर्याद्यावत्पुनर्माघशुक्लपक्षस्य सुप्तमी ।। व्रतांतकलशं दद्यात्
 स्तुवणं कमलां निवर्तं ।। शंभयः सोपस्करांतद्वत्कपिलांच परश्विनेर्नी ।। अनेन विधिना धिरेतु वितशाठ्यविर्जातः ।। विशोक
 धर्षाकुरुते सयाति परमां गतिं ।। यावज्जन्म सहस्राणि साधकोटिशतं भवेत् ।। तावद्वाशुकमभ्येतुरे गदौर्गत्वा जितः

यंयं प्रार्थयते कामं तं तं प्राप्नोति पुष्कलं - निष्कामं कुरुते यस्तु स परं ब्रह्म गच्छति - एवः पठेच्छृणुयाद्वापि पृथीशो कृत्वि
 नाशिनो - सोऽपि द्रव्यलोका माप्नोति तदनु - स्वीजायते कचित् - ॥ ये मां स्मरन्ति न कुरां करवोरपुण्यं - संपुज्यन्त्यभिजमानं तिकुतो
 पवासाः ते दुःखशोकरहिताः सहिताः सुखद्विभूमा विहस्य रविलोका मवाप्नुवति - इति भाविष्योत्तरे - ॥ माघकृष्णा विशोक
 पट्टव्रतं - ॥ माघकृष्ण सप्तम्यां सर्वाति सप्तमी व्रतं - ॥ हे माद्रौ भाविष्ये - कृष्णपक्षे तु माघस्य सर्वाति सप्तमी - ॥ २५ ॥
 पौष्यसमाशोति सर्वान्कामानं पुमानिह - ॥ अत्रोपवासः कर्तव्यः - सूर्यपूजायथाविधि - ॥ इति ब्रह्मसंहितासंनिदाद्व्यादिभिः
 सर्वमंत्रेण हेमकृत्वाभारुकरं प्रतिमासाहितं पठि श्रद्धया दिधेनुमसहितं - ॥ आचार्यार्घ्यं यंसंपूज्य प्रतिमादयेत् - ॥ ब्राह्मणान्य
 धाराकिसदृशेण सद्वेन भोजयित्वा शिष्यो गृह्णीयादिति सर्वाभित्सवतः सौमित्रम् - ॥ माघकृष्णाष्टम्यां सांतिनश्चाहमुक्तं
 ब्रह्मपुराणे - ॥ कृष्णाष्टम्यां तु माघस्य मासैश्चाहमहाफलं - ॥ पितृभिः प्रार्थितं पूर्वं - ॥ तस्मात्तत्रात्र कारयेत् - ॥ अत्रात्राह
 पुराणोक्तं - ॥ कृष्णाष्टमी व्रतं तत्र गौरिशयोः पूजा - प्रतिमासं च ते पूजायै कुरुष्व इति मानवा - ॥ २६ ॥ मनूयैवाखिलान्कामानां
 नापुर्वं तिनसं शयइति - माघकृष्णनवम्यामन्य एकमाश्राद्धं - तत्र माघसप्तम्याष्टमि नवमीषु पूर्वेषु - ॥ कार्यामिति पुनब्रु
 तिश्राद्धगणैर्भिधानात् - माघकृष्णदशमी उद्योतकल्पादि - ॥ तत्र श्राद्धादिकल्पादिति शिष्येणोक्तं नक्षत्रफलदं भवति
 माघकृष्णैकादशी पटतिला - तदुक्तं नारदये - माघस्य कृष्णैकादशी पटतिलां समुपुष्टयै - स्नात्वा दद्यात्तर्पयि
 त्वाहुत्वा मुक्तार्समर्प्य च तिलैरेव द्विजश्रेष्ठ ददश्यां प्रातरेव हि - वैकुण्ठसप्तम्याभ्यर्च्य सूर्येरेवोपचारकैः - ॥ द्विप्रान्सं
 भोज्य विमजेद्वत्वातेभ्यश्च दक्षिणां - एवं कृत्वा व्रतं विप्रविधिना सुसमाहितः - ॥ भुक्त्वा हविता न्भोगाजं ते विष्णुपुरं
 जं - अस्याः - कथां भविष्योत्तरे - युधिष्ठिर उवाच - साधु कृष्णजगन्नाथश्रीनादिदेवजगत्पते - स्वेदजाश्राद्धं जाश्रैवेद
 द्विजाश्रजरायुजाः - तेषां कर्तव्यमैवैकः पालकः क्षयकृताया - माघस्य कृष्णपक्षे तु कावाह्येदशी भवेत् - किं नामारयावि

धिःकोवा चेताद्विस्तरतेवदः ॥ श्रीकृष्णउवाच ॥ शृणुष्वराजशाईलकृष्णमाधस्ययामवेतः ॥ पटतिलानामसारया
 तासवर्षापप्रणाशनी पटतिलंयः ॥ केशांपुष्पं शृणुपापहरापरं ॥ यामुल्लङ्घ्योमुनिश्चेष्टोद्गालस्यार्पमुवाच ॥ दा
 ल्पवउवाच ॥ मत्सलिकमिमं प्राप्य पापं कुर्वीतजंतवः ॥ अक्षहृत्यादिकं स्तंभशुजीवमुक्षादिकं ॥ परद्रव्यमहि
 वाङ्मानेनमहावताः ॥ अत्रपायासेनभोगवन्दनेनचव्रतेन च ॥ नृणां पापाजिनश्चतियेनतदकुर्महीसि ॥ पुलस्त्य
 उवाच ॥ साधुष्टव्यं ब्रह्मं नृजनानां हितकाम्यया ॥ यन्नकस्यचिदाख्यातं ब्रह्मरुद्रादिदैवतैः ॥ तद्रहसं प्रवक्ष्यामि
 सावधानमनाः शृणु ॥ देवदेवचसं सृष्ट्यपादौ प्रक्षाल्यवारिणा ॥ भूमावपतितं भूहृणो मध्वं न सुव्रतः ॥ तिलां न प्रक्षु
 ल्यतस्यात्रापि डिकाचैव कारयेत् ॥ सयातिवैष्णवलोकनात्रकार्या विचारणा ॥ तपोमासि च संज्ञाते आभावाद्धीं भवेद्यदि
 मूलं वा कृष्णपक्षस्य चैकादश्यां तथानघं नियमं च प्रवक्ष्यामि ॥ चैकादश्यां विधिं शृणु देवदेवं समभ्यर्च्य सुकृताः ॥ अमृतः शु
 चिः कृष्णनामानि स कीर्त्यभाक्तेयुक्तो भवेन्नरः ॥ रात्रौ जागरणं कुर्याद्ब्रजो होमं च कारयेत् ॥ अर्घ्यं देवदेवाय शशांखक्यादु
 धं ॥ चंदनागुरुकपूरं नैवेद्यः शंकरादिभिः कूष्माण्डैर्नारिकेलैश्च ह्यथवा वज्रपूरकैः ॥ एतेषामस्य लभेतु कर्तुं मूलफलं ॥ दि
 भिः अर्घ्यं देवादिधानेन पूजयित्वा जनादूर्नं कृष्णकृष्णकृष्णालोत्सवगतानां गतिर्भवात्संसारार्णवमक्षानां प्रसीद पुरुषो
 नमः ॥ जितं तं पुंडरीकाक्षं नमस्तो विश्वभावन सुब्रह्मण्य नमस्तु तं ब्रह्मं पुरुषं पूर्वाय ॥ यहाणां ह्युमयादत्तं लक्ष्म्या सहज
 गतपते ॥ ततस्तु पूजयेद्विप्रानुदकुमंश्च दं पापेन ॥ ज्ञोपानत्संभासुकान् कृष्णो मेधिवतामिति ॥ कृष्णायै नुः अद्वातव्या
 यथाशक्ति दिज्जन्मने ॥ तिलपत्रादिजश्चेष्टव्याकुर्भ्यात्सद्गशिणां ॥ स्नानं प्राशनं येन तव तद्वा कृष्ण तिलानि च ॥ तिलः
 ब्रह्मराजाय तेषां वत्संख्या तिलादिजः ॥ तावद्वर्षसहस्राणि सर्वां लोके मुहयिते ॥ तिलं स्नाय तिलोद्गसीं तिलहं ॥ इति
 लोदकीं ॥ तिलदाता च भो कथापटतिलाः ॥ पापनाशनाः ॥ ॥ ॥ दाल्पवउवाच ॥ एतद्वत्स्य भयवन्कीदृशं फलमीरितं

सेषाख्यानंममद्रुहिवादितुष्टोसिमेनघ ॥ पुलस्त्यउवाच ॥ शृणुब्रह्मन्यथावृत्तमाख्यानंकथयामिते मर्त्यलो
 केपुराख्यसिन्धवारदीनामब्राह्मणी ब्रह्मचर्यरतानित्यदेवपूजारतासदा मासोपवासनिरताकृष्णभक्तिपरायणा
 तयामंशोपितोदेहउपवासैर्द्विजोत्तम देवानांब्राह्मणानांचकुमारीणांविशेषतः - गृहाणिसाप्रयच्छंतीसर्वकालं
 महासती अतिकृच्छरतासाहिसर्वकालंनुवैद्विज नदत्ताभिक्षवोभिक्षाब्राह्मणानचर्तापताः ततःकालेनमहताम
 यवैचंतिर्तद्विज शुद्धमस्याःशरीरहिन्नतकृच्छ्रैर्नसंशयः आर्जतोवैष्णवोलोकःकामशोपेनचानघा नदत्तम
 न्नदानंहिमेनदत्तिसपरमवेत एवंज्ञात्वातदाकृष्णोमर्त्यलोकमुपागतः कपिलंरूपमस्थायतस्याभिक्षामयाचत
 ब्रह्मोचब्रह्मणीसातुसादरंमधुरंवचः कस्मात्त्वमागतोब्रह्मन्वकुमहंसिशोभनं पुनरेवचर्तोनोर्कदेहिभिक्षामहा
 सति ततःकोपेनमहतामृषिपुङ्गवस्तान्त्वभाजने क्षिप्तोवाडवयान्नह्यनपुनःस्वर्गगतोहारिः - ततःकालेनमहताताप
 सिसामहाव्रता स्वदेहाख्यवर्गमायाताब्रह्मचर्यप्रभावतःसृष्टिपट्टिकाप्रदानेनगृहंप्राप्तमनोरमं संजातंवैवविप्रर्षे
 धान्यराशीविवर्जितं गृहंयावन्निरिक्षेद्वेनापश्यतत्रार्कचन तावद्गृहाद्विनिष्कांताकश्चित्तत्रागतोद्विजः क्रोधेन
 महताविष्टावचनंचेदमब्रवीत् मयाव्रतैर्यकृष्णश्चउपवासैरेकधा पूजयाराधितोदेवः सर्वलोकस्यभायुनः मै
 वाब्रह्मचर्योर्कचिद्गृहेममजनार्दनं ततश्चोर्कैरेमशेनगृहंपाच्छयतिव्रते आगमिष्यतिसुतराकौतूहलसमन्विताः
 देवपुन्योद्यत्वाद्रष्टुंस्मियाभिसमन्विताः द्वारनोद्व्यादनीधंहितासांभेद्रेतपस्विनि पदतिलाव्रतजंपुण्यंयाचनी
 यंतवयानघ एवमुक्ताचहारिणागतासामनुधीतदा अथातरेसमायातादेवपत्न्यस्तपोनिधे - ताभिश्चकथितंतत्र
 त्वान्द्रष्टुंहिसमागताः द्वारमुद्व्यादनीयंतव्यनैवपुण्यामशोभने ॥ मानुष्यवाचं ॥ - यदिद्रष्टुंमयाकार्थंस्वयंचिम
 विशेषतः पदतिलाव्रतजंपुण्यंद्वारमुद्व्यादकारणं - एतापितत्रब्रह्मर्षेनदंतातिमहाव्रतं - अन्ययाकथितंतवद्रष्ट

दद्यामानपीमया दत्तं पुण्यं मयैतस्मै पटु तिलो व्रतसंभवं ततो द्वारं समुद्रं पाठ्य तुष्टार्ताभिश्च मानुषी न देवी न च ग-
 धर्वानामुरे निचपह्मणी दृष्टपूर्वा हि सान्गारो यादृशी साा द्विजोत्तमं रूपं कांति समायुक्तं क्षणेन प्रत्यपद्यत धनं धान्यं
 च वत्सादिरूपं लवण्यमेव च सर्वं गृहं तु संपूर्णं पटु तिलायाः प्रसादतः श्रुते तुष्टानां कर्तव्या व्रतशाठ्यं विद्वर्जयेत् आत्म-
 धितान् सरेण तिलां च ख्याणोदापयेत् लभते च वमारोग्यं नरो जन्म निजन्म नि ' दारिद्र्यं न च सक्ते शनं च दौर्भाग्यमेव च
 न भवेद् द्विजश्रेष्ठ पटु तिलाया उपाय एषात् अनेन विधिना विप्रतिलदानाद्यसंशयः मुच्यते सर्वपापेभ्यो ह्यनायासे
 न नानव दानच विधिना दत्तं सर्वपातकनाशानं नार्थव्ययोनचायासः शरीरे मुनि सत्तम ईदृशं तु व्रतं राजन्ये कुर्वीत नराः
 मदा न ते पापं नरावृत्तिः कल्पकोटि शतैरपि माहात्म्यश्रवणोदस्याः सर्वपापक्षयो भवेत् इति भविष्योत्तरे माघकृ-
 णे कादशी पटु तिला व्रतकथा * माघकृष्णद्वादश्यां तिलद्वादशो व्रतं नारदीये माघतु कृष्णद्वादश्यां च नो हि भुवा वा-
 नपुरा तिलानुत्पादयामास तपः कृत्वा सुदारुणं तस्यामुपोषितः स्नानं तिलैस्तस्यां व्रजे द्वारं भविष्योत्तरे तिलतैलेन दी-
 पाश्च दद्यादेव गृहेष्वपि निवेदयेत् तिलनेव हेतव्याश्चित् लारत्तथा तिलान्दत्त्वा चा विप्रेभ्यो भक्षयेच्च तिलानपि तत्रैव
 बुधिति र उवाच अल्पायासेन भगवन् दानेनानिनामाधव पापं प्रशममायातियेन तदकुर्महं सि श्रीकृष्ण उवाच भृगुपा-
 र्थ परा पुण्याद्वादशी पापनाशिनी यामुपोष्य परं पुण्यमाप्नुयाच्छ्रद्धयान्वितः माघमासे तु संप्राप्ते श्रावणदक्षिणवेद्यादि मूलं
 द्वाकृष्णपक्षस्य द्वादश्यां नियमततः गृह्णीयात् पुण्यफलदं विधानं तत्स्य मे भृगु देवदेवं समभ्यर्चयेत् न ततः संप्रवर्त-
 श्चि कृष्णानामना तु सस्तूय एकादश्यां महामते उपोषितो द्वितीये ह्नि पुनः संपुञ्च्य के शवं संरत्नयना स्नातेनैव कृष्णा-
 नसमाहितः दद्यात् तिलांश्च वैत्राय कृष्णो मे प्रीयतामिति स्नानं प्राशनयोः शस्तास्तथा कृष्णा तिलान् उपविष्णु प्री-
 तनमत्रोक्तं समातिव्रतपारणं कृष्णकुंभां रितिलैः सार्द्धैः पक्वान्नैः संयुतान् छत्रोपातयुग्मैर्वस्त्रैः सवितैरत्नगर्भिणैः

ब्राह्मणानां प्रदेयास्ते यथावन्माससंख्यया तिलप्रहारे जायते यावत्संख्यास्ति तलान्प तावद्वपसहस्राणि
 दातास्वर्गं महीयते श्राते गंधजायते तिलराजजन्मनिजन्मनि नाथो न विधिरश्चैव न कुष्टी न च कुस्ति तः भवत्येता-
 नुपां पितृणां तिलाख्यां द्वादशीं नरः अनेन विधिनाराजस्ति लदानां प्रसंशयः मृच्यते पातकैः सर्वरायास्तेन भार-
 दानं विधिरस्तथा श्रद्धा सर्वपातकनाशनम् नार्थः प्रभूतो नायासः शरीरं नृपसत्तम ॥ सर्वोपभोगनिरतो हि परदशम्याः
 स्नातः परेतिलनिवेदनकृत्य शीलः दत्त्वा तिलाद्विजवराया विराजकेतुसंपूज्य पूज्य पदवीं समुपैति मर्त्यः ॥ * ॥
 ॥ इति निविष्योत्तरे माघकृष्णा तिलद्वादशीव्रतं माघकृष्णत्रयोदश्यापक्षत्रयोदशीव्रतम् ॥

तत्र नक्तमेजन्मव्रतं व्रतं पेशिव पूजनं प्राणुकमिति माघकृष्णचतुर्दश्यामपि यमतर्पणं यमोद्देशेनेति लदानं
 तदुक्तं हेमाद्रौ श्रनर्काभ्युदिते काले माघकृष्णचतुर्दशीं स्नातः संतर्प्य च यमं सर्वपापैः प्रमुच्यते यमाय धर्मराजा-
 यस्तु यथेचांतकाय च वैवस्वताय कालाय सर्वभूतहराय च इति सप्तनामं निर्धमपूजा होमादि-
 हितं पितृभ्यो ब्राह्मणेभ्यश्च दत्त्वा कृशराक्षसं पिदत्त्वा स्वयमपि कृशराक्षसे भुंजित इत्तं * ब्रह्मपुराणे ॥
 माघकृष्णचतुर्दश्यां विष्णोर्देहान्तरीचयः कृशराक्षसि संजाताः सर्वपापक्षया ब्रह्मा इति ततो विसृज्य बंधुभ्यः
 कशरं भोजयेत्स्वयमिति तं अन्नतारात्रिव्रतमिति कैश्चिदुक्तं तच्च शिवरात्रिव्रतवदिति मूलमत्रान्वेष्यं
 साधामाधामर्द्धोदययोगविशेषो मदनरत्नेभारते उक्तः श्रमार्कपातश्चरणैः युक्तश्चेत्पुण्यमाधयोः श्रद्धोदयः
 स्वविज्ञेयः कोटि सूर्यग्रहैः सम इति निर्णयामते तु दिव्ययोगः शस्तोयुं न तुरात्रा कदाचनेत्यर्द्धश्लोकमुधिकपठुंति
 श्रमार्कपातश्चरणैः युक्तश्चेत्पौषमाधयोः श्रद्धोदयः स्वविज्ञेयः कोटि सूर्यग्रहैः समः निर्यर्द्धोदयसंज्ञारतुमहानर्द्धो

दयोदिव। पुण्यमाधयोरिति विरभिन्नोदयेपाठः पुण्यमाधयोरिति पुण्यमवानक्षदाभ्यां युक्तयोः पर्योमास्योर्भ-
 ध्यवर्तिन्याममावास्यामर्द्धोदययोग इति पर्योने निर्णयत्वाद्वा सिद्धांतः किंचिन्मनोमहोदय इत्यपिकेचित्पठति क-
 चित्सोमवारे सति महोदयो नान्यवारेष्विति पठति अथात्र कृत्यमुक्तं स्कंदपुराणे अर्द्धोदये तु संप्राप्तिं सर्वगं सासमंज-
 लं शुद्धात्मानो द्विजाः सर्वभवेयुर्द्रक्षसाभिभाः यत्किंचिक्रियते दानं सर्वमेरुसमभवेदिति अत्र पायसपूरेतससु-
 वणकांस्यादिपात्रदानमुक्तं तत्रैव चतुःषष्टिपलं मुख्यममंत्रतत्र कारयेत् चत्वारिंशत्पलं वापि पंचविंशतिरेव वा
 अमनत्रं प्राञ्चं अत्रामनत्रं च भोजनमित्यभिधानात् तच्च सुवर्णादिधातुषादितं यथा विभवबोध्यमिति वीरभिन्नोदये नि-
 र्णयसिधौ कृत्स्नरत्नावल्यांतुकां रूपमयमित्युक्तं तथा एवं सुषाटितं कार्यं कांस्याभोजनमुत्तममिति शास्त्रांतरसंवादात्
 पंचविंशतिरिति पंचविंशतिपलं निधाय पायसंतत्र पद्ममष्टदलं लिखेत् तत्र प्राञ्चे पद्मस्य कर्णिकायां तु कर्पूनाञ्च
 सुवर्णकं तदभावे तदर्द्धवातदर्द्धवातुकारयेत् भूर्भौतुतं दुर्लभं शुद्धैः पद्मानुष्टदलं शुभं अनात्रस्थं पृथुत्तत्र ब्रह्म
 विष्णुशिवात्मकं तत्र प्राञ्चे तेषां पुजा तु कर्तव्या भूतनालये सुशोभनैः वस्त्रादिभिरलंकृत्य ब्राह्मणाया निवेद-
 येत् तत्तन्मंत्रः सुवर्णपायसामंत्रं यस्मो ह तत्तत्र धीमयं आवयो रतार कयस्मात्तद्गृहाण द्विजोत्तम समुद्रमे-
 खलां पृथ्वीं सन्मयदत्वा तु यत्फलं तत्फलं भवेत्तर्त्यः कृत्वा दानममंत्रकं अमनत्रकं पात्रदानं प्रावधो रतारकमिति-
 प्रतिग्रहदोषाभावउक्तः महोदयंचाह ब्रह्माण्डपुराणे पातस्यांतः पूर्वभागस्त्वमायाः श्रोणामर्धभागस्करस्या-
 दये च भानो वारे पुण्यमर्द्धोदयस्याच्चाद्वारे तन्महापूर्वमाहुः महापूर्वमहोदयं प्राहुः अन्यदा पिरस्कंदपुराणे अर्द्धो-
 दयव्रतं ॥ अगस्त्य उवाच ॥ भगवंस्त्वयसादेन श्रुतो यं व्रतं विस्तरः अर्द्धोदयं तु मे ब्राह्मिण दुर्लभं स चराचरे जी-
 वितप्राणिनां पुण्यं यदि चेद्भदसि प्रभो कथं कार्यं कर्तुं कस्यात्फलं कथय पणुस्व ॥ स्कंद उवाच ॥ श्रूयतां पुण्ययोगोयं

दुर्लभोर्द्धोदयाक्षयः । दवतिर्यङ्मनुष्याणां दुःप्रापः सर्वकामदः । मायां मायां वयतीपतिश्चादित्येविष्णुर्दवते । अ
 द्वांदवतमित्राहुः सहस्राक्षग्रहैः समं पुराकृतं वासिष्ठेन जामदग्नयेन मुञ्चत । सनकाद्यैर्मनुष्यैश्च दृष्टं भवति कुंभज । दा
 नानां यज्ञतीर्थानां फलयेन कृतं भवेत् । समागाराधरतेन सप्तद्वीपसमन्विता । दत्तारुपात्सर्वभोगेन वयनचार्द्धोदय
 कृतः । गंगागयाप्रयागेषु पुष्करजितये तथा । मानसादिपुतीर्थेषु पृथुपुंयज्ञाज्जानतः । तत्समं वानवाविप्रव्रतेनानेन ।
 कुंभज । अश्वमेधायुतं चेष्टमिष्टापूर्त्तयतैः कृतं । अर्द्धोदयं कृतं यैः सतु विधिदृष्टेन कर्मणा । वाचिसत्यगृहे लक्ष्मीः संतति
 श्रान्तपायिनी । आयुर्पशोहि विपुलव्रतकर्ता फललभेत् । इंद्राग्निमल्लोकेषु निर्ऋतेरप्यपांपते । वायोः कुबेररथेशरस्य
 लोके पुष्पकतीप्रभो । वसेन्नंदार्कलोके पुलोके प्रालेशसेवितः । गोकोटिदानाद्यरूपं यज्ञव्रतीर्थं निवासिनां । अर्द्धोदय
 न्यपुण्यन्यकलानां हतिपोडशां । भूलोकाधिपतिश्चैव भुवोलोकाधिपस्तु सः । स्वर्लोके शो जनानां व्रतपोलोकस्य च
 अक्षः । महर्लोकं वसेन्नित्यं यत्राद्विद्राश्चतुर्दश । न तोहि रथगर्भं रथपुरुषं व्रतकारकः । अर्द्धोदयप्रभावेन ब्रह्मलोकं वसे
 न्नरः । तथा मानसतस्यायस्त्रमातुं धरो भवेत् । शिवलोके गौरीः पूजयेद्वराजसमन्वितः । वसेच्छ्रेष्ठेण मतिनव्रतरथा
 स्य प्रभावतः । ततो विष्णुरवरूपेण त्रैलोक्याधिपतिर्भवेत् । शंखचक्रनादाधारी वनमालाहिरिस्त्वयं । व्रतप्रभावात्स
 भ्यो श्रोत्रे तारायुणे भवेत् । जगत्स्य उवाच । स्कंदकेन विधानेन कर्तव्यं व्रतमुत्तमं । अर्द्धोदये मनुष्याणां जीवितुं दुर्ल
 भं भुवि । स्कंद उवाच । कृतं कृतं वासिष्ठेन व्रतायां रघुणा कृतं । द्वापरे धर्मरत्नेन कलौ पूर्णोदरेण तु । अर्धैर्द्वैतं व्रतमुत्तमं
 दत्तैश्च द्विजसूतम् । कृतमर्द्धोदयं सम्यक्सर्वकामफलप्रदं । भावमासे कृष्णपक्षे पंचदश्यां रवोदने । वेदेषु व्रतजतुः श्रेष्ठेण
 वयनीपातेन दुर्लभं । पूर्वाह्ने सगमेस्त्रात्वा शुचिभूत्वा समाहितः । सर्वपापविशुद्धार्थं नियमस्थो भवेन्नरः । तत्र मन्त्रः ॥ त्रि
 दैवतव्रतं देवाः करिष्ये मुक्तिमुक्तिदं । भवंतु सान्निध्यो मे यद्यदेवास्त्रयोऽसृष्टाः । ब्रह्मा विष्णु महेशानां सौवर्णे पलसंस्थया

कर्तव्यार्चास्तद्वदनतद्वर्द्धनवादिज । अर्चाः प्रातिमासाद्धैशतत्रयं शंभोर्द्रोणानां तिलपर्वतः । कर्तव्यो विष्णुरद्रा-
 भ्यांगिरिपूर्वोक्तसंख्यया शंभुरत्रद्रह्या शय्यात्रयंतत्कुर्यादुपस्करसंभविता । देवानां त्रयमुद्दिश्य कर्तव्यं भक्ति-
 तस्तदा ब्रह्मविष्णुशिवप्रोत्यै कर्तव्यं तृणवांजयं । हिरण्यभूमिधान्यादिदानं विभ्रवसारतः । दातव्यं श्रद्धयोपेतं द्वा-
 क्षुणभ्यः प्रयत्नतः मध्याह्ने तु नरः स्नात्वा शुचिर्भूत्वा समाहितः । तिलपर्वतमध्वस्थं पूजयेद्देवतात्रयं । तत्रादौ पूजां
 ज्ञाः तमोविश्वसृजेतुभ्यं सत्पायपरमोष्ठिने देवाय देवपतये ज्ञानानां पतये नमः । इति ब्रह्मपूजा । अथास्यां प्रापूजा ।
 डां ब्रह्मणे नमः पादयोः । परमोष्ठिने नमो जंघयोः धात्रे नमो जान्वोः । हिरण्यगर्भाय नमः कूर्वा । वेधसे नमो गृह्ये
 पद्माद्रवाय नमो हस्तयोः । हंसवाहनाय नमः कटिदेशे शतानंदाय नमो वक्षसि । सावित्रीपतये नमो वाहो ऋभवे
 दाय नमः पूर्वमुखेः यजुर्वेदाय नमो दाक्षिणमुखे सामवेदाय नमः । आश्विमास्ये अथर्ववेदाय नमः । उत्तरास्ये
 चतुर्वक्त्राय नमः शिरसि लोकपालाय नमः सर्वांगेषु ततः । इन्द्राय नमः । इत्यलोकपालपूजा पूर्वादिदिक्षु विदि-
 क्षुः । अथ प्रार्थना मंत्रः । हिरण्यगर्भं पुरुषप्रधानाव्यकरूपवान् । प्रसादं सुमुखो भूत्वा पूजां गृह्णन् मोस्तुते ।
 ॥ इति ब्रह्मपूजा ॥ नारायणजगन्नाथनमस्ते गरुडध्वज । प्रीतांबरनमस्तुभ्यं जनार्दन नमोस्तुते ॥ अथांग-
 पूजा । ॥ अनंताय नमः ॥ पादौ पूजयामि । गोविंदाय नमो जंघयोः । मुकुंदाय नमो जान्वोः ॥ विश्वरूपाय
 नमः कूर्वाः प्रद्युम्नाय नमो गृह्ये पद्मनाभाय नमो नाभौ भुवनेश्वराय नमः उदरे कौस्तुभवक्षसे नमो वक्षसि । चतुर्भु-
 जाय नमो बाहुषु विश्वतो मुखाय नमो वदने सहस्राशिरसे नमः शिरसि । ततः प्रार्थना आदित्यचंद्रनयन-
 दिग्वाहो देवसुंदर । पूजां दातां मया भक्त्या गृह्णाण करुणाकर ॥ इति विष्णुपूजा ॥ महेश्वरमहेशाननमस्ते त्रिपु-
 रांतक नमो जीमूतकेशाय नमस्ते हृषभध्वज । ततो गपूजा । ईशानाय नमः पादयोः । चंद्रशेखराय नमो जंघयोः । पशुप

तयेनमज्जर्वाः । उमाकृतापयनमोगुह्ये । नीललोहितापयनमोनाभौ । कृतिवाससेनमउदरे । नागोप्रवृत्तिनेनमोव
 क्षसि । योगिरुपायनमोवाक्त्रोः । नीलकंठापयनमः कठे । पंचवक्रापयनमोमुखेषु । कप्रदिनेनमोमौलौ । ततः प्रार्थना । अथक्रा
 रेप्रमेयात्मनमोलोकांतकायच । पूजादितांमयाभक्त्याग्रहाणवृषमध्यजः । इति । शिवपूजाक्रमः प्रोक्तोः । पुनरेतैः प्र
 यत्नतः । आचार्यपूजयेद्भक्त्यावस्त्रालंकारभूषणैः । हस्तमात्राकर्णमात्रापीठछत्रकमंडलं । श्वेतवस्त्रयुग्मद्विपुत्रहस्त
 प्रेमवर्चसूतये । पीतवस्त्रयुग्मविष्णोलोहितशंकरस्यच । पंचाभ्युत्तेनस्तपनपूजनकुसुमैश्चकैः । कमलैरुलूखीपत्रैर्व
 प्पुष्पैरखंडितैः । तत्कालसंभवैर्द्वयैः पूज्यादेवायथाक्रमं । यथाशक्तिः प्रकर्तव्यं व्रतमेतत्सुदुर्लभं । जीवितप्राप्ति
 नामेतदित्यनिश्चितं यतः । अथव्रतांगहोमस्यविधानं शृणुतत्त्वतः । देवतावयुमहिष्यशास्त्रदण्डेन कर्मणा । प्रजा
 पतये विश्वरूपाय रुद्राय नमः । इत्येतैर्वमंत्रेण बलिं संस्थाप्य भक्तितः । ततो होमं प्रकुर्वीत यथाविभवसंभवं । अन्न
 ये प्रजापतये स्वाहा । अग्नये विष्णवे स्वाहा । अग्नये रुद्राय स्वाहा । एवंविधं श्वरुहोमः प्रजापतये नत्वेतान्यन्योविश्वा
 रूपाणिजातानि यदितव भूवयत्कामा नुहुमततो अस्तु द्विपदे चतुर्पदे वयं योमपतयोरपीणां स्वाहा । उद्दंडं विष्णुर्वि
 चक्रमेत्रे धानिदधेपदम् । समूढमस्य पादं सुरे स्वाहा ॥ २ ॥ त्र्यंबकं यजामहे सुगंधीं धूपं पिबर्धनं । उर्वारकमिव बंधनान् रुह
 त्यमुंक्षीय मामृतात् ॥ ३ प्रजापतये स्वाहा ॥ १ ॥ विष्णवे स्वाहा ॥ २ ॥ रुद्राय स्वाहा ॥ ३ ॥ ब्रह्मणे
 विष्णवेमहादेवाय स्वाहा ॥ ४ ॥ इति पूर्णहृत्या सर्वां नकाभानवाप्नोतीति व्रतंगोहोमः । अथ होमावसाने तु गां
 चदद्यात्पुष्पस्विनीं । स्वर्णैर्गणैरौष्यसुराषंधाभरणभूषितां । तां अष्टाष्टाकांशुदोहां सर्वोपस्करसंयुतां । सदाक्षिणां
 मुग्धालातामाचार्यार्थानिवेदयेत् । तेन दत्तं हृतं जप्तमिष्टं यज्ञैः सह स्त्रिया कृतकस्योभुवे द्विप्रव्रतस्यास्य प्रभावतः । एत
 त्सर्वसमारुप्यात्तदुर्लभं व्रतमुत्तमं । अर्द्धोदयं यथादृष्टं किमन्यच्छेत्तुमिच्छसि । इति स्कंदपुराणे । कर्मद्वयव्रतं । अथा-

स्वसस्त्रिप्रयोगः द्रतोद्यापनकौमुद्यां तिथ्यादिसंकीर्त्य आत्मनश्चिरिलपापक्षयपूर्वकधर्मार्थकाममोक्षचतुर्विध
 पुरुषार्थसिद्धिद्वारा ब्रह्मविष्णुशिवप्रतीत्यर्थमर्द्धदयव्रतोद्यापनकरिष्ये आचार्य्यादीन् वृत्ताभूमौ दर्भारिततायां सार्द्ध
 यावन्नयद्रोणपरिमिततिलानां पर्वतब्रह्मणे तावत्प्रमाणमेव तिलपर्वतं विष्णवे तथा विधमेव तिलपर्वतं रुद्राय ह्य
 शक्तोऽपर्वतमेकमेव कुर्यात् तत्र ब्रह्मविष्णुरुद्राणां सुवर्णैः प्रतिमात्रयं यथासंभवं विधाय ब्रह्मयज्ञानमिति ब्रह्माणं इदं
 विष्णुरिति विष्णुं श्रवकमिति शिवं संपूज्य परितद्वद्रादीन् लोकपाला ज्ञानमंत्रैर्वेदमंत्रैश्च संपूज्य ततो ब्रह्मवि-
 ष्णुशिवानां मूर्तिष्वंगपूजां कुर्यात् ब्रह्मणे नमः पादौ पूजयामि हिरण्यगर्भाय ऊरून् परमैष्टिने जंघे वेधसे गुह्यं
 हंसवाहनाय कटिं शतानंदाय वक्षसि सावित्रीपतये वाहून् पूर्वोदितचतुर्मुखेषु ऋग्वेदाय नमः यजुर्वेदाय नमः
 सामवेदाय नमः श्रवर्वेदाय नमः चतुर्वक्राय नमो नैत्रेषु कपिलाय ललाटे हंसाय शिरः पूजयामि ॥ १ ॥
 अथ विष्णोः नानंताय नमः पादौ विष्णुरुपाय नमः ऊरून् मुकुटाय नमो जनुनीन् गोविदाय नमो जंघे प्रद्युम्नाय नमः
 गुह्ये पद्मनाभाय नमः नाभिं कौस्तुभवक्षसे नमः वक्षसि चतुर्भुजाय नमः वाहून् विश्वतोमुखाय नमो मुखं स
 हस्रसिरसे नम इति शिरः पूजयामि २ अथ शिवाय ईशानाय नमः पादौ पूज्य चंद्रशेखराय नमो जंघे पशुपतये
 नमो जनुनीपू शंकराय नमः ऊरून् उमाकांताय नमो गुह्यं नीललोहिताय नमः नाभिं पूं कृत्तिवासे नमः वाहून्
 नीलकंठाय नमः कंठं पंचवक्त्राय नमः मुखं पूं कपर्दिने नमः शिरः पूं ततः क्रमेण प्रार्थयेत् नमो विश्वसृजे तुभ्यं
 सत्याय परमात्मने देवाय देवपतये यज्ञानां पतये नमः १ नारायणजगन्नाथनमस्ते गरुडध्वज पीतांबरनमस्ते
 रुद्रजगद्गनमोस्तुते महेश्वरमहेशाननमस्ते तिपुरांतक नमो जीमूतकेशाय नमस्ते तृपभध्वज ३ ब्रह्मविष्णु
 महेशानां कर्मणां फलहेतवः भक्त्या भया कृतां पूजां गृह्णीष्वंजगदीश्वरा ४ इति संप्रार्थ्य ततः सपत्नीकं ब्राह्मणं

वेदशास्त्रादिदेवकं द्राक्षाणत्रयं वा कृत्वा वस्त्रालंकारादिभिः संपूज्य पुनरपि ब्रह्मविष्णुमहेशान्पंचामृतपुरः सरतुल
 सविल्वदिक्कैः पूजयेत् तत आचार्यब्रह्मादिवरणैवदिकायां आग्निप्रतिष्ठाप्य सर्वतोभद्रादिसमस्तमंड
 लदेवतापूजांते आग्निपूजनं कृत्वा अन्वादध्यात् ब्रह्मविष्णुमहेशान्पूजां कतिलद्रव्येण प्रतिद्वैवतं सहस्रं सख्याकाहु
 तिमिर्लोकपालान्मंडलदेवतांश्चैकैकया हुत्वा यक्षे एवं होमं समाप्य तत्स्तिरुपर्वतसाहितं प्रतिभात्रयसयुतं दद्यात्
 अंतस्तदित्यादिदेशकालोत्सर्गोत्थिकोऽस्मिन्प्रथममे अर्द्धदयपर्वणि सिरौलवनसप्तसमुद्रादिसंयुतधरादत्तपुण्यज
 न्यसमग्रफलप्राप्तिद्वारासूर्यचंद्रोपेंद्रादिसमस्तलोकप्राप्तपुत्रपरमेश्वरपदप्राप्तये अर्द्धदयपूर्वकसमस्तफलप्रा
 प्त्यर्थं तिलपर्वतमध्यस्थदेवतात्रयमूर्तिः सोपस्कराः अत्रभूततापवेदविदेद्राक्षणाद्यदातुमहमृत्सृजे ततः प्रा
 र्थनाः ॥ तिलपर्वतमध्यस्थब्रह्मविष्णुमहेश्वराः दहतुं पातकं सर्वेष्वंशुममसंततिमित्युक्ता दद्यात् ततोदानस्य
 संज्ञतां रक्तकृष्णश्वेतवर्णसुरभिन्नयं शय्यादिकं आचार्यया दद्यात् अत्र होमद्रव्याणि पलाशसमिदं च
 रुतिलान्यानि ब्रह्मणः अश्वत्थसामेतिलपायसानिविष्णोः चर्वाज्यघ्रीहयः शंकरस्य ततोभूमौ श्वेतं हुलैः
 कल्पिता छदलोपरि पायसपूरितं कांस्यपात्रं समुवर्णं ब्राह्मणाय संपूज्य दद्यात् तत्र मंत्रः सुवर्णपायसामंत्रं यस्मा
 द्देतत्त्रयीमयं श्रावयोरुत्तरकहेतदृष्ट्या ण द्विजसत्तम एवं पात्रदानं विधाय भूशय्यादिदानं कृत्वा ब्राह्मणादि
 पोष्टहीन्वा भूयसीदक्षिणां दद्यात् इति भाविष्योत्तरोकमर्द्धदयदानव्रत अस्यामेव माधवाभायां सावित्रीसहि
 तं ब्रह्माणपूजयित्वा तव नीतिधेनं दद्यात् तदुक्ते मद्रौ भविष्योत्तरे अमायां माधवासस्य पूजयित्वा पितामहं
 गायत्र्या सहितं देवदेवदागं भूषितं नवनीतं यीधेनं फलैर्नानाविधैर्भुतां सहिरण्यां सवस्त्रांच्च ब्राह्मणाद्यनिवेदये
 त् कीर्तयेत्प्रीयतामेव पद्मप्रोनिः सनातनः स्थानं सर्वेष्वप्युपातालयेन मर्त्योर्कं विदुत्तमं तदवाप्नोत्युसंदिग्धं

गद्यदेभिः प्रसादतः यानि चान्यानि दानानि दीयते सुबहून् यपि 'युगादिपुमहारजङ्गक्षयाणि भवति हि ।' अत्रि
 होनस्त्वशस्त्रायो ददाति स्वल्पकं बहु तदप्युक्षयतां धातिनात्र कर्ष्याविचारणा । वितानुसारं स्वं दद्याद्द्वितीया
 निदं नो ध्रुवं भूहिरण्यपटहं वासः शयनान्यासना निच छत्रोपानहयानानि देयानि शुभमिच्छता एवं दत्त्वा यथा शास्त्र्या-
 भोगपित्ताद्विजोत्तमान् पथ्याद्भुजितसुमना वाग्यतो वंधुभिः सह अस्किचिद्वाचिकं पापं मानसं कायिकं तत्रा तत्स
 वनाशमप्याति युगादिति यि पूजनात् प्रियमानो यथा धैर्वै रतूयमानः सुरासुरैः रुद्रस्यानुचरो भूत्वा रुद्रलोके व-
 स्तेधरः यद्दीयते किमपि कोटिगुणं तदाहुः स्तान्तपो नित्यमभक्षयमेव चात्र रयादक्षयं सुयुगपूर्वतिथीपुराजन्मयासा
 दमे मुनिवरा इह नान्यथैव इति भविष्योत्तरे कं नाधामायां युगादिति थिकृत्यम् ॥ अथ नाथशुक्लश्रुतिप्रदा
 त्स्य नारदीये माघशुक्लश्रुतिपदिवल्लिंसाक्षान्महेश्वरं समभ्यर्चयथान्यथानेन समसृद्धो जायते भुवि द्वितीयाकृत्यम्
 पितृभ्ये आयशुक्लद्वितीयायां भानुरुपं प्रजापतिं समभ्यर्चयथान्यथा पूजयेद्भयपुष्पकैः रक्तैर्भाधैस्तथास्वर्णमू-
 र्तिद्विप्रायशक्तिः अतः पूर्णतां च प्राज्जगो धूमैर्वापितं हुल्लेः समभ्यर्चयेत्तस्यैव समूर्तिप्रदं देद्विजे एवं कृते व्रते विप्रसा-
 तात्सु र्ये इवोदितः दुरासद्देदुराधर्षाजाम्रते भुवि मानवः इह क्रामान्वरान्भुक्त्वा यत्पते ब्रह्मणः पदं सर्वदेवस्तुतो
 भिक्षुं विमानवरमान्स्थितः नाथशुक्लतृतीयायां ललितासौ मान्यसुंदरीव्रतं नारदीये माघशुक्लतृतीया
 पांशुप्रयासो मान्यसुंदरी पूर्वोक्तैः विधानेन नारिकेलार्घ्यदानतः प्रसन्नादिशति स्वीयलोके तु समनुपोषिता अस्म्यवि
 शानकया जगति प्योत्तरे युधिष्ठिर उवाच अथ पृच्छामि भगवन् व्रतं द्वादशमासिकं ललिता राधेन नाममासमासक्रमेण च
 श्रीकृष्ण उवाच शृणु पाण्डव रत्ने नमथाष्टपुरातनं कैलासाशिखरे रम्ये बहुपुष्पलतावृते शंकरस्य महादेव्यासं
 वादकुरुताम सच्चतुप्रह्वययुते चंपकाशो कभूपति कदंबवकुलामो देवशीकृतमधुव्रते मयूररवसंघुष्टराजहंसो

पशोमि ते मृगर्क्षगजसिंहैश्चशाखागमगणाद्यते गंधर्वयक्षदेवार्धैस्त्रिद्वकिन्नरपन्नगैः तपरिवभिर्महाभागैः से
 व्यमानंसमततः सुखासीनमहादेवं भूतसंघेऽसमावृत अप्सरेभिः परिवृतमुमान् तत्वेदमब्रवीत् ॥ उमोवाच ॥
 भगवन्नेदं देवेश शूलपाणिवृषध्वज कथयस्व महेशान् तृतीयाब्रतमुत्तमं सौभाग्यं लभते येन धनपुत्रान्पशून्सुखं
 नारीकपशुं चरुवर्गमारण्यं श्रयमुत्तमं एवमुक्ते दयितया भार्यया प्रीतिपूर्वकं विहरय शंकरः प्राह किं ब्रूते न तव त्रिमे
 पेकामात्रिपुल्लोक्रिमुदिव्यभोमातरिक्षजाः सर्वे पिते वा यता यस्यास्तंहं पतिर्यतः उमोवाच सत्यमेतत्सुरेभ्यो
 ज्ञेयं त्वेन दुर्लभं किंचित्तु भुवनानोगभूषणेश भूषण भक्त्या खिपोहि मां देव प्रयुजंति शुभाभुवि मुरुगाः सुभद्रा
 काश्चिदपुत्रा बहुपुत्रिकाः सुशीलास्तपसा काश्चिच्छ्रद्धाभिः पीडिताभूशं शौचाचारसमायुक्ता नरोचते यकस्य
 धित एव वहुविधैर्दुःखैः पीडयमानाश्च दारुणैः शरणमात्रपञ्चराताः कृपाविष्टास्ततो न्यहं येन ताः सुख
 तं भिष्यत्कृपलावप्यसंपदा पुत्रैः सौभाग्यवित्तौघैर्दुःकाः रघुः सुरसत्तम तन्मे कथय यत्नेन ब्रतानामुत्तमं ब्रतं
 ईश्वर उवाच माघे मासे सितपक्षे तृतीयायां चतस्रतः मुखं प्रक्षाल्य हस्तौ च पादौ चैव समाहितः उपवासस्य नियमं दत्तथा
 वनपूर्वकं मध्याह्ने तु तत्र स्नानं तिलैरामलकैस्तथा स्नात्वा तिर्यजलाच्छुद्धे वाससि परियाय च सुगंधैः सुमनोभिश्च प्रमृ
 तैः कुंकुमादिभिः शर्वचं तु सदा देवी भक्त्या त्वाभं कं वत्सलां कर्पूराद्यैस्तथा धूपनैर्वधैः शर्करादिभिः च दच्छालाभसंपन्नै
 र्यूपदीपाध्वजादिभिः ततः सायं गृहीत्वा तु प्रतीहृद्य टिकां तथा मन्त्रेताधमये शुद्धे जलाश्रयादिभिश्चिते सहिर
 प्यं द्विजकृत्यामंत्रपूर्वस्माधिना शिरसि प्राक्षिपे तोयं ध्यायेत्तमि नस्ते प्रसितं ब्रह्मावर्तः समारच्य तो ब्रह्मये निवि
 निर्गतः भद्रैश्चरात तं देवी ललिता शंकरा प्रिया गंगाद्वारे हरं प्रासादं गजालपवित्रता सौभाग्यारोग्यपुत्रार्थम
 चैव देहहर वल्लभे श्रापातापाटिता भद्रे प्रतीहस्त्र नमो ज्ञमः दद्याद्द्विहरेण्यं तस्मै प्राक्ष्य प्रीत कुशोदकं श्राव्य न्यप्रयता

भूत्वाभूमिरयाक्षपयेत्क्षणं ध्यायमानामुदादेर्वीहारितेभवावस्थिते द्वितीयेहिपुनः स्नात्वा तथैवाभ्यर्च्यपार्वतीं यथा
 शस्त्याद्विजानूपज्यततोभुंजीतवान्यता एवंप्रथमेमासिपूजनीयातुकालिका द्वितीयेपार्वतीनामलतीये शंकरप्रिया
 चतुर्थीगिरिजादेवीपंचमेहरवच्छमा दक्षरपटुहितापष्टमैनाकिसप्तमेस्मृता मृडानीचाष्टमेमासिगौरितनवमेस्मृता
 दशमेमासि विस्वतादेवीसैभान्यदायिनी उमात्वेकादशेमासिगौरितुद्वादशीपरा कुशोदकंपयः सर्पिणोमंत्रणम
 यंफलं निवपत्रंकटकारिवचाशृंगोदकं दधि पंचगव्यं तथाशो कं प्राशनानि क्रमादमी मासिमासिस्थिताह्येवमुपवास
 परायणा ददाति श्रद्धयैतानि याचके ब्राह्मणेनमे हरिद्राकुंकुमलवर्णजिरकगुडमेव च देयैरेभिः श्रद्धयात्वं सूर्यस्थैस्तु
 प्यासिप्रिये मासिमासिभवेन्मंत्रः सौंकारोद्वादशाक्षरः उंकारपूर्वकं द्वाविनमस्कारांतदीपितैः एभिस्त्वं पूजितामंत्रैः
 स्तुप्यसि त्वं हरिप्रिये तुष्टात्त्वमीप्सितात्कामान्ददासि प्रीतिपूर्वकं समाप्तेतु ब्रूते तस्मिन् ब्राह्मणेनोदधारणं साहि
 तं भाग्याभ्यर्च्य गंधपुष्पादिभिः शुभैः द्विजं महेश्वरं कृत्वा उमां भार्यां तथैव च ब्रह्मसदक्षिणं दद्यात्तथा शुभे च वाससी
 रकवासोयुगं दद्यात्वा मुद्दिश्य हरिप्रिये ब्राह्मणे श्रद्धया युक्तस्तस्याः फलमिदं शृणु दशवर्षसहस्राणि लोकान् प्रा
 प्य परारपरान् मोदते भर्तुं साहिताय धेनुं शशवतीं तथा मानुषत्वं पुनः प्राप्य नवैधव्यमवाप्नुयात् पुत्रान् भोगान् रतया रू
 पं शोभां च श्रियमेव च एकपत्न्यं तथा भर्तुः प्राणेभ्योऽप्याधिका भवेत् शृणु ब्राह्मण च्यमानं तु भक्त्या याल्लिता ब्रतं
 मशस्ते हेनकाथितं सा पितृफलभागिनी संपूज्य पूज्यां ललितान् गण्डगंधैः कंठतयटीशिरसि क्षिपेया सास्व
 र्गमर्त्यललना सुलभा मभूता भूत्वा धिपं पतिमवाप्य भुवं भुनक्ति

इति श्रीमद्विद्योत्तरेमाघशुक्लालिताष्टमीयाव्रतं ॥

श्रीदेवरसकल्याणिनीव्रतम्

भविष्योत्तरे श्रीकृष्णउवाच श्रान्यामपिवक्ष्यामि तृतीयां प्रापनाशिनीं रसकल्याणिनीमेतां पुरा कल्पवि
दो विदुः भावनासेतुसंप्राप्य तृतीयां शुक्लपक्षतः प्रार्थयेन्न पयसा तिलैः स्नानं समाचरेत् स्नापयेन्मधुना द्वि
वतीयैवेतुरस्मेन च पुनः पूजा प्रकर्मव्याजाल्या वैकुंठमेन च दक्षिणगंगानिसंपूज्य वामगंगानि च पूजयेत् ललितायै
नमः प्रादौ गुरोरातद्वदार्चयेत् जंघेजानूतथा शास्यते तथैवोक्तं शिष्येनमः मदनालसायै कटिमदनार्थे तथोदरं स्तनं
मदनवासिन्यैकुमुदायै च कंधरं भुजं भुजाग्रं माधवैकमलार्थं मुखस्मितं भ्रुवौ ललाटं रुद्राण्यै शंकरायै तथालकाग्र
मुकुटं विध्वज्यापिन्यै पुनः कास्ये तथालकान् मदभार्थे ललाटं तु मेहनाथैर्पुनर्भुवं नेत्रे तथा धिद्वारिष्यै पुष्पैश्च वदनं पुनः
उत्कांठि तथैकं ठमस्तृतीयै च कंधरां रंभायै वामबाहुं चाविशोकार्थै च दक्षिणं हृदयं मनमधारिण्यै वामदेव्यै जग
त्त्रिष्वे श्रानंदनार्थे नंदार्थै सुभद्रार्थे नमो नमः एवं संपूज्य विधिवद्द्विजदां पत्यमर्चयेत् भोजयित्वा ज्ञापनेन मुग्धुरेण
विमत्सरः सलङ्कं वारिकुंभं शुक्लांबरयुगात् तं द्रव्या सुवर्णकमलं गंधनाल्यैश्चार्चयेत् प्रियतामसं च कुमुदागृ
हीयाच्छेषाव्रतं अनेन विधिवदेवैर्भासिमासि सत्तर्चयेत् लवणं वर्जयेन्माधो फालगुने च शुद्धं पुनः तुरगजं तथा
चैत्रं वर्जयेच्च पुन माधवे यावकं ज्येष्ठमासे तु ह्याषाढे जीरकं तथा श्रावणे वर्जयेत्क्षीरं दाधिमाद्रपदे तथा द्यूतसाध्वयुजं
तद्वदूर्जं वर्जयेच्च प्राजिका धान्यकं मार्गशीर्षं तु पौषं वर्जयेच्च शर्द्धया व्रती तु करकान् पूर्णान्नेपायैर्भासिमासि च द्रव्याद्
द्विकालं वेलायां मध्याह्ने अश्वि संवतान् लङ्कान्वडकां न्यै च संख्याद्वयं पूरिकात् । प्रातिका घृतपुराश्च मुडपूष्णीश्च मं
डकान् क्षीरं शाकं च दध्यक्षां मडयो शाकान् प्रातिकाः माघादौ क्रमशो दद्याद्वा दैतानि करकोपारि कुमुदामाधविगीरी

रं भद्राजयाशेषा उमासतीयाचीतद्वन्मंगलारतिलालसा क्रमान्मायादिसर्वत्र श्रियतामिति कीर्तयेत् सर्व
 त्रपयाव्यं च प्राप्तेन समुदाहृतं उपवासी भवेन्नित्यमशको न कर्मिष्यते पुनर्माविष्य सं प्राप्ते साक्षमूत्रकमंडलुं तद्व
 द्वाभियुतं शुद्धं सुवर्णं सितं वरं सवस्त्रं भाजनं दद्याद्भवः नीप्रोयतामिति अनेन विधिना यस्तुरसकल्याणिनी
 व्रतं कुर्यात्सि तर्वापेभ्यो रतक्षणादेव मुच्यते भवाब्दे सहस्रं ननुः खीजायते क्विदं आग्निष्टोमसहस्रेण य
 ः फलं तदमाप्नुयान् नारी वक्रुते यातुकुमारी वा युधिष्ठिर विधवा वा वराको वा सापितरः फलं भागिनी सौभाग्या
 रो नय संपन्ना गौरी लोके महीयते ॥ इति पठति च नित्यं शृणोति प्रसंगात्सकल कलुषमुक्तः पार्वती लोके मेति माणिम
 पि च नराणां यो ददाति प्रियार्थं विपुलमभिजनानां नायकः स्यादमेयः ॥ इति भविष्योत्तरं सकल्याणिनी मावशुद्धा
 ततो यावत् ॥ ॥ अस्यामेव गौरी ततो यावत् तमाचरति शिष्टा मावशुद्ध ततो यायां कन्या सन्मय न्वरार्थिनी प्रातः
 स्नात्वा च ये द्वौ रीपुष्य नैवेद्य चंदनैः मत्स्यपुराणे यायेमासे तु चैत्रवागुडयेन प्रदोष भवेत् गुडव्रतं ततो यायां गौरी
 लोके महीयते गुडव्रतो गुडभान्नदानपरः भविष्यपुराणे मायेमासितृतीयायां गुडस्थलवणस्थ च दानं श्रेयस्क
 रं राजन्नाणि च पुरुषस्य च गुडेन तुष्यते देवो लवणेन मे भ्ररः इत्युमा मे भ्ररः प्रीति करं गुडलवणदानव्रतं अथ
 मावशुद्ध चतुर्थी कल्याण मावशुद्ध चतुर्थी वरदाराव्यं कुंद चतुर्थी ति च हेमाद्रौ निर्णयाम्बते चोक्तं कुंभार्कं ति प्रशस्ता-
 साप्रदोपव्यापिनी ग्राह्या अत्र कुंदपुष्पैः शिवमन्मथ चर्चनरो न कर्मो जी श्रियमाप्नोति तदुक्तं कूर्मपुराणे कुंभेशुद्ध
 चतुर्थी तु कुंदपुष्पैः सदा शिवं सपूज्य यो हिनकाशी स प्राप्नोति नरः श्रियमिति अस्यामेव ब्रह्मपुराणे कर्ंगा
 री चतुर्थी व्रतं उमा चतुर्थी माघे शुशुद्धायां योगिनी गणैः ग्राहक्षयित्वा सुष्ट्राचमयः स्वंगात्स्वर्कैर्गुणैः समु
 ज्ञुः सहिता यस्मात्तस्मात्सोकासतीपुरा तस्मात्सा तत्र संपूज्या नरैः स्त्रीभिर्विशेषतः कुंदपुष्पैः प्रयत्नेन स

मयमत्तयासमाहितैः कुकुमालककान्याचरकसूत्रैःसकुडकैः अर्घ्यैःपुष्पैस्तथाधूपैर्दोषैर्वलिभिरेव च गुडाद्र-
 कान्यापयसालवणेनाथपालकैः पूज्यास्त्रिषश्चाविधवारस्तथाविप्रारसुलोचनाः - सौभाग्यवृद्धयेपश्चाद्भोक्तव्यं
 वंधुभिःसहितकुंडकमंडगंडाविशेषैरित्यर्थः अविधवाइत्यनेनसधवाःकुमार्यश्चसंगृहीता इतिगौरौचतुर्थीव्रतं
 देवीपुराणत्विकुंडचतुर्थीपुत्रं माधमासेतुसंप्राप्तचतुर्थीकुंडसंज्ञिता उपोष्यसासुरश्रेष्ठतोरारज्यंभविष्यति
 सर्वोपहारसंयुक्तसर्वोपस्करमाहरेत् पुष्पपत्रफलनालकंदमूलानियानिच वन्यानिचैवान्यानिहयानिविशेषतः
 लवकुटारचारुजीजानिनवानिपह्रवानिच वलभद्रवह्मभंशाकंलवणगुडशर्करा खंडजीरककुरंतुंबुधान्यान्यानिविधवा
 निचदातव्यानिसुरश्रेष्ठकन्यकानांतुभक्तितः अर्घ्यपान्नतथामांडमृणमयानिविशेषतःउद्दिश्यदापयेद्वीप्रियतामिस-
 दाइति अनेनविधिनाशक्रसौभाग्यपुत्रसंततिः वर्द्धतेनात्रसंदेहो नान्यथा ममभाषितं इतिदेवीपुराणोक्तंकुंडच
 तुर्थीव्रतं माघशुक्लचतुर्थ्याःबुद्धिपूजोक्ताकाशीखंडे इयमेवातिलचतुर्थीरप्युच्यते माघशुक्लचतुर्थ्यातुनकंव्रतपरायणाः
 येत्वंबुद्धिमवर्षतितेवर्षाःरयुरसुरद्रुहां विधायवार्पकायात्राचतुर्थीप्राप्यतापसां तपोमाघस्तस्येयंतापसीचतुर्थी
 त्यर्थः - शुक्लशुक्लतिलैर्वध्वाप्राश्नीयात्छुहकान्नव्रती तांयात्रानात्रयःकुर्यान्नैवेयांतिललड्डुकैः उपसर्गसहस्रैस्तु
 सहंतव्योममाज्ञया होमंतिलाज्यद्रव्येणयःकरेज्यातिभाक्तितः तस्यांचतुर्थ्यामंत्रज्ञस्तस्यमंत्रःप्रसेप्यतीति तथाच
 माधेमासेचतुर्थीतुतस्मिन्कालेउपोषितः अर्चयेत्वातुयोदेर्वाजागरंतत्रकारयेदिति त्रिरथलीसेतोर्लोभेपि तिथि
 तत्त्वेभाविप्योत्तरे माघशुक्लमधिकृत्योक्तं चतुर्थीवरदानामतस्यगौरौसुपूजिता सौभाग्यमज्जलकुंडर्याचतुर्थ्या
 श्रोत्रोपिश्रियमिति माघशुक्लचतुर्थ्यांशांतिचतुर्थीव्रतंभाविप्योत्तरे सुमंतुरुवाच माधेभासितथाशुष्कायाचतुर्थी
 महीपते सासर्वशांतिदानित्यंशांतिंकुर्यात्सद्वह्नि स्नानंदानंवाल्किर्मसर्वमस्यांशंतांविभो भवेत्सहस्रगुणि

इत्यसादादतिनः सदा दंतिनाणेशस्य कृत्वोपवासंयस्तस्यां पुज्येद्विघ्ननायक ॥ तस्य हेमादिकं कर्म भवेत्साह
 रिकं कल्प - लघुण्डपूपांश्च दत्ताकारं च शुभप्रतु दत्ताभक्त्यै विघ्नोक्ता साहसिकं लभेत ॥ विशेषतस्तथा
 पुत्रपुत्रपुत्रपुत्रं प - शुद्धलघुपूपांश्च दत्ताकारं च शुभप्रतु दत्ताभक्त्यै विघ्नोक्ता साहसिकं लभेत ॥ विशेषतस्तथा
 गोरिवत् विप्रसौभाग्यारोप्य वर्द्धनं प्रतिवर्षं प्रकर्तव्यं नारीभिश्च नरैश्च तथा - दुर्द्धि व्रतं पूर्यः प्रोक्तं कश्चिद्व्रतं प्रसदाद्
 ललितं व्रतमिदं नये शांतिव्रतमथापरैः ज्ञानदानं जपो होमः सर्वं भस्मां कृतं नरैः भवेत्सहस्रगुणितं प्रसादाद्
 तिनः सदेति ॥ ५ ॥ माघशुक्लपंचमीश्रीपंचमी साध्ययते द्वयं पूर्वाश्राद्धा हेमाद्रिमतपरा तत्र मदनसंपूज्य वसं
 तोरसवारं भुःकार्यं इति निर्णयामते अतएव वसंतपंचमीति भट्टोजिदीक्षिता अत्रादौ रतिकामपूजनं श्रीपूजाप
 र्शकत्वात् ततो वसंतोरसवारं माघशुक्लपंचमी पुराणसमुच्चये माघमासिसुरश्रेष्ठशुक्लायां पंचमीति थौ रति
 क्रान्तिं संपूज्य कर्तव्यः सुनाहोत्सवः दानानि च प्रदेयानि कर्तव्यः सुनाहोत्सवः तथा श्रीपूजनं कर्तव्यं ते
 न तु द्याति माघवद्वति तिथितये भविष्योत्तरे माघशुक्लमाधिकृत्य चतुर्थी वरदानां मतस्यांगोरी सुपूजिता
 सोभाग्यमतुल्य कर्तव्यं रत्नं च न्यांश्चिरपिश्रियं हेमाद्रौ भविष्ये माघशुक्लचतुर्थी तु वरमाराध्य च श्रियः पंचम्यां
 कुंदकुसुमैः पूजां कर्तव्यात्स नन्दये अथ रतिकामयोर्ध्वानं हेमाद्रौ शुभारतिः प्रकर्तव्यात्संतो ज्ज्वलभूषणा नत्स्य
 मानां शुभाद्वै सिसमस्तभाभरणीयता वीणावादनशैलाचपदकर्पूरचर्चिता कामदेवस्तु कर्तव्यं रूपेणाप्रतिमो भुवि स्थ
 पवाहुः सुकर्तव्यः शंखपद्मविभूषणः चापवाणकरश्चैव मदाद्रौ चितलोचनः रतिः प्रीतिरतथा यार्त्तिकिर्मदशकिरतर्था
 ज्ज्वलाचतस्तस्य कर्तव्याः पत्न्योरूपमनोहराः चत्वारस्तुकरास्तस्य कार्याभार्यास्तथा पूजाः केतुश्चमकरः का
 र्यः पंचवाणमुखो महानिति अत्र श्रीपूजनं मार्गशुक्लपंचम्योक्तमनुसंधेयं ॥ इति माघशुक्लाश्रीपंचमीवसंतपंचमी

कुर्यं - माघशुद्धपष्ठीअरुणारव्योक्तानारदीये माघमासेसितापष्ठीसारुणारव्यामृताशुभा तस्यामरुणमभ्य
 र्वाविष्णुरूपंसनातनं रक्तैर्गंधांशुकैः पुष्पैर्नैवेद्यैः पुष्पधूपकैः सम्यगभ्यर्च्यविधिवद्यदत्रावलिखेन्नरः
 ततश्चायत्मतोभूयात्मोदततस्तप्सादतः इयमंदारपष्ठी भविष्योत्तरे ॥ * ॥ श्रीकृष्णववाच ॥
 शृणुपार्थप्रवक्ष्यामिसर्वपापप्रणाशिनीं सर्वकामप्रदांपष्ठीनाम्नामंदारसंहितां - माघस्यमलपक्षेत्तुपंचम्यांल-
 घुशुद्धनरः - - - - - दंतकाष्ठततः कृत्वास्वपेद्धूमैर्जितेन्द्रियः सर्वभोगविहीनस्तुपष्ठीमुपवसेन्नरः - प्राच्यानुज्ञा
 द्विजेश्रेष्ठान्मंदारं प्राशयेद्विशिं मंदारो राजार्कवृक्षः ततः प्रातः समुत्थाय कृतस्नानः पुनर्द्विजान् संपूज्य
 संहतं कृत्वा मंदारं कुरुमाष्टकं सौवर्णपूषणं तद्वत्पद्महरतंसुशोभनं पद्मकृष्णतिलैः कृत्वा तावपात्रेदलाष्टकं पू-
 ज्यमंदारकुसुमैर्भारकरायेति पूर्वतः नमस्कारेण तद्वच्चर्मर्यायेत्यनलेदले दक्षिणे तद्वदकार्पयद्वायचनेर्भ्रते
 पश्चिमे वसुधाद्येति वायव्ये च मांडवे कृष्णायोत्तरतः पूज्यञ्जानंदाये शानकेदले कर्णिकायां च पुरुषपूज्यं सर्वात्म-
 नाहारे शुक्लवस्त्रैः सनावेष्यमक्षयमाख्यफलादिभिः एवमभ्यर्च्य तत्सर्वमुपाध्यायेति वेदयेत् भुञ्जीता तैलं लवणं
 वा ज्यतः प्राहुर्मुखो निशि अनेन विधिना सर्वसत्त्वम्यामांसि च कुर्यात्संवत्सरं यावद्विंशत्यव्यवर्जितः
 एतदेव व्रतं तैत्तिरीयधायकलशोपरि रवियुक्तं द्विजैर्द्रावदातव्यं भूतिमिच्छता रवियुक्तं सौवर्णं रवियुक्तमित्यर्थः नमो
 मंदारनाथाय मंदारभवनाय च त्वं रवे गारयस्वात्मा ज्ञातास्मात्संसारसागरात् विधिना नेनयः पष्ठीमंदारं भवसंज्ञिता-
 विपात्मा सुमुखो मर्त्यां मृतः स्वर्गो महीयते इमामर्षो यपटलध्यातोद्वासनदीपिकां प्रयत्नं गच्छन् संसारं गतीयां
 नस्वलेन्नरः - - - - - मंदारपष्ठीं विख्यातां वाञ्छितां यफलप्रदां यं यच्छेच्छुणां द्वापिसोपि पापैः प्रमुच्यते - - - - - पष्ठीमुप-
 तिलपंकजं कर्णिकायां संपूज्यं भारकरं महासुरवृक्षपुष्पैः यत्नां भुवंति पुरुषानहितकदां चिद्गोभूहिरण्यतिलदाः फ-

लभानुवंति इति भविष्योत्तरे माधुर्हामंदारपट्टोन्नतम् ॥ अथ माधुर्हसं तर्मीकृत्यानि नारदयि माधुस्य शु
ल्लससंभयानवलास्यं व्रतं स्मृतं त्रिलोचना जयंती यस्य सर्वपापहरा स्मृता रथास्थानं तर्मीचैयं च कर्वातत्वं दायिनी
नस्यांसं च्यं संविदुः प्रतिमा तु हेमो हेमाभ्वराभ्य रथागंतुदत्तं हेमां योभावभक्तिसहितः संगतो हिलो कशंभोऽ
स्मादतद्वहापि च भुक्तभोगः भारुकरिससर्मीचैयं कोटिभस्वद्गोपमा अरुणोदये वलायामस्थाना विधीयते अ
कल्पयमदध्याश्रयसतसप्तदलानिच विधायां हि हिंसितायास्तप्तजन्माधानाशतं पुत्रप्रदं व्रतं चाब्रवाहादित्यस्वयं
भुभुः योमापसितसप्तन्यां पूजयेन्मां विधानतः तस्याहं पुत्रतां ह्यस्येत्वांशेन भृशतोषितः तस्यां जितेन्द्रियो भूत्वा
समुपोप्यदिवानि श पूजयेदपरे द्याहि होमं कृत्वा हि जास्तथा दध्यादनेन पयसा पापघ्नं च भोजयेत् अनेन विधि
नाभस्तु फुरते पुत्रसप्तमीं लभते स तु सद्युनां चिरायुपमनामयं इयमचलां सप्तमीं त्रिलोचना जयंती त्र्युक्तं भविष्य
तरे मायस्य शुद्धपक्षे तु सप्तमी सा त्रिलोचना जयंती नाम सा प्रोक्ता सर्वपापहरा तिथिरिति मत्स्यपुराणे धर्मो
अन्यतररूपदो रथमापादिवारः जयंती नाम सा प्रोक्ता सर्वपापहरा तिथिरिति मत्स्यपुराणे धर्मो
आस्था-सूर्यग्रहणतुल्या तु शुद्धामाधस्य सप्तमी अरुणोदये वलायां तस्यां स्नानं महाफलं मिति विष्णुकिः दिनद्वये
रुणादये च पूर्ववपमुन्यारोति यथैव वा कयादिति भद्रोजिदोक्षिताः श्रयं च स्नानं कालो रुणोदये चैव माघस्य नानं कुर्वते ता
न्यत्वेयं अन्धान् प्रति तु समुद्यदय एव माघमासस्य सप्तम्यामुदयं त्येव भारुकरे विधिवत्तं चरनं निमंहापातकनाश
नामित्यपराक्रोधिपणोक्तिरित्युक्तं नभ्यं मदनरत्नादिसर्वे प्राचीनवीन ग्रंथे एव तद्वचनस्यानुपलंभः तद्वैश्रविरा
शब्दमाधस्नानकालस्तु सूच्यते इत्येव स्वमुद्रच्छतिभारकर इति माघमासे रटत्यापाः किंचिदभ्युदिते रवाविति यो
माघमास्युपसिर्गकराभितो स्नानं समाचरतीत्यादि नारदयि भविष्योत्तरप्रश्ने तिवचनं डिडिमस्य जागारु कत्वात्

तस्मान्मायस्नानं सूच्यते इत्येकं तत्त्वं श्रवलासप्तमी स्नानं च रुणोदय एवेति सिद्धं ततः यत्तु द्विवोदासीये । श्रवलासप्त
मी दुर्गा शिवश्याविर्महाद्वारः द्वादशीवत्सप्तपूजायामुत्पद्यमानास्तद्वेति पशुमुक्तं । तथादिपूर्वाह्णे पश्यादिक्रादयं
सप्तमी च प्रेरयुः क्षयवशादरुणोदयादूर्ध्वसमाप्यते तत्परं ज्ञेयं तत्रैषां सप्तमी क्षयं प्रवेक्ष्य रुणोदये स्नानं कर्तव्यं । इ
यं च श्याग्रे प्रशस्ता श्रुणोदये वलायां शुक्लामावस्थ सप्तमी प्रयोगयदिलभ्येत कोटि मूर्धन्यग्रहैः समेति वचनात् तथा
नाये सप्तमि सप्तपक्षे सप्तमी कोटिभारकरा । कुर्यात्स्नानं ध्वंशनाभ्यामापुरारोभयसंपद इति इदं च स्नानं तिथ्यादि
रां कोट्यं सप्तमी के पञ्चाणिसप्तवदरो पञ्चाणिसप्तवर्णादिमात्रस्थ तिलैस्तैलकुसुमवर्तितैः श्यालितैर्दोषैः शिरसि कृत्वा इक्षु
दण्डेन जलाच्छादयित्वा भारकरं हृदये ध्यात्वा नमस्ते रुद्ररूपाय रसानां प्रत्येनमः वरुणाय नमस्ते रतु हरिवासान् मोररुते
इति श्लोकं पठित्वा दीपं प्रवाहे विस्मृज्य शुक्लतिलैर्गोद्वर्तनं कृत्वा स्नानं कर्तव्यं दिवोदासीये मदनरत्ने तु इक्षुदण्डेन जलं चा
च्छादयित्वा सप्तमी के पञ्चाणिसप्तवदरो पञ्चाणिसिक्तेत्वा वक्ष्यमाणमवैज्ञात्वा तिलापिष्ठमयापूपहैर्मसूच्य सं
पूज्य विभ्रायं दद्यादित्युक्तं स्नानमंता श्रकाशीखण्डे यद्यज्जन्मकृतं पापमया सप्तसु जन्मसु तन्मरेणं च शोके च
भाकरे हतु सप्तमी एतज्जन्मकृतं पापं यच्च जन्मांतरा जितं मनोवाक्कायजं यच्च ज्ञाताज्ञातं च यत्पुनः इति सप्तमि वि
धंपां पत्नानामे सप्तमि पतेक सप्तव्यधि सप्तमी कोटि हरमाकरे सप्तमीति एतन्मन्त्रजपं जप्त्वा स्नात्वा प्रादोदकं
नरः केशवादिभ्यः मालो वयनये निष्कलुपो भवेत् ततोऽर्धं दद्यात् सच सौरागमे प्रोक्तः अर्कपञ्चैरसप्तवदरैर्दूर्वाक्षतसचं
दनीः अष्टांगविधिना चार्धं दद्यादादित्यतुष्टये अर्घ्यदानमंत्रो मदनरत्ने सप्तमि सप्तवहनी तसप्तलोकाग्रद्रीपन
सप्तम्या साहितोदये यद्दद्यात् ध्यात्वा करोति ततः सप्तमी प्रार्थना । जनुनी सप्तलोकाग्रद्रीपन
व्याहाते के देवि नमस्ते सुपुमंडल इति श्रवत्सप्तमी भ्यानां तावदूर्णां ज्यपत्रासाहयस्थ्यास्तमीमतेति । चोदकुंत

लकंठासाजटाखंडं दुभूपिता इभस्यासप्तमीगौरीहिभुजावज्रपात्रिणीति ॥ उभयसप्तमीध्यानं ततो नित्यविधिं
निर्वर्त्य चंदनेनाष्टपत्रकमलं विलिख्य तर्काणिकायां प्रणवसहितं सपत्नीकं शिवसंपूज्य पूर्वादिदले पुरविं भानुविव
स्वतंभास्करं सवितारं अर्कं सहस्रकिरणं सर्वात्मानं क्रमेण ॥ अणवादिनुमोतानामभिर्ब्रह्मादिभिः संपूज्य स्वस्था
नां भयतामिति विभुजेत् ततस्तथादिपोत्रकांचनं कर्णभरणं घृतगुडतिलपिष्टसाहितं ॥ अशक्तश्चेत्तिलपिष्टजं सं
स्थाप्य रक्तवस्त्रेणाच्छाद्य पुष्पादिभिः संपूज्य ब्राह्मणैः स्वस्तिवाचनं कारयित्वा ब्राह्मणाय दद्यात् तत्र भद्रः आदित्य-
रूपप्रसादेन प्रातःज्ञानफलनेन च दुष्टदोर्भागे न्यदुःखघ्नं मया दत्तं तु तालकमिति ततो गुरुं संपूज्य सूर्यं ध्यायन् नृविप्रान्त्सं
भोज्यस्वयं भुंजति तद्वा तालकद्वयं ततः ससारथिरथ वणैर्कैवल्यस्य तथा यथाशक्ति स्वर्णादिघटितं मानुसं
पूज्य दद्यात् इति रथदानविधिः अत्रान्योपि विशेषः कथायां द्रष्टव्यः इधं मन्वादिः शुक्लपक्षस्थत्वात् पौर्वाहिकी
ग्रहानामाधरूपमलमासत्वे मन्वादिकश्चाह्मभयत्रापिकार्यं मन्वादिकमिति पूर्वोक्तवचनात् अस्यां कारीखंडे वि शे-
पट्टकः खोलार्कश्च सतस्यां स्नात्वा गंगादिसंगमे सप्तजन्मकृतैः पापैर्मुक्तो भवति तत्क्षणमिति पद्मयोगोप्यत्र स-
त्ति संभवे ज्ञेयः सच निष्पातते ज्ञेयः षष्टी च सप्तमी चैव वारश्चेदं शुभं ॥ लिनः योगो यं पद्मकोनामसूर्यकोटिग्रहौ समद्वति
अथ मविष्ये तरोकाऽचला सप्तमी व्रतकथा युधिष्ठिर उवाच अंध्रवेणशरिरेण सुपुष्टनापि किं फलं माघ रत्नां विनि-
देव त्वयोक्तं यदुत्तमं न प्रातः स्नानासमर्थं तु शरीरं यस्य देहिनः किं तेन वदं कर्तव्यं माघे संसारभीरुणा सौकुं ध्या-
वच्छरीरं यस्य श्रवणं त्वत्तथैव च कथं स्त्रियः सुरुपास्तुः सुभगाः सुप्रजास्तथा पुण्यस्य महतश्चैव सर्वमेतत्फलं यतः
अल्पे प्राप्तेन सुमहद्व्यं पुण्यमवाप्यते स्त्रीभिर्मध्ये मम ब्रूहि स्नानं मे कंजगद्गुरो श्रीकृष्ण उवाच ॥ श्रूयतां भ्रातर श्वेतर-
हस्यमुनिभाषितं ॥ यन्मया कस्याचिन्नोक्तं मया चला सप्तमी व्रतं वेश्या च दुर्दमतीनामरूपो दातव्यं गुणान्विता आसीत् कुरु

कुलश्रेष्ठसागरस्यविलासिनी सावसिष्टाश्रमं पुण्यं जगाम गजगामिनी वसिष्ठमुनिमासीनं प्रणम्या नतकंधरा
 कृतांजलिपुटामूल्यापाहेदं जगत्तोहितं मयानदतनहुतं तोपवासव्रतं कृतं भक्त्या सपूजितः शंभुः स्वामिन् शुद्ध
 रानव सांप्रतंतप्यमानायाव्रतं किंचिद्विशस्वमे येन तु स्वां पुं कौषाडुत्तराभिभवाणैवं एतत्तरया श्रवद्दुःश
 त्वातिकरणं वचः कारुण्यात्कथयामास वसिष्ठो मुनिसत्तमः वसिष्ठ उवाच माधुर्यसितसस्तन्यां सर्वकामफल
 ददं रूपसौभाग्यजननं स्नानं कुरु वरानते कृत्वा पद्मामेकभक्तसस्तन्यां निश्चलं जलं रात्र्यंते चाले प्रयासपूर्व
 त्वाग्निरसि दीपकं माधुर्यसितसस्तन्या मचला चालितं च यत् जलं मलानां सर्वेषां समुद्रं प्रक्षालनं ततः वसिष्ठ उ
 वचनं श्रुत्वा तस्मिन् न हनिभारत चकारे दुर्मती स्नानं दानं सन्ध्यं यथाविधि स्नानस्य प्रभावेन भुक्ता भोगान्मये
 प्रसितान् इद्रलोकेप्सरा मध्येनायकात्त्वमुपागता अवला सप्तमी स्नानकथितं विधांपते सर्वपापप्रशमनं सु
 खसौभाग्यवर्द्धनं ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ सप्तमी स्नानमाहात्म्यं श्रुतं कृष्ण विशेषतः सांप्रतं श्रोतुमिच्छामि विधि
 मंत्रसमन्वितं श्रीकृष्ण उवाच एकभक्तेन संतिष्ठेत्पद्मांस्तपुज्य भारकरं सप्तम्यां तु प्रतिप्रातः सुगंधैर्जलाशुष्यं
 सरित्सरस्तडागं वा देवखातमथापि वा सुखावगाहनं वेष्टेदुष्टसर्वैरदूषितं व्यालान् वृषाक्षिभिश्चैव जलधौ नत्स्य क
 च्छपैः न केन चालयेत्पावता वस्त्रानां समचरेत् सौवर्णैराजतेषां ज्वलत्तमालां वृणयेत् तथा तैलवर्तैस्तु दातव्या महाराज
 नं रजिता महारंजनं कौसुभं समाहितमना भूत्वा दत्त्वाग्निरसि दीपकं भास्करहृदये ध्यात्वा इमं मंत्रमुदीरयेत् तम
 स्ते रुद्ररूपा यरसात्पतयेत्तम वरुणाय नमस्तेस्तु हरिवा सन्मोस्तुते जलोपरितरे ही पंस्तत्त्वा वासंतं पर्वदेवताः च
 दत्तेन लिखेत्पद्मपत्रं सर्गाष्टकं यद्ये शिवं सपत्नीकं प्रणवेन समन्वितं शार्ङ्गेर्दले रविः पूज्यो भानुश्च जले तथा
 याम्यं विवस्वा वैश्रवस्य भारं करं पूजयेद्बुधः पश्चिमे साविता पूज्यो तथा र्कश्चानिले दले सौम्ये सहस्रकिरणः शैवे सर्वोत्तम

नमः पूरयः प्रणवपूर्वैरितु नमस्कारप्रभुतारतः पूर्यैः सुगंधधूपैश्च पृथक्केनयुधिष्ठिर विसर्गबलसंघीतस्वस्थानं नमस्तुता
 भित्तिविसर्ज्यते सहस्रशो समगन्धयचमालयं तां ध्यायेयथा शक्त्या मुप्रमयेवाध्यात्मिकमाने रथापयेतिलिपिपृथक्चतुर्व
 समुद्रं तथा कानं तालकं कृत्वा अशक्तितलिपिपृथकसंछाद्य रक्तवलेण पुण्यैर्धूपैश्चार्चयेत् तत्र स्तंत्रालये द्विप्रदद्यात्
 ज्ञेयसालक आदित्यस्य असादेन श्रातक्षानाकलेन च दुष्टदौर्भाग्यदमनं मया दत्तं तु तालकं मूत्रायेभ्योऽपि दार
 पिश्रुनन्नांश्च पूजयेत् क्षतोद्विग्नसमये बभारकर ध्यानं तत्र परः ता एवावकाशः शुभद्वान्मात्राधर्मस्तद्विर्ताः प्राक्
 द्वादिभिः सलापदर्शनरूपशानादिकं वर्जयेत्सद्योत्याहारत्वात्तु वंधुजनैः सह एतत्केचित्तर्पार्थरूपसौभाग्यकारकं
 अथवा सप्तमी स्नानं सर्वकामफलप्रद इति पठति यद्द्वयः श्रुणोति प्रसंगा त्कलिकलपुनिनाशस्तप्तमी स्नान
 भवत् इदममुच्यते जनानां यो ददाति प्रयत्नात् एतस्मिन् नगते सौमोद्विग्नोऽप्यस्तोभिः द्वाभिर्माविश्योत्तरोक्तमन्त्रेण सप्त
 म्ब्रवतम् ॥ अथोद्यापनकौमुदी शोकांक्षेपेणाचला सप्तमी विधानं तत्र नामाधुक् प्रस्थां प्रातः स्नात्वा देशेका
 लोत्सर्कार्पणमाश्लिष्टमापश्य पूर्वकारुप्रसौनाद्यसर्वकामफलशोभिद्वारा श्योपरमे श्वर प्रीत्यर्थं मचलासप्तमी व्रतं क
 रित्वा इति संकल्प्य भास्करं पुं पुं ज्यस्त्वयमेकमेकं कुर्यात् ततः सप्तम्यां सुगंधीं गंधला श्राव्यं तदा भद्रं वैश्वानरं
 दीक्षां गत्वा न केनापि चलितं जलमिष्टुदं देन चालाप्रित्वा सौवर्णे राजतनामययेनाश्रयात्कावलाह
 मये कौमुभरं जितवर्तितिलवैलश्च ज्वालितदीपं संस्थाप्य सप्तार्कपत्राणि सप्तवदरोपत्राणि च स्मरत्सिधुर्वाभास्करं
 क्षायन् इमं नमः पुदरिणे नमस्ते रुद्ररूपधर सानां प्रत्येनमः वरुणाय नमस्तु यं हरिवासनमोस्तुते इत्यु
 क्ता जलदीपान्यसेत् ततः स्नात्वा देवताः संतप्य तत्तरे च देवनाष्टदलं विलिख्य तत्र पूर्वोक्तमेव रविं १
 भातुं २ विवरवंतं ३ भास्करं ४ सवितारं ५ अर्कं ६ प्रभाकरं ७ सहस्रकिरणं मध्यमासहितं शिवं

सत्प्राप्यनाममन्त्रैः संपूजयामिस्मर्यन्नस्वयदृष्टमागत्य तत्रात्मप्राप्तेष्वयामप्यमयेयुतगुह्युततिलपिष्टयुतसौवर्णी । ता
 मयप्रक्रांभशोमिति भविष्योत्तरे इत्येवमेवाप्यसंपूज्य ब्राह्मणान्बालयेत् ततोब्राह्मणसंपूज्य तत्समर्थित्वे
 दयेत् तत्रमन्त्रः आदित्यस्यप्रसतेन प्रातःस्नानफलेनच दुष्टदर्शिन्यदुःखघ्नमयावृत्तहितालकं इतिपठिन्ना
 निवेदयेत् ततःसमग्रदिनहृदिनास्करंभ्यायन् क्षपयित्वा वंधुजनैः सहभुंजीत इत्यबलासुप्तमीद्वत्विधिः । अ
 रण्यमिवरश्मससमीव्रतं भविष्योत्तरे-कथंसाक्रियतेकृष्णमनुष्यैरथसप्तमी चक्रवर्तित्वफलद्वयादिरय्याताब्ध्या
 मम श्रीकृष्णउवाच आसीत्कांजोविपयेयशोवर्त्तन्याधिपः दुष्टेवयस्सितस्यासीत्सर्वव्याधियुतःसुतः । तत्कु
 र्मप्राकंसोऽष्टच्छद्दिनीतोद्विजपुत्रं सयाहराजन्वैश्योयंक्षपणःपूर्वजन्मनि ददशरथसपुत्रभ्यांक्रियमाणंनतदपुत्रतद्व
 र्त्तनमहात्म्यादुरपन्नो जठरेतव आतामिद्वत्सस्तेनायंव्याधितोभवत् तत सराजापुत्रच्छकिमेतस्याविधीयतांदि
 जउवाच अस्वसदशनाज्जातःपुत्रोऽप्यतवसद्वाति तदेवक्रियतराजन्रथसपुत्रमिदंज्ञितं व्रतंपापहरयेन्नयत्कवाचैत
 मप्यते राजोवाच द्वाहिविप्रव्रतंकक्षसंविधानंसमंत्रकं ईश्वराणांदरिद्राणांसर्वसंपन्नतायकं द्विजउवाच शुक्ल
 पक्षेनुमापश्यपद्यामामंत्रयेद्ब्रह्मी स्नानशुद्धितिलैःकार्यं नयभावेतुकवाचित् विमलेसलिलेराजनिविधितद्वर्णयमेतः
 द्वेष्टादिनपूजायित्वातुगात्वासूयार्थालयंततः सूर्यसम्यङ्नमस्कृत्य पुष्पधूपार्क्षतैश्शुभैः आगत्यभवनपश्चात्पूज्य
 ज्ञांश्चर्चिर्धमेत् स्तोत्रपातयेष्टत्सांश्चाल्बृद्धाश्चिदान्स्वयं विद्वमानेदिनेश्वीयद्वापयतः सैतलवार्जितं रात्रौ
 विप्रसमाह्वयविविज्ञेवदमारगं संपूजयन्निग्रमंकुर्यात्सुप्रथमाधायचेतासे सप्तभ्यांतुनिराहारोभूत्वाभोगविवार्जितंश्रो
 त्रंश्चैष्टभ्यांजगुप्तेनविद्वद्व्रतनमेकह इत्युच्चार्यत्पश्चेदतोयतोयपुनिरक्षिमेत् ततोविसृज्यतंविप्रंस्वपेद्ब्रह्मोक्तिर्द्विप्रः
 ततोऽप्रातःसमुत्थायकृतावश्यं शुचिर्नरः कारयित्वावरयंदिव्यंकिंकिणीजालमालिनं सर्वोपरस्करसंयुक्तंरत्नैः सर्वांग

चित्रितं कांचनं राजतं वाथ हयसारथि संयुतं ततो मध्याह्नमभये कृतस्नातादि को ब्रती श्रुतिर्धनवीक्षमाणस्तु पार्श्वद्वाला
 प्रवर्जितः सौरसूक्तं जपन् प्राज्ञः समगच्छेत्स्वमालयं निवृत्तानन्धकार्यं रतु कृत्वा द्वाह्मणवाचनं वल्लभमुद्रापिकामधये
 स्थापयित्वा रथोत्तमं कुक्कुमेन सगन्धेन च र्चयित्वा समंततः मालाभिः पुष्पदीपानां समंतात्परिवेष्टयेत् धूपेन गुग्गुलि
 श्रेणुपुष्पयित्वा तथोपरि रथे संस्थापयेद्भानुं सर्वलक्षणलक्षितं वितानुरूपं हेमं चावितशाठ्यविवर्जितः शाठ्याद्भज
 तिवैकल्यवैकल्य्यादिकलं फलं ततो देवं समभ्यर्च्य सरथसहसारथिं पुष्पैर्धूपस्तथा गंधैर्बालं कारभूपणैः फलै
 र्नानादि धर्मैर्भक्ष्यैर्नैर्वर्धयित्वा पायसैः पूजयेद्वा स्करं भक्त्या मंत्रैरेभिस्त्रिभिः क्रमात् भानोदिवाकरादित्यमार्तैर्द्वजगुता
 पते- अर्पानि धेजगद्भक्षभूतभावनभास्कर प्रणतार्तैर्हराचित्यविश्वचिंतामणेश्रमो विष्णोर्हंसादिदेवैश्चाद्भ्यादि
 मध्यंतकारक भक्तिहीनक्रियाहीनं ब्रह्मनिजगत्पते प्रसादात्तवसंपूर्णमर्चनं तदिहारात्तु मे एवं संपूजयेद्वैशं
 प्रार्थयेत्स्वमने गतं ददाति प्रायतो भानुर्भक्त्या सतोऽपितो नरैः वितहीनोऽपि विधिनः सर्वमेतत्प्रकल्पयेत् रथं स
 सारधुसाश्ववर्णैर्कोर्भितिलेखितं सौवर्णैश्च तथा भानुं यथाशक्त्या प्रकल्पितं प्रागुक्तेन विधानेन पूजयित्वा सुविस्तरं
 जगत्कारयेद्वाज्रौ गीतावादिन्न निःस्वनैः प्रोक्षणीयौ र्वचिन्नैश्च पुण्याभ्यान् कथादिभिः रथयात्रां प्रपश्येत्तन्मतो
 रयत्तनां श्रितः श्रानिमीलितनेत्रस्तुनयेत्तारजनीबुधः प्रभातो विमले स्नानः कृतकृत्यस्ततो द्विजान् अर्चयेद्वि
 विधैः क्रमैर्दानैर्वा सोऽविभूषणैः अश्वमर्धेन तु त्वस्यादिदं ब्रह्मविदो विदुः श्रतो देयानि दानानि यथाशक्त्या विवक्षुः
 रथं च गुरवे दद्यात्सर्वोपरस्करसंयुतं रक्तचक्रयुगलं रक्तधनुसमन्वितं एव चोष्णैर्ब्रते राजकिंनाराद्योतिजगत्त्रये तस्मा
 त्सर्वप्रयत्नेन कुरुत्स्वरथसप्तमो येनारोगो भवेत्पुत्रस्त्वदीयोन्यपसतम ब्रतस्थास्य प्रभावेन प्रसादाद्वा स्करस्य च
 भविष्यति महातिजामहाबलपराक्रमः भुक्ता भोगान्सुविपुलाः कृत्वा राज्यमकंटकं दूरवत्सौरभक्षस्तन्यमिष्टं

त्वयिमहाभुजः उत्पाद्यपुत्रान्पौत्रान्शसूर्यलोकं प्रयास्यति तत्रस्थित्वाकल्पमेकचक्रवर्तीमविष्यति श्रीकृष्ण उवाच
 इतिसर्वसमारख्यायक्षितिपायद्विजोत्तमः पथागतं जगामासौ तपःसर्वकारह यदादिष्टं द्विजैर्द्रेणतस्सर्वसंबभू
 वह एवं सच कर्वातित्वं प्रातवाह्नपनंदन श्रूयते यस्तु मां धाता पुराणे पुंपरंतप यइदं शृणुयाद्भक्त्या यश्चापि परिकी
 र्त्तयेत् तस्मै भद्रतुष्यते भानुर्यच्छते वा भयं सदा एवं विधं रथवरं रथवाजि युक्तं हेमं च हेमशतदीधितिनास्मेतं तथा च
 माघसितसप्तमिवासरेयः सोमश्चक्रगातिरेवमर्हति मुनाकि इति मविष्योत्तरे रथसप्तमी त्रतकथा यदा सप्तमी
 हस्तर्क्षयुता स्यात्तदा महापूरारथसप्तमी भवति ॥ तदुक्तं हेमाद्रौ मत्स्यपुराणे इत्येवाकाधिता वीररथारव्यासः प्रतसी
 परा महती च समाख्याता महापातकनाशिनी तथा च शुक्लपक्षे तु सप्तम्यां यदा क्षीतुं करो भवेत् तस्मात्सा सुमु-
 हा तुष्या सप्तमी पापनाशिनी तस्यां स पूज्य देवेश चित्रभानुं दिवाकरं सप्तजन्मकृतात्पापान्मुच्यते नात्र संशयः
 यश्चेपवासं कुरुते तस्यां नियतमानसः सर्वपापविरुद्धात्मा सूर्यलोके महीयते इति माघशुक्लायां सप्तम्यारथस-
 प्तमी त्रतं अस्य अत्रुष्टान विधिरुद्यापनको मुखं तत्र पष्ठां प्रातः शुक्लतिर्लैर्नद्यादौ स्नात्वा देवादीन् पूजयित्वा सु-
 र्याल्यंगं रवासूर्ध्वं नत्वा पुष्पधूपाक्षतैः संपुज्य ग्रहमागत्य श्रुतिपूजादिकं कषाय विद्यमानो दिने अतैस्तुभोज-
 नं त्यपमश्रीयात् राज्ञो विप्रसमाह्वय नियमं कुर्यात् सप्तम्यां च निरुहारे भूत्वा भोगविवाजैः भोक्ष्येष्टम्यां
 जगतां च निर्दिष्टं कुरुते त्रतं द्रमुद्यादर्थं संकल्प्य जलं हस्तिपेत् विप्रसंपुज्य भूनां रथप्रेततः सप्तम्यां प्रातः अरु-
 णोदयवेलायां हरिश्चामलकर्णस्य तिकाभिः सह स्नात्वा कृतावश्यकः तैरसूक्तं च जप्य गोमयोपलतायां भूमौ
 नदीतीरे षट्पांशे श्वत्थमूले तुलसे च नेत्रावक्षणादिभिर्मण्डपं कृत्वा तन्मध्ये वेदिका तदुपरि धातूनां रजोभिः कुंकुमेन
 वाग्न्यष्टदलं विधाय तदुपरि आरक्तं त्रिशूलं साठ्योपरि एकं वक्रं तैरगान्वितं सौवर्णसोपस्करं रथं अग्रको राजतंसं स्या

प्यतदुपरिसूर्यमावाह्य तत्रध्यानं द्विभुजं शयचक्राढ्यपद्मासनसमन्वितं मुहूर्तसमये सभ्यगन्धेयं नारायणं शुभं
 रक्तगन्धक्षितपुष्पगुन्गुलानुरधूपै पायसान्न नैवेद्यं एषोडशोपचारैः सपुण्यं तदप्रेयातूनारजनीचूर्णेन वा-
 छदलपद्मविरच्य पूर्वार्द्धक्रमेण सर्वं श्राद्धित्य सवितारं सितत्रयं स्वगपति सूर्यं भास्करं मित्र मध्येनारा-
 यणपूजायिष्या भक्तिहीनक्रियाहीनमजहिनं जगत्पते प्रसादात्तदसपूर्णं कृततत्तादिहारुत्तमे इति संप्रार्थ्य । स्ववाहु-
 मूलरत्नौ प्राप्तिं सति रवेष्टप्रयोजनं सर्वसंप्रार्थ्य दक्षिणशिरस्कथौ तु वक्षेणाच्छाद्य मुखं स्ववेपथुं यावदुल्लभ्य भारकरो
 गच्छेत्तावत्स्वप्ने पर्यवर्तमानो भिलषितकथयेत् तत उच्यते यत्कालमुक्तासहितं गन्धानुरत्नपूर्णं दुकूलवोष्ठितं गदक्षिणं
 तावत्कूर्पाण्डं दद्यात् तदभयं मानुलंगं कदम्बवा श्रक्तिवनेन ससारथिरथं पंचवर्णकेन निर्माय सौवर्णप्रतिमां पूर्व-
 वदयेत् ततो राज्ञो जागरणं कृत्वा प्रातस्तत्सर्वं गुरवे दत्त्वा गच्छेत् तत इष्टजने सह भुजित एव ब्रतकर्ता इह
 पुत्रभौजाः नृपाद्याः तैः सूर्यलोकायास्त्यतीतिकथायां ब्रह्मापि स्नानाविरचल्लासनाभिविधिनानि यः इति रथसप्तमी
 ब्रतविवेचनम् अस्यामेव भवत्येवोत्तरोत्तरांशं कस्य भतमी ब्रतं हेमाद्रौ माघमासीत्यादिसप्तन्यामुपोष्य भानुं पूजयि-
 द्वावर्षातिस्वर्णरथे सूर्यसूर्यसंपूज्य ब्राह्मणाय दद्यात्तादितिरथां कस्य भतमी ब्रतं इयमेव महासप्तमी अस्यां पूजाभिधान-
 सूर्यपूजा ब्रतं शुक्लायां माघसप्तम्या पूजानाममहारवि आदित्यां कश्यपाज्जिह्वसहस्रकिरणो महान् तस्मात्
 पूजयेत्तत्र माघमासो जितेन्द्रिय अर्धं पुष्यरथाधूपैर्दोषैर्भक्ष्यैर्मनोरमैः गीतैर्वृत्त्यस्तथावाद्यैर्होमैर्ब्राह्मणतर्पणैः
 श्राष्टभ्यां च पुनर्भक्ष्यैर्भूषणैश्च धृतानि भि- भक्ष्याणि तानि देयानि भक्षणिया नित्यै इति माघशुक्लसप्तम्यां सूर्य-
 पूजा ब्रतम्
 अस्यामेव ब्राह्मणो कमारो भयसप्तमी ब्रतं वराह उवाच कथयामि महापुण्यं सर्वपापप्रणाशनं तथैव माघसप्त-

न्यांस्तथासमुपोषितः - पूजयेद्वास्करुदेवविश्वरूपसनातनं । आदित्यभारकरवेभानोसूर्यद्विवाकरः । प्रभोक्
 रतिसंपूज्यो देवः सर्वेश्वरो रविः - पद्माचिं कताहारः सप्तभ्यामुपवासकृतः । अष्टभ्यांचैव भुंजीत एष पूज्यविधिः स्मृतः ।
 क्षुनेन वत्सरं पूर्णपूज्यो द्विधिनारविः । तस्यारोग्यं धनं धान्यमिह जन्मनि जायते । अथास्यानि वरधस्य पतमीव्रतं । सुदृढं
 रत्नं आदित्यपुराणे । आदित्य उवाच । माधवासितुस पतभ्यां शुक्लायां समुपोषितः । यः पूजयेत्तु मां भक्त्या तस्य ह
 पुत्रतां व्रजे । एवं चोभयस पतभ्यां सुसिमासि सुरेतम । यस्तु मां पूजयेद्भक्त्या समैकमेकमादरात् । समैकवर्षमेकं प्रय
 ष्ठाभि सुतं तस्य ह्यारमर्तं शसुद्रवं । वितं यशस्तथा पुत्रमारोग्यं परमं प्रदं । माघमासे तु यो ब्रह्मन् शुक्लपक्षे जिते द्विद्वः
 पुरां षडङ्गं पतितान् ध्यातुं जल्पन् विजिते द्विद्वः । उषोऽप्यविधिवत्पञ्चाश्वतसा त्याज्यविलेपनैः । पूजयेत्त्वा तु मां ब्रह्मवृत्ति
 र्हेमं समाचरेत् । शृणोयिष्वह रित्तया हविर्भिः पद्मलेखनं । वीरहो मम मिहो ब्रह्मरिवा दित्यः । दद्याद्दत्तेन प्रयः
 सां प्रायसेन द्विजान् रथा । अनेनोदशेषः । तस्यैव कृष्णपक्षस्य षडङ्गां सन्यगुपोषितः । तस्यैव तिसाधुमासस्य । इति षष्ठ्य
 मुंश्चाल्यैरक्तपुष्पैश्च पूजयेत् । एवं यः पूजयेद्भक्त्या नरो मां विधिवत्सदा । उभयोरपि देवैश्च स पुत्रलभते वरमिति । पुत्र
 स पतमीव्रतं । इयं माघशुक्ल सप्तमी मन्वादिः । तत्र मन्वादिगणोक्तं आद्यादिविधेयम् । अथ माघशुक्ल सप्तम्या
 रभ्य । सप्तसरसां विधेशोक्तं सप्तमीव्रतं । हेमाद्रौ तत्र सूर्यसंपूज्यः । अतैललवणं भुंजीत । अरण्यामिवारो ग्यस्य पतमी
 व्रतं । तत्र सतभ्यां उपवासोदिकं कृत्वा । अष्टभ्यां पारणं कुर्यादिति । अथ भविष्योत्तरे उक्तं । द्वादशमासपतमीव्रतं भविष्य
 श्रोकृष्ण उवाच । आधान्यं संप्रवक्ष्यामि सप्तमीकल्पमुत्तमं । माघमासात्समारभ्य शुक्लपक्षे शुधिष्ठिरः । सप्तम्यां कृतसं
 कल्पोऽयं मेकव्रती भवेत् । वरुणं माघमासे तु भानुसंपूज्य कारयेत् । ब्रह्मकुर्याद्विधानं च यथाशक्त्या नृपोत्तमः । अष्टभ्यां
 भोजयेद्द्विशांस्तिलापिष्टमुडोदनैः । अग्निष्टोमस्य यज्ञस्य फलं कृत्वा मताप्यते ॥ १११ ॥ तत्रैकाफालाग्निमा

सिसृषीयेति प्रपूजयेत् वाजपेयस्य यज्ञस्य यथोक्तं भते फलं सप्तभ्यां चैत्रमासे तु वेदांशुरिति पूजयेत्
 उक्थ्याध्वरसमं पुण्यं नरः प्राप्नोत्यसंशयः वैशाखस्य तु सप्तभ्यां धातारमभिपूजयेत् पशुवंध्याध्वरं पुण्यं नरः प्राप्नो-
 त्यसंशयम् ॥ ४ ॥ सप्तभ्यां ज्येष्ठमासे तु इंद्रमित्यभिपूजयेत् अश्वमेधफलं वातिर्जायते न त्रसंशयः ॥ ५ ॥
 तथा पादस्य सप्तभ्यां पूजयित्वा दिवा करं बहुस्वर्णस्य यज्ञस्य फलं प्राप्नोति पुष्कलम् ॥ ६ ॥ आतपीति श्रावणे च ना-
 द्वादेवं प्रपूजयेत् सौत्रामणिफलं पार्थनरः प्राप्नोति भारत ॥ ७ ॥ राविभाद्रपदे मासि सप्तभ्यामर्चयेच्छुचिः तु-
 ल्यपुरुषस्य सुक्तेन गुडेन फलं नाप्नुयात् ॥ ८ ॥ अश्वयुक् शुक्लसप्तभ्यां सवितारं प्रपूजयेत् गोसहस्रप्रदानस्य फलं-
 प्राप्नोति मानवः ॥ ९ ॥ कार्तिके शुक्लसप्तभ्यां सप्तार्थनामपूजयेत् योभ्यर्चयति पुण्यात्मा पुढकरय फलं भवेत्
 ॥ १० ॥ मार्गशीर्षे तथा भानुपूजयित्वा विधानतः चतुर्णामपि वेदानां स्वाध्यायस्य फलं भवेत् भारकरं पौ-
 रमासे तु पूजयित्वा विधानतः राजसूयमखरयापि फलं भागी भवेन्नरः तथैव कृष्णसप्तभ्यां नामपूजादिकं च यः
 सोपवासः प्रयत्नेन वर्षमेकं समाचरेत् पारितो नियमं पार्थयानंत त्रसमाचरेत् शुद्धभूमौ शुभदेशे रक्तचंदनलेपिते
 एकहस्तं द्विहस्तं वाचतुर्हस्तं तथापि वा सिद्धरेणातिरागेण सर्वमंडलमालिखेत् रक्तपुष्पैः पापसंश्रयार्थं कुंडुर-
 कादिभिः संपूज्य दद्यान्नैवेद्यं विचित्रवृत्तपाचितं पुरतः स्थापयेत् कुंभान्जलपूर्णान्सदाक्षिणान् द्वादशाब्जान् पृ-
 थैरुक्तवस्त्रान् सुचार्वितान् अग्निकाष्ठार्थतः काष्ठैः सम्यगर्चयित्वा शनं आकृणोतेति मन्त्रेण सामिद्विश्वार्कसंभवं-
 तिलैराज्यगुहोपेतं दधादृष्टताहुती दक्षिणाचततो देया ब्राह्मणेभ्यः पृथक् पृथक् देयानिरक्तवासां सिद्धाद्
 शानं द्विजन्मनां द्वादशाब्जप्रशंसंति गावा वस्त्रादिभूषिताः छत्रोपातयुतं चैव मेकैः करैः प्रदापयेत् वितहीनो-
 नशक्नोति दातुं द्वादशधेनवः एकाह्यपि सुशीला च रक्तवर्णाः पयस्विनी उपदेष्टुं प्रदातव्या वितशाख्यमकुर्वता

ततो विसृज्य तान् विप्रान् स्वयं भुंजीत वाग्यतः य एवं कुरुते पार्थ स तमीव्रतमादरात् नीरुजो रूपवान्वाग्मी शीलवान् जाय
तेतरः विशेषादीर्घरोगेण ग्रस्तः कुष्ठादिभिस्तु यः । तेन कष्टं प्रयत्नेन व्रतमेतद्ब्रूजापहं न ह्यस्ति भास्करादन्यदौप
धरो न गहानिदं भार्कसैकगतिर्यस्तु सर्वभूतहिते रतः तस्य संदर्शनं तत्सपार्श्वो गहानि प्रजायते कुरुस्तस्यैव भक्तानां
रोगदोर्गत्य संभवः जायते भरतश्चेष्टत्रत्यक्षेपरमेष्ठिनि सप्तम्या प्रातिमां संतुजन्मव्रतधरो हि यः उपवासी रवेर्भक्तः
सर्वभूतहिते रतः श्रष्टभ्यां विप्रसाहितो ह विठ्ठभ्यो यश्चरः एकादशीसमायस्माद्विष्य रूपाति सप्तमी सूर्यस्य मंडलं
भित्वा याति ब्रह्मसनातनं ये सप्तमीमुपवसंति सितासितां वा नागक्षरैरहिमदीधितिमर्चयंति ते सर्वे रोगराहिताः सुखि
नः स देवभूत्वा रेवरनुचराः स पुरे वसंति इदमुद्यापनयुक्तद्राक्ष सप्तमीव्रतं ज्ञेयं अथ भविष्यपुराणोक्तं सिद्धार्थकादि
सप्तमीव्रतं तदुक्तेह माद्रौ माघे वा मार्गशीर्षे वा कार्त्तिकार्थशुक्लार्थे सप्तमीत्यादि तत्र जले सिद्धार्थं कं कृत्वा प्राशयेदिति । सि
द्धार्थसप्तमीव्रतं अथार्थैव सूर्यारुणसंवादे कः सप्तमीभेदः अर्कसंपुटकैरेकाद्वितीयाभिरैचैस्तथा तृतीयानि वष
त्रैश्च चतुर्थीफलसप्तमी सप्तमीकामिकाज्ञेया विधितास्मान्निवाधमे शुक्लपक्षे रविदिने प्रवृत्ते चोत्तरायणे पुत्रा मध्ये ये
नक्षत्रेषूजयेच्च दिवाकरं उत्तरायणे माघमासे पुत्रा मन्तक्षत्राणि ज्योतिःशास्त्रे हरतोमैत्रस्तथापुष्यो मृगशीर्षं पु
नर्वसुः पुत्रा मध्ये नक्षत्राण्येतान्याहुर्मनीषिण इति आसां फलानि अर्कसंपुटकोर्वत्तन्मलं साप्तमीरुपं मारु
चैः संगमस्यायि प्रियपुत्रादिभिः सदा सर्वे रोगाः प्रणश्यंति निवपन्नैर्न संशयः फलैश्च पुत्रपौत्राश्च दैर्वाहिनाश्च
पि पुष्कलाः व्रतोदकघृतं धान्यं सुवर्णं रजतं तथा तथा यशो हिरण्यं च आरोभ्य संततिर्नृप उग्रोऽप्यविजयां या
वत्पुत्रा राजा जयति निश्चितं साधयेत्सर्वकामानि विधिवद्यद्युपासिताः पुत्रादौ न्सर्वानि स्वर्थं अथ विजया सप्तमी
व्रतं हेमाद्रौ भविष्योत्तरे माघे मासो सिते पक्षे सप्तम्यां कुरु नंदनः निराहारो रविभक्त्या पूजयेद्द्विधिनानृपः पुत्रां क

नजपेक्षध्वेदस्य पुरतः स्थितः वायो बालिभुमभद्रेतुमुभद्रेतरत्वे सद्धौ ममापकुरभं द्रवप्रोशनाच्छुहभ्रव , अनेन मंत्रे
ण परितपवन्नोरात्रिमतिवाह्याद्विताये हि पारणकुर्व्यात् इति विजयासतमीव्रतं , अथ नानासंक्षमो व्रतानि हेमाद्रौ
सुमंतुरवाच यः क्षिपेदकभकेन शुक्लाद्वटशसप्तमी राजेंद्रवचकाहार शर्णिपर्णाशनोपि वा क्षिराशीचैकभक्तो-
वाभिक्षाहारो यथा पुनः जलाहारो यथा भूवापुजायित्वादिवाकरं - एवमभक्त्या विवस्वतं प्रतिमासं समाहितं पूजये-
द्विधिवद्भक्त्या नामानि परिकीर्तयेत् तत्र नामानि चोवादि क्रमेण मधो विष्णुः माधवे अर्ध्यमा शुक्रो विवस्वानशुर्वो-
दिवारुरः श्वाणे पर्जन्यः नभस्यैवरुणः अश्वयुजो मित्रः कार्तिकेमातङ्ग मागेश्वरिभ्रंजः पौषपूपा माघे भ-
ग. फाल्गुने त्वष्टेति इति भविष्योत्तरे शर्णिगोमयादिसप्तमीव्रतं अथोदकसप्तमीव्रत उदकप्रसूतिर्पीत्वा क्रियते
पाचसप्तमी सेवोदकसप्तमीत्यात्सर्वदासर्वकामदेत्युदकसप्तमी वराटकासप्तमी हेमाद्रौ वराटनय
मूत्रेन पाचदद्यादिलभ्यते तदेव भद्रं कल्पयित्वा उपोषणं कुर्व्यादिति भविष्योत्तरे वराटकासप्तमीव्रत अथस-
प्तमीमातिश्रादित्यमंडकव्रतं तत्र रक्तचंदनजेमडलेसूर्ध्वसंपूज्य साहिरण्यं संवल्लमंडकदद्यात् तत्र मंत्रः आदित्यते
जसोत्पन्नराज्ञी करविति मूर्तं श्रेयसे भद्रा विमलप्रतीच्छा पूपमुत्तमं प्रतिग्रहमंत्रः कामदं धनदं धर्म्यं पुत्रदं सुखदं तथा
श्रादित्यश्रीतयेदत्तं व्रतं गृह्णान्मिमांसाक एवं प्रति संवत्सरं कर्तव्यमिति इत्यादित्यमंडकव्रतं माघशुक्लाष्टम्यां
श्रीष्माष्टमीव्रतं नारदीये माघे मासे सिताष्टम्यां भीष्मसंतर्पयेद्विज संततिं वाप्यविच्छिन्नामिच्छंश्च वापरा
जयं पात्रेपि माघे मासे सिताष्टम्यां सातिलं भीष्मसंतर्पणं श्राद्धैव तु ये कुर्वन्स्तरयुः संततिं भागिन इति अत्र
श्राद्धकाम्यं तर्पणतु काम्यानि त्यमापि ब्राह्मणाद्याश्च ये वर्णादधुर्माष्मायनोजलं सवत्सरं कृतं तेषां पुण्यं नश्यति
सत्तमेति इति मदनरत्नवचनात् इदं च जीवत्पितृकेनापिकावर्धं जीवत्पितापि कुर्वीत तर्पणं यमभीष्मयो

रिति पाद्वचनात् । यत्तु साधितुः पितृकार्येषु नाधिकारः कथंचनेति निषेधः । सत्वे तद्वतिरिति पितृकार्यपरः ॥ १ ॥
ज्ञापसव्ये ततः नापि कार्यमिति निषेधसिद्धौ । दिवदत्तस्यै मन्नाश्च महाभारते । भीष्मः शान्तनवो वीरः सत्यवादी
जितेन्द्रियः श्रीमिरद्रिरवाप्तो तु पुत्रपौत्रोऽपि सतांगतिः । वैयाघ्रपदभोजाय सांस्कृतिप्रवराय च अप्रुजाय ददाम्येत
त्सालिलं भीष्मवर्मणे वसूनामवताराय शतनोरात्मजाय च श्रद्धयर्ददामि भो मायश्वा लवह्वचारिणे ॥ माघशु
कनवमो महानंदप्रोक्ता नारदाय माघमासे तु याशुक्कानवमलोकापुजिता महानंदेति साख्याता महानंदकरी
नृणां तस्यां स्नानं तथादानं जपे होमजपोपाणं सर्वनाक्षयतां याति नात्र कार्यो विचार एति ॥ माघशुक्लदशम्या
मांगिरसदेवानां पूजिता नारदाय माघशुक्लदशम्यां तु सोपपासो जितेन्द्रियः देवानांगिरसो नामादशसभ्यवत्पु
त्रयेत् । कृत्वा स्वर्णमायान् विप्रं भगवैरुपचारकैः आत्मा ह्यायुर्मनुर्दक्षो मदः प्राणस्तथैव च हविष्मांश्च गवि
ष्टश्च दत्तः सन्त्यश्च ते दश दशविप्रान् भोजयित्वा नाधुराग्नेन नारदं मूर्तिस्तेभ्यः प्रदद्यात्तास्वर्गलोकास्तथेकमातु
इत्यांगिरसदशमो व्रतं ॥ अथ शिरोभ्यदशमो व्रतं सनत्कुमार उवाच अथ त्वं शुणु देवपेदशमो व्रतमुत्तमं सर्वैरागां
शान्तं सर्वपुष्टिप्रदं शुभं व्रतमेतन्महाबुद्धे कार्यं भारोगमिच्छता सर्वदा कार्यं भक्तद्विलिप्सतां च रजवितं उप
वासश्च कर्तव्यो न वन्यानापि मानदं दशम्यां च कृतस्नानो मंगलाय तनंहारि देवाभिर्दिरया साह्वैः पात्रां च जगतां पाति
वैततपमुजाशकं वनमालाविभूषितं शंस्य चक्रगदापद्मशार्ङ्गसिं धरमच्युतं फलैश्च मधुरैः पुष्पैः पायसेन सम
चयेत् । अथ तः स्यापयः कुर्मतीर्थतोयनपुरितं तस्मिन्नावाहयेत्पंचचक्रादीन्यायुधानि च चक्रगदामुशलधनुः
शार्ङ्गाणीति हेमाद्रिः पूजयेद्दत्तकुसुमगुण्डान्नैः समार्हितः श्रेणमात्रतिलैरब्जकारयेदजिनोपरि तस्मिन्नाष्ट
दलं पद्मसौवर्णं हि निधापय मनः । पठानीन्द्रियाणि प्राणवृद्धिदलेष्वथ कर्णिकायां तथा कालं ॥ २ ॥ क्रमेणैवं समर्चयेत्

मनःशान्तं च क्लृप्तं ज्ञा प्राणो वा बुद्धिरिति क्रमात् । पूर्वादिदलेषु अनामयान्ति तं तु प्राणाश्चरि संस्थिताः
अनाकुलाचमेव बुद्धिः सर्वरस्युर्निरुपद्रवः । मनसा कर्मणा वाचामया जन्मनि जन्मनि । 'संचितं क्षपयन्नेतुः काला
हमाभगावान्हरीः इति संप्राप्त्यं गुरवे सदाक्षिणमुपस्करं । दत्त्वा ब्राह्मणान्पायसादि सदन्नेन भोजयित्वा
आचार्येण मंत्रपारायणपुरःसरं रत्नापि तो अवशिष्टेनान्नं । गर्वमुज्जापुरःसरं वा धैर्यैः सह भुज्जानियमानुसृजित
एवं कृते क्षिप्रमारोग्यं भवतीति गरुडपुराणोक्तं । मारोग्यदशमीव्रतम्
* - अत्र शुक्ल
दशमीध्यानं वारिमित्रोदये हेमाद्रौ सिंहासने स्थिता शुभादशमीपितकुंडला ज्ञानमुद्राभयाचयेयं पीतवस्त्रा दज
मालिनी १ कृष्णवर्णालुलायस्यादशमीदिंडपात्रिणि । अथाविष्णुधर्मोत्तरोक्तं धर्मव्रतत्रय शुक्लपक्षे दशम्यां
कार्त्तव्यं मार्कण्डेय उवाच शुक्लपक्षे दशम्यां च सोपवासरं नुमानवः धर्मसंपूजयं देवं सर्वलोकसुखावहं । मार्गशी
र्षादिधारभ्य नित्यमेतदरिंदम ततो न धनमस्कारधूपदोषाक्षसंपदा । संपूज्य सर्पपावहं ह्युवाच । ब्रह्मद्रूजयेत् । ब्र
ह्मते पयस्विर्नागादत्त्वा श्वमेधफलं प्रदोति । कृष्णपक्षे तथाप्येतत्कृत्वा संवत्सरं व्रतं राजसूयमवाप्नोति कुलमुद्धरते ।
रुद्रयं कृत्वा पक्षद्वयेप्येतद्व्रतं मनोजसतम । राजसूयां श्वमेधान्यां फलं प्राप्नोत्यसंशयं । इदं व्रतं शुक्लायां कृष्णा
यां द्वयोर्वै ति त्रीणि व्रतानि च स्वर्गलोकमवाप्नोति । कुलमुद्धरति स्वकं धर्ममतिर्भवेत्तस्य धर्मप्राप्तोति मानवः । अत्र य
त्राभिजायेत तत्र धर्मपरो भवेत् । आरोग्यं मायुष्यकरं यशस्यं ज्ञानप्रदं पापविनाशकारि । कर्तव्यमेतत्पुरुषैरेव । व
त्पूज्यो हि विष्णुर्भगवान्सधर्मः । इति विष्णुधर्मोत्तरोक्तं धर्मव्रतत्रयं । अथ भाविष्योत्तरेयमव्रतं दशम्यां यमउद्दिष्टः
सर्वव्याधिहरो ध्रुवं मूलमंत्राः स्वसंज्ञाभिरेगममंत्राश्च कोर्त्ताः । मूलमंत्राः प्रधानमंत्राः अंगमंत्राः परिचारदेवता
मंत्राः । पञ्चपत्रेषु परिवारसहितं कर्त्तव्यं । अथ तिथि संपूज्य । सप्तविंशतिराव्रतं धिमाक्षिकादिर्कैः

होमं कुर्यात् अत्रादौ पूजा ततो दूताक्तवान्यहोमस्ततश्चाज्यधारादिहोमः इति भविष्योत्तरांशकं यमव्रतं * अथ विश्व
 व्रतम् पुलस्त्य उवाच दशम्यामेकमकाशीरिमाते दशधेनवः दिशश्च कांचनीर्दद्यान्नारिरुपामहीपते तिल
 द्रोणोपरिगताः सर्वभौमो भवेन्नृपः एतद्विश्वव्रतं नाम महापातकनाशनं इति पद्मपुराणोक्तं विश्वव्रतम् अथ द
 शादित्यव्रतम् कश्यप उवाच भानुवारसिते पक्षे दशम्या चैव नारद प्रातः काले यमभ्यान्हे स्नानं कुर्याद्यथाविधि
 स्नात्वा नद्यादेव खातं तीर्थं प्रस्नवणेतथा विधाय नित्यकर्माणि तर्पयेत्पितृदेवताः ततश्चागस्त्यस्वेगे हे स्थंडिलं
 कारयेच्छुभम् तस्योपरि न्यसेत्पद्मं द्वादशारं प्रकीर्तितम् ततः पूजां प्रकर्तव्या गभस्त्यक्रमेण च सूर्यपूजनं
 सौरमंत्रैश्च वाहनादिपोडशोपचारैः कार्यं तथा नमः सवित्रे आवाहनम् आसनं पादं अर्घ्यं आत्र
 मनं स्नानं वस्त्रं यज्ञोपवीतं गंधाक्षतपुष्पघृपदीपनैवेद्यफलतांबूलदक्षिणाश्च विसर्जनम् ततो दुर्मुखं द्वादशपूजनम्
 कृष्णवर्णादशपुत्रिकाः कुर्यात् दुर्मुखार्थेनमः दीनवदनार्थेनमः मलिन्यर्थेनमः सुबुद्धिनाशिन्यर्थेनमः हि
 स्तार्थेनमः दुष्टार्थेनमः मित्रविरोधिन्यर्थेनमः उच्चाटकारार्थेनमः बहुचिताप्रदार्थेनमः एभिर्नाममंत्रैः प्र
 तिष्ठां पूजां च कृत्वा गोमयेन लेपयेत् ततः प्रार्थनां नित्यपापकरे पापे देवद्विजविरोधिनि गच्छत्वद्दुर्देष्टे वि
 नित्यं शास्त्रविरोधिनि इति विसर्जनम् दशम्यायि समायुक्तं दशसूत्रोपशोभितं डोरकं प्रातिष्ठाप्य करे वध्वा प्र
 पूजयेत् सौरमंत्रेणोडशोपचारैर्द्वारकपूजनम् ततः क्षमापयेद्वंभारस्करं च दिशाकरं दुर्दशानाशनं देवांचित
 ये द्विश्वरूपिणम् अनेन नमस्कारः अथ वायनमंत्रः ॥ फलानां दशकंद्याच्छोत्रियाय कुटुंबिने दक्षिणासहितं
 नम्रतो भवादिवाकर भारवरीवुद्धिता च द्रव्यस्थोभारस्करः स्वयं भारस्करस्तारकोभारभ्यां भारकराय नमो रतुते
 अनेन वायनदानम् अथ दशापूजनम् कुड्यस्थाने चंदनेन कारयेदशपुत्रिकाः सुबुद्धिदायिन्यर्थेनमः सुखका

रिष्येनमः सर्वसंपत्तिदायैनमः इष्टभोगप्रदायैनमः लक्ष्म्यैनमः कांतिदायैनमः पुत्र
 दायैनमः विजयायैनमः धर्मदायिन्यैनमः एभिर्नामभ्यैः षोडशोपचारपूजां कृत्वा अथ प्रार्थना विशुद्धव
 सनादिर्विसर्वाभरणभूषितां ध्यायेद्दशादिशंदेवीं वरदात्मभयप्रदाम् इति ध्यानम् इत्येवंपूजनं कुर्यात् अथ कथा
 सूतउवाच मेरुपार्श्वे भद्रपीठे सुखासीनं जगद्गुरुं कश्यपं सृष्टिकर्तारं तापसशुद्धमानसं नारदो वैष्णवश्चेष्टल्लो
 कप्रश्नप्रणमिष्यः कदाचिद्दृशं प्राप्ताः कश्यपं शरणगतः नारदउवाच देवदानवगंधर्वाऋषिपन्नगमाजवाः स
 टासि सर्वभूतानां धर्मो धर्मवतांवर दुष्टग्रहाभिभूतानां दुर्दशाह तचेतसां रतुः का विज्ञापयामीह कश्यपं धर्म
 वत्सलम् कश्यपउवाच देवानां दुर्दशाच्चैव जायते ब्रह्मवादिनां प्रसन्नो ह मुनिश्चेष्टल्लोकानां हितकाम्यया ना
 रदउवाच देवदानवगंधर्वामानवाश्च विशेषतः प्राप्तास्तु दुर्दशां केन केन मुक्ता भवंत्युत कश्यपउवाच साधुष्टमहा
 भागजगदानंदकारकं वक्ष्ये सौरव्रतपुण्यं दुर्दशानाशनं परं दशाकरं हि भूतानां मनोरथफलप्रदं भानुवारे सिते
 पक्षे दशम्यां चैव नारद प्रातः काले थमध्याह्ने ज्ञानं कुर्याद्यथाविधि भानुं ध्यायेत् तस्मिन् तिथि सप्तर्षे दैन्यविनाशनं सू
 र्यपूजाप्रकर्तव्या तथा गंधानुलेपनैः उपचारैः षोडशभिर्नैवेद्यै रतु फलादिभिः वहिर्दृशालिखेत्कृष्णादुर्दशादशपुत्रि
 काः पूजयेत्ताः प्रयत्नेन गंधपुष्पादिभिर्बहिः पूजयेद्दृशारतत्रालिखित्वा दशपुत्रिकाः दुर्मुखदातीनवदत्ताम
 लिनीसत्त्वनाशिनी सुबुद्धिनाशिनी हिंसादुष्टाभिजाविरोधिनी उच्चाटनकर्षिनाम बहुचिंताप्रवर्धिनी एताः पु
 ष्या कृष्णवर्णा भक्त्युक्तेन चेतसा आदौ पूज्याः प्रयत्नेन गोमयेनानुलेपयेत् नित्यं पापकरे पापेदेव द्विजवि
 रोधिनि गच्छत्वं दुर्दशो देवि नित्यं शास्त्रविरोधिनि अनेन प्रार्थ्यमानाश्च वि सत्कुर्याथ्यप्रयत्नतः ततः पूजाप्रक
 र्तव्या डोररूपधरस्य च दशम्यां थिसमायुक्तं दशसूत्रोपशोभितं डोरकतुप्रतिष्ठाप्य करे वध्वा प्रपूजयेत् आवाह

नादिदानांतपूजनंकारयेततः भक्तिभावंचंदनेनैखयेहंशुपुत्रिकाः - सुबुद्धिदामुखकरीसर्वसंपत्प्रदायिनी - इष्ट
भोगप्रदात्यक्षीः कीर्तिदादुःखनाशिनी पुत्रप्रदात्यविजया दशमोधर्मदायिनी एताभिर्नाममंत्रैश्चपूजयेच्चष्ट
धकृष्टयक् प्रतिष्ठापूजनंकुर्यान्नैवेद्यचयथाविधि ततःप्रार्थयक्षमाप्येव भक्तानुग्रहकारिणी विशुद्धवसनदि
वोसर्वाभरणभूषितां ध्यायेदशदशां देवींवरदांचामयप्रदां इतिध्यानंप्रकुर्वीतदशाधारतुप्रयत्नतः फलकै
र्दशसंस्कारकैर्भुजीततैलपाचितैः एवंव्रतंप्रकर्तव्यंदशाकारकमुत्तमम् नारदउवाच कथयस्वप्रसादेनव्रतमेतत्
पौधन दशाव्रतंकृतंकेनकस्यतुष्टोहिभारकरः कश्यपउवाच पुराभूवल्लभूपालश्चक्रवर्तिसर्धार्मिकः राज्यभ्र
ष्टोदशाहनिहोतेनैवहिनारद तेनापिपूजितः सूर्योव्रतंकृत्वाप्रयत्नतः दुर्दृशानामोयत्वातुप्रांसारंजयोश्चयास
ततश्चद्वापरेविप्रपांडवोदुर्दशान्वितः भ्रममाणंवनेधोरे प्रातंसत्यवतीसुतं त्रिभिवाद्यमुनिश्रेष्ठसर्वाङ्गरुणा
न्वितं धर्मराजउवाच राज्यभ्रष्टोदशाहिनो जातोहंकेनकर्मणा ग्रत्युपायंहितंद्वाहिराज्यप्रप्राप्तिकरंमुने क्ष
णव्यात्वामुनिश्रेष्ठोदृष्ट्वासूर्यदंशाकरं दशाव्रतंप्रकर्तव्यंप्रयत्नेनगराधिप एतद्व्रतस्यसामर्थ्यात्प्राप्त्यसेवमुधामि
माम् व्यासस्यवचनंश्रुत्वाधर्मराजोयुधिष्ठिरः व्रतंकृत्वाप्रयत्नेनचतुर्भिर्भ्राताभिःसह ब्रतस्यतस्यसामर्थ्या
स्नातसराज्येवभूवह श्रुत्वैवंनारदोवाक्यं पुनःपप्रच्छसारयित् नारदउवाच केनकर्मविपाकेनदुर्दशाप्राप्य
तेनरैः जायतेमुनिशार्दूलतत्त्वतस्तद्वदस्वमे - कश्यपउवाच तुषभरमारिथमुशलंकदाचिच्छेद्येक्षुरः कुमारी
रजकैर्वृद्धापशुपोतिव्रजेयदा - अथेनौगुदगाभीचद्राह्यणीगमनेनच - - संध्यासुपर्वसमयेरमतेचरजरदलां
पितृमातृपरित्यागीस्वांमिनंसकटेत्यजेत् - त्यजेद्वाधर्मपत्नींचदुर्दशाप्राप्यतेनरैः तस्मात्सर्वप्रयत्नेनन्यायमगा
रतोभवेत् आयुर्दशाततोराज्यंन्यायमर्गेणवर्तते इतिरकंदपुराणेकश्यपनारदसंवादेदशादित्यव्रतम् ७॥

पक्षद्रव्यगतासुसर्वस्वपिदशमीषुतिथिपत्वेनांतकः सदापुज्यः इतिदशमीव्रतम् । माघशुक्लान्येकादशीव्रतं
 नारदीये माघशुक्लैकादशीतुजयारण्यासमुपोष्यै प्रातर्हरिदिनेभ्यश्चतशीपतिपुरुषोत्तम भोजयेद्वशिष्टाद-
 त्वाविश्रावचिसृज्यचस्वय ततोभुंजीततच्छेषप्रयतोजिवांधवैः यएवंकुरुतेविभ्रतकेशवतोषणं समुक्तेहवरान्भो-
 गानतेविष्णुपदं व्रजेत् अथस्याः कथा ॥ युधिष्ठिरउवाच ॥ साधुकृष्णपरब्रह्मन्नादिदेवजगत्प्रभो स्वदेजाश्वारं-
 ङजाश्चैवद्विजाश्चजरघुजाः तेषां कर्तविकर्ता त्वं पालकः क्षयकारकः प्रायस्कृष्णपक्षे तु पटितिला कथिता त्व-
 या शुक्लार्चैकादशीयाचकथयस्व ब्रह्मादतः किं नाम कोविधिस्तस्याः को देवस्तत्र पूज्यते ॥ श्रीकृष्ण उवाच ॥
 कथयिष्यामिरार्जेद्रुद्रशुक्लमायस्ययामवेत् जयानामेति विख्याता सर्वपापहरा परा पवित्रा पापहृत्तर्त्रीचकाम
 दामोददानृणां ब्रह्महत्यापहंत्रीचापिशाचत्वविनाशिनी नैवतरयाव्रतेचीर्णेप्रेतत्वं जायते नृणां नातः परतरका-
 चित्पापघ्नोऽक्षदायिनी एतस्मात्कारणाद्राजन्कर्तव्येयं प्रयत्नतः श्रूयतां राजशार्दूलकथां पौराणिकीं शुभा-
 पं कजाख्ये पुराणे च महिमा कथिता मया एकदाना कलौ केवाद्भेराज्यं च क्रूरह देवास्तत्र सुखेनैव निवसति मनो-
 रमे पीयूषपाननिरताऽभ्यप्सरोगणसैवितः नंदनख्यं वनंतत्र पारिजातोपशोभितं रेमुस्तत्र समताञ्च अभ्यप्सरोभि-
 र्दिवौकसः एकदारममाणसादैर्वेद्वैः स्वच्छयान् प वर्तयामास हर्षात्तु पचाशत्कोटिनायकः गंधर्वैस्तत्र गायति-
 तन्मध्मे पुष्पदंतकः चित्रसेनस्तुनाम्नावैतत्रास्ते तस्मत्तथा मालिनीति चनाम्ना तु चित्रसेनस्य योषिता मालि-
 न्या तु तस्मत्पद्मा कन्या पुष्पवती शुभा पुष्पदंतस्य पुत्रावैमाल्यवाज्ञा मनामतः पुष्पवती च तेनैव माल्यवता तु मोहिता
 कामवापौः सुतीक्ष्णैश्च विद्वंगो सा वभूवद् तथा हावैः कटाक्षैश्च माल्यवांश्च वशीकृतः लावण्यरूपसंपन्ना तस्या-
 रूपं पश्यन् वाहूतस्यास्तु कामेन कंठपाशीकृता विव चद्रवद्रदं नंतस्य नैवैककर्णायते तथा कर्णौ संशोभितौ तस्याः

कुंडलाभ्यान्तुपेतम कवुभीवायुतासैवदिव्याभरणभूषिता पीनोन्नतैकुचैतस्यामुष्टिग्राह्यंतुमध्यमं नितंबो-
 विपुलस्तरस्याविरतीर्णजघनस्थलं चरणौशोभमानौचरकोटपलसमधुती गायमानौचतैतजत्रभ्रमसंगणसंगतौ
 मदनान्तिपरीतंगौपरस्परवशानुगौ परस्परानुरागेषामोहितौमदविक्रौ मधवंतंनजान्तिःकाममर्गेषामोहितौ
 नरगणशुद्धिमाद्यतौकामस्यवशवार्तनौ कुपितोमधवानाहमाल्यवंतंसुराणिणं धिक्कांपापंदुराचारंयस्यपापेरता-
 मतिः शशपञ्चातिकोपात्तामाल्यवंतंपुरंदरः पिशाचत्वंगच्छमूढमाल्यवत्यासहानया एवंशप्तैतुंशकैणपेतु-
 धरणीतले मत्स्यलोकमनुप्राप्तौभुजान्तैकर्मणःफलं एवंमधवंताशप्तौचातिदुःखितमानसौ हिमवंतंगिरिप्रा-
 प्ताविद्वशापावमोहितौ उभौपिशाचतांप्राशौदारुणदुःखमेवच संतप्तमानसौतत्रमहादुःखंगतवुभौ गंधर्व-
 द्वांचापसरत्वनजान्तिौहिमोहितौ पीड्यमानौनिदाधेनतुपारपवनेनच दंतधर्षप्रकुवाणोरौमांचितवपुधरौ सपि-
 शाचस्वदाप्राहस्वातुपत्नीपिशाचिकां किमावाभ्यांकृतंपूर्वपापवल्लोमहर्षण येनप्राप्तपिशाचत्वंदुःखदुःकृतकं
 भूणा नराणामधममत्वापिशाचत्वाच्चदुःखितौ तस्मात्सर्वप्रयत्नेनापापेनैवसमाचरेत् इतिचिंतापरैतजसं-
 जार्तौदुःखकर्षितौ दैवयोगात्तयोः प्राप्तामायस्यैकादशीसिताज्जयानामेतिविरूपातातिथीनामुत्तमांतिथि-
 तस्मिन्दिनेतुतौपार्थसर्वाहारविवर्जितौ चिंतयानौचन्द्रपतेजलपाननिवर्जितौ नक्तोजीवघातोहिनपत्रफलभक्षणे
 श्रवणस्यसमीपेपुपतिर्तौदुःखसंयुतौ रविरस्तंगतोरजस्तथैवास्थितयोस्तयोः संप्राताचानिशाधोरंदांरु-
 णाशीतकारिणी देवमानौतुराजंस्वर्गोत्तरार्धमिभुनीकृतौ परस्यरेणसंलभ्यग्राजयोर्भुजयोरपि ननिदानरतिरतं
 ज्ञानतौसौख्यमवेदतां एवंतौराजशार्दूलशायनेद्रस्यपीडितौ एवंतयोर्दुःखितयोर्नैजगामतदानिशान्तिंभंडस्यो-
 दयोजातोद्वादशीदिवसागमे मयातुराजशार्दूलतयोर्भक्तिर्दत्ताहदिः जयायास्तत्रतैचीणैर्नौजागरंयेकैते-

स्माद्रतप्रभावाच्चयथाह्यासीतथाशृणु द्वादशीदिवसे प्राक्किणेतुजगयते विष्णोः प्रभावाद्भूपतेऽपि
 शाचत्वतपोर्गते पुष्टपतीमाल्यवांश्च पूर्व रूपैव भवतुः पुनस्ततः स्नहंयुतौ पूर्वालंकारधारिणौ विमानं संधिरू
 द्वाताश्चप्सरो गणसिद्धितौ स्तूयमानौ तु गंधर्वैस्तु वरुणमुखैस्तथा हावभावसमायुक्तौ गतौ नाके मनोरमे दैवद्व
 रमायतोरालजप्रणामचक्रनुमुदा तथाविधौ तौ द्वामधवा विस्मिता ब्रवीत वदतं किं न पुण्यं न पिशाचरवविर्गते
 ममशापवशं प्राप्तां कै न देवं न मोचितौ माल्यवानुवाच वामुदेव प्रसादेन जयायास्तु ब्रतेन च पिशाचं च वं गतं स्त्वा
 मिस्तव भक्तिप्रभावतः प्रतिश्रुत्य वचस्तस्य प्रयुवाच सुरेश्वरः पवित्रपावनौ जातौ वदनीयौ ममापि च हरिवासरं क
 रौ रौ विष्णुभक्तिपरायणौ हरिवासरं कारौ विष्णुभक्तिपराश्रये अस्माकमपि ते मर्त्याः पूज्या वंद्या न
 संशयः विचचारयथासौख्यं पुष्टपवत्यासुरालये एतस्मात्कारणाद्राजत्कर्मव्यो हरिवासरः जयाव्रतं तुरा
 जेंद्रवत्सहस्रापहारक सर्वदानातिदानीयज्ञास्तेन कृतायुषः सर्वतीर्थेषु सुस्नताः कृतयेन जयाव्रतं व्यःक
 रान्तिनरो भक्त्याश्चायुको जयाव्रतं कल्पकोटिशतं यावद्दुकुठं मोदते ध्रुवम् पठनाच्छ्रवणाद्राजन्नाग्निष्टोमफलं
 लभेत् * इति भविष्योत्तरे पद्मपुराणे च माधवशुक्लजयैकादशीव्रतकथा इयं कल्पांतरे भीमसेनोपाधिपा भीमसेनोति
 चलोको विख्याता इत्याः कथापुराणां तरे ज्ञेया अथात्रैव वाराहद्वादशीव्रतं वाराहपुराणे दुर्वासा उवाच एवं
 माघे सिते पक्षे द्वादशीधरणीभूतः वाराहस्य शृणुष्व आस्यां पुण्यपरमपावनं प्रागुक्तेन विधानेन संकल्पस्तान् भवेवं
 कृत्वा देवं समभ्यर्च्यैकादश्यां विचक्षणः पुण्यैर्नैवेद्यगंधैस्तमर्चयित्वा च्युतनरः पश्चात्तस्याश्रुतः कुंभजलपुष्पैर्वि
 न्यसेत् वाराहायेति पादौ च माधवायेति वैकोटौ * क्षेत्रज्ञायैति जठरं विश्वरूपेत्युरोहरेः सर्वज्ञायैति वैकठं प्रजान
 नं पतयेति शिरः प्रद्युम्नायेति च भुजौ दिव्यास्त्राण्यमुदर्शनं अमृतोद्भवाय शंखं चण्डिकायै चर्तयेति विधिः एवमभ्यर्च्य मे

धावातास्मन्कुमन्तुवन्मसत सावणेरप्यतात्रवाशतयापात्रचभक्तितः सर्ववर्जैस्तुसपूणैरुपार्थिनाविचक्ष-
 णः - 'तत्रशस्त्र्यातुसौवर्णवारहंस्थापयेद्बुधः' दंष्ट्राग्रेणोद्धृतापृथ्वीसपर्वतवन्दुमा माधवमधुहंतांरवारहंरूप-
 शालिनः - स्मितवस्त्रयुगच्छन्नताम्रभावेतुवैणवे स्थाप्यार्चयेद्बुधपुर्णवर्धौर्विधैःफलैः पूरुषमंडपिकांकराजां
 गरतत्रकारयेत् प्रादुर्भावांनहरेस्तत्रकारयेद्गोपयेद्बुधः एवंसरतूयमानस्यप्रभातेभ्युदितेरवौ शुचिःस्नातोहरि-
 पूज्यब्राह्मणायानिवेदयेत् एवंविधानतोदत्त्वाहारिवाराहरूपिणं वेदवेदांगविदुपेसाधुवृत्तायधीमते - '३८' वि-
 ष्णुभक्तायविघ्नपूर्वविशेषेणतुदापयेत् ब्राह्मणायभवेच्चफलतरस्यनिशामय इहजन्मनिस्सौभाग्यंश्रीकांतिस्तुष्टि-
 रेवच ज्ञानवानुपत्रवान्भोगिभ्रपुत्र पुत्रवान्भवेत् इतिवाराहपुराणे धरणीव्रतेषु वाराहद्वादशीव्रतम् - '३९'
 माघशुक्लद्वादश्यांतिलद्वादशीव्रतम् तरस्यांतिलैःस्नात्वातिलैर्विष्णुमभ्यर्च्य तिलतैलेनदीपंदत्त्वा - तिलनैवेद्यम्
 तिलदानंचक्रत्वा तिलान्भुज्जीत तदुक्तंब्रह्मपुराणे भावेतुशुक्लद्वादश्यायमोहिभगवानपुरा - 'तिलानुत्पादया
 मासतप कृत्वासुदारुणं राजादशरथोभूमौतरस्यांतानवतारयत् तिलानामधिपत्येतुविष्णुस्तत्रकृतः - 'सुरैः
 तरयामुपोषितःस्नातस्तिलैस्तत्स्थंयजेद्वरं तिलतैलेनदीपाश्र्वदेयादेवग्रहेष्वथ निवेदयेत्तिलानेवहोतव्यां
 श्रतथातिलातिलान्दत्त्वाचविघ्नैर्भोग्योभक्षयेच्चतिलानिह इतिब्रह्मपुराणोक्तंतिलद्वादशीव्रत इयंचपद्मपुराणे
 भौमद्वादश्रुक्ता यथोक्तं त्वयाकृतमिदंवीरतवनाक्षामाविष्यति - 'सार्भीमद्वादशीनामसर्वपापहराशुभेति
 हेमाद्रौ' इयंपूर्वयुताग्राह्या एकादश्यांनिराहारः समभ्यर्चयेत्चेकेशवमितिसंकल्पेमंत्रालिगात् भीमद्वादशीकथाभ-
 विष्योत्तरे 'श्रीकृष्णउवाच' विदुर्भाधिपतिःश्रीमानासितपूज्य सुधार्मिकः धर्माविद्धर्मकर्त्ताचशास्त्रदृष्टेनवर्त्तना
 दमयंत्याःपितापूर्वनलस्यभश्वशुरोभुवि सत्यवाग्दानशीलश्चप्रजापालनतत्परः आजगाममहाभागःपलरस्यो

ब्रह्मणः सुतः सर्वज्ञानविधिः श्रीमार्त्तीर्थयात्राप्रसंगतः तमागतमयोद्वद्ब्रह्मयोनिमकलम्पं उत्थायप्रद-
 दोराजास्वमासनमभीप्सितं 'अर्घ्यपाद्यंचयत्किंचितस्मैतत्प्रददौप्रभुः' राज्यचैवात्मनासाधनिवेद्यसुकर्तांजलिः
 तेनचैवान्यनुज्ञातोनपसादवरासने पप्रच्छकुशलप्रश्नतपस्यध्ययनेतथा तथेतिचोक्तासमुनिस्तरंजानमभापत
 पुलस्तपउवाच कश्चिकुशलंराजन्देशेजनपदेतथाधर्ममतिस्तेरमेतंकश्चित्पाथैववर्तते । राजोवाच 'सर्वत्रकुश-
 लंब्रह्मन्प्रेषांकुशलमिच्छसि तवागमनजेनाहह्लावितोमृत्नवारिणा एवतौसंविदंक्रत्वासंभाष्याथपरस्परंरेमाते
 पूर्ववृत्ताभिः कथाभिरितरेतरं ततःकथांतरेराजापुलस्त्यंजातविस्मयः पप्रच्छसर्वलोकस्याहितायजगतःपतिः
 राजोवाच 'भगवन्प्राणिनःसर्वेसंसाराणैवमध्यगाः दृश्यतेविविधैर्दुःखैःपीडयमानादेवानिशनरकेगर्भवासेच
 व्याधिभिर्जरयातथा तथैवेष्टवियोगादिदुःखदर्शित्वसंभवैः लालप्यमानाबहवःपरपिंडोपजीविनः एवाविधा
 न्यनेकानिदुःखानिमुनिपुंगव दृष्ट्वाहितानितान्येवधृशंमेव्यथितमनः तेषांदुःखाभिभूतानांप्राणिनांभुविमानदं-
 उपकारकरंब्रह्मिमानुग्रहकान्यथा उपवासंभ्रतंचापिदानंवामुनिसत्तम स्वल्पपायासेनयेनेहेजायतेचमहत्फ-
 लम् ॥ पुलस्त्यउवाच ॥ शृणुराजन्प्रबध्यामिभ्रतानामुत्तमंभ्रतं यामुपोऽपनदुःखानांभाजंजंजायते
 कचिद मायमसोसितेपक्षेद्वादशीयाचसास्मृता तस्यांजलाद्रवसनउपोष्णमुखभारमवेत् शृणुराजब्रवाहितो
 ब्रतंपापप्रणशनं तवशुश्रूषणाद्वाच्यंमयाप्येतन्नसंशयः ब्रह्माक्षितायनेदंयनाशिष्यायकदाचन विप्रभुभ-
 कायदांतायधर्मनिष्ठायचैवहि वाच्यमेतन्महाराजभुविनान्यस्यकस्याचित् ब्रह्महानुरुधातीचगोब्रह्मोऽस्तीति-
 कस्तथा कृतश्लोभिन्नधुककूरोनश्लोभन्नभ्रतंस्तथा मुच्यतेपातकैःसर्वैःब्रतेनानेनभूपते शुद्धेतिथौमूहूर्तचमंडपंकारये-
 द्रुयःदशहस्तप्रमाणेनदशेपूर्वोत्तरेतथा तन्मध्येहेकहस्तांतुवेदिकांपरिकल्पयेत् ॥ श्लक्ष्णांसुकुट्टिमंभूमिबेद्यंक्रत्वा

प्रयत्नतःविलिखेनमंडलतत्रपंचवर्णीयधानतः ब्राह्मणोवेदसंपन्नोविष्णुभक्तोजितेन्द्रियःपंचविंशतितत्त्वज्ञःस्वाधार
 तिरतस्तथा कुंडानिकल्पयेत्तत्रअष्टौचत्वारिवापुनःब्राह्मणस्तेषुयुंजितात्तुश्चरणिक्तात्शुभान्मध्यंक्षमडलस्याध
 कांशकाचांजनार्दनं प्रत्यङ्मुखंन्यसेद्वंचतुर्बाहुमरिदम पूजयित्वाविधानेनशास्त्रोक्तेनविचक्षणः गंधैःपुष्पैस्तथा
 धूपनैर्वर्ध्वाविधेरपि एवंसंपूज्यदेवेशब्राह्मणैःसहदैशिकैःन्यसेत्तभद्रयंपश्चात्तिर्यकाष्टसमन्वितं देवस्याभिमुखं
 तत्र आपिठपरिकल्पयेत् पटत्रिशदंगुलशुभ्रंचतुरस्त्रसमततः तत्रशिकयंसमालंब्यसुदृढतंसुदृढतंनवं आरोपयेद्द्व
 दंतत्रयादशतच्छृणुष्वमे कलधौतंतथारौप्यंताम्बाप्ययमृण्मयं सर्वलक्षणसंपन्नदृढंयंगविवर्जितं तंसहस्रस्त्र
 वंकुर्व्यात्सलिलंयत्नगालितं होमार्थकल्पयित्वापिपालाशीसमिधारस्तथा तिलान्धृतंतथाक्षीरंशमीप्रजालिष्वैवाहि
 वद्याःपूर्वात्तेरभागेग्रहपीठंप्रकल्पयेत् तत्रपूज्याग्रहाःसर्वग्रहग्रहाविधानतःपूर्वर्यादिशिशक्रस्यपूजांकुर्वीतयत्नतः
 दक्षिणस्यायमस्यायशतिच्यांवरुणस्यच कुबेरस्यतथोदीच्यांवालिपुष्पफलाक्षतैःएवंसभृतसंभारंशुक्लांवरधरंतदा
 समालब्ध्वंशुभैर्गौर्धर्भपाणिमतंद्रितं पीठमारोपयेद्युक्तंयजमानांद्भिजोत्तमःयजमानोपिदेवरस्यसन्मुखःप्रयतःशुचिः
 उपविश्यपठेन्मंत्रंपुरोक्तमिदंशृणु नमस्तेदेवदेयशनमस्तेभुवनेश्वर ब्रतेनानेनमांजालिपरमात्मन्नमोरनुते तत्रो
 दकस्यधारस्तारःप्रत्यङ्मुखःसमीपतः शिरसाधारयेत्तुष्णींतद्ब्रतेनांतरात्मना होमंकुश्रुंरततोविभ्रादिक्षुसर्वास्त
 रपरः पठेयुःशांतिकान्पाठांश्चिष्णुसूक्तानियानिच वादित्रैस्ताड्यमानैरनुशंखभेरैरुत्तमैस्तथा पुण्याहज शब्दै
 श्येदध्यानिविमिश्रितैः मंगल्यैस्तुतिसंयुक्तैःकारयतीत्यहोत्सवं प्रणम्यदेवदेवस्यैवंकुंठस्यमहात्मनःहोरेवशा
 दिकंसर्वेश्वरवेद्ब्राह्मणोपरः सौपर्णकमथारत्यांनमहाभारतमेवच व्याख्यानकुशलाः केचिच्छ्रावयेयुराद्रिताः
 अनेनविधिनासर्वतारानिपुण्यवर्धनी यजमानोतथेद्वीमान्यावत्सुख्योदयोभवेत्तत्रब्राह्मणाश्चापितारांजिञ्जुक्ता

जातदेहसं मंत्रेत्स्वेष्णार्वादेव्यः क्षिपयेद्युर्महीपते वासुदेवस्य शिरसि वसो धारां प्रपातयेत् क्षीरेण पयसाराजं स
 वं स हि प्रोषिष्यन्ती ततः प्रभातसमये वज्रमानो द्विजैः सह स्नानं कुर्यात्कुरुश्रेष्ठ नद्यां सरसि वा पुनः गृहे वा शक्तिर्ही
 नः पुन्यजमानोष्णवारिणा ततः शुक्लानिवस्त्राणि परिधापयत ततः अर्घ्यं दद्याद्वा स्क्रस्य स विधानं प्रसन्नधीः पुष्पैर्धू
 पः सन्नेधयेत् पूजयेत्पुस्तयेत्तम इत्यहुताशनं भस्त्रया दत्त्वा पूर्णहृति ततः पूजयेद्ब्राह्मणान् सर्वान् होतारो येन कल्पिताः सा
 दयार्भोजार्वादानेवं स्वरभरणैस्तथा आचार्यः पूजनीयो जसर्वस्वेनाभिभारत येन वा नृपिमायाति देवतुल्यो गुरुयेत
 यित शालाद्यविहनेन स्तुभक्तिशक्ति समन्यतः दोनानाथविशिष्टाश्च आदिनश्च समागताः तेषां गार्वाहिरण्यं च दद्याच्छु
 द्धेन च तसा एव संपूज्य विप्रादीन् भोजयित्वा यथोप्पितान् यथाविभवसारेण पश्याद्भुजित्वा भयतः हविष्मन्मन्त्रेन स
 धृत्यः सातिपिस्तथा सर्वे कथितं राजन्वेष्णवास्ते प्रकीर्तताः यत्कृत्वा सर्वपापेभ्यो मुच्यते नाजसंशयः वाजपेयाति
 राजाभ्यां वेपयंति शतं समाः सर्वे ते विष्णुयोगेभ्यः कलनां हतिपोदशो स तजन्मनि सौभाग्यमायुरारोग्यमेव च प्राप्नो
 ति द्वादशो भोक्ता मुषोऽप्यपि यत्र नरः मृतो विष्णुपुरं याति विष्णुना सह मोदते चतुर्युगानि द्वात्रिंशद्दिनैः पुरुषधरः सदा
 रुद्रलोकांत धाराजन्म गान्ति द्वादशैव तु ब्रह्मलोके तथात्रीणि सूर्यलोके युगे तथा पुण्यक्षयादिहा गत्पराजं भवति
 धार्मिकः एषि च यधिपतिः श्रीमान् विजितारिः प्रतापवान् ब्रतमेतत्पुराचीर्णं स गेरेण महारमना नलेन धुंधुमा
 रेण दित्योपेन वयातिना एतैश्च एषि योपालैः पालिता शेपूतलैः स्त्रीभिर्बद्धैर्यैस्तथा शूद्रैः धार्मिकैरनुसदा नृप
 इन्द्रयायैर्मुनि संघातो ब्राह्मणैश्च दधारगैः त्वया एष्टेन च मया कथितं यद्गाराधिप । अथ प्रभृति चैवैव रूपाति यारपति
 भूतले भीमास्त्रया द्वादशो चंति कृताभीमे नैवैवतः एषा पुरुषस्त्यमुनिना कथिता कुरु नंदन यद्द्वैनां भृगुयाः कुर्या
 यत्नाद्रक्तिस्त्वभावातः सर्वपापविनिर्मुक्तो विष्णुलोके महीयते सद्रव्येणापि वा पार्थ विजित शालाद्या विवाजैतः विष्णु

भक्तनक्ततद्व्यसंसारभयभीरुणा ॥ भीमेनयत्किलपुरासमुपोषिताभृद्वात्रौगलिच्छिरेशीतलवारिधारा तांद्वाद-
 शदिशुभशरिमुखंस्मरन्त्यःसन्मयकसमाचरतिपार्थिवविष्णुलोकं इतिभाविष्योत्तरेमाघशुक्लामीमाद्वादशीव्रतम् ॥
 नारदोपि माघस्यशुक्लद्वादश्यांशालिशामिशिलाद्विज अभ्यर्च्यविधिवद्गत्स्यासुवर्णतन्मुखेन्यसेत् तांस्थाय
 रौप्यपात्रेवासितवस्त्रयुतावृतां प्रदद्याद्देविदुपेतचसंभोजयेत्ततः पायसान्नखंडाज्यसहितेनहितेनच एवंकृतै
 कभक्तस्मन्विष्णुर्चिततत्परः वैष्णवंलभतेधामभुक्ताभोगानिहेप्सितान् माघशुक्लत्रयोदश्यांमाघत्रिरात्रस्ता-
 नम् नारदो माघशुक्लत्रयोदश्यांसमारभ्यदिनत्रयं माघस्नानव्रतंविप्रकार्यमासफलावहं प्रयानेमाघ-
 मसेत्तुग्रहेरनानस्ययत्फल नाश्वमेधसहस्त्रेणतत्फलंलभतेभुवि तत्रस्नानजपोहोमोदानंवातंरूपमश्नुते महा-
 मार्घापुरस्कृत्यस्नानात्तद्विद्वन्नयमिति पाद्मेपि माघशुक्लचतुर्दश्यांयमतर्पणमुक्तंनारदो माघशुक्लचतुर्दश्यां
 यमतर्पणमोरित श्रनर्कान्भुदितेकालेस्नात्वासतर्पयेद्यमं द्विसप्तनामाभिः प्रोक्तैः सर्वापाविनिवृत्तये तिलदर्भावाभिः
 कार्ययतर्पणद्विजभोजन कशराक्षरवयचपितेद्वाशीतवाभयत माघपौर्णमास्यांतिलकार्पासकंबलदानं नार-
 दोपि पूर्णमास्यांततोमाघ्यांतिलकार्पासकंबलं रत्नानिकंचकोष्णीषपादत्राणानिबंधनं दत्त्वाप्रमोदितेस्वर्गोदा-
 नंवितानुसारतः परस्वतंत्रशंकरेदंपूजयेद्विधिपूर्वकं सोश्वमेधफलंप्राप्यविष्णुलोकेमहीयते श्ररयांस्नानदाना-
 दिप्रशासत्यं भविष्योत्तरे वैशाखीकार्तिकीमाधीतिथयोत्तिवपुष्यदाः स्नानदानविहीनारतानेयाः पांडुरंदने-
 ति तथाचतदैव माघ्यांस्नानंतथासन्मयकसंतर्पयितुं देवताः तिलपात्राणिदेयानिकंचुकाः कंबलास्तथा कर्पा-
 सदानमंत्रवेधनुदानंप्रशस्यते भगिनीभागनेयानीमांतुलेनीपितृष्वसा दरिद्राणांचबंधूनांदानंकोटिगुणोत्तरं
 अत्रतिलपात्रदानं ब्रह्मपुराणे तात्प्रादांतिलैः पूर्णप्रश्नमात्रं द्विजायतु ॥ सहिरण्यंचपोदद्याच्छृङ्गावितानुसा-

रतः सर्वपापविशुद्धात्मभूतेतुपरंगतिं । अत्रविशेषः ॥ ताभ्युपजेतिलाङ्कवापलपोडशकलिपते । साहिरुप्यंस्व
 शक्त्यावाकलिपतेविधिपूर्वकं विभ्रायदत्तंहरतिपापजन्मशतोद्भवामितिकूर्मपुराणात् । तत्रैव तिलपूर्णताभ्युपानंसाहि
 रण्यंक्षिजातये प्रातर्दत्त्वातुविधिवद्भवन्नप्रातिहंतिस् । तिलप्रात्रन्निधात्रोक्तंनिधेतिमुमध्यमं । ताभ्युपानंशपलंजव
 न्यपरिकीर्तितं द्विगुणमध्यमं प्रोक्तंत्रिगुणं चोत्तमोत्तमं स्पर्शमेकजपन्यं तु द्विगुणमध्यमं च यत् । त्रिगुणं चोत्तमं तद्वत्सु
 वर्णपरिकीर्तितं सुवर्णं दक्षिणां दत्त्वा सर्वपापक्षयो भवेत् । अथ तिलपात्रदानमंत्रः । तिलाः स्वर्णयुतास्तुभ्यं प्रद
 दाह्यपानाशनः । विष्णुप्रीतिकशानिस्त्वमतः शार्तिप्रयच्छत गोदानमंत्रः । गवामगेषु तिष्ठति भुवनानि चतुर्दश
 यस्मात्तस्माच्छिवमेस्यादिहलोके परञ्च । उर्णपद्मननुधेयं स्वर्णवीजं तव प्रभो । दत्तं गृहाण
 देव शपापं मे हरस्त्वयं । नदनरत्ने तु । जीर्णमेपसमुत्पन्नाशीतुदः स्वभ्रायापहा । यस्मान्नुषारहारी स्यादतः शार्तिप्रय
 द्धतु ब्रह्मदानमंत्रः । शरणं सर्वलोकां लज्जा सं रक्षणं परं । सुवेदी र्धारितं यस्माद्दासः शार्तिप्रयच्छमे । रकबल्लयुगं य
 स्माद्दादित्यस्य श्रियं सदा । प्रदानादस्य मे सूर्य अतः शार्तिप्रयच्छतु । उपानहौ प्रदास्यामि कंठ
 दिनिवारणे । सर्वस्थानेषु सुखदे श्रतः शार्तिप्रयच्छत । रत्नदानमंत्रः । यथा सर्वे पुरस्तेषु सर्वदेवा लव्यवास्थिताः ।
 शार्तिप्रयच्छतु रत्नदानेन मे सुराः । तथा चान्यात्किंचिन्मात्रं दीयते । तस्य मंत्रः । तन्मापस्मान्निनदेव विप्र । एतां भू
 ऽच्छता । स्वल्पदानोपि दातव्यं माधवः प्रीयतामिति । इयं माघ पूर्णमासमाधानक्षत्रयुता माघी प्रोक्ता । योगविशे
 ऽमहा माघीति । तथा च गार्ग्यः । मे परा शौचदा शौरिः । सिंहैवैव दृढरूपतिः । भास्करः श्रवणक्षेमहा माघीति सारमु
 ताः । महा माघी प्रयोगे तु नैमिषे फाल्गुणे तथा । शालिग्रामे महा वीजो कृत्वा पुण्यं महा फला मिती गार्ग्यं वचनात् । अत्र
 विशेषमाह विष्णुः । माघी माघा युक्ता चेत्तरयां तिलैः श्राद्धं कृत्वा पुत्रो भवतीति । ब्रह्मपुराणे । पौर्णमास्यां माघा योगे-

वायसा.पंचजिरे इद्राद्रावरुणाद्वायोर्ममादथचनैर्ऋतेः श्राद्धं पितृभ्यः कर्तव्यं तिलैः पूज्यारतथा किलेति
 एंद्रवारुणवायव्याभ्यामनैर्ऋतिकाश्रये वायसा प्रतिष्ठं तु भूमौ दत्तं मया त्रकं दद्यादनेन मन्त्रेण तेभ्यो भोज्यं
 मधुप्लुतं ब्राह्मणान्भोजयित्वा तु भुंजीत वांधवैः सहेति माध्याह्ना तिलैः स्नानं सर्वपापै प्रमुच्यते अन्यत्र च माध्या
 पूजा तु कर्तव्या देवैर्वैभगलांयजेत् देवीपुराणे धेनुं शुद्धमयीकृत्वा माध्यायश्चेत्तरायणे सर्वकाममवाप्नोति ज्येष्ठां
 जलमयं तथा इयमन्यवृत्ता तत्कृत्यं श्राद्धादि श्रथमाघस्नानविधिरुच्यते तत्र कालमाह विष्णुः तुलामकरमे
 पेपु प्रातः स्नायी सदा भवेत् हविष्यं ब्रह्मचर्यं च माघस्नानं महाफलमिति श्रवतुलामकरमेपेपु विसृज्यते
 सौरमास उक्तः ब्राह्मे एकादश्यां शुक्लपक्षे पौषमासे समारभेत् द्वादश्यां पूर्णिमास्यां वा शुक्लपक्षे समापनमिति पाद्मेपि
 पौषपक्षे कादशी शुक्लामारथ्यस्थं डिलेशय मासमात्रं निराहारस्त्रिकालं स्नानमाचरेत् त्रिकालमर्चयेद्विष्णुं त्यक्त
 भोगोर्जितेन्द्रिय माघस्यैकादशी शुक्लायावद्विद्याधरेतमेति श्रवत्रिकालस्नानं मासोपवासविषयं निराहारइ
 त्युक्ते पृथ्वीचंद्रोदये पश्चात्तरमाह विष्णुः दर्शवा पूर्णिमासीवा प्राग्भ्यस्नानमाचरेत् पुण्यान्यहानि त्रिशतुम
 करस्येति वाकरइति श्रवदर्शमिति शुक्लादि मुख्यं चांद्रायणाभिप्रायेणेति बालदृढयुवानश्च नरनारीनपुंसकाः
 स्नात्वा माघे शुभे तीर्थे प्राप्नुवंतीप्सितं फलमिति पाद्मे सर्वे धिकारिणो ह्यत्र विष्णुभक्तौ यथा नृप ब्राह्मे उष्णोद
 केन वारुणानमशक्ये सति कुर्वते दृढे पुसर्वगावे पुनोष्णोदकविशेषता वैष्णवास्तु गौडनिबंधे स्कान्दे पौष्पां
 तु समतीतायां वा वद्भवति पूर्णिमा माघमासस्य तावद्विष्णुपूजा विधीयते पितृणां देवतानां च मूलकं नैव दाप-
 येत् ब्राह्मणो मूलकं भुक्त्वा चरेच्चान्द्रायणात् अन्यच्च याति नरकं क्षवविद्भूद्रएव च वर्जनीयं प्रयत्नेन मूलकं
 मदिरोपमम् यदा माघे मूलमासो भवति तदा कान्धानां तत्र समाशिनि पेधान्मासद्वयं प्रातः स्नानं तत्र त्रियमाश्रय कर्त-

वषाः । भासोपवासत्रांदायणादिमलभासएवसमापयेत् । तदुक्तं दीपिकायाम् । नियतं त्रिशदिनत्वाच्छुभेमात्रा
 स्वारभ्यसमापयेत् । मलितेभासोपवासव्रतमिति स्नानारंभे चमत्प्राद्विष्णुनेत्रकः तत्र चोत्थाय नियमं ग्रहीष्टादि
 धिपूर्वकं । मांघमासमिमपुण्यं स्नास्येह देवमाधव । तीर्थस्थारण्यजले नित्यमिति संकल्पमेवेति । ततः स्नात्वा
 शुभेतीर्थं दद्यात् शिरसि वैमृदु वेदेर्नो विधिनारो जन् । सूर्यार्घ्यार्घ्यनिवेदमेव । पिच्छाणां तर्पणत्वात् शुभवर्तियुक्ता
 जलात् । प्रत्यहं स्नानमंत्रश्च । भास्त्रे दुःखदारिद्र्यनाशाय श्रीविष्णोस्तोषणाय च । प्रातः स्नानं करेभ्यर्घ्यमाघे
 पापविनाशाय । मकरस्थेरवौ माघे गोविंदाच्युतमाधव । स्नानेनात्तने मे देव यथा कफलदोभव । इममंत्रं सुमन्त्रार्य
 स्तः । यान्मौलसमन्वित इति सेतौ । ब्रह्मक्षत्रविशो वैवमंत्रवर्गस्नानमिष्यते । तूष्णीमेव तु शूद्राणां तथैव कुरुन द्रव । न
 स्कारो यथाकार्यः सर्वपापौघहानिद । इति । प्रत्यहं सूर्यार्घ्यार्घ्यदानमंत्रश्च पृथ्वी चंद्रोदये पाद्मे । सवित्रे प्रसावित्रे च
 रं धाम जले मम । त्वत्तेजसा परिश्रुतं पापं पातुमहं त्रयैति । स्नानकालश्च सूर्योदय उक्तः । त्रिरथलीसेतौ । सं प्रा-
 ते माघमासे तु तपस्वि जनवच्छभे । क्रोशं तिस्रं वारोणि स मुद्रच्छति नारकरे । हनामः सर्वमापानि त्रिविधानि न संशय इति
 नारदोक्तः । मकरस्थेरवौ यो हिनस्नात्यभ्युदिरवौ इति । माघमासे रटं द्वापार्किंचिदभ्युदितेरवौ इति पाद्मवचनात् ।
 यो माघमास्युपासि सूर्यं करामितमे । स्नानं समाचरति चारुनदी प्रवाहे । उद्धृत्य सप्त पुरुषान्पितृमातृवश्यन्स्वर्ग
 प्रयात्पमरदेहधरो नरोसौ इति भविष्येनारवचनाच्च । ब्राह्मेतु । अरुणोदय उक्तः । अरुणोदये तु संप्राप्ते स्नानं कौ-
 ले विचक्षणः । माधवांश्चि युगं ध्यायन्त्यः स्नाति सुरपूजित इति । तथा । अरुणोदयमारभ्य प्रातः कालावधि प्रभो । माघ
 स्नानमभ्युपयं क्रमात्तत्रावधारणा । उत्तमं तु स्नानं क्षत्रमध्यमं लुप्ततारकं । सवितर्युद्धिते भूपततो हिनं प्रकीर्तयामिति
 तेनात्र शकाशकापेक्षया व्यवस्थेति । इदं च स्नानं त्रयाणो जति प्रशस्तं । न कार्श्यां शतयुगं प्रोक्तं गायमृतसंज्ञं । सहस्र-

गुणितासापि भवेत्पश्चिमादिहिनो पश्चिमाभिमुखीगंगाकालेद्यासंगतायदाः ॥ १८ ॥ इति कल्पकृतप्रापंसाभाषितप्र-
 दुल्लभत्वादिपद्मादिवचनेभ्यः प्रयागासंभवेकाश्यादंशाश्वमेधोत्तरस्थप्रयागतीर्थस्नानमुक्तं काशीखंडे काश्य-
 द्वाप्रयागेयेतपसि स्नातितानवाः दशाश्वमेधजनितां फलं पांभवेद्भुवामिति ब्राह्मे तडागेपुत्रास्नायात्कूपभांडा-
 श्रिते तथा माघमासे वरारोहे शस्ते वै निजगाजलं भांडाश्रिते त्वयं विशेषः सरितो यमहावेगेन वकुभिरुधृतं तथा
 वायुना ताडितं राजगंगा स्नानसममत्तं यत्र कुत्रापि वा माघे प्रयागस्मरणा न्वितः करोति मज्जनं तीर्थे स लभेद्गंगामुज्जा-
 नं इदं च स्नानं तैरतर्प्येण काठ्यं तदुक्तं पृथ्वी चंद्रोदये प्रभासखंडे माघे मासि च यः स्नायात्तैरतर्प्येण भावतः
 पांडुरौ फलं तस्य दिवसे दिवसे भवेत् माघस्नानं कान्यममेव तिकोचत् विष्णवादिवाक्येन सदवाशयशब्दाद्भिन्नपुत्राव-
 गतेर्नित्यकान्यामिति युक्तं मासपठ्यतस्नानासंभवे तु ग्रहमेकाहं वा स्नायात् महाभार्यापुरस्कृत्य स्नायात्तत्रादिनत्रय-
 मिति लिङ्गात् अस्मिन् प्रयागे त्वशकोपि स्नायादपि यदि नत्रयं प्रयागे माघमासे तु ग्रहं स्नातस्य यत्फलं नाश्वमेधसह-
 स्त्रेण तत्फलं भवेत् भुवीत्यादिवचनात् अन्नमकरसंक्रमस्थसप्तमीमाघीति ग्रहमित्येके माघशुक्लदशान्यादीत्यन्ये
 मकरादिग्रह इत्यन्ये माघस्याप्यग्रह इति कोचित् त्रयोदश्यादीति बहवः यत्किंचिद्दिनत्रयमिति मद्भाः अन्नत्रयोदश्या-
 दिप्रत्ययव्यापान् अन्येषु त्वचनाभावाज्जिर्मुलाः माघस्नाने निषमास्तु नारदीयेऽनुबर्हिसे वयेत् स्नातो ह्यस्नातोपि
 वरानने होमाधौ स वयेद्बर्हि नशीतार्थकदान्न अहन् यहं निदातव्याः स्तिलाः शर्करया चित्ताः ॥ १९ ॥ अस्मिन् स्तुति-
 लानां च चतुर्थः शर्करान्वितः अन्नभ्यंगी वरारोहे सर्वमासनयेद्भुतीः ॥ अस्मिन् स्तुतिशरीरस्तु ॥ २० ॥ यः कथं स्नानमाचरेत्
 पदे पदे भवेत्तस्य फलं ज्ञातोतिमानवः ॥ तथा शंखचक्रधरे देवं माधवं नाम पूजयेत् ॥ बर्हिहृत्वा विधानेन तत्तत्क्रो-
 शानो भवेत् ॥ भूशय्या ब्रह्मचर्येण शकः स्नानं समाचरेत् ॥ अशको ब्रह्मचर्यादौ स्वेच्छा सर्वत्र कुर्वते ॥ अशको ब्रह्मच-

द्यस्थेतिपाठः कृत्स्नत्वावलयां बहुधनदानं कुर्वत इति तिलस्नायीतिले द्विती तिलहोमीतिले दको । तिलभुक्
 तिलदाता च पटितलाः पापनाशना इति स्नानोत्तरं कृत्स्नमाह । मदनपारिजाते विष्णुः काष्टमौनं पुरस्कृत्य
 पुत्रये पुरोत्तमं श्रवण्यमेव कर्तव्यं भाषस्नानमिति श्रुतिः । भविष्ये तैलमामलकाश्चैव तीर्थदेयारतुनित्युक्तः । त
 तः प्रज्वालयेद्ब्रह्मं सेवनार्थं द्विजन्मनां एवं स्नात्वा वसाने तु भोज्यं देयमवारितम् भोजयेद्द्विजदंपत्यं भूपयेद्ब्रह्मभू
 पणैः कंचलाजिनरत्नानि वासांसि विधानि च चोलकानि च देयानि प्रच्छादनपटारतथा उपानहौ तथा गुह्यमो
 चकोपापमोचको श्रोत्रेन विधित्वा दद्यान्माधवः प्रीयतामिति भूमौ शयीत होतव्यमाज्यतिलसमान्वितं तथा
 श्रद्धं चैव यथाशक्त्या देयं माघेनराधिप सुवर्णैरतिक्रामाज्यं दद्याद्देवि देतथा मायातो विशेषेणारदयि माघावसा
 ने सुभगे पडरसं भोजनं रसुतं सूर्योन्मेषप्रियतां नित्यं विष्णुमूर्तान्नं रंजतः दंपत्योर्वाससं ससूक्ष्मे सप्तधान्यसमान्विते । श्रि
 रात्रुमोदका देयाः शर्करा तिलसंयुताः इति श्रवोद्यापनं एकादशीविधानेन व्रतस्योद्यापनं तथेति वचनात्
 पूर्वोद्धृतपवासपुजनादि परेऽहं तिलान्धैरष्टोत्तरशतहोमं कृत्वा सवित्रे प्रसन्नेति पूर्वोक्तं मंत्रमुक्त्वा दिवा कर्
 जगन्नाथप्रभाकरनमोरत्नते परिपूर्णं कुरुष्वेह माघस्नानमुपस्यते इति क्षमापयेदिति संक्षेपः इति निर्णय
 सिधायुक्तं कार्तिकेवाथ तपसि विधेरेवाविधोत्तम इति कार्तिकेवापने विशेषवचनात् कार्तिकेवापनविधेरुद्वा
 विधिरिति श्रवोद्यापनं कंचलविधिः कार्या तदुक्तं हेमाद्रौ भविष्यपुराणे माघशुक्लचतुर्दश्यामुपोष्यानि य
 मस्थितः शिवायपौर्णमास्यातु कर्तव्यं दृतकंचलं कृष्णगोमिथुनं पश्चात्स्वरूपं चिनिवेदयेत् द्विद्वयवर्षशतं सा
 ग्रशिवलोके महीयते शालिगं विदुः पृथ्वीं दद्याद्दृतकंचलं तस्यानंतं भवेत्पुण्यं माघपौर्णिमपूर्वाणि जगत्
 गतं तद्व्याधौः सकृत्कृत्वा तु पूर्वाणि मन्वन्तरशतं साग्ररुद्रलोके महीयते । इति माध्याधृतकंचलविधिः । माध्याह्नं ब्रह्म

वैवर्तपुराणदानमुक्तं मत्स्यपुराणे रथंतरस्यकल्पस्यवृत्तांतमधिकृत्य च सार्वार्णनारदायकृष्णमाहात्म्यसंयुतं
 यज्ञब्रह्मवराहस्यचारितवर्ण्यतेषु नः तदष्टादशसाहस्रंब्रह्मवैवर्तमुच्यते पुराणंब्रह्मवैवर्तयोदधानामाषमासि च
 पर्णमास्याधेनूयुतंब्रह्मलोकेमहीयते इति ब्रह्मवैवर्तपुराणदानम् अत्रैवस्कंदपुराणमपि देयम् स्कंदे सर्वो
 तमकथेशिवमाहात्म्यवर्णनम् लिखित्वैतत्तुयोदधाद्विभूतं शूलसमान्वितं माध्यासंकृत्याविधाय सशैवेभोदतेपदे
 इति स्कंदपुराणदानम् ॥ स्वर्ितश्चरिणवीरसिंहधरणीपालो वदान्याग्रणी ० १ रणवीरसिंहभूषे शकारितैकृत्यसा
 नरे अभवन्मायकस्यानारभ्योरत्नसमुच्चयः इति श्रीमत्सूर्यवंशावतंस रघुकुलतिलकरणवीरसिंहमहाराजकारितै
 कृत्यरत्नाकरे माघमासकृत्यरत्नसमुच्चयः समाप्तिमगमत् ॐ ॐ ॐ ॐ ॐ ॐ ॐ ॐ ॐ ॐ ॐ ॐ

॥ श्रीरघुनाथमुद्रायनाम ॥
लालाशिन्वामल्लधिकरेमाधमासोमुद्रितस्समाप्तिमगमत्
संवत् १९४२ वैशाख प्र. २०

फार्युणमासप्रारम्भः

उं श्रीरघुनाथोजयति ॥

उं श्रीगणेशायनमः ॥

उं श्रधफालगुनमासकृत्यनिर्णयः तत्रादौ कुम्भार्कपूर्वाः-पोडश नारद्विय
याम्यायेनरिधरेत्वाद्याःपराःसौम्येद्विभूतये मध्याविषुवतिप्रोक्ताःपुण्याःषोडशनाडिका-॥ इतिशेषसंक्रांतिनि
र्णयेज्ञेयं ब्रजकृत्य भविष्यपुराणे देवार्वाफाल्गुनेमासिकृत्वापिष्टमर्यादुर्वे गंधमाल्यैरलंकृत्यस्थापयेद्भारक
रालये विमानैःसूर्यसंक्रांतीर्गातवायसमाकुलैः समैकादशसाहस्रसूर्यलोकेमहीयते समागत्यइमंलोकेयधे
च्छंविदतेसुखमिति व्रतमधिकृत्य रक्तंदुराणे एकभक्तंतुकुर्वाणः फाल्गुनेमासित्यशः स्त्रीपुंसौभग्नयद्या
नोतिस्त्रियश्चपरमप्रियः ॥ विष्णुधर्मोत्तरे त्रियंगुफाल्गुनेदत्वाप्रियोभवातिभूतले त्रियंगुःकंगुइतिप्रोसिद्धः फा
ल्गुनेमासिरार्जुद्रयःकुर्प्यान्नकर्मोजनं श्यामाकक्षीरनीवारैर्जितक्रोधोर्जितेन्द्रियः पञ्चावाचायसस्तन्यामुपवास
परोभवेत् अष्टम्यांतुमहास्नानंपंचगव्यघृतादिभिः लग्निश्चक्षीरदक्षणांस्नापयित्वाप्रपूजयेत् सौरभेयौततो
दद्याद्राकांगारश्मिमालिने गत्वादित्यपुरंरम्यमोदतेशाश्वतीःसमा इति वामनपुराणे भगदैवंतुयोमासमे
कभक्तेनसंक्षिपेत् ऐश्वर्यमतुलंश्रेष्ठुमानस्त्रीवाप्रपद्यते स्त्रीषुबल्लभतांयातितस्याश्वैवभवतिते विष्णुधर्मे क्षपये
देकभक्तेनशुश्रूषुश्चैवफाल्गुणे सौभाग्यंस्वजनानांचसर्वेषंचितसोच्चाति विष्णुशुश्रूषुः वामनपुराणे फाल्गुणे
ब्रीहयोगावोयस्त्रंकण्णाजिनाविवृतं गोविदप्रोणनार्थायदातव्यंपुरुषर्षभ ॥ तथा प्रातःस्नायीभवेन्नित्यंद्वैमा
सौमायफाल्गुनाविति वाराहे फाल्गुनस्थतुमासस्यपुण्याणिमुरभीनिच कर्माण्यानिशुभानाहयहीत्वाभक्ति

मातरः जन्तुभ्यां धरणीं गत्वा कस्याभ्यामंगुलैः पुटं छेत्तुं मोनायणाय नमस्तेति देवदेव सर्वक्रान्तिर्भयनम्रभो नम
 स्तेत्येकनाथाय मुमन्वदरिनो रस्तुते आदिमध्यावसानं तु न जानातीह कश्चन वसन्तं नाम पुण्याणि ग्रहाण
 पुरुषोत्तम यत्नेन विधानेन कुर्यान्मासे तु फाल्गुने न चागच्छतिसंसारपरलोके र्गच्छति ॥ तृतीया
 इति फाल्गुणविधिः ॥ फाल्गुनकृष्णप्रातिपदायां तिथिपत्वेन बन्दिपूजा द्वितीयां च ब्रह्मणामृजां तृतीया
 यांगौ रिद्रतम् फाल्गुनकृष्णचतुर्थ्यां विधिविनायकगणेशव्रतम् भाविष्योत्तरि ॥ श्रीकृष्णउवाच ॥ अथा
 विधिविधिराजं कथयामि ब्रततव येन सभ्यं कुरुते न ह नो वधमुपजायते चतुर्थ्यां फाल्गुने मासि भृङ्गियात्तु ब्रह्म
 शुभं नकाहारेण राजेन्द्र तिलपाशकं मृतं तदेव बन्दिहोतव्यं ब्राह्मणं यच्च दंपत्येव ॥ तत्र मंत्रः ॥ शुभ्राय
 वाराय गजाननाय लवोदराय कंदान्विताय एवं च संपूज्यं पुनश्च हिमं कुर्याद्व्रतं विधिविवाशहेतोः चातुर्मास्यं ब्रह्म
 चक्रे क्वाथपचने तथा सौवर्णं यज्जंतुकृत्वा विप्राय दंपत्येव हेरवरं राजतं ब्रह्मिष्ठान्नेन प्रदंपत्येव रुद्रश्च य
 पुरं याति वराहवचनं यथा विधानितं स्य न भवति गृहे कदाचिद्वर्माय कामस्तु स्वसिद्धिं करणीयैव यस्मै विनायकव्रतं
 कुरुते भक्त्युपायं विधेशं मर्चयति कृष्णतिलैश्चतुर्थ्या इति भाविष्योत्तरं श्रीविधिविनायकव्रतं ॥ फाल्गुनकृष्णपंच
 म्यां तिथ्यां शिवेन नागानां पूजा व्रतं फाल्गुनकृष्णवध्यां तिथिपत्वेन सर्वदुर्जेति तिथिं सामान्यानि ध्यात्वा फाल्गुन
 कृष्णसप्तम्यां श्रुष्टं पोरुष्टकाश्रवणकाले यो फाल्गुनकृष्णशुभ्यां सोमादेवो पुजानां स्वीये फाल्गुने त्वसिं तु
 एभ्यां सोमादेवोऽप्युजयेत् न कव्रतधरो विप्रः सर्वकामसमृद्धये ब्रह्मपुराणे कृष्णशुभ्यां फाल्गुने तु द्वादश्यां श्रवणे
 न तु चकार भगवान्निष्णुः पिदं निर्वपणं महत् पितापितामहेभ्योऽपि तिलैश्च कृतवान्पुरा सोपवासो हरितरमा त
 त्र संप्रजयेत तिलैः तिलैश्च यथेह वसितं त्यांश्च नु ह्यारथा तिलतलेन दीपाश्च दत्वा तव्यादेव सद्धानि तिलान् दद्यात्तु दे

वेभ्यःपितृभ्यश्चतिलोदकं तिलांश्चभक्षयेत्तत्रधर्मवृद्धार्थमात्मनः फाल्गुनकृष्णनवम्यां तिथिदेवतात्वादुर्गा
 पूजाव्रतं फाल्गुनकृष्णदशम्यां दशम्यामन्तकस्यचेति धर्मराजपूजाव्रतमितिदशमीतिथिसामान्यनिर्णये ॥
 फाल्गुनकृष्णैकादशीविजया नारदीये तपस्येकृष्णैकादशीवैजयांसमुपेक्ष्य च द्वादश्यांप्रतरभ्यर्च्ययोगीशं
 गंधपूर्यकैः ततःसंपूज्यभूदेवान् दक्षिणाभिः प्रतोष्यतान् विस्मृज्यवाग्वैः सार्द्धैस्वयंभुंजीतवाज्यतः देहतिवैष्ण
 व्लोकिकयातिदेवैःसुसंस्कृतः अस्याःकथास्कंदपुराणे ॥ सूतउवाच पप्रच्छदेवदेवेशब्रह्माणंजगतांपातं नार
 दःसर्वतत्त्वज्ञःसर्वार्पणसंवृतः ॥ नारदउवाच कथंव्रतमिदंब्रह्मन्पुरारामेणैकृतं प्रब्रूहिमेविरतरतःकथां
 रामस्यपावनीम् ॥ ब्रह्मोवाच शृणुवत्सप्रवक्ष्यामिराघवेणयथाकृतं रामेवसहनेतन्नवर्णाणिनवपंचच न्यव
 संपंचवद्व्यांचससीतः सहलक्ष्मणः तत्रैववसतस्तस्यराघवस्यमहात्मनः रावणेनहताभार्ययासीतानामतपास्वि
 नी तेनदुःखेनरामोपिमोहमभ्याजगामह भमन्जटायुपमयोददर्शविगतायुषं कबंधोनिहतःपश्चाद्भ्रमतारण्य
 मथ्यगः रक्षसोमरणैवैवालिनोवैवधस्तथा सुग्रीवेणसहैवाद्गौमिन्नत्वंसमजायत वानराणामधिष्ठातावानरैः
 सहसंगतः ततोहनुमताट्टालंकोद्यानेतुजानकी रामसंज्ञापनंतस्यैदंतकर्ममहत्कृतं समेत्यतन्नरामेणसर्वमस्मै
 निवेदितं अथश्रुत्वारामचंद्रोवाक्यंचैवहनूमतःसुग्रीवानुमतेचैवप्रापयताहिसत्वरं सगात्वावानरैःसार्द्धैयत्रैपोस्ति
 ह्यपांतिधिः दृष्ट्वाधिदुस्तररामोविस्मितोभूत्कलिप्रिय आरक्तलोचनोभूत्वालक्ष्मणंचेदमब्रवीत् - सौमित्रकेन
 चोर्णनीत्यर्धतवरुणालयः अगाधसालिलैःपूर्णैर्कैर्मत्स्यैःसमाकुलः उपायंनैवपश्यामोयेनायंसुतराभवेत् ॥ ल
 क्ष्मणउवाच आदिदेवस्त्वमेवासिपुराणपुरुषोत्तमः वकदालभ्योमुनिश्चात्रवर्ततेद्वीपमभ्यगः - अस्मात्स्थाना
 नाद्योजनार्द्धमाश्रमस्तस्याघव अनेनदृष्ट्वावहवोब्राह्मणोरवुनंदन तंष्टच्छगत्वारजेंद्रपुरांणमधिपुंगवं इति

इतिस्कंदपुराणोक्तंफाल्गुनकृष्णाविजयैकादशीव्रतमाहात्म्यम् ॥

फाल्गुनकृष्णद्वादश्यांविशेषकृत्याभावात्तिथिदेवतात्वेनद्वादश्यांहरेपूजनमित्युक्तत्वाद्धरिपूजैवकार्यं फाल्गुन
कृष्णत्रयोदश्यांपक्षप्रदोपकार्यं तच्चसविरतरंगमार्गमासकृत्येप्रपञ्चितम् ॥ फाल्गुनचतुर्दश्यांशिवरान्निव्रतम्
उर्नमोभगवतरेन्द्राय ॥ अथामांतमासेनमाषकृष्णचतुर्दश्यांशिवरान्निव्रतमुक्तम् ॥ अस्याःस्वरूपंशिवरह
स्येमदनरत्ने ॥ तत्प्रभृत्यथर्देवर्षेमाषकृष्णचतुर्दश्यांशिवरान्निःसमाख्यातासाप्रियात्रिपुरद्विपइति स्कां
देपि माषफाल्गुनयोर्मध्येअसितायाचतुर्दश्यांशिवरान्निस्तुसाख्यातासर्वयज्ञोत्तमोत्तमेति ॥ तथाहि ॥ तन्नाशि
वरान्त्रिरितितत्पुरुषसमासेनयोगेनप्रवर्तमानःशब्दोरूढ्यमाषकृष्णचतुर्दशीरूपेकालीविशेषेनियम्यते शिव
रात्रिर्धर्मिनश्च ते इतिवहुर्ब्राह्मिस्ममासेनयोगोप्रवृत्तः शब्दोरूढ्याव्रताविशेषेनियम्यते इति कालतत्त्वविवेचने
तुरान्निशब्दस्यातिथिपरत्वाद्योगेनशिवव्रतयोग्यतिथि लाभाद्भ्याच्च तादृशेषलभात् अत्रयोगरूपोपरात्रि
शब्दः परतुक्काचिद्धतेकेवलशिवरान्निशब्दप्रयोगः सलक्षणायातवरत्नादिशब्दवत् नचमुखसंभवति लक्षणाश्व
यणाश्ववणमनुचितमितिवाच्यं लक्षणाया अभावोव्रतविषयत्वप्रसंगाभावात् अतएवप्राचुर्येणशिवरात्रिव्रतश
ब्दएवव्रतप्रयुज्यते तिथिविशेषसंज्ञाकरणप्रयोजनचतेनशब्दनातानिर्दिश्यतत्रोपवासपूजादिविधानमिति तत्राशि
वरात्रिव्रतमेकादशीजयंतीव्रतवत्संयोगपृथक्कथयेननित्यकाम्यंचेत्युभयविधं तत्राकरणे प्रत्यवायः स्कंदपुरा
णेष्वथ्यते परापरतरंभासिशिवरात्रिः परात्परं नपूजयंतिमुक्तीशंरुद्रंत्रिभुवेनश्वरं - जंतुर्जन्मसहस्रेणअमतेना
त्रसंशयइति वीप्सापितत्रैवपठिता वर्षेवर्षमहादेविनरोनारीपतिव्रता शिवैरोजोमहादेवैकामंभस्तथाप्रपूजयेदिति

मातरः प्रवचः ॥ १ ॥ अथालक्ष्मणस्यातिशोभनं जगामराघवोद्भुङ्कुतो रामतवागमः ॥ रामदेवाच ॥ ॥ त्वत्प्रसा
स्तेल्लोदहंविप्रवत् ॥ २ ॥ असमीपतः आगतोऽस्मि ससैन्यो जलं कांजितुं सराक्षसां भवतश्चानुकूलं चान्तिर्यतं विधायामया
पुरं तदुपायं वदतः ॥ ३ ॥ प्रसादं कुरु सत्तम एतस्मात्कारणादेव प्रपुष्ट्वा महभागतः ॥ ४ ॥ मुनिरुवाच ॥ ॥ कथयि
ष्याम्यहं रामव्रतानामुत्तमं व्रतं कृतेन येन सहसा विजयस्ते भविष्यति ॥ लंकां जिंत्वा रिपुहत्वा व्रतं तनुनिशामय
फाल्गुनस्यासितपक्षे विजयैकादशी भवेत् तस्याव्रते कृते रामविजयस्ते भविष्यति ॥ निःसंशयं समुद्रं त्वत्तिरि
ष्यसि सवानरः विधितुं श्रूयतां रामव्रतस्यास्य फलप्रदः दशम्यादिवसे प्राप्तिं कुम्भमेकं तु कारयेत् हैमवारज्जतं
वापिता च वाप्यथ सृणु मयं स्थापयेच्छोभितं कुम्भं जलपूर्णं सपञ्चवं तस्योपरि न्यसेद्देवहैमनारायणं विभुं एका
दशी दिने प्राते प्रातः स्नानं समाचरेत् निश्चलं स्थापयेत् कुम्भं कंठे माल्यानुशोभितं दाडिमैर्नारिकेलैश्च पुजयेच्च
विशेषतः सप्तधान्यमधस्तस्य यवानुपरि विन्यसेत् गंधधूपैस्तथादिपैर्नैवेद्यं विविधैरपि कुम्भाग्रतो द्विनं
रामनाथं भक्तिभावातः राजाजगत्तुल्यैव तस्याग्रकारयेद्बुधः द्वादश्यादिवसे प्राप्तिं मातङ्गयोदये तु तं न विवा
कुम्भं जलेशु श्रृंखलां प्रक्ष्वयेत् तथा तडगिरिस्थापयित्वा वापूजयित्वा यथाविधि दद्यात्सदैव तं कुम्भं ब्राह्मणे वेदपारणे
कुम्भेन सह राजेन्द्र महादानानि दापयेत् अनेन विधिना रामप्रयुषैः सह संगतः कुरुव्रतं प्रयत्नेन विजयस्ते भवि
ष्यति इति श्रुत्वा ततो रामो यथोक्तमकरोत्ततः कृते व्रतोऽसि विजयी व भूवरघुनन्दनः प्राप्तासीत् तातुलं कायापी
लरत्नानि हतारणे अनेन विधिना पुत्रये कुर्वति नराव्रतं इह लोके जयस्ते वां परलोकरतया क्षयः एतस्मात्कार
णात् पुत्रकतं व्यविजया व्रतं पठनाच्छ्रवणाच्चैव वा जपेन फलं लभेत्

इतिस्कंदपुराणोक्तं फाल्गुनकृष्णविजयैकादशीव्रतमाहात्म्यम् ॥

फाल्गुनकृष्णद्वादश्यां विशेषकृत्यभावात्तिथिदेवतात्वेनद्वादश्यांहरिपूजनमित्युक्तत्वाद्धरिपूजैवकाव्यं फाल्गुन
कृष्णत्रयोदश्यांपक्षप्रदोपकार्यं तच्चसविस्तरंमार्गमाप्तकल्पेप्रपञ्चितम् ॥ फाल्गुनचतुर्दश्यांशिवरात्रिव्रतम्
डोनमोभगवतेरुद्राय ॥ अथमांतमासेनमाघकृष्णचतुर्दश्यांशिवरात्रिव्रतमुक्तम् ॥ अस्याःस्वरूपंशिवरह
स्येमदनरते ॥ तत्रभृत्यष्टदेवैर्माघकृष्णचतुर्दश्यांशिवरात्रिःसमाख्यातासाप्रियात्रिपुरद्विषद्विति स्कां
दैपि माघफाल्गुनयोर्मध्येआसितायाचतुर्दश्यांशिवरात्रिस्तुसाख्यातासर्वव्यातोत्तमेति ॥ तथाहि ॥ तत्राशि
वरात्रिरितितत्पुरुषसमासेनयोगेनप्रवर्तमानःशब्दोरुद्रयामाघकृष्णचतुर्दशीरूपेकालीविशेषेनियम्यते शिव
रात्रिर्धस्मिन्व्रते इतिबहुव्रीहिसमासेनयोगेप्रवृत्तः शब्दोरुद्रयाव्रतविशेषेनियम्यते इति कालतत्त्वविवेचने
तुरात्रिशब्दस्थितिथेपरत्वाद्योगेनाशिवव्रतेयोग्यतिथि लाभद्रुद्र्याच तद्विशेषलाभात् अन्नयोगरूपेयंरात्रि
शब्दः परतुक्चिह्नतेकेवलशिवरात्रिशब्दप्रयोगः सलक्षणयानवरात्तादिशब्दवत् नचमुखसंभवति लक्षणाश्र
यणाश्रवणमनुचितमितिवाच्यं लक्षणाया अभावव्रतविषयत्वप्रसंगाभावात् अतएवत्राचुर्द्वयंशिवरात्रिव्रतश
ब्दएवव्रतेप्रयुज्यते तिथिविशेषसंज्ञाकरणप्रयोजनंचर्तनशब्दनातांनिर्द्वयव्रतोपवासपूजादिविधानमिति तत्राशि
वरात्रिव्रतमेकादशीजयतीव्रतवत्संयोगपृथक्कन्यायेननित्यकाम्यंचेत्युभयविधं तत्राकरणे प्रत्यवायः स्कंदपुरा
णेपठ्यते परापरतरमासिशिवरात्रिः परात्परं नपूजयतिमुकीशंरुद्रंत्रिभुवनेश्वरं : जंतुर्जन्मसहस्रेणध्वमेताना
त्रसंशयइति वीभसापितवैवपठिता वर्षेवर्षमहादेविनरेनारीपतिव्रता शिवैरब्रौमहादेवैकामंभक्त्याप्रपूजयेदिति

नित्यानि श्वलशब्दाच्चतत्रैव मायकृष्णचतुर्दश्यां यः शिवं संशितव्रतः । मुमुक्षुः पूजयेन्नित्यं सलभेदीप्सितंप्रद
मिति सागरोयदिवशुष्येत्सीयते हिमवानपि मेरुमंदरशैलाश्च श्रीशैलोर्विधेय एव च चलं त्येते कदाचिद्वैनि श्वलं हि
शिवव्रतमिति काम्यत्वं च फलश्रवणादवगंतव्यं तथा हस्कंदपुराणे शिवं च पूजयित्वा योजगार्त्तचतुर्दशीं मातुः प
योधरसंनपि वेत्स्य कदाचन यदीच्छेद्वांछितान् भोगान् दिवि देवमनोरमान् आगमोक्तविधिकृत्वा प्राप्नोति परमंपदं
मम भक्तस्तु यो देवि शिवरात्रिमुपैष्य च गणपत्यमयं दिव्यमक्षयं शिवशासनमिति सर्वान् भोगान् समुक्ता तु मृतो भू
योनजायत इति काम्यव्रतस्य शासनसंहितायां वर्षसंख्या पठ्यते एवमेतद्व्रतं कुर्यात्सति संवत्सरं व्रती इति
शाण्डिकमेतत्स्याच्चतुर्दशाविदं कंतया सर्वान् कामानवाप्नोति त्रेत्येव हे च मानव इति अत्रोपवासां शिवपूजा जागर
णानि त्रीण्यपि समुदितानि प्रधानकर्माणि आधिकारबोधकेषु नागरखंडादिवाक्येषु लयाणामपि फलसंबंधश्च वरा
त तथा च नागरखंडे उपवासप्रभावेन वलादपि च जागरान् शिवरात्रिस्तथामर्त्यां सतस्या च प्रपूजया अक्षयां
ह्यनर्त्तभोगान् शिवसायुज्यमाप्नुयादिति संप्रहेपि स्वयंचलिगमभ्यर्च्य सोपवासः सजागरः अजानन्नपि नि
द्यापोनि पादो गणतांगत इति तस्मादुपवासादित्रयाणां समुदायस्यैव व्रतरूपत्वं अस्यैवोद्दलकलिंगमभिधीय
ते लुब्धकस्य भद्राश्वजन्मप्राप्तवतो दुर्वाससाहससंवादपठ्यते कृष्णपक्षे चतुर्दश्यां न कंचन्मृगमासवान् अत्रोपि प्रा
थराथैश्च सांपीडितो वसदिति उपकाम्यधनुःकोट्या विस्वपत्राणि मानव पतिता निमहराजशंभोः शिरसि
भूतले तत्रैव तस्थौ राज्ञे सर्वराजमर्तद्वितः शशि शेषेस्ततो व्याधस्तब्धदृष्टिरनामिषः प्रभाते विमले जाते कंदमूलेश्च
पारित इति ननु कचिदुपवासादित्रयं विधाय पुनः पक्षांतररूपेणोपवासव्यतिरेकं द्वयं पठ्यते अथवा शिवरात्रिं च
प्रजागारैर्नयेदिति नायंदोषः अथ वेत्स्य नु कत्पेयं क्रमेणाशका विषयव्योपपत्तेः यान्यपि अत्रां डितप्रभावोहि

शिवरात्रिमुपोष्यते सर्वान्कामानवाप्नोति शिवेन सह मोदते तथा काश्चित्पुण्यविशेषेण ब्रतहीनोऽपि मानवः जागरं कुरुते
तत्र सरुद्रसमतामियात् तथा यः पूजयति भक्त्येव शमनेकफलतां ब्रजे दित्यादीनि केवलं उपवासजागरेण पूजावि
धाय कानि तान्युपकल्पत्वाद् शक्तिविषयाणि हेमाद्रिमाधवीयमदनरत्नादावप्येवम् ॥ नित्यं कान्यन्यरूपस्या
ऽपरस्य ब्रतस्य सर्वाधिकारत्वमशानसंहितायामुक्तं शिवरात्रिब्रतं नाम सर्वपापप्रणाशनं आचांडालमनुष्याणां
भुक्तिभुक्तिप्रदायकमिति नृसिंहपरिचर्यायां वैष्णवैरुच्यते ब्रतं कार्यमित्युक्तं सौरोवावैष्णवोवाच्यो देवतातरपूजकः
न पूजाफलमाप्नोति शिवरात्रिविहर्षु खड्गति यमवचनात् न तत्र तत्र गमिष्यति यो द्विषति सहेश्वरमिति शिवविद्वेषिणो
वैष्णवपदप्राप्तिनिषेधाच्च ॥ अधिकारि नियमः स्कंदपुराणे दर्शिताः ॥ माघमासे तु कृष्णायाम् फाल्गुनादौ चतुर्दशी
सा च पुण्यातिथिर्ज्ञेया सर्वपातकनाशिनीति अहिंसा सत्यमक्रोधोद्वेगश्चर्षदया क्षमा शान्तात्मा क्रोधहीनश्च तप
स्विष्यन्नसूयकः तस्मै देयमिदं देवि गुरुपादानुगोपयद् अन्यथा यो ददाति तर्हि स तदानरकं ब्रजेदिति ॥ इति ब्र
तस्वरूपतदुपयोगिनिर्णयः ॥

अथ तिथिर्निर्णयते

साचा द्विधा शुद्धा विद्धा च

तत्र सूर्योदयमारभ्य पुनः सूर्योदयपर्यन्तं शुद्धा

तदन्या विद्धा तत्र शुद्धायां नास्ति संदेहः विद्धा तु प्रदोषानि शथिभयं व्यापिनी आह्लाः अदोषवेधे वा युपुराणे दर्शिताः ॥
तयोदयस्तो सूर्ये च तस्यैव वरात्रिषु भूतविद्धा तु या तत्राशिवरात्रिब्रतं चरेदिति स्मृत्यन्तरेऽपि ॥ प्रदोषं व्यापिनी
आह्लाशिवरात्रिचतुर्दशी रात्रौ जागरणं वस्मात्तस्मात्तां समुपोष्येदिति ॥ त्रयोदशीमिदं नास्तीति ब्रह्मोपचयचतुर्दशी वि
वर्गप्राप्तये कार्यं गृहस्थैः शिवतोषणी माघे चतुर्दशी कृष्णायामेव दर्जनं मुखे तादृते ह्युपवासः स्यात्तिथ्यन्ते पार
णमेवेत् त्रयोदशयुताकार्यं शिवरात्रिचतुर्दशी ॥ पारणाहिञ्चतुर्दश्यं पञ्चस्तं याति नोदविः शिवरात्रिः पराकार्यं

यदिरात्रौ योदशीः । अन्यथा तु भवेत्पूर्वापरेमात्रं दुर्लभमा । इति निशीथवेदस्तु ॥ ईशाद्रसंहितायां माघकृष्णचतुर्द-
शमासादिदेवोमहेश्वरः शिवलिंगतयोद्भूतः कोटिसूर्यसप्तप्रभः तत्कालव्याप्तिनीम्राह्याश्वरात्रिव्रतोत्तिथिर्ब्रह्मरात्रा-
दधश्रोद्धयुक्तायत्रचतुर्दशी तत्तिथौ वेवकुर्वीत शिवरात्रिव्रतव्रती । ब्रह्मरात्रादयश्चोद्धृत्य मुक्तायत्रचतुर्दशी नैवतत्रव्रतकु-
र्यादायुरैश्वर्यहानिददति । व्याप्यर्द्धरात्रं यस्यां तु जायते याचतुर्दशी । तुर्यमेव व्रतं कर्तव्यमत्र सादृश्याभिन्नः ।
पूर्वपुरपरेद्युर्वामहतीरियाच्चतुर्दशी व्याप्तासाहृयते यस्य सा तस्य कुर्वाकृतं तुरः । लिंगाविर्भावकाले तु व्याप्तायाह्यात्र-
तुर्दशी तदूर्द्धाधो न्विताभूता सा कार्याव्रतिभिः सदा । मन्मथिकरीहोषामाघकृष्णचतुर्दशी महानिशा निवृत्ता या तु त-
त्र कुर्वादिमघतमिति ॥ अतएतस्य व्रतस्य रात्रिप्राधान्यमुक्तं स्कंदपुराणे । निशि अमतिभूतानि शक्यः शूलभृ-
द्यतः अतस्तस्यांचतुर्दश्यां सत्यातं पूजनं भवेत् । एतस्यार्थः निशि अमतिचरंति भूतानि पिशाचादयः शक्योद्व्यः शु-
लभूतशंकरः यतो तस्तस्यांचतुर्दश्यां तेषां भूतशक्तिशिवानां पूजनं कर्तव्यं । नागरखंडे । माघमासस्य कृष्णायान्चतु-
र्दश्यां सुरेश्वरः अहयास्यामि मुष्टेरात्रावस्ते दिवाकरे । लिंगेषु च समस्ते पुरुषावो रपुत्रपुत्र संक्रमिष्यामि संद-
भवं वर्षपापविशुद्धये । तस्माद्रात्रौ हि मे पूजायः करिष्यामि तानवाः मंत्रैरतैः सुरेश्वरेषु विषाध्मासमद्विष्यति । एवं सतीति
पूर्वपुरेव परेश्वरेव वा यत्र ब्रह्मोपाणिशोथो भयव्याप्तिस्तत्र ब्रह्ममाचरणीयं । पूर्वपुरेवो भयव्याप्तौ स्कंदपुराणे प्रोच्यते । न-
योदशी यदादिवादिनमुक्तिप्रमाणतः जागरो शिवरात्रिः स्यान्नशि पूर्णाचतुर्दशी दिनभुक्तिरत्रास्तसमयः । पूर्वपुरे-
वो भयव्याप्तौ कामिकेऽपि प्रोच्यते । निशाद्वये चतुर्दश्यां पूर्वात्याज्यापराशुभेति । तथा तत्रैव आदित्यास्तमयेका-
लेश्चास्ति चेद्याचतुर्दशी तद्वात्रिः शिवरात्रिः स्यात्सा भवेदुत्तमोत्तमोति । दिनद्वयेऽप्युभयव्याप्तिरनुभवव्याप्तिश्च न सं-
भवेत् । यामद्वयवृद्धेः यामद्वयक्षयस्य चाभावात् । यदा पूर्वेषु निशीथव्याप्तिः पूर्वेषुः प्रदोषव्याप्तिस्तदा पूर्वेषुरेवो

पवासः कार्यः कृष्णाष्टमोस्कंदपंष्टाशिवरात्रिश्रतुर्दशी एताः पूर्वयुताः कार्याः स्तिथ्येतुप्रारणभवत् जन्माष्टमी
 रोहणीचशिवरात्रिस्तथैव च पूर्वविद्वैकतेव्यातिथ्यतेपारणेशुभा श्रावणीदुर्गनवमीतथादूर्वाष्टमीचथा पूर्ववि
 द्वैकतेव्यातिथ्यतेपारणेशुभा जयंतीशिवरात्रिश्रकार्यमद्वाजयान्तिते इत्यादिस्कंदपुराणादिवचनैर्जया योगा
 स्यादतचेनतस्य प्राद्वस्त्यावगते माघफाल्गुनयोर्मध्येयास्याच्छिवचतुर्दशीः अनंशेनसमायुक्ताकर्तव्यासुतिथिः
 सदेतिनागरखंडवचनाच्च महतामपिपापानां दृष्टवौनष्कतिः पुरा नदृष्टाकुर्वतांपुंसांकुह्युक्तां तथा शिवामिति
 तत्रैवदर्शयुक्तयानिदाश्रवणात् यदातुपूर्वद्युर्नशीथादूर्ध्वप्रवृत्ताचतुर्दशीपर्युः क्षयवशाद्विशोधादूर्वागेव
 समाप्तापरेशुरतोपवासः प्रदोषव्यासरेकरथाः सद्भावात् एतदभिप्रेत्यमाधवोयस्मर्यते माघाक्षितेभूतदिनं
 कदाचिदुपैतियोगयदिपंचदश्या जयाप्रयुक्तं ननुजातकुर्व्याच्छिवस्यरात्रिः प्रियकुच्छिवस्येति ॥ श्रावणयोः
 दश्याप्रकर्षणयुतामिद्युक्तं यत्पूर्वद्युस्त्रयोदश्यावहुरात्रिव्यासिप्रतीतिः एतन्माधुवनतानुसारेणोक्तं हेमाद्रिः
 मदनरत्नादौतुनिशीथव्याप्त्यानिर्णयः कार्यद्वत्युक्तं निर्णयामृततुप्रदोषव्यापिनोप्राप्त्युक्तं मयूखे यदाच
 तुर्दशीपूर्वद्युर्नशीथेपरेशुश्रवप्रदोषे तदापूर्वदुरेव अर्द्धरात्रापरस्तत्रेज्जयायोगोयदाभवेत् पूर्वविद्वैकतेव्या
 शिवरात्रिः शिवाप्रियेतिमयूखेभिहितं यतुएतस्मादेववचनादिनद्वयेपनिशीथव्याप्तौपूर्वोत्तिहेमाद्रिमदनौ ॥
 इत्यत्र एतस्यवचसउत्तरदिनेनिशीथव्याप्ताभावेषुपुप्रते उत्तरदिनेगतप्रदोषानिशीथव्याप्तौदिवारात्रिव्रत
 मितिपूर्वाक्तवचसः संकल्पकालस्यचवाधयोगादितितच्चित्यं तत्रैतादृशश्रुथानुप्रलंभात् उत्तरदिनेप्रदोषनिशी
 थोभयव्याप्तिसलोपग्रह्यातिथिनिर्णायकजयायोगसंग्रहकामपीडानिपेधसत्त्वेनपूर्वविद्विद्याः एवग्रह्यतिर्तुयुक्तत्वाच्च
 दिवारात्रिव्रतमित्यस्यव्रततिरेचरितार्थत्वेन विशेषवचनप्रकृतव्रतानिर्णायकत्वाच्चसंकल्पस्यचांगत्वेनतत्कालव्या

प्लरुद्रावनाहंवाञ्च कृष्णवानात्रयोदशानिषिद्धाः ॥ पाद्मिहरिभक्तिविलासे ॥ शिवरात्रिव्रतेभूतकामविद्विष्वर्ज
 योदित्युक्तं तत्रैवपराशरः ॥ माघासितभूतादिमहिम्नजन्मपैतियोगयदिपंचदश्याः जयाप्रयुक्तं तत्तुजातुकुर्याच्छि
 वरपरान्नात्रिप्रयुक्छिवरस्य ॥ योगेडकैलौगादिणा ॥ दिमुहूर्तमिवयोगेयोभोमौहूर्तिकः स्मृतः ॥ अस्वटीका
 प्रमाणमाह ॥ माघासितस्यादि एवंचमाघफाल्गुनयोर्मध्येस्याच्छिवचतुर्दशी ॥ अर्धनेनसमायुक्ताकर्तव्यास
 वंदातिथिरितिचः शिवरात्रिव्यतिरिक्ताशिवचतुर्दशीव्रताविषयकं ॥ अथवापरदिनेजन्मायोगाभावाविषयंसका
 मावैष्णवविषयकंवाज्ञेयं इत्थंच यदाचतुर्दशीक्षयः स्याताहैवैष्णवानामपिविद्वोपवासः प्रसज्येतैव अन्यथा
 अमावास्यासंयोगव्यवस्थायाअत्रलोपप्रसंगान्न ॥ अतःसाव्यवस्थावैष्णवजनसंसंतास्यादिद्व्युपेक्षा अतएवत
 स्मिहपरिचर्यायांतुदर्शविद्वैवोपोद्वेत्युक्तं इयंतिरुष्टशाचेदातिप्रशस्तातदुक्तं माधवीयपुराणे त्वयोदशीकुला
 द्येकामध्येचैवचतुर्दशी अतैवसिनीवालीत्रिरुष्टस्यांशिवमयैवेदिति ॥ यथाविरुष्टशाप्रशस्ताः तत्रात्रार
 विशेषेणयोगविशेषेणापिप्रशस्ताभवति तथाचस्कंदपुराणेपठ्यते माघकृष्णचतुर्दश्यारविवारोयदाभवेत् सो
 मोवाथभवेद्विकर्तव्यव्रतमुत्तमं शिवयोगस्ययोगैतद्वेदुत्तमोत्तमं शिवरात्रिव्रतं त्वेतत्तद्वेदुत्तमोत्तममिति ॥
 इतिग्राह्याशिवरात्रिव्रततिथिनिर्णयः ॥ अथपारणित्येयः ॥ अथदेवरादिनेपूर्वमेवचतुर्दशीसमाप्यते
 तथातिथ्येतकार्थं तथाचस्कंदपुराणे कृष्णाष्टमीत्यक्ताः एतांपूर्वयुताः कार्यातिथ्यतेपारणभवेदिति पठितं
 यदातुदिवानसमाप्यते तदाचतुर्दशीमध्यपूर्वाह्निकार्थं तदप्युक्तंतैव उपोषणंचतुर्दश्यांचतुर्दश्यांतुपारणम्
 कृतः सुकतलक्षश्चलभ्यतेवाथवानवां ब्रह्मास्त्रयचतुर्वक्त्रः पंचवक्त्रस्तथाप्यहः दक्षयेयादिफलतस्य शक्तोवक्तुंनपा
 वति ब्रह्मांडोदरमध्येतुयानितिथानिसतिवै संज्ञातानिभवंतीहभूतामां पारणेकृते तिथिनामेवसर्वास्यामुपवास

व्रतादिषु तिथ्यन्तेपारणकुर्व्याद्विनाशिवचतुर्दशीमितिमदनरत्ने कालादर्शेपि साव्रतमयपथंतव्यापिनीचेत्परह
 नि दिवैवपारणकुर्व्यात्पारणानैवदोषमागिति केचित्तुशक्तिस्तिथ्यन्तेअशक्तिस्तिथिमध्यह्न्युच्चः मयूखेति । तस्य
 कालोमुख्यस्तदंतकालोर्गौणइत्युक्तं यत्तु निर्णयसिद्धौ यामवयादवार्कचतुर्दशीस्मिमाप्यौतुतदंततदूर्ध्वगामिन्यां
 तुप्रातःस्तिथिमध्यप्येवेति हेमाद्रिमाधवादयोऽव्यवस्थामाहुस्तत्र तिथिभतिचपारणमवयोदितयामत्रयोर्ध्वगामि
 न्यांप्रातरेवहिपारणेत्यादि तच्चित्सं तिथिमध्येपारणाविधायकवचनानामेकमूलकल्पनालाघवानुरोधेनएत
 द्वचनासिद्धार्थानुवादकत्वस्यैवयुक्तत्वात् यदप्युक्तं वयंतुतिथ्यन्तेपारणंभवदितिकृष्णपुण्यादिविषयकमितिद्व
 मइति तदपिचित्संतिथ्यन्तेपारणंभवदित्यत्रतिथिशब्देनप्रक्रांतसर्वतिथिपरामर्शस्याः सिद्धत्वेनसंकोचस्यान्या
 थ्यत्वात् यदपिसिद्धस्तमयपथंतव्यापिनीचेत्परहनीतिमदनरत्नकालादर्शयुतवचनंशिवरात्रिब्रतमिन्नब्रतपरसि
 ति तदपिनप्रकरणवाधापत्तेः तच्छब्दस्यप्रक्रांतशिवरात्रिपरानर्शकत्वेनतद्विन्नब्रतपरामर्शकत्वानुपपत्तेश्चेति
 ॥ इतिपारणनिर्णयः शिवरात्रौश्रवश्यंकर्तव्यांशिवपूजातदुपयोगित्वेनप्रासंगिकंकिंचिन्निरूप्यते तत्रादौ
 स्याद्वलिगमहिमतदिभविष्यपुराणयोः श्रावणमान्बलवान्श्रीमान्धनवान्पुत्रवान्सुखी वरामिष्टलभोऽर्द्धशार्थवृ
 यःसमर्चयेत् शुद्धस्मगोशकटिपट्टताम्रकांस्यमयंतथा कृत्वालिगंसकपूज्यवसेत्कटपायुतद्वि वि कामनावि
 शेषेणालिगभेदाः देवीपुराणे वाक्षेविन्नप्रदंलिगंसफाटिकसर्वकामदं तन्मैदागिरजंश्वेष्टमन्यद्वापिहि
 लिगवत् कटापूजयविषेद्रलप्यसेवेभिसंतफलं श्रयफलविशेषोहेमद्रौलिख्यंणसमुच्चये आशुष्यहीरज
 जैयरोगाहर्नमोक्तिकोद्धव सुखकटुपुष्परंगोत्थवैडूर्यशत्रुदपहन् प्रक्षरानांज्वलक्ष्मिदमैद्वलीलपुशःप्रदं

लिंगानारकतं पुष्टिरफाटिकं सर्वकामदमिति ॥ शिवनरेदसवां द पिष्टाणामुक्तेय पूज्यं लिंगं रजतसंभवं-
 कीर्तिकामोर्वयदित्यलिंगं कांश्यसमुद्भव- पूज्येताब्जलिंगं पुष्टिकामोहिमानवः ॥ १० ॥ पुष्टिकामस्तु सततं लिंगं प्रेत-
 लसभवं शत्रुमारणकामस्तु लिंगं लोहमयंसदा- तथा सोऽस्मयं लिंगमायुः कामोर्वयः सदा ॥ तथा ॥ ब्रह्मस्वपुरि-
 हारार्थं सोऽयं लिंगमर्चयेत् स्थिरलक्ष्मीप्रदं हेमराजतचैव राज्यं कृत- ॥ ११ ॥ राजा वृद्धिकरं राजतां च यः पुः प्रवर्द्धनमिति
 लिंगे ॥ श्रीप्रदं शार्वालं लिंगं शिलाजं सर्वसिद्धिदमिति कालोत्तरे ॥ १२ ॥ गंधपुष्पमयं लिंगं तथा प्रादिविनि-
 र्मितं सर्वकामप्रदं पुंसां लिंगं तात्कालिकं स्मृतमिति ॥ लक्षणसमुच्चये ॥ १३ ॥ गंधसौभाग्यदं पौष्पभुक्तिमुक्तिप्रदा-
 कं प्रभुमानप्रदं शार्ङ्गसौन्दर्यदं नागदंतजं शालिपिष्टोद्भवं पुष्पपौष्टिकधनवर्द्धनं ॥ गोधूमं वातरोगघ्नं यमजं वलपु-
 ष्ठिदं रिपुभेदकरं मोहलोदं स्यान्माषाण्डिजं श्रावमायुः प्रदं ज्येष्ठोऽङ्गितीति विवर्द्धनं नानाफलोद्भवं लिंगं नाना-
 कामप्रदायकं तैलपिष्टकरोत्यग्निसेद्धार्थमयनाशनं तैलमिश्रितापिष्टोद्भवं लिंगं क्षुधां करोतीत्यर्थः ॥ १४ ॥ मुखकृत्वा-
 वनेयचगोमवं रोगनाशनं गुणदं सैकतं भूरिसौभाग्यदायकं चलावणं ॥ १५ ॥ उच्चाटनेतुपांशव्यं मौलशब्दक्षयावहं ॥ वंशां-
 कुरसमुद्भूतं वंशवृद्धिप्रदं भवेत् पुरक्षोभकरं भौरं रामठं चाधिकारकं ॥ भौरं गौगुलरामठं हि गुमयं पूज्यं गंधमयं
 लिंगं त्रिकालं मुखावहं चण्डेण च दनेनाथकुंकुमेन सुगंधिना चतुःस्मिन्नेन वा कार्यं लघुना केवलेन वा चंद्रः कर्पूरः
 लघुपुरगुरुः चतुसमलक्षणं गारुडे कस्तूरिकाया द्वाभ्यां च त्वारश्चंदनस्य च ॥ कुंकुमस्य जपश्चैव शशिनश्च ततः सु-
 भदिति शिवनारदसंवादं तथा पिपाथैश्च श्रेष्ठं क्षिप्रसिद्धिप्रदं भवेत् पाथैर्वेनर्तुलिंगेन वहवः सिद्धिमागताः कृते-
 रत्नमया लिंगं त्रैतायां हेमसंभवं द्वापरे पारदं श्रेष्ठं पाथैर्वतुकलौघुगे ॥ १६ ॥ श्रेष्ठमित्यनुपंगः ततश्च कलावापिना लिंगां-
 तरानि पेषः अथ पाथैर्वालिंगे तु संस्थाभेदेन फलविशेषः ॥ नारद उवाच ॥ देवकेन प्रकारेण कर्तव्यं सर्वकामिकं यस्य

पूजनमात्रेण कृतकस्योभवेत्तरः ॥ शिवउवाच ऋषेः सर्वप्रयत्नेन पार्थिव ! लिंगमुत्तमं ॥ एकैकं तदर्थं हि तन्निर्मितं स्वकाम-
 मुद्दिश्य यत्नतः । मर्लिङ्गं पार्थिव ! लक्ष्मिमुक्तिमुक्तिफलं प्रदं देशकालवत्तद्वात्वा कुर्व्याल्लिङ्गं फलप्रदं ॥ विद्याशीलं
 साहस्रं धनार्थं वतदर्थकं पुत्रार्थं सार्धं साहस्रं कन्यार्थं च शतत्रयं वक्षोर्लिङ्गं युतं कुर्यात्सर्वं पापहरं परं ॥ न्यार्थी
 शतसाहस्रं कंता र्थं शतपंचकं मोक्षार्थं कोटिगुणितं भूकामश्च सहस्रकं रूपा र्थं त्रिसहस्रं तु तीर्थार्थं द्विसहस्रकं सु-
 हरकामं ॥ सहस्रं तु वस्त्रार्थं शतपंचकं उच्चाटनपरश्चैव सहस्रं च यथोक्तवत् स्तंभेन च सहस्रं च मारुणैश्च तदर्थकं ॥ निग-
 डात्समुक्तिकामस्य सहस्रं साद्वर्मा रितं महाराज भये पंचशतं धोराध्वसंकटे शतद्वयं च डाकिन्याभये पंचशतं परं ॥ हारि-
 ह्ये पंचसाहस्रं तस्याधी सर्वकामिकमिति पूर्वोक्तमह्यं सस्य पूर्वाप्रत्यहं कियर्लिङ्गं सस्य विधेयेत्युपेक्षाया माह एकं
 पापहरं प्रोक्तं द्विलिङ्गं चार्थसिद्धिदं त्रिलिङ्गं सर्वकामानां कारणं परमरितं ॥ मारुणैश्च तु लिङ्गं पुंलकान्ये च पंचकं ॥ उद्धत-
 रोरारमेवं स्यात्पूर्वोक्तगणनावधीति ॥ अन्यत्रापि ॥ लिङ्गानामयुतं कृत्वा महाराज भयं हरेत् ॥ सहस्रमेकं लिङ्गं
 नांवाधानां तु भयं हरेत् सहस्राणि तथा पंचानि गङ्गान्मुक्तयेन एणाम् कारणं हविमुक्तार्थं मयुतं कारणं बहुधः ॥ डाकिन्य-
 दिभये सतसहस्रं कारणेन तथा सहस्राणां तु पंचाशदपुत्रोपि हिकारयेत् ॥ लिङ्गानामयुतेनैव कन्याकामस्तु कारयेत्
 एकलिङ्गाचनेनैव शत्रुलां श्रेयमाप्नुयात् लक्षमेकं तु लिङ्गानां यः करोति नरो भुवि ॥ शिव एव भवेत्सोपि नात्र कारय्या
 विचारणेति क्रियासारे ॥ लिङ्गस्थशिवनाभेः स्तुनहिपोठप्रकटपुनं तदाधारशिलैव स्यात्तस्य पीठमिति स्मृतं ॥ उत्त-
 ममध्यमं हानिमाति लिङ्गं त्रिधा स्मृतं एकैकं विविधतद्दुत्तमं गुलिमानतः ॥ तत्राटसप्तान्गुलिकं लिङ्गं श्रेष्ठं तथारस्मृतं
 षट्पंचकं चतुर्मानं मध्यमं त्रिविधं स्मृतं त्रिद्वेकांगुलिकं लिङ्गं त्रिविधं तु कनीयकं ॥ उत्तमं बहुदाकारं मध्यमं कुक्कुटा-
 डवत् ॥ अधमं गोकुक्कुडं च द्वादशलिङ्गं त्रिधा स्मृतं ॥ श्लाघादत्परीमाणं तद्विङ्गं कुञ्जं चित्रं ॥ कुर्वीतां गुं पृष्ठोद्गृहस्त्वनं कदाचि-

स्तमाचरेत् ब्रह्मोशीतिगुजः गुजः प्रचाल्यमापकनेशोऽक्षः कर्षोर्द्धीत्यमरकोशात् तस्मादशीतिगुजपरिमाण
 यास्तदापार्थिवलिङ्गकर्तव्यं रुद्राक्षं शिवलिङ्गं च स्तूलं स्तूलं प्रशस्यते ॥ इति वचनाच्च ॥ सिद्धांतशेखरे अनुल्लादि वि
 तस्स्य तं लिङ्गं गेहे प्रपूजयेत् प्रासादे तु तदूर्ध्वं स्थापयन् नीयं प्रयत्नत इति पाद्वे शालिन्नाम शिलालिङ्गे यः करोति मन्त्र
 नं तेनार्चितः कार्तिकेयः पुगानामेक स पत्ति प्रागादिदिग्भिर्मुखा निवमः स्मरसमुच्चये प्रागाननोधनददिभवदुनोय
 वेति अन्यत्रापि राजावुदङ्मुखं कुर्याद्देवकार्धं सदैव हि शिवार्चनं सदाप्येवं शुचिः कुर्यादुदङ्मुख इति वाचस्प
 तिमिश्रास्तु प्राक्पश्चिमोदगास्त्यस्तु प्रातः स्थायं निशासु चेतिवचनात्कालभेदेन व्यवस्थामाहुः पारिजतेग्रह्यप
 रशिष्टे प्रतिमाः प्राङ्मुखी रुद्रङ्मुखे यजेत एतच्चास्थिरप्रतिमा विषय अन्यत्र प्राङ्मुखः अन्यत्र चलादा वि
 ति निर्णयसिधौ ॥ अन्यत्र तु चरेलिङ्गे च ये द्वे पूर्वाभिवदन्तु बधः रियरलिङ्गे यथा कृप्तास्ततमेव प्रपूजयेदिति गो
 म्हरिष्यवत्स्यादिवलिपुष्पनिवेदने ज्योत्स्नामः शिवायेति मन्त्रः सर्वार्थसाधकः सर्वत्राप्यधिक श्रान्तो काराद्यः
 पडक्षरः ॥ नदिपुराणत्पंचाक्षरेण वा पूजनं कार्थं लिङ्गे चान्यं डिले वा पि शंकरं विधिपूर्वकं पूजयेति शेषः ॥
 युगदोषविनिर्जित्य रुद्रलोके प्रसीदते ॥ पार्थिवलिङ्गमधिकृत्य ब्राह्मो हरौ महेश्वरश्चैव शूलपाणिः पिनाकधृक् पशुप
 तिः शिवश्चेति महादेवोति पूजयेत् मृत्तिकाग्रहणे चैव घटने च प्रातिष्ठितौ आवाहने च स्तपने पूजने च विस्मर्जने इति ॥

अन्यमन्त्रमहोदधिस्थं पार्थिवपूजनाविधानम् ॥

अथ पार्थिवलिङ्गस्य विधानमभिधीयते स्नातानि त्यं विधायादौ गत्वा शुद्धां भुवं सुधीः उपरिस्थाम धाकृत्य पडङ्गेना
 भिमन्त्रयेत् ॥ आकाशः पृथिवी शेषा स्थिता विदुः समन्वितः पृथ्वी च चतुर्धृतानमोतः स्यात्पडक्षरः ततो मृदुमु
 पादापकृतवानि शर्करांततः पत्रे निदध्यात्स शुद्धे प्रत्यहं पूजनाय तां सहितैः सद्गुरोर्मन्त्रौ गणेश्वरकुमारयोः हराद्यां

श्रमनूनसस्यह्निवाद्योगसिद्धये अथाचैनंशुभेवस्त्रेआरभेतप्रसिद्धये कृत्वानित्यक्रियाःशुद्धोदयादध्वंविवस्वते
मृदमादायतोयेनसुधयामंत्रतेनच आसिच्यपिंडयेत्त्रेष्टमामपत्रेतिधापयेत् तदाकालमनुरमृत्यकामनामपिह्रद
तां लिगानिपार्थिवानीहपूजयेमुकसंस्थया संकल्पेवंमृदापिडादादायात्पांमृदंसुधीः एकादशार्णमनुनाकुर्व्या
ह्रालगणेथरं मायागणेशभूर्वाजैर्जर्तौगणपतेःपुटः एकादशार्णमंदोयंरमृतोवालगणेशितुः वरामयलसत्पाणि
पद्मवालगणेथरं निर्मायस्थापयेत्पठिलिगानिरचयेत्ततः हरमंत्रेणयह्निपादक्षमानाधिकांमृदं ॥

महेश्वरस्यमंत्रेणलिङ्गंकुर्वत्तयाशुभं अंगुष्ठमनादधिकंवितरस्ववधिसुंदरं पार्थिवंरचयेत्लिङ्गंनन्यूननाधिकंततः
शूलपाणेस्तुमंत्रेणलिङ्गंपठेतिधापयेत् एवमन्यानि कुर्वीतयथासंकल्पमादरात् अवाशिष्टमृदाकुर्व्याकुमारं
तत्समव्रतः - स्थापयेत्लिङ्गंत्तयतेस्वमंत्रेणार्चयेच्चतं वागवर्मकर्णविद्याब्जचरमोभिर्नकेतनः कुमार
यनमोतोयगुहमंत्रोदशाक्षरः मंत्रेणावाहयेद्वं व्रतिमंत्रापिनाकिनं ततोलिगस्थितंध्यायेत्सप्तसप्तमहेश्वरं
दक्षाकरुणजपतिमुखंशाम्भानन्दक्षदोणा वामोरुस्थानगपतितनयार्केगुहंचापरेण इष्टाभीतिंवरकरयु
गेधारपरिपुडकातिरव्यादस्मान्निभुवनमतोनीलकंठस्त्रिनेत्रः एवंभ्याद्यापशुपतेर्मंत्रेणस्थापयेच्छिवं
शिवमंत्रेणगंधादीनर्पयेद्वह्निरेतसे प्रागादिवामावर्तेनदिक्ष्वष्टौपरिपूजयेत् शर्वभवंरुद्रमुग्रंभीमंपशुपतिं
तथा महादेवमयेशानंकमालस्त्रित्यादिभूर्त्तकान् क्षित्यसेजोनिलाकाशयज्जमानेदुर्भास्कराः क्षित्याद
यः स्रुः शर्वाद्यास्ततइंद्रादिकान्यजेत् धृपदीपनिवेद्यादिनभस्करप्रदक्षिणाः जयचक्रत्वाविभुजेनमहादेव
स्यमंत्रतः ताराज्जातादिकांडे ताहराधामन्वोदृष्टव्यः ॥ प्रतिलिङ्गेयजेद्वेवमारिलानिसहैववा पुजितौनिजमंत्रेण
विसृजेन्नृणामृद्गृहो धनपुत्रादिकामैस्तु शिवोऽर्घ्यःशोक्तलक्षणः विद्याकामैश्चतनीयः परशुहरिणंवरं

ज्ञानमुद्रां धद्धरेतवटमूलमुपाश्रितः पुंसोर्वरुद्धयोः संघोः कुर्यादल्लिङ्गानि साधकः, नदीतीरे द्वयानि तच्छ्रुता
 निचपूजयेत् तत्र ये यो हरिहरः शंखपद्मादिशूलधृत इन्द्रनीलशरच्चद्रभूतिभूषणपूजवान् दंपत्योरविरोधार्थमर्थ
 नारीश्वरः स्मृतः पापपूष्णैकलशेदधत्पाशाकुशावपि उच्चाटमारणोद्घेपे ध्यातव्यः पुनरीदृशः कालीहरस्तां
 वृजालवः शूलश्रेताद्विपञ्चयः मुंडमालाक्षरुक्तोरवाविनाहिताखिलः इत्थं तु कामनाभेदाद्भ्यानेभेदाः प्रकीर्तिताः
 पूजयेत्कार्यसिद्ध्यर्थं लक्षावधिसहस्रतः लक्षपार्थैर्लिङ्गानां पूजनाद्भुक्तिभोक्ता लक्षं मुंडलिङ्गानां पूजनात्पा
 र्थिवोभवेत् यानारीशिवालिङ्गानि संपूज्येष्टमवाप्नुयात् भस्मनोगोमयस्यापि बालुकायास्तथाफलं क्रीडतः शि
 शुक्राम्भौलिङ्गं कृत्वा रजोमयं पूजयति विनोदेन तेषु स्युः शक्तिनायकाः प्रातर्गोमया लिङ्गानि नित्यं यत्त्रापि
 पूजयेत् दहतीविल्वयोः पत्रं नैवेद्यं गुडमर्पयेत् एवं मासत्रयं कुर्वन्नलपलभते यत्नं एकादशैर्बलिङ्गानि गोमयो
 र्थानि मर्चयेत् प्रातर्मध्याह्नयोः सार्यं नारीये प्रतिवासरं सप्तर्वाः संपदोयायात्पञ्चमासानेवमादरात् एकाद
 शयज्जैतिल्यं शालिपृष्ठकृतानि यः लिङ्गानि मासमात्रेण सकलमपचयं दहेत् स्फाटिकपूजितां लिङ्गमेनो नित्यं करनाश
 नं सर्वकामप्रदं पुंसां मंदं वरसमुद्रवं रेवाश्रमजं सर्वासिद्धिप्रदं दुःखविनाशनं यथाकथंचिदल्लिङ्गस्य पूजानि तस्य कृते प
 दा योर्वयेत्पुष्पमदं दधुः पत्रगोमयजं शिवं क्रुद्धं महेश्वरं ध्यायन्स पराजयते रिपून् लिङ्गं संपूज्य यन्नित्यं शिवम्
 किंपरायणः भक्तुल्योऽपि तस्याश्वापापराशिर्यज्जजेत् चतुर्दश्यां तथाष्टम्यां पौर्णमास्यां विधुक्षये पयसा स्नापि
 तां शोभा धरदानफलभेत् दोषश्रीणां तु गालं क्षयोदयाद्देपाठिने पार्थिवयोर्वयेदल्लिङ्गं तयोर्लिङ्गार्चको वरः लि
 गपूजाविधायाम्रेतोऽज्वाशतरुद्रियं पूजयेत्तन्मना भूत्वा शिवे रचं विनिवेदयेत् यत्संख्याकं यज्जलिङ्गं तन्निमित्तं हो
 ममाचरेत् आज्यानि च तैस्ति तैस्त्रैर्वहतिर्वापायसे न वा शिवमंत्रेण तस्यां तन्नाह्वाणान्भोजयेच्छतं एवं कृते समस्ते
 एतसिद्धिर्भवतीति श्रुतामिति ॥

इति मंत्रमहेदधिस्थपार्थिवविधानम्

अथ पंचसूत्रीविधानं 'लिङ्गवृत्तसमसध्यमूर्द्धविस्तारोमेव च तदूर्ध्वोमुखं प्राहुः पंचसूत्राभिर्दमतः - कालांतरः ॥' लिङ्गमस्तकविस्तारो लिङ्गोच्छ्रायसमो भवेत् त्रिगुणः परिणहः स्यात्ततः पीठो प्रतिष्ठिता लिङ्गा तुल्यं प्रणालं स्यात्पंचसूत्रस्य लक्षणं पंचसूत्रसमायुक्तं शिवलिङ्गसमं च येन भुक्तिर्दुःखिदं विधानरोग्यसुखप्रदं गौतमीतत्रे लिङ्गमस्तकविस्तारो लिङ्गोच्छ्रायसमो भवेत् पश्चिधिरस्तत्रिगुणितस्तद्वर्षीठं व्यवस्थितं प्रणालिका तथैव स्यात्पंचसूत्रविनिर्णयः लिङ्गमस्तकविस्तारं पूजाभागा समं भवेत् नाहं तत्रिगुणं कुर्याद्वाहवर्षीठविस्थितिः पूजां शाद्विगुणं कुर्याद्दुन्नतं पीठमुत्तमं वृत्तं वा चतुरस्त्रं चामधेकं ठसं च त्रिवृतं द्विगुणं लिङ्गनाहं च कंठनाहं समाचरेत् त्रिमेखलमथ श्रोत्रैस्समं वा यद्विमेखलं लिङ्गमस्तकविस्तारं पद्मभागां विभजेत्ततः मेखलमेकभागेन कुर्यात् वा तच्च तस्मिं लिङ्गे दूर्ध्वसमं कुर्यात्प्रणालं पीठं वाह्यतः विस्तारं तस्मिन्मूलतदूर्ध्वचतुर्भुजः जलमार्गः प्रकर्तव्यस्तस्य मध्ये त्रिभागातः कुर्यात्पीठार्द्धदूर्ध्वं वा प्रणालं चतयोदितं सर्वपातत्रालिङ्गानां सपीठानां विशेषता लोहादीनां चालिङ्गानामेवं लक्षणमाचरेत् लिङ्गनाहसमं पीठविस्थितं विस्थितस्य समभागं तु भुजाद्वै समगो मुखान्तं कंगो मुखान्तं समकंठनाहकं शिलिपशास्त्रेपि लिङ्गमस्तकविस्तारो लिङ्गोच्छ्रायसमं कृत्वा ॥ तत्रिगुणवेष्टनाहं लिङ्गस्थौल्यं कृत्वा तस्मिन्मूलं चतुरस्त्रं वा पीठविस्तारः अथ उर्ध्वचकुर्यात् ॥ पीठो च तालुलिङ्गोच्छ्रमत्तो द्विगुणा पीठमध्यं लिङ्गाद्विगुणं स्थूलं पीठोच्चता तृतीयांशेन कंठं कृत्वा तस्योर्ध्वमथ श्वसमं वप्रवयं वा कृत्वा लिङ्गविस्तारपृष्ठशेन पीठोपरि वाह्यमेखलं कृत्वा तदंतः संलभ्य तस्मिन्मूलं कृत्वा पीठोद्वहिर्लिङ्गसमदीर्घ्यं पीठोद्वहिर्दीर्घां वा मूलदूर्ध्वसमं विस्तारामये तदूर्ध्वविस्तारान्तं तीर्थांशेन मध्ये स्वातां पीठवत्समेखलां प्रणालिकां कुर्यादिति

इतिपंचसूत्रविधानम्

इदंपंचसूत्रोविधानं पार्थिवेन विधानं कुर्यात् तदुक्तं पार्थिवे श्वरार्चितामणौ 'पंचसूत्रविधानं च पार्थिवेन च कारयेत् यथा कथंचिद्विधिनारमणीयं प्रकल्पयेत्-रत्नादिलिङ्गेष्वेवं ॥ तदुक्तं हयशीर्षपंचरात्रे - न कुर्याच्छ्लोकोद्धारं रत्नजानां चलात्सनां स्वप्नभालक्षणं तेषां स्वरूपार्णजातां मपि ध्रुव तस्मात्तलक्षणोद्धारं कुर्यात्पाषाणलिङ्गवत् 'अचलान्तिजसनां काश्चिदिष्ये तलक्षणं लक्षणं कल्पनीयं तु स्थाप्य लिङ्गे यथाविधि 'चललिङ्गे कुशाग्नेषु लक्षणं कल्पयेद्भुः - मन्सां च तेषु द्वाचिलक्षणं लिङ्गं संस्थितं सोमशंभावपि रत्नजेषु लक्षणोद्धारो न लोहेन सारिद्रवे लिङ्गे पुचललोहे पुनः दृष्टं कश्चिदगामे स्वरूपलक्षणं तेषां प्रभारत्ने पुनिर्मलेति अन्यत्र संस्थाविशेषे निषेधः गृहीतं लिङ्गद्वयं नार्थं शास्त्रेण लिङ्गमाद्वयतया द्वैक्ये द्वारिकायाञ्च गणेशत्रयमेव च ॥

अथ शिवपूजामधिकृत्य कालिकापुराणे कपिलापंचगव्येन कुशवारियुतेन च स्नापयेत्तत्र पूतेन ब्राह्मं स्नानं तदुच्यते ॥ एकाहमपि पार्थिवो ब्राह्मं स्नानं समाचरेत् विधूय सर्वपापानि रुद्रलोके महीयते कपिलापंचगव्येन नदीक्षीरयुतेन च स्नाने शतगुणं पुण्यमिदं तरेभ्यो न संशयः वर्षे कोटिसहस्रेण यत्पापं समुपाजितं घृतस्नानेन तत्सर्वं दहत्याग्निर्विधेन कृष्णाष्टम्यां घृतस्नानं कृत्वा लिङ्गे सकृन्नरः कुलैर्कार्त्तशमूताः र्द्धशिवलोके महीयते स्नाप्य दग्धासकृद्विङ्गं शिवलोके महीयते ॥ ब्रह्मपुराणे देवानां प्रतिमा यत्र घृताभ्यगक्षमा भवेत् पलानि तस्यैदेयानि श्रद्धया प्रचर्चिष्यतिः श्रेष्ठतरं पलशतं स्नानं दंपचसर्वदा देसहस्रे पलानां तु महास्नाने तु संस्थाया दातव्यं येन सर्वसुदिशुनि र्थाति तद्भूतं पंचविंश पलालिङ्गे श्रद्धां गंकारयेदथ - शिवस्वसाधुप्राप्ता स्नानं प्रोक्तं पलशतेन च तावतैव च क्षीरेण गव्येन च भवेत्ततः भूयः सार्द्धं सहस्रेण पलानां मौदयेद्वचः - रसेन कारयेत्स्नानं भक्त्या चोष्णां विना ततः

शतिवृत्तापिदत्त्वाचवत्प्रपूतेनमञ्जवित स्नापयेद्भक्तितोभूयोगंधपात्रस्थितेनतु महास्नपनोतरकैरुभेविशेषः॥महा
 दीपद्वयेदंशतमष्टोत्तरं पुनरिति पूजारंभप्रभृतिसततएकोदीपः परेभूयःपूजानंतरंशतमष्टोत्तरं दीपादेयाइतिवोधु
 म् ॥ चित्वाटौत्स्रकदि ॥ क्षीरादशगुणंदघाघृतैवदशोत्तरं - वृतादशगुणंक्षौद्रंक्षौद्राश्चैवक्षुजंतथा वत्त्रयामले
 धीतकोशेषवसन्तिवटुश्रीत्वेप्रकीर्तितं रकंशस्यर्कविधानांशिवस्यचसितांघ्रियंमलहीनतथाछिद्रंक्षौमंकार्पासमेव
 ज्ञाते अथचंदनं चंदनागुरुकर्पूरैःश्लक्ष्णपिष्टैःसकुम्भैः शिवस्यार्चांस्मालिप्यकल्पकोटिवसेद्विविहेमाद्रौतु
 विशेषः विधिनास्नाप्यचानेनततोरोचनयालिपेत् कृष्णागुरुसकर्पूरचंदनगुरुयुक्वा लेपयित्वाततोर्लिङ्गमा
 पीठजघनशुभं अनुलेपनपरिमाणैर्लेगे अनुलिङ्गेच्चतत्सर्वपर्वशफलेनचेति अथपुष्पाणि धर्तुरैरुत्तुयोर्लि
 ङं कृण्वैः 'संपूजयेन्नरःसर्गालक्षफलप्राप्यशिवलोकमहीयते नीलोत्पलसहस्रस्यमालावध्याप्रपूजयेत् अलाम्भे
 तुसहस्राणामद्धिन्नैवपूजयेत् उत्पलानामलाम्भेतुपत्तेश्चश्रीतरोर्धजेत् श्रीतरोर्विल्वस्य विल्वपत्रैरसंख्यैश्चयोर्लि
 ङंपूजयेत्सकृत् सर्वपापविनिर्मुक्तःशिवलोकमहीयते सर्वकामप्रदं विल्वदारैर्द्रस्यविनाशनं ॥ विल्ववृद्धयुत्तरं
 नास्तिवेनंतुप्यातिशकरः शुष्काण्यपिचपत्राणिश्रीदक्षस्यसदैवहीति ॥ पारिजातक्रियासारः ॥ 'मध्यमा
 नामिकामध्येपुष्पसंग्रहपूजयेत् अंगुष्ठतर्जन्यग्राभ्यानिर्माल्यमपनोदयेत् अपनोतंचनिर्मुक्तंलवंगुंशायनिवेदयेत्
 अश्वत्थमस्तकालेगंसदाकुर्वीतपूजकः॥ अथशिवेवर्ज्यपुष्पाणिभाविष्यपुराणे ॥ केतकीजातिमुक्तचकुंदौपूथीमदंति
 का शिरीषसर्जवधूककुमुमानिविवर्जयेत् निर्भाधिन्यग्रगंधीनिकुसुमानिविवर्जयेत् 'गंधहीनमपिग्राह्यंपवित्र-
 यत्कृशादिकं प्रासाददीपिकायां-जपावधूकसिंदूरं तथाजौसंधिकीशुभे मदंतोकेतकीपुष्पमालातिपुरजातिचवुसृणु
 चाश्वमारचंप्रसादेनापिनापयेत् ॥ अथधूपःशिवपुराणे ॥ 'गुग्गुलुंघृतसंयुक्तंशिवेष्यश्चनिवेदयेत् रुद्रलोकेकमवाप्नोति

गाणपत्यं च विदंति । अथं दीपः भविष्यपुराणे । धृतदीपप्रदानेनाशिवायशतयोजनं । विमानं लभते दिव्यसूर्यको
 टिसमं प्रभं । अथ नैवेद्यं तत्परिमाणं हेमाद्रौ । दशद्रोणैस्तु नैवेद्यैरष्टद्रोणैरथापि वा । शतद्रोणसमं पुण्यमाह
 केनैव धीयते । वितहीनस्य मत्स्यं तान्त्रकादर्थ्या विचारणेति । गुह्यं दृढात्कानां भक्ष्याणां च निवेदनैः । धृतं पान-
 धितानां च तेषां शतं गुणफलं । अयं फलं । मानुलिंगं फलाद्यानि सुप्रकानि निवेदयेत् । शिवाय सफलं तत्प्रदं द्रव्याणां नि-
 वेदनं । अथ प्रदक्षिणाः । तत्र विशेष उक्तं ग्रन्थपरिशिष्टे । एकां विनायकं कुर्याद् द्वे सूर्यो विणिशंकरे । चत्वारि केशवे
 दद्यात्संसाधये प्रदक्षिणाः । आदित्यपुराणे । प्रदक्षिणत्रयं कुर्यात् । शिवस्यायतने नरः । अथ मेघसहस्रस्य फ-
 लं प्राप्नोति मानवः । दृढं नारदयितुं । एकां च दयारं वौससति तत्रोदयाद्विनायके । चतस्रः केशवे दद्यात् छिन्नैर्ब्रह्मप्रदक्षिणं
 तत्रैव । पदांतरैः पदं तस्य । कैरौ चलनं वर्जितौ । स्तुतिर्वाचिहृदि ध्यानं । चतुरंगं प्रदक्षिणं । शिवलिङ्गे विशेषो
 लिंगपुराणे । सर्वं व्रजे ततोऽसत्त्वं । प्रणालेनैव लघयेत् । बृहन्नारदयि । शिवप्रदक्षिणी मर्त्यः । प्रणालेनैव लघयेत् ।
 द्रुपं च द्रुपं वैवसोमसूत्रं पुनर्द्वयं । चंडं च सोमसूत्रं च पुनश्चंडं पुनर्द्वयं । ॥ हेमाद्रौ प्रातिष्ठाकांडे । ॥ प्राच्यां
 नादि महाकालीयारभ्यं भृगुविनायकौ । वारुणो वृषभस्कंधो देवीचंडौ तथोत्तरे । दैविकं न्यातुं ऐशान्ये चंडस्थानं नमुक्तं
 तथा । अप्रसव्यं यतिः । कुर्यात्सव्यं तु ब्रह्मचारिणः । सव्यापसव्यं गृहिणे । नित्यशंभोः । प्रदक्षिणं । तृणैः काष्ठैस्तथा
 पण्डितैर्वा द्वैर्वैष्णवादिभिः । अंतर्द्धानं पुरः कृत्वा सोमसूत्रं न लघयेत् । सोमसूत्रं प्रमाणमपि । तत्रैव । प्रासादं विरतारमात्रं
 तु भवेत्तु दीप्यां सत्राद्विहर्षं धनं तोनदोषः । स्याद्वाप्यत्राभ्यंतरं लघनेन । सोमस्य दिशि मंडपादुर्वाच्यो दिशि प्रासाद-
 विरतारसमानं सोमसूत्रं परित्यज्य वाहिः । प्रदक्षिणेन दोष इत्यर्थः । ॥ विशेषांतरं भुक्तं तत्रैव । सोमसूत्रं द्रव्यं यत्र वा वि-
 ण्णुमंदिरम् । अप्रसव्यं न कुर्यात्तत्रैव । प्रदक्षिणमिति । ॥ अथ नमस्कारः । ॥ जानुभ्यां चैव पाणिभ्यां शिरसा च

विचक्षणः कृत्वा प्रणामं सर्वेश्वरान्कामानवाप्नुयात् अथमेधादिसर्वकतुफलं भवतीति भविष्योत्तरे । अथ शिवा
 गारिनिषिद्धवाद्यं यो नितं नै शिवागारे च फलकं सूर्यागारे च शंखं दुर्गागारे वंशवाद्यं मधुरीचनवाद्ययेत ॥ ३ ॥
 अथ निर्माल्यलंघने तिथेन तस्मिन् हपुराणे शांतरथं प्रतिनारदः ॥ अथ प्रभृति निर्माल्यलंघयति महामते नर
 सिंहरूपदेवं स्य तथा न्येषां दिव्योक्तं पश्यते नरके घोरे यावदाधूतं संप्लवम् ॥ भविष्यपुराणेपि ॥ निर्माल्य
 लंघनकरस्तामिस्रं नरकं जेदिति ॥ अथ निर्माल्यप्रतिपत्तिः ॥ रुद्रांगलभ्रमभ्रौतुदहे त्सर्वं चतरक्षणात् वैष्ण
 वं स्नानकेभ्यश्च भस्मप्रागेभ्यश्च शोभयामिति यातुत्तुरकादे शिवनिर्माल्यभोकारः शिवनिर्माल्यलंघकाः शि
 वनिर्माल्यदातारः स्पर्शस्तेषामपुष्पं कृतं स्पृष्ट्वा रुद्रस्यानिर्माल्यं सवासाभ्राहुतः शुचिरिति नैवेद्यं मेनरो भुक्त्वा शु
 द्धैर्वाद्राद्यं चरेदिति ॥ कालिकापुराणे ॥ अथाहं शिवनैवेद्यं पत्रपुष्पं फलं जलं शालिग्रामशिलारपशोत्सर्वयातिपवि
 त्रतामिति परिशिष्टे दत्तार्नैवेद्यवस्त्रादिना ददीत कदाचन त्यक्तं यच्छिवमुद्दिश्य तदादानेन तत्फलमिति भविष्ये च
 शिवनिर्माल्यधारणविषयवचनानि निर्माल्ययोगि मद्गत्या शिरसाधारयिष्यति अशुचिभिन्नमर्यादानरः पापं सम
 न्वितः नरके पच्यते घोरेति सर्वयोनैव संवसेत् ब्रह्महापिशुचिर्भूत्वा निर्माल्यं यस्तु धारयेत् तरुपापं महच्छीघ्रनाश
 विषये महद्यत ॥ इति स्कंदपुराणाशुचिना तत्र ब्राह्मं किं न शुचिना स्नानादिना शुचिनेत्येवंपराणीति स्मार्ताः अपनी
 तं तत्र ग्राह्यमिति श्रीदत्तः शिवदाक्षारहितैर्योतिर्लगातिरैकैर्वा न ग्राह्यमिति शैवाः रुकादे ॥ ॥ अन्नहं मम नैवेद्यं
 पत्रपुष्पं फलं जलं शालिग्रामशिलासंगात्सर्वयातिपवित्रतामिलुक्त्वत् ॥ पंचायतनपूजायां सालिग्रामरूपापित
 त्रसत्यान्नैवेद्यं दावदोपैति सूचितम् तथा नैवेद्यं मेनरो भुक्त्वा शुद्धैर्वाद्राद्यं चरेदिति ॥ एतदपवादः शिवनारद
 संवादे ॥ वाणलिंगे स्वयं भूते चंद्रकांतं हृदि स्थिते चांद्रायणसमं ज्ञेयं शंभो नैवेद्यमक्षणे मिति ॥ तथा च काशीखंडे ॥

जलस्यधारणमूर्द्धनिविधेशस्त्रानजन्मनः ॥ इत्युपक्रम्य ॥ स्त्रापयिष्यविधानेनयोर्लिङ्गस्त्रपनोदिक त्रिःपि
वेत्तत्रिविधपापतस्येहाशुचिनश्यति ॥ लिङ्गस्त्रपनवाग्भिर्षु, कुर्यान्मूर्द्धन्यभिर्षेचन । ऽङ्गास्त्रानफलतस्यजायतेत्र
विपाप्मनइति अत्रभक्षणप्रतिप्रसवःशिवदीक्षाविषयः । ज्योतिर्लिङ्गोविनालिङ्गंयःपूजयतिसत्तमः तस्यनैवेद्य
निर्मात्यभक्षणान्नसकृच्छकं सालिम्नाभोज्येतिशेवाणालिङ्गेत्ययंभुवि । रसालिङ्गेतथार्पयसुरसिद्वप्रतिष्ठते हृद
येन्द्रकांतस्वर्णरूप्यादिनिर्मिते शिवदीक्षावतामकेनेदंभकमितीर्यते ॥

॥ इतिभविष्योत्तरेज्योतिर्लिङ्गेनैवेद्यादिसर्वाकारस्तुदीक्षारहितैरपिकार्यं ज्योतिर्लिङ्गंविनेत्युक्तवचनात् तथा
पादोदकचनिर्मात्यंभक्तैर्धार्द्वंघ्नयन्ततः ॥ इत्यग्निपुराणात् ॥ आदित्यपुराणेच ॥ निर्मात्यधारयेद्भक्त्या
शिरसापार्श्वतोपतेः शयसूयस्ययज्ञस्यफलं प्राप्नोतिनिश्चितं लोभादिनानुषाङ्गं लोभात्तधारय ब्रह्मभोक्त
मर्त्यनचभक्षयेत् नस्पृशेदपिपिप्पलेनलवयेन्नापिनारद लिङ्गांतरेषुतीर्थोदकवन्दनमात्रं च श्रद्धावच्छिन्नभक्त
मात्राधिकारिकाः श्रद्धावतास्त्वभक्तानामुपसर्गेमहत्यापि नोपायांतरमस्त्येवविनेशचरणोदकं येन्याय
योहिदुःसाध्यावाहिरंतःशरीरिणा श्रद्धयैवोदकरपशान्तेनशयंस्त्वेवनान्यथेतिरस्तेश्वरोपास्त्यानिस्कादवचनात् । स
र्वरपिचंदेशंदर्वैवयायर्धमिति कचिन् वा एतद्वणचंडीशानदिध्वागिरिटादयः । सदाशिवप्रसादोयं सर्वेष्टहंतुशान्तिवा
इति कचिच्चण्डाभावोऽप्युक्तोऽग्निपुराणे वाणालिङ्गेचलेलोहसिद्धालिङ्गेत्ययंभुवि प्रतिमासुचसर्वांसुनचण्डोधि
कृतोभवेत् ॥ आदित्यपुराणे ॥ लिङ्गेस्वायंभुवेवाणेरन्तर्जसिनिर्मिते सिद्धेप्रतिष्ठेत्लिङ्गेनचण्डोधिकृतो
भवेत् ॥ येषुवडाधिकज्ञानास्ति तन्निर्मात्यधारणेनद्रोपइत्याहुः ॥ अथरुद्रक्षधारणंतन्महिम्नाच ॥ शि
खायांहस्तयोःकण्ठकेण्योश्चापियोनरः रुद्रक्षेधारयेद्भक्त्यासशैवलोकमोशुयात् । नावक्तेरुद्रक्षधारयेद्भामवा

हुना चतुर्दशमुखैव यथाशेषायां धारयेद्बुधः ॥ तत्र विशेषः ॥ एकवक्त्रः शिवः साक्षाद्ब्रह्महत्यां वधयेहति श्रव
 इत्यतः प्रतिस्रोतो वन्हिरस्तंभं करोति च द्विवक्त्रो हरगौरीस्य द्वौ वधाधाविनाशकत्वं त्रिवक्त्रो ह्यभिजन्मा च पापराशि
 प्रणाशयेत् चतुर्वक्त्रः स्वयं ब्रह्मा ब्रह्महत्यां वधयेहति पंचवक्त्रस्तु कालाग्निरगन्म्यागन्म्यपापनुत् पट्टक्रस्तु गु
 हेन्द्रियो भूषणहत्यां विनाशयेत् सप्तवक्त्रस्त्वनंतः स्यात्स्वर्णस्तोयादिपापहृत् विनायकोऽथ वक्त्रः स्यारसर्वावृता विना
 शकत् भैरवो नववक्त्रस्तु शिवसाधुज्यकारकः दशवक्त्रः स्मृतो विष्णुर्भूतप्रेतभयापहः एकादशमुखो रुद्रो
 नानापद्मफलप्रदः द्वादशास्यस्तथादित्यः सर्वरोगनिवर्हणः त्रयोदशमुखः कामः सर्वकामफलप्रदः चतुर्दशा
 मयः श्रीकठो वंशोद्धारकरः पर इति ॥ निश्छिद्राश्च सुपकाश्च रुद्राक्षाधारणे स्मृताः पंचाभृतं पंचगव्यं स्नानका
 ले प्रयोजयेत् रुद्राक्षस्य प्रतिष्ठायामंत्रं पंचाक्षरं तथा त्र्यंकादिमंत्रं स्तुतुं यथा तत्र नियोजयेत् त्र्यं वकं यजामहे
 ज्ञास्यतात् इति - ॥ यद्वा - अघोरमंत्रेण अघोरेणापि मंत्रेण रुद्राक्षस्य द्विजोत्तमं प्रतिष्ठा विधिवत्कुर्यात्ततो
 धिकफलं भवेत् ततो यथास्वमंत्रेण धारयेद्भक्तिसंयुतः एकवक्त्रादीनां क्रमेण मंत्राः ओं ओं भूंशं नमः ॥ १ ॥
 ओं ओं नमः ॥ २ ॥ ओं ह्रीं नमः ॥ ३ ॥ ओं हुं नमः ॥ ४ ॥ ओं हुं नमः ॥ ५ ॥ ओं ओं हुं हुं नमः ॥ ६ ॥ ओं सः हुं नमः ॥ ७
 ओं ह्रीं नमः ॥ ८ ॥ ओं ह्रीं नमः ॥ ९ ॥ ओं ह्रीं नमः ॥ १० ॥ ओं ह्रीं नमः ॥ ११ ॥ ओं ह्रीं नमः ॥ १२ ॥ ओं शीं शीं
 नमः ॥ १३ ॥ ओं नमो नमः ॥ १४ ॥ रुद्राक्षदेहसंस्थे तु कुङ्कुटो घृष्यते यदि सोऽपि रुद्रपतिं याति किं पुनर्मानवो गुरुः क
 विन्मालायामिदं पठेत् ॥ अष्टोत्तरशतैः कार्प्या चतुः पंचाशताथवा सप्तविंशतिमानावा ततो हीना धर्मा मता ॥
 तथा च ब्रजपातिः ॥ मोक्षार्थं चार्चयिष्यता यथा धर्मा शताजपेत् पुष्टार्थं चार्चयिष्यता पंचदश्याभिचारिके सप्तविंश
 तिरुद्राक्षमालया देहसंस्थया यत्करोति नरः पुण्यं सर्वकोटिगुणं भवेत् यो द्वादशति द्विजातिभ्यो रुद्राक्षं शृणु यः पुनरु

तस्य प्रीतिर्भवद्बुद्धः स्वपदं च प्रपच्छति पदार्थादर्थोपदेवः रुद्राक्षान्कण्डेशेद शनपरिमितान्मस्तके विंशतीर्द्वे पङ्क-
कर्णप्रदेशे करयुगलकृते द्वादश द्वादशैव वाङ्गिरिद्वैः कलाभिर्नयनयुगकृते एकमेकं शिखायां वक्षस्यष्टाधिकं पङ्कलय
तिशतकंसः श्वयन्तिलकंठ इति रुद्राक्षधारणम् ॥ अथ शिवरात्रिकृत्यमुच्यते ॥ तत्र भ्रातः संध्यादिकृत्वा धृतत्रिपुं-
रुद्राक्षस्तं ध्वपात्रं ग्रहीत्वा तिथ्याद्युल्लिख्य उभयां शिवप्रीत्यर्थं शिवरात्रिभक्तकरिष्ये ॥ ब्रतधारणमंत्रः ॥ शिवरात्रिब्र-
तं ह्येतत्कारिष्ये हेमहाफलं निर्विघ्नमस्तु मे चात्र त्वत्प्रसादाज्जागृत्य ते चतुर्दश्यां निरुहारो भूत्वा शमोपरेह नि भोदयेह भु-
क्तिमुत्तमार्थं शरणमेभवे श्वर इमो मंदौ पठित्वा जलमुत्सृजेत् ततो नित्यकृत्यविधाय शिवनामस्मरणेन दिनमतिवाह्य स-
ंध्याकालात्पूर्वसंध्यासमयोत्तरं वा ज्ञानं कृत्वा सायं संध्यां निर्वत्य विभूतिरुद्राक्षमालाधारणं कुर्यात् इदं च शिवपूजायां
नित्यं विनाभस्मविपुंड्रेणा विनारुद्राक्षमालया पूजितोपि महादेवो न स्यात्तस्य फलप्रदः तस्मान्मदगपिकर्तव्यं ललाटे
तु द्विपुङ्ककमिति लिङ्गपुराणवचनात् ततो रात्रौ प्रथमप्रहरे शिवाय तनंगत्वा शुचिराद्यांत आसने प्राङ्मुख उभयपविश्य
शिवसन्निधौ पूजासंकरपंकुर्ध्यात् तद्यथा एव गुणविशेषेण विशिष्टायां पुण्यतिथौ एतद्वर्षकृतसमस्तपातको-
पपातक प्रकीर्णकादिकायिकवाचिकमानसज्ञाताज्ञातप्रकाशरहस्यपापस्य क्षयार्थं पुत्रघनदीर्घायुः प्रभूति
सकल कामावाप्त्यर्थं शिवरात्र्यां शिवपूजनकरिष्यद्भित्तिसंकरप्य अपसर्पित्वितिसर्पपांत्तिकीर्यं सोमादि सा-
क्षिदेवतामंत्रं पठित्वा सामान्या ध्वंसं स्थाप्य भूतशुद्धिं कृत्वा प्राणश्रुतिष्ठोत्तरं मातृकान्यासं च कृत्वा श्रीकंठादिमातृ
कान्यासं कुर्यात् ॥ तद्यथा अस्य श्रीकंठादिमातृकान्यासस्य दक्षिणामूर्तिं तं ऋषिर्गायत्री छंदः अर्द्धनारीश्वरो
देवता हले विजानिस्वरशक्तयः ज्ञाता विज्ञानार्थो विविधयोगः शक्रखण्डः आर्हांश्च गुप्ताभ्यां नमः ॥
इंचं छजक्षेत्रं ईर्हतिर्जनिभ्यां स्वाहा उंटं ठंडं डं ह्रं मध्यमान्यां वषट् एतं दधन एहं अनामिकाभ्यां हुं उं फक्वं भंमं

ओं ह्रीं कनिष्ठिकाभ्यां वीषट् अयं रत्नं शंपसंहं ह्रीं करतलकरपृष्ठाभ्यां वीषट् एवमेव हृदयादिषडंगन्यासं कुर्यात् ॥ ततो ध्यानम् ॥ वयुक्कंचननिभं रुचिराक्षमालां पांशुं शौचैरदं निजबाहुदंडैः विधाणमिदं शुभकलाभरणं त्रिनेत्रमर्द्धविकेशमनिशं वपुराश्रयामि ॥ २ ॥ दक्षाधः करमारभ्य वामधः करपर्यंतमायुधभ्यां न कला ततो न्यासं कुर्यात् ओं ह्रीं श्रीं श्रीं कंठपूर्णादरीभ्यां नमः इति मस्तके ॥ १ ॥ ओं ह्रीं श्रीं श्रीं त्रिंशूलोलाक्षीभ्यां नम इति वामनेत्रे ॥ ४ ॥ १ ॥ ओं इंद्रसूक्ष्मशशात्मलीभ्यां नम इति दक्षिणे नेत्रे ॥ ३ ॥ ओं ह्रीं इंद्रिंशूलोलाक्षीभ्यां नम इति वामनेत्रे ॥ ४ ॥ ओं ह्रीं इंद्रश्रमरे शवर्जुलाक्षीभ्यां नम इति दक्षकण्ठे ॥ ५ ॥ ओं ह्रीं ऊं अर्धशायोणाभ्यां नम इति वामकण्ठे ॥ ६ ॥ ओं ह्रीं ऋं भारभूतीशदीर्घमुखीभ्यां नम इति दक्षनासापुटे ॥ ७ ॥ ओं ह्रीं ऋं अतिथीशसुमुखीभ्यां नम इति वामनासापुटे ॥ ८ ॥ ओं ह्रीं लं स्थापवीशदीर्घजिह्वाभ्यां नम इति दक्षगण्डे ॥ ९ ॥ ओं ह्रीं लूं हरे शकुण्डेदरीभ्यां नम इति वामगण्डे ॥ १० ॥ ओं ह्रीं एं ईं दीशोर्द्धकेशीभ्यां नम इति उध्यां ॥ ११ ॥ ओं ह्रीं ऐं मौक्तिकेशविकृतमुखीभ्यां नम इति श्रधरोष्ठे ॥ १२ ॥ ओं ह्रीं ओं सद्योजातज्वालामुखीभ्यां नम इति उर्ध्वदंतपंक्तौ ॥ १३ ॥ ओं ह्रीं ओं अंशुग्रहेशोल्कामुखीभ्यां नम इति अधोदंतपंक्तौ ॥ १४ ॥ ओं ह्रीं श्रं शक्रेशश्रीमुखीभ्यां नम इति शिरसि ॥ १५ ॥ ओं ह्रीं अं महासैन्येशविद्यामुखीभ्यां नम इति मुखमध्य ॥ १६ ॥ ओं ह्रीं कं कोधीशमहाकालीभ्यां नम इति दक्षस्कंधे ॥ १७ ॥ ओं ह्रीं खं चंडीशसरस्वतीभ्यां नम इति दक्षकूर्परे ॥ १८ ॥ ओं ह्रीं गं पंचांतकेशगोरीभ्यां नम इति दक्षमणिवधे ॥ १९ ॥ ओं ह्रीं धं शिवोत्तमशत्रैलोक्यविजयाभ्यां नम इति दक्षकरगुल्लि मूले ॥ २० ॥ ओं ह्रीं ङं एकलद्रे शमंत्रशक्तिभ्यां नम इति दक्षकरगुल्यग्रेषु ॥ २१ ॥ ओं ह्रीं चं कूर्मशास्त्रशक्तिभ्यां नम इति वामस्कंधे ॥ २२ ॥ ओं ह्रीं छं एकनेत्रशभूतमौक्तिकाभ्यां नम इति वामकूर्परे ॥ २३ ॥ ओं ह्रीं जं चतुरानने शालंबोदरीभ्यां नम इति वाममणिवधे ॥ २४ ॥ ओं ह्रीं झं श्रेणेशविद्रावणीभ्यां नम इति वामकरगुल्यग्रेषु ॥ २५ ॥ ओं ह्रीं टं सोमेशखेत्रीभ्यां

नमइतिदक्षोरमूले ॥२६॥ उँह्रौँठलंगलीशमंजरीभ्यानमइतिदक्षजानुनि ॥२७॥ उँह्रौँडवाहुमूलेषु ॥३०॥ उँह्रौँ
 डंभकातेशवृक्षोदरीभ्यानमइतिदक्षपादंगुल्यध्रेषु ॥ ३१॥ उँह्रौँतआषाढीशपूतनाभ्यानमोवामोरमूले ॥३२॥
 उँह्रौँधंडीराभद्रकालीभ्यानमइतिवामजानुनि ॥३३॥ उँह्रौँदंअखिशयोगिनीभ्यानमइतिवामगुल्फे ॥३४॥ उँह्रौँधं
 मीनेशशंखिनीभ्यानमोवामपादांगुलिमूलेषु ॥ ३५॥ उँह्रौँनमायेशतर्जनीभ्यानमइतिवामपादांगुल्यध्रेषु
 ॥ ३६॥ उँह्रौँपलोहितेशकालरात्रिभ्यानमइतिदक्षकुक्षौ ॥ ३७॥ उँह्रौँफशेखीशकुंडलिनीभ्यानमइ
 तिवामकुक्षौ ॥ ३८॥ उँह्रौँवंछागलंडेशकर्पूदनीभ्यानमइतिष्ठले ॥ ३९॥ उँह्रौँभंहिरंडेशवज्राभ्यानमइति
 नाभौ ॥४०॥ उँह्रौँममहाकालीशसुभुजाभ्यानमोजठरे ॥४१॥ उँह्रौँयत्वगात्मनेवाणीशसुसुखीभ्यानमइतिहृदये ॥४२॥
 उँह्रौँरश्मिनात्मनेभुजभेशरेवतीभ्यानमइतिदक्षाम्ने ॥ ४३॥ उँह्रौँलंभांसात्मनेपिनाकीशमाधवीभ्यानमइति
 ककुदि ॥४४॥ उँह्रौँवंमेदआत्मनेखड्गशिवाकणीभ्यानमइतिवामाम्ने ॥४५॥ उँह्रौँशंअस्थ्यात्मनेविकेशवाधवी
 भ्यानम इतिहृदयादिदक्षकराग्रंति ॥४६॥ उँह्रौँषमज्जात्मनेश्वेतशरक्षोविदारणीभ्यानमइतिदक्षपादाग्रंति ॥४७॥
 उँह्रौँलंशुक्रात्मनेभुवीशसहजाभ्यानमइतिवामकराग्रंति ॥ ४८॥ उँह्रौँह्रनाणात्मनेनकुलीशमहालक्ष्मी
 भ्यानमइतिहृदयादिवाग्नपादाग्रंति ॥ ४९॥ उँह्रौँलंशत्प्रात्मनेशिवेशव्यापेनीभ्यानमइतिहृदया
 ग्रंति ॥ ५०॥ उँह्रौँलंपरमात्मनेसंवर्केशमायाभ्यानमइतिहृदयादिशिरोंति ॥ ५१॥ इत्येवं
 स्थानेषुन्यसेत् अथरुद्रःस्मृतारकाधृतशूलकपालकाः शक्तयोरुद्रपीठस्थाःसिंदूरारुणविग्रहाः
 कपालाभ्यामलंकृतकरांगुजाः ॥ इतिमूर्तेशकीर्तिभ्यानमः ॥ इतिश्रीकंठादिन्यासः ततः
 कृत्वा - स्वदेहमंडूकादिपरतत्वादेवताभ्येनमइत्युच्चार्य ॥ वामादिशक्तिपूजनंकृत्वाशिवपदक्षरादि

मंदन्यासंकुर्ध्यात् अस्य श्रीशिवपंचाक्षरमंत्रस्ववानंदवद्भूषिः पंक्तिछंदः सदाशिवोदेवता उंवीजं नमः शक्ति
 शिवायेतिकीलकं चतुर्ध्वपुरुषार्थसिद्धार्थन्यासे विनियोगः शिरसि वामदेव ऋषये नमः मुखे पंक्तिछंदसे नमः हृदि
 सदाशिवदेवतायै नमः उंवीजाय नमो गुह्ये नमः शक्तये नमः पादयोः शिवाय कीलकाय नमो नाभौ न्यासे विनि
 योगः इति सर्वगोठ्यापकंकुर्ध्यात् ओहृदयाय नमः नंशिरसे स्वाहा नंशिरायैव षट् शिकवाय हुं वंनेत्रत्र
 याय वैषट् यं अत्राय षट् एवंकन्यासमपिकुर्ध्यात् ॥ उं तत्पुरुषाय नमः तर्जन्योः उं मंत्रघोराराय नमः मध्य
 मयोः शिसद्योजाताय नमः कनिष्ठिकयोः उं वां वामदेवाय नमः अनामिकयोः उं यं ईशानाय नमः अंगुष्ठयोः
 उं नंतत्पुरुषाय नमः मुखे उं मंत्रं अघोराराय नमः हृदये उं शिरस्यो ज्ञाताय नमः पादयोः उं वां वामदेवाय नमो गुह्ये
 उं यं ईशानाय नमो मूर्द्धनि उं नंतत्पुरुषाय नमः क्राय नमः उं मंत्रं अघोराय दक्षिणवक्त्राय नमः दक्षिणकण्ठे उं शिसद्यो
 ज्ञाताय पश्चिमवक्त्राय ब्रूढाधः उं वां वामदेवाय नंतरवक्त्राय नमः वामकण्ठे उं यं ईशानायोर्ध्ववक्त्राय नमः ऊर्ध्वभागे
 उं सर्वज्ञाय शक्तिधाम्ने हृदयाय नमः नंतित्य तद्विशक्तिधाम्ने शिरसे स्वाहा मञ्जनादिवोधशक्तिधाम्ने शिखायैव षट्
 शैलस्वतंत्रधाम्ने कवचाय हुं वानित्यमलुप्तशक्तिधाम्ने नेत्रत्रयाय वैषट् यं अनंतशक्तिधाम्ने अत्राय षट् ततो
 मूलमंत्रेण नमो रुरुथाणुभूताय ज्योतिर्लिंगाभ्यात्मने चतुर्भुजैव पुरुषाय मासितानां यशं भवे इत्यनेन दद्यात्पंकु
 र्ध्यात् लिंगादिमुद्रादर्शनपूर्वकं ॥ स्वेष्टदेवं स्वाभेदेन ध्यात्वा शिरसि मूलमंत्रेण पुष्पांजलिं दत्त्वा पुनर्हृदयक
 मले ध्यात्वा मानसपूजां कारयेत् ॥ इति संप्रार्थ्य कृतं जनिपुटोभूत्वा चितयेद्धृदि शंकरं ऋणपातकदौर्भाग्यदा
 रिद्रविनिहृत्तये अशेषाघविनाशाय प्रसीद मम शंकर दुःखशोकाग्नि संतप्तसंसारभयपीडनं बहुरोणाकुलं दी
 तं पाहि मां वृषवाहन आगच्छ देवदेवेश महोदयामयं करग्रहाण सह पार्वत्या तव पूजां प्रयाकृतां स्वागतं देवदे

वेशसन्निधौ तव शंकर गृहाण सहैर्पावत्या यथार्थपरिभाषितामिच्छुर्का । मानसैरुपचारैर्नैवेद्यान्तं संपूज्य यथाश
 क्रिजप्रित्वा तत्समर्पणं कृत्वा ॥ १ ॥ वाह्यपूजार्थमनुज्ञाप्य विशेषार्थस्थापनं कुर्यात् तद्यथा स्ववाग्मात्रे चतुरवृत्त
 त्रिकोणात्मकमण्डलं विरच्य डोहोच्चाधारशक्तये नम इति संपूज्य तत्र विपादिकां सस्थाप्य मंदशकलात्म
 नं ब्रह्मिण्डलं यद्वैतसंपूज्य वृत्ताकारेण ब्रह्मिण्डलशकलाः पूजयेत् यथुच्चार्यै नुमः ॥ वंज्यमार्थनमः ॥ लंज्वा
 लिनि कलायै नमः ॥ २ ॥ शंखविस्फुल्लिगिन्यै नमः ॥ पंसुश्रियै नमः ॥ संस्वरूपायै नमः ॥ हकपिलायै नमः ॥
 लहं व्यवाहनायै नमः ॥ शंखकव्यवाहनायै नमः ॥ इति तदुपरि श्रालभं त्रयशालितपादां निधाय श्रद्धादशकलात्मने
 सूर्यमण्डलाय नमः ॥ ३ ॥ इति संपूज्य वृत्ताकारेण त्रयसूर्यस्य द्वादशकलाः पूजयेत् ॥ कंठतपिन्यै नमः ॥ खं
 तापिन्यै नमः ॥ भंगधूच्यायै नमः ॥ धंपमरीच्यै नमः ॥ डंभज्वालिन्यै नमः ॥ चंधंरुचिन्यै नमः ॥ छंदं सु
 पुष्पायै नमः ॥ जंघंभोगदायै नमः ॥ झतं विश्वान्यै नमः ॥ जंघं वीधिन्यै नमः ॥ ठंडं क्षमायै नमः ॥ क्षं लहं संपंशं
 चंरं यमं भवं फंपं नंधं दं यतं णं डं ठं टं अं झं जं छं चं डं घं गं रं कं शं ञं डोँ डोँ एँ एँ लं लं ऋं ऋं ऊं ऊं इँ इँ श्रां श्रां । इति विलोममातृकां
 जपन् ॥ मूलेन सुयावुध्या जलेनापूर्य जलमध्योदपोडशकलात्मने च द्रुमं डलाय नम इति संपूज्य वृत्ताकारेण
 द्रस्य पोडशकलाः पूजयेत् ॥ श्रं श्रुतकलायै नमः ॥ श्रां मानदायै नमः ॥ इंपूयायै नमः ॥ ईतुष्टयै नमः ॥ उतु-
 ष्टयै नमः ॥ ऊमस्यै नमः ॥ ऋष्टयै नमः ॥ ऋं शशिन्यै नमः ॥ लचद्रिकायै नमः ॥ लं कं सायै नमः ॥ एं ज्योत्स्नायै
 नमः ॥ ऐं श्रिये नमः ॥ ओं श्रीस्यै नमः ॥ ओं अंगदायै नमः ॥ अंपूण्यायै नमः ॥ अंः पूणास्मृतायै नमः ॥ श्रत्रश्रमृता
 दिकलानां प्राणश्रतिष्ठां विधाय सूर्यमण्डलात् शीर्षमावाह्यमूलमंत्रेणार्धजले संयोज्य तीर्थसंपूज्य मूलमंत्रेण लिख्यमुद्रां
 प्रदश्य वमिति धेनुमुद्रया अमृतकस्य तत्र देवं वात्वा देवस्य देहपडं गं विधाय कवचेनावगुंज्य नेत्रमंत्रेण संवीक्ष्य

श्वसमुद्र प्रातःपान्नमवष्टभ्ययानिमुद्रयातज्जलस्यद्वा मूलनगंधादिभिःसंपूज्य प्राग्वत्पटंगानिसंपूज्यः मूलमं-
 त्रेणाष्टवारेजलमभिमंथ्यमत्स्यमुद्रयेछादयेत् तत्पान्नस्योत्तरेपंत्यात्रिकोणमंडलत्रयंकृत्वा तेषुमंडलद्वयेसाधार-
 सजलंपात्रद्वयं-ततोऽयमंडले धृतमधुदधियुक्तकांस्यपात्रंचेतिपान्नत्रयंसंस्थाप्य 'मूलमंत्रेणपृथक्पृथक्गंधादि-
 भिःसंपूज्य -तेषुपात्रांतरेणार्घ्यजलकिंचित्कृत्वामूलमंत्रेणपृथक्पृथग ष्वारमभिमंथ्यमत्स्यमुद्रयाच्छादयेत्
 ततोर्घ्यपात्रेयमामकटुर्वाङ्काविष्णुक्रांतादिनिःक्षिप्याचमनपात्रेजातफिल्लवंगकक्रोलचूर्णानिक्षिपेत् श्रत्रार्घ्या
 दिपात्रालभेप्रक्षालितान् तंडुलान् पुष्पाणिदत्त्वा ततःपूजाक्रमस्यदक्षिणेित्रिकोणमंडले साधारंसजलंपुनरा-
 चभनपात्रानिधाय तत्रार्घ्यपात्रजलकिंचित्पान्नांतरेणोद्धृत्यदत्वामूलमंत्रेणामभिमंथ्यसंक्षेपस्वदेहंगंधपुष्पैरलंक-
 र्य स्वेष्टदेवतारूपसंचित्यपीठमंडूकादिपरतत्वात् संपूज्य उानमोभगवतसकलगुणास्त्रशक्तियुताय श्रान्ता-
 ययोगपीठाय कमलासनायनमः ततस्तत्केसरेपुस्त्राद्यादिप्रादक्षिण्येन वामदेव्यैतमः ज्येष्ठार्च्यैतमः रौद्रार्च्यैतमः
 काल्यैतमः कालविकरर्च्यैतमः वलार्च्यैतमः वलविकरर्च्यैतमः वलप्रमथिन्यैतमः सर्वभूतमन्यैतमः मध्य-
 मनोन्मन्यैतमः उानमोभगवतसकलगुणास्त्रशक्तियुताय अनताययोगधर्मपीठायतनमः ॥ इतिपीठपूजा ॥ अथ
 पार्थिवविधिः सर्वाधारधराक्षेपेत्पूज्यप्रभृतिभिर्मां ग्रहिष्यामिप्रसन्नार्वाल्गार्थाभवसुव्रते इतिभूमिसंप्राप्त्यै-
 उपरितनान्मदमपाकृत्य ततःलहंगृथिव्यैतमः इतिपृथिवीनभारकृत्य ततोनिःशर्करामक्षायधिकाम् शशीतिगुं-
 ञादिभानमदमित्यर्घ्यःहरायनमग्रहितमंत्रेणसंगृह्य सद्योजाताभितिनंत्रंपाठित्वा वामदेव्योतिर्भोजणजलंप्रक्षिप्य
 न्ह्यैश्वरायैतिसंपदत्तंकुर्पात् अघोरेणइतिलिङ्गकरणं तत्पुरुषायैतिवाणंकृत्वा ईशानइतिवेदिकायांवाणंसंयोज्य ॥
 मूलैर्नशूलपाणयेनमग्रहितिवेद्यांशिवंसंस्थाप्यहस्तेषुपूजादिप्रहीत्वा मूलाधारकुंडिलिनीमुत्थाप्यमदचक्रादिक

मेण हृदयकमलात्स्वेष्टदेवतां तैजोरूपां ब्रह्मरंध्रं नीत्वा परमासृतांबुधौ परमशिवशक्त्यात्मकतैजः प्रवहन्ना
 सापुटाध्यनिकरस्थपुष्पांजल्यौ तिः सार्धं पुरः स्थितमूर्त्तिशिरसिपुष्पांजलिलिङ्गक्षिपेत् आत्मसरथमजशुद्धत्वा
 महं परमेश्वरं क्षरण्यामिव हव्यशमूर्त्तामावाहयान्न्यहं आयाहि भगवन् शर्मो शर्वत्वगिरिजापते प्रसन्नो भवेद्दे
 वेशनमस्तु न्यहि शंकर ततो मूलमुच्चार्य पिनाकधूपेन म आवाहनमते वैधमहि बामूर्त्तिस्तस्यां सर्वनां शिव भ
 क्तिस्त्रेह समाकृष्टोपवत् स्थापयान्न्यहम् देवेश भक्तिमूलभसर्वाभरणसंयुत यावत्वां पूजयिष्यामि तावत्वं सु
 स्थिरो भव ततो मूलं पठित्वा शिवत्व इति पठिष्ये इति संस्थाप्य सन्निधापनं कुर्यात् अनन्यातवद्देवेशमूर्त्तिं श
 क्तिर्यं प्रभो साविध्यकुरु तस्यांतं भक्तानुग्रहतत्पर ततो मूलमुच्चार्य शिव इह सन्निधौ भव ॥ इति सन्निधानं कृत्वा
 सन्निरोधं कुर्यात् आज्ञायातवद्देवेश कृपाभो धे सुखां वुधे आत्मानं दैकवृत्तं त्वानिरुणमि पितुं शो मूलतेशि
 व इह सन्निरुध्यस्व ततः समुत्थो कर्ण अज्ञानादुर्भनस्त्वाद्वा वैकल्पारसाधनस्य च यदपूर्णमेव कृत्यं तदप्यभि
 मुखो भव ततः प्रवृणुतं अभक्तवाङ्मनश्चक्षुश्रोत्रदूरं चितव्यते स्वतैजः पंजरेण शु वेष्टितो भव सर्वतः मू
 लतेशिवश्च वुं ठितो भव ततः पङ्गेन सकली कर्ण मूलेन महामुद्रया परमी कर्ण ततो मूलमंत्रमुच्चार्य
 ऐवं ददवाग्वादिनि ऐं ह्रीं क्लिबे क्लेदय महोसो भं कुरु ह्रीं सौमोक्षं कुरु २ सौ ह्रीं सौमिति दीपिनीमकारादिक्षकारां
 तां मातृकां मुच्चार्य आर्यादकेनेदं वं विप्रोदय देवस्य हृदयं रूपांश्च प्राणप्रतिष्ठां कुर्यात् सायथा ओं आर्हो
 क्रौं हंसः शिवस्य जीव इह स्थितिः पुन आर्हो क्रौं हंस शिवस्य वाङ्मनश्चक्षुः श्रोत्रप्राणरसनप्राणा इह भाग्यसु
 खचिरं तिष्ठतु स्वाहा इति प्राणप्रतिष्ठा विश्वेश्वरमहाराजां प्रियेश्वर प्रजापते आसनं दिव्यमीशानं दास्येह परमे
 श्वर मूलेनासनं महानंदमहेशानमहदानं दायक पादं गृह्णादेष शपार्वाती परमेश्वर मूलेन पादं त्रिव्यं च

सदाधारवियदादिविधायक अर्धग्रहाणदेवशशभोसर्वार्थसाधक मूलेनार्धदत्त्वा त्रिपुरांतकदीनार्त्तनाशिन
श्रीकण्ठशूलधृक् ग्रहाणान्मनंचालंपवित्रोदककल्पितं मूलेनाचमनं घृतमध्वाज्यसंयुक्तं पारपूर्णसुखात्मनेमधु
पर्कमिदं देवकल्पयामि प्रसीद मे मूलेनमधुपर्कदत्त्वा मूलेन पुनराचमनं पंचामृतं समानीतं पयोदधिघृतं मधु शर्क
राजालसंमिश्रं ग्रहाण परमेश्वर मूलेन पंचामृतज्ञानं त्रिकालकाशिकालश्रीः स्थितिं संहारकारक ज्ञातं तीर्थाब्द
तैस्तोयैर्ग्रहाण परमेश्वर मूलेन ज्ञानं दत्त्वा पुनर्मूलेनाचमनं दद्यात् कालाशिरुद्रदेवेश्वरदाभयदायक वस्त्रं ग्रहाण
सर्वेशादिव्यंगं धोदवा सितं ॥ मूलेन श्वेतवस्त्रम् ॥ पशुपतये नमः ॥ पुनराचमनम् ॥ यज्ञोपवीतं परमं पवित्रं विधि
निर्मितं नीलकण्ठोपवीतं वनयादत्तं ग्रहाण भो मूलपशुपतये नमः ॥ यज्ञोपवीतं ततो भूषणानि स्वभावसुंदरंगाय
नानाशक्त्या श्रयायते भूषणानि विविचित्राणिकल्पयामि सुरार्धत पशुपतये नमः भूषणानि समर्पयामि नमः ततः
कनिष्ठान्गुष्ठयोगेन गंधमुद्रया गंधं दद्यात् चंदनागुरुकर्पूरतमालजलकुंकुम उशीरकुटुसयुक्तं शैवंगंधाष्टकं विभो ग्र
हाण देवदेवेशः समस्तसुरपूजित पशुपतये नमः गंधं समर्पयामि सदाशिव सदानंदं अक्षतान् परमेश्वर ग्रहाण
त्वमुमाकांतं दयां कृत्वा नमोपरि मूलेन पशुपतये अक्षतान् समर्पयामि पुष्पाणि च विविचित्राणि मालत्वादि निवैश्रभो
हृद्यानि च सुगंधीनि विल्वपत्रं ग्रहाण मे मूलपशुपतये नमः पुष्पाणि समर्पयामि अमृतोद्भवश्रीदृक्षं शकरस्य
सदाप्रियं विल्वपत्रं ग्रहाणेशभक्तानां सर्वकामद ॥ मूलं पशुपतये नमः ॥ विल्वपत्रं समर्पयामि तर्जन्यगुष्ठयोगेन
पुष्पमुद्रयामूलेन पशुपतये यौषडित्येन पंचपुष्पांजलीं दत्त्वा सदाशिवमहेशानं जगद्दयमहाप्रभो ज्ञानुज्ञादि हि भग
वन्परिवारार्चनायेमां एवं पूजार्थं ननु ज्ञाप्य जयमेष्टु लोदि गदलेषु पूर्वदलमारभ्य उन्नतं तत्पुरुषाय नमः ॐ मंत्रघो
राय नमः ॐ श्रीसद्योजाताय नमः ॐ वां वामदेवाय नमः ॐ यैर्दशानाय नमः ॐ मध्ये इति देवाग्रदंष्ट्रियादि

प्रादक्षिण्येन उनिवृत्त्येनमः उंत्रातिष्ठायैनमः उंविधायैनमः उंशाल्यैनमः उंमध्येशांत्यतयैनमः ॥
 अग्नीष्टसिद्धिर्मेदिशरणागतवत्सल भक्त्यासमर्चयेत्तुभ्यंप्रथमावरणार्चनं इतिप्रार्थयेत् ॥ एवमथपिद्वितीया
 पृष्ठलांतकेसरेषुदेवस्यदक्षायै ॥ ओंहृदयायनमः वामाग्रे नंशिरसेनमः पृष्ठदक्षिणे मंशिखायैनमः वामेः
 शिकवचायनमः अग्रे वानेजत्रयायनमः अग्न्यादिशुश्रूषायनमः इति अभीष्टसिद्धिद्वितीयादरणार्चनं द्वितीये
 अष्टदलेदेवाग्रदलमारभ्य प्रादक्षिण्येन उंत्रानतायनमः सूक्ष्मायैनमः शिवोत्तमायनमः एकर्नेत्रायनमः
 त्रिमूर्तायनमः श्रीकंठायनमः शिखंडिनेनम इतिसपुण्यअग्नीष्टसिद्धिं ० तृतीयापृष्ठलेदेवस्यवामदलमारभ्यप्रा
 दक्षिण्येन ॥ उमायैनमः चंडेश्वरायैनमः नांदिनेनमः महाकालायनमः गणेश्वरायनमः वृषभायनमः भृ
 गिणेनमः स्कंदायनमः अग्नीष्टसिद्धिं चतुर्थावरणं चतुरस्त्ररखात्रयांतरालगतवीथ्यां यथास्थितपूर्वादिशमार
 भ्य ॥ लंहद्रायनमः अग्रेयैनमः यमायनमः निर्ऋतयेनमः वरुणायनमः वायवेनमः सोमायनमः ईशाना
 यनमः ईशानेन्द्रमध्ये ब्रह्मणे निर्ऋतिवरुणमध्येऽर्जुनायनमः इतिसपुण्य अग्नीष्टेति पंचमावरणं द्विती
 यवीथ्यां श्रवज्जायनमः शक्येनमः दंडायेनमः खड्गायनमः पाशायनमः शंकुशायनमः गदायैनमः
 त्रिशूलायनमः पद्मायनमः चक्रायनमः इतिलोकपालायुधानितस्समीपस्थानेषुसपुण्य अग्नीष्टेतिप्रार्थयेत्
 पृष्ठावरणं ततःमुरुमुच्चार्य सांगायसपरिवारायसवाहनायसशक्तिकायसायुधायपुष्पांजलिंस्समर्प्यधूपादिनापू
 जयेत् महादेवब्रह्माधीशजगदीशानिरंजन धूपगृह्णाददेवशसाज्यंगुग्गुलकलिप्तं वनरपतिरसोऽइतिपठित्वामूले
 नधूपमुद्रयाधूपंदात् तर्जन्यंगुष्ठयेभिनधूपमुद्रा हिरण्यवाहोसेनानीईशानी शायतेप्रभो दीपगृह्णाणकपूर्वकापिला
 ज्यत्रिवार्तिकं आज्यत्रिवर्तिसंयुक्तमितिदीपं मध्यमांगुष्ठयेगेनदीपमुद्रया अन्नानामापिसर्वपापदेदीनार्त्ताशक

पट्टसेश्वरसमायुक्तं गृहाणाद्वैतिवेदितुं नैवेद्यं गृह्यताद्वैतिपठित्वाऽऽमृतोपस्तरणमासि प्राणायामं स्वाहेत्याहुका
 ॥ नमस्ते देवदेवेश सर्वतपिकरं वरं अन्ननिवेदितं शुद्धं प्रकृतिस्थं सुशीतलं परमानंदसंपूर्णं गृहाण जलमुत्तम
 मित्यनेन मन्त्रेण पानीयं दत्त्वा ब्रह्मेन्द्रार्थे रिति पठित्वा ब्रह्मेन्द्रार्थः सदसमाभितः सोपाविष्टः समंताद्द्वैतार्थासिंजद्व
 लयकरयासादरं वीज्यमानः नमः क्रीडाग्रहसनपरेहासयन्पंक्तिभोक्त्वन्भुंक्ते पात्रे कनकघटिते पट्टस्मान् श्रीमहेशायथा
 शक्तिं जपित्वा तत्राप्ये शानं च दत्त्वा नैवेद्यं शेषानिर्माल्यभोजने च देवभराय सममर्घ्यं सुगंधिचंदनेन करोद्वर्तनं कारयित्वा मू
 लेनाचमनं च दत्त्वा राजाधिराजदेवेशानिराकारनिरास्पदं फलं गृहाण देवेशानारिकेलादिकं शुचैत्यनेन फलं दद्यात्
 इदं फलमिति मूलेन च शाश्वतश्रीमयानंदमदनांतकधूर्जटे गृहाण पूगतांबूलचूर्णैश्चैव सखादि रं पूगी फलमिति मूलेन तां
 बूलं दद्यात् तांबूलमुखवासावितिकोरुतुभे तल्लक्षणं हि माद्रौरत्नकोशे महापिप्पलपत्राणि क्रमुकस्य फलानि च ना
 रिकेल फलोपेतं मातुलुंगसमायुतं एलाकर्पूरकं कोलैर्मुखवासं प्रचक्षते एतेषामप्यलभेतु तन्न द्रव्यं स्मरेद्बुध इति
 हिरण्यगर्भं स्थामिति दक्षिणां दद्यात् ततः पुष्पांजलिं दद्यात् हरविश्वारिखलाधारनिराधारनिराश्रय पुष्पांज
 लिशिवं शंभो गृहाण वरदायकेति पुष्पांजलिं दत्त्वा निराजनं कुर्यात् तत्र विशेषेण माद्रौ चंद्रादित्यौ च वरणी
 विद्युदग्निरुतयैव च सर्वेषां ज्योतिषां ज्योतिरातिरिक्तं यतिगृहाणां शालिपिष्टोद्भवैः शुद्धैर्वृतपूर्णैः समुज्जलैः ततो
 निराजनं दीपैः पङ्क्तिं शत्यानुकारयेत् सप्तपैर्दधिसंयुक्तैर्दूर्वागौराचानादिभिः शान्तिकुंभततः पद्ममष्टपत्रं सक
 र्णिकं ध्यात्वा निवेदयेन्मूर्ध्नि लिंगस्य कुसुमैः सह ततो वस्त्रपुष्पमन्त्रापरदर्पणादन्यर्पयेत् ततः प्रदक्षिणं कृत्वा
 साष्टांगं प्रणमेत् मृडानीनाथमे सर्वानपराधाननेकधा क्षमस्वामि प्रणमते करोत्यष्टांगसंभवमितिनमस्कारं
 कृत्वा ईश्वरवेद्यान्त्रं दक्षिणां दद्यात्तामठमूर्तिपूजनं कुर्यात् तथाचमयिष्ये मूर्तयोष्टौ शिवस्यैता पूर्वादिक्रम

योगताः आग्नेयांताः प्रपूज्यास्तु वेद्यां लिभे शिवयजेदिति ब्रह्ममूर्तिपूजनतु प्राचीमग्रतः शंभोरिति रुद्रयामले देवा
 न्नेस्वस्ववाप्यग्नेप्राचीप्रोक्ता गुरुतमैरित्यागमिकां प्राचीमारभ्य प्राच्यैश्चान्यादिक्रमेणान्नेयी वामावर्त्तनकुर्ध्या
 तच्चैत्थं नमः शिवायेति मन्त्रेण पूर्वालिङ्गेशिवसंपूज्य ततो वामावर्त्तन अष्टौ मूर्तीः पूजयेदिति कालतत्त्ववि
 वेचनप्रभृतयः ॥ ॥ वस्तुतस्तु रुद्रयामल्येष पदार्थादर्शादिमहानिबन्धेष्वदर्शनाजिर्मुलमेव मन्त्रमहो
 दयैस्तु मुखे पुष्पांजलिदत्तात्तरं आवरणपूजनादवर्गगुणैर्पूजनतद्यथा जोशर्वायक्षितिर्मुर्त्येनम उो भवाय जलमूर्त
 येनमः रुद्राय आग्नेमूर्त्येनमः उग्राय वायुमूर्त्येनमः भूमिाय आकाशमूर्त्येनमः पशुपतये यजमानमूर्त्येनम
 महो देवाय सोममूर्त्येनमः ईशानाय सूर्यमूर्त्येनमः मध्येशे वायनमः ॥ चंदनादिपंचोपचारैः संपूज्य
 यथा शास्त्रेण प्यारुतौर्भैः स्तुत्यनमस्कृत्य ॥ प्रथमप्रहरार्धदद्यात् ॥ शिवरात्रिघटं देवतवपुजापरायण करो
 मिविधिवद्ब्रह्महाणार्धमहेश्वरं अथ प्रार्थना नमो यज्ञजगन्नाथनमस्त्रिभुवनेश्वर पुजाग्रहाणमद्वयमहेशप्रथम
 पदं इति ॥ ततः पुष्पांजलिदत्त्वा तन्मंत्रजपेन तत्कयाश्रवणादिना जगत्सर्वं कुर्यात् ततो द्वितीयप्रहरे पूर्ववपूज
 नं कृत्वा द्वितीयप्रहरार्धदद्यात् ॥ नमः शिवाय शान्ताय सर्वपापहराय च शिवरात्रौ द्दाम्यर्धं प्रसीद उभयासह
 ततः प्रार्थना ॥ नमो व्यक्ताय सूक्ष्माय नमस्ते त्रिपुरांतक पूजाग्रहाण देवेश यथाशक्त्योपपादितमिति ततस्तृ
 तीयप्रहरपूजनं यथावत्कृत्वा तृतीयप्रहरार्धदद्यात् दुस्वदारिद्र्यशोकेन दग्धो हंपार्वतीपते शिवरात्रौ द्दाम्य
 र्धं मुमाकांतग्रहाणमे ततः प्रार्थना वद्वो हं विविधैः पाशैः संसारभयवर्द्धनै पतितभो हजाले मां बंधं समुद्धर शंकर
 ततश्चतुर्थप्रहरपूजनं यथाविधिकृत्वा चतुर्थप्रहरार्धदद्यात् ॥ मया कृतान्यनैकानि पापानि हर शंकर शिवरात्रौ
 द्दाम्यर्धं मुमाकांतग्रहाणमे ॥ ततः प्रार्थना किं न जानासि मां बद्धं तावद्वाक्किं प्रयच्छमे स्वपादाग्रतले देवदास्य

देहजगतपते ॥ इतिचतुर्थप्रहरपूजांसमर्प्य ॥ पुनः प्रार्थयेत् ॥ अविज्ञेनन्नतदेवत्वस्यसादास्मार्पितं ॥ क्षम
 स्वजगतांनाथवल्लोकप्राधिपतेहर यन्मयायकृतं पुण्यं तद्द्रव्यस्मार्पितं ॥ त्वत्प्रसादान्महादेवव्रतमद्यसमार्पित
 प्रसन्नोभवमं श्रीमन्सद्गतं प्रतिपातुस्तत् तदालोकनमात्रेणपवित्रोस्मिन्संशयइतिप्रसादपुष्पपत्रादिभ्यहीत्वा
 तसाद्गुणार्थगोदानं कृत्वापरदिनेयथाशक्तिब्राह्मणानभोजयित्वा संसारुंधनदमयस्यव्रतेनानेनकंकर प्रसादसुमु
 खोभूत्वाज्ञानदष्टिप्रदोभवतिसंप्राप्त्यर्थं वंधुभिः सहपारणं कुर्यादिति कालत्रयविवेचनेन ओहोईशानायनम
 इतिप्रथमप्रहरे ॥ दुग्धेनस्तपनं पूजनं च ॥ अर्घ्यादिकचतुर्वेदेव द्वितीयप्रहरे ओहोईशानायनम इतिदु
 धास्तपनं तृतीये उवांमदेवायनम इतिधृतेनस्तपनं चतुर्थे ओहोईशानायायनम इतिमधुनास्तपनमित्यु
 क्तं तर्हिहपरिचर्यायांतु शतसुद्विधंपंचार्घ्यावा पयसासर्पिषामधुशक्करसेनेक्षुरसेनोदकेनवास्ततधारय्याशिवं
 संस्तवाप्यत्राणायामं ॥ शिवायनमः ॥ इतिगंधपुष्पतिलतंडुलनायगोधूनादिभिर्द्रव्यापूजांकृत्वापंचव्रतसंज्ञैः उंस
 योजातायनमः पश्चिमे उत्तरेवामदेवायनमः पूर्वतत्पुरुषायनमः दक्षिणेअधोरायनमः ऊर्ध्वमुखे ईशाना
 येतिपचवक्राणिपुष्पादिभिः संपूज्यतां वृद्धादिकं निवेद्य अर्घ्यं दद्यात् तत्रमंत्रः गौरीवल्लभदेवेशशर्वाश्वाशिशै
 खर वर्यपपापविशुद्धार्थमर्घ्योमप्रतिग्रहातां इत्यर्घ्यं दत्त्वाजागरणंकुर्यात् द्वितीयप्रहरे शंकरायनमः ॥ तृतीयेमुह
 र्वरायनमः चतुर्थेरुद्रायनमः एवंपुंज प्रभातेनित्यं कृत्वा शिवनान्यर्घ्यं शिवमस्त्याद्विज्ञानभोज्यपारणंकुर्यादिति
 तिवार्पकशिवरात्रिपूजनम् अथवार्पकशिवयोगयुक्ताशिवरात्रिकथा॥ श्रीशिवउवाच आसीद्भ्राजाविदेहायांप्रजा
 पालनतत्परः सुधर्मानामाविख्यातः सदाप्ररमधार्मिकः पृथिव्या सर्वराजानोवर्त्तते वशावर्त्तनतस्यराज्येनैवैकाश्चि
 द्वाधितोदुःखितोभवत् एवंगुणविशिष्टस्यतरयराज्ञः प्रियंशुभा भाग्यं तिलोदन्नान्नानसर्वैः समुदितान्गुणै रूपला

वपयसंपुक्तास्थिरयैवनसंस्थिताहंसुकोकिलसंभाष्यानासमातंगानिनी । यथारूपातथाशीलतिस्यभिर्यमहीप्र
 तेभर्तुःप्रियहितेषुकभर्तुंश्वेहिवल्लभा याश्चतस्यापराभार्याःशतसाहस्रसन्मिताः । सर्वास्तागुणसंपुक्तादस्य
 एवव्यवस्थिताः । एवंगच्छतिकालेनुकर्मिश्चिस्सुरसुंदरि । अंतःपुरंसधर्माजगामिरिमुमर्दनः । पतितिलोतमा
 देवोसर्वैःसमुदितागुणैः । आगच्छतंततोद्वाराजान्तिमुमर्दनं । ततश्चस्वयमुत्थायददौ राजासन्तदा । । वदंस्त्वेव
 तदाद्याज्ञीप्रेषातिचपुनःपुनः । उपविष्टातदराज्ञाःस्मिपेवरवार्षीनी । । सचराजातदराज्ञाशिवेतिस्वमुदीरितं
 श्रुत्वेतिशेषंस्मरमात्राकनकर्मयत्कृतं । तस्याजामौतदारभ्यत्वातांबूलंकरसंस्थितं । चकारमनसाराजासंकल्पं
 शिवपूजने पद्मच्छातददेवीकिमिदंत्यागकरणं । यदिवक्षसिनोतत्त्वमरिष्यामितवाग्रतः सोपिराजातदा
 देवाभिरणेरुतानिश्चयां । विज्ञायकथयामासपूर्वजन्मविचोषितं श्रूयतामभिधास्यामिमावधानाभवप्रिये । अह
 मासंपुरावैश्यःस्वधर्मनिरतःशुचिः । कालेनगच्छतादेविपूर्वकर्मवशेनच । स्वकर्मनिरतस्यापिचैर्धर्मभक्तिरजा
 यंत निशिनिष्क्रमणंकृत्वाचौर्ध्वकर्तुमहंगतः । ममवैश्वमनाणस्य अर्द्धरात्रमभूतदा । मयाहिंश्मनतदृष्टःसमवा
 योजनस्वच ॥ । जागरणंतुप्रकुर्वाणः । शिवस्यायतनेशुभे । अंतरंतुसमासाद्यउपविष्टस्ततःक्षणं । करयाश्चै
 द्रहमेधिन्याःकर्णसंस्थंयकुंडलं । हत्वापलायमाणस्तुदृष्टोहंतजपालकैः । ततस्तुसाहिताःस्वैरवङ्गहस्ताधनुर्वराः
 तद्रयाद्विमयातत्रमुखेक्षिसंतुकुंडलं । ततःकुट्टनैर्चकेनाशिरिच्छन्नमहासिना । ततश्चकर्मणातेनरावौजागरणेन
 च व्रतेनचक्रेनापि राजा हंसवभूवह । ततश्चजातिस्मरणंजातममतिलोमे । तदुदंशीतिथिज्ञस्त्वातांबूलतन्म
 योर्जितं । एतच्छ्रुत्वाचसादेवीविस्मयंपरममहत् । उवाचै नंपुनाराज्ञी । विस्मयेनसमन्विता । यद्विभ्रस्यत्यं
 किंचिदुत्पादयसिभूमिप । तदाजीवामिभूपालनान्वंयासंप्रतारणां । एतच्छ्रुत्वातदाराजाउवाच । सुरसुंदरि

एतदेवाशरोमेद्यपद्वैतकूपसंस्थितं कालेनकूपः पूर्णं यन्मूढकोटैस्तूष्णसंचयैः उत्थायचगतीतत्रदं धृतिविरमया न्वितौ
 खतयित्वा ततदेवैदं शंयामासताच्छिरः कुंडलचमुत्सेदृष्याविरमयंपरमंगतौ ततस्तीदं पतीतश्च क्रतुर्नयमंपरं उदप
 वासरुयानियमं तथाजागरणस्य च कालेनगच्छतातुपुत्रपौत्रसमन्वितौ संपूर्णं चतयोः काले मरणं समुपागतौ
 शिवरात्रिप्रभावेनदंपतीशिवसन्निधौ शिवरात्रिभिर्मंदेवियः करोतिनरो भुवि निर्मुक्तः सर्वपापेभ्यो शिवलोकेमहीयते
 यद्दमं भृशुग्राहिलं शिवरात्रिकथंनरः कृतातेनमहादेवि शिवरात्रिर्नसंशयः ॥ इति शिवयोगयुक्तशिवरात्रिब्रतमाहा
 ल्यम् ॥ अथाशकविषयेष्व्युक्तमन्यत्र कुर्वतिसावत्सरिकीं शिवस्य पूजां सुशक्त्या नुयथा कथंचित् कृत्वा प्रया
 त्वेव शिवस्य लोकं प्राप्नोतिपिपातो ह्यथ कुरपरंतदिति ॥ उतंमोभगवतरुद्राय ॥ अथशिवरात्रिब्रतकथा हेमाद्रौ
 स्कंदपुराणेनागरखंडेः श्रथसेनउवाच कलिकालकृतोकिंचिद्भ्रतमेवदप्यमुख स्वल्पयासंमहापुरुषं सर्वपापप्र
 णाशनं लक्षाद्युपःसदाभर्त्सा ब्रह्मभक्तयुगेपुरा त्रैतायाद्वापरेचापिनतुष्टासिकलौयुगे तस्माद्ब्रह्मभक्तं त्यक्त्वा किंचिदे
 काहिकं वदश्चकार्यमयकुर्वीतपूर्वाहणेचापराहाणिकं नहिभृत्यः प्रतीक्षेत्कृतवानचवाकृतं तस्य तद्वचनं श्रुत्वाभ
 र्त्तुयद्वाउदारधीः श्रव्यवीरसुचिरध्यात्वाज्ञात्वा दिव्येनचक्षुषा अस्तिराजन्व्रतं पुण्यं शिवरात्रौ तिसंज्ञितं एकाहिकं
 महाराजन् सर्वपापप्रणशनं तस्यांचदीयते दानं हृतं जप्तं तथैवच सर्वमक्षयतायातिरात्रिजगरणेकते अणुत्रोक्तभते
 पुत्राविद्वेनोपनमाशुयात् स्वल्पयुदर्धनायुश्च शत्रूणांचैव संक्षयं ययं कामनापिभ्यायन्व्रतमेतत्समाचरेत् तंतं सभाहु
 यान्मर्त्योतिष्कामोभोक्षानानुयात् तथावर्पकृतात्पापान्मुच्यतेनात्र संशयः ॥ कपुदेनापिचित्तेनयदिकुर्यात्प्रजानरं
 यानिकान्यत्रलिंगानिस्थावराणिचराणि च तत्रसंक्रमते देवस्तुष्टस्तस्यांयतोहरः शिवरात्रिरततः रूपातास्तेन
 साहरवल्लभा प्रापितासामुरैः सर्वलोकानुग्रहकाम्यपांभगवन्कलिकाले हि भिन्नसर्वपापसमाश्रितो वर्धपापवि

शुद्धयथेदिनमेकंक्षितोऽथ । येनत्वांपूजयापूज्यंमर्त्याशुद्धिमवाप्नुयुः । ततोदंतंद्रुतचैपामरमाकमुपतिष्ठतु । तैरु
 च्छिष्टेऽथ्यद्वतंततत्तरस्यांयतोखिलं कालेकालेनचास्माकंकिंचिन्नैवोपतिष्ठति ॥ अद्वयमानवैर्दंतंभूतमपिशंकर
 शिवउवाच माधमासस्यकृष्णप्रातर्दृश्यंसुरेश्वराः अहंशाल्यामिमूषंरज्जौचैवदिवाकलौ लिंगेषुच
 समस्तेषुस्थायरेषुचरेषुच - संवसिप्यामिसंदिग्धं सर्वपापविशुद्धये तस्म्यंशज्जौहिमेपूजां यःकरिष्यतिमानवः
 मंत्रैरतैःसुरश्रेष्ठ विपाप्मासम्भविष्यति ॥ मंत्राश्च ॥ ह्रींसद्योजातायनमः ह्रींवाग्मदेवाय नमः श्रवणाय
 ह्रींतत्पुरुपायः ह्रींईशानायनमः पंचवक्त्राणिसंपूज्य गंधपुष्पांनुलेपनैः वस्त्रैर्दार्पैश्चनैवेधैस्ततोर्ध्वंसंप्रदापय
 त मंत्रेणानेनमद्रको मांध्यात्वामनासिस्थितं गौरीवल्लभदेवेश शर्वाख्यशशिसेखर वर्षपापविशुद्धयै
 मध्यमेभिप्रतिपद्यतां ततःसंपूजेयद्विप्रभोजनाछादनादिभिः दत्त्वाचदक्षिणांतस्मैवितशाख्यविवर्जितः ततोऽजागरणं
 कुर्याद्वातवादिजनिः स्वनीः धर्माख्यानगताभ्यश्चसलार्यैस्तांडवादिभिः तांडवैरुदितैर्नृत्यैः तांडवोत्थानद
 णांतरे भवेदुद्धृतवत्येवेतिमदिकोशात् एवंकरिष्यतेयोज्ञाव्रतमेतत्सुरेश्वरः सर्वपापविशुद्धयैप्राप्यश्चतंभवि
 ष्यति तस्यतिशेषः तच्छुरुत्वाजिदशाः सर्वेप्रणम्यशशिसेखरं संप्रहृत्यतपश्चेष्टस्वानिरथानानिभोजिरे प्रेय
 यामाससद्विषयनारदंभुनिसत्तमं प्रबोधनावलोकानांशिवरात्रिकेतदाः सोपिगत्वाधराष्टयेवोषयामाससर्वतः
 शिवरात्रेस्तुमाह्रास्यपयदुक्तंशूलपाणिना ततः प्रभृतिर्संजोतां शिवरात्रिर्धरातले तत्रतेकथयिष्यामिपुरावृत्तंक्षधां
 तरे यद्वृत्तंनैमिषारण्येऽलुब्धकस्यापिकुत्राचितं तत्रासीद्धुब्धकः कश्चिज्जातिमात्रात्तु कुर्मतः व्यसनेनाभिभूतात्मा
 परावितापहारकः नकदाचिद्धंततननदंतनजपः कृतः केवलंरुद्धंतंविज्रंलोकानांछलसंश्रयात् कस्याचिवधकाल
 स्थशिवरात्रिः समागता- । माधमासे सितेपक्षे सर्वपातकनाशिनी तत्रास्त्यापन्नंतुपुण्यदेवदेवस्यशूलितः तत्र

जानराणरात्रौप्राग्वध्वहुभिर्जनैः नारीभिर्नरशार्दूल भूषिताभिः सुभूषणः अथासौचितयामासचौर्यचित्तोव्रजा
गरः गच्छामि यदिकाचित्स्थीभूषणैः परिभूषिता निष्क्रान्तावाह्यतश्चास्माद्वसादन्यत्रयास्यति ततो गत्वा समादाय
भूषणानिव्रजान्यह इति तिश्रित्य मनसागतस्तस्य समीपतः कालैकारं समाकृत्य स्थितो गुह्यस्ततो हिंसः वीक्ष्यमा
णोदिशः सर्वा नारीनिष्क्रमणोद्भवाः चौर्यकर्मप्रवृत्तस्य शीतार्तस्य विशेषतः स्वल्पापि निद्रानोजाताकापिनारी
विनिर्गता ॥ तस्याधस्तात्तोलिंगमनुद्भूतमवस्थितं एतस्मिन्नेव काले तु प्रोद्गतस्तीक्ष्णदोषितिः असतौ चैव चौरा
णां कामिनामसुखबहः ततो नराश्च नार्थश्च जग्मुः स्वस्वनिवेगशनं उपवासपराः शांताः प्रणिपत्य न ह भवरं सोपि
चौरैरनिराशश्चक्षुःक्षानः शीतविह्वलः अवतीर्य दुग्नात्तरनाद्धन्यां प्रकचिदाश्रितः कालेन महता सोपि पुंचखं समप
द्यत जातो जातिस्मरभूत्वादशाणीधिपतः सुतः उपवासप्रभावेन जगत्तरस्य फलादपि शिवरात्रौ तथा तस्यालिंगस्या
पि प्रपूजनात् ततो राज्यं समासाद्य पितृपैतामहं महत् कारयान्मासालिंगस्य आसाद तस्य शोभनं वर्षे वर्षे स्तजग
त्यशिवरात्रौ प्रजानरात् उपवासपरो भूत्वा गीतवादित्रनिःस्वतैः धर्मास्मानकथाभिरच साभारतुतिभिरेव च
पूर्वैर्कर्मजैः संपूज्य अर्घ्यदत्त्वा विधानतः समर्प्य ब्राह्मणान्कर्मैर्जगाम विषयं निर्जं कस्यचित्पथकालस्याशिवरात्रिः
समानता आसादेतन्नमुनयः प्राप्ताः शांडिल्यपूर्वकाः शांडिल्योपभरद्वाजोपवक्रीतश्चनालवः पुलस्त्यभुल्लहेना
भ्यं स्तस्य लिंगस्य चाग्रतः पूजायित्वा ततो देवं प्रणिपत्य ऋषींश्च तान् उपविष्टस्तु तस्याग्नेश्च नृजातो द्विजातिभिः ते
तु तस्याग्रतश्चक्रुः कथावहुविधान्य राजर्षीणामतीतानां ब्रह्मर्षीणां विशेषतः अथ तस्मिन्कथातेवैतैः षष्ठो ब्रह्मवा
दिभिः कौटुकाविष्टचितैश्च विस्मयोत्फुल्लोचनैः राजन्यच्छामहे सर्ववयकौतूहलान्विताः यद्विब्रवीपिनः सत्यदेवता
यतने स्थितः ॥ राजोवाच ॥ यद्विज्ञास्यामि विवेक्षाः कथयिष्याम्यसमशय देवस्याग्नेतु संपूज्य सत्वेनात्मान्मालभे

॥ ऋषय ऊतुः ॥ सुलभीनपरित्यज्यकस्माद्धानान्यनकेशः जागरं कर्तुं कामोन्नस्वदेशादुपतिष्ठसि ॥ वर्षे वर्षे सदा
 प्राप्तेनूनत्वेति स्कारणं रहस्ययदितेन स्यात्तद्ब्रह्म ह्रस्वनराधिप सावेलक्ष्यस्थितं कृत्वा ततः प्राहे सुदुर्भनाः ॥ इहस्य
 परमं ह्येतद्ब्रह्म ह्रस्वोत्तमाः तथापि कथयिष्यामि मम देवोपतो प्रतः ततः सकथयामांसु पूर्वदेहसमुद्भवः मलिम्लवक
 रो न तु वृताताहिनराधिपः चोदय भवेन देवस्य पुजनं जागरस्तथा उपवासं विना विना शिवरात्रौ राभवत् ॥ जातिस्म
 राणस्युक्ते तेषां सर्वथा तथ कथयामासु भूषालो बृतातं पूर्वजन्मनः ततस्तस्मिन् नयः सर्व साधुवादान् पृथग्विधात् ॥ व्य
 यास्तमस्य राजप सदा शीर्षः समन्वितः रात्रौ जागरणं कृत्वा प्रजग्मुः ॥ स्त्वांस्तदा पुमान् सोऽपि राजा समभ्यर्च्य तं
 देवतां द्विजातमान् जंगामस्वपुरं पश्चात्कृत्वा राजा विप्रजागरम् ॥ भर्तुं उवाच ॥ शिवरात्रिः समुत्पन्ना एव भूमि तले नृप एवं
 विधं च माहात्म्यं तथैव प्रजिज्ञात्तु तस्मात्सर्वप्रयत्नेन कार्यासान् पसंतमं कलिकाले विधेयेण यदीच्छेद्ब्रतिमात्मनः
 यश्च न भृशुषाद्वापि पठेद्वा शिवसन्निधौ तनुजात्पातकस्त्रोपमुच्यते नात्र संशयः नास्ति गंगासमतीर्थनां शिवदेवो ह
 रः पमः शिवरात्रिः समन्नास्ति ब्रतं तस्य मयोदितं सर्वरत्नमयो मेरुः सर्वाश्चर्यमयं नभः सर्वधर्ममयाराजन् शिवरात्रिः प्र
 कीर्त्तता गरुडः पक्षिणां यद्ब्रतीनां सागरा यथा प्रधानं सर्वधर्माणां शिवरात्रिस्तथा तन्मा ॥ इति स्कंदपुराणे नगरखंड
 शिवरात्रिब्रतमाहात्म्यं समाप्तम् ॥ अथ वार्तिकं शिवरात्रिब्रतार्थापनम् ॥ स्कंद उवाच ॥ ब्रतस्योद्यापनं कर्म कर्तव्यं
 किं च मानवैः को विधिः कानिद्रव्याणि कथं कार्यं वदं प्रभो ॥ इति श्वर उवाच ॥ शृणु पुं मुखतस्त्वेन लोकानां हितकाम्यया
 चतुर्दशाब्दं कर्तव्यं शिवरात्रिब्रतं शुभं एकभक्तं चतुर्दश्यं चतुर्दश्यं मुपोषणं संपाद्य सर्वसंभारान् मंडपं तत्र कारयेत् ॥ व
 स्त्रैः पुष्पैः समालम्ब्य पटकुलैश्च शोभितं तन्मन्त्रैश्च यद्दिव्यालिङ्गं तोभद्रमंडलं श्रध्वां सर्वतोभद्रमंडपातः प्रकरय
 यत् शोभोपशोभासयुक्तदीपैः सर्वत्र चोच्चलं आचार्यैश्च वरेयत्तत्र अर्चिन्मिः साहितं शुभं शिवरूपाश्च त्रेधाः

आह्निकप्रकरणस्थाशिषूपायामुक्तआवरणगणः पूज्यः पंचाश्रुतादिगतविशेषाः शिवरात्रिप्रकरणस्था यथासंभवं
 द्रष्टव्याः ततो जागरणं प्रातर्निव्यक्रियति आचार्यो होमं संकल्प्यति यदत्र संस्थितमित्यादिसर्पादिविकरणं
 पंचगव्यप्रोक्षणादिना भुवं संशोध्यानि प्रतिष्ठाप्य तद्भानति तदैशान्यां लोकपालां तदेवता सहितग्रहपूजां विधाय
 तदैशान्यां विधिना स्यात्पितृकलशेवरुणसंपूज्यः कलशस्य मुखं देवानसंवादे इत्यादिसंप्राथम्यं ॥ अग्नेः पश्चात्
 दुपविश्य चादध्यात् चक्षुषी आज्यमित्यंतम् - आदित्यादिनुविश्यार्कोदिसिञ्चवैज्याहुतिषु अंगदेवतोद्देशकत
 दाहुतिचाष्टोत्तरशतादिविकीर्णतसंख्यासंकीर्तनकार्यं प्रधानदेवतारुद्राष्टोत्तरशतसंख्याकार्भिर्वैश्वसमिदाहुति
 भिस्तावतीभिः पायसाहुतिभिस्तावतीभिराज्याहुतिभिरुमानादिनां अजैकपादमहिर्बुध्न्यभवं शिवं उमापतिरुद्रं प
 शुपतिं शंभुवरदं शिवं ईश्वरं - महदेवं हरं भीमं एताः षोडश देवताः एकैकयाज्याहुत्याशेषेण स्विष्टकृतामित्यादिततः
 स्थालीपाकविधिना पायसं श्रपयित्वा गुरुं सिद्धं मादायाज्यभागं तेषां न्यान्वाधानं यजमाने त्यागे कृतं यथा त्यागं
 ग्रहतदंगोद्देश्यं कंद्रत्विजः कुर्युः प्रधानदेवता होममाचार्यः कुर्यात् कद्रुद्रायेति त्रिभिस्त्रिभिरेकैकमष्टोत्तरश
 तं कुर्यात् एकैकपादं त्रिशदाहुतय इत्येवमष्टोत्तरशतसमिद्धिः उमायै नंदिनेऽत्रैकपदे इत्यादि षोडश देवता
 भ्य एकैकया पायसाहुत्या - स्विष्टकृदादि प्रायश्चित्तहोमांते वलिदानपुर्णो हुतिः ततः प्रणीतानियमनससर्पापरि
 स्तरणविसर्जनान्यग्न्यर्चनानि - ततो वरुणकलशोदकेन यजमानाभिपेकः आचार्यार्थाय धेनुदानं - ततो जैकपादा
 दिसंहितस्योमायुतश्रीरुद्रस्य ग्रहाणां चोत्तरपूजांति श्रीरुद्रप्रतिमा माचार्य्यहस्ते प्रतिपाद्य सोपस्करो भ्यतुर्दश प्रतिमा
 अजैकपादादिनाम मंत्रैः पूर्ववृत्तेभ्यश्चतुर्दश विप्रेभ्यः प्रातिपाद्य व्रतलेतत्कृतं यन्मे पूर्णवापूणे मेव वा सर्वसंपूर्णं
 तां पातु प्रसादाद्भवतां मे मेतितान्संप्राथम्यं चूर्वचूर्वाश्चतुर्दश विप्रान्दक्षोपवीतकुंडलादिभिः संपूज्यसाचार्य्यस्तान्सं

येतुं कर्पूरादिसमायुक्तं तं वलं प्रतिगृह्यतां इति तां वूलं हिरण्यगर्भगर्भस्थं हेमवीजं विभावसोः अनंतपुण्यफल
 दमतः शान्तिं प्रयच्छमे इति दक्षिणा सोमं च संगणैव पूजयित्वा महेश्वरं ततो रात्रौ प्रति याम मर्ध्य दद्यात्था गिधि
 ततः पारंगणस्तोत्रैरात्रिशेषं नयेद्बुधः ततः प्रभातसमये कृत्वा संध्यादिकाः क्रियाः पुनः पूजां प्रकुर्वीत ततो होमं स
 माचरेत् तिलव्रीहियैवैश्वर्याय सेन च भक्तितः अयं कंचेति भेत्रेण ततो नमः शंभवेति च गौरीमिति भेत्रेण शत
 मष्टोत्तरद्वयं होमं च कुर्यान्मतिमान्वित्व पवैस्तुनामभिः पूर्णाहुतिं ततो दद्याद्दोमशेषं समापयेत् ब्राह्मणान्भो
 जयेद्भक्त्या पूजयेच्च चतुर्दशीं आचार्यं च सपत्नीं कं वस्त्रालं कारभूषणैः यज्ञोपवीतवस्त्रादि दद्यात्तेभ्यः पृथक् पृथक्
 गांसवत्सांसवसर्नानालं कारभूषितां दद्यादाचार्यवर्याय शिवो मे प्रीयतामिति ततः संकुंभांतं मूर्तिसवस्त्रां वृ-
 षंभस्थितां सर्वालंकारसहितामाचार्याय निवेदयेत् शंभो प्रसीद देवश सर्वलोके श्वरप्रभो तव देव प्रदानेन म-
 म संतु मनोरथाः व्रतमेतत्कृतं यन्मे पूर्णैवा पूर्णैव च सर्वसंपूर्णतां यातु प्रसादाद्भवतो मम इति संप्राथ्यतां न्विप्रा-
 न्प्रणम्य च पुनः पुनः अजैकपादादि देवेभ्यो दध्यात्कुभान् पृथक् पृथक् अजैकपादादिर्विद्वयो भवः सर्वउमापतिः
 रुद्रः पशुपतिः शंभुर्वरदः शिव ईश्वरः महादेवो हरो भीमो नामान्ये वंचतुर्दश ॥ अथ प्रयोगः ॥ संकल्पपूर्वकं ना-
 दीश्राद्धांतं कृत्वा आचार्यस्य चतुर्दश ऋत्विजां च वरणं कुर्यात् ततो मंडपमध्ये लिङगतो भद्रै च एकः पूर्वादिदिशु प्रत्ये-
 के स्त्रीस्त्रीन्मध्यकलशं दक्षिणोत्तरयोर्द्वौ वित्येवं चतुर्दशकलशान् महीधोरित्यादिकलशं स्थापनं विधिमारभ्य वरुण-
 पूजनं कुर्यात् ततो मध्यकलशेन दिंदितां स्मिन्नुमामहे श्वरै च संस्थाप्य चतुर्दशकलशेषु लिङगानि स्थापयेत् मध्यकल-
 शस्य प्रतिमायां मुक्तैः - पौराणमंत्रैर्वदिकमत्र साहितै र्थासंभवोऽडशोपचारैः पूजां कुर्यात् इतरकलशेषु प्रा-
 दक्षिण्येनाजपदेन नमः आदिर्विद्वद्वायनमइत्यादिनाम मंत्रैः पूजां कुर्यात् पात्रासंभवेऽप्रावृत्तिः - पुष्पपनिवेदनांते

आह्निकप्रकरणस्थाशिवपूजायामुक्तश्रावरणगणः पूज्यः पंचामृतादिगतविशेषाः शिवरात्रिप्रकरणस्थायथासंभवं
 द्रष्टव्याः ततोजागरणं प्रातर्नित्यक्रियति आचार्य्योहोमसंकल्प्यति यत्र संस्थितमित्यादिसर्षपादिविकरणं
 पंचगव्यप्रोक्षणादिनाभुवंशोऽध्याग्निं प्रतिष्ठाप्य तद्भानति तदैशान्यालोकपालांतदेवता सहितग्रहपूजां विधाय
 तदैशान्यां विधिना स्यात्पितृकलशेवरुणसंपूज्य कलशस्य मुखे देवान् वसंवादे- इत्यादिसंप्राथम्यं ॥ अग्नेः पश्चात्
 दुपविश्य चादध्यान् चक्षुषी आज्यमित्यंतम् आदित्यादिनुद्दिश्य कार्कादिसमिच्चर्वाज्याहुतिपु- अंगदेवतोद्देशकत
 दाहुतिचाष्टोत्तरशतादिचिकीर्षितसंख्यासंकीर्तनकार्थं प्रधानदेवतारुद्राष्टोत्तरशतसंख्याकार्भिवर्षस्वसमिदाहुति
 भिस्तावतीभिः पायसाहुतिभिस्तावतीभिराज्याहुतिभिरुमानंदिनं अजैकपादमहिर्बुध्न्यं भवं शिवं उमापतिरुद्रं प
 शुपतिं शंभुवरदं शिवं ईश्वरं- महादेवं हरं भीमं एताः षोडशदेवता- एकैकयाज्याहुत्याशेषेण स्विष्टकृतमित्यादिततः
 स्थालीपाकविधिना पायसं श्रपयित्वा गुरुं सिद्ध मादायाज्यभागति यथान्वाधानं यजमाने त्यागे कृत्यथा त्यागं
 ग्रहतदंगोद्देश्यं कंद्विविजः कुर्युः- प्रधानदेवताहोममाचार्य्यः कुर्यात् कद्रुद्रायति त्रिभिस्त्रिभिरेकैकमष्टोत्तरश
 तं कुर्यात्- एकैकं वापट्त्रिंशदाहुतय इत्येवमष्टोत्तरशतसमिद्धः उमापै नंदिनेऽत्र जैकपदे इत्यादि षोडशदेवता
 भ्य एकैकया पायसाहुत्या- स्विष्टरुद्रादि प्रायश्चित्तहोमांते बलिदानपूर्णाहुतिः ततः प्रणीतानियमनससर्वापरि
 स्तरणविसर्जनान्यग्न्यर्चनानि- ततो वरुणकलशोदकेन यजमानाभिषेकः आचार्य्यो यधेनुदानं- ततो जैकपादा
 दिसहितस्योमायुतश्रीरुद्रस्य ग्रहाणां चोत्तरपूजति श्रीरुद्रप्रतिमा माचार्य्यहस्ते प्रतिपाद्य सोपस्कुराभ्यतुर्दश प्रतिमा
 अजैकपादादिनाम मंत्रैः पूर्ववृत्तेभ्यश्चतुर्दश विप्रैः भ्यः प्रतिपाद्य व्रतमेतत्कृतं यन्मे पूर्णं वा पूर्णमेव वा सर्वसंपूर्णं
 तां यातु प्रसादाद्भवतां मे मेति तान्संप्राथम्यं घूर्वचूंश्चतुर्दश विप्रान् चोपवीतकुंडलादिभिः संपूज्य साचार्य्यस्तान्सं

भोजयित्वा चतुर्दशभ्यो यथाशक्तिदक्षिणां दत्त्वा स्वराप्पणं कुर्यात् ॥ इति शिवरात्रिब्रतोद्यापनविधिः । अथ
 मासशिवरात्रिनिर्णयः । तदारंभस्तु मार्गशीर्षकार्त्तिकमाघचतुर्दशीपुष्या
 लेस्कंदपुराणे श्राद्धो मार्गशिरसासिद्धो पोत्सवदिनेपिवा गृहीयान्माघमासेवाद्वादशैवमुपोषयेत् । तथा दी-
 पोत्सवमार्थासायकृष्णायार्चचतुर्दशी द्वादशस्वपिमासेषु प्रकुर्यादिह जागरं तथा कृष्णपक्षे शिवरात्रिमुपक्रम्य-
 यतः प्रतिचतुर्दश्यां पूजायत्नेन मेकता तथा जागरणरात्रौ संनिधौ मेकतं तथेति अस्य ब्रतस्य वर्षसंख्येयाकांतवैव
 एवं द्वादशवर्षेति द्वादशैव तपोधनानिति हेमाद्रौ कालांतरखंडेषु चतुर्दश्याब्दं कर्त्तव्यं शिवरात्रिब्रतेशुभाभित्युक्तं
 अत्र चतुर्दशीवहुरात्रिव्यापिनी आह्या तस्यां रात्रौ प्रतियामं पूजायाः जागरस्य च एकैकं वा षट्त्रिंशदाहुतय इत्ये-
 वमष्टोत्तरशतसामिद्धिः उभार्ये नंदिनेऽत्रैकपदे इत्यादि षोडशेद्वता एकैकया पायसाहुत्या स्विष्टकृदा
 दिप्रियाश्चित्तहोमनिवालिदानपूर्णाहुतिः ततः प्रणीतानियमनसर्पापरिस्तरणविसर्जनान्यग्न्यर्चनानि ततो
 वरुणकलशोदकेन यजमानाभिषेकः आचार्यार्याय धेनुदानं ततो जैकपादादिसहितस्योमायुतश्रीरुद्रस्य ग्रहा-
 णांचोत्तरपूजांतं श्रीरुद्रप्रतिमामाचार्यहरते प्रतिपाद्य सोपस्कराश्चतुर्दशप्रतिमाअजैकपादादिनाम मंत्रैः पूर्व
 वृत्तेभ्यश्चतुर्दशविंशभ्यः प्रतिपाद्य ब्रतमेतत्कृत्य न्येपूर्णवापूर्णमेव वा सर्वसंपूर्णतां यातुं प्रसादाद्भवतां मेति
 तान्संप्राप्य पूर्ववृत्तांश्चतुर्दशविंशान् चत्वारोपवीतकुंडलादिभिः संपूज्य साचार्यस्तान्संभोजयित्वा चतुर्दशभ्यो यथा
 शक्तिदक्षिणां दत्त्वा स्वराप्पणं कुर्यात्

इतिशिवरात्रिव्रतोद्यापनविधिः अथभासाशिवरात्रिनिर्णयः

तदारभस्तुमार्गशीर्षकातिकमाघचतुर्दशीपुवान्यतमचतुर्दश्यांकार्यैः तदुक्तंमदनरत्नेस्कंदपुराणे । आदौमार्गशी
रेमासिदीपोत्सवदिनेपिवा गृह्णीयान्माघमासेवाद्वादशैवमुपोषयेत् तथा दीपोत्सवमथासाद्यकृष्णयाचचतुर्दे
शी द्वादशस्वपिमासेषुप्रकुर्व्यादिहजागरं तथाकृष्णपक्षेशिवरात्रिमुपक्रम्य यतःप्रतिचतुर्दश्यांपूजायत्नेनमे
कृता' तथाजागरणंरौसन्निधौमेकृतंतथेति अथग्रतस्यवर्षस्स्योक्तातत्रैव एवद्वादशवर्षतिद्वादशैवत
पोधनानिति हेमाद्रौकालोचरखंडेषु चतुर्दशाब्दकर्तव्यशिवरात्रिव्रतशुभमित्युक्तं अत्रचतुर्दशीवहुरात्रि
व्यापिनीग्राह्या तस्यांरात्रौप्रतियामपूजायाः जागरस्यचविधानात् तयो सकल्परात्रिसाध्यत्वात् दिनद्व
येरात्रौसत्यधिकरात्रिव्यापिनीग्राह्या तुल्यैकदेशव्याप्तौपूर्वा रुद्रव्रतेषुसर्वेषुकर्तव्यासमुखीतिथिरितिब्रह्म
वैवर्तात् जयायोगप्रशस्त्याच्चकृत्यरत्नावली कालतत्त्वविवेचनेदीक्षितायादावप्येवंमदनरत्नेनिर्णयसिंधुमपू
खादौतुवार्षिकशिवरात्रिनिर्णयइत्युक्तं यत्तुप्रदोषव्यापिनीग्राह्येति तत्सत्यस्तद्विषयमितिदीक्षिताः मोक्ष
मार्गरतानांचमुनीनामूर्ध्वरेतसां तेषामेवतुसांप्रोक्तासामावास्याचतुर्दशीति विश्वरूपनिबंधे अथान्यापिवापिक
शिवरात्रिकथा सूतउवाच कैलासशिखरासीनोदेवदेवोजगद्गुरुः पचवक्रोदशभुजस्त्रिनेत्र शूलपाशधृक्
भस्ममांगव्यालभोगाढ्यशशांककृतशेखरः 'नीलजीमूतसंकाश सूर्यकोटिसम प्रभ- क्रीडतेभगवांस्तत्रगणे
सपरिवारितः' विसृज्यदेवता सर्वास्तिष्ठतेउभयासह दृष्ट्वातेदवेदवेशप्रहस्योत्फुल्ललोचना एकाकिनसुरश्च
ष्ठमपृच्छतत्रपार्वती पार्वत्युवाच कथयस्वमहादेवयेद्वाप्यव्रतमुत्तम भवेताश्वेदवेदवेशव्रतानांविषया शु

भाः... दानधर्माप्यनेकानित्यस्तीर्थान्यनेकशः नास्ति लेनिश्चयो देवशामिताहं त्वया पुनः... व्रतानामुरामंदेव
भुक्तिमुक्तिप्रदायकं तदहं श्रोतुमिच्छामि त्रसिदकथयस्व मे... ईश्वर उवाच शृणु देवि परं गुह्यं व्रतानामुत्तमं व्रतं य
न्न कस्यचिदाख्यातरं हरस्य मुक्तिदायकं येन वै कथ्यमानेन यज्ञोपि विलयं ब्रजेत्... कथयामि व्रतं गेष्मं शृणुष्वेकम
नाः त्रिये माघफाल्गुनयोर्मध्ये अलितायाचतुर्दशी शिवरात्री तिस्रोधासर्वयज्ञोत्तमाः दानध
र्मेऽस्तयो यज्ञौ किंवा तीर्थशतैरपि शिवरात्रिसमं नास्ति कृत्वा स्नानसहस्रकं कृष्णाया कलिहं त्रीचयममार्गं
विनाशिनी जेत्यमपुरं याति कृतार्थैः साचतुर्दशी ॥ देव्युवाच ॥ कथं यमपुरं त्यक्तानरः शिवपुरं
ब्रजेत् एतन्मे कौतुकं देवकथयस्व मम प्रभो ॥ शिव उवाच ॥ शृणु देवि शयावृत्ता कथयौ पराणि कीशुभा
यमशस न हं त्रीच शिवस्थानप्रदायिनी कश्चिद्रासीत् पुरा काले निषादस्त्वामिषप्रियः प्रत्यंतं देशवासी चित्र
चिकित्स्योतिनेर्घृणः नृगयाव्यसनी तत्र कुटुंबपरिपालकः तत्त्वापिनोधनुर्धरी श्यामांगः कृष्णकंचुकः वद्धगो-
धांगुलित्राणो वामबाहौ चर्मकः धनुर्गृहीत्वा वामे तु दक्षिणे शरमुल्लभं निर्गतौ सौ वनं दुर्गं निषादश्यामिषप्रियः
जीवघातेन तेनैव कुटुंबपरिपालकः वनंगत्वानिरीक्ष्यैव दिक्षु मार्गमितस्ततः पदं च यदमार्गं च आश्रमे मृग-
मूकरात् इतश्चेतश्च धावत्स आमिपेलुब्धमानसः वनं च पर्यवर्तय च भ्रममाणो निशांगतः तत्रासंतं तेनोकिं चि
न्मृगसूकरतिनिरं निराशो लुब्धको भूत्वा तदाह्यस्तंगतोरविः चितयत्तज्जलमासाद्य तडागेर्जविघातकः जा
लमध्ये महालिंगं तिष्ठेता न्नादि संभवं विल्ववृक्षो महादिव्यो जालमध्ये हि संस्थितं गृहीत्वा तस्य पात्राणि
मार्गशुद्ध्यर्थमाक्षिपत् लिप्तानि तानि पात्राणि वायुनाभ्याहृतानि च दक्षिणां शास्थिता न्येव पल्लवैर्जालकैः सह लू
तानि देवादिनिर्लाङ्घ्यमूर्धनि चाक्षपत् लुब्धकेन कृतं पापभयानीतं च तत्क्षयं तद्विद्वाभोजनं तस्य ह्यामिपेलुब्धचेतसः

तन्तश्चितयमानस्यननिद्रासंमजायत - तस्यगंधसमाग्रायलुब्धकस्यवरानने नतिष्ठतिमृगाः सर्वेशरपातभया
 दिताः निषादमपितेदृष्टारात्र्यैतस्ममुपस्थिते नानीतमामिषंतेनिराशाः शिशवोगताः रुदंतिकरणैः प्राहुर्भो
 जनंदीयतांचनः - ततस्तूष्णीं पिताभूत्वाह्ययोवदनदुःखितः भोजनंचकृतंतेनयथादत्तंतुभार्ययाधर्हमीनोनिपा
 दोसौधर्मवार्तापराडुमुखः अक्रामंजारंगरत्रौशिवरात्र्यावरानने कृत्वासौक्रालपृथंतेगृहीतोयमकिंकरैः यमे
 नहंतुर्मैरवंधः शूलपट्टिशधारिभिः शिवेनंप्रेषितांस्तावद्विमानगणकोटयः शीघ्रमानीयतांगत्वाशिवरात्रिउपोषकः
 यः पूर्वलुब्धकोभूत्वाकरोतिप्राणिनांवधं - इतिश्रुत्वावचोदिव्यंगणांस्तेननुद्यताः स्तूयमानाः परदेवशिवंशान्तिनि
 रांमयं - याद्वंच्छतितेसर्वेतावत्पश्यतिलुब्धकं हन्यमानंलोहदंडैर्वहुभिर्मुष्टिभिस्तथा - सर्वेकोलाहलंचक्रुस्मा
 कमितितेगणाः परंस्परंयुध्यमानानुचरस्तेयमकिंकराः किंकराऊचुः मुंचामोनस्त्विमंदुष्टपापिष्ठजीवचातकं यमं
 योवन्नपश्येतशुद्धिश्चर्मभवेत्ततः - गणाऊचुः - लुब्धकोयंपूर्वमासितापापिष्ठोयमकिंकराः - अनेनशिवरात्रिस्तुकृता
 कामेनकानने - तस्माच्छिवाज्ञयासर्वविमानैर्द्रुतमगताः यावच्छिवंनपश्यामोनमुंचामोवयंयद्गुम् - ततोहंतुस
 मारवंधखड्गमुद्गरपट्टिशैः प्रवृत्तंतन्महद्युद्धमन्योन्यजयकांभिणां भग्नांगसंघयः - केचिकेचित्मूर्च्छासमाश्रिताः
 जर्जरीकृतदेहास्तु क्रंदमानाः सुदारुणं त्राहित्राहीतितराजन् गतास्तेयममंदिरं निषादोपिगणैर्नौतोय
 त्रदेवोमंहेश्वरः - दृष्टमात्रस्तुदेवेननिषादोगणतांगतः स्थितोसौदेवदेवस्यकुंडलाभरणोज्ज्वलः - तस्यदत्तंमेह
 शनविमानंसार्वकामिकं - रुद्रंकन्याशताकीर्णेषुप्पमालाकुलावरं नानातूर्यसमायुक्तंसर्वरत्नोपशोभितं क्रीड
 तेसचिरं कालंयावदाभूतसंह्रवं एवंसलुब्धकोभूत्वाक्रीडतोशिवशासने - अथद्रुतांवदंतस्तेधर्मराजानमग्रतः रुधि
 रारुणवर्ष्माभिन्नगंगात्राः समंततः पृष्ठास्तेधर्मराजेनकोसौकालेनयोजितः दूताऊचुः शृणुराजन्यदस्माकं युद्धंशि

भाः-- दानधर्माण्यनेकानितपस्तीर्थान्यनेकशः नास्तित्येनिश्चयोदेवभामिताहंत्वयापुनः ॥ व्रतानामुत्तमदेव
 भुक्तिमुक्तिप्रदायकं तदहं श्रोतुमिच्छामि प्रसीद कथयस्व मे ॥ ईश्वर उवाच शृणु देवि परं गुह्यं व्रतानामुत्तमं व्रतं य
 त्न कस्यचिदास्यांतरहस्यं मुक्तिदायकं येन वै कथयमानेन योऽपि विलयं व्रजेत् ॥ कथयामि व्रतं तेऽप्यंशुषुष्वेकम
 नाः त्रिये माघफाल्गुनयोर्मध्ये अस्मितायाचतुर्दशी शिवरात्री तिसाक्षोऽथा सर्वज्ञोऽतोत्तमा दानध
 र्मेऽस्तोषयज्ञैः किंवा तीर्थशतैरपि शिवरात्रि सप्तमं नास्ति कृत्वा स्नानसहस्रकं कृष्णाय कलिहं त्रीचयममार्गं
 विनाशिनी न ते यमपुरं याति कृतार्थैः सा चतुर्दशी ॥ देव्युवाच ॥ कथय मयुरं त्वत्कानरः शिवपुरं
 व्रजेत् एतन्मे कौतुकं देव कथयस्व मम प्रभो ॥ शिव उवाच ॥ शृणु देवेश यावत्ता कयौ पारिणि की शुभा
 यमशतसनहं त्रीच शिवस्थानप्रदायिनी कश्चिद्दासीत्पुत्रा काले निपादस्त्वामिषा प्रियः प्रत्यंत देशवासी चित्र
 चिकित्स्योति नैर्घृणः सृगयाव्यसनी तत्र शृणु वपरिपालकः ॥ तत्त्वापीनो धनुर्धरी श्यामांगः कृष्णकंबुकः वद्धगो
 धांगुलित्राणो वामबाहौ स चर्मकः धनुर्गृहीत्वा दामे तु दक्षिणे शरमुत्तमं निर्गतोऽसौ वन्दुर्गनिपादश्चाभिप्रायः
 जीवघातेन तेनैव कुटुंबपरिपालकः ॥ वनं गत्वानिरीक्ष्यैव दिक्षु मार्गमितस्ततः पदं च पदमार्गं च आश्रमे स्मृगः
 सूकरात् इतश्चेतश्चाध्यावत्स आभिषेकं लब्धवानसः वनं च पर्वतं वैवधमलाणो निशागतः न त्राप्तं तेन नो किंचि
 न्मृगसूकरति तिरं निराशो लब्धको भूत्वा तदा ह्यस्तं गतो रविः चितयत्तज्जलमासाद्य तडागे जविघातकः जा
 लमध्ये महालिङ्गं तिष्ठेता नानादि संभवं ॥ विस्ववक्षो भहा दिव्यो जालमध्ये हि संस्थितं गृहीत्वा तस्य पात्राणि
 मार्गशुद्ध्यर्थमाक्षिपत् लिप्ता नितानि पात्राणि वायुनाभ्याहृतानि च दक्षिणाशास्थितान्येव पल्लवैर्जालकैः सह लू
 तानि नैवा दनि लाङ्गि गमूर्धनि चाक्षपत् लुब्धकेन कृतं पापमपानं ति च तत्क्षयं तद्विवाभोजनं तस्य ह्यामिषे लुब्धचेतसः

ततश्चित्तयमानस्यननिद्रासमजायत तस्यगंधसमाध्रायलुब्धकस्यवरानने नतिष्ठतिमृगाः सर्वेशरपातभया
दिताः निपादमपितेद्वारात्र्येतसमुपस्थिते नानीतमामिषतेननिराशा शिशवोगताः रुदतिकरणैः प्राहुर्भो
जनदीयतांचनः ततस्तूष्णीं पिताभूत्वाह्यथोवदनदुःखितः भोजनंचकृतेतयथादत्तंतुभार्ययाधर्ममीनोनिपा
दोसौधर्मवर्तापरिदुःखः अक्रामजागरात्रौशिवरात्र्यावरानने कृत्यासौकालपथेगृहीतोयमकिंकरैः यमे
नहंतुमारब्धः शूलपट्टिग्रधारिभिः शिवेन प्रेषितास्तावद्विमानगणकोटयः शीघ्रमानीयतांगत्वाशिवरात्रिउपोयकः
य पूर्वलुब्धकोभूत्वाकरोतिप्राणिनांवध इतिश्रुत्वावचोदिव्यंगणास्तनेतुमुद्यताः स्तूयमानाः परदेवशिवंशांतनि
रांमयं याद्वचच्छातितेसर्वतावपश्यतिलुब्धकं हन्यमानंलोहदडैर्वहुभिर्मुष्टिभिस्तथा -- सर्वैकोलाहलंचक्रुरस्मा
कमितितेगणाः परस्परयुध्यमानानचूस्तेयमकिंकराः किंकराऊचुः मुंचामोनत्विमंदुपापिष्ठजीवघातकं यमे
यावन्नपश्यतशुद्धिश्चनभवेरातः गणाऊचुः लुब्धकोयंपूर्वमासीत्पापिष्ठोयमकिंकराः अनेनशिवरात्रिस्तुकृता
कमेनकानने तस्माच्छिवाज्ञयासर्वविमानैर्द्रुतमागताः यावच्छिवंनपश्यामोनमुचामोवयंह्यमु ततोहंतुस
मारब्धखड्गमुह्रपदिशैः प्रवृत्तंतन्महद्युद्धमन्योन्यजयकांक्षिणां भग्नांसंधय. केचिकेचिन्मूर्च्छासमाश्रिताः
जंजरीकृतदेहास्तु क्रंदमानाः सुदारुणं त्राहित्राहीतितिराजन् गतास्तेयममंदिर निपादोपिगणैर्नीतोय
त्रदेवोमहेश्वरः - दृष्टमात्रस्तुदेवेननिपादोगणतागतः स्थितोसौदेवदेवस्यकुंडलाभरणोज्ज्वलः तस्यदत्तंमहे
शेनविमानंसार्वकामिकं रुद्रकन्याशताकीर्णपुष्पमालाकुलांवर नानातूर्यसमायुक्तंसर्वरत्नोपशोभित क्रीड
तेसचिरं कालंयावदाभूतसप्तवं एवंसलुब्धकोभूत्वाक्रीडतोशिवशासने अथद्रुताचदंतस्तेधर्मराजानमग्रतः रुधि
रारुणवर्णाभाभिन्नगात्राः समततः पृष्ठास्तेधर्मराजेनकोसौकालेनयोजितः दृताऊचुः शृणुराजन्यदरमाकं युद्धंशि

वगणैः सह नीतोसौपापकर्मपिनिपादोजीवधातकः श्रस्माभिर्गृह्यमाणस्तुगणैः शैवैर्वयंहताः धर्मात्माक्रुद्धरूपस्तु
 चित्रगुप्तमयाव्रवीत् आमिपाशीसपापिष्टोलुब्धकोजीवधातकः कथं शिवपुरंयातश्चित्रगुप्तविचारय निरीक्ष्यपुस्तकं
 तेननाकंचित्सुकृतं धर्मबुद्धिर्नतस्यास्तिधर्मोर्ध्वमनोवदति एतन्मेलिखितंज्ञातंसत्यं देवदाम्यहं इति श्रुत्वानि
 पादस्यचित्रगुप्ताच्छुभाशुभं नाहं चिंतां करोमीह जंतूनां पापकर्मणां गत्वानिवेदयिष्यामि नियोगंतु शिवाव्रतः एवमु
 क्तागतः शिघ्रं यत्रास्ते शंकरः स्वयं दृष्ट्वा तं देवदेवं शंस्तोत्रमेतदुदाहरत् नमस्त्रैलोक्यनाथाय सुष्ठु संहारकारक
 कालकूटविनाशाय कामनिर्दहते नमः श्रुत्वा तं देवदेवासौ निपादः पापकर्मकृत् मेरुमंदरतुल्यानि दुष्कृतानि बहून्व्य
 पि ईश्वर उवाच केनापराधितो धर्मः केन मानस्तु मोदतः किमर्थं दंडमुद्रां त्वत्पक्ता ब्रूहि ममाग्रतः धर्म उवाच
 त्वद्गणैर्देवदेवैश्च त्वपापस्य चकारणात् मदीयार्थिककरादेव धातिताः शक्तिमुद्रैः जीवधातीनिषादोसौ सर्वधर्मव
 हिः कृतः कर्मणोपार्जितयेन निश्चितं मम शासनं अयोग्यस्त्वद्गणैर्देवगणेषु विनियोजितः तेनाहमागतो देवत्य
 क्तामुद्रां वदाम्यहं शंकर उवाच निपादः पापकर्मचजीवन्प्राणिवधे रतः कदाचित्सर्वगत्वान् किंचिदाप्तवां
 स्तथा सच विवस्वस्य पत्राणि गृहीत्वा मार्गतोक्षिपत् कथंचिद्देवसंयोगाद्वा युनाशिवमूर्द्धनि निक्षिप्ता नि प्रतराज
 कोमलान्यस्य कामतः शिवरात्रिः कृततेन जायता मार्गहेतुना शिवरात्रिप्रभो वेन सगतो मम शासनं गृह्णन् गृह्णन् महा
 धर्ममुद्रां दंडं यथेच्छया पालनाय स्वधर्मस्य सत्यं सत्यं महायम स्वगृहं गम्यतां शिघ्रं ग्राह्यमेतत्सदंडकं ताडय
 न्पापकर्माणं पालयन् वैसुधांशुं एवमुक्तो धर्मराजो गतोसौ स्वगृहं शुभं एवं देवि मया ख्यातं शिवरात्रिमाहव्रतं
 देव्युवाच अकामाल्लुब्धको देवकृत्वा ह्यमरतांगतः आश्चर्यमेतदेव शममाद्भुततमं महत् कामतः शास्त्रद्व
 येन यत्कृतं व्याशिवव्रतं तदहं श्रोतुमिच्छामि प्रसादाद्ब्रूकुमर्हसि शिव उवाच शृणु देवि महामागो सर्वतश्चारुभा

विष्णी शिवरात्रिप्रभावश्चनकस्थः पापकर्माणां माघमासेत्वयाकृष्णाफाल्गुनादौ चतुर्दशी सातुपुण्याति तिहोया
 सर्वपापप्रणाशिनी शांतात्माक्रोधहीनस्तुतपस्वीह्यनमूयकः तस्मै देयमिदं देवि गुरुपादानुगे सदा अन्यथा यो
 ददातीदं सदा तानरकं व्रजेत् वर्षे वर्षे महादेवि नरो नारी पतिव्रता वक्षियामि जगत्सर्वकोमांभस्तथा प्रपूजयेत् शिवम्
 त्रैलोक्यं पृथुत्वाहो मम चर्चनपूर्वकं जागरं शिवरात्र्या तु शिवं पश्येत्समाहितः मम भक्तोजने देवि शिवरात्र्यामुपोषकः गण
 त्वमक्षयं दिव्यमक्षयं शिवशासनं सर्वकृत्वा तु बुभुजे भोगानमृतसंभवान् एवं द्वादश वर्षाणि शिवरात्र्यामुपोषकः यो मां
 जागरते रात्रि मनुजः स्वर्गमारुहेत् अकृत्वामां न जानाति व्रतमेतदुदाहृतं शिवं च पूजयित्वा योजागर्तं च चतुर्दशी
 मातुः पयोधरसं न पिवेत्स कदाचन यदीच्छेच्छाक्षयान् भोगान् दिवि देवसमोपमान् आगमोक्तविधिं कृत्वा प्राप्नोति
 सकलं फलं आदौ मार्गशिरमासि दशम्यात्सवदिने पिवा गृह्णीयान्माघमासे वा द्वादशैव मुपोषयेत् निशि जागरणं कृ
 त्वा दीपो धोति तादिङ्मुखः गतिवाद्यविनेदेन पूजा जाप्ये सदारतः एवं द्वादश वर्षपतिं द्वादशैव तपो धनात् आचा
 र्यशिवशास्त्रं ब्राह्मणं श्रविशेषतः आमंत्र्य परयाभक्त्या गृहं गत्वा तपोधनात् आचार्यं भक्तियुक्तं श्रगृहीत्वा चर
 णं दयं आगच्छेत् गृहं तात कृतकृत्यं गृहं कुरु आमंत्र्यानि शिताने वं प्रभो ते विमले पुनः गृहीतो भयलिङ्गं तु स्थावरं जंग
 मं पुनः धृतैः तान् यज्यत्येतेन सुगंधं मल्लिकादिभिः पंचामृतैः न दिव्येन स्नाप्य चोद्वर्तनादिभिः स्नापयेद्धारिकुंभानां स
 हस्रेण शैतेन च पंचाशता तर्धेन स्नापयेच्छीते लेन तु चंदनेन विलिप्याथ स्थावरं जंगमं तथा शतपत्रैर्जातिपुष्पैर
 धेयैर्दिव्यपत्रैः दीपान् दिक्षु च सर्वा सुप्रज्वाल्य सधनांस्तथा सधनान् समर्पूय नैवेद्यमपि भक्ष्यांश्च क्षीरं खंडसमं
 दुकान् गुंडाब्जान् लङ्कुशैश्च वतयांश्च रिवहु निवेदयेद्यैतानि गुरुदेव तपास्विनाम् देवाग्रतु गुरुं पूज्य कृत्वा मंडल
 कं शुभं सुसूक्ष्माणि च स्वाणि शय्यां सोपस्करामपि द्वादशैव तु गाद्यात्पारिधानादिकं तथा अथवा दक्षिणामेव प्रद

याजुह्यात्तिलान्' दंत्वातुभोजयेत्सर्वानगुरूंश्चैवतपस्विनः - 'पश्चात्क्षमापयेद्देवं प्रीयतामि मे हेश्वरः सर्वंचैव तथा चार्थ्यं शिवव्रतपरायणे दद्यादितिशेषः गंधादिविविधैः सर्वानन्यास्तत्र समागतान् दक्षिणाभिश्च कुंभैश्च नवान्नैश्च प्रपजयेत् तस्मान्नच्यवते स्थानात्कल्पकोटिशतैरपि अथातः कालपर्याये द्रष्टव्यं तस्मिन् भुवं सहितो लोकः पालेथाविमानैः सार्वकामिकैः ततः पश्येन्महोदयं नानागणसमन्वितं तं दृष्ट्वा रतौ तिते देवशशिर्वन्निभुवनेश्वरं नमस्तुभ्यं जगन्नाथं चंद्रार्धकृतेश्वरं नमस्ते उमया युक्तभुक्तिप्रदायकं नमस्ते कालकालो ग्रकलतीतो सिंशकरः शिव उवाच तुष्टो हतवभक्तस्य शिवरोत्रोऽप्येकं वरदाम्यहं तुभ्यं देवदानवदुर्लभ एताः कन्यामहादिव्यास्त्रिनेत्राश्च चतुर्भुजाः रूपयौवनसपन्नाः पीनोन्नतपयोधराः हेमगौर्यमहतीजाः संयुक्ताः सूर्यसन्निभाः देवा गवत्त्रसंछन्नाश्चंदनागुरुचर्चिताः सर्वलक्षणसंयुक्ताः कुंडलैर्द्योतिताननाः एवं विधामया दत्तामनास्विन्यः सुमध्यमाः विमानकोटिसंयुक्ताः सर्वाभरणभूषिताः क्रीडांकुरु महाभाग गणस्त्वममपुत्रकः सर्वगामी भवद्यहलोकलोकं चरार तुष्टो हतवभक्तस्य शिवव्रतपरस्य च रुद्रलोकैः पुत्राः कन्यास्त्रिनेत्राश्च चतुर्भुजाः अतीव भक्त्या भक्तैश्च रय्याहमुमया सह ताभिः सार्द्धं महाभाग भंक्ष्वभोगान्यथेप्सितान् कल्पकोटि सहस्राणि कल्पकोटि शतानि च तदंते प्रेतभावेनाशिवसायुज्यतां व्रज - सर्वव्यापी भवत्वं चलीये स परमेपदे - परात्परतरं नास्ति शिवरात्रि व्रतात्परम् न पूजयति भूतेशं रुद्रं त्रिभुवनेश्वरं जंतुर्जन्मसहस्रेषु भ्रमते नात्र स शयः यदा तद्भावसंयुक्तः सरुद्रगणतां व्रजेत् स वै श्रेष्ठः कुरु क्षेत्रे हिमवत्कुरुजंगले - शिवरात्र्यां तथा भक्त्या दत्तमक्षयतां व्रजेत् अखंडितव्रतो यो हि शिवरात्रिमुपोषयेत् - स सर्वकाममाप्नोति रुद्रगणसहमोदते अर्णवायुदिशुष्यति क्षीयते हिमवानपि मेरुमंदरलंकाश्च अशैलौ विन्ध्य एव च चलते वैकटा सर्वे निश्चला हि शिवव्रतं अतस्तस्यां त्रयोदश्यां कृष्णायामेकं भुङ्क्ते नरः मंत्रेणानेन गृह्णीयः

त्रियमंभक्तिमात्रः शिवरात्रि व्रतं हेतुत्कारिष्येहमहाफलं निर्घमस्तुमेवात्रत्वत्प्रसादाज्जगत्पते रात्रिप्रयोजन
 नीजगत्यावैसमाहितः ऋग्वेदे प्रसिद्धावेतौ मत्रौ गृह्णीयाद्वाह्मणां श्रवणनियमं वेदविद्भिर्भोः शिवमिष्टगुरुद्वष्टास्वा
 चांतःशुचिरात्मवान् संकल्पैव व्रतं कुर्यात्पूर्वेषुः प्रातरेव ततो ह्यश्रमे भागे स्वगायत्र्या ह्यतांद्रितः स्नानं
 कृष्णतिलैः कुर्याद्गृहे चाथजलाराधये रम्यं निशामुखे गच्छेच्छिवस्यायतनव्रती दिनं तस्मिन्पुनः कुर्याच्छिवनाम्ना
 प्रपूजयेत् धूपैर्नैवेद्यगंधैश्च नृत्यगीतैः सदीपकैः शंखतूर्यनिनादैश्च कुर्यात्पुस्तकवाचनं द्वितीयप्रहरैश्चैव ना
 म्नां शंकरमर्चयेत् पूर्वोक्तेन विधानेन पूजयेत्परमेश्वरं तृतीयप्रहरं देवं नाम्ना महेश्वरं तथा यामेव तुर्यं संप्राप्ते रुद्रं
 नाम्ना पूजयेत् य एवं भक्तिं संयुक्तो जागरं कारयेन्नृशि सकलं फलमाप्नोति सत्यमेतद्वरानने उपः स्नानं जपो होमो
 भोजयेच्छिवस्सलान् श्वेतान्कुम्भान् प्रदद्याच्च यथाशक्त्या सदा क्षिणान् पूजयेद्वाह्मणान् भक्त्या व्रतमाहिं श्वरं स्थितान्
 धावयेच्छिवशास्त्रं च स गच्छेच्छिवमंदिरं उभौतौ पुण्यकर्मणो नियतस्वर्गगामिनौ शिवव्रती तदा ख्यानं यः पठे
 द्छिवसंनिधौ शिवलोकमवाप्नोति शिवेन सह मोदते ॥ इति स्कंदपुराणे इत्यन्या शिवरात्रि व्रतकथा अथ
 फाल्गुनामावास्याकृत्यं सा च युगादिश्रमावास्या च माघस्थितिमास्यात् दर्शेतुमाघमासस्थितिस्कंदञ्च अत्र माघो
 मांतांसेन ग्राह्यः अस्यां युगादित्वादिपि ह्यश्राद्धं कार्यं प्रकृतिपार्वणेन सह तत्रैव प्रयोगेति पशतभिपानस्तत्र युगायां तु
 श्राद्धादिकं पितृणां महोत्सव इति तदुक्तं हेमाद्रौ विष्णुपुराणे माघासिते पंचदशी कदाचिदुपैतियोगं स हवारुणेन
 ऋषेण कालः सपरः पितृणां न ह्यल्पपुण्यैरुपलभ्यते साविति अस्यामेपूर्वाभाद्रपदा युगायां पितृणां श्राद्धे सहस्रयुगान्त
 स्मिरेति तत्रैवोक्तं तत्रैव वेदाद्रं पदानुपूर्वाकाले तदायत्कियते पितृभ्यः श्राद्धे परां तदस्मिन्वाप्तुवंति युगान्सहस्रं पितरश्च
 तेनेति यदि चैव धनिष्ठा युका तदा वर्षपायुतं तदसि रित्युक्तं महाभारते युगादिमाघमावास्याप्रकरणे काले धनिष्ठा य

दिनामतोस्मिन्भवतिभूपालतदापितृभ्यः । दत्तंजलान्नप्रददतिवृष्टिर्वर्षयुतंतकुलजैर्मनुष्यैरिति । पूर्वाभाद्रपदा
योगपाठान्तरविशेषः । अत्रवचनद्वन्द्वपदातुपूर्याकालेतदायोज्यतेमनुष्यैः । श्राद्धतदातृप्तिमवाप्यतेतद्युगसहस्रप्रति
रेस्वदतीति । अन्नमाध्यन्तरपक्षस्यवशुक्लादिरात्यामाघासितत्वमुक्तं इदंचकुम्भादित्यज्ञेयामितिहमाद्रिः । इदमन्वादि
रपिअस्यामेवामार्यारुद्रादिपूजाकालेफाल्गुनप्रक्रमे अमावास्यापूजनीयारुद्रेऽग्निब्राह्मणस्तथा मासादनैः पोलि
काभिः पूज्याश्चात्मास्वधाधैरिति फाल्गुनामावास्याकृत्य फाल्गुनशुक्लप्रतिपत्कृत्य नारदीये अथफाल्गुनशुक्लादौ
देवदेवगिरिप्रियः । धूलिधूसरसर्वांगजलैरुक्षेप्समाहितः । कर्मणालोकिंकनापितस्यतुष्टमहेश्वरः । स्वसायुज्यप्र
दिशेतिभक्त्यासन्यक्तसमर्चितः इममेव । फाल्गुनशुक्लप्रतिपदमारभ्यद्वादशदिनपर्यंतपयोव्रतमुक्तं श्रीभागवते
ऽष्टमस्कंधे । तच्चतैत्रवन्वेष्टव्यम् । फाल्गुनशुक्लद्वितीयायांप्राारभ्यवन्दिहपूजाव्रतः । तच्चशुक्लासुकृष्णसुचसर्वस्वे
वद्वितीयापुत्रोक्तं नारदीये । अथफाल्गुलशुक्लायांद्वितीयायांद्विजोत्तम पुण्यैः शिवसमभ्यर्च्य सुभ्यैरष्टांगधिभिः पुण्ये
र्वितानेककृत्वापुष्पालंकरणैः शुभैः । नैवेद्याविधौधूपैर्दोषैर्नाराजनादिभिः । प्रसाद्य प्रणमिच्चवसाष्टांगपतितोभुवि
एवमभ्यर्च्यदेवेशमत्स्योव्याधिविर्वाजितः । धनधान्यसमायुक्तो जीवेद्वपशंतभुवि । यद्विधानंद्वितीयासुशुक्लपक्षगता-
मुच प्रोक्तंतदेवकृष्णासुकर्तव्याविधिकोविदेः । वह्निरेवपृथक्तासुनानारूपवपुधरः । पूज्यतेहिद्वितीयासुव्रह्म
चर्यादिपूर्ववत् । इतिद्वादशमासगतोभयपक्षद्वितीयाकृत्य । अथफाल्गुनशुक्लद्वितीयादिदिनद्वयगतद्वितीयाकृत्य
नारदीये । फाल्गुनस्थसितेपक्षतृतीयाकुलसौख्यदा । पूजितागंधपुष्पाद्यैः सर्वमांगल्यदाभवेत् । सर्वासुचतुर्त्ती
यासुविधिः साधारणोमुने । देवापूजाविप्रपूजादानहोमोविसर्जनं । इत्येवकथितानीह तृतीयायाव्रतानिते भक्त्या
कृतानिचैष्टांस्तुदुःकांमान्मनोगतानिति । अस्यामेवभूपिकातृतीयाव्रतम् । भविष्योत्तरे । कश्यपउवाच । फाल्गु

नस्यसितपक्षेतृतीयायामुपोपिता । ' । प्रातःस्थित्वा ब्रह्मचर्येतेतो न्यास्मिन्दिने पुनः । ब्रतिनीभुवने गौरीपूजयेत्तद्ब्र-
तानुसा मंत्रेणानेन ध्यायेत्तां पार्वतीप्रतिमां शुभां मृगजिनावृतकुचां जटामुकटशोभितां गोधारथगतदिवीरुद्र
ध्यातुं परायणां - पूजयेद्ब्रह्मकुसुमैर्दोपालकचन्दनैः केसरैर्मधुरैर्द्रव्यैः स्वर्णमाणिक्यपूज्यया भूपिकारुपिकादे-
वीभूपिकाललितोडभाः तपोवनरतागौरीसोभाग्यमेप्रयच्छतु कालिकां श्रीशुभादेवीरुद्राणि पार्वतीशिवा स्तुता
मया पांगभक्त्या पीतपुत्रान्प्रयच्छतु दौभाग्यं प्रशमयतु सुप्रसन्नमना सदा अवैधव्यंकुले जन्मददात्तपरजन्मनि
अंगे चांगेतथेपि पर्वेष्वेव स्थितां मृत सुखदृष्टिस्पृशेत्संगे रिसो भाग्यमृच्छतु एवमुच्चार्य मंत्राश्रनरिज्ञानवती
सती पूजयेद्ब्रह्मणो कैस्तुमैत्रेयस्य सुवासिनीः जीरकैः कुटुहैश्चलवर्णैर्गुडसर्पिषा हयैराद्रैः फलैः स्वर्णैर्मनो-
हैः पुष्पवर्धनैः कुसुमैः कुङ्कुमैर्गन्धैः कालेयागुरुचन्दनैः सिंदूरेणातिरक्तेन च त्रैना विधैः शुभैः अन्नैरनेकदेशोत्थैः
पुष्पकैस्तिलतंडुलैः इत्येवमादिनैर्वैद्यैः पूजयित्वा महाद्रुमं प्रदक्षिणततः कृत्वा विप्राय च प्रदक्षिणां महाद्रुममश्व
त्थवदादिपुण्यवृक्षं एतत्करोति तेषु त्रिद्रुहिताव्रतमुत्तमं ततः प्राप्स्यसि द्रुपदं त्रैलोक्येश्वरीधरं पातं एतद्व्रतमया
रुचांतया स्थितिगाम्भवीः समाः व्याख्यातकश्यपेनादौ रुक्मिण्यैर्व्रतमुत्तमं ध्याश्रित्यंतिता सर्वा भविष्यंति नि-
रामयाः - अग्नप्रत्यगसुभगालोके दृष्टिमनोहराः स्थित्वा वर्षशतं मन्येत तत्तोरुद्रपरं शुभं ' यात्यतिहं सयानस्था
किं किं णीशवदनादिता ! तत्र गवाराभिष्यंति स्वभक्तत्रावत्सरान् बहून् दिव्यभोगं भुजोदृष्टाः सिद्धयष्टकसमन्विताः
अर्धमहार्घ्यमणि कुंकुमकेसराब्जस्त्रगंधमुग्धमुखरालिकुलोपगतिं वृत्त्वा फलांक्षतयुतमधुपादपस्य गौरीवलोकप-
हितां भवतीं हनारी ॥ इति भविष्योत्तरे भूपितव्यानं केन शुचिना सत्यभाषिणा सश्रीकं हरि मभ्यर्च्य रुद्रं वाह्यु मया
सहति अथ फाल्गुनचतुर्थ्या दुर्ंदर राजव्रतं नारदीये - चतुर्थ्यां फाल्गुने मासि दुर्ंदर राजव्रतं शुभं । तिलपिष्टैर्द्विजान्भो

ज्यस्वयं चाश्रीतवाग्भ्यतः- गणेशोपाधनपरोदानहोमपरायणः । तिलैरेव कृते सिद्धिं प्राप्नुयात्तत्प्रसादतः । सौ-
वर्णजवक्त्रकृत्वात्संपूज्ययत्नतः । द्विजाय पश्चाद्वात्सर्वसौभाग्यवृद्धये । यस्मिन् कस्मिंस्तु वामासे चतुर्थीरवि-
वारेषुक्- सांगारकावावित्रेन्द्रसाविशेषफलप्रदा । सर्वासु चतुर्थीषु शुक्ला कृष्णा सुनारदः । विघ्नेश एव संपूज्यो देवो-
शोभकित्तत्परः । अथांगारकचतुर्थी विशेषकृत्यं । अंगारकचतुर्थी तु त्नात्वोत्तरवहांभसि । अभ्यर्च्यो गारकेशानं-
नमस्यंति नरोत्तमाः । न तेषां ग्रहपीडा स्यात्कदाचिदपि कुत्रचिदिति । अंगारचतुर्थी गारकपीडानिवृत्तिर्भवती-
ति । अथ मत्स्यपुराणोक्तमंगारकचतुर्थीव्रतम् । शुक्रउवाच चतुर्थ्या गारकादिने यदा भवति दानव मृदास्त्रानंतदा-
कुर्व्यात्पद्मरागाविभूषणैः । अग्निमूर्द्धादि वामं त्रजपतिष्ठेदुदङ्मुखः । शूद्रस्तूष्णीं स्मरन् भौममास्ते भोगविवाजितः-
अथास्तामितश्चादित्येगोमयेनोपलिप्य च प्रांगणं पुष्पमालाभिरक्षताभिः समंततः । अभ्यर्च्यो भिल्लिखेत्पद्मंकुं-
मेनाष्टपत्रकं । कुंकुमस्याप्यभवेत्तुरकचंदनमिष्यते । चत्वारः करकाः कार्यो भक्ष्यभोज्यसमन्विताः । तंडुलैरकरशा-
लीयैः पद्मरागैश्च संयुताः । चतुःकोणेषु तान्कृत्वा फलानि विधानि च । गंधमाल्यादिकं सर्वतथैव विनिवेदयेत् । सुव-
र्णशृंगीकपिलामथार्च्य रौप्यैः खुरैः कांस्यदुहांसवत्सां । धुरंधरं रक्तमतीव सामान्यधान्यानि सप्तांवरसंयुतानि । यव-
गोधूमधान्यतिलकं गुश्यामाकमुद्गानि । अंगुष्ठमात्रं पुरुपंतथैव सौवर्णमत्यायतवाहुदं । चतुर्भुजैर्हमयं निविष्टपात्रे-
गुडस्यामलसर्पिषा युते । सामस्वरज्ञायिते त्रिद्विषयपात्राय सामध्वनि संयुता- । दातव्यमेतत्सकलं कुटुंबिने द्विजा-
यवैर्नैव वदभ्युक्ते । अत्र भौममंत्रः । भूमिपुत्र महातेज । स्वेदोद्भवपिनाकिनः । रूपार्थी वां प्रसन्नो ह्यगृहाणा ध्येन-
मोस्तुते । मंत्रेणानेन दत्त्वा र्द्ध्यरक्तचंदनवारिणा । ततो वैद्ये द्विजवरं रक्तमाल्यां वरादिभिः । दद्यान्मंत्रेण तेन च भौ-
मो गोमिथुनान्वितः । भौमं पूर्वाक्तमुवर्णं प्रतिमामयं । गोमिथुनं पूर्वाक्तमेव । पूर्वाक्तगुणसंपन्ना ब्राह्मणा यदद्यादिति

श्रद्धया शक्तितैदद्यात्सैर्वापस्करसंयुतां दद्यादिष्टमं लोके यच्चान्यदपि स्वगृहे तत्तद्वरापत्तये तदेवाक्षयमि
 च्छतेति अन्यत्रापि अंगारकदिने प्राप्ते चतुर्थ्या चतुर्दशी पटिवर्षसहस्राणि तत्कर्त्ता विंदते फलमित्यनेनंगार
 कचतुर्थी व्रतमप्येतत्फलकं इत्यंगारकचतुर्थी व्रतं चतुर्थी भूमिपुत्रेणेत्यादि सामान्यव्रतप्रकरणेऽपि द्रष्टव्यं अथा
 त्रोपयुक्तौ भौमपूजाविधिर्लस्यते आहं हंसः खड्ग्येन न प्राणायामत्रयं कृत्वा अस्य भौमव्रतस्य विरूपाक्षः
 विगीयत्रीच्छेदो भौमो देवता उं विज हं शक्तिः स्वः कालकं भौमप्रीत्यर्थे विनियोगः
 ऋग्यादीन् शिः प्रभृतिषु - मिन्यस्य षड्वीजैः षडंगन्यासं विधाय - जपार्भशिवस्वेदजहस्तपद्मेर्ग
 दाभूलांशकीर्तिधारयंतं - अवतीसमुत्थं सुमेयासनस्थं धरानंदनं रक्तवस्त्रं तमीडे इति ध्यात्वा मानसोपचारैः सपू-
 ज्यावाह्यचपूजां च कृत्वा षड्भिर्यैः षडंगानि सपूज्यैर्कविंशतिकोणकोट्युपमं गलादीन् पूजयेत् मंगलाय नमः १।
 भूमिपुत्राय नमः ॥ २ ॥ ऋणहर्त्रे नमः ॥ ३ ॥ धनप्रदाय नमः ॥ ४ ॥ स्थिरासनाय नमः ॥ ५ ॥
 महाकार्याय नमः ॥ ६ ॥ सर्वकर्मविरोधकाय नमः ॥ ७ ॥ लोहिताय नमः ॥ ८ ॥ लोहिताक्षाय न-
 मः ॥ ९ ॥ सामगानं रुपाकराय नमः ॥ १० ॥ धरात्मजाय नमः ॥ ११ ॥ कुजाय नमः ॥ १२ ॥ भौमाय नमः
 ॥ १३ ॥ भूमिदाय नमः ॥ १४ ॥ भूमिदनाय नमः ॥ १५ ॥ अंगारकाय नमः ॥ १६ ॥ यमाय नमः ॥ १७ ॥ सर्वरो
 गापहारकाय नमः ॥ १८ ॥ वृष्टिकर्त्रे नमः ॥ १९ ॥ वृष्टिहर्त्रे नमः ॥ २० ॥ सर्वकामफलप्रदाय नमः ॥ २१ ॥ इति
 द्वाहो - इन्द्रादीन् वज्रादीन् श्यपूजयेत् ततो धूपादि विशेषपूजां समाप्य विशेषार्घ्यं दद्यात् प्रदक्षिणांततः कृत्वा विमु-
 ज्यद्विजपुंगवं नक्तामक्षारलवणमश्रीयाद्घृतसंयुतं यस्तु व्रतपुमान्कुर्यादेवं गारकाष्टकं चतुरोक्तं यथा तस्य त-
 तुण्यं प्रवदामिते - रूपसैभाष्यसंपन्नः पुनर्जन्मनिजन्मनि वैष्णवो वा शिवा भक्तः सप्तद्वीपाधिपो भवेत् सप्तकल्प-

सहस्राणिद्रुलोकमहोयते । इत्यंगारकचतुर्थीव्रतपूजा । अंगारकशुक्लचतुर्थीसुखचतुर्थीव्रतकथा । भविष्योत्तरे । सु
मंतुरुवाच । ॥ सुखावहाणि सुखासांग्यकरणपरा चतुर्थीकुरुशुद्धलरूपसौभाग्यदाशुभाः । सुखव्रतमहापुण्यं
रूपारोग्यप्रदायकं । सुखं सुदुर्धन्यं । मिदपुण्यं सुखावहं । परं प्रफलदवारं । दिव्यरूपप्रदायकम् ॥ विं-
लासाव्रतमाक्षेपहसितचोष्टितशुभं । सुखव्रतेन सर्वस्याच्छुभकुरुलुब्धहं । कृतव्रततुद्वेशविघ्नशिवयोः सते
यद्वाशुक्लचतुर्थ्यातुवारिभौमस्यवाभवेत् । तदासांसुखदज्ञेयाचतुर्थीवसुखतिच । पुरा मथुनमाश्रित्यस्थिताभ्यां
तुहिमाच । भौमाभ्यामिहाराद्रंक्तं विदुश्च्युतः क्षितौ । मेदिन्यासप्रयत्नेन सुखनतुद्वेतोयतः । जातस्तस्यामहा
वोरारंकोरंक्तसमुद्रवः । उमाद्राश्रयैवात्पन्नस्तस्मादंगारकोद्गम्य । अंगदंगारकांतिश्रृंगानां सुखदायकः सौभा-
ग्यादिकरार्थस्मात्तस्मादंगारकोमते । भक्त्याचतुर्थीनकेनयौवश्रद्धासमन्वितः । उपोष्यति तं रोजनारिवातन्य
मानसा । पूजयेच्च कुजं भक्त्या रंक्तपुण्यविलपनैः । गणेशं प्रथमं भक्त्या संपूज्य श्रद्धयान्वितः सतुष्टुः प्रयच्छेत्तसौभा-
ग्यरूपसंपदम् । पूर्वतु कृतसंकल्पः स्नानं कृत्वा यथाविधि । गृहीत्वा मृत्तिकां विदमंत्राणां नभारतः । देवैस्त्वं
दिता पूर्वकृष्णो नोद्वारिताकिल । तस्मान्मे दह पाप्मानं यन्मया पूर्वसंचितं । इदं मंत्रं पठन् वीर आदित्याय प्रदशयेत्
आदित्यरश्मिभिः पूतांगगजलकणोक्षिता । दत्त्वा मृदशिरसितां सर्वांगेषु नियोजयेत् ॥ ततः स्नानं प्रकुर्वीत मंत्र
पुवजलशुभं । धूमरपिः स्थसर्वेषां देवदानवोपाविताः । स्वेदां डजोद्भिजानां च जंतूनां सुखयोनयः । स्नातो ह
सर्वतथैषु सर्वप्रसन्नवर्णेषु च । तथाकाश्यादिक्षेत्रेषु मानसादिसंस्तुच । नदीषु देवखातेषु स्नातो हेतुपुत्रेषु व्याय
नपठान्नमंत्रं । ततः स्नानं समाचरेत् । शुचिर्भूतो गृहमागत्य स्तुष्टयेत् । दूर्वांश्च शर्मिस्पृष्टवागां
तुमंत्रं नम्रवित् । दुर्वीनं मस्ये मंत्रेण अश्वत्थं शमयस्तथा । गां दृष्ट्वा तु ततो देव्यं दद्याद्वा द्वारप्रदक्षिणां । समालभ्य

केनविभोश्चतस्तः कुजसंयुताः, सर्वास्वंगारकचतुर्थोपुसमान्यविधिधेनोपोष्यमानासुतिसृष्टिस्तिसृभिरतस्त्रियांच
 तृथीविशेषविधिशृण्वित्यर्थः दशसौवर्णिकमुस्यदद्याद्द्विद्विदमथापिवाः सौवर्णपात्रेरोष्यवाशक्तयाताअथपिवा
 विशर्पलानिपात्राणिविशत्यद्वयमन्विता विशर्कषीणिवावीरअतोहीननकारयेत् शक्तयावित्यभक्तंयानुपा
 त्रताद्यभयोपिवा प्रतिष्ठाप्यकुजपात्रिरुवस्त्रणेवष्टितं पुष्पमंडपिकांकृत्वादिद्वयैधैथभूषिताः तत्रस्थपूजये
 द्वैवैधैधैधैः क्रमणेतु भद्रयभोज्यरनैकैश्चफलेरलैश्चसंयुतैः वस्त्रैः प्रावरणैर्यानिःशक्योपाज्जद्वारासजैः छत्रैः पुष्पैर्ग
 धवैः शक्तयाविचानुसारतः ब्राह्मणायचतदद्याद्वक्षिणासहितदृप वाचकायमहावाहोर्गुणिनेश्वरसेनघ्नः अंगार
 केणसंयुक्तांशुशीलसमन्विताः अनेनविधिनादत्वायथोक्तफलभागभवत् इतितैकथितापुण्यातिथिनामुत्तमा
 तिथिः यामुपोष्यनरारूपद्वयमाप्नोतिभारत कात्यात्रेयसमवीरतेजसारविमुप्रभं प्रतापहरितुल्ययत्तुसर्वतो
 बलसन्मिता इदंरूपवरप्राप्ययातिभौमसदोदृप प्रसादाद्विघ्ननाथस्यगणेशस्यगुणायते पठतांशुष्ववताराज
 कुर्वतांचविशेषतः ब्रह्महत्यादिपापानिक्षीयतेनान्नसंशयः ॥ इतिभविष्यपुराणसुखांगारकचतुर्थोव्रतं एवमे
 वगणपतिचतुर्थी भविष्यपुराणे हेमाद्रौ चतुर्थीतुसदाराजन्निराहारोव्रतान्वितः चतुर्थ्याचसदाराजनारद्वारेऽत्र
 तान्वितव्रतिनिर्णयामृतपाठः दत्त्वातिलान्नविप्रायस्वयंभुक्तेतिलोदनं दिवानिराहारोत्रोभुक्ते इतिविरोध
 परिहारः वर्षद्वयसमोर्तिर्हि व्रतस्यतुयदाभवेत् विनायकस्तस्यतुष्टोददातिफलमीहितं इतिभविष्यपुराणगणपति
 चतुर्थीव्रतः अथकर्मपुराणोक्तयमचतुर्थीव्रतं भरण्यांतुचतुर्थ्यातुशैनश्चरदिनेयमं पूजयेत्सप्तजनमेत्यैमुच्यतेपात
 केनरुद्रतियमचतुर्थीव्रतं अथफाल्गुनादिचातुर्मास्यचतुर्थीव्रतं वाराहपुराणे अगस्त्यउवाच अथविघ्नहरराजन्क
 थ्यामितवानघ येनसम्यक्कुरुतेनवनविघ्नउपजायते चतुर्थीफाल्गुनेमासिगृहीतव्यव्रतंविदं नकाहारेणराजेंद्र

तिलानांपारणरमृतं तदेवाग्नौ च होतव्यं तदेव ब्राह्मणे पुच तत्र मंत्रः दिव्याय शूराय गजाननाय दंष्ट्राकरालाय नमः
शिवाय नैगात्मजा देहमलोद्भवाय कुठारहस्ताय नमो वराय ताम्रपात्रैः पायसाद्यै श्रुतुभिः सहितं नृप पंचमेनति
लैः सार्द्धं गण शान्तिकरेण च निर्णयाम्हेतु आर्यैः पंचभिः पात्रैरुपेतं वभिस्तथेति पाठः मृण्मयानिदरि
द्रस्तु विधिनोनेन कारयेत् चातुर्मास्यं व्रतं चैव कृत्वैव पंचमेतथा अनेन मंत्रेण पूजं कृत्वा स्वाहंति तिलान्हुत्वा तिला
द्वं ब्राह्मणेभ्यो दत्त्वा स्वयमपि तदेवाश्नीयात् सौर्वर्णजं वक्रं तु कृत्वा विप्राय दापयेत् इत्थं व्रतमिदं कृत्वा सर्वविघ्नात्प्रमु
च्यते निर्णयाम्हेतु एवं मासचतुष्टये व्रतं कृत्वा आपाढशुक्लचतुर्थ्या सौर्वर्णविनायकदानमात्रं कुर्यादिति हयमेध
स्या विघ्ने तु संजति सगरः पुरा एतदेव चरित्वा तु हयमेधं सनातवान् एतदेव हरश्चक्रैश्चिपुरो येन घातितः मया समु
द्रमयेनेत्येतदेव व्रतं कृतं अन्यैरपि महीपालैरेतदेव पुरा कृतं ततो निर्वाघसिद्धयै विघ्नोपशमनं परं अनेन कृतमात्रे
ण सर्वविघ्नैः प्रमुच्यते ततोरुद्रपुरीयातिवाराहवचनं यथा विघ्नानि तस्य न भवति गृहे कदाचिद्धार्थं कामसुखासिद्धि
विघातकानि यः सप्तसिन्धुशरल्लोकं तिकृतं तं विघ्नशर्मयति न ककृती चतुर्थ्या इति वाराहपुराणोक्तमविघ्नविनाय
कव्रतं निर्णयाम्हेतु वैनायकचतुर्थ्या व्रतम् मत्स्यपुराणे चतुर्थ्या न कभुग्दत्त्वा अर्द्धं तैर्हमवारं व्रतं वैनायकनाम
शिवलोकफलप्रदं इदं व्रतं विरोपानभिधाना द्वादशस्य पिपुशद्रूपाभयचतुर्था मात्रे विधेयमिति गम्यते एवमनो
रयचतुर्थ्या दिविनायकव्रता निकुदचतुर्थ्यादिगौरीव्रतानि च तृतीयायुक् चतुर्थ्यामेव कार्याणि अन्यानि
नागचतुर्थ्यादि व्रतानि पंचमीयायां चतुर्थ्याकार्येणाति सिद्धांतः पक्ष्मयगतास्वपि चतुर्थ्यापुतिथिपत्वेन गणेशः
पूर्वः चतुर्थ्यागणनायस्येत्युक्त्वा त सर्वासु चतुर्था पु दुर्डीराजगणपति यात्रोक्ता काशीखंडे कुर्या
त्सति चतुर्गौहयात्रा विघ्नशितुः सदा ब्रह्म एभ्यस्तु तस्य वै देवाः सूर्मोदकामुदेति अथ भविष्यपुराणोक्तं गणे

तुहस्मेभततोमंत्रमुदीरयेत् सर्वदेवमयीदेविनिर्ऋतिस्त्वप्रपूजिता तस्मात्स्पृशाभिवंदेत्वावंदितापापहाभवा
ततोमैनेनबागल्यवंदित्वागृहदेवताः प्रक्षाल्यचमूदापादावाचंतोग्रिगृहविशत् हांमंत्रप्रकुर्वीतएतैर्मंत्रपदैः शुभैः
शर्बीयश्वपुत्रायः पार्वतीशसुतायच कुजायलोहितंगायः ग्रहशंगारकायच उँकारपूर्वकैर्मंत्रैः स्वाहा
कारसमन्वितैः अष्टोत्तरशतंवीर चार्द्धमदीद्धेमववा एतैर्मंत्रपदैर्भक्त्याकामतोऽकामतोपिवा स्वादि-
रीभिः समिद्धिश्रआज्यमिश्रयैर्विस्तिः भक्ष्यनानाविधैश्चान्यैः शक्त्यभक्तिसमन्वितः कृत्वाहोमंततोवीरदेवं
संस्थापयेद्विस्तौ सौवर्णैरजंतंतच्चभद्रदारुमयंतथा भद्रदारुः सरलः गंगेयपात्रेरोप्येवा अर्घ्यः कुकुमकेस-
रैः अन्यैर्वीलोहितैर्भैरवैः पत्रैः पुष्पैः फलैरपि रक्तैश्चविविधैर्वीरअयवामक्तिर्तोर्वयेत् यावद्विसृज्यतेचिंतपुष्पं
वावीरभक्तिः तावद्विवर्द्धतेपुण्यंदातुः शतसहस्रकं यद्वाताचमयेपत्रं वंशेजमृण्मयेथवा पूजयेत्तुनरोभक्तयशक्त्याकुं-
कुर्मकेसरैः उँ अंगारकायनमः पादयोः कुजायनमोवदने भौमायनमः रक्तदयोः मंगलायनमोवाक्त्रोः वज्राय-
नमः कुर्वोः वक्रायनमोजंघयोः लोहितायनमः शिखायां पुरुषाकृतिंकुजपात्रेऽभिर्मंत्रपदैर्जयेत् भूमिपुत्रोमहातेजः
स्वेदोद्भवपिनाकिनः रूपार्थीत्वांप्रपन्नोऽस्मिगृहगणार्धनमोस्तुते इत्यर्घ्यमवः महादेवांगसंभूतमेदिनिगर्भसंभ-
व अंगारकमहारजलोहितांगनमोस्तुते सुगंधपुष्पधूपार्घ्यैर्ब्राह्मणोयः प्रपूजयेत् गुडोदनघृतक्षीरगोधूमान्
शीलतंडुलान् अवेक्ष्यशक्तिदद्याद्ब्रह्मणेभ्योजितेद्विधः वित्तं शाख्यंतुर्वाणो नामुत्रफलभाग्भवत्
शतानीकउवाच अंगारकेणसयुक्ता श्रुतुर्ध्यानकभोजनैः उपोष्याः कतिसंस्यास्तु उताहोसकृदेवहि सुमं
तुरुवाच चतुर्थीतुचतुर्थीतुयदांगारकसंयुता चतुर्थीतुचतुर्थीतुविधानं शृणुयादृशः एकश्रुतुर्थीवाब्दस्तिथिपरः द्विती-
यस्तत्संस्यापरइत्यर्थः उपोष्यातवत्रैवप्रदेयोविधिवत्कुजः यायाशुक्लाश्रंगारकचतुर्थीसासोपाष्या उपोष्यन

तिलानांपारणस्मृतं तदेवाग्नौ च हतं व्यतद्वयब्राह्मणेपुत्र तत्र मंत्रः दिव्याय शूराय गजाननाय दंष्ट्राकरालाय नमः
 शिवाय नगात्मजा देहमलोद्गाय कुठारहस्ताय नमो वराय ताम्रपात्रैः पायसाद्यै श्रुतुभिः सहितं नृप पंचमेन ति
 लैः सार्द्धं गण शांतिकरेण च निर्णयाम्हेतु आयसैः पंचभिः पात्रै रुपंतनवभिस्तथेति पाठः मृण्मयानिदरि
 द्रस्तुविधिनानेन कारयेत् चालुमोस्य ब्रतं वैवृत्तं वैवृत्तं पंचमेतथा अनेन मंत्रेण पूजां कृत्वा स्वाहातेन तिलां हुत्वा तिला
 ब्रह्मणेभ्यो दत्त्वा स्वयमपि तदेवाभ्यात् सौर्वर्णजवक्रंतु कृत्वा विप्राय दापयेत् इत्थं ब्रतमिदं कृत्वा सर्वविघ्नात्ममु
 च्यते निर्णयाम्हेतु एवमास चतुष्टये ब्रतं कृत्वा आपाद शुक्लचतुर्थ्यां सौवर्णविनायकदानमात्रं कुर्यादिति हयमेध
 स्या विघ्ने तु संजाते सगरः पुरा एतदेव चरित्वा तु हयमेधं सनाप्तवान् एतदेव हरश्चक्रैश्चिप्रुरोयेन घातितः मया स मु
 द्रमयेनैव ते देव ब्रतं कृतं अन्यैरपि महीपालैरेतदेव पुरा कृतं ततो निर्वाघं विघ्नसिद्धयै विघ्नोपशमनं परं अनेन कृतमात्रे
 ण सर्वविघ्नैः प्रमुच्यते ततो रुद्रपुर्यां तिवाराहवचनं यथा विघ्नानि तस्य भवंति गृहे कदाचिद्विघ्नं कामसुखसिद्धि
 विघातकानि यः सप्तसिन्धुशकलाकृतं कृतं तदेव विघ्ने शमनं चतुर्थां विघ्नानि तस्य भवंति गृहे कदाचिद्विघ्नं कामसुखसिद्धि
 कवत - निर्णयाम्हेतु विनायकचतुर्थ्यां ब्रतम् मत्स्यपुराणे चतुर्थ्यां नक्तं भुग्दत्त्वा अर्वादेतदेव वारणं ब्रतं विनायकनाम
 शिवलोकफलप्रदं इदं ब्रतं विशेषानभिधानादद्वादशस्वपि पुशङ्गकृणोभयचतुर्थ्यां मात्रे विधेयमिति गम्यते एवमनो
 रयचतुर्थ्यादि विनायकव्रता नि कुदचतुर्थ्यादि गौरिव्रतानि च तृतीयायुक्तचतुर्थ्यामेव काव्याणि अन्यानि
 नागचतुर्थ्यादि ब्रतानि पंचमीयुक्तायां चतुर्थ्यां काव्याणीति सिद्धांतः पक्षद्वयगता स्वपि चतुर्थ्यां पुतिथि पत्वेन गणेशः
 पूज्यः चतुर्थ्यां गणनाथस्यैव कृत्वा सर्वसुचतुर्थ्यां पु दुर्डीराजगणपति यात्रोक्ता काशीखंडे कुर्या
 त्प्रातिचतुर्गौहयात्रां विघ्नैः शतुः सदा ब्रह्मण्यस्तु तस्यैव देवाः स्वर्गोदकमुदेति अथ भविष्यपुराणोक्तं गणे

शयतुर्थोन्नतं ॥ ब्रह्मोवाच ॥ गणेशः पूजितः कुर्यात् चतुर्थ्यां सर्वकर्मसु अविघ्नसुरलोके पुगतिमिष्टां प्रयच्छति
 कर्मस्त्विदुपां विघ्नं कुर्याच्च वनसंशयः अतो भवति विघ्नमविदुषां स्मरणमकुर्वतां तेन कर्मकाले अत्र वश्यं
 स्मर्त्तव्यः पूज्यश्च मूलमंत्रः स्वसंज्ञाभिरंगमंत्राश्च कीर्त्तितः पूर्ववत्पद्ममध्यस्थः कर्त्तव्यश्च तृतीयश्वरः अत्र ति
 थीश्वरोगणेशः अस्य मंत्रः गणेशाय नमः एभिरेवमंत्राक्षरैः पङ्गादिन्यासः गंधपुष्पोपहारैश्च यथाशक्ति विधी
 यते पूजास्य विचाराद्येन कृतापि न फलप्रदा आज्यधारा समिद्धिश्च दधि क्षीरादन्नमाक्षिकैः पूर्वोक्तफलदोहोमः
 कृतः शान्तिनचेत्सा इति भविष्योत्तरां संसदागणेशचतुर्थीव्रतं अथ वर्षसाध्यगणपतिव्रतं सूत उवाच चतुर्थी न
 तु भुंजीत स्नात्वा नद्यान् पोत्तम रक्तांबरधरो भूत्वारक्तगंधानुलेपनः रक्तवीतोगणाधीशं विनायकमथार्चयेत् रक्तच
 दनतो येन स्नाप्य पूर्वविधानतः विलिप्य रक्तगंधेन रक्तपुष्पैरथार्चयेत् ततः सौगंधिकं धूपमाज्ययुक्तं संचंदनं नैवे
 द्यं च वहारिद्रं गुडं खंडयुतं हृतं एवं संवत्सरं पूज्य विनायकमथस्तुवत् इक्ष्वाकुरुवाच नमस्कृत्वा महोदंस्त्वो ज्ये
 हंतं विनायकं महागणपतिं शूरमूर्तिं तं जयवर्द्धनं एकदंतं द्विदंतं च चतुर्दंतं चतुर्भुजं अक्षं त्रिशूलहस्तं च रक्तेनंबर
 प्रदं आं विकेयं शं कुकर्णं प्रचंडं दं नायकं आरक्तदं डिनं चैव वल्लि वक्रं हुता प्रियं अनार्चितो विघ्नकरः सर्वकाल्ये पुयो
 नृणां तं नमामि गणाध्यक्षं भीमश्रममासुतं मदमत्तं विरूपाक्षं भववक्रसमुद्भवं सूर्यकोटिप्रतीकांशभिर्द्वा
 जनचयप्रभं बुधसुनिश्चलं शान्तं नमस्यामि विनायकं नमोस्तु ब्रह्मरूपाय विष्णुरूपायैत नमः नमोस्तु गज रूपाय ग
 जानां पतये नमः मेरुमंदर रूपाय नमः कैलासवासिने नमो विघ्नविनाशाय नमस्ते ब्रह्मचारिणे जगत्सुताय देवा
 य नमस्तुभ्यं विनायक त्वया पुरातु पूर्वपादवानां कार्यसिद्धये गजरूपं समास्थाय त्रासिताः सर्वदानवाः ऋषीणां देव
 नानां च कृताः सर्वे मनोरथाः यतस्ततः सुरैः सर्वैः पूज्ये सत्त्वभात्मज त्वामाराध्य गणाध्यक्षं सर्वज्ञं कामरूपं कामार्थं

रक्तकुसुमैरुक्चंदनवारिभिः रक्तांबरधरोभूत्वाचतुर्थ्यामर्चयेज्जपेत् त्रिकालमेककालंवानियतो नित्यताशनः राज्ञा
 नंराजपुत्रं च राजमंत्रिणमेव च राज्यं वा सर्वविद्येशं वशीकुर्व्यात्सराष्ट्रं श्रविघ्नतपसामद्य कुरुविघ्नविनायक म
 यात्वं संस्तुतो भक्त्या पूजितश्च विशेषतः यत्फलं सर्वतीर्थेषु सर्वयज्ञेषु यत्फलं तत्फलं सर्वमाप्नोतिस्तुत्वादेव विनायकं वि
 पमं न भवेत्तत्पुनः सगच्छेत्पराभवं न च विघ्नो भवेत्तस्य जातो जातिस्मरो भवेत् यद्दं पठतिस्तोत्रं पड्भिर्मासैर्वरं लभेत् सं
 यत्सरेणासिद्धिचलभतेनात्र संशयः ॥ इति श्रीनरसिंहपुराणे कंगोणेशचतुर्थीव्रतं तदुपयोगिगणेशस्तोत्रं गणेशचतुर्थी
 व्रतमात्रेव श्यपठनीयं अथ भाविष्योत्तरोक्तं स्तनपनचतुर्थीव्रतं युधिष्ठिर उवाच ॥ यन्नासिद्धं तिकाट्याणि प्रारब्धानि
 नरोत्तमैः तत्केन कारणेनैव पृष्टो मे ब्रूहि माधवः श्रीकृष्ण उवाच विनायकश्च सिद्ध्यर्थं लोकस्य विनियोजितः गणानाम्ना
 धिपत्ये च रुद्रेण ब्रह्मणा तथा तेनोपसृष्टो यस्य स्तस्य लक्षणानि निबोध मे स्वप्ने गवाहते त्यर्थं तैलं मुंडं च पश्यति कपाय
 वासस इवापि कव्यादांश्चाधिशोहति अत्यजैर्गर्दभैरुष्टैः सहेवायाति निंदति ब्रजमानं तथा त्मानं मन्यते नुगतं
 परैः विमानविफलारंभोऽनष्टेसीदत्कचित्ततः पताका विहितछायां प्रयाति हतलक्षणः करभारुढमात्मा
 नंमहिं पं सरंग तथा यातुधानान्वितं यातं प्रासादोपरि धावनं पश्यते कुरुशार्दूलस्वप्नं तैयस्तुमानवः शृंगलालान
 समुक्तं करवीरविभूषितं तेनोपयुक्तस्तुनरो नराज्यं लभेत्तथा कुमारी न च भर्तारमपत्यगुर्विणी तथा आचार्यं च
 श्रोत्रिष्यश्नाशिष्योध्ययनं तथा वाणिज्याभं न चाप्नोति कृषिपापिकृषीवलः स्तनपतस्य कर्तव्यं पूर्वविविधिपूर्वकं
 गौरसर्पपल्केन वस्त्रेणाच्छादितस्य तु सर्वोपधैः सर्वगर्धैर्विलिप्तगिरसस्तथा शुक्लपक्षे चतुर्थ्यां तु वारेण धिपणस्य तु
 त्रिंशोत्तरीरनक्षत्रे तस्यैव पुपस्य च भद्रासनोपविष्टस्य स्वस्ति वाच्यं द्विजोत्तमैः चत्वारऋग्यजुः सामाथर्वाण प्रवणा
 स्तथा न्योमेकं शतं सुपूज्य पार्वतीं भूभृजं तथा धिपणच्छेदपुवंवाकांतलक्ष्यं च भारत विधुदं वाहुलेयं नरकस्य च

दारुणं कृष्णस्य पितरं तातश्रवतारं सितं तथा अश्वस्थानाद्गजस्थानाद्दल्मीकाद्दहूदसंगमात् मृत्तिकसेव नरं कं गुरु
 लं चाप्सु निक्षिपेत् पटारुते पुकोणे पृचतुर्न कलशोद्भवान् चर्मप्यानदुहरे के स्यात्पद्मभद्रासनतथा सहस्राक्षं
 शतधारमृपिभिः पावनं कृतं तेन त्वामभिर्पिचामि पावमान्य पुनतु ते भर्गमिद्रश्रवायुश्रभंगसप्तर्षयो विदुः यन्मके
 शेपुदौर्भाग्यं सीमते यश्चमूर्धनि ललाटे कर्णयोरेक्षोरापस्तदध्नतु सर्वदा स्नातस्य सार्धपं तैलं श्रावयेदु वरेण तु
 जुहुयान्मूर्ध्नि कुशान्स्वयेन प्रतिग्रह्य च सितस्त्वमसितश्चैव तथा शालकं कटः सकूष्माण्डः स पुत्रो वाचेति हास
 समन्वितैः नामभिर्विलिम्बैश्च नमस्कारसमन्वितैः दद्यात्सतोप्यसंतर्प्य कुशान् स्तीर्य सर्वतः कृताकृतां
 स्तंडुलांश्च पललोदनेनैव च मत्स्यान्पक्वांस्तथामापाग्नां सिमतावेदवत पुष्पां न्वितच गधचसुरांश्च त्रिविधानपि मू
 लकंपुरिकापूपास्तैर्वेदुरिकास्तथा दध्यन्त्रपायसं चैव गुडापिष्ठसमोदकं विनायकस्य जननीमुपतिष्ठतौ विका
 दूर्वासर्पपुष्पाणां दत्त्वा र्थपूर्णं मंजलिं रूपदेहि यशोदेहि मह्यदेह्य भयशिखे ऽवलंकुरु मे त्वित्तं वलचक्ष्णा तिस्रं भवं
 तत शुक्लां वरधरं शुक्लमाल्यानुलेपनः भोजनं ब्राह्मणान् दद्याद्ब्रह्म युग्मं पुराण्यपि एव विनायकं पूज्य ग्रहांश्चैव वि-
 धानतः कर्मणां फलमाप्नोति श्रियमाप्नोत्यनुत्तमां आदित्यस्य यदा सत्यत्रिलोकस्वामिनस्तथा महागणपते श्रे-
 वकुर्वन्सिद्धिमाप्नुयात् - विनायकं सत्यवतानराणां स्नानं प्रशस्तमिह विघ्नविनाशकारि कुर्वति यो विधिवदन्नस-
 दैवते पांकार्थ्यं यभीष्टफलदानिन संशयोत्र ॥ इति भाविष्योत्तरविनायकस्तनचतुर्थो व्रतम् ॥ इदमेव वि-
 नायकशान्तिविधानम् फाल्गुणशुक्लपंचम्यां पितृपजनं नागपूजनं च नारदीये पंचम्यां प्रतिमासं तु शुक्ले कृ-
 णोपि नारदः पितृणां पूजनशरंतं नागानां च तदैव हि फाल्गुनशुक्लपक्षाः पशुपतिपूजा व्रतं नारदीये फाल्गुणशु-
 क्लपक्षां तु देवं पशुपतिं द्विजः मृगमयो विधिना कृत्वा पलयेत् पंचारक्तैः मंत्राणां गणपतैर्जलैः गर्ध-

रात्रिप्यसुं श्वेतैरसतैः श्वेतैर्गुल्फकैः । विल्वपत्रश्च घटूरकुसुमश्च फलस्तथा । संपूज्य नाना नैवेद्यां नाराज्यं विधिवत्ततः ।
 समाप्य प्रणिपत्यैनं - केलाशायविमर्जयेत् । एवमुक्तशिवाच्चस्तु नरो नार्ययवामुने । इह भुक्त्वा वरान्भोगानं
 ते शिवांगतिलेभेत् ॥ ॥ अथ दारिद्र्यहरपष्टव्रतं । स्कंदपुराणे । पठिनामतिथिः पूज्या सामान्या दैवतैरपि ।
 एकमेकैर्ननैकैर्नतथैवायाचितेन वा । उपवासेन दानेन तैलक्षारविवाजिताः । अयं हि भास्करो देवो भगवान्भा-
 स्करद्युतिः । येन शौघेण हृष्येत तद्रुद्राङ्कथयाम्यहं । गोपनीयं व्रतं दिव्यमिह लोकफलप्रदं । अस्मिन्कृते व्रतैव दारि-
 द्र्यं न भवेत्कुले । पृष्ठीतिथिं समुद्दिश्य ब्राह्मणस्याहिभोजनं । शाल्योदनं च पयसि कृत्वा शर्करया युतं । वस्तुलंघृतं सु-
 क्तं यैर्मैकं प्रदापयेत् । कुले तस्यैव ज्ञाताये भविष्यति मानवाः । अक्षयास्ते महात्मानो व्रतेन पुण्यपावना । इह तस्यै-
 व ये सति तद्दारिद्र्यं च गच्छति ॥ । इति दारिद्र्यहरपष्टव्रतं । पक्षद्वयगता सुसर्वासु । पृष्ठीतिथिपत्वेन स्कंदं पूज-
 येत् । तदुक्तं पञ्चाङ्गाङ्गुहस्य चेति । फाल्गुनशुक्लसप्तम्यामर्कपुटव्रतं । नारदीये । तपस्यशुक्लसप्तम्यां व्रतमर्कपुटं-
 भवेत् । अर्कपत्रैर्ये जेदं कर्म कपात्राणि चाप्नुयात् । अर्कपत्राण्यपि पाठः पात्रपाठे तु अर्कवत्सुवर्णपात्राणि । त्वर्थः यत्र पाठे तु
 पत्रं वाहनं पत्रयोरित्यभिधानात् । अर्कवाहनातिरश्वप्राप्तिरिति फलं । अर्कनामं जपेत्पञ्चादित्येवार्कपुटव्रतं । धन-
 दंपुत्रदं धैतं सर्वपापप्रणाशनं । त्रिवर्गदमिति प्राहुः । केचिदतद्भ्रतं द्विज । यज्ञव्रतं तथा ह्यन्ये विधिवद्भोगमर्कमेषां । सर्वासु-
 सर्वमासेषु सप्तमीपुद्गिजोत्तम । भास्कराराधनं प्रोक्तं सर्वकामिकमित्यलं । अत्र विधिः । खखौल्काय नमः । इत्यनेन सूत्रे-
 संपूज्यं । अष्टम्यामर्कपत्रांशं भुंजीतेति । इत्यर्कपुटसप्तमीव्रतं । अस्यामेव भविष्योत्तरोक्तं । त्रिवर्गेष्टदासप्तमीव्रतं ।
 तदुक्तं हेमाद्रौ । सप्तम्यां शुक्लपक्षे तु फाल्गुनस्येह योनरः । जपेद्वलीति देवस्य नाम्ना त्रिपवणे च नं । त्रिवर्गेष्टफलं दद्यादि-
 त्यादितैर्नैव पूजनादिकं कर्तव्यमिति । अस्यामेव भविष्यपुराणोक्तं कामदासप्तमीव्रतं । पितामह उवाच । फाल्गुने नमः

लपक्षस्य सप्तम्याः साधारणः । दणोपितो नरो नारी समभ्यर्च्येत मोषहः । सूच्येनामंजपन्भक्त्या भावयुक्तो जितेन्द्रियः ।
उत्तिष्ठन् प्रस्वपंश्चैव सूर्यमेवानुकीर्तयेत् । ततो न्यदि वे संप्राप्तिः । अष्टम्यां नियतो रविः । स्नात्वा सम्यक्समभ्यर्च्य दद्यात् ।
द्विप्राय दीक्षणाः । रतिमुद्दिश्य चैवाशोकृतहोमकृतक्रियः । प्राणिपत्यजगन्नाथमिति वाक्यमुदीरयेत् । यमाराध्यपुरादे
वीसां वित्रीकाममापवै । समददानुदेवेशः सर्वान्कामान्विभावसुः । समभ्यर्च्य दितिः प्रापतां । स्तान्कामान्यथोपि सतान् ।
संदेहोत्पत्तिं तान्कामान् प्रसन्नो मेदि विवर्षतिः । अष्टराज्यो भवेद्द्रुपः । समभ्यर्च्य दिवा करः । कामार्थमाप्सतवानरो जयस्य
मेकामिन्द्रयच्छतुः । एवमभ्यर्च्य पूजतुं निष्पाद्य हविशपतः । भुजीत प्रयतः सम्यग्गृहविषयं तगध्वजं । फाल्गुने चैत्रवशा
सैन्येष्टे मासितया परं । त्रुभिः पररणमासरेभिर्नष्पादितं भवेत् । करवीरैश्च तुरोमासां संपूजयेद्भविः । कृष्णागुरु
देहद्वूप्राश्रयगोश्रुजं जलः । नैवेद्यं खड्गवेष्टांश्च दद्याद्द्विप्रभ्य एव च । ततश्च श्रयंतां मन्यात्वा पाषादादिपुया क्रिया । जती
पुष्पाणि शंस्तानि धूपगुग्गुलरैव च । कुतपो दं कमश्रीयान्नैवेद्यपायसंमतः । स्वंयं तदेव चोश्रीयच्छिषं पूर्ववदां चरेत् ।
कुतपो दं कुशोदकं । कौर्तिको दिपुमि संपुगो मंत्रकायशोधनं । महंगाधूपः संदिष्टः पूजारकोत्पलस्तथा । महंगाधूपो
भविष्योत्तरैरुक्तः । कर्पूरकुंकुमपुष्पमंगुरुचंदनं तथा । शंकराकुलमुद्दिष्टं महंगां गसिंहकं तथा । महंगां यस्मृतौ धूपः प्रि
योदिवस्य दिक्पतैः । पलासपुष्पमिति वीरमित्रोदये स्वरंसः । महंगां मांसी । कासारै च नैवेद्यं वितरं शब्धं विवर्जयेत् ।
संज्ञैवै नैव सप्तः पूजितः प्रायतेततः । पारणतयेथा शस्त्या स्थापितः पूजितो रविः । प्राणितश्चेप्सितान्कामान्द
द्यादव्याहतान् रविः । एवापुण्यापोपहरा सप्तमी सर्वकामदा । यथाभिलषितान्कामान् ददाति गरुडश्च । अत्र पुत्रः पु
त्रमाप्नोति अधनोधनमाप्नुयात् । रोगाभिभूतश्चाराण्यकुन्यां विदति सत्पतिः । समागं मंत्रवासी भिरुपोऽप्येतदमाप्नुयात् ।
सर्वां कामानवाप्नोति रोगतश्चापि मुच्यते । रोगं तश्चापि मोदते इति पाठः । साधुः गोगंतः स्वरातः । पुनरेत्यमंही कृष्ण

धुनदं नमो नरः । दमातुल्यसूत्रसुदेहः । प्रसोदाद्वोपतेनरः । इतिकामदासप्तमीव्रतं । रविवारयुतासप्तमीकैकल्यणसप्त
 मी । विजयाचैवति । तस्यां श्रीसूर्यसंपूज्य सौदकुंभसंकनकंचूतपावंचदत्वा-गुडक्षीरघृतादिभिः पायसेनद्वितीय
 दिवसे विप्रान्संभोज्यस्वर्धपयसभोजनं 'कुर्यादिति' कल्याणविजयासप्तमीव्रतं । अथयस्याकस्यांचेत ३ शुक्लस
 प्तम्यां 'मत्स्यपुराणोक्तं सप्तमीस्त्रपनं' सप्तमीस्त्रपनं नमव्याधिपाडाविनाशनं बालानामरण्यवक्षीरप्राणांतु
 मृश्यते । जितस्यैवतवत्सायाः सप्तमीमासिनारंद' अथवाशुक्लसप्तम्यामेतत्सर्वप्रशस्यते । गोमयेनोपलिप्ताया
 भूमौ काद्विवत्तदा तदुल्लेखशाश्वयैथरुगोक्षीरसंयुतं निर्वपत्सूर्यरुद्राभ्यामातृभ्यश्चविशेषतः । कीर्तयन्सूर्यदेव
 त्सप्तैवधृत्याहुतौ । जुहुयाद्रुद्रसूक्तं कंदुरुयेति नारद होतव्याः समिधश्चावतयैवार्कपलाशयोः यवकृष्णतिलहो
 मः कर्तव्याः । अष्टशतपुनः व्याहृतीभिरंधार्ज्येन तथैवाष्टशतं द्विज-हुत्वा स्नानं प्रकर्तव्यं । त्रैस्तरेवधीमता विप्रिणवेदावि
 दुर्धाविधिर्वदभैपाणिनौ स्यामयित्वा तु वतुरे कुम्भान्कोणेषु शोभनान् । २ पंचमंचपुनर्मभ्युदयक्षतविभूपितं । स्थापये
 दन्नकुंभं सप्तचर्णाभिर्मंत्रितं । मंत्रैर्यथा सप्तऋषयः प्रतिहिताः शरीरे सप्तरक्षतिसदमप्रमादः सप्तापः सप्ततो
 लोकं मीयुस्तत्र जाग्रतौ । अस्वप्नजौ सप्तसदांचदेवौ । सौराणीतीते येन पूर्णरत्नसमन्वितः सर्वान्सर्वौ पथियुतान् पं
 चसंगजलान्वितान् । पंचरत्नफलैर्यकान्वासाभिः पंस्विष्टान् । २ सप्तधान्यसमयुक्तान्सप्तसृद्धिर्जलैस्तथा चतु
 र्वर्धपंचकुम्भेषु तोयगर्भेषु मध्यमं । ३ अर्हत्वा त्राहाणस्तत्र सौरं मंत्रान्दीरयेत् । नाराभिः सप्तसंख्याभिरव्यंगिभि रत्र
 च पूजितैर्भियथा शतं यामिर्लघ्वं स्त्रादिभूषणैः । ४ सविप्राभिर्शचकर्तव्यं मृतवत्साभिषेचनं । ५ दीर्घायुरस्त्वयं बालो
 जन्मिषु त्रात्वियतं यथा । ६ आदित्यश्चंद्रमाः । ७ ग्रहं क्षत्रं मंडलं । ८ शक्रः सलोकपालौ । ९ विव्रह्मा विष्णु महेश्व
 रौ । १० एतेन्येच देवाः । सदापोतुं कुमारेकं । ११ भाशनिमार्चराहुश्चमात्रबालग्रहः । किंचित् । १२ पीडां कुर्वतु बालस्य या

मातुर्जनकस्य च ततः शुक्लां वस्त्रां कुमारपतिसंयुता । सप्तकंपूजयेत्स्त्रीणां मां चार्घ्यं भार्यया सह ॥ काञ्चनीं च
 ततः कृत्वा तान्धपावोपरि स्थिता । प्रातर्माधमराजस्य गुरवे विनिवेदयेत् वस्त्रैः कांचनरत्नाद्यैर्भक्ष्यैः सघृतपायसैः
 पूजयेद्वाक्पाणस्तत्स्ववित् शाख्यविवर्जिता । भुक्त्वा च गुरुणा चेदमुं द्वाय्यं पुत्रसंततिः ॥ दीर्घायुरस्तु बालोऽयं यावद्दश
 तं सुखी ॥ यत्किंचिदस्य दुरितं तत्क्षिप्तं ब्रह्मामुखे । ब्रह्मारुद्रो हरिः स्कंदो विष्णुः शक्रोऽहं ताराशनः । रक्षंतु सर्वदुष्टे
 भ्यो वरदाः संतु सर्वदा । एवमाद्यानि चान्यानि वंदंत पूजयेद्दुरं । शक्तिः कपिलां दद्यात् प्रणिपत्य विस्मर्जयेत् गुरुं
 च पुत्रसंहिताप्रणम्य रं विशंकरौ । हुतशेषं तदश्रीयादावित्यायनमोस्तुते । इति मत्स्यपुराणोक्तं । सप्तमी न्नपन्नं
 अथ सौरव्रतं पद्मपुराणे । पक्षोपवासी सप्तम्यां समाप्तं नैवेद्यं पक्वं । गावश्च शक्तितो दद्याद्बोमांते घटसंयुताः ॥ एतत्सौ
 रव्रतं भोक्तृसूयलोकप्रदायकं । इति सौरव्रतं । अथान्यान्यपि सूय्यं प्रियाणि व्रतानिः । शाल्योदनं तथा मुद्गान्सु
 गंधघृतमेवं च । अणुपानाहपूर्णं श्रपयो दधितथा गुडः । एतैस्तु तप्ततां याति भास्करो ब्रह्मेन सप्ततीः । वर्षाणि भरत
 श्रेष्ठेनात्राक्रूर्या विचारणा । कुलस्थकान्मसूरांश्च बह्वांश्चाटक एव च शिर्विकुंदं तथा त्वग्लं राजमापांस्तथैव च । एता
 न्नाभांस्करे दद्याद्यच्छेच्छूयमात्मनः । सप्तम्यां न स्पृशेत्तेलं नीलं वस्त्रं न धारयेत् । न जाप्यामलकैः स्नायादित्यादिनि
 पेधास्तु हेमाद्रौ स्पृष्टाः । पक्षद्वयं गता सुसर्वासु सप्तमीषु तिथिपत्वेनादित्यः पूज्यः । उक्तं च । सप्तम्यां भास्करस्य चेति
 अर्थं फाल्गुनशुक्लाष्टम्यां । शिवयोः पूजाव्रतं नारदार्थे । शुक्लाष्टम्यां फाल्गुनस्य शिवं चापि शिवं द्विजः । गंधाद्यैः स
 म्यगभ्यर्च्य सर्वसिद्धीश्वरो भवेत् । अस्यामेवाष्टम्यां शीतला व्रतमप्युक्तं तत्रैव । फाल्गुनां परपक्षे तु शीतलामष्टमीदि
 ने । पूजयेत्सर्वपद्माद्वैः सप्तम्यां विधिवसितैः । शीतले त्वं जगन्माता शीतले त्वं जगत्पिता । शीतले त्वं जगद्वाञ्छात्री शीत
 लार्थे नो नमः ॥ १॥ ॥ वंदे हं शीतलां दिव्यं रारासं भस्मां दिगंबरं । मार्जनीकलशोपेतं विस्फोटकविनाशिनीं ॥ २

शीतलेशीतलेचेति ज्ञेयं पतिं जले स्थिताः । तेषां शीतले देवी स्याद्विरूपाक्षकशांतिदा ॥ ३ ॥ इत्येवं शीतलामंत्रं
 यः समर्चयेत्ते दिजः । ते स्युर्वर्षं भवेच्छान्तिः शीतलायाः प्रसादतः सर्वमांसोद्भवे पक्षे विधिवच्चाष्टमीदिने शिवया
 पिशिवं प्राच्यं लभेत्वांछितं फलम् ॥ इति शीतलाष्टमीव्रतम् ॥ अथात्र त्रिस्रोतस्सवविधानं - फाल्गुनशुक्ल
 पक्षसप्तम्योक्तं ब्रह्मपुराणे । स्वल्पाद्भुग्भिर्गृष्टम्यां सुस्नातैश्च स्वलंकृतैः लक्ष्मीसितांचसुपूज्यगंधमाल्यादिभिर्दि
 वा ततः प्रदोषसमये दीपाः शतसहस्रशः नैरेष्टुहे देयाः सर्वदेवेभ्य एव । देवेभ्यश्च पितृभ्यश्च ततोवाहेभ्यस्व
 वेभ्यः । दत्तमिष्टतोभोज्यं भक्षितव्यं स्वबंधुभिः । तृतीये ह निमज्ज्यान्हे शोभने र्धोन्यराशिभिः । गृह्णाणि भूपणीया
 नितर्थादिन गृह्णन्मयि । सीतारामचंसं पूज्यं गीतनृत्यसर्माकुलं । पुक्कान्नित्यं दानं च तत्र देयं च याचते । नान्यत्किंचि
 त्प्रार्थितव्यं लब्धग्राह्यं प्रयत्नतः । इयं प्रदोषेण्यपि नीग्राह्या । तत्रैव दीपदानोदरुक्तत्वात् । दिजद्वये तद्वासावेव्या
 सौवापरे वशुक्लपक्षे तीर्तनिर्णयवाक्यात् । अथ फाल्गुनशुक्लपक्षे पुष्यनक्षत्रे सति हरिपूजनं । तत्र गौडान् फाल्गुने स
 तं पक्षस्य पुष्यपक्षे पूजयेद्द्वारं । पक्षमष्टदं लंकृतवान्वम्यां वाचयेद्द्वारं । दशम्यां वापि कर्तव्यं बलिकर्म तथात्मनः भोगला
 र्भमेनं कार्त्तयै मुत्सवं च विशेषतः । ब्राह्मणैः स्यो धनदेयभृत्येभ्यश्च यथाक्रमं ॥ धान्यमन्नं सुवर्णं च वस्त्रमभरणं तथा
 गोभूमिरत्नवैशमानि दीर्यानि प्रयत्नात्मना । संप्राप्तान् ग्राह्ये तस्म्यङ्गुतत्र गलपयेन्मनः । शय्यासने च कर्तव्यं गंधपु
 ण्पाधिवासिते । स्त्रिय पूज्या स्त्रजः काठ्याः । प्रहृष्टाश्च सुरक्षिताः । निशायां क्रीडमानां वै नृत्ये पुरुषोत्तमो जनाः । अथ
 बुधाष्टमीव्रतं - यदाष्टम्यां पूर्णायामुधवारो भवति । तदा कल्पोक्तं विधौ कथं कर्तव्यं । तदुक्तं निर्णयामृतं भवि
 ष्योत्तरं - यदा यादासिताष्टम्यां बुधवारो भवेत्किल । तदा तदा हि सं ग्राह्याः सकभकाशनैर्नृप । बुधाष्टमी तु स पूर्णायोक्तं
 फलदायिनी । संभ्याकाले तथा चैव प्रसूते च जनार्दने । बुधाष्टमी न कर्तव्या । हातिपुण्यपराकृतं । अस्याः । कथाविधा

नचभविष्ये! श्रीकृष्णउवाच बुधाष्टमीव्रतपार्थशृणुष्वेकाग्रमानसः॥ आसिद्वाजोविदेहानामिथिनामसवैरिभिः
 संग्रामेनिहतोवीरस्तस्य भाव्योदरिद्रिणी, ऊर्मिलानामवभ्रामहोवालकसंयुताः॥ परेषां कर्मकुर्वाणाताद्रेधू
 मानवैरुतः उपयेमेकुलीनत्वात्कन्यायां मलांयमः॥ सप्तवासराह्निवविहरस्वतितांपतिः॥ उवाचसाचताने
 वनिषिदापिंयलोकयत्॥ ददर्शमातरतपुप्यमानमहाभूतः॥ तांविपणांयमः॥ ग्राहचौव्यपापपफलंत्विदं॥ मातत
 वानुभवतीत्यत्रोपायस्त्वयापुराबुधाष्टमीव्रतंवीर्णितं॥ चूयेस्यसमर्पयतथाकृतेश्यामलया निःस्पृपास्वर्गतोर्मिला
 सातुभर्तुस्समीपचंद्रयतेद्यापिभारत॥ बुधस्यपार्श्वेनभसिमिथिराजसमीपगा॥ विस्फुरतींमहाराजबुधाष्टम्याः
 प्रभावतश्चातः॥ संप्रवक्ष्यामिबुधाष्टम्याविधिंनृप॥ यदायदासिताष्टम्यांबुधवरोभवेत्कचित्॥ तदातदाहसिग्रा
 ह्याएकभक्ताशनैर्नृभिः॥ स्नात्वानद्यातुमध्याह्नेग्रहस्वाकरकंनव जलपूर्णं॥ सहेमानं कृत्वाखाद्यैः समन्वितं॥ दद्या
 द्विप्रायतंगत्वागृहचैवक्रमेणतुः॥ अष्टम्योष्टविधातव्याविचित्रान्नैः॥ पृथक्पृथक्॥ प्रथमामोदकैर्भक्ष्यैर्द्वितीयागुणकै
 स्तथा॥॥ तृतीयाघृतपूरैश्चतुर्थीवटकनृम्॥ पंचमीशुश्रुकासारैः॥ पृष्ठीसौहालकैः शुभैः॥ अशोकवर्तिभिः॥ शुभैः
 सप्तमीचातिवाहयेत्॥ अष्टमीफणितापूर्णैः॥ खंडवैर्युधिष्ठिरः॥ एवंक्रमेणकर्तव्याः॥ सुहस्त्वजनवांधवैः॥ सहै
 कत्रस्थितैर्भोज्यभोक्तव्यप्रीतिपूर्वकं॥ उपाख्यानमिदपार्थकीर्तयद्भिः॥ शनैः॥ शनैः॥
 आख्यानां परमपार्थभोजनसहसात्यजेत्॥ ततोभुक्त्वाबुधस्याग्रेआचम्यचसमाहितः॥ विप्रायवेदविदुषेवाचकाय
 प्रदांपयेत्॥ साक्षतेसाहिरण्यंचजातरूपमयंशुभं॥ शोभितंचार्वितंगंधैः पुष्पैर्धूपैः सुगंधिभिः॥ पतिवस्त्रैः समाछिन्न
 बुधंसीमांलंजाकृतिम्॥ मापकैर्नसुवर्णस्यतदूर्द्ध्वेनवाकृताः॥ बुधरूपंतुमत्स्यपुराणेउक्तं॥ पीतमाल्यांवरधराः॥ कर्ण
 कारसमद्युतिः॥ खड्गचर्मगदापाणिः॥ सिंहस्थोवरदोबुधः॥ भक्तियुक्तस्तुकोत्तेयदुद्यादेवंसमुच्चरन्॥ उर्विविबुधायनम

ओं सौ मात्मजाय नमः ॥ ओं तुर्विदिना शायनमः ॥ ओं सुबुद्धिप्रदायनमः ॥ ओं तारात्मजाय नमः ॥ ओं सौम्यग्रहाय नमः ॥
 ओं सर्वसौख्यप्रदायनमः ॥ इमे पुजाम्नाः ॥ ओं बुधाय प्रतिगङ्गातिद्रव्यदस्तु बुधः स्वयं दीयते बुधरूपेण तुष्यतां स बुधो
 मम दानमंत्रः ॥ दुर्बुद्धिबोधदुर्गितर्नाशयित्वा वैबोधः ॥ सौख्यसौमनसं सन्ति त्वं करोतु शशिनंदन ॥ इत्युच्चाख्य गृही
 त्वं तु द्विर्विमेत्रं पुरस्कृतं ॥ सप्तजन्मानि राज्ञे ब्रभवे जातिस्मरो भुवि ॥ धनधान्यसमायुक्तः ॥ पुत्रपौत्रसमृद्धिमान् ॥ दी
 र्घायुर्विपुलान्भोगान्बहुक्लामहीतले सत्तीर्थपुराणैश्च व्यात्यानारायणलेभेत् ॥ मृतो सौ स्वर्गमाप्नोति पुरंदरपुरेण
 पयत्रास्तेयवदां मुष्टेयवदाभूतसंज्ञवं ॥ एवमेपांसमाख्याता गुह्यापार्थवुधाष्टमी ॥ यां श्रुत्वा ब्रह्महा गोघ्नः सर्वपापैः
 प्रमुच्यते ॥ यो वाष्टमीं प्राप्य बुधेन युक्तं भक्त्या चैच्छ शिशुं तं करकोपरि स्थं ॥ पक्वान्नपानैः सहिरप्य वस्त्रं पश्यत्य
 सौयमं पुरनंकदाचिदेवं ॥ ॥ इति भविष्यो नरे बुधाष्टमीव्रतं ॥ ॥ अथ सोमाष्टमीव्रतं ॥ हेमाद्रौ भ
 विष्योत्तरैर्वा रे सोमस्य चाष्टम्यां ॥ पक्षयोरुभयोरपि विधिवच्चंद्रचूडात् ॥ सोमं संपूजयेन्निशि ॥ सोममुमासहि
 तां शिवं पूजयेदतिशेषः ॥ इति सोमाष्टमीव्रतं ॥ अथाकाष्टमीव्रतं भविष्ये हेमाद्रौ ॥ यदाष्टम्यां शुक्लपक्षे रविवारो
 भिजायते ॥ उपोष्यासांप्रयत्नेन न केन विधिवत्पूजयेत् ॥ अर्चयेद्देवदेवं शं सह देव्यामहेश्वरं ॥ विशेषपण्यवात्र शिवस्य नयने
 स्थितं ॥ भानुसंपूजयेद्रत्नयोः गंधपुष्पाक्षतैः शुभैः ॥ शिवं वासितपुष्पैस्तुरकपुष्पैस्तथाविकां पूजयेदिति शेषः ॥ इत्य
 काष्टमीव्रतं ॥ अथ शुक्रवारं श्रवणयोगे महाव्रतं ॥ हेमाद्रौ शुक्रश्रवणयोगस्तु यदाष्टम्यां प्रजायते ॥ चतुर्दश्यामथो वत्स
 तदा व्रताभिदं चरेत् ॥ उपोषितस्तु विधिना महास्नानं समाचरेत् ॥ तत्र शिवपूजनं कृत्वा राजा गणकृत्वा पुरैद्युः पारणं कु
 र्यात् ॥ इति कालांतरिकं ॥ शुक्राष्टमीव्रतं ॥ अथ रेवतीशानियोगावश्यकृत्वाष्टमीव्रतं ॥ हेमाद्रौ रेवतीशानियोग
 स्तु सिताष्टम्यां यदा भवत् ॥ भूतायां वामहासेन विभश्चरुव्रतं शृणु ॥ अत्र शिवपूजनं कृत्वा ॥ कुशोदकं तु प्राश्नीयाद्रा

आजगरेणेतयेति । इतिविश्वरूपंष्टमीव्रतं । एवंविश्वरूपंष्टमीव्रतं । अथाशोकाष्टमीव्रतं । भानुरुवाच
 अष्टमीपुर्वसर्वासुपूर्वतीयाप्यशोकिका । अशोकलतिकापुज्येत्यर्थः । गंधमालयनमस्करदिपंधूपात्रसंपदाः । त
 स्मिन्नहनिर्वायुर्मुक्तेनकिमिदुर्विजिते कृष्णपक्षेइत्यर्थः । भवत्यथावशोकासार्यत्रयत्राभिजायते । अष्टमिपुर्वसर्वासुतत्रे
 च्छुक्रोतिर्विमुक्तः । अष्टपंधामतीर्तायास्यात्कृष्णाष्टमीद्विज । तस्यामर्वश्यंकर्तव्यं व्रतं पूजायाविधिः । इत्यादि
 त्वंपुराणीकः । इत्यशोकाष्टमीव्रतं । अष्टम्याचनवर्म्याचपक्षयोरुभयोरपि । योऽन्धमेकंनभुजितं
 डिर्कारोधनेरतः । स्यात्तिपरमंस्थानयंत्रसांचडिकास्थितोतिभाविष्योत्तरे । चंडिकाष्टमीव्रतं । अथोद्यापनाविधितत्र
 कर्त्ताअष्टम्याः । प्रातःस्नानादिनित्यनैमित्तिकविधायमंडपादिशोभं कृत्वा । पुनःसंध्यासमयेसायंसंध्यादिनिर्वर्त्य
 उद्यापनंस्कल्पविधाय । गणपतिपूजनादिकलंशस्थापनांतकृत्वा । तदुपरितोषपत्रैरुबुखोपरिमंडूकादिपरत
 त्वात्संपूज्यसौवर्णीस्वष्टदेवतासांगानोरजनातोपचारैः । संपूज्यरात्रौजागरणंकृत्वा नवम्यापुनः पूजयित्वा । यदि
 केनमूलमंत्रेणवाष्टोत्तरंशतसंख्ययाहोमविधायंगसुवर्णादियुतंदांवा । आचार्यायमूर्तिसंमर्प्यदृपतीः । कुमारीश्वर
 पूज्य । स्वधर्मपिभोजनंकुर्यात् । इत्यष्टमीव्रतोद्यापनविधिः । फाल्गुनंशुक्लेनवर्म्यानंदानवमीव्रतं । नारदीये फाल्गु
 नामलपक्षस्थनवमीयाद्विजोत्तम । अनिदीसामहाणुयासर्वपापहरास्मृताः । सांपवसोच्येत्तत्रयस्त्वनिर्दोद्धि जोत्तम
 सल्लभेद्वाछित्कामान्सत्यसंत्यमयेदिते । एवमेवब्रह्मपुराणपि । आनंदानवमीव्रतं फाल्गुनामलपक्षेतुनवमीयांमही
 पते । अनिदांसाभिहाणुयासर्वपापहरास्मृताः । इत्यानंदानवमीव्रतं । भविष्यपुराणपि । आनंदानं दिननिंदा महा
 नंदामहीपते । तथाचनवमीपुण्या । पंचमीमहतीस्मृताः । फाल्गुनामलपक्षस्थनवमीयांमहीपते । आनं
 दांसाभिहाणुयासर्वपापहरास्मृताः । कृत्वैकंभक्तपंचम्यापछ्यानं कृतयातप । अयमंजितंचसप्तम्यामुपवासः परेहनि

नवम्यामर्चनदानं पारण्यसमाचरेत् य एवं पूजयेद्भक्त्यानवम्यां विधिवद्गुणं सलभेद्वाञ्छितान्कामान्नात्रकार्या
विचारणा इति फाल्गुनशुक्लानंदानवर्माव्रतम् ॥ फाल्गुनशुक्लदशम्यां यमपूजनव्रतमुक्तं नारदीये ॥ अं
त्यशुक्लदशम्यां तु चतुर्दशयमान्यजेत् यमश्रधर्मराजश्च नृत्यश्र्यांतकएवच वैवस्वतश्च कालश्च सर्वभूतक्षयस्तथा
उदुंबरश्च दध्नश्च द्वौ नीलपरमेष्ठिनौ वृकोदरश्च चित्रश्च चित्रगुप्तश्च तुर्दश गंधाद्यैरुपचारैस्तु सम्यग्यर्च्यार्थतये
त् तिलां वृमिश्रां जलिभिर्दध्नीं प्रत्येकशस्त्रिभिः ततश्च दद्यात्सूर्यार्घ्यं तथा पात्रेण नारद रुक्मचंदनसंभिः श्रितिलाक्षतय
वायुभिः मंत्रश्च एहि सूर्य सहस्रांशो तेजोराज गणपतेः गृहाणार्घ्यं भद्रादन्तं भक्त्या मामनुकपय इति मंत्रेण दत्वा धर्म
वित्रां भोज्यं चतुर्दश रौप्यं तु दक्षिणां दत्वा विमृज्या श्रितचस्वयं एव कृतविधिर्विधर्मराज प्रसादतः भुक्ता भो
गांश्च पुत्राद्यैरिहिकान् देवदुर्लभान् विमानवरमास्थाय देहं तैर्विष्णुलोकभाक् इति नारदीयोक्तं यमदशमीव्रतं अथ
यस्यां कस्यां विद्वशम्यामारभ्य - भविष्योत्तरोक्तमाशादशमीव्रतं युधिष्ठिरउवाच - राज्याशयाराजपुत्रः कृष्य
र्थं च कूपं बलः - वाणिज्यार्थं विणिक्पुत्रपुत्रार्थं गुर्विणी तथा - धर्मकामार्थं संसिद्धैलोक कन्यावार्थिनी यष्टुका
मोहिज्वरो रोगी श्रेयो धैर्मवंच विप्रवसितं प्रेष्टवाले दंतनिपीडिते कथयस्व प्रसादेन सर्वकामप्रदं व्रतं ॥ श्री
कृष्णउवाच - शृणुष्वेतन्महाराज व्रतानामुत्तमं व्रत एतेष्वन्येषु कर्तव्यमाशाव्रतमिदं तथा यस्माद्यस्य भवेदा
र्त्तिः कार्यतेनेतदा व्रत शुक्लपक्षे दशम्यां तु स्त्रां स्वांसं पूजयेद्वताः नक्तमाशास्तु पूज्या वै पुष्पाळकचंदनैः - गृहांगं
गेलेखयित्वा यैः पिष्टातकेन वा स्त्रीरूप आधिदैवस्य शुश्रूषवाहनचिह्निताः अधिदैवस्य तत्तद्विष्णुपालस्यैव ब्राह्मे
स्ततच्छेर्वहनैश्च चिह्निता लैर्विष्यत्सु यैः दद्यात् वृतां व्रतैश्च पृथग्दीपांश्च दद्यापयेत् - फलानि कालजातानि ततः
कार्यं निवेदयेत् आशाः स्वाशाः सदा सितं सिद्ध्यतां भूमि नारायाः भवतीनां प्रसादेन सदा कल्याणमस्त्विति ए

वसं पूज्यविधिबह्विचिप्रायदक्षिणां अनेन क्रमयोगेन मासिमासिमाचरेत् ॥ वर्षमेकं कुरु श्रेष्ठ ॥ ततः ॥ पञ्चात्स-
 मयपेत् ॥ अर्वाक्षे संवत्सरस्यापि रौप्याः ॥ पिष्टातर्केन वा ॥ ज्ञातिबंधुजनैः साद्वैः ॥ स्नातः सम्यगलंकृतः ॥ पुण्याः
 प्राक् क्रमयोगेन मंत्रैर्भिर्गङ्गाणे त्वयि सन्निहितः शक्रः सुरासुरनुमस्कृतः ॥ पूर्वोत्वे भुवनस्यास्य ऐन्द्रिदिग्देवते
 नमः ॥ अग्नेः परिग्रहादाशे त्वमात्रेयीति पृथग्से ॥ तेजो रूपापराशक्तिराग्नेयी वरदा भूयः ॥ धर्मराजं समाश्रित्य लो-
 कान् संयम्यत्यसौ ॥ तेन संयमनीचासि याम्ये मत्कामदाभवः ॥ खड्गहस्तोति विकृतो निष्कृतो निष्कृतो निष्कृतो निष्कृतो
 ऋतितामासि त्वमाशां पूर्य स्वमे त्वय्यां स्तेभुवनां धरो रिवरुणो यादुसां पतिः ॥ कामार्थमथ धर्मार्थं वारुणि प्रवणा भव ॥
 धिष्ठितासि यस्मात्वं वायुना जगदायुना ॥ वायव्ये त्वमतः शान्तिं नित्यं च्छममालये ॥ धनदेना धिष्ठिता वप्रसूया
 तात्त्वमिहोत्तरा ॥ निरुत्तरा भवास्मां सुदत्त्वा सद्यो मनोरथम् ॥ ऐशानिजगदेशानि शंभुना त्वमलंकृताः ॥ पूर्य
 स्वाशुभे देवि वांछिता निनमो नमः ॥ भुजंगाष्टकुलेन त्वं सेविता सिंयतो ह्यधः ॥ नागांगनाभिः सहिता हिताः भवन्
 मायवै ॥ सर्वलोकोपरि गता सर्वदा त्वं शिवाय च ॥ सनकाद्यैः परिवृताः ॥ ब्राह्मिणां पाहिसर्वदा ॥ नक्षत्राणि च सव्री-
 णि ग्रहास्तारंगणास्तथा ॥ नक्षत्रमातरो याश्च भूतप्रेतपिशाचकाः ॥ सर्वे समेष्टसि द्यार्थं भवंतु प्रवणाः सदा ॥ एभिर्म-
 त्रैः समभ्यर्च्यै पुण्यपूपादिना तथा ॥ वासोभिरभिसंछाद्य फलानि विनिवेदयेत् ॥ ततो विदिनिनादेन गतिवादि त्रिमंगलैः
 नृत्यंतीभिर्वरस्त्राभिर्जगरेण निशानयेत् ॥ कुंकुमाक्षतां वूलदानेन मानादिभिः सुखं प्रभाते वेदविदुषे ब्राह्मणाभ्यानि
 वेदयेत् ॥ अनेन विधिना सर्वक्षमाप्यप्राणिपत्य च ॥ भुजीत मित्रसाहितः सुहृद्भुजनेन च ॥ य एवं कुरुते पार्थदशमीत्र
 तमादरात् ॥ सर्वान् कामान्वाप्नोति ॥ मनसोभिमतः ॥ नरः ॥ स्त्रीभिर्विशेषतः कार्य्यव्रतमेतद्युधिष्ठिरः ॥ प्राणिवर्गे यतो
 नायैः श्रद्धां कामपरायणाः ॥ धन्यं यः शस्यमां युष्य सर्वकामफलप्रदं ॥ कथितं ते महाराज मया व्रतमुत्तमं ॥ ३॥ ॥ ध्येमान्

वामनुजपुगावकामकाः । सपूजयातदशमापसदादशाशः । तपावरापातहिताहृदयेभिकामानाशाः फलं त्यल
मलं बहुनोदितेन ॥ -- इति भविष्योत्तरे कमाशादशमीव्रतं -- । अस्याश्चाश्विनशुक्लदश्यां पूजामात्रमेवोक्तम्
फाल्गुनं शुक्लाश्रमर्दभ्येकादशानिारक्षये ॥ फाल्गुने स्यसिते पक्षे एकादश्यां द्विजोत्तमः । उपोष्य मर्दकां भक्त्या द्वादश
श्यां त्र्यंतरचयेत् ॥ पुंडरीकाक्षमलैरुपचारैस्ततो द्विजान् । भोजयित्वा वरात्रेन दद्यात्तैश्च श्रद्धेक्षिणः । एवं कृत्वा
विधानेन मलं कथाः पूजनादिकं ॥ एकादश्यां स्यसिते व्रजे द्विजोः परंपदमिति । अस्याः कथा । ब्रह्मांडपुराणे
माधितो वाचः । आमर्दकी व्रतं ब्रह्मि महापातकनाशनं । सरहस्यं मुनिश्रेष्ठे गोसहस्रफलप्रदं ॥ वसिष्ठ उवाच ॥
अत्र बोदाहरतीमिति हासं पुरातनं यथा मुक्तिमनुप्राप्तो व्याधो हि सा परायणः । वैदिशं तामनगरं दृष्टुं पुजनान्वितं
ब्राह्मणैः क्षत्रियैर्वैश्यैः शूद्रैश्च समधिष्ठितं । रुचिरं राजशार्दूलव्रह्मघोषेण नादितं । न नास्ति को न दुर्लभः । कश्चित्स्मि
न्युरेजनः । तत्र सोमान्वयो राजा विख्यातश्च यथाशशी । नान्नाश्चैत्ररथो नाम धर्मात्मा सत्यसंगरः । नागायुतव
लः श्रीमान्सर्वशास्त्रार्थपारंगः । सुभिक्षं क्षेममारोग्यं तस्मिन् पुरवरे भवत । साधुसेवार्ताः सर्वे तस्मिन् ब्राह्मण्यं प्रशस्य
ति । विष्णुभक्तानं राजानं राजा चैव विशेषतः । ततः कालेन संप्राप्ते कादशी पुण्यवाङ्मनी । फाल्गुनस्यासिते पक्षे
नामनाह्यामर्दकी शुभा शुक्लामेकादशी राजन्शुक्लानं च हर्जनाः । सर्वधर्माणां परित्यज्य हरिभक्तिं परायणाः । तामवा
प्यंजनाः । सर्वैः सर्वालस्थ विराट्पुः । नियमं चोपवासं च भक्त्या च कुमुदान्विताः । महः फलं व्रतं ज्ञात्वा स्वास्तेन च कुर्वहि
जेते ॥ ययौ देवो लंपराजा पौराशवास्थमुदान्विताः । पूर्णकुंभमवस्थाप्य छत्रोपानहमेव च । प्रवृत्तं समायुक्तं दि
व्यं भगवोर्ध्वासितं । दीपनालां समायुक्तमिहोन्नमन्वितं । तत्र जागरणं च कुर्वन् । सर्वस्वशक्तिः । एत
स्मिन्नेव काले तु व्याधस्तत्र समागतः । क्षुधाश्रमपरिक्षीणो । भयार्तो निः । श्वसन्मुहुः । संप्राप्तो मलसंघट्टो

महाभारेणपीडितः । कुटुंबार्थेजीवधातीसर्वधर्मवहिष्कृतः । जागरंतत्रसोपश्यदामर्दक्याः क्षुधान्वितः । दीपमा-
लकुलद्वन्द्वतत्रैवसन्निवेशितः । किमेतदितिसिंचित्यप्राप्तोविस्मयमात्रतां । दंष्ट्रकंभेतत्रैवदेवंदाभोदरंतरा-
दंद्यामलकीतंदंतदंष्ट्र्यांचदीपकाः । वैष्णवीचक्रयारम्यापठतांशृण्वतानृणां । एकादश्याश्रमाहात्म्यंशुश्रावक्षु-
धितोपिसन् । जाग्रतस्तस्यसाराविर्गतासर्वापितत्रैव । ततःप्रभार्तसमयेविविशुर्नगरंजनाः । व्याघोपिगृहमगत्य
बुभुजेप्रीतिमानसः । ततःकालेनमहताव्याधःपंचत्वमागतः । एकादश्याःप्रभावेनरात्रिजागरणस्यच । राज्यप्रपेदे
सुमहच्चतुरंगंलान्वितं । जयंतीनामनगरीतस्याराजाबृहद्रथः । तस्यैवसुतोज्ञेनाम्नासत्यरथेवंली । तेजसा
दित्यंसासाकांत्याचंद्रसमःसतुचतुरंगवलोपेतो धनधान्यसंमन्वितः । सहस्राणिदशप्रोक्तमृतंक्षणकोत्तमैः । अत-
स्यराज्यं वभूवाथइतिभीतिविवर्जितं । पराक्रमेशक्रसमःक्षमयाष्टयिवीसमः । धर्मत्मासत्यवादीसविष्णुभक्तिप्र-
रायणः । एकदासगर्यायातोदैवान्मार्गपरिच्युतः । नदिनैवचदिशोविवेदसमहीपतिः । अथोपश्यत्परिश्रांतोन्य
ग्रीधराखिनावरं । तस्यछायांसमाश्रित्यसुष्वापसमहीपतिः । उपधानीकृतभुजःसौत्रिकाक्षयजननेन । अत्रांतरंम्ले-
च्छगणःपर्वनांतरवासकृत् । आययौतत्रयत्रासीद्राजापरवलादनःधृतवैरास्तुतेसर्वे म्लेच्छादोपपादिताःप्रतिवाव्ये
नृपंतस्युःसमंताद्भूतहेतयः । हन्यतांहन्यतामेपरजास्माकंविरोधकृत्श्रनेननिहिताःपुर्वपितरोभ्रातरःसुताःपौत्राणो
भागिन्याश्चमातुलाश्चनिपातिताः । निष्कासिताश्चस्वस्थानात्प्रापिताश्चदिशोदश । एवमुक्तातुतेसर्वेराजानहं
तमुद्यताः पारोश्चपाट्टशैःखड्गैर्वीणैर्धनुषाधिदैःमुकानितैःशस्त्रधतानिभूरिनैवशरैर्प्राविशतितस्य । तेचापिसंबे
हतसत्त्वसंधां म्लेच्छावभूवुधृतदारुसंधाःयदापिचलितुंवनंशकास्तेदुराशयाः । शस्त्राणिकुठंतांजग्मुस्तीक्ष्णान्य
पिधुरंतदादीनावभूवुस्तेसर्वेयतंहंतुसमुद्यताः । एवंस्मिन्नेवकालेतुतस्यराज्ञःशरीरतः । निर्गताकृत्यकातत्रसर्वा

भरणभूषिताः दिव्यगंधसमायुक्ताविमलांबरधारिणी दिव्यमाल्यधराचारुभृकुटोक्तिलानना सविस्फुल्लिङ्गनेत्रा
 भ्यांविमंतीपावकंमुहुः चक्रवेत्रधराचैवकालरात्रिरिवापरा अभ्यधावतसंकुद्बान्लेच्छानत्यंतदुःसहा निहताश्च
 तयाम्लेच्छास्तेविकर्मपरायणाः ततोरानाविवुद्धःसंदृष्टान्तन्महदुक्तं हतान्लेच्छगणान्दृष्टासराजासमाचितयत
 इहकेनहतान्लेच्छाश्रत्यंतवैरिणोमम केनेदंचकृतकर्ममहदस्मद्विदितार्थना एतस्मिन्नेवकालेतुवागवाचाशरीरि
 णी शरणंकेशवादन्योनानास्तिकोपिमहीयते वनेरणेशतुजलंविधिमध्यमहाणवैपर्वतमस्तकेवा सुप्तंप्रमत्तंवि
 पमास्थित्वासपातिभक्तंखलुशाङ्गधन्या इतिश्रुत्वासकुशलीवनदेत्यनिजंपुरं राज्यंवकारारजेंद्रः सभाया-
 मुदितोवसन् वसिष्ठउवाच आभर्दकव्रतंराजन्यकुर्वतिनरोत्तमाः तेषांतिवैष्णवलोकंनानात्रकाढ्यांविचारणा.
 माहात्म्यश्रवणादस्याःसर्वपापैःप्रमुच्यते चकंपूजयेद्भक्त्यावसुद्रविणभूषणैः ॥ इतिब्रह्मांडपुराणोक्ताफाल्गु
 नशुक्लामर्दक्यैकादशीव्रतकथा अथास्यामेवगोविंदद्वादशीव्रतंभविष्योत्तरे श्रीकृष्णउवाच फाल्गुनामलपक्षस्यए
 कादश्यामुपोषितः नरोवायदिवानारीसमभ्यर्च्यजगत्पतिं हरेर्नोमजपेद्भक्त्याभावयुक्तोयुधिष्ठिरः सतिष्ठ
 न्रचलंश्रैवहरिनामानुकीर्तयेत् ततोऽन्यदिवसेप्राप्तेद्वादश्यांनियतोहरिं स्नात्वासम्यक्समभ्यर्च्यदत्त्वाविप्रायद
 क्षिणां हरिमुद्दिश्यचैवाग्नौधृतंहोमकृतक्रियः प्राणिपत्यजगन्नाथमितिवाणिमुदीरेयेत् पातालसंस्थावसुधाधनं
 प्रसाद्यमनोरथान् यमभ्यर्च्यदितिः प्राप्ता सकलान्स्वमनोरथान् सवासुदेवःसकलान्प्रददातुमनोरथान्
 एवमभ्यर्च्यपूजांचनिष्पाद्यचहरेःस्वयं भुंजीतप्रयतःसम्यग्भविष्यंयादुनंदन फाल्गुनेचत्रैवशाखौज्येष्ठमासंच
 सत्तम चतुर्भिःपारणमसैरोभिर्नैष्पादितंभवेत् रक्तपुष्पैस्तुचतुरोमासान्कुर्वीतचार्वनं प्रदेदञ्चजलंप्राश्यगोशृंग
 क्षालनंजलं हविष्यान्नंचनैवेद्यमात्मनश्चापिभोजनं ततश्चश्रुयतांपार्थआपाढादिपुयाक्रिया जातीपुष्पादिधूप

प्रचक्रसर्जरसोद्भवः प्राश्यंदर्भेदकंचेवशाख्यन्नयनिवेदेयत् स्वयंतदेवचाश्रीयातशेषंपर्ववदाचरेन् कार्तिका
 दिपुमासेपुगोमूत्रंकायशोधनं सुगंधचेच्छयाधूपं पूजाभंगारकेणच कासारचैत्रनैवेद्यंतदेवाश्रीतचस्वयं प्रति.
 मासंचविप्रायदातव्यादक्षिणातया प्रीणनंचेच्छयाविष्णोःपारणेपारणंते यथाशक्त्यायथाप्रीत्यावित्तशाख्यं.
 विवर्जयेत् सद्भवैर्नवगोविंदः पुजितः प्रीयतेयतः पारणांतियथाशक्त्य स्नापितः पूजितोहरिः प्रीणितश्चे
 ण्सितान्कामन्द्यादव्याहृतान्नप दयतिप्रतिमांविष्णोः कारचिखसुशोभनां स्वर्णैकेनयथाशक्त्याशंखशाङ्गै
 विभूषितां पुष्पवस्त्रयुगच्छन्नांब्राह्मणायनिवेदेयत् द्वादशान्नप्रदातव्याःकुम्भाःसान्नजलान्विताःद्वादशब्राह्मणांस्त
 त्रभोजयित्वाक्षमापयेत् छत्रोपानयुगैःसार्द्धदक्षिणाभिश्चभारत एवापापहरात्राक्ताद्वादशीफलमिच्छतां य
 थाभिलषितान्कामान्ददातिनृपसत्तम पूरयित्वाखिलान्कामान्यतेश्रवमनोरथान् मनोरथद्वादशीयंततो लोकै
 पुविश्रुता उपोष्यैतां त्रिभुवनंलब्धमिद्रेणैवपुरा आदित्यश्चैशितान्पुत्रान्धनमौशनसातथा धौम्येनाध्ययनं
 श्रेष्ठमन्यैश्चाभिमतंफल राजर्षिभिस्तथाविप्रैःस्त्रीविदूश्चैश्वरभूतले गयंकाममभिधायव्रतमेतदुपोषितं तत्तदा
 प्रीतिसिद्धिं विष्णोराधनाद्यतिः अपुत्रोऽलभतेपुत्रमधनोलभतेधनं रोगाभिभूतश्चारोग्यं कन्याप्राप्नोति स
 त्पति समागमं प्रवसितरुपेयैतामवाप्यते सर्वान्कामानवाप्नोति मनस्त्वग्र्यंचमोदते नापुत्रोनाधनोनेष्ट
 वियोगीनचनिर्गुणः उपोष्येतव्रतंमर्त्यःस्त्रीशूद्रोवापिजायते सूर्यलोकेसहस्राणिवर्षाणामयुतानिच भोगानभि
 मतान्भुक्त्वासत्तत्रयेच्छया इहपुण्यवतान्दण्ढानिनासाधुशीलिनां गृहेप्रजापतेराजन्सर्ववाधाविवर्जितः न
 द्वादशीमुपवसंतिमनोरथास्यानैवार्चयतिपुरुषोत्तममादिदेवं गोब्राह्मणान्नमयंतिनपूजयंति येतमनोभिलषितं
 कथमानुवंति ॥ इतिभविष्योत्तरांक्रमनोरथद्वादशीव्रतं अत्रैवगोविंदद्वादशीव्रतं नारदीये अतिसितायां

द्वादश्यां सोवर्णप्रतिमां हरेः अभ्यर्च्य गंधपुष्पाद्यैर्दद्याद्देवदेवतथा द्विपद्वसंस्थान्विप्रांश्च भोजयित्वा स दक्षिणां
 दत्त्वा विसर्जयेत्पश्चात्स्वभूंजीतवाग्यतः फाल्गुने द्वादशी शुक्लाया पुष्या कर्केण संयुता गोविंदद्वादशी नाम सप्तम्या
 श्लोविंद भक्तिदा तस्यामुष्य विधिना भगवंतं प्रपूजयेत् लिखितः पापनाशिन्या विधिर्योपि हि स स्मृतः तन्माहा
 त्म्यं ब्रह्मपुराणे फाल्गुना मलपक्षे तु पुष्यर्क्षे द्वादशी यदि गोविंदद्वादशी नाम भद्रा पातकनाशिनी तस्यामुष्य वि
 धिं वन्नरः स क्षीणकल्मषः प्राप्नोत्यनुत्तमां सिद्धिं पुनरावृत्तिदुर्लभा मिती कायां द्वादशी चेति द्वादशे दकादशे योरभे
 दाभिप्रायेण किंवा द्वादश्या पुष्य नक्षत्रे सति तस्यामेवोपवासापेक्षयेति अथैकादश्यां कर्कशे व्यंभविष्ये फाल्गुने मा
 सि शुक्लायामेकादश्यां जनार्दनः वसत्या मलकी वृक्षे लक्ष्म्या सह जगत्पतिः तत्र संपूज्य देवेश शक्त्या कुर्यात्त्रयदक्षिणं
 उपोष्य विधिवत्कल्पं विष्णुलोके महीयत इति गोविंदद्वादशी व्रतं हरिभक्तिविलासे फाल्गुने द्वादशी शुक्लाया
 पुष्यर्क्षेण संयुता गोविंदद्वादशी नाम सप्तम्या द्वादश भक्तिदा तस्यामुष्य विधिना भगवंतं प्रपूजयेत् लिखितः
 पापनाशिन्या विधिर्योपि हि स्मृतः ॥ अथ नृसिंहपरिचर्योक्तमा मर्दकी कृत्यं नियमेन वपनाशिनी द्वादशी
 तत्र व्रतग्रहणं मंत्रः द्वादश्यां तु निराहारः स्थित्वा ह म परे ह नि भोक्ष्यामि जामदग्ने श शरणं मे भवा द्युत तत आ म
 लकी मूले सामान्य कलशस्थापनं पूर्वोक्तप्रकारेण स्थापिते कलशे ताद्यैरेणवे वालाजान्विते पात्रे पोडशमाप न्त
 दर्धतदर्धनिर्मितसौवर्णपरशुरामं क्षत्रांतकरणधोरमुद्रहन्परशुरे जामदग्न्यः प्रकर्तव्यो रामो रोरपा रुणेक्षण
 इति ध्यात्वा पोडशोपचारपूजाक्रमेण पंचामृतस्त्रापितमुपवेश्य वस्त्रयुगं च त्रोपानयुगं समर्प्य श्वेतचंदनेना
 मुलिष्य तु लसी पुष्पैरभ्यर्च्य विषयपूजां कुर्यात् पादयोर्विशोकाय नमः जान्वोः सर्वरूपिणे नमः ऊर्वोर्हयग्रीवा
 य नमः वाक्नोर्ह मांगदाय नमः उरसिर्वकुंठा य नमः चक्षुषोर्ज्योतिरूपिणे नासिकायां शोकनाशनाय- लला

देवामनायनमः भुवोरामाय. शिरसि सर्वात्मनेनमः स्वनाम्ना आयुधानिसंपूज्य धूपदीपादिदत्त्वाध्वं
 दद्यात् त्रयार्घ्यमंत्रः नमस्तेदेवदेवेशाजमदग्न्यनमोस्तुते गृहाणार्घ्यमयादत्तंमालत्यासहितप्रभो ॥ १ ॥
 ततः परञ्जुरामं प्रार्थयेत् जादग्न्यनमस्तेस्तुक्षत्रियांतकराय च सर्वाणियानि पापानि सप्तजन्मकृतान्यपि क्षयं
 यान्तु मेवायत्तत्प्रसादाच्चभागं वाचिकं मानसं पापं ज्ञानतो ज्ञानतोऽपि वा आयुर्यशस्तथारोग्यं धनं धान्यं च
 संपदाः सोभाग्यं तव भक्तस्य संतानं विपुलं भवेत् सर्वान्कामानवाप्नोतु दिवि सौख्यं निरंतरं श्रुतिचारस्तु-
 न्मेमं शानभक्तिस्त्वद्यरणं विजयनादनं रूपं किं शलक्ष्मीनाथसुरार्चितं रामराममहावाहो कर्तव्यं विनाशन एतत्स-
 र्धमयादत्तं ज्ञानं ज्ञेयं तवाच्युत मामुद्धर जगन्नाथ कृपां कृत्वा ममोपरि अथ धात्रीमभिर्पि चैत् तत्र मंत्रः ॥ पिता पिता
 महश्चान्येऽप्यपुत्रापे च गोत्रिणः वृक्षयोनिं गताये च ये च कीदृत्वमागताः शैरेखनरं के ये च महारौरवसंज्ञके वियोगिनि
 च गताये च ये च ब्रह्मांडमध्यगाः पिशाचत्वं गताये च ये च प्रेतत्वमागताः तेषां विबुधमया दत्तं धात्रीमूले सदापयः सर्वे ते त-
 तिनायां तु धात्रीमूलनिषेचनादिति ततोऽष्टोत्तरशतं कृत्वोवाष्टाविंशति कृत्वो वामलक्ष्मीं प्रदक्षिणी कृत्य हरिनी
 राग्यजागरणं कृत्वा नित्यकर्मनिर्वृत्य गुरवे देवं सपरिकरं निवेद्य ब्राह्मणान्संभोज्य स्वयं वंधुभिः सममंश्री
 यात् ॥ इति ब्रह्मपुराणे आमर्दकीपापनाशिनीद्वादशीव्रतम् ॥ अथास्यामेव फाल्गुन शुक्लद्वादश्यां नृसिं
 हद्वादशीव्रतं - वाराहे ॥ दुर्वासा उवाच ॥ तद्वच्च फाल्गुने मासि शुक्लपक्षे तुद्वादशी उपोष्या प्रोक्तविधिना हरि-
 माराधयेद्बुधः नरसिंहाय पादौ तु गोविंदायोदरं तथा कटिं च भुजे पूज्य अतिरुद्धे पुरस्तथा कंठं च शितिकंठाय
 पिनाके शायये शिरः असुरध्वसनायेति चक्रं तोयात्मने तथा शल्वमित्येव संपूज्य गंधपुष्पफलंस्तथा तदग्रे स्थाप्य
 तु यदंति तव त्वयुगान्वितं तस्योपरि नृसिंहे तु सौवर्णं ताद्यभाजने सौवर्णशक्तितः कृत्वा दारुवंशमथेपि वा रत्नगर्भे

घटंरूपाप्येतत्संप्रत्यविधाततः द्व, दश्यविदविदुपेव्राह्मणायनिवेदयेत् गोविन्दन्यसिंहरूपीतिमंत्रः एवंकृतेफलप्रा
 संत्यपुरापाथिविनुतु - वत्सनाम्नातुतेहं प्रवक्ष्यामिमहामुने तस्यव्रततेभिगवात्रासिंहस्तुतोपच चक्रप्रादाच्चरात्र
 णात्रिध्वंसनकरुमधुमे तेनास्त्रिणस्वंकंराज्यजितवानृषसत्तम राज्यस्थित्वाश्वमेधानांसहस्रमकरोद्भिभुः अंतैवव्र
 ह्मलोकैकास्व्यंपदमिगोच्चसत्तम - एपाधन्यापापहराद्वादशोभिवज्रोमुनेः - कथितेयंप्रयत्नेनश्रुत्वाकुरुयथेच्छसि
 इतिवारोद्देधरणीव्रतेपुफाल्लुनशुक्लैकादश्यांनरसिंहद्वादशीव्रत अथफाल्गुशुक्लासुकृतद्वादशीव्रतः भविष्योत्तरे
 युधिष्ठिरउवाच - यन्नतायायैवंपुंसांभवत्यामुष्मिकंकृततापाययच्चभवतितदावक्ष्यवदूत्तम् उपवासासंप्रभाद्यच्छुष्णा
 राधनक्रांक्षिणः - कथयेहमहोवाहोचतृप्याभिजलिपते श्रीकृष्णउवाच - श्रूयतांपार्थयत्पृष्ठ कौतुकाद्भवतापश्रा
 आमुष्मिकंकृततापाययच्चतापायजायतेऽ उपोषितप्रभवेणकृष्णारधनकांक्षिणाम् कथयामियथापृष्ठः पूर्वमेवून
 रोरामः - वैदिशानामजगरंप्रस्थानंतनूपसराम तत्रैश्योभवत्पूर्वशूरभद्रइतिश्रुतः भार्ययामातृदुहितृपुत्रपौत्रसम
 न्वितः - प्रभूतभृत्यवैगैश्वर्यवहुव्यापारकारकः पुत्रपौत्रादिभरणव्यासक्तमतिरेवच परलोकंप्रतिमतिस्तस्यनासी
 त्कथंचन - चकारानुदिनसोयन्याय्यान्याय्यधनार्जन सर्वथान्यत्रनि स्तेहपरस्वेष्वतितपितः नजुहेत्युदितेका
 लेनददत्त्यतितृष्णया वभूवचोद्यमस्तस्यपुत्रादिभरणेपर नित्यैमित्तिकानांचहानिचक्रेसकर्मणां - तृष्णाभिभूतो
 राज्ञस्त्ववर्गभरणादहत कोलेनगच्छतासोयमृतोविव्रवतीतटे यातनादेहभूत्रेतोग्रीष्मक्रान्तेभवन्नृप तंददर्शमहाभा
 गोदिव्यज्ञानसंन्वितः - वेदवेदांगविद्विद्वान्निपीतोनामवैद्विजः - भास्करस्यांशुभिर्दार्तिदंध्यंतमतिदारुणैः - प्रत
 प्तवल्लुकामभ्येतुं यथातर्निपीडितः क्षुधार्तशुष्ककंठास्यमूर्ध्वान्मीलितलोचन विक्रान्ताजिनमंगेषुविस्फोटैः - सर्वे
 तोयत् निश्वासायासखेदेनवपंतं चासमोदरं निजेनकर्माणवद्वमसमर्थसमर्थनंतं तादृशमयोद्वज्जर्हभेयोमहामुनिः

विपीतः प्राहराजेंद्र कारुण्यार्थमिदं वचः जानन्नपि यथाप्राप्तं तदनुष्ठानजफलं जेतोस्तस्योपकाराय सर्वतोऽप्यव
यन्निव विपीत उवाच श्रधः सूर्याशुभिस्तप्तैर्वह्नुभिः पथिपाशुभिः उपल्यर्ककरैस्तीव्रैस्तृषाचोर्त्तिनपीडितं अ
न्यस्तथाविधैर्घोरैरविपद्यैः सुदारुणैः कथयेह यथा तन्वा एकादिद्वयसकथं तस्यैतद्वचनं श्रुत्वा विपीतस्य सर्वद्वेन
वेदनां उवाचैदं कृत्वा दुःखस्य मंदकं शीरभद्र उवाच अशाश्वते शाश्वतधीस्तनदह्यामिदुर्मतिः धनापणग्रह
क्षेपपुत्रदारादितेरतः नात्मनो हि हितारंभी तेन दह्यामिदुर्मतिः १ इदं करिष्याम्यपरं त्विदं कृत्वा त्विदं पुनः इतीच्छा
शतमारुह्य तेन द. २ शीतोष्णवर्षादिभवं लोभात्सोढुं मया शुभं तदेव हि न धर्मार्थं तेन द. ३ जुहोमि यदि तन्नो स्ति ददा
मि यदि सोदति कुटुंबमतिमूढं हं तेन द. ४ पितृदेवमनुष्याणामदत्त्वा पोसाति हि मे तेनापि केषुपि वत्तं तेन दह्यामेकोऽब्रु
मंतिः ५ पुत्रक्षेत्रकलत्रपुममत्वाहते चेतसा बहुसाधुकृतकर्म तेन द. ६ ॥ मृतमपि धर्मस्तस्मिन्नन्यायोपाजं
तमयानूनमन्येपि पवर्त्तते दह्याम्येकोऽब्रुमंतिः ॥ ७ ॥ नमया पूजिता गेहाग्निर्गत्वा द्विजसत्तमाः स्ववर्गहितकामेन ते
न दह्यामिदुर्मतिः यन्मन पूजिता देवाः कुटुंबोपोपितपरं एकाकी तेन दह्यामि ये पुष्टास्तन्यतो गताः ॥ ८ ॥ नित्यं
ते मितिकं कर्म कृत्ये पानमेकृतं एकाकी तेन दह्यामि ते भर्त्यः कापिरम्यत यन्मे परिजनस्यार्थं कृतं कर्म फलं शुभं
एकाकी तेन दह्यामि गतास्ते फलभागिनः दारा पुत्राश्च भृत्याश्च पापबुद्ध्या मया भृताः एकाकी तेन दह्यामि गतास्ते-
फलभागिनः पुत्रदारादिभृत्ये मया पापार्थं संचयाः कृतास्ते न त्रदह्यामि गतास्ते फलभागिनः कृतपापं मया
मुक्तमन्यैः सत्कर्म संचितं दह्यामि कोहमत्यंतं गतास्ते फलभागिनः यन्ममत्वाभिभूतेन मया पापमपाजंते न द-
नपस्य कस्यापि तेन तप्येह माकुलः अंतर्दुःखेन दग्धो हं दह्यामि भानुना नांतर्दुःखं न भानुर्मे पापपंकं द्विधा छि-
न्नं कुतस्तस्मात्सुमुखारं पश्याम्यसुखसागरात् तप्तया पादवितुमामाप्नुयान्मुनि सत्तमः विपीत उवाच अल्प-

कालिकमुद्धारतवपश्याम्यसंशयं प्रक्षीणपापमेतत्तत्सुकृतंचास्ति ते परं अतीतदशमेजन्मश्च्युताराधनेच्छया
 सुकृतां द्विपदां भेदद्वादर्शात्त्वमुपोषितः सर्वतस्याः प्रभावेन पापमत्यंतदुर्जयं श्रुत्वा परहोमिः संक्षीणमामपात्रयथा-
 जलमेतत्तत्तत्पापमयं तस्याः प्रभावो त्यंतदुर्लभः नराः पापस्य कुरुते जयसुकृतकर्मणाः सत्कर्मजयदाह्योपाततो वै
 द्वादर्शी संस्थां याचेतद्देहनातेन भवता परिचिदितम् तत्तथानात्र संदेहो भवता पापहेतुकी पापमत्र कृतं भद्रं प्रेत्यता-
 पापं जायते आह्लादयेत्तथा पुण्यमिह पुण्यकृतां नृणां सीरभद्रं समाश्वासयया विविमहामुनिः सोऽप्यल्पेना-
 पिकालेन ततो मोक्षमवाप्तवान् उपवासप्रभावश्च कथितस्तेन रोत्तम येनात्परैरेव दिवसेभूरि पापं गतं क्षयं तस्मा-
 मरेण पुण्यापययितव्यं न पातके उपवासश्च कर्तव्यः स देवात्मा हि ते पिण ॥ ७ युधिष्ठिर उवाच ॥ १॥ अहो
 तिरुतपापानां विपाको नरकस्थितैः पुरुषैर्भुज्यते शश्वत्तन्मोक्षवदसत्तम श्रीकृष्ण उवाच जयेयते तपुरुषः सदा
 सुकृतकर्मणः जयापद्मादशी शस्ता सदा सुकृतकर्मणां फाल्गुनामलपक्षस्य एकादश्यामुपोषितः द्वादश्यां तु नृप-
 श्रेष्ठ पुण्येन युसूदनं एकादश्यां स्मृतिष्ठन् विष्णोर्नामानुकीर्तनात् पूजायां वासुदेवस्य भुंजति सुसमाहितः कामक्रोध-
 चलो भवदंभो मोहचर्जयेत् मानद्वेहादिदोषांश्च सर्वानात्ममदोद्भवान् भावयेद्विष्णुभक्तश्च संसारासारं तां तथा
 पूर्वभावितां चित्तं प्राणिनां हितमिच्छता नमोनारायणायैति वाच्यं तु स्वपतानि शि तथैव कुर्व्यादद्वादश्यानां स्रश्चो-
 भां रणहिरैः सौवर्णैः पात्राणि दद्यात्तु दद्यान्मासचतुष्टयं आषाढादि द्वितीयां तु पारण-
 म्येषां पुण्यं तत्रापि धृतपात्राणि दद्याच्छूढासमन्वितः कार्तिकादिपुमासेषु मघातिपुत्रां तथा तिलां दद्याद्विप्रा-
 न्माससु उपोषितः ताम्रं त्रयं मशेषेण मासिमासिं दिनैः तथैवोद्धारयेद्दद्यान्मासिमासियवादिक-
 विष्णोर्नामस्ते जगताः प्रसूते श्रीवासुदेवाय नमोनमस्ते नारायणत्वां प्रणतो-

स्मर्याचित्यजयोस्तुतेशाश्वतपुण्यराशेः प्रसीदपुण्यजयमस्तुविष्णोर्जोवासुदेवादिमुपैतिपुण्यं ॥ नारायणाद्भूमि-
 मुपेतुपुण्यप्रयातुवाशेषकुब्जिनाश विष्णोपुण्याद्भवमेस्तुवासुदेवास्तुमेशुभं नारायणास्तुमेधमैजिहिषापमशेष-
 तः अनेकजन्मजनितवात्ययोचनवादिभैः पुण्यत्ववृद्धिमायातुयातुपापचयः क्षयः ॥ आकाशादिपुशब्दद्वौ-
 श्रोत्रादीर्महदादिषु प्रकृतौ पुरुषे चैव ब्रह्मण्यपि च सप्रभुः ॥ यथैकएव धर्मात्मा वासुदेवो व्यवस्थितः ॥ तेन सत्य-
 नमेपापनरकार्तिप्रदक्षयः ॥ प्रयातिसुकृतस्यास्तुममानुद्विजसंजयः ॥ पापस्यहानिः पुण्यस्यवृद्धिर्भैरव्योत्वुद्यमः
 एवमुच्चाप्यविप्रायप्रदद्यात्कथितं तव भुजीतकृतकृत्यस्तुपापराणेकृते पारणातेतुदेवस्यप्रीणनशक्तितेनप-
 कुवाताखिलपाखडालापंचाविवर्जयेत् एवंसंवत्सरस्यातैकांचनीप्रतिमाहरेः पूजयित्वाब्रह्मणुपैधृतप्रात्रेणसंयुतां
 तगांसर्वत्साविप्रायदद्याच्छ्रद्धासमन्वितः ॥ विष्णवेतंचयत्पूज्यदेवान्प्राज्ञमवेद्यदि ॥ तस्मिन्नहनिदातव्यंभोजनंचा-
 निवारितं ॥ इत्येपाकथितापुण्यसुकृतस्पर्जयावहा ॥ द्वादशीनरंकरं पार्थयामुपायनप्रश्नयति ॥ नाग्रयेनचशस्त्राणिन-
 चलोहमुखाः खगाः भवत्यपापश्चपुननरेकगमनंकृतः ॥ नमोनारायणायैतिवासुदेवैतिक्रियेत् ॥ नयातिनरकंम-
 त्यः ॥ संक्षीणशेषपातकः ॥ तस्मात्पापडिसंसर्गमकर्वनद्वादशीमिमां ॥ उपोष्यद्वादशीमेतानरंकरयानि क्वचित्प्राप्नो-
 ति ॥ शोणितिसुकृतस्यकरोति यद्विप्रज्ञानुयच्छतिनियच्छतिसर्वदोषान् ॥ द्वादशीहसुकृतानिधुनेकस्माद्व्रतामुप-
 वसतिविमूढाचिन्ता ॥ इतिभविष्योदरेसुकृतद्वादशीव्रतं ॥ फाल्गुनशुक्लत्रयोदश्यांधनद्वतारंभः ॥ नारदीये ॥ ५५ ॥ फा-
 ल्गुनेतुसितपक्षत्रयोदश्यामुपोषितः ॥ नमस्कृत्यजगद्वाथंप्रारभेद्वनद्वतः ॥ महाराजयक्षपतिंगंधैरुपचारकैः ॥ यल्लि-
 खितवर्णकैः ॥ पटपूजयेद्भक्तिभावतः ॥ नरारूढगदाहस्तीशिविकासंस्थितं तवा ॥ एवमशुक्लत्रयोदश्यांप्रतिमासं द्विजोत्तमः
 संपूजयेत्सोपवासश्चैकभोथवानरः ॥ ततोव्रतं तिसौवर्णसंपूज्यधननायकं ॥ निधायानिधिभिः ॥ सांद्धिः सौवर्णाभि

द्विजोत्तम उपचारैः षोडशभिः स्नानैः पंचामृतादिकैः नैवेद्यैर्विधिर्भक्त्या पूजयेत्सुसमाहितः ततो धेनुमलंकृत्य च
स्वस्वगंधधूपैः सवत्सांदापयेद्विप्रसम्यग् वेदविदेशुभां संभोज्य विप्रान्मिष्टान्नैर्द्वादशायत्रयोदश गुरुतमर्च्य
ब्रह्माद्यैः प्रतिमांतां नैवेदयेत् द्विजेभ्यो दक्षिणां शक्या दत्त्वा नत्वा विस्ृज्य च स्वयं भुजीत मतिमान् नैष्टैः सह समा
हितः एवं कृतेन त्रेते विप्रनिधिनेतुः प्रसादतः मोदते भुवि विख्यातो राजराज इवापर इति विष्णुधर्मोक्तं धनद्वं
तं मार्कण्डेय उवाच शुक्लपक्षे महाराज त्रयोदश्यामुपोषितः फाल्गुनात्तु सभारभ्य नित्यं संपूजयेन्नरः यक्षराजं
महाराजं नदं निधियायकं गंधमाल्यनमस्कारधूपदीपान्नसंपदा सुवर्णब्रह्मणैर्द्राया व्रतं ते प्रतिपादयेत् कृत्वा व्रतं
वत्सस्मेतदिष्टं यक्षपुराजन्मुचिरं यथोक्त्य मानुष्यमासाद्य धनान्वितः स्यात्सौभाग्यमाप्नोति तथा विरोग इति फाल्गुन
शुक्लत्रयोदश्यादि धनद्वं व्रतम् सर्वसुत्रयोदशी पुत्रदोषव्रतम् तन्मार्गशीर्षकृत्य निर्णयेद्दृष्टव्यं मार्गशुक्लचतुर्दश्यां
दुर्गापूजाव्रतं नारदीये अत्यशुक्लचतुर्दश्यां दुर्गासंपूज्य भक्तिः गंधार्घ्यैरुपचारैस्तु विप्रान्संभोज्य भक्तिः एव कृत्वा
व्रतं विप्रदुर्गायाश्चैकभोजनः लभते वांछितान्कामानि महामन्त्रचनारद ॥ अस्य मिव विष्णुधर्मोत्तरोक्तं माहेश्वरव्रतं
मार्कण्डेय उवाच शुक्लपक्षादथारभ्य फाल्गुनस्य नराधिप पूजयेत्तु चतुर्दश्यां सोपवासो महेश्वरं गंधमाल्यनमस्कारधूप
दीपान्नसंपदा व्रतं तिच तथा दद्यादग्निष्टोमफलं लभेत् एतदेव व्रतं कृत्वा शुक्लपक्षे तु वत्सरं षोडशरीमवाप्नोति कुल
मुद्धरति स्वयं चतुर्दशी द्वयै चैतत्कृत्वा संवत्सरं नरः मासि मासि तथा सर्वान्कामानाप्नोति निश्चितं आसाद्य कामान्स
महेश्वरानुतोत्राप्यकालं सुचिरं च राजन् सायुज्यमाप्नोति महेश्वरस्य परात्परस्य प्रतिमस्य तस्येति अत्रैव वषभवाह
नमुक्तं वीरमिवोदये अग्निपुराणे यश्चरेद्वन्द्वमेकं तु नकांशे वपरो नरः पूजयेच्चतुर्दश्यां फाल्गुनस्य शिवयुतः सं
पूज्य विधि वदन्त्या वृषसर्वगुणान्वितं दद्याद्विप्राय राजेन्द्र शिवो मे प्रीयतामिति एतच्छिवव्रतं नाम महापातकना

शनं शिवरूपधरो नित्यं शिवलोके महीयते इति फाल्गुन शुक्ल चतुर्दश्यां शिवव्रतं फाल्गुन पूर्णिमायां सूर्यसोमपू
 जाव्रतं कृत्य तत्प्राणैवे फाल्गुन्या मर्यमाजातश्रित्यां कश्यपादिषु अत्रैव चानसूयायां जातः पूर्णकरः शशी
 तौ तत्रापि धिना पूज्यो प्राप्ते चंद्रोदये सति नृत्यगतिस्तथावायैः कार्यस्तत्र जागरइति अत्रोपवाह्यव्रताभावाद्वा
 ककार्यं इयं भर्वादिः अत्रापि गोविंदपूजां कृत्वा दोलोत्सवः कार्यः तदुक्तं कृत्या चितामणौ ब्राह्मे नरो दोलागतं द
 द्वागोविंदं पुरुषोत्तमं फाल्गुन्यां संयतो भूवागोविंदस्य पुरं ब्रजेदिति अत्र दानं विशेषमाह विष्णुः फाल्गुनी फाल्गु
 नी पुष्पाचेतस्या ब्राह्मणाधसंस्कृतं शयनं निवेद्य भार्यामनेजां पुत्रवर्तौ द्विविणवर्तौ चाप्नोति नार्यपि एकपत्नी
 व्रतं सुरूपं द्विविणशीलपुतं भर्तारमिति अत्र शयनं देयं मंत्रपाठोऽप्यथा यस्मादशून्यशयनं केशवस्य शिवस्य च श
 द्या ममाप्यशून्यास्तु तस्माज्जन्मनिजन्मनि अशून्यशयनं नित्यमशून्याश्रियमुन्नतिं सौभाग्यं देहि मे नित्यं शर्या
 दानेन केशव मत्स्यपुराणेषु भुवनदानमुक्तं त्रिब्राह्मणोपपितो दद्यात् फाल्गुन्यां भुवनं शुभं आदित्यलोकमाप्नोति धाम
 व्रतमिदं स्मृतं अस्यां विष्णुधर्मोत्तरोक्तं अशोकव्रतं मार्कंडेय उवाच अशोकपूणिमामेतां शृणुष्व गदतो मम
 उपोष्य तु नराशोकं प्राप्नोति स्त्री तथापि वा फाल्गुनस्यामले पक्षे पूर्णिमा स्यान्नुपेतम मृज्जलेन नरास्नात्वा दत्त्वा शिर
 सि वै मृदं वृत्रार्शनं ततः कृत्वा कृत्वा च स्थंडिलं मृदा पूर्णैर्गंधैः समभ्यर्च्य भूधरं नामनामतः देवं चैव तथा देवी
 मशोकेति च कीर्तयेत् यथा विशोकांधरणीकृतं वा त्वं जनार्दन इत्यादि व्रतमेतत्ससाश्रित्य पारणं च यथाविधि स
 वेन्याधिविनिर्मुक्तो दशजन्मंतराण्यसौ विशोकः सर्वकल्याण भाजनं स्यान्न संशयः यथा त्वमेव वसुधेः संप्राप्ता
 निर्वृतः पदं तथा स परमं लोके सुखं प्राप्स्यति मानवः एवमेतन्महापुण्यं सर्वशांतिप्रदायकं विशोकाख्यं व्रतं पुण्यत
 त्कुरुष्व महाव्रतं इति विशोकाख्यं महाव्रतं अथास्यामेव लक्ष्मीनारायणव्रतमुक्तं हेमाद्रौ विष्णुधर्मोत्तरे पुलस्त्य

उवाच पंचदश्यांशुछपक्षेफाल्गुनस्यनराधिप पाखडपतिताश्चैवतथैवात्यावसायिनः नास्तिकाभिन्नवृत्तिश्चप-
 पितश्चापिमालयेत् नारायणेगतमनाः पुरुषोविजितेंद्रियः तिष्ठन्नजन्मलब्धश्चक्षतेचापिजनार्दनं कीर्तये
 त्सत्क्रियाकाले सप्तकृत्वापुनः पुनः लक्ष्म्यासमन्वितदेवमर्चयेतजनार्दनं संध्याव्युपरमेचैदुस्वरूपंहरिमीश्वर
 रविर्लक्ष्मीवर्चस्यसम्यगर्घ्येणपूजयेत् श्रीनिशाचंद्ररूपत्वंवसुदेवजगत्पते मनोभिलषितदेवपूरयस्वनमोनमः
 मंत्रेणनेनद्वार्धदेवदेवस्यशक्तिः नक्तंभुंजीतमौनेनतैलक्षारविवर्जितं तथैवचैत्रवैशाखेज्येष्ठेचमुनिसत्तम
 श्रवणेतथप्रोक्तमासिमार्गसिचतद्दिने निष्पादितंभवेदेवंपारशंदात्प्रभक्तितः द्वितीयतत्रवक्ष्यामिपारणंत
 त्रिवोधमे आपाटेश्रावणेमासिप्रोक्तमाद्रपदेतथा तथैवाश्वयुजेभ्यर्च्यश्रीधरंचश्रियासह सम्यक्कर्मसेद
 स्वाभुजीतार्घ्यथाविधि द्वितीयमिदमाख्याततृतीयमपिपारणं प्रतिपूज्यततोदद्याद्वाह्मणेभ्यश्चक्षिणां प्रति
 मांसप्रवक्ष्यामिश्राशनंकायशुद्धये चतुरप्रथमंमासान्पचगव्यमुदाहृतं कुशोदकंतथैवान्यदुक्तंमांसचतुष्टयं सू-
 द्यंशुततंतद्वच्चजलंमांसचतुष्टय गीतवाद्यादिकरात्रौतथाकृष्णकथाःशुभा कारयेद्देवदेवस्यपारणेपारणेगते
 जनार्दनंसलक्ष्मीकर्मर्चयेत्प्रथमतः सश्रीकश्रीधरंतद्वत्तृतीयंभूतिकशवं एवंसंपूज्यविधिवत्सपत्नीकंजनार्दनं
 नांसीतीष्ठविद्योगार्तिपुमान्योपिइथापिवा यावतिजन्मान्यसुखंनान्नातीष्टविद्योगतां देवस्यचप्रभावेनमरणेप्रा-
 पुतेस्मृतः कुलेसतांस्फातधेनोभोगान्भुक्तेयथेप्सितान् ॥ इतिविष्णुधर्मोत्तरेक्तंफाल्गुन्यालक्ष्मीनारायण
 व्रतं अथास्यांफाल्गुनपुर्णिमायां होलिकापुजन नारदायै फाल्गुनेपूर्णमायांतुहोलिकापूजनंस्मृतं संचय
 सर्वकाष्ठानांपलालानांचकारयेत् तत्राग्निविधिवद्बहुत्वारक्षौर्ध्वमंत्रविस्तरैःश्रद्धाकटाभयत्रस्तैःकृतात्वंहोलिवाल्लिशैः
 श्रतस्त्वांपूजयिष्यामिभूतिभूतिप्रदायिनी इतिमंत्रेणसंदीप्यकाष्ठादिक्षेपेणस्ततः परिक्रम्योत्सवःकारयेयिगी-

तथादिवनिःस्वनेः होलिका राक्षसचिंयप्रह्लादभयदायिनी अतस्तां प्रदहत्येवकाष्टाद्यैर्गीतमंगलैः ॥ संवत्सर
स्पदाहोयंकामदोहोमतांगतः इतिजानीहि विप्रद्रल्लोके स्थितिरनेकधा भविष्योत्तरेपि अयंपंचदशी शुक्ला
फाल्गुनस्यनराधिपः जल्पं त्वशं कितालो कानृत्यंतु चह संतु च दारुजानि वखड्गानि गृहीत्वा समरोत्सुकाः ॥ यो द्वि
रद्रवमेयांतु शिशवः संप्रहर्षिताः संचयं शुष्ककाष्ठानां पलानां च कारयेत् तत्राग्निं विधिबद्धत्वा रक्षोघ्नं भवविस्तरैः
ततः किल किलाशब्दे स्तालोशब्दं नोरभैः तमग्निं च परिक्रम्य गायंतु चह संतु च जल्पंतु स्वेच्छया लोका निःशंका य
स्यपन्मनः भगंवहुविधैः शब्दैः कर्त्तिये द्वे शभापया विस्तारयं श्रगायंतु चह संतु च जल्पंतु स्वेच्छया लोका निःशंका य
सर्वरोगोपशान्तिं क्रियते स्याद्विजैः पार्थ तेन सा होलिका मता अस्यां निशागमे पार्थ संरक्षयाः शिशवो गृहे
गोमयेनोपलिप्ते च सचतुर्के गृहांगणे आकारयेच्छिञ्जन् प्रातान् वहुव्यग्रकरान्नरान् तत्काष्ठखड्गै रसंस्पृश्य गीतैर्हो
त्यकरैः शिशून् भक्षयंतं पांदा तव्यंगुडपक्वान्नेमेव च होलिका पूजने मन्त्रः प्रागुक्तः होलिका प्रदीपनं प्रदोषकार्थं यथा
च पृथ्वी चंद्रोदये दुर्वासो वचनं निशागमे तु संपूज्या होलिका सर्वतो मुखै रिति तच्च भद्रायां संस्त्यान कार्थं यथा
च भद्रायां दीपिता होली राष्ट्रभंगकरोति वै नगरस्य चैषा स्यात्तस्मात्तां परिवर्जयेदिति पुराणसमुच्चयवचनात् तथा
च भद्रायां द्वितुर्कतव्ये श्रावणी फाल्गुनी तथा श्रावणी नृपतिं हितं ग्रामं दहति फाल्गुनी दिनाद्धात्परतोपि स्यात्फाल्गु
नी पूर्णमायदि रात्रौ भद्रावसाने तु होलिका दीपिका तदेति यदा तु पूर्वदिने चतुर्दशी प्रदोषव्यापिनी परदिने च क्ष
यवशात्सायान्हे प्रागेव समाप्यते तदा पूर्वदिने संपूर्ण रात्रौ भद्रसत्वात् तत्रैव तन्निषेधात् परे ह निप्रतिपद्ये व कुख्या
त् सार्धयामत्रयं वा स्याद्द्वितीयदिवसे यदा प्रतिपद्वर्द्धमाना तु तदा सा होलिका स्मृतेति निर्णयामृते भविष्यवच
नात् मदनरत्ने तु एवं यनुवर्हो वा न्हं परित्यजेदिति भविष्योक्तं वन्हौ होलिकायां वन्हं प्रतिपद्वर्जयेदित्यर्थः

तदेतन्नविपयमिति तत्रैवाकं अन्येतुतस्याभद्रामुखस्येति प्रदोषव्यापिनीनस्याद्यदापूर्वदिनेतदा—भद्रा
मुखं जयित्वा होलिकायाः प्रदीपनमिति तदवचनात् निशागमे प्रपूजयेद्देहं होलिकासर्वदावुधैः—तद्विवापूजय
द्भद्रां पूजितादुःखदाभवेदिति दिवोदासीयवचनात् यामत्रयोद्वयुक्तचेति पनुभवेति धिः—भद्रां मुखं परित्यज्य
काल्याहोलां मनीषिभिरिति विद्याविनोदभिधानाच्च भद्रां मुखं विहाय पूर्वदिन एव काय्येत्याहुः—नाड्यस्तु ५
चर्पदमित्तिरत्नमालायां अन्यच्च—'रार्कायायामपूर्वाह्णचतुर्दश्यां भवेद्यदि होलां भद्रावसानेन तु निशांते पि प्रदीप
येदिति भविष्योत्तरवचनात् यदा तु पूर्वदिने भद्रा रहितः कालो न लभ्येत तदा उत्तरदिने त्रसूर्यास्ता पूर्वमेव पूर्णि
मासं मां तां तदा भद्रां पुच्छेत्कालं यथेष्टं यथां यानं कार्यं अणिशुभानि त्वशुभानि तु तानि सर्वाणि सिद्धानि विधिपुच्छेन संश
येदिति लल्लवचनात् विष्टिपुच्छं तु ज्योतिषे इष्वंकमखनारीभ्यां भद्रा पुच्छघटीत्रयं क्रमेण ध्रुवेलवक्ष्यन् क्रमेण सिते
तरवति—इष्टु ५ अंक ७१ नक्षत्र २०—अस्मिन्नेव पलेयं दोतरा पूर्णमासी सा हि यामत्रयपरिमिता—अधिकाया प्रति
पदोत्तरदिने वृद्धिर्गमिनी तदा पूर्णिमास्युत्तरप्रतिपत्तदोष एव कर्तव्यम् ननु पूर्वरात्रौ विष्टिपुच्छइति भविष्योत्तर
पूर्वोदाहृतवचनात्—एवं सति या उत्तरदिने पिकृत्स्नप्रदोषे तदेकदेशे वा वर्तते सा सुतरामुत्तरा पूर्वोक्तं तु—पूर्वविद्धा
ग्राह्यत्वमुत्तरप्रदोषं स्पष्टं वृद्ध्यावेचनं नतु यदा पूर्णरात्रिः सर्वा भद्रा व्याप्त उत्तरदिने प्रदोषश्रृणुमासीति
पयुक्तोपि चेद्ग्रहणां क्रान्तिस्तोदयोवां तदा सर्वेषामेव वर्णानां सूतं करहृद्दर्शन इति शुचित्वाभिधानात् अत्र ग्रहो लि
कादीर्पनस्यादिति चेत्—उच्यते स्नात्वां कर्माणि कुर्वान्तं श्रुतमन्नचवर्जयेदिति स्नातोत्तरं नित्यनैमित्तिककृत्या धिका
रात्—काम्यानि तु ग्रहणात् पूर्वग्रहणोत्तरं न भवेत्येव तथा च ज्योतिष्ये त्रयोदश्यां दिता वध्यं दिनानां नवकं
बुधैः मांगल्येषु समस्तेषु ग्रहणैश्च द्रसूर्ययोः—द्वादश्यादि तृतीयांते विधेर्दुष्टे भूधरे स्मृतः—एकादश्यादिकः सोमरेच

तुर्थतः प्रकीर्तितः खडग्रहंतयोः प्रोक्त उभयत्रादिनत्रयमिति ॥ अस्यापवादस्त्वैव नित्यनैमित्तिके जप्ये होमय-
ज्ञक्रियामुच ॥ उपाकर्मणि चोत्सर्गग्रहे वेधो नाविद्यत इति ॥ होलिका निर्णयः ॥ अथास्याहं जाविधान ॥ उोमध्यहो
लिका पूर्णमायाममसं परिवारस्य असुपादिभयनिवृत्ति पूर्वकानायासेनाकाक्षित सर्वमनोसिद्धिसंकलानिवृत्ति नैमिचि-
कंचंडाहुडोलिका दर्शनासापत्याना प्राप्ति साहित्य संतान रक्षा र्थ होलिका पुंजं करिष्ये ॥ इति संकल्प्य ॥ तत्राग्नि वि-
धिवत्प्रतिष्ठाप्य ॥ ततोऽग्नि संक्षेप विधिना चंदनादिभिः संपूज्य होमं कुर्यात् ॥ तत्र रक्षोघ्नमंत्रः ॥ सघृतलाजाहुतीना-
मष्टोत्तरं शतं जुह्यात् ॥ रक्षोघ्नमंत्राश्च ॥ उरक्षोहणो वो वलगहनैव णवा मिदमहं तं वलगमुत्किरामि प्रियस्मिन् प्रियम-
मास्यो निचखानेदमहं तं वलगमुत्किरामि स्वाहा ॥ १ ॥ यस्मै संवधुर्धमसंवधुर्निचखानेदमहं तं वलगमुत्किरामि य-
न्मै सजतो निचखतोऽक्त्यां किरामि स्वाहा ॥ २ ॥ स्वराडसि सपत्नराडस्सर्मभिमातिहाजनराडसि ॥ रक्षोहा सर्वश-
डसि मित्रहा स्वाहा ॥ ३ ॥ रक्षोहणो वो वलगहनो वनयामि वैष्णवान् स्वाहा ॥ ४ ॥ रक्षोहणो वो वलगहनो वनयामि वैष्णवैष्ण-
वमसि वैष्णवस्थस्वाहा ॥ ५ ॥ रक्षोहणो वो वलगहनोऽपदयामि वैष्णवान् स्वाहा ॥ ६ ॥ रक्षोहणो वो वलगहनो वनयामि वैष्णवैष्ण-
वमसि वैष्णवस्थस्वाहा ॥ ७ ॥ यानैः शंखैः सोऽन्नरुणो धूर्तः ॥ प्राण्डमर्त्यस्य रक्षाणो ब्रह्मणस्पते प्रत्युष्टं रक्षः ॥ प्रतिष्ठाः
स्वाहा ॥ ८ ॥ अरातयो निष्ठस्तूरक्षो निष्ठस्तु ॥ अरातय उर्वतरिक्षमन्वमि ॥ ९ ॥ रक्षोहा विभ्वर्षिण रभियो निमयो
हते ॥ त्रैणैः संघस्य मासदत्तस्वाहा ॥ १० ॥ एभिर्मंत्रैश्चावृत्या लाजाहोमः ॥ अथवाष्टोत्तरशतीः ॥ प्रथममंत्रेण स-
र्वैरेव वा ॥ शतमष्टोत्तरं पूर्वमष्टाविंशतिरेव वा ॥ ततो विधिवदग्निं संपूज्य प्रार्थना ॥ असुपाभयसत्रस्तेः कृतात्वा होस्मि-
वालोकैः ॥ अतो माया हि भीतिरभ्यामाते वापत्यमात्मनः ॥ १ ॥ आयुर्देहिय शोदेहि शिशूनां कुरक्षणे ॥ शत्रूणां चक्षयेध
हि होलिकैः पूजिता सदा ॥ इति पूजांते प्रार्थना मंत्रः ॥ ततोऽग्नि त्रिःपरिक्रम्य जलं पतुचह संतुच जलं पतुस्वेच्छया चैव यस्य द्य-

स्यैव धर्मेन ! ॥ होलिकै च नमस्तु भ्यदुढातेजोविमर्दिनि ॥ सर्वोपद्रवशां त्यग्गृहाणा ध्यैनमोस्तुते ॥ इत्यर्घ्यं दत्त्वा
 ऽग्निप्रार्थयेत् ॥ २ ॥ येन मया शीतभीतेन निमिषिदाचरणं कृतं - तत्सर्वं क्षम्यतां वहेयतः - सर्वसहो भवान् अनेन मत्कृतेनाग्नि
 पूजितेन श्रीसुपुत्रं अदोढा दुढा होलिका दयः - सर्वाः प्रीता भवन्तु तथा च विधि कृतेन होमेन भगवान्सर्वोपद्रवनाशको वह्निः
 प्रीयते - ततो दक्षिणा संकल्प कृत्वा - तिलकधारणं विधाय हतशेषधानादिसर्वैः प्राशनीये तस्यां रात्रौ गानक्रीडाहा
 स्यात् ॥ पादिकराचिविधेयः ॥ अथास्य कृतस्य होलिकापूजादिकर्मणे न्यूनतिरिक्तदोषपरिहारार्थमिदं दक्षिणाद्रव्य
 यथानामगोत्राय दानुमहमुत्सृजे - ततो विभूतिधारणमत्र - वदितासिसुरेंद्रेण ब्रह्मणः शंकरेण च - अतस्त्वं पाहि मदीवि
 विभूतिभूतिदामव इति होलिकापूजा - एवं होलिकापूजनविधाय दोगागतं गोविदं निरीक्ष्य पुमान् सर्वदोषविमुक्तो
 भवतीत्याचारः ॥ नरोदोलागतं हृद्यगोविदं पुरुषोत्तमं - फाल्गुन्यां संयतो भूत्वा गोविदस्य पुरंजनेदिति - कृत्वञ्चाव
 र्ग्यकर्मणि सतर्प्य पितृदेवताः - वंदयेद्बोलिकाभूतं सर्वदोषोपशान्तये अथ होलिकाकथा भविष्योत्तरे - युधिष्ठिर
 उवाच - किमर्थं फाल्गुनस्यां तैर्पौर्णमास्यां जनार्दन उत्सवो जायते लोके देशश्रमे तथापु रे को ह्यस्यां पुज्यते देवो नित्य
 मिकिन्न तादिकं - किमस्यां पुज्यते कृष्ण एतद्विस्तरतो वद श्रीकृष्ण उवाच आसीत्कृतयुगे पार्थरघुर्नो मनराधिपः ॥ शू
 रः सर्वगुणोपेतः प्रियवादी बहुश्रुतः - संसर्वांष्ठिर्विजित्वा वशीकृत्य नराधिपान् - नन्दुर्भिक्षनचव्याधिर्नार्कात्मरुण
 र्तेयः - नाधर्मचरते लोकास्तस्मिन्नाज्यं प्रशासति - पौराः सर्वे समागत्य त्राहित्राहि त्वाव्रुवन् - अस्माकच ग्रहे राजन्
 दुढानामेति राक्षसा दिवारत्रौ समागत्य बालान्सर्पिड्यग्रते वलात् - रक्षायां धूपदीपैश्च भूष्यैर्वानराधिप - मंत्रैर्होमो
 र्जनयैस्सानियन्तु नैव शक्यते - पौराणां तद्वचश्चुत्वा रघुर्विस्मयमागतः ॥ ३ ॥ विश्रमाविष्ट इदं यो वसिष्ठवाक्यमब्रवीत् -
 रघुरुवाच - दुढेति राक्षसी केयं किं प्रभावाद्भिजोचम - कथमेतानि ह तव्यामया दुष्टांतकारिणि - रक्षणां त्रोच्यते राजाष्ट

धिविपालनापतिः । अरंदयमाणः पृथिवीराजाभवतिकित्विषीः । वसिष्ठउवाच ॥ अथपुनरगुह्यज्ञाख्यातंकुर्य
 विन्मया ॥ दुंदुभानामेति विख्याताराक्षसीमालिनः सुताः । तपसाराधयामास गृहादेववरप्रदः । प्रीतस्ताप्राहभः
 गवन्चरवरयंसुव्रते । यत्तामिलपितंतत्तदास्येत्वविचारतः ॥ दुंदुभाप्राह महदेवयदितुष्टः स्वयंमम । तदावद्वाप्तु-
 रादीनामिनुजानामि हे श्वर । मांकुरुष्वत्रिलोकेशशस्त्रघातेस्तथैव शतीष्णवातवर्षासु दिवात्रागुहान्तरे ॥ अभयं स
 वंदमस्यात्त्वत्प्रसादात्सुरेश्वर । एवमस्ति तत्प्रोक्ता तापुनः प्रोवाच शूलभृत् । उन्मत्तेभ्यः शिशुभ्यश्च भयं ते संभविष्य
 ति ॥ ननु संधामि हाभिगेमं विषयं हृदये कृपाः । एवं दत्त्वा वरं तस्याः प्रक्षत्या भगवान्भवः स्वप्ने लब्धो यथा ह्यर्थस्तथैवांत
 रधीयते ॥ एव लब्ध्या वरं तस्माद्राक्षसी कामचारिणी । नित्यं पीडयते वालान्संस्मृत्य हरभाषितं । अडाडयानि गृह्णा
 तिसिद्धमन्नकुटुंबिनां । गृहे पुतेन सालोके अडाडेत्यभिधीयते । एव ते सर्वमाख्यातं दुंदुबायाश्चरितं मया । सांप्रतंकथ-
 यिष्यामि येनोपायेन हन्यते । इयंपंचदशी शुक्ला फाल्गुनस्य नराधिप । शीतकालांतं संप्राप्तौ प्रातर्मधुमविष्यति । अ
 भयं सर्वलोकां नो दीयतां पुरुषोत्तम ॥ यथा ह्यशंकिता लोकारमंति च हं सति च । दारुजानि तु खड्गानि गृहीत्वा समरो
 त्सुकाः । युध्यंतु वंधुभिः सार्द्धं शिशवं संप्रहर्षिताः । नानारंगमयैर्वर्ध्वचंदना गुरुमिश्रितैः । अवरिचगुलालं च मुखे-
 तावलं भक्षतं । वशोर्ध्वजलयंत्रं चर्मयेनं करैर्धृतं । गालिदानंतथाहास्यं ललनार्चनं स्फुटं । वेपं संस्थासिन्नाकार्यै
 मंदानां योगिनां ध्रुवः । वेश्यानां योगिनीनां च मोहिनीनां च कारयेत् । तत्राग्निविधिवद्बहुत्वारक्षोर्ध्वमंत्रविस्तरैश्च । ततः
 किल किलांशे शब्देऽष्टदशैश्च विशेषतः । तमग्निविः परिक्रम्य गायंतु च हंसंतु च । जल्पंतु स्वेच्छया सर्वे निशंकाद्यस्य
 जन्मनं । तेन शब्देन सांपापाहोमेन च निराकृता । अष्टपदा तैर्दिभानां राक्षसीक्षयमेव्यति । श्रीकृष्ण उवाच ॥ तस्य
 तद्वचनं श्रुत्वा सन्त्यः पांडुर्नंदन । सर्वचकार विधिवद्बहुकंतेन धीमता । गता साराक्षसीनां शतेनोत्प्रेणचकर्मणाः । ततः

प्रभतिलोकास्मिन्साढुढाविमुखाभवत् सर्वदुष्टापहोहोमः सर्वरोगप्रशान्तिदः क्रियतेत्यादौ ह्यैः पार्थितनसाहो-
 लिकामता शिरिरस्यातिमाह्यपापोणमासायाधाष्टरः सदास्यात्फाल्गुनस्यतिपरमानन्ददायिनी अस्यानि-
 शागमपार्थसंख्याः शिशोवाग्देहः गोमयनापलितेचसचतुष्केगृहगण आकारयेत्तु शिशूनास्त्वङ्गठयग्रक-
 रात्ररान् कृत्वा सकाठखड्गश्चसृष्ट्यगीतपरान् शिशून् तथाचतपादातव्यगुडपक्वान्नमवच एवढुढादिसजा-
 तसर्वदाप्यप्रशान्यति वालानारक्षणकार्थ्यतास्मिन्प्राशोनिशागमे युधिष्ठिरउवाच प्रभातेकिञ्चनैकावर्ध-
 सदासुखमभिप्सुभिः प्रवृत्तगामधेमासिप्रतिपद्वास्करादये श्रीकृष्णउवाच कृत्वाचावश्यककर्मसतर्प्यापे-
 तदेवताः वन्दयेद्बोलिकाधूलिसर्वदुष्टापशान्तये मदितेचाचतेरम्येउपलितेगृहांगणे चतुष्ककारयेच्छेष्टवर्णिके
 श्रान्तैः शुभैः तन्मध्यस्थापयेत्पिठशुक्लवर्णीवरच्छदः अत्रणपूणकलशस्थापयेत्पंचपल्लवैः साक्षतसहिरण्य-
 चमितचन्दनचर्चितः आसनेचोपविष्टस्यब्रह्मघोषेणभारतः अचयच्चन्दनैर्नारीअव्यगाशुभलक्षणा पद्मरागात्तरप-
 दाश्रष्टाशुकविभूषणाः वस्त्रधार्यशिरान्तंसदधिदिवोक्षतान्वितं वद्धापयित्वा श्रीखण्डमायुरारोग्यवृद्धये-
 तत्तुप्यसचदनं मनोभवस्यसापूजाक्षिभिः सप्रदाशता तत्पितृविवस्तादौ चतुष्टुष्टपसचदनं पश्चाच्चप्राशयद्विद्वान्-
 त्रयः दूतमग्न्यूवसतस्यमाकदकुसुमतव सचदन्तिविषाम्यध्यसर्वकामसमृद्धये अनतराह्नजद्राणासुतमाग-
 धवदिनां दद्याद्धान्यथाशक्त्याकामोमेप्रोयतामिति ततोभोजनवेलायाभ्युत्पत्तेनतनेहि प्राशयत्प्रथमपूत्र-
 ततोभुञ्जीतकामन्तः पुन्यः कुरुतेपार्थशास्त्रोक्तफाल्गुणोत्सवः अनयासानुसिध्यतितस्यसर्वमनोरथाः अधुमश्रव-
 पापानिशांतिनाशनसंशयः पुनःपुनःसमायुक्ताः सखिनानित्यमानवाः पण्यापवित्रायापलायनमिति

एषातेकथितापुनर्यथाफलानीपूजितातिथिः वृतुयास्समयेपिचपंचदश्यां प्रातर्वसंतसमयेसमुपस्थितेच प्रारये
 नुवृतुकुसुमसहचंदनेनसत्यादिपायपुरुषःसमुखिसदास्यात् ॥ इतिभविष्योत्तरफाल्गुनीपाणिमातवसंतमहात्मवः
 अथप्रसंगात्सकलपाणिमासीनासाधारणव्रतान्युच्यते अथापुन्रतहमाद्रागारुडं चतुदश्याशुचिःस्नात्वादतधाव
 नपूर्वकं चरितब्रह्मचर्यइच्छयतवाक्कायस्मानसः पाणिमास्यांताकृवादेवपूजासमारभेत्यादि पाणिमास्याम
 पित्नास्वादेवाचानादिकृवापोपतिश्च रात्राचंद्रादये अध्यदानकृत्वा ब्राह्मणसंपूज्यहविष्यान्नदत्त्वास्वयंतदेव
 भूजतिइतिगारुडोक्तमापुन्रत अथवाव्रतं पयात्रतपंचदश्यामन्वातेगोयुगप्रदः लक्ष्मीलोकमवाप्नोतिदिवी
 व्रतमुदाहृतं इतिपद्मपुराणदवाव्रतं उपापितश्चतुदश्यापाणिमास्यानराधिप पंचगव्यपिवत्पशुचाद्विषयाशी
 तथाभवन् शक्रव्रतभिक्षुत्वामासपाप्ममुच्यते तस्मात्सर्वप्रयत्नेनमासिमसिमाचरेत् संवत्सरास्त्राप्य
 सुरेद्रूप्यस्तत्राप्यराजासुचिरमनस्यः मानस्यमासाद्यसुरेद्रूप्याराजाभवद्वाह्निजपुंगवोवा इतिविष्णुधर्मा
 कंकरव्रतं अथेतासाद्वादशमासापणमासीनाप्रत्येकस्थानावशेषणपुण्यतमस्वमुक्तगार्ग्येण महाभाषात्रया
 नेतु १ नैमिषफाल्गुनतिथ्या २ शालग्राममहाचक्राकृताःस्यःपुण्यहतुकाः ३ गंगाद्धारेतुवृशाखी ४ ज्येष्ठी
 चपुरुषोत्तमे ५ आपाढविकनखल ६ कदारश्रावणातिथ्या ७ वदर्याचप्राष्ठपदी ८ कुजान्प्रेतुमहाश्विनी ९
 पुष्करकान्तिका १० कन्याकुजमागशिरातिथ्या ११ अथोध्ययामहर्षोधीकृताःस्युस्तामहाफलाइति ॥
 महाभागदिविकायामपित्यात्सामहाफलते शालग्रामादिव्यतिरिक्तेस्थानेष्वपिमहाचत्र्यादिकमुनंतफलंभवति
 तदाहगार्ग्यः आसुर्यक्रियतश्राद्धयच्चदानयावाधि उपवासादिकयच्चतदुनंतफलंस्मृतमिति मासनक्षत्रयुक्ता-
 र्तुमहाचत्रादिकामताः एतासालक्षणागार्ग्येणाप्युक्तं माससंज्ञेयदाक्रुते चंद्रः संपूर्णमंडलः गुरुणायातिसं-

योगंसाधिर्महतीस्मृतेति शंकरगीतायामपि एकराशिगतौवालेयदागुरुनिशाकरो सापौर्णमासीमहतीस-
 र्वपापहरास्मृता तथाच पौर्णमासीषुसर्वासुमासक्षसहितासुच दनानामिहदानानांफलंदशगुणंभवेदिति
 आस्यांफाल्गुनपौर्णमास्यालिंगपुराणदानमुक्तंमत्स्यपुराणे तत्रार्शलिंगमध्यस्थःप्राहेदेवीमहेश्वरः धर्मार्थका-
 ममोक्षार्थमाग्नेयमाधिकृत्यच कृतंतल्लिंगमित्युक्तंपुराणंब्रह्मणार्वयं तदेकादशसाहस्रंफाल्गुन्यायःप्रयच्छति
 तिलधेनुसमापुक्तंसयातिशिवसाम्यतां इतिलिंगपुराणदानं ॥ स्वस्तिश्रीरणवरिसिंहधरणीपालोवदान्याअणी
 र्नानाशास्त्रविचारसारसवित्सद्वृंदसंरक्षकः धर्मोधर्मविभागकद्रघुपतेः पादंबुजार्चार्चतोर्जायात्पुत्रकलत्रमित्र-
 सहितः संपालयन्क्ष्मांचिरम् १ रणवीरसिंहभूषणकारितेकृत्यसागरेअभूत्फाल्गुनकृत्यानांरम्योरल्लससुञ्चयः २
 ॥ इतिश्रीमत्सूर्यवंशावतंसरघुकुलतिलक श्रीरणवीरसिंहमहाराजकारितेकृत्यरत्नाकरेफाल्गुनमासकृत्यरत्न
 समुच्चयः ॥ ६१ ६२ ६३ ६४ ६५ ६६ ६७ ६८ ६९ ७०

॥ श्रीरघुनाथमुद्रायंत्रालये ॥
लालाशिखामल्लधिकारफाल्गुणमासोमुद्रितस्समाप्तिमगमत्
संवत् १९४२ चैष्ठ्ये व्र. २६

मलमासप्रारम्भः

॥ श्रीरघुनाथोजयति ॥

रथमलमासमुख्यप्रकीर्णप्रतानि भविष्योत्तरे श्रीरुवाच

देवदेवजगन्नाथभुक्तिमुक्तिप्रदायक कथयस्वप्रसादेनलोकानांहितकाम्यया मुनीश्वरावदन्तीहकृष्णैद्विपायनादयः
अदन्तैर्नवैलभयेतदन्नं चैवोपतिष्ठति यथावंध्यागृहस्थस्यपतिवशविनाशिनी तथादानविहीनस्यजन्मसर्वनिरर्थकं
मल्लिच्छुचेतुसंप्राप्तेक्रियाः कथ्यन्तेः कथं प्रभो श्रीभगवानुवाच क्षौरं मौजीविवाहादिव्रतकाम्योपवासकं मल्लिच्छुचेस
दां त्याज्यगृहस्थेनविशेषतः श्रीरुवाच अधिमासेचसंप्राप्तेकिकार्थव्रूहमेप्रभो कस्योद्देशेनदातव्यवदं किंच प्र
देयकं - शृणुदेविमहाभगे सर्वलोकस्महेतवेस्वयं दातास्वयं भो कथयेददातिद्विजातये नान्येदातानभोक्ताच
इहलोकैर्परत्रयः येचमासाः ससंक्रांतास्तेषांस्वामीरविः स्मृतः असंक्रांतास्तु यमासास्तेषांस्वामीजनार्दनः
असंक्रांतैस्तुसंप्राप्तेमासुद्दिश्यव्रतं चरेत् अधिमासस्याधिपत्येग्रहवैपुरुषोत्तमः स्नानं दानं जपो होमः स्वाध्यायः
पितृतर्पणैर्देवार्चनमथान्यञ्चैव कुर्वतिमानवाः अक्षयं तद्भवेत्सर्वमभोद्देशेनयत्कृतं मलमासो गतः शून्यो
यदिदेविप्रमादतः दारिद्र्यपुत्रशोकंचपातकंचविगर्हतं मर्त्यलोकैर्भवेजन्मतेपादेविभवेत्सदा यदाम
लिच्छुचोमासः प्राप्यतेमानवैः प्रिये महोत्सवस्तदाकार्यं आत्मनोहितमिच्छता कृष्णपक्षेचतुर्दश्यां नवम्यां
वासुरेश्वरिः श्रष्टम्यां वाप्यकर्तव्यव्रतं शोकविनाशनं यथा लब्धोपहारेण मासे चास्मिन्मल्लिच्छुचे पुण्येहि प्रातरुत्था

यकृत्वापोर्वाहिकी क्रिया गृह्णाद्यान्निपमं पश्चाद्वासुदेवं हविस्मरन् उपवासस्य नक्तस्य एकमक्षयभाषिनि एकस्य नि
अयं कृत्वा ततो विप्रान्निमंत्रयेत् ॥ सपत्नीकान्सदाचारान्सुवृत्ताञ्छुभवेपकान् श्रुताध्ययनसंपन्नाकुलीनान् जति
संभवांश्च ततो मध्याह्नसमये लक्ष्मियुक्तजनान् सम स्थापयेद्ब्रह्मणो कुम्भे वेदसंज्ञां दर्शयामैः पूरयेत्परया भक्त्या गोत्रिभिः
संपितां सह ॥ सपितामहं ब्रह्मणोऽन्यानमत्र साहितं गंधर्वाय नमस्तथाऽप्यपञ्चाभृतयुतेन च ॥ चंदनेन गुणधेन पुष्पै
नानावर्धैः प्रियैः मिष्टान्नैश्चैव नैवेद्यैर्धूपादिभिः तादृजैः ॥ आच्छादन्तु वस्त्रैश्चरितवस्त्रैर्विशेषतः ॥ व्रंटा मुदं गानि धौपुः
शंखभरीसमन्वितैः ॥ आरात्तिकं व्रतीकृत्वा कर्पूरगुरुचंदनैः ॥ अलाभियेन केनापि फलस्य नान्यहेतवे ॥ तास्य प्रा
त्रस्थितैस्तोयैश्च दनाक्षतपुष्पकैः ॥ अर्घ्यं दद्यात्सपत्नीकैः प्रहृष्टेनांतरात्मना ॥ मंत्रेणानेन देवो शिवा ह्यणैः सह मां स्म
रन् ॥ नारंगैर्त्रिरिकैश्च फलैर्नानाविधैः शुभैः ॥ पंचरत्नसमायुक्तैर्जानुनीकृत्य भूतले आरोप्य भाले हस्ताभ्यां अ
र्द्धाभ्यां कृत्वा सन्निवृतः ॥ अर्घ्यदानं मंत्रोपया देवे देव महाभाग प्रत्युत्पत्तिकारकः ॥ कृष्ण सर्वेश भूतेश जगदा नंदका
रकः ॥ गृह्णाण धर्मसिंदव कृपां कृत्वाममोपरि ॥ प्रार्थना मंत्रः स्वयं भुवेन मस्तु भयं ब्रह्मणे भित्तोजसे ॥ नमोस्तु ते
श्रियानंदं दयां कुरु ममोपरि ॥ एवं संप्राप्य गोविंदं पूजयेद्ब्राह्मणैः सह सपत्नीकाञ्छुचीन् स्नातान् लक्ष्मीनारायणौ स्म
रन् पूजयित्वा विधानेन सपत्नीकं स्मरन् विभुं स्मर्तव्यो द्विज रूपेण पत्नीं श्रियमनुस्मरन् परिधाप्य यथा शक्त्या
वस्त्रालंकारकुंकुमैः द्राक्षाद्यैश्च कापित्यैश्च पनसैः कदलीफलैः नारिकेलैश्च चनारंगैः कूष्माण्डैर्दाडिमैः त्रिधे घृतप
कान्नगोधूमैः शुभैः सौहालिकैर्वटैः ॥ सक्षीरैर्घृतपूरैश्च फाणि तैः खंडमण्डितैः ॥ वृता कर्कटीशकैः शृंगवरैः समूलकैः अ
न्यैश्च विविधैः शाकैरम्यपाकैः पृथक् पृथक् भक्ष्यभोज्यैश्च लेह्यादि खंडकानि विशेषतः गोरसानि विचित्राणि वा
सितानि घृतादिभिः ॥ अथान्यान्यपि देयानि दानानि विविधानि च ॥ वित्तशाठ्यं न कर्तव्यमात्मनः ॥ श्रेयमिच्छता

यायावसरसंप्राप्तमुपविश्यमृदुबुधन् इदं स्वादु इदं भोज्यं भवदर्थं प्रकल्पितं याच्यतारोचतेयच्चयन्मया पाचितं
प्रभैः ॥ ७ ॥ धन्योऽस्य सुगृहो तोस्मिन् कृतं सार्धं जमं दिशः ॥ विसर्जयेत्ततो विप्रान् द्रव्यान् तां वूल दक्षिणां ॥ पत्राणि पूगं खडानि
चूर्णं वस्त्रादिं शोभं ॥ चतुर्भिर्मलितं देवि तां वूलं मम वल्लभं ॥ एलावं गकर्पूरज्जाती फलतुल्यं चः ॥ मृगजानिभि
मदीचानि सुरमांसं त्रयस्तथा ॥ ८ ॥ यो ददति द्विजाग्रभ्यः ॥ स भवेत्सुभोगोत्तरः ॥ सुभगाच्च शुभाचाराश्चंद्रभे
भवनं शुभे ॥ ९ ॥ पुत्रसौभाग्यसंयुक्ता तां वूलं ज्ञायते वला ॥ पुत्रस्तु के शवः प्रीतिः पूगैरीशः सहां वया ॥ चूर्णेन शुत्तया
ह्यमलं खदिरेण च ममथ ॥ चतुर्भिर्विश्वरूपो सौयः पुष्पातिजगत्त्रयं ॥ परितोऽप्यसपत्नीकां हस्ते दद्याच्च दक्षि
णां आसीमां तमनुज्यं भुंजितं वधुभिः सह ॥ असंक्रांतं व्रते नारीयाकरोति जगत्त्रये ॥ द्दारिद्र्यं पुत्रशोकं च वै धन्यं न भवेत्क
त्रितः ॥ १० ॥ त्रयोप्येव विधौ देवि यदिकुर्यान्मल्लिच्छे ॥ मल्लिच्छं प्राप्य न पूजितो यैः श्रीनाथं देवः परयैव भक्त्या ॥ ११ ॥
भवेत्तेषु सुखं च संपुत्राः सुहृत्सर्वे कवचभार्या ॥ इति भावेऽप्येतरे मलमासव्रतकथा ॥ ॥ अन्यदपि कथानकं देवपुराणे
श्रीईश्वर उवाच ॥ शृणुष्व देवि माहात्म्यं मलमासस्य पार्वति ॥ ये च मासाः ससंक्रांतास्तेषां स्वामिरा विस्तथा ॥ अस्म
क्रांतास्तु ये मासास्तेषां स्वामिजनादनः ॥ तमद्विश्ववृत्तिकचिस्त्वल्पाया दिवा बहू ॥ असंयतं द्रव्यं कर्तुं न
मनामपुनं श्रुत्वा मल्लिच्छे चेतुः संप्राप्तो न कुर्यात्स्वराशक्तिः ॥ दानं वाथ व्रतं वापि विप्रभोजनं न वच ॥ मल्लिच्छे च न देहपुसया
तिनिरयं नरः ॥ एकभक्तेन तेन तथैवायाचितेन च ॥ उपवासं कर्तुं विसलमालासं प्रयत्नतः ॥ दाने वाथ व्रते चापीयस्य शक्ति
र्न विद्यते ॥ शरीरं पोषणं तेन कर्तव्यं तथैव न ॥ शुश्रूषाद्विजमुख्यानां सर्वव्रतं फललभेत् ॥ सर्वव्यापी यथा विष्णुः सा
र्वभूतक्रियापराः ॥ मल्लिच्छे व्रतं थादानं लोकाद्वयसुखावहं ॥ श्रिदेव्युवाच ॥ भाग्यहनिस्तु ये मर्त्याः प्रापवा द्विजं रतिते ॥ विवे
को नास्ति वै यमां कं कार्यं वै मल्लिच्छे ॥ निर्धनाश्च दुराचाराः परभाग्योपजीविनः ॥ श्रीईश्वर उवाच ॥ दाने व्रते तथा भुक्ते

आयासेकायशोपणे सर्वस्यास्ति सामर्थ्यं कर्तव्यं विप्रसेवनं साधूनां सेवनं देवि सर्वतीर्थफलप्रदं ॥ कृष्णेन ल-
 भ्यते तीर्थं सद्यो वसाधुसेवनात् साधूनां दर्शनं चैव कर्त्तव्यं श्रवणं तथा मलमासे सदा देविकर्त्तव्यं श्रेय इच्छता पुण्यव्य-
 येन संप्राप्ताः संपदो विविधा गृहे ताभिः पुनः प्रकर्त्तव्यः संचयः पुण्यकर्मणां अन्यायेन यथादेवियः प्राप्तो धनसं-
 क्षयः यथा कर्मक्षयात्वेह प्राप्नोते पुण्यसंचयः तस्मात्प्राप्तिं संप्राप्ते द्रव्यपात्रेषु कल्पयेत् यथा बीजां कुर्वन् यद्यौ
 विद्वादिर्धर्मतत्परः विचार्य निश्चयः प्राप्तो धर्मादर्थानसंशयः धर्मो बीजं फलं वार्थो फलं बीजं सुरक्षितं कर्त्त-
 व्यं तत्प्रयत्नेन प्ररोहार्थं भवे भवे बीजां कुरंततो भक्षेद्यो न दद्याद्वनं द्विजे लक्ष्मीनारायणं पूज्य भोजयेच्च द्विजो
 यमानः ॥ सकथंचान्ययोनीषु भुञ्ज्यादर्थं दिजं सुखं इति देवीपुराणे मलमासव्रतम् ॥ अथ मलमासव्रतवि-
 धानम् ॥ हेमाद्रौ पाद्मे देवेशं शंकरं देवं सर्वदेवनमस्कृतं पठाननो महातेजाः प्रणम्य पर्य्यष्टच्छतिः संक-
 दउवाच देव देव महादेव सर्वधर्मप्रवर्तक ब्रतानि बहु पुण्यानि श्रुतानि त्वत्प्रसादतः न त्वस्मिन्निगच्छामि धर्मतत्त्वै सुरश्वे-
 रः ब्रतान्तरं महापुण्यं कथं युस्व महाप्रभो श्रीश्वर उवाच शृणु वत्स प्रवक्ष्यामि ब्रतं पापहरं शुभं यस्यानुष्ठानमात्रे-
 ण तुष्टो भवति भार्गवः दुः खं हरति यत्किं प्रदद्यात्सौख्यमुत्तमं संकद उवाच किं ब्रतं कस्य वैदानं कस्य देवस्य पु-
 जनं केन चादौ पुराचीर्णतत्सर्वकथं स्वन्ः श्रीश्वर उवाच मलमासव्रतं संकद सर्वपापहरं नृणां सकां स्य मन्त्रदानं तु-
 तुष्टये भार्गवः स्य च यस्यानुष्ठानमात्रेण पुत्रदौहित्रवान्नरः धनधान्यसमायुक्तः सर्वपापैः प्रमुच्यते आसीत् पुरा-
 महाराजानहं यः पृथिवीतले धर्मप्रियस्तपोनिष्ठो देवपूजनतत्परः प्रजानां पालको नित्यमतिथीनां च पूजकः गं-
 तुं शक्नुपदं सोऽथ ब्राह्मणा ब्रह्मवाहने योऽकु कामारयेद्देवाद्वा ह्यस्य मुनिपुंगव युक्ता समाकुरुत्सोऽथ तदानीं भिद्रमायया मो-
 हितोऽननुतेनैव युक्ते ब्रह्मविदां वरः सर्पसर्पेति मूढेन ताडितश्च मुनिस्तदा कुड्मं मुनिनातेन शापितः कुंभयोनिना

सर्पौ भवेति हे पाप महा सर्पस्तदा भवतु राजा शतस्तदा स्कन्द सर्पत्वमतिदारुणं महारण्ये महा प्राज्ञसर्वे सतापवाजतः
देहभावेन तेनापि कृतास्तु पापराशयः एकदा तु महारण्ये कृष्णद्वैपायनो मुनिः आजगाम महाभागस्तस्य भा
भ्येन चोदितः तयोस्तु संगतमभूदरण्येत रुसंकेततद्वशनात्सस्मरपूर्वजन्मविचेष्टितं ततश्च विवहलीभूतः प्र
णम्य शिरसामूर्तिं - प्रणम्य दंडवत्सर्पद्वंद्वं वचनमब्रवीत् दयावतमहीष्टेष्टपापिदंडक्षमप्रभो मादृशानां तु पापानां
त्वमेव शरणं सदा अस्मादुःखात्स्वमुंचेहं कृपां कुरु मायि प्रभो इति श्रुत्वा वचस्तस्य समुनिः करुणान्वितः उवाच वच
नं सर्पशृणु ज्वमनसोऽप्यसितं पूर्वकर्म विपाकेन त्वया दुःखमुपार्जितं सर्प उवाच तात केन विमुंचेह मनं तादुःखसागरात् मु
क्तिर्भवेद्विभोऽस्माकं स्येदं कर्मणः फलं व्यास उवाच पूर्वजन्म निराजेंद्रमलमासे समागते नाचिंते भास्करो वि
ष्णुर्विधानानकृते व्रतं तत्कर्म परिपाकेन बुद्धिस्ते विप्रयोजने शिवायां समभवच्छक्रमायासाहायतः तस्मात्सर्वप्र
यत्नेन नन्दपर्वव्रतमाचर यस्यानुष्ठानमत्रेण स्वपदं प्राप्स्यसे ध्रुवं केन तावद्विधानेन कर्तव्यव्रतमीदृशः किंदं यद्विब्रते चे
हतत्सर्वैकथयस्व नः व्यास उवाच विष्णुरूपं सहस्रांशुमलमासे प्रजयेत् पूजिते च सहस्रांशौ विष्णुर्भवति पूजितः
मलमासेस्तु मासानां मलिनः पापसंभवः तस्य पापविशुद्ध्यर्थं मलमासे प्रजयेत् दिने दिने प्रदेयानि विविधानानि
भक्तिः दक्षिणा द्रुतपक्वानि कांस्यपात्रमयानि च मंत्रः विष्णुरूपी सहस्रांशुः सर्वपापप्रणाशनः अपूपान्नप्रदा
नेन मम पापं न्यपोहतु अधिमासे तु संप्राप्ते गुडसर्पयुतानि च दद्यादनेन मंत्रेण वर्यास्त्रिशदपूपकान् त्रय
स्त्रिंशदपूपानि दातव्यानि दिने दिने साज्यानि गुडमिश्राणि अधिमासेन पोचम यावत्तत्र छिद्राणि अपू
पस्यानि पार्थिव तावद्द्वर्षसहस्राणि स्वर्गलोके महयिते चंद्रांशुर्निर्मला पूपाः शालितंडुलमिश्रिताः आहारः सर्व
देवानां ते प्रकुर्वति मंगलं सहिरण्यान्धृताभ्यक्तांस्त्रयास्त्रिशदपूपकान् अधिमासे तु संपूज्य त्रयास्त्रिशदनुदेवता उद्भि

श्यापूषदानेनैष्ट्वीदानंफलंभेत् मासाधिकेतुसंप्राप्तेश्चत्संस्थानपूपकान् तावद्वर्षमेवात्रोतिविष्णुलोकंसनातनं
 त्रयस्त्रिंशदपूपैवाकस्यपत्रेनिधायच संघृतसंहिरण्यं च ब्राह्मणायनिवेदयेत् नारायणजग्दीजभारकरप्रतिरूपक
 ब्रतेनेनपुत्रांश्चसंपदंचाभिर्वधय इतिप्रार्थना अत्राशक्तविषयविशेषः अधिमासेयदाराजनद्वादशीवाथ
 पूर्णमा व्यतीप्रातदिनंवापिदद्याद्रात्रस्वशक्तिः साज्यपात्रान्हिसगुडांस्त्रयस्त्रिंशदपूपकान् कांस्यपात्रेवि
 निःक्षिप्यसंहिरण्योन्सवस्त्रकान् उपानच्छत्रसयुक्तं निःप्रायविनिवेदयेत् इदं वसर्वाधिमासत्रताशक्तपरं
 तत्रमंत्रः यस्यहेस्तगदाचक्रंगरुडोयस्यबाहनं शंखः करतलेयस्यमेविष्णुः प्रसीदतु ॥ १ ॥ कलाकाष्ठादिरूपेणनि
 मेघघटिकादिना योवंचयतिभूतात्मातस्मैकालात्मनेनमः ॥ २ ॥ कुरुक्षेत्रमयदेशः कालः सर्वद्विजोहरिः पृथ्वी
 सममिमंदानं गृहाण पुरुषोत्तम ॥ ३ ॥ मलानां विशुद्ध्यर्थं पापप्रशमनाय च पुत्रपौत्राभिवृद्ध्यर्थं तव दास्या
 मिभारंकर ॥ ४ ॥ मंत्रेणानेन वै दद्यात् त्रयस्त्रिंशदपूपकान् अन्नदानात्परंदानं मलमासेन विद्यते गृहे तस्य
 स्थिरालक्ष्मीर्यो दद्यात्सूर्यसन्निधौ दारिद्र्यनभवेत्तस्य रोगशोकविवर्जितः व्याधिभ्यो मुच्यते रोगी मूको वाचरूप
 तिर्भवेत् एवमुविधिनाराजन्मलमासत्रतं वरेत् पुत्रपौत्रैः समायुक्तो मोदते पालयन्महीं ईश्वर उवाच इत्युक्त्वा समु
 निःस्कंदतत्रवांतरधीयत नहुषोमानसं सर्वत्र तमेतच्चकार ह ब्रतस्यास्य प्रभावेन सद्योमानुषतांगतः पुनर्ब्रतं चका
 रेदमुनिवय्यादितं तथा विमानवरमारुह्य जगामैन्द्रस्य मंदिरं तस्मात्स्कंदनरैः कार्यं ब्रतमेतदनुत्तमं ब्रतेन तोषितो दे
 वो भास्करो भक्तवत्सलः ददाति विपुलां लक्ष्मीं पुत्रपौत्रादिसंपदः इति पाद्योक्तमलमासत्रं अथाधिभासे जपनी
 यमंत्रो ब्रह्मांडपुराणैर्पुरुषोत्तमोपास्थाने मन्त्रराजमिदं विप्रशृणु मेवास्मि दुर्लभं सुराणां गपियच्छ्रुत्वा मुच्यते ब्रह्मा
 ह तं तथा वर्गाद्योनकुलारूढः शक्तिविदुभिभूषितः केतः कृष्णो नमश्चांतेन कुलीवरदासनः सर्वदेवेश्वरो विदुद्युतो ग

रुडगांमिने वन्दिप्रियांतामंत्रोयंकोटिदुष्कृतनाशकृत् सतारःपोडशणायमनुब्रह्मांडदीपकः लक्षमेकजपेदेनम
 सेस्मिन्ममदुर्लभे सितामधुतिलायैश्रजहुयात्रिजनने देवतामुखेश्रया वित्यर्थः तर्पणब्रह्मभोज्यचमार्जनादिद
 शंशतःनारदोऽक्षपिरत्रास्तिछंदोनुष्टुप्प्रकीर्तयाम् देवकीनंदनःकृष्णोदेवोवीजंशिवादितः नमःशक्तिःसर्व
 सिद्धयैविनियोगःप्रकीर्तितः पद्मदीर्घभाजाकोमेनपङ्गेषुन्यसेत्सुधीः जपव्रविरतमंत्रमनसाभवमोचनंचतु
 र्गलभेदोरोह्यनायासेनसर्वदा छांछींछूँछूँछूँछूँ इतिपङ्गन्यासः सदाध्यायन्निमंरूपंश्यामवर्णंचतुर्भुजं शं
 तवक्रगदायद्ग्रहस्तंभुवनभूषणंमंत्रोयथा ओंछांछूँछूँछूँछूँ इमंमंत्रंलक्षजपेत्
 सितामधुतिलायैःपांलाशार्ककपित्थादिसमिद्धदेशांशहोमंकुर्यात् तर्पणमार्जनब्राह्मणभोजनादीनांदांशांश
 कल्पनाकाव्या अथव्रतविधिःमलमासस्यशुक्लप्रतिपदि अथवाकृष्णपक्षेत्रतारंभंकुर्यात् अथवाकृष्णपक्षेः
 चतुर्दश्यात्रयोदश्यां श्रुष्ट्यांनवम्यांवाऽन्यतमतिथौकार्यं तिथ्यादिसंकीर्त्य आत्मनःदारिद्र्यपापदुःखनाशपू
 र्वकसत्पुत्रप्राप्ति श्रुतलसौभाग्यभोगसिद्धिद्वारासावितरूपजनार्दनं प्रीत्यर्थमलमासव्रतंकरिष्ये इतिसंकल्प्य-
 आचार्यैवृत्वा मध्याह्नेसर्वतोभद्रस्यकलशोपरिहंमलक्ष्मीयुतजनार्दनं पुरुषसूक्तमंत्रैः पोडशोप
 चारपूजां - सांमान्यपद्धतिक्रमेणकुर्यात् तत्रपुष्पपूजांतेविशेषपूजां मत्स्यादिनाममंत्रैःकुर्यात् ओमत्स्याय-
 नमःसहस्रशीर्ष्णनमः देवायनमः सहस्राक्षपादायनमः हरयेनमः लक्ष्मीकांतायनमः मुनीश्वरायनमः स्वयं-
 भुवेनमः अमिततेजसेनमः ब्रह्माप्रियायनमः देवायनमः ब्रह्मगोत्रेनमः ततोऽर्क्षानाममंत्रैःपूजयेत् लक्ष्म्यै
 नमः कमलायैनमः श्रियैनमः पद्मवासायैनमः हरिवल्लभायैनमः क्षीराब्धितनयायैनमः इतिगंधाक्षतफलेः
 संपूज्य ततोधूपदीपम् नैवेद्यांतसंपूज्य अर्घ्यदद्यात् तत्रमंत्रः पुराणपुरुषानसर्वशोकानिकृत्तन अधिमास

त्रतेप्रीत्यागृहाणाध्वीश्रियासह पुराणपुरपेशानजगद्बातःसनातन सपत्नीकोददाम्यध्वीसृष्टिस्थित्यंतकारिणे
देवदेवमहामांगप्रलयोत्पत्तिकारक गृहाणाध्वीमिमदेवदयांकृत्वाममोपरि इतिविशेषपूजा ततःसपत्नीकं
ब्राह्मणवस्त्रादिनासंपुज्य त्रयस्त्रिंशदूपान्कांस्यपात्रेनिधायसवृतं सहिरण्णवायनं ब्राह्मणाया निवेदयेत्
तंत्रमंत्रः मलमासस्तुमासानामलिनःपापसंभवः तस्यपापाविशुद्ध्यर्थमपूपांनददाम्यहं ॥ १ ॥ विष्णुरू
पीसहस्रंशुःसर्वपापंप्रणाशनः अपूपान्नप्रदानेनममपापंव्यपोहतु ॥ २ ॥ अधिमासेतुसंप्राप्तेत्रयस्त्रिंशदूपकाः
चंद्रांशुनिर्मलापूपाःशालितंडुलमिश्रिताः ॥ ३ ॥ आहारःसर्वदेवानतिभेकुर्वंतुमंगलं अधिमासेतुसंप्राप्तेत्रयस्त्रि
संतुदेवताः ॥ ४ ॥ उद्दिश्यापूपदानेनपृथ्वीदानफललभेत् ॥ ४ ॥ नारायणजगद्बीजभास्करप्रतिरूपक त्रतेना
नेनपुत्रांश्चसपदंवाभिवर्धय ॥ ५ ॥ अत्राशक्तस्यविशेषः अधिमासेयदाराजनद्वाद्दशीवापिपुणिमाव्यतीपातदि
नैवापिदद्याद्दानं हिभक्तिः साज्यपात्रंचसगुंडत्रयस्त्रिंशदूपकान् कांस्यपात्रेविनिःक्षिप्यहिरण्येनसमन्वितान्
उपानच्छत्रसंयुक्तान्विप्राचविनिवेदयेत् तत्रमंत्रः यस्यहस्तेगदाचक्रगरुडायस्यवाहनं शखःकरतलेयस्यसमेवि
ष्णुः प्रसीदतु कलाकाटादिरूपेणनिमिषघटिकादिना योवंचयतिभूतानितस्मैकालाभनेनमः कुरुक्षेत्रमयोदेशः
कालिःसर्वद्विजोपरि पृथ्वीसममिमंदानं गृहाणपुरुषोत्तम मलानांचविशुद्ध्यर्थपापप्रशमनायच पुत्रपौत्रादिद्वि
क्षयर्थतंवदास्यामिभास्कर अत्रत्रयस्त्रिंशद्देवताःश्रुत्युक्ताः अष्टौवसवः ८ एकादशरुद्राः ११ द्वादशादित्याः १२
प्रजापतिर्वपुष्करश्च ततोऽग्निप्रतिष्ठाप्यअन्वाध्यात् अत्रप्रधानम् इदंविष्णुःआकृष्णेन १० घोडशाक्षरोमं
त्रः एतांस्मितामधुतिलघृतपायसैर्हुत्वा ततस्त्रयस्त्रिंशद्देवतानाममंत्रहोमंकुर्यात् आपायनमः अश्वरायनमः
सोमीयनमः ध्रुवार्यनमः अनिलाय० अनलायनमः प्रत्युपायनमः प्रभासायनमः ८ इतिवसवः वीरभद्रायनमः

शंभवेनः गिरिशायनमः अजैकपदेनमः अहिर्बुध्न्यायनमः पिनाकिनेतमः भुवनाधीशायनमः कपा
 लिनेनमः विशांपतेयनमः स्थाण्वेनमः भर्गयनमः १ इत्येकादशरुद्राः इद्रायनमः विष्णवेनमः भगायनमः त्वष्ट्रेनमः
 वरुणायनमः अंशायनमः अर्यम्णेनमः रवयेनमः पूष्णेनमः मित्रायनमः यमायनमः पर्जन्यायनमः
 इति द्वादशादित्याः १२ प्रजापतेयनमः वपट्कारायनमः इति त्रयस्त्रिंशतिदेवताः ३३ अपूपदाने गधादिभिः पू
 जनीयाः सद्युतसहिरण्यचक्राह्मणाय ददाम्यहं अपूपस्य प्रदानेन विष्णुर्भवेत् प्रीयतामिति एवं होमं समाप्य छत्रोपा
 नहं भूषणाच्छादनयुतां शय्यापीठां च आचार्यं यदत्वा अन्यान्यपि यथाशक्ति दानान् दद्यात् इति सोद्यापनं
 मलमासत्रतम् अथ मलमासतिथिविशेषकृत्याभावादिथिसमान्यकृत्यमुच्यते तत्रादौ शुक्लकृष्णभेदेन तिथिः यथा
 नानिह माद्रौ तिथयो ह्यधुनोच्येते प्रतिपदद्विभुजारुणा मेघाशक्तिपात्रासासितपक्षादिमासता-वह्निदेवत्वादि
 येनैव पवाहना शु-प्र-धूसराकृष्णपक्षाद्याभाससंस्थाचतुर्मुखा अक्षसूत्रं नृवंसूक्तवाग्धरोचतुर्भुजेति - कृ. प्र. इ
 यमप्यभिदेवत्या अक्षसूत्रादिधरा १ अथ द्वितीयाध्यानम् द्वितीयाभासगाशुभापात्रपुस्तकधारिणी - द्वितीया
 कुमुदाभासाष्टपस्यासाक्षकुंडिकेति इयं ब्रह्मदेवत्याह सवाहगादिरूपा २ अथ तृतीयाध्यानं तृतीयाष्टपगागीरी
 शैलपात्रधरासिता तृतीयाताक्षगानीलाशंखपात्रधराद्विदो द्विदोः द्विभुजा - इयगौरीदेवत्या - ३ अथ चतु
 र्थाध्यानं निलोत्पलदलश्यामाचतुर्थीमूपकस्थिता परशुविध्वतीपात्रपीतवस्त्रादिसंयुता शु. च. चतुर्थीवकुला
 भासा महिपस्याचतुर्भुजा धत्तेक्ष्मालिकादंडचतुर्थीयाचदष्टिणी अस्यांगणपतिदेवत्या नृषकवाहनादिमत्वं
 कृष्ण च. अथ पंचमीध्यानम् ग्राहस्याचद्रगौरस्यापंचमीसाक्षकुंडिकेति शु. प. पञ्चजस्थाप्रवालाभा फणामस्तकम्
 पणा कृ. पं. इयं नागदेवत्या ५ अथ षष्ठीध्यानं मयूरगारुणाष्टीपात्रकुट्टधारिणी शु. प. कृष्णपक्षे त्र्यक्षामयूर

गारक्तशक्तिकुट्टधारिणीं एकांस्याद्विभुजापेष्टोरक्तवस्त्रसुभूषणां नीलकुंतलकंठासाजटासांधेन्द्रभूषणा इयंस्कंद
 स्वामिदेवत्या ६ अथसप्तमाध्याने तांघवणसार्ज्यपात्रासप्तमहयंगमतां शु. स. नीलकुंतलकंठासाजटाख
 इन्दुभूषणा इमस्यासप्तमगौरीद्विभुजावज्रपात्रिणी कृ. स. इयंसूयदेवत्या अयाष्टमीध्यानं घटापात्रधरागो
 र्म्यागोदीरधरवलाष्टमीशु. अ. प्रतंगाचाष्टमारक्तकृष्णश्रीवासातांशुकां अक्षस्वद्वंगंताखेटपात्रधेतेचतुर्भुजैतिक. अ.
 इयंशिवदेवत्या ८ अर्थनवमीध्यानम् नवमीसिंहगांशुभ्रापाशपात्रपरंशुभा शु. न. अक्षस्वद्वंतथाखेटपा
 त्रधेतेचतुर्भुजा संपगानवमीनीलादष्टिणीपात्रतार्जनी कृ. न. इयंदुर्गादेवत्या ९ अथदशमीध्यानं सिंहास
 नेस्थिताशुचादशमीपितकुंडला ज्ञानमुद्राभयोचयेपतंवस्त्राब्जमालिनी शु. द. कृष्णवर्णालुलायस्थदशमीदंड
 पात्रिणी इयंधर्मराजदेवत्या १० अर्थैकदशीध्यानम् एकादशीवृषस्थायतुर्नीलशुभ्रात्रिशूलिनी तांघवणीर
 यांरूढापात्रखटासिर्पकजा शु. ए. एकादशीभृगोब्जस्थायतुलाकत्तरिकायुता सिंहाननारुणगलतुर्दिनीलासि
 नीपरिति कृष्ण. ए. इयंरुद्रदेवत्या ११ अर्थद्वादशीध्यानम् द्वादशीगंरूढामेघवर्णजंपात्रिणी आरंचक्र
 शु. द्वा. द्वादशीशुभ्रवस्त्रयेनीलकुंतलभूषिता कृ. द्वा. इयंहरिदेवत्या १२ अथत्रयोदशीध्यानम् चांपवाणधर
 गौरीमयूरस्थत्रयोदशी अशोककालिकावाणचापपात्रात्रयोदशी शु. त्र. मेघकोजासनाश्यामाहरिद्वस्त्रामदाल
 सा गदोपात्रधरागौरीनिधिस्थार्थचत्रयोदशी कृ. त्र. इयंशिवकामदेवत्या १३ अर्थचतुर्दशीध्यानम् उक्षस्था
 पांढलाभासाफलपात्रसुगमृता नीलकंठद्रगोपामलोचनेयचतुर्दशी शु. च. द्विभुजातुरंगारूढाकृष्णवर्णाचतुर्द
 शी खट्वमल्लधरांनीलकुंडलाशुभ्रभूषणा कृ. च. इयाशेवदेवत्या १४ अथपौर्णमासीध्यानम् शशिगोपुणि
 माशुभ्रामौक्तिकोभरणोन्विता सुधापूजापडाधारवामदक्षिणवाहुका इयंचंद्रदेवत्या १५ अयामावास्याध्याने

सैद्धमल्लधर्षनीलैकुतलांशुकभूषणं । 'अमावास्याविधातव्याद्विदेमरकतप्रभा दर्भोसनास्थिताचेयंदर्भापिंडधराकृ
 भूति' इयपित्तेद्वंत्या' ३७ । 'इतिप्रतिपदादिसमस्तार्थानानि' सकलतिथित्रतेषुयथासंभवंयोज्यानि । अथाधिमा
 सांतर्गतशुक्लैकादशीव्रतकथा- भविष्योत्तरे' युधिष्ठिरउवाच' भगवन् श्रोतुमिच्छामित्रतानामुत्तमं व्रतम् । शुक्लप
 क्षेधिकेमासेपुरुषोरामपूजनम् । पुरुषोराममासस्यकांक्षान्ब्रूहिजनार्दन । 'कोविधिः' किंफलंतस्याः । कोदेवस्तत्रपूज्यते
 । 'आधिमासेतुसंप्राप्तशुक्लैकादशीव्रतम्' कस्यदानस्याकिंपुण्यं किंकर्तव्यं नृभिः । प्रभो' कथंज्ञानं च किंपुण्यं किंदानं क
 स्त्वं पूजितं । किंच भोग्यमभौज्यं वामासेव पुरुषोरामे । श्रीकृष्णउवाच' कथयिष्यामि राजा व्रतवस्त्रेहस्यकारणात् । अधि
 मासे शुक्लपक्षे कामेकादशी भवेत् । तस्याव्रतस्य करणत्वं मलासन्मुखी भवेत् । ब्राह्मेमुहूर्ते चोत्थाय स्मृत्वा च पुरुषो
 त्तमं । 'ज्ञात्वा चैव विधानेन नियमान्कारयेद्भती । गृहे त्वेकगुणं जप्यं न द्यातुं द्विगुणं स्मृतं' । गवांगोष्ठे दशगुणसद्यगा
 रे दशार्धाधिक' । पुण्यं क्षेत्रं धृतिं धेनुं देवानां च विधासन्निधौ सहस्रशतकोटीफलं स्यादद्विजसन्निधौ । पक्षे पक्षे महाराजयेनरा
 विष्णुपूजकाः । तेषां पापहरं पुण्यं व्रतमेकादशी स्मृतं । दशम्यामेकभक्तं च एकादश्यामुपोषणं द्वादश्यां पारणं कृत्वा
 मुक्तिमागीप्सवेत्तरः । श्रद्धावान्कुरुते यस्तु मलमासे नुकामदा । वाञ्छितं लभते मोक्षं नात्र कार्यं विचारणा । पुरु
 षोत्तमो धिकेमासि पूजनीयः । प्रयत्नतः षोडशैरुपचारैश्च पूजयेत्पुरुषोत्तमं । कांस्यं मांसं मसूरान्नं चणकं कोद्रवा
 न्मधुं शार्कं चैव परांश्च पुनर्भोजनमैथुनं वैष्णवो व्रतकर्त्ता च दशम्यां दशवर्जयेत् । द्यूतं क्रीडां तथा निंदं तां वूलंदं तथा वनं
 परांपदां पशून् यार्हिसंस्तियं तथा रतिं । व्यायामं च प्रवासं च पुनर्भोजनमैथुनं घृष्टं पिष्टं परांश्च द्वादश्यां शयनं दिवा । अ
 नेन विधिना राजन्कामदायेन वैकृता । रात्रौ जागरं कृत्वा पूजितः पुरुषोत्तमः । सर्वपापविनिर्मुक्तः । संयाति
 परमार्गं । पठनाच्छृणाद्वापि गोसहस्रफललभेत् । इति श्रीभविष्योत्तरेऽधिकमासे शुक्लामेकादशी व्रतकथा

अथाधिसासस्यकृष्णपक्षेकमलैकादशीव्रतम् युधिष्ठिरउवाच श्रुतानिवहुधर्माणिव्रतानिचजगत्प्रभो एकादशीव्रतं
 किंचिन्नश्रुतं वै जनार्दन- परत्वेकादशीब्राह्मणमलमासेऽसितामयांकृत्वामानवोलोके प्राप्नुयात्परमं पदम् ॥ श्री
 कृष्णउवाच ॥ शुक्लावायदिवाकृष्णानत्याज्यैकादशीबुधैः कर्त्तव्यासाग्रथेन न मलमासेऽपि मोक्षदा एकादशीकलौ
 राजन्भवन्वयविमोचिनी कामदा सर्वलोकानां भुक्तिमुक्तिविधायिनी रवि वारे च भागल्ये संक्रांतौ च तथैव च एका
 दशी स देवोऽप्यपुत्रपौत्रविवाद्दिनी मोक्षदं धनदं राजान्नित्यमेकादशीव्रतं यथोक्तिविधिना कृत्वा नराः स्युर्विष्णुमूर्तयः
 जीवन्मुक्तानरा राजन् जायेते नात्र संशयः युधिष्ठिरउवाच जीवन्मुक्ताः कथं कृष्ण विष्णुरूपाः कथं हरे
 पापरूपाश्च कथं ते परं कौतूहलं मम श्रीकृष्णउवाच एकादशीप्रकुर्वीत स्वशक्त्या येन रत्नमाः सहस्रशतको
 टीनां यज्ञानां फलभागिनः अवंत्यामभवत्कश्चित् शिवधर्माद्विजोत्तमः तस्य पुत्राश्च पचाशत्कनिष्ठः पापमू
 र्तिमान् पित्राथ बाधैः सर्वैः परित्यक्तः स्वबंधुभिः वनं गतस्ततो दैवाचार्येण राजततः स्वयं क्षुत्क्षामः पूर्वं पुण्येन त्रिवि
 ष्यां स्नानमाचरेत् ऋषीणामाश्रमांस्तत्र विचचार क्षुधादितः हरिमित्रमुनेस्तत्र चाश्रमं सददर्शह उपोषिता च
 कमला पूजितः पुरुषोत्तमः कथाश्रुताश्च विविधा भुक्तिमुक्तिविधायिनी व्रतं कृतं च तैः सार्धं स्थित्वा शून्यालये तदा नि
 शयि समनुप्राप्ते कमलास्वयमागता वरं गृह्णाण भो विप्रकामदाया प्रभावतः विप्रउवाच कात्वं कस्यासि रंभोरुप्र
 संन्याच कथं मम इन्द्रस्य शंकरस्यापि चेदस्यै प्रभातथा गांधर्वी किन्नरी वापित्वत्समानास्ति भूतले लक्ष्मीरुवाच प्र
 संन्याहं स्वयं जाता वैकुण्ठादिह मागता प्रेषिता हरिणा शीघ्रिं कमला व्रतकारणात् पुरुषोत्तम मासस्य शुक्लपक्षे तु या
 स्मृता तस्या व्रतं त्वया चार्णं प्रयागे मुनिसान्निध्यौ व्रतस्यास्य प्रभावे णवशगाहनं संशयः तव वंशे भविष्यति हरि
 वांसे रसेवकाः हरिपूजारतामर्त्यैः पुराणश्रवणे रताः

॥ विप्रउवाच ॥ प्रसन्नायदिमेदिविव्रतंविस्तरतोवद् यत्कथामुप्रवर्ततेसज्जनाःपंडिताजनाः ॥ लक्ष्मीरुवाच ॥
 श्रोतृणांपरमंश्लाघ्यपवित्राणामनुत्तमं दुःस्वप्ननाशनं पुण्यग्रहपापहरं शुभं योनरः श्रद्धायुक्तोऽलोकं लोकार्थं
 मेव च पाठेन अवर्णनैव कुलकोटिं समुद्धरेत् मार्गशीर्षो हि मासानां पक्षिणं गरुडायथा नर्दनाचयथा गंगति
 यिष्ठेकादशी तथा अद्यापि निर्जराः सर्वे भारते जन्मलिप्सवः समर्चयति विवधुनारायणपरायणाः हरिनाम
 पराः पंचपूजाभक्तिपरायणाः ॥ तैत्तिरीयैः कलियुगे सत्यं सत्यं वदाम्यहं शुक्लावायं दिवा कृष्णाय दात्वा देकादशीं भवेत्
 गृहस्थानां तु पूर्वस्याद्यतीतानुरासदा ॥ एकादशीद्वादशी च रात्रि शेषे त्रयोदशी तत्र क्रतुशतं पुण्यं त्रयोदश्या तु पा
 रणे ॥ अथ स्थित्वानिराहाराः सर्वभोगा विवर्जितः श्वभोक्ष्ये पुंडरीकाक्षशरणं भवाच्युतं व्रतं कृत्वा प्रयत्नेन माघ
 वायनिवेदयेत् ॥ गीतवाद्यैः पुराणैश्च स्तुतिभिर्जीगरं चरेत् पंचामृतं न संस्त्राप्य हरिपापैः प्रमुच्यते ततः प्रातः समु
 द्याय स्नात्वा विष्णुं समर्चयेत् ॥ अज्ञानतिमिरांधस्य व्रतेनानेन केशव प्रसादं सुमुखो भूत्वा ज्ञानदृष्टिप्रदो भव एव विज्ञा
 प्य देवेशं देवं च वक्रिणं ॥ ब्राह्मणभोजयेद्भक्त्या दद्यात्तैभ्यश्च दक्षिणां कृत्वा पचमहायज्ञान्भोक्तव्यं धूमिः सह
 एवं यः प्रयतः कुर्यात् पुण्यमेकादशी व्रतं ॥ स याति विष्णुभवनं पुनरावृत्तिदुर्लभं इत्युक्त्वा कमलातस्मिन् वरदत्वा दिव
 ययौ ॥ धनधान्यसमायुक्तो विप्रो सा न भवत्तदा ॥ एवं यः कुरुते राजन्कमलैकादशी व्रतं ॥ श्रुत्वा पठित्वामन्याह वि
 ण्णुसायुज्यमाप्नुयात् ॥ इति ब्रह्मांडपुराणे ॥ अधिकमासे कमलैकादशी व्रतकथा ॥ नारदायाः ॥
 दिसकलपुण्यसंदर्भोऽकैकादशीकल्पो विधीयते ॥ तत्रादौ विष्णुभवनद्वारे ध्वजारोपणव्रतम् ॥ नारदाये ॥
 सनक उवाच ॥ ॥ अन्यद्व्रतं प्रवक्ष्यामि ध्वजारोपणमुत्तमं सर्वपापहरं पुण्यं विष्णुप्रीणनकारणं यः कुर्याद्वि
 ण्णुभवेन ध्वजारोपणमुत्तमं ॥ ॥ संपूज्यते विरंचयाद्यैः किमन्यैर्बहुभाषितैः ॥ हेमभारसहस्रतुषोददतिकुटुंबिने

तत्फलत्वं प्रमात्रस्य ध्वजारोपणकर्मणः ॥ अथवा तुलसीसे
वाशून्यालं गप्रपूजनं अहो पूर्वमहो पूर्वमिदं द्विजं सर्वपापहरं कर्म ध्वजारोपणसाक्षितं यानि कार्या
णि सर्वाणि ध्वजारोपणकर्मणि तानि सर्वाणि वक्ष्यामि शृणुष्व गदतो मम कार्तिकस्य सिते पक्षे दशम्यां सयतो
नरः स्नानं कुर्यात्प्रयत्नेन दंतधावनं पूर्वकं एकादश्यां ब्रह्मचारी स्वयं नारायणस्मरन् धौतां वरधरः शुद्धो
विप्रनारायणायतः ततः प्रातः समुत्थाय स्नात्वा च यथाविधि नित्यकर्मणि निर्वर्त्य पश्चाद्विष्णुसमर्चयेत्
चतुर्भिर्ब्राह्मणैः कृत्वा कृत्वा च स्वस्तिवाचनं नांदीश्राद्धं प्रकुर्वीत ध्वजारोपणकर्मणि ध्वजस्तंभौ च गायत्र्या प्रोक्षयेद्ब्रह्म
संयुतौः सूर्यचवनं ते यंच हि मां शुतस्पृष्टयेत् धातारं च विधातारं पूजयेद् ध्वजदंडके हरिद्राक्षतगंधाद्यैः शुक्लपुष्पैः
विशेषतः ततो गोचर्ममात्रं तु स्थंडिलं चोपलिप्यैव आधायाग्निं स्वगृह्योक्तं मज्ज्यभागादिकं क्रमात् जुहुयात्पा-
यसं चैव साज्यमष्टोत्तरं शतं प्रथमं पौरुषं सूक्तं विष्णोर्नुक्तं मिरावतीं ततश्च वैनतेयां च स्वाहेत्यष्टाहुतींस्तथा सोमो-
धेनुमुदुत्यं च जुहुयाच्च ततो द्विजः सौरं मंत्रान्जपेत्तत्र शांतिं सूक्तानि शक्तिः रात्रौ जागरणं कुर्यादुपकंठं हरेः शुचि-
ततः प्रातः समुत्थाय नित्यकर्म समाप्य च गंधपुष्पादिभिर्देवमर्चयेत् पूर्ववत् क्रमात् ततो मंगलवाद्यैश्च मूकपाठैः सु-
शोभनैः नृत्यैश्च स्तोत्रपाठैश्च गीतवाद्यैर्नयेद् ध्वजं पादपेद्धारदेशे वा शिखरे वा मुदानीन्वितः सुस्थिरं स्थापयेद् द्विप्र-
ध्वजं सुस्तंभसंयुतं गंधपुष्पाक्षतैर्देवं गंधदीपैर्मनोहरैः भक्ष्यभोज्यादिसंयुक्तैर्नैवेद्यैश्च हरिं येजत् एवं देवाल-
ये स्थाप्य शोभनं ध्वजमुत्तमं प्रदक्षिणमनुब्रज्य स्तोत्रमेतदुदीरयेत् नमस्ते पुडरीकाक्ष नमस्ते विश्वभावन
नमस्ते स्तुह्वयै किं शमहं पुरुषपूर्वज येन दमस्विलं जातं यत्र सर्वप्रतिष्ठितं लयमेष्ट्यति यत्रैव तत्प्रपन्नो र्मिकेशव
नं जानंति परं भावं यस्य ब्रह्मादयः सुरा योगिनो यं न पश्यंति तव देव ब्रह्मरूपिणं यन्मुखाद्ब्राह्मणा जाता यद्वा होरं भवन्नृपाः

वैश्यायस्योफुजातावै ॥ पद्म्यांशूद्राश्चजाज्ञिरे मायासंगममात्रेण । वंदतिपुरुषजनाः । स्वभावविमलं शुद्धं
निर्विकारं निरंजनं । क्षीराब्धिशायिनंदवमनंतमपराजितं सद्भक्तवत्सलविष्णुभाक्तिसंयनमाभ्यहं पृथिव्या
दीनिभूतानितन्मात्राणीन्द्रियानिच । मूक्षमसूक्ष्मानियेनासंस्तवदेसर्वतोमुख । यद्ब्रह्मपरमंधामसर्वलोकोत्तमो-
त्तम । निर्गुणपरमंसूक्ष्मंप्रणतोस्मिपुनः । अविकारमजं शुद्धं सर्वतोव्याप्तमीश्वरं । यमामनंतियोगीशंसर्वका-
रणकारणं योदेवः सर्वभूतानामतरात्माजगन्मयः । निर्गुण सच्चिदानंदः समेविष्णुः प्रसीदतु जगद्विद्वत्तथैव
ह्यग्निप्रतेलीलं याहरे । तानर्चयति विबुधाः समेविष्णु प्रसीदतु ज्ञानिनां किमणिचैव तथभाक्किमंतानृणां फलंद-
दातिविश्वेशः समेविष्णु प्रसीदतु यद्दकीर्तयेन्नित्यंस्तोत्राणामुत्तमोत्तमं सर्वपापविनिर्मुक्तो विष्णुलोकंसगच्छति
इतिस्तुत्वानमेद्दिष्णुब्राह्मणांश्च प्रपूजयेत् । आचार्यपूजयेत्पश्चाद्दक्षिणावसनादिभिः । ब्राह्मणान्भोजयेत्पश्चाद्ब्र-
ह्मविद्वानुसारतः । पुत्रमित्रकलत्राद्यैः स्वयंचसहबंधुभिः । कुर्वीतपारणवित्प्रनारायणपरायणः । यस्तुत्वेतत्क-
र्मकुर्वीतध्वजारोपणमुत्तमं । तस्यपुण्यफलंवक्ष्ये शृणुष्वसुसमाहितः । पटोध्वजस्यविप्रेन्द्रयावच्चलतिवायुना । ताव-
तिपापजालानिनश्यंत्येव न स शयः । महापातकयुक्तो वायुक्तो वा सर्वपातकैः ध्वजविष्णुगृहे कृत्वामुच्यते सर्वपातकै-
यावद्विभाति तिष्ठेत्तध्वजो विष्णुगृहे द्विजः । तावद्युगसहस्राणि हरिसामीप्यभागे भवेत् । आरोपितं ध्वजं दृष्ट्वा ये भि-
नंदति धार्मिकाः । तेषां सर्वविमुच्यंते ह्यतिपातकसंचयैः । आरोपितं ध्वजं विष्णुगृहे धुन्वन्परस्वकं कर्तुं सर्वपाणि-
पापानि धुन्वन्वतिनिमिषार्धतः । यत्त्वारोप्यध्वजं विष्णुगृहे नित्यमुपाचरेत् । स देवयानेन दिवं याति वै सुमतिर्यथा
इति नारदीयिपूर्वभागे ध्वजारोपणव्रतम् । अथ कथा नारद उवाच । " भगवन् सर्वधर्मज्ञ सर्वशास्त्रार्थपारगः । सर्वक-
र्मविरिष्टं च योक्तुं ध्वजधारणम् । " यस्तु वै सुमतिर्नाम ध्वजारोपकरो भुजे । " त्वयोक्तस्तस्य चरितं विस्तरं

राजन्यदुःकं भवता तत्सर्वं त्वत्कुलोचितं विनयावनतः सर्वो बहुश्रेयो लभेदिह धर्मश्चार्थश्च कामश्च मोक्षश्च नृप
 सत्तमः विनयाच्छ्रयते मत्स्ये दुर्लभं किमहात्मनां श्रितोऽस्मितवभूपालसन्मार्गपरिवर्तिनः स्वस्ति ते सततं
 भयाद्यष्टच्छामितदुच्यतां पूजावहुविधाः संति हरिर्तुष्टिविधायिकाः तासु नित्यं ध्वजारोपेव ते संस्त्वसदेद्यतः
 भार्यापितृवसाध्वीयं नित्यं नृत्यपरायणा किमर्थं नित्यं त्वृतांतं यथा वद्वक्कुर्महसि राजोवाच शृणुष्व भगवन् सर्वेय-
 तृच्छामिव दमितत् आश्चर्य्यं भूतलोकानामावयोश्चरितं त्विह अहमासपुराशूद्रो मामलिनिर्नामसत्तमः कुमा-
 रगिरतो नित्यं सर्वलोकहितैरतः पिशुनो धर्मविद्वेषी देवद्वयपहारकः गोघ्नश्च ब्रह्महाचौरः सर्वप्राणिवधैरतः
 नित्यं निष्ठुरं स्वकार्पपापविशं परायणः एवं स्थितः कियत्कालं मनः श्रितमहद्वचः सर्वबंधुपरित्यक्ते दुःखी वनमु-
 पागतः मृगमांसाशनो नित्यं तथापांथविलुपकः एकाकी दुःखवहुलो निदाघार्तः पिपासितः जीर्णे देवालयं वि-
 ष्णोरपश्यं विजनेवने हंसकारंडबाकीर्णं तत्समं पिब हत्तरः पर्यंतं वनपुष्पावच्छादितं तन्मुनीश्वरः अपि वतत्र पानीयं
 ततीरे विगतश्रमः फलानि जग्ध्वा जीर्णानि स्वयं क्षुद्रानि वारिता तस्मिन् जीर्णालये विष्णोर्निवासं कृतवानहं जीर्ण-
 स्फुटितसंधानं तस्य नित्यं मकारिषं पर्यैस्तूष्णेऽश्वकाष्ठैर्घृहं सस्य कृशं कल्पितं स्वसुखार्थं तु तद्भूमिं यालिता मुनी-
 श्वरः तत्राहं व्याधवृत्तिर्यो हत्वा वहुविधान् मृगान् आजिर्वं रयन्नित्यं वर्षाणां विशतिः स्थितः अथेयमागता सा-
 ध्वा विध्यं देशं समुद्भवा निपादकुलजा विप्रनाम्नाख्याता च कोकिला बंधुवर्गपरित्यक्ता दुःखिता जीवविग्रहा-
 तदर्थं परितः आतांशो चंतीं स्वकृतं त्वघं देवयोगात्समायाता च भर्ता विजनेवने शोभता पार्दिता वा ह्ये स्वाते चा-
 धिप्रपीडिता इमां दुःखादीं तां दृष्ट्वा जातामैव निपुला दया दत्तं मया जलं चास्यैव न्यमूलं फलानि च गतश्रमा त्वियं
 ब्रह्मन् मया पृष्ठाय यातयं श्रवेदयस्त्ववृतांतं तच्छृणुष्व भगवन् अहं कोकिलनीनाम्ना निपादकुलसंभवा दारुक

समादिशः सनकउवाच शृणुष्वेकमनाः पुण्यमितिहासंपुरातनं ॥ ब्राह्मणोक्तयितं मह्यं सर्वपापप्रणाशनं ॥ ब्राह्मणोक्तयितं मह्यं सर्वपापप्रणाशनं ॥
पुरुषाकृतयुगे समतिनामभूषितः सोमवशोद्भवः श्रीमान्सप्तद्वीपकनायकः ॥ धर्मोत्तमसंत्यसंपन्नः शुचिविद्योति
धिप्रियः सर्वलक्षणसंयुक्तः सर्वसंपद्विभूषितः सदाहरिकथासंवाहिरपूजापरायणः ॥ हरिभक्तिपराणांबशु
श्रूयन्निरहकृतिः ॥ पूज्यपूजापरायणः सदाहरिकथासंवाहिरपूजापरायणः ॥ सर्वभूतहितः शताधर्मज्ञः कीर्तिवर्धनः ॥ तस्य भा-
र्यामहाभागा सर्वलक्षणसंयुता ॥ पतिव्रतापतिप्राणानाम्नासत्यवतीमुने ॥ तावुभौ दंपतिनित्यहरिपूजापरायणौ ॥
जातिस्मरौ महामार्गैः सत्यज्ञौ सत्परायणौ ॥ अन्नदानरतौ नित्यं जलदानपरायणौ ॥ तडागारामवप्रादीनं संस्था-
तान्वितेननुः ॥ सोतु सत्यवती नित्यं शुचिर्विष्णुगृहे सती ॥ नृत्यतापरि संतुष्टामनोज्ञामजुवादिनी ॥ सोपिराजामहाभा-
गोद्वादशीद्वादशीदिने ॥ ध्वजमारोपयत्येवमनोज्ञवहुविस्तरं ॥ एवं हरिपरं नित्यं राजानधर्मकोविदः ॥ प्रियांसत्य-
वती चास्य देवाः अपि सदास्तुवन् ॥ त्रिलोके विभ्रुतौ ज्ञात्वा दंपती धर्मकोविदौ ॥ आययौ बहूभिः शिष्यैर्बहुकां मोविभां
डकः ॥ तमायां तं मुनिं श्रुत्वा स्तुराजा विभांडकः ॥ प्रत्युद्ययौ सपत्नीकः पूजाभिर्वहुविस्तरं ॥ कृतातिथ्यक्रियां शांतकृ-
तासनपरिग्रहं ॥ नीचासनस्थितो भूपः प्राज्जालिर्वाक्यमब्रवीत् राजोवाच ॥ भगवन्कृतकृत्योऽस्मि त्वदभ्यागमनेन वै
सतामागमनं सतः प्रशंसति सुखावहं ॥ यत्र स्थान्महतीं प्रेम तत्र तस्युः सर्वसंपदः तेजः कीर्तिर्धनं पुत्रा इति प्राहुर्विपश्चितः ॥
तत्र बृद्धिमुपायाति श्रेयांस्तनुदिनमुने ॥ यत्र सतः प्रकुर्वति महतीं करुणां प्रभो ॥ यो मूर्द्धनि धारयेद्ब्रह्मन्महत्पादजलरजः ॥
स सत्ततिः ॥ सर्वतीर्थेषु पुण्यात्मानां त्रसंशयः ॥ मम पुत्राश्च दाराश्च संपन्नैः समर्पिताः ॥ समाज्ञापय विप्रं किं प्रि-
यं करवाणि ॥ विनयावतं भूपं सानिरीक्ष्य नुरेश्वरः ॥ स्पृशन् करेण तं प्रीत्या प्रत्युवाच ॥ तिहार्षितः विभांडक उवाच ॥

राजन्यदुक्तं भवता तत्सर्वं त्वत्कुलोचितं विनयावनतः सर्वो बहुश्रेयो लोभेदिह धर्मश्चार्थश्च कामश्च मोक्षश्च नृप-
 सत्तमः विनयाच्छ्रयते मत्पदुर्लभं किमहात्मना श्रीतोऽस्मिन् भवभूपालसन्मार्गपरिवर्त्तनः स्वस्ति ते सततं
 भूयाद्यत्पृच्छामितदुच्यतां पूजाबहुविधा संति हरिर्तुष्टि विधायिकाः तासु नित्यं ध्वजारोपेव तर्त्तसत्सवेदोद्यतः
 भार्यापितृवसाध्वीयं नित्यं नृत्यपरायणा किमर्थं जितद्वृत्तांतं यथा वद्वक्तुमर्हसि राजोवाच शृणुष्व भगवन् सर्वेय-
 त्पृच्छामि वदामितत आश्चर्यभूतं लोकानामावयोश्चरितं त्विह अहमास पुरा शूद्रो मामालिनिर्नाम सत्तमः कुमा-
 रीनिरतो नित्यं सर्वलोकाहिते रतः पिशुनो धर्मविद्वेषी देवद्रव्यापहारकः गोघ्नश्च ब्रह्महाचौरः सर्वप्राणिवधेरतः
 नित्यं निष्ठुरवक्ता च पापीवेश्यापरायणः एवं स्थितः कियत्कालमनाश्रितमहद्वचः सर्वबंधुपरित्यक्ते दुःखी वनमु-
 पगन्तः मृगमांसाशनो नित्यं तथा पांथविलुपकः एकाकी दुःखबहुलो निदाघार्तः पिपासितः जीर्णदेवालये वि-
 ष्णोरपश्यं विजने वने हंसकारंडवाकीर्णं तत्समीपे महत्तरः पर्यंतं दनपुष्पाद्यछादितं तन्मनीश्वर अपि वतत्र पानीयं
 तत्तीरे विगतश्रमः फलानि जग्ध्वा जीर्णानि स्वयं क्षुद्दिनानि रितानि तस्मिन् जीर्णालये विष्णोर्निवासं कृतवानहं जीर्ण-
 स्फुटितसंधानं तस्य नित्यमकारिषं पर्यैस्तूष्णैश्च काष्ठैर्घृहं स्वस्य कृत्स्नितं स्वसुखार्थं तु तद्भूमिं यालिनामुनी-
 श्वरं तत्राहं व्याधं वृत्तिस्थो हत्वा बहुविधान् मृगान् आजीवं वर्यं यन्नि स्ववर्षाणां विशति स्थितः अथेयमागतासां-
 धीविध्यं देशं समुद्भवा निषादकुलजाविप्रनाम्नाख्याता च कोकिला बंधुवर्गपरित्यक्ता दुःखिता जीवा विग्रहाः क्षु-
 त्तृणमपरिश्रान्ता शोचन्ती स्वकृतं त्वघं देवयोगात्समायाता च मन्ती विजने वने श्रीधमतापार्दिता बाह्ये स्वस्ति वा-
 धिप्रोदिता इमं दुःखार्द्रां दितां दृष्ट्वा जातामैविपुला दया दत्तं मया जलं चास्यैव न्यमूलफलानि च गतश्रमा त्वयं
 ब्रह्मन् मया पृष्टाय धातयं अवेदयत्स्व वृत्तांतं तच्छृणुष्व ब्रह्मामुने अहं कोकिलनीनाम्ना निषादकुलसंभवा दारुक

स्यसुताचाहावध्यपवतवांसतो परस्वहारेणोनेत्यसदापेशून्यनादिनो पुश्चलस्येवमुक्कानुवधुवर्गोः समुज्झिता
क्रियत्कालततः पत्यामृताहलोकनिदिता देवात्सोद्विगतलोकक्यमस्यात्रविहाय नां कांतरि विजनेवकाधर्मतीदुः
खपीडिता देवाद्यत्सन्निधिप्रासांजीविताहं तथा धुनास्त्वैव स्वकृतकर्ममह्यसर्वीनिवेदित ततो देवालयतस्मिन्द
पतीभावमाश्रितो स्थितोवपाणिदशचआवांमांसपलाशिनौ एकदामधपानेन प्रमतोनिर्भरमुने तत्रदेवालय
धेरात्रोमदिरामांसेभोजनात् वल्खावस्त्रापरिज्ञानौनृसंचक्रियथोहिदौ प्रारब्धकर्मभोगांतमावांयुगपदागतौ यम
दूतास्तिदायातापाशहस्ताभयकराः नेतुमावाभ्यदत्तां सुधोरंथयतातनां ततः प्रसन्नो भगवान्कर्मणामममानन्द
देवावस्यसंस्कारसंचितेनाकृतोत्पन्नः सद्गुतन्त्रे एषातास्त्यभक्तादन्ततपरः तदूतादेव देवस्य शखचक्रगदाधराः
सहस्रसूर्यसंकाशाः सर्वचारुभुजाः किरीटकुण्डलधराहारिणोवनशालिनः दिशोवितिमिराविप्र कुर्वतः स्वे
ननेजसां भयकरान्पाशहस्तान्द्विष्टणोयमार्किकरान् आवयोर्ग्रहेणैव प्राज्ञान्दुःकृष्णपरायणाः विष्णुदत्ताज्जुः
भोभोक्रूरदुराचाराविवेकपरिवर्जिताः मुचब्धमेतौ निष्पापौदंपतीहरिवल्लभौ विवेकस्त्रिषुलोकेषुसंपदामादिकां
रणं आपोपापवीर्यस्नुतविद्यात्पुरुषाधमं यमदूताज्जुः युष्माभिः सत्यमेवोक्तं किंत्वैतौ पापिसत्तमौ यमेन
पापिनोदंड्यास्तत्रेण्यामोयमांतिकं श्रुतिप्रणिहितोधोहाधर्मस्ताद्विपर्ययः धर्माधर्मविवेकोयंतन्नेण्यामोयमांति
के एतच्छूरत्वात्पुक्तापिताविष्णुदूतामहोजसः श्रुत्युन्तान्दमवरानधर्मममानिनः विष्णुदूताज्जुः अहो कष्ट-
धर्मदशामधर्मस्तु शतसंभां सम्यग्विवेकशून्यानां निदानं व्यापदं भवत् तर्केण स्वविक्रष्टेण नरकाध्यक्षतागताः
युयकिमर्थमद्यापि कर्तुं पापानि सोद्यामाः स्वकर्मक्षयार्थं तमहापाताकिनोपि च तिष्ठति नरके घोरेरयावच्चंद्राकं तार
को पूर्वसंचितपापानामदृष्टानिष्कृतिवशा क्लिष्टपापकर्मोणिकरिण्यथ पुनः पुनः श्रुतिप्रणिहितोधर्मः सत्यस

त्वनसंशयः किंवाभ्याचरितान्धमोन्प्रवक्षामोयथातथ एतौपाप्रवित्तिकौहिशुश्रूषणेरतौ हरिणाभ्य
 च्यमानोचमुचध्यमविलासित एवाचनर्तनचक्रतथैषोध्यजरोपण अतकालेविष्णुगृहेतेननिष्पापतांगतो अ
 तकालेतुयन्नामश्रुत्वाक्कापिवेसकृत् लभतेपरमस्थानकिमुश्रुषणेरतः महापातकयुक्तोवाद्युपापतर्कः
 कृष्णसर्वानरोतेपिलभतेपरमागतं यतीनांविष्णुभक्तानापरिचर्यापरायणाः तेदूताःसहसायातिपापिनोपि
 परागातं मुहूर्त्तवानुहृताथयस्तिष्ठद्धरिमंदिरं सोपियातिपरस्थानकिमहोमासवत्सरान् उपलपनकर्त्तारोसं
 माजनपरायणौ एतोपरिगृहेनित्यजीर्णशीर्णाधिरोपकौ जलसेचनकर्त्तारौदिपिदोहरिमंदिरे कथमेतौमहाभा
 गोयातनाभोगमहंतः इत्युक्ताविष्णुदूतास्तेछित्वापाशास्तदैवहि आरोप्यावाविमानाग्न्यू ययुर्विष्णाः परंपदं
 तत्रसामोप्यमापन्नौदेवदेवस्यचक्रिणः दिव्यान्भोगान्भुक्तवन्तौतावत्कालंमुनीश्वर दिव्यान्भोगान्विष्णुलोकेमु
 क्त्वायातोमहीमिमा अत्रापिसंपदुल्लाहरिसेवाप्रभावतः अनिच्छयाकृतनापिसेवनेनहरैर्मुने प्रतिनीदृक्फ
 लविप्रदेवानामपिदुलभ इच्छयाराध्यविशेषशक्तिभावेनमाधवे प्राप्स्यावःपरमश्रेयइतिहेतुर्नरूपितः श्रवश
 नापित्कमकृतस्यात्सुमहत्फल जायतेभूमिदेवैर्द्रकिपुनःश्रद्धयाकृतं एतदुक्तंनिशम्याथसमुनीन्द्रोविभांडकः
 प्रणम्यदपतीतुप्रयथासतपोवनं तस्माज्जानीहिदेवपदेदेवस्यचक्रिणःपरिचर्यातुसर्वेषाकामधेनूपमास्मृताह
 रिपूजारतानातुहरिरेवसनातनः ददातिपरमश्रेयःसर्वकामफलप्रदः यइदपुण्यमाख्यानंसर्वपापप्रणशनं
 पठेत्श्रुयाद्वापिसोपियातपरागतम् इतिश्रीनारदयेपुत्रभागेश्वजरोपणव्रतकथा ॥
 मन्नायसुवचन

ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥ १ ॥ ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥ २ ॥ ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥ ३ ॥ ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥ ४ ॥ ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥ ५ ॥ ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥ ६ ॥ ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥ ७ ॥ ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥ ८ ॥ ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥ ९ ॥ ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥ १० ॥

अथ वर्षसाध्यं पचाहैकादशौव्रतं नारदीये

मनातनउवाच अन्यद्व्रतंप्रवक्ष्यामिशृणुनारदतत्त्वत दुर्लभंसर्वलोकेषुविख्यातंहरिपंचकम् नारीणांचनराणांच
सर्वदुःखनिवारणं धर्मकामार्थभोक्षाणांप्रापकंमुनिसत्तम सर्वाभीष्टप्रदं चैवसर्वव्रतफलप्रदं मार्गशीर्षसितेपक्षे
दशम्यांविजितेन्द्रियः कुर्यात्स्नानादिकंमर्मदंतधावनपर्वकुरुत्वादेवार्चनंसम्यक्तथापंचमहाध्वरान् एकादशीम
वेत्तस्मिन्दिनेनियममास्थितः ततःप्रातःसमुत्थायएकादश्यांमनीश्वर स्नानंकृत्वाधाचारंहरिमेवाचयेदृहे स्ना
पयेद्देवदेवशंपचासुतविधानतः अर्चयेत्परयाभक्त्यागंधपुष्पादिभिःक्रमात् धूपैर्दोषैश्चनैवेद्यैस्तंबूलैश्चप्रदक्षि
णैः संपूज्यदेवदेवेशमिममत्रमदुरियेत् नमस्तेज्ञानरूपायज्ञानदायनमोस्तुते नमस्तेसर्वरूपायसर्वसिद्धि
प्रदायिने एवंप्रणम्यदेवेशवासुदजनगत्पाते वक्ष्यमाणेनमंत्रेणउवांसंमर्षयेत् पंचरात्रंनिराहारोह्यद्यप्रभृ-
तिकेशव त्वदाज्ञयाजगत्स्वामिन्ममाभीष्टप्रदोभव एवंसमर्चयेद्देवेशमुपवासंजितेन्द्रियःपौर्णमास्यांप्रकर्तव्यमे
वंविष्णवर्चनंमुने एकादश्यांपौर्णमास्यांप्रकर्तव्यंजागरंतथा पंचाश्रुतादिपूजातुसामान्यदिनपंचके क्षीरेणस्ना
पयेद्विष्णुपौर्णमास्यांचशक्तितः तिलहोमस्तुकर्तव्यस्तिलदानंतथैवच ततःषष्ठेदिनेप्राप्तेनिर्वर्त्यस्वाश्रमाक्रियां
संप्राश्यपंचगव्यंचपूजयेद्विधिवद्भरि ब्राह्मणान्भोजयेत्पश्चाद्विभवेसत्यवारितं ततोस्यवंधुवर्गेणस्वयंभुजीत
वाग्यतः एवंपौषादिर्मासेषुकार्त्तिकेतिषुनारद शुक्लपक्षेव्रतंकुर्यात्पूर्वोक्तविधिनारदः एवंसवत्सरकार्यंव्रतं
पापप्रणाशनं पुनः प्राप्तेमर्गशीर्षे कुर्यादुद्यापनंव्रती एकादश्यांनिराहारोभवेत्पूर्वमिवद्विज- द्वादश्यांपं
चगव्यंचप्राशयेत्सुसमाहितः गंधपुष्पादिभिः सम्यग्देवदेवंजनार्दनं अभ्यर्चयेत्प्रायनंदद्याद्ब्राह्मणाय
जितेन्द्रियः प्रायसंतिलसंमिश्रघृतयुक्तंफलान्वितं सुगंधजलसंयुक्तंपूर्णकुंभसदाक्षिणं वस्त्रेणाच्छादितंकुंभं

पंचरत्नसमन्वितं दद्याद्दध्यात्मविदुषे ब्राह्मणाय मुनिश्चरः सर्वान् सन् सर्वभूते शसर्वव्यापिन्सनातन परमा
 ब्रह्मप्रदो निसुप्रीतो भवमाधव अनेनोपायनंदत्वा ब्राह्मणान् भोजयेत्तः शक्तितो वंधुभिः सार्द्धं स्वयं भुंजीत वाग्यतः ब्र
 तमेतनुयः कुर्यात्तत्तद्विरपंचकसंज्ञितं नतस्य पुनरावृत्तिर्ब्रह्मलोकात्कदाचन ब्रतमेतत्प्रकरं बन्धमिच्छद्भिर्मोक्षमुत्तमं
 समस्तपापकांतारदावानलसमप्रभं गवां कोटि सहस्रे तु दत्तेयफलमाप्न्यते तत्फलं लभ्यते पुंभिरतस्मादुपवा
 सतः यस्त्वेतच्छृणुयाद्भक्त्या नारायणपरायणः समुच्यते महाघोरैः पातकानां च कोटिभिः इति नारदीयपुराणो
 कं हरिपंचकव्रतम् अथ ब्रजजरोरणप्रयोगविधिः सत्रकारिकं शुक्लं दशम्यां नियमान्वितः एकादस्यामुपाशितः
 विष्णुकीर्तनश्रवणादिपरो भवेत् द्वादश्यां यथाविधि स्नात्वा नित्यकर्मनिर्वर्त्य संकल्पं कुर्यात् तिथ्यादिसंकीर्त्य
 आखिलपापक्षयसकलाभीष्टसिद्धिपूर्वकं विष्णुसायुज्यकामो विष्णुद्वारे ध्वजारोपकरणे ततः पुण्याहवाचनादिकृ
 त्वा आचार्यं ऋत्विजश्च वृत्वा तैः सह देवालये विष्णुषोडशोपचारैः पुरुषसूक्तेन संपूज्य ततश्चतुष्टयस्तं भोगाय
 व्याघ्रोक्ष्य ध्वजयुक्तौ कृत्वा तत्रैव तेनैयं धातारं विधातारं यनाममैव रावाह्यं संपूज्य ध्वजं च हरिद्राक्षतगंधपुष्पादि
 भिः पूजयित्वा शुद्धभूमौ स्थण्डिले निमित्तिं प्रतिष्ठाप्य अन्वाद्ध्यात् अत्र प्रधानं विष्णुं अष्टोत्तरशतं पायसाहुतिभिः सूर्वा
 वेन तेनैयं हि मांशु धातारं विधातारं च अष्टाष्ट संख्यापायसाज्याहुतिभिः शेषेण स्विष्टकृतमित्यादि होममंत्राः षोडश
 पुरुषसूक्तेन विष्णोर्नुकं इरावतीत्येतैरष्टादशमंत्रैः षडावृत्याष्टोत्तरशतं होमः उद्गुत्थजातवेदसंसूर्यस्वसामध्वनिशरी
 रस्कृमिति सूर्यस्य सोमो धेनु रिति सोमस्य धातुं धाता ददातुनो गायत्री शानो जगत रूपतिः सनपुण्येन खनविधा
 तु येनः पितृजनिता यो विधाता योनः ततो अभ्यासजनात इति ततः सौरमंत्रान् शांति सुकानि च पठित्वा जा
 गरणादि नारात्रिं निनयेत् ततो देवं स्वमंत्रैः संपूज्य सूक्तपाठैः स्तोत्रपठनं नृत्यं मंगलवाद्यघोषैः सह देवं प्रदक्षिणीकृत्य

देवालये ध्वजो समानीय देवस्य द्वारदेशे शिखरं वा स्थिरं कृत्वा ध्रुवसूक्तं पठित्वा तौ संपूज्य पुनर्देवालये देवं संपू-
 ज्य प्रार्थयेत् । देवेश सर्वलोकेश महापुरुष पूर्वाज । यत्रैव सकलजातयत्र सर्वप्रतिष्ठितं लयमेभ्यतियत्र वतंत्र
 पत्नोऽस्मिकेशां १ नजानामि परं भाव यत्र ब्रह्मादयः सुराः योगिनोऽयं पश्यंति वेदं ब्रह्मरूपिणम् २ यन्मुखं वा
 ब्रह्मणा जाता यद्वा होरं भवन्नृपाः वैश्या यस्यां रूतो जाताः पद्भ्यां गृध्रो व्यजायत ३ मायां संगममात्रेण वदंति पु-
 रुषं त्वयं स्वभावविमलं शुद्धं निर्विकारं निरंजनं एको विष्णुर्महद्भूत एतद्गुणभूतान्यनेकशः त्रैलोक्यं व्याप्य स-
 र्वीत्मा समे विष्णुः प्रसीदतु यो देवः सर्वभूतानां मंतरात्मा जगन्मयः निर्गुणः परमानंदः समे विष्णुः
 प्रसीदतु चतुर्भिश्च चतुर्भिश्च द्वाभ्यां पंचाभिरेव च हूयते च पुनर्द्वाभ्यां तस्मै यज्ञात्मेन नमः ८ परेशः परमानंदः
 परात्परतरः प्रभुः चिद्रूपश्चिरपरिज्ञेयः समे विष्णुः प्रसीदतु ८ ज्ञानिनां कर्मिणां चैव तथा भाक्तिमतां नृ-
 णां गतिं ददाति विश्वात्मा समे विष्णुः प्रसीदतु ९ यद्गंदर्कीर्तयेत् त्रित्यंस्तोत्राणामुत्तमोत्तमं सर्वपापविनिर्मु-
 क्तः परं सायुज्यमाप्नुयात् इति पठित्वा ततो द्वादश ब्राह्मणान्संवेदन्न संभोज्य दक्षिणादिना प्रतोष्या शिष्यागृही-
 त्वा भुंजीत इति ध्वजारोपणव्रतम् एवमेव शिवादीनामपि तत्र गुरुस्थाने नृपादिवाहनपूजा श्रवकं क-
 दुद्रायेत्यादिसूक्तपाठः इति नारदीयैकं ध्वजारोपणव्रतविधानम् अथ हरिपंचकव्रतम् विष्णुधर्मोत्तरे तत्र
 व्रतग्रहणविधिः शुक्लद्वादश्यां कृष्णद्वादश्यां वा मार्गादिमासे वा श्रवणक्षौर्भवति तद्दिनमारभ्य कार्येभ्यो कस्मि-
 न्मासे पंचउपोषणानि श्रवणयुक्ते द्वादशी द्वयंप्रारभ्य अमायां पूर्णिमायां वा विष्णुसंपूज्य उपवसेत् एवं संव-
 त्सं कुर्यात् अंतोऽद्यापनं कुर्यात् तद्यथा तिथ्यादिसकीर्त्यात्मनः पंचमहापातकोपपातक क्षयपूर्वकं
 विष्णुलोकप्राप्तिद्वारा श्रीविष्णुप्रीत्यर्थं आचरितस्य वर्षपर्यंतं विष्णुपंचकव्रतस्य पूर्णता सिद्धये तदुद्यापनं करिष्ये इति स-

कल्प्ये 'आचाट्यादिर्वरणातेसर्वतोभेद्रे तदुपरिसौवर्णाविष्णोः पचप्रतिमाः मंत्रपंचकेनप्रतिष्ठापयेत्
 तत्रक्रमेणमंत्राः त्रीणिपदानिश्चवर्णक्षेकलशे १ तद्विष्णोरितिशुक्लैकादश्याः कलशे २ तद्विप्राः सो
 विष्णुपथवोर्षणिमायांकलशे ३ अतोदेवतिकृष्णैकादश्यांकलशे ४ इदविष्णुरितिअमायांकलशे ५ ततः
 क्रमेण कलशपचकै द्वादशतत्रदेवताः परितश्चावहयेत् गोवर्धनाय १ अनंताय २ पुडरीकाक्षा
 य ३ निस्त्राय ४ वेदगर्भाय ५ यज्ञाय ६ पुरुषाय ७ सुब्रह्मण्याय ८ जयाय ९ शौरये १० वैकुं
 ठाय ११ गरुडच्वजाय १२ इतिश्चवर्णक्षेदेवताः १२ केशवाय १ नारायणाय २ माधवाय ३ गोवि
 दाय ४ विष्णवे ५ मधुसूदनाय ६ त्रिविक्रमाय ७ वामनाय ८ श्रीधराय ९ हर्षिकेशाय १० प
 द्मनाभाय ११ दामोदराय १२ इतिशुक्लैकादश्यादेवताः १२ विष्णवे १ शशिने २ शशांकाय ३ चं
 द्राय ४ सोमाय ५ लडुपाय ६ मनोरमाय ७ अमृताय ८ पावनाय ९ हिमकृते १० निशाकराय ११
 आप्यायनाय १२ इतिपूर्णमायादेवता १२ सकर्षणाय १ वासुदेवाय २ प्रद्युम्नाय ३ अनिरुद्धाय १
 पुरुषोत्तमाय ५ अधोक्षजाय ६ नारासिंहाय ७ अच्युताय ८ जनार्दनाय ९ उपेन्द्राय १० हरये १४
 कृष्णाय १२ इतिकृष्णैकादश्यादेवताः १२ महर्धराय १ जगन्नाथाय २ वेदेन्द्राय ३ देवकीसुताय ४
 चतुर्भुजाय ५ गदापाणये ६ सुरेशाय ७ सुलोचनाय ८ चार्वगाय चक्रपाणये सुरमित्राय ११ असुरांतकाय १२
 इतिअमायांद्वादशदेवताः १२ एवंपंचकलशेषुषोडशोपचारैः पूर्वोक्तमंत्रैः संपूज्य षष्टिनामीभिः षष्ठिनमस्कारान्
 कृत्वा रात्रिनिनयेत् जागरणंकृत्वा प्रातः अग्निप्रतिष्ठाप्य अन्यादध्यात् अत्रप्रधानंविष्णुघृताक्तपायसति
 लद्रन्धैः प्रत्येकमष्टोत्तरशतसस्याकाहुतिभिः १ श्रवणदेवताघृताक्तपायसद्रन्धैः २ पूर्णमादेवताघृतपा

यसांभ्यां ३६ कृष्णैकांशदेवताः ॥ पंचामृततिलोदनैः ४ अमादेवताश्चतिलयुक्तगुण्डोदनैः प्रत्येकैकै
न्याहुस्त्याब्रह्ममदेवताश्चैकैकयाज्याहुत्यायक्षे ततश्चाचार्यसंपूज्य ब्रतपूतयेगांचदद्यात् विभवेसतिसम्यक्
भूमिचदत्त्वा अन्यच्च पंचब्राह्मणेभ्योगोमेदं पुष्परागं वैडूर्यनालं माणिक्यं चेति पंचरत्नयुताः पंचांगुलीयभूष
णानि दक्षिणापुरःसरं सहिरल्लानीति मंत्रेण दत्त्वा षष्ठिब्राह्मणान्परमात्रेण संतर्प्य आशिषो गृह्णित्वा भुंजीत एव
कृते पंचमहापातकादिभ्यो मुक्तो भवति इति विष्णुपंचकव्रतोद्यापनम् अथ मासोपवासव्रतम् अन्यद्व्रतं परं वक्ष्ये
तच्छृणुष्व समाहितः सर्वपापहरं पुण्यं सर्वलोकोपकारकं आषाढश्रावणे वापि तथा भाद्रपदेऽपि च तथात्राश्विन
के मासि कुर्यादिव ब्रतं द्विज एतेष्वन्यतमे मासि शुक्लपक्षे जितेंद्रियः प्रातर्दशम्यां स्नायति दंतधावनपूर्वकं नित्यं देवा
र्चनं कुर्याद्विधिवत्सु समाहितः एकादश्यां ब्रह्मचारी भूमिशायाजी तेंद्रियः प्राशयेत्पंचगव्यं च स्वपे द्विष्णुसमीप
तः ततः प्रातः समुत्थाय नित्यकर्म समाप्य च अद्वयापूजयेद्विष्णुं वशीक्रोधविवाजितः चिद्वद्विः सहितो विष्णुमर्च
यित्वा यथोचितं संकल्पं तु ततः कुर्यात्स्वस्तिवाचनपूर्वकं मासमेकं निराहरो ह्यद्यप्रभृतिकेशव मासं तिपा
राणं कुर्यादेवैवैवतवाज्ञया तपोरतनमस्तुभ्यंतपसां फलदायक भगवतीष्टपदं देहि सर्वविघ्नान्निवारय एवं सम
र्प्य देवस्य विष्णोर्मासव्रतं शुभं ततः प्रभृतिमासं तन्निवेशेद्धरिमांदिरे प्रत्यहं स्नापयेद्देवं पंचामृतविधानतः दीपं निरं
तरं कुर्यात्तस्मिन्मासे हरैर्गृहे प्रत्यहं स्नापयेत्काष्ठमपामार्गसमुद्भवं अपामार्गदंतधावनम् क्षुत्तृनिवृत्त्यर्थं कुर्यात्
ततः स्नानीतविधिवन्नारायणपरायणः ततस्तं स्नापयेद्विष्णुपूर्ववत्प्रयतोर्चयेत् ब्राह्मणभोजयेच्छत्स्याभक्तिधुक्तः
स दक्षिणं स्वयं च वंधुभिः साधिं भुंजीत प्रयतेंद्रियः एवं मासोपवासांश्च ब्रती कुर्यात्तत्र योदश वर्षांति वेदविदुषे मां प्र
दद्यात्स दक्षिणां भोजयेद्ब्राह्मणांस्तत्र द्वादशैव विधानतः शत्स्याच दक्षिणां दद्याद्ब्राह्मण्यभरणानि च मासो

पवासंविनययः कुयात्संयतोद्विषः । भक्त्यासोमस्ययज्ञस्यद्विगुणफलमश्नुते ॥ चतुःकृत्वःकृतयेनमासकंमुनिसत्तम
 सलभत्परमपण्यमष्टाग्निष्टोमसंभवं ॥ पंचकृत्वोव्रतमिदंकृतयेनमहात्मना ॥ अत्यग्निष्टोमजं पुण्यद्विगुणं प्राप्नुयाद्भरः
 मासोपवासपट्कयः करोति संमार्हितः ॥ ज्योतिष्टोमस्ययज्ञस्यफलसोऽष्टगुणलभेत ॥ मासोपवासान्यः कुप्यार्थादष्ट
 कृत्वोमनोश्चरः ॥ नरमेधाख्ययज्ञस्यफलपंचगुणलभेत ॥ यस्तु मासोपवासांश्चनवकृत्वः समाचरेत् ॥ गोमिधमख
 जं पुण्यलभेत त्रिगुणैः ॥ दशकृत्वस्तु यः कुर्वात्परांकं मुनिसत्तमः ॥ स ब्रह्ममेधयज्ञस्य त्रिगुणफलमश्नुते ॥ एकाद
 शपराकाशयः कुयात्संयतोद्विषः ॥ स्याति हरिसारूप्यसर्वभोगसमन्वितः ॥ एवं द्वादशकृत्वापि सायुज्यलभते नरः
 त्रयोदशपराकारूप्यः कुयात्संप्रयतो नरः ॥ स्याति परमानंदयत्रगत्वानशोचते ॥ मासोपवासं निरतागं गत्तानप
 रायणाः धर्ममार्गप्रवक्तारो मुक्ता एव न संशयः ॥ अवीराभिश्च नारीभिर्भैत्रहचारिभिः ॥ मासोपवासः कर्त्त
 व्यो वनस्पथ्यश्च निशेपतः ॥ नारीभिः पुरुषैर्वापि ब्रतमेतत्सु दुर्लभं ॥ कृत्वा मोक्षमवाप्येत योगिनामुपि दुर्लभं ॥ गृहस्थो वा
 न ब्रथ्यावा ब्रती वा भिक्षुरेव च ॥ भूत्वा वा पाण्डितो वापि श्रुत्वैतन्मोक्षभागं भवेत् ॥ इदं पुण्यव्रताख्यानं नराग्र्येण परायणः शृणु
 याद्वाचयेद्वापि सर्वपापैः प्रमुच्यते ॥ इति नारदीयपुराणे मासोपवासव्रतविधानम् ॥ अथैकादशीव्रतमाहारम्यः ॥ स न
 कउवाच ॥ इदमन्यत्र दद्यान्मि व्रतत्रैलोक्यविश्रुतः ॥ सर्वपापप्रशमनं सर्वकामफलप्रदं ॥ ब्राह्मणक्षत्रियविशिशूद्रा
 णां च वयोपितामोक्षार्थं कुर्वतां भक्त्या विष्णोः प्रयत्नकरं द्विज ॥ एकादशीव्रतं नाम सर्वभीष्टप्रदं नृणां कर्त्तव्यं सर्वथा विप्रवि
 ण्णुप्रीतिकरं यतः ॥ एकादश्यां न भुंजीत पक्षयोरुभयोरपि यो भुंकेलोकपापी सः ॥ परत्र नरकं जेतु उपवासं फलं प्रप्सुर्जह्या
 दुक्किं वतुष्टयं ॥ पूर्वापरदिने नात्रावहोरात्रा तु मध्यमे ॥ एकादशीदिने यस्तु भोक्तुमिच्छति मानवं ॥ संभोक्तुं सर्वपापानि स्पृ
 ह्यालु न संशयः सर्वदृशम्यमि काशीद्वादश्यां च मुनींश्चरः ॥ एकादश्यां निराहारो यदि मुक्तिमभीप्सति ॥ यानि कानि

चपापानि ब्रह्महत्यादिकानि च - अन्नमाश्रित्या तेषां तितानि विग्रहरेदने - ब्रह्महत्यादिः पापानां कथंचिन्निष्कृतिर्भवत्
 एकादश्यानुयोभुक्तस्य न वास्ति निर्दिष्टः - महापातक्युक्तो वा सर्वपातकैः - एकादश्या निराहारः स्थित्वा
 यात परागत - एकादशमहत्पुण्या विष्णोः प्रियतरं तिष्ठति - संसेव्या सर्वथा विप्रैः ससारच्छदालिप्सुभिः - दश
 म्या प्रातरुत्थाय दत्तधावनपर्वक - स्नापयिद्विधं द्विष्णुपूजयेत्त्रयतैद्विद्यः - एकादश्या निराहारो निग्रहीतैद्विद्यो भवेत्
 शयितसन्निधौ विष्णो नारायणपरायणः - एकादश्या तथोक्तास्त्वात्मासंयज्य च जनादने - शंघपुष्पादिभिः सम्यक् ततस्त्वे
 वमुदारयेत् - एकादश्या निराहारः स्थित्वाद्याहरेह नि - भोक्ष्यामि पुंडरीकाक्षशरणं मे भग्नच्युतः - इममंत्रं समु
 द्याव्य ददवदव्यचक्रणः - भक्तिभावेन तु छात्मा उपवासं समर्पयेत् - देवस्य पुरतः कृत्वा जागरं नियतो व्रती - गीतवो
 यश्च नृत्यश्च पुराणश्रवणादिभिः - ततः प्रातः समुत्थाय द्वादश्या दिवसे व्रती - स्नात्वा च विधिवद्भिष्णुपूजयेत्त्रयतैद्विद्यः
 पचां नूतनसंस्नाप्य एकादश्या जनादने - द्वादश्यापयसां विग्रहरिसारूप्यमंश्रुते - अज्ञानतिमिरांधस्य व्रतेनानेन
 केशव - प्रसादं समुत्सवाभूत्वा ज्ञानदण्डिप्रदो भव - एवं विज्ञाप्य विप्रैर्द्रमांधं वसुसमाहितः - ब्राह्मणान्भोजयेच्छसया
 दद्याद्द्विदक्षिणा तथा - ततः स्वंधुभिः सार्धं नारायणपरायणः - कृतं पंचमं हायज्ञः स्वयं भुंजीत वाग्यतः - एवं यः प्र
 यतः कुर्यात्पुण्यमकादशां व्रत - स याति विष्णुभवनं पुनरोद्यति दुर्लभ - उपवासं व्रतपरो धर्मकार्यपरायणः - चंडा
 लान्पातताश्च वने क्षेदपिकदाचन - नास्ति कान्तिर्भग्न्या दान्वृषलीपंतिमेव च - अयाज्ययाजकैश्च वनालपेत्सर्वदा व्रती
 कदाशिनगायकचतथा देवलकांशिन - भिपूजकां व्यक्तारं देवद्विजविरोधिनः - परात्नलोलुपं च परस्त्रीनिरतं तथा
 व्रतोपवासानरतो वा इमां व्रणां पिनाचेयत् - इत्येवंमादिभिः शुद्धो वशी सर्वहितरेतः - उपवासपुरोभूत्वा परांसि द्वि
 भवानुयात् - नास्ति गंगा समतीर्थनास्ति मातुसमो गुरुः - नास्ति विष्णुसमो देवस्तपो नाना शनात्परः - नास्ति क्षमा

संभारानां स्तिकांति संमधनं ॥ नास्ति ज्ञानं समोलभे न च धर्मं समः पिता न विवेकसमो वंधुर्नैकादश्याः परव्रतं ॥ अ
नाप्र्यदाहरतैर्नामितिहासं परांतं ॥ संवादं भद्रशीलस्य तत्पितुर्गालवस्य च ॥ पुराहि गालवो नाम मुनिः सत्यपरा
यणः ॥ उवाच ॥ नर्मदा तिरितां तांस्तपोनिधिः बहुदृशसमाकौण्णजवल्ली निषेविते ॥ असिद्धचारणं धर्वयक्षवि
धार्धरां न्विते ॥ कंदमूलफलैः पुणैर्मनुजं दं निषेविते ॥ गालवो नाम विप्रं द्रेनिवा समकरोच्चिरं ॥ तस्याभवद्भद्रशील
इति स्वयंतः सुतां वशी ॥ जातिस्मरे मंहभागो नारायणपरायणः ॥ बालं क्रीडनकाले पिभृद्शीलो महामतिः ॥ मुदा
धविष्णुं प्रतिमां कृत्वा पूजयते क्षणं ॥ वयं स्थान्वाधुयञ्चापि विष्णुः पूज्यो नरैः सदा एकादशी व्रतं चैव कर्तव्यमपि पण्डितैः
एवैवैवाधितास्तैर्न शिंशवापि मुनींश्चरः ॥ हरिं मुदेव निर्मोयं पृथक्संभूय वामुदाः ॥ अर्चयंति महाभागा विष्णुभक्तिपरा
धर्माः ॥ नर्मसंकुब्धं भद्रमतिर्विष्णुवं सर्वजिष्णवेः सर्वजां गतां स्वस्ति भवेदित्यत्र वीति च ॥ क्रीडकाले मुहूर्तं वा मुहूर्तो
धर्मथापि वा ॥ एकादशीति संकल्प्य व्रतं ग्रच्छतिकेशवं ॥ एवं सुचरितं दृष्ट्वा तनयं गालवो मुनिः ॥ अपृच्छ द्विस्मया विष्टः स
मालिग्य तपोनिधिः ॥ गालवं उवाच ॥ भद्रशील महाभाग भद्रशीलोऽसि सुव्रतः ॥ अरितं मंगलं भूते योगिनामपि
दुर्लभं ॥ हरिं पूजयिष्ये सर्वभूतहिते रतः ॥ एकादशी व्रतपरो निषिद्धाचारवर्जितः ॥ निर्द्वंद्वो निर्ममः शांतिं हरिव्या
नपरायणः ॥ एवमेतादृशी बुद्धिः कथं जाता भक्तस्य ते ॥ विनापि महतां सेवां हारिभक्तिर्हि दुर्लभा ॥ शतं स्वभावतो ज
नस्य स्थिः आविधा कामं कर्म सुखं ॥ प्रवर्तते न तं विवस्मकथे लौकिकी कृतिः ॥ सत्संगेऽपि मनुष्याणां पूर्वं पुण्यातिरेकतः
जायते भगवद्भक्तिस्तदहं विस्मयंगतः ॥ एतच्छामि प्रीतिमा पन्नस्तद्भुवा न्वं कुं महति ॥ सनक उवाच ॥ भद्रशी
लो मीने श्रेष्ठः पित्रैव सुविकल्पितः ॥ जातिस्मरः सुचित्तात्मा हृष्टः प्रहसिताननः ॥ स्वानुभूतं यावृत् न सर्वं पित्र न्यवेद
यते ॥ भद्रशील उवाच ॥ शृणु तात माने श्रेष्ठ ह्यनुभूतं मया पुरा ॥ जातिस्मरत्वा ज्ञानाभिगमेन परिभाषितं ॥ एतच्छृत्

त्वामहाभागो गालवो विस्मयान्वितः । उवाच प्रीतिमापन्नो भद्रशालिं महाभार्ति ॥ गालव उवाच ॥ कस्त्वं पूर्वमहाभाग
 किमुक्तं च येन मे तैः । कस्य वा केन वा हेतोस्तत्सर्वकुम्भहृत्सि ॥ भद्रशालि उवाच ॥ अहमासं पुरा तर्तारजा सोमकुलो
 द्वैः । धर्मकोत्तिरिति स्मृत्या तदा तत्रेयेण शासितः ॥ ननु वर्धसहस्राणि महिं कृत्स्नां मपालयम् ॥ अधर्माश्च तथा धर्मा
 मया तु हवः कृताः ॥ ततः श्रिया प्रमत्तो हवहु धर्ममकारिषम् ॥ पाखंडजनसंसर्गात्पाखंडचरितो भवं ॥ पुरा जितानि
 पुण्यानि मया तु मुवहून् यपि ॥ पाखंडबोधितो हतु वेदमार्गं समुज्झितं ॥ मखाश्च सर्वे विध्वस्ताः कृत्युक्तिविदा मया ॥ अथ
 मे निरतं मनुदृष्टं त्वैशं जाः प्रजाः ॥ विरकादुःखिता भूत्वा मावमृत्युत सर्वशः ॥ मृगयाभिरतो भूत्वा ह्येकदा प्रावि
 शवन् ॥ ससैन्यो हवनेन तत्र हत्वा बहू विधान् गान् ॥ क्षुत्तृपयिवृतः शतोरैवोत्तरि मया गमः ॥ रेवस्तीक्ष्णा तु पङ्क्तौ
 रेवयान्निर्गमचरं ॥ अहं तु सैन्य एकाकी पीडयमानः क्षुधाभृशं ॥ सम्रेतास्तत्र ये केचिज्जास्ततो रेवांसि ॥ एकाद
 शत्रितपरो मघो दृष्टानि शानुस्वे ॥ निराहारश्च तत्राहमेकाकी तज्जनैः सह ॥ जागरं कृत्वांश्चापि सन्तयांसि हितो निशि
 श्रवश्च भ्रमपरि श्रांतः क्षुत्पिपासां प्रपीडितः ॥ तत्रैव जागरति हं तावत्पंचत्वमागतः ॥ ततो यमभटवैदेमहां दृष्टा भयं
 करः ॥ अनेकं क्रोशमापन्नः ॥ प्रापितो हं यमांतिकं ॥ दंष्ट्रां करालं वदन् मपश्यं यममूर्जितं ॥ अथ कालश्चित्रगु
 त्तमाहूय दमभाषत ॥ अस्यां शिक्षा विधानं च यथा वददं पंडित ॥ एवमुक्तिश्चित्रगुप्तो धर्मराजेन सत्तमः ॥ चिरं वि
 चारयामास पुनश्च दमभाषत ॥ अस्मैः पापपरतः सत्यं तथापि शृणु धर्मपुत्र ॥ एकादश्यां ॥ निराहारः ॥ सर्वपापैः
 प्रमुच्यते ॥ एषैर्वै तिरस्य निराहारैर्वोदने ॥ जागरं चोपवासं च कृत्वा निष्पापतां गतः ॥ यानि कानि च पा
 पा नि कृतां नि सुबहून् यपि ॥ तानि सं सर्वाणि न ह्युपवासप्रभावतः ॥ एवमुक्तो धर्मराजश्चित्रगुप्तेन धीमताननामदः
 डवदं मोममाग्रं तातं कापितः ॥ पूजयामास मातं त्रभक्तिभावेन धर्मराट् ॥ ततश्च स्वभटान् सर्वान्समाहूये दमव्रवीत्

धर्मराजउवाच शृणुध्वमद्वचोदूताहितंवक्ष्याम्यनुत्तमम् धर्ममार्गरतान्मत्यानानयध्वममातिकं येविष्णुभ
 क्तिर्निस्ताःमनुजाः कृतज्ञा एकादशीव्रतपरविनिर्तोद्विथाश्च नारायणाच्युतहरशरणंभवेति नाम्नावदंतिस्तत
 तंकिलतांस्त्यजध्वं नारायणाच्युतजनादेनकृष्णविष्णोपदेशपद्मजपितःशिवशंकरेति नित्यंवदंत्यखिललोके
 हिताःप्रशंतादूराद्भटास्त्यजतंतान्ममैपशिक्षाः नारायणार्चनकृतान्हरिभक्तिभाजः स्वाचारमार्गान्निस्ताङ्गुरुसे
 वकाश्च नित्यान्नदाननिरतांश्चसुदीपपालान्दूतास्त्यजध्वमनिशंहरिनामसकान् पाण्डसंगरहितान्द्विजभ
 किनिष्ठान्संसंगलोलुपनरांश्चतथातिथयान् शंभोहरोचसमबुद्धिमतस्तथैवदूतास्त्यजध्वमुपकारपरंजनानां
 येवर्जितोहरिकथामृतसेवनेननारायणस्मृतिपरायणमानसैश्च विप्रैर्द्रुपादजलसेवनतोपकृष्टास्तान्पापिनोमम
 भटागृहमानंयध्वम् येमातृतातपरितर्जनशीलिनश्चकर्भद्विपोहितजनाहितकर्मणश्च देवस्वलोभानिरतान्
 जननाशकंहेन्तानानयध्वमपरांश्चमनाद्यदूताः एकादशीव्रतपराङ्मुखमग्रशीलंलोकापवादनिर्तपरनिर्दकंच
 त्रामस्यनाशनपरंपरैर्युक्तंदूताःसमानयतविप्रधनेषुलुब्धं येविष्णुभाक्तिविमुखाःप्रणमंतिनैवनारायणादिशरणा
 गतपालकंच विज्वाल्यंचनहियांतिनराःसुमुखोस्तानानयध्वमतिपापपरान्प्रसह्य एवंश्रुतंमयातत्रयमेनपरि
 भाषितंमयानुतापदग्धेनस्मृतंतत्कर्मनिर्दिष्ट अस्तकर्मभानुतापेनसद्वर्गश्रवणेनच तत्रैवसर्वपापानिनिःशेषानिगता
 निमे पापशेषादिनिर्मुक्तंहरिसारूप्यतांगतं सहस्रसूर्यसंकाशंप्रणानामयमश्चमां एवंदृष्ट्वाविस्मितास्तेयमदूताभयो
 त्कटाः विश्वासंपरमंचक्रुयमेनपरिभाषिते ततःसंपूज्यभांकांलोविमानशतसंकुलं सद्यःसंप्रेषयामासताद्विष्णोः
 परमंपदं विमानकोटिभिःसार्धंसर्वभोगसमन्वितैः कर्मणतेनविप्रर्षेविष्णुलोकंमयोषितं कल्पकोटिसहस्राणि
 कल्पकोटिशतानिच स्थिताविष्णुपदेष्चादिद्रुलोकमुपागतः तत्रापिसर्वभोगाढ्यःसर्वदेवनमस्कृतः तावत्कालं

दिविस्थित्वा ततो भूमिमुपागतः अत्रापि विष्णुभक्तानां जातो ह भवतां कुले जातिस्मरत्वा ज्ञानाभिसर्वमेतन्मनी-
 श्वर तस्माद्विष्णुवचनोद्योगं करोमि सहबालकैः एकादशीत्रितमिदं भित्तिर्न ज्ञातवान्पुरा जातिस्मृतिप्रभाक्वत-
 द्ज्ञातं सांप्रतं मया अवशानापित्य कर्मकृतं तस्य फलं त्विदं एकादशीत्रितं भक्त्या कुर्वतां मुत प्रभो तस्माच्चरिष्ये
 विप्रद्रुशुभमेकादशीत्रितं विष्णुपूजां चाहरहः परमस्थानकांक्षया एकादशीत्रितं येतुं कुर्वति श्रद्धयानुरागः तेषां त्रि-
 विष्णुभुवनं परमानंददायकं एवं पुत्रवचः श्रुत्वा संतुष्टो गालवो मुनिः अवाप परमां तुष्टिं मनसा चातिहर्षितः संजुग्म-
 सफलजातमदशः पावनं कृतः यतस्त्वमद्वैतज्ञातो विष्णुभक्तिपरायणः इति संतुष्टचित्तस्तु तस्य पुत्रस्य कर्मणा
 हरिपूजाविधानचर्या वत्समवोधयत् इत्येतत्ते मुनि श्रेष्ठ यथावत्कथितं मया संकोचविस्तराभ्यां च किमन्यद्बुद्धो
 तु निच्छसि ॥ इति नारदपरायण एकादशीत्रितमाहात्म्यम् ॥ अथ त्रिस्फुरशैकादशीमाहात्म्यम् पद्मप-
 राणे नारद उवाच त्रिस्फुराख्यं ब्रतं ब्रूहि सर्वेश्वर विशेषतः यच्छ्रुत्वा मुच्यते लोकैर्मन्वद्वधनतः क्षणात् श्रीम-
 हादेव उवाच सर्वपापघरामनं महादुःखविनाशनं शृणुकृष्णावतारत्वं त्रिस्फुराख्यं महाव्रतं कामदं सरुहनांतु
 निस्फुरहं नांतु माक्षदं त्रिस्फुराख्यं ब्रतं विप्र शृणुष्व गदतो मम प्रत्यक्षं भवति तस्तेन काले काले च शच त्रिस्फुरां कीर्ति-
 तानित्ययः करोति महामुने नृपुनश्चरणैश्चरणैः सर्वपापक्षयो भवेत् त्रिस्फुरां नाम मात्रेण क्षीयेत पापसंचयः ना-
 गमनेन पुराणाद्येन मखस्तीर्थकोटिभिः बहुभिर्ब्रतसंघैस्तु पूजितैस्त्रिदशैरपि मोक्षो भवति विप्रं ब्रू त्रिस्फुरां शानकृता-
 यद्वि माक्षार्थं देवदेवनसृष्टावैष्णवातिथिः द्विजानां दुःखदं साख्यं कलिकाले विशेषतः अनिग्रहाच्चैद्वियाणां
 स्थिरत्वमानसनाहि विपर्ययप्रयुक्तानां प्राणधारणवर्तिनां कामभोगप्रसक्तानां त्रिस्फुरा मोक्षदायिनी मया
 चैव पुरा प्राक्ता चतुर्वक्त्रस्य सागरे क्षीरोदप्रणतानां तु कथ्यमाना तु चक्रिणां त्रिस्फुरा ये प्रकुर्वन्ति विषयैरपि निर्जिताः

तेषामपि मया दत्तैर्लोकैर्लोक्या विवर्जितम् । कुरुष्व त्वमुनि श्रष्टा त्रिस्पृशा मोक्षदायिनी ॥ यद्वा बहुभिर्मुनि संश्लेष्य कृतये
च महामुने । कान्तिकेशु छपेत्तु त्रिस्पृशा जायते यद्विदः । सोमनसो मंजेनोपि हत्या कोटि विनाशिनी ॥ यस्याऽप्योपपणो
कृत्वा हत्या युकोर्महेश्वरः । हस्ताद्ब्रह्म कपालं तु तत्क्षणात्पतितं भुवि । कलिकल्मषपापौघमुक्तो देवी त्रिमार्गिणी ॥ उप
देशान्माधिवस्य त्रिस्पृशा समुपोषणात् । विलययाति विप्रैर्द्रपपिष्वन्यषका कथा । जीवोपदेशाच्छक्रस्य हत्यात्तमु
चि संभवा । विनष्टा मुनिमुख्यं द्रिस्पृशा समुपोषणात् । न प्रयोगेन काश्यानुगमत्वां कृष्णसन्निधौ । मोक्षो भवति
विप्रैर्द्रिस्पृशा यं दिने कृता । मरणाच्च प्रयागे तु मुक्तिः काश्या तैथवतु । त्स्नानत्रिणगोमत्यां मुक्तिर्भवति शाश्वती
गृहपि जायते मुक्तिश्चिस्पृशा समुपोषणात् । विपैर्वैतानं नस्य कामभोगान्वितस्य च । निवृत्तविषयस्यापि मुक्तिर्सांख्ये
न दुर्लभा । तस्मात्कुरुष्व विप्रैर्द्रिस्पृशा मोक्षदायिनीम् ॥ नारद उवाच ॥ कीदृशं तन्मुनि श्रष्टा त्रिस्पृशा ख्यमह
व्रतं । मुक्तिं दयद्द्विजातीनां त्वया प्रोक्तं ममाधुना ॥ महर्दिव उवाच ॥ जाह्नव्ये ग्रपुरा विप्रत्रिस्पृशा माधेवनतु प्राची
सरस्वती तीरे कथितं त्वनं कथया ॥ जाह्नव्युवाच ॥ कलिकल्मषपकोघं ब्रह्म हत्या युतैरपि । कलिकाले ह्येकेशस्त्वा
नकुर्वीति मंजले । तेषां पापशतैर्धरैर्महं ह कलुषीकृतं । कथं यास्यति मे देव पातं कं गरुडः खज । प्राची माधव उवाच । क
थया भिनसिदो मां पुत्रिरोद नं कुरु । श्रीमत्स्थलं च मे स्थानं प्राची देवी ममाग्रतः । वहते ब्रह्मतनया दृष्ट्वा ग्रेश्वरेश्वरि
त्स्नानं कुरुष्वानित्यं त्वत्तत्र प्रपृता भाविष्यसि । यत्र ब्रह्म मुता प्राची तत्राहं नात्र संशयः । तीर्थकोटिशतैर्युक्तः सुरैः सह ब्र
ह्मसम्यहः । पवित्रमग्निं यस्थानं हत्या कोटि विनाशिनं । संतुष्टं मया दत्तं यस्मात्प्राणाधिका सिमे । तत्र नश्यति पापा
नियत्र प्राची सरस्वती । विश्वतो ममाग्रं तु कलिकाले तु जान्दहवि । तीर्थकोटि सहस्राणि नित्यं तिष्ठति जगन्हवि । प्राची
सरस्वती ततो यस्य सर्वदेवमज्ञया । ब्रह्मावधात्सुरापां नात गोवधाद्बलीवधान् । ब्रह्मदेवस्त्वं हरणान्माता पित्रो रमूज

नात् चक्रेयवद्गुरुहोदभक्षस्यचभक्षणात् सर्वपापस्यकरणात्प्राचीब्रह्मसुतामुने व्यपोहयतिपापानिस्कृत्स्ना
नेममाग्रतः कुरुत्स्नानं सुरश्रेष्ठविपापात्वंभविष्यसि जान्हव्युवाच नाहशक्नोमिदेवेशं श्रागंतुं नित्यमेव हि कथं न
श्रयंति पापानि कथयस्वेहमाधव प्राचीमाधव उवाच न शक्नोषि यदा गंतुं तत्र त्वं नित्यमेव हि तदान्यत्सं प्रवक्ष्यामि
यस्मान्मरुपादसभवा सरस्वत्यधिकाया च तर्था कोटिशताधिका मत्स्रकोटयधिका चापि त्रिस्त्रिंशत्क्रियतां शुभे
जपहोमाधिका यवञ्चतुर्वर्गफलप्रदा सांख्ययोगापि सायाच त्रिस्त्रिंशत्क्रियतां शुभे यस्मिन्मासे समायाति सि
तावाय दिवा सिता कर्तव्या सा सारिच्छ्रेष्ठे कृते पापात्प्रमुच्यते जान्हव्युवाच कीदृशी त्रिस्त्रिंशत्क्रियतां देवमाख्याहि सु
माधव ईदृशी माहि मायस्य त्वया प्रोक्ता ममाधुना दशस्येकादशी भिद्वादि नैकस्मिन्मया भवेत् त्रिस्त्रिंशत्क्रियतां देवमाधव
देव अन्यथा वदसि प्रभो प्राचीमाधव उवाच आसुरी त्रिस्त्रिंशत्क्रियतां देवमाधव्या परि कीर्तिता वर्जनीया प्रयत्नेन यथा
नारीरजस्वला यथारजस्वला संगोदूषितो ज्ञानवार्तिनां तथेव दशमी युक्तं महि नंदूषित नृणां हत्यायुतशतं
हंति त्रिस्त्रिंशत्क्रियतां एकादशी द्वादशी चरात्रिंशत्क्रियतां दशमी युक्तं महि नंदूषित नृणां त्रिस्त्रिंशत्क्रियतां देवमाधव
कृत्वा पापप्रमुच्येत प्रायश्चित्तः कर्तैर्नरः दशमी विधं जदोपनलभिमिसुरापगे ॥
भुक्तं हालाहलं तेन स्वाविष्टा भक्षणकृतं दशमी मिश्रितेन कृतमेकादशी व्रतं इति मत्त्वान कर्तव्यं महि नंद शमीयुतं
जन्मकोटि कृतं पुण्यं संतानं याति संक्षयं पातयेत्स्वकुलांस्वर्गात्प्रापेद्यौ रवादिपुण्ड्रं शोधयित्वा तु कर्तव्यो मम-
वासरः वृषौ त्याज्यौ विनावौवान् श्रवणादिपुसयुतः जन्म पुण्यक्षयं याति एकादशयुपवासिनां सर्वद्वौ नुविशेपे-
ण संदेहे समुपस्थिते ममाज्ञया च कर्तव्या द्वादशी विल्लभा मम जान्हव्युवाच करिष्ये हं जगन्नाथ त्रिस्त्रिंशत्क्रियतां
तव सर्वपापविनिर्मुक्तभाविष्यामि तवाज्ञया श्रीभगवानुवाच स्वस्थानं गच्छ भद्रं ते माभीः कार्या कदाचन तव

देविसरिच्छेनपापंस्कमिष्यति स्नात्वासरस्वततिथौयेअर्चयित्वातुमाधवं प्रणमंतिजगन्नाथप्रयातिपरमांगतिं
 जान्हव्युवाच विधानमेवब्रूहिब्रह्मन्सर्वेनकरोम्यहं प्रसादयामिदेवेशपरमानन्ददायिनं श्रीभगवानुवाच दा
 मोदरोहेममयःकार्योविचानुसारतः पात्रताधमयकार्यतिलैस्तुपरिपुरितं सजलंतुघटंशुभ्रपंचरत्नसमन्वितं
 वेष्टितंपुष्पमालाभिःकर्पूरगुरुवासितं न्यसेद्दामोदरंपश्चात्स्त्रापयित्वाविलेप्यच परिधानंततःकार्य्यपुराणसमु-
 दारितं पुष्पैःकालोद्भवेःशुभ्रैस्तुलसीपत्रकोमलैः छत्रंविष्णुवेद्यांपादुकेनवसयुते नैवेद्यानिमनोज्ञानिफ-
 लानिसुबहून्पि उपवीतंतुदातव्यंसोत्तरीयंदहनवं वैष्णवंदापयेदंडस्वरूपंसोन्नतशुभं दामोदरायवर्षादौ
 जानुनीमाधवायच गुह्यकामप्रदायेतिकोटवामनमूर्तये हृदयेज्ञानगम्यायकंठवैकुण्ठगामिने सहस्रबाह्वेबा
 हूचतुषीयोगरूपिणे संपूज्यविधिवद्भक्त्यादद्याद्धैव्यविधानतः शुभ्रणनारिकेलनशंखपेरिस्थितेनच सूत्रेण
 वेष्टितेनैवहस्तयोरुभयोरपि स्मृतोहरसिपापानियादित्यंजनार्दन दुःखप्रदुर्निमित्तानिमनसादुर्विचिंतनं न
 रक्तुर्भयदेवभयदुर्गतिसंभवं भयमस्मान्महादेवेहिकंपारलौकिकं तेनदेवेशमारक्षगृहाणार्ध्वनमोस्तुते स
 दामर्कमैमैवास्तुदामोदरतवोपरि धूपदीपचनैवेधंकुर्थ्यान्नीराजनंततः शिरोपरिमुनिश्रेष्ठभ्रामयेद्धारिर्जहरेः
 कृत्वाविधानमेतद्विप्रेजपेस्त्वगुरुततः दद्याद्ब्रह्माणिशुभ्राणिसोष्णीपंचवक्त्रुकं उपानहौचत्रंचमुद्रिकांचकर्म
 डलु भाजनचैवधान्यचसप्तधान्यसदाक्षिणं ततःसंपूज्यदेवेशंकुर्थ्याज्जागरणंहरः गीतंत्यसमायुक्तमुपचार-
 समन्वितं निशातिदेवदेवेशदत्त्वाचार्य्यविधानतः भूमिऋणादिकंकुर्थ्यांजुजीयाद्ब्राह्मणैःसह अनेनविधिनाब्रह्म
 नृत्रिस्पृशासंभवव्रतं यःकरोतिनरोभक्त्याशृण्वक्ष्यामितत्फलं गंगावगाहनेब्रह्मन्वारणस्यांचयत्फलं मन्वं
 तरसहस्रैस्तुत्रिस्पृशाकरणेहितत् प्राचीयामुनस्त्रानेनवर्षकोटिषुयत्फलं तत्फलंसमवाप्तोतित्रिस्पृशाव्रतकृन्नरः

यत्फलतु कुरुक्षेत्रे मयग्रहणाकादिभिः हेमभारशतदत्तैस्त्रिष्टुशकरणेतत् पापकाटिसहस्राणहत्याकोटिश-
तानिच एकेनवोपवासैः प्रदहेत् त्रिष्टुशकृता त्रिष्टुशायात्रतयत्तु अगतानागतप्रदः विनिर्गच्छतिविषमहां
पापशतानिच स्वयंकृष्णनकार्थितपाराशर्यमयात्रतः प्रकाशयत्रतचदलिखित्वावर्णविद्विजे पापोधग्रथित-
स्यापितस्यमुक्तिभविष्यति पुण्यरवाप्यतेविद्वन्सर्वस्मरशतरपि त्रिष्टुशादुलभालोकेप्राप्यतेनवमानवः क-
लोचत्त्रिष्टुशलब्ध्यानकुर्वतनराधमाः तेषां निष्फलजन्माजावतानिष्फलभवेत् प्रतत्त्वतः समुत्पाणिनिनाश्राद्ध-
विनामृतैः कृतायस्त्रिष्टुशाविद्वन्सकृत्प्राप्यकलयुगे इतिपाद्येउत्तरखण्डेउमापतिनारदसंवादेत्रिष्टुशकादशत्रि-
तम् ॥ अथनित्यिकादशीत्रतभविष्योत्तर मुधिष्ठिरउवाच एकादशीत्रतदवानित्यैवकाम्यमववा कथंवाक्कि-
यतदवनीनयमाश्वित्रकादृशाः कृत्वावाक्किफलजतुः प्राप्नोतिपुरुषोत्तम अकृत्वावाकिमाप्नोतिपापवैमधुसूदन ए-
तत्सवसासनप्रसादद्विक्रमहासि श्रीकृष्णउवाच अहतकथयिष्यामिशृणुपाडुकुलाद्वह नित्यमेतद्व्रतानामेकं
रव्यसावर्वाणिक सर्वोश्रमाणासामान्यसर्वधमज्वनराम एकादशीत्रतपरनस्तपुष्यतमभुवि आपिपापसह-
स्राणकुर्वन्नापिसदानरः एकादशीतिथिसम्यगुप्यससुखीभवत् रदताहपुराणानिश्रुतयस्मृतिभिः सह
नभोक्तव्यनभोक्तव्यसंप्राप्तेहरिवासरे भोतानायमदूतभ्यः छिधिभिधीतिजल्पनात् नभोक्तव्यनभोक्तव्यस-
प्राप्तेहरिवासरे वाल्याच्चरुतपापोधदधुसयतचेतसा नभोक्तव्यनभोक्तव्यसंप्राप्तेहरिवासरे दुर्गमागोहि-
येस्वर्गजिगीषतेहितैरः नभोक्तव्यनभोक्तव्यसंप्राप्तेहरिवासरे एकादश्यांनभोक्तव्यपक्षयोरुभयोरपि भु-
क्तेगानासिभक्षस्यपापमाप्नोतिमानवः शुक्रांवायदिवाकृष्णासमुपाप्यसुखीभवत् भुजेत्सुरापानसमपापमाप्ना-
तिमानवः यथाशुक्लातथाकृष्णायथाकृष्णातथेतरा विभेदमनयोः कुर्वन्विद्यायाजायतेकृमिः यथागोतिलवि-

प्राणाकृण्वन्नेवदूषणं तथैवकादशिराजनुप्यपक्षयोद्भयोः उभयोःपक्षयोरान्नैकादश्याद्विजन्मवान् यो
 भुंक्ततरुन्मांसोप्रेत्यचंडालताव्रजेत ब्रह्मचारिगृहस्थोवावानप्रस्थोथवायतिः एकादश्यातुभुजानोभुक्तोमांसं
 समवहि ब्रह्मस्यसुरापस्यस्तेयिनोःगुरुतलिपनः सर्वेषांनिष्कृतिःप्रोक्तानैकादश्यन्नभोजिनः विष्णुरहस्य
 पि यदच्छिद्विष्णुसायुज्याश्रयसपदमात्मनः एकादश्यानुभुजितपक्षयोरुभयोरपि यानिकानिचर्पापानि
 ब्रह्महत्यासमानिच अन्नमाश्रित्यतिष्ठतिसंप्राप्तहरिवासरे तानिसर्वाण्युपाश्रांतिभुजानोहरिवासरे नेहश
 पावनलोकेनराणांमिहविद्यते यादृशपद्मनाभस्यदिनंपातकहानिदं । अश्वमेधसहस्राणिवाजिपेयंशतानिच
 एकादश्युपवासस्यनाहतिपौडशीकला एकादशेद्रियैःपापयत्कृतमेवतिकंचित् एकादश्युपवासेनतत्सर्वविल
 यन्नजेत् एकादशीसमंकिंचित्पापत्राणंनविद्यते स्वर्गमोक्षप्रदाह्यपाराज्यपुत्रप्रदायिनी सुकलत्रप्रदाह्य
 पाशरारोरोग्यदायिनी नर्गागयमुनाभूपनकाशीनचणुष्करं नचापिकारिवक्षन्नरेवानचेदेविका यमुनांच
 ब्रह्मागचतुल्याहारिदिनेनतु अर्नायासेनराजेंद्रप्राप्यतेवैष्णवपदं चिंतामणिसमाह्यपार्श्वक्षयस्यानिधेःसमं
 कल्पपादपतुल्याथवदवादोपमातथा नारदीयेमांधातारंप्रतिवाशिष्ठोक्तम् एकादशीसमर्थेनवह्निनापातकेंद्रं
 भस्मतायातिराजेंद्रप्राप्यतेवैष्णवपदं तत्रब्रह्माणप्रतियमोक्तम् एकादश्युपवासयःसमात्यक्ताहरिद्वर्जं
 कुलत्रपसमुधृत्यआत्मनासहपद्मज तत्रैवमोहिनींप्रतियमोक्तम् एकादश्युपवासोःएकादश्यामुर्चीण्यां हे
 त्यायुतविनश्यतसर्वयज्ञफलभत् अत्रायशास्त्रार्थः एकादश्यानुभुजितपक्षयोरुभयोरपि भोजननिषेध
 रूपविधिश्चवर्णात् तथाचैकादशीमुपवसदित्युपवासविधिश्चवर्णाच्च एकादश्यामुपवासोविधीयतेसंचाहारांश्च
 व्यापिभोजनाभावादापाभावाविशिष्टः सचैवावृत्तस्तदुपेभ्यइत्यादिपरिभाषितः तस्यचैकरणेनिदाश्रव

एतत् करणाञ्जजीवितपुत्रफलकामाद्यधिकारिकः तत्रच सक्रात्यामुपवासकृष्णैकादशीवासरे चंद्रसू-
 र्यग्रहे चवनकुर्व्यात्पुत्रवान्ग्रही इदुक्षेयकसक्रतादकादश्यासितेरे उपवासनकुर्वतयदीच्छेत्सतातध्रुवं
 सक्रात्यामुपवासेनपारणेनयुधिष्ठिर एकादश्यातुकृष्णायज्येष्टपुत्रोविनश्याति इत्यादिस्मृत्यापुत्रवतागृह
 स्थानांकृष्णैकादश्युपवासोनिषिध्यते तथाच शयनीवाधिनीमध्येधाकृष्णैकादशीभवेत् सेवोपायागृह
 स्थेननान्याकृष्णैकादश्यादि भविष्योत्तरवचने नान्यासामष्टकृष्णैकादशीनांगृहस्थमात्रप्रतिनिधेयसिद्ध
 हरिशयनाल्लिगितादिविष्णुवचनेनापुत्रगृहस्थानांतफलकामनोदये चतसृहुरिशयनाल्लिगितासुकृष्णासु
 अधिकारइतिनिर्गलितं अतएव एकादश्यानभुजितपक्षयोरुभयोरपि वनस्थयतिधर्मोयंशुष्कामवसदागृहातिवि-
 ण्णधमवाम्यात् शुक्लवगृहस्थानातित्यातत्रच यानिकानिचपापानीत्यादयोऽथवादाःशतशःसंत्येध अथकाम्यान्त्ये
 कादशीव्रतानि तत्रनरसिंहपुराणे एकादश्यांनरश्रेष्ठउपवासोविधीयते नरसिंहसमभ्यर्च्य सर्वपापैःप्रमुच्यते
 सर्वपापैःप्रमुच्यतेइत्यथवादान्मुक्तिरभिधीयते श्रीभगवद्वाक्य मच्छयनेमदुत्थानेमत्पाश्वपरिवर्त्तनं पयोर्मूलफ
 लाहाराहदिशल्यममापति तस्मादवश्यमत्रोपोषणविधातव्यमितिवाक्यार्थः ब्रह्मपुराणे एकादश्यामुभयपक्षे
 निराहारः समाहितः सत्त्वात्म्यग्विधानेनघौतवासाजितेन्द्रियः स्तोत्रैर्नानाविधैर्दिव्यगतिवाद्यैर्भक्तोह
 रः दंडतत्रणिपातैश्चजयशब्दस्तथोत्तमैः एवसपूज्यविधिवद्वात्राकृत्वाप्रजागर कथयागीतकान्निष्करणैर्गोयंतोवि-
 ष्णुतत्पराः नारदीयेमाधातारप्रतिवासिष्ठः एकादशीस्मृत्यनवनिहनापातकैर्धनं भस्मतायातिराजेंद्रप्रा-
 ज्यतेहरिमादरः रात्रोजागरणकृत्वासमुपोष्यहरोदनं दशवमातृकेपक्षेदेशवपितृपक्षके प्रियायाद
 शपक्षचपुरुषाद्युदरत्ररः आत्मनासाहराजिन्नयनयतेवर्णवपदं तद्वद्वाहवानित्यनत्यनागारिवाहनाः त्रिग्विनः

पोतवासाश्च प्रयाति हरि मंदिरं वाराहपुराणे । एकादश्यां निराहारे ये भुंक्ते द्वादशी दिने ॥ १ ॥ शुक्ला नारायण दिवाह
 णा तद्रतवर्णवमहत् । एताद्विद्वन्सुघोराणि हंति पापानि पार्थिव । अत्र द्वादश भोजन श्रवणात् द्वादशी पारणप्युत
 मिदं व्रतं तत्रैव भविष्य पुराणे ॥ २ ॥ पारणतुत्रयोदश्यां यः करोति न राक्षसाः द्वादश द्वादशी हेति नात्र कार्या वि
 चारणा ॥ ३ ॥ यद्वा भवदत्ता वा द्वादशी पारणादिने ॥ ४ ॥ प्रातरेव तदा कुर्यात्कर्म माध्याह्निकं च यत् ॥ ५ ॥ देव
 लोपि सकृदेति यमानुपारणं भवत्कथं आदिस्तु पारणं कुर्व्याद्युनर्भे ॥ ६ ॥ कुर्न दोष भाक् पारणा यो गृह्य द्वादश्यलभे
 वायुपुराणे कलाप्येकादशी यत्र परतो द्वादशी न चेत् ॥ ७ ॥ पुण्यं क्रतु शतं स्यात्क्रतु योदश्यं तु पारणं ॥ ८ ॥ अत्राक्राजि वि
 न्नियमानि ब्रह्मपुराणे कास्य मास सुरासाद्रलो भवति यथा वर्णं ॥ ९ ॥ व्यायामं च विवास्वं च दैवास्वप्नं यथा जनं ॥ १० ॥ शि
 लापठमसं च द्वादशे तानि वैष्णवाः ॥ ११ ॥ द्विदश्या वज्रयेन्नित्यं सर्वे पापे अभ्युच्यते ॥ १२ ॥ पुनर्भोजनं मुध्या न भोजसा
 याममथ न उपवासं फलं हन्याद्विवा निद्रा च पचमा ॥ १३ ॥ धूहं स्पति शपि दिवा निद्रा पुरा निद्रा पुनर्भोजनं भिभुने ॥ १४ ॥ क्षौद्र
 कास्या भित्तं लद्वादश्यामठ्वजयेत् ॥ १५ ॥ एकादश्यां श्राद्धे सति श्राद्धे शेष भोजनं प्रतिपति नैरंगं तदर्थं ॥ १६ ॥ श्राद्धं कृत्वा
 तयो माहान्नमुक्तं यदा चित् अकृतं तद्वैष्णवादिपिठं हाचोपजायते ॥ १७ ॥ तस्मिन्नेति तदा हारं विनैव श्राद्धे सिद्धिरनन्यगतिकत्वा
 तदा जिघ्रक्षीति संप्रदायविदः ॥ १८ ॥ उपवासोऽयं विदः ॥ १९ ॥ श्राद्धेनैमित्तिकं भवेत् ॥ २० ॥ उपवासं तदा कुर्यात् ॥ २१ ॥ जिघ्रक्षीतसे
 वितो मति वाराहपुराणवचनात् ॥ २२ ॥ उपवासोऽयं विदः ॥ २३ ॥ एकभक्तेन केनैतं वैचार्याचितेनैव ॥ २४ ॥ उपवासं न भक्षयेत् ॥ २५ ॥ शिको
 भवेदिति ॥ २६ ॥ व्रतस्यानित्यतापदनं ॥ २७ ॥ अत्राच्यं शक्तौ प्रतिनिविष्य ॥ २८ ॥ अस्मिन् धर्शरीरस्य व्रते च समुपस्थिते ॥ २९ ॥ अकारयेत् ॥ ३० ॥ येन
 पत्न्या वा पुत्रवा वित्तयान्वितं ॥ ३१ ॥ अतर्भूमिनां शिष्यं ब्राह्मणं क्षत्रिणां द्विभिः ॥ ३२ ॥ उपवासोऽयं ततः ॥ ३३ ॥ जपहोमादिकं च यत् ॥ ३४ ॥ वि
 प्रः ॥ स्यादित्यस्य संपन्नतस्य तत्फलमिति ॥ ३५ ॥ काम्यं व्रतं विधिमाह विष्णुः ॥ ३६ ॥ मार्गं शुक्लं द्वादश्यां समुपोपितो ॥ ३७ ॥

दुर्याभगवतवासुदेवमभ्यचयेत् पुण्यमानुषपनदीपनेवद्यत्रिहोत्राहोत्रतपेणैतमेतत्स्वत्सरं कृत्वा णोपेभ्यः पु
 त्तोभवाति यावज्जीवकत्वात्थेत्वायमवाप्नोति उभयपक्षं द्वादशोऽखिवंस्वत्सरं कृत्वा स्वर्गलोकां यावज्जीवकत्वावि
 दणालिकं अत्र यथापि एकां दश्यामुपोषित इत्युक्तं तथापि द्वादशोऽपूजोऽयम् अधोर्नित्यनिशोधात्तु यत्र द्वादशी नृदिता
 तत्र पूवादिन एकादशोऽयतिरं केनोपवासः कथयः पूजाहोमादितु वासुदेवपदेनैव श्रुतिवलात् इदं तु प्रतिसिद्धं द्वाद
 दशोऽवत्सरं तमेकयात्राजीवमपरं प्रत्युभयद्वादशोऽवत्सरं तमेकयात्राजीवमपरं प्रतिसिद्धं द्वादशोऽवत्सरं तमेकयात्राजीवमपरं
 श्वेतद्वादशोऽवत्सरं तमेकयात्राजीवमपरं प्रतिसिद्धं द्वादशोऽवत्सरं तमेकयात्राजीवमपरं प्रतिसिद्धं द्वादशोऽवत्सरं तमेकयात्राजीवमपरं
 ज्ञानमाभगवतवासुदेवाय स्तननेन मतिनस्वाह तिनं चहामः ॥ कांठ्यः ॥ हविर्वहः ॥ द्वादशोऽवत्सरं तमेकयात्राजीवमपरं
 भाज्याऽउभयत्र बहुत्वानुराधात् मत्स्यपुराणे द्वादशोऽवत्सरं तमेकयात्राजीवमपरं प्रतिसिद्धं द्वादशोऽवत्सरं तमेकयात्राजीवमपरं
 र्भाजयद्भक्तिनृपः - रेभ्यः पदं भवाप्नोति विष्णुव्रतमिदं स्मृतं अत्र द्वादशोऽवत्सरं तमेकयात्राजीवमपरं प्रतिसिद्धं द्वादशोऽवत्सरं तमेकयात्राजीवमपरं
 पितृमातृपितातरस्वसृगवादिभिरुजाः अष्टाश्रमुपाण्यापरस्वयचफलभिरभवेत्तु अत्रानुक्तं पितृको वायुपुराणे
 उपवासानपथेन किंचिद्भयप्रकल्पयते ननु पितृपुत्रांस्तु उपवासात्तु सफलं भवेत्तु तथापि कं नक्तं हि विष्णुप्राप्तम्
 नोदने वाहावृत्तलाक्षारमथानुवाक्य यत्पुत्रगव्ययादिवापि युः प्रशस्तं मत्वात्तरं मुत्तरं च द्वादशोऽवत्सरं तमेकयात्राजीवमपरं
 मलवपि अधिकारः अतः यत्र व्रततांशपस्तोद्विपथत्वं तथैव द्वादशी व्रतस्य विष्णवादीं दर्शनात् मा देवी पुराणे के शं व
 १ भारगण २ माधव ३ गोविंद ४ विष्णु ५ मधुसूदन ६ विष्णुक्रम ७ वामन ८ हृषिकेश ९
 पद्मनाभ १० वासुदेव ११ दामोदरानुजयते युधिष्ठिर उवाच पोस्तुल्यस्य मासस्य कावा एकादशी भवेत्तु किं
 नाम कावाधोऽस्तस्याः कथयस्व जनानां न श्राकृष्ण उवाच मलमासस्य यथापुण्यं त्रिकोनां द्वादशपद्मिनी सोऽपि विता

प्रयत्नपदनीभपुरनयेत् ॥ मलमांसमहापुण्याक्रान्तिताकल्मषापहा ॥ तस्याः फलं कथयितुं न शक्नुवुरात्मनः नाः
 रदायपुराप्रोक्तविधिनात्रितमुत्तमम् ॥ पापानि शान्तिभूमिफलप्रदम् ॥ अत्वावाक्यं मुरारेस्तुप्रोवावाजिमु
 दान्वितम् ॥ यो धौष्ठराजगन्नाथो विधेयप्रच्छवमवित् ॥ अत्वावाज्ञास्तुवचनश्रित्यरुच्छविनेक्षणम् ॥ धृष्टराजन्प्रवक्ष्याः
 त्मिन्नानामध्यगोचरे ॥ दत्तामिदिवसेऽत्रातत्रतारभावविधायितम् ॥ कार्त्तिकमासमसूरश्रवणकान्कोट्टवस्तथा ॥ शाका
 मधुपराद्वचदशम्यादिशिवजयन्तम् ॥ हविष्यान्नचभुजान्तप्रक्षारलवणतया ॥ भूमिशायी ब्रह्मचारी भवेच्चदशमीदिने ॥
 कौदशादिने प्रातः प्रातरुत्थाय सादरम् ॥ विधाय चर्मलत्सर्गं कुप्याहृतयवर्त्मम् ॥ गङ्गापात्रं द्वादशानुकृत्वा शुविर्भुवा
 समीहितम् ॥ सूर्योदये शुभतापस्तनौ परब्रजस्तुधौ ॥ गोमयमूलिकागृहातिलान्दभान् शुजिस्फुल्लान् ॥ चूर्णैरामल्य
 कार्त्तिकविधानं निर्वचयत् ॥ उद्धृतासिखरीहेण कूर्णेन शतबाहुना ॥ भुक्तिक्रहदनासिकाइयपेनाभिमन्त्रिता ॥ त्वं
 मेकुरु पात्रांगलभ्रान्तिशिशिरसहे ॥ हरिपूजनयोग्यममृतिककुरुतेनमः ॥ सर्वौषधिसमुत्पन्नगोवादरमाधिष्ठितपवि
 त्रकरणभर्मणवयतुर्गम्य ॥ द्वादष्टदिवसं भूताधात्रीभुवनभावनी ॥ संस्पृष्टपापावगंभेनिर्मलकुरुतेतत्तु ॥ देव
 देवजगन्नाथशखचक्रगदाधरम् ॥ देहि विष्णोर्ममानुजानं वतीं वर्गाहनैः ॥ वारुणाश्च जपेन संवाप्स्व तान् कुर्याद्विधान
 तः ॥ गंगादितापसंस्मृत्ययत्र कुत्रजलाशये ॥ पशुचारुसमाजयेद्यन्नाविधानं न्यस्य तम् ॥ मुखेष्टचक्रद्वयेवाहो हिरस्मि
 चाप्यधः ॥ परिधाय सुखवासो शुक्लशुचिहास्त्रं ॥ त्रतः कुर्याद्वरेः पुजामं प्रापं पवित्रश्रुतिः ॥ संध्यामुपास्य विधिना
 तपयित्वा पितृसुरान् ॥ हरेर्मादिरमागम्य पूजयेत्कमलां पतिम् ॥ स्वर्णमापकृतं देवराधिकासाहितं हरिम् ॥ पार्वत्यास्ते
 हितं देवपूजयद्विधिपूर्वकम् ॥ कुम्भोपासन्य सेह वृत्तात्पुत्राय मन्त्रैः ॥ दिव्यवस्त्रसमायुक्तं दिव्यगोधानुवासितम् ॥ त्रयो
 परिन्यसेत्पवितीधरां ॥ व्यहृण्य च तस्मिन् संस्थापयेद्ब्रह्मविधिना पूजयेत्ततः ॥ संस्त्राप्यसालिलैः ॥ श्रेष्ठैर्गन्धधूपान् दिवा

[illegible]

वचःश्रुत्वा पुलस्त्यो मुनिव्रवीत् ॥ शृणु वत्स प्रवदयामि कार्तवीर्यसमुद्भवम् ॥ पुरा त्रितायुगे राजन् माहिष्मत्यां
हत्तरः ॥ हे हयानां कुलजातः कृतवीर्यो महीपतिः ॥ सहस्रं प्रमदास्तस्य नृपस्य प्राणवच्छभाः ॥ न तासां तनयं किंचिच्छे
भराज्यधुरंधरं ॥ यजन् देवाऽपि पृथग्निर्महान् प्राचिकित्सा महत्तरान् ॥ तेषां वाक्याद्भूतं कुर्वन् न लेब्धस्तनयस्तदा ॥ सुतो नि
नातदारज्यनसुखाय महीपते ॥ क्षुधितस्य यथा भोगानभवंति सुखप्रदाः ॥ विचार्य चिन्तय पतिस्तपस्तपन्तु मनोदधे
तपसैव सदा सिद्धिर्जायेत मनसेऽस्मिन्तां ॥ इत्युक्त्वा सौप्तभार्थश्च धीरवासाजटाधरः ॥ तपस्तप्तुगतः सद्योगहृन्त्यस्य सु
मंत्रिणः ॥ निर्गतं च पतिविक्षयपद्मिनी प्रमदोत्तमा ॥ हरिश्चन्द्रस्य तनया इक्ष्वाकुलसंभवा ॥ प्रतिव्रता प्रियदृष्टास्त
पस्तपन्तु कृतार्थम् ॥ भूषणां निपरित्यज्य वीरमेकसमाश्रयत् ॥ जगाम प्रतिनासाधिपवर्तते गंधमादने ॥ गत्वा तत्र तप
स्तेपे वर्षाणां मयुतेनृपः ॥ न लेभे तनयं राजा ध्यायन्देवगदाधरं ॥ अस्ति स्त्रायुमयं कांतं दृष्ट्वा सा प्रमदोत्तमा ॥ अनुस
यामि हासां ध्वीपं प्रच्छविनायां न्विता ॥ भर्तुः प्रतपतः सा ध्विवर्षाणामयुतगतं ॥ तथापि न प्रसन्नो भूत्के शवः कृष्टनाशनः ॥
व्रतं मे महोभागे कथय स्वयथा तथं ॥ येन प्रसन्नो भगवान्मम भक्त्या प्रजायते ॥ येन मे जायते पुत्रश्चक्रवर्ती महत्तरः
श्रुत्वा तस्यास्तु वचनं पतिव्रतं परायणां ॥ यं प्रव्रजंतं पतिस्वयं प्रव्रजदीक्षितं ॥ तदा प्रावाच स तुष्टा पद्मिनी पद्मलोचना
स्नात्वा मालिन्धुषे सुभ्रुमा सद्वादशसंभितं ॥ द्वात्रिंशद्दिनैश्च्य भवति मासः पूर्णः शुभान्तरे ॥ तन्मध्मे द्वादशी युगं मंपादनी
परमां तथा ॥ उपोष्यात् प्रकर्तव्यं विधिना जागरेः समम् ॥ शीघ्रं प्रसन्नो भगवान्भविष्यति सुतप्रदः ॥ इत्युक्त्वा क
थयत्सर्वमया पूर्वोदितं नृपः ॥ विधिं व्रतस्याविधि वत् प्रसन्ना कर्दमां गजा ॥ श्रुत्वा व्रतं विधिं स वै यथोक्तं मनसूयया ॥ चक्रे
राज्ञी च तत्सर्वं पुत्रप्राप्तिं भविष्यती ॥ एकादश्यां निराहारं सदा जाता च निर्मला जागरेण युता रात्रौ गीतं नृत्यं समं न्विता
पूर्णे व्रते च वै शीघ्रं प्रसन्नः के शवः स्वयं ॥ वभाषे गरुडारूढा वरं वरयं शोभने ॥ श्रुत्वा वाक्यं जगद्वातुः स्तुत्वा प्रीत्या शु

चिस्मिता ययावयवरं वृद्धि मम भर्तुर्महत्तरं ॥ पद्मिन्यास्तद्वचः श्रुत्वा कृष्णः प्रीतिः प्रियंवदां ॥ त्वया हंतो पितो भद्रे
 प्रत्युवाच नर्दनः ॥ मलिम्लुचश्च श्रमासौ सौ नान्यो मे प्रीतिदायकः ॥ तन्मय्येकादशीरम्या मम प्रीतिविवर्धना ॥ सात्व
 योपोपिता सुभ्युपयोक्तविधिना शुभे ॥ तेन त्वया प्रसन्नो हं कृतोऽस्मि सुभगानने ॥ तव भर्तुः प्रदास्यामि वरं यन्मनसेऽपि सतं
 इत्युक्त्वा नृपतिं प्राह विष्णुर्विश्वार्चिनाशनः ॥ वरं वरय राजेंद्र यत्ते मनसा सिंहाक्षितः ॥ संतोषिता हं प्रियया तव सिद्धिं चि
 कीर्षया श्रुत्वा तद्वचनं विष्णोः प्रसन्नो नृपसत्तमः ॥ वने सुतं महाबाहु सर्वलोक नमस्कृतम् ॥ न देवैर्मानुषैर्नागैर्देवैर्त्यदा
 नवराक्षसैः जेतुं शक्यो जगन्नाथ विना त्वां भूसूदन ॥ इत्युक्तो वाढमित्युक्त्वा तत्रैवांतरधीयत ॥ नृपोऽपि सुप्र
 सन्नात्मा हृष्टः पुंष्ठः प्रियायुतः ॥ समायात्स्वपुरं रम्यं नरनारी मनोरमं ॥ स पद्मिन्यां सुतं लेभे कर्तव्यं महबलं ॥ न तेन स
 दृशः कश्चित् त्रिपुलोकैः पुमानवः ॥ तस्मात्पराजितः संख्येरावणो दशकंधरः ॥ न तं जेतुं समर्थोऽस्ति त्रिपुलोकैः कुक्कभ्यन
 विना नारायणं देवं चक्रपाणिं गदाधरं ॥ न त्वया विस्मयः कार्यो रावणस्य पराजये ॥ मलिम्लुचप्रसादेन पद्मिन्यां श्र्या
 प्युपगमात् ॥ दंशो देवाधिदेवेन कर्तव्यो महाबलः ॥ इत्युक्त्वा प्रयायौ विप्रः प्रसन्नेनंतरात्मना श्रीकृष्ण उवाच ॥
 एतत्ते सर्वमाख्यातं यत्पृष्ठो हं त्वयानघ ॥ मलिम्लुचस्य मासस्य शुक्लायाः ॥ संभवो महान् ॥ ये करिष्यन्ति मनुजास्ते
 यांस्यतिहरेः पदं ॥ त्वमेवं कुरु राजेंद्र यद्यदेव च एतमभीप्ससि के श बस्य वचः श्रुत्वा धर्मराजोतिर्हर्षितः ॥ चक्रे व्रतं विधाने
 नवं धुभिः परिवारितः ॥ ॥ सूत उवाच ॥ एतत्ते सर्वमाख्यातं यत्पृष्ठो हं पुरा द्विज ॥ पुण्यं पवित्रं परमं किं भूयः
 श्रोतुमिच्छसि ॥ एवं विधये पवित्रं मनुष्या भक्त्या करिष्यन्ति मलिम्लुचस्य ॥ उपोपिता येस्तु सुखप्रदा त्वाया शुक्लपक्षे
 भुवितेऽपि धन्या ॥ श्रोष्यन्ति ये तस्य विधिं समग्रं तिप्यंशभाजो मनुजाः प्रशस्ताः ॥ येषु पाठिष्यन्ति कथां समग्रं ति वेगं
 मिष्यन्ति हरेर्निवासं ॥ इति श्री आधिकशुक्ला एकादशी समाप्ता ॥ ॥ अथ आधिककृष्णा एकादशी कथा ॥ युधिष्ठिर

उवाच ॥ "मलिनलुचंस्यमासस्य कृष्णाकाकथ्यते विभो । किनामको विधिस्तस्याः कथयेत् स्वर्जगुप्तते ॥" श्रीकृष्ण
 उवाच ॥ परमेति समाख्याता पवित्रापापहारकाः । भुक्तिमुक्तिप्रदान्दणस्त्रीणां चापि युधिष्ठिरः । पूर्वोक्तविधिना
 कार्याया कृष्णैकादशीजनैः । पूजयेत्परया भक्त्या नानास्त्रादेव नरोत्तमः । अत्र ते कथयिष्यामि कथमेतान्नो रमां । कां
 पिल्य न गरेजांतां मुनीनामग्रतः श्रुतां । आसीद्भिज्जवरः कश्चित्सुमेधानामधार्मिकः । तस्य पत्नी पवित्रास्यापातिव्र
 त्यपरायणा । कर्मणा केन चिद्विप्रो धनधान्यविवर्जितः । नृकापिलभत भिक्षाया च न्नपि परे न्वहून् । न भोज्यं लभ
 तेतादृङ् न वस्त्रं न वमडनं । रूपयौवनमार्धुन्यनारीशुश्रूषते पतिम् । अतिथिपूजयेत्कापितदासाक्षुधितागृहे । इष्टं त्ये
 व विशालाक्षी चाम्लानमुखपकजा । विलास्य भार्या सुदती कर्षती स्वं कलेवरं । न भर्तारकाचिच्चैव नस्त्यन्नामिति भावते
 विचार्य ब्राह्मणश्चिरोभार्यायाः प्रेमवधनं । निदम्भाग्यस्वकविप्रः प्रोचैवाक्यं प्रियंवदां । कांतेरोमिकं कथं न मया
 लभ्यते धनं । याचयामिन राभ्यया न्नयच्छति चेमेधनं । किं करोमि क्व गच्छामि धनलब्धये । यास्मिन्देशे च यत्राप्यभ्याग्यते तत्रैव लभ्यते । उद्य
 णि गृहकार्थेन सिध्यति । देहाज्ञापरदेशाय गच्छामि धनलब्धये । यास्मिन्देशे च यत्राप्यभ्याग्यते तत्रैव लभ्यते । उद्य
 मेन विनासिद्धिः कर्मणानोपलभ्यते । तस्माद्बुधः प्रशंसति सर्वथैव शुभोद्यमं । श्रुत्वा कांतेत्यवचनं सा श्रुनेत्रा विचक्षणा
 प्रोवाच प्राञ्जलिभूत्वा विनयानतः कधरा । त्वत्तोनास्ति स विज्ञाता त्वया ज्ञाता ब्रवीम्यहम् । हतैरपि णो न रात्र्युः शश्वत्सा
 धुं ह्यसोऽपि । पूर्वदत्तं हिलभ्येत यत्र कुत्र महीतले । विनादानं न लभ्येत मे रौकन कपर्वते । पूर्वदत्ता हि य विद्यापुर्वे
 दत्तं हि यद्वनं । पूर्वदत्ता हि या भूमि र ह जन्मनि लभ्यते । यद्वात्रा ललितं भालेत तत्रैव हिलभ्येत । विनादत्तेनैकिका
 पिलं भतेनैव किंचित् । पूर्वजन्मानि विप्रैर्द्रुनमयान त्वया क्वचित् । सत्पात्राणां करे दत्तं स्वेत्पलभूयं पिसद्वनम् । इह देशे प
 रे वापि दत्तं सर्वत्र लभ्यते । अन्नमात्रं तु विभ्वेशो विनादत्तेन यच्छति । तस्माद्ब्रवीन्नाम ग्यस्थातव्यं भवतामया । भव

द्वितीयं विष्णुमिश्रणमात्रं महामुने । नैर्ममता न पिता आतानं श्रीश्रुश्रुरोजनं ॥ न सत्कुर्वति तां किं पितृस्वजनाभ्यापरे
 कुतः । भर्तृहर्नि विनिर्दत्तदुर्भगेति वदति तां । तस्मादत्र स्थिरो भूत्वा विहरस्व यथा सुखं ॥ भवतु भाग्ययोगेन प्राशि
 श्र्यात्र भविष्यति । श्रुत्वा तस्यास्तुवर्चनी स्थितस्तव विचक्षणः । तावत्र समायातः कौडिन्यो मुनिस्ततः ॥ दृष्ट्वा समा
 गतं हृष्टः समं धाद्विजसत्तमः ॥ संभार्यः सह सोत्थाय न मामाशिरसा सकृतः ॥ धन्यास्स्य नु गृहीतोऽस्मि स फलं जीवितं
 मेमं यद्वृष्टा मिमं हं द्रागयदित्युवाच मुनीश्वरः - दत्त्वा सुविष्टं तस्मै पूजयामास तं द्विजं भोजयित्वा विधानेन पत्र
 छत्रं मंदोत्तमं विद्वन्केन प्रकारेण दारिद्र्यस्य क्षयो भवेत् विना दं च कथं लभ्येद्वनं विद्याकुटुविनीं । मां भजतां
 परित्यज्य गंतुं कामोद्यं वर्तते अन्यदेशे परानलोकान्याचितुं परपत्ने रक्षितोऽस्ति मया विद्वन्हेतुवाक्यं महत्तरैः
 नोदं तं लभते किंचिदित्युक्त्वा सा निवारितः ॥ मम भाग्यान्मुनीन्द्राद्यत्वं त्रैवसमागतः त्वत्प्रसादाद्द्विरिदं मे शी
 व्रतं शनैः संशयः । केनोपायेन विद्वद्विरिदं न श्यति ध्रुवं । कथं यत्स्वकृपाभिधो व्रतं तीर्थजपादिकं श्रुत्वा तस्याः
 मुं शीलं विभाषितं मुनिपुंगवः ॥ प्रोवाच प्रवरं चित्ते विचार्य व्रतमुत्तमं मल्लिखुचे महाभागे व्रतानामुत्तमं व्रतं । सर्व
 पापेषु शमनं दुःखदं रीद्विनाशनं ॥ परमाना न विख्याता विष्णोऽस्ति धिरनुत्तमा मल्लिखुचे तु या कृष्णा भुक्तिमुक्तिः
 फलं प्रदा ॥ तस्यामुपैष्य कृत्वा धनधान्ययुतो भवेत् । विधिना जागरेत् साकं गीतवादित्रसंयुतं ॥ धनदेन पुराचीर्षिः
 व्रतं तं तस्य शोभनं । तदा हृष्टेन रुद्रेण धनामधिपः कृतः ॥ हरिश्चद्रेण च कृतं पुराकीर्तं सुतेन वै पुनः प्राप्ता प्रियते
 न संज्यं निहतं कटकं ॥ तस्मात्कुरु विशालाक्षि व्रतं भक्तसुशोभनं । विधिना विधियुक्तेन समं जागरेण न च । इत्यु
 क्तां द्विधिसर्वकथं यामां सवादवः ॥ प्रीत्या परमं संतुष्टस्ततो भजेत्या प्रसादितः ॥ पुनः प्रोवाच तं विप्रं च रात्रा तत्र तं शुभं
 वर्यानुष्ठानमात्रेण भुक्तिं मे किं श्रं प्राप्यते ॥ परमादिव्रसे प्रातः कृत्वा पूर्वाह्णं किं विधिः ॥ कुर्यात्सुनिधयान् शक्त्या प्रंच

रात्रव्रतदरात् प्रातःकृत्वा निराहारायां स्तिष्ठेद्दिनपंचकं सगच्छद्दृष्टवस्थानपितृमातृप्रियायुतः एकांशनस्तु-
 यामयादिनानापचकरः भोजितेति नाविधिना स देवासुरमानुषः पूर्णकर्मतोर्येन यो देदाति द्विजातये दत्तं तेन वस-
 कले ब्रह्माडसचराचरं तिलपात्रतुयेदद्याद्ब्राह्मणाय विपश्चिते तिलसंख्यावसेत्स्वर्गं सनरोनाकमडले घृतपात्रतुयो
 दद्यात्तत्त्वापचदिनेनरः सभुक्त्वा विपुलान् भोगान्सूर्यलोके महयिते ब्रह्मचर्येण यास्त्विष्टे दिनानां पचकरः स सर्वगोभू-
 जते भोगान्स्वर्गदृष्ट्याभिः सममुदा एवं विधव्रतं साध्विकुरुत्वं पतिना शुभे धनधान्ययुताभृत्वा स्वर्गयास्यति सुब्रते
 इत्युक्त्वा सा ब्रतचक्रे कैडिन्येन यथोदितं भर्तृत्वा समभावयुतास्नात्वा मासिमलिम्लुचं पचरात्रव्रते पूर्णपरायाः
 त्रियस्युता सा पश्यद्भ्राजभवादायांतनपंदनं दत्त्वा नवीनं भुवनं दिव्यवस्तुसमन्वितम् वासयामास विधिना वि-
 धिना प्रेरिता स्वयं दत्त्वा ग्रामं वृत्तिकरं ब्राह्मणाय समुधसे प्रसन्नस्तं पसारजासंस्तुवात्स्वर्गदं ययो मलिम्लुचं स्वयं मा-
 सस्य परायाः परमादरात् कृणाद्युपोषणात्सद्यः पंचरात्रव्रतेन च सर्वपापविनिर्मुक्तं सर्वसौख्यसमन्वितं
 भुक्त्वा भोगान् प्रियासाधं भते विष्णुपुरं यौ येकरिष्यति मनुजाः पराया ब्रतमुत्तमं पंचरात्रभवं पुण्यं मया वक्तुं न श-
 क्यते पुष्कराद्यानि तीर्थानि गगादासरितस्तथा धेनुमुख्यानि दानानि तेन चार्णानि सर्वथा गया आदिकृतं ते-
 न पितरः परितोषिताः ब्रतानि तेन चार्णानि ब्रतखंडादितानि वै द्विपदा ब्राह्मणः श्रेष्ठो गौर्वरिष्टाचतुष्पदा देवा-
 नां वासवः श्रेष्ठस्तथामासो मलिम्लुचः मलिम्लुचे पचरात्रं महापापहरस्मृतं पंचरात्रे च परमापधिनी पापशो-
 विणि साप्यशकः प्रकर्त्तव्या यथा शक्त्या विक्षणे मानुषजनुरासाद्यानस्नातायै मालिम्लुचः तेजन्मघातिनानू-
 ननोपोष्यति हरेर्देन चतुराशीतिलक्ष्णाणि कामतया नि सकटे प्राप्यते मानुषजन्म दुलभं पुण्यं संवयैः तस्मा-
 काय्यं प्रयत्नेन परमाया ब्रतं शुभम् ॥ श्रीकृष्ण उवाच ॥ एतत्सर्वमाख्यातं यत्पठेद्दत्तं हव्या न धमालिं म्लुचस्य

बाह्यन्वपण्यत्नमकुर्वन्नाग्निदर्शने कर्मिकटपतगाश्चपप्रच्छुस्त्रिदिवौकसः । हहोभेकाभैर्कावाङ्क्षियुष्माभिलक्षि-
 तः क्वचित् हेगजाः सात्त्विकात्रूतयदिवोविदितोनलः । गजाः प्राचुरितोवन्दिः शीघ्रशरवर्नगतः शशापाग्निर्गजा-
 न्निहान्निगणवोभविष्यति शय्त्वाविनिर्गताश्चाग्निर्वनानस्माद्द्रुतगतः देवाश्चानुग्रहचक्रुस्तेपासानुग्रहास्थिताः
 सज्ञयाचेष्टयात्रोक्तवित्तवोभविष्यति अनुग्राह्यचतान्दवाअपृच्छच्छुक्शारिकाः ताऊचुर्वशमध्येग्निर्गत्वापश्यत
 नेपुणनष्टः शशापतानाग्निर्विपरीताभविष्यथ सदेवजिह्वायुष्माकंवदतांचास्पृष्टाक्षरं देवैरनुगृहीतास्तेहियमाणं
 भविष्यति दृष्ट्वाचविवुधाः सर्वपक्षिणपक्षिणांवर जीवजीवकनानमानंभोभोसत्यंवदस्त्वनः । क्वचिद्दृष्टस्त्वय
 वन्निहवनेस्मिन्चरतांसदा नभद्रवाप्यभद्रवाकिमिदंचवचोब्रवीत भूयोभूयोपिष्टश्चनान्यांसोच्चारयाद्भिरनु
 ष्टस्तदाब्रवीद्वह्निश्चिरजीवददामिते यस्मान्नाकिचिदुक्तेतरस्माचित्रतनूरुहः । जीवजीवपुनर्जीवयावदिच्छांत
 वायुयः द्वितीयैतेवरदग्निजीवजीवकशोभनं व्यक्ततेमानुषीवांचास्फुटार्याचर्भविष्यति कश्चिद्यादितवाघंस्तो
 द्बद्धस्नानकरिष्यति सप्तधाषोडशाब्दभिः क्षणात्स्नातोभविष्यति मांसयश्चत्वदीयैर्भक्षयिष्यत्यनिर्दितं अ
 जरश्चामरश्चैवसर्वकालभविष्यति एवंदत्त्वावरांस्तस्यवन्दिह्यंशमथाविशत् विवुधाः प्राप्यतत्रैवमपश्यन्वंशम
 ध्यग ऊष्मणाज्ञातकल्मापज्ञात्वांसहृष्टमानसाः तुष्टावंशमयोचुस्तेदेवास्त्रिभुवनेश्वराः । ऊष्मणाकलुषोभ
 त्वाश्चाग्निर्गर्भधिरिष्यसे आगृहवैष्णवोयाष्टब्रह्मचारीचनोष्ठकः । पुत्राग्निपालनेपुण्ययदधृष्टवेदवादिभिः
 वह्नकल्मषयाष्टेप्राप्नोतीतिहद्विजोत्तमः । वंशस्यानुग्रहकृत्वादेवावन्दिमथाब्रुवन् । दह्यमानस्तुतेनाग्नि
 र्गीगायाः प्राक्षिपजलं दह्यमानेज्जितवतीर्गांशरवेनचतत् तत्रजातोकुमारोसौर्गांगग्निर्हरसंभव
 शक्तयाजघानतदुष्टतारं देत्यसंयमः एतत्सर्वमाख्यातमग्नेनांशस्थकारणम् ॥ युधिष्ठिरउवाच ॥

तः कांचित् हे गजा सांख्यिका ब्रूयतां दवां वा दत्तानलः । गजा प्राचुरतावान्हः शस्त्रशरवनेन गतः शशापाग्निर्गजा-
न्निहृविगुणावो भविष्यति शस्त्राविनिर्गताश्चाग्निर्वनातस्मादद्भुतगत देवाश्चानुग्रहं चक्रुस्तेषां सानुग्रहास्थिताः
संज्ञया चेष्टया प्रोक्तं विदितवो भविष्यति अनुग्राह्य च तन्दिवा अपृच्छच्छुक्रशारिकाः ता ऊचुर्वं शमध्यग्निर्गत्वा पश्यत
नैपुणंष्टः शशापतानाग्निर्विपरीता भविष्यथ स देवजिह्वा युष्माकं वदतां चारुपुटाक्षरं देवैरनुगृहीतास्ते हि यमाणा
भविष्यति दृष्ट्वा च विबुधाः सर्वे पक्षिणं पक्षिणां वरं जीवं जीवकनामानं भो भो सत्यं वदस्व नः कचिद्दृष्टव्यं
वन्दिहं नो रिमन् चरतां सदा न भद्रं प्राप्य भद्रं वा किमिदं च वचो ब्रवीत भूयो भूयो पिष्टश्च नान्यां सोऽचारयद्दिनं तु
ष्टस्तदा ब्रवीद्बह्विश्चरजीवददामिते यस्मान्नां किंचिदुक्ते तस्माच्चित्रतनूरुहः जीवं जीवपुनर्जीदया वदिच्छत
वायुषः द्वितीयं ते वरं ददामि जीवजीवकशोभनं व्यक्तते मानुषी वा चारुपुटाक्षरार्थं च भविष्यति कश्चिद्वदितवाधस्ता
द्वदस्मान् कारिष्यति सप्तधा षोडशाब्दांभः क्षणात्स्नातो भविष्यति मांसं यश्च त्वदीयैर्भक्षयिष्यत्यनिर्दिष्टं अ
जरश्चामरश्चैव सर्वकालं भविष्यति एवं दत्त्वा वरं तस्य वा न्हि वं शमथा विशत् विबुधाः प्राप्य तत्रैव मपश्यन् वं शम
ध्यगं ऊष्मणा ज्ञात कल्माषं ज्ञात्वा सिद्धिं लभन्तः तुष्टा वं शमथोचुस्ते देवास्त्रिभुवने श्वराः । ऊष्मणा कलुषो भू
त्वाश्चाग्निर्गर्भधरिष्यसि यां गृही विष्णवो यांष्ट्र ब्रह्मचारी च नोष्ठिकः । पंचाग्निपालेन पुण्ययदधृष्ट वेदवादिभिः
बहुं कल्मषयुष्मिन् प्राप्नोतीह द्विजोत्तमः । वंशस्यानुग्रहं कृत्वा देवा वान्हि मथा ब्रुवन् दह्यमानस्तु तेनाग्नि
र्भीगायाः प्राक्षिपज्जले । दह्यमानोऽज्ञितवती गंगा शरवेन च तत् तत्र जातो कुमारो सौ गंगाग्निहरं संभवः
शक्त्या जघान तं दुष्टतारं कदैत्यसंघं एतत्ते सर्वं मां कृपातमग्नेर्नाशस्य कारणम् ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥

देवा आगिरसं प्राहुस्ते जरा शिमकल्मषं ॥ संप्रणम्यो चुरन्निवकुतुवावन्महीतले ॥ पूर्वयथाग्निः कृतवान्त
 थात्वमपि सत्तमं ॥ यावदाग्निं प्रपद्यामः कासौ नष्ट कतिष्ठति ॥ एवं मुक्तः स देवस्तु अग्निं त्वंकृतवांस्तदा ॥ देवैर्दृष्टो य
 दाह्याग्निस्तस्तसर्वं निवेदितं ॥ देवकार्यं कृत तस्मिन् देवा वह्निर्थाब्रुवन् ॥ अग्ने श्निवंकुरुष्व त्वमगिरास्तु यथा ॥ पुरा एव
 मक्तः सुरवह्निश्चितयामास दुःखितः ॥ केन मे पहतं तेजः केनाग्निं त्वंकृतं त्विह ॥ अथाग्ने गिरसं दृष्ट्वा तेजो राशि मकलमपं मु
 चाद्यः मुचमस्थानं वचस्तीपकरं शृणु ॥ अहतं ते नयः श्रेष्ठो भविष्ये प्रथमो मुने ॥ एह रूपतीति नाम्ना वै तथान्वेह वः ॥ मुताः
 एव मुक्ते मुनिस्तुष्टौ बहू न जनयन्नुतान् ॥ बन्धं न सो जनयामासं पुत्रान् पौत्रांस्तथा गिराः ॥ अत्राप पुनराग्नि त्वमग्नि र
 स्यात्तिथौ नृपः ॥ सर्वमेव चतुर्दश्यां संजातं हव्यवाहनं ॥ हव्यवाहनं देवानां भूतानां गृह्यचारिणा ॥ तेनेष्टयतिथिस्तस्मै
 रुद्रेण प्रातिपादिता ॥ पूजिते पतिथि देवैर्दिविस्थैश्च नृपैरपि ॥ बलिमाधातुमन्वाद्यैरन्यैश्च नहुयादिभिः ॥ प्रिया शंखह
 तानां च सग्ने मे यत्र कुत्रचित् ॥ अज्ञातं तिथयो ये च व्यालैश्च पिहिंसिताः ॥ नदी प्रवाहे पतितोः समुद्रे पर्वते ध्वनिः ॥ ये च वै
 पतितानां च तोर्याभिर्दुहने मृगाः ॥ उद्धग्धातिनो ये च यैव चात्मह नोजनः ॥ तेषां शस्तं चतुर्दश्यां श्राद्धं सर्वं सुखं प्रदम् ॥ आर्द्धा
 नि चैव दद्यानि दानानि सुवद्भ्योऽपि ॥ प्रभूत फल भोज्यानि उपतिष्ठति तां नरां ॥ एवं तिथिरयं राजन्नाग्ने यो पठयतो द्विजैः
 अस्यामनारथयय समुद्दिश्य ह्युपोपतिः ॥ ददाति तस्य तद्वन्दिः ॥ साग्ने सर्वस्व रंगते चतुर्दश्या निराहारः ॥ समभ्यर्च्य
 त्रिंशच्च न ॥ पुष्पधूपान् दिने वधौ रात्रौ जारणेन च ॥ पंचगव्य निशि प्राशय स्वपद्मौ विमत्सरः ॥ इदं यामाकार्थं वा भुङ्क्ता
 तलक्षारं विवाजितं ॥ हामः कृष्णातिलैः काण्ड्यः ॥ शतमष्टोत्तरं नृप ॥ अग्नय हव्यं वाहाप सोमायां गिरसे नमः ॥ ततः
 प्रभूता विमलैस्तप्य पचामर्तः ॥ शिवः ॥ पूजयित्वा विधानेन ॥ होमं कृत्वा तथैव च ॥ उदरि र्ये न्मन्त्रं मे न कंवाशि
 रासि चाजलि ॥ नमोऽस्मिन् गयितुं भ्यनमः ॥ स्यात्तु शिखरेण ॥ पुत्रान्यच्छुम्बस्व यच्छमोक्षयच्छनमास्तुते ॥ निराजनं ततः

यदाग्रनष्टाद्वानिकेनाग्निवर्तदाकृतं भूयोपिकेनकालेनः शिरीरिभित्वमांसवान् ॥ श्रीकृष्णउवाच ॥
 उत्थागिरिसर्वमासोद्व्यतिकरोमहान् अहंविद्यातपोभ्यावैतथाध्यायश्रुतेनच उततथ्येनेवमुक्तस्तुअंगिराः
 प्राहृतमुनि गच्छावब्रह्मसदननिश्चयस्तत्रनोभवेत्तोगत्वाब्रह्मसदनमरीचिप्रमुखोद्विजः उपेतंचान्धमुनि
 भिब्रह्माराजपिसंगमे उततथ्यः प्राहसंब्रह्मकान्तुषस्तप्तमानसः ज्यायान्वैकोधमोस्माकमिति नो कथ्यतांस्फुट
 अथोवाचमुनाब्रह्मतावुभौकुहमानसौ आनयध्वं दुतंगत्वादिवुधाभुवनेश्वरान् ततोविवादपइयामिभवततैः
 समत्पच ततस्तासाहतागत्यऋषीन्देवान्समानयत् लोकपालोन्महेद्रादीन्सयमानचरुणानिलौ स्वाध्यान्म
 रुद्रणान्विश्वानृषीन्भृग्यत्रिनारदान् गंधर्वाङ्किन्नरान्यक्षान् राक्षसान् देत्यदानवान् नायातस्तत्रतिगमांशुः
 सर्वचैन्यसमागताः दृष्ट्वाचविवुधान्सर्वान्ब्रह्माप्रोवाचतादृषीन् आनयध्वमितः सूयः साम्नावान्येनवापुनः
 एवमुकागतस्तावदुततथ्यः सूर्यमंडलं सगत्वाप्राहमर्त्तंडशीघ्रमेह्यं कर्त्तुं ससदं सुउततथ्यमथोवाचकंधुब्रह्मन्त्र
 जान्पहं ताप्य्यातिवकाह्यत्रभुवनमयिनिर्गते एवमुक्तेमुनिः प्रायाद्यत्रदेवेसमांगमः आचचक्षेयंयत्रो
 कभास्त्वतातपनप्रति उवाचागिरिसब्रह्मत्वमेनशीघ्रमानंयः सतथोकोगतस्वत्रयत्रासौतपतेरविः एह्येहि
 भगवन्स्यतापिष्यभुवनप्वह एवमुकोगतः सूर्यो यत्रदेवसमांगमः स्थित्वामूहृत्तेप्रोवाचकिवाकार्यमुपस्य
 त एष्टमेवमर्त्तंडब्रह्माप्रोवाचसादर गच्छशीघ्रनदहतिभुवनयावदंगिराः दग्धंप्रायस्तुगोलोकोयत्तेतृ
 णापगलः पाटलोहरितः शोणः श्वतोवर्णः प्रतापतः शार्ङ्गदीपः कुरुद्वीपः चंद्रीपः संपतनः द
 ग्धमगिरसासवभूयापिप्रदहियति यावन्नसर्वदहतिभुवनतद्वदंगिराः गच्छतावदितिः शोघ्रस्वस्थनितिष्ठभास्कर
 एवमुकोथतपनः स्वस्थानमाधिरूढवान् विसृष्टवानगिरिसंसकाशममृतांशिनां गत्वागिराउवाचदब्रूनांकंकुरवांण्यहं

देवा आगिरसं प्राहुस्ते जरा शिमकलम्बं संप्रणम्यौ चुरशित्वं कुरुतां वन्महीतले पूर्वयथाग्निः कृतवान्त
 धात्वमीपिसन्तम यावदाग्निप्रश्यामः कासोनष्टकतिष्ठति एवमुक्तः स देवैस्तु अशित्वं कृतवास्तदा देवैर्दृष्टोय
 दाह्याग्निस्तैस्तसर्वानिवर्दित देवकार्यैर्युते तस्मिन्देवावह्निं तथाब्रुवं अग्ने शित्वं कुरुष्व त्वमगिरास्तु यथापुरा एव
 मुक्तः सर्ववह्निश्चितयामास दुःखितः केन मे पुरुततेजः केना शित्वं कृतं त्विह अथाग्ने गिरसं दृष्ट्व तेजरा शिमकलम्बं मे
 चाद्यः मन्मस्यो न वचस्तोषकरश्चणु अहततनयः श्रेष्ठो भविष्ये प्रथमो मुने रुहस्पतीति नाम्ना वै तथान्येव हवः भूताः
 एवमुक्तो निस्तुष्टो बहू न जनयन्मुतान् वन्हीन्सोजनयामास पुत्रान्पात्रान्स्तथागिराः अवापपुनरशित्वमग्निर
 स्याति यो नृप सर्वमेव चतुर्दश्यां संजातं हव्यवाहनं इव्यवाहनं देवानां भूतानां गुह्यं चारिणः तेनेष्टयतिथिस्तैरेमे
 रुद्राण्यप्रतिपादिता पूजिते यतिर्ये देवा दिवि स्थे इच्छन्तैरपि बलिमां धातुमन्वाद्यैरन्यैश्च नहुपादिभिः प्रियाशुखं ह
 तानां च संग्रामेयत्र कुत्रचित् अज्ञाततिथयो ये च व्यालं यथापि हिंसिता नदीप्रवाहे पतिताः समुद्रे पर्वते ध्वनिः ये च वै
 पतितानां च तोयाग्निर्दहनमृगाः उद्धवधातिनो ये च वै चालमहनोजनाः तेषां शस्तं चतुर्दश्यां श्रद्धं सर्वं सुखं प्रदंम् आदा
 निचवदशानि दानानि सुवह्न्यपि प्रभूतफलभोज्यानि उपतिष्ठति तान्नरान् एवतिथिरियराजन्नाग्नेयो पठ्युतो द्विजः
 अस्यामनारथयुयसमुद्दिश्य ह्युपौषति ददाति तस्य तदन्धिः साग्रसंवत्सरं गतं चतुर्दश्यां निराहारं समभ्यर्च्य
 त्रिलोचनं पूषधृपादिनेव धैरात्रौ जारणेन च पचगव्यं निशि प्राश्य स्वपेद्रोमो विमत्सरः इयामां कानि रथवाभुक्ता
 तलक्षारं विवाजत होमः कृणुतिले काव्यः शतमष्टोत्तरनृप आग्रये हव्यवाहाय सोमयां गिरसे नमः ततः
 प्रभूतिविमले स्नाप्य पवामतः शिवं पूजयित्वा विधानेन होमकृत्वा तिथे वच उदरि ये नम्रमनः कृत्वा शि
 रसि चाजालं नमस्त्रिमर्गयतुभ्यं नमः सूर्याग्निरूपिणे पुत्रान्यच्छुखं च यच्छामोक्षं क्षयच्छनमोऽस्तु तः नीराजं नततः

यदाग्रनष्टादीनां किं नाशित्वतदाकृतं ॥ भूयोपिकेन कालेन श्रित्तिरिति त्वमासवान् ॥ श्रीकृष्ण उवाच ॥
उत्तथागिरिसर्वमासोऽद्यातिकरोमहान् ॥ अहं विद्यातपोभ्यावैतयाध्यायश्रुतेन च ॥ उत्तथ्येनैव मुक्तस्तु श्रित्तिराः
प्राहुर्तमानः ॥ गच्छावब्रह्मसदननिश्चयस्तत्र नो भवेत्तौ गत्वा ब्रह्मसदनं मरीचिप्रमुखोद्दिजे ॥ उपेतं चान्धमुनि
भिर्ब्रह्माराजपिसरभैः ॥ उत्तथ्यः प्राह सं ब्रह्मकां नृषींस्तत्तमानसैः ॥ ज्यायान्वैको धर्मोऽस्माकं ॥ मिति ॥ नो कथ्यतां स्फुट
अथोवाच मुना ब्रह्माता बुभूक्तु इमानसौ ॥ आनय ध्वं दुतंगत्वा विबुधां न्बुधैश्चरान् ॥ ततो विवादं पश्यामि भवतां तैः
समेत्य च ॥ ततस्तासां हितौ गत्य ऋषीन् देवान्समानयत् ॥ लोकपालान्महद्ब्राह्मणान्यमानयत् ॥ स्वाध्यायम्
रुद्राणां च ॥ अन्विष्य नृपिन् भृगुं यत्रि नारदान् ॥ गंधर्वान्किन्नरान्यक्षान् राक्षसान् देवतानवान् ॥ नायातस्तत्र त्तिग्मांशुः
सर्वान्ये समागताः ॥ दृष्ट्वा च विबुधां सर्वान् ब्रह्मा प्रोवाच तां दृषीन् ॥ आनय ध्वं मितः सूयः ॥ साक्षावान्दयनं वापुनः
एवमुक्ता गतास्तावदुतथ्यः ॥ सूर्यमंडलं ॥ स गत्वा प्राह मार्त्तं इंशीघ्रमेह्यं किं स दं ॥ स उत्तथ्य मथोवाच कथं ब्रह्मन्त्र
जान्यहं ॥ तपिष्यति च को ह्यत्र भुवनमयि निगते ॥ एवमुक्ते मुनिः ॥ प्रायाद्यत्र देवैः समार्गमः ॥ आचक्षे च यत्प्रो
क्तमात्स्वतातपनप्रति ॥ उवाचागिरिस ब्रह्मा त्वमेन शीघ्रमानय ॥ संतथोक्तो गतस्वत्रयत्रा सौ तपते रविः ॥ एहो हि
भगवन्स्यथ तपिष्य भुवनज्वह ॥ एवमुक्ता गताः सूर्या यत्र देव समागमः ॥ स्थित्वा सूर्ध्वैः प्रोवाच किं वाक्यं मुपस्थि
तं ॥ एष्टमैव मार्त्तं ब्रह्मा प्रोवाच सादरं ॥ गच्छ शीघ्रं न दहति भुवनं यवदगिरिः ॥ दग्धं प्रायस्तु गोलोकां यत्तत्तक
ण्णापगलः ॥ पाटलो हरितः ॥ शोणः ॥ अथोवाच ॥ कुरु द्वीपं कौचद्वीपं संपतनं ॥ द
ग्धमगिरिसासु भूयोऽपि प्रदहिष्यति ॥ यावन्न सर्वं दहति भुवनं तद्वदगिरिः ॥ गच्छतां वदितः शीघ्रं स्वस्थं नि तिष्ठ भारकर
एवमुक्ताथ तपनः स्वस्थानभायिरुदवान् ॥ विसृष्टवानि गिरिसंसेकां शममृतां शिनां गत्वा गिरिं उवाच दब्रूतां कंकरवां ण्यह

देवा आगिरसं प्राहुस्ते जराशिमकल्मषं संप्रणम्यौ बुरिशिवं कुरुतां वन्महीतले पूर्वययाग्निः कृतवान्त
 धात्वमीपिसन्त यवदाग्निप्रश्यामः का सोनष्टः कतिष्ठति एवमुक्तः स देवेस्तु अशिवं कृतं वास्तदा देवेदृष्टय
 दाह्याग्निस्तेस्तसर्वानि च दित देवकां ग्येष्टेतस्मिन्देवा च ह्नि भ्रात्रुवनं अग्ने शिवं कुरुष्व त्वं मगिरास्तु यथा पुरा एव
 मुक्तः सुरवह्निश्च्यतं यामास दुःखितः केन मे पहतते जः केना शिवं कृतं त्विह अथाग्ने गिरसं दृष्टते जराशिमकल्मषं म
 चाद्यः मुच्यं स यानवस्तोपकरं यणुः अहततनयः अष्टौ भविष्ये प्रथमो मुने रुहस्पती तिनान्ना वैतथान्ये व हवः सुताः
 एवमुक्तो मुनिस्तुष्टो बहू न जनयस्तुतान् वन्हीन् सो जनयामास पुत्रान् पात्रांस्तथा गिराः अवाप पुनरु शिवमग्निर
 स्याति यो नृपः सर्वमेव चतुर्दश्यां संजातं हव्यवाहनं हव्यवाहनं देवानां भूतानां गुह्यं चारिणा तेनैष्टयति यिस्तस्मै
 रुद्र एव प्रातिपादिता पूजिते यति यि देवा दिवस्यश्च नृपैरपि वलिमां धातुमन्वाद्यैरन्यैश्च नहुपादिभिः प्रियांशुं ह
 तोनां च स आग्नेयक्रुत्रचित् अज्ञाततिथयो ये च व्यालं यथापि हसिताः न दंप्रवाहे पतिताः समुद्रे पर्वते ध्वनिः ये च वै
 पतितानां च तोयाग्निदहने मृताः उद्धवधातिनो ये च यै चाल्मह नो जनोः तेषां शस्तं चतुर्दश्यां श्रद्धिं सर्वसुखं प्रदं आर्द्धा
 निचवदरा निदानानि सुवह्न्यपि प्रभूतं फलं भोज्यानि उपतिष्ठति तान्नरान् एवंति धिरयराजन्नाग्नेयो पठ्यतो द्विजैः
 अस्यामनारथययसमुद्दिश्य द्युपोषति ददाति तस्य तद्वन्दिः साग्नेसर्वस्वरगते चतुर्दश्यां निराहारः समभ्यर्च्य
 त्रिलोचनं पुरुषं पादिने वद्यैरात्रौ जारणेन च पचगव्यं निशिश्राश्य स्वपद्मं वा विमत्सरः इयामाकान्तिं यवाभुक्ता
 तलक्षारविवाजत हामः कृष्णतिलैः कोट्यः शतमष्टोत्तरं नृप अग्नये हव्यवाहाय सोमयां गिरसे नमः ततः
 प्रभूतिविमलस्त्राप्यपचामतः शिव पूजयित्वा विधानेन हामकत्वात्थवच उदरिरेन्मन्त्रमनकृत्वां शि
 रसि च जालं नमस्त्रिमूर्त्युतुभ्य नमः सुयां शिखे पण पुत्रान्यच्छमुखयच्छमोक्षयच्छनमोस्तुते नाराजं जनतः

कृत्वा भोजयित्वा द्विजौ तमान् शक्तितोदक्षिणादत्त्वा पश्चादुज्जीतवाग्यतः । एवमेव सर्वस्वरस्यति । कृत्वा स
 र्वयोदितं सौवर्णकार्ये देवत्रिनेत्रशूलपाणिनं हृद्यस्कन्धगतं सामासितवस्त्रयुगान्वितं च दनेनानुलिप्तांगं सि
 तमाल्योपशोभितं स्थापयित्वा ताघपात्रत्राक्षणापायनिवेदयेत् सर्वकालिकमेतत्तत्कथितं त्रतमुत्तमं संवत्सरस
 माप्तिर्हि त्रतस्य तु यदा भवेत् चोर्णव्रतेस्मिन्पुण्यं तन्निवोधजनाधिप काले गते बहुतिथे तथैव मरणं भवेत् मृतश्च
 दिव्यदेहस्यो दिव्यालंकारभूषितः दिव्यनारीगणवृत्तो विमानवरभास्थितः दिवि देवैः परितुतः क्रीडतोऽग्निपुरोचिं
 इहागत्य च कालजितो जातो नृपो भवेत् दातयिष्यत्कृतोद्दशो ब्रह्मण्ये ब्राह्मणा प्रियः श्रीमानग्निं समधीमान्पुत्रपौत्र
 समन्वितः पत्नीगणसमायुक्तश्चिरं भद्राणि पश्यति ये दुर्लभां भुवि सुरो रगजंगमानां कामा अनामयगुणेन यु
 ताः सदैव तानाप्नुवन्ति शिवभूततथोसुरशसं पूज्यसो मति लंकं विधिवन्मुण्यः इति भाविष्योत्तरे शिवाग्नि
 त्रियचतुर्दशो व्रतम अथ पूर्णिमा व्रतं नारदीये सनक उवाच अन्यद्भूतवरं वक्ष्ये शृणुष्व मुनि सराम सर्वपा
 पहरपुण्यं सर्वदुःखनिवहेण ब्राह्मणक्षत्रियविशाशङ्गाणां योषितां तथा समस्तकामफलदं सर्वव्रतफलप्रदं दुः
 स्त्वनाराशनं धन्यं दुष्टग्रहनिवारणं सर्वलोकेषु विख्यातं पूर्णिमा व्रतमुत्तमं येन चोर्णेन पापानां राशिकोटिः प्रण
 श्यति मां गोशोचिसेतपक्षे पूर्णायां नियतः शुचिः स्नानं कुर्याद्यथा चारंदंतधावनपूर्वक शुक्लांबरधरः शुद्धो
 गृहमागत्य वाग्यतः प्रक्षाल्य पादावाचम्यस्मरन्नारायणशुभं नित्यं देवांचनं कृत्वा पश्चात्संकल्पपूर्वकं लक्ष्मी
 नारायणदेवमर्चयेद्भक्तिभावनः आवाहनासनाद्यैश्च गंधपुष्पादिभिर्व्रती उनेमो नारायणायैति पूजयेद्भक्तितप
 रः गीतवाद्यैश्च नृत्यैश्च पुराणपठनादिभिः स्तोत्रैराराधयेद्देवव्रतकृतसुसमाहितः देवस्य पुरतः कृत्वा घांगु
 लं च तुरन्तं अरत्रिमात्रं तत्राग्निस्थापयेद्गृह्यमार्गतः आज्यभागां तपर्थं तं कृत्वा पुरुषसूक्ततः वरुणाय तिलैश्चापि

घृतं न जुहुयात् ॥ 'एकवारं द्विवारं' त्रिवारं वापि शक्तिः 'होमं कुर्यात्प्रयत्नेन सर्वपापनिवृत्तये' ॥ प्रायश्चित्तादि
 कंसं सर्वगृहोक्तं विधानतः 'होमं समाप्य विधिवत् शांति सूक्तं जपेद्बुधः' - पश्चाद्देवं समीगम्य पुनः पूजां प्रकल्पये
 त् 'तथोपवासं देवाय ह्यर्पयेद्भक्तिं संयुतः' 'पूर्णेमास्यां निराहारः' 'स्थित्वा देवतावाज्ञया' 'भोक्षामि पुंडरीका
 क्षपरेर्निर्हंशं भव' इति विज्ञाप्य देवाय श्रद्धय दत्वा तथैव 'जानुभ्यामवर्तिगत्वा शुक्लपुष्पाक्षतान्वितं' क्षरिं दा
 णेवं संभूत आत्रिगोत्रं समुद्रं गृह्णाण्यर्धमया दत्तरोहिण्या साहित प्रभो - एवमर्घ्यं प्रदायैदोः प्रार्थयेत् प्राजलि
 स्थितः 'तिष्ठन्पूर्वमुखो भवा पश्य त्रिदुर्जनारद नमः शुक्लां शवेतुभ्य द्विजराजाय ते नमः' 'रोहिणी पतयेतुभ्यं
 लक्ष्मीं आत्रि नमोस्तुते' ततश्च जागरं कुर्यात्पुनराश्रवणादिभिः 'जितैर्द्वि यश्च संशुद्धः' 'पाखंडालो कवर्जितः' त
 तः 'प्रातः प्रकुर्वीत स्वाचारचर्या विधि पुनः' 'स पूजयेद्देवं यथा विभव विस्तरं ब्राह्मणभोजयेद्ब्रह्म
 ततश्च प्रयतो नरः' 'बंधुभृत्यादिभिः सार्धं स्वयं भुजति वाग्यत' 'एवंपौपादिमासेषु पूर्णमास्यां पौषपितेः अ
 चयेद्भक्तिं संयुक्तो नारायणमनामय एव स वत्सरं कृत्वा कार्तिकायां पूर्णिमादिने मङ्गलं पङ्कजं चतुरस्रं सुमंगलं
 शोभितं पुष्पमालाभिः' 'पताका ध्वजराजितं बहुदीपसमकीर्णं किंकिणीजालशोभितं दण्डैश्चामरैश्च
 कलशैश्च समावृतं तन्मध्ये सर्वतोभद्रं पंचवर्णविराजितं जलपूर्णततः' 'कुम्भं न्यसेत् स्योपरि द्विज-पिथाय
 कुम्भं वस्त्रेण सुसूक्ष्मेण विशेषितं हेम्ना वारजतेनापि' 'तथा ताम्रेण वा द्विज लक्ष्मीनारायणं देवं कृत्वा तस्योप
 रिन्यसेत्' 'पंचाम्बुतेन संस्त्राव्या भ्यर्च्य गंगादिभिः' 'क्रमात् भक्ष्यभोज्यादिर्नैवेद्य' भक्तिः स येतो द्वि यः जा
 गरं च तथा कुर्यात्सम्यक् शुभ्रं दासं भन्विताः' 'परं हि प्रातां विधिवत् पूर्ववद्विष्णुमर्चयेत्' 'आचार्याय प्रदातव्या प्रतिमा
 दक्षिणां निवृत्ता' - ब्राह्मणभोजयेच्छत्स्याविभवे सत्यवारितं ॥ तिलदानं प्रकुर्वीत यथा शक्त्या समाहितः 'कुर्याद

श्रौचविधिर्वितिलहोमिविचक्षणः। एवकृत्वानरः सन्यक् लक्ष्मीनारयणव्रतः इह भुक्ता महाभोगान्पुत्रपौत्रसमन्वितः
 सर्वपापविनिर्मुक्तः कुलायनसमन्वितः प्रयाति विष्णुभक्तयोगिनामपि दुर्लभः ॥ इति नारदाय पुराणे पूर्णिमाव्रतम्
 अथ प्रतिपदादिति पिपुक्त्यविशेषो भविष्योत्तरे ॥ श्रीकृष्ण उवाच ॥ तिथिकृत्वमिदं नितिकथयामि युधिष्ठिर
 सर्वपापप्रशमनं सर्वविघ्नविनाशनं ॥ मानसं वाचिकं वापि कर्म जप दध भवेत् ॥ सर्वप्रशममायाति दानेन निन पांडव
 श्रावणे कार्तिके चैव वैशाखे फाल्गुने तथा ॥ सितपक्षात्प्रभूततद्वातव्यपुण्यवर्धनम् ॥ विसंश्रद्धा सहस्रपात्रप्राप्ति
 स्तैथैव च ॥ दानकालः सदैव हेतुस्तत्त्वदर्शनाभिः ॥ तीर्थवायते गोष्ठ्यहील्वानियतात्मवान् यो ददाति नरश्रेष्ठ
 दानं त्यागं कल्पयेत् ॥ अग्निमिष्टाच हुत्वा च प्रतिपद्यामिंतं धृतं ॥ हविष्यं सर्वधान्यानि प्राप्नुयादमिंतं धनं ॥ प्रतिपत्सु द्वि
 जान्पुण्यं पूजयित्वा प्राजापतिं सौवर्णमरविंदं चकारयित्वा षष्ठ्यं कृत्वा त्रयोदशरेपुण्यवर्धनम् ॥ इति संहारं
 पूजयित्वा विप्राय प्रतिपादयेत् ॥ अनेन विधिना दत्त्वा कमलं कलालयाम् ॥ भोजयित्वा च विधानां सर्वासापारगो भवेत् ॥ बन्धिपुण्यद्विती
 युयात् ॥ ब्रह्माणच द्वितीयायां संपूज्य ब्रह्मचारिणं ॥ भोजयित्वा च विधानां सर्वासापारगो भवेत् ॥ बन्धिपुण्यद्विती
 यायां भर्भुवः स्वरितिक्रमात् ॥ तिलाज्येन शतं हुत्वा दत्त्वा पूर्णं हुतं ततः ॥ वैश्वानरं तु सौवर्णं स्थापयेत् आभ्यर्च्य गुंडाज्य
 पूरिते रजिंस्तोयपूर्णघटोपरि पूजयित्वा वस्त्रमाल्यैर्भक्ष्यभोज्यैरेकधा ततस्तद्वाह्ये दद्याद्बन्धिर्मे प्रीयतामिति ॥ या
 वज्जन्म कृतात्पापान्मुच्यते न त्रिसंशयः ॥ मृतो बन्धिः पूरयति प्राहेद नारदो मुनिः ॥ तृतीयायां च विशेषेण धनार्थो जाय
 ते भृशः ॥ क्रयादिर्व्यवहारेण लाभो बहुगुणो भवेत् ॥ तृतीयायां महाराज गौरीं स्वर्णमयीं शुभां ॥ स्थापयित्वा ता च
 पात्रं लवणैरिर्विन्यसेत् ॥ वस्त्रपुष्पैः पूजयित्वा नैवेद्यां विनैवेद्य च ॥ ततस्तु ब्रह्मणे दद्याद्गुंडाभ्यर्च्य नैवेद्येत् ॥ रक्तवस्त्र
 युगच्छत्रं कुक्कुटं नैवेद्यां पित्तं ॥ पुष्पैर्धूपैः सनैवेद्यैः पूजयित्वा द्विजातये ॥ दत्त्वा यत्फलमाप्नोति पार्थ तत्केन गण्यते ॥ प्रासादा ॥

यत्र सौवर्णा नद्य पायसकर्ममाः गधर्वाप्सरसोन्यत्र तत्र तयातिमानवा स्वर्गादिहैत्यसंसारसुरूप सुभगो भवेत्
दाता भोक्ता बहुधन पुत्रपौत्रसमन्वित नारिवातदुर्णैर्युक्ता भवतीह न सशय गणेश पुजित कुर्याच्चतुर्थ्या सर्वक
र्मसु - अविघ्नविदुषे विघ्नकार्ये चास्य न कर्हि चिन् चतुर्थ्या वारणहं मं पलादूर्ध्वमुशोभनं कारयित्वा कुशयुतं तिलद्रोणो
परिस्थितं, वस्त्रैः पुण्यैः पूजयित्वा नैवेद्यविनिवेद्य च ततस्तुत्राह्मणेन त्वागणेश प्रीयतामिति कारयारभे पुसर्वेषु
तस्य विघ्नं न जायते, वारणा सतजन्मानि भवन्ति मदाविह्वलाः वरुणैर्द्रुसमोलोकैर्वैलोभ्य विजयी भवेत् ४ ना
गानिष्ठाचपचम्यान्ति विरैरभिभूयते, स्त्रियवालभेते पुत्रं श्रियच परमालभेत् ५ पचम्यां पद्मं गवर्णैः स्वर्णैः केनका
रयेत्, क्षीराज्यपात्रमव्यस्यं पूज्य विप्राय दापयेत् द्विजं स पूज्य यस्य भि प्राणिपत्यक्षमापयेत् इह लोके परैर्वैवदा
नमेतत्सुखावह नागोपद्रवशां त्यर्थं सर्वदुटानि वर्धनं प्रायश्चित्तमपि प्रोक्तं नागदष्टस्य शंभुना स पूज्य कार्थिके
चंचद्विज षष्ठां त्रजापते मेधावी रूपसपन्नो दीर्घायुः कोत्तवर्धनः पञ्चाशकिसनोपेतं कुमारं शिखिवाहनं कार
यित्वा यथाशक्ति हेममाला विभूषितं तंडुलद्रोण शिखरेवासोभि पूज्य शक्तिः नमस्कृत्य ततो दद्याद्वाह्मणाय कुटु
बिने शुद्धो ब्राह्मणतामेति ब्राह्मणश्रेष्ठलोकभाक् ६ सप्तम्यां पूज्य ऋक्षेश चित्रमानुं दिवाकरं सूर्यलोकमवाप्नोति
सूर्येण सह मोदते गधर्वास्तुष्टिमायां तिदानेनानेन पांडव ७ अष्टम्यां पूजितो देवागो भूतावरणो हरः ज्ञानद
दाति विपुलं कामान् सयच्छते गुणान् मत्स्युहा ज्ञानदशै च पापहा च प्रपूजित ८ अष्टम्यां पूज्य पश्येव पृष्ठंगं गध
रंधुरं सितवस्त्रयुगच्छन्नं घंटाभरणभूषितं दद्यात्प्रणम्य विप्राय प्रीयातां वृषभध्वजः प्रदक्षिणांतत कृत्वा अत्र
तस्तमेनुब्रजेत् दानेनानेन जूषते शिवलोकं सुदुर्लभं वृषस्कंधे प्रतिष्ठति भुवनानि चतुर्दश तस्माद्दृष्टप्रदानेन दत्ता
भवति भूरियं ८ दुर्गास पूज्य दुर्गाणि नवम्यां तस्तीच्छता सत्रा मेव्यवहारे च सदविजयमादिशेत् नवम्यां कां

चर्नसिंहकारयित्वास्वशक्तिः मुक्ताफलाष्टकयुतं नीलवस्त्रावगुंठितं द्विजातिप्रवरयैः स्वर्वाङ्कमानवाश्रयात् कांता
रावनदुर्गपुचौरव्यालाकुलेपयि हिंसकातं न हिंसेति दानस्थास्य प्रभावतः मृत्योर्दिविपुरयातिपूज्यमानः सुरासुरैः पुण्य
क्षयादिहागत्य राजा भवति धार्मिकः ९ दशम्यां धर्मराजश्च सर्वव्याधिरोध्रुवं नरकादपमृत्योश्च समुद्धरति मानवम्
१० दशम्यां च पशादूल्लङ्घयोः स्वर्णनिर्मिताः लवनेन गुडक्षीरनिष्पावावुतिलैस्तथा गन्धत्रयं तुलैश्च माषान्नैः स
मन्विताः संपूज्य वस्त्रपुष्पाद्यैर्द्रव्याय प्रतिपादयेत् अनेन विधिनारयस्तु पुमांस्त्रीबाधवापुनः निर्वापयति राजेन्द्र
तस्य पुण्यफलं श्रूणु इह कामानवाप्नोति त्रिस्त्यास्वर्गे महीयते सफलास्तस्य सर्वाशायाः काचिन्मनसा कृता ॥ ततः
स्वर्गादिहागत्य कुले महति जायते एकादश्यां यथोदिष्टा विभेदयाः प्रपृजिताः प्रजापशून् धनधान्यं प्रयच्छन्ति मही
तथा ११ एकादश्यां हरिर्मर्त्यः कारयित्वा हिरण्यं यथाशक्त्वा तान्नाम्रप्राघृतेन परिपूरितं पंचाग्निनिस्तं विप्र
पुराणज्ञं विशेषतः दत्वा किं बहुनोक्तेन विष्णुलोके महीयते १२ द्वादश्यां विष्णुमिश्राच सर्वदा विजयं भवेत् पूज्य
श्रमसर्वदानां यथागोपतिगोहरः गोवृषमाहं पद्मसप्तधान्यानि यानि च पुष्पाणि च विप्राणि गंधांश्चोच्चावचं
स्तथा यथाशक्त्याप्यलंकृत्य वस्त्रेणाच्छाद्य तन्नरः द्वादश्यां द्वादेशैः तान्निब्रह्मणेभ्यो निवेदयेत् एकस्य नाम ह
राजतत्फलं त्वं निशामय इह कीर्त्तपरं प्राप्य भुक्त्वा भोगान्यथेप्सितान् अन्ते विष्णुपुरीयातिपूज्यमानोऽप्यसरो
गणैः कर्मक्षयादिहागत्य राजा भवति धार्मिकः यज्ञयाजीदानपतिर्जीवेच्च शरदांशतं कामदेवं त्रयोदश्यां सर्व
श्रयं समन्वितः बहुपुत्रो बहुधनस्तथास्यां नान्नात्र संशयः १३ स्नापयित्वा ब्राह्मणांस्तु त्रयोदश्यां त्रयोदश तान्त्र
छाद्य नैवेद्यं धूपं स्तुथापयेत् भोजयित्वा तृमिष्टान्नदक्षिणां निवेदयेत् प्रेतनाथाय रौद्राय तथा वैवस्वता
यचं यमाय च नमस्तेस्तु नमस्ते कर्मसाक्षिणे उच्चाप्य श्रद्धया युक्तः प्राणिपत्या वि सर्जयेत् यः करोति महाराजपूजा

मेतामोतोरमां यमायससुखंमर्त्यःस्थित्वाव्याधिविवर्जितः यममार्गेनतापंचदुःखमाप्नोत्यसौपुमान् नपश्यतित्रैत
 मुखंपितृलोकंसगच्छति कर्मक्षयादिहागत्यसुखीचपुत्रवानभवेत् दृष्ट्वश्वरंचतुर्दश्यासर्वश्वर्यसमान्वितः बहुपुत्रोबहु
 धनोनरः स्यान्नात्रसंशयः १४ माहेयंचशुभंकुंभचतुर्दश्यांप्रयोधृतं सुवर्णेनचसंयुक्तंनववस्त्राविभापितं घंष्टा
 भरणशोभाढ्यंषभेतसमन्वितं योदद्याच्छिवभक्त्यायब्राह्मणायकुटुंबिने एतद्वत्त्वानरश्चष्टशिवलोकंमहीयते तत्र
 स्थित्वाचिरंकोलंक्रमादेत्यमहीतले आरोग्यधनसंयुक्तोकोलमहीतजायते सर्वकामसमृद्धार्थोयावज्जन्मशतत्रयं
 १४ पौर्णमास्यांचयः सौनपूजयेद्भक्तिमात्रः सर्वश्वर्यसमायुक्तः कांतिमानभिजायते १५ पौर्णमास्यांवृषोत्स
 र्गकारयित्वाविधानतः चंद्रराजतनिष्पन्नंपलेनैकेनशोभनं पूजयेद्ब्रह्मकुसुमेनैवंद्यंविनिवेश्यच दद्याद्विप्रायस
 कृत्यवासैलंकारभूयैः भेत्रेणानेनराजेंद्रतन्निवेधनृपोचम क्षीरोदार्षवसंभूतत्रैलोक्यगणदीपक उमापते
 शिरोरत्नशिखंयच्छनमोनमः दानेनानेननृपतेभ्राजतेचंद्रवह्निवि अप्सरोभिःपरिवृतोयावदाभूतसंख्यं १६
 पितरःस्वदिनेपिंडारंघ्राःकुर्वतिसर्वदा प्रजावृद्धिधनरंक्षामानुष्यफलमेवच ३० अत्रपितृव्रतंहमाद्रौवाराहे.स
 ग्नाद्वाब्राह्मणामुष्टास्तमूचुःपितरस्तदा वृत्तिनोब्रूहिभगवन्कंवर्तमहेवयं ब्रह्मोवाच अमावस्यादिनंवेस्तु
 तस्यांकुशिलेदकैः तर्पितामानुषैस्तृप्तिपरांगच्छतनान्यथा तिलोदयास्तथैतस्यामुष्यपितृभक्तिः चिरस्य
 तस्यसंतुष्टावरंयच्छतमाचिरं तस्मादस्यातिथौविद्वान्दानमेतत्समाचरेत् उपवासंविनाप्येतेभंवत्युक्तफलप्रदाः
 पूजयाजपहोमैश्चतोषिनाःशक्तिःसदाइति दानान्यमूनिविधिवत्क्रमशोनरेंद्रयच्छंतिथिद्विजवरयविशुद्धसत्वाः
 तंत्रंवाविष्णुभुवनेषुसुखंविद्वत्यात्येकतांसहाशिवेननसंशयोमे इतिश्रीभ्राविष्णोत्तरोक्तंसकलतिथिकृत्यानि अथ
 प्रतिपदादितीथीनांदेवतापूजादिमंत्राः त्वन्नोअग्नेइत्यस्यहिरण्यस्तूपक्रुषिस्त्रिष्टुपुच्छदः त्वन्नोअग्नेवरुणस्यवि

द्वान्देवस्य हेडोऽश्रवयाऽसि सीष्ठाः यजिष्ठे विहितमः शोशुवानो विश्वे द्वे पांश्वोऽसि प्रमुग्धस्मत् आशितुस्त्वेव पांशः
 संतर्धिः सप्तहस्तकः स्वाहासखो मे पवाह शत्सयन्नस्तु वादिधृक् अग्नेयनमः १ द्वितीयायां ब्रह्मा ब्रह्म यज्ञानिमित्यस्य
 गीतमोवा मे देव अश्रुपिबिष्टुपृच्छदः ब्रह्मा देवता वस्तय ज्ञानं प्रथमं पुरस्ताद्वितीयायां सुरुचो वेन आव मुबुध्व उप
 मांशस्य विष्टाशतथ यो निमसत अविब ब्रह्मणेनमः पद्मासनस्योजितिलो ब्रह्माध्ययश्चतुर्मुखः अक्षमालां ग्नुव
 विभ्रस्पुस्तकं चक्रमंडलं वासः कृष्णजिनंतस्य पार्श्वे हंसस्तथैव च २ तृतीयायां गौरी गौरिमिमायेति दीर्घतमः क्र-
 पिः विष्टुपृच्छदः गौरि देवता गौरी मिमायसल्लानि तक्षत्येकपदी द्विपदी च दुष्टपदी अष्टापर्दानवपदी बभ्रुवुवी
 सहस्राक्षपरमेन्यो मन् गौरी शंखे दुवर्णाभां शर्धरी शनि ये वितां कृष्णपद्मासना सीनां साक्षसूत्रकमंडलं वरदां-
 ज्ञानरूपांतां सर्वमाल्यप्रियां सदा गौर्यै नमः ३ चतुर्थी गणपतिः गणानां वेत्यस्य दृष्टमदः क्रुपि जगती छंदः
 गणपतिर्देवताः गणानां त्वा गणपतिश्च हवामहे प्रियाणां त्वा प्रियपतिश्च हवामहे निधीनां त्वा निधिपतिश्च हवामहे
 वसो मनुश्रां हमजानि गर्भं धमात्वमजासि गर्भं धं पाशां कुशकल्पतां विपाणं धञ्चतुंडां हितवीजपूरः रक्तस्त्रिनेत्र
 स्तरुण्डुमौलिर्हरो ज्वलो हस्तिमुखो वताक्षः गणपतये नमः ४ पंचम्यां नागाः नमोस्तु सर्पेभ्य इत्यस्य प्रजापति
 क्रुषिः अनुष्टुपृच्छदः सर्पदेवताः नमोस्तु सर्पेभ्यो ये केच पृथिवीभ्ये अंतरिक्षे ये दिवितेभ्यः सर्पेभ्यो नमः सर्पा
 रक्तात्रिनेत्राश्च द्विभुजाः पीतवस्त्रकाः फलकासिधराः क्षुद्राणां भास्वरूपणि विभूषिताः सर्पेभ्यो नमः पद्मांस्कंदः
 यदस्कंद इति मेघातिथिः क्रुपिर्गोत्री छंदः स्कंदो देवता यदस्कंद पृथिवी जायमान उद्यत्समुद्रादुत्तवापुरीपात् श्वे
 नस्य पुक्षा हरिणस्य बाहु उपस्तुत्यं महीजाते तत्रर्वन् वराभयकरः साक्षाद् द्विभुजः शिखिवाहनः किरीटी कुंडली-
 देवो दिव्याभरणभूषितः कुमारः षण्मुखोऽध्वेयः शिखंडकविभूषणः पताकं वैजयंत्या च शक्तिश्च वतुवामयोः

कुमारीयनमः ॥ ६ ॥ सप्तम्यारविः आकृष्णतिहरण्यस्तूपक्रुषिगंयवीछंदः सूर्योदेवता आकृष्णेनर
 जसावतमानोनिवेशयन्नमृतमत्यचहिरण्ययेनसंवितारथे नादेवोयातिभुवनानिपश्यन् पद्मासनः पद्मकरः
 पद्मगर्भसमद्योतिः सप्ताश्वरेयसस्यश्रद्धिर्भुजः स्यात्सदारविः सूर्यायेनमः ॥ ७ ॥ अष्टम्याशिवः
 अयवकमितिविशिष्टक्रुषिगयवीछंदः रुद्रोदेवता अयवकयजोमहसुगंधिपुष्टिवर्धनः उर्वारुकमिववर्धनान्मृत्यो
 मत्सामामृतात् पंचवक्रावयोरूढः प्रतिवक्रविलोचनः कर्पालहस्तः खट्वांगीचंद्रमौलिः सदाशिवः शिवाय
 नमः ॥ ८ ॥ नवम्यादुर्गा अवेअवालिकेइत्यस्यप्रजापतिः ऋषिः अनुष्टुप्छंदः दुर्गादेवता ॥ अ
 वश्रविकेअवालिकेनमानयातकअनससत्यश्रकः सुभद्रिकाकर्पालवार्सिना ॥ कालाधामकदाक्षैररि
 कुलभयदामोलिवद्धुरखा शखचक्रपाणोत्राशखमपिकरैरुदहतात्रिजिन्त्राः सिंहस्कंधोधिः कूर्वात्रिभुवनमखि
 लतेजसापरयता ध्यायेदुर्गाजयाख्यात्रिदशपरिवृतासेवितासिद्धिकर्भिः ॥ ९ ॥ दुर्गायेनमः ॥ दशम्यायमः
 यमोयतिविवस्वान्ऋषिः त्रिष्टुप्छंदः यमोदेवता यमोयत्वामिखायत्वामसूख्यैर्यदेवतियसे देवसत्वासंविता
 मध्यानकुण्डल्याः सप्तचमधुचवरप्रदः धर्मराजयनमः ॥ १० ॥ एकादश्याविश्वेदेवाः ॥ उर्मोसंश्रयणी
 तिमयुच्छः ऋषिर्गोयित्रीछंदः विश्वेदेवादेवता उर्मोसंश्रयणीधृताविश्वदेवासंश्रिताः द्वाभवासोदाशुपः
 मृत विश्वेदेवाश्चसर्वपिदाक्षिणोपाणियः ध्यातव्यावामपाणितुशरांसंयुताः सदा विभवेभ्यादेवैभयो
 नमः ॥ ११ ॥ द्वादश्याविष्णुः इदंविष्णुरित्यस्य मेधातिथिः ऋषिर्गोयित्रीछंदः विष्णुदेवता ॥ इदं
 विष्णुर्विचक्रमवधानिदधेदसमदमम्यपाछुमरे विष्णुः कामोदकोखंडगपद्मशखकरः क्रमात् प्रदक्षिणेदेक्षि
 णाधः करादारभ्यमित्यशः विष्णवेनमः त्रयादश्याकामः उकामगायत्र्याः समोहनः ऋषिर्गोयित्रीछंदः

कामादेवताकामचनावानयागः पुण्यवाणायवद्ब्रह्मकामदेवाधिमाहितवानागः प्रचोदयात् नमोस्तुपुण्ये
 वाणायजगदह्लादकारणे मन्मथायजगन्नत्ररतप्रातिप्रदायन आप्यायस्वतिचंद्रमवैण्वद्रणजावः ॥ ३ ॥
 चतुदश्याः शिवः त्र्यम्बकामितमत्रस्यवासिष्ठः ऋष्यायवाछदः शिवोदेवताशिवचितोविनियोगः श्र्यवर्कयजाम
 हे० पचवकाटपारुदः प्रातर्वक्त्रालाचनः कपालहस्तः खट्वागाचद्रमालाः सिदाशिवः ॥ ५ ॥ अमायाः पितर उद्धारिते
 तिमत्रस्य शश्वः शिवः त्रिष्टुपुछदः पटुगणमचनावानयागः उद्धारिताउत्पाराः संतम्भध्वमाः सोम्याः
 सप्रसुयइयुरष्टकाः क्रतुज्ञास्तनावतुपितराहवपु ३० पूणमायाः शशी ० आप्यायस्वतिमत्रः श्वतः श्वतवर्धरेदः
 शश्वः श्वतभूषणः गदापाणाद्विह्वलश्चकतव्यविरदः शशी अथमलमासत्रतानि युधिष्ठिर उवाच कथवाचरितु
 ब्रह्मन्मलमासत्रतादिकं तत्संबन्धाहमेवप्रसवलाकहितायच माकडयउवाच विस्तरणचनफलकाविभिन्नवश
 कथय वकुजनादनस्यदिकपुनः प्राकृतजनः प्रातिपत्तार्थमादभ्यर्च्यमासमकजनादनं ॥ अर्चयेद्ब्रह्मपुण्यैः पायसे-
 नससापिपा विप्रास्तुभजयत्पश्चाद्दिशिणाभिश्चतोषयेत् एवब्रतमासमककुण्ड्यादातोर्विचित्रकैः अतैर्भूतदिनेप्रा
 तेउपोष्यसमाहितः पुण्याह्नातरुस्थायकुण्ड्यात्पुवाह्नाक्रयाः ॥ १ ॥ गृहीत्वानियमपश्चाद्वासुदेवहृदिस्मरेन्
 त्रिअशदमानरतानततोवप्राग्नमत्रयेन् सपत्नीकान्सदाचारान्सुरूपश्वसुविद्यकान् ॥ २ ॥ वेदाध्ययनसंपन्नान्
 कुलानज्ञातसम्बान् ततोमध्याह्नवलायाकृत्वामाध्याह्निकीः क्रियाः ॥ ३ ॥ पुण्यमंडपिकाकृत्वाविचित्रस्तोरणादि-
 भिः तास्मिन्नुशाभितेसर्वमडलतुयनादितः सुलक्षणलिखत्तत्रसवताभिद्रमडलः ॥ ४ ॥ स्यापयेदन्नकुंभपंचरेत्नसम
 न्वत् तस्योपरिन्यसत्पात्रदेवतवप्रपूजयेत् आदौस्वस्थयनकृत्वापूजातवसमारभेत् प्राणानांयम्याविध्वन्म
 नः सकल्पपूर्वकं उपचरिः षोडशभिः पूजयच्चजनादनं गंधतोयेनसंस्त्राप्यशुभैः ॥ ५ ॥ पंचामृतैस्तथा-
 स्थापयेदं

ब्रणकुर्भे ब्रह्मपुग्मनवेष्टत ॥ ततो ब्रह्मशब्दनामानेन पूजयेच्च यथाविधि ॥ जित्पुण्यविष्णुमहाविष्णुहारिः कृष्णमयोक्षजं
 केशवं मोधेव रमिमच्युतं पुरुषोत्तमं गोविन्दं धामनं श्रीशं श्रिकण्ठं ॥ त्रिश्वसाक्षिणं नारायणं संधु-
 रिपुमानरुद्धं त्रिविक्रमं धामिदेवं जगद्योनिं शेषतत्त्वपगतं तथा ॥ संकेपेण च द्युम्नदेव्यारिं विव्रतो मुखं ॥ जना-
 दर्शनं धाराधरं ॥ श्रीधरं च समपयेत् ॥ कुभस्थिते कास्यपात्रे ॥ पूजयेच्च जनार्दनं ॥ आच्छाद्यैव ब्रह्मपुग्मनपीते
 नैव यथाविधि ॥ विष्णवे च ततो दद्यादुपवीते च शोभने ॥ चंदनेन सुगंधेन पुष्पैर्नाजाविधन्तं ॥ ३० ॥ धूपैर्नामाविधे
 दीपैः पूजयेच्च यथाविधि ॥ मिष्टान्नैः श्वेतैर्वेद्यैर्नागच्छदलान्वितैः ॥ घंटा मृदंगनिघोषैर्ध्वज्यनिमन्वितैः ॥ आ-
 रातिकं प्रकुर्वीत कर्पूरगुरुचंदनैः ॥ प्रदक्षिणनमस्कारान्मंत्रपुष्पयथाविधि ॥ तच्च पात्रं स्थितो यंचंदनाक्षतपुष्पकैः
 अर्धद्वयोत्सर्पनीकैः प्रहृष्टनांतरालना ॥ नारंगैर्नालिकेलैश्च फलैर्नामाविधेः शुभैः ॥ पंचरत्नसंमं पुष्पैर्जानुनीरुथा
 प्यभूतलैः ॥ आराध्य जलहस्तौ च श्रद्धाभक्तिं समन्वितः ॥ अर्धिमस्ति संप्राप्तिशुभसूच्याधिदेवते ॥ देवदेव महादे-
 व प्रलयोपतिकारकं ॥ गृहाणाध्यमं यादतं कृपाकृत्वाममोपरि ॥ स्वयं भुवेनं मस्तुः पं ब्रह्मणे मिते ते जसे ॥ नमोस्तुते
 त्रियानते ब्राह्मणानां दयाकुरु ॥ एवंस्तु त्वाजगन्नाथं गंधपुष्पपहारकः ॥ पूजाद्यैर्वोजगन्नाथ चतुर्ग्रहरेषु च तथा
 जगत्तुर्गुणैर्कुर्यात्कीर्तनं अर्वाणां दिभिः ॥ ततः प्रभातसमये अमावास्यादिने नृप ॥ विष्णुं च पूजयेद्भक्त्यापश्चादोर्मसमा-
 चरेत् ॥ समित्तिलान्यं च रुणापायैः सेनहनेन च ॥ अतो देवतिपट्केन अयुतं वा संहरन्नकं पूर्णाहुतिं ततः कृत्वा होमं शेषं समाप-
 येत् ॥ गुरोः पूजाततः कुर्याद्विमुधान्यादिसंस्मृतिकैः ॥ प्रदंयं दिनुर्नासाद्वै प्रतिमां च तथा नृप ॥ त्रयस्त्रिंशदपुष्पांश्च कांस्तस्य
 पात्रं समन्वितान् ॥ प्रदद्याद्गुरुवरजनेन घृतशर्करया सह ॥ अधिमांस्तु संप्राप्तिशुभसूच्याजलार्दनं ॥ उद्दिश्यापूजदा-
 नेन घृतनसंहरुक्मकं ॥ ३१ ॥ विष्णुप्राप्त्यै प्रदद्याच्च पृथ्वीदानं फलं भक्तैः ॥ त्रयो ब्रह्मशदपुष्पांश्च दानां हविर्चादि नोदितैः

सर्वगुणसंयुक्तान्कास्यपात्रेनिर्धीयच ॥ अधिमासेतुसंप्राप्तेप्रापमुक्त्येजादेन ॥ १ ॥ उद्दिश्यपपदानेनघृते
 नसहस्रमकाचिष्णुप्रीत्यिदं दद्याच्चष्टवीदानफलंलभेत् ॥ अधिमासेतुसंप्राप्तेशुभसूर्याधिदेवते ॥ सुरकोत्तारणा-
 येवमयादत्तप्रदीयते ॥ २ ॥ दैत्यस्त्रिशदं पूर्वाथ्यघृतशंकरयासह ॥ ३ ॥ संदक्षिणामयानुभ्यंकांस्यापात्रेणदपिता-
 द्वादिवाकरोदंगृह्णीताचदिवाकरः ॥ ४ ॥ दानेनानेनविभ्रेद्रस्येभिप्रायतामिति ॥ ५ ॥ प्रीयतांदिवेदेवशावहाश
 भुजनादेनाः ॥ ६ ॥ तेषांप्रसादात्सकलाममसंतुमनोरथाः ॥ ७ ॥ गृहाणपरमान्नेनकास्यपात्रंप्रपरितः ॥ ८ ॥ सवृतगुडसं-
 युक्तंप्रीतोभेवदिवाकरः ॥ ९ ॥ त्वयादत्तमिदंप्राप्तपरमान्नेनपूरितं ॥ १० ॥ सघृतप्रतिगृह्णामिप्रीयतामिदिवाकरः ॥ ब्राह्म-
 णान्पूजयेत्पश्चाद्वस्त्रालंकारचंदनैः ॥ ११ ॥ अपूपदानंदद्याच्चकांस्यपात्रसंमन्वितं ॥ १२ ॥ धेनुंमवत्सादद्याच्चवस्त्रालंकारभूषि-
 तां ॥ कांस्यदग्धरोप्यखुरींदाक्षिणासहितानप ॥ १३ ॥ मंत्रातुवाचयेद्विप्रीनसफलचास्तुमेवत ॥ १४ ॥ ऋत्विग्भ्योवासीसीद-
 धांतत्रयस्त्रिशच्चक्रभुक्तान् ॥ १५ ॥ कांस्यपावसंमायुकानपूपोनेधृतसंपुतान् ॥ १६ ॥ वटकैःसहराजेद्रथशस्त्र्याचदक्षिणा-
 ब्राह्मणेनभोजयेत्पश्चाच्छंकराघृतेपायसैः ॥ १७ ॥ दद्यात्समलमांसस्यक्षेत्रयातशुभेनृषी ॥ दुर्बलेनापिकर्तव्यत्रयंशिश-
 दंपूपकैः ॥ मलमासेतुसंप्राप्तेष्कांस्मिंश्चशुभेदिने ॥ १८ ॥ निष्कचनेनदत्तव्यधृतशंकरयासह ॥ भासांमालमसोयंन-
 लिर्नपापसंभवः ॥ १९ ॥ तैर्यपापस्यशास्यधर्ममार्गदर्शनकरोति यः ॥ २० ॥ यावत्तैवैवल्लिद्राणिअपूपदिपुण्ड्रवः ॥ तावद्वधेस-
 हस्राणिस्वर्गलोकमर्हयिते ॥ २१ ॥ मलमासव्रतनारीयाकरोतीहभारत ॥ २२ ॥ दारिद्र्यपुत्रशोकतनवैधव्यलभेतसा ॥ यद्विदं ध-
 र्मसर्वस्वकुव्याल्लोकैःपुनरुक्तं ॥ २३ ॥ ब्रह्महत्यादिपापघ्नप्राप्तुयाद्वैष्णवपदं ॥ २४ ॥ एवंप्राथम्यचरोविंदपूजयेद्ब्राह्मणात्रवे ॥ सप-
 त्नीकान्शुचिस्त्रात्वालक्ष्मीनारायणस्मरन् ॥ २५ ॥ पूजयित्वाविधानेनभोजयेद्वृतेपायसैः ॥ भोजयित्वाविधानेनसत्नीकस्म-
 रन्निवभु ॥ स्मरन्व्याद्विज रूपेणपत्नीरूपेणविज ॥ २६ ॥ परिधाययथाशक्त्याथस्त्रालंकारकुंकुमैः ॥ २७ ॥ दद्यात्तथाश्वैश्चक्रपिथै-

अथपतसः कदलीफलैः नारिकेलैश्चानारंगैः कूष्माण्डिदाडिमैर्फलैः उर्वारुकैः ककैः श्वेतगवैः समूलकैः अन्यैश्च विविधैः
 शार्करचैश्च एयकृष्टयकृतपक्वान्नगोधूमैः शुभैः सौहालिकैर्वटैः शर्कराघृतपूरैश्च फाणितैः खडमंडितैः भक्ष्यभोज्यै
 श्लेष्मादिकंदुकां निविशेषतः गोरसानां विचित्राणि वासितानि इलादिभिः अन्यान्यपि च दानानि देयानि विविधा
 निच वित्तं शोऽयं न कर्तव्यमात्मनः श्रेयश्चछता यथावत्सरसंप्राप्य परिशेष्य मृदुद्रुवन् इदं स्वादु इदं भोज्य भवद
 धैर्विचिंतये याचयतां रोचयेच्च यन्मया पचितं प्रभो धर्म्योऽस्म्यनुश्रुतोऽस्मि पविं तमममिदं विविजयेद्यतो वि
 प्रान्दत्वातिवूलदक्षिणे आसीमां तमनुब्रज्य भुजीतं वंधुभिः सह अंस्कृतं व्रतं नारीया करोति हरिप्रियं द्धारिद्व्य
 पुत्रशोकवैधव्यं न भवेत्कदा एवंविधोऽपि पुरुषोऽयिदिकुर्यान्मालिभुचे मलिभुचं प्राप्य न पूजितो यैः श्रीनाथदेवः
 परयेव भक्त्या कथमेवेच्छेयं सुखं संपुत्रः मुहूर्त्स्वजांश्चापि भार्या कदाचिन्नकृतं पार्थैर्मलमासव्रतं नरेतेषां
 पापिष्ठतानि त्यत्र ह्यहं त्यपदेपदे मां कंडये उवाच एते ते कथितं पार्थ गह्या ह्यहं तरं परं वाजपेयक्रतुफलं श्रोता वका
 लमेद्भुवन् इति श्रीभविष्योत्तरपुराणे मलमासव्रतोद्यापनमास्वस्ति श्रीरणवीरसिंहधरणीपालो वदान्याप्रणी
 रणवीरसिंहभूषणकारिते कृत्यसर्गः मलमासादिसंकीर्णकृत्यरत्नसंमुद्रयः २२ अथ संक्रांतिव्रतानि तत्रा
 दधान्यसंक्रांतिव्रतं स्कंदपुराणे नैदिकेश्वर उवाच अथातः संप्रवक्ष्यामि धान्यव्रतमनुचमं यत्कृत्वा हि न
 रराजन्सर्वान् कामानवाप्नुयात् अयनावपुष्वैव स्नानं कृत्वा विचक्षणः उपचारैः पूजयेच्च ध्यायेद्देवीं देवाकरं करि
 प्यामि व्रतं देवचंद्रस्यावत्परायणः तद्विघ्नमेया तु त्वत्सादाहिने श्वर इदं यज्ञोर्ध्वं लिखेत्पद्मं कुंभेनाष्टपत्रकं
 भास्करं पूर्वपत्रे तु श्रेष्ठ्या तुरितं तथा विवस्वतं तथा गम्येनैः कृत्यं पूर्णं तथा आदित्यं वारुणे पत्रे वायं च येन तं
 तथा मां नैडमिति कारवरे च शान्ये भानुमचयेत् एवंचक्रमशो भ्यर्च्यो विधात्वा सवेदशैः कृतं जलिपुटो भूत्वा त्व

धीदधात्समंत्रकं ' ' ओं कालात्मा सर्वभूतात्मा वेदात्मा सर्वतामखः ' व्याधिशोकजरा मृत्युसंसारभयनाशनः ' इत्य
 धर्ममंत्रः पुष्पैर्धूपैः समभ्यर्च्य शिरसः प्राणिपत्यच रविभ्यां त्वोततौ दद्यात् धान्यप्रस्थं द्विजातये ' एवं सर्वसरे
 पूर्णकुयोदुद्यापनक्रियां अर्घ्यपत्राहं सौवर्णकारयेत्पटले शुभं ' ' द्विभुजपूजे ये नानुरक्तवस्त्रयुगान्वित
 धान्यद्रोणेन सहितं तदधनस्वशक्तितः ' स्वर्णशृंगारोप्य स्वराकांस्यनेहां पयस्विनी ' रविरूपं द्विजेषु ध्यात्वा तस्मै
 वेदवेदे तथा विद्यापात्राय विप्राय तत्सर्वं विनिवेदयेत् ' अग्निष्टोमसहस्राणां फलं प्राप्नोति मानवः स तेजन्म
 सहस्राणि धनधान्यसमन्वितः - निर्व्याधिर्निरुजो धिमान् रूपवानपि जायते ' इदं व्रतवर्षात्मकं ' तत्र व्रतविधिः
 सक्रांतिदिने प्रातः शुक्लतिलैः स्नात्वा गोमयेनोपलितं शुद्धदेशं कुंकुमादिनाष्टदलं पद्मं विरच्य ' ' पूजासमग्रसिंसा
 द्यं सकल्पं कुर्यात् ' तिथ्यादिसंकीर्त्यं ममाग्निष्टोमादिफलं प्राप्तुं पूर्वकसप्तजन्मसु धनधान्यपुत्रपौत्रादिसमन्वित
 निर्व्याधिनीरुजत्वादि सिद्धिद्वारां श्रीसंवित्तरूपपरमेश्वरप्रीत्यर्थं धान्यसंक्रांतिव्रतं करिष्ये ' इति संकल्प्य ' गणेश
 पूज्य ' पूर्वनिर्मितपद्मकार्णिकायां विश्वात्मने नम इति नाममंत्रेणावाह्यपूजयेत् ' अष्टपत्रेषु पूर्वोदिक्रमेण देवताश्चा
 वाहयेत् भास्कर १ रवि २ विवस्वतं ३ आदित्यं ४ तपनं ५ मार्तण्डं ६ भानु ७ पूषण ८ मध्येविश्वत्मानं
 आवह्य संपूज्य चाति अर्घ्यदानमंत्रकालात् नमस्सर्वदेवात्मन् विश्वात्मन् विश्वतोमुखया धि मृत्युजरागोकसंसारभय
 नाशन ततः प्रस्थमिति धान्यसदक्षिणं ब्राह्मणाय दत्त्वा मौननस्वयं भुजीत पुत्रवतोगृहिण उपवासनिषेधात्
 सवत्सरं तिउद्यापनं कुर्यात् ' उक्तमंडले पूर्ववदेवना ' आवाह्य सुवर्णादिपात्रेणार्घ्यं दत्त्वा संपूज्य द्रोणपरिमित
 धान्यं तदधार्धं आचार्याय दत्त्वा पीठसंहितां गच्छत्वा ब्राह्मणान्संभोज्य स्वयं भुजीत अत्र होमादिसामान्य
 विधिनां कार्यं ' इति धान्यसंक्रांतिव्रत ' - अथ रूपं संक्रांतिव्रतम् ' स्कंदे अथान्येदं पितृवचिं रूपं संक्रांतिमुत्तम

संक्रांतिवासरतल्लान्नकृत्वा विचक्षणः । हेमपात्रघृतकृत्वा हिरण्येन संमान्वितं । स्व रूपं वीक्ष्य तत्पत्रिब्राह्मणा
य निवेदयेत् । एकभक्ततः कृत्वा भक्त्या च वसमान्वितं । त्रततेका च नंदद्यादघृतधनुं समन्वितं । अश्वमेधसहस्रा
णां फलमाप्नोति मानवः । रूपयौवनं संपत्त्या आयुरारोग्यं संपदा । लक्ष्मीं च विपुलां भोगां भुनक्तीह न संशयः । स्वर्ग
परं विनिर्मुक्तः स्वर्गलोकं स गच्छति । अस्य विधिः तिथ्यादिसंकीर्त्य । आत्मनः कर्मनीयं रूपं प्राप्तिपूर्वकं श्रीपर
मेश्वरं त्रीत्यर्थं रूपं संक्रांतिव्रतं करिष्ये । इति संकल्प्य । पूर्ववत्तलिखितपद्योभानुं संपूज्य । कांस्यपात्रे सघृते स्वरूप
वीक्ष्य पात्रं ब्राह्मणा यदद्यात् । एवं प्रति संक्रांतिं कुर्यात् । वत्सरं तेलकं मंडले सौवर्णीभानुं संपूज्य । कांस्यपात्रस्थं घृ
तीं हिरण्यं सहितं चाद्या पदं स्वांगं च दद्यात् । फलं भूयस्त्वर्कमोघृतधनुं संपिदद्यात् । ब्राह्मणां भोजयित्वा स्वयं मपि
भुञ्जीत । इति रिकंदे (करूपं संक्रांतिव्रतं २) । अथ भोगं संक्रांतिव्रतम् । तत्रैव संक्रांतिदिवसे प्राप्य धीपितस्तु सभा
कुर्यात् । कुकुमं कमलं चैव सिंदूरं कुमुमानि च । सुगंधानि चंद्रव्याणि तां वूलं शालितं दुलान् । तंदुलान् फलं संपुकां स्त्वा
भ्यो दद्याद्विचक्षणः । दद्यात्सहस्रं सानि मथुनेभ्यः प्रयत्नतः । भोजयित्वा यथां शीकितं वस्त्रयुग्मं प्रदापयेत् । एवं स
वत्सरं स्याति रविं संपूज्य पूर्ववत् । धेनुं सदा क्षिणां दद्यात्सपत्नीं कद्विजातये । स्यात्सुखी सर्वमर्थं पुभोगी जन्म निजन्म नि
अस्य विधिः तिथ्यादिसंकीर्त्य । आत्मनो जिनकविधं भोगं प्राप्तिपूर्वकं श्रीपरमेश्वरं त्रीत्यर्थं भोगं संक्रांतिव्रतं करिष्ये । इ
ति संकल्प्य । पूर्ववत् भानुपद्मैः संपूज्य त्रिभ्यो अधिकानि मिथुनानि संपूज्य । त्रायं नानि । कुकुमं कमलं सिंदूरं सुगंधि
पुष्पतां वूलं शालितं दुलं क्षिणां यतानि दत्त्वा भुञ्जीत । वत्सरं तिलैः पुष्पैः कंमंडले सौवर्णीभानुं संपूज्य । द्वादशमि
थुनेभ्यः पुष्पां कवस्त्रयुग्मं सहितानि सौभाग्यं चंद्रव्याणि दत्त्वा ब्राह्मणां यंगं च दत्त्वा भोजयेत् । इति संक्रांतिं कंभोगं संक्रां
तिव्रतं । अथ लवणं संक्रांतिव्रतं । तत्रैव । अथार्थः संप्रवक्ष्यामि लवणं संक्रांतिव्रतम् । संक्रांतिवासरं प्राप्य स्नानं

कृत्वा शुभजेलेः । दृष्ट्वा लकारं संभूते भक्तिभावं समन्वितः । कुकुमेन लिखेत्पद्मपत्रं संकर्णिकं । भास्करं पूजये
 द्रुतया धान्यप्रस्थसमन्वितः । तदग्रे लवणपात्रं सगुणं स्थपयेद्बुधः । पूजितं स्वं यथा शक्त्या प्रसीदाममभास्कर
 लवणसगुणं शय्या ब्राह्मणाय निवेदयेत् । एवं स वत्सरे पूर्णं भानुं कुर्थाद्विरामयेत् । रक्तवंतं पुंगुच्छन्नं रक्तं च दनं चार्चितं
 कर्मलवणपात्रं । धेन्वासां धाद्विजातये । प्रदद्याद्भानुं मुद्दितं श्विभ्यां प्रायतामिति । एवं कृत्वा तु यत्पुण्यं प्राप्य
 ते भुवि मानवेः । तत्केन गदितुं शक्यं वर्षकोटिशतैरपि । लवणं च लदानं सफलं प्राप्नोति मानवः । सर्वकाम
 समृद्धात्मा विमानवरमास्थितः । सुखं लोके वसेत्कल्पं पूज्यमानः । सुरासुरः । आश्वस्य विधिः । तिथ्यादिसं
 कीर्त्यनं विधिं सुखप्राप्तिपूर्वकं पूयलोकं प्राप्तिश्रीपरं भैश्वरीत्यर्थं लवणसंक्रांतिं व्रतं करिष्ये । पूर्ववत्पद्मे भास्करं सं
 पूज्य । तदग्रे सगुणं लवणपात्रं निधाय देवं प्रार्थयेत् । पूजितं स्वं मया भक्त्या प्रसीदाममभास्करः । व्रतं संपूर्णं तां या तुल्य
 त्प्रसादाद्विवाकरं । ततः सगुणं लवणयुतं पात्रं दत्त्वा । ब्राह्मणान् भोजयेत् । वत्सरेति पूर्ववदुद्यापनं कुर्यात् । इति
 ति व्रतम् । अथ तैजः संक्रांति व्रतम् । शालितं दुलसं द्युक्तं करं करारयेच्छुभं । तन्मध्ये दपिकं स्थाप्य प्र
 जसा । तन्मध्यमोदकं स्थाप्य ब्राह्मणाय निवेदयेत् । अर्घ्यं प्रोक्त्वा वत्सुर्योदेकं च पूर्ववत् । सैवत्सरे
 द्यादुद्यापनं बुधः । शोभनं दीपकं कर्त्तव्यं सुवर्णेन तु नारदः । तान्धिणं करं कंठादर्थं तन्मध्ये दीपकं न्यसेत् । कपि
 तृणं याकरं केण द्विजातये । अत्र विधिः । आत्मनो अति तैजस्वप्राप्तिपूर्वकं सविता देवतां प्रीत्यर्थं तैजः संक्रां
 इति संकल्प्य पूर्ववत्कमलैः सवितारं संपूज्य । पुरतः शालितं दुलसं पूज्य । तन्मध्ये मोदकं
 चलितं कृत्वा । ब्राह्मणं संपूज्य दद्यात्सं वत्सरेति । सौवर्णं भानुं मंडलं संपूज्य । पुरतः शालितं दुलपू
 वणं निमित्तं दीपकं कृत्वा । ब्राह्मणाय दत्त्वा किंपिलागां च दत्त्वा द्विजां भोजयेत् । इति तैजः संक्रांति व्रतम् । ५

अथसौभाग्यसंक्रांतिव्रतम् । पूर्ववद्भानुमण्यर्च्यतथाचैवसुवासिनीः पूर्ववद्भोगसंक्रांतिमुवासिनीश्चसंपूज्या-
सौभाग्याष्टकसंयुक्तं वस्त्रयुग्मं तु योपिते विप्रायवेदविदुषेभ्यस्तथातत्रतिपादयेत् एवंसवत्सरेपूर्णकृत्वाब्राह्म-
णदाचनं पूर्वपल्लवपुष्पं कृत्वायथाविभवसारतः लवणपर्वतं शस्त्यात्तममध्यमकानिष्टकृत्वेत्यर्थः काच्यनं कमलं
कृत्वाभास्करचैव कारयेत् गंधपुष्पादिनापूज्यविप्रायप्रतिपादयेत् सौभाग्याष्टकं तु इक्षवोरार्जिकातद्विजि-
त्वावाश्वसुशोभनाः धान्यकंजीरकैचकौसुभं कुंकुं तथा लवणचाष्टमं प्रोक्तं सौभाग्याष्टकमुच्यते । अस्य वि-
धिः ज्योतिषात्मनोऽथ तुलसौभाग्यप्राप्तिपूर्वकं भानुदेवप्रीत्यर्थं सौभाग्यसंक्रांतिव्रतरिष्ये । इति संकल्प्य पूर्वं
व्रतघ्ने भानुसंपूज्य गांचसंपूज्य सपत्नीकायद्विजाय सौभाग्याष्टकं युकं वस्त्रयुग्मं सहितं वाचनं दत्त्वा अल-
वणमौनीभुंजीत वत्सरति सौवर्णभानुमंडले संपूज्य तत्पुरतः यथाशक्तिलवणाचलं कृत्वा कांचनकमलं कृत्वा संपूज्य
सुरभिसंहिताविप्रायप्रतिपादयेत् इति सौभाग्यसंक्रांतिव्रतम् ६ अथांबूलसंक्रांतिव्रतम् आधान्यत्सप्रव-
क्ष्यामि तांबूलव्रतमुत्तमं तांबूलं च दनाढ्यं च प्रगृह्याद्वा द्विजोत्तमात् एवंसवत्सरे पूर्णैरारत्रैरात्रौ ततः परं तांबूलं
भक्षयेद्विप्रैः कारयेद्देवतांतरं वत्सरति च कमलं कृत्वा चैव तु कांचनं पूर्णकोशचक्रवर्ति तथानंतफलाप्तये चूर्णं
भांडं च कुर्वीत पूगप्रस्फोटनं तथा मुखवासादिपूर्णानां भांडानि चाद्विजपैभ्यः द्विजदंपत्यभावाद्यसर्वोपरकरसंयुतं
दत्त्वा तत्पूजयेद्भक्त्या पद्मैर्भोजयेद्द्विजान् उपकल्पितं च यत्किंचिद्वाह्मणाय निवेदयेत् । एवंक्रमेण यानारीतांबूला-
स्त्यत्र तोत्तम धनपुत्रैश्च पौत्रैश्च चमोदते स्वर्गहेसदा आत्राविधिः तिथ्यादिसंकीर्त्यात्मनो भद्रासिंह अतुलमुख
प्राप्तिपूर्वकं सावित्रप्रीत्यर्थं तांबूलसंक्रांतिव्रतं करिष्ये । इति संकल्प्य पूर्ववत्पद्मे भानुसंपूज्य ततो द्विजदंपती चंदना-
दिना संपूज्य तस्मै पल्लवगजातीपत्रकं कोलखादिराप्रत्येकभांडे निधाय रौप्यमयं चूर्णपात्रपूगप्रस्फोटनं च पूर्णं

फलानि नागवल्लीदलानि च । । सति मा मध्यस्वर्णनिर्भितानि कानि चित् । । नागवल्लीदलानि चरौप्यादिपात्रे
 निधाय संकल्पपूर्वकं दद्यात् । । दानमंत्रः । । तांबूलं श्रीकरं भद्रं ब्रह्मविष्णुशिवात्मकं । । प्रदानाद्देवदेव शृणुः । । संतु मने
 रथाः । । इत्तिदत्त्वागचिदत्त्वा ब्राह्मणभोजयेत् । । अथ प्रकारं तरेण तांबूलव्रतं भविष्ये । । तत्र ग्रहणविधिः । । आयाद
 शुद्धशम्यांचातुर्मास्यव्रतं । । तत्र तिथ्यादिसंकीर्त्या तांबूलव्रतस्य पूर्वोक्तफलावाप्तये चातुर्मास्ये तांबूलव्रतं करिष्ये । । इति
 संकल्प्य पीठे फणान्विनशेषनागकन्यायुतं हरिपुरुषसूक्तं न संपूज्य । । तदग्नद्विजं सपत्नीकं च संपूज्य । । सोपस्करं तां
 वलवीटिद्वयं देवाय द्विजाय च दत्त्वा प्राणमेत् । । एवं प्रतिदिनं । । अंतर्काले कथं शुक्लकादश्यां पौर्णिमायां वा उद्यापनं कुर्यात्
 तद्यथा । । अथेत्यादि तिथ्यादिसंकीर्त्यात्मनः । । अनेकदानफलप्राप्तिसकलभोगयुतनारायणप्रीत्यर्थं आचरित्वा तु
 मांस्ये तांबूलव्रतं उद्यापनं करिष्ये । । इति संकल्प्य गणेशपूजनं दिवि धाय आचार्यं वृणुयात् । । अथाचार्यः पूर्ववत्संढल
 ब्रह्मादिदेवताः । । संस्थाप्य तदुपरि कलशे रौप्यमयशे वेहाटकं निर्मितं । । नारायणनागकन्यायुतं । । सहस्रशीर्षं तं
 त्रेण संस्थाप्य । । ततः पूर्वादिदिक्षु ब्रह्माण्डं शदुर्गां क्षेत्रपालचतुर्भुजं रावाह्यं पुरुषसूक्तं पंचामृताभिषेकपुरः
 सरं पूजयेत् । । नानाविधभक्ष्यभोज्ययुतपायसोपहारं निवेदयेत् । । देवाग्नेशसंख्यापूगानियथाशक्तिवानांगफणायुतं
 च संस्थाप्य देवं स्तोत्रैः स्तुवीत । । ततो दशनवीनताम्रपात्राणि क्रमुकपूगयुक्तानि रौप्यमयानि वा तावन्ति चूर्णपात्राणि
 रौप्यमयानि च तत्तद्रूपपूरितानि । । पक्षशूर्पनके निधाय । । वल्बद्वयेन संवेष्ट्य सप्तधान्योपरि देवाग्रनिधाय । । तत्र दे
 वंनागरूपं ध्यात्वा प्रार्थयेत् । । नवनागमहाराज पत्न्यास्तव प्रपूजनान् । । इप्सितं देहि मंसां सर्वसौख्यप्रदं । । भव ततो
 गतिं वाद्यपुराणपठनादिभिर्जागरणेन रात्रिनीत्वा । । प्रातः देवं संपूज्य । । अग्निं प्रतिष्ठाप्य अन्वाध्यात् । । तत्र प्रा
 नं नारायणं । । अतो देवो विमंत्रेण खड्गमिश्रितमाज्यपायसं च रुद्रव्यणाष्टोत्तरशतं संख्याकाहुतिभिर्ब्रह्मादिदेवताभ्यं

कथं ह्युत्सायक्षे एवं हिंसमाप्य दंपतीनवकं ब्रह्मादिना संपूज्य पूर्ववत्स्थापितं शूर्पनवकं नवब्राह्मणेभ्यो दद्यात्
 तत्र नम्रः तांबूलश्रीकरंभद्रह्रानिष्णुशिवात्मकं अस्य प्रदानाद्देवशसफलं मे स्तुवांछितं ततस्तेभ्यो नवगोदा
 नानि तदभवे मौल्यं वादक्षिणात्वेन दत्त्वा देवं प्राथयेत् तांबूलदानमाहात्म्यात्प्रोतो भव जनार्दन संपूर्णैकुरु मे
 देववांछितं पुरुषोत्तम ततः पठि माचार्याय च दत्त्वा कपिलां गां च दत्त्वा ब्राह्मणभोजनपुरःसरं स्वयं भुंजीत इति
 तांबूलव्रतम् ७ अथ मनोरथसंक्रांतिव्रतम् गुडेन पूर्णकुंभं च सवस्त्रं च स्वशक्तिः संक्रांतिवासरे दद्या
 ब्राह्मणाय कुटुंबिने एवं सवत्सरे पूर्णैस्वशक्त्यो ध्यापनं चरेत् गुडेन पर्वतं कृत्वा वस्त्रं लैश्रभूपितं अयने चोत्तरे
 दद्याद्दिनशार्ठ्यनकारयेत् यं यं कामयेत कामं तं तं प्राप्नोति पुष्कलं अथ विशोकसंक्रांतिव्रतविधिः तिथ्यादि स
 कीर्त्यात्मनो विशोकव्यसमन्वितः पुत्रपौत्रादि वृद्धिद्वारा श्रीसत्विदेवताप्रीत्यर्थं विशोकसंक्रांतिव्रतं करिष्ये इति स
 कल्प्य पद्मे पूर्ववत् भारस्करं तावत्पौत्रसंस्थाप्य सपूज्य चरक्तवस्त्राभ्यां परिवेष्ट्य पूर्ववत् अर्घ्यं दत्त्वा ब्राह्मणा
 यं गुडपूर्णकुंभं सदक्षिणं दद्यात् वत्सरां तेमडले हं भारस्करं तावत्पौत्रे संपूज्य गुडपूर्णकुंभं सदक्षिणं दद्यात् गु
 ष्पर्वतेन सह पठिं कापिलासाहितं दद्यात् अथातः संप्रवक्ष्यामि विशोकसंक्रांतिमुत्तमां अयने विपुर्वै च वयती
 पातो भवेद्यदि एकभक्तदाकुर्याज्जलदानपूर्वकं कांचनं भारस्करं कृत्वा याविभवशक्तिः स्नापयेत् पंचगव्ये
 नंगंधपुष्पैस्तु पूजयेत् संछाद्य चरक्तवस्त्राभ्यां तावत्पौत्रे निधेय च भारस्कराय नमः पादौ जंघेतु रवये नमः
 आदित्याय नमो जानू उर्वोर्दिनकराय च अर्यम्णे च कटिपूज्य मानवं चोदरे तथा नमः पूष्णे च बाहुभ्यामय
 म्णे वैपुनस्तनौ विवस्वते नमः कंठं मुखं पूज्य सहस्रांशवे प्रभाकराय वै चाक्षणे स्तेजोराशे नमः शिरः वरु
 णाय नमः केशान्पादादौ पूजयेद्धारि अर्घ्यं च पूर्ववत् कार्यं ब्राह्मणाय निवेदयेत् एवं सवत्सरे पूर्णैकांचनेन दि

वाक्यं ॥ सपद्महस्तं संपूज्य यथाविभवशक्तिः कारयेत्पूजयेद्भक्तोरकवस्त्रेण वेषयेत् ततो होमं प्रकुर्वीत सूर्यमंत्रे-
ण नारद द्वादशकपिलाद्याद्विंशत्यंशं संयुता- अशक्तः कपिलो मेकां विनशाव्यविर्जितः आयुरारोग्यमैश्वर्यं
भार्यापुत्रसमन्वितः - इति विशेषः संक्रांतिव्रतम् ॥ ९ ॥ अथायुःसंक्रांतिव्रतं अयान्यां संप्रवदयामि-
आयुःसंक्रांतिमुत्तमं संक्रांतिदिवसे पूर्ववत्समर्च्य दिवाकरं कास्येक्षीरं घृतं दद्यात्साहिरण्यं स्वशक्तिः पृथक् पृथक्
कप्रदानेन पूजामेव प्रकीर्त्तता सक्षीरं सुरभीजातं पीयूषमसर्पयुक् आयुरारोग्यमैश्वर्यमतो देहि दिवाकर इति
मंत्रः अनेन विधिना वर्षसर्वं दद्यात्तद्व्रितः उद्यापनादिकं सर्वं धान्यसंक्रांतिवद्भवेत् निर्व्याधिश्च वदर्घ्यायुस्तेज-
स्वीकीर्त्तिर्मास्तथा अपमृत्युभयनास्ति जीवेच्छा शरदांशत अयधनसंक्रांतिव्रतम् हेमाद्रौ स्कांदे संक्रांतिदिव-
से पूज्यभास्करं तु विधानतः कलशं निर्व्रणं ग्रहं वारिपूर्णं निधापयेत् सुवर्णं पुरुषं कृत्वा प्रतिमां संतुदपयेत् विधि-
नानेन वर्षति प्रीयतां मे दिवाकरः पूजाविधानं सर्वं तु धान्यसंक्रांतिवद्भवेत् सौवर्णं कलशं कृत्वा सूर्यं चोपरिविन्ध्य सेतुं
हस्ते सुवर्णघटितं पंकजं वै निवेशयेत् गोदानतत्र दत्तव्यमेवं संपूर्णं तत्र जेतुं यत्तात्मा शतसाहस्रधनयुक्तो भवेन्नरः आयु-
रारोग्यसंपन्नः सूर्यलोके महीयते इति धनसंक्रांतिव्रतम् लोमद्यात्मनो विपुलवनप्राप्तिपूर्वक आयुरारोग्यपुत्रपौत्रा-
दिकामनया धनसंक्रांतिव्रतं करिष्ये पद्मे वारिपूर्णं कलशं निधाय सुवर्णपत्रे भानुं संपूज्य सुवर्णधेनुं सहितं पाठं द्विजाय
दत्त्वा सद्नेन द्विजान् भोजयेत् शेषधान्यसंक्रांतिवत् ॥ ११ ॥ अथ रं दपुराणे क्तमाज्ञा संक्रांतिव्रतम् ब्रह्मोवाच
आज्ञा संक्रांतिमाहात्म्यं शृणु स्कंद विधानतः यां कृत्वा सर्वलोकेषु आज्ञावान् जायते नरः संक्रांतिदिवसे पुण्ये प्रा-
रभेन्नियमं व्रतीः पद्ममष्टलं कृत्वा कुम्भेन सुशोभन पूजयेन्मंत्रमुच्चार्य विधिवद्गुरुसन्निधौ आज्ञां तेजस्करीं पृ-
ष्ठे प्रभादीं प्ति यशस्करीं आज्ञां सर्वत्र गां देवमदो हिनोस्तुते ॥ संपूज्यैवं कुम्भेन दद्याद्दिप्रायभोजनं उद्यापने

तुवंदांशुसौवर्णसरथं तथा एकचक्रं च सप्ताश्वमरुणेन समन्वितं य. कुर्याद्विधिनानेन आज्ञासंक्रांतिमुत्तमं आ-
ज्ञायास्खलितालोकेसूर्यभक्तश्च जायते इति स्कांदे आज्ञासंक्रांतिव्रतम् ॥ १२ ॥ अथापापसंक्रांतिव्रतम्
नंदीकेश्वर उवाच ॥ वदयाम्यपापसंक्रांतिशृणुस्कंदविधानतः संक्रांत्यां नियतो भूत्वा तिलैः श्वेतैः समन्वितैः क-
रं कर्धमानं च प्रतिमासं निवेदयेत् वर्धमानं शरावभू मंत्रेणानेन तु स्नायाद्भक्तिभावसमन्वितः भक्तिरंतःकरण-
स्य तदाकारवृत्तिः भावो विश्वासः तिलोमः पातु पापेभ्यस्तव देव प्रसादतः त्वंचमारक्ष देव शवाहु मनः कायकल्म-
षं ॥ उद्यापने च देवस्य सौवर्णमापकेन तु द्विभाज्य प्रतिमाकार्यो रजतेनाथ कारयेत् देवस्य सूर्यस्य स्थर्णमाष-
कुणसंमितेति शेषः अथवा अथ च शकशक्तविषयत्वेन व्यवस्थितो विकल्पः तिलधेनुः प्रदातव्या व्रते स्मिन्ना-
त्र संशयः सर्वपापप्रणाशाय आयुरारोग्यहेतवे एतत्सर्वं पुरा प्रोक्त ब्रह्मणा विष्णवे तथा विष्णुरिंद्राय जगदे-
तथोभाशं भवेन्नतं शंभुश्चैव ममाचष्टे भयाप्रोक्तं तव प्रभो सर्वसंक्रांतिदिवसे प्रारभेद्व्रतमुत्तमं दक्षिणोत्तरसं-
क्रांतौ सर्वास्वित्तिचक्रेशव आध्रुवत्वाच्छरीरस्य यौगपद्यं प्रशस्यते न चात्र विधिलोपः स्यात्सर्वत्रैकं तु देवतं नाना देवव्र-
तानां तु एककालं प्रशस्यते इति स्कंदपुराणोक्तमपापसंक्रांतिव्रतम् १३ अथ कीर्ति संक्रांतिव्रतम् नंदीकेश्वर उवाच
कीर्ति संक्रांतिमाहात्म्यं शृणुस्कंदविधानतः संक्रांतिवासरं प्राप्य रविचंद्रलिखेद्भुवि तस्य मध्ये स्तितं देवं पूजयेत्सू-
र्यमंत्रतः ॥ यथा विभवसारेण ततो विप्राय दक्षिणां प्रतिमासं तु वैश्वंतवस्त्रयुग्मं प्रदापयेत् उद्यापने तु रौद्रं च सूत्रं
मंत्रप्रदापयेत् श्वेतवंस्त्रयुगच्छन्नं ब्राह्मणाय निवेदयेत् एवं कृते पराकीर्तिर्जायते चापि विह्वत् फलं न शक्यते
वक्तुं गीष्पतेरपि जिह्वा विमला कीर्तिराज्यं च जायते नात्र संशयः आपुरारोग्यसंपन्नो जीविद्वयं शतं नरः इति
स्कंदपुराणे कीर्तिव्रतम् ॥ १४ ॥ अथोत्तरायणदक्षिणायनसंक्रांतिमारभ्य कर्तव्यं शीलव्रतम् पुलस्त्य उ-

वाचिः अथ जादयनं यावद्वर्जयेत्पुण्यं संपिपी तद्वैतकांचनं पुण्यं घृतं घेनुसमन्वितं दद्याच्छिवं पुण्यातिविप्र्रायघृतं
 पायसं एतच्छीलं त्रन्तं नाम शीलारोग्यसुखप्रदं - इति पद्मपुराणोक्तं शीलव्रतम् १५५ अथ राज्यव्रतम् १५६ कृष्णउवा-
 च उतरेत्वं येन प्राप्ते घृतं प्रस्थेन यो हरिः स्नापयित्वा ब्राह्मणाय वडवांसं प्रयच्छति सर्वपापविनिर्मुक्तः सूर्य-
 लोकैस्सेचिरं ततो भवति भूपालां प्रजानंदविबर्धनः राज्यव्रतमिदं प्रोक्तं परंतुष्टिकरं हरे इति भविष्योत्तरोक्तं
 राज्यव्रतम् अथोत्तरायणे घृतं तप्तं पनव्रतम् पुलस्त्य उवाच अयने चोत्तरे प्रज्जितयः स्नापयतिकेशवम् घृतं प्रस्थे-
 न पापसंस्कलं च वयो हति कापिलां विप्रमुखाय ददात्यनुदिनं चयः स्नानं देवस्य यच्छति यं घृतं तेनोत्तरायणे त्रै-
 यति विष्णुं सायुज्यं सर्वपापविबर्जिताः इति विष्णुधर्मोत्तरोक्तं घृतं तप्तं पनव्रतम् १५७ अथ वृंता कत्यागव्रतम् भवि-
 प्रयोशरे वृंता कस्याविधिं वक्ष्ये शृणु पार्थ समाहितः संवत्सरं वाषण्मासान्त्रीन्मासान्वासमाहितः अस्योद्याप-
 नं वृंता कं मप्रतिहतं वरेहेमासिं वृद्ध्याद्द्विजाय घृतं वल्गुसमन्वितं यः कृत्वा नु वर्षं पिमासमर्थकमेव स्यात्पुनः पश्य
 तिरपुरं रुषः कदाचित् अर्थतस्य विधिः अस्य भरणं माघायां वा एकात्रोपवासं कृत्वा स्य डिले देवानां हूयः गुग्घुः
 पुष्पं पुष्पदीपं चैवादिभिर्भूषणं माघायां वा पूजयेदिति संबंधः आवाहनप्रकारमाह दर्भपाणिर्गोधोदकेनावा-
 हयेत् यमराजं मावाहयामि कालमावाहयामि नीलमावाहयामि चित्रगुप्तमा-
 स्युमाः परमेश्विनमावाहयामि ततो भिमुप्रसमाधाय तिलाज्यं जुहुयात् यमराजाय स्वाहा कालाय
 स्वाहा नीलाय स्वाहा चित्रगुप्ताय वैवंस्वताय स्वाहा मृत्यवे स्वाहा परमेश्विने स्वाहा अग्निर्भूधेत्या
 इति उत्तरशतं जुहुयात् प्रायश्चित्तं हुत्वा ब्राह्मणान् च यमितरेषामाचार्यः अथ स्वशक्त्या सौवर्णवृंतां कवि
 प्रापदधाम कृष्णांगां वृषभं च तैवं कण्ठे विंशगुलीये कच्छत्रोपानहं कृष्णवल्गुगं कृष्णकंबलं च दद्यात् ब्राह्मणा

न संभ्रमाशिशोवांचयेत् - अनेन विधिनान्यस्तु वृताकंसंप्रयच्छति - त्रीन्मासान्वाषमांसवर्षमेकं वानभक्षयेत्
 अथैतन्निधिक्षत्वा जन्मं वाधित्याग्यः करोति स विष्णुलोकं प्रयाति - पुंडरीकाश्वमेधफलमाप्नोति - सप्तजन्मसह
 स्राणिनाकंष्टं महयते - सप्तजन्मांतरं यावद्यमलोकं न पश्यतीति - जन्मवाधिवृताकत्यागपक्षेपि - होमादिकं य
 र्वैदेव - इति वृताकत्यागविधिः - १८ - अथ शत्रुनाशनव्रतम् - विष्णुधर्मोत्तरे - रामं प्रति पुष्कर उवाच - कृतोप
 वासोऽयाम्यक्षैः क्रुशिकासु स देवहि - पूजयेद्वासुदेवं तु कुंकुमेन सुगंधिना - श्वेतैश्च कुर्महर्चैर्धूपं दद्याच्च गुग्गुलुं - घृतं
 नदीपंद्याश्च रक्तं तैश्चैव - निवेदनीयं देवाय तथा सर्वं निवेदयेत् - होतव्याश्च समिद्धं शौतयेत् वासुरसं प्रपाः - आसुरस
 र्पयो राजिका - आयुधानि जदेयानि ब्राह्मणेभ्यश्च दक्षिणाः ॥ - कर्मैतदुक्तं रिपुनाशकारिकार्यं सदा यादुगणप्रमाथी -
 कृत्वैतद्वयं रिपुनाशमाशु प्राप्नोति मर्त्यो न हि संशयोत्र - इति शत्रुनाशनव्रतम् - १९ - अथ मौनव्रतं शिवधर्मे - नंदिकेश्व
 र उवाच - शृणु वत्स प्रश्रयाभिर्मनसं सर्वार्थसाधकं मौनव्रतं महापुण्यं हुंतुं तत्र विवर्जयेत् - पुंसां भोजनकाले तु हुंका
 रोऽयं दिनिर्गतः - सर्वमेव सुरारामांसं तस्मान्मौनं विवर्जयेत् - कर्मणामनसा वाचा परहिंसां विवर्जयेत् - मौनेत्यास्य
 प्रभवेऽपि ऋषयस्त्रिदिवंगताः - अवद मे कंचरेभ्यो नयः - षण्मासमथापि वा मासत्रयं समायुक्तो मासमेकं तैश्च मासा
 इतु पुनः कुर्व्याद्विवंसां द्वादशाथवा - पटपंचवाथ त्रीण्येकमौनं भुंजितयत्नतः - समासेतुं व्रते तस्मिन्मौनव्रतसमा
 हितः - अलिङ्गं च दनं कृत्वा षडंगेन त्रुप्तो भवेत् - षडंगं यथा - गोमूत्रं गोमयं सर्पः क्षीरं दधि च रोचना - षडंगमेतत्परमं
 मंगलं सर्वदोषां गवामिति परिभाषितं - गोरोज्वां समांलभ्य लब्धं गैर्धं स्तु पुजयेत् - धूपं चागुरुकंदं दद्यान्नमस्कारांस्ततः
 पुनः - करं पादं शिरोभिस्तु त्रुणिपत्य विसर्जयेत् - आत्मवित्तानुसारेण हेमघंटा प्रदायेत् - शिवाग्रतो निचक्षीया
 स्त्विदं वस्त्यातीतं वै छभा - कां स्य लोहमयं वापि एकां वा शक्तिं तस्तथा - शिवस्य पुरतो वेद्यं शिवभक्तं अभोजयेत् - प्राय

संमधुसंमिश्रमधुमांसपरिभुतः अनेकभक्ष्यभोज्यान्नेर्लेह्यपेयसपिच्छलेः सर्जिकाघृतसंमिश्रैर्मण्डकैः सुसमाहितैः भोजयित्वा प्रजितान्निरुद्धैः समाशयेत् शक्त्या च दक्षिणां दद्याद्विनाशाय विवर्जयेत् क्रमेण वीर्यवैविध्यस्य यस्य तु पद्मेत् शिवभक्तां च तानित्यं शांतिं वाक्यं पुनः पुनः शक्त्या हि दक्षिणां दद्याच्छिवभक्त्या न्नमेतत् तान्नपात्रं तु तालिगं स्थाप्यैरलंकृतं शिरसां धार्यत्पात्रं स्वयं मौनीं समाहितः संगच्छेन्नृपमार्गेण यावन्तु शिवगोचरं दक्षिणीकृत्या शिवं त्रीन्वारं श्रयमंततः नमस्करोरस्ततः कुर्यात्प्रणम्य शिरसां भुवि मोनस्यैपविधिः प्रोक्तो मया तव महामते अरूपमो नस्य माहात्म्याद्देवताः शिवतांगताः एतन्मौनव्रतं प्रोक्तं सर्वकार्थसाधकं भुवि सर्वासमर्था नासुकरं प्रकटीकृतम् इति शिवधर्मे मौनव्रतमाहात्म्यम् अथ संक्रांत्युद्यापने फलं यदक्षयं परं लोके पुराणकवयो विदुः विपुले अथनेवापि संक्रांतिव्रतमाचरेत् पूर्वदुरेकभक्तेन दंतधावनपूर्वकं संक्रांतिवासरे प्राप्ते तिलैः स्नानं विधीयते अभिसंक्रमणे भूमौ चंदनेनाष्टपत्रकं पञ्चसर्पाणि कंकुर्यात्स्मिन्नावाहयेद्रविं कार्णकायान्यसेत्सूर्यमादित्यं पूर्वतस्ततः सरार्चयन्मयाग्नेयाग्न्याग्नेयं ऋद्धं मंडलाय नमः सर्वात्रिनेऋत्यां वारुणे वरुणाय जेतुः सप्तसप्तित्वं वाक्यं ये जेतुः सप्तमानसः सप्तदशमुत्तरे विष्णुमीशाने विन्यसेततः गंधमाल्यफलेर्भक्ष्यैः स्थंडिलपूजयेत्ततश्च दत्तोदकपुष्पस्तुदेवायां ध्यान्यसेद्भुवि अथाव्यंमंत्रः नमो नमस्ते सूर्याय विश्वधाक्षे स्वयं भुवे नमो नमस्ते वरुद्धं ऋत्तामयजुषां पते अनेन विधिना दत्त्वा देवायां ध्यानं करोतम द्विजाय सोदकं कुंभं तिलपात्रं हिरण्मयं कमंडलुं यथाशक्त्या कारयित्वा निवेदयेत् अनेन विधिना दत्त्वा देवायां ध्यानं करोतम एकभक्ताशनैः पुंभिः सर्वमेतद्यथाविधि एकस्मिन्नाह्निकं वाक्यं वत्सरं तिथे वा पुनः अत्र व्रते त्रयः पक्षाः मासि मासि कर्तव्यमित्येकः संवत्सरमध्ये एकस्मिन्कृते व्याभिति द्वितीयः संवत्सरं तर्काव्यभिति तृतीयः एते च शकाशकत्वेन व्यवस्थिताः संवत्सरं तिथृतपायसेन-

संतर्प्यवन्दिद्विजपुंगवांश्च कुम्भान्पुनर्द्वादशधेनुयुक्तान्सरत्नहरण्मयपद्मगर्भांश्च पर्यास्विनीः शीलवतीश्चरौप्यस्तु
 राः सवस्त्राः खलु हेमशृंगीः गवोवृषाः सप्तसंक्रांत्यदोहामाल्यांबरावाचतुरोप्यशक्तः द्वेधान्ययुक्तेकपिलामथ
 कानि वेदयेद्वाह्मणपुंगवाय हेमोचदद्यात्पृथिव्यासशेषानाकर्धरीप्यामथवापिताद्यां सशेषशिषनागसाहितापैष्टीम
 शक्तेवसुधांविधायमुवणरीप्येणसंमं प्रदद्यात् पैष्टापिष्टनिर्भतां नविनसाठ्यंपुरुषोत्तमकुर्वन्कुर्वन्नधोयातिनसंश
 योत्र योवन्महेन्द्रप्रमुखाः सुरेंद्राः पृथ्वीचसप्ताब्धियुतेहतिष्ठेत् तावत्सगंधर्वगणैरशेषैः संपूज्येतनारदनाकपृष्टे त
 तश्चकर्मक्षममाप्यसप्तद्वीपाधिपः स्यात्कुलशीलयुक्तः नाकस्य पृष्टे ससखः सभाज्यः प्रभूतपुत्रान्वयवंदितांघ्रि इति
 पठति शृणोति योतिमत्स्याविधिमखिलं रविसंक्रमणपुण्यं मतिमपि च दाति सोपि देवैरमरपतिप्रमुखैर्वृतस्तुसः
 स्यात् इति मत्स्यपुराणोक्तं संक्रांतिव्रतोद्यापनम् अथ वारव्रतानि नदिकेश्वर उवाच येत्वादित्यदिने ब्रह्मन्पूज
 यंति दिवाकरं त्जानदानादि नतिषां किं फलस्यार्द्रवीहिमे ब्रह्मोवाच येत्वादिन्यादिने प्राप्ते श्राद्धं कुर्वीति मानवाः सप्त
 जन्मानि प्राज्ञाः स भवति विरोगिणः नक्तं कुर्वीति ये तत्र मानवास्तं समाश्रिताः जपमाना परं जप्यमादित्यहदं
 परं आरोग्यमिह संप्राप्य सूर्यलोकं व्रजंति उपवासं कुर्वीति यस्त्वादित्यदिने सदा जपंति यमहाश्वतिलमिति
 यथेच्छि संतः श्रद्धोरात्रेण न केनचित्त्रात्रात्र नियमेन च जपमानो महाश्वेतामीधिसंतलभते फलं विशेषेणादित्यदिने ज
 पमानो गणाधिप पडसरं महाश्वेतांगच्छेद्द्वैरोचनं पदं तस्माश्रिता आदित्यमाश्रिता इत्यर्थः ॥ श्रीकृष्ण उवाच ॥
 रविसंक्रमणे चेत्स्याद्भविष्येण राधिप सज्जो हृदयो नाभश्चादित्यहदयत्रियः तत्र भक्तं समाश्रित्य देवसंपूज्य
 त्ततः गत्वा चायत्तः नो रादित्याय तने स्थितः जपेदादित्यहदं सस्य याष्टशतं बुधः योत्र संपूजयेद्भानुं भक्त्या
 श्रद्धां समान्वितः सकामांस्तु भते स्वर्गात् ॥ इति मत्स्यपुराणोक्तं ॥

समधुसंमिश्रमधुमांसपरिभुतः अर्तकभक्ष्यभोज्यान्नैर्लेह्यपेयसापिच्छलैः सर्जिकाघृतसंमिश्रैर्मंडकैः सुसमाहि-
 तैः भोजयित्वा प्राजितान्नरुहेण समाशयेत् शक्त्या च दाक्षिणां दद्याद्वितशाब्द्यां विवर्जयेत् क्रमेण दीयेत् विप्रयस्य
 यस्य तु यद्वेत् शिवभक्ता व्रतानि त्यंशांति वाक्यं पुनः पुनः शक्त्या हि दाक्षिणां दद्याच्छिवभक्त्यान्नमेतत् ताद्यथा
 व्रतताल्लिङ्गं स्थापयित्वा रत्नं शिरसाधार्य तत्पात्रं स्वयं मौनीति समाहितः संगच्छेन्नृपमार्गेण यावत्तु शिवगोचरं प्र-
 दाक्षिणीकृत्य शिवं त्रीन्वारं श्रयसमंततः नमस्करोति स्ततः कुर्यात्त्रणम्य शिरसाभुवि मौनस्यैपि विधिः प्रोक्तो मया
 तव महाप्रते अस्य मौनस्य माहात्म्याद्देवताः शिवतांगताः एतन्मौनव्रतं प्रोक्तं सर्वकामार्थसाधकं भुविसर्वात्मनो
 नां सुकरं प्रकटीकृतम् इति शिवधर्ममौनव्रतमाहात्म्यम् अथ संक्रांत्युद्यापने फलं यदक्षयं परं लोके पुराणकव-
 यो विदुः विपुलैः श्रयैः वापि संक्रांतिव्रतमाचरेत् पूर्वदुरेकभक्तेन दंतधावनपूर्वकं संक्रांतिवासरे प्राप्नोति लैः त्नां
 विधीयते अभिसंक्रमणे भूमौ चंदनेनाष्टपत्रकं पद्मं सकर्णिकं कुर्यात्स्मिन्नावाहयेद्रविं कर्णिकायां न्यसेत्सूर्यमा-
 दित्यं पूर्वतस्ततः सप्तार्चिषमथाग्नेयां न्येऽङ्गुलं डलायाव नमः सवित्रे नैऋत्यां वारुणे वरुणं यजेत् सप्तसप्त-
 त्वाय हव्यं यजेत् त्रयं तमानसः मातृदुमुतरे विष्णुमीशाने विन्यसेत्ततः गंधमाल्यफलैर्भक्ष्यैः स्थंडिलपूजयेत्ततः च
 न्यपठेत्स्तु देवायार्घ्यं न्यसेद्भुवि अथार्घ्यमंत्रः नमो नमस्तेतसूयार्घ्याय विभवाग्नेस्वयं भुवे नमो नमस्ते वरु-
 णे नमो नमस्ते वायुदेवायार्घ्यं नरोत्तम द्विजाय सोदकं कुंभं तिलपात्रं हिरण्यं कमंडलुं य-
 जन्मैः न विधिना दत्त्वा देवायार्घ्यं नरोत्तम एकभक्ताशनैः पुंभिः सर्वमेतद्यथा विधि-
 मग्निमासि कर्तव्यमित्येकः संवत्सरमध्ये एकस्मिन्कर्त-
 व्यः स्थिताः संवत्सरतिघृतपायसेन-

पुष्पाणि ॥ ११ दशांगगुलधूपं कालागुरुसमन्वितं आग्नेयसर्वदेवानामिधूपगृहाणैमे धूप १२ कापो
 सर्वैकैक्युक्तैर्गौघृतेनसमन्वितं दीपगृहाणदेवशत्रैलोक्यतिमिराणहं दीपं १३ पाथसघृतसंयुक्तंनानापका
 त्रसंभवं नैवेद्य गृह्यतदेव शांतिकुरुजगत्पतेनैवेद्य १४ कर्पूरवासिततोयंमदाकिन्यासमाहृत आचम्यतांजगत्त्रा
 धर्षसिद्धिपरमेश्वर आचमनं १५ इदंफलमयादत्तंस्थापितंपुरतस्तव तेनमेसंफलावाप्तिर्भवेज्जन्मनिजन्मनि
 फलं ॥ १६ ॥ एलालवंगकर्पूरसुखदिवादिसमन्वित तांबूलगृह्यतादेवमुखाभरणमुचम तांबूल ॥ १७ ॥ यानि
 कानिर्वपापाजिन्मांतरकृतानिच विलयैयांतुतानीहप्रदक्षिणपदेपदे प्रदक्षिणो ॥ १८ ॥ ताम्रपात्रेस्थित
 तोयंफलपुष्पंसमन्वितं गृहाणार्घ्यमयादत्तंसर्वकामप्रदांभवं अर्घ्यं ॥ १९ ॥ नमःपंकजहस्तायिनमःपंक
 जर्मलिनै नमःपंकजनेत्रायभास्करायनमोनमः नमस्कारः ॥ २० ॥ हिरण्यगर्भगर्भस्थेहमबीजविभावसोः
 अनंतपुष्पंफलदमतःशांतिप्रयच्छमे दक्षिणा ॥ २१ ॥ वज्रमाणिक्यवैडूर्यमुक्तविद्रुमेमवच पुष्परगेण
 संयुक्तेहमपुष्पगृहाणमे सौवर्णपुष्पम् ॥ २२ ॥ पंचवर्तिसंमोयुक्तंसर्वमंगलदायकं नाराजनं गृह्णात्स्वातुमि
 त्रैर्मंसंप्रसीदंतु नाराजन ॥ २३ ॥ तडुलैर्पुरितंपात्राहिरण्येनसमन्वितं रक्तवस्त्रयुगोपंतंब्राह्मणायनिवेदयेत्
 वीर्यनदान ॥ २४ ॥ यस्योदयेस्याजगतःप्रबोधोयःकर्मसाक्षीभुवनस्यगोप्ता कुष्टादिव्याधौघाविनाशकोय
 सभास्करोमेदुरितंनिहन्यात् इतिप्रार्थना इतिपूजा ॥ अथकथा ॥ मांघातोवाच ॥ भगवन्ज्ञानिनांश्रे
 ष्टकथयस्वप्रसादतः त्वद्ब्रह्माच्छ्रोतुमिच्छामिब्रतपापप्रणशनं सर्वकामप्रदचैवसर्वमयविनाशनं पूजाध्य
 दानंसाहितेनैवेद्यप्राशानान्वित एतत्कथयसर्वब्रतसन्नोयदिमेप्रभो वसिष्ठउवाच शृणुराजन्ब्रवंधैवमियदुह्यं
 ब्रतमुत्तमं सर्वकामप्रदं पुंसांकुष्ठादिव्याधिनाशनं भानोस्तुष्टिकरंराजन्भुक्तिमुक्तिप्रदायकं यस्योदयेयसुरगणा

यतिमन्तः स्वस्वोत्कायनमन्त्रेतिपक्षेभ्यः हाहासं सूर्यायइतिकोचितं योवसूयदिनेभक्त्याभानुसंपुच्यश्रद्धया
 नक्तं करोति पुनः सूर्याय मरलोक्ततां इदं व्रतमेकदिनसमाप्यमिति रत्नाकरः तथा च आदित्य उवाच यो वंदमेकप्रकु
 र्यात् नक्तं मन्दिने रतः ब्रह्मचारी जितक्रोधो ममाचनपरः खग संवत्सरतिचमृगान्मद्रक्षांश्चैव वैद्विजान् भोज
 यित्वा ततो ब्रूयात्त्रोयतामिदिवाकरः मृगादिदिव्यब्राह्मणान् एवं भक्तिसमायुक्तो मम लोकसगच्छति न च मानुष्य
 कं लोकमध्रुवं प्राप्नुयान्नरः इत्यादि त्ववारेन कादि व्रतानि अथादित्यवारव्रतविधिः सौरधर्मे तत्रादौ मासपक्षाद्यु
 क्षिप्त्य मम समस्त रोग निरासार्थमापुष्यादिसकलभनोभिलषितकामनासिद्ध्यर्थं श्रीसूर्यनारायणप्रीत्यर्थं यथाशक्ते
 सूर्यनारायणपूजनसहितमादित्यव्रतमहकारिण्ये तावपात्रैरुक्तधनेनाष्टलक्षत्वात् तत्र देवपूजयेत् ध्यानमन्त्रेजो
 रूपं सहस्रांशुसंसाश्वरथं गारविं द्विभुजं वरदं पद्मलांछनं सर्वकामदं ध्यायामीति शेषः आगच्छ भगवन्सूर्यमंडले
 स्मिन्स्थिरो भव यावत्पूजासमाप्यततावत्वं सन्निधौ भव आवाहनम् हे मासं नमहादिव्यं नानारत्नविभूषितं आ
 सन्नं गंगजलं समानीतं परमं पावनं महत् पाद्यं गृहाण देवशामरूपेन
 मोस्तुते पाद्यं ३ सोमसूर्याशिरूपाय ब्रह्मविष्णुस्वरूपिणे अर्घ्यमजलिना दत्तं गृहाण परमेश्वर अर्घ्यं ४
 गंगादितीर्थजं तायजातिपुष्पैश्च वासितं तावपात्रैश्चित्तादिव्यं गृहाणा च मनीयकं आचमनं ५ जगन्हवी
 जलं मत्पतं पवित्रकरणं स्नानार्थं च मयानीतं स्नानं कुरु जगत्पते स्नानं ६ स्नानं ते आचमनं पूर्वोक्तमंत्रेण ७
 शुद्धवस्त्रयुगे देवरक्तवर्णदुक्लकं तव भक्त्या मया दत्तं गृहाण कमलाकर वस्त्रं ८ नमः कमलहस्ताय विश्वरूपा
 यते नमः उपवीतमया दत्तं गृहाण लोदिवाकरं यज्ञोपवीतम् ९ कुकुमागुरुकस्तूरीसुगंधश्च दनादिभिः रक्तच
 दनयुक्तं तु गंधद्वंद्वप्रभाकरं गधम् १० जपाकदंबकुसुमरक्तोत्पलमनुत्तमं पुष्पाणि गृह्यतां दिवसवर्षकामप्रदो भव

पुष्पाणि ॥ ११ दशांगगुलधूपं कालागुरुसमन्वितं आग्नेयसर्वदेवानामिमधूपं गृहाणेमे धूपं १२ कार्पा
 सर्वैर्त्तिकायुक्तैर्गौघृतेन समन्वितं दीपं गृहाण देवेश त्रेलोक्यतिमिरापहं दीपं १३ पायसघृतसंयुक्तं नानापक्का
 त्रसंभवं नैवेद्यं गृह्यतां देवं शान्तिकुरु जगत्पते नैवेद्य १४ कर्पूरवासितो यं मदाकिन्याः समाहृत आचम्य तां जगन्ना
 थं प्रसिद्धं परमेश्वर आचमनं १५ इदं फलमया दत्तं स्थापितं पुरतस्तव तेन मे सर्वं फलं वाप्ति भवेज्जन्म निजन्म नि
 फलं ॥ १६ ॥ एलाळवंगं कर्पूरखादरादिसमन्वितं तांबूलं गृह्यतां देवमुखाभरणमुत्तमं तांबूलं ॥ १७ ॥ यान्ति
 कानि च पापानि जन्मांतरकृतानि च विलयेयं तु तानाहं प्रदक्षिणपदे पदे प्रदक्षिणो ॥ १८ ॥ तान्त्रपात्रे स्थित
 तोयं फलपुष्पं समन्वितं गृहाणार्ध्यमया दत्तं सर्वकामप्रदा भवं अर्घ्यं ॥ १९ ॥ नमः पंकजहंस्तार्थिनः पंक
 जमालिने नमः पंकजनेत्राय भास्कराय नमो नमः नमस्कारः ॥ २० ॥ हिरण्यगर्भगर्भस्थं हेमवीजं विभावसोः
 अर्नतपुष्पं फलदमतः शान्तिप्रयच्छं मे दक्षिणा ॥ २१ ॥ वज्रमाणिक्यैर्वहुर्धुमुक्ताविद्रुमैश्च पुष्परगेण
 संयुक्तं हेमपुष्पगृहाणे सौवर्णपुष्पम् ॥ २२ ॥ पंचवर्त्तिसंयुक्तं सर्वमंगलदायकं नीराजनं गृह्णात्वा तु मि
 त्रैर्मित्रं प्रसीदतु नो राजनं ॥ २३ ॥ तंडुलैः पूरितं पात्रां हिरण्येन समन्वितं रक्तवस्त्रयुगोपे तं ब्राह्मणाया नैवेद्येत्
 वायनदानं ॥ २४ ॥ यत्सोदये स्याज्जगतः प्रबोधोयः कर्मसाक्षी भुवनस्य गोप्ता कुश्टादिव्याधौ घविनाशको य
 स भास्करो मे दुरितनिहन्ता इति प्रार्थना इति पूजा ॥ अथ कथा ॥ मां धातो वाच ॥ भगवन् ज्ञानिनां श्रे
 ष्ठकथयस्व प्रसादतः त्वद्वक्त्राच्छ्रोतुमिच्छामि व्रतपापप्रणशनं सर्वकामप्रदं चैव सर्वोभयविनाशनं पूजार्घ्यं
 दानं सहितं नैवेद्यं प्राशमान्वित एतत्कथय सर्वं त्वं प्रसन्नो यदि मे प्रभो वसिष्ठ उवाच शृणु राजन् प्रवंशमियद्वह्यं
 व्रतमुत्तमं सर्वकामप्रदं पुंसां कुश्टादिव्याधिनाशनं भानोस्तुष्टिकरं राजन् भुक्तिमक्तिप्रदायकं यत्सोदये सुरगणा

मुनिसंघाः संचारणाः दानवांमानवगणाः कुर्वन्ति सततार्चनं यस्योदये तु सर्वे प्राप्नोति पसन्तम तस्य दे
 वस्य वक्ष्यामि मित्रं राजन्सविस्तरं पूजार्थं प्राशनं दानं नैवेद्यं शृणुत त्वतः सर्वतीर्थेषु यत्पुण्यं सर्वयज्ञेषु यत्फलं सर्व
 दानेन तपसा यत्पुण्यं समवाप्यते प्रातः स्नानेन यत्पुण्यं तत्पुण्यं रविवासरे मार्गशीर्षादि मासेषु द्वादशस्वर्गिभू
 पते सूर्यव्रतं करिष्यामि यत्तद्वर्षदिवाकर व्रतं संपूर्णं तां यातु त्वत्प्रसादिवाकर ॥ इति व्रतग्रहणम् ततः प्रातः
 समुत्थाय नद्यादौ विमले जले स्नात्वा संतर्पयेद्देवान् पिप्पलं श्रवसुधाधिप उपलिप्य शुचौ देशे सूयतत्र समापयेत्
 विलिरूपं तत्र पद्मं तु द्वादशारं सर्कार्षिकं ताद्य पात्रे तथा पद्मरक्तचंदनवारिणा ततः संपूजयेद्देवं दिननाथं सुरेश्वर
 मांसेमासे च धेराजन्विशेषांस्तान् शृणुष्वैव मार्गशीर्षे जेजिभित्र नारिकेलार्घ्यमुचमं नैवेद्यं तं दुलादेया साज्याश्च
 संगुडाः स्मृताः पत्रत्रयं तुलस्यास्तु प्राशयतिष्ठेज्जितेन्द्रियः दद्याद्विप्रायभ्यो ज्यंतु दुक्षिणा साहितं नृप पौषे विष्णु
 समभ्यर्च्य नैवेद्यं कृशरं तथा वीजपूरेणैवार्घ्यं प्राशयं चूतदलत्रयं दद्याद् वृत्तं तु विप्राय भोजनेन समन्वितं माघे
 वंरुणं मानं संपूज्या ज्यंतिलाङ्गुलं भोजनं दुक्षिणां दद्यान्ने वेद्यं जातिकाफलं अर्घ्यं ते नैव दत्त्वा तु प्राशय मुष्टित्रयं
 तिलान् फाल्गुने सूयमभ्यर्च्य जंजीरार्घ्यं निवेदयेत् पलत्रयं दधि प्राशय नैवेद्यं सघृतं दधि दधितं दुलदानं च भो
 जने समुदाहृतं चैत्रे भानुं न संपूज्य नैवेद्यं चूतशूरिकाः फलं तु दाडिभं प्रोक्तं प्राशयं दधि पलत्रयं विप्राय भोजनं दद्या
 मिष्टान्नं तु सदक्षिणम् वैशाखे तपनं पूज्य माषाद्यं सघृतं तथा अर्घ्यं दद्यात्तु द्वादशभिः प्राशने गोमयं स्मृतं कुट्या
 न्माषान्नदानं च सघृतं वै सदक्षिणां ज्येष्ठे द्रव्यं जेह्दीमान्ने वेद्यं चकरं भजं अर्घ्यं च सहकारेण प्राशयं तोयां जलित्रयं
 दध्यै दानं समापुक्तं भोजनं ब्राह्मणाय तु आषाढे रविमभ्यर्च्य दद्याच्चिभिरं कं तथा चिभिरं कं बालुकमिति भाषया प्र
 सिद्धं विप्राय भोजनं दद्यात्प्राशने मारिचत्रयं गभस्ति श्रावणे मासि त्रिपुसी फलेन वच मुष्टित्रयं च सकूनां प्राशने

समुदाहृतं विप्रायभोजनं दद्यादक्षिणासहितं पयमं भाद्रपदे पूज्यकूष्माण्डं तदुलज्यकं गोमूत्रं प्राश-
ने प्रोक्तं तथा ब्राह्मणभोजनं हिरण्यरेतसभिर्नैवेद्यं शर्करास्मृतं दाडिमैलाघ्यदानं तु प्राश्य खंडपलत्रं
विप्रार्थपर्याप्त्या भोजने शालिशर्करा दिवाकरः कान्तिकेच रंभायाः फलमेव च पायसं चैव नैवेद्यं प्रा-
यसंप्राशयेत् शनैः एवं त्रतंसमाप्येतत्तदुद्यापनमाचरेत् ततो गुरुद्वे गत्वा गृहीयाच्चरणवभौ उद्यापनं
करिष्ये हुमांगच्छममेव श्रमनि मापकेन मुवर्णस्य प्रतिमां कारयेद्भवे रथोरप्यमयः कार्यः सर्वापस्क-
रसंयुतः कृत्वा द्वादशपत्रं तु कर्मलं रक्तदुलः स्थापयेदत्र शंभुं पंचरत्नसमान्वितं तस्योपरि न्यसेत् पात्र-
तार्चतदुलं पूरितं रक्तं वस्त्रं समाच्छन्नं पुष्पमालाविभूषितं पंचास्मृतेन स्तपनमद्रुशारणपूर्वकं प्रतिष्ठांचितं कृत्वा
पूजयेद्वैवस्य कारयेत् चंदनैः कुसुमैरन्यैर्विविधैः कालसंभैः अखंडपट्टवेष्टे च कर्मण्डलुमुपाहनौ वर्द्धनीत्रितयंतदस्य
पयैद्रविसंनिधौ वर्द्धनीघटिः घटी तु वर्द्धनीति मोदिनी कोशात् सज्ञाया वस्त्रयुग्मं च कौसुभं च महीपते प्रतिपात्रे
पुंसंपूज्याः सूर्याद्वादशनामाभिः मित्रो विष्णुः सवरुणः सूर्यो भानुस्तथैव च तपनैर्द्रौ रविः पूज्यो गंभास्तिः शमनः
स्तथाः हिरण्यरेतादिं न कृत्वा एते यथाक्रमं मध्ये सहस्रकिरणः संपूज्यः संज्ञया सह पूगीफलैर्धूपद्वीपैर्वस्त्रैर्वे-
द्यसंयुतैः नारिकेलैर्नैवेद्यार्घ्यं दद्यादेवस्य भक्तिः मंत्राणि नैराजेन्द्रव्रतस्य परिपूर्तये नमः सहस्रकिरणं सर्वव्या-
धि विनाशतः गृहाणाध्यमयादं तं संज्ञया सहितो रवे इत्यध्यमंत्रः तत आरात्तं कृत्वा पूजां सांकल्प्य मेव च सां-
कल्प्यं व्रततः आदं कार्यं वै सूर्यदेवतं ब्राह्मणान्भोजयेत् भक्त्या मिष्टान्नद्विदशप्रभो दंपत्यो भोजनं देयं परमांनि-
समन्वितं ततस्तु दक्षिणदियांसमभ्यर्च्य स्नानादिभिः उपहारादित्सर्वगुरवे प्रतिपादयेत् गुरुतत्रैव संतोष्य-
ब्राह्मणांश्चैविसर्जयेत् मंत्रं हानं क्रियाहीनं विधिं नित्यं कृतम् तत्सर्वपूर्णतां यातु भूमिदेव प्रसादतः श्रानुब्रज्य गु-

तं विप्रान्भोजनं तु सप्तपथं तु - १६६ श्रवधुभिः साईनत्वादेव दिवाकरं - १६७ वयं कुरुते मृत्योः वित्तशाल्याविवर्जितः - १६८
 धेवतं महाराज तस्मै पुण्यफलं शृणु - १६९ ब्राह्मणो लभते विद्यां क्षात्रियो राजस्य माभुयात् - १७० वैश्यो धनसंस्तुतिं च शूद्रः सुख
 मकमुयात् - १७१ आपुत्रो लभते पुत्रं कुमारी लभते पतिं - १७२ रोगाच्चो मृत्युते रोगाद्ब्रह्मो मृत्युते बंधनात् - १७३ अर्थं चितयेते कामं स
 जस्य भवति ध्रुव - १७४ यद्दंशुणु पाद्मस्य आप्येकचिञ्चो नराधिप - १७५ सर्वान् कामानवाप्नोति प्रभावाद्ब्राह्मणो नृप - १७६ इति सा
 र्वभौमं सूर्यव्रतम् - १७७ अथ सूर्यप्रयोगः - १७८ सोमयेति तिथ्यादिसंकोत्यात्मनोऽखिलपापक्षयपूर्वकरो गक्षयपुत्रलभा
 दिपूर्वकाभीष्टकामसिद्ध्यर्थं वर्षार्थमकमूर्यव्रतं करिष्ये - १७९ इति मकल्लस्य - १८० गोमयेने प्रलितभूर्नोपचरैर्द्वादशारं पुत्रं वि
 लिख्य - १८१ तत्र तत्र पात्रं निधाय तन्मध्यै रक्तचंदनादिना पद्मविलिख्य - १८२ तत्र वक्ष्यमाणरीत्या सूर्यपूजयेत् - १८३ मार्ग
 शीर्षोदिमस्तेषु क्रमेण देवताह्वानमर्थं तु वैद्यं भक्षणं दानं च ज्ञेयं - १८४ तत्रादौ मार्गशौर्षे - १८५ मित्राय नमः - १८६ नारिकेलार्थं - १८७ सा
 न्यगुडतंडुलनैवेद्यं - १८८ तुलस्याः पत्रत्रयभक्षणं - १८९ साज्यगुडभक्तदानं - १९० पाषे विष्णवे नमः - १९१ वीजपूरार्थं - १९२ पलत्र
 यधृतसूर्यनैवेद्यं - १९३ प्राश्यं चूतदलत्रयं - १९४ माघे - १९५ वरुणाय नमः - १९६ पुगीफलार्थं - १९७ तिलगुडनैवेद्यं - १९८ मुष्टित्रयतिलत्रा
 शानं - १९९ सुगुडतिलकुडवदानं - २०० फाल्गुने - २०१ सूर्याय नमः - २०२ जंबीरार्थं - २०३ सवृतदधि नैवेद्यं - २०४ पलत्रयं दधिप्रधानं - २०५ दधितु
 डुलदानं - २०६ वैत्रे - २०७ आने नमः - २०८ दाडिमार्थं - २०९ घृतपूरिकानैवेद्यं - २१० पलत्रयं दुग्धप्राशनम् - मिष्टान्नदानं - २११ वैशाखे - २१२ तप
 नाय नमः - २१३ द्वाशार्थं - २१४ वृत्तमन्ननैवेद्यं - २१५ गोमयप्राशनं - २१६ आपान्नदानं - २१७ ज्येष्ठे - २१८ इन्द्राय नमः - २१९ सहकारार्थदानं - २२० करं शकं
 अंजलिद्वयप्राशनं - २२१ दधौदनदानं - २२२ आपोढे - २२३ स्वयं नमः - २२४ जतिफलार्थं - २२५ पृथुकनैवेद्यं - २२६ दानं च - २२७ श्रावणे - २२८ गम
 स्तेये नमः - २२९ त्रपुसीफलार्थं - २३० यवसक्तुनैवेद्यं - २३१ तदेव पलत्रयप्राशनं - अथ वा यथेष्टभोजनं दानं च - २३२ साद्रपदे - २३३ यमाय नमः
 कृन्नाडार्थदानं - २३४ तुल्लाज्यनैवेद्यं - २३५ पलद्वयगोमूत्रप्राशनं - २३६ तुल्लाज्यदानं - २३७ आश्विने - २३८ हिस्ण्यरेतसे नमः - २३९ डाडिमार्थं

शर्कराभक्तैर्वैद्यं शर्करापलत्रयप्राशनं शर्कराभक्तदानं १३ कान्तिकोदिवोकरायनमरं भाफलाध्यद्वान्पायसंतेवेद्य
 मं त्वदेवप्राश्नीममह ॥ दद्याच्च १२ एवंप्रमात्रव्रतचरित्वा-
 यथा आचार्यैर्वरणांघ्र्याय सर्वतोभद्रकलशप्रतिष्ठाप्य
 तत्रद्वादशारकुमलविरज्य- तन्मध्यैरभ्यमंग्रंथप्रतिष्ठाप्य
 नेविमन्त्रेप्रतिष्ठाप्यपरितोद्वादशकुमलेषुद्वादशमासाधिग्रान् क्रमेणपूजयेत् ॥ तद्यथा ॥ १ ॥ वि
 ष्णुः २ वरुणः ३ सूर्यः ४ भानुः ५ तपनः ६ इंद्रः ७ रविः ८ गभस्ति ९ यमः १० हिरण्यं ११ हि
 वाकरं १२ आवाह्य-रक्तक्षतपुष्पादिभिः संपूज्य परमाश्वनैवेद्यं तत्त्वा विशेषार्थ्यनारिकेलयुतं दद्यात् ॥ मंत्रः
 होनम- सहस्राकिरणासंवक्याधिविनाशनं गृहाणार्थ्यमयादत्तसंज्ञयासहितोरेवे एवंपूजासमाप्य ॥ ततः
 सूर्यैर्वैवतभाद्वकुलः तत्रमासाधिपनामभिः पिंडदानं पूजासहितं कुर्व्यात् सूर्यायनमः १ ॥ धात्रेनमः २
 वरुणायनमः ३ आधवायनमः ४ हरयेनमः ५ रवेयेनमः ६ रुद्रायनमः ७ भर्गायनमः ८ स्वर्ण
 रेतसेनमः ९ अर्घ्येण्येनमः १० भान्वेनमः ११ भास्करायनमः १२ एषापिंडोनमः ॥ पूजति ॥ आत्रा
 र्घ्यं अग्निप्रतिष्ठाप्य- अन्वाट्यान् सन्नासहितं भास्करं पायसद्रव्येण अष्टोत्तरे शतसंख्याकाहुतिभिः परिवार
 देवताब्रह्मादेवताभ्यैः कृक्याज्याहुत्याये इतिहोमसमाप्य ततोद्वादशब्राह्मणान्पूर्वोक्तद्वादशानामभिः पूर्वसूद
 क्षिणादिभिः संपूज्य आचार्य्यायपीठांगदद्यात् परमात्रेण ब्राह्मणान्संतपयेत् इति सौरपुराणोक्तं सोऽद्यप्यनमा
 द्वित्यत्रतम् अथाश्विनाविरिचारेषु आशादित्यव्रतम् स्कंदे स्कंदउवाच शृणुदिव्यं परंपुण्यमादित्यारधेयं
 पर यत्तृत्वा सर्वकामानां सकलफलमाप्नुयात् समुद्रतरे विप्रशपुरीद्वारावती शुभा वासुदेवो यदुबरो यत्र राज्य

प्रशासति दुर्वासंशंकरस्यांशआजगमावलोकिन्तु कृष्णेनपूजितस्तत्रअर्घ्यपाद्यासनादिभिः भोजनंतस्यत
 इतंपयाभिलपितमुने संपूजितः सकृष्णेनयावद्वच्छत्यसौमुनिः सावेनहसितस्तस्यसुतेनसहसाकिलः क्रुद्धो
 सिमुनिशादूलः कोपंसंहतवान्स्ययः पूजितेनमयेदानीमपकर्तुंकथंक्षणः सगत्वानारदं प्राहसांवेनहसितोस्मिभो
 प्रभासेचरतस्तत्पंकार्थशिक्षापनन्वया इत्युकोनारदः प्रायाद्वारिकांकृष्णसन्निधौ स्वकंसैन्यदर्शयस्वममदेवकि
 नंदनं देवयात्रामिपंकृत्वाहस्यथ्यसंकुलं नारदैवमुक्तस्तुतैवकृतवान्प्रभु दर्शनेतुवलस्याहानावसांवः प्र
 दृश्यते मुपेवानोयतेशीघ्रंद्वारवत्यास्तवातिकं गत्वैवमुक्तोमूनिनादृष्टोजांविवतीसुतः सशृंगारस्तथानीतोमकर
 ध्वजदर्शनः गत्वाल्लिङ्गयच्चुवुस्तंगोप्यः कृष्णपरिश्रहाः नारदः प्राहभगवन्दुश्चरित्रंतवानघ क्रुद्धेनशौरिणा
 शसंकुष्टोभवनरुधिप एवमुक्तस्तथापुत्रः कुष्ठरोगात्तरोभवत् सांवः प्रणम्याहपितः किमर्थशपितस्त्वया स्व
 रात्स्याज्ञानदृष्ट्यान्नेविवारयविनिश्चियं ध्यानादुर्वासोज्ञात्वाविक्रियामवकारणं अनुग्रहोमयापुत्रकार्यस्ते
 स्वजनेशुभे आदित्यस्यव्रतैवकुरुकुठावनाराशनं सांवउवाच कथंतातमयाकार्थ्यं व्रतंसर्वफलप्रदः किंविधानं
 इकमत्राकिंदानंकिचपूजनं श्रीकृष्णउवाच मासमाभ्युजंप्राप्ययदारविदिनंभवेत् तदाव्रतमिदंग्राह्यंनरे
 स्त्राभिर्विशेषतः यावत्संवत्सरतावद्विधिनानेनपत्रक गोमयेनक्षितौकुर्यान्मंडलंवर्तुलपुनः रक्तपुष्पैरक्षताभिर्
 हयंतत्रप्रदापयेत् मंत्रणानेनर्मास्वंतमाचार्यः प्रतिवासरं यथाशाविमलाः सर्वाः सूर्यभास्वरभानुभिः तथाशाः
 सकलामह्यंकुरुनित्यमनाशुताः इत्यर्घ्यमंत्रः एवंतमन्त्रेयत्तावद्यावद्वर्षसमाप्यते समाप्तेतुव्रतवत्सकुर्यादुद्याप
 नेविधिः गोमयेनानुलिप्तायांभूमौमंडलंमालिखेत् रक्तचंदनरेखाभिः कुकुमेनविशेषतः तन्मध्येद्वादशदलप
 द्यसंस्कारयद्दुर्गासिधूपूरितदलंजपाकुसुमपूजितं तन्मध्येस्थापयेत् कुंभप्रवालांकुरसान्निभं शालितंदुलसंपुष्पं

शर्कराचदनान्वितं । तस्योपरि ह्यस्येत्याद्विनिर्मितं सौवर्णभास्करं कृत्वा पद्महस्तं स्वशक्तिः रक्त
 वस्त्रयुगोपेतपात्रोपरि निवेशयेत् । अथपचाभ्युतेनादौ जपाकुसुमलेपनैः । रक्तपुष्पैस्तु नैवेद्यं फलैः कालोद्भवस्तथा
 पूजयेज्जगतामीशं धूपदीपैस्तथोत्तमैः । लोऽसूर्याय नमः १ वरुणाय-२ माधवाय-३ धात्रे-४ हरये-५ दुर्गाय-६
 सुवर्णरेतसे-७ । अथ मृगशिरस्यैः । ८ दिवाकराय । ९ भानवे- १० तपनाय- ११ हंसाय नमः १२ इति द्वादश
 नामभिः पूजा । कार्यविवेचनं । नमो नमः पापविनाशनाय विश्वात्मने सप्ततुरगमाय । सामग्यं
 जग्यमग्निधेवे धात्रे भवाग्निधो पाय नमः । सवित्रे इत्यर्घ्यम् । एवं संपूज्य भानुं नक्तभुजातवाग्यत । आचार्यं
 पूजयित्वा तु वस्त्रभरणैः शुभैः तस्मै तां प्रतिमां कुंभ सहिरण्यप्रदापयेत् । प्रीयतां भगवन्देवो मम ससारता
 रकः । ब्राह्मणभोजयेत्पश्चाद्द्वादशान्नादिविस्तरैः । तेभ्यस्तु कलशान्दद्याद्यथाशक्त्या तु दक्षिणां एवं च । कुरु
 ते सम्यग्व्रतमेतदनुत्तमं । आशादित्येति विख्याततस्य पुण्यफलमहत् । निर्व्याधिरिति जस्वि । पुत्रपौत्रसमन्वि
 तः । भुक्त्वा च विपुलान्भोगानमरैश्चापि दुर्लभान् । देहांते रवि सायुज्यं प्राप्नुयादनुत्तमोत्तमं । प्राप्स्यसे परमाप्तिं हि
 विमुक्तः । कुष्ठरोगतः । आशाभंगेन तस्यास्ति कदाचिदपि जन्मनि । एतस्मात्कारणाद्दत्तस्य कुरुध्वं व्रतमुत्तम । एत
 च्छ्रुत्वा वचः । सांवः । पित्रा कृणेन भाषितं । व्रतं चरित्वा संप्राप्तः । सर्वसिद्धिं सुदुर्लभां । इदं च । शृणुयाद्भक्त्या
 श्रावयेद्वापि मानवः । तावद्वैपुण्यं कर्मणो रविलोकमवापतु । इति स्कंदपुराणे । कमाशादित्यव्रतम् । अथ प्रयो
 गः । आश्विना चर विवारमारभ्य प्रतिवार वर्षं पर्यंतं कुर्यात् । तत्रादौ तिथ्यादि संकीर्त्यालयनः । सकल रेगनि
 र्वात्सनपूर्वकं पुत्रपौत्रधनधान्यसकलाभीष्टासिद्धिं करिष्येति । आशादित्यव्रतं करिष्येति । इति सकलप्य गोम
 धेनोपलिप्तभूमौ रक्तचंदनं । दिता वर्त्तलमडलं विरच्य । तत्र माशाधिपदेवमावाह्य । षोडशोपचारैः संपूज्य । रक्त

पुण्यश्रुतादियुक्तं सजलताचपत्रेण अर्घ्यभूमौ जानन्ना निपात्य दद्यात् तत्र मंत्रः यथा शाविमला. सर्वो स्तवभा
 रकरभानुभिः तथा शाविमलमहं कुरु नित्यममर्धतः ततो नमस्कारः नमोस्तुते पापविनाशनाय विश्वा
 त्मने स ततुरंगनाय सामरं प्रजुयाम निधे विधात्रे भवा ऽ ऽ धिपोताय नमः सवित्रे अनेन मंत्रेणा शाधिपनाममंत्रे
 एवापृजाकार्यं एवं प्रतिभानुवारं वर्णयंतं चरित्वा अत्रेति आश्विनाद्यरिवारे उद्यापनं कुर्यात् तत्र पूर्वोक्तं
 संकल्प्यति आचार्यं वृत्वा सर्वतोभद्रे रक्तवस्त्रं वेष्टित ताच कलशं प्रतिष्ठाप्य तत्र ताम्रमयं पूर्णं पात्रं निधाय
 तत्र रक्ताक्षैर्द्वौ दशरं क मलविरच्य तन्मध्ये रौप्यं रथस्थं हं मंसावितारं आकृष्टेणेनेति मंत्रेण संस्थाप्य परितः पु
 र्वोक्तान् द्वादशमासाधिपानं संस्थाप्य उक्तप्रकारेण पूजयित्वा ततः अग्निं प्रतिष्ठाप्य हेमं कुर्यात् तत्र प्रधा
 नम् सचितारं पायसं द्रव्येण अष्टोत्तरशतं संख्या कालाहुतिभिः मासाधिपद्वादशदेवताः ब्रह्मादिदेवताश्च
 कुर्याज्याहुत्यपक्ष्ये होमं समाप्य पूर्वोक्तं द्वादशमासाधिपनामभिर्द्वादश ब्राह्मणान् संपूज्य तेभ्यः शालितं दुल
 संभवपकान्नेर्वापूरितान् रक्तकलशान् रक्तवस्त्रं वेष्टितान् सऽक्षिणान् दत्त्वा आचार्यं पापीठं ब्रतपूर्तये गान् दत्त्वा
 स दनेन ब्राह्मणान् नर्पयित्वा आशिर्घो गृहीत्वा स्वयं भुजीत अत्र पायसं पूरितं ताच पात्रदानं मुक्तहोमोप्युक्तं एवं कृतं
 सर्वव्याधिमुक्तो भवति इति स्कंदपुराणोक्तं सोद्यापनमाशादित्य ब्रतोद्यापनविधिः अथ भविष्योत्तरादादित्यपो
 दाशातिव्रतम् अतः परं प्रवक्ष्यामि रहस्यं ह्येतदुत्तमं येन लक्ष्मीर्धृतिरनुष्टिः पुष्टिः कांतिश्च जायते आदित्यवारं
 हस्तेन पूर्वं गृह्यविचक्षणः मंत्रोक्तविधिना सर्वंकुर्यात्पूजादिकं रवेः प्रत्यर्कं सप्तनक्तानि कृत्वा भक्तिपरोत्तरः तत
 स्तुतं तमे प्राप्ते कुर्याद्ब्राह्मणवाचनं भास्करं शुद्धसौवर्णं कृत्वा यत्नेन मानवः ताम्रपात्रे स्नापयित्वा रक्तपुष्पैः प्रपू
 जयेत् घृतेन स्नापयित्वा च लडुकान्विनिवेद्य च होमो घृतं तिलैश्चैव समाभिधश्चार्कं वृक्षजाः मंत्रेणानेन विदुषे ब्राह्म

णायनिवेदयेत् आदिदेवनमस्तुभ्यसशसहोदिवकर
 राजेंद्र भवेदारोग्यमुत्तमं द्रव्यसंपत्सुखप्राप्तिं त्वरेवतारयस्वास्मान्स्मात्संसारसागरात् ब्रतेनेनेन
 सदानुष्ठानम् सूर्यपीडासुघोरासुकृताशांति शुभप्रदा इत्यादित्यशांतिव्रतम् अथादित्यहृदयस्तोत्रवा-
 ल्मीकीयेरामायणयुद्धकाण्डे ततोयुद्धपारेऽतिसमरेचितयास्थित रावणंचाग्रतोद्विष्टायायसमुपस्थितं देवतै
 अस्मागन्यद्रुमभ्यागतोरवि उपगम्यान्नवीद्राभमगस्त्योभगवांस्तदा अगस्त्यउवाच रामराममहान्
 होश्वशुशुह्यंसनातनं येनसर्वानरीन्वत्सममरेविजयिष्यसि आदित्यहृदयंपुण्यसर्वशत्रुविनाशनं जयावहंजय
 त्रित्यमस्यंपरमंपदं सर्वमगलमांगल्यंसर्वपापप्रणाशनम् चिंताशोकप्रशमनंचासुर्वर्द्धनमुत्तमं उँअस्यश्वी
 आदित्यहृदयस्तोत्रस्यअगरस्त्यऋषिरनुष्ठुछंदः परब्रह्मरूपीभगवान्नादात्योदेवता निर्विघ्नतया ब्रह्मविद्या
 जपादिसिद्धीविनियोगः अथकरपङ्कगन्यासः रश्मिमंतं १ समुद्यंत २ देवासुरनमस्कृतं ३ विवस्वंतं ४ भू
 स्करं ५ भुवनाधिपं ६ अथध्यानम् ध्येयः सदासवितुर्मंडलमध्यवर्ती नारायणः सरसिजासनसन्निविष्टः
 केयूरचान्मकरकुंडल्यान्किरीटी हारीहि रणमयवपुर्धृतशंखचक्रः १ पद्मासनःपद्मकरोद्विबाहुःपद्मद्युतिःसप्तनु
 रंगबाहः दिवाकरोलोकगुरु करीटीमयिप्रसादविदधानुदेवः २ इतिध्यानम् रश्मिमंतंसमुद्यंतदेवासुर
 नमस्कृतं पूजयस्वविवस्वंतंभास्करंभुवनेश्वर सर्वदेवात्मकोह्यपस्तेजस्वीरश्मिभावनः एवदेवास्सुरगणा
 न्लोकान्पातिगभास्तिभिः एवब्रह्माचविष्णुश्चाशिवःस्कंदःप्रजापतिः महेंद्रोधनद कालोयमःसोमोह्यपांपतिः
 पितरोचसवःसाध्याअश्विनौमरुतोमनुः वायुर्वह्निःप्रजाःप्राणःक्रतुःकर्ताप्रभाकरः आदित्यासवितासूर्यःस्वर्गः
 प्रयागभास्तिमान् सुवर्णसदृशोभानुहंमरेतादिवकरः हरिदश्व सहस्रवाचैःसप्तसप्तिमंशोभिमान् तिमिरोना

धनः शंभुस्त्वष्टामार्तकं शुभान् हिरण्यगर्भः शिशिरस्तपनो हस्करोरविः । अग्निगर्भो दिते पुत्रः शखः शिशिरना
 शनः व्योमनाथस्तमो भेदी ऋग्यजुः सामपारगः घनटाष्टिरपां मित्रो विध्यवो यिष्ठवंगमः । आतपीमडलीमृत्युः
 पिंगलः सर्वतापनः कविर्विष्णोर्महातेजारक्तः सर्वभवो द्रव नक्षत्रग्रह ताराणामधिपो विश्वभावनः । तेजसामपि
 तेजस्वी द्वादशत्मन्नमोस्तुते नमः पूर्वोयगिरये पश्चिमाया द्रये नमः । ज्योतिर्गणानां पतये दिनाधिपतये नमः । जया
 यजयभद्राय हर्यश्वाय नमोनमः नमोनमः सहस्रांशो आदित्याय नमो नमः । नम उग्राय वीराय सारंगाय नमोनमः
 नमः पद्मप्रबोधाय प्रचंडाय नमोस्तुते ब्रह्मशान ज्योतिषा च शूराया दित्यवर्चसे । आस्वते सर्वभक्षाय रौद्राय पुरुषे नमः
 तमो घ्नाय हिमघ्नाय शत्रुघ्नायामितात्मने । कृतघ्नाय पदेशाय ज्योतिषाय पतये नमः । सप्तर्षीकराभाय हरये विश्वकर्मेणे
 नमस्तु नमो भिनित्राय रुच्येलो कसाक्षिणे । नाशयत्येवैभूतं तमेव सृजति प्रभो । पालयन्ने पतयिष्ये षण्मस्तभिः । ए
 पसुनेषु जागर्ति भूतेषु पारिनिष्ठितः । एषैवाग्निहोत्रं च फलं चैवाग्निहोत्रिणां । देवाश्चक्रत वैश्वक्रतूनां फलमेव च
 यानि कृत्यानि सर्वेषु परात्मा परमः प्रभुः १२५ इति सूर्यनामानि । एनमापत्सुकुष्ठेषु कान्तारेषु भयेषु च । कीर्तय
 म्पुरुषः कश्चिन्नावसीदति राघव । पूजयस्वैनमव्यग्रे देवदेवं जत्पतिं । एतत्त्रिगुणितजप्त्वा युद्धेषु विजयिष्यसि
 अस्मिन्क्षणे महाबाहो रावणनिहिन्त्यसि । एवमुक्त्वा ततो गस्त्योजगाम स यथागतः । एतच्छ्रुत्वा महतेजान् पुशो
 को भवत्तदा । धारयामास कठाग्रध्रुवः प्रयतात्मवान् । आदित्यप्रेक्ष्य जप्त्वेदं परं हर्षमवाप्तवान् । त्रिराचम्य शु
 चिर्भूत्वा घनुरादाय वीर्यवान् । रावणं प्रेक्ष्य हृष्टात्मा जपार्थं समुपागमत् । सर्वयत्नेन महता वृत्तस्तस्य वर्धेभवत् । अथ
 रविस्वदन्निरीक्ष्य रभं मुदितमना परमप्रहृष्यमाणः । निदिचरपतिसंलयं विदित्वा सुरगणमध्यगते वाचस्त्वेरति । इ
 त्यार्यो रामायणे युद्धकांडे षडुत्तरशततमः सर्गः १०६ अथापरसूर्यस्तोत्रं महाभारते वनपर्वणि । धौम्य उवाच

सूर्योऽयं भगस्त्वष्टापूर्वार्कः सवितारविः भगस्तिमानजः कालोऽमृत्युर्धाता प्रभाकरः पृथिव्यापस्तथो जः खंवा
युंश्च परायणं सोमो वृहस्पतिः शुक्रो वर्षागारक एव च इंद्रो विवस्वा न्दीप्तांशुः शचीः शौरिः शनैश्चरः ब्रह्मा विष्णु
अरुद्रश्च स्कंदो विश्रवणो यमः वैद्युतो जाठरश्चाग्निर्धनस्तेजसां पतिः धर्मश्च जेवेदकत्तवेदो गेवेदवाहनः - कृतं
त्रेताद्वापरश्च कलिः सर्वा मराश्रयः कलाकाष्ठा मुहूर्तोऽपक्षो मास ऋतुश्च यः संवत्सरकरोऽवस्थः कालवक्रं विभावसुः
पुरुषः शाश्वतो योगीव्यक्तोऽव्यक्तः सनातनः लोकाध्यक्षः सुराध्यक्षो विद्वक्कर्मात्मानो नृदः वरुणः सागरांशश्च
जामृतो जीव नो रिहा भूताशयो भूतपतिः सर्वभूतनिषेवितः स्वष्टा संवत्तैको विहः सर्वस्यादिकरो व्ययः अनंतः क
पिलो भानुः कामदः सर्वतो मुखः जयो विशाखो वरदः सर्वधातुनिषेवितः मनः सुपर्णो भूतादिः शीघ्रगः प्राणधारणः ध
न्वन्तरि धूस्वर्कनुरादिदेवो दितेः सुतः द्वादशात्मारविं दश्वपिता मातापिता महः स्वर्गद्वारं प्रजाद्वारं मोक्षद्वारं त्रिवि
ष्टयं वेदकर्ता प्रशांतात्मा विद्वात्मा सर्वतो मुखः चराचरात्मा भूतात्मा भैत्रण्यवपुषा न्वितः १०८ एतद्वैकीर्त्तनीय
श्वसूर्यस्यामिततेजसः नाम्नामष्टशतं प्रोक्तं शुक्रेण सुमहात्मनः शुक्राच्च नारदः प्राप्य धौम्येन तदनंतरं धौम्या
युधिष्ठिरः प्राप्य सर्वान्कामानवाप्तवान् - सुरपितृगणयक्षसेवितमसुरनिशाचरसिद्धवंदितं - दरकनकहुताशनं प्रभं
त्वंमपि नमस्त्वाहिताय भास्करं सूर्योदयेयः पठते समाहितः स पुत्रलाभं धनरत्नसंचयं - लभेत् जगति स्मरतां सदा
नरः स्मृतिं च मेघामपि विदते पुमान् इमं स्तव देववरस्य योनरः प्रकीर्त्तयेच्छुद्धमना समाहितः समुच्यते पातक
राशि सांगरात् - लभेत् कामात्मनसा यथेप्सितान् इत्यारण्यपर्वणि सूर्यस्तवः इत्यादि स्ववारत्रतविधिः अथा
दित्यनक्तत्रयम् - भविष्योत्तरे युधिष्ठिर उवाच यदरोग्यकरं पुंसां यदनतः फलप्रदं - तद्व्रतं ब्रूहि गोविंद सर्वपापप्र
णाशनं - श्रीकृष्ण उवाच - यत्तु विश्वात्मकं धाम परब्रह्म सनातनं सूर्याग्निचंद्ररूपेण तत्र त्रिधा जगति स्थितं - तमा

राध्यपुमान्कन्त्रे प्राप्नोति कुरुन्दन तस्मादादित्यवारेण सर्वदानकाशनो भवेत् उपं द्यते यदा भक्तिर्भानोरुपरि शा-
 श्यती तदंगं भ्यसदाकार्यं न कर्मादित्यवारे - पूर्वोक्तविधिनाराजं न्युजयित्वा द्विजोत्तमान् आशादित्यव्रतोक्त-
 विधिनेत्यर्थः ततोस्तस्यैव भानोरुक्तचदनपकजं विलिख्य द्वादशदलं पूजयेदं कर्नामभिः - सूर्येति प्रथमं पूज्य पू-
 र्वतश्च प्रभाकरं दिवाकरं तथा श्रेष्ठ्यां विवस्वतमतः परं भगवतु न ऋते देवं वरुणं परिचमेदले माहेंद्रं मारुतदले त-
 धादित्यं मयौत्तरे शांतमीशानभगे तु नमस्करेण विन्यसेत् कार्णकायां पूर्वदले सूर्यं स्यतुरगान्यजेत् दक्षिणे यजमा-
 नं नमोर्त्तिदण्डिचमेदले उत्तरेण रविदेवं कर्णिकायां च भास्करं अर्धदद्यात्तटापार्थसातिलारुणचंदनं फलाक्षतमु-
 ततद्वादिमंत्रमुदरिरेत् कालात्मा सर्वभूतात्मा वेदात्मा सर्वतो मुखं यस्मादशौदुरूपस्त्वमतः पाहि प्रभाकरं अग्निमीले-
 नमस्तुभ्यमग्निपेत्वोजै च भास्करं अग्न आयाहि वीतव शन्नो देवी नमोस्तुते अर्धदद्याद्द्विसृज्याथ निशितैलविवर्जितः
 भूर्जोत्तिभावितमना भास्करं संस्मरन्मुहुः प्रागेतस्मिन् शनौ याहि तैलाभ्यंगं विवर्जयेत् वत्सरं तिकारयित्वा कां-
 चनं कर्मलोकं संकल्पयित्वा पुरुषं सपद्मं दद्यादनेन विधाना व्रतनापकाय अग्न्यगूरूपयजितैर्द्विषायकुटुंबि-
 नेनैत्यमनुव्रताय नमोस्तु ऋक् साम यजुर्विधात्रजगत्त्रयोधा यजगत्सविवे त्रयोमया यत्रिगुणात्मने च त्रैलोक्य-
 नाप्योयनमो नमस्ते इत्यनेन विधानेन वर्षे मे कंतु यो नरः नक्तमादित्यवारेण कुर्यात्स निरुजो भवेत् धनधान्यसमा-
 युक्तः पुत्रपौत्रसमन्वितः मर्त्या स्थित्वा चिरं कालसूर्यलोकमवाप्नुयात् कर्मसंक्षयमवाप्य पार्थिवः शोकदुःखभय-
 रोगवर्जितः स्यादमित्रकुलकालसन्निभो धर्ममूर्त्तिरपि तेजसा युतः याचभर्तुर्गुरुदेव तत्परावेदं मूर्त्तिदिननक्तमा-
 चरेत् सापिलोकममरे शपूजितायाति कौरवरवनसंशयः यः पठेद्यशूणोति वानरः पश्यतीदमथ वानुमेदयेत्
 सोपि शक्रं भुवने दिवौ कसैः कल्पकोटिशतमेकमिडयते इति भविष्योत्तरे आदित्यनक्तविधिः ॥

प्रथमसोमवारव्रतानि तत्रादौ च द्रुपदाशांतिकरं सोमवारनक्षत्रतमविलेप्ये

तद्वित्रासुसंगृह्यसोमवारविवक्षणाः तद्व्रतहस्तार्कवद आगमोक्तविधिनानुकुल्यात्पूजादिकविधौः सप्तमेतुततः
प्राप्तैकृत्याद्वास्त्राणभोजनं सप्तमेनक्षत्रासिद्धयर्थः कांस्यपात्रतुल्यसंस्थाप्यसोमंरजतसंभवं श्वेतवस्त्रयुगच्छन्नश्वे
तगर्धःसुपूजितं पादुकोपानहच्छत्रभोजनासनसंयुतं होमघृतातलेःकुर्यात्सोमनाम्नाचमेत्रवित् समिधोष्टोत्तरं
रातमष्टाविंशतिरंघ्रवा होतव्यमधुसर्पिभ्यांदध्नाचघृततच दध्नाघृततचभिन्नोहोमः समिधःपालाशयः राज
तेशाशनैर्कृत्वात्रास्त्राणायनिवेदयेत् तत्रमंत्रःमहोदयो जातिमल्लोपुष्पगोक्षीरपांडुर सोमसोम्योभवास्माकंसर्वदा
तेनमो नमः एवकृतेमहासोम्यः सोमस्तुष्टिकरोभवेत् संतुष्टात्रसुतेतस्मिन्सर्वसानुग्रहाग्रहाः इतिचंद्रशान्ति
करंसोमवारव्रतम् अथचंद्रस्तोत्रं तत्रादौ ध्यानम् श्वेतावरःश्वेतविभूषणश्चश्वेतद्युतिर्दंडधरोद्विबाहुः चंद्रा
मृतात्मावरदःकिरीटगयिप्रसादंविदधातुदेवः १ हिमगोक्षीरवर्णायशंखकुंदनिभायचंचालचंद्रायचंद्रायपूर्णचं
द्रनमोनमः नमश्चंद्रायसोमायनमःकुमुदवर्धवे विनेहितायशुक्लायशुक्लांबरधरायच त्वमेवसर्वलोकस्य
चाण्यायनकरःसदा क्षीरोद्भवायदेवायनमःशंकरशेखरयुगानांयुगकर्तात्वनिशानांचनिशापतिः सवत्सराणां
मासनिष्ठतूनांचतथैवच ग्रहाणांचत्वमेकोहोरोहिणपितयेनम इदंतुपठतेस्तोत्रंप्रातरुत्थाययो नरः नमये
वियतेतस्यकार्यसिद्धिर्भविष्यति दिवावायादिवारात्रौदुःखचसतियो नरः ग्रहोरात्रकृतं पापं तत्क्षणादेवनश्यति ॥
इतिचंद्रस्तोत्रम् ॥ अथशिवप्रांतिकरं सोमवारव्रतं स्कंदपुराणे ॥ नारदउवाच ॥ अथान्यदपिमेब्रूहि ये
नाहंप्राप्तुं प्रापदः अविच्छिन्नाशेनेभक्तिः पुत्रसौभाग्यसंपदः ॥ नंदिकेश्वरउवाच ॥ सोमवारव्रतं पुण्यं क

धर्ममार्गनिर्बोधमे ॥ आवर्णैचैत्रवैशाखज्येष्ठवामागशीर्षके ॥ प्रथमसोमवारचण्डिकायाद्भुतमं ॥ यथाश्रद्धा-
 भवेत्कर्तुं सोमवारगतप्रति ॥ तदावापिपुरस्कृत्यश्रद्धाभक्तिसमन्वितः ॥ सुस्नातश्चशुचिर्भूत्वाशुक्लांबरधरःशुचिः
 कामक्रोधादहंकारद्वेषैशान्यवर्जितः ॥ आहरेतुश्चेतुष्पाणिमालतमिच्छिकादिकः ॥ श्वेतपद्मानिदिव्यानि
 चंपकानितयैवच ॥ कुन्दोत्पलजैःपुष्पैःपद्मैश्चशतपत्रकैः ॥ आचार्येणोमयासार्धशंकरलोकशंकरः ॥ मायोद्भवेनः
 धूपेनपूजयेत्पार्वतीपतिं ॥ अन्यानियान्यभीष्टानितानिसर्वाणिदापयेत् ॥ नागपुष्पैश्चधूपश्चपूजयेत्पावतीपतिं ॥ का-
 मिकेतुमंत्रेणलयापकेनमहेश्वरं ॥ पूजयेन्मूलमंत्रेणत्र्यंबकेनततःपरं ॥ भवायभवनाथायमहादेवायधीमहि ॥ उग्रा-
 यचोग्रनायायशर्वीयशशिमीलयै ॥ रुद्रायनीलकंठायशिवायभवहारिणे ॥ शंकरायनमोजंघेशिवायेतिचजानुनी
 शूलपाणिनमोगुह्येकद्व्यांशुं प्रपूजयेत् ॥ गुह्यस्त्रयंभुनामानंपूजयेत्पावतीपतिं ॥ महादेवायइतिचपूजयेन्नाभिं
 डलं ॥ उदरेविश्वकर्त्रेतिपार्श्वयोः ॥ सर्वतोमुखं ॥ स्थाणुंतनौचसंपूज्यनीलकंठायकंठतः ॥ मुखेसंपूजयेद्देवंश्रीकंठा-
 यशिवायचात्रिनेत्रायनमोनेत्रेमुकुटशशिभूषणं ॥ नभोदेवाधिदेवायसर्गिपूजयेद्दिभुं ॥ एवंसंपूज्यदेवेशमुपहारे
 मनोरमैः ॥ यथाविभवसारेणतस्यपुण्यफलंशृणु ॥ सोमवारेयजतेयेपर्वित्यासहशंकरं ॥ तेलभृत्यक्षयांल्लोकान्पुन-
 रास्त्वितिदुर्लभान् ॥ एकभक्तस्ययत्पुण्यं कययामिसमासतः ॥ सप्तजन्मार्जितंपापमभेद्यदेवदानवैः ॥ नश्यतेचैक-
 भक्तेनानात्राकार्याविचारणा ॥ मासैकस्यतुल्यत्पुण्यंशृणुयत्नेननारद ॥ अभाग्योजातभाग्यःस्यादुर्भगःसुभगोभ-
 वेत् ॥ पुत्रार्थीलभतेपुत्रान्धनार्थीलभतेधनं ॥ कन्यार्थीलभतेकन्यारूपलावण्यशालिनीं ॥ यंचिंतयतेकामंतं-
 प्राप्नोतिमानवः ॥ इहलोकेचिरंस्थित्वाभुक्ताभोगान्मनोरमान् ॥ विमानवरमारुह्यलोकेशेवमहीयते ॥ यथात्मा
 नंतथादेवयथादेवतयागुरुं ॥ तोषेच्चपरंभक्त्यतेनपूर्णभेद्वत् ॥ उपवासेनयोदेवंसमाचरतिमानवः ॥ यदाचितं

चचित्तं च जायते पुरुषस्यैव । तदेवोच्चापनं कुर्व्याद्रतं संपूर्णं हेतवे चलचित्तं चलं वित्तं यलं जीवितमेव च एवं ज्ञात्वा प्रय-
त्नेन व्रतस्योच्चापनं चरेत् । उमा मे हे श्वरी हे मौटपभेन समन्वितौ यथाशक्त्या प्रकर्त्तव्यौ वित्तशाल्यं न कारयेत् । मं-
दलं कारयेद्विव्यलिं गोर्ध्रवसं मुद्गं वंकलं शपयसा पूर्णं भवेत् वल्लयुगान्वितं ताद्यपात्रं वेणुपात्रं कुंभयोरुपरिन्यसेत् । स्था-
पयेन्मण्डलं दिव्यं कलशं कनकोज्वलं तस्योपरिन्यसेद्देवमुमया सहितं शिवं पूर्वोक्तेरवमंत्रैस्तु पूजयेत्पार्वतीं पार्तिं नम-
नां पुष्पैः फलैर्दिव्यैर्नारत्नैः समर्चयेत् । भवेत्तर्वास्त्रयुगेन वनाममंत्रं मे हे श्वर । उपवीतं सोचरीयं भक्ष्याणि विविधानि च
अन्यानि यान्यभीष्टानि तानि चान्यानि कल्पयेत् । रात्रौ जागरणं कुर्व्याद्रितवादित्रान् स्वनैः स्वगृह्योक्तविधानेन
कुर्वन्निस्थापयेत्ततः । ततो होमं च शवधैर्मंत्रैः काव्यैश्च भिः सदा पलाशशनीसमिद्धिर्जुहुयाद्रधिकशतं । आप्यायस्वे
स्मिन्मन्त्रेणैव पुं वदं ज्यं पुतस्तदा । यवत्री हितिलाज्येन पूर्णं पूणैः एयकृष्टयक् पूर्णं ह्युततो दद्यात्कृत्यां स्विष्टकृदादिकं
होमं तैर्चतुर्गुणं पूज्यं सपत्नीकं समाहितः । वस्त्रैराभरणैः श्रेष्ठैर्गृह्योपकरणादिभिः । श्वेतागौः कपिलावपि सुशीला च
पयस्विनी । संवत्सरं तत्पुच्छं च घटावस्त्रविभूषिता दक्षिणा सहितं दद्यात् शिवो मे प्रीयतामिति । धेनुवैजगतां माता-
नित्यं विष्णुपदे स्थिता । सवसा च भयदत्ता शिवो मे प्रीयतामिति । ब्राह्मणभोजयेद्द्विद्वाल्योदशसुशोभनान् व-
स्त्रां कर्त्तव्यं । स दक्षिणास्त्रयोदश । घटादेया वंशपात्रैर्भक्ष्यभोज्यसमन्विताः सफला वस्त्रसंयुक्ता यज्ञसूत्रसम-
न्विताः । पूजितं तु ततो देवं वोपकरणेन च । आचर्या यततो दद्यात्प्राणपत्यः पुनः पुनः इमे देव गृहाण त्वं सर्वो
पकर्त्तुं संपुतं । परिपूर्णं व्रतं मे स्यात् शिवो मे प्रीयतामिति । तत्र ग्रहणमंत्रः । गृह्णं मि देव देव शत्रयाणां जगतां गुरुशां
तिरंस्तु शिवं वास्तु व्रतं स्यात् विलं फलं । यज्ञत्वेना देव देवेश मया व्रतं भिदकृतं । दानं वाथ क्रियाहानी परिपूर्णं तद-
स्तु मे । इति स प्रार्थ्य तदेव द्विजं च पुनः पुनः । भुजियात्सह धर्मोत्मा शिष्टैरिष्टैश्च धुभिः । अनेन विधानेन यज्ञ-

व्रतमाचरेत् - यद्येचित्तयतेकामंततंत्राप्रोतिमानवः दातासुखाचेतजस्वात्रिपुल्लोकेपुजायते विमानवरमारु-
 ह्यसोमलोकेमर्हायते मन्नांचशतयायत्तावद्वैवमोदते शिवलोकेततो गत्वा शिवेन सह मोदते क्रीडते शंभुरू-
 पेण पुनरावृत्ते दुर्लभं कृष्णेनाचरेत्पूर्वसोमवारव्रतं शुभं नृपैरन्यैस्समाचोषाणि मास्ति कैर्धर्मतत्परैः इति
 पठति हरस्य च गृणोतीह नित्यं त्वनुवदति य इत्थं श्रद्धयान्यस्य लोके स कलकलुषहीनो विवधमानो गणार्थः शिव
 विमलविमानैर्योतिषैर्वपुरसः इति स्कंदपुराणे सोद्यापनसोमवारव्रतम् अथान्यद्वर्षसाध्यसोमवारव्रतम्
 स्कंदपुराणे ईश्वर उवाच अथ व्रतविधानं हि कथयामि समासतः यथा भवति मनुजाः सिद्धिं सर्वार्थिकामदां व्यु-
 त्क्रान्तिं कार्त्तिके मासि शुक्लमागं दिने भवेत् प्रथमं सोमवारस्तु तनक्तेन प्रपूजयेत् यदा श्रद्धा भवेत्कलुषसोमवारव्रत
 प्रतितदा सर्वकारिणो ब्राह्मणाण्यैः समाचरेत् मार्गे माघे तथा चैत्रशुद्ध्यात्सोमवारकं यस्मिन्मासे प्रारभेत तस्मि-
 न्नद्यापयेद्भक्तं सुस्नातो यथुचिर्भूत्वा शुक्लांबरधरो नरः कामक्रोधाद्यहकारद्वेषशून्यवर्जितः आहरेच्छतपुष्पाणि मल्लि-
 कां मालतीं तथा श्वेतपद्मानि दिव्यानि चंपकविल्वपाटलाः कुंदमंदरजैः पुष्पैः पुन्नागशतपत्रकैः श्रवणैश्चंदनेनाथदि-
 व्यधूपेन धूपयेत् अन्यानि नान्यभोगानि तानि सर्वाणि दापयेत् पूजयेद्भक्तिभावेन सोमनाथं जगत्पतिं कामिकनतु-
 मंत्रेण प्रापकेन मेहेश्वरं निवेदयेत् सर्वमेश्वरशृणुमंत्रं वरशुभं जौनमोदशभुजायां त्रिनेत्राय च त्रिशूलिने श्वेतवृ-
 पभारूढाय सर्वाभरणभूषिताय उमादेहांधं संस्थाय नमस्ते सर्वमन्त्रेण अर्त्तेनैव तु मंत्रेण पूजा होम तु कारयेत्
 सिद्ध्यति सर्वकार्यार्थेण मनसा चिंतितानि च पूजयेन्न केवलायामृक्षाणां दर्शनेन तु प्रदाय भोजनपूर्वं
 ब्राह्मणावसुभक्तिः एतद्विधिसमायुक्तो रागद्वेषविर्वर्जितः एकभक्तस्य यत्पुण्यं कथयामि समासतः श-
 तजन्मार्जितं पापमभेद्यदेवदानैव नश्यते होके भक्तैर्नानात्रकार्यविचारणा मासस्यैकस्य यत्पुण्यं शृणु तत्त्वेन सं-

इरि श्रावण्यजायतेभाग्यदुर्भागसुभगाभवेत् पुत्रार्थलभतेपुत्रान्दरिद्रोघनवान्भवेत् गृहेतस्यवरारोहेसौ
 ख्यनिविविधानिच तदंशोधनभागीस्याद्विघ्नहीन क्षितिचरेत् अश्वमेधसहस्रस्यफलंप्राप्नोतिमानवः स्वर्गे
 भुक्तावरान्भोगान्जायतेमानवोत्तमः नकानिसोमवारोतुपेमासेमहेश्वरि तेषांपुण्यफलवक्ष्येसंक्षेपेणतवा
 भतः श्रद्धिष्टोमस्ययज्ञस्यफलंशतगुणभवेत् तत्फललभतेदेविभक्तिभावसमन्वितः नाघस्यैवतुमासस्यसो
 मवारोपूजयेत् स्नापयेन्मधुदुग्धाभ्यांतेथैवक्षुरसेनतु द्विजहत्यादिपापानि तानिसर्वाणिनाशयेत् विशुद्ध
 तेजसायुक्तो जायतेयंतमिमलः बहुस्वर्णस्ययत्पुण्यंदुर्लभंयत्सुरैरपि लभतेनात्रसंदेहोममभक्तिप्रचोदितः फा
 ल्गुनेकपायिप्यामिसोमवारफलंशुभं कृतेनकेतुकल्याणिगुणांस्तेविररेणु गवांलक्षस्यदत्तस्यचद्रसूर्यग्रहे
 प्रिये फलमस्याधिकंतत्रलभतेनात्र संशय वैवेपिशुणुकल्याणिममंदं वदतोवचः सोमवारोणनकेनकृतेनसु
 रसुंदरि यत्फलंलभतेनारीलक्षैकेनतुपार्वति गंगोदकस्यनीतस्यसोमनाथस्यसन्निधौ द्यूतस्यमधुनोवापि
 शतधाहिकृतंफलं गुग्गुलोश्चतथापंचसहस्रपरमेश्वरि तत्पुण्यचभवेत्तस्यमानवस्यनसशयः वैशाखिकारयेन्न
 कैसोमवारो न संशयः वैशाखिकारयेन्नकंसोमवारो न संशयः पूजयेच्छ्रेष्ठपुण्यैश्चतथा लब्धै सुरेश्वरि अपूपाहि
 प्रदातव्याः कदलीफलसंचया एकचित्तेनभावेननिर्मलेनयशस्विनि कन्यानांवरयोग्यानांसहस्रेणवरानने
 दत्तानांविधिवैविविनाराणारूपशालिनां एतदनेनयत्पुण्यंलभतेमानवोभुवि तत्फलंलभतेतत्रसोमवारव्रतेनतु
 ज्येष्ठेमासिमहादेविसोमवारव्रतस्यतु वीणस्ययद्भवेत्पुण्यंतत्सर्वकथयामिते गवांमुवर्णशृंगीणांपुष्करेविधिव
 त्प्रिये दत्त्वादशसहस्राणांफलंप्राप्नोतिमानवः पदंचलभतेपुण्यंदुर्लभदेवदानवैः ईशस्यकल्पमतुलंकीद्वेतत्र
 सुंदरि आपाढेसोमवारस्यभावितात्माचरेद्भूतं विधिपूर्णेनतुकल्याणिमत्त शृणुवदामिते नरमेघशैतेकेनविधियुक्ते

नैपफलं तद्भवेन्मानवेदिविषयसर्वशुभान्वितं साधितुं नैव शक्येतदेविनक्तमिदं ततः तस्माद्भक्तिमिदं सारं यतः
कष्टेन सिध्यति श्रावणेतुं महादेवं सोमवारं पूजयेत् रात्रौ ते भोजनं कुर्यान्मदकौटिल्यवर्जितः भवेद् राजवरः
प्राप्तिर्जीविमानो महेश्वर इह लेतादृशी चैष्टापरं कथयामिते अश्वमेधशालस्यायं पुण्यं प्राप्नोति मानवः ममलो
के सर्वमतिं यावच्चंद्रां कतारं का भाद्रि च भाव संयुक्तः पूजयेत्परमेश्वरः पुण्यं चानुत्तमतस्तृणद्विषय शेषतः ग-
वां कोटिप्रदानस्य सर्वसंसाधनां सुशीलिने अफलं तत्समाप्नोति मानवो नात्र संशयः आश्विने कथयिष्यामि आग्नि-
ष्टोमफलं शतं रसेधेनुं सहस्रस्यै गंधधेनुं शतं स्य च सूर्यग्रहे कुक्षेत्रे ब्राह्मणे वेदपारगे दत्तस्य फलमाप्नोति मान-
वो नात्र संशयः कार्तिके वरदं देविका मिमोक्षदायकं स्मरणं त्वापसं धानां भेदकं परमेश्वरि सोमवारं ब्रतं परा-
विधिं व्रतं पूजयेच्छिवः भक्तं काशीं श्रद्धया यं कोदया सत्यसमन्वितः दत्तस्य वेदपारद्वारं शतं स्य च व्रतं वा जिनिः शु-
द्धिं वै श्वप्रभं युक्तैश्च महात्माभिः चतुर्वेदेषु विप्रप्रदरास्य च ये फलम् तत्फलं लभते देवि मानवो भक्तिं संयुतः ब्रतां
ते प्रसिद्धिं कुर्वाद्रौ पुण्यं सोमं चतुर्भुजं त्रयोदशघटांश्चैतवत्प्रभुं गमसमन्वितान् सपूर्णानि सुभक्ष्यैश्च वंशपात्राणि पा-
त्रैर्निर्वाप्य मुपरि यत्नेन स्यात्पत्रैर्निर्वाप्य सघृतं न सुगंधेन सुस्त्रिगंधेनो ज्वलेन च भक्तेन घृतपत्रैश्च शुभद्रशाकघृतैस्त-
था ब्राह्मणानां स भोज्यभाक्तियुक्तेन चैतसा त्रयोदशघटांश्चैतान् दद्याद्वा श्वेतामनरीमा यथोक्तेन विधानेन विप्रवत्स्ववि-
चित्रिता उपनहयुताः कर्त्याश्चैतानि चित्तान् सारतः दद्यात्स्वांचरं संपन्नस्वाचार्यमुपवेशयेत् नगरोः सदृशी
मातानगरोः सदृशः पिता संसारदुद्धरेद्धोराद्भूतदानोपदेशतः गोस्वामीपूजितो यस्मात्पार्वपासाहितप्र-
भुः तस्मात्सं पूजयेद्भक्त्या नुरुभाष्यो समन्वितः आचार्यं प्रथमे तत्र पूजया पादसेवया दद्याद्ब्रह्माणि दिव्य-
निर्मुवर्णाभरणानि च अमूल्यानि चरत्तानि ग्रन्थक्षेत्रपुंराणि च नगसंनिष्टं दिव्यं यच्चान्यदपि सुंदरं वाहनानि

विचित्राणिगजवाजिरथादिकं अन्यानिग्रान्यभीष्टानितानिसर्वाणिदापयेत् गौर्गुरो संप्रदातव्यासवस्त्रानुस्व
रूपिणी स्वर्णशृंगैरप्यसुराकांस्यपादोपदेहिनी ताद्यष्टोसुशीलाचक्रप्रावृतेदेहका अभ्यर्च्यविधिव
द्वया द्रुतं संपूर्णमितिच सप्तधान्यंयथाशक्त्यादापयेत्प्रयेतोन्नती दीपदानंप्रकर्तव्यंगुरवेज्ञानदायिने एव
गुरुंप्रणन्याथशक्त्यादद्याच्चक्षिणां शतयादद्याच्चतत्सर्वपुरायदुपकल्पितं ततस्तपस्विनादेविमदर्शनहेतु
ना सुगंधघृतसंमिश्र धूपैःकृशर पायसे धारिकाशोकवर्त्ताभिः पूरिकाभङ्गकेस्तया दधिदुग्धसमोपेतं
भोजनंदापयेत्सुधीतपस्विनोब्राह्मणाश्चलिंगमूर्त्तिश्चतुर्विधं ममरूपमिदंयस्मात्तस्मात्पूज्यंचतुष्टय शिवांकितेश्व
शास्त्रज्ञादेयिकैर्धर्मचिंतकैः जटामुद्रादिसंयुक्तैर्भस्मोद्धूलितविग्रहैः ब्रह्मचर्यतै शतैर्लोभमत्सरवर्जितैः ईदृशैः
शिवपौत्रश्चमुक्तैः फलमनुगमं भोजनतेषुदातव्यं तावृलमुख वासक श्वेतचंदन कर्पूरं दत्त्वातांश्चविसर्जये
त् शक्त्यातुर्भोजनंदत्वायथाविचानुसारतः कृपणानाथदीनानांसुहृदांयावतामपि एवविधिसमायुक्तोगच्छतप
रंमंपदं भोगान्भुक्तेसर्वलोकेऽनः कोटिगुणांस्तरेत् कन्याभिर्वैष्टितोदेविस्वेच्छयारमतोप्रिये ममलोकैवसेत्ताव
द्यावदाभूतसंप्लवं ममवीर्यबलोपेतिस्त्रिनेत्र शूलपाणिकः माहात्म्यात्सोमवारस्यश्रंतेमुक्तिमवाप्नुयात् पूर्वकृष्णे
नसंवीर्णयौवपद्मयोनिना देवदानवगर्धर्वपिशाचोऽगाराक्षसैर्ब्रह्मपिभिः क्षितिपैस्तद्वत्स्वायभुवमुखैः प्रिये अन्यै
इवमानवैः शुद्धैरास्तिकैर्धर्मतत्परैः नंदेयदुष्टचित्तायुद्धिहीनायकार्हाचित् शास्त्रधर्मद्विषैध्वविडंबकजनायतु
आचार्यदेवप्राणोपयतीनां ब्रतशालिनां वन्देवदसुतीर्थाणां निंदकायनवैकाचित् आर्त्तनापिनतत्याज्यं व्रतं
परमदुर्लभं व्रतत्यागान्महादोषाद्विज्ञात्वासमाचरेत् - गुरो समोपेकुर्वीतव्रतमेतन्नसंशयः अन्य-
थागुरुहानिः स्यान्निफलंजायेतव्रतं संदेहः सर्वकार्येगुरुहानिरूप्यैर्भवत् - तस्मात्सर्वप्रयत्नेनगुरुमेवस-

माश्रयेत् । 'अयं सक्षेपतोवक्ष्ये त्रताहात्म्यमुत्तमं' यच्चरतिरदेविस्त्रियः स्वामिसुभाविताः । 'तेषां जन्मस-
 हस्रैर्पेनेक्षीकोजायते क्वचित्' । 'नदरिद्विर्नरोगी श्रसततिच्छेदएवच कुलकोटिसमुद्धृत्यस्थपयेद्विद्रसद्धानि इत्थं शृ-
 णोति माहर्त्स्वपथ्यमानं व्रतं संयतु' श्रवणं यद्वा कियुक्तस्तुलुद्रस्यानुधरो भवेत् । 'क्रिमाणुतुवः पश्येद्व्रतमेतन्ममाप्रियं
 भक्तियुक्तेनरः श्रुत्वा यथैवानुप्रमेदते मतिद्वंद्वं तयिथापि सयति परमपदम् इति स्कंदपुराणे सोमवारव्रतं अथ
 सोमवारनक्तं सामान्यं पूजां क्रमोलिहते । 'तत्रादौ देशकालौ संकल्प्य आत्मनोऽंशे पपापक्षयपूर्वकं सत्पुत्रप्राप्तय-
 नघान्यैश्वर्यादिगुणैराज्ययुद्ध्यादिद्वारा श्रमकलाभनया सोमवारव्रतं करिष्ये इति संकल्प्य ध्यायेन्नित्यं महेश-
 मिति ध्यानं पठित्वा' अथ यां चतुर्बाहुवाचि नैवयादिलोचनं कुंडलं कृतोद्धन्दुशेखराभरणान्वितं २ महादेव
 समगच्छेत्सहस्रैर्गोप्यैर्जगत्पते इमीमयां कृतां पूजां गृहाण सुरसचमं शिवरूपेण मस्तुभ्यं शिवायै सततं नमः । न ।
 स्तं ब्रह्मरूपिण्यं जगद्वाच्यं नमोस्तुते इत्यावाहनं । उं नमः पद्मवक्त्राय दशबाहुविनेत्रिणे श्वंतवृषभमारुढश्वेताभर ।
 भूपते उमादेहाधिसंयुक्तं सर्वमूर्ते नमो नमः इति पूजा मंत्रः कार्तस्वरं यदिव्यं नानामणिगणान्वितं आसनं देवदेवेश
 गृहाणान्तर्शक्तिकं इत्यासनं गंगादिसर्वतीर्थेभ्यः सन्मानीतमिदं मया तोयमेत्सुखस्पर्शपाद्यार्थं प्रतिगृह्यतां इति
 पांथं वरेण्यं ज्ञापुरुषं प्रजापालनं तत्परं नमः सदात्मदेवाय गृहाणार्घ्यं नमोस्तुते इत्यर्घ्यम् पाटलोशीरकंपूरवासि
 तं स्वादुशीतलं तोयमाचमनीयार्थं निर्मलं प्रतिगृह्यतां इत्याचमनीयम् मधुपर्कमिदं पुण्यं मधुरत्रयसंयुतं दधियु
 कं शुभं देवप्राशयतां कृपया प्रभो इति मधुपर्कम् मदाकिन्याः समानीतं मां भोरुहवासितं स्नानार्थं तिमयानीतं
 शुभं स्वीकृत्यतां प्रभो इति स्नानं स्नानं पंचाभृतचापि यो दाधि धृतं मधु शर्करासालिलोपेतं गृहाण परमेश्वर
 इति पंचाभृतस्नानं पूर्वोक्तमंत्रं गृह्यतां पुनरुपसंकेतनकार्थं शुभं कपूरसंयुक्तं जनकल्याणकारकं पुनराचम्य

तादेवगंगजलेनिर्दप्रभो इतिपुनराचमने राजतंत्रह्यसूत्रं च कंचनचोत्तरीयकं यज्ञोपवीतिपरमं नमस्ते प्रति
 गृह्यतां शुभ्रवस्त्रं युगैर्यस्माद्देवानामातिवह्निभं पार्वत्यासाहितो देव प्रीयतां वस्त्रदानतः इति वस्त्रं मलयचलसं
 भूतैर्धनसारांसं मन्विता इदं यो देवं चोत्तरीयं प्रतिगृह्यतां इति चेदं रजितांकुमारीनां खंडितांगणितान्नवान्
 गृहीण्युज्ज्वलपयस्वक्षतान्वृषमध्यं इत्यक्षतीः पुष्पाणि सुरभीष्यन्नमालत्यादीनि वै प्रभो मया हतानि चित्रा
 णि पूजायै प्रतिगृह्यतां इति पुष्पाणि अमृतोद्भवश्रीवृक्षं शंकरस्यातिवह्निभं विल्वपत्रं प्रयच्छामि प्रीतो भव मे श्वर
 त्रिदं विभूणां कारत्रिनेत्रं त्रिविधायुधं त्रिजं नमोपासं हारं विल्वपत्रं शिवापणं इति विल्वपत्रं तुलस्य मृतनामा
 सिंसदा त्वकेशव प्रिय करोमि शिवपूजायै वरदा भव मे सदा इति तुलसीपत्राणि दुर्वासि शत पर्वासि शतं मूलाश
 तांकुरा शतं हरतिपापा निशताप्य प्रवृद्धये इति दुर्वा दशांगोगुगुलुधूपः सुगंधः सुसनेहारः आग्नेयः सवद
 वानीधूपं प्रतिगृह्यतां इति धूपं अज्यं सद्यैति संयुक्तं वह्निना योजितं या दौ पंगुहाण देव शतैलोक्यतिमिरापहं
 इति दीपं अन्नचतुर्विधं स्वादुरसैः षड्भिः समन्वितं नैवेद्ये लह्यं चाष्ये च देव शतं प्रतिगृह्यतां इति नैवेद्यं कर्पूरवा-
 सितं तोयं मदा किं न्याः समाहृतं आचम्यतां महादेव शुभं पानीयं कंकुरु इति पुनराचमनं पुगीफलं सकर्पूरं नागवल्ली
 दलेयुतं खोदिराचूणं साहितं तावूलं प्रतिगृह्यतां इति तावूलं हिरण्यगर्भं गर्भस्थं हेमवीजं विभावसीः अर्नतपुष्पक
 लदं मतः शांतिप्रयच्छ मे इति दक्षिणा इदं फलं मया देवस्थापितं पुरतस्तव तेन मे सफला वाप्तिर्भवेज्जन्मनिजन्मनि
 इति नारायणकलंदेवा दक्षिणादानं कुर्यात् तत आ वरणं पुजां कुर्यात् प्रागादिक्रमेण उत्र ह्येनमः विष्णवे नमः
 स्कंदाय नमः महाकालाय नमः उमायै नमः महेश्वराय नमः नंदिकेश्वराय नमः ८ ओं शर्वा
 यक्षि तैर्मृतये नमः भर्वाय जलमर्नये नमः रुद्राय शिर्मृतये नमः उग्राय वायुमर्तये नमः भीमाय आकाशमर्तये नमः

पशुपतयेयजमानमूर्तयेनमः - महादेवायसोममूर्तयेनमः ईशानायसूर्यमूर्तयेनमः इत्येतादेवताभ्यावाहनाद्युप
 चारैः संपूज्याः ततश्चाप्यायस्वसेमतुतैः इति मंत्रेणैशान्याचंद्रमावाह्य पंचोपचारैः सोमायनमः इतिसंपूज्य ततः
 प्रार्थनां कुर्यात् - उैननः पंचवक्त्रायदशबाहुत्रिनेत्रिणे श्वेतंवृषभमारूढश्वेताभरणभूषित उमादेहाधिं संपुक्
 सर्वमूर्तेनमेनमः - त्राहि मां कृपया देवशरणागतपालक ततः पुष्पाणि गृहीत्वा अंगपूजाकार्यं तत्प्रकारेण वा
 देवाधिदेवाय नमः पादयोः पूजयामि शंकराय नमः घण्टयोः शिवाय नमः जान्वोः शूलपाणये नमः गुल्फयोः शंभवे नमः
 कट्यां स्वयंभवे नमः गुह्ये महादेवाय नमः नाभौ विश्वकर्त्रे नमः उदरे सर्वतोमुखाय नमः पार्श्वयोः स्थाणवे नमः
 स्तनयोः नीलकंठाय नमः कंठे देवाय नमः मुखे त्रिनेत्राय नमः नेत्रेषु शर्वाय नमः ललाटे शशिभूषणाय नमः
 शिरसि देवाधिदेवाय नमः सर्वेणे तत उभाभ्यां काराभ्यां जलिमादाय लोकाल्मन्सर्वभूतात्मन् कलाकाष्ठा
 दिं संभव जन्मसंयुजराज्याधिं संसारभयनाशन नमस्ते देवदेवेश नमस्ते सुरसत्तम नमस्ते सर्वलोकेश नमस्ते
 त्राहि मां सिद्धा - मंत्रहीनं क्रियाहीनं भक्तिहीनं च शंकर भगवंस्त्वत्प्रसादेन संपूर्णचास्तु मे व्रतं क्षमस्व देवदेवेश शिव
 शंकरं शीश्वत - वरं देहिं सुरश्रेष्ठ दासोऽहं सर्वदा तव - इति नमस्कारसहितां पुष्पांजलिं दद्यात् तत उभाभ्यां हे श्वररू
 पो द्विजदंपती संपूज्य - ब्रह्मोत्तरखंडोक्तं चंद्रांगदसीमंतिन्यादिरूपांसोमवारकथाश्च श्रुत्वा गीतवाद्यादि महोत्सवे
 जीर्णरेणुरागं नयेत् इति सोमवारनक्तत्रतपूजाविधिः - इदं व्रतं च श्रावणै चैत्रवैशाखे च्येष्टे च मार्गशीर्षके एषाम
 न्यतमे मासे शुक्लपक्षे विधीयते - इंदुवारयुताष्टम्यां वा ग्राह्यं - अथवा चैत्रादिमासेषु प्रतिमासं प्रथमे सोमवारस्यावज्जी
 वमिंदकाव्यं - अथवा एवंपर्यंतं काव्यं तदेतदेतदुद्यापनं कुर्यात् तद्यथा उत तत्सद्येति तिथ्यादिसंकीर्त्य आत्मनो शे
 धर्मापक्षयपूर्वकं संपुत्रपौत्रप्राप्तौ धनधान्यासंपत्त्योग्यसाध्यवृद्धाभिलाषितासिद्धिद्वारा श्रीसोमेश्वरमहादेवप्रीत्यर्थ

यथाविधिसमाचरितसोमवारत्रतस्यसांगतासिद्धयेतदुद्यापनंकारिष्ये इतिसंकल्प्य आचार्यादिवरणंविधाय
 चतुर्दशोपशोभितमंडपांतरैष्टदशांगुलोत्सेधांविस्तद्वयविस्तृतां समचतुरस्त्रांभृदावेदिकांविधाय तत्रशु
 क्तंतुलैःपोडशांरंकमलंविरेच्य अवापंचरंगशोभितं यथाशक्तिालिगतोभद्रंविरेच्य तत्रमंडलोकाब्रह्मादि
 देवताआवाह्यतदुपरिअक्षतपुजेश्वेतवस्त्रयुगोपंतकलशप्रतिष्ठाप्य तदुपरिसाक्षतपूणंपात्रंनिधाय तत्रहैमंशि-
 वंअंबकमितिमन्त्रेण हेमंगौरिचंगौरिमिमाय इतिमंणैपुरत राजतवृषभं इमारुद्रायइतिमन्त्रेणप्रतिष्ठाप्य
 परितः पूर्वोदिकेमेण अनंत १ शिवं २ उग्रं ३ त्रिमूर्तिं ४ रुद्रं ५ श्रीकठ ६ शिखंडिनं पुनराग्नेया
 दिपु-दिक्षु गणेशं मातृकाः दुर्गा क्षेत्रपालं लोकेशंअ ततन्नाममंत्रैर्दिकर्वाप्रतिष्ठाप्य पूर्वोक्तांसाव
 रणंसर्वोपिचारपूजांकृत्वा रात्रिजागरणादिनानत्वा प्रातःअग्निप्रतिष्ठाप्यअन्वादध्यात् तत्रप्रधानसोमं
 शिवंअंबकमितिमन्त्रेण 'पलाशंसमिन्द्रिःआप्यायस्वतिभवेणएतदप्येनत्वंसोममितिमन्त्रेण यवग्रीहिपायस
 तिलंज्यद्रव्यैः 'प्रत्येकंअष्टोत्तरशतसंख्याकाहुतिभिःपरिवारेवताब्रह्मादिदेवता श्रैकैकयाज्याहुत्यायक्ष्येके
 चंगौरिहिमंष्टयक् नैच्छंति एवंहोमसमाप्य ततःपोडशात्रयोदशशस्त्रालान्वक्ष्यमाणानामभिसंपूज्य ता
 वतःफलंपकात्रैःपूरितान्घटान् अभावंतुलैरेवपूरितान्दक्षिणायुतान्दद्यात् तत्रपोडशानामानि सोमेश्वर
 १ स्तथेशाना २ शंकरो ३ गिरिजाधिपः ४ महेशः ५ सर्वभूतेशः ६ स्मरारि ७ स्त्रिपुरांतकः ८ शिवः ९
 पशुपतिः १० शंभुः ११ अंबकः १२ चंद्रशेखरः १३ गंगाधरो १४ महादेवो १५ वामदेवश्च १६
 पोडश त्रयोदशपक्षेतु भवः शर्वः रुद्रः पशुपतिः उग्रः महान् भीमः ईशानः सद्योजातः वामदेवः अघोरः
 तत्पुरुषः ईशानः पुनरावृत्त्याइति १३ त्रयोदश एवंपसंपूज्य ततःपीठंगांचत्रतपूतयेधवलां यथाविधिआ

चाय्यायिदत्त्वा ॥ सति संभवे सोपकरणं शय्यामापेदत्वा ॥ आशेषो गृह्णित्वा ॥ सदन्नेनान्धानि पित्रा ह्यणान् ॥ यथा
शक्तिर्भोजयित्वा ॥ स्वयं वधुयुतो भुजोत ॥ इति सोमवारनक्तत्रतोद्यापनविधिः ॥ अथ प्रभासखंडोक्तं सोचापनसो
मवारत्रतम् ॥ तव व्रतं कर्तव्यं जगन्नोयास्मिन्वाग्वोक्तं मासि शुक्लपक्षे अष्टम्यां सोमवारे ॥ प्रातः पांलाशार्द्रकाष्ठेन दंतं
धावनं विधाय ॥ शरीरं शुद्धिं निर्वृत्य ॥ स्नात्वा संध्यादिनित्यं समाप्य ॥ सुसमेभूतलसकलं ॥ सामर्थ्यं संपाद्य ॥ कदली
स्तंभं विर्तनं ध्वजचामरं ॥ शोभिते सम्यक् संमार्जिते शुद्धे साधारणे भूमौ ॥ कलशं च दनदध्यादिभिर्विहितं ॥ धा
तुं सम्यग्मणं पवनविधाय ॥ शुद्धजलेनापूर्य ॥ आम्बादिपंचपल्लवान्निक्षिप्य ॥ फलरत्नवस्त्रयुतं विधाय ॥ तदुपरि रा
जतवपुर्मध्यं उभयासाहितं संमिनाथं शिवं सौवर्णं विधाय ॥ श्वेतवस्त्रयुगान्वितं सर्वाभरणभूषितं विधाय ॥ अष्टौ विद्या
अष्टौ विश्वरात् ॥ अष्टादिक्षु निधाय ॥ नानाफलपुष्पपक्वान्नशोभितं रचयित्वा ॥ उन्नमस्ते पंचवक्त्राय दशबाहुः
त्रिनेत्रिणे ॥ श्वेतवपुर्भमारूढं श्वेताभरणभूषितं ॥ उमादेहाधं संपुक्तं सर्वभूषणैर्नमो नमः ॥ इत्यनेन मंत्रेण ॥ आवा
हनासनं ॥ पाद्यं ॥ अर्घ्यं ॥ मधुपर्कं ॥ आचमनीयं ॥ स्नानं ॥ वस्त्रं ॥ यज्ञोपवीतं ॥ गंधं ॥ अक्षतं ॥ पुष्पं ॥ विल्वपत्रं
तुलसीं ॥ दूर्वादलं ॥ धूपं ॥ दीपं ॥ नैवेद्यं ॥ पुनराचमनीयं ॥ फलं ॥ तांबूलं ॥ नीराजनं ॥ चामरं ॥ प्रदक्षिणं ॥ द
क्षिणापुर्गफलं ॥ दंडं ॥ वीजं ॥ पूरयुतार्घ्यदानं ॥ विधाय ॥ अनुक्तेऽष्टोत्तरशतं जप्त्वा ॥ विल्वपत्रतिलाज्यैरष्टोत्तरशतं
हुत्वां ॥ पुजां समाप्य ॥ अनुक्ते काले ॥ प्रदोषे विसृज्य ॥ रात्रौ दभं शय्यायां चंदनं प्राश्य ॥ सोमनाथं हृदि ध्यायन् स्व
पते ॥ पुनः प्रभते देवपूजादिकं निर्वृत्य ॥ ब्राह्मणान्संभोज्य तैरनुज्ञातं ॥ स्वयं भुजोतं ॥ एवं कृतेऽष्टादशकुष्ठानां निवृत्ति
र्भवेत् ॥ १ ॥ पुनर्निवृत्तौ सोमवारं कारजं दंतधावनं विधाय ॥ स्नात्वा नित्यं कर्म निर्वत्तरीं प्यष्टपमस्थं ज्येष्ठसहि
तं संमिनाथं ॥ उष्ट्राय नमः ॥ उन्नमः पंचवक्त्राय त्रिनेत्राय सोमवारं पुनर्निवृत्तं ॥ शतयत्नपुष्पैः ॥ पक्वान्नादिभिः सं-

पुण्य । नारंगफलयुतार्धदत्त्वाविस्मृत्यमधुप्राश्यस्वपेत् । पुनः प्रभाते नित्यकर्मसमाप्य देवं पूज्य भुंजीत ॥ एवं कृ-
 ते द्वितीये तु गोक्ष फलं भवति ॥ २ ॥ पुनस्तृतीये अपामर्गदं तकाष्टं विधाय नित्यकर्म समाप्य । वृषभस्थं सि-
 द्विसहितमेकं वक्रं सौवर्णं निधाय । पूर्ववज्जोतिषुष्यैः संपूज्य द्वादशिमं फलेनार्घ्यदत्त्वा । अगुरुं प्राशय स्वपेत् । पुनः प्रभा-
 ते नित्यं निर्वर्त्य भुंजीत । एवं कृते पूर्वोक्त फलं भवेत् ॥ ३ ॥ पुनश्चतुर्थे सोमवारे खादिरं दंतधावनं विधाय । नित्यं
 निर्वर्त्य वृषभस्थं सूक्ष्मयुतं गैरीशं दमनपुष्पैः संपूज्य । नारिकेलार्घ्यदानं कृत्वा । देवं विस्मृत्य शर्करां प्राशय स्वपेत्
 पुनः प्रभाते नित्यं निर्वर्त्य भुंजीत । पूर्वोक्तं फलं भवेत् ॥ ४ ॥ पुनः पंचमे सोमवारे ऐप्पलं दंतधावनं विधाय नित्यं नि-
 र्वर्त्य । वृषभस्थं भूतिपुष्पं गणायुधिपं सौवर्णं विधाय । पूर्ववत्कुंदपुष्पैः पूजयेत् । द्राक्षार्घ्यं फलं दत्त्वा रात्रौ मौक्तिकोद-
 कं प्राशय स्वपेत् । तृतीयां निर्वर्त्य भुंजीत । अभ्रमेधं फलं भवेत् ॥ ५ ॥ पुनः षष्ठे सोमवारे वैजयंत्या दंतकाष्ठे
 विधाय । अलाभे पात्रिण्यं काष्ठेन नित्यं समाप्य । वृषभस्थं द्राक्षायुतं सूरूपं सौवर्णं निधाय । पूर्ववत् संपूज्य । जाति
 फलार्धं । अलाभे नारिकेलार्घ्यं फलं दत्त्वा । रात्रौ कर्पूरं प्राशय स्वपेत् । तृतीयां नित्यं समाप्य भुंजीत पूर्वोक्त फलं भवे-
 त् ॥ ६ ॥ पुनः सप्तमे सोमवारे मल्लिकादंतकाष्ठं विधाय नित्यं समाप्य । दोष्प्रायुतं सवाहनं । सर्वज्ञं सौवर्णं नि-
 धाय पूर्ववत् नित्यं भुंजीत । जंबीरं फलार्घ्यं फलं दत्त्वा रात्रौ लवंगं प्राशय स्वपेत् । तृतीयां नित्यं समाप्य भुंजीत
 ययोक्तं फलं भवेत् ॥ ७ ॥ पुनरष्टमे सोमवारे याज्ञिकं काष्ठेन दंतकाष्ठं विधाय नित्यं समाप्य । अमोघायुतं मो-
 श्वरं सौवर्णं निधाय । पूर्ववत् नित्यं भुंजीत । कदली फलार्घ्यं दत्त्वा । रात्रौ दुग्धं पीत्वा स्वपेत् । तृतीयां नित्यं स-
 माप्य भुंजीत । अग्निष्टोम फलं भवेत् ॥ ८ ॥ गंगास्नाने कृते सम्यक् कोटिधाय फलं स्मृतं । दशहेम सहस्रा-
 णां कुरुक्षेत्रं रेवट्टे । त्राक्षणे वैदविदुपेयदत्त्वा फलमश्नुते । तत्फलं कोटिगुणितं मेस्मिन्नाचरिते ब्रते । गजानां तु शते

इत्ते लक्ष्मै र्थरथवाजिनां यत्फलं केटिगुणितं सोमवारो व्रते कृते गुग्गुलैर्धूपनं कृत्वा कोटिशो यत्फलं भवेत् तत्पु
 ष्यं तु भवेत्तत्सोमवारव्रते कृते सर्वैर्ध्वज्यं समायुक्तं शिवतुल्यपराक्रमः रुद्रलोके वसेत्सावद्वाह्मणः प्रलयाविधिं त
 तो व्रतकर्त्तान्वये सोमवारो उद्यापनेच्छुर्भंडपस्थं डिलवाहो मायं प्रागुदीच्यां विधाय चतुर्दिक्षु पताकाध्वजशोभि
 तंतोराण्युत्तंच विवायं मध्येल्लिङ्गतोभद्रं तन्मन्यथाष्टपत्रेषु अष्टौ रुद्रशान्वस्त्रवेष्टितग्रीवान्स्पर्शपल्लवपंचरत्नफल
 सहितां न्विधाय तदुपरि पूर्ववत् सोमवारव्रतं दद्यात्तन्मनः ॥ १ ॥ आग्नेये ज्येष्ठा शक्तियुता यज्येष्ठा यनमः २
 दक्षिणैरौद्री शक्तियुता यरुद्रायनमः ॥ ३ ॥ नैऋत्ये काली शक्तियुता यकालायनमः ॥ ४ ॥ पश्चिमे कलवि
 करिणी शक्तियुता यकलविकरणायनमः ॥ ५ ॥ वायव्ये बलविकरणी शक्तियुता यबलविकरणायनमः ॥ ६ ॥
 उत्तरे बलप्रयमनी शक्तियुता यबलप्रयनायनमः ॥ ७ ॥ ईशाने सर्वभूतदमनी शक्तियुता यसर्वभूतदमनायनमः ८
 इत्यष्टपत्रेषु संस्थाप्य मध्ये कर्णिकायां मधुपूरितं सुवर्णपत्रं निधाय तदुपरि सुवर्णशय्यामास्तीर्ज्य उपरिवितानमा
 वृज्य तत्पार्श्वे पर्यंकं सतूलं छत्रं वंशपात्राचारदर्पणं दीपमालाधूपदिसाहितं संस्थाप्य ततः पूर्वोत्तमा शक्तियु
 ता य सोमनाथायनमः ॥ १ ॥ आग्नेये ज्येष्ठा शक्तियुता यसूक्ष्मनाथायनमः ॥ २ ॥ दक्षिणे सिद्धि शक्तियुता
 य एकनाथायनमः ॥ ३ ॥ नैऋत्ये सूक्ष्मा शक्तियुता यगौरीसनाथायनमः ॥ ४ ॥ पश्चिमे विश्वेश शक्तियुता य
 गणाधिपायनमः ॥ ५ ॥ वायव्ये भद्रा शक्तियुता यसूरूपनाथायनमः ॥ ६ ॥ उत्तरे दीप्ति शक्तियुता य सर्वज्ञ
 नाथायनमः ॥ ७ ॥ ईशाने शमोघा शक्तियुता य ईश्वरायनमः ॥ ८ ॥ इति प्रति सोमवारकृतपूजनप्रतिमायां क
 लशोपरि पूजयेत् कर्णिकास्य स्वर्णशय्यास्थप्रतिमायां उमो नो न्मनी शक्तियुता य श्रीसोमेशाय महाप्रभावाय
 सदा शिवायनमः इति मध्ये पूजनं तत्रक्रमं पूर्वप्रतिष्ठा ततो ध्यानम् ध्यायेन्नित्यं महेशमित्यादि ततो दशो

पचारैः सर्वेषां पूजा पाद्य १ अर्घ्यं २ आचमनं ३ स्नानं ४ वस्त्रं ५ गंधः ६ अक्षताः ७ पुष्पं ८
 विल्वपत्रं ९ धूपः १० दीपः ११ नैवेद्यं १२ इत्यादिसर्वोपचारपूजां क्रमेण ध्यानपूर्वकं कुर्यात् मध्येऽस्व
 णे शय्यास्थं देवं प्रतिष्ठाप्य शक्तौ चतुःपटिअशक्तौ वा त्रिशयोडशोपचारैः पूजयेत् देवं आसनादिनैवेद्यप्रत्यापो
 शानांतं कृत्वा आचार्याय क्षिप्रमूर्तेयं नमस्कृत्याद्यष्टमूर्तिपूजां विधाय पर्य्यंकैः समुपवेश्य वस्त्रालंकारछत्रचामर-
 तांबूलदक्षिणादर्पणपुष्पमालासमर्पणांतं कृत्वा उन्नमः पंचवक्त्राय दशबाहुत्रिनेत्रिणे श्वेतवृषभमारूढश्चेताभरण-
 भूषित उमादेहार्धसंयुक्तसर्वमूर्तेन मोनमः इति मंत्रेण अष्टोत्तरशतं हुत्वा उद्यापनांगं च हुत्वा उन्नतं तायनमः १ सूक्ष्मे-
 शायनमः २ त्रिवेशायनमः ३ एकपादेशायनमः ४ एकरुद्रे शायनमः ५ त्रिमूर्ती शायनमः ६ श्रीकंठे शायनमः ७
 वामदेवायनमः ८ मध्ये सदा शिवायनमः ९ इति पंचोपचारैः संपूज्य नीराजनं कृत्वा जपं समाप्य सघृतं पापसं-
 माधानं तिलाग्नं धूपं चाशदधिकं शतद्वयपलेन पूर्णपात्रं विधाय एतत्संस्थाप्य श्रीसदाशिवाय सावरेणाय बलिं स-
 मर्पयेत् इति जलं दत्वा पुष्पांजलिं च दत्वा रात्रौ पंचगव्यं प्राश्य सोमेश्वरं हृदि ध्यायन् गीतवादित्रैः कथा-
 श्रवणस्तोत्रसहस्रनाम्नां पाठादिभिर्जागरणं चरेत् पुनः प्रभाते स्नात्वा नित्यकर्म समाप्य कांडानुसमयेन पदार्थानुश-
 येन वा संपूज्य संप्राप्त्यर्थं विसर्ज्य च अज्ञानाद्यदि वा ज्ञानाज्जपपूजादिकं मया कृतं तदस्तु सफलं कृपया तव शंकर स्व-
 स्तु शस्त्यानुसारेण व्रते मे तत्कृतं शिव कृतं तदस्तु सफलं प्रसादात् तव शंकर इति देवं विसर्ज्य ततो यथासक्ति भ-
 त्त्या ब्राह्मणान्संपूज्य क्षीरखंडादिनिर्मितभक्ष्यभोज्यैरनेकविधैः संतर्प्य प्रत्येकवस्त्रयुग्मं दक्षिणायुतानवप्रति-
 माः सोपकरणा आचार्याय पौराणिकादिनवम्यो दद्यात् गाश्च अन्येभ्यो दीनानाथेभ्योऽपि तदेतं वंधुयुतो भुंजीत ए-
 वं चोन्नतैः सभ्यकुलभतेषु पुण्यमक्षयं धनधान्यसमायुक्तः पुत्रदारसमन्वितः न कुले जायेत तस्य दरिद्रोद्दुःखितो

णिवा अपुत्रो लभेत पुत्रान्वन्ध्यापुत्रवतो भवेत् । काकवन्ध्यापुत्रधानरीमृतवत्साच दुर्भगा । कन्धाप्रसूतया कार्श्यरो नि
 भिरनुविशे शतः । एवं कृतो विधाने तु देहपति शिवं व्रजेत् । कल्पकोटि सहस्राणि कल्पकोटि शतानि च । भुंक्ते सोऽपि पु
 लान् भोगान् गन्धवादाभूतसं प्लवं । इति स्कन्दि प्रभासखण्डे सोऽद्यापनं सोमवारव्रतं । अथ श्रावणे मासि सोमवारैरेकेदार
 नाथपूजनमुक्त्वा शिवरहस्ये । तस्य केदारनाथस्य श्रावणे सोमवासरे ॥ पूजाकार्या विशेषणसाधनैर्विविधैः शुभैः
 सेसु व्रतं तत्कार्श्यं प्रयत्नेन यथाविधि । शक्तिनोपोपणं कार्श्यं यथाविधि शिभोजनमिति । अथाभिनवं च द्वाध्यदान
 विधिर्भविष्ये ॥ श्रीकृष्ण उवाच ॥ परंपरार्थवच्चूतश्रीमुखपंकजस्रवेः शृणुष्व अभिनवस्येदोरुदये ध्ये
 विधिपुरं रेवदांशमिमां सत्त्वां रुण्याद्वयतेशी । प्रदोषु समये सजन्नर्घ्यं दद्यात्तदा विधोः । द्वितीयायां सि
 ते पक्षे संध्युत्पल्लिह्य पस्थिते । सस्थाप्याभिनवचंद्रभूमौ गोमयमंडले । राहिलीसहितचंद्रः । चंदनेन सुशोभनं
 राजतवीथिकां स्यवाभाजते श्वेततंडुलैः । पुष्पचंदनधूमैश्च । दीपाक्षतजलैः शुभैः । दूर्वाकुरैरजवरैर्दंष्ट्रावल्लैः
 इव प्रहैरैः । मंत्रपत्रानेन राजेन्द्र क्षत्रियः । सपुरोहितः । नवो नवो मासि मासि । जायमानः पुनः । पुनः आप्या
 पूरय समुत्तरे सोमराजनोऽस्तुते । अनेन विधिना चार्घ्यं सर्वकामफलप्रदं यः प्रयच्छति । कौतये मासि मासि समाहितः
 सकीर्त्यायुशसाकांक्षाधृत्या च भुवि मानवः पुत्रपौत्रैः परिवृतो गोधान्यधनसंकुलः स्थित्वा वर्षशतं मत्स्यतः । सोमपुरं व्र
 जेत् । तत्रास्तोदिक्यवपुषा भुञ्जन् भोगान् मनोरमान् । वरस्त्रीभिः सदात्यर्थया वदाभूतसं प्लवं । धर्म्यं सिद्धिमतुलाय दि
 वांछं सत्त्वं । मानुसासमिह महत्तनं कृण्व
 इति भविष्योत्तरे भिनवचंद्रार्घ्यदानविधिः । अथ भौमवारव्रतानि । तत्रादौ भौमपौडाशांतिकरं । भौमवारव्रतं भवि
 ष्ये । अथातः संप्रवक्ष्यामि रहस्यं ह्यतिदुर्लभं । येन लक्ष्मीर्धृतिस्तुष्टिः पुष्टिः कान्तिश्च जायते । स्वात्यामंगारकं गृह्

ह्यक्षमायान्तकभोजनः, क्षमायांभूमावित्यर्थः, क्षपयेन्नकभोजनेनयावत्, वीरमित्रोदये, सप्तमेत्वथसंप्राप्तोह
 मताद्योनिवश्यतः, रक्तवस्त्रयुगावन्नकुंकुमेनानुलोपितं नैवेद्यं शुद्धकासारं धूपपुष्पाक्षतादिभिः, होमं धृततिलैः, कुर्यात्
 कुजनाम्ना च मन्त्रावित्, समिधोत्तरशतमष्टाविंशतिरेव च, होमयेन्मधुसर्पिभ्यां दध्ना चैव धूतेन च खादिर्यः समिध
 रत्नव्रतहोतव्याविधिवत्तथा, मंत्रेणाचेतनतदद्याद्वाह्मणयक्कुटुबिने कुजकुप्रप्रवोपित्वं मगलः, परिपठसे श्रमंग
 लं निहत्या शुसंबदाय च्छमंगलं, एवं कृते व्रते भौमे, दोषः शांतिमवाप्नुयात्, कर्तव्यं भौमपीडासुतस्मात्प्रयतमा
 नसैः, पृथ्वपुराणे, भौमोयुमीश्वरादत्र पृथिव्यां जनितो महान्, रूपेणैव सदारन्यो वरदानाद्विभो कसां, अस्मिन् वि
 वसेन्न सैताश्चाप्राद्वंसशोभनं, परिपूर्णं गुडैर्नववर्षमेकप्रदापयेत्, व्रततिदामयैद्वेन्यथोक्तविधिसंयुतां ब्राह्मणाय सु
 पायं अव्यगायजितात्मने, अथ व्रतविधिः, भोमवारश्चरुणोदये वेलायां अयाग्नार्गेण दत्तधावनं विधाय, आचम्य तिलाम
 लकुचूर्णेन नचादौ गृहे वा स्नात्वा हारुकवल्गुपरिधाय, रक्तोत्तरीयचपरिदध्यात्, ततस्ताम्रपात्रैरकाक्षतपुष्परक्तचंद
 नानि निक्षिप्य, आदिमूर्धेति मंदेणाध्यमद्योत्तरशतवारदद्यात्, ततो गृहमागत्य रक्तगोवृणोमेयतोमल्लिसे शुद्धभूष
 देशेषु त्रधनार्थं ऋणमोक्षकामो वा पूजामारभेत्, तत्र विधिः, डोमयेत्यादिमासपक्षाद्युल्लिख्य ऋणव्याधिनाशधनप
 त्राद्यावाक्षेभौमं व्रतं करिष्ये, व्रतं गत्वेन भौमं पूजनचकारिष्ये, डोमयकुजतेभुस्त्याकारिष्ये व्रतमुत्तमं, ऋणव्या
 धिविनाशाय धनसंतानहेतवे, पात्रोपरि स्थितभौमं पूजयेत्, तवादौ भौमपूजार्थं, यंत्रकल्पतप्रकारमाह, त्रि
 कोणं पूर्वमुद्गृह्य पंचधा विभजेत्ततः, तृतीयरेखा विह्वाभ्यां लांछयेत्समभागतः, आद्यरेखा त्र्यगुगले तृतीया चिन्हयो
 न्युसेत्, द्वितीयाय समारुप्य तृतीया चिह्नयोन्युसेत्, पुण्यरेखां तृतीयांतु समभुक्तासमांशतः, तुर्या चिन्हद्वये
 नाथ त्रिभिश्चैह स्तुपचमी, तृतीयोऽग्रप्रकुर्वीत पंचमामध्यचिन्हेत्, तुर्यां मे सो जपेत्सम्यक्पंचम्या चिन्हयो द्वे

योः चिन्हस्तुपंचमीदद्यात्सूत्रयुग्मं विचक्षणः एवमेकाधिकासम्यक्कोणानां विंशतिर्भवेत् तृतीयातुर्ययोर्भध्या-
 स्थितिचिन्हे गृहे च येत् देवं तदग्रतो मंत्रात्रिकोणे दक्षिणा क्रमात् मंगलाद्यान्तारपूर्वात्रमौताने कविंशतिः एक-
 विंशतिकोष्ठेषु नाम मंत्रायथा मंगलो १ भूमिभिपुत्रश्च २ ऋणहर्ता ३ धनप्रदः ४ स्थिरा
 सनो ५ महाकायः ६ सर्वकर्मविरोधकः ७ लोहितो ८ लोहिताक्षश्च ९ सामगानां कृपाकरः १० धरात्मजः ११ कुजो
 १२ भौमो १३ भूमिदो १४ भूमिर्नंदनः १५ अंगारको १६ यमश्चैव १७ सर्वरोगापहारकः १८ वृष्टिकर्ता पहर्ता १९
 सर्वकामफलप्रदः २० ततः पूजाप्रकर्तव्या पुत्रसंतानहेतवे पूजाप्रकारमाह एहि मे भगवन् भौमं अंगारकमहाप्रभा
 त्वयि सर्वसमायातं त्रैलोक्यं सचरारं भौममावाहयिष्यामि ते जर्मिर्गिदुरासदं रुद्ररूपमनिर्देश्य वक्रं च
 रुधिरत्रियं अग्निमूर्धेति मंत्रेण गायत्र्या मंगलस्य वा अस्या गायत्री यथा अंगारकाय विद्महे शक्तिहस्ताय धीम
 हि तन्नो भौमः प्रचोदयात् अथ पूजाविधिः मंत्रमहोदधौ मार्गशीर्षे वैशाखे वा शुक्लपक्षे भौमवारः अरुणो
 दयकाले आपामार्गकाष्ठेन दंतधावनं विधाय नद्यादौ स्नात्वा रक्तवस्त्रं परिधाय मासपक्षाद्युल्लिख्य ऋणछेदा
 यपुत्रावाप्तये च भौमव्रतं करिष्ये इति संकल्प्य प्रार्थयेत् अथ देवैश्शतैर्भक्त्या करिष्ये व्रतमुत्तमं ऋणव्याधि
 विनाशाय धनसंतानहेतवे ततः कर्त्ता स्वदेहे न्यासं कुर्व्यात् पादौ मंगलाय नमः जानुनी भूमिपुत्राय नमः ऊर्वो
 ऋणहर्त्रे नमः कटिदेशे धनप्रदाय नमः गुह्ये स्थिरासनाय नमः उरसि महाकायाय नमः वामबाहौ सर्वकर्मविरो
 धकाय नमः दक्षिणबाहौ लोहिताय नमः गले लोहिताक्षाय- मुखे सामगानां कृपाकराय- नासिकयोः धरात्म
 जाय- नेत्रयोः कुजाय- ललाटे भौमाय- भ्रुवोर्मध्ये भूमिदाय- मस्तके भूमिर्नंदनाय- शिखायामंगारकाय- स
 र्वंगियमाय- नक्वचे सर्वरोगापहारकाय- मस्तकादिपादांतं वृष्टिकर्त्रे- पादादिमस्तकांतं वृष्ट्यपहर्त्रे- सर्वदिक्षु सर्वकाम

फलप्रदायनमः नाभौ आरायनमः वक्ष्यसि वक्रायनमः मद्धूनि भूभिजायनमः अथ करपङ्गन्यासः लोत्रगुष्टा
 भ्यांनमः ह्रीं तर्जनीभ्यां स्वाहा ह्रमध्यमाभ्यां वषट् सः अनामिकाभ्यां हुं शं क निष्ठिकाभ्यां वौषट् स्वाः करतलक-
 रपृष्ठाभ्यां फट् एव हृदयादिपङ्गन्यासोपि अथास्य नौममत्रस्य विरूपाक्षत्रादिपिगायत्रीछन्दः भौमोदेयता इति
 वैदिकमंत्रेपि अथ ध्यानम् रक्तमाल्यांबरधरः शक्तिशूलगदाधरः चतुर्भुजो भिषगभो वरदस्स्याद्द्वारासुतः
 रुद्ररूपमनिर्देश्यं वक्रैण लघिप्रियं उज्जयिन्यां समुत्पन्नं भौममावाहायम्यहं अभिर्द्धति मंत्रेण भौमगायत्र्या च
 अंगारकाय विद्महे शक्तिहस्ताय धीमहि तन्नो भौमः प्रचोदयात् इति आसनादिपुष्पांतं पूजां कृत्वा यंत्रस्थे
 कार्येशक्तिकोष्ठे वक्रविंशतिनामंत्रैरेकविंशत्यंगानि पूजयेत् तद्यथा मंगलापनमः पादौ पूजयामि भूमिपुत्रा
 यजानुनी ऋणहर्त्रे ऊरू- धनप्रदाकटिदेशं स्थिरासनाय गुह्यं महाकाया वरः सर्वकर्मावरोधकाय वामबाहुं
 लोहिताय दक्षिणबाहुं सामगानां कृपाकराय मुखं धरात्मजाय नासिकां कुजाय नेत्रे- भौमाय ललाटं- भ-
 मिदाय धूम्रमध्यं भूमिन्दनाय मस्तक- अंगारकाय शिखां पू- यमाय सर्वांग- सर्वशेगापहारकाय कवचं- वृष्टि-
 कर्त्रे मस्तकादिपादांतं पू- वृष्ट्यपहर्त्रे पादादिमस्तकांतं- सर्वकामफलप्रदाय- सर्वदिक्षु सर्वांगपूजयामि मंग-
 लो भूमिपुत्र अथैवाधो वक्रविंशतिनामपारायणं कृत्वा कवचं पठेत् शिखायां मंगलः पातु भूमिपुत्र अथ मूर्ध्नि ललाटे ऋ-
 णहर्त्रा च चक्षुषोश्च धनप्रदः स्थिरासनः श्रोत्रयोश्च महाकायश्च नासिके आस्यदंतोष्ठजिह्वासु सर्वकर्मावरोधकः
 हर्तुं नैलोहितः पातु लोहिताक्षश्च कंठके स्कन्धयो रूभयो रक्षेत्सायनां कृपाकरः धरात्मजो भूजोरक्षेत्कुजोरक्षे
 त्करद्वयं भौमो मे हृदयं रक्षेद्भूमिदस्तु तोदरे भूमिन्दनकोनाभौ गुह्यत्वं गारको वातु ऊरून् मम यमोरक्षेज्जान्वयोरौ
 गापहारकः जंघयोर्वृष्टिकर्ता च अपहर्ता च गुल्फयोः पादां गुष्टौ च पादौ च सर्वकामफलप्रदः शक्तिर्मे पूर्वतो

रक्षेच्छूलंरक्षेद्वक्षिणे पश्चिमेऽनुधनुःपातुऽत्तरेचशरस्तथा ऊर्ध्वपडाननःपातुचाधस्तात्पृथिवीमम एवंन्य
 स्तशरीरोपिपुजयेद्भूमिनंदनं अस्तजमरुणवर्णरक्तमाल्यांगरागमरुणकमलमालामालिनविश्वबंधं अति
 ललितकराभ्यांशक्तिशूलैवहतंभजतधराणिमूनुमंगलमंगलानां इतिध्यात्वा आग्निमूढादेवः ककुदित्यष्टो-
 तारशतंजपेत् अंगारकायविग्रहेशक्तिहस्तायधामहितन्नोभौमः प्रचोदयात् इतिगायत्रीजपतेस्तांत्रः
 पठेत् मंगलोभूमिपुत्रचक्रुणहर्षाधनप्रदः स्थिरासनोमहाकायः सर्वकर्मावरोधकः लोहितोलो-
 हिताक्षचसामगानांकृपाकरः धरात्मजःकुजोभौमोभूमिदोभूमिनदनः अंगारकोयमश्वसर्वरोगापहार-
 कः वृष्टिकर्तापहराचसर्वकामफलप्रदः एतानिकुजनामानिनित्यंयःप्रयतःपठेत् ऋणंनजायेततस्यसंतानं
 वर्धयेत्सदा एकविंशतिनामानिपठित्वानुदिनांतिके रूपवान्धनवोश्वजजायेतेनात्रसंशयः एककालाद्वि-
 कालंवायःपठेत्सुसमाहितः एवंकृतेनसदेहोऽऋणहर्षार्थानीभवेत् इतिस्तोत्रम् धरणीगर्भसंभूतं विद्युत्कां-
 तिसनप्रभं कुमारंशक्तिहस्तंचमंगलप्रणमाम्यहम् ॥ इतिनमस्कारः ॥ ततःखंदिरांगारेणरेखात्रयंकृत्वा
 अंगारकमहीपुत्रभगवन्भक्तवत्सल त्वानमस्यामिनिःशेषंऋणमाशुविनाशय ऋणरोगादिदारिद्र्यपापक्षुत्ता
 पमृत्यवः भयङ्केशमनस्तापानश्यंतुममसर्वदा ऋणदुःखविनाशायपुत्रसंतानहेतवे मार्जयाम्यसितारेखा
 स्तित्रोजन्मत्रयोद्भवाः दुःखदोर्भाग्यनाशायसुखसंतानहेतवे कृतेरेखात्रयंमपादेनमार्जयाम्यहं ततःप्रा-
 र्थनांकुर्यात् ऋणहर्त्रेनमस्तुभ्यंदुःखदारिद्र्यनाशक सुखसौभाग्यधनदोभवमेधरणीसुत तप्तकांचनसंका-
 शतरुणार्कसमप्रभ सुखसौभाग्यधनदःऋणदारिद्र्यनाशक ग्रहराजनमस्तेस्तुसर्वकल्याणकारक प्रसादा
 तवेदेवशसदाकल्याणभाजन देवदानवगंधर्वयक्षराक्षसपन्नगाः प्राप्नुवन्तिशिवसर्वसदापूर्णमनोरथाः प्रसादं

कुरुभौमसौभाग्यमंगलप्रदं बालः कुमारकोयस्तु सौभौमः प्रार्थितो मया उज्जयिन्यांसमुत्पन्नो भौमो भौमश्च
 तर्भुजः भरद्वाजकुले जात शूलशक्तिगदाधरः वरदो मेघमारूढः स्कन्दप्रायस्तद्वित्प्रभः स्योनाष्टयिवीमत्रेण द
 लेयान्ये प्रतिष्ठितः भूमिपुत्रो महतेजा कुमारोरक्तवस्त्रकः ज्वलदंगारसदृशो भौमः शांतिप्रयच्छतु इति पूजामं
 त्राः प्रसीदममदेवेश विघ्नहर्त्तधनप्रदं गृहाणार्घ्यमया दत्तमम शांतिप्रयच्छवै भूमिपुत्रमहतेजः स्वदोद्भवपि
 नाकिनः सुतार्थनीप्रपन्नात्वा गृहाणार्घ्यनमोस्तुते रक्तप्रवालसदृशं जपकुसुमसन्निभं महिसुतमहाबाहो गृ
 हाणार्घ्यनमोस्तुते एवमेकविंशतिवारमेकविंशतिनामभिरर्घ्यशक्त्या दद्यात् प्रदक्षिणाविधातव्यास्तावत्यो ध
 रणी सुते इत्यर्घ्यदानेति तावन्त एव नमस्काराः श्रपिकार्याः पुनः स्तोत्रं पठित्वा वायनदानं दद्यात् तिलगुडसहिता
 नेकविंशति तडुलान् गोधूमान्नफलदक्षिणासहितानेकविंशतिविधेभ्यो वा एकस्मै वेदविदुषे दद्यात् तत्रदानमंत्रः
 मंगलाय नमस्तुभ्यं सर्वमंगलकारकं वायेनेन च संतुष्टो मंगलः प्रीयतामिति वायनं दद्यात् ततः पुष्पांजलिं करस्तु
 वीतधरणी सुतं ध्यात्वा तच्चरणं भोजं पूजासांगत्वासिद्धये धरणीगर्भसंभूतं विद्युदग्निं समप्रभं कुमारं शक्तिह
 स्तं तं मंगलं प्रणमाम्यहं ऋणहर्त्रे नमस्तुभ्यं दुःखदारिद्र्यनाशिने नम्रसिद्योतमानाय सर्वकल्याणकारिणे देव
 दानवगंधर्वयक्षराक्षसपन्नगाः सुख्यांति यतस्तस्मै नमो धरणि नमवे यो वक्रगतिमापन्नो नृणां दुःखं प्रयच्छति
 पूजितः सुखसौभाग्यं तस्मै क्षमासूने नमः प्रसादं कुरु मे नाथ मंगलप्रदं मंगलं मे यवाहन रुद्रात्मन् पुत्रान् देहि धनं
 यशः एवं संस्तूय संपूज्य गृहीयाद्वा ह्यणाशिषः गुरवे दक्षिणां दत्त्वा भुंजितां निवेदितं प्रतिभौमदिनं कुर्यादिव
 संवत्सरावधि तिलैर्विधापयेद्धोमं शताब्दे भोजयेद्भुजान् माहेयमूर्त्तिं सौवर्णासुरभिमाचार्याय निवेदयेत् मंडल
 स्थे परेभ्यर्चयेत् सौभाग्यासिद्धये एवं ब्रतं परानारी प्राप्नुयात्सुभगान्स्तुतान् धनान्यैः ऋणनाशाय त्रतं कुर्यात् पुमा

नपि अग्निमूर्द्धतिमंत्रनुवेदिकं ब्राह्मणोजेपत् तयांगारकगायत्रीं सर्वाभीष्टप्राप्तये शृंगारकायशब्दं तिविद्वा-
हेपदमुद्धरेत् शक्तिहस्ताय च पदं धीमहीति ततो वदेत् तन्नो भौमः प्रचौवर्णौ दद्यादिति प्रकर्त्तयेत् इति मंत्रमहोदधिप्र-
णीतं भौमवारत्रतम् श्रयकथा भविष्योत्तरे श्रीकृष्ण उवाच यदुक्तं कथयिष्यामि सर्वकामार्थसिद्धये ग्रहाणां भविष्य-
भौमपूजेनैवोत्तमवासरे मंगलो भूमिपुत्रश्च ऋणहर्ता धनप्रदः स्थिरासनो महाकायः सर्वकर्मावरोधकः लोहितो लो-
हिताक्षश्च आसनानां कृपाकरः धरात्मजः कुजो भौमो भूमिदो भूमिर्नन्दनः शृंगारको यमश्चैव सर्ववरो गापहारकः वृष्टिक-
र्ता पितृत्वसर्वकामफलप्रदः एतानि कुजनानि नित्यं प्रचतः पठेत् ऋणं न जायेत तस्य धनं प्राप्तो त्वसंशयं विक्रीणं
तु तदा कुर्व्यान्मथ्यैर्विवं प्रकल्पयेत् कुम्भेन सदालेख्यं रक्तचन्दनं कनका कोणकोणानि संपाद्य त्रीणि नामानि भूमिप-
श्रारवं क्रभूमिर्जनुरङ्गं धैः प्रपूजयेत् स्थापयेदन्नं कुम्भं जलपूर्णं सचक्रं रक्तधान्यैस्तु नैवेद्यैः रक्तैः रक्तैः पलैस्तथा
रक्तपुष्पैश्च गंधैश्च धूपदीपादिभिस्तथा मंगलं पूजयेद्भक्त्या मंगले हनि सर्वदा ऋणरेखाः प्रकर्तव्याः शृंगारणतदश्र-
तः तास्तु प्रमार्जयेत्पश्चाद्दामपादेन संस्पृशन् एकं विंशतिनामानि पठित्वा तु तदतिके रूपवान्यनवांश्चैव जा-
यते नारसंशयः एककालं द्विकालं वायः पठेत्सुसमाहितः एवं कृतेन संहोऽङ्गणं हित्वा सुखी भवेत् पूजितो देव
देवेशो मंगलो मंगलप्रदः उज्जयिन्यां समुद्रो भौमो भौमश्चतुर्भुजः भारद्वाजकुले जातः शक्तिशूलगदाधरः
वरदो मेघमालारूढः स्कंदप्रायस्तडितस्तम्रः स्थानाष्टविंशतिर्भवेत्तदलेयान्ये प्रतीष्टितः भूमिपुत्रो महोत्तमः कु-
मारो रक्तवत्सकः ज्वलदंगारसदृशो भौमः शांतिप्रयच्छतु पूजामन्वाः प्रसीद देवदेवेश विद्वद्भिरनुधनप्रद गृहा-
णार्धमयादत्तं मम शांतिं प्रयच्छ वै पूजितो देवदेवेश्च मंगलो मंगलप्रदः गौतमेन पुराष्टलोहितो गोमहाश्र-
हः गौतम उवाच कथयस्व महाभाग गङ्गापूजनमुत्तमं मन्वमारो धनदानं सर्वपापप्रणाशनं रूपं सुवर्ण-

संकाशं वाहनायुधसंयुतं येन पूजनमात्रेण जायतं सुखमुत्तमं धर्मोत्थकाममोक्षाणां कालेनैव फलप्रदं सर्वपापप्रशमनं
सर्वव्याधिविनाशनं सर्वसौभाग्यदं ब्रह्महत्यापातकनाशनं सर्वयज्ञफलं पुण्यसर्वकामफलप्रदं तपसांजपदानां
नां फलेयनतुल्यते तद्व्रतं ब्रूहि मे देव लोहितगर्भाग्रह यस्मिन्नाराधिते मर्त्यः सर्वसौभाग्यवान् भवेत् मंगलउवाच
शृणु विप्र महाभाग सर्वज्ञऋषिगौत्तम व्रतं च पूजनं दानं यद्व्रतं भुवनत्रये आसीत् पूर्वाहिसर्वज्ञो ब्राह्मणो वेदपारगः
तस्य भार्य्यासुनंदा च नाश्नात् स्याता सुलोचना तस्यापत्यं संजातं वृद्धं भवतः तेनान्यस्य सुता पुण्या गृहीत्वा पोषि
ता भृशं ब्राह्मणस्य कुले जाता सुरूपा रूपसंयुता सर्वलक्षणसंपन्ना प्रयत्नेनैव गौत्तम जन्मांतरे तथा चाहं कृत्वा वेन पु
जितः तां पुत्रीं स्वगृहे नीत्वा ब्राह्मणीपर्यपालयत् नित्यं निष्ठीवते स्वर्णमष्टांगैः कनकाकृतिः स्वर्णेन तेन विप्रो सौधनाढ्यो
बलगर्वितः कोटिकोटौ श्वरो जातो राजते भूमि मंडले वर्षैः कतिपर्यैव प्रसाकन्यारूढयौवना दृष्ट्वा नंदकविप्रेण
दशवर्षतपस्विनीं विवाहार्थं च विप्रेण दत्ता सोमे श्वरस्य च वेदोक्तविधिनो न विवाहमकरोत्तदा वर्षैः कतिपर्यै
स्तां तु कन्यां सुप्रौढयौवनां आदाय श्वशुरगृहं त्रिगतः शुभवासरे ततः स्वदेशमार्गेण ब्रजं निवृत्त्य प्रोप्य हर्निशं निशां
तेषां ध्वनिघोरैरेरण्ये पर्वतमस्तके सुनंदां च वने तस्मिन् तिलोभेन भावितः मार्गे चलति विप्रो सौघाति तु विट्पतिं स्वकं
विट्पतिर्जाभाता तेनासौघाति तो विप्रश्चौररूपेण साहसात् पतिं मृतं च संदृष्ट्वा सानारीभयपीडिता पतिना सह
विप्रेण मरणे कृतनिश्चया यावत्प्रक्षिप्य काष्ठानां मध्ये च बहुताशनं पतिं देहमुपादाय चिक्षेप चितिमध्यतः प्रतिब्र
ह्ममयं देवं ध्यायंती सा पदे पदे पतिं प्रदक्षिणीकृत्य चितायाश्च समीपतः स्थिता यावत्प्रविशति तदा ह्रमवदं च्चतां तस्मि
न्काले चतुष्टोहं याचस्व वरमुग्रं ब्राह्मण्युवाच यदितुष्टोसि मे देव तदा जीवतु मे पतिः मंगलउवाच अजरोप्य
मरो वापि भर्ता तव भविष्यति अन्यं ब्रूहि महासाध्वि वरं त्रिभुवनोत्तमं ब्राह्मण्युवाच यदितुष्टोसि मे देव ग्रहाणाम्

कस्यप्यथा कर्त्तव्यं नत. पद्म नयकांशकायामममूर्त्तिमत्तद्रितं पूजयेद्यजमानस्तुशेषनामानि मध्यतः मंगलाय जे
 त्पादौ भूमिपुत्राय जानुनी ऊर्वोश्चक्रणहर्त्रे चकटिदेशे धनप्रद स्थिरासनं गुह्यदेशे महाकाया चौरसि सर्वकामप्रदा
 वेत्तुवामवाहुं प्र पूजयेत् लोहितदक्षिणे वाहौ लोहिताख्यायकं ठके आस्थे संपूजयेन्मन्त्रसाभगानां कृपाकरं धरा
 त्मजनासकायं कुजचनयनद्वये भौमललाटपट्टे च भूमिजायनमोक्षुर्वौ भूमिन्दननाम्ना चर्मद्वनिभां पूजयेत्ततः अ
 गारकं शिखायां तु यमं कवचे शतः सर्वरोगापहर्त्तारमस्त्रे मां पूजयेत्सदा आकाशे दृष्टि कर्त्तारं तद्वत्तारमधस्तथा
 सर्वगेषु च पूजयेत्स्मि सर्वकामफल दः एवं पंचोपचारेण पूजाते व्रतपारणात् आच्छिद्रयाचनीयं तु भक्तियुक्तेन चेतसा आ
 चार्या ऋत्विजो ब्रूयु ब्रतसंपूर्णं. स्त्वि वति व्रतं ते पूजयेद्विप्रगुरुपत्नीसमन्वितं रक्तवस्त्रं परीधार्य पदं दद्याद्यथो
 चितं पदं भोजनभाजनादि शय्यां सोपस्करं चैव भोजनं विविधं तथा भस्या दद्याद न द्वाहं व्रताते भमतुष्टये
 ऋत्विजोऽपि तदा पूज्या प्रीत्यर्थे चास्य शक्तिः भोजनाच्छादनार्थे अस्वत्कारैर्विविधैर्गिरा इत्थमुद्यापनं ये तु कुर्वन्ति
 व्रतकारका तेषां पीडा कदाप्यस्य ग्रहस्य न भविष्यति भूतवेतालशाकिन्य प्रभवीति न हि सकाः न ऋणं च भवेत्त
 न द्दु खं च भवेद्भुव येषां सतानवांछा स्यात्ते लभंते बहून्सुतान् इत्युक्त्वा गौतमस्याग्ने दिव प्राप्नो महाशहः व्रतचरंति
 येलोकाः पीडिता विपदांगणै आपदो बिलयं यांति सर्वास्ति पातु तक्षणात् सदानियमभारूढः प्रत्येषु स समाहितः
 यावज्जीवं व्रतं पुण्यं करोति भुवन य सुसमृद्धो भवेद्दिप्रः पुत्रपौत्रैः प्रवर्धते अत्रेयाति परं स्थानं यत्र सूर्यादयो ग्रहाः
 कृतस्य सततं सन्यक् व्रतस्यास्य प्रभावत यावज्जा क्रोति कर्तुं नरो यदि उद्यापनविधौ यैव भोक्तव्यं व्रतिभि
 नैरैः उद्यापनं तु शास्त्रोक्त कर्त्तव्यं सुसमाहितैः अशक्तो ब्राह्मणानुज्ञां गृहीत्वा तु विसर्जयेत् अन्यथा कुरुते यस्तु कु
 टीचांधः प्रजायते तस्मात्सर्वप्रथमेन ब्राह्मणानुज्ञया व्रत कर्त्तव्यं तु सुसंपूर्णमुद्यापनसमन्वितं धरामराणां च

धिपप्रभो यत्वा भेदसमालस्यरक्तचंदनचाचितं रक्तपुष्पैश्चसंपूज्यप्रत्यूपैर्भस्मासरे वैधव्यं व्याधिशोकंचराज
 चोरभयतया संपाग्निग्रहसत्राधिव्यागंस्वर्जनैः सह माकुरुत्वमहपुत्रयदितुष्टोसिमैत्रभो मंगलउवाच एकविं
 शतिभौमांश्चरेद्व्रतस्याजितंद्रियः एकाहारेणचान्नचतुर्द्वौपान्वितेष्टहे अध्यतुसफलमंत्रवदपौराणिकैरपि स्व
 राक्षसाभोजनंविप्रदातव्यंसहिरण्यकं युवानंरक्तवृषभंसर्वोपस्करसंयुतं दद्यादितिशेषः तेषांपीडाग्रह
 भवानभवेत्तु कदाचन भूतवेतालशाकिन्यः प्रभवन्ति न हि सकाः एकविंशतिभौमाश्च कर्तव्या एकभावतः
 आपदाविलयं याति मुखं चैव प्रवर्धते यः शृणोति व्रतं तत्र मानवः संयतेन्द्रियः तस्य मासकृतं पापं विलयं
 याति तत्क्षणात् सदानियमसंयुक्तः प्रत्येपेभ्यो भस्मास्थितः यावज्जीवं व्रतं पुण्यं करोति भुवनत्रये सुसमृद्धा भवे
 द्विप्रः पुत्रपौत्रस्तु वंशतः श्रुते चापि परं स्थानं यत्र सूर्यादयो ग्रहाः एवमुक्त्वा तदा तत्र मंगलोपि दिवं गतः इदं
 व्रतं तवास्या तं सर्वसौख्यप्रदायकं इदं व्रतं करिष्यति तेषां पिडान जायते स्त्रीभिर्द्रुतं प्रकर्तव्यं पुरुषैश्च विशेषतः
 तेषां मुक्तिर्न संदेहः स्वर्गवासान संशयः इति भौमवारव्रतकथा अथोद्यापनविधिर्भविष्ये ॥ गौतम उवाच ॥
 उद्यापनविधिं सम्यङ् मम ब्रूहि प्रसादतः येन ज्ञातेन जगत् उपकारो महान् भवेत् ॥ मंगल उवाच ॥ विज्ञेयो
 मंडपस्तस्मिन् ग्रहस्तप्रमाणतः स्थंडिलं मध्यतः काव्यमेकहस्तप्रमाणतः स्थंडिलं तु प्रकर्तव्यमारुकरुक्ताशालिना
 पूर्वां कानि च नामा मिमं डले पूजयेत्ततः तन्मंडलं तु कर्तव्यं पत्रैर्विंशतिभिर्द्वज द्वारोपद्वारसहितं वीथिकां करकेयुतं
 पूजातत्र प्रकर्तव्यारक्तचंदनपूर्वका जपापुष्पं जदातव्यं व्रतोद्यापनसिद्धये कुंभे मे प्रतियास्थाप्या सौवर्णा सास्व
 शक्तिः रक्तवस्त्रेण संछाद्य पूज्या पूर्वोक्तमंत्रतः श्रुतेन शतं होमं पूजां तिकारयेद्बुधः जपायाः कुसमानां तु घृत
 स्य तु यथाविधि निलाक्षतानामाचार्यं ऋत्विगिर्भवेदपारंगेः आग्निमूर्द्धंति मंत्रेण रक्तशालेयकैस्तथा शांतिकंतु प्र

नेरवस्मितादिवौकसस्तीर्थव्रतैः समेताः नलघयेच्चापिवचांसितेषां श्रयोभिकामीषुरुषोविजानन् इति श्रीभविष्यो
 तरोक्तं सोद्यापनं भीमवारव्रतम् अथ प्रकारं तरेण सोद्यापनं भीमव्रतपूजनम् तव प्रातरपामाभंदंतधावनं तिला
 मलकचूर्णेनांगोद्धर्तनं नद्यादे स्नानं संध्यामुपास्य रुचंदनपुष्पाक्षतैस्तस्मात्त्रैकैर्विशति नामभिरर्घ्यदानम्
 भोममंत्रेण तद्वायव्याचाष्टोत्तरशतवारं जपः गृहमागत्य रुकसुराभिगोमयेन भूमिलेपनं तत्र रुचंदनेन त्रिकोणम्
 उल्लंघत्वा तत्र गोधूमप्रस्थोपरिताचकलशोपरि तत्र ताम्रमयं भूर्जपत्रमथैकविंशतिकोष्टात्मकं पत्रपूर्वाक्तं
 त्रौद्धारोक्तं पञ्चनिधाय आचम्य संकल्पं कुर्यात् उत तस्मिन् अथ आत्मन ऋणापहतिपूर्वकं धनधान्यपुत्र पौत्रा
 द्यभीष्टसिद्धिद्वारं मंगलप्रीत्यर्थं मंगलव्रतं करिष्ये इति संकल्प्य गणेशपूजापूर्वकं पुण्याहवाचनादिविधा
 यपूजाभारभेत् तत्रादौ प्रार्थना अथ देवेश ते भक्त्या करिष्ये व्रतमुत्तमं ऋणदुःखादिनाशाय धनसंता
 नहेतवे श्रीगणेशं देवेशं मम पूर्णान्नो रथान् ततो भूतं शुद्धादिकृत्वान्यासां कुर्यात् मंगलाय नमः शि
 खायां भूमिपुत्राय मूर्द्धनि- २ ऋणहर्त्रे ललाटे ३ धनप्रदायने त्रयोः ४ स्थिरासनाय कर्णयोः ५ महा
 कायाय नासिकयोः ६ सर्वकर्मावरोधकाय मुखे ७ लोहिताय स्तनयोः ८ लोहिताक्षाय कंठे ९ सामगानां
 कृपाकराय स्कंधयोः १० धरात्मजाय वाहोः ११ कुजाय हस्तयोः १२ गौमाय हृदये १३ भूमिदाय उदरे
 १४ भूमिर्नंदनाय नाभौ १५ श्रंगारकाय कट्यां १६ यमाय ऊर्वोः १७ सर्वरोगापहारकाय जान्वोः १८ तु
 ष्टिकर्त्रे जंघयोः १९ वृष्यपहर्वे गुल्फयोः २० सर्वकामफलप्रदाय पादयोः २१ ततो मां मां मूं भूं मां मां
 इति करपङ्गन्यासः स्वामभोगे कलशाराधनम् तत्पश्चिमतः स्वामे त्रिकोणषट्कोणवृत्तचतुरस्त्रमंडले
 साधारणार्घ्यपात्रे गंधपुष्पाक्षतयुतेन जलेनापुष्ट्यं मूलेन गायत्र्या वाष्टवारमभिमंत्र्य तद्वक्षिणे त्रिकोणे साधारं सजलं

पूर्णपादसंस्थाप्य गंधपुष्पाक्षतादिदत्त्वा मूलनः उवार माभिमन्त्र्य तदक्षिणेत्रिकोणेषाधारमध्यपात्रस्थ
जलं किंचिन्निक्षिप्य धेनुमुद्राप्रदश्य प्रोक्षणीपात्रस्थजलेनात्मानंपूजाद्रव्यंचप्रोक्ष्य देवं च्येत् पिगाक्षं
२ कवर्णसुरतरुदलभं रक्तवस्त्रेण युक्तं मेघारूढं त्रहैंद्रह्यमलकिसलयैः पूजितं सुप्रसन्नं ध्यायेदेतान् प्रधानं
वरदकरपुतं शूलशार्ङ्गिगदांतु भौमैश्च भर्ग्यासिंधुनिधिनिकरविभुमंगलवितयामि ॥ १ ॥ एहो हि भगवन् भौ
मस्थाने चात्र स्थितो भवत्वयि संधिनिधिनिकरविभुमंगलवितयामि उज्जयिन्यां समुद्रतः शूलशक्तिगदाधर भारद्वाज
कुलोत्पन्नस्कंदविद्युरादित्सभे यावत्पूजासमाप्येत तावत्सुस्तिरो भव इमां मया कृतां पूजां गृहाण वरदो भव
उद्गोद्वां श्रौं म्लूं मंगलाय नमः अयं मूलमंत्रः अंगारकाय विद्महे भूमिपुत्राय धीमहि इयं गायत्री आग्निर्मधूंति वैदि
कोमंत्रः मंगलाय नमः मंगलं सांगं सपरिवारमावाहयामि इति पंचवारं मंत्रं त्रयं पठेत् ॥ १ ॥ भूमिपुत्राय आसनं
२ ऋणहर्त्रे पाद्यं ३ धनप्रदाय आचमनं स्थिरासनाय अर्घ्यं मंगलाय दधि मधु सर्पितुं मधुकर्महाकायाय पु
नराचमनं ५ ऋणहर्त्रे पंचामृतस्नानं ६ ततो गंधादिभिः संपूज्य पुरुषसूक्तेन आभिषेकं कुर्यात् सर्वकर्मवरो
धकाय शुद्धोदकस्नानं ८ ततः पूर्वस्थापितकलशे प्रतिष्ठापयेत् परितः पूर्वादि क्रमेण परिवारान्स्थापयेत् पूर्वं
शक्तिं १ आग्नेयशूलं २ दक्षिणधनुः ३ नैऋत्यांशरं ४ पश्चिमे भद्रां ५ वायव्ये वरदं ६ उत्तरे षडाननं ७
ईशान्यां षाधिर्वी ८ आवाह्यसहैव पूजयेत् लोहिताय वस्त्रं लोहिताक्षाय उपवीतं सामगानां कृपाकराय गंधं
धरात्मजाय पुष्पं अध एकविंशति कोष्ठेषु अंगान्येकविंशतिनामभिः पूजयेत् मंगलाय नमः पादौ पूजयामि भूमिपु
त्राय ग्लौफौः ऋणहर्त्रे जंघे - धनप्रदाय जानुनी - स्थिरासनाय ऊरूः महाकायाय कटिं सर्वकर्मवरो धकाय नमि
लोहिताय उदरं - लोहिताक्षाय हृदयं सामगानां कृपाकराय करौ पृष्ठं धरात्मजाय बाहूः कुजाय स्कंधौ भौमाय कंठं

भूनिदायहनु भूमिन्दनायमुखं श्रंगारकायनासिकां यमायकर्णां संवरोगापहारकायचक्षुषी द्योःकत्रललाटं
 दुष्परहवैम्बुर्भानं संवकानफलप्रदायशिखांपूजयामि ततोनानापरिमलेपापेणं कुजायधूपं भोमायदीपं भक्तिदा
 यगुडानिभ्रंगोधूनात्रनेवयं सोपस्कांया भूमिन्दनायफलं अंगारकायतावूलं यमायदक्षिणां संवरोगापहारकाय
 नोराननं यदिकत्रंपुष्पांजलिः वृष्टपहत्रैप्रदक्षिणा सर्वतामफलप्रदाय नमस्कारः भूमिपुत्रमहतजिजःस्व
 दौत्रवापेनाकिनः धनार्यात्वांप्रपन्नोस्मिग्रहाणाध्ययनमोस्तुते अननमंत्रेणरक्तपुष्पाक्षतरक्तचंदनताम्रपात्रस्थ
 जलेनरक्तवैशातिनामभिरय्याणिदद्यात् ओंमंगलायनमइदमध्यसमर्पयामि एवंभूमिपुत्रायनमइत्यधिकवि
 रातिनास्त्रामूहःकाव्यैःततो जपंकुर्यात् अस्यश्रोभोममंत्रस्यत्रह्साक्षिपुष्टुछंदः मंगलोदेवता महेश्वरइ
 तिरागिः ममऋणमोचनायभोऽष्टासिद्धयैमेकशताधिकद्विसहस्रपरिमितजपमहंकरिष्ये ओंमार्गामूममामः श्री
 नेनमंत्रेणकरपडंगन्यासोविधाय पिंगाक्षरकदेहानेत्याध्यात्वा २१०० मूलमंत्रजपंकृत्वा अंतर्पूववत्करप
 डंगन्यासंकृत्वाकवचंपठेत् शिखायांपंगलःपातुभूमिपुत्रस्तुमूर्धनि ललाटेऋणहर्ताचक्षुषोस्तुधनप्रदः स्थि
 रात्मनःश्रवणयोर्महाकायस्तुनासिके आस्यदंतोष्ठजिह्वासुसर्वकामवरोधकःहनौमालोहितःपातुकंठेलोहितलोचनः
 स्कंधयोक्तुभयोरक्षेत्सामगानांकुपाकरः धरात्मजोभुजोपातुकुजोरक्षेत्करद्वये भौमोमाहृदयपातुभूमिजस्तुतयो-
 दरे भूतंदनोयनाभौचकट्यामंगारकोवतु सक्थिनीमयमारक्षेजान्वाचोरागापहारकः जंघयोर्द्व्यष्टिकर्ताचक्षुषह
 तोचगुल्फके पादांगुष्ठोचपादौचसर्वकामफलप्रदः शक्तिर्मपूवतोरक्षेच्छूलरक्षतुदक्षिणे पश्चिममांधनूरक्षेदु-
 दरेचरारस्तथा ऊर्ध्वपदाननःपातुचाधस्तादष्टयिवीसदा यएवंकवचंजपत्वापश्चाद्भूमिसमाचरेत् ओमद्येत्यादि
 संकोत्यमंगलत्रतांगभूतकृतजपदशोशेनहवनंकरिष्ये इतिसकल्प्य देवाग्रे शुद्धमृदा त्रिकोणं स्थडिलंकृत्वा

स्वयद्योक्तविधिनाऽग्निप्रतिष्ठाप्य अन्वादिध्यात् अत्रखदिरादिसमिधोहोमद्रव्यं तत्रप्रधानंमंगलगुडाल्प
 मिश्रित तिलद्रव्येणकृतजपदशांशेनयक्ष्यमूलमंवेणजहुयात् खजूरौफलेनपूर्णाहुतंहुत्वा गायत्र्यावैदिक
 मंत्रेणापियथाशक्तिहुत्वाहोमशेषंसापयेत् अवैकावेशितानामंत्रंरूपिखजूरौफलेहोमोविधीयते ततो
 गायत्र्यौपठित्वामंगलतप्यामोत्याद्येकविंशति नामभिस्त्नर्पणं कार्यं उँअनृणाअस्मिन्ननृणापरस्मिन्स्तु
 तीयेलोकेअनृणस्याम यद्वयानाउतापिठयानासर्वोन्यथा अनृणाअक्षयेम इतिमंत्रपठित्वामाजिनं
 कुर्यात् ततोवायनदानं मंगलरूपेणोद्विजायइदंपाचमित्यादिसंपूज्य तांबूलदक्षिणासहितानेकविंश
 तिसख्याकान् गुडमिश्रिततिललड्डुकान्दद्यात् तत्रमंत्रः ॥ मंगलायनमस्तुभ्यंसर्वमंगलकारक वाय
 नेनचसत्प्रेषमकामान्प्रपूरय अनेनवायनदानेनऋणहर्याभौमःप्रीयतां ततःखदिरांगारेकणऋणत्रय
 संज्ञिकास्तिस्त्रोरेखाःकार्त्तुः ताश्चवामपादेनमार्जयेत् तत्रमंत्रः ॥ दुःखदौर्भाग्यनाशायधनसंतानहे
 तवे मार्जयाम्यसितारेखास्तिस्त्रोजन्मत्रयोद्भवाः ततोमंगलोभूमिपुत्रश्चेत्यादिःसर्वकामफलः एतानि
 कुजनामानिनिर्त्ययःप्रयतःपठत् ऋणनजातितस्यवनयच्छतिवांछितं ततउचिष्टब्रह्मणस्पतेइतिमंत्रेणोत्था
 प्यविसर्जयेत् कथांश्रुत्वाब्राह्मणभोजनपुरःसरं सगुडगोधूमांन्रमौनंभुजित एवमुक्तप्रकारेणप्रतिभौमवासरे
 एकविंशतिकुर्यात् ततोद्वाविंशतितमेभौमवासरे उद्यापनंकुर्यात् तद्यथाउँतत्सत्अधेत्यादितिध्यादिपंचांगस्मृ
 त्वा अभीष्टकामनासिद्ध्यर्थमाचरितंयत्तुभौमव्रतं तस्यसंपूर्णताफलावाप्तयेभौमव्रतोद्यापनंकरिष्ये ततोदृताचार्यः
 उक्तविधिना सर्वतोभद्रस्थकलशप्रतिष्ठांतसामान्यविधिंकृत्वा ततोहोममंगलंपूर्वोक्तपूजाविधिनासंपूज्य सुव
 र्णपुष्पैःमंगलापनमइत्यादिविशेषपूजांकृत्वा पुराणपठनादिनाजागरंकुर्यात् प्रातःआँअप्रतिष्ठाप्यअन्वादध्यात्

अत्र प्रधानं मंगलं गुडाल्यामिश्रिततिलद्रव्येण अष्टोत्तरशतसंख्याकाहुतिभूमलमंत्रेण गायत्र्या वा वैदिकेनापि एकविंशतिमंत्रैः परिवारे देवताश्च तेनैव द्रव्येण अष्टाष्टसंस्थाकाहुतिभिः ब्रह्मादिदेवताश्चैकया ज्याहुत्यायक्ष्ये मंगलोभूमिपुत्रश्चेत्याद्या एकविंशतिदेवतास्तासां नाममंत्रेण होमः एवं होमसंपाद्य पूर्वोक्तैकविंशतिनामभिरेकविंशतिद्विजान्संपूज्यैकविंशतिकलशान्दद्यात् तत्र मंत्रः मंगलः प्रतिगृह्णतु मंगलो वैददाति च मंगलस्तारकोभ्यां मंगलाय नमो नम इति दत्त्वा आचार्य्यरक्तवस्त्रादिना संपूज्य तस्मै पीठं व्रतपूर्तये रक्तांसुरा निरक्तं वृषभं च दत्त्वा विभवे सति सोपस्करां शय्यां च दत्त्वा सदन्नेन भूदेवान्संतर्प्य दक्षिणाभिः प्रतोष्य आशीषो गृहीत्वा इष्टजनैः सह भुंजीत इति सोद्यापनं भौमवारव्रतम् अथ मंगलगौरी व्रतम् तत्रादौ कामाक्षां प्रकृत्य तत्रापि श्रावणे मासि प्रत्यहं विधिवज्जनैः पूजाकार्य्या विशेषण सर्वथा भौमवासरे इति मंगलगौरी व्रतं भविष्ये उोमदातिथ्यादिसंकीर्णं आत्मनोऽशेषपक्षया वैधव्यपुत्रपौत्राद्येन कनानाविधभोगप्राप्तिपूर्वकगौरीलोकप्राप्त्यर्थं पंचवर्षात्मकं मंगलगौरी व्रतं श्रावणे मासि शुक्लपक्षे त्रयमेभौमवासरे मंगलगौरी व्रतां गत्वेन पूजनं करिष्ये पंचवर्षात्मका चरितं मंगलगौरी व्रतफलं संपूर्णतावाप्स्येयवतदुद्यापनं करिष्ये ततो गौरीतिलकोक्तैकालं गतो भद्रमंडले कलशोपरि हेमगौरिप्रोतमंगौरीमिमामेति नन्वेण सर्वमंगलमांगल्ये इत्यादि पौराणिकं नन्वेण च प्रतिष्ठाप्य ताभ्यामेव मंत्राभ्यां श्रीसुक्तेन वा पूजयेत् परितः पिष्टजान् डमरुकारान् षोडशतंतुवत्संपुतान् षोडशदीपान् प्रज्वाल्य समान्साग्रान् षोडशपर्वयुतान् दुर्वीकुरान्समर्प्य सौभाग्यवस्तुजातंसमर्प्य कथाश्रवणादिभिः रात्रिं नयेत् प्रातरग्निं प्रतिष्ठाप्य अन्वाहय्यात् अत्र प्रधानं गौरीफलाक्षतविल्वदलौ प्रतिद्रव्यं अष्टोत्तरशतसंख्याकाहुतिभिर्ब्रह्मादिदेवताश्चैककया ज्याहुत्यायक्ष्ये इति होमसंपाद्य ततः षोडशाष्टौ चतुरो वा दंपतीन् अभावैकं वा संपूज्य सौभाग्यवस्त्रादक्षिणा

नांबूलफलादियुतंपक्वान्नपूरितं वंशपात्रं उद्यापनमिदं देवइति मंत्रं पठित्वा तेभ्योदत्त्वा ततश्चाचार्यैः संपूज्य
रौप्यपात्रसौवर्णवर्तिसंयुतंप्रज्वलितदीपंकृत्वा आचार्याय दत्त्वा सोपस्करपीठं व्रतपूथे गांच दत्त्वा परमांनेन
भूदेवान्संतप्यार्थां शेषोऽगृहीत्वा मौनीद्विष्टजैनैः सह भुंजीत इति सोद्यापनं मंगलागौरिव्रतम् अथ बुधव्रतं भ
विष्ये अथातः संप्रवक्ष्यामि रहस्यं ह्येतदुत्तमं येन लक्ष्मीर्धृतिस्तुष्टिः पुष्टिः कांतिश्च जायते विशाखासुबुधं
सप्तव्रतनक्तान्यथाचरेत् बुधे हेमं कृत्वा स्थापितं कांतिस्थभाजने शुक्लवस्त्रयुगच्छत्रं शुक्लमाल्यानुलेपनं गुडोद
नोपहारं हनुव्राह्मणाय निवेदयेत् तत्र मंत्रः बुधवं बुद्धिजननो धनदः सर्वदानृणां तत्त्वावबोधं करुणं सोमपुत्रनमो
स्तुते होमं चूततिलैः कुर्याद्दुधनाम्ना च मंत्रं वित् बुधशोषोत्तरशतनष्टां विंशतिरेव वा होतव्यामधुसर्पिभ्यां
दध्नचैव धृतेन च अत्र समिधो अपामार्गस्य ग्राह्या बुधशोषातिरिति त्रिप्रोक्ता बुधवैकृतनाशिनी बुधदेवितु कर्त्तव्ये
बुधशोषांतिकपोष्टिके इति भविष्योत्तररोका बुधशोषातिः अथ बुधस्तोत्रम् डेन मोबुधाय विज्ञाय सोमपुत्राय ते नमः
रोहिणीगर्भं सभूतकुंकुमच्छविशोभन सोमप्रियसुतनैकशास्त्रपारगवित्तन रोहिणेयनमस्तेस्तु निशाकामुकसू
नवे पीतवस्त्रपरीधानसुवर्णस्त्राग्विराजित सुवर्णमालाभरणस्वर्णदानवरप्रद नमोऽप्रतिमरूपाय बुधानां प्रिय
कारिणे विष्णुभक्तिमते तुभ्यमुदुराजप्रियं कर इत्येतत्स्तोत्रमुत्थाय प्रभते मानवः सुयः बुधस्य पठते नित्यं बुद्धि
भाक् स भवेन्नरः इति बुधस्तोत्रम् अथ गुरुवारव्रतं अथातः संप्रवक्ष्यामि रहस्यं ह्येतदुत्तमं येन लक्ष्मीर्धृतिस्तु
ष्टिः पुष्टिः कांतिश्च जायते गुरुचैवानुराधायां पूजयेद्भक्तितो नरः पूर्वोक्तविधियोगेन सप्तनक्तान्यथाचरेत् हेमं हेमम
धेपात्रे स्थापयित्वा बृहस्पतिं पीतांबरयुगाच्छन्नं पीतयज्ञोपवीतिन पादुकोपानह छत्रकमंडलुविभूषितं
भूषितं पीतकुसुमैः कुंकुमेनानुलेपितं धूपदीपादिनैवेद्यैः फलैश्च दनसंबर्कैः खंडखाद्योपहारांश्च गुरोरेति निवेदयेत्

प्रार्थनामंत्रः धर्मशास्त्रार्थत्वज्ञानविज्ञानपारग विवृणोतिहराचित्यदेवाचार्यनमोस्तुते हौमिधृतातलिः कुर्या
 दुरुनाम्नाचमंवित् समिधोष्टोत्तरशतमष्टाविंशतिरष्टवा होतव्यामधुसर्पिभ्यां दध्नाचवधृतेनच पिप्पल्यः
 समिधोज्ञेयाः शास्त्रांतरनियोगतः एतद्व्रतमहापुण्यसर्वपापहरं शिवं तुष्टिपुष्टिकरं नृणां गुरुवैकृतनाशनं विप
 मस्येगुरौ कार्कष्यजीवशांतिरियं बुधैः इति भविष्योत्तरोक्तगुरुवारव्रतम् अथ गुरुस्तोत्रम् दंडाक्षसूत्रधारीचक
 मंडलधरः सदा हस्त्यारूढश्चतुर्बाहुः पातु मां वाक्पतिः सदा चराचरगुरुं स्तोमिगुरुं सर्वोपकारकं यस्य संकीर्तनादे
 वक्षणादिष्ठं प्रजायते बृहस्पतिः सुराचार्य्यो नीतिज्ञो नीतिनायकः गुरुर्जीवो यवागीशो वेदवरा विदांवरः सौम्यमू
 र्तिः सुधादाष्टिः पीतवासाः भूपितामहः अग्रवेत्ता दीर्घश्मश्रुर्हमांगः कुकुमच्छविः सर्वज्ञः सर्वदः सर्वः सर्वपूज्यो ग्रहेश्वरः
 सत्यधामाक्षमाशी लोग्रहपट्टानिवारकः पंचविंशतिनामानि गुरुं स्मृत्वा तु यः पठेत् आयुरारोग्यमैश्वर्य्यधनधा
 न्यसमन्वितं जीवेद्वर्षशतं सायं सर्वव्याधि विवर्जितः कर्मणामनसा वाचा यत्पापसमुपाजितं तदेतत्पठनादेव
 दहत्याग्नेरिच्छेदनं गुरोर्दिनं च येद्यस्तु पीतवस्त्रानुलेपनैः धूपदापोपहारैश्च विप्रभोजनपूर्वकं पांडाशांतिर्भवेत्तस्य
 स्वयमाह बृहस्पतिः अथ गुरुशांतिः स्कांदे पिप्पलादोवाच गुरुपूजां प्रवक्ष्यामि यथा भोक्ता ब्रह्मणा पुरा लोकाना
 गयसर्वोपद्रवशांतये कन्याविवाहकाले तु शुद्धियस्यानि विद्यते ब्राह्मणस्योपनयेनेयस्य स्याद्दुःस्थितो गुरुः एभिः
 १. कार्कष्यविधिवद्भक्तिभक्तिः मंदंतीकामपुण्याणि पद्मं पालाशसर्पपाः मंदं तीर्थिका कामोदमनच विशेषतः
 २. विस्यपामार्गविडंगं शखिनीवचा सहदेवी विष्णुक्रांता सर्वेष्वंशतावरी कुंभस्यापरिभागे तु स्थापयि
 ३. सौवर्णपात्रे सौवर्णीप्रतिभांतां युधिष्ठिर कारयेत्तु यथा शक्त्या विनशाद्य विवर्जितः पीतवस्त्रयुगा
 ४. ज्ञोपवीतिना पूजयेद्द्वं पुष्पैद्यस्तो होमं समाचरेत् समिधोश्च त्वष्टस्य होतव्याष्टोत्तरं शतं तिल

श्रीहयैर्विश्रहोतव्यतुयथाक्रमं बृहस्पतेइतिमंत्रेणऋषिछंदसमन्वितं मंत्रेणानेनजुहुयाद्धान्यपूर्वचयन्ततः ततो
 होमावसानेनपूजयित्वाबृहस्पतिं पीतगंधैस्तथापुष्पैर्धूपैर्दार्पैश्चभक्तिः दध्योदनंचनैवेद्यफलतांबूलसंयुतं मंत्रे
 णानेनकैतेपसमभ्यर्च्ययुधिष्ठिर नमस्तेगिरसांनाथवाक्पतेथबृहस्पते क्रूरग्रहःपीडितानाममृतायनमोनमः
 पूजयित्वासुराचार्य्यपश्चादध्यनिवेदयेत्त गंभीरदृढरूपांगदेव्यसुमनाःप्रभो नमस्तेवाक्पतेशांतगृहाणार्घ्यं
 बृहस्पते इत्यर्घ्यमंत्रः आर्घ्यदत्त्वासुरेशस्यजपहोमसमापयेत् भक्त्यायेत्सुराचार्य्यहोमपूजादियत्कृतं तत्त्वं
 गृहाणशांत्यर्थंबृहस्पतेनमोनमः मंत्रेणानेनसंकल्प्यपश्चात्संप्रार्थयेन्नृप जीवोबृहस्पतिःसुरिराचार्य्योऽगुरुर्गिराः
 वाक्पतिर्देवमन्त्रीशुभंकुर्यात्सदामम इतिप्रार्थना एवंप्रार्थयेद्देवमाचार्य्यचप्रपूजयेत् सर्वोपस्करसंयुक्तो
 प्रतिमांतांयुधिष्ठिर प्रणम्यचगवायुकामाचार्यानिवेदयेत् अथाचार्य्यस्तुनियतोवेदेदांगपारगः यजमा
 नंसपत्नीकंशांतचित्तजितेद्रियं कुभोदकंगृहीतातुमंवरैतैःप्रार्थयेत् इदमापोथमंत्रेणसामग्रीतिक्रवंतथा
 याजोपधोरश्चावतीःकुप्मांडैश्चाभिषेचयेत् पश्चात्सभोजयेद्विप्रान्यथाशक्त्यायुधिष्ठिर एवंकृत्वागुरोःपूजांसर्वो
 न्कामानवाप्नुयात् संक्रांतावपिकौंतेयतथास्याभ्युदयेनवा कुर्वन्बृहस्पतेःपूजामभीष्टफलमाप्नुयात् संक्रांतौगु
 रौः राश्यंतरसंक्रमे इतिभविष्योत्तरोक्तंगुरुपूजाव्रतम् अथस्कंदपुराणे गुरुस्तोत्रम् बृहस्पतिःसुराचार्य्योदया
 वान्शुभलक्षणःलोकप्रियागुरुःश्रीमान्सर्वज्ञःसर्वदोषिभुः सर्वेशःसर्वदातुष्टःसर्वगःसर्वपूजितःअक्रोधोमनिः
 श्रेष्ठोनीतिकर्ताजगत्प्रियःविश्वात्माविश्वकर्ताचविश्वोनिरयोनिजः भूर्भुवःस्वःपिताचैवभर्ताजीवोमहाबलः पंचवि
 शतिनामानिपुण्यानिशुभदानिच प्रातरुत्थाययेनित्यकीर्तयेत्सुसमाहितः वियद्गतोपिभगवान्प्रीतस्तस्यदृढ
 स्पतिः नंदगोपगृहेयच्चविष्णुनापारकीर्तितं पठेनुयोगुरुस्तोत्रंचिरंजीवानंसंशयः गोसहस्रफलंपुण्यंविष्णुवच

नमब्रवीत् वृहस्पतिः सुराचार्यः सुरासुरसुपुजितः अभीष्टफलदाः श्रीमान् शुभग्रहनमोस्तुते इति स्कन्दपुराणे
कंगुरुस्तोत्रम् अथ शुक्रचारव्रतम् अतः परं प्रवक्ष्यामि रहस्यं ह्येतदुत्तमं येन लक्ष्मीर्धृतिस्तुष्टिः पुष्टिः कांतिश्च जा
यते शुक्रज्येष्ठासुसंप्राप्य पूजयेन्नक्तभोजनैः पूर्वोक्तक्रमयोगेनाद्विजानातर्पणेन तु सप्तमेत्वथ संप्राप्तसौख्यकार्ये
त्सितं रोज्येवाकांस्पपात्रे वास्थापयित्वा भृगोः सुतं संपूज्य परयाभक्त्या श्वेतवस्त्रानुलेपनैः अग्रेतस्थप्रदातव्यं
पायसं घृतसंयुतं दद्यादनेन मंत्रेण ब्राह्मणाया विचक्षणः भार्गवो भृगुशिष्यस्त्वं श्रुस्मिति विशारदः हत्वा ग्रह
कृतान्दोषानापुरारोग्यदोभव इति भाविष्योत्तरोक्तं शुक्रवारव्रतं अथ शुक्रस्तोत्रम् नमः शुक्रायैदं त्वानामाचार्य
द्वार्याय नमोनमः काव्यायोशनसे तुभ्यं भार्गवाय नमोनमः वृषपर्वार्चितायाथैदं त्वानुग्रहकारिणे कवयेदं त्वद
नुजासुरवंदितमूतये देवयानीकृते दासीकृतासुरसुताय च दानवाधिपगोप्त्रे च तृणीकृतसुराय च मायाधिपत
ये तुभ्यं नीतिशास्त्रप्रयोगिने भृगुगोत्रे वरिष्ठाय गीर्वाणैर्विदिताय च श्वेतवस्त्राय श्वेताय श्वेतपुष्पप्रियाय च शशांक
तुल्यमहसे भृगूणां पतये नमः इत्येवं शुक्रनामानि शुक्रवारेतु यः पठेत् स सर्वशास्त्रनिपुणः शुक्रस्य स्यात्प्रसादितः
इति शुक्रस्तोत्रम् अथ शुक्रशान्तिः वृद्धवसिष्ठोक्ता शुक्ते चास्तंगते यात्रागुरावस्तमुपागते तयोवात्येवार्धके च
सायावाभयरोगदा प्रतिशुक्रं प्रतिबुधं प्रतिभौमं च गार्हता तीर्थयात्राविधौ तेषां प्रतिशुक्रो न विद्यते काश्यपे बु
वसिष्ठे भृगुपुत्रा गिरसे पुत्र भरद्वाजेषु वस्तेषु प्रतिशुक्रो नाविद्यते अन्येषां सन्मुखे दोषः प्रतिशुक्रस्य सर्वदा कृत्वा शा
न्तिं प्रयत्नेन पश्चात्सर्वसमाचरेत् उपोष्य गुरुवारं च यावच्छुक्रो दयं व्रतं रजतेन च शुद्धेन कारयेत्प्रतिमां भृगोः उ
पचारां निवेद्याथ शुक्रं अन्यदित्युवाच तन्मंत्रेण जपं कुर्यात्साम्यगष्टोत्तरं शतं क्षीरगंगाक्षतैः पुष्पैर्भक्त्या चार्घ्यं
निवेदयेत् इत्यमं वीदिवादर्शी चोशना भार्गवः कविः श्वेतोथं मण्डलीकाव्यां विधिज्ञो भगवन्नमः दत्त्वेत्यर्घ्यं प्रयत्नेन

प्रायेयैवभक्तिः त्वत्पूजयानया शुक्रसन्मुखस्वसमुद्भवं दोषविनाशयाक्षिप्रं रक्षमातिजसांनिधे देवज्ञा
 यततोदधात्प्रतिमांश्चेतगोयुतां एवंकृतेनदोषः स्यात्प्रतिशुक्रसमुद्भवः मात्स्येपिपिशोऽउक्तः अथातः शृणुभूपा
 लप्रतिशुक्रप्रशांतये यात्रारंभेवसानेचतथाशुक्रोदयेसति शुक्रपूजाप्रकर्तव्यातांनिशामयभारत राजतेवा
 यसौवर्णेकांस्वपात्रेथवापुनः शुक्लपुष्पांवरयुतेश्चेततंडुलपरिते निधायराजतंशुक्रंशुचिमुक्ताफलान्वितं महा
 श्वेतगवायुकंसामगायनिवेदयेत् सहतेनसवत्सांगांदत्त्वाविप्रायप्रार्थयेत् नमस्तेसर्वलोकेशनमस्तेभृगुनंदन
 कवेसर्वाधिसिद्धिर्गृहाणार्धयन्मोस्तुते दत्त्वाव्यक्तुकेतयप्रणिपत्यविसर्जयेत् यावच्छुक्रस्यनकृतापूजासौहालि
 कैः शुभैः पोलिकाभिश्चगोधूमस्तंडुलैश्चणकैरपि तावत्फलकंयलंभ्यस्त्रीभिः कामार्थसिद्धये एवशुक्रोदयेकु
 र्वन्यात्रादिपुचभारत अथवामौक्तिकान्येवसुवृत्तानिमहांतिच भार्गवांगिरसौचित्यतान्येवप्रतिपादयेत्
 भक्त्यामौक्तिकेदोनेनयेज्जनकुरुनंदन कुरुपताहशपुंसांनकदाचित्प्रजायते येभार्गवोदयमवाप्यसवस्त्रपुष्पकु
 र्वीत्यनन्यमनसोंगिरसथपूजां तेषांनृणांप्रवसतांप्रतिशुक्रजातं विघ्नसंभवतिभारतपुण्यभाजां इति
 शुक्रशांतिविधानम् अथशुक्रवारेवरलक्ष्मीव्रतम् तच्चकर्कटशशिस्थसूर्येआवणस्यातिमशुक्रवारेकार्थ्यमिति
 कथायामुक्तंतत्रपूजाविधिः डेमद्योतितिथ्यादिसंकीर्त्यात्मनोमृधादादिजनितकुष्ठादिरोगनिवृत्तिपूर्वकधनसं
 पत्पुत्रादिलाभार्थेआवणांतिम शुक्रवासेरेवरलक्ष्मीप्रीत्यर्थं पूजनंकारिष्ये इति संकल्प्य पूजार्थं गृहं
 तोरणरंगमालादिभिरलंकृत्य तत्रगृहस्यपूर्वभागेगणान्यांवाभूमौप्रस्थमितांतंडुलान्निक्षिप्य तदुपरिकल-
 शंसुवर्णपंचरत्नफलवस्त्रादियुतंसंस्थाप्य तत्रचतुर्भुजाहोमोप्रतिमांसंस्थाप्यपूजांकुर्यात् क्षीरसागरसंभूता-
 क्षीरवर्णसमप्रभा क्षीराणैवसमं वस्त्रं दधाना हरिवल्लभा ब्राह्मीहंससमारूढासुकमंडलुधारिणी विष्णुते-

जोधिकेदेविसमागच्छवरप्रदे इत्यावाहनम् १ मासेश्वरिमहादेविआसनतेदाम्यहं महैश्वर्यसमायु-
 क्तं ब्रह्माणिव्रह्मणः प्रिये इत्यासनम् २ तीर्थोदकमहादिव्यः पापसंहारकारकैः श्रद्धयगृहाणदेवे-
 शिदेवानामुपकारिणि इत्यर्घ्यम् ३ कुमारशक्तिसंपन्नाकोमारीशिखिवाहनापाद्यदाम्यहंदेविवरदेवरलक्षणे
 इतिपाद्याम् ४ वेष्यावीविष्णुसंयुक्ताश्रसंख्यायुधधारिणि आचम्यतादेववूज्येवरदेसुरमार्द्दनि इत्याचमनम्
 ५ स्नानंपचामृतैः शुद्धैः स्नापयिष्येहरिप्रियेवरदेशक्तिसंभूते वरंदेहिहरिप्रिये इतिपंचामृतस्नानम्
 ६ गंगाजलंसमानीतंसुगंधिद्रव्यसंयुतं स्नानार्थैतमयादत्तगृहाणपरमेश्वरि इतिस्नानम् ७ रजताद्रिसमं
 दिव्यंक्षरिसागरसन्निभं चंद्रप्रभासमंदिव्यं वसनंतेदाम्यहं इतिवस्त्रं ८ मांगल्यमणिसंयुक्तंमुक्ताफलसमं
 न्वितं दंतमंगलसूत्रतेगृहाणसुरवच्छेभ इतिमंगलसूत्रं ९ यज्ञोपवीतमिति यज्ञोपवीतंसौवर्णदद्यात् सुवर्णभूषणं
 दिव्यंनानारत्नसुशोभितं त्रैलोक्यभूषणेदेविगृहाणभरणंशुभं इत्याभरणम् १० रक्तगंधसुगंधाढ्यमष्टगंधसम-
 न्वितंदास्यामिदेविवरदेक्षिमदेविप्रसिद्धमे गंधं ११ महाब्रीहिसमुद्भूतानक्षतानपिषोडश मुक्तविशेषजमुखान्
 गृहाणपरमेश्वरि इत्यक्षताः १२ नानाविधानिपुष्पाणिनानावर्णयुतानिच पुष्पाणितेप्रयच्छामिभक्त्यादेविवरप्रदे
 इतिपुष्पम् १३ त्र्यांगपूजा वरलक्ष्म्यनमः पादौपूजयामि कमलवासिन्यनमः गुल्फोपू- पद्माल
 यौयैजंघेपू. श्रियेनमः जानुनीपू. इंदिरायैनमः ऊरूपू. हरिप्रियायैनमः नाभिपूज. लोकनावे
 नमः स्तनौपू. शंखनिधेयनमः हस्तौपू. विधात्र्यैनमः कंठपू. धौत्र्येनमः नासांपू. पद्मनि-
 धेयेनमः नेत्रपू. भार्गव्येनमः कर्णौपू. क्षरिसागरजयैनमः ललाटपू. श्रीवरलक्ष्म्येनमः शिरःपू.
 श्रीमहालक्ष्म्येनमः सर्वांगपू. धूपंदास्याम्यहंदेविगोधूतेनसमन्वितं प्रयच्छामिनिहादेविभक्तानांवरदे

शुभेतिधूपं १४ आन्यसद्वात्संयुक्तंवाङ्मिनाप्रतियोजितं दीपगृहाणवरदत्त्रेलोक्यतिमिरापहे इतिदीपं १५
 नैवेद्यंपरमान्नतेदष्टिप्रातिकरंशुभं भक्ष्यभाज्यादिसंयुक्तसर्वतृप्तिकरं इतिनैवेद्यम् १६ कर्पूरनागवल्लीच
 क्रमकंचूर्णसंयुतं वरलाक्ष्मिगृहाणत्वांवलतेददाम्यहम् इतितांबूलं १७ सुवर्णसर्वधातुनांश्रिष्टदेविप्रकीर्तं
 तं भक्त्याददामिवरदेस्वर्णद्विष्टप्रदेहिमे इतिमुवर्णदक्षिणा १८ नीराजनंसमांगल्यंकर्पूरेणसम्गन्धितं च
 ब्राह्मणंहिसदृशंभेदेविनमोस्तुते इतिनीराजनम् १९ सर्वमंगलमांगल्येसर्वपापप्रणाशिनि डारकंतेप्रय
 च्छामिसुप्रीताहरिवल्लभे इतिडोरकार्पणं २० करिष्यामिब्रतदेविवल्लस्यत्वात्परशरणः श्रियेदेहियशोदे
 हिसौभाग्यदेहिमेशिवे इतिडोरकबंधनम् २१ क्षीरणवसुतालक्ष्मीचंद्रस्यैवसहोदरि गृहाणार्ध्यमहालक्ष्मी
 देहितुभ्यंनमोस्तुते इतिपुनरर्ध्यं २२ श्रीवृक्षस्यदलंदेविमहादेवाप्रियंसदा विल्वपत्रंप्रयच्छामिपवित्रंतेसु
 निमलं इतिविल्वपत्रं २३ इहजन्मनियत्पापंसज्जन्मांतरेपुच निवारयमहादेविलक्ष्मीनारायणप्रिये इ-
 तिप्रदक्षिणा २४ दामोदरिनमस्तुभ्यंनमस्तैलोक्यनायके हरिकतिनमस्तुभ्यंन्राहिमांपरमेश्वरि इतिनमस्का
 रः २५ क्षीरणवसमुद्भूतेकमलकमलालये प्रयच्छसर्वकामांश्रविष्णुवक्षस्थालालये इतिव्रतसमर्पणं २६
 छत्रचामरमांदोलव्यजनंदर्पणंतथा गीतवादित्रतृत्यैश्रविष्णुवक्षस्थालालये इतिछत्रादिसमर्पणं २७ शु
 क्रवारसमभ्यर्च्यक्षमप्यचमहेश्वरि वरलाक्ष्मिमहादेविसर्वकार्यप्रदायिनि इतिक्षमापनं २८ प्रयच्छपुत्र
 कामांश्रविष्णुवक्षस्थलेनघे पुत्रान्देहियशोदेहिसौख्यसौभाग्यमेवच त्रैलोक्यजननित्राहिवरदेभक्तवत्सले
 इतिप्रार्थना एकविंशतिपक्वान्नघृतशर्करयायुतं इंदिरेप्रीयतांदेवि अतः शान्तिप्रयच्छमे इतिवायनं ३०
 इंदिराप्रतिगृह्णातिइंदिरावैददातिच इंदिरेतारकोभाभ्यामिंदिरायैनमोनमः इतिवायनग्रहणमंत्रः ३१ इ

तिवरलक्ष्मीपूजाविधिः अथकथा सूतउवाच कैलासशिखरेरम्यसर्वदेवनमस्कृतेगौड्यासहमहादेवोद्वैर
 क्षर्वनोदितः जितोसिंजितेत्याहपार्वतीपरमेश्वरं सोपित्वंचजितेत्याहसुविवादस्तयोरभूत् चित्रनेमिस्त
 दाष्टोमृपावादमभापत् तदाकोपसमाविष्टागौरीशापंददौतदा कुष्टीभवमृषावादिन्चित्रसेनहतप्रिय नान्द
 तेनसंमपांपक्वापिष्टंश्रुतावपि चित्रनेमिर्विशषज्ञः सत्यंवदतिनोमृषा प्रसादः क्रियतांदेवि देवीमाहवृषध्वजः
 प्रसादसुमखीतस्मैविशापंचजगादसा यदासरोवरेरम्यकारिष्येतितपः शुचिःततःस्वर्गणिका. सर्वाः वक्ष्यंति
 त्वासमाहिताःतदाभवान्विशपांःस्यादित्युक्तः सपपातह ततोदेनैश्चकृतिभिश्चित्रनेमिः सरोवरे कुष्टीभूत्वावसं
 स्तत्रदर्शस्वर्विलासिनीः देवतापूजनेयुक्ताः पप्रच्छप्रणिपत्यताः किमेतद्भोमहाभागाः किंपूजायांतुवां
 छितं किंचास्माभिरनुष्ठयमिहामुवसुखाप्तये इतिव्रतांचित्रनेमिश्चक्रेष्येवंसुलोचनाः येनास्माद्विरिजाशापा
 न्मोक्षयसेचिरदुःखितः ताऊबुः क्रियमाणते व्रतमेतदनुत्तमं वरलक्ष्मीव्रतंदिव्यसर्वकामसमृद्धिदं यदार
 वीकुलीरथ्यमोसेचश्रावणोत्तमे गंगायमुन्नयोर्योगस्तुंगभद्रासमस्तदा तस्मिन्मैश्रावणेमासिशुक्लतितुभृगोर्द
 ने प्रारब्धधंयव्रतंतत्रमहालक्ष्म्यायतात्मभिः भवर्णप्रतिमांकुड्याच्चतुर्भुजसमन्वितां पूर्वग्रहमलंकृत्यतोर-
 णैरंगवच्छिभिः गृह्यपूर्वादिभागैश्चान्यांचाविशेषतः तंडुलान्प्रस्थसंस्थाकान्भूमौनिक्षिप्यजयेत् संस्था-
 प्यकलशंतत्रतीर्थतौयैःप्रपूरयेत् फलानिपरिनिःक्षिप्यसुवर्णतत्रनिक्षिपेत् पल्लवांश्चापिनिःक्षिप्यवेस्त्राणा-
 च्छाद्ययत्नतः प्रतिमांस्थापयेत्तत्रपूजयेच्चयथाविधि अग्न्युषारणपूर्वतुश्चस्नानंयथाक्रमं पंचामृतनस्तपनंका-
 रयेन्मंत्रपूर्वकं शुद्धस्नानंपुनःकृत्वादेवीसूक्तेनैततः अष्टगंधैःसमभ्यर्च्यपल्लवैश्चसमर्चयेत् अश्वत्थवटवि-
 ल्वादिवृत्ताडिममालतीएतेषांपत्रमादायएकविंशतिसंख्यया नानाविधानिपुष्पाणिमालत्वादीनिवैततः धूप-

दीर्घमहालक्ष्मीपूजयेत्सर्वकामदां पायसं सर्वमन्नं च सर्वभक्ष्यं श्रुतं एकविंशतिसंख्याकैरूपैः पूजयेच्छ्रियं दे-
 व्ये सर्वसम्पत्प्राप्तये सर्वसंयुतः एवं संपूजयित्वा तां तूलाच्चैश्च योऽहं उपचारैर्वहुविधैर्नानासम्माननेनैस्तथा
 नृत्यगीतादिसहितैर्देवांसं प्रार्थयेच्छ्रियं उमा सरस्वतीमाता शची च प्रियवादिनी एताभिश्च कृतं सम्यग् व्रतं सर्व
 समृद्धिदं पूजावसानपथं तं चित्रनेमिरभूततः होमधूपसमाधाय घृतदीपप्रभावतः गतकुष्ठस्त्वर्णजेताः शु-
 चिस्तद्रतमानसः तस्मिन्नेव व्रते सम्यङ् मनः संधाय सर्वदा पंचवायनकंदत्वा कथां शृण्वीतवाग्यतः तथामौनं
 गृह्णीत्वा तु आरतिं परिकल्पयेत् व्रतं प्रकुर्वतां हस्तादेकं पूगफलं तथा पूर्णकंचूर्णसहितं वैदर्भीयं प्रयत्नतः आरक्त-
 मांसं संजते कुटुर्घाद्व्रतमनुगमं नोचिनक्त व्रतं कार्यं सर्वदा शुभमिच्छता अनेन वक्रमैव सगृह्णीयात्प्रयत्नतः अ-
 हं त्वस्यां करिष्यामि व्रतं सर्वसमृद्धिदं इत्युक्त्वा सर्वदेव्यस्ताः कारयामासुत तक्षणतः सुवर्णनिर्मितां दिवीं वस्त्रालंका-
 रं संयुतां पूर्वोक्तिन विधानेन पूजां कृत्वा प्रयत्नतः पंचवायनकंदत्वा क्त्वा तेष्वप्यथाक्रमं विप्राय वटवैचैव देव्यै
 च व्रतचारिणे सुवासि न्यैतत्स्वेकमार्पितं चित्रनेमिना एवं सम्यक् क्रमेणैतान्दत्त्वा वायनपंचकं ततो गृहं गतेन दे-
 वीं नत्वा याथाक्रमं ततो ह्यनुज्ञां संप्राप्य भक्षयित्वा ततो व्रती नागवल्लीदलं त्वेकं क्रमुकं चूर्णजितं भक्षयि-
 त्वा तु चैकं ते प्रभाते तं निरीक्ष्य च आरक्ते च ततो जाते व्रतस्यास्य प्रभावतः अद्याहं गतपापेऽस्मि देवी दर्शनमागतः
 एवं सम्यग् व्रतं चोर्णैर्कृतं यन्मे यथाश्रुतं चित्रनेमि व्रतं कृत्वा कैलासं शंकरालयं गत्वा प्राणम्य देवं शेषोसादरपूर्व
 कम् पार्वती च तदा प्राह चित्रनेमि स्वपुत्रवत् पालनीयो मया त्वं हि सत्यमित्यवधार्यतां चित्रनेमिस्तदा प्राह पा-
 र्वती हरयच्छभां तव पादांबुजं दृष्टं वलक्ष्मीप्रसादतः महादेवस्ततः प्राह चित्रनेमिं शुचिव्रतं अद्य प्रभूतिकैलासे
 भुंक्ष्व भोगान्यथेप्सितान् पश्चाद्रतांसि वैकुण्ठतस्यास्य प्रभावतः पार्वत्या यत्कृतं पूर्वपुत्रलाभार्थं यातया दृष्टश्च

पण्डितस्तत्रतश्चसमहाव्रतम् नदिश्चविक्रमादित्ये राज्यं प्राप्तं तदाज्ञया नदिश्चकांतयाहीनकांतालब्ध्वा प्र
 सादतः तद्याचैतद्गतं कृत्स्नं कृतं वैपुत्रहेतुतः पुत्रं च सुपुत्रेणापि वैलोक्य भरणक्षमं इह मानुषलोको हि व्रतं
 चीर्णसुविस्तरं तदा प्रभृति येन दं वरलक्ष्मीव्रतं शुभं व्रतं पुण्यं नरो वापि कुर्व्याच्चैव तथांगना भक्त्या करोति वि-
 पुलान्भोगान्प्राप्य श्रियं व्रजेत् व्रतानामुत्तमं पुण्यं वरलक्ष्मीव्रतं शुभं तत्कृत्वा च नरो नारतौ वरेनां व्रतं संशयः य-
 इदं शृणुयान्नित्यं श्रवयेद्वासमाहितः धनधान्यमवाप्नोति वरलक्ष्मीं प्रसादतः इति भाविष्योत्तरे वरलक्ष्मी
 व्रतम् इति शुक्रवारव्रतानि अथ शनिवारव्रतानि भाविष्योत्तरे ॥ श्रीकृष्ण उवाच ॥ अथातः संप्रवक्ष्यां
 मिरहस्यं हेतुदुतनं येन लक्ष्मीर्धृतिस्तुष्टिः पुष्टिः कांतिश्च जायते मूलेन सूर्यतनयं गृहीत्वा भरतर्षभ तस्मिन्दिने
 पूजनीयं ग्रहत्रितयमादरात् शनैश्चरश्चराहुश्चक्रेऽनुश्चके तु भाद्रपद मासं यत्तत्तल्लैः कुर्यात् ग्रहनाम्ना तु मंत्रवित्
 प्रथमाष्टोत्तरशतमष्टाविंशतिरेव वा होतव्या मधुसर्पिर्भ्यां दद्याच्चैव घृतेन च यथाक्रमं शमीद्वौ कुशानां सन्धिः
 स्मृताः सप्तमैव संप्राप्तकेसूयं सुतस्य च ग्रहास्त्रयोपिकर्तव्याराजन्लोहमयाः शुभाः लोहपात्रे स्थि-
 ताः सर्वे सौर्वर्णवाक्कुरुद्वह व्रतं ते इति शेषः कृष्णवस्त्रयुगच्छत्रान्दद्यादैकैकशः क्रमात् तत्र शनिरूपं तु
 कृष्णवासास्तथा कृष्णः शनिः कार्यः शिराततः दंडाक्षमालासंयुक्तः करद्वितयभूषितः काष्ण्याय सरथकार्य-
 स्तथैवाष्टुरंगमे राहुकेल्वोः स्वरूपं तु मत्स्यपुराणे करालवदनः खड्गचर्मशूलवरप्रदः नीलासिंहास-
 नयुतोरालुरप्रशस्यते धूम्राद्विवाहवः सर्वे गदिनो विरुताननाः कृष्णसमगता नित्येकतवः स्युर्वरप्रदा-
 इति मृगनाभ्यासमानाभ्यो धूपकृष्णा गुरुं तथा दत्त्वा कासारनैवेद्यं ब्राह्मणा योपपादेयन् शनैश्चरतमस्तु-
 भ्यं नमस्तेराह वेतया केतवे धनमस्तु भ्यं सर्वशांतिप्रदो भव एवं कृते भवेद्यत्तु तन्निबोधद्विजोत्तम यदि भौमो रवि-

सुतोभास्करोराहुणासह केतुश्रमर्दूनि तिष्ठतिसर्वपीडाकराग्रहाः श्रेनेनकृतमोत्राणसर्वेशाम्यंत्युपग्रहाः यए
वंकुरुतेराजासदाभक्तिसमन्वित तस्यसानुग्रहाः देवाशातियच्छतिभूपतेः सूर्यः शशीकुजधोगुरुशुक्रसौरीन् ह
स्तादिऋक्षसहितानुदितक्रमेण संपूज्यहेमघटितान्द्विजपुंगवायदत्त्वापुमानग्रहणेननपीडयेतत्र शशीति
द्वितीयार्येप्रथमा शनैश्चरंराहुकेतूलोहपात्रेव्यवस्थितान् कृष्णागुरुः स्मृतोधूपोदक्षिणात्वात्मशक्तिः इतिभविष्यो
त्तरोक्तंशनित्रतम् श्रीकृष्णउवाच कदाचिदाश्रमपदपिप्पलादस्यनारदः जगामकामचरेणपर्यटन्नवनीतलं
तथातिथेयंश्रेयोर्थापिप्पलादोयनारदं विहितायांसपर्यायायोगज्ञतमथाब्रवीत् मुनेवनेचिरकालमालंब्यस्थितवा
नहं श्रथास्यवृक्षमक्षीणछायस्थानमनुत्तमं कर्गर्तोमांविहार्यैहमदीर्घापितरोमुने तमाहनारदः पूर्वं सर्वलोकानलः
शानिः पीडयामासवसुधांसर्वेषामसुधारिणां रोगांश्रकारदेहेपुगृहपुचधनक्षय तदापुराण्यरण्यानिपरिश्रम्यफ
लादिकं आदायकायपोपायसायमायातितेपिता क्लीवभावंपुरस्कृत्यशनैश्चरसमाक्षितः त्वांविहायसचापत्सुगत
इत्यतस्ततः क्वचित् एवमुक्तः शिशुः क्रोधाज्ज्वलन्निवहुताशनः आलोक्यगगनाद्भूमौपातयामासवैशानिं पतमानांगि
रेऽशृंगीलम्बः खेजोभूवह धरण्यापतितं दृष्ट्वाभास्करात्मजमातुरं ननर्त्ताभुजमुक्षिप्यनारदोहृष्टमानस हृष्टो
देवांस्तथाहूयदर्शयामासतशानिं अथदेवास्तदाप्राप्ताब्रह्मरुद्रद्रुपावकाः तत्कृतेसात्वयामासुः क्रोधमुग्धमुनिंचते
स्वस्ति तेस्तुमहाभागपिप्पलादमहामुने अतस्त्वंपिप्पलादेतिलोकेख्यातंगामिष्यासि अतस्त्वांपूजयिष्यन्ति
स्नात्वापुष्पाक्षतादिभिः गृहाश्रमपदेरम्यक्षिप्यभुविभाविताः सप्तजन्मानुगंसौख्यंयुत्रोपात्रानुगामिनी ते
पालदमीर्नदूरस्थाभविष्यतिकदाचन स्मरिष्यतिचयेपित्वांपिप्पलादेतिनामतः तेषांशनैश्चरकृतानपीडा-
पिभविष्यति क्षमत्वास्वमहभागनिर्दोषोयंग्रहाग्रणीः वरवृक्षनमस्कारैः शान्तिभवतिपूजितः अतोर्थमस्य

दिवसे संनातमभ्यंगपूर्वकं काथ्येदं यत्तु विप्राय तैलमभ्यंगहेतवे यस्तु संवत्सरयावत्प्राप्तिं शनिदिने नरः तैलं
 ददाति विप्राणां स्वशस्त्यान्यजनस्य तु ततः संवत्सरस्य तिप्राप्तौ तस्य दिने नरः तैलं ददाति विप्राणां स्वशस्त्या-
 न्यजनस्य तु ततः संवत्सरस्य तिप्राप्ते तस्य दिने पुनः लोहेन घटितं शौरिं तैलकुंभे विनिःक्षिपेत् लोहे वा
 मृगमये वा कृष्णवस्त्रयुगच्छदं कृष्णगोदाक्षिणयुक्तं कृष्णकवचलशायिनं तिलतैलेन च स्नानं कृष्णपुष्पैस्ति लो
 दनेः पूजयित्वा सूर्यपुवं ब्राह्मणाय निवेदयेत् कृष्णाय द्विजमुख्यायेतरस्मै तदभावतः मंत्रेणानेन ब्रह्मर्षेशत्रो
 देवीति भक्तिः इतरे पातु वर्णानां शृणु मंत्रं द्विजोत्तम क्रूरावलोकनवशाद्भुवनं नाशयति यो ग्रहो दुष्टः तुष्टो धन
 कनकं सुखं ददाति नः शनैश्चरः पातु यः पुरा भ्रष्टराज्याय नलाय प्रददौ किल स्वप्ने तस्य निजराज्यं समेशौरिः प्रसीदतु
 केशनीलांजनप्रदं यमं देवेष्टा प्रसारिणं छाया मातैः संभूतं तं नमामि शनैश्चरं नमोर्के पुत्राय शनैश्चराय न हार
 वर्णीजनमेव काय भुत्वारहस्यं भवकामदश्च फलप्रदो भवसूर्यपुत्र नमोस्तु प्रतराजाय कृष्णदेहाय वैगमः शनैश्चरा
 यैव तद्वच्छुद्धुद्विप्रदायिने य एवं नामभिः स्तौति तस्य तुष्टो ददात्यसौ तदीयं तु भयं तस्य स्वप्ने पि न भविष्यति एवमुक्त्वा
 सुराः सर्वे प्रतिजग्मुर्यथागतं शनैश्चरो वै धसापि ग्रहत्वेन प्रतिष्ठितः पिप्यलादोऽपि ब्रह्मार्थं विप्रलाज्जां परिपालयन् शनै
 श्चरं तु संपूज्य तुष्टावरचितांजलिः कौणस्थः पिंगलो वभुः कृष्णरौद्राद्रांतको यमः शौरिः शनैश्चरो मंदः प्रीयतां भिग्रहोत्तमः
 शनैश्चरमिति भ्रुत्वा पिप्यलादो महामुनिः स्वल्पस्वै विमानस्थो दृश्यते द्यापि मानवैः इदं शनैश्चराख्यानं ये श्रोष्यन्ति स
 माहिताः तेषां कुरुवर श्रेष्ठशनिपीडानजायते कृष्णाय सेनघटितां ग्रहराजमुत्तिलोहे निधाय कलशेति तैलपूषेणो वात्रा
 ह्मणाय रविजं प्रददाति भक्त्या पीडा शनैश्चरकृतानहि बाधतेतं इति भाविष्योत्तरे शनिव्रतं अथान्यदपि शनिव्रत
 विधानम् मदनरत्ने स्कंदपुराणे आवणे मासि सं प्रादोशो भने शनिवासरे लोहरूपं शनिं कृत्वा स्नाप्य पंचामृतं नैव

पुष्पैरष्टविधैर्धूपैः फलैश्चैव विशेषतः नामभि पूजयेदतैः क्रमेण ग्रहसप्तमं कोणस्थः पिंगलो बभ्रु कृष्णो रौद्रो ततो
 यमः सौरि शनैश्च रोमं द. पिप्यलाटिन संस्तुतः शन्नो देविति मंत्रेण वैदिकेन च पूजयेत् पूजयित्वा च नैवेद्यतत. कु
 र्यात्क्रमेण तु ममापभक्तप्रथमो द्वितीयो पायसं शुभं तृतीयं ववलीकार्थं चतुर्थं परिकाशुभा प्रथमादिशब्दै शनि
 वासराः शुक्लादि कृष्णां तथा वणमासगत उच्यंते तप्ततंडुलपिष्टकृताय वागंबरलीति प्रोक्ता अथ दशरथकृतशनि
 स्तोत्रं स्कंदपुराणे श्रीपार्वत्युवाच द्वादशाष्टमजन्मस्थ शनो सर्वग्रहेश्वरे किं कर्त्तव्यं नरैः स्वामिन् विधानं ह्येशशां
 तये शंकर उवाच रघुवंशेति विख्यातो राजा दशरथः पुरा चक्रवर्त्तिसंविज्ञेयः समृद्धीपाधिपः स्मृतः कृत्तिकान्तिशनिं
 ज्ञात्वा देवज्ञानापि तोहिसः रोहिणीं भिदयित्वा तु शनिर्यास्यति सांप्रतं शाकटो नाम भेदोयं सुरासुरभयंकर.
 द्वादशाब्दं तु दुर्भिक्षं भविष्यति सुदारुण एतच्छ्रुत्वा ततो वाक्यं मंत्रिभिः सह पार्थिव. चिंतयामास किमिदं
 भयंकरमुपस्थितं देशाः सनगराग्राना अयभीता. संगततः पृ. व्याः सर्वतो लोकाः क्षयस्ते पांस
 मागत. आकुलं तु जगत्सर्वं परं राजानपदादिकं पप्रच्छ प्रयतो गजावसिष्टमुखां द्विजान् दशरथ उवाच स
 माधानं किमत्रास्ति व्रतमेतद्भूषितमाः वसिष्ठ उवाच प्रजारक्ष्याः प्रयत्नेन तस्मिन् भिक्षुकुतः प्रजा अ
 साध्यः खलु योगोय ब्रह्मविष्णुशिर्वैरपि इति संचित्य न न सासाहसं परमं ययौ समादाय धनं दिव्यं दिव्यायुध
 समान्वितः रथमारुह्य वेगेन गतो नक्षत्रमंडलं स पां योजनानां तुल्यं सूर्योपरि स्थित रोहिणीं पृष्ठमासाद्य
 राजा दशरथस्तदा रेयंतु कवेनो दिव्यमणि रत्नविभाषिते हंसवर्णहयैरेके महोक्तु समन्विते दीप्यमाने म
 हारत्नैः किरीटमुकुटो ज्वल. व्यराजत तदा काशो द्विती. य इव भास्कर. आकर्णचापमाकृष्य संहारांस्त्रयोज
 यत् कृत्तिकान्तिशनिः स्थित्वा प्राविशत् किल रोहिणीं दृष्ट्वा दशरथं चोन्नतस्थो स भुक्टीमुखः संहारांस्त्रय

निदंष्टुरासुरानिपूदनं हसित्वातद्वयात्सौरिरिदं वचनमब्रवीत् शनिरुवाच पौरुषं तव राजेंद्र पृथ्वातिभ
यं करं देवीसुरमनुष्याश्च सद्ब्रह्मविद्याधरो रगाः मया विलोकिताः सर्वे भस्मतां च ब्रजंति ते तुष्टो ह तव रा
जेंद्र तपसा पारुषेण च वरं ब्रूहि प्रदास्यामि मनसा यद्भीप्सितं दशरथ उवाच शोहिणीभिर्दयित्वा तु न गंतव्यं
त्वया शने याचितुं मया सौरेनान्यमिच्छामि ते वर एवमास्त्विति चोक्त्वा वरं दत्त्वा शनिः स्थितः प्राप्य
चापि परं राजा कृतकृत्यो भवत्तदा द्वादशाब्दं च दुर्भिक्षना भवच्च कदाचन एवं वरं तु संप्राप्तो हृष्टरो मासपार्थिवः
रपोपरिधनुः स्थाप्य भूत्वा चैव कृतांजलिः ध्यात्वा सरस्वतीं देवीं गणनां धां विनायकं राजा दशरथः स्तोत्रं सौरि
दमथाकरोत् दशरथ उवाच नमः कृष्णाय नीलाय शितिकठानि भाय च नमो नीलमयूखाय नीलोत्पलानि भाय च नमो नि
र्मास देहाय दर्पि शमभ्रुजटाय च नमो विशालेनेत्रा पस्थूले राग्णे नमो नमः नमो दीर्घाय शुष्काय कालदंष्ट्र नमो नमः
नमस्ते कोटराक्षाय दुर्निरीक्षाय वै नमः नमो घोराय रौद्राय भीषणाय करालिने नमस्ते सर्वभक्ष्याय बलीमुख नमोस्तु ते
सूर्यपुत्र नमस्तेस्तु सर्वात्कर्षय नमोस्तु ते नमः कालाग्निरुद्राय कृतांताय च वै नमः नमो मंदगते तुभ्यं निस्त्रिंशाय नमो
नमः तपसा दग्ध देहाय नित्यं योगरताय च ज्ञानचक्षुर्नमस्तेस्तु कथय पात्मज सूदन तुष्टो ददामि वैराज्यं रुष्टो वै
हरां सिंश्रणात् देवासुरमनुष्याश्च सिद्धविद्याधरो रगाः त्वया विलोकिताः सर्वे दंध्यमाशु ब्रजंति ते ब्रह्माशक्रोम
नु शैव ऋषयस्सत्तारकाः भृष्टराज्याः पतंत्येते तव दृष्ट्या विलोकिताः देशाश्च नगरा मादिशैव दुर्मास्तथा त्व
या विलोकिताः सर्वे नाशं याति समूलताः प्रसादं कुरु मे सौरैरर्थवत् स स्थितः एवं स्तुतस्तदा सौरिर्ग्रहराजो महा
बलः अब्रवीच्च शनिर्वाक्यं हृष्टरो मासपार्थिवं शनिरुवाच तुष्टो हं तव राजेंद्र स्तेवेनो नमानद वरं ब्रूहि प्रदास्या
मि त्वेच्छयारधुनं दन दशरथ उवाच प्रसन्नस्त्वं यदा सौरैरवरं ब्रूहि मे भिप्सितं अद्य प्रभृत्ति सौरैरेतं पाडाकार्थ्यं न क

स्याच्च देवासुरमनुष्याणां पशुपक्षिशरीरेणां शनिरुवाच ग्रहाणां सग्रहो ज्ञेयो यस्तपोडाकरः स्मृतः अदेयो हि
 वरो यस्तु भूयैव ददामि ते त्वया प्रोक्तं चेमेस्तोत्रेयं पठिष्यति मानवः एककालं द्विकालं वा पौडां मुचामितस्यैव
 देवासुरमनुष्याणां सिद्धि विधाधरक्षसां मृत्युस्थानगतो वा पिजन्मस्थानगतो पि वा यः पुनः श्रद्धया युक्तः शुचिस्नातः
 समाहितः भक्त्योपचारैः संपूज्य प्रतिमां लोहं जाममं मद्दिने तु विशेषेण स्तोत्रेणानेन पूजयेत् पूजयित्वा जपस्तोत्रं भू-
 त्वैवैव कृतं जालिः मापोदन्तिलैर्मिश्र दद्यात्लोहं च दक्षिणां कृष्णां गवष्टपभं वा पि दद्याद्दित्रा यधीमेते तस्य पौडां न चैवाहं
 करिष्यामि कदाचन गोचरे जन्मलेभादशास्वतं दशासु च रक्षामि सततं तस्य पौडां मन्यग्रहैः कृतम् अननेन
 विधानेन पीडा मुक्तं जगद्भवेत् वरदयंतु संप्राप्य राजादशरथस्तदा त्वस्थानं च ततो गत्वा प्राप्तकामो भवन्नृपः
 इति स्कंदपुराणे दशरथकृतं शनिस्तोत्रम् ॥ अथान्यदपिशनिः स्तोत्रम् शौरिः शनैश्चरामंदो यमः खजो
 महीरुहः छाया सुतश्चरविजः पातांगे आंतको नलः सुरारिर्ज्वरहंता चरकाक्षो दंडभृत् तथा कृतांतः सस्यघा-
 तो च क्षयः कालो नलप्रियः इति विंशतिनामानं त्रिसंध्यः पठेत्सदा शनैश्चरभयंतस्य स्वप्ने पि न भविष्यति गर्ग
 श्रीकाशिकश्चैव पिप्यलादो महामुनिः शनैश्चरकृतान्दोपाप्माशयंतिन संशयः इति विंशति शनिनामात्मकं श-
 निस्तोत्रम् अन्यच्च कोणांतको रुद्रयमो यवधुः कृष्णः शनिः पिंगलमंदसौरिः नित्यं स्मृतो यो हरते च
 पौडां तस्मै नमः श्रीरविनंदनाय १ नरानरेन्द्राः पशवोगजेंद्राः सरासपाः काटपतंगभृंगाः पण्डियं
 तिसर्वे विपमास्थिते च तस्मै नमः श्रीरविनंदनाय २ सुरासुराः किंपुरुषा गजेंद्रगंधर्वविद्याधरपन्नगा
 इव पण्डितिसर्वे विपमास्थिते च तस्मै नमः श्रीरविनंदनाय ३ देशाश्च दुर्गाणि वनानि येन ग्रामाश्च देशाः
 पुरपत्तनानि पण्डितिसर्वे विपमास्थिते च तस्मै नमः ४ स्वष्टास्वयं भूभुवनत्रयस्य त्रिणहरिः संहरणे महेशः एक

निदंष्टुरासुरानिपूदनं हसित्वातद्भयात्सौरिरिदं वचनमब्रवीत् शनिरुवाच पौरुषं तवराजेंद्रदृष्टं चातिभ
यं करं देवीपुरमनुष्याश्चासिद्धविद्याधरो रगाः सर्वे भस्मतां च ब्रजं जिते तुष्टो हंतवरा
जेंद्रतपसापौरुषेण च वरं ब्रूहि प्रदास्यामि मनसा यद्भीप्सितं दशरथ उवाच रोहिणि भिदयित्वा तु न गंतव्यं
त्वया शने याचितं तु मया सौरे नान्यमिच्छामि ते वरं एवमास्त्विति चोत्का वरं दत्त्वा शनिः स्थितः प्राप्य
चापि परराजाकृतकृत्यो भवन्नदा द्वादशाब्दं च दुर्भिक्षेनाभवन्न कदाचन एवं वरं तु संप्राप्तो हृष्टरो मासपार्थिवः
रथोपरि धनुः स्थाप्य भूवाचैव कृतांजलिः ध्यात्वा सरस्वतीं देवीं गणनाथं विनायकं राजा दशरथः स्तोत्रं सौरि
दमया करेत्तु दशरथ उवाच नमः कृष्णाय नीलाय शितिकंठे निभाय च नमो नीलमयूखाय नीलोत्पले निभाय च नमो नि
र्मासि देहाय दधि शमश्रुजटाय च नमो विशाले नेत्राय स्थूलरोम्णे नमो नमः नमो दीर्घाय शुष्काय कालदंष्ट्र नमो नमः
नमस्ते कोटराक्षाय दुर्निरीक्षाय वै नमः नमो घोराय रौद्राय भीषणाय करालिने नमस्ते सर्वभक्ष्याय बलीमुख नमो नमस्ते
सूर्यपुत्र नमस्ते स्तु सर्वातर्क्यते नमस्ते नमः कालाग्निरुद्राय कृतांताय च वै नमः नमो मंदगते तुभ्यं निखिशा य नमो
नमः तपसादग्धे देहाय नित्यं योगरताय च ज्ञानचक्षुर्नमस्ते स्तु कथय पात्मज सूदनं तुष्टो ददामि वैराज्यं रुष्टो वै
हरसिंक्षणात् देवासुरमनुष्याश्च सिद्धविद्याधरो रगाः त्वया विलोकिताः सर्वे दंध्यमाशु ब्रजं जिते ब्रह्माशक्रोम
नुरैव ऋषयस्सप्ततारकाः भृष्टराज्याः पतंत्येते तव दृष्ट्या विलोकिताः देशाश्च नगराश्चापि दिशश्चैव द्रुमास्तथा त्व
या विलोकिताः सर्वे नाशं याति समुलताः प्रसादं कुरु मे सौरैव राथं तव यसं स्थितः एवं स्तुतस्तदा सौरिर्ग्रहराजो महा
बलः अत्र ब्रवीच्च शनिर्वीर्यं हृष्टरो मासपार्थिवं शनिरुवाच तुष्टो हंतवराजेंद्रस्ते वेनो नमानद वरं ब्रूहि प्रदास्या
मि त्वेच्छयारघुनंदन दशरथ उवाच प्रसन्नस्त्वं यदा सौरैव रं ब्रूहि ममेप्सितं अद्य प्रभृति सौरिरेते पीडाकार्थ्या न क

शनिवारकाट्यां तत्रविधिः प्रातःशर्माकोष्ठेनदंतधावनंकृत्वा तिलतैलाभ्यगंविधाय नद्यादौस्नात्वा
 नित्यकर्मनिर्वर्त्य पूजासामग्रीसंपाद्य शमीमूलंतदभावेअश्वत्थमूलगत्वा तत्रमृदोवदिकांविधाय तस्याध
 नुकारंमंडलंनिलिरूप्य कृष्णतिलैर्द्रोणमितैःपरिपूर्य्य तदुपरिकृष्णायसर्निर्मितां महिपासनांद्दि-
 भुजांडपाशधरां शनैश्चस्मृत्तिनायकृष्णवस्त्रवोष्टांकृत्वा एवंपीठिकांसंपाद्य संकल्पंकुर्यात् ॥
 तद्यथा ओमद्येतित्थ्यादिसंकीर्त्य आत्मनोऽखिलदुःखदौर्भाग्यनिरसनपूर्वकइहजन्मनिजन्मंतरेच सुख-
 सौभाग्यपुत्रपौत्रधनधान्याद्यभिष्टद्धिद्वाराशनैश्चरप्रीत्यर्थंशनिवारव्रतंकरिष्ये इतिसंकल्प्य तद्वादौगणे
 शपूजनादिविधाय शनिप्रतिमायांप्राणप्रतिष्ठांकृत्वाध्यायेत् शनैश्चरंदीर्घेदहंदंडपाशधरंतथा पिंग-
 लंसूक्ष्मदेहंवाध्यायामिरविनंदनं इतिध्यात्वा शमश्चिरितिभ्रंशन्नोदेवीतिऋचाशनैश्चरायनम इतिना
 ममंत्रेणवापूजामारभेत् तिलतैलेनपुरुषसूक्तेनशनिमूक्तेनच अभिषेकंकुर्यात् कृष्णवस्त्रेणसप्ततंतुभिश्च
 वेष्टयेत् एवंपूर्वोक्तमंत्रैरावाहनासन पादाध्याचमनीयमधुपंकुपुनराचमनीय स्नानंपंचामृतस्नातशुद्धस्नानिन
 अयंवाकेवलेनतिलतैलेनवस्त्रानकारयित्वा वस्त्रयज्ञोपवीतंगंधपुष्पांतपूजयित्वांगपूजांकुर्यात् ओंकोणस्था
 यनमःपादौपूजयामि पिंगलायगुल्फौपूज. बभ्रवेजानुनीपूज. कृष्णायजघेपू. रौद्रायऊरूपूज. अंतका-
 यगुह्यंपू. यमायकर्टिपू. शौरेयनाभिपूजयामि शनैश्चरायहृदयपू. मदायकंठपू. पिप्पलादंसंस्तुताय
 मुखं चर्यणगात्रायश्रोत्रंपू. स्थूलरोम्णेने. तपसादग्धदेहाय भ्रूमध्यपूजयामि नित्ययोगरताय. ललाटंपू. ज्ञा
 ननेत्रायशिरःपूज. काश्यपाय. शिखांपू. अर्कंसूनेवेनमः सर्वांगपूजयामि ततोधूपं दीपं नैवेद्यं पुनराच
 नीयं फलंतांबूलं दक्षिणांचदत्त्वा सप्तप्रदक्षिणा सप्तनमस्कारान्कृत्वास्तुवीत नमःकृष्णायनीलायशि

स्त्रियाऋग्यजुसाममूर्तिं स्तस्मै नमः श्रीरविन्दनाय ५ प्रयागकूलयमुनातेटचसरस्वतीपुण्यजले गयायां यो
 योगिभिर्ध्वेयशरीरसूक्ष्म स्तस्मै नमः श्रीरविन्दनाय ६ अन्यप्रदेशास्त्वगृहं प्रविष्टाय दीयवारं सुखिनो न
 राः स्युः गृहागता येन पुनः प्रयाति तस्मै नमः श्रीरविन्दनाय ७ तिलैर्यैर्वर्मापगुडान्नदानैर्लोहेन
 नीलांबरदानतो वा प्रीणातिमंत्रैर्नजवासेरेण तस्मै नमः श्रीरविन्दनाय ८ शन्यष्टकं यः पठति प्रभा
 ते नित्यं स भूत्यैः पशुर्वायव्यैश्च करोति राज्यं भुवि भूरि सौख्यं प्राप्नोति निर्वाणपदं तथाति ९ इति शनिस्तो
 त्रम् ॥ अन्यच्च स्कांदे ततः कृतांजलिः भूत्वा स्तुतिं चक्रैः सवालकः पिप्यलादो द्विजः श्रेष्ठः प्राणिप
 त्यमुहुर्मुहुः नमोस्तु कोणसंस्थाय पिंगलाय नमोस्तु ते नमस्ते वैश्वरूपाय कृष्णाय च नमो नमः नमस्ते शैले द्वे देहाय नम
 स्ते चांतकाय नमस्ते यमसंज्ञाय नमस्ते सौर्यै विभो नमस्ते मंदसंज्ञाय शनैश्च नमोस्तु ते प्रसादं कुरु देव शदीन
 त्यप्रणतस्य च शनैश्च उवाच परितुष्टोऽस्मि ते वत्सस्तोत्रेणानेन सांप्रतं वरं वरय भो वत्स येन यच्छामि वांछितं
 पिप्यलाद उवाच अद्य प्रभृतिवैपीडावालानां रविन्दन त्वया कार्थ्या महाभाग न स्वकीया कथंचन यावद्वर्षाष्टकं
 जातं मम वाक्येन सूर्यज स्तोत्रेणानेन योन्यस्त्वांस्तु यास्मात्तरुस्थितः तस्य पीडानकर्तव्या देवोलाभो महाग्रह अर्धा
 ष्टसात्तिके योगे तावत्कंसं स्थितो नरः तव वारे तु संप्राप्त्येयं स्ति लालो ह संयुतान् भक्त्या ददाति नो तस्य पीडा कार्थ्या
 त्वया विभो कृष्णांगां यस्तु विप्राय तवोद्देशेन चच्छति अर्धाष्टसात्तिकी पीडा तस्य कार्यत्वाय न च शमीसमि
 द्विर्यो होमं तवोद्देशेन निर्वपेत् तथा कृष्णतिलैश्चैव कृष्णपुष्पां पुष्पां नुलेपनैः पूजां करोति यस्तु भयं धूपैर्वै गुग्गुलुदहेतु क
 णावच्छेपेन संवेष्ट्य तस्य त्याज्या त्वया व्यथा सूत उवाच एवमुक्तः शनिस्तेन वाढमि त्येव जल्प्य च नारदं स मनूज्जाप्य
 जगाम निजसंश्रयं इति शनित्रतविधानं अथ स्कंदपुराणे काशनिपूजाविधिः श्रावणे मासि शुक्लपक्षस्य प्रथमे

शनिवारैकार्या तत्रविधिः प्रातःशमीकाष्टेनदंतधावनंकृत्वा तिलतैलाभ्यगंविधाय नद्यादौस्नात्वा
 नित्यकर्मनिर्वर्त्य पूजासामग्रीसंपाद्य शमीमूलतदभावेअश्वत्थमूलगत्वा तत्रमृदवैदिकांविधाय तस्याध
 नुभाकारमंडलंनिलिरूप्य कृष्णतिलैर्द्रोणमितैःपरिपूर्य्य तदुपरिकृष्णायसार्जितंतां महिपासनांदि-
 भुजादंडपाशधरां शनैश्चरमूर्तिनिधायकृष्णवस्त्रवेष्टितांकृत्वा एवपीठिकांसपाद्य सकल्पंकुर्यात् ॥
 तद्यथा डोमद्येतिथ्यादिसंकीर्त्य आत्मनोऽखिलदुःखदोभाग्यनिरसनपूर्वकइहजन्मनिजन्मंतरेच सुख-
 सोभाग्यपुद्गपौत्रधनधान्याद्याभिद्विद्विद्वाराशनैश्चरप्रीत्यर्थंशनिवारव्रतंकरिष्ये इतिसकल्य तत्त्रादौगणे
 शपूजनादिविधाय शनिप्रतिमायांप्राणप्रतिष्ठांकृत्वाध्यायेत् शनैश्चरंदीर्घेदंदंडपाशधरंतथा पिंग-
 लंसूदमदेहंवाध्यायामिरविनंदनं इतिध्यात्वा शमिश्रितिमत्रेणशन्नोदेवीतिक्वचाशनैश्चरायनम इतिना
 ममंत्रेणवापूजामारभेत् तिलतैलेनपुरुषसूकेनशनिसूकेनच अभिषेकंकुर्यात् कृष्णवस्त्रेणसप्ततंतुभिश्च
 वेष्टयेत् एवंपूर्वोक्तमंत्रैरावाहनासन पादार्ध्याचमनीयमधूपकंपुनराचमनीय स्नानंपंचामृतस्नातशुद्धस्नानेन
 अथैवाकेवलेनतिलतैलेनैवस्नानकारयित्वा वस्त्रयज्ञोपवीतंगंधधुष्पांतपूजायित्वांगपूजांकुर्यात् उक्तोणस्था
 यनम.पादोपूजयामि पिंगलायगुल्फौपूज. बभ्रवेजानुनीपूज. कृष्णायजघेपू. शोद्रायऊरूपूज. अंतका-
 यगुह्यपू. यमायकटिपू. शोरेयेनाभिपूजयामि शनैश्चरायहृदयपू. मदायकंठपू. पिप्पलादंसंस्तुताय
 मुखं चर्पणगात्रायश्रोत्रंपू. स्थूलरोम्णेने. तपसादग्धदेहाय भ्रूमध्यपूजयामि नित्ययोगरताय. ललाटेपू.ज्ञा
 नेनेत्रायशिरःपूज. फाडयपाय. शिखांपू. अर्कसूनेयनमः सर्वांगपूजयामि ततोधूपं दीप नैवेद्यं पुनराच
 नीयं फलंतांबूलं दक्षिणांचदत्त्वा सप्तप्रदक्षिणा सप्तनमस्कारान्कृत्वास्तुवीत नम.कृष्णायनीलायशि

तिकंठनिभाय च नमस्ते मंदसंज्ञाय शनैश्चरनमोस्तुते ततो नारदप्रोक्तं स्तंत्रं पठेत् इति स्तुत्वा विप्रसंपूज्य
 प्रस्थति लांत्रवायनसंदाक्षिणां दद्यात् कृष्णवर्णः कृशांश्च नीलजाम्बूतसन्निभः शनैश्चरः सूर्यसुतः सशौरिः
 प्रीयतां नमः शनैश्चरैः ददातीदं प्रतिगृह्णाति चांतकः स एव तारको भाभ्यां शनिरूपायै नमः ततस्तं विस्मृ
 ज्य गृहमागत्य तिलमिश्रमिष्टान्नं ब्राह्मणाय दत्त्वा स्वयं च भुजीत ॥ इति शनिव्रतविधिः ॥ एवमुक्तप्रका
 रेण त्रयस्त्रिंशच्छनिवारपर्यंतं कृत्वा असामर्थ्यं तु श्रावणशनिवारेषु कृत्वा अंतोऽद्यापनं कुर्यात् तत्रादौ पूर्वो
 क्तं संकल्पं पठित्वा पूर्वोक्तपीठे सौवर्णशमीपत्रेषु हेमशनैश्चरद्विभुजं प्रतिष्ठाप्य सततं तु निर्मितं रुक्मोत्तरायं
 वत्ससंकंच समर्प्य पूजयेत् ततः स्थंडिले अग्निं प्रतिष्ठाप्य अन्वा दध्यात् तत्र प्रधानं शनैश्चरशमीसमिद्धि
 स्तिलाज्यद्रव्यैः प्रत्येकं अष्टोत्तरसंख्याकाहुतिभिर्व्रह्मादिदेवताश्चैककया ज्याहुत्या यक्ष्ये ततः सप्तद्विजान्संपू
 ज्य तेभ्यो दक्षिणायुतानि सप्ततिलपात्राणि दत्त्वा आचार्याय पीठं गंच दत्त्वा प्रार्थयेत् नमस्ते कोणसंस्थायोपग
 लाय नमोऽस्तुते नमस्ते वधूरूपाय कृष्णाय च नमोऽस्तुते नमस्ते रौद्रदेहाय नमस्ते चांतकाय च नमस्ते यमसंज्ञाय
 नमस्ते शौर्यविभो नमस्ते मंदसंज्ञाय शनैश्चर नः स्तुते नमस्ते घोररूपाय पिप्यलादे नः स्तुत नमश्चैवणा
 त्राय स्थूलरोम्णे नमो नमः तपसा दग्धदेहाय नमस्ते योगधारिणे नमस्ते ज्ञानेन त्रायकाशयपायार्कसूनुवे प्र
 सादं कुरु देव शदीनस्य प्रणतस्य च इति स्तुत्वा तिलमिश्रितपक्वान्नेन भूदेवान्संपूज्य शिषो गृहं वा प्रणमेत् नी
 लांजनसमाभासरविपुत्रं यमाग्रजं छाया मार्तंडं भूतंतं नमामि शनैश्चरं चतुर्भुजं मंदगतिं शूलिनं गृध्रवाहनं कि
 रीटिं धनुष्मंतं चितयामि शनैश्चरं इति शनिवारसोद्यापनं सौरिनकविधानम् अथ सूर्यारुणसंवादां कं शनिपू
 जाविधानम् श्रीसूर्य उवाच पादहीनस्तथा कृष्णः शनिः कार्यः शरीरतः दंडाक्षमालासंयुक्तः करद्वित

यमूपितः कांस्यासनेरथेलोहमेयेचाष्ठतुरगेमे पूजयित्वाशनिदेवंनिस्त्यंगधादिभिस्ततः प्रदद्याद्विद्वि
 दुपेसर्वदेवापनुत्तये अथोमुखंशनेरूपकृत्वास्वर्णमयशुभ वरयेद्ब्राह्मणान्विज्ञान्वत्स्वाभरणकांचनैः संपूज्य-
 गंधपुष्पाद्यैः षोडशैरुपचारकैः संस्थाप्यकलशेषूर्णेनीलचैलपराचूते केटिलक्षायुतंजपत्वाशनिमंत्रप्रय-
 त्ततः तदग्नेहोमयेद्यत्नात्सद्यहोक्ताविधानतः माघैस्तिथैःसर्पैश्चतृतेनापिशमीफलैः जपोपकल्पितां
 दद्यादक्षिणांचाहिरण्यीं पूर्णाहुतिं तत कुर्वात्कत्तांशुचिरलंकृतः वलालोध्रितिलैः कृष्णाशतपुष्पधनान्जनैः
 सलज्जैः क्लृप्तंकुर्वालोहपात्रशतस्थितैः शनिदोषोपशान्त्यर्थयजमानः प्रयत्नतः कृष्णांगांविधिवद्वात्क
 पिलां वापयस्विनीं सालंकारांमुवर्णाब्ज्यांशनिप्रतीकरांशुभां ब्राह्मणान्भोजयेत्पश्चाच्छत्तयादद्याच्चद-
 क्षिणां य एवंकुरुतेसूतशनिशांतिविधानतः नतस्यदुरितार्किचिच्छेन्नश्चरसमुद्रवम् जन्माष्टद्वादशेतुर्धैद्विती
 येचयदस्थितः महाविघ्नकरः सरोदुटांगस्योपिभावत छत्रोसहासनेदुर्गदेशकर्मभ्रिततथा राज्यभंगप्र
 दोजन्मात्यंचमेधुवविघ्नकृत् सर्वमेतत्फलं हृष्टदृष्ट्याचापिबतुर्विधः नकिचिद्रयमाप्नोतिशनियोगप्रभावत राज्य
 भ्रष्टोलभेद्राज्यशस्त्रास्यात्सर्वतोभृश अथलोहमयसर्वमष्टांगलामितं शुभं लिखित्वातुनराकारं पादहीनमधो
 मुखं स्नापयित्वातुलेननीलचैलपरावृतं संस्थाप्यतैलपात्रेऽशुशानिमंत्रेणयत्नतः एवंसंपूजयेन्नित्यंशनिवारोवि
 शेषतः जपत्वाहुत्वाप्रयोगातिब्राह्मणायसमर्पयेत् अनेनविधिनयायस्तसूयपुञ्जप्रपूजयेत् तुष्टियातिनसदे
 होपडिमुक्ताशनैश्चरः इति सूर्याणिवसवादेशनिपूजाविधानम् तत्रैवराहुकेतुपूजाविधानमपिद्रष्टव्यम् एव
 सूर्यादीनामपितत्रैवज्ञेयमितिदिक् अथराहुस्तोत्रम् उँनमस्तेदैत्यरूपायदेवारिप्रणमाम्यहं नमस्तेभद्ररू
 पायघोररूपायवैनमः त्वंब्रह्मावरुणाकाशौत्वविष्णुस्त्वंहारिः शिवः मत्स्यलोकेभवान्प्रीतिससारजनतारकः

कूटपर्वतदुर्गाणिनगराणिपराणिच यस्यक्रोधवशाद्भस्मोभवंतिक्षणमात्रतः धूम्रवर्णोमहाभीमोर्काक्षः
 पिंगलोचनः क्रूरग्रहस्तथाराहुर्मरूपोमहाबलः यस्यस्थानेपंचमोस्तिपष्टैवतृतीयके दशैमकादेशेचै
 वतस्यश्रेयःकरोतिच गोदानंभूमिदानंचअन्नंवंक्षचदापयेत् अस्यरतोत्रस्यमाहात्म्याद्वाहुपीडाप्रशाम्यति
 इतिराहुस्तोत्रम् ॥ अथकेतुस्तोत्रम् ॥ धूम्राद्विवाहवःसर्वेगदिनोविकृतानना गृद्धासनगतानित्यं
 केतवःस्युर्वरप्रदाः नमोघोरस्वरूपायमहाघोरस्वरूपिणे नमआनंददेशायजगदानंददायिने नमोभक्तजना
 नंददायिनेविश्वभाविने विश्वशायमहेशायकेतुरूपायतेनमः नमोरौद्रायसर्वार्थवरदायचिदात्मने अक्षाय
 विनिवांसायनमःसंकटनाशिने त्रिपुरेशायदेवायभैरवायमहात्मने नमोर्वित्पायर्वित्पायनमश्चैतन्यरूपि
 णे नमःशर्वायसर्वायदर्शनीयायतेनमः नमोर्वित्पत्यस्वरूपायमहाभैरवरूपिणे नमोनमोमहादेवव्यापिने
 परमात्मने नमोलांगूलरूपायचंद्रसूर्यग्रहायच ममआपद्धिनाशायभूयोभूयोनमेनमः अग्निपुत्रोमहातेजःकेतुःसर्व
 ग्रहांतकः क्षोभयेद्यःप्रजाःसर्वाःसंकेतुःप्रीयातामम इतिकेतुस्तोत्रम् अथतिथिनक्षत्रयोगेवारव्रतानि कालांतराग-
 मेनक्षत्रतिथियोगेनतिथीनांग्रहयोगतः पुनरेवप्रवक्ष्यामिव्रतानितुयास्थितं रोहिण्यांचंद्रवारेणाष्टमीयोगोयदा-
 भवेत् अथवासोमसंयोगेविशेषास्पृज्यवैशिवं पायसंवृतसंयुक्तंशिवायविनिवेदेयत् धूपदीपोपहारैश्चपूर्वव
 त्पूजयेच्छिवं वृतस्यप्राशनंकल्पसर्वकाप्रदं व्रतं आदित्यरेवतीयोगश्चतुर्दश्यांयदाभवेत् तथाष्टम्यांमघायोगेशि
 वंसंपूज्यपूर्ववत् तिलास्तुप्राशेनेत्रोक्ताआदित्यव्रतमारितं आरोग्यजायेततस्यपुत्रवंधुजनैःसह इत्यादित्यव्रतम्
 अश्विनीभीमसंयोगश्चतुर्दश्यांचदाभवेत् आष्टमीभरणीयोगस्तदाभीमव्रतंभवेत् संपूज्यपरयाभक्त्याशिवंपंचो
 पचारतः रकोत्पलप्राशानानुसाम्बाज्यंप्राप्तुयान्नरः इतिभीमव्रतम् रोहिणीबुधसंयोगश्चतुर्दश्यांचदाभवेत्

अष्टम्यांवाहमहासेनवृधत्रतसमागमः शिवः पूज्योविधानेनमहास्तानपुरःसरं महाव्रतीसमोपेतंप्राशयेत्पायसंप्लुतं
 पुवार्षदारपशवोवर्धेततस्यनान्यथा इतिवृधत्रतम् रेवतीगुरुसंयोगश्चतुर्दश्यांयदाभवेत् अष्टम्यांतिष्यसंया
 गादुरुत्रतमिदंभवेत् प्राशनंकपिलाज्यंतुत्राह्नक्षिरसमाश्रितं वागीशत्वमवाप्नोतिव्रतस्यास्यप्रभावतः इति
 गुरुत्रतम् श्रवणंभार्गवयुतंचतुर्दश्यांयदाभवेत् शुक्रव्रतंसदादेविपुनर्वस्वष्टमीयदा संपूज्यपरमेशानंयथावि
 भवविस्तरेः प्राशनंमधुनश्चात्रकर्तव्यंसंयतात्मना महाफलमवाप्नोतिव्रतस्यारयप्रभावतः इतिशुक्रव्रतम् ॥
 भरणीशानियोगस्तुचतुर्दश्यांयदाभवेत् आर्द्रायोगेयदाष्टम्यांतदामंदव्रतंभवेत् शिवंसंपूज्यविधिवत्प्राशनंसस्य
 भवेहि शानिरेकादशस्थोहिफलंयच्छतिशोभनं विरुद्धस्योहिदृष्टश्चतुर्दश्यांयदाभवेत् हेमरूप्यंप्रवालंच
 सुवर्णमौक्तिकंतथा शंखंसतारलोहंचक्रमाद्येनधारयेत् यथासंवदतोवस्त्रमाचार्यायप्रयत्नतः इतिशानिव्रत
 इतिथिनक्षत्रपुक्कानिवारव्रतानि अथनक्षत्रव्रतानि अश्विन्यामश्विनाविष्टादीर्घांयुजायतेनरः व्याधिभिर्मुच्य
 तेक्षिप्रमस्यर्धंव्याधिपीडितः १ भरण्यांयममभ्यर्च्यकुसुमैरसितैःशुभैः गंधादिभिस्तथाशुद्धैरपमृत्युर्विमुच्यते २
 अनिलंशुक्तिकायांतुर्वृद्धिसंपूजितःपरं रक्तमाल्यादिभिर्दद्यादघृतहोमेनचघ्नवं इष्टःप्रजापतिःप्रीतइष्टान्दद्या
 त्पशूंस्तथा रोहिण्यंदेवशार्दूलगोजाविहयकुंजरान् ४ मृगशीर्षेथामोमंजयमारोग्यमेव च ५ आर्द्रायां
 चशिवंपूज्यपशून्विजयमश्नुते सितैःपद्मादिभिर्दिव्यैर्देवतंपायांशुभं शिवदेवताभितिसंबधः ६ पुत्रान्पुन
 र्वंसोदद्याच्चरुणापूजितादिति ७ तिष्येवहृस्पतिर्वाङ्मददातिविपलंधनं ८ भोगांगंधादिभिर्नागाश्रच्छेपायां
 सुखावहः तर्पिताश्चप्रयच्छंतिभक्षार्थंमधुरैःशुभैः ९ रक्षाविपादिदोषेभ्यः प्रीताःकुर्व्युःसदेवहि मघा
 सुपितरःसर्वे हन्यैःकव्यैश्चपूजिताः प्रयच्छंतिघनंधान्यं भृत्यान्पुत्रान्पशूंस्थथा १० पूर्वायांविजयंदद्या

द्रगादेवः सुपूजितः ११ भक्त्याप्रपूजितोदद्यादुत्तरायांतथार्यमा भर्तारमीप्सितं नार्थ्यं सुश्रवरोपितं
 इहजन्मनिचायुष्यं रूपेन्द्रावेण संपदः १२ पूजित सविताहस्तेविश्वेतेजोनिधिः सदा वस्त्रैः पुष्पादिभि
 र्शेवददातिविपुलयन १३ राज्यंतुष्टाचचित्रायांनिः सपत्नं प्रयच्छति १४ इष्टः संपूजितः स्वात्यां तथावायुर्वरं प
 रं १५ इंद्रादीनिंविशास्त्रायां पातरक्तः प्रपूज्यतु धनराज्यं तुल्यं हतेजस्वो निवसेत्सदा १६ रक्तोभन्नमनूराधा
 स्त्विहसंपूज्यभक्तिः प्रियोभवंति सर्वेषां चिरंजीवित्वमाप्नुयात् १७ गुणैः सर्वैश्च संपूर्णः कर्मणा च धनेन च ज्ये
 ष्ठ्यामिद्रमभ्यर्च्यमानवः स्रज्जायेत १८ मूलेन निऋतिर्मिष्ट्वाभक्ष्यं च पललादिभिः पूर्ववत्फलमाप्नोतिस्व
 स्यनिचध्रुवोभवेत् १९ अज्यदृष्टां ब्रुजैः श्वेतैर्हुतापूर्वा सुपर्वत् संतापान्मुच्यतेक्षप्रशारिरान्मानसान् तथा आ
 पादासुतयां विश्वानुत्तरापादयोगतः विप्रान्संपूज्यपुष्पाद्यैः स्वर्गमाप्नोति मानवः २१ श्रवणेतु सितं विष्णुं ज्येष्ठं
 शशक्तिः संपूज्याश्रयमाप्नोति परविजयमेव च २२ धनिष्ठासुवसूनिद्वानभयं जायते क्वचित् महतोपितथा श्वेतैर्ग
 धपुष्पादिभिः शुभैः २३ वरुणशतभिर्द्वर्च्य व्याधिर्मुच्यते विनरः आतुरः पुष्टिमाप्नोति स्वास्थमैश्वर्यमेव च २४ अजं
 भाद्रपदायां तु शुद्धं रफटिकं सन्निभं संपूज्य मुक्तिमाप्नोति नात्र काय्या विचारणा २५ उत्तरायामिह बुद्ध्यं परां शांतिम
 वाप्नुयात् आहिबुद्ध्यं संपूज्य त्यनुषंगः २६ रेवत्यां पूजितः पूषादातिविविधान्पशून् सितैः पुष्पैः स्थितिं च वधू
 ति विजयमेव च २७ एतैर्वैतसमाख्याता यज्ञाः संक्षेपतो मया नक्षत्रदेवतानां च साधकानां हिताय वै भक्त्या विन्ता
 नुसारेण भवंति फलदाः स्मृताः गतुमिच्छेद्यदान्यत्र कार्यं प्रारभ्यमेव च नक्षत्रदेवता यज्ञकृत्वा तत्सर्वमाचरेत् ए
 वं कृते हितं सर्वं यात्राफलमवाप्नुयात् क्रियाफलं च संपूर्णमित्युक्तं भानुना स्वयं यज्ञाभावे जपं कुर्यात् क्रियां कुर्वन् य
 धेप्सितां तदेवतामंत्रजपं इति नक्षत्रदेवता पूजाव्रतानि अथ नक्षत्रपुरुषव्रतम् भविष्योत्तरे यधिष्ठिर उवाच

सुरूपताभनुष्याणांस्त्रीणांचयदुस्तम कर्मणाजायेतेकनतत्समाख्यातुमर्हसि सुरूपाणांसुगात्राणांसुवेपाणांत
धेवच न्यूनतथाधिकंवापियथानांगंप्रजायते समस्तै शोभनैर्गैर्नराःकेचिदूचम काणा कुब्जाश्चजायंतेत्रु
दितश्रवणास्तथा नराणांयोपितांचैवसमस्तांगसुरूपता कर्मणायेनभवतितत्सर्वैकथयस्वमे लावण्यगतिर्वा
क्यानि सतिरूपेमहाभते कुर्वत्यभ्याधिकांशोभांसमस्त.परमोगुणः वाक्यलावण्यसस्कारविलासललितागतिः
विद्वन्नाकुरूपाणांहास्यायैवप्रजायते रूपेहिकारणीभूतकर्मणाप्रयतोभवेत् तस्मान्तमेसमाचक्ष्वकर्मयच्च-
स्वरूपदम् ॥ श्रीकृष्णउवाच ॥ सम्यक्पृष्टत्वयाहीदमुपवासाश्रितनृप कथयामि यथाप्रोक्तं वसिष्ठे-
नमहात्मना वसिष्ठमुपिमासीनंसप्तार्षिप्रवरं द्विजं पप्रच्छारुधतोवैवयैवभवतामम तस्यास्तुपरिपृच्छ-
त्याजगदमुनिस तमः यत्तच्छृणुष्वकौतियमेदंवदतोखिलं ॥ वसिष्ठउवाच ॥ श्रूयतांयदहंपृष्टस्त्वयै-
तद्वरवर्णिनि सुरूपतानृणांयेनयोपितांचैवजायते अनाराध्यतुर्गोविंदमनाराध्यवैकेशवं रूपाधिका-
गुणाःकेनप्राप्यतेन्येनकर्मणा तस्मादाराधनीयोअविष्णुरेवयशस्विनि पारमप्राप्तकामेनरूपसपत्समादिकं
यस्तुवांछतिधर्मज्ञोरूपंसर्वांगसुंदरं नक्षत्रपुरुषस्तेनसपूज्यपुरुषोत्तमः नक्षत्रांगयताहारःसंपूजयति योच्युतं
भक्त्यायोपिन्नरोवापिस्वरूपांगः प्रजायते योपिताहिपररूपंवांछत्याजगत.पतिः सएवाराधनीयोअनक्षत्रां
गोजनार्दनः अरुंधत्युवाच नक्षत्ररूपीभगवान्पूज्यतेपुरुषोत्तमः मुनेयेनविधानेनतत्सनाख्यातुमर्हसि वसि-
ष्ठउवाच चैत्रमासात्समारभ्यविष्णो पादानुपूजनं यथाकुर्वीतपूजांतुतन्निशामयसुव्रते नक्षत्रमेकमेकंवेत्तातःस
म्यगुपोपितः नक्षत्रपुरुषस्यांगपूजयेतविचक्षणः मूलेपादौतथाजघरोहिण्यामचयेच्छनैः जानूनीचाश्विनीयो-
नेत्रापादेचोरुसंज्ञिते फाल्गुनीद्वितयेगुह्यक्रुतिकासुतथाकर्ति पार्श्वभाद्रपदागुमेकुक्षौवैरेवतीपुच श्रनुराधा

खुरःपृष्ठधनिष्ठासुतथानखान् पुण्येमुखतथास्वातादताम्नाभिचपुजयत् आस्यंशतभिषायोगोमघायोगेतुनासि
 के सृगोत्तमागेनयनेपुजयेद्भक्तियोगतः धित्रायोगेगल्लोटचभरणीपुतथाशिरः संपूजनीयंविद्वद्विराद्रायांचत
 थाशिरः उपोषितोरः कृत्वास्तानमभ्यंगपूर्वकं वर्जनीयंप्रयत्नेनरूपघ्नतद्विनिर्दिशेत् पूजयेत्तच्चनक्षत्रनक्ष
 त्रस्यवदैवतं सोमंनक्षत्रराजानंस्वमंत्रैःपूजयेद्बुधः प्रतिनक्षत्रयोगेनरूपघ्नतद्विनिर्दिशेत् पूजयेत्तच्चनक्षत्रं
 नंदद्यात्स्वशक्तिःअंतरायेसमुत्पन्नेसूतकाशौचकारिते उपोष्येवोपावेशेननक्षत्रपुष्पं एवंमघावसानंतुव्रत
 पारं समाप्यते समाप्तेचव्रतदेद्याच्छ्रद्धां सोपस्करांशुभां नक्षत्रपुरुषैर्मपूजयेत्तत्रभक्तिः ब्राह्मणं ब्राह्मणैर्वै
 वस्त्रालंकारभूषणैः श्रद्धायांतुसमासीनोपूज्योमाल्यानुलेपनैः सहाधान्ययथालाभंगांसवत्सांपयस्विनीं छ
 त्रोपानद्युगंचैवचृतपात्रतयैव मंत्रेणनेनविप्रायसुशीलायनिवेदयेत् यथानविष्णुभक्तानां वृजिनंजायते
 क्वचित् यथास्वरूपतारोग्यं सुखं संपदिहास्तुते यथानलक्ष्म्या शयनंतव शून्यं जनाहंन श्रद्धाममाप्यशून्या
 स्तुतथाजन्मनिजन्मनि एवंनिवेद्यतत्सर्वप्रणिपत्यक्षमापयेत् शक्तिहीनस्तुगां दद्याद्भूतपात्रसमन्वितां नक्ष
 त्रपुरुपाख्योर्ययथावत्कथितस्तव यावानार्थ्यत्रकुरुतेसम्यक्संशृण्वतीसती अंगोपांगानि नैवास्याः पादादी
 न्यखिलान्यपि सुरूपाण्यभिजायंते सतजन्मांतराणिवै सर्वाणिचैवभद्राणिशरीरांग्यमेवच संततिमनसः
 प्रीतिरूपंचातीविशोभनं बाह्याधुर्ययथाकांतियच्चान्यदपिवाञ्छति ददातिनक्षत्रपुमान्पूजितश्चजनाहंनः व
 सिष्टेनयथाख्यातं सर्वतते निवेदितं नक्षत्रपुरुषं नाम ब्रतानामुत्तमं येपादजानुजघनो नितंबभारान्
 रुक्मैः प्रकल्प्य सुतनुं पुरुषोत्तमस्य संपूजयंति जितकोपदो विकाराः केति ये ते ननु भवंति सुरूपदेहाः इति भ
 विष्योत्तरोक्तं नक्षत्रपुरुषांगपूजाव्रतम् अथमत्स्यपुराणे कंनक्षत्रपुरुषव्रतम् ॥ सूत उवाच ॥ कैलासशिखरासीन

मष्टच्छन्नारदःपुरा त्रिशूलिनमनंगारि मंगनार्धधरं नारदउवाच श्रीमदारोग्यरूपायुर्भोगसौभा
ग्यसंपदा संयुक्तसत्ववान्विष्णोःपुनान्भक्तःकथंभवेत् नारीचाविधवासर्वगुणसौभाग्यसंपदा क्रमान्मुक्तिप्र
दं देवव्रतं किंचिदिहोच्यतां ईश्वरउवाच सम्यक्पृष्ठत्वया ब्रह्मन्सर्वलोकहितवहं श्रुतसर्वेनयच्चायैस्तद्व्रतं
शृणु नारद नक्षत्रपुरुषं नाम व्रतं नारायणार्चनं पादादिकुट्याद्विधिव द्विष्णोर्नामानकीर्तनं प्रतिमांवास्तु
देवस्य मूलक्षयं धामिपूजयेत् चैत्रमासं समासाद्य कृत्वा ब्राह्मणवाचनं मूलं नमो विश्वधराय वेति पा
दावनंतापचरोहिणीषु जंघोहिपूजयेत् वरदाय चैति द्विजानुनीचां श्वकुमारकक्षे पूर्वोत्तरायादगतं तथै रूनमः शेषा
धेत्यथ पूजनीयो पूर्वोत्तराफाल्गुनीपुहद्वंजमेदुं नमः पंचशराय पूज्यं कटिनमः शार्ङ्गधराय देवं संपूजयेन्नारद-
कृत्तिकासु तथा चैयं द्वादशपदेयं च पाश्चै नमः कोशिनिसूदनाय कुक्षिद्वयं नारदरेवतीपुदामोदरायेत्याभि
पूजनीयं ऋक्षेनुराघासु च माधवाय नमस्तथोरः स्थले मेव पूज्यं पृष्ठं निष्ठासु च पूजनीयमधौ घविधं सकराय तद्वत्
श्रीशंखचक्रासिगदाधाराय नमो विशाखासु भुजाभिपूज्या हस्ते ग्रहस्तौ मधुसूदनाय नमो अभिपूज्यद्रक्तकैटभारैः
पुनर्यथासं वंगुलिपूर्वभागाः सामामर्धाशायनमोभिपूज्यः भुजंगनक्षत्रादिने नखाग्निहंसपूजयेन्मर्त्य
शरीरधातुः कूर्मस्य पादौ शरणं व्रजाभि ज्येष्ठासु कर्णे हरिश्चरनीयः श्रोत्रे वराहाय नमो अभिपूज्य जनार्द
नस्य श्रवणेन सम्यक् पुण्ये मुखं दानवसूदनाय नमो चार्त्तसिंहाय च पूजनीयं नमो नमः कारुण्यमनाय स्वा
तीपुदंताग्रमर्थाचनीयं आस्यं हरेर्भार्गवं दनाय संपूजनीयं द्विजवारुणेन नमोस्तुरामाय मध्यासुनाम्ना संपूजनी
यं रघुनंदनस्य मृगोत्तमार्गे नयनो हि पूजयेनमोस्तुते रामविघ्नाक्ष बुद्धाय शांताय नमोललाटे चित्रासु संपूज्यत
मोमूरारिः क्षिरोभिपूज्यं भरणीषु विष्णोर्नमोस्तु विश्वेश्वरकल्किरूप आर्द्रासु केशाः पुरुषोत्तमस्य संपूजनीया हरये

नमस्ते उपोषितश्चक्षेदिनेशुत्थासंपूजनयोगाद्विजपुंगवास्तु पूर्णव्रतसर्वगुणान्वितायवाग्रपुशीलायचसामगाय
होमीविशालायतवाहुदंडांमुक्ताफलद्रोपलवजमुक्तां गुडस्थपूर्णकलशेनविष्टामर्चाहरैर्वस्त्रगवासहेव शय्यांतथो
पस्करभाजनादियुक्तांप्रदद्याद्विजपुंगवाय यद्यस्त्रियंकिंचिदिहास्तिदेयं दद्याद्विजायात्माहिताय सर्वे मनो
रथान्नःसफलीकुरुष्वहिरण्यगर्भच्युतरुद्ररूप सलक्ष्मीकंसभार्य्यचकांचनंपुरुषोत्तमं शय्यांदद्यान्नमंत्रे
एग्रंथभेदविवर्जितं यथानविष्णुभक्तानांवृजिनंजायतेकचित् तथाशुपरमारोग्यंवमुदयाच्चकेशवः यथान
लक्ष्म्याशयनंतवशून्यंजनादनं शय्यामप्यशून्यास्तुरुष्णजन्मानिजन्मानि एवंविद्यतत्सर्ववस्त्रमाल्यानु
लेपनं नक्षत्रपुरुषज्ञायविप्रायायविसर्जयेत् भुंजीतांतैललवणसर्वैर्क्षेप्वप्युपोषितः इतिनक्षत्रपुरुषमुप्योष्य
विधिवत्स्वयं सर्वान्कामानवाप्नोतिविष्णुलोकमर्हयिते ब्रह्महत्यादिकांकिंचिदिहामुद्रचयत्कृतं आत्मनावा
धपित्वमिस्तत्सर्वनाशमाप्नुयात् इतिपठतिशृणोतिचातिभक्त्यापुरुषवरोव्रतमंगनाथकुप्यात् कलिकलुपानिवारणे
नराणांसकलभूतिफलप्रदंचविष्णोः इतिमत्स्यपुराणेकंनक्षत्रपुरुषव्रतम् अथशैवसौरनक्षत्रपुरुषव्रतम् मत्स्य
पुराणे नारदउवाच उपवासेष्वशक्तानांतदेवफलमिच्छतां अतन्म्यासेनरोगित्वाकिमिष्टफलमुच्यतां ईश्वर
उवाच उपवासेष्वशक्तानांनक्तभोजनमिष्यते अस्मिन्व्रतेतदाप्यत्रश्रूयतांद्विजसत्तम आदित्याराधनंनामय
थावच्छंकरार्चनं येपुनक्षत्रयोगेषुपुराणज्ञाःप्रचक्षते यदाहस्तेनसप्तभ्यामादित्यस्यदिनंभवेत् सूर्यस्यवाथसं
क्रांतिस्तिथिःसासार्वकामिकी उभामहेश्वरस्यार्चां पूजयेत् सूर्यनामभिः सूर्य्योर्द्वीशिवलिंगंचनागृहीत
जयेदतःउमापतेरवेश्यापिनभेदःकिंचिदिष्यते यस्मात्तस्मान्मनुनिश्रेष्ठगृहीशंकरमर्चयेत् हस्तौतुसूर्यायनमोस्तु
पादावर्कायचित्रासुचगुल्फदेशं स्वातीपुंजघंपुरुषोत्तमस्यघोत्रेविशाखासुचजानुदेशं तथानुराधासुनमोभिपूज्य

मूढयंदेवसहस्रभानोः ज्येष्ठास्त्वनंगायनभोस्तुगुह्य

भिद्रायसोमायकटिचमूले

पूर्वोचारापाढयुगेचना

भित्वष्ट्रेनमः सप्ततुरंगमाय तीक्ष्णांशवेचश्रवणे

नकुक्षिस्तनोधनिशुसुविकर्तनाय

वक्षस्थलध्वंतिवि

नाशनायजलाधिपक्षेपरिपूजनयिम् पूर्वोत्तराभाद्रपदद्वयेचवाहूनमश्रुडकरायपूज्यौ

नमोस्तुसप्ताश्वधुरंधराय

साक्षामधीशायकरद्व

यंचसंपूजनीयंद्विजरेवतोच नखानिपूज्यानिताश्विनीपु

नमोस्तुसप्ताश्वधुरंधराय

कठोरधास्त्रेश्वरणी

पुष्टंदिवाकरायेत्यभिपूजनीयं श्रीवाग्निक्रुक्षेवदनेशुमंतं संपूजेयन्नारदरोहिणीपु

मृगतमंगिदशनाः पु

ललाटमंभोरुहवह्ल

ररिः संपूजनीयाहरयेनमस्ते नमः सवित्रेइति शंकरेतुनासाभिपूज्याचपुनर्वसौच

मघासुकर्णावितिगोगणेश

पूर्वासुगो

भाग्यपुण्यक्षेकेवदशरीरधारिणे साष्ट्येणमौलिविबुधप्रियाय

विश्वेश्वरायैतिचपूजनयिनमो

इत्या

ब्राह्मणनंदनायेनेवणिंसंपूज्यतमानिशंभोः अथोत्तराफाल्गुनिभेश्वरौच

विश्वेश्वरायैतिचपूजनयिनमो

इत्या

स्तुपाशांकुशपद्मशूलिन्कपालसर्पेन्दुधनुर्धराय गजासुरानंगपुरांधकादिविनाशशी

नायनमः शिवाय

इत्ये

दिवत्वारितुपूजायित्वाविश्वेश्वरायोतोशरोभिपूज्यं भोक्तव्यमन्नचवितैलशाकंअमांसमक्षारमभुक्तशेषं

सस्थाप्यपात्रेविप्रायसहिरण्यं प्रदा

पयेत्

चंद्रशेतुसंप्राप्तेपारणेतत्प्राप्तेपारणनारदाब्दिके ब्राह्मणान्भोजयेद्भक्त्यागुड

क्षीरघृतादिभिः कृत्वाथकांचनंपद्मपट्टरंगदलांछित

सोपधानांस

विश्वेशसुवर्णरचितांश्रिया आजानोपानहच्छत्रचामरासनदर्पणैः भूषणैरपियुक्तांतांफलवस्त्रानुलेपनैः तस्यानि

धायतत्पद्मफलंकृत्यगुणान्वितं कपिलांवल्लभस्युक्तामतिशीलांपयस्विनीं

हेमशृंगारौप्यसुरांसवत्सांकांस्यदेहनीं

दधानंभोज्येणपूर्वांनैइतिवाचमुदीर्यन् यथैवादित्यशयनमशून्यतवसर्वदाकांस्याधृत्याश्रियाराज्ञातथामेसंतिसिद्धयः

सोपधानांस

सोपधानांस

यथानदेवाश्रयांसितदन्त्यपरमंविदुः तथामामुद्राशेष दुःखंसंसारसागरात् भूततः प्रदक्षिणीकृत्य संभ्र
णम्पविसर्जयेत् शय्यासनादितत्सर्वद्विजस्यसदनंनयेत् नैतद्विशिलायनदाभिकायकुतर्कदुष्टावसमत्सराय
प्रकाशनीयं व्रतामैदुर्मौलैर्यश्चापिनिदामधिकां करोति भक्तायशांतायचगुह्यमेतदस्त्रियमानंदकरंशिवस्य इदं
महापातकहृन्नाणामप्यक्षरंवेदविदोवदंति स्वबंधुषुत्रैश्वर्ययुक्ताः पत्नीभिरानंदयितुः सुराणां ना
भ्यतिरोगनचशोकदुःखं याचपिनारीकुरुतेतिभक्त्या इदंवासिष्ठेनपुराजुनेनकृतंकुवरेणपुरंदरेण संकीर्तना
दप्यखिलानिनाशमायांतिपापानिनसंशयोस्ति इतिपठतिशृणोतिवायइत्यंरविशयनंपुरुहूतवल्लभः स्यात् अ
पिनरकगताम्पिच्छ नशेषांनाभिदिवमातयतीहयः करोति इतिमत्स्यपुराणोक्तमादित्यशयनंनक्षत्रपुरुषव्र
तं अथयोगव्रतानिहेमाद्रौ भविष्योत्तरे विष्कुंभादिपुयोगेषुभवेदेकाशनोनरः योददातिक्रमात्पार्थद्यूतं
१ तेल २ फले ३ क्षवः ४ यव ५ गोधूम ६ चणक ७ निष्पावान् ८ शालितंडलान् ९ लवंगं १०
इधिदुग्धं ११ वस्त्रं १२ कनकमेवच १३ कंबलं १४ गां १५ वपं १६ छत्र १७ मुपानद्युग
मेवच १८ कर्पूरं १९ कुंकुमं २० चैवचंदनं २१ कुसुमानिच २२ लोहं २३ तांब्रं २४ कांस्यं
च २५ रौप्यं चेति २६ युधिष्ठिर स्नातः स्वशक्त्याविधिवत्सर्वपापैः प्रमुच्यते नवियोगमवाप्नोति यो
गव्रतमिदंस्मृतमिति विष्कुंभादियोगव्रते प्रातः स्नात्वाएकाशनव्रतंकुर्ध्यात् धृतादिदानं दद्यात् अत्र
पूजोद्यापनादिसाधारणपूजोद्यापनादिक्रमेणकार्थ्य विशेषस्तुच्यतीपातयोगव्रतैश्चैवः अथच्यतीपातव्रतम्
वाराहपुराणे धरण्युवाच यस्त्वयोक्तेव्यतीपातस्तस्यकर्मवदस्वयत् कस्यपुत्रः कथंपूज्यः पूजिते तत्र किं फलं वाराह
उवाच यदावृहस्पतेभार्यातारांजग्राहशीतगुः मित्रतात्त्राहंतस्यैवस्यजभाष्योद्यहस्पतेः चक्रेचंद्रो न तद्वाक्यं हित

शिक्षासमन्वितं यदारुष्टस्वदादित्योदीत्तद्व्याभ्युदक्षत तावत्सोमोपिरुष्टास्यततो न्योन्यमेवेक्षतां उभयोर्द्विष्टि
 संपतिकृद्भयोसोमसूर्ययोः उद्यदास्योभवदघोरः पुरुषः पिंगलक्षणाः दष्टोष्टदीर्घदशनोभृकुटीकुटिलाननः कपिलः श्म
 श्रुकेशांतो लंबश्रूः सफुरोदरः शिखालोदीर्घजिह्वश्चसूर्योन्नियमसान्नभः समो कुकामस्रोलोक्परवीर्दुभ्यां निवारितः
 क्रोधध्रुवेमांवाधैतक्रत्रैतेपाल्येतमया रवीदूऊचतुः कोपदष्टोनौविघातादतिपाताद्भवानभूत् व्यतीपातस्ततोभी
 मभयान्भुविभविष्यति यस्मिन्कालेत्वदुत्पत्तिस्तदाकल्याणकारिणः व्यतीपातायभद्रतेत्वयि यः पापकारकः तदन्न
 क्षुधितोभुक्ष्वतत्रकोपनिपात्यतां व्यतीपातउवाच नभोवांपितरौमेस्तुक्रोधपातः समेजनः दत्तोभवद्भ्यामधु
 नाप्रसादः क्रियतांमम रविचंद्रवूचतुः स्नानदानजपहोमपूजनयस्त्वदीयसमये समाचरेत् तस्य पुण्यमिह ते प्रसादतो
 नंतमस्तु सुतनेस्त्वनुग्रहः त्वत्कालेतवविदधातिपूजनयस्तस्येष्टंभवतु भवेत्समद्रूप पुत्राद्युर्धनसुखकीर्तिभोगरूप्य
 रोग्याद्यंगुणिजनवल्लभेष्टपूर्वं वाराहउवाच एतस्मात्कारणद्रुमौव्यतीपातोऽप्येतेनरैः आर्चिते च फलं यस्यानंदुं कंच
 समासतः विस्तरेणार्चनफलं गदितुं केन शक्यते यथाच्यते व्यतीपातः सविधिः श्रूयतामिह शुभे व्यतीपातादिने विगा
 ह्येत्संपन्नगव्येन महानदीजलं उपावेशे द्वैपचमानजापकोजपेतशूद्रो व्यतिपातते नमः छादिते तावत्रात्रेण शर्करापू
 रिते घटे कांचनाब्जे प्रतिष्ठाप्यैह ममष्टभुजं नरं अष्टभुजमष्टादशभुजं अस्योत्पत्तिदाक्ये ऽदशभुजत्वश्रवणात् उत्प
 त्तिवाक्यानुसारित्वाच्चाविनियोगवाक्यस्य यथाभगवद्गीतासु च त्वारोमनवस्तथेत्यत्र चत्वारश्चतुर्दशेत्यर्थः गंधपुष्पाक्ष
 तेषूपदीपवस्त्रनिवेदनेऽभक्ष्येभोज्यैः फलैश्चित्रैर्मांसिमार्गेशिरेर्चयेत् नमस्तेस्तु व्यतीपातसोमसूर्यसुतप्रभो यद्दाना
 दिकृतं किंचित्तदन्तमिहास्तु ते इत्युक्त्वा पंचरत्नाढ्यं स पुण्याक्षतमंजलिं प्रक्षिपेत्तत्क्षणादेव सर्वपापशयो भवेत् यदि
 द्वितीयै च दिने व्यतीपातो भवेत्स हि तदा पूर्णपवासस्तुः द्यान्तस्स कलंगुरोः पारणं व्यतिपातं तिकुर्थत्संप्राश्य गोमयं

यथानदेवाश्रयांसतदन्यपरमंविदुः तथामामुद्राशेष दुःखसंसारसागरात् ततः प्रदक्षिणीकृत्य संप्र
णम्यविसर्जयेत् शय्यासनादितत्सर्वद्विजस्यसदननयेत् नैतद्विशालायनदांभिकायकुतर्कदुष्टायसमत्सराय
प्रकाशनीयव्रताभिर्दुर्भौलैर्यथापिनिदामधिकां करोति भक्तायशांतायचगुह्यमेतदस्वयमानंदकरंशिवस्य इदं
महापातकहन्तराणामप्यक्षरंवेदविदोवदति स्वबंधुपुत्रैश्चबलैश्चयुक्ताः पत्नीभिरानंदयितुः सुराणां ना
भ्यतिरोगंनचशोकदुःखं याचापिनारीकुरुतेतिभक्त्या इदंवासिष्ठेनपुराजुनेनकृतंकुवरेणपुरंदरेण संकीर्त्तना
दप्यखिलानिनाशमायांतिपापानिनसंशयोस्ति इतिपठतिशृणोतिवायइत्थंरविशयनंपुरुहूतवल्गुभः स्यात् अ
पिनरकगतान्पितृ नशेषानाभिद्विजमातयतीहयः करोति इतिमत्स्यपुराणोक्तमादित्यशयननक्षत्रपुरुषव्र
तं अथयोगव्रतानिहेमाद्रौ भविष्येत्तरे विष्णुंभादिपुयोगेषुभवेदेकाशनोनरः योददातिक्रमात्पार्थघृत
१ तैल २ फले ३ क्षवः ४ यव ५ गोधूम ६ चणक ७ निष्पावान् ८ शालितंडलान् ९ लवंगं १०
दधिदुग्धं १२ वस्त्रं १३ कनकमेवच १४ कंबलं १५ गां १६ हपं १७ छत्र १८ मुपानद्युग
मेवच १९ कर्पूरं २० कुंकुमं २१ चैवचंदनं २२ कुसुमानिच २३ लोहं २४ तांब्रच २५ कांस्यं
च २६ रौप्यचेति २२ युधिष्ठिर स्नातः स्वशक्त्याविधिवत्सर्वपापैः प्रमुच्यते नवियोगमवाप्नोति यो
गव्रतमिदंस्मृतमिति विष्णुंभादियोगव्रते प्रातः स्नात्वाएकाशनव्रतंकुर्यात् घृतादिदानं दद्यात् अत्र
पूजोद्यापनादिसाधारणपूजोद्यापनादिक्रमेणकार्त्तव्यं विशेषस्तुव्यतीपातयोगव्रतज्ञेयः अथव्यतीपातव्रतम्
वाराहपुराणे धरण्युवाच यस्त्वयोक्तोव्यतीपातस्तस्यकर्मवदस्वयत् कस्यपुत्रःकथंपूज्यःपूजितेनत्रकिंफलं वाराह
उवाच यदावृहस्पतेर्भार्यातारांजग्राहशीतगु मित्रलात्प्राहंतसुध्यस्त्यजभार्यावृहस्पतेः चक्रंयेद्रेनतद्वाक्यंहित

शिक्षासमन्वितं यदारुष्टस्वदादित्योदीप्तदृष्ट्याभ्युद्देशत तावत्सोमोपिरुष्टोऽस्यततोऽन्योन्यमेवैक्षतां उभयोर्दृष्टि
 संपातेऽक्रुद्धयोसोमसूर्ययोः उद्यदास्योभेदघोरः पुरुषः पिंगलेशः दृष्टोऽष्टदीर्घदशनोभृकुटीकुटिलाननः कपिलः शम
 अक्रेशांतोऽलंबभ्रूः सकृशोदरः शिखालोदीर्घजिह्वश्रुसूर्याग्निमसान्नभः समोऽकुकामस्त्रेलोक्यं रवीर्दुभ्यां निवारितः
 क्रोधक्षुधेमांघ्रितैत्रेपात्येतमया रवीर्दुज्यतुः कोपदृष्टोऽनौ विधातादतिपाताद्भवानभूत व्यतीपातस्ततोर्भा
 मभवानभुविभविष्यति यस्मिन्कालेऽवदुःपतिस्तदाकल्याणकारिणः व्यतीपाताय भद्रं तेऽव्ययिभः पापकारकः तदन्नं
 क्षुधितोभुक्षवतत्रकोपोनिपात्यतां व्यतीपातउवाच नमोवापितरोमेस्तुक्रोधपातः समोजनः दत्तोभवद्भ्यामधु
 नाप्रसादः क्रियतांमम रविचंद्रावचतुः स्नानदानजपहोमपूजनंयस्त्वदीयसमयेसमाचरेत् तस्य पुण्यमिह ते प्रसादतो
 नंतमस्तुसुतेस्त्वनुग्रहः त्वत्काले तव विद्यातिपूजनंयस्तस्येष्टंभवतुभवेत्समद्रूप पुत्रार्थुनसुखकीर्तिभोगरूप्य
 रोग्याद्यंगुणिजनवल्लभेष्टपूर्वं वाराहउवाच एतस्मात्कारणद्धूमौव्यतीपातोर्च्यतेनरैः आर्चितेचफलंयत्स्यात्तदुक्तं च
 समासतः विस्तरणार्चनफलगदितुंकेनशक्यते यथाच्येत्येव्यतीपातः सविधिः श्रूयतामिह शुभेव्यतीपातादिनेविगा
 हयेत्संपचगव्यमहानदीजलं उपावसेद्धैपचमानजापकोजपेतशूद्रोऽव्यतिपातेनमः छादितेताम्रपत्रिणशर्करापू
 रितेघटे कांचनाजोप्रतिष्ठाप्यैहममष्टभुजं अष्टभुजमष्टादशभुजं अस्म्योत्पत्तिर्वाक्ये ऽदशभुजत्वश्रवणात् उत्प
 त्तिर्वाक्यानुसारित्वाच्च विनियोगवाक्यस्य यथाभगवद्गीतासु चत्वारोऽमनवस्तथेत्यत्र चत्वारश्चतुर्दशेत्यर्थः गंधपुष्पाक्ष
 तेर्धूपदीपवस्त्रनिवेदनैः भक्ष्यभोज्यैः फलैश्चित्रैर्मार्गसिमांशिरैर्चयेत् नमस्तेस्तुव्यतीपातसोमसूर्यसुतप्रभो यद्दाना
 दिः कृतं किंचित्तदन्तमिहास्तुते इत्युक्त्वापंचरत्नाढ्यं स पुष्पाक्षतमंजलिं प्राक्षिपेत्तत्क्षणदेवसर्वपापशयोभवेत् यदि
 द्वितीयचिद्विनेव्यतीपातोभवेन्महि तंदापूर्णपवासस्तुः द्यात्तत्सकलगरोः पारणं व्यतिपाताते कुट्यांस्त्राश्यगोमयं

अथेकस्मिन्दिनेधात्रिव्यतीपातोभवेद्यादि तन्नवाहितदादत्वाउपवाससमाचरेत् कुर्व्यादेवंमासिमसिव्यतीपातास्त्र
 योदश चतुर्दशेतु संप्राप्तेकुर्व्यादुद्यापनंबुधः व्यतीपाताथस्वाहितक्षीरवृक्षसमिच्चरुं आज्यक्षीरतिलानांचहोत
 वंयेयशंतं शर्करापूणेकुंभंचसहसोपस्करंपरं शय्यामुपस्करैर्युक्तांप्रदद्याद्गतदेशिने वंदेव्यतीपातमहंम
 हांतं रयौदुसुतंसकलेष्टलब्धये समस्तपापस्यममक्षयोस्तुपुण्यस्यचानंतफलंममास्तु इतिसमप्येगुरुः परि
 पुण्यतेकटककुंडलकठविभूषणैः सकलेमवसमप्येययोः दितयदुपलभ्यमिहशृणुतन्नाहि धेनुपयस्विनीदद्यात्सु
 वर्णाविरदक्षिणां तस्मैशय्यांसमासाधसारदारुमर्योदढां दंतपत्राचितांरम्यांहिमपद्मैरलंकृतां हंसतूलींप्रति
 च्छतांशुभगंडोपयानिकां प्रच्छादनपटयुक्तधूपगंधाधिवासितां तांबूलकुंकुमक्षोदकपर्परागुरुचंदनैः दीपको
 पानहच्छत्रंप्रदद्याच्चामारसनं देहातिसूयेलोकायिविमानैरत्नसभ्रैः अप्सरोगणसंभोगैर्यदृत्तगीतविलासिभिः
 गत्वा नलपार्वदुदशतंमोदतंत्रिदशार्चितः तदंतराजराजः स्याद्रूपसौभाग्यभाग्भवेत् कार्याद्वयोगुणपुत्रापुरारो
 ग्यघनधान्यवान् प्रतापज्ञामहैश्वर्ययुक्तोभोगिवहुश्रुतः जनसौभाग्यसंपन्नोयावजन्माष्टकायुतं दशेशतगुणदानं
 तच्छतंमृदिनत्रयेयशतंमृतश्चसंक्रांतौशतंमृद्विषुवेततःयुगादौतच्छतगुणमयेनेतच्छताहतं सोमग्रहेतच्छतंमृतच्छतंमृ
 रविग्रहे अंसंरूपेयंव्यतीपातेदानेवदविदोविदुः व्यतीपातेवधृतौचदानस्यांतोनविद्यतेव्यतीपातोविशेषणसहिशकः
 प्रकीर्तितःउत्पत्तौलक्षणकोटिगुणंभ्रमणताडिकायांतु अंबुदगुणितंपतनेजपदानाद्यक्षयंपतिते जन्मद्वार्वशनाड्
 योभ्रमणत्वेकविंशतिः व्यतीपातस्यपतनंदशसप्तस्थितिर्विदुःसमर्पितंयद्यातिपातकालेषुनःपुनस्त्वद्रविशीतरश्मा
 प्रयच्छतःकल्पशतांबुदनिविर्द्वैततन्नाहिहीयतेकाचित् तस्मान्माहिह्वंयतिपातपूजांकुरुष्वचेर्युप्यमनंतामिष्टं यदि
 स्थिरत्वंतवांछितंचैःसमस्तधारित्वमभीप्सितंते गणयित्वाव्यतीपातेतत्कालेवैत्तियोनरःसर्वपापहरेतस्यभवते

भानुभेधरो पठतिलिखतियः शृणोति च तत्कथयति पश्यति कारयत्यवश्यं रविशशिदिवमाप्यसोऽपि देवैश्चरस
 मयं परिपूज्यमान आस्ते इति वाराहपुराणे कंठ्यतापातयोगव्रतं अथ व्यतीपातव्रतांतरं भविष्ये युधिष्ठिर
 उवाच येन व्रतेन चोर्णेत न पश्येद्यमशासनं परिपृच्छाम्यहं ब्रह्मन्पापघ्नं व्रतमुत्तमं तद्गतं ब्रूहि विप्रैर्बहुलाजगति
 वैकुण्ठां मार्कण्डेय उवाच शृणुराजन्व्रतमिदं ह्येवं श्वेन पुराकृतं तेनैव राज्ञा तद्वत्सूकरा यच दुःखिने एकदा मृग
 यासक्तो हयं श्वो राजसत्तमः श्रुतं श्रुत्वा न राजन् दृष्ट्वा तत्रैव सूकरं दग्धपादकटिं चैव दग्धग्रावमुखोदरं दृष्ट्वा त
 थाविधतनुं कृपां च क्रेदया परः केन कर्मविपोकेन अवस्थां प्राप्तवानयं अहो कष्टमहो कष्टं शूकरेणैह भुज्यते अत्र
 श्यमनुसर्तव्यं कृतं कर्म शुभाशुभं इत्युक्त्वा तत्स्वरूपेण राजा तत्राह सूकर इयती किमवस्थति तन्मम ब्रूहि सूकर त
 च्छुत्वा नृपतेर्वीर्यानि श्रसनसूकराव्रवीत् स्मृत्वा पुराकृतं कर्म प्रत्युवाचा यतनं पं राजन्नासमहं पूर्ववैद्योनि श्वस
 खाभवं आशाकृद्धो न दाताह मां श्रितेभ्यः श्रक्तिचन श्रुताश्चैव हवो धर्माः पुराणश्रुतिचोदिताः तथापि पापबुद्ध्याहन करो
 न्यात्मनो हेतुं आशापाशमनुप्राप्ता भग्नशास्ते विनिर्गताः कृतं तु पापमेवाहनं किंचित्सुकृतं कृतं एकदा तु द्विजः कश्चिद्ब्र
 तं पिपेति गृहं म आगतो याचते मां च न किंचिद्वत्तानहं ततश्च कुपितो विप्रो मम शापमया ददात आशाग्नि
 देह्यते यद्वन्ममांगानि पृथक् पृथक् तथैव तव चांगानि दावाग्निः पुरुषाधम अरण्यनिर्जले देशे निर्जने दुर्मवर्जिते तत्र
 शूकरयो नोत्वं प्रसूतिसमवाप्नुहि प्रसादितो मया विप्रः पुनरप्युक्तं वास्तदा ज्ञानित्वं शूकरत्वेऽपि इत्युक्त्वा यजगाम
 सः तेन शापेन राजेन्द्र शूकरत्वमवाप्तवान् अहं दुःखी तु संजातो निर्जने निर्जले वने राजो वाच केन त्वमुच्य
 ते पापान्मम चक्षेह शूकर केन शक्यो समाकर्तुं तव पापस्य संक्षयः शूकर उवाच अयं तां मम राजेन्द्र मुक्तिः स्या
 येन कर्मणा व्यतीपातव्रतं नाम कृतं राजंस्त्वया पुरा यथामातासु तस्येह सर्वथा हितकारिणी तथाराजन्व्रतमिदं

मिहलोकेपरत्रय यथैवभ्युदितःसूर्यसमग्रचतमोदहेतु इदं व्रतं तथैवह सर्वपापव्यपोहतिसकृत्स्मृतोयथावि
ष्णुर्नापारमनिर्वृतिं ददात्येव न संदेहस्तथाव्रतमिदं शुभ्र शतमिदुक्षयेदानं सहस्रं तु दिनक्षये विपुशतसा
हस्रं व्यतीपाते त्वनंतकं व्यतीपातव्रतस्यास्य विधानं शृणु त्वतः माघे वा फाल्गुने वा पि मासेष्यस्मि न्यथापि वा
व्यतीपातादिने यस्मिन् प्रारभेद् व्रतमुत्तमं तिलपूर्णं शरावं च सगुंडगुरवेऽप्येत एवं द्वितीये दातव्यं तृतीये तु समापयेत्
समृतं पायसं चैव दातव्यं चोत्तरत्रये एवं संवत्सरस्य तैदेव स्यार्धतुकारयेत् शंखचक्रगदापाणि पद्महस्तं हिरण्य
मं वस्त्रपुग्मेन संवेष्ट्य पूजयेद्द्रुहध्वजं गोक्षिरेणैव संपूर्णं कांस्यम्राजनमुत्तमं स्थापयेद्देवदेवस्य स्थानं तत्रैव क
ल्पयेत् शय्यां च सन्निधौ तस्य स्थाप्य देवमनुस्मरेत् अनंतशयनं देवमनंतफलदं भुं लक्ष्म्या समाचिंतयि
त्वा भक्त्या संपूजयेद्गुरुं वैदिकेनैव मंत्रेण जातीपुण्यैः समर्चयेत् पायसेनैव नैवेद्यं देवाय प्रार्थयेद्ब्रती व्यतीपातव्र
तं देवतवानंतसर्वापंतं भवत्वनंतफलदमजन्मनिजन्मनि देवदेवं हृषीकेशं प्रार्थयित्वा ततो व्रती तत्सर्वगुरवे
दद्यात् श्रोत्रावियाय कुटुंबिने व्रतोपदेष्टुं विदुषे ब्राह्मणाय विशेषतः भूमिवाथ सुवर्णवादाक्षिणा तु विधीयते ब्राह्मणा
न्मोजयित्वा तु व्रतमेतत्समापयेत् इदं व्रतं त्वया देव गृहीतं पूर्वजन्मनि स्वर्गापवर्गदं नृणां चानंतफलदं शुभं मु
चयेयं किल्विवात्तस्माच्छुकरत्वात्तसंशयः तेनैव मुक्तो हर्ष्यश्च शंकरं वाक्यमब्रवीत् मया कृतमिदं पूर्वतत्फलतैदं
दाम्यहं एव मुक्ता नृपश्चैष्टः शूकराय फलं ददौ तत्क्षणात्तेन पुण्येन शूरो मुक्ता किल्विष मुक्तः शूकरदेहात्समसर्वा
भरणभूपितः दिव्यविमानमास्थाय वाक्यं चेदमुवाच ह हे जनाः किं जानीध्वं व्यतीपातव्रतोत्तमं इत्युक्त्वा स्व
र्गगः सोऽथ राज्ञो वै पश्य तत्तदा तं दृष्ट्वा विस्मितो भूत्वा राजा पिप्रदधे व्रतं ततो राजा पुरंगत्वा व्रतं च कारय जनान्
सर्वं च कृतं वांस्तत्र व्यतीपातव्रतं शुभं ततो राज्यचिरं कृत्वा देवदेवस्य चाक्रिणः हर्षश्च प्राप्तवांस्तेन विष्णोस्तत्परमं

पदं अतस्त्वं कुरु राजेंद्र व्यतीपातव्रतोत्तमं सर्वपापक्षयकरं नृणां मिह सुखप्रदम् इदं यः कुरुते मर्त्यः श्रद्धाभावसम
 न्वितः सर्वपापविनिर्मुक्तो विष्णुलोकमवाप्नुयात् ययातु पुत्रकामिन्या कृतसालभते सुतान् स्त्रीकामिने ह तद्वत्सलभे
 न्नारीमनुत्तमां व्यतीपातव्रतामिदं व्यतीपातदिने पठेत् ज्ञानबान्धनवान् श्रीमानिहैव च सुखी भवेत् य इदं शृणुया
 द्भक्त्या विष्णुलोकं महिषते इति नारदीयपुराणे कंठ्यतीपातव्रतम् अथ व्रतविधिः तत्र मार्गशोर्पादि शुभ
 मासे यदा व्यतीपातयोगः तद्दिने नद्यादौ व्रती स्नात्वा पावमानादिजप्त्वा संकल्पं कुर्यात् तद्यथा उभेद्येत्या
 दिसंकीर्त्या तमनः निरतिशयै हि कसुखप्राप्तये सकलपापक्षयपूर्वकं दिव्यविमानारोहणी गीतं नृत्यं विलासि अण्णसरा
 गणवीज्यमानसकलभोगयुक्तकल्पकोटिसूर्यलोकनिवासो चरं पुत्रपौत्रादिसकलसंपत्सहितमहदैश्वर्य्यदिगुणयुक्तं
 राजराजन्यकामो यथाभिलषितं कामो व्यतीपातयोगव्रतं करिष्ये इति संकल्प्य गणेशपूजादिसर्वीगनिर्वर्यं
 शुद्धभूमौ पंचरंगोपेतकनलकलशस्थापनप्रकारेण शर्करापरितंता च कलशं प्रतिष्ठाप्य तत्र ताम्रमेये पूर्णपात्रे कांच
 नेनाब्जे श्रद्धादशभुजं कांचनं वतीपातस्वरूपं नाम मंत्रेण प्रतिष्ठाप्य पूजयेत् षोडशोपचारपूजां पुरुषसूक्तमंत्रैः सा
 मान्यपूजा वत्कुर्यात् ततः पंचरत्नान्वितपुष्पांजलिं दद्यात् तत्र मंत्रः नमस्तेस्तु व्यतीपातसोमसूच्यं सुतप्र
 भो यद्वा नादिकृतं किंचित्तदनं तमिहास्तुते इति दत्त्वा यथाशक्ति सुवर्णपुष्पादिसमर्प्य पुराणपठनादि नारात्रि
 नयेत् तद्दिने उपवासं मेव कुर्यात् प्रातः स्नात्वा नित्यं निर्वर्त्य देवं संपूज्य तत्पठितसुवर्णसाहितं तस्मै दत्त्वा द्वा
 ह्यण्णपुरस्सरः स्वयं भुंजीत एवं मासि मासि व्यतीपातदिने व्रतं त्रयोदशं व्यतीपातपञ्चतंत्रं कृत्वा चतुर्दशे व्यतीपाते
 कुर्यादुद्यापनं नरः इति कथायामुक्तं तद्यथा पूर्वोक्तं संकल्पति आचरितं व्यतीपातव्रतस्य सांगता पूर्वकथं योक्तुं फ
 लसिद्धये व्यतीपातव्रतोद्यापनं करिष्ये इति संकल्प्य आचार्यकृत्वा सर्वतो भद्रकलशे ताभ्ययं पूर्णपात्रं शर्करासिद्धि

तानेधाय तत्राष्टादशभुजसौर्वण्यव्यतीपातविग्रहसंपूज्य आग्नेप्रतप्य तत्रप्रधानं व्यतीपातं
 पायससघृतातिलपुष्पफलद्रव्यचतुष्टयेन प्रत्येकमष्टोत्तरशतसंख्याकाहुतिभिः ब्रह्मादिदेवताश्चैककयाज्याहुत्या
 यक्ष्ये एवं होमं संपाद्य ततः आचार्यसंपूज्य तस्मै सोपस्करां शय्यां पीठचट्यात् तत्र मंत्रं वेदव्यतीपातमहं
 महोत्तरवाटुसूक्तं कलशसिद्धिं समस्तपापस्य मम क्षयोऽस्तु पुण्यस्य वृद्धिर्मम सर्वदास्तु इति दत्त्वा व्रतपूर्तये गां च
 दत्त्वा ब्राह्मणान् भोजयेदिति अथ प्रकारान्तरं नारदीयपुराणोक्तव्यतीपातव्रतविधानं उभयव्यात्मनः सक
 लपापक्षयपूर्वकं भाष्टीद्वयनंतरां वज्रपुण्यसायुज्यकामव्यतीपातव्रतं करिष्ये व्यतीपातदिने प्रातः स्नानादिकृत्वा
 पंचरंगोपेतव्यागोक्षरिपूरितकांस्यभाजनं चतुर्भुजचक्राद्याधुपेतसौवर्णपद्महस्तलक्ष्म्यान्वितं विष्णोरश
 टमसीति मंत्रेण संस्थाप्य जातीपुष्पादिना पुरुषसूक्तेन संपूज्य शंकरोपेतं पाथसोपहारं निवेद्य देवप्रार्थयेत्
 व्यतीपातदिने देवतवसवसंमर्पितं भवत्वन्तं फलदमजन्मनिजन्मनि ततो द्विजं संपूज्य तिलपूर्णशरां वंस
 गुंडं ससुवर्णं दत्त्वा सोपस्करां शय्यां पीठां च दत्त्वा ब्राह्मणान् भोजयित्वा भुंजत इति व्यतीपातपुरःसराणि यो
 गव्रजानि व्यतीपातयोगे ब्रह्मांडदानमुक्तनारदीयमत्स्यपुराणं च ब्रह्मा ब्रह्मांडमाहात्म्यमधिकृत्या व्रतीः पुनः
 तद्ब्रह्मांडपुराणं ब्रह्मणाममुदाहृतं यो हि दद्याद् व्यतीपाते ऊर्णवस्त्रयुगान्वितं राजसूयसहस्रस्य फलमाप्नोति
 मानवः इति ब्रह्मांडपुराणदानं अथ ववादिकरणव्रतानि शुक्लप्रतिपदायाः परार्धमारभ्य ववादिसप्तकरणा
 नि प्रतिपत्तिभिः भागद्वये करणद्वयं भवति तानि च वव वालव कौलव तैतिल गर वणिज विष्टिरिति सप्तचकर
 णानि एतानि च कृष्णपक्षचतुर्दशी पूर्वाध्यावद्भवति कृष्णचतुर्दशी परदलादारभ्य शकुनिकरणं भवति अमा
 वास्यादलद्वयं चतुष्पदनागार्ये करणे भवतः शुक्लप्रतिपदायाः पूर्वार्धे किंस्तु करणं भवति अथैवां व्रताविधानं

हेमाद्रौ मोर्धगुक्कपक्षप्रतिपदोत्तरभागेनवकरणोपवासः कलशेताच्चपात्रनिघाय तत्रकर्धमेतमुवर्णप्रतिमा
यानच्युतगंधादिभिः पूजयित्वा अष्टाक्षरमंत्रजपेत् एवंषड्वारं व्रतं कृत्वा सप्तमेउद्यापनंकुठ्यार्थात् सप्तब्राह्म
णान्भोजयित्वा दक्षिणां दद्यात् एवंवालयादिविधेतेषु सप्तकरणेषु व्रतंकुठ्यार्थात् एवंकंतराजसूयाश्वमेधयोः फले कथां वि
भवतीति अर्थं भविष्योत्तरोक्तं ब्राह्मत्रिमुत् युधिष्ठिर उवाच भद्रानामेति काप्येयथा कथा पूज्यते नरैः शनैश्चरस्य भगिनी
धानं कितस्य व्रतं तस्य मम कथ्यतां श्रीकृष्ण उवाच सुता मातृदंडे वस्य छायायां जनिता पुरा शनैश्चरस्य भगिनी
सा सादयै भयं करी साजातमात्रा भुवनग्रस्तं समुपचक्र मे निर्यार्थित्यदि काव्यै पिकाश्चिन्नस्य पुरः स्थिता विघ्नक
रोति त्वपतो भुंजानस्य स्थितस्य च सर्वविघ्नकरी रौद्रा समाजोत्सवना शिनी नित्योद्देग करी पार्थिविना शयति या
जगत् तनुदुर्विनयासकां दष्टुदेवो दिवाकरः चितयामास कस्यापि यच्छास्येनां समुपमं कन्यादुर्विनयाद्देहे
पितादोषेण गृह्यते तस्मात्सर्वप्रयत्नेन कन्यादियां वजानता चित्यवमशुभां भद्रां यस्य यच्छतितारविः जनय
त्यपविलंयं सुराक्षसां किन्नरं मडपं मंडपारं भविना शयति तत्क्षणात् सविता चितयामास कस्येयं दत्ताप्येपातु सौख्या
विरूपदुष्टरुदयागं हं भास्यात्रिपादिका ऊर्ध्वरोममहादंष्ट्रास्वेच्छा चारविहारीणी दत्ताप्येपातु सौख्या
य भवती हि नाकं च न एवं चितं कं यदेव आस्तेयावद्वि वस्यति तावत्तया जगत्सर्वं दुष्टया स भिद्रुतं अथाज
गानसं वितुः पार्थैव ब्रह्मांडं संभवः उपालंभं ददौ चाथा विष्टदौ घामशेपता भास्करस्तमुवाचे दंस्वयं भूमे वने श्वरः भ
वान्कर्त्ता च हंतो च कस्मादेवं प्रभापते एवमुक्तस्तदा ब्रह्मा भास्करेणामितद्युतिः उवाच विष्टिमाना व्यश्रुणु भद्रं यो दित
करणैः सह वर्त्तस्व ववालवकौलवैः सप्तमं द्वेदिनं प्राप्तेयदष्टौ कुरुष्व तत् यावा प्रवेशमांगल्यं कृपिवाणिज्यकादिकं
पूज्यामुरासुराणां लां दिवसां हं भ

विप्रयति उल्लाप्येयप्रवर्तितभद्रात्वाभिर्भयानराः तेषां विनाशयशुभं कार्यं सुनिश्चितं एव मुक्तागतो ब्रह्माभद्रा
 पिभूय नवयं यश्चाभेदं तद्दद्याभीषयं नीसुरासुरान् एव मेपासमुत्पन्ना विष्टिरिष्ट विनाशिनी निवेदितयं कौतियत
 त्मानां परिचर्जयेत् सिंहग्रीवासप्तभुजात्रिपदापुच्छसंयुता खरोत्तमांगवदनाप्रेतारूढाकृशोदरी ज्वलद्भक्षुःसदधती
 हस्तेः पाशासिगक्तिकाः नरमुंडाश्चमालाश्चमुद्राः सप्तविधास्मृताः सजलजलदवर्णादीर्घनासोष्टदंष्ट्रा विपुलहनुकपो
 लापिडकोदंद्गंधा ग्रानलशतसहस्रं चोद्गिरंतीसंमतात्पततिभवनमध्ये कार्यनाशाय विष्टिः १ भानोः सुतो कतुशताग्र
 जाता रुशांगपटिः सततं कुचला देर्धेन्युकाकरणांतं संस्था विष्टिस्तु सर्वत्र विवर्जनीया २ मुखे स्याद्द्व्यटिकाः पं
 चदंष्ट्रफेठपदास्तिपते हृदि चैकादशप्रोक्ताश्च तस्त्रोनाभि मंडले पंचकट्यांतु विज्ञेयाः पुच्छेति स्त्रो जयावहाः मुखे कार्यं
 विनाशाय ग्रीवायां घननाशिनी हृदि प्राणहराज्ञेयानाभ्यां तु कलहादहा कट्यामर्थपरिभ्रंशो विष्टिपुच्छे ध्रुवं जयः
 एयिष्यां पानिकाव्याणि अशुभानि शुभानि च तानि सर्वाणि सिद्ध्यति विष्टिपुच्छे नृपोत्तम यमानिले दुक्कुरे
 शयान्यवातं द्रक्कुमान् संस्था समान प्रहरं विष्टुष्टमुखं यतः करालं निदिनी शैश्रासुमुखी दुर्मुखी
 तथा त्रिशिराभैरवीहंसीत्वष्टाः धन्यात्वधोमुखी भद्रामहामारी खरानना कालरात्रिर्महारा
 विर्विष्टिभ्यः कुलपुत्रिका भैरवी च महाकाली असुराणां दायं करी द्वादशैतानि नामानि प्रातरुत्थाय यः पठेत् न च
 व्याधिभयं तत्स्थरोगी रोगात्प्रमुच्यते ग्रहाः सर्वे नु कलास्युर्न च विघ्नादि जायते रणे राजकुलं धूतैः सर्वत्र विजयो भ
 वेत् यश्च पुजयेत् नित्यं शास्त्रोक्तविधिनारः तस्य सर्वार्थसिद्धिस्तु जायते नात्र संशयः तस्माद्रेण कौतियवर्ज
 नीया फलार्थनायेनोपवासविधिना व्रतेन च युधिष्ठिर पूजिता तोपमाया तितदेव कथयामि ते यस्मिन् दिने भवेद्भ
 द्रात्सिन्नहनिभारत उपवासस्य नियमं कथ्यां नारीनरो यवा यदि रात्रौ भवेद्दिष्टिरेकभंकां दिनत्रयं कार्यं स्ते

नोपवासः स्यादिति पौराणिकाविदुः प्रहरस्योपरियदादिवाविष्टिः प्रजायते उपवासस्तदाकार्य एकभक्तमतो
 न्यथा सर्वोपधिजलैः शुद्धैः सुगंधामलकैस्तथा नद्यातडागेथगृहे स्नानसर्वदशस्यते देवान्पितृन्समभ्यर्च्यते
 तोदभर्मर्योशुभां विष्टिक्त्वापुष्पधूपैर्नैवेद्यादीभिरर्चयेत् होमनामभिर्विष्टेः शतमष्टोत्तरं नृप भुंजीतदत्त्वावि
 ायतिलान्पायसमेवच सतैलं कृशारं भुक्त्वा पश्चाद्भुज्जीतकामतः छायासूर्यसुतेदिविविष्टेष्टार्थनाशिनी पूजि-
 तासिमयाभक्त्याभेद्रेभद्रप्रदाभव उपोष्याविधिनानेनदशसप्तयथाक्रमात् उद्यापनंतः कुर्यात्पूर्ववत्पूज्यभान
 वीं स्थापयित्वायसेपीठेशरान्नं निवेदयेत् परिधायं कृष्णयुगस्तुत्वामंत्रेणात्पुनः ब्राह्मणाय पुनर्दद्याच्छोहैत
 लतिलांस्तथा कृष्णांसवत्सांगामेकांतैथैकृष्णकंबलं दक्षिणांचयथाशक्त्यादत्त्वाभद्रां विसर्जयेत् यएवंकुरुते
 पार्थसम्यग्भद्राव्रतं नरः विघ्नो न जायते तस्य कार्यारंभे कदाचन राक्षसावापि शाचावापुतनाशा किनीग्रहाः नर्प
 दुर्घतितं मर्त्ययोभद्राव्रतमाचरेत् न चैष्टिवियोगः स्यान्नहानिस्तस्य जायते देहति यातिस पदं भास्करस्य न संशयः
 सूर्यात्सजातिभयदाभग्निनीशयेन र्यामत्योन्मथ्यतिरपाकरणक्रमेण तां कृष्णाम् सुरमुखीं समुपोष्य विष्टिमिष्टार्थ
 सिद्धिं नुद्योपिनरोभ्युपैति ॥ इति भविष्योत्तरां कंभद्राव्रतम् अथ तत्रैवोक्तं भद्राव्रतं तं ॥ कृष्ण उवाच ॥
 अयान्यदपि ते वच्मि विष्टिव्रतमनुगमं यत्कृत्वा विष्टिर्न स्याद्भयं कापि यधिष्ठिर सुकरं सुगुणं चेष्टं सर्वकामार्थदं नृ
 णां परंप्रीतिकरं भानोः सर्वविघ्नोपशान्तिदं मार्गशीर्षे सलेपक्षेत्र्यारंभे द्रुघः संपूज्य ब्राह्मणं श्रेष्ठविष्ट्या दौ भ
 रतर्पणं प्रागुक्तं पूज्यतां दिव्यं मंत्रमेतदुदीरयेत् भद्रे भद्रायेतं भद्रं करिष्ये व्रतामित्यहं निर्विघ्नं कुरु मे देविकार्यं
 सिद्धिं विभावय सुस्नातः पूज्यतामेवं ब्राह्मणं च स्वशक्तितः ततो भुंजीत राजेंद्रयावद्भद्रान् जायते अथ चति
 पिभद्राया कामतो काम्यतः शुचिः नार्कचिद्भक्षयेत्त्राज्ञो याद्भद्रा प्रवर्तते अनेन विधिना पार्थ प्रतिभद्रं समाच

रेत् नरोवायदिवानारीसर्वकामार्थासिद्धये संवत्सरेनुसंपूर्णप्रतिमांकारयेद्बुधः लोहांशिलाभयैवापि
 दारुजांचस्वशक्तिः शक्त्याचोषापनंकृत्वास्थापयेत्स्वायथाविधिपूजयेद्भक्तिमान्विश्रोमंत्रैरेभिरुदारधीः पूजि
 तासियथापूर्वसिद्धेणधनेनच विष्णुनाशंकरेणाथतथात्वांपूजयाम्यह निर्विघ्नेनार्थसंसिद्धिर्यथातेषां
 तापुरा तथामयापिभक्त्यभद्रेत्वंभद्रदाभव अज्ञानादथवादप्पात्त्वामुल्लङ्घ्यकृताहेयत् तत्क्षमस्वाशु
 भोमातर्दानस्यशरणार्थिनः इतिकुल्याचथाशक्त्यावित्तशाठ्यविवर्जितः अशक्तःपरकोयांवापूजयित्वानरा
 धिप आभवेलेखजांकृत्वाविधिनिष्पादयेद्बुधःएवंहेकुरुतेयस्तुभक्त्याभद्राव्रतंनरः भद्रायामपिकाव्याणित
 स्यासिद्ध्यसंशयं इहलोकेसुखंभुक्तादीर्घायुर्व्याधिर्वर्जितः ततोतत्त्वगतिंप्राप्यमोदतेसुरराडिव एतत्पुराम
 हेंद्रेणचोर्णवृत्रजिघांसया विमानार्थिकुर्वरेणनीतंयत्त्रिदशारिणा शंभुनाविपुरांतायपांचजन्यायविष्णुना भ
 द्रासुभद्रंभवतीहेतयैभक्तिपूर्वकमिदंव्रतमादरेण भद्राभिधानमभिधायमनोगंगेकुर्वन्तेवृजिनमेवनचाप्नुवन्ति
 इतिभविष्योत्तरोक्तंद्वितीयंभद्राव्रतम् स्वस्ति श्रीरणवीरसिंहधरणीपालोवदान्याग्रणीर्नानाशास्त्रविचारसार
 रसवित्सद्वृत्तसंरक्षकः धर्माधर्मविभागकृतद्रुपतेःपादांबुजाचार्योर्तोजीयात्पुत्रकलत्रमित्रसहितः संपालयन्क्ष्मां
 चिरम् १ रणवीरसिंहभूषे शकारितेकृत्यसागरेअभूत्संक्रांतिवारादिकृत्यरत्नसमुच्चयः इतिश्रीभक्तसूर्यवंशावतं
 सरधुकुलतिलकश्रीरणवीरसिंहमहाराजकारितेकृत्यरत्नाकरेसंक्रांतिवारादिकृत्यरत्नसमुच्चयः समाप्तः

नंदिकेश्वर उवाच ॥ अथातः संप्रवक्ष्यामि व्रतषष्टीमनुत्तमां रुद्रेणाभिहितां दिव्यां महापातकनाशिनीं न
 क्तमद्चरित्वा तु गवासां धेनुकुटुंबिने हेमचक्रां त्रिशूलचदद्याद्विप्राय वा ससी शिवारुद्रौ न तोस्मोति शिवलोके मही
 यते एतदेव व्रतं नाम महापातकनाशनम् ॥ इति देवव्रतम् ॥ यस्त्वेकभक्तेन समाक्षिपेद्देमवृषान्वितां दत्त्वा
 तिलमयैर्धेनुं स याति शंकरपदं एतच्छिवव्रतं नाम पापशोकविनाशनम् ॥ इति शिवव्रतम् २ यस्तु नीलोत्पलं
 हेमशंकरपात्रसंयुतं एकांतरितनकाशो समातेवृषसंयुतं स पदवैष्णवं याति लोलाव्रतमिदं स्मृतम् ॥ इति लो
 लाव्रतम् ॥ ३ आपाढादिचतुर्मासमभ्यंगं व्रजेन्नरः भोजोपस्करं दद्यात्स याति भुवनं हरः जर्जरीतिकरं
 नाम प्रीतिव्रतमिदं होच्यते ॥ इति प्रीतिव्रतम् ॥ ४ वर्जयित्वा मधोयस्तु दधिक्षीरघृतैश्च वान् दद्याद्वस्त्राणि
 सूक्ष्माणि रसपात्रैः सुसंवृतं संपूज्य विप्रमिथुनगौरीमप्रीयतामिति कल्पविष्णुपदे स्थिता विशोकः स्या
 द्युमाद्वृषः एतत्कामव्रतं नाम सदाशोकविनाशनम् ॥ इति कामव्रतं नाम गौरीव्रतम् ॥ ५ आघाढादो व्रतीय
 स्तुवर्जयेन्नखकत्तनं वार्त्ताकांश्च चतुर्मासानथसापिघटादिकं कार्त्तिकयांतं पुनर्हेमं ब्राह्मणाय निवेदयेत् सरुद्र
 लोकमाप्नोति रुद्रव्रतमिदं स्मृतम् ॥ इति रुद्रव्रतम् ॥ ६ वर्जयेद्यस्तुष्पाणि हेमं तेशिशिरावृतं पुण्यत्रये तु वा
 रुण्यां कृत्वा शस्त्राथकांचनं दद्याद्विकाले वेलायां प्रीयितां शिवकेशवौ दत्त्वा परंपदं याति सौम्यव्रतमिदं स्मृतं
 इति वारुण्यां सौम्यव्रतम् ॥ ७ ॥ फाल्गुनादि चतुर्मासां लवणं यस्तुवर्जयेत् समोत्थय नंद्याद्द्रुहं चोपस्करान्वि
 तं संपूज्य विप्रमिथुनं भवानीप्रीयतामिति गौरीलोके वसोन्नित्यसौभाग्यव्रतमुच्यते ॥ इति सौभाग्यव्रतम् ॥ ८

संख्यामोन्नतः कृत्वा समातिघृतकुंभकं वस्त्रयुग्मतिलघटांवाह्मणायनिवेदयेत् सारस्वतपदंयातिपुनरावृ
 त्तिदुर्लभं एतत्सारस्वतं नामरूपविद्याप्रसाधकम् ॥ इति सारस्वतव्रतम् ॥ ९ लक्ष्मीमभ्यर्च्यपंचम्यामुपवासी
 भवेन्नरः समातिहेमकलशं दद्याद्धेनुसमन्वितं सर्वेष्णवंपदंयातिलक्ष्मीवान्स्याच्च जन्मनि एतत्संपद्व्रतं नाम सर्वपाप
 प्रणशनं इति संपद्व्रतम् १० कृत्वापलेपनं शंभोरग्रतः केशवस्य च यावद्वन्द्वं पुनर्दद्याद्धेनुं कालघटान्वितं
 जन्मायुतं शतायुः स्यात्ततः शिवपुरं ब्रजेत् एतत्सर्वव्रतं नाम सदापापविनाशनम् इति सर्वव्रतम् ११ अश्वत्थभारुक
 रंगंगाप्रणम्यैकत्रवाग्यतः एकभक्तं नरः कुर्याद्वन्द्वमेकं विमत्सरः व्रतं तं विप्रमिथुनं पूज्य धेनुत्रयान्वितं दृक्षेहि
 रणमयं दद्यात्सोऽश्वमेधफलं लेभेत् एतत्कीर्तिव्रतं नाम भूरि कीर्तिफलप्रदं इति कीर्तिव्रतम् १२ घृतेन स्नपनं कुर्या
 च्छभैर्वैकेशवरूपेणा श्रक्षताभिः समंकुर्यात्पद्मगोमयमंडले समातिहेमकमलं तिलधेनुसमन्वितं शुद्धमष्टांगु
 लं दद्याच्छिवलोके महीयते सामगायततश्चैव सामव्रतमिहोच्यते इति सामव्रतम् १३ नवम्यामेकभक्तं च
 कृत्वा कन्याश्वशक्तिः भोजयित्वा समा दद्याद्धेनुं कांचनवाससी हेमसिंहं च विप्राय दत्त्वा शिवपदं ब्रजेत् जन्मा
 बुद्धं मरूपः स्यात्तद्विभ्रापराजिनः एतद्द्वारव्रतं नाम नैवारीणां मुखप्रदं इति वीरव्रतम् १४ यावत्समाभवेद्य
 स्तुपंचदश्यां पयोव्रतः समाप्ते श्राद्धदद्याद्वावः पंचपयस्विनीः वासांमिच पिशंगा निदधि कुंभयुतानि च स्याति
 वैष्णवलोके पिण्डांतरयेच्छतं कल्पांतराजराजः स्यात्पितृव्रतमिदं स्मृतं इति पितृव्रतम् १५ चैत्रादि चतुरो
 मासान्जलं दद्यादयाचितं व्रतं तेन णिकं दद्यादन्नवस्त्रसमन्वितं तिलपत्रां हरिणं च ब्रह्मलोके महीयते कल्पां
 ते भूषति भूयादानंदव्रतमुच्यते इत्यानंदव्रतम् १६ पंचाभ्युतेन स्नपनं कृत्वा संवत्सरं भोः वत्सरं ते पुनर्दद्यात्सु
 वर्षविधिवन्नरः विप्राय दद्यात् शंखं च सपदंयात् शंकरं राजा भवति कल्पांतघृतिव्रतामिदं स्मृतम् इति घृतिव्रतं १७

अर्चयित्वा पुनर्मांसमवदति गोप्रदो भवेत् तद्वह्नेमग्नं दद्यात्सोऽश्वमेधफलं लभेत् अहिंसाव्रताभिर्युक्तं कल्पति भू
 पतिर्भवेत् ॥ इत्यहिंसाव्रतम् ॥ १८ माघे मास्युषसि स्नानं कृत्वा दांपत्यमर्चयेत् भोजयित्वा यथाशक्त्या मा
 ल्यवस्त्राविभूषणैः सूर्यलोके वस्त्कल्पं सूर्यव्रताभिर्दंस्मृतम् ॥ इति सूर्यव्रतम् ॥ १९ आपाढादि चतुर्मासंप्रातः
 स्नायी भवेन्नरः विप्रपुत्रो भोजनं दत्त्वा कार्तिक्या गोप्रदो भवेत् सर्वेष्वपदं यतिविष्णुव्रतम् ॥ इति विष्णुव्रतम्
 ॥ २० अयनादनं यवद्वर्जयेत्पुण्यसर्पिणी तदंतपुण्यदानानि घृतधेनवासहैव तु दद्यात् शिवपदं याति विप्र
 यघृतवाससी एतच्छीलव्रतं नाम शीलारोग्यफलप्रदम् ॥ इति शीलव्रतम् ॥ २१ संध्यादीपप्रदो यस्तु समौ लवि
 वर्जयेत् समाप्ते दीपिकां दद्याच्चक्रशूले चर्चने वस्त्रयुग्मं च विप्राय सतेजस्वी भवेदिह रुद्रलोकमवाप्नोति दोषव्रतमि
 दं स्मृतम् ॥ इति दोषव्रतम् ॥ कार्तिकादि दृतीयायां प्राश्य गोमूत्रयावकं नक्तं चरेददमेकं समांतं गोप्रदो भवेत् गौरी
 लोके वस्त्कल्पं पततोरं राजा भवेदिह एतद्द्रव्रतं नाम सदा कल्याणकारकम् ॥ इति भद्रव्रतम् ॥ २३ वर्जयेच्चैत्रमासे पुसदा
 गंधानुलेपं न शुक्तिं गंधभृतां दत्त्वा विप्राय सितवाससी वारुणपदमाप्नोति दृढव्रतमिदं स्मृतम् ॥ इति दृढव्रतम् ॥ २४
 वैशाखे पुष्पलवणे वर्जयित्वा नुगोप्रदः भूत्वा विष्णुपदे कल्पं स्थित्वा राजा भवेदिह एतत्कातिव्रतं नाम कात्तिकीर्तिफ
 लप्रदम् ॥ इति कातिव्रतम् ॥ २५ ब्रह्माणं कांचनं कृत्वा तिलराशि समन्वितं अहं तिलप्रदो भूत्वा बालं सत
 प्य सद्भिर्जनं सपुत्र्य विप्रदांपत्यौ मा ल्यवस्त्राविभूषणैः शक्तिस्त्रिपलादूर्ध्वं विश्वात्मा प्रीयतामिति पुण्ये द्विपद्म
 शयनं ब्रह्मया ल्यपुनर्भवं एतद्ब्रह्मव्रतं नाम निर्वाणफलदं नृणाम् ॥ इति ब्रह्मव्रतम् ॥ २६ यश्चोभयमुखीं दद्यात्प्रभूतक
 नकावृतां दिनं पोव्रतास्तिष्ठेत्स याति परमं पदं एतद्धेनुव्रतं नाम पूनराब्धतिदुर्लभम् ॥ इति धेनुव्रतम् ॥ २७
 अयं पोव्रतः स्थिताकांचनं कल्पयादं पपलादूर्ध्वं यथाशक्त्या तं दुर्लभं संपुतं दत्त्वा ब्रह्मपदं याति कल्पवृक्षव्रतं स्मृतं

शर्वपदमवाप्नोति त्रैयंबकमिदं व्रतम् इति त्रैयंबकव्रतम् ४४ सप्तरात्रोपितो दद्याद् द्यूतकुंभद्विजाय च द्यूतव्रतमिदं प्रा
 हुं त्रैलोक्यफलप्रदम् इति द्यूतव्रतम् ४५ आशाकाशेः समं दद्याद्धेनुमंत्रणपात्वनो शकलोकैव सेत्कल्पमिदं मि
 द्रव्रतं स्मृतम् इतींद्रव्रतम् ४६ अनग्निपक्रमश्नाति तृतीयायां तु योनरः गां दत्त्वा शिवमभ्यति पुनरायति त्रिजितं इ
 दमानंदं कृपुसां श्रेयो व्रतमिदं स्मृतम् इति श्रेयो व्रतम् ४७ हैमं पलद्वयाद्ध्वरथनश्च युगान्वितं एतन्कृत्वोपवासी
 स्याद्विविकल्पयशतवसेत् कल्पति राजराजः स्यादश्वव्रतमिदं स्मृत इत्यश्वव्रतम् ४८ तद्वद्वेगमगधदद्यात्कार्तिकयां
 संयतो नरः सत्त्वलोकैव सेत्कल्पसहस्रमथ भूपतिः भवेदुपोपितो भूत्वारथव्रतमिदं स्मृतम् इति हरि रथव्रतम् ४९
 मुखवासं परित्यज्य समातिगो प्रदो भवेत् यक्षाधिपत्यमाप्नोति सुखव्रतमुच्यते इति सुमुखव्रतम् ५० चांद्रः
 यणंतु य कुर्व्याद्धिमचंद्रं निवेदयेत् चंद्रलोकफलप्रदं चंद्रव्रतमिदं स्मृतं इति चंद्रव्रतम् ५१ ज्येष्ठे पंचतपा सायहमेधे
 नु प्रदो दिवं यात्यष्टमः चतुर्दश्यां रौद्रव्रतमिदं स्मृतं इति रौद्रव्रतम् ५२ सकृद्व्रतानकं दद्यात्तृतीयायां शिवालये समा
 ते धेनुदेयातिभवानी व्रतमुच्यते इति भवानी व्रतम् ५३ माघमास्यार्द्रमासः स्यात्सप्तम्यां गोप्रदो भवेत् द्विविकल्पमु
 ित्येह राजा स्याद्भुवनत्रये इति भुवनव्रतम् ५४ त्रिरात्रोपोपितो दद्यात्फाल्गुन्यां भुवनं शुभं त्र्यादित्यलोकमाप्नो
 ति धामव्रतमिदं स्मृतं इति धामव्रतम् ५५ त्रिसंध्यं ज्येष्ठं पत्न्योरुपवासी विभूषणं ददेद्दाममवाप्नोति मोक्षमैन्द्रव्रता
 दिह इत्येन्द्रव्रतम् ५६ दद्यात्सितद्वितीयायां निंदं लवणभाजनं समातिगो प्रदो याति विश्वामं शिवमं दिरे कल्पति राज
 राजः स्यात्सोमव्रतमिदं स्मृतं इति सोमव्रतम् ५७ दशम्यामेकमाशौ समाति दशधेनुः दिशश्च चान्दी दद्याद्वा
 द्वां द्वाधिपतिर्भवेत् एतद्विश्वव्रतनाम महापातकनाशनम् इति विश्वव्रतम् ५८ पंचपंचदशीः स्थित्वा एकः
 केन मानवः संपूज्य पूर्णमा देवां लिखित्वा चंदनेन च ततः पंचघटान् पूर्णान्पयोदधिघृतेन च मधुना सितखंडेन

इतिकक्षपुश्व्रतं २८ शक्तितस्त्रिपलादूर्ध्वमर्हकलाचकांचनो दिनपयोव्रतास्तिष्टेदुल्लोकेमहीचते धराव्रतमि
 दं प्रोक्तं सत्कल्पशतानुगं इति धराव्रतम् माघे मास्य चैत्रे वा गुडधेनुप्रदो भवेत् गुडव्रतस्तृतीयायां गौरी लोके मही
 यते महाव्रतमिदं नाम परमानंदकारकं इति महाव्रतम् ३० पक्षोपवासी यो दद्याद्द्विप्राय कपिलाद्वयं स ब्रह्मलोकमा
 प्नोति देवासुरगजितं कल्पति राजराजः स्यात्प्रभात्रा तमिदं स्मृतं इति प्रभात्रतम् ३१ वत्सरं त्वेकभक्ताशीस
 भक्ष्यजलकुंभदः शिवलोके वसेत्कल्पं प्राप्तिव्रतमिदं स्मृतं इति प्राप्तिव्रतम् ३२ नक्ताशी त्वष्टमीपुष्याह्मत्सरां
 ते च गोप्रदः पारंदरं पदं याति सुगतिव्रतमुच्यते इति सुगतिव्रतम् ३३ यश्चैधनानि विप्राय वर्षादि चतुरोऽङ्गुतून्
 घृतधेनुप्रदं ते च स परं ब्रह्म गच्छति वैश्वानरव्रतं नाम सर्वपापप्रणशनं इति वैश्वानरव्रतम् ३४ एक दश्यांचन
 कारीयश्चक्रं विनिवेदयेत् समतिवैष्णवं होमं स विष्णोः पदमाप्नुयात् एतद्विष्णुव्रतं नाम कल्पति राजस्य भाग भवेत्
 इति विष्णुव्रतम् ३५ पायसाशीसमं ते तु ददद्द्विप्राय गोयुगं लक्ष्मीलोके वसेत्कल्पमेतद्वैशोव्रतं स्मृतं इति वैशोव्रतम्
 ३६ सप्तम्यां नक्तु भुग्दद्याद्द्वंद्वं तिगां पयस्विनीं समूर्यलोकमाप्नोति भानुव्रतमिदं स्मृतम् ॥ ३७ ॥ चतुर्थ्यां
 नक्तु भुग्दद्याद्द्वंद्वं तिहं मवारणं व्रतैव नार्यं कनाम शिवलोकफलप्रदं इति विनायकव्रतम् ॥ ३८ ॥ यश्चोपवासः
 सप्तम्यां समं ते हं मपंकजं गाश्च स्वशक्तौ दद्याद्द्वतं तिहं मसंयुताः एतत्सौरव्रतं नाम सूर्यलोकफलप्रदं इति सौ
 रव्रतम् ३९ द्वादशद्वादशीयंस्तु समं ते पापिता पुन गोवस्त्रकांचनैर्विप्रां पृजयेद्भक्तो नरः परमं पदमाप्नोति हरि
 मिदं स्मृतम् इति हरिव्रतम् ॥ ४० ॥ चतुर्दश्यांचनकाशीसमं ति गोयुगप्रदः शैवं पदमाप्नोति वृषव्रत
 मिदं स्मृतम् इति वृषव्रतम् ॥ ४१ ॥ कृच्छ्रकृत्वा गोप्रदं स्याद्भोजनं शक्तिः परं विप्राणां शंकरं याति
 नाजापत्यामिदं व्रतम् ॥ इति प्राजापत्यव्रतम् ॥ ४२ ॥ चतुर्दश्यांचनकाशीसमं ति गोयुगप्रदः

शेषं पदमवाप्नोति वैयकमिदं व्रतम् इति त्रयं वक्यव्रतम् ४४ सप्त रात्रोऽपि तोदयाद् व्रतकुंभदिजायच वृत्तव्रतमिदं प्रा
 हुं ब्रह्मलोकफलप्रदम् इति वृत्तव्रतम् ४५ आशाकाशैः समंदयाद्धेनुमन्नपयास्पर्शो शकलोकैवैस्त्वेकल्पमिदमि
 द्रव्रतं स्मृतम् इतींद्रव्रतम् ४६ अग्निपक्वमश्नाति तृतीयायानुयो नरः गां दत्त्वा शिवमभ्यतिष्ठु नराद्यतिव्रजितं इ
 दमानंदं कृत्वा सांश्रेयो व्रतमिदं स्मृतम् इति श्रेयो व्रतम् ४७ हेमं पलद्वा दूधैरथ नश्वयुगान्वितं एतत्कृत्वोपवासी
 स्याद्विक्लिपकल्पशतं वसेत् कल्पतिराजराजः स्याद्व्रतमिदं स्मृतम् इत्यश्वव्रतम् ४८ तद्वदेव गंधद्यात्कान्तिकया
 संयतो नरः सत्यलोकैवैस्त्वेकल्पसहस्रमथ भूपतिः भवेदुपोऽपि तोभूत्वारथ व्रतमिदं स्मृतम् इति हरिश्च व्रतम् ४९
 मुखवासपरित्यज्य समातिगोप्रदो भवेत् चक्षाधिपत्यमाप्नोति सुखव्रतमुच्यते इति सुमुखव्रतम् ५० चांद्रः
 यणंतुय कुर्याद्वैभवं निवेदयेत् चंद्रलोकफलप्रदं व्रतमिदं स्मृतम् इति चंद्रव्रतम् ५१ ज्येष्ठे पंचतपा सायहमेव
 नु प्रदोदिवं यात्यष्टमी चतुर्दश्यो रींद्रव्रतमिदं स्मृतम् इति रींद्रव्रतम् ५२ सकृद्व्रतानकंदद्यात्तृतीयायां शिवालये समा
 ने धेनुदयाति भवानी व्रतमुच्यते इति भवानी व्रतम् ५३ माघमास्यां द्रवांसः स्यात्सप्तम्यां गोप्रदो भवेत् दिविकल्पमु
 पित्वे हरराजा स्याद्भुवनत्रये इति भुवनव्रतम् ५४ त्रिरात्रोऽपि तोदयात्कालगुण्यां भुवनं शुभं आदित्यलोकमाप्नो
 ति धाम व्रतमिदं स्मृतम् इति धामव्रतम् ५५ त्रिसव्यपूज्यं दंपत्योरुपवासी विभूषणैर्ददेद्द्वानमवाप्नोति मोक्षं इंद्रव्रता
 दिह इत्येन्द्रव्रतम् ५६ दत्त्वा सितद्वितीयायां निंदे लं वणभाजनं समातिगोप्रदो याति विश्रामं शिवमं दिरे कल्पति राज
 राजः स्यात्सोमव्रतमिदं स्मृतम् इति सोमव्रतम् ५७ दशम्यामेकभक्ताशीसमातिदशधेनुदः दिशश्च चानीर्दद्याद्भ
 खांडाधिपतिर्भवेत् एतद्विश्वव्रतनाम महापातकनाशनम् इति विश्वव्रतम् ५८ पंचपंचदशीः स्थित्वा एकभ
 केन मानवः संपूज्य पूर्णमिदं वैर्वालिखित्वा चंदेन व ततः पंचघटान् पूर्णान् पयोदधिघृतेन च मधुना सितखंडेन

ब्राह्मणायोपादयेत् पंचकुम्भप्रदानेनभूतानांतुष्टिरस्तुते एतत्पंचघटनाभ्रतत्पुष्टिप्रदायकं इतिपंचघटव्रत
 म् ५९ यातुनारीपिवेतोयंजलधारांनिपातयेत् समांतघृतसंपूर्णोददद्वंद्वनिकानवां एतद्वाराव्रतनामसर्व
 रोगहरंपरं कांतिसौभाग्यजननंसपत्नीदर्पनाशनम् इतिधारव्रतम् ॥ ६० ॥ यःपठेच्छृणुयाद्वापिपाठि
 व्रतमनुत्तमं मन्वतरशतंसेोपिगंधर्वाधिपतिर्भवेत् षष्ठिव्रतंनारदपुण्यमेतत्तवादितंविश्वजनीनमन्यत् ओ
 तुंनवेच्छातदुदीरयाशुप्रियेयुर्किंवाकथनीयमन्यत् इतिमत्स्यपुराणोक्तव्रतपाठिः ॥ ६० ॥ भविष्योत्तरेत्वे
 नान्येवपंचशीतिव्रतानित्युक्तम् ॥ श्रीकृष्णउवाच ॥ शृणुभारतवदयामिपंचाशीतिव्रतानिते नोक्तानिया
 निकस्यापिमुनिभिर्मर्दाशीभिः भविष्यमत्स्यमार्कंडेपुराणांतरतोमया वाराहोच्चैवसंगृह्यकथ्यंतेतानिपांडव
 नकथ्यतेधर्मजतांकिंतुनारदवर्तिनां श्रुतिस्मृतिपुराणेभ्योन्याह्यावधारितं तनेवच्चिमकुरुश्रेष्ठकस्यान्यस्ये
 पादिश्यते त्वात्वाप्रभतेसंध्यायामुपगृह्यचपिप्पलं घृतपात्राणियोदयान्नसशोवेकृताकृते व्रनानामुत्तमंहे
 तत्सर्वपापप्रणाशनं पात्रव्रतमितिख्यातंनारस्यातंकस्यचिन्मया पात्रव्रतम् ॥ १ ॥ सुशुद्धस्यसुवर्णस्य
 सुवर्णयःप्रयच्छति पुण्येन्हिविप्रकाथितेप्राणिपत्यगुणान्वितं व्रतंवाचस्पतेरेतद्वलुद्विप्रदायकं वृत्रघ्नस्यपुराख्यातं
 गुरुणांसर्वकामदं इतिवाचस्पतिव्रतं ॥ २ ॥ लवणंकटुहुंदंचर्जरिकंमरिचानिच हिंगुशुंठोसमायुक्तं
 सर्वपरिचयस्तथा चतुर्थामेकभक्ताशीसकृद्वत्वाकुटुबिने गृहेपुसप्तपुतदाशिलायुक्तानिभारत एतच्छिला
 व्रतंनारमलक्ष्मीलोकप्रदायकं कर्तव्यमतियत्नेनमुखपाटवकारकं इतिशिलाव्रतम् ॥ ३ ॥ नक्त
 मंदंचरित्वातुगवासार्धकुटुबिने हैभचक्रंत्रिशूलंचदध्द्विप्रायवाससी प्रणम्यभस्मदेवौप्रीयेतांशिवकेश
 नौ एतदेवव्रतंनारमहापातकनाशनं इतिदेवव्रतम् ॥ ४ ॥ कृत्वैकभक्तंवर्षातेशक्त्याहेमवृषान्वितं धेनूतिलमयी

दद्यात्सर्वोपस्करणैर्युता एतद्गुद्रव्रतं नाम पापशोकप्रणशानं यः करोति नरो राजन्सपदं याति शंकरं इति रुद्र
 व्रतम् ५ सर्वोपधुदकैः स्नातः पंचम्यां पूज्य पद्मजं सर्वोपस्करदानचयः करोति गृहाश्रमे गृहोद्दालः खलं सूर्ध्वशि
 लास्थालीचपंचमी उदकुंभचबुद्धीच एतेषामनुगंचयत् एतानि गृहिणो गेहे प्रस्थाप्य पुरुषोत्तम एतद्गृहव्रतं नाम
 सर्वसौख्यप्रदायकं आत्रिणाञ्जनसूयायाः कथितं पांडुनंदन गृहव्रतम् ६ यस्तु नीलोत्पलहैर्मंशकरापात्रसंयुतं
 ददाति श्रद्धयोपेतो ब्राह्मणाय कुटुंबिने सर्वेष्ववपदं याति लीलाव्रतमिदं स्मृतं लीलाव्रतम् ७ आयाढादिचतुर्मास
 मभ्यंगं वर्जयेन्नरः पंचमेव पुनर्दद्यात्तिलैस्तैलघटनं भोजनं पायसाढ्यं च सयाति भुवनं हरः लोकप्रीतिकरं यैत
 त्प्रीतिव्रतमिहोच्यते प्रीतिव्रतम् ८ नर्जयित्वा मघौ यस्तु दधि क्षीरघृतैश्च दद्याद्ब्रह्मयुगं सूक्ष्मं रसपात्रैश्च संयुतं स
 पूज्य विप्रमिथुनगौरीभे प्रीयतामिति एतद्देवीव्रतं नाम भवानीलोकदायकं देवीव्रतम् ९ पुष्पादितत्त्वयोदश्याक
 तानकं मघो पुनः संवत्सरं तैतास्मिन्वा दिवसे विप्रपूजनं विप्राय वस्त्रयुगं च प्रयुज्यः प्रीयताम न कल्पं विष्णुपुरे स्थि
 त्वा विशोकः स्यान्पुनरंरः एतत्कामव्रतं नाम सर्वशोकविनाशनं कामव्रतम् १० आयाढादिचतुर्मासं वर्जयेन्नरः स्वक
 र्तेन वृताकभक्षणैश्च मधुसर्पघटान्वितं कार्त्तिक्यां तु पुनर्हं ब्राह्मणाय निवेदयेत् एतच्छिवव्रतं नाम शिवलोक
 प्रदायकं शिवव्रतम् ॥ ११ ॥ पंचपंचदशीः स्थित्वा चैकभक्तेन मानवः संपूज्य पूर्णमंदिर्वालिखित्वा
 चंदनेन च ततः पंचघटान् पूर्णान् पयोदधिघृतैश्च मधुना सितखंडेन ब्राह्मणायोपपादयेत् मनोरथान् पूरयित्वा
 संपूर्णान् पूर्णिमाहासि पंचकुंभप्रदानेन भूतानां तु छिरस्तु मे द्विजनिवंस मस्तस्य सर्वान् कामानवाप्नुयात् एतत्प
 षघटं नाम व्रतं पुष्टिप्रदायकं पंचघटव्रतम् ॥ १२ ॥ वर्जयेद्यस्तु पुष्पाणि हेमं तां शिराश्चतू पुष्पत्रयंच फा
 ल्गुणपां कृत्वा शय्यांच कांचनं दद्याद्देकाले वलायां प्रीयेतां शिवकेशवौ शिरःसौगंध्यजननं सदानंदं करं नृणां कृ

त्वापरंपदं याति सौगंध्यं व्रतमुत्तमं सौगंध्यव्रतं ॥ १३ ॥ फाल्गुनादि तृतीयायां लवणं यस्तु व्रजेयत् समीपे
 शयनं दद्याद्द्रुहं सोपस्करान्वितं संपूज्य विप्रमिथुनं गौरीमिप्रीयतामिति गौरीलोके वसेत्कल्पं सौभाग्यव्रतमुत्त-
 मं सौभाग्यव्रतम् ॥ १४ ॥ संध्यामौनं नरः कृत्वा सभां त्रिधृतं कुम्भदः वस्त्रयुग्मं च घंटां च ब्राह्मणाय निवेदयेत्
 सारस्वतं पदं याति पुनरावृत्तिदुर्लभं एतत्सारस्वतं नाम रूपविद्याप्रदायकं सारस्वतव्रतम् ॥ १५ ॥ लक्ष्मी-
 मभ्यर्च्य पंचम्यामुपवासी भवेन्नरः समातिहं मकलशं दद्याद्देनुसमन्वितं सर्वेण्यं पदं याति लक्ष्मीः स्याज्जन्मज-
 न्मनि एतल्लक्ष्मीव्रतं नाम दुःखशोकविनाशनं लक्ष्मीव्रतम् ॥ १६ ॥ यातुनारीपिवितोयं जलधारां निपा-
 तयेत् समातिघृतं संपूर्णं दद्याद्द्विनिकां नवां एतद्द्वाराव्रतं नाम सर्वोद्विगहं परं कांति सौभाग्यजननं सपत्नी-
 दूर्पणोशनं धाराव्रतम् ॥ १७ ॥ गौरीसमन्वितं रुद्रं लक्ष्म्या सह जनार्दनं राज्ञीसमन्वितं सूर्यं प्रतिष्ठाप्य
 यथाविधि धूपक्षेपेण सहितां मुग्धं घंटां पात्रसंयुतां यो ददाति द्विजैर्द्राणां पुष्परभ्यर्च्य पांडुरैः दक्षिणासहितं
 कृत्वा प्राण्य च विसर्जयेत् एतदेव व्रतं नाम दिव्यदेहप्रदायकं देवव्रतम् ॥ १८ ॥ कृत्वा विलेपनं शंभोरग्रतः
 केशवस्य च यावद्वदं पुनर्दद्याद्देनुं जलघृतां न्वितां जन्मायुतं च राजा स्यात्ततः शिवपुरं व्रजेत् एतच्छुक्रव्रतं नाम
 सर्वकल्याणकारकं ॥ शुक्रव्रतम् ॥ १९ ॥ अश्वत्थं भास्करं गंगां प्राणमेव स्तुवा ग्यतः एकभक्तं नरः कुर्यादब्द-
 मेतं विमत्सरः व्रतं तं विप्रमिथुनं पूज्य धेनुं त्रयान्वितं वृक्षां हिरण्यं च दद्यात्सोऽश्वमेधफलं लभेत् दिवि दिव्यविमा-
 नस्यः सेव्यतेऽप्सरसांगणैः एतत्कीर्तिव्रतं नाम भूतिर्कीर्तिफलप्रदं ॥ कीर्तिव्रतं ॥ २० ॥ घृतं नस्त्रपनं कृत्वा शं-
 भोर्वीकेशवस्य वा ब्रह्मणोऽग्रास्करस्यापि गीर्ज्या लंबोदरस्य वा अक्षतस्तु समं कुर्यात्पद्मं गोमयमंडले समति-
 हेनमकमलं तिलधेनुसमन्वितं शुद्धमष्टांगं लं दद्याच्छिवलोके महीयते सामगायतुयश्चैतत्सामव्रतं मिहोच्यते

सामव्रतं ॥ २१ ॥ नवम्यामेकमक्तशोकृत्वाकन्याश्चशक्तिः भोजयित्वासमंदद्याद्धेमंकंक्रुक्वासमी हेमसिंहं च
विप्रायदत्त्वाशिवपुंरजेत्र जन्मवृंदंमुखः स्याच्छत्रुभिश्चापराजितः एतद्वारव्रतनामनारीणांचमुखप्रदम् ॥
वीरव्रतम् ॥ २२ ॥ यावत्समारभेद्यस्तुपंचदश्यापयोव्रतः समांतेआद्धकृद्दद्याद्वाश्वपचपयस्विनीः वासांसि
चपिशंगीनीजलकुंभयुतानिच सयातिवैष्णवलोकपिट्टणांतरयेच्छत कल्पातिराजराजःस्यात्पितृव्रतमिदंस्मृत
पितृव्रतम् ॥ २३ ॥ तांबूलसमयेनित्यंगौरिपत्रंददातिआ पुण्यसमायुक्तंस्त्रियैवापुरुषस्यवा वर्षस्यतितुसौव
र्णिकारयित्वाफलांनित मुक्ताफलमयचूर्णत्रितयंवाप्रयच्छति नसाप्राप्नोतिदोर्भाग्यनदौर्गंध्यंमुखस्यच एतत्प
त्रव्रतं नामसौगंध्यजननं पर ॥ सौगंध्यव्रतम् ॥ २४ ॥ चैत्रादिवतुरोमासान्जलंदद्यादयाचितं ज्येष्ठाषाढ
मासंवापक्षवापांडुनंदन व्रतंतिमणिकंदद्याद्धेनुवस्त्रसमन्वितं घृतेनसहितंतद्वत्सप्तधान्यसमन्वितं तिलपात्रं
हिरण्यंचवस्त्रलोकैर्महीयते कल्पातिराजराजःस्याद्धारिव्रतमिदंस्मृत वारिव्रतं ॥ २५ ॥ पंचामृतेनस्नपनकृ
त्वाविष्णोःशिवस्यच वत्सरंतेपुनर्दद्याद्धेनुपंचामृतैर्युतां विप्रायकनकशखंसपदयातिशाश्वत राजाभवति
कल्पंतेधृतिव्रतमिदंस्मृतं इतिधृतिव्रतम् ॥ २६ ॥ वर्जयित्वापुमान्मांसंमांसंस्वत्सरतथा व्रतंतिहेमहरिणकृत्वा
शक्त्याविचक्षणः तद्वत्सवत्सांगांत्वासांश्वमेधफलंलभेत अहिंसाव्रतमित्येतत्सर्वंशांतिप्रदंनृणां आहिं
साव्रतं २७ माघमास्युयसिस्नानकृत्वादांपत्यभोजनं सूर्यलोकैवेत्कल्पसूर्यव्रतमिदंस्मृतम् इतिसूर्यव्रतम्
२८ आषाढादिवतुर्मासप्रातःस्नायाभवेन्नरः विप्रायभोजनंदद्यात्कार्त्तिक्यांगोप्रदोभवेत् घृतकुंभंततोदयात
सर्वान्कामानवाप्नुयात् वैष्णवंव्रतमित्युक्तंविष्णुलोकमवाप्नुयात् वैष्णवव्रतम् २९ अयनादनयंयावद्द्वजयेत्पू
ष्यसंपिपी तदंतेपुष्पदानानिघृतधेन्वासहेवतु दत्त्वाशिवपदंयातिदत्त्वाचघृतपायसं एतच्छीतिलव्रतं नामशी

लारोग्यफलप्रदं ३० संध्यादीपप्रदेयस्तुमासैलविवर्जयेत् समातेदिपिकांदाञ्चशूलच
 कांचनं वल्लयुग्मंचविप्रायसतेजस्वीभवेदिह एतदीपव्रतं नाम सदाकांतिप्रदायकं दीपव्रतं ३१ एकमेकं
 न सप्ताहं गौरिणीयस्तु पुजयेत् सपुष्यपार्वतीभक्त्या गंधपुष्पविलेपनैः एतत्सुवासिनीभव्याकुमेनाविलेपयेत्
 पुष्पैर्विभूषणैर्यस्तु कर्पूरगुरुचंदनैः तांबूलशोभनंदत्वनारिकेलफलं तथा प्रीयतांकुसुमादेवीप्रणिपत्य विसर्ज
 येत् एकैकां पूजयेद्देवी सप्ताहं यावदेव तु पुनस्तु सप्तमे पूर्णसप्तैवा विनिमंत्रयेत् षडंशं भोजयित्वा न्नयथा शक्त्या
 विभूषणैः भूयस्त्वित्वा वल्लमाल्यैः कण्वेष्टांगुलिकैः कुमुदामाधवीरिभवानीपार्वती उमा काली च दर्पणं हस्ते
 प्रत्येकं विनिवेदयेत् एवं निवेदयेदं वाच्यं संपन्नम् स्तुमे सप्तसुंदरकंनाम व्रतमेतद्युधिष्ठिर करोति सुंदरदेहं
 सौभाग्यं यच्छति ध्रुवं सप्तसुंदरकं व्रतम् ॥ ३२ ॥ वर्जयेच्चैत्रमासे नुयस्तु गंधानुलेपन शुक्तिगंधभृता
 दत्त्वा विप्राय धृतवाससी शक्त्या च दक्षिणां दत्त्वा सर्वान्कामानवाप्नुयात् वारुणं पदमाप्नोति तदेतद्धारुणं व्रतं
 वारुणं व्रतम् ॥ ३३ ॥ वैशाखमासे लवणं वर्जयित्वा यतव्रतः मासांते च ततो दद्यात्सवत्सांगां द्विजातये स्थित्वा
 विष्णुपदे कल्पंतो राजा भवेदिह एतत्कांतिव्रतं नाम कांतिर्हि प्रदायकं कांतिव्रतं ॥ ३४ ॥ ब्रह्मांडकांचनं
 कृत्वा तिलद्रोणोपरि स्थितं अहं तिलव्रती भूत्वा वार्द्धं सतर्प्य सद्भिजं संपुष्य विप्रदां पत्यं माल्यवस्त्रविभूषणैः शक्ति
 तस्त्रिपलादूर्ध्वं विश्वात्मा प्रीयतामिति एतद्ब्रह्मव्रतं नाम निर्वोणफलदं नृणां ब्रह्मव्रतम् ॥ ३५ ॥ यश्चोभयमु
 र्खी दद्यात्प्रभूतकनकान्वितां दिनं पयोव्रतं स्तिष्ठेत्सयाति परमं पदं अहं पयोव्रतं स्तिष्ठेत्कांचनं कल्पपादपं पला
 दूर्ध्वं यथा शक्त्या तंडुलैस्तूयसंयुतं छादितं वरवासोभिः पुष्पमालाविभूषितं दत्त्वा स्वर्गे वत्सेत्कल्पं कल्पव्रतं मिदं
 स्मृतं कल्पव्रतम् ॥ ३६ ॥ यस्तु वश्वत्वरिभव्यां कंठाभरणभूषितां गुप्यार्णवताष्टां खलीनालं कृताननां

भोदकोदकपात्रेणातंबूलेन समन्वितां स्थपयिकां स्थापयेत्पृष्ठे मृगामोदहिमान्विता ईदृग्विधां व्यतीपाते ग्रहणे
 वायनद्वये आयाचिते यथाशक्त्या ततो दद्याद्द्विजातये एतद्वातव्रतं नाम मायाखेदविनाशनं परलोकाध्यगमने
 छांतिश्रमहरं परं वातव्रतम् ॥ ३७ ॥ नक्ताशीत्यष्टमीषु स्याद्दत्तरतिच गोप्रदः प्रैरंदं पदं याति सुगतिव्रतम्
 च्यते सुगतिव्रतम् ॥ ३८ ॥ यश्च धनप्रदो राजन्हेमं तो शिशिरावतू घृतधनुप्रदश्च्यति परं ब्रह्माधिगच्छति
 आरोग्यजननं भूतिधृति कांतिप्रदायकं वैश्वानरव्रतं नाम सर्वपापप्रणाशनं वैश्वानरव्रतम् ॥ ३९ ॥ एका
 दश्यांतु नक्ताशीयश्चक्रविनिवेदयेत् तद्वच्छंखं च सौवर्ण्यैश्चैचित्रासु पांडव यएव कुरुते भक्त्या सा विष्णोः पदमुत्तमं
 एतद्द्विष्णुव्रतं नाम कल्पादौ राज्यलाभभाक् विष्णुव्रतम् ॥ ४० ॥ यो यो व्रतस्तु पंचम्यां समाते गोयुगप्रदः
 लक्ष्मीलोकैवैस्त्वेकपदे वीव्रतमिदं स्मृतम् ॥ ४१ ॥ सप्तम्यां नक्तभुग्दधात्समं तिगापय
 स्विनीं सूर्यलोकमवाप्नोति भानुव्रतमिहोच्यते भानुव्रतम् ॥ ४२ ॥ चतुर्थ्यां नक्तभुग्दधादब्दादब्दांतिहेमवारं
 णं व्रतं वैनायकं नाम सर्वविघ्ननिवारणं विनायकव्रतम् ॥ ४३ ॥ महाफलानियस्य स्थावतुर्मांसं द्विजातये
 हेमानिर्कोनिके दद्याद्गोयुगेन समं नरः सितवस्त्रयुगेनाथ संपूर्णज्यघटेन च एतत्फलव्रतं नाम फलावाप्तिकरं
 सदा फलव्रतम् ॥ ४४ ॥ यश्चोपवासी सप्तम्यां समातिहेमपंकजं धेनुं स्वशक्तितो दद्यात्सवत्सां कांस्यदो
 हनां भक्त्या विप्राय राज्ञे ब्रवाचकाय निवेदयेत् एतत्सौरव्रतं नाम सूर्यलोकप्रदायकं सौरव्रतम् ॥ ४५ ॥
 द्वादशद्वादशीर्यस्तु नाम प्राशनसंयुतः समुपोज्य समाति सवस्त्राब्ने दद्यात्काण्डधान् द्वादशात्रप्रदयाच्च सर्वकामस
 मृदये गोविंदव्रतमिहोत्तमं विदप्रीतिदायकं गोविंदव्रतम् ॥ ४६ ॥ कार्तिक्यां यो बृषोत्सर्गं कृत्वानक्तं समाचरेत् स्वर्ग
 लोकमवाप्नोति वृषव्रतमिदं स्मृतं वृषव्रतं ॥ ४७ ॥ कृच्छ्रांतो गोप्रदो दद्याद्गो जनेन शक्तिः परं विप्राणामत्र कथितं प्राजा

पत्यमिदं व्रतं प्राजापत्यव्रतं ४८ चतुर्दश्यातुनकाशीसमातिगोयुगप्रदः शवपदमवाप्नोति विज्ञेयं त्र्यम्बकं व्रतं श्र
 वकव्रतं ४९ सप्तरावोपितो द्यादधृतकुम्भं द्विजातये ब्रह्मव्रतमिदं प्राहुर्ब्रह्मलोकप्रदायकं ब्रह्मव्रतम् ५० आ
 काशाशीसमंद्यादेनुमते पयस्विनीं शकलोकवसेत्कल्पं शक्रव्रतमिदं स्मृतं शक्रव्रतम् ५१ कार्तिकेशुष्कप
 क्षेवचतुर्दश्यां नराधिप सोपवासः पंचगव्यं पिबेद्ब्रजौ विचक्षणः कपिलायास्तु गोमंत्रं कृष्णया गोमयं तथा सित
 धेन्वास्तथा क्षीरं कायास्तु तोदधि गृहीत्वा कंबुरायास्तु घृतमेकमवमलयत् वेदोक्तमैत्राजद्रकुशोदकसमन्वितं
 ततः प्रभातसमये त्वात्वासंतप्य देवताः ब्राह्मणान्भोजयित्वा तु भुंजीत वाग्यतः शुचिः ब्रह्मकूर्चव्रतं होतस्सर्वपापप्र
 णाशनं यद्वा ल्येयञ्च कौमारं वा द्वैकवापि यत्कृतं ब्रह्मकूर्चोपवासेन पापं नश्यति तत्क्षणात् ब्रह्मकूर्चव्रतम् ५२
 अनृषिपक्षमभूयात्तृतीयायां तु योनरः गां दत्त्वा शिवमभ्येति पुनरावृत्तिवर्जितं एतद्भूपव्रतं नाम सर्वकल्याणकार
 कं रूपव्रतं ५३ हेमपलत्रयादूर्ध्वं रथमभ्यगुगान्वितं दत्त्वा कृतोपवासस्तु दिविकल्पशतवसेत् तदंतरा
 जराजः स्यादश्वव्रतमिदं स्मृतं अश्वव्रतम् ५४ तद्वत्पलत्रयादूर्ध्वं करिभ्यां संयुतं रथं हेमं रथं नरश्रेष्ठसर्वापकरणा
 न्वितं सत्यलोकवसेत्कल्पं सहस्रमथ भूपतिः भवेदुपोषितो वापि करिव्रतमिदं स्मृतं करिव्रतं ५५ मुखचासं परित्यज्य
 समातिगोप्रदो भवेत् यज्ञाधिफलमाप्नोति मुखव्रतमुच्यते मुखव्रतं ५६ निशिकृत्वा जले वा संप्रभाते गोप्रदो
 भवेत् बारुणलोकमाप्नोति बारुणव्रतमुच्यते बारुणव्रतम् ५७ चांद्रायणं तु यः कुर्याद्वै मंचं चंद्रं निवेदयेत् चंद्रव्रत
 मिदं प्रोक्तं चंद्रलोकप्रदायकं चंद्रव्रतम् ५८ ज्येष्ठपंचतपाः सायं हेम धेनुप्रदो दिवं यास्यष्टमचिनुदं श्योरुद्रव्रतमिदं
 स्मृतं रुद्रव्रतम् ५९ अनूलेपनं तु यः कुर्यान्तृतीयायां शिवालय समान्ते धेनुदोयाति भवानी व्रतमुच्यते भवानी व्रतं
 ६० माघे मास्याद्रवासाः स्यात्सप्तम्यां गोप्रदो भवेत् दिविलोकवसेत्कल्पं राजा स्यात्तापनं व्रतम् ॥ तापनव्रतं ६१

त्रित्रात्रोपोपितोदद्यात्फाल्गुण्याभुवनं शुभं आदित्यलोकमप्राप्तिधामव्रतमिदं स्मृतं धामव्रतं ६२ त्रिसंध्यं पूज्यदांप
 त्यमुपवासी विभूषणैः पूर्णमास्यामवाप्राप्तिभोक्षामिद्व्रतादिह इदुव्रतं ६३ दत्तासिति द्वितीयायामिदोर्लवणभा
 जनं कांस्यं सवस्त्रं राजेंद्रदक्षिणासहितद्विजे समतिगोप्रदोयाति विप्राय शिवमंदिरं कल्पातिराजः स्यात्सो
 मव्रतामिदं स्मृतं सोमव्रतं ६४ प्रतिपद्येकभक्ताशीसमतिकापिलाप्रदः वैश्वानरपदं याति व्रतमाग्नेयमुच्यते आग्ने
 यव्रतं ६५ एकादश्यामाद्यमासे चतुर्दश्यष्टमीपुच एकभक्तेन योदद्याच्चोलकान्यजनानि च उपानहौकं बला
 श्वं चैत्रे छत्रादिकतथा करपत्रिका तथा दद्याद्यथाशस्त्यासदक्षिणा ब्राह्मणानां महाराजसोऽश्वमेधफलं लभेत् ए
 तत्सौख्यव्रतं नाम सर्वसौख्यप्रदायकं सौख्यव्रतम् दशम्यामेकभक्ताशीसमतिदशधेनुदः दिशश्च कांचनी दद्या
 त्त्रारिरूपयुधिष्ठिर तिलद्रोणोपरि गता ब्रह्मांडाधिपतिर्भवेत् एतद्विश्वव्रतनाम महापातकनाशनं विश्वव्रतं ६७
 संपूज्यसितसप्तम्याभानुं धान्यानि सप्त च ददाति नक्तभुजान् लवणेन समं द्विजे सतारयति सप्ताष्टौ कुलान्यान्मा
 नेनैव च एतद्धान्यव्रतनाम धनधान्यप्रदायकं धान्यव्रतं ६८ मासोपवासी यो दद्याच्छेनुं विप्राय शोभनां सर्वेण
 वंपदं याति भीमव्रतमिदं स्मृतं भीमव्रतं ६९ पक्षोपवासी यो दद्याद्भ्रात्रिप्राय कपिलाद्वय स ब्रह्मलोकनाप्नोति पूजितः सु
 रसत्तमैः एतत्पक्षव्रतं नाम महापातकनाशनं पक्षव्रतं ७० दद्याद्द्विशपलादूर्ध्वमर्हकृत्वा तु कांचनी कुलाचलाद्रिस
 हितां तिलवस्त्रसमन्वितां दिनं पयोव्रतं स्तिष्ठेद्दिलोकमहीयते एतन्महोव्रतं नाम सप्त कल्पानुवर्तकं महोव्रतं ७१
 माघमास्यपवाचैर्गुडधेनुप्रदो भवेत् गौरीलोकमवाप्नोति पूज्यमानोऽप्सरोगणैः मल्लव्रतमिदं प्रोक्तं संतानं
 ददायकं मल्लव्रतम् ७२ वत्सरं त्वेकभक्ताशीसभक्षजलकुंभदः शिवलोकमवाप्नोति प्राप्तिव्रतमिदं स्मृतं प्रा
 प्तिव्रतं ७३ कान्तिकादि तृतीयायां प्राश्य गोमत्रयावंकं नक्तं च रेदन्दमेकं समातिगोप्रदो भवेत् गौरीलोकवसे

पत्यमिदं व्रतं प्राजापत्यव्रतं ४८ चतुर्दश्यानुत्तकाशीसमर्तिगोयुगप्रदः शेषपदमवाप्नोति विज्ञेयं त्र्यम्बकं व्रतं त्र्यम्बकव्रतं ४९ सप्तरात्रोपितो दद्यादधृतकुंभं द्विजातये ब्रह्मव्रतमिदं ब्राह्मणलोकप्रदायकं ब्रह्मव्रतम् ५० आकाशाशीसमं दद्याद्देनुमते पयस्विनीं शकलोकैव सेत्कल्पं शक्रव्रतमिदं स्मृतं शक्रव्रतम् ५१ कालिकेशुष्कपक्षे च चतुर्दश्यां नराधिप सोपवासः पंचगव्यं पिबेद्ब्राह्मणविक्षणः कपिलायास्तु गेमुं शक्रव्रतमिदं स्मृतं शक्रव्रतम् ५२ धेनुवास्तथाक्षीरं रक्तायास्तु ततो दधि गृहीत्वा कबुरायास्तु घृतमेकवमेलेयत् वेदोक्तमिव राजेन्द्रकुशोदकसमन्वितं ततः प्रभातसमये स्नात्वा सतप्ये देवताः ब्राह्मणान् भोजयित्वा तु भुंजते वाग्यतः शुचिः ब्रह्मकूचं व्रतं ह्येतत्सर्वपापप्रणाशनं यद्वा ल्येयञ्च कौमारं वा दैकवापियुक्तं ब्रह्मकूचोपवासेन पापं नश्यति तत्क्षणात् ब्रह्मकूचं व्रतम् ५३ अनग्निपक्कमभ्रीयान्तृतीयायां तु योनरः गां दत्त्वा शिवमभ्येति पुनरावृत्तिर्वर्जितं एतद्रूपव्रतं नाम सर्वकल्याणकारकं रूपव्रतं ५४ हंसपलत्रयादूर्ध्वरथमश्वयुगान्वितं दत्त्वा कृतोपवासस्तु दिविकल्पशतं वसेत् तदंतरा जराजः स्यादश्वव्रतमिदं स्मृतं अश्वव्रतम् ५४ तद्वत्पलत्रयादूर्ध्वं करिभ्यां संयुतरथं हंसरथं नरश्रेष्ठ सर्वोपकरणां न्वितं सत्यलोकैव सेत्कल्पं सहस्रमथ भूपतिः भवेदुपपिता वापि करिब्रतमिदं स्मृतं करिव्रतं ५५ मुखचासं परित्यज्य समर्तिगोप्रदो भवेत् यज्ञाधिफलमाप्नोति मुखव्रतमुच्यते सुमुखव्रतं ५६ निशिकृत्वा जले वा संप्रभाते गोप्रदो भवेत् वारुणलोकमाप्नोति वारुणव्रतमुच्यते वारुणव्रतम् ५७ चांद्रायणं तु यः कुर्याद्विंशं चंद्रं निवेदयेत् चंद्रव्रतं

निष्पावान् ८ शालितंडुलान् ९ लवणं १० दधि ११ दुग्धं च १२ वस्त्रं १३ कनकमेव च १४ कंबलं १५ गां
१६ वृषं १७ छत्र १८ मृपानद्युगलं तथा १९ कर्पूरं २० कुंकुमैश्च २१ चंदनं २२ कुसुमानि च २३ लोहं २४
ताम्रं च २५ कांस्यं च २६ रौप्यं चेतियुधिष्ठिर २७ विष्कुम्भः १ प्रीति २ रायुष्मान् ३ सौभाग्यः ४ योभनंत
था ५ अतिगंडः ६ सुकर्मां च ७ धृतिः ८ शूलंतैश्च ९ गंडो १० वृद्धि ११ ध्रुवश्च १२ व्याघातो १३ ह
र्षणस्तथा १४ वज्रः १५ सिद्धि १६ व्यतीपातो १७ वरीयान् १८ परिधः १९ शिवः २० सिद्धः २१ सा
द्यः २२ शुभः २३ शुक्लो २४ ब्रह्मेन्द्रो २५ वैद्युतिस्तथा २७ स्नातः स्वशस्याविधिवत्सर्वपापैः प्रमुच्यते न
वियोगमवाप्नोति योगव्रतमिदं स्मृतम् योगव्रतम् ८४ पौर्णमास्यां पौर्णिमास्यां कैतियबहुक्षिणाः पौषमाघादि
मासेषु सौवर्णाः सर्वे एव हि क्रमेण राशयः सर्वे वस्त्रमालयविभूषिताः एतद्राशिचक्रं नाम सर्वोपद्रवनाशनं सर्वशा
पूरकं चैतत्सोमलोकप्रदायकं राशिव्रतम् ८५ पंचाशोतिव्रतानंतिकथितापांडुनंदन याः श्रुत्वा ब्रह्महागोघ्नः पितृ
हामातृहा तथा मुच्यते तत्क्षणदेवपातकैः सोपपातकैः पंचाधिकातवमया कथिता व्रतानां राज्ञः शीतिरिह सौ
ख्यधनप्रदानं एताः समाचरति यः शृणुयात्पठेद्बाहस्ताग्रलद्भ्रद्वतस्य सुरेंद्रलोकः ३ इति भविष्योत्तरोक्तानि पं
चाशीतिव्रतानि अथ वर्याविलासिनीव्रतम् मत्स्यपुराणे वर्णाश्रमाणां माचारः पुराणे पृथुतोमया समाचा
रश्च भगवन्धर्मशास्त्रार्वाचनिर्णयः पद्मपत्नीणां समाचारं श्रोतुमिच्छामितत्त्वतः ईश्वर उवाच तस्मिन्नेव मुने ब्रह्मन्स
हस्राणि तृषोढश वासुदेवस्य नारीणां भाविष्यंत्यं वृजोद्भव ताभिर्वसंतसमये कोकिलालिकुलकुले पुष्पितोपवनेऽरु
लकलहारसरसस्तटे निर्भरापानगोष्ठीपुप्रसकाभिरलंकृतः कुरंगं नयनः श्रीमान्मालतीकृतशेखरः गच्छन्समीप
मरीणसावः परपुरं जयः साक्षात्कंदर्प रूपेण सर्वाभरणभूषितः अंगंगरंसंतसाभिः साभिलाषमवेक्षितः बृह्दाम

कल्पन्तोरानाभावेदिह एतद्रुद्रव्रतं नाम सदा कल्याणकारकम् रुद्रव्रतम् ॥ ७४ ॥ चैत्रत्रिरात्रं नकाशीन
 यां स्नात्वा ददाति यः अजापंचपयास्विन्योदरिद्राय कुटुंबिने न जायते पुनरसौ जीवलोकं कदाचन एतद्बालिव्रतं
 नाम सर्वव्याधि विनाशनं बलिव्रतम् ॥ ७५ ॥ कन्यादानं तु यः कुर्यादुद्वाहं कारयेच्च यः एकविंशकुलोपेतो ब्रह्म
 लोकं स गच्छति कन्यादानात्परं दानं चास्मादधिकं क्वचित् ये करिष्यंति मनुजास्ते षां लोकाश्च यो दिवि कन्या
 दानव्रतम् ॥ ७७ ॥ तिलापिष्टमयं कृत्वा गजं हेमविभूषितं कक्षांशुयुतं तद्द्वारो ह कसमन्वितं नक्षत्रमाला
 सहितं चामरापोठधारिणं दशनाग्रवद्दनेनं रकरवस्त्रयुगासनं ताम्रपात्र्यां कुंडे च कृतं तदत्वाचमोदकं प्रदद्याद्
 द्विजदांपत्यं पूज्यमालाविभूषणैः कंठप्रमाणमाविश्य जलं मलविवाजितं कांतारतरणं ह्येतत्कार्यं तं तु यो धिष्ठिरं कां.
 तारगिरिदुर्गपुतारयत्पतिदुष्कृतीन् इह लोके परैश्चैत्रनात्रकार्या विचारणा ये कुर्वन्ति दिने पुण्ये व्रतं पौरंदरनराः
 ते या पौरंदरेशोको भवेद्वाभूतसंख्यं पौरंदरव्रतम् ॥ ७८ ॥ पयोव्रतं तु पंचम्यां दत्त्वा नागं द्विजातये सौव
 णि संपर्जनितं भयं ते पां न जायते नागव्रतम् सिताष्टम्यां श्वेतवृषं सोपवासः प्रयच्छति सितवस्त्रयुगच्छन्नघं धाम
 रणभूपतिं शिवलोकं वसेत्कल्पं ततो राजा भवेदिह वृषव्रतमिदं प्रोक्तं सर्वधर्मप्रदायकं वृषव्रतं ८ उत्तरेख्य
 ने प्राप्ते यत्तत्प्रत्येनयो हरिं स्नापयित्वा ब्राह्मणाय बडवां यः प्रयच्छति स सर्वकामसयुक्तः पुत्रभ्रातृसमन्वितः सूर्य
 लोकं वसेद्वाजन् राशि व्रतमिहोच्यते राशिव्रतम् ८१ सकृन्नवम्यां केन पूजयेद्द्विध्यवांसिनीं पूषे धूपैस्तथा द
 यात्पंजरं शुक्रशोभितं हेमं विप्राय शांताय सवाग्मी जायेत नरः एतदाग्नेयं कं नाम व्रतमग्निपदप्रदं आग्नेयव्रतम्
 ८२ द्वादश्यां गृह्य नकाशीफलं भक्षयंत्युतम् विप्राय भोजनं दद्यात्सयाति भवनं हरेः द्वादशीव्रतम् ८३ विष्णु
 भादिपुयोगे पुण्ये कभक्तरतो नरः यो ददाति क्रमात्पार्थवृत्तं १ तैलं २ फलै ३ क्षवं ४ यव ५ गोधूम ६ चणका ७

निष्पावान् ८ शालितंडुलान् ९ लवणं १० दधि ११ दुग्धं च १२ वस्त्रं १३ कनकमेव च १४ कंबलं १५ गां
१६ वपं १७ छत्र १८ मृपानद्युगलंतथा १९ कर्पूरं २० कुंकुमैश्च २१ चंदनं २२ कुसुमानि च २३ लोहं २४
ताम्रं च २५ कांस्यं च २६ रौप्यं च त्रिधुधिष्ठिर २७ विष्कुम्भः १ प्रीति २ रायुष्मान् ३ सौभाग्यः ४ शोभनंत
था ५ अतिगंडः ६ सुकर्मां च ७ धृतिः ८ शूलंतथैव च ९ गंडो १० वृद्धि ११ ध्रुवश्चैव १२ व्याघातो १३ ह
र्षणस्तथा १४ वज्रः १५ सिद्धि १६ व्यतीपातो १७ वरीयान् १८ परिधिः १९ शिवः २० सिद्धः २१ सा
द्यः २२ शुभः २३ शुक्लो २४ ब्रह्मेन्द्रो २५ वैद्युतिस्तथा २७ स्नातः स्वशस्याविधिस्सर्वपापैः प्रमुच्यते न
वियोगमवाप्नोति योगव्रतमिदं स्मृतम् योगव्रतम् ८४ पौर्णमास्यां पौर्णमास्यां कित्येव बहुदक्षिणाः पौषमाघादि
मासेषु सौवर्णाः सर्वे एव हि क्रमेण राशयः सर्वे वस्त्रमाल्यविभूषिताः एतद्वा शिश्रुतं नाम सर्वोपद्रवनाशनं सर्वाशा
पूरकंचैतत्सोमलोकप्रदायकं राशिव्रतम् ८५ पंचाशीतिव्रतानंतं कथिता पांडुनंदन याः श्रुत्वा ब्रह्महा गोघ्नः पितृ
हामानूहा तथा मुच्यते तत्क्षणादेव पातकैः सोपपातकैः पंचाधिका तव मया कथिता व्रतानं राजन्न शीतिरिह सौ
ख्यधनप्रदानां एताः समाचरति यः शृणुयात् पठेद्वा हस्ताग्रलश्रवतस्य सुरेन्द्रलोकः ३ इति भाविष्योत्तरोक्तानि पं
चाशीतिव्रतानि अथ वेश्याविलासिनीव्रतम् मत्स्यपुराणे वर्षाश्रमाणा माचारः पुराणे पशुश्रुतो मया समाचा
रश्च भगवन् चर्मशास्त्रार्वाचनिर्णयः पश्य स्त्रीणां समाचारं श्रोतुमिच्छामि तत्त्वतः ईश्वर उवाच तस्मिन्नेव युगे ब्रह्मन्स
हस्रत्राणि तुष्टा वासुदेवस्य नारीणां भविष्यं त्यं वुजो ब्रूव ताभिर्वसंतसमये कोकिलालिकुलाकुले पुष्पितोपवने लफु
ल्लकल्हारसरसस्तटे निर्भरापानगोष्ठीपुत्रसकाभिरलंकृतः कुरंगं नयनः श्रीमान्मालतीकृतशेखरः गच्छन्समीप
मार्गेण सानः परपुरं जयः साक्षात्कंदर्प रूपेण सर्वाभरणभूषितः अनंगं सतप्ताभिः साभिलापमवेक्षितः बुद्धिमा

न्मपस्तासोभविष्यतिपदास्मानि तदवादिष्यजगन्नाथः सर्वतोऽप्यनचक्षुषा सांवक्ष्यतिताः सर्वावोहरिष्यतिदस्यवः
 मत्परोक्ष्यपतः कामाल्लोल्यमीद्वाग्विचकृतं ततः प्रसादितोदेवदक्षयतिशाङ्गेभृत् ताभिः शापाभितप्ताभिभगवा
 न्भूतभावनः उत्तारायित्वाभूभारसमुद्रेस्वांपुराप्रियां यदात्पक्षाम्यथात्मानं भावेकमणिभावेकं भवतीनामृष्टिर्षदा
 लोपोयद्वतंकथयिष्यति तदेवोत्तराणालदासत्वेसंभविष्यति इत्युक्ताताः परित्यज्यगतेद्वारवतीश्वरे ततः काले
 नमहताभारवतरणेकृते निवृत्तमौशलतद्वत्केशवेदिवमागते गून्येयदुकुलसेवैश्वर्यैरपरिजितेजुने हतासुकुण्यपत्नी
 पुदासभोग्यामुवाबुंदे तिष्ठत्सुदुःखदौर्भाग्यसंतप्तासुजनार्दनं आगमिष्यतियोगात्मादाहभ्योनानममहातपाः
 तास्तमध्येषसंपूज्यप्रणिपत्यमुहूर्तमुहूर्तः लालप्यमानाबहुशोवाऽपपय्यांकुलेक्षणः स्मरंत्योविविधान्भोगान्दि
 व्यमात्मानुलेपनात् भर्तारजगतामीशमनंतमपराजितं दिव्यानुभावांचपुरीनानारत्नगृहाणि च द्वारिकावा
 सिनः सर्वान्देववरूपांकुमारकान् प्रश्रमेवकारिष्यतिमुनेराभिमुखंस्थिताः दस्युभिर्भगवन्सर्वाः परिष्वक्तावयंव
 लात् त्वधमेच्यवनेस्माकमस्मिन्नः शरणंभव आदिष्टोसिपुत्रब्रह्मन्केशवेनमहात्मना कस्मादेवेनसंयोगंप्रा
 प्यवेश्यात्वमागताः वेश्यानामपियोधर्मस्तन्नोद्गृहीतपोधन कथयिष्यत्यतस्तासांसदाहभ्यश्चैकचेतनः ॥ दाल
 भ्यउवाच ॥ जलक्रीडाविहारपुपुरासरासमानसे भवतीनांसर्वाणांनारदोभ्यासमागतः हुताशनसुताः स
 र्वभित्वोप्सरसःपुरा अत्राणभ्यावल्लेपेनपरिपृष्ट सयोगावित् कथंनारायणोऽस्माकंभर्तास्यादित्युपोषणे तस्मा
 दन्नप्रदानंचशापश्चायमभूत्पुरा शय्याद्वयप्रदानेनमधुमाधवमासयोः सुवर्णोपस्कारोत्सर्गाद्वादश्योः शुक्लप
 दंतः भद्रानारायणो नूनं भविष्यत्यन्यजन्मनि यदकुलाप्रणमैरूपसौभाग्यमत्सरात् परिपृष्टोऽस्मि तेना
 शुचियोगोवोभविष्यति चौरैरपहताः सर्वावेश्यात्वंसमवाप्स्यथ एवंनारदशापेनेकेशवस्यचशापतः वेश्यात्वमाग

ताः सर्वा भवत्यः काममोहिताः इदानीमपि हृदयेतच्छृणुञ्च वराननाः पुरोद्देवासुरे युद्धे हतेषु शतशः सुरैः दान-
 नवासुरदेत्येपुराक्षेसपुततस्ततः तेषां नारीसहस्राणि शतशो यस्य सहस्रशः परिणीतानि तानि स्युर्वलाङ्गुलानि या-
 निवः तानि सर्वाणि ऐदं देशः प्रोवाच वदतां वरः वेदया धर्मेण वतं ध्वमधुना नृपमादिरे भुक्तिमत्स्यो वरारोहा-
 स्तथा देवकुलेषु च भोजनं त्वामिनस्तुल्यं सुतकचापितत्समं भविष्यति च सो भाग्यं सर्वासां प्रपिशक्तिः ब्राह्म-
 णेष्वेव वरारोहाः कार्याणि विविधानि च यच्चाप्यन्यद्गतं सम्यगुपदेश्याम्यहं ततः आदिचारेण सर्वाभि-
 नुष्ठं व्रतं ततः संसारी तारणायालमेतद्देदविदो विदुः यदा सूर्य्यदिने हस्तः पुष्यो वा यपुनर्वसुः भवेत्सर्वो-
 षधिस्तानं सम्यङ् नारीसमाचरेत् कथाः पंचशरस्यापि सन्निधानं त्वमिष्यते अचयं पुंडरीकाक्षमनं गस्यानुकीर्तनैः
 कामायपादौ संपूज्य जघेव मोहकारिणे नंदूकदं पाने धेयकाटिं प्रातिमेतनमः नाभिं सौख्यसमुद्राय वामायाथ यो-
 दरं हृदयं हृदये शायस्तनावाह्लादकारिणे उत्कंठयेति वैकंठमास्यमानंदकारिणे वामांशपुष्पचापाय पुष्प-
 वाणाय दक्षिणं नमो नंगाय वैमोलिविलोलायेति मूधं जानू सर्वात्मने न शिरस्तद्देहं देवस्य पूजयेत् नमः शिवा-
 य शांताय पाशां कुशधराय च नमो नारायणायैतिकां मदेवात्मने नमः नमः शैत्ये नमः श्रीत्यै नमो रत्यै नमः
 श्रियै नमस्तुभ्यं नमः पुष्ट्यै नमः सर्वात्मसंविदे एवं संपूज्य गौर्विदमनं गात्मा कमीश्वरं गंधमाल्यैस्तथा
 धूपैर्नवेधनचकामिनी ततश्चाहूय धर्मज्ञं ब्राह्मणं वेदपारगं श्रव्यं गोथवरः पूज्यो गंधधूपार्चनादिभिः शाली-
 यतंडुलप्रस्थं घृतपात्रेण संयुतं तस्मा विप्राय संदद्यान्माधवः प्रीयतामिति यथेष्टाचारभोक्तारं तमे वद्विजस-
 तमं रत्नार्थं कामदेवो यामिति चित्तवर्धयतां यद्यदिच्छति विप्रं द्रुस्तत्कुर्वीद्विलासिनीं सर्वभावेन चात्मान-
 मर्चयेत्स्मिन्तं भाषिणी एवं मादित्यवारेण सदा तद्दत्तमाचरेत् तंडुलप्रस्थदानं च यावन्मासास्त्रयोदश ततस्तत्रो-

देशमासिसंप्रोप्तस्य भाभिनी विप्रस्योपस्कर्यैक्तं शब्दाद्यात्सुक्षणां सोपधानकविभ्रामांस्वास्तराव
 रणांशुभां दीपिकोपानहच्छत्रपादुकासनसंयुतां सपत्नीकमलंकृत्यहमसूत्रांगुलीवकैः सूक्ष्मवस्त्रैः
 सकटैर्कूर्ध्वमाल्यानुलेपनैः कामदेवं सपत्नीकगुडकुंभोपरिस्थितं ताद्यपात्रासनगतं हेमनेत्रपटान्वितं सकां
 स्य भाजनोपेतमिदं दंडसनन्वितं दद्यादनेन मंत्रेण तथैकांगापयस्विनीं यथांतरं न पश्यामि कामकेशवयोः सदा
 तथैव सर्वकामासिरस्तु विष्णोः सदा मम यथान कामिनीं दिहात्प्रयातितव केशव तथाममापि देवशरीरं स्वीकुरु
 प्रभो तथा च कांचनं देवं प्रतिगृह्णद्भिज्जोत्तमः कंवः कामं ददामीति वैदिकं मंत्रमीरयेत् ततः प्रदक्षिणीकृत्य वि
 सृज्य द्विजपुंगवं शय्यासनं दिकं सर्वत्राह्मणस्य गृहं नयेत् ततः प्रश्रुतियोन्योऽपि रत्यर्गं गृहमागतः सामान्य. पू
 र्वचरेण समं पूज्यो भवेत्सदा एवं त्रयोदशं यावन्मासमेकं द्विजोत्तमं तर्पयेत् यथा कालं प्रोषितेन्यं समाचरेत् तदा
 रूपं शोलवंतं यावदत्यागमो भवेत् आत्मनोऽपि यदा विघ्नो गमं सूतकराजतः देवो वामानुषो वा स्यात् उपरागेणैव ततः
 सो वारानष्टपंचाशद्यथानैव तु प्राशयेत् एतद्विकथितं सन्यग्भवतीनां विशेषतः स्वधर्म. यमतो भव्या. पश्यत बिह
 सर्वदा बुरुहूतेन यत्क्रोक्तं दानवे पुमयापुरा सदिदं सांप्रतं सर्वं भवतीष्वपि युज्यते कल्याणिनीनां काचित्तत्कु
 रुध्वं वराननाः करोति या शेषमखंडमेतत्कल्याणिनीमाधवलोकसंस्था सा पूजिता देवगौरी शैवैरानंदं न स्थानमुपैति
 शंभोः तोषोधनः सोऽप्यभिधायैवं तदा च तासां व्रतमंगनानां संस्थानमेण्यति समस्तमित्यंत्रं तं करिष्यंति च देवयोनी
 इति मत्स्यपुणोक्तैर्बैश्याचारैश्चान्नं गब्रतम् स्वस्ति श्रीरणवीरसिंह धरणीपालो वदान्याग्रणी १
 श्रीरणवीरसिंह भूपेशकारिरेकृत्य सागरे षष्ठ्यशीति व्रतादीनामभद्रुल्लसमुच्चयः ॥ २ ॥

॥ उं श्रीगणेशाय नमः ॥ उं नमः शिवाय ॥ अथ लक्षपुजाविधानम् ॥

— ७४० —

शिवपुराणे ऋषय ऊचुः व्यासशिष्यमहाभागकथय त्वं प्रमाणतः कैः पूर्णैः पूजितः शंभुः फलं किं कर्तुं यच्छति ॥ सुत उवाच ॥ सर्वैकथयाम्यद्यश्रूयतां मुनि सत्तमाः कमलैर्विल्वपत्रैश्च शतपत्रैस्तथा पुनः शंखं पुष्पैस्तथा देवं लक्ष्मीकामोर्चयेत्तदा एतैश्च लक्ष्मसंख्याकैर्लक्ष्मीः स्यान्नात्र संशयः राज्यस्य कानुको यो वै पापि विवर्णाचं पूजया तोषयेच्छकरं देवं दशकोटयामुनीश्वराः प्रतिशिवं तथा पुष्पमखंडं तं डलं तथा चर्वितं चंदनैर्नवैलधारान्तं तथा पुनः प्रातिरूपं तथा मंत्रैर्वैतवंदलमनुत्तमं अथ वा शतपत्रं वा कमलं वा तथा पुनः शंखीपुष्पैस्तथा त्रीं किं विशेषेण पुरातनैः धूपदीपं च नैवेद्यं मध्यं चारान्तिकं तथा प्रदक्षिणं नमस्कारं क्षमापनं विसर्जने कृत्वा सांगंतं तथा सर्वकृत्येन भवेद्दिह तस्यैव सर्वथाराज्यं शंकरो लोकशंकरः प्राधान्यकामुको यो वैतदधेना च ये पुमान् कारागृहं गतं वा पिलक्षेणैर्वा चैवद्वारं रोगग्रस्तो यदा स्याद्वैतदधेना च येच्छिवं कन्याकामो भवेद्यो वैतदधेना शिवं पुनः विद्याकामो भवेद्यो वैतदधेना च येच्छिवं वाणीकामो भवेद्यो वै सोऽयुतेन शिवं येन उच्चाटनाथं शत्रूणां तैश्च वपुजं नहरे; मारणे चैव लक्षणे मोहने च तदधकं सांभतानां जये चैव कोटिपूजाप्रशस्यते वशीकार्ये तथा राज्ञा मयुतं च प्रशस्यते यशंसे च तैर्वा तत्र पूजयेच्छकरं तदा वाहनाप्यसदा पूज्यः सहस्रेण शिवस्तदा मुक्तिं कामो भवेद्यो वै पंचकोटया शिवं येनैत ज्ञानार्थं च तथा देवं कोट्या वै पूजयेच्छिवं शिवदर्शनं कामो वैतदधेनं प्रपूजयेत् तथा मृत्युं जयेनाप्यः कामनां फलं रूपतः पंचलक्षाद्यदाजातः प्रत्येकं तु सदा शिवः लक्षेण भजेत कश्चिद्वितीये जाति संभवः तृतीये कामना जातं चतुर्थे तं प्रपश्यति पंचमं तु यदा लक्षफलं यच्छत्यंशं अनेनैव तु मंत्रेण दशलक्षफलं लभेत ॥ किं कामो भवेद्यो वै सदर्भः

धृतयाराशिवैकार्यापावन्मन्त्रसहस्रकन्तदावंशस्य विस्तारोजायतेनावसंशयः एवंचायुतमन्त्रेणकार्यैर्वैशिवपूजनं
 प्रमेहोरोगशांस्वार्थप्राप्त्यात्मनसेप्सितं घण्टव्यदिसंजातं तदघृतसुपूजनं ब्रह्मभोज्यं तत्रोक्तं प्रजापत्यं मुनीश्वरैः
 केवलं दुग्धधारिवैतदाकार्यं विशेषतः शर्कराभिश्चिताकार्या यदा बृद्धिर्जा भवेत् केनापि कृत्रिमं च वशरैरेपरिकल्प्ये
 यावन्मन्त्रायुतं स्याद्द्वितावद्वाराप्रपूजनं यदा चोच्चाटनं देहजायेत कारणाविना यत्र कुत्रापि वा प्रेमदुःखं च परिकल्प्य
 स्वगृहे कलहो नित्यं यदा चैव प्रजायते तस्या चैव कृतायां वै सर्वदुःखं विलीयते शत्रूणां तापनार्थाय ते लघाराशि
 वै वासितैर्न वै तैर्लेन भोगद्विः प्रजायते तस्या चैव कृतायां वै सर्वदुःखं विलीयते सार्धे णैव तैर्लेन शत्रुनाशो
 न्नैव दिह मधुना यक्ष्मरोगो वै गच्छेद्विशिवपूजनात् इक्षोरसस्य वै धारा सर्वसौख्य करीरता गंगजलसमुद्भूता
 तारामोक्षफलप्रदा एता सर्वाश्चयाः प्रोक्ता धारा जयफलावहा अयुतेन कृतास्तास्तु पूर्वोक्तविधिना खिलाः कर्तव्ये
 ब्राह्मणानां तु भोजनं रुद्रसंख्यया तदा वै सकलसिद्धिं भवत्येव न चान्यथा एतद्वः सर्वमाख्यातं यत्पृष्ठो हं मुनीश्वराः
 एवं पूजाविधिं कृत्वा सर्वपापैः प्रमुच्यते एतद्वै सकललोकैः सर्वकामाहिताय वै स्कंदो यासहितं शभुं संपूज्य विधिना
 संकृत् यत्फलं लप्ते मर्त्यस्तद्वदामि यथा श्रुतं अत्रत्यं भोगमैश्वर्यं भुक्त्वा पुत्रादिकं शुभं अतैवै जायते यत्तच्छुरू
 यतां मुनिसरमाः कोटिसूर्यप्रतीका शैविमानैः सार्वकामिकैः रुद्रकन्यासमाकीर्णैर्गवचाद्यसमन्वितैः शि
 ववक्त्रोद्भूते भोगीया वदाभूतं स्पृष्टं इति शिवपुराणे वायवीयं संहितायां लक्षपूजाभिषेकादिविधानम् ॥

अथैवागमोक्तलक्षपूजा ॥ ईश्वर उवाच ॥ लक्षपूजाविधिं देविकयया-
 मिसं मासतः धांकृत्वा प्राणिनः सर्वे मसान्निधिभाजनाः भवतीति शेषः शिवरात्रौ तथाष्टम्यां सोमवरे समारभेत
 शुभेभ्यस्मिन्दिने वापि शिवभक्तद्विजोत्तमं सपत्नीकं सपुत्रं तमनूचानमनिन्दकं धर्मज्ञं दोषरहितं संतुष्टं परिपूज्य च

नंततिर्वधंतत्रापि यादिलक्षावाधेः कृता द्रोणाधेनभवेल्लक्षं विधानंविधिपूर्वकंपुनश्चब्राह्मणानांहि
 पत्यंभवेदिह मुद्रानांपूजनाच्चैवाशेषोयच्छातिर्वैमुखं प्रस्थानांसत्केनवप्रस्थाधेनाथवापुनः पलद्वयमु
 नवलक्षमेकविद्वुधाः मायाणांचितथापूजारागनाशकरीमता प्रस्थानामष्टकेनवलक्षमेकप्रकीर्तितं ब्राह्म-
 णानंतथाभोज्यंरुद्रसंख्याविधीयते प्रियंगुपूजनंचैवसर्वाध्यक्षपरात्मनि धर्मार्थवाद्दिनांचैवपूजासर्वसुखा
 वर्हा प्रस्थानंतुत्रयेणोक्तंलक्षमेकंपुरातनैः ब्रह्मभोज्यतथाप्रोक्तमकार्णासंख्ययाहुने राजिकापूजनंप्रोक्तं
 शत्रोभूतिकरंपरं प्रस्थेनपलपुकेनलक्षमेकंतथास्मृतं एकगौश्चात्रदातव्यावलीवर्हस्तथैवच मरीचिसंभवा
 पूजाशैवोनाशकरामता अतोपिविविधधान्यैःपूजनंशंकरस्यच आढकीनादलेश्वरमहिमावधेतृणां केसरैरं
 जितंधान्यविविधैर्वाप्यच्छिवं नानासुखकरोपूजाह्येषाचमुनिसत्तमाः इत्येतद्वचनंश्रुत्वापुनरुच्युमुनीश्वराः
 लक्षमानंतुपुष्पाणांवदत्वंचहितावहं इतिश्रुत्वावचस्तेषांपुनर्वचनमाददे सूतउवाच श्रूयनांऋषभश्रेष्ठाःकथ
 यामियथामतिः प्रस्थानानविभिर्भोगैःशंखपुष्पैःसमुद्भवं लक्षंप्रोक्तुमानेनसूक्ष्ममानंविचक्षणाः एकादशभिः
 प्रस्थैस्तुजातिमानंप्रकीर्तित यूथिकायास्तथामानंकरवीरभवंतथा निर्गुडिकुसुमानंतुतथैवकथितंयुधैः कर्णिका
 रेतयामानंशिराषकुसुमेस्तथावधुजीवितयामानंप्रस्थानांदशकेनतु द्रव्याद्यैर्विविधमनिर्दृष्टाचपूजनंचरेत् सर्वका
 मसमृद्धयर्थंपूजयेत्परमेश्वरं अतःपरंप्रवक्ष्यामिधारापूजामहंतुवः यस्याश्रवणमात्रेणकल्याणजायेतेनृणां विधा
 नपूविकांरुत्वापूजांचैवशिवस्यच पश्चाच्चजलधाराचकर्तव्याचमुनीश्वराः ज्वरतापप्रशान्त्यर्थंजलधाराशुभावहा
 शतरुद्रियमंत्रेणरुद्रैकादशकेनच रुद्रजाप्येनवातवपुरुषसूक्तेनवापुनः षडंगेनाथवातत्रसहस्रमृत्युजयेनच गाय
 त्राप्ययवीविप्रानामभिर्वाविशेषकैः अथवाप्यागमोक्तैर्वाजलधारादिकंतथा सुखसंपत्तिसिद्ध्यर्थं धारापूजनमुचम

पुजनं चरेत् लक्षं सख्या तु सर्वत्रातव्या मुनि सत्तमाः आयुष्का मो भवेद्यो वै दुर्वाभिः पूजनं चरेत् पुत्रकानो भवेद्यो
 वधूतैः पूजनं चरेत् अकपुष्पः प्रतापश्च कुञ्जकल्हारकस्तथा जपाकुसुमपूजानुश्रूणां मृत्युदास्मृता रोगोच्चा
 टनकामोहकरवारः सुपूजेयत् वधूकभूषणावाप्तिर्जात्यावाहनसभवः अतसो कुसुमेरेव विष्णुवंल्लभतामियात्
 शोभापत्रस्तथामुक्तिः प्राप्यते पुरुषेणैव मल्लिकाकुसुमेरेव स्त्रियं शुभतरं लभेत् युथिकाकुसुमेर्लक्षं गृहं नैव वि
 मुच्यते काणिकारस्तथा वस्त्रसंपत्तिर्जाप्यते नृणां निर्गुडो कुसुमलोके मनोनिर्मलता भवेत् विल्वपत्रैस्तया लक्षः
 सर्वकामानवाप्नुयात् शृंगारहारपुष्पैस्तु वधैतसर्वसंपदः तद्वनविद्यते पुष्पयन्त्रे विशवल्लभं चंपकैकतकीहि
 त्वाभिन्यत्सर्वं शिवेप्येत् एतद्वः कथयिष्यामि कारणं दुष्करं नृणां यदालक्षं शिवे दद्यात्तदा च विपुलं फलं तिल
 पुष्पाणि दत्तानि मुक्तिदानिनसंशयः राजिकाकुसुमानि ह शश्रूणां मृत्युदानि च अतः परं च धन्यानां फलं शृणुत स
 तमाः तंदुलारोपणं नृणां लक्षं दीर्घाब्धिः प्रजायते प्रस्थानां चैव षट्केन तदर्थं न तथा पुनः पलद्वयं तथा ते पालक्षमा
 नमुदाहृतं पूजार्द्रविधानेन कृत्वा वस्त्रशोभनं शिवोपरिन्यसेत् तत्र गंधपुष्पादिभिस्ततः रोपयित्वा च धूप
 दीन्द्रवापूजा फलं लभेत् प्राजापत्यद्वयं रोप्यमाणं सख्या च दक्षिणा देया तदुपदेष्टारं शस्त्रावा दक्षिणामला आ
 दित्यं सख्या तावत् ब्राह्मणभोजयेन्नरः लक्षपूजायदाजाता सांगाचमत्र पूर्वकं शतमष्टोत्तरं तत्र भस्त्रं विधिरुदाहृतः
 तिलानां च यथालक्षं महापातकनाशनं एकादशपलैश्चैव लक्षमानमुदाहृतं पूर्ववत् पूजनं तत्र कर्त्तव्यं हिताकाम्यया भा
 ज्या वै ब्राह्मणास्तत्र तस्मात्कार्यं नरेणाहि महापातकजडुः ख नश्यति तत्क्षणाग्रं यवपूजा तथा प्राक्का
 लक्षेण परमाशिवे प्रस्थानामष्टकं च प्रस्थाप्य न्युतं पुनः पलद्वयं युतं तत्र मानमेतत्पुरातनं यवपूजा तथा प्राक्का
 स्वर्गसौख्यविधायिनी प्राजापत्यब्राह्मणानां कर्त्तव्यं फलं मोप्सुना गोधूमानां तथा पूजा प्रशस्तामुनि सत्त

माः संततिर्विधेयतत्रापि यदि लक्षावधिः कृता द्रोणार्धेन भवेत्लक्षं विधानं विधिपूर्वकं पुनश्च ब्राह्मणानां हि
प्राजापत्यं भवेदिह मुद्गानां पूजनार्थं वा शेषो यच्छातिर्वैमुखं प्रस्थानां सप्तकेनैव प्रस्थाप्येनाथवापुनः पलद्वयपु
तेनैव लक्षमेकविदुब्धाः मापाणां च तथा पूजारागनाशकरीमता प्रस्थानां मष्टकेनैव लक्षमेकप्रकीर्तितं ब्राह्म-
णानां तथा भोज्यं रुद्रसंख्याविधीयते प्रियंगुपूजनं चैव सवाध्यक्षपरात्मनि धर्मार्थवर्द्धिना चैव पूजासर्वसुखा
वर्हा प्रस्थानां तु त्रयेणैकं लक्षमेकं पुरातनैः ब्रह्मभोज्यं तथा प्राक्कर्मकार्णां संख्यया हुने राजिकापूजनं प्रोक्तं
शत्रोर्मतिकरणं परं प्रस्थेन पलपुकेन लक्षमेकं तथारस्मृतं एकगोश्वात्रदा तव्यावलीव हस्तैश्च मरीचिसंभवा
पूजां शत्रोर्नाशं करीमता अत्रोपविधिविधान्यैः पूजनं शंकरस्य च आढिकानां दलैश्च वमहिमावधेन नृणां केसरैरं
जितं धान्यं विविधचापैश्चिबं नानासुखकरो पूजाहोषाचमुनि सत्तमाः इत्येतद्वचनं श्रुत्वा पुनरुच्युमुनीश्वराः
लक्षमानं तु पुष्पाणां वदत्वं च हितावहं इति श्रुत्वा वचस्तेषां पुनर्वचनमाददे सूत उवाच श्रूयन् क्रुपमश्रेष्ठाः कथ
यामियथामतिः प्रस्थानां नवभिर्भागैः शखपुष्पैः समुद्रवं लक्षं प्रोक्तुमानेन सूक्ष्ममानं विचक्षणाः एकादशभिः
प्रस्थैस्तु जातिमानं प्रकीर्तितं यूथिकायास्तथामानं करवीरभवं तथा निर्गुडो कुसुमानां तु तथैव कथितं बुधैः कर्णिका
रेतयामां शिराषकुसुमैस्तथा वधुजीवितयामानं प्रस्थानां दशकेन तु द्रव्याद्यैर्विविधमनिर्दिष्टा च पूजनं चरेत् सर्वका
मसमृद्धयर्थं पूजयेत्परमेश्वरं अतः परं प्रवक्ष्यामि धारापूजामहंतुवः यस्याश्रवणमात्रेण कल्याणजायेत नृणां विधा
नपूर्विकां कृत्वा पूजां चैव शिवस्य च पश्चाच्च जलधाराचकर्तव्या च मुनीश्वराः ज्वरतापप्रशान्त्यर्थं जलधाराशुभावहा
यतारुद्रियं मंत्रेण रुद्रैकांशकेन च रुद्रजाप्येन वा तत्र पुरुषसूक्तेन वा पुनः षडङ्गेनाथवा तत्र सहस्रमृत्युयेन च गाय
त्राप्यथवा विप्रानामभिर्वा विशेषकैः अथवा प्यागमोक्तैर्वा जलधारादिकं तथा सुखसंपत्तिं सिद्ध्यर्थं धारापूजनमुराम

पुनर्नचरेत् लक्षसंख्यातुसत्रज्ञातव्यामुनेनसप्तमाः आयुष्काभोभवेद्यो वै पुत्रकाभोभवेद्यो
 वधनरः पुनर्नचरेत् अकपुष्पः प्रतापश्चकुञ्जकल्हारकस्तथा जपाकुसुमपूजातुशत्रूणां मृत्युदास्यता रोगोच्चा
 टनकामाहिकरवारः सुपूजयेत् वधूकभूषणवाप्तिजोत्पावाहनसभवाः अतसो कुसुमेरेव विष्णुवल्लभतामियात्
 शमोपत्रस्तथामुक्तिः प्राप्यते पुरुषेणैव मल्लिककुसुमेरेव स्त्रियं शुभतरं लभेत् युयिकाकुसुमेलक्ष्मे गृहे नैव वि
 मुञ्चति कर्णिकारस्तथावल्लसं पत्तिर्जायेते नृणां निर्गण्डिकुसुमलोकमनोनिर्मलता भवेत् विल्वपत्रस्तया लक्षः
 सर्वकामानवाप्नुयात् भृंगारहारपुष्पैस्तु वर्धते सर्वसपदः तद्देन विद्यते पुष्पं यन्नेव शिववल्लभं चंपककेतकी हि
 त्वाभन्यत्सर्वशिवयेत् एतद्वः कथयिष्यामि कारणं दुष्करं नृणां यदालक्षं शिवे दद्यात्तदा च विपुलं फलं तिल
 पुष्पाणि दत्तानि मुक्तिदानिनसंशयः राजिकाकुसुमानीह शत्रूणां मृत्युदानि च अतः परं च धान्यानां फलं शृणुत स
 नमाः तंडुलारोपणं दण्डालक्ष्मीद्विद्विः प्रजायेते प्रस्थानां चैव पट्केन तर्धेन तथा पुनः पलद्वयं तथा ते पालक्षमा
 नमुदाहृतं पूजारुद्रविधानेन कृत्वा वल्लसुशोभनं शिवोपरिन्यसेत् त्रगंधपुष्पादिभिस्ततः रोपयित्वा च धूप
 दीन्द्रवापूजाफलं लभेत् प्राजापत्यद्वयरोप्य माषं संस्था च दक्षिणा देया तदुपदेष्टारं शक्त्या वा दक्षिणामला आ
 दित्यसंख्यातवत्राह्मणान् भोजयेन्नरः लक्षपूजायदाजातासां गाचमत्र पूर्वकं शतमष्टोत्तरं तत्र भद्रं विधि रूढा हतः
 तिलानां च यथा लक्षमहापातकनाशनं एकादशपलैश्चैव लक्षमानमुदाहृतं पूर्ववत् पूजनं तत्र कर्तव्यं हि तं काम्यया भो
 ज्या विब्राह्मणास्तत्र तस्मात्कार्यं नरेण हि महापातकजदुःखं नश्यति तत्क्षणाद्भवं यवपूजा तथा त्रिका
 लक्षेण परमाशिवे प्रस्थानामष्टकैश्चैव प्रस्थाधेन युतं पनः पलद्वयं युतं तत्र मानमेतत्पुरातनं यवपूजा तथा त्रिका
 स्वर्गसौख्यविधायिनी प्राजापत्यब्राह्मणानां कर्तव्यं फलमीप्सुना गोधूमनां तथा पूजा प्रशस्तानुनिसत्

माः संततिर्वर्धतत्रापि यदि लक्षावधिः कृता द्रोणार्धेन भवेत्लक्षं विधानां विधिपूर्वकं पुनश्च ब्राह्मणानां हि
 प्राजापत्यं भवेद्विह मुहूर्तानां पूजनाच्चैवाशेषो यच्छति नैसुखं प्रस्थानां सप्तकेन वप्रस्थाधेनाथवापुनः पलद्वयपु
 तेनैव लक्षमेकविट्पुंथाः मापाणां च तथा पूजारागनाशकरीमता प्रस्थानां मष्टकेनैव लक्षमेकप्रकीर्तितं ब्राह्म-
 णानां तथा भोज्यरुद्रसंख्या विधीयते प्रियंगुपूजनं च सर्वोध्यक्षे परात्मानि धर्मार्थवर्द्धिना चैव पूजा सर्वसुखा
 वहा प्रस्थानां तु त्रयोणां कलक्षमेकं पुरातनैः ब्रह्मभोज्यतया प्रोक्तमकार्णासंस्थया पुनै राजिकापूजनं प्रोक्तं
 यत्रोभूतं करं परं - प्रस्थेन पलद्वयेन लक्षमेकतथा स्मृतं एकांगी श्यात्रदातव्या वलावहं स्तथैव च मरीचिसंभवा
 पूजा शर्वोनाशकरीमता अतोपि विविधार्थान्यैः पूजनशंकरस्य च आढकां नडलैश्चैव महिमा वर्धते नृणां केशरैर-
 जितं धान्यं विविधचापैश्चिवं नानासुखकरी पूजा ह्येषा च मुनि सत्तमाः इत्येतद्वचनं श्रुत्वा पुनरुच्युमुनीश्वराः
 लक्षमानतु पुष्पाणां वदत्येव च हितावहं इति श्रुत्वा वचस्ते पापं पुनर्वचनमाददे सूत उवाच श्रूयन्तं ऋषभश्रष्टाः कथ-
 याभि यथामतिः प्रस्थानां नवभिर्भागैः शंखपुष्पैः समुद्रवं लक्षं प्रोक्तुमानेन सूक्ष्ममानं निविक्षणाः एकादशभिः
 प्रस्थैस्तु जातिमानं प्रकीर्तितं द्यूयिकायास्तथामानं करवीरभवं तथा निर्गुडं कुसुमानां तु तथैव कथितं बुधैः कर्णिका
 रेतया मानां शिरापकुसुमैस्तथा वधुजीवेत्यामानं प्रस्थानां दशकेन तु द्रव्याद्यैर्विविधमानैर्दृष्ट्वा च पूजनचरेत् सर्वका
 मसमृद्धयर्थं पूजयेत्परमेश्वरं अतः परं प्रवक्ष्यामि धारापूजामहंतुवः यस्याश्रवणमात्रेण कल्याणजायेते नृणां विधा
 नपूर्वाकार्त्वा पूजा च वैशिवस्य च पश्चाच्च जलधारा च कर्तव्या च मुनीश्वराः ज्वरतापप्रशांत्यर्थं जलधारा शुभावहा
 शतरुद्रियमंत्रेण रुद्रैकादशकेन च रुद्रजाप्येन वातवरपुरुषसूक्तेन वा पुनः षड्भगेनाथवा तत्र सहस्रमृत्युयेन च गाय-
 त्राप्यथवा विप्रानामभिर्वा विशेषकैः श्रथवाप्यागमोक्तैर्वा जलधारादिकं तथा सुखसंपत्तिसिद्ध्यर्थं धारापूजनमुत्तमं

घृतधारशिवाकार्यावाग्मंत्रसहस्रकतदावंशस्य विस्तारोजायतेनावसंशयः एवंवायुतमंत्रेणकार्यैवैशिवपूजनं
 प्रमेहोगशांत्यर्थंप्राप्त्यात्मनेसोप्सितं षंडव्यदिसंजाततदाघृतमुपूजनं ब्रह्मभोज्यंतुतत्रोक्तंप्राजापत्यंमुनीश्वरैः
 केवलंदुग्धधारवैतदाकार्याविशेषतः शर्करामिश्रिताकार्यायदाबृद्धिर्जडाभवेत् केनापि कृत्रिमचैवशरीरेपरिकल्पि
 ते यावन्मंत्रायुतस्याद्वैतावधारप्रपूजनं यदाचोच्चाटनदेहायतेकारणविना यत्रकुत्रापिवाप्रमदुःखंचपरिकल्पि
 तं स्वयदेकलहोनित्ययदावैवप्रजायते तस्यावैवकृतायवैसर्वदुःखंविलीयते शत्रूणांपानार्थायतेलधाराशि
 वायवै वासितैर्वतेलेनभोगवृद्धिः प्रजायते तस्यावैवकृतायवैसर्वदुःखंविलीयते सार्धेपैवतेलेनशद्विनाशो
 भवेदिह मधुनायक्ष्मरोगोवैगच्छेद्विशिवपूजनात् इक्षोरसस्यवैधारासर्वसाख्यकरीमता गंगाजलसमुद्भूता
 धारामोक्षफलप्रदा एतासर्वाश्रयाः प्रोक्ताधारजयफलावहा अयुतेनकृतास्तास्तुपूर्वोक्तविधिनारिखिलाः कर्तव्यं
 ब्राह्मणानांतुभोजनंरुद्रसंख्यया तदावैसकलंसिद्धिर्भवत्येवचान्यथा एतद्वः सर्वमाख्यातंयत्पृष्ठेहंमुनीश्वराः
 एवंपूजाविधिं कृत्वा सर्वपापैः प्रमुच्यते एतद्वैसकलंलोकैः सर्वकामहितायवै स्कंदोदासहितंशभुंसंपूज्यविधिना
 संकृतं यत्फलंलभतेमत्स्यस्तद्वदामियथाश्रुतं अत्रत्यंभोगमैश्वर्यंभुक्तापुत्रादिकंशुभं अतैवैजायतेयत्तच्छू
 यतांभुनिसरमाः कोटिसूर्यप्रतीकाशैर्विमानैः सार्वकामिकैः रुद्रकन्यासमाकीर्णैर्यवाद्यसमन्वितैः शि
 ववक्त्रोद्धतेभोगीयावदाभूतसंप्लवं इतिशिवपुराणेवायवीयसंहितायांलक्षपूजाभिवेषादिविधानम् ॥

अथैवागमोक्तलक्षपूजा ॥ ईश्वरउवाच ॥ लक्षपूजाविधिदेविकयया-
 मिसमासतः यांकृत्वाप्राणिनः सर्वे ममसन्निधिभाजनाः भवतीतिशेषः शिवरात्रौ तथाष्टम्यां सोमवारे समारभेत
 शुभेन्यस्मिन्दिनेवापिशिवभक्तद्विजोत्तमं सपत्नीकंसपुत्रं तमनूचानमनिदकं धर्मज्ञंदोपरहितं संतुष्टं परिपूज्य च

आचार्यवरयेत्तत्राज्ञः सुस्नातो भूषितो ब्रती ह्रस्वचष्टलं दीनमतिदीर्घजडं तथा देवताभक्तिरहितवधिर्दीर्घांलि
 गिनं वेदहीनं दुराचारं मलिनं बहुभाषिण निंदकं पिशुनं दुष्टमंघकं च विवर्जयेत् नित्यं निर्वृत्य सकल संकल्पमन
 सेऽपि सतं पंचकर्मल्लिकापुष्पैर्जातार्किकशुकपाटलैः नद्यावर्तैः श्रियावर्तैर्दोणपुष्पैः कदंबकैः अन्यैः शिवागमप्रो
 क्तैर्विल्वशाखादलैस्तथा नागवल्लीदलैर्वीपरत्नैर्नानाविधैरपि अन्यैश्च विविधैः शुद्धैः खड्गैर्ब्राह्मिणैः हितं दुलैः लक्ष्य
 पूजां प्रकुर्वीत मूलमंत्रेण शंभवे ॥ स्वर्णपुष्पप्रत्युतंकपूरावर्तकमवेत् इत्येकस्मिन्दिने वापि द्वयोर्वा त्रिदिने पिवा
 पुष्पलोभानुसरिणवहुभिर्वादिनैर्यजेत् ॥ पुष्पांजलित्रयं स्वर्णविल्वशाखासमन्वितम् प्रार्थनामंत्रः विरूपाक्षमहेशानविश्वरूप
 पुष्पमन्त्रं च यत्तत्क्षमाप्य च महादेवं प्रार्थयेत्तदनंतरं ॥ भवः सर्वस्तथा रुद्रस्तपः पशुपतिः स्मृतः उग्रो महस्तथाभी
 मं ईशानश्चाष्टनामभिः पुष्पांजलित्रयं स्वर्णविल्वशाखासमन्वितम् प्रार्थनामंत्रः विरूपाक्षमहेशानविश्वरूप
 महेश्वरः ॥ मंयाकृतं लक्षपूजां गृहीत्वा वरं देो भव - ततो नमस्कारः मृत्युजयाय ज्ञाय देवं देवाय शंभवे आश्रितेशा
 यं शवीर्यमहं देवाय ते नमः ॥ इति नमस्कारमंत्रः ॥ इति शिवागमेलक्षपूजाविधिः अधोद्यापनम् पंचास्मृतेन स्तूप
 नं पलेन शतकेन वै नारिकेलार्घ्यं दानं च पतंकाध्वज एव च श्वेतवस्त्रद्वयं देयं पूजायां च शिवस्य च पूजते च तथा होमंति
 लं द्रव्येण कारयेत् देवस्य नंतरं पूजार्माचार्येणैव कारयेत् ततः प्रार्थनामंत्रः नमः शिवाय शताय सगुणाय नमो नमः
 ॥ सर्वेश्वराय देवाय कारणं त्रयं हेतुवै ॥ निवेदयामि चात्मानं त्वं गतिः परमेश्वर भूमौ रत्नखलितपादानां भूमिरेवावलंब
 नम् ॥ त्वयि जातां परोधानां त्वमेव शरणं प्रभो ॥ ततो विप्रभोजनीया शस्त्या वापि दशाथवा आचार्यैः पूजयेत्
 भ्रातृस्थ्यां दीर्घां च क्षिणां ॥ पुष्पांतिद्वर्चनं कृत्याममसन्निधिभागमवेत् यद्वारे मत्तमातं गावायुवेगास्तुरंगमाः पु
 ण्णदुवदनाचार्यो लक्षपूजाविधेः फलम् ॥ इति ब्रह्मांडपुराणे लक्षपूजाध्यापनम् ॥ अथैतस्य प्रयोगः ॥ तत्रादौ

पुनर्विधिः । "ब्रह्मांडपुराणं" माधादिपुण्यमासेषुचातुर्मास्येष्वपुनः । आरणेतुविशेषेण । घंद्रानुकूल्यदिने
 प्रातर्नद्यादास्त्रात्वानित्यकर्मनिर्वृत्य । देवांगारप्रविश्य । पुण्यतिथ्यादिसंकीर्त्य । आसन्त्राखिलपापक्षयपूर्वक
 हिकामुष्मिकनिरवधिषुखसौभाग्यनिरवधिशिवलोकिवासमहदेश्वर्यप्राप्तिद्वारा । अमुककामनया । वोमासहि
 तसदाशिवप्राप्त्यर्थममुकपुष्टपादिनालक्षपूजां करिष्ये ॥ इतिसंकल्प्य । पोठिशिवयाविधिसंपूज्य । सहस्र
 नामभिर्मूलमंत्रेणवाततद्रव्येण पूजयेत् । प्रत्यहंपंचामृतेनाभिषेकः । कर्पूरेणार्तिक्यः । दध्यादनोपहारः । प्रथम
 दिनेयावत्तिसूर्यातावत्सर्वसूर्यासमाप्तिपर्यंतं । अयुततिसुवर्णपुष्पं । असंभवलक्षितसमाप्तिदिनेविशेषेणाशि
 वसंपूज्य । शतपलपरिमितपंचामृतेनस्नपनं । नारिकेलार्घ्यदानं च ततः । पुष्टपांजलित्रयदानं । अष्टाभिर्नाममंत्रैरिति । उ
 भवार्पणमः । १ । उशर्वोयनमः । २ । उरुद्रायनमः । ३ । उं पशुपतयेनमः । ४ । उं उग्रायनमः । ५ । उं महतेदेवायनमः । ६ । उं
 भूमिर्पणमः । ७ । उं ईशानायनमः । ८ । इतिपुष्पांजलीदत्त्वाप्रार्थयेत् । विरूपाक्षमहेशानविश्वरूपमहेश्वर मयाकृता
 लक्षपूजंगृहोत्सावरदोभव ततः प्रणमेत् । मृत्युंजयायज्ञायदेवदेवायशंभवे । आश्रितशायसर्वायमहदेवायतेनमः ॥
 नमः शिवाय शांताय सगणाय ससूनवे । सोपस्कराय देवाय कारणत्रयहेतवे । ततोयथाशक्तिब्राह्मणभोजयेत् । शस्त्या
 व्रतपूतये गांच दद्यात् । अत्रपूजाद्रव्याणि । चंपकमालतीपुष्पजातीकं शुक्रपाटलः । झोणपुष्पः । कद्वैश्रवि
 ल्यशाखादलस्तथा । नागवल्लीदलैर्वापिकरवीरकुसुमैरपि । तत्कालोद्भवेः पुष्पैः । पल्लवैः । कमलैरपि । धान्यै
 श्च । विविधैः पुष्पैः । रत्नह्रीतिहंतदुलैः । लक्षपूजाप्रकर्तव्यानामभिर्मूलमंत्रतः । एतेपांपूजाद्रव्याणामंत्राः । दा
 नस्तथादिद्विपुष्टव्याः । रत्नपूजापितत्रैव । विद्रुमाणाम्प्रदानेन रुद्रलोकं ब्रजेन्नरः । सर्वपापाविनिर्मुक्तो मुक्तादाने
 न जायते । लोकानां प्रीतिदानेन नरो वज्रस्य वज्रिणः । तथा प्रदेवैर्गोमदैर्भौतदेतदनं देवने । सर्वे ग्रहाः । प्रतुष्यंति । पुष्प

रागप्रदानतः॥ - गारुत्मैर्गन्तमितनियतजयतिश्रया वैडूर्यैः स्वर्गलोकं पद्मरोगरोगता । प्रदानादिद्रुनी
 लेभ्यनीलानां सतुभोजन सुखी शंखप्रदानेन शक्तिशुक्तिप्रदानतः इति स्कन्देभिधानात् तत्र मुक्ताप्रदानमत्रः
 तादृशपण्यैर्वाद्भूतावर्णाह्वयाकल्पदार्णताः मुक्ताः शुक्त्युद्भवाः सतुभुक्तिमुक्तिप्रदामम एव सर्वेषामेव रक्तधान्या
 दर्नामित्राग्र्यैतरतो वसयाः इति प्रकारं तरेण लक्षपूजाविधिः अथाग्निपुराणां कंसोद्यापनम् । लक्षपूजावि
 धानम् तत्र पूर्ववदेव संपूज्य ततः सहस्रनामाभिः उक्तं नमः शिवायेति मंत्रेण पुष्पादिभिरैकरूपतया समाप्ति
 पर्यन्तमभ्यर्च्य तदन्ते शुभदिने उद्यापनं कुर्यात् तत्रादौ तिथ्यादिकीर्तनं ततोऽनेकजन्माजितसमस्तदुरितनि
 वृत्तिपूर्वकैहिकपुत्रपौत्रा दिविष्टादिविविधसुखप्राप्यन्तरांशवलोकनिवासकामकृत्यंदमुकद्रव्यसमर्पणलक्ष
 पूजनं तत्संपूर्णफलावाप्तये तस्योद्यापनकरिष्ये इति सकल्पः काठ्यं ततो गणेशपूजा आचार्यवरणादि
 पूर्वांगविधाय वेदिकायां लिङ्गतोभेदं कलशे धान्यपूरितपूणपात्रमध्यसौवर्णमहेश नमः शंभवायेति मंत्रेण सौव
 र्णिगोरीं गौरीमिमायेति मंत्रेण पुरतः राजतंवृषभतन्मंत्रेण संस्थाप्य परिवारे देवताश्च संस्थाप्य पूर्वादि
 दिक्षु धर्मज्ञानवैराग्यैश्वर्यानां श्रेयादिविदिक्षु च अधर्माज्ञानवैराग्यमनैश्वर्यान् पीठसंपूज्य मध्ये महेश्वरसंपूज्य
 तद्वह्निशान्यां शानवक्त्राय नमः पूर्वतः पुरुषवक्त्राय नमः दक्षिणेऽघोरवक्त्राय नमः पाश्चिमे सद्योजातवक्त्राय
 नमः उत्तरे वामदेववक्त्राय नमः पुनः पूर्वादित वामाय नमः च्येष्टायै श्रेष्ठायै रौद्रायै काल्यै कलविकारिण्यै बलायै
 वलाविकरण्यै मनोन्मन्यै सर्वभूतदमन्यै इति दशदिक्षु ॥ १० ॥ पुनः पूर्वमारभ्य ईशानपर्यन्तं अजैकप-
 देनमः श्रीहृद्विध्याय भवाय शर्वाय उमापतये रुद्राय पशुपतये शंभवे वरदाय शिवाय ईश्वराय नमः
 ॥ ११ ॥ पुनः पूर्वान्दिकालौ दक्षिणेऽग्निवह्नौ पश्चिमे वृषस्कंधौ उत्तरे ईशकालौ तत ईद्रादिलोकेशान्सायु

धान्संस्थाप्यपूजयेत् अथ शिवपूजाध्यानम् शुद्धस्फटिकसंकाशत्रिनेत्रचंद्रभूषणं भस्मोद्धूलितसर्वान्
 ह्यर्चित्यभक्तवत्सलं उन्नमः शिवाय इति मंत्रेण पूजयेत् लक्षपूजायां दश एकं वा सुवर्णपुष्पं समर्प्य ॥ प्रार्थयेत् ॥
 नमः शिवाय शांताय सगुणाय ससूनवे सनंदिने सगंगायाय सवृषापानमो नमः इति नमस्कारः पुराणपठनादिनां
 रात्रिनीत्वा प्रातः स्वयं ह्योक्तमग्निप्रतिष्ठाप्य अन्वाध्यात् अत्र प्रधानं सोमं महेशं नमः शंभवाय च मयो
 भवायेति मंत्रेण ज्योतिषा तिलद्रव्येण युतसंख्याकाहुतिभिः सहस्रपरिमिताभिर्वा परिवारे देवतामंडले देव
 तांश्चैकयाज्याहुत्यायक्षे स्थापनमंत्रेण होमः पूज्य समर्पणं वा होमं तैसपत्निकमाषाढ्यं संपूज्य पठंगोमिथुनं
 च प्रतिपाद्य अधिकफलाप्तये सोपस्करं शय्यादत्त्वा षोडशद्विजान् विशेषाकारेण संपूज्य दक्षिणां च दत्त्वा ॥
 सद्नेन सहस्रं शतं वा यथा विभवं सद्नेनाद्विजांस्तर्पयेदिति इति लक्षपूजाध्यापनाविधिः अथ विष्णुलक्षपूजाविधिः
 अग्निपुराणे लक्षपूजाविधिभूयः शृणु नान्यमनाः क्वचित् यां कृत्वा मुच्यते पापैर्नारी वाथ नरोपि वा ब्रह्महागुरु
 गाभी च मद्यपो वाथ नापहः सकृत् पूजनमात्रेण मुच्यते किमुतान्यतः नातः परतरं किंचित् त्रिषु लोकेषु विद्यते किंकुलेन
 किमाचारः किं शीलैर्न गुणेन च यो हारिपूजयेत् सम्यक्सकुलीनः स बुद्धिमान् जंबूद्वीपे महापुण्यं जन्मयः प्राप्य
 मानवः इमां कृत्वा मृदात्मा कोन्यस्तस्मादधोगतिः धर्महीनस्य न स्यस्यदिनान्यायांति यांति च सलोहं कारभं
 त्रिवत्स्य जन्मनि रथं पूजयेत् पूजयेत् द्विष्णुभयभोगोपि पूजयेत् माघे वा कार्तिके च वै आपदे श्रावणे पि वा अन्ये
 पुण्यमासेषु व्रतमेतत्समाचरेत् देवपूजा गृहवापि देवालयमथापि वा गोमये नानुलिप्याथ घातुना मृगमयेण वा चतु
 र्भिर्बाह्वैः सार्द्धं कृत्वा च स्वस्तिवाचनं नादी श्राद्धं प्रकुर्वीत लक्षपूजाविधौ द्विज प्राणायामद्वयं कृत्वा देशकालौपेठसु
 धीः सुसंकल्पयथाशक्त्या प्रत्यहं पूजयाम्यहं एवं संकल्प्य विधिवन्मंत्रमेतमुदीरयेत् गृहीतिस्मिन्मन्त्रे तैदेव पंचवत्

यदिमेभवेत् तदाभवतुसंपूर्णं त्वत्प्रसादाज्जगदुरो एवंसंप्राथ्यदेवेशनियमं तुलसीदलैःपंचामृतैःस्नापयित्वाशालि
ग्रामशिलांशुभां गंधपुष्पाक्षतैर्भक्त्याप्रथमंपूजयेद्बुधःप्रत्यहंयावतीपूजातावत्प्रणतिभिर्ब्रती पद्मान्यपिचतावंतिलि
खेत्पंचभिधातुभिःमहाव्रतामिदंब्रह्मन्देवानामपिदुर्लभं तुलसीदलैर्नवैसस्यत्रैरतिशोभनैःकूष्मांडवर्जितैर्दंपूज
येत्तस्यनामभिःविष्णोर्नामसहस्रैश्चण्णत्रयवाशतनामभिःसंख्यापूर्णफलांसंख्यामंत्रहीनातुनिष्फलातच्चित्तोमैनवान्
भूत्वाविष्णुलोकपरायणः एवंसंपूज्यविधिवत्पूजांतेहोममाचरेत् सहस्रनामभिर्होमस्वाहाकारसमन्वितं मधु
मिश्रिष्टिलैर्लाजा मिश्रितैः कृमिवर्जितैः होमसंख्याविधानेन लक्षसंख्यायदाभवेत् पूर्णाहुतिततः कृत्वा प्र
णिपत्यक्षमापयेत् लक्ष्मीनाराण्देवंशंखचक्रगदाधरं सुवर्णप्रतिमांकृत्वावित्तपूर्वविक्षणः ब्राह्मणायसुशांता
यस्वदारनिरतायचपलीपुत्रवतेदानमक्षयंफलमभ्रुते जलशयीब्रह्मपितापद्मनाभः सनातनः अनंतभोगशय
नःप्रियांपरमःपिता इतिदानमंत्रः तुलस्यभोवैष्णुर्वैबिल्वैर्वाणवर्जितैः सुगंधैर्ऋतुसंभूतैस्सस्यैःपादपप
ल्लवैः सहस्रंद्विसहस्रंवात्रिसहस्रंयथायिधि उपक्रमदिनेयावत्प्रत्यहंतावतीभवेत् उपक्रमदिनेवापिह्यवमा
नेपितावती उद्यापनंप्रकुर्वीतपूर्वोक्तैर्नवमार्गतः अन्यथादोषमाप्नोतिहीनागोजायतेभुवि एवंयःकुरुतेमर्त्या
नारिवांगतभर्तृका देहतिज्ञानवान्भूत्वाविष्णुलोकमवाप्नुयात् ब्राह्मणभोजयित्वातुस्वयंभुजीतवाग्यतः तुल
सीदर्शनंस्पर्शनमस्कारःप्रदक्षिणा दानंचहरिपूजाधाराणंतज्जलयत् भक्षणंदर्शनंचैवविष्णुलोकप्रदायकं
महापातकसंयुक्तोवा सर्वपातकैः विष्णुपूजाविधानेनजीवन्मुक्तो न संशयः इत्याग्निपुराणोक्तं चि
ष्णोर्लक्षपूजोद्यापनम् ॥ भविष्योत्तरतु लक्षतुलसीव्रतोद्यापनम् कार्तिकेमाघवाप्रत्यहंतुलसीदलान्यपे
येत् ततोवैशाखमाघेवाउद्यापनंकर्तव्यम् तत्रादावाचार्यवरणपूर्वकंपूज्युः स्वस्तिवाचनंकृत्वाप्रभातेस्थिति

लेकृत्वा 'अग्निमूर्तारोतेस्वर्गं विधाया' विधानासंपाद्य - घृतपलाशसामिच्छसहितपेषशाखाविजुह्वयत् - 'अष्टाक्षरपदे
 स्रद्धादेशक्षरेः प्राणमेवा' यथासंख्यं भवति विनियोगः - 'दलापणसख्यादशांशेन होमः' - 'तत्तदशांशेन तेषां ना
 र्जनादि' - तदेतदग्नीचीर्यायागं दत्त्वा स्विष्टकृतं कृत्वा - होमशेषसमाप्य - तदशांशेन विप्रान् भोजयेत् - 'विप्राय विष्णु
 सहस्रनामदानं नमस्कुर्व्यात्' - ततः सुवर्णवृद्धावेन तुलसां समारोप्य - विष्णुरूपाया चाय्याय दद्यादिति - 'तुलसीदे
 लोद्यापनम्' - अग्निपुराणाय सोदापनो लक्षपूजाप्रकारप्रयोग - 'चातुर्मास्यसमाप्तौ तुलक्षपूजासमापयेत्' - 'माघा
 दिपटं समासे पुलक्षपूजां हरैः स्मृता' - यद्यहो भवेत्पुष्पं विष्णवे तत्तदप्यते - 'अतः सितुलसीधात्रापि द्रव्यं कुरास्त
 या - करवीरकोणिकारशतपत्रं चेतक - 'चंपकतगरचैव सोवीरं कनकतथा' - 'जातो पुष्पपाटलकुपुत्रागचकदंबक
 वदं चामलपुष्पं फूलैरन्यैश्च पूजयेत्' - सुगंधैर्ऋतुसंभूतैः सर्वैः पादपपल्लवैश्च - 'यद्यत्समर्पयेद्द्रव्यं तस्य रूपं हरि
 रण्यं' - कारयेत्स तत्तैकं सहस्रं वापि कारयेत् - लक्षवादापयेद्धीमान्यथा वितानुसारतः - 'विष्णोर्नामसहस्रं वापि
 यथा मूलमंत्रतः सहस्रं द्विसहस्रं वापि स हस्तं यथाविधि - उपक्रमदिने यावत्सहस्रं तावती भवेत्' - तत्रादौ तिथ्यादि
 कीर्तनं नित्यं खिलनानां विधपतं कनिरसनपूर्वकं हि कामुष्मिकनिरतिशयभागां नंदप्राप्तिद्वारा श्रीलक्ष्मीनारायणप्रीत्य
 धैर्नूलस्यादिलक्षपूजां करिष्ये - इति संकल्प्य पीठपुरुषमूकं नंदं वसंपूज्य - नममं वैस्तुलस्यादिसमर्पयेत् - लक्षादि
 समाप्ता बुधापनं कुर्यात् - सर्वसंकल्पं प्रति अमुकलक्षपूजायापनकरिष्ये - 'इति संकल्प्य - आचार्यं वरणाती - दे
 विकायां सर्वतोभद्रे ब्रह्मादिदेवतास्थापनपूर्वकं कलशं प्रतिष्ठय - 'तत्र देवपूजयेत् - तत्रोपक्रमः - सर्वतोभद्रे ब्रह्मा
 दिदेवताः स्थाप्य - तदुपरि प्रस्थसंधान्य पुंजं तदुपरि प्रस्थगोधूमपुंजं - तदुपरि प्रस्थपरिमितशुद्धतुलसीं शिख
 त्वा - तत्र कुंकुमेन अष्टदलपद्मविरच्य - तन्मध्ये ताम्रमेघपात्रेपि संधान्य सहितं तां च कलशं प्रतिष्ठाप्य - तत्र सौ

वणचतुर्भुजलक्ष्म्याल्लगितवामिगनारायणसहस्रशोपि तमेत्रेण संस्थाप्य ॥ पुरतःसौवर्णरोजतंगुरुडंसामध्वानि-
 शरीरं स्तैवाहनं परमोष्ठिनः विपंपां पहरो नित्यमंतःशान्तिं प्रयच्छमे ततईशानादिशानादिदिक्षु शुखं चक्रं गदांपि
 म्रं ततः परितः लोकैकैशान्संस्थाप्य पूजयेत् प्रातः अग्निं प्रतिष्ठाप्य अर्वा दध्यात् ॥ अत्र प्राशनं लक्ष्मीनारायण
 उक्तमनारायणायैत्येष्टाक्षरमत्रेण मधुलाजमिश्रितं तिलपायसधृतशर्कराद्यन्यतमचरुद्रव्यचतुष्टयेन प्रतिद्र
 व्धमं ठोत्तरसहस्राहुताभेर्वासहस्रनाममंत्रैर्यक्ष्ये इत्येवंहोमसमाप्य ततश्चाचार्याय पीठं अनेन मंत्रेण दद्यात् जल
 शापी ब्रह्मापितागभयस्य चराचर अनंतभोगशयनः प्रीयतां मे जनार्दन इति दत्त्वा गांपयस्विनो च दत्त्वा अधिकफलाप्त
 ये सोपस्करां शय्यां दत्त्वा दशाधिकारान् द्विजान्सदनेन भोजयेत् एवमेवावधानेन गणेशादिकथोन्मुप ॥ ततः मंत्रे
 ण पूजां तु तत्तन्नामसहस्रकैः गणेशे लङ्कुर्कैर्होमं पंचवर्धैस्तथापि वा पायसेन तु देव्याश्च तिलैर्वा किवलैरपि एवं
 कृत्वा विधानेन स्वर्गलोकं महीयते इति विष्णुर्लक्षपूजायापनम् गणेशादिकथोरपि लक्षपूजायापन अथ लक्ष्म
 नस्कारव्रतम् भविष्योत्तरे अंबरपि उवाच इदं वाक्यं कुलगुरो ब्रह्मन्धर्मसंविस्तरं ब्रूहि पापक्षयकरव्रतं तस्यो
 त्तमं च मे ब्रह्मघ्नस्य सुरापस्य गुरुदाराभिर्मणिपिणः सुवर्णस्तेयिनश्च वतेषां संसारीणामपि संकीर्णयापि न चैव स
 कलीं करिणां तथा असमं पश्यतो भाव्यार्थाद्व्युद्वेगं द्युष्टेन चेतसा अश्रूणां जनयित्रीणां कामिनां कामतोपि वा गुरोर्विश्वा
 सहीनस्य ब्रह्मघ्नस्य च पापिनः संध्याकर्मविहीनस्य जगदुन्मादवर्त्तनः दासीविश्यासंगमिनश्चांडालीगामिनस्तथा
 परस्वहारिणश्चैव देवद्रव्यापहारिणः ब्राह्मणेभ्यो दस्यैव वृचिच्छेदकरस्य वा परस्वलोलुपस्यापि रहस्यकृतपा
 पिनः पंचयज्ञाविहीनस्य दुःशास्त्रनिरतस्य वा गुरुनिंदादिसंश्रुतगुरुद्रव्यापहारिणः नारीणां च विशेषेण प्रायश्चित्तं
 यदीप्सितं तदा लक्ष्मणमस्कारव्रतं कुरुमहीपते संकरीकरणानां चमलिनीकरणस्य च अपादीकरणानां च

प्रायश्चित्तपदीच्छसि तदालः ॥ ३ ॥ आतृपत्नीसुतानांचगाभिनिः कामिनस्तथा स्वसृस्वमातृबंधूनामिच्छ
 यागमनस्यच दासीविश्यासंगमस्यसंक्षयंयदिवांछसि तदालः ४ परस्वहरणस्यापिदेवस्वहरणस्यच रहस्य
 भेदकर्यापिरहस्यकृतपापिनः त्यागस्यपंचयज्ञानामसच्छास्त्राधिपस्यच गुरुनिंदाश्रुतेश्चापिगुरुस्वहरण
 स्यच लेह्यानांचिवचोग्याणांसंक्षयंयदिवांछसि तदालः ॥ ५ ॥ कृतस्यजन्मसाहस्रैर्मरुविध्यसमस्यच
 अत्युत्कटस्यपापस्य इहजन्मकृतस्यच सर्वस्यपापजातस्य संक्षयंयदिवांछसि तदालक्षनमस्कारव्रतं
 कुरुमहीपते ॥ ६ ॥ शृणुभूषविधिंविषयसंकल्पनियमादिकम् चातुर्मास्यसमायातेकेशवेशयनं
 गते आयादस्यसितेपक्षेएकादश्यांसमाहितः संकल्प्यदेवदेवस्यपुरतश्चक्रपाणिनः ममलक्षनमस्कारव्र
 तस्यपुरोत्तम - निर्विघ्नेनव्रतसांगंकुरुत्वंकृपयाहरे पापपंकनिमग्नमांगपकोशस्यभाजनम् व्रतेनानेनसुप्री
 तःसद्यएवजगत्पते इतिसंकल्प्यमनसाकार्तिभ्यांतुसमापयेत् प्रातःस्नात्वाव्रतंकुर्यादामध्याह्नंसदा
 मुनिः यद्वातद्वानभुंजीतभुंजीतलघुभोजनम् अमृतंनवदेत्कापिनापध्यायीतकञ्चन देवतानांजपहोमंनस्य
 जेतकंथचन अतिथिंपूजयेन्नित्यं यथाशक्त्यानुसारतः कार्तिकेमासिसंप्राप्तेपौर्णमास्यांततःपरम् संस्थाप्य
 कलशंपूर्णसंवत्सपिधानकम् विष्णोश्चप्रतिमांतत्रपूजयेद्विष्णुनामभिः नामभिःकेशवौघश्चंग्रगूजाविधीय
 ते नैवेद्यातिसमभ्यर्च्यकुर्यात्पश्चाच्चतुर्षणम् पौर्णमेयसक्तेनतिलगोधूमतंडुलैः देवदेवजगन्नाथसर्वव्रतफ
 लप्रद - व्रतेनानेनसुप्रीतोऽगृहाणार्घ्यंनमोस्तुते इतिवाध्यंत्रयंदत्त्वा पश्चाद्दोमंसमाचरेत् पौरुषेनसूक्तेन
 शतमष्टोत्तरंसदा होमशेषंसमाप्याथपूर्णहृतिमतःपरम् आचार्य्यपूजयेत्पश्चाद्वाहोमिथुनंगुरोः
 ब्राह्मणान्भोजयेत्पश्चाच्छतंविंशतिंपंचवा दक्षिणांचयथाशक्त्यावाचयेदाशिपस्ततः अनुज्ञातश्चतेभ्योवित्स्वयं

भुञ्जीतवंधुभिः इदं व्रतं महापुण्यं पापारण्यदवानलं पापपर्वतवज्रचपापाद्वितरणे दुपम सर्वपापहरं
 सद्यः सद्यो विष्णुप्रसादनम् नानेन सदृशं किंचित् त्रिषु लोकेषु विद्यते सर्वेषामाश्रमाणां चोवाहितं श्रुतिचोदितम्
 नारीणां सधवानां च विधवानां विशेषतः सर्वेषामेव पापानां प्रायश्चित्तमिदं भवेत् ॥

इति श्रीभविष्यो नरेवसिष्ठां वरीपसंवादे लक्ष्मणस्कारव्रतविधानम्

अथैतस्य प्रयोगः मार्गशीर्षे तथा मघे चैत्रे वैशाखयोरेपि अस्तादिदोषरहिते पाणिमास्यां समापयेत् तत्र विधानम्
 तिथ्यादिसंकीर्त्तनं तिममने कर्त्तव्यं जितनानाविधपातकशमनपूर्वकश्रुतलभोगप्राप्तिद्वारा श्रीपरमेश्वरप्रसिद्धं श्री
 विष्णोरमुकेदेवस्य बालक्षनमस्कारव्रतमहं करिष्ये इति संकल्प्य ततो देवालये अश्वत्थमूले गंगातीरे अन्यत्रा
 श्रमस्य लेदेवा लये पितृदेवताप्रीतयेतद्भूतम् तदेव पीठे पुरुसूक्तेन संपूज्य नमोस्त्वनंतायेति स्तुत्वा तद्देवता
 नामसहस्रेण तद्देवताप्रकाशकवैदिकभंत्रेण मूलभंत्रेण साष्टांगपंचांगवात्रत्यहं नियतसंक्षयानस्कारान् विधाय
 व्रतं तितदुद्यापनं कुर्यात् पूर्वोक्तं संकल्प्य तिममने कर्त्तव्यं मूलभंत्रेण साष्टांगपंचांगवात्रत्यहं नियतसंक्षयानस्कारान् विधाय
 रित्ये इति संकल्प्य आचार्यवरणं तिसदंतो भद्रकलशोपरि हं देवं तद्देवताभंत्रेण संस्थाप्य पूजयित्वा विशे
 पार्धयवयंदद्यात् देवदेवजगन्नाथ सर्वकर्तृफलप्रदव्रतेन नैनसुप्रीतो गृहाणार्घ्यं मयार्पितम् ततश्चाग्निप्रतिष्ठाप्य
 अन्वादिष्यात् अत्र प्रधानं देवं विष्णुं अमुं देवं वा सप्ताहृत्यापौरुषसूक्तेन द्वादशोत्तरैकशताहुतिभिश्चरुतिलज्वा

हिपालाशसमिस्तापिर्द्रव्यैः प्रतिद्रव्यं यक्ष्ये । ब्रह्मादिदेवताश्चैकक्यान्याहुत्यायक्ष्ये इतिहोमं ॥ ततः षोडशांशं
 वायुपायदत्त्वा । अष्टोत्तरशताधिकान् द्विजान् यथाशक्तिभोजयेत् इति लक्षपुष्पोद्यापनम् । लक्षनमस्कारव्रतो
 द्यापनमपि । अथ लक्षप्रदक्षिणाविधानम् । अथ लक्षप्रदक्षिणाविधानं सोद्यापनम् । विष्णुधर्मोत्तरे । श्रीकृष्ण
 उवाच । चातुर्मास्ये च संप्राप्तिपरिक्रम्य शुचिर्भवेत् स्वकृतं पापमुच्चार्य ज्ञानं च सकलं भवेत् । तत्र मंत्रः । यानि
 कानि च पापानि जन्मतरेकतानि च तानि सर्वाणि नश्यंतु प्रदक्षिणपदपदे । संकल्प्यं कुर्यान्नियतः । कार्तिक्या
 नुजिते द्वियः । लक्षसमोऽप्यपश्चात्तु कुर्यादुद्यापनव्रतं । आचार्यवरये द्विद्वान् ब्राह्मणान् त्विजस्तथा । त्वस्ति वाचन
 पूर्वेण बालरूपजनार्दनम् । वस्त्रेण परिधानेन निव्रीणे कलशे च येत् हुत्वा तु विष्णुगायत्र्या शतमष्टोत्तरं चरुम् । कपि
 लांचततो दद्यादाचार्याय स दक्षिणाम् ब्राह्मणान् त्विजश्च वयथान्यायं प्रपूजयेत् पायं स जुहुयात्तत्र सहस्रं विजिते द्वि
 यः । अहोमूर्त्यैश्च देवेन मुक्तेन प्रतुर्वबुधः ब्राह्मणान् भोजयेत्पश्चाद् दद्यात्तेभ्यश्च दक्षिणाम् । एवं कृत्वा व्रतमिदं पवित्रं पा
 पनाशनम् । पूर्वजन्मार्जितैः पापैरिह जन्मार्जितैरपि आगामिजन्मभजेऽप्येवमुच्यते नानात्रसंशयः इति विष्णुधर्मो
 त्तरे । लक्षप्रदक्षिणाव्रतोद्यापनम् । अथास्य विधानम् । आपादशुक्लकादश्या पूर्णमायावा प्रारंभः कार्तिक्यां स
 मापनम् । अथ वायास्मन्वाशुभे मासे प्रारंभः । व्रतं ते समापनम् । अत्र प्रदक्षिणास्थानानि सुरालये श्वत्थमूलतुल
 स्या गोव्रजे तथा । कुर्यात्प्रदक्षिणां सर्वां पूजयित्वा यथाविधि । तत्रादौ तिथ्यादिसंकीर्तनं । आत्मनः सकलपापक्षय
 रोगपिडानिरसनपूर्वकामुक्ताभिः । सिद्धये श्रीपरमेश्वरप्रीत्यर्थं । श्रीविष्णोरमुकदेवस्य बालप्रदक्षिणाव्रतं करिष्ये
 इति संकल्प्य । गणेशादीन् पूजयित्वा । पूजासामग्राग्रहीत्वा । अथ तथादिसमीपे गत्वा । पुरुषसूक्तेन संपूज्य । सह
 स्रनामादि पठन् कुर्यात्कालनादिरहितः । कृतांजलिरेकाग्रचित्तः । प्रदक्षिणा एकरूपतया समाप्तिपथ्यं तु कुर्यात् । व

ततोऽप्यापनं कुर्यात् तत्रादौ देशकालादिकीर्तनात् अमुकमनया कृताया लक्षप्रदेक्षिणास्तत्सुद्रुण्यार्थतदुद्याप
नं करिष्ये ततश्चाचार्यवरणितसर्वतोभद्रस्थंकलशपरिहंमं प्रदक्षिणादेव तन्मेत्रेण संपूज्य साष्टांगं प्रणम्य त
नं आग्निं प्रतिष्ठाप्य अन्वादध्यात् अत्र प्रधानं विष्णुवादिदेवतस्य गायत्र्या अष्टोत्तरशतं वर्वाहुतिभिः ब्रह्मादिदे
वतां श्रेयैकयाज्याहुत्यायक्ष्ये ततो होमं तिपीठं कपिलां चाचार्याय संपूज्य दद्यात् यथा शक्ति ब्राह्मणान्भोजयेत्
अत्र यस्य देवतस्य प्रदक्षिणां व्रतं तस्यैव मंत्रो होमपूजादौ ग्राह्या इति लक्षप्रदक्षिणा व्रतोद्यापनम् अथ प्रकारा
तरेण अश्वत्थप्रदक्षिणाविधिः भविष्ये संकल्पादि पूर्ववत् इयान्विशेषः आदौ आराधयेद्विष्णुं ध्यानावाह
नपूर्वकम् तथैव पिप्लवतं रं नारायणस्वरूपिणं सदा पुरुषसूक्तं उपचारैश्च पूजयेत् ततः प्रदक्षिणां कुर्यात्
तत्सर्वसफलं भवेत् लक्षमेकं द्विलक्षं चात्रिचतुः पंचलक्षम् कार्यस्य गौरवाद् द्वयं द्वादशांशं समाचरेत् ब्रह्मचारी हि
विष्ण्याशी त्वधः शायी जितेंद्रियः मौनी ध्यानपरो भूत्वा स घृतं पायसं हुनेत् तर्पणं तु दशशेन भोजनं तद्वशांशतः हो
मादौ विष्णुगायत्री तथानामसहस्रकं तत्र द्रोणपरिमितं तदुल्लूजं परिपलादधिकरोप्य पीठोपरि सुवर्णादधिकं ह
मे अश्वत्थतरुं संस्थाप्य श्वेतवस्त्रेण संछाद्य संपूज्या द्विजाय दद्यात् तत्र मंत्रः पिप्लवो बृक्षराजेंद्र ब्रह्मि गिर्भस्त्व
मेव हि प्रभुर्वनस्पती त्वं पूर्वजन्म नियत्कृतम् अधो घं नाशय क्षिप्रं तव रूपं प्रदानतः ततो द्विजं प्रार्थयेत् अमुं
तरुं गृहाण त्वं विष्णुरूपं द्विजोत्तम स्वीकृत्य दुष्कृतं क्षिप्त्वा विष्णुरूपं प्रयच्छ मे ततो व्रतपूतये शुक्लां गं दद्यात् अ
धिकफलं प्राप्ते सोऽपस्करां शय्यां च दद्यात् इत्यश्वत्थप्रदक्षिणोद्यापनम् अथ लक्षवर्त्तव्रतविधानम् कान्तिके
माधवेशाखे वाचा तु मोक्षे वा लक्षवर्त्तव्रतविधानं कार्यम् तत्र मांसपक्षादिकीर्तनात् अमुका भोष्टप्राप्तिका भो
लक्ष्मी संहितं विष्णुममासंहितं शिवं यथा मिलितोपचारैः पूजयिष्ये षोडशोपचारैः संपूज्य लक्षवर्त्तविधानं कुर्यात्

तत्रकथा सूतउवाच आर्यावर्तेपुराकाचिद्वेश्याभूलक्षणाभिधा तस्याभुजंगः शूद्रोभूदसोनाममहाबली तां
लक्षणांतुसुस्नातांस्थितांगोदावरीतटे बालवैधव्यदोषेणरुदतीकुरीमिव मृतंपतिपुरास्थाप्यबंधुभिःपरिवारि
ताम् आक्रंदतीततोवीक्ष्यशनैस्तांप्रत्यपद्यत लुठंतीभुविकायेनमहुध्रतीमुरोबहुः जडानामपिकारुण्यजायते
तातुपश्यताम् तःसालक्षणावाक्यंस्वभुजंगमुवाचह कुलजानांतुनारीणांदशेयमतिदारुणा अवस्थाद्वयेमेता
सांतियंतुमुदारुणा कन्यात्वंजीवभर्तृत्वंविधवात्वामितित्रिधा पारवश्यंचनारीणांदुःखमामरणांतिकम् अना
पत्यत्ववैधव्येतथैवापुत्रतास्त्रियः असह्यमेतत्त्रितयवैधव्यंतत्रचोत्तरम् शोचंतीनांचनारीणांकस्यंदकर्मणःफल
निर्वर्तयेकेनंदं पृच्छतीमितितामथ उवाचदासनामासौभुजंगःसूनृतंवचः शृणुभद्रेप्रवक्ष्यामिन्वायापृष्टाद्विजातयः
देवानांचैवलोकानांहितार्थमत्रकाविदाः शास्त्रज्ञानात्स्वभावाच्चजीवानांयत्पुराकृतम् ज्ञानंतिकर्मजफलतेप्रष्टव्या
धृतव्रताः भुजंगवचनंश्रुत्वातैवोमितिसापुनः तत्रागतमहाष्टद्वंद्विजंपत्रच्छंतंता प्रणम्यसादीनतराप्रश्र
यातुरमानसा मुनेत्वहंदुराचारवैश्यास्मिलक्षणाङ्गया तथापितेदयापात्रंपृच्छंतीमांप्रबोधय साधूनांसमचि
त्तानांजनाःसर्वेसमाभुवि दुर्गंधोवासुंगंधोवायथावायुःसुखोभवेत् मुनेदशेयंनारीणांतृतीयातीवदुःसहा कर्म
णाजायेतेकेनकेनवाविनिवर्तते एतद्विचार्यैभब्रह्मन्कृपयावदसुव्रत इतितस्यवचःश्रुत्वायाजकोवाक्यमब्रवीत्
दैवंकर्मणिपित्र्येचनार्यःकेनव्यवस्थिताः अक्रस्माच्चरजोदुष्टाःस्पृष्टाभांडाद्युपस्करान् अज्ञानादज्ञानतोवापिका
मलोभाक्कचित्कचित् अवोघयित्वागच्छंतितेनदुष्यंतिसत्क्रियाः क्रियालोपगतह्येताःपापाचस्मात्सुदु
स्यजात् दशामिमांप्राप्नुतिसर्वाअपिनसंशयः बाल्येवायौवनेवापिबोधकेवाकदाचन तत्रायतिदुराचारा
परानेवाभिबांछति श्वश्रूपतिवंधूनामतिचारात्सुदुः सहात् दशामिमांप्राप्नुवतिसर्वाअपिनसंशयः सा

तत्कर्मसहायेनरजसादूपिताचसा मृतपत्यातथाभृत्वावैधव्येनैवनेत्रजेत् यानारीतुरजोदुष्टासर्वभांडानिसक
रम् कुरुतेयादिसानारीवैधव्यवार्थकेत्रजेत् याचानुकूल्यरहितापतिर्भेषुसर्वदा वालवैधव्यमापन्ना
गतिहीनाभवत्यलम् सर्वासामपिवैधव्येनिदानेषुपितानघ तस्यशार्तिप्रवक्ष्यामिकर्भेणश्यापिलक्षणे कृतेतुमनि
पम्प्याव्रतेवापन्नुयापिताम् क्षयंगच्छतिनारीणामितिदेवदोविदुः शूर्पसवायनंदत्वाकृतेलक्ष्मीव्रतादिके मू
लावशंपत्रजतिरजोदोपोनसशयः निर्मूलंतुब्रजत्याशुलक्ष वर्त्तिव्रतेकृते रजसोत्थमहापापनारिणांनान्नसंशयः
इतितद्वचनंश्रुत्वापुनः पप्रच्छलक्षणा मनसाशकिताभूत्वासादरंमुनिसत्तमम् साधुसाधुमहाभागचित्तमेभय
विबुहलम् लक्षवर्त्तिव्रतस्यास्यविधानकीदृशंवद कस्मिन्मासेतुर्तव्यकस्यवातत्सत्रपणम् उद्यापनंकथकार्थ्याकै
फलंतस्यवामुने तयाष्टोयाजकोपिलोकानांहितकाम्यया फलंविधानंतत्सर्वमवदद्भद्रतांवरः ॥ मुनिरुवाच॥
लोमशस्यमुनीनांचसंवादं कथयामिते कालोऽस्यकार्तिकेमासेवैशाखोमाघएवच सहस्रगुणितंधत्तेकार्तिकेविद्वि
तद्व्रतम् तस्मात्कोटिगुणंधत्तेमाघमासेव्रतोत्तमम् तस्मादनंतगुणितंफलंवैशाखसासके एतस्मिन्मासाद्वितये
यस्मिन्मासेसमाप्यते तस्मान्मासद्वयार्थ्वप्रारध्वव्यभिद्रतम् अंतमासिप्रकुर्वीततत्समाप्तिर्विचक्षणः सह
स्रवार्धभिः कुर्यां दाराचिर्विष्णवेध्रुवम् गोघृतेनार्थतेलनसम्यगुर्कभनोहरैः यस्मिन्मासेसमाप्तिः स्यात्पौ
र्णमास्यांसमाचरेत् उद्यापनविधानेनव्रतसंपूर्णकारकम् प्रातः स्नात्वाशुचिर्भूत्वापंचगव्यंतुप्राशयेत् पुण्याहवा
चनंश्रुत्वाआचार्यपवरयेततः त्रयोदशार्त्विजोभद्रसाग्निकान्वृणुयात्ततः सतिलैश्चयवैः कुर्यां दग्नेनयक्रुचाद्वि
जाः वर्यादशांशतः कुर्यां तर्पणतुविचक्षणः तर्पणस्यदशांशेनहोमंकुर्याद्विचक्षणः तर्पणेकेनमंत्रेणपाय
संचघृतान्वितं पालाशसमिधश्चैवमंत्रणानेनवैष्णवैः तंघृचविष्णूगायत्र्याहोमस्यायंविधिरस्मृतः कलशेषुन

पास्थाय्यसिपिधानंसवलकम् सुवर्णप्रतिमांकृत्वाश्रयसुधारणपूर्वकम् प्राणप्रतिष्ठयाः स्थाप्याः प्राणस्त
 स्यांसमाहितः॥ आवाहनादिपुण्यांतपूजांकुर्यादथाविधिः ततश्चयोरुक्तमयाः प्रतिमाः कारयेत्ततः अत्रि
 याचसहितदेवंमध्यगंपूजयेद्वरिम् तदक्षिणेचतुर्वक्त्रं सावित्र्यासहितं तथा उत्तरेचोमयाशंभुरतो गुरुडंतथा का
 लोविष्णुस्तथावर्हरीरविदीप्तोनिशाकरः रुद्रः शेषोजगद्धापतेजोरूपमिहेश्वरः निरंजनः कलाभ्यक्षोविश्व
 रूपीजगत्प्रभुः स्वप्रकाशः स्वयंज्योतिश्चतुर्बाहुर्जलाशयः परब्रह्मातिदशभिर्नामभिः पूजयेद्दरिः शि
 रोललाटकेनेत्रेकर्णनासेमुखंतथा कंठस्कंधौ तथा बाहूस्तनोवक्षस्तथोदरम् नाभौ च कट्यां घनेऊर्वौ जनीनीचगुल्फ
 केः पादौ कुमरास्त्यतान्यगन्धर्वतुल्येयत् धूपदीपंततोदत्त्वा नैवेद्यचर्चनं वेदयेत् यद्वद्रव्यं लक्षपूजायास्तद्वद्रव्यं क
 नकस्यच कृत्वा नैवेदयेत्तस्मै पश्चात्पूजांसमाचरेत् भक्त्या च जगदात्मानमयेदं वक्षमापयेत् देवदेवजगन्नाथभुक्ता
 नां कार्यकारकत्वत्प्रसादादहं यच्च शीघ्रं कार्यं प्रदेयं भव भर्तृव्यं पूजयेत्पश्चाद्ब्राह्मणान् त्विजस्तथा गौर्देवाच सवत्सविसालं कारागुणान्वि
 पोद्वैश्वसुखं प्राप्नोति निश्चितम् आचार्य्यं पूजयेत्पश्चाद्ब्राह्मणान् त्विजस्तथा गौर्देवाच सवत्सविसालं कारागुणान्वि
 ता त्रिशत्पलं कांस्यपात्रं घृतं न परिपूरितम् सुवर्णवर्तंसंयुक्तमाचार्यायानि वेदयेत् अथ वा तद्विशपलं तथा घृतं स
 मन्विन् अथ वा तद्यथा शक्तिदद्यादावश्यं कत्विदम् व्रताभावे तु वैदद्यात्कांस्यं वैधृतं परित्रितम् यावज्जीवं जीवप
 तिर्भवत्येव न संशयः रजोदोषविमुक्तिः स्यात्पौर्णमास्यां ददाति या ब्राह्मणं भोजयेत्पश्चाद्द्विचशाख्यं नकारं
 येत् एवं करोति यानारी तस्याः पुण्यफलं शृणु अथ सर्वाणि पापानि हरस्यानि कृतानि वै नश्यंति तानि सर्वा
 णि व्रतस्यास्य प्रभावतः चंडालगामिनी वापितथा शुद्धाभिगामिनी कारूकरजकादीनां गामिनी दुष्टचारिणी ब्रह्म
 क्षत्रियविद्यूद्रप्रतिलोमानुगामिनी मातुल्यपितृव्यादिभ्यां पुत्राभिगामिनी बालव्रीवापतिघ्नो मातापित्रोर्वधेरता

गोम्रीवातस्करोवापिरजःसरकरिणी एवमदिमहापापंवृतावापिकुलांगना कृत्वाचैतद्भ्रतंसम्यक्मुच्यते
 नात्र संशयः । व्रतानामुसमं वैतस्त्रीणामावश्यकं त्विदम् एवंवर्त्तिप्रदानेन विष्णोरभितेजसः । कोटयो ब्रह्मह
 त्यानामगम्यागमकोटयः तथैवात्युग्रपापानां कोटयोथ सहस्रशः नश्यति नात्र संदेहो नारीणां तु न रस्यवाकि
 लक्षवर्त्तिभिर्विष्णोः कृते वारार्त्तिकार्पणे किमत्र बहूनु केन नानेन सदृशं व्रतम् पुरुषोपि व्रतं कृत्वा पूर्वोक्तैः पाप
 संशयैः मुच्यते नात्र संदेहः प्रसादान्मधुशासिनः एतद्भ्रतसमास्थानं पृच्छतस्तस्मान् न दे व्रतं कुरु सुखातिष्ठथाते
 रोचते मनः इति तद्वचनं श्रुत्वा पुनः पप्रच्छ लक्षणा । अज्ञानादुष्टभावाद्धानविचारो मे ह वै प्रत्ययार्थमम ब्रह्म न
 प्रत्यक्षं कुरु मे धुना इति तस्यावचः श्रुत्वा याजको वाक्यमब्रवीत् कथं तत्प्रत्ययो भूयात् कथ्यतां करुणा निधे साप्यु
 वाचमुनिं विप्रविस्मयोत्फुल्ललोचना न च वेधव्यमापन्नारोदित्ये पाकुमारिका अस्याः पतिः कथं जीवेद्वेधव्यचैव
 गच्छति तथ कुरु मुनि श्रेष्ठ दयाशमवतां यनम् इति तस्यावचः श्रुत्वा विरिमो वाक्यमब्रवीत् अद्यैव मकरं प्रा
 स्तोभास्करो लोकभास्करः माघोयं च वैरोमासेनिकक्रतुफलधिकः अद्य गत्वा कुरु स्नानं गंगायामघहरिणीं स्ना
 नं कृष्णाचं न कृत्वा देहितस्मै मृताय वै तेन जीवेदयं नूनं ब्रह्मघ्नो य सुरापिवः तस्मादयं राजयक्ष्मरोगेण तु मृतिगतः
 तथापि माघमासस्य पुण्याद्वैजवितेश्वरम् दापयित्वा तथावर्त्तिकं स्य पात्रां विधानतः नैविपत्नी भवेद्दशुयावदांम
 रणांतकम् लक्षणातद्वचः श्रुत्वा जलं स्पृष्ट्वा च गम्यतः स्नात्वा कृष्णापणं कृत्वा ददौ तस्यै फलं ततः तत्पुण्यस्य प्रभावेन तत्क्ष
 णादेव चोद्यितम् स्वभुजं प्रपयित्वा सधृतं कांस्यपात्रकम् कुमार्यादापयामास वेधव्यस्यापनुरोये एतत्पुण्यप्रभा
 वेण कुमारिणां पिशोभना तदा भवजीवपत्नी बभूव बहुपुत्रका कुमारी शोभनाना न तत्पतिः कणभोजक तद्वाधवस्तदा स
 नैनुदुस्तां सुलक्षणम् याजकं चापि संप्रीत्या जग्मुस्ते स्वानिकेतनं लक्षणापि च दोषेण भुजगेन च संयुता माघस्नानंततः

कृत्वा व्रतभेदचकारसा ततस्तुमरणंप्राप्तेदासस्तस्याः सहायकृते गयोनामं महाराजश्चक्रवर्तिवभूवहसालक्षणाच
 तत्पत्नीसर्वलक्षणसंयुता बभूवलोकावस्थानाजिवभर्तासुपुत्रिका तस्माद्योगमाघमासस्यसाहाय्यं चकारित्यतिथि
 र्मेस्यतत्फलंप्राप्यमुच्यतेनात्रसंशयः नित्यस्नातुमशक्यश्चेत्कुर्व्यात्सतुदिनत्रयम् द्वादशयारथसप्तम्यांपौर्णमा
 स्यांतथैवचसोपिपूर्णफलंप्राप्यविष्णुलोकंमहीयते तदेवंकर्मजफलमहापातकनाशनं योनस्नातिनरोमोघोमकरस्थे
 दिवाकरे ब्रह्महासतुविज्ञेयः सर्वकर्मनुग्राहकः नारीवापिनरोवापिनस्नायादरुणोदये रौरवंनरं कंप्राप्ययावदा
 भूतसंस्तुव रोगाद्यपहतोयस्तुयादौ प्रक्षाल्यवाग्यतः धौतवस्त्रंपरीधायात्रिशच्यचवारिणा गायत्र्यामं
 त्रितंचांभः प्रोक्षयेन्मूर्ध्निसद्विजः सोपिस्नानफलंप्राप्यभेदेतेविष्णुमंदिरे येचशृण्वतिसततंयेपठतिनरोत्तमाः ते
 सर्वपापनिर्मुक्तायास्यंतपदमव्ययम् ॥ इतिवायुपुराणोक्ताविष्णुलक्षवर्णिकथा अथप्रयोगः ॥ आवाणशुद्ध
 प्रतिपदमारभ्यकार्तिकपौर्णमासीपर्यंतं प्रत्यहमेकसहस्रवर्तिकादीपनकार्ग्यं व्रततिउद्यापनं अथवा माघ
 वैशाखपौर्णमास्यालक्षवर्णिकोद्यापनं एतेषामभावे अन्यदाशुभकालेकार्ग्यंतिथ्यादिकिंचिनति आत्मनः रजःसंप
 र्कादिविविधपातकसंपादागम्यागमनकोटिनाशविविधैर्हिकपुत्रपौत्रादिसुखप्राप्तिपुर्वक विष्णुलोकप्राप्तिद्वारापर
 मेश्वरप्रीत्यर्थं आचरितंयल्लक्षवर्णिकाव्रतंतत्संपूर्णफलावाप्तयेतदुद्यापनंकरिष्यइतिसंकरष्य आचार्यवरणाति
 सर्वतोभद्रैकलशंप्रतिष्ठाप्य तन्मध्येइदंविष्णुरितिमंत्रेणविष्णु तदक्षिणसावित्रीसहितंब्रह्माणं ब्रह्मयज्ञा
 नामितिमंत्रेण तदुत्तरेगौरीसहितंशंभुं नमःशंभवायेतिमंत्रेणशंभुमिति क्रमेणदेवतात्रयंसंस्थाप्य पुरतो
 राजंतंगरुडंसंस्थाप्य सामध्वनिशरीरस्त्वहंनपरमेष्ठिनः विषयापहरोनित्यमतःशांतिप्रयच्छमे इतिमंत्रे
 एगरुडंपूजयेत् चंदनंपुष्पपूजति अंगपूजा कालायनमः शिरःपूजयामि विष्णवे ललाटं पुं बन्धयेनेत्रपू-

रवयेकलीपू. तेजोरूपायस्तनोपू. गेहेश्वरायवक्षः पू. निरंजनायउदरं पू. फलाध्यक्षायनाभिं पू. विश्वरू-
 पिणिकाटिपू-जगद्वभवेगुह्यं पू. स्वप्नकाशायऊरूपू-स्वयंज्योतिपेजाननीपू-चक्षुर्ब्रूहायगुल्फौपू-जनाधियायपादौपू-
 परब्रह्मणेसर्वगंगं पू. ततोविशेषपूजोपहारोदिसमर्प्यरात्रिजागरणेनसमाप्य प्रातःसतिलैर्वैः अग्नेनयसुपथ
 ति वस्यादशांशतोहोमतर्पणादिकुर्ध्यात् तत्रआग्निप्रतिष्ठाप्य अन्वादध्यात् अत्रप्रधानदेवंलक्ष्मीसहितंवि-
 ष्णुवृत्तान्वितपायसपलाशसमित्पूतद्रव्यैः सहस्रसंख्याकाहुतिभिस्तथाब्रह्माणंशंभुंइदंविष्णुः ह्ययज्ञानंनमः
 गंभवायेतिमंत्रैः प्रत्येकमष्टोत्तरशतमष्टाविंशत्याहुतिभिर्गायत्र्याचघृतंहुनेत् ततःपीठस्थंदेवंसंपूज्यगोघृतलो-
 डितसहस्रवार्त्तिकांकृत्वा तत्रआचार्यैःसंपूज्यपीठंविंशत्पलघृतपरितकांस्यपात्रवयथाशक्तिवा तथाच सुवर्णव-
 तिसंयुक्तरौप्यंदीपंकांस्यपात्रसहितंदद्यात् तत्रमंत्रः रौप्यपात्रस्थितंदीपंहेमवार्त्तिसमन्वितं कांस्यपात्रेणपिहितं
 दद्यान्मित्रयूतंये ततोधिकफलाप्तयेगांचदत्त्वा दशाधिकान्द्विजान्सदन्नेनभोजयेदिति एवमेवमाणिक्यलक्ष-
 वर्त्तिव्रतं पूर्वोक्तेनविधानेनकुर्यात्सर्वमतंद्वितइतिवामनपुराणोक्तलक्षवार्त्तव्रतं अत्रैवलक्षदीपदानमुक्तं भविष्य
 दीपानाल्लक्षकंयस्तुक्रूर्यात्परमधार्मिकः योवल्लालंप्रज्वलंतिदीपास्तोलंगसन्निधौ ब्रह्मणोयुगसाहस्रंदात्तास्व
 गंमहीयते कौसुंभवार्त्तिसंयुक्तादीपादत्ताःशिवालये सुरलोकैर्चकलासोतिष्ठतिशिवंमृतंयइति इदमुपलक्षण
 मिदंचसर्वदेवतानांदिवालयेष्वपि विधेयमिति अथवापुराणोक्तंवल्लक्षवार्त्तव्रतं ॥ नारदोवाच ॥ श्रुतानिदेवदे-
 वेशत्रतानिनियमास्तथा तीर्थानिचमहोदेवयज्ञदानान्यनेकशः नास्तिमेनिश्चयेदेवध्यामितोहलयापुनः कथ-
 यस्वब्रह्मदेवयद्रौप्यंव्रतमुत्तमं ॥ शिवउवाच ॥ शृणुनारदयत्नेनयद्रौप्यंव्रतमुत्तमं लक्षवर्त्त्यमहापुण्यंसर्वोप-
 द्रवनाशनं सुखसंपादिदत्तैर्चैवपुत्रराज्यसमृद्धिदं शंकरप्रीतिजननंशिवलोकप्रदंशिवं स्वभर्त्रासहसंबंधमहा

स्निहकरपरं शृणु नारदयत्नेन गिरिशयेन नृप्यति यत्कृत्वा कृतकृत्याः स्युर्देवाः सुरेश्वराः ये वेद्मन्तावान् कुर्वन्ति
 तत्रैषा दुःखभागिनः रुद्रवत्ति समनास्तावपुलाकेषु प्रव्रत आत एव सदा कार्यव्रतमत्सु दुल्लभं मया स्यात् व्रत
 मिदं किमन्यच्छेत्तापि च्छासि ॥ नारद उवाच ॥ पूजाविधिचेम ब्रूहि किं विधानं वदस्व मे ॥ ईश्वर उवाच ॥
 शृणु ब्रह्मन्महाभाग यत्त्वं श्रोतुमिहाहसि काष्णसततुभिः कार्यादापवर्तः शिवप्रिया लक्ष्मसंस्था च कर्तव्या गङ्गा
 ज्येन परपुताः देयाः शिवालयनि त्यभक्तियुक्तं चेतसा अस्या विधानं तिथ्यादिकर्त्तव्यं अखिलदुरितना
 शा भोष्ठा सिद्धिपूर्वकारिवलोकप्राप्तिद्वारा सांशिव प्रत्यर्थया विध्या चरित रुद्रलक्षवर्त्ति व्रतस्य साग फलाप्तये
 तदुद्यापनं करिष्ये इति संकल्प्य आचार्यवरणंति लिङ्गतो भद्रे ताश्च कलशोपरि देहं सार्वरुद्रं कद्रुद्रायेति मन्त्रेण
 प्रतिष्ठाप्य पुरतो राजतं च यमं संपूज्य पुराणश्रवणादिभिः शान्तिवाह्य प्रातरग्निप्रतिष्ठाप्य अन्वाद्ध्यात् अ
 न्नप्रधानं सार्वरुद्रं रुद्रसूक्तं नमः शमभायेति मन्त्रेण वा धृतपायसं बिल्वद्रव्यैः सह स्राहुतिभिर्मण्डल देवताश्चैकैक
 यज्याहुत्या यक्ष्येत त पठिगां च दीपं च पूर्वोक्तविधिना चार्थं संपूज्य दत्त्वा एकादशाधिकान्विप्रान्सदन्नेन भोजयत्
 अन्नं च वर्त्तिदशां प्रातः होमं तद्वशां शदशां शतो द्विजभोजनं च होमं दशां शतः साधारणं तर्पणं कांस्यपात्रे दीपदानं
 च पूर्ववत्कांस्यपात्रसहितं कार्यम् इति रुद्रलक्षवर्त्तिव्रतोद्यापनं अध्यागमोक्तं विष्णुलक्षवर्त्तिव्रतोद्यापनं ति
 थ्यादिकर्त्तव्यं अखिलपापक्षया शिवलोकप्राप्तिकामनया आचरित रुद्रलक्षवर्त्तिव्रतोद्यापनं करिष्ये आचार्यं व
 रणंति पठिंसां वरुद्रं नमो भवायेति मन्त्रेण संस्थाप्य पूजयेत् प्रातः प्राग्निप्रतिष्ठाप्य अन्वाद्ध्यात् अन्नप्रधा
 ने रुद्रं नमो भवायेति मन्त्रेण तिलाज्याहुतिभिः सह स्रग्मण्डल देवताश्चैकैक यज्याहुत्या यक्ष्येत ततः पठिगां च दीपं
 च दत्त्वा एकाधिकान् द्विजान् भोजयेत् होमं मन्त्रश्च स्थापनोक्त एव ॥ इति रुद्रलक्षवर्त्तिविधानम् ॥

अथदीपविधानं विष्णुधर्मोत्तरे पंचायेतनदवतानांस्वाराध्यदेवताग्रतः 'चातुर्मास्यथसंप्राप्तेशुभमासिचंभूमिप
 प्रत्येकमेकदीपंचपीतगव्यवृतेनच तिलतेलेनवाकुर्यात्तत्कपूरेणसमन्वितं' दीपप्रज्वाल्यविधिवत्संवकार्य्यसमं
 भुवा एकसूत्र्याद्विसूत्र्यावावित्वाख्यामणिकान्विता एवंप्रकारेणलक्षदीपदानं 'देवाश्रेकृत्वा कान्तिकयांउपा
 पनंकुर्यात् ॥ तद्यथा ॥ ओंमद्यतिथ्यादिकर्तित्नाते आत्मनोविधिवपापक्षयपूर्वकाभीष्टासिद्धिद्वाराश्रीपरमेश्वर
 प्रीत्यर्थयाविध्याचरितस्यदीपदानव्रतस्यसांगतासिद्ध्यर्थतदुद्यापनं आचार्य्यवरणति सर्वतोभद्रकलशेहमं
 पूज्यदेवंतत्तन्मन्त्रेणसंस्थाप्ययथोपचारैःसंपूज्य रात्रौजागरणंविधायप्रतः अग्निंप्रतिष्ठाप्य अन्वाध्यात् ॥
 अत्रप्रधानं देववृताक्ततिलद्रव्येणसहस्रह्रतिभिर्मंडलेवताश्वैककयाज्याहुत्यायक्ष्य ततःपीठंस्वर्णवार्त्तसयुक्तरो
 प्यदीपंवृत्तपूरितकंस्यपात्रसाहितब्राह्मणायदत्त्वा गांचप्रतिपाद्यद्विजान्भोजयेदितिचातुर्मास्यादौविष्णुधर्मोक्तं
 लक्षदीपव्रतोद्यापन अथमार्गादिमासेचातुर्मास्यादौचफलस्यागव्रतोद्यापनं मत्स्यपुराणे नदिकेश्वरउवाच फल
 त्यागस्यमाहात्म्यंभवेत्तच्छृणुनारद यदक्षयंपरेलोकैःसर्वक्लामफलप्रदं मार्गशीर्षेशुभेमासिद्वितीयायामुनिव्रतःद्वाद
 श्यामथवाष्टम्यांचतुर्दश्यामथापिवा आरभेच्छुक्लपक्षस्यकृत्वाब्राह्मणवाचनं अन्येष्वपिचमासेषुपुण्येषुमनिसत्तम
 सदक्षिणंपायसेनशक्तितोभोजयेद्विजान् अष्टादशानांधान्यानामन्यत्रफलमूलक वर्जयेद्वदमेकंतेविनैवौषध
 कारणं सष्टपकांचनरुद्रधर्मराजंचकारयेत् कूर्माढंमातुलगंचवार्त्तिकंपनसंतथा आद्यालातर्कापिगानिकालिगम
 थचारुक कर्दमंदादिमंशक्त्याकलधौतानिषोडश मूलकामलंकजवृत्तितिणीकरमंदकं कंकालैककुंडारकरर
 कुटजंशमी उदुंबरंनारिकेलंद्राक्षाथवृहतीद्वयं रौप्यानिकारयेच्छत्तथाफलानीमानिषोडश तांधतारफलंकुर्या
 दगस्त्यंफलमेवच पिढकंकाश्रम्यफलंतथासूरणकंदजं रत्नालुकाकलालंचचरकाइमीरचावटं चित्रवल्लीफलं

नदत्तकृशालिपकाफलं ग्राम्यनिष्पावमधुकावर्तेगुदपटोलकं ताद्याणिषोडशैतानि कारयेच्छक्तिनरः उदकुं
भद्रयंकुम्पाद्यान्यापरिसवाससं भ्रक्ष्यपत्रद्वयोपेतहेमरुद्रद्वयान्वितं धेन्वासहैवशांतायविप्रायाथकुटुंबिने स
पत्नीकायसंपूज्यपुण्येन्हिविनिवेदयेत् यथाफलेषुसर्वेषुवसंत्यमरकोटकाः तथासर्वफलत्यागत्रताद्राकिः शिवे
स्तुमे यथाशिवश्रधर्मश्रसदानंदफलप्रदौ इत्युक्तफलदानेनममस्यातांवरप्रदौ यथाफलानां कामाः स्युः शिवभ
केपुसंब्रं तथानंतफलावाप्तिर्मेस्तुजन्मनिजन्मनि यथाभेदनपश्यामिशिवविल्वकपद्मजान् तथाममास्तुवि
भ्रात्माशंकरः शंकरः सदा इतिदत्त्वाचतस्सर्वमलंकृत्यचभूषणैः शक्तश्चेच्छयनंदद्यात्सर्वोपरकरसंयुतं अशक्त
श्रफलान्येवयथोक्तानिविधानतः तथोदकुंभसंयुक्तौ शिवधर्माचकांचनौ विप्रायदत्त्वाभुजीतवाग्यतस्तैलवार्जितं
अन्यानिपियथाशक्त्याभेजेयद्द्विजपुंगवान् एतद्भागवतानंतसौरवैष्णवयोगिनां शंभोः सर्वफलत्यागोव्रतवेद
विदेविदुः नारीभिश्चयथाशक्त्याकर्तव्यंव्रतमुत्तमं एतस्मान्नपरं किंचिदिहलोकेपरत्रच व्रतमस्तिमुनिश्रेष्ठय
दंतफलप्रदं सौवर्णरौप्यताम्रेपुष्यावंतः परमाणवः भवंतिगण्यमानेपुमनिसत्तमसंबंधा तावद्युगसहस्राणि
रुद्रलोकिमहीयते एतत्समस्तखलुपापहरंजनानामाजीवनायमनुजेपुचसर्वदास्यात् जन्मान्तरेष्वपि न पुत्रवियो
गदुःखमाप्नोतिधामचपुरंदरदेवजुष्टं योवाशृणोतिपुरुषोत्पधनं पठेद्बोदेवालेषुभुवनेषुचार्त्तिकामान् पापैर्वि
मुक्तवपुरेतिपुंरमुरारंनंदकृत्यदमुपैतिमुनांद्रसोपि इतिमत्स्यपुराणेकंफलं त्यागत्रतमाहात्म्यमष्टाविंशोध्यायः
अथपार्थिवल्लिगोद्यापनं तत्रादोका मनोभेदेनपुजाप्रकारः सचफाल्गुनकृष्णचतुर्दश्यांशिवरात्रिव्रतंविधानेन
द्वप्रपंचितस्तथापि सुवोधायात्रापिप्रपंच्यते सहस्रत्रायलक्षंवाकोटिचाथविधानतः लिगानांपुंजयित्वाचसं
वांन्कामानवानुयात् मल्लिगपार्थिवंशुद्धंभक्तिमत्किंकरं त्रिसंध्योर्चयेत्लिंगकृत्वाविल्वेनपार्थिवं एकांदेशं

शतं चापि सर्वाभीष्टानवाप्नुयात् शुद्धदेशसमीभूतामृदमादाय यत्नतः शुद्धेन वारिणाभ्युदयसंघटयापितथा पुनः
लिंगानां संख्यया कुर्व्यात्पृथक्पिडान्यथाक्रमं पलद्दयच्चकर्तव्यं न्यूनैर्नैव सदैव हि अखडंतु वरालिंगां द्विविधं स्था-
वरं स्मृतं लिंगमादौ विधायाथ पीठवाकारयेत्ततः पञ्चजवृंफनाकारं लिंगं कुर्व्यान्मनोहरं वस्तुलचतुरस्रं वासम
पीठद्वयं शुभं दर्शनादेव लिंगस्य देवगंधर्वकिन्नराः तत्क्षणं रचायत्वा शुभं चंतिनात्र संशयः साक्षतं स्थापयेत्
स्मान्निर्माणक्षण एव तत् ॥ अथ पार्थिवं लिंगस्य पूजाधारं स्थानं स्कांदः पापाणंदारुदं शेषादर्भा स्तारितभूस्थले पु
ष्पप्राकारं सैकोणं पाणोवाधिकां स्विंति सवित्वात्स्वप्रात्रं वास्यापयैत्पार्थिवं शिवं मूलिलहस्तकोवापि संक्षा
लितं करो यथा तत्रोपवर्ताः पंचाष्टोडशप्रौक्ता द्वात्रिंशदुपकारकाः यस्तु पूजयेते न स्याल्लिंगो त्रिभुवनेश्वरं स
त्त्वराराममोक्षाणां क्षिप्रं भवति नाजनं आदौ गणेशं कृत्वा तु लिंगं कुर्व्यात्ततः परं पश्चाच्छक्तिं ततः स्कंदं ततो लिंगा
न्यथापि च पार्थिवपूजायां नाम त्रयोः पार्थिवचिंतामणौ हरो महेश्वरः शंभुः शूलप्राणिः पिनाकधृक् शिवः पशुपति
अथ महं देवं इति क्रमात् मुद्रानयनसंघटप्रतिष्ठाह्वानमेव च स्थापनं पूजनं चैव क्षमस्वेति विस्मर्जनं ॥ अस्याः काम
नां परत्वेन एकादशप्रकारः पार्थिवचिंतामणौ ऋणमोचनकामश्चाकादशादिनपथं तत्र त्यहमेकलिंगं कृत्वा
दृहती पुष्पं घृताकर्तव्यं अर्चुणा अस्मिन्निति ऋचं १०८ अष्टोत्तरशतं जपेत् ऋणान्मुक्तो भवति इत्येकः ११
कारः १ पुत्रकामं स्तुद्धिं शतादिनपथं तत्र त्यहं लिंगद्वयं कृत्वा पंचार्चिताभिषेकः मूलिका पुष्पा गुहोदनं नैवेद्य
कांढात् कांढात्तरोहति इत्यष्टोत्तरशतं १०८ ततः ततोपासेनेन प्रतजोषि इत्येतेन चाष्टोत्तरशतदूर्वापणेन पुत्रो भ
वति इति द्वितीयः प्रकारः १२ कन्याकामं स्तुद्धिं शदिनपथं तत्र त्यहं लिंगत्रयं कृत्वा करवीरपुष्पशर्करानैवेद्य
यावीरवीकं न्येत तत्र त्रयोत्तरशतं १०८ जपेत् पाशमेनेति दूर्वापणेन कन्या भवति इति तृतीयः १३ द्रव्यका

मस्तु षतुःशतदिनपर्यंतप्रत्यहंचत्वारिलिगानिपूजयेत् किंशुकपुष्पं कदलीफलनैवेद्यं श्रीसूक्तंप्रत्यहंशत
 वारंजपेत् द्रव्यागमोभवति इतिचतुर्थं ४ विवाहकामस्तुपंचशतदिनानिप्रत्यहंपंचलिंगानि कृत्वापूजये
 त् चंपकपुष्पं पापसनेवेद्यं गौराभिमायेतिऋचमष्टोत्तरशतं १०८ जपेत् विवाहोभवति इतिपंचमं ५
 कलहनिवृत्तिकामस्तुत्रिशतदिनपर्यंतं षट्‌लिंगानिप्रत्यहंपूजयेत् वकुलपुष्पं मधुयुतनैवेद्यं मुचामीतिसूक्तं
 त्सहंशधाजपेत् कलहान्मुक्तोभवति इतिषष्ठः प्र० ६ तीर्थयात्राकामस्तु पंचशतदिनपर्यंतं सप्तलिंगानि
 कृत्वा शतपत्रपुष्पं दध्योदननैवेद्यं रुद्रकादशर्नोजपेत् तीर्थयात्राभवति इतिसप्तमं ७ विद्याकामस्तु
 विशददिनपर्यंतप्रत्यहमष्टलिंगानि कृत्वा दध्योदननैवेद्यं यच्छंदसामषष्ठीविश्वरूपंइत्यनुबार्कदशधाजपेत्
 विद्यावान्भवेत् इत्यष्टमं प्र० ८ अपमृत्युहरणकामस्तु एकशतदिनपर्यंतनवल्लिगानि कृत्वा धतूरपुष्पं दध्योद
 ननैवेद्यं त्र्यंक्कामितिमंत्रमाद्यतप्रणवसाहेतमष्टोत्तरसहस्रंजपेत् अपमृत्युनाशनंभवति ९ दूरगतमुहृदागम
 कामस्तुप्रत्यहंपंचमेकं दशल्लिगानि कृत्वा कांचनपुष्पं अपूर्णनैवेद्यं योरुद्रोऽश्रमाविति अष्टोत्तरशतंजपेत् दु
 रगतस्यागमनंभवति इतिदशमं प्र० १० सर्वदारिद्र्यनिवृत्तिकामस्तु षण्मासपर्यंतप्रत्यहमेकदशल्लिगानि कृत्वा
 रक्ताब्जद्रोणपुष्पं सर्वान्ननैवेद्यं गोघृताक्तं नमोहिरण्यवाहवैदितिमंत्रमष्टोत्तरशतंजपेत् दारिद्र्यान्मुक्तोभवति इत्ये
 कादशप्रकारः ११ कारागृहमोचनेन्योप्यत्रविशेषः एकाविंशतिदिनपर्यंतमेकोत्तरल्लिगानि कृत्वा तावत्प्रत्य
 हंरुद्रकादशान्याश्रमिषेकः पलाशपुष्पं दधिमधुघृतमिश्रितमन्ननैवेद्यं अष्टसहस्रंरुद्रंजपेत् निगडान्मुक्तोभवति
 अथलिंगसंख्याफलभेदमाह एकपापंहरल्लिंगं द्विल्लिंगं श्रीकरं तथा त्रिल्लिंगं सर्वकामाप्तौ कारणं परमं मतमित्यादि
 विद्याकामेसहस्रंचत्वारिकामिपंचशतं पुत्रकामेपंचदशायुतानि कन्याकामेअयुतत्रयं भूकामेसहस्रंसुरूपकामिभि

सहस्र राज्यकामेलक्षं मारणसप्तसहस्रं उच्चटिस्तंभनेत्रिसहस्रं जारणाद्विसहस्रं कारागृहमोचनेश्रयुतं निगड
मोचनेसाईमयुतं डाकिन्यादिभयेपंचशतराजभयेश्रयुतं दारिद्र्यमोचनेपंचसहस्रं सर्वकामसप्तायुतानि मोक्ष
कामेलक्षं परमसायुज्यकामेकोटिलिगानि अथकामनाभेदेनलिगभेदानाह सौवर्णालिगसौभाग्यकरं राजतं
यशस्करं ताम्रमयंतुष्टिकरं पितलमयंपुष्टिकरं कांस्यमयं कीर्तिकरं लोहमयंशत्रुमरणकरं सीसमयमायुष्करं
पायाणमयंपुण्यकरं मुक्तामयश्रेयस्करं काश्मीरंश्रीकरं मारकतं शांतिकरं स्फटिकंनहुत्त्वामित्वप्रदं इंद्रनी
लमयंपेयणकरं पारदंमर्वसिद्धिकरं चंदनजंज्वरनाशकरं कर्पूरजंशांतिकरं कस्तूरीजसौगंध्यकरं गोरो
चनजरूपकरं कर्पूरगुरुकस्तूरीकंकालंयक्षकदंभः यक्षकदंभजंप्रीतिकरं गोमयजंस्वरोरगहरं भस्मोद्भवमोक्षदं
हारिद्रंप्रीतिवद्धनं नवनीतजंकीर्तिकरं दधिजंलक्ष्मीकरं दुग्धजंसुखकरं शर्करातथंपुत्रकरं लवणोत्थंसर्वलोक
वशकरं कृष्णतिलोद्भवंलोकप्रदं उक्तंहेतुपुलिगेपुपार्थिवक्षिप्रसिद्धिदं कृतेमणिमयंलिंगंत्रितायहिमसंभयम्
द्वापरेपारदंश्रेष्ठपार्थिवंतुक्लौयुगे इतिलिगपूजानिर्णयः ॥ अथपूजारंभकालः शेषागमे कार्तिके
मार्गशीर्षेवामाघेवशाखसंज्ञके श्रावणेवहुलेपक्षेत्रतस्यारंभेवेत् स्थलविशेषमाह पुण्येपुण्यनदीतिरेपर्वताश्रे
शिवालये श्रीवृक्षाश्चत्थतुलसीधात्रीज्वायतेनचर्व गोष्ठेगृहेवादेवाग्नि सूर्यगोविप्रसन्निधौ शिवपूजाविधातव्यापु
र्वपूर्वमहाफलं अथसमाप्तिकालःकार्तिकादिशुभमासिलिगानांचसमापनं चतुर्दशीदेशयुक्ताश्रष्टमीनवमीयुता
समाप्तिस्तत्रकर्त्तव्यारौद्रयुक्तेगुनर्वसौ अन्येष्वपिचकालेषुशुभेषुचसमापनम् ॥ अथपार्थिवलिगोद्यापन रुद्र
यामले अथातः संप्रवक्ष्यामि प्रतिष्ठांलिंगिकस्यच प्रतिष्ठापदसुद्यापनपरं येनयस्यविधानेनजतंसंपूर्णा
मियात् सहस्रंवाथलक्षंवापूजयित्वाथविधि कोटिवाथविधानेन कामनावाप्रपूर्यते समासेतुव्रते

राजन् विनिर्माय महेश्वरं संशययित्वा तं कलशे संपूज्या ॥ ध्यादिभिः क्रमात् ॥ गंधमाल्यस्तथा धूपैर्नवेद्यै
 विविधैस्तथा हिरण्यगवोवासां शिवाय विनिवेदयेत् दंडवत्प्रणतो भूत्वा स्तुवा वैवशिशतः एकाम्रमा
 नसो भूत्वा ततो मंत्रमुदीरयेत् अंगहीनमंत्रहीना क्रियाहीनमहेश्वर पूजितो सिमया प्रभो मंत्रेणाक्षरहीन नि क्रियाहिनि
 ध्यापहतैः पुण्ये रशस्तभीवदूषितैः केशकीटापविद्धैश्च पूजितो सिमया प्रभो मंत्रेणाक्षरहीन नि क्रियाहिनि
 नवाप्रभो मनोवाकायदुष्टेन पूजितो सित्रिलोचन यद्यप हतपत्रेण कृतमध्यादिकं मया तामसेन स्वभावेन त
 त्समस्त्वमप्रभो मंत्रेणाक्षरहीनेन पुण्येण विकलेन वा पूजितो सिमहा देव तत्सर्वमक्षम्यतां व्रतं संपूषतां यात
 फलं चाक्षयमस्तु मे एवस्तु त्वानमस्कृत्य विसृज्य च महेश्वरं नैवेद्यादि च तत्सर्वमभ्यांगाय निवेदयेत् ब्राह्म
 णान्भोजयित्वा तु दद्यात्तेभ्यश्च दक्षिणां यथा शक्त्या धेनु वस्त्रं हिरण्यं व्रतदाक्षणां अथान्यत्र कारो भाविष्य नार
 द उवाच ॥ कथमुद्यापनं चास्या किं प्रकारं महाफलं कथमाशु महादेव लोका नामुपकारकम् ॥ ईश्वर उवाच ॥ यः
 शिवं संपुपात्यै वालं ग्राप्ते मनोरथः ॥ तत्प्रमाणं तु सौवर्ण्यया शक्त्या यथासुधीः ॥ रौप्यताम्रमयापि स्यादष्टम्या च
 महं फलं ॥ चतुर्दश्यां च भद्रायां संनिवाथ प्रयोजयेत् ॥ उद्यापयेदित्यर्थः ॥ मंडले लिङ्गतो भद्रं कलशं तत्र विन्यसेत्
 उपोष्य प्रयमेवा हि संपूज्य परमेश्वरं ॥ जातवादि त्रिनिर्वापे जागरतत्र कारयेत् ॥ स्तोत्रैश्च विविधैः सूक्तैः पूज
 येत् परमेश्वरं ॥ चतुर्दशीदशैषु कां चाष्टमीं नुमीयुता ॥ पारणतत्र कर्त्तव्यं रौद्रयुक्ते पुनर्वसौ ॥ पंचकंदशं कंद्राभ्या
 मधिकौ दिशतिः ॥ पराः ॥ चत्वारिंशच्चतुर्भिश्च ब्राह्मणान्भोजयेत् ॥ आर्चाद्यैः प्रथमं पूज्य ब्राह्मणं शततः परं
 न शैशं च गिरिं शं च पूजयेच्च विधानतः ॥ वस्त्रेण दक्षिणाभिश्च पूजयेच्छिवतत्परान् ॥ मृत्युं जयेन्मंत्रेण अग्नौ हुत्वा थपायसं
 हुत्वा थशक्तिं इत्यपि चिन्पाठः ॥ ५ ॥ अस्मिन् यथा ठेवृते नुवद्वन्यः ॥ रुद्रेणाप्यथा हुत्वा नमो भिन्नेन वा पुनः ॥ नमो

मंत्रेण नमोभवायोतिमंत्रेण रुद्रेण्यदं हिमस्तदाप्रतिमंत्रेण यदामृत्युजयमं वस्तदाकृतलिंगं पूजादशांशिनहो
 मः तद्वशांशिनतर्पणं तद्वशांशिनमार्जनं लिंगतत्पूजयायुक्तमाचार्यायनिवेदयेत् तत्रमंत्रः- शिवशक्त्या-
 त्मकंयस्माज्जगदेतच्चराचरं तस्मादेतेनमेसर्वकरोतुभगवान् शिवः कैलासवासिगौरीशोभगवान्भगने
 ब्रह्मा चराचरात्मकोलिरूपोदिशतुमेशिवं ततश्चदक्षिणादित्वानमस्कुर्यात्पुनः पुनः सोद्यापनं व्रतं कृत्वा प्राशु
 यात्परमपदं शिदलोक्तं समासाद्य निवसेत्तत्रैव ध्रुवं इति पार्थिवं लिंगोद्यापनं अथोद्यापनविधानप्रयोगः त
 त्रादौपुजांप्रयोगः ओमयेत्यादितिथ्यादि भर्तृनातित्रमुक्तकामनामुद्दिश्य कृतानां पार्थिवं लिंगानां यथासंख्यपूजा
 याः सपूर्णफलावाप्तयेतदुद्यापनं करिष्ये इति संकल्प्य पुण्याहवाचनानां दीक्षादि विधाय आचार्यं वृत्वा तत
 आचार्यः यदत्र संस्थितं भूतमित्यादि मंत्रपाठान्ते भूतानुत्सार्य द्वारपूजां कुर्यात् यतु द्वारोपशोभितमंडपे शा
 नभागे स्थितसदाशिवमंडपायनमः प्राग्द्वारपार्श्वयोः नादिनेनमः महाकालाय नमः- चिच्छक्त्यै नमः वास्तुपु
 रुषाय नमः दक्षिणद्वारपार्श्वयेः गणेशाय नमः वृषभाय नमः चिच्छक्त्यै नमः वास्तुपुरुषा- पश्चिमद्वारपार्श्वयोः
 भृगुरिदये स्कंदाय- चिच्छक्त्यै- उत्तरद्वारपार्श्वयोः इंद्रिने चंडीश्वराय- चिच्छक्त्यै- द्वारेश्वरिभ्यः- वास्तुपु
 रुषाय- इति- पश्चिमद्वारे प्रविश्य वेदपिण्डमस्तुपविश्य- लिंगतोभद्रे- ब्रह्मादिदेवतास्थापनपूर्वकं- कलशं
 प्रतिष्ठाप्य 'तदुपरि देवं स्थापयित्वा' तन्नादौ न्यासां कुर्व्यात्- ललाटे शिवाय नमः- कंठे रुद्राय- नाभौ ईशानाय-
 जान्वोः शंकराय- पादयोः सदाशिवाय नमः- अथ यजुर्वेदोक्तान् महान्यासां कुर्व्यात्- याते रुद्रशिवातनूरघोरापापका
 शिनि- तं यानस्तन्वांशं तमयागिरिं शताभिचाकशीहि शिखायां अस्मिन्महत्सु येष्वंतरिक्षे भवाद्वाधिते पाशसहस्र
 योजने वधन्वान्तिन्मासि शिरसि- २- सहस्राणि सहस्रशो वावहोस्तवे हेतयः- तांसां मीशानो भगवः- पराचीना

अस्तुरुद्ररूपेभ्यः मध्यमयोः ३ तत्पुरुषायविद्महे महादेवायधीमहि तन्नोरुद्रः ॥ प्रचोदयात् ॥ अनामिकयोः
 ४ ईशानः सर्वविद्यानामीश्वरः सर्वभूतानां ब्रह्माधिपतिर्ब्रह्मणोधिपतिः शिवो मे अस्तु सदा शिवो मे कनिष्ठिक-
 योः ५ नमो वः किरिकेभ्यो देवानां हृदयेभ्यो नमो विचित्रेभ्यो नमो विक्षन्त्रकेभ्यो नमो निहतेभ्यः हृदये ॥ १५ ॥
 नमो गणेभ्यो गुणपातिभ्यश्च वीर्यमः नमो ब्राह्मणेभ्यो ब्राह्मणपातिभ्यश्च वीर्यमः ॥ १६ ॥ नमो गृह्येभ्यो गृह्यपातिभ्य-
 श्च वीर्यमः नमो विरूपेभ्यो विरूपपातिभ्यश्च वीर्यमः ॥ १७ ॥ विकिरिन्द्रविलोहितनमस्ते अस्तु भगवः ॥ या
 स्ते स ह्रस्वश्च ह्येतयोन्निवपंतुताः उदरे ॥ १७ ॥ नमो हिरण्यवाहसे नान्येदिंशं च पतेयनमः नमो हरिकेशयोपवीतिने बुद्ध-
 रिकेशेभ्यः ॥ पशूनां पतेयनमः नमः शशिपराय त्विपीमते पर्यानां पतेयनमः नमो हरिकेशयोपवीतिने बुद्ध-
 णां पतेयनमः ॥ पार्श्वयोः ॥ १८ ॥ नमः शंभवाय च मयो भवाय च नमः शंकराय च मयस्कराय च नमः शिवा-
 य च शिवतराय च दक्षिणकुक्षौ ॥ १९ ॥ द्रोणिं अधसस्पतेदिरिन्द्रनीललोहितः आसां प्रजानां मेषां पशूनां मा-
 भेर्मरौ व्योचनार्कचनानामस्तु वामकुक्षौ ॥ २० ॥ हिरण्यगर्भः समवर्ततां प्रभूतस्य जातः पतिरेक आसीत्
 सदा धारयतिर्वीर्यान्ते मां कस्मै देवाय हविर्वा विधेम नाभौ ॥ २१ ॥ मीढुष्टुमशिवतमशिवो नः सुमना भव
 परमेव कृत्वा युधं निधाय कृत्तवसान आचरन् पिनाकं विश्रद्धा गहि कट्याम् ॥ २२ ॥ शिवो नमोऽसि स्वधितिस्ते
 पिता नमस्ते अस्तु मां माहिश्च सिनिवर्तयाम्यायुषेनाथाय प्रजननाय रायस्पोपाय सुप्रजास्त्वाय सुवीर्याय लिगे
 ॥ २३ ॥ यं भूतो नाम धिपतयो विशिखासः कपर्दिनः तेषां ह्रस्वस्त्रयोजने वधन्वानितन्मसि गुह्ये ॥ २४ ॥
 इमां रुद्रां यतपसं कपर्दिनक्षयद्वीराय प्रवरामहे मती यथानः शमसाद्विपदे चतुष्पदे विश्वपटुं ग्रामि अस्मिन्ननातुरम्
 पुनर्गुह्ये ॥ २५ ॥ ॥ इषे त्वोर्जे त्वावायवस्पदे वोवः सविता प्रापयतु श्रेष्ठतमाय कर्मणः ॥ आप्याय ध्वमघ्न्या इन्द्राय

मुखाकधिः 'ललाटे' ३१ हंसः 'शुचिषट्सुरतरिक्षसंज्ञोतवादिषदतिथिदुराणसतनृपद्वरसदृतसंज्ञोमसदञ्जागो
 जाऋतजाऋजिजाऋतवृहत्' 'श्रुयोर्मध्ये' ४ 'अयंकयंजामहे' सुगंधिपुष्टिवदनः 'ऊर्वारुक्मिवंधनान्मृत्योमुखीय
 मांमतात्' 'अयंकयंजामहे' सुगंधिपतिवेदनः 'ऊर्वारुक्मिवंधनान्मृत्योमुखीयमांमतात्' 'इतिनेत्रयोः' ५ 'अग्नि
 ज्योतिर्ज्योतिर्गन्धिस्वाहा' 'सूर्योऽज्योतिर्ज्योतिः' 'सूर्यः' 'स्वाहा' 'आग्निर्वचोऽज्योतिर्वचः' 'स्वाहा' 'सूर्योर्वचोऽज्योतिर्वचः' 'स्वा
 हा' 'ज्योतिः' 'सूर्यः' 'सूर्योऽज्योतिः' 'स्वाहा' 'तृतीयनेत्र' ६ 'तमः' 'श्रुत्यायंचपध्यायच' 'नमः' 'कट्यायचनीप्यायच' 'नमः' 'कु
 ल्याचसरस्यायच' 'नमोनादेयायचवैशंतायच' 'कर्णयोः' ७ 'मानस्तोकेतनेयमानं' 'आयुषिमानो' 'गोपुमानो' 'अश्वधुरि
 पः' 'मानो' 'वीरान्' 'रुद्र' 'भार्गो' 'मनो' 'वर्धा' 'विष्मंतः' 'सदामित्वा' 'हवामहे' 'नासिकयोः' ८ 'अवतत्यधनुष्ठं' 'सहस्र' 'क्षश
 तेपुथे' 'निशील्य' 'शल्यानां' 'मुखाः' 'शिवो' 'ना' 'सुमना' 'भव' 'मुखे' ९ 'नमो' 'वंचते' 'परिवंचते' 'स्तायूनां' 'पतये' 'नमः' 'नमो' 'नि
 निषंगिण्डपुधिमते' 'तस्कराणां' 'पतये' 'नमः' 'नमः' 'सुकायि' 'भ्यो' 'जिघां' 'सु' 'स्वा' 'मु' 'ण्णा' 'तां' 'पतये' 'नमः' 'नमः' 'सिम' 'द्वो' 'न' 'क्त' 'वर' 'द्वो'
 वि' 'कृतानां' 'पतये' 'नमः' 'ग्रीवायां' १० ॥ 'नीलग्रीवाः' 'शितिकंठा' 'दिव' 'क्षुरुद्रा' 'उपा' 'श्रिताः' 'तेषां' 'क्षु' 'सह' 'स्त्रयो' 'जे' 'न' 'व' 'ध' 'न्वा'
 नितन्मसि' 'कंठदेशे' ११ ॥ 'नमस्त' 'आयुधा' 'याना' 'तता' 'यधृ' 'णवे' 'उभा' 'भ्या' 'मुते' 'ते' 'नमो' 'बाहु' 'भ्यां' 'तव' 'ध' 'न्य' 'ने'
 वा' 'हो' १२ 'याते' 'हे' 'तिर्मा' 'दुष्टु' 'मह' 'स्ते' 'व' 'भू' 'व' 'ते' 'धनुः' 'तया' 'स्मान्' 'वि' 'श्व' 'त' 'स्त्व' 'म' 'य' 'क्ष' 'म' 'या' 'परि' 'भुज' 'उप' 'वा' 'हो' १३ 'ये' 'ती' 'या' 'नि'
 प्र' 'चर' 'ति' 'सू' 'कां' 'हं' 'स्ता' 'निषंगिणः' 'तेषां' 'क्षु' 'सह' 'स्त्रयो' 'जे' 'न' 'व' 'ध' 'न्वा' 'नितन्मसि' 'हस्तयोः' १४ 'संघो' 'जा' 'तं' 'प्र' 'प' 'द्या' 'मि' 'संघो' 'जा' 'ता'
 यै' 'नमः' 'भवे' 'भवे' 'न' 'ति' 'भवे' 'भव' 'स्त्व' 'मां' 'भौ' 'द्र' 'वा' 'यं' 'नमः' 'अंगुष्ठयोः' १५ ॥ 'वामदे' 'वा' 'य' 'नमः' 'ज्ये' 'ष्ठा' 'य' 'नमः'
 श्रे' 'ष्ठा' 'य' 'नमः' 'रुद्रा' 'यं' 'नमः' 'कला' 'यं' 'नमः' 'कला' 'विक' 'र' 'णाय' 'वलाय' 'विल' 'विक' 'र' 'णाय' 'वल' 'प्र' 'म' 'थ' 'ना' 'य' 'म'
 मो' 'न्म' 'ना' 'य' 'सर्व' 'भू' 'त' 'दं' 'म' 'ना' 'यं' 'नमः' 'तर्ज' 'न्योः' 'अधो' 'रे' 'भ्यो' 'य' 'धो' 'रे' 'भ्यो' 'धो' 'र' 'धो' 'र' 'तरे' 'भ्यः' 'सर्वे' 'भ्यः' 'सर्व' 'सर्वे' 'भ्यो' 'न' 'म' 'स्ते'

अस्तरुद्ररूपेभ्यः मध्यमयोः ३ । तत्पुरुषायविद्महे महादेवायधीमहि । तन्नोरुद्रः । अनामिकयोः
 ४ ईशानः सर्वविद्यानामीश्वरः सर्वभूतानाब्रह्माधिपतिर्ब्रह्मणोधिपतिः शिवोमेअस्तुसदाशिवोम् । कनिष्ठिक-
 योः ५ नमोवः किरिकेभ्योऽदेवानांहृदयेभ्योनमोविचिन्वतेभ्यो नमोविक्षन्वत्केभ्यो नमन्नानिहतेभ्यः हृदये । १५
 नमोगणेभ्योगणपतिभ्यश्चवोनमः नमोब्राह्मेभ्योब्रातपतिभ्यश्चवोनमः । १६ । नमोगृत्सेभ्योगृत्सपतिभ्य-
 श्चवोनमः । नमोविरूपेभ्योविरूपेभ्यश्चवोनमः ॥ १६ ॥ विकिरिद्रविलोहितनमस्तेअस्तुभगवः या
 स्तेसहस्रह्मेतयोननिवपन्तुताः उदरे ॥ १७ ॥ नमोहिरण्यवाहवेसनान्येदिशाचपतेनमः नमोऽक्षेभ्योह-
 रिकेशेभ्यः पशूनांपतेनमः नमः शार्ङ्गजराद्यविवीमेतपथानांपतेनमः नमोहरिकेशागोपवीतिनेऽक्षा-
 णांपतेनमः पार्श्वयोः ॥ १८ ॥ नमः शंभवायचमयोभवायच नमः शकरायचमयस्करायचनमः शिवा-
 यचशिवतरायच दक्षिणकुक्षौ ॥ १९ ॥ द्रापेअथसस्पतेदरिद्रनीललोहितः आसांप्रजानामेषांपशूनांमा-
 भेर्मारोऽबोचनार्कचनानाममत् वामकुक्षौ ॥ २० ॥ हिरण्यगर्भं समवर्तताग्रभूतस्यजातःपतिरेकआसीत्
 सदाधारपृथिवीधामेतांकस्मैदेवाहविषाविधेम नाभौ ॥ २१ ॥ मीढुष्टमशिवतमशिवोनः - सुमनाभव
 परमेवृक्षआयुधनिधायकृत्तैवसान आचरपिनाकविभ्रदः गहि कटयाम् ॥ २२ ॥ शिवोनामासिस्त्वधितिस्ते
 पिता । नमस्तेअस्तुभामाहिष्णुसिनिवर्तयाम्यायुषेनाथायप्रजननायरायस्पोपायसुप्रजास्त्वायसुवीर्याय लिङ्गे
 ॥ २३ ॥ यमूतोनामधिपतयोविशिखासः कपर्दिनः तेषांस्महस्त्रयोजनेवधन्वानितन्मसि गुह्ये ॥ २४ ॥
 इमारुद्रायतपसेकपटिनक्षयद्वीरायप्रवरामहेमती यथानःशमसाद्विपदेचतुष्पदेविश्वपुष्टग्रामेअस्मिन्ननातुरम्
 पुनर्गुह्ये ॥ २५ ॥ इपैवोर्जैल्वावायवस्पदेवोवःसविताप्राप्यतुश्रेष्ठमायकर्मणः । आप्यायध्वमध्व्याइन्द्राय

भागेज्जावितोरनमीवा अयंश्चावस्तेनईशतमांघशश्चसोधुवांआस्मिन्गौपतौस्यांतवह्यैजमानस्यपशून्पाहि २६
 येन्नपुविविधंयतिषत्रपुपिवतोजनान् तेषांश्वसहस्रयोजनेवधन्वानितन्मासिइतिद्वयवृषण्योः २७ जातवेतसेसुनवा
 मसोममरातयितोनिदहातिवेदः सनः पर्वदतिदुर्गाणिविश्वानोवेर्वसिधुंदुरितात्याग्निः गुदं ॥ २८ ॥
 मानोमहांतमुतमानो अर्भकमानउक्षंतमुतमानउक्षितं मानोवधीःपितरं मौतमातरं मानःप्रियास्तन्वो
 रुद्ररीरिपः ऊर्वोः ॥ २९ ॥ एतैरुद्रभागःसहस्वस्त्राविकया तंजुषस्वस्वाहैषतेरुद्रभागश्चाखुस्तेपशुः जानुनोः
 ॥ ३० ॥ नमोज्येष्ठायचकनिष्ठायच नमःपूर्वजायचापरजायचनमोमध्यगायचापगल्भायच नमोजघन्यायचप्रवु
 ष्ण्यायच जंघयोः ३१ नमोह्रस्वायचवामनायच नमोवृहतेचवर्षयसेचनमोलुद्धायचसवृद्धेच नमोअयायचप्रय
 मायच गुल्फयोः ३२ येपथांपथिरक्षयएलवृदाआयुर्युधाः तेषांश्वसहस्रयोजनेवधन्वानितन्मासि पादयोः ३३ अ
 ध्यवोचदधिवक्ताप्रथमोदैव्योभिषक् अर्होश्चसर्वान्जंभयत्सर्वाश्रयातुधान्योधराचीःपरासुव कवचं ३४ नमोवि
 लिमनेचकवचिनेच नमोवर्भिणेचवर्णाधिनेच नमःश्रुतायचश्रुतसेनायच नमोदुन्दुभ्यायचाहनन्यायच उपकवचं
 ॥ ३५ ॥ विज्यंधनुःकर्पादोनोविशल्योवाणवांउत अनेशन्नस्ययाइषवत्राभुरस्यनिषंगधिः धनुः ॥ ३६ ॥
 यत्रवाणाःसपतंतिकुमाराविशिखाइव तन्नंद्रोवृहस्पतिरदितिः शर्मयच्छतुविश्वाहाशर्मयच्छतुवाणः ॥ ३७
 विकिरिद्रविलोहितनमस्तेअस्तुभगवः यास्तेसहस्त्रश्चेतयोस्मान्निवपंतुताः तासामशिनोभगवःपराचनिमुखा
 कृधि खड्गः ॥ ३८ ॥ नमोस्तुनीलश्रीनायसहस्राक्षायर्मादुषे अथेयेअस्यसत्वानोहतेभ्योकरनमः नेत्रत्र
 यायवोषट् ॥ ३९ ॥ प्रमुंचधन्वनस्त्वमुभयोराल्प्योर्ज्याम् याश्चेतहस्तइपवः पराताभगवोवप इत्यस्त्रं ॥ ४० ॥
 यएतावंतश्चभूयांश्चशचिशोरोद्रावितास्थिरे तेषांश्वसहस्रयोजनेवधन्वानितन्मासि दिश्वंधनं ॥ ४१ ॥ एवं

न्यासांवाक्कृत्वाशांवाहामातभावेयत् तौनमोभगवतेरुद्रायइतिदशाक्षरमूलमेवैणवर्णन्यासः उ० शिरसि नल
 लोट मंनासिकायां भेमुखे गंकंठे वंददि तेदक्षहस्ते हवामहस्ते द्रानामौ यजंघयोः सद्यो
 जातायपादयोः वामदेवायऊयोः अघोरायहृदि तत्पुरुपायमुखे ईशानायशिरसि अथसंपुटीकरणं ॥
 आतारमिन्द्रमवितारमिन्द्रं हवेहवेसुहवं शूरमिन्द्रमाहुयामिशकंपुरुहूतमिंद्र इतिपूर्वं तन्नोअग्नेवरुणस्यविद्वान्
 देवस्येदो अवपासिसीष्टाः यजिष्ठावान्हितमः शोशुचानो विश्वेद्वेपांक्षिसिप्रमुग्ध्यस्मत इत्याग्नेये यमा
 यत्सोमंक्षसनतवमायजुहुताहविः यमयमज्ञोगच्छत्यग्निद्रुतोअरंकृतः इतियाम्ये असुवंतमयजमानमिक्षु
 स्तेनसेत्यांतस्करस्यान्वेद्विअन्यमस्मदित्यसात् इतिनैर्ऋते तत्वायामित्रह्मणावंदमानस्तदाशास्ते यजना
 नोहविभिः अहेडमानोवरुणोहवोध्युरुशंक्षमानआयुः प्रमोषि इतिपश्चिमे आनोनिशुद्धिः शतनीभिर
 ध्वरंसहस्रणोभिरुपयाहियज्ञं वायोअस्मिन्हविषिमादयस्व यूयं यातः स्वस्तिभिः सदानः इतिवायव्ये
 ययंक्षेसोमव्रतेतमनस्तनूपविभ्रतः प्रजावंतः सधेमहि इत्युत्तरे तमीशानंजगतस्तत्स्थुस्पर्पतिधियजिन्मवसेहू
 महेवयं पूयानोपयावेदसारक्षितापायुरदव्यः स्वस्तये इतीशाने अस्मैरुद्राः पर्वतामेहनासोरुहस्य भरहू
 तौसंजोपायसंक्षुसेतस्तुवतेधाविपज्ञइज्येष्टाअस्माअवंतुदेवाः इत्यूर्ध्वं स्यानाष्टयिबीनोभवानृक्षरानिवेशनी
 यच्छानः शर्मसप्रथा इत्यधस्तात् इतिसर्वतः कृतांजलिः पठेत् संपुटीकरणन्यास इतिन्यासान्विधाय ध्या
 येन्नित्यमित्यादिपठन्देवध्यायेत् ततः अस्मिन्नूर्जमित्यनुवाकेनपेयाधारयावासुवर्णलिङ्गस्याग्न्युत्तारणंकुर्यात् अ
 त्रालिङ्गप्रमणंतुयावत्प्रत्यहंक्रियते तावन्मानमद्वैवातदद्वैवासौवर्णराजंतवाकुर्यात् तंतः प्राणप्रतिष्ठां कुर्यात्
 दुर्वाह्रींक्रियंरंलंशंयसंहमः सांविशिवस्यप्राणाइहप्राणास्सीतंष्ठतुपुनः आह्रींक्रियामित्यादिसांविशिवस्यजी वइह

नमो बभ्रुशायन्याधिनेऽन्नानांपतये नमः ॥ इति नैवेद्यम् ॥ नमः पार्थय्यावाध्याय च ॥ इति तव वलं ॥
 नमो दुंदुभ्याय च चाह नन्याय च ॥ इति दक्षिणा ॥ नमो हिरण्याय च प्रपथ्याय च नमो मीढुष्टमाय च पुमते च नमो ह
 स्वाय च वामनाय च नमो वृहेते च वर्षाय च इति पुष्पांजल्यष्टकं दद्यात् एष ते रुद्रभागः सहस्वस्त्राविकया तं जु
 पस्व स्वाहे पते रुद्रभाग आस्त्ये पशुः इति प्रदक्षिणा नमो रुद्रेभ्य इति नमस्कारः ततः स्तोत्रपठेत् ओं नमः उ
 काररूपाय नमो क्षरवपुधुते नमो नाटात्मने तुभ्यं नमो विदुक्लात्मने आलिंगारूपाय रूपपातीतायेते नमः त्वमा
 तासं वलोकानां ल्यमेव जगतः पिता त्वभ्याता त्वमुहनिं त्रं त्वपिता त्वपिता महः नमस्ते भगवान् रुद्रभास्करा न्मि ते ज
 से नमो भवाय रुद्राय उभयासाहिताय च शर्वाय क्षितिरूपाय सदासुरभिणे नमः पशूनां पतये चैव पावका मि ते ते जसे
 सोमापन्यो नरूपाय शब्दरूपाय ते नमः महादेवाय सोमाय श्रमताय नमो नमः उग्राय यजमानाय नमस्ते कर्मयो
 गिने पार्थिवानां च लिगानां यन्मया पूजनं कृतं तेन मे भगवन् रुद्रो वाञ्छितार्थं प्रच्छतु इति स्तुत्वा अंगहीनक्रिया
 हीनं विधिहीनं महेश्वर पूजितोऽसि महो देव क्षमस्व जगतः पते इति क्षमाप्य पुराणपठनश्रवणगीतवाद्यादिभि
 र्जंगरैः प्रतिनिस्त्वा विधिक्षमाप्य देवं स पूज्य आग्निं प्रतिष्ठाप्य अन्वा दध्यात् शत्रुप्रधानं सोमशिशं कृत
 लिंगदशांशेन पायसमधुशर्कराघृततिलाक्षतानि त्वपत्रशतपत्रद्रव्याष्टकेन केवलपायसेन वा नमः शभवाय मर्या
 भवाय धेति मे त्रणपंचाक्षरेण बायस्ये तथा गौरीगणेशं पशुमुखं च ते रवद्रव्यैः प्रतिद्रव्यदशदशाहुतिभिः द्रुपभलो
 कैशान् ब्रह्मादे देवतां श्वेकं केमेकादशाहुतिभिर्द्वादशैः कंककया ज्याहुत्यायस्ये शेषेण स्विष्टकृतमित्यादि हो
 मं समाप्य पूर्णाहुत्यादिकर्म शेषं समापयेत् ततः सकृत्विहोमदशशिनतपणं तदशोशेन मांजनं कृत्वा विशे
 पाकारेण पीठस्थं शिवं संपूज्य आचार्यं च संपूज्य सर्वपीठमाचार्याय दद्यात् तत्र मंत्रः पीठगृहाण भूदेव सर्वशक्त्या

पुनः श्राद्धं क्रौमित्यादि सांविशवस्यसवाद्रूयाणिवाक्पाणिपादपाधूपस्य श्रोत्रत्वक्क्षुब्धजिह्वा प्राणादीनि शहागल्य
 ययामुखादि रितिष्ठतु एवं प्राणप्रतिष्ठा विधाय पंचास्तेनाग्निपेककृत्वा नमः शंभवाय च नमो भवाय च नमः शंकराय च
 नमस्कराय च नमः शिवाय च शिवतराय च पंचाक्षरेण वाकलशोपरि संस्थाप्य तद्द्वामंभगे गौरीमिमाथसलिलानित
 क्षेत्येकपदी द्विपदी साचतुष्पदी अष्टापदी नवपदी वभूषी सहस्राक्षरा परमेव्योमन्त उन्नमो भगवत्यै उमा देव्यै शिवाय
 यो नम इत्यागमत्रेण वाहं गौरी तद्द्वामंभगे प्रतिष्ठाप्य दक्षिणभागे तु तत्पुरुषाय विद्महे महासेनाय धीमहि तन्न
 पणमुत्प्रचोदयात् इति मंत्रेण रुक्मं दप्रतिष्ठाप्य पुरतः राजतं वृषभं ऋषभमिति मंत्रेण संस्थाप्य परित इन्द्रादीन्
 लोकैरां संस्थाप्य पूजयेत् ॥ अयं ध्यानं ॥ मगलाय तं देव भवकामं मनोहरं ध्यायेत्कल्पतरुमूलैः समासन सहो
 मया तत सहस्राणि सहस्रशो वाहोस्तव हेतयः तासामीशानो भगवः पराधीना मुखा कृधि ॥ इति ध्यात्वा -- ॥
 उन्नमो भगवते रुद्रायैति लिंगोपरि श्रक्षतान्क्षिपेत् अथ पूजां कुर्यात् नमस्ताराय च इत्यासनं नमः शंभवा
 य च मयो भवाय च इति पाद्यं नमः शंकराय च मयस्कराय च इत्यर्घ्यं नमः शिवाय च शिवतराय च इत्यासनं
 यं नमस्तीर्थार्थाय च कुल्याय च इति समस्तेन रुद्रसूक्तेन च स्नानं भवं देवतर्पयामि १ शर्वदेवत. २ रुद्रदेवत. ३
 पशुपतिदेवत. ४ उग्रदेवत. ५ महोदेवत. ६ भीमदेवत. ७ ईशानदेवत. ८ मानस्तोकैतनयेमान
 श्रायुषिमानो गोपुमानो अभ्युषारीपः मानो वीरान् रुद्रभाभि नो वधीर्ह विष्मंतः सदा मिवाहवाह ॥ इति वृत्तं ॥
 नमो हिरण्यवाहे सेनान्येदिशं चिपतये नमः ॥ इति यज्ञोपवीतम् ॥ नमो वृद्धाय च सवृद्धे नमः ॥ इति भूषणं ॥ नमः
 श्वभ्यः श्वपतिभ्यश्च नमः ॥ इति गंधम् ॥ नमः सेनाभ्यः सेनानीभ्यश्च नमः ॥ इत्यक्षताः ॥ नमः पाश्या
 य च बाव्याय च ॥ इति पुष्पम् ॥ कर्पदने च व्युत्तकराय च ॥ इति धूपं ॥ नमः आश्वे च जिवाय च ॥ इति दीपं

नमो बभ्रुशायं व्याधिनेऽन्नानां पतये नमः ॥ इति नैवेद्यम् ॥ नमः पार्थसारथ्यावाध्याय च ॥ इति तावत् ॥
 नमो दुन्दुभ्याय चाहनन्याय च ॥ इति दक्षिणा ॥ नमो हिरेण्याय च प्रपथ्याय च नमो मीढुष्टमाय च यमुने च नमो ह्र
 स्वाय च वामनाय च नमो वृहेते च वर्षीयसे च इति पुष्पांजल्यष्टकं दद्यात् एष ते रुद्रभागः सहस्वस्त्राविक्रयाः तं जु
 पस्वस्व हि पते रुद्रभाग आखुस्ते पशुः इति प्रदक्षिणा नमो रुद्रेभ्य इति नमस्कारः ततः स्तोत्रं पठेत् ओं नमः ओ
 कारं रूपाय नमो क्षरवपुर्धृते नमो नादात्मने तुभ्यं नमो विदुः कलात्मने आलिंगाले गुरूपाय रूपपातीताय ते नमः त्वं मा
 तां सर्वलोकानां त्वमेव जंगतः पिता त्वं भ्राता त्वं मुहुर्निमंत्रं त्वं पिता त्वं पिता महः नमस्ते भगवान् रुद्रभास्कराभितेज
 से नमो भवायं रुद्राय उभयासां हिताय च शंवाय क्षितिरूपाय सदासुराभिणे नमः पशूनां पतये च वपाव कामितेजसे
 सोमार्पय्योर्मं रूपं शब्दं रूपं यत्ते नमः महादेवाय सोमाय श्रमृताय नमो नमः उग्राय यजमानाय नमस्तु कर्मयो
 गिने पांथि वानां च लिंगानां यन्मया पूजनं कृतं तेन मे भगवन् रुद्रो वांछितार्थं प्रच्छनु इति स्तुत्वा अंगहीनं क्रिया
 हीनं विधिहीनं महेश्वरं पूजितोऽसि महो देव क्षमं स्वजगतः पते इति क्षमाप्य पुराणपठनश्रवणगीतवाद्यादिभि
 र्जागरणं प्रातर्नित्यविधिं क्षमाप्य देवं संपूज्य अग्निं प्रतिष्ठाप्य अन्वा दध्यात् श्रत्रप्रधानं सोमं शिवं कृत
 लिंगं दशं शिन पायसमधुशर्कराघृततिलाक्षतविल्वपत्रशतपत्रद्रव्याष्टकेन केवलपायसेन वा नमः शंभवाय मर्या
 भवाय वेति मंत्रेण पंचाक्षरेण बायक्ष्ये तथा गोरीगणेशं षण्मुखं चैतरेव द्रव्यैः प्रतिद्रव्यं दशदशाहुतिभिः द्रुपभलो
 केशान् ब्रह्मादिदेवताभ्यैः केकेमेकादशाहुतिभिर्द्वादशैः केके कयाज्याहुत्यायक्ष्ये शेषेण स्विष्टकृतमित्यादि हो
 मं समाप्य पूर्णाहुत्यादिकर्म शेषं समापयेत् ततः सकृत्विहोमदशशानतपणं तद्दशशानमार्जनं कृत्वा विशे
 पाकारेण पीठस्थं शिवं संपूज्य आचार्यं च संपूज्य सर्वपीठमाचार्याय दद्यात् तत्र मंत्रः पीठं गृह्णाण भूदेव सर्वशस्त्रा

पुनः श्राद्धं क्रियेत्त्यादि सांविश्वस्य सवाद्रुयाणि वाक्पाणि पादपायूपस्थश्रोत्रत्वक्क्षुब्धिर्वह्ना प्राणादीनि इहागत्य
 यथा सुखाचिरं तिष्ठतु एवं प्राणप्रतिष्ठां विधाय पंचास्तेनाग्निपेकृत्वा नमः शंभवाय च नमो भवाय च नमः शंकराय च
 नमः शिवाय च शिवतराय च पंचाक्षरेण वाकलशोपरि संस्थाप्य तद्दामभगं गौरीमिमांसां लिलानित
 क्षत्येकपदेक्षिपदे साचतुषपदी त्रिष्टुपदी नवपदी वभूषासहस्राक्षरपरमेष्ठ्योमन्तु उं नमो भगवत्ये उमा देव्यै शिवाय
 नमः इत्यागमभ्येण वाहं गौरी तद्दामभगे प्रतिष्ठाप्य दक्षिणभागे तु तत्पुरुषाय विद्महे महासेनाय धीमहि तन्न
 पणमुल प्रचोदयात् इति मंत्रेण स्कंदप्रतिष्ठाप्य पुरतः राजतंवृषभं ऋषभमिति मंत्रेण संस्थाप्य परित इन्द्रादीन्
 लोकेशान् संस्थाप्य पूजयेत् ॥ अथ ध्यानं ॥ मगलाय तनू देव भवकां मनोहर आयेत्कल्पतरुं लेसमासनि सहो
 मया तत सहस्राणि सहस्रशो वाहूस्तव हेतयः तासामीशानो जगवः पराधीना मुखा कृधि ॥ इति ध्यात्वा -- ॥
 उं नमो भगवते रुद्रायेति लिङोपरि श्रद्धतान्क्षिपेत् अथ पूजां कुर्यात् नमस्ताराय च इत्यासनं नमः शंभवा
 य च नमो भवाय च इति पाद्य नमः शंकराय च मयस्कराय च इत्यर्घ्यं नमः शिवाय च शिवतराय च इत्यासनो
 पं नमस्तीर्थ्याय च कुल्पाय च इति समस्तेन रुद्रसूक्तेन च स्नानं भवं देवतर्पयामि १ शर्वदेवत. २ रुद्रदेवत. ३
 पशुपतिदेवत. ४ उग्रदेवत. ५ महादेवत. ६ भोमदेवत. ७ ईशानदेवत. ८ मानस्तोके तनये मान
 आयुषि मानो गोपुमानो अश्वषुरीरिपः मानो वीरान् रुद्रभामिनो वधीर्हविष्मतः स दामिवा हवाहू ॥ इति वृत्तं ॥
 नमो हिरण्यवाहे वेसेना न्येदिशां च पतये नमः ॥ इति यज्ञोपवीतम् ॥ नमो वृद्धाय च सवृद्धिने च ॥ इति भूषणं ॥ नमः
 श्वभ्यः श्वपतिभ्यश्चो नमः ॥ इति गंधम् ॥ नमः सेनाभ्यः सेनानीभ्यश्चो नमः ॥ इत्यक्षताः ॥ नमः पाठ्यो
 यचावाग्याय च ॥ इति पुष्पम् ॥ कपर्दिने च व्युप्तके शाय च ॥ इति धूपं ॥ नमः आशो वचाजिराय च ॥ इति दीपं

नमो बभ्लुशाय व्याधिनेऽघ्नानां पतये नमः ॥ इति नैवेद्यम् ॥ नमः पार्यायचावाध्याय च ॥ इति तावत् ॥
 नमो दुंदुभ्याय चाहनन्याय च ॥ इति दक्षिणा ॥ नमो हिरण्याय च प्रथमाय च नमो मीढुष्ठमाय च पृथमे च नमो ह
 स्वाय च वामनाय च नमो बृहते च वर्षाय च इति पुष्पांजल्यष्टकं दद्यात् एष ते रुद्रभागः सहस्वस्त्रा विक्रया तं जु
 पस्वस्वो ह पते रुद्रभाग आखुस्ते पशुः इति प्रदक्षिणा नमो रुद्रेभ्य इति नमस्कारः ततः स्तोत्रं पठेत् उैनम् उ
 कारूपाय नमो क्षरवपुधुते नमो नादात्मनेतुभ्यं नमो विदुक्लात्मने आलिगालिगरूपाय रूपपातीताय ते नमः तं मा
 ता सर्वलोकानां त्वमेव जगतः पिता त्वधाता त्वमुहनिं त्रं त्वं पिता त्वं पिता महः नमस्ते भगवान् रुद्रभास्करा मिते ज
 से नमो भवाय रुद्राय उभयासाहिताय च शर्वाय क्षितिरूपाय सदासुरभिणे नमः पशूनां पतये च वपावका मिते जसे
 सोमपाय नमो रूपपाय शब्दरूपाय ते नमः महो देवाय सोमाय अमृताय नमो नमः उग्राय यजमानाय नमस्ते रुद्रभ्यो
 गिने पार्थिवानां च लिगानां यत्नया पूजनं कृतं तेन मे भगवन् रुद्रो वांछितार्थं प्रच्छतु इति स्तुत्वा अंगहीनं क्रिया
 हीनं विधिर्होमं हे श्वर पूजितोसि महो देव क्षमस्व जगतः पते इति क्षमाप्य पुराणपठनश्रवणगीतवाद्यादिभि
 र्जंगिरणं प्रातर्नित्याविधिं क्षमाप्य देवं संपूज्य अग्निं प्रतिष्ठाप्य अन्वाध्यात् अत्र प्रधानं सोमं शिवं कृत
 लिगदशं शोभन पायसमधुशर्कराघृत तिलाक्षतविल्वपत्रशतपत्रद्रव्याष्टकेन केवलपायसेन वा नमः शंभवाय मर्या
 भवाय चेति मंत्रेण पंचाक्षरेण वापश्ये तथा गौरीगणेशं षण्मुखं चैतरेव द्रव्यैः प्रतिद्रव्यदशदशाहुतिभिः दृष्टमलो
 केशान् ब्रह्मादिदेवताश्चैकमेकादशाहुतिभिर्द्वा रेदवताश्चैकैकक्याज्याहुत्यापश्ये शेषेण स्विष्टकृतिभित्यादि हो
 मं समाप्य पूर्णाहुत्यादिकर्म शेष समापयेत् ततः सकृद्विबुधो मद्भारिणतपणं तद्वशांशेन माजनेन कृत्वा विशे
 पाकारेण पीठस्थं शिवं संपूज्य आचार्यैः संपूज्य मर्दितं मृगमूत्रं दद्यात् तत्र मंत्रः पीठगृहाण भूदेव सर्वशक्त्या

विसंयुतं वाछितार्थप्रच्छाशुदेहिमेव्रतजंफलं ततोव्रतपूर्वयेगांचदत्त्वा मार्जनंदशःशेनयथाशक्तिवाधाह्मणान्स्मद
 भेनसंतप्यं दक्षिणां दत्त्वाव्रतपूर्णांचवाचयेत्त्वा आशिषोऽगृहीत्वा इष्टजनैः सहभुंजीतश्चत्रपूजनेत्रैर्वर्णिकानामेवा
 धिकारः स्त्रीशूद्राणांतुपूर्वोक्तोपापनजैः सिद्धिरिति ॥ इति शैवागमोक्तपार्श्वचालगानालक्षत्रतोद्यापनम् अथपा
 र्थिवगणेशलक्षत्रतोद्यापनरुद्रयामले श्रीमहादेवउवाच यथापार्श्वचालंगंतु सर्वासिद्धिविधायकं तथाविधैश्चरोदेवः
 पार्थिवः सर्वकामदः निर्विघ्नजायेत कांक्ष्य सर्वसिद्धिपुमान् लभेत् षट्कर्माणि तथा वक्ष्ये शृणुष्वेकमना भव रक्तोपचारैः
 सिद्धेरैरुक्तमाल्यांवरैस्तथा करवीरैर्जपापुष्पैः कमलैः क्षीरपायसैः संपूज्य वक्ष्यतां याति यं चितयते नरः शुक्लमाल्यैः
 शुक्लपुष्पैर्भोजनैर्दधिभिश्चितैः मालतीकुसुमैर्धूपैर्दशांगैः शातिलव्धये कवितायाः पटुल्वंच जायेत नात्र संशयः भो हने
 मधुभिस्तप्यं मधुपायसमर्पयेत् असितैः कुसुमैः पूज्योदमेनासितागुरुं समारोप्यार्चयेद्भस्त्र्यात्रैलोक्यं बक्ष्यमानयेत्
 स्तंभने निशयायुक्तेरुपचारैः समर्चयेत् नारणे माहिषे चर्मण्यास्थायासितकंलं घनूरैर्चयेत्पुष्पैः सर्पपाक्षतमि
 श्रितैः नैवेद्यगुडसंमिश्रमहिषीक्षीरसंयुतं भक्तशाल्युद्भवं दयं छागमांसमन्वितं अभिपेक्षतु तैलनमहागण
 पतेर्भवेत् धूपः इमशानजद्रोणपुष्पैः सद्यः समर्चयेत् एवं गणाधिपं कृत्वा पूजयेत्पार्थिवं नरः यं यं कामम्
 भिष्ययेत्तंतं सर्वमवाप्नुयात् पाद्मे विशेषः सहस्रं दशसाहस्रं लक्षकोटितथैव च यः करोति गणेशानां पार्थिवानां
 नरोत्तमसर्वासिद्धिमवाप्नोति नात्र कार्थ्या विचारणा अथ कामनोभेदाः काराशुहर्मोचनकामः एकविंशति
 दिनपर्यंतं एकोत्तरवृद्धपार्थिवगणेशान्कृत्वा वक्ष्यमाणप्रकारेण संपूज्य पुनः द्वाविंशति दिनपर्यंतं
 गणेशान्कृत्वा यावद्गणेशमवंतितावत्यहंगणेशां दक्षीराभिपेक्षः - मूलमंत्रस्यापितावत्सहस्रजपः - अभी
 ष्मिन्मिद्धिर्भवति एकविंशतिपुष्पाणि दाडिमीचटामांसीशं वरीनां गचंदकः ॥ बृहती च तथाभी

विभंगराजस्तथैवच । मालतीकुसुमैश्वरतुलसीमाधवीतया पारिजाततथापुष्पकुलचैकविंशति पुष्पाभाविपतं
 आहं अपुशर्करामिश्रनैवेद्यकदलीफलं नारिकेलचसिंदूरंदूर्वागुगुलधूपकं इदप्रत्यहसाधारणं अथसर्वसा
 धारणपूजोच्यते ओमद्यतिध्यादिकीर्तनानंतरंममा भीष्टसिद्ध्यर्थपार्थिवगणेशपूजामहंकरिष्ये इतिसंकल्प्य
 अश्वत्थमूलजांशुद्वस्थलजांवाग्दृढानीय पृथिव्ययाधृतालोकादेवित्वविष्णुनाधृता त्वंचधारयमादेविपवित्रंकु
 रुचासनं इत्यासनपूजाविधाय गंगेशायनमः जलसेवनं उगैर्हरभायनमः संघटनं गैधरणिधिरायनमः
 प्रतिष्ठापनं गौक्षिप्रप्रसादनायनमः चतुर्भुजामेकदंतामुंदरानूर्तिं कृत्वा गःसर्बसिद्धिप्रदायकायनमः गणेशो
 परिरक्ताक्षतान्दत्त्वा हृदिस्थदेवंमानसोपचारैःसंपूज्यनासारंश्रद्धादेवमंजलिस्थपुष्पाक्षतैःसंयोज्यपुनर्देवमस्तकी
 परिपुष्पादिनिधाय प्राणप्रतिष्ठांकुर्यात् अस्यश्रीगणपतिप्राणप्रतिष्ठामंत्रस्यब्रह्म विष्णुमहेश्वराऋषयःऋग्यं
 जुःसामानिछंदसि प्राणशक्तिर्देवता आवीजं द्वीशक्तिं क्रींकीलकं श्रीमहागणपतिप्राणप्रतिष्ठांकविनियोगः
 उँआर्हिक्रौंरंलवंशंवंसंहलंक्षंहंसः पार्थिवगणपतिःप्राणइहप्राणाः पुनःश्रीपार्थिवगणपतेः सर्वैर्द्रियाणिइहाग
 त्यसुखंविंरतिष्ठंतु इतिप्राणप्रतिष्ठांकृत्वा ततोमूलमंत्रेणस्वदेहेन्यासान्कुर्यात् अस्यश्रीगणपतिमंत्रस्य गणक
 ऋषि निघृत् गायत्रीछंदः गणपतिर्देवता गवीजं श्रीशक्तिः स्वाहाकीलकं गणपतिन्यासादौविनियोगः गां
 अंगुष्ठाभ्यांनमः गौतर्जनीभ्यांनमः गूंमध्यमाभ्यांनमः गैःअनामिकाभ्यांनमः गौंकिनिष्ठिकाभ्यांनमः ग करतल
 करपृष्ठाभ्यांनमः अयध्यानं रक्तोरक्तांगरागांशुकसकलतनुंस्तुदिलश्रद्धामौलिर्नैवेद्यं कृत्स्निभिर्वासनकरचरणेबी
 जपुरातनामः हस्ताग्रैःकृतपाशांकुशरद्वरदानागवक्रोहिभूषादेवः पद्मासनोसीवहुसुरनमितोभूतयेविघ्नराजःइ
 तिध्यात्वा मूलमंत्रेणनाममंत्रेणपूजयेत् उँनमोभगवतेहरंरवमदभोहितममसंकटाभिचारपनिवारयस्वाहा उँग

ऐशापनमः आवाहनं जोगणपतये आसनं हरनाय पाद्यं परणीधराय अर्घ्यं महागणपतये मधुपर्कं पुष्पे
 भराय अचमनीयं क्षिप्रप्रसादनाय मंलापकपं स्नानं श्रमोघसिद्धये पंचामृतस्नानं श्रमृताय शुद्धस्नानं रुद्धे
 एगाणपत्यसूक्तेन च अयं विश्वरसा महाभिषेकः तद्यथा अयं गणेशोपनिषत् उद्दिवाहवैरुद्रमन्त्रवन् कथमेतस्यो
 पासने सस्तानुवाच रुद्रो गणकनिधृतः गायत्रीश्रीगणपतरे नमंत्राजमन्यान्वाभिदात् ॥ प्रणवरूपस्यास्य पर
 मात्मानो गनिजानाति सोमृतत्वगच्छति यो धितो सो धीते यो जपति स जपति समृत्युतरति स पाप्मानं तरति ॥ स ब्रह्मह
 त्यांतरति स सर्वहत्यांतरति स सर्वतरति एनमंत्रराजं गणपतिः सर्वविदं नित्यं जपति सो भिस्तं भयति स स्वायुस्तं
 भयति स आदित्यस्तं भयति स सर्वस्तं भयति स देवास्तं भयति इत्युपनिषत् ॥ एनमंत्रराज नित्यं भयति विद्वं
 सं विद्वानाकर्षयति देवान्यक्षान् नानागान् मनुजान् सर्वानाकर्षयति स भूलोकं जयति स भुवोलोकं जयति स स्व
 लोकं जयति स महर्लोकं जयति स जनलोकं जयति स तपोलोकं जयति स सत्यलोकं जयति स पुण्यान्यधी
 ते सैकलपान्यधीते स गाथाधीते सोऽग्निधेमेन सौमिपेन षोडशेन स वाजपेयेन सोऽत्रिंशेन स सोमपीथेन
 सर्वैः क्रतुभिर्यजेते ॥ य एतं मंत्रराजं वेद स सवद स सर्वसमः स देवसमः समुनिसमः स नागसमः समसूर्य
 समः सोऽग्निसमः इत्युपनीतसममनुपनीतवाधिकशतं गृहस्थसममनुपनीतकाधिकशतं वातसस्तः
 समंगहस्थकाधिकशतं यतीनां सवान् प्रस्थकाशतं रुद्रजापकसमं यतीनामेकाधिकशतं मथर्वशिरासि शिक्षाध्यायं ए
 कसमं रुद्रजापककाधिकशतमनो विद्यातत्कार्यहीनं स्वात्मवधरहितं वैतरहितं निरस्ताविद्यातमो मोहांध
 कारध्रं धानमहेव सर्वमिति संभाव्यैव धराजं ब्रह्मण्यजेत ते तेजोमये परं ज्योतिमये सदानं दमये स्वप्रकाशो
 स द्योदितो नित्यशुद्धे मुक्तैश्चरे परब्रह्मणि रमते ॥ ७ ॥ य एनं मनुनिपदे वेद संसारं तरति घोरं तरति दुःखं

तरति । विघ्नान्नुत्तरति । महोपसर्गतरति । आनंदोभवति । सनित्योभवति । सभुद्धोभवति । समुक्तोभवति ।
ईश्वरोभवति । ससुखीभवति । ध्यानावहनादिस्वयंभवति । योहमात्माब्रह्मसोहमात्माचतुष्पातवहिप्रज्ञास्व
स्थस्वच्छभुक्तेजसोयच्छन्नसुतो नक्तं नकामयते नक्तचनस्वप्नपश्यतितत्सुप्ततैत्रकीभूतः । प्रज्ञानदधनएवांनंद
भुक्तेयोमुखः । प्रज्ञयैपः । सर्वेश्वरः सर्वतोमुखैतयोमीषयोनिः । सर्वभूतानांवाहिः प्रज्ञमंतः । प्रज्ञतोभै
यप्रज्ञंप्रज्ञानधनमन्यय । अनिर्देश्यमव्यवहार्यमग्राह्यमलक्षणमचित्यमेकात्म्यमप्रत्ययंपंचसारंपंचोपश
ममैवंतैशवं चतुष्पादंध्यायेत् । स एवात्मात्सरतितरतिसत्रात्माविज्ञेयः । सढोह्यधर्वाशिरः । शिखाध्यए
कैकाधिकशतंगणेश तापनीर्योपनिषदध्याय । एकसममेतद्वैकाधिकशतमंत्रराजजापकरंरामंततोदः । परमथा
मंत्रमंत्रमुजपापकस्ययत्ररविसोमेनतपति यत्रधायुर्नक्षत्राणैर्नवांतिनभान्ति यत्राग्निमृत्यूनदहतिनप्रविशति । यत्र
मोहो न दुःखं सदानंदपरमानंदंशतश्रुशश्वतंसदाशिवब्रह्मादिवंदितं । योगिभ्ययपरमपदंचिन्मात्रं ब्रह्मणरप
तिमेकाक्षरमेवतं परमात्मानब्रह्म तेजोधामदृष्टिसप्तमांतेस्यकिंचिज्जप्त्वांतोनजपोनमालानासनंभवति । सवै
श्वानरोभवतिसर्तैजसोभवति सप्राज्ञोभवति ससाक्षीभवति । ससर्वोभवति । सहर्षो नमानजानायशत्रे
मार्शिभिर्पापं इत्यभिषेककृत्वा मंत्रायवत् । चिंतामणयेउपवीत । निधयेगंध सुमंगलाय । श्रद्धताः
वीजायपुष्पं वासनिधानायफल दुंदीविनायकाय नीराजन सर्वसकृष्टनारायण मंत्रपुष्पं कुमा
रगुरवे प्रदक्षिणा । अयनाशनाय नमस्कारः । एवंचतुर्विंशत्युपचारान्समर्प्य ततो गणेशादारभ्य । दुं
दिविनायकांतंविशेषाध्यदत्त्वा । क्षमापयेत् । अगहनीक्रियाहीनविधिहीनगणेश्वर पूजितोसियथादेवतक्षम
स्वजगत्पते इतिशैवांगमोक्तापार्थिवगणेशपूजाविधिः । एवमुक्तप्रकरणे सहस्रं । अयुतं । लक्षं । कोटि

वा पार्थिवानुराणेशान्कृत्वा श्रुतमाघादिशुभेकालैः उद्यापनं कुर्यात् । तद्यथा उमद्यतिथ्यादिसंकी-
 र्णसम अमुकस्य वामकफल कामनया कृतानाना पार्थिवगणेशानां संपूर्णता फलावाप्तये तदुद्यापनं करिष्ये इति
 संकल्प्य आचार्यवरणं विधाय चतुर्दश पेशाभितमं षड्वेदिकायां सर्वतोभेदं ब्रह्मादिदेवतास्थापनपूर्वकं कलशं प्र-
 तिष्ठाप्य तत्र देवस्थापनं कुर्यात् तत्रादौ पूर्वोक्तान्यासान्कृत्वा आस्मिन्नूर्जमित्यनुवाक्रेण योधारयावा प्र-
 तिमाया अग्न्युत्तारणं कुर्यात् प्रतिमाप्रमाणं तु यावन्मानं प्रत्यहं गणेशं मुदा क्रियते तावन्मानेन तदधोर्ध्वेन
 वा सौवर्णे राजतं वा देवं कुर्यात् तत्र प्राणप्रतिष्ठां कृत्वा गणानां विविधैर्देकेन मूलमंत्रेण वा प्रतिष्ठाप्य यथामि-
 लितोपचारैः संपूज्य आवरणानि पूजयेत् पूर्वोदिक्रमेण उर्वकतुंडाय नमः एकंदताय नमः गजान-
 नाय- महोदराय- विकटाय- विघ्नराजाय- धूम्रवर्णाय- हंरंवाय नमः ८ तद्वाह्यपूर्वादिक्रमेण ब्रा-
 ह्मेय नमः महेश्वर्यै- वाराह्यै- इंद्राण्यै नमः चामुंडायै- वैष्णव्यै नमः ८ तद्वा-
 ह्ये- इंद्रादिलोकेशान् ८ वज्रादिप्रहरणान् ८ संपूज्य अत्र पूर्वोक्त एव पूजाप्रकारः पुष्पोत्तरं श्रृंगपूजा
 गणनाथाय नमः पादौ पूजयामि गणेशाय जानुनी पूजयामि गणप्रियाय कटौ पूजयामि वक्रतुंडाय हृदयं पूज-
 यामि गजाननाय स्कंधौ पूजयामि हंरंवाय हस्तौ पूजयामि विकटाय आस्यं पूजयामि विघ्नराजाय नेत्रे पूज-
 यामि धूम्रवर्णाय शिरः पूजयामि सर्वसिद्धिप्रदाय नमः सर्वांगपूजयामि ततः स्तोत्रैः स्तुत्वा पु-
 राणश्रवणादिना जागरणं विधाय आतरन्नि प्रतिष्ठाप्य अन्वादध्यात् तत्र प्रधानं देवं महागणपतिं पायसतिलालयेन
 रक्ताक्षं तमोदकं पंचखाद्याभिरुवाङ्मृष्याष्टकतिलपायसेन वा कृतपार्थिवगणेशं संख्यादशांशेन समांशेन वा यक्ष्ये
 होमं तदेवं संपूज्य दशांशतस्तत्परं दहशांशतो मार्जनं च कृत्वा आचार्यं संपूज्य पीठं गंच तस्मै निवेद्य एकं विंशति

ब्राह्मणान्संपूज्य पक्वान्नपरितकलशं वस्त्रयुग्मसहितंसदक्षिणंप्रत्येकं तेभ्यः पुष्पांजलिं चैकविंशतिनामभिर्दं-
 र्वा मार्जनदशांशतोयथाशक्तिवात्राह्मणभोजनंसंकल्प्यभूयसीदत्त्वासदन्नेनाद्विजान्संतर्प्यव्रतसंपूर्णतांवाचयि-
 त्वा इष्टजनैः सहभुंजीतद्वितिरुद्रयामलोक्तं पार्थिवगणेशोद्यापनं अथशौनकोक्तमुश्वथोद्यापनं शौनकाद-
 वाच शौनकाहंप्रवक्ष्यामिअश्वत्थस्योपनायनं स्थापनादष्टमेवर्धद्वादेशमादशेपिवा मुक्तकालास्तथाप्रोक्ताः
 कुर्युस्तस्योपनायनं तत्रोत्तरायणे श्रेष्ठगुरुशुक्रप्रकाशिते माघफाल्गुनयोः कुर्याच्चैत्रैवशाखमासयोः क्षयमासाधि-
 मासेवर्जयेन्मौजिवंधनं न कुर्याच्छेदितेष्वन्येविद्युतावाग्निनाहते उद्यापनंप्रकुर्वीतस्कंधैः पर्णिकुरान्वितैः शुक्लपक्षे
 शुभेक्षेत्रेचसुवारेतिथिलभके चंद्रानुकूलकुंतुश्चदिवाकुर्यात्प्रयत्नतः दंतानां धावनंकुर्यात्कुटुर्यास्तनंसचैलंकक-
 त्वांचनित्यं कर्माणि पूज्याचैवेष्टदेवता नांदीश्राद्धंप्रकुर्वीतगृहेपुण्याहवचनं तस्मिन्नेवदिने कुर्याच्चान्नहेमफलादि-
 मिः कृत्वा शीर्वचनंपूर्वततो गच्छेत्प्रयत्नतः तूर्वघोषश्च विविधैः पण्यस्त्रीभिः समन्विनः ब्राह्मणैर्वेदघोषैश्चगीतवा-
 दित्रनिःस्वनैः वस्त्रयज्ञोपवीतचर्मैर्जिह्वाजिनादिकं पूजाद्रव्यंचहोमंचगृहीत्वाश्वत्थसन्निधौ ततः प्रक्षान्तितां
 घ्निश्राचम्योपविशेद्भुवि अश्वत्थेशानदिग्भगे कृत्वा पुण्याहवाचनं आचार्यवरयेत्पश्चात्कुलीनं वेदपारगं त्रि-
 पंचदशहस्तेन गोमयेनोपलिप्य च धान्यापिष्टेन संमार्ज्यं गंधमाल्यादिशोभनैः वस्त्रोपवीतगंधाद्यैर्गुलायिकंकुंडलैः
 कर्त्ता सुपूजयेद्भक्त्या वित्तशार्ढ्यं न कारयेत् तेनैव कारयेद्बिहानश्वत्थस्योपनायनं कुर्यात्पंचामृतस्नानंतत्तन्मंत्रैः पृथक्
 पृथक् अस्वत्थपूर्वदिग्भागे होमंकुर्यात्स्वशाखया उल्लेखनादिकंतत्रचरुतद्वप्रकल्पयेत् वस्त्रयुग्मततोदद्युय-
 वं वस्त्राणि मंत्रतः यज्ञोपवीतं दद्याच्च यज्ञोपवीतमित्यपि भस्त्रलांचत्रिवेष्टाप्रवेष्टायामीति मंत्रतः तूष्णीं कृष्णा-
 जिर्नदंडं दद्यात्तु यथाक्रमं गंधपुष्पाक्षतैः शुक्लैश्चत्थस्य षषभिश्चमे अश्वत्थेनोपनिषदनमित्युच्चापूजयेत्सुधीः तिसृ-

भिज्जुहयादाज्यंममआयुष्यनुक्रमत पुरस्तादुपरिष्ठाच्चहुत्वाव्याहतिभिस्त्रिभिः याओषधीयाः फलिनीरश्वत्थे
 वइतित्वथ वनस्पतेशतवल्कोद्वासुपर्णेतिमंत्रतः समिद्धिश्ररुणोपिवपालाशीभिःपृथक्पृथक् हुत्वाषट्शभिः
 सम्यगेकहुत्यासमाहितः अश्वत्थपश्चिमेभागेप्रादुमुखश्चोपविश्यच दक्षिणेनैवहस्तेनस्पृष्ट्वाश्वत्थाद्विजोतमः
 ओंभूभवंःपूर्वतुसांविर्वाविजपेदथ निरीक्षयेत्ततोश्वत्थदेवस्यत्वितिमंत्रतः आत्वेतिध्रुवसूक्तेनव्याहतिव्रितयेनेवै अ
 श्वत्थनामउच्चार्थंविभक्त्याचिद्धितीयया शलाकयासुवर्णस्यस्यापेयतिपदंवदेत् हुत्वास्विष्टकृतंपइवाद्भोमशपे
 समापेयत् गंधाक्षतैः स्वर्णपुष्पैर्धूपदीपोपहारकैः भक्ष्यार्थैःफलतांवलैस्ततोश्वत्थप्रपूजयेत् धेनुंसवत्सकां
 दद्यादाचार्यार्यसदक्षिणां अश्वत्थच्छादितंवस्त्रमाचर्यार्यप्रदापयेत् अन्येषामपिदिप्राणास्वशक्त्यापूजयेरतः
 ब्रह्मणेदक्षिणादद्याद्देमवित्तानुसारतः ब्राह्मणान्भोजयित्वातुभुजीतवंधुभिःसह यएवंकुरुतेतस्यवर्द्धतेश्रिरसंशयं
 कुलकोटिसमुद्रतृत्नब्रह्मसायुज्यमाप्नुयात् इतिशौनकोक्तमश्वत्थोद्यापनं अयमंत्राणामृण्यादिकं युवबस्त्राणीत्यस्य
 दीर्घतमाऋपिः परमात्मादेवता त्रिष्टुप्छंदः यज्ञोपवीतधारणेविनियोगः माधेयामइत्यस्य अक्षऋपिः सोमोदेवता
 त्रिष्टुप्छंदः मौजीधारणेविनियोगः माधेयामव्याहतीनांविश्वामित्रजमदाग्निरद्वाजाऋषय अग्निवायु सूर्यदेवताः
 देवर्वागायत्रोदेव्युष्णिक्देवीवृहत्य.छंदांसि हवनेनविनियोगःअग्न्यायंपिपवसइतितिस्त्रिष्टुप् शतवैषानसाऋषय. अ
 ग्निमानोदेवता गायत्रीछंदः कर्तव्यार्थेविनियोगः अश्वत्थेवोअनुष्टुप्याऋषधोरितिद्वयोस्त्रिष्टुप् बासुपर्णादी
 र्घतमाविश्वेदेवास्त्रिष्टुप् आत्वाहापमितिपण्णांश्रुवइद्रोनुष्टुप् ततोभूरिदक्षिणाआशीर्वादः अथापवर्गचिंतामणौ
 अश्वत्थोद्यापनं आरोपितस्यवक्षस्यकुड्यादुद्यापनेविधिं नांदीश्राद्धादिकर्तव्यंयपिप्पलोद्यापनेविधौनवग्रहमखं
 चादौ विदधीतयथावसु सहस्रपणंसंपत्तौ सत्यांवाधितरौध्रुव जातकर्मादिकादीनि कुर्याद्दोदानकावधि

कार्यमुद्यापनं न 'विवाह्यविधिवन्नरः'

लक्षशाखांसमारोप्य

'समीपेपिप्पलस्य तु' आलवालं

जलं सिप्ल्वाशतंकुभमितं शुभं सशाखः सचवृक्षश्च ख्युग्मेन वेष्टितः

सिचयेदथ दुग्धेन माहिषेण वृतेन च तथा

शाखान्मयान्दस्तान् चतुरः परियोजयेत्

त्रिसूत्रेण त्रिवृतेन सव्यहस्तां प्रवेशयेत्

ब्रह्मवर्णस्य वृक्षस्य विधरेप

सनातनः क्षत्रियस्य तु वृक्षस्य शरोऽग्राह्यः परस्परं

वैश्ये प्रतोदमादद्यात् शूरीये पृष्ठवग्रहः

तथा याज्ञवल्क्ये

धर्मशास्त्रे पाणिग्रह्याः सर्वाणि सृग्न्हीयात्क्षत्रविशरं

वेश्या प्रतोदमादद्याद्दनेत्वग्रजन्मनः

संयोज्य विधिवत्तौ

तुल्यता श्वेत्योनिवेशितौ कृत्वा निवृत्तं सम्यग् जुहुयात्तिलसर्पिषा

प्रधानं देवता ब्रह्मा वृक्षस्य स्य न सशयः तत्र

मंत्राद्वासुपर्णा इति अष्टोत्तरसहस्रं तु जुहुयात्तिलसर्पिषा

तथा व्याहृतिभिर्होमविदध्याच्च यथा रुचि चरुं सान्ध्यं

षड्जुह्याद्विद्वान्स्विष्टकृतं समं समं समग्रमित्यर्थः

अथ प्रकारान्तरेणाश्वत्थोद्यापनं अश्वत्थः सर्ववृक्षाणां

राजा ब्राह्मणवर्णकः अश्वत्थः पूजितो येन सर्वं संपूजितं भवेत्

अकृते मौजिवधतु विवाहे च तथा कृते नैवसे

वांप्रकुर्वीत न समं वैत्कदाचन अश्वत्थरोपणं कृत्वा विवर्षे वाथ पंचमे

उपवीतं प्रकुर्वीत मुहूर्ते ज्योतिषा विधौ प्राणैर्द्विर्जीवकला

पुण्याहवाचनं कृतानां दीक्षादं समाचरेत्

प्राणसंस्था विधिकुर्यादभिषेकादिपूर्वकं प्राणैर्द्विर्जीवकला

मनोभिः सहितो भव अयमजीवः एतस्य जीवकलाः प्राणापानव्यानोदानसमस्त-

वाक्श्रोत्रत्वक्शु

प्राणिपाणिपादोदरोपस्थगुह्योद्विद्याणि सवाणि आगत्य सुखं चिरं तिष्ठन् स्वाहा

सर्वप्राणैः प्रतिष्ठितो भवेत्यश्वत्थः

दक्षिणपाणिना स्पृष्ट्वा जपेत् अश्वत्थसर्ववृक्षोऽसिनारायणसमाश्रय

नारायणस्वरूपेण पाहि मां सर्वतो शुभात्

महांसंसारवृक्षोऽसि अश्वत्थ ब्रह्मनामक महसंसारमंशमांभ्रस्व शुभं कुरु विष्णुर्ब्रह्माशिव शुक्रः सूर्यश्चन्द्रो वृह

स्पतिः ऋधयो वेदमंत्राश्च सर्वे त्रस्युः सदा स्थिराः इति प्राणप्रतिष्ठाप्य जातकर्मोदिकारयेत् चैलांतनामतः कृत्वा

स्यापपेक्षोक्तिकानलं स्वगृह्याक्तविधानेनहरिद्रातलेपनं नखयुग्मं चोपवीतदंडं कृष्णजिनतथा दत्त्वासमि
द्विभ्यरुणातिलान्यैश्च पृथक् पृथक् हुत्वा व्याहृतिभिः शक्त्या ब्रह्मलोके महीयते इत्यश्वत्थोद्यापनं । अथ प्रका
रांतरेण श्वत्थसेवनाविधिः अद्भुतसारे अथर्वशास्त्रोक्तश्वत्थप्रदक्षिणाव्रतकल्पः तत्रादौ उमेधेत्यादिति
व्यादिकृतिनंतरं अनुभाभीष्टप्राप्तिकामो विष्णुस्वरूपमश्वत्थतरुममुकसंख्याकाभिः प्रदक्षिणाभिः सेवयि
त्ये इतिसंक्रप्य ततोऽश्वत्थतरुपुरुषसूक्तेन योऽशोपचारैः संपूज्य लक्षादिसंख्याया प्रदक्षिणाः कुर्यादिति स
क्षेपः ॥ पिप्पलादुवाच ॥ भगवन् सर्वधर्मज्ञ सर्वशास्त्रविशारद स्त्रीणां पुत्रविहीनानां नाराणां सुखसंततैः उपा
यैश्च मे ब्रूहि सुखसिद्धिः कथं भवेत् ॥ अथर्वण उवाच ॥ पुरा ब्रह्मादयो देवा सर्वे विष्णुसमाश्रिताः अष्टच्छन्दे ब्र
ह्मेशाश्रितैः षोडशितान् कथं दुःखोपशमनमुपायं ब्रूहि नः प्रभो ॥ विष्णु उवाच अहमश्वत्थरूपेण संभवामि म
हीतले तस्मात्सर्वप्रयत्नेन कुरु ध्वं तरुसेवनं तेन सर्वाणि कार्याणि भविष्यन्ति न संशयः विष्णुर्षट्पदं कवांस्तेभ्यस्तद्ब्र
ते नैव दान्यहं न दानं न तपोभिश्च न ध्वरैर्भूरिदक्षिणैः अश्वत्थसेवनादन्यत्कलौ नास्ति पशुक्रिया ताद्विधानं नि
मित्तानि सरूपा कृतिव्रतं तथा व्रताधिकारिणस्तत्र विधानं च विशेषतः एतत्सर्वं पिप्पलादवक्ष्यामि तव सुव्रतः
दारुणे विविधोपतिद्विषभो मां तरिके परशक्रभये देशविप्लवे शत्रुविग्रहे दुःस्वप्ने दुर्निमित्ते च स प्राप्ते द्रुतदर्शने
मारीभये राजभये तथा चौराग्निजेभ्ये क्षयापस्मारकुठादिप्रमेहे विविधज्वरे जलोदरे मूत्रकृच्छ्रे गृहस्थश्च तदेवाहि
एतेषां सर्वनाशाय कुर्यादश्वत्थसेवनं त्रातरुत्यायनद्यादौ त्नात्वासम्यक् क्रियः अश्वत्थे शमाश्रित्य गोमये
नोपलेपयेत् - तमश्वत्थमलंकृत्य शुद्धेणैरिकादिना पुजां द्रव्याणि संपाद्य पुण्याहं वाचेयेततः ऋत्विजावरणा
कृत्वा ततः पुजां समाचरेत् आदिवाराधयेद्विष्णुभ्यानावाहनपूर्वकं तथैव पिप्पलतरुं नारायणमयं द्विज श्वेतगं

घातैः पुष्पैर्धूपदीपनिवेदितैः अर्चापुरुषसूक्तेन तथैव ध्यानपूर्वकं तेनैव हवनं कार्यं तर्पणं च नमस्कृतिः श्वेतवर्णी
 सलक्ष्मीर्कंचितयेत्युरुयोत्तमं इति ध्यात्वा वाहनोच्चैरुपचारैस्तु घोडश प्रणत्पात्रादक्षिणैव ग्राह्या तत्राश्वत्थमिमं
 आरात इत्यस्य सूक्तस्य अग्निर्कांडांततः पाति त्वादाग्निर्ऋषिर्वनस्पतिर्देवताऽनुष्टुप् छंदः वनस्पत्यग्निमंत्रिणविनियोगः
 आरातेश्चिन्नस्वारात्परशुरस्तु तेर्वतित्वाभिवर्धतु स्वस्ति तेस्तु वनस्पतेस्वस्ति तेस्तु वनस्पतेस्वस्ति तेस्तु वनस्पतेस्वस्ति
 दुःस्वप्नं दोषचितितं शत्रूणांच समुपह्वय शमय स्वमे शत्रूणां संवधित्वेन समुत्पन्नं भयं च शत्रुसमयस्वेत्य
 र्थः ततः प्रदक्षिणं कुर्व्यात्सर्वं सफलं भवेत् ब्रह्मचारी हविष्याशी ह्यधः शायी जितेन्द्रियः मौनी ध्यानपरो भूत्वा
 पिप्पलस्य स्नानं तिष्ठेत् विष्णोर्नाम सहस्रं च पौरुषवैष्णवं तथा वेदत्रयेण पुण्यानि सूक्तानि च पठेत् तथा
 तस्य लक्ष्मदशं शीतं सघृतं पायसं च तं जुहुयात्सत्यं च वन्हौक्तं विधानतः तत्संख्यया तर्पणं वन्दः कुर्यादेतैः
 नवापुनः ततः षोडशशतं विभक्तुं कुर्याद्बोभं यया विधि हवनस्य दशशेन मिष्टान्नं भोजयेद्विजानः ब्राह्मणानां
 स्वयं कुर्याद्यथोक्तं नियमं तथा असमर्थः स्वयं कर्तुं सर्वमन्येन कारयेत् उक्तप्रमाणादधिकं फलं दशगुणं
 भवेत् ततश्चतुर्गुणं पीठराजं च तुरन्तं कं द्रेण्यामर्द्धं तदद्वैवातिलोपरिविनिक्षिपेत् श्वेतवस्त्रेण संछाद्य पूर्वव
 त्पुनयेद्गुरुं दरिद्राय सुशीलाय श्रोत्रियाय कुटुंबिने उदङ्मुखं प्रायस्वयं पूर्वमुखः स्थितः सौवर्णं दक्षरा
 जं च मंत्रेण प्रतिपादयेत् इह जन्मनि वान्यास्मिन्वालययौ वनवाद्धके मनोवाक्कायजेदेष्येयमेव स्मृतो विधिः
 आर्येस्त्रीणां नाधिकारो ह्येवं विप्रैः प्रणकारयेत् इत्यं कृतस्य तस्यातिव्रतस्य परिपूर्यते हेमांश्च यंतं रुंदयात् शुक्लां वा
 पयस्विनीं स्वर्णशंगीं रौप्यसुरां वस्त्रादिभिरलंकृतां पलं कंतं दद्वैवातदद्वैवेन वा पुनः हेमैरौप्यतं रुं कुर्या
 त्कंपशालासमन्वितं उत्तमः प्रथमः कल्पो द्वितीयो मध्यमः स्मृतः तृतीयकल्पश्च अष्टमः संप्रदानाय पेप्पलः

अथैतस्यदानमंत्रः-पिरपलोच्छरजैर्द्रह्यग्निगर्भस्त्वमेवाहि- प्रभुर्वनस्पतीनां च पूर्वजन्मनियत्कृतं- अघौघना
 शयक्षिप्रंतवरूपप्रदानतः- विप्रप्रार्थनानमंत्रः- अमुं ब्रह्मगृहाण त्वं विष्णुरूपद्विजोत्तमं- स्वीकृत्य दुःकृतं धारोक्षि
 प्रशान्तिं प्रयच्छ मे- एवं व्रतं यः कुरुते तस्य पुण्यफलमृणु- पुत्रार्थं लभेत् पुत्रं धनार्थं लभेत् धनं- राज्ञ्यार्थं लभेत् राज्ञ्यं
 ज्यं ब्रह्मो मुच्येत् वंधनात् क्षयापस्मारकुष्ठार्थैः सर्वरोगैः प्रमुच्यते मानसी शत्रुपीडां च न च राज्ञं भयं तथा- इह जन्मनि
 चान्यस्मिन्कृतैः पापैः प्रमुच्यते यं यं कामयेत कांमं तं तं प्राप्नोत्यसंशयः- इहैव भोगान्नाप्नोति विष्णोसाधुज्यमाप्नुयात् ॥
 इत्यार्थं वक्त्व पोक्तं मृशवत्थप्रदक्षिणाद्यापनं अथाश्वत्थारोपणोद्यापनप्रयोगः- शौनकाये स्थापनादष्टमं वैश्वदेवै
 कादशोपिवा- उत्तरारोपणं गुरुशुक्रोदये माघे फाल्गुने चैत्रवैशाखे मासे शुक्लपक्षे शुभशुभक्षे शुभवारं तिथिं यिलग्रादि शु
 द्धी स्कंदशाखापर्णान्विते विद्युदावाग्निनाऽनाभिहते अश्वत्थोद्यापनं कुर्यात्- तत्रादौ कनककुंडले कनकसूत्रं क
 नकमौजीहोमद्रव्याणि सर्वसंभारान्यथासंभवं संभृत्य अश्वत्थस्य चतुरस्त्रां विदिकां दृढां अश्वत्थमूलं वृत्तं लं
 चतुरस्त्रं वा- आलवालं कृत्वा तत्र तुलसीं हृक्षशाखां शमीचरोपयित्वा अश्वत्थे विदिकां विधाय चतुर्द्वारं चतुर्ह
 स्ते अधिकं वा मंडपं मंडपं इव तथात् पूर्वपाश्र्वे मंडपं तत्रैवाडकलक्षणं अन्यं वा कृत्वा सुग्रेह्योतिर्विदादिष्टे प्रधानसं
 कल्पं कुर्यात्- तथा जातं तस्मिन् अद्यतिथ्यादिकीर्तनात् आत्मनः आखिलपापक्षया भीष्टासिद्धिपूर्वक आत्म
 नासह एकविंशतिस्वकुलपुरुषोद्धारणकामः श्रोपरमेश्वरप्रीत्यर्थं अश्वत्थवृक्षोद्यापनं करिष्ये तदंगविहितंगणेश
 पूजनं- पुण्याहवाचनमातृकापूजनं नांदिश्राद्धं आचार्यादिवरणं च करिष्ये इति संकल्प्य तानि च स्वगृह्य
 विधिना कृत्वा आचार्यादीन् वृष्यात्- ओमद्यास्मिन्कर्मण्याचार्ये त्वेन त्वामहं वृणे वृते तस्मात्त्याचार्यो वदेत् एवं ब्रह्म
 त्वेन त्वामहं वृणे- तथा उद्गृह्यारं- तपस्वः क्रत्विति जपित्वा तानाचार्यादीन् मधुपर्कादिना संपूज्य प्रार्थयेत् अस्य

योगस्यानिष्पत्त्येव भवतोभ्यर्थातोमया । सुप्रसन्नैश्च कर्तव्यमेतत्कर्म यथादित कर्मदं विधिपूर्वकमित्यपि पाठः ततः
 स्वगृहे एव गृहमखादिविधाय ततः सऋत्विजो यजमान फलपुष्पगंधाक्षतपूजितपूर्णकलशहस्तः भद्रं कर्णेभि
 रिति मन्त्रेण मंगलतूर्धघोषेण सह अश्वत्थमण्डपप्रादक्षिण्येन मण्डपपश्चिमद्वारमागत्य तत्र ओमद्यदेशकालकीर्तनां
 ते तत्र धर्मसंपूज्यप्रविश्य कलशमश्वत्थसमीपे निधाय निऋतिवरुणमध्ये स्वासने उपविश्य ततश्चाचार्यः, ओ
 त्सत्सदृशतिथ्यादिकीर्तनांते आचार्यकर्महं करिष्ये इति सकल्प्य शरीरशुद्ध्यादिरूपं सूक्तजपचकृत्वा यद
 व्रत्संस्थितं भूतस्थानमावृत्य सर्वदा स्थानं त्यक्त्वा तु तत्सर्वत्र स्थितं व्रतगच्छतु इति पठन्तु सर्वपलाजान् विहीर्य पचगठये
 न कुशैश्च प्रोक्षणं कुर्यात् आपोहिष्ठामयो भुवः उत्तरनारायणेन ततो देवा आयांतु यानुधानां अथ यानुविष्णो देव
 यजनं रक्षस्वेति स्वस्वयनं तार्क्ष्यमरिष्टनेमिरिति पठेत् ततो यथोक्तं मण्डपाकरणे साधारणक्रमेण मण्डपपूजनं
 तत्रापंक्रमः प्राग्द्वारे अमंत्रकंचूतपल्लवतोरणं १ दक्षिणे हृक्षपल्लवतोरणं २ पश्चिमवटपल्लवतोरणं
 ३ उत्तरे अशोकपल्लवतोरणं पश्चात् ४ तथैव प्रागादिद्वारचतुष्टये ऋग्वेदादिक्रमेण द्वाविप्रौ एकमेकं वा पा
 र्थिवब्राह्मणान्- ततश्चाचार्यश्चाश्वत्थहरिद्रातैलारोपणादिलोकिकाचारकुर्यान् तत्र भद्रं कर्णेभिरित्यादि मंत्रपा
 ठः अश्वत्थवेदिकायां ईशानप्रदेशे सर्वतोभद्रं विलिख्य तत्र ब्रह्मादिदेवतास्थापनं करिष्ये इति सकल्पति
 उक्तप्रकारेण नाम मंत्रैः स्थापनं कुर्यात् मध्ये ओं ब्रह्मणे नमः ब्रह्माणमावाहयामि एवमग्रेऽपि स्थापनप्रकारः
 पूर्व ईशानयनमः- द्रमा. २ आग्नेयां अग्नये. आग्निमा. ३ दक्षिणायमाय. यममा. ४ नैऋते
 निऋतये. निऋतिमा. ५ पश्चिमे वरुणाय. वरुणमा. ६ वायवे. वायव्ये. वायुमा. ७ उत्तरे
 सोमाय. सोममा. ८ ईशाने ईशानाय. ईशानमा. ९ ईशानेन्द्र. मध्ये वसुभ्यो. वसूना. १०

इन्द्राग्निमध्ये रुद्रान् १११ अग्निममध्ये आदित्यान् ११२ यमनिर्ऋति
 मरुतेसाध्यान् ११३ निऋतिवरुणमध्ये विश्वान् ११४ वरुणवायुमध्ये साध्यान् ११५ वायुसोम
 मध्ये आदिवनौ ११६ सोमेशानमध्येस्कंदमा ११७ ब्रह्मेशमध्ये विष्णुं ११८ ब्रह्माग्निमध्येगणपतिं
 ११९ अस्यममध्येपितृन् २० ब्रह्मनिर्ऋतिमध्येगंधर्वाप्सरसः २१ ब्रह्मवरुणमध्येसप्तमाहः २२
 ब्रह्मवायुमध्येसर्पान् २३ ब्रह्मसोममध्येदुर्गा २४ ब्रह्मेशानमध्येगंगादिनदीभ्योनमः २५ ततोमंडलांतः
 ब्रह्मेशानदलादारभन्वत्यग्राष्ठेषु ईशान्यां दक्षान्प्रजापतीन् २६ पूर्वपुरुषायनमः २७ आग्नेय्यां
 दुर्गायै २८ दक्षिणस्यांस्वधायै २९ नैऋत्यांमृत्यवे ३० पश्चिमेसर्पेभ्यो ३१ वायव्यांसप्तसा
 गरेभ्यो ३२ उत्तरेमरुद्भ्यो ३३ ब्रह्मणः पादमूले गणपतये ३४ कर्णिकायां भूम्यै ३५
 तदुपरिमेरवे ३६ परितःपूर्वादिक्रमेण ऋग्वेदाय ३७ इक्षिणे यजुर्वेदाय ३८ पश्चिमे सामवेदा
 यः ३९ उत्तरे अथर्ववेदायनमः ४० मंडलाद्वाह्ये पूर्वादिक्रमेण पूर्ववज्जायनमः ४१ शक्त्यै ४२
 देवाय ४३ खड्गाय ४४ पाशाय ४५ अकुशाय ४६ गदायै ४७ त्रिशूलाय ४८
 पुनर्वह्निरेरावताय ४९ मेघाय ५० महिषाय ५१ प्रेताय ५२ मत्स्याय ५३ एणाय ५४
 नराय ५५ वृषभाय ५६ पुनःपूर्वादिक्रमेण गौचमाय ५७ भरद्वाजाय ५८ विश्वामित्राय ५९
 कश्यपाय ६० जमदग्नये ६१ अत्रये ६२ वासिष्ठाय ६३ अरुंधत्यै ६४ तद्वाह्येपूर्वादिक्रमेण आ
 दित्याय ६५ चंद्रमसे ६६ भौमाय ६७ बुधाय ६८ गुरवे ६९ शुक्राय ७० शनये ७१ राहवे
 ७२ केतवे ७३ तद्वाह्ये पूर्वादिक्रमेण ऐश्वर्यै ७४ कौमार्यै ७५ ब्राह्मै ७६ वाराहै ७७ जाम्बव्यै ७८

वेणव्यै. ७९ माहेश्वर्यै.

८० वैनायक्येनमः वैनायकीमावाह्याभि एवसर्वत्र चतुर्थतनामभिः प्रणम्य
द्वितीयादौवाह्य पुनश्चतुर्थतनामभिः प्रत्येकसंपूज्य तत सर्वतोभद्रोपरि अक्षतपुंजे अर्चाप्रदेशे अग्न्युत्तारण
पूर्वकं सोवर्णीप्रतिमायां इदंविष्णुर्विचक्रमेत्रेधानिधेपदंसमूहनस्यपाळसुरे इतिविष्णुसंपूज्य तद्दामतः अध
स्थार्जोपेतिमेत्रेणरुकिमणीं तद्वक्षिणतः सत्यासत्यतिमेत्रेणसत्यभामां ततः लक्ष्मोदशाध्यायस्येतिमेत्रेणसरस्वती
गणानांवा आतूनद्रेतिवाणपतिं चावाह्यपौरुषेणसूकेनसंपूज्य ततः अश्वत्थस्यपरित अष्टौकलशान् "क
लशस्थापनप्रकरणे सस्थाप्य तत पूर्वैकलशेशुद्वौदिकं तत्रत्रापोहिष्ठस्यादिनवर्चसूक्तं द्वितीयेगंधोदं
कं आनोभद्रेतिदशर्चसूक्तं तृतीयेक्षरीशदकं त्वस्तिनोभिर्मितिपचर्चसूक्तं यतुपंचगव्येनशन्नंद्रांभीतिप
चंदशर्चं पंचमेहारिद्वौदिकं आनोभद्रेतिऋचं पष्टकलशे सर्वौपच्युदकं समुद्रज्येष्टाहितिचतसृभिः सप्तमेकुं
शौदकं यादिव्याहितिऋच अष्टमे गंधोदकं पशुपञ्चायइतिनवर्चसूक्तं पाठित्वा कलशस्थापनपूर्वपात्रनिधाय
नांतकंवा ततस्तेतुकलशेषु पूर्वौदिकेण इंद्रादीन् तचन्मंत्रैरावाह्यपूजयेत् ततः अश्वत्थपुरुषसूक्तेन अ
ग्निरातइतिपूर्वोक्तायर्वशिरसा वसशोध्य पंचामृताभिर्धेकं चकृत्वा कणपवस्त्रयुग्मेनावेष्ट्य ततः पूर्वौदिकु
त्वारिस्थडिलानिधाय तेषुहोमार्थंवतुराचार्यान्वृत्वा स्वंगृह्यविधिनाअभिसृष्ट्यापयेत् अत्रैकंचन ईशा
नपूर्वयोर्मध्यगृहोमादिकंतुपंचमस्यंडिलमिच्छतिवहवः पूर्वगृहप्रधानहे।मादिकंकुर्वीतं पूर्वमंकुतेग्रहयेत् ईशान्या
वेदिकायांस्वंगृह्यप्रकरणग्रहानावाह्यसंपूज्य अन्वादध्यात् तत्रपूर्वकुंडेआदि त्यादिनवग्रहान् "अमुकसस्यय
अर्कोदिसमिच्चर्वीज्यद्रव्यैः अधिदेवताः प्रत्यधिदेवताश्चामुकसंख्ययातरेवद्रव्यैः ततआनोभद्रेतिमेत्रेणविश्वान्दे
वान्चरुद्रव्येण अष्टोत्तरशतसंख्यया तथा दामोदरादिपीठेदेवता अभ्यस्यसमिच्चर्वौदिकुपेरष्टोत्तरशतसंख्यया

ब्रह्मादिदेवतालोकपालाश्चकैकयज्याहुत्यायक्ष्ये पंचमकुंडपक्षे आदौतत्रअग्निप्रणयनं तस्मात् चतुर्पञ्चानि
 प्रणयनंतवग्रहहोमः दामोदरादीनांहोमः ब्रह्मादीनांपूर्वकुंडेविश्वेदेवानांलोकपालानांचहोमः अश्व
 त्यदक्षिणकुंडेगणपतितिलाज्यद्रव्यैः अष्टोत्तरशतसंख्ययायक्ष्ये ततउत्तरकुंडेउत्तरनारायणं अष्टोत्तरशतसंख्य
 यासहस्रशीर्षेतिप्रत्यृचंआज्याहुतिर्भिर्यक्ष्ये एवंतन्मंत्रैर्होमंपाद्य स्विष्टकृदादिवलिदानंतं कृत्वा अधिवासयेत्
 पुराणश्रवणादिभिरात्रिनेयेत् केचित्तु कषायवस्त्रदानंतं कृत्वा परेद्युरेवहोमादिकमिच्छति प्रातःपाठदेवतासंपूज्य
 अष्टकलशेदवताविसृज्य अष्टभिर्द्रोह्मणैस्तान्ग्राहयित्वा ततश्चाचार्यः पवमानःसुवर्जनस्वानुवाकेनच अ
 श्वत्थत्रिःपरिपिच किंचिदवशिष्टादकान् पूर्वस्थानेषुस्थापयेत् ततोयजमानःआचार्योवा अश्वत्थपश्विम
 स्थंडिलेऽग्निंसंस्कारहोमंकुर्यात् तयथा अश्वत्थस्यव्याहृतिद्वारा पुंसवनादिसमावर्तनांतान्संस्कारान्करि
 ल्ये इतिसंकल्पः अग्निपवमानंप्रतिष्ठाप्य अन्वादध्यात् अवप्रधानम् अग्निवायंसूर्यप्रजापतिंआज्य
 द्रव्येणप्रतिसंस्कारंचतुश्चतुःसंख्याकाहुतिर्भिर्यक्ष्ये प्रतिसंस्कारहोमांतस्स्वल्हतिमंत्रेण अश्वत्थस्पृशेत् ए
 वमुपनयनपर्यंतंकृत्वा यजमानअश्वत्थाश्वत्थस्यांचांतरालपटंधृत्वा सुमहूर्त्तमंडलपाठपुरःसरंदेवलन्नमितिप
 ठित्वा अतः पटंनिः सार्धंध्रुवसूक्तंपठित्वा येयज्ञेनेतिवर्गपंचकशास्वांतमंत्रांश्रपठित्वा कौपीनयज्ञोप
 वितंकनकमयीमिखलांदंचततन्मंत्रैर्दृत्वा सप्रणवांसव्याहृतिकांसिशिरस्कांगायत्रीमुपदिशेत् इत्युपनयनम्
 ततोभहानाम्नादिसमावर्तनांतंकृत्वा कनककुंडलत्रलंकरांश्रदत्त्वा आयुष्यंब्रह्मवर्चसमितिपठित्वाभौजीवि
 सर्जनांतंकृत्वा त्वमग्नेइतिसूक्तंपठेन् ततःस्विष्टकृदादिहोमशेषंसमापयेत् अथविवाहः अश्वत्थालवाल्यवा
 स्तोशतकुंभामितिशुद्धंजलंक्षिप्त्वा दुग्धमधुघृतकुंभैश्चक्षिप्त्वा वस्त्रयुग्मेनंतराश्वत्थस्यविवाहादिविधिकरिष्ये

इति संकल्प्य पूर्वसंस्कारहोमस्य षड्लोत्तरप्रदेशे स्थण्डिलं विधाय योजकनामान्नि प्रतिष्ठाप्य अन्वादध्यात्
 अत्र प्रधानं द्वौ सुवर्णौ सयुजौ सखायौ समानं वृक्षतरिपस्वजातिं तन्त्रेण अष्टोत्तरशतसंख्यया तिलाज्यद्रव्येण तथा म
 हाव्याहृतिभिस्ति तलाज्यद्रव्येण अष्टोत्तरशतसंख्यया यक्ष्ये महाव्याहृतिभिस्तुभूः अग्नये पृथिव्यै महते च स्वाहा भुवो
 वायवे चांतिरिक्षाय च महते स्वाहा उं स्वरादित्याय दिवे च महते स्वाहा उं भूर्भुवः स्वश्चंद्रमसे च नक्षत्रेभ्यश्च महद्वाः
 स्वाहा एवं होमं संपाद्य तुलस्य भवन्थो इ चतुर शास्त्रामयान् हस्तान् गृभ्णामीति मंत्रेण योजयेत् ततः सिवष्टकदादि हो
 मशेषं समाप्य ततोऽइत्वंथं पुरुषसूक्तेन षोडशोपचारैः संपूज्य अइत्वंथं तुलसां च प्रार्थयेत् अइत्वंथं वंजगन्नाथपुरादेवै
 विनिर्मितः पापांस्तत्राहि नो देव पुण्यं देहि महाफलं इत्यश्वत्थं प्रार्थनां त्रः अथ तुलसी प्रार्थना क्षीरोदधि समुद्रं ते तुल
 सी हरि वल्लभे अभ्यर्थे व्यापन पुण्यं मह्यं देहि श्रिये नमः तत आचार्यः क्षेत्रपालं वल्लिं दत्त्वा सर्वैर्ऋग्विज आवा
 यं श्वस्वस्वकुंडेषु पूर्णाहुतिं दत्त्वा कर्मशेषं समापयेयुः ततो यजमानः पीठपूजादिविचिद्य कृतस्य अश्वत्थोद्यापनस्य सांग
 तासिद्वयं आचार्यादिभ्यो दक्षिणाप्रदानं महं करिष्ये इति संकल्प्य पूजापुर्वकृतेभ्यो दक्षिणां दत्त्वा आचार्यो यथैवं
 स्थापितकलशो दददूर्वापल्लवैः सपत्नीकं यजमानमभिषिच्युः तत्र मंत्रा आनो भद्रा इति दशर्वसूक्तं अस्य वा मेति द्वि
 पंचाशत् ऋचांसूक्तं मुंचामीति पचर्वसूक्तं परो मंत्रेति चतुर्दशर्वसूक्तं समुद्रज्येष्ठा इत्यादयः ततः पौराणिकाः
 रास्त्वामभिषिचंति त्याद्याः एवमभिषिक्तो यजमान तिलकादिधृत्वा अग्निपीठे वतां च संपूज्य उत्तिष्ठन्न ह्यण
 स्पतेति उत्थाप्य सोपस्करं पीठमाचार्यार्थं दत्त्वा कृतस्य कर्मणः संपूर्णता सिद्धये गां च दत्त्वा मद्यं च स
 ऋत्विक् स दस्यायाचार्या यं च दत्त्वा भूयसीं दक्षिणां दत्त्वा परमेश्वरार्पणं पांद्य सप्ताधिकान् ब्राह्मणान् संभोज्य
 आशिषि गृहीत्वा अइत्वंथोद्यापनं संपूर्णतां वांचयित्वा इष्टजनैः सह भुंजीत यएव कुरुते तस्य वर्धते श्रीयशः सुखं

कुलकोटिसमुद्राद्विर्वणुलाकमहीयते । इति शौनिकीयेअश्वत्थोद्यापनम् । अथवंटोद्यापनम् । भविष्यस्कांदयोः
 तद्योदगयनेसमुद्रहूतैस्थिरलक्षेचंद्रानुकुल्यदिनेरम्यप्रदेशे नाभिमात्रगर्तेगृहादौप्रतिष्ठामित्रेणवटपादपारोपणंका
 र्यम् । तद्वदेवसर्वपादपारोपणम् । अष्टमेवर्षेद्वादशेवावर्षेशाखापत्रांकुरितेवटक्षेत्रेउदगयानादिशुभकालेवटोद्या
 पनंकुर्यात् । वटस्यपरितः चतुर्हस्ताद्विदिकंविधाय । वटमूलंचतुरस्त्रवत्तुलवाआलवालंकृत्वा तत्रकांडा
 त्कांडादिमित्रेणदूवांशोरोपयेत् । वटपरितः चतुर्हस्तंपचहस्तंवासुदण्डं चतुर्द्वारंभण्डंपंकुर्यात् सामर्थ्यंसति
 वटस्यंपाश्र्विमंडत्तेरेवा । यथोक्तप्रकारेणहोमार्थं नवपंचकुंडाद्युपेतंभण्डंपंकुर्यात् असामर्थ्यं वटवेदिकायामे
 व । तत्रप्रागादिद्वारचतुष्टये आघोदुंबरलक्षशोकपल्लवकृतानिचत्वारितोरणानि । तथाद्वारचतुष्टयेश्वतकृष्ण
 हरितपीतवर्णाश्वत्वारोध्यजाः । वताकाश्रवटाशिरसि । सर्ववर्णध्वजः । कार्यः । एवंसमृतसंभारोयजमानः ।
 न्योतिर्विदादिष्टुमुद्रुतैप्रधानंसकल्पंकुर्यात् । तद्यथा । उमद्यंतिथ्यादिकीर्तनंतिआत्मनः । सकलपापक्षय
 कुलकोटिसमुद्राणैहिकामुष्मिकसुखप्राप्तिपूर्वकब्रह्मपदप्राप्तिकामोवंटोद्यापनंकरिष्ये । तथाच । अभीष्टदातृत्वं
 सिद्ध्यर्थं सर्वप्राणिमुखनिवासायैववटसंस्कारमहंकरिष्ये । स्वगृह्योक्तिविधिनानिचकृत्वा । आचार्योदीनृष्टु
 यात् । आस्मिन्कर्मणिआचार्यत्वमहंवृणे । तदंगविहितंगणेशपूजनपुण्याहवाचन । नांदीश्राद्धआचार्यादिव
 रणंकरिष्ये । वृत्तोस्मीतितेनोक्ते । एवंब्रह्माणं । सदस्यंउपद्रष्टारं च । ऋत्विजश्चसतिसंभवेमधुपकादिनासंपू
 ज्यं । प्राथयेत् । अस्ययागस्यनिष्पत्तौभवंतोभ्यार्थितामया । सुप्रसन्नैश्चकर्त्तव्यंकर्मैताद्विधिपूर्वकं । ततः । सऋ
 ग्यजमानः । पूर्णकलशहस्तः । मंगलादितूर्ध्वोपेणसंहशाकुंतसंकपंठेत् । वटमंडपप्रादक्षिण्येनपाश्र्विमद्वा
 रमागत्य । तत्रमहीद्योरितिमित्रेणधरांसंपूज्यः । सुवर्णादिनिर्मितांवा । आचार्योपदत्वात्रविश्वच । वटसमीपे

कलशं निधाय वरुणनिर्ऋतिमध्ये उपविशेत् तत आचार्य आचार्यकर्महंकरिष्ये इति संकल्प्य भूतशुद्ध्या
 द्विविधाय मण्डपांतः गौरसर्पपलजान् गदवसंस्थितं भूतमित्यादि मन्त्रेण विकीर्णं साधितपंचगव्येन कुशैः आ
 पोहिष्ठेत्यादि मंत्रैः सर्वत्र प्रोक्षणं कृत्वा देवाभ्यां तु यातुधानां अपयातु विष्णो देवयजनं रक्षस्व ततः स्व
 स्तूपयन्तार्थं मरिष्ठेने विमिति मंत्रं पठेत् ययोक्तं मण्डपे तु उक्तप्रकरणेन ढपं भूजां कुर्यात् साधारण मण्डपे तु
 तोरणपताका ध्वजशालिः सुक्तजपार्थं वेदक्रमेण द्वौ द्वौ एकमेकं यत्राह्वयं प्रागादिक्रमेण वृत्वा यथास्थानं निवेशयेत्
 ततो ब्रह्मादिदेवतासंबन्धो भेद आवाह्य तदुपरि अक्षतं पुंजकलशत्रयं प्रतिष्ठाप्य ततो मध्यकुंभं ब्रह्मयज्ञानमिति
 ब्रह्माणं तद्वक्षिण इदं विष्णुरिति विष्णुं तदुत्तरं त्र्यम्बकं यजामहे इति रुद्र आग्नेयादिकोऽपि षु गणानां त्वेति ग
 णपतिं जातवेदसे इति दुर्गा यज्ञानमिति मातृः क्षेत्रस्य पतिना इति क्षेत्रपालं ततः परितः लोकेशान् त
 तन्महेश्वरं वाह्यं संपूज्य वेदपरितः अष्टौ कलशान् स्थापनक्रमेण संस्थाप्य तत्र पूर्वोदिकलशेषु पंचगव्यं
 सप्तमृदः चंदनं पचरत्नानि क्षीरं सर्पौषधी गंगादं कंच क्षिप्त्वा शुद्धोदकेनापूर्य पूर्णपात्रं प्रत्ये
 कं निधाय तेन शुद्धादीनां वाह्यं संपूजयेत् हरिद्रा तिलोपणादिवत् स्थकृत्वा वस्त्रेण वेष्टयेत् इत्यादि वासनमश्नपरेद्युः
 प्रातर्नित्यकर्मसमाप्य पीठदेवताः संपूज्य प्रागादि द्वारचतुष्टये पचतुरभ्यं कुंभान् संस्थाप्य ते पुन उदकपचरत्नपं
 चपल्लवादि निधाय तेन शुद्धयमवरुणसोमान् ततन्मन्त्रैरावाह्यं संपूज्य चतुर्वेदविदो द्विजाः शातिसूक्तानि पठेयु इं शान्यां
 कुंडस्थं दिलेवा अग्निं प्रतिष्ठाप्य तदुत्तरे वेदिकायां उक्तप्रकरणे ग्रहानां वाह्यं संपूज्य ईशान्यां कलशं संस्थाप्य प्रति
 ष्ठाप्य अथाचार्यं ब्रह्माणं च त्रुणात् ततो द्वारस्था आचार्याश्चत्वारः स्वस्वकुंडे स्वस्वगृह्यविधिनेन आचार्यं कुंडात्
 आत्रिर्थागाराद्वा अग्निं प्रणीय स्थापयेयुः कुंडचतुष्टये प्रत्येकं ब्रह्माविष्णुरुद्रान् घृताकंदूवां जपेद्व्यं अष्टोत्तरशतस

म्मिताहुतिभिःक्षयेः पूर्वैर्द्वयैर्घौलोकपालान् समित्त्वाज्यद्रव्यै रष्टाविंशतिसंस्थयायक्ष्ये दक्षिणेणपार्तेदु
 र्गसप्तमाष्टः । क्षेत्रपालंघृताकद्रव्येणअष्टाविंशतिसंस्थ्याहुतिभिर्यक्ष्ये ॥ पश्चिमकुंडेसाधिप्रत्याधिदेवतानादि
 त्यादिश्रुतानर्कोदिसमिच्चवर्ज्यातिलव्रीहद्रव्यैरष्टाविंशतिसंस्थ्याकाहुतिभिर्यक्ष्ये उत्तरकुंडेसोमंघेनुमितिमंत्रेण्यु
 ताकचरुहक्षसमिद्रव्यैः । अष्टोत्तरशताहुतिभिः । ब्रह्मादिदेवताश्चैकैक्याज्याहुत्यायक्ष्ये एवंचतुर्गमंत्रैर्होमं
 पाद्यः । ततश्चाचार्यैः वटस्यहरिद्रतैलादिदत्त्वा ॥ पंचोपचारैः संपूज्य स्थापिताष्टकलशान् । ब्राह्मणान्ग्राहयित्वा
 आपोहिष्टामयोभुवःसमुद्रग्येष्टाः । इमाआपः यतोन्विद्वमिति प्रत्येकंयजमानो वटस्याभिकंकुर्यात् ततश्चा
 चार्यैः प्रतीच्यावटस्यसंस्कारहोमार्थं । स्यादिलनिर्मयसंकल्पंकुर्यात् । ओमद्यास्यवटस्यपुंसवनादिविवाहान्तान्सं
 स्कारान्वयाहतिहोमद्वाराकार्ष्ये इतिसंकल्प्य आग्निप्रतिष्ठाप्य अन्वादध्यात् अत्रप्रधानं अग्निवायुसूर्य
 प्रजापतिश्चाज्यद्रव्येण । प्रति संस्कारंचतुश्चतुःसंस्थ्याहुतिभिर्यक्ष्ये । ओंभूरग्नयेष्टयिन्येमहतेस्वाहा । ओंभुवेवा
 यवेधांतरिक्षायमहतेस्वाहा । ओंस्वरादित्यायादिवेमरुतेस्वाहा । ओंभूर्भुवः स्वश्चद्रमसेचनक्षेत्रभ्यश्चमहतेस्वाहा
 एवंहोमंकृत्वा । प्रति संस्कारहोमंते वनस्पतेसातेवत्वशादितिमंत्रेणवटंस्पृशेत् एवमुपनयनपर्यंतंकुर्यात् ततोयजमा
 नः वटांतरालेपटंघृत्वा मुमुहूर्ततदेवलश्रमितिपठिते अंतर्पटंनिःसार्यध्रुवसूक्तंयेयज्ञेनेतिपठित्वाकौपीनंयज्ञोपवीतं
 मेखलादंडंचतुर्गमंत्रैर्दत्त्वा ब्रह्मोपदेशवत्गायत्रौचदत्त्वाप्रणमेत् इत्थुपनयनंततोमहानाम्नादिसम वसंतान्तकर्मकृ
 त्वा अलंकारान्दत्त्वा आयुष्यं ब्रह्मवचंसमितिमौजोविसर्जयेत् ततोवटंदूर्वाचदुग्धादिनासंच्य वटंदूर्वाचवस्त्रयुग्मे
 न संवेष्टावस्त्रंकुक्ष्यादिआभरणानिचदत्त्वा पूर्ववत् हुत्वागृभ्णामितिहस्तामितिमंत्रेणवटंदूर्वयोः पल्लवमयान् हस्तान्
 योजयेत् आदित्योब्रह्मरूपायमध्यतोविष्णुरूपिणे अथतः शिवरूपायवटवृक्षायेतनमः अकारमूलरूपायउकारः

स्कंदरूपिणे मकारफलपुष्पायवटवृक्षायतेनमः इतिवटंनमस्कृत्य दुर्वासिशतप्रवासिशतमूलाशतः कुरा
 शतंहरसिपापानांशतमायुःप्रवर्धते इतिवटवृक्षदूर्वाचसंप्राप्त्यै ततश्चाचार्यःक्षेत्रपालबलिदत्त्वा सर्वेआचार्योःस्व
 स्वकुण्डेषुपूर्णाहुतीर्दत्त्वा ततोयजमानः वटोद्यापनसंपूर्णतासिद्धये आचार्य्यादिभ्योदक्षिणादास्ये इतिसंकल्प्य
 क्रमेणसर्वेभ्योदक्षिणादत्त्वा ततःसर्वेऋग्विजःस्वस्वकलशेदकैर्पजमानं समुद्रज्येष्ठइत्यादिमंत्रेणाभिषिच्य
 कर्मशेषं समापयेयुः ततोयजमानः पीठदेवतासंपूज्य उतिष्ठब्रह्मणस्पतेइत्युत्थाप्ययांतुदेवगणाः सर्वेइतिविसू
 ज्य पीठसोपस्करमाचार्य्यायसंकल्प्यदद्यात् संभारान्युत्विगाचार्य्यादिभ्योविभज्यदत्त्वाशताधिकान्ब्राह्मणा
 न्भोजयिष्ये इतिभूयसीदक्षिणादानपूर्वकंकुर्यात् सदेन्नदक्षिणादिनासंतोष्य वटोद्यापनसंपूर्णतांवाच
 यित्वा इष्टजनैःसहभुंजीत इतिवटोद्यापनविधिः अथवृक्षसामान्योद्यापनविधिर्होमाद्रौमात्स्ये ऋषयऊचुः
 पादपानांविधिसूतयथावद्वद्विस्तरात् विधिनोकेनकर्तव्यंपादोद्यापनंबुधैः येचलोकाःस्मृतास्तेषांतानिदा
 नीवंदस्वनः सूतउवाच पादपानांप्रतिष्ठांचतथैवोद्यानभूमिषु तद्वागविधिवत्सर्वमासाध्यजगतीश्वरः ऋग्वि
 क्रमंदपसंभारमाचार्य्यश्चापितादृशः पूजयेद्ब्राह्मणस्तद्ब्रह्मवत्त्वानुलेपनैः सर्वोपध्यादिसंस्क्रान्तिप्राप्तक
 विभूषितान् वृक्षान्मात्स्यैरलंकृत्यवासोभिरभिविष्टयेत् सूच्यासौवर्णयाकार्य्यसर्वेषांपाकर्णवेधनं अंजनंचापिदातव्यं
 तद्ब्रह्मशालकया फलानिससवाष्टैवाकालघौतानिकारयेत्कालघौतानिरोप्यानि सौवर्णानिचकार्याणि प्रत्येकंसर्व
 दक्षिणावेद्यांतान्यधिर्वासयेत् धूपोदगुग्गुलुःश्रेष्ठस्ताम्रपात्रैराधिष्टितान् सर्वधान्यकृतान्कृत्वावस्त्रगंधानुलेपनैः
 कुंभान्सर्वेषुवृक्षेषुपुष्पायित्वानरेश्वरः साहिरण्यपानशेषांस्तान्कृत्वाबलिंनिवेदनं तथाचलोकपालानामिन्द्रादीनां
 विधानतः वनस्पतेरश्वादिहोमः कार्याद्विजातिभिः ततःशुक्रांवरधरोसौवर्णकृतभूषणां कांस्यदोहानुसौवर्णेभ्यः

गान्यामातिशालिनाः पयस्विनीवृक्षमध्यादत्सृज्जामुदइमुखी तताभिषेकमंत्रणवाह्यगातकमगलेः ॥ अंगुः
 साममंत्रइचरुणेरभितस्तदा तैरेवकुम्भस्तपनंक्युत्रहणपुंगवाः स्नात्वाशुक्लंवरधरोयजमानोपिपूजयेत् गो-
 भिविभवतः सर्वावृत्विजः सुसमाहितः हेमसूत्रैः सकटकैरंगुलीयपवित्रकैः वासोभिः शयनोयेश्वतयोपस्करपादु-
 कैः क्षीराभिषेचनंद्युग्यावाद्भिनवतृष्टये होमंश्चसार्पणं पाकां योयवकृष्णतिलैस्तथा पालाशयः समिधः शस्ताश्चतु-
 र्भिः हतयोत्सवः दक्षिणांश्चैवपुनस्तद्वहेयातवापिशक्तिः यथादृष्टतमं किंचित्तदद्यादमत्सरः आचाव्येद्विगु-
 णंदत्वात्राणिपत्यविसर्जयेत् अनेनविधिनान्यस्तुकुर्याद्दृक्षोत्सवंबुधः सर्वान्कामानवाप्नोति पदंचानंत्यमश्नुते यश्चै-
 कर्मपराजैवृक्षसंस्थोपयेन्नरः सोऽपिस्वर्गवेसेद्राजान्यावादिद्वायुतवयम् भूतान्भव्यान्मनुष्यांश्चतारयेन्निरयस्थि-
 तान् परमांसिद्धिमाप्नोति पुनरावृत्तिदुर्लभाः इतिसामान्यवृक्षोद्यांपनविधिः ॥ स्वस्तिश्रीरणवीरसिंहधरणिपा-
 लाविदीन्याग्रणिः ॥ ३२ ॥ रणवीरसिंहभूषणकारितैक्यवारिधौ लक्षपूजावृक्षपूजाकृत्यरत्नसमुच्चयः ॥ ३२ ॥
 त्रयोपसर्गादवतरुपुत्रकंविधिः मत्स्यपुराणे दशकुपतामावापीदशवापिसमोद्दहः दशह्रदसमः पुत्रोदशपुत्र
 समीदुर्गमः नदिपुराणे ततः पुत्रतुल्यः कुर्याद्द्विधिवद्वह्निः सन्निधौ समहापातकैर्युक्तः समुद्धृत्यकुलद्वयं नरकं न्योनरोया-
 तिस्रज्जापतिपुंरंभो स्कंदपुराणे इत्येवरुद्रमहाधीभूमिरुहसुतस्तवंस्तुत्वापतित्रिलोकेशमिदमाहपतिव्रता देवपुत्रा-
 च भृगवन्केनविधिनविधानांसारसागरः पुत्रप्रतिकृतिवृक्षः क्रियते चंद्रभूषण सलीलामितिसर्वज्ञात्पृच्छतीतिविधिमुन-
 म महोदेवमहादेवीमिदं वचनमब्रवीत् ॥ ईश्वर उवाच ॥ देविनागेन्द्रनासोरुनागेन्द्रमदगामिनी शृणुष्वयेनवि-
 धिनागृह्यते वनिजः सुतः अवनिजोवृक्षः स्वपुत्रार्थं भूमिरुहं गृहीष्यानीतिपार्वति ॥ सोऽपवासाभवेन्नारिशुचि-
 वत्त्वांशुचित्रता ततश्चैवसहस्रांशावस्तशृंगं तनिशि उदितो विमले चापितथेदां विदुः सन्निभे विप्रानामंत्रयेद्रात्रौ

पावनान्देवपारगान् विप्राजानमत्रयित्वातुशुचिवस्त्राशुचित्रता शयीतसनमस्कारासदभाभूममाश्रतो
 गमयित्वातारात्रिसवितर्युदितेसतिभक्ष्यभोज्यसमादयत्रजेद्यत्रभवचरुः ततस्तस्त्रापयित्वातुसातत्रसभूषण
 तंतरुतरुणीकृत्य तच्छायामनुगामिनः यथोपधेन्नमन्नतद्भोजयित्वादिजांस्ततः पुण्येन्हस्त्रापयित्वातुऋषि
 जश्रुताननः तद्वान्नाब्राह्मणानां वित्तवैनाकृत्यमात्मनः निवेद्यकृतमुद्दिश्यसद्भवेनपरेणहि ऋषुत्राभगवताह
 पुत्रप्राप्तिकर्तितरुं गृहीष्यामिममानुज्जातुमहयसत्तमाः ततस्तरैरभ्यनुज्जातंततरुतरुणाकृतिं भूमिदेवसमक्षेव
 गृहीष्यारत्रस्रतुं भूमिदेवसमक्षतुविधयब्राह्मणाग्रतः अनेनविधिनयस्तुगृहीतस्तुरुपुत्रकः पितृणांनर
 कृत्यानामधुंधारांसवर्धति गृहीतोविधिननिनधुभूमिरुहलजः सतुसुरायभवंतिविपरतिनदुःखदः सपुत्रा
 णांशतृचापिपिन्श्रोणिपयोधरे एकोभमिरुहः श्रेष्ठपुत्रस्त्वैकालिपतस्ततः इत्येवंनमयादिष्टमिष्टदुष्टेनवारिणा
 यथाभूमिरुहः पुत्रोविशिष्टोप्येकः शतैः ततःशोकापहोद्वैत्रितमशोकंविभावति त्रलंकृत्यसहृष्टास्माद्यु
 कारैः पुत्रागवधैः आतुपत्रतस्तत्स्यमकांचकुलभास्वरं उत्थापयमासाशिरामयरांगरुहंनवैः नानावर्ण
 चाप्यस्य वदन्तुसंगधिना तन्नामलः प्रदोदोदवीकरपद्मानितस्ततः जायतदन्वयेऽपि पट्टेरलविराजितः
 सवतोभयमासतमशोकरुहस्तु तस्यशास्त्राप्रशास्त्रासुकादामानिपावती आवधंयतभतिनक्षत्र
 रिवभास्करः तथावासायुगेनापितमशोकगुहारणी वासयामासले कानांजनेनपुत्रशालसा ततो
 न्वगुरुणाचारुगुलुघृतमेवच समवाययुतधूपचारयधपनांयताः ततःशंखनिनादेनदेवतयेरवेणच नंद
 नाच्चसमनीताब्राह्मणाब्राह्मणासमाः वाचेयित्वाथपुण्याहदत्वागास्त्रमिवच ततःपुण्याहधोपेतदत्वाचाशीद्ध
 धोरपि अनुमन्यपतिदोवीरुधीश्चाप्रीणयत्तदा ब्रह्मवैवर्ते श्रीभगवानुवाच अतःपरंप्रवक्ष्यामि वृक्षस्योद्यापिने

विधि सर्वपापशमनसर्वाशुभानिवहणं ॥ अत्रुत्तरायणप्राप्यप्राप्त्यामंदरावल ॥ अशोकशोकशमनः पुत्रवृत्ति
रिक्तलपतः जातकमादिकास्तस्य याः क्रियाः बुद्धिमान्किल अत्रिमुनिः पुराणोक्तः शृण्वेवयुधिष्ठिर
धनुर्बलाधनुर्वलातयवृद्धपुल्लवः शीतवातातपसहः सत्काव्यस्तपुत्रकः स्त्रीनामाकुटकीकुञ्जः कीटखातः स
कोटरः नोपाप्यः पादपः सवाशिष्ठानां यातसंमतः ॥ आलवालेसुविहिते शुभे वाघचतुष्पथे ॥ शोधयित्वा तमहं श
प्रशस्तकारयुततः ॥ ततश्चोद्यापनं पापपादपानां प्रादिश्यते ॥ शुभाह्वावक्रयित्वा ग्रहनक्षत्रसयुते ॥ पताकालं कृतं वृ
क्षपुष्पद्वाराधवासयेत् ॥ पुष्पैस्तैस्त्रापितस्त्रणैस्त्रैर्वैषध्यांचपादप ॥ स्थापयेत्सर्वतः कुम्भाभ्युदितं विवक्षणः ॥ पताका
लकृताः सर्वकाव्यस्तत्सन्निभा दुमाः ॥ मूलविन्यस्त्यकलशारत्नसूत्रावगुफिताः ॥ रक्तपीतासितैश्चतयुचिताः
सुमनोहराः कलघातमन्यान्यत्र फलानि दशपंचवा ॥ ताम्रपावसेबीजानि सरलान्यधिवासयेत् ॥ तुर्यमंगलघा
पुष्पचतुर्दिक्षिपहलीः ॥ इन्द्रदिको कपालानां तन्मंत्रमंत्रविद्वरुः ॥ ततः प्रभाते विमले कुंडलं सखलं ग्रहपद्म
विधेनेतृशान्तिकर्मसमभरेभत् ॥ सुवर्णलकृतान्कृत्वा सर्वान्मंत्राहणपुंगवान् ॥ चतुरोष्टोथशाशक्त्यावासोभिरभिपु
जयेत् ॥ तिलाज्येन तु होमः ॥ स्यात्तुष्टिपुष्टिकरः सदा ॥ मातरः स्थापयित्वा तु पूजयेत्कुसुमाक्षतैः ॥ स्नापयित्वा तुरु
सम्पत्कृपसाथपरिहृतं ॥ होमयेज्जातकमादिगोदानयावदेव हि ॥ पादपे स्नापयेत्तत्र समं स्त्रीयं वारिभिः ॥ जात
कुम्भाभकरणमन्त्रप्राशनमेव च ॥ सुवर्णसूच्या कुर्वीत कणैर्वंधविधानतः ॥ जातरूपधुरेणाथ चूडाकर्मयथाक्रमं ॥ चद्वा
यात्मखलामांजिवासभ्यपरिधापयेत् ॥ कुर्यादेतदशेषेण कृत्वा गोदानमंगलं ॥ विवाहं केचिदिच्छति मालतिलतया
तराः ॥ मालत्या सहामलकं याजितुं वृशात्मर्कविदुः ॥ संस्कृत्यैवं तु संस्कारैः पादपचयथाथैव त ॥ एष प्रतिष्ठानाम्
तिमंत्रणांशोः प्रयेजेत ॥ यजमानस्ततस्त्रात्वा शुक्लां वरधरः शुचिः ॥ पुष्पांजलि समादाय मंत्रमन्मन्मन्दा रयेत् ॥ मं

त्रयया धेगाखिनः शिखरिणां शिरसां विभूषयेन दनादिषु नेषु कृतप्रतिष्ठाः युक्तमदा सुरनरा रगा किमराणां
 भूतस्य दुर्गतिनां हरा भवन्त एतद्विजाविधि वदत्र हुतो हताशाः पश्यत्यथ शिशिरदा धितरवरस्थः त्ववक्ष्ये पुत्रप
 रिक्लपनया वृत्तां सिकल्यस्य देव भवताममपुत्रकार्थं इत्येवमुक्ता त्वं वृक्षपुत्रत्वे परिकल्प्य च वृत्तपात्रे स्ववदन
 दृष्ट्वा शोः संप्रयजयेत् अगादं गत्संभवसि हृदयादाभिजायसे आत्मैव पुत्रनामा सित्वजो वशरदा शतत्राहाणां न तथा
 देयादक्षिणा हृष्टमानसैः स्थापका यशुभांधेन दद्यात्कुर्यान्महोत्सवं दाननाथ जनानां भोजनं चानिवारितं इत
 रेषां तु दातव्यं स तु ठेन सुरासवं ज्ञातिबंधुजनैः सार्धं स्वयं भुंजीत कामतः तथा कर्मकराः सर्वे भोजनीयाः स्वशक्तिः
 पूर्वायां कुरुते पार्थ वृक्षाणां सुमहोत्सवं सर्वान्कामानवाप्नोति इह लोके परत्र च पद्मपुराणे अप्रवस्य हि पुत्रवृत्तपा
 द्वापा इह कुर्वते यच्छंति रोपकेभ्यस्तसतीर्थे तपणादिकं सतीर्थेषु पुत्रकृततपेणादिजन्यं तृप्त्यादि फलरोपकस्य प्र
 यच्छतीत्यर्थः यत्नेनापि च राजे द्विपिप्पलारोपणं कुरु सतु पुत्रसहस्रत्राणामेक एव करिष्यति तपेणादिकस्य मिति
 शेषः पूर्वविनाशु भगतिर्न भवेन्नराणां दुःपुत्रकरोपितयोभयलोकांशः एतद्विचार्य्य सुधिया परिपाल्य वृक्षाः पुत्रा
 पुराणविधिना परिक्लपनीयाः इति तत्

अथशिष्टपरिग्रहीतसत्यनारायणकथाविधानम् तत्रादौकृतनित्यक्रियोपजमानादिः सायंकालेब्राह्मणैरमात्यादि
 भिःसह जेतसदयेत्याद्युच्चार्ययथावर्त्तमानदेशकालेअमुकशर्मावर्मावर्मानोवांछितफलावाप्तिकामोदुःखदौर्गत्या
 द्यखिलसंकटनिवृत्तयेगणेशादिपूजापूर्वकं सत्यनारायणपूजासहितकथाश्रवणमहंकरिष्ये ततोभूषुद्धिप्राणा
 यामादिकृत्वा सामान्यार्थस्थापनंश्रवणंश्रवणस्थानंश्रवणस्थानंश्रवणस्थानंश्रवणस्थानंश्रवणस्थानंश्रवणस्थानं
 नमितःसर्वदेवैश्चपूज्यमानोस्तुते १ आगमार्थेदेवानांगमनार्थेराक्षसां कुर्वेघटारवंतस्माद्विवेकानलक्षण
 इतिशंखघंटायसंपूज्य शंखोदकेनस्वात्मानंपूजोपकरणादिकंचाम्युक्ष्य गणेशंश्रवणंश्रवणंश्रवणंश्रवणंश्रवणंश्रवणं
 त्वनारायणंश्रवणंश्रवणंश्रवणंश्रवणंश्रवणंश्रवणंश्रवणंश्रवणंश्रवणंश्रवणंश्रवणंश्रवणंश्रवणंश्रवणंश्रवणंश्रवणंश्रवणं
 वित्तभूजे १ शांताकारभुजशयनं २ शुक्लांबरधरविष्णु ३ इतिव्यात्वामानसरुपचारैः संपूज्य पुनर्व्यात्वा
 शालिग्रामशिलापिठोपरिसंस्थाप्य अथवासुवर्णादिप्रतिनां सर्वतोभद्रस्य कलशोपरिसंस्थाप्य पुरुषसूक्तनप
 चामताम्रिधुक्संहितुपौडशोपचारैर्यथाशक्तिभूयभोज्यनेवद्यवस्त्रभूषण फलदक्षिणादिभिर्भक्तिपुरःसरमहोत्स
 वकृत्वा ५ जैनमोक्षगवतेसत्यनारायणानमः इत्यनेनसवोपचारास्समप्यत् तवसपादकसटकमात्रशकरावृत
 पाचितगोधूमचूर्णमयैवेदं प्रथमंदत्त्वा महान्वेद्ययथाशक्तिमहोत्सवाथयथारुचिदधात् नैवद्यतितविलदि
 समर्पणं बाहुकेश्राट्जनांश्चतिलकपुष्पमालादिरभ्यर्च्यलंकुर्यात् यथाशक्तिमूलमवमष्टोत्तरशतादिकंसंख्य
 योजयन्वा कथाशृणुयात् सूतउवाच नारायणंनमस्कृत्यनरैर्वनरात्मैर् देवीसरस्वतीव्यासततो जयमुदीर
 येत् नवांभोजनंत्रैरमात्रैरुपमात्रं बतुवाहुर्वाभीकारुणात्र जगन्नाणेतेरिपुष्व्यातवान्हेसदानारायणदेवमिदं श्री
 रार्मलक्ष्मणसंकरुणसीतापतिंसांलिकं वेदेहिमुखपद्मलब्धमधुपंपीलस्यसहारिण वेदवद्यपदाबुजसुरवरभक्ता

नु कपापरे ॥ शत्रुघ्न न हनू मनुतांच भरतेनासे वितराघवं ॥ कलिकलुषा विवाशां छिताथ प्रकाशं ॥ सुरनर सुखदा संभूसुरे
 श प्रकाशं ॥ विबुधवृध विलासं शास्त्रचर्यां विशेषं ॥ दृपतिवरचरित्रं भोऽशृणुष्वेति हासं ॥ कतत्रेताद्वापरे पुं पुण्यतेने क
 रूपतः ॥ कलौ प्रत्यक्ष फलदः ॥ सत्यनारायणो हरिः ॥ कृपया ब्राह्मणद्वारे प्रकटीकृत विग्रहः ॥ इति हासमिमं वक्ष्ये
 सदादं हरिचिप्रयोः काशीपुरं मितिरुव्यातंत्रासीद्ब्राह्मणो तमः ॥ दातो गृहाश्रमनि त्यं भिक्षुः ॥ कलकलत्रवान्
 शतानंद इति ख्यातो विष्णुव्रत परायणः ॥ एकदा पथि भिक्षार्थं चरतस्तस्य श्रीप्रतिः ॥ पीडितस्यातिशान्तस्य संवभूषाक्षि
 गोचरः ॥ ५ ॥ वृद्ध ब्राह्मण रूपेण प्रच्छतं द्विजं हरिः ॥ ६ ॥ कथास्य सिद्धिजं अष्टवृत्तिकामेन कथयतां ॥ ब्राह्मण उवाच ॥ भि
 क्षावृत्तिरहं सोम्य कुलत्रापत्यहेतवे ॥ याचितुं धनिनां द्वारे व्रजाभिधनमास्ति नो ॥ सत्यनारायण भिक्षाविप्रैः सदा ग्राह्या वि
 शेषेण कलौ द्विजः ॥ ममोपदेशतो विप्रसत्यनारायणं भज ॥ दारिद्र्यशो कश्चिद्विधं संताप हरुणं हरिः ॥ कुशलाः शरणं याति तेन रे
 विषये विणाः ॥ शरणं शरणं याहि मोक्षदं मलमोचनं ॥ एवं सर्वो धितो विप्रो हरिणा करुणात्मना पुनः प्रच्छ विप्रो सोऽकास्ते
 नारायणो विभुः ॥ सत्यनारायण उवाच ॥ बहु रूपं ॥ सत्यसंधः सर्वदयापी निर्जितः ॥ इदानीं विप्र रूपेण तव प्रत्य
 सतांगतः ॥ दुःखोद्धाधिनिमग्नानां तरणं चरणं हरिः ॥ १ ॥ आह त्वप्रजासंभारं ॥ इति युजगतो द्विजः ॥ २ ॥ असीं स्तव
 कथाध्यायं स्तव प्रकटीकृतः ॥ इति ब्रुवन्तं विप्रैः सोऽदृशं पुरुषोत्तमं ॥ जलदृश्यामलचारुचतुर्बाहुं गदादिभिः ॥ पा
 तांबूरं वां भोजलोषनां स्मितसुंदरं ॥ ध्वजमालामधुघ्रातं चूचितां घिसरोरुहं ॥ निशम्य पुलकं गोसौ प्रमृणा पूर्णं श्रुत्वा
 चतः ॥ ३ ॥ स्तुवन् गद्गदया वाचा दंडवत्पतितो भुवि ॥ शतानंद उवाच ॥ ४ ॥ प्रणमामि जगन्नाथं जगत्कारणकारुणं ॥ अना
 धनाथं शिवं तापत्रितये भोजनं ॥ नमः ॥ सत्यनारायणायां स्वकैत्रे नमः ॥ शुद्धे सत्त्वाय विश्वस्य भद्रं ॥ करालाय काला
 त्सकायां त्यहत्रै नमस्ते जगन्मंगलाया तसु त्रधन्योऽस्म्यद्य कृतार्थोऽस्मि भवोद्यस फलोत्तम ॥ वाञ्छातो गोचरोऽयस्त्वममप्र

त्यश्ममार्गतः । दिष्टा किंवाण्याम्ययनजनैकस्यमेफलम् । क्रियाहो नस्यमंदस्यममप्रत्यक्षमार्गतः क्वकिंचनोहंभग
 वरुद्रुजतिरमापते । विधिनोके नरूपय तदाज्ञापयमाविभो । हरिस्तमामधुरसस्मितां विश्वमोचनं पूजयामम । विप्र
 द्रलप्य सैत्वं धनं वहु । अनायासिनलब्धेन श्रेष्ठामात्रेण मां भजा गतोऽग्रहो जातिलोवायशाम्भूमन्मकुवधनः । विधानशृणु
 विप्रं द्रमनसाकामजं फलम् । पुजां संप्रभृतं संभारः । कुट्याद्रत्नयायथाविधि । गोधूमचूर्णपादार्धसेटकादिप्रमाणतः । दु
 र्धनतावतायुक्तमिश्रं शंकरादिभिः । रंघपुष्पादिनैवैर्भोज्यायैश्चमनोरुमः । धूपैश्चदोषावलिभिरनुश्रववि
 धौत्तैः । अन्नमिश्रान्नतंतुलैः । पूजयेद्भक्तिनत्परः । ब्राह्मणैः । स्वर्जनैश्च वीथितः । श्रद्धयान्वितः । मयासाधि
 भमकर्यां शृणु पात्परमादरात् । इतिहासतयाराज्ञो विजोऽखिलतः परः । कथं ते प्रणमं द्रक्त्या प्रसादविभूजं तथाल
 वधप्रसादं भुजितमाननैव विचारयेत् । द्रव्यादिभिर्न मे प्रीतिर्भक्त्या केवलया तथा । विधित्तानेन मानेन पूजयिष्यति
 येन रः । पुत्रपौत्रधनैर्युक्तभुक्ता भोगान्यथेप्सितान् । अर्ते सा त्रिध्यमासाद्य मोदंते ते मया सह । ययं कामं कामय
 नेऽपुत्रुष्टेन मार्चितात् । इत्युक्तां तदधीवणुर्विप्रोऽपि हृष्टमानसः । प्रणम्या गच्छथादिष्ठे मनसा कौतुककुलः । अप्र
 भक्ष्येण लब्धेन पुज्यो न शयणो मया । इति निश्चयमनसि शिक्षार्थं जगत्तः । विनोदे हीति वचनं लब्धवान्विपुल
 धनम् । कौतुकाविष्टमनसा जगाम निजमंदिरं । कौतुकात् सर्वमाख्यातं ब्राह्मण्या सान्वमोदत । सादरं द्रव्यसंभार
 माहरद्रतुराज्ञया । आहूय वंधुभिः त्राणितथासांनिध्यवासिनः । सत्यनारायणं देवजामिस्वगुणावतः । भक्त्या
 तु तोष भगवान्सत्यनारायणः स्वयं । कामदित्सुः प्रादुरासीत् कथातेभक्तिवत्सलः । वेत्रे विप्रोऽभिलषितमिहामुत्र फलप्रदं
 भक्तिं परां भगवति था ब्रह्मसंगसिगिना । रुक्मं कुरामदिरं मजुलं च हयचारुभा मिकारलं कृतं च । धनं दासदासिगंगा
 महीं बलुलाय सेदुग्धं हरदेहि दास्य । तथाऽस्त्विति हरिः प्राह स्वयमतुदधेनतः । विप्रोऽपि कृतं कृत्यभूत्सु बलोकाविति सि

स्मिन्नेव प्रपश्यन् भविकायेन प्रसादं चापुरादशतः सर्वस्वधाममथाजगन्मन्यधन्येति वादिनः ॥ अथ चारतुल्यो
 कस्य नारायणार्चने कामसिद्धिप्रदं भुक्तिमुक्तिदं कलुषापहम् ॥ इति श्रीमद्विहितासमुच्चये सूतशौनकसंवादे
 सत्यनारायणर्चने प्रथमोऽध्यायः ॥ १ ॥ ७४ ॥ ७४ ॥ ७४ ॥ ७४ ॥ ७४ ॥ ७४ ॥ ७४ ॥ ७४ ॥ ७४ ॥

अथैवमिति वादिनः सर्वस्वधाममथाजगन्मन्यधन्येति वादिनः ॥ अथ चारतुल्यो
 कस्य नारायणार्चने कामसिद्धिप्रदं भुक्तिमुक्तिदं कलुषापहम् ॥ इति श्रीमद्विहितासमुच्चये सूतशौनकसंवादे
 सत्यनारायणर्चने प्रथमोऽध्यायः ॥ १ ॥ ७४ ॥ ७४ ॥ ७४ ॥ ७४ ॥ ७४ ॥ ७४ ॥ ७४ ॥ ७४ ॥ ७४ ॥
 सूत उवाच ॥ अथेतिहासं शृण्वानः स तु विप्रः कृतार्थितः ॥ विचरं तो वने कामं निषादाः ॥ काष्ठवाहकाः ॥ वनात्काष्ठानि
 विक्रेतुं पुरीतां प्रययुः क्वचित् एकस्तृपाकुले जातो विष्णुदासाश्रमं ययौ ॥ ददर्श विपुलं स्तत्र स विवर्तत द्विजे रितं ज
 लपी स्वाविस्मृतं भुक्तिमुक्तस्य कुतोऽयम् ॥ प्राग्दृष्टो किं वनो विप्रो दृश्यते यमहाधनः ॥ इति प्रच्छन्मदं वं प्रपश्यन् प्रा
 जलिर्मुदा ऐश्वर्यं ते कुतो ब्रह्मदुर्गोस्ते कुतो गताः ॥ आह्वापय महाभाग श्रोतुमिच्छामि तत्तुतः ॥ शतानंद उवाच
 सत्यनारायणस्वर्गोऽयं न लभ्यते न किंचित् सुखमाप्नोति विना तस्यानुकंपया ॥ निषाद उवाच ॥ सत्यनाराय
 णस्य गंगेनासायुज्यदायिनी ॥ अहो किमिति माहात्म्यं सत्यनारायणार्चने ॥ विधानं सोऽपचारं त्वमुपदेष्टुमर्ह
 सि ॥ सोऽधूनां समर्चितां मुपकारवतां सतां ॥ इति पृष्ठो विधिं वक्तुमितिहासमर्थं ब्रवीत् ॥ शतानंद उवाच ॥ राजा
 सीढार्मिकः कश्चिदेव रमणिपूरके ॥ चंद्रचूड इति स्यातः प्रजापालनतत्परः ॥ शान्तो मधुरवाग्धो रारायणपरायणः
 प्रसाश्रमं समायातः ॥ सत्यनारायणार्चने ॥ विधानं श्रोतुं कामोऽसौ माहासादं दृष्टुं च ॥ मयापि कथितं तस्मै न त्रिविधं
 निषादज ॥ असंकर्य मनसा किं स ॥ नि कामो वलजतः क्वचित् ॥ पूजासंभारमाहृत्य कृतं नित्यार्चनां क्रियः ॥ देवा ल
 भेऽर्थोऽलेवांमभ्यर्चनां समा रभेत् ॥ सायंकाले शिलां स्थाप्य ॥ पूर्णकुंभं समन्वितं ॥ आचार्यं स्वर्गनेत्रं ब्रह्मसाहूयं
 हज्जनन् ॥ गोधूमचूर्णे पादार्धं सेटकादि प्रमाणतः ॥ दुग्धेन तावता युक्तं शर्कराज्यसमन्वितं ॥ पायसापूपं स पाव

दधिधीरमथाहरेत इति निदिचत्यमनसु निषादः काष्ठविक्रमात् । चतुर्गुणं धनं लब्ध्वा स्वस्वभवनमायय ॥ उद्भाविष्वः
 फलेः पुष्पैर्धूपैर्दीपैर्मेनोरमैः संपूज्य देवं भक्त्या । द्विवेदेव सति विस्तरे ॥ न तु ज्येष्ठव्यसंस्कारैर्भक्त्या केवलयायथा ॥ अ-
 गयात्सर्वतः पूर्णोऽनधनं दृणैकचित् । दुर्योधनकृतां त्यक्त्वा राज्यपुजां जनादेनः ॥ विदुरस्य श्रमायः समातिथ्य-
 मकरोद्भिः ॥ सुदाशस्तुलकणान् ज्ञेयान् सुदुर्लभाः ॥ संपदादादरिः प्रीत्या भक्तिमात्रमये । तं गोप्यो-
 यद्गोविण्डरूपो धेनुमाश्रयिष्ये ॥ एतच्छरणाद्विजमुखात्सत्यनारायणार्जनः ॥ कृतकृत्यो निषादे भूत्प्रणम्य-
 द्विजपुंगवं ॥ स गतास्वराणां प्राह माहात्म्यं हरिरेभ्यस्तं । ते हृष्टमानसा सा वसुमयं प्रकुरादताः ॥ सत्यनारायणः पूज्यः
 काष्ठलाभेन प्रावतो ॥ मृदास्त्रीभ्यः समाचरन् युद्धं तातं सर्वमादितः ॥ ताः श्रुत्वा हृष्टमनसा पूजासंभारमादरात् । भ-
 र्त्तणामाज्ञया च कुर्यात् श्रुतं विधानतः ॥ ततो मेलित्वा स्वगणे ॥ पूजं च कुर्याद्यदितां ॥ कथावसाने ते भक्त्या प्रणम्य
 तपातकाः स्वजातिभ्यः परैर्यद्वचः प्रसादं वभुजुस्ततः ॥ पूजाप्रभावतो भिन्नाः पुत्रदारादिर्युताः ॥ भुक्त्वा भोगान्य-
 धैर्यैर्वैष्णवं धामलाभिरै इति श्रामदितिहासमनुब्रूये सत्यनारायणार्चने निषादगणकथानकं नामाद्वितीयोऽध्यायः ॥ २॥
 ॥ सुत उवाच ॥ ॥ अत्र ते वर्णयिष्यामि गाथां साधूंचारितां ॥ साधूसार्थः ॥ कृतार्थो भूद्वयोपदेशतो वाणिक् । स-
 णिपूरपती राजा चंद्रचूडामहायशः ॥ सह प्रजाभिरानर्च्य सत्यनारायणं प्रभुं ॥ ददशैवहुलं लोकं नानादेशसमागतं
 प्रांसमादिशत् ॥ द्विविधं श्रामयात्तराणि भिदं प्रश्यामि कुतूकं ॥ भाकिं दृष्ट्वा तथा चक्रैः कर्णधारुः ॥ सपत्नेः ॥ तरणीभ्यः
 समुत्तीर्य मंदलीं लीलासिनः ॥ कर्णधारानुगाः सर्वे ॥ युधुधुरासलीलयो ॥ सुखमुत्तीर्य सा मात्यो लोकाः प्रप्रच्छ-

सादर यागस्थानसमालोक्य प्रशस्तमुदययौकिमत्राक्रियते साभ्यामवाद्भलकपूजितः सभ्याः प्रोचुरेनात्र-
 सत्यनारायणोविभुः पूज्यतेवधुभिः सार्धं राज्ञालोकानुक्पया त्वमप्यत्रक्षणीतिष्ठप्रसादंभुवसादरं क-
 थाश्रुत्वारोतिरियसत्यनारायणाद्ये इतिश्रुत्वालोकमुखवाद्दिस्मयोक्लल्लोचनः साधुः पप्रच्छकरणे किंफ-
 लकांविधिस्तथा सभ्याः प्रोचुरमुप्यालंफलवक्तुंशुभुलः विस्तारंशृणुमक्षेपंकथयामस्तवाग्रतः निर्धनोपि
 धनाढ्यः सादपुत्रः पुत्रवान्भवेत् अष्टराज्योलमेद्राज्यमधोपित्याःतुलोचनः मुच्यतेवधनाद्द्वोनिर्भयःस्या
 द्रुपदुरः मनसाकामयेद्येलभेततत्त्वकामतः विधानंतुततः श्रुत्वा चैलंबव्वागलेवाणक् दंडवत्प्रणिप-
 त्वाहकमसभ्यान्नमोदरात् अनपत्योस्मिभगवन्वृथैश्वर्योत्थयमः पुत्रवायदिवान्कन्यां लभेयत्वत्प्रसा-
 दतः पताकाकांचिनीकुत्वापूजयिष्यकृपानिधिं सभ्याः सर्वेन्वमोदताकामनासिद्धिरस्तुमे सभ्याः प्रत्यु-
 न्नरचक्रुर्वमस्त्वितिसादरं हरिं प्रणम्यसभ्याश्च प्रसादवभुज्जेततः जगामस्वालयसाधुर्मनसाचित्तय-
 नहरः स्वगृहान्नागतैतस्मिन्नायोमंगलपाणयः मंगलानिविचित्राणि यथोचितमकुर्वत विवेशांतः पू-
 साधुस्तदापरमकांतुही ऋतुस्त्रातासतीलालावतीपर्यचरत्यति गर्भधृततोसाध्वीसमयेसुपुवतुसा-
 कनललेलादावायत्रामादकारिणी साधुः परामदलेनेविततारधनवहु विप्रानादूयवेदज्ञान्कारयामासमं-
 गलः लेखपित्वाजन्मपवनान्चक्रेकलावती कलानिधिकलेवासौवरधेसाकलावती साधुः प्रोढानुतादृष्ट्वावि-
 वाहयमन्वितयत् नगरेकादिनपरेवणिक्शेषयतिःश्रुतः कुलानोरूपसपन्नः शालोदार्यगुणान्वितः वरया-
 मासतसाधुर्दुहितुःसद्भिःसहर शुभलेश्वरवधुर्नैर्भगलरसिसन्निधौ वेदवादिवननिनदेदौकन्यायथाविधिमाणि-
 मुक्ताप्रवालानिवसनभूषणान्वित महामोदमनाःसाधुमंगलार्थददाबहु प्रमणानिवासयामासस्वतेजांमा-

तरंतः तमेनेपुत्रवत्साधुः सतस्यपितृवत्सुधोः अतीतबहुकालतुल्यनारायणचनं विस्मृत्यसहजीमा
त्रिवाणिज्यायैयपुनः देशहेशंतरंगच्छन्दशसुमनोहरं नगरं नमोदातीतत्रवासचकारसः कुर्वन्क्रयविक्रयं
चोचरेवासोमहोमनाः अनमावचपाचिवनकृतहरिसेवं तेनकमविपाकेनतापमापाचिराद्विणिक् एकास्मिन्नादि
नेराज्ञागेहरात्रातमेवने ज्ञात्वानिग्नगतान्सर्वान् हतचोरमहाधनं मुक्तमालाश्चविधास्तनीताश्चंद्रसोद्रे
भाः प्रभावेविधियोराजामृतमगधवादिभिः प्रातःकृत्यसमास्थायसदसिराजसन्निधौ इतस्ततः समायाताः
किंकराराजवल्लभाः प्रोक्तुं सर्वमहाराजभोशृणुष्वमहीपते चाररतः पुरगतहृतसर्वमहाधनं इतिविज्ञा
पितोराजोक्रोधादनिलसन्निभः यूयंगत्वाप्रगृह्याथसचौरद्रव्यमागतं नोचिद्वानिष्येसगणानितान्स
समैदिशत् इतिवाक्यसमाकर्ण्यप्रजग्मुराजकिंकराः धनं कुत्रापिनप्राप्तंसचौरं राजकिंकराः इतान्सगं
णान् राजा किंकुर्मेन कुत सुखं अदृष्टविवरनरात्रौदूतराजश्चचारसः निर्देशितास्यावाणिज्येददेशं
विपुलधनं मुकाहारंगलितस्यलुठितवणिजस्तदा चोरोयामितंज्ञात्वासंबंधात्सरभ्रणत् सधनसह
जामात्राज्ञातिकमुपानयत् प्रतिकूलहरोतस्मिन्राज्ञापिनविचारितं धेनागारेधनं नीत्वावद्वारोत्तेनदुर्मे
ती कारागरिलोहमयैः शृङ्खलैर्गलपादयो इतिराजाज्ञयादूतास्तथाचक्रुर्निबंधं जामात्रासाहितोसो
धुर्विललापोनिशंभुः हापुत्रताततेतिजामातकगतंधनं कचसावसेतेभाख्यापश्यधातुर्विषयं निदेष्येनवि
धात्रावातेतुंगेन्येनछेदना निमशोदुःखजलधौकोवावास्यतिसकटात् बहुलं धातुपठ्यायनजानामिपुराकृतं क्रमे
णश्रविपाकोयनंजनकस्यवाफलं समा श्वशुरजामात्रोद्वादशयुर्विधादिनोः प्रतिकूलहरोतस्मिन्धनं यत्तद्वह
स्पितं दिनानिवहुजातोनिर्विक्रयबुभुजेकिल नास्ति तत्पच्यतेकिंचित्दासोऽकष्टमावहत् अथैकस्मिन्दिके

न्याकलावत्पथतत्समः गत्वा विप्रग्रहेऽपश्यत्सत्यनारायणार्चनं प्रार्थयतीजगन्नाथद्वारासौ प्रार्थयद्वारं सत्यनारा-
 यणहरेरपितामहं च विप्रग्रहे आगच्छत्यथैष्यामि भवतामित्युवाच ह तयास्तु त्राह्मणैरुक्तं तः सा स्वग्रहं ययौ मा-
 त्रानिर्भस्मितां चेतकालिकुत्र स्थिता शुभे वृत्तं त कययामास सत्यनारायणार्चनं कलौ प्रत्यक्षफलदत्तं सर्वदा क्रिय-
 तेनैः कर्तुमिच्छाम्यहं यातुं ननु ज्ञातुं त्वमर्हसि देव मे यातुं न कं स्वामी च मम कामदः मात्रा सहेति निश्चित्याभिधा-
 र्थं नगरं यया अनयासेन संप्राप्तं द्रव्यं बहु गुणान्वितं तेन संप्रुतं सभारापूजां च केलं वती लोलां वतसिंहं तया
 भक्त्या चक्रप्रपूजनं पूजनेन विशिष्येण तुष्टो न रयिणः स्वयं न मदातीरं न गरे राज्ञ स्वप्रदं दशहारात्रौ सुप्तस्वपेयं
 केनिद्रां कुर्वति राजनि उवाच विप्ररूपेण बोधयन् श्लक्ष्णया गिरा उत्तिष्ठोतिष्ठ राजेन्द्र तौ साधू परिमोचयन् अपरं
 धविना बद्धो न चिच्छं न भवेव इत्युक्ता तदधिविष्णुर्विनिद्रो नृपतिस्तदा विस्मितः सहसोत्थाय दध्यौ ब्रह्मसर्प-
 तं कारिगिरिं ततो गत्वा दशैवाणि जाततः कुत्र स्यात्कुलं किं वा वसतिः कस्य वा पुरे कथं मन्त्रसमायातो कं नो
 पिव दशाममासाधु प्राचतुः रत्नपुरे निवसनीं वाणिगजातो जनिर्मम वाणिज्यार्थं महाराजं वाणिज्यं जीविकं
 मम मणिमुक्तादिक्रिन्तुमर्गं त्विह ते पुरे येन राज्यसमर्पनीतौ बद्धौ चौरा विमृशति आवां न चौरा राजेन्द्र तत्स्वत-
 स्त्वं विचारय प्रतिकले विधौ कोपाद्दशार्मितां समागतौ चिना पराधराजं बद्धौ मिथ्यां पदादतः निवेदितं विशे-
 षेण पुण्यश्लोकं शिखामणे युक्तं यत्कुरुराजं द्वे त्र्युक्ता तूष्णीं बभूवतः श्रुत्वा तन्निश्चयं कृत्वा तयोर्वधनमोचनं कार-
 यित्वा परिणकारं कारयामास नारापतेः तल्लसुग्मभिश्चक्रैस्तपनतु गुणार्हतः भोजयित्वा सुभोज्येन राजालंकार-
 वाहनैः महाहवस्त्राभरणैः पूजयामास भूपतिः अत्र वीष्णुजितो राजा सहजाभादौ मुदा साधुरुवाच कारा-
 गारं बहुविधदुःखमाप्तमतः परं आज्ञापय महाराज देशं यातुं कृपा निवेदय श्रुत्वा साधुवचनं राजा प्राह कोष्ठाधिकारिण

तरेतः तमेनेपुत्रवत्सोऽपि सतस्पापत्वंत्सुधा अतितवहुकालतुसत्यनारायणचिन् विस्मृत्यसहजाना
त्रावाणिज्याययोपुनः देशे शोतरंगच्छन्दशसुमनाहर नगरनमदातरत्रवासचकारसः कुर्वन्क्रयविक्रयं
चोचरामोमिश्रमनाः जनमावधेमाचिवनकनहरिसेवन तेनकमवैपकेनतापमापाचिराद्वणिक् एकस्मिंश्चदि
नराज्ञागहरात्रातमेवने ज्ञात्वानिर्वागतान्स्वर्वात् हतचौरैर्महाधनं मुक्तमालाश्चविधास्तेनीताश्चद्रसान्नि
भाः प्रभावेवोधिना राजा मतमगियवादिभिः प्रात कृत्यसमास्थाय सदसिराजसन्निधौ इतस्ततः समायाताः
किंकराजवल्गभाः प्रोचुः सर्वमहाराजभोशृणुष्वमहीपते चारैरतः पुरगंतहतसर्वमहाधनं इतिविज्ञा
पितेराजाक्रोधानिलसन्निभः धूयंगत्वाप्रणृह्याथचौरैर्द्रव्यमागत नोचिद्वनिष्येसगणानितितान्स्
समादिशत् इतिवाक्यसमाकर्णयप्रजगमुराजकिंकराः धनं कुत्रापिनप्राप्तंसचौरैराजकिंकराः हतानः संग
णान् राजा किंकुर्मोनकुतसुखं अदृष्टविवरनरात्रोदतराजश्चचारसः निर्देशितास्यावाणिज्येदंदेशं
विपुलधनं मुक्ताहारंगलितस्यलुठितंवणिजस्तदा चोरोयमितितज्ञात्वा सर्वबंधात्सरक्षणत्वं सधनेसह
जापत्राराज्ञातिकमुपानयत् प्रतिकूलहरोतस्मिनराज्ञापिनविचारितं धेनागारेधनं नीलावद्वासतेनदुर्म
ती कारागारेलोहमयैः शृङ्खलैर्गलपादयो इतिराजाज्ञयादूतास्तराचक्रुर्नबंधनं जामात्रासाहितासो-
धुर्विल्लापोनिशंमुहुः हापुत्रततैततितजामातकगतंधनं कचसावसेतेभाख्यापश्यधानुर्विषयं निर्दयेनवि
धात्रावहेतुगुण्येनछजना निमशादुःखजलधौकोवात्वास्थितिसकटात् बहुलंधातुष्ययनजानामिपुंरंकृत क्रमे
णश्रावपाकोयनजानेकस्यवाफल संमा श्वशुरजामात्रोद्वादशेयविधादिनोः प्रतिकूलहरोतस्मिन्धनं यत्तद्वह
नेवहुजातानिर्विक्रयबुभुजेकिल न्नास्तितत्पच्यतेकिंचित्दासौकष्टमावहत् अथैकस्मिन्दिनेक

तरणीन्योऽर्धनतीततताःपरिपूरय । राजकिंकरतःश्रुत्वातिथ्यक्रविलवितः । प्रमृणोताज्ञापयामासस्वदेशधरणी
 पतिः । जामात्रासहितःसाधुगौतवादिब्रमंगलैः । स्वदेशचलितीर्थापिनकृतहरिपूजनं । सत्यनारायणोदेवःप्रत्यक्षं
 फलदःकलौ । गच्छतस्तस्यमार्गैर्वैप्रत्यक्षोभूज्जनार्दनः । सहारिस्तापसोभूवाचकैसाधुविद्वन् । इतिश्रीमदिति
 हाससमुच्चयेसत्यनारायणचर्चनसाधुवर्णिजोपाख्यानतृतीयोऽध्यायः ॥ ३ ॥ ७ ॥ ७ ॥ ७ ॥ ७ ॥ ७ ॥
 - ॥ तापसउवाच ॥ धनकिनौपुतेसाधोमामनाहृत्ययासिभोः । प्रवृत्तरंनदात्सोपिक्षिपन्नाकांतुगच्छति
 सेपितद्विधविप्रोभूद्विरोधेनावर्किफलं । धननोकासुनास्तीतिसाधुश्चतापरोभवत् । किमिदंकस्यबोहेतोर्धं
 नेकुत्रगंतमम् । इत्थमृच्छन्तःसाधुर्विललापपुनः पुनः । जामात्राबोधितःसाधुस्तापसतजगामह । गलवसनं
 माधायप्रणनामसतापसं । कोभवानितिपप्रच्छदेवोर्गंधर्षएववा । देवदेवोयथाकोपिनजानेतवदिक्रमं । आज्ञाप
 यन्महाभागमाद्विडवन्कारणं ॥ तापसउवाच ॥ आत्माशत्रुस्तथाशत्रुरात्माभिन्नमभिन्नक । त्यज
 मोर्त्यमहसाधोप्रवादंवावृथाकुरु । एवंनिषेधितःसाधुर्नोवाचतापसपुनः । एवंसतापसःप्राहकृपयापुर्वकर्मतत्तं
 चद्रुचोपदेनचसत्यनारायणेनैव । अनपत्येनसुचिरंपुत्रकार्थिनात्वया । प्रार्थितंतःसुसपन्नमिदानीं । प्राधि
 तैर्नाकैः । सत्यनारायणोदेवोविश्वव्यापीफलप्रदः । तमनाहत्यदुर्वृद्धकुतःशंभयितातव । इतिविज्ञापितस्तेनता
 पसतदंदेशह । प्रणम्यैभुविकोयेनपरिक्रम्यपुनःपुनः । तुष्टावतपरंसत्यंस्वांलवितमानसः । साधुरुवाच ॥
 सत्यरूपंसत्यसधंसत्यनारायणंपर । यत्सत्यमनासासत्यसत्यसत्यनमाम्यहं । त्वन्मायामोहितात्मानोन
 पश्यत्वात्मनोहितं । दुःखांधुषासदाम्भ्रादुःखेचसुखमानिनः । मूढोहृदयनगर्वेणमदांधीकृतलोचनः । नजानेत्वात्म
 नःक्षमकथं पश्यामिमूढधीः । क्षमस्वममदौरेत्स्यनमोधास्त्रोहरेविभो । आज्ञापय्यात्मदांस्थिमेयेनतेवरणस्मरे । इति

स्तुत्वा लक्ष्मद्राद्वत्वात्वात्मापुरोधासि । गत्वा वाङ्मूलं पूजयिष्ये सत्यनारायणं विभुं सत्यनारायणो देवः पुनः प्रोवाच सादरं ।
 पुत्रपौत्रसमायुक्तो भुक्त्वा भोगाननुत्तमान् । मामर्चयेत्सदा भक्त्या मत्सन्निध्यं गमिष्यति । स्तोष्यते वक्तृतेन न स्तो-
 त्रेण भुवि मानवः । त्रुष्टो हतस्य दास्यामि कामं येनाखिलं यजेत । इत्युक्त्वा तदधे विष्णुः साधुश्च स्वाश्रमं ययौ । जगाम-
 नगरं न्यासे प्राहिणो हूतमाश्रमं । गृहमागत्य दूतोऽपि प्राह लीलावती प्रति । जामात्रा सहितः साधुः कृतकृत्यः समागतः ।
 सत्यनारायणं चार्चयिष्यताः साध्य स कन्यकाः तत्समाप्य मुदा सातकृतकौतुकं मंगलाः सखीगणैः परिवृतानौ कानीरा-
 जितुं ययौ पातुं पतिं मुखाभोजं च कोरीवदिनात्यये । अवज्ञानात्प्रसादस्य नौकां संप्रतिसंस्कृता निमग्नजलमध्यतः सजामा-
 ता पितृक्षणात् । मंगलमातरं साधुर्बललापमहारवं । हा हतोस्मीति केनेदृकृतं मे किं विद्वन् । कारागारे बहुविधदुःखं-
 तत्र संसर्गं तं सत्यं वक्ष्ये स्वयं तात हाहा किं विधिना कृतं । जामातस्तात ततैति कगतोऽसि महामते । पुत्रहीनो यथा-
 स्यते तः पुरे वा हि विह्वलितः । त्वया सुतेन ससुतः हतः किं जीवितं मे । अथ लीलावती तत्र गता मंगलं संपुता । जामा-
 तुर्मरणं श्रुत्वा पपातं भुवि मूर्च्छिता । सुतां मालिङ्ग्य लपद्वा हा हा स्मीति वादिनी । कलावती चारु कलाश्रुलोचना प्रबालह-
 स्तां पिकलासुकोशलाः । सर्गेनेत्रां श्रुं कंणां विभुं वती मुक्तं लताभिः । कया स्यामि कतिष्ठामि किं-
 कर्माभिर्येषु सुखं । शरणं किं करोम्यद्यं को मे दुःखं यपो हति । अर्धांगं पुरुषस्य स्त्रीवेदवादे इति श्रुतिः । तत्पराधिगतं रते-
 र्मना दधीर्गीजीवनं कथं कलावती बहुविधं विखलापातिदुःखिता । तथालीलावती तावत्साधुप्रत्यादिशततः शुश्रूषया-
 चमकांशे साधोस्तं वकलावती । अर्चया प्रसादं गृह्णीयात्पतिं प्राप्स्यति सत्वरं । इत्याकाशे वंच-
 कारंसां । नारायणं स्तुयं कथं यं स्तराणि स्तं क्षणात्स्वयं । उत स्यौ साधुसहिता साधुनाति समुत्थिता । जामातरं समा-
 गम्य मुमुक्षुं संगणो भूषा । मृतः पुनः संभारं तिष्ठति लोकाविति स्मिरे । तत्रैव साधुः साह्लादो भक्त्यं पंसे मया मुदा । पूजासं-

तरणीभ्योधननीतनताःपरिपूरय राजकिंकरतःश्रुत्वातथाचक्रविलंबितः प्रणीतोज्ञापयामासस्त्वदशधरणी
पतिः जामात्रासहितःसाधुगीतवादित्रमगलैः स्वदेशचलिताद्यापिनकृतहरिपूजनं सत्यनारायणोदेवःप्रत्यक्ष
फलद्रक्लो गच्छतस्त्रस्यमागेवैप्रत्यक्षोभूज्जनादनः सहरेस्तापसाभूवाचक्रसाधुविहवन इतिश्रीभिमदिति
हाससम्बन्धेयसत्यनारायणार्चनेसाधुवर्णिजापाख्यानेतृतीयोऽध्यायः ॥ ३ ॥ ७ ॥ ७ ॥ ७ ॥ ७ ॥ ७ ॥
॥ तापसउवाच ॥ धनं किं नौ पुते साधो मामना हृत्य यासि भोः प्रत्युत्तरं न दात्सोपिक्षि पन्नो का तु गच्छति
सेषित द्विविधं प्रोमुद्धिराघेनाव क्लिप्तं धनं नाका सुनास्तीति साधु श्रुत्वा पराभवत् किमिदं कस्य वा हेतोर्धा
नंकुत्रगतमम इत्यमृतस्तः साधुर्विललाप पुनः पुनः जामात्रा बोधितः साधुस्ताप संतजगा मह गले वसन
मायाय त्रण नाम सतापस को भवानिति पप्रच्छ देवो गंधर्व एव वा देवदेवो यवाको पि न जनित वा दिकं मं आज्ञाप
येम हा भाग माद्वडवन कारणं ॥ तापस उवाच ॥ आत्मा शत्रुस्तथा शत्रुरात्मा मित्रमित्रक त्यज
मेख्य महासाधो प्रावादवा विष्णुकुरु एवं निषेधितः साधुर्नो वाचा तपसं पुनः एवं सतापसः प्राह कृपया पूर्व कर्म तदं
चंद्र चंडाय दत्तं च सत्यनारायणे नृपः अनपत्येन सुचिरं पुत्रकामार्थिना खया प्राथितं तः सुसंपन्न मिदानीं प्राधि
तेना के सत्यनारायणे देवो विश्व व्यापी फल प्रदः तमना हृत्य दुर्बुद्ध कुतः शंभविता तव इति विज्ञापित स्तेनता
पस तददशह प्रणभ्यं भुविको येन परिक्रम्य पुनः पुनः तुष्टा वतं परं सत्यं सत्वालिवितमानसः ॥ साधुरुवाच ॥
सत्यरूपसत्यसधसत्यनारायणं परं यत्सत्यं मनसांसत्यसत्यसत्यं नमाम्यहं त्वन्माया मोहितात्मानो न
परयत्यात्मना हितं दुःखावधौ सदामग्ना दुःखंच सुखमानिनः मढो ह धनगवै एमदाधीकृतलोचनः न जानं त्वात्म
नेः क्षमक्य पश्यामि मूढधीः क्षमस्व मम दोरात्मन मोघान्नो हरि विभो आज्ञापया त्मदास्यं मे येन ते चरणं स्मरे इति

स्तुत्वा लक्ष्मद्रुदत्त्वा स्वात्मपुरोधसि । शृत्वा बाढूजगिष्ये सत्यनारायणं विभुं सत्यनारायणो देवः पुनः प्रोवाच सादरं
 पुत्रपौत्रसमायुक्तो भुक्त्वा भोगाननुत्तमान् । मामर्चयेत्सदा भक्त्या मत्सान्निध्यं गमिष्यति स्तोष्यते वक्तृतेनं स्तो-
 त्रेण भुवि मानवः ॥ तुष्टो हंतस्य दास्यामि कामं येनाखिलं यजेत । इत्युक्त्वा तद्घेविष्णुः साधुश्च स्वाश्रमं ययौ ॥ जगाम
 नगरं ॥ न्यासे प्राहिणोद्धूतमांशं ॥ गृहमागत्य दूतोपि प्राह लीलावती प्रति-जामात्रा सहितः साधुः कृतकृत्यः समागतः
 सत्यनारायणं चार्चयति स्थिताः सांध्यसकन्यकाः तत्समाप्य मुदा सातुकृतकौतुकं मंगला सखीगणैः परिवृतानो कान्तिरा-
 जितुं ययौ पातुं पतिं मुखाम्बोजचक्रे रीवादिनात्यये ॥ अचक्ष्णानां सादस्य नौकासंप्रति संभ्रुता निमग्ना जलमध्यं तु सजामा-
 ता पितक्षणात् ॥ मंशजामांतरं साधुर्बललापमहारवं-हा हतोस्मीति केतुदृकृतं मे किं विडंवनं कारागारं बहुविधदुःखं
 तत्र समागतं ॥ सत्यं देयं स्वयं तात हां किं विधिना कृतं ॥ जामातस्तान् तातैः तिक्कगतोऽसि महामते ॥ पुत्रहीनो यथा-
 रुयंतः पुरे वा हविर्द्वितः ॥ ॥ ॥ त्वया सुतेन स सुतः हतः किं जीवितेन मे ॥ अयलीलावती तत्र गता मंगलं संप्रुता ॥ जामा-
 तुर्मरणं श्रुत्वा पयंतं भुवि मुञ्छतां सुतां मां लिङ्गं न्यलपदां हातास्मीति विदिनी ॥ कलावती चारु कलाश्रुलोचना प्रवालह-
 स्तापि कलासुकोशलाः ॥ सरोजनेत्रां श्रुं कंणां विमुचतीं मुक्तं लताभिः ॥ कया स्यामि कति श्रानि किं
 कसोमि कं पं मुखं ॥ शरणं किं करोम्यर्थं केमिदुःखं यथेहति ॥ अर्धांगपुरुषस्य स्त्रीवेदवा इति श्रुतिः ॥ तत्पराधर्मं तस्मै
 स्मं दधीणी जीवनं कथं कलावती बह्वुविधं विललापातिदुःखिता ॥ तथा लीलावती तावत्साधुं प्रत्यादिशंततः शुश्रूषवा-
 चमांशे साधोस्तैव कलावती ॥ भक्त्या प्रसादं गृह्णीयात्पतिं प्राप्स्यति सत्वर ॥ इत्याकाशेन च श्रुत्वा विस्मयं प्रच-
 कार सां ॥ मरिचं यणस्य कृपयं स्तरं णि स्तं दक्षणात्स्वयं ॥ उत्तरथौ साधुसहिता साधुनाति समुत्थिता ॥ जामांतरं समा-
 न्यं मुमुक्षुं संगणो भूशः ॥ मृतः पुनः पुनः समायाति इति लोका विस्मिरे ॥ तत्रैव साधुः साह्लादो भर्त्तयः पिरमयं मुदा पूजासं-

भारमाह तुलोकानां ज्ञापयन्तः श्रानयामास विप्राग्दानसा मस्यान्मित्रबांधवान् । पूर्वस्थापितमुद्राभिः फलेनानां विधेः
 शुभैः मणिमुक्तांस्त्रिणपुष्पैः पद्मपंकजजातिभिः उत्सवं कारयामासुर्नानालंकारैरौघैः । विमानैवहुवर्णैश्च नानारूपामर
 प्रभैः । अर्चयन् भोज्यैश्च आभूषणैर्नगैर्वल्लेहलादिभिः । पुजयित्वा विधानेन परिक्रम्य रुपा निधिः । स्तुवनं गद्गदसां वाचा
 प्रणनां मयूतैः पुनः । संधिरुवाच । प्रणमामि संस्य संघं सत्यं नारायणं प्रभुं । ममापराधिनो मौढ्या विनाशय दयानिधि
 सुरासुरनरानां गुराचारैरुपलब्धैः । सर्वे त्वं गं संजातांश्चापराधान् क्षमस्व मे । इति स्तुत्वा जगन्नाथं द्रुहवत्पति
 तौ भुवि । प्रेमांश्रुपूजां विमलहृष्टं स्तुतुरुहः प्रभुः । ब्राह्मणान् भोजयेन्भक्त्या स्वजात्यां मात्यबांधवान् । प्रसादं सगुण
 भुक्तार्पणं पुत्रादिभिवृतः । इह लोके सुखं प्राप्य अतैर्वर्गतिमुरामां । विधिननेन यो भक्त्या सत्यं नारायणां चर्त्तः कृत्वा
 कामार्त्तबाधोति विधिना चित्तान्मदा । अपुत्रः पुत्रमाप्नोति निधनो धनमाप्नुयात् । विधवाः शृणुयाद्भक्त्या वैधव्यना
 ध्वजन्मनि । कुमारीं स्मरति चैव लभते नान्न संशयः । बृद्धो वातरुणो वा पिपूजयेत्सततं हरिम् । इह भुक्त्वोत्थिलान् भोगा
 न्ते मोक्षं वाप्नुयात् । इति हासमिमं भक्त्या शृणुयाद्वापि यतः सोऽपि विष्णोः प्रियतरः काममिद्धिमवाप्नुयात् । इति
 श्रीमदितिहासं समुच्चयं । स्तुतौ नैकं सवादे । सत्यं नारायणार्चने । साधुवैश्यवरप्रदानं चतुर्थोऽध्यायः ॥ ४॥
 अप्रसवे कामावाप्तये । हरिनामस्मरणमेव महाब्रतम् । तथा चोक्तम् । श्रीविष्णुना मरुहितावणि विदुषां नृशोभत
 त्यर्थः । तन्नाम संयुता चेदधि विधा विराजते सैव । हरेनामेव नामैव नामैव मम जीवनं । कलौ नां स्त्येव नां स्त्येव नां स्त्ये
 वर्गातिरन्यपेत्त्याभियुक्तोक्तिरुक्तं न स्यत्तत्तद्गवं वान्न संस्मरणं । कस्मिन्काले केनाधिकारिणां कथं स्मरन्तं यमित्यत उक्तं । हे
 माद्विष्णुण्यमो वरादिषु । चक्रिणं हलिनं च वशाङ्गिनं खड्गगिन्तथा । मोक्षार्थी प्रवसंश्चैव दिशुः प्रचिन्त्यादिपुष्प
 रेतुः । अच्युतं चापि न चैव सर्वसर्वेश्वरं विभुम् । संस्मरेत्पुरुषं भक्त्या । व्यवहारेऽप्युसर्वदा । कर्मवराहं मत्स्यं च । जलप्र

[illegible]

गंगाविशिष्यते कच्छाति कच्छाति तथैकत्वाय फलमाप्नोते सदा द्वा द्वयाण्येव तच्छेदो ज्ञान्द्वीजले संसारीणैव मग्नानां भूतानां शरीराणां यथा नान्वः शरीरं दः कांश्चिदुपायो दृश्यते काचित् विना गंगां गंधमधो शरण्यं सर्वदेहिनां गंगा पाते कस्य हि सर्वतत्त्वाथ साधिका इयं हि सर्वसत्त्वानां मिहामुत्र सुख प्रदा सर्वदेव्यी गंगा परं ब्रह्म स्वरूपिणी स्वानुभूतं प्रमाणादिभक्तिग्राह्या महेश्वरी भावानुरूपफलदा गंगा सर्वजगद्धिता सर्वज्ञानमयो देवो सर्वसंसारारिणी सर्वो प्रकारिणी नित्यं सर्वतः पुण्यदायिनी ज्ञानमध्ययनहोमो ध्यानं दानं तपो मुखः सर्वमतः स्थितं भक्त्या गंगायां नात्र संशयः अहो महं प्राभावो यं गंगायाः श्रूयते सदा सिद्धयः सिद्धलिङ्गानिरसलिङ्गानि सर्वशः स्वर्गलिङ्गानि दिव्यानि तथो दिव्योपधानि च महारत्नमयान्येव प्रदानानि बहुन्यपि दिव्यरत्नान्यनेकानि चित्तमणिगुणास्तथा गंगा जलो तस्तिष्ठति निगूढानि सहस्रशः अतएव सुसंख्या कलौ गौदेव कवला मिति महाभारते तिस्रः कोट्यर्धकोटी च तीर्थानां वापुः प्रवीत सर्वदा कालिकाले तु गंगायां नात्र संशयः पादो सर्वसारमयी या च त्वकीयानंदरूपिणी प्रीत्यै वल्लिंया घत्ते स्वभूमिं प्रेमेश्वरः यो सो सर्वगतो विष्णुश्च त्वरूपी जनार्दनः स एव ब्रह्मरूपेण गंगाभो नात्र संशयः ब्रह्मांडं कलौ तु सर्वतीर्थेणैव स्ववीथिं स्वभावतः गंगायां प्रतिमुञ्चति सा धुदेवी न कुत्रचित् गंगानारदं संवादे मंजुतिं मुनयः सर्वैस्त्वमेकं किन्नमं ज्ञासि अं वत्सव दर्शनं मुक्तिर्न जने ज्ञानं फलं गंगा स्नानात् परं स्नानं न भूतं न भविष्यति विशेषतः कलिपुगे पापं हन्ती चिंजान्द्वी कौम्यं गंगायां च गंगायां च पापं पिडानं समं मतं विशेषतः कलियुगे गंगा पण्डः प्रशस्यते भविष्य कलौ गौव गौव कलौ गौदेव कलौ का कलौ मुक्तिमाप्नोति गंगा सेवा विनारः अथ श्रीगंगा भगवत्या सां त्विं कैस्वरूपं स्कादि कैदारखंडे ऋषिभिः पृष्टो लोमहर्षिणः सूतो वसिष्ठः सूतवती संवादे नाहं अरुणस्युवाच अक्षरं यत्परं ब्रह्म यस्मिन् सर्वं भिदं तत् किं तदं द्वां यते लोको किं नाम ममत हृदं कथं प्राप्स्यति च मे युगे विप्रादयः परं तपो भोक्ति

विहीनानां कथं कलियुगे गतिः ॥ वासिष्ठ उवाच ॥ यो सो सनातनो देवः परात्मा जगदीश्वरः उवाच प्रकृतं संपन्नं सारत्सारतरंगिण्यां ईश्वर उवाच परात्मानिर्गुणः शांतो व्यक्ताव्यको निराश्रयः सर्वात्मा सर्वभूतेशः स त्यानंदो निरंजनः एक एव त्रिलोक आत्मा सत्त्वादिगुणवर्जितः इत्याद्युपक्रम्य तदेव परमं ब्रह्म जलात्मा भगवान् जनयत्रां गुणिमहादेवि श्रुतं परोचितदुर्गमे ब्रह्मांडकोटयो यस्मिन् ब्रह्म नंतं ब्रह्म कोटयः उन्मज्जति न मज्जति जलब्रह्मण्येन कशः ब्रह्मांडे प्रतिब्रह्मादि त्रयो देवाः सवासवाः इति तद्ब्रह्म विज्ञेयमनंतं सर्वतो मुखं तदेव सर्वरूपेण ब्रह्मांडे प्रवर्तते तदेतत्परमं ब्रह्म द्रवरूपं महेश्वरि गंगारूपं यत्पुण्यं तमं पृथिव्या मागतां शिवे गंगेति ततो देवि गंगानामर्भवह देव्युवाच यदैतद्ब्रह्म तदेव त्वया ब्रह्मांडवाह्यतः तद्वदस्व कथं देव प्राप्सु भूमौ निरामयं किमर्थं स्त्रीत्वं संप्राप्तिर्देवस्य परमात्मनः ईश्वर उवाच शृणु देवि प्रवक्ष्यामि यत्पृष्टं हि न वत्सुते उत्पत्तिं द्रवरूपस्य देवस्य परमात्मनः पुरा प्रथमैकसंगं जगत्वं बुभूये सति शय्यायां शेषं संज्ञायां सुषवाप भगवान् प्रभुः कल्पादौ पुनरेवासौ सिमदधुराखिलं जगत् तस्यैवं च ततो देवि रुग्णं लं नाभिं मध्यंतः जातं तस्मिन् महाभागे ब्रह्मा जातं भ्रतुं मुखलोका न्सृजं सृजत्युक्तस्तथा हं परमेश्वरं उन्मृज्या क्षीणि केनासौ भगवंत सनातनं ब्रह्मोवाच अहं सृष्टोस्मि भवता लोकां स्त्रक्ष्याम्यहं प्रभो स ब्रह्मत्वं मया लब्धं किं न्यद्वरयाति मे पापि न आरुपि सृष्टव्याः पुण्यात्मानस्तथैव च तेषां मुक्तिर्भवेद्यस्मात्तत्कुरुष्व महां प्राप्नो अस्माभिरपि यत्र त्वंध्वे योसि पुरुषं भविव्यति नं रालोके माया मोहन संवृताः वांतावतो नैव त्वस्यंति पुण्या पुण्यस्वभावंतः स्वल्पेनैवाप्युपायेन तेषां मुक्तिरुच्यते प्रभो श्री भगवानुवाच सम्यगुक्तं त्वया ब्रह्म कर्तव्यं वचनंतं च श्रेष्ठित्वाद्यास्तु दक्षस्य संभविष्यति कन्यका देवानां प्रियकार्मा र्थमादित्यागर्भ संभवः इंद्रानुजो भविष्या

मिवामनन्वमुपागतः तस्मिन्नेवतदाकालेवल्लिनामातुदानवः एद्रपदसमादातुकरिष्यतिमहामखं तस्मिन्ने
 वमहायज्ञेछल्लिष्याम्यहंवाल्लि - पुनरन्यन्नरूपणयाचयिष्येपदत्रय - पुदनैकनजगतीहरिष्येसर्वचरा - द्विती
 येनऊत्रेणायस्वर्महर्जनतापसान् - काल्वाचार्द्धेनवराजमध्यंतापुण्यतेवरं विष्ण्वघ्रिणाप्रचरता - कटा - होभेदितो
 वल्लिन् - अतन्तकोटिद्रह्मांडाईदृशास्त्वधिकस्तथा - तरंगभिर्गसिलोलावचरतिमहाजले - तदेवद्रवरुपोहानित्यो
 स्मिन्मुरनायके - तन्नवनखेजेतेनरधनसहसातुतत् - इवरूपातुत्रहाडधाराब्रह्मसमुद्रवा - आयास्यतिमहाभागे
 यस्मृता - मोक्षदेयिनीगंगामिष्यतिमेधाराततो गंगाभविष्यति - एकततद्विभिर्गोनस्वर्गमिष्यामिपद्मज - पुनःपाताल
 मार्गवैभूत्वाभोगवतीनदी - तदानीन्नात्रिपथगां स्मरणात् - पापनाशिनी - तदेवमेपररूपसर्वकामार्थसिद्धिदे - नरा
 दर्शनमात्रेणभविष्यतिविकल्मषाः धन्यास्त एवमनुजामदद्रवभक्तितपराः तेषामुक्तिर्महाभागसुलभात्मकरोस्थिताः
 नयोगानाशतेनापि नतपोभिर्नैकनचित् - संख्यामिताथाब्रह्मन्थोदतज्जलार्चनादिति - विष्णुपुराणे - ततः प्रव
 र्त्तेब्रह्मन्सर्वपापहरासरित् - गंगदेवांगनांसगमनलेपनपंजरा - समताद्ब्रह्मणः - पुण्यगंगापततिवेदिवि - सात
 त्रपतितादिक्षुचतुर्धोप्रत्यपद्यत् - सीतावालकनंदाचक्षुभुद्राचैकक्रमात् - महाभारते - महापुण्यांगमनात्पतती
 तामहेश्वरः - दधारशिरसादेवीतामेवादिविसेवते - ब्रह्मपुराणेपायंत्रिपथगकाथिता - षष्ठादौकृष्णपक्षेनुभूमौसु
 त्निहिताभवेत् - यावत्पुनरभावास्यादिनानिदंशानित्यशः शुक्लंप्रतिपदारस्यदिनानिदशसंख्यया पातालेसन्नि
 धानंहिपावनीसांकरोतिहि - शुक्लैकादशिकादीनिगंगास्वर्गतरंगिणी - पंचम्यतानिसादेवीसंगसान्निहिताभवते
 सान्निहितादिव्यरूपेणप्रत्यक्षाभवतीत्यर्थः देवानांपर्बतादीनानंदानामपिरूपद्वैविध्यंश्रुतिस्मृतिपुराणादिषुप्रसिद्ध
 मेवंतयाचोक्तं - हिमवतंप्रातिसप्तार्षिभिः - काठिन्यस्थवेरकायंभवतां सर्वमर्पितं इदंतुतेभक्तिनम्यमहदाराधनं वपुरि

ति गंडकीशिलादिष्वश्रुत्वा दितरुधुविष्णवादीनामि वंगंगजले गंगायाश्चिब्रह्मद्रव रूपं वेदितव्यम् । आगमशा-
स्त्रे देवतानां रूपत्रयमुक्तम् स्थूलं सूक्ष्मं परं चेतिकरचरणशिरोवदनाद्यंगं विशिष्टस्थूलं सूक्ष्मं त्रिादिरूपम् । परं
वासनाभयसंबगतं चेति तथा चोक्तं योगवासिष्ठे । सामान्यपरमं चेतिकरूपे विद्धि मे न घ- पाण्यादियुक्तं सामान्यं
यत्तु नृदाउपासते । परं रूपमनाद्यंतं यत्तु नृमैव मनगपि ब्रह्मात्मपरमाल्मनिस्थादिशब्दस्तदूर्ध्वयते । सामान्यं द्वि-
विधं प्रोक्तं स्थूलं सूक्ष्मं विभेदतः यत्तु गंगादीनां जलादिरूपं तत्स्थूलं स्थूलतरं वा ब्रह्मांडांतं वर्ति ब्रह्मांडो वा हि ब्रह्माद्रव
मेवेति तथा चान्यत्रापि ब्रह्मद्विविधं स कलं निष्कलं चेति द्वे ब्रह्मणो वेदितव्यं परं चारमेव चेति श्रुतेः तत्र परं निष्कलं अ-
रं स कलं तच्चापि द्विविधं जगन्निधामकं जगदाल्मकं चेति यतीनां मंत्रिणां यैव ज्ञानिनां योगिनामपि ध्यानपू-
जानि मितं हि तनूगृह्णाति मायया तथाच शिवशक्तिगणेशां कविष्णुरूपं तस्मै श्वरः उपासना नुसारेण भक्तानां
भोगमोक्षददति तथाच गंगाभवानी गायत्री काली लक्ष्मीः सरस्वती राजराजेश्वरी वालाश्यामलालालि-
ता तथा कूर्मपुराणे देवी वाक्यहिमवतं प्रति अशक्तो यदि मां ध्यातुमैश्वरं परमन्ययं तदा मे स कलं रूपं काल्याख्यं
नंत भेदिनि यदेव रूपं मे तात मनसो गोचरं तव तन्निष्ठस्तत्परो भूत्वा तद्वर्णनं परो भवः यत्तु मे निष्कलं रूपं चिन्मात्रं
केवलं शिवं ज्ञानैकेन तच्छब्दभ्यं क्लेशेन परमं पदमिति एवं गंगास्वरूपं भक्तानामुपासना नुसारेण स कलपातकापहं
भोगमोक्षप्रदं च प्राप्तिसिद्धं मत्स्यपुराणे क्षितौ तारयते मर्त्यान्नागांस्तारयते ह्यधः । दिवितारयते देवांस्तानां त्रिपथगा-
स्मृता तथा चैव मे तस्याः परब्रह्माद्रव रूपा यो देवनद्यायथा कथं काचिदुपास्या सर्वप्राणिजातस्य मोक्षप्राप्त्याऽकां-
डस्यैषु च्छेदः स्यादतो गंगाभक्तिगोपनं पुराणं तरेषूक्तं बहुदोषं महदुखं ज्ञात्वा मानुष्यं मंश्रुव मत्वा कालियुगं घोरं
गाम्भीर्यं गोपिता गंगाभक्तिगोपकं च वांसीपुराणं संहितासु पन्यस्तानि तथाच सज्जकुमारं संहितायां कलेदं

शसहस्रातिहरिस्त्यक्षयतिमिदिनीं । तदर्थजान्हवीतोपंतदधैदेवतागणः । इत्यादीनि अत्रायंसंदेहः । कलेदंशः
 सहस्रातिहरिस्त्यक्षयतिमिदिनीमित्यस्यार्थः । एकस्मिन्कलौवाकलिसामान्येवा चतुर्गुणसहस्रं त्रह्मणोदिनमु-
 च्यते । कृतेव्रताद्वापरकलीनामेकयुगं तत्सहस्रं त्रह्मणोदिनं । तदेककल्पउच्यते । तत्रयेकास्मिन्कलौहारिग-
 गादीनामिदिनीत्याशुउच्यते । सकलिः कृतमकश्चेतिज्ञातव्यं । यदिकलिसामान्येहरिगंगादीनामिदिनीत्याग-
 उच्यते । तदात्रह्मणोदिवसेकलिसहस्रंप्रसिद्धं । तत्रैकस्मिन्कलौहारिगंगादिगंगामनमेवंपन्नं । तदन्यतरेषुकृता-
 दिषुभगीरयेनैवपुनर्गंगानयनादिकं संपद्यते । किंच कलेरादिमदशवर्षसहस्रादिष्वेवहारिगंगादीनामे-
 दिनीत्यागादेषुदध्यते । तदा कृतेनुसर्वतीर्थाणित्रतायांषुष्करंपरं । द्वापरेतुकुक्षेत्रकलौगंगैवकेवलमित्या-
 त्सावैयर्थ्यमापद्यते । तस्मादत्र कलेदंशसहस्रातिहरिस्त्यक्षयतिमिदिनीमित्यस्य चतुर्गुणसहस्राति यः
 स्वतितितिमदशसहस्रवर्षेषुहरेर्मिदिनीत्यक्षयति । एवं तदर्थजान्हवीदेवीतदर्थदेवतागणइत्ययिज्ञेयम् ।
 समर्थयितुमत्रगंगानयनार्थभगीरथोपाख्यानम् । स्कंदपुराणेकेदारखंडे ईश्वरंप्रति ॥ भगीरथउवाच ॥
 महामहाभागकपिलाशिसमीरिताः । तेगच्छंतुयथास्वर्गतवदेवप्रसादतः । गंगारूपंपरमं ब्रह्मवर्तते । शिख-
 तन्मेदेहिपितृणां हिंसमुदारायमेप्रभो । कपिलाशिविनिर्दग्धागच्छेयुः परमांगतिं । अन्येकलियुगेघो-
 राः पुण्यविवर्जिताः । दृष्ट्वा लोकांदिगच्छंतिपुनरावृत्तिदुर्लभान् । पीत्वा मृतमयं वारिमुक्तिमेत्थरमाप्नुयुः ॥
 श्वरउवाच ॥ तदहमितवेदानीं सर्वपापभयापहं । सर्वपाहितकामायत्वयोक्तंपरमं वचः । स्फुरदिदं दुकलाभास्त्व
 टव्यां विराजिताः । धारात्रैलोक्यपापघ्नां गृहाणापित्तमुक्ये । यस्यादर्शनमात्रेण सर्वपापं परांगतिं । यादधारु-
 स्मो व्यापारं कलेशो विभुः । पुत्रांगिनं न जपापघातैर्नैव वारिणां ॥ शिवउवाच ॥ मयामुक्ता हि सा धारापतिता

श्रीमुखेगिरौ तस्याः प्रवाहवेगेन खडितावहोद्रयः त्रिवारैर्यतितामत्यै ब्रह्महत्याघनाशिनी भगीरथो-
 पिसंप्राप्य गंगां परमदुर्लभां मेनेकृतार्थमानं प्रणामपुनः पुनः अयराजानहवाहुर्नदनाद्रिसमीपतः वासु-
 किप्रमुखास्त्रागांस्तपस्तप्तुसमागतान् तमेवार्थचित्तमानान् शिवसन्त्यस्तनानसान् कीर्तयतो हि गंगेति गंगां-
 गेति चासकृद्वदता न चिन्त्या विष्टो गंगां स्तोतुं मनोदधे चित्तयामास बहूधा किं कर्तव्यमतः परं पातालैनाग-
 निलयेन यिष्यंति सारिद्धरां किं कर्तव्यं कुत्र गच्छेको मेदुःखं व्यपोहति नाम्नां सहस्रमारूपा तं गंगायास्तत्र पा-
 र्धति दिव्यरूपधरा देवी प्रत्यक्षं प्राह तं दृष्टपम् ॥ गंगोवाच ॥ तुष्ठास्मि स तं वत्स तपसा तव भूपते वरं-
 वरय भद्रं ते वराहोऽसि भगीरथ ॥ भगीरथ उवाच ॥ कृपां हि दासेस्मिन्मम चिदुःखसमाकुले न गंतव्य-
 त्वपादे विपाताला निलये शुभे विना मुक्तिं प्रेषयित्वा मां पितृदण्डकोपदग्धकान् त्वया समग्रभावेन स्थेयं भारतव-
 र्पके समग्रभावेन स्थेयं भारतखंडके समग्रभावेन पातालैर्गतव्यात्मभागसाहित्येनेत्यर्थः ॥ श्रीगंगोवाच
 ॥ भगीरथ महाराज एवैव भविष्यति यावच्चंद्रग्रहे शाद्यात्थास्यं त्यं वरमडले तावत्कीर्तिर्महाराज भविता ते-
 त्रिलोकके मद्रूपा कीर्तिस्तव स्थिरैरवभवतीत्यर्थः नामापितवचश्च त्वा सर्वपापैः प्रमुच्यते कलौर्द्वितीयपादे तु ग-
 भिष्यामि पुनस्तलं तदा पातालमार्गैर्बभूव भागवती नदी तत्रैव नागान् प्रति ॥ गंगोवाच ॥ भगीरथे-
 न स तं कैलासाद्वेवासुके निमंत्रितास्मि भूमौ हि पिच्छां मुक्तिं कारणात् सांप्रतंतदवश्यं हि कर्तव्यं भगवन्मया
 चरभेस्मिन् युगे भूपञ्चागमिष्यामि स्थलं इदानीं मुंचमांशीघ्रं स मुद्रे मे मतिर्गतिः चरमेऽस्मिन् आगामिनि-
 कलि युगे द्वितीयपादे भोगवती नदी भूत्वा सुमद्रमार्गेणागमिष्यामि नतु भूमिमार्गेण एतावता त्रैदं संपन्नं दि-
 वितारयेते देवास्त्रागांस्तारयते ह्यधः भूमितारयेत मत्स्यास्तेन त्रिपथगा स्मृता समुद्रमार्गेण भोगवती भूत्वा पाताले

स्थभागीरथीरूपा गंगागमनमिति तस्मान्नास्तिकादियुक्तयुपन्यस्तपौराणवाक्यैः सर्वथागंगा
 तथाच त्कादिकेदारखण्डेमायापुरीगंगाद्वारनाहात्म्ये ॥ 'धन्यानांपुरुषाणांहि गंगाद्वारस्य दु
 र्पाकं संक्रमेतीव पुण्यदं तत्रापि कुभराशे स्थवाक्पतो मरुर्वदित इत्युद्युपक्रम्योक्तं
 स्यास्यति प्रवरकलौ गंगाद्वारचक्रेदं रंकाशी गंगागमस्तथा' - 'गंगापिसंगता यत्र सागरे
 गापि स्थस्यते त्रैवसत्यमेतत्ताशेवेरितामिति जले विष्णुस्थले विष्णुर्विष्णुः पर्वतमस्तके
 णुः सर्वविष्णुमयं जगत् इति गंगास्थितिर्निर्णयः' - 'अथ कलेदं शसहस्रंतिहिरस्त्यक्षय
 थं कः कल्पांतं काल उच्यते कलेदं शसहस्रंतिहिरस्त्यक्षयति मेदिनी तदर्धं जान्हवीतोयत्
 न्ति प्रातिगंगावेतावतीर्थानिर्माति च स्वस्वेस्थाने नृणां पापतापदेवहरंति च यदेवाद्दृश्य गंगा
 रत्नं विचार्यैव तृतीयां निगन्निज्यंति घरातलात् ब्रह्मांडं कलौ तु सर्वतीर्थानि स्वस्ववीर्यं स्वभा
 र्मं भवंति सानुदेवी न कुत्रचित् अथ कल्पांतं कालो वर्ण्यते श्रीभागवते द्वादशस्कंधे चतुर्थगस
 मते सकल्पोचत्रमनवश्चतुर्दशविंशतिपते तदंते प्रलयस्तावद्वाह्मीरात्रिरुदाहता त्रयो लो
 कयापहि एष नैमिसिकः प्रोक्तः प्रलयो यत्र विभवसूक् शेते न तासनो विश्वमात्मसात्कृत्य चा
 रे ब्रह्मा च तयो रभेदविद्वक्षायात्र ब्रह्मणो न तासनत्वं ब्रह्मणो निद्रां निमिरीकृत्य प्रवर्तमानो
 तं कप्रलयः अंडकोशस्तु संघातो विघात उपसादिते' पर्जन्यः शतवर्षाणि भूमौ शजन्नवर्षति
 क्षमाणा अधार्दताः क्षयं यास्याति शनैः कालेनोपद्रुताः प्रजाः सामुद्रं देहिकं भौमं संसा-
 भेः पिवेत पौरैः सर्वे नैव विमुंचति ततः सवर्षको वान्हिः संक वर्षणमुखोऽधिपतः 'दहत्यानि लवे गो-

द्यः शून्याभिविवरानुद्य उपप्यद्यः समंताच्च शिखाभिर्विन्दिहसूर्ययोः दहमानं विभात्यंडदग्धगोमयापिडवतः ततः
 प्रचंडपलनोर्वपाणामधिकंशतं परं संवर्तकोवातिधूमं खंरजसावृतं ततो मेघकुलान्यंगचित्रवर्णान्यनेकशः शतं
 वर्षाणोर्बभूवतेनंदंतिरभ्रसः स्वर्नैः तत एकेदकविश्वं ब्रह्मांडविवरंतरम् ॥ तदेव गंगागमनम् ननु प्रतीतिः
 पद्मयुगमिति शिवसर्वमेव संपन्नम् ॥

अथ गंगा माहात्म्यांतरम्

मुक्ताभानुकपालशुक्तिपुजटावलीषु मल्लीनिभा वन्हौलाजनिभादशोर्मणिभाभोगोः करेभोगिनां नृत्यावः
 र्चविवर्तनोरितपयः संमूर्च्छनोछालिताः खेलतोहरिमूर्ध्नि प्रांनुसततंगंगाः पयोर्विदव १ नत्वाहरिहरोद्देशो
 रणवीरहरैर्भुङ्क्ते हरिगंगासुरेशानां कलौ मत्ताविविच्यते २ तथा च पुराणेषु अग्निहोत्रादिकर्माणि सापापानिक
 लौपुगे गंगास्तानं हरेर्नाम निरयाय मिदहयम् ३ हरेर्नाम वनामैव खलु पावनं कलौ नास्त्येव नास्त्येव नास्त्ये
 व गतिरन्यथा ४ भविष्योत्तरे ध्य नं कृतमोक्षहेतुस्त्रेतायांतच्चैव तपः द्वापरे तु हयवज्ञाः कलौ गौगैव केवला ५
 कृतनुसंवतीयाणि त्रेतायां पुष्करं वरं द्वापरे तु कुरुक्षेत्रे कलौ गंगा विशिष्यते भविष्ये कलौ गौगैव कलौ गौ
 व केवलः कः कलौ मुक्तिमापन्नो गंगासेवा विनानरः अथ श्रीभगवत्या गंगायास्ताविकं परब्रह्मस्वरूपमुच्यते स्कां
 देकदारं खंडे शो नकादिभिर्ऋषिभिः पृष्टः सौतिर्विसृष्टारुण्यती संवादेनाह ॥ अरुध्यतु वाच अक्षरं यत्परं ब्र
 ह्मयस्मिन् सर्वमिदं तत् कथं तद् ब्रह्म यत्ते लोके किं नाम तद् ब्रह्म कथं ज्ञास्यति चरमे युगे विप्रादयः परं तपोभक्तिभि

गङ्गाऽगमनं ननु भूमिस्थभागरीरधीरूपा गङ्गागमनमिति तस्मान्नास्ति कादियुत्तयुपन्यस्तपोराणवाक्यैः स्वर्थागङ्गा
 तिरौपाननसभाव्यं तथाच स्कान्देकेदारखंडे मायापुरीगङ्गाद्वारनाहात्म्ये ॥ १ ॥ धन्यानां पुरुषाणां हि गङ्गाद्वारस्य द
 शानं विशेषतस्तु मेपाकं संक्रमेतीव पुण्यदं तत्रापि कुंभराशिस्थं वाक्पतो मरुददिते ॥ इत्याद्युपक्रम्योक्तं
 क्षेत्राणां पंचकं पृच्छ्यां स्यास्यति प्रवरे कलो गङ्गाद्वारचक्रे दंकराशो गङ्गागमस्तथा ॥ २ ॥ गङ्गापिसंगता यत्र सागरे
 एमहामते ॥ गङ्गापि स्यास्यते नैव सत्यमेतत्ता शिवेति मतिः ॥ ३ ॥ जले विष्णुस्य लेविष्णुर्विष्णुः पर्वतमस्तु के
 ज्वालामालाकुले विष्णुः सर्वविष्णुमयं जगत् इति गङ्गास्थितिर्निर्णयः ॥ ४ ॥ अथ कले दंशसहस्राति हरिस्त्यक्षय
 ति मेदिनीमित्यप्यं समर्थकः कल्पान्तकाल उच्यते कले दंशसहस्राति हरिस्त्यक्षयति मेदिनी ॥ तदर्थं जान्हवीतोयंत
 दध्दैवतागणः यावन्ति प्रतंगगावेतावन्तीथानि संति च स्वस्वे स्थाने नृणां पापं तावदेव हरति च यदैवा दृश्यं गङ्गा
 स्यात्को वा तत्पापमाहरेत् विचार्यैव ततुतीथानि गमिष्याति धरातलात् ब्रह्मांडे कलौ तु सर्वतीथानि स्वस्ववर्षीय स्वभा
 भवतः ॥ गङ्गायां श्रुतिं मुर्वं तिसातु देवी न कुत्रचित् अथ कल्पांतकाले वपुर्वते श्रीभागवते द्वादशस्कंधे चतुर्थशत
 हस्तनुब्रह्मणो दिनमुच्यते सकल्पायत्र मनवश्चतुर्दशविंशति तदेतत्प्रलयस्तावद्ब्राह्मरी शत्रुदाहता त्रयोला
 काईमयत्र कल्प्येते प्रलयायाहि एतेनैमिसिकः प्रोक्तः प्रलयो यत्र विश्वसृक् शेते न तास नो विश्वमात्मसात्कृत्य चा
 त्मभूः अत्रात्मभूहं रित्रह्माच तयो रभेदविवक्षायात्र ब्रह्मणो न तासनत्वं ब्रह्मणो निद्रानिमित्तीकृत्य प्रयंतमानो
 लोकत्रयप्रलयो नैमित्तिकप्रलयः श्रुद्धको शस्तु संघातो विघात उपसादिते ॥ पर्वन्यः शतवर्षाणि भूमौ राजन्नवर्षति
 तदानीं त्रेह्यन्यान्यं भक्षमाणाः क्षुधादताः क्षयं यास्यंति शनैः कालेनोपद्रुताः प्रजाः सामुद्रं देहिकं भोमरं संसा
 र्यं कीरविः रश्मिभिः पिवते घोरैः सर्वे नैव विमुच्यन्ते ततः संवर्चको विन्दिः संकर्षणमुखोऽधिपतः ॥ दहत्यनिलवेगो

हीनानां कथं कालियुगे गतिः वसिष्ठ उवाच ॥ यो सौ सनातनो देवः परात्मा जगदीश्वरः ॥
 त्सारतरं प्रभुः ईश्वर उवाच ॥ परात्मा निर्गुणः शान्तोऽव्यक्तोऽव्यक्तः शान्तिराश्रयः ॥
 निरंजनः एक एव त्रिलोकात्मा सत्त्वादिगुणवर्जितः ॥ इत्याद्युपक्रम्य तदेव परमं ब्रह्म जलात्मा भगवान् जः यदा
 बुनिमहादेवि अपरोचितदुर्गे ॥ ब्रह्मांडोऽटयोऽस्मिन्नन्तः ब्रह्मकोटयः ॥ उन्मज्जंति निमज्जंति जलब्रह्मण्यनेकशः
 ब्रह्मांडं प्रति ब्रह्मादित्रयो देवाः सवासवाः ॥ इति तद्ब्रह्म विज्ञेयमनंतं सर्वतोमुखं ॥ तदेव सर्वरूपेण ब्रह्माडिषु प्रवर्तते
 तदेव परं ब्रह्मद्रवरूपं महेश्वरं ॥ गंगारूपया पुण्यतमं पृथिवीमागतं शिवे ॥ गंगेतिततो देवि गंगानामवभूव ह
 ॥ देव्युवाच ॥ यदेतद्ब्रह्म तदेव त्वया ब्रह्मांडवाह्यतः ॥ तद्ब्रह्म स्वकथेद व्रासं भूमिनिशमयं ॥ किमर्थं ब्रह्म-
 त्वसंप्राप्तिं देवस्य परमात्मनः ॥ ईश्वर उवाच ॥ शृणु देवि प्रवक्ष्यामि यत्पृच्छं हि मवत्सुते ॥ उत्पत्तिं द्वैवरूप-
 स्पदेव रूपपरमात्मनः ॥ पुरा प्रथमं केसरीं जगत्वंदुमेयसति ॥ शय्यायां शेषसंज्ञायां मुष्वापभगवान् प्रभुः ॥ कल्पा-
 दीपुनरे वासोऽसि मृशुराखिलजगत् ॥ तस्यार्चितयतो देविकमलं नाभिं मध्यतः ॥ जातं तस्मिन् महाभोगं ब्रह्माजातं श्रु-
 मुखः ॥ लोकान्सृजं सृजेत्युक्तस्तमाह परमेश्वरं ॥ उन्मृज्या क्षीणि केनासौ भगवंतं सनातनं ॥ ब्रह्मोवाच ॥
 अहं सृष्टोऽस्मि भवता लोकं स्रक्ष्याम्यहं प्रभो ॥ सर्वज्ञत्वं मया लब्धं किमन्यद्दरया मिते ॥ पापिनश्चापि स्रष्टव्यः पुण्या-
 त्मानस्तथैव च ॥ तेषां मुक्तिर्भवेद्यस्मात्तत्कुरुष्व महाप्रभो ॥ अस्माभिरपि यत्र त्वं ध्येयोऽसि पुरुषर्षभ ॥ भविष्यति नरा-
 लोकनायामोहेन संसृताः ॥ त्वां तत्त्वतो न वेत्स्यंति पुण्यापुण्यस्वभावतः ॥ स्वल्पेन वाप्युपायेन तेषां मुक्तिवदप्रभो श्री-
 भगवानुवाच ॥ सम्पुङ्गुं कत्वया ब्रह्मन् कर्तव्यं वचनं तव ॥ श्रद्धां दत्त्वा स्तुदंस्तस्य संभविष्यति कन्यकाः ॥ देवार्तां प्रि-
 यकामार्यमादित्यागर्भसंभवः ॥ इंद्रानुजोऽभविष्यामि वामतत्त्वमुपागतः ॥ तस्मिन्नेव तदा काले बलिर्नामा तु दानवः ॥

एतद् पदसमादिस्तुः करिष्यति महामखतस्मिन्नेव महायज्ञोच्छलयिष्याम्यहं बालेः पदत्रये याचयिष्ये पुण्यरूपान्तरेण वै
 पदेनैकेन जगतां हरिष्ये भूर्भुवास्मिन् द्वितीयेन पदेनैव स्वर्गमर्द्धजनतापसान् कांत्वा चार्धेन वैराजमर्धेना पुण्यं तैवरं
 विष्णुं विष्णोः प्रचरता कटाहो भेदितो बलात् - अनेककोटिब्रह्माण्डा इह शास्त्राधिक्यास्ततः तरंगभंगि संलोलानि चरं
 तिमं हं जले तदेव द्रव रूपे हं चित्सोऽस्मि सुसुखायक - तेन मेन खजातेन द्रुपेण सहसा तु तत् - - द्रवरूपं तु ब्रह्माण्डं य
 रं ब्रह्मसमुद्रं वा - आत्मास्यति महाभाग यास्मृता मोक्षदाग्रिनी - गांगमिष्यति विधारात तो गंगा भविष्यति - - एकेन
 तद्विभागेनैव गंगमिष्यामि पद्मज पुनः पातालमार्गे वै भूत्वा भोगवती नदी - तदानीं आत्रिपथगारमरणात्पापपञ्चाशती
 तदेव मपरं रूपं सर्वकार्मां यो सिद्धिदं नरादर्शनमात्रेण भविष्यति विकल्मषाः धन्यास्त एवमनुजामद्वद्वो भक्तिस्तु परः
 तेषामुक्तिमहं भागं सुलभं लोके स्थिताः - न योगानां शतेनापिन तपोभिर्न च जपया संतुष्यामि तथा देवियया हंत जला
 धेनात् - एतेन गंगायाः परब्रह्मद्रवस्वरूपत्वमुक्तः तथा च भारते - यो सो विध्वं भरो देवाश्चित्स्वरूपं जनार्दनः ५५ स
 एव द्रवरूपेण गंगां भो नात्र तं शयः - अयं गंगागमः प्रस्तूयते विष्णुपुराणे ततः प्रववृते ब्रह्मन् सर्वपापहरा सरित्
 गंगा देवर्गनां संगमनुले प्रनारैजरा - समं तादृश्याभ्युपार्थ्यां गंगपतति वैदिवि - सान्त्रपतिता दिक्षु चतुर्धा प्रत्युपधातं
 सीता चालं कनंदा च यतु भेद्रे तैवैकमात्रं - महाभारते - महापुण्यं च गंगनात्यंतं तीर्तं माहेश्वरः - दयारिशिरसा देवी
 तामेव दिवि सेवते - - एवं विधाया परब्रह्मद्रव परमार्थतत्त्वरूपायाः श्रीगंगा भगवत्या यथारूपतत्त्वविज्ञानात्स्मर
 ण दर्शनपानां वर्गाहननां मंत्रोच्चारणार्चनादिरूपोपस्थासकजंतुना सद्यो वैकुण्ठशिखलोकादि मोक्षप्राप्त्या कण्ड
 एव सृष्ट्युच्छेदं भयात् - गंगाभक्तिगोपनपुराणांतरवचनैरुक्तं तथा च बहुदोषमहादुःखं ज्ञात्वा मानुष्यमश्रुवं मत्वा
 कलियुगं घोरं गंगाभक्तिस्तु गोपिता - अतो गंगाभक्तिगोपकानि वचनानि - ब्रह्मैव वेत्तादिपुराणेषु अन्यस्तानि - कले

तितदा विप्रनिबोसहिर्माचले । काश्यासहकरिण्यामिसर्वतीर्थसमन्वितः । अनादिसिद्धतत्स्थानं वन्दते सर्वदे-
वहि । यत्र भगविरधिगंगाप्युत्तराश्रितवाहिनी । असीचवरणयत्र सन्निभा ते सदैव हि । काश्यां हि यानि तीर्था-
पि तानि सर्वाणि तत्र हि । वन्दते सर्वदानुनभुक्तिमुक्ति करणिव । अन्ये पुतीर्थे राजेषु काश्यामपि द्विजोत्तमाः । अत्र-
शंभो भगवतो विप्रानि वसामि सदानघाः । केदारमण्डले विप्राः साकल्येन स्थितिं यम । येन केनाप्युपायेन ह्यतिमि-
च्छतत्र वै । अमंगलं जीवितं तु मरणं यत्र मंगलं । इतः प्रभृतिभो विप्रास्तत्रैव निवसाम्यहं । यावति काश्या-
तीर्थाणि तानि तत्रैव संति हि । बहुना किमिहो केन समुक्तेः कारणं परं । तत्र ज्ञानं विना न्यत्र मुक्तिर्नैवास्ति दुर्लभा । अ-
त्र सांप्राप्य ते देहत्यागं नैव महाव्रताः । तस्मादस्मात्पुण्यतमं स्थानं नास्ति महीतले केदारमण्डले सारात्सारे नैवैवमप्युरी-
इयमेव कलौ म्लेच्छजनसकुलकेध्रुवं । काशीतिरुष्यातिरुष्यात्येव नान्यथा मम भाषितं । कलावता हि ताकाशीपवनप्रव-
लो घृताः । भविष्यति तदा ह्यस्यां काशां संज्ञा विमुक्तिदा । इदं तत्परमं योगं स्थानमस्ति सुनिर्मलं । पापिष्ठास्तत्र
जानन्ति मर्ममाया विमोहिताः । धर्मज्ञाश्च सदा चाराः सुशीलाः सत्यवादिनः । एतदेव परं स्थानं ज्ञानं तान्ति शास्त्रानि श्रव्या-
न् । लोकांशेष्वेव कोटीर्गंगानगरं धनुः । कलिर्लक्षः शरीरे विष्णुः शिवो घन्वी पुनातुवः । अथ पुनर्गंगायाम्
हि मां प्रस्तूयते । पुराणां तैरपु । तस्यास्त्रिपथगत्वं प्रतिमासमप्युक्तं । दिवितारयेत देवान्नागांस्तारयते ह्यधः । भू-
भौता रच्येते मर्त्यास्ते न त्रिपथगस्मृता पृथ्वा दौः कृष्णपथे तूभोसां त्रिहिता भवेत् । यावत्पुनरमावास्यादि नानि दर्शानि
त्यशः । शुक्लप्रतिपदारभ्य दिनादि न दश संस्रयथा । पातालपि त्रिपथगसां त्रिधानं करोति हि । शुक्लैकादशिकादीनि
भर्गास्वर्गतरंगिणी । पंचम्यं तानि सा देवी स्वर्गसां त्रिहिता भवेत् । सामान्यसत्तया त्रिपथगैर्विशेषसत्तया सन्निधा-
नं करोतीत्यर्थः । अर्धगंगया भूमावागमस्यातये । संक्षेपतो भगीरथोपाख्यानमप्युच्यते । केदारखंडः । गंगावर्ग-

तस्यैतत्पुसातोपिताशिवप्रति भगीरथश्च । पितरोमहोदकपिलाग्निसमीलिताः । तेगच्छंतुपथास्वर्गतव
देवप्रसादतः गंगारूपं परमं ब्रह्मवर्तते शिखरेतव तन्मदेहि पितृणां हि समुदाराय वै प्रभो अपिलाग्निविनिर्दग्धा
गच्छेयुः परमां गतिं । अन्ये कलियुगे घोरा नराः पुण्यविवांजिताः दृष्टालोकां हि गच्छंतु पुनरष्टगिदुर्लभान् । सर्वेषां हितकामाय
पितृत्वमृतमयं वरिमुक्ते मे भयं न भूयुः । इश्वर उवाच । तद्वदामि ते वेदानां सर्वपापभयापहं । धारत्रिलोक्यपापघ्नो गृहाणा पितृभक्तये यस्याद
त्ययोक्तं परमं वचः । स्फुराददुक्कलाभास्वज्जटाटव्यां विराजितां धारत्रिलोक्यपापघ्नो गृहाणा पितृभक्तये यस्याद
शनमोत्रेण सर्वेषां दिशुर्भागाः । तियां दधारपुरा ब्रह्माव्यापारकलशे विभुः । पुत्री गमनजं पापं धीं तैर्नैव वारिणा देवा
प्रतिशिव उवाच । मयामुक्तां हे साधारपतिता श्रीमुखे गिरौ यस्याः प्रवाहवेगेन खंडिता वहो द्रयः । त्रिधा
वै पतिता गत्ये ब्रह्महृत्यो घनाशनी । भगीरथोऽपि संप्राप्य गंगं त्रैलोक्यपावनीं । मने कृतार्थमात्मानं प्रणामा पुनः पुनः
अथ राजा गृहान् नंदना त्रिसनीपतः । वासुकिप्रमुखा न्नागांस्तपस्तप्तुं सनागतान् । तन्नेवार्थं वित्यमानान् शिवसूनुं
स्तमानसान् । कतिं यतो हि गंगेति गंगेति चासकृत् दृष्ट्वा तां चितयामास गंगंस्तोतुं मनोदधे सहस्रनामभिर्गंगान्
त्वांच वपुनः पुनः । धितयामास बहुधा किं कर्तव्यमतः परं पातालनागनिलयेन चिप्यंति सारिद्राम् । किं कर्तव्यं कृगंतव्यं
को मनुः खलु व्यपोहति । नाम्नां सहस्रमाख्यातं गंगायास्तत्र पातंति दिव्यरूपधरा देवप्रित्यक्षप्राह तं नृपं गंगोवाच ॥
तुष्टास्मि स तं वत्सतपसा तव भ्रूपते । वरं वरय भद्रं ते वाराहोऽसि भगीरथ राजोवाच । कृपां विधिं हि दासेस्मिन्मयि द्रु
समाकुलेन गंतव्यं त्वया देवि पातालनिलये शुभे । विना मुक्तिं प्रैषयित्वा मत्पितृदृक्कोपदग्धकान् । त्वया समप्रभावेन स्थ
ये भारुत खड्गे गंगोवाच ॥ भगीरथमहाभाग एवमेव भविष्यति । यावच्च द्रव्ये हे शायाः । स्थास्यं त्य वरमंडले
तावत्कीर्तिर्महाभाग भविता ते त्रिलोकके । नामापि तव च भ्रुत्वा सर्वपापैः प्रमुच्यते कलेर्हृती यपदेतुं गमिष्यामि पु

नस्तलं तदापातालमगवे भूत्वा भोगवतोनदी नागान्प्रत्युवाच भगीरथेन स्वर्लोकादानीतास्मीहवासुके
सा प्रतदवश्यं हि कर्तव्यं भगवन्मया चरमेस्मिन् युगे भय आगमिष्यामि ते स्थलं इदानीं मुचमांशीघ्रं समुद्रे मे ग
तिमेता इत्यत्र कलेर्हि तीयापादे समुद्रमगुणपाताल गमन स्वयमेवोक्तं तच्च तदर्थं जानहवी देवातिकलेः पंच
सहस्र वर्षात्कालेनोपपन्नं कदास्याः प्रादुर्भावकाल इति पृष्टे साप्यनेकधा भगवतोरामकृष्णादिरवतारान्तरा
दुर्भावचत्तयः तथाहि श्रीगंगायाः प्रादुर्भावकालः कापिलज्ञया भगीरथतपोनिमित्तको न स्वर्ध्वे प्रसिद्धः
सच भगीरथ इक्ष्वाकुवंशजः वैवस्वतमन्वन्तरे वभूव ततोपि पूर्ववस्वतमन्वन्तरे वलेयज्ञा लिंगस्य भगवतो वामपादगु
ष्ठनखाग्रभिन्नब्रह्माडकटाहविवरद्वारा ब्रह्मद्रवधारिदिवो मध्यं यततरेति भगीरथापतनापूर्वमेव वैवस्वतमन्वन्तरे अ
यते नच दिवो मूर्धन्यवतारितेन विव्रगाज्ञायते सा भगीरथतपनात्पूर्वमुविनावततरेति वाच्यतस्याश्च प
चमस्त्वस्य गद्यवाक्यनभुविश्रागे मनप्रसिद्धिः तथा सीताचालकनंदेः स्यारभ्य भुवयती भारतवर्धः दक्षिणस्यां
दिशि जलधिं प्रविशति इत्यस्य नग्येन न केवलं वैवस्वतमन्वन्तरे एव गंगाया भुवि आगमनं ज्ञायते एवं च सति प्रल
येपि श्रीगंगायाः स्थितिः स्मृतीयस्केधे श्रूयते स्वधुन्याद्रेः स्वजटाकल्पैरुपस्पृशतश्चरणोपधातमिति
श्लोके न च तस्य दैनं दिनं प्रलयत्वात् स्वायं भुवमन्वन्तरे श्रीगंगाया भुवि प्रादुर्भावो न वा सीदिति वाच्यं चतुर्थ
स्केधे स्वायं भुवमन्वन्तरेऽपि तस्याः प्रादुर्भावो लिखितः तथाहि नवम्या भवतामिन्द्राय जज्ञो भगवन्ननु यज्ञि
यांसथ यज्ञेन यस्य पास्तनवः सुराः लोकैर्नानेन पृथुकाले स्वायं भुवमन्वन्तरे निश्चयते तदा यज्ञस्यैव द्रवत्वात् श्री
गंगाया विद्यमानत्वं तदतत्रैव पृथुचरिते गंगाय मुनयोर्नद्यो रंतरक्षेत्रमावसत् आरब्धानेन ववुभुजे भोगान् पुण्य
जिहासया अन्यच्च तत्रैव दक्षयज्ञातिऽवभृथस्नानं प्रयागे विश्वसग्भिः कृतमित्यपि चतुर्थस्केधे श्रूयते तथा च

आहुत्यावभृत्क्षानंगंगायमुत्पान्विताः । विरजेनात्मानासंस्वस्वधामययुस्तवः । एतदपि स्वायंभुवमन्वतर एवा
 सीदिति गन्मते । एवं च सति । यदि स्वायंभुवमन्वतर श्रंगंगाया भुवि प्रादुर्भावः । आसीत् हि वेत्यज्ञे । उद्भवः कि
 मिति निरूपितस्ततोऽपि पश्चाद्गौरथद्वारा श्रंगंगायाः प्रादुर्भावा निरूप्यत इति कथं संगच्छते । इति सुदेहसिद्धांतो
 त्रनिरूप्यते ॥ श्रंगंगायाः प्रादुर्भावस्तवत् । भगवतः प्रादुर्भाववत्सदासत्त्वेऽपि समुदायशेषकारणांतरेण पुनः पुनर्वा
 प्यते । यथा च गोलवर्णने । उपास्योपासकभावनेन वसुखंडे पुनराहाद्या । अवतारावाणिताः । तेषामेवावतारास्तत्र तत्र का
 लश्रप्यते । यथा च भरतखंडे ॥ उपास्यो नारायण उपासकानारदः । तथा अन्येष्वपि खंडेषु अवतारांतरास्तत्रोपास्यो
 पासकभेदाः सन्ति । एवं च सति स्वयंभुवमन्वतरे दक्षसुतायां धर्मात्तरनारायणो भगवतो मत्तिभेदेनावतीर्णोति चरवाय
 भुवमन्वतरे भरतखंडे पूज्यत्वेन स्थितौ । एवमन्येषामप्यवताराणां देवभावविलंबकुठुपुमान्तिभेदेन स्थिता । यावत्कल्पा
 धिकारं श्रूयते । तथा च पाद्मे । वैकुण्ठभुवने नित्यनिवसति महोज्ज्वला । अवताराः सदा तत्र मस्य कूर्मादयो विलादना
 पादानुरहितानैव प्रकृतिजाः क्वचित् । न च पाद्मवचनैव कुठपदश्रवणात् । भोमो विलश्रवैकुठोन भवतीति वाच्यं यत्र यत्र
 गबान्साक्षादिप्रतिपत्तिरत्र वैकुण्ठोस्तीत्यभिप्रायात् । वैकुण्ठपदस्योपलक्षणात् । यन्निर्कतं तु निर्गुण इत्येकादशस्क
 धे भगवद्वाक्याच्च । एवं च सति । श्रंगंगायानकेवलं त्रिविक्रमपदोद्भवत्वमंगीकारेण । तस्याः सगुणब्रह्मद्रवत्वात् । त
 द्भरणोद्भवत्वं च । केन विद्धे तु नाश्रीनसिंहादिवदविर्भावोऽन्तव्यः । यथा भगवत्तु आविर्भावोऽनिर्भूतः । तथा गंगाया
 श्रद्धया विर्भावोऽनिर्भूतस्त्विदं । तथा च गंगायाः परित्राणाय साधूनां विनाशाय च दुष्कृतां । धर्मसंस्थापनार्थाय
 संभवाभियुगले । इविवत्त गंगायाः परिज्ञातेऽप्यं । तथा हि यत् । कल्पाभरत एव ब्रह्मांडरचनासहभूतो भूगोलखगो
 लयोः प्रादुर्भावस्तत्सहभूतो भुवि सप्तसंभूतानां । गंगायमुनादि नदीनां सुमेवादि प्रवृत्तानां च रचनाज्ञेया । अतश्च स्वा

यं भुवादि चतुर्दशमन्वन्तरे पुंगुशालोके स्थास्यत्येव केन शिन्निमित्तेन तिरोभागे जाते नैव स्वतन्मन्वन्तरे त्रिचक्रमुच्यते
रणवद्भूता ततोपिकेन चिद्वेत्तुन तिरोभूता सगरालजानुदधी पूर्ववत् स्वतन्मन्वन्तरे भगीरथद्वारा प्रादुर्भूता तथा च
त्रसप्रभाणिका उपपत्तिरुपन्यस्ता जन्तुना योगबलेन कोधात्पीता पुनरपि वैशाखशुक्लसप्तम्यां तत्कर्णरंध्रा व्या
दुर्भूता तपा अगस्त्येन पीतः क्षारसमुद्र इति रोहितः तत्पुनरपि प्रसवेना विरासीत् इति तत्र पुराणांतरे पु
अप्यते अतः श्रीगंगायां अत्रियथा तथा प्रादुर्भवे संदेह सुधीर्भने कार्यः इत्यलम् अथैतज्जातीयकः संदेह
स्तु सप्तसमुद्राणां मुत्पात्तव्यमिति सप्तसमुद्रान्विना सप्तद्वीपविभागो न स्यात् अतश्च सप्तसमुद्राः कदाउत्पन्ना
इति विचार्यते सप्तसमुद्राणां मुत्पात्तव्यमिति तत्र त्रयव्रतयचरणत्वात् तदेव पंचमस्कंधे प्रसिद्धा ततः पूर्वसप्तसमुद्रानां स
त्रितिनः ततोपि पूर्वतो आ सन्नमेव तृतीयस्कंधे कदंभं प्रति प्रगवद्वाक्यं प्रजापतिस्तुतः सच्चाट्मनुर्विरूपातमं
गकः ब्रह्मावृत्ते यो धिवसन् शास्ति सप्तार्णवामहीं अतः प्रियव्रत रथत्वात् सप्तसमुद्राणां मुत्पात्तिर्भूया स्यात् ते
द्विपुर्मेनोरन्ये पिशास्ति सप्तार्णवामहीमित्युक्ते रित्येवं संदेहे जायमाने अत्रोच्यते कल्पारंभे सप्तद्वीपाः
ससागरा एव एव प्रजापती सि सृक्षया उत्पन्ने ति गंगोद्भवप्रकरणे स्थितं अत्रापि सप्तमाणिकोपपत्तिस्तानुदुच्यते
यप्यपि सप्तद्वीपा सप्तसागरामेदिनी कल्पारंभकालमारभ्य प्रलयपर्यंतं स्थास्यत्येव तथापि मध्ये अगस्त्यादि
भिर्योगसिद्ध्यादि हितुभिरन्येनो दृष्टप्रायैः कैश्चिद्धेतुभिस्तेषां समुद्राणां मध्ये एकस्य वातिरोधाने जाते केना चिद्वेत्तु
ना श्रीगंगावत् अगस्त्यादिभिः प्रियव्रतादिभ्यो बातेषामुत्पत्तिरित्यादेव अगस्त्याख्यानं ब्रह्माभारतादौ तत्र तत्रा
स्येव तत्र अगस्त्येन जंबूद्वीपमर्षादा विधाभकः क्षारसमुद्र एकपीतस्तत्त्वात् अस्मिन् तात्वात् इव विलोकितः पुन
अक्षरसमुद्रो निःसारितः नाहितादृशानां योगिनां समुद्रपानं तत्त्वात् पुराणयोगबलेन दुर्घटं अतश्चान्येषामपि पण्णा

समुद्राणामाविर्भावतिरोभावप्रमाणालाभशंकायामुपपन्नानायां तत्राप्युत्तरमाह तथाहि स्वार्थभुवमनुरा
 ज्यकालेसप्तसमुद्राणांतृतीयस्कधेस्थितिश्रवणात् प्रियव्रतराज्यकालेतेषामुपपत्तिस्तिस्रोभावान्यथानुपपत्त्यान
 स्यात् अतोमनुराज्यनंतरं केनचिद्भूतनातेपांतिरोधानेजतियेतिरोभूतास्तएवप्रियव्रतरथखातात्पुनरुद्भूताइति
 रीत्या तृतीयपंचमस्कंधयोः सप्ताणोत्पत्तौविरोधपरिहारः कृतः नचरात्रिविलोपमात्रं प्रियव्रतचरितं
 स्वर्करोच्यमिति तत्र अर्कवत्परिश्रमणेप्रियव्रतरथचरणस्यापिध्रुवपूर्वपाशानिमध्येनसूर्यरथस्याक्षसुनेरुपवर्तस्यमू
 र्ध्वनिर्गमनसोत्तरपर्वतस्योपरिउत्तरभागेस्वीकृतोप्रियव्रतरथचक्रन्याप्यर्कवत्परिश्रमणेस्वीकृतसप्तज
 लंधीनां भूनिःस्थैरथचक्रंविनाउत्पत्तेरसंभवात् अतः कर्दमविमानवत् योगमयः प्रियव्रतस्यरथतच्चक्रं च भगव
 दयस्मनोविलेनचसत्समुद्राणांमाविर्भाववैवद्योगोनिर्भेदोविज्ञेयः पूर्वस्मात् क्षारसमुद्रकरणाद्रथचरणात् उत्तर
 सप्तसमुद्रकरणादृशानांसमुद्राणांकरणादृशरथस्तच्चक्रचसमुद्भूतं अन्यथाक्षक्रस्यैकप्रकारेस्वकारेपुर्व
 स्मादुत्तरैरर्धैर्द्वैर्पसमुद्राणां द्विगुणमानेनोत्पत्तिर्नसंभवतीतिभावः नचविद्वन्मालीमाहेश्वराचरक्षसारुद्रदत्तेनसौ
 र्येणविमानेनसूर्यस्येष्टतोश्रमणेनरात्रिविलोपितकर्मवत् प्रियव्रतस्यापितावन्मात्रएवकर्मनसंभवति ५ पृष्ठतो
 श्रमणाभावात् भूमिष्टेनचक्रेणसूर्यगतितः प्रियव्रतगतरथगतैर्नपस्यात् ब्रह्मांडप्रकाशकत्वंनस्यादितिवाच्यं
 सूर्यवद्वतेरभावोपिचंद्रवत्प्रकाशकत्वायोगप्रभावाच्च ब्रह्मांडप्रकाशकत्वेसंदेहोनाकार्यः योगिनस्तावत्
 दंडोदिनापिमूर्त्यंशेपादेकर्मकर्तुंशक्ताः एवहि आस्यापिकामहामारतेश्रूयते तथाहि विश्वामि

वस्तावच्चशिष्टेऽशात्वासिष्टादात्मनस्तपत्कृष्टप्रद्वन्द्वह्मणोक्तंजगाम 'गत्वाचष्टवान्' 'ममतपेधिकं वसि
ष्टस्येवेति तच्छ्रुत्वा ब्रह्मातमाह विश्वमित्रं वतावत्सूर्य्यशेषदिग्गजानं वानय । तच्छ्रुत्वा विश्वमित्रो ग
त्वा गमनार्थं सूर्य्यमाह ततः सूर्य्यं आह मयि गते दिनरात्र्यदिव्यवहारेन भविष्यतीति शेषं प्रति विश्वमित्रो
गमनायाह ततः शेषोऽप्याह मयि गते घराकोधारयिष्यति तथैव तं दिग्गजान् अप्युचुः - अस्मा सुगते पुधरा
निरालंबा पातालं यास्यतीति ततो विश्वमित्रस्तेषामुदंतं ब्रह्माणं प्रत्याह 'ततो ब्रह्मा स्मयन् विश्वमित्रमुवाच
वशिष्टमब्रानय तप्येयुः केव शिष्टसमागते वशिष्टमपि ब्रह्मादिग्गजादीनामानयनायादिष्टवान् तथैव वसिष्ठो
पि गत्वा तानुवाच तमपि ते तथैवोचुः वसिष्ठोऽपि तानाह मम कौपीनं सूर्य्यकर्म करिष्यति शेषकर्म ब्रह्मदंडो दिग्ग
जानां कर्मकमंडलुश्चेति तथा कृत्वा वसिष्टस्तान्सर्वान् ब्रह्मणोऽदृश्यत् 'ब्रह्मा विश्वमित्रमाह तपसः श्रेष्ठं त्वयै
व ज्ञातव्यं किं प्रश्नो नो नितिरस्तो विश्वमित्रस्तूष्णीं जगामेति दिक् ' एवमेव प्रियव्रता गस्त्यादीनामपि योगबलं
ज्ञातव्यं किंच विराट्पुरुषब्रह्मादंपुंडरीके स्थूलदेहे इडापिंगलासुषुम्णास्थितस्त्रिनाड्यस्ताश्च गंगायमु
ना सरस्वत्यास्थ्यास्तासां बलोपः सति ब्रह्मादिकदापि न संभवति इदानीं च यथा प्रयोगे वहिर्दृष्टः अप्रकाशापि सर
स्वतो विंदुसरो वरादौ प्रगटावर्त्तते तथा भरतखंडे वर्त्तमानायाः श्रीगंगायाः 'काशमीरमंडलादावपि औत्तथ
वणात् ततश्च बहूनां श्रोतसां मध्ये कस्याचित् तत्त्रोतसः कालगत्या अप्रगटत्वेऽपि अन्यथा संत्वात् लुप्तस्या
पित्रो तसः पुनराविर्भाव संभवत् एवं भरतखंडेऽपि गंगाया लोपो न भवतीति संक्षेपः गंगायाः सुषुम्णा सामान्येत्वेन

ब्रह्माडांतरकर्मत्वेनमुक्तिप्रदत्वे वैश्वानरंयातिविहायसागतः सुपुष्पण्याब्रह्मपथेनक्षोचिषा विधूतकल्कोथ
 हररुद्रस्तात्प्रयातिचक्रंनृपशुभारामेतिद्वितियस्कंधे तद्वोकायांसुपुष्पणानाड्यासाचदेहाद्वहिरपिविततास्तो
 त्याह एवंब्रह्मद्रवस्वरूपांमुक्तिप्रदाश्रीगंगाभरतखंडत्यागंन कटापिकरिष्यतीतिश्रेयोर्धिभिरास्तिकवरैःश्रद्धेय
 मितिंसिद्धांतः गंगामुक्तिप्रदानित्यासदाधेयामनीयिभिः लोपस्तस्यानवैजातुयतोवैवस्मरूपिणीतिमाकेत
 स्यामापतिवेद्वादिमशीः अन्यच्च नवरंगादिभियेवनेश्वरेरपि काशीकाशमरिगादिस्थानेषुविश्वेश्वरादिदेवताम
 दिराप्नुवत्यस्वराध्यागाराणियज्ञोपवीतावतारणल्लेखोकरणादि महंतिदुराचरणानिकलेरयुतवर्षातपंचसह
 त्वांतकालात्पूर्वमेवकृतानि तस्माद्यदापापस्यबाहुल्यंयवनाक्रान्तभूतलमित्याद्युक्तप्रबलतरपवनोपद्रवएव न
 पृष्ठयंनहेतव्यंनदातव्यद्विजाःक्वचित् एवंयवारपद्मभैररीघोषेणसर्वतः इतिवेणाज्ञादिवत् हरिस्थिति
 गंगास्थिति काश्यादिस्थानानां दिविदिवानक्षत्रादर्शनवदंतर्भाव हेतुस्तथाच गंगासरस्वतीलक्ष्मीनां
 दीभाव प्राप्तिरूपभगवच्छापोद्धारहेतुरपिज्ञेयः ॥ अतश्चैवंबोध्यं ॥ कलिकालेपि यदायदाहिधर्मे
 स्यग्लानिर्भवतिभारत अभ्युत्थानमधर्मस्य तदात्मानं सृजाम्यहमिति भगवदुक्तेर्भगवतांशकलारूपश्रो
 तस्मत्तर्धर्मस्थापकास्तिकवरराजाद्याज्ञया यदायदाधर्मप्रवृत्तिर्जायते तदातदापुनरपिनकनक्षत्रदर्शनव
 द्भूयोपिकाश्यादिक्षेत्राणांहरिकर्तिर्नगंगादिमहिमोदयोभवत्येव कलेरयुतवर्षातिहरिस्त्यदयतिमेदिनी तदर्थे
 जाह्नवीदेवीतदर्थेदेवतागण इत्यादिब्रह्मवैवर्थादिवचनानितुकलिदोषमूचनपराण्येव कलिदोषास्तुपुराणांतरेपुण्य

स्ताः प्राप्ते कलियुगे धरे नराः पुण्याविवर्जिताः दुराचाररताः सर्वसत्यधर्मपराङ्मुखाः परापवादनिरताः परद्रव्या
 भिलाषिणः परस्त्रीसक्तनृनसः परहिंसापरायणाः देहात्ममतयोमूढाः नास्तिकाः पशुबुद्धयः मातृपितृकृतद्वे
 प्राकृतघ्नाः कामकिकराः विप्रालोपग्रहस्तोदविप्रकीर्णजिविनः धनार्जनार्थमभ्यस्तविद्यामद्विमोहिताः त्यक्त
 स्वजातिकर्मणः प्रायशः परवंचकाः क्षत्रियाश्च तथा वैश्याः स्वधर्मत्यागशीलिनः तद्वच्छूद्राश्च ये केचिद्ब्राह्मणा
 चारतत्पराः स्त्रियश्च प्रायशो भ्रष्टाभतत्रवृत्तानतत्पराः श्वशुरद्वेहकारिण्यो भविष्यति कलौ युगे इत्यादि वत्कलितो
 पसूचनपराण्येव ब्रह्मवैवर्तादिवचांसि ज्ञेयानि ननु नियमेन हरिस्थितिगंगास्थिति सन्मलोच्छेदपराणि अन्यच्च
 केदोरंखण्डे यावद्ब्राह्मणजात्यस्ति यावद्गंगास्ति भूतले यावद्देवमयोद्योपस्ताचन्नविशते कलिरित्युत्थैव निश्चेतव्यं
 ब्राह्मणजातिवैदमयोद्योपश्च कलरंति मसंधौ कल्क्यवतारप्रादुर्भावादनुनीयते भागवते प्रथमस्कंधे अथासौ युग
 संध्यादिस्तु प्रयेषुराजपु जनिता विष्णुशशो नान्ना कालिकर्भविष्यति द्वादशस्कंधेपि इत्थं कलौ गतप्राये
 जने पुंस्युर्धर्माणि धर्मत्राणाधसत्वेन भगवानवतारिष्यति शंवलग्राममुख्यस्य ब्राह्मणस्य महात्मनः भवने
 विष्णुशशो नान्ना कालिकर्भविष्यतीति सर्वमास्तिकबुद्धानि श्रियविधाय हरिगंगादीनामुपास्तौ न कदाप्यश्रद्धेयं
 तथैवोक्तं सौपर्णे हरिर्भगो रथविप्राविप्राभागी रथाहरिः भागी रथी हरिर्विप्रासारमेतज्जगत्त्रये अतश्चेत
 दर्धे द्वाव्यांगगंगाहात्म्यसूचिकाश्च तस्य श्रुतीराह महादेवः ॥ स्कंदिकाशीखण्डे श्रीमहादेव उवाच ॥
 श्रुतीर्न शोभय हरिगंगाहात्म्यभाषिणी विनिश्चितार्थां ज्ञात्वा श्रयेद्गंगानरो न घां इरावतीं मधुमतीं पयास्वि

नीममृतरूपामंजस्वतीं गंगाश्रितासस्त्रिदिवं व्रजंति इरावत्यादयः पंचनदीप्रभेदास्तदात्मिकां १ अ
 पिजुष्ठां विष्णुपदीं पुराणां संपुण्यधारां मनसा हिलोके सर्वात्मना जाह्नवप्रपन्नः स्तत्र ह्मणः सदनं संप्रयाति २
 ब्रह्मणः सदनं वैकुण्ठम् २ लोकानिान्नयतियाजननीवपुत्रान् स्वर्गसदासर्वगुणोपपन्नान् दृष्टं पदं ब्राह्मणमभीप्समा
 नैर्गंगासैदेवात्मवशैरुपास्या ३ उस्त्रेजुष्ठां मिपतीं विथरूपां मिरावतीं जनयित्रीं गृहस्थशिशुः सेवाममृतां ब्रह्मकांतो
 गंगां श्रयेदात्मविशुद्धिकामः ४ उस्त्रेजुष्ठां तिजोमयत्वात् ॥ इपतीं मिच्छतीं दृष्ट्या रूपामित्यर्थः इरा-
 भूवगायातद्वतीं ब्रह्मकांतो ब्राह्मणानां कांतां कमनोयामभिलषितां सावित्रीरूपां वा ४ उं इमं भगं गेयमुनेसर-
 स्वतिशतदुस्तोमं सचतापरुष्या असिक्नयामरुद्धिधेवितस्तया जीर्णाय शृणुह्याशियोमया १
 पौराणिकाद्यर्थजोत्तिकिविदज्ञः शिवशंकरः ॥ अक्रुधां द्वास्तिकप्रत्येगंगासत्ताविधेचनं गंगाभक्त्यनिरंकणाय

॥ ॥

स्वस्ति श्रीरणवरीं सिंहयणीपालो वदान्याग्रणीनां शास्त्रविचारसारस्सवित्सदृग्मरश्चक्रः यथाधर्मप्रियागच्छ
 द्रव्यपतेः पादांबुजावरोतो जीव्यायुत्रकलत्रमित्रसाहितः संपालयनेनृम्यां चिन्म १ गार्गीरमिहदुपेययाका
 रितेरुत्सनागरे अभूद्गंगोरधंगंगाकलास्थितिविनिर्णयः २ सहेलोविधिमेतुलमवपदं च्छात्रायः प्रकाशं प्र
 नो दानोर्निर्गतविभनोत्रनकयाकल्लोलकांततरः ३ गुणध्यापनोः सुपर्वणिमद्वदामादिकयद्रुमो भूयाद
 मेनलोविनोरयुनेरलाकोरेऽयं दुदे २ अनेकुमे श्रामनिपुडगेकपुं द्रव्यानां विधानं देवान् यदायदायुः
 तानितन्मयपथानि प्रलोक्येकयुक्तं २ सावधानावाचित्तं मुदं गृणुधामं सरतिविश्वं दुत्तुमकेप्रविश्रम्यां चि
 पदेजालेतिभनतः ३ पदं यद्वदप्रतिनिजुयोऽब्जकचलोपेयपेयिदं दय्युदय देवदुत्तुमुदुदं ४ अष्टमं देवदं ५ अष्टमं

॥ श्रीरघुनाथोजयति ॥

॥ श्रीरामापतेयनमः ॥

उमेमेशंनमस्कृत्यदेविकायामहाफलं ऋषिभिर्बहुधागतंसेषाद्वर्णयाम्यहम् ॥ १ ॥ विलोक्यमद्देशी
यानृजनान्पापौघसंयुतान् तेषामुद्धारणार्थगौरीजातासरिद्धरा ॥ २ ॥ शिवोऽगादष्टमूर्तित्वकृपयाभक्तव
त्सलः पुरमंडलमध्यस्थःपुरमंडलमंजकः ॥ ३ ॥ तस्मादुमात्मकंतीर्थदेविकासंज्ञितंमहत् गंगादिसर्वतीर्थानां
ज्ञानतीर्थफलभवेत् ॥ ४ ॥ तत्फलंकोटिगुणितंदेविकाष्मन्निमज्जतां पानाच्चदर्शनात्पुंसांजायतेवाञ्छितंफलं
॥ ५ ॥ उपोदग्वाह्नितीर्थगयाख्यंशंभुनाकृतं गद्यासुरस्यपादोऽन्नस्थापितोलोकमुक्तये ॥ ६ ॥ किंनयादिपुत्री
र्थेषुश्राद्धदानैःसुविस्तरैः अन्नभ्राद्धप्रकुर्वाणःपिष्टस्तारयतेक्षणात् ॥ ७ ॥ शिवोविष्णुप्रियोनिन्यविष्णुश्रुशिव
वल्लभः अतस्तन्मंदिरंकार्थसर्वेच्छितफलप्लुभिः ॥ ८ ॥ शिवस्यमंदिरंसौधंकारयेद्योनरोत्तमः तदर्चासंप्रतिष्ठा
प्यपूजयेत्प्रणमेन्मुदा ॥ ९ ॥ राजसूयसहस्रस्यवाजिमेषशतस्यच यत्फलंवेदनिर्णतंसतुतफलभाग्भवेत् ॥ १० ॥
शिवेतिद्विधंक्षरंनामयस्यपापहरंपरं पुष्पोद्यानानिरम्याणिपूजायात्रोत्सवाश्रितान् क्षेत्राणपुत्रपुत्राभान्दत्त्वाशिव
रूपतामियात् ॥ १२ ॥ विष्णुःसर्वात्मकोदेवोविष्णुःसर्वजनप्रियः नामसंकीर्तनाद्विष्णोःपूजनाच्चमहत्फलम् १३

तस्मैदृढं वंसौधकारयेद्योनरोत्तमः तस्य पुण्यस्य माहात्म्यं कुशेषोऽपि न क्षमः ॥ १४ ॥ मंदिरविष्णुप्रतिमां स्थापयित्वा च येन यः तस्याज्ञां प्रतीक्षते सर्वत्र ह्लादयोऽमराः ॥ १५ ॥ स्तवैरुच्चावर्षेणंस्तुत्यायः प्रणमेद्भुवि हविष्यादिनिवेदी च संसेष्टफलभाग भवेत् ॥ १६ ॥ तदुकं श्रीभागवते ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ प्रतिष्ठया सर्वभौमसंघनाभुवनत्रयं पूजादिना ब्रह्मलोकं त्रिभिर्भस्माभ्यतामियात् ॥ १७ ॥ यत्र कुर्वकृतस्यापि सन्न फलमीरित विष्णुशंकरयोरीशोऽस्तीर्थवाचमगोचरं ॥ १८ ॥ श्रीगौरियत्प्रकृतिरुदिता मद्वेशान्पुनर्न देवी गंगा तुलयति च वृद्धया स्वीय कर्त्या ॥ १९ ॥ विद्वांसो यद्गुणगणमलकीर्तितुं नो समर्थाः कामपापो दयमपहरेददिगासानदीन ॥ २० ॥ गंगया क्रियेत नित्यं पापं पाद्वारो मयान किं एवं धाय मनसि गौरी जाता सरिद्वरा २१ ॥ सुत उवाच ॥ इमां श्रीदेवी कीं पुण्यां कां यां शृणु या त्ररः कृष्णाननसमुद्रूतां शिवलोके न हीयते ॥ २२ ॥ लेखयित्वा द्विजान् नाययो ददाति नरोत्तमः सोऽथ मेधा दि सुरभीदानादिफलभाग भवेत् ॥ २३ ॥ श्रीकृष्णमुखनिर्गतपुण्यगांधां शृणोति यो वाचयतीह मर्थः श्रीदेविका भावविभावितात्मा स सर्वया गादिफलसमश्नुते ॥ २४ ॥ संकल्पयित्वा द्विजगुणवायसोऽत्राप्युरोग्यफलं समश्नुते ॥ २५ ॥ प्रभासे देविका तीर्थे तपसा छिद्यमानसः तीर्थयात्रां गतो राजार्धमंप्राप्नुयिष्यति ॥ २६ ॥ लोमशेन सधौम्येन आत्तुभिः परिवारित ददर्श देवकीं सुनूं कृष्णं बलसमन्वितम् ॥ २७ ॥ प्रद्युम्नं प्रमुखं वीरलोकपालै रिव आवृत आयतं प्रीतिजननं द्वारिकानाथमद्भुतम् ॥ २८ ॥ उत्थाय राजा सुप्रीतो बलदेवपुरोगमं उपविष्टं कृतातिथ्यं स्वागतादिसुपुजितम् ॥ २९ ॥ सर्वत्र नामयं राजाप प्रच्छ च युधिष्ठिरः सोऽपि तं कुशलप्रश्ने साधुबौद्धै रपूनयत् ॥ ३० ॥ ततः कथां नरे राजा कृष्णा पप्रच्छ कामतः कृष्णकृष्ण महाभाग देविका त्रजनीपति ॥ ३१ ॥ संगता विबुधश्रेष्ठ किं फलं तत्र मज्जताम् प्रादुर्भूता कथं येन कुतश्च रिगह्वरात् ॥ ३२ ॥ श्रोतुकामोऽस्मि देवेश

वक्ष्येयमेहरे ॥ श्रीकृष्ण उवाच ॥ सौधेसाधुर्महार्भाभिष्टोऽहंकृतिनन्दनम् ॥ ३३ ॥ देविकोत्तथिमाहात्म्येषु
 पापहरशुभे एतदेवपुराष्टुःशानकप्राहसंजः ॥ ३४ ॥ तत्तेहंकीर्तयिष्यामिपुण्यकीर्तिविवर्धनं-ब्रह्मादयोऽपि-
 चमनतण्डुप्रवाहमपूजयति सतताविधिविधस्तुवन्ति ० पूणविशुद्धमजरं परमं परम्यस्तस्मै नमोऽस्तु भवजाय गजो नमो
 य ॥ ३५ ॥ लोमहर्षणजः सुतः कदाचिपयं दन्मही ॥ संप्राप्यैवैमिपारण्ययज्ञाय तनमुत्तमम् ॥ ३६ ॥ शौनका-
 द्यमुदायुक्तैस्तपस्विभिरलंकृतं वेदाध्ययने संपन्नैः नियमव्रतकौपितैः ॥ ३७ ॥ चरितब्रह्मवयैश्च कृतकृत्यैरलोलै-
 पः नानाजनपदाकीर्णगतिवादिना निस्विनम् ॥ ३८ ॥ महामंगलभूविष्टमर्थमर्थिसमाकुलं-सिद्धचारणसंघातैर्गंध-
 वध्वनिभंडितं ॥ ३९ ॥ संगधिहोमधूपनपवित्रितजगत्त्रयं-विवेशसताहर्षेणैर्ब्रह्मलोकमिवापरम् ॥ ४० ॥-
 सप्रणयप्रयुक्त्वाग्निर्वर्णुपविष्टान्कुशासने-आत्मानं श्रावयामास शेरसार्वभौतभूवि ॥ ४१ ॥ ततमूचुर्महातमाना वि-
 कसन्नयनं विजाः तदीयवन्दनोद्धूतकथामृतरसोत्सुकाः ४२ स्वागतं ते द्विजश्रेष्ठ चिरादृष्टोऽसि सुव्रत उत्तिष्ठोत्तिष्ठ भद्र-
 तपुतं कोशासनं भज ४३ एवं निश्म्य वाक्यानि मुनीनां भावतात्मनाः ४४ प्रीतिस्तदासनं भजे प्रह्वीभूतः कृतांजलिः ४५
 तत्राह शानकः प्रीतिस्तपस्विजनसेवितः शौनक उवाच केपुंकेपुचतीर्थेषु स्नातं पर्यटतामही-४६ उषितं कुत्र भवतात्र
 तेन च समाधिना भवान्निह परमं तीर्थं मतो भिमनिपुणव ४६ मुखाद्यस्य पुराणां नैसिहासा नि सर्वत-पुनति पापिनो लो-
 कान् श्रुतानि नियमा यथा ४७ गंगानुसर्वशास्त्रेषु त्रिषु लोकेषु विभूताः काऽन्यार्गंगा समापुण्या न दोते ज्ञानगोचरा ४८
 अस्ति वानास्ति वालोक्तत्सर्वकुर्महोस सत उवाच प्रणम्य शितिकंठाय शंकराय महात्मने ४९ अरूपबहु-
 रूपाय न्यापिनो चित्स्वरूपिणे परावराय गांताय सर्वज्ञाय शिवाय च ५० सृष्टिस्थितिलयानां च कारणाय खिला-
 त्मन देविका तां यमाहात्म्यं वक्ष्यामि जगतोहितम् ५१ यस्य श्रवणमात्रेण सर्वपापे क्षयान्मुखां जायते मुनिशार्दूल-

सत्यसत्यं वदाम्यहम् ५२ नद्योजलावगाहेन पावयतीतराज्जानान् ५३ देविकादंशनस्पर्शनामसंकीर्तनेन च ५४
पानीयं दैविकं दद्रास्थद्रापीत्यावाह्यं पापजह्यान्नरः शीघ्रं जोग्णैस्त्वचिर्विररग ५४ आप्लुने दैविकतेतिथे
पापैर्नश्यति नक्षत्राणां तपनातिमनिश्चेष्टतुण्णिरिव कांचनेम् ५५ तावद्भर्जति दानानि वाजिमैधादयो मखाः स्ना
तं नयति विद्विर्मलं दैविकासलिलेनरेः ५६ चंद्रसूर्यग्रहे च वर्मोर्गशीर्धमहामनेः आसंमृद्वा स मायां तिष्ठानां वैदविका
द्विजे ५७ तेपुदुष्कृतिभिर्पुंभिः कृन्धदवगाहनं तत्क्षणं देवधुभ्यंति शुद्धायाति शिवालय ५८ सर्वतीर्थपुण्यपु
ण्यमोमं द्रुमसंस्तुचं तत्फलं दैविकार्तिथे स्नात्वा भोगपतेरवो ५९ विना दनेन तपसा विना तीर्थविना मखैः शिव
लोकमवाप्नोति दैविकार्तिथिं मज्जनात् ६० शुभाशुभानां कार्याणां यदन्यत्र फलं स्मृतं ६१ तच्छुश्रूणतां याति दैविका
तीर्थसंगमात् ६२ यं कुर्याद्वैविकार्तिथिं शुभवायं देवाशुभं न तस्य पुमं रं वृत्तिः स्वर्गाद्वानिरयाञ्चवा ६३ यथा देवपु
ण्यं विदोयायाते जस्सुभारुकरं वै गवत्सु यथा वायुं यथा विधिं सलिलाशये ६४ तिलोत्तमत्वप्सरससुराजन्ये पुराचीप
तिः वेदपुचर्यया सोमगाहं पत्ययाग्निपु ६५ क्षमावत्सु यथा पृथ्वीवरं देपुं यथा शिवः ६६ तथैव सर्वतीर्थपुदेविकैव विरा
जते ६७ यं स्नातो दैविकार्तिथिं नित्यं नित्यमानसं विमानवरमारूढो गणकोटिसमन्वितः ६८ अप्सरोरु
त्यगात् न शिवलोके महीयते यावत्तोरिमकूपाश्च मज्जतांटां विकेनृणां ६९ जले प्लुताश्च तां वंति दिव्य वर्षा युतानि च
शिवलोके भवेद्वासोनाऽऽक्रयार्था विचारणा तपसा पूजितं शुभं कठयपेन पुरामुने मद्राणां मुपकाराय याचितस्तीर्थं मु
नैस्म ६९ सर्वपापप्रशमनं सर्वतीर्थवरोत्तमम् तच्छ्रुत्वा गिरिशोरी मुवाच परिसांत्वयन् ७० त्वमेश
नं नदीभिश्चापुनोहि निखिलां भुवम् सप्तद्वीपवतीरम्यां सप्तसागरमेखलाम् ७१ मानसोत्तरमार्गेण मेरुमंदरवर्ग
नां कलांसंमत्यलोलोक्षिस्व तनुं विशशाश्वतीम् ७२ तथेति न विरमादाय भर्तुं राज्ञां शुचिं रिपं तत्प्रोवाच विनयप्रबुद्धः

देवीदेवेंद्रवंदिता ७३ श्रीपार्वत्युवाच एवंकारिण्येदेवेशं वचनं तव सर्वदा किंचिद्विज्ञप्तुमिच्छामि तवेशा विरहो
 मम ७४ भर्तृस्त्वमंशभागेन मत्तरेव सशंकर कर्तव्या भजमानानां कल्पपादपमंजरी ७५ भवानखण्डत्र
 ह्याडपतिः सन्सततोद्यतः उमापतिरिति ख्यातो भवमल्कीर्तिवर्द्धनः ७६ तथापुरेश्वरश्चैतिरुपातिमेहिजगत्त्रये
 त्रिपुरघ्नत्रिलोकेशत्रिलोचनत्रिमूर्तिप ७७ तथेत्युक्ता शिवेनापि स्वीयांशेन सरिद्वरा कैलासाद्भुवमाविश्य पाव
 यंती वसुन्धराम् ७८ सप्तसागरपर्यन्तापुनः स्वां तनुमाविशत् एषा वैदेविका देवी नदीरूपा स्थिता भुवि ॥ ७९
 पुनाति सकलाल्लोकान्सर्वतीर्थवराभुने श्रीकृष्ण उवाच श्रुत्वा वैशौनकः सूतमुखार्त्तं पवराश्रयं ८० महिमानं
 शंकरस्य भक्त्या निर्भरमानसः प्रणम्य शिरसा शंभुमनोवाक्कायकर्मभिः ८१ पुनः प्रोवाच हृष्टात्मा सर्वज्ञं सूनन्दन
 म् शौनक उवाच साधुसाधु महाभाग पितृवन्मधुराक्षरं भ्रापसे स्फुटमत्यर्थं पुण्यं भुवनमंगलं त्वत्तोऽहं श्रोतुमिच्छामि
 परमं रोमहर्षण ८२ यथा देवी शरीरात्सा प्रादुर्भूता महानदी यथा च शंभुस्तत्तीरे सान्निध्यमकरोद्दिभुः ८३ फल
 च शंभुपूजायास्तत्र दानादिकंच यत् क्षेत्रस्य परिमाणं च माहात्म्यमपि चानघ ८४ कुत्र तत्स्थानममलं कथं प्रादुर
 भूच्छिवा कस्मिन्दिनविशेषे तु ऋतौ मासेतिथौ क्षणे ८५ केन रूपेण देवेशः प्रादुर्भूतः सुरारिहा पार्वतीहितक
 रं भूलोकोद्धारणहेतवे ॥ ८६ ॥ एवमुक्तः शौनकेन स ततो वचनमब्रवीत् प्रणम्य देवदेवेशं शूलपाणिं हृषध्वजं ॥ ८७
 सूत उवाच शतदुःसिं धुनयोश्च द्योतं यत्सुविस्तर मद्रुदेश इति ख्यातो म्लेच्छदे शः शदनतरः ॥ ८८ ॥ चतुर्वर्ण्य
 वस्थांच वक्ष्यामि तव शौनक विप्रामधुवृत्तक्षीरलक्षालवणविक्रयैः ८९ जीयंति तत्र प्रेक्ष्याश्च निर्वेदानिरपवपाः
 प्रतिग्रहसमर्थाश्च द्यूते चोर्ध्वचलं पटाः ॥ ९० ॥ अविचार्यैव सर्वस्माद्भूतिमदगोविताः संध्याव्रतविहीनाश्च स्वधा
 कारविवर्जिताः ॥ ९१ ॥ स्नानार्चनविहीनाश्च भुंजेत च सदा मिपं केचिद्वाणिज्यधर्मणैकेचिद्ब्रूषके चैष्टया द्यूतेन से

वयाचः न्येजीवन्ति द्विजपुंगवाः कन्याशुल्कैरन्ता आन्ये शूद्रद्वत्तिरतास्तथा ॥ ९३ ॥ कन्यायावर्धविशल्या विवाहं चैव कुर्वते
 अत्रियाश्चौर्ध्वे भणप्रजारक्षारविजिताः ॥ ९४ ॥ सदा मिथ्या प्रवक्तारो ब्रह्मस्वहरेण रताः वर्णवसन्ति सत
 तंवृत्तिं संकरमाश्रिताः ॥ ९५ ॥ कदचिज्जाह्वीतीरान्नलिलेन सह कश्यपः नागराजेन सप्राप्तस्तदेवं शंस्वेच्छ
 याचरन् ॥ ९६ ॥ सदृष्टान्नलो कस्य धर्मविल्लवमुल्लवणं च चारुकपया विष्टस्तपः परमदुष्करम् ॥ ९७ ॥
 संपूजयन्महादेवं देवदेवं वृषध्वजं तु तोषतपसा तस्य पिनाकी भगवाञ्छिवः ॥ ९८ ॥ कृपया दर्शनेन तस्यासुध
 कोटि समं द्युतिः उवाच परमप्रीतः कस्य पपरि सांत्वयन् ॥ ९९ ॥ वरं वृणीष्व भद्रं ते ये तेन न सिवन्ते तच्छर
 द्यां सह सैतथा प्रकस्य पोभा किं विद्वलः ॥ १०० ॥ ननामेदं वै रीशं मनोवाकाय कर्मभिः तुष्टावागिरिशं देवं
 त्रिपुरं विलोचनं ॥ १०१ ॥ सहस्रनामभिर्देवैर्ब्रह्म प्रोक्तैः सनातनैः प्रार्थयामासे देवं शंखं रदसतमात् ॥ १०२ ॥ कश्य
 प उवाच ॥ देवदेव जगन्नाथ सुरासुरनमस्कृत स्वच्छंदचरितशेषलो कनाथ महेश्वरः ॥ ३ ॥ परापराणां प
 रमत्रिपुरासुरमर्दनशरणं त्वां प्रपन्नोऽस्मि शरणं भक्तवत्सल ॥ ४ ॥ प्रसीद देव देवेश लोकानुग्रहकारक दुरा
 चारप्रसक्तानां नद्रभूमिनिवासिनाम् ॥ ५ ॥ चतुर्वर्गविरक्तानां कामक्रोधवशात्मानां स्वाहास्वधावपटकारस्वा
 द्धमाय विरतात्मनाम् ॥ ६ ॥ रौरवादिमहादुःखान्मोक्षं चितयशंकर परोपकाराय मया प्रार्थितोऽसि महेश्वरः ॥ ७ ॥
 एवमुक्तः कश्यपेन शिरोविन्यस्य भूतले ईश्वरः कृपया विष्ट इदं वचनमब्रवीत् ॥ ८ ॥ ईश्वर उवाच उत्तिष्ठ त्वं मुनि श्रेष्ठ प
 रोपकृतिनां वरं वरं ददामि मुप्रीतस्तपसा श्रद्धया च ते ॥ ९ ॥ या शक्तिं मेच्छसि ररस्थो देवो देहाद्विमाश्रिताः मुदा ज्ञापर
 मासाद्य नदीभूत्वा निजांशतः ॥ १० ॥ पुनातं मद्रान् पृथिवीं सप्तसागरमेखलाम् परि वृत्य निजे देहे पुनो ब्रूयाति मे
 व्यति ॥ ११ ॥ दृष्ट्वा मुक्तो भवेत्सद्योजनः पुण्योदाकांक्षणात् किंपुनः स्पृशेन् सान्न जलपानादिनां मुने ॥ १२ ॥

तस्यास्तरेभिविष्यति मदीयोनानिच । प्रादुर्भूतः शूलपाणिस्त्रिपुरारिः सदाशिवः ॥ १७३ ॥ ५ शुद्धिर्नाममहा
क्षेत्रं महापातकनाशनं 'यत्र देवीमहागौरी प्रादुर्भूता सहस्रधा ॥ १७४ ॥ ६ इन्द्रमार्गः सोमतीर्थं पुण्यं बुनिजतया
सुवर्णविवचतयाममेवायतनं तथा ॥ १७५ ॥ स्कंदस्यायतनं नाम सर्वपापनिन्दनं तस्माद्विरिचमुक्तास्थानात्रियाति
देविका ॥ १७६ ॥ तद्गङ्गाद्वारसदृशं क्षेत्रं पुण्यतमं भवेत् उमापतिरिति ख्यातं तथायतनमुत्तमम् ॥ १७७ ॥ स्यादद्वियोजने वि
प्रहरिमादिरंशुभम् तस्य दर्शनमात्रेण पूतो भवति ननवः ॥ १७८ ॥ उमापतीति यत्रोक्तं तदेव पुनरायकं स्वर्गद्वारं च तत्रै
वरुद्रतीर्थं यैव च ॥ १७९ ॥ पुष्पाग्रकंचतीर्थं वैतद्यमुक्तिप्रदं नृणां 'प्रभासे कोटितीर्थं च कामार्यं कमलापुरे ॥ २०० ॥
पुष्पन्यासमृषिसेत्रे ऋषिरूपं च मानद ॥ मणिपूरपुरे स्थानं पुण्यं हंसपद तथा ॥ २०१ ॥ तीर्थेष्वेतेषु देविकयाः क्षेत्रं क्रो
शच नृपयं । तत्र कूपतडागादि सर्वतीर्थं मशेषत ॥ २०२ ॥ मामेकस्वेषु स्थानेषुः कुर्यादभिषेचनं देविकासालिलैः
शुद्धैर्मल्लोकेनोदते चिरम् ॥ २०३ ॥ पुष्पपत्रफलतोयं मङ्गत्तयायः प्रयच्छति 'मम लिगे मुनिश्रेष्ठयास्यसौमत्सलोकताम्
॥ २०४ ॥ - पुरुषोद्यदिवानरिमङ्गकिपरमामुने - उपास्ते मां च तत्र स्थालिं गरूपधरं शिवं ॥ २०५ ॥ शिवलोकमवाप्नो
ति पुनरावृत्तिर्दुर्लभा हरिद्वारे महाक्षेत्रं यत्फलं स्नानदानयोः ॥ २०६ ॥ तत्फलदेविकाद्वारे स्यादुमापतिसान्निध्यौ
यत्फलं मज्जने सम्पत्प्रयोगे मकरैरवौ ॥ २०७ ॥ काश्यायन्मरणे पुण्यं मुक्तये शिवयोगतः तदेव देविकाद्वारे स्यादु
मापतिसान्निध्यौ ॥ २०८ ॥ यद्वा नैनं कुरुक्षेत्रे ग्रहणे पुण्यमद्भुतं तदेव देविकाद्वारे स्यादुमापतिसान्निध्यौ ॥ २०९ ॥ मा
कंदियेऽथैव च पुष्करचार्यदेवता यत्पितृणां गतिः प्रोक्ता तदुमापतिसान्निध्यौ ॥ ३० ॥ ब्राह्मणक्षत्रियवैश्यः शूद्रो वा
वरवर्णजः प्रोक्तातिदेविकातीर्थसयाति परमांगतिम् ॥ ३१ ॥ नदानेन योगेन नियमोर्विधिर्मखैः नतः फलमवाप्नो
ति यत्स्नात्वा देविकाजले ॥ ३२ ॥ यद्वा नंतु कुरुक्षेत्रे ग्रहणे भास्करे तथा तदेव देविकाद्वारे स्यादुमापतिसान्निध्यौ ॥ ३३ ॥

एवं संदिशतस्तस्याशित्रस्य परमाद्भुतम् ॥ निश्चक्रामममहेतुजः शरीराद्भृगुर्गन्धनः ॥ ३४ ॥ चन्द्रकोटिप्रतीकांशं वि-
मलं भासयन्दिशः ॥ क्षणाद्भूतवनीरीसागवयासनसंस्थिता ॥ ३५ ॥ चतुर्भुजाशखचक्रवङ्गखेटकधारिणीः ॥ दि-
व्यां वरधरादेवीं दिव्यगंधानुलेपता ॥ ३६ ॥ विकसच्छंद्रवदनादिव्याभरणभूषिता ॥ दिवौकसस्तुतद्विष्टपारिजा-
ततर्कद्वये ॥ ३७ ॥ हरिचंदनमंदार्गस्तथास्तानकस्य च ॥ कुसुमैरर्वचंकुर्जयशब्दपुरस्सरं ॥ ३८ ॥ जगुर्ग-
र्घ्यपतयोन्नतुश्चाप्सरोगणाः ॥ ववुः पुण्यास्तथावाताजघ्नेर्भयश्च ह्यानकाः ॥ ३९ ॥ ऋषयस्तुष्टुः स्तुत्यो विदमंत्र-
रनेकशः ॥ तद्वद्वामहार्थकश्यपोऽयानिसत्तमः ॥ ४० ॥ तुतोपदेर्वीप्रणतोभूतलेन्यस्तसस्तुतः ॥ ४१ ॥ सुप्तपुत्रवाच-
जयदेवि महामाये नयशंकरवल्लभे ॥ जयदेवासुरगणैर्विदितांघ्रिसरोरुहे ॥ ४२ ॥ जयचक्रार्कनयने जयाक्षयसर्व-
ने ॥ त्रिजगत्सृष्टिसंहारकारणे जयमोहिनि ॥ ४३ ॥ त्वं श्रीस्त्वमीश्वरी लज्जास्त्रिविधाऽधुन धृतिः क्षमा-
स्त्वमग्निस्त्वं राविश्चंद्रस्त्वं पृथ्वीत्वं सरस्वती ॥ ४४ ॥ त्वमापस्त्वं नभोवायुस्त्वमेव परमेश्वरी ॥ ४५ ॥ त्वं वि-
ब्राह्मणं पिपासा च त्वं भुधा त्वनर्तिमतिः ॥ ४६ ॥ आदिप्रकृतिरेव त्वं जगत्प्रकृता स्थितिः ॥ विश्वरूपा विश्वबंध-
विश्वेशी च जगत्प्रसूः ॥ ४७ ॥ विभानुग्रहकृत् त्रैविश्वसहारकारिणी प्रसीद देवदेवेशि मयि दासेयता स्मृतिः ॥ ४८
लोकस्य दुष्कृतं भूमौ दह दर्शनवन्दिना ॥ नाशय त्वमहामार्यैरुपयाजगदं बिके ॥ ४९ ॥ सूत उवाच ॥ एवं स्तुता त-
तो देवी कश्यपेन महात्मना ॥ रुद्रं प्रदक्षिणीकृत्य तत्रांतरधीयत ॥ ५० ॥ क्षणात्सुप्तावसां लिलविमलं शीतलं विभो-
पतितं देवचरणे जयशब्दपुरस्सरं ॥ ५१ ॥ मार्गशीर्षे सिते पक्षे चतुर्दश्यां दिनोदये ॥ अष्टादशे द्वापरं त्रिप्रादुर्भूता महा-
नदी ॥ ५२ ॥ देवर्षिदुर्भयो निर्दिपेतुः पुष्पवृष्टयः ॥ ववौ वायुस्तदा शीतः पुण्यगंधवहः शुचिः ॥ ५३ ॥ अग्रपुष्प-
द्विजातीनां शान्तिस्तत्र समर्पयत ॥ न नृतुं आप्सरोव्राता गंधर्वा ललितजगुः ॥ ५४ ॥ तत्काले शंकरश्चापि लिंगरूप-

धरोमुने' धातालादुत्थितो नागः शेषादिभि रुप्यासितः ॥ ५५ ॥ फाल्गुणे कृष्णपक्षस्य चतुर्दश्यादिनोदये ॥ अष्टाद-
 शेष्टापरिते प्रादुर्भूता महानदी ॥ ५६ ॥ तद्विवोषणकृवाजांगरीशिवसन्निधौ ॥ संसारमोहस्वप्नतिसदजगति-
 जायति ॥ ५७ ॥ वर्षमेक्ये हजि श्रेष्ठसांगान्वेदान् समभ्यसेत् लक्षगावै प्रसूतास्तु यस्तु दुयादिनादिने ॥ ५८ ॥
 तत्फलं देविकातीर्थे मृगे भेदे तुलरं वौ संकांति मुतिसृज्य भूतव शिवरात्रितः ६९ स्नायाद्येदेविकातीर्थेन पुनर्जन-
 भाग्भवत् ॥ तस्मात्स्नायात्प्रयत्नेन वर्षे पुनर्भराः ॥ सर्वग्रहे च ग्रहसहोभासे विशेषतः ॥ प्रष्टीर्थसहस्वाणि ति-
 स्त्रः कोट्येधे कोटिका ॥ ६१ ॥ आयाति देविकातीर्थे मार्गशीर्षेन संशयः ॥ यत्पुण्यं सर्वतथि युत्स्नानदानाक्रियादि ज-
 ॥ ६२ ॥ तत्फलं देविकातीर्थे स्यादुमापतिसन्निधौ ॥ दृष्ट्वा तेजो मयि लिंगं शांकरनागरादिभुः ॥ शेषो नानामुशीर्षे स्त-
 सहस्त्रपरिसंमितैः ॥ तुष्टावचमहादेव विश्वयोनि कृतांजलिः ॥ ६४ ॥ अष्टवाटसु स्थानेषु प्रादुर्भूतं यथारविं शे-
 प उवाच ॥ नमामीश्वरं शंकरं चंद्रमौलिं विनेत्रं त्रिलोके श्वरं शास्त्रमूर्तिम् ॥ महादेवमेकं शरण्यं वरेण्यं ॥ विभवि भवतु
 विदानं दूरम् ॥ ६५ ॥ लसत्सर्पहारं वृषाघीशवाहं च ॥ जगन्धर्वा विचि शुभं कपदे ॥ प्रधानं निदानं जयस्याधुना
 प्रधानं त्रिशूलं पिनाकं च वामे ॥ ६६ ॥ धरापादेषु द्वे त्रयोपस्थमब्धिं विचित्रं चोदरं तारं कारोमकूपान् ॥ रवीं
 दूरे लोचने वेदं वाचं त्रैकस्य रूपं विदुर्ब्रह्मर्ते ॥ ६७ ॥ ॥ भवत्पादवासो मया देवदेवा द्रवन्मूर्तिभेदाद्भूत
 अक्रपाणेः तदेवास्तु मेनाथगौरीशो भो नमस्तेनमस्ते प्रसीद प्रसीद ॥ ६८ ॥ ॥ सुन उवाच ॥ एवंस्तु
 तो भूधरेण सह नागैर्महावलैः ॥ तथेत्युक्त्वा विभो लिंगमा विभूतमहीतले ॥ ६९ ॥ सूर्यकोटिप्रतीकांशचंद्रकोटिसम
 प्रमं ॥ अष्टवाटसु स्थानेषु कश्यपेन महात्मना ॥ ७० ॥ दृष्टुं दिव्यालिंगं पुष्पाच्छुभं स्तिरोद्धे प्रादुर्भूते पालि-
 गे पुंतीरमाश्रित्य देविके ॥ ७१ ॥ आत्मानं कश्यपेनेन कृतकृत्यं मुदं निवृत्तः ॥ भक्त्या तु तोषे देवं शभगं वतमुमापति ७२ ॥

शिशोनिधायमेदिन्यावहुभक्तिपुरस्सरं कश्योबहुभक्त्याचपूजयित्वाभेभ्रम ॥ ७३ ॥ संपूज्यगंध
 पुष्पार्घ्यपदीपैर्मनोरमैः सद्भारपाल्लोकेकेशप्रणिपत्यह्युमापतिं ॥ ७४ ॥ शंकरं परमेष्वांसं सायुधं सविना
 यकं संकुमारं सप्रमथं स्तुतिं च क्रेमरीचिजः ॥ ७५ ॥ कश्यप उवाच सुरासुरशिरोल्लसन्मुकटकोटिजुष्टांघ्रि
 पकजं ह्यमुरोल्लसद्भुजग राजहारं हर जटामुकुटमंडलांतरगवीचिदेवापगं भजे शिवममापतिं शिशिकलाधरं शंक
 रम् ॥ ७६ ॥ गणाधिपतिं संस्तुतं रतिसहायः सहो ज्वलद्बिलोचनधरं च कर्तुं मविलोललोकात्रयं नगाधिपतिनं दि
 नीचं किंतु लोचनलोकिंतं भजे शिव ॥ ७७ ॥ सुगंधितादिगतरुचिरपारिजातद्रुम प्रसूनि च याचिते स्फटिकशे
 लं सानुसंयले विलोलनयनचलैः सुरवधूगणैः सेवितं भजे शिव ॥ ७८ ॥ सुधर्णं विलोडनावसरजातहाला
 हलं प्रकालनमहामुद्राकुलविकासि गंडस्थलं विरिंबिहिरिवासवादिभिरुपासितं व्याकुलैर्भजे शिव ॥ ७९ ॥ रमा
 मरणपूजितं रुचिरपंकजैर्भक्तितः सहस्रपरिसन्मितैरनुदिनं वराप्राप्तये महासुरविदारणं भुवनमडलीकारणं भजे
 शिव ॥ ८० ॥ सिताश्रुचिवाहनं सितजटापगाधारिणं सिताशुवरशेखरं सितविभूतिचंचत्तनुं सिताश्रुह
 स्तितेशिवं सितजटावितानोत्कटं भजे शिव ॥ ८१ ॥ जगजननधारणं हरणीलामानंदं चित्स्वरूपमखिलार्थदं
 सर्वसदाभासकं शाश्वतम् निरंजनपदं विदुर्धम-लमहापुरुषं भजे शिव ॥ ८२ ॥ दिवाकरसुतानुजोद्भवभयं न सं
 पीडितो महानिरयपातं संशयगदेन चोद्ध्वजितः भवानलपरिप्लुतः शिवपदासंयंत्र्य चकं भजे शिवमुमापतिं शशि
 कलाधरं शंकरम् ॥ ८३ ॥ इत्यभिष्टुय भूमानां शिवं शाश्वतमव्ययं निरंजनं चिदानंदं निष्कलं सकलं विभुं ॥ ८४ ॥
 विश्वेश्वरं विश्वयोनिं स्थितिं संहारकारणं कश्यपः परमप्रतीधनदस्य गिरिययौ ॥ ८५ ॥ शिष्यैरनुगतैः
 मुन्यैर्धाम्यादिभिरलोलैः तपश्चकार तत्रापि निःशब्दं गिरिमाश्रितः ॥ ८६ ॥ षट्पुष्ट्येतुक्रोशानामष्टौ लिंगाः

प्रकीर्त्तिताः उमापतिपुरेनोन्मिस्नानातिमुक्तिदायिनः ॥ ८७ ॥ आद्यामिदं श्वरनामिदं द्रघाटोतिविश्रुत
 इन्द्रलोकैव सत्तत्र स्नानदानान्मुनीश्वराः ॥ ८८ ॥ उमापतिर्द्वितीयचमुख्यसर्वेषु लिंगे क स्नापितपर्वगणै
 न च कर्त्तव्ये न्नरः ॥ ८९ ॥ वीरेश्वरद्वितीयचसदाश्मशानगोचरं शूरेश्वरबहुवीर्येश्वरदृष्टमात्रेण मानवैः
 उपभूततः पूज्यद्वारपालैश्च पूजयेत् सन्नेवैधर्मक्ष्यभोज्यैश्चन्दनेन सुगन्धितैः पूजितसकलैर्नैव लोकाय सवराचरं
 खड्गैश्चरचतुर्थचालिङ्गत्रैलोक्यविश्रुतं ॥ ९० ॥ पूजयेद्विधिवैद्यैर्नयमलोकनं पश्यति वित्त्वैकेश्वरैकनाम
 पुरादक्षिणदिक्स्थितं पंचामृतनसंपूज्यकोटियज्ञफलभेत् पठन्मूर्तेश्वरनाम्ना देविकार्तिरसास्थितं ॥ ९१ ॥
 तत्र स्नातुर्नरस्यापि भूतेश्वरभयोनभयैकचित् काशीशैसन्यवाहिन्यादेविकार्तिरमाश्रितं काश्यायाहक् फल
 तादृक्दृष्टेल्लिंगे नु सप्तमे गयेश्वरं ह्यष्टमं च लिंगत्रैलोक्यमोहनं ॥ ९४ ॥ तत्तथैव गयानाम्निपिण्डं दद्याद्यथा
 क्रम स्नात्वा त्रिविधिवद्विप्रागयातोऽष्टगुणफलं विख्यातं त्वमरतीर्थे यत्र शक्रोद्भवे स्थितः गंगायाः स्नानतः पुण्य
 तः पुण्यं स्नानतोत्राहि उत्तरे इन्द्रघाटस्य दक्षिणे चामरतीर्त्तके उमापतिमहाक्षेत्रं क्रोशानां तच्चतुष्टयं ॥ ९७ ॥
 धनुषां त्रिशक्तिः पूर्वपार्श्वे मोपचितः क्रमः अष्टत्वे त्रैलिंगे पुमुख्यं लिंगमुमापतिः ॥ ९८ ॥ यथा विश्वेश्वरः काश्य
 मुमापतिस्तथा पुरं सर्वत्र देविकार्तिर्धैक्षत्रं क्रोशचतुष्टय ॥ ९९ ॥ कृमिकोटिमुतायां तेशिवलोकस्नानं किंपुनर्मान
 वाः पापादुराचारादुराशयः ॥ १०० ॥ यत्र कूटतडागादिसर्वतीर्थविशेषतः बाह्लीकान्वर्वराश्च मखशांक्रोराश्च म्ले
 च्छजान् ॥ १ ॥ श्वरान्देविकाहृष्टमहापातकिनो भृशं क्रोधादंताहिनाकापिकाप्याविर्भवति स्वयं ॥ २ ॥
 न्येककुक्वापि दधया भ्रासेया तिसागर याहृष्टामनुजः पाप्मापूत संजायते क्षणात् ॥ ३ ॥ स्पर्शनं स्नानपत्रे
 पुंकाक्याभृगुनदनं सैव गंगासमापुण्याहरदेहसमुद्भवा ॥ ४ ॥ तत्फलदेविकाद्वारसंपूर्णमुनिपुंगवाः गंगा

द्वारे च यत्पुण्यं स्नानदानं जपादिभिः ॥ ५ ॥ दर्शनस्नानपानैश्च मनोवाक्कायकर्मभिः कृतं च हरते पापं यथा गंगा
 न संशयः ॥ ६ ॥ गंगायादेविकायाश्च ह्यनरनैव विद्यते भेदो यो मन्यते मृदोरैरेव वसति ध्रुवं ॥ ७ ॥ केशानां य
 वती संस्पृष्टा छिन्नानि जन्तुर्विनाटे तावद्वर्षसहस्राणि स्वर्लोके महीयते ॥ ८ ॥ यावतिरोमकूपाणि मज्जति दिवि
 के जले तावद्वर्षसहस्राणि स्वर्गलोके महयते ॥ ९ ॥ यस्यास्थानि च गंगायां क्षिप्यते पुण्यकर्मणः समोदते
 देवलोके पुनरावृत्तिर्दुर्लभा ॥ १० ॥ तथैव देविकायां च पुण्यान्नेपि च तथा जगन्हवीच महदेवदेह रूपं शङ्खपा
 वनी ॥ ११ ॥ देविका ह्यधिकतस्या याशिवाधर्शरीरिणी यथा कनखले मुक्तिर्मुनिभिः परिकीर्तिता
 तथैव देविकायां च त्रैलोक्ये हरि मंदरे यवै मुक्तिर्हं काश्यां च वरुणामणिकण्ठके तथैव तत्तद्विहिन्यां देविकायां मन
 श्वराः फल्गुतीर्थे नरो यो वै श्राद्धं कुर्याद्विधानतः ॥ १४ ॥ मुच्यते पितरस्तस्य गच्छति पितृमण्डले तथैव देवि
 कायां च ह्युदङ्गवाहे मुनीश्वराः काश्यां यन्मरेण पुण्यं विश्वेश्वरसमाधिना तन्पुण्यं समवाप्नोति मृतः क्षेत्रज्ञमापते
 ॥ १६ ॥ स्नात्वा तु देविकातीर्थे दृष्ट्वा देवमुमापतिं मृतानां देविकातीर्थे सततं चाद्यकारिणां पापानि विलि
 प्याति हि मरवि करैर्यथा मृतः शिवपुर्यां ति महापातकिकोनराः ॥ १८ ॥ उत्पन्ना पर्वती रूपमानसोत्तरमा
 गतः तत्र शुद्धेश्वरं नाना देविकातीरमाश्रित ॥ १९ ॥ महापातकिनः स्नात्वा रमते च हरे पुरे शुद्धपंड्यो ज
 नैव विलिङ्गं भद्रेश्वरं महत् ॥ २० ॥ तत्र स्नात्वा नरः कश्चिद्यमलो कं न पश्यति यद्दं शृणुयान् मनस्यो यो वापि प
 रिकीर्तयेत् ॥ २१ ॥ स भवेदेविको नद्याः प्रादुर्भावममपतेः अश्रमे धादयज्ञानां दानं च ददातां तथा ॥ २२ ॥
 तत्फलं समवाप्नोति ततः सर्वमशेषतः सर्वपापविशुद्धात्मारुद्रलोकां संगच्छति ॥ २३ ॥ श्रीकृष्ण उवाच - श्रुत्वा
 तस्मात्तद्गदितं मुनय शौनकादयः नमो नमः शिवायेति त्रैलोक्याभिलितलोचनाः ॥ २४ ॥ विष्णुः शिवः परं ब्रह्म चिर

नकिरसाप्लुताः ततः कथंचिदुन्मील्यलोकानि प्रसूत्रुवुः वाष्पभक्तिभराक्रांतहृदयामुनिपुंगवाः विन्यस्यमस्त
 कंभौ शिवमेव परंजगुः ॥ २६ ॥ देवेशशीघ्रसंतोषभक्तकल्पमहीरुहं ततः सूतंसमानचुः साधुवादपुरस्सरम्
 २७ ॥ इति श्रीपद्मपुराणे पातालखंडे श्रीकृष्णयुधिष्ठिरसंवादे विक्रामाहात्म्यम् संपूर्णम् शुभम्

अथ वामनेपुराणे सप्तषष्ठितमेऽध्याये प्रह्लादः तथियात्रायां धुधुयज्ञप्रस्तावेदविक्रोक्षेत्रे विक्रमप्रादुर्भाववर्णनं
 यथा ॥ नारद उवाच ॥ कानि तीर्थानि विभेदं प्रह्लादोऽथ जगाम ह प्रह्लाद तीर्थयात्रामिमां सस्य गव्या ख्यातुम
 हंति ॥ पुलस्त्य उवाच ॥ शृणुष्व कथयिष्यामि प्राकृतां तु कथां विभो प्रह्लाद तीर्थयात्रामिमां शुद्धां पुण्यप्रदा
 यिनीं ॥ सत्यज्यमेरुं कनकाचलं तीर्थजगाम मरसंघजुष्टं ख्यातं पृथिव्यां शुभदं हि मानसं यत्र स्थितो मत्स्यवपुः
 सुयोपिवन् यस्मिन् स्थीरं वरे स्नात्वा संतप्य पितृदेवताः संपूज्य च जगन्नाथमच्युतं श्रुतिभिर्भूतं उपोष्य भूयः
 संपूज्य देवर्षिपितृमानवान् जगाम कच्छपद्रुं कौशिक्यां पापनाशनं तस्यां स्नात्वा महामद्यांसं पूज्य च जगत्पतिं
 समुपोष्य शुचिर्भूत्वा दत्त्वा विप्रेषु दक्षिणां नः स्तुत्यजगन्नाथं यो कूर्मवपुर्धरं ततो जगाम कृष्णास्थे द्रष्टुं वा
 जिनं मुखं प्रभुं तत्र देवहूदे स्नात्वा तपयित्वा पितृन् सुरान् संपूज्य हयशीर्षं च जगामः जासाह्वयं तत्र देवजगन्नाथं गो
 विंदं च क्रपाणिनं स्नात्वा संपूज्य विधिवज्जगाम यमुनानदीं तस्यां स्नात्वा शुचिर्भूत्वा संतप्य धिसुरां पितृन् ददं
 शं देवदेवेशं लोकनाथं त्रिविक्रमं ॥ नारद उवाच ॥ सांप्रतं भगवान्विष्णुस्त्रैलोक्या क्रमणं वपुः करिष्यति जग
 त्स्वामी बलेर्धनमीश्वरः तत्कथं पूर्वकालेऽपि विष्णुरागीतं त्रिविक्रमः कस्य वा दधनविष्णुः कृत्वा स्तब्धमेव द
 ॥ पुलस्त्य उवाच ॥ श्रूयतां कथयिष्यामि यं प्रोक्तं त्रिविक्रमः यस्मिन् काले संबभूव यं वंचितवानसौ आसीद्भुधु

रित्स्थितः कश्यपस्यारिसः सुतः दनुर्गर्भसमुद्भूतो महाबलपराक्रमः ससमाराध्यवरदं ब्रह्माणतपसासुरः अवं
 ध्रुवं सुरैः सर्वैः प्रार्थयत्सतुनारदः तद्वरं तस्य च प्रादात्तपसापंकजोद्भवः परितुष्टः सचबलीनिर्जिगायात्रिविष्टपं चतु
 र्धस्यकलेरादौजिवादेवान्सवासवान् धंधुः शक्रत्वमकरोद्विरण्यकशिपौ सति तस्मिन्काले सबलयान् हिरण्यकाशिपु
 स्ततः चचारमंदरागिरौ तस्यै धंधुः समाश्रितः ततोसुरायथाकामं विहरंति त्रिविष्टपे ब्रह्मलोकैश्च त्रिदशैः संस्थिता
 दः बसंयुताः ततोमरान् ब्रह्मसदो निवासिनः श्रुत्वा धंधुर्दत्तं जानुवाच ह गच्छ मदेत्यावयमशस्यसदो विजेतु-
 त्रिदशान् सुवक्रान् तेषु ध्रुवाक्यं तु निशम्य दैत्याः प्राचुर्नो विद्यति दैत्यपाल गतिर्यथायामपि तामहाजिरं सुदुर्गं
 मोयं परमो हि मार्गः इतः सहस्रैर्वह्नुयोजनास्यै लोको महान् मार्गं जुष्टः येषां हि दृष्ट्वा प्राणवो दितेन दह्यन्ति दैत्याः
 सहस्रोत्थितेन ततः परोयोजनकोटिर्नैव लोको जनोनो नाम वसंति यत्र गोमातरो रुमा मुविनाशकारियासारजोपी
 ह महासुरेन्द्र ततः परोयोजनकोटिर्भित्तुषट्भिस्तपोनामतपस्वि जुष्टः सत्याभिधानो भगवान्निवासो वरप्रदो-
 भृङ्गवतो दिवोसौ यस्य वेदध्वनिं श्रुत्वा विकसंति सदासुराः संकोचं चासुरायांति ये तु तेषां सार्धमिणः तस्मान्मातृवं महा
 बाहो मतिमितां समाचर वैराजमुवनं धंधोदुरारोहं सदान्ताभिः तेषां वचनमाकर्ण्य धंधुः प्रोवाच दानवान् गंतुकामो
 रिसमदनं ब्रह्मणो जेतुमीश्वरं कथं तु कर्मणा केन गम्यते दानवर्षभाः कथं तत्र सहस्राक्षः संप्राप्तः सह दैवतैः तेषु धुना
 दानं वेद्वाः पृष्ठाः प्राचुर्ध्वं चोधिपं कर्म तन्न वयं विद्वान् शुक्रस्तद्वैत्यसंशयं दैत्यानां वचनं श्रुत्वा धंधुर्दत्तं त्यपुरोहितं पंप्र
 च्छ शुक्रं किं कर्म कृत्वा स्मृष्टुः सदा गतिः ततोऽस्मै कथयामास दैत्याचार्यः कलिप्रिय शक्रस्य चरितं श्रीमत्पुरातनं त्रिपो
 किल शक्रः शतं तु पुण्यानां क्रतूनामयजत्पुरा दैत्यैर्द्रवाजिर्मथानं तिन ब्रह्मसदो गतः तद्वाक्यं दानवपतिः श्रुत्वा शु
 क्रस्य वीर्यवान् यष्टुं तं रंगमेधानां चकार भोतिभूतमां आमं त्र्यचासुरगुरुं दानवांश्चाप्यनुचामान् प्रोवाचाहं यजेय ईश्वरं भव

मधेः सदक्षिणेः तदागच्छद्यमवर्तनीगच्छामोवसुधाधिपान् जित्वाकुर्मोश्वमेधान्वेकयाकामगुणान्वितान् आहूय
 तांपनिधयश्चाज्ञाप्यतांचगुह्यकाः आमंत्र्यतां द्विजाः सर्वे प्रयागोदेविकातटे साहिपुण्यासिरेच्छेष्टासर्वसिद्धिकरी
 शिवा जलं प्राचीनमासां द्यावाजिमैधान्यजामहे इत्थं सुरारिवचनं निशम्या सुरयाजकः बाढमित्यब्रवीदष्टानिधानां
 संदेदशसः ततो धुधुर्देविकायाः प्राचीनपापनाशनं भार्गवद्रेण शुक्रैर्णवाजिमैधाय दक्षितः सदस्यां क्रतुर्विज
 श्रपितवाः सन्भार्गवद्विजाः शुक्रस्यानुमते ब्रह्मन् शुक्रशिष्याश्च पंडिताः यज्ञभोग्भुजस्तत्र स्वर्भानुप्रमुखानुने
 कृताश्चासुरनार्येन शुक्रस्यानुमते सुराः ततः प्रवृत्तो यज्ञस्तु समस्तुष्टस्तथा हयः हर्यस्यानुययौ श्रीमानासिलोमाम
 हासुरः ततो मिथूमेन महीसंशैलं व्याप्ता विशखविदिशश्च पूर्णाः तेनैव ग्रंथेन दिवस्पृशेन मरुद्वैव ब्रह्मलोकं महर्षे
 तंगंधमाघ्रांयसुर विपण्णाजानंति धुधुहयमेधदक्षितं ततः शरण्यं शरणं जनादेर्नैर्जग्मुः सैशक्राजगतेः परायेण
 प्रणम्य वरं देवं पद्मनाभं जनार्दनं - प्रोचुः सर्वसुरगणाभयगद्गदयागिरा भगवन्देव देवेश वराचर परायण - विज्ञ
 सिः श्रूयतां विष्णो सुराणामार्थिनाशन धुधुनामासुरपतिर्वलवान् वरं हिताः सर्वानसुरान्विनिर्जित्य त्वे लोके यमं हर
 इली ऋतेऽपि नाकितो देवत्राह्यास्मान्भयतो हर अतो विवृद्धिमगमद्य व्याधिरुपेक्षितः सांप्रतं ब्रह्मलोकस्था
 नपि जेतुं समुद्यतः शुक्रस्य मतमास्थाय सोश्वमेधाय दक्षितः शतं क्रतूनामिष्टुसौ ब्रह्मलोकं महासुराः आरोढुमि
 च्छति वशीविजेतुं विदशानपि तस्मादकालहीनं तु चितयस्व जगद्गुरो उपायं मुखविध्वंसे भवामो येन निर्वृताः श्रुता सु
 राणां वचनं भगवान्मधुसूदनः दत्त्वा भयं महाबाहुः प्रेषयामास शाश्वतः विसृज्य देवताः सर्वा ज्ञात्वा जेयं महासुरं वचनाय
 मर्तिवक्रे संधुधोरध्वरस्यैव ततः सक्तुः वा भगवान्नुवामनं रूपमीश्वरः देहं कृत्वा निरालंबं कष्टवद्देविकाजले क्षणा
 न्मजं स्तथो न्मजन्मुक्तेः शोयेच्छया दृष्टो यदैत्यपतिनादैत्यैश्चान्यैस्तथार्षिभिः ततः कर्मपरित्यज्य याज्ञियं ब्राह्मणो

तमाः समुत्तारयितुं विप्रं प्राद्वतसमाकुलाः सदस्ययजमानश्चक्रुर्विजोऽथ महोजसः निमज्जमानमुज्जुहुः सर्वे
तेवामनद्विजः सभुत्तार्यं प्रसन्नास्तेषु प्रच्छुः सर्वे एव हि किमर्थं पतितोऽसि नो वदेतेषामाकर्ण्य वनं कं पमा
नो मुहुर्मुहुः प्राह धुंधु पुरो गंस्ताञ्छरूयतामत्र कारणं ब्राह्मणो गुणवानासीत्प्रभास इति विश्रुतः सर्वशास्त्रार्थविप्राज्ञो
गोत्रतश्चापिवारुणिः तस्य पुत्रद्वयं जातमदप्रज्ञं सुदुःखितं तत्र ज्येष्ठो मम भ्राता कनीयान परस्त्वहं नेत्रभास इति
स्थितो ज्येष्ठो भ्राता ममासुरं मम नाम पिता चक्रुर्गतिं भासतु कौतुकात् रम्य इवावसथो धुंधु भुञ्जतां चार्ण्यं पितुर्मम द्विवि
ष्टपुणैर्युक्तश्चारुरूपो महासुरः ततः कालेन महता चावयोऽग्न्या पितुः मृतः तस्यौर्ध्वं देहिकृन्वा गृहमावांसमागतौ ततो
मयोक्त स भ्राता विभजाम गृहं वयं तेनोक्तौ नैव भवतो विद्यते भाग इत्यहं कुञ्जवामनखं जानांश्चष्टानां श्वित्रिणामपि
उन्मत्तानां तं यां धानां भोगेन विद्यते शय्यासनस्थानमात्रं स्वेच्छया ब्रभुज क्रिया एतावदीयैते चैता ब्राह्मणभगवरा
हितेषु वमुक्ते मया सोक्तः किमर्थं पेटकाद्गृहान् धनार्धभागमहर्मा मिनाहन्यायेन मे वद इत्युक्तं वतिवाके यस्यैवाभ्यातो मे कोप
संयुतः समुत्क्षिप्याक्षिपन्नद्यामस्यामामिति कारणतः ममास्यानि स्नागायां तु मध्ये च ब्रुवतो गतः कालः सवस्सरस्य
स्तुभुग्माभिरिह चोद्धृतः के भवंतस्तु संप्राप्ताः सस्नेहा वांधवोपमाः कोऽयं च शक्रप्रतिमो दीक्षितो वै महाभुजः तन्मे सर्वे
समाख्यातयाथातथ्यतपो धनाः महर्द्धिंसं युतायं यं सानुकं पादं च मे भृशं तेवामनवचः श्रुत्वा भार्गवा द्विजसन्माः प्रोचुर्ब
र्धो द्विजा ब्रह्मणोऽत्र तथ्यापि भार्गवाः असावपि महातेजा धुन्धुर्नामामहासुरः दाता भोक्ता विभक्ता च दीक्षितो यज्ञक
र्मणि इत्येवमुक्ता देवं शं वामनं भार्गवास्तदा प्रोचुर्देत्यपि सर्वे वामनार्थं करं वचः दीयतामस्य देत्येदं सर्वोपस्करसं
युतं श्रीमदावसथं दास्योरत्नानि विविधानि च इति द्विजानां वचनं श्रुत्वा देत्यपि वचः प्राह द्विजददामीति यावदि
च्छसि वै धनं वा सो गृहं हि रण्यं च वाजिनः स्यं दनान् गजान् प्रयच्छाम्य दधभवतो ब्रियतामीहि तं विभो तद्वाक्यं दानं वपैतेः

श्रुत्वादेवोथवाग्मिनः प्राहामुरपतिधुत्वाथसिद्धिकरवचः सोदरेणापिमेधात्राह्रियेत्यस्यसंपदः तस्याक्षमस्य
 यद्वत्किमन्योनहारिष्यति दासीदासमलंकारगृहंरत्नपारिच्छदं समर्थेषुद्विजैद्रेषुप्रयच्छस्वमहाभुज ममप्रमाणमा
 लोक्यमामकंचपदत्रयं संप्रयच्छस्वदैत्यैद्रनाधिकरक्षितुक्षमः इत्येवमुक्तेवचनेमहात्मनाविहस्यदैत्याधिपतिःसक्र
 त्विजः प्रादाद्विजेंद्रायपदत्रयंतदायदासनान्यंग्रहणाणिकिंचित् क्रमत्रयंसापिचवोक्ष्यदत्तंमहासुरैद्रेणविभुयंश
 स्त्वा चक्रेततोलेघयितुंत्रिलोकैत्रिविक्रमंरूपमनंतशक्तिः कृत्वानुरूपंदितीजांश्रहत्वा प्रणम्यवर्षीन्प्रथमक्र
 मेण महींमहाभ्रैःसहितांमहाणैवांचकाररत्नाकरपत्तनैर्युतां भुवंसनाकांत्रिदशाधिवासमृक्षार्कसैमिरिभिमंडितंतभः
 दिवंद्वितीयेनजहारवेगात्क्रमेणदेवप्रियमीप्सुरीश्वरः क्रमंतृतीयंनयदास्यपूरितंतदातिकोपादनुंगवस्य पपा
 तष्टभगवांस्त्रिविक्रमो मेरुप्रमाणेनतुविग्रहेण पततावासुदेवेन दानवोपरिनारद त्रिशयोजनसाहस्रभूमिग
 त्दृढीकृतं ततोदैत्यंसमुत्साद्यतस्मिन्प्राक्षिप्यवेगतः श्रवर्पतसिकतावृष्ट्यांतंचगर्तमपूरयत् ततःस्वर्गसहस्रा
 क्षोवासुदेवप्रसादतः सुराश्रसर्वैत्रलोक्यमवाप्नुनिरुपद्रवाः भगवानपिदैत्यैद्रंप्राक्षिप्यसिकताणैवे कालिंदांरू
 पमाधायतत्रैवांतरधीयत एवंपुराविष्णुरभूद्विवामनोधुंधुविजंतुंचत्रिविक्रमोऽभूत् यस्मिन्सदैत्यैद्रसुतोजगाममहा
 श्रमेपुण्ययुतेसुरपै इतिश्रीवामनपुराणधुंधुपराजयेदेविकामाहात्म्यम् ॥ समाप्तम् ॥ शुभम्भूयात् ॥

॥ श्रीरघुनाथमुद्रायन्त्रालये ॥

लालाशिब्वामल्लाधिकारश्रीरणवीरव्रतरत्नाकरग्रन्थस्समाप्तः

सम्बत् १९४२ आषाढ प्र. २९

प० पृ०	प० पृ०	सूचिपत्रम्	सूचिपत्रम्
१	२	तत्रादौ मंगलाचरणम्	कालस्थसूक्ष्मरथूलभेदेन द्विविध्यम्
३	४	हिरण्यगर्भाविर्भावो विरघ्वंशवर्णनम्	तस्यैव पुनः संवत्सरादिभेदेन पाडुविध्यम्
५	६	कलियुगे मालदेवप्रभृतिश्च	संवत्सरनिर्णयः प्रभवो दिष्टिभेदात्मकः
७	८	श्रीगुलाब्जसिंहमहारोजव-	अथायननिरूपणंतत्र वसेतोदिष्टक्रतव-
९	१०	श्रीमहाराजरणी रस्यप्रतापैश्वर्यगुल्फ-	मासनिर्णयः
११	१२	एणादिवर्णनम्	अथ मलमासानिर्णयः सच द्विविधाऽधिसा-
१३	१४	कृत्यरत्नाकरविधानार्थमाज्ञापदानादिव-	सक्षयमासश्चे
१५	१६	अथ ग्रन्थानुक्रमणिका	आधिमासलक्षणम्
१७	१८	धर्मनिरूपणं धर्मप्रमाणधर्मप्रणेतृवचनंच	क्षयमासलक्षणम्
१९	२०	श्रुतिस्मृतिपुराणधर्मशास्त्रशीलवर्णनं	अथ द्विसंक्रांतिकेश्विद्वेषः
२१	२२	धर्मकर्म्मोपयोगिपरिभाषाप्रदर्शनं	तेन कर्त्तव्याऽकर्त्तव्यनिर्णयः
२३	२४	प्रज्ञोपवीतविधिः	अथ संक्रांतिनिर्णयः
२५	२६	प्रज्ञोपवीते न सह वस्तु	तत्र पुण्यकालनिर्णयः
२७	२८	धर्मरत्नसमुच्चयः कालरूपनिर्णय	
२९	३०	रत्नसमुद्रकुनिरूपणम्	

प० पृ० पं०	सूचिपत्रम्	प० पृ० पं०	सूचिपत्रम्
२५११	तत्रज्ञानदानादिकमुक्त्वा	३१२३	पुक्ष्मिण्योदिवसनिर्णयश्च
२५१२	तदकरणेदोषः	३१२४	अथ सामान्यतस्तिथिनिर्णयः
२६२३	अथनादिसंक्रांतिषु पुण्यकालविशेषनिर्णयः	३१२५	तिथियुग्मनिर्णयः
२६२४	रात्रौ स्नानदानादिनिषेधविधिनिर्णयः	३१२६	खर्वदूर्पहिंसारूपतिथिलक्षणम्
२६२५	वेदादीनामपराशिसंक्रमेण पुण्यघट्टकानि	३१२७	शुक्लकृष्णपक्षत्रयतिथिनिर्णयः
२६२६	अथ संक्रांतिषु विशेषदानानि	३१२८	अथ कर्मकालनिर्णयः
२६२७	मेघसंक्रांतिषु पचक्रम् तुलासंक्रांतिषु	३१२९	अथ नक्षत्रकालनिर्णयः
२६२८	कर्कसे-पु. मि. कं. ध-मी-सं-पु.	३१३०	अथ चित्रकालनिर्णयः खडातिथिनिर्णयश्च
२६२९	शु. सिं. वृ-क संक्रांतिषु पचक्रफलम्	३१३१	तत्र त्रयततिथिनिर्णयः
२६३०	उत्तरायणपुरुषः दक्षिणायनसंक्रांतिषु	३१३२	अथ प्रतिपदादिसामान्यनिर्णयः
२६३१	पडशीतिपुरुषः विष्णुपदीपुरुषः	३१३३	शुक्लकृष्णप्रतिपदाद्यर्थानाम्
२६३२	त्रिकोणचक्रसंक्रमणं	३१३४	अथाद्वितीयासामान्यनिर्णयस्तद्व्यानिच
२६३३	चंद्रपुरुषफलं	३१३५	अथ तृतीयासामान्यनिर्णयस्तृतीयाद्वय
२६३४	सूर्यादीनां गोचरफलानि दानानि च	३१३६	ध्यानम्

पृ० ८० पं० ३

सूचिपत्रम्

चतुर्थीसामान्यनिर्णयः चतुर्थीद्वयध्यानं

पंचमीसामान्यनिर्णये पंचमीद्वयध्यानं

षष्ठीसामान्यनिर्णये षष्ठीद्वयध्यानं

सप्तमीसामान्यनिर्णये सप्तमीद्वयध्यानं

अष्टमीसामान्यनिर्णये अष्टमीद्वयध्यानं

नवमीसामान्यनिर्णये नवमीद्वयध्यानं

दशमीसामान्यनिर्णये दशमीद्वयध्यानं

एकादशीसामान्यनिर्णये एकादशीद्वयध्यानं

एकादशीमाहः तत्रोपवासोद्दिधानिर्यो

उपवासनिर्णयः तत्रविशेषः

अथैकादशीनिर्णयः साचशुद्धाविद्वाच

दशमीवेधद्विविधः

तत्रारुणोदयवेधेवैष्णवविषयः

पृ० ८० पं० ४

सूचिपत्रम्

अथकर्म्यत्रतविधिः अथत्रतद्व्यानि

तत्रवर्ज्यानि प्रायश्चित्तमर्कः

उपवासोदत्तधावनिर्यो

एकादश्याश्राद्धः प्रायश्चित्तसूत्राः

अथत्रतद्व्याहः

एतद्व्रतसूक्तोपिकार्यम्

अथप्रसंगादौमहाद्वादशयः

पंचमोरत्नसंग्रहः

अथद्वादशीसामान्यनिर्णयः रतत्रध्यानं

त्रयोदशीसामान्यनिर्णयस्तद्व्यानेच

चतुर्दशीसामान्यनिर्णयस्तद्व्यानेच

पौर्णमासीसामान्यनिर्णयस्तद्व्यानेच

अमावास्यासामान्यनिर्णयस्तद्व्यानेच

तिथिसामान्यप्रसंगात्कल्पादितिथयः

१०८० पं०

सूचिपत्रम्

कल्पादितियोनां विशेषनिर्णयस्तत्र आढं

७१ १

७२ २

७३ ३

७४ ४

७५ ५

७६ ६

७७ ७

७८ ८

७९ ९

८० १०

८१ ११

८२ १२

८३ १३

८४ १४

८५ १५

८६ १६

८७ १७

८८ १८

८९ १९

९० २०

९१ २१

९२ २२

९३ २३

९४ २४

९५ २५

९६ २६

९७ २७

९८ २८

९९ २९

१०० ३०

१०१ ३१

१०२ ३२

१०३ ३३

१०४ ३४

१०५ ३५

१०६ ३६

१०७ ३७

१०८ ३८

१०९ ३९

११० ४०

१११ ४१

११२ ४२

११३ ४३

११४ ४४

११५ ४५

११६ ४६

११७ ४७

११८ ४८

११९ ४९

१२० ५०

१२१ ५१

१२२ ५२

१२३ ५३

१२४ ५४

१२५ ५५

१२६ ५६

१२७ ५७

१२८ ५८

१२९ ५९

१३० ६०

१३१ ६१

१३२ ६२

१३३ ६३

१३४ ६४

१३५ ६५

१३६ ६६

१३७ ६७

१३८ ६८

१३९ ६९

१४० ७०

१४१ ७१

१४२ ७२

१४३ ७३

१४४ ७४

१४५ ७५

१४६ ७६

१४७ ७७

१४८ ७८

१४९ ७९

१५० ८०

१५१ ८१

१५२ ८२

१५३ ८३

१५४ ८४

१५५ ८५

१५६ ८६

१५७ ८७

१५८ ८८

१५९ ८९

१६० ९०

१६१ ९१

१६२ ९२

१६३ ९३

१६४ ९४

१६५ ९५

१६६ ९६

१६७ ९७

१६८ ९८

१६९ ९९

१७० १००

१७१ १०१

१७२ १०२

१७३ १०३

१७४ १०४

१७५ १०५

१७६ १०६

१७७ १०७

१७८ १०८

१७९ १०९

१८० ११०

१८१ १११

१८२ ११२

१८३ ११३

१८४ ११४

१८५ ११५

१८६ ११६

१८७ ११७

१८८ ११८

१८९ ११९

१९० १२०

१९१ १२१

१९२ १२२

१९३ १२३

१९४ १२४

१९५ १२५

१९६ १२६

१९७ १२७

१९८ १२८

१९९ १२९

२०० १३०

२०१ १३१

२०२ १३२

२०३ १३३

२०४ १३४

२०५ १३५

२०६ १३६

२०७ १३७

२०८ १३८

२०९ १३९

२१० १४०

२११ १४१

२१२ १४२

२१३ १४३

२१४ १४४

२१५ १४५

२१६ १४६

२१७ १४७

२१८ १४८

२१९ १४९

२२० १५०

२२१ १५१

२२२ १५२

२२३ १५३

२२४ १५४

२२५ १५५

२२६ १५६

२२७ १५७

२२८ १५८

२२९ १५९

२३० १६०

२३१ १६१

२३२ १६२

२३३ १६३

२३४ १६४

२३५ १६५

२३६ १६६

२३७ १६७

२३८ १६८

२३९ १६९

२४० १७०

२४१ १७१

२४२ १७२

२४३ १७३

२४४ १७४

२४५ १७५

२४६ १७६

२४७ १७७

२४८ १७८

२४९ १७९

२५० १८०

२५१ १८१

२५२ १८२

२५३ १८३

२५४ १८४

२५५ १८५

२५६ १८६

२५७ १८७

२५८ १८८

२५९ १८९

२६० १९०

२६१ १९१

२६२ १९२

२६३ १९३

२६४ १९४

२६५ १९५

२६६ १९६

२६७ १९७

२६८ १९८

२६९ १९९

२७० २००

२७१ २०१

२७२ २०२

२७३ २०३

२७४ २०४

२७५ २०५

२७६ २०६

२७७ २०७

२७८ २०८

२७९ २०९

२८० २१०

२८१ २११

२८२ २१२

२८३ २१३

२८४ २१४

२८५ २१५

२८६ २१६

२८७ २१७

२८८ २१८

२८९ २१९

२९० २२०

२९१ २२१

२९२ २२२

२९३ २२३

२९४ २२४

२९५ २२५

२९६ २२६

२९७ २२७

२९८ २२८

२९९ २२९

३०० २३०

३०१ २३१

३०२ २३२

३०३ २३३

३०४ २३४

३०५ २३५

३०६ २३६

३०७ २३७

३०८ २३८

३०९ २३९

३१० २४०

३११ २४१

३१२ २४२

३१३ २४३

३१४ २४४

३१५ २४५

३१६ २४६

३१७ २४७

३१८ २४८

३१९ २४९

३२० २५०

३२१ २५१

३२२ २५२

३२३ २५३

३२४ २५४

३२५ २५५

३२६ २५६

३२७ २५७

३२८ २५८

३२९ २५९

३३० २६०

३३१ २६१

३३२ २६२

३३३ २६३

३३४ २६४

३३५ २६५

३३६ २६६

३३७ २६७

३३८ २६८

३३९ २६९

३४० २७०

३४१ २७१

३४२ २७२

३४३ २७३

३४४ २७४

३४५ २७५

३४६ २७६

३४७ २७७

३४८ २७८

३४९ २७९

३५० २८०

३५१ २८१

३५२ २८२

३५३ २८३

३५४ २८४

३५५ २८५

३५६ २८६

३५७ २८७

३५८ २८८

३५९ २८९

३६० २९०

३६१ २९१

३६२ २९२

३६३ २९३

३६४ २९४

३६५ २९५

३६६ २९६

३६७ २९७

३६८ २९८

३६९ २९९

३७० ३००

३७१ ३०१

३७२ ३०२

३७३ ३०३

३७४ ३०४

३७५ ३०५

३७६

पृ०	पं०	सूचिपत्रम्	पं०	पृ०	सूचिपत्रम्
१७९	१	अत्र आह मावश्यकमकरणे दोषः	८७	१	समस्तपर्वनिर्णयस्तनसमुच्चयः
१७९	१	आम आह हेम आह चकार्य	८७	२	अथ व्रतस्वरूपं व्रतप्रशंसं व्रतजिज्ञासा
१८०	१	जननमूरणाशौचापवादः	८८	१	व्रताधिकारिणः स्त्रियोभर्त्राद्यनुमत्याधि
१८०	१	सर्वगंगासमंतेयं सर्वद्विजाः पात्रभूताः			कारिणः
१८०	१	इष्टशकाले देवानां पिष्टणाचदानकालः	८८	२	व्रतभेदः व्रताधिकारिधर्माः
१८०	१	मध्यकाले मनुष्याणां मोक्षकाले राक्षसानां	८९	१	तेषां वर्णवर्धनिर्णयः दंतकाष्ठनिर्बंधः
१८१	१	अत्र भोजनं न कार्थ्यं मुक्तिं ज्ञात्वा भोजनं	९०	२	उपवासस्वरूप आचमनं द्विराचमनं
१८१	१	बालादीनां तु याममांशं पूर्वयाममांशं निषेधः	९१	१	दक्षिणहस्ते ब्राह्मादितीर्थानि प्रणवादिभूतः
१८१	१	तदन्येषां तु यामं त्रयं यामं चतुष्टयं च निषेधः	९१	२	देवकार्थ्यादौ पूर्वाह्नादिकालः
१८१	१	अत्रोपवासव्रतं पुत्रवद्गृहं तन उपवासभा	९१	२	व्रतत्यागादौ प्रायश्चित्तं व्रतारं भेदः
१८१	१	विवेककालानि	९२	१	व्रतारं भेदः भद्राविचारः
१८१	१	चंद्रग्रस्तास्ते तु रविने संध्या होमादीनो	९२	१	प्रतिमास्वरूपं कुंभपवित्रं होमाहुतिमान
१८१	१	ग्रहणं कुरुक्षेत्रादौ प्रतिग्रहे प्रायश्चित्तमुक्तं	९२	२	द्रव्यप्रतिनिधयः देवतामंत्रविचारः
१८१	१	जन्मराश्यादौ ग्रहणं गोचरवशेनानिष्टफलं	९२	२	व्रतोपापनानुको दानविभागनिर्णयः
१८१	१	तत्र शांतिविधानं नागदानं सर्वौषधिस्त्रा	९३	१	कलशलक्षणं पंचरत्नानि महारत्नानि

[illegible]

पृ० १८० पं० १७ सुचीपत्रम् ॥ १८० ॥

१०४३ १७ सुमिधासाने पुनर्होमद्रव्यमानं वा ॥ १८० ॥

१०४३ १८ आचार्यवरणं कृत्विवरणं ब्रह्मवरणं ॥ १८० ॥

१०४३ १९ नृचमहमखिचवारोक्तित्वज ॥ १८० ॥

१०४३ २० अथसर्वतोभद्रमंडलं चतुर्लिङ्गतोभद्रं ॥ १८० ॥

१०४३ २१ अथब्रह्मशालिङ्गतोभद्रं ॥ १८० ॥

१०४३ २२ एकलिङ्गतोभद्रं सर्वतोभद्रादौ देवताक्रमः ॥ १८० ॥

१०४३ २३ अथामिकायैतज्जकुशडिकामुतिरुदये ॥ १८० ॥

१०४३ २४ अथानंतकुशं रामनाथोद्यापनप्रकारात् ॥ १८० ॥

१०४३ २५ इत्युद्यापनसामान्यपरिभाषाः ॥ १८० ॥

१०४३ २६ अथोद्यापनसामान्यप्रयोगः तत्रपुण्याह ॥ १८० ॥

१०४३ २७ वचनं च ॥ १८० ॥

१०४३ २८ एणैकसातकापूजा ॥ १८० ॥

१०४३ २९ अथमुद्राधिकशेषप्रयोगः ॥ १८० ॥

१०४३ ३० अथोद्यापनविधानं तत्रादौ चोद्योत्तराणि ॥ १८० ॥

१०४३ ३१ कृत्विजावरणविधानं वरणक्रमेण ॥ १८० ॥

सूचीपत्रम्

मधुपर्कदानम्

२१२ मंडपानुमंत्रणं तोरणपूजनं अथद्वारपूजा

२१४ इंद्रादिलोकपालानां दिशो दिक्षु पूजनक्रमः

२१६ ततो बलिदानं इति भद्रप्रातिषा

२१९ अथसर्वतोभद्रदेवतास्थापनप्रयोगः

२२० संक्षेपेणामिरुद्रापनप्रहस्थाः लोकपाल-

२२३ कुलशस्थापनविधानं अतिमाया समुद्रा-

२२५ त्राणप्रातिषापाडोपाचारपूजाक्रमः ब्रह्मपू-

२२७ होमाथामिस्थापनं कुशडिकाप्रयोगः

२२९ अन्वाधानं ततो ग्रहहोमः अधिदेवता

२३० दानानि ॥ २३० ॥

२३२ सर्वतोभद्रदेवतानामात्ममंत्रहोमः

२३४ अथश्रुतहातिहोमः पूणेपात्रदानं

२३६ बलिदानप्रयोगः अथामिषिकः

प० १३५ सूचीपत्रम्

पृ० १३५

सूचीपत्रम्

१३५ ततः शय्यादानं ततो गोदानं तिलपात्रदानं १३६

१३६

व्रताधिष्ठितदेवता पूजनं इति सर्वव्रतसा

१३७ अत्र पुणोहति होमः अग्निविसर्जनम् १३८

१३८

धारणपू-

१३९ मंडलदेवता विसर्जनं अग्निग्रहणं १४०

१४०

अथैकादशी व्रतोद्यापनं देवता पूजने विशेषः

१४१ इति त्रैवीर्णकानां सामान्योद्यापनविधानं १४२

१४२

अथ होमविधानं पूर्णपात्रदानं

१४३ अथ शूद्रादीनामुद्यापनप्रयोगो विधीयते १४४

१४४

पूर्णोहति रसं व्रका

१४५ शूद्रस्य धर्मकर्मधिकारनिर्णयः १४६

१४६

गोदानं केशवादिमुत्तिदानं अभिषेकः

१४७ अमंत्रकोदेवपूजाधिकारः महादानाधिकाः १४८

१४८

देवता विसर्जनं व्रतसंपूर्णतावाचनम्

१४९ शूद्रस्य ब्राह्मणद्वारा पौराणमंत्राधिकारः १५०

१५०

इति शूद्रकर्तृक सर्वव्रतसाधारणविधानं

१५१ शूद्रस्याचारानुसारेण पुण्याहवाचनं १५२

१५२

शूद्रव्रतनिष्ठा कृपयस्त्वनसंग्रहः

१५३ स्वस्तिवाचनं मातृपूजनम् १५४

१५४

शूद्रस्य नादि आह तत्रापि ढकः संक्षिप्तम्

१५५ अथ शूद्रस्य पौराणमंत्रोद्यापनप्रयोगः १५६

१५६

आचार्यवरणं ब्रह्मवरणं ऋत्विगादिवरणं

१५७ स्वस्तिवाचनं तोरणपूः सर्वतोभद्रपूः १५८

१५८

ग्रहस्थापनं कलशस्थापनम्

१५९

१५९

१५९

पं०	पं०	सूचिपत्रम्	सूचिपत्रम्
१९	२३	अथचैत्रमासः	अथास्यामेविद्याप्राप्तिव्रतं विष्णुधर्मोत्त.
१९	२४	चैत्रशुक्लप्रतिपदिसंवत्सररंभः कार्य्यञ्च	तत्राष्टदलेषु वेदानां पुराणादीनां च पूजनं
१९	२५	त्रयोवारः सर्वर्षेयः	गरुडपुराणोक्तं विद्याप्राप्तिव्रतम्
१९	२६	अत्रतैलाभ्यंगो नित्यः वर्षे शपूजासर्वर्षेयः	चैत्रशुक्लद्वितीयायां सांशकिकब्रह्मपूजनं
१९	२७	वांसंतनवरात्रप्रारंभः प्रपादानं धर्मघट	द्वादशवर्षात्मकम्
२०	२८	दानं	तत्रैव उमापूजाव्रतं बालेन्दुदर्शनव्रतं प्रति
२०	२९	ब्रह्मणः पूजा अस्यां कल्पभेदेन मत्स्यावता.	मासं वर्षसाध्यं
२०	३०	अथ विशेषेण संवत्सररंभविधिर्निर्हूपितः	सर्वांसु शुक्लद्वितीयासु चंद्रार्घ्यदानम्
२०	३१	अत्रमहाशंतिः कार्य्यं साचनिर्णीयते	अत्रैव नेत्रव्रतं वर्षसाध्यं नासत्यदस्त्रयोर्मु
२१	३२	महाशंतिप्रयोगः	तिपूजाच
२१	३३	अस्यांतिलकव्रत. रंभः तत्रमातुर्नामभिः पू.	चैत्रशुक्लद्वितीयायां गौरीपूजाव्रतं सौभाग्य
२१	३४	तिलकव्रतकथा अत्रैवारोग्यप्राप्तिव्रतं	गौरीपूजनं
२१	३५	वर्षसाध्यं	द्वादशधेनुपूजादानं द्वादशवर्षात्मकं
२१	३६	अस्योद्यापनं तत्रद्वादशनामभिर्द्वादशक	अत्रैव सौभाग्यशयनव्रतं वर्षसाध्यं शुक्ल
२१	३७	लक्ष्मणसूर्यपूजा	तृतीयायां

प०	पृ० सं०	सूचिपत्रम्
२१	२१५	सोभाग्याष्टकदानंद्वादशनामभिः प्रत्येक तृतीयापूजनं
२२	२१६	प्रत्येकंप्राशनविधानंसौवर्णमूर्त्तिदानंसो द्यापनं
२२	२१७	अत्रैवगौरीदोलोत्सवः इयमन्वादिश्राद्धं
२२	२१८	अत्रैवश्रीरामदोलोत्सवः
२३	२१९	चैत्रभाद्रपदेमाघेचशुक्लतृतीयाशौरीशत्रु
२४	२२०	तृतीयात्रयप्रत्येकंविशेषविधानंअथकथा
२४	२२१	अत्रैवश्रुधनीतृतीयाव्रतंसौभाग्यवती
२६	२२२	अस्याःकथाउद्यापनंचवालैवैधव्यनाशनं
२६	२२३	चैत्रशुक्लचतुर्थीवासुदेवरूपिणेशपूजा
२७	२२४	आश्रमव्रतकार्चनंवासुदेवंब्राह्मणायदद्या
२७	२२५	चैत्रशुक्लपचम्यातृतीयादिपंचम्यंतंश्रीव्रतं
२७	२२६	वर्षसाध्यमपरंश्रीपंचमीव्रतं
२७	२२७	अस्यामेवचंद्रपूजनंष्टवीपूजनंच

प०	पृ० सं०	सूचिपत्रम्
२७	२२८	अत्रसौभाग्यव्रतंइदमेवमत्स्यपंचमीव्रतं
२७	२२९	इयकल्पादिः
२७	२३०	चैत्रशुक्लपक्षाकुमारपूजाव्रतंइयस्कंदपक्षी
२८	२३१	चैत्रशुक्लसप्तम्यामष्टदलकमलसूर्यपूजा
२८	२३२	आग्निप्रतिष्ठाप्यसूर्यनामभिर्होमः अस्यो द्यापनं
२८	२३३	हिरण्यमूर्त्तिगोशय्यादिदानं
२८	२३४	दमनसप्तमीव्रतम् अनोदनसप्तमीव्रतं
२८	२३५	नामसप्तमीव्रतं विष्णुधर्मोत्तरोक्तंसूर्य
२९	२३६	चैत्रशुक्लहृम्भांभवान्याउत्पत्तिः
२९	२३७	अशोककलिकाप्राशनलोहितनंदेस्नानं
२९	२३८	अस्यामेवाष्टम्यादेव्यामहापूजाकार्या
२९	२३९	चैत्रशुक्लनवम्यारामजयंतीव्रतं
३०	२४०	रामनामालेखनोद्यापनंतस्यप्रयोगः
३१	२४१	रामनवमीमहिमाव्रतमहिमानित्युत्त्वकथं

३१	२१२	शुद्धविद्वहरामनवमीनिर्णयवैष्णवलक्षणां
३३	११४	तत्राढाधट्यकृत्यंनवमीकृत्यं च
३४	११४	श्रीराममूर्ति लक्षणे सर्वतोभद्र मंडलपूजां
३५	११४	जामंत्र
३६	११४	अथव्रतपद्धतिः कलशस्थापनं
३७	११६	केशवादिमातृकान्यासः
३८	१११	शखस्थापन पीठयूजसन्निधानं
४०	१११	सर्वोपचारपूजाविधान रामनवमी पूजा
४१	११२	अथदशमीकृत्य तत्रहोमविधानं
४२	११२	श्रीरामप्रतिमादान शरणविधानं च
४३	११२	अकिंचनोद्यापनविधानम्
४४	११२	श्रीरामनामाष्टोत्तरशतस्तोत्र
४५	११२	अस्याभेवकालोत्तरांकमातृकाव्रतं
४६	११२	अत्रमद्रकालीव्रतं चतुः षष्ट्योगिनीपूजा
४७	११२	चैत्रशुक्लदशम्यांघर्मराजपूजाव्रतम्

४९	११६	चैत्रशुक्लकादश्यांदिहोत्सवः कार्यः
५०	११६	इयं कामदैकादशोत्सयाकथा
५१	११६	अस्यांस्त्रीभिरुक्तिमणोयात्राकाठ्या
५२	११६	अस्यांसक्षेपतोवास्तुपूजोक्तः अत्रापिदमे
५३	११६	नोत्सव
५४	११६	चैत्रशुक्लकादश्यादमनोत्सवः
५५	११६	अत्रयमनद्वादशीव्रतं भर्तृद्वादशीव्रतम्
५६	११६	वारहेधरणीव्रतेपुवामनद्वादशीव्रतकथा
५७	११६	अत्रैवसेकल्पद्वादशीव्रतम्
५८	११६	चैत्रशुक्लत्रयोदश्यांचंद्रनात्मकमदनपूजा
५९	११६	अजदान इयंचोदानकल्पादिस्तत्कृत्यं च
६०	११६	चैत्रशुक्ल चतुर्दश्यांशिवपूजामहोत्सवः
६१	११६	अत्रापिदमनोत्सवः काश्यां पशुपतीश्वर्या
६२	११६	नृसिंहपूजाव्रतं नरसिंहस्यदोहोत्सवः
६३	११६	चैत्रपौर्णमासीचित्रायुतामहाचैत्र्युका

प० पृ० पं०	सूचिपत्रम्
५८ १ २	अत्रमल्लनटादीनां नृत्नोत्सवदर्शनं
५८ १ ३	चैत्रकृष्णद्वितीयायां तिथिपत्वेन ब्रह्मणः पूजाकार्या
	चैत्रकृष्णतृतीयायां सौभाग्यसुंदरीव्रतं गत्वेन रतिनामकगौरीपूजाउदकप्राशनं
	चैत्रकृष्णचतुर्थीसंकष्टचतुर्थीव्रतम् चंद्रोदये अर्घ्यदानं पंचगव्यप्राशनम्
५८ १ ६	चैत्रकृष्णपंचम्यां कार्शमीरेवीरजस्वला भवति
	शिलामयीदेवीव्रतं अभ्यंगंगोरसंचित्रिदिनवर्षं
५८ २ ७	कृष्णाष्टम्यां देवीद्विजैः स्नाप्यगंधादिभिः त्रिकोणाकारपिष्टपाकैः शालिभक्तशर्कैः तंत्रीवाद्यश्रवणं देवीनैवेद्यप्राशनं
५८ २ ९	चैत्रकृष्णषष्ठ्यामेकभक्तादिब्रतेन भास्करपूजाकयास्कादि

प० पृ० पं०	सूचिपत्रम्
५६ १ ८	मंदार्कगुल्वारयोगे महापुण्यदोक्ता
५६ १ १०	अत्र सर्वदेवानां दमनोत्सवः इयं मन्वादि पटनयति श्राद्धगणेषां ठिनास्ति
५६ २ ५	अस्यां मिद्रपूजाकानि कुंभयात्रा च तृणमयपिशुंधं संपूज्य ब्राह्मणान्भोजयेत्
५६ २ ११	महाचैत्रीलक्षण अत्र वाराहपुराणदानं च
५६ २ १६	अथ चैत्रमासीयशुक्लपक्षकृत्यानि
५७ १ ४	अस्यां नौरमासमिप्रायेण मीनसंक्रांतिपुण्यकालिर्निर्णयः
५७ १ १२	चैत्रशुक्लप्रतिपदायां शुभपंचरुष्टास्नानं कान्तकव्रतारंभो विप्रवस्त्रशयनासनानिर्दिष्टाः
५७ २ ३	अत्र मसिगंधाद्यनुलेपनवस्त्रादिदानं
५७ २ ८	आनंदव्रतं दधिक्षीरघृतादित्यामगौरीव्रतं नक्तभोजनं शाल्याद्यन्नदानं प्रपादानं धर्मघटदानं इयं प्रतिपदानारसिंहकल्पा-

सूचिपत्रम्

प० पृ० पं०	सूचिपत्रम्
६१ २ ३	महामहावारुणी अत्र सप्तसागरदानप्रयोगः
६२ १ १२	चैत्रकृष्णवतुर्दशी पिशाचमोचनी
	अस्यां शिवसन्निधौ नानाभौमवारिणातिप्रशस्ता
११६ १ १६	अत्र स्मर्तुं विटपट्युत्तरकापताकाधवलितकलशोपरिकृता गृहोपरिस्थाऽग्रा
२ १ १	अस्यां निशायानि कुम्भपूजावल्लिदानं पुश्रुलीनृत्यदर्शनं
११६ २ १६	पैत्रामावास्यायां सारमेये शुभोन्नदानं
६२ २ १६	इयं मन्वदिभौमवारिणभौमावास्या गुरुवाजीवामावास्या शनिवारैर्मदा मावास्या सोमवारिण
११६ १ १६	सोमवत्यमावास्या कथासोमवत्युद्यापनप्रयोगः
६३ १ १६	अत्र व्रतं पितृव्रतं पयोव्रतम्
६६ २ १६	चैत्रकृत्यरत्नसमुच्चयः

प० पृ० पं०	सूचिपत्रम्
५८ २ १	अथात्र पष्ठिमात्रे काश्यालौकिकयात्रा
	पुष्ट्या पूजागृहस्य चेति
५८ २ ३	चैत्रकृष्णसप्तम्यां तिथिपत्वेन सध पूजाव्रतं
५८ २ १६	चैत्रकृष्णष्टम्यारविर्भौमगारेकाश्याभैरवदुर्गापूजा च अत्र सोमाष्टमीव्रतसोमशिवाष्टमीव्रतसोमशिवोत्सवः
५८ २ १६	सर्वास्वष्टमीषु अशौकाष्टमीव्रतं
५८ २ १०	भविष्योत्तरोत्तराष्टमीव्रतं
५८ २ १६	विष्णुधर्मोत्तरोत्तराष्टमीव्रतं
५९ १ १	शीतलाष्टमीव्रतकथा शीतलाष्टकस्तोत्रं
५९ २ १०	चैत्रकृष्णनवम्यां वाराहजयतीव्रतं
६० १ १	चैत्रकृष्णदशम्यां धर्मराजपूजाव्रतम्
६० १ १३	चैत्रकृष्णैकादशीपापमोचनीव्रतकथा
६१ १ १३	चैत्रकृष्णद्वादशीवैराजकल्पादितत्राष्टकं
६१ १ १३	चैत्रकृष्णत्रयोदशी शनिभिषानक्षत्रयुतावा- शनिवारयुता महावारुणी शुभयोगवती

४० पं० सूचिपत्रम्
 १ वैशाखमासः
 २ अप्रैवैशाखमासकृत्यानिर्णयः
 ३ मेषमेपरः पूर्वाचदशष्टिकः १५
 ४ वैशाखपंचम्यादिदानं तीर्थस्नानं
 ५ तिलतपणमधुसूदनपूजनं एकभक्तम्
 ६ पुष्पलवणवर्जनं नक्तभोजनं
 ७ दध्योदनदानं गणेशपूजनं व्रतार्थम्
 ८ माधवपूजनं तिलहोमं नृसिंहपूजनं
 ९ सिद्धार्थकैहोमं वैशाखपूजां त्रैरात्रव्रतम्
 १० ज्ञानावासिकरव्रतं प्रातःस्नानं
 ११ अन्नसौरोमासः ग्राह्यः ग्रहः स्नानं
 १२ तस्योद्यापनं वैशाखपूजां त्रैरात्रव्रतम्
 १३ वैशाखकृष्णप्रतिपदायास्तिर्थापत्वेनव
 १४ स्तिपूजा
 १५ वैशाखकृष्णद्वितीयासमानकरुपादिः

५० पं० सूचिपत्रम्
 १ अत्र तिथिपुस्तकं व्रतपूजाव्रतम्
 २ वैशाखकृष्णतृतीयायां प्रातः देव्यापूजनं
 ३ कंकालप्राशतं मूलाक्षपूजा
 ४ वैशाखकृष्णचतुर्थ्यां संकष्टचतुर्थी व्रतं शतप
 ५ त्रिशोभनमहाकृष्णशोभनवर्द्धनाक्षपूजा
 ६ वैशाखकृष्णपंचम्यां गणेशपूजा
 ७ वैशाखकृष्णषष्ठ्यां स्कंदपूजा व्रतम्
 ८ वैशाखकृष्णसप्तम्यां सूर्यपूजा व्रतम्
 ९ वैशाखकृष्णाष्टम्यां शतलारुमंत्रव्रतं चंडीप
 १० वैशाखकृष्णनवम्यां चंडीपूजा व्रतं
 ११ वैशाखकृष्णदशम्यां मार्गदिनउभयदश
 माव्रतं
 १२ दिशापूजनं धर्मराजपूजनं च
 १३ वैशाखकृष्णकादश्यां हरिपूजा व्रतम्
 १४ वैशाखकृष्णत्रयोदश्यां गौरीकल्याणद्विपूजा
 १५ दोषव्रतम्

प० ८० पं० १० सखीपत्रम्

वैशाखशुक्लचतुर्दश्यामासशिवादिब्रतं

वैशाखमासास्यायांद्वादशमावास्याकृत्य

तत्रश्राद्धदानाद्यवश्यंविधेयमकरणेष्टाय

वाय्यामासश्चतुर्दश्याः

वैशाखशुक्लत्रिपदायांश्रावपुत्रतिपदा

घटिनामकसूर्यपूजाव्रतम् चतुर्मासव्रतम्

तिथिपदेनवह्निपूजापि चतुर्मासव्रतम्

वैशाखशुक्लद्वितीयायांनीललोहितकल्पा

तत्रकल्पादिकेवैतन्श्राद्धदानाद्विधिर्गम्या

वर्तुमखरूपसूर्यपूजाव्रतं

वैशाखशुक्लतृतीयायांगौरीव्रतीगवैनगौ

रीव्रतं चतुर्मासव्रतम्

उमदेवपूजादधिप्राशनगोमयप्राशनं

इयंतृतीयात्रेतायुगादिश्रद्धानित्यंकांमंथुच

अस्यांजनादेनपूजागंगास्नानंगंगादिपू

प० ८१ पं० ११

यवहोमः शरदिनमोदकदानं चदनदानं

उदककम्भदानं अक्षयतीमाव्रतं श्राध्वरपू

युगादिकृत्यं समुद्रस्नानं परशुरामजयंती

श्राद्धयंतृतीयाव्रतविधानकथाभाविवशोत्तर

विष्णुधर्मोत्तरे

वैशाखशुक्लचतुर्थ्यां अग्निहोत्रपूजाव्रतं

अलंबपूजाव्रतं

वैशाखशुक्लपंचम्यां शिवपूजाव्रतम्

वैशाखशुक्लषष्ठ्यां सुकंदपूजाव्रतमातसौख्यं

वैशाखशुक्लसप्तम्यां गौतमपूजाव्रतं

दिव्रतम्

कुमलसप्तमाव्रतनिवसतर्भा शंकरास

समाव्रतम्

वैशाखशुक्लअष्टम्यां अंपरीजितादेवीपूजाव्रतं

वैशाखशुक्लनवम्यां चंडिकादेवीपूजाव्रतं

वैशाखशुक्लदशम्यां वर्मशजपूजाव्रतं दि

शं पूजायां

वैशाखशुक्लदशम्यामहिनीकथा

वैशाखशुक्लदश्यां धरणीव्रते पूजामद

ग्न्यद्वादशीव्रतं

अत्रवारनक्षत्रसंयोगेन व्यतीपातयोगेमा

धयपूजा

वैशाखशुक्लत्रयोदश्यां कामदेवपूजाव्रतं

वैशाखशुक्लचतुर्दश्यां नृसिंहजयतीव्रतं क

सोद्यापनं नृसिंहपूजाविधाम् उकारेश्वर

यात्रागारुडकरपादिः

वैशाखपूर्णिमायां वैशाखस्नानव्रतोद्याप

नगोदानादि

कृष्णजिनदानप्रयोगः ब्रह्मपुराणदानम्

वैशाखकृत्यरत्नसमुच्चयः

अथ ज्येष्ठमासकृत्यनिर्णयः

तत्रटपसंक्रांतौ पूर्व्याः षोडशानाडयः पुरमाः

अथमासकृत्यमैकमकत्रतं श्रीप्राप्तिसिद्धं

जलस्थविष्णुपूजाव्रतं श्रीप्राप्तिसिद्धं

ज्येष्ठकृष्णप्रतिपदायां श्रीप्राप्तिसिद्धं रमः

बन्दिपूजा

ज्येष्ठद्वितीयायां बान्हिब्रह्मपूजाव्रतं

ज्येष्ठकृष्णद्वितीयायां गौरीव्रतां गत्वेन धू

तिपूजनं

शतावरीप्राशनं

ज्येष्ठकृष्णचतुर्थ्यां आसचतुर्भिर्गणेशव्रतं

चंद्रोदये अर्घ्यदानं घृतप्राशनं

ज्येष्ठकृष्णपंचम्यां शंखपालनागपूजनं

प० पृ० पं० मधिपत्रम्

- १० ज्येष्ठशुक्लपंचम्यांपितृपूजनमुक्तं
 ११ ज्येष्ठशुक्लपक्षां देननाथरविपूजनं रुद्रपू
 १२ ज्येष्ठशुक्लसप्तम्यारारविदेवइद्रपूजाव्रतं
 १३ ज्येष्ठशुक्लष्टम्यां शुक्लदेवीपूजाव्रतं
 १४ ज्येष्ठशुक्लनवम्यां उमादेवीपूजाव्रतं
 १५ ज्येष्ठशुक्लदशम्यां दशहरागंगापूजाव्रतं
 १६ दशहरायोगविशेषउक्तः
 १७ दशविधपापानि काशीखंडोक्तानि
 १८ दशहरादशमौपूजाविधानं दशहरस्तोत्रं
 १९ अस्यां सितुर्वधरं मन्वरप्रतिष्ठा
 २० ज्येष्ठशुक्लैकादशीनिर्जलाकथाभविष्योक्त-
 २१ पुराणसंग्रहं ब्रह्मवैवर्तेव
 २२ अभ्यजलघेनुदानप्रयोगः
 २३ घृतघेनुदानप्रयोगः (ना-
 २४ धरणीव्रते पुराणवद्भादशोव्रतं अस्यां यमु।

प० पृ० पं० १३ २ १५ २ १६ २ १७ १ १८ ३ १९ ३ २० ३ २१ ३ २२ ३ २३ ३ २४ ३ २५ ३ २६ ३ २७ ३ २८ ३ २९ ३ ३० ३ ३१ ३ ३२ ३ ३३ ३ ३४ ३ ३५ ३ ३६ ३ ३७ ३ ३८ ३ ३९ ३ ४० ३ ४१ ३ ४२ ३ ४३ ३ ४४ ३ ४५ ३ ४६ ३ ४७ ३ ४८ ३ ४९ ३ ५० ३ ५१ ३ ५२ ३ ५३ ३ ५४ ३ ५५ ३ ५६ ३ ५७ ३ ५८ ३ ५९ ३ ६० ३ ६१ ३ ६२ ३ ६३ ३ ६४ ३ ६५ ३ ६६ ३ ६७ ३ ६८ ३ ६९ ३ ७० ३ ७१ ३ ७२ ३ ७३ ३ ७४ ३ ७५ ३ ७६ ३ ७७ ३ ७८ ३ ७९ ३ ८० ३ ८१ ३ ८२ ३ ८३ ३ ८४ ३ ८५ ३ ८६ ३ ८७ ३ ८८ ३ ८९ ३ ९० ३ ९१ ३ ९२ ३ ९३ ३ ९४ ३ ९५ ३ ९६ ३ ९७ ३ ९८ ३ ९९ ३ १०० ३

- सचिपत्रम्
 १ ज्येष्ठशुक्लत्रयोदश्यां दैर्भाग्यशमनव्रतम्
 २ ज्येष्ठशुक्लचतुर्दश्यां पंचतपास्यपंचाग्निव्र-
 ३ ज्येष्ठशुक्लपौर्णमासियोगविशेषेण महोत्सवो
 ४ अत्र कुंभां वृदानि छत्रदानं तालवृत्तचंदनच
 ५ त्रिविक्रमप्राप्त्यै देयं
 ६ अथास्यां वाट्सावित्रो व्रतविधानं तत्र पूजा
 ७ अस्याः कथास्कादि
 ८ वर्षसाध्यसावित्रिव्रतं सोद्यापनं
 ९ अस्यां पुत्रकामव्रतं विसृज्य विराजव्रतं अत्र
 १० दानविशेषः पद्मपुराणदानम्
 ११ इति ज्येष्ठमासकृत्यरत्नसमुच्चयः
 १२ आपाढमासकृत्यनिर्णयः
 १३ मिथुनसंक्रमे पराः षोडशघटिकाः पुण्यः
 १४ आपाढमासे एकभक्तव्रतं
 १५ बहुधान्यव्रतं मासमात्रसाध्यं
 १६ रूपावातिव्रतं भोगावातिव्रतम्

सूचिपत्रम्

प० पृ० पं०

आपाढकृष्णप्रतिपदायामारोग्यव्रतम्	७	५२	१०
माधवाख्यसूर्यपूजाव्रतम्	७	५०	१०
आपाढकृष्णद्वितीयायां ब्रह्मपूजाव्रतम्	८	५०	१०
आपाढकृष्णद्वितीयायां गौरीव्रतांगत्वे	८	५०	१०
नसुभगागौरीपूजाइयमाग्नेयकल्पदिः	९	५०	१०
आपाढकृष्णचतुर्थीसकटचतुर्थीव्रत	९	५०	१०
हरनंदनगणपतिपूजन चंद्रार्घ्यदानं	९	५०	१०
आपाढकृष्णपचम्यानांगपूजाव्रतम्	१०	५०	१०
आ-कृ- पञ्चांग्रहनामकरक ३ पूजाव्रतम्	१०	५०	१०
आ-कृ- सप्तम्यामिक्षुभार्कसूर्यपूजा	११	५०	१०
आ-कृ- अष्टम्यानासदुर्गाव्रतम्	१३	५०	१०
आ-कृ- नवम्यां ऐंद्रीदुर्गापूजाव्रतम्	१४	५०	१०
आ-कृ- दशम्यांधर्मपूजादिशंपूजाव्रतम्	१५	५०	१०
आ-कृष्णैकादश्यायोगिन्येकादशीव्रतं	१५	५०	१०
अस्याः कथापद्मपुराणपुंडरीकाक्षपूजनं	१७	५०	१०

सूचिपत्रम्

प० पृ० पं०

आपाढकृष्णद्वादश्यां तिथिपवने हरिपू.	१०	५०	१०
आ-कृष्णत्रयोदश्यां कामपूजाव्रतं	११	५०	१०
आ-कृ-चतुर्दश्यां मांसांशिवरात्रिव्रतम्	१२	५०	१०
आ-मावास्यायां शूलव्रतं वर्षसाध्यम्	१३	५०	१०
पिष्टमयशूलदानब्रह्महत्यादिपापनाशनं	१३	५०	१०
दारिद्र्यनाशनं शिवलोकप्रदं च	१४	५०	१०
आ-शुक्लप्रतिपदायामारोग्यप्रतिपद्व्रतं	१४	५०	१०
विद्याप्राप्तिव्रतांगत्वेन ब्रह्मपूजनं सूर्यपूज.	१४	५०	१०
आपा- शुक्लद्वितीयायारथयात्रोत्सवः	१६	५०	१०
पुष्पक्षेसयुतायामहाराजयात्रोत्सवः सर्व	१७	५०	१०
पुरेपुकार्यः	१७	५०	१०
आ-शु-तृतीयायां सांश्रीकहरेः पू-	३	५०	१०
संश्रीकद्विजपूजनं	४	५०	१०
सौभाग्यसुंदरीव्रतं	५	५०	१०
गौरीव्रतयाव्रतं	५	५०	१०

६. आपादशुक्लचतुर्थारथंतरकल्पादिः
 ६. तस्यांकल्पादिगणोक्तंश्राद्धदानादिकं,
 ६. आपादशुक्लपंचम्यांश्राष्टदिनेशुपूजनं
 ७. ग्रामाद्वहिःपंचवर्षेष्वज्जास्थापनं
 १०. सोपवासेनभूमिशयनंरुत्वास्वप्नफलज्ञानं
 ११. तत्रचालीउत्सवोलोकप्रसिद्धःवायुपरीक्षः
 १४. आपादशुक्लपञ्चास्कंदपूजाव्रतं
 १४. शिवोमासहितस्कंदपूजनंउपवासोविधे-
 १५. आपादशु. सप्तम्यांद्वादशरविपूजाव्रतं
 १. तत्रापिसोपवासेनवर्तुलमंडलेसूर्यपूजा.
 २. अत्रैवविवस्वदास्यसूर्यस्यपूजाकार्या
 ३. आपादशु. दृम्यांमहिपद्मोचंडीपूजाव्रतं
 ६. अत्रहरिद्रातोयादिभिर्देवीपूजनंकार्यं
 १२. आपादशु. नवम्यांपेरावणस्थितेद्वादशीपूजनं
 १४. आपादशु. दशमीमन्वादित्रस्नानदानादि

१५. आपादशु. कृष्णकृष्णशयनीव्रतं
 ७. अस्याः कथाभाविष्येपाद्मेव अत्रैवत्रक्षेवा
 सुदेवद्वादशीव्रतं
 २१०. देवस्यशयनोत्सवःचातुर्मास्यव्रतनियमा
 १. स्वापनमहोत्सवप्रयोगः रामचंद्रस्तोत्र
 ११. चातुर्मास्यव्रतारंभस्यकालांतरंतत्रवर्ज्या.
 २११. शंखचक्रादिमुद्राधारणनियमः
 १५. विभूतिद्वादशीव्रतंपुनरस्याः कथामन्वादि.
 कृत्यलवणाचलदानं
 १५. अत्रानुराधायोगेपारणविचारः धारणपा
 रणव्रतम्
 २१२. आपादशु. अत्रचोदश्यांउमाहेश्वरव्रतंजयापा
 र्जती. तम्
 २१०. आपादशु. चतुर्दश्यांशिवशयनम्
 २०. आपादशु. गोपद्मव्रतंकोकिलव्रतपूजाकथा
 उपापनं

पृ० पं०	सूचिपत्रम्	पृ० पं०	सूचीपत्रम्
१३	आ-पौर्णिमास्यादुर्गाशिवपूजाचस्य्यासि	१३	चातुर्मास्ये प्रातः स्नानशीलारोग्यव्रतं
१४	नांकृतम्	१७	श्रावणमासे एकमकव्रतं कृष्णप्रतिपदा
१२	व्यासपूजाप्रयोगः गजपूजा विष्णु पुराणदानं घृतधेनुदानम्	१९	श्रावणकृष्णद्वितीयायामशूयशयनव्रतं
	इति आषाढमासकृत्यरत्नसमुच्चयः	१६	इदं ध्यायणादिमासवतुष्टये कार्त्तिकं
	श्रावणमासः	१८	श्रावणकृष्णतृतीयायाकज्जलीव्रतं
११	श्रावणमासकृत्यनिर्णयः कर्कसंक्रांतिपुण्य	२०	अरयोभयश्रावणकृष्णचतुर्थीसोमकृत्यादि
१२	यस्यायनस्य विशेषतः पुण्यकालनिर्णयः	२२	अत्र संकष्टचतुर्थीव्रतविधिः
१३	अत्र नदीनारजोदोयनिर्णयः तैवस्तानादि	२३	पार्थिवगणेशपूजाविधिश्च त्रैहमस्ति दा
	निर्णयः	२४	अद्भुतवर्गगणपतिपूजाविधिः
२६	गंगादेमहानदीपुतदपवादाः ग्रामभोगेभ्य	२७	संकष्टचतुर्थीव्रतकथा धद्रोदयध्वंदां
	पवादाः	२८	श्रावणकृष्णपंचम्यां अमव्रतम्
१३	श्रावणमासादिवतुष्टयैः घृतधेनुवादिदानं	३०	अत्र सर्वस्नानानि सप्तकालेन लेनाह्वय
	विशेषः		प्रातर्दयानि

प० पृ० पं०	सूचिपत्रम्	श्रम्यां शिवपूजाव्रतं इयं मानवंकलपादिः	१६	१०	प० पृ० पं०	सूचिपत्रम्	दिकविष्टारोऽत्रतं देवीपूजाच	११	१	१
१०	१०	अत्रैवस्तु हे विटपे मनसा देवपूजा	१०	१०	११	११	आशुक्रप्रतिपदायां विल्वरोटकव्रतं	११	१	१
१३	१३	आवणकृष्णपञ्चास्कंदपूजाव्रतम्	१३	१३	१२	१२	आशुभयव्रतं विद्याप्राप्तिव्रतम्	१२	१	१
१४	१४	आवणसप्तम्यारविपूजाव्रतम्	१४	१४	१२	१२	आशुद्वितीयायां विव्यकर्मशयनं	१२	१	१
१४	१४	आवणकृष्णपञ्चासुगतिप्रदव्रतम्	१४	१४	१२	१२	आशुशोकशयनव्रतं श्रीकांतपूजनं	१२	१	१
१६	१६	आवणकृष्णनवम्यारकोमारीपूजाव्रतम्	१६	१६	१२	१२	आशुतृतीयायां स्वर्णगौरीव्रतोद्यापनं	१२	१	१
१७	१७	आशुदशम्यां यमपूजादिशंपूजाच	१७	१७	१३	१३	अथकथा इयं धनुस्त्रवेतिख्यातः	१३	१	१
१८	१८	अशुएकदश्यां रोहिणीयोगे रोहिणीचंद्रपूजाव्रतम्	१८	१८	१४	१४	अत्रैव अततृतीयाव्रतं कथाच	१४	१	१
२०	२०	आवणकृष्णकादशीकामिकाकथास्त्रीभिः कार्यो	२०	२०	१५	१५	आशुचतुर्थीदुर्वागणपतिपूजनं	१५	१	१
२१	२१	अत्र अधरपूजाद्दश्यामपिकार्यो	२१	२१	१६	१६	आशुपंचम्यां नागपंचीव्रतम्	१६	१	१
२२	२२	आवणकृष्णत्रयोदश्यां कामवयोदशीव्रतं	२२	२२	१६	१६	अत्र द्वारस्योभयतागोनयालिखितनगपू	१६	१	१
२२	२२	आवणकृष्णचतुर्दश्यामासाशिवचतुर्दशीव्रतं	२२	२२	१६	१६	आश्यामासुकीकुंडस्थानं इयं मानवकल्पा	१६	१	१
२२	२२	आवणकृष्णचतुर्दश्यामासाशिवचतुर्दशीव्रतं	२२	२२	१६	१६	आवणशुपञ्चास्कंदपूजनम्	१६	१	१
२२	२२	आवणमावास्यायां पितृश्राद्धदानहोमा	२२	२२	१६	१६	आशुनक्षत्रांशव्यगसप्तमीव्रतं	१६	१	१
२२	२२	आवणमावास्यायां पितृश्राद्धदानहोमा	२२	२२	१६	१६	सप्तवाहनसूर्यपूजनकार्पाससूत्रमथसूर्य	१६	१	१

पृ० पृ० पं०	॥ ५६ ॥ सूचीपत्रम् ॥ ५७ ॥ सूचीपत्रम् ॥ ५८ ॥	पृ० पृ० पं०	॥ ५७ ॥ सूचीपत्रम् ॥ ५८ ॥
१७	पापनाशिनोऽस्तमीव्रतम्	१८	शुचतुर्दश्यादेवीपवित्रारोपणम्
१७	आशुष्टाष्टमीदुर्गाष्टमीपूजाव्रतम्	२०	६ आवर्ण्यमायां उपाकर्मविधानम्
१७	आशुनवम्यांकोमरीदेवीपूजाव्रतम्	२०	अवरक्षाबंधेविधानउपाकर्मकालः इत्स
१७	आशुदशम्यां सर्वाशापूर्तिदाव्रतम्	२०	उपाकर्मप्रयोगः समाप्तः
१७	आशुक्लृप्तादश्यां पुत्रद्वैकदशीव्रतकथा	२१	जयापूर्णमाव्रतं जलधेनुदानम्
१८	अस्यमिवबुद्धादशीव्रतं अन्नपवित्रारोपणकम्	२१	अन्नश्रावण्यां यूपराणदानम् गुडधेनुदा
१८	अन्नव्रतपुराणियं शैवागमोक्तं	२१	इति श्रावणमासकृत्यस्तनसमुच्चयः
२०	पवित्रारोपणम्	२१	भाद्रमासः
२३	नृसिंहपरिचर्यां कं पवित्रारोपणं पवित्रलक्षणम्	२१	अथ भाद्रपदमासकृत्यनिर्णयः
२६	अथ सर्वसाधारणपवित्रारोपणप्रयोगः	२१	सिंहसंक्रातौ पराः पौडशनाडयः पुण्यका
२८	संक्षिप्तपवित्रारोपणविधिः	२३	सिंहसंक्रमणे समुच्चैश्छत्रदानम्
२८	श्रावणशुक्लत्रयोदश्यां वैधव्यवारणव्रतं	२४	अस्यां कलियुगस्य एतदिदं युगांतश्राद्धं
२८	संतानवर्धनव्रतम्	२५	विंशतिदिनात्मकं तुलसीदोरकव्रतम्

प० पृ० पं०

सूचीपत्रम्

प० पृ० पं०

सूचीपत्रम्

तुलसीकचं तुलसीव्रतकथा

कृष्णजन्माष्टमीव्रतनिर्णयः जयंतीनिर्णयः

सिंहार्कगोप्रसवेऽमृतांशंतिकाट्या

अथजन्माष्टमीव्रतेकृत्थप्रयोगः

भाद्रकृष्णप्रतिपदायामधुपायसदानंलवः

पुण्याहवाचनं मातृकापूजा नादिश्राद्धं

फाणितदानम्

पष्टीपूजनं जातकर्मनामकर्मचश्रष्टमीकृत्यं

भाद्रकृष्णद्वितीयायां अशूभशयनव्रतः

पारणनिर्णयः जन्माष्टमीव्रतकथाभविष्ये

भाद्रकृष्णतृतीयायां विशालाक्षीयात्रा

पद्मपुराणोक्ताकथाभविष्यपुराणोक्तमुद्या

भाद्रकृष्णचतुर्थीसंकष्टचतुर्थीव्रतकथा

अथस्मृतिकौस्तुभोक्तमुद्यापनम्

बहुलाचतुर्थीव्रतं गोपूजनदानं च

जन्माष्टमीव्रतेपूजाविधानं उद्यापनविधा-

भाद्रकृष्णपंचम्यानागानापूजा

अभिषिपुराणोक्तंजयंतव्रतकथा

भाद्रकृष्णकुशपलाशव्रतमहलपथीव्रत

उद्यापनकौमुद्युक्तमुद्यापनविधानम्

चैद्रपथीव्रतकथा उद्यापनप्रयोगः

अस्यामेवउमामेहश्वरव्रतंकालाष्टमीव्रतं च

भाद्रकृष्णशीतलाव्रतंकथाच

भा. कृ. नवमीगोपालनवमीप्रसिद्धा

शीतलामंत्रविधानं शीतलाकवचं

तत्रगोर्गामभिषिक्पूजाव्रतं दुर्गापूजनं च

अस्यामेवपुत्राप्तिव्रतम्

भा. कृ. दशम्यांयमपूजादिशांपूजा च

भाद्रकृष्णदशफलव्रतविधिः कथा

भा. कृष्णैकादशी अजा कथा

प० पृ० पं०	सूचिपत्रम्	प० पृ० पं०	सूचिपत्रम्
३९	भा. कृ. द्वादशीगोवत्सपूजापिष्टमध्यागोपू-	२१४	भा. शु. चतुर्थ्यासिद्धिविनायकव्रतविधानं
३९	भा. कृ. त्रयोदश्यांकलियुगादितत्रश्राद्धं	२५१	अत्रचंद्रशेनविशेषः तत्रमंत्रविधानं
३९	भा. कृ. चतुर्दश्यां रासशिखरात्रिव्रतं शिवार्च-	२५१	स्यभंतकोपाख्यानम्
३९	भा. द्वादश्यां कुशासत्रः तत्र मंत्रः	२५७	शिवाचतुर्थ्यं व्रतं हर्षाणिदेवपूजाव्रतम्
	पिठारात्रतम्	२५७	भा. शु. पंचम्यापंचवर्णलिखितनागपूजा
३९	भा. शु. प्रतिपदायां मौनव्रतं शिवार्चनम्	२५७	नागपू. मंत्रः अलिरूपपंचमीयेनागद्वयव्रतं
३९	नास्त्रांसहस्रेमहात्म्यं व्रतं तस्य कथा	२५७	अस्यमेवनागपंचमीव्रतं ऋष्यपंचमीव्रतं वि-
३९	मौनव्रतकथास्कंदपुराणे	२६२	अस्माः कथासमाप्ता अथोद्यापनविधिः
४०	भा. शु. द्वितीयायां शक्राख्यधातुपूजा	२६२	भा. द्र. शु. ऋष्यपृष्ठसूयं ऋष्याह्वयेव ललितापृष्ठी
	आचारादिभिनयोदित चंद्रशेने अर्घ्यदान	२६२	अस्यमेव पंचपापव्रतम्
४०	भा. शु. तृतीयायां वासुदेवप्राप्ते पायसदा-	२६५	भा. शु. मत्स्य्यां अनंतसप्तमीव्रतं तस्य क.
४१	अस्यां हरितालिकाव्रते पूजाविधिः	२६५	अत्रैव आमुकाभरणसप्तमीव्रतं कथापूजा.
४२	हरितालिकाव्रतकथा	२६८	भा. शु. कुल्लभ्याजैष्ठ्यामीव्रतं राधापृष्ठीव्रतं.
४६	हरितालिकाव्रतोद्यापनप्रयोगः गौरीध्वरी	२६९	अत्रैव्यैष्ठ्यापृष्ठीपूजाविधानं कथानकं च
४७	अत्रैव हस्तगौरीव्रतम् हरिकालाव्रतम्	२७१	अत्रैवदूर्वाधमीव्रतं दूर्वापूजनमंत्रः
		२७१	भा. द्र. शु. कुल्लभ्यामीव्रतं श्रीपृष्ठनवमीव्रतम्

प० ७२ ७३ ७४ ७५ ७६ ७७ ७८ ७९

पृ० १६ १७ १८ १९ २० २१ २२ २३

सूचिपत्रम्

नंदानवर्गव्रतम्
भा. शु. दशम्यां दशावतारव्रतविधानं
भा. शु. कृष्णदशीपद्याख्या तस्याः कथा
अस्यामेव श्रवणयुतायां विजयैकादशीकं
श्रवणयुतायामेकादश्यां धामनावतारः
कटिदानोत्सवः
वामनावतारपूजाविधानंदध्योदनदानं
वाराहधरणीव्रतकलिकादशोन्नतम्
अत्रैव भगवतः कटिदानोत्सवः
भाद्रशुक्लद्वादश्यां श्रवणयोगव्रतपारणे
नियेधः तत्रायं निर्णयः विधाविभक्तश्रव
णमध्यभागयोगे पारणंनकार्यमिति
अत्रैवद्वादश्यां श्रवणयोगेशक्रुञ्जोत्थाप
अथ श्रवणैकादशीव्रतनिर्णयः अत्रापिवा
मनपूजा

प० ८० ८१ ८२ ८३ ८४ ८५ ८६ ८७ ८८ ८९ ९० ९१ ९२ ९३ ९४ ९५

पृ० २४ २५ २६ २७ २८ २९ ३० ३१ ३२ ३३ ३४ ३५ ३६ ३७ ३८ ३९

सूचिपत्रम्

अस्यां नुधयोगे नदीसंगमस्नानमुक्तं
नदीसंगमा श्रवणत्रोक्ताः भविष्योत्तरेश्रव
णद्वादशोक्त्या
वामनपुराणोक्ता श्रवणद्वादशोक्त्या
अन्याभविष्योत्तरोक्ता श्रवणद्वादशोक्त्या
अथोद्यापन अस्य प्रयोगः
अथाम्रयभविष्योत्तरोक्तोक्तो वामनजनयतोप
अस्यामेव अवियोगद्वादशोन्नतम्
अथान्नैवदुग्धत्यागव्रतारंभः
अथभाद्रशुक्लत्रयोदश्यां गोत्रिरात्रव्रतम्
गुर्जरचारत्रासगोत्रिरात्रव्रतं
अस्योद्यापनं अत्रैवाशोकात्रिरात्रव्रतम्
भा. शु. चतुर्दश्यामनंतव्रतम्
अनंतचतुर्दशोन्नतं निर्णय अनंत पूजा
विधिः

प० पृ० पं०	सूचिपत्रम्	प० पृ० पं०	सूचिपत्रम्
१७	अनंतव्रतकथा	११	अत्रैवमहलयश्चाह प्रारंभः कार्यः
१०२	नटदोरकप्रायश्चित्तं	११८	तत्र सपिंडकाभ्युदयिकश्राद्धं नानां मुखानां
	धापनम्		कार्यम्
१०४	अथात्रैवपालाव्रतं	११६	अथ सपिंडकाभ्युदयिकश्राद्धप्रयोगः
१०६	अगस्त्याध्यदानम्	१२०	अथ सकल्पश्राद्धप्रयोगः
१०८	अथ भाद्रपौर्णिमासिकृत्यानि	१२४	अथाति संक्षिप्तसंकल्पप्रयोगः
१०८	अत्रादौ उमामहेश्वरव्रतम्	१२४	अथ प्रसंगात् नित्यश्राद्धप्रयोगः
	कथनकम्	१२६	इति भाद्रमासकृत्यरत्नसमुच्चयः
११२	अस्य भिवलोकपालपूजनं कन्यागतेर्केशः	१२६	अथाश्विनमासकृत्यानुक्रम गोवत्खादिदा-
११२	अस्य भिवमाद्रपौर्णिमायां कदलीव्रतं तत्र	१२७	कन्यासक्रमे पराः पौडशघटिकाः पुण्याः
११३	अथ कथा	१२७	अथिनोः श्राव्यै घृतदानपद्मनाभश्रीत्वेद-
११४	अत्रैव पूर्णिमाः चां सुवासिन्येव घटसावित्रीकु-		धिताद्यायसादिदानम्
	वटसावित्रीव्रतकथा	१२७	धान्यपर्वतदानम्
११४	अत्रैव वारुणव्रतारंभः कन्यागतेर्ककार्यः	१२७	सुवर्णवत्खादिदानम्
११४	अस्यां भाद्रपौर्णिमायां भागवतदानम्	१२७	एकभक्तव्रतं ग्रहणैः सति सरयूतीर्थपुण्यं

प० पृ० १० सूचिपत्रम्

- ८ मांसभोजनवर्जितव्रतं एवं सौरमासकृत्यम्
 १० अघमहालयनिर्णयः सचाश्विनकृष्णपक्षः
 ११ कन्यास्याकं महापुण्यः तेन विनापि नित्यः
 १२ आपादोमारभ्य पंचमः अधिमासे पते सप्तः
 १५ अत्र आद्धकुरेण श्रमावास्यान्ताः पटपक्षः
 १६ एषां पंचवत्थाशकाशकविषयाः
 १७ मृताहतिधिपक्षो मृत्योर्न्यावश्यकः
 २० अत्र आद्धाहो देवताः
 २१ पार्ष्णेको द्विष्ट आद्धव्यवस्था
 २३ जीवति पितृकृत्यकर्तव्यतानिर्णयः आद्धत
 पणम्
 २४ अथ महालयपक्षे प्रतिदिनकृत्यानि
 २५ अथाश्विनः पण प्रतिपदायां बन्धिपूजनं
 २६ महालय आद्धपिष्टाणां दशसहस्रकल्पतृ
 तिपत्रम्

प० पृ० १०

- १४ द्वितीयायां द्वापूजनं आद्धं विंशतिकल्पसः
 हस्ततृप्तिदम्
 २५ आश्विनकृष्णतृतीयायां लहद्वौरीव्रतम्
 २६ सोद्यापनं हस्तस्तर्धे कंहस्तगौरीव्रतं चात्रैव
 २८ लहद्वौरीव्रतपूजा तस्याः कथा उद्यापनं च
 २८ आश्विनकृष्णचतुर्थी संकष्टचतुर्थीव्रतं
 अत्र आद्धपि चत्वारिंशत्कल्पसहस्रतृप्तिः
 २९ आ.कृ.पंचम्यां पंचाशत्कल्पसहस्रतृप्तिः
 ३० अत्र पंचम्यां पितृरूपादेवी पूजाप्युक्ता
 ३० आ.कृ.पक्षां आद्धपिष्टिकल्पसहस्रतृप्तिदं
 ३२ अस्यां रोहिणीव्यतीपातभौमयोगे कपि
 लापष्टीव्रतम्
 ३८ कपिलापष्टीपूजा कथा कपिलापष्टीव्रतोद्या
 ३९ कपिलापष्टीव्रतोद्यापनप्रयोगः तत्पुरुषक
 ३९ आ.कृ.सप्तम्यां सूर्यपूजाव्रतम्

सूचिपत्रम्

५०. ए० पं०

सूचीपत्रम्

अत्रमहालयआढं सप्ततिकल्पसहस्रतृ-

११ आ. कृष्णाष्टम्यामाध्यावार्षिकं आढम्

१३ गवाआढतुल्यफलदम्

१२ अत्रमहालयआढं अशीतिकल्पसहस्रतृ-

३ अस्याभेवाष्टम्यां पुत्रीयव्रतम्

५ अत्रैवमहालक्ष्मीव्रतं भाद्रशुक्लाष्टम्यां प्रा-

रंभणीयम्

१५ महालक्ष्मीव्रतनिर्णयः व्रतविधिः

१५ १ महालक्ष्मीव्रतकथा स्कंदपुराणे

१५ १ भविष्योत्तरोक्तं महालक्ष्मीव्रतं पूजाविधिः

१९ १ अस्याद्यापनं व्रतोद्यापनकौमुद्याम्

१९ २ अथागमोक्तो महालक्ष्मीव्रतविधिः

१० श्रीसूक्तेन महालक्ष्मीपूजाविधिः

२२ १३ नारदीयपुराणोक्तं महालक्ष्मीव्रतम्

२२ २१ अत्रैवाशोकाष्टमीव्रतं इयं शिवाशमी प्रोक्ता

५०. ए० पं०

सूचीपत्रम्

१२ आश्विनकृष्णनवम्यां रथनवमीव्रतं भवि-

१३ अस्यां महालय आढं नशीतिकल्पसहस्रतृ-

१४ मातृनवमी आढं जीवित्पितृकेणपिकार्यं

१३ अत्रसुवासिन्धोपिभोजनीयाः

महालय आढं नवतिकल्पसहस्रतृप्ति-

९ अस्यामेव विल्वशाखायां देवीप्रबोधनम्

१६ अत्रहस्तादित्यखंजनदर्शनम्

१८ आश्विनकृष्णदशम्यायमपूजादिशांपूजा-

व्रतम्

८ महाल आढं शतसहस्रकल्पतृप्तिदम्

९ आश्विनकृष्णपक्षे द्विद्विरेकादशत्रितम्

१३ अत्रमहालय आढं द्विशतकल्पसहस्रतृप्ति

१३ इंदिरैकादशीकथा

१६ आश्विनकृष्णद्वादश्यां संन्यासिनां महाल-

य आढम्

सूचिपत्रम्

प० पृ० पं०

११	अत्र महालय आढं पदशतकल्पसहस्रत-	११
१२	आश्विनकर्तृकपावर्णश्यांगजछायायोगः	१२
२७	अत्र मया युक्तायावयोदश्यापिंडदानं अन्य त्रिनेपथः	२७
२७	महालय आढं सहस्रकल्पतृप्तिदम्	२७
१०	इयं च कल्पान्तरद्वारयुगादिसमाप्ताता	१०
१२	अत्र पिंडदाननिषेधव्यवस्थाका	१२
११	आश्विनकृष्णचतुर्दश्यां शस्त्रहतानां आढं	११
२८	तच्चैकोदिष्टं महालय आढलक्षकोटिकल्पे	२८
	सहस्रतृप्तिदम्	
२	आश्विनअमायांगजछायायोगः	२
५	अत्र महालय आढं अत्रंतकल्पसहस्रतृप्ति-	५
१६	अथ स्त्रीकर्तृकपावर्णश्यांगजछायाविधिः	१६
१४	अथ स्त्रीकर्तृकैकोदिष्ट आढविधिः	१४
५	श्रुत्स्य पावर्णश्यांगजछायायोगः	५

सूचिपत्रम्

प० पृ० पं०

३६	श्रुत्स्यैकोदिष्टप्रयोगः	३६
३७	आढकाले पठनीयोरुचिस्तवः	३७
३८	मातृनवम्यामातृवर्गस्य पोडशां आढक्रम	३८
४१	अमावास्यामाविज्ञातिपितृमात्रानाम्	४१
	गोत्रस्य एकहपक्षमाश्रित्यापिंडदानमात्रं	
४१	तच्चैकोदिष्टीक्रमेणैव कार्यं तस्य प्रयोगः	४१
११६	महालय आढमहात्स्यस्य स्कंदे सेतुनाहा	११६
४८	आश्विनशुक्लप्रातिपदिमातामहस्य महा-	४८
	लय आढम्	
	दौहित्रेण कार्यं तच्चैर्जावत्पितृकेणपि कैर्द्वय-	
१३	इति महालय आढनिर्णयः समाप्तः	१३
१५	आश्विनशुक्लप्रातिपदायां अशोकव्रतनव	१५
	रात्रारंभः	
१६	अशोकव्रतनारदायै भविष्यात्तरेच	१६
१०	अथ नवरात्रनिर्णयः	१०

प० पृ० पं०	सूचीपत्रम्	प० पृ० पं०	सूचीपत्रम्
५०	२ अथविस्तरणनवरात्रकृत्यंतत्रदेवपूजाप्र०	६५	१ श्रिश्चनशक्कद्वितीयायादासस्यानंतफलं
५२	१ नवरात्रव्रतस्यसप्तपंचित्रात्रपक्षाः	६५	१ पंचम्यामुपांगलितव्रतंसरस्वतीपूजा
५२	१ अत्रोपयसैकभक्तनक्तादिप्रतिदिनव्यव०	६५	१ अत्रमूलानक्षत्रेसरस्वतीपूजाश्रवणेविसं
५२	१ कलशंपरिदेवीमूर्तिस्थापनंप्रतिमालक्ष०	६५	१ श्रिश्चनशुक्लपष्ट्याविल्वशाखायां देवीबो
५३	१ अथपूजाविधिःगणपतिपूजादिक्रमः	६५	१ धनम
५४	१ कलशस्थापनंस्वास्तियचनंदेवीध्यानं	६५	१ विल्वतरुवेधनक्रमः
५६	१ अग्न्युधारणंप्राणप्रतिष्ठाश्रद्धासूक्तंउपचा	६६	१ सप्तम्यादिदिनत्रयक्रमःसप्तनीपूजावि-
५७	१ दुर्गास्तुतिःसक्षिप्तपूजांश्रुखड्गदेपदानं	६७	१ अष्टमीकृत्यश्रुपूजनंलोह॥मिसारिकं
५८	१ चंडापिठविधिःपुरश्चरणक्रमःपाठक्रमः	६७	१ स्वातिनक्षत्रेश्रुपूजनमुक्तं
५९	१ शतचंडाविधानंसहचंडाविधानंकुमारी	६८	१ वाजिनीराजनहोमप्रयोगःऋग्वेदिनामं
६०	१ कन्यालक्षणंकन्यापूजामंत्राःवेदपारायणं	६९	१ यजुःशास्त्रीयमंत्राःछत्रादिपूजनमंत्राः
६१	१ वलिदानंवल्लिदानंविधानखड्गपूजामंत्र	७०	१ छत्रस्यचामरस्यखड्गमंत्रःकटारमंत्रः
६३	१ संक्षिप्तवल्लिदानविधिःमहिषवल्लिदानमंत्र	७१	१ छुरिकामंत्रःकवचमंत्रःचर्ममंत्रः
६३	१ अथदुर्गापात्रास्त्राव्रतविशेषःसूतकेपूजा	७१	१ चापमंत्रशक्तिमंत्रःकुंतमंत्रः
	निर्णयः	७१	१ अग्नियंत्रमंत्रःपाशमंत्रःपरशुमंत्रः

पं०	पृ०	पं०	सूचिपत्रम्	पं०	पृ०	सूचिपत्रम्
७१	११४	८७	ध्वजामंत्रःपताकामंत्रः कनकदंडमंत्रः	२	१	अष्टोत्तरशतनामपूजा श्रावणपूजा
७१	२	८९	दुन्दुभिमंत्रःशंखमंत्रःसिंहासनमंत्रः	१	२	विष्णुधर्मोत्तरेश्रीसूक्तविधानंश्रीसूक्तेपाः
७१	२१४	९०	अश्विनमंत्राग्निविक्रमंत्रःअथपूजामंत्रः	१११	१	इतिनवरात्रिविधानप्रकरणम्
७२	११०	९०	ग मंत्रःअष्टाचार्यात्रौबलिदानम्	११४	१	आश्विनशुक्लपक्षावसिष्ठकृतम्
७२	२	९०	तत्रचतुष्पाष्टियोगिनीनानामंत्राः	११५	१	आ-शु. द्वितीयायांदानस्यानंतफलव्रतं
७३	२११	९०	नवमीकृत्यम्	११६	१	आ-शु. तृतीयायामपिवृहद्देवीव्रतमुक्तं
७४	२१३	९०	नवरात्रपारणान्तमंत्रः	२	१	आ-शु. चतुर्थीकपर्दीशविनायकव्रतम्
७५	१११	९०	दशमीकृत्यं विसर्जनंइयमेवविजयदशमी	२१०	१	व्रतविधिःपूजाविधिःकथाच
७६	११०	९०	प्रस्थानविधिःशमीपूजनम्	२	१	आ-शु. पंचम्यां उपांगललिताव्रतं
७७	११५	९४	अपराजितापूजाक्रमःविजयप्रस्थानोत्स-	१	१	श्रीसूक्तेनपूजाविधानं कथा
७८	२	९७	दुर्गाशतनामस्तोत्रंनवरात्रव्रतोद्यापनक-	२	१	अथास्योद्यापनप्रयोगः शांतिपंचमीव्रतं
७९	२	९८	आश्विनशुक्लप्रतिपदमारभ्यश्रीसूक्तवि-	११५	१	आ-शु. पक्षमूलनक्षत्रपुस्तकेपुसरस्वतीप-
			लक्ष्मीहृदयस्तोत्रं नारायणहृदयस्तोत्रम्	२	१	आ-शु. पञ्चावित्त्ववृक्षदेवीवोधनम्
८३	११५	९८	लक्ष्मीसूक्तपूजाविधानं आसकंयत्रोद्धारः	२	१	तच्चनवरात्रप्रकरणे
८४	२	९८	अथपूजाप्रयोगःपीठपूजाउपचारपूजा	२	१	आश्विन. शु. सप्तम्यांशुभसप्तमीव्रतम्

प०	पृ०	सूचिपत्रम्
११२	१	३ रात्रौजागरणकोजागरव्रतकथा
११२	१	५ अथास्योद्यापनप्रयोगः
११२	२	४ अस्यांगजनोर्राजनवाजिनराजनचकार्यै
११२	२	५ अस्यांनारदीयपुराणदानं सप्तधेनुदानं
११२	२	७ तुलासंक्रान्तिधृतधेनुवामनपुराणदानम्

इत्याश्विनमासकृत्यरत्नसमुच्चयः

१	१	१ कार्तिकमासकृत्यनिर्णय
१	१	१ तुलामक्रमपूर्वाःपराश्रयघटिकापुण्या
१	१	५ अत्रविष्णुव्रतप्रशसा
	८	कार्तिकस्नानंआश्विनशुक्लैकादशीमारभ्य
	९	९ दाक्षिणात्यमते अन्यमतेषु आश्विनीमा-
		रभ्याक्तम्

प०	पृ०	सूचिपत्रम्
१	२	२ कार्तिकस्नान कुरुक्षेत्रगंगदिपुकोटिगुणं
	३	३ मथुरायाम तेदुल्लभ काशीस्थविदूर्तीर्थेमां
	६	६ स्नानमंत्रःकाशीखंडे अध्ययमंत्रोपि
११	११	११ मालाधारण तुलस्या धात्र्यश्च पुष्पनि
		वेदनचातिपुण्यकरम्
	२	५ धार्त्रातरुद्धायापदिवपूजनंरसधेनुदानं
	२	१० द्विदलादिवर्जनव्रतानि मांसवर्जनव्रत
	२	११ गाययुनसंगमेग्रहणफलःपञ्चान
		देवालयार्द्रा
	३	११ आकाशदोषदानंएकभक्तव्रतंकार्तिक-
	४	११ जयावातिव्रत कच्छव्रतदेवीव्रत
	४	११ कार्तिकरुष्णप्रतिपदायांकार्तिक नियम-
		धारणवन्दिपूजाच
	४	१२ द्वितीयायायमपूजा तृतीयायांगौरिव्रतं
	४	१२ कार्तिकचतुर्थ्यादिशरथराज्ञःपूजादुर्गा-

अस्यामेव करकचतुर्थीव्रतं तत्र खीणां भवा

धिकारः

१ ६ करकचतुर्थीकथा अस्योद्यापनम्

१ १५ का. कृ. पंचनागपूजाव्रतं षष्ठांस्कंदपू

१ २ का. कृ. स्मृत्यैकुंठकल्पादितत्रमयपूजा

१ ३ का. कृष्णाष्टमीपुत्रकामव्रतं हरिगौर्या

दुर्भमयैरूपे पूजनम्

१ ५ इयमपिकारकारुण्या चतुर्थीवदत्रापिकृत्यं

१ ६ अस्यामेव श्रद्धेदेवीपूजाव्रतं तत्रकथावि

१ ७ का. कृ. नवभ्यां दुर्गापूजाव्रतम्

१ ८ का. कृ. दशभ्यां धर्मराजपूजादिशंपूजा

१ ९ का. कृ. षष्ठीकादशोरमातस्याः कथा

१ १ का. कृ. द्वादश्यां गोवत्सपूजाकथा

१ ११ इयं नीराजनद्वादशोत्थग्रगं पूजनं नीराज

१ १२ का. कृ. त्रयोदश्यां यमदीपदानं व्रतं पंचाह

अस्यामेव गोत्राव्रतं सस्त्रीककृष्णपूजनं

१ १४ गोवर्धनपूजनं गवांगोपीनां वपूजनं

१ १५ का. कृ. चतुर्दश्यां अर्चनं चतुर्दशीकृत्यं

१ १६ तत्राभ्यंगस्नानं चतुर्दश्यादिद्वितीयांतं

स्वातियोगेश्वर्यै

१ १७ अथस्नानविधिः यमतर्पणं

१ १८ यमायदीपदानं प्रदोषं समये कार्यं

१ १९ प्रेतभ्यां दीपदानं तत्रमंत्रः

१ २० इयं भौमवारे वित्रायां च महाफला

१ २१ अस्यां हनुमतौ जन्मदिनकृत्यं

१ २२ का. अमावास्यायां दीपात्रालेकृत्यं

१ २३ अत्रापि स्वातियोगेश्वर्यै अभ्यंगस्नानं

१ २४ अथ दीपावलीकृत्यकथा कौमुदीव्रतमुक्तं

१ २५ सुखसुप्तिकाकृत्यं श्रद्धोपदीपदानपूर्वकं

१ २६ लक्ष्मीपूजाप्रयोगः लक्ष्मीसुक्तं पठेत्

पं०	पृ०	पं०	सूचिपत्रम्	सूचिपत्रम्	पं०	पृ०	पं०	सूचिपत्रम्	सूचिपत्रम्	पं०	पृ०	पं०
१८	१	१८	अत्रदीपश्राद्धप्रयोगः	अत्रस्वातिसपात	२९	२	१९	का. शु. स. शाकसप्तमीव्रत	का. शु. स. शाकसप्तमीव्रत	३०	३	२०
१८	२	१९	योगः	तस्यशांतिनीराजनविधिनकार्यः	३०	३	२०	का. शु. अ. गोपाशमी तत्रगोपूजा	का. शु. अ. गोपाशमी तत्रगोपूजा	३१	४	२१
१८	३	२०	अत्रकंदारगौरीव्रतं पूजाविधानं कथाच	अत्रकंदारगौरीव्रतं पूजाविधानं कथाच	३१	४	२१	का. शु. न. कृतयुगादि अत्रकूष्माण्डपानं	का. शु. न. कृतयुगादि अत्रकूष्माण्डपानं	३२	५	२२
१८	४	२१	दीपावलीकथा मार्गपतीविधानं कौमु	दीपावलीकथा मार्गपतीविधानं कौमु	३२	५	२२	तुलसीकृत्यारंभः नगरप्रदक्षिणाकथा	तुलसीकृत्यारंभः नगरप्रदक्षिणाकथा	३३	६	२३
१८	५	२२	दीमहोत्सवः	दीमहोत्सवः	३३	६	२३	तुलसीविवाहप्रयोगः तुलसीविवाहकथा	तुलसीविवाहप्रयोगः तुलसीविवाहकथा	३४	७	२४
१८	६	२३	प्रातर्धृतक्रीडनादिकं तैलाभ्यंगेपि	प्रातर्धृतक्रीडनादिकं तैलाभ्यंगेपि	३४	७	२४	का. शु. द. सार्वभौमव्रतं राज्यावाप्तिव्रतं	का. शु. द. सार्वभौमव्रतं राज्यावाप्तिव्रतं	३५	८	२५
१८	७	२४	कार्तिकशुक्लप्रतिपदायावलिपूजा गोव	कार्तिकशुक्लप्रतिपदायावलिपूजा गोव	३५	८	२५	व्रद्धावाप्तिव्रतं	व्रद्धावाप्तिव्रतं	३६	९	२६
१८	८	२५	धनपूजाच	धनपूजाच	३६	९	२६	का. शु. कृष्णकादशीहारिप्रबोधिनीकथापाद्ये	का. शु. कृष्णकादशीहारिप्रबोधिनीकथापाद्ये	३७	१०	२७
१८	९	२६	का. शु. द्वितीयायमद्वितीयाकृत्यं	का. शु. द्वितीयायमद्वितीयाकृत्यं	३७	१०	२७	स्कंदपुराणोक्ताकथायोगीश्वरद्वादशीव्रतं	स्कंदपुराणोक्ताकथायोगीश्वरद्वादशीव्रतं	३८	११	२८
१८	१०	२७	का. शु. तृतीयायां विष्णुगौरीव्रतं	का. शु. तृतीयायां विष्णुगौरीव्रतं	३८	११	२८	प्रबोधैकादशीकृत्यम्	प्रबोधैकादशीकृत्यम्	३९	१२	२९
१८	११	२८	का. शु. च. नागव्रतं	का. शु. च. नागव्रतं	३९	१२	२९	रामार्चनचंद्रिकोक्तः प्रबोधिनीप्रकारः	रामार्चनचंद्रिकोक्तः प्रबोधिनीप्रकारः	४०	१३	३०
१८	१२	२९	का. शु. प. जयापंचमीव्रतं	का. शु. प. जयापंचमीव्रतं	४०	१३	३०	प्रबोधकालनिर्णयः	प्रबोधकालनिर्णयः	४१	१४	३१
१८	१३	३०	का. शु. प. भौमवारेदेवसेनान्वितरकंदपू	का. शु. प. भौमवारेदेवसेनान्वितरकंदपू	४१	१४	३१	अर्थैकादश्यादिपूणिमांतंभीष्मपंचकव्रतं	अर्थैकादश्यादिपूणिमांतंभीष्मपंचकव्रतं	४२	१५	३२
१८	१४	३१	जोत्सवः	जोत्सवः	४२	१५	३२	पादिकार्तिकमाहात्म्यं भीष्मपंचकविधा	पादिकार्तिकमाहात्म्यं भीष्मपंचकविधा	४३	१६	३३
१८	१५	३२			४३	१६	३३	भविष्योत्तरोक्तंभीष्मपंचकव्रतविधानं	भविष्योत्तरोक्तंभीष्मपंचकव्रतविधानं			

सूचिपत्रम्

प० पृ० पं०

२५	११२	भौष्मपचकोपास्यानं समाप्तम्	
२६	१३	अन्नध्वजरोपणविधानं अथैतत्प्रयोगः	
२६	२	भौष्मपंचकव्रतविधानप्रयोगः	
२७	११५	कार्त्तिके शुद्धादद्यानीराजनविधानं	
२७	२११	अत्रापिनीराजनशांतिकथा (विधिः)	
२८	२१५	चातुर्मास्यव्रतसमापनं वाराहोक्तः प्रबोध	
२९	१११	का.शु.त्रयो.शिवपूजनव्रतम् १०००	
२९	११२	अष्टोत्तरनामभिः सहस्रहोपदानं च	
२९	२११	का.शु.चतु.कुंठचतुर्दशीहरिपूजनं	
२९	२१४	अन्नव्रतसूक्तं काश्याविश्वश्रयात्रा	
५०	२	अत्रपापाणवतुर्दशीव्रतम्	
५०	२	कार्त्तिकपौर्णमास्यां कार्त्तिकेयदर्शनं	
५०	२	का.पौर्णि-दीपदानेन त्रिपुरोत्सवादिविधा-	
५०	२१६	श्रवकाम्यं द्यौःसर्गव्रतं कल्पांतरयोम	
		स्त्यावतारः	

सूचिपत्रम्

प० पृ० पं०

५१	१	२	आचारप्राप्तितुलसीपूजनं अथप्रयोगः
५१	१	८	तुलसीविवाहप्रयोगः तुलसीकवचपाठः
५२	२	१	अत्रैवधात्रीपूजाप्रयोगः धात्रीपूजाया
५३	१११	१	ध श्रीमाहात्म्यकथात्रिपुरदाहोत्सवमंत्रः
५५	२	७	अत्रकार्त्तिकेयदर्शनं मन्वादि
५६	१	२	क्षीरसागरदानं वृषदानम्
५६	२	८	संतानव्रतं राशिव्रतम्
५६	२१२	२	कृत्तिकाव्रतं मनोरथपूर्णमाश्रितं सोभाग्यव्रत
५७	१	७	कार्त्तिकव्रतोद्यापनं कार्त्तिकस्नानं पुनरत्रा
६२	२	६	कपिदानविधानम्
६३	१	३	गोदानविधानं अथैवभौष्मपंचकव्रतोद्या-
			पनमपि
६४	२	४	अन्नमार्कण्डेयपुराणदानम्
६४	२	५	सुवर्णजदानं इति कार्त्तिकोद्यापनम्
६४	२	४	एवंचातुर्मास्यव्रतोद्यापनमपिज्ञेयम्

सूचिपत्रम्

प० पृ० पं०

प० १८	१	२९	का. शु. स. शा. कसप्तमीव्रतं
१८	२	२९	का. शु. अ. गोपाष्ठी तत्रगोपूजा
१८	३	३०	का. शु. न. कृतयुगादि अत्रकूष्माण्डपानं
१९	३	३१	तुलसीकृत्यारंभ. नगरप्रदक्षिणाकथा
२०	३	३३	तुलसीविवाहप्रयोगः तुलसीविवाहकथा
२०	३	३४	का. शु. द. सार्वभौमव्रतं राज्यावाप्तिव्रतं
२१	३	३४	ब्रह्मावाप्तिव्रतम्
२१	३	३४	का. शु. छैकादशीहारे प्रबोधिनीकथापाशे
२१	३	३५	स्कंदपुराणोक्ता कथायोगीश्वरद्वादशीव्रतं
२२	३	३५	प्रबोधिनीकथादशकृत्यम्
२२	३	३५	रामार्चनचद्विकोक्तप्रबोधिनीप्रकारः
२२	३	३५	प्रबोधकालनिर्णयः
२२	३	३५	अथैकादश्यादिपूर्णिमांतर्भाष्मपंचकव्रतं
२२	३	३५	पाञ्चकार्तिकमाहात्म्यं भाष्मपंचकविधा.
२२	३	३५	भविष्योत्तरोक्तं भाष्मपंचकव्रतविधानं

सूचिपत्रम्

प० पृ० पं०

प० १८	१	२९	सूचिपत्रम्
१८	२	२९	अत्रदीपश्राद्धप्रयोगः अत्रस्वातिसंपात
१८	३	३०	योगः
१९	३	३१	तस्यशांतिनिराजनविधिनाकार्यः
२०	३	३३	अत्रकेदारगौरीव्रतं पूजाविधानं कथाच
२०	३	३४	दीपावलीकथा मार्गपार्तिविधानं कौमु
२१	३	३४	दीमहोत्सवः
२१	३	३४	प्रातर्द्युतकीडनादिक तैलाभ्यंगोपि
२१	३	३५	कार्तिकशुक्लव्रतपदायावलिपूजा गोवि
२१	३	३५	धनपूजाच
२२	३	३५	का. शु. द्वितीयायमद्वितीयाकृत्यं
२२	३	३५	का. शु. तृतीयायां विष्णुगौरीव्रतं
२२	३	३५	का. शु. च. नागव्रतं
२२	३	३५	का. शु. प. जयापंचमीव्रतं
२२	३	३५	का. शु. प. भौमवारदेवसेना वृत्तकंदपू.
२२	३	३५	जे.

प० ८० पं०	सूचीपत्रम्	प० ८० पं०	सूचीपत्रम्
११३	मार्गमायापितृपूजोक्ता	१७	अथमार्गपंचम्यां नागपूजोक्ता
११४	अस्यामेवमार्गमायांगौरितोव्रतं	१८	अथमार्गशुक्लपंचम्यां श्रीपंचमीव्रतं
११५	इदमेवमहाव्रतापरनामधेयकालिकापुरा	१९	मार्गशुक्लपष्ठ्यामल्लारिपूजोक्ता
११६	अथमार्गशुक्लप्रतिपदायां वनव्रतम्	२०	अत्रचपावर्णयोगः
११७	मार्गशुक्लद्वितीयायां आर्द्धपितृपूजनं च	२०	अत्रैवफलपथीव्रतम्
११८	मार्गशुक्लतृतीयायां आर्द्धपितृपूजनांमिति	२१	मार्गशुक्लसंतम्यां मित्रसंतंभीव्रतं
११९	मार्गशुक्लचतुर्थीयायां हरगौरिव्रतम्	२२	मार्गशुक्लनवमीनां दिनीनवमी
१२०	अथहरगौरिव्रतंकथा	२२	मार्गशुक्लदशम्यां आरोग्यदशमीव्रतं
१२१	अस्यामेवमविष्योत्तरपुराणोक्तमवियोग-	२२	मार्गशुक्लैकादशीमोक्षदा
१२२	मार्गशुक्लतृतीयायां रम्यं भविष्योत्तरैकरं-	२३	अस्यामेवकादश्यां बह्मपुराणोक्तमुनामदा
१२३	मार्गशुक्लचतुर्थीहरिगणपतिव्रतं (भाव्रतं)	२४	देशीव्रतम्
१२४	अथभविष्यपुराणोक्तगणेशचतुर्थीव्रतं	२५	अथैकादशीव्रतोद्यापनम्
१२५	अथगणपतिस्तोत्रम्	२६	अथभविष्योत्तराक्षरधरणीव्रतम्
१२६	अस्यामेवमार्गशुक्लचतुर्थीकृत्तयाव्रतं	२७	धरणीव्रतेषुमस्यद्वादशीव्रतंनारदीये
१२७	अस्यामेवचतुष्टयसाध्यसवाथसाधक		
१२८	धरचतुर्थीव्रतम्		

प० ट० प०

सूचिपत्रम्

इति कार्तिकमासकृत्यरत्नसमुच्चयः

- १ १ अथ मार्गमासव्रतनिरूपणम्
१ ८ विष्णुपूजाव्रतम्
१ १० दानविशेषनिरूपणम्
१ १२ व्रतविशेषनिरूपणम्
१ १४ अत्र तीर्थविशेषनिरूपणम्
१ १६ अत्र कृष्णप्रतिपदायां योगविशेषनिरूपणम्
२ ३ अत्र तृतीयाभारत्यसौभाग्यसंदूरीव्रतम्
२ १ नक्तनतमाहात्म्यनिरूपणम्
२ १० उक्तव्रतस्योद्यापनविधिः
३ १५ मार्गकृ. चतुर्थीतिथिपत्वेन गणेशपूजाव्रतसंकटचतुर्थीविधिनाकार्यम्
३ १६ मार्गकृष्णपंचम्यां तिथिपत्वेन गणेशादयो नागा पूज्याः

प० ट० प०

सूचिपत्रम्

- १ १ अथ मार्गकृष्णपक्षां सूर्यपटव्रतं भविष्यो.
१ १६ मार्गकृष्णमप्तमामप्येव व्रतकार्यम्
२ १ मार्गकृष्णाष्टम्यां कालभैरवोत्पत्तिः
२ २ तस्यामुपवासादिकार्यम्
२ ५ अत्र पूजोपवासजागरणानि प्रधानानि
२ ९ अस्यामेवाष्टम्यामनघाष्टमीव्रतम्
२ १४ कृष्णाष्टम्यांवृत्तप्राशनम्
१ १६ मा-कृ-नवम्यां मानान्यनिर्णयोक्तं मार्गकृष्णैकादशीउत्पन्नारूपा महाभारते
१ १३ अस्यामेव मार्गकृष्णैकादश्यां विनरणीव्रतं
१ १४ मार्गकृष्णद्वादश्यां कृत्यविशेषाभावदिकादशकृत्यमेवात्र कार्थ्यम्
१ १५ मार्गकृष्णत्रयोदश्यां त्रयोदशीप्रदोषव्रतं
१ १५ मार्गकृष्णचतुर्दश्यां देविकातीर्थव्रतारं.
१ १६ अस्यामेव चतुर्दश्यां देविकायात्रा

प० पृ० पं०	सूचीपत्रम्	प० पृ० पं०	सूचिपत्रम्
११३	मार्गमायापितृपूजोक्ता	१७२	अथमार्गपंचम्यां नागपूजोक्ता
११४	अस्यामिवमार्गमायागौरीतपोव्रतं	१८२	अथमार्गशुक्लपंचम्यां श्रीपंचमीव्रतं
११५	इदमेवमहाव्रतपञ्चमधेयकालिकापुरा	१९१	मार्गशुक्लषष्ठांमह्यारिपूजोक्ता
११६	अथमार्गशुक्लप्रतिपदायां धनव्रतम्	१९१	अथचपाष्टायोगः
११७	मार्गशुक्लद्वितीयायां आद्यपितृपूजनं च	२०१	अथैवफलपथीव्रतम्
११८	मा. शु. तृतीयायां आद्येनपितृपूजनामिति	२०२	मा. शु. सप्तम्यां मित्रसप्तमीव्रतं
११९	मा. शु. तृतीयायां आहारगौरीव्रतम्	२२१	मार्गशुक्लनवमीनां दिनीनवमी
१२०	अथहरगौरीव्रतकथा	२२१	मार्गशुक्लदशम्यां आरोहणदशमीव्रतं
१२१	अस्यमिवमविषयोत्तरपुराणोक्तमवियोग-	२२२	मार्गशुक्लैकादशीभोक्षदा
१२२	मा. शु. तृतीयायामारभ्यमविषयोत्तरोत्तर-	२२२	अस्याः कथा
१२३	मार्गशुक्लचतुर्थीहरिगणपतिव्रतं (भाद्रत)	२२२	अस्यामैवकादश्यां वह्निपुराणोक्तं सुनामदा
१२४	अथमविष्यपुराणोक्तं गणेशचतुर्थीव्रतं	२४१	दशमीव्रतम्
१२५	अथगणपतिस्तोत्रम्	२४२	अथैकादशीव्रतोद्घापनम्
१२६	अस्यामिवमार्गशुक्लचतुर्थीकुंजचतुर्थीव्रतं	२८१	अथमविष्योत्तरां कंधरणीव्रतम्
१२७	अस्यामिववपंचचतुष्टयसाध्यसर्वार्थसाधक	२९१	धरणीव्रते पुमस्त्यद्वादशीव्रतं नारदीये
१२८	वरचतुर्थीव्रतम्		

प० ट० प०

सूचीपत्रम्

इति कार्तिकमासकृत्यरत्नसमुच्चयः

१ १ अथ मार्गमासव्रतनिरूपणम्

१ ८ विष्णुपूजाव्रतम्

१ १० दानविशेषनिरूपणम्

१ १२ व्रतविशेषनिरूपणम्

१ १४ अत्र तीर्थविशेषनिरूपणम्

१ १६ अत्र कृष्णप्रतिपदायां योगविशेषनिरूपणे

१ २० अत्र तृतीयाभारत्यसौभाग्यसंदरीव्रत

२ १ नक्तनतमाहात्म्यनिरूपणम्

२ १० उक्तव्रतस्योद्यापनविधिः

३ १५ मार्गकृ. चतुर्थीतिथिपत्वेन गणेशपूजाव्र

तं संकटचतुर्थीविधिनोकार्थम्

३ १६ मार्गकृष्णपंचम्यां तिथिपत्वेन गणेशादयो

नागाः पूज्याः

प० ट० प०

सूचीपत्रम्

१ १ अथ मार्गकृष्णषष्ठासूर्यपटव्रतं भविष्यो.

१ १६ मार्गकृष्णसप्तम्यामप्येव व्रतं कार्थ्यं

२ २ मार्गकृष्णाष्टम्यां कालभैरवोत्पत्तिः

२ २ तस्यामुपवासोदिकार्यम्

२ ६ अत्र पूजोपवासजागरणानि प्रधानानि

२ ९ अस्य मेवाष्टम्यामनघाष्टमीव्रतम्

२ १४ कृष्णाष्टम्यां द्यूतं प्राशनम्

२ १६ मा. कृ. नवम्यां मामान्यनिर्णयोक्तं मार्गकृ

ष्णैकादशोत्पन्नारूपा महाभारते

२ १३ अस्य मेव मार्गकृष्णैकादश्यां वै नरणीव्रतं

२ १४ मार्गकृष्णद्वादश्यां कृत्यविशेषाभाविदिका

दशकृत्यमेवात्र कार्थ्यम्

२ ६ मार्गकृष्णत्रयोदश्यां त्रयोदशीप्रदोषव्रतं

२ ६ मार्गकृष्णचतुर्दश्यां देविकातीर्थीव्रतं र.

२ १ अस्य मेव चतुर्दश्यां देविकायात्रा

प० पु० पं०	सूचीपत्रम्	प० पु० पं०	सूचिपत्रम्
११३	मार्गमायापितृपूजोक्ता	१७	अथमार्गपंचम्यानांगपूजोक्ता
११४	अस्यामेवमार्गमायांगैरीतपोव्रतं	१८	अथेमार्गशुक्लपंचम्यां श्रीपंचमीव्रतं
११५	इदमेवमहाव्रतापरनामधेयकालिकापुरा	१९	मार्गशुक्लपञ्चम्यामह्यारिपूजोक्ता
११६	अथमार्गशुक्लप्रतिपदायां धनव्रतम्	१९	अत्रचपाष्टायोगः
११७	मार्गशुक्लद्वितीयायां आढ्यादिपूजजनंच	२०	अत्रैवफलपथीव्रतम्
११८	मा. शु. तृतीयायां आढ्येनपितृपूजनमिति	२०	मा-शु. सप्तम्यां मित्रसप्तमीवतं
११९	मा. शु. तृतीयायां हरगौरीव्रतम्	२२	मार्गशुक्लनवमीनां दिनीनवमी
१२०	अथहरगौरीव्रतकथा	२२	मार्गशुक्लदशम्यां आरोगपदशमीव्रतं
१२१	अस्यामेवभविष्योत्तरपुराणोक्तमवियोग-	२२	मार्गशुक्लैकादशीमोक्षदा
१२२	मा-शु. तृतीयायामारभ्यभविष्योत्तरैकरं-	२२	अस्याः कथा
१२३	मार्गशुक्लचतुर्थीहरिगणपतिव्रतं (भावत)	२२	अस्यामेवकादश्यावाह्यपुराणोक्तसुनामद
१२४	अथभविष्यपुराणोक्तंगणेशचतुर्थीव्रतं	२४	देशीव्रतम्
१२५	अथगणपतिस्तोत्रम्	२६	अथैकादशीत्रयोद्यापनम्
१२६	अस्यामेवमार्गशुक्लचतुर्थीकुञ्चनथीव्रतं	२८	अथभविष्योत्तरैकादश्याव्रतम्
१२७	अस्यामेववपचतुष्टयसाध्यसर्वाथसाधक	२९	धरणीव्रतेषुमत्स्यद्वादशीव्रतं नारदीये
१२८	वैरचतुर्थीव्रतम्		

प०	पृ०	पं०	सूचिपत्रम्	प०	पृ०	पं०	सूचिपत्रम्
२९	२	२	द्वादश्यांमार्गशुक्लायांसाध्यव्रतम्	४१	२	२	त्रयोदश्यांप्रदोषदौशिवपूजोक्ता
२९	२	१५	इतिनारदयेमार्गशुक्लाद्दश्यांसाध्यव्रतं	४१	२	८	अथहस्तिपुराणोक्तंनृसिंहत्रयोदशीव्रतं
			तद्वादशादित्यव्रतं अखंडद्वादशीव्रतं	४१	२	११	अथकूर्मपुराणोक्तंत्रिलोचनत्रयोदशीव्रतं
			अथास्यामेवतारकद्वादशीव्रतम्	४१	२	११	अथकामत्रयोदशीव्रतंहेमाद्रौ
३१	१	७	अस्यामेवमल्लद्वादशीव्रतम्	४२	१	१	अथवाराहपुराणोक्तं महाबुधसंज्ञत्रयोदशीव्रतम्
३१	२	१३	अथास्यामेवारण्यद्वादशीव्रतम्	४२	१	११	अथसौरपुराणोक्तंशिवत्रयोदशीव्रतम्
३२	२	६	मार्गशुक्लत्रयोदश्यामनंगत्रयोदशीव्रतं	४२	१	१३	अथमार्गशीर्षादिमासत्रयोदश्यांवर्षसाध्यंयमादर्शनव्रतम्
३४	१	१३	अथापरमनंगत्रयोदशीव्रतंभविष्योत्तरे	४२	२	१३	अथमार्गशीर्षशुक्लचतुर्दश्यामारभ्यमस्यपुराणोक्तंशिवचतुर्दशीव्रतम्
३६	१	६	अथप्रदोषव्रतानि तत्रादौप्रदोषमहिमा	४३	२	१२	मार्गशुक्लचतुर्दश्यांएकभक्तव्रतम्
३६	१	१५	अथास्यनिर्णयः	४४	१	१५	अस्यामेवपिशाचमोचनार्थेआह्वनं
३६	२	१५	अथपक्षप्रदोषविधिः				अथपौर्णमास्यांलवणाढकदानमुक्तं
३८	२	१६	अथकैदारखंडोक्तंशनिप्रदोषव्रतम्				अस्यांचंद्रपूजोक्ता
४१	१	७	अथनिर्णयामृतस्कंदपुराणोक्तंशान्यादि				
			वारयुक्तंप्रदोषव्रतम्				
४१	२	७	सोमवारेणयुक्तायामपियस्यांकस्यांचित्				

सूचिपत्रम्

प० पृ० पं०

७ अस्याभेवसृगशिरोनक्षत्रयुक्तायांसुवर्णल

वर्णचन्द्रेयम्

१२ अस्याभेवचंद्रव्रतारंभः कार्यः

१४ अथवतिशीर्षोर्ध्वोऽप्यते

७ अथपूजाविधिः

१५ अथकथा

॥ इति मार्गमासकृत्यरत्नसमुच्चयः ॥

११ पौषमासानुक्रमः वस्त्रपांनादिदानम्

२ धनुः सक्रमेः पराः षोडशघटयः पुण्याः

२ एकभक्तव्रतं प्रासादगृहादिदानम्

१३ शालात्रासिंघव्रतं कर्नकदानं पौः प्रतिप

२ दायम्

१० पुष्पफलादिदानं नक्तव्रतच नर्भदात्तानं

सूचिपत्रम्

प० पृ० पं०

१३ पौषकृष्णद्वितीयायांगुरवारयोगविधिपू

१५ पौः कृ. तृ. गौरीपूजाव्रतपुण्यक्षैपुण्यस्ताने

१ पौः कृ. च. मासचतुर्थीव्रतम्

३ पौः कृ. पं. नागपूजाव्रतम्

४ पौः कृ. प. पूजागृहस्येति स्कदपूजाव्रतम्

५ पौः कृ. स. भारुकंरंचेतिउययसप्तमिव्रतम्

५ पौः कृ. अ. अष्टकाश्राद्धम्

७ अत्ररुक्मण्यष्टमिव्रतम्

८ पौः कृ. न. नक्तभोजनदुर्गापूजाव्रतम्

३ पौः कृ. दं. मंतकस्यचेतियमपूजाव्रतं

इमेअथैस्कल्पादिः

१४ पौः कृ. एकादश्यांसफलेकादशौव्रतकथा

१ पौः कृ. द्वा. संप्राप्तिद्वादशीव्रतम्

१३ अस्याभेवस्वरूपाद्वादशीव्रतम्

१४ पौषकृष्णत्रयोदश्यापक्षप्रदोषव्रतम्

१५ पौः चतुर्दश्यामासशिवरात्रिव्रतम्

वपत्रम्

पौष मावास्यायां श्रद्धादययोगउक्तः

२ १ सवपौषमाघपौषमास्योर्मध्यवर्ति

दर्शोभवति

२ ७ पौ.शुक्लप्रतिपदायांभानुपूजाएकभक्तत्र.

२ ८ पौ.शु.द्वि.गौरीव्रतं शृंगेदकक्राशनम्

७ २ ९ बालेंदुदर्शनं श्रारोग्यव्रतम्

७ २ १५ पौ.शु.द. ब्रह्मगौरीव्रतम्

८ १ १ पौ.शु.चनविघ्नरापूजाव्रतम्

८ १ २ पौ.शु.पं.मधुसूदनपूजाव्रतम्

८ १ ४ पौ.शु.प.विष्णुरूपासिर्गपूजाव्रतम्

८ १ ६ पौ.शु.स-उभयसप्तमीव्रतम्

८ १ ९ पौ.शु.छाष्टम्यादुर्गापूजाव्रतम्

८ १ १६ पौ.शु.न.महामायापूजाव्रतं एकभक्तं

८ २ १० श्रद्धादुर्गास्तवराजस्तोत्रम्

सूचिपत्रम्

२ १६ अथाच्चध्यजारोपनवमीव्रतं देवीमंदिरेश्व

जारोपणम् (हपा-

१ १ पौ.शु.द.विश्वदेवानांपूजाव्रतं ईशानक

१ ६ पौ.शु.कै.कादशीपुत्रद.कथापद्मपुराणे

१ १४ इयंमन्वादिरपि

१ १४ अस्यांदाक्षिणास्यानामाघस्तानारंभः

१ ८ माघस्तानाविधिः

१ ५ पौ.शु.द्व.सुजन्मद्वादशीव्रतम्

१ ४ अस्यामेवगोविदद्वादशीव्रतम्

१ ३ पौ.शु.त्रयोदश्यां अच्युतपूजाव्रतम्

१ ४ विप्रायघृतादिदानम्

१ ६ पौ.शु.च-विरूढाक्षव्रतम्

१ १३ पौ.पू.एमायांलक्ष्मीपूजाव्रतंपुष्पस्तानम्.

२ १० अत्रेशानव्रतं पुष्पस्तानविधानं

पुष्पस्तानं कालिकापुराणेवाराहसंहिता.

प० ए० पं०	सूचिपत्रम्	
१४	अत्रभविष्योत्तरपुराणदानम्	३
१७	अत्रैवमकरसंक्रांतीकूर्मपुराणदानम्	३
	॥ इति पौषमासकृत्यरत्नसमुच्चयः ॥	
१	अथमाघमासकृत्यानुक्रमः	१
१	मकरसंक्रमेपरश्वत्वारिशतघटिकाः पुण्यं	२
१	अत्राग्निवृत्तयेदारुदानं तिलैरवस्त्रानादिक	२
१	तिलतैलेनर्दपदानं तिलधेनुदानं तिलहो.	७
१	अन्नमूलकभक्षणनिषेधः तिलदानम् (म.)	१२
२	माघस्नानविधानं अन्नव्रतानि न कर्तव्यं	४
	त्रयागमा-	
१०	माघ कृष्णप्रतिपदायां वह्निपूजनं व्रतारंभः	२
११	मा-कृ-द्वि-ब्रह्मपूजाव्रतम्	११
१४	मा-कृ-तृ-सौभाग्यसुबरीव्रतं गौरीपूजनं	१४

प० ए० पं०	सूचिपत्रम्	
१६	मा-कृ-च-तिलवतुर्थीव्रतम्	१६
	संकष्टवतुर्थीव्रतकथा	
२	मा-कृ-प-नागपूजादिव्रतम्	३
५	मा-कृ-प-विशोकपष्टीव्रतम्	५
४	मा-कृ-स-सप्त्यां सर्वांशिव्रतम्	४
८	मा-कृ-ष्ण-ष्टम्यां मांसेन श्राद्धम्	८
९	अन्नकृष्णाष्टमीव्रतम्	९
१०	मा-कृ-न-अश्वयुक्ताश्राद्धम्	१०
११	मा-कृ-द-उद्योतकल्पादिधर्मराजपूजनं	११
१२	मा-कृ-ष्ण-काशीपटुतिलाकथा च	१२
८	मा-कृ-ष्ण-तिलह्लादशीव्रतम्	८
६	मा-कृ-त्रयोदश्यां पक्षप्रदोषव्रतम्	६
७	मा-कृ-व-तुर्दश्यां यमत्रपणादिकृत्यं	७
८	तर्पणमंत्रोक्तनामभिर्होमः कृशराज्ञदानं	८
१३	अरुपांतरारात्रिव्रतं शिवरात्रिकावर्ध	१३

१४	माघमावास्यायां अर्धोदययोगः	१४	गौरीतीयाव्रतं च गुडलवणादिदानम्
१५	तत्र सपायसक्तस्य पात्रमुद्योगादिदानं	१५	मा. शु. च. कुंदचतुर्थीव्रतम्
१६	अर्धोदयव्रतमाहात्म्यं संकटपुराणे	१६	गौरीचतुर्थीव्रतं च कुंदचतुर्थीव्रतं च
१७	अर्धोदयव्रतपूजाविधानप्रयोगः हेमिविधि	१७	शांतिचतुर्थीव्रतं च वरदाचतुर्थीव्रतं
१८	अस्य संक्षिप्तप्रयोगः तिलपर्वतत्रयस्य	१८	मा. शु. पं. श्रीपचर्माव्रतं वसंतपंचमीव्रतं
१९	देवतात्रयपूजा तिलपर्वतदानम्	१९	रतिकामयोः पूजा वसंतात्सवारंभः
२०	गोदानं शय्यादिदानम्	२०	मा. शु. प. श्रुणाख्या तस्यामरुणपूजनं
२१	अन्यांसावित्रोसहितव्रतपूजाविधानं	२१	इयंमंदारपट्टी च तत्रसूर्यपूजादिकृत्यं
२२	इयं द्वापरयुगादि अत्रयुगादि आढादिकृ.	२२	मा. शु. स. अचलास. त्रिलोचनाजयंती
२३	उन्नोपानहदानम्	२३	अचलासप्तमीनिर्णयः अत्रस्नानादिवि.
२४	माघशु. प्रतिपदायां विंहरूपशिवपूजाव्रत.	२४	अत्रतालकदानं रथदानविधानं च
२५	मा. शु. द्वि. भानुरूपप्रजापतिपूजाव्रतम्	२५	इयं मन्वादि. लोलाकस्नानं काशीखंडे
२६	मा. शु. तृ. सौभाग्यसंदरीपूजाव्रतं	२६	अत्रपद्मकयोगउक्तः अचलासप्तमीव्रतक-
२७	अस्याविधानं भविष्योचैरे ललितानुतीया	२७	अचलासप्तमीविधानमुद्यापनकौमुद्याम्
२८	अत्रैवरसंकल्याणिनीव्रतम्	२८	रथसप्तमीकथा रथसप्तमीविधानम्

११	२	गौरीतीयाव्रतं च गुडलवणादिदानम्
११	२	मा. शु. च. कुंदचतुर्थीव्रतम्
१५	१	गौरीचतुर्थीव्रतं च कुंदचतुर्थीव्रतं च
१५	१	शांतिचतुर्थीव्रतं च वरदाचतुर्थीव्रतं
१८	२	मा. शु. पं. श्रीपचर्माव्रतं वसंतपंचमीव्रतं
१८	२	रतिकामयोः पूजा वसंतात्सवारंभः
१९	१	मा. शु. प. श्रुणाख्या तस्यामरुणपूजनं
१९	१	इयंमंदारपट्टी च तत्रसूर्यपूजादिकृत्यं
१९	२	मा. शु. स. अचलास. त्रिलोचनाजयंती
१९	२	अचलासप्तमीनिर्णयः अत्रस्नानादिवि.
१९	२	अत्रतालकदानं रथदानविधानं च
१९	२	इयं मन्वादि. लोलाकस्नानं काशीखंडे
१९	२	अत्रपद्मकयोगउक्तः अचलासप्तमीव्रतक-
१९	२	अचलासप्तमीविधानमुद्यापनकौमुद्याम्
१९	२	रथसप्तमीकथा रथसप्तमीविधानम्

प०	पृ०	पं०	सविपत्रम्	सविपत्रम्
१७	२१०	२६	रथांकसप्तमीविधानं आरोग्यसप्तमीव्रतं	माघपूर्णिमायांतिलकंबलादिदानंतिलपा
१८	११२		विशोकसप्तमीव्रतं सिद्धार्थकाहेमसप्तमीव्रतं	त्रदानं च
१९	११५	२१	विजयासप्तम्यव्रतं अनौदकसप्तमीव्रतं	२१ ३ घृतकंबलविधानम्
१९	१२२	२९	वराहिकासप्तमीव्रतम्	१ १ माघस्नानोद्यपनं
२०	१२५		मा-शु.भीष्माष्टमी तत्रभीष्मतर्पणादिकृ-	२९ ३ स्कंदपुराणदानं च
२०	१२६	२९	मा-शु.नदानवमीतयस्नानदानाद्यनंतफ-	१ ७ ॥ इति माघमासकृत्यरत्नसमुच्चयः ॥
२०	१२७		मा-शु.दशम्यामांगिरसदेवतापूजादिकृ-	
२०	१२८		आरोग्यदशमीव्रतं धर्मव्रतत्रयं धर्मव्रतं	
२१	१२९		विश्वव्रतम्	
२१	१३०	१	दशादित्यव्रतं दशापूजनम्	१ १ अथ फाल्गुणमासकृत्यानुक्रमः
२२	१३१	१	मा-शु.एका. जया भीमसेनी श्रवणाराह	१ १ कुंभार्कषोडशपूर्वाध्याः पुण्याः गौजलात्रा
			द्वादशीव्रतम्	दिदानम्
२४	१३२	१	मा-शु.तिलद्वादशी भीमद्वादशीकथा	१ ३ पिष्टमयेदिवमूर्तिपूजाएकभक्तव्रतं त्रिगुं
२६	१३३	१	मा-शु.त्रयोदश्यांत्रिरात्रनाघस्नानव्रतारं-	१ ७ पश्चादिदिनत्रयव्रतं एकभक्तव्रतं ब्रह्मि
२६	१३४	१	मा-शु.चतुर्मासतर्पणादिकृत्यम्	गोवत्सादिदानम्
		१		१ १ १ २ माघस्नानवदत्रापिस्नानं

पृ०	पं०	सविपत्रम्
१	२	फाल्गुनकृष्णप्रति. वन्हिपूजादिकृत्यम्.
१	४	द्वितीयायां ब्रह्मपूजादिकृत्यम्
१	४	तृतीयायां गौरीपूजादिकृत्यम्
१	५	फा. कृ. चतुर्थ्यां विघ्नविनायकव्रतम्
१	११	फा. कृ. प. नागपूजादिकृत्यम्
१	१२	फा. कृ. प. स्कंदपूजादिकृत्यम्
१	१३	फा. कृ. सप्तम्यष्टम्योरष्टकादिकृत्यम्.
१	१३	फा. कृष्णाष्टम्यां पित्रादिभ्यः पिंडनिर्वपण.
१	२	फा. कृ. न. दुर्गापूजादिकृत्यम्
१	२	फा. कृ. इ. मंतकस्येति धर्मपूजाकृत्यम्
१	३	फा. कृ. विजयैकादशौकया
१	२	फा. कृ. द्वादश्यां हरिपूजादिकृत्यम्
१	३	फा. कृ. त्रयोदश्यां पक्षप्रदोषव्रतम्
१	३	फा. कृ. चतुर्दश्यां शिवरात्रिव्रतम्
१	४	शिवरात्रिस्वरूपम्

पृ०	पं०	सविपत्रम्
१	४	अथ शिवरात्रि तिथौ निर्णयः
१	५	अथ पारण निर्णयः
१	६	अत्रावश्यकं तन्वता पूजोपयोगि प्रसंगः
१	६	लिङ्गपूजायां फलविशेष निर्णयः
१	६	पार्थिवलिङ्गसंस्थानि निर्णयः
१	७	पार्थिवपूजाविधाने मंत्रादिनिरूपणं
१	९	पंचसूत्रलिङ्गविधानम्
१	९	शिवपूजामधिकृत्य पंचगव्यदिकृत्यः
१	१०	विल्वपत्रपुष्पधूपनैवेद्यादि पूजाफलनिर्णयः
१	११	शिवनिर्मोत्यत्राह्याग्राह्याविचारः
१	११	अथ रुद्धैः क्षधारण निर्णयः रु. मंत्रनिर्णयः
१	१२	अथ अजि वपूजा प्रयोगः तत्र श्रीकृष्ठादिभ्या.
१	१४	अत्र मुद्राप्रदर्शनपूर्वकमावाहनादिपू.
१	१५	पार्थिवपूजाविधिः
१	१६	आवरणपूजा निशायामचतुष्टयेऽर्घ्यदानम्

५० पु० पं०

सूचीपत्रम्

१८ ११४ वार्षिकशिवरात्रिकथाशिवयोगयुक्ता

१९ ११८ स्कन्दपुराणोकाशिवरात्रिकथा

२० १२२ वार्षिकशिवरात्रिव्रतोद्यापनप्रयोगः

२३ ११ मासशिवरात्रिनिर्णयः

२३ १११ अन्यावार्षिकशिवरात्रिकथा

२६ १११ फाल्गुनामावास्याकृत्यं इयमन्वादिः

२६ २ फ.शु.प्रतिपदायां धूलिधूसरशिवपूजा-

२६ २ फा-शु-दि-फाल्गुनादिशिवपूजाव्रतम्

२६ २ फा.शु-कुलसौख्यदातृतीयाव्रतं भूमिका

२६ २ भूमिकातृतीयाव्रतम्

२७ ११६ फा.शु-ये. दुर्डिराजव्रतं आंगारचतुर्थीव्र-

२७ २ आंगारचतुर्थ्युद्यापनं सुखचतुर्थी

२७ २ आंगारकचतुर्थीकथा

१११ एवंगणपतिचतुर्थीव्रतं यमचतुर्थीव्रतम्

११५ फाल्गुनादिचतुर्मास्यचतुर्थीव्रतम्

५० पु० पं०

सूचीपत्रम्

२९ ११६ अविघ्नविनायकव्रतं गणपतिसामान्यव-

३० २ वर्षसाधंगणेशचतुर्थीव्र.स्तपनचतुर्थीव्र-

३१ २ फा-शु-५-पितृव्रतं नागपूजनं च

३१ २ फा-शु-५-पशुपतिपूजाव्रतं दारिद्र्यहरपथी-

३२ १ फा.शु.स.मर्कटपुत्रव्रतं त्रिवर्गेष्टदासप्तमीव्र-

३२ ११६ कामदासप्तमीव्रतं सप्तमीस्तपनव्रतं सौर-

व्रतं च कल्पासप्तमीव्रतम्

३३ २ फा.शु-अ-शिवपूजनं शतिलष्टमीव्रतम्

३४ ११४ बुधाष्टमीव्रतं बुधाष्टमीव्रतोद्यापनं सोमा-

ष्टमीव्रतम्

३५ ११० अर्काष्टमीव्रतं शुक्लाष्टमीव्रतं अशोकाष्टमीव्र-

३५ १ विष्णुरूपाष्टमीव्रतं अष्टमीव्रतोद्यापनम्

३५ २ फा-शु.न-नंदादिपचनवमीव्रतानि

३६ १ फा.शु.द-आशादशमीव्रतं यमपूजनव्रतं

३७ १ फा.शु-आमर्दकेयैकादशीव्रतकथामनोरथ

द्वादशव्रतम्

३८ १ गोविन्दद्वादशव्रतम् नृसिंहद्वादशव्रतम्

कृतद्वादशव्रतम्

४१ १ ३ फा-शु-त्रयोदश्यां धनद्वयम्

४२ १ ८ फा-शु-चतुर्दश्यां दुर्गापूजामाहेश्वरव्रतं च

४२ २ १ फा-पूर्णिमायां सूर्यसोमपूजाशोकव्रतम्

४२ २ १ ६ लक्ष्मीनारायणपूजाव्रतम्

४३ १ ३ होलिकापूर्णिमानिर्णयः होलिकापूजा-

४५ १ ९ होलिकाकथाफाल्गुनीपूर्णिमातिवसंतम्.

होत्सवः

४६ २ ३ आयुर्व्रतं देवीव्रतं कूर्चव्रतं द्वादशपूर्णासु-

तीर्थविशेषाः

४७ १ ३ अन्नलिंगपुराणदानं तिलधेनुदानं च

४७ १ ८ इति फाल्गुनमासकृत्यस्तनससुचयः

सूचिपत्रम्

प० पृ० पं०	१	१	१	२	२	३	४	५	६	६	७	१०	११	११	१२
सूचिपत्रम्	अथमलमासादि प्रकीर्णव्रतानामनुक्रमः	मलमासव्रतभविष्योत्तरं मलमासव्रतोद्या	पनकथा	देवीपूराणकं मलमासकथानक	मलमासव्रतविधानं पद्मपुराणे	मलमासमन्त्रजपविधानं पुरुषोत्तमोपाख्या	व्रतविधिः मलमासे देवास्त्रयस्त्रिंशत्	मलमानव्रतोद्यापनं अत्रतिथिविधानानि	अधिमामसे शुक्लैकादशीकथा	अधिमामसे कृष्णैकादशीकथा मलमा	सव्रतोद्यापनम्	प्रकीर्णव्रतपुष्पाकादशिकल्पः ध्वजारोपण	वपसः ध्वपंचाहैकादशीव्रतं हरिपंचव्रतं	ध्वजारोपणप्रयोगः विष्णुपंचव्रतपूजावि	मासापवासव्रतविधानम्

सूचिपत्रम्

प० पृ० पं०	१३	१५	१७	२३	२५	२६	२८	३१	३१	३१	३२	३२	३३	३४	३४
स्वर्षपत्रम्	अथैकादशीव्रतमाहात्म्यम्	त्रिष्टुशैकादशीमाहात्म्य	नित्यैकादशीव्रतम्	अग्निप्रियावतुर्दशीव्रतम्	साधारणपूणिमाव्रतम्	प्रतिपदादितिथिकृत्यविशेषः	प्रतिपदादितिथिदेवतापूजामंत्र	इतिमलमासः द्विप्रकीर्णकृत्यरत्न	अयसंक्रांतिव्रतनुक्रमः	धान्यसंक्रांतिव्रतं १ रूपसंक्रांतिव्रतं २	भोगसंक्रांतिव्रतं ३ लवणसंक्रांतिव्रतं	तेजःसंक्रांतिव्रतं ५ सोभाग्यसंक्रांतिव्रतं	तावत्संक्रांतिद्वयं ८ मनोरथसंक्रांतिव्रतं	विशोकसंक्रांतिव्रतं १० आयुःसंक्रांतिव्रतं	धनसंक्रांतिव्रतं १२ आज्ञासंक्रांतिव्रतं १

पं०	पं०	सूचिपत्रम्	सूचिपत्रम्
३५	१	अपापसंक्रांतिव्रतं १४ कर्त्तिसंक्रांतिव्रतं,	चंद्रस्तोत्रशिवश्रितिकरं सोमवारव्रतं स्कं
३५	१६	दक्षिणायनसंक्रांतौ शीतव्रतं १५	दपुणै
३५	२	उत्तमयणसंक्रांतौ राज्यव्रतम् १६	वर्षसाध्यं सोमवारव्रतम्
३५	५	उत्तरायणवृत्तपनव्रतम् १७	सोमवारनक्तं सामान्यपू
३६	७	वृत्ताकस्यागव्रतं अस्योद्यापनविधिः	सोमवारव्रतोद्यापनविधि
३६	१	शत्रुनाशनव्रतं भौमव्रतम्	प्रभासखंडोक्तं सोद्यापनं सोमवारव्रतं
३६	२	अथसंक्रांत्युद्यापनम्	श्रावणमाससोमवारं केदारनाथपूजनं
३७	१	आवारव्रतानि आदित्यवारव्रतविधिः	अभिनवचंद्रार्घ्यदानविधिः
३९	२	अस्योद्यापनप्रयोगः	अथभौमवारव्रतानि भौमवारं भौमपूजा.
४०	१५	आदित्यपीडाशान्तिव्रतं आदित्यहृदयस्तोत्रं	भौमयंत्राद्वारः पूजाप्रयोगः
४२	२१६	अपरं सूर्याष्टोत्तरशतनामस्तोत्रं वनपर्वणि	भौमवारव्रतकथा
४३	११५	आदित्यनक्तव्रतविधिः	अस्योद्यापनविधिः प्रकारांतरेण भौमव्र.
४४	१	सोमवारव्रतानि सोमपीडाशान्तिः सोमन.	तोद्यापनम्

सूचिपत्रम्

प० पृ० पं०	सूचिपत्रम्
५९१	१ ३ बुधवारव्रतं बुधशान्तिः बुधस्तोत्रम्
५९२	१ ३ गुरुवारव्रतं गुरुशान्तिः गुरुस्तोत्रम्
६०	२ शुक्रवारव्रतं शुक्रशान्तिः शुक्रस्तोत्रम्
६१	१ १ श्रावणेशुक्रवारं वरलक्ष्मीव्रत पूजाकथा उद्यापनं च
६२	२ शनिवारव्रतानि शनिराहुकं नृनाशान्ति-
६३	१ शनिव्रतकथा दशरथरुतशान्तिस्तोत्रम्
६४	१ शन्यष्टकं शनिनामशान्तिः
६५	२ १ शानपूजाविधानं सोद्यापनं शनिनकवि-
६६	२ १ सूर्यारुणोक्तं शनिपूजाविधानम्
६७	१ १ राहुकेतुपूजानिधानं रहुस्तोत्रकेतुस्तोत्र
६८	२ १ तिथिनक्षत्रयोगेन सूर्यादिवारव्रतानि
६९	१ नक्षत्रदेवतानांपूजाव्रतानि नक्षत्रपुरुषव्र-
७०	२ १ विष्णोर्नक्षत्रपुरुषव्रतम्
७१	२ १ शैव नक्षत्रपुरुषव्रतं सौर नक्षत्रव्रतमपदि

सूचिपत्रम्

प० पृ० पं०	सूचिपत्रम्
७२	२ अथयांगव्रतानि एषांपूजायापनादिक्रमे णैव
७३	२ १ व्यतीपातव्रतम्
७४	१ २ व्यतीपातव्रतां तरसाद्यापनम्
७५	२ १ व्यतीपातयोगे ब्रह्माडपुराणदानम्
७६	२ १ ववाटिकरणव्रतानि प्रत्येकसप्तसप्तकमे णोपवासादिविधिना विधाय अष्टममेते उ द्यापनं काव्यम्
७७	१ १ अत्रविशेषतो भद्राव्रतं कथा उद्यापनं च
७८	१ १ प्रकारंतरणमोद्यापनभद्राव्रतंतरनसमुच्च-
७९	१ १ मत्स्यपुराणोक्तानि यथाव्रतानि
८०	२ १ भविष्योत्तरोक्तानि पंचाशतिव्रतानि
८१	२ १ विष्णुभादियोगेषु प्रत्येकदानविधानम्
८२	१ १ अथैश्वर्याविलासिनीनां व्रतंतरनसमुच्चयः
८३	१ १ अथ लक्षपूजाविधानानुक्रमः

पृ० पं०	सूचिपत्रम्	पृ० पं०	सूचिपत्रम्
८७	वायवीयसंहिनोक्तलक्षपुष्पपूजाविधानम्	९४	विष्णोर्लक्षवर्त्तिपूजापनप्रकारः
८८	अक्षतादिधान्यलक्षपूजाविधानम्	९६	विष्णोर्लक्षवर्त्तिव्रतोद्यापनम्
८९	जलादिधाराम्भिकपूजाविधानम्	९७	लक्षदीपदानंश्रस्योद्यापनंलक्षवेव
९०	शेवागमोक्तलक्षपूजाविधानम्	९८	वायुपुराणोक्तलक्षवर्त्तिव्रतंरुद्रलक्षवर्त्तिव्र
९१	अथोद्यापनम्	९९	लक्षदीपव्रतोद्यापनप्रयोगः
९२	अग्निपुराणोक्तलक्षपूजाविधानम्	१००	फलस्यागव्रतोद्यापनम्
९३	अथविष्णुलक्षपूजाविधानं सोद्यापनम्	१०१	पार्थिवलिगोद्यापनंतत्रकामनाभेदः
९४	लक्षतुलसीपूजाव्रतोद्यापनम्	१०२	पार्थिवलिगपूजाधारस्थानपूजायांनाममं
९५	अग्निपुराणोक्तलक्षपूजाप्रकारयोगः	१०३	कामनापरस्वेनपूजायाएकादशप्रकारः
९६	इतिविष्णुलक्षपूजापनम्	१०४	लिङ्गसंख्याफलभेदः पूजारंभकालः
९७	गणेशाविकयोरपिलक्षपूजापनम्	१०५	समातिकालः पार्थिवलिगोद्यापनम्
९८	लक्षनमस्कारपूजापनंतस्यप्रयोगः	१०६	अथोद्यापनप्रयोगः तत्राद्यपूजाप्रयोगः
९९	लक्षप्रदक्षिणाव्रतोद्यापनम्	१०७	अत्रनहान्यासःयजुर्वेदमंत्रोक्तपूजा
१००	अथस्थलक्षप्रदक्षिणेद्यापनम्	१०८	अथप्राणप्रतिष्ठापूर्वकः पूजाविधिः
१०१	लक्षवर्त्तिव्रतोद्यापनम्	१०९	पार्थिवगोशालक्षव्रतोद्यापनकामनाभेदः

प०	पृ०	पं०	सूचिपत्रम्	प०	पृ०	पं०	सूचिपत्रम्
१०६	१	२	सर्वसाधारणपूजाप्रयोगः गणेशोपनिषत्	१२२	२	१४	गंगाभगवत्यासात्त्विकरूपं ब्रह्मद्रवत्वस्व-
१०७	१	३	अथ्वद्योद्यापन शौनकोक्तप्रकरणे	१२३	२	१५	गंगाया आगमप्रस्तावः कलिकाले गंगा
१०८	१	८	प्रकारांतरेणाथ्वद्योद्यापनं सेचनप्रकारः				स्थितिनिर्णयः
१०९	२	६	अथ्वद्योद्यापनोद्यापनप्रयोगः	१३३	१	१०	श्रीमहाराजरण्वरि महकारितः कृत्यर
१११	२	८	अथ्वद्योद्यापनसुवनोदिसंस्कारार्थे होमः				हनाकरः रत्नसमुच्चयः समाप्तः
१११	२	१५	अथ्वद्योद्यापनः तुलसीप्रार्थना				शुभमस्तु लेखक पाठकयोः
११२	२	१	अथ्वद्योद्यापनप्रयोगः				
११४	१	८	दृक्षसामान्योद्यापनविधिः तरुपुत्रकविधिः				
११६	२	१	सत्यनारायणकथाविधानम्				
१२१	२	१२	सर्वकामनाप्राप्तये हरिनामस्मरणमेव व्रतं				
१२२	१	८	सर्वश्रेष्ठगतिवृत्तये हरिनामत्रयमंत्राः				
१२२	१	११	तथैव शिवनामत्रयमंत्रः कृत्यरत्नसमुच्चयः				
१२२	१	१४	अथ समस्तकलिकालपातकशान्तये हरि				
			नामस्मरणं महाव्रतम्				
१२२	२	३	तत्र गंगामहिमावर्णनम्				